This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

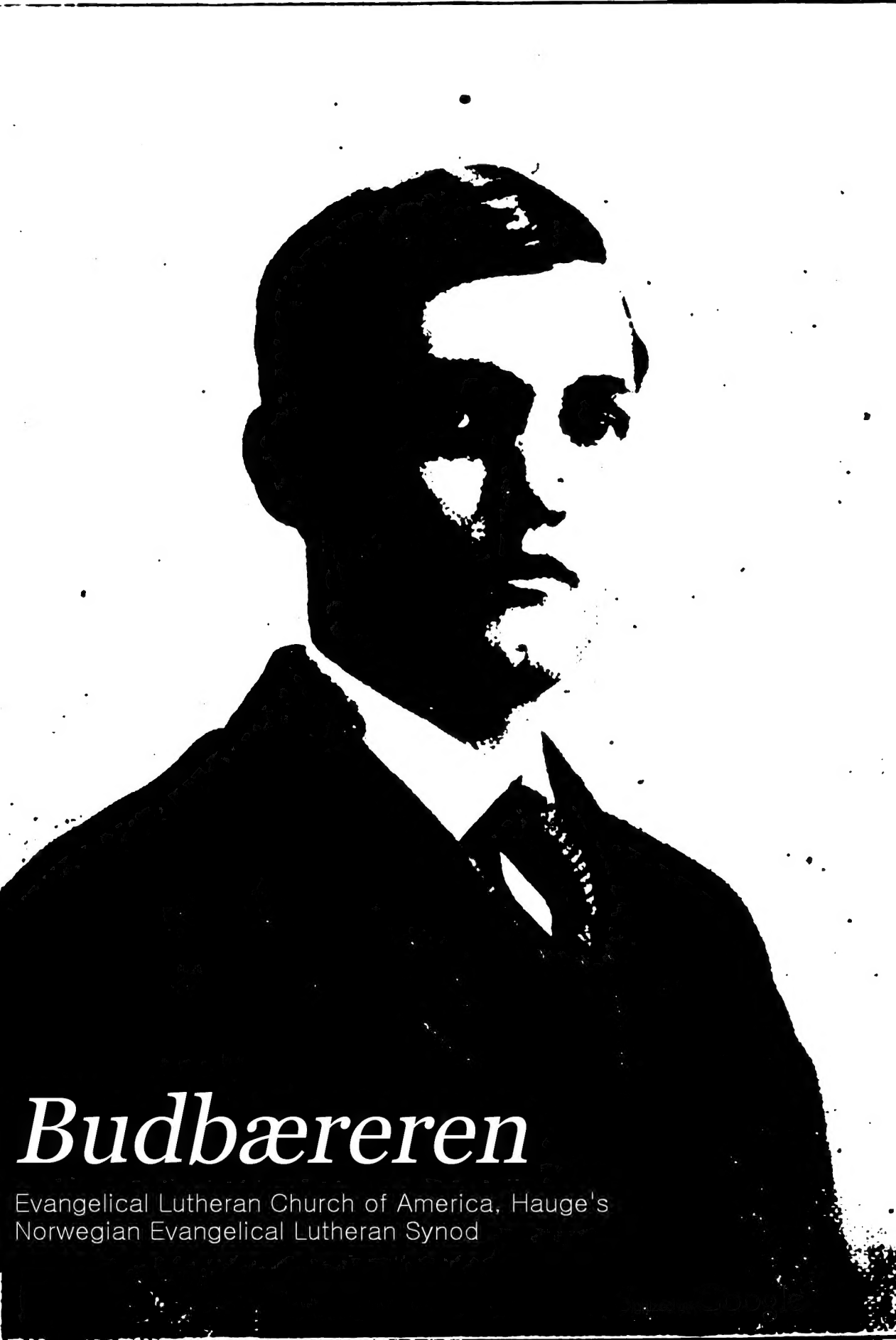

Budbæreren

Evangelical Lutheran Church of America, Hauge's Norwegian Evangelical Lutheran Synod

Period
232.8
M59
1907

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Bud 232.8
U39
1907
ANDOVER HARVARD
THEOLOGICAL LIBRARY
CAMBRIDGE, MASS.

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 1 } Lørdag den 5te Januar 1907 { 39te Aa

Nytaar.

Men han sagde dem en Lignelse: En havde et Figentræ, som var plantet i hans Have; og han kom og ledte efter Frugt paa det og fandt ingen. Men han sagde til Vingaardsmanden; Se, jeg er nu i tre Aar kommen og har ledt efter Frugt paa dette Figentræ og finder ingen. Hug det om! Hvi skal det ogsaa gjøre Jorden unyttig? Men han svarede og sagde til ham: Herre! Lad det staa ogsaa dette Aar, indtil jeg faar gravet om det og lagt Gjødning, om det da vil bære Frugt; men hvis ikke, da hug det siden om! Luk. 13, 6. 9.

Om Figentræet heder det, at det regnedes blandt Palestinas Herligheder. Naar Herren, din Gud, fører dig ind i et godt Land, et Land med Vandbække, Kilder og dybe Vande, som udvælde i Dalene og paa Bjergene, et Land med Hvede og Byg og Vinstokke og Figentræer og Granatæbletræer, et Land med Oljetræer og Honning, et Land, hvor du ikke skal æde dit Brød i Armod, hvor du intet skal fattes, et Land, hvis Stene er Jern, og af hvis Bjerge du skal udhugge Kobber, og du saa æder og bliver mæt og lover Herren, din Gud, for det gode Land, han har givet dig, da vogt dig, at du ikke glemmer Herren din Gud, saa du ikke tager Vare paa hans Bud og hans Anordninger og hans Love, som jeg byder dig idag, og at ikke, naar du æder og bliver mæt og bygger gode Huse og bor i dem og dit store Kvæg og dit smaa Kvæg formeres for dig, og alt det du har, formeres, dit Hjerte da ophøier sig, og du glemmer Herren, din Gud, som førte dig ud af Egyptens Land og af Trællehuset. 5 Moseb. 8, 7. 14.

Se, det er Sagen, at man ikke bør glemme Herren og den Tak man skylder ham. Hvad hjelper godt Land og deilige Træer, hvis der ikke findes Frugt?—Troesfrugt.

Blandt de Prøver paa ædle Frugter i Kanaans Land, som Speiderne bragte med sig til Israeliternes Leir i Ørkenen Paran, var Figener: Og de kom indtil Eskols Dal, og de afskar der en Vinkvist og en Vindrueklase, og de bar den paa en Stang, to og to, ligeledes tog de Granatæbler og Figener. 5 Moseb. 13, 23.

Figentræet har en glat med graa Bark bedækket Stamme, hjerteformige Blade og smaa Blomster, der ligge skjulte i en hul kjødagtig Frugtbund; det bærer Frugt næsten hele Aaret. I milde Vintre kan man endog i Januar finde Figener paa Træerne. Figenerne spiste man tildels friske, men satte større Pris paa dem naar de var tørrede og sammenpakkede i Kager. At Figentræet hørte til Palestinas vigtigste Produkter forstaaes af den Talemaade: At bo under sin Vinstok og under sit Figentræ.

Der er isandhed mange betragtelsesværdige Ting i Naturens Rige og noget af hvert har den Herre Jesus brugt som Billeder og Illustrationer i sine Predikener og Taler til Folket. Og Billederne er da ogsaa meget træffende, saaledes ogsaa dette af Figentræet.

Da Gud var færdig med sin store Ska-

Digitized by Google

bergjerning, saa han paa det hele og fuldt det saare godt. Og i det Tilfælde kunde det ikke være anderledes end saare godt; thi her var det den evige, almægtige og gode Gud, som havde gjort en Gjerning. Anderledes tager det sig ud, naar Mennesket gjør noget. Det bliver nok ikke fuldkomment. Men ogsaa Mennesket pleier, naar et Verk er fuldendt, at betragte det for ligesom at forvisse sig om, hvorledes det tager sig ud. Ligedan naar en Reise er tilendebragt, pleier man gjerne i Tanken ialle-fald gjøre Turen over, og man standser da gjerne lidt ved de vigtigste Begivenheder og Gjenstande langs Veien. Og det som har gjort mest Indtryk paa en enten det er af sørgelig eller glædelig Art, ved det bliver man gjerne staaende længst.

Nu er vi ved Aarsskiftet igjen. Det er da ogsaa en nokſaa vigtig Begivenhed. Mange af dem som lagde ud paa dette Aars Reise sammen med os naaede ikke hid, medens vi kom hid til dette Tidspunkt. Hav nu stadig under disse Bemerkninger Figentræet i Tanke.

Hvad fik vi? Naar her skulle svares paa hvad vi fik, saa kan det ikke gjøres kortere, klarere og bedre end Johannes gjør naar han siger: „Af hans Fylde have vi alle faaet og det Naade over Naade".

Alt hvad vi har faaet, det være timelige eller aandelige Gaver og Velgjerninger kan kaldes Naadegaver eller Gaver faaet af Naade. Det kan nemlig ikke være Tale om at fortjene noget hos Gud. Vor Fortjeneste er noget langt andet end det vi faar. Han handler ikke med os efter vore Synder og betaler os ikke efter vore Misgjerninger Sal. 103, 10.

Fra hvem faar vi det vi har? Herpaa lader vi Jakob svare: „Al god Gave og al fuldkommen Gave er ovenfra og kommer ned fra Lysenes Fader, hos hvem der ikke er Forandring eller Skygge af Omskiftelse" Jak. 1, 17.

Enhver Gave burde være os saameget mere dyr og kjer, naar vi er os bevidst, at vi har faaet den af den evige Konge, den barmhjertige og kjerlige Gud. Kongsgaver burde vi fattige Mennesker sætte Pris paa. Altsaa Gud giver, og han giver baade rige og mange Gaver. Denne Erkjendelse maa vi komme til ved et Tilbageblik paa det gamle Aar.

Men hvad kræver Gud? Tænk atter paa Figentræet. Frugt søgte han efter. Hvad er saa det første vi skulde give Gud? „Min Søn giv mig dit Hjerte og lad dine Øine have Behag i mine Veie" Ordsp. 23, 26. Dette er altsaa det første Gud kræver. Og faar han vort Hjerte, saa faar han ogsaa vor Tro, vor Tilbedelse og Tak, vor Tjeneste. Da bliver der Frugt, som behager ham.

Uafladelig overøser Herren os med gode Gaver og rig Velsignelse, derfor skulde ogsaa vor Taksigelse være uophørlig. Hverken Kristendommen eller Kristendomsøvelserne skulle være periodiske eller i rykkevis, men stedseværende. Det er Troskab og Udholdenhed der kræves. „Vær tro til Døden, saa vil jeg give dig Livsens Krone". Aab. 2, 10.

Vi kunne i denne Forbindelse anføre et Vidnesbyrd af Scriver, han siger: „Men det vil jeg her indstændig raade en troende Sjel til, at den ikke blot en og anden Gang tager sig Tid til at eftertænke de vigtigste Kjerlighedsgjerninger af Gud, som den i sit Liv har nydt, men at den ogsaa til des bedre Ihukommelse vil tegne dem paa en Seddel eller i en liden Bog og læse og overveie denne, naar den føler sig noget klogsindig, omtrent paa denne Maade: I det og det Aar paa den og den Dag kom jeg i stor Fare for mit Liv og min Salighed, men den barmhjertige Gud udrev min Sjel af Døden. I det og det Aar paa den og den Dag blev jeg farlig syg, men Gud hjælpede mig paa mit Sygeleie, lod mig ikke mangle den fornødne Pleie og opholdt mig efter sin hellige Vilje og Raadslutning. Paa den og den Dag i det og det Aar, aabnede min Gud mig ved sit naadige Forsyn Døren til mit Embede, til Ære og Gods og drog mig frem af min Foragt og Ringhed. Paa den og den Dag bragte Gud mig min kjerlige og gudfrygtige Ægtefælle, med hvem jeg hidtil ved hans Naade har levet i Kjerlighed og Samdrægtighed og som har forsødet mig mangen bitter Time i mit møisommelige Liv. Paa den og den Dag paalagdes mig et tungt Kors, Anfegtelse og Trængsel overfaldt mig; men min Gud kom mig til Hjelp og udfriede mig

Digitized by Google

deraf osv. Det er med saadanne Betragtninger som med Ahasveruses Aarbøger; han havde glemt, hvad Mardokæus før havde gjort imod ham; men da dette fandtes skrevet, og han hørte det oplæse af Bøgerne, spurgte han: „Hvad for Ære og Høihed er skeet Mardokæus for dette?" Vi arme Mennesker have desværre ofte en daarlig Hukommelse, saa vi letteligen, ja lettere end alle Ting glemme vor Guds mangfoldige Velgjerninger. Men naar saadanne Overveielser og Optegnelser komme til, saa sukke vi og sige: „Min Gud! Hvilken Ære og Taknemmelighed har jeg vist dig for al den store Naade og Kjerlighed du har vist mig?"

Det nye Aar.—Men hvad kan der siges om det nye Aar. Det er jo aldeles umuligt at sige noget om det som Fremtiden bær i sit Skjød. Det er ganske skjult for menneskelig Evne og Begreb, hvad som skal hænde i de kommende Dage. Om det bliver Sorg eller Glæde, Sygdom eller Sundhed, Liv eller Død, se det kan vi ikke forudsige. Men vi kan gjøre noget. Vi kan fatte gode Forsætter og bede Gud om Kraft og Evne til at udføre dem. Det første vi skulde bestemme os for er at leve for Herren. Hele vor Omgang bør være et Vidnesbyrd om, at vi høre Herren til. Det bør vises at Naade er os vederfaret. Det skal merkes paa de kristne, at de høre Kristus til. Dernæst skulle vi beflitte os paa at tjene Herren i hvad han har givet os Naade og Kald til. Og vi bør beflitte os paa at tjene ham med usvigelig Troskab. Kun paa den Maade kan vi være rette Guds Tjenere. Saa maa vi ogsaa erindre, at vi ikke er i Verden kun for os selv, og at vi ikke har faaet alle Goder og Gaver for, at vi skulle bruge dem kun for os selv. „Efterdom enhver har faaet en Naadegave, saa tjener hverandre dermed som gode Husholdere over Guds mangeslags Naade" 1 Pet. 4, 10.

De Gaver at kunne synge, læse, bede, formane, predike skal bruges til andres Nytte og Gavn. De som har nogen timelige Midler bør meddele deraf til dem, som trænger, til fattige, til Barmhjertighedsanstalter, til Missionen, ja overhovedet til Guds Riges Fremme. „Glemmer ikke at gjøre vel og at meddele, thi saadanne Ofre behage Gud vel" Ebr. 13, 16. Ogsaa i disse Ting fordres Troskab. Det er Frugter som Herren ser efter. Finder han dem, saa lyser han Velsignelse over os, men finder han dem ikke saa lyser han Forbandelse som over Figentræet. Dette burde være tankevækkende ved Aarsskiftet. Med slige Tanker og Betragtninger sømmer det sig at træde over fra det gamle til det nye Aar. Og staar vi i et ret Forhold til Herren saa faar da komme hvad komme vil, vi kan gjerne sige som Apostelen: at leve er mig Kristus og at dø en Vinding.

Om en liden Stund skal Guds lille Flok faa feire et evigt Sabbats Aar i Herligheden med sin Jesus, saa er der intet Aarsskifte mere, ingen Frygt for Frafald mere. Maatte de, i hvis Lod det skal falde at forlade denne Verden i det ny begyndte Aar, være af disse grønne, friske frugtbærende Træer i Herrens Have, som han kan faa flytte over fra dette Naadens Rige til sit Herligheds Rige! Og maatte de, som indtil nu har staaet som et ufrugtbart Træ blive forskrækket for sin ulykkelige Tilstand og falde i Bod for Herren, naar de hører den Dom, som fældes over det ufrugtbare Figentræ: Hug det om!

— Kjære Venner, Guds udvalgte,
I, som nu i Sorgen gaar,
Husk, at Herren fordum talte
Om det rette Sabbats Aar.
Kun en Tid taalmodig vær,
Snart saa ender alt Besvær.

I hans Fodspor.

(1 Joh. 2 og 1 Pet. 2, 21.)

Dertil ere kristne kaldte,—
For os Kristus Døden led,—
Sit Eksempel os befalte,
I hans Fodspor følg ham med.
Maa vi alle paa ham slægte,
Han, som lærte, trøsted, lægte,
Kunde ingen Synder nægte,
Han med Hjælp stod helt bereed.

Lamme, halte bleve sunde,
Blinde fik sit Syn igjen,
Døve, visne og de stumme,
Hjulpne blev ved denne Ven.

Digitized by Google

De spedalske og værkbrudne
Helbred gaves, og de bundne
Gjordes fri af ham, som kunde
Onde Aander jage hen.

Hungrige han selv bespiste,
Døde kom fra Graven ud;
Sikre Folk han klart beviste,
At de havde brudt Guds Bud.
Skarpt han talte til de trygge,
Trøsted mildt de syndesyge,
Lærte dem at tro og bygge
Ene paa sin Frelses Gud.

Zions Vægter, skjærp dit Vaaben,
Født af Gud ved Ordets Sæd
I hans Naadepagt ved Daaben,
Frelst ved hans Retfærdighed.
Lad dog Kjerligheden tvinge
Dig til Arbeide og bringe
Dig til Korsets Fane svinge,
Vandre i hans Spor og Fjed

Se omkring dig, alle Steder
Findes Fød og Fattigdom.
Nødens Børn foruden Klæder,
Drankerbørn med Maven tom,
Borte i det lille Kammer
Ligger en i Sorg og Jammer,
Som sin Smerte svagt udstammer:
Kom til Hjælp, o, kjere, kom!

Bør ei Jesu Kristi Tjener
Hjælpe fattig, syg og arm?
Stor er Nødens mørke Scener,
Mennesker faldt i Synd og Skam.
Af din Jesu skal du lære
Næstens Byrde kjerlig bære,
Alles Tjener ydmyg være,
Venlig, trofast, just som ham.

Faderløse smaa du tage
I Velgjørenhedens Favn,
Vende deres Sorg og Plage
Om til Lykke, Held og Gavn.
Enkerne i deres Trængsel,
Fanger sidbende i Fængsel.
Lad det bli' dit Hjertes Længsel
At faa stille deres Savn.

Alle de, som sikre sover
Paa Afgrundens bratte Rand,
Drivende paa Syndens Bover,
Tabte Søn i fremmed Land,
Skal du ved Guds Naade vække,
Redningstauget til dem række
Og dem med til Jesus trække,
Vær et Redskab i Guds Haand.

Drankere dù mildt advare,
Vogt dig dog for Overmod!
Forehold dem deres Fare,
Søg at bringe dem til Bod.
De, som over Synden græde,
Tørre Taarer og dem lede
Hen til Naaden, som er rede,
Skjænket os ved Jesu Blod.

Alt for alle skal du være,
Jesus var jo alt for dig.
I hans Fodspor, til hans Ære,
Veien banet er for dig.
Og naar Høstens Time kommer,
Jesus træder frem som Dommer;
Naar din Arbeidstid er omme.
Lønnes du med Naaden rig.

En gammel Trønder P. A. H.
I „Reform."

„Budbäreren"

er atter lagt under en ny Redaktørs Haand; dog ikke i alle Maader ny heller; thi den har været der to Gange før, en Gang i to Aar og en Gang i fire, saa Samfundet skulde nogenlunde vide, hvad det gjør, naar det giver den i Hænderne paa nærværende Redaktør for tredie Gang. Og jeg ved et, og det er, om jeg paa nogen Maade var istand til at udføre dette Arbeide saa godt som jeg gjerne ønsker, saa skulde vist ikke mange i Hauges Synode finde meget at anke over med Hensyn til Bladets Redaktion. Saa Viljen er altsaa der til at gjøre det i alle Maader til Samfundets bedste. Men om en vil aldrig saa gjerne, saa klæber der jo altid Feil og Skrøbeligheder med det bedste en gjør.

Og naar en har baade Hænder og Hoved mere end fuldt før, og faar et saapas Tillæg som at redigere et ugentligt kristeligt Samfundsorgan, saa vil det ikke være kringt at gjøre saa godt Arbeide engang som en under gunstigere Forholde kunde gjøre.

Men jeg skal da love at gjøre det bedste jeg under Omstændigheberne formaar. Og om jeg faar den Hjælp som jeg haaber paa, saa vil det i betydelig Mon hjælpe til at vort Blad kan blive godt, og til at have Opbyggelse, Glæde og Gavn af.

Naar jeg beder om Hjælp, saa ønskes den i Form af Velvilje og Overbærenhed, samt at man vil være flittig til at indsende godt Læsestof. Korte og gode Predikener,

Digitized by Google

Afhandlinger over visse Dele af Guds Ord, Behandling af kirkelige Spørgsmaal i en kristelig Aand og Tone; Emner som hører ind under kirkeligt Arbeide baade i Menighederne og paa Missionsmarken, især vil Kinamissionen altid faa en fremskudt Plads, og de Venner som hovedsagelig staar for Ledelsen af Kinamissionsarbeidet baade her og i Kina bedes være flittige til at indsende hvad de har og faar om dette Arbeide til Bladet. Vore Skoler og Barmhjertighedsanstalter maa ikke glemmes. Belærende, formanende og vækkende Breve og Vidnesbyrd fra „læg og lærd" vil saavidt Rum og Anledning gives altid faa Plads i „Budbæreren".

At Bladet skal være med som Sions Vægter og hæve Røsten mod Synd og Ugudelighed, samt at søge at bringe Trøst og Lægedom til et sygt Kirkelegeme og til de enkelte lidende Lemmer af samme er selvskrevet. Men hvad som maatte være af en pirrelig Art, ubarmhjertig og uretfærdig Kritik, eller at nogen vil gaa sin Næstes gode Navn og Ære for nær, kort sagt alt som kan mærkes ikke bæres af Jesu Kjerlighed, men har Kivagtighedens Frø i sig, det vil altsammen blive holdt ude af dette Blad under nærværende Redaktør.

Maalet er altsaa at holde Bladet i en ren kristelig lutherst Aand til Fremme af sand Gudsfrygt og et sundt Kirkearbeide baade hjemme og paa Missionsmarken, samt en Hjælp for Læserne til at overholde det store og gyldne Bud: Kjerlighed til Gud og Næsten.

Og om Brødrene vilde hjælpe til, som jeg haaber de vil, saa maatte det lykkes at faa vort Samfunds Blad stabilt og værdigt den Alder, det som kirkeligt Organ nu har.

Jeg vil altsaa ikke at „Budbæreren" skal i nogen Maade være en Bærer af Redaktørens især egne Meninger alene, men den skal være Hauges Synodes Eiendom, Røst og Talsmand. Redaktoren faar da, hvad han skal have, Overopsyn med og Ordning af det som skal ind i Bladet, og det er alt.

Saa i Tillid til Gud og Venners Bistand er da dette Arbeide for en Tid igjen hermed begyndt. C. C. Holter.

"Budbäreren"

begynder hermed paa sin 39te Aargang og er saaledes ikke længere noget ungt Blad. Den har i 38 Aar bragt Bud til sovende Syndere om at vaagne, til sørgende Syndere om at se paa Jesus, til omvendte Syndere om at vaage og bede at de ikke skulde falde i Fristelse. I al denne Tid har en stor Skare Mennesker kommet ind i Verden, og en stor Skare er gaaet ud af Verden. Af de Venner som satte Bladet igang er der vist forholdsvis faa igjen nu, en Del er jo, men alle disse ældes stærkt, de modnes for Høsten. En ny Slægt kommer efter, og hvad vil den gjøre mon? Og hvorledes gaar det med Slægter som gaar og Slægter som kommer? Er de paa den rette Vei, og er de istand til at gaa den, saa de kan fuldføre sit Løb i Helliggjørelse og Gudsfrygt.

For dem som var med og læste de allerførste Numre af „Budbæreren" er det interessant en Gang imellem at tage frem disse gamle Blade og se efter, hvad de havde at bringe sine Læsere for en 30 a 40 Aar siden.

Det vil ikke være hensigtsvarende nu her at trykke noget videre af det, som den Tid stod i Bladet, om det end er aldrig saa mange, som nu læser Bladet, som ikke ved hvad der stod i det den Tid.

Vi vil dog som Eksempel optage nogle smaa Rimvers, som stod i No. 2, 1ste Aargang. De lyder saaledes

Sig mig, om du kan, hvor findes det Land,
:,:Det salige Rige, hvor Taarer aldrig randt.:,:

Udgaaet fra Gud er det salige Bud,
:,:Evangeli Læren, det himmelske Bud.:,:

Til dig er det, som det Budskabet kom,
:,:Prediken om Riget, som raaber, vend om.:,:

Du aandligen død, vaagn op, kjend din Nød;
:,:Thi end er du ei i den evige Glød.:,:

Bed Gud at han dig omvender til sig,
:,:Til Troen paa Jesus, som døde for dig.:,:

Giv dig ingen Ro, førend du faar tro
:,:Paa Jesus, og han i dit Hjerte faar bo.:,:

Digitized by Google

Guds Aand han dig vil forhjelpe dertil,
:,:Dig føde til Livet i Kristo han vil.:,:

Thi saa siger han, hvis Lære er sand,
:,:Nyfødes skal Sjelen, saa frelses den kan.:,:

Ny fød af Guds Ord, i Blodet rengjort,
:,:Saa bliver hos dig hellig Vandel forsport.:,:

Beredt du da er at i Himmelen skjær
:,:Indgaa naar Gud vil. Du skal evigt bo der.:,:

Ja der er det Land, der hvor Taarer aldrig [illegible] randt.
:,:Søg det idag, kjære Sjel, dog du kan.:,:

Imorgen kanske det blir dig forment,
:,:Du blegner i Døden og da er forsent.:,:

Ak, kjære saa søg og Bedring nu gjør;
:,:Thi nu staar dig aaben din Saligheds Dør.:,:

Den engelske Conference i Sioux City, Jowa.

Vi er komne saa langt i vore engelske Konferenser nu, at Sproget er glemt under Forhandlingerne. Og alene de vigtige Emner som fremholdes staar levende for baade Taler og Tilhører. Dette merkedes baade paa Mødet i Jewell, Ja., ifjor og i Sioux City, Ja. iaar. Det var næsten komisk under Samtalen om „Alterens Sakramente", naar Interessen blev saa dyb, at efter en dansk Broder havde bedt om at faa bruge sit danske Sprog, tog Formanden op Forhandlingerne naturligt i norsk og satte igjennem et par Forslag før hverken han eller Forsamling mærket, at man havde afveget ifra Mødets Sprog.

Sproget er Tjener. I Guds Menighed bør det aldrig ophøies over „Vedhugger- og Vandbærerstillingen. I vore første engelske Konferentser var vi os formeget bevidste, at vi talte engelsk—og lidt formeget Eftertryk blev lagt paa Nødvendigheden af dette Sprog fremfor Modersmaalet. Dette voldte Tvedragt og ikke Opbyggelse. Guds Aand var os meget nær under Mødet i Sioux City. Mange var dybt grebne og mange fornyede sin Vagt med Gud. Alle Sessioner var vel besøgte men især Aftensessionerne naar Kirken var fyldt som „Sild i Tønde". Følgende Themaer blev behandlet gjennem Dagsessionerne.

1. Bøn og Bønnemøder ved Past. Olai A. Anderson.
2. Bibel Studium i Menigheden Prof. N. J. Løhre.
3. Alterens Sakramente Past. C. J. Eastvold.
4. Arbeidet blandt de unge før Konfirmationen Past. Edw. Johnson.
5. Evangelist Gjerningen Past. J. A. Quello.
6. Unge Mænd for Kristus Past. Martin Norstad.

Disse Taler har jeg bedt om at faa oversat paa norsk for „Budb".

Dette 3 Dages Møde fulgtes af en Dags norsk Samtalemøde, naar de faa som skulde overvære Søndag Festlighederne sammen med Menigheden samtalte om „Talenterne" Math. 25, 14—30.

Søndagen var den sidste og store Dag af disse Høitidsdage for St. Johns Menighed.

Da holdt Menigheden 30 Aars Jubilæum. Man samledes til Gudstjeneste og Søndagsskole til sædvanlig Tid Formiddag. Undertegnede prædikede over Teksten: Joh. 7, 37—39 og satte som sit Thema: To Slags kristne og to Slags Menigheder: De som har Aandens Kraft i sit Liv og de som ikke har denne Kraft.

Til Søndagsskolen som møder Kl. 12 talte baade Past. Harrisville og Quello. 30 Aarsfesten holdtes om Eftermiddagen Kl. 3. Ved denne Anledning oplæstes Menighedens Historie. Menigheden var for 30 Aar siden dannet af 18 Tjenestepiger og 2 Mænd, dens Navn var da „Vor Frue Kirke". Past. L. Harrisville holdt den egentlige Festtale. Sangkoret under Albert Kvams dygtige Ledelse satte Feststemning i alle. Eftermiddagsmødet endte Kl. 5 og allerede Kl. 6:15 skulde de „Unges Forbund" holde sit Møde.

Digitized by Google

Denne Forening er ægte norsk og har i en liden Tid blit stor.

Det rummelige Søndagskolelokale i Underetagen af Kirken var vel fyldt. Programmet i denne Forening Søndag efter Søndag bestaar af Sang, Music, Læsning, Deklamation, Taler osv., og saa en Kop Kaffe—med „shake hands" „Tak for sidst" og „Hvorledes gaar det" atpaa.

Et saadant Møde naar det ledes i den rette Aand sætter Folket i god Stemning for Aftengudstjenesten hvor ogsaa de fleste gaar efter Ungdomsmødet. Denne Aften holdtes „Reunion" for alle Konfirmanter som i disse 30 Aar havde været konfirmeret. Alle af de ca. 180 som havde engang knælet ved denne Menigheds Alter havde faaet en skreven Indbydelse enten til at være tilstede eller sende en skreven Hilsen. Det var høitideligt, naar Navnelisten hørtes og den ene efter den anden stod op i Forsamlingen eller deres Hilsen oplæstes af Sekretæren. Baade Past. Harrisville og Quello som før har betjent denne Menighed var tilstede og talte ved denne høitidelige Stund. Mange fornyede vistnok ved denne Anledning sit Konfirmationsløfte til Gud. Menighedsarbeidet i St. Johns Menighed har gaaet fremad hurtigt under Past. og Mrs. Johnsons Ledelse. Men de længter der som vi gjøre paa andre Steder efter mere sandt aandeligt Liv—thi sørgeligt sandt er det alle Steder „af døbte vrimler Stad og Land men hvor er Troens Brand?" De forskjellige Taler holdte under Konferentsen i Sioux City vil komme med Red. Tilladelse i „Budb." senere.

J. A. Quello.

Julen i Diakonissehjemmet.

Diakonisserne ser med ikke saa liden Længsel hen til Julen med dens hellige og dyrebare Minder. De har forladt Forældrehjemmet med al den Hygge og Velsignelse, som det har bragt dem; de har besluttet at ofre sit Liv i Kjerlighedens Tjeneste blandt syge, fattige og lidende baade paa Sjel og Legeme. Evangeliet om Jesu Kjerlighed og dybe Fornedrelse styrker Diakonissen til større selvforglemmende Kjerlighed og Opofrelse for dem, som Jesus har elsket saa høit. Julen giver ogsaa Diakonissen en særskilt Anledning til at glæde de lidende og betrængte med de deilige Julesange og Juletræet med dets herlige Minde for unge og gamle. Det bringer Høitidsstemning ind i Gjerningen og den opofrende Kjerlighed faar udfolde sig endda mere skjøn.

Diakonissehjemmet er nu bleven Diakonissens egentlige Hjem. Julen med al den Hygge og Velsignelse, som den bringer, gjør ogsaa dette Hjem saa kjert, at det paa mange Maader erstattter Savnet af det kjere Forældrehjem. Alle forsøger at gjøre hinander glade og lykkelige.

Ogsaa iaar havde man som sædvanlig pyntet 4 Juletræer for de syge. Ved 5-Tiden Juleaften samledes man paa Gangen oppe i Hospitalet. Det var et Juletræ i hver af de 4 Sygestuer. Diakonisserne sang af „I denne søde Juletid," og Presten, Past. J. Tolleffson, læste Juleevangeliet og talte og bad. Det maatte være kort, da en af de syge er noget svag. Saa gik Presten rundt og hilsede paa de syge og ønskede dem en glædelig Jul. Det føles underlig for mange at ligge paa et Hospital i Julen.

Saa skulde man ned i Anekset. Der var ogsaa pyntet 2 Juletræer. I en af Sygestuerne laa en gammel Kvinde paa 81 Aar, svag, men dog aandsfrisk. Hun skulde ogsaa have Juletræ. Nogle Søstre spillede paa Guitarer og sang Julesange, Presten læste en Del af Juleevangeliet og bad og talte. Her maatte det ogsaa gjøres kort, da en ung Mand var meget svag. Julesangene har en egen Klang i et Hospital. „Jeg havde ikke ventet at have slig Jul i Hospitalet," sagde en af de syge. Efter Sang og Tale og Lykønskning bares Mad og Julegodt rundt til de syge, som havde Lov at nyde sligt. Efterat de syge var stelt med, saa samledes Søstrene med Presten og hans Familie og en Del Venner om Julebordet. Spisestuen er som alt andet, endog til Hverdsbrug, forlibet, og nu maatte der dækkes i to Stuer.

Digitized by Google

Der er saa mange nye Søstre, som har optaget Gjerningen. Blandt Vennerne som var tilstede var C. O. Skjerbeck. Han har for et par Aar siden skjænket 400 Acres Land til Hospitalets Byggefond og nu har han kjøbt en af de Lotter, som Hospitalet skal bygges paa og skaffet os den meget billigere end vi ellers kunde have faaet den. Herren bruger forskjellige bemidlede Folk for at hjælpe denne Gjerning frem.

Efter et hyggeligt Samvær om Bordene samledes man i Dagligstuen, hvor et vakkert Juletræ belyst med electriske Lys smilte os imøde. Efter at en Salme var sunget, talte Præsten over Jesu Fornedrelse og det Eksempel, han derved har efterladt os forat vi, iført ham selv, skal vandre i hans Fodspor. Søstrene sang en Sang, som de havde indøvet for Anledningen. Præsten talte igjen i Anledning af at 3 af Eleverne: Louise Nilsen, Carrie Sondraal og Christine Sondraal modtog sine hvide Kapper. De to var tilstede, den 3die, Christine, er ved Barnehjemmet i Willmar. De blev mindet om at de var Herrens Tjenerinder og Kappen paa Hovedet skulde for dem og andre være et Tegn paa at de havde viet sit Liv til en særskilt Tjeneste for Herren. Nogle af Søstrene spillede paa Guitarer og sang. Derefter oplæste Bestyrerinden, Søster Lina Nilsen, en Hilsen fra Søstrene paa Madagaskar. Det var kjert at høre med hvilken Glæde og Begeistring de tjente Herren blandt de sorte Børn i Hedningeland. De har forladt alt forat tjene Frelseren i disse smaa, som skal opdrages til kristne Kvinder blandt sit Folk. Søstrene sang igjen og saa begyndte Beværtningen med Frugt og Nødder og Uddelingen af Julegaverne. Den første Julegave til alle var fra Søster Ingeborg Pedersen, som nu arbeidet i Forbindelse med den forenede Kirkes Mission i Kina. Hun reiste derud den Tid Selskabet drev Missionen. Hun har været derude i mange Aar, men hun har altid Hjemmet og Søstrene i kjerlig Erindring. Hun sendte denne Gang Bibelsteder indsluttet i fint Papir. Der var nok for alle og mere til. Der var altsaa Hilsen baade fra Afrika og Asien. Bestyrerinden fik det nu travlt med den Mængde af Julegaver til Søstrene, Tjenerskabet og Venner, der var en kjerlig Tanke for alle. Præsten gav alle Søstrene et Kort, som var et Aftryk af Kunstmaler Abels berømte Maleri: Jesus og den kananæiske Kvinde. Det blev lagt Søstrene paa Hjertet at Kirken behøver mange troesstærke Kvinder, som vil kjæmpe med Jesus for de lidende og betrængte, som de tager sig af. Efter at alle Gaverne var uddelte saa bevægede man sig frit en liden Stund og takkede hverandre for Gavene og samtalede og kosede sig. Derpaa samledes man igjen og det hele blev afsluttet med Bøn. Saa skiltes man med et „Glædelig Jul" til hinanden.

Juledagsmorgen er Søstrene oppe tidligt. De syge skal vækkes med deilige Julesange. Der skal ogsaa lidt ekstra godt til for dem, som kan taale det. Om Eftermiddagen er der Gudstjeneste paa Sygestuerne og der hilses paa de enkelte og tilønskes dem en glædelig Jul.

Ja, Julen er en betydningsfuld Begivenhed i Diakonissehjemmets stille Virke. Der kommer Breve og Gaver til Søstrene fra Slegt og Venner. Søstrene forsøger alt, de kan, at glæde hinanden og de syge og gamle eller Børnene i Børnehjemmene.

Maatte Herrens Aand og Naade hvile over Gjerningen til Guds Ære og manges Frelse. J. T.

En ung Mand sa engang: Far er en kristen, naar han er borte og paa Møder, men vi ser intet igjen af det, naar han kommer hjem. Hvilken en Anklage! Hvad vil det bli for en saadan Far, naar han engang faar Øinene op til at se sit eget Hykleri? Aa det skammelige Hykleri? Hvor det kan gjøre ondt for Guds Rige.

En Mand, som havde levet et meget daarligt Liv, bad en Bøn paa sit Dødsleie og det var: „O, at min Indflydelse maatte blive samlet op og begravet med mig". Bønnen var forgjeves.

Han gik bort, men hans Indflydelse blev tilbage og virker endnu til Ødelæggelse for hvert Liv, den berører.

Digitized by Google

Samtalemöde i Oakes.

Ifølge Indbydelse fra Norway Menighed, Dicky Co., N. Dak., Past. Klevelands Kald, afholdt Grand Forks Kreds af Hauges Synode et Samtalemøde i Oakes den 20de til og med 22de November sidstleden. Mødet aabnedes med Andagt af Emissær Chr. Hansen. Kredsens Formand, Pastor Langehaug kaldte Mødet til Orden og ledede Forhandlingerne. Stedets Præst bød Vennerne velkommen til Mødet med det Ønske: Herrens Fred være med eder!

Følgende Præster var nærværende ved Mødet foruden de allerede nævnte: Borgen, Nesheim, Lindeland og undertegnede, samt Lægbrødrene Chr. Hansen, Nevramoen og Tvedt med flere.

Samtalen over det opstillede Emne, Luk. 14, 16—24, aabnedes af undertegnede.

Man var flittig til at deltage i Samtalen. Det var ogsaa et herligt Emne: „Indbydelsen til den store Nadver," der gav rig Anledning til at tale om Synd og Naade. Der blev samtalt om Guds store Kjærlighed, der ved sin Søn, vor Herre Jesus Kristus, indbyder Syndere til „det hinsidige Frydemaaltid i Salighedens Himmel." „Kommer! Thi alle Ting er beredte." Saa lyder Indbydelsen. Forberedelsen til denne Nadver naaede sin Fuldendelse ved Jesu Død paa Golgata Kors. Der blev den fuldbragt. Nu heder det: „Kommer! Thi alle Ting er beredte."

Naar nu Gud har gjort saa store Forberedelser for at indbyde os til sig i Himmelen, saa er det ikke mer end billigt, at han venter at alle vilde komme.—Men hvad sker? Istedetfor at modtage Indbydelsen med Glæde og Tak, saa undser man sig ei for at bede om Undskyldning. Man har snart denne og snart hin Ting, som absolut maa gjøres. Og derfor kan man ikke komme. Men, mon det da virkelig er disse jordiske Sysler, som er Aarsag i, at saa mange velmenende Mennesker forsømmer sin Sjels Frelse? Vist ikke! Men Synden, som har saaledes forhærdet Hjerterne, at man helt ud foragter Frelsen, som i Evangeliet kundgjøres ved Troen paa Jesus.

Men om disse foragter Indbydelsen, saa vil andre modtage den med Glæde. Der vil ikke blive nogen Afbræk i Frydemaaltidet, Huset vil blive fyldt til sidste Plads. Men da „der endnu er Rum," saa sparer Herren ingen Møie, ingen Anstrængelse for at Tallet kan blive fyldt. Nød dem at gaa ind, siger Herren! Det haster mod Enden, det lakker mod Aften, derfor kommer, Syndere, kommer nu i Naadens Tid. I Venner, som bevidst eller ubevidst har foragtet Frelserens kjærlige Indbydelse indtil idag, kommer: Der er endnu Rum! Herren venter paa, at du skal komme. Skal han vente forgjæves paa dig?

Det er vort Haab, at en eller anden Synder ogsaa under dette Møde fik Naade til at følge Indbydelsen til den store Nadver. Herren velsigne da Broderen med hans Familie og Vennerne der paa Stedet. Han lægge sin Velsignelse til Gjerningen, saa ret mange maa vaagne op og indse Nødvendigheden af at modtage Indbydelsen. Offer optoges under Mødet hvorved indkom $21.85. Tak for Samværet!

O. J. Malkewick.

Aarsmöde for Madison Kreds.

Madison Kreds af Hauges Synode holdt sit Aarsmøde Nov. 20—22 i Bloom Prairie Menighed, Toronto, S. Dak., Pastor J. M. Wicks Kald.

Past. Ekse predikede over Salmen 32: 1—7. Han dvælede især ved Udtrykkene: "Overtrædelser," „Synd", „Misgjerninger", „forladt", „skjult", „ikke tilregnet." Stedets Præst hilsede Forsamlingen med Ap. Gj. 11: 21, og lagde især Vægt paa: „Tro, saa skal I faa."

Tiden for Samtalen var fra 10—12 og fra 1½—4. Hver Morgen havdes Bønnemøde.

Embedsmænd valgte er.

Past. J. J. Ekse, Viceformand.

Past. S. J. Brekke, Sekretær.

Hr. Chr. Seim, Kasserer.

Past. Wick valgtes som Medlem af Bestyrelsen.

Digitized by Google

Følgende blev besluttet og antaget.

I. At Kredsen udtaler sin Tak til Gud for de mange beviste Velsignelser gjennem Aarets Løb.

II. At Kredsens Lægmands Virksomhed fortsættes som forrige Aar.

III. At Kredsens Aarsmøde opmuntrer de enkelte lokale Menigheder til mere Lægmandsvirksomhed og Opbyggelsesmøder i Menighederne.

IV. At et Offer optages ved hvert af Kredsens Møder til Dækkelse af Præsternes Reiseudgifter.

V. At det resterende af hvert Offer ved Kredsens Møder bruges som man tror bedst.

VI. At den lovede Sum af $100 til Berge Olson betales ham udaf Kredsens Kasse.

Det opstillede Samtaleemne, Luk. 18, 35—43, blev indledet af Past. A. Haugland.

Følgende er et Uddrag af Samtalen.

Det er tungt at være naturlig blind, men tungere at være det aandeligt. Den naturlige blinde ved om det og erkjender at han er blind; men den aandelig blinde kan ikke og vil ikke erkjende det; thi han er forblindet af Verdens Gud. Da man er aandelig blind kjender man ikke sin sande Tilstand, nemlig at man er fortabt og fordømt til den evige Død. I saadan Tilstand har Mennesket heller ikke Trang til Jesus, og Trang efter at leve det høieste Liv i Verden, hvilket er et Liv levet for Gud og for andre Mennesker.

Ved sin Gjerning paa den blinde ved Jeriko vil Jesus afbilde hvad som ved Aanden kan ske med et Menneske; thi det kan ikke udvikles fra et Naturmenneske til et aandeligt Menneske. Der maa komme noget fra Gud ind i Mennesket hvorved det kan bli aandeligt.

Det mærkes naar Jesus af Nazareth drager forbi. Da blir det Uro iblandt Menneskene. Deres Sjels Forhold til Gud foraarsager saadan Uro. Man blir seende. Man ser sin Nød, sin Skam. Da vækkes Folkene, de sikre, de sløve, de selvtilfredse, og de kristne. Med Bækkelsen følger Bøn, Sang, Raaben paa Jesus;—og Folk blir frelst.

Naar Jesus gaar forbi og nogen Magt faar en til at tie, saa beviser det at somme Sjele ikke er fortabt i sig selv. Dem som hindrer andre i at raabe til Jesus vidner om, at de selv har ikke været i Nød, eller saa er de komne paa Afveie. Det er betydningsfuldt, naar Jesus af Nazareth drager forbi. Mange ufrelste skal i Fortabelsen tygge paa dette: „Jesus af Nazareth gik forbi." Nu er det mest betydningsfulde Øieblik i dit Liv; thi Jesus af Nazareth gaar forbi. Snart gaar han forbi for sidste Gang.

Pastorerne J. J. Rendahl og U. D. Johnson med sine respektive Menigheder meldte sig ud fra Madison Kreds, da de ønskede at slutte sig til Ada Kreds.

Af Kredsens Præster var tilstede Oppedahl, Bøe, Haugland, Ekse, Wick, Brekke, samt Theo. Hanson, Nesheim og J. Tollefson af Frikirken. Lægmænd som tog Del i Samtalen var Martin Nilson, J. Dahle, Moe, Knut Kloster, Kirkevold, J. J. Brekke, Nygaard og Quigstad.

Allerede høstes Frugter af Mødet. Det mærkes i Toronto at Jesus af Nazareth gaar forbi; thi Syndere kommer paa Knæ for Gud.

Offeret beløb sig til $50.80. Kassererens Raport viser at der er en stor Balance i Kassen.

S. J. Brekke.

Kredsmöde.

Red Wing Kreds af Hauges Synode havde et Kredsmøde i Trempealeau Valley Mgd., Past. A. A. Dahls Kald den 21—23 Nov. 1906. Mødet aabnedes med Prediken af Past. M. J. Westphal over Es. 43, 1—7. Samtaleemnet Ap. Gjer. 2, 37—41 blev indledet af Past. O. H. Elstad. Som Ledetraad for Samtalen opstillede han: En Synders Omvendelse.

1. Anger og Ruelse over Synden.
2. Troen paa Jesus hvis Frugt er den nye Lydighed.

Digitized by Google

Indledningen og den derpaa følgende Samtale dreiede sig om hvor nødvendigt det var at omvende sig til Gud og komme til Troen paa Jesus. Kun ved at være et Guds Barn kan man have en sand Fred og Glæde og som en saadan vandre sit Kristenliv værdigt til Guds Ære, sig selv og Menneskene til Velsignelse Naadetiden er kort og den rinder saa snart forbi; derfor find Herren før det blir forsent.

Det tør siges, at Sandheden blev med Klarhed fremholdt baade af Lægfolket og af de faa Præster som var nærværende. Og det er at haabe, at de mange Sandheder blev dyrekjøbte Sjele til evig Velsignelse. Mødet havde ogsaa den Glæde at have Missionær Th. Himle i sin Midte de 2 sidste Dage. Her var det jo som Broder Himle havde virket som Præst i flere Aar, da Kaldet lød til ham at gaa til Hedningerne. Og at Folket nu var glad ved at se sin fordums Præst igjen var saa naturligt. Fredags Eftermiddag prædikede Missionæren over Thel. 2, 5—11, hvorefter Offer blev optaget til Kredskassen. Nu var allerede Tiden inde at man maatte tænke paa at bryde op og saaledes blev det talt nogle Ord til Afsked af de tilstedeværende Præster og af 1 Lægmand. Den første Dag af Mødet var det Snestorm, saa faa var samlet, men de andre 2 Dage var det nokaa mange Folk. Ved Siden af Stedets Præst var Westphal, Elstad og Himle nærværende.

Maa den trofaste Gud velsigne sit Ord, som der var udsaaet til Sjeles Frelse og Guds Ære. Tak alle som besøgte os.

A. A. Dahl, Sekr.

En Juleaften.

(Funke.)

Juleaften 1863 sad en ung Præst paa sit Studerværelse i Præstegaarden i X., en liden Landsby oppe mellem Bjergene. Det var endnu tidlig paa Formiddagen, paa Bordet laa en vidt opslagen Bibel og rent, vidt Papir, hvorpaa der ikke var skrevet mange Ord, thi hvormeget Præsten havde grundet og studeret baade idag og de foregaaende Dage, vilde det ikke gaa med at studere og skrive Prædikener, og i de følgende Høitidsdage skulde han prædike hele fem Gange. Han var derfor nedtrykt og mismodig, thi en Præst er saare ilde tilmode, naar Klokkerne kalde til Kirke uden at spørge efter, om Tiden falder ham beleilig. Han var ogsaa nedbøiet af andre Grunde, thi hans Hjem havde tilforn været et Sangens og Glædens Paulun, men var blevet forvandlet til et Sørgehus, hvor Frydens Harpe var stemt til Klage. Hin Morgen vilde Jammeren næsten overvælde ham, naar han tænkte paa Fortiden, som man gjerne gjør ved saadanne Milepæle paa Livets Vandring, som Høitidsaftenerne er. Ak, forrige Jul—ifjor Julcaften, hvor ganske anderledes var alt da end nu!

Det gik smaat med Arbeidet, skjønt han sad bøiet over Papiret, men desto høiere steg Klagen fra det fattige Hjerte op til den rige Faders Hjerte, til ham, som er langt borte og dog nær hos den, der paakalder ham. Hjælp, min Forbarmer! Hjælp himmelske Fader! lød det, og snart skulde det naadefulde Løfte opfyldes: Før de raabe, vil jeg svare—før de tale, vil jeg høre!

En sagte Banken paa Døren forstyrrede ikke Præsten; thi først da den blev gjentaget lidt sterkere, raabte han: kom ind! Døren blev langsomt aabnet, og en ung, vakker Bondepige traadte ind i Værelset. Hun var simpelt, endog fattigt klædt, men hun var ren og ordentlig og net, Trækkene var ædle, og i Øiet stod et Evangelium at læse. Hun hilsede venlig og satte en liden Kurv ned paa Gulvet ved Siden af Præstens Stol. Jeg vilde saa gjerne give min kjære Præst en liden Julegave, sagde hun undselig rødmende. Præsten, der om Høsten havde konfirmeret hende, troede, at hun efter Stedets Skik vilde give Æbler eller Æg og vilde til at aabne Kurven. Men Pigen raabte ivrigt: Nei, lad Laaget være lukket ellers flyver den ud! Hvem flyver ud, spurgte Præsten. Agerhønen! var Svaret. Ganske rigtig i Kurven laa en levende Agerhøne, frisk og uskadt, ikke et Lem var brukket, ikke en Fjær var krummet, et Prægteksemplar i sit Slags.

De jagtkyndige vilde vel undre sig over,

Digitized by Google

hvorledes hun havde kunnet faa fat paa en levende Agerhøne, da disse smaa Dyr er sky og vanskelige at fange, som om de forud skulde vide, hvad der venter dem, naar de falde i Menneskehaand. Vi vil lade den lille Lovise selv berette, hvorledes Agerhønen var bleven hendes Eiendom. Fortællingen flød ikke saa let fra de unge Læber som fra Pennen; stammende og afbrudt af Taarer, hvis Værd Læseren selv maa bedømme, fortalte Pigebarnet:

I mange Maaneder har jeg tænkt som saa: Ak, om du havde en Julegave til din kjære Præst som er saa bedrøvet. De ved Hr. Pastor, hvor fattige vi er, iaar har vi ingen Æbler, og Hønsene have endnu ikke begyndt at lægge Æg. Derfor kunde jeg ikke sige noget til mine Forældre, men til den kjære Gud har jeg sagt det, jeg har bedet ham skjænke mig noget, som jeg kunde give min Præst. Vor Herre er jo saa rig og fuld af Medlidenhed, og jeg vilde ikke have det til mig selv. Men jeg fik intet, og jeg blev saa sørgmodig, thi jeg tænkte, Gud vilde ikke høre mig. Men hvad hænder—tidlig imorges, mens alle de andre sov, var jeg nede i Kjøkkenet for at lægge Ild paa, og jeg tænkte igjen paa det samme. Døren er afdelt paa Midten, den nederste Del var lukket men den øverste havde jeg aabnet, for at Dagslyset kunde komme ind. Pludselig fløi denne lille Agerhøne ind af Døren, satte sig paa Gulvet lige ved mine Fødder og lod sig uden Modstand fange, ligesom den havde kjendt mig. Nu tænkte jeg straks: Her sender Gud dig en Julegave til din Præst, hvorom du saa længe har bedet. Saaledes fortalte Pigen med nedslagne Øine; Præsten syntes hun lignede en Guds Engel og tænkte paa, hvor skjøn hun engang vilde være, naar hun stod i sin himmelske Faders Hus og fik høre den Herre Jesus sige: Salig er du som har troet!

Kloge og lærde Folk ville vistnok sige, at det var et Tilfælde, at Dyret fløi ind just paa den Dag, som Pigebarnet behøvede det, et Tilfælde, at Pigen kom til Præsten just i den Time, han trængte saa haardt til aandelig Vederkvægelse, et Tilfælde, at de begge to havde bedet om en Julegave, og at alt føiede sig saa underlig. Jeg siger som saa: de gode Herrer, der filosoferer saaledes, flyve for høit for mig, jeg kan ikke være med, skulle de og deres Lige engang styre Verden, forgik vi vist af Kjedsommelighed alle tilhobe. Jeg ved ikke, hvorledes Sagen er gaaen til, men saaledes er det skeet, og jeg ved heller ikke, hvoraf det kom sig, at Agerhønen var saa menneskevenlig, saa opofrende at byde sig selv frem, men forvist ved jeg at Barnets Raab har steget op til Faderens Trone. Jeg vilde lade uafgjort, hvem der glædede sig mest hin Juleaften enten Pigen eller Præsten, men fra tilforladelig Kilde ved jeg, at de begge græd af Glæde, at de begge, hver for sig gik ind i sit Lønkammer, lukkede sin Dør og bad til sin Fader i Himmelen. Mennesket kan fatte meget men ikke alt. Jeg vil nødig bygge og bo med et Menneske, der ikke i Troen kan tilegne sig andet, end det han fatter med sin Fornuft, og endnu mindre vilde jeg gjøre den sidste store Flytning i hans Selskab.

Fra det Øieblik, at det troende Barn havde været hos Præsten med Julegaven, var han ikke længere forsagt. Agerhønen mindede ham om de Ravne, der bragte Profeten Elias Brød og Kjød i Hungerens Dage. Dette Under har ofte forekommet ham altfor stort, thi det er jo en bekjendt Sag, at de graadige Ravne skulle libet passe til Fattigforstandere. I sit Neb bragte de fordum den bedende Elias noget af den Overflod, Gud havde givet dem.—Agerhønen bragte sig selv til det bedende Pigebarn, saa til den ensomme Præst og fremdeles til den hele Menighed, thi Agerhønen hjalp Præsten at prædike i Julehøitiden, skjønt dens Liv allerede var ofret. Naturligvis ytrede ikke Præsten et Ord om hele denne lille Tildragelse, men han fremholdt, hvor saligt det er at være Barn i Guds Rige, og da han selv følte sin Barneret, kunde han med større Frimodighed vidne om det lille Barn, der laa i en Krybbe, men havde Himmel og Jord i Eie. Han feirede en salig Julefest mellem de høie stille Bjerge og jublede med David: „Det er lifligt, naar Herren hører min Røst og mit Raab, derfor vil jeg raabe til ham alle mit Livs Dage".

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Nønning.

Søndag 21de Okt. 1906.

Kjære Brohaugh!

Medens jeg er inde paa mit Kontor for at takke og prise Gud for hans usigelige Naade og Kjærlighed mod mig og mine, kom det mig ifinde, at jeg med det samme burde sende dig nogle Ord og faa dele den Glæde som gjennemstrømmer min Sjel idag.

Igaar var jeg tilsengs. Idag tidlig ikke bedre; men jeg klædte mig paa og gik til Kirken. Havde Hotvedt været hjemme havde jeg ikke gaaet der, thi da vilde han taget Ledelsen af Gudstjenesten, men Hotvedt maatte reise til Hon-yang, Honan om Fredag. Espeegren telegraferede efter ham. Deres Søn meget syg.

Kommen hjem fra Kirken følte Trygstad paa min Puls og talte til over 120.

Maatte tilsengs. Sov en Times Tid, stod op og gik til Eftermiddagsmødet. Havde en velsignet Stund med de kristne.

Flere aflagde Vidnesbyrd om Jesus som Verdens Lys.

Nu begynder det at mørkne. Jeg føler ganske frist og er overmaade lykkelig.

Efter Aftensmaden skal vi til Høiskolen og have Bønnemøde med Gutterne. Trygstad gaar med. Vil forsøge at faa Trygstad til at lede disse Møder om Søndagsaftenerne.

Arbeidet venter paa ham. Han har gjort god Fremgang med Sproget, saa han snart kan begynde at hjælpe til i Arbeidet.

Men, især er jeg glad for, at Hannah gjør saa gode Fremskridt. Nei, ved du hvad? Medens jeg skriver, er Hannah i Kjøkkenet og hjælper til med Maden. Hun er meget svag; men det er saa gjilt for hende at faa komme rundt og være med.

Den 22de. Atter i Sengen. En slem Forkjølelse. Igaaraften blev jeg atter længe i Høiskolen. Gutterne trænger Tilsyn og Opmuntring. De synes meget om, at jeg kommer indom til dem og smaaprater med dem.

Ja vi trænger Lokale for Skolen. Jeg burde skrive et Opraab; men har ingen Tid endnu.

Har vi i Hauges Synode mange som gamle Pastor Bergh, er det ikke nødvendigt at sende mange Opraab. Gud velsigne den trofaste, nidkjære Broder! Hvor det gjør godt at læse hans Brev. Ja hvem vil være den første til at begynde en Indsamling til Høiskolen herude? At faa uddanne de indfødte har mange Tro og Hjertelag for. Tænk, vi har i Aar alt havt over 30 forhaabningsfulde Gutter. De fleste er paavirket af Guds Aand og er villige at gaa i Missionens Tjeneste.

Her er en herlig Anledning. For alle Ting, lad nu ikke denne Gjerning standse for Midlers Skyld.

Kan vi faa en større Fællesskole, saa kan vi spare mange Penge og muligens gjøre bedre Arbeide.

Men, jeg taaler ikke at skrive mere. Det værker i alle Lemmer, saa det er nok Influenza, som griber fat i mig. Det er frygtelig med al Slags Sygdomme der herjer blandt Folket i Sommer. En Masse dør. Vanskeligt at faa Ligkister til alle.

Gid Hedningerne vilde kjende Herrens tugtende Haand og i sin Nød vende sig til den levende Gud.

Paa Eftermiddag. Maa forsøge at skrive lidt mere.

Igaaraften paa Vei fra Skolen traf jeg Lærer Chu fra „Hwang-long-dan". En mærkelig Mand. Blev siddende oppe med ham til henimod Midnat. Blev forkjølet og maa idag lide for det. Det gjør jeg gjerne. For Guds Ansigt havde jeg en alvorlig Samtale med Mr. Chu. Han har været en stor Synder. Nu prediker han for andre og vinder mange Tilhængere. Han er en lærd begavet Mand, der hører til en rig Slægt.

Jeg har været ængstelig for, at det kun har været en paataget ydre Kristendom. Har nu i flere Maaneder havt ham paa Prøve. Det kom Rygte ud om, at han privat samlede Penge i Missionens Navn. Sendte 2 Mænd for at undersøge; men de kom tilbage med meget gode Vidnesbyrd om Manden.

Digitized by Google

Det viste sig, at Rygtet kom fra en Fiende af Missionen.

Lærer Pan er nu flyttet til Hwong-long-dan og har daglig Tilsyn med Arbeidet. I blandt over 100 Tilhængere er det ca. 30 voksne Mænd, som gaar i Undervisning for at modtage Daab.

Snart skal jeg atter besøge Stedet, og da skrive mere om, hvordan jeg finder Stillingen. For nærværende er det en aaben Dør til en stor Virksomhed i Hwong-long-dan. Maa Gud faa lede Bevægelsen i de rette Spor til manges Sjeles Frelse og Salighed.

Men før jeg slutter maa jeg fortælle en Tyvehistorie. Man stjal en Ko fra os inat. Man havde taget 2; men den ene havde slaaet sig vrang og kom hjem igjen. Den anden spørløs forsvunden. Stakkels Hedninger! Fristelsen var for stor. Stalden var under Reparation, saa Kjørene gik løse i Baghaven, hvor der kun er en lav Ydremur. Børnene er saa bedrøvet over Koen, som er borte, at de har Bønnemøde og beder Jesus at bringe Koen hjem igjen. Ja, hvad da Børnene kan finde paa.—Jeg lo først; men græd siden. En Skam, at jeg har saa liden Tro. Af de diendes og umundiges Mund, Herre har du beredet dig Lov.

Hannah lidt uvel igjen. Vor Kok blev syg og maatte gaa hjem en Uges Tid. Madstrævet blev lidt for meget for Hannah, saa hun atter maa være i Ro en Stund.

Den 26de. Atter paa Solsiden i bedste Velgaaende. Hannah atter oppe og rusler lidt omkring. Min Kulde forsvundet. Er nu i godt Humør.

Broder Hotvedt hjem igjen. Stakkels Espeegrens. De maatte sige Farvel til sin eneste lille, kjere, kjække Søn.

Være adskilte langt fra alle sine kjere langt inde i Hedningeland og møde en saa tung Sorg var nok meget prøvende for de unge Missionærer. Maa Naadens og Trøstens Gud faa give dem megen Kraft og herved modne dem for sit store Kald.

Landahl juft kommet tilbage fra en Tur til Hsin-ye og Teng-cheo. Folket venlige. Arbeidet venter paa Himles. Siden Wold reiste, faar Landahl mere end han kan gjøre i Taipingtien og Tsz Ho med Udstationer.

Saa Enden paa den Kohistorien. I et par Dage ledte vi efter Koen, men uden Resultat. Igaar fik vi Bud om, at en Ko var tagen fra en Tyv ude paa Landet. Da Børnene hørte det, raabte de af Glæde. Det er vor Ko—„ja, jeg var sikker paa, at Gud vilde give os Koen tilbage", sagde Chester.

Vi sendte Hyrden ivei for at se om det var vor Ko.—Idag er det Fest i Baghaven—Koen var vor—og her er Hyrden med den.

Tyven vilde sælge Koen, men bar sig saa mistænkelig ad, at Folket sagde ret til ham, du har vel ikke stjaalet Koen. Nei da; men rød og bange blev han. Man sagde, har du stjaalet Koen, saa kommer du nok i Lovens Hænder—Tyven blev ræd og løb sin Vei.

Mændene som havde skræmt væk Tyven —mente: nu er Koen vor og vi slagter den. Dette fik en ældste i Landsbyen høre og sendte Bud til Mændene, at Koen maatte da endnu ikke slagtes; thi fik Eieren vide det, maatte de nok dyrt betale. Saa blev det bekjendt, at det var en Ko at faa for rette vedkommende.—Dagen efter kom et par Mænd og sagde, Koen hørte dem til. Godt og vel, sagde den ældste, bring Kalven, saa skal vi se om Koen er eders. De gik, men kom ikke igjen.

Saa kom vor Hyrde med Brev og Bevis og bragte Koen hjem. Det blev spurgt og en hel Folkeforsamling kom sammen og ønskede Koen velkommen. Alle mente, det var en Guds Styrelse. Beder og I skal faa.

Din H. N. R.

* * *

THE SIANG-FAN CITIES, HUPEH.

From our own correspondent.

October.

Departures.

The Rev. O. R. Wold and family have left for the States. They have been out eight years and have done good work. They had intended to stay on until next year, but Mr. Wold's utter exhaustion, after a paralytic stroke, made it necessary to go home at once. With them went also Miss Ida Gröseth, who has during her five years stay taught school

Digitized by Google

for the missionaries' children in this district, a work the importance of which cannot be overestimated. The last two years she has heroically struggled on in spite of an ailment which has threatened to become fatal at any time. Besides this work she har simultaneously superintended the women's work in a very large district having under her quite a numerous staff of bible-women. She has also put down much solid work in the study of the Chinese language. The school has been held four mornings of each week, and the rest of her time has been devoted to the other duties. In spite of this the children have been able to cover more ground in a term than in a public school at home, and those who went home last year, were after examination in St. Paul, placed in the grade they had been promoted to here.

Both Mr. and Mrs. Wold and Miss Gröseth will therefore be very much missed by their co-workers both foreign and Chinese, as well as the people among whom they have labored so ardently.

AN ACT OF HEROISM.

I think that it is generally felt and acknowledged that when we recount noble and heroic acts of our fellow men, before the public, it is not from motives of flattery but in order that the rehearsal might inspire others to similar deeds. Itwas in the memorable year 1900. We were three men from Fancheng, with our Families aboard of a house-boat, trying to reach Hankow. One day an old Chinese woman, for many years a bible-woman, fell into the river from the gangway alongside the boat. Mr. Wold was sitting near the door at the time, dressed in a long Chinese gown, a big helmet on his head, and heavy Chinese shoes on his feet; even his spectacles were on. The boat was moored to a perpendicular fifteen feet high bank, and the water running about eight miles an hour. Seeing the woman fall in, and being a good swimmer, but with no thought of self, family, nor even his cumbersome dress, he instantaneously sprang into the river, his one only impulse being to save a fellow creature. From the force of the leap and the height of the gangway, he sank far below the surface. His hat went sailing down, his thick soled Chinese shoes came to the surface. At last he himself appeared nearly suffocated by the gown which had gone up above his head and entangled his arms. With an effort he tore the gown to shreds, and, thus liberated, struck out for the rapidly disappearing woman. We two, indifferent swimmers at the best, could do nothing but get hold of the small boat. In spite of our entreaties not one of the Chinese crew would move a finger to assist. We managed to loosen the boat, however, and tear loose a couple of bits of boards for paddles and set out to Mr. Wold's assistance. When we reached him he was supporting the woman's head by holding to her hair, and had barely strength left to keep himself above water. I have often felt that an act of such noble self-sacrifice ought not remain unmentioned, yet it is only now that he has left us that I feel at liberty to publish the story.

MOVEMENTS.

The Rev. and Mrs. Edwine, the pioneers of the Augustana Synod Mission, have also left for their future field, Hsuchou, on the Pei-Ching Railway. They have been with us about ten months, studying the language and finding a field and have suceeded well in both respects.

The Revs. Stimmerich and Baer, of the Missionary Alliance, passed through here yesterday, en route for Minchou, Kausu. They had been twenty one days coming up from Hankow, and have at least two and a half months' travelling before them ere they reach their destination. Rumor is rife on account of the manœuvres in Honan. The people misinterpret the intention and necessity of a military gathering of this sort. They claim its motive is solely to accomplish what was not done in 1900.

* * *

Fra Ida Grøseth.

Pacific Mail S. S. Co. Korea, Okt. 7 '06.

Kjere Pastor Oppegaard:—

Imorgen haaber vi at naa til San Francisco. Vi har havt udmærket Veir hele Tiden. Har af og til været baarlig, men i det heletaget er jeg meget stærkere. Søluften har gjort mig godt. Vi fandt det retteft, at jeg reiste hjem, medens jeg var istand til at reise, og Herren har været med mig. Jeg syntes, det vilde blive uudholdelig at reise, dog indtil idag har Herren hjulpet saa vel.

Nov. 9de—Kom vel frem til Pastor Barstad igaaraften. I d a.

Santa Rosa, den 26de November 1906.

Kjere Pastor Oppegaard:—Igaaraften forsøgte jeg at tale lidt til Ungdommen her, men idag maa jeg holde Sengen. Men du vil sige: Du burde holde dig rolig. Det er

Digitized by Google

sandt, men mit Hjerte brænder saa for Hedningerne, at jeg kan ikke være stille.

Jeg ønsker at komme østover for at møde dig og alle de øvrige Venner, dog Guds Vilje ske.

Vil fortælle lidt om Reisen hjem. Den 16de September sagde vi Farvel til vore Venner og gik i Baaden for at reise hjem. Den sidste Uge jeg tilbragte i Fancheng var frygtelig. Spendingen over, at jeg saa hastig maatte bryde op, var næsten dræbende. Jeg søgte at hvile mig paa den almægtiges høire Haand, ellers havde jeg gaaet tilgrunde. Om ikke Herren havde været min Trøst saa havde jeg omkommet i min Elendighed. Takket være Herren, som holdt mig oppe i disse Prøvelsens Dage. Det knækkede Rør vil han ikke sønderbryde og den rygende Tande skal han ikke udslukke.

Den 17de September.—Idag tidlig bød jeg Farvel med Olive og Anna. Det var tungt. Man ved ikke, hvor man elsker hverandre, førend man skal skilles. Efterat have kjæmpet med Gud i Bøn fik jeg dette Guds Ord: „Kald paa mig paa Nødens Dag, jeg vil udfri dig og du skal prise mig". Disse Ord gav mig nyt Mod, ny Kraft og nyt Haab. Nu ved jeg, Herren skal velsigne mig og føre mig vel og lykkelig gjennem alle Farevande, indtil jeg naar til det himmelske Hjem. Maa jeg nu løses fra alt og alle og kun stole paa min kjere Ven, Broder og Frelser. Hvem har jeg vel i Himmelen, lige med dig har jeg ikke Lyst til noget paa Jorden, forsmægter end mit Kjød og Hjerte, saa er du min Hjertens Klippe og min Del evindelig.

Klokken var henimod ti, før Mrs. Andre kom ombord, saa vi fik lette Anker. Mrs. Andre pleiede mig meget omhyggeligt og vi havde det meget triveligt tilsammen.

Pastor Wold var daarlig, havde Feber, da vi begyndte Reisen og blev daarligere for hver Dag. Det saa mørkt ud. Vi tog vor Tilflugt til den høieste. Den Dag vi naaede Dampbaaden forsøgte vi at faa den til at drage os ned, men de forlangte en saadan uforskammet Pris, at vi ikke kunde benytte den. De vidste, at Wold var syg, ogsaa havde nok vore Baadfolk faaet Løfte paa en god Del af Betalingen, om vi tog Dampbaad, men det gik ikke denne Gang.

Dagen før vi naaed Hankow, saa det mørkt ud, Wold var meget syg, men Gud var vor Hjælper ogsaa i denne vor Nød.

I Hankow traf vi Missionær Nelson, Danielsen og Mortenson, der hjalp os med alle vore Forretninger, fik os og vort Tøi ombord paa Dampbaaben. Gud velsigne dem, som kom os til Hjælp, da vi selv ikke saa nogen Udvei. Men det gik haardt paa Ida. Jeg taalte ikke at kjøre og formaaede ikke at gaa. Hele Veien til Shanghai havde jeg store Smerter. Mrs. Wold maatte være alt for os alle. Underligt hvorledes Herren holder hende oppe.

Ankommen til Shanghai mødte Pastor Rydbergh os, men paa Grund af Sygdom i Familien kunde vi ikke faa standse hos ham, dog han sørgede for Logi til os. Wold fik Ordre til at reise til Hospitalet, da han havde Symptomer, som tydede paa Nervefeber. Da blev det tunge Dage; thi vi vidste, om saa var Tilfældet, at han ikke kunde overstaa Sygdommen. Vi bad til Gud Dag og Nat. Jeg har aldrig følt saa for noget Menneske, som jeg følte for Mrs Wold i de Dage. Søster Wold har i Sandhed spist megen Bitterhed. Næsten hele hendes Slægt har vandret bort paa en forholdsvis kort Tid, og nu saa det ud til at ogsaa hendes Mand skulde tages fra hende. Men ogsaa denne Gang hørte Herren vort Raab. Med et forlod Feberen ham. Vi kunde næsten ikke tro Budskabet, men fik Naade til at prise Gud for hans Miskundhed.

Sidste Nat i Shanghai var jeg meget syg; Pastor Rydbergh kom mig atter ti Hjælp, ordnede med mine Penge og med mit Tøi og fulgte med mig ombord paa S. S. Korea, hvilke kom vel med; thi jeg var saa svag, at jeg nær havde faldt i Havet, da jeg skulde stige ombord paa Skibet.

Gud velsigne de kjere Rydberghs for deres store Godhed og Opofrelse for os. Man sætter Pris paa Hjælp i Nødens Stund.

Nu maa jeg slutte, jeg formaar ikke mere denne Gang. Fred med eder alle.

Deres for Hedningerne hengivne

Ida Grøseth.

Digitized by Google

Helvede eller Dödsriget.

Det vil være nogenlunde bekjendt, at man i Norge holder paa og vil „rette og forbedre" baade dette og hint paa det religiøse og kirkelige Omraade. Men nu skal ogsaa den anden Troesartikel revideres. Bare nu ikke det nye blir værre end det gamle.

Om denne Sag siger Dr. F. A. Schmidt i „Lutheraneren" for 5te Dec. sidstleden:

„Den Omstændighed, at den norske Statskirke har gjort den Forandring i sin Troesbekjendelse at „nedfor til Helvede" er ombyttet med „nedfor til Dødsriget" i anden Troesartikel, kan nok have sit Følge, at man ogsaa her hos os vil foreslaa at foretage den samme Forandring i den anden Artikels Ordlyd. Men endnu har vi det gamle velkjendte Udtryk, og jeg ser ingen Grund, hvorfor vi i dette Stykke skulde slaa Følge med den norske Statskirke.

Den foretagne Forandring hænger vel sammen med Tidsaandens Tilbøielighed til at afsvække, saa meget som muligt, den kristelige Troes Indhold og ombanne dens enkelte Artikler paa en saadan Maade, at ogsaa Naturens eller Fornuftens Lys kan tilstemme og godkjende dem. Det falder jo selvsagt meget lettere at tro, at Jesus, da han døde og blev begraven, gik ind i „Dødsriget" i dette Udtryks almindelige Betydning, end at han „nedfor til Helvede" i Betydning af, at han paa en eller anden underfuld og majestætisk Maade aabenbarede sig som nærværende i fordømtes Fængsel som Seierherre over Liv og Død.

Den kristne Kirke har selvfølgelig ikke noget imod den Tanke, at vor Herre Jesus Kristus, da han døde og blev begraven, var gaaet ind i „Dødsriget" i dette Ords almindelige Betydning. Det er en Sag, som forstaar sig ganske af sig selv. Baade Lasarus, da han døde, og den rige Mand, da han døde, gik ind i dette almindelige Dødsrige, som i sin hele Udstrækning overhovedet er Opholdsstedet for alle, som dør. Denne Sandhed, at enhver, som dør, i denne Mening gaar ind i Dødsriget, behøver dog vist ikke noget særegent Led i vor kristelige Troesbekjendelse. Det behøves ikke, at det i vor kristelige Troesbekjendelse, efterat det allerede er sagt, at Jesus er død og begraven, saa desuden udtrykkelig tilføies, at han ved sin Død gik ind i Dødsriget efter dette Ords almindelige Betydning. Det vilde blot blive en overflødig Gjentagelse af akkurat den samme Sandhed i en lidt forandret Form.

Men naar den kristne Kirke i sin Troesbekjendelse har tilføiet det Udtryk: „nedfaren til Helvede", da har den dermed aldeles ikke bare tænkt paa det almindelige Dødsrige, i hvilket alle døde Mennesker befinder sig, enten de nu forresten med Lasarus og Røveren paa Korset er gaaet ind i Paradis, eller de med den rige Mand, Judas og alle ugudelige er gaaet ind i Pinens og Fordømmelsens Sted. Det er netop Modsætningen mellem Himmel og Helvede som Salighedsriget paa den ene Side og Fordømmelsens Rige paa den anden, som skal tænkes paa, naar det i vort Symbol heder: „nedfor til Helvede". Det er Fordømmelsens Sted, som her menes, det er sikkert. Udtrykket „nedfor til Helvede" er nok først senere bleven optaget i Symbolet, men den dermed tilsigtede Sandhed har sin faste Grund i Skriften og har ogsaa været tydelig anerkjendt og bekjendt af Kirkens Oldtidslærere.

Ved sin Gjenløsningsdød blev vor Herre og Frelser den, som havde kjøbt sig Eiendomsret over alle Adams Børn, og saaledes nu var den retmæssige Herre over alle Synderes evige Skjæbne, enten deres Salighed eller Fordømmelse (Matth. 28, 18: Mark. 16, 16.) Det er ikke blot „Himmeriges Nøgler", som han eier, men ogsaa Helvedes, som han (Aab. 1, 18) siger med udtrykkelige Ord: „Jeg har Helvedes og Dødens Nøgler;" det vil sige: Magt og Myndighed over hele Dødsriget, ja ogsaa selve Helvede som Fordømmelsens Sted og Tilstand. Den store Hinsidesverden, den store Evighedsverden for alle faldne Adams Børn, staar under hans ved sit Blod erobrede Herredømme og Myndighed som Verdens seierrige Gjenløser. Han er den „sterkere", som ikke blot er kommet over den sterke, der „bevæbnet bevogtede sit eget Palads og har overvundet ham", men

Digitized by Google

han har ogsaa „borttaget hans fulde Rustning, som han forlod sig paa, og uddelt hans Rov“ (Luk. 11, 22), og „plyndret hans Hus“ (Math. 12, 29). Og „efterat at han havde udslettet den mod os lydende Haandskrift med dens Anordninger, som var os imod, og borttaget den, idet han naglede den til Korset“, har han ogsaa „afvæbnet Fyrstendømmerne og Magterne og vist dem aabenlyst til Skue, idet han triumferer over dem“ (Kol. 2, 14. 15).

Det var store Begivenheder, som fandt Sted i det almindelige Dødsrige, den Gang da Jesus ikke blot ved sin Død og med sit Blod gik ind i Helligdommen og fandt en evig Forløsning, men ogsaa „tog Fængslet fangen“ og lod Satan paa formelig Maade anerkjende (Fil. 2, 10) hans erhvervede Herredømme over alle Menneskers evige Skjæbne. Det er denne Kapitulation, der foregik i den store Hinsidesverden imellem Kristi Død og Opstandelse, som Kirken har tænkt paa, naar den i sin Trosbekjendelse tilføiede det Udtryk: „nedfor til Helvede“. Slangens Hoved blev knust aldeles, da hans hele Palads blev erobret og alt Herredømme over den faldne Slægt taget fra ham ved fremtvungen Anerkjendelse af Jesu seierrige Erobringskrig. Paa majestætisk Maade „triumferede han“ som Paulus allerede udtrykte det, over Satans Vælde og hele Rige, og den kristelige Oldkirke har derfor fra de ældste Tider af gjerne anvendt dette Triumferingsbillede paa de Ord: „nedfor til Helvede“. Den har seet vor Herres Jesu Himmelfart og Helvedesfart som kun to hinanden udfyldende Begivenheder af den ene og samme Hovedsag: Jesu ved sin Gjenløsningsdød først erhvervende og siden baade af ham Gud og Satan anerkjendt Herredømme over de af ham kjøbte Adamsbørns evige Skjæbne enten til deres Salighed ved Troen paa hans Offerblod, eller til deres Fordømmelse ved Ubodfærdighed og Vantro. Allerede Paulus synes tydelig nok at fremstille Jesu Himmelfart og Helvedesfart som Modbillede til hinanden, naar han skriver (Ef. 4, 2—10:) „Skriften siger: Han opfor til det høie, bortførte Fanger og gav Menneskene Gaver. Men det: Han opfor, hvad er det, udenat han først ogsaa nedfor til Jordens laveste Egne? Den, som nedfor, er den samme, som opfor langt over alle Himle for at fylde alt“.

Den, som har denne Tro om Sagens Sandhed, vil ikke lettelig hylde Antagelsen af det tvetydige, fordægtige Udtryk „Dødsriget“ istedetfor „Helvede“.

Red Wing Seminar.

En god og praktisk Skole—Elevernes Liv og Arbeide.

(Brev til „Skandinaven“.)

Red Wing, Minn., Dec. 1906.—

Red Wing er en meget vakker liden By. Den ligger ved Vestsiden af Mississippifloden og er omgiven af høie Bakker. Disse „Bluffs“, som de kaldes paa engelsk, skal være blevne dannede ved Vand for mangfoldige Aar siden, siger Videnskabsmændene. Der findes vel neppe et mere naturskjønt Sted i Minnesota end Red Wing med Omgivelser. Her er nu et ypperligt Sted for Skiløb.

Som bekjendt, har Hauges Synode af det lutherske Kirkesamfund sin fornemste Skole her i Red Wing. Red Wing Seminar, som denne Skole kaldes, ligger paa en af disse „Bluffs“, som kaldes „College Hill“. Fra Skolen har man prægtig Udsigt over Byen og flere Mil omkring. Det har været sagt af vedkommende, at Red Wing Seminar er meget praktisk anlagt. Dette er en Sandhed, som ingen kan benegte, om han kjender en Smule til Skolens Plan og Ordning. Det er nemlig ikke bare gode og dygtige Lærere samt en stor Flok Studenter, som skal til, for at en Skole kan virkelig kaldes god. Efter vort Skjøn maa en Skole være slig anlagt, at de Ting, som læres, kan benyttes i det praktiske Liv, førend Skolen kan siges at være virkelig praktisk. Theorier er naturligvis hermed ikke forkastede; men til hvad Nytte er dog et Hoved fuldt af Theorier, om det ikke magter at anvende dem?

De Anledninger, som Red Wing Seminar tilbyder mindre bemidlede Studenter, er gode. Her er nemlig ikke Skoleaaret længer, end at der gives Tid i Ferierne til at tjene

Digitized by Google

det allermeste af, hvad man trænger følgende Skoleaar; ja er man forsigtig, kan man tjene alt, hvad man trænger. Men det kommer jo ogsaa meget an paa, hvad man gjør. Visse Ting er jo mere lønnende end andre.—Som en Følge heraf er ogsaa Regelen den, at den unge Mand, som kommer til Red Wing Seminar, ønsker at udrette noget; han tar fat, saa det er en Lyst.

Nu maa ingen mene, at alle Forholde her er fuldkomne. Der er jo Undtagelser her ogsaa; men vi tror sikkert, at der er færre „Lad-Hanser" her end ved mange andre Skoler.

Der er for nærværende omkring 140 Studenter ved Skolen; 21 af disse er i den theologiske Afdeling. At der ikke er svært mange Studenter ved en Skole, er slet ikke noget gyldigt Argument imod Skolens Værd. Det er ikke Mængden, som skal til.

To literære Foreninger drives ved Skolen. Det er en Lyst at høre paa de korte Taler, Deklamationer, humoristiske Oplæsninger, Debatter, osv., som holdes i disse Foreninger. Saadanne Foreninger er af langt større Betydning, end mange tror. Det har været sagt af College Graduenter, at de har faaet lige saa meget Udbytte af saadanne Foreninger, som de har af alt det øvrige Arbeide ved Skolen. Om dette i alle Tilfælde kan være bogstavelig sandt, derom kan der maaske opkomme Spørgsmaal; men saa meget er dog sandt, at literære Foreninger er af stor Betydning.

„Herrens Frygt er Visdoms Begyndelse". Disse Ords Sandhed og store Betydning er ikke glemt af Studenterne ved denne Skole. Kristendommens Grundsandheder sættes derfor ikke tilside. Søndags Morgen Kl. 8:15 samles man paa 7 a 8 forskjellige Steder til Bøn. Dette gir alle Anledning til at tage Del i disse Møder. Hvis der er noget, som er rørende og paa samme Tid opmuntrende og styrkende, saa er det netop disse Bønnemøder, hvor baade yngre og ældre Studenter beder sammen til sin himmelske Fader. Onsdags Aften Kl. 9—10 holdes ogsaa Bønnemøde. Lørdag Aften Kl. 7 holdes opbyggelige Samtalemøder. Her gives Anledning baade for opbyggelig Udlæggelse af Guds Ord og korte Vidnesbyrd om Frelsen i Kristus. Omtrent en Gang hver Maaned sløifes disse Samtalemøder, og istedet for disse sørger Missionsforeningen ved Skolen for, at der holdes Missionsforedrag. Sidste Gang talte Prof. Blegen fra Augsburg Seminar. Næste Gang taler Missionær Himle af Hauges Synode. Talernes Udgifter betales af Missionsforeningen, som altsaa bestaar af Studenter.

Søndag sidder ikke Studenterne hjemme, men gaar flittig til Kirke. Ogsaa dette maa siges til deres Ros. I Red Wing er der mangfoldige Kirker af forskjellige Bekjendelser. Søndag ser vi Studenterne forlade Skolen for at gaa til Kirke. De spreder sig ud, saa at om en Person havde Anledning til at være i flere af disse Kirker paa samme Tid, saa vilde en saadan se Studenter fra Seminariet næsten hvor han gik.

Studenterne gjør ogsaa hvad de kan for andres Opbyggelse. Missionsforeningen har nedsat Komiteer, som sørger for, at nogen af Studenterne besøger County-Fængslet, de to Hospitaler i Byen og Countyets Fattighus med Guds Ord. Der drives ogsaa en Søndagsskole ved Statens Reformskole af Studenter. Studenterne, især de theologiske, tager ogsaa Del i den offentlige Forkyndelse i forskjellige Kirker baade her i Red Wing og andre Steder, naar de opfordres dertil.

X. Y. Z.

I „Skand."

Et Opraab.

$1000 til den 1ste Feb. 1907.

Læs følgende og skrid derpaa til Handling.

Bring hele Tienden ind i Forraadshuset, for at der maa være Føde i mit Hus, og prøver mig derved, siger Herren, Hærskarernes Gud om jeg ikke vil oplade Himmelens Sluser for eder og udtømmer Velsignelse over eder, mere end nok. Malakias 3, 10.

Trefoldigheds lutherske Menighed i Madison, Wis. som der før har været skrevet

Digitized by Google

om, er i den Stilling, at den behøver disse Penge til den 1ste Februar, hvis ikke Kirkelotten skal tabes. Vi har Løfte paa $550. Modtaget i Kontanter $275.

Gud har velsignet os meget i disse syv Maaneder siden dette Arbeide først blev begyndt, saa han maa have en Mening med at han lod ogsaa dette Arbeide blive begyndt.

Venner gjør nu et Forsøg med at hjælpe denne nye Menighed over denne lille Pengevanskelighed.

Det kan kanske for en Del synes at være en stor Sum, men med lidt enig Hjælp vil det være en let Sag at tilveiebringe den. Dersom alle som læser dette vilde deltage om end aldrig saa lidet, saa vilde nok denne Sum komme ind.

Om nogen her og der vilde paatage sig at gjøre en Indsamling til dette Øiemed, saa vilde Maalet naaes med Glans. Forsøg det Broder og Søster og du gjør en god og Gud velbehagelig Gjerning.

Vi haaber denne vor broderlige Henvendelse ikke gaar upaaagtet forbi nogen, men at man vil lægge sig det paa Minde og hjælpe en liden nybegyndende Søstermenighed, saa den ikke skal miste det, den allerede med megen Opofrelse har faaet til.

Vi modtager enhver Gave, stor eller liden, med Glæde og Tak og kvitterer for samme i dette Blad.

Bidrag sendes til Rev. R. U. Evjenth 1319 Williamson Str., Madison, Wis.

Fra Arbeidsmarken.

Efter Referat fra den engelske Konferens i Sioux City at dømme, havde man der et særdeles godt Møde, og Arbeidet i det Hjørne af Samfundet skrider fremad. De vigtigste Taler, som blev holdt under dette Møde, har vi Lov paa at faa for „Budbæreren". Der har vi noget godt ivente.

Det har, som bekjendt, været nokſaa barſk Vinter i Nordvesten siden længe før Jul. Evangeliets Budbærere faar ogsaa sin Del af Kampen med Elementerne. Past. Oppegard er just ikke saa kjælen og adskillig vant til at være „udendørs" er han ogsaa. Han skrev i Midten af December:

„Jeg har nu været hjemme en Uge, maatte afbryde min Reise i Nordvesten, da jeg ikke formaaede at holde ud længere. Det var den haardeste Tur jeg har havt. Var ude i Kulde, Sne og Storm, saa det tog haardt paa Kræfterne. Bliver hjemme denne Uge, men saa bær det ud igjen."

Der borti Madison, Wis., er ogsaa en Del Venner, som synes at finde sig bedst hjemme i Hauges Synode, hvad det kirkelige angaar. De lader til at være ivrige og flittige Arbeidere og har vist saat adskilligt paa Glib, men som det vil sees af, hvad skrives derfra, har de nys begyndt, er vel ikke saa svært mange endnu, og Nigfolket er nok ikke indom deres Cirkel og da er det ingen Leg at faa sig Kirketomt og Kirkehus i en By, og uden disse Ting er det ikke godt at gjøre kirkeligt Arbeide; de beder derfor Vennerne rundt i Samfundet, om de vilde være saa snille og hjelpe dem lidt nu i Begyndelsen, siden vil de nok prøve at hjelpe sig selv. Send disse Venner en Nytaarsgave nu, saa de faar betalt sin Kirkelot.

O. O Tysdal beretter om et Samtalemøde, som afholdtes i Past. Monas Kald ved Artesian, S. Dak., den 28de Nov. til 1ste Dec. Kun to Prester, Mona og Wee, var tilstede, men saa var der god Hjælp ved de mange tilstedeværende Lægmænd. Og man fik sig gode Retter frembaaret paa „Løfternes Fad," 1 Joh. 1, 9 var Tema for Samtalen. Taksigelsesdagen havde man blandt andet Salg af Kvindeforeningens Varer. Det bragte $70. Fredag Eftermiddag holdt Past. Wee Missionsforedrag og Offer optoges.

En Hovedtanke i Samtalen var, at naar Jesus staar for Døren og banker, skulde Synderen lukke ham ind, og hvilken Naade og Velsignelse han vilde faa derved, og paa den anden Side, hvilket Tab ja Fortabelse det er at stænge Frelseren ude.

S. Dak. Fællesforening har sidste Høst holdt flere opbyggelige Møder. Fra 5te til 7de Okt. holdtes et i Past. Taus Kald, Brule Co., S. Dak. Samtaleemnet her var Gjenløsningen. Et Offer, der beløb sig til $13.91 blev optaget.

Fra 9de til 11te Okt. holdtes Møde i Vor Frelsers Menighed, Past. Berges Kald. Her var Samtaleemnet Spørgsmaal 476 i Pontoppidans Forklaring. Offer paa dette Sted $28.75.

Den 20 til 23 Nov. holdtes Møde i Highland Menighed, Minnehaha Co., N. Dak. Her samtalte man over Joh. 5, 1—4. Offer $15.56.

Lige efter disse Møder holdtes et lignende i Eden Menighed hvor man samtalte over Joh. 9, 1—25, og Sandheden greb Hjerterne alvorligt. Offeret her blev $19.66.

Disse Møders Sekretær O. O. Berlo, bemærker, at alle Møderne var gode og i aandelig Forstand frugtbringende. Prester og Lægmænd, som var tilstede, gjorde sit bedste for at drage Sjele til Gud. Ja saa bør det være. Haand i Haand til det store Redningsarbeide, mens det er Dag, snart kommer Natten, og da kan ingen arbeide mere.

Digitized by Google

Høstterminen ved Red Wing Seminarium afsluttedes for Juleferien den 20de December, og den følgende Dag reiste de allerfleste af Studenterne hjem for at tilbringe Julehøitiden iblandt Slegt og Venner.

Arbeidet har den forløbne Termin gaaet jævnt og godt. Ingen Sygdom har vi havt at tale om, og Søgningen har været større end noget Aar før i første Termin, ialt 136. Ganske mange nye ventes til næste Termin, som begynder den 3die Jan. 1907.

Som bekjendt er der i de sidste 3a4 Aar ved Bestyreren foretaget en Indsamling af Penge for at istandsætte Skolens Hospital, der nu i mange Aar har staaet i halvfærdig Tilstand. „Missionsduen" har ogsaa taget sig af denne Sag og bidraget ikke saa lidet. Nu sidste Sommer bestemte da Board of Trustees at gaa i Gang med den længe paatænkte Istandsættelse af Hospitalet. Hidindtil har kun Rummene i anden Etage været saapas istand, at de til Nød har været brugbare i Tilfælde af Sygdom, medens første Etage har staaet halvfærdig. Nu er denne sat istand, malet og tapetseret. Ligeledes er „Steam Heat" og elektrisk Lys sat ind, samt Vandledning med et net lidet Badeværelse, der er udstyret med det nødvendige Tilbehør. En passende Porch er bygget paa Frontsiden, saa nu staar Hospitalet net og færdigt, om det skulde trænges. I første Etage er der Hall, Frontrum, Baderum og to Sengeværelser. I anden Etage er der tre Sengeværelser. Endnu har vi jo ikke større Møbler eller Senge; men det faar man jo skaffe efter hvert.

Det var ofte trist for Aar tilbage, naar vi maatte følge de af vore Gutter, der havde en eller anden smitsom Sygdom, bort i det halvfærdige, kolde Hospital, og ikke saa faa af vore fordums Elever har vist Minder fra det gamle Hospital, som de ikke saa let vil glemme. Vi glæder os derfor over, at vi nu vil være istand til at kunne byde vore syge Gutter bedre Rum og Pleie end hidtil.

Vi vil da herved faa takke alle dem af Skolens Venner, og særlig „Missionsduen", som har været med at støtte den Sag. Vi haaber, de fremdeles vil erindre Hospitalet med sine Gaver, da de med Istandsættelsen forbundne Udgifter beløber sig til mere, end hvad som hidtil er kommet ind.

Imidlertid er det vort Haab og Bøn til Gud, at der ikke vil blive meget Brug for Hospitalet. Dog alt staar i Guds Haand, ser han det tjenligt at hjemsøge os med Sygdom, saa har han ogsaa dermed sin vise og gode Hensigt. Maatte vi alle lære at bøie os for ham i sand Ydmyghed og Tro. Gud velsigne Red Wing Seminarium i det nye Aar!

E.

Bekjendtgjörelser.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit aarlige Missionsmøde i Thief River Falls, Minn., —Pastor M. L. Dahles Kald—Jan. 31 til Febr. 3, 1907. Samtaleemne Joh. 10, 1—18.

Gud velsigne Mødet!

G. E. Gjerstad,
J. J. Rendahl.

Chicago Kreds afholder Kredsmøde i den skandinaviske lutherske Trefoldigheds Menigheds Kapel paa Hjørnet af Williamson og Dickenson St., Madison, Wis., den 22—24 Januar 1907. Samtaleemnet er Luk. 15, 11—32.

Lægfolk og Præster er indbudte. Kom med Bøn om Synderes Frelse.

H. A. Hansen Form.
J. J. Lee Sek.

Nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening har ifølge Indbydelse fra Bethania Menighed, Pastor L. J. Odlands Kald, et Samtalemøde den 29—31 Jan. 1907. Samtaleemne 1 Pet. 2, 1—10. Besøgende vil blive modtaget den 28de Jan. i Frost, Bricelyn og Rake. Toget fra syd kommer til Frost Kl. 2.41 og fra vest Kl. 6.14 Efterm. Fra øst til Bricelyn Kl. 2—3 Efterm. og fra vest til Rake Kl. 11. 45 Form. Paa Foreningens Vegne.

B. B. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening Samtalemøde paa følgende Steder: Blue Earth Menighed, Pastor P. B. Trelstads Kald. Mødet begynder i Frost paa Formiddag den 24de Januar og fortsætter den 25de. Den 26de i Kirken ved Dell til 28de og saa den 29de til 31te i Bethania Mgd. ved Frost som før bekjendtgjort. North Westtern R.

Digitized by Google

R. gaar igjennem Frost. Alle ere velkomne. Kom Venner, med Bøn om et velsignet Møde.

P. B. Olson, Form.,
P. P. Wolden, Sek.

Foredraget af Mrs. Sama i sidste No. for 1906 var ikke afholdt ved sidste Fælleskonferens i Kina. men ved Konferensen i 1905.

Paa Indbydelse ifra Pastor Aabergs Kald i Lake Madison, S. Dak., vil Syd Dakotas fælles Indremissionsforening ha et Samtalemøde den 15—17 Januar 1907. Samtaleemne: Aabenbaringen 3, 14 til Enden. Skyds vil møde alle besøgende, som kommer med R. R. Dagen før (14) i Byen Madison.

Kom mange til dette Møde og lad os høre Herrens Ord til Selvprøvelse.

J. J. Oakland, Form.
Ole O. Verbo, Sek.

Vi er anmodet om, at gjøre opmerksom paa en Del Kort, som Minnesota Totalafholdsselskab har ladet trykke og som kan undertegnes af interesserede og sendes til Medlemmer af Legislaturen i den Hensigt at paavirke dem til at arbeide for **County Local Option Law.** Kortene faaes frit ved Indsendelse af den Porto, som vil til for at man kan faa sig en Pakke tilsendt.

Skriv til: Gustav Eide,
3437 Longfellow Ave., Minneapolis.

Kvitteringer.

Til Evangelister ofv.: H Roalkvam Løn til Lærer Lo for 1907 ..... 30.00

Til Barn i Kina: Ved Mrs. Emelia J Johnson til Mathias Arnt til Understøttelse ved Høiskolen 20.00

Ved Petra Johnson til Kinesergut fra Perley Missionsforening, Perley, Minn 15.00

Rettelse: I Budb. No. 47 staar: Ved Pastor E S Hovland fra Zions Mgd., Maddock., skulde være: Ved E S Hovland fra Mrs. J Baagen, Maddock, N. D. til Underholdelse af en Elev ved Skolen i Kina 15.00.

Til Børnehjem i Kina: Clara Dyrud, Alba, Minn 4.00

Ved Pastor E S Hovland fra Bethania Mgd., Takkgjelsesoffer 12.90

Ved Pastor S C Jacobson, Viroqua, Wis., fra John S Aberg og Mrs. J S Aberg hver 50c 1.00

Ved Pastor D T Borgen fra Gunder Gundersen, Burton, N. Dak 3.00

Ved S S Haugen, Taylor, N. D. fra S S Haugen 2.50, Kristen Engen 12.50 ..... 15.00

Ved H Roalkvam fra en ubenævnt 10.00

Til Bibler: Ved Pastor Himle fra Edw. Trønnes 1.00

Til Jødemissionen: Ved Mrs. N J Thompson, Hurley, Ja., fra Lincoln Mgd.s Kvf 14.00

Ved J J Elde fra P H Kirkevold, J J Ruttum hver 1 ..... 2.00

Rasmus S Johnson, Grafton, N. Dak 5.00

Til Santalmissionen: Ved H C Sheldahl fra Salem Mgd.s Kvf., Roland, Ja 10.00

Indremissionen; Ved Pastor J Krogstad fra Immanuels Mgd.s Kvf 19.80

Chr. O. Brohaugh, Kasserer.

Til Bethesda Børnehjem: Ved Mrs. C Sheffland, Lakefield, Minn.: Mrs. O Sheffland 5 Yds. Outingflannel, Mrs. Rasmus Olson 5 Yds. Outingflannel, Mrs. Anton Pederson 4 Yds. Outingflannel, Mrs. O M O Wee 1 Suit Underklæder, Mrs. Nadne Rasmusen 6 Yds. Outingflannel, en ubenævnt 5 Yds. Outingflannel, Mrs. A C Mikkelsen 1 Par Banter, Mrs. J Nee 2 Towels, 2 Lommetørklæder, Mrs. B O Wee 2 Suits Underklæder, Mrs. John Nerstrand & Elverum 1 Suit Klæder, —Ved Pastor C O Mona fra Victor & Mt. Vernon, S. D., en Bor med Cookies, Mrs. B Johnson, Mt. Vernon, S. D., 1 Par Pudevar.—Mrs. C Crandle, Letcher, S. D. 1 Suit.—Mrs. Siri Gullickson, Sioux Falls, S. D. 20 Yds. Calico, 3 Par Strømper, 1 Par Banter.—Mrs. T S Torgesen, Beresford, S. D., en Del brugte Klæder, T S Torgesen en Tønde Æbler til Taksigelsesdagen.—Ved Mrs. H Anderson fra Jackson, Minn., Mrs. P H Berge 2 little Girl's Coats, 2 Par Underklæder, 2 Sweaters, 1 Par Banter, 10 Yds. Outingflannel, Mrs. Hatlestad 1 Skjorte, 2 Kjoler, 2 Guttebluser, 2 Par Strømper, 1 Forklæde, 1 Overcoat, 1 Jacket, 1 Waist.—Mrs. Qually 1 Kjole.—Mrs. O P Myrland 1 Coat, 1 Par Banter.—Mrs. Anton Moe 1 Kjole, 1 Apron. Mrs. O Aas 1 Par Strømper.—Mrs. Klevborg 1 Par Banter, 1 Best, 1 Coat.—Mrs. G H Hubby 1 Par Strømper, 1 Par Underklæder, 2 Caps.—Mrs. T H Stall 1 Par Strømper.—Mrs. H G Anderson 2 Stykker Underklæder, 1 Cap, 10 Yds. Toweling, 1 Skjorte, 1 Boy's Suit.—Mrs. Arnt Olson Baarsgaard, Mrs. Rasmussen 2 Par Banter.—Mrs. K O Holtan 2 Par Underklæder, 1 Par Banter.—Mrs. Bik 1 Par Strømper, 1 Par Banter. —Mrs. O Eggen 1 Par Strømper, 1 Par Banter.—Mrs. Wee 1 Par Strømper.—Mrs. Wm. Borreson 1 Par Strømper, 1 Par Banter.—$1.25 værd i Candy fra Desmoines Valley Søndagsskole.—Ved Mrs. O O Sjefveland, Lakefield, Minn. fra Mrs. G H Berkness & Mrs. H P Ramsberg en Quilt.—Mrs. N A Johnson 1 Par Underklæder.—Fra Mrs. Berg 1 Par Underklæder.—Mrs. J O Sheffland 6 Yds. Outingflannel.

G. G. Walen.

Til Missionsbuen: Ved Mrs. M O Wee fra Mrs Thos. Meium til Bibelskolen i Kina 2.00

Ved Pastor S Langehaug fra Mrs. K E Sund, Blabon, N. Dak. (Gave) 4.00

Mrs. H J Nee, Jackson, Minn. (Gave) 1.00

Mrs. H H Knudsvig, Audubon, Minn., Kont 1.00

Mrs. O Hanson, Kenyon, Minn., Kont 1.00

Med hjertelig Tak! Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Professorløn: P P Wolden, Wallingford, Ja 2.00

J. L. Lasseson pr. M. G. Hanson.

Bethesda Børnehjem: John A Groth, Red Wing, Minn 25

G. G. Walen pr. C. Lillethun.

Kinamissionen: Ved Pastor J Krogstad fra St. Peters Mgd.s Kvf., Minnewaukon, N. Dak 25.00

T A Torgerson, Normanna, Texas 4.00

Chr. O. Brohaugh pr. C. Lillethun.

Rettelse.

I No. 50 for sidst Side 1191 staar: De skandinaviske lutherske Missionærer. Her skal ikke staa Missionærer, men Missioner.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og sa alle Bestyrere ved Skolen ligesa dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the . uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velsignende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er alminbelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Frk Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSENER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling en er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

„Folkekalender" for 1907, udgivet af Hauges Synode, er nu færdig. Det er en Bog heftet med Omslag paa 80 Sider og sendes portofrit til hvilkensomhelst Adresse for 10c. Bogen har foruden den alminbelige Kalender følgende Indhold: Ogsaa et Møde af N. N. R.; Red Wing Seminar med Billeder af Prof. Bergsland, H. M. Sandbe og den nye Skolebygning af Prof. Bergsland; Jewell Lutheran College med Billeder af Prof. Løhre og Skolebygningen; Indremisfionen; Kinamisfionen af Pastor Brohaugh med Billede af Miss Anna Lee; Hauges yngste Missionsstation af Th. Himle med Billeder af Missionær Himle og Missionsstationen i Hsinye; Hvorledes Gud udfriede af „Djevelens Hule"; Islandske Kvinder i Højtidsdragt (Billede); Et Brev fra Børnehjemspigerne i Tsz Ho med Billede. Hertil kommer Navn og Adresser paa alle norsk lutherske Præster i America.

Send Ordres paa denne billige Bog, der saa let kan kjøbes af enhver, til

C. Lillethun,
Dr. H, Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit. Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

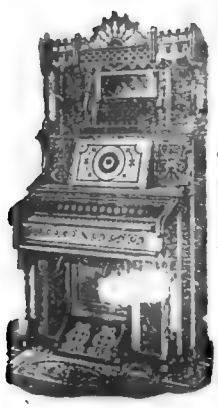

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Forglemmigei", 4 Vers; "To my child" 4 Vers. Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefat tet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Prof. H. H. Bergsland, Red Wing, Minn.

Penge til Kinamisfionen og andre Hedningemisfioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremisfionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Nytaar; 2. I hans Fodspor; 3. Budbæreren; 4. Budbæreren; 5. Den engelske Conference i Sioux City, Ia.; 6. Julen i Diakonissehjemmet 7. Samtalemøde i Oakes; 8. Aarsmøde for Madison Kreds; 9. Kredsmøde; 10. En Juleaften; 11. Kinamisfionen; 12. Helvede eller Dødsriget; 13. Red Wing Seminar; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Rev J A Bergh 06

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

№ 2 | Lørdag den 12te Januar 1907. | 39te Aarg.

De to Riger.

(Af Laache.)

Mat. 2, 1—12.

Vort Evangelium fortæller, det er, som alt i Herrens Kjøds Dage paa Jorden saa klare Fremstillinger af de to i Kampe med hinanden liggende Aandsriger, at ingen kan tage Feil deraf. Om disse to Riger vil jeg nu kortelig tale, jeg vil 1) pege paa deres Aabenbarelse, 2) føre Tanken ind paa deres Tilværelse i Sjelene, 3) vise, hvorledes det gaar til, naar Lysets Rige inde i et Menneske seirer over Mørket, 4, hvorledes Gudsrigets Folk skal tjene sin Fyrste med dets Udbredelse og endelig 5) hvilket af de to Riger skal seire.

1.

Her tales om Frelserens Fødsel og de Vises Komme for at tilbede ham; om hans Stjerne som de havde set i østen, og Spaadommene ved Micha om hans Fødsel i Bethlehem; her fortælles videre, at de vise paany saar se Stjernen og fryder sig, at de tilbeder Barnet og ofrer ham sine Gaver, samt at de advares af Gud og drager en anden Vei hjem. Men her fortælles ogsaa om Herodes og Ypperstepresterne: om Herodeses Forfærdelse med hele Jerusalem, om hans sledske Tale til de vise, hans slangeagtige Adfærd overfor disse vrigtige, hans affindige, i Løgn indhyllede Mordplan mod Messias og om Ypperstepresternes døde Kundskab og Ligegyldighed for Frelseren: Hvo ser ikke her Aabenbarelser af to hinanden ganske modsatte Aandsmagter?

Det var fornemmelig i disse for Gudsriget usædvanlig betydningsfulde Tider, at de usynlige Riger brød frem for alles Øine stundom endog i Mirakler gjennembrydende de almindelige Naturlove, hvilket allermest fandt Sted i Historiens hidtil allervigtigste Tid: vor Herres Kjødsdage paa Jorden, og vil igjen finde Sted, naar Endens Dage staar for Døren. Men forøvrigt er alle kristelige Dyder Fremtoninger af det gode, i sig selv usynlige Rige, ligesom alle Synder og Laster er Djevlerigets Aabenbarelser. Naar Kong Saul af Misundelse, Mistanke forfølger David, og naar Saulus med Trudsel og Mord raser mod Kristi Menighed, er det ligesaa klarligt Djevelens Ondskab i dem, som det er af Gud, naar David gjengjelder Hadet med Kjerlighed, og naar Stefanus beder for sine Mordere. Her iblandt os træder ofte Synden frem i grel Skikkelse: Drukkenskab, Utugt, Løgn, Falskhed og Uretfærdighed; men hos Hedningerne til Eksempel i Sululand og paa Sakalavkysten saar vore Missionærer dog se Satans Ansigt ti Gange skinbarligere. Men saa er det atter Gudsrigets Himmelkræfter, som viser sig i Missionærernes Kjerlighedsarbeide, i deres taalmodige Udholdenhed for de ulykkeliges Frelse. Disse tusinder af ædle Kræfter og tusinder igjen, som virker med Guds Ord for Sandhedens og Livets Seir, udgaar ikke af Mennesker, af Kjød og Blod, men af den

Digitized by Google

i det skjulte skabende og levendegjørende Guds Aand.

2.

De tvende Riger aabenbarer sin Art i Menneskenes Liv, men har selv sin Eksistens, sin Tilværelse i Sjelens Indre. For det ene saa heder det: „Se Guds Rige er inden i eder". Det er vor Herre Jesus egne Ord, og derom siger Apostelen Paulus: „Guds Rige er Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand." For det andet, saa er Mørkets Fyrste en Aand, altsaa usynlig, en Aand, som forblinder de vantroes Sind og hersker i Sjelene, tænder og nærer derinde Løgn og Had og Alskens onde Lyster og bruger dem saaledes i Ondskabens Tjeneste. De kristne, de sande kristne er Guds Aands Bolig, Guds Aands Værksted, og disse drives af Gud til det gode. Atter er de vantro, de uomvendte og verdsligsindede aandelig besatte af Djevelen og drives af ham til det onde. Dog er det ikke saa, at Satan aldrig paavirker Guds Børn; han ser, at de endnu har Kjød og Blod, knytter sig dertil, indskyder dem onde Tanker, vækker i dem syndige Begjæringer og frister dem til Synd. Heller ikke er det saa, at Guds gode Aand aldrig rører ved de ugudelige; han foruroliger dem med sin vækkende Raade, og drager paa dem for at de maatte omvende sig. Men „Guds Børn drives af Guds Aand". Verdens Børn regjeres af den onde. Der staar en uafladelig Kamp mellem de to Riger, og hver af os tjener den ene eller den anden af disse Konger. „Ingen kan tjene to Herrer," hvo, som ikke er med Kristus, er imod ham, hvo, som ikke samler med ham, adspreder."

3.

Djevelen fordærvede hele Menneskeslægten, eller rettere, vi alle fordærvede os formedelst Djevelens Bedrag, saa han fik besat vort Hjerte og fanget os for sit Rige. Derfor ser det ud, som det gjør, blandt Hedningerne og med enhver, som ikke har omvendt sig og givet Jesus sit Hjerte. I Forstanden raader onde Tanker, vrange Meninger og falske Begreber om Gud og de guddommelige Ting, Løgnen, Fornegtelsen, klar og bevidst eller taaget og tvivlende. I Viljen raader onde Lyster, Egenkjerlighed og Hovmod og Kjødsbegjer, mens Trangen til Gud enten giver sig hen i Afgudsdyrkelsens Vederstyggelighed eller trykkes væk med Letsindighed og Fortvivlelse. Hvis ikke Samvittigheden sover, føler den Uro og Angst, thi Fred er der ikke for den ugudelige. Fra denne sørgelige Tilstand i Satans Rige fører den Herre Jesus Sjelene over ved sin Aand; derfor blev han Menneske, derfor kjæmpede og seirede han ved sin Død og Opstandelse over Dødsfyrsten, satte sig ved Guds høire Haand, udsendte Aanden, stiftede Himmerigets Rige paa Jorden og er med sine alle Dage indtil Verdens Ende. Naar et Menneske, en Hedning eller en saakaldt kristen, føres over fra Satans Magt til Gud, sker det saaledes: Guds Ords Lys falder ind i den mørke Sjel, Sandheden i Kristo lægger sig i Tankerne, og der blir Kamp derinde mellem rette og vrange Meninger, det dæmrer, og Sandheden fortrænger Løgn. Den Lære: Du er en Synder, skyldig til Guds Vrede, hvad man før slet ikke erkjendte, og den Lære: Jesus er Guds Søn, hans Blod og Død frelser dig fra Synd og Død, hvad man før ikke brød sig om eller endog rentud nægtede, se, nu blir de stærke og sande for Erkjendelsen, saa man bekjender sin Synd og tilbeder den Herre Jesus. I Hjertet og Samvittigheden lægger Guds Aand ved Ordet nye Følelser og Lyster, som fortrænger de gamle. Der begynder at røre sig noget derinde, som hedder Anger; det gnaver og bider og gir en ingen Fred. Der blir en Dragelse henimod Betlehem og Golgata, en ganske ny Lyst til med Sakæus at se Jesus og tale med ham; en uafviselig Hunger og Tørst efter Retfærdighed; alt eftersom det nye overvinder det gamle, alt som Vantroen og Synden derinde bryder sig sønder paa den seierrigt indtrængende Troes Sandhed, bliver ogsaa Kristi Fred herskende i Hjertet, den vaagne, alvorlige Sjels Fred i en god Samvittighedspagt med Gud formedelst Jesu Kristi Opstandelse. De vise i vort Evangelium var fra østen; længere i øst har Lyset, Visdommen fra Gud, Betlehems Stjerne vist

Digitized by Google

sig. I Kina og Japan sker nu hvert Aar Omvendelse i Tusindtal. Jeg vil fortælle om en enkelt, ikke fordi den er saa mærkelig, men kun som et slet og ret Eksempel paa Naaden. I Wutschang, i det nordlige Kina levede en ung Mand ved Navn Tun. Hedenskabets Nat laa over hans Sjel. For et par Aar siden fik han høre Guds Ord, og det lagde sig som et Reb om hans Hjerte og drog ham mod Gud; Djevelen holdt igjen: skal du fornægte alt, hvad der er dig kjært og lide Spot og Skam for en ny Tro? Nei bliv hvor du er, vær som du var, og lad den taabelige Kristendom fare! Men han kunde ikke, han maatte gaa og høre Missionæren, og dennes Tale mod al sørgelig Halten til begge Sider og hans alvorlige Formaning til at tage Afsked fra og indtræde i Jesu Hjord reiste de kjæmpende Tanker og Følelser i ham endnu voldsommere imod hinanden. Da virkede et Markusevangelium, som Gud paa ganske underlig Maade lod falde i hans Haand, saa afgjørende i hans Sjel, at han offentlig nægtede Afgudstjenesten og tog istedet Kristi Forsmædelse. Selv udtalte han sig saaledes for den engelske Missionær Bryson: „Jeg staar paa Grændsen mellem tvende Riger, ikke mere hører jeg Satans Rige til, heller ikke er jeg endnu bleven en Undersaat hos Kristus, jeg ligger i Kamp med Djevelen og føler dog endnu ikke Fred med Gud." Men nu deltog han stadig i Gudstjenesten og betragtede med særdeles Flid Jesu Lidelse. En Dag, som han kom ind til Missionæren, sagde han: „Jeg var inat saa syg, at jeg sikkert trodde, det var min sidste Stund, men frygtede ikke, jeg kom blot Røveren paa Korset ihu og befalede min Sjel i Jesu Hænder." Satan havde tabt, Ordet havde vundet. Ved Daaben blev Tun helt overført i Kristi Rige, og efter nogen Tids Øvelse i Tro og Taalmodighed fik han Hjemlov.

De vise i vort Evangelium reiste til fremmede Lande for at finde den Herre Jesus. Den Stjerne, de saa, har man sammenlignet med Guds Ord, og ganske vist er Guds Ord den rette Ledestjerne til Kristus, men man kunde dog maaske ligesaa rigtig sammenligne hin Stjerne med Guds Aabenbarelse for os i hans Veie og Førelser, hvorved han, især til sine Tider, vækker Sjelens Søgen efter Kristus. Ved Stjernen alene fandt ikke de vise ham, Skriften maatte komme til, saaledes med Guds Aabenbarelse i Natur og Historie for Folkene i det enkelte; den er ikke alene tilstrækkelig, men hvo, som følger den ærlig, kommer til Klarhed ved Ordet. Vi behøver ikke at reise bort i fremmede Land for at finde Kristus. Kun sandt og alvorligt over fra Fornuft til Tro, kjære Ven, saa staar han hos dig, thi han er her i sin Kirke ved Ordet og Sakramenterne, og det ikke blot som din almægtige og allestedsnærværende Gud, men som Gud og Menneske og Syndernes Frelser.

Alligevel skal de vise lære os at reise. De var udentvil reiste baade af egen Lyst og ifølge Udsendelse af dem, som blev i Hjemmet; disse var da ogsaa med. Saaledes just i vort Missionsarbeide, vi reiser ud for at tjene Kristus, vore Missionærer og vi ved dem, vi reiser for at herliggjøre ham og hylde ham, ære ham og udbrede hans Rige. I os og udenfor tørner disse to Riger sammen; Missionen er en Kamp, en Krig i Hedningeland og i vore Hjerter. Men lad mange vise reise for at herliggjøre Herren og skade Djevelen, lad mange af Guds Visdom oplyste unge Mænd drage ud for Kristi Skyld! Skal vi ikke følge vor Hær og føre Krigen med mere brændende Nidkjærhed mod Helvedes Rige? Skal vi sidde rolige og se paa den Aandens Aabenbarelse, som raader i den løgnagtige og grusomme Herodes, se paa, at Fyrsten over Helvedes Hær, som aldrig blir mæt af Sjelemord og ikke andet gjør fra Verdens Begyndelse til dens Ende end at dræbe for derefter at pine de til Salighed skabte og ved Jesu Kristi Blod og Død gjenløste Sjele, skal vi rolig se paa, at han øver sit Værk, naar vor Konge raaber os i Vaaben, og selv anfører os i Kampen for at frelse vore Brødre? Hine vise reiste fra sit Hjem langt bort i østen, blot fordi de saa Stjernen. Vil da nogen blandt os sidde rolige i Mag baade med Stjernen og Skriften! Ak, da ligner vi ikke de vise fra østen, men

Digitized by Google

Ypperstepresterne og de Skriftkloge i Jerusalem. Lad os staa op og finde Kristus og tage Del med hans Folk i dets Virksomhed for Rigets Komme. Men de vise ikke alene reiste, de ofrede ogsaa; derhjemmefra havde de Kostbarheder med sig, som de gav Kristus.

En fattig Gut som hedte William, førte daglig Sand paa et Æsel, som han kaldte Jenny, til London og bragte Pengene derfra til sin fattige Moder. En Dag lod han sit Esel staa paa Gaden for selv at se, hvad der foregik i et høit Hus, hvor just saa mange Mennesker samlede sig. Udkommen igjen sagde han til Æslet: „Kom, Jenny, jeg blev noget længe, men jeg kunde ikke andet, for jeg hørte en Mand, som selv havde været ude hos Hedningerne, fortælle, at de begraver eller drukner sine Børn, naar de ikke vil have dem længer, og gamle Mennesker dræber de ogsaa, og de kjender slet ikke vor Herre Jesus, men regjeres af Djevelen, som driver dem til alle Slags Synder, hvorfor de maa evig fortabes. Men, ser du, Jenny, dette kan vi ikke lade gaa, saa de maa hjælpes, gjerne vilde jeg reise til dem, men kan ikke forlade min Moder". Da han var kommen hjem og tælte op Pengene, sagde han: „Mor, vi maa dog ogsaa gjøre noget for Hedningerne!—ti, elleve, tolv—Mor kan ikke ogsaa vi gjøre noget for de stakkels Hedninger?—tretten, fjorten,—Mor, hvad siger du om det? „Ak, William, sagde hun, jeg er gammel og syg og du kun en Dreng, vi kan ikke reise og vi har intet at give. Se, der ligger Pengene, deraf maa vi bruge saameget til Husleie, saameget til Brød og Poteter, saameget til Kul, og saameget til dine Sko, og der ser du, der blir intet tilovers til Hedningerne." Bedrøvet maatte William erkjende Rigtigheden heraf. Men den følgende Morgen stod han tidlig op. „Hør, Jenny, sagde han til sit Æsel, vi maa nu afgaa to Gange om Dagen til Staden: en Gang for Mor og en Gang for Hedningerne. Men saa maa du heller ikke gaa saa langsomt, som du gjør, og jeg vil heller ikke kige efter alle Ting paa Gaden." Han holdt Ord, men Æselet afmagredes, hvilket han i sin Iver først efter 14 Dage mærkede; saa maatte han da indskrænke sig til kun hveranden Dag at sælge for Hedningerne. Da han om et Aars Tid bragte en vakker Gave til Missionen, sagde en rig Mand, som gav Summer aarlig og hørte om William og hans Æsel: „Denne Dreng har givet mere end vi alle tilsammen, thi vi har lagt af vor Overflod, men denne gav af sin Fattigdom alt, hvad han havde." Gud give os hin Enkes Sind, hendes Rigdom i Gave til Herrens Tempel! Ellers nytter det ikke stort, om vi kunde ofre hele Bjerge af Guld dertil.

De Vises Gaver kom til Nytte for Herren paa hans Landflygtighedsreise, og vore Pengeofre til Missionen er nødvendige for den. Det er ondt, at vi for Penges Skyld kan have blot 10 eller 12 til Uddannelse paa vor Missionsskole, mens altid et mangedobbelt Antal af Ynglinge melder sig. Lader os da fordoble vore Gaver til Kristus. Men Missionen drives dog ikke med Guld. Den er ikke en verdslig Forretning, den er en Aabenbarelse af Gudsriget i Sjeleverdenen, har en aandelig Konge og føres med aandelige Vaaben. De vise faldt ned og tilbad Kristus, knæl for hans Trone, giv dit Hjerte hen i Kjerligheds Iver for hans Kongemagt. „Med udvortes Handlinger", saaledes har en udtalt sig herom," griber vi ind i de jordiske Forholde, men med Bønnen griber vi ind i Guds Hjerte, og Guds almægtige Indgriben alene er det dog, som vil overvinde de for os altfor store Vanskeligheder; thi for ham er Hedningerne som en Draabe af Spandet og som et Gran i Vægtskaalen. Vi griber med Bønnen ind i Guds Hjerte, Gud lader sig paavirke ved Bønnen, og det ligger ingen Modsigelse med hans Uforanderlighed, thi enhver Troens Bøn er virket af hans Aand og indfattet i hans Søns, den elskeliges Navn; og i den guddommelige Frelsesraadslutnings Virkeliggjørelse, hvortil ogsaa Hedningemissionen hører, er enhver Troens Bøn fra Evighed af tagen med. Ja, vi griber ind i Guds Hjerte, vi øser Saligheds Vand fra den rette Saligheds Brønd paa den tørstige Hedningemissionsmark, vi bryder nye Baner for den i Guds Hjerte levende Kjerligheds Skridt til dens endelige Maal. Naar

Digitized by Google

en troende kristen i sit Bedekammer ligger for Naadetronen, foraarsager dette en Bevægelse i Himmelen, og for den Magt som er i saadan opstigende Bøn om Guds Riges Komme, rykker Viseren paa Verdenshistoriens Uhr bestandig et Stykke fremad. Herren siger jo selv udtrykkelig, at hans troende Børns Bønner hidfører alle Tings Ende og skal forkorte den sidste Trængselstid." „En troendes Bøn formaar meget naar den er alvorlig. Elias var et Menneske, lige Vilkaar undergivne med os." Smukt er Eksemplet, de vise fra østen giver os paa de nævnte tre Tings Forening: Udreise, Ofring og Tilbedelse; ikke forgjæves skal Gud idag atter have stillet os dette for Øie.

5.

Ikke forgjæves reiste de vise, de naaede sit Maal og kom uskadte ud af den ved Herodes lagte Satans Snare, thi Gud var med dem; men forgjæves stræbte Tyrannen vor Herre Jesus efter Livet, til Skamme blev Djevelens Tjenere med sine Mordplaner. Kristus skal seire, kjære Menighed, Missionen skal faa Overhaand, thi Gud er med os, hans er Gjerningen, han griber de kloge i deres Træskhed. Østens vise, som søgte Kristus, var kun faa, Maria og Josef enfoldige og vaabenløse og Jesus et lidet Barn; mod dem staar den store Kong Herodes og al Jerusalem og de Skriftkloges hele Skare. De virksomme Deltagere i Missionen er forholdsvis faa og fattige; imod dem staar ikke blot Hedningeverdenens umaadelige støre med alle Satans Bolværker befæstede Leir, men Kristenhedens kloge og lærde, det nuværende Israelsfolks Herodes og Ypperstepræster, de fremragende Aander og mægtige blandt Folkene. Med vort Evangeliums Udgang for Øie vil vi synge:

Og om alt Satans Rige
vil stride Gud imod,
han kan dog ikke vige,
han staar dog der, han stod
Hvad han vil, os til Fromme,
naar vi kun giver Taal,
det skal tilsidst dog komme
og naa sit Endemaal.

Kjerlighed.

Gudskjerlighed.

Det kan ikke være Tale om noget ret Forhold mellem Mennesket og Gud uden gjensidig Kjerlighed. At Gud elsker Mennesket finder vi paa mange Steder i Bibelen og den Sandhed har vi hørt saa ofte. Men Spørgsmaalet er, om der er nogen Gjenkjerlighed til Gud i Mennesket; hvis ikke er det alligevel et Fortabelsens Barn. Tænk at være elsket med guddommelig Kjerlighed til Liv og Salighed og enda gaa fortabt! Hvor let og snart denne uhyre Fare og Skade kunde afhjelpes, om Mennesket bare vilde tænke sig om og lytte til Herrens Naadekald og omvende sig.

Næstekjerlighed.

Ja denne Kjerlighed maa være grundet i Kjerlighed til Gud. Elsker en ikke Gud, saa er det vist ogsaa daarligt med Kjerligheden til Næsten. Hvor der ikke er sand Kjerlighed er der for det meste Misforstaaelse, Uvenskab og Had. Derfor blir ogsaa saa mangen god Sag ugjort, fordi der er saa liden Kjerlighed. Mangen stakkel, som skulde været hjulpen, bliver uhjulpen fordi der er saa liden Næstekjerlighed. Mangt et Arbeide i de forskjellige Grene i Guds Rige bliver ugjort, fordi der ikke er Kjerlighed nok. I denne Sag kunde man sige med rette; her er Sædejord nok, her er Sommersol nok, blot her var Kjerlighed nok.

Egenkjerlighed.

Ja det er ogsaa en Slags Kjerlighed. Denne er der nok af, ja formeget af. Og fordi der er saa meget af denne, derfor blir der saa lidet af Kjerlighed til Gud og Næsten. Naar en faar og har nok i sig selv, saa behøver en hverken Gud eller Mennesker. Men den, som skal elske og forlade sig paa sig selv har en baade haard og daarlig Gud at tjene. Daarligt er man da stillet i Livet, men enda værre i Døden. Stakkels det Menneske, som ikke er tilvens, hverken med Gud eller Medmennesker.

Kjerlighedens Magt.

Hvad kan ikke Kjerligheden gjøre? Den er jo sterk som Døden og nidkjer som Helvede.

Digitized by Google

Om Styrken i Guds Kjerlighed har vi i Bibelen en Mangfoldighed af Beviser for, baade i Faderens Sendelse af sin enbaarne Søn, og i Sønnens forsmædelige og pinefulde Korsdød. Det nytter næsten ikke nærmere at forklare den guddommelige Kjerligheds Magt. Det er et umaaleligt Dyb. Kjerligheden drog Gud ned til Jorden og til den faldne Slegt, den vil ogsaa drage Menneskет op til Gud. Kjerlighedens Magt er evig, et Baand som binder elskende sammen for evigt. Derfor siger man: Tro og Haab forgaar, men Kjerlighed bestaar.

Kjerligheden vil altid have.

Den er altsaa ledende, og kan ikke give sig tilro før den har fundet, hvad den søger. Til Oplysning om Kjerlighedens Art i denne Henseende kan læses og studeres Salomons Høisang, hvor Bruden af inderlig Kjerlighed gaar omkring og søger efter den, som hendes Sjel elsker. Og mere man faar af det, som Kjerligheden attraar, des mere vil en have. En lader sig neppe nøie med, hvad man kunde kalde lidt Naade, lidt Salighed, men en hel og fuld Syndsforladelse, den hele Salighedens Fylde, den hele Jesus. Alt dette tragter den rette Kjerlighed efter, og alt dette skal den faa, og med mindre er den ikke hjulpen.

Men Kjerligheden vil ogsaa give.

Den vil meddele af det, som den har faaet. Naar den ser saamange nødlidende omkring sig og ved af Erfaring der er saadan Overflod af Hjelp, saa kan den ikke praktisere Egenkjerlighed og Selviskhed, men vil gjerne hjelpe andre til Delagtighed i de samme Goder, som den selv er bleven delagtig i. Det blir da Kjerligheds Bevisning imod Næsten. Kjerligheden venter heller ikke i Ørkesløshed til nogen kommer og beder, men den er ude og søger efter Anledninger til at faa gjøre godt.

Gud kom med Frelse for Menneskет, længe før nogen bad ham om den. Ordet predikes for den ubodfærdige før han beder om at faa høre noget. Kjerligheden søger at trænge sig ind med sine Velgjerninger der, hvor ingen spørger efter noget saadant. At være sig bevist at en er Gjenstand for Guds Kjerlighed, og være sig bevist at en er omringet af Medmenneskers Kjerlighed, og at være med at drive Kjerligheds og Barmhjertigheds Arbeide, er det lykkeligste Liv et Menneske kan leve her paa Jorden. Det er selve Saligheden begyndt her og fortsættes hisset i al Evighed.

Trøst.

I Joh. 11, 19, 29 læser vi om den tunge Sorg, som var kommen over Martha og Maria ved deres Broders Død. Disse Søstre trængte nu Trøst. I Sorgens Tider trænger jo alle Mennesker Trøst, men Sorgen er ikke hos alle og til alle Tider lige tung. Disse Søstre maatte vist føle sit store Tab med dyb Smerte. De havde mistet sin eneste Broder og bedste Støtte i Livet. Men naar Nøden er størst er Hjelpen nærmest. Jesus kommer, han kalder paa dem for at give dem, det de bedst behøver—Trøst. Han er den bedste Trøster ogsaa i jordisk Sorg og Smerte. Søstrenes Hjem var ved Døden forvandlet til et Sorgens og Smertens Hus. Jøderne var nok der for at trøste, men det hjalp saa lidet, der skulde mere til. Han, som kan trøste baade i timelig og aandelig Sorg og Smerte maatte indfinde sig, og han kommer forresten saa gjerne til saadanne, som er beskeligen bedrøvet i Sjelen.

For manges Vedkommende kunde man ønske, at de maatte komme i stor Sorg, sjelelig Sorg, saa de maatte begynde at spørge efter den rette Trøstekilde. Naar Hjertet ikke længere kan finde Trøst og Fred i Verden, saa begynder det at længes efter Herren. Og straks faar den bedrøvede Sjel høre: Vend om til mig, saa vil jeg vende om til eder. Men vender man sig ikke til Herren, saa faar man nok bære paa sin Sorg; thi har man ikke Jesus, saa har man jo bare Sorg.

Det værste for disse Søstre var jo, at alt Haab om mere at faa se og tale med deres Broder var forbi. Og det er dette som er saa vemodigt tungt for alle, naar nogen af deres kjere tages fra dem ved Døden. Men her kommer Jesus til rette Tid med Opstandelsens Haab. Broderen skal opstaa; ja dette troede de kjere Søstre, at han skal opstaa i

Digitized by Google

Opstandelsen paa den yderste Dag, men at det var muligt at han kunde opstaa før, kunde de ikke tro. Men ogsaa det skulde de faa være Vidne til nu, naar Mesteren var kommen til dem. De skulde faa den tabte Broder igjen, ligesom Gud ofte lader sine Børn faa den tabte Glæde igjen. For de sørgende Kvinder var det om at gjøre, om de var istand til at tro paa Guds Søn, paa hans Ord og Forjættelser. Kunde de det, saa vilde end ikke Døden være saa rædselsfuld. Men den, som ikke kan tro, maa græde uden Haab og Trøst. Alle trænger at bede som hine: „Herre forøg os Troen".

Ogsaa til os kommer Jesus og kalder paa os ved sit Evangelium, forat bringe os Trøst mod Syndens Smerte, ja forat vække Mennesket op af den aandelige Død. Hvilket mægtigt Ord dette: Kom herud Lazarus! og dette kom herud Synder!

At blive vakt af Jesu Kald og Røst blir en virkelig og grundig Vækkelse, en Vækkelse som fører til Liv og Glæde. Vel de Mennesker, som bliver vakte paa den Maade! Det er ikke Efterspnak eller Efterligning af andre vakte, og som fører til Tilbagefald og Død igjen isteden for til en sand Omvendelse. Vel den, som lærer at kjende sig selv, sin Synd og fortabte Tilstand og som angrer sin Synd og af ganske Hjerte vender sig til Gud for at faa Frelse, han blir sandelig ikke udstødt. Har Synden og Loven og Dommen lagt knugende haardt paa ham og bragt ham i Sorg—Syndesorg, saa skal han nu faa den Trøst og Fred, som Verden hverken kan tage eller give. Af saadanne frelste skal der blive et Søskendlag og et Bethania, hvor Glæde og Kjerlighed er herskende, og hvor den Herre Jesus selv gjerne bor med.

Brev fra Missionär Meyersohn.

Minsk, den 10de August 1906.

Deres værdifulde Skrivelse af 13de Juli med Bankanvisning paa 1564 Rubler ($800) har jeg rigtig modtaget og takker herved hjertelig for samme. Ganske særlig takker jeg de ærede Medlemmer af Zionsforeningens Centralkomite for den mig bevilgede Sum af $100 til Understøttelse af fattige Proselyter og frelsesøgende Israeliter, da jeg i dette Halvaar særlig har trængt disse Penge. Thi den frygtelige revolutionære Bevægelse, der raader overalt i vort store russiske Rige, har i betydelig Grad forøget den store Nød, som allerede tidligere var forhaanden blandt de herværende talrige fattige Jøder, saa at nu mange hundreder og tusinder af fattige Jøder bogstavelig maa sulte ihjel, da de under de nuværende oprevne Forholde i vort Land ikke kan faa nogen Beskjæftigelse, og da de desuden næsten overalt blir frygtelig hadede og forfulgte af den i høi Grad oprørte russiske Befolkning. Derfor kan jeg nu umulig nøie mig med, at jeg blot har faaet nogen Penge fra eder til fattige Proselyter og frelsesøgende Israeliter; men jeg maa ogsaa bede Dem og de andre kjere Missionsvenner indtrængende om ved mindre eller større Gaver snart at stille til min Raadighed betydelig mere Penge til Hjelp for de mange tusinde saa saare nødlidende og ganske ulykkelige Jøder og Jødinder, som nu findes her, at jeg kan yde disse beklagelsesværdige ulykkelige Israeliter mere virksom Støtte, hvilket ganske vist vilde blive til stor Velsignelse for min fremtidige Jødemissionsvirksomhed her. „Thi hvad nytter det, mine Brødre, om en siger, at han har Tro, naar han ikke har Gjerninger? Kan vel Troen frelse ham? Om en Broder eller Søster er nøgen og fattes Føde for Dagen, og nogen af eder siger til dem: „Gaa bort i Fred, varm eder og mæt eder, men I ikke giver dem det som Legemet trænger, hvad nytter det?" (Jak. 2, 14—16.)

Det var derfor en stor Glæde for mig, da jeg nylig modtog fra en mig ganske ubekjendt Søster i Berlin 200 Rubler, som hun uventet sendte mig til Understøttelse af nødlidende Israeliter her i Rusland, idet hun udtalte den Mening, at „Veien til Hjertet ofte gaar igjennem Maven". Ja denne kjere kristelige Søster og den hellige Apostel Jakob har fuldkommen Ret, naar de mener, at vi ved Siden af Evangeliets Prediken ogsaa maa bevise vor Tro ved virksom Kjerlighed ligeoverfor Jøderne, saafremt vor Jødemissionsvirksomhed skal blive dem til Frelse og

Digitized by Google

Velsignelse. Derfor: „Lad os gjøre det gode og ikke blive trætte! Thi vi skal høste i sin Tid, saafremt vi ikke gaar træt". (Gal. 6, 9.)

Forhaabentlig vil der ogsaa i Amerika findes ret mange saadanne kristelige Søstre og Brødre, der beredvillig vil ofre sine Gaver til Lindring af den store legemlige og aandelige Nød blandt de herværende Jøder. Den naadige Frelser vil rigelig gjengjelde saadanne Givere ifølge sit udtrykkelige Løfte: „Sandelig siger jeg eder: „Hvad I har gjort imod en af disse mine mindste Brødre, det har I gjort imod mig". (Math. 25, 40.)

Ham den trofaste Jesus være Tak ogsaa fordi jeg i denne urolige Tid rolig har kunnet fortsætte mit møisommelige Arbeide for Israel og fordi jeg under dette Arbeide ogsaa har faaet høste saa mangen glædelig og synlig Frugt. Thi blandt de mange nødlidende Israeliter, som nu saa ofte kommer hid for at søge det jordiske Brød for sig og sin hungrende Familie, er der ikke saa ganske faa, der har en oprigtig Længsel efter „det himmelske Brød". Til disse har jeg da, saalangt som det har været mig muligt, søgt flittig at fremrække denne himmelske Manna gjennem det predikede og skrevne Guds Ord, hvilket allerede er blevet til sand Vederkvægelse for mangen forsmægtende Sjel af Israel under deres nærværende trøstesløse Vandring gjennem denne skrækkelige Revolutionens Ørken, der truer os alle med Død og Fordærvelse og herfor vil de sikkerlig baade i Tid og Evighed sige vor naadige himmelske Fader Lov og Tak.

Desværre har jeg nu kun faa Nytestamenter og Missionstraktater igjen her i mit Bibel-Depot, da jeg for det meste har maattet give dem gratis til fattige Jøder, og hvorfra skulde jeg faa de nødvendige Midler til at kjøbe mig disse Bøger, som jeg tidligere har modtaget uden Betaling fra Mildmay Missionen? Jeg ved ingen anden Raad end at henvende mig til de ærede Medlemmer af vor Zionsforening og de andre kjære Missionsvenner i Amerika med indtrængende Bøn om, at de snart velvilligst maa lade mig faa de nødvendige Penge ogsaa til dette Øiemed eller ogsaa sende mig de nødvendige Bøger, at de fattige Jøder her idetmindste ikke maa lide nogen Mangel i dette Stykke, men at jeg maa kunne forsyne dem rigelig med Livsens Brød, for at mange af dem om kortere eller længere Tid maa komme til den sande Tro paa Jesus, der alene kan forløse dem fra al Nød baade til Legeme og Sjel og stille deres legemlige og aandelige Hunger.

Idet jeg bedende anbefaler mig selv og mit fortsatte vanskelige Israelsmissionsarbeide til ham, den barmhjertige Frelser, tegner jeg mig med broderlig Hilsen til Dem og alle de trofaste Medarbeidere og Medbedere i Arbeidet for det usalige gamle Pagtesfolks Frelse.

Eders ringe Medpilegrim til Zion

Th. C. Meyersohn.

Hvad er den kristelige Kirke?

(Af Lisco.)

Den kristelige Kirke er den hele Kristenhed, som den Helligaand kalder ved Evangeliet, oplyser med sine Gaver og helliger og bevarer hos Jesus Kristus i den rette eneste Tro.

Ordet Kirke betyder ifølge det græske, Herrens Hus, det Hus, som tilhører Herren og hvori han bor med sin Helligaand 1 Kor. 3, 16. Vide I ikke at I er Guds Tempel og Guds Aand bor i eder. 1 Pet. 2, 5 vorder selv som levende Stene, opbyggede til at vorde et aandeligt Hus, til et helligt Præstedømme, at frembære aandelige, Ofre, velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus. Kirken er Herrens Eiendom, fordi han har forløst, erhvervet og vundet os, paa det at jeg og alle skulle være hans egen. Benævnelsen: Herrens Hus, saavel som, Ecclesia d. e. egentlig Folkeforsamling, sammenkaldt Menighed, hvoraf især Paulus betjener sig for at betegne den kristelige Menighed, henthyde begge paa Samfund, Fællesskab, paa et Fællesforhold imellem alle og Kristus, og imellem

Digitized by Google

hverandre indbyrdes; og dette Samfund, som forbinder til Kirken, er først et indre, aandeligt, usynligt, derefter et ydre, synligt.

Det indre eller aandelige Samfund, som forbinder Menneskene til en Kirke, er Troen, det nye, guddommelige Liv, og derved Besiddelsen af den Helligaand, Gjenfødelsen af Aand, den sønlige Udkaarelses Aand. Derfor kan man med Rette sige, at den kristelige Kirke er Selskabet, er Menigheden af de af den Helligaand gjenfødte, af Guds Børn, de troende og hellige, der i Sandhed erkjende den treenige Gud, og have Del i alle de Goder, som Kristus for intet og af Naade skjænker de troende. Kirken som et saadant aandeligt Samfund er usynlig, og derfor en Gjenstand for Troen, af den Grund hedder det ogsaa i Artiklen: Jeg tror en hellig, almindelig, kristelig Kirke.

Af dette indre Aandssamfund, Enheden i den Helligaand, udspringer ogsaa uudeblivelig et Samfund i det ydre; alles fælles Tro tilstynder til Bekjendelse 2 Kor. 4, 13, til overensstemmende Livsytringer i kristelig Tugt og Sædelighed, til fælles Bøn, til fælles Gudsdyrkelse, til forenet Fuldbrydelse af de af Herren og Forløseren for hans troende anordnede hellige Handlinger, Daaben og Nadveren, hvorved de gjenfødte opbygge sig selv paa deres allerhelligste Tro og styrke det dem indplantede Aands og Troesliv. Kirken som et Samfund i Troen udøver ligesaameget en Virksomhed udadtil, for at føre dem, som endnu er fjernede fra dens aandelige Samfund, ved Lære og Forkyndelse af Evangeliet i Missionsvirksomhed til hint indvortes og da ogsaa udvortes Samfund Rom. 10, 12, 15. Dette stemmer overens med Herrens Vilje Matth. 28, 19. For saavidt den ved den aandelige Enhed forbundne Menighed udøver saadanne Livsytringer udadtil, er den synlig, en synlig Kirke.

Sammenfatter man de gjenfødtes Samfund i indvortes og udvortes Forstand, saa kan man sige, at den kristelige Kirke er den i hele Verden adspredte Menighed af troende, som er indviet til den treenige Gud ved den hellige Daab, tilbeder ham, holder fast ved Guds Ord og Sakramenterne og vandrer i Troens og Haabets Aand.

Kirken er i enhver Henseende, saavel med Hensyn til sine Medlemmer som til den endnu vantro Verden, i Begreb med at vorde, en vordende; thi dens Deltageres nye guddommelige Troesliv bliver aldrig fuldendt her paa Jorden, og dens Missionsvirksomhed har endnu ikke naaet sin Ende. I Kirken er nu Guds Rige, Himmerige, Naadens Rige; naar vi ved Himmerige forstaaes den evige Saligheds, Helligheds og Herligheds Rige, som først aabenbares ved Dagenes Ende, saa er Kirken som Naadens Rige kun en Forberedelse dertil.

Ved den synlige Kirke forstaar den hele Samling af alle paa Jorden levende kristne, uden Hensyn til dens sædelige Beskaffenhed; ved den usynlige Kirke forstaar man alene de i Sandhed gjenfødte Medlemmer af Kirken, der lade sig lede af den Helligaand.

I Kristenheden findes mange, der kun tilhøre Kirken paa en udvortes Maade, da de, uden at være besjelede af Kristi Aand og gjenfødt af den, hvilket udgjør det inderste Væsen og den aandelige Eiendommelighed hos de kristne d. e. en med den Helligaand salvet 1 Joh. 2, 20. De kun paa en udvortes Maade deltage i Bekjendelsens Samfund og Naademidlernes Brug og bære kun Navnet kristne.

Disse saakaldte kristnes eller Skinkristnes Sindelag og Vandel er ugudelig, de er fulde af Misundelse, Had, Vrede, Forbitrelse, Verdenskjerlighed, Stolthed og Ligegyldighed mod Kristus og hans Evangelium; andre vandre vel endog i aabenbare Skjendigheder og Laster, som Tyve, Røvere, utugtige, Bedragere, Menedere; endnu andre er Ordets og den rene Læres Fiender. Ved Daab og Bekjendelse med Læberne er de vel Medlemmer af den synlige Kirke, men ikke frugtbare Vinranker paa Kristus, idetmindste ikke levende Lemmer paa det aandelige Legem, hvis Hoved er Kristus. Disse uværdige Medlemmer af Kirken, indvortes, vanhellige og Hyklere, lastefulde, blive taalte i Kirken Matth. 13, 24, (Lignelsen om Klinten blandt Hveden,) fordi de enten ikke kunne overbevises om deres Uværdighed, eller fordi fra den anden Side den nødvendige

Digitized by Google

Kirketugt ikke haandhæves med den tilbørlige Kraft Ap. Gj. 5, 1—11 (Ananias og Safiras Løgn og Død) 1 Kor. 5, 5. Men Herren kjender sine, og dømmer dem, der kun af Skinnet er kristne 2 Tim. 2, 19, Mat. 7, 21—23. Denne af Kirkens Herre forudsagte Tilstand, at den skal være og blive et af gode og onde blandet Selskab, ophæver ikke Anvendelsen af Kirketugten, men berettiger heller ikke de sande kristne til for deres Person at udsondre sig fra den synlige Kirke, hvori de derimod skulle blive som dens Lys, Salt og Surdeig for at den synlige Kirke ved Naademidlerne, det rene Ords Prediken og Sakramenternes skriftmæssige Forvaltning kan opfylde sin Bestemmelse, at være en Opdragelses og Dannelsesanstalt til at omvende de uværdige Medlemmer til og forbedre de værdige i guddommeligt Levnet og guddommelig Vandel. Saalænge den nuværende Tingenes Orden og den synlige Kirke selv bestaar, vil den over alt og til alle Tider have for sig et uopnaaeligt Maal, nemlig at være et rent Samfund af fuldendte hellige, hvortil den kun nærmer sig, indtil engang ved Dagenes Ende Herlighedens Rige, Guds og Kristi fuldendte Rige, aabenbares, for hvilket den kristelige Kirke paa Jorden er Forskole og Hovedforberedelse, ligesom den gamle Pagts Folk forbilledlig er gaaet forud for Jesu Kristi Kirke.

Den synlige Kirke omfatter alle som er døbte; den usynlige Kirke kun dem som er døbte og i Besiddelse af den sande Tro og Kristi Aand Mar. 16, 16. Hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig, men hvo som ikke tror skal blive fordømt. Rom. 8, 9. 14. Om nogen ikke haver Kristi Aand, denne er ikke hans. Thi saa mange, som drives af Guds Aand, disse er Guds Børn.

Den usynlige Kirke, der er ligesom Kjernen i Skallen, omfatter alle dem, som er gjenfødte og helliggjorte af den Helligaand, saavel dem paa Jorden, som de fuldendte i Himmelen, den kaldes saaledes, mindre fordi dens usynlige Hoved Kristus tilligemed de fuldendtes Menighed hører med til den Hebr. 2. 22, 23; Ef. 1, 10, end fordi dens Lemmer, uden at tage Hensyn til deres Virksomhed udadtil og til deres Deltagelse i den udvortes Gudstjeneste, tilbede Gud i Aand og Sandhed og føre et forborgent aandeligt Liv i Troen, Joh. 4, 24, Kol. 3, 3. Thi I er døde og eders Liv er skjult med Kristus i Gud. Derfor kjendes de ogsaa kun af Gud alene. Den usynlige Kirke tillægger den hellige Skrift de herligste Navne: Bruden, Lammets Hustru Aab. 21, 9; Guds Tempel 1 Kor. 3, 17; Kristi Legeme Ef. 1, 22, 23.

Her tales ikke om en opdigtet Kirke der intetsteds er at finde, men vi sige og vide forvist, at denne Kirke, hvori hellige leve, i Sandhed er og bliver paa Jorden, nemlig at der hist og her i al Verden, i allehaande Kongeriger, Der, Lande, Steder fra Solens Opgang til dens Nedgang, gives nogle Guds Børn, der rigtig have erkjendt Kristus og Evangeliet. Herom siger Melanchton: Den synlige Kirke er en Forsamling af Mennesker, der bekjende sig til Evangeliet, og adlyde det, og er gjenfødte af den Helligaand; i denne Forsamling findes mange Hyklere, der dog er enige med de hellige, som holde og bekjende den rette Lære, i Bekjendelsen af den rette, nødvendige Lære. Men der gives to Slags vanhellige. Nogle bekjende den rette Lære, om de end ikke have den ægte Gudfrygtighed, og imod deres Samvittighed begaa en eller anden Synd. Saadanne kalder man døde Medlemmer af Kirken, og de maa vel stedes til Sakramenternes Brug, naar de ikke forfalde til aabenbare Skjendigheder og Forargelser; andre ugudelige lære Uretfærdighed, forfølge Evangeliets rene Lære; denne Kaifas Hob bør man undflye og forlade.

Til Budbäreren.

Det er vel saa, at vi skal ikke lade den venstre Haand vide, hvad den høire gjør, og det betyder vel, at vi alle skal arbeide i Stilhed hvert i vort Kald. Men da jeg selv er meget interesseret i at se, hvorledes det gaar mine Brødre i Arbeidet, saa resonerer jeg saa dumt, at der maaske er nogen, som ønsker at se, hvorledes det gaar os herude. Da vi er

Digitized by Google

baade norden om og vesten om Folkekirken, saa har vi ikke noget andet at skrive om, end lidt af det vi faar Naade til at udføre for vor Herre og Mester i hans Kirke og Menighed paa Jorden. Det var da noget sligt jeg skulde til at fortælle om nu.

Den anden Dec. eller første Søndag i Advent holdt vi Konfirmation i Betlehems Menighed, Pretty Hill, hvor 13 unge gjentog sit Daabsløfte. Da Menigheden ingen Kirke har, saa fik vi laane den svenske Augustana Kirke for Anledningen. Den har vi for det meste brugt hele Tiden. Det er en pen og rummelig Kirke, og den var fyldt til Trængsel. Vi optog et Offer til Indremissionen, og til vor store Forbauselse fik et Offer paa $31.90. Det synes vel ikke værd at rose eller tale om, men, naar vi betænker, at det er bare Nybegyndere, som vel kunde trænge sine Penge til andre for sig selv nødvendige Ting, saa viser det et godt Hjertelag, og det er det, som gjør mig saa godt. Folkene maa siges at være flinke til at yde til det kirkelige saa langt de formaar. Jeg tror, at de med Tiden kan komme til at betale tilbage alt, som de har faaet af Indremissionens Kasse, og saa bør det være i Guds Kirke.

Anden Søndag i Advent havde vi Konfirmation i Norden Menighed, Bardo, hvor 16 unge gjentog sin Daabspagt. Der har man heller ingen Kirke, og da der ingen er at laane, saa maatte vi der være fornøiet med et Skolehus. Da Veiret var lidt koldt, saa gik det bra med Rum alligevel, for nogle sad hjemme og tænkte der blev ikke Rum, og andre fordi det var for koldt, saa de som var der fik have det nokſaa komfortabelt. Der var dog mange Mennesker, saa Skolehuset var ikke en Tomme for stort.

Vi optog Offer ogsaa der til Indremissionen, som beløb sig til $24.80.

Maatte nu Gud saa bevare de kjere unge i sin Daabspagt. Det er tungt at staa ligeover for en Flok unge Mennesker, som man har lært at elske gjennem Undervisningen, og tænke paa at de, som saa mange andre vil maaske tumle sig bort i Syndens og Satans Tjeneste. Gud i Naade forbyde, at nogen af disse to Klasser skulde paaføre sig selv en saa sørgelig Skjebne. Gud elsker dig, unge Sjel, og vil dit Bel. Hold dig til ham og han skal holde sig nær til eder.

T. T. C.

To Söstres Bortgang.

Mrs. Helen Moen, født Janson, var født 1864 i Jevnager, Prestegjeld, Norge. Hun voksste op iblandt en stor Søskendeflok. Helen var den ældste af 13 Søskende. Paa Grund af at hendes Forældre var fattige, maatte hun tidlig ud at tjene sit Brød. Det er rart for et Barn at maatte forlade Hjemmet. Hun bar med sig mange rare Minder fra Hjemmet og særskilt det, at Barneflokken samledes og sang sine Barnesange. Efterat hun var konfirmeret, arbeidede hun paa Hadelands Glasverk i 3 Aar. I sit 22de Aar blev hun vakt. Hun var da paa en letsindig Fornøielse. Det blev en alvorlig Tid, saa hun Gang paa Gang maatte ud at begræde sin Daarlighed og besluttede fra den Stund at forlade det Slags Selskab. Det gjorde hun og omendskjønt trangt fik hun alligevel tro, at Gud tog hende til Naade og gjorde hende til sit Barn. Marius O. Moen som siden blev hendes Mand tjente paa samme Sted. Han var bleven omvendt 4 Aar før Helen. I 1886 reiste de begge til Amerika, og kom til Pelican Rapids, Minn. Der hyret hun sig ud og arbeidede for andre et helt Aar. Den 7de Januar 1887 indgik hun i Ægteskab med Marius O. Moen. De reiste straks til Benson Co., N. D., og tog sig Land og fik da friste Nybyggerlivets Besværligheder. Men Gud var med dem saa det har gaaet meget godt. Han har velsignet deres Strev. Mrs. Moen gik ind i H. S. med engang hun kom til dette Land; der har hun staat siden. Hun elskede sit Samfund og fulgte med i dets Gang. „Budbæreren" var hendes kjereste Bog næst Bibelen. Mrs. Moen var af en tilbageholdende Karakter og klaget ofte at det var saa vanskeligt at tro sig frelst for Jesu Skyld. Det var hendes høieste Ønske i Naaden at bo. Hun havde sine

Digitized by Google

Feil og det følte hun bedre end andre saa dem. I Sommer reiste hun en Tur til Otter Tail Co., Minn., for at besøge Slægt og Venner. Kommen hjem derfra følte hun ikke rigtig frisk; det tog til og hun reiste til Læge. Han fortalte, at det var Lungebetændelse. Hun var paa Hospitalet i 3 Uger, kom da hjem og følte bedre; men om en Stund gik det over til Nyresygdom, laa saa syg i 2 Uger. Joh. Aab. 21, 4 havde aldeles indtaget hende, saa hvilket andet Guds Ord de mindet hende med, svarede hun: Men han skal afstørre hver Taare af deres Øine. Vi kom den Tid flyttende til Minnewaukan; da jeg var kommen ud af Trainet kom en ung Gut og spurgte, om jeg kunde være med ham hjem. Mama er syg, jeg blev bedrøvet med det samme; for det første var jeg rent udtrættet af Reisen og paa den anden Side følte jeg det alvorlige i at gaa til denne døende, som jeg ikke kjendte det mindste til. Jeg tænkte hvor svært at være Præst. Jeg gik i Herrens Navn og fik en velsignet Nat. Jeg fik meddele hende den hellige Nadverd som Reisekost paa den alvorlige Reise over Dødens Flod! Og selv erfor hun Velsignelsen og Styrken af det hellige Maaltid. Glad og frimodig begav hun sig paa Reisen og jeg følte mig lykkelig i mit Kald, at jeg fattige Synder kunde faa tale med hende om den Jesus, som hun nu snart skulde faa se som han er. Mrs. Moen har havt 11 Børn, hvoraf 4 er gaaet forud, 3 Piger og 4 Gutter. Da hun fornam at Enden nærmede sig samlede hun alle sine kjære omkring sig og bad dem leve saa, at de maatte faa samles i Himmelen. Den 8de Oktober Kl. 3 om Morgenen slog Forløsningens Time og Sjelen bares ind i det Land hvor Herren afstørrer Taaren af deres Kinder.

Det sidste Farvel tungt er sagt, det maa dog siges, hør det vel, farvel min Ven. Det er vort inderlige Ønske og Bøn at Mrs. Moens sidste Ønske maa blive opfyldt. Broder Moen staar tilbage med Erindringen om, at han havde en kjer dygtig Hustru, et hyggeligt og velsignet Ægteskab. Taarerne rinder ved Tanken paa at det skal være slut; men han er under alt heldigt stillet som faa. Han har snille og flinke Børn. Den ældste Datter Klara har taget sin Mamas Plads og det er en Lyst at se, skjønt kun 17 Aar gammel, hvorledes hun steller Huset og sine yngre Søskende. Gud hjælpe disse unge at erindre Mamas sidste Formaning, saa gaar det dem godt for Tid og Evighed.

Det var saa underligt, at omtrent i samme Øieblik som Mrs. Moen døde, døde en anden Kone i samme Menighed. De levet et lidet Stykke fra hverandre, nemlig Marthea Lalum. Hun var født den 15de Feb. 1833 og var ved sin Død 75 Aar. Hun var en gammel troende Kvinde. Hun havde et Barn. Mrs. P. Lalum og Mrs. Moen har altid været sammen. Hun var Barnets Mor, naar det ikke kunde hjælpe sig selv, og saa var Mor hos Barnet, naar hun ikke kunde hjælpe sig selv. Det er stort at faa hjælpe hverandre slig gjennem Verden. Det gaar ofte saa at hvad end Forældrene har gjort for sine Børn naar Far og Mor bliver gamle, vil Børnene ikke have noget med dem at gjøre. Synderne mod det 4de Bud raaber til Himmelen om Hevn. Mrs. Lalums Mand døde for et par Aar siden. Hun var altid frisk, munter og glad, og særskilt naar hun var iblandt Guds Børn følte hun sig lykkelig. Hun blev saa fort syg. Dr. blev hentet men Gud havde sagt: Hid og ikke længere. Lægen med al sin Dygtighed kunde intet udrette. Hun døde i Troen paa sin Frelser Kl. 2 Morgenen den 8de Okt. Det besluttedes at disse to som i saa mange Aar havde været kjendte og elskede hverandre som Søstre og fik Hjemlov paa en Gang ogsaa maatte stedes til Graven paa en Gang. Past. Hovland talte i Huset hos Moen og undertegnede talte ved Mrs. Lalums Baare. Saa mødtes disse to Begravelser ved Kirken Kl. 2.

Det blev en stor Forsamling i Kirken. Begge blev senket i Graven paa en Gang. Vi sluttede med at synge: Her mødes alle Veie paa Gravens bratte Rand. Begge disse Familier ønsker igjennem „Budbæreren" at faa takke enhver som var med med Trøst og Hjælp i disse tunge Timer. Venligst

J. Krogstad.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Trygstad.

Fancheng, Oct. 26, 1906.

Kjere Broder Oppegaard.

Hjertelig Tak for deres Brev af 21de Aug. Det var opmuntrende at faa høre fra en hjemme, som har det travelt med at hjælpe os. Ja Gud styrke og velsigne enhver, som er med i Arbeidet for Sjeles Frelse. Hvilken usigelig Naade at faa være med og udkaste Garnet til Fangst. Stundom kan vel synes, som maa vi arbeide den hele Nat uden at faa noget, men da faar vi se efter, muligens Garnet er kastet paa den forkjerte Side eller vi er ikke gaaet paa hans Ord. Den, som Gud har udsendt taler Guds Ord og Gud giver ham Aanden uden Maal. O, hvor det er herligt at faa være Kristi Disiple og Medarbeidere. Maa Gud da faa fylde os med sin Aand og Kraft, saa vi daglig og idelig beder og arbeider for Sjelenes Frelse. Der er altid Anledning at faa sige et Ord for Jesus. Altid Tid at raabe til ham som er villig og mægtig til at hjælpe.

Ja, nu undres de vel paa, hvor vi er. Jo, nu er vi kommen hjem til de kjere Rønnings. Det blev fremlagt paa vor ekstra Konferens, at det var bedst vi standsede i Fancheng ogsaa dette Aar og hjalp til det lille vi kan med Arbeidet og det gjør vi naturligvis med Glæde. Mrs. Trygstad holder nu altsaa Skole for Missionærernes Børn og jeg er i Høiskolen endel af Tiden. Har nu en Klasse i engelsk paa en og tyve. De gjør gode Fremskridt i Læsning og Skrivning og enkelte udtaler en Del forstaaelige Sætninger. Jeg maa sige af Hjertet; jeg er interesseret i disse Gutter. Jeg synes se i dem vor Fremtids store Arbeidere, og min inderlige Bøn er, at Gud maa faa vinde hvereneste af dem og uddanne dem til flittige Arbeidere fyldte med Guds Aand. Bed for vore Studenter kjere Broder, og jeg haaber Vennerne omkring vil indse Nødvendigheden af en saadan Anstalt og anstrenge sig for at hjælpe saa vi maa faa en god og tidsmæssig Skole til at uddanne Arbeidere i. Det gjør en varm om Hjertet at høre disse unge Mænd staa frem og aflægge klare Vidnesbyrd om sin Tro og Kjerlighed til Jesus. En føler straks, Arbeidet er ei forgjeves blandt dette Folk. Vi har ogsaa flere Børnehjemsgutter, som er meget kjække og gjør det godt. Haaber snart at faa skrive lidt mere udførligt om Arbeidet i Høiskolen og om muligt kaste nogle Gløder til for at opflamme Interessens Ild.

Det er nu en herlig Tid at arbeide herude. Veiret er kjøligt, klart og godt. Folk kommer til Møderne og vi raaber efter Aandens Pinseveir, at der maa blive Sus i Luften; Lyd af Folkenes Lovsang til den eneste sande Gud. Ja, vi venter herlige Tider herude. Den gode Gud lever endnu som kan bøie Hjerterne som Vandbække, og han siger, at alt, hvad vi begjere i Bønnen troende skal vi faa. Herlige Løfter og vi ved forvist han vil indfri dem.

Det føles saart, at Wolds og Ida Grosseth har forladt os. De trængtes saa saare i Arbeidet nu. Gud styrke dem og give dem tilbage til os snart igjen. Mrs. Rønning er fremdeles daarlig. Var nu i god Bedring men et par Dage siden fik hun et Anfald igjen. Hun har nu gjennemgaaet den varme Sommertid tilsiengs. Det har været meget prøvende, men Gud har givet baade hende og Pastoren en stor Taalmodighed saa vi hører aldrig Klage. Maa Gud forunde hende sin fulde Helbred snart. Bed for hende og opmuntre Vennerne dertil. Bibelskolen venter paa hende og her er saa fuldt op af Arbeide.

Nu er det sent paa Kveld og jeg maa sige Godnat og Tak for denne Gang. Haaber de vil afse Tid til nogle Linjer igjen. De er hilset fra min Hustru. Hils Vennerne hjemme og vær selv hjerteligst hilset fra en Medstrider for Kronen.

G. M. Trygstad.

* * *

Et Kinamissionsmøde.

Paa Indbydelse fra Bethel Menighed, Beltrami, Minn., Pastor Gjerstads Kald, blev der holdt et Kinamissionsmøde dersteds

Digitized by Google

den 13—15 November d. A. Mødet begyndte med et kort Bønnemøde, hvorpaa Stedets Præst ønskede alle velkommen og ønskede Herrens Velsignelse over Mødet.

Af tilreisende Præster var ikke flere tilstede end undertegnede og Missionær Himle. Det kan dog siges til Guds Ære, vi havde et velsignet Møde. Guds Aand var merkbart tilstede og rørte Hjerterne. Vi fik ogsaa det Indtryk, at den lille Menighed var glad i Mødet, og de gjorde hvad de kunde for at fremme den gode Sag baade for os som Gjæster og for Kinamissionen. Den sidste Dag af Mødet holdt Missionær Himle et hjertevarmt og interessant Foredrag om Kina og Kineserne, der blev paahørt med spendt Opmerksomhed. Offer optoges, der beløb sig til ca $40.00. Saa skiltes vi tilsidst med det Ønske og Bøn at vi alle maatte faa være med den store Skare, som Jesus skal faa samle ind i sit Rige.

Samtaleemnet var Es. 60, 1—6 og indlededes af undertegnede. Og da Mødet bestemte at Foredraget skulde trykkes i „Budbæreren" meddeles det her i sammentrængt Form.

Profeten ser et grueligt Mørke hvile over Slegterne. Det er Menneskenes store Forvildelser og dybe Frafald fra Gud der her sigtes til. Nogle har i den Grad sænket sig ned i Hedenskab, Barbarisme og Gudsforglemmelse, at de er som et formeligt Mørke. Andre have Skin af Religiøsitet, men ikke sand Gudstilbedelse. De befinder sig som i Mulm eller Taage (V. 2). Denne mægtige, gribende Illustration, der alene kan være dikteret af Guds Aand, viser, hvad Mennesket er og vilde være uden guddommelig Paavirkning. Trods alle Forsøg paa Fremskridt og Dannelse vilde det dog synke ned til Dyrestandpunktet, leve ikke efter nogen Kjærlighedens Lov, men efter Egoismens og Naturdriftens Lov. Men Billedet skifter Farve. Udfra dette Mørke ser dog Profeten en Udvei. Han ser Straaler af Lys glimte frem paa den natlige Himmel. Han ser Morgendemringens Tid. Han ser Lyset selv. Han ser det dages i øst, og de natlige Taager viger for den opgaaende Sol. Derfor heder det: Thi dit Lys kommer. Dette Lys er Guds Frelsesaabenbaring. En saadan Aabenbaring var en uundgaaelig Nødvendighed. Troen paa den eneste sande Gud, ægte Gudstilbedelse, forudsætter Kundskab om Gud, og Kundskab forudsætter Aabenbaring. Sml. Rom. 10, 14. Skulde Mennesket blive sig sin virkelige Tilstand bevidst, maatte denne Bevidsthed komme alene fra Gud, som er al Sandheds Aabenbarer. Ved Fornuftens Lys og ved Samvittighedens reagerende Indflydelse kan og maa Mennesket danne sig et Begreb om Gud, men ikke det rette. Som den totalt blinde ikke kan finde Veien ved egen Hjelp, saa kunde heller ikke Mennesket i egen Kraft finde den rette Vei til Gud. Nødvendigheden af en saadan Aabenbaring er ogsaa begrundet i den Omstændighed, at Mennesket har en medfødt Trang til Gud. Hos nogle kan denne Trang eksistere i bevidst Gestalt, hos andre i ubevidst Form. Alle falske Guddomme og falske Gudsdyrkelsesmethoder er paatagelige Udtryk for denne Trang. At Kineseren knæler for sin Budda, at Hinduen sidder sukkende ved Gangesfloden, at Araberen under strenge Strabadser og haarde Lidelser valfarter til sit Mekka, at Hottentotkvinden lader sit Barn blive knust under Jaggernautvognen, at Indianeren i djevelsk Raseri danser sin Vilddans og tænder Baal for sin Solgud, osv.—er altsammen—jeg vover at udtrykke mig saa—en levende Kommentar til Salmistens bevingede Ord: „Som en Hjort skriger efter Vandstrømme, saa skriger min Sjel til dig, o Gud!" Saaledes finde vi, at Mennesket har dunkle Gaader, har Spørgsmaal, har et Veld af Længsler, har en nagende, knugende, tærende Trang, der alene kan finde sin Løsning i og ved Gud. Gud er Livet og Livets Ophav, og han alene kan fylde Tomheden i Menneskets Liv. Overladt til sig selv maatte det som den blinde samle efter den ukjendte Gud, og ikke finde ham, vilde det tørste, men ikke finde den svalende Kilde, vilde det hungre, men ikke blive mættet, vilde det trættes og ha det tungt, men ikke finde nogen Hvile, vilde det som den druknende klamre sig fast til sine Vragstumper, kjempe med Fortvivlelsens Raseri, udtømme sin sidste Kraft, men tilsidst

Digitized by Google

synke i Afmagt, knust under Naturlovens ubønhørlige Krav. Og netop den Omstændighed, at der gives et Flertal af Mennesker, der tænker sig Muligheden af at gjøre saamange Bestræbelser for at blive og være lykkelige uden den sande Gud—netop det aabenbarer det tykkeste Mørke. Her kan vi mindes Jesu Ord: „Naar det Lys, som er i dig, er Mørke, hvor stort bliver da ikke Mørket". Saaledes maatte Lyset komme. Som Jorden var øde og tom og Mørke hvilede over Afgrundene (1 Mos. 1, 2.) indtil Gud satte de store Lys ind i Himmelrummet, saaledes vilde ogsaa Menneskelivet forblive at være tomt og Fortvivlelsens Mørke til evige Tider hvile over Slegterne, om de udelukkende havde maattet vandre sine egne Veie. Gud kunde ikke og har ikke ladet sig uden Vidnesbyrd. „Han har talt mange Gange og paa mange Maader til Fædrene ved Profeterne", heder det i Hebr. 1, 1.

I den gamle Testamentes Tid har vi ved Siden af Lovaabenbaringen paa Sinai de ceremonielle, de typiske og de profetiske Manifestationer, der hver for sig er forberedende Afstraalinger af det store Lys. Hvadenten vi tænker os den adamitiske, noaetiske, patriarkalske, mosaiske eller den davidiske salomoniske Tid saa finde vi snart sterkere og snart svagere Fremtoninger af det guddommelige Lys, der bryder frem og varsler om den gryende Dag. Men alt dette var kun Skyggen af det, som skulde komme.

Guds Væsens ubestikkelige og fuldkomne Aabenbarer er „Gudmennesket", Kristus Jesus. Han er det Lys, hvilket vor Tekst særlig sigter til. Den, som vil ha et sandt, et ret Kjendskab til Gud baade med Hensyn til hans Forhold til sig selv og hans Forhold til Verden, den maa se ham i Kristus. Alle Forsøg paa at kjende og tolke den sande Guddom uden i Forbindelse med Midleren, Kristus, vil kun kulminere i en finere eller grellere Form af Vildfarelser. Naar Moses begjærer at faa se Guds Herlighed, faar han det Svar, at „ingen kan se Guds Ansigt og leve", men han skal faa se ham bagfra (2 Mos. 33, 15—23), d. e. se ham saa som han drager frem i sine Gjerninger ved Sønnen, Jesus, om hvem det heder: „Du er min Søn, jeg fødte dig idag" Sal. 2, 7. „Han er det store Lys, som kom for at oplyse ethvert Menneske". Sml. Joh. 1, 9. Og naar det i vor Tekst heder: „Herrens Herlighed er opgangen over dig", da finder vi et Omkvad af samme i Joh. 1, 14, hvor det heder: „Vi saa hans Herlighed, en Herlighed som den enbaarnes af Faderen, fuld af Naade og Sandhed". Om sig selv siger Jesus: „Jeg er det Verdens Lys". Dette vilde være en gaadefuld, ja formastelig, ja gudsbespottelig Tale i et Menneskes Mund. Men efterdi Kristus var ikke blot et Menneske, men ogsaa Gud „aabenbaret i Kjød", derfor kunde han med guddommelig Authoritet betegne sig selv og sin Frelsesgjerning paa Jorden med saa ophøiede Udtryk. Det kom ogsaa straks i Dagen ved de forskjellige Leiligheder, hvem han var. Hvilket Væld af overnaturlig Visdom lyser ikke frem i hans Taler. Hvor han forstod at ramme Hjerterne, aabenbare de skjulteste Hemmeligheder, og afvebne sine Modstandere. Ikke bare de bredere Lag af Folket, men endog de saakaldte Lærde betages af Forundring og spørger, hvorfra denne vel har sin Visdom.

Hvor lyser han ikke i sin Almagt. „Vindene og Havet er ham lydige", heder det. Vand forvandles til Vin; døde komme frem af Gravene; Djevle uddrives; alleslags syge helbredes; alt ligesom daaner for hans Fødder. Hvorledes lyser han ikke i sin Hellighed. Med guddommelig Harme straffer han Synden, blotter han Hykleriet, renser han Templet. Derfor heder det: „Nidkjærhed for dit Hus har fortæret mig". Bogstaveligt opfyldtes hvad vi læse i Sal. 7, 11, 12: Herren er en Dommer, som vredes hver Dag (d. e. paa de ugudelige,) han hvesser sine Pile, og hans Bue er vel spendt". Hvor lyste han ikke med sin ubegribelige Kjærlighed. Hele hans Liv var ofret ikke i Selvinteresse, men for Gud og for Mennesker. Han havde kun en Vilje, det var Guds; han havde kun en Lov, Kjærligheden; han havde kun et Maal, Menneskets Frelse, Faderens Forherligelse. Og i hellig, fuldkommen Resignation opbyder han alt, sætter han alt indpaa for ogsaa som Menneske at kunne være et med Faderen og staa som et sonende Led mellem ham og den faldne Slegt.

Digitized by Google

Mest herligt lyser dog Jesus for Verden, naar han hænger som den største Misdæder paa Forbandelsens Træ. Der maa han bringe det Offer, som Retfærdigheden krævede for Syndens Skyld; der maa han træde det Persekar, der alene kunde stille Guds Vrede; der maa han udgyde det Blod, der alene kan rense fra al Synd; der maa han udslette den Haandskrift, Syndebrevet, som var os alle imod; der maa han opfylde den Lov, som ingen med sine bedste Gjerninger kunde opfylde; der maa han kjempe den blodige Kamp, forat han den sterkeste kan overvinde og afvebne den sterke og sætte fangne i Frihed; der maa han, forladt af Gud og forladt af Mennesker, tømme Guds Vredes Kalk, paa det at han kunde give alle forsmegtende, efter Guds Samfund tørstende at drikke; der maatte han nedbryde Adskillelsens Mellemvæg og aabne Porten til Guds Stad for alle Syndere. Ja, hvor lyser ikke Jesus i sin Lidelse og Død. Hvem kan lodde Dybet af denne Kjerlighed? Her maa vi sige: „Det er for høit, jeg kan ikke naa det".

„O, Rigdoms Dyb baade paa Guds Visdom og Kundskab; uransagelig er hans Visdom og usporlige er hans Veie". Ja, „hvo har kjendt Herrens Sind, hvo var hans Raadgiver, hvo gav ham noget at det skulde gives ham igjen"? Saaledes er da Lyset kommet, kommet ogsaa til os ved Evangeliet. Men hvad bør saa vi gjøre? Vi skal staa op, som det heder videre i vor Tekst, d. e. vi skal lade os oplyse af Jesus, komme til ham, tro paa ham. At stenge sig ude fra dette Lys, at negte Jesus Adgang til sit Hjerte, dette er den store Kardinalsynd, det er at være allerede dømt. Derfor heder det: „Hvo som ikke tror, er allerede dømt, thi han haver ikke troet paa Guds enbaarne Søns Navn". Faar Jesus oplyse os, faar han oplyse os i sin Lov om vor Synd, vor Skyld, vor totale Fortabthed, faar han ogsaa i sit Evangelium oplyse os om sin Naade, faar vi tilegne os det, da blive vi i Sandhed oplyste. Da bliver det, som det heder: „Salige er de Øine, som se det I se, og høre det I høre; eller: „Gud har skjult det for de vise og forstandige, men aabenbaret det for de enfoldige og umyndige"; eller: „I have en Salvelse af den Helligaand og vide alt". Men i Kraft af denne Oplysning bliver man da selv et Lys. „Man sætter ikke Lyset under Skieppen", heder det. Derfor siger Jesus til sine Disiple: „I er Verdens Lys".

Med Bekjendelse, med Liv, med Arbeide, med Midler skal Guds Folk i selvopofrende Kjerlighed lyse ind i Verdensnatten, saa de vildfarende kan finde Veien tilbage til Gud. Det som da skal anspore os til en saadan Gjerning, er paa den ene Side Guds Befaling: „Bliv Lys!" „Gaa ud!" „Staa op!" „Gaa hen i min Vingaard!" „Red dem, som hentes til Døden!" osv., paa den anden Side Dommen, som vil følge paa Utroskab i Husholdningen, og endelig den tilbagevendende rige Velsignelse, som vil følge paa Troskab og sand Opofrelse. Og her er mange som trænger Lys. Vort Arbeide skal ikke være begrænset til vor egen snevre Kreds, men „til alle Jordens Ender" vil Gud Lyset skal bringes.

Maa vi da arbeide medens det er Dag. Lad os heller ikke gjøre Guds Gjerning med Ladhed. Lader os med Kraft høste ind fra Markerne, lader os arbeide og ikke blive trætte, saa skal vi ogsaa faa være med og høste rigelig, faa være med og glæde os med de glade, naar Riget skal tages ind og de mange Gange tusinder, af alle Slegter, Folk og Tungemaal. Herren hjelpe os alle dertil for sit Navns Skyld. Amen!

T. J. Oppedahl.

* * *

En omvendt Kinesers Vidnesbyrd.

„Se paa mig", sagde han i en Forsamling af kristne, „jeg har været et forskrækkeligt daarligt Menneske. Jeg har gjort Oprør, myrdet og ædt Mennesker. Min Broder, som er her iaften, ved, at det er sandt. Jeg sprang fra mit Hjem da jeg var ung. Først blev jeg Skuespiller og snart den fornemste i alt ondt. Jeg røgte Opium og var ogsaa en Spiller. For omtrent et Aar siden førte en Skibsbygmester mig til en Lægemissionær, som hjalp mig til at bryde med Opiumsrøgningen. Nu er jeg, hvad jeg er, helt og holdent gjennem Guds Naade. Jeg har overgivet mine gamle, onde Veie og arbeider hos Skibsbyggeren. Jeg har en Fred og Glæde i mit Hjerte, som jeg aldrig før har havt. Den er vel værd at eie. De fleste bespotter mig og siger, at jeg har sluttet mig til de fremmede. Jeg har fundet, at min himmelske Fader elsker mig og har sendt sin Søn for at frelse mig fra den evige Pine."

Digitized by Google

Home, Sweet Home.

Storarmeens Befalingsmand, R. B. Brown, pleier oftere at fortælle følgende Erindringer fra Borgerkrigen. „Det var en Nat i December 1863. Nordstats- og Sydstatsarmeerne, de blaa og de graa, laa ligeoverfor hinanden paa Bredderne af Rappahannock-Floden i Virginia, ventende paa Ordre til at slippe løs Krigens Hunde, saa Lees og Grants Herskarer kunde gaa paa hverandre i et blodigt Slag. Natten var kold og Mændene i begge Armeer frøs og var sultne. Pludselig brødes Stilheden af en livlig Musik, idet et konfødereret Korps begyndte at spille „Dixie". Øieblikkelig sprang de graa op, og et voldsomt Rebelhyl lød gjennem Dalen og Skogen. Da Musikkorpset havde spillet tilende den Melodi, som var det solrige Sydens Sønner og Døtre saa kjer, satte et Korps af de blaa i med „Yankee Doodle", og Nordstatssoldaterne ledsagede den med kraftige Hurraer. Nu afvekslede det ene Korps med det andet; de graa spillede „Maryland" og fik Svar i „Star-Spangled Banner" fra den anden Side af Floden. „The Bonnie Blue Flag", „Columbia" og andre nordlige og sydlige Melodier fulgte, indtil det syntes, at de to Korps havde spillet alt, hvad de havde lært. Da istemte en Nordstatssoldat, hvis Tanker Tonerne uden Tvil havde vendt mod Hjemmet og sine kjere deroppe, „Home, Sweet Home". En anden Soldat greb Tonen, saa en tredie og en fjerde, intil Kompanierne og Regimenterne blev med, ialfald i Omkvædet. Saa hørtes langt bortenfor Rappahannock en fjern Stemme; en Sydstatssoldat sang den samme Melodi. Snart blev den greben af tusinder af Lees Mænd og sprængte sig Vei gjennem den vinterlige Luft. Paa begge Sider glemte Krigerne for et Øieblik, at de var komne til Stedet for at udgyde Blod, og at de Morgenen efter skulde nedslagte hverandre. John Howard Paynes mægtige Ord og Toner henførte dem alle. Da Sangen var sungen tilende, blev det stille, og Maanen kastede sit sølvhvide Skin ned paa de sovende Armeer—en i blaat, den anden i graat."

Den syges Tröst.

En Guds Ords Forkynder fortæller: „Jeg var paa Vei til B., hvor jeg skulde holde Opbyggelse, da jeg blev anmodet om at se ind til en syg underveis.

Jeg gik op ad Trapperne i Huset og traadte ind i et lidet Tagkammer. Alt derinde vidnede om den største Fattigdom. Jeg fandt derinde en middelaldrende Kone og hendes Datter, en ung Pige paa omtrent 20 Aar. Solen kastede sine klare Straaler ind gjennem Vinduet og bidrog til, at den Uorden og alt det Smuds, som var derinde, faldt endnu mere i Øinene.

Det var den unge Pige, som var syg. Hun laa henne i Sengen i den ene Krog af Kammeret. Det var tydeligt, at hun maatte have været meget smuk; men Sygdommen havde udtæret hende saa, at hun saa ud næsten som bare Skind og Ben. Hendes ravnsorte Haar bølgede i forvirret Masse paa Puden og dannede en mørk Ramme, som lod Ansigtets Blegfhed endnu mere komme frem. Sveden perlede paa hendes Pande, og hun laa der med lukkede Øine.

Jeg følte paa hendes Puls og forstod straks, at Døden ikke var langt borte.

Efterat have talt nogle Ord med Moderen, spurgte jeg den døende:

„Føler De store Smerter?"

Der kom intet Svar.

Jeg gjentog Spørgsmaalet; men hun svarede fremdeles ikke.

„Jeg er ræd for, at hun ikke længere kan samle sig", sagde Moderen.

Ogsaa jeg var tilbøielig til at tro det samme. Jeg vilde imidlertid forsøge endnu en Gang, bøiede mig over hende og spurgte:

„Kjender De Jesus?"

O, hvilken Virkning havde ikke Lyden af dette Navn paa hende. Det var, som om hendes svindende Bevidsthed atter pludselig vendte tilbage. Hun aabnede Øinene for at betragte den fremmede, som havde gjort hende dette simple Spørgsmaal. Et himmelsk Smil forklarede hendes Ansigt og med svag Stemme hvislede hun:

„Han er min Saliggjører".

Digitized by Google

„Gud være lovet for det!“ svarede jeg. „Har De længe kjendt ham som Deres Saliggjører?“

Ved Erindringen om Guds Langmodighed mod hende, kom Taarerne frem i hendes Øine, og hun svarede:

„Nei, ikke længe—først efter at jeg blev syg. Jeg har været en stor Synder; men Jesus havde mig kjer, og han er død for mig. Jeg ved, at han med sit dyrebare Blod har renset mig fra al Synd“.

„Er De lykkelig nu da?“

„Fuldkommen lykkelig“, var hendes Svar, og atter drog et himmelsk Smil over hendes døende Træk. Hun orkede imidlertid ikke mere og sank atter hen i den Dvaletilstand, hvoraf alene Jesunavnet nylig havde kunnet vække hende.

Jeg forlod hende, og nogle Timer senere var hun sovnet hen. Et Bytteb.

Fra Hverdagslivet.

En Kone kom til Biskop Heuch og beklagede sig over sin Mand, som var ugudelig, mens hun selv var en kristen. Som Bevis paa, hvor haard og uforskammet Manden hendes var, fortalte hun følgende Tildragelse: En Dag, da hun holdt paa at koge Middagsmaden, der skulde bestaa af Grød, havde hun netop læst i Missionstidende om et par Missionærer, som havde lidt Martyrdøden: først var de blevne slaaede levende, derpaa blev de, idet der endnu var Liv i dem, lagte paa Glør der, og der blev tændt op Ild under dem. Men trods den forfærdelige Dødsmaade, trods Smerterne, vedblev de at prise Herren, til de udaandede og deres frigjorte Sjele svang sig op til de himmelske Boliger.

Konen syntes det var noget usigelig stort og ønskede bare, at noget lignende maatte times hende. Hvor skulde hun ikke da staa fast, synge Herren Lovsange, mens Flammerne slog op om hende; ingen Smerte kunde hamle op med Glæden over at faa lide for Kristi Navns Skyld. Konen var saa opflammet og følte sig saaledes hævet over alt paa Jorden, at hun rent glemte at stelle og passe Grødgryden. Grøden blev derfor svid og lidet appetitlig, noget hun ikke tænkte synderlig paa.

Imidlertid kommer Manden hjem. Konen sætter den svidde Grød frem for ham, og han begynder at spise. Med et farer han op og skjender Konen Huden fuld, fordi hun ikke har passet bedre paa Grødgryden, men ladet den svie og blive saa uspiselig. Han lovede dyrt, at han skulde gaa paa Bolaget og drikke sig fuld; denne forargelige Pietismen og Læseriet hendes kom til at ødelægge ham; nu var det endog kommet dertil, at han ikke fik Mad, som var kogt paa Folkevis. Sligt noget agtede han ikke at taale.

Konen følte sig yderst fornærmet og vilde til at svare, men Manden for paa Døren, før hun fik Tid til det. Hun følte sig som en halv Martyr allerede, følte sig aldeles uskyldig,—aa, hvis bare hendes Mand vidste, hvad hun havde været sysselsat med, hvilke høie, himmelske Tanker og Længsler hun var besjelet af—men se, det havde han ingen Forstaaelse af, stakkar, blind i Synden som han var.

Sent om Kvelden kom Manden hjem, og da var han ikke ædru. Det var et haardt Slag for Konen. Aldrig havde hun seet sin Mand komme hjem slig, aldrig havde han skjendt og bandet som nu—dette saa svært ud. Bange Anelser opsteg i Konens Hjerte, og hun bestemte sig til at søge Raad hos Biskopen.

Efter at have hørt Konens Fortælling foreholdt Biskopen hende, at hun ikke havde baaret sig rigtig ad i sit Forhold til Manden og Hjemmet. Hun maatte huske paa, at hun var sat af Herren i en Husmoders Stilling. Det var ikke Guds Vilje, at hun skulde foragte eller vanskjøtte denne jordiske Kaldsforretning med dens mange smaa timelige Gjøremaal. Nei langtfra; Troskab i den daglige Dont maatte hun lære at betragte som hørende med til hendes Gudsdyrkelse; alle Ting, selv de ubetydeligste i Hverdagslivet, burde hun gjøre i Jesu Navn, netop som gjorde hun det for Jesus.

Dernæst maatte hun lære den skjønne, men vanskelige Kunst: at være taalmodig og overbærende. Hun havde baaret sig galt ad

Digitized by Google

med sin Mand, forarget og ophidset ham. Herefter burde hun tage det paa en helt anden Maade, f. Eks. stelle omhyggeligt for ham i Huset, være venlig og smild mod ham, ydmyg og sagtmodig, kort sagt: søge at vinde ham med det gode.

Alene dette var det ægte kristelige Sind, ikke slig som Konen havde tænkt sig: at blive stor i egen Indbildning, glemme sine egne Feil og Mangler og isteden se paa andres.

Konen fulgte Biskopens gode Raad. Hendes Mand blev meget forundret over den Forandring, som var foregaaet med hans Ægtehalvdel. Naar han kom hjem fra Arbeidet stod Bordet dækket med udmerket tillavet Mad samt en eller anden Lækkerbidsken paa Kjøbet; istedenfor det sure Ansigt, han før var vant til at møde, var hun nu bestandig blid og pratsom, ytrede aldrig et haardt Ord—selv ikke da, naar han skjendte—og var føielig og eftergiven.

Den Slags Kristendom kunde Manden like. Lidt efter lidt smeltede hans haarde Hjerte for denne Art Paavirkning, og—en Dag ytrede Manden Ønske om at deltage med hende i en Opbyggelse, der skulde holdes i Nærheden. Konens Glæde kan lettere tænkes end beskrives. Fra da af begyndte hendes Mand at søge Herren alvorligt, og snart oplevede Konen den usigelige Lykke at se ham som en gjenfødt kristen jage efter Helliggjørelse.

Konen maatte naturligvis hen til den kjære Biskop og fortælle ham, hvilke store Ting Herren havde gjort.—„Vestlandsp".

Klokketoner.

Høstsolens kolde Straaler leger i Træernes gulnede Blade. Sommeren er forbi; de lange sollyse Dage, de stille klare Nætter er snart „en Saga blot". Gjennem Luften klinger Toner af Klokker, som ringer høitidelig, ringer Støvets sidste Hilsen—en Hilsen fra en flygtende Sjel.

Hvem ringer de for? spørger du.

Jeg kunde sige det; men hvad betyder vel et Navn?

Ung eller gammel, navnløs eller kjendt—Klokkerne ringer dog den samme Evighedshymne, som med en underlig Magt drager Tankerne over til den anden Side, til Døden.

Saa frigjør da en Stund fra Hverdagstankerne, fra Livets Kav og Strid, og følg med Tonebølgerne, som kommer derborte fra Herrens Tempel. Stig med dem mod Skyerne, og forsøg at se Livet i det store! Ser du hvor det skifter, dette underlige Liv,—hvordan der falder Lys og Skygge i vekslende Gang?

Der danser Glæden, der leger Smilet paa røde Læber! Øinene straaler og Hjertet slaar sine fulde, kraftige Slag.

Men pludselig forandres Billedet. Ser du den mørke Engel der, ham med det sorgfulde Træk om Munden? Sorgen er hans Navn, og hvor han træder ind, der dør Smilet paa de røde Læber, Øinene fyldes med Taarer, og Hjertet krymper sig, som om det skulde briste. Ser du alt dette? Hører du, hvordan Latteren stundom opløser sig i Graad, og Graaden og Latteren høres paa samme Tid? Har du lagt Merke til, at Jubelen ofte akkompagneres af Klage?—Saa er Livet!

Ung var han, ung og sterk, en hengiven Søn, en god Broder. Lys og tryg laa Fremtiden foran ham med lokkende lyse Billeder i det fjerne. En Hjertenskjer havde han ogsaa, en saadan sød, elskværdig liden Pige som spredte Solskin om sig, hvor hun kom hen. Ham havde hun givet hele sin unge, varme Kjerlighed.

Da steg pludselig Engelen med det sorgmodige Smil over Tærskelen, han som tager, men aldrig giver tilbage. Uanet og uventet kom han og bøiede sig ned over Sengen, hvor den unge Mand laa. Blegere blev hans Kind og mattere hans Blik, og med en Hilsen til „hende" fulgte han Engelen ud, ud i den uendelige Evighed.

Hører du Klokkerne?

Nu ringer de over ham, ringer hans Legeme til Jorden, hans Sjel til Befrielse, ringer et Amen over hans korte, lyse Livssaga.

Og de sørgende Mennesker, som grædende staar ved Graven, velsigner hans Minde.

Digitized by Google

Hvem var han?

Ja, hvad er vel et Navn? Giv mine Ord en anden Form, og de kan passe paa en anden. Det er ikke bare en, Klokkerne nævner; de synger om Aarene, som svandt, om Livets Leg, om Menneskebørnenes vekslende Skjæbner.

Saa dør den sidste Tone hen, den sidste Hilsen.

Fred med hans Støv!

Efter „Visergutten".

Om Bibelens Udbredelse.

Det svenske Bibelselskab har sidste Aar udbredt 7,601 Bibler og 5,825 Nytestamenter.

Gøteborgs Bibelselskab ialt 9,998 Eksemplarer.

Det danske Bibelskab 45,125 Eksemplarer. Ved Indsamlingen i Kirkerne paa Nytaarsdag indkom Kroner 25,284.

Det prøisiske Bibelselskab 183,973 Eksemplarer—omtrent 16,000 Eksemplarer mere end Aaret iforveien.

Det württemberske Bibelselskab har i 1903—1904 udbredt 235,920 Eksemplarer.

Baseler Bibelselskab feirede sin 100 Aarsfest 27de og 28de Juni 1904, saa det er altsaa kun omtrent 4 Maaneder yngre end det britiske.

Det skotske Bibelselskab kunde for to Aar siden meddele, at det for første Gang havde paa et Aar udbredt en Million Eksemplarer; allerede efter kun to Aars Forløb overstiger Omsætningen halvanden Million.

Det britiske og udenlandske Bibelselskab opgiver en Omsætning af 5,857,645 Eksemplarer. Folkeb.

Forandret Adresse:

Rev. O. H. Elstad,
Morrisonville, Wis.

Rev. T. K. Jacobs,
Route 1 Nodaway, Iowa.

Rettelse.

Foredraget af Mrs. Sama i sidste No. for 1906 var ikke afholdt ved sidste Fælleskonferens i Kina. men ved Konferensen i 1905.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Brohaugh tog Afsked med vestre Immanuels Menighed, St. Paul, Søndag Aften mellem Jul og Nytaar.

Missionær Himle prædikede 1ste Juledag i østre Emmanuels Menighed St. Paul. Anden Juledagsaften var han tilstede ved Juletræfesten paa samme Sted.

En af de yngre Præster skriver: „Herren velsigner os med Synderes Frelse her nu. Velsignede Tider fra Herren. Bed for os." Ja saadant er et godt Tillæg til den rette Juleglæde.

Østre og vestre Emmanuels Menigheder i St. Paul er nu blevet enige om, at kalde Præst sammen. De stillede Kald til Past. Mortvedt, men han afslog. Siden har de udstedt Kald til Stud. T. J. Norby, siges der.

Under Verdenskrigen døde 21,942 engelske Soldater, dels af deres Saar, dels af Klimatfeber Men i samme Tidsrum døde i England som Følge af Brugen af sterke Drikke—320,000 Personer—det vil sige, paa samme Tid som Krigen krævede 7, krævede Rusdrikken 100 Ofre.

Emissær O. M. Anderson fra Minneapolis holdt den sidste Uge af November og den første Uge i December en Række Møder i Hauges Menighed Kenyon, Aspelund, Wanamingo og Roscoe. Søgningen til Møderne var god. Anderson er en flittig Arbeider. Maa Herren give Vækst!

Præster og andre interesserede bedes sende kirkelige Nyheder og andet som er bestemt for eller anses passende til Optagelse i „Budb." direkte til Redaktionen, Kenyon, Minn. Kinamissionærerne og andre, som har Sager, der passer for eller er bestemt til Offentliggjørelse i „Budb." bedes sende saadant lige til Bladets Redaktør.

H. A. Hanson fra Grafton, N. Dak. er bestemt paa ifølge Indbydelse at udføre en Del Emissærvirksomhed i Red Wing Kreds. I første Halvdel af Januar vil han være i Past. Lassesons Kald. Broder Lassesen tænker paa samtidig at faa istand et Samtalemøde i sin Menighed og indbyder dertil nogle af de nærmestboende Præster. Mødet tænktes at begynde den 8de Januar.

Fra Minneapolis høres følgende: „Past. Norstad er syg. Det var saavidt han kunde forrette Juledag. Maa Herren snart oprette hans Kræfter."

Noget lignende som indtraf for Norstad hendte ogsaa nærværende Redaktør. Det var paa Grund af Forkjølelse næsten umulig at tale for en stor Forsamling i Aspelund, dog det forsøgtes. 2den Juledag var det lidt bedre. 3die Dag holdtes for

Digitized by Google

det meste Sengen, siden bedrebes det lidt med hvert. Ogsaa saadant hører til „the ups and downs" i denne Verden.

Undervisningen ved Red Wing Seminarium begyndte igjen efter Juleferien den 3die Jan. Ved Aabningen holdt Past. Andresen en kort Tale og udviklede, hvorledes Gudsfrygt og sand Kristendom alene kunde gjøre os til rette og flittige Studenter, der kunde benytte vor Tid og vore Evner ret. Bestyreren talte derpaa nogle Ord over Ordsp. 12, 24 og fremhævede at Flid og Ærlighed maa til skal man bestaa Examen tilslut. Her kan man bedrage baade sig selv og andre for en Stund, men man maa engang betale, og betale dyrt derfor. Han formanede alle til fuld Ærlighed for Gud og Mennesker, og at være flittige og tro i alt sit Arbeide.—Ganske mange nye er komne og flere ventes.

Past. Reitan var straks før Jul paa en af sine Missionsreiser nord for Lake Superior, ved Grand Marais og andre Steder der borti de amerikanske Fjeldbygder. Ogsaa Indremissionæren har sine Kampe baade med aandelige og timelige Elementer enten han færdes ved Havets Strand, i Bjerg og Dale eller paa de store vide Vestens Prairier. Men han maa gaa dit hvor Folket er, skal han række dem med „det Brød, som kom ned fra Himlen for at give Verden Liv", og med „det Vand, som opvælder til et evigt Liv." I denne Gjerning er det nu vist, især paa Vintertiden, at „gjøre godt og lide ondt." Dog den rette Missionær siger: „Men hvad jeg gjør for Jesus, Det gjør jeg da saa let."

Past. A. O. Utheim holdt Nytaarsdag sin Afskedsprediken i Lac qui Parle Menighed, Lac qui Parle County, Minn. Det var en alvorsfuld Dag baade for Præst og Menighed.

Pastor Utheim sagde sidstleden Juledag, da han oplyste for Menigheden, at han Nytaarsdag vilde holde sin Afskedsprediken: Nu er det den 31te Jul, vi har været samlet som Menighed og Præst, og det er en stor Naade fra Gud, at vi idag kan være samlet med den samme Bekjendelse, som for en og tredive Aar siden. Naar jeg nu paa førstkommende Nytaarsdag nedlægger Husholdningen i Menigheden, saa gjør jeg det ikke med Glæde over, at jeg bliver fri fra Arbeide og Bekymringer, men jeg er nødt dertil paa Grund af min nedbrudte Helbred.

En af Menighedens ældste sagde til mig sidst vi var samlet: Vi elsker Utheim ligesaameget nu som før og vi ønsker at give ham et libet Bevis paa vor Taknemmelighed imod ham for lang og tro Tjeneste.

A. O. O.

Bekjendtgjörelser.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit aarlige Missionsmøde i Thief River Falls, Minn.,—Pastor M. L. Dahles Kald—Jan. 31 til Febr. 3, 1907. Samtaleemne Joh. 10, 1—18.

Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad,
J. J. Rendahl.

Chicago Kreds afholder Kredsmøde i den skandinaviske lutherske Trefoldigheds Menigheds Kapel paa Hjørnet af Williamson og Dickenson St., Madison, Wis., den 22—24 Januar 1907. Samtaleemnet er Luk. 15, 11—32.

Lægfolk og Præster er indbudte. Kom med Bøn om Synderes Frelse.

H. A. Hansen Form.
J. J. Lee Sek.

Nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening har ifølge Indbydelse fra Bethania Menighed, Pastor L. J. Odlands Kald, et Samtalemøde den 29—31 Jan. 1907. Samtaleemne 1 Pet. 2, 1—10. Besøgende vil blive modtaget den 28de Jan. i Frost, Bricelyn og Rake. Toget fra syd kommer til Frost Kl. 2.41 og fra vest Kl. 6.14 Efterm. Fra øst til Bricelyn Kl. 2—3 Efterm. og fra vest til Rake Kl. 11. 45 Form. Paa Foreningens Vegne.

B. B. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening Samtalemøde paa følgende Steder: Blue Earth Menighed, Pastor P. B. Trelstads Kald. Mødet begynder i Frost paa Formiddag den 24de Januar og fortsætter den 25de. Den 26de i Kirken ved Dell til 28de og saa den 29de til 31te i Bethania Mgd. ved Frost som før bekjendtgjort. North Western R. R. gaar igjennem Frost. Alle ere velkomne. Kom Venner, med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olson, Form.,
P. P. Wolden, Sek.

Paa Indbydelse ifra Pastor Aabergs Kald i Lake Madison, S. Dak., vil Syd Dakotas fælles Indremissionsforening ha et Samtalemøde den 15—17 Januar 1907. Samtaleemne: Aabenbaringen 3, 14 til Enden. Skyds vil møde alle besøgende, som kommer med R. R. Dagen før (14) i Byen Madison.

Kom mange til dette Møde og lad os høre Herrens Ord til Selvprøvelse.

J. J. Dakland, Form.
Ole O. Verbo, Sek.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening et Samtalemøde i Augustana Menighed, Past. N. Lundes Kald, Halstad, Minn., fra 24—27 Jan.

Elias Aalgaard.

Digitized by Google

Ransom Menighed indbyder den sydvestlige Minnesota skandinavisk evangelisk lutherske Indremissionsforening til at afholde Møde i Ransom Menigheds Kirke fra 27—29 Januar 1907. Samtaleemne: 1ste Davids Salme. Man gaar paa Omaha Ry. til Rushman, Minn. Skyds vil møde i Rushmon den 26. Kom mange, kom med Guds Fred. Paa Foreningens Vegne

O. Jansen,
P. Knudson.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Recoboth Mgd., Grant Co., S. Dak., Pastor T. T. Bøes Kald, Søndag, den 13de Januar.

Østre Emmanuels Menighed, St. Paul, Minn., Søndag den 20de Januar.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Professorløn: Bed Stud. A Stueland fra Solørs Mgd., Pastor K G Holters Kald: G J Braues 2.50, M A Braaten 2, Haagen Olson, G J Sjulstad, M Ulring, F O Bergh, Mrs. Snesrud, L G Aaberg, P J Gudim hver 1, J J Braues, T Snesrud hver 50c, P Snesrud, A Snesrud, H G Larvig, J G Kasa, G O Kasa, Ole L Docken, Julius P Rud hver 25c. 14.25

K A Gaard, Frost, Minn. 1.00

Bed Pastor A A Dahl fra Kvf. i Roche a Cree Mgd. 20.00

Fra Tollef Høiseth. 1.00

Fra C A Eriksen, Rente paa Note. 1.00

J. L. Lasleson pr. M. G. Hanson.

Til Synodekassen: Bed Pastor H J Berg fra Mrs. Hans Jacobson, Le Roy, Minn. 25.00

M C Olson, Red Wing, Minn. 1.00

Bed Past A O Utheim fra Lac qui Parle Mgd., Konf.offer 40.80

66.80

Kvitteret for før 11,897.96

11,964.76

H. H. Bergsland.

Kinamissionen: Bed Pastor J J Rendahl fra en ubenævnt 10.00

Bed Mathilde Hjermstad fra hendes afdøde Broder, Hans 10.00

Miss Julia Dahl 1.00

L O Boyum, Napoleon, N. Dak. 10.00

Bed A S Anderson, Chicago, fra Tref. Mgd.s L. League 12.50

Bed T O Silrum fra Hans Underdahl, Frost, Minn. 2.82

Jens Brandt, Lindsay, Nebr. 1.00

E Johnson, Red Wing, Minn. 1.00

Bed Prof. J H Blegen fra Cand. theol. Gilbert Olson, Minneapolis 5.00

Bed Pastor G C Bik fra Roseni Mgd.s østre Kvf. 30.00

Bed Pastor H J Berg, Ostrander, Minn. fra Mrs. Hans Jacobson 25.00

G G Røe, Horace, N. Dak. 2.00

Bed L E Løvseth fra Ebeneser Mgd.s Kvf., Douglas Co., S. Dak. 20.00

Bed Mrs. K Lewis fra Kvf. i Lake Preston, S. D. 17.93

Bed S K Groth fra Norway Mgd.s Kvf., Humbolt Co., Ja. 24.77

J J Franze, Battle Lake, Minn 5.50

M C Olson, Red Wing, Minn 1.00

Bed E Nordlum fra Ed. Jørgenson, Beltrami. 75

Bed Pastor G Evenson fra Tref. Mgd.s Missionskasse 25 00

Bed Alb. Madson fra Bethel Mgd.s Kvf., Story City, Ja. 20 00

Bed O Swenson fra Jacob Jacobson, Freeborn, N. Dak. 5.00

Mrs. M B Hove, Stanhope, Ja 5.00

Bed H Roalkvam fra Missionsf. Bristol, S. D. 20.00

Bed Pastor O O Bergh fra Pigef. i Elsborough Mgd 20 70

S R Sveen, Volga Mgd., S. D. 11 40

Bed Mrs. Haakon Lycke fra Betania Mgd.s Kvf., Mayville, N. D. 25.00

Bed Past. E S Hovland fra en ubenævnt i Maddock, N. D. 5 00

A Estby, Norman, Wash 5.00

Henry O Solberg, Aneta, N. Dak 2 50

Mrs. Siri Gullickson, Sioux Falls, S. D. 20.00

Bed Pastor E J Eastvold Offer i Zions Mgd., Ja 8.98

En ubenævnt 13

Bed Pastor Edw. Duea fra Nazaret Mgd 14.05

Bed J H Elstad fra Franklin Mgd.s Kvf., Franklin, Minn 27.00

Bed Pastor J L Lasleson fra Zions Mgd.s Kvf., Dexter, Minn. 10.00

Bed Pastor J H Johanson Offer i Midlands Mgd., Minn. 9.05

Bed Pastor O H Elstad fra Osieo Mgd.s Kvf., Wis 10.00

G A Sundberg, Brookings, S. Dak 5.00

Mrs. B Selvig fra Silo Mgd.s Kvf., Elmore, Minn. 10.00

Bed Jos. L Johnson fra Mrs. Martha Tungelsvik, Story City, Ja 5.00

Emil Oberson, Centerville, S. Dak 5.00

Bed Pastor J N Sandven fra Salems Mgd., Roland, Ja. 25.35

Mrs. T O Savem, Roland, Ja 5.00

Bed Mrs T O Baarsgaard fra Sions Mgd.s Kvf., Hawley, Minn. 12.50

Bed Pastor A O Oppegaard fra Swan Lake Mgd., Otter Tail Co., Minn. 5.06

Ten Mile Lake Mgd., Otter Tail Co., Minn. 4.70

Bethel Mgd., Otter Tail Co., Minn 4.75

Mr. & Mrs. J E Anderson, Zions Mgd., Pastor U D Johnsons Kald 5.00

J A Aagaard, Ada, Minn. 2.00

Matt. Olson, Ada, Minn. 5.00

En ubenævnt i Bethlehems Mgd., Marshall Co., Minn. 5.00

Hans Austenson, Ada, Minn. 2.50

Jacob Eastvold, Jevnager Mgd., Norman Co., Minn. 2.25

Mrs. J F Aagaard, Mc Intosh, Minn. 1.00

B S Dronen, Sharon, N. Dak. 2.50

Kongsvinger Mgd., Polk Co., Minn. 9.00

Bernhard Johnson, Kongsvinger Mgd. 5.00

Tref. Mgd., Grand Forks, N. Dak. 14.85

Salem Mgd., Towner Co., N. Dak. 10.00

Nels Imsland, Salem Mgd., Towner Co., N. Dak. 5.00

Mrs. A Skaar, Salem Mgd., Towner Co., N. Dak 5.00

Malina Skaar, " " 25

Johannes Skaar " " " " 25

Digitized by Google

Tref. Mgd., Manitou, N. D.	7.00
Mr. & Mrs. O E Hegg, Mayville, N. Dak.	5.00
Hilda Lynner, Mayville, N. Dak.	2.00
Tref. Mgd., Traill Co., N. Dak.	10.00
Mrs. N O Sando, Tref. Mgd.	4.00
Justin Grinde " "	5.00
Mr. & Mrs. Paul Grinde, Tref. Mgd.	5.00
Otto Erickson, Galesburg, N. D., Stordahl Mgd., Søndagsæg	2.00
Stordal Mgd., Traill Co., N. Dak.	23.80
Pigef. i Stordal Mgd., Traill Co., N. D.	5.00
H B Kyllo, Stordal Mgd., N. Dak., (Søndagsæg)	3.00
Mrs. O Fystad, Stordal Mgd., N. Dak., (Søndagsæg)	5.00
Otto Fystad, Stordal Mgd.	2.00
Stickleftad Mgd., Ransom Co., N. Dak.	17.50
Preston Mgd., Ransom Co., N. Dak.	9.50
Mr. & Mrs. Hammer, Rome, N. Dak.	10.00
Scandia Mgd., Litchville, N. Dak.	35.80
Mrs. J A Korvald, Spring Creek Mgd., Barnes Co., N. D	15.00
Ny Stavanger Mgd., Traill Co., N. Dak.	28.75
Halvor Knudsvig, Buxton, N. Dak.	2.50
Fions Mgd., Reynolds, N. Dak	3.45
Bethania Mgd., Polk Co., Minn	5.00
Hauges Minde Mgd., Crookston, Minn.	5.97
Broderheim Mgd., Polk Co., Minn	5.95
Pastor G Westerlund, Erskine, Minn.	5.00
Tref. Mgd., Thief River Falls, Minn.	4.95
	809.26

Til indfødte Medarbeidere, Børnehjem og til Underhold for Børn: Bed Pastor A O Oppegaard fra Jens Hauglum, Grand Forks, N. D., til Løn for Evangelist „Kvei-Fuh-seng", Fancheng 15.00

Salem Mgd.s Kvf., Towner Co., N. Dak. til Underhold for Pigen „Wu-chuen-guey", Fancheng 15.00

Mr. & Mrs. O E Hegg, Mayville, N. Dak., til Løn for Evangelist „Liang", Taiyingtien 40.00

Mr. & Mrs. M Anderson, Mayville, N. Dak., til Underhold for Pigen „Hong-Mei-en" 10.00

Stordal Mgd.s Pigef., Traill Co., N. D., til Underhold for „Mei-kwei", Taiyingtien 15.00

Pastor A O Mortvedt, Newark, Ill., til Løn for Evangelist „Yen-Y-tsin", Taiyingtien 30.00

Soar Mgd.s Kvf., Renville Co., Minn., til Underhold for „Ts'ao-Shuen-i" 15.00

A B Amundson & Nels Berve, Radcliffe, Ja., til Løn for Lærer „Wang", Fancheng 30.00

Mrs. J G Aschim, Berthold, N. Dak., til Mrs. J M J Hotvedt	5.00
Mr. & Mrs. O E Hegg, Mayville, N. Dak. til Børnehjem	5.00
Mrs. Asheim, Buxton, N. Dak., til Børnehjem	1.00
Nels B Borseth, Kent, Wash., til Børnehjem	10.00
Nels B Borseth, " " " Hospital	10.00
	201.00

Til Santalmissionen: Bed Pastor O C Bergh fra Pigef. i Ellsborough Mgd. 20.70

G G Rye, Horace, N. D.	2.00
Bed S K Groth fra Norway Mgd.s Kvf., Humboldt Co., Iowa	12.39
Bed John M Hall fra Tabitha Kvf., Hamilton Co., Ja.	16.45
	51.54

Til Evangelister osv.: Mr. & Mrs. T Egeland, Malta, Ill 35.00

J C Madson til Ma-Cheo-Chang	30.00
Arnt Rjaa, T Fugleftad og Edw. S Haaland, Cooperstown, N. D. til Evangelist Suen-Chuh-u	35 00
	100.00

Til Bibelkvinder: Bed Marie E Olson, Twin Valley, Minn. fra Betania Mgd.s Kvf. 25.00

Til Barn i Kina: Bed Miss Anna Erickson fra the little Girl's Mission Society, Dawson, Minn. 3.00

Mr. & Mrs. J J Brekke, Grafton, N. Dak.	15.00
	18.00

Til Jødemissionen: Bed Mrs. B Selvig fra Silo Mgd.s Kvf., Elmore, Minn.	18.32
Bed S K Groth fra Norway Mgd.s Kvf., Humboldt Co., Ja.	12.39
Bed John M Hall fra Tabitha Kvf., Hamilton Co., Ja.	20.00
	50.71

Til Hospital i Kina: Mikkel Bak, Center Point, S. Dak	15.00
G G Rye, Horace, N. Dak.	1.00
Gjertrud Fagerland, Biervont, S. Dak.	5.00
Bed Pastor A O Mortvedt fra en ubenævnt	3.35
Bed John M Hall, Blairsburg, Ja. fra Tabita Kvf., Hamilton Co., Ja	50.00
Bed Pastor H J Berg fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Past. Bergs Kald	23.00
Bed Pastor A O Utheim fra Ole O Holtan	4.00
Sivert Nilstad Fosston, Minn 1, Ida Nilstad do. 1.50	2.50
Nils A Stien, Hickson, N. Dak	1.50
Bed Anna Torgerson, Lodi, Wis., fra Lodi Mgd.s Kvf.	10.00
Gullik Larson, Kasson, Minn	5.00
Mrs. Siri Gullikson, Sioux Falls, S. Dak.	10.00
Mrs. O E Wiseth, Portland, N. Dak.	3.10
Bed Pastor Edw. Duea fra Nazaret Mgd.s Kvf.	12.00
Bed Eddie Erickson fra Norman Mgd.s Mandsf., Flaming, Minn	5.26
A B Linavolden, Mc Intosh, Minn.	4.55
A L Torblaa, Grafton, N. Dak.	10.00
Bed Mrs M Erickson fra Kvf. i Norman Mgd., Norman Co., Minn.	10.00
B K Peterson, Forest Lake, Minn.	2.00
R Bak, Irene, S. Dak., Udbytte af en Acre Havre	16.80
Jens Brandt, Lindsay, Neb.	1.00
Bed Pastor S O Heidal fra Radcliffe n. i. Mgd.s Kvf., Radcliffe, Ja.	20.00
Til Børnehjem i Kina: Bed A O Utheim fra Gurine Melhus 2.04, Rosa Skotterud 2.	4.04
E O Ruud & R A Bolstad, Dawson, Minn.	15.00
Bed Miss Amalia Johnson, fra Barneforeningen i Mc Intosh, Minn.	6.80
Bed John M Hall fra Tabitha Kvf., Hamilton Co., Ja.	16.45
	257.35

Til Landahls Kirke: Bed Pastor A O Utheim fra Gurine Melhus 3.00

Rettelse: O A Quams $100.00 skal være til Hospital i Kina.

Chr. O. Brobaugh, Kasserer.

Med Tak erkjendes følgende Gaver modtaget til Skolen: Bed Ole Amble, Cambridge, Wis.: Mrs. O Amble 2 Linen Towels, 4 Pudetræk.—J Christianson 2 Linen Towels, 4 Pudetræk.—Mrs M Johnson 1 Quilt, 1 Pude, 1 Pudetræk.

M. G. Hanson.

Til Missionsbaad: Fra „Mission Friends", Wisner, Nebr.	5.00

Th. Himle.

Til Kirkelotten i Madison, Wis.: Ole Elstad, Twin Valley, Minn.	1.00
S W Hanson, Sargent, Mower Co., Minn.	1.00
Mr. & Mrs. T Egland, Malta, Ill.	5.00
Mrs. Christen Meland, Vivian, S. Dak.	5. "
Th. Himle, Minneapolis, Minn.	1. "
J J Erikson, Flaming, Minn.	1. "
A O Mortvedt, Newark, Ill.	2. "

Hjertelig Tak for de modtagne Gaver. Haaber, at flere vil være med just nu!

Paa Menighedens Vegne

R. U. Evjenth, 1319 Williamson St., Madison, Wis.

Til Bibelkvindeskolen: Bed John Hanson fra Melhus Mgd.s Kvf. pr. Mrs. John Hanson	10.00

Chr. O. Brobaugh pr. C. Lillethun.

Indremissionen: Ole R Haaland, Clarkfield, Minn.	2.0

J. L. Lasseson pr. C. Lillethun

Digitized by Google

„Folkekalender" for 1907, udgivet af Hauges Synode, er nu færdig. Det er en Bog heftet med Omslag paa 80 Sider og sendes portofrit til hvilkensomhelst Adresse for 10c. Bogen har foruden den almindelige Kalender følgende Indhold: Ogsaa et Møde af N. N. N.; Red Wing Seminar med Billeder af Prof. Bergsland, H. M. Sande og den nye Skolebygning af Prof. Bergsland; Jewell Lutheran College med Billeder af Prof. Løhre og Skolebygningen; Indremissionen; Kinamissionen af Pastor Brohaugh med Billede af Miss Anna Lee; Hauges yngste Missionsstation af Th. Himle med Billeder af Missionær Himle og Missionsstationen i Hsinye; Hvorledes Gud udfriede af „Djevelens Hule"; Islandske Kvinder i Høitidsdragt (Billede); Et Brev fra Børnehjemspigerne i Tsz Ho med Billede. Hertil kommer Navn og Adresser paa alle norsk lutherske Præster i America.

Send Ordres paa denne billige Bog, der saa let kan kjøbes af enhver, til

C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit. Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faber", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Forglemmigei", 4 Vers; "To my child" 4 Vers. Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefat tet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Prof. H. H. Bergsland, Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassøn, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsbvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. De to Riger; 2. Kjerlighed; 3. Trøst; 4. Brev fra Missionær Meyersohn; 5. Hvad er den kristelige Kirke? 6. Til Budbæreren; 7. To Søstres Bortgang; 8. Kinamissionen; 9. Home, sweet Home; 10. Den syges Trøst; 11. Fra Hverdagslivet; 12. Klokketoner; 13. Om Bibelens Udbredelse; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 3 | Lørdag den 19de Januar 1907. | 39te Aarg.

Död—Liv.

(Af M. G. H.)

Ogsaa eder gjorde han levende, da I var døde i eders Overtrædelser og Synder. Ef. 2, 1.

Det naturlige Menneske er dødt i Overtrædelser og Synder.

Guds Ord skildrer Menneskets naturlige Tilstand som en Søvn, en Død.

Undfanget i Synd og født i Misgjerning er Mennesket af Naturen et Vredens Barn og sattes den Ros, som det bør og maa have for Gud. Sf. 51, 7; Ef. 2, 3. Som født af Kjød, er det Kjød Joh. 3, 6 og som saadant sandser det det kjødelige, men Kjødets Sands er Døden. Rom. 8, 5, 6. Død, en Syndens Død, er den eiendommelige Tilstand for det naturlige Menneske.

Hele den menneskelige Slægt og ethvert enkelt Individ er død, død i Synden.

Den syndige Verden frembyder et Dødsskue lig det Profeten saa Ez. 37. Den er en Dal fuld af døde, tørre Ben. Skal der blive Liv i disse døde Ben, maa der skabes Liv.

At gjøre dette er ene og alene Guds Gjerning. Ingen anden kan skjænke de døde Livet. Han alene kan byde Aanden fra de fire Veir at blæse hen over Dødningedalen og ved sin Aands Susen samle Ben til Ben og ved sin guddommelige Naades Magt beklæde dem med Sener, Kjød og Hud og indgive den en levende Aand.

Ja, det er Guds Gjerning at skabe Liv; at opvække det aandeligt døde Menneske og af det gamle syndige Menneske gjøre en ny Skabning i Kristo Jesu.

Grundlaget for denne herlige Guds Gjerning er hans egen frie, ubegribelige Kjerlighed, Sønnens Sendelse og dennes Forsonings- og Forløsergjerning. Joh. 3, 16.

De Midler ved hvilke Herren udfører denne Gjerning er Ordet og Sakramenterne, Naadens Midler, i og ved hvilke Guds Aand er virksom til Frelse. Ved sit Ord, Lov og Evangelium, virker Herren Liv.

Ved Loven viser han Mennesket dets Synd og Guds Vrede over Synden og gjør Samvittigheden bange for Guds Dom og den fortjente Straf. Dens Gjerning, Hensigt og Maal er at virke Syndserkjendelse; at tilstoppe enhvers Mund og gjøre al Verden skyldig for Guds Dom.

Ved Evangeliet aabenbarer han sin Naade i Kristo og tilbyder den for hans Skyld til alle Syndere, som vil modtage den.

Hvor Loven efter Guds Vilje faar gjøre sin Gjerning, virkes Modtagelighed for Evangeliet og Længsel efter Guds Naade, som deri tilbydes.

Evangeliet er for disse det gode Budskab, den glædelige Tidende, Livets og Frelsens Ord. Denne Længsel er Troen i dens Begyndelse, der strækker sig ud efter Kristus og Syndsforladelsens Naade og Fred i ham.

Denne Længsel er den første Rørelse af virkeligt Liv, det aandelige Livs Begyndelse. Troen, som fatter Kristus, Troesforeningen med Gud i Kristus, er det aandelige Liv.

Digitized by Google

Uden denne Tro er der—og kan der ikke være aandeligt Liv. Men, hvor den er, der er ogsaa Livet. Kristus er bleven et og alt for Hjertet; han er baade Saligheds Grundvold og Eksemplet til Efterfølgelse. Den ved Troen retfærdiggjorte Sjel vil altid leve sin Frelser til Velbehag; den lever ogsaa i hans Samfund, i hans Kraft og Naade, i hans Aand.

II.

Hvor der er Liv maa der være Udvikling. Saaledes er det ogsaa med det aandelige Liv, det kristelige Liv. Dersom det ikke faar udvikle sig, maa det dø; her gives ingen Stillestaaen. „At leve er mig Kristus", siger Apostelen, og Kristus er det evige Liv. Det naturlige Livs Udvikling er en Fortsættelse af dets Begyndelse; saaledes ogsaa det aandelige, kristelige Liv. Dette Livs Begyndelse er Troen paa Kristus og dets Udvikling bestaar i et stedse klarnende Syn paa ham, en daglig Tilflugt til og Tilegnelse af hans Fortjeneste og Naade. Troen omfatter stedse Kristus mere og mere og vokser sig derved sterk i Kjerligheden til Gud, Gjenkjerligheden til den Herre Jesus og Haabet, det salige Haab om Herlighed hos Gud, befæstes og skjænker Frimodighed og vækker Længselen efter at fare herfra for at være med Kristus.

Med denne Livs Udvidling vaagner ogsaa Bevidstheden for det kristelige Livs Opgave i Verden, Guds Ære, Guds Riges Fremme og Sjeles Frelse. Guds og Kristi Aand maner til Virke for Guds Sag. I Kristi Kjerlighed elsker den troende alle Mennesker til Salighed; han kan ikke andet. Som han selv er frelst af Naade, ønsker han inderligt, at alle Mennesker maa blive frelst ved den samme Naade. Dette er netop et af det kristelige Livs Kjendetegn. „Saa mange, som drives af Guds Aand, disse er Guds Børn", siger Apostelen. Rom. 8, 14.

III.

Dette Liv er den personlige Erfaringens Sag. Dets Opkomst, Udvikling, Aandens Drift og Vidnesbyrd, maa alt levende erfares. Vi maa være os dette Liv og dets Yttringer bevidst. Det kan heller ikke anderledes være. Saa umuligt det er at leve et normalt sundt Menneskeliv uden at være sig det bevidst, lige saa umuligt er det at leve Troeslivet med Gud, det kristelige Liv, uden at være sig det bevidst. Hele Guds Gjerning har dette Liv til Hensigt og Maal for os. „Deri er Guds Kjerlighed til os aabenbaret, at Gud har sendt sin Søn, den enbaarne, til Verden, for at vi skulle leve ved ham". 1 Joh. 4, 9.

Den samme Apostel vidner om dette Livs Bevidsthed og siger: „Vi vide, at vi er gangne over fra Døden til Livet, thi vi elske Brødrene". 1 Joh. 3, 14.

Som den blindfødte vidste, at han havde faaet sit Syn og vidnede: „En Ting ved jeg, at jeg, som var blind, nu ser", maa ogsaa vi være os Livets Meddelelse og dets Virkninger bevidste.

De første Jesu Disiple bekjendte: „Vi have fundet Messias". Joh. 1, 41. Filip siger: „Vi have fundet den, om hvem Moses har skrevet i Loven, ligesom og Profeterne, Jesus, Josefs Søn af Nazareth", og Nathanael bekjender: „Du er Guds Søn; du er Israels Konge". Joh. 1, 46, 50.

Sangerens Spørgsmaal passer godt til Selvprøvelse for enhver af os: „Lever du det nye Livet, udi Jesu Kristi Tro? Lever du? Lever du endnu?" Johannes siger: „Og jeg har seet det og vidnet det, at denne er Guds Søn". Joh. 1, 34.

Maa vi prøve os for Guds Ansigt. Sagen er meget vigtig; den har Evigheds Betydning for os. Lever vi dette Liv, er vi lykkelige, ja salige. Lever vi det ikke, staar det ilde til med os. Overrasker Døden os i en saadan Tilstand, styrter vi i den evige Død. Gud vække ved sit Naades Ord og Aand dette Liv hos os alle, for Jesu Skyld!

Farisæerne sagde meget, som var godt, men de gjorde ikke meget godt. Derfor raadet Jesus Folk til at gjøre, som de sagde, men ikke som de gjorde. Disse Farisæere har desværre sine Efterlignere til alle Tider. Der er mange som taler meget om Kristendom, om Sukke og Taarer, om Bønner og Andagtsøvelser. De beklager snart Tilstanden blandt andre, men hvad gjør de for at frelse sig selv og andre fra Fortabelsen? Vis mig din Tro af dine Gjerninger, siger Jakob.

Digitized by Google

Ingen Persons Anseelse hos Gud.

Trængsel og Angest skal være over hvert Menneskes Sjel som gjør det onde baade en Jødes først og en Grækers; men Ære, Hæder og Fred skal vorde hver den til Del, som gjør det gode baade en Jøde først og en Græker; thi der er ingen Persons Anseelse hos Gud. Rom. 2, 9—11.

Hvad var Ordet? Det var Liv og Lys. Liv og Lys i sig selv, men ogsaa Liv og Lys for den mørke og døde Verden. Lyset skinnede i Verden, Sandheden lød i Verden, men Verden saa eller hørte det ikke. Verden var døv og blind. Johannes var sendt af Gud for at vidne om Lyset, for at vidne Sandheden; han var ikke selv Lyset men kom for at vidne om Lyset. Men troede man ham? Nei ikke alle, ikke engang mange, og som det var da, saa er det endnu; de fleste bryder sig hverken hører eller ser, naar det gjelder det sande Lys og den ene store Sandhed. Men som Herren lader sin Sol gaa op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige, saa gjør han ogsaa med sit Naadelys; han lader det skinne for alle enten det modtages eller forkastes, uden Persons Anseelse—til en Tid da!

Jesus som er det sande Lys kom til sit eget men hans egne annammede ham ikke. Men hans egne, hans Husfolk, hans Slægt, Jøderne annammede ham ikke. Men saa mange af dem, som ham annammede, dem har han givet Magt til at blive Guds Børn. Men at blive et Guds Barn er en Guds Aands Gjerning, der maa virkes ved Naadens Midler. Her haves Brug for Lyset, Aanden, Ordet. Ved disse Midler skal ogsaa de formørkede og forblindede Jøder gjenfødes og frelses.

Det er deres Pligt, som har Lyset og Livet, at arbeide for at de, som sidde i Mørke og Døden kan faa Lyset og Livet, men vil de ikke, saa skal de faa mange Hug; thi der er ikke Persons Anseelse hos Gud.

Storhed, Lidenhed, Alder, Stand og Rang blandt Menneskene gjelder intet for Gud; er man opsetsig, stiv og vantroende, saa fordømmes man uden Persons Anseelse; er man hørvillig og lydig og lader Guds Ord og Aand lede sig til en sand Omvendelse, saa frelses man; thi der er ingen Persons Anseelse hos Gud.

Hvorledes stiller du dig til Guds Upartiskhed? Hvorledes?

Ret Maal og Vegt.

I Regieringsbygningen var en righoldig Udstilling af Veie- og Maaleinstrumenter fra de Forenede Staters Justerkammer. De var smukke og meget vel vedligeholdte og var jo ogsaa nok særdeles nøiagtige. De handlendes Vegt og Maal skal vel nok stemme med disse Regjeringens Maale- og Veieapparater; om de gjør det, ved jeg ikke. Det maa Justermesteren vel have Rede paa. Der kan vel ogsaa nok begaaes Svig, selv om Kjøbmandens Alen er lang nok og hans Kande stor nok. Forfalskninger af det, der maales og veies, er maaske ogsaa mere almindelig i Handelsverdenen end Undermaal og Undervegt.

Men et er ganske vist, at Herren kræver af ethvert Menneske og i Særdeleshed af enhver kristen fuld Paalidelighed og Ærlighed i Handel og Vandel, i Kjøb og i Salg. „I skulle ikke gjøre Uret i Dommen, i Længdemaalet, i Vegten og i Hulmaalet. Rette Vegtskaale, rette Vegtstene, ret Efa og ret Hin skulle I have" (3 Mos. 19, 35. 36). Det er Herren en Vederstyggelighed, naar nogen har et Hulmaal, som er for stort, at gjøre Indkjøb efter, og et andet, som er for lille, at maale ud med til Salgs. Gud vil have, at vor Alen, vor Skjæppe, vort Lod og vor Kande skulde være justerede, d: lang nok, rummelig nok, tung nok, stor nok. Han vi hjemsøge enhver Uretfærdighed ogsaa paa disse Omraader. Og for at ingen skal blive fristet ved at have uredelige Instrumenter ved Haanden, forbyder Herren at have falske Lodder i Posen og falske Kander i Huset: „Du skal ikke have tvende Slags Vegt i din Pose, en stor og en liden. Du skal ikke have to Slags Efa i dit Hus, en stor og en liden. Du skal have en fuldkommen og ret Vegt, du

Digitized by Google

skal have en fuldkommen og ret Efa, paa det dine Dage skulle forlænges i det Land, som Herren din Gud har givet dig" (5 Mos. 25, 13—15). Ja, kast alle falske Maal- og Veieredskaber bort og samle dem aldrig op mere, at ikke Anledningen til at begaa Svig og Falskhed skal lede dig til at synde. „Ingen skal undertrykke eller forurette sin Broder i nogen Handel; thi Herren er en Hevner over alt saadant" (1 Thes. 4, 6). Betal enhver, hvad du skylder ham, betal din Told, betal din Fragt, betal dine Befordringspenge, og kræv ikke større Betaling end ærligt kan være. En Præst talte om denne Sag i en Prædiken, og blandt andre var der en gammel Kræmmerske tilstede. Senere blev hun bedet om at gjengive noget af Prædikenen, hvortil hun svarede: „Det kan jeg ikke; thi min Hukommelse er ikke saa sterk; men jeg gik hjem og brændte min falske Skjæppe". Har du noget falskt i nogen Henseende, da gaa og brænd det med det samme. „Med samme Maade, som I maale med, skal eder maales igjen" (Luk. 6, 38). Lad det være vor ufravigelige Regel: „Jeg vil ikke have en Traad eller Skorem af fremmed, af uærligt Gods!" „Ret Vegt og rette Vegtskaaler høre Herren til; alle Vegtlodder i Posen er hans Verk" (Ordsp. 16, 11).

„Det er slet! det er slet! siger Kjøbmanden; men naar han gaar bort, da roser han sig" (Ordsp. 20, 14). Mange vilde sige, at han er "smart". Men Sandheden er, at en saadan Pranger er en Skjelm og en Kjeltring. Pas paa, at du ikke ligner ham!

Ordet om rette Vægtskaale og den rette Veining kan ogsaa ses fra en anden Side. Vi er alle tilbøielige til at veie os selv og vort eget Arbeide med en Vægt, der giver Overvægt, og vor Næste og hans gode Verk veie vi med en anden Vægt, som giver Undervægt; men er det retfærdigt? Vort eget forstørres og Næstens formindskes; men det kan aldrig være ret. Og skulle vi saa til at maale vore egne Feil, da fristes vi til at bruge et Maal, som er for lidet, saa vore Skavanker komme til at synes for smaa; og vor Broders Feil maale vi med et Maal, som er for stort, saa de blive større, end de virkelig er; men hvilken Uretfærdighed! Ligeledes kan man veie Kravene til sig selv paa en Vægt, og Kravene til vor Næste paa en anden; vore egne blive for lette og hans for tunge; men det er svigagtigt. Vi veie vor Nabos Penge og Eiendom med Overvægt og tænke, at han skal give saa meget bort; og vi veie vore egne Penge og Eiendom med Undervægt for at slippe for at give, hvad vi tilbørligt burde og skulde. Ligeledes veie vi maaske Guds Naades Ord paa en Vægt, og hans Ord om Kristi Efterfølgelse paa en anden, og faa derved et helt forkjert Forhold ud af det hele og bedrage saaledes os selv.

Du skal ei tage,
Hvad andre høre til,
Ved List og Plage,
Paa Ting, i Kjøb og Spil.
Lad dig ei finde
Paa Falskheds vrange Sti;
Lad Retten vinde,
Staa de fortrykte bi.

Efter „Nytaarsgave".

Kredsmöde.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode afholdt sit første Møde i Nordlands Menighed, Bottineau Co., N. D., Pastor O. P. Svingens Kald, fra 1—4 Nov. 1906.

Pastor K. T. Strand holdt Aabningsprædiken over 5te Mos. 33, 3, hvori han skildrede Guds Kjerlighed til sit Folk paa Jorden.

Stedets Præst ønskede de fremmede velkomne med de Ord: „Vær velsignet og vær til Velsignelse".

Tiden for Sessionerne bestemtes.

Kredsens Formand Pastor O. P. Svingen ledede Mødet. Til Embedsmænd valgtes: O. L. Næs, Sekr., Pastor K. T. Strand, Kass., Theodor J. Rotteſtad og A. O. Noraberg til de to øvrige Medlemmer af Kredsens Missionsbestyrelse.

Til Revisionskomite valgtes: Lars Foss, Andrew O. Beaver og M. Ingebregtson.

Mødets Beslutninger er følgende:

Digitized by Google

1) Kredsens Emissærvirksomhed skal være mindst 10 Maaneder.

2) Lønningen skal være $20.00 pr. Maaned og fri Reiseudgifter.

3) Det overlades til Bestyrelsen at kalde Emissærer og bestemme Stedet, hvor de skal virke.

4) Kredsmøderne skal ikke indtage Søndagene, undtagen ved Kirkeindvielser.

5) Offer optoges til Israels Missionen og det gives Pastor J. J. Breidablik Tid Lørdag Eftermiddag at holde Foredrag over nævnte Mission.

6) Kredsens Offer optoges Søndag Formiddag.

Da dette var Kredsens første Møde havde man ingen Regnskaber at igjennemgaa. Da Indlederen Pastor J. G. Aschim ikke var tilstede, blev undertegnede opfordret af Formanden at begynde Samtalen over det opstillede Emne Ef. 1, 18—20. Indlederen og de andre deltagende i Samtalen dvælede især ved det første Vers af Emnet: „Kommer dog og lader os gaa ireite med hverandre, siger Herren osv.

Mange deltog i Samtalen, og det var en alsidig, indtrængende, vækkende, belærende og opbyggelig Samtale. Det var som alle havde forenet sig at drage Noten med Kraft til en stor Fiskefangst.

Det gav sig ogsaa tilkjende under Mødet og da især den sidste Dag at mange havde modtaget Indbydelsen. Der blev Raab til Gud og Raab om Forbøn af Brødre og Søstre, Bøn, Sang og Tale uden Opfordring. Ja det var herligt og altid er det saligt at høre naar Synderen har Rettergang baade med Gud og Mennesker.

Ja, sandelig, Herren var paa dette Sted, og der var godt at være.

Efter Mødets Beslutning holdt Pastor Breidablik Foredrag om Lørdag Eftermiddag. Hans Tekst var: Ap. Gj. 16, 9. Det var et inderligt Bønneraab fra Jødefolket, at vi skulde nu komme og hjælpe dem; thi de har hjulpet os.

Det gav sig tilkjende da Offeret blev optaget at Folket lyttede til. Offeret belob sig til over $60.00. Og ved Siden af det en stor Subskriptions Liste hvor en Mand gav $25.00 og mange flere en betydelig Sum.

Br. Breidablik skylder vi megen Tak for hans aktive Deltagelse under Mødet. Søndag den sidste Dag af Mødet samledes vi i Kirken til Nadversgudstjeneste om Formiddag. Pastor A. Aune predikede og Pastor K. T. Strand holdt Skriftetalen.

Om Eftermiddag blev Tiden anvendt med Tale, Bøn, Forbønner og Sang. Det var en alvorlig Stund.

Maa Gud ved sin Naade faa bruge de Redskaber som han har sendt ud i Vesten med det glade Budskab, til mange Synderes Frelse. Og maa Herren faa lægge sin Velsignelse til dette Arbeide som skal udføres i denne Kreds til en rig Høst.

Om Aftenen havde vi Opbyggelsesmøder og Bønnemøder omkring i Husene.

Af Kredsens Prester var tilstede O. P. Svingen, K. T. Strand, A. Aune og undertegnede. Pastorerne O. T. Nelson og T. Thompsen af den F. K. var tilstede en halv Dag og deltog i Arbeidet at drage Noten. Tak skal I have for I kom.

O. L. Reis, Sekr.

Hvorledes fordærves Børnene?

Ved at le af deres Uartigheder.

Ved at give dem usande Svar.

Ved at larme og skjænde.

Ved at ignorere deres Bestræbelser for at blive bedre.

Ved at straffe dem strengt for enhver liden Forseelse.

Ved at tage Parti med dem mod Læreren.

Ved at vise Foragt for det, som interesserer dem.

Ved at lade dem rende omkring hvorsomhelst og i hvilketsomhelst Selskab.

Og fremfor alt ved at vise sig mistroisk.

Der findes ingen Maade, hvorpaa man lettere kan gjøre Barnet til en Løgner end ved stadig at mistænke det for Usandhed; og der er intet som saaledes kan magtstjæle Barnet og gjøre det livstræt.

Digitized by Google

Samtalemöde.

Et kristeligt Samtalemøde blev afholdt i Vor Frelsers Kirke i Grafton, N. D., Pastor T. J. Knudsons Kald fra 7de til 10de Nov. 1906. Som Tema for Samtalen valgtes 2 Kong. 5, 8—15. Man blev adskilligt skuffet ved at saa faa af Præster og Lægfolk mødte. Af Præster kom kun en, Økerlund fra Edinburg. Mødet aabnede med Prediken af Pastor Østedahl af den forenede Kirke, Grafton. Som Tekst valgte han den 46te Salme. Det blev tydeligt fremholdt hvorledes Naadens Strøm med sine Bække glæder Guds Stad idet den faar rense Synderen fra hans aandelige Spedalskhed.

Temaet for Samtalen indlededes af Pastor Økerlund. Indlederen skildrede Naamans Karakter som en Type af en Synder som vaagner op og faar se sin aandelige Spedalskhed. Ikke bare for Naaman blev det alvorligt om at blive renset, men for Kongen og hele Asyriens Folk. Saaledes er det og saa for en Synder som faar se sin Tilstand, men ikke bare for ham selv men for Jesus, hans Engle og alle hans troende Børn. Men det er skrækkeligt at vaagne op her i Tiden og faa se sin Tilstand, hvor meget værre om man vaagner først i Helvede. Taleren paapegede hvorledes Herren paa et forunderligt Sæt maa indgribe i Begivenhedernes Gang for at faa frelse Naaman. En liden praktisk Pige blev af Røvere bortført og solgt som Slave til den store asyriske Feltherre og ved hendes enfoldige Ord skulde Naaman blive frelst. Et forunderligt Billede paa hvorledes Herren ved Evangeliets simple Budskab til alle Tider frelste og endnu idag frelser Syndere. Vor Herre ikke bare kalder, lokker og drager Synderen til at vende om, men han ogsaa ligesom gjennmurer for dem Veien til Fortabelse ved Trængsler og Gjenvordigheder. Men alligevel ser du saa mange som trænger sig igjennem til Fordærvelsen. Mange ligner Naaman ved at ville betale for Helbredelsen med gode Gjerninger. Tro, Bøn, Redelighed o.s.v.

Gud gjør ikke Forskjel paa Personer, han behandlede ikke Naaman som Stormand, ikke engang ved at modtage Gaverne af ham, men udelukkende som spedalsk maa Menneskene søge Frelse paa mange forskjellige Veie og Maader udenom den, som Herren har anvist i sit Ord. Deri viger ikke heller Naaman fra Regelen, men han maatte dog tilsidst gaa den Vei som Herren ved den lille Pige havde anvist ham. Ligesom Naaman maatte dyppe sig syv Gange i Jordans Vand in den han blev ren, saaledes maa enhver Synder et ubegrændset Antal Gange. Det er om og om igjen at bade i denne Jesu Kristi Blods Flod for at vorde ren.

Det var ikke ligetil for en stor Naaman at kunne finde sig i den næsten foragtelige Maade han blev mødt paa af Profeten. Det var ikke let kun at tro paa det simple Middel han blev anvist. Dertil krævedes en liden Piges Enfoldighed. Saaledes ogsaa med naadesøgende Sjele den Dag i Dag. Det var Nøden som drev Naaman at tilsidst følge sin Tjeners Raad, saaledes ogsaa i vor Tid. Naar Nøden bliver stor og alle andre Veie til Frelse bliver stængte ved Loven, som gjør Synden levende slig, at han bliver død i Overtrædelser og Synder, da først er han villig at følge Evangeliets simple Raad, at gaa til Jesus og blive ren i hans Blod. Naaman bød frem sine Gaver. Den eneste Gave er os selv med Legem og Sjel. Det Offer blev ikke heller Naaman negtet at give. Han vilde fra nu af ikke tilbede nogen anden end Israels den sande Gud. Alle menneskelige Tanker og Beregninger maa først komme til Skamme inden Gud kan faa vise Naade mod en Synder, ligedan som det gik med Naaman. Guds Rige og Midler er altid for simple saa længe den menneskelige Fornuft faar sidde paa Tronen og gjøre sit Omdømme gjældende, men gjennem Trængsler baner Herren sig ofte Vei til Hjerterne og ved den daarlige Prediken frelser han dem, som tror. Vor Vantro gjør ikke Guds Troskab til intet eller Midlerne kraftesløse. Det fik Naaman saa underligt erfare, da Vreden og Vantroen tilsidst fik vige Pladsen for Lydighed. Vi er udsatte for at blande sammen Kundskabs Erkjendelse med virkelig Syndserkjendelse, naar man havde levende

Digitized by Google

Erfaring af sin Nød. Dertil maa det komme med enhver som vi alle bærer paa en Naaman i vort eget Bryst.

Jesus elsker sin dyrt kjøbte Eiendom, vil ikke miste nogen. En Broder siger: Jeg har ikke bare en Gang været en Naaman, men fort væk nedigjennem Aarene forvildes og gaar Omveie ret som det er, Syndens Gift bliver vi ikke kvit før ved Graven. Det er ikke altid let at tro sig frelst som en kristen; men kan Satan stænge den Vei for os, saa er det altid en Vei aaben, som han aldrig kan stænge. At frelses som Syndere dette har vi Ret at fordre af Gud, for Jesu Skyld. Mange Folk ligner Naaman i det at de gaar og venter paa at noget stort skal indtræffe for at de kan blive omvendt—nogen stor Taler for Eksempel skal komme rundt. Men Jesus siger om vi bliver i ham og hans Ord faar Rum i vore Hjerter, da er vi hans sande Disiple. Var det stort den første Gang at blive renset i Kilden, saa er det ikke mindre stort siden daglig at faa komme igjen og igjen til den samme Kilde, hvor unge og gamle mødes paa samme Trappetrin. En benaadet Naaman gaar altid først til sit eget Hus og derfra begynder sin Mission. Jesu Kristi, Guds Søns Blod er den Jordans Flod hvor alle Naamaner til alle Tider dagligen kan gaa og blive renset, og da skal Glæde i Herren være vor Styrke. Men hvorfor er jeg glad i Herren idag? Fordi Jesu Blod renser mig idag ifra min Synd. Den sidste Dag benyttedes Kveldsmødet til korte Vidnesbyrd. Ikke faa Folk var samlet. Man var enige om at man havde havt et velsignet Møde.

John M. Almen
Sekretær.

Tro og Videnskab.

Fhv. Kirkestatsraad, Sognepræst Chr. Knudsen udtaler sig.

Kristiania, 5te Dec.—Fhv. Statsraad Chr. Knudsen holdt forleden i Johanneskirken Foredrag om „Kristelig Tro og theologisk Videnskab".

Statsraaden fremhævede, at Kristendommen er at faa gjøre Guds Vilje. Derved vokser det evige Liv i os. Hvad der er grundlæggende for denne Lydighed og for den sikre Tro paa Gud, er hans Aabenbarings Almentilgjængelighed. Fordi jeg trænger ham, kommer jeg til ham, og han vil tage mod mig. Dette er Troens Slutning. Denne Tro kan ikke afdisputeres mig. Den er mig en Seirstrofæ, som jeg har tilkjæmpet mig. Denne sikre Stilling kan ikke naaes ad anden Vei, og om det forsøges, synker man mere og mere hen i Tvivlen. For mit troende Bevidsthedsliv er der den inderligste Sammenhæng mellem Kristi Person og hans Gjerning. Alt, hvad der tilhører Jesus som Guds Søn og Verdens Frelser, er jeg sikker paa som uryggelig Sandhed. I den anden Trosartikel ligger ogsaa, at han er en Forsoning; thi først derved faar Artikelen sin Aktualitet. Den handler ikke alene om Kristi Person, men om denne Persons Forhold til min Frelse. Naturlig har Kirken seet den kristelige Tro og Bekjendelse i Sammenhæng. En saakaldt Tro paa Aabenbaringens Indhold, hvor dette ikke er optaget i Livet, er ingen Tro. Derfor er det misvisende at tale om kirkelig Dogmetro, som savner indre Indhold.

Taleren kom nu ind paa Forholdet mellem Tro og videnskabelig Forskning og hævdede her som absolut, at det ikke gaar an, at den, som ad videnskabelig Vei er kommen til en anden Erkjendelse af Kirkens Tro og Bekjendelse, vedbliver at predike denne Tro, medens han i sine videnskabelige Arbeider fører et andet Sprog. Dette er ødelæggende for hans egen Personlighed og nedbrydende for Kirkens Liv. Den videnskabelige theologiske Undersøgelse og den theologiske Forkyndelse maa gaa Haand i Haand.

For at kunne hævde den theologiske Videnskabs Ret til Frihed har en tysk Skole gaaet til en Tvedeling, idet den mest muligt har søgt at indskrænke Troesomraadet. Alt overnaturligt ved Jesu Fødsel som ved Opstandelsen tilhører ifølge denne Skole ikke Troens Behov. Kristusbilledet bliver derved saa fortyndet og skyggeagtigt, at det ikke

Digitized by Google

er brugbart for den Trang, som aabenbarer sig i Følelsen af personlig Synd og Længsel efter Naade. Og det gaar ikke an at komme bort fra, at Synd og Soning hører sammen. Denne Følelse og Længsel vil værge sig mod den Videnskab, som river den Brødet ud af Munden og giver den en Skorpe igjen, som man ikke kan leve paa. Det hjælper ikke med denne skarpe Adskillelse af Tro og Erkjendelse, selv om Troen indskrænkes og Jesus nedsættes til et Moralmenneske, derved kommer man ganske simpelt til et andet Dogme; thi et Idealmenneske som et Gudmenneske forudsætter begge en Udfangelse, som er udenfor det naturlige, og Kompromistheologien har vist sin Utilstrækkelighed.

Den stærke Hævdelse af Frihed for den theologiske Videnskab opløser sig ogsaa i abstrakte Talemaader. I det hele gives ingen Videnskab uden Tro. Det Menneske gives ikke, som er uden et Forudsætningernes Udgangspunkt. Spørgsmaalet er ikke, om man tror eller ikke, men hvad man tror. Hvad vi tror om Kristus, bestemmes af vor Frelsestrang. Theologien med sikkert Grundlag, Troen paa Guds Aabenbaring i Sønnen, har store Opgaver at løse. Den søger at løse Flokerne, men holder sig paa Afstand fra Dragsuget, og lader sig ikke føre med af Videnskabens Hypotheser af idag. Historien viser, at de videnskabelige Resultater trænger at prøves og atter prøves, og den ægte Videnskab anerkjender dette.

Statsraaden endte med at udtale det Haab, at forskjellige Syn paa disse Ting ikke maatte vække personligt Had.

Efter „Skand."

Den gjenfundne Datter.

En Tysker udvandrede med Hustru og Børn til Amerika og opslog sin Bolig i Pennsylvaniens Skove. Den Tid fandtes der hverken Kirker eller Skoler i det fjerne Vesten; Manden opfostrede selv sine Børn i Gudsfrygt og Fædrelandets fromme Sæder. Indianerne foretog undertiden Streiftog ind paa Nybyggernes Omraade. Ved et saadant morderisk Anfald blev ogsaa Tyskerens Gaard overfaldt og nedbrændt. Manden og den ene Søn blev ihjelslagne. Moderen og den anden Søn, der var gaaet til en Kværn, blev reddede. To Døtre, den ene ved Navn Regina, 9 Aar gammel, blev slæbte afsted i Fangenskab, uden at man siden efter i mange Aar fik høre noget fra dem.

Ni lange tunge Aar gik hen. Da blev Indianerne tvungne til at udlevere alle sine Fanger. 400 unge Mennesker, næsten nøgne og lig de vilde, blev udleverede, og Generalen lod bekjendtgjøre, at de, som i Krigen med Indianerne havde tabt noget Barn, skulde komme og søge dem ud. Da kom ogsaa Reginas Moder og søgte og søgte, men hun fandt ikke sine Døtre. Med bitre Taarer gik hun omkring og søgte, indtil Generalen spurgte hende, om hun slet ikke vidste noget Kjendetegn paa sine Børn. „Intet andet, Herre," sagde hun, „end det, at mine Døtre havde en Yndlingssalme." „Nu saa syng den da," svarede Generalen. Moderen traadte da frem og begyndte:

„Ene, dog ei ganske ene,
Er jeg i min Ensomhed."

Da faldt en Pige blandt de fangnes Skare ind med klar Stemme:

„Skjønt man mig kan ensom mene
Jeg min Jesum hos mig ved."

Da kjendte Moderen Stemmen, og Moder og Datter laa snart grædende i hverandres Arme. Pigen havde tilligemed en anden Pige boet hos en gammel indianst Enke. Den gamle Kone havde ofte mishandlet Børnene svært; men naar de var alene, havde Regina bedet de Bønner, hun mindedes fra sin Barndom, og saa synget sin Yndlingssang, som hendes Kamerat ogsaa havde lært sig. Da Moderen ei gjenfandt sin anden Datter, antog hun Reginas Kamerat i hendes Sted som Datter, saa de to Veninder ei behøvede at skilles. Saa snart Regina kom til sin Moders Bolig, spurgte hun efter den Bog, hvor Gud taler med Menneskene, og da Moderen skaffede hende en Bibel, kunde hun endnu trods sit langvarige Fangenskab læse i den.

Digitized by Google

Helligholdt Hviledagen!

Fra et kristeligt Standpunkt seet, maa det vist vises, at Søndagen er altfor meget misbrugt. Det var derfor kanske ikke afveien, om der fra flere og flere gjordes Protest mod slig Overtrædelse. Blir der intet gjort, saa er Følgen den, at Børn og Ungdom snart ikke ved andet, end at Søndagen er til kun for Fornøielse, Forlystelse og alstens syndig Adspredelse. Søndagens Helligholdelse, Kirkegang og saadant blir en Bisag eller kanske af de fleste ganske glemt og forsømt. Og vi er langt komne allerede i den Retning. Det maatte da være betimeligt baade privat, fra Predikestolene og gjennem Bladene at raabe et Varsko, før Misbrug og Overtrædelse har taget slig Overhaand, at det ikke mere kan stanses.

Det er især et par Maader, hvorpaa denne Slags Overtrædelse i det senere har taget til i en betænkelig Grad, og det med Boldspil og Lystreiser paa Hav og Land. Folk synes at blive saa optagne og interesserede i disse Bedrifter, som de var de eneste, det er værd at leve for.

Man kommer kanske ikke altid saa heldig fra det, om man skal sige sin Mening til Advarsel mod Udskeielserne og til Forsvar for Kristendommen; men derfor bør man vel sige fra. Sagen er nu den, at de fleste synes at have brudt med Kristendommen, det vil sige den sande Kristendom, og Mængden, Majoriteten, gaar jo af med Seiren. En Masse af Folket vil have Boldspil, Udflugter og alstens Forlystelser paa Herrens Dag, og dermed drage bort fra Guds Hus og rive ned, hvad Kirken bygger op. Men om Verden er slig og gjør slig, saa retfærdiggjør det ingenlunde den onde Handling. En sand kristen kan hverken deltage i eller anbefale noget saadant; thi han maa først og fremst erindre, hvad Herren siger: Kom ihu, at du helligholder Hviledagen.

Men nu bærer man sig ad, som om Budet skulde lyde slig: Kom ihu at vanhellige Hviledagen. Men saa kommer snart den afgjørende Røst: Gud lader sig ikke spotte! Hvad et Menneske saar, det skal det og høste.

Men skal de kristnes Advarsel frugte noget, saa maa de selv først være paa Vagt, at de ikke selv gjør sig skyldig i saadant Brud. De mange Slags Udflugter, Lystreiser, Picnics og saadant bør Kirkefolket holde sig fra paa Herrens Dag. Skulde der haves Fester paa Søndag, saa maatte de være anlagte omtrent som en Opbyggelse eller Gudstjeneste, og al Letsindighed og al Handel med Mad og Drikke, Tobak, Cigarer osv., være aldeles forbudt under saadan Sammenkomst. Har man som Kirkefolk Friluftsfest eller Møde, da kan godt hver Familie have med Lunch, som de kan nyde i Stilhed uden mindste Krænkelse af Sabbatsbudet eller Samvittigheden. De kristne bør altid og allesteds erindre: Skikker eder ikke lige med denne Verden; thi Verden forgaar og dens Lyst; men hvo, som gjør Guds Vilje, bliver til evig Tid.

Jeg for en tror, at noget mere burde gjøres, og at meget mere kunde gjøres, om alle Præster, Lærere samt Samfundenes mange Møder vilde tage fat og mere indskjærpe Sabbatsbudets Overholdelse.

Kort Tale ved en Præsts Brudevielse.

Alles Øine følger Præsten i alle hans Bevægelser og Handlinger. Han ligesom maales og veies af alle. Staar han paa Predikestolen, saa indtager han en meget fremskudt Plads. Der kan han sees og høres af alle. Han skaber sig selv for en stor Del den Omtale han faar, være sig til Ros eller Last. Fører han en Brud til Alteret, saa følges han med den nøiagtigste Opmærksomhed. Isaamaade danner heller ikke hans Brud nogen Undtagelse. De vil begge blive seet paa, tænkt paa og omtalt, beundret, rost eller kritiseret alt eftersom Lunet træffer til at virke.

Hvad gjelder det da især for det præstelige Brudepar? At give nøie Agt paa sig selv og bruge den største kristelige Forsigtighed i al sin Færd lige fra Begyndelsen, fra Forlovelsesdagen, og hele Livet igjennem.

Digitized by Google

Dette ventes især at Præstefolk skulde iagttage. En saadan Families Liv og Hjem ventes, og det med rette, at være et Mønster for andre. Det skal være et eksemplarisk Liv og Hjem, som skulde bringe de andre til at tænke og sige: saaledes burde ogsaa vi leve og bo.

Men hvorledes opnaaes nu dette? Alt godt opnaaes ved Kjerlighed. Først Kjerlighed til Gud, som giver os Liv og Hilse, og legemlige og aandelige Velsignelser, og hos hvem en Mand kan udbede sig en Brud og en Kvinde en Brudgom. Naar saa disse to mødes, saa er det atter Kjerligheden, som gjør Udslaget. Den Kjerlighed som binder sammen og som giver baade Vilje og Kraft til at „dele Sorger og Glæde" med hinanden. Det er den Kjerlighed, som formaar at gjøre den andens Feil smaa og Dyderne store.

Slige to kan paa en værdig Maade repræsentere de to fornemste Institutioner, Hjemmet og Menigheden.

En kristen vil baade begynde og fortsætte under Bøn til Gud om hans Naade og Hjælp, og han gjør ikke Regning paa at slippe gjennem Verden uden Arbeide, ofte haardt Arbeide, men under alt finder han dog mest Aarsag til Taknemmelighed, til at sige Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Navn.

Ved Bryllupet er Slægt og Venner med for saa at sige at svare Amen til de Bønner, Formaninger og Herrens Velsignelse som af den forrettende Præst giver de nygifte med paa Veien og for at lykønske dem i deres fremtidige Hjem og Virksomhed.

Indiens Kvinder

I Aarhundreder har Hindukvindernes Liv været ukjendt for den ydre Verden, og det er først i Løbet af det sidste Aarhundrede, at Sløret er blevet løftet ved Missionerne. De Kvinder, som tilhører Lavkasten, tilbringer sit Liv med uophørlig Slid og Slæb; men alligevel er de heldigere stillet end deres Søstre indenfor den høie Kaste; thi disse er aldeles afsondrede fra den ydre Verden. Om de reiser hundrede Mil, ser de intet. De føres fra Station til Station i tæt tilhyllede Vogne, og i Toget er Gardinerne nedrullede for dem, og om de blot vover at løfte en Flig for at kige ud, er Straffen straks over dem. I Hjemmet har de kun Udsigt til en Gaardsplads, som er omgiven af høie Mure. Deres eneste Tidsfordriv er tom Sladder og Døgnets Hændelser og at prøve smukke Klæder og Juveler. Følgen af dette Liv er et yderst snevert Sind og Syn. Skjønt trængende fremfor andre til Hjælp og Frigjørelse sætter disse Kvinder sig allermest imod Forandringer af Frygt for Gudernes Vrede; de er den største Hindring for Kristendommens og Civilisationens Fremgang i Indien.

Naar der fødes et Pigebarn i en Hindufamilie, modtages den lille stakkel med alt andet end Glæde. Naboerne kondolerer Forældrene og gaar stille bort igien. Hvis det derimod er en Gut, er der stor Jubel. Fra de tidligste Barneaar faar Pigebarnet stadig at høre, at hun er et langt ringere Væsen end hendes Brødre og ganske unyttig. En Hindufader vil ofte sige, at han ingen Barn har, hvis han kun har Døtre. At lære hende at læse o.s.v. tænker ingen paa. Alligevel er den første Barndom hends Livs lykkeligste og frieste Periode; der bliver dog vist hende nogen Kjerlighed og Omsorg.

Allerede som Barn bliver hun forlovet, og ved 12-Aars Alderen foretages den ægteskabelige Ceremoni, og det stakkels Barn siger nu Farvel til sin Smule Glæde og Frihed. Før Brudgommen tager hen at hente sin Barnebrud, spørger hans Moder ham tre Gange: „Hvor drager du hen?" hvortil han svarer: „Moder, jeg gaar for at hente dig en Tjenerinde." Og saaledes holder den nygifte Hustru sit Indtog i Mandens Hjem—ikke for at blive Husfrue, men for at indtage en af de ringeste Stillinger der. Hun maa ikke tale eller le høit; hun maa vogte sig for at gjøre Støi, naar hun gaar; hun maa ikke tale med nogen af Husets mandlige Medlemmer, eller i deres Nærværelse, medmindre hunner opfordret dertil. Hun spiser ikke sam-

Digitized by Google

men med sin Mand, men betjener ham først og indtager derefter sit eget Maaltid. Hun maa ikke engang nævne sin Mands Navn.

I Nord-Indien tilsløre hun sit Ansigt eller styrter ud af Værelset hvis en af Familiens mandlige Medlemmer træder ind. I Syd-Indien (hvor de ikke bærer Slør) reiser hun sig op og staar op i sin Husbonds Nærværelse. Som Regel er Svigermoderen meget grusom, haardhjertet som hun er bleven af den Behandling hun selv var Gjenstand for som ung Kone. Der kunde anføres mange Eksempler paa hendes Grusomhed mod den lille Svigerdatter. Lad et være nok. Et Svigerbarn fik sin Arm brækket af Svigermoderens Slag, og hendes Legeme bar syv og tyve Mærker af at være knebet med glødende Tænger for at faa hende til at male mere Korn, end hun paa nogen Maade var istand til. Nogle vil tænke, at dette er et yderliggaaende Tilfælde, men hvad kan vel ikke gaa for sig i disse afspærrede Hjem, der er en Verden for sig selv, hvor hverken den offentlige Mening eller Domstole faar noget at gjøre. En kvindelig Missionær hørte et Skrig lyde ud fra et Hus i Krishnager. Der blev givet hende Adgang til Kvindekvarteret, og her fandt hun det jamrende Barn. „Hvorfor skreg du?" spurgte Missionæren. „De slog mig", og Barnet smøged sit Ærme op og fremviste saadanne Mærker, som nok kunde undskylde hendes Skrig. „Hvorfor slog de dig?" „Fordi jeg græd for Moder."

Naturligvis har Hustruen ingen Del i sin Mands Selskabsliv eller Forretningsliv. Men er Hindukvinderne ulykkelig som Hustru, da er hun en af de elendigste Skabninger som Enke. I 1830 blev der udstedt en Lov, som forbød „Luttee"—det er Enkerne besteg sine afdøde Mænds Ligbaal og lod sig brænde levende. Men Enkens Kaar var saa forfærdelige, at adskillige af dem foretrak Døden og nu begyndte at tage Gift i en eller anden Skikkelse. „Suttee" er bleven afskaffet; men Døden er en barmhjertig Skjæbne imod den efterlevende Enkes Skjæbne. „Dengang døde vi hurtig," sagde en, „nu dør vi en lang og pinefuld Død." „Døden", sagde en Hindu-Herre, „er at foretrække for Enken for den Skjæbne, der venter hende." „En Braminkvindes daglige Bøn er, at hun maa dø før sin Mand", sagde en Braminfrue.

En Hindukvinde sagde: „Jeg saa en Enke dø, en af mine Kusiner. Hun havde været syg før sin Mands Død. Da han døde, var hun for svag til at blive slæbt ned til Floden. Hun havde brændende Feber. Svigermoderen kaldte da en Vandbærer ind og fik fire Spandfulde øst over hende, som hun laa der paa Jorden, hvor hun var bleven kastet hen, da hendes Mand døde. I otte Timer laa hun nu alene og upaaagtet, indtil hun udaandede. Enhver priste hende og sagde, at hun var død af Kjerlighed til sin Mand!"

„Englænderne har afskaffet Suttee; men ak! De ved ikke hvad der gaar for sig i vore Hjem. Hinduerne bryde sig ikke derom; de mener, det er i sin Orden. Jeg har hørt sige, at hos eder trøster man eders Hjerter; for os er der ingen Trøst. O Gud! Jeg beder dig, lad ikke flere Kvinder blive født i dette Land!"

Naar en Mand dør, regnes det af en eller anden mystisk Grund Hustruen til Last, selv om hun endnu er et rent Barn. Fra det Øieblik af betragtes hun som et Udskud. Alle hendes smukke Klæder og Juveler, som hun sætter saa stor Pris paa, tages fra hende; hendes Hoved rages, og hun tvinges til Aaret rundt at bære en grov, hvid eller rød Klædning. Hun faar kun et Maaltid grov Kost om Dagen. Jevnlig maa hun faste, en Gang om Maaneden i 24 Timer. Hun regnes for at være under Gudernes Forbandelse, og derfor er intet for slet for hende—skyet, foragtet, mishandlet af alle, selv af sine egne Sønner og Døtre.

„Se paa mig," sagde engang en Enke til en Missionær, „jeg var engang en rig Mands Hustru. Jeg var elsket og agtet. Nu er jeg min Søns Slave og maa arbeide for ham." Da Missionæren mødte Sønnen, spurgte han ham, hvor han kunde være saa grusom mod sin Moder. „Min Moder", svarede han, „faar alt, hvad der tilkommer hende. I kan ikke forstaa vor Religion; en

Digitized by Google

Enke forspilder alle sine Rettigheder, naar hun indtræder i Enkestanden."

En Braminerdame, bedækket med Juveler og kostbare Klæder, blev spurgt, hvorfor hun ikke gjorde noget for sin stakkels gamle Moder, som var Enke, og rystede af Feber og Sygdom i sin eneste, tynde Klædning. Hun svarede: „Jeg elsker virkelig min Moder; men jeg kan intet gjøre. Jeg vilde miste min Kaste, og alt muligt vilde ramme mig."

Hvis Enken dør snart som Følge af den grusomme Behandling, siger de: „Hun elskede dog sin Mand en Smule." Hvis hun henslæber sit Liv gjennem mange og lange Aar, udlægges det, som hun har hadet sin Mand og fortjente sine Kaar. Hvis en liden Pige er forlovet og hendes Mand dør før Bryllupet, betragtes hun som Enke og maa aldrig gifte sig igjen. Hun sendes til sin Svigermoder, som tror, hun er Skyld i den elskede Søns Død, og udøser sin Hævn paa det ulykkelige Barn. Der er 22,000,000 Enker i Indien. I Bengalen var der ved sidste Folketælling 300 Enker under et par.

Skand.

Missionsmøde.*)

Østre Minnesotas Indremissionsforening begyndte den 18de Okt. 1906 et Samtalemøde i St. Lukas Menigheds Kirke i Minneapolis, Pastor S. R. Tollefsons Kald.

Da Tiden var langt fremskreden paa Formiddagen, og saa Folk var ankommen, blev man enig om at holde Bønnemøde indtil Middag.

Om Eftermiddagen ordnede Mødet sig ved at vælge Pastor Tollefson til Formand og L. J. Paulson til Sekretær. Sessionerne bestemtes at skulle være fra Kl. 10—12 om Formiddagen, fra 2—4½ om Eftermiddagen og fra 8—9½ om Aftenerne.

Derefter benyttedes Tiden indtil Sessionens Slutning til Samtale om forskjellige Ting angaaende Foreningen.

*) Denne Indsendelse har ikke nærværende Redaktør havt ihænde før den 7de Jan. '07. Men vi tror den bør faa Plads i Bladet om det er sent.

Samtaleemnet, Lukas 12, 35—40, indlededes første Aften af Pastor S. Risløv fra Wanamingo.

Han mindede om, at Menneskelivet er kort; endog de, som blive meget gamle, synes det har været kort, naar de tænker tilbage. I Livet maa Mennesket altid have noget at beskjeftige sig med. Det stræber mod et Maal; derfor bliver der Uro i Sjelen, et Jag efter Lykke, og under dette svinder Livet. Ulykkelig er den, som under dette glemmer at søge Frelse for Sjelen. De fleste Mennesker tænker, at de skal omvende sig; men mange tror at den Sag skal let være ordnet, naar man skal til at dø. Frelse er ikke udelukt, naar man skal dø; men er der nogen Tid, da det er vanskeligt at blive frelst, saa er det paa Dødsleiet.

Hovedsagen i disse Vers af Guds Ord er, at Herren kommer, og at man bør være beredt til at møde ham, naar han kommer.

Dersom vi er kommen i et saadant Forhold til Gud, at vi er færdig til at dø, saa kan vi gaa som Børn til vor himmelske Fader med alle Ting. Taber man noget i det timelige ved at leve for Herren? „Nei!" siger den troende, „jeg har intet tabt; men det har bragt mig bare godt". Hvad Verden kan vinde, som Guds Barnet ikke kan vinde, vilde bare være det til Fordærvelse.

Ethvert Menneske maa vaagne af sin Syndesøvn; men dermed alene er det ikke færdigt til at møde Jesus; det maa ogsaa ved Troen modtage den frie Naade i Jesu Blod.

Under Samtalen gjordes opmerksom paa, at Jesus har talt disse Ord især til de troende. Det er et Formaningsord til Aarvaagenhed for at kunne vedblive i den modtagne Naade. Sandhed er det Belte, som man skal være omjordet med, og denne Sandhed er aabenbaret i Ordet. Den maa have gjennemtrængt vort Hjerte, saa det ikke er blot et Mundsveir, som vi farer med. Dette behøver de troende høilig at formanes til, da der er megen Sløvhed og lidet Alvor og Iver hos mange. De troende har ogsaa mange, Fiender, som søger at fange dem i sine Garn.

Hvad Tid Jesus kommer ved ingen; thi han siger selv, at han kommer som en Tyv om

Digitized by Google

Natten; derfor er det nødvendigt altid at være færdig. Men om ingen ved, hvad Tid han kommer, saa er det alligevel sikkert, at han kommer; thi han selv, Sandhedens Mund, har sagt det, og Guds Ord tilligemed Historien stadfæster, at Jesus aldrig har løiet.

Det, som altid maa være med, om man skal kunne faa Velsignelse af slige Møder, blev ogsaa øvet, idet hver Dag en Del af Tiden benyttedes til Bøn.

Søndag Aften den 21de samledes man for sidste Gang, og da som under hele Mødet aflagdes mange indtrængende og alvorlige Vidnesbyrd.

Til Bestyrelse for Foreningen blev paa dette Møde valgt:

1. O. M. Anderson, Minneapolis; 2. O. Sletten, Kenyon; 3. P. J. Kyllo, Kenyon; 4. Oluf Stræte, Farmington; 5. Jonas Hetland, Austin; 6. O. H. Dace, 662 Rondo Str., St. Paul; 7. L. J. Paulson, 2521 Elliott Ave., Minneapolis; 8. O. H. Quie, Nerstrand; 9. G. Anonby, Kasson.

Udaf denne Bestyrelse valgtes:

Formand:	O. H. Dace.
Viceformand:	P. J. Kyllo.
Sekretær:	L. J. Paulson.
Kassérer:	O. H. Quie.

Gud lade Gjerningen lykkes til sit Navns Ære og Sjeles Frelse!

L. J. Paulson.

Vækkelse i Ägypten.

Fra Ægypten, hvor vi staar i Forbindelse med en Missionær, har vi modtaget følgende, skriver „Kirkebladet":

Jeg maa sige, at Herren i det sidste Aar har været meget virksom her i Ægypten i at frelse Sjele fra Døden og at bringe dem fra Mørket til Lyset, at føre de bundne i Frihed. Han har tilladt os at se den forunderlige mægtige Virksomhed af hans Aand, og i de fleste Tilfælde saaledes, at vi maatte sige: Det er Herren alene, der gjør det, thi det var ikke ved menneskelig Visdom eller Magt, at Omvendelserne skede. Guds Aand var ofte i sin Virksomhed saa mægtig, at al menneskelig Virken var sat tilside. Som en mægtig Strøm, der river alt med sig, hvad der kommer indenfor dens Omraade, saaledes var Aandens Virksomhed iblandt os, saa ikke alene Syndere blev omvendte, men ogsaa de troende, der var begyndt at blive trætte og søvnige, fik en ny Kraft, levede op og bar Vidnesbyrd om Herrens Naade.

Ogsaa iblandt Børnene er mange komne til bevidst Tro paa Frelseren, saa de var i Stand til at vidne for ham, de nu elskede. I en Landsby, hvor der var en mægtig Aandens Bevægelse, spurgte jeg en liden 12 Aars Gut—der bekjendte, at han troede paa Jesus—om han nu virkelig var et Guds Barn, og hvorpaa han grundede dette, og han svarede: „Jesus Kristus er død for mig paa Korset, og hans Aand vidner med min Aand, at jeg er et Guds Barn!" Denne Gut har aldrig gaaet i Skole og kan hverken læse eller skrive.

I denne Landsby blev i Løbet af faa Maaneder Antallet af Menighedslemmer forhøiet fra omtrent 300 til 900 Sjele, og hele Landsbyens Udseende blev i en kort Tid forvandlet, idet Folk istedetfor at tilbringe deres Fritid i Værtshusene og der drikke og spille, nu om Aftenen gaar til Møderne og i Hjemmene synger aandelige Sange og læser Guds Ord. Førend Vækkelsen begyndte, var der om Søndagen almindelig Kjøb og Salg, nu er Butikerne lukkede om Søndagen, og denne blir helligholdt af de fleste, hvad der er saa meget mere mærkeligt, fordi Muhamedanismen er ved Magten og dens Bekjendere i overvældende Flertal.

Vi nærmer os Enden af Naadetiden, og Herren indsamler nu saa mange som muligt, førend Naadedøren lukkes, fordi han vil, at alle Mennesker skal vaagne og komme til Sandhedens Erkjendelse. Og maa alle troende, hver for sig, findes at være tro Vidner i Ord og Gjerning for ham, der har elsket os og givet os selv hen for os, saa vi maatte være nyttige Tjenere for Herren, beredt til al god Gjerning! „Folkebl."

Det haster i det timelige. — „Den, som vil leve med, maa løbe med." Men saa springer man sig ihjel.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Miss Anna Nilsen.

Shanghai 15de Nov. 1906.

....Guds Naade og Fred.

Ja tænk, er nu ankommen til Shanghai, Kina. „Minnesota" ankrede i Dag Formiddag Kl. 9. Ved 10—11 Tiden var vi færdige at gaa ombord i en liden Dampbaad, som bragte os til Shanghai Kai Kl. 12. Der var Dr. Rydberg og Mrs. Edwin og tog imod os og bød os velkomne. Saa gik vi til Rydberg paa det skandinaviske Sjømandshjem, hvor Middagen ventede os. Efter Middag gik vi ud i Byen. Mrs. Edwin og Miss Nystul gjorde Indkjøb, og i Morgenaften fortsætter de Reisen opover.

Hvor god og snil Rydberg er mod os, og hvor han stræver. Maatte Gud rigelig belønne ham for hans Arbeide. Mrs. Edwins var saa glad at se os. Vi omfavnede hverandre og græd af Glæde. Siden faldt vi paa vore Knæ og bad til Gud, og vi havde en velsignet Stund sammen paa vort Værelse her. Alt har gaaet saa godt hele Tiden. Gud har sikkert banet Veien for os og hørt vore Bønner. Jeg føler saa glad og lykkelig og nær Jesus, min dyrebare Frelser, som har kaldt mig til dette ukjendte Land. Hvor stort, det er Naade over Naade! Jeg føler mig saa uværdig dertil. Mit Hjerte er fuldt af Tak og Pris til Gud for alt. Her formaar jeg ikke at takke Herren, som jeg vil, men i Himlen skal jeg faa gjøre det fuldkommen. Jeg haaber, det vil gaa mig vel opover Floden ogsaa til Fancheng, og at min Indgang der maatte være velsignet blandt dem, som jeg kommer i Berøring med, og at mit Arbeide maatte lykkes blandt dem, som lider til Legem og Sjel.

Angaaende Reisen og Veiret saa har det været udmerket. I Japan og ligeledes her har jeg været varm nok i min tynde Sommerkaabe, saa de kan skjønne, det er deiligt Veir paa denne Tid af Aaret. Som i Japan saa ogsaa her i Shanghai er det pent og grønt med en Mængde Blomster. Gud ske Lov, jeg har været frisk hele Tiden. Vær snil at hilse alle kjendte, jeg er vel fremkommen til Kina. Wolds og Miss Grøseth reiste herforbi paa Hjemveien for over to Uger siden.

Saa er I alle hjertelig hilset, og I maa have en glædelig Jul og et velsignet Nytaar i Jesu Navn.

Eders ringe Søster i Herren

Anna Nilsen.

Brevkort af 24de Nov.

I Dag Eftermiddag gaar Posten til U. S. A. Jeg vilde bare sende nogle Linjer og fortælle, jeg lever vel. Den 30te Nov. skal jeg fortsætte paa Veien til Fancheng. Det blir just to Uger jeg stanser her i Shanghai. Nu har jeg skaffet mig Kineserklæder, og det kommer vel med, for nu begynder det at blive koldt. Missionær Sibley (af C. J. M.) kom her ned for at gjøre Indkjøb og møde sine to Døttre, som har været paa Skole. Med dem faar jeg godt Følge lige til Fancheng. Haaber at være fremme til Jul. Saa maa I leve vel. Brev senere.

Eders Anna Nilsen.

Efterskrift.

Uden Tvil vil det glæde enhver Ven af Missionen at se, det har gaaet vor Udsending, Miss Nilsen, saa vel paa Reisen. Om alt har gaaet saa vel som hidtil, feirer hun nu Julen sammen med de kjere Venner—gule og hvide—i Fancheng.

Vi skrev til Past. Rydberg og bad ham være saa snil at tage sig af Miss Nilsen og hendes Reisefælle, Miss Nystul, ved Ankomsten til Shanghai. Det har han ogsaa gjort.

Mr. og Mrs. Rydberg bestyrer det skandinaviske Sømandshjem i Shanghai. Med stor Beredvillighed har disse Venner altid staaet færdige at hjælpe Missionærerne. Hjemmet er egentlig bestemt for Sømænd,

Digitized by Google

men vore Missionærer er altid velkomne paa deres Gjennemreise at stanse der. Selv om Rummet kan være noksaa knapt, indskrænker de sig selv og gjør alt, hvad de kan, for at skaffe os Plads.

Vi ser at Rydberg har sørget for at Miss Nilsen faar Følge med Mr. Sibley. Det var særdeles heldigt. Hun faar da godt Reisefølge lige hjem til Fancheng. Mr. Sibley har sin Station i Kucheng, en By ca. 40 Mil vest for Fancheng. Han er vel kjendt af os og en god Ven af Hauges Synodes Missionærer. Vi kan da være saa trygge for hendes Velvære, som om nogen af vore egne Missionærer havde mødt hende.

Hvilken Betydning det har for vore Sømænd, at Dørene til et kristeligt Hjem staar aabne for dem, naar de kommer til en By som Shanghai, hvor Faldgruber er udsat for dem paa alle Hold, vil enhver forstaa. Skulde nogen ha en Ven eller Slægtning der gaar tilsøs, og hvis Vei ligger om Shanghai, Kina, giv ham da Past. A. E. Rydbergs Adresse, den er 8 Dent Lane, Shanghai, Kina.

Sømandshjemmet er en Institution, der drives med frivillige Bidrag. Der kom jo ind en Del fra Sømænd, som kan betale for Kost og Logi, men ikke saa faa er i den Stilling, at de maa faa Hjælp baade med Kost og Klæder. Af Sømænd, som i kortere Tid stanser ved Hjemmet, er de allerfleste Nordmænd.

Sikkerlig har de kjere Sømænd fra Gamlelandet ogsaa sine Venner herover i Amerika. Det vilde være en god og Gud velbehagelig Gjerning, om nogen havde nogen Center at spare for den velsignede Gjerning som drives i det skandinaviske Sømandshjem i Shanghai.

Send dit Bidrag stort eller lidet til vor Missionskasserer Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn. saa vil han sende det til Kina. Broderligst

Th. Himle.

Brev fra Miss Hodnefield.

Fancheng 31te Oktober 1906.

Kjere Farbroder med Familie! Guds Fred!

Længe siden skulde jeg have svaret paa deres meget kjerkomne Brev, men jeg ved ikke hvorledes det gaar med min Brevskrivning; thi jeg faar nu saa sjelden Brev fra Amerika, men det er vel min egen Skyld, da jeg saa sjelden skriver. Men jeg vil nu love at blive mere flittig; thi jeg har nu faat Arbeidet i noksaa god Gang. Jeg kan da bedre snappe en liden Tid til Skrivning.

Klokken er nu halv ni og jeg er færdig med Sangøvelsen og har nu en halv Time til Skrivning. Du er da først paa Listen. Dine Breve er altid saa kjerkomne, blandt andet fordi de er saa fulde af Nyheder som de andre ikke nævner. Jeg er saa glad at høre at I endnu er nogenlunde friske. Jeg har da det Haab at faa se eder igjen. Tænk om tre Aar, saa er det min Tur at faa reise hjem. Jeg kan ikke sige at jeg længter hjem uden for at faa se mine Folk; thi jeg trives i mit Arbeide.....Skolen er samlet. Jeg har 30 Børn og venter flere. Det er noksaa stort Ansvar at se efter dem alle og forestaa deres Opdragelse. At tale og tie i rette Tid, at straffe og trøste, at leve saa at jeg ved mit Eksempel kan drage dem tilbage til Gud er ikke saa ligetil. Børnene opfører sig meget bra, saa jeg har ikke til denne Tid havt nogen sær Modgang i saa Henseende. Vi har nu faaet en ny Lov om at alle som er optaget i denne Skole maa løse sine Fødder fra nu af. Dette blev noget stridt, saa at igaar maatte jeg lade tre reise hjem. Det var tungt for dem, da de saa gjerne vilde være. Men stakkels Forældre som er saa blinde for sit eget Barns bedste! Det gaar saa sent med at kunne bryde med den onde gamle Skik. Det blir først da, naar Gud faar bøie og overbevise dem om den syndige og onde Skik. Gud være Lov om det end gaar sent, saa har jeg dog Lov til at løse Fødderne paa seks, som er nylig kommet. Mrs. Landahl har standset her i tre Uger og med hende standsede det ældste og det yngste Barn. Hun har ikke været rigtig frisk i det senere, saa hun var

Digitized by Google

her for at faa sig en god Hvile. Mr. Landahl kom tilbage fra Himles Arbeidsmark forleden Torsdag. Han stansede over Søndag og reiste igaar med sin Familie hjem. Landahl var heller ikke rigtig vel. Jeg savner dem meget nu naar jeg bliver alene igjen her ved Stationen.

Mrs. Rønning som har været syg saa længe er nu bedre, saa hun kan være oppe af og til, men hun er langt ifra ikke frisk. Det har været en lang og haard Prøvetid for Rønnings. Hun har saa mange smaa, som saa vel behøver sin Mama. Mange Bønner har været opsendt for hende, men stundom synes det som Herren ikke vil høre sine Børns Bønner men han har jo en vis Hensigt med alt. Og alle Ting skal tjene dem til gode som elske ham. Selv er Hannah overladt i Guds Vilje og klager aldrig. Hun er altid ved godt Haab og om hun ikke kan gjøre meget saa er hun dog til stor Tjeneste ved sit Ydmygheds Eksempel baade for os som Missionærer og for Hedningerne. Men at hun skal være syg saa længe det er saa tungt. Maa Gud fremdeles være deres Støtte i Trængslens Tid. Jeg for min Del er nok saa bra kun ikke netop sterk. Maatte jeg nu bare kunne gjøre det som er ret baade for Gud og mine Medmennesker!

Lev vel
Eders Olive.

* * *

Kinamissionsmøde.

Et Kinamissionsmøde afholdtes i Jevnager Menighed, Past. G. C. Gjerstads Kald fra 16—19 Nov. Foruden Stedets Præst og Missionær Himle som var med under hele Mødet var ogsaa Past. Walstad og undertegnede med de to første Dage. Det særdeles indholdsrige og alle Mennesker omfattende Skriftaffnit Tit. 2, 11—14 var valgt for Samtalen.

Det blev fremholdt at Guds Naade, aabenbaret i Kristus Jesus til Frelse for alle Mennesker, var den store og rige Kilde til vor Frelse. Naaden, naar den modtages i Hjertet, forlader Synden, levendegjør og frelser fra Syndens Magt og Herredømme.

Saasnart Naaden bliver vor Eiendom eier vi i Haabet ogsaa Himlen som vor fremtidige Arv, og da bliver Himmelsindet og ikke „Jordesindet" det herskende allerede her i den nuværende Verden. Men da bliver det let at arbeide for Herren. Forløste fra al Ureifærdighed og renset til at være Jesu Kristi Eiendomsfolk er vi nidkjere til gode Gjerninger.

Imod denne Lykke, som er saa stor, at den ikke kan beskrives, stilledes Hedningernes jammerlige Tilstand. Medens Naaden lyser, varmer og læger i Kristenheden, sidder Hedningeverden i den aandelige Vinternats Kulde og Mørke, uden Lægedom for sine Syndesaar, fordi de intet ved om ham, som tog ogsaa Hedningernes Sygdomme paa sig.

Her er nok af det, som bør bevæge os til at hjelpe dem og sende dem Evangeliet om Kristus, der aabenbarer Guds Naade til Frelse ogsaa for dem.

Disse og mange flere lignende Sandheder blev lagt os alvorlig paa Hjerte under Samtalen. Men det som gik igjennem hele Samtalen som en mægtig Understrøm selv om det var et Kinamissionsmøde vi var samlet til, var dette, at vi her hjemme i Kristenheden ikke maa modtage Guds Naade forgjeves, men at vi bliver klar over vor egen Stilling og Forhold til Naadens Gud, saa vi ikke bedrager os selv og bliver — skuffede tilslut. Det blev lagt os paa Hjerte og det med rette, at medens vi taler til hverandre om Hedningernes ufrelste Tilstand langt borte, sidder her mange i vore Forsamlinger midt inde i Kristenheden, om hvem Herren maa sige: Her er et, og der er et af mine bortkomne, tabte Barn.

Missionær Himle prædikede paa Søndag Formiddag, hvorefter Offer optoges til Kinamissionen. Paa Eftermiddag holdt han Missionsforedrag. Mandag afsluttedes Mødet.

Maa Herren ved sit Ord, som saa rigelig udsaaes iblandt vort Folk, saa rense os sig selv til et Eiendomsfolk nidkjært til gode

Digitized by Google

Gjerninger, et Folk der ikke vil være utro, men vise al god Troskab, for at vi i alt kan være en Pryd for Guds, vor Frelsers Lære. Først da svarer vi til vor Kristenstand.

J. J. Rendahl Sekr.

* * *

Brev fra en kinesisk Student.

Brev til den ærværdige store amerikanske Hauges Synode.

Alderstegne Præster og store Mænd hilses herved. Maa min Herre Jesu bevare eder til Legemets Velbefindende og give eder meget af Herrens Inspiration, saa I af ganske Hjerte kan hjelpe Kirken at elske alle under Himmelen Mennesker.

Maa den native grundlagte Hauges Synode, den hellige Kirke modtage Guds Hjelp til fremdeles at bringe Jesu Lære prediket og forplantet til Midtens Rige, veiledende alle at vandre paa Himmelens Vei og modtage evig Velsignelse.

Ærværdige Præster, som har Jesu Sindelag og været med at sende Kristi Evangelium til Blomsterrigets uvidende Folk:—Det er eders alles store Kjerlighed!

Det er nu over 10 Aar siden at Pastor Rønning blev sendt paa Jesu Himmelfarts hellige Befaling til vort Midtens Rige, Hupeh, Fancheng og aabnede og begyndte Hauges Synodes Mission.

Da var det overmaade vanskeligt at prædike Læren; men, fordi Pastoren Nat og Dag bad til Gud for disse Steder, kom Naaden ved den Helligaand og paavirkede Folkets Hjerter til Omvendelse og Fortrøstning paa Jesu Korsfæstelses Fortjeneste.

Nu er det tusinder af Tilhængere og hundreder, som har modtaget Daaben. Alle takkende Guds store Naade!

Ogsaa meget takkende eders Kjerlighed! Endvidere er aabnet Predikelokaler, Hospital, Høiskole, Dagskoler og Kvindeskoler.

Alle nyder eders Velgjerninger.

I Høiskolen er flere Lærere og over 30. Elever. Der undervises i Regning, Geografi, Historie, Naturhistorie, Gymnastik, engelsk, kinesiske Fag og i den hellige Lære.

Saaledes modtager Studenterne rig Naade. Jo mere studeret, des mere Forstaaelse.

Disipelen har før været i Arbeide i Pastor Rønnings Hjem. Ved Pastorens Anordning og store Barmhjertighed blev Disipelen sendt til Skolen.

I over 3 Aar har Disipelen været i Skolen og studeret. Tør ikke spilde Tiden; men strengt efterkommer Reglerne. Dette er den Helligaands Hjelp.

I 1902 modtog Disipelen den Helligaands Paavirkning og blev ved Pastor Rønning døbt. En Glæde uden Ende!

Er nu 19 Aar gammel, fremdeles forventende Jesu Hjelp, saa at, naar Disipelen er vokset stor, kan blive et Jesu Vidne.

Min Fader er nu ogsaa ved Stationen og arbeider. (Er Dørvogter.)

Disipelens hele Familie er døbt. Alle fortrøstende sig til Guds Naade. Disipelens ældre Søster (som er gift) er ogsaa døbt og for den Herre Jesu prediker Læren. (Hun er Bibelkvinde.) Hendes Mand blev døbt iaar. Om Morgenen den 9de i 5te Maaned døde han. Jesus modtog hans Sjel til Himmelen og gav ham den evige Livs Glæde.

Disipelen hver Dag beder for Hauges Synodes Præster og alle Venner. Herren velsigne eder!

Ærværdige Præster og Venner—bønfaldende—beder for Midtens Riges Missions Gjerning.

Herren bevare, velsigne og give Fred!

Alle Hauges Synodes Venner i Midtens Rige hilser herved enhver af Præsterne og Kirkens Lærere: Naade og Fred!

Student She-chang-shan.

* * *

Oprør?

Ifølge "North China Herald" skal Vicekongen i Yangtze-Dalen November sidstle-

Digitized by Google

den have sendt Tropper til Tsao-yang for at undertrykke et Oprør mod Missionen der.

Tsao-yang er Udgangspunktet for Brodersamfundets Mission og ligger kun en ca. 45 Mil øst fra Fancheng.

Katolikerne har ogsaa Station i Tsao yang. Om Oprøret er rettet mod Katolikerne eller mod Protestanterne eller og mod begge, siges ikke noget om. Det er at haabe, Oprøret blev stanset itide, siden vi senere ikke har hørt mere om det. H.

* * *

Overraskelse.

Der har været skrevet lidt om forskjellige Slags Overraskelser i det senere. Ogsaa jeg vil faa berette noget i samme Retning.

Som jeg her om Dagen gik og bar paa adskillige Tanker og Ønsker angaaende Hospitalet i Kina modtager jeg en Anvisning paa 10 Dollars fra en Simonson, St. Louis, Mo. Broderen er ukjendt for mig, men Herren kjender ham. Jeg blev glad og takkede Gud.

Saa, bare nogle Dage senere, kommer Mrs. Christian Anderson indom hos os. Hende kjendte jeg jo, da hun—saaledes som ikke faa andre i Hauges Mgd.,—har for Skik at komme med sine Bidrag til Missionen. Hun har 11 Dollars til Missionen siger hun; 6 skal gaa til Kinamissionen og 5 til den indre Mission. De var indkommet, disse Penge, ved Søndagssæg.

Ny Overraskelse og ny Anledning til Tak til Gud. Jeg tog paa at gjøre Beregninger. Sæt at 50 andre Husmødre i Hauges Mgd. gjorde ligedan. Satte vi saa Gjennemsnitsindtægterne for Æg samlet paa Søndag til 10 Dollars pr. Aar, hvilken vakker Sum til Herrens Gjerning vilde det ikke bli!—Og, kunde det ikke lade sig gjøre?

Med Hospitalet gaar det fremover. Vi haaber og beder, at naar det er færdigbygget, det ogsaa maa være betalt; thi en anden Sag begynder at presse. Jeg tænker paa Høiskolen. Vennerne har vist mærket sig, hvad Rønning skriver derom.—Kjere, I som endnu ikke har gjort noget for Hospitalet, gjør det snart; saa skal I ha Tak og Guds Velsignelse. Mons O. Wee.

Til „Budbäreren".

Nu staar vi snart ved Slutten af dette Aar.*) Paa denne Tid kan jeg ikke lade være at tænke tilbage paa mine Barndomsdage der hjemme i det gamle Land, da jeg først fik høre om Jesusbarnet, som fattig og ringe blev lagt i en Krybbe. Jeg, en liden Pige sad alene oppe til over Midnat, for, tænkte jeg, hvem ved om ikke ogsaa jeg kunde faa se Bethlehems Stjerne og faa se Engle. O hvor jeg ønskede at jeg skulde være saa lykkelig som disse Hyrder paa Bethlehems Marker. Men efter megen ængstelig Søgen fandt jeg dog endelig Veien til Barnet i Krybben. Guds Helligaand ved Ordet viste mig Veien. Velsignede Stund naar en arm Synder faar tage dette Barn paa sine Troesarme og sige: Mine Øine har seet Frelsen, som du har beredt for alle Folk! Siden har det været mit inderlige Ønske at hvert Menneske, som blev født til Verden maatte finde Jesus. Om vi ikke finder ham da var det bedre vi aldrig var født; thi Jesus er det eneste Lysglimt, som er oprunden i Tidens Nat for Menneskeslegten. Uden Jesus er der bare Mørke og evig Død. O Menneske, betænk din Stilling; er du glad og rolig uden Jesus, saa kjære overvei om denne din Ro og Glæde har nogen Grund eller om den inden Aftenen kan forandres til Fortvilelse. Tag om ikke mer end en Time af Tid til alvorlig og grundig at tænke over disse Ting, og drøm ikke Tiden bort, som er saa kostbar; thi er Tiden forspildt, er den aldrig at faa igjen.

Ak, om jeg vidste Ord til at udtale hvad jeg føler ligeover for denne Sag, at det kunde gaa nogen til Hjerte! men det er kun den Helligaand, som kan tale slig at det blir Nød i Sjelen. Det er intet, som trykker og bedrøver Guds Folk saa meget, som at se største Hoben af Mennesker gaa sovende paa Vei til evig Fortabelse. Frelseren staar med udstrakte Arme og byder at komme; han har Bordet dækket og Retterne fremsat, men ingen eller

*) Dette var skrevet i Slutten af det Aar som svandt, men kan jo læses med omtrent lige stor Nytte nu. Vi tager det derfor ind, om det er sent.

Digitized by Google

kun faa vil komme at æde. Men naar de troende kommer indenfor Himmelens Porte, skal de slippe mer at bemøie sig med dem, som gaar fortabt, men det er ingen Lindring for dem, som fortabes.

O kjere Ven, ung eller gammel, Mand eller Kvinde, bliv med denne Julehøitid og omring Bethlehems Krybbe, gjør som de vise fra Øsen. Du skal finde Veien om du bare vil lade dig lede. Veien er saa enkel og ligefrem. Det er det simpleste i Verden. Daaren skal ikke fare vild. Nei da, bare vi vil tage Fornuften fangen under Troens Lydighed, tro Ordet akurat som det staar skrevet, tag ham paa Ordet, han er Mand for sine Ord.

Tilslut vil jeg faa sige Vennerne Tak for det svundne Aar. Tak alle I som har skrevet i Bladet; det er stort at høre, at jeg ikke er alene i dette store Land at kjempe for Livets Krone. Lad os ydmyge os for vor store Gud, takke ham for hans Naade mod os paa denne Side Havet, han har hjulpet os til dette Land. De fleste af os var fattige og forstrængte, han har givet os et Land med gode Love, godt og frugtbart, rigt paa Næringsrs Kilder og størst af alt, sit Ord og Naademidler. Evangeliet lyder klarere her end paa noget andet Sted, tænker jeg; især blandt os norske. Men saa vil han at vi skal erkjende det og bøie os for ham og vandre i Ydmyghed, ikke bli stolte og forfængelige og glemme vor Livs Gud, ikke gjøre som Israels Børn i Kanaans Land; da de fik Overflod glemte de Gud. Men saa overgav Gud dem til Ødelæggelse. Ligedan gjør han med os. Vil vi at vore Børn skal bo med Fred i dette Land, saa maa vi lære dem at frygte Gud, lære dem at gjøre Guds Vilje. Hvad Guds Vilje er, finder vi i Bibelen; men der er mange kristne som retter sig mere efter Folks Skik end de retter sig efter Guds Ord. Derfor lad os vaagne op, gnide Søvnen af Øinene og ipørge efter de gamle Stier og vandre paa dem, og lære de unge at fly Syndens Vei. Ungdommen maa have Moro, siger man, men jeg kjender ikke nogen bedre Moro end at følge Jesus og have Haab paa Evigheden. Jeg.

Jeg har meget at sige, men nu faar det være for denne Gang.

Godt Nytaar og Herren være ved vor Side.

Mrs. Hansen,
Grafton, N. Dak.

Et Vennebrev.

.....En broderlig Hilsen fra min Kone og mig til Dem og Deres Familie. Hjertelig hilset! Vi er nu blevet gamle. Det stunder til Aften og Dagen helder. Jeg finder, at jeg har modtaget megen Naade, men hvor er de Troens Frugter, jeg skulde bære? Vi har dog en Frelses Grund, som ikke svigter og den er Jesus Kristus kommen til Verden for at gjøre Syndere salige. Jeg har tabt meget paa Hørslen, og det er mig et stort Savn, men forresten er Helsen over Forventning bra, og Guds Gaver har vi i rigt Maal baade for Legem og Sjel. Nu har De det vist saa travelt, at De neppe finder Tid til at se over disse Linjer, men undskyld om jeg nævner noget mer .....

Angaaende det kirkelige Arbeide iblandt os nu, saa er her baade Lys og Mørke, meget at takke Gud for, og meget fra vor Side, som er at klage over. De større Møder som vi har havt i det senere har været meget godt besøgte, derimod de mere almindelige Opbyggelsesmøder og ugentlige Bønnemøder mindre besøgt. Forresten gaar alt sin jevne Gang. Hermed et: Lev vel!

Med megen Agtelse J.

Fra Arbeidsmarken.

Student Gaard besøgte i Juleferien Past. Elstads forrige Menighed ved Independence, Wis.

Past. O. H. Elstad flyttede i Nytaarsugen med alt sit fra Osseo, hvor han har virket i over 12 Aar, til Lodi, Wis., hvor han har antaget Kald.

En kort Beretning fra Iowa lyder paa, at Pastor Heidal har opsagt sine Menigheder i og rundt Radcliffe. Noget nærmere om den Sag kjender vi ikke til uden det, at det tilføies Beretningen om Opsigelsen, at det vil blive tungt baade for ham og Menighederne at skilles.

Digitized by Google

Kvindeforeningen i den lille Roche a Cree Menighed i Adams Co. Wis. af Past. Dahls Kald havde sit Aarsmøde den 2den Jan. Den havde i Aarets Løb samlet omtrent $90. Af denne Sum fik baade Kinamissjon, Indremissjon og Professorlønskassen lidt hver. Nokjaa godt gjort fra en Forening i en liden Menighed.

Pastor G. M. Bruce har antaget det til ham stillede Kald fra Melhus Menighed, Turner Co., S. Dak. Kaldet var enstemmigt, og alle glæder sig vistnok over dets heldige Udfald. Ingen Menighed forstaar tilfulde, hvad det betyder at være uden nogen regelmæssig prestelig Betjening, indtil den har forsøgt det. Han tiltraadte Søndag før Jul. Maa Gud velsigne hans Virke iblandt os til mange Sjeles Frelse. L. M. S.

De holdt Samtalemøde med sig selv. Hvem? Pastor A. A. Dahl og hans Menighed. Det var tredie Juledag disse Venner tog sin lunch med og drog til Skolehuset og tilbragte Dagen med Sang og Bøn og Samtale om Guds Ord. Ja hvorfor ikke til en Afveksling gjøre det paa den Maade. Det turde bidrage til at enkelte som enten ikke før har deltaget med noget Vidnesbyrd, eller undser sig for at deltage i større Møder ogsaa kunde faa Frimodighed til at vidne lidt om sin Frelser.

. Vi vil gjøre opmerksom paa, at her er en Del Indsendelser til „Budbæreren", som har været indsendt i Slutningen af det gamle Aar, men som kanske af Mangel paa Rum ikke kom ind da. Det er Beretninger fra forskjellige Møder og andet Stof. Det af saadant som ansees for nyttigt og næsten lige godt om det blir noget gammelt, vil vi optage nu udover efterhvert som der gives Anledning. Vi takker endog for Indsendelserne, som vi har faaet, og samtidig opmuntrer Vennerne til at bringe mer.

I Eagle Bend, Minn. blev femten unge Sjele konfirmeret Søndag den 25de Nov. sidstleden. Den følgende Uge holdtes Samtalemøde i tre Dage. Foruden vor Præst, Pastor Simonson, var Pastorerne Gjerstad og Walstad tilstede under hele Mødet. En af Dagene var ogsaa Nabopræsten af den forenede Kirke, Past. Lind, med. E. Johnson var Formand og undertegnede Sekretær. Themaet, Es. 55, 1—7, blev baade grundigt og alvorligt lagt os paa Hjerte. Vi følte at Herren var tilstede og skjænkede os levende Vand. Guds Børn drak og blev velsignet og enkelte, der før havde drukket andetsteds, begyndte at spørge, om der ogsaa var Vand for dem. Gud ske Lov for sin store Naade! N. R. Nelson.

I Begyndelsen af December sidstleden beretter G. O. Nordmarken om et par Møder som holdtes i Litchville og Hastings Menigheder N. D., Past. Nesvigs Kald. Paa Grund af Travelhed blandt Farmerne var der lidet Folk tilstede den første Dag, men senere samledes man mer og mer, og man havde velsignede Møder. I Hastings holdtes Mødet i et stort nyt Skolehus og mange Folk var tilstede. Guds Ord greb Hjerterne. I privat Samtale kunde merkes, at mange var Guds Rige nær.

Nesvig har en stor Arbeidsmark. Gud velsigne dem, som har fundet Jesus, at de maatte være Lys og Salt og paavirke dem som endnu ikke fuldt ud er kommet over paa Herrens Side, at de snart maatte komme til at sige: „Jeg og mit Hus, vi vil tjene Herren".

Saa vil jeg sende min hjertelige Hilsen til Præst og Menigheder og andre Brødre som kom og hjalp til at Møderne blev hyggelige og gode. Hjertelig Tak allesammen. Bed for os. Det lakker mod Aften og Dagen helder. Lad os sætte Stevne der, hvor ingen Skilsmisse mere er og ingen Sorg og intet Savn mere.

Et godt og velsignet Nytaar tilønskes eder alle!
G. O. N.

Som allerede nævnt her i Bladet er H. A. Hanson fra Grafton, N. Dak. paa en Emissærreise i østre Minnesota. Han begyndte straks efter Nytaar i Pastor Lassesons Kald. Da han havde virket der i nogle Dage, saa kom Pastor A. A. Dahl fra Taylor, Wis. En Dags Tid senere kom ogsaa Pastor Holter fra Kenyon og saa holdtes et tre Dages Samtalemøde. Temaet var Es. 1, 18. 20. Foruden disse nævnte og Stedets Præst og nogle af Menighedsfolket deltog Pastor Carlson af den forenede Kirke samt et par tilreisende Lægbrødre L. Helland fra Kenyon og L. Hatleli fra Maplebay, Minn. Der var altsaa ikke Mangel paa Vidner og Vidnesbyrdene var baade klare og kraftige og om vi har Ret til at sige noget om Virkningen, saa maa vi sige at Forsamlingen holdtes i spendt Opmerksomhed. Bønner og dybe Sukke merkedes og Taarer vædet Øie og Kind hos mange. Det er nokjaa haardt ofte under saadanne Møder at være en Synder og blive indstevnt til Rettergang med og for den evige Dommer. Men hvad virkelig varig Frugt der vil blive baade efter dette og andre slige Møder vil nu Fremtiden vise. Men vi haaber at det bliver nu som før: „Og noget faldt i god Jord".

. De fremmede som var tilstede reiste hjem da Mødet var slut, men Hanson blev igjen og vilde sammen med Lassejson fortsætte med Møder paa forskjellige Steder i Kaldet, hvorlænge vidste han ikke, men naar han blir færdig der, saa reiser han til Dahls Kald ved Taylor, Wis. Derpaa tilbage til Minnesota igjen.

Red Wing Seminary

Mandag den 7de Jan. talte Prof. Hanson ved Skolen. Han talte over Ordsprog 10, 1: „En vis Søn glæder en Fader; men en daarlig Søn er sin Moders Bedrøvelse". Som Hovedtræk blev gjort

Digitized by Google

opmærksom paa, at Ordsprogsamlingens Hovedopgave er at tage sig af, som Forfatteren selv, Kap. 1, 4 gjør opmærksom paa, de „uerfarne" og „unge", for at „give dem Klogt" og „lede dem til Eftertanke". Dette Sprog, som her udgjør vor Tekst er derfor med Hensigt sat i Spidsen for den hele Samling. De vise og daarlige Sønner blev skildrede ifølge den hellige Skrifts Lys og Betydning.

Der blev lagt adskillig Vægt paa, at Børnene vilde blive sine Forældre til Glæde eller til Sorg, alt efterson de blev vise eller daarlige, enten de frygter Gud—eller foragter ham. Bevisthed om, at man har Forældrenes Fremtid, deres Lykke og Glæde eller deres Ulykke og Sorg i sin Magt, bør for Børnene være en kraftig Spore til at vælge det sande og gode og flye det lave og onde.

Denne Sandhed blev særlig anvendt paa de unge Mænd ved Skolen med Formaning til at berede sine Forældre Glæde idet de bereder Gud og hans Engle Glæde ved at adlyde Guds Kald til Omvendelse og helligt Liv.

Prof. Bergsland har været svagelig en længere Tid. Under Juleferien blev han svagere og ved Skolens Begyndelse denne Termin blev han sengeliggende. For nærværende er han ganske svag. Vi haaber og beder, at Gud vil unde ham snart at gjenvinde Helbred og Kræfter. Det er et stort Afbræk og Tab for os under vort Arbeide at maatte savne ham. Saa meget værre er dette som vi staar ved Begyndelsen af en Termin.

Student J. Seim vendte syg tilbage efter Juleferien. Sygdommen har udartet til Nervefeber, hvorfor han er indlagt paa St. Johns Lutheran Hospital her i Byen. Angrebet er endnu forholdsvis let.

Mandag den 14de dennes talte Past. O. Andresen ved Skolen. Han talte over Es. 40, 27—31. Opbyggelig og belærende lød Vidnesbyrdet om Herrens Raade og Trofasthed mod sine. Med Jakob og Israel, som Udgangspunktet blev det gjort opmærksom paa hvorledes de troende, Guds Folk, ofte miskjender Gud, tænker ondt om Gud og, hvor ret og ilde dette er. Men ligesom Gud kom til Jakob og Israel og underkastet det en ressende Overhøring, ledet det tilrette og trøstet det, saa gjør Gud frembeles. Han viser dem det urette i deres Miskjendelse og onde Tanker om ham, viser dem sit Hjertelag og Vilje ved at minde dem om hvad han har gjort, er mægtig til at gjøre og ifølge sin Kjærlighed og Raades Løfter sikkerlig vil gjøre for og mod dem, som blot satte sin Troes Fortrøstning og Tillid til ham.

Søgningen er i denne Termin allerede naaet op til 150.

Dr. Telleen besøgte under Ferien Past. Lees Kald, Rio, Wis., Past. L. Harrisvilles Kald, Chicago, samt Past. H. A. Hansons Kald samme Sted og sit Hjem, Rock Island, Ill.

Hr. Agrimson fra Whalen, Minn., besøgte Skolen forleden Uge.

Student Norby blev forleden Uge hjemkaldt pr. Telegram paa Grund af hans Forældres Sygdom. Hans Forældre bor i Nærheden af Paulsbo, Wash. Kor.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit aarlige Missionsmøde i Thief River Falls, Minn.,—Pastor M. L. Dahles Kald—Jan. 31 til Febr. 3, 1907. Samtaleemne Joh. 10, 1—18.

Gud velsigne Mødet!

G. T. Gjerstad,
J. J. Rendahl.

Chicago Kreds afholder Kredsmøde i den skandinaviske lutherske Trefoldigheds Menigheds Kapel paa Hjørnet af Williamson og Dickenson St., Madison, Wis., den 22—24 Januar 1907. Samtaleemnet er Luk. 15, 11—32.

Lægfolk og Præster er indbudte. Kom med Bøn om Synderes Frelse.

H. A. Hansen Form.
J. J. Lee Sek.

Salems Menighed, Roland, Iowa, og Zions Menighed, Harden Co., Iowa, Pastor J. N. Sandvens Kald, indbyder herved til Samtalemøder fra Jan. 22—27de. Møderne tænkes holdt som følger: Mødet i Zions Menighed begyndes med Prediken Kl. 11 Form. den 22de og fortsættes til Thorsdag Efterm. Kl. 4. Samtaleemnet er Lukas 15, 11—24.

Mødet i Salems Menighed begynder Kl. 7½ Thorsdag Aften den 24de og fortsætter til Søndag Aften den 27de. Samtaleemnet er Ap. Gj. 16, 25—34. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

Paa Menighedernes Vegne
J. N. Sandven.

Paa Indbydelse fra Pastor Nummedahls Kald, Trefoldigheds Mgd., i Lincoln Co., S. Dak. vil Syd Dakota Indremissionsforening ha et Møde 30te Jan. til 1ste Feb. 1907. Samtaleemnet er Spørgsmaalene 437 til 444 i Sandhed til Gudfrygtighed. Skyds vil fremmøde i Canton og i Hudson Dagen før. Ja kom nu ret mange af alle Stænder til dette Møde og lad os samtale om Børnelærdommens Sandheder.

Paa Foreningens Vegne
J. J. Dakland,
O. O. Berlo.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening et Samtalemøde i Augustana Menighed, Past. N. Lundes Kald, Halstad, Minn., fra 24—27 Jan.

Elias Aalgaard.

Digitized by Google

Nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening har ifølge Indbydelse fra Bethania Menighed, Pastor L. J. Odlands Kald, et Samtalemøde den 29—31 Jan. 1907. Samtaleemne 1 Pet. 2, 1—10. Besøgende vil blive modtaget den 28de Jan i Frost, Bricelyn og Rake Toget fra syd kommer til Frost Kl. 2.41 og fra vest Kl. 6.14 Eterm. Fra øst til Bricelyn Kl. 2—3 Eterm. og fra vest til Rake Kl. 11. 45 Form. Paa Foreningens Vegne.

B. B. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening Samtalemøde paa følgende Steder. Blue Earth Menighed, Pastor P. B. Trelands Kald. Mødet begynder i Frost paa Formiddag den 24de Januar og fortsætter den 25de. Den 26de i Kirken ved Dell til 28de og saa den 29de til 31te i Bethania Mgd. ved Frost som for bekjendtgjort. North Westtern M. M. gaar igjennem Frost. Alle ere velkomne. Kom Venner, med Bøn om et velsignet Møde.

P. P. Olson, Form.,
P. P. Wolden, Sek.

Ransom Menighed indbyder den sydvestlige Minnesota skandinavisk evangelisk lutherske Indremissionsforening til at afholde Møde i Ransom Menigheds Kirke fra 27—29 Januar 1907. Samtaleemne: 1ste Davids Salme. Man gaar paa Omaha Ry. til Rushman, Minn. Skyds vil møde i Rushmon den 26. Kom mange, kom med Guds Fred. Paa Foreningens Vegne

O. Jansen,
P. Knudson.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Østre Emmanuels Menighed, St. Paul, Minn., Søndag den 20de Januar.

Past. L. C. Jacobsons Kald, Vernon og Crawford Counties, Wis, den 25de til og med den 30te Januar.

Roche a Cree Menighed, Adams Co., Wis., Pastor A. A. Dahls Kald, den 1ste, 2den og 3die Februar.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensombelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Professorlon: Ved Syvert A Haadem fra Perry Mgd., Cuellos Kald: A L Aaserud 2.50, Levi Johnson, O M Peterson hver 2, B F Hanson 1.65, M M Meland, S A Haadem. Mrs A C Anderson hver 1.50, H K Gleden, Ole Thronson, Carl Sanderson, S A Sanderson, Aslak Bohle hver 1, Nels M Ranum 65c, C A Boley, T E Giesvold, Mrs. C Homme, B A Hanson, Emma Peterson, G M Ranum, Simond Lundevik, Oscar M Peterson hver 50c 22.40

E J Simonson, St. Louis, Mo 5.00

J Everson, Humboldt, Ia 3.00

G A Sundberg, Brookings, S. D. 3.00

Ved N J Strand fra Erik Berge, Minneapolis, Minn 1.00

J J Franze, Battle Lake, Minn 2.00

M C Olson, Red Wing, Minn 50

Ved Pastor H J Berg fra Bethlehems Mgd., Berg Kald, samlet ved Adolf Dierald: Adolf Dierald, Martin Dierald, C Christman, L Tverhus, J Sand, C Christianson, Reinart Dierald, P G Pederson, John Moen, J Johnson hver 50c, L Dierald, John Ness, N Sanness hver 25c 5 5

Pastor H J Berg og Hustru, Ostrander, Minn 5.00

Ved Pastor C Johnson fra St. Johns Mgd., Johnsons Kald: Pastor Johnson 3, C Monterud 2, C A Lee, N Wicks hver 1.50, M Helgerson, C Aleth, O Schjolberg, James A Rommen, H E Brudvold, Ole H Berge Mrs. C Mandereie, Johan Mathson, Hans Lien, Anders Aasgaard, L M Larson, John Broen, N C Hanson, Mrs. G Hanson, A Sanness, A S Mathson, G A Dahl, A Dahle, Mrs. Fisher, Harald Holmes, Bert Granum, A Back, N A Jerven, Adolf Petterson, Tommie Olson, Martin Holming hver 1, Knudt Haweth 50c, Ole Olson, Lina Helgerson hver 50c, Albert Kvam, Erik Johnson, John Ellefson, Mrs A Ottesen, J C Jessing, H A Peterson, Mrs. M Ammundson, John Olden, Albert Holmvik, J A Hill, Aksel Aagaard, Ole Wewick, John Lynum, Emma Hanson hver 50c 43.50

Ved Pastor L C Bergh fra Volga Bethania Mgd.: Pastor L C Bergh 5, Pastor G Evenson 2.50, P N Sveen, E N Sveen hver 1.50, A N Sveen, S N Sveen, Lars Brendsel, E G Toneager, Alfred Wold, Mekal Svensen, Ole Grøtha hver 1, Ingvald Sveen 50c 18.00

Ved Pastor N T Johnson fra Zions Mgd., Hawley, Minn Johnsons Kald: T E Moen, Mrs. Quamme hver 2, J E Anderson 1.50, John Haarstad, Hemming Erickson, T O Borsgaard, Ole Haarstad hver 1, Ole J Rønsberg 50c, T Elind, S Elind, Tilda Rønsberg, Peder Rønsderg, Ole O Rønsberg hver 25c 11.25

Fra Kasson Kvf., Kasson, Minn 5.00

Fra Søndre Jumbro Mgd.s Kvf., Olmsted & Dodge Co., Minn 35.00

Ved Mrs. O B Engen fra Oddahls Kvf., Volin, S. Dak. 20.00

Ved Pastor Sandven fra søndre Kvf., Zions Mgd., Hardin Co., Ia 15.0

H E Nygaard, Kindred, N. Dak 5.0

Ved Mrs. Edw. Samuelson fra Froens Mgd.s Kvf., Horace, N. Dak 5.00

Indremissionen; Siri Gullikson, Sioux Falls, S. Dak 20.00

Ved Pastor G O Bik fra Roseni Mgd.s Kvf., østre Distrikt 20.00

Ved Pastor Elstad fra Osseo Mgd.s Kvf., Osseo, Wis 10.00

Ved Mrs. M Erickson fra Kvf. i Norman Mgd., Norman Co., Minn 5.00

Digitized by Google

Bed Mrs. T O Borsgaard fra Zions Mgd.s Kvf., U D Johnsons Kald 12.50
Bed Pastor H Moe fra ham selv 5. H Amunson, Blackfalds, Alta., Olaf Eggen. John Eggen, M Skamrod, Red Deer, Alta. hver 5 .... 25.00
Bed Past. Heidahl fra Radcliffe n. I. Kvf., Heidahls Kald 13.80
Bed L C Lovseth fra Ebenezer Mgd.s Kvf., Douglas Co., S. Dak 10.00
M C Olson, Red Wing, Minn 50
S A Sundberg, Brookings, S. Dak 2.00
Bed T K Groth fra Norway Mgd.s Kvf. Humboldt Co., Iowa 24.77
Bed Alb. Madson fra Bethel Kvf., Story City, Iowa 20.00
Bed Pastor G Evenson fra Tref. Mgd.s Missionskasse, Kingsbury Co., S. Dak 10.00
Bed Pastor H C Mona fra Mr. & Mrs. Ole Scott, Victor Mgd., Mt. Vernon, S. Dak 5.00
Pastor H J Bergh og Hustru, Ostrander, Minn 1.00
Bed Pastor Utheim fra Ole O Holtan 4.00
Bertha Bolstad, Dexter, Minn 5.00
Fra Kasson Kvf., Kasson, Minn 10.00
Fra Søndre Zumbro Mgd.s Kvf., Olmsted & Dodge Co., Minn 40.00
Bed Mrs. Edw. Samuelson fra Froens Mgd.s Kvf., Horace, N. Dak 5.00
H E Nygaard, Kindred, N. Dak 5.00
Bed Pastor Sandven fra Søndre Kvf., Zions Mgd., Hardin Co., Ia 20.00
Bed Chris. Simonson fra Shell Creek Mgd.s Kvf., Westbys Kald 25.00
Bed Pastor Paulsrud fra Randall Kvf. 25, P P Oakland, Randall, Ia. 5 .... 30 00
Bed Pastor J M Wick fra Bloom Prairie Frimgd.s Kvf. 27.50, L A Gullikson, Toronto, S. D. 10. Kvf. af Estelline n. ev. Mgd. 10, Bigef. søndre Dist., Levanger Mgd. 5 .... 52.50
Bed Past. A A Dahl fra Roche-a-Cree Mgd., Dahls Kald 20.00

J. L. Lasseson.

Professorløn: Bed Dr. Telleen fra Kvf. i L Harrisville Mgd., Chicago, Ill 10.00
John Clement, Dundas, Minn 2.00
Fra Pastor A A Dahls Kald: A A Burch 2, Mrs. A A Burch, E J Burch, M A Burch, Miss A A Burch, L E Burch hver 1, Miss E M Burch, Miss A O Burch, E B Burch, E E Burch, R E Burch, O J Burch hver 10c 7.60
Fra Dorcas Syforening, Shell Creek Mgd., Pastor S S Westbys Kald 7.00

J. L. Lasseson pr. M. G. Hanson.

Bethesda Børnehjem: Bed Mrs. M O Wee fra M L., Jackson, Minn 5.00
Bed Prof. Chr. O Brohaugh fra P Nilson, Seattle, Wash 3.00
Bed T H Helgeland, Mr. & Mrs. Helgeland 1, John Steiner & A Helgeland hver 50c, Mr. & Mrs. Ole Ostrem 1, Rakel, Lisa, Thea, Oskar & Thomas Ostrem hver 30c, Mrs. O Tollefson 50c 6.50
Pastor S E Hanson og Hustru, Slater, Ia 2.00
Bed Pastor U D Johnson, Rothsay, Minn. fra Lille Betania Mgd.s Kvf. 16.40. John Ugstad 1 .... 17.40
Bed Pastor L C Jacobson fra Andrew Sherry, Virginia, Min. 10. John Aberg West Prairie Mgd. 50c, Mrs. John L Aberg 50c 11,00
Carl Martinson, Madison, Minn 5.00
Bed John Johnson fra Norway Mgd., Humbolt Co., Ia. 20.65
Bed Nils Larson fra Tref. Mgd., Rosville, N. Dak., Pastor Malkewicks Kald 15.75
Bed Pastor O A Anderson fra L A Grant, Dell Rapids, S. D 5.00
Bed Pastor M Norstad Takkigelsesoffer fra St. Pauli Mgd. Minneapolis, Minn 24.75
Bed samme fra en ubenævnt i St. Paul, Minn 1.00
Bed Past. H J Berg, Ostrander, Minn. fra Adolf Oswald 2.00
Bed Elvine Erickson fra Stordals Mgd.s Bigef., Galesburg, N. Dak 10.00
Bed Pastor S S Westby fra N O Osnes, Newman Grove, Neb 2.50
Bed Mrs. Anna Barsnes fra Lodi Mgd.s Kvf., Lodi, Wis. 10, Arndt Anderson 25 .... 35.00
Bed Pastor C J Eastvold fra to ubenævnte i Zions Mgd., Hamilton Co., Iowa 4.00
Bed Pastor L Langehaug, Sharon, fra Trondenes Mgd.s Kvf., Sharon, N. Dak 10.00
Bed Pastor M J Westvhal fra Mrs. Anna J Skarstad, Peterson, Minn 5.00
Bed Pastor A O Oppegaard fra Mrs. O Ystad, Stordals Mgd., Galesburg, N. Dak 5.00
Mrs. K O Hindbjorgen Hendricks, Minn 1.00
Miss Dena Erickson, Minooka, Ill. 25, Mrs. Erickson 2 .... 27.00
Bed Mrs. Olina Juan fra Dorkas Kvf., Wyeville, Wis 5.00
Bed Pastor E Johnson fra Mrs. O Wevig, Sioux City, Ia 50
Mrs. P Hendrickson, Blabon, N. Dak 1.00
Mr. & Mrs. T Egeland, Malta, Ill 10.00
Bed Pastor Theo. J Lund fra Nels Mgd.s Kvf., Madison, Minn 15.00
Bed K Peterson, Chicago, Ill., fra Hauges Søndagsskole 10.00
Bed Mrs. Haakon Lyche fra Betania Womens Society, Mayville, N. Dak 25.00
Bed Pastor A O Utheim fra Ole O Holtan, Lac qui Parle Mgd., Minn 2.00
Bed Theo. J Austad, Duluth, Minn. fra Bethesta Mgd.s Kvf. 5.00
Bed Mrs. P Selvig fra Silo Mgd.s Kvf., Elmore, Minn. 10.00
Bed John Westby fra Emanuels Mgd.s Søndagsskole, Lily, S. D. 10, Mr. & Mrs. Gunder Ausland 5 .... 15.00
Bed Mrs. M Ericksen fra Norman Mgd.s Kvf., Norman Co., Minn 5.00
Bed Mrs. Karen Jørgenson fra St. Ansgar L. A. of Wright, Fullerton, N. D 8.00
Bed O H Elstad fra Osseo Mgd.s Kvf. Osseo, Wis 4.65
Fra Mr. Randum, Beresford, S. D. in labor 6.45. Cash 5.00
Bed Pastor T K Jacobs Takkigelsesoffer i Strands Mgd., Strand, Ia 11.00

G. G. Walen.

Til Kirkelotten i Madison, Wis.: O Meium, Jackson, Minn 2.00
K Petterson, Chicago, Ill 1.50
Kvf. i Perry Mgd., Wis 10.00

13.50

Tak for Gaverne. Paa Mgd.s Regne
R. U. Evjenth, 1319 Williamson St., Madison, Wis

Til Grand Forks Kreds: Offer ved Aarsmødet i Tref. Mgd., Roseville, N. D., Pastor Malkewicks Kald 44.56
Balance fra Mødet i Oakes, N. D., Past Klevelands Kald 5.00
Gunder Gunderson, Buxton, N. Dak 1.00
Johan Knudsvig " " 1.00
Mrs. N O Sando, Portland, N. D 4.00
Bed Emissær Chr. Hanson, Pastor Klevelands Kald: Offer i Nordlands Mgd., ved Rutland, N. Dak 14.30
Offer ved Reider Brit, N. D 4.00

76 80

Daniel T. Borgen, Kas.

Madison Kreds: Fra Kredsmødet i Sacred Heart, Hoff Mgd., Pastor S J Brekkes Kald 26.45

C. L. Seim, Kas.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Digitized by Google

„Folkekalender" for 1907, udgivet af Hauges Synode, er nu færdig. Det er en Bog heftet med Omslag paa 80 Sider og sendes portofrit til hvilkensomhelst Adresse for 10c. Bogen har foruden den almindelige Kalender følgende Indhold: Ogsaa et Møde af N. N. N.; Red Wing Seminar med Billeder af Prof. Bergsland, H. M. Sande og den nye Skolebygning af Prof. Bergsland; Jewell Lutheran College med Billeder af Prof. Løhre og Skolebygningen; Indremissionen; Kinamissionen af Pastor Brohaugh med Billede af Miss Anna Lee; Hauges yngste Missionsstation af Th. Himle med Billeder af Missionær Himle og Missionsstationen i Hsinye; Hvorledes Gud udfriede af „Djevelens Hule"; Islandske Kvinder i Høitidsdragt (Billede); Et Brev fra Børnehjemspigerne i Tsz Ho med Billede. Hertil kommer Navn og Adresser paa alle norsk lutherske Prester i America.

Send Ordres paa denne billige Bog, der saa let kan kjøbes af enhver, til

C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit. Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

Rev J A Bergh.

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Forglemmigei", 4 Vers; "To my child" 4 Vers. Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefat tet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Prof. H. H. Bergsland, Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Død—Liv; 2. Ingen Personns Anseelse hos Gud; 3. Ret Maal og Vegt; 4. Kredsmøde; 5. Hvorledes fordærves Børnene? 6. Samtalemøde; 7. Tro og Videnkab; 8. Den gjenfundne Datter; 9. Helligholdt Hvilebagen! 10. Kort Tale ved en Præsts Brudevielse; 11. Indiens Kvinder; 12. Missionsmøde; 13. Vækkelse i Egypten; 14. Kinamissionen; 15. Til „Budbæreren"; 16. Et Bennebrev; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Bekjendtgjørelser; 19. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

Nr. 4 | Lørdag den 26de Januar 1907 | 39te Aarg.

Livet en Tjeneste.

Mat. 6, 24. 34.

Naar Mennesket er sat ind i Tilværelsen, da begynder Virksomheden med en Gang. Det Liv og de Kræfter, som da er sat i Bevægelse standser ikke før Legem og Aand atter skilles, da standser vel Legemets Bevægelse, men Aandens ikke.

Igrunden er det jo saa, at Menneskelivet dette forunderlige Evigheds Uhrverk gaar aldrig ned. Derfor har en sagt, at det er næsten en forfærdelig Ting at være sat ind i Tilværelsen; thi en kan ikke komme ud af den igien. Men det vilde ikke være noget forfærdeligt ved det, naar Tilværelsen for evig vilde være god—salig. Dette kan den ogsaa blive, hvis man tjener den rette Herre og paa rette Maade og bliver tro i Tjenesten, den af Herren forlangte Tid.

To Herrer.

Der er efter vort Bibelord to Herrer, som gjør Krav paa Menneskets Tjeneste, det er Gud og Mammon.

Nu kan der ikke blandt oplyste Mennesker være nogen Tvil om, hvem man burde tjene af disse to. Men at vide og at gjøre er to forskjellige Ting. Det er vist mange som ved, at de burde elske, ære, adlyde og tjene den eneste sande Gud, men gjør de det? Ak nei, ikke alle. Igrunden er det vel de fleste, som ved det, men ikke gjør det. De er saa **overtaget af Synden**, at de heller tjener den **anden Herre, Mammon**. De er blevet indbildt, at han lønner saa godt, der er Glæder, Fornøielser, Kammeratskab og Rigdomme, men alle er bleven narret; med det samme de skulle gribe Rigdommene er de blevet saa fattige, saa fattige.—Ja saa fattige som den rige Mand blev. Den Herre, Mammon, er derfor en Bedrager.

Den usvigelig trofaste og paalidelige at tjene er Herren. Han har aldrig krævet formeget, eller givet forlidet. Han har aldrig brudt sin Pagt med Mennesket. Han selv, hans Ord, hans Lov og hans Pagt er uforanderlige og ubegrænset af Tid. Mennesket spørger ofte efter paalidelige Herrer, paalidelige Tjenere, paalidelige Anbringelser af timelige Midler, hvorfor spørger man ikke Gud tilraads, i ham vil man finde alt, al Forsikring og al Sikkerhed baade for Tid og Evighed.

To Slags Tjenere.

Som der er to Herrer, saa er der ogsaa to Slags Tjenere. De, som tjener Gud kaldes for Tjenestens Skyld Guds Tjenere, eller for at betegne hvor nær de er forbundne med Gud, kaldes de Guds Børn. Begge Benævnelser er meget passende og overmaade ærefulde. Tænk at være Guds Tjenere, Guds Børn. Mennesket vil jo saa gjerne være af høi Stand og staa høit i Agt og Ære. Ja, vær et Guds Barn, saa har du det alt. Dog saalænge Guds Børn er her i Verden, saa er de som i en Slags Myndigheds Stand. De „forstaa i Stykkevis". De forstaa ikke engang tilfulde Værdien af at være Guds Børn

Digitized by Google

og Himmelens Arvinger. Men de forstaar nok til ikke at ville bytte med Daaren, som har sin Glæde her. De daaragtige er Verdens Børn, de tjener den bedragelige Mammon, eller som det ogsaa kaldes denne Verdens Gud.

Naar disse Menneskers Slegtskab skal betegnes, saa kaldes de ogsaa Djevelens Børn. Det er dog mere end bedrøveligt, ja forfærdeligt, at Mennesket skal blive et Djevelens Barn og denne Fiendes Tjenere. Men saa er det, naar Guds Billede er tabt, da faar det Djevelens Billede istedet. O hvor fælt!

To Slags Løn.

Som der er to Slags Tjenere, saa er der ogsaa to Slags Løn. Dette er næsten det ømmeste Punkt i denne Betragtning. Det er mere end deiligt bare at tænke paa den Løn, som venter Guds Børn, naar deres Tjenestetid er slut. „Vel du gode og tro Tjener, du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget, gaa ind til din Herres Glæde". Tænk at faa denne Hilsen af den Herre man har tjent. Det skal bli Løn nok. Ofte kan det være knapt nok for dem, som tjener Herren, medens de er i Arbeidet, men det skal blive nok engang, ja saa nok! Deres Fritagelse fra Arbeide skal ikke medføre Lediggang eller Kjedsommelighed, men Hvile. „Altsaa er der en Sabbatshvile tilbage for Guds Folk". Hvile i den guddommelige Kjerligheds Betragtning af Lammet, som kjøbte dem fra Jorden med sit Blod.

Men der er Løn ogsaa for dem, som tjente denne Verdens Gud. „Gaar bort fra mig I forbandede i den evige Ild, som er beredt Djevelen og hans Engle". Det blir at faa, som ens Gjerninger har været, enten onde eller gode. De altsaa, som tjener Synden og Djevelen, faar den evige Fortabelse som Løn. Ak, vidste du, som gaar i Syndens Lænke, Hvor haardt det er, det Satans Slaveri, Du skulde dig ei Øieblik betænke, At søge den, som dig kan gjøre fri! Ak, hvilken salig Dag du fik, Om du begyndte nu i dette Øieblik.

Forresten faar begge Slags Tjenere adskillig af sin Løn allerede her i Tiden. Guds Børn faar saameget, at det er dem en sterkt dragende og lokkende Forsmag paa, hvad de har ivente siden.

Verdens Børn faar ogsaa i de fleste Tilfælde æde en hel Del af de bitre Frugter, som de har beredt sig, før de forlader Verden. Syndens Sold er Døden. Hvo som saar i sit Kjød skal høste Fordærvelse af Kjødet, men hvo som saar i Aanden skal høste det evige Liv af Aanden.

Bekymringer.

En hel Del af de Bekymringer, som Mennesket har er unyttige, ja ofte hedenske. De flestes Bekymringer gaar ud paa, hvad man skal æde og drikke og hvormed man skal klæde sig. Men Herren anviser den bekymringsfulde at se paa den bekymringsløse Lilje, hvorledes den vokser og klæder sig, eller rettere hvorledes Gud klæder den, saa den langt overgaar den salomonske Herlighed. Og han siger: se paa den sorgløse Fugl, som ikke hverken saar eller høster, og hvorledes den alligevel faar sin Føde af Gud. Og er ikke Mennesket langt mere end baade Liljerne og Fuglene. Atter et Eksempel paa, hvor lavt Mennesket er kommet fra sin oprindelige Stand. O Herre hjelp det op igjen for Jesu Skyld.

Gläden i Herren.

Kjerligheden er en Magt og Freden er en Magt; men nu vil jeg henlede Opmerksomheden paa en anden af Aandens Frugter, nemlig Glæden. Det er enhver kristens Forrettighed at vandre i Lyset, ligesom Gud er i Lyset og at have Fred med ham, den Fred, som varer evigt. Og det er vor Forrettighed at være fulde af Glæde i Herren. Vi læse, at da Philippus kom ned til Samaria og predikede, blev der stor Glæde i denne Stad! Hvorfor? Fordi de troede den glade Tidende. Naar vi tro den glade Tidende, kommer der Glæde i vore Hjerter. Vi høre ogsaa, at Herren udsendte 70 Disiple og at de gik bort og predikede Frelse i Jesu Kristi Navn, og derved blev en stor Mængde frelste og salige; og de 70 vendte tilbage, siges der, med stor Glæde, og de sagde at selv Djevelen var dem underdanige ved hans Navn. Herren synes

Digitized by Google

at sætte dem i Rette i denne ene Ting, da han sagde: „Glæder eder ikke over, at Aanderne er eder underdanige; men glæder eder mere, at eders Navne er skrevne i Himmelen". Luk. 10, 20. Ja, der var Grund til Glæde! Gud forlanger ikke at vi skulle glæde os over intet, han har givet os stor Grund til Glæde. Men der er mange Mennesker, der vilde føle sig som kristne, før de er kristne; de ønsker en kristens Erfaring førend de bliver kristne; de vil have Glæden i Herren førend de modtager Frelsen i Jesus Kristus. Men han bringer Glæden, naar vi annammer ham og der kan ingen sand Glæde være uden ham; han er Glædens Ophav og vi finder vor Glæde i ham.

Glæden i Herren er uegennyttig.

Der er flere Slags Glæder; der er først Glæden over ens egen Frelse. Jeg troede, da jeg først følte den, at det var den herligste Glæde jeg nogensinde havde følt, og at jeg aldrig vilde føle nogen saa stor Glæde oftere. Men jeg erfarede senere, at der fandtes en endnu større Glæde, nemlig Glæden over andres Frelse. O, hvilken Glæde, hvilken salig Glæde at blive brugt af Gud til at vinde en Sjel for Jesus, og at se en Mand eller Kvinde blive løst af Djevelens Lænker ved vor Hjelp. At tænke paa, at Gud vil nedlade sig til at tillade os at blive hans Medarbeidere! Det er den største Ære noget Menneske kan opnaa. Den overgaar Glæden over vor egen Frelse, denne Glæde at se andre frelste. Apostelen Johannes siger, at han havde ingen større Glæde end at se sine Disciple vandre i Sandheden. Ethvert Menneske, som har været Redskab til at føre Sjele til Jesus, forstaar hvad Johannes mener.

Der er stor Forskjel paa jordisk Lykke og Glæde i Herren. Lykken foraarsages af Ting som sker omkring mig, og Omstændighederne kan forstyrre den, men Glæden i Gud bor i Hjertet tiltrods for Bekymring, Mørke og Nød, thi den er en uudtømmelig Kilde, som fremvælder af Hjertet, en Hemmelighed, som Verden ikke kan se, eller ved noget om; men Herren giver sit Folk en evigtvarende Glæde. Denne Glæde bliver næret af det guddommelige Ord. I Jer. 15, 16 staar der: „Dine Ord blev fundne og jeg slugte dem, og dine Ord var mig til Fryd og til mit Hjertes Glæde; thi dit Navn er Navnet over mig, Herre Gud Zebaoth".

Han slugte Ordene, hvad skede? Han siger, at de var ham til Fryd og til hans Hjertes Glæde. Vi skulde søge vor Glæde i Ordet og ikke i Verden; vi skulde søge den Glæde som Skriften byder os, og saa gaa til Arbeidet i Vingaarden; thi en Glæde som ikke faar mig til at søge at frelse en eneste Sjel, som ikke tvinger mig til at forsøge at hjelpe den stakkels Dranker, som ikke bringer mig til at besøge Enken og den faderløse, eller til at tage Del i Søndagsskolen eller en anden kristelig Virksomhed, den Glæde er intet værd, den kommer ikke ovenfra; en Glæde, som ikke bringer mig til at arbeide for Herren, er kun en forbigaaende Følelse og ingen virkelig Glæde.

Glæde under Forfølgelse.

Det staar skrevet i Luk. 6, 22—23: „Salige er I, naar Menneskene hade eder og naar de udstøde eder og bespotte eder og forskyde eders Navne som ondt, for Menneskenes Søns Skyld. Glæder eder paa den samme Dag og jubler; thi se eders Løn er stor i Himmelen". Lige det samme gjorde deres Fædre ved Profeterne.

De kristne faar ikke deres Løn hernede. Vi maa gaa lige imod Vandstrømmen. Vi vilde blive foragtede, og vi vilde miste mange af vore nærmeste Venner, dersom vi leve gudeligen i Kristo Jesu; og dog hvis vi blive forfulgte for Herrens Skyld, vilde vi alligevel have denne Glæde i Hjertet; den ligger dog skjult i Hjertet hele Tiden, den er som en Strøm, der flyder uophørligt. Verden kan ikke standse denne Strøm. Dersom vi have Kristus i Hjertet vil Glæden ogsaa være der.

Verden forstaar ikke at skatte gudfrygtige Mænd og Kvinder. Men deres Arbeide vil leve efter dem og større Arbeide vil blive gjort, naar de er borte ved Indflydelsen af deres Liv, end medens de levede. Daniel udretter tusinde Gange mere nu, end da han levede i Babylon. Abraham udretter mere i Dag, end han gjorde, da han levede i sit Telt paa Sletten. Han har været levende alle disse

Digitized by Google

Aarhundreder og staar der: Salige er de døde, som dø i Herren; de skulde hvile fra deres Arbeide og deres Gjerninger skulle følge dem". „Aab. 14, 13. Dersom vi maa lide Forfølgelse og Modstand, da lader os blot gaa frem i Herrens Kraft og vor Løn skal blive stor. O, tænk paa dette! Herren Jesus, Himmelens og Jordens Skaber siger: „Eders Løn skal blive stor". Han kalder den stor! Dersom et Menneske, selv om det var vor bedste Ven, vilde kalde den stor, saa kunde den alligevel være lille; men naar Herren, den store, almægtige Gud siger, at den er stor, hvad maa den da ikke være! O, tænk hvilken Løn der venter dem, som tjener ham! Visselig har vi Grund til at være glade! Men lader os da ogsaa glæde os i Herren og ikke gaa om og se nedslagne og bedrøvede ud; thi det er en Hindring for Guds Riges Fremgang. Hvad vi behøver er glade kristne, vel at merke, glade i Herren. Om Guds Børn mere ihukom deres Faders Befaling: „Glæder eder i Herren altid, atter siger jeg: glæder eder," da vilde de gjøre Djevelens Rige mere Skade og fremme Guds Sag. Da vilde Evangeliet trænge ind i trange Steder og Gader, i mørke Kjeldere og Spillehuler, og Drankere, Spillere og Skjøger vilde komme skarevis ind i Guds Rige. Det er denne Gaaen omkring med et sørgmodigt Ansigt og Rynke i Panden, som støder Folk tilbage. O, at Herren vilde give os Naade til at juble af Glæde og fryde os i ham, Dag og Nat. Gjør vi Herrens Verk med Glæde, da vil vi have Fremgang; og om vi ikke faar den Belønning vi mene at vi skulde have her, saa lader os altid mindes, at Lønnen kommer bagefter.—Der er bleven sagt af en Aandens Mand, at om man havde kunnet spørge Menneskerne i Abrahams Dage, hvem de regnede for en stor Mand, saa vilde de have nævnt Enock og ikke Abraham. Havde man spurgt i Mose Dage, saa vilde de have nævnt ikke Moses, men Abraham. Havde man spurgt i Elias eller Daniels Dage, saa vilde det ikke have været Elias eller Daniel, men det havde været Moses. Og havde man paa Kristi Tid spurgt Folket om Apostlerne, vilde man have faaet at høre, hvor usle og foragtelige de var i Verdens Øine, men se, hvor mægtige de er blevne! Saaledes vilde vi blive foragtede og ilde omtalte, men vi skulde blot arbeide videre i Herrens Glæde. Og naar vi undertiden mangler denne Glæde, da lader os bede: „Gjengiv mig Herre Glæden over din Frelse og ophold mig i din Glæde ved din Aand, saa vil jeg lære Overtrædere dine Veie og Syndere skulle blive omvendte til dig".

I Joh. 15de Kap. 11 Vers læser vi: „Dette har jeg talt til eder, paa det min Glæde kan blive i eder, og eders Glæde kan blive fuldkommen", og i Joh. 16, 22 staar der: „I have vel nu Bedrøvelse; men jeg vil se eder igjen og eders Hjerte skal glædes og ingen tager eders Glæde fra eder". Jeg takker Gud for, at jeg har en Glæde, som Verden ikke kan berøve mig; jeg har noget, som hverken Mennesker eller Djevelen kan berøve mig, og det er Glæden i Herren. „Ingen kan tage den fra eder", siger Jesus.

I det andet Aarhundrede efter Kr. blev en Martyr ført frem for en Konge, og Kongen opfordrede til at afsværge sig Kristus og Kristendommen, men Manden negtede det bestemt. Kongen sagde: „Gjør du det ikke, bliver du landsforvist". Manden smilede og svarede: „Du kan ikke banlyse mig fra Kristus, thi han har sagt, at han aldrig vil forlade mig". Kongen blev vred og sagde: „Jeg tager al din Eiendom fra dig". Manden svarede: „Mine Skatte er oppe i Himmelen, du kan ikke naa dem". Kongen blev endnu mere vred og sagde: „Jeg lader dig dræbe". Manden svarede: „Jeg har været død i 40 Aar, død med Kristus, død for Verden, mit Liv er skjult med Kristus i Gud, og du kan ikke berøve mig det".—Saaledes kunde vi frydes og glædes, fordi vi er blevne opreiste med Kristus. Lad Modstand og Forfølgelse komme, vi kunne dog glæde og fryde os og tænke paa at den Løn er stor, som er bevaret for os, indtil den Dag, da han som er vort Liv, skal aabenbares og vi skulle aabenbares med ham i Herlighed. Moody.

Tøv ikke med at gjøre det gode, opsæt det ikke fra Dag til Dag. Du ved ikke, om der kommer en Morgendag.

Digitized by Google

Red Wing Seminary i Sorg.

Det er et Sorgens Bud, vi herved bringer vor Skoles Venner og vort hele Samfund. Prof. H. H. Bergsland afgik ved Døden Lørdags Aften den 19de ds. Kl. 10:30.

Som „Budbærerens" Læsere allerede ere gjorte opmerksomme paa, har Prof. Bergsland været svag og sygelig i det senere. Svagere end ellers blev han under Juleferien og kunde ved Begyndelsen af anden Termin ikke optage Arbeidet; men det var ingen af os, som anede, at han var saa nær ved Enden af sit Virke iblandt os. Vi ventet og haabet, at han om en forholdsvis kort Tid atter vilde kunne fortsætte Gjerningen.

Det er et tungt Slag for Skolen, som smertelig vil føle Savnet af hans hastige og tidlige Bortgang. Et tungt Slag er det ogsaa for vort Samfund, som ved hans Bortgang vil savne en dygtig, tro og flittig Lærer, hvis Plads det vil blive nokſaa vanskeligt at fylde; men tyngst er dog Slaget for hans efterladte Familie, Hustru og Børn. Han var en inderlig kjer Ægtefælle og en øm og forstandig Fader. Maa den naadige Gud, som har lovet at være Enkens Forsvar og de faderløses Fader, være deres Trøst og Styrke! Den dybt sørgende Familie har Skolens og det hele Samfunds inderligste Sympati.

En nærmere Beretning vil siden blive givet i „Budbæreren".

M. G. Hanson.

Fra Mødet i Powers Lake, N. D.

Jeg vil hermed sende dig Referat af et Samtalemøde, vi har havt her i „Zions Menighed", Past. Aunes Kald, som jeg vil bede om Rum for i „Budbæreren". Vi havde et godt Møde. Past. Strand fra Rolette var her. Det var godt at sidde og lytte til alt det Guds Ord, som blev talt i disse tre Dage, og jeg tror det blev mange til Eftertanke, og de troende til fornyet Mod at fortsætte paa Veien til Himmelen. Ordet lød vækkende, tugtende og trøstende. Teksten var: „Søger Herren medens han findes, kalder paa ham den Stund han er nær." Den ugudelige forlade sin Vei og den uretfærdige sine Tanker og omvende sig til Herren, saa skal han forbarme sig over ham, og til vor Gud, thi han skal mangfoldig forlade, Esaias 55, 6—7.

Mødet aabnedes med Andagt. Past. Strand aabnede Samtalen med Davids Sal. 111, 4—5. Han dvelede særlig ved Guds kjerlige og underlige Maade at lade sit Ord følge Menneskene. Ja endog til det fjerne Besten. „Herren har sørget for at hans Undergjerninger ihukommes" og ligeledes at Menneskene ikke kan finde Fred for sin Sjel uden ved Guds Ord alene, og formanede Tilhørerne at læse hvad der staar skrevet.

Derefter indledede Past. Aune Samtaleemnet, da den som havde paataget sig at indlede Emnet ikke var kommen.

Han holdt det frem for Tilhørerne, at idag er det den beleilige Tid at søge Herren. „Idag naar man hører Herrens Røst da forherde man ikke sit Hjerte." Adlyd Røsten medens det heder idag.

Det var almindeligt for Ungdommen at ville udsætte til man bliver gammel; men det var ikke ret, thi Guds Ord siger: Idag medens han findes, Herren findes i Naadetiden, og idag er det Naadetid, imorgen maaske ikke, den kunde blive slut, derfor opsæt ikke.

Aften. Pastor Strand læste 4 og 5 Vers af Davids 27 Salme. David var en Bønnens Mand, sang sine Sange og prisede Gud, og der er ingen Ting saa frugtbringende som Bønnen, og Hovedbønnen er at kjende Jesus. „Men dette er det evige Liv at kjende Gud og den han udsendte, Jesus Kristus." David bad og om flere Ting, men særlig at faa være i „Herrens Hus." En Ting har jeg begjæret af Herren, det tragter jeg efter, at faa bo i Herrens Hus. Herrens Hus er Guds Rige paa Jorden, den som beder, han maa søge, og hvad man søger, søg det hos Gud. Han kan og vil give.

Vor Bøn bør være at faa bo i Herrens Hus, at faa komme og staa i Naadesamfun-

Digitized by Google

det hos Gud. De unge bør læse Guds Ord i Ungdommen, men det er ikke nok at blive skriftklog, men giv dit Hjerte til Jesus.

Past. Aune. Vi har hørt meget af Guds Ord iaften, gjem det i dit Hjerte ligesom Maria gjorde; hun bevarede det i sit Hjerte og overveiede det. Gjør I ligedan og gaa ikke hen og læg det bort i en Krog, men lev paa det.

Jeg har forundret mig over den unge Mand David, hvilken Tillid han havde til Gud. Da han var en Hyrde ude paa Markerne gik han imod Løven og Bjørnen i Tillid til Gud, stolede ikke paa sig selv. Jeg beder eder unge hav Tillid til Gud, han vil hjælpe eder.

21 Nov. Andagt ved J. Ugstad. Pastor Aune: Guds Ord er en stor Skat, som vi burde søge. Det er ikke nok at have Guds Ord i Huset, men vi maa bruge det og det til hver Dag. Herren vil at man skal faa Øinene op, stanse, og saa lytte til Herrens Ord, giv Agt paa hvad det siger: Søger Herren medens han findes. Naar Mennesket ser Døden nærme sig, da er det Sjelespørgsmaalet som er størst, men opsæt ikke, „Søg Herren medens han findes," og idag er Tiden, kan hænde imorgen det vil blive forsent, vi ved ikke om vi engang lever til Morgendagen.

Pastor Strand.

Det er stort at Herren minder os om vor Salighed, det gjør han paa to Maader, ved Samvittigheden og Ordet. Man maa ikke tænke at man frelses i wholesale; men enhver maa opgjøre med Gud for sig selv, det er sværest naar Døden kommer. Dødsdagen er Domsdagen.

Mennesket søger Verden, det behøver ikke Gud at minde dem om. Men Guds Ord siger: Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal de andre Ting tillægges eder.

Hvad er det at søge Herren? Først maa man kjende sin Daarlighed, ydmyge og bøie sig for Gud, thi det bør eder at fødes paany.

Past. Aune.

Israels Børn var ikke Syndere fremfor andre Folk. Hvad Synd angaar saa staar vi paa lige Fod, Israels Børn vendte sig bort fra Gud, trods alle Naadesbevisninger de havde faaet. Vi er ligedan.

Vi kommer nok dertil at vi siger vi er Syndere men tilstaa at j e g er Synder er en anden Ting. Mennesket liker ikke gjerne det.

Gud siger: Kald paa mig paa Nødens Dag og jeg vil frelse dig.

Synderen maa først se sig selv, ikke bare tale, men erfare, da ved man hvad det er at kalde paa Herren.

Past. Strand.

Hvad er det at søge Gud? Mange skulde søge, men ikke komme ind.

Det er nu ikke Guds Skyld; igrunden saa er der ingen der søger end ikke en—før man blir sin Nød var og maa søge Hjælp. Det gjælder at undersøge sig selv og se om man blir skyldig for Gud, og ikke har noget at staa paa. Gud bevare os fra at søge saa at man søger forgjæves.

At søge Gud, er hjertelig angre sin Synd og afbede den hos Gud. Judas bekjendte sin Synd for Mennesker, men ikke for Jesus. Djevelen har ikke noget mod at man bekjender sin Synd, mange Selvmord kommer af, at man ser man er fortabt; Menneskene tilstaar sin Synd, er ofte bange. Man maa erkjende sin Synd for Gud, han alene kan hjælpe. Enhver ransage sine egne Veie. Gud slaar ikke Haanden af den erkjendende og bekjendende Synder.

Pastor Aune. Des mer vi betragter Guds Ord, des mer faar vi se Guds underlige Naadeshusholdning. Gud søger enhver enkelt Synder, og er rede at lade Naade gaa for Ret. Enhver som har faaet Syndsforladelse, maa forundre sig paa Guds Kjerlighed. Naar man ser sin Synd maa man ikke gaa sine egne Veie, ligesom Judas gjorde, men gaa til Gud, thi Gud har Fredstanker med os. Jeg har aldrig hørt eller læst om nogen, som er blevet bortvist, naar man raaber til Gud. Saalangt maa man komme, at man ser man er fordømt, før man kan blive frelst. Enhver faar Svar af Jesus, naar man af et ærligt Hjerte raaber om Frelse. Gud holder

Digitized by Google

Ord, han mener hvad han siger til Menneskene.

Past. Strand. At bede, love og takke er at paakalde Gud, det at bede er at raabe. „Gud frels mig." Men dette maa gjøres medens Herren findes. Gud har sat en Tid: Søg Gud naar han kalder, da er han at finde.

Pastor Aune formanede Syndere til at kalde paa Herren og søge Hjælp, Herren, som før har hjulpet, vil ogsaa hjælpe nu. Raab, ja kald paa ham, og velt alle dine Veie paa Herren, gjør Alvor af det.

Past. Strand talte over Guds underlige Førelser. Gud følger os om vi end er borte ifra ham, følger efter og kalder, og søger at drage os til sig. Hvis Gud slepte sin Haand af os da var det kun Døden, og for mange bliver det Døden alligevel, da de ikke vil standse og høre Herrens Røst. De har Øren og hører ikke, Øine og ser ikke, Hjerte og forstaar ikke. Gud kalder os og han vil at vi skal paakalde ham.

Det er godt at der er Interesse for Missionen; men hvad Sjelens Frelse angaar, da hjælper ikke det noget.

Idag skinner Solen saa herligt, og det lyser af denne Forsamling. Det er Guds Strømme af Naade til os, hvad det timelige angaar. „Min Sjel, lov Herren, og alt som i mig er, prise ham.

Men Menneskene faar sjelden nok, og er meget utaknemmelig. Mange gode Gaver faar vi, men den fuldkomne Gave Jesus, „salig er det Hus hvor du faar gjeste.

Guds Rige er ikke Mad og Drikke, men Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand.

Det er godt at være der, hvor man er enig, og det største vilde være, om Menigheden vilde være enig om at slippe Jesus ind. Paakald Herren,—det er tal til Gud, det er et meget frugtbringende Foretagende. At paakalde Gud skulde alle. Hver den som paakalder Herrens Navn skal vorde frelst.

Kald ikke nogen paa Jorden eders Veileder —ikke engang Presten, men „Kristus". Gaa til Bibelen, lad den tale til dig, baade Trudsler og Trøst.

Past. Aune. Skal vi faa se Frugter af dette Møde? Ligesom Farmerne om Vaaren naar de saar, venter at se Frugter, saa venter Guds Ords Sædemend at se Frugter, naar Ordet er udsaaet. Skal det falde paa Stengrund eller blandt Tordner og Tidsler? Gud give, at det maa falde i god Jord og bære Frugt.

Saa vil jeg sige: Tak alle, som kom til Mødet, Gud velsigne eder.

Det var et godt Møde. Vi holdt Mødet i et Skolehus, da vi ingen Kirke har. Det kom kun faa Tilhørere første Dag, men siden øgede det paa saa der var ganske mange sidste Dag, og alle var enige at det var alvorlige Sandheder lagt frem for os disse Dage. Det er vort Ønske og Bøn at det maa blive til Velsignelse.

Den som vælger Herrens Vei, aldrig angre skal sit Valg. Den som kommer siger ei, „jeg kom for snart"; skjønt det ofte synes mørkt udi Dødens Skyggedal, skal vort Liv med Kristus snart bli aabenbart.

Den som kommer, vil jeg ingenlunde bortstøde, siger Jesus. Joh. 6—37.

John Ugstad.

Indremissionen.

Tør jeg bede Læseren være saa snild at følge med, saa vil vi tage os en liden Tur og besøge Presten ude paa Dakotasletterne.

Han har sat sig ned iblandt Nybyggerne som Guds Husholder for at samle dem om Guds Ord og Sakramenter.

Efterat have naaet frem til hans lille Stue, er venlig modtaget af hans Hustru, som sidder hjemme med et eller flere smaa Børn omkring sig, spør vi efter Presten og faar den Underretning, at han ikke er hjemme, men ventes hjem udover Kvelden. Han er nemlig ude paa en af de Steder, hvor han har optaget Arbeidet, har en tretti, firti eller femti Mil at kjøre, saa det bliver nok lidt sent.

Vi bliver bevertet med det bedste Huset formaar, men der er ikke mange overflødige Retter. Det er ofte altformeget af Overflø-

Digitized by Google

dighed hos de bedre stillede Præstefamilier. Men saa er det jo ogsaa Forskjel paa Indtægterne.

Missionspræsten skal nøie sig med fire a fem hundrede Dollars i Løn for Aaret, medens Præsten i de ældre Menigheder maa have fra seks til otte a ni hundrede. Dertil kommer at Missionspræsten næsten ingen private Indtægter har. Der bliver ikke mange fem og ti Dollars for Brudevielser, Barnedaab og Begravelser; ikke heller bliver der mange Mælsække, Kjødlaar, Eggekurve og Smørkrukker, som kommer med den Bemærkning: „Det er saa lidet, det er ikke noget at takke for." Han kan heller ikke gjøre Regning paa mange Hølæs eller Havresække til Hestene: thi Folket har, i de fleste Tilfælder, lidet af saadanne Ting.

Men hvor blir det af Præsten? Det er allerede sent paa Kvelden, men han er endnu ikke kommen hjem. Det er ganske mørkt udendørs, Vinden tuder i Tagvinkelen, Regnet eller Sneen pisker i Vinduerne og det er ganske stusligt i den lille Stue. Husfruen gaar af og til og aabner Døren, lyttende om hun kan høre nogen Lyd fra ham eller af ham. Hun kan ikke lægge sig, han kommer nok: hun behøver at lyse ham naar han skal tage ifra Hestene og saa behøver han lidt varmt tillivs naar han kommer hjem.

Endelig kommer han, det er langt over Midnat, men de er begge glade og lykkelig over at Gud har bevaret dem. Husfruen spør hvorledes det er gaaet paa Reisen, og han fortæller hende om Møderne, at Folket kom lange Veie for at høre Guds Ord og var meget taknemmelige for Besøget.

Dette er kun et lidet Træk af Missionspræstens virkelige Liv ud paa Udkanterne.

Hvad synes du om Besøget? Tror du ikke vi gjør forlidet for vor Indremission? Jeg synes næsten forstaa at du er færdig til at tage i Lommen forat sende en Missionsgave til Missionskassereren, eller jeg synes at høre dig sige til Familien: Nu kommer Missionsemissæren; nu maa vi virkelig tage til lidt mere end vi er vandt til; thi det trænges baade til den indre og ydre Mission.

A. O. O.

Fra Litchville, N. Dak. til „Budbæreren".

Kun nogle faa Ord. I Sandhed har vi havt en herlig Tid. Her har været Bækkelse iblandt os. Gud har virkelig besøgt os med Strømme af Naade fra det høie. „Store Ting har Herren gjort imod os; vi blev glade".

I tre Uger har vi havt Møde hver Dag —flere Møder om Dagen og for hvert Møde har Forsamlingen forøget.

Det er flere Aar, siden vi havde saa meget Sne heroppe, som vi har nu, og det har næsten været ufremkommeligt; men tiltrods for Storm og Snedrev, har Folk strævet sig frem til Møderne. Tildels har man seet Folk komme flere Mile ude fra Landet ind til Byen for at overvære Møderne. Disse holdtes helst i Kirken. Vi forsøgte at samles i Familiehuse et par Gange; men det vidste sig, at disse ikke var store nok for Forsamlingen, og maatte saa flytte i Kirken. De regulære Møder afsluttedes almindelig Kl. 9½ Aften; var da Anledning at kunne gaa hjem for den, som ønskede; men det var ikke synderlig nogen, der forlod, førend Eftermøderne var slut, hvilket sjelden var før Midnat.

Ja, det er herligt at høre Turtelduens Røst; gamle og unge Mænd og Kvinder knælede ved Korsets Fod og fandt Hvile og Fred i sine Sjele.

Da Kirken er ganske stor, saa var det ikke sjelden, at der paa samme Tid kunde være 4 a 5 Personer, som bad uden at blive forstyrret af hverandre, og snart hørtes en Sang her og der.

O, hvor det er herligt at faa bo i Herrens Hus og faa være med iblandt de frelstes Tal, og stort er det at faa se andre slutte sig til den Skare, som er paa Festreise opad mod det nye Jerusalem.

Ven, er du med paa Reisen?

Gud give, at Skaren maatte dagligen vokse og saa tilslut samles hjemme hos Gud i de evige Boliger.

Brødre og Søstre lad os komme hverandre ihu for Naadens Trone. C. E.

Digitized by Google

Kamp og Seier.*)

Aftensolen sagte daler
Bag om Aasen ned i Vest;
Himlens Hvælv saa smukt den maler,
Smykker den som til en Fest.

Hist og her en Stjerne falder
Ned fra Buens gyldne Rand—
Aften-Klokken venligt kalder
Hjem fra Arbeid' alle Mand.

Alt er stille, selv Naturen
Hviler nu, og Fuglen hist
Med sit Hoved under Vingen
Slumrer nu i Ro paa Kvist.

Alt er stille—kun en kaster
Sig paa Leiet, faar ei Fred,
Søvnen er fra Øiet vegen,
Og han skuer sorgfuld ned.

Stille, stille alt omkring ham,
Men i Sjælen er der Kamp,
Mørkt og koldt—det stakkels Hjerte
Kjender ei Guds Offerlam.

Jeg vil bede, raabe, klage;
„Kjære Jesus vær min Ven",
Raaber han, men mørk og trist han
Stirrer haabløst for sig hen.

„Jesus", sa jeg, ja, hvor er han?
Finder jeg en saadan Mand?
Altid før jeg var imod ham;
Men nu svigter min Forstand.

Skal jeg bede, vil han høre
Mig, som syndet al min Dag?
Ak, hvad bør mig nu at gjøre?—
Strandet har jeg, er et Brag.

Fuld af Dødens Angst og Smerte
Høit han raaber i sin Be:
„Tæl du mig iblandt de frelste,
Hør mig dog for, hvad du led."

Og en sagte stille Hvisten
Bæres frem til Synderen:
„Dine Synder er forladte,
Gak i Fred, synd ei igjen."

Sagte sank han ned paa Puden
Stille laa han og i Ro,
Og med Øiet vendt mod Ruden
Saa han Stjernen vinke fro.

„Mon hvor længe maa jeg bie,
Førend jeg blir hentet hjem;
Sjelen længes, kan ei tie,
Raaber altid: „Hent mig hjem."

Stemmen svigted, Øiet bristed,
Sjelen slog sin Vinge ud,
Opad, opad til sit Fristed
Fløi den og gik ind til Gud.

*) Forfatter ukjendt.

Jesu Fristelser.

Det var uden Tvivl med Gud Faders Vilje, at Jesus ogsaa blev fristet af Djevelen. Han skulde i dette som i saa meget, ja alt andet udsættes for, hvad Menneskets ved Synden havde forskyldt. Men saa er han ogsaa bleven fristet for at komme dem til Hjælp som fristes. Naar Mennesket er i Fristelsens Hede, og er nær paa at blive overvunden af de onde Magter, er det godt at faa raabe til Jesus, som blev forsøgt ogsaa heri, og som har lovet at træde hjælpende til, naar hans Venner fristes og lider.

At Fristelsen er Djevelens Værk er klart thi slig Fristelse som han overfaldt Jesus med og som han sætter an paa Mennesket med, kan kun komme fra en arrig og ond Aand. Det er paa slig Maade den onde driver sit ødelæggende Værk i Verden. Mennesket fristes til unødig Sorg for Brød, til Formastelse og Dumdristighed, til Stolthed og Hofmod, til Ærgjærrighed og en umættelig Pengegjerrighed, til letsindig og kjødelig Fornøielse, til Fraadseri og Drukkenskab, kort sagt til alt muligt, som strider imod Guds Vilje og den sande Kristendom. Det er derfor ikke uden Grund, at den Herre Jesus har paalagt sine Disiple saa indtrængen de at vaage og bede, at de ikke skulde falde i Fristelse. Naar Fristelsen sætter an paa en, skal man ikke lytte eller give sig i Underhandling med Fristeren, give lidt Bifald, eller følge med et Skridt eller to, thi her gjælder det: Faar Djevelen en Finger, vil han have hele Haanden og faar han Haanden, vil han have hele Manden. Derfor bør man gjøre kort Proses og afvise han bestemt, som Frelseren gjorde.

Udfaldet paa Djevelens Fristelse i hin Tid blev Herren til Ære, saaledes vil det ogsaa blive for hver den som lig Frelseren kort og bestemt afviser Fristeren og Fristelsen, for hver anden Seier æres ham som er værd al Ære og Pris nu og i Evighed.

Da Djevelen maatte forlade Jesus kom Englene og tjente han. Just saa skal det være. Disse tjenesteagtige Aander er ogsaa

Digitized by Google

udsendt til Tjeneste for dem, som skal arve Salighed. Disse salige Aander holder Øie med Herrens kjæmpende lille Flok og med største Glæde udfører de den Tjeneste, som Mennesket behøver, og som kan blive Herren til Ære. Under Kampen kan det ofte se saaledes ud for det kjæmpende Menneske, som det er den visse Undergang, men før en ved af sender Herren Forstærkning fra sine himmelske Fæstninger og Fienden maa fly, Glæden blir stor, Mennesket frelses om end gjennem stor Trængsel.

At friste betyder saameget som at prøve, i denne Betydning siges det ogsaa om Gud. At prøve betyder at give en Leilighed til at lægge sin gode eller onde Vilje, sin Tro eller Vantro for Dagen, men at friste betyder nærmest at tilskynde eller lokke til Synd; i den Betydning siges det ikke om Gud. Fristelsen kan vel ikke udeblive, og det bede vi heller ikke om i Bønnen, men vi bede om, at vi som Seierherrer maa komme ud af Fristelsen.

Eder er ingen Fristelse paakommen uden menneskelig; men Gud er trofast, som ikke skal lade eder friste over eders Formue, men skal gjøre baade Fristelsen og dens Udgang saa, at I det kunne taale. 1 Kor. 10, 13.

Mine Brødre! agter det for idel Glæde, naar I falde udi adskillige Fristelser Jak. 1, 1—Salig er den Mand, som taalmodig lider Fristelse; thi naar han er bleven prøvet, skal han faa Livsens Krone, som Herren har lovet dem, der elsker ham.

. . .

Som bedrøvede, dog altid glade. To saa høist modsatte Følelser kan et Menneske virkelig have paa samme Tid; thi Aarsagen til begge disse Fornemmelser er altid tilstede. Det onde, af hvad Navn eller Karakter det end er, maa vi se og høre og lide af saalænge vi er i denne Verden, og det er Sorgens Aarsag. En sand kristen har dog Haab om, at denne Tids Pinagtighed snart tager slut, og at han da skal faa gaa over fra et elendigt Liv til det evige Liv, det er Glædens Aarsag. En kristen har derfor, trods al Elendighed her, dog alligevel Lykken med sig.—

Tidens Tegn blandt Jødefolket.

De sidste to Aar har bragt det jødiske Folk Begivenheder, som tør være af vidtrækkende Betydning for dets Fremtid, og vi gjør vel i at agte derpaa. Det er tre saadanne, som synes særlig betydningsfulde: Den 7de Zionistkongres i Sommeren 1905, den russiske Revolution med Jødeforfølgelsen i sit Følge og endelig det 250-aarige Jubilæum af de engelske og amerikanske Jøder til Minde om Englands Aabning for Jøderne og deres første Bosættelse i Amerika. Disse tre Begivenheder staar i et vist indre Forhold til hverandre og rigtig tydet synes de at vise den Retning, hvori Gud nu vil føre sit Folk Israel.

I første Linje er den russiske Revolution bleven af dybt indgribende Betydning for det jødiske Folks Liv. Ved de forfærdelige Jødemyrderier, som den fremkaldte, er Rusland blevet Jøderne uudholdeligt; de flyr nu fra det Land, hvor de hidtil følte sig hjemme fremfor alle andre Lande. De store, Millioner tællende Masser af det jødiske Folk, er komne i Bevægelse. Ved Siden deraf er ogsaa den russiske Revolution i anden Henseende bleven betydningsfuld for det jødiske Folk. Den har vist, at i den lovtro russiske Jødedoms Skjød, som Aarhundreder igjennem med beundringsværdig Taalmodighed havde taalt Undertrykkelse og Forfølgelse, har en ung Slægt udviklet sig, som prediker den farligste politiske og religiøse Nihilisme og søger at tilfredsstille sin Frihedstrang og sin Hevnfølelse i Oprør mod al guddommelig og menneskelig Orden. Og den nye Slægt, som stillede sig i Spidsen for den russiske Revolution, tager nu sin Oprørsaand, sin Lyst til at rive ned og ødelægge med fra Rusland og udbreder sine Ideer blandt Jøderne rundtom i Verden som et opløsende Element. Ydre Hjemløshed og indre Holdningsløshed—det har Foraarsstormene i Rusland bragt det jødiske Folk.

Men denne første Begivenhed—den russiske Revolution—blir indrammet af to andre, som minder os om, at Gud har Fre-

Digitized by Google

dens Tanker med sit Folk, ogsaa naar han hjemsøger det med indre og ydre Domme: Zionistkongressen paa den ene Side, de engelske og de amerikanske Jøders Jubilæum paa den anden viser os, at Gud er ifærd med at skabe nyt i Israel. Zionismens Tanke, Længselen efter Fædrenes Land og en national Gjenfødelse af Folket paa hjemlig Grund, har paa den 7de Zionistkongres atter seiret over de Elementer af Zionismen, som ser dens nærmeste Maal i at erhverve et eller andet Hjemsted for Jøderne, bortseet fra Palæstina. At Zionskongressen saaledes lige før Begyndelsen af Jødemyrderierne i Rusland kunde vise hen paa Zion som deres Længsels Maal og paa det jødiske Folks nationale Gjenfødelse som den eneste Redning fra deres Elendighed og Undertrykkelse hav de sin Betydning. Man skulde mene, at de derpaa følgende Begivenheder i Rusland maatte tilføre den zionistiske Tanke ny Kraft. Og i Virkeligheden er tusinder af jødiske Familier siden Oktober 1905 udvandrede fra Rusland til Palæstina, og det Familier, som eiede noget og er stikkede til at løfte Handel og Vandel i Palæstina.

Men de fleste russiske Jøder har taget sin Vei til det frie Vesten for at søge sin Tilflugt i England og Amerika. Og nu var der atter et mærkeligt Sammentræf, at Jøderne i begge Lande just holdt sin Jubelfest til Minde om hint Aar, da disse Lande aabnede sig for Jøderne. De har ved denne Leilighed med stor Tak anerkjendt, at England og Amerika siden den Tid er bleven Tilflugtssteder for det jødiske Folk. Og nu mere end nogensinde. Jødekvartalerne i London, New York og andre amerikanske Storbyer er de største i Verden. I Nordamerika har der allerede samlet sig henimod 2 Millioner Jøder, deraf alene i New York omtrent 750,000.

Det er en Kjendsgjerning, hvis Betydning ikke er at undervurdere: det jødiske Folks Tyngdepunkt rykker fra østen mod vesten. Det er Guds Finger! Hans Folk skal ikke længere friste de kummerlige Kaar i Østens Lande, hvor det er omgivet af Overtro og Raahed; men det skal forplantes til Lande, hvor Jesu Kristi Aand er mægtig og hvor han kan aande paa disse Dødningeben. Thi intetsteds kommer det jødiske Folk mere under Evangeliets Indflydelse end i England og Amerika. Medens altsaa Zionismen vender det jødiske Folks Længsel mod Hjemmet i østen, fører Gud sit Folk mod vesten for at vise, at det først maa opleve en indre Gjenfødelse under Evangeliets Indflydelse, før den ydre Gjenfødelse kan indtræde. Thi uden Jesus vil ogsaa Zionismen med al god Vilje og med al høi Idealisme ikke skabe noget nyt Israel. Hverken den enkelte eller et Folk kan bygge sit Liv uden Hjørnestenen Jesus; den som bygger uden ham, bygger paa Sand.

Men for os som kristne, der gjerne vil hjælpe med til, at Zion blir bygget paa sin rette Grunvold og Hjørnesten, er saadanne Tidens Tegn skikkede til at opflamme vor Iver for Israels Omvendelse og Frelse, jo mere vi ser, at paa Guds Arbeidsmark i Israel Høsten modnes gjennem Domme og Hjemsøgelser og indre Forfald. Det er nu Missionstid for Israel, og vilde Gud nu sende en stor Pinse gjennem Landene—og vi haaber, det snart vil ske, og beder derom—da vilde ogsaa Israel blive greben med af Guds Aands Veir i Kristenheden.

(„Missionsblad for Israel".)

Tabt Anledning.

Hvor mange ærgrer sig ikke over, at de har tabt den eller hin Anledning til at vinde en timelig Fordel, eller over at de er kommet forsent til at kunne komme ombord paa et Træn eller en Baad. Ofte kan ogsaa en saadan tabt Anledning være slem nok, men det har dog lidet at betyde imod at have tabt Anledningen til at faa sin Sjel frelst, eller at man er forsent ude til at faa være med, naar de, som er beredt, drager med sin Herre og Frelser ind til det himmelske Jerusalem.

Det umaadelig alvorlige i denne Forbindelse har Jesus villet dybt og fast faa indprentet i alles Hjerter, naar han siger: „Og de, som vare beredte, gik ind med ham til Bryllupet og Døren blev lukket". Matth. 25, 10.

Digitized by Google

Hvorledes man bliver en kristen.

„Jeg ved, jeg er en Synder", sagde han. „Jeg føler min Synds Byrde. Jeg ønsker at blive en kristen, men jeg ved ikke, hvorledes jeg skal blive det. Jeg er lig en Mand, der føler sig for i Mørket. Jeg ved ikke, hvor jeg skal træde."

„Tror du ikke, at den Herre Jesus siger dig Sandheden og aldrig vil bedrage dig?" spurgte jeg.

„Det gjør jeg rigtignok", svarede han. „Jeg har ikke den fjerneste Tvivl derom."

„Du er aldeles vis paa", udforskede jeg, „at Herren Jesus ikke kan lyve?"

„Aldeles", sagde han.

„Nuvel", gjensvarede jeg, „siden du er saa sikker paa, at Kristus aldrig kan bedrage dig, hvorfor vil du ikke tage ham nøiagtig paa hans Ord? Han siger dig disse Ord: ‚Den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde kaste ud.' At komme er at opgive din Synd, forsage den, hellige ham din Sjel. Tror du ikke, at dersom du gjør din Del deraf, det er fuldkommen sikkert, at Kristus vil gjøre sin Del—tage imod dig—aldrig kaste dig ud?"

„Jeg tror, det maa saa være", svarede han.

„Nuvel", spurgte jeg igjen, „saavidt du selv ved, kommer du paa denne Maade?"

Han ventede en Stund og sagde derpaa alvorsfuldt: „Saavidt jeg selv ved, gjør jeg det."

„Kan du da ikke", svarede jeg, „netop tro det Løfte, lade din Tro fæste sig paa det Ord, som et Ord til dig: ‚vil jeg ingenlunde kaste ud'?"

Der blev fuldstændig Stilhed for et Øieblik, da saa Manden pludselig op og udbrød:

„Hvad, er det alt?"

„Det er alt", svarede jeg.

„Hvad", sagde han langsomt, som om han talte til sig selv, „da—tror jeg—maa jeg være en kristen."

„Min Broder, du er en kristen", svarede jeg med Glæde.

Saaledes blev denne Mand da og der en kristen.

Kan vi ikke alle gjøre saaledes og blive frelste?

James Durham, en Predikant i Glasgow, sagde paa sin Dødsseng til en Ven:

„Broder, med alt, hvad jeg har prædket og skrevet, er der kun et Skriftsted, jeg kan huske eller vover at holde fast ved. Sig mig om jeg tør lægge min Frelses Vægt derpaa. Den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde kaste ud."

„Du kan stole derpaa, selv om du havde din Frelse tusind Gange paa Spil," var Svaret.

Det ingenlunde er en dobbelt Benægtelse. Jeg vil ikke, nei, jeg vil ikke kaste ud, og i hvilkensomhelst Fornemmelse af Syndighed eller Samvittighedsangst eller op af hvilketsomhelst Ondskabsdyb en Sjel kommer til Kristus og klynger sig til Løftet, bliver den Sjel ufeilbarlig frelst og hverken Liv eller Død, Engle, Fyrstendømmer eller Magter eller det tilkommende, det høie eller dybe eller nogensomhelst Skabning skal være istand til at skille den Sjel fra Guds Kjærlighed i Kristus Jesus, vor Herre. At komme og saaledes hvile paa hans Ord, det er at blive en kristen. Den personlige Berøring med den personlige Kristus—det er sand Religion. Høgt.

Paa det urette Sted.

En Læge af det gamle, gode Slag pleiede af og til at give sine syge en kraftig Sundhedspleie, eftersom det passede. Han blev saaledes engang kaldt til en rig Bonde, som var bleven stukken af en Bi, og nu laa med idelige Forbandelser paa sine Læber. Forgjæves formanede Lægen ham til Taalmodighed, idet han lovede ham, at Smerten snart skulde være over. Da den syge ilet ikke hørte op med sin Rasen, sagde Lægen: „Det er Skade, at Biens Stik ikke har truffet det rette Sted". „Hvor da?" spurgte Bonden. „Paa Tungespidsen", lød det korte Svar. Den utaalmodige Patient tav straks.—Jak. 3, 10.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Reiseerindringer.
(Af Th. Himle.)

Efter 10 Aars Ophold i Kina var Tiden kommen for Hjemlov.

De sidste par Aar boede vi i

Hsinye.

Før vi forlader Stedet, kan jeg fortælle lidt om denne By. Den ligger i Provinsen Honan, og det betyder for en Kineser saameget, at den ligger midt paa Jorden. Kina er jo for Kineserne „Midtens Rige", og naar Honan ligger midt i dette Rige, maa denne Provins være absolut Midten altsaa. Man har et Ordsprog som lyder:

„Laa-yang jeo'go O-yen-ta,
Li Tien hwan jeo i Chang ba".

D. v. s. I Laa-yang er en Pagoda, som (ved Middagstid) ingen Skygge kaster. Det mangler kun 18 Fod paa, at den rækker til Himmelen.

Laa-yang er Navn paa Provinsens gamle Hovedstad, det nuværende Honanfu.

Som et andet Bevis for at dette Sted er midt paa Jorden siger man, at „Blommen der ligger midt i Æggot og ikke—som andre Steder paa Jorden—lidt til den ene Side".

Fra Hsinye er der 400 Mil til den nærmeste Traktatby, Hankow, 1000 Mil til Shanghai og 760 Mil til Peking.

Hsinye er en Hsienby, d. v. s. en Regieringsby af 3die Rang, hvor Distrikts Magistraten har sit Sæde.

Byen er bygget i en Firkant med Mur omkring. Med dens fire Forstæder anslaaes Folkemængden til 50,000. Den er af høi Alder og har et Navn i Kinas Historie. Lige fra et par hundrede Aar før Kristus har denne Hsien eksisteret. I gamle Dage hed Byen I-yang. I Kinas tredelte Tid slog Leobei sig her til Keiser. Dennes Søn blev født i Hsinye og regierede fra 220 til 260 e. Kristus. Omtrent tre Mil sydøst for Byen staar et Cedertræ, hvor man paastaar Keiser Gvang-O, der regierede paa Kristi Tid, bandt sin Hest og hvilede sig og sit Folk, da han kom hjem fra et Felttog. Inde i Byen er et Træ af samme Alder. Det er Gjenstand for Tilbedelse. Historien fortæller, at nordenom Hsinyes Bymur var der i ovennævnte Gvang-O's Regieringstid en Brønd, der havde saadant udmerket Vand. Brønden kaldtes Krysantemum-Brønden. Paa sine Reiser drak Keiseren af dette Vand. Senere blev Folket forbudt at drage Vand her.

Det blev helliget til Keiserens Brug og paa Kamelryg transporteret til Hoffet i Laayang 240 Mil borte. Brønden blev senere lukket, og en Skole bygget over den. Skolen staar den Dag i Dag.

Først i 1903 blev denne ældgamle By aabnet for vor Missionsvirksomhed. Ingen Mission havde her havt noget Arbeide; ikke engang Katolikerne, som ellers næsten er overalt. Byens Øvrighed betragtede det som en Ære, at den saalænge havde holdt Udlændingerne ude. Stedets Mandarin gjorde derfor alt, hvad der stod i hans Magt for at hindre Missionen at faa Indtræde og Fodfæste i hans By. Aabenbart at optræde imod os vovede han ikke; thi da vilde han have gjort sig skyldig i Brud af Mellemrigstraktaterne.

Saameget ivrigere arbeidede han i Skjul mod os.

En Herrens Styrelse er det, og glemme bør vi ikke, at denne Mandarin, som i Begyndelsen var saa fiendtligstemt nu viser sig som Ven og Beskytter.

Ved Afskeden viste Mandarinen selv saavelsom andre Embedsmænd os en stor Venlighed og Ære.

Som Skik er blandt Kineserne indbød vi Mandarinen og nogle andre af Stedets ledende Mænd til et Afskedsmaaltid. Ved den Anledning henstillede jeg i Form af Ønske en Anmodning til Mandarinen, om han vilde være snil at se til Stationen fik staa urørt, og vort Arbeide fik fortsætte uforstyrret. Han viste jo nu af Erfaring, at Missionen kun arbeidede til hans Folks Bedste. Hertil svarede han: „Jo da, det skal vi gjøre; det er kun vor Pligt og til Bedste baade for Missionen og os".

Digitized by Google

At Mandarinen mente, hvad han sa, det havde vi Bevis paa forleden Aar, da der i Hsinye ikke var mindre end to alvorlige Oprør.

Under saadanne Omstændigheder har det ofte vist sig, at en mod Udlændigerne og Missionen fiendtligstemt Mandarin har forsøgt at lede Oprørernes Opmærksomhed hen paa Missionen som Aarsag til det, hvorfor de misfornøiede gjør Oprør.

At Mandarinen ikke det gjorde, er beviseligt.

Oprørerne huserede slemt i Byen; men ved Guds naadige Beskyttelse led ingen af de kristne nogen Overlast, og intet ved Stationen blev forstyrret. I Brev modtaget fra en af de indfødte kristne heder det:

„Guds hellige Ord omskaber Menneskehjertet og bringer Fred og Glæde uden Ende. Derfor øges de troendes Tal Dag for Dag, og Guds Menighed vokser en skjøn Vekst. (Mere)

* * *

Fra Kina.

Hongkong, 2den Jan.

Meddelelser fra Canton gaar ud paa, at et Møde af 1000 indflydelsesrige Kinesere, samlet igaar for at diskutere Amerikanernes Udelukkelse af Kineserne, vedtog følgende Resolution.

1. At gjenoptage en Boycott mod alle fra De forenede Stater kommende Varer.
2. At Aviser ikke skal tillades at avertere eller reklamere for amerikanske Varer.
3. At søge at forebygge kinesiske Arbeidere fra at udvandre til Panama for at tage Ansættelse ved Kanalarbeidet.
4. At henstille til Vicekongen at foranledige den keiserlige Regjering til at indlede Forhandlinger med Regjeringen i Washington om Modifikation af Loven om Udelukkelse af Kineserne fra De forenede Stater.

* * *

Det ser ud til at Hungersnøden paa forskjellige Steder i Kina bliver ganske alvorlig. Voldsomt Regnveir med paafølgende Oversvømmelse har ødelagt Avlingen og dette igjen drager Hungersnød efter sig. Nøden skal være værre end den har været paa lange Tider. Ikke bare tusinder men Millioner af Mennesker lider af Hungersnøden allerede. De værst truede Steder skal være den østre Del af Honan og Dele af Kiangsu. Skarer af Mennesker drager hid og did søgende efter Føde.

Kanske ogsaa denne Nød, ved Guds Ledelse, vil bringe en Del af disse selvgode Hedninger til at modtage Kristi Evangelium og til at begynde at søge efter det Brød, som varer til et evigt Liv. Iblandt bruger Herren Lidelser for at bringe Mennesket til Eftertanke.

* * *

Hjelp Kineserne!

Præsident Roosevelt har bestemt sig til at udstede et Opraab til det amerikanske Folk om at yde en Haandsrækning til de hungrende Millioner i det sydlige Kina. Han vil især bede om Madvarer og om at de snareste mulig maa sendes afsted. De vestlige Medlemstater har nok af Fødemidler, og han tænker især paa dem.

Udenrigsdepartementet i Washington har modtaget Indberetninger, som viser, at Tilstanden i den sydlige Del af Kina er frygtelig. Missionærer skriver det samme til de amerikanske Selskaber, som har udsendt dem. Langs den store kinesiske Kanal bor der 7,000,000 Mennesker, som nu hjemsøges af Hungersnød. Det eneste, de har at leve af, er en Vælling, som er kogt paa Bønner og Græs af søde Poteter; men ogsaa deraf er der saa lidet, at der kun blir e t Maal om Dagen til hver.

Kineserne er Hedninger, og de tager nu ikke i Betænkning under Hungersnøden at drukne gamle Folk og Børn eller forkorte deres Liv ved at give dem Opium. Sine Døtre sælger de til Slavehandlere.

* * *

Overtro i Kina.

Afgudsdyrkelsens uadskillelige Følgesvend er Overtroen, der gjennemtrænger alle Samfundsklasser, men dog ligger tungest og tættest over den mere uvidende Del af Folket.

Digitized by Google

Man har sagt, at Kineserne er de mest overtroiske Folk paa Jord; dette maa man dog lade staa hen, da der kun er faa, der faar Lov at se ind i mere end et Hedningefolks Overtro; men vist er det at overtroiske Udsagn spænder Ben for en Kineser for hvert Skridt, han træder, og blander sig i al hans Tale.

De mest almindelige Former for Overtroen er Dagvælgeri, Jordspaadomslære (Geomanti) og Aandebesværgelse. Den førstnævnte gaar ud paa at finde en heldig Dag for alle større Foretagender, som Bryllupper, Flytninger osv.; den anden paa at finde et lykkebringende Sted til Familiegravsted, til Opførelse af Bygninger osv. Kun den tredie Form af Overtroen, Aandebesættelser og Aanduddrivelser, skal jeg gaa lidt nærmere ind paa, da det er denne, vi hyppigst møder i vor daglige Gjerning.

Et af Medlemmerne i en kinesisk Familie bliver syg, og man antager straks, at Sygdommen skyldes Besættelse eller Paavirkning fra en eller anden fiendtligsindet Aand; der hidkaldes derfor en Aandebesværger (Mand eller Kvinde). Naar denne kommer til Hjemmet, modtages han med Ordet: „Den store Gud er kommen".

Aandebesværgeren begynder derpaa at springe, raabe, hyle og slaa sine to Metalbækkener sammen, medens Husets Beboere sidder i det af en osende Lampe mat oplyste Rum og ser til i frygtsom Taushed.—

Efter at Aandebesværgeren saaledes har anstrengt sig en Tid, foregives det, at „den store Aand" har taget Bolig i ham, hvorpaa han anbringes paa Bænken liggende som død. Det formodes da, at hans Aand nu stiger ned i Dødsriget, og for at forvisse sig om Rigtigheden heraf, lægger de andre en af deres smaa, ikke meget tunge Møllestene paa Maven hans; men han hverken klager over dens Tyngde eller ytrer noget Tegn paa, at han ved af den Møllesten at sige.

Hans Gjerning i Dødsriget skal være at finde ud, om den paagjeldende Sygdom er til Død eller Liv; i sidste Tilfælde finder han ud dens Aarsag og Helbredelsesmaade, idet han tillige optræder som Fredsmægler overfor den fornærmede Aand, som har foraarsaget Sygdommen. Der er i Forveien hængt en Bjelde ved hver af Aandebesværgerens store Tær, hvorpaa han efter en Stund at have ligget som død, gjør et lidet Ryk med Fødderne, hvilket bringer Bjælderne til at klinge; dette sees som Tegn paa hans Tilbagevenden fra Dødsriget; man fjerner i Hast Møllestenen, og Aandebesværgeren reiser sig og sidder ruggende og rokkende paa Bænken, idet han med snøftende og snøvlende Stemme som i Søvne afgiver Beretning om sine Oplevelser i Dødsriget, hvilken ender med en Anvisning til den syges Helbredelse: Røgelsebrænding, Offer osv.

Derpaa giver Aandebesværgeren et lidet Ryk med Kroppen, og det heder sig nu, at hans Tilbagekomst er fuldbyrdet, og han er atter sig selv. Det næste er da at fordrive de onde Aander af Stuen og fra den syge, i hvilket Øiemed han med en Kniv giver sig selv flere Rifter i Panden og smører Blodet rundt i Ansigtet og paa den blottede Overkrop; det skrækindjagende Ydre, han derved faar, menes at skræmme Aanderne. I samme Hensigt afbrænder man ogsaa noget Krudt og Fyrverkerisager.

Jeg behandlede i Sommer en ung Fyr, der ved denne Scene havde faaet Ansigtet aldeles ødelagt af Krudt. Man havde anbragt to Pund Krudt oppe paa Bænken, men da det ikke straks vilde fænge, blæste en af de fire, der sad rundt derom, ned i Krudtet med det Resultat, at de alle kom tilskade; kun den værst medtagne blev behandlet herfra.

Hermed har jeg kun skildret en enkel Form af Aanduddrivelse; denne udøves ogsaa under andre lidt afvigende Former, alt eftersom den er rettet mod afdøde Forfædres Aander, eller mod de Aander, som Ræven, Røskatten eller Ilderen og andre Dyr menes at kunne være Bolig for.

Med Hensyn til denne Aandebesværgelses inderste Væsen, da maa det siges, at den i de fleste Tilfælde er blot og bart Humbug, medens det dog ingenlunde tør negtes, at der heri ogsaa undertiden kan være en Art Spiritisme tilstede med Djevlebesættelser og Omgang med onde Aander.

Hvad jeg her har skrevet, er ikke enkelte

Digitized by Google

og eneſtaaende Tilfælde, men noget, ſom drives ſærlig ſterkt her i Manſjuriet, ſaa at det finder Sted i hver eneſte Landsby; ja, det er maaſke endog de allerfærreſte Hjem, der ikke har havt med ſaadanne Aandebeſværgelſer at gjøre, idet deres Kunſter er Befolkningens ſtadige Middel mod Sygdom.

Den kineſiſke Øvrighed ſkrider for Tiden ind mod dette Uvæſen og ſtraffer dets Udøvere; men det drives alligevel i Smug, idet man ſaa blot lader være at ſlaa paa Tromme eller Bækken for ikke at vække Opmerkſomhed.

Af dette maa man dog ikke ſlutte, at Mandarinerne ſelv er fri for Overtro; det er kun denne Form af den, der har ſine dybeſte Rødder i de laveſte Klaſſer, medens Dagvælgeri og Geomanti egentlig udgaar fra den læſende Klaſſe.

Om man i noget Tilfælde kan kalde Overtro for et Misfoſter af religiøs Trang, ved jeg ikke, ei heller om det kan ſynes modſigende at ſtille Overtro og Irreligiøſitet ved Siden af hinanden; men de faktiſke Forhold i Kina retfærdiggjør det, idet man overalt møder begge Dele ſom to monumentale Vidnesbyrd om Folkets Tilſtand og ſom to af Mørkets Fyrſtes ſterke Fæſtninger.

(Efter D. Misſbl.)

* * *

Husholdning i Kina.

For en Husmoder er Kina et rent Husvæſenets Eldorado.

En tyſk Dame, Fru Eugenie Bach, meddeler i den tyſke Kolonialtidende intereſſante Oplysninger om Livet i det indre af Kina, ſærlig om Husholdningen. Hun fortæller ſaaledes:

Det var ikke ſaa vanſkeligt at ſkaffe Næringsmidler, naar man holdt ſig til de kineſiſke Frembringelſer, og det gjorde vi for en ſtor Del. Hver femte Dag var det Torvdag i vor Landsby; ſaa kunde vi faa Høns—altid yderſt velſmagende—og Fleſk, vor Hovednæring. De Kineſere, ſom bekjender ſig til Buddhismen, maa ikke ſpiſe Oksekjød, hvorimod de Kineſere, ſom er Muhamedanere, nok maa ſpiſe Oksekjød, men ikke Svinekjød.

Var der nu et Sted flere Muhamedanere boſiddende, blev der af og til ſlagtet en Okſe, og vi lod da hente Kjød, ſelv om Kulien maatte ride 3—4 Timer for at komme did. I Egne, hvor der ikke levede Muhamedanere, men hvor der var mange tyſke Jernbanefolk, kunde en buddhiſtiſk Slagter hos den nærmeſte Yamen indhente Tilladelſe til at ſlagte en Okſe til de fremmede. Eller en af Familierne anſkaffet en Kalv og ſlagtet den og delte den med de nærmeſtboende Tyſkere. Det var altid en herlig Afveksling i Koſten.

En Kalv koſtet 5 Tian = 6,30 Mark; to levende Faar 4 Tian = $1.50. 1 Gin = 1½ Pund Kjød, koſtet 5 Cents, en Høne 5 til 7 Cents, en Oksetunge 12 Cents, en Hare, ſom nok var meget liden, men velſmagende, koſtet ½ Cent, en Gaas 15 til 20 Cents, Ænder 12 Cents. Af Grøntſager var der gode Kaalrabi til ½ Cents Stk., endvidere Spinat, Bønner, Kaal, ganſke gode Agurker. De kineſiſke ſøde Poteter var derimod efter vor Smag uſpiſelige. Af finere Grøntſager, ſom grønne Erter og Blomkaal, var der ingenting.

Af Frugt var Udvalget heller ikke ſtort. Kirſebærene er ganſke ſmaa, og derfor ubrugelige, Pærerne er bare ſpiſelige, naar de er kogte. Æbler er heller ikke videre gode; derimod er Ferſkener, Aprikoſer, Vindruer og Nødder heldige og findes i rigelig Mængde. Da de tillige er meget billige, kan man ordentlig ſvælge i diſſe Frugter. Store Ferſkener koſter ½ Cents Stykket; af Aprikoſer faar man 100 for 6 Cents.

Om Sommeren koſtet Æggene 1½ Cent for 10 Æg; om Vinteren ſteg de til 3 Cents. Naar jeg gav min Kok 2 Tian = 60 Cents, til Indkjøb for flere Dage, fik jeg altid Penge tilbage. Sukker, Mel, Hirſe og Ris kunde man vanſkelig faa kjøbe. Riſene var forholdsvis ikke ſaa billige, fordi der i vor Egn vokſte ſærlig udſøgt Ris, ſom leveredes til det keiſerlige Hof; 1 Gin = 1½ Pund, koſtet 2½ Cents.

For en Husmor er Kina viſtnok et Husvæſenets Eldorado. Men man maatte jo ogſaa paalægge ſig mange Savn; vi kunde ſaaledes hverken faa Melk eller Smør. Det ſidſte erſtattet vi med fint Svinefedt; Kineſerne kjender ikke til at melke Kjørene og har

Digitized by Google

altsaa hverken Melk eller Smør. Ganske vist kunde man faa Smør i Daaser fra den nærmeste Havneby, men jeg fandt, at Smørret havde mistet sin Smag i Blikdaaserne. Nogen Missionær holder Kjør til Melkning; men vi kunde ingen faa.

Det kinesiske Brød er ikke velsmagende for europæiske Ganer. Desværre var mit Kjendskab til Brødbagning temmelig mangelfuldt, men ved min dygtige Koks Hjelp lykkedes det mig efterhaanden at fremstille spiseligt Brød. De Kager, som Kokken bagte hver Dag til Kaffen, var udmerket.

Vore Husholdningsudgifter til to Personer var daglig 24 Cents til alt, hvad vi kjøbte af kinesiske Frembringelser. Tjenerskabet holdt sig selv med Kost, som det er Skik overalt i Østen; en Mand, som vil leve godt, og som to Gange om Ugen vil la sit Hode og sin Pisk bearbeide af en Frisør, bruger—8 til 10 Cents. Folkene henter Maden fra et kinesisk Værtshus; jeg saa ofte Fadene, som saa i den Grad indbydende ud, at jeg gierne havde spist med. Efter „Skand."

* * *

Fra O. R. Wold.

Pastor O. R. Wold skriver den 2den Januar 1907:—„Gud ske Tak! jeg er nu ganske bra. Har vundet i Vegt, saa jeg er tyngere end jeg var de to sidste Aar i Kina og føler, som om jeg skal blive sterkere end jeg har været nogensinde før.—

Fra Kina havde vi Brev Juledag. Miss Lee skriver de har havt et rigtig godt Møde i Taipingtien og at en Masse Folk var tilstede. Ja, sandt at sige har Landahls og Miss Lee nok at staa i, saa du maa formane Missionsvennerne til at bede meget baade for dem og de andre Missionærer.

Stakkels Mrs. Rønning. Hun var meget syg, naar vi reiste. Hun trænger nok Forandring og Lægerne raader til at forlade Kina for en Stund. Tungt vil det nok blive om Rønnings skulde reise nu, men det vil dog være bedre end at vi skulde tabe en saa dygtig Arbeider som Mrs. Rønning. Ja, Gud styrer og i hans Haand faar vi overlade alt".

Pastor C. W. Landahl skriver den 14de November: „Sidste Torsdag kom jeg tilbage fra Honan. Var borte i to Uger. Saa bar det afsted til Lao-ho-keo, hvor jeg ægteviede to Par. Broder Sama var en af Brudgommene. Saa hjem igjen til Tsz-Ho, hvor jeg standser en Dag. Imorgen bær det afsted til Taipingtien, hvor vi skal have Stormøde, som varer i fire Dage. Samtaleemne første Brev til Timoteus".

Miss Ida Grøseth skriver den 27de December:—„Vennerne her i Santa Rosa har paa alle Maader søgt at gjøre det hyggeligt for mig og jeg er bleven styrket baade til Sjel og Legeme. Har hidindtil ikke søgt nogen Lægehjelp, men har hvilet, nydt Naturen og givet Klimatet lidt Tid til at gjøre sin Virkning. I næste Uge reiser jeg til San Francisco for at høre, hvad Lægerne siger.

Jeg haaber og tror, at jeg skal blive istand til at reise tilbage til Kina til næste Høst". A. O. O.

Vi behöver mere end en Lärer, vi behöver en Frelser.

Sæt at jeg var falden i Vandet og ikke kunde svømme. Ved Strandbredden stod en Mand, og han var Mester i Svømmekunsten. Han raabte ud til mig: „Saadan og saadan skal du gjøre!" og med det samme viste han mig Svømmetagene—hvad kunde det hjælpe? Inden han havde vist mig to-tre Tag, var jeg forsvundet under Bølgerne.

Men hvis han sprang ud i Vandet, dukkede ned, drog mig op af Dybet, løftede mig op over Vandet, saa jeg kunde aande, og sagde: „Læg dine Hænder paa mine Skuldre og hold dig rolig!" og saaledes bragte mig frelst iland,— det var, hvad jeg behøvede.

Saaledes er det med Jesus. Der er dem, som villig erkjender, at Jesus er en stor Lærer, den største Lærer, der har levet paa Jorden; men de vil ikke kalde ham en Frelser eller bruge ham som saadan. Men hvad kan en Lærer hjælpe mig, naar jeg ikke

Digitized by Google

formaar at udføre hans Anvisninger? Loven er god, Lærdommen er god. Men den er afmægtig paa Grund af mit Kjøds Skrøbelighed. Jeg synker i de dybe Bølger; de gaar mig over Hovedet; jeg synker ned mod Dyndet. Jeg elendige Menneske! hvo skal frelse mig!

Ja, en Frelser behøver vi. Vi kan ikke nøies med mindre. Og en Frelser har Gud sendt os, priset være hans Navn! Han kom ikke ned og stillede sig paa Strandbredden og holdt Foredrag for de elendige, der kjæmpede i Bølgerne. Men han steg ned i Syndens Dyb og Dynd for at drage den faldne Menneskeslægt op i sine Arme, lægge den paa sine Skuldre og bære den frelst iland. En saadan Frelser har vi. Og den Sjel, som paakalder ham som saadan og tillidsfuld overgiver sig til ham, opgivende al egen Kamp og Anstrængelse, skal erfare, at han svarer til sit Navn Jesus—en Frelser.

Saloonvertens Arbeide.

Der foregaar en skrækkelig Forretning iblandt os. Sæt at en Saloonvært skulde fremmøde ved en Udstilling med et Produkt af sin Forretning — en Dranker, og holde følgende Tale:

„Den Ting, som I ser her, mine Damer og Herrer, er Produktet af amerikansk Kunst og Industri. Han var engang en Mand. Han stod opreist, bevægede sig med sikre Skridt, havde et opvakt Ansigt, en klar Forstand og en uplettet Karakter. Han var en kjærlig Søn, en ædel Ægtefælle, en udmærket Borger, førend han kom ind i mit Laboratorium. Jeg har nu havt ham under min Behandling. Hans Øine er røde og underløbne med Blod, hans Næse er rød og uformelig som et Stykke Koral. Hans Kinder er fulde af Brændevinsknopper og Beerroser; hans Legeme er bøiet og hans Stemme er hæs; jeg har plettet hans Karakter og forvirret hans Forstand. Betragt mine Herrer og Damer, dette Produkt af min Dygtighed. Et Anfald af Dilerium nærmer sig. Se Trækningerne i hans Ansigt. Hans Form synes at være Legemliggjørelsen af en skyldig Samvittighed. Enhver Aare er en Slange, en hver Arterie en Basilisk, ethvert Haar en Skorpion. Hans Blod er lig flydende Ild. Ligegyldig hvad en Mands religiøse Tro er, naar han har „Delerium Tremens", tror han paa et Helvede. Han ser Djevle da. Kom ikke nær ham, kjære Venner, en tændt Cigar i Berøring med hans Aande kan have en øieblikkelig Forbrænding til Følge. I spørger mig, hvorfor jeg udfører et saadant Arbeide. Jeg gjør det ifølge Loven. Mænd sendes til Legislaturen for at beskytte mig i min mig bevilgede Forretning. Der fordres ikke megen Forstand ei heller mange Penge til at udføre dette Arbeide, mine Herrer og Damer, I kan se nok af Prøver paa mit og mine Kollegaers Arbeide i Fattighusene, Fængsleren og Galehusene over hele Landet."

En Feil i Bibelen.

En liden Dreng kom forleden og sagde til sin Moder:

„Mamma, her staar en Feil i Bibelen."

„Hvorledes det, min lille Ven?"

„Jo, her staar, at den, som ved at gjøre godt og ikke gjør det, ham er det Synd. Men saaledes skulde det være: Om ham er det Synd."

Af denne barnslige Filosofi med dens ubevidste Dybe og vakre Indhold har vi voksne adskilligt at lære. Om vi endda en Gang kunde komme til den Opfatning, at „den, som ved at gjøre Ret og ikke gjør det" ikke alene er værd Fordømmelse, men ogsaa Medlidenhed! Det er saa let at dadle, fordi man derved vil have sin Fortrinlighed saa meget klarere for Dagen. Det er saa naturligt at dadle—skulde man ikke dadle det, som er Daddel værd? Og desuden styrkes derigjennem ens Retfærdighedsfølelse, som man aldrig har bedre Anvendelse for, end naar det gjælder at fordømme et feilende Medmenneske. Da tillades Retfærdigheden intet Kompromis; da udvikler den sig i hele sin Pragt og slaar ned over den arme Synderen

Digitized by Google

til at tilintegjøre ham. Men denne Retfærdighedsfølelse, som altid kommer i Kollision med Hviſindigheden, er intet andet end maſkeret Egenretfærdighed. Vi ræſonnerer paa en fornem, overraſket Maade: „Hvorledes kunde han handle ſaa uſelt? Aldrig ſkulde jeg have baaret mig ſlig ad! Han har ſandelig en ganſke daarlig Karakter! Og ſaa ſukker vi med Følelſe og Overbevisning og glædes over vor egen Ærbarhed, ſom danner en ſaa vakker Kontraſt mod Verdens Uſelhed i Almindelighed, men mod denne Perſons, om hvem der er Tale, i Særdeleshed.

Om vi rigtig vil anſe os ſelv for milde, kunde vi nogen Gang fornedre os til at huſe Medlidenhed med Synderen—en Medlidenhed, ſom er opblandet med ſaa megen Foragt, at det ſaarer og forulemper mere end den rene Foragt.

Maa vi lære at dømme mildt. Og liaeſom den lille Dreng lade vort Hjerte udtyde Skriftens Ord ſaaledes: „Den, ſom ved at gjøre godt og ikke gjør det, om ham er det Synd." Udv.

Fra Arbeidsmarken.

Paſtor G. O. Mona har netop været paa et Beſøg i N. Dak.

Paſt. J. H. Johanneſon har antaget Kald fra Frvens Menighed, Horace, N. Dak.

Student J. F. Melom har antaget Kald fra Telemarken, St. Ansgari og Bethania Menigheder, Codington and Day Co. S. Dak.

Paſt. M. L. Dahle har nylig organiſeret en Menighed øſten for Thief River Falls. Den tæller ved Organiſationen 45 Sjele. Den har beſluttet at begjære Optagelſe i Hauges Synode ved anſtundende Aarsmøde.

De indfødte kriſtnes Sjeleantal i Zulu og paa Madagaskar ſkal nu være omkring 111,000. Det er ikke ſaa lidet Kirkeſamfund. Denne Kriſtenflok har i Aaret 1905 bidraget 32,000 Kroner til Miſſionsarbeidets Drift.

Underlige Greier, hvis det er ſandt, ſom Bladene beretter, at Metodiſterne i Aaret 1906 brugte $87,329 til ſin Miſſion i Tyſkland, Skandinavien og Finland, og i ſamme Aar til Hedningemiſſionen i Afrika $48,642.

Student Carl Eidnes har modtaget Kald fra Hovlands norſk Ev. Luth. Menighed, Hovland, Minn., fra Grand Marais Ev. Luth. Menighed, Grand Marais, Minn., og fra Tofte norſk Ev. Luth. Menighed, Tofte, Minn.

Paſt. O. Andreſen er atter ude paa ſine Indſamlingsreiſer. Han er for nærværende i Paſtor H. J. Bergs Kald. Paſtor Andreſen har været ſygelig nogle Uger og maatte ifølge Lægens Paalæg holde ſig rolig en Tid. Han er i god Bedring, men endnu ſvag.

Har man det rette Sindelag, ſaa vil man erfare: „Det er ſaligere at give end at modtage". Haaber de føler ſaa de mange ſom her i Amerika er ſtillet ſlig, at de Aar om andet kan ſende ſtore Summer til Slægt og Venner i Norge. I 1901 ſendtes herfra til Norge 5,665,000 Kroner og i 1905 6,876,-700 Kroner.

Santa Roſa. Jan. 14, 1906. Kjere Venner! Fik juſt Brev ifra Kina, hvor det berettes, at Mrs. Hotvedt er atter ſaa ſvag at hun ikke er iſtand uden Hjælp at vende paa Hovedet. Mrs. Rønning er ſaa ſyg, at hun ſer ud bare ſom et „ſkeleton". Kjere lad os alle ſom tror paa Forbøn, bede den ſtore Læge helbrede vore Søſtre. Gud vil høre os, ſaafremt vi ikke forſage.

En hjertelig Hilſen ifra deres for Kineſerne hengivne Ida Groſeth.

Hvem kjender ikke den haandfaſte, for alt godt ſaa hjertevarme og mod alt ondt, iſær Drukkenſkaben, ſaa nidkjere E. E. Løbeck? Ja i Vinter er han paa ædrue Venners Opfordring og Støtte baade at høre og ſe i Kapitoliet i St. Paul, ikke med en Cigar i Mundvigen og Skjænkeglaſſet i Haanden og ſom en Kapløber paa Ærgjerrighedens Bane. Nei, han er der af ædlere Motiver og for høiere Maal. Om Søndagene er han paa Farten og prediker og holder Foredrag mod Synd og Skam. Hvorfor ſender ikke dette „kriſtne" Folk flere med ſlig Karakter ſom Medlemmer af vore lovgivende Forſamlinger?

Maaſke kunde De bruge følgende for „Budb". Efter en Miſſionsprediken i vor Kirke kom der en Ungdom og ſpørger om det var tilladeligt at indſamle ved „penny"kollekt til Kinamiſſionen fra ſaa mange ſom vilde være med paa den Betingelſe, at hver en betaler en Cent Ugen for Aaret 1906. Han fik ſig en Bog, hvori han fik en hel Del til at tegne ſit Navn for en Cent Ugen. Den første Januar 1907 gik vi igjennem hans Regnſkaber og fandt at han havde indſamlet $35.43 ſom vi idag ſender til vor Kinamiſſionskaſſerer. E. J.

Ja vi kan bruge dette og meget mere af ſaadant Indhold.

Norſke Menighedsfolk i Amerika har ofte ſendt Gaver til Norge ſom Hjælp for fattige, af Ulykker hjemſøgte, ſom Bidrag til en eller anden

Digitized by Google

Mission, eller for at en Kirke her eller der kunde forsynes med Orgel osv.

Nu kommer den bekjendte og arbeidsomme Past. Laur Larson med en Plan, om ikke de norske Menigheder i Amerika vilde reise et værdigt Monument i Hovedstaden Christiania ved at bygge en "church of Pilgrims". Denne Tanke er ikke at forkaste; thi i Hovedstaden er der forlidet Kirker i Forhold til Folkemængden. Smaakirker og Missionshuse har man bygget mange af, og flere trænges. Og vi herover vil vist heller være med at reise Monumenter i Form af Kirker og Missionshuse end kolde Marmorstøtter. Det blir vel mere at høre herom senere.

Fra Belva, N. Dak. Saa har vi havt Besøg af Nordvestens Indremissionsforening. Vi havde Møde i Sydprairie Menighed fra 5te til 8de og havde vederkvægende Tider. Vi fik erfare Guds Aands Nærhed. Her indbødes til den store Nadvære med Luk. 14, 16, 24 som Tekst. Mange kraftige Vidnesbyrd aflagdes. Vi fortsatte i Belva den 8de til 11te, havde Opbyggelse her allerede om Aftenen den 7de, hvor en liden Hær af tilreisende Guds Børn var forsamlet. Det var et godt Møde. Om Morgenen den 8de holdtes først Bønnemøde og saa Aabningsprediken af Br. Ludvig Chrislock. Mødet var bestemt kun til den 10de, men Tiden blev saa altfor kort, saa man fandt det bedst at holde paa ogsaa den 11te. Vi fik erfare at Guds Løfter er ja og Amen i Kristus Jesus, idet vi fik se at Syndere kom til Jesus og fik annamme ham som sin Frelser fra Synd, Død og Satans Rige. Lovet være Gud!

Jeg har været paa adskillige Møder, men har aldrig været paa noget, hvor der har herskt en saadan Enheds og Kjerligheds Aand og hvor Guds Aands Nærværelse har været saa følbar som ved dette Møde. Der viste sig virkelig Hunger efter Guds Ord og det følтes som Kirken var fyldt af Herrens Aand. Vort Samtaleemne her var Luk. 19, 1, 10. Stedets Præst Past. Trygstad ønskede Forsamlingen velkommen med: „Herre, vi ønske at se Jesus" og dette Sprog syntes at blive Mottoet for hele Mødet. Der blev meget og kraftigt talt om, at det gjelder at faa se Jesus, naar han kommer forbi, og om de mange Hindringer, som lægger sig iveien, som man overvinder ved at være lydige mod Aandens Dragelse. Frugterne af at komme til Jesus og erkjende sine Synder var ogsaa sterkt fremhævet. Maa Gud fremdeles faa gyde af sin Olje paa Ilden, saa den maa brænde mere og mere og sterkere og sterkere i de omvendtes Hjerter, at det maa vise sig, at de er hos Jesus. Maa flere vækkes og bryde igjennem Hindringerne og komme og bli frelste og bære gode Frugter.

Tilslut hjertelig Tak til alle, som kom og især til Indremissionsforeningen. I gjorde alle vel, at I kom. Maa Herren rigelig velsigne Sæden, som saaedes ved disse kjere Vidner til mange Synderes Frelse og Guds Børn til Opbyggelse.

A. H. T.

* * *

Red Wing Seminary.

Pastor S. C. Simonson fra Eagle Bend, Minn besøgte Skolen Mandag og Tirsdag paa Tilbageturen fra Chicago, hvor han havde været Pastor H. A. Hanson behjælpelig med Opbyggelsesarbeidet under Bønneugen. Han ledede Andagten ved Skolen Tirsdagsmorgen.

Sidstleden og denne Uge holdes Bønnemøder i Seminariets Kapel fra 7 til 8 hver Aften. Dr. Telleen predikede ved Andagten Mandagsmorgen.

Flere nye Elever er i det senere ankomne lig Skolen.

Student Seim, som ligger syg paa Hospitalet er i god Bedring. Hans Broder L. Seim fra Albee, S. Dak.; kom forleden Uge hid for at se til ham.

Studenterne A. Quello og C. Eidnes er behjælpelige med at undervise Begynderklassen denne Termin.

Berger Olson og O. S. Barud fra Madison, Minn., er blandt de nyankomne denne Termin.

Flere af Studenterne fra Nordvesten blev forsinket flere Dage paa Tilbageturen efter Juleferien paa Grund af Snestorme; enkelte tilbragte op til fem Dage paa en Distance af 4 a 5 hundrede Mile.

Fra Skolen. Prof. H. H. Bergsland har været og er frembeles haardt syg; men beder og haaber, at Herren snart vil gjøre ham frisk; dog alt staar i Guds Haand, og hvad Gud gjør, er vel gjort. Det kan nok stundom se underligt ud for vore Øine, og ofte spørger vi: Hvorfor? Men hans Tanker er jo høiere end vore Tanker som Himmelen er høiere end Jorden. Det føles og er virkelig tungt at se vor kjere Lærer ligge syg, og dagligen føler vi Tabet af ikke at faa se og høre ham iblandt os; vi er derfor dybt bedrøvede og med al Sympathi deltager vi med ham og hans Familie. Det er ofte, man ikke vurderer høit nok, hvad man eier i den eller hin, før Vladsen er tom.

Vor Ven J. T. Norby har maattet forlade Skolen og reise hjem, da hans Forældre ligger for Døden. Haaber, at Herren ogsaa i det Tilfælde leder alt til det bedste.

Studenterne er nu tilbage fra Juleferien, og det ser ud for at alle med fornyede Kræfter har taget fat paa Arbeidet. Flere Gutter, som ikke har været her før, har fundet Vei hid til vor gode Skole nu, og vi venter flere.

Red Wing 16de Jan '07. C. Eidnes.

Digitized by Google

Boganmeldelse.

„De moderne hemmelige Selskaber i Guds Ords Lys" er Navnet paa en Bog skrevet af Pastor R. K. Fjelstad. Springfield, Minn. Bogen deles i syv Kapitler med følgende Overskrifter; I. De hemmelige Selskabers Karakter og Sammenslutning, II. De hemmelige Selskabers Formaal og Udbredelse; III. De hemmelige Selskabers Religion og deres Forhold til den guddommelige Sandhed om Liv, Død og Dom; IV. De hemmelige Selskabers Forhold til Familie, Kirke og Stat; V. De hemmelige Selskabers Forhold til verdslige Forlystelser, saasom Banketer, Baller, Danselag osv. VI. Tyve Grunde hvorfor en alvorlig kristen eller en hæderlig Borger ikke vil slutte sig til de hemmelige Selskaber; VII. Hvilken Stilling bør man saa indtage til de hemmelige Selskaber.

Bogen er paa 143 Sider, lidet Format. Er skrevet i en kristelig Aand og er et kraftigt Varsko imod de hemmelige Selskaber. Den faaes hos Forfatteren for 50c. C. C. Holter.

Bekjendtgjörelser.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit aarlige Missionsmøde i Thief River Falls, Minn.,—Pastor M. L. Dahles Kald—Jan. 31 til Febr. 3, 1907. Samtaleemne Joh. 10, 1—18.

Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad,
J. J. Rendahl.

Paa Indbydelse fra Pastor Nummedahls Kald, Trefoldigheds Mgd., i Lincoln Co., S. Dak. vil Syd Dakota Indremissionsforening ha et Møde 30te Jan. til 1ste Feb. 1907. Samtaleemnet er Spørgsmaalene 437 til 444 i Sandhed til Gudfrygtighed. Styds vil fremmøde i Canton og i Hudson Dagen før. Ja kom nu ret mange af alle Stænder til dette Møde og lad os samtale om Børnelærdommens Sandheder.

Paa Foreningens Vegne
J. J. Dakland,
O. O. Berlo.

Ransom Menighed indbyder den sydvestlige Minnesota skandinavisk evangelisk lutherske Indremissionsforening til at afholde Møde i Ransom Menigheds Kirke fra 27—29 Januar 1907. Samtaleemne: 1ste Davids Salme. Man gaar paa Omaha Ry. til Rushman, Minn. Styds vil møde i Rushmon den 26. Kom mange, kom med Guds Fred. Paa Foreningens Vegne

O. Jansen,
P. Knudson.

Nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening har ifølge Indbydelse fra Bethania Menighed, Pastor L. J. Odlands Kald, et Samtalemøde den 29—31 Jan. 1907. Samtaleemne 1 Pet. 2, 1—10. Besøgende vil blive modtaget den 28de Jan. i Frost, Bricelyn og Rake. Toget fra syd kommer til Frost Kl. 2.41 og fra vest Kl. 6.14 Efterm. Fra øst til Bricelyn Kl. 2—3 Efterm. og fra vest til Rake Kl. 11. 45 Form. Paa Foreningens Vegne.

B. B. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Past. L. C. Jacobsons Kald, Vernon og Crawford Counties, Wis., den 25de til og med den 30te Januar.

Roche a Cree Menighed, Adams Co., Wis., Pastor A. A. Dahls Kald, den 1ste, 2den og 3die Februar.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Professorlön: Ved Pastor Mortvedt fra Plattville Mgd., Mortvedts Kald: S Knudson 5, S S Myrebs 3, Daniel Erikson, Geo. Peterson, Corneal Thompson, Mrs. T Murley, H O Olson, S Syverson, Tom. Kittelson hver 2, Iver Olson, Dina Erickson, Ole E Olson, S S Severson, Andr. Knudson, Clarence Nelson, Wesley Olson, H Sanvig, Chas. Kittelson, Ole Knudson, Iver Olson, Andr. Tweet, Alb. Severson, Henry Lee, Gunder Flatnes, Rasmus Beland, Mrs. Sina Hanson, Mrs J B Bentson, Elmer Hanson, Henry Hanson, John Casson hver 1, Temandius Flaines, Nettie Peterson, Bert Erikson, Erik Erikson, Gerhard Olson, C Brewick, Geo. Knudson, T Beland, Mrs. Betsey Dell, Sam Murley, Sam Knudson, Carl Kittelson, Hanna Flatnes, Carrie Flatnes, Belle Knudson, Annie Myrebo, Serina Dagsland, Charles Thompson, Carl Finstad, Iver Beland, Eli Knudson, Gilbert Betterson, Osmund Beland, D Grindle, Bert Bentson, Ben. Casson, Carrie Kindson, Clara Dell, Ole Murley hver 50c 57.50

Ved K Betterson fra Hauges Mgd.s Centefor.. Chicago . 10.00

Ved Rev. A Haugland fra Clark Center Mgd.s Kvf..... 13.00

J Skarstad, Biroqua, Wis..... 1.50

Ved Rev. Elstad fra Elk Creek Valley Mgd.. Osseo, Wis.: A Freng, J Holmen, J Prestegaarden, H H Lewis hver 3, M K Haugen, Albert Ihle, T Gunderson hver 2, C N

Digitized by Google

E Anderson 1.50, J Koll, James Julson, Tobias Gunderson, A Engen, Anton Ekvien, A Tollefson, Sam Gunderson, Chr. Gullord, H J Wold, Anton Amundson hv. 1 29.50

Bed J H Elstad samlet ved Chr. H Boyum: Hans O Boyum, Ingebrigt Larson, S A Korsmoe, John Thompson hver 2, N J Olson, Peder E Larson hver 1.50, Ole H Boyum, Andr. L Neseth, Herman Nelson, Ole J Quam, Ole J Boyum, A E Larson hver 1, Markus Næseth, Lewis Næseth, A O Nesborg, Chr. H Boyum, Gunder O Nesborg hver 50c, tilf. 19.50. Samlet ved J H Elstad: Ole Nelson 3, Iver Brandjord 2, tilf. 5 ..... 24.50

Bed Mrs. Bertha Gimre fra Tabitha Pigef., Ellsworth, Ja. givet til Jewell Luth. College 36.25

Bed H Knudson fra Zions Mgd., Mower Co., Minn.: S Svenson 2, Claus Gunderson, S W Hanson hver 1, A O Haarstad, A Haseth, B A Arntzen, J Arntzen, Mrs. K Knudson, H Knudson hver 50c, Inga J Arntzen, Maria Knudson, Josie Knudson, Henry Knudson, E Knudson, Carl Knudson hver 25c 8.50

Rev. A O Oppegaard, Madison, Minn 5.00

Bed Rev. A A Dahl fra Trempealeau Valley Mgd., Dahls Kald: Reier Thompson 5, E T Kristiansen, J Dahle, B T Berntson hver 2, M O Monson, N T Kristianson, H R Thompson, T Kristianson, B O Fuglum, N R Thompson, E W Oakland, J J Oakland, B Mortenson, B Johnson hver 1, Hans Sæther 75c, Peder Granlund, H Ingebrigtson, O Nygaard, L H Dorsum, H Halvorson, H H Halvorson, Magnus Monson, Ole Odemark, Alb. Lindaas, S T Kristianson, M Sæther, Ed. Siverson, H N Kampen, H J Berg, Ole Simonson, Olaf Odemark, T Brynildson hver 50c, Mrs. H Kampen, Hilmer Johnson, Willie Johnson, Mrs. Iverson, S A Berntson hver 25c 31.50

Bed Rev. L E Jacobson fra følgende i Franklin Mgd.: Nels Mikkelson 3, Ellen Mikkelson, Ole Mikkelson hver 1, fra Zions Mgd., H E Larson 1, West Prairie Mgd., A E Anderson 2 ..... 8.00

Bed Mrs. Paul Grinde fra Tref. Mgd.s vestre Kvf., Malkewicks Kald 30.00

Bed Erik E Skivle, Erskine, Minn., Ole Carlson, Rev. E Westerlund hver 2, Erik Distad 1, Erik E Skivle, Henrik Skivle hver 75c, Lars Skivle 50c, Janen Johns 40c, Laurits Martinuson 25c 7.65

Bed Martin Severson, Deerfield, Wis., Svandes Kald: Rev. T J Svande, Sjur Holmen, Andrew Brictson hver 3, Martin Severson, S S Bue, Ole H Husebø, Nels Holmen hver 2, Ole S Dahle 1.95, Erik Waldeman, Ole Simonson, A Holmen hver 1, M Mikkelson, E M Mikkelson, John Simonson, Ole Kovang hver 50c, Nels Jenson, K Thompson hver 25c 24.45

Bed Eddie Erikson fra Norman Mgd., Fleming, Minn 4.70

Bed Rev. O M O Wee fra Østre Belmont Kvf., Wees Kald 5.00

Bed Prof. N J Løhre fra Dell Rapids & Highland, S. D.: Størdahl Kvf., Dell Rapids 15, Highland Kvf. 15, G A Grant 5, Chr. Berg 4, Ole Thompson 3, Mrs. N Anderson 2.50, O A Bratsberg, Gunder Thompson, Anton Myrebø hver 2, L A Grant, O O Lyng hver 1.50, Iver Skjegstad 1.25, Gerhard og Helmer Skjegstad hver 25c 55.25

Prof. N J Løhre, Jewell, Ja 5.00

Bed N T Blegen fra Bor Frelsers Mgd., Grafton, N. Dak.: Rev. T J Knudson, Sven Tallak, N T Blegen, O D Nelson, J Fiekke hver 5, John Oberg 3, John Breadley, Anders Aas, Didrik Johnson, H A Hanson hver 1 ..... 32.00

J. L. Lasleson.

Professorløn: Bed J J Melom fra Isak Paulson, Lily, S. Dak 2.60

J. L. Lasleson pr. M. G. Hanson.

Kinamissionen: Mrs. Rev. J H Johanson, Greenbush, Minn 2.00

Bed Pastor S S Westby fra Helge Jacobson, Newman Grove, Neb 5.00

Bed Mrs. Sheldahl fra Hauges Synodes Kvf., Sheldahl, Ia 20.00

J C Johnson, Sioux City, Ia 2.00

Bed Pastor G L Bir fra Koseni Mgd. Juleoffer 50.00

Mads Anderson, Vermillion, S. Dak 5.00

Bed Mrs N P Wicks fra Bethlehems Kvf., Hooker, S. D. 26.00

Bed Carl J Saltee fra Ny Tref. Mgd.s Kvf., Pastor J J Elses Kald 10.00

H E Nygaard, Kindred, N. Dak 5.00

Bed Pastor E J Olberg fra Mrs. Peter Johnson, Irene, 7.00

Bed Pastor G O Paulsrud fra P P Oakland, Randall, Ja 5.00

Fra Randall Kvf 25.00

Bed Past. J N Sandven fra Zions Mgd.s søndre Kvf., Hardin Co., Ia 40.0

Bed Prof. N J Løhre fra Highland Kvf., S. Dak 30.00

Anton Myrslo, Sherman, S. D 2.00

Mrs. L A Grant, Dell Rapids S. Dak 5.00

Bed Chris. Simonson fra Kvf. i Newman Grove, Neb 25.00

Bed Mrs. Edw. Samuelson fra Froens Mgd.s Kvf., Horace, N. D 5.00

Bed Vast. J N Sandven fra Zions Mgd.s søndre Kvf., Hardin Co., Ia 40.0

Bed Prof. N J Løhre fra Highland Kvf., S. Dak 30.00

Anton Myrslo, Sherman, S. D 2.00

Mrs. L A Grant, Dell Rapids S. Dak 5.00

Bed Chris. Simonson fra Kvf. i Newman Grove, Neb 25.00

Bed Mrs. Edw. Samuelson fra Froens Mgd.s Kvf., Horace, N. D 5.00

Bed Pastor A A Dahl fra Roche a Cree Mgd.s Kvf., Wis. 30.00

Ole Ulleberg 1.00

Bed Pastor J M Wick fra Blom Prairie Frimgd.s Kvf ... 27.50

Estelline n. l. Mgd.s Kvf 10.00

Pigef. i Leganger Mgd.s søndre Distrikt 10.00

K A Gullikson 10.00

Clara Ensberg og Flora Thompson 4.50

En ubenævnt i St. Paul, Minn 25

Bed Pastor M J Westvhal fra Arendahl Mgd.s Kvf 22.15

Bed Pastor Sandven fra Benner i Bethlehems Mgd., Norway, Ja., Pastor Sandvens Kald 10.00

Bed Pastor S S Westby fra Dorcas Syf., Shell Creek Mgd., Neb 15.00

Bed Pastor J L Lasleson fra Søndre Zumbro Mgd.s Kvf. 50.00

Bed Mrs. M A Ulvin fra Eidsvold Mgd.s Kvf., Esdaile, Wis 25.00

Bed Pastor L J Odland fra Betania Mgd.s Kvf., Frost, Minn 25.00

Bed Mrs. Kaja Braud, Chicago, Ill 10.00

Mrs. Ole S Larson, Mt. Vernon, S. Dak. for 6 Maaneders Søndagsæg 4.50

Bed Pastor A O Utheim fra Lac qui Parle Mgd.s Kvf. 50.00

J O Wallem 5.00

Mrs. Henry Winge 2.00

En ubenævnt i Pastor K L Klevelands Kald 10.00

590.00

Til Hospital i Kina: Bed Mrs. Edw. Samuelson fra Froens Mgd.s Kvf., Horace, N. D 5.00

Bed Chris. Simonson fra Kvf. i Newman Grove, Neb 15.00

Bed Prof. N J Løhre, Størdals Kvf., Dell Rapids, S. D. 25.00

Seiers Haab Pigef 18.00

Anton Myrslo, Sherman, S. Dak 1.00

Bed Pastor J N Sandven fra Zions Mgd., Hardin Co., Ia. 10.00

Bed Mrs. O P Engen fra Oydals Kvf., Volin, S. D 25.00

Bed Pastor G L Bir fra Mr. & Mrs. Olson 5.00

Bed Pastor U D Johnson, Rothsay, Minn 5.00

Bed Pastor A O Utheim fra Lac qui Parle Mgd.s Kvf.... 10.00

Bed Pastor J N Walstad fra P P Woldahl, Indtægt af en Acre Hvede 10.20

A Lunke 5.00

J A Anderson 1.00

Mrs. A Lunke 1.00

Ole Bolstad 1.00

Clara Bolstad 50

J Skarstad, Viroqua, Wis 5.00

Bed Pastor J L Lasleson fra Kasson Kvf., Kasson, Minn. 12.65

Søndre Zumbro Mgd.s Kvf., Minn 15.00

Bed Pastor S S Westby fra Dorcas Syf., Shell Creek Mgd., Neb 10.00

Bed Pastor A O Oppegaard fra Mrs. H O Løken, Petersburg, Neb 5.00

Bed Pastor M J Westvhal fra Arendahls Mgd.s Kvf 22.15

207.50

Digitized by Google

Til Evangelister: Bed Gevert L Jacobson fra Søndre Jumbro Ungdomsf. 40.00
Bed Pastor Oppegaard fra Næs Mgd.s Kvf., Pastor Th. J Lunds Kald til Lsu for Ch'en-Shi-fa 35.00
Mrs. Anna Ramsey, Brookings, S. Dak. til Wei-ho-hsien 5.00
Mr. & Mrs. E Fredrikson, Sacred Heart, Minn., til Liu Cheng-tang 25.00
105.00

Til Børnehjem i Kina: Bed Mrs. O P Engen fra Oddals Kvf., Volin, S. D. 25.00
Bed Prof. R J Løhre fra Seiers Haab Migef., Dell Rapids, S. Dak 20.00
Bed Martha Sheldahls Søndagsskoleklasse fra hende selv 75c, Minerva Sheldahl 25c, Emily do. 37c, Buelah do. 18c, Angeline do. 6c, Edith Sandven 25c, Judith do. 22c Berdella Swenson 25c, Cleven Howen 16c, Irene Duea 8c 2.52
Bed Pastor L J Odland fra Bethania Mgd.s Kvf. til en Blidste i Kina 25.00
72.52

Til Kinesiske Barn: Bed Pastor Oppegaard fra The little Missionband, Red Wing, Minn. til Skolepigen Tsai-Lui-Neh 15.00
Mrs. Halvor Robertson, Lac qui Parle Mgd., Minn. til Skolegutten Kau 15.00
30.00

Til Bibelkvinder: Bed Pastor L J Odland fra Betania Mgd.s Kvf. 15.00

Til Bibler: Bed Pastor Lasleson fra Miss Jenstine Berge, Kasson, Minn. 1.04

Til Jødemissionen: Bed Pastor L J Odland fra Betania Mgd.s Kvf. 15.00
Bed Mrs. O Sheldahl fra Hauges Synodes Kvf., Sheldahl, Iowa 12.00
Bed Pastor Paulsrud fra P P Oakland, Randall, Iowa 10.00
37.00

Til Santalmissionen: Bed Pastor Utheim fra J O Ballem 5.00
Bed Rev. J M Wick fra Migef. i Leganger Mgd. 10.00
Bed Rev. J R Sandven fra Zions Mgd.s søndre Kvf. 10.00
Bed Rev. G O Paulsrud fra P P Oakland, Randall, Ia. 5.00
30.00

Chr. O. Brobaugh, Kasserer.

Bidrag til Jødemissionen ved J J Breidablik af H. Synodes Folk: Bethesda Mgd., Pastor Eastvolds Kald 44.40. Mrs. P S Lee, S A Isvik hver 5, Mrs. Nils Heggen-Ebenville, Ia., O J Jorstad hver 3.—Zions Mgd., do. 18.65, Tabitha Mgd. do. 11.16, Magnus Monson, Torger Nilsen hver 1, Andrew Matsen 2, T J Hoversten, Edvin Olson hver 25, Gilbert Knudson, Lewis Mayland hver 10, Clear Lake & Ellsworth Mgd. 14.38, Ubenævnt, Henry O Sege, E S Knudson, Mrs. Sohn hver 5.—Martin Brown, Slater, Ia., Pastor Hansons Kald 20, Mrs. Rachel Johnson, John Sandsgaard, Ole Quickstad, Toronto, S. Dak. hver 3, Ubenævnt, Volga, S. Dak., O O Bergs Kald 1, C M Johnson, Slater, Ia. 25, Ebenezer Mgd.s Kvf., Cooverstown, N. Dak., A Swensons Kald 78.80.—Frons Mgd., Horace, N. Dak. 25.25.—John P Holt, Rose Grove, Ia. 25.—John M Teigland, Randall, Ia. 5.—Arendahl Mgd., Bastbekkhals Kald Offer 64.85, Peterson Mgd. do. do. 25.40, Arendahls Mgd.s Kvf. 50, Hans J Torgerson 20, Nils Neystad 25, A J Ugrimson, E J Torgerson, T Aarsvold, A Bremmer, John Hil, Erik Sviggum, John E Sviggum, Peder Highum, J Olness, C E Boyum, Ole Paulson, Ole Kjelland, M H Berge, Mrs. H M Berge, A Meland, Mrs. Ingeborg Tollerud, E P Haslerud, O O Tollerud, Even Hjelle hver 5, Mrs. E Sviggum, Jacob Ugrimson, Halvor Gullickson hver 1, Thron Kjos, Iver Skarstad, Halbor Madland hver 3, John Decken, Mrs. Ingeborg Sage, H Ingebrigtson, Osten Ingebrigtson hver 2, Mrs. Anna Moen, H O Thori, Knut Boyum hver 10.—Wm. Hodnefjeld, Radcliffe, Ia., Raymond Azel do., Chr. Skeie, Garden City, Ia., Pastor S O Heidahl, Knut Knudsen, Jewell, Ia. hver 5, Ben Larsen, Jewell, Ia. 1, R Madson, Ellsworth, Ia. 10, Mr. & Mrs. Halvor Lunde, Slater, Ia. 15, G T Eide do. 20, Riverside Mgd.s Kvf., Randall, Ia. 5, Mrs. R. O., Elims Mgd. do. 5, Diakonisse Maria Skøien, Chicago, Ill. 12, Mrs. A M Quinsland, Slater, Ia. 2.—John Avlsgaard, Asvelund, Minn., Elias Olson, Jewell, Ia., Ivar Blegslid do. hver 5, G J Anonby-Kasson, Minn. 1, Mrs. Karl Davidson, Roscoe, Minn., Jørgen Hoven do. hver 1, Ubenævnt, Roscoe, Minn. 15.—John Rendahl, O Engseth, Pastor Odlands Kald hver 10, Blue Earth Mgd. Missionsf. 25, S E Odden do. C C Hamre do. hver 5, Nels Bottolfson 2, Mrs. Anna P Frondahl, Blue Earth 2, Larson & Ryan, Slater, Ia. 5.—Pastor J R Sandvens Kald, Roland, Ia.: P Williamson, P O Anderson, Joseph Duea, Martha Sheldahl-Miss Stina Heggen, Story City, Ia., Miss Surine Bensen, Marshal Hanson, Egmund Severeide, Story City, Ia., John Fosse, T Tungeland, Christ Skjeie, Lars B Larson, Ed. Rorem, Martin Larson, P A Solem, L Shafland, E C Henrikson, Henry Thompson Mrs. John Ostrem, Mrs. Edw. Lund, A J Hovland, Lars Knudson, John Evenson, John Walker, Torris Thompson, L Schlanbusch, Ivar Gudmundsen, Henry Sunde, John B Johnson, M Malmen, M G Pearson, O C Haugen hver 5, Britha Kjelsvig 60c, T Driftland, Mrs. Walborg Hou, Mrs. A J Solbrack, Oscar Thompson, E R Sheldahl, Jonas Duea, O M Grove, Ole B Olson hver 1, K Solberg, Jacob Hill, Lars Roalstad, Inga Lura, Ole Haukaas hver 2, H C Sheldahl 3, Mrs. Britha Busket 50c, Lars O Haugen, Hurley, Ia. C Kjelsvig, John Christiansen, Garden City, Ia. hver 10, H O Mellang, Randall, Ia. 25, Zions Mgd. do. 16.20, Bethania Mgd. do. 9.05. —Pastor Odlands Kald: Bethania Mgd., Frost, Minn. 33.08, Elmore Mgd. 8.55, Hans Mundahl, R O Nilsen, Iver S Ringdahl hver 5, A Fritz, Slater, Ia., Anton Gunderson, Roscoe, Minn. hver 5.—John Uhr, Earlville, Ill., John A Johnson do. hver 5, Mrs. Lars Tollefson, Slater, Ia. 5, R R Oakland, Taylor, Wis.; Mrs. Anna Gydeson, Randall, Ia., L O Tormodsgaard, Hardwick, Minn. hver 10, M G Anderson, Roland, Ia., Miss Thea Sand, Story City, Ia. hver 5, H C Sheldahl, Roland, Ia. Bal. sub. 2, Edvin Stubsen, River Falls, Wis. 5.—Pastor O P Svingens Kald: Nordland Mgd. Offer 63.66, Nordland Mgd.s Kvf. 10, Iver Thompson, John H Dalen, S Haugen hver 25, Ed. Wall do. 20, M O Johnson, Hurley, Ia. 20, Christ Logan, Roland, Ia. 30, P A Hanson, A Larson, O O Tjøn, Lars Hanson do. hver 5, Søren Peterson, Elisa, N. D., Syvert Stene-H Ostrem, Jewell, Ia. hver 5, L A Larson, A Larson, C Gran do. hver 2, Orinda Maria Larson 1.50, Offer Bethesda Mgd. do. 26.75; Martin Botten, Mathias Skarphol, Johanes H Dalen hver 10, Ole S Huseby, Deerfield, Wis. 5, Ole Huseby, Wm. Nilsen, Miss Lina Nilsen hver 1, Primrose Mgd. Quellos Kald 21.38, Perry Mgd. do. 10.57, Mt. Horeb Mgd. do. 7.57.—Blue Earth Mgd. 10.65.

J. J. Breidablik.

Til Kirkelotten i Madison, Wis.: Mrs Qualy, Jackson, Minn. 25
O K Hover, Eureka, Kan. 1.00
John Hillard, Nordland, Minn. 2.00
Karl Scott, Mt. Vernon, S. Dak. 1.00
C C Holter, Kenyon, Minn. 1.00
Mrs. E J Lee, Kenyon, Minn. 2.00
Mrs. T Elvestein, Dexter, Minn., ved Rev. J L Lasleson 2.00
Tak for Gaverne. Paa Mgd.s Vegne
R. U. Evjenth. 1319 Williamson St., Madison, Wis.

Rettelse: I Pastor Evjenths Kvittering fra Madison stod der 2.00 fra Pastor Mortvedt skulle være ved M. fra en ubenævnt i Norway Mgd., Norway, Ill. A. O. M.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c fleksible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Digitized by Google

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bøgen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If [the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1 50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind. ...1 75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne:

No. 5 I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer 1.40

Storstilet.

No. 1 I sterkt presset Skindb. med Futeral 1.40
No 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2 00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2 25
No 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do med Beslag 3.25

Send Ordres til

C. Lillethun
Drawer H Red Wing, Minn.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Bast. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligesra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Forglemmigei", 4 Vers; "To my child" 4 Vers. Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefat tet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Prof. H. H. Bergsland, Red Wing, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudsbvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Livet en Tjeneste. 2. Glæden i Herren. 3. Red Wing Seminary i Sorg. 4. Fra Mødet i Powers Lake, N. Dak. 5. Indremissionen. 6. Fra Litchville, N. Dak. til „Budbæreren". 7. Kamp og Seier. 8. Jesu Fristelser. 9. Tidens Tegn blandt Jødefolket. 10. Tabt Anledning. 11. Hvorledes man bliver en kristen. 12. Paa det urette Sted. 13. Kinamissionen. 14. Vi behøver mere end en Lærer, vi behøver en Frelser. 15. Saloonvertens Arbeide. 16. En Feil i Bibelen. 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Bekjendtgjørelser; 19. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 5 | Lørdag den 2den Februar 1907 | 39te Aarg.

Misbrugt Frihed.

Og Gud Herren bød Mennesket og sagde: Du maa frit æde af alle Træer i Haven; men af Træet til Kundskab om godt og ondt, af det skal du ikke æde; thi paa den Dag du æder af det skal du visselig dø. 1 Mosеb. 2, 16, 17.

Dette er Anordningen og Indstiftelsen af Kirken, førend endnu Husvæsenet og Statsvæsenet var til. Thi Eva var endnu ikke skabt. Men Kirken anordnes og indstiftes uden Mure og nogen Pragt, paa det rummeligste og lysteligste Sted. Efterat Kirken er indstiftet og ordnet bliver ogsaa Husregimentet bekræftet, idet Gud giver Adam Eva til Medhjelp. Saaledes bliver Kirken indrettet før Huset, ligesom der nu ogsaa ligger mest Vegt paa den.

Men før Faldet var der intet Statsvæsen, det var heller ikke fornødent. Thi Statsvæsenet er en nødvendig Hjelp og et Lægemiddel for den fordærvede Natur. Thi Lysterne og de indre Drifter maa der sættes en Bom for ved Lovens Trang og Straf, for at de ikke skulle have sin Gang for vidt og frit. Derfor kunde man med rette kalde den borgerlige Forfatning et Syndens Rige, ligesom ogsaa Paulus Rom. 8, 2 kalder Moses en Syndens og Dødens Tjener. Thi Statsvæsenet har fornemmelig det til Hensigt at sætte Bom for Synden, ligesom Paulus Rom. 14, 4 siger, at Øvrigheden bærer Sværdet til Straf over de onde. Hvis derfor ikke Mennesterne ved Synden var blevne onde, saa havde man ikke trængt til noget Statsvæsen eller det verdslige Regimente og Orden, men Adam havde levet med sine Efterkommere i den høieste Glæde, Ro og Sikkerhed, og havde med en Finger kunnet forebygge og udrette mere, end nu alle Sværd, Hjul og Galger formaa. Heller ikke havde der været nogen Røver eller Morder, ingen Tyv eller Bagtaler eller Løgner; hvortil havde man da behøvet Love eller noget Statsvæsen, der er ligesom et Brandjern og grueligt Lægemiddel, hvorved de skadelige Lemmer afskjæres, paadet de andre maa forblive friske. (Luther).

Den Frihed Gud gav Mennesket strakte saa langt, at de kunde æde af alle Træer i Haven undtagen et, men dette var ikke Frihed nok, den ene Undtagelse var dem formeget, de maatte smage paa dette ogsaa. Hvor ofte kan vi ikke merke, at Mennesket, Skabningen, mener om sig selv, at det forstaar Tingene bedre end Skaberen. Leret vil ofte irettesætte Pottemageren!

Ved Uforstand og Misbrug af Frihed, Magt, Gaver og Evner er saa meget godt fordærvet, og Mennesket er altid den tabende. Naar det ikke er fornøiet med, hvad Gud har givet, saa mister det alt. Det stakkels Menneske, hvor ondt det er mod sig selv!

Spørgsmaal: Herre! Hvad bør mig at gjøre, forat jeg kan vorde salig?

Fangevogteren.

Svar: Tro paa den Herre Jesus Kristus, saa skal du vorde salig, du og dit Hus!

Paulus.

Digitized by Google

Prof. H. F. Bergsland.

Som berettet i No. 4 af „Budbæreren" afgik Prof. H. H. Bergsland ved Døden den 19de ds.

Begravelsen fandt Sted den 25de ds. under meget stor Deltagelse. Mange af Samfundets Præster saavelsom fra andre Samfund mødte frem for at bevidne Sympathi og Deltagelse med den sørgende Familie og Slegtninge, samt Skole og Samfund i Anledning det Tab og Savn, vi alle maa føle i Anledning dette Dødsfald.

Sørgegudstjeneste holdtes i Skolens Kapel Kl. 9:30 om Morgen. Pastor L. Harrisville fra Chicago, Ill., holdt en gribende Bøn i Sørgehuset førend Afdøde bares til Kapelet.

Ligbærere vare valgte fra Theologklassen, to fra hver af de tre Aars Klasser, nemlig: A. N. Skogerbo, O. H. Olson, J. C. Hjelmerwick, J. Jakobson, A. Gaard, C. L. Jothen.

Fakultetet, samt Prof. Edw. Schmidt, som i mange Aar havde været Afdødes Medlærer, gik foran Baaren. Kapellet var fyldt med sørgende Deltagere.

Kapelet var for Anledningen draperet i sort og hvidt. Den Stol, Afdøde altid pleiede at indtage paa Platformen var draperet med de samme Farver. Paa begge Sider af Talerstolen og paa Platformen var Potteplanter anbragte. Deilige Blomster vare bragte fra Afdødes Familie, Slegtninge, Skolens Fakultet og Studerende, fra Jewell College, Fakultetet og Studenter, R. W. S. Alumni, det lutherske Diakonissehjem i Minneapolis og flere.

Gudstjenesten i Kapellet begyndte med Afsyngelsen af „Befal du dine Veie", eller som det staar i Landstad: „Vælt alle dine Veie". Dette var en af Afdødes Yndlingssange. Den blev sjunget af et Studenter Kor.

Prof. M. G. Hanson, Skolens Bestyrer ledet derpaa i Bøn og talte i Tilknytning til Math. 25, 23. Talen gjengives her:

Den tro Tjener og hans Lön.

Math. 25, 23:

„Men hans Herre sagde til ham: Vel, du gode og tro Tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gak ind til din Herres Glæde"!

Kjere sørgende Familie, Medlærere, Studerende og Venner! Det er med Vemod og dyb Sorg vi idag er samlede omkring vor Medarbeiders, Lærers og Vens Baare, dog det er ikke en Sorg uden Haab. Nei, tvertimod, Haabets Lys straaler gjennem Sorgens Mørke og breder et deiligt Lysskjær over den Hedengangnes Liv, Virke og Bortgang. Det bedste Udtryk for dette Haab finder jeg udtalt i de oplæste Herrens Ord. Og disse giver os Anledning til at mindes

Den tro Tjener og hans Løn.

Vor Tekst staar i Forbindelse med Beretningen om de betroede Talenter—og viser os vort Ansvar ligeoverfor Gud; Guds Krav i Forhold til de Evner, Gaver og Anledninger, han har givet os; at der kommer en Tid, naar vi personlig maa aflægge Regnskab,—og, at Gud vil belønne enhver efter og i Forhold til den Troskab med hvilken vi har gjort os Brug af de betroede Talenter.

I vort Vers har vi Resultatet af Herrens egen Undersøgelse. Tjenerens Forhold er tilfredsstillende, Talenter og Anledninger har været benyttet efter Herrens Vilje—og Herren godkjender det offentlig: „Vel, du gode og tro Tjener!"

Det er især tre Ting at merke sig i dette Herrens Ord:

1. Den Karakter, som her skildres;
2. Den Anerkjendelse, Herren giver sin Tjener og
3. Den Løn, han skjenker ham.

Først, den Karakter, som her skildres. Det er Tjeneren, en Guds Tjener. Dette kan alene anvendes paa den kristne; ikke paa den uomvendte Synder, heller ikke paa den formkristne.

At være Guds Tjener indbefatter,

1, at man har forladt Syndens og Satans Tjeneste. Vi kan ikke tjene begge. I vor naturlige Tilstand er vi Syndens Tjenere. Ved Omvendelse til Gud forlader, forsager vi Djevelen og hans Gjerninger; vi ophører at være Syndens og det ondes Slaver, Syndens Aag er brudt og dens Lænker sønderslidt.

Digitized by Google

At være Guds Tjener indbefatter

2. at man har optaget og hengivet sig til Kristi Tjeneste. Kristus indbyder Syndere at komme til sig, at hengive sig til ham og at fremstille sig ham som et levende, helligt og Gud velbehagelig Offer. Med Guds Tjener er dette skeet. Viljen, Hjertet, har hengivet sig til Gud i Lydighed. Ved Troens Helliggjørelse har han stillet sig helt under Kristus og hans Bud og overgivet sig til ham med sin hele Sjel.

At være Guds Tjener indbefatter

3. at Kristus er hans Herre. Ham vil han lyde og det er hans Livs Opgave og Maal at tjene ham. Han søger at lære hans Vilje at kjende for at gjøre den kjendes og vore Evner og Kræfter anvendes. Ingen Dovenskab eller Ligegyldighed bør findes i Herrens Tjeneste. Se, hvorledes den dovne og efterladne Tjener blev straffet i vor Lignelse.

2. Udholdenhed. I Modsætning til Forsagthed og Ustadighed. Den kristne anerkjender Kristus som sin Herre alle Steder og til

Saaledes er i Korthed denne Karakter, som her fremstilles for os.

For det andet: Den Anerkjendelse, Herren giver sin Tjener. „Vel, du gode og tro Tjener, du har" osv. Hvad er det væsentlige ved en god og tro Tjeneste?

Hertil hører:

1. Flid. Tiden maa benyttes, Pligten er-

Afdöde Prof. H. H. Bergsland.

Digitized by Google

alle Tider; i det offentlige, i Hjemmet; i det skjulte—i alle Ting—tjener han Gud med Troskab, i Kjerlighed og Ærefrygt. Til en god og tro Tjeneste hører

3. Glæde og Lyst. I Modsætning til Tvang og Uvillighed. Ikke af Frygt for Døden og Helvede; men af Kjerlighed til Gud skal Herrens Tjener drives. Han tvinges nok—og skal tvinges, *men af Kjerligheden*, „Kristi Kjerlighed";—han glæder sig i at gjøre Guds Vilje, hans Hjerte er i den; han elsker Herren, Mesteren, og han elsker Tjenesten. Til en god og tro Tjeneste hører

4. Hengiven Troskab og Iver. I Modsætning til Formalitet og Ligegyldighed. Han føler og erkjender Guds Fordringer; han sætter sig ind i dem, forener dem med sit eget Liv og gjør dem til sine egne; hans første og bedste Kræfter er overladte Gud; Kristus har altid Forrangen; den hellige Ivers Tid brænder paa hans Hjertes Alter; han er ligesaa tro i de smaa—som i de store Ting. Han hører Jesus til med alt, hvad han er og har—Legem, Sjel, Aand, Tid og Eiendom.

Til en god og tro Tjeneste hører

5. Bestandighed indtil Enden. Han er tro indtil Døden. Han tjener Herren under Sundhed og Sygdom—i Livet—lige indtil Opløsningens Timer.

For det tredie: *Lønnen, som Herren skjenker sin Tjener.* „Jeg vil sætte dig over meget, gak ind til din Herres Glæde". Denne Løn indbefatter tre Ting:

1. Forfremmelse. „Jeg vil sætte dig over meget" eller og „Jeg vil gjøre dig til Herster".

Guds Ord lærer os, at de hellige, Guds troende Børn, skal ophøies; Gud vil herliggjøre dem; han vil kjendes ved dem—og bekjende dem—proklamere dem for al Skabningen som sine; de skal være Konger og Præster for Gud og Lammet til evig Tid. De skal ophøies paa Troner, bære Seiers Palmer og Æres Kroner, som aldrig falmer.—

Til Lønnen hører for det

2. Rigdom. Han skal sættes over „*meget*". Naadens Rigdom er nu hans Del, det evige Livs uransagelige Rigdom; han er Guds Arving og Gud skal være hans usvigelige og evige Del.

3. Herlighed og Glæde. Trængsel og Nød skal for evigt være ophørt—og evig Glæde skal være hans.

Er vi saadanne tro Tjenere? Har vi dette Vidnesbyrd fra Herren—og har vi grundet Haab om denne Naadeløn hos Herren?

Vi glæder os og takker Gud, fordi vi tør anvende denne Skildring af den tro Tjener og hans Løn paa vor afdøde Medarbeider og Lærer. Ved Guds Naade var han frelst fra Synden og fandt Fred i Jesu Tro. Kaldt var han til et stort og herligt Virke i Guds Kirke,—et Virke han elskte; et Virke i hvilket han ofret sig helt. Han var altid villig til at tage den tunge Ende—og bar gjerne *baade sin Del og mere* uden den mindste Knur. —Hans Omgang var altid stille og venlig. Dygtig var han som Lærer og meget afholdt og elsket af sine Elever.

Gud undte ham at faa fortsætte Gjerningen i sit Kald indtil han fik Hjemlov. I Arbeidet stod han indtil Kræfterne aldeles svigtet ham. Ufortrøden holdt han ved indtil hans Herre sagde: *Det er nok!* Den Herre, som kaldte ham til Gjerningen, opholdt og velsignet ham under Gjerningen, har givet ham Lønnen, Gud være lovet!

Ved hans Baare ville vi sige Gud Tak for hvad han gav os, som Samfund og Skole, i den hedengangne; takke for hvad han har været for Guds Sag og for os.

Vi føler Savnet og Tabet, forundret, spørgende og vemodige staar vi ligeoverfor Herrens Førelser. Vi ved imidlertid, at Gud gjør alle Ting i sin Visdom til det bedste for sine Børn og sin Sag. Vi vil derfor bede Gud om Naade til at kunne sige med troende og barnlig Overladthed i Guds Vilje: „Herren gav, Herren tog, og Herrens Navn være lovet!"

Den efterladte Familie, som mere end nogen af os føler og nærmest er berørt af Sorgens Smerter og Savnet, anbefaler vi Gud og hans Naades Ord. Herren, hvis Tjener den hedengangne Ægtefælle og Fader var, han styrke, trøste og hjælpe dem. Han har sagt, at han vil være Enkens Forsvar og de faderløses Fader. Gud give dem

Digitized by Google

at gribe og fastholde denne Herrens Forjættelse—til Trøst og Husvalelse.

Som Fakultet og Skole siger vi vor afdøde Medarbeider og Lærer det sidste Farvel. Fred med hans Støv, velsignet være hans Minde!

* * *

Efter Talen sang Studenterne følgende ved Stud. Eidnes for Anledningen forfattede Sang:

Mel. Kan du glemme Himmelarven

1. Saa kom Bud fra Lysets Lunde
til dig, Broder kjær, paa Jord,
:,: og i Jesus du fik blunde
og er nu ved Herrens Bord. :,·

2. Ofte mørkt i Kedars Hytte
var det, men nu er det lyst;
:,: thi du har nu faaet flytte
til den skjønne Himmelkyst. :,:

3. Dog, hvor tungt i Tabets Stunder
at faa si': Guds Vilje ske.
:,: Hvo kan læge Savnets Vunder,
bringe Vederkvægelse. :,:

4. Her vi gaar og stille sørger,
Herrens Vei vi ei forstaar.
:,: Tanken rolig staar og spørger:
Herre, hvorfor saa det gaar. :,:

5. Hvorfor maatte Hjemmet miste
det, engang Guds Naade gav?
:,: Hvorfor maatte Diet briste,
hvorfor bæres Ven til Grav? :,:

6. Tvivlende vi dog ei grunder,
om Guds Vei er god og vis;
:,: thi vi ved, at Sjelen svinger
hjem og synger Lammets Pris. :,:

7. Freidig var han her i Striden,
rolig og i sidste Nød;
:,: haabefuld han gik til Hvilen,
Gud hengiven i sin Død. :,:

8. Takker Gud for Kraft at stride,
Seershaab i Jesu Tro;
:,: takker for, hvad end vi lide,
naar vi blot faar evig Ro! :,:

9. Glæden for vor Ven hernede
var at lyde Herrens Bud,
:,: og saa altid være rede
at gaa hjem til Livets Gud. :,:

10. Der han vidste at faa være
med de frelste hjemme der
;,: og igjen faa se sin kjære,
som i Vaar drog over der. :,:

11. Herlig Sangens Toner bruser,
fyldt af himmelsk Harmoni,
over Floden hid den suser,
kalder os at stemme i. :,:

12. Saa Farvel da, Broder kjære,
til vi mødes hist ved Strand;
:,: der vi samles for at være
i det skjønne Himmelland. ;,:

13. Farvel, Farvel, Papa kjære;
nu vi staar saa ene her;
:,: men vi skal igjen faa være
hos vor Frelser Jesus kjær. :,:

Foruden denne Sang blev ogsaa en anden af afdødes Yndlingssange sjunget, nemlig: „Vor Gud han er saa fast en Borg". Dr. J. Telleen talte derpaa i det engelske Sprog. Hans Tale gjengives nedenfor i sin Helhed.

Address at the Funeral of
PROF. HANS H. BERGSLAND

Red Wing Seminary
Jan. 25th, 1907.

To commemorate the life and services of a public teacher and instructor who has been conspicuously before the public for a fifth of a century, is a pleasant and useful duty, though accompanied by sadness, because of the loss sustained. For eight years Prof. Bergsland was president of Red Wing Seminary, and for twelve years he filled the chair of Professor of Old Testament Exegesis and Systematic Theology. He was thus ever promoting the highest interests of our School, our Synod, our Church, yea, the wide world. He ever sought the good of the community and society in which he lived and moved. In his death, Red Wing lost one of its foremost citizens. It is this bright side of life and death we now consider, though we mourn and grieve over what to us seems an untimely and irreparable loss.

Digitized by Google

Prof. Bergsland impressed his intelligent, scholarly, and pious thoughts and views upon the faith, doctrine and practice not only upon the Hauge Synod, but upon that larger sphere,—the whole Church at large—of which our Synod is a most important and valuable component part, both in its character as a Synod, being wisely and well founded, as an integral part of the Lutheran Church, on which the sun never sets, and which numbers in all lands one-half of Protestant Christendom, having a membership of 75,000,000. Prof. Bergsland had a beautiful character of firmness mingled with gentle kindness, which caused him to be universally beloved and respected, near and far.

His was a life-long steadfast interest in and labors for the promotion and advancement of Church and School in the very best and most comprehensive sense. And thus he proved his loyalty and patriotism, for the State rests on the four pillars of **Home, School, Church** and **Press.** He knew that the fundamental doctrine of the Gospel, the faith that it implies, and the good works that it requires of each and every believer, demands for its best achievements the undivided heart and singleness of purpose, having for its motto: **"For the Glory of God and for the Good of Man."** To attain this, **organization** and **system** are requisite. He favored their administration in the liberty of the law. He loved the Hauge Synod because of its pious spirit, and deplored any and every move that threatened the loss of that spirit. Yet he was not a bigot. When he appeared as a controversialist, it was a fight for the love of peace. He had a large and kindly sympathy **with** and respect **for** all Church bodies and schools that had the true faith. In his lifelong work, the trained powers of his intellect, and his unceasing activity, impelled often by mere indomitable will, came to the service of the kindliest sympathies and noblest aspirations of his true soul in all the diverse aspects and shifting attitudes of Church-work, just as his deep religious character gave, reciprocally, to the school and to teaching, the illumination of truth, justice and honor. His students, during all the past twenty years, have almost worshipped him, and, last of all would have him taken away, could they have had their say He was their friend. He did so much for them, and did it so well. Indeed he worked himself for the good of others. He worked when he should have rested. He worked when his powers cried aloud for rest. But he did not heed the cry. He only heard the call of duty: **"To the Work! To the Work!"** At every roll call he nobly responded "Here!" He practically died at his post of duty. He would, no doubt, **literally** have died there, had not the physician peremptorially sent him to bed, where the jaded powers succumbed to sleep, and thus he **literally** fell asleep to awaken refreshed on the shores of eternity, in heaven—**God's rest.**

In Prof. Bergsland's well-stocked and well-disciplined mind seemed to be unlimited and well-ordered stores of amiable knowledge, ever ready to be drawn from well-filled supplies. He possessed the rare faculty of quickly co-ordinating and arranging in logical order the facts with which he had to deal and apply to them the principles which related to them. He was ever and always, up to the very last, the diligent student, the searching scholar, who ransacked ever for hidden truths. He ever reached conclusions that he almost never found cause to change, but if he did, he was open, frank and honest about it, and faced it like a man, in open confession.

Surely the intellectual tree that bore such fruits—so many and so good—must have been of the sturdiest kind, the true **Norse,** with branches wide and strong, its roots grounded in the deepest and purest soil of religious, moral and intellectual character of the finest cast and most splendid calibre. His courage was ever equal to his convictions. Neither menace nor calumny, neither flattery nor self-interest, neither friend nor foe, neither loss nor gain, nothing could swerve or stop him from walking in the path of rectitude. And here the true and pure light fell for him, illuminating his way, in answer to his constant prayer, **"Light, Lord! More light! Say, 'Let there be light!' And there will be light!"** Thus, he did a great and varied work, highly useful and beneficial. He was ever growing in his person and in his work, proving a tower of strength. Idle minds of doc-

Digitized by Google

trine, or tempests of passion, or quicksands of self-interest, or quagmires of revenge, did not affect him. He was above low and sordid motives, basking in the sunshine of the love of God. His personal as well as his domestic life, his church as well as his official relations, were above reproach, pure and self-contained. His manners were courteous, calm, self-possessed, and pleasant, though he could give way to proper, open manifestations of feelings of righteous indignation.

Such was the life, such the character, such the work of Prof. Bergsland. It is the aggregate of individuals that makes a family, a school, a church, a state, a country, a world. It is the character of each separate life-utterance that makes the personality. It is the sum total of the character of each separate individual that makes up the quality and tone of the mass. The life and conduct of the humblest as well as of the highest, is an inseparable and equal element in the great sum of human affairs.

Prof. Hans Hanson Bergsland was born Jan. 23rd, 1858, in Fillmore county, Minnesota, where his boyhood was spent. He came to Red Wing Seminary the year it opened its doors for the first time to welcome students, and may thus be said to be as student and teacher in this his Alma Mater of the same age, with this his well beloved mother. Here he spent six years, graduating from both the Collegiate and the Seminary departments. He then went abroad visiting Norway, and at Christiania took the two years' course of Theological training. In 1887 he was called by the Hauge Synod as teacher in the Red Wing Seminary. Two years later, in 1889, he was called as President, which position he held until 1897, and from that time has filled most acceptably the chair which he retained till his death, dying in the harness.

But we cannot pass by Mrs. Bergsland on this memorable occasion. No one but God knows how much a good man owes to a good wife. A professor's, and especially a president's, like a pastor's house, must be the seat of a most generous and unbounded hospitality, unostentatious withal. An accomplished and gracious lady is such a help to a public man, who renders service in the school, the Church, or the State. And what sympathies do not such a worthy couple bestow on the humble, the poor, not least the poor student, often sorrowful and homesick. To such, sympathies and assistance were always extended with Christian gentleness and cordiality. Such good deeds are beacon lights in a dark, troubled world, where so many human beings are storm-tossed.

Prof. Bergsland was married December 28th, 1887, to Miss Anna L. Thompson, of Fillmore Co., Minnesota. She is now left to mourn her loss, yet thanking God for the good, kind and loving husband she did have. To her are left six children, three sons and three daughters, who mourn the loss of a wise father. Without a doubt, they can not fully realize the extent of their loss now. But all have the promises of God who says: **"I, Jehovah, the mighty God, the Almighty, will be a Father of the fatherless, and a judge of the widow."**

Though my acquaintance with Prof. Bergsland was but recent and of short duration, I can say, without disparagement of others, that on every side of his character and behavior, as far as I could discern, he came near the perfect type of a Christian and a gentleman. This is saying much, very much, for this world has only seen one perfect Man, and no perfect woman. The Man was the God-Man, Jesus Christ, there is none else perfect, absolutely perfect, save Jesus only.

His fine intellect remained unclouded until he fell asleep, to awake no more on earth. His peaceful death occurred Saturday, January 19th, 1907, at 10:30 p. m.

He loved the Word of God, and prayer. I recall seeing him at a midweek service not infrequently sitting and drinking of the water of life. His pale intellectual face was then lit up, as that of Stephen of old, who saw heaven opened, and Jesus standing on the right hand of God.

He had favorite portions of Holy Writ and sacred song. He said to me once: "I love that hymn which you so often sing:

My hope is built on nothing less
Than Jesus' blood and righteousness:
I dare not trust the sweetest frame,
But wholly lean on Jesus' name.

Digitized by Google

On Christ, the solid Rock, I stand,
All other ground is sinking sand.

When darkness veils His lovely face,
I rest on His unchanging grace;
In every high and stormy gale,
My anchor holds within the vale.
On Christ, the solid Rock, I stand,
All other ground is sinking sand.

His oath, His covenant and blood
Support me in the sinking flood;
When every earthly prop gives way
He, then, is all my hope and stay
On Christ, the solid Rock, I stand,
All other ground is sinking sand.

When I shall launch to worlds unseen,
Oh, may I then be found in Him!
Dressed in His righteousness alone,
Faultless to stand before the throne.
On Christ, the solid Rock, I stand,
All other ground is sinking sand.

Thus, another tribute is paid by science and learning to the cross on Calvary. Yes, when all else gives way; when all others leave or are forgotten, Jesus remains. Prof. Bergsland was a Christian, a pronounced Christian. To be found in Jesus, resting on The Rock of Ages, that was to him all in all.

His splendid career, and the grateful tribute you bestow to his memory, in serving the School and the Synod so long, so wisely and so well, will be continual inspirations to better lives, higher purposes, a warmer zeal, a fuller consecration, more earnest efforts in and for our beloved School and our dear Synod, yea, the great wide world, in winning many, the many, for Jesus, making them wise unto salvation. Thus will be achieved the most splendid victories, when true intelligence and consecrated learning prevail more and more, until all our land, and all lands; all our people, and all peoples, shall be made wise unto salvation. Then shall all our ways be ways of pleasantness, and all our paths be peace. Then will we say with one of earth's brightest intellects, possessing most consummate learning, all aglow with holy zeal for the cause of the most stupendous learning ever launched forth in this world, "I wish to know nothing (so much), save Christ and Him crucified. For me to live is Christ, to die is gain. If I live, I live in the Lord; if I die, I die in the Lord: whether I live or die, I am the Lord's."

And now, may the God of Peace, who brought again from the dead our Lord Jesus Christ, the great Shepherd of the sheep, through the blood of the everlasting covenant, make you perfect in every good work, to do His will, working in you that which is well pleasing in His sight, through Jesus Christ, to whom be glory for ever and ever. **Amen.**

* * *

Miss Gibson, Seminariets Lærerinde i Musik sang derpaa „Rock of Ages", en Sang, afdøde holdt særdeles meget af.

Den samlede Skole og talrige Sørgegjæster gik derpaa forbi Baaren for at se for sidste Gang paa den kjære Lærer paa dette Sted.

Baaren bragtes atter tilbage til Sørgehuset, hvorfra Begravelsen fandt Sted Kl. 12:30. Pastor J. L. Lassesen forrettede her. Han læste den 23de Salme og ledede i Bøn.

Fra Sørgehuset fortsattes til Kirken, hvor Sørgegudstjenesten var berammet til Kl. 1.30 P. M. Fra Sørgehuset til Kirken og fra Kirken til Graven marserede Skolens samtlige Studenter, ca 160, foran Baaren.

(Fortsættes.)

En Dame iagttog en Pottemager ved sit Arbeide, og saa, hvorledes den ene Fod stadig dreiede det hastigt løbende Hjul, medens den anden roligt hvilede paa Jorden.

„Hvor Deres Fod maa være træt," sa hun i en deltagende Tone.

Manden saa op og sa: „Nei, Frue, den Fod, der arbeider, er ikke træt, men den Fod, der staar stille."

Det er ikke de Mennesker, der arbeider, der er trætte af Livet, men de, som er for stolte eller for dovne til at bestille noget. Mange er sygelig utilfredse og hvileløse, medens de Mennesker, der maa fortjene sit daglige Brød er tilfredse og lykkelige. „Hvo der arbeider, ham er Søvnen sød, hvadenten han æder lidet eller meget" (Præd. 5, 11), og den flittige Arbeider har ofte Sundhed og Velsignelse, som den uvirksomme Lediggjænger ikke kjender til.

Digitized by Google

Indremisſionen.

Et Aar er atter henrundet i den ſtore Evighed og et nyt er allerede oprundet. Hvad det forgangne Aar har baaret i ſit Skjød, det ved Folket om; men hvad det nye bringer, er for os Mennesker ſkjult, kun et ved Guds Folk og det er: Gud ved det. Hvad han i Naade paalægger os, det vil vi i god Tro modtage. „Din Vilje ſke." Med Henſyn til det henrundne Aar og Guds mange Gaver til Menneſkene og da ſærlig til os herude paa Miſſionsmarken i det ſtormende og kolde Nordveſten, er flere end vi begriber. Gud være derfor evig Tak i Jeſu Navn Han den ſtore Gud har velſignet alt de Strøv, ſom ſaa mange, mange Folk har havt for at faa ſig et Hjem for ſig og ſine.

Han den ſtore Gud har bevæget Hjerterne i de ældre Søſtermenigheder til at udrække en ſtærk hjælpende Haand til de fattige og trængende Nybygger ogſaa herude. For det takker vi Gud og de kjære Givere. Saaledes er vi ſkyldig til igjennem „Budbæreren" at bringe en offentlig Tak til alle dem, ſom Gud ſærlig har anviſt dette Kald ſine Gaver. Særlig kan nævnes: Paſtor Chr. O. Brohaugh, St. Paul. Han og hans Menighedsfolk gjorde et velſignet Arbeide, ſom længe vil ihukommes herude, ligeſaa Paſt. Weſtphal, Peterſon, Minn.

Det er ſtort bare at tænke over, hvad den kjere Broder og Huſtru og deres Menighedsfolk har gjort for os. Men Gud ſkal nok belønne eder alle. Saa vil vi heller ikke forglemme Paſtorerne J. J. Lee og J. S. Halvorſon og hjertelig takke dem for de velſignede Gaver til de fattige.

Ved Siden heraf er der en "ubenævnt", ſom ſender. Og, Hovedſummen paa alt, eller Hovedindholdet af al Velvilje er da denne: Glædelig Jul! Velſignet Nytaar!

Der blev altſaa Jul og Nytaarsgaver.

En fattig Enke ſkrev til mig omtrent følgende: „Sneen og Stormen kom. Havde hjulpet min Søn med hvad jeg havde. Tænkte paa Julen i det gamle Land, i de forgangne Aar og nu i et lidet „Shanty" uden engang at have Smør paa Brødet. Saa begyndte jeg da at gjøre et par „Slippers" for at faa et Pund Smør til Jul. Juleaften kom min Søn fra Byen—et Brev til Jul? Og en „Check" fra „troende" til en „troende Søſter". „Julegave fra min Gud, ja, lovet være hans Navn". Saadan var Enden paa det gamle Aar for mange fattiges Vedkommende. Er det ikke ſtort? Saadant drager mere end mange Predikener. En fattig Sjel blir ſaa rar og rørt ved ſlige Ting. Og, naar vi ſaa tager Henſyn til Guds mangfoldige Naadegaver til den hele Menneſkeſlægt nedigjennem alle Tider og da ſærlig enhver for ſig—da blir Gud ſtor og vi ſaa uendelig ſmaa.

Men naar Tanken paa det nye Aar og dets mange Forekomſter, ſom bæres i dets Skjød, da trøſter vi os med hvad vi i det ſvundne Aar har erfaret af Herren, og med Israels Sanger nynner vi freidig den gamle kjendte Sang: „Min Sjel lov Herren og glem ikke alle hans Velgjerninger."

Nu, hvad angaar Situationen i det hele og ſtore ſaa tror jeg at Folket i Heletaget kan klare ſig. Men det blir heller ikke mere for ret mange. Vinteren er frygtelig ſtyg herude. Mange har allerede ſkamfroſſet ſig. Her er omtrent ſaamegen Sne, ſom det var rundt i Redriverdalen Vinteren i 1897.

Veiene er ufremkommelige og Sneen er lig Aſke; den fyger, ſom om en er i en ſtor Aſkehaug. Huf, det er rent fælt. En Slags Livsforſikring for Preſtenæſer vilde komme vel med herude.

Aa ja, mange Ting vil nok komme vel med. Det eneſte bedſte er, at Guds Rige ſaar komme til os, da er der til dette lagt herlige og ſtore Ting. For dette og til dette har Samfundet og Gud kaldt os. Gudsriget ſom Maal er alt Miſſionsarbeide. Naar dette Maal er naaet—indgaar vi til Evighedens nye Aar. Eders i Gud

Carl Winther.

Det er en udmærket Prediken, ſom gaar over Hovedet paa os ſelv og træffer en eller anden Perſon bagom os paa et ſaart Punkt.

Digitized by Google

Nogle Ord om min Juleferie.

Julen kom ogsaa iaar med Ferie for os Skolegutter. Godt at faa lægge bort Bøgerne for en liden Tid. Iveien bar det da med os, saa mange som kunde komme afsted. Men hvor skulde jeg reise? Der var flere Steder at vælge imellem, men til Stoughton bar det alligevel. Sammen med en af mine Venner, som er min Klasfekammerat, befandt vi os ombord og afsted bar det til Stoughton, Wis. Ja Stoughton er et kjert Sted for os begge. Der er min Ven Past. J. A. Johansen, som Herren maatte sende helt hjem til Norge forat vinde min Sjel for Herren. Han sendte mig Billet, saa jeg kom til Amerika. Han tilligemed Past. Simonson fik mig til Skolen i Red Wing. Saa er Vor Frelsers Menighed i Stoughton mit første aandelige Hjem, og der har jeg mine nærpaarørende. Der i Vor Frelsers Menighed er min Kammerat S Salvesen født paany af Ordet. At se det Arbeide som Gud igjennem Past. J. A. Johansen har udført der, da maa en sige, at af Herren er det skeet og det er underligt for vore Øine. Kun fire Aar gammel er Menigheden, og den er næst den største Menighed i Stoughton. Vi ihukommer, at Johansen begyndte der med alt nyt, og ikke har han staaet alene der. Den forenede Kirke har sikkert en af sine stærkeste Mænd der, om ikke den stærkeste. Den norske Synode har den dygtige Past. Stub, Søn af Prof. Stub. Men det er, som en sa i Stoughton, at inden mellem disse har Johansen arbeidet frem en saa stor Menighed. Der indtages ikke i Menigheden Rub og Stub, nei der maa sorteres, handles med Forsigtighed. Den er ikke en død Menighed, men det er sikkert en levende Menighed. Derom har enhver forsikret sig som har været der. Der arbeides kraftig med Guds Ord. Kræfterne er baade mange og ordentlige. Ungdomsforeningen er heller ikke en død Gren, men er en Forening af mange unge troende. Kommer du ned paa deres Møder, kan du fornemme Aandens Kraft. En stor vakker Kirke var bygget sidste Aar, kostende $20,000. Den blev indviet af vor Formand i Hauges Synode. Kvindeforeningen underholder en indfødt Ældste i vor Mission i Kina. Om Past. Johansen vil jeg kun sige, at den som kjender Arbeidet udført der, kan se hvad Slags Arbeider han er. En varm, ildfuld Predikant. Hans Tilhørere faar hvad Presten selv lever af—det levende Manna. Det var mig en Glæde at være i Stoughton. Vi to Skolegutter var som Barn til alle i Menigheden. Alle kappedes om at gjøre os vel. Tak for alt.

Dette er i al Korthed et lidet Vidnesbyrd om hvorledes det er med og i Vor Frelsers Menighed, Stoughton, Wis.

Troede det vilde glæde mange af Vennerne at høre hvorledes det er. Jeg er nu igjen ved Skolen. Maa Gud velsigne os alle for sit Navns Skyld.

Olof Hansen.

Arbeidet iblandt de unge för Konfirmationen.

(Past. Edw. Johnson Sioux City, Ia.)

Tekst 2 Tim. 3: 15—16. 5 Mosеb. 6: 4—9 11: 18—19.

Der er intet, som ligger os nærmere end Opdragelsen af vore Børn. Hvad kan vi gjøre for dem? Hvorledes bør vi opdrage dem? Det bedste Svar, som vi kan give, er, at vi bør opdrage dem saa som vor himmelske Fader opdrog sin Søn i Nazaret. Som Menneske blev Kristus opdraget efter den guddommelige Lov i 5 Mosеb. 11: 19. Hjemmet i Nazaret var i alle Dele menneskeligt. Der var Moder, Fader og Søskende. Det var et ægte kristeligt Hjem. Josef og Marie ransagede Skrifterne, og de bad for og med sine smaa. De var lydige mod Guds Lov i deres Opdragergjerning. Vi tvivler vel ikke paa, at Marie fortalte sine Børn om David, om Samuel, og om Josef. Mon Jesubarnet ikke havde mange Gange hørt Moderen fortælle om Engelen Gabriel, om Betlehem, om Hyrderne paa Marken, og om Flugten til Ægypten? Jo, Forældrene i Hjemmet i Nazareth underviste sine Børn i den hellige Skrift. De var fattige og Børnene maatte tidlig lære at arbeide. Traditionen fortæller

Digitized by Google

os om Marias Brønd i Nazaret hvor Jesu Barnet hentede Vand for Huset.

De smaa som vi trykker til vort Bryst er en Sammensætning af umaalelige Muligheder. Opdragergjerningen har til Maal at udfolde disse efter Guds Plan og Vilje. De første fem, seks Aar er dette overladt næsten udelukkende til Forældrene. Den første Handling i Barnets kristelige Opdragelse er Daaben, Gjenfødelsens Bad. Det bliver et Tempel for den levende Gud. Som saadanne bliver det Herrens smaa vi skal opdrage.

Hjemmet i hvilket Børnene opdrages er forskjellige. Lykkelige er de smaa som har et kristeligt Hjem. Et udmerket Eksempel paa et saadant Hjem har vi i Timoteus Barndomshjem. Hans Moder Eunice og hans Bestemoder Lois var fromme Kvinder. Naar Paulus skriver det andet Brev til Timoteus formaner han ham til at holde fast ved det, som han har lært fra Barndommen af.

Men bliv du i det, som du har lært og som dig er betroet, efterdi du ved, af hvem du har lært, og efterdi du fra Barndommen af kjender den hellige Skrift, som kan gjøre dig vis til Salighed ved Troen paa Kristus Jesus. 2 Tim. 3: 14—15.

Der var uden Tvivl flittig Omgang med Gud baade med Bøn og Guds Ords Betragtning. Timoteus havde saaledes en tidlig Fornemmelse af Guds Nærværelse til at beskytte og opholde Børnene, ogsaa Fornemmelse af hans Had til Synd og den Straf som følger med. Under saadanne Omgivelser burde Barnet udvikles til en sand kristen i modnere Aar. Ikke alle kristne Forældre har den Glæde at se saadan Frugt af sin Opdragergjerning, og dog maa vi vente mest af saadan kristelig Opdragelse.

En hel Del af vore døbte Børn bliver opdraget i et semi-kristeligt Hjem. Strengt taget er der intet saadant som halv Kristendom i Guds Øine, thi enten er man kristen eller ikke kristen. Men Omstændigheder berettiger det Udtryk. I disse Hjem har man Bibel men den benyttes kun nu og da. De lærer maaske sine Børn Bordbøn og Aftenbøn men beder aldrig for og med de smaa. Barnets tidlige kristelige Opdragelse forsømmes. Det hører aldrig, at det er døbt og ved intet om dets Forhold til Gud. Naar det endelig begynder paa Religionsskole har det intet kristeligt Grundlag.

Hertil kommer det aabenbare ugudelige Hjem. Her er ogsaa døbte. Her er maaske ingen Bibel. Aldrig gaar Forældrene i Kirken. Det første Barnet hører er Fiendskab imod Guds Folk, maaske Trætte, Eder og Forbandelse, Drukkenskab og deslige. Her er Opdragelsen hedensk.

Ifra disse forskjellige Hjem samler vi Børnene i Søndags- og Hverdagsskolen. Opdragelsen hjemme bliver den samme, men Indflydelse udenfra kommer til. Skolen er for at hjælpe Forældrene i Opdragelsen, ikke for at tage det Ansvar fra dem. Her et Ord om den offentlige Skole. Mange har lidet tilovers for den og dog besøger vore Børn netop disse Skoler. De øver en meget sterk Indflydelse over dem. Den er udelukkende verdslig og giver Børnene et verdsligt Syn paa Livet. Men tiltrods for alt, saa faar Børnene megen nyttig Kundskab som kan godt anvendes. Hertillands kommer disse Skoler til at spille en stor Rolle i Opdragelsen. Da vore Børn maa gaa paa disse, hvorfor skal vi saa øve Indflydelse imod dem. Hvorfor ikke, paa lokale Steder hvor vor Indflydelse kan gjøre sig gjeldende, tage Haand i Hanke for at forbedre den offentlige Skole? Hvorfor ikke sætte vore egne Mænd ind i Bestyrelsen og sætte vore egne ind som Lærere?

Vort Forhold til den offentlige Skole gjør Søndags- og den kristelige Hverdagsskole saa meget mere nødvendig.

Barnets tidlige religiøse Opdragelse udenfor Hjemmet beror paa disse. De bedste Lærere vi kan faa er ikke for gode her. Det bør være Mænd og Kvinder efter Guds eget Hjerte, som har Sjelens Velfærd for Øie. De skal være med at drage de vildfarende til Kristus og røgte Herrens egne smaa. Der bør være Samarbeide mellem Forældre og Lærere. Det er meget uheldigt naar de arbeider imod hverandre og bliver ofteſt til Børnenes Skade. Har Læreren i Kjærlighed og Retfærdighed øvet nødvendig Tugt,

Digitized by Google

bør Børnene aldrig faa Medhold hjemme. Jeg kjender en Moder som har i flere Aar gjort det til sin Opgave altid at tage Lærerens Part eller tie stille, og det har virket godt. Forældres Samarbeide med Lærere og Lærere med Forældre bærer Velsignelsens rige Frugter. Søndagsskolen bør særlig nævnes. Leslie Shaw har nylig erklæret at Søndagsskolen er Amerikas største Institution. I Hauges Synode alene er der 5000 Børn i Søndagsskolen. Og saa er der 102 Menigheder som ingen Søndagsskole har.

Alt muligt burde gjøres for at forbedre Søndagsskolen. Der mangler ofte baade Orden og System.

Børn af forskjellig Alder og forskjellige Bøger i samme Klasse, som har ilt Følge at man underviser et Barn ad Gangen. Naar en Time deles mellem seks, syv Børn bliver det lidet for den enkelte. I Tilfælde af Nybegyndere optages ofte hele Tiden med at lære dem til at læse, saa faar de jo intet høre om Hyrden, Jesus. I Søndagsskolen er det det fornemste at give dem Livsens Brød. Bibelske Billeder og bibelske Fortællinger kan vel anvendes naar de mindste undervises. I Undervisningen af større Børn i Søndagsskolen er Katekismen, Forklaringen og Bibelhistorien det bedste System som kan bruges. Hverken lutherske eller International Lesson Leaves kan tage deres Plads. En Del reformerte Samfund som har engang afskaffet den kateketiske Undervisningsmaade vil nu indføre den igjen.

I Konfirmationsklassen faar Børnene videre kristelig Opdragelse. Konfirmationsforberedelsens Tid er en overmaade vanskelig og betydningsfuld Tid. Af rigtig mange holdes den Anskuelse, at det er umuligt for Børn i Konfirmationsalderen at være kristne. Ja, man mener at det er selvsagt, at alle Børn ved denne Alder maa gaa paa vildfarende Veie. Erfaringen har lært os, at mange gaar bort paa Syndens brede Vei, men vi bør tro Guds Ord bedre end vor Erfaring. Undervis den unge om den Vei, han skal vandre! Ogsaa naar han bliver gammel, skal han ikke vige fra den. Ordsp. 22; 6. Den Anskuelse, at vi ikke kan vente andet end at alle Børn ved Konfirmationsalderen maa saa "wild oats", bør ikke svække Arbeide og Forbøn for at vore Børn kan være kristne fra Ungdommen af. Under Konfirmationsforberedelsen trænges der megen Visdom baade af Præst, Forældre og Menighed. Vi bør slutte os sammen om Børnene i fælles Bøn, vi bør støtte hverandre i denne Gjerning for Børnenes Frelse. Intet er for meget, og intet for godt for dem. Vi bør arbeide i Haab om det skal bære Frugt, endog naar det synes umuligt. Undervisningen bør have Tid. At forhaste den er til Skade. Forældre, som for Skams Skyld vil, at deres Barn skal konfirmeres med de andre Børn, naar det burde gaa et Aar til, graver Barnets aandelige Grav. Vi kan ikke vie formegen Tid til vore Børns Frelse.

Venlig Skrivelse

Vi er nu traadt ind i et nyt Aar. Det gamle er gaaet hen, enten det er vel eller ilde benyttet af den enkelte iblandt os.

Jeg vil da ønske den nye Redaktør velkommen til det Arbeide, som er ham paalagt. Maatte Guds Helligaand faa være hans Lys og Talsmand, at „Budbæreren" ogsaa dette Aar maa bringe Lys og Trøst til de mange Hjem, som den gjæster. Naar min Tanke farer ud over disse store Vidder og tænker paa de tusinder af fredløse Mennesker, da føler jeg en liden Smule af, hvad Frelseren følte, da han sagde: Mig ynkes inderlig over Folket; thi de er som Faar der ikke have Hyrde. Jeg føler varmt for dette Folk og især vor egen Nation, og jeg tænker de fleste af os føler, at vi er i et fremmed Land og maa ofte lide meget ondt under Savn og Længsel og de fleste kjender ikke Jesus, Synderes Ven og Frelser og har intet Haab for Evigheden, ikke det glade Haab, at naar dette kummerfulde Liv er tilende, skal jeg hjem til mit rette Fædreland og glemme al Jordens Besvær. Det er da mit inderlige Ønske at kunde overtale

Digitized by Google

enhver til at begynde nu at søge Herren Jesus, han har Lægedom for alle Syndesaar, Fred for de fredløse. Brød for de hungrige, Vand for de tørstige; han er sendt os af Gud til vor Frelser fra Død og Helvede, fra Synden og Satans Magt, han vil være vor Trøst og vor Hjelp, vort Lys og Veileder i alle Livets Tilstikkelser, om vi bare vil vende os til ham og give ham vort Hjerte og sige Synden og Verden Farvel, det synes jeg vi alle burde gjøre. Det er intet at vinde i Verden og Synden, det er bare Tomhed, Anger og Uro, ja ofte Sorg og Fortræd, bare en Higen, som aldrig blir tilfredsstillet. Du græder ofte og ved ikke hvorfor; og gid du vilde gaa til Jesus idag, han staar for dit Hjertes Dør, lær at kjende ham, han er den skjønneste, som nogen Gang har betraadt denne Jord; hvor herlig stod han ikke frem paa Støvet, saa kjærlighedsfuld, saa mild og sagtmodig, saa opofrende; hvilket bedre Væsen kan man ønske sig at gaa til og fortælle al sin Nød. Jeg for min Del kunde ikke leve, om jeg ikke havde Tro paa Jesus, tro at han er mig nær, at han er min Frelser og have Haab om at møde ham bag Død og Grav og være hos ham i Evighed. Dette Haab letter al min Møie og Kummer og gjør mig ofte saa glad, at jeg kan ikke udsige det med Ord.

Ja, det er mange, som indrømmer at det var det bedste at bli en kristen, men de ved ikke, hvorledes det skal gaa til siger de og saa opsætter de det Aar efter Aar; men kjære, opsæt ikke et Minut, men naar du er mindet af Aanden vær lydig og forsøg paa Herrens Ord og gaa lige til Jesus og tal med ham om den Sag. Det er med ham vi have at gjøre og læg Merke til, hvad han siger dig, tro hans Ord og du skal bli oplyst og finde Fred for din Sjel.

Dersom I høre og lyde saa skulle I arve Landets Gode og I, som er paa Veien til Salighedens Land staa sammen i Enighed, Kjærlighed og Arbeide for Herrens Sag. Lad os ofre, hvad vi har af aandelige og legemlige Gaver, forat Herrens Sag maa gaa frem i Verden og mange kunde frelses. Det er meget at gjøre, thi Satan sig til Strid bereder og vil bruge al sin Magt, Op enhver drager Sverd, Fienden trodser Herrens Hær.

Mrs. Hansen,
Grafton, N. Dak.

Lidt om Bönnen:

Jeg har holdt „Budbæreren" nu i en længere Tid og derigjennem faaet mange gode Raad, Veiledning og Opmuntring, og hvor Bønnen ofte er blevet nævnt, denne herlige Anledning som vi har til at komme til vor kjærlige, almægtige Gud og Fader, tale enfoldigt med ham af vort ganske Hjerte og med en alvorlig Længsel at søge noget hos ham. Vi faar bede om aandelige saa vel som timelige Gaver og Goder. Men jeg tror at naar det angaar timelige Gaver, saa bør vi have saa megen Erkjendelse af vor egen Forbærvelse og Kortsynthed og saa megen Tillid til vor alvise og barmhjertige Gud, at vi kan sige: Herre, om du vil, om du ser det er gavnligt, da opfyld min Bøn. Men ved nærmere at betragte og ligeledes at komme i Samtale med Folk, saa er der en Del, som ikke er enige i dette. De siger, at der er ikke noget saadant Paabud i Bibelen og for det andet saa har Folket mere Visdom og Forstand nu for Tiden, saa at bede paa Vilkaar behøves ikke.

Jeg synes ved at læse i Bibelen fra Begyndelsen til Enden, saa er det den Formaning: gjør Guds Vilje, saa er du lykkelig baade for Tid og Evighed, og ligeledes at Menneskets vil saa nødigt gjøre efter Formaningen.

Der nævnes flere Steder i Bibelen Bønner, Herre om du vil eller lignende. Ja selv Jesus i Getsemane sluttede sin Bøn med de Ord: Dog ske ikke min men din Vilje, og hvis det ikke er skrevet for os Mennesker, hvem da? Og i den Bøn som Jesus lærte sine Disiple staar ogsaa de Ord: Ske din Vilje

Digitized by Google

som i Himmelen saa og paa Jorden. Og den anden Grund som benævnes med den store Visdom og Kundskab nu i Tiden er saa ligt de ugudelige, som vi kan læse om i Visdoms Bog 5 Kapitel. Og Erfaringen lærer os det samme.

Hvor ofte hører vi ikke for Eksempel Forældre, som da deres Barn var sygt bad indstændigt, at Gud ikke maatte tage deres Barn fra dem, men nu gaar de med et knust Hjerte fordi deres Barn er bleven en Syndens Slave og Djevelens Tjener til at forføre andre med.

Ja hvad har det ene Menneske at tilbyde det andet end Forsængelighed, Bedrag og Forførelse. Jeg har været i flere Sygebesøg og nogle af dem har begjeret, at vi skulde bede indstændigt Gud om at forlænge deres Levetid, men jeg har ikke kunnet være med paa dette, men har bedet Gud om Helbredelse for de syge og om andre Ting, men forsøger altid at være fornøiet med Guds Vilje og Tilskikkelse og jeg har ogsaa faaet en Forvisning i min Sjel, at ogsaa min Vilje skulde ske og siden Stadfæstelse ved at se og modtage.

Tilslut vil jeg nævne nogle Spørgsmaal og Svar udaf vor kjere Pontoppidans Forklaring. Sp. 432. Hvem skal man bede til? Alene til Gud, som ene kan opfylde vor Begjering. Sp. 433. Hvorpaa skal vi grunde vor Bøn? Paa Jesu Fortjeneste og Forbøn hos Faderen. Joh. 16, 23. Sp. 438. Hvem lærer os at bede rettelig? Den Helligaand, som derfor kaldes Bønnens Aand. Sp. 441. Hvorom skal vi bede? Ei alene om timelige Gaver, hvorved skal sættes dette Vilkaar? Herre om du vil, men fornemmelig om de aandelige Gaver. Math. 26, 39. Math. 6, 33.

O. P. Asheim.

Vor Tids Menigheder gjør ikke mer end passe meget for at lindre Nød, aftørre Taarer, klæde de fillede og mætte de hungrige. Det er ikke meget Skik og Brug i Menighederne at besøge Enker og faderløse i deres Trængsel og ta sig af gamle fattige Stakler. Nei, Barmhjertighedsarbeidet overlader man i Almindelighed til „Verden" og det verdslige Fattigvæsen. Det maa vel saa være; men det er ikke efter min Kogebog!

Herrens Disipelinder.

Det nye Testamente omtaler, at blandt dem, som fulgte den Herre Jesus paa hans Vandringer, befandt sig ogsaa mange Kvinder, der overalt bistod ham som tjenende Veninder, sørgede for hans Føde, Helbred og Bekvemmelighed og tillige med sin Eiendom bidrog til Bestridelsen af de daglige Livsfornødenheder. Dette var saa meget mindre anstødeligt, som det var almindeligt, at ældre Kvinder, især Enker, fulgte Lærerne og sørgede for deres Underhold.

Blandt disse Kvinder nævner Skriften Maria Magdalena, Johanna, Kuzas Hustru, Maria, Moder til Jakobus og Josef, Salome, Zebedæi Sønners Moder, og Susanne. Hvad den jordiske Stilling angik, var Johanna den fornemste iblandt disse Kvinder, idet hendes Mand var en Embedsmand ved Herodes Antipas's Hof. Hun synes at have fulgt Herren af Taknemmelighed for Helbredelsen af en svar Sygdom. Da hun ikke uden sin Mands Tilladelse havde kunnet ledsage den Herre Jesus, saa maa Kuza selv have været en Herrens Disipel og givet sit Bifald til de Tjenester, hun beviste ham.

Maria var Hustru til Kleofas eller Alfæus og Moder til Jakobus den yngre, der i det nye Testamente regnes blandt Herrens Brødre.

Under Jesu Liv paa Jorden var han endnu vantro, men efter Herrens Opstandelse, og efterat den opstandne selv havde aabenbaret sig for ham, sluttede han sig til de tro Disiples Skare og indtog iblandt dem en fremragende Stilling.

Salome var en Søster af Jesu Moder og gift med Zebedæus, en galilæisk Fisker. Deres Sønner var Jakobus den ældre og Johannes, Evangelisten, der altsaa, menneskelig talt, var Søskendebørn af Herren.

Om Susanne ved vi intet nærmere. Men det ved vi om alle disse Kvinder, at de ikke skyede med den største Selvfornegtelse og Selvopreelse at dele endog Herrens bitreste Lidelsesdage, at de fulgte ham paa Veien til Golgata, stod omkring hans Kors og, ligegyldige for den trodsige, truende Verdens

Digitized by Google

Foragt, Haan og Forfølgelse, opfyldte den sidste Kjerlighedstjeneste mod den elskede Mesters livløse Legeme. Vi ved ogsaa, at de var de første, som fik skue hans Herligheds Aabenbarelse, først fik skue den opstandne Frelser. Her ser vi, hvorledes Kjerligheden til Herren, naar den engang er fremvokset af Troen paa hans evige Guddom, driver selv de enfoldigste og mest forsagte Sjele til en skjøn, modig, selvfornegtende Bekjendelse af Guds enbaarne Søn for Verdens Øine og Øren.

Og dette Menneskehjerte, som saa ofte bortødsler sin varmeste Kjerlighed paa det forfængelige, som i sin Letsindighed og Flygtighed saa let fængsles, ja, med alle sine Kræfter opsluges af Sanselighedens og Verdenslivets bedragerske Skinbilleder, saa egenfindig hænger sig fast ved sine Skjødesynder og i sin trodsige Egenvilje saa hurtig glemmer det trofaste Faderhjerte i Himmelen,— dette arme Hjerte har blot en eneste Vei, hvorpaa det isandhed kan blive lykkeligt og kan vandre i Herrens Efterfølgelse, nemlig ved helt og holdent at overgive sig til den Herre Jesus, som er Gud og Faderens rette Billede, er den evige Kjerlighed selv.

Nu har vi visselig ikke Herren i synlig Maade mere iblandt os, men vi har hans guddommelige Billede paa Bibelens hellige Blade.

Herrens Disipelinder vidste og følte dybt, at intet Menneske kunde lægge Hjertets inderste Brøst; at heller ikke de kunde finde Lægedom for sine Hjerter hos nogen anden end hos den guddommelige Læge, som ogsaa legemlig havde helbredet dem. Og denne samme Herre og Frelser er ogsaa for os af Gud given til Visdom, Retfærdighed, Helliggjørelse og Forløsning, og han kommer hver efter ham længtende Sjel imøde.

Hvor gjennemlutrede og prøvede fremstaar ikke disse Jesu kvindelige Venner for os, naar vi betragter dem staaende ved hans Grav og i deres Forhold ved og efter hans Opstandelse, de havde tilbragt i inderlig Omgang med ham.

Hvor indlysende fremstiller de ikke den Sandhed at Venskabet med Herren er det virksomste og sikreste Dannelsesmiddel for Hjertet, og alt andet Venskab paa denne Jord maa have sin Rod i dette og alene da kan være uafhængigt af alle ydre Forhold og Uligheder Mennesker imellem.

Et rent og roligt Venskab mellem Mand og Kvinde kan kun findes i saadanne Hjerter, der i Kristus har sit alt i alle.

Men hvad kan da ikke Kristi Kjerlighed virke i disse Hjerter! Det ser vi ved Herrens Kors og Grav.—Medens Disiplene sad forsagte og forskrækkede over Jesu Korsfæstelse og Død, vovede Kvinderne sig ud og ilede til hans Grav; omend deres Tro var blevet vaklende, saa levede dog Kjerligheden endnu i deres Hjerter. Og hvor herligt blev ikke denne søgende Kjerlighed belønnet! De gjenfandt den indslumrende Herre levende. De fik være de første Budbærere om hans Opstandelse til de forsagte Mænd.

Dertil er ogsaa I, dyrebare Herrens Veninder, kaldede! Om det end ikke paaligger eder at gaa ud i Verden og predike Evangeliet og virke paa det offentlige Livs store Tumleplads, saa har I istedet et skjønt og rigt velsignet Arbeidsfelt i det huslige Livs stille Kreds og i den videre Kreds af Venner, Slægtninger og bekjendte samt de kirkelige Velgjørenhedsforeninger som ikke kan bestaa uden eders Medvirken. Mangen en har allerede tro og troende arbeidet paa dette Felt, søgt Herren, fundet ham og baaret det glade Budskab om ham til tomme Hjem, der nu igjennem ham er blevet lyse og rige. Følger disse Arbeidere i Herrens Vingaard efter! Ingen Glæde overgaar den at vinde Sjele for Himmelen, efterat man har faaet sin egen Sjel frelst.

(Ved G. E. i „For Fattig og Rig.")

Du har mindst to Slags Venner, ærede Læser. Du har Venner, som gjerne vilde gjøre noget for dig, og du har Venner, som helst vil, at du skal gjøre noget for dem.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Reiseerindringer

(Af Th. Himle.)

(Fortsættelse.)

Missionen havde en haard Kamp for at komme ind i Hsinye, men Herren gav en herlig Seier.

Til Missionens Befæstelse i det ydre fik vi ikke alene kjøbt Stationsgrund, bygge, aabne Kapel og to Skoler i Byen; men rundt om i Distriktet i mange Mils Omkreds er aabnet 6 Bistationer, hvor Guds Ord forkyndes, og 8 Skoler, hvor Børnene faar Undervisning. Men det største af alt er, at Sjele er vundne for Herren.

At Leo-bei i gamle Dage her slog sig til Keiser var en historisk Begivenhed og havde nok sin Betydning for Folket; men hvad har det at sige i Sammenligning med Betydningen af, at Verdens Frelser ved sit Evangelium har gjort Indtog i Staden.

Efterslegten vil med Glæde og Tak til Gud se tilbage til den Tid, da „Evangeliets Hus" blev reist blandt deres Fædre.

En bevæget Stund.

Den kinesiske Flodbaad laa ferdig, vort Tøi var kommet ombord, og vi maatte afsted.

Det var en bevæget Stund, da vi med de kristne laa paa vore Knæ i Kapellet i Bøn til Gud om Veiledning og Beskyttelse baade over os, som skulde reise og den lille Kristenmenighed, vi skulde skilles med. Under Taarer bad vi om Gjensyn baade her og hisset.

Den vakre „Wan-min-san"—de ti tusind Navnes Parasol,—som de kristne og andre Venner skjenket os, blev baaret foran, medens Fyrværkeri knaldede paa alle Hold. Et sidste Farvel til vore kjære Kinesere, og Baaden gled tyst og stille nedover Bøfloden. Kun Plasket af Aaren og Bambusrøret, ellers alt stille. Imellem Skovholt og Landsbyer svinger Floden sig frem de 50 Mil gjennem et gjevnt og frugtbart Strøg, og vi er i

Fancheng.

Denne By ligger paa den nordlige Bred af Hanfloden, som her løber i østlig Retning, til den nogle Mil østenfor Fancheng, hvor den optager Bøfloden, sydover. Fancheng er efter kinesiske Forhold en nokſaa trivelig By med sine 70,000 Indb. Langs Stranden ser du en Skov af Mastetoppe. Det minder sterkt om et norsk Fiskevær. Men det er ogsaa alt, som minder om Norge. Følger du Masten nedover, stanser Øiet ved en Baadfaren, som man ikke finder Make til fra Lindenæs til Nordkap. Der er flere Slag af dem og her at beskrive „Poitse", „Mangan" „Kjeotse" og „Bogan" vilde føre forvidt. Alle gaar de i Fragtfart sydover til Hankow og saa langt nord som Floderne er seilbare.

Nei de gaar da ikke alle i Fragtfart, er det sandt. Der er jo ogsaa en liden Fiskerflaade. Fiskeredskaberne er Garn, Haa og Fiskefuglen, Cormorant. Fiiking med Cormorant er den mest interessante Fiskemethode du kan se. Paa nogen Krogstave fæstet til Baadens Øsing sidder Fuglene med et Baand om det ene Ben fæstet til Staven. Som de sidder der uden Ring om Halsen gjør de sig færdige til fiske. De har nemlig været paa Dybet og bragt sin Eier mangen vakker Fisk. Trætte og sultne er Fuglene, og nu blev de hentet op ved Hjelp af en Haa, som blev lempet under dem. Saa tages Ringen af, som hindret Fuglen at sluge sin Fangst. Nu faar Cormoranten sin Del, idet en eller to af de mindste Fiske gives den. Disse sluges med Begjerlighed, og saa faar Fuglen sidde paa Pinden, til den blir hungrig igjen Halsringen sættes paa, og den er færdig for en ny Fangst. Disse Fugle er ikke billige. Et par opdrættede Cormoranter koster lige meget som en kinesisk Ko. De uopdrættede er billigere.

Tværs over Floden har vi Regjeringsbyen Siangyang en By af 1ste Rang med ca. 30,000 Indbyggere.

Her har det svensk amerikanske Missionforbund Udgangspunkt for sin Virksomhed. Her har Missionen Hospital hvor Dr. Sjøquist arbeider. Past. Matson som bestyrer Arbeidet her, har en nokſaa vakker Kirke, Skoler for Børn samt en Høiskole. Past. Andre af denne Mission har sin Station i Fancheng. Past. Jacobson har nylig aabnet Station i

Digitized by Google

Ranjang, en By ca. 30 Mil syd for Siangyang.

I Fancheng har Hauges Synodes Mission sin ældste Missionsstation, med Hospital, hvor Dr. Hotvedt arbeider, et Børnehjem for Gutter, Børneskoler, Høiskole, Skole for Bibelkvinder, bestyret af Mrs. Rønning, samt en større Pigeskole bestyret af Miss Hodnefield.

Fancheng har været en haard Arbeidsmark, men nu lysner det. Pastor Rønning, Tilsynsmanden paa Missionsmarken, og Mrs. Rønning har her nedlagt sine bedste Kræfter og udført et stort og velsignet Arbeide. Den Søndag, vi standset her, havde jeg den Glæde at kunne deltage i Indvielsen af den vakre Kirke, Rønning har opført, som rummer 600 Mennesker. Ifjor Pinsedag blev her døbt 51 Personer. Fancheng har 7 Bistationer.

Miss Ida Groseth, der har udført et godt Arbeide blandt Kvinderne, maatte forleden Høst vende tilbage til Staterne for at rekreere.

Past. og Mrs. Trygstad stanser i Fancheng, medens de studerer Sproget. Miss Nilsen, der er udlært Sygepleierske blev udsendt forleden Høst for at gaa Dr. Hotvedt tilhaande i Hospitalarbeidet.

Paa Sydsiden af Hanfloden, 20 Mil vest for Fancheng ligger Byen Tzeho, hvor Past. Wold har sin Station. Her er Børneskoler, Kapel og Børnehjem for Piger. Efter 8 Aars nidkjært Arbeide vendte de forleden Høst hjem til Amerika hvor Past. Wold, som er ganske nedbrudt, haaber at gjenvinde sine Kræfter for en ny Termin. Mrs. Wold har staaet noksaa godt i det. Miss Lee har hjulpet til med Arbeidet her. Foruden sit eget Arbeide havde Past. Wold under vort Hjemlov ogsaa Tilsyn med Hsinye og Omegn.

Ti Mil nordvest fra Tzeho lige ved Hanfloden ligger Taipingtien, hvor Past. og Mrs. Landahl har sin Station. Her har de nu i de sidste 10 Aar udført et velsignelsesrigt Arbeide baade blandt Børn og voksne. Til Taipingtien hører en 5—6 Bistationer, og desforuden har Past. Landahl i vort Fravær havt Tilsyn med nogle Bistationer tilhørende Hsinye Distrikt. Landahl agter nu at opføre en Kirke i Taipingtien.

Nu er Tiden at arbeide. Aldrig har Kina været villig at modtage Undervisning som nu.

Giv Kina Kristendom, og det er hjulpet paa Føde.

(Mere.)

John Seim.

Student John Seim, Medlem af anden Aarsklasse i Akademiafdelingen, afgik ved Døden paa St. Johns Hospital Onsdags Aften den 23de ds. Dødsaarsagen var Nervefeber. Han var syg da han kom tilbage efter Juleferien. Ingen af os havde nogen Anelse om, at han saa snart skulde forlade os; thi Sygdommen var fra Begyndelsen ganske mild. Den tiltog dog snart i Styrke og blev mod Slutten meget streng. For det meste af Tiden fik han beholde Sandsen og kunde saaledes aflægge Vidnesbyrd om sit Gudsforhold og sit Haab. Han var ved Guds Naade en frelst Synder, hvis Saligheds Grund og Haab var Jesu Blod og Død. Undertegnede havde flere Samtaler med ham om hans Sjels Anliggender. Under en af disse, nogle Timer før hans Død, aflagde han et herligt Vidnesbyrd om sin Tro paa Jesus og det Herligheds Haab, Guds Aand havde skjænket ham.

Paa Undertegnedes Spørgsmaal om han havde nogen Hilsen at sende sine Efterladte og sine Medstuderende, sagde han: Hils dem, at jeg, om Herren kalder mig nu, gaar hjem til Hvilen og Glæden.

Han ønskede gjerne at faa dø; han ventede med Længsel Forløsningens Stund. Vi sympatiserer med afdødes efterladte Familie, Forældre og Søskende. Gud være deres Trøst og Husvalelse! Vi ved, at Skilsmissen er tung og Savnet af den kjære føles ømt. Det volder Kjærlighedens Magt. Men tænk, hvor stort at faa staa tilbage med et saadant Haab for den hedengangne; et

Digitized by Google

saadant Troes og Haabets Vidnesbyrd om evigt Liv fra hans Dødsleie! Hvor det maa trøste og styrke og lindre i Sorgen og Smerten. Gud være tak for saligt Haab!

Student Seim var elsket og afholdt ved Skolen. Et Vidnesbyrd herom er, at han var valgt til President for den Klasse, han tilhørte. Som Student var han arbeidsom, flittig og tro. Hans stille, kristelige og elskværdige Væsen vandt ham Kjerlighed, Tillid og Agtelse hos alle, han kom i Berørelse med.

Gud, som hentet ham hjem allerede nu i en ung Alder, har gjort alle Ting vel. Hans Vilje og Visdom er alle Tider den bedste, selv nu om ikke vi formaar at fatte den.

M. G. Hansen.

Samtalemöde.

Paa Indbydelse fra Lincoln Menighed, Pastor S. E. Hansons Kald, Slater, Iowa, afholdt midtre Iowa Indremisjonsforening et Samtalemøde, der begyndte Aftenen den 28de og fortsatte til den 30te November 1906. Prof. N. J. Løhre aabnede med Prædiken. Stedets Præst S. E. Hanson ønskede de forsamlede velkomne i Jesu Navn. Pastor H. Holman sluttede med nogle korte Bemerkninger og Bøn. Næste Morgen en halv Times Bønnemøde som lededes af Jo Luthro. Teksten for Samtalen var Rom. 8: 16—17 og indlededes af Past. A. J. Evenson.

Samtalen dreiede sig helst om det 16de Vers. Her er noget som kun en sand kristen har erfaret. Dette om at „Guds Aand vidner med vor Aand at vi er Guds Børn". Da vi gik paa Syndens Vei vidnede den ogsaa med vor Aand, at vi var paa Afveie i Satans og Syndens Tjeneste og var skyldig for Guds Dom og vor Samvittighed samstemmede med at dette var fuldkommen ret og at vor Tilstand var ikke som den skulde være og mange adløb Herren og vendte om og søgte Fred for sin Sjel og fandt ud, at Herrens Løfter var trofaste og at hans Aand vidnede med vor Aand, at vi var hans Børn. Gud virker paa Menneskehjerterne igjennem sine Midler, og til hans Ord maa vi gaa for at finde Løsning paa alle Gaader, og der svarer hans Aand os, og derved vidner med os hvorledes det staar til. Maa vi aldrig hvile paa os selv eller noget ved os men ene og alene paa det som Gud har sagt,

Er vi tro, saa har vi Løfte om store Ting idet vi skal arve med Jesus, det som er hans hører os til som hans Børn; herlige Ting har den troende Løfte paa at faa her i Tiden og i al Evighed skal han faa være med Jesus og regjere med han.

Det store og herlige som den troende ha ivente er saa stort og herligt, at Ord kan ikk udtale det. Maatte enhver prøve sig selv og se efter, at han staar i Naade hos Gud.

Mange Lægbrødre var tilstede og deltog flittig i Samtalen. Den sidste Dag af Mødet havde vi den Glæde at Formand C. J. Eastvold og Prof. Stokstad besøgte Mødet og flittigt deltog i Samtalen. Offer optoges til Foreningen ved Mødets Slutning. Det beløb sig til $15.61. Tak for al Kjerlighed og Godhed som I Slaterfolk tilligemed eders Præst bevisте i alle Maader imod os fremmende. Gud give at Mødet blev os alle til megen Velsignelse. Herrens Navn til Ære, Lov og Pris.

K. O. Roe.

En Skrivelse.

Faar jeg Lov at hilse Dem med 1 Kor. 10, 14—17 og Salmen No. 58 i Landstads Bog.

Det er saa alvorligt for mig, at vi burde bruge Nadværen saa, som vor Herre Jesus selv har indsat den og bryde Brødet saa som Apostlerne og den ældste Kirke gjorde. Ser De nu at dette er bibelsk sandt, saa lad det komme for Dagen.

Jeg ved at jeg er en arm og fortabt Synder i mig selv og kan aldrig komme til Livet og Lyset uden ved Guds enbaarne Søn. Jeg er nu 70 Aar og træt af Livets Forfængelighed, og længter hjem til den evige Sabbatshvile og ønsker alle troendes For-

Digitized by Google

bøn. Maa vi alle faa samles paa Jesu høire Side, naar han kommer i sin Herlighed. Det ser ud for mig, som her er mange, som ikke venter paa Jesus. O Gud giv os mere af den sande Kjerlighed, at vi kunde elske hverandre inderlig af et rent Hjerte og at vi maatte faa mere Fred og Glæde i den Helligaand!

Nils N. Thompson
Slater, Ja,

* * *

Til ovenstaaende kan kun bemærkes, at vi ikke finder noget hverken i de anførte Skriftsteder eller i Nadversalmen af Peder Dass, som skulde minde os om, at vi ikke bruger Nadveren saa, som den Herre Jesus indstiftede den eller som Apostlerne brugte den. Det kommer vist ikke saameget an paa hvorledes vi bryder Brødet, og om vi sidder eller staar, naar vi modtager Nadveren, men Hovedsagen er om vi er bodfærdige og troende Nadverdgjæster. Den Maade vi Lutheranere forvalter Sakramentet paa er vist saa ret og god som nogen anden.

Men vi tror ogsaa at den gamle Ven mener det vel og vi samstemmer med ham i Ønsket om, at vi alle maatte efter dette Livs Ufuldkommenheder og Møie faa indgaa til den evige Sabbatshvile.

Fra Börnehjemmet

Det vilde muligens glæde nogen at faa høre, hvorledes det gaar med Børnene ved Hjemmet. De har været forholdsvis friske i det svundne Aar. De tjenende ved Hjemmet stræver Dag nd og Dag ind med at gjøre det saa hyggeligt som muligt for Børnene. At udføre denne ansvarsfulde Gjerning blandt saamange Børn trænges baade Taalmodighed, god Helbred, og megen Naade fra den gode himmelske Fader. Vi havde den Glæde at være tilstede derude paa Juletræsfesten Juleaften. Det var virkelig interessant at være nærværende. De havde et meget vakkert Juletræ og fik mange Gaver sendt til Hjemmet særskilt for Julen. Et særdeles godt Program blev udført af Børnene. De sang og talte om Jesus deres Frelser, saa det var opløftende at høre paa.

Kjere Venner bed for Børnene og alle dem som ofrer sin Tid og sine Kræfter for dem.

Anna M. Mannes.

Jødernes Nød.

I Budbæreren No. 2 har jeg læst Brevet fra Missionær Meyersohn, og jeg antager de andre ogsaa læste det. Mig forekommer det at vi burde prøve at hjælpe det arme Folk lidt; thi vi er virkelig dette Folks Skyldnere. Ja sandt at sige, vi er mange Folks Skyldnere. Israel var Guds udvalgte Folk og det var gjennem dem Herren sendte os Sandhedens Kundskab og i dette Folk blev Fyrsten af Davids Hus aabenbaret, vist ikke formedelst deres Fortieneste, men ved Guds Barmhjertighed og Naade.

Blandt dette Folk aabenbarede Herren sin store Magt, Visdom og Undergjerninger, og han har vist ikke forskudt sit Folk, men for deres Vantro maa de lide megen Trængsel i denne Verden. Herren vil ogsaa at Israel skal omvendes og komme til Sandheds Erkjendelse, blive frelst. Lad os bidrage med en Skjerv, saa det maatte lykkes.

M. M. Groff.

Tak

Jeg vil herved faa frembære min hjerteligste Tak til hver enkelt Bidragsyder ved Minnewaukan, N. Dak., som har været med at give Penge til Gravstøtte paa min Broder Past. J. J Loftaas Grav.

M. J. Loftaas.

Til Salgs eller Bytte.

Et saa godt som nyt Pulpit Commentary (52 Bind) for Salg til meget reduceret Pris, eller Bytte for andre theologiske, historiske eller videnskabelige Bøger. En god „Type-Writer" vil ogsaa betragtes som Bytte.

Tilskriv Rev. J. S. Halvorson,
Spicer, Minn.

Digitized by Google

Fra Arbeidsmarken.

St. Olaf College begyndte det nye Aar med 460 Elever.

Jewell College havde i Midten af Januar 157 Studenter.

Missionær Himle holdt Søndag den 13de Jan. Møder i Faribault, Minn.

Den forenede Kirke bidrager nu $45,000 om Aaret til Hedningemission.

Red Wing Seminar havde ved Skolens Aabning efter Juleferien 150 Studenter.

Ved Lutheran Ladies Seminar, Red Wing var der ved Juletider 133 Elever.

Paa St. Peters Menigheds nylig afholdte Aarsmøde i Moscow, Idaho blev optaget otte nye Medlemmer.

Flere skandinavisk luth. Menigheder i Minneapolis tænker paa at kalde en Mand til at arbeide som Bymissionær.

Selbu Menighed, La Crosse, Wash. blev ogsaa forøget med nogle nye Medlemmer paa dens sidst afholdte Aarsmøde.

Ved Luther Seminar (den norske Synodes) var der ved Vinterterminens Begyndelse 55 Studenter. Ifjor var der 61.

Det berettes at Mrs. Dr. Hotvedt atter er blevet ganske syg. Vi vil snart faa høre mere bestemt herom. Herren styrke og trøste disse haardt prøvede Missionsarbeidere.

Bladene beretter, at Missionær Skrefsrud har tænkt paa at gjøre en Tur til Europa til Vaaren og Sommeren. Om han samtidig tænker at besøge Amerika siges intet om.

De Stykker som sendes os nu i Begyndelsen af Aaret og som er skrevet udelukkende som Julestykker, dels Prosa og dels Rim, maa vi nok faa henlægge til i Slutten af Aaret.

Immanuels Kvindeforening i Beresford afholdt sit aarlige Forretningsmøde den 10de Januar. Den havde i Aarets Løb samlet $122.06. Af denne Sum fik baade ydre og Indremissionen lidt hver.

Past. J. K. Lerohl har opsagt Selbu Menighed, La Crosse, Wash. Ligeledes har han resigneret fra det Kald han fik af Missionsbestyrelsen! Menighederne har endnu ikke foretaget noget nyt Prestevalg.

En udifra aandsfrisk og helsesterk Prestemand maa Past. B. Koren af den norske Synode være. Han var sidstleden Desember 80 Aar og virker fremdeles som Præst i sine Menigheder og som Formand for Synoden.

Past. P. Dreyer af den forenede Kirke antog forleden Sommer Kald fra en Menighed i Tacoma, Wash., og flyttede did. Nu beretter Bladene at han har faaet Kald fra Bergen, Norge og tænker at flytte did.

Det norske Missionsselskabs Aarsberetning for 1905 udkom først i Slutningen af 1906. Om det maa man vel sige: „Bedre sent end aldrig". Selskabet havde i det i Beretningen omhandlede Aar en Indtægt af ca. $186,974.

Past. G. M. Bruce studerer for nærværende ved Universitet i Vermillion, S. Dak. Han har antaget Kald fra Støtdals Menighed ved Dell Rapids og Salems Menighed, Sherman, S. Dak. og tænker at flytte til Dell Rapids i Juni.

Fra Nodaway, Ja. skrives den 18de Jan. Emissær Rasmus Ryg har besøgt Pastor T. K. Jacobs Kald og har holdt flere Opbyggelsesmøder samt gjort Husbesøg rundt i Menighederne. Efter Herrens eget Løfte skal saadanne Besøg ikke være forgjæves; thi Guds Ord vender ikke tomt tilbage.

Past. Norstad har Bibellæsning hver Torsdag Aften i St. Pauli Kirke Søndagsskolelokal, Minneapolis. Han tar ikke udvalgte Stykker her og der, men hele Skriftet som det kommer. Nu er han begyndt paa Jakobs Brev. Det er deilige Stunder. Ikke alene opbyggende, men ogsaa belærende og vækkende.

Past. Loftaas som døde forrige Aar blev begravet i Racine, Wis. Han tilbragte nemlig sine sidste Dage hos sin Broder i denne By. Nu har en Del af hans Venner og Menighedsfolk ved Minnewaukan N. D. hjulpet til med Pengebidrag til en Støtte paa hans Grav. Dette er ogsaa et pent Træk af Menighedsfolk.

Fra Missionær Pederson i Santalistan har vi netop modtaget en Skrivelse til „Budbæreren", den vil snart blive at se i Bladet. Broder Pederson siger vi mange Tak for samme og ønsker at baade han og andre som lider og strider for Jesu Sag blandt Hedningerne vil sende os mere. Det turde ogsaa være til Gavn for Missionen

Vi har nylig set og talt med Past. O. A. Bergh og kan hilse fra ham. Han er yderlig svag paa Legemet, saa han kan ikke selv vende sig i Sengen, men mærkværdig nok, han er endnu ganske aandsfrisk og har efter sine Omstændigheder en utrolig god Hukommelse. Han har nu holdt Sengen i otte Aar og om han lever til den 1ste Februar, saa blir han da 88 Aar gammel.

En bemerker med Hensyn til Indholdet i „Budbæreren" at Kirke og Missionsefterretninger og gode Fortællinger er det bedste Læsestof. Derimod er Predikener efter hans Mening ikke saa paatrængt; thi siger han: „En stor Del af os har 3 a 4

Digitized by Google

Postiller og saa betaler vi Pastoren for at prædike, følgelig har man flere Prædikener end man kan bruge". Dette er vist ogsaa velment, og vi skal tage saa meget Hensyn til det, som vi tror passer.

Da Prof. Bergsland er død, og da han var Kasserer for Board af Trustees, blev vi ved hans Død uden Kasserer. Derfor bedes al Forsendelse af Penge til Synodekassen, heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Lutheran College sendt til Past. J. L. Lassesøn, Kasson, Minn., indtil anderledes oplyst.

J. L. Lassesøn,
Form. for Board of Trustees.

Pastor Westphal er i Michigan City og skriver derfra: Jeg blev kaldt hjem forrige Uge til min Moder som er syg. Min Hustru og vort mindste Barn er med. Vi vilde gjerne begge se Moder førend hun for stedse skal forlade os i denne Verden. Hun glæder sig til den Dag da hun skal faa „gaa hjem". Takket være Gud for Haab om Salighed hos ham. Medens vi er paa Tur tænker vi ogsaa at besøge Slægt og Venner i Chicago og Milwaukee.

Ved Jewell Lutheran College begyndte Undervisningen den 8de Jan. Ved Udgangen af den første Skoleuge var Studenterantallet 157. Arbeidet gaar i alle Dele udmærket godt. Til Herrens Pris kan siges, at vi erfarer Guds Aands Virkning blandt vore Studenter. Maa Gud fremdeles velsigne vort Arbeide, saa det maa blive til mange unges timelige og evige Vel. Sundhedstilstanden er taalig god. Nogle er lidt syge af Forkjølelse. Et Tilfælde af en alvorligere Art har vi og havt, men Herren ledet det til det bedste.

Se her! De, som har Breve, Beretninger, noget om Regnskaberne eller hvad det maatte være som angaar Kinamissionen bedes sende saadant til „Budbærerens" Redaktør saasnart ske kan. Om ikke alt er tænkt til eller skikket for Offentligheden, saa skal vi nok vide at faa ud kun det som passer. Derfor send hvad I har. Ligesom Missionærerne bedes lade høre fra sig saa ofte som muligt og saavidt det gaar an direkte til Bladet. Det er ved flittig at tale Sagen, fremholde den og paa alle Maader at støtte den, at den kan hjælpes og opholdes. Derfor glem ikke Kinamissionen hverken i Ord eller Gjerning. Og vi kan ikke faa ind i Bladet det som vi ikke faar.

Ja mange Tak alle sammen. For hvad? Jo for alle eders venlige og gode Ord, som er sendt os i Anledning af Arbeidet med „Budbæreren". Vi har indtil nu faat en hel Haug af Breve med venlige Ord og gode Ønsker for os selv og denne Gjerning. Men skrive og takke den enkelte har vi ikke Tid til. Og lade saadanne private Hilsninger trykke, er det ligesom Beskedenheden forbyder os. Men vi vil at Vennerne skal forstaa at vi føler os meget taknemlige for den mindste saadelsom for den større Støtte vi kan faa i et saapas ansvarsfuldt Arbeide i Samfundets Interesse. Vi ønsker kun at enhver vilde fortsætte baade med Ord og Handling at støtte os i dette nokſaa vigtige Gjøremaal.

Nu hvorledes er det gaaet med det, som var paa Tale ved sidste Synodemøde, at hver Præst i Samfundet og andre interesserede skulde samle ti Abonnenter hver paa „Budbæreren?" Nedskriveren af dette er ved Maalet. At faa ti nye Abonnenter paa Steder hvor Bladet har været udbredt og læst siden det første Nummer udkom er vel ikke saa godt. Men andre har kanske gjort det enda bedre, og da er det enda bedre. Vi kan nu bevidne, at det gaar an at samle Abonnenter, naar en bare forsøger. Hos mange er der ingen Indvendinger engang. De tager Bladet, bare de blir bedt om det. Forsøg nu ogsaa I, som ikke endnu har gjort noget for denne Sag.

Nei langt ifra, det koster intet at faa en Artikel ind i „Budbæreren". Bare Indsendelserne er gode, skrevne i et sømmeligt Sprog, aander kristeligt, og anses at være af nogen Værdi som Nyheb, til Formaning, Advarsel, Trøst eller Veiledning eller til Opmuntring til at være med i Guds Riges Arbeide, da optages de frit, ja endog med Taknemmelighed. Avertisementer maa der betales for.

Bare man gjør sig lidt Flid for at skrive forstaaeligt baade hvad Haandskrift og Indhold angaar, og kun paa den ene Side af Papiret, saa sparer det adskilligt Strev baade for Redaktør og Sætter, ellers greier vi det nok hvorledes det end er skrevet.

Bladene er i Vinter igjen fulde af Beretninger om store aandelige Bevægelser eller Vækkelser. Især skal der have været en ualmindelig religiøs Bevægelse i Omaha, Neb. og saa berettes der nu om noget lignende fra Chicago. De Navne, som staar høiest i Forbindelse med disse Vækkelser er Dr. Torrey og „Gipsy" Smith. Naar saadanne Mænd, med disse underlige Navne kommer rundt, saa er der næsten ingen Grændse for „Kirkesøgningen". Man kunde næsten tro at alle med et vil blive „Kirkegjængere" og vi havde næsten sagt, at alle vil blive „vakte". En Del blir der nok ogsaa Sindsforandring med, og derfor vil vi love Gud.

Men nu var det det vi vilde sige: Kunde ikke nogen af eder der borti Chicago sende „Budbæreren" en nogenlunde fyldig og god Beretning om disse Bevægelser. De vilde læses med Interesse.

En skriver: „Jeg kan ikke sige hvor ofte jeg har været mindet om mit Løfte om at indsende noget for „Budbæreren". Men siden Nytaar har jeg været saa optaget at jeg har havt vanskelig for

Digitized by Google

at samle mine Tanker paa det jeg skulde skrive om. Saa er det ogsaa det, at skrive om sig selv, sit eget og sines er ikke saa ligetil heller, det kan saa let saa Præg af Selvbehag osv".

* * *

Dette er meget sandt under mange Omstændigheder og i mange Forbindelser, men om Herrens Gjerning og Guds Riges Kamp og Seier maa man vel have Lov at nævne lidt fra ens egen Omgivelse, især naar det sker til Guds Navns Forherligelse og Ære. Og om man vil kan man jo udelade sit Navn, saa slipper man jo noget af det som Broderen er bange for at blive misforstaaet i. Saa bare skriv. Bladets Læsere liker at høre fra saa mange som muligt. Des fler des bedre.

* * *

Red Wing Seminary.

Prof. M G. Hanson prædikede Mandags Morgen over Ps. 103, 15—18. Han gjorde opmærksom paa, at han havde valgt denne Tekst med særligt Henblik paa de sidste Begivenheder iblandt os og for at sætte vor afdøde Ven John Seim et Minde.

Han mindte om, at Salmisten her skildrede Menneskelivets Ubestandighed under Billedet af Markens Græs og Blomster, der begynder at falde af og visne just i det samme de har naaet sin Blomstrings Højdepunkt. Erfaringen stadfæster ogsaa dette til enhver Tid. Ligesom de hentørrende Vinde fare hen over Markens Græs og Blomster, saa de visne og falde af, saaledes farer Sygdommens og Dødens Vinde hen over Menneskene og de visne, synker sammen og dør. Død, Skilsmisse, Savn, Sorg og Taarer hører det dagligdagse til i Menneskelivet. Teksten siger: „Og hans Sted kjender ham ikke mere."—Som Græsset og Blomsterne bliver borte, naar de er faldne af og visnede, saa ingen mere kan sige, hvor de stod, saa og med Mennesket. De erindres jo en Tid af sine nærmeste, men kun faa er de, som bevares nogen længere Tid i den almindelige Erindring. Naar man er begraven glemmes man snart. Tænk de mange Mennesker, som havde levet, virket, sørget og glædet sig i Verden og vandret bort ved Døden. Hvor er de? Hvor er deres Sted? Det kjendes ligesaalidt som de tusinder og Millioner Græsstraa og Blomster, der har vokset og floreret gjennem de svundne Aarhundreder og Aartusinder. Denne Bevidsthed er bitter for det naturlige Menneske, som intet andet Liv eier end Livet hernede; thi alt er for dette ude med dette Liv.

Men anderledes er det for Gudsbarnet; det eier en rig og mægtig Trøst mod denne Bitterhed i Bevidstheden om Guds Naade og Haabet om evigt Liv og Herlighed. Den troende ved, at han, om end hans jordiske Hytte nedbrydes, har et Hus evigt i Himlen hos Gud, som ikke er gjort med Hænder. O, salige Haab!

Vor kjære afdøde Lærer havde dette Haab. Vor kjære Elev og Kammerat, Broder Seim havde dette Haab og eiet denne Trøst.

Taleren meddelte her om sine Samtaler med afdøde og frembar hans Afskedshilsen til de medstuderende. Sluttelig blev Opfordringen til at søge Herren medens det er Tid og Formaningen til en sand Omvendelse lagt de unge alvorlig paa Hjerte.

Skoledirektionen var samlet til Møde den 25de dennes. Skridt blev taget for at skaffe midlertidig Lærerhjælp for Resten af dette Skoleaar i Prof. Bergslands Sted. Herom nærmere senere.

Dr. J. Telleen har været daarlig de sidste Dage. Han synes dog atter at være til Forbedring. Vi haaber og beder, at Gud vil forunde ham Hilse og Kræfter til at kunne varetage sin Gjerning her!

En Del af de studerende har været angrebet af Forkjølelse og Meslinger, dog ingen alvorligt.

Pastor S. Brekke fra Sacred Heart, Minn., ledede Bønnemødet i Skolens Kapel Fredags Aften den 25de dennes.

Pastor A. O. Oppegaard, Synodens Missionsemissær, aabnede Bønnemødet i Skolens Kapel Onsdags Aften den 23de dennes.

De Bønnemøder, som hver Aften har været holdte i Skolens Kapel forrige og sidste Uge har været godt og stadigt besøgte og Gud har velsignet os fælles. Kor.

Bekjendtgjørelser

Om Gud vil, holder Turtle Mountain Kreds sit aarlige Missionsmøde i Nordprairie Menighed, Past. A. H. Trygstads Kald, 26—28 Feb. forstkommende. Samtaleemnet Esaias 45, 22 25. De besøgende vil bli mødt med Skyds Dagen før Mødet i Granville, N. D. Gud velsigne Mødet!

O. P. Svingen,
O. L. Reis.

Om Gud vil, holder Turtle Mountain Kreds Møde i Velva, N. D., Pastor A. H. Trygstads Kald, 1—3 Mars forstkommende. Den sidste Dag af Mødet vil det bli Grundstenslægning. Gud velsigne Mødet.

O. P. Svingen,
O. L. Reis.

Bethlehems Menighed, Hooker, S. D., indbyder herved til Samtalemøde Feb. 28de til Mars 2den. Skyds vil møde Tilreisende i Hooker og Viborg Dagen for Mødet. Samtaleemnet er Matt. 11, 28—30. Maa Gud give os et velsignet Møde!

Paa Menighedens Vegne,
Gustav M. Bruce.

Paa Indbydelse af Solørs Menighed Pastor K. C. Holters Kald vil Østre Minne-

Digitized by Google

sota Indremissionsforening afholde et Samtalemøde fra 22—24 Februar. Dette Møde bliver ogsaa Foreningens Aarsmøde, hvorfor saa mange som muligt af Foreningens Medlemmer bør fremmøde, og andre er venligst indbudt. Til Samtaleemne foreslaaes Joh. 8, 30—36. Skyds vil møde ved Elko (paa Milwaukee R. R. den 21de.

O. H. Dace.
L. J. Baulson.

Et religiøst Samtalemøde om Gud vil afholdes i St. Johans Menighed, Rolette Co., N. D. fra 26—28 Februar 1907. Samtaleemnet er Esaias 55, 6—13. De som kommer med G. N. R. R. gaar til Dunsith N. D, De som kommer med „Soo R. R." gaar til Rolette N. D. Paabegge Steder vil være Skyds Dagen før Mødet. Kom mange med Bøn om Herrens rige Velsignelse.

K. T. Strand.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Elk Creek Valley og Osseo Menigheder, Trempealeau Co., Wis., den 6te til og med den 10de Februar.

Pastor A. A. Dahls Kald, Jackson Co., Wis., den 12te til og med den 17de Februar.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Bil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren" „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Indremissionen; Bed Mrs. N J Thompson fra Lincoln Mgd.s Kvf., Huxley, Ia., Pastor S E Hansons Kald 20.00
Bed Pastor Odland fra Bethania Mgd.s Kvf., Odlands Kald 25.00
Bed Pastor Westvhal fra Arendahl Mgd.s Kvf., Westvhals Kald 44.30
Bed Prof. Løhre fra Highland Kvf. ved Dell Rapids, S. D. 15.00
Bed Pastor Westby fra Dorcas Syf. af Shell Creek Mgd., Westbys Kald. 7.00
J Starstad, Biroqua, Wis 1.00
Bed Mrs. K K Hamrum fra Franklin Mgd.s Kvf., Franklin, Minn 10.00
Bed Pastor A Haugland fra Clark Center Mgd.s Kvf. 15.00
Bed K Pettersion fra Hauges Mgd.s Centef., Starvness Kald 10 00
Bed Past. Westby fra Mrs. Anna Gaage, Newman Grove, Nebr. 5.00
Bed Mrs. O J Sletten fra Bethlehems Kvf., Pierpont, S. Dak. 19.55
Mrs. Past. Th. Hanson, Franklin, Minn. fra hende selv 1, Inga og Mable Hanson hver 25c 1.50
Bed Pastor G O Paulsrud fra Elims Mgd.s nordre Kvf., Randall, Ia 30.00
Bed Pastor Stenerson fra Mrs. Lars Kleppe, Stavanger Mgd., Ossian, Ia. 2.00
Bed Pastor C C Holter fra Mrs. N Gunderson 2.50, Mrs. C J Lee 1, begge fra Kenyon, Minn. 3.50
Bed Mrs. A A Enge fra Salems Kvf., Sandvens Kald 20.00
Bed Pastor A O Oppegaard fra Bethlehems Mgd., Yellow Medicine Co., Minn. 7, Riverside Mgd., Dawson, Minn. 15.50, Mrs Ed. Danielson, Dawson, Minn. 2, alle fra Pastor Oppedahls Kald. Lyster Mgd., Griggs Co., N Dak., Pastor Njusts Kald: Jens Furaas, Carl Berg, C Furaas, K Furaas, A Fortney hver 2.50, Mrs. A Fortney, Mrs. Anna Nelson, P C Nelson hver 1, Stina Berge 25c, H A Stenerson, Finley, N Dak. 5, Manger Mgd., Svingens Kald, A Monson 2, Mrs. L Tuve 1.50, Ed. Wall 5, K J Mastveiten, C Klingenberg, Adrian Larson, Chr. Gran, John Monson hver 1, Lac qui Parle Mgd., Utheims Kald. 35.35, samme Mgd.s nordre Kirke 15.25 109.35
Bed Mrs. C Torgerson fra Trefoldigheds Mgd.s Kvf., Pastor H A Hansons Kald 10.00
Bed Pastor Else fra Singsaas Mgd.s Kvf. 10, Syd Lake Hendricks Kvf. 10, Syd Lake Hendricks Ungdomsf. 15, Oak Lake Kvf. 10, alle af Pastor Elses Kald 45.00
Bed H Stoem fra Trondhjems Mgd.s Kvf., Yankton Co., S. Dak. 25.00
Bed John O Thompson fra Bethels Miss. Kvf., Walstads Kald 18.00
Bed Pastor Th. Lund fra østre Kvf. af Nes Mgd., Lunds Kald 30.00
Bed Pastor O M O Wee fra østre Belmont Kvf. 10, Lakefield Kvf. 25, vestre Belmont Kvf. 10 45.00
Bed Mrs. Paul Grinde fra Trefoldigheds Mgd.s vestre Kvf., Malkewicks Kald 25.00
Fra N T Biegen, Grafton, N. Dak. 5.00
Bed Pastor Lerohl fra St. Petri Mgd., Moscow, Idaho, samlet ved S R Lee: H Egland, T Tobiason, H Grønbahl, J O Hill hver 10, R M Hall, M Egland S R Lee, E Thompson hver 5, Pastor J K Lerohl 4, Hannah Homes, O J Bratsberg hver 3, E Arntzen, A Benson, P J Underdahl, K T Myklebust, G E Munkjord hver 2... 80.00
Bed Pastor Rendahl fra Wangs Mgd.s Kvf., Otter Tail Co., Minn. 15.18
Bed Pastor H Moe fra P H Lowe 10, O Hedemark 5, begge fra Blackfalds, Alta, Canada 15.00
Kasson, Jan. 21, 1907. J. L. Lasseson.

Til Synodekassen: Bed Pastor O Andresen fra Østrander Mgd., Past. H J Bergs Kald: Kontant: B H Norgaarden 5, C B Aarnes 5, Jens Heimsnes 5, Ole A Lundby 5, A M Hanson 2, E T Engrud 1.50, A M Anderson 2.50, C C Aarnes 2.50, R O Ronken 5, H C Aarnes 5, Ole J Heimsnes 5, Ed. Sveen 2, H M Hellickson 10, C O Sørgaarden 15, tilf. 70.50; Notes: Ole A Lundby 10, S O Halling 15, J G Johnson 10, H M Hellickson 15, Past. H J Berg 10, tilf. 60.00 130.50
Bed do. fra Bethlehems Mgd., Past. Bergs Kald: L Underbak, Kontant 1; Notes: M Osvold 5, R Osvold 5, Ole C Lovtvedt 3, Adolf Osvold 5, Chris Oswold 5, 23 24.00
Bed do' fra Bethania Mgd., Past. Bergs Kald; Kontant: Hans Christ 5, Ole R Eastvold 10, John Bergeson 5, Bertha Reierson 1, Marie Mossige 1, Anton Johnson 15, Ole Reierson 25, tilf. 62.00
216.50

J. L. Lasseson, Form.
pr. O. Andresen.

Bro essorløn: Bed Pastor A A Dahl fra Trempealeau Valley Kvf. 10, Pastor A A Dahl pers. 5 15.00
Bed Pastor J Krogstad fra Mrs Lalum. 3.00
H M Hjertaas, Granville, N. Dak 5.00
Bed Mrs. K. Hamrum, Franklin, Minn. 1.00

Digitized by Google

J Ø Engen, Norway Lake, Minn. 2.00
L S Olson, Biota, Iowa 4.00
Bed G J Bratberg, Bethania Mgd., Pastor J S Halvorsons Kald: Nels Erikson, T Larson, Jalmar Larson, B Hendrickson, J J Bratberg, G J Bratberg Rev. J S Halvorson hver 2, H J Berg 4, C Hendrikson 3, Mrs Johan Pederson 1.50, C Overson, Arne Larson, A E Grorud, A H Gustrud, O O Rykken hver 1 ..... 27.50
Bed Alb. Jæger fra St. Peters Mgd., Pastor G C Bilks Kald: Nels Leer, Johan Løhre hver 3, Arnt Løhre 2.50, Ingebrigt Løhre, Johan Sletvold, J N Leer, Christian Hanson, Anders Wigdahl, Mads Anderson, Mrs Jonnes, Isaak Solberg, Bernhard Jæger, Albert Jæger, hver 2, Berthram Jæger, Odin Jæger, Mathilde Jæger, Emma Jæger, Even Leer, Martin Jonnes, Thomas Jonnes hver 50c, Andrew Leer, Olaus Larson, John Olson, Anton Wigdahl, John Emmerson, Peder Aust hver 1, Oline Opland 25c, St. Peters Kvf. 10 ..... 48.25
Fra Trefoldigheds Mgd., Kingsbury Co., S. Dak: Søren Peterson 4, Lewis Gerald, Gudmond Nelson, Konrad Nelson, C Nelson, A Anderson, Nels Nelson, Thomas Hauske hver 1.50, John Torkelson 3, A L Hanson, A Thomson hver 2, C Johanson, Gilbert Lee, John Hoberg, Ole Peterson, H Anderson, A Williams, M Olson, Iver Skillestad, H Bangaard hver 1, Geo. Anderson, Carl Jørgenson, Robert Abrahamson hver 75c, Jokum Nelson, Jens Peterson, Loyd Gerald, Martin Abrahamson, P H Nelson, Gerhard Abrahamson hver 50c... 35.75

J. L. Lasseson pr. M. G. Hanson.

Indremissionen: Gurine Johnson, Elbow Lake, Minn. 1.00
Edw. A Tronnes, Ulen, Minn. 1.00

J. L. Lasseson pr. C. Lillethun

Til Bethesda Børnehjem: H C Harstad, New London, Minn. 1.00

G. G. Walen pr. C. Lillethun.

Kinamissionen: Mrs. K K Hamrum, Franklin..... 1.65
Edw. A Tronnes, Ulen, Minn..... 1.00
Anna Anderson, Blackduck, Minn..... 65
H C Harstad, New London, Minn..... 1.00
4.30

Chr. O. Brohaugh pr. C. Lillethun.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man ikal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faber", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Forglemmigei", 4 Vers; "To my child" 4 Vers. Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefat tet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Misbrugt Frihed; 2. Prof. H. H. Bergsland; 3. Indremissionen; 4. Nogle Ord om min Juleferie; 5. Arbeidet blandt de unge før Konfirmationen; 6. Venlig Skrivelse; 7. Lidt om Bønnen; 8. Herrens Disipelinder; 9. Kinamissionen. 10. John Seim; 11. Samtalemøde; 12. En Skrivelse; 13. Fra Børnehjemmet; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Rev J A Bergh

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 6 | Lørdag den 9de Februar 1907. | 39te Aarg.

Luk. 4, 40.*)

Men da Solen gik ned, førte alle de, som havde skrøbelige af forskjellige Sygdomme, disse til ham; men han lagde Hænderne paa enhver af dem og helbredede dem.

Mel.: Naar vi i største Nøden staar.

Der Dagens Lys og Sol gik ned,
Kom Folk, som førte syge med;
Og du, o Jesus, lægte dem,
Som der med Forbøn bares frem.

Nu helder Dagen endnu mer,
Og mange syge ser du her.
Vi kommer og for Hjælp at faa;
O Jesus, hjælp, læg store, smaa!

Her findes dem, hvis Synd er stor,
Dog tør de ikke tro dit Ord;
Her findes Folk paa Gravens Rand,
Som sikre bygger kun paa Sand.

En elsker Verden mer end Gud;
En faar saa mangt et Sorgens Bud;
En jager efter Ære her,
Mens hin saa tungt paa Skammen bær'.

Og nogle synder Verdens Skik,
At mæske sig med Mad og Drik;
Paa Verdens Glæde andre ser,
Til Kristi Kors ei taales mer.

En har sit Hjem og Slægt saa kjer,
At de hans Hjertes Afgud er;
En anden drives næsten bort
Af det, som der blir talt og gjort.

En ligger alt i Syndens Skarn;
En lokkes just i Syndens Garn;
En stanset blev i Syndens Løb
Ved Sygdom, Trængsel, Kors og Nød.

I Bøn og Tro han søgte Gud,
Beredt at gaa fra Verden ud;
Men der han Tid og Sundhed fik,
Straks Nød og Hjælp iglemme gik.

Nu smager Ordet ikke mer,
Ved Herrens Bord man ham ei ser;
Hans Bøn ophørte med hans Nød:
Det givne Løfte han og brød.

Se, Jesus, disse bær vi frem
Og beder, du vil læge dem,
At de med os for Tronen maa
Med Takkesang og Glæde staa.

B. H.

*) Digtet som ledsager dette Skriftsted synes vi er saa pent at vi vil optage det ogsaa i dette Blad. Det stod i ev. luth. Kirketidende for syv Aar siden.

Hvad Gud saa.

Og Gud saa alt det, hvad han havde gjort, og se, det var saare godt. 1 Mosеb. 1, 31.

Efterat Gud havde gjort alle sine Gjerninger fuldt færdige, taler han som et Menneske pleier at tale efterat have fuldbragt et langvarigt Arbeide, og vil sige saa meget som

Digitized by Google

saa: Se, nu har jeg gjort alt paa det bedste; Himlen har jeg beredt som et Tag, hvortil Jorden er Gulvet; Indboet og Eiendommene er Dyrene med alt, hvad der findes paa Jorden, i Havet og i Luften, Maden er Korn, Hvede og Urter; men Herren over alt dette, Mennesket er ogsaa skabt, saaledes at det har Guds Erkjendelse og skal bruge Skabningerne, som det lyster, i den høieste Ro, Sikkerhed, Retfærdighed og Visdom. Nu mangler der saaledes ikke paa noget; alt er skabt i Overflod, som er fornødent til dette legemlige og timelige Liv; nu vil jeg holde Sabbat.

Alle disse Goder er for det meste tabte ved Synden, og vi er nu kun ligesom Liget af det første Menneske, beholde ogsaa neppe en Skygge af det første Rige og Herredømme. Thi maa vi ikke sige at vi har tabt alt, vi som fra udødelige er bleven dødelige, fra retfærdige til Syndere, fra Gud velbehagelige til Gud ubehagelige, ja af ham forkastede og fordømte Mennesker. Thi nu er Menneskene dødelige og Syndere. Kunne derfor ikke disse Ting opmuntre og opvække os til Haab og Forventning af den Dag, som skal komme, og af det tilkommende evige Liv, saa ved jeg ikke, hvad der kunde vække os dertil. (Luther.)

Baade Profeter og Evangelister, baade Reformatorer og andre kristne har mere end de Magter at gjennemskue, naar de forestiller sig, hvad Gud saa, da hans store Skabergjerning var fuldendt. Det var alt „saare godt." Altsaa uden Synd, o, hvor deiligt det maatte være. Ingen Skrøbeligheder af nogen Art. Intet Suk gik gjennem Skabningen da!

Men ligesaa meget og alvorligt faar man at tænke paa, naar man forestiller sig, hvad Gud saa, da Mennesket faldt i Synd. O, hvilken Skade Skabningen led, og hvilket Tab for Mennesket! Det værste er, at Mennesket ogsaa tabte Bevidstheden om sit store Tab, saa det ikke forstaar hvor fattigt og fortabt det blev. Men i Forbindelse med denne Menneskets Elendighed saa ogsaa Gud noget, som var „saare godt." Han saa sin egen enbaarne Søn, som den der skulde og vilde opreise den faldne Slægt og føre den tilbage i en salig Stand. Naar saa Gud faar beredt den nye Himmel og den nye Jord, hvor Retfærdighed bor, og den ved Lammets Blod frelste Skare rundt sin Trone, saa ser han igjen og ser alt, hvad han har gjort er „saare godt."

Ungdomsminder.*)

Ungdomsminder,—kjere Hjem—
Bringer Tanken frisk derhen,
Hvor min Vugge stod engang
Og jeg sang min Barnesang;
Der jeg paa min Moders Skjød
Daglig Hjælp og Pleie nød,
Der jeg hørte første Bøn,
Lærte om Guds kjere Søn.
Ungdomsminder,—kjere Hjem—
Bringer Tanken frisk derhen,
Hvor min Vugge stod engang
Og jeg sang min Barndomssang.

Jeg var ofte hjerteglad,
Naar udi mit Hjem jeg sad,—
Saa omkring mig Far og Mor,
Kjere Venner, Søster, Bror.
Denne Tid forglemmes ei
I mit Hjem og paa min Vei.
Og om mange Aar hengaar
Mindet varmt i Hjertet slaar.
Ungdomsminder,—kjere Hjem—
Bringer Tanken frisk derhen,
Hvor min Vugge stod engang
Og jeg sang min Barndomssang.

Disse Aar løb hastig hen,
Kommer aldrig mer igjen.
Hvad jeg syndet har mod Gud,
Kan ei Tiden slette ud.
Hjælp mig Jesu, at jeg maa
Søge dig og Naade faa
Til at vandre for min Gud
Og til Enden holde ud.
Ungdomsminder,—kjere Hjem—
Bringer Tanken frisk derhen,
Hvor min Vugge stod engang
Og jeg sang min Barndomssang.

*) Disse pene Vers fandt vi i et Blad, men kjender ikke Forfatteren.

Digitized by Google

Prof. H. H. Bergsland.

(Slutning.)

Kirken var for Anledningen dekoreret i sort og hvidt.

Gudstjenesten begyndte med en Sang af Menighedens Sangkor, nemlig: „Jeg ved mig en Søvn".

Past. O. S. Meland talte derpaa over Joh. 14, 1—3. Han mindte om alle Tings Ubestandighed paa Jorden og om, hvor utilstrækkeligt alt, som hører Jorden til er, naar det gjælder at bringe os Trøst, Styrke og Haab under Prøver og Sorger, som møder os paa Livsvandringen. Den sande Trøst erholdes alene ved Troen, Troen paa Gud og den Herre Jesus Kristus. Troen griber Guds Naade og Kristi Fortjeneste til Salighed. Den bygger paa Herrens Ord og hviler i hans Forjættelser og hæver sig i Haabet over alle Trængsler, Sorger og Nød til det himmelske Faderhus, hvor alle Guds Børn skal samles.

Troen ser altid i Gud en naadig og kjerlig Fader, som gjør alle Ting til det bedste for sine Børn, trods de ikke formaar at fatte eller forstaa hans Førelser.

Afdøde havde været en kjerlig og god Fader, men han formaaet dog ikke hverken at elske eller øve Omsorg lig den himmelske Fader. Fra ham er alt Fadernavn baade i Himlen og paa Jorden; han vaager saa nøie over sine, at han endog har talt alle deres Hovedhaar; han ved, hvad de alle have Behov. Til ham kan derfor hans Børn saa trygt tage sin Tilflugt og i Troens Tillid og Hengivenhed overlade sig under alle Omstændigheder. Hertil blev den sørgende Familie inderligt opmuntret. Tanken paa Faderhuset, Samlingsdagen der og Gjensynet med de forudgangne kjere vil bringe Lindring i Savnets Smerte, Trøst i Sorgens tunge Timer og Lys i de mørke Dage. Naar de kjere forlader os, naar Død og Skilsmisse gjæster os og de menneskelige Forholde forandres, saa er Gud altid den samme trofaste, kjere og huldе Fader. Han har lovet at være Enkers Forsvar og de Faderløses Fader og han svigter aldrig sine Løfter. Skolens Lærere og Studerende skulde ogsaa mindes dette Herrens Ord og under denne Prøvens Tid søge og finde Trøst, Frimodighed og Kraft i Troen paa Gud og i en fast Tillid til hans Forjættelser.

Miss Selma Gibson sang derpaa „One sweetly solemn Thought o.s.v."

Synodens Formand, Past C. J. Eastvold, talte over 2 Mosеb. 20, 27—29. Han mindte om, hvor underlige og for os ofte ufattelige Herrens Førelser og Handlemaade er, saa at selv Guds Børn spørger, hvorfor, Herre, handler du saaledes? Hvad kan dog din Mening og Hensigt være med dette? Blandt disse underlige Førelser er ogsaa dette, at Herren ofte kalder sine Tjenere ud fra Tjenesten i sit Rige paa en Tid og under saadanne Omstændigheder, naar det for os ser ud som om de saa saare trængtes der. Desmere fremskudt Tjenesten er, desmere er dette Tilfældet. Det er slige Forholde vor Tekst skildrer. Men for Herren er det ikke Tjeneren saa meget, som har den store Betydning, men Tjenesten. Han har selv oprettet de forskjellige Tjenester i sit Rige og disse skal vedblive saalænge hans Riges Gjerning og Fremme behøver dem; men Tjenerne kalder han hjem, naar deres Tjenestes Tid er ude og han lader andre indtage deres Plads. Saaledes gjorde han i det Tilfælde, hvorom vor Tekst beretter. Tjenesten skulde ikke ophøre fordi Aaron afsluttet sin Tjenestetid. Saaledes fremdeles. Hvor fremskudt Tjenesten er og hvor uundværlig denne eller hin Tjener synes at være, er dog ikke Herren eller hans Tjeneste afhængig af den. Han staar selv inde for Tjenesten og er selv Borgen for sin egen Gjerning. Han kalder stedse Tjenere til sin Gjernings Tjeneste og naar han kalder sine Tjenere hjem fra Arbeidet og giver dem Lønnen, sætter han andre ind i deres Sted. Dette bør vi mindes idag og i Tro til Gud være forvisset om at saa skal ske. Vi føler som Skole og Samfund et stort Savn over den kjere hedengangnes, som vi synes tidlige Afslutning af den betydningsfulde Tjeneste, Gud havde betroet ham iblandt os—og det Spørgsmaal gjør sig gjældende over vort hele Samfund:

Digitized by Google

Hvem skal nu fylde hans Plads? Men tror vi paa Gud og tror vi paa den Herre Jesus, kan vi trøstig afvente Herrens Svar ogsaa paa dette vort Spørgsmaal. Gud er ikke raadvild, men har Veie, Midler og Mænd til sin Tjeneste.

Dette skal da være ogsaa eders Trøst, som mest af alle maa føle at Pladsen er bleven tom efter den afdøde. Dette være din Trøst, du efterladte Ægtefælle, eders Trøst I faderløse Børn og eders Trøst I sørgende Slægtninge. Ogsaa for eder er Gud mægtig og villig til med sin rige Naade og Trøst og salige Nærværelse at erstatte det Tab, som intet Menneske eller noget her paa Jorden formaar at erstatte. Vi føler dybt med eder og det være mig tilladt paa vort hele Samfunds Vegne at udtale dets inderlige Sympathi med eder.

St. Peters Menigheds Sangkor sang derpaa „Den store hvide Flok" o.s.v.

Prof. Dr. Bøckman, den Forenede Kirkes Seminars Bestyrer var tilstede og paa Seminariets Vegne bragte den sørgende Familie, Red Wing Seminary og Hauges Synode dets Hilsen og Sympathi. Han talte i Tilknytning til Ps. 31, 16: „I din Haand er mine Tider." Han mindet om, hvor trygge vi altid kunne være i Sorg som i Glæde, under Trængsel og Modgang som i Medgangs Dage naar vore Tider er i Herrens Haand. Der følte David sig tryg under alle Farer, for alle Fiender og der nød han Freden og Hvilen, Trøsten og Glæden mødt i de tungeste Dage af sit Liv. Bevidstheden om at vore Tider er i Herrens Haand skal være de efterladtes Trøst og Styrke. Denne Bevidsthed skal ogsaa være den Skoles og det Samfunds Trøst, som ved denne Bortgang har tabt saa meget.

Prof. N. J. Løhre bragte Hilsen og Sympathi fra Jewell College. Han repræsenterede ogsaa samtidigt Skoledirektionen og tolket paa dens Vegne den Medfølelse og Deltagelse, dens Medlemmer næret for de efterladte i denne deres tunge Sorg og dybe Savn. Synodens Vice-Formand, Pastor C. C. Holter afsluttede med Bøn.

Pastor J. Tollefson, Præst ved det norske, lutherske Diakonissehjem, Minneapolis, Minn., var ogsaa tilstede og overbragte Familien en Blomsterkrans og Hjemmets Sympathi. Trods den strenge Kulde var Kirken fyldt til Trængsel og en stor Skare ledsagede afdøde fra Kirken til Gravlunden, hvor hans Levninger er lagte til Hvile.

Fred med hans Støv og velsignet være hans Minde!

Tilstede ved Begravelsen var: Pastorerne C. J. Eastvold, C. C. Holter, K. C. Holter, J. L. Lasseſen, M. Norstad, J. N. Sandven, L. Harrisville, A. O. Mortvedt, J. J. Dahle, J. Halvorson, H. J. Berg, M. J. Westphal, S. Brekke, Th. Himle, O. Andreſen, J. J. Breidablik.

Fra andre Samfund: Prof. Dr. Bøckman, Prof. Edw. Schmidt, J. Tolleffon.

Af Skolens Alumni var Hr. J. S. Christianſen fra Norway Lake, Minn. tilstede.

Af Prof. Bergslands Slægtninge var følgende tilstede:

Mr. & Mrs. Fred. Thompſon, Mr. & Mrs. Erik Sviggum, Mr. & Mrs. S. Jordahl, Mr. & Mrs. John Sviggum, Mr. & Mrs. A. Meland, Dr. S. A. L. Thompſon, Gerteen Thompſon.

Aandens Veir i Peterſon.

Fra Peterſon, Minn., berettes følgende:

Vi feirede Bønneugen i Peterſon Menighed iaar som ifjor. Havde nogle fremmede Brødre med os: Ruben Hoſtvedt fra Northfield, E. Haughland fra Houſton. Paſtor Wright var ogsaa med en Del af Tiden. Vi indbød Den forenede Kirkes Menighed og dens Præſt Paſt. Swegger, at være med os, og de var med. Havde Møder hver Kveld vekſelvis i begge Kirker. Veir og Veie var gode og mange Folk kom og hørte Guds Ord, som greb Hjerterne. Vi var tænkt at ſlutte Møderne Søndag Aften efter Nytaar; men da blev der ſaamange Mennesker igjen i Kirken ſom vi maatte tale med og bede for, at vi forſtod det var uødvendigt at tage os af dem med videre Undervisning i Guds Ord og

Digitized by Google

Bøn. Vi bad dem som var igjen den Aften at komme igjen Mandag Aften. De kom. Men det forekom os, at vi skulde lade Indbydelsen gaa ud igjen til alle. Tirsdags Aften var Kirken fuld af Folk. Vi talte og bad et par Timer, og saa bad vi dem som begjærede privat Samtale om deres Sjels Tilstand og Forbøn at blive igjen. Der blev altid mange igjen og disse Eftermøder varede til henimod Midnat. De var kostelige for os selv som Tilsynsmænd og jeg haaber de var til Velsignelse for de vakte og søgende Sjele. Det var et deiligt Syn at se og høre de mange her og der over hele Kirken i Samtale og Bøn til Gud. Der er nogle i begge Menigheder om hvem vi faar tro, at de er bleven født paany. Andre er vakte og vi beder og arbeider for og haaber at de ikke skal falde tilbage men at Gud maa fuldkomme sin Gjerning i dem. Vi har bedt om Vækkelse over vor By i flere Aar. Vi var nok ikke saa vedholdende i vore Bønner, som vi skulde være, og iblandt kjendte vi os fristet af Tvivl, thi alt syntes at være som det havde været. Men da Vækkelsen kom tog vi det som Bønhørelse. Den kom som en Vind pludselig og, som det syntes, næsten uventet og dog ikke uventet. Det blev saa stort og herligt for os, at vi forundrede os over Herrens Gjerning. Ja, saaledes gjør Gud. Takket være hans Sanddruhed, Trofasthed og Naade. Maaske disse Bemærkninger kan være til Opmuntring og Haab for andre som er som vi var. Søndag Aften den 13de Jan. afsluttede vi de to Ugers Møder med fælles Altergang. Begge Menigheder var sammen og det var en høitidelig og velsignet Stund at se Guds Børn og de søgende Sjele i begge Menigheder nyde dette Herrens Bestyrkelsesmiddel.

Fra Kredsmødet i Madison, Wis.

Tirsdag den 22de Januar samledes mange Venner fra alle Kanter for at holde det første Kredsmøde af Haugianere i Madison, Wis.

Mødet begyndte nævnte Dag Kl. 2:30 Eterm. med Prediken af Past. J. J. Lee. Samtaleemnet Luk. 15, 11—32 indlededes af Past. O. H. Elstad.

Nogle af de Tanker som blev fremholdt er følgende: Dette Kapitel er kaldt en aaben Dør til Himlen.—Her fremstilles en Søn langt borte i Synd og Last og en er hjemme, men er fremmed for Gud. Det er mange som gjør bogstavelig det samme som den forlorne Søn, dog man behøver ikke just at være reist langt bort fra Slægt og Venner og kristne og dog leve et ryggesløst Liv uden Gud og uden Haab.

Man er fremmed for Gud naar man forsømmer Bønnen, Guds Ord og er saa at sige ræd de kristne. Det er en betænkelig Ting, at en vil bort fra et kristeligt Hjem, det er ikke af det gode men snarere af Djevelen.

Det at forlade Gud er at afskjære sig selv fra Livet, og overgive sig selv til Døden baade for Tid og Evighed. Det er en ulykkelig Dag, da naar en ber om Arven og drager bort.

Alle forlorne Sønner er lige idet at de vil have sit for sig selv.

Den forlorne Søn solgte sig selv til Satan, han blev Svinevogter, men intet tilfredsstillede hans Trang. Tanken paa Hjemmet og den anklagende Samvittighed, det at han kom til sig selv, drev ham hjem.

Det er stort at Gud faar virke Synderkjendelse, men endda større at faa en Synder til at modtage den frie Naade. Der er mange som gaar til Fortabelsen med aabne Øine. Der er mange som ved om sin fortabte Tilstand, men staar ikke op og gaar hjem.—Det var ikke at staa op og gaa til Kirke den forlorne Søn bestemte sig for, men gaa til sin Fader. Man maa omvende sig til Gud, ikke til den eller hin Person, dette eller hint Kirkesamfund. Selv om en har besluttet at komme til Gud, vil en ofte endda beholde noget af sit eget. Den forlorne Søn havde dette: gjør mig til Daglønner." Men Faderens Hjertelag til Syndere forandres ikke. Han gik ikke men løb ham imøde. Hvilken Glæde! Hvilket Møde! Naar Gud og Synderen mødes i Naadetiden da blir der baade Glæde og Lykke. Saa usel og skidden som

Digitized by Google

Sønnen var, saa tager Faderen ham i sin Favn og kjertegner ham.

Men der er en som ikke er glad og det er den hjemmeværende. Men hvad? Er det muligt at nogen knurrer over at en Søn er gjenfunden? Ja det er muligt; thi den hjemmeværende Søn er blevet fremmed for en Faders Kjerlighed og for Broderkjerligheden, som vi ventede at finde hos ham. Han burde glædet sig med Faderen, men ligner dem, som knurrer over at Jesus tog ind til Toldere og Syndere.

Ældre kristne staar i Fare for at blive lig den hjemmeværende Søn og miste Livet i Gud. Naar der er Vækkelse og Syndere kommer til Fred med Gud og glæder sig i hans Gober, da kan det let hende at ældre kristne kommer til at tænke og sige: De er overfladiske, vi har faat finde noget andet vi. Det er et kortvarigt Rus o.s.v. Den egenretfærdige harmer sig over Glæden som en hjemvendende Søn faar nyde.

Faderen vil sige til den hjemmeværende Søn, er ikke alt mit dit? Har ikke Klædningen været færdig ogsaa for dig? Hvorfor benytter du dig ikke af Hjemmets Goder? Men sørgeligt, han vil ikke gaa ind og glæde sig med de andre og allermindst med sin Broder.

Vi har desværre mange lig den forlorne Søn, men kanske ligesaamange som er lig den hjemmeværende, der staar de forlorne iveien.

Verdens Børn er ikke bange for at vise sit Liv i Synden, og viser sig noksaa glade midt i sin Ulykke. Lad Guds Børn fremstille sit Liv i Gud i dets sande Lys og vise frem Glæden i Herren.

Ved Mødet var følgende Præster tilstede: C. J. Eastvold, J. A. Johanson, O. H. Elstad, T. J. Spande, J. J. Lee, R. J. Evjenth samt J. Tollefson af Frikirken. Mange Lægfolk fra Nabomenighederne var ogsaa mødt frem, saa Mødet var vel besøgt og særdeles velsignet. Det var nok heller intet Slumpetræf, at der blev organiseret en ny Menighed i Madison, men et Svar paa troende Venners Bønner, som er for aandeligt Liv og Vækkelse. Tak for Samværet.

J. J. Lee Sek.

Fällesmöde.

Fællesmødet for Indremissionsforeningerne afholdtes i Sions Menighed ved Shelly, Minn., fra 5te til 9de December 1906.

Som Delegater fra de forskjellige Indremissionsforeninger fremmødte følgende:

For Redriverdalens Indremissionsforening B. B. Nornes, L. Berland; for nordvestens Indremissionsforening S. Absalonsen; for central Minn. Indremissionsforening J. Strandnes; for Ottertail Indremissionsforening G. O. Nordmarken.

Mødet begyndte med Prediken af J. Wold. Da Pastor G. C. Gjerstad fra Ada ikke kunde møde paa Grund af Sygdom i Familien, blev E. Aalgaard valgt til Formand, O. S. Tveten til Viceformand og undertegnede til Sekretær. Samtaleemnet Apost. Gjer. 10. 42, 43 blev indledet af Stedets Præst, Pastor Megrund. Indlederen nævnte den Begivenhed, som fandt Sted med Kornelius og hans Husfolk under samme Tale af Peter, hvoraf dette Tema er taget. Og deriblandt blev fremhævet den Helligaands store Gjetning, om vi som Kornelius og hans Husfolk var stille for Herrens Ord. Indlederen talte især om Jesus som Dommer over levende og døde, og som Frelser for hver den, som tror. Samtaleemnet blev delt i 2 Punkter: 1. At prædike og vidne om Jesus som Dommer. 2. At prædike og vidne om Jesus som Frelser, at alle, som tror, faar Syndernes Forladelse ved hans Navn.

Der var fremmødt mange Lægfolk og en Del Præster, som tog Del i Samtalen. Uagtet det var Snefog og Kulde, var dog den store Kirke næsten fuld af Tilhørere hver Dag.

I det første Punkt blev især fremhævet Nødvendigheden af, at Synden blir dømt som virkelig Forbrydelse mod Guds Lov, saa Synderen kan komme til Erkjendelse af sin store Nød, at lade sig dømme af Guds Ord og ikke bli dømt med Verden. I det andet Punkt blev især fremholdt med megen Klarhed, hvorledes Syndernes Forladelse er at faa i Troen paa den Herre Jesus. Og hvorledes Guds Aand befæster denne Gjerning i Hjertet. Dette var Hovedgangen i Samtalen, og

Digitized by Google

der var Enhed imellem alle Deltagere, og man kunde føle Kjærlighedens Broderaand, som var herskende.

Samtalen var vækkende, opbyggende og belærende. Der var godt at være. Der synes at være ikke saa liden aandelig Bevægelse i Sions Menighed. Maatte Herren faa fuldkomme sin Gjerning der, og overalt iblandt os! Med Hensyn til en nærmere Tilslutning af Foreningerne om et fælles Blad, blev ikke afgjort paa dette Møde. Muligens vil det blive saa om kortere Tid, at Foreningerne faar et fælles Ugeblad.

N. Andreas Bjelde.
Perley, Minn. 18de Dec. 1906.

Herrens Verk.

Aandens Vekst i Kina.

Næsten intet Land i Verden synes at være uberørt af den Aandens og Bønnens Aand, som Gud i vore Dage udgyder i saa rigt Maal over alle, som vil modtage den. Ogsaa i Kina maa Hjerterne bøie sig. Fra den engelske Missions Universitet i Provinsen Fukien berettes følgende:

Vi har havt Vækkelser her før; men denne Gang har det været paa en ganske usædvanlig Maade. Vi havde indbudt den kinesiske Evangelist Mr. Diong til at komme her og holde Møder. I Maaneden forud derfor begyndte vi at samles for at bede om Velsignelse over disse Møder. Der var først 50 Studenter tilstede. Næste Aften maatte vi tage et Værelse mere til Hjælp; og senere fyldtes tre Værelser Aften efter Aften. Medens vi bad, kom Guds Aand vældigt over os. Mange, som havde bedt for andre, opdagede nu, at de selv var Syndere, og at de maatte slutte Fred med deres Uvenner, før de kunde vente at blive til Velsignelse for dem. Mange stod op og bekjendte deres Synder og bad deres Kammerater om Tilgivelse. Ved et Møde var det, som om intet kunde skjules; i den Grad ransagede Aanden alle Hjerter; mange græd over deres Synd; andre bekjendte den. Nogle var der vel, som lukkede til for Lyset, og de syntes, at de andre var gale. Den Aften var der 40, som fik Fred og Frelse ved Troen paa Jesus. Næste Morgen Kl. 9 begyndte Mødet paany.

Og nu viste Virkningen af Aandsudgydelsen sig deri, at de kristne Studenter gik til deres hedenske Kamerater for at nøde dem til at gaa med. Det var Lørdag, hvor ellers mange pleiede at reise til deres Hjem. Men denne Gang blev de ved Universitetet, De maatte med til Møde om Aftenen. Det blev ogsaa et merkeligt Møde. Der var ingen til at lede det; ingen tænkte heller over det; men Hjerterne maatte have Luft. Og saa bad de, undertiden mange ad Gangen. Bitre Modstandere af Kristendommen bekjendte deres Synder lige saa vel som de, der længe havde gaaet for at være kristne. Man bad for de uomvendte kinesiske Lærere og for de Studenter, som endnu ikke havde taget imod Jesus. Mange raabte under Taarer til Gud om Frelse for deres hedenske Slegtninge hjemme. I to Timer var hele Huset fyldt med Graad og Klageraab, som om alle havde mistet nogle af deres nærmeste.

Om Mandagen kom Mr. Diong for at holde Vækkelsesmøder. Men da han havde været 5 Minutter i Forsamlingen, sagde han: „Dette er Helligaandens Verk; her er intet for mig at gjøre." Tirsdag Formiddag holdt han et Møde, hvor han talte med stor Kraft. Men saa blev han syg.

Imidlertid fortsattes Møderne ligefuldt hele Ugen igjennem, og mere end 80 Studenter meldte sig, at de ønskede at blive kristne.

Lignende Aandsudgydelse fortælles der om fra flere Steder i det fjerne Østen, saaledes paa Formosa, den kinesiske Ø, som nu tilhører Japan. Her var to Ting særlig fremtrædende: Aanden drev sterkt til Bøn og Vidnesbyrdet dreiede sig næsten udelukkende om Golgata og Menneskers Forhold dertil.

I en stor By i Kina mødes de forskjellige kristne en Gang hver Maaned til fælles Bøn en hel Formiddag. Og om Eftermiddagen gaar de i smaa Flokke ud til alle Sider i Byen og holder Møder sammen paa Gaderne. Det er et godt Middel mod Partivæsen.

Vækkelsen i Assam.

En Missionær Jones beskriver et Møde,

Digitized by Google

som holdtes af 8,000 Khasikristne i Byen Mairang, Assam. Byen ligger ca. 4 Mil fra Kjøreveien og kan naaes kun ad Gangstier.

Nogle af Deltagerne til Mødet havde anvendt 4—5 Dage paa Reisen dertil. De drog op som Israels Folk til Festlighederne i den hellige Stad, syngende Lovsange, og indimellem holdende Bøn tilsammen, samtalende med hverandre om Vækkelsen og Herrens underbare Gjerninger.

Missionsstationens Kirke i Mairang maatte udvides i Anledning af Mødet; den ene Side maatte rives ned.

Hvor disse Mennesker kunde synge og bede! Naturligvis gik ikke disse Møder for sig efter alle Kunstens Regler. Herrens Aand brød igjennem alle Former. Man græd, man bad; nogle gjorde Forsøg paa at synge; men Bønnens Aand var for stærk. Saa kom der en lydløs Stilhed over Folket, og man hørte Mennesker begyndte at prise Gud. Ved et af Møderne var to Mænd valgte til at predike; men Bøn, Sang og Lovprisning afbrød og overdøvede deres Prediken.

Ved et andet Tilfælde var der en gammel Evangelist, som med Tordenstemme talede Herrens Lov til Forsamlingen. Derefter kom en anden frem og bad Herren inderligt om Forbarmelse. „Det var som Sinai og Golgata var komne ned midt iblandt os."

Der var kommet kristne fra øvre Birma —en Reise paa 14 Dage—for at, efter hvad de selv sagde, „faa noget af Vækkelsesilden og føre den med os til vort eget Land". De kunde ikke forstaa Khasisproget, men deres Hjerter blev dybt grebne af hvad de saa.

Vækkelsen i Assam har nu paagaaet et helt Aar. Der er et nært Sammenhæng mellem den og Vækkelsen i Wales:—det er gjennem de troendes Bønner og gjennem Wales Presbyterianere, at Ilden har kommet til at brænde i Assam, som aldrig før.

„Over 5,000 Sjele er vundne i Løbet af det sidste Aar," skriver Missionær Jones, „men ingen maa tro, at Vækkelsen paa Khasihøiderne er forbi. Den har aldrig været saa almindelig, aldrig saa mægtig, som den er for Øieblikket."

Madagaskar.

Saavel Pariser som Londoner Missionærerne beretter om overordentlige Vækkelser, som de i nogle Maaneder har været Vidne til i Madagaskar. Det hedder derom i Pariserbladet som følger: „Bevægelsen er begyndt i Ambohimadroso i det midterste Høilands sydlige Del og har forplantet sig over Betsileo, Fianarantsoa og Ambositra til Landets Hovedstad Tananarivo. Dens Kjendetegn er overalt tiltagende Syndserkjendelse, Anger, Glæde og Tilgivelsen og Forsoningen med Gud. Utvilsomt maa en god Del heraf skrives paa den nervøse Ophidselses Konto, især hos et saa let bevægeligt Folk. Ikke alle Vaarens Blomster bringer Frugt i Høst, men Vaaren indeholder jo alligevel Løfter om en Høst. Og et skjønt Skue er det, denne Vaar paa Madagaskar. Længe har Jordbundet været revnet og haard, som udtørret af Solen. Det var, som om hvert Sædekorn gik tilgrunde, hver Livets Fornyelse var umulig. Og nu: ved den første Regn skyder de usynlige Spirer frem overalt, Jordbunden er bedækket med friskt grønt. Træerne springer ud, og Blomsterne staar i Flor. Hvad der falder særligt i Øinene ved denne Vækkelse, er dette: Der findes endnu i Befolkningen et betydeligt Antal Mpisikidy, d.v.s. Troldmænd. Og se, Missionærerne holdt Forsamlinger, hvor mere end 80 saadanne Troldmænd, forhærdede i Hedenskabet, sukkende traadte op til Alteret, tog deres Amuletter af og lovede at følge Jesus efter. Den, der kjender de Baand, der holder disse gamle Troldmænd tilbage i Hedenskabet, paa ham vil denne Kjendsgjerning gjøre Indtryk. Selv om man desværre ofte kan være berettiget til at drage Oprigtigheden i de Bodstaarer, som disse stakkels Brødre paa Madagaskar udgyder, i Tvil, saa kan man neppe tvile om, at den Helligaand er tilstede, hvor disse gamle Troldmænd offentlig omvender sig, de, som Aar igjennem har været døde for alle Missionærernes Formaninger."

„Folkeb."

Digitized by Google

Religion er Kjerlighed.

„Derfor er Kjerlighed Lovens Fylde." Rom. 13 K, 10.

Alverden er overbevist om, at Kjerlighed er bedre end Had. Der har aldrig været og kan endog aldrig bli nogen Debat angaaende den Ting. Det staar fuldkommen klart for alle, at skulde Billedhuggeren paa kunstnerisk Maade fremstille Kjerlighed og Hevngjerrighed og Selviskhed, vilde den Statue, som forestilte Kjerligheden bli meget vakker, og de to, der skulde forestille Hevngjerrighed og Selviskhed, overmaade hæslige.

Var det muligt at oversætte Kjerlighed, Hevngjerrighed og Selviskhed i Musik, vilde snart Kjerlighedens Musik bli lyttet til af alle, mens ingen vilde like at høre Hevngjerrighedens og Selviskhedens Musik.

Det Faktum er er en Tribut til den menneskelige Natur. Det beviser, at alle og enhver af os liker bedst det, som er ophøiet og nobelt, selv om vi ikke i vort daglige Liv viser det i Praxis. Vi ved hvad vi burde gjøre og ikke gjøre, og vi ønsker Viljestyrke til at gjøre det, som ret er, skjønt det kan hænde, vi ikke endda handler derefter. Vi har Idealet i vort Hjerte, men det kan være dækket over af Rusk og Verdslighed. Vi har med andre Ord ikke gjort Ret mod os selv, og vi ved det ogsaa selv bedst.

Hvad er det da, Verden mangler? Kun en Ting, og den ene Ting er det vigtigste af alt. Paulus kalder Tingen Kjerlighed, og han antyder, at har en Mand ægte Kjerlighed som et Karaktertræk, har han det, som kan afgjøre hans Skjebne baade her og hisset.

„Kjerligheden er Lovens Fylde," og den Frase er mærkværdig inklusiv. Hvis du har Kjerlighed til Gud og Kjerlighed til dine Medmennesker, besidder du Hemmeligheden angaaende den menneskelige sande Lykke.

Da Jesus talte til Folk, som samlet sig paa Bjergskraaningen eller Søstranden for at høre ham, brugte han de simpleste Ord og Former, som endnu er brugt af nogen, der forkyndte Religion. Hans Sprog og Udtryksmaade kunde den simpleste, mindst oplyste Jøde fatte og forstaa. Han argumenterte ikke for nogen enkelt Teori, debaterte ikke noget teologisk Spørgsmaal, men gik lige ned til Folkelivet og gav os en Sandhed, som aldrig blir traadbar.

Elsk Gud, og du kan ikke let fare vild. Elsk din Næste, og du vil føle, det gjør dig glad og lykkelig. Du kan ikke elske Gud uden at stole paa ham, og du kan ikke i Sandhed elske dine Medmennesker uden derved at udvikle den mest noble Side af din Karakter.

Verdens Universalsynd og Universalforbrydelse er Selviskheden. Og vi har opøvet den, til den er blit en Mani, en Galskab. Denne Mani kontrollerer vore Tanker, vore Planer og vore Handlinger. Altfor ofte tramper man andres Ret under Fødder for Vindings Skyld.

Men hvad er igrunden en slig selvisk Person for noget? En forkrøblet Sjæl kort og godt. En slig Person fraadser i Overflod uden at tænke paa alle dem, som mangler det daglige Brød. Han kan lade sin Latter lyde uden at ofre dem, der sidder i Graad og Sorg, et Blik. Han stabler op Værdier, han ikke trænger. Han har glemt at meddele og gjøre vel. Han er sig selv nok. Slig er Egenkjerligheden og Selviskheden.

Sæt nu, det var muligt at stoppe egte Kjerlighed ind i Barmen paa alle Mennesker. Det vilde bli Himmelen her paa Jorden. Alle vilde bli dobbelt lykkelige, men lykkeligst de, som af sin store Overflødighed paa Midler havde gjort trængende, lidende Stakler glade og lykkelige.

Tusind Troesbekjendelser kan ikke gjøre en ærlig, renhjertet Mand af dig. Alle de teologiske Former, som ærværdige Kirkemøder og Kirkera ad har faaet til, er ikke istand til at gjøre det. Om du tror, hvad andre tror, er det ikke derfor sikkert, du er en sand kristen. Men han, hvis Hjerte er fuldt af Kjerlighed til Gud og Medmennesker, vandrer i Kristi Fodspor. Hvis du ikke har denne Kjerlighed, er dit Liv forfeilet. Sjelen i Religionen er Kjerlighed, Resten Legeme. „Derfor er Kjerligheden Lovens Fylde." — (Fra Engelsk.) — J „Dec. P."

Digitized by Google

Skyer.

Naar man ser gamle Liſes milde, velſignede Anſigt med Solglans i Øiet og Smil om Munden, friſtes man til at tro, at hendes Liv har været lutter Glæde og Solſkin, og dog har der været mange tunge Tider for hende. Men Troens Frimodighed har hun bevaret, og ſpørger du hende: „Gamle Liſe, der er vel aldrig Skyer paa din Himmel?“ ſaa ſvarer hun ganſke forundret: „Skyer? Jo, naturligvis er der Skyer, hvorfra ſkulde ellers Velſignelſens Strømme vælde ned over mig?“

Skyerne paa Himlen ſynes dig maaſke en ringe og ſlet ikke behagelig Ting. Men tænk dig, om det havde behaget Gud at indhylle Jorden i en tæt Taage, ſaa vi aldrig kunde ſe Solen, Maanen og Stjernerne, eller om Solen Dag for Dag ſendte ſine Straaler ned over den hede, tørre Jord, uden at der faldt en Draabe Regn, hvorledes vilde Livet da være for os? Og tak ſaa Gud, der har ladet Jordens Vanddampe ſamle ſig i Skyerne, ſaa de atter kan vælde ned over os ſom Velſignelſens Strømme.

Salomon, der har ſaa megen Forſtaaelſe for Naturen, ſiger ſaa ſmukt: „Herren har grundfæſtet Jorden med Visdom, han har beredt Himlene med Forſtand. Ved hans Kundſkab ſkiltes Dybene, og ved den drypper de med Dug.“

Saaledes ſer Gud i ſin Visdom ogſaa, at det ikke er gavnligt for vort aandelige Liv altid at leve i Livets Solſkin; derfor ſender han os Skyer. Snart ſmaa lette Skyer, kantede med Guldbræmmer, gjennem hvilke det er ſaa let at ſkimte hans Naadeſol, men til andre Tider ogſaa tunge Uveirsſkyer, under hvis truende Mørke det gjælder en Kamp for Livet mod Tvil og Synd og Mørkets Fyrſte. Om de Tider taler Tholuck, naar han ſiger: „Hvilke Tider er de mørkeſte i Livet? — De, i hvilke det bliver fuldſtændig Nat. Da ſkjuler Herren ikke blot ſit Aaſyn, men Satan tager Maſken fra ſit. Han træder frem for den ængſtede Sjæl og taler til den om Trods, Fornegtelſe, Forræderi: „Giv Gud Afſked, tilbed mig, jeg vil give dig Verdens Riger og deres Herlighed!“ En ſaadan Time var det, i hvilken Job forbandede ſin Fødſelsdag og Judas gik ud i Natten — Nat i hans eget Indre og Nat udenom ham! — O, der gives Timer, i hvilke Satanas begjærer dig, og kun en tynd, tynd Traad knytter dig ſammen med din Gud, og til denne Traad ſætter Satan allerede ſin Kniv og vil ſønderſkjære den! Men Herren har bedt for dig, og han ſønderſkar den ikke.“

Det er, ſom naar Aſaf udbryder: „Vil da Herren forkaſte os i al Evighed og ikke vedblive at være naadig mere? — De tykke Skyer udøſte Vand, de øverſte Skyer gav Drøn, ja, dine Pile for frem! Din Tordens Drøn rullede, og Lynet oplyſte Jorderige; Jorden bævede og ſkjælvede. Din Vei var i Havet, og dine Stier i de ſtore Vande, og dine Fodſpor blev ikke kjendte“, for ſaa jubſende at ſlutte: „Du førte dit Folk ſom Hjorden ved Moſes og Arons Haand.“

Den der ved Guds naadige Hjælp har ſeiret i ſaadanne Tider, vil ikke mere tvile paa, at Velſignelſens Strømme vælder ned fra Skyerne; men han ved ogſaa, at det gjælder om at holde Hjertevinduerne aabne mod Solſiden, ſaa Guds varme Naadeſtraaler kan ſprede Tvilens Taage og efter Naadeſtrømmene tegne Regnbuen i Skyerne.

„Luth.“

Satan nærmer ſig os paa tre forſkjellige Maader: ſom den liſtige Slange ſøger han at bedaare vore Sanſer, at bringe vor Dømmekraft paa Afveie, at fortrylle vor Fantaſi. Som en Lyſets Engel ſøger han at bedrage os med falſke Foreſpeilinger om aandelige Ting og til anmaſſende at ſkyde os ind under Talen om Guds Forſyn. Som en brølende Løve ſøger han at tilintetgjøre os ved voldſom Modſtand, Forfølgelſe og Død. Han ſøger, hvem han kan opſluge; ikke enhver kan han faa Tag i; den, der er ædru, vaager ſom Lyſets og Dagens Barn, ſtaar ham imod. Naar I læſer 1 Peter 5, 8, da læg endelig Merke til, at der ſtaar: værer ædrue, vaager; thi oſv. Drikken er ikke bare Veien til Djevelen, men Djevelens Vei til eder. — Dr. Clarke.

Digitized by Google

Vär tro!

Herren kommer! Det vil lyde som et Tordenraab over Jorden engang; Menneskene gaar i sin daglige Gjerning, de kjøber og sælger, arbeider, stræver, morer sig, kjæmper og lider, synger og ler eller sørger og græder, saaledes som det gaar til her i Verden — og saa kommer det store Regnskabsopgjør, alt stanser, Menneskene skuer op i dyb Forventnings Frygt og med de mange Spørgsmagl; da skal vi alle aabenbares for hans Domstol, som kjender Menneskehjertet ud og ind, som ved hvad der har været Drivkraften i vort Liv, hvad det har været for en Undergrund, hvoraf de enkelte Handlinger i det smaa og i det store er vokset frem. Hvad bliver der da fremfor alt Spørgsmaal om?

„Hvem er da den tro og kloge Husholder?" siger Herren. Troskaben staar altsaa først; det fremgaar af hele Guds Ord, at naar vi skal gjøre Regnskab for vor Husholdning, saa er det Troskaben, Herren fremfor alt ser hen til; det maa jo ogsaa saa være; han har givet Evner og Kræfter, legemlige og aandelige Gaver, somme meget, somme lidet; han har sat enhver i sin Kreds og i sin Stilling, somme høit, somme lavt, somme iblandt de mange, somme noksaa ensomt — og saa siger han til hver enkelt: gjør nu din Gjerning der, hvor du er sat, med Troskab; naar jeg kommer igjen, saa spørger jeg kun om dette ene: Har du tro vaaget paa din Post den Tid, du fik i Livet, og med de Evner, jeg gav dig?

Det synes jo igrunden noksaa lidet og indeholder dog saa meget? Ja, at være tro, det er hele Sagen. Hvad kan vi svare ham? Vi har faaet et Hjem, hvor vi skulde være til Velsignelse, til Glæde, hvor vi skulde bære de andres Byrder, tjene dem, Gud har givet os, være Eksempler for dem i alt det, som er godt; det kan jeg ikke, siger du kanske; jo, du kan, derom er der slet ikke Spørgsmaal. Du har Evner nok, Midler nok, Overflod af alt, som Gud har skjænket saa uforskyldt; og mangler du noget, saa har du Guds rige, uudtømmelige Skatkammer at øse af; synes du, du har liden Visdom overfor vanskelige Tilfælde i Livet, liden Taalmodighed under Livets tunge Byrder, liden Sagtmodighed overfor dem, som kan saare og bedrøve dig— du kan faa det alt, naar du beder derom; saa du har saavist intet at undskylde dig med; det er bare Spørgsmaalet, om du tro vil bruge alt, hvad du har; og Gud vil stille store Krav til dig; det har han Ret til; thi han har givet dig saameget. Vogt dig for at klage over, at du har faaet lidet. Vi hører saa tidt Mennesker sige: Ja, jeg vilde nok gjerne, men desværre, Evnerne strak ikke til. Det er slet ikke sandt. Evnerne strak nok til, men det var just Viljen, som manglede, som var forvendt. Det er ikke hos Gud, Feilen ligger, naar vi udretter saa lidet godt i Livet, men det er hos os selv.

Og naar Herren taler saa ofte til os om at være tro, just tro over lidet, tro i det mindste, saa er det vel, for at vi først og fremst skal vende Blikket indad, hvor vi faar Øie paa den dybe Sjeleskade, vi lider af; det er første Skridt til at blive tro, at vi ser, hvor utro vi har været, hvor vi har bortødslet saameget af Tid og Kræfter, fordi vi ikke brugte Gaverne efter Guds Vilje, men til vor egen Ære. Vi synes Herren tøvede med at komme, vi synes, vi havde god Tid, vi var ukjerlige, „slog Drengene og Pigerne", vi tænkte paa os selv i usel Egenkjerlighed, tænkte paa „at æde og drikke", og saa kommer Alvorsordet: Gjør Regnskab! uforsvarende over os. O, at det ikke maatte lyde som en Rædselssang for os! At vi maatte skynde os til Herren vor Gud med al vor Synd, med vor Egenvilje, vor Egenkjerlighed, saa han kunde faa omdanne vort Hjerte, og vi kunde blive rige i Kjerlighedens Liv. Det er et helt nyt Hjerte, vi maa faa, og saa i Jesu Navn være tro til Døden, i Jesu Navn kjæmpe og seire; saa kan vi med freidigt Haab skue den store Dag imøde.

(Ref.)

En meget langtrukken Bøn eller Prediken er ofte saare smalsporet.

Digitized by Google

Gud er god.

Gud har sagt os i sit Ord, at her er blot to Veie at vandre paa. Den brede, som fører til Døden og den smale, som fører til Livet. Den som vandrer paa Dødens Vei er aandelig død i Synder og Overtrædelser.

Den, som vandrer paa Livets Vei er aandelig levende, saa vel som Veien er en levende Vei. Jeg er Veien, Sandheden og Livet. Jeg er Døren, dersom nogen gaar ind ved mig han skal blive salig. Men hvem er du, som jeg træffer her som læser disse faa Linjer, er du frelst eller ufrelst? Ven svar mig paa mit Spørgsmaal, det gjelder ikke mindre for dig enten Død eller Liv. Ak jeg merker et tungt Suk opstiger fra dit Hjertes Dyb, som siger; „ak nei, jeg er nok ikke frelst." Det er mærkeligt sandt, som du siger, at du ikke endnu er frelst. Er du lykkelig i den Stilling? Ak nei. Er du ikke træt i Synden? Trænger du ikke Hvile! Kom til ham, som kan give dig Fred du stakkels fredløse Sjel. Thi der er ikke Fred for den ugudelige. Men hvor vil du hen, og hvad vil du gribe fat i, naar Ryttеren paa den bleggule Hest kommer, som er Døden? Den giver dig ingen Tid mere, der er ikke Naade, den vender ikke bort igjen. Den fører dig ud af Naadetiden ligegyldigt enten du er frelst eller ikke og ind i Evigheden. Ja nu faa vi snart skilles, men før vi skilles, saa indbyder jeg dig: kom til Jesus, kom til Golgata, der hvor Jesus hænger for din Skyld, der hvor han er et Sonoffer for dine Synder, der hvor han har faaet en evig Forløsning for dig. Der hvor hans Blod randt som skal rense dig for alle dine Synder, saa du skal blive hvidere end Uld. Jesus venter paa dig, kom just nu.

Saa glæder det mig at faa møde med dig du Guds Barn som er døbt med den samme Daab og født af den samme Far enten vi er kjendte eller ukjendte, det gjør ingen Ting til Sagen, blot vi faar Naade til at holde ud til Døden, saa vil Jesus sætte en Guldkrone paa mit og dit Hoved.

Saa kan det ikke blive saa længe at vente for os, før vi faar møde de livsalige Ord af hans Mund: kommer hid I min Faders velsignede, arver det Rige, som er beredt fra Verdens Grundvold blev lagt. Gud har tænkt paa os fra gammel Tid af. Ei agte stort men løbe fort om Verden ler der ad.

Ja saa er det medens vi er her i Jordelivet, her er saa mange Ting som vil stanse os i Løbet, men den Dag som vi faar høre: „kom" da skal ingen Ting formaa at stanse os, da faar vi løbe i Fred ind i den salige Fred og vore Øine skal se ham ligesom han er.

Venner bed for mig og mine Børn, at vi ikke maa savnes blandt de frelste. Især I som kjender mig, som jeg har siddet Side om Side med, bedt til Gud, sjunget vore Sange, opmuntrede hverandre, og som aad af den samme aandelige Mad og drak af den samme aandelige Drik. O bed for os! Ak var jeg over og mine med og alle Guds Venner kjere.

Broderligt

W. W. Osnes.

Et Ord til Overveielse.

2 Kor. 6, 2.

Naar et Menneske er i Fare, er det Ret og Pligt at advare ham og opfordre ham til at være paa sin Post. Dette er vi vor Næste skyldig. Nu opfordrer jeg dig til at betænke, om dine Synder er dig forladte. Du har syndet, din egen Samvittighed siger dig det. Disse Synder maa du have Forladelse for, inden du dør, ellers kan du ikke blive frelst. Hvad jeg nu vil bede dig betænke er dette: Dersom du ikke har faaet Forladelse for dine Synder, da er din Sjel i en forfærdelig Fare. Maaske vil du allerede dø i dette Aar og dersom du dør saaledes, som du er, da gaar du fortabt for evig; dersom du dør uden dine Synders Forladelse vil du igjen opstaa paa den yderste Dag uden Syndsforladelse.

Der er et Sværd ophængt over dit Hoved, du ved ikke, naar Dødsengelen vil tage det i sin Haand og afhugge din Livstraad, der er kun et Skridt mellem dig og Døden. O, det forundrer mig, at du tør være saa dristig at opsætte, om du endnu ikke har faaet

Digitized by Google

dine Synders Forladelse; men hvad har du da vundet med din Religion? Du gaar i Kirke, du har Bibel, du har Salmebog maaske og Bønnebøger, du hører Prediken, du gaar maaske til Herrens Bord. Men hvad har du i Virkeligheden vundet ved alt dette? Fred? Haab? Glæde? Trøst? intet, nei intet; du har ikke vundet andet end timelige Ting dersom du ikke har faaet Tilgivelse for din Synd. Du har endnu ikke faaet dine Synders Forladelse. Men du haaber, at Gud vil være naadig imod dig. Dog hvorfor skulde han være naadig imod dig, naar du ikke vil søge ham paa den Maade, han selv har anvist dig. Visselig er han naadig, usigelig naadig mod alle dem, der kommer til ham i Jesu Navn. Men hvis du ringeagter hans Anvisninger og vil finde Himlen ad dine egne Veie, vil du til din egen Skade finde, at der ingen Naade er for dig, du har endnu ikke faaet dine Synders Forladelse; men du haaber at du skal faa den engang med Tiden. O Ven du er dristig, du afrysler Samvittighedens Paamindelser. Tiden er dig ikke beleilig nu. Hvorfor skulde du søge Syndsforladelse engang i Fremtiden? Hvorfor ikke søge den nu? Nu er det Tid at faa sin Sag opgjort med Gud. Evigheden er os nær. Ve da den Sjel og Samvittighed som ikke er renset i Lammets Blod i Naadetiden 2 Mos. 12, 13. Du tror maaske, at der er Syndernes Forladelse; du tror at Kristus døde for Synderne, og at han tilbyder selv de ugudeligste deres Synders Forladelse.

Men hvad Nytte har du af denne Syndsforladelse, naar du ikke selv tilegner dig den? Hvad hjælper det den syge, at Lægen foreskriver ham et Lægemiddel hvis han blot ser derpaa og ikke tager det ind? hvis du ikke vil tilegne dig Syndsforladelsen for din egen Sjel, vil du ligesaa sikkert gaa fortabt som om der blot ingen Syndsforladelse var.

Dersom vi nogensinde skulle faa vore Synder forladte, da maa det ske i dette Liv, nu medens vi lever hernede i denne Verden, som de skulle være afvættede naar Jesus kommer igjen, der maa være virkeligt Samfund mellem dig og Jesus; du maa i Troen lægge dine Synder paa ham og hans Retfærdighed maa lægges paa dig, hans Blod maa stænkes paa din Samvittighed, hvis ikke dine Synder skulle træde frem imod dig paa Dommens Dag og drage dig ned i Fortabelsen.

O, hvor tør du spilde Tiden, naar saa meget staar paa Spil? Hvor kan du slaa dig til Ro, saalænge du er uvis, om du har faaet Forladelse. Sandelig det er en sælsom Ting, at et Menneske ordner med sine jordiske Ting og dog lever i Uvished om hvorledes det staar til med Sjelen. Læser maaske føler du ikke din Fare nu, maaske synes du, at det er ikke nødvendigt at søge dine Synders Forladelse endnu. Men der vil komme en Tid, da du vil forandre din Mening. Gud give da i sin Naade, at det ikke maa blive for sent.

Dig Broder og Søster som har sat Himmelen til dit Maal og vandrer paa den Vei som fører til Maalet. Vær hilset med Ebr. 10, 35.

O. Simonsen
Randall, Iowa.

Hvor gaar du hen?

I en stormfuld Nat stod en Mand paa Gaden og ventede. Det var ingen god Vei, han vandrede paa, ellers havde han neppe valgt den mørke Nat dertil, og ellers havde han ikke bandet saa i sin Ugudelighed.

Under en Lygte saa han noget ligge paa Jorden; han bøiede sig og tog det op: det var et lidet skiddent Hefte, men det hvide Papir havde tildraget sig hans Opmærksomhed. Kun for Tidsfordriv aabnede han det og læste Titlen: „Hvor gaar du hen?“ stod der. Manden krøllede Heftet og udstødte en Ed. Men Tiden faldt ham lang, og atter lænede han sig mod Lygtepælen, tog Heftet frem og begyndte at læse i det.

Ikke langt derfra sad en Dame i et stort Hus ved en ung Piges Sygeleie.

„Det gjør mig saa ondt“, sagde den syge, der ikke kunde sove, „jeg har saa gjerne villet gjøre noget for min Frelser, men det er mislykket altsammen. Jeg kjøbte for nogle Dage siden en Pakke Smaaskrifter som jeg

Digitized by Google

vilde dele ud, og samme Dag gjorde jeg mit første Forsøg. Jeg bød vor Melkekone et lidet Hefte, som hed: „Hvor gaar du hen?" Hun tog det ogsaa meget høflig, men jeg saa godt ved Vinduet, at hun kastede det fra sig paa Gaden, da hun var kommen et Stykke fra Huset; det gjorde mig saa ondt".

Damen forsøgte at trøste hende. „Har du virkelig gjort det i en god Hensigt og bedet Gud lægge sin Velsignelse til dine Forsøg?"

„Ja, det har jeg", lød Svaret.

„Saa overlad det til den trofaste Gud. Han kan forvandle det til Velsignelse, der for os synes at blive foragtet; naar du igjen bliver rask, saa begynd kun trøstig paa Arbeidet med samme Tillid til Gud som før".

Men derude paa Gaden stod Manden endnu ved Lygtepælen. „Hvor gaar du hen?" Det Spørgsmaal havde fængslet ham, og ved Lygtens flimrende Skin læste han Svaret i Bladet: „Til evig Fortabelse fra Guds Ansigt—hvis du ikke vender om". Det Indbrud, han sammen med sin Kammerat vilde have udført, udeblev alene, fordi Gud gav ham ihænde det Hefte, som Melkekonen havde foragtet, og hvilket nu stansede ham paa den onde Vei, idet det viste ham Veien til ham, der kom for at søge det fortabte.

Naar vi gjør godt, skal vi ikke blive trætte. Der er meget som vil gjøre en træt og mismodig om en søger at gjøre godt, og gjøre det allerbedste man kan og forstaar. Det er nu engang saa i denne Verden, at man ikke altid lønnes med det gode for vel gjort, men derfor skal man ikke tabe Modet. Eiheller skal man give op, om man synes, man har gjort meget. Under alt skal man se paa Frelseren, hvorledes han bar sig ad. Han arbeidede under ondt Rygte og godt Rygte, blandt Venner og Fiender, havde liden eller ingen Løn, daarlig eller simpel Kost, og simpelt Hus. Hvorfor skulde da vi klage, knurre og gaa træt. Om en liden Stund, saa er der ikke mere Anledning for os at faa gjøre noget. Men har vi været tro, saa har vi da hele Evighedeu for os til Hvile og salig Fornøielse. Bliv ikke træt!

"JOHN III, 16",

OR, THE IRISH BOY WITH A NEW NAME.

One cold, wintry night a poor Irish boy stood in the streets of Dublin—a little city arab, homeless, houseless, friendless.

He had taken to bad courses, and become an associate of thieves, who were leading him on the road to destruction. That very night they had planned to commit a burglary, and appointed him to meet them in a certain street, at a certain hour. As he stood there waiting, shivering and cold, a hand was suddenly laid upon his shoulder. It was very dark, he could only see a tall form standing by him, and he trembled with fear; but a kindly voice said: "Boy, what are you doing here at this time of night? Such as you have no business in the streets at so late an hour; go home, and go to bed."

"I have no home, and no bed to go to."

"That's very sad, poor fellow! Would you go to a home and to a bed if I provided one?"

"That would I sharp!" replied the boy.

"Well in such a street and such a number (indicating the place) you will find a bed." Before he could add more the lad had started off.

"Stop!" Said the voice. "How are you going to get in? You need a pass. No one can get in there without a pass. Here is one for you—can you read?"

"No, sir."

"Well, remember that the pass is, 'John iii, 16. Don't forget, or they won't let you in. 'John iii, 16.' There, that's something that will do you good."

Joyfully the lad rushed off, repeating his lesson, and soon found himself in the street, and at the number indicated, before a pair of large iron gates. Then his heart failed him, they looked so grand. How could he get in there? Timidly he rang the bell. The night porter opened the door, and in a gruff voice, asked, "Who's there?"

"Me, sir! please, sir, I'm John III, SIXTEEN", in very trembling tones.

"All right; in with you; that's the pass." And in the boy went.

He was soon in a nice, warm bed, and between sheets such as he had never seen before. As he curled himself up to go to sleep, he thought "This is a lucky name. I'll stick to it!" The next morning he was given a bowl of hot bread and milk, before being sent out into the street (for his home was only for a night). He wondered on and on, fearful of meeting his old companions, thinking over

Digitized by Google

his new name, when heedlessly crossing a crowded thoroughfare, he was run over.

A crowd collected, the unconscious form was placed on a shutter, and carried to the nearest hospital. He revived as they entered.

It is usual in the Dublin hospitals to put down the religion, as well as the name and address of those admitted. They asked him whether he was Catholic or Protestant. Sure he didn't quite know. Yesterday he was a Catholic, but now he was John III, Sixteen. This reply elicited a laugh.

After his injuries had been attended to, he was carried up into the accident ward. In a short time his sufferings brought on fever and delirium. Then was heard in ringing tones and oft repeated, "John iii, 16! It was to do me good, and so it has!"

These persistent cries aroused the other patients. Testaments were pulled out to see to what he referred. What could he mean? And here one, and there another read the precious words: "For God so loved the world, that He gave His only begotten Son, that whosoever believeth in Him, should not perish, but have everlasting life." ("It was to do me good, and so it has!" the sufferer cried).

Luther called this verse, "The Miniature Bible. When those poor, sick folk read the tender words, and heard the unconscious comment, "It was to do me good, and so it has! John iii, 16",—the spirit stirred within them, and God the Holy Ghost used that text then and there to the conversion of souls. There was "joy in the presence of the angels of God" over sinners that have repented. The Sovereign Power of God the Holy Spirit used this one text from the lips of a poor ignorant boy, in that hospitul ward, and souls were saved.

To continue our story. Consciousness returned, and the poor little fellow gazed around him. How vast it looked, and how quiet it was! Where was he? Presently a voice from the next bed said,

"JOHN THR-REE SIXTEEN, and how are you to-day?"

"Why, how do you know my new name?"

"Know it! You've never ceased with your 'John Thr-ree Sixteen', and I for one say, blessed Thr-ree Sixteen!"

This sounded strange to the little lad's ears. To be called "Blessed!" he for whom no one cared.

"And don't you know where it comes from? —it's from the Bible."

The Bible! What's that? The poor little waif had never heard of the Bible, that blessed book, God's Word to man. "Read it to me", he said; and as the words fell on his ear, he muttered, "That's beautiful! it's all about love, and not a home for a night, but a home for always!" He soon learned the text, saying, "I've not only got a new name, but something to it!" This was indeed a joy.

Days passed on, and there were changes in the ward, but our little friend never felt lonely; he FED on his text and its precious words, little thinking how soon he would have use for them. Yet another soul in that ward was to be won to Christ by his means, and now in simple conscious faith he was to be the agent of blessing.

On a cot near him lay an old man who was very ill. Early one morning a NUN came to his bedside and said, "Patrick, how is it with you to-day?"

"Badly, badly", groaned the old man.

"Has the priest been to see you?" asked the NUN.

"Oh, yes; but that makes it worse; for he has anointed me with holy oil and I am marked for death. I'm not fit to die. Oh, what shall I do?"

"Patrick, it's very sad to see you so", she gently answered. Look, here are these beads; they have been blessed by "His Holiness the Pope', and they will help you to die happy."

She placed them around the man's neck, and then, wishing him good-bye, went out. But how could a string of beads ease a dying man facing eternity, with his sins unforgiven? Poor Patrick groaned aloud. "God ha' mercy !" he cried; "I'm such a sinner; I'm not fit to die.

What shall I do? Oh, what will become o' me?"

Our little fellow heard his miserable words. Poor old man, thinks he; he wants a pass! "Patrick", he called, "I know something that will do you good—quite sure—it has done me."

"Tell me, tell me quickly", cried Patrick.

"Oh, if only I could find something to do me good."

"Here it is! Now listen. John iii, 16: For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whosoever believeth in Him should not perish, but have everlasting life."

Through these words Patrick found peace in his dying hour, and entered into everlasting life—another soul brought to Christ in that hospital ward by means of a single text, blessed by the Holy Spirit.

"Blessed are they that hear the word of God and keep it." Luke xi, 23.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Brev fra Huangtashen.

Oversat af C. W. L.

Inderlig kjere Amerikaner, Formand for H. S. M.

Pastor Uh (O), gamle store Mand! Fred med hele Deres Hus!

Gud gi Dem megen Lykke. Hos Jesus er Fortjenesten. Kristus være med Dem og alle troende Mænd og Kvinder under Himmelen. Han beskytte Dem og give Dem Fred.

Maa Guds Aand faa bo i vore Hjerter!

For 14 Aar siden kjendte (jeg) den lille kristen intet til hvad som var Sandhedens Vei. Jeg mente da at Torden var Gud. Jeg tænkte at Afguderne, som er gjort af Træ og Ler, var det rette, at store Skrifttegn paa blodrødt Papir var den rette Aand, jeg mente Buddisten forkyndte om Gud og at Taoisternes Søgen efter det evige Liv var det rette. Vegeterianerne fortalte om Gud, og vi tænkte at fromme Mænd fra ældgamle Tider var blevet Guder. Det var fortalt os at de 3 Stjerner var Guder og meget mere, som kunde tilbedes som Guder, men det var det ikke, vel ikke!

Konfusius fra Shangtung ja: Lydighed, Ydmyghed, Paalidelighed, Trofasthed, Sandhed, Retfærdighed, Blufærdighed osv. var den rette Lykke, at adlyde Forældre og i 3 Aar sørge over dem efter deres Død med uforanderlig Hjerte var en ret Søn. Dette skulde være at opnaa sand Lykke, men at se paa det og overveie det fandt jeg, at det var Tomhed, Tomhed, Tomhed!

Men den himmelske Faders enbaarne Søn, Jesus, den evige og forklarede, aa, dette er Gud!—Kristus opstanden er Gud! Han er den, som gir Livet. I Troen paa ham har vi det evige Liv. Da blir vi et med ham.

Det er klart, jeg kan nu se det, at som det kun er en Sol paa Himmelen, en Keiser i Landet, en Husbonde i Hjemmet, saa er der kun en Gud over alle Ting.

Denne Kristi Lære forkyndes nu i alle Land under Himmelen.

Den lille kristen har ogsaa Synd. Naar man har syndet mod Himmelen, hvor skal man da vende sig med sin Bøn?

I over 2000 Aar har Kina trællet under Afgudernes Aag og ikke kjendt til Himmelens Gud eller hans Naade.

Ivaar læste jeg i de kinesiske kristelige Blade om Oversvømmelser og Nød i Hunan, Hupeh osv. Det var Guds Straffedom og det burde bevæge vore Hjerter. Han straffer, han trøster, han hjælper, han frelser de levende og sætter et Mønster for alle.

I det 30te Regjeringsaar af Kuingsü blev jeg sendt til Hsuenken to for at prædke Frelsens Evangelium. Jeg var der i 7 Maaneder og fik ved Guds Naade begynde Grundvold til Menigheden der. Siden overtog Ev. Liang det Arbeide og fortsætter varmhjertet til Riges Fremme. Nu hjælper jeg Læreren med at prædke ved Udstationerne og i Skolerne. Saa de ser, at selv om jeg er en liden kristen og en Kineser af Fødsel faar jeg alligevel være med at prædke Jesu Evangelium og hjælpe til med Arbeidet. Men det er da ogsaa bare Guds Naade.

Jeg søger at være samvittighedsfuld og beder daglig. Og hver Dag lader Jesus mig lære noget. Forøvrigt ser jeg daglig min Lærers Eksempel, hvorledes at omgaaes Folk, Mildhed, i Tale og i Liv. Og saa forsøger jeg at lære en Smule. Jeg ber: Gud fyld op mit Hjerte med din Aand.

Gjennem min Lærer hører jeg ofte fra eder. Maa Gud hjælpe ogsaa eder til at ha ham stadig for eders Øine! Vi glemmer ikke nogen af de mange ærede Pastorer og ellers andre Venner, saa venlig og kjerlig har handlet imod os og havt saa stor Sympati med os. Derfor sender jeg eder dette lille Brev. Vi ber: Herren velsigne eder alle. Guds Fred og Tanker følge eder alle.

Digitized by Google

Fra Rønning.

Fancheng Nov. 15, 1906.

Kjere Brohaugh!

Træt og søvnig falder det mig ikke let at skrive iaften. Du ved, jeg ikke er nogen Nattergal. Om Dagen har jeg ingen Tid, saa nu faar jeg tage mig sammen.

I forrige Uge var jeg rundt til nogle af Udstationerne paa Landet. Det leiter lidt paa at hænge paa Hesteryggen i flere Dage; men det er saa gjilt at komme ud blandt Folket igjen. Jeg rigtig frydede mig ved at faa Raade at tage en saadan Tur. Sygdom har hindret Arbeidet paa flere Steder. En Mængde er døde. Stakkels arme Hedninger, som maa vandre bort uden Haab!

Kunde vi ikke ha gjort mere for dem?

Saadanne Spørgsmaal kom med en bebreidende Tyngde over mig, medens jeg hørte om at flere af saadanne, som ofte har kommet til Møderne, var vandret bort før de var optat i Menigheden.

Skolen i Den ch'eng er standset i flere Uger. Gamle Lærer Tong ligger syg. Faa kommer til Møderne. Paa andre Steder er Søgningen god, endog bedre end før. Sorg og Glæde, Klage og Lovsang gaar Haand i Haand. Det gjelder at arbeide med Frimodighed og Troskab, prædike Ordet itide og utide, forvisset om, at Guds Gjerning gaar seirende fremad.

Men Arbeidet gaar os nu over Hovedet. Det er aabne Døre paa alle Kanter. En herlig Tid for Kina! Høsten stor og Arbeiderne faa. Atter og atter maa vi raabe og bede: Herre Gud, du Høstens Herre, driv og send ud mange, mange flere Arbeidere just i denne Tid.

Det ser sandelig ikke lyst ud for vor Mission. Men det er jo just i Prøvelsens Stund, det gjelder at have Mod, Tro og Udholdenhed indtil Lyset atter skinner frem.

Hvad skal dette betyde? Telegram: „Himles kommer ikke". En stor Skuffelse. Antagelig har de ikke faaet Plads for Svend. Stakkels Barn! En synlig Martyr, som enhver kristen burde føle Deltagelse for og træde hjelpende til.

Men der ikke er mange nok kristne i Hauges Synode til at underholde og hjelpe dette ene Barn? Det er forgalt, at Missionen herude nu skal lide saa meget, fordi vi ikke har Folk nok paa Marken, der har Kræfter til at arbeide.

Men hvad skal de kjere Himles gjøre? Guds Ord siger: „den som ikke sørger for sine egne er værre end en Hedning". Ved at betale godt for Gutten kan man vel faa ham ind paa en god Anstalt eller faa privat Pleie for ham. Men for Himles med en Missionærs Løn er det umuligt.

Priserne gaar frygteligt op herude. Alle Madvarer er nu dobbelt saa dyre, som for nogle Aar siden. Bare et Eksempel: først vi kom til Fancheng, gav vi 18 Cash pr. Kin for Mel, nu maa vi betale over 50 Cash. Saa iaar kommer vi vel alle i Underbalance. Nok er det, der bliver ikke en Cent at spare.

Jeg synes det burde være en kjer Pligt for Vennerne hjemme at hjelpe Himles med stakkels Sven. Øve Barmhjertighed—bære Byrder med hverandre og sende Himles ud snarest muligt.

Hvis I tager op en Subskription, saa vær sikker paa, der skal blive Penge nok til at give Sven god Pleie. Jeg ved, det er mange, som føler for ham. Bare nævn Sagen og Penge vil svømme ind.

Nu min kjere Brohaugh, har jeg sat dig paa gli. Gud velsigne Sagen og Vennerne —saa Himles snart kommer ud, og Evangeliet kan blive forkyndt for de mange Hedninger i Honan.

Nei, tænk, Mrs. Hotvedt er atter daarlig. Tilfengs. Den gamle Sygdom igjen. Hvor trist og tungt. Mrs. Rønning meget svag endnu. Hun var lidt oppe. Har stor Frimodighed og Arbeidslyst,—men ingen Kræfter. Fik begyndt Bibelskolen for Kvinder. I alt 17 Elever. Nu har Miss Hodnefield og Mrs. Trygstad Tilsyn med Skolen. Det gaar bra.

Grunden til det nye Hospital er nu lagt og Arbeidet i fuld Gang. Haaber vi faar Penge i rette Tid til at fuldføre Byggearbeidet. Med Høiskolen gaar det godt. Heraf forstaar du, at vi driver paa alt vi orker; men længe gaar det ikke. I maa skynde eder at fylde Rækkerne.

Digitized by Google

Er det ikke muligt at Himles og de andre paatænkte Brødre kan komme ud til Vaaren; thi jeg er bange for, at baade vi og Hotvedts ikke kan være her til næste Sommer. En Forandring maa gjøres. Bed for os og send os Hjelp før det er forsent.

H. N. Rønning.

* * *

Ida Grøseth skriver fra Santa Rosa den 28de Jan: Rønning skriver Juleaften, at Trygstad havde været syg en Tid, men var da oppe igjen. Mrs. Rønning og Mrs. Hotvedt var lidt bedre. Miss Nelson ankom til Fancheng den 24de December. De agtede at have Møde i tre Dage. Sytti Gjester var alt ankomne. Maa Herren styrke de syge og fremme sit Værk.

Fra Santalistan.

Kaerabani Missionstation.
12te Dec. 1906.

„Budbæreren" finder fremdeles regelmessig Veien hidud til Santalistan og er os ofte til stor Trøst og Opmuntring; hvorfor vi er inderlig taknemmelige. Det er jo kun gjennem Blade og Brev, at vi her kan staa i, saa at sige synlig Forbindelse med Guds Folk hjemme. Det andet og usynlige Baand ved hvilke vi er forbundne med hverandre er jo lige sterk, hvor langt vi end er fjernet fra hinanden, det Baand nemlig at vi er alle e t i Jesus Kristus. Er vi fødte paany og har faaet Barnekaar hos Gud, da er vi blevne Brødre, delagtige i det samme Liv og det samme evige Haab.

Som Børn har vi da faaet den store Forret, at vi faar Lov til at bære frem vore Begjeringer til vor himmelske Fader. Ja han har ikke alene givet os Lov til det, men befalet os at bede. Lad os derfor flittig gjøre Brug af denne Forret og adlyde denne Guds Befaling. Bed at Guds Rige maa komme til os herude i Santalistan.

Store Skarer af Hedninger løber afsted paa Fortabelsens Vei ad Helvede til. De har en udødelig Sjel og Jesus er død ogsaa for dem. Ogsaa for dem har han gaaet hen og beredt et Sted hos sig. Men de vil ikke lytte til hans kaldende, lokkende Stemme, men elsker Synden og vil ikke slippe den. O bed for dem at deres Hjerter maa bli grebne af Guds Aand saa de vaagner op af sin Syndesøvn og lader sig frelse. Bed for Vidnerne. De er faa og skrøbelige. Bed at Herren maa give os Visdom og Aand at arbeide og vidne, saa at de sovende maa vaagne op.

Saa mange som ved, hvad det er at bede, kjemp i Bøn for Missionen. Og glem ikke Santalerne og os, som arbeider iblandt dem.

Arbeidet gaar fremad. Nu og da giver Herren os en Sjel at faa bringe frem til Jesu Kors, saa at omend Arbeidet ofte synes at gaa tungt og trægt giver Herren os dog en Opmuntring nu og da. Hans Navn være lovet.

Santalerne har iaar faaet en ganske god Høst, saa der ingen Fare er for Hunger, som der var ifjor. Naar de bare vilde slutte med at tjene Djevelen og sætte overstyr saa meget af Guds Gaver ved at ofre det til Djevelen, men bruge det med Forsigtighed, som Gaver fra Gud, da kunde de ha det godt. Men saa længe de har noget i Huset drikker og turer de og lever overdaadigt indtil alt er sluppet op og de ingen anden Udvei har end at gaa til Kulminerne eller Thehaverne og arbeide indtil det blir Tid at plante igjen. Da kommer de tilbage og laaner Penge hos Agerkarlene til at kjøbe Sæd for.

Djevelens Tjeneste er haard.

Mange sukker tungt under Trældommen, og vilde gjerne blive kristne, men de har ikke Mod til at tage Skridtet og „bryde sin Kaste", som de kalder det her. Med andre Ord, at sige Farvel til sine Venner og Kamerater i Synden og slutte sig til Guds lille Flok.

Herrens Vidner her arbeider med al den Kraft de har forat vinde Hedningesjele for Jesus. I dette Distrikt er vi omtrent 20 Mand, som daglig gaar omkring fra Landsby til Landsby og fra Hus til Hus og indbyder Syndere at komme til Jesus. Sæden strøes ud og Herren har lovet at give Vekst. Bed med os om en rig Høst for Guds Rige her i Santalistan. Vor Livsdag hernede rinder saa hurtig ud, snart er vi ved Maalet. Her-

Digitized by Google

ren give at vi paa den store Samlingsdag derhjemme ogsaa maa faa møde store Skarer af Santaler, som ved vort Folks Bønner og Arbeide er blevne vundne for Herren.

Med os og vore Medarbeidere staar det vel til. For Tiden er alle friske og i travel Virksomhed. Hermed de hjerteligste Hilsener til alle Brødre og Søstre i Herren.

Eders M. A. Pedersen
Kaerabani P. O. via Jamtara
Bengal, India.

Fra Frost, Minn.

Julehøitiden og følgende Dage var en hyggelig Tid for Bethania Mgd, Frost Minn. Møder holdtes hele Ugen og udover nogle Dage i Januar. Vi havde ikke saa faa fremmede Kræfter iblandt os.

Student Erland og Gaard ifra Red Wing og Student Lawrence ifra Jewel, tilligemed en Lægbroder som besøgte os ved samme Tid.

Juletræ Fest feiredes 3de Juledag. Den 29de Dec. havde Pigeforeningen Udsalg og Middag. Nytaasaften holdt Ungdomsforeningen et udmærket Møde i Kirken, med Taler, Sang og Vidnesbyrd, som varede indtil Janitoren ringede ind det nye Aar.

Mødet sluttedes med at Forsamlingen staaende sang: „I den lause Midnats Time," og „Brødre og Søstre vi skilles nu ad. Endskjønt Kirken var fuld, helst med Ungdommer, var det en stille og alvorlig Stund, som vil længe mindes af de tilstedeværende.

Den 3die Januar havde Kvindeforeningen Aarsmøde og fandt de havde faaet ind gjennem Aaret $173.77 til at dele ud til Missionen Indre og Ydre.

Pigeforeningen bragte $80 som Udbytte af sit Aars Arbeide, som gaar alt til Ydremissionen.

Maa Gud rigeligen faa velsigne Arbeidet her det kommende Aar, og maatte mange lægges til det Tal som han kjendes ved.

Mrs. L. J. Odland.

Hvis var Jeilen?

Presten i en Bymenighed blev en Morgen holdt tilbage af en Dame, som tilhørte hans Menighed. „Jeg ønsker at sige dem noget," sagde hun. „Jeg vil herefter ikke mere komme her."

„Hvorfor ikke det?" spurgte Pastoren forundret. Hun forsøgte at tale paa en rolig Maade, men kunde ikke hindre, at Bitterhed viste sig i Blik og Røst.

„Jeg har nu i en tre Aars Tid kommet her," svarede hun sagte, „og i alle disse Aar har ingen en eneste Gang talt et venligt Ord til mig, hverken før eller efter Gudstjenesten; jeg kan ikke længere holde det ud, jeg slutter mig nu til et andet Samfund."

„Det var leit," svarede Presten. „Det burde ikke været saaledes. Jeg undrer mig ikke over, at De føler Dem stødt, særlig da de selv uden Tvil har talt venlige Ord til mange i disse tre Aar."

Damen betragtede ham usikkert. „Jeg — jeg taler aldrig til en eneste — det er ikke min Sag. Jeg har aldrig tænkt paa at gjøre det," svarede hun.

Det var den gamle Historie om Skjæven og Bjelken. I de tre Aar, i hvilken hun havde ladet Bitterheden vokse mod dem, som hun samledes med i Guds Hus, havde hun aldrig dømt sig selv. Derimod havde hun ynket sig selv og var gaaet ulykkelig gjennem den ensomme Verden, hun selv havde skabt.

Fra Arbeidsmarken.

Riverside Menighed i Dawson, Minn., har forleden Sommer repareret sin Kirke til et Kostende af 700 Dollars.

Past. G. Helleve af den Forenede Kirke afgik ved Døden den 29 Januar. Han var Præst i Nærheden af Grantsburg, Wis.

Fra Dawson, Minn., skrives: Den forenede Kirkes og Hauges Synodes Menigheder holder Vækkelsesmøder sammen. Skarer strømmer til og det tegnes sig godt.

Søndag den 13de Jan blev. Past. O. H. Elstad af Past. J. J. Lee indført i Spring Prairie og Morrisonville Menigheder og den 20de i Lodi. Elstad holdt samtidig Indtrædelsespredikener. Menighederne glæder sig over atter at have faaet fast Præst, og ønsker at han maatte forundes en lang og velsignet Arbeidsdag.

Digitized by Google

Past. Oppebahl har en Tid været ganske syg of pluresy of the lungs, men glæder sig nu og takker Gud for, at han er langt frem paa Bedringsvei, saa han kan faa fortsætte sit Arbeide i Menigheden.

Past. O. F. Johnson, Cando, N. D. meddeler under 30te Januar, at man deroppe har saa meget Sne, at det er næsten umuligt at komme omkring og gjøre noget kirkeligt Arbeide i Menighederne. C. L.

Prof. Telleen var i Juleferien en Tur til Wisconsin. Han talte i Kilbourne, Rio, Spring Prairie, Morrisonville og Lodi. De var meget glad i Professorens Besøg derborte, og ønsker at han snart kunde gjøre dem en Visit til.

I Juleferien virkede Student Quello i Lodi, Wis., og Omegn. Bonnet Prairie Menighed har iaar særlig iagttaget Bønneugen. Pastorerne O. H. Elstad og J. Johnson har været der og hjulpet til med Opbyggelsesarbeidet.

En prominent Dame, Mrs. Sims i Des Moines, Ja., har faat Samvittigsskrupler af at spille Kort, og hvad Dans angaar, saa tror hun den er endda værre end Kortspil og nu har hun bestemt sig til at gjøre alt, hun kan for at modarbeide og om muligt udrydde disse selskabelige Fornøielser og Synder.

Pengegjerrighed er en Rod til alt ondt 1 Tim. 6, 10. Det er vel denne Synd, som spiller med i det forfærdelige, at der i Aaret 1906 omkom 10,000 Mennesker ved Jernbaneulykker. Men endda er dette bare en liden Flok mod dem, som gik tilgrunde af Drukkenskab, og her er det ogsaa: Penge, Penge, Penge!

Past. Reitan skriver fra Tofte, Minn., den 14de Jan. Han var da paa Reise der nord for Lake Superior ved Grand Marais, Two Harbors og andre Steder, men det lader til at det ikke er nogen Leg at færdes der midt paa Vinteren. Veiene er baade lange og besværlige. Han træffer enkelte hist og her, som er glad over at faa Besøg af dem som er rundt i Mesterens Ærinde.

Bennerne bernord længes meget efter at faa Præst boende iblandt sig, og de glæder sig nu i Haabet om at Student Eidnes vil antage det til ham stillede Kald derfra.

Mr. og Mrs. Johanson, 591—25de Ave. feirede sit Sølvbryllup Aftenen den 29de Jan. Flere Gjester var indbudte. Aftenen tilbragtes med Taler og Sang. Mandskvarteten sang flere Numre. Immanuels Menigheds Formand, Mr. Isak Skogen, overrakte Brudeparret en Gave fra Menigheden og frembar dens Tak til Johanson for tro Tjeneste ved at forestaa Søndagsskolearbeidet deroppe og laane Leilighed til samme Øiemed frit.

Det var i Sandhed hyggeligt at være der,— Sjelen blev vederkvæget, ligesaa Legemet. Ønsker Mr. og Mrs. Johanson med Familie mange Naadebage til Velsignelse for sig og Medmennesker og tilslut et saligt Endeligt. Nels Carlson.

For ca. 5 Aar siden flyttede J. C. Carlson (tror han er Missionær Landahls Bror) og flere andre Familier fra Sargent og Dexter Minn., til Washington og Idaho. En af dem siger det var for at „komme paa Afstand fra Minnesotas Kulde". Ja det var jo værd et Forsøg. Frembeles hedder det: „Tanken og Længselen er til Troesfællerne der øst". Ja, det er vel saa. En kristen kan ikke slaa sig tilro med bare godt Klimat og Hvedebrød. Han tænker paa Søskenlaget baade her og hisset. Lad os faa høre mer om eders Missionsarbeide der vest.

Fra Diakonissehjemmet i Chicago. Søster Jorgine Mjørik, som i de sidste fem Aar har arbeidet paa den For. Kirkes Missionsmark paa Madagaskar, er nu kommet tilbage til Diakonissehjemmet. Hun er saa baarlig, at hun maa holde Sengen.

Hun havde med sig en indfødt Pige fra Madagaskar, som skal forblive ved Diakonissehjemmet for at uddannes for Arbeidet paa Missionsmarken.

Søster Caroline Thompson og Mette Hagen er kaldet af den Forenede Kirkes Missionsbestyrelse til at reise til Madagaskar for der at tjene ved Pigeasylet i St. Luce. De kommer til at afreise herfra den 6te Feb.

Pastor Ole K. Vangsnæs, tilhørende Ellingianernes Samfund, er død hos sin Datter, Mrs. J. Watkins, i Barrie, N. D., over 79 Aar gammel. Han efterlader 8 Børn, 47 Børnebørn og 11 Børnebørns Børn. Begravelsen foregik, trods den dybe Sne og Kulde, under stor Deltagelse. Pastorerne J. Lium af Kindred, N. D., og A. L. Weik af Minneapolis forrettede ved Begravelsen.

Afdøde var født i Sogn, Norge, udvandrede med sin Familie til Amerika i 1856 og bosatte sig i Dane Co., Wis., hvor han boede i 23 Aar. I 1879 flyttede han til Barrie, N. D., og boede der til i 1892, da han blev kaldet til en Menighed i Cokato, Minn. Han var senere Præst i Centerville, S. D., og da han tog Afsked med Prestegjerningen, flyttede han til Barrie, N. D. „Skand."

Ja, naar Folk ikke vil tro Sandheden, saa skal de maatte tro Løgn, saaledes ogsaa med disse stakkels Mennesker som i Skarevis har ladet sig ribbe baade af Sandhed og timelige Midler af slige som Dowie og Voliva, men endnu fortsættes Exilet; følgende er fra „Skandinaven:" Voliva med sine trofaste vil danne et nyt Samfund paa Pacific-kysten. Wilbur Glenn Voliva og hans trofaste Tilhængere vil sandsynligvis snart forlade Zion City og danne et nyt Samfund et Steds paa Paci-

Digitized by Google

fickhsten. De vil da overlade til Dowie at udkjæmpe Kampen alene med Zion Citys Kreditorer. I det nye Samfund, siger Boliva, vil der ikke blive noget Shiloh House til $40,000 paa det ene Hjørne, og en elendig Rønne paa det andet. Alle Borgere vil blive ligestillede, og deres Hjem ens. Hver Familie vil faa sit tilbelte Jordstykke, og der vil væsentlig blive lagt an paa Frugt og Havebyrkning".

Jewell Lutheran College Jan. 22, 1907. Skolen har i det nye Aar været velsignet af Gud, saa at Arbeidet har strebet frem sin jevne Gang. Søgningen er nu langt større end nogensinde før siden Ildebranden i 1903. Der er til Dato indskrevne 158 Studenter; ifjor var det kun 114 i Aarets Løb. Sundhedstilstanden er god; vi er bleven sparede fra al alvorlig Sygdom. Paa det aandelige Omraade har vi ogsaa meget at takke Gud for. Bønnemøderne paa Tirsdag, Torsdag og Lørdags Aftenerne er vel besøgt, og mange tager Del. De unge Mænds og de unge Kvinders Møder paa Søndag Eftermiddag, som benyttes til Bibellæsning og Bøn, er ogsaa vel besøgt. Den store Forøgelse i Antallet ved de unge Kvinders Møder har foranlediget at de har maattet flytte sine Møder fra Dormitoriets Modtagelsesværelse til et af Klasseværelserne i Skolebygningen.

Paa Onsdag Eftermiddag den 15de Jan. havde vi den Fornøielse at høre paa et Foredrag om Martin Luther holdt af Dr. Lenker fra Minneapolis, Minn. Dr Lenker er beskjæftiget med at oversætte til engelsk og udgive Martin Luthers Skrifter. Og er der Bøger, som en engelsklæsende Lutheraner burde have i sit Bibliotek maa det vel være disse Luthers hjertevarme og bibelfaste Skrifter, som nu først kan faaes paa engelsk.

Om Aftenen den 29de Jan. 1907 var der bestemt Opbyggelse hos Past. J. L. Lasseson, og Folk kom i Flok og Følge, og Pastoren glædet sig over, at der kom saa mange til Opbyggelsen. Kl. 8 tog alle Plads, og en Salme blev sjunget, hvorpaa H. A. Hanson fra Grafton, N. Dak., holdt Bøn og begyndte at tale og tilkjendegive i hvilken Hensigt Folkene var samlet. Præsten, der ingen Uraad anede, ventede paa, at der skulde holdes en Prediken for den store Forsamling, men der kom noget andet. Denne Gang var det Præstefolkene man samledes om for at tilkjendegive sit Hjertelag ligeoverfor dem. Der blev Forundring og Overraskelse, idet Hanson overrakte Præstefolkene en Opmuntringsgave fra Menighedsfolkene i Form af Sølvdollars til et Beløb af $58.50. Da var Sagen klar, og Præsten takkede hjertelig for Gaven men mest for det Hjertelag, som lagdes for Dagen og for den Opmuntring han derved fik i Arbeidet. Siden var Kvinderne færdig til at servere Kaffe og Kage, og udover Aftenen holdtes der korte Taler afvekslet med flere alvorlige Sange, et Udtryk for alles Glæde og Tilfredshed. Vi erfor, at Hjerterne samledes i Kjerlighedens og Fredens Aand, for hvilket vi skylder Gud og Faderen Tak i vor Herres Jesu Kristi Navn. I Sandhed en hyggelig Aften.

H. A. Hanson.

Sandelig, Gud er Israel god! Dette er vel en Sandhed, som kan anvendes til alle Tider og under alle Omstændigheder, thi da Gud er god i sig selv, er han altid god imod os, som hver Dag nyder hans Velgjerninger. Men der er enkelte Tider, hvor Guds Godhed blir mere almindelig erkjendt og ret benyttet. Og det er jo dette, som Gud tilsigter. Men da dette sker saa sjelbent, blir det ligesom noget nyt, naar det sker, og det vækker Opsigt. Verden ser det og forundrer og forarger sig; Guds Børn ser det og glæder sig og takker Gud. Her i Søndre Zumbro og Zions Menigheder har vi meget at takke Gud for ogsaa i denne Henseende. Nytaarsaften kom Lægpredikant H. A. Hanson fra Grafton, N. Dak. paa Opfordring fra dette Kald; han har virket i dette Kald i 5 Uger. Vi har havt et og to Møder til hver Dag for uden 3 Dages Samtalemøde i Søndre Zumbro Menighed, hvor ogsaa Pastor C. C. Holter og A. A. Dahl var os behjælpelig, og et lignende Møde ogsaa i Zions Menighed i 2 Dage. Gud har lagt sin Velsignelse til disse vore Sammenkomster, saa en synbar Virkning af Guds Ord har vist sig, idet mange blev meget paavirket og ikke saa faa brød igjennem og deltog i offentlig Bøn og Paakaldelse. Dette var en stor Opmuntring for de troende, og vi takker Gud for hans megen Naade mod os baade som enkelte og som en Menighed. Vor Bøn til Gud er, at han, som har begyndt den gode Gjerning, ogsaa vil fortsætte og fuldføre den indtil Jesu Kristi Dag.

L.

Samtalemøde. Paa Indbydelse fra Tabita Menighed Rose Grove, Ja. Pastor C. J. Eastvolds Kald afholdt Midtre Iowa Indremissionsforening sit 7de Aarsmøde der. Mødet begyndte den 2den Okt. 1906. B. Øvregaard aabnede med Andagt. Derefter ønskede Pastor C. J. Eastvold, de forsamlede velkomne i Jesu Navn. Foreningens Formand tog derpaa Ledelsen af Mødet og Sessionstiden bestemtes. Formanden gav sin Indberetning. Foreningen havde holdt 7 Møder i Aarets Løb. Derefter gik man til Valg af Bestyrelse. Følgende valgtes: Ole Rasmuson, N. Berve og G. H. Worland. Samtaleemnet Sal. 32 indlededes af Pastor Eastvold. Baade Indledningen og den efterfølgende Samtale var meget alvorlig og belærende. Den dreiede sig om at være salig og det er kun dem, som af Herren har faaet sine Synders Forladelse. Dem nemlig som har bekjendt sin Synd for Gud og Mennesker, og som den forlorne Søn har staaet op og gaaet til Faderhuset. Vor Bøn er at dem som Herren kjender for

Digitized by Google

fine Børn her maa finde Føde og at fortabte Syndere maa komme hjem og møde sin Fader. Gud velsigne sit Ord som blev forkyndt ogsaa ved dette Møde. Ved Mødets Slutning optoges Offer til Foreningen der beløb sig til $16.28. Gud skal have Tak, ham tilkommer Æren ogsaa for dette Møde. Sjele blev alvorlig grebne, det vistes ved Mødets Afslutning. Gid de maa blive bestandige.

K. O. Roe.

Bekjendtgjørelser.

Paa Indbydelse fra Nes Menighed, Pastor Th. Lunds Kald, Madison, Minn., holder Madison Kreds et Kredsmøde dersteds fra Tirsdagen den 12te til og med Torsdagen den 14de Mars. Samtaleemnet bliver Ap. Gjer. 26, 26—29. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade!

Broderligst
T. J. Oppedahl.

Chicago Kreds af Hauges Synode afholder Kredsmøde i den norske Ev. Luth. Menighed, Amble, Mich., Februar 19 til 21. Samtaleemne Joh. Ev. 15, 1—8.

Man tager Grand Rapids & Indiana R. R. til Howard City, hvor Skyds møder Dagen forud. Kom alle med Bøn.

H. A. Hanson, Formand.
J. J. Lee, Sekr.

Chicago Kreds afholder Møde i Hauges Menighed, Lodi, Wis. Pastor O. H. Elstads Kald, den 26—28 Febr. Samtaleemne: Js. 1, 18. Kom via Chicago N. W. til Lodi, hvor Skyds møder Dagen før Mødet. Kom kristne og ikke kristne, ung og gammel, læg og lærd til Mødet. Lad Guds Børn bede om „Strømme af Naade".

H. A. Hanson, Form.
J. J. Lee, Sekr.

Riverside Menighed, Dawson, Minn., indbyder herved til et Samtalemøde fra 19de til 21de Februar. Samtaleemnet bliver Efes 6, 10—17.

Alle velkomne til Mødet.

T. J. Oppedahl.

Om Gud vil, holder Turtle Mountain Kreds sit aarlige Missionsmøde i Nordprairie Menighed, Past. A. H. Trygstads Kald, 26—28 Feb. førstkommende. Samtaleemnet Esaias 45, 22 25. De besøgende vil bli mødt med Skyds Dagen før Mødet i Granville, N. D. Gud velsigne Mødet!

O. P. Svingen,
O. L. Nes.

Om Gud vil, holder Turtle Mountain Kreds Møde i Velva, N. D., Pastor A. H. Trygstads Kald, 1—3 Mars førstkommende. Den sidste Dag af Mødet vil det bli Grundstenslægning. Gud velsigne Mødet.

O. P. Svingen,
O. L. Nes.

Bethlehems Menighed, Hooker, S. D., indbyder herved til Samtalemøde Feb. 28de til Mars 2den. Skyds vil møde Tilreisende i Hooker og Viborg Dagen for Mødet. Samtaleemnet er Matt. 11, 28—30. Maa Gud give os et velsignet Møde!

Paa Menighedens Vegne,
Gustav M. Bruce.

Paa Indbydelse af Solørs Menighed Pastor K. C. Holters Kald vil Østre Minnesota Indremissionsforening afholde et Samtalemøde fra 22—24 Februar. Dette Møde bliver ogsaa Foreningens Aarsmøde, hvorfor saa mange som muligt af Foreningens Medlemmer bør fremmøde, og andre er venligst indbudt. Til Samtaleemne foreslaaes Joh. 8, 30—36. Skyds vil møde ved Elko (paa Milwaukee R. R. den 21de.

O. H. Doce.
L. J. Paulson.

Et religiøst Samtalemøde om Gud vil afholdes i St. Johans Menighed, Rolette Co., N. D. fra 26—28 Februar 1907. Samtaleemnet er Esaias 55, 6—13. De som kommer med G. N. R. R. gaar til Dunsith N. D, De som kommer med „Soo R. R." gaar til Rolette N. D. Paabegge Steder vil være Skyds Dagen før Mødet. Kom mange med Bøn om Herrens rige Velsignelse.

K. T. Strand.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Elk Creek Valley og Osseo Menigheder, Trempealeau Co., Wis., den 6te til og med den 10de Februar.

Pastor A. A. Dahls Kald, Jackson Co., Wis., den 12te til og med den 17de Februar.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensombelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Digitized by Google

Kvitteringer

Indremissionen: Bed Pastor E. Johnson fra St. Johns Mgds. Kvf., Sioux City, Iowa.....25.00
Bed Pastor A A Dahl fra Curran Valley Mgds Kvf. Wis...15.00
Bed Pastor C C Holter fra Kvf. i Hauges Mgd., Kenyon.....15.00
Bed Pastor J S Olson fra Kvf. i Frankes Mgd., S Dak. 25. Mrs. P S Hegg 2.....27.00
Bed J J Lee fra Vernon & Hayfield Kvf., Søndre Zumbro Mgd.....10.00
Fra S M Nunice, Ferryville, Wis.....1.00

Til Synodekassen: Bed Pastor J N Sandven fra Søndre Kvf., Sions Mgd., Hardin Co., Ja., specielt til Eskilen i Jewell.....10.00
Bed Mrs. A A Enge fra Salems Kvf., Roland, Ja.....20.00
Bed Pastor A A Dahl fra Kvf. i Curran Valley, Dahls Kald 6.00
Bed Prof. N J Løhre fra Størdahls Mgd.s Kvf., ved Dell Rapids, S. D.....15.00
Bed Pastor J S Lasseson fra S Svenson, Dexter, Minn.....10.00
Bed samme fra S M Nunice, Ferryville, Wis.....1.00
Bed Pastor C J Eastvold testamentarisk Gave fra afdøde K C Knudson, Jewell, Iowa.....47.50

Til Fondskassen: Bed Prof. Løhre fra følgende ved Dell Rapids, S. D.: O A Bratsberg 1, A S Grant 2, Iver Skjegstad .50, Mrs. N Anderson 2.50. Alle Renter af notes.....6.00

J. S. Lasseson.
Kasserer pro tem.

Professorløn: C O Aune, Hawley, Minn.....1.00
J. S. Lasseson pr. M. C. Hanson.

Til Synodekassen: Bed Pastor O Andresen fra St. Peters Mgd., Pastor Melands Kald: O A Ulvin, Kontant 25.00; Notes: Carl N Lien 25, Axel Haller 25, Ole Bugge 10, M Hanson 25, tilf. 85.00.....110.00

J. S. Lasseson pr. O. Andresen.

Kinamissionen: Bed Student J F Melom fra Fisk Paulson, Lilly, S. Dak.....5.00
Bed Pastor A A Dahl fra Kvf. i Curran Valley, Wis.....25.00
Bed Pastor B K Barstad fra L Johnson af Bethlehems Mgd., Santa Rosa, Cal.....10.00
Bed Mrs. H O Skalbeck fra Hoff Mgd.s Kvf., Sacred Heart, Minn.....60.00
Bed Pastor C C Holter fra Hauges Mgd., Kenyon, Minn. 15.00
Mrs O J Næseth, do.....5.00
C Johnson, Red Wing, Minn.....1.00
Jens J Aasgaard, Osseo, Wis.....8.00
Bed C Finstad fra Sions Kvf., Pierce Co., Wis.....20.00

154.60

Til Hospital i Kina: Mr. & Mrs. Ole Bak, Irene, S. Dak.....17.25
Bed Mrs. H O Skalbeck fra Hoff Mgd.s Kvf., Sacred Heart, Minn.....25.00

42.25

Til Evangelister: Bed Maren Sbol fra Dorkas Missionsf., St. Paul, Minn., til Chang-sa-lin.....25.00

Til Jødemissionen: Bed Pastor C C Holter fra Hauges Mgd., Kenyon, Minn.....5.00

Rettelse: I No. 2 staar kvitteret $20.00 fra Bristol, det skal være $20.50 fra Missionsf. ved af Butler, S. Dak.

Chr. O. Brobaugh, Kasserer.

Til Missionsduen: Nordre Kvf., Hauges Mgd., Jackson, Minn., til Bibelskolen i Kina ved Mrs. M O Vee 8.00, Søndre Kvf. do, do. 7.10.....15.10
Mrs. O J Malkewick, Galesburg, N. Dak., Mrs. J C S Hatlestad, Jackson, Minn., Mrs. A A Dahl, Taylor, Wis., Mrs. P C Rømo, Winsor, Minn., Mrs. Anna M Nannes, Beresford, S. Dak., hver 1, alle Kontingent. 5.00
Gaver: Cassarie Malkewick, Galesburg, N Dak., Samlet Malkewick, do, hver 25c, Mrs H Olson, Plainview, Canada 50c, Siri Huseby, Jackson, Minn. 1.....2.00
Bed Mrs A A Dahl, Taylor, Wis.: Mrs A A Dahl 2, Mrs Olaus Monson 1, Mrs N Christianson, Mrs J Ofland, Mrs B L Berntson, Mrs C J Salen, hver 50c, Mrs Olaf Odemark, Mrs Hans Nelson, hver 25c.....5.50
Bethania Mgd.s Kvf., Frost, Minn., ved Mrs Ofland...15.00
Med hjertelig Tak! Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Rettelse: I Kvitteringerne fra mig i No. 3 er udeladt Navnet Mrs. K Asheim, Buxton, N. Dak. 3.00. Totalsummen er ret.

D. L. Borgen.

Boganmeldelse.

„Naar Jesus kommer ind i Huset".
Af J. N. Kildahl.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", er Navnet paa en ny Bog til Jul. Forfatteren er Prof. J. N. Kildahl, Bestyreren for St. Olaf College. Han har givet sin første Fortælling et skjønt og betydningsfuldt Navn. Det er en Omvendelseshistorie, som her fortælles. Det Hjem, Fortællingen dreier sig om, tilhører en norsk Mand, Fredrik Holst. Baade Holst og hans Hustru er enige og kraftige Mennesker og har Betingelser for at bygge sig et godt Hjem. Men de gaar galt ivei. Herrens Menighed har de ikke Brug for uden til Haan og Spot. De slaar ind paa Drik og anden Daarskab og Aar for Aar synker dette Hjem i Synd og Nedværdigelse og Nød. De har Venner, men de er af samme Slag, og naar Nøden er størst forsvinder disse. Da er det, at den foragtede Petri Menighed træder hjælpende og reddende til gjennem sin Diakonisse og sin Præst. I og ved disse barmhjertige og menneskevenlige Mennesker kommer saa Jesus ind i dette saa forkomne Hjem og løfter det op af Synd, Skam og Nød og skaber et nyt Liv med Lys, Fred og Haab. Den store norske Salmedigter, Landstad, har sjunget om den herlige Forandring, som følger, naar Jesus kommer ind i Huset i Sal. 124 i vor Salmebog, og det er det samme Kildahl skriver i sin Bog. Billede paa Billede rulles frem, og Karakterer tegnes baade træffende og levende, saa man nødig lægger Bogen bort, før den er læst. Den største Del af Fortællingen optages med, at Præsten til Petri Menighed underviser og veileder Mrs. Holst og Mr. Holst om Veien til Troen paa Gud. Denne Undervisning og Veiledning i Guds Ord er baade Nerven og Stjernen i Fortællingen, og her ligger Bogens Værdi og Betydning. Denne Præstemand har mange elskværdige Egenskaber, som gjør ham tilgjængelig for disse fra det fremmede Land kommende forlorne Mennesker, men det største og herligste ved ham er dog det, at han forkynder et fuldt Evangelium. Præsten er en ægte Lutheraner. Han lægger ingen Dæmper paa Syndserkjendelsen, ei heller viser han dem hen til sin egen Styrke og Fornuft for at blive færdige og værdige til Guds Naade. Mangt et Guds Ord maa han hente frem og udlægge for dem, men han undgaar vidtløftige og omtaagede Forklaringer.

Digitized by Google

Simpelt og enfoldigt fremdrager han af Guds Ord at Gud frelser, og det gjør han ene og alene af Naade for Jesu Skyld. Det er det paulinske Evangelium, Kristi Død, Begravelse og Opstandelse, som forkyndes disse naadehungrige Sjele, og dette Evangelium er en Guds Kraft til Frelse for hver dem, som tror. Det er jo dette Evangelium, som Luther hentet frem igjen, og som den Dag i Dag er den lutherske Kirkes Herlighed. Det er gjennem Ap. Paulus, at den Helligaand har oplyst os om Betydningen af Jesu Kristus som Verdens Frelser. Her har været talt og skrevet meget om Omvendelsen, og det haaber vi fremdeles vil ske. Prof. J. N. Kildahl har i denne sin Fortælling givet os et betimeligt og værdifuldt Bedrag i denne Discussion, og det i mere end en Henseende.—Det vil være ønskelig, om mange kunde gjøre sig bekjendt med dette Vidnesbyrd om Synd og Naade. Bogen er paa 200 Sider og faaes paa Augsburg Publ. House, Minneapolis for 60c.

Ærbødigst
O. S. Meland.

CABLEGRAM

Søndag Formiddag den 3die Febr. fik „Budbærerens" Redaktør følgende Telegram fra Formand Eastvold:

C. C. Holter, Kenyon. Cablegram from Rönning today: Hannah is very low. Pray.
C. J. Eastvold.

Som Vennerne ser, er dette helst et Sorgens Budskab. Mærk især det sidste Ord PRAY. Maa Herren i Naade forbarme sig over og trøste og styrke vore betrængte Brødre og Søstre paa Missionsmarken!

Mærk!

Folkekalender for 1907

er for nærværende udsolgt Skulde nogen af Præsterne have nogen usolgte Eksemplarer bedes disse tilbagesendt os snarest muligt. Vi vil give Dem Kredit for baade Kalenderen og den Porto som udlægges.

C. Lillethun.

Adressforandring:
Rev. O. O. Riswold,
Box 53 Pontiac, Ill.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Forglemmigei", 4 Vers; "To my child" 4 Vers. Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun.
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Luk. 4, 40; 2. Hvad Gud saa; 3. Ungdomsminder; 4. Prof. H. H. Bergsland; 5. Aandens Veir i Peterson; 6. Fra Kredsmødet i Madison, Wis.; 7. Fællesmøde; 8. Herrens Verk; 9. Religion er Kjerlighed; 10. Skyer; 11. Vær tro; 12. Gud er god; 13. Et Ord til Overveielse; 14. Hvor gaar du hen? 15. Kinamissionen; 16. Fra Santalistan; 17. Fra Frost, Minn.; 18. Hvis var Feilen? 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Bekjendtgjørelser; 21. Kvitteringer.

Rev J A Berge

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No 7 | Lørdag den 16de Februar 1907 | 39te Aarg.

Herre, spar dig selv! Vig bag mig, Satan!

Disse anførte Ord finde vi i Math. 16, 22–23. Naar Kristus er kommen ikke for at lade sig tjene men for at tjene og give sit Liv til en Igjenløsnings Betaling, da heder det: spar dig selv! Dette kunde være en kjærkommen og velkommen Advarsel og Paamindelse til den dovne, lade og ligegyldige Verdensmand, men aldrig passer det for den Herre Jesus, eiheller for hans tro Tjenere og rette Efterfølgere. Jesus og hans sande Disciple har aldrig vist om noget sligt som: spar dig selv. Men de har altid vist om dette: Arbeid, tjen, lid, ofre. Ofre dig selv med alt hvad du er og har. Det kunde forresten ikke være stor Mening i at Herren skulde eller kunde spare sig selv. Det var lige fra Faldets Dag planlagt at han skulde blive, hvad han var, gjøre hvad han gjorde, lide, hvad han led, ja ofre sig selv paa Forbandelsens Træ for Verdens Synd. Her kunde ikke være Tale om at træde tilbage i Fristelsens Stund, vægre sig for Lidelsens Pinsler, søge at undfly Korsfæstelsen og Døden, det vilde været Slægtens evige Undergang. Herrens egne Forjættelser, alle Profetier om Kristi Fyldestgjørelse for Verdens Synd vilde været Bedrag. Men før skal Himmel og Jord forgaa, førend en Tøddel eller et Bogstav skal forgaa af det, som Herren har talt. Naar Herren i Lidelsens haardeste Time siger: Min Siel er bedrøvet indtil Døden og Blodsveden begynder at rinde, da var det ingen Leg at være Offerlam, men det eneste vi hører er: Er det muligt, da tag denne Kalk fra mig, men i samme Aandedræt lyder det: Dog ikke som jeg vil, men som du vil. Her føler vi at vi har en guddommelig Person for os, her høre vi guddommelige Ord. Naar Menneskene spotter, haaner, spytter, forbander og spigrer ham til Korset, da lyder det: Fader forlad dem denne Synd; thi de vide ikke hvad de gjør. Den Kjærligheds Strøm som rinder ud mod det faldne Menneske standser ikke. Den skal vise sig for Slægten som et fyldt Hav, og da heder det: Det er fuldbragt! Her var altsaa ikke Tale om at spare hverken sig selv eller noget af, hvad han havde. Han gav alt, gav det gladeligt og villigt. Blandt Menneskene er det ofte saa ondt for den, som har meget, at give meget, men her er Herren over alle Herrer, han som eier alt, han giver alt.

Alt godt har guddommelig Oprindelse, og intet andet end godt kan udstrømme fra den gode Gud. Saa maa vi vel ogsaa sige, at alt ondt har satanisk Oprindelse, som det heder i Børnelærdommen: Hvorfra er nu Synden og alt ondt kommen i Verden? Fra Djevelen og Menneskets frie Vilies Misbrug. Djevelen eller Satan, Modstanderen, er altsaa Ophavsmanden til det onde, enten det kommer direkte fra ham selv eller gjennem hans troe Tjenere, eller som det endog hender, at han forfører et Guds Barn til at udføre et lidet Erinde for sig, om ikke me-

Digitized by Google

re end at sige et ubetænkt Ord eller efterlade en god Tjeneste. Den ellers saa retskafne, nidkjære og dygtige Peter var ofte en Skydeskive for Satan og han blev som vi ser iblandt adskillig fortumlet, talte ubetænkt og gjorde andre Daarligheder. Men stakkels Mand, hvor han blev straffet. Og som vi sagde det onde er fra Satan, saaledes ogsaa det onde som Peter sagde til Frelseren om at spare sig selv. Peter som en Herrens Disipel mente det vist ikke saa galt, meget mere var det velment kanske, men Indbydelsen til det kom fra Satan, som var imod at Herren skulde frigjøre hans Slaver. Saa maatte Peter som denne Gang var Redskab eller Talsmand for den onde finde sig i at høre: Vig bag mig Satan! Ogsaa dette skulde være til Advarsel for Guds Børn til ikke at fremstille sig som Talsmand for nogen ond Sag eller understøtte nogen ond Handling. Ligesom de skulle vogte sig for den Satans Indskydelse at spare sig selv, naar det gjælder at forsvare Sandheden, gjøre Tjenester i Guds Rige, understøtte Herrens Gjerning eller hvad det maatte være som vi er kaldte til at deltage i. Det gjælder at være tro og flittig medens det er Dag. Snart kommer Natten og da kan ingen gjøre mere. Men da blir der lang og salig Hviletid, rigtig Sabbat for Herrens Venner. Lad dem som har tænkt at opnaa den evige Salighed ogsaa erindre Peter, slig han er, naar han bekjender sin Synd og græder bitterlig. Gjør alle kristne saa? Ofte ser det ud som det er det værste man kan fordre af forskjellige kristne at de skal bekjende begangne Synder, bede om Forladelse, forlige sig med sin Modstander medens de er med ham paa Veien. O at Folk vilde mærke sig Herrens Ord og stille sig ret med ham og for hans Sags Fremme i Verden!

En Neger, som havde modtaget Jesus som sin Herre og Frelser og paa sin enfoldige Maade havde lært at forstaa Sandheden af Pauli Ord: „I er ikke eders egne; thi I er dyrekjøbte," (Kor. 6, 19—20) pleiede naar han var udsat for Fristelser at raabe: „Herre, din Eiendom er i Fare!" Idet han satte sin Lid til „ham, som er mægtig at bevare" (Jud. 24), følte han sig sikker. — Lad os ogsaa lære at sige: „Din Eiendom Herre!"

Taler holdt ved Professor Bergslands Begravelse.

Pastor Eastvolds Tale.

Sørgende Forsamling! Guds Naade og Fred være med eder alle!

De forrige Talere har allerede talt saa alsidigt og vakkert ved denne Ligbaare i Anledning af enhver Forbindelse, som den afdøde stod i i Livet, at jeg kan vanskeligt finde noget at sige for Anledningen uden at gjøre kun Gjentagelse. Jeg vil imidlertid paa Synodens Vegne søge at frembære nogle Tanker i Tilknytning til 4de Mos. 20: 28—29: „Og Moses afførte Aron hans Klæder og iførte Eliaser, hans Søn, den, og Aron døde der paa Toppen af Bjerget; men Moses og Eliaser stege ned af Bjerget. Og da hele Menigheden saa, at Aron var død, græd hele Israels Hus over Aron i treti Dage".

Gud har Omsorg for Verden og sørger for vort Vel. Foruden Tro paa denne Faderens Omsorg og vise Styrelse vilde denne Tilværelse være saa ufattelig, mørk og trist; men i Tro og Tillid kunne vi sige Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Navn.

I sin faderlige Omsorg har Herren oprettet en Husholdning i Verden til vort bedste. I og ved denne driver han en stadig Virksomhed. Han virker ved sine Tjenere. Som Husholdningen er stor, saa er Tjenesterne mange. Alle er nødvendige og betydningsfulde og enhver Plads kræver sin Tjener. Omendskjønt alle Tjenester i Herrens Hus er betydningsfulde, saa er ikke alle lige store og lige vigtige. Af den Grund bliver enkelte mere fremstaaende end andre. Den forvaltende Tjener paa den vigtigste Plads bliver derfor des mere merkbar og betydningsfuld. En saadan Plads havde Aron. Han havde en stor Tjeneste i Herrens Hus. Det samme kan vi ogsaa sige om den afdøde.

Det theologiske Seminarium har den allervigtigste Plads i Herrens Hus. Dets Opgave er at opdrage Hyrder og Lærere for Menighederne. Vi siger derfor undertiden, at det er som Hjertet i Kirkesamfundet. Der har vor afdøde allerede tjent i mange Aar

Digitized by Google

med stor Dygtighed, og det er med underlige Følelser, jeg staar her og taler ved min kjære Lærers Baare. Det skal siges om ham, at han havde en enestaaende Evne til at vinde sine Disiples Tillid og Agtelse. Han stod høit for dem; men ingen staar saa høit, at Døden gaar dem forbi. Han synes umistelig som Fader, Præst eller Lærer, han maa dog dø. Aron døde i sin Alderdom 123 Aar gammel paa den første Dag i den femte Maaned i det 40de Aar efter Udgangen af Egypten; vor afdøde i Livets bedste Kraft. Ved Døden tages vel Tjeneren bort; men ikke Tjenesten. Den skal fortsætte. Efter lang og god Tjeneste kommer ofte Husholderen og Husholdningen saa nær hverandre at de næsten gaar isammen for os og bliver som et og det samme. Saa maa vi dog ikke se det, kjære Venner. Det var ikke Præstetjenesten, som flyttede fra Israel, da Aron døde, men det var Forvalteren, som skulde byttes, saa er det ikke Lærergjerningen, som Herren har taget ifra os men det er en Lærer, en Tjener i Herrens Husholdning.

Døden vidner saa alvorligt om, at ingen er noget andet end Tjener og maa være Herrens Vilje og Styrelse underlagt. Stille drager Aron i Selskab med Moses og Eliaser paa Toppen af Bjerget, hvor Moses klæder af ham hans Tjenerdragt. Døden er Afsked fra Embedet. Da faar Professoren lægge Bogen sammen. Han maa skilles med det, som han saa flittigt har sysselsat sig med. Tanken stanser, Haanden falder og Øiet lukkes. Han har taget Afsked fra sit Kald. Da Værdigheden hører Herren til, saa afklæder ogsaa Moses Aron den. Han skilles med alle Tegn paa Værdighed, før han dør. Som en Synder maa han tage Syndens Sold. Vor afdøde Professor maatte nok føle noget af det samme, da han rakte Haanden til sin Medlærer paa, at han vilde dø paa Naade. Gud ske Tak for det!

Med Døden følger Skilsmisse. Den har altid en vemodig Side. Da maa vi skilles. Samværet her paa Jorden er dermed endt; men det er ikke bare tungt. Der er ogsaa en lys Side. Paa Bjergets Top staar vel Aron afklædt sin Værdighed; men han er nærmere Himlen end nogensinde før. Ja, han staar ved selve Porten. Vel har ogsaa vi nu Sorg; men det kristne Haab lyser ogsaa over denne Baare. Vi tror, at Herren har kaldet sin Tjener hjem til sig. Vender vi Blikket did op, saa faar vi Lyst at gaa med som Manden som bøiede sig over sin Husfrus Baare og ønskede at faa gaa med det samme. Vi skal vel faa gaa til ham; men ikke endnu. Mon Moses og Eliaser ikke ogsaa i den Stund skulde helst ønsket at faa gaaet op med Aron; men Herren mente det ikke saa. De skulde gaa ned igjen fra Bjerget for at fortsætte sin Tjeneste i Herrens Hus. Fra Bjerget gik de vel ned med fordybet Indtryk af Livets Ansvar og Kortheд. Snart kommer Herren og vil kalde paa Moses til den samme Gang. Disse alvorlige Ting har ogsaa Herren lagt os paa Hjerte. Vi skilles her for at gaa tilbage til Gjerningen kun for en liden Tid, saa vil Herren snart kalde flere af os bort, den ene efter den anden.

Tre gik op paa Bjerget; men bare to kommer tilbage. Aron er ikke længer iblandt Herrens Husholdere paa Jorden. Professor Bergsland kommer ikke mere til os; men vi kan gaa til ham.

Og da hele Menigheden saa at Aron var død, græd hele Israels Hus over Aron i tretti Dage. Da Aron var død saa de vel mest hvilken stor Plads han havde. Nu er vor Lærer død og vi ser hvor stort Rum, som er bleven tomt. De unge Studenter, som saa saa meget i ham, ser med Bedrøvelse det store tomme Rum, hans Medlærere ser det og vore Menigheder ser det og vi sørge og i Sorgen spørges der ud over Samfundet: hvem skal vel fylde det store Rum, som staar saa tomt? Hvad skal vi vel svare? Da Aron var død stod hans Søn færdig at fylde Pladsen; men vi ser ingen. Lad os merke, at Gud havde udpeget Arons Eftermand. Dersom vi tror paa Herren, skal vi ogsaa sikkert faa se, at den Gud, som var paa Moses Tid, er lige god idag. Herren har nok en Mand for den tomme Plads hos os ogsaa. Han mener ikke at tage Husholdningen ifra os. Han vilde bare kalde en af sine trætte Tjenere til Hvile. Vi har allerede hørt det Vidnesbyrd om Flid og

Digitized by Google

Troskab i sit Kald, som hans Medlærere har givet ham, samt om hans Hengivenhed for sin Familie som Fader. Nu maa vi takke Herren, som tog, for, hvad han gav og bede ham inderlig om, at han fremdeles vil sørge for vor Skoles Vel. Det er ikke sagt, at den unge Eliaser havde den Anseelse i Israel, at de efter sit Syn vilde have anseet ham dygtig til at fylde Arons Plads; men det stod ikke til deres Afgjørelse. Sagen laa i Herrens Haand, og de tog imod den Tjener, som Herren gav. O, at vor Gjerning kunde blive mere et Troens Verk, saa skulde det gaa os ofte meget bedre end det gjør. Hvad Herren nu vil gjøre for os, er os uklart idag; men det er vist, at der aldrig fattes Herren en Mand at sætte paa Davids Trone, saa skal der heller ikke fattes en Mand at fylde det store tomme Rum hos os. Som Samfund lægger vi derfor trygt vor Skoles Sag i Herrens Haand. Han har ikke ment at skade den Gjerning, som han har bedet os udføre; men det skal endog være os gavnligt. Vi sige derfor med Job, Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet!

Døden vidner ogsaa saa kraftigt om vore Synder. Døden er Syndens Sold. Formedelst Synden bliver ofte vor Gjerning saa afstumpet. Vi har ogsaa her Anledning at komme vore Synder og Utroskab ihu. For Utroskab og Utaknemmelighedś Skyld kan ogsaa Herren sætte sit Folk paa Prøve og under Tugtelse, ja, endog tage fra dem, hvad de have. Lad os derfor, kjere Venner, bekjende vore Synder for Herren og bede om hans Naade, saa vil han tilgive os. Det er saa ofte i Livet, at vi ikke forstaar, hvad vi har, før det er borte. Det kan det ogsaa være Mulighed for her. Saa bede vi Herren unde eder, kjere Lærere, som staar igjen i Arbeidet, Naade og Kraft som eders Dage er. I vil føle tungt den tomme Plads. Herren styrke eder! Og til eder unge Studenter vilde vi sige, værer Herren hengivne og taalmodige i Forventningen paa hans Raad og Vei, saa skal det ogsaa for eder blive til bedste. Naar I føle Savnet af den bortvandrede Lærer, saa unde eder Gud, at Herren selv des mere maa faa lære eder og berede eder for det store Kald i Livet, som I mener at indtage. Herren mangfoldig velsigne den efterladte Ægtefælle og de faderløse smaa!

Saa være vi alle og vor Gjerning Herren anbefalet. Han lade alt lykkes efter sit gode Behag for sit Navns Skyld. Amen.

* * *

Prof. Böckmans Tale.

Kjere sørgende Brødre og Søstre, særlig du, der sidder her som Enke, og I faderløse Børn og Lærere og Studenter ved Red Wing Seminar. Den Forenede Kirkes Seminars Fakultet har sendt mig til eder, for at jeg skal bevidne eder vor inderlige Sympathi med eder i den store Sorg, der har rammet eder. Vi forstaar vel, hvilket stort Tab I har lidt; vi ved, at Taaren maa rinde. Og vi ved kun en, der kan tørre den af, vor fælles Herre og Gud. Men hans Trøst er ogsaa Lægedom for de dybeste Saar. Med denne vil vi derfor forsøge at trøste hver, idet jeg vil minde hver om, hvad David siger i den 31te Salme det 16de Vers: I din Haand er mine Tider.

Dette være ved Guds Naade eders Ord. Thi I har været og er komne ind i Davids Kaar. Han havde prøvet baade gode og onde Dage. Men hans Styrke og Trøst under dem alle var, at de laa i Herrens Haand. Dette var hans Glæde i de gode Tider. Og i Herrens Haand vilde han ogsaa gjerne lade dem ligge; thi han vidste, der alene var de bevaret og blev ham til Gavn. Fik de ei ligge der, var de flygtige som Røgen og farlige som et tveegget Sverd. Og nu, da han ved Guds Aand sang dette Ord, var onde Tider hans Lod. Som vældige Bølger gik de over ham. Men ogsaa da var hans Trøst, ogsaa dette er i Herrens Haand. Saa hvad ondt der rammede ham i Herrens Haand, da kunde han ikke segne under det; thi Herren vilde ikke holde i sin Haand for David mere end David kunde bære. Og gjemt i Guds Faderhaand kunde ei engang det onde skade ham, men maatte ogsaa dette, hvor ødelæggende det end kunde se ud, gavne ham. Og engang skulde Natten vige, og Dagen, den lyse, gode Dag oprinde for ham. Saa-

Digitized by Google

ledes trøstede David sig paa den onde Dag. Og det gik den haardt prøvede Guds Mand efter hans Tillid til Herren.

Dette skal ogsaa være eders Trøst, der sørger over Tabet af ham der ligger livløs og kold paa Baaren. I har ved ham—som David—havt gode Tider. Han var en trofast Husbond og en kjærlig Fader. Lifligt var det i Huset, der han gik ind og ud. Og I, hans Medlærere og hans Disiple, godt var det at gjøre Gjerningen ved hans Side og sidde ved hans Fødder, der han med Herrens Lys viste Vei og undervisте i Tjeneftens Gjerning. En Præstelærer fra Herren betales ei med Guld, en Ægtemand og Fader ei heller. Det var en god Tid for eder, da han sad for Huiets Bord og paa Seminariets Stol. Men I ved det, dette var saa, fordi den bortgangne Broder og eders Tid med ham laa i Herrens Haand.

Men nu er han borte. Husbond er ikke mere. Fader er gaaet fra eder, og Lærerens Læber er lukkede. Nu er Davids tunge Tid over eder. Hvor tomt hjemme! Hvor øde i Salen! Ak, hvor bitter er Kalken at drikke! Jeg ved det, kjære Venner. Men glem ikke, Kalken er i den himmelske Faders Haand. Sig ogsaa her med David: Herre, i din Haand er mine Tider. Da skal Taaren stanse, og Hjertet blive stille. Thi er ogsaa denne eders Tid i Herrens Haand, da skal I kunne bære alt, og visseligen skal ogsaa denne bitre Kalk blive en Velsignelsens Kalk. Ved Guds Raade skal ogsaa dette Onde blive til Gavn. Natten skal vige, og Dagen, den lyse, gode, skal oprinde for eder, som for David.

Det give eder Gud som hans Trøst for Jesu Skyld! Amen.

* * *

Prof. N. I. Löbres Tale.

Naar et Lem lider, saa lider alle Lemmer med. Red Wing Seminarium, Hauges Synode og den afdødes Familie føler mest dette tunge Slag, som Gud i sin Visdom har tildelt os. Hvor gjerne vilde vi ikke være med at bære Byrderne! Men hvor hjælpeløs staar vi ikke ligeoverfor hverandre naar det virkelig gjelder.

Dog naar Sorgens Sky hænger tyngst over os, da føles venlig Deltagelse som en lægende Balsam i det saarede Hjerte. Deltagelsen kan nok ikke borttage Sorgens Aarsag eller Byrden, men den kan styrke og opmuntre det svage og forsagte Hjerte.

Hilsen fra Jewell College.

I denne Sorgens tunge Time er det mig en Glæde at kunne faa Anledning til at frembære en Hilsen fra Jewell Lutheran College. Jeg er paalagt at tolke Studenternes og Fakultetets inderlige Sympati med eder, i kjære efterladte, og med eder Lærere og Studenter ved Red Wing Seminarium.

I Prof. Bergslands har du Enke havt en tro Ægtefælle, I Børn en øm Fader, I Lærere en villig Medarbeider, og I Studenter en dygtig Lærer. Alt dette har Gud nu taget fra eder, og I staar igjen med Følelsen af Tabets Betydning. Ja, et stort Tab er det, men Gud ved bedst hvad som tjener til vort fælles Gavn.

Som en Hilsen vil jeg faa fremlægge følgende Guds Ord: Is. 43: 1—3. „Frygt ikke, thi jeg har gjenløst dig, kaldet dig ved Navn, du er min! Naar du gaar gjennem Vande, saa er jeg med dig, og gjennem Floder, saa skulde de ikke overskylle dig; naar du gaar gjennem Ild, skal du ikke svides, og Luen skal ikke brænde dig; thi jeg er Herren, din Gud, Israels hellige, din Frelser".

Nu lad os merke: Gud har ikke lovet at fritage nogen fra Trængsels Vande og Ildprøver. Han forudsætter, at man maa gjennem disse. Gjennem megen Trængsel skal vi indgaa i Guds Rige. Det store og trøstelige i det er, at Gud siger: „Naar du gaar gjennem Vande, saa er jeg med dig". Gud gaar med eder ind i Trængselen, I kjære sørgende.

Vor Hilsen minder eder om, at vi deler eders Sorg, men fremforalt haaber vi, at den vil minde eder om ham, den trofaste og sandrue, som altid gaar med eder, og som fra al Nød vil udfri eder.

Hilsen fra Hauges Synodes Skoledirektion.

Jeg er ogsaa paalagt at frembære en Hilsen fra Hauges Synodes Skoledirektion.

Digitized by Google

Det er et tungt Slag som har rammet eder, og vi som har med Skolens Drift at gjøre føler Vanskelighederne som det tilskikkede har bragt os ind i. Men det er ikke bare for os selv vi føler. Vi sympatiserer med dig du efterladte Hustru og med eder i faderløse Børn. Vi deler Vanskelighederne med eder I kjere Lærere og eder, som nu er bleven berøret en kjer, dygtig Lærer.

I denne Forbindelse maa vi vel faa Lov til at benytte Jesu Ord Joh. 13: 7. „Hvad jeg gjør, ved du ikke nu, men du skal forstaa det herefter".

Vi har mistet en dygtig Lærer, en kjer Ven, en trofast Arbeider. Han bliver savnet i Familiekredsen, i Skolen, i Vennekredsen, i Samfundets Trustees Board, ja i alle Dele af vort fælles Virke; thi Samfundets Vel laa ham ømt paa Hjerte og for det var han villig til at lide, hvad det maatte være. At Gud tog ham bort i hans kraftigste Alder forstaar vi ikke nu, men vi har den Tro til Gud, at dette skal tjene os til det bedste.

Vi som Direktion staar ligeoverfor et alvorligt Spørgsmaal. Vi vil løse det som bedst vi kan. Bed for os, I som har Børnenes Aand, at Gud maa lede os til at finde den Mand „som skal være Arons" Efterfølger. Gud vil nok vise os, at han ikke fattes Midler eller Mænd.

Maa da Gud, som er den faderløses Fader og Enkens Forsvar trøste og velsigne eder, i som er knyttet til afdøde med Livets ømmeste Baand. Maa han styrke eder, som staar igjen i Arbeidet ved denne vor Skole, baade til Legem og Sjel.

Herren gav.—Nu har han taget! Vi forstaar ikke hvorfor. Men vi ved, at han gjør alle Ting vel. Derfor bøier vi os i Støvet og siger, du forunderlige Gud, hvor uransagelig er dine Veie og usporlig dine Stier, du gjør alle Ting vel.

Resolutioner
Anledning Prof. H. H. Bergslands Død.

Fra Red Wing Seminariums Fakultet.

Da det har behaget Herren i sin Visdom ved Døden at bortkalde vor kjere Ven og Medarbeider Prof. H. H. Bergsland, ønsker vi at udtale:

1. Vi føler dybt det store Tab, vor Skole har lidt ved hans tidlige Bortgang.

2. Vi tænker med inderlig Deltagelse paa den afdødes kjere Hustru og Børn og beder Gud om, at han i sin rige Naade vil trøste og styrke dem i deres store Sorg. Maa de rigelig faa erfare, at Herren er Enkers Forsvar og de faderløses Fader.

Vedtaget, at en Kopi af denne Resolution sendes til Mrs. Bergsland.

Paa Fakultetets Vegne,
Red Wing Sem., Feb. 5, 1907.

M. G. Hanson
H. H. Elstad
Edw. O. Ringstad,

* * *

Paa Menighedsmøde afholdt i Bethesda Menighed den 28de Januar 1907 blev følgende Resolution enstemmig antaget:

At vi, som en Menighed inden Hauges Synode, gjennem „Budbæreren" udtrykker vor dybeste Sympati og Medfølelse i Anledning af Prof. H. H. Bergslands uventede Bortgang. Først og fremst til hans sørgende efterladte, dernæst til Skolens Lærerper sonale, Elever og til Hauges Synode.

Vor Sympathi formaar vistnok lidet til at lindre den Sorg og de Smerter, som Professorens hastige Død har forvoldt, og end nu mindre formaar den, at erstatte det stor Tab Hauges Synode har lidt. Men vo Bøn, ledsaget af vor dybe Sympathi, er ham, som har sagt, at han er Enkers F svar og de faderløses Fader, at han vil i store Miskundhed se ned til de sørgende efterladte, trøste og styrke dem i deres st Tab og Savn af en elskelig Fader og Ægtefælle, og i Naade og Barmhjertigh komme vor Synode ihu, som nu er klædt Sorg ved Tabet af denne forunderlige, st og dygtige Lærer, have Omsorg for vor re Skole, som maaske føler Tabet allerm fylde den Plads, som nu staar tom, med sand, tro og dygtig Lærer, saa det herli Arbeide maa have Fremgang og Vekst iblan os. Dette, at Herren kaldte ham hjem i s

Digitized by Google

kraftigste Manddomsaar og tog ham bort fra vor Midte, naar vi trængte ham allermest, forstaar vi ikke; og vi fristes til at spørge: Herre! Hvorfor? Men hvad som her er dunkelt og uforstaaeligt for os skal blive klargjort paa den store Opstandelsens Morgen, naar vi skal faa se og beskue alle Ting i Evighedens Lys. Da skal vi tilfulde faa takke og prise vor Gud og Fader, ikke blot fordi han trøstede, men ogsaa fordi han nedbøiede.

Herren velsigne os alle med sin Naade, at dine herlige Ord, som lød til den kjære, som gik bort, maa lyde til os, naar vort Dagverk er udført: „Vel du gode og tro Tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget, gak ind til din Herres Glæde.

Paa Menighedens Vegne
Theo. J. Austad.
Duluth, Minn. 31te Jan. 1907.

Afsked.*)

Nu slaar den ventede Time;
Snart gaar jeg al Kjødets Gang,
Høitidelig Klokker kime;
De kalde til Graven trang;
Hist blinker saa klar en Stjerne;
Den vinker til Fredens Bo.
Din Kalden jeg følger gjerne,
Du lover Forløsnings Ro.

Hist blinker saa klar en Stjerne;
Den vinker til Fredens Bo.
Din Kalden jeg følger gjerne,
Du lover Forløsnings Ro.

Farvel, o Farvel, du Spæde,
Vi sees i Himlen vist,
Gud skjænke dig Lykke, Glæde!
Dyb Moder!—vi mødes hist.
Guds Engle dig tro ledsage,
Huldt skjærme de dine Fjed,
Dig gjerne paa Hænder tage!
At lyde vær du bereb!
Hist blinker saa klar o.s.v.

Min Hustru, min Lyst paa Jorden,
Jeg gaar fra Jorden og dig.
Mit Testament er i Orden;
Skjønt fattig, du er dog rig.
Her ydes dig rige Renter,
I Himlen du har en Skat;
Den faar du, naar Gud dig henter
Til Mødet hos ham—Godnat!
Hist blinker saa klar o.s.v.

Græd ei, min Hustru, din Taare
Gjør endnu mit Hjerte Ve;
Min Bortgang lad dig ei saare;
Jeg skal jo Guds Ansigt se.
Min Hjertens Tak du modtager,
Du ømme, trofaste Sjel!
Gud give dig gode Dage,
Veninde saa kjer—Farvel!
Hist blinker saa klar o.s.v.

For mig gik du Kristi i Døden
At frelse min arme Sjel.
O, red nu Sjelen af Nøden,
Saa gjør du altsammen vel.
Jeg stunder, jeg svarlig længes;
Men steil og trang er min Vei;
Mit Hjerte har Fred, men trænges;
Dig Jesus jeg slipper ei.
Hist blinker saa klar o.s.v.

Se Marken har Sne til Lagen;
Men Luften er mørk og fort.
Mit Jordæble lyser som Dagen;
Men mørk er dens Udgangs Port.
Vandfloden bølger og bruser,
Jeg bæver, men er dog glad.
Den Høstvind stormer og suser;
O Fader, mig ei forlad!
Hist blinker saa klar o.s.v.

*) Forfatteren ukjendt.

Derer mange, som ønsker at dø den retfærdiges Død, men de har ingen Lyst til rat leve den retfærdiges Liv. Gjerne vil de have den retfærdiges Ende, men de vil ikke gaa hans Vei. De vil blive salige i Himmelen, men ikke hellige paa Jorden. Den Bøn: „Lad mig dø den retfærdiges Død, og lad min Ende blive som hans," skal bli hørt, hvis du er villig til at leve den retfærdiges Liv og gaa den retfærdiges Vei her — ellers ikke. Se 4 Mosеb. 23, 10.

Digitized by Google

Ole G. Tveten död.

Dødens Engel har atter gjæstet Bonnet Prairie Menighed. Denne Gang var det ikke en Ungdoms Rose som falmet, men en som var „mæt af Dage". Ole G. Tveten var født i Rummedahl, Norge den 4de Sept. 1826; kom til Amerika og bosatte sig paa Bonnet Prairie Wis. i 1846. I 1851 blev han ægteviet til Britha Otternes. Deres ægteskabelige Liv var velsignet med 9 Børn hvoraf 7 lever. Den 1ste Januar kom Døden og som et Lys slukner, saaledes fik Tveten lukke sine Øine for, som vi faar tro, at aabnes i Beskuelsen af sin Frelser, som han her paa Jorden fik lære at elske som sin.

I ham har Bonnett Prairie Menighed mistet et aktivt Medlem i Understøttelse saavel som Vidnesbyrd, og i ham har den efterlevende Enke mistet en kjer Ægtefælle, og i ham har hans Børn mistet en bedende Fader.

Under stor Deltagelse fulgte vi den afdøde til det sidste Hvilested den 5te Jan. Bonnett Prairie Menighed har mistet mange af de gamle i det sidste Aar. Blandt disse er: Mrs. G. Loven, Mrs. Fromdahl og Mrs. J. R. Johnson.

L.

Modlöshed.

En af de værste Følger af Modløshedens Synd er, at vi fristes til at ophøre med vort Arbeide, just naar vi er nær ved at naa Maalet for vort Stræv og dets Velsignelse.

I min første Stilling som Præst i en liden Menighed mødte jeg en Mængde Vanskeligheder, og al min Møie med at bekjempe dem syntes frugtesløs. Jeg blev paa en synlig Maade modløs og begyndte at tænke paa, hvorledes jeg skulde kunne faa mig en anden Plads. Men Gud var trofast ligeoverfor min Troløshed. Han gav en overordentlig rig Udgydelse af sin Aand over Menigheden og gav mig dermed en af de dyrebareste Lærdommer, jeg nogensinde har modtaget. Den mørkeste Time var just før Daggry. Jeg forskrækkedes ved Tanken om, at jeg nær havde mistet Anledningen til at faa være med i den herlige Vækkelsestid, hvorunder jeg lærte mere end i hele min Studietid.

Missionær A. Judson prædikede i Birma i 6 Aar uden nogen synlig Fremgang. Men saa kom der en rig Høst. Og Missionær Paton maatte i mange Aar kjempe blandt de vilde Menneskeædere paa Ny Hebriderne før Evangeliet blev en Magt blandt dem.

I denne Tid, da Vantroen breder sin Pestluft, da Verdensaanden søger at trænge herjende ind i vore Menigheder, maa vi med David opmuntre hverandre i Herren. Naar vi istedetfor alle mulige Festtilstelninger, hellere paa vore Knæ henvendte os lige til Gud og bad ham om Kraft fra det høie, da skulde han velsigne os. Th. Cuyler.

Vor Indflydelse i Hjemmet.

Et eneste bittert Ord kan en hel Dag bringe Misstemning ind i en Familie; et eneste mørkt Blik kan lægge en tung Sky over Hjemmet, hvorimod et leende Blik kan lyse som en Solstraale over de mørkeste og tungeste Stunder.

Som Blomster, der spirer ved Veien, friske, skjønne og vellugtende, er venlige Handlinger og blide Ord. De gjør Hjemmet til et Sted, hvor Fred og Hygge bor.

Hvor simpelt Hjemmet end kan være, er det prydet med Kjerlighed og Glæde, vil Hjertet søge derhen fra Verdens Larm og Tummel—Hjemmet blir det kjereste Sted paa Jorden. Og den Indflydelse, et saadant Hjem øver paa Børnene, skal sent svinde. Moderens ømme og blide Sind skal leve hos Datteren længe efter gamle Mor er borte; og Faderens Kjerlighed skal sætte Frugt hos Sønnen i Form af Godgjørenhed og Velvilje.

Paa den anden Side vil der fra et ulykkeligt og uordentligt Hjem udgaa Sønner og Døtre, der vil gjøre andre Hjem ulykkelig og sprede videre den Utilfredshed og Misnøie, som har fordærvet og formørket deres eget Barndomshjem.

Digitized by Google

Pastor Olai Anderson.

Det var straks før Jul, at „Budb." bragte sine Læsere det tunge Sorgens Budskab, at den saa vennesæle og dygtige unge Præst Olai Anderson var vandret bort. Afdøde var ældste Søn af Hr. Rolluf Anderson og hans Hustru, Anna. De bosatte sig i Nærheden af Dell Rapids, S. D., og bygget sig et stort og lyst Hjem. Der var 11 Børn i Familien, 7 Gutter og 4 Døtre. Afdøde, Olai Anderson, var født den 16de Mai 1876 og døde den 12te Dec. 1906 og blev saaledes ved sin Bortgang noget over 30½ Aar gammel.

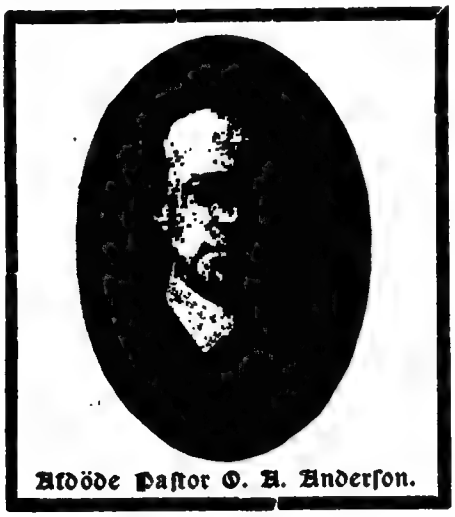

Afdöde Pastor O. A. Anderson.

Rolluf Anderson og hans Hustru var Haugianere i dette Ords bedste Betydning, og Olai fik saaledes fra først af en god og forstandig kristelig Opdragelse. Da han var 14 Aar kom han til Red Wing Seminarium, hvorfra han graduerede fra den forberedende Afdeling i April 1894.

I 1900 tog han tilsammen med sin lidt ældre Broder, Robert Anderson, Afgangseksamen fra Universitetet i Vermillion, S. D. Om Høsten 1901 kom han igjen til Red Wing Sem. for at studere Theologi. Efter at have læst Theologi i 3 Aar, 2 i Red Wing og 1 Aar ved Lake View Lutheran Sem. i Chicago, tog han Embedseksamen i Mai 1904 ved Red Wing Seminarium. I Juni samme Aar blev han ordineret til Præst paa Kald fra Stordahls, Salems og Ellsborough Menigheder. Den 28de Juni blev han ægteviet til Miss Amanda E. Ellingson, Red Wing, og flyttet straks til Dell Rapids, S. D., for at optage det kirkelige Arbeide, Olai som Præst og Amanda som Præstekone. Det var en almindelig Mening blandt alle som kjendte dem, at de 2 gik vel forberedte og med ærlig Hu til sit Livskald.

Det var en hel Begivenhed, at de kom til Dell Rapids som Præstefolk; thi Stordahls Menighed, i hvis Midte de skulde bo, var jo den Menighed, som Olai havde vokset op i. Det er vistnok faa Præster her i Frikirken, som har faaet et sligt Vidnesbyrd, som dette Kald indebær. Vistnok havde Afdøde adskillige Betænkeligheder ved at antage dette Kald; thi det gamle Ordsprog forekom ham, at en Profet er ikke foragtet uden i sin Fødeby; men disse Betænkeligheder hjalp snart baade de gamle og unge ham af med, og saa gik han til Arbeide i Tillid til Gud, trøstig og glad, og han fik tro, at just her var hans Plads. Jo mere han arbeidet, desto mere udvidet Arbeidsmarken sig, og han dygtiggjordes mere og mere for Præstegjerningen. Istedet for 3 Menigheder fik han 5 a 6. Straks før sin Død havde det blevet slig ordnet, at Afdøde skulde flytte til Yankton, S. D. Her var en luth. Frimenighed, som trængte Præst. en, som foruden mange andre Egenskaber, maatte være mægtig i baade norsk og engelsk. Past. Olai Anderson var den rette Mand for denne saa betydelige Arbeidsmark, og saa fik man ham bevæget til at antage dette Kald; noget som Stordahls Menighed med de andre sørget over; thi de vilde for ingen Pris miste sin Præst.

Nu og da merket Afdøde sit gamle Maveonde. Men det havde jo altid før gaaet over og ingen anet, hvilken Fare, som her truet. Natten til Søndag den 9de December sidstleden følte han sig mindre passende. Han stod op om Morgenen og lavet sig færdig til at kjøre ud paa Landet for at holde Gudstjeneste. Med et fik han et saa voldsomt Anfald af Blindtarmbetændelse, at ingen Urt kan lindre Smerterne. En Operation foretoges, og den syge kjendte sig lettet, da han kom over den. Men det var bare en forbi-

Digitized by Google

gaaende Lindring. Sygdommen tiltog, og nu kjendte han, at Enden nærmet sig. Han tog dette Budskab med en kristens Ro og Fattethed. Han havde en fast Tillid til Gudfaders vise Omhu og Kjerlighed, og vidste, at han vilde gjøre alt til det bedste. Han beholdt sin Sans klar til det sidste og formanet og opmuntret sine kjere, som omgav ham, til at bøie sig i Lydighed under Gudfaders Styrelse i alle Ting. Sin kjere Hustru og lille Datter overgav han trøstig til ham, som havde lovet at være de faderløses Fader og Enkers Forsvar.

Olai øvet en Sjelesørgers Gjerning til det sidste. Onsdagsmorgen tidlig sov han hen. Lørdags Formiddag var alle Forretningshuse i Byen lukket, da Menigheder og Venner var samlet til Sørgegudstjeneste. Flere af Embedsbrødrene var fremmødte, og mange og store Beviser blev lagt for Dagen ved denne Anledning paa den Kjerlighed, man havde til afdøde Præst og Sjelesørger og til de sørgende Efterladte. Her var en stor Masse deilige Blomsterdekorationer, Trøsteskrivelser, Resolutioner, Bibelsteder, Salmer og Vers og iblandt disse skal særskilt nævnes en Skrivelse fra Fakultetet for Universitetet i Vermillion til Afdødes Hustru, Mrs. A. O. Anderson, og som her skal meddeles i sin Helhed.

University of South Dakota, Vermillion.

In the death of Rev. O. A. Anderson this Institution loses an honored alumnus, a native son of this new state, a pupil of our public schools, and a graduate of the University, he represented the highest type of the vigorous and hopeful young manhood of South Dakota.

Measured by the fleeting years his life was all too brief in which to perfect its powers and to realize its promise. Measured by the things that endure his was a worthy and effective life. The service he rendered mankind was generous in motive and helpful in results. Into the relations of son, student, husband, pastor, friend and citizen he carried a lofty spirit. His was in the truest sense a noble life. A heritage of blessed memories and of gracious influences will ever abide in the homes now desolated by his untimely departure.

To the bereaved wife and the sorrowing parents we send our deepest sympathy and this sincere but slight tribute of appreciation of his manliness and gentle christian character and commend them all to the consolations of the heavenly grace for comfort and support in their hours of grief and trial.

For the Faculty.

F. B. GAULT, President.

„Det sidste Farvel tungt er sagt", og det viste sig her af en stor Forsamling. Særskilt maa her nævnes Familien Anderson. Afdødes Moder, Mrs. R. Anderson stod nu oppe i den 4de Ligbegjængelse. Hendes Mand og en Gut og en Pige var flyttet før, og nu gjaldt det den saa kjere og uundværlige Olai. Men Kristenhaabet har Magt over Hjerterne, man skilles paa herligt Gjensyn. Paa Eftermiddag gik Veien til Red Wing, hvor Afdøde skulde stedes til sin sidste Hvile.

Størdahls Menighed i Dell Rapids og St. Peters Menighed i Red Wing havde som et Fælleseie i Afdøde. I den første Menighed var han døbt og opvoksen og nu Præst, i den anden var han konfirmeret, præsteviet og ægteviet, og hid vilde Mrs. O. A. Anderson nu flytte. Saa som Tingen kan forandre sig i en Fart, og slig som det greb ind i en at se denne Ligbaare komme ind i St. Peters Kirke, og hende, som fulgte, støttet af en kjer Fader. Det var en af disse Øieblikke, som sætter sig fast. Den store Sørgeskare sagde det sidste Farvel til Olai og saa—Fred med hans Støv, velsignet hans Minde.

Skulde man forsøge at samle i nogle faa Ord tilslut Afdødes mest fremtrædende Karaktertræk, det, som havde været en slig Magt i hans Liv, og gjorde ham saa kjer og umistelig for Slegt og Venner, saa var det dette: Olai var saa god og saa venlig. Hvor han kom, og hvem han mødte sammen med, altid var han venlig og forekommende og villig til at tjene, og Venner vandt han blandt alle, store og smaa. Det var denne hans Godhed og Menneskevenlighed, som var saa fremherskende hos ham, at alle, som kjendte ham, saa uvilkaarlig kaldte ham med hans første Navn, Olai. Hjemme og borte, enten blandt Menighedsfolk eller Præstebrødre, som oftest var det Olai. Det var som om intet andet Navn rigtig vilde gjøre det.

Hans Livssyn var stort, lyst og sundt og udfra den lyse Side saa han paa alt og alle.

Digitized by Google

Han bar et blidt, venligt og aabent Ansigt, og hvor han kom var han kjærkommen og hjemme, og med ham fulgte noget saa godt og forfriskende. Alt, som var stort, ædelt og godt, havde i ham en god Talsmand.

Afdøde var et Menneske rigt udrustet og saa harmonisk udformet, og i hvem Kristendommen havde faaet gjennemtrænge det hele. Derfor fandt man i ham et i hver Henseende og i saa høi en Grad et nobelt Menneske.

Han havde en barnlig enfoldig Tro paa Gud. Den apostoliske Troesbekjendelse var bleven hans. Udfra den 2den Artikel som det store Centrum, der kaster Lys fremover og bagover, forstod han den 1ste og 3die. I kirkelig Henseende var han en trofast Haugianer, men han var ikke partisk. Det, som var endda større, var at være en Lutheraner; men det største af alt for ham var at have sit Navn indskrevet i den Menighed og Samfund, som vi bekjender Troen paa i vor 3die Troesartikel.

Olai maatte være med i enhver stor og god Sag baade i Stat og Kirke. Saaledes tog han levende Interesse i Lutherleagueebevægelsen og stod som Formand for den i S. D. ved sin Død. Men overalt, som man mødte sammen med ham til Arbeide eller Hvile, saa fandt man i ham en ydmyg og besteden Broder og kristen. Han stak sig aldrig frem. Han var en Mand af fast Overbevisning, men elsket at høre andre fremsætte sine Anskuelser og altid villig til at lære.

Nu haaber vi, han er der, hvor man uden Synd kan leve, og enhver Taage opklaret, og Vennesindet uhindret kan udfolde sig.

Ærbødigst

O. S. Meland.

P. S. Det var oprindelig Tanken, at Afdødes Liv og Virke skulde have kommet ud i en Pamflet; men dette er opgivet foreløbigt. Heraf vil man da forstaa, hvorfor disse Linjer kommer saa sent, noget man vil undskylde. Og saa tilslut en Hilsen til alle, som undertegnede mødte sammen med ved vor Bens, Olais, Baare. O. S. M.

O. O. Rogneſs.

„Død hvor er din Braad? Helvede hvor er din Seier? Men Dødens Braad er Synden, og Syndens Kraft er Loven". 1 Kor. 15, 55. 56.

Det er ikke Meningen med denne Overskrift, at jeg vil forsøge at skrive nogen Kommentar over samme, men i Anledning af denne Tekst sige nogle Ord om en ung Mand, som blev begraven herude paa Nytaarsdag. Døden tager baade unge og gamle uden Undtagelse. Det, som det gjelder om, er at være færdig til hver Stund; thi vi ved ikke Tiden, naar den vil besøge os.

Den, som jeg nu vil sige nogle Ord om, er en ung Mand, som maaske mange af „Budbærerens" Læsere kjender fra forrige Tider, og som da vil interessere sig ved at faa høre lidt om hans Endeligt.

Ole O. Rogneſs kom herud fra Hendricks S. Dak., for nogle Aar siden og bosatte sig her sammen med saa mange andre paa Albertas store Sletter og Skove. Han var nok ikke i de senere Aar rigtig sterk, men det saa næsten ud til at Klimatet skulde have en god Indflydelse paa ham en Tid, men Sygdommen var nok kommen for langt, saa hverken Doktor eller Klimat kunde forandre den. Han led nemlig af Strubetæring, som den 23de Dec. endte hans Liv.

Det bliver alvorligt for en ung Mand, naar han forstaar, der ingen Redning er mere, men den sikre Død skuer en i Øinene. Tanken paa Død og Evighed bliver som oftest udsat og atter udsat. Saa var det ogsaa med denne unge Mand. Han hverken bekjendte sig for nogen kristen eller vilde forsøge at tænke paa den Sag. Jeg tror dog ikke han havde levet saa stygt et Syndeliv, men som Ungdommen almindelig gjør, vandret fremover uden at skjænke den Sag nogen alvorlig Tanke. Nu naar Døden med tærende Kraft nærmede sig, saa blev det om at gjøre for Ole Rogneſs at finde Fred med den Gud, som han nu gik imøde. Lad mig faa Lov at sige ret her til dig, kjære Ven, som maatte læse disse Linjer, og maaske ikke har Fred med Gud: Opsæt ikke denne Sag, indtil du bliver syg, da har du nok med din legemlige Sygdom. Det var undertiden meget mørkt for den nævnte unge Mand, men takket være Guds forunderlige og ufattelige Kjerlighed, han seirede. Ja virkelig seirede,

Digitized by Google

saa han med Frimodighed kunde skue Døden i Øinene og sige „Død, hvor er din Braad? Helvede, hvor er din Seier? men Gud være Tak, som giver os Seier ved vor Herre Kristus". Dette er Aarsagen, hvorfor jeg skriver om det. Ikke det at denne unge Mand døde. Det hænder jo hver Dag, at nogen dør, men at Gud er endnu saa naadig, at han vil og kan give en arm udtæret Sjel paa Sygeleiet, naar man ser Døden for Øinene, den salige Forvisning: jeg gaar hjem til Gud. Ja hvad kan være bedre?—Det forekommer mig saa uhyre troesstyrkende, naar jeg faar høre en fattig Synder med Frimodighed kan saa gaa Døden imøde. Jeg resonerer da slig, at kan du Herre Gud give denne Sjel en frimodig Død, saa kan du ogsaa give mig en saadan, naar min Tid kommer, at jeg skal gaa herifra. Dødsfloden er en mørk Flod, naar den betragtes udenom Kristi Forløsning, men betragtes den igjennem Kristus, saa kan man undertiden faa synge: „Mit Hjerte i mig ler, naar jeg min Grav beser". Den sidste Gang jeg fik tale med afdøde Ole Rognes var straks før Jul, og da paastod han, at han skulde faa komme hjem til Jul, og forunderlig nok, det gik saa, han fik komme hjem og møde sine kjere hjemme. Hans Fader og om jeg ikke er feil, to Brødre er der allerede før. Nu synger de da alle Lammets Sang og vil nok ikke bytte med os. Han efterlader sig en gammel Moder og tre yngre Søstre, som alle sørger dybt over Tabet af en kjer Broder. Men han er ikke tabt, men har bare byttet Plads. Gud give at vi alle kunde faa komme hjem til den evige Jul.

Thos. T. Carlson.

I Anledning af Student Seims Død.

Tone: I den tause Midnatstime.

1. Gjennem Livets Kamp og Møie,
Følger dig en Gjest,
Som med altid vaagent Øie,
Gjører Livet trist.
Nys han haver os besøget,
Taget bort en Ven,
Men og dermed kun forøget
Skaren hist i Himmelen.

Kor: Skjønne Stad, Himmelstad.
Naar jeg engang der skal lande,
Da skal jeg bli evig glad.

2. Kun en liden Stund vi vare
Sammen med vor Ven.
Saa fik han fra Jorden fare
Til sit rette Hjem.
Stille, roligt var hans Levnet,
Mens han vandred her.
Nu derop i skjønne Hjemmet,
Hos sin Frelsermand han er.

Kor:

3. Ei hans Aar paa Jord blev mange
Kort var Kampens Tid.
Nu i Evighed den lange,
Han er frelst og fri.
Tænk, hvor Sjelen sig nu fryder
Hos sin Frelser kjer.
Tænk, nu Hvilen sød han nyder,
Seierspalmen skjøn han bær.

Kor:

4. Midt i skjønne Ungdomsvaaren
Blomstrede vor Ven,
Saa kom Døden, og paa Baaren
Bliver han lagt hen.
Ungdomsvaaren skjøn og herlig
Kan ei Død modstaa,
Ei den spør om du er færdig,
Naar den kalder, maa du gaa.

Kor:

5. Snart vi venter at faa møde
Med vor Ven igjen.
I den skjønne Morgenrøde
Hjem hos Frelseren.
Da skal Savnets Smerte svinde,
Taaren tørres af.
Da skal vi vor Ven gjenfinde
Bort om Død og mørke Grav.

Kor:

6. Brødre, lader os her stride
For at Kronen naa.
Husk hvad Jesus maatte lide
For dig frelst at faa.
Synder, som dig ei har bøiet
For din Frelsermand.
Se, han staar med Graad i Øiet.
Vil dig tage i sin Favn.

Kor: Tiden gaar, Tiden gaar,
Tænk om du blir lødt tilbage,
Tænk om Himlen du ei naar.

A. S. Tunheim.
Student ved Red Wing Sem.

Digitized by Google

Zionismens Udvikling i Nutiden.

De uafladelige Jødemyrderier i Rusland vil sikkert gi Zionismen forøget Styrke. Med dette Navn betegnes den moderne Jødebevægelse, som gaar ud paa atter at befolke Jødernes gamle Stamland, Palestina, med Jøder.

Hvor skal Jøderne nu vende sig hen? De fleste Lande ser med dyb Uvilje paa den stadige Invasion af fattige Jøder. Amerika er uvillig stemt mod Jøderne; i New York lever allerede 775,000. England forlanger 55 Dollars af enhver indvandret Jøde, som ikke forud har sikret sig Arbeide.

Allerede nu er der oprettet en Række mindre jødiske Kolonier i Palestina. Der findes otte i Judæa, elleve i Galilæa, en hinsides Jordan. Der er desuden tretten Domæner og syv Eiendomme, som endnu ikke er opdyrkede. Tilsammen beboes de af 1205 Familier paa henved 5000 Personer.

En af de største er Risjonle-Zion ved Jaffa. Den har Gutte- og Pigeskoler, Hospital, Forsamlingsbygning med Bibliothek, Læsesal og Musiksal, to Arbeiderbygninger, store Kjældere, to Kilder som udnyttes ved Dampkraft, store Strækninger, hvor der drives Vinavl, andre, hvor der dyrkes Mandeltræer, Oljetræer, Morbærtræer, Appelsintræer, endvidere store Kjøkkenhaver. Denne Kolonі beboes af 154 Familier.

I Jaffa er der oprettet gode jødiske Skoler, som kræver et Tilskud af ca. 4000 Dollars om Aaret.

Tyrkiet stiller sig velvillig til disse spredte Kolonier, men Sultanen vil dog ikke imødekomme Zionisternes Ønsker om en større Landsdel.

England har tilbudt Jøderne Uganda (Østafrika). En jødisk Undersøgelseskomite besøgte Landet; men de kom hjem med den Besked, at Landet ikke foreløbig egnede sig for Jøderne. Det vrimlede af vilde Dyr, Røvere huserede fælt, og Jordbundsforholdene er uheldige.

Zionisterne gir dog ikke tabt. De har oprettet en jødisk Kolonialbank, som har Hovedsæde i London. Heri er indbetalt en Aktiekapital paa $1,250,000. Desuden har de dannet et Nationalfond, som skal drives op til en Størrelse af $1,000,000. En Mængde frivillige Bidrag strømmer stadig ind, og en god Indtægtskilde danner ligeledes de Nationalfondsmærker, som ivrige Zionister altid paaklæber sine Breve.

Mangfoldige Jøder omfatter Zionismen med en sværmerisk Ildfuldhed. Dette hænger ganske naturlig sammen med den Elendighed, hvorunder de fleste Jøder nu lever.

Odessa f. Ex. har den mest blomstrende og velhavende Menighed i Rusland, alligevel er Fattigdommen der meget stor. Af en jødisk Befolkning paa 140,000 Mennesker er mere end 36,000 under Fattigvæsenet. Af 3433 Begravelser maatte i 1902 2214 foregaa paa det offentliges Bekostning. En stor Del af dem, som begravedes var bogstavelig døde af Sult. Fem eller sex Familier bor sammen i en fugtig Kjælder. Af 13,000 Haandværkere var 7000 uden Arbeide. Arbeidslønnen er elendig, og Arbeidsdagen er paa 16—18 Timer.

Smaabørn paa 9—10 Aar arbeider i Værksteder og Fabriker fra Kl. 6 om Morgenen til Kl. 9 eller 11 om Aftenen for en Løn af en Dollar om Maaneden. I 1902 var der paa Hospitalerne i Odessa 50,000 af den jødiske Befolkning, som anmodede om Indlæggelse for Sygdomme. Af dem blev af Mangel paa Plads bare 2246 antat.

Under disse elendige Forhold drømmer en Mængde Jøder om at gjenfinde et nyt Fædreland i det før saa skjønne og frugtbare Palestina. En jødisk Komite, udsendt fra Berlin, undersøger netop i denne Tid Betingelserne for en Storkolonisation. De sidste Myrderier i Bjelostok og den almindelige Uro i Rusland vil sikkert gi Bevægelsen fornyet Liv.

Kirkeindvielse.

Søndag den 20de Jan. holdtes Kirkeindvielse og Samtalemøde i Vor Frelsers ev. luth. Menighed i Sandwich Ill. Det var rigtig en Glædesdag for den lille Menighed. Tilstede ved Indvielsen var Pastorerne Chally, Risvold, Eittreim, Theo. Hanson,

Digitized by Google

Formand Eastvold, og Stedets Præst, Past. Mortvedt.

Man samledes til Indvielse Kl. halv elleve Formiddag. Past. Eittrem holdt Provstetalen og Formanden prædikede over Dagens Evangelium efter tredie Tekstrække og indviede Kirken. De andre Præster tog Del med Oplæsning af de forordnede Stykker.

Past. Mortvedt oplæste en historisk Oversigt over Menigheden og dens Arbeide, hvoraf noget vedføies her:

Vor Frelsers evangeliske lutherske Menighed i Sandwich, Ill.

Vor Frelsers ev. luth. Menighed i Sandwich. Ill. blev organiseret den 10de Mai 1904 med et Sjeleantal af 39—smaa og store. Past. O. Andreson optog Arbeidet her for flere Aar tilbage og undertegnede, som blev hans Eftermand, prædikede ogsaa i nogle Aar ganske regelmæssigt før der blev taget Skridt til at organisere Menighed uagtet det til sine Tider havde været paa Tale ogsaa før.

Menigheden havde dengang Anledning til at faa leie denne lille Kirke, som da tilhørte Methodist Samfundet. Det var ofte paa Tale, at det skulde være ønskeligt om Menigheden kunde faa kjøbt denne lille Eiendom, men altid saa det saa umuligt ud, da Menigheden var baade liden og fattig. Men aldrig saa det vel mere umuligt ud end netop paa den Tid, da man blev nødt til at tænke paa at kjøbe den. Før tænkte man det nok skulde bli bedre i Fremtiden, men saa begyndte det at gaa den modsatte Vei. Menigheden blev mindre isteden for at voxe sig større, da flere flyttede bort. Saa kom der Besked om, at Kirken ikke længere kunde udleies, da de enten tænkte at sælge den eller ogsaa ombygge den til Bebovelseshus. Det saa nokaa mørkt ud for Menigheden. Men det anspored til alvorlig Bøn og som Følge deraf til Opofrelse og Arbeide. Et Forsøg maatte gjøres. Naar Menigheden selv havde gjort hvad den kunde, saa henvendte man sig til andre, og det med saa meget mere Tro og Tillid, da flere af Brødrene i Nabomenigheberne før havde opmuntret til at gjøre et Forsøg og lovet at støtte et lidet. Broder Ole Evenson skrev til flere af sine Venner om de kunde yde et personligt Bidrag, og i næsten hvert eneste Tilfælde gjorde de ikke alene det, men samlet større Summer i sine respektive Kredse. Broder John Tobiason gjorde en Indsamling i Newark og Plattville Menigheder. Det gik saa aldeles over Forventning, at Vantroen, som vilde gjøre alt saa umuligt, maatte bli tilskamme, som ellers altid. Der kom ind ikke alene nok til at faa kjøbt Kirken med Tomt, men saameget at han kunde tænke paa den fornødne Reparation og Tilbygning af et lidet Kor paa 8x12. Det led for langt ud paa Høsten til at faa udført de nødvendige Reparationer ude med Fortaug og andre Ting.

Menighedens Ungdom gjorde en privat Indsamling sig imellem til Gardiner. Alterkar og Døbefunt er en Gave fra Venner i Newark, Plattville, og Norway Menigheder.

Kirkens Størrelse er 20x30 med Kor 8x12 og en liden Entre. Den har med Grund og alt Tilbehør som den staar kostet $795.22.

* * *

Eftermiddag og Aften holdtes Samtalemøde. Past. Theo. Hanson indledede Samtalen over Kol. 3: 1—4. Ikke alene Præsterne, men flere Lægbrødre tog Del. Mange alvorlige og velsignede Vidnesbyrd blev aflagde i disse Sessioner.

Menigheden er glad og taknemmelig overat ha faaet sig sin egen Kirke—noget den næsten ikke havde vovet at tænke paa saalænge den ikke var nødt til det. Men nu staar den der som Menighedens Eiendom, uldt betalt, med enda lidt i Kassen til de allernødvendigste Forbedringer udentil, med Trapper og Fortaug naar Vaaren kommer. Vi kan kun sige: „Det er skeet af Herren og er underligt for vore Øine." Ebers

A. O. Mortvedt.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Rönning.

Fancheng, den 4de Dec. 1906.

Kjære Redaktør!

Gratulerer med Embedet!

Maa Gud faa give dig megen Naade og Visdom til at udføre denne vanskelige Gjerning, saa Kristi Kirke kan opbygges og fremmes baade hjemme og herude paa Missionsmarken.

Mange Tak for modtaget Brev. Har underrettet de andre Medarbeidere og bedet dem skrive ofte og sende det til den nye Redaktør.

For nærværende ser det ikke meget lyst ud for vor Mission. Men det er jo just i Prøvelsens og Trængselens Tid, vi trænger at staa paa vor Post vaagende, bedende, at vi ikke skal falde i Fristelser.

Gud den almægtige, som ikke lader en Ulykke hænde i Staden eller en Spurv falde til Marken, uden han vil, han er ved Jesus Kristus med sine alle Dage, hans Navn være Lov og Pris!

Forvisset om, at Gud styrer og leder alle Ting til det bedste, kan vi saa trygt overlade alle vore Sorger og Bekymringer til ham, som har en faderlig Omhu for alle sine Skabninger, men især sine egne troende Børn.

Ved Guds Løfter og underlige Kraft holdes jeg oppe og føler mere end før en brændende Trang og Længsel efter at faa bringe Kristi frelsende Evangelium til alle Hedninger.

Det er nu en herlig Tid at arbeide i herude. Guds Gjerning gaar frem; men derfor er det saa vanskeligt at forstaa, hvorfor Gud tillader, at de fleste af vore Arbeidere—ved Sygdom—bliver hindret fra at faa være med.

Hvor det knuger os ned i Støvet, saa Resten af os holder paa at bukke under.

Kjære Broder Holter, jeg glemmer aldrig, hvad du sagde for 15 Aar siden, da vi første Gang reiste ud paa Missionsmarken. Det var hos de kjære Eitreims i Nazarets Menighed. Du kaldte os for: Vore Børn. Disse to Ord gjorde os uendelig meget godt. Nu, naar vi er i stor Nød og Trængsel, kommer jeg disse faderlige Ord ihu.

Hjertelig Tak skal du ha! Siden Mrs. Rønning var din Konfirmant har hun holdt af dig som en aandelig Fader.

Begge er vi dig og din Hustru meget hengivne og taknemmelige.

Dette sønlige Forhold til eder og til vort kjære Samfund gjør, at vi saa aabent og fortroligt kan fortælle vore Sorger og Glæder forvisset om at I fremdeles vil staa os kraftig bi nu i vor saa vanskelige Gjerning.

Hannah er endnu syg og ligger atter tilsengs.

Mrs. Hotvedt meget syg. Har faaet igjen den gamle Sygdom og ligger nu tilsengs meget svag.

Mrs. Landahl har ligget syg en Uges Tid med Feber.

Sidste Søndag blev Br. Trygstad pludselig syg og maatte gaa tilsengs med engang. Dr. Hotvedt siger, Trygstad har Hjertesygdom og maa være ganske i Ro en Tid.

Naar nu I som Fædre for os faar høre om vor Nød og vanskelige Stilling, maa I komme os ihu med alvorlige Forbønner og gjøre alt I kan for at sende os og Gjerningen herude den nødvendige Hjælp.

Send os snarest muligt flere Missionærer.

Mrs. Rønning og Mrs. Hotvedt har nu været syg saa længe, at det bliver et Guds Under om de kan reddes fra Død og Grav, hvorfor det er en hellig Pligt at vi maa gjøre alt, vi kan for at beholde disse saa dygtige og nidkjære Missionskvinder.

Vi maa se at faa dem hjem snarest muligt. Intet for os er tyngere end dette og vær forvisset om, at vi ikke tager et saadant Skridt før en er nødt til det.

Har ikke Tid at skrive mere. Gud er vor Tilflugt. Den almægtige staar ved Roret og for ham er ingenting umuligt. Men for os er ofte hans Veie usporlige. Ak, hvor

Digitized by Google

det er mørkt og tungt. Dog ved jeg, om Natten aldrig er saa sort, den dog for Solen svinder, saa farer al min Kummer bort, naar jeg mig ret befinder.

Ja, mon ikke Gud bagom denne Trængselstid har en stor Naade, som han forbereder at give os? Først Korsfæstelse saa Opstandelse. Din i Natten kjæmpende

H. N. Rønning.

* * *

Dec. 10de.

Kjere Holter!

Vi har tryglet og bedet, sukket og grædt —ventet og ventet og troet, at Gud vilde i Naade forbarme sig over os.—Derfor sendte jeg ikke dette Brev.

Dette har været en lang og prøvefuld Uge. Det blev for meget for mig. Vi fik en Nurse Miss Hagstrøm af den svenske Mission til at være med os nogle Dage.

Hannah og Mrs. Hotvedt til Bedring igjen, men endnu tilsengs. Broder Trygstad fremdeles daarlig. Mrs. Landahl atter oppe. Tænker Miss Lee kommer ned og hjælper os en Stund.

Igaar havde vi en stor Forsamling. Guds Ord havde synlig Virkning. Arbeidet gaar frem. Høsten stor Arbeiderne faa. Hvem vil komme og hjælpe os?

Haaber at Søster Nelson kommer frem før Jul. Ingen af os havde Anledning at møde hende i Hankow, saa hun maatte vente. Tænker hun kommer med Mr. Sibley.

H. N. Rønning.

* * *

Fancheng.

6te Dec. 1906.

Kjere Broder Wee,

Guds Naade og Fred!

Mange Tak for Brev af Okt. 24de '06. Tak for Opmuntringsordene. Nu er Grundvoldene snart færdig til det nye Hospital. Gud være Lov for det som er gjort. Vi har, efter Møie og gjentagende Overveielse gjort en liden Forandring fra den hjemsendte Plan, som væsentlig bestaar deri, at vi bygger en toetages Bygning istedenfor to enetages Bygninger. Derved slipper vi en Grundmur og et Tag altsaa.

Dertil vil det blive mere henfigtmæssig, særlig da—saadan ser vi nu da alle paa det—det ikke er stor Udsigt til at faa bygge til Hospitalet paa mange Aar. Forandringen vil altsaa blive Besparelse og mere henfigtsmæssig.

De nævner $3500.00. I Brevet fra Konferensen til Bestyrelsen var nævnt 4500.-00 Taels, hvilket efter Vekslingen nu vil omtrent svare til $3500.00. Deri er ikke iberegnet Inventar og Udstyr, kun Bygningen fuldt færdig. Vi forsøger at bygge saa billigt, som paa nogen Maade muligt. Men alle Ting er dyrere end før, Materiale og Arbeidsløn; og Vekslingen er meget lavere. 3 Aar siden vilde $3000.00 givet ca. 800.00 Taels mere end nu. Saa Synoden vil nok tabe paa, at det er blit forhalet. Dog, Gud ved, kanske det var godt for noget ogsaa. Det var slemt at ikke Miss Nelson kom ud sammen med Matsens, da ikke Himles kunde komme. Ingen af os kunde gaa ned og møde hende, paa Grund af Sygdom.

Som du maaske har hørt, saa er min Hustru syg igjen. Samme som forrige Gang. Det er tungt. Prøvsomt for Troen og tar paa de legemlige Kræfter. Faar næsten ingen Nattero; dog, de sidste 3 Nætter bedre. Mrs. Rønning meget daarlig. Har faaet en „Nurse" fra den svenske Mission til at passe hende en Stund.....Gud ved hvad vi skal gjøre!.....Kjere send mere Hjælp! Den gyldne Arbeidstid gaar hen. Kræfterne her gir op. Hvordan skal det gaa! Bed meget; gjør noget bestemt. Hjertelig Hilsen i Herren. Din ringe

J. M. J. Hotvedt.

* * *

Kjere Missionsvenner! Læs ovenstaaende Brev forsigtig igjennem.—Send saa en Bøn til Gud i Himmelen! Tag saa Beslutning for Guds Aasyn om, hvad du vil gjøre for vor Mission.

Mons O. Wee.

Digitized by Google

†

MRS. RÖNNING IN GLORY. INFORM RELATIVES. Saa lyder et Cablegram fra Rønning modtaget af Past. Brohaugh den 10de dennes. Dette er et nok saa tungt Slag for Past. Rønning og de mange smaa, hun efterlader, som for vor Mission i det heletaget. Men i Sorgen er det dog en Trøst at faa staa igjen med den sikkre Forvisning, at hun er in Glory. De kjere Rønnings har alle Missionsvenners dybtfølte Sympathi. Gud trøste og styrke dem i Sorgen! C. L.

Vækkelsen i en Mands eget Liv.

Det er Steder hvor enhver Vækkelse fødes og vokser. Der kjæmper den sin Kamp for Tilværelsen—eller kvæles i sin Begyndelse. Enhver Bevægelse blandt Mennesker har først været en Bevægelse i et enkelt Menneske. Og Bevægelser paa det høieste Omraade—Aandens Omraade—er ikke nogen Undtagelse. Den Ambolt, hvorpaa Reformationen i Tyskland blev smedet, var en ukjendt Munks bedende Hjerte. Den franske Revolution levede med hele sin Voldsomhed og med al sin Lidelse inden i tusinder af franske Bønder og Parisere, førend den kom til Udbrud i Folkets store Masse og forandrede en Nation og rystede en Verden.

Ethvert Træk af den engelske Vækkelse i det 18de Aarhundrede blev først med en skarp Saalstift indridset i nogle faa Oxfordstudenters levende Hjerter. Hvad Skarerne føler, har den enkelte følt i Forveien. Enhver Vækkelse opstaar først i det mindre, i en enkelt eller i nogle faa. Saadan gik det. Saadan vil det gaa.

„Herre, send en Vækkelse og begynd i mig." Det er en ret Bøn. I en eller anden „mig" er enhver Vækkelse begyndt, bevidst eller ubevidst. Skal vi ikke alle være enige om at bede saaledes: „Begynd i mig," og saa overlade det ganske til Gud at besvare den første Halvdel af Bønnen. Den unge Pige i en Landsby i Cardiganshire, hvis Vidnesbyrd man tilskriver Udbruddet af Vækkelsen i Vales, sagde ganske simpelt med et bevæget Sind og med skjælvende Læber: „Hvis ingen anden vil, saa maa jeg sige det, at jeg elsker den Herre Jesus Kristus af hele mit Hjerte." Hun havde i sin Sjæl erfaret, hvad tusinder siden er kommet til at erfare.

Den Dag idag trænger vort Folk, trænger den hele Verden til en ny Bevidsthed om Gud, som kan omdanne Menneskers Liv og Verdens Liv. Hvordan skal denne komme? Lad os først sige hvad Vækkelse ikke er. Det er ikke Møder og Musik og Prediken og store Forsamlinger. De kan findes, uden at der dog er nogen Vækkelse. De kan mangle, og der kan dog være en dyb og sterk Vækkelse.

En Vækkelse er en ny Bevidsthed om Gud, om hans Nærværelse, om hans absolute Renhed og Helighed, om hans ømme Kjerlighed, om den levende Omhu, hvormed han følger enhver af os. Denne nye Bevidsthed medfører som sin modsætning et indre Syn af Synd, Uværdighed og Egenkjerlighed i mig selv. Den medfører afgjort Had til Synd, baade i dens grove og i dens fine Former. Der kommer en usigelig Attraa efter at blive ren, en Lidenskab efter at behage Gud, efter at andre maa lære ham at kjende, og Selvfornægtelsens Smerte glemmes ganske i den sterke Kjerlighed til Gud og Mennesker.

Hvorledes skal Vækkelsen komme? Meget let, selv om den maaske til en Tid vil føre dig ad en vanskelig Vei. Men en Mand som ved, hvad han vil, bryder sig ikke om det. Paa denne Maade: bed denne Bøn: „Ransag mig, Gud, og kjend mit Hjerte, og lad mig kjende det, som du kjender det. Prøv og kjend mine Tanker, mine inderste og dybeste Tanker og Forsætter, Lidenskaber og Bevæggrunde, og hjælp mig til at kjende dem, som du kjender dem. Og se, hvad der er i mig, som volder dig Sorg, og hjælp mig til at se, hvad du ser. Og før mig" — og her bliver Bønnen til en staalsat Vilje—„før mig bort fra den Vei ind paa din Vei, ind paa den evige Vei."

Lad enhver alvorlig Mand bede den Bøn, stille, uden Hastværk, ærligt, paa sine Knæ Morgen og Aften, og i den stille Da-

Digitized by Google

gen igjennem ved Pult og ved Disk, og hvor mange forsamles—til Stadighed. Saa kommer der en ny Følelse af Gud, en Aandens Kamp mod Synden, et Begjær efter at blive ren, en instinktsmæssig Trang til Guds Ord og en klar Bevidsthed om det Ords guddommelige Kraft, og dit inderste Hjerte kommer til at raabe efter Gud. Da vil der ogkomme en hjertelig Omsorg for andre, en ny Iver for at udrette noget, en ny Evne til at finde de rette Ord at sige til Mennesker. Og alt dette vil blive sterkere og sterkere i din Sjel, saa længe dit Blik aabent er vendt mod Gud.

Det er en Bækkelse, den vil brede sig. Ild fænger. Og før du ved et Ord af det gryr Morgenen til ny Dag.

Skal vi bede den Bøn, du og jeg? Skal vi ikke? For Jesu Skyld. Ja, og for Menneskers Skyld, brave Mennesker, som dog slet ikke kjender Gud, og som ikke kan lære Gud at kjende uden ved os, naar vi er i Forbindelse med ham—ja ogsaa for Menneskers Skyld, i Jesu Navn. „Kirkekl."

Fra Arbeidsmarken.

I Plattville Menighed, Plattville Ill. holdtes et eller to Møder hver Dag den første Uge i det nye Aar. Møderne lededes af Past. Mortvedt.

Emissær H. A. Hanson som har virket en Maaneds Tid i Pastor Lasseſons Kald, reiste den 6te Feb. til Past. A. A. Dahl og skal arbeide i hans Kald en Tid.

Pastor E. Johnson i Sioux City har lovet at betjene Menigheden i Yankton, S. Dak. Dette kan lade sig gjøre ved at han faar nogen Hjælp af Nabopresterne. L.

Ten Mile Lake Menighed Pastor J. N. Walstads Kald har sidste Sommer foretaget en Reparation paa sin Kirkes Taarn og skaffet sig Kirkeklokke alt til en Bekostning af noget over $600.

Pastor J. Tolleſſen var hos Pastor Lee den 12te til 14te Febr., for at tale Diakonissesagen og samle Bidrag til det paatænkte Diakonissehospital i Minneapolis. Det var et kjært Besøg. D.

Emissær Rasmus Rygh har de sidste to Uger af Januar virket i Past. S. E. Hansons Kald ved Slater, Ja. De har havt Møde hver Dag og brevet med at „plante og vande" og bedt at Gud maa give Vekst.

Pastor G. C. Gjerstad har været daarlig af sig siden Jul. Hvad han trænger er Hvile. Maa Gud snart give ham Kræfterne tilbage. Broder J. K. Casperson hjælper ham nu med Arbeidet i Menighederne.

Pastor M. L. Dahle i Thief River Falls har mer end Hænderne fulde. Han har næsten en Dusin Pladse at besøge. Høsten er stor og Arbeiderne faa deroppe. Maa Gud forlene ham den fornødne Styrke paa denne store Mark.

Predikantforeningen (bestaaende af Præster og Lægpredikanter) for Ada Kreds af Hauges Synode møder i Crookston den 19—21 Februar. Alle Kredsens Præster og Lægpredikanter anmodes om at komme. A. J. Krogstad.

H. C. Hanson har virket en 2 Ugers Tid hos Pastor Lee til stor Velsignelse. Vi trænger mange saadanne der gaar fra Hus til Hus for at indbyde til Kongesønnens Bryllup. Hanson lever for nærværende i Primrose, Wis., har før levet i Chicago.

Den 1ste, 2den og 3die Søndag i Advent blev Pastor L. L. Nervig af den aftrædende Præst Pastor Olberg indført og begyndte sit Arbeide i Menighederne i Yankton Co. S. Dak. Nervigs skal like sig godt paa sit nye Sted og har faat Arbeidet paaglid.

Pastor Bruce holdt forleden Søndag Konfirmation i Volin, S. Dak., paa Formiddag og Altergang paa Eftermiddag. Hvad de to Menigheder i Yankton og Volin, som blev vakante ved Pastor Andersons Død, kommer til at gjøre angaaende Kaldelse af fast Præst, vides endnu ikke. L.

Emissær C. Skillingstad fra Blooming ton, S. Dak., har virket en tre Ugers Tid i St. Johannes Menighed i Sioux City. Dagene anvendes hovedsagelig til Husbesøg og hver Aften holdes der Opbyggelsesmøder. Til denne Beretning tilføier Indsenderen: Efter Guds trofaste Forjettelser tør vi vente Frugt af dette Arbeide.

Fra Chicago skrives under 4de Feb. 10,000 eller flere Familier der i Byen var indestængt paa Grund af Skarlagens Feber, blandt disse var ogsaa Pastor Quellos, begge Børnene havde Sygdommen men i en mild Grad, og var til Forbedring. I visse Dele af Byen var endog Kirkerne stængt paa Grund af denne Sygdom.

Brødrene G. O. Nordmarken og O. G. Molden fra Fergus Falls har nylig besøgt Menighederne i og omkring Eagle Bend og Clarissa, Minn. Klart og inderligt lagde de Folkene det ene fornødne paa Hjerte, og som det velsignede Guds Ord aldrig kommer tomt tilbage, saa skal og det, som disse Brødre fremholdt bære Frugt for Evigheden. S.

Digitized by Google

Pastor Olberg har organiseret en Menighed i Irene, S. D. Der var til at begynde med 12 stemmeberettigede Medlemmer. Han skal betjene den nye Menighed som Regel en Gang i Maaneden, og ellers ved Aftenmøder, saa ofte, som han finder Leilighed til. Der skal ogsaa snart begyndes en Søndagsskole i Menigheden. L.

Pastor A. J. Krogstad besøgte i Bønneugen Pastor Walstads Kald og holdt Opbyggelsesmøder i Ten Mile Lake Menighed en Uges Tid. Meningen var at han skulde fortsætte længere, men han blev hjemkaldt paa Grund af Sygdom i sit Hjemmekald. Man er glad og fornøiet med Besøget og det alvorlige Vidnesbyrd fra Krogstad, omend Besøget blev kortere end tænkt.

Pastor J. J. Rendahl fra Fergus Falls afsagde Crookston et kjert Besøg. Han afsagde mange herlige Vidnesbyrd, som tog Tag i Hjerterne. Broder J. K. Casperson og Pastor G. C. Gjerstad var ogsaa tilstede og deltog. Broder G. Normarken er nu kommen og vil virke iblandt os en Uge. Derefter venter vi Pastor O. P. Svingen, som har lovet at komme. Maa nu Herren faa lægge sin Velsignelse til.

I Litchville, N. D., har vi havt et underfuldt Aandens Veir her i de sidste Tider. Lige siden før Jul, altsaa i over 5 Uger, har vi havt Møde næsten hver Aften og ofte om Dagen; og mange er de, baade unge og gamle, som for første Gang har bøiet Knæ ved Korsfoden. Gud være Tak! Aandens Ild vedbliver at brænde. Student C. Eidnes fra Red Wing Sem., samt Wusflestad fra Cooperstown, N. D. var her i Juleferien og da de var reiste kom Emisser Oberg fra Grafton, N. D.

Forresten lever vi saa nogenlunde bra her oppe i det høie Nord. Vi har en Del hvid Sne paa Marken, og da Nordlyset sender os sine natlige Straaler, saa er det ikke mørkt om Nætterne. Men det ser ikke ud til at disse Nordlysstraaler har nogen Oplysningsmagt, hvad angaar det aandelige; thi her er ikke saa lidet af Satans og Mørkhedens Gjerninger, som foregaar iblandt os. Især finder jeg dette paa Drukkenskabens Omraade. Man er forfærdelig til at drikke. Og til stor Bedrøvelse maa jeg tilstaa, at vore norske Brødre staar sandelig ikke tilbage, naar det gjelder denne djevelske Gren af Arbeidet her i Nybyggerlivet. Men Gud være lovet, her er ogsaa Lyspunkter. Vi holder nu paa at subskribere til to Kirker her i mit Strøg, og der er tale om en tredie. Jeg haaber det vil gaa, saa vi snart kan faa indbyde Samfundets Prester til Kirkeindvielser. Lev da vel og vær hilset fra os alle. Deres ringe Medstrider

Thos. T. Carlson.

I Newark Menighed holdes Bønneugen fra fjette til trettende Jan. Den af den evangeliske Aliance for de Forenede Stater opstillede Program blev fulgt. Søndagsaften predikede Past. Mortvedt over Es. 48: 18 i Tilslutning til Mal. 3: 7 med Thema: „Guds Kald til sit Folk". Mandags Aften taltes over Math. 16: 18 og Ebr. 5; 25—27 med Thema: „Den levende Guds Menighed". Flere deltog i Mødet med Bøn og Vidnesbyrd.

Tirsdag kom Past. Theodor Hanson fra Chicago og blev behjælpelig med Møderne Resten af Ugen. Den Aften talte Past. Hanson over Guds Søns Evangelium med Joh. 3: 16 og Luk. 19, 10 som Tekst. Past. Mortvedt talte om Bøn for Evangeliets Fremgang. Flere deltog. Onsdags Aften var Themaet: „Evangeliets Tjeneste". Som Teksten læstes Math. 15, 5, 7, 28; Luk. 10, 1, 2, 16; 1 Kor. 9: 16. Der blev da bedet især for Evangeliets Tjenere og for dem som uddannes til denne Tjeneste. Thorsdagaften var det Missionen, den indre og den ydre, der var Thema for Samtalen. Tekterne var Math. 28; 19 og Rom 10: 14, 15. Past. N. G. Peterson fra Lisbon var ogsaa med den Aften. Fredagsaften var det de „kristelige Institutioner" som omtaltes. Alle kristelige Læreanstalter og Barmhjertighedsanstalter, som var fremvokset paa Evangeliets Jordbund. Det Guds Ord som var lagt til Grund var Es. 55, 15 og Fil. 4. 8. Lørdags Aften taltes over Guds Riges Komme i Tilslutning til Sal. 72, 17—19 og Math. 6: 9, 10. Søndagsaften predikede Past. Hanson over Joh. 12: 32—33 med Thema: „Den korsfæstedes dragende Kraft". Det var en velsignet Uge for dem som havde Trang til at være med og sætte sig ind i alle disse Tanker og takke Gud for hans store Naade og Barmhjertighed og være med at bede om Velsignelse. Der blev ogsaa en Del Møder holdte om Dagene. Past. Hanson var ogsaa i flere Dage i Norway Menighed. „Det er godt at Brødre bo ogsaa tilsammen". Det erfares naar Guds Børn faar komme tilsammen i Enfoldighed om Guds Ord.

Bekjendtgjörelser.

Kredsmøde af Chicago Kreds tillyst for Amble, Mich., 19—21 vil blive udsat paa ubestemt Tid.

Med Agtelse
H. A. Hanson.

Paa Indbydelse fra Nes Menighed, Pastor Th. Lunds Kald, Madison, Minn., holder Madison Kreds et Kredsmøde dersteds fra Tirsdagen den 12te til og med Torsdagen den 14de Mars. Samtaleemnet bliver Ap. Gjer. 26, 26—29. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade!

Broderligst
T. J. Oppedahl.

Chicago Kreds afholder Møde i Hauges Menighed, Lodi, Wis. Pastor O. H. Elstads Kald,

Digitized by Google

den 26—28 Febr. Samtaleemne: Js. 1, 18. Kom via Chicago N. W. til Lodi, hvor Skyds møder Dagen før Mødet. Kom kristne og ikke kristne, ung og gammel, læg og lærd til Mødet. Lad Guds Børn bede om „Strømme af Naade".

H. A. Hanson, Form.
J. J. Lee, Sekr.

Den sydvestlige Minnesota Indremissionsforening indbydes til at holde Møde i Round Lake Menighed Past. Hansens Kald 19de til 21de Februar. Mødet aabnes Kl. 10—12. Samtaleemne Kol. 3, 1—17.

Skyds møder i Round Lake og Lake Park den 18de.

A. Johnsen.
P. Knudsen.

Bethania Menighed af Pastor S. O. Heibals Kald Radcliffe, Ja., indbyder Midtre Iowa Indremissionsforening til Samtalemøde den 17de Februar og tre følgende Dage. Samtaleemnet bliver Ap. Gj. 16, 25. 34.

Paa Foreningens Vegne
Nils Berve.
K. O. Roe.

Østre Trefoldigheds og Nazareth Menigheder af Pastorerne Hjortholms og Heibals Kald ved Ellsworth, Ja., indbyder Midtre Iowa Indremissionsforening til Møde den 24de Februar. Mødet varer i tre Dage. Samtaleemne bekjendtgjøres senere.

Paa Foreningens Vegne
Nils Berve.
K. O. Roe.

Ifølge Indbydelse fra Luther Menighed, Pastor L. W. Boe's Kald, Forest City, Iowa, afholder nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening et Samtalemøde der den 19 til 21 Februar førstkommende. Samtaleemne: „Nadværen". Kom mange med Bøn om Strømme af Naade.

P. P. Olson.
P. P. Wolden.

Zions Menighed, Ruthven, Ja. Pastor L. O. Wigdahls Kald, indbyder nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening til at afholde Møde i nævnte Menighed den 26—28 Februar 1907. Mødet begynder den 26 Kl. 10 Formiddag. Samtaleemne „Daaben". Menigheden ønsker mange besøgende. Kom Venner med Bøn om et velsignet Møde.

P. P. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholder om Gud vil et kristeligt Samtalemøde i Pastor L. J. Odlands Menigheds Kirke, Blue Earth City, Minn., 26—28 Febr. førstkommende. Mødet begynder den 26de Kl. ½11 Formiddag med Prediken af Formand C. J. Eastvold. Samtaleemnet er den 1ste Davids Salme. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

Paa Kredsens Vegne
J. N. Sandven, Form.
Simon Hanson. Sekr.

Paa Indbydelse fra Creston Menighed, Ill., Past. Eittreims Kald, holder om Gud vil Illionois Indremissionsforening et tre Dages Samtalemøde 19—21 Feb. 1907. Thema: Luk. 19, 1 27. Skyds møder ved Creston og Shabbona Dagen forud den 18de. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

J. J. Oakland S. D. haabes blive med.

S. S. Myrebøe.
T. H. Barland.

Riverside Menighed, Dawson, Minn., indbyder herved til et Samtalemøde fra 19de til 21de Februar. Samtaleemnet bliver Efes 6, 10—17.

Alle velkomne til Mødet.

T. J. Oppedahl.

Om Gud vil, holder Turtle Mountain Kreds sit aarlige Missionsmøde i Nordprairie Menighed, Past. A. H. Trygstads Kald, 26—28 Feb. førstkommende. Samtaleemnet Esaias 45, 22–25. De besøgende vil bli mødt med Skyds Dagen før Mødet i Granville, N. D. Gud velsigne Mødet!

O. P. Svingen,
O. L. Ness.

Om Gud vil, holder Turtle Mountain Kreds Møde i Velva, N. D., Pastor A. H. Trygstads Kald, 1—3 Mars førstkommende. Den sidste Dag af Mødet vil det bli Grundstenslægning. Gud velsigne Mødet.

O. P. Svingen,
O. L. Ness.

Bethlehems Menighed, Hooker, S. D., indbyder herved til Samtalemøde Feb. 28de til Mars 2den. Skyds vil møde Tilreisende i Hooker og Viborg Dagen for Mødet. Samtaleemnet er Matt. 11, 28—30. Maa Gud give os et velsignet Møde!

Paa Menighedens Vegne,
Gustav M. Bruce.

Paa Indbydelse af Solørs Menighed Pastor K. C. Holters Kald vil Østre Minnesota Indremissionsforening afholde et Samtalemøde fra 22—24 Februar. Dette Møde bliver ogsaa Foreningens Aarsmøde, hvorfor saa mange som muligt af Foreningens Medlemmer bør fremmøde, og andre er venligst indbudt. Til Samtaleemne foreslaaes Joh. 8, 30—36. Skyds vil møde ved Elko (paa Milwaukee R. R. den 21de.

O. H. Dace.
L. J. Baulson.

Et religiøst Samtalemøde om Gud vil afholdes i St. Johans Menighed, Rolette Co., N. D. fra 26—28 Februar 1907. Samtaleemnet er Esaias 55, 6—13. De som

Digitized by Google

kommer med G. R. R. R. gaar til Dunsith N. D, De som kommer med „Soo R. R." gaar til Rolette N. D. Paabegge Steder vil være Skyds Dagen før Mødet. Kom mange med Bøn om Herrens rige Velsignelse.

K. T. Strand.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Evanger Menighed, Buffalo Co., Wis., den 19—20 Februar.

Pastor J. M. Westphals Kald, Peterson og Arendals Menigheder, Fillmore Co., Minn., den 22de til og med den 25de Februar.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde.

Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer

Kinamissionen: Bed Pastor E Johnson, Sioux City, Iowa, samlet ved K Hinseth af St. Johns Mgd... 35.43
Bed Pastor J G Halvorson, Spicer, Minn. fra Nannestad Miss. Kvf. ... 20.00
Bed Past. A Haugland fra Mrs. L Anderson, Clark, S. D. 2.50
L H Dahl, Jevnager, Minn. ... 2.50
Bed Jennie Gunning, fra Markers Mgd.s nordre Kvf., Faribault, Minn. ... 15.00
Bed Mrs. P Grinde, Portland, N. D. fra Trefoldigheds Mgd.s vestre Kvf., Pastor Malkewicks Kald. ... 25.00
Bed Pastor G O Paulsrud, Randall, Iowa, fra nordre Kvf. af Elims Mgd. ... 30.00
Pastor T T Carlson, Camrose, Canada, Tiende for 1906... 10.00
Bed Pastor E E Holter, Kenyon, Minn. fra A Dahle 3, Mrs N Gunderson 2.50. ... 5.50
Bed Pastor J J Ekse, Hendricks, Minn.: Singsaas Kvf. og Mgd. 17.85, Syd Lake Hendricks Kvf. 10, Syd Lake Hendricks Ungdomf. 10, Oak Lake Kvf. 10. ... 47.85
Bed M J Lehne, Beresford, S. Dak., fra Roseni Mandsf., Pastor H C Bits Kald. ... 15.00
Bed M A Stenvig, Beresford, fra vestre Kvf. i Roseni Mgd., Pastor H C Bits Kald. ... 20.00
A C Aas, Pelican Rapids, Minn., Julegave. ... 10.00
Bed Tillie Ostrem, Centerville, S Dak., fra Immanuels Mgd.s Kvf., Pastor Olbergs Kald. ... 20.00
Bed Pastor A Haugland fra Kvf. i Clark, S Dak. ... 15 00
Bed Mrs. K K Hamrum fra Franklin Mgd.s Kvf., Minn. 10.00
Bed Mrs O J Stetten fra Bethlehems Kvf., Pierpont, S D 21.55
Bed Ole Rasmusson, Radcliffe, Iowa, fra nordre Kvf. i Zions Mgd., Pastor Sandvens Kald. ... 30.00
John Halvorson, Rose Grove, Iowa, Gave ... 5.00
Bed Pastor A C Oppegaard: Elias Tobias, Siren, Wis. 10.00
H A Stenson, Finley, N Dak. ... 5.00
Mangers Mgd., Pastor Svingens Kald: A Monson, K J Madvelten, C Klingenberg, Christ Gran, hver 1, Mrs L Thune 1.50. ... 5.50
Lac qui Parle Mgd., Minn., Pastor Utheims Kald. ... 35.26
Martin Dronen, Sharon, N Dak. ... 5.00
Bed Pastor J K Lerohl fra Selbu Luther League, La Crosse, Wash. ... 17.30
Bed Pastor M O Wee, Jackson, Minn.: Hauges Kvf., Windom, Minn. ... 62.19
Nordre Belmont Kvf., Jackson, Minn. ... 50.00
Søndre Belmont Kvf., " " ... 20.00
Mrs. Chr. Anderson, " " Søndagsæg. ... 6.00
Oscar Borkheim, " " ... 2.50
Mrs Kilen, " " Testamente. ... 20.00
Bed Ben Barwick, Radcliffe. Iowa fra Bethania Kvf. ... 15.00
Bed Mrs A A Enge, Roland, Iowa, fra Salems Kvf., J N Sandvens Kald. ... 71.00
Bed C Knudson, Pierpont, S. D., samlet i Bethlehems Mgd.: Jacob Mork 25c, T Grindheim 1, John H Eneboe 1, Wm. Johnson 1, Mary Johnson 1, Ole Grindheim 2, Lewis Wake 2, Elias Ukre 50c, John Langager 25c, Ludvik Langager 25c, K L Overaas 1, Ed. Brandlie 50c, Carl Ottem 1, J G Moe 5, Theodore Ranshaugen 50c, Hans Johnson 2, Andrew Ottaun 1, J B Holland 50c, Ole J Smorteland 25c, A S Lockrun 2, Lars Overaas 2, Hildahl & Loe 5, O J Sletten 15, C Knudson 20, H G Roffetson 1, John Tastad 50c, tilf. ... 66.50
Bed Pastor J J Reudahl fra Bangs Mgds. Kvf., Otter Tail Co., Minn. ... 15.18
Bed Pastor A O Oppegaard fra Bethlehems Mgd., Yellow Medicine Co., Pastor Oppedahls Kald. ... 7.00
Riverside Mgd., Dawson, samme Kald. ... 15.50
Lysters Mgd., Griggs Co., N Dak., Pastor Njusts Kald: Jens Furos 2.50, Carl Berg 2.50, Christ Furos 2.50, Knudt Furos 2.50, Andrew Fortney 2.50, Mrs A Fortney 1, Mrs Anna Nelson 1, Cora Nelson 25c, P C Nelson 1, Stina Berge 25c, Mrs J Beattie 1, Past. Njust 5. ... 22.00
Bed Mrs Endreland, Story City, Ja., fra Tabita Pigef., Clear Lake & Ellsworth Mgd. ... 32.26

823.52

Til Hospital i Kina: Bed Ole Rasmusson fra nordre Sions Mgd., J N Sandvens Kald. ... 20.00
Bed Past. M O Wee, Jackson, Minn., fra C J Simonson, St. Louis, Mo. ... 10.00
Hauges Ungdomsf., Jackson Co., Minn. ... 15.00
Mrs H J Ree 5, John H Ree 5, Mark Huseby 2, Mrs S Huseby 2, Mrs Kilen (Testamente) 20, alle Jackson. ... 34.00
Bed Pastor E Johnson, Sioux City fra St. Johns Mgd.s Missionsf. ... 10.82
Bed Pastor J S Halvorson, Spicer, Minn., fra Nannestads Mgd.s Kvf. ... 20.00
Bed John O Thompson, Ashby, Minn. fra Bethels Mgd.s Missionsf., Pastor Walsteads Kald. ... 18.00
Bed Past. S O Heidal fra Mrs. O Laathe, Hamilton Co., Iowa, Søndagsæg. ... 10.00
Bed H Stoem fra Trondhjems Mgds Kvf., Yankton Co.... 25.00
Bed Past. T T Carlson, Camrose, Canada fra Ole Rognes 10.00
Bed Past. J J Ekse fra Mrs. Bereth Hanson 5, Syd Lake Hedricks Ungdomsf. 10, Syd Lake Hendricks Kvf. 10, Oak Lake Kvf. 10, tilf. ... 35.00
Bed Mrs. A A Enge, Roland, Ja., fra Salem Kvf. Pastor Sandvens Kald ... 20.00
Bed J J Wigen, La Crosse, Wash. fra „Mission Band" (unge Pigef.), Selbu Mgd ... 20.00

247.82

Til Børnehjem i Kina: Bed Pastor M O Wee fra Mrs. Kilen, Jackson Co., Minn. (Testamente) ... 10.00
H Stoem fra Trondhjems Mgd.s Kvf., Yankton Co., S. D. 30.00
L H Dahl, Jevnager, Minn. ... 2.50

42.50

Miss Hodnefields Skole: Bed Pastor A O Oppegaard fra Riverside Pigef., Dawson, Minn ... 40.00

Missionsbaad i Kina: Bed Pastor E E Holter fra Mrs. E J Lee, Kenyon, Minn. ... 2.00

Til Høiskolen i Fancheng: Bed M J Lehne, Beresford, S. D., fra Roseni Mgd s Mandsf. ... 15 00
Bed Past. E Johnson, Sioux City, St. Johns Missionsf. 10.00

Digitized by Google

Bed Past. Odland, Frost. Minn. fra Homedahls Pigef..... 15.00
Mrs. N N Thompson, Slater, Jowa 5.00
Bed Mrs A A Enge, Roland, Ja., fra Salems Kvf..... 20.00
65.00

Evangelister og Lærere i Kina: Bed Past. Oppegaard fra Luther League, Beresford, til Løn for Ueh Hongen, Fancheng..... 10.00
Bed samme fra Ole O Holtan, Lac qui Parle, Minn.. til Evangelist Chong Fang Ling..... 25.00
Bed J J Wigen fra „Mission Band" (Pigef.) i Selbu Mgd., La Crosse, Wash., Lerohls K., for indfødt Lærer 25.00
60.00

Til Bibelkvinder: Bed Mrs. C Torgerson, Chicaga, fra Trefoldigheds Mgd.s Kvf. til Underhold for Wang Saofly..... 25.00
Bed Past. Odland, Frost, Minn. fra Homedahls Pigef..... 15.00
40.00

Personlige Gaver: Bed Pastor Oppegaard fra Riverside Mgd.s Pigef., Dawson, Minn.: Til Miss Hodnefield 8, Miss Anna Lie 8, Miss Anna Nelson 8..... 24.00
Bed Mrs A A Enge, Roland, Ja., fra Salems Kvf. til Miss Anna Nelson..... 5.00
29.00

Skolebørn i Kina: Bed Mrs Endreland, Story City, Ja., fra Tabitha Pigef., Clear Lake & Ellsworth Mgd., til Underhold for Ren Chi 15.00
Bed A C Berg, Sherman, S. D., fra Mrs A C Berg og Mrs J C Berg til Underhold for Gutten Chang i Taiving-tien..... 20.00
35.00

Til Jødemissionen: Bed Mrs A A Enge, Roland, Ja., fra Salems Mgd.s Kvf..... 28.65
Bed Eddie Erikson, Flaming, Minn., fra Mandsf. i Norman Mgd. til Jøder i Rusland..... 3.00
M M Groff, Nerstrand, Minn. til Missionær Meyersohn 1.00
Bed Pastor G O Paulsrud, Randall, Ja., fra nordre Kvf. af Elims Mgd..... 10.00
Bed Pastor Odland fra Homedahls Pigef., Minn..... 25.00
Bed Mrs K K Hamrum fra Franklin Mgd.s Kvf., Minn. 10.00
Bed Ole Rasmusson, Radcliffe, Jowa, fra nordre Kvf., Sions Mgd., J N Sandvens Kald..... 10.00
87.65

Santalmissionen: Bed Mrs A A Enge, Roland, Jowa fra Salems Mgd.s Kvf..... 20.00
Bed Pastor G O Paulsrud, Randall, Jowa, fra nordre Kvf. af Elims Mgd..... 10.00
Bed Pastor L J Odland, Frost, Minn., fra Homedahls Pigef. til de ældste i Santal, Skrefsruds Mission..... 25.00
Bed M A Stenvig, Beresford, S. D., fra vestre Kvf., Roseni Mgd., G O Biks Kald..... 10.00
65.00

Madagaskarmissionen: Bed M A Stenvig, Beresford, S. D., fra vestre Kvf. i Roseni Mgd..... 20.00

Chr. O. Brobaugh, Kasserer.

Til Bethesda Børnehjem: (Til Skolehus): Bed Rev. G O Paulsrud fra Søndagsskolen i Elims Mgd., Randall, Ja..... 25.30
Bed Rev. J J Else fra en ubenævnt i Hendricks 5, Mrs. Arne Larson 1..... 6.00
Bed J H Elstad fra Hauges Mgd.s Kvf., Franklin, Minn. 10.00
Mrs. Martha Elstad, Franklin, Minn..... 1.00
Bed Rev. G O Bik fra St. Peters Mgd.s Kvf., Beresford, S. Dak..... 30.00
Bed Mrs. O B Engen fra Opdahls Kvf., Bolin, S. Dak... 50.00
Bed Rev. J L Lasleson fra Søndre Jumbro Mgd.s Kvf., Olmsted & Dodge Co., Minn..... 10.00
Bed samme fra Kasson Kvf., Kasson, Minn..... 5.00

Modtaget til Juletræ og Gaver for Børnene paa Hjemmet: Mr. & Mrs. K T Myklebust, Moscow, Idaho..... 2.00
J Everson, Humboldt, Jowa..... 1.00
Mr. & Mrs. Dan Knutsen, Ellsworth, Ja..... 2.00
Sadie O Benfield, Ellsworth, Ja..... 1.00
Bed Mrs. J Krogstad, Minnewaukon, N. Dak., St. Petri Mgd., Mrs. S Davidson, Mrs. O Aaker, Mrs. O Sigmundstad, Miss Sophia Togstad hver 1, Mrs. S Brye 2, Mrs. Sigmunstad 1, Mrs. Knutson, N Erikson, Mr Aaker, Mr. Setne, Miss Minnie Aasland, Miss Inga Krogstad hver 25c..... 8.75
Bed samme fra Stony Lake Mgd., Mrs. Nils Hovde 60c, Mrs. Lien 50c, Mrs. Johnson 25c..... 1.35
Bed samme fra Emanuel Mgd., Mrs. Walberg, Mrs. Andrew Togstad, Mr. Nøttestad hver 1, Mrs. Saby, Mrs. B Olson, Mrs. O Moen hver 50c, Mrs. A Togstad 25c... 4.75
Bed Magnus Monson, Jewell, Ja., fra Bernhard Monson 50c, Mrs. Kjistine Monson 25c, M Monson 75c, A H Anderson, Jewell, Ja., Severin Anderson, Hiram Anderson, Hannah Anderson hver 25c..... 2.50
Samlet ved Mrs. Gunder Thompson, indsendt ved M M Tegland, Randall, Ja., Mr. & Mrs. G Thompson, S S Bratteland hver 50c, John M Tegland 30c, Ivar Thompson 25c, C A Jerdeman 35c, Osman Johnson 6c, M M Tegland, Tilla Thompson hver 25c..... 2.46
Ole Skillestad, Lodi, Wis..... 10.00
Bed Pastor S S Westby fra Shell Creek Kvf., Newman Grove, Neb..... 3.00
Helge Amundson, Radcliffe, Ja..... 5.00
Bed Pastor G O Paulsrud, Randall, Ja., fra Mr. & Mrs. H Millang..... 6.00
Mrs. Larson, Wallingford, Ja..... 1.00
Bed Mrs. Andrew Ranum fra Primrose Kvf., Mt. Horeb 6.00
Bed Minnie Davidson fra Orphans Home Society, Hoff Mgd., Sacred Heart, Minn..... 18.00
Bed Mrs. H Johnson fra Riverside Mgd.s S. S. Birthday Bank, Dawson, Minn..... 7.32
Bed Mrs. T T Ostreim fra Søndagsskolebørnene i Emanuels Mgd., Centerville, S. Dak..... 5.75
C E Christiansen, Story City, Ja 1.00
Mrs. Gina Sawyer, Newman Grove, Neb..... 3.10
Osmund O Vestre, Jewell, Ja..... 1.00
Mrs. O G Dahls S. S. Klasse, Madison, Minn..... 4.35
B M Larsons Smaapiger, Madison, Minn..... 3.00
Christ Clausen, Spicer, Minn..... 2.00
Fra Mound City, S. Dak., Ole Gunderson, Mrs. Gunderson hver 2, Thora Gunderson, Thorvald Gunderson, Godtfred Gunderson, Ane E Leifson hver 1..... 8.00
Bed Rev. J R Sandven, Roland, Ja. 1, Mr. Ostreim, Radcliffe, Ja. 1, William Svendsen, Radcliffe, Ja. 1..... 3.00
Thor Anderson, Stoughton, Wis..... 2.0
Fra Karen, Myrtle, Chester & Harvy A Dyrud, Climax, Minn..... 1.1
Fra Mr. & Mrs. Isak Paulson Lily, S. Dak..... 6.

Til Bethesda Børnehjem: Bed A Hommersand, Mr. & Mrs. Ole Scott 2 Par Underklæder, 2 Par Strømper, 1 Skjorte; Mrs. C A Hommersand 1 Par Blankets, 2 Haandklæder; Mrs. Ole Larson 1 Sweater; Mrs. L Olson 1 Sweater; Mrs L Brue 1 Kjole; Mrs B Lundgren 1 Par Pudevar, 1 Kjole; Mrs. G O Mona 1 Forklæde; Mrs S Larson 1 Par Pudevar; Mrs B Johnson 1 Forklæde, Mrs. H Olson 6 Caps; B Lundgren 1 Sweater; Mrs. B B Nicholson 1 Par Pudevar; Miss Alma Carlson 1 Kjole; Mrs. Eittrem 2 Caps; Mrs. A Hommersand 1 Par Underklæder, 1 Kjole, Mr. & Mrs. J Egeland 2 Towels; Mrs. A Lunke, Dalton, Minn. 1 Quilt, 3 Par Banter, 1 Par Strømper; Mrs. Mathiason, Mayville, N. D. 2 Par Strømper; Mrs. T L Torgeson, Beresford, nogle brugte Klæder og en Del canned Frugt, T L Torgeson en halv Tønde Syrup, 1 Tønde Æbler, 1 Sæk Peaches; Mrs. Martin O Opsal-Platte, S. D. 6 Yds. Calico, 2 Par Strømper, 2 Haandklæder; Josie Anderson nogle brugte Klæder. (Fortsættes.)

G. G. Malen.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.
Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the ReformedChurch and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsen. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skattiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling en er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Mærk!

Folkekalender for 1907

er for nærværende udsolgt Skulde nogen af Præsterne have nogen usolgte Eksemplarer bedes disse tilbagesendt os snarest muligt. Vi vil give Dem Kredit for baade Kalenderen og den Porto som udlægges.

C. Lillethun.

Nye Bøger.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl, der af Past. O. S. Meland anmeldtes i forrige No. af „Budbæreren", haves for Salg i vor Boghandel i Red Wing og sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vei! En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If [the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

Altermalerier.

Send efter ny illustreret Katalog indeholdende 40 forskjellige Illustrationer.

Adresse: August Klagstad,
Marinette, Wis.

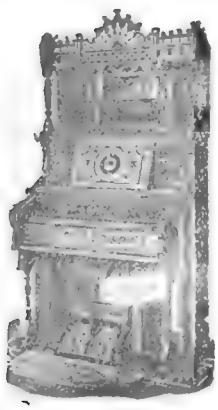

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faber", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Forglemmigei", 4 Vers; "To my child" 4 Vers. Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Herre, spar dig selv! Vig bag mig, Satan! 2. Taler holdt ved Professor Bergs Jarlands Begravelse; 3. Resolutioner; 4. Afsked; 5. Ole G. Tveten død; 6. Modløshed: 7. Pastor Olai Anderson; 8. O. C. Rognes; 9. I Anledning af Student Seims Død; 10. Zionismens Udvikling i Nutiden; 11. Kirkeindvielse; 12. Kinamissionen; 13. Vækkelsen i en Mands eget Liv; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No 8 | Lørdag den 23de Februar 1907. | 39te Aarg.

Passionsprediken*)
over den første Del af Jesu Kristi Lidelseshistorie.

(Af Jakob Otto Hoof.)

Da forsamlede sig de øverste Præster og de skriftlærde og de ældste blandt Folket i den øverste Præsts Pallads, hos Kaifas, og raadslog om, hvorledes de kunde gribe Jesus med List og dræbe ham; thi de frygtede for Folket. Hele denne hellige Afhandling, som vi har læst er et Uddrag af alle fire Evangelister, fuld af opbyggelige Lærdomme. Her er saameget Guds Ord oplæst, at der maatte findes en rig Anledning og Emne til mange Prædikener; men vi ville nu i Jesu Navn, til Opbyggelse paa denne Gud helligede Stund, betjene os af de Ord som staa i Begyndelsen af Evangeliet og er saalydende: Da forsamlede sig de øverste Præster og de skriftlærde og de ældste blandt Folket i Overstepræsten Kaifases Pallads, og raadslog om, hvorledes de skulde gribe Jesus med List og dræbe ham, thi de frygtede for Folket. Enhver gaa i sin Samvittighed her, og sig, mit Medmenneske, om der ikke findes en indvortes Rædsel for Folket, naar en ond Gjerning gjøres? Ja der er vel ingen iblandt os, uden han har gjort nogét ondt. Sig, kiere Siel, om du har kunnet gjøre den onde Gjerning uden Rædsel og Frygt for Folket? Ja, det er et Bevis paa, at du har Guds Lov skrevet i dit Hjerte, skjønt du gjør tvert imod. Men disse aandelige Herrer havde ikke annammet Evangelium til Salighed, var ikke komne til Jesus gjennem Bedring og Tro: de havde ikke faaet noget aandeligt Liv, derfor var der Grund i det, at de frygtede for Jesu Venner. Deres Frygt var billig, og det bør opmuntre og oplive os, at Jesu Fiender er rædde for os. Vi, som med Alvor søge Himlen; vi, som staa iført Jesu Klæder, vi bør opmuntre og oplive os, siger jeg, derved, at Djevelens Børn frygte og rædde for os, mærk, de kunne ogsaa vise sig muntre og glade i Synden, men de bæve dog i Samvittigheden.

Men denne Frygt, som disse aandelige Herrer havde for Folket, var ikke for Jesu Fiender, men for Jesu Venner, thi disse Herrer var paa Fiendernes Side, men Jesus havde mange Venner blandt dem som var forsamlede til Høitiden; thi inden hele Judea var han navnkundig for en Herrens Profet. De saa, hvorledes Folket paa Palmesøndag mødte ham et Stykke udenfor Staden syngende (endskjønt mange af dem med Hyklernes Hjerter): Hosianna Davids Søn, lovet være den, som kommer i Herrens Navn!" og bredte sine Klæder paa Veien og strøede Grene; alle Jesu Venner og Efterfølgere var da ogsaa forsamlede, disse frygtværdige Folk, som de rædde des for. Du skal lægge Mærke til, at disse jødiske Præster var fule i sine Raadslagninger, thi de lavede det

*) Vi tænkte det kunde interessere Læserne at høre, hvorledes der prædikedes i Fastetiden for næsten et hundrede Aar siden.

Digitized by Google

saa, at det skulde blive Brud mod Loven. De brugte List, som de havde lært af sin Fader i Helvede; thi de var alle tilhobe, skjønt Præster og skriftkloge, Djevelens Folk. De fremkaldte falske Vidner, ved hvilke de anklagede ham for at have begaaet Overtrædelse imod Lovene, siger sig at være en Konge, forbyder at give Keiseren Skat og har tillige gjort sig til Gud, og han forvender Folket heromkring, saa de bliver aldeles fra sine gamle Sind og Sandser. Saadanne Raadslag holdt disse aandelige Herrer; men det var idel Løgn og Bedrageri, og det var enda saa vel anlagt, at det skulde lyde som Brud mod Lovene. Den Herre Jesus havde dog den menige Mand paa sin Side, sine fortrolige Venner, som han havde hjulpet og helbredt baade til Legem og Sjel. Disse var de befrygtede Folk, som de ræddedes for. Heraf kan sluttes, at alle sikre Syndere, naar de skulle udøve sine listige Anslag, bære en hemmelig Frygt og Afsky for Guds Børn; thi disse er det befrygtede Folk. Kjend dig igjen her, uomvendte Menneske, du, som er med den sikre Hob, om du ikke forstiller dig baade i Ord og Geberder og tvinges til at gjøre et Tilbagehold mod dine forbandede Synder, naar du er i Selskab med Guds Børn. Sig selv om du ikke var bævende, naar du havde noget ondt paa dit Hjerte, naar du var opfyldt med Had, Vrede, Bitterhed, Hevngjerrighed med mere saadant? Du tænker ikke saa meget paa Guds Alvidenhed; thi derfra holdes du for det meste af Menneskefrygt; men ve dig, som gaar opfyldt af onde Lyster, du er Forhærdelsen nær! Hvi tænke I saa ondt i eders Hjerter? Ve dem, som gaa opfyldte med disse Dødssynder: thi David siger: Dersom jeg saa Uret i mit Hjerte, da hørte Herren mig ikke Sal. 66, 18. Nei arme Menneske, saalænge du i dit Hjerte omgaaes med ondt, saa maa du lide paa at Gud aldrig paa nogen Maade antager dine Bønner; saalænge du har en hedensk Lyst tilbage i dit Hjerte, saa hører Gud dig ikke. Du knæfalder forgjæves, du beder forgjæves, synger forgjæves, gaar til Kirken og Nadveren forgjæves, saalænge du huser noget eneste hemmeligt Komplot eller Samfund med nogen eneste Synd.

Guds Børn kunne ogsaa i Tanker og Begjæringer kjende Anfald af Synden men de dæmpe og undertrykke det ved de aandelige Livskræfter, som de have faaet, og paa Øieblikket søge de sin Renselse i Jesu Blod. Minutlig rense de sig i sin Frelsers, Lammets Blod med et fra Hjertet udgaaende: „Herre Jesus forlad mig!"—De frygtede for Jesu Venner! Ja, saa gaar det end idag. Guds Børn er de frygtværdige Folk, som jeg kalder dem idag. Den hele Hob skjønt den ser skjævt paa dem—høiagter dem dog i sit Hjerte; thi Gudfrygtighed er nyttig til alle Ting da den har Forjættelse for det Liv som nu er og for det tilkommende 1 Tim. 4, 8. Thi hvorledes det end er, saa faar Guds Børn dog Hjælp i Nøden; thi Gud bøier uomvendte Menneskers Hjerter som Vandbække. Den retfærdige skal aldrig gaa hjælpeløs fra Mennesker eller af Gud forglemt: thi Guds Ord er fastere end nogen Klippe Sal. 37, 25. Naar du hører disse gudforglemte og overdaadige Mennesker haane og forsmæde den, som frygter Gud, saa vær overbevidst om, at de alligevel høiagte dem i sine Hjerter: deres Samvittighed siger dem dog at det er ret, saadan burde jeg ogsaa være, jeg ønsker at jeg var saadan. Og du af Djevelen fortryllede Fritænker, om du er nokaa frek i dine Tænkemaader, saa lid paa, at i den sidste Stund, naar Døden sidder paa dine Læber, og du skal ind i Evigheden, da vil du gjerne være et Guds Barn; men da er det forsent at forbedre sig, naar Bedringsrum ei findes. Men det er dog en stor Ting, at disse uomvendte Syndere alligevel have en Frygt for Jesu Venner; om de forsmæde og bespotte nokaa meget med Munden, saa bære de dog en Høiagtelse for dem i sit Hjerte. Dette er noget stort og guddommeligt og bør være en Opmuntring for os til at vedblive; thi at være et Guds Barn paa Jorden og salig i Himlen, det er lige stort mine Hjertens kjære; thi Jesus bor i Guds Børn ved Troen og de i ham. Om vi havde andre Øine at se med, saa skulle vi se, at Himmelens Herolder, et Kor af de lyseste Engle, gaa og bære brændende Fakler omkring Guds Børn paa Jorden. En Læ-

Digitized by Google

rer siger: „Om den af Jesus retfærdiggjorte Sjel blev seet i sin lysende Herlighed, saa skulde de umælende Dyr segne til Jorden, naar de fik se den.“ Jeg undres ikke paa, omvendte Menneske, at du høiagter et Guds Barn; thi det er af de frygtværdige Folk, den treenige Gud bor i det, den Herre, som dundrer i Skyerne og lyner i den tykke Luft, han bor i dets Hjerte, det maa du tro. Har ikke Gud selv sagt: frygt ikke, thi jeg er din Gud Es. 44, 10. Jeg kan for at omhegne mine paa Jorden, lade Ild nedregne, ja Svovel og Lynildslue, som blive de ondes Plage. Herover maa I være modige, herover maa I glædes, mine Hjertens kjære, I, som i den nye Fødsel er blevne delagtige i Guds Natur. I er Himmelens Adelskab, det nye Jerusalems Borgerskab, hellige Medmennesker, Medborgere og Guds Husfolk, her maa I vel synes at I er noget. Du min redelige himmelsøgende Ven, du maa frit sige: Jeg er Guds Tempel, Himmelmajestæten bor i mig, jeg er ofte og bestandig i Selskab med den treenige Gud, jeg vandrer Haand i Haand med ham, han er min Fader, min Broder, min Ven, min Ledsager, og de hellige Engle, som staa for hans Trone, er mine Tjenere og Oppasere, jeg har mine Tanker i Himmelen, min Skat i Himmelen, min Slægt i Himmelen, og jeg kjender mit Værd. Her maa I glædes over eder mine kjere, men blot for Jesu Skyld, at jeg ikke har gjort mig dette selv, det bør jeg vide, af Guds Naade er jeg det jeg er, og hans Kraft fuldkommes i min Skrøbelighed. Det bør jeg ogsaa kjende og erfare at jeg er ingen himmel og Salighed værd, men for min gode Jesus Skyld blev jeg det gjennem Bedring, ny Fødsel og Retfærdiggjørelse. Jeg blev Himmeriges Arving, Guds Tempel, Jesu Brud, Lammets Hustru, der gaa med Englevagt og har den hele Treenighed boende i mit Hjerte; jeg er Guds Barn paa Jorden, han selv har født mig, opfostret mig; jeg er hans Værk og Fødes Faar! Han saa mig liggende i mit Blod, og han sagde til mig: Lev! Han opvakte mig af Syndens Søvn, han lod mig kjende Syndens fordømmelige Kraft og lede mig med sin Helligaand og fødte mig paany med sit levende Ord til et nyt Menneske, der er skabt efter Gud i Sandheds Helligbed og Retfærdighed. Han har udslettet mine Overtrædelser som en Taage og Synder som en Sky Es. 44, 22. Han førte mig til Troen paa sin Søn, min Frelser Jesus Kristus, og iklædte mig hans Billede. Nu er jeg mere skinnende end den høieste Engel i Himmelen, mit Navn er med gyldne Bogstaver indskrevet i Livsens Bog. Mig er Lodden tilfalden i det lystige, ja en skjøn Arvelod er bleven min. Du maa tro mit Medmenneske, det er ikke saa ringe at være et Guds Barn heller. Men ve den store og forbandede Helvedshob, som vil nedtræde Herrens egne. Hvor usselt er det ikke at tjene Djevelen og gaa og bære paa denne sorte Aand i Hjertet, hver Dag at drives af ham som en Slave til at gjøre Kjødets Gjerninger, og ofte det, som din Samvittighed siger er Synd, maa du gjøre saalænge Djevelen har Magt og Herrevælde over dit Hjerte. Du sikre Synder du lever som et Fæ, og dør og tager en Ende med Forskrækkelse. Ja saaledes gaar det med den Hob som lever og dør uden Bod og Tro og uden Gud i Verden. Og denne Hob er stor! Hjælp evige Gud! Thi den Port er vid og den Vei er bred som fører til Fordømmelsen, og det er mange som vandre paa den.

Guds Børn har altid været faa, naar man sammenligner dem med den store Hob; men ellers Gud ske Ære, Lov og Pris! De er vel ikke saa faa, naar man sammenligner dem med hverandre; thi i alle Verdensdele, blandt alle Nationer, Tungemaal og Folkeslag har altid været nogle som har været oprigtige for Gud, og om de ikke have havt Guds Lov skriftlig, saa har de dog af Samvittigheden gjort det, som Loven indeholder, og som de i Athen dyrket og elsket den ukjendte Gud og fulgt den i Hjertet indskrevne Lov. Og naar den Herre Gud har samlet dem hjem fra alle Jordens fire Kanter, saa blir det Halleluja!—en stor Skare, som ingen kan tælle. Thi Guds Børn paa Jorden og de allerede i Himlen hjemkomne frelste høre sammen. De er et Legeme, et Vintræ, en Brud, en Hjord, en Forsamling, og Kristus

Digitized by Google

er Forſamleren. De hellige i Himlen og paa Jorden er et Legeme, og Herren er Hovedet. Saaledes er alle troende Sjele Kriſti Legems Fylde Ef. 4, 12. Den Herre Jeſus er Vintræet og de troende Grenene og den himmelſke Fader Vingaardsmanden. De troende er Bruden og Kriſtus Brudgommen; de troende er et Faarehus og Jeſus Døren; de troende er Faar og Jeſus deres omſorgsfulde og ømme Hyrde; de troende er Pillegrime og Vandringsmænd og Jeſus er Veien ſom de gaa. De leve i Kriſto og dø i Kriſto. Kriſtus er deres Liv og Døden blir dem en Vinding. Vogt dig for dette Folk du uomvendte Menneſke! Forſmæder du dem, ſaa forſmæder du Kriſtus; negter du et Guds Barn ſaa negter du alle og Kriſtus med; thi naar et Lem lider ſaa lider alle Lemmerne med, ja ogſaa Hovedet. At fortørne et Guds Barn er en forfærdelig Synd. Vogt dig uomvendte Menneſke! Gjør dem intet ondt; thi det er Synd, ſom gaar hjem igjen. Naar der kommer en Betler for din Dør, ſaa find ud om det er et Guds Barn; behøver han da en Trøie, og du har mere end du har paa dig, ſaa ve dig om du negter ham! Thi da negter du det hele Legeme og Kriſtus med. Behøver et Guds Barn noget til Livsophold, og om du ikke haver mere end et Brød, ſaa bryd det og giv ham med dig. Ve dig om du ikke gjør det! Thi det er Synder ſom gaa hjem igjen. Ve dig om Frelſeren ſkal maatte klage at han i ſine Lemmer paa Jorden lider Hunger og Tørſt, Froſt og Nøgenhed! Mindes at han ſelv har ſagt: Saameget ſom I have gjort en af diſſe mine mindſte Brødre, have I gjort mig Mat. 25, 40. Forbandet er du til Legem og Sjel, om du har noget, ſaa du kan hjælpe og alligevel ikke gjør det; og forbandet er din Eiendom, din Ager og Eng og alt hvad du eier og har om du kan hjælpe og alligevel negter et trængende Guds Barn. Der røres ikke et Haar paa Guds Børns Hoved uden at Jeſus tager Del deri. Skjønt han har ſat ſig paa Majeſtætens Sæde ved Guds høire Haand i Himlen, ſaa bor han alligevel i dem, ſom har en ſønderbrudt og ydmyg Aand. Han er nær ſine Børn alle Dage og er deres gode Hyrde, der kjender ſine Faar og de ham. Han bor i dem, vandrer med dem, gaar om med dem og bærer dem paa Hænderne.

Dette frygtværdige Folk raadſlaar ogſaa om, hvorledes de kunne gribe Jeſus, men de ville gribe ham med Troen og binde ham med Kjerligheden. Diſſe Raadſlagninger var helt ulige. Jøderne raadſlog om, hvorledes de ſkulde gribe og binde Jeſus for at have ham til vort Liv. Mærk! Jeg vil at han ſkal leve og virke i mig. Jeg vil gribe ham for at han ſkal leve i mig og jeg i ham. Og vi ville nu opmuntre hverandre til med hellig Liſt at gaa ſammen og raadſlaa om, hvorledes vi maatte kunne gribe vor gode Jeſus og binde dette Myrraknippe til vort Bryſt, paa det han maa gjøre vore Sjele ſalige.—Vort Emne ſkal altſaa i Jeſu Navn blive: de troendes ſalige Raadſlagninger om hvorledes de ſkulle gribe Jeſus og binde ham og have ham til ſit Liv.

1) Hvem, ſom menes med de troende.

2) De troendes ſalige Raadſlagning om, hvorledes de ſkulle gribe Jeſus og binde ham og have ham til ſit Liv.

I.

Ville I nu vide, hvem ſom menes med de troende, ſaa er det ikke alle ſom i Kirken raabe: vi tro! vi tro! men det er ſaadanne Sjele ſom er blevet opvakt af Syndens Søvn og har faat kjende Syndens fordømmende Kraft i ſine Hjerter, og have ſeet ſig i Bund og Grund fordærvede og til alt ondt tilbøielige, ſaadanne ſom har kjendt ſig at være fortabte og til Helvede fordømte Mennesker, og ſom ingen Naade har ſet at være tilovers for ſig paa Jorden, men ſom i denne ſin Sjelenød og Elendighed har vendt ſig hel og holden til den Herre Jeſus Kriſtus den er en troende. Naar du lader Guds Aand drage dig fra din Elendighed, fra dig ſelv og fra al egen Virken og frem til Jeſu blodige Kors, da er du en troende. Naar du tager gamle og nye, ſtore og ſmaa Synder, hemmelige og aabenbare, alle tilhobe, hele Elendigheden og kaſter dig ned for Jeſu Fødder og ſiger: „Her har du mig min Frelſer, ſaa uſel, forbandet, ſort og vederſtyggelig, ſom jeg er". Da er en ſaadan aandelig fattig en troende,

Digitized by Google

og om han siden tager Jesu Kors paa sig hver Dag og følger ham i Forsagelse af sig selv og Verden, i Kjødets Korsfæstelse, i det gamle Menneskes Dødelse osv., da er han en troende. Om han eier Troens Retfærdighed og siden viser sin Tro i sine Gjerninger i et helligt Levnet—da er han en troende. Den som er saa sindet som Jesus var, han er en troende. Den som er mild, sagtmodig, barmhjertig og ydmyg som han, elskende sine Uvenner som han, den er en troende. Men mange gaa over fra Tro til Vantro igjen, hjælp evige Gud! De begynde i Aanden men fuldende i Kjødet; saalænge de kjende Lovens fordømmende Kraft, saa søge de ret brændende, men siden kjølne de af; saalænge Synden kjendes med Sve og Angest, saa var Beslutningen redelig, men naar Følelsen af Synden formindskes gjennem Troens Tilflugt til Jesus, saa begynder Synderen saa smaat at give efter, og den begyndte Iver ophører; han holdt ved til en Tid, men svigter tilsidst. Han gjør som den Mand Frelseren taler om i Luk. 14, der skulde bygge et Taarn, men satte sig ikke først ned for at overslaa Bekostningen, om han havde det han skulde fuldføre det med, men naar han havde lagt Grundvolden havde han intet, hvormed han kunde fuldføre Bygningen. Saa gaar det med dem som farer til og gjør Bedring selv og ikke overlægger Bekostningen, han tager sit lille Forraad saa langt det rækker—men naar egne Kræfter og Aandens kjendbare Naade fattes, saa ophører han med Bygningen. Arme Menneske! Selv den grove Verdens Hob gjør Nar af dig og hele det sorte Helvede ler ad dig, om du vender om til Synden og Verden igjen. Derfor byg, byg i Jesu Navn! Gud skal vel betale Bekostningen, begynd din Bedring redeligt i Jesu Navn og byg paa hans Fortjeneste; thi dersom Herren ikke bygger Huset, arbeide de forgjæves, som bygge derpaa Sal. 127, 1. Men hjælp evige Gud, mange af vore vakte Sjele gaa ikke langt, inden de svige sin himmelske Brudgom, men lid paa at Frelseren ingen Brud vil have, som ligger inde med Djevelen og Verden. Han vil ingen Brud have, som hænger med denne Verdens forfængelige Lyster. Nei skam dig du Skjøge! Du passer til Djevelen, den smudsede og urene Aand. Du som tragter efter Jordens Ting, Hoffærdighed og Vellyst, Penge og Eiendomme, gode Bekvemmeligheder og Fordele hernede, du er ikke Jesu Brud; thi den som elsker Verden, i ham er Faderens Kjerlighed ikke. Vil du til Himmelen saa faar du tage tiltakke med det samme Traktement som Jesus havde: Fattigdom, Lidelse og Foragt. Som Herren havde det skal og Tjeneren have det, er du da ikke fornøiet? Jesus skal være din levende Lov, og faar du et himmelsk Sind, saa er du fornøiet med at have det som Jesus havde det. Men saalænge dit Hjerte og Sind er uforandret, saa faar du aldrig nok paa Jorden. Du er altid ufornøiet, dine Begjæringer er som et stormende Hav. Gaa ud og se paa Havets vilde Bølger, saadanne er Begjæringer, ustadige, flygtige, jordiske, indtil de blive fæstede med Forlegenhed efter Jesus alene, vor Saligheds Grund. Du faar aldrig nok paa Jorden, desmer du faar desmer vil du have. Er det ikke daarligt at stræve efter saadanne Ting, som man aldrig bliver mættet af til sin udødelige Sjel! Der nævnes ikke om en i hele Bibelen, som er kommen ind i Himmelen med sit jordiske Sind, ikke heller lader det sig gjøre for dig du jordiske Menneske, saalænge din Digten og Tragten er efter denne Verden; thi den som skal gribe Jesus og binde ham og have ham til sit Liv, han skal elske ham over alle Ting. Og hvad tænker du mest paa om Dagen du omvendte Menneske? Jorden vel—ja det er sikkert Bevis paa at du er et Jordens og med det samme et Djevelens Barn; thi den som elsker Jesus, har hans Lidelse i Tanker bestandig, hvor han gaar og hvilken Sysel han har for sig, saa tænker han: jeg vil gjøre Bedring, jeg vil omvende mig, jeg vil fly, hade, forbande og afsige Synden, jeg vil korsfæste Kjødet, jeg vil døde mit gamle Menneske med alle dets Begjæringer efter Jorden og Verden. Ja salig er du, mit Barn, som tænker saaledes, thi da elsker du Jesus.

Ak Herre Gud! den som kunde overtyde Folket, „at den som vil Himmelen søge, han kan ei det jordiske søge, ei sætte sit Hjerte der-

Digitized by Google

til!" Naar du har faaet det du begjæret, du jordiske Menneske, saa maa du dog sige, at det var Tomheder, det var enda ikke ret fornøiende, ikke ret glædende. Du faar Lov til at kjende at paa Jorden findes ingen Ting, som kan fornøie og tilfredsstille den udødelige Sjel. Derfor, mine Hjertens kjere, give Gud, at vi var vel over det brusende Verdenshav, ind paa det nye Jerusalems grønne Strande! Der skulle vi fuldkommen vorde mættede. (Fortsættes.)

Et lidet Mindeblad om Prof. Bergsland.

I 1 Mos. 5, 24 læser vi følgende: Og Enok vandrede med Gud; og han var ikke mere, thi Gud havde taget ham til sig.

Enoks Livshistorie er fortalt med meget faa Ord, kun fire korte Vers. Hans Livsdag var ogsaa adskillig kortere end almindelig var Tilfælde paa den Tid,—han blev tagen bort, da han var 365 Aar.

Men en skjønnere Mindekrans end den, som den Helligaand har flettet til Enoks Minde, er vanskelig at finde.

Paa denne Mindekrans finder vi disse funklende Ædelstene: „Han vandrede med Gud, og Gud tog ham til sig". Enok levede i et fortroligt Samfund med Gud, gik altid Veien, som Herren udpegte for ham og derfor mistet han ikke Guds Følge.

Naar de allerfleste af hans Samtidige gik længere og længere bort fra Gud, saaledes især Kains Efterkommere,—deres Vei gik ned, altid dybere ned i Synd og Elendighed, saa kom Enok altid nærmere Gud, blev mere og bedre kjendt med ham, Fortroligheden, Kjerligheden og Hengivenheden voksede,—hans Vei gik opad til Gud.

Enok var en Profet. Han vidnede om Gud; han revsede Folket for dets Frafald fra Gud og formanede til Bod. Hans Bortgang vakte derfor almindelig Opmerksomhed. For alle gudfrygtige blev det et stort Savn; men paa den anden Side vakte det Haab og Opmuntring,—Herren tager de „fromme" til sig!

Budskabet om Prof. Bergslands Død kom uventet. Det var et tungt Bud. Det fylder uvilkaarlig vort Hjerte med Savnets Smerte, med mange Spørgsmaal. Herre, hvorfor? Vi forstaar det ikke nu, men vi skal forstaa det engang. Dog, det virker ikke blot Savn, naar Herren henter nogen af sine Vidner, det virker Glæde, Glæde over, at en Broder har seiret, har sat sin Fod paa Stranden, ved Himmelens salige Kyster; vi synger jo: Ak salig, salig, salig den, Som alt er naaet frem, Vel frem til Gud i Himmelen,—Guds Børns det rette Hjem. Det virker selvprøvende, men ogsaa opmuntrende. „Bliv ei forsagt, men tag Roret iagt, Snart har de brusende Bølger sig lagt, Stillet af Jesus, som Seier har bragt, Hjemad det gaar, Hjemad det gaar".

Om Prof. Bergsland kan det siges: Han vandrede med Gud. Dette Vidnesbyrd vil vist alle give ham, som havde Anledning til at lære ham personlig at kjende. Som en, der har havt den Glæde at gaa ind og ud med ham i omkring syv Skoleaar, kan jeg sige, at hans Liv vidnet om det dybe, kristelige Alvor, som findes kun hos faa Mennesker. Han var glad i Guds Ord, og behandlet det altid med hellig Ærbødighed, holdt urokkelig fast ved det Apostelens Ord, hvor det heder: „Den ganske Skrift er indblæst af Gud og nyttig til Lærdom, til Straf, til Rettelse og til Optugtelse, som er i Retfærdighed". Derfor benyttet han enhver Anledning til med hellig Nidkjerhed at advare os mod den saakaldte høiere Bibelkritik. Han var glad i de troende og gav ofte denne sin Glæde tilkjende, naar han kunde hilse saadanne velkomne til Skolen, naar han mødte dem paa Veien, paa Bønnemøder, eller som Bestyrer i sine Indberetninger til Synodens Aarsmøder.

Som Bestyrer var han alvorlig og bestemt. Han var ikke af de svage, sløve og slappe, bøielige, tøielige og føielige Naturer, som bøies af alle Vinde; men lagde tydelig for Dagen, at han i sin Samvittighed var bunden af Guds Ord og Skolens faa men bestemte Regler. Som en ægte Haugianer var det ham magtpaaliggende, at den ægte haugianskristelige Aand var den raadende ved Skolen. Udskeielser af denne eller hin Art fik derfor en bestemt og hurtig Behand-

Digitized by Google

ling. Af denne Grund var der til sine Tider Studenter, som ikke likte ham; de syntes han var for streng, tog det altfor nøie med Skolens Regler osv., men respektere ham maatte de enten de vilde eller ei. Men de troende Studenter ikke alene respekteret ham, de agtet ham som en Fader, elsket ham som en Broder, han var deres fortrolige Ven. Et kort Besøg af ham, et Ord, eller endog kun et af de uforglemmelige, talende, venlige Diekast, hvor det var velgjørende, styrkende, opmuntrende.

Som Lærer satte Prof. Bergsland vistnok de dybeste Mærker, øvet den største Indflydelse paa Studenterne.

O, de uforglemmelige Timer! Hvor han formaaet at fængsle alles Opmerksomhed.

Bergsland underviste i tunge og vanskelige Fag, men han forstod at gjøre det interessant og fængslende, ja opbyggende. Han benyttet altid Anledningen til at udpege det opbyggelige og den praktiske Anvendelse af det omhandlede Stof. Til at opklare og udrede vanskelige Spørgsmaal var Bergsland en Mester, vistnok overtruffen af kun faa. Med sin mægtige Aand gjennem sine vel overveiede logiske Fremstillinger øvet han en stor Indflydelse over sine Tilhørere. I sit Forhold til Studenterne var han hensynsfuld, overbærende, upartisk, altid venlig og kjerlig mod alle, altid sig selv. Med sin oplyste Forstands betænksomme Overlæggen søgte han altid at finde den rette Vei og Maade for alle sine Handlinger.

Nu er han borte, hans Plads er tom. Herren har taget ham til sig. Vi vilde saa gjerne beholdt ham, vi trængte ham saa saare. Men vi under ham ogsaa gierne Hvilen. Han var træt, og naar Herren har sagt: „Det er nok, gak ind til din Herres Glæde"—da kan vi kun sige: hvil ud, mens Evighedsaarene flyr. Velsignet være Mindet.

D. T. B.

Bærer hverandres Byrder og opfylder saaledes Kristi Lov.
Gal. 6, 2.

Det er Sorgens, Trængselens, ja Prøvelsens Tider for Hauges Synode i Vinter eller kanske rettere det sidste Aars Tid. Mange Venner i de andre Samfund føler ogsaa med os, det har de tilkjendegivet paa forskjellige Maader. Det er saa mange af Arbeiderne, som Herren efter sit gode Behag i det senere har taget fra os. Han har givet den tro og trætte Arbeider Løn og Hvile. For deres Vedkommende kunde han ikke bedre gjøre.

Hvad kan Gud bedre gjøre,
End mig fra Verden føre,
Som er saa syndefuld?
Hver som ei her har hjemme,
Dens Fiendskab maa fornemme,
Indtil han lægges ned i Muld.

Gud ene Tiden deler,
Han baade slaar og heler,
Han kjender smaat og stort,
Han intet ondt bestemte,
Han intet godt forglemte,
Hvad han gjør, er herlig gjort.

Men for os som staar igjen tager det sig anderledes ud. Dog skal ogsaa vi erindre, at alle Ting tjener dem til gode som elsker Gud.

Paa nogle Maaneder har Pastorerne Loftaas, Hageseth, O. A. Anderson og saa Prof. Bergsland og nu tilsidst Mrs. H. N. Rønning forladt os. Disse har, som vi haaber, efter tro Tjeneste gaaet hjem til Gud.

Her blev presteløse Menigheder, ledig Lærerstol, Enker og faderløse og nu en enlig Fader med en Flok moderløse smaa i et hedensk Land langt borte fra Slegt og Venner.

Vi kan ikke udsige, hvad vi føler ligeoverfor alle disse, som gaar der nedbøiet af Sorg over Tabet af sine kjere. Maa den naadige Jesus, hvis Hjerte er ømmere og mere medfølende end nogen anden, rigeligen trøste, styrke og velsigne dem alle baade til Legem og Sjel.

Det har været som Jobsbud, der har kommet fra alle Kanter. Og med hvert saadant Bud følger altid noget vemodigt, især vemodigt er det, naar dem, som er efter vor Mening saa saare behøvelige baade for Familie og Arbeide, men alligevel maa forlade alt, og det ofte i sin bedste Alder.

Vi har i længere Tid hørt, at især et

Digitized by Google

par af vore Missionærer i Kina har saa at sige svævet mellem Liv og Død, og da vi for nogle Dage siden fik telegrafisk Bud om, at Mrs. Rønning var meget syg, forekom det os, at det var et Forbud paa noget værre. Og saa om nogle Dage kom der et Bud til, som sagde, at hun var død. Dette var et meget tungt Slag især for de kjære efterladte men ogsaa for Missionæren og for Missionens Venner herhjemme.

Hvad maa ikke dette være et tungt Slag for den kjære Broder Rønning efter saamegen Sygdom, Arbeide og Bekymringer nu at blive alene med en Flok moderløse smaa i et fremmed Land! Maa Herren vise ham en Vei gjennem denne Taage, trøste det knuste Hjerte og tørre Taaren af det forgrædte Øie!

Om vi ikke kan mere, saa vil vi dog bevidne de kjære Missionsvenner vor dybeste Sympati og Medfølelse i deres store Prøver og Trængsler. Og vi er vis paa, at vi har ikke alene hele Hauges Synode, men ogsaa mange andre med os i at bevidne vor hjertelige Deltagelse med dem.

Lad os nu alle, som hører og ser dette, saameget flittigere bede for dem og paa al anden mulig Maade staa dem bi i Prøvelsens Tider.

Fra Chicago.

Trefoldigheds Menighed, Chicago, Ill., har havt en velsignet Bønneuge. Vi begyndte første Søndagen i det nye Aar. Student Wee prædikede paa Søndag Formiddag og Pastor Sigmund om Aftenen. Guds Aands Nærhed følles allerede ved Begyndelsen af Møderne. Mandags Aftenen aabnede Past. Mjaanes Mødet og mange af Brødre og Søstre deltog med Vidnesbyrd og Bøn. Tirsdags Aftenen havde vi den Glæde at faa Besøg af Past. S. C. Simonson, Menighedens forrige Præst. Han var siden med paa Møderne om Aftenerne samt talte Søndagen den 13 om Formiddagen og Aftenen. Torsdagsaften talte Emissær Rasmussen. Møderne lededes vekselvis paa norsk og engelsk. Det var en Besøgelsestid for Trefoldigheds Menighed. Vi maa til Guds Ære sige vi fik Strømme af Naade. Der var flere, som begyndte at spørge, hvad de skulde gjøre for at blive salige og en Del fik Lov at tro Naaden og tilegne sig den. Gud være lovet, som vedkjender sig vort Arbeide.

Møderne varede mange Gange til Kl. 11 men det er altid saa, der hvor Guds Aand er tilstede, der er altid Tiden for kort, og man bliver ikke saa snart træt, takket være Herren.

Søndag den 13de var Kirken fuld og Pastor S. C. Simonson talte over Joh. 7, 14. 18 om Morgenen, og om Aftenen over Aab. 7, 14: „Og jeg sagde til ham: Herre! du ved det, og han sagde til mig: Dette er dem, som er komne ud af den store Trængsel og have tvættet sine lange Kjortler og gjort dem hvide i Lammets Blod". Vidnesbyrdet lød i Aands og Krafts Bevisning. Det viste sig i Forsamlingen, at der var mange, som blev overbevist af Aanden om Sandheden i Ordet.

Det var ogsaa til stor Opmuntring for Guds Børn paa Vandringen hernede. Maatte vi, som er Guds Børn, holde os nærmere til Jesus, saa han kunde faa velsigne os saa rigeligen, som han saa gjerne vilde.

Ved Slutningen af Søndags Aftensmødet overrakte Menighedens Sangkor Pastor S. C. Simonson en Present i Form af et Fotografi af Koret. Derpaa holdt Pastor H. A. Hanson, Stedets Præst, en kort Tale.

Paa Torsdags Aftenen den 17de havde vi den Glæde at faa Besøg af Samfundets Formand, Past. Eastvold. Han talte over Esaias 44, 21. 22.

Maatte Gud faa velsigne det Ord, som er udsaaet, saa at det kunde bære Frugter, saa vi, som bekjender os at være Kristi Efterfølgere ikke maatte staa iveien for de verdslig-sindede, men lade vort Lys skinne saa at det maa sees, hvor vi færdes.

Tilslut et hjertelig Tak til alle Venner, som har besøgt os. Kom snart igjen, det er godt at Brødre bo tilsammen. M. W.

Herrens Navn er et fast Taarn; til det løber den retfærdige hen og bliver bjerget.
Sal. Ordspr.

Digitized by Google

Sang.

Kom, o Aand, fra de fire Binde og blæs paa disse ihjelslagne, for at de maa vorde levende. Ezekiel 37, 9.

Tone: Paa Eidsvold stander en Sagahal.

1. En Ting i Hjertet jeg bærer paa,
Som jeg nu her vil fremlægge
For dig du Menighed, Præst ogsaa;
Thi dette vedkommer begge.
Du Far og Mor er ogsaa med,
Som har en Søn her paa Haugen,
Og selv med Jesus har faaet Fred,
Sid ned og lyt nu til Sangen.

2. Jeg ofte bliver af mange spurgt,
Naar jeg er ude og reiser,
Om Skolen vor af Guds Aand er rørt,
Om mange lover og priser
Sin Frelser, som i Døden gik,
Og haver Himmelen aabnet,
Som tvende Mærker i Haanden fik
Og spottet blev, ja, og haanet.

3. Jeg ved ei rigtig, hvad jeg skal si,
Naar saadan jeg bliver spurgt.
En Flok vi vistnok er, som er fri
Og over Synden har sørget:
Men mange, mange vandrer frem
Paa Syndeveien den brede,
Mod Evigheden de vandrer hen
Medbærende sig Guds Vrede.

4. Vor Skole ei er opvarmet af
Guds Aand, som den skulde være;
Thi ellers laa ei i Syndens Hav
Saamange af vore kjære.
Forældre, Menighed og Præst,
Som haver Skolen opbygget,
Sig, har du, fremfor din Himmelgjæst,
Om Pintseveir for os tigget.

5. Mon ikke du er lidt Skyld i at,
Saamange blandt os mon være,
Som ei i Frelseren har tat fat,
Og ham lovpriser og ære.
O bær os alle frem for Gud
I Bøn, og vid at han hører
En Bøn, som kommer fra Hjertet ud,
Ei længe Aanden da tøver.

6. Lad dette blive en Hjertesag
For dig du Fader og Moder,
Og Menighed med din Præst ta Tag
I Gud, til sikkert han lover,
At komme til os med sin Aand
Og vække Liv blandt de døde.
Da skal i Kjerlighedens Baand
Vi vandre sammen som Brødre

7. Og Kammerater paa Skolen her,
Som har sin Frelsermand fundet,
Lad os gaa hen til vor Jesus kjer
Og be, at han maa faa skyndet
Forvildet Faar at komme hjem
Til Faaresti'en den rette,
Og denne Bøn, for Guds Aasyn frem,
Kan han umulig negte.

8. Hør, Synder: Kom til din Frelser nu,
Just nu er Jesus at finde,
Imorgen,—tænk hvilken Sorg og Gru
Kan det dig være forsilde.
Snart lyder Raabet: Nu forsent!
O! hvilken Graad og Jammer,
I Evighed at bli forstødt,
Fordi du nu ei kommer.

A. Tunheim.
Student ved Red Wing Sem.

Jöderne i Amerika.

(Efter „Missionsblad for Israel").

Nedenstaaende interessante Meddelelse er taget fra det jødiske zionitiske Blad, „Die Welt", i Anledning af, at det i sidste September var 250 Aar siden de første jødiske Nybyggere landede i New York.

Det paastaaes ofte, at Jøder ikke gjerne drager blandt de første til nye Lande, men heller vandrer de optraakkede og ufarlige Handelsveie og først kommer til et Land, naar det er tilstrækkelig civiliseret og har faaet ordnede Tilstande. Et slaaende Bevis paa at dette er en urigtig Paastand har vi i Jødernes Historie i Amerika. En nylig afdød jødisk Professor Kayserling har udgivet en Bog: „Kolumbus og Jødernes Delagtighed i de spanske og portugisiske Opdagelser." Han paaviser der, at jødisk Kapital og jødisk Videnskab har gjort Kolumbus hans første Reise mulig. Den smukke Fortælling om, at

Digitized by Google

Dronning Isabella pantsatte sine Juveler for at skaffe de nødvendige Midler til Skibenes Udrustning, er godtgjort at være urigtig. Det var to fremragende Jøder, som tilveiebragte de fornødne Penge; de Karter og astronomiske Tavler, som Kolumbus brugte, stammede ogsaa fra Jøder. En Jøde var Overopsynsmand paa Kolumbus's første Reise, to Læger var Jøder og endog blandt Matroserne var to Jøder, og den ene af disse var den første, som saa Land. En jødisk Student var medtaget som Tolk; Kolumbus mente jo, han skulde lande i Indien. Det synes som en Forsynets Tilskikkelse, at Jøder spillede en saa fremtrædende Rolle ved Opdagelsen af det Land, som Aarhundreder senere skulde blive et Tilflugtssted for saa mange af deres Efterkommere.

Jøder fra Portugal og Spanien var ogsaa blandt dem, som først nedsatte sig i den nye Verden, i Sydamerika. I 1548 hører vi om jødiske Nybyggere i Brasilien, som var flygtede fra Inkvisitionen i Portugal. Men Inkvisitionen drog med over Havet og de faldt som Ofre for den. I en Krig med Hollændere, hvor disse tilkjæmpede sig en Del af det portugisiske Brasilien, stod derfor Jøderne paa Hollændernes Side og under Hollændernes Herredømme opstod blomstrende jødiske Samfund; men da Portugiserne vandt Magten tilbage, vendte en stor Del af Jøderne tilbage til Europa, andre drog til Vestindien og nogle vandrede, for at forblive under hollandsk Herredømme, til Ny Amsterdam — saa kaldtes dengang det senere New York. Det var den første jødiske Bosættelse i Nordamerika i 1654. Nogle Maaneder derefter kom dog flere, og dette gav Anledning til den første Forhandling om Indskrænkning af den jødiske Indvandring. Den daværende Guvernør spurgte hos den hollandske Regjering, om han ikke skulde forbyde Indvandringen af Jøder, og fik det aabne og utvetydige Svar, at „hans Forlangende lod sig ikke forene med Fornuft og Ret." Med denne første Afgjørelse i Indvandringsspørgsmaalet havde Jøderne oficielt faaet Ret til at bosætte sig i Landet, med den eneste Indskrænkning, at de skulde sørge for sine egne fattige. Helt frie og ligeberettigede blev de dog først i 1664 ved det engelske Herredømmes Begyndelse.

Siden den Tid har Jøderne uhindret kunnet udfolde sine Kræfter i Nordamerika som frie Borgere. I De forenede Stater har Jøderne ydet mere end den dem tilkommende Del af hvad de har kostet i Penge og Blod. Ogsaa i den sidste Krig med Spanien gaves der et stort Procenttal af jødiske frivillige, hvis Mod blev almindelig anerkjendt.

Længe var det imidlertid kun et ringe Tal af det jødiske Folk, som havde fundet Veien til Amerika. — Paa Borgerkrigens Tid, i Begyndelsen af 1860-Aarene, var den jødiske Befolkning kun 15,000. Anderledes er det blevet i de sidste Aar. Ved Undertrykkelser og Forfølgelser af Jøderne i Østeuropa og paa Grund af den lettere Samfærdsel er Indvandringen tiltaget med Kjæmpeskridt; Amerikas Betydning for Jøderne og Jødernes Betydning for Amerika er bleven helt forandret. New York er nu den største Jødeby, som nogensinde har eksisteret. Næsten Tolvtedelen af Verdens Jøder lever for Tiden i Amerika, og en Indvandring af 100,000 Jøder aarlig vidner om, at dette Land endnu altid er, hvad det i 250 Aar har været, Frihedens Land, de forfulgtes Maal.

Men Jødernes Stilling i Amerikas offentlige Mening begynder langsomt at forandres. I de sidste Aar har man begyndt at føle Ulemperne ved den „uforddiede Indvandring", som det heder i Bladene, og under de Fordomme, som raader mod Indvandrerne, maa Jøderne særlig lide, fordi de bor i sammensluttede Masser, ikke eller meget vanskelig gaar sammen med Amerikanerne, kaster sig ind i den store Arbeidskonkurrance med sit Folks Energi og den Nøisomhed, de tager med fra sine tilvante Livsforhold, og saa endda dertil Kløften, som deres Religion og Folkerace sætter mellem dem og de andre. Med Tilvekten af den jødiske Indvandring vokser ogsaa Tegn til jødefiendtlig Stemning. Lovbestemmelserne om Indvandringen af 1905 har ikke bragt den tilsigtede Formindskelse af Indvandrernes Tal; derfor er i den aller-

sidste Tid et Møde sammenkaldt i New York, som utvilsomt vil foreslaa nye Indskrænkninger for Indvandringen. I Marylands lovgivende Forsamling blev der nylig indbragt et Forslag, som dog rigtignok forkastedes, om at træffe Foranstaltninger mod Indvandringen af Negere, Kinesere og Jøder. Andre lignende Vidnesbyrd om Stemningen mod Jøderne giver sig tilkjende. Særlig viser det sig ogsaa i selskabelig Omgang. Ingen Jøde, hvor høit stillet han kan være i Rigdom og Fornemhed, undgaar at merke det. Der gives Klubber og Hoteller, hvor ingen Jøde har Adgang, og mange ansete private Skoler er lukket for jødiske Børn.

Barnets Omgivelser.

Her om Dagen la jeg Mærke til en Flok Smaagutter, som stod og studerte en fæl Theaterplakat. Billedets Forgrund viste os en Mand, som var ifærd med at kjøre en Dolk i Halsen paa en Kvinde.—Gutterne blev ikke rædde Billedet, skreg ikke, sprang ikke sin Vei heller. Men de gjorde store Øine, og man kunde læse i deres Ansigter, at Billedet gjorde sin Virkning paa dem. I Nærheden sad to yngre Børn og legte sammen i Rendestenen. Deres Ansigter var smurt med Søle. De moret sig især med at sløte Cigarstumper i det Sølevand, som randt i Rendestenen.

Barndomsminder dukket frem hos mig. Jeg huskет en liden vakker Indsø omkranset af skogklædte Aaser og grønne Lier. Den laa der mellem Bergknauser og Fjeldhamre, som var klædt til Toppen med Gran, Furu, Birk, Older og Ener. Luften var ren, Vandet blankt. Træerne stod og speilte sig i den speilblanke Vandflade. I Lien gik Kjør, Kviger og Sauer og aad Græs. I Søen var der Robaade, og finere Badesteder findes ikke i Verden end rundt den Indsøen. I den lyse Sommernat, da Løvet hang stilt, og Stjernerne skinnet blankt, var det hyggeligt og godt at sidde og se ud over den blaablanke Vandflade. Da kunde Barnets Aand løfte sig opad i stille Undren.

I Livets Kamp og Kappestrid, naar det gjælder Aandsstyrke og Legemsstyrke og moralsk Mod og ægte Karakter, har ikke det Barn, som grodde op i Gadesølen og Gadesmudset, samme gode Anledning eller lige Vilkaar med dem, der voksede op i Guds frie, herlige Natur.

At ha kjendt Vaarlugt og Duften af Liljekonvaller og Blaaveis, at ha været oppe før Gauken gol og at ha vædet sine bare Fødder i det duggede Græs, se, det er en livsvarig Velsignelse. Og at være sunget isøvn af Maaltrosten og vækket af Aarhanens Buldren og Hakkespættens Trommeslag, er ikke det Minder, som det er sundt at mane frem igjen i ældre Aar? Jo, det er!

Børn. hvis Horizont er en Stenmur, hvis Legeplads er paa Gadens Brolægning, og hvis Badested er Gaasedammen udenfor Bygrænsen eller den mudrede Elv, som har optat Byens Kloakvand, er det ikke at vente det bedste af. Og om ikke alle af dem vokser op til gode, hæderlige Mænd og Kvinder, bør da de af os, som er saa lykkelige at gjemme paa lyse, velsignede Barndomsminder, hæve os op til strenge, ubarmhjertige Dommere over dem?

Barnets Omgivelser er af større Betydning end mange skjønner og forstaar, og man gjør vel i at huske paa det.

Ziegeuner Smith og hans Arbeide.

En Tatergut, som er blit en af vor Tids største Predikanter.

I en Skov i England havde nogle Tatere eller Zigeunere slaaet sig ned. En Dag kom to Mænd kjørende. Den ene var Moody, den anden var Sankey, Nogle Zigeuner-Gutter kom hen til Vognen. Moody lagde sin Haand paa den ene Guts Hoved og sagde: „Herren gjøre dig til en Predikant, min Gut!"

Og Gud gjorde Gutten til en Predikant. Hans Navn var Rodney Smith, men han blev senere kjendt over hele den religiøse Verden som „Gipsy Smith." Hans egen Be-

Digitized by Google

retning om sin Omvendelse og derpaa følgende Liv er en mærkelig Bog, som nylig er udkommet.

Rodney Smith, en fuldblods Zigeuner eller Tater, var født nær Eppingskoven den 31te Marts 1860. Hans Fader lavet Kurve og Klemmer, og slog Bliktøi for Underhold, og det var den unge Zigeuners Arbeide at sælge disse Sager.

Medens Familien var paa en af sine Reiser døde hans Moder af Kopperne. Denne Begivenhed blev Begyndelsen til en religiøs Interesse i denne Gut, som aldrig havde hørt om sin Herre. Naar Moderens Ende nærmede sig, hørtes hun at synge:

„Jeg har en Fader i Kanaans Land,
Min Fader kalder, jeg maa gaa
At møde ham i Kanaans Land."

Da hendes Mand spurgte hende, hvor hun havde hørt disse Ord, fortalte hun, at tyve Aar tilbage havde hun som Barn fulgt nogle Smaabørn ind i en Søndagsskole. Og disse Ord, som hun saa længe siden havde hørt, dukkede nu op igjen i hendes Erindring ved hendes Livs Ende.

Før hun døde maatte hendes Mand love hende at være snil. Han forsøgte at holde sit Løfte, men fandt sig for svag. Overbevist om Synd, søgte han Fred, men fandt den ikke. Hans Børn saa med Sorg deres Faders Sjeleangst. Hans Søster stavet møisommeligen ud af et lidet Nytestamente en Del af Fortællingen om Jesus, men han forblev i Mørket.

En Morgen nærmede to Zigeunervogne sig Smith-Leiren. Stor blev alles Glæde, da det saaes, at de drevet af to af Smiths Brødre, som han ikke havde seet paa længe. Efterat de havde talt om andre Ting, sagde Smith:

„Jeg bærer paa en stor Byrde, som jeg maa blive kvit. En Hunger gnaver mit Hjerte. Dersom jeg ikke faar den tilfredsstillet dør jeg."

Brødrene sagde, at de følte som han; at de havde talt med hinanden i Ugevis om deres Længsel og havde forgjæves søgt at tilfredsstille den.

De tre Brødre enedes om at søge Hjælp ved en eller anden Kirke. I deres Uvidenhed spurgte de Vertinden i et Ølhus om Veiledning. „Jeg er nogenlunde i samme Stilling," sagde hun, „og jeg har en Bog ovenpaa, som vil just være den rette for eder." Saa bragte hun ned et Eksemplar af „En Pilgrims Vandring." De tog Bogen ud ved Veikanten, hvor en ung Mand fra Værthuset læste for dem. Fortællingen om hvorledes kristen tabte sin Byrde ved Korsets Fod bevæget dem dybt. Ikke længe derefter, ved Missionskapellet, tabte Smith og en af hans Brødre deres egne Byrder og kom tilbage til deres Vogn med Glæde.

Næste Morgen holdt de to omvendte Zigeunere Bønnemøde i et af Teltene og tretten Zigeunere omvendtes, blandt dem Rodneys Broder og ældste Søster.

Den tredie Broder omvendtes straks derefter i Henry Varleys Kapel. Derpaa forpligtede Brødrene sig paa at anvende Resten af sin Levetid i Samarbeide for Herren. Pagten holdtes og i Aarevis var „Zigeuner Evangelisterne" vel kjendte gjennem hele England. Deres første Mission var til deres Forældre. Disse omvendtes og med dem en Onkel ni og nitti Aar gammel.

Disse Tildragelser gjorde den unge Rodney meget alvorlig. Hans Fader, hans Broder og to Søstre var nu kristne. Da disse Børn var omvendte i Orden efter Alder, er det ikke underligt, at den Tanke greb ham, som han selv udtrykte sig, at „Religion er noget, som først griber Familiehovedet og derpaa gaar nedover efter Alder. Mit Hjerte var tungt, fordi jeg følte, at jeg stod ivejen for min Søster Tilly, som var yngre end jeg."

Endelig fattede han sin Beslutning. Nogle Dage senere, i et Metodistkapel i Cambridge, bekjendte han sin Frelser offentlig.

Med engang følte han den Overbevisning, at han skulde med Tiden prædike Evangeliet. Han var uden Uddannelse. Han kunde sine Bogstaver, men ikke stort mere, men han satte sig nu alvorligt for at lære. Hans første Læsebog var et Bryggerskilt, og hans Lærer var en Dame paa Gaden, som

Digitized by Google

han bad hjælpe sig. Hans første Bøger var Bibelen, en Ordbog og en Bibelordbog. Disse Bøger bar han stolt under Armen endog før han kunde læse dem. Han gik paa Skole i Cambridge nogle faa Uger. „Saa jeg er en Cambridge Mand," siger han.

Han glemte aldrig sit Forsæt at bli Predikant. Sin første Prediken holdt han i en Ager—til Nøperne. Naar han gik ved Veien pleiede han ofte at fremsige Bibelsteder og at synge Salmer som for en Tilhørerskare. Naar han var syttен Aar klædte han sig i sin Taterdragt og stod ved Veikanten, medens Folket var paa Vei til Kirken, og der var det han holdt sin første offentlige Prediken.

Lidt senere, medens han var tilstede under et Møde ledet af Rev. William Booth, senere General Booth af Frelseshæren, overraskedes han ved at høre Bekjendtgjørelsen: „Den næste Taler er Zigeuner-Gutten." Overbevist om, at han var den eneste Zigeuner-Gut tilstede, fristedes han til at tage Flugten, men fik dog Mod nok til at bestige Talerstedet. Hans korte Tale anbefalede ham til Mr. Booth, og denne opfordrede ham til at bli en Evangelist i den kristelige Mission ud fra hvilken Frelseshæren har sit Udspring. Saaledes ved Syttenaarsalderen blev Zigeuner Smith kaldt til sin Livsgjerning.

Han blev sendt til den østre Del af London. Der blev han underholdt i et kristeligt Hjem. Dette var den første Gang Zigeuner-Gutten havde været i Hus nogen længere Tid, og han var som forstyrret. Han vidste ikke, hvorledes han skulde bære sig ad. Ved Aftensbordet var han sat i Forlegenhed ved et „Stykke Lintøi, meget skinnende og net foldet," som laa ved Siden af hans Tallerken. Han troede, det var et Lommetørklæde og sagde saa til sin Vert. Med engang saa han, at han havde gjort Feil og sagde: „Kjære tilgiv mig, jeg ved ikke bedre. Jeg er bare en Zigeuner-Gut. Jeg ved at jeg kommer til at gjøre mange Bommerter, men dersom du retter mig, naar jeg gjør Feil, skal jeg være dig meget taknemmelig."

Da han blev vist til sit Værelse og Døren lukket, vilde han næsten kvæles. Sengen var et Problem. Hvorledes var det muligt at sove i noget saadant? Kunde den holde ham? Hvorledes skulde han komme sig i den? Tilslut tog han Tilsprang, hoppet høit og landet i Fjerdynens Dybder.

Da han begyndte sit Arbeide i Missionen, fandt han det umuligt at udtale de lange haarde Ord. Derfor pleiet han, naar det faldt i hans Lod at læse Skriftstederne, at stanse foran hvert tvilsomt Ord og tale lidt. Naar han saa gjenoptog Læsningen begyndte han med Verset, som kom efter det haarde Ord. Men han forstod, at denne Maade at undgaa Vanskeligheder paa kun var en Nødhjælp, og han satte sig derfor alvorligt fore at overvinde sine Ufuldkommenheder, og hans Forsøg var mærkværdig heldige. Rev. G. Campbell Morgan siger:

„Hans Mangel paa Uddannelse syntes at ville stænge Veien for Fremgang. Han saa dette og søgte fra først af med beundringsværdig Hengivelse og Ihærdighed at raade Bod paa denne Mangel. Han har arbeidet haardt og læst meget og derved erhvervet sig et kraftigt og skjønt Sprog og Foredrag. En af vore store London Dagblade sagde nylig om ham, at han er af de bedste Bevis paa det Anglo-saksiske Sprogs Muligheder siden John Brights Dage. Det er muligt at høre ham Gang paa Gang, som jeg har gjort, uden at mærke en Feil i Grammatik eller Udtale. En maa storlig undres over hans Seier. I hans Tilfælde har selve Manglen været det, som har ansporet ham til vedvarende Bestræbelse, og der har ikke været nogen Stans i Udviklingen, saa almindelig blandt mere begunstigede Mænd, grundet paa den feilagtige Opfatning, at de har faaet sin Uddannelse længe siden."

Fra Begyndelsen var hans Arbeide velsignet. Blandt hans første omvendte var en ung Dame, som senere blev hans Hustru, samt hans Søster Tilly, for hvem Uroen havde drevet ham selv til at bestemme sig for Kristus.

Han var kun en og tyve Aar gammel, da han sendtes til Hanley (den sidste Plads han virkede for Frelseshæren). Der udfør-

Digitized by Google

te han det store Værk af sit tidligere Liv. Begyndelsen var nedslaaende. Hans Møder holdtes i en gammel Bygning, som kunde rumme flere tusinde. Den første Kveld var der kun tredive tilstede. Arbeidet gik besværligt, men tilslut fyldtes Bygningen. Evangelisten har siden mødt omvendte fra Hanley Mødet i alle Verdensdele. Og i det mindste en Mand, som gjentagne Gange afslog hans Indbydelse blev fundet i Amerika. Zigeuner Smith fortæller om sit Møde med ham:

„Morgenen efter mit første Møde i Boston vaktes jeg meget tidlig fra Søvne. Det blev mig fortalt, at en Mand i en meget bevæget Sindsstemning ønskede at se mig. Jeg begjærede, at han skulde føres til mit Værelse. Han styrtede ind, vaiende et Eksemplar af „The Protestant Standard," som havde givet en lang Beretning om vort Møde. „Hvorfor er du kommen til Boston?" spurgte han sint: Kan du aldrig lade mig være i Fred?" Jeg saa at min besøgende var en gammel Hanley Mand, som mange Aar tilbage havde hørt mig predike. Han havde forladt Hustru og Børn og levet nu et meget syndigt Liv. I Mellemtiden, i Stunder, naar heftig Skam og Sorg tog Overhaand, havde han skrevet til sin Hustru i Haab om at finde hende, men hans Forsøg havde været uden Held. Hans Samvittighed syntes at fortælle ham, at jeg var kommen til Boston for at finde og anklage ham. Han havde ikke været ved Mødet, men paa Veien hjem fra sit Natarbeide i en stor Restaurant havde han tilfældigvis fundet dette Blad, som fortalte ham, at jeg var i Byen.

Jeg talte med ham om gamle Dage, om hans nærværende Tilstand, hans Synd og Nød, og han lovede at komme til næste Møde. Til min Glæde saa jeg, at han var blandt de første, som kom frem og overgav sig til Kristus. Det var en oprigtig, ubetinget Overgivelse. Han gav mig sine Svigerforældres Navne. Jeg satte en Bekjendtgjørelse i Lokalbladene i England og satte Politiet i Virksomhed med det Resultat, at Hustru og Familie blev fundne. Efter flere Aars Adskillelse kom de over Atlanterhavet. Hun modtoges med hele den gamle Kjærlighed og den nye Kjærlighed, som var give ham af Herren."

Efterat have arbeidet i Hanley seks Maaneder blev Zigeuner Smith uden videre afskediget fra Frelseshæren, fordi han havde modtaget som Gave et Gulduhr fra Venner i Byen. Det gjorde ham ondt at maatte optage uafhængigt Arbeide, dog følte han, at han ingen Tid havde at spilde og modtog derfor Hanley Folkets Indbydelse til fortsat Virke blandt dem. En anden Bygning leiedes, og i fire Aar holdt han ved og predikede hver Aften.

Ved denne Tid var Rygter om hans Arbeide spredte over hele England, og Indbydelser strømmede ind paa ham for at faa ham til at overtage Missionsarbeide i forskjellige Dele af Riget. Disse efterkom han saa vidt muligt.

I 1888 gjorde han sit første Besøg til Amerika og ledet Møder i Brooklyn og Philadelphia. I 1891 kom han over igjen og hundreder omvendtes ved hans Prediken i New York City. I 1892 fortsatte han sit Arbeide i Amerika, og senere reiste han til Australien. Paa Tilbagereisen til England gjennem De Forenede Stater stanset han i Indianapolis og holdt en Række Møder. Medens han var i den By opererte en Specialist paa hans Strube og befriede ham for en Plage, som havde truet med at ende hans Virksomhed. Evangelisten spurgte med bange Hjerte, hvormeget han forlangte. „Herre," sagde Doktoren, „to af mine Gutter er blevne omvendte ved dit Virke. Hvor meget skal du have for det? Kan jeg nogensinde betale dig for at du bragte mine Gutter til Kristus? Hvormeget er dette værd? Jeg kan ikke predike; men dersom jeg kan hjælpe dig at predike uden Besvær, saa har jeg Del i dit Arbeide."

Paa sit sidste Besøg til Amerika holdt han et Møde i „The People's Temple" i Boston. Her havde man meldt ham som „Verdens største Evangelist." Ved sit første Møde erklærede han dette en Feil. „Jeg føler ikke, at jeg er Verdens største Evangelist, og I tror det ikke. Og da dette er Tilfældet,

Digitized by Google

vil vi tage ned den Plakat." Dette Møde varede syv Uger og ca. otte hundrede omvendtes.

Siden 1896 har Zigeuner-Smith virket i sit eget Land. Han har prediket i Kulminerne, blandt Zigeunerne og blandt Jernarbeiderne i Birmingham. Ved Metropolitan Tabernacle i London holdt han et Møde med Bistand af sin Zigeunerfader.

I Afslutning af sin Livshistorie siger han:

„I mit Studerværelse hænger et Brev fra hendes afdøde Majestæt Dronningen, og et fra en Hertuginde. Men det kjereste, som jeg har i mit Hus, er dog to Billeder paa Væggen i mit Sovekammer. Det ene er Billedet af Vognen, i hvilken min Moder døde, og det andet er et Billede af en Zigeuner-Gruppe. Jeg kan aldrig sovne i det Værelse, uden at jeg siger til mig selv: „Rodnen, du vilde ha været der idag, om ikke for Guds Naade. Priset være hans Navn!"

(Efter „Ungd. Ven".)

Baron Rotchild den ældre hængte følgende Leveregler op paa en Væg i sin Bank:

Sky Spiritus.

Gaa modigt fremad, bliv aldrig mismodig.

Sig aldrig nogen Løgn.

Vær høflig imod alle.

Brug din Tid forstandigt.

Vær bestemt i alle Ting.

Betal din Gjæld præcis.

Bær dine Besværligheder med Taalmodighed.

Stol ikke paa „Skjæbnen" men paa Gud.

Stift ikke unødvendige Bekjendtskaber.

Vis dig aldrig som mere, end du er.

Tag Tid at overveie og vælg da med Bestemthed.

Efterse omhyggeligt selv de mindste Ting i din Forretning.

Bevar din Ærlighed som noget helligt.

End om vi gjorde disse Leveregler til vore ved Begyndelsen af dette nye Aar? Det skulde uden Tvil lønne sig og blive til Velsignelse baade for os selv og andre.

Kinamissionen.

Fra Landahl.

Taipingtien 23de Dec. 1906.

Kjere Formand Oppedahl!

Guds Fred!

Tak for kjert Brev! Med engang vil jeg sende Svar.

Men først: Et godt og velsignet Nytaar tilønskes eder alle!

Maa vi faa Naade til at gjøre meget for vor Herre og Frelser i det nye Aar! Tiden gaar, snart ligger vort hele Liv bag os. Og vi maa virkelig spørge, hvad har vi gjort de mange Aar, som vi i Verden leved? Maa vi ogsaa faa Naade til at modtage al den Naade og Velsignelse, som Gud har tiltænkt os iaar—det være da i Form af Lys eller Mørke, Glæde eller Sorg. Alle Ting skal jo tjene dem tilgode, som elsker Gud.

Til alle Tider bør denne alvorlige Tanke være i vore Hjerter: At vi som prediker for andre ikke selv skulde gaa fortabt.

Jeg kan vel neppe fortælle eder noget herligere fra Kina end dette: Herren stadfester sit Rige mer og mer blandt Hedningerne. Og vi maa give Gud Ære og sige: Alt hvad vi gjør har vi Lykke til. Har vi da noget at klage over?

Vor lille Mission har ogsaa iaar havt Trængsler, men Trængsler hører med til god Udvikling ligesaavel som Medgang. Svær Medgang og svær Modgang er bare to Yderligheder, som vi kun møder enkelte Gange i Livet. Og lad os bøie os under Guds almægtige Haand!

For det meste maa vi dog takke Gud at alt gaar, som det gaar. Det er bedst for os.

Herren har Haand i Hanke.

Vi har nu meget at gjøre. Især blev Arbeidet meget for os siden Wolds reiste hjem. Saa maa vi have Tilsyn med Himles Arbeide i Honan.

Jeg har reist uafladeligt siden September. Det tar paa mig, men jeg er dog glad

Digitized by Google

at jeg kan faa gjøre lidt for vor Herre. Fra Paokong til Tanghsien, som udgjør Længden af vort Missionsfelt, er omkring 500 Li. Paokong mod vest er en Udstation under Tszho og Gotan i Tanghsien mod øst er en Udstation under Hsinye. Fancheng og Taipingtien Stationer med Udstationer og delvis Tszho optager den midtre Del af Feltet. Saa du ser, at naar man skal reise til Paokong og Tanghsien, saa maa man gaa tvers over hele Feltet. Det er trættende, derfor ber vi Gud og Vennerne om flere Medarbeidere. Trygstads kan maaske snart overtage en Del af Arbeidet i Honan og den Dag skal jeg takke Gud.

Vi er villige til at gjøre alt mulig, forsage, lide og ellers hvad som blir paalagt os, men man kan ikke gjøre mer end man formaar, hvor villig man er.

Til Julehilsen vil jeg faa tilføie, at nu er her Fred overalt paa vort Felt. Det har været en Del Ugreie baade i Paokong og Tanghsien. Gotan er en liden By i Tanghsien Distrikt Honan, hvor vor Mission har Arbeide. I Vaar blev Evangelisten skamslaaet og frarøvet en Del Gods, og Stillingen blev mer og mer truende, thi det var katholske kristne, som var med i Skandalerne. Af Erfaring ved vi, at saadanne Ting herude paa Missionsmarken bringer slemme Følger.

Gang paa Gang har vi søgt at komme til Forstaaelse med Katholikerne, men med lidet Resultat. Vi har havt meget Bryderi, Sorg og Vængstelse; thi det var af meget truende Karakter. Men Historien er for lang til at fortælle om nu, derfor skal jeg kun tilføie Afslutningen.

Vi har gjentagne Gange skrevet Breve til Øvrigheden baade i Nanayang og Tanghsien, men de har ikke kunnet gjort noget med Sagen, da de er bange for at røre Katholikerne. Deroppe er der ingen Forskjel paa Kath. og hemmelige Foreningsfolk. Den indfødte katholske Presten er det desværre ikke stor Rede paa.

I November reiste jeg op til Hsinye og Tengcheo, hvorfra jeg forsøgte at undersøge Sagen. Jeg reiste ikke bare for denne Sag, men for at tale Guds Ord og ordne med Arbeidet ved Stationerne. Jeg fandt da, at jeg intet kunde gjøre, da Folket paa begge Sider var meget opbragte og helst vilde krige. Og det var ingen let Sag at styrè flere hundrede Hedninger, som sa de tilhøre os. En var kristen af dem, nemlig Evangelisten og nogle faa søgende. De øvrige var raa Hedninger, som ihvilket Øieblik som helst vilde have grebet til Sverd mod sine Fiender. Jeg var ikke færdig til at lede en saadan Arme.

Jeg sendte da Mandarinen et Brev og bad saa inderlig vakkert om at faa istand Forlig.

Næsten en Maaned gik hen. Rygterne kom og gik det ene værre end det andet. Missionær Conway af C. J. M. sendte Brev til Dr. Hotvedt og Past. Rønning og bad os tage os af Sagen, thi meget stod paa Spil.

Brødrene anmoded mig om at reise op for om mulig komme til et Slags Opgjør.

Rønning kunde umulig komme fra det, thi Mrs. Rønning var da meget svag. Jeg lovede at gaa, men først maatte jeg gjøre en Reise til Paokong og det vilde tage 9—10 Dage, thi det var bestemt i Forveien. Ogsaa i Paokong var det Ugreie.

Turen til Paokong udmatted mig. Veien did er lang og flem, men Arbeidet er opmuntrende. Jeg lovede at sende dem 100 Forklaringer, 50 Bibler, 50 Salmebøger og nogen hundre Kr. Traktater. Og da jeg saa kom hjem igaar fik jeg Svar fra Magistraten i Tanghsien, at Sagen var opgjort, og at det „evig" skulde være Fred mellem de to Missioner.

Det var Glæde til Julen kan du tro. Siden fik vi Brev fra vore Venner i Tengcheo og Hsinye og alle lovede de Gud for Opgjøret.

Dr. Hotvedt var her da Brevet kom. Han læste det og blev glad. Saa sendte jeg Nyheden videre til Fancheng for at glæde dem. Og ingen blev mere glad end jeg; thi nu, naar jeg reiser op næste Gang, saa vil jeg møde alle deroppe som Venner.

Disse Ting er det, som tar paa vore Nerver. De gir os mange søvnløse Nætter. Det er altid vanskeligt at træffe det rette, thi Kineserne er falske og upaalidelige. Især er

Digitized by Google

det meget vanskelig der, hvor man ingen kristne har, som man kan stole paa.

Ja Gud være Ære for at Sagen er opgjort. Han bevare os i Naade for disse Slags Trængsler og fra alt ondt som hindrer Rigets Fremgang.

Vær ved godt Mod! Herren er med sine.

C. W. Landahl.

* * *

Kinas Kamp mod Opium.

Over femti Aar er gaaet siden England tvang Kina til at aabne Landet for Indførsel af Opium. Denne var tidligere forbudt; men England saa i Kina et glimrende Marked for Opium fra Indien og sendte en Flaade til Kina, for at give sine Krav Eftertryk. Da Kinas Regjering havde seet Virkningen af de engelske Kanoner, faldt den tilsøie.

De forfærdelige Følger af dette Overgreb kan ikke beskrives. En stor Del af Folket blev Slaver af det farlige Berusningsmiddel. Alle ved, hvilken Ulykke Brændevinet har anrettet blandt hvide Folk. Opium er endnu værre end Brændevin.

Kinas Regjering har i det senere begyndt at rette paa mange Ting, og nu har den ogsaa angrebet den farligste af alle Landets Fiender, Opium, ved en Forbudslov, som nylig blev udstedt og straks traadte i Kraft.

Denne Lov bestemmer blandt andet: Dyrkning og Indførsel og Brug af Opium skal efter Udløbet af ti Aar være forbudt.

Enhver, som bruger Opium, maa indføres i offentlige Protokoller; ligeledes hans Forbrug. Ingen faar Tilladelse til at begynde at bruge Opium efter Lovens Ikrafttræden. Gamle Forbrugere, som er over 60 Aar, maa indskrænke Brugen med 20 Procent pr. Aar. Afvigelser fra denne Regel er strafbar; offentlige Funktionærer vil blive affatte. Studerende berøvet sine Eksamensgrader og deres Løbebane saaledes stængt. De, som endnu efter ti Aar ikke har vænnet sig af med sin Last, vil faa sine Navne opslaget paa de offentlige Pladse til Skræk og Advarsel.

Alle Opiumsbutiker vil blive lukket efterhaand, alle Opiumshuler stængte i Løbet af et halvt Aar; Rygning paa Beværtningssteder forbydes absolut. Handel med Røgesager, Piber, Lamper og saa videre skal stanse inden et Aar. Ingen faar kjøbt Opium uden Bevis for, at han er protokolført som Røger. Alle Embedsmænd og andre offentlige Tjenestemænd under 60 Aar maa slutte med Brug af Opium. Prinser, høie Adelsmænd, Vicekonger og Tartargeneraler maa selv melde til Hoffet, hvilken Tid de antager at trænge til at vænne sig fra Lasten. I denne Tid blir de at fritage for sine Embedsforretninger. Alle andre offentlige Tjenestemænd under 60 Aar maa slutte inden et halvt Aar eller gaa af. De faar da beholde sin Rang; men hvis de gjør Forsøg paa at drive Lasten i Smug, har de baade Embede og Rang forbrudt. Lærere, studerende, Militære og Sjømænd gives en Frist af tre Maaneder.

Kinas Udenrigsminister skal hos alle vedkommende Regjeringer gjøre Foreſtillinger angaaende Indførselens gradvise Ophør. Opnaaes ikke dette godvillig, vil den blive forbudt og strenge Forholdsregler taget overfor Smugfalg. (Folkeb.)

Til en Bror i Nöd.

Gud! Send en Engel ned at styrke
Den Bror, som ene i Getsemane
Nu vrider sig i navnløs Smerte,
Den Kalk, du rakte, var saa fuld af Ve!
Dit store Hjerte kunde ikke taale,
At se din Søn i Angstens Blod og Sved—
Det Hjerte er idag endnu det samme:
O hjelp den Bror, som til os raabte: „Bed!"

O sig: „Hun er ei død men lever!"
Hun lever frigjort, salig nu hos dig,
Og du vil ham og moderløse lede
Ved mild og mægtig Haand paa Livets Vei,
Indtil at Himlens Døre springer aabne—
Og Sangen bruser som en mægtig Flod.
O Gjensyn, Gjensyn! Jesus evig Ære!
Som skjenked Liv ved eget Hjerteblod.

—N. N. R.

Digitized by Google

Professorlönskassen.

Der er nu snart bare 3 Maaneder igjen af dette Skoleaar, og endnu er det ikke indkommet mere end ca. $2000 til Professorløn. Ifølge sidste Aarsmødes Rapport bestaar vort Samfund af ca. 290 Menigheder, og endnu har ikke mere end 45 af disse helt eller delvis bidraget til Professorløn. De øvrige 245 har endnu intet gjort. Af de $2000, som er indkommet, har 26 Kvinde- og Pigeforeninger bidraget en ikke ringe Del ved Siden af større eller mindre Bidrag fra enkelte Personer.

Ifølge sidste Aars Regnskab er Professlønnen for Red Wing Seminariums Vedkommende ca. $8000, og Jewell Lutheran College ca. $4000. Dette blir ca. $12000 i Lærerløn for dette Aar for begge Skolerne. Afølge dette maa vi for Red Wing Seminariums Vedkommende endnu have ca. $6000 til inden Skoleaarets Slutning, om vi ikke skal komme i Gjæld i Professorlønkassen. Det, som kommer ind ved Tuition osv. trænges til løbende Udgifter, saasom Kul, Engineer og Janitor Løn osv. Hvormeget der trænges for Jewell Lutheran College Vedkommende vil bero paa hvor stort Elevantallet blir gjennem Vaarterminen. Hidindtil og gjennem Vinterterminen har den og vil den bære sig selv. Dette maa vist siges at være godt gjort for denne Skoles Vedkommende. Sandsynligst er det vel, at vi kommer i nogen Underbalance gjennem Vaarterminen. For at være sikre ikke at komme i Gjæld i Professorlønkassen, maa vi endnu have ca. 7 a 8000. Dette synes en ikke liden Sum, men dersom de Menigheder og Kvindeforeninger og Enkeltpersoner, som endnu ikke har ydet noget til Professorløn, vil gjøre forholdsvis som de saa, der har indsendt sine Bidrag, vil denne Sum nok kunne samles. Og vi maa indstændig faa bede enhver Menighed og Kvindeforening og enkelte Personer, som endnu ikke har gjort noget for denne Sag, at strække sig saa langt som muligt og saa snart som muligt.

Det er Samfundets Beslutning, at Lærerne skal faa sig udbetalt sin Løn for hver Maaned hvilket enhver vil indse er ret. Men for at efterkomme denne Beslutning, maa Kassereren laane det resterende for hver Maaned, og det maa der betales Renter paa. Som det har været de sidste Aar, har vi kommet adskilligt i Underbalance i Professorlønkassen, og det forøger vort Samfunds Gjæld med saameget for hvert Aar. Dette vil enhver forstaa gaar den galne Vei. Vi maa forsøge at holde de løbende Udgifter oppe, og det kan vi endog med Lethed, hvis der blir almindelig Deltagelse.

Nu foregaar der en speciel Indsamling til Gjældens Afbetaling, og det er prisværdigt at mærke, hvor offervilligt vort Folk er ogsaa denne Gang. Nu kan der muligens være nogen, som tror, at naar man giver til Gjældens Afbetaling, saa giver man med det samme til Professorløn. Men det er ikke saa. Det som gives til Gjældens Afbetaling, gaar kun til at afbetale Gjæld. Ikke en Cent af denne specielle Indsamling benyttes til løbende Udgifter. Derfor maa der ogsaa iaar foretages en særskilt Indsamling til Professorløn i hver Menighed, selv om man har ydet til Gjældens Afbetaling. Dette er den eneste Maade, hvorpaa vi kan undgaa at stifte ny Gjæld.

I, som endnu ikke har foretaget nogen almindelig Indsamling til Professorløn, forsøm ikke at gjøre det nu. Faa en eller flere af Menighedens mest interesserede Mænd til at gaa omkring med en Liste i Menigheden, og gaa intet konfirmeret Medlem forbi, men faa en Gave stor eller liden, og I skal se, at der er større Interesse for denne Sag, end I muligens har tænkt. Hvis dette blir almindeligt inden vort Samfund, vil vi ved Regnskabsaarets Afslutning faa glæde os over en Balance i Professorlønskassen. Men da det nu lider saa langt ud paa Vinteren, maa I ikke opsætte det, men tage fat straks, og Kvitteringerne i „Budb." vil vise, at det gaar fremover.

Hermed være denne Sag atter anbefalet til vort Folks Velvilje og kraftige Støtte.

J. L. Lassesen.

Digitized by Google

WHAT WILL YOU DO WITH JESUS?

What shall I do with Jesus, which is called Christ? Matt. 27, 22.

As I am a reader of the "Budb." and enjoy its contents very much. I have often thought I would write an article for its columns, so on this New Years Day my time could be no better employed than in sending forth this little message, "What will you do with Jesus?" or, these words from St. Matthew What shall I do then with Jesus, which is called Christ!

It is especially to those who are seeking to find this Jesus, or, to some who possibly have never given these words one thought that this message of love comes to.

It speaks personally to each one of us. When this question comes to us, shall we answer as the multitude answered Pilate when this question was directed to them? For they all said, "Let Him be crucified", and so He was. For unless we give our hearts to Him, we do as the multitude did, cry "crucify Him, crucify Him."

Think of it! Crucify Jesus who died to save us all.

What will you do with Jesus? Will you accept Him as your Savior, have your sins forgiven and enjoy peace and joy in Him? You can if you will.

I am only a young christian, not very young in years for I am thirty years of age, but young in the service of the Lord, so it is a great joy and a blessed privilige to invite others to seek and find this Savior who has done so much for me.

For if we seek earnestly we shall not seek in vain, and all who have experienced a change of heart and life know this to be true.

When shall we accept Jesus?

A few years hence, or possibly many years hence? No! Jesus says, "To-day is the day of salvation, now is the accepted time." For it is not only blessed to serve the Lord while here on earth but the greatest joy awaits the faithful when earthly cares are over and they shall enjoy eternity with Him.

Choose Jesus and eternal happiness in this life and in the life to come. Choose to-day, at the beginning of this new year. Make the year 1907 the most blessed year of your whole life.

What will you do with Jesus?
The call comes low and sweet
As tenderly He bids you
Your burdens lay at His feet.
O soul so sad and weary
That sweet voice speaks to you
Then what will you do with Jesus,
What will your answer be?

RACHEL HANSING,
Wisner, Nebr.

Fra Arbeidsmarken.

Student Carl Eidnes har antaget det modtagne Kald fra Hovland norsk Ev. Luth. Menighed, Grand Marais, Minn., og Tofte norsk Ev. Luth. Menighed, Tofte, Minn.

Fra Buxton, N. D. høres ogsaa at enkelte „forlorne" „kommer til sig selv", staar op og begiver sig paa Vei til Faderhuset. Priset være Herrens Navn for hver en!

Missionær Himle skriver den 12te Feb. „Jeg har netop været en Tur vestover i Pastorerne Oppedahls, Utheims og Bøes Kald. Det var hyggeligt i Hjem og Kirke, men koldt paa Prairien. Jeg blev temmelig forkjølet".

Rockefeller giver nogle Skilling iblandt. Nu sidst har han givet $32,000,000 til the General Education Board i New York. Sæt at Hauges Synode havde faat en tusindedel af dette. Hvad da? Da kunde vi betalt vor Skolegjeld.

Du, som kaldte din Indsendelse til „Budbæreren" „en Midnatstanke", du har været sent oppe, eller kanske du ikke har faat sove. Kanske der var Sygdom i din Familie. Men arbeide kunde du, om det var midt paa Natten. Nu skal tusinder faa den Tanke, som du havde „i den tause Midnats Time". Og om det skulde hænde dig igjen at være oppe saa sent, saa lad Tanken blive Ord.

Pastor O. K. Sagen, Formand i østlige Distrikt af den norske Synode døde i La Crosse, Wis., den 9de Feb. omtrent 56 Aar gammel. Den afdøde havde, som saa mange andre lidt af Appendicitis, men havde vist gaat forlænge før nogen Operation foretoges, og saa stod han ikke til at redde. Sagen omtales som en meget virksom Mand og vil blive dybt savnet af sine og i sin Kreds.

Trefoldigheds Menigheds Kvindeforening, Roseville, Traill Co., N. Dak., fordelte ved sidst afholdte Aarsmøde Udbyttet af Foreningens Arbeide for 1906 som følger: Professorløn Red Wing Seminari 30, Indremissionen 25, Kinamissionen 25, Børnehjemmet, Beresford 25, Grand Forks Kreds 19.19, Gave til Menighedens Præst 15, til en trængende Familie 5. Tilsammen $144.19. „Men naar vi gjøre det gode, da lader os ikke blive trætte! Thi vi skulle høste i sin Tid, saafremt vi ikke trættes". M.

Vi har stor Lyst til at bede vore Læsere læse og studere Pastor Lassesons Artikel om Professorlønskassen. Nei om for en Gangs Skyld, i en Sag alle, alle Menigheder i hele Samfundet vilde hjælpe til lidt. Det er da liden Mening i at kun 45 Menigheder udaf 290 har forsøgt at gjøre lidt for at samle Professorløn, nu naar det lider

Digitized by Google

til Slutningen af Skoleaaret. Ligesom det er liden Mening i at en Del rige Folk giver kun 50c og op til en Dollar. De, som har god Udkomme, som mange har, burde sandelig give mere til Professorløn, og saa give det i ret Tid.

Som bekjendt har Jernbaneulykker i det senere tiltaget i en forunroligende Grad. Nu hører vi at et stort Jernbaneselskab i Østen har besluttet at vaage nøie over, at ingen anden end strængt ædruelige Betjente faar staa i Selskabets Tjeneste. Men undskyld—vi kom til at tænke paa en anden Sort Korporationer, Kirkesamfundene nemlig, de er da vel ligesaa nøie paa det dem, at de vaager nøie over at de ikke har andre end „strængt ædruelige" „Betjente" og Medlemmer. Det skulde vel ikke ogsaa her være anvendeligt, at „denne Verdens Børn er klogere end Lysets Børn". Ja det var nu bare en Tanke, som vi satte Vinger paa og sagde: fly.

En i Chicago skriver blandt andet: Jeg har ikke hørt Torrey, men jeg har hørt „Gypsy Smith" prædike. Det lader sig ikke beskrive hvilken Mand han er. Jeg sad oppe i Galleriet, saa han saa ud som en liden Gut for mig, men Ordene hørte jeg næsten alle, og der var en forunderlig Kraft i hans Tale, saa det er ikke underligt at der falder tusinder til Korsets Fod. En Præst stod frem og sagde at alle som ønskede at se Guds Kraft aabenbaret iblandt os, skulde give det tilkjende ved at vifte med sit Lommetørklæde. Men et saadant Syn har jeg aldrig set. Det var som jeg saa udover en Snebræ nedenunder mig og til alle Sider, og der føltes noget som ikke kan forklares og jeg tænkte paa disse Ord: Den store hvide Flok vi se, som tusind Bjerge fuld af Sne.....

Maaske det er Partiaanden som lammer saa vort Kirkearbeide. Vi trænger i Sandhed et Pintseveir og jeg tror det er forhaanden enten Folk vil have det eller ei. Lad os bede om det. Det betaler sig at bede om store Ting nu.

„Evan Roberts er nylig bleven spurgt om den nuværende Stilling i Wales, han siger: „Efter Stormen, stille –ikke Stagnation, men rolig Overbevisning—ikke saa meget Ekstase men megen Fred. Som man kunde vente, har nogle allerede blevet trætte, og andre har gaaet tilbage, men ikke i nogen større Mængde. Livet i Kirkerne er blevet fikfert og varigt velsignet.

Varmen brænder endnu, og Kirkerne har vokset i Magt og Indflydelse. Pintsescener bliver gjentaget, og i nogle Tilfælder forstærket—særskilt i Longhor, Pontypymmer og Trencynon. Paa nogle Steder har der været store Vanskeligheder i Forbindelse med en „Helbredelse ved Bøn Crusade", som opmuntrende Fanatisme, fangede de svage og splittede Kirkerne. Men tiltrods for alt har Vækkelsen udviklet et dybt, kraftigt og varigt Liv. Tusinder af omvendte er bestaaende og vokser. I nogle Kirker holdes endnu det daglige Bønnemøde, som begyndtes for 13 Maaneder siden. Vækkelsesaanden, istedenfor at være stille, har et kraftigere Tag end nogensinde. I Aberdaron holdt Evangelisten Møde i den anglicanske Kirke. Over to tusinde fyldte Bygningen, Repræsentanter af alle Bekjendelser og Klasser. Mr. Roberts holdt en Tale om „aandelig Frihed", og Mødet holdt paa i tre Timer efter almindelig Vækkelses Maade".

Bekjendtgjörelser.

Board of Trustees tillader sig herved at bekjendtgjøre, at Past. J. L. Lassefon, Kassou, Minn., er valgt til at fylde Vacancen som Kasserer for Synodekassen efter Prof. Bergslands Død.

Alle Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Lutheran College) bedes derfor sendt til Rev. J. L. Lassefon, Kassou, Minn.

Paa Board of Trustees Vegne
G. O. Bik, Sekr.

Paa Indbydelse fra Nefs Menighed, Pastor Th. Lunds Kald, Madison, Minn., holder Madison Kreds et Kredsmøde dersteds fra Tirsdagen den 12te til og med Tordagen den 14de Mars. Samtaleemnet bliver Ap. Gjer. 26, 26—29. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade!

Broderligst
T. J. Oppedahl.

Chicago Kreds afholder Møde i Hauges Menighed, Lodi, Wis. Pastor O. H. Elstads Kald, den 26—28 Febr. Samtaleemne: Js. 1, 18. Kom via Chicago N. W. til Lodi, hvor Skyds møder Dagen før Mødet. Kom kristne og ikke kristne, ung og gammel, læg og lærd til Mødet. Lad Guds Børn bede om „Strømme af Naade".

H. A. Hanson, Form.
J. J. Lee, Sekr.

Om Gud vil afholder Syd Dakota Kreds af Hauges Synode sit aarlige Missionsmøde i Immanuels Menighed Beresford, S. D. A. M. Mannes's Kald 5te til 7de Marts 1907.

Samtaleemne blir Ef. 35, 3—10.

De tilreisende bedes komme Dagen før Mødet. Kom med Bøn om at bli velsignet og være til Velsignelse.

G. O. Bik.
A. M. Mannes.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening et Samtalemøde i Grue Menighed Past. T. J. Grønningens Kald, Buxton N. Dak., fra 6—10 Marts. Samtaleemne Joh. 4, 46—54. Skyds vil møde i Buxton Aften og Morgen før Mødet, og i Climax Morgenen den 6te. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

J. J. Eastvold.
B. B. Nornes.

Digitized by Google

Om Gud vil, afholder Otter Taill Indremissionsforening et Møde i Lake Park, Pastor Kristofer Dalagers Menighed, fra 6—8 Mars. Samtaleemnet Joh. Aab. 3, 20. Alle er hjertelig velkomne.

Paa Foreningens Vegne
G. O. Nordmarken.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholder om Gud vil et kristeligt Samtalemøde i Pastor L. J. Odlands Menigheds Kirke, Blue Earth City, Minn., 26—28 Febr. førstkommende. Mødet begynder den 26de Kl. ½11 Formiddag med Prediken af Formand C. J. Eastvold. Samtaleemnet er den 1ste Davids Salme. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

Paa Kredsens Vegne
J. N. Sandven, Form.
Simon Hanson. Sekr.

Zions Menighed, Ruthven, Ia. Pastor L. O. Bigdahls Kald, indbyder nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening til at afholde Møde i nævnte Menighed den 26—28 Februar 1907. Mødet begynder den 26 Kl. 10 Formiddag. Samtaleemne „Daaben". Menigheden ønsker mange besøgende. Kom Venner med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

St. Johannes Menighed ved Cylinder, Iowa, Pastor A. H. Gjevres Kald, indbyder herved nordlige Iowa Indremissionsforening til at afholde Møde her den 12—15 Marts. Samtaleemne Ap. Gj. 16, fra 16 V. til Enden.

De to første Dage 12—13 bliver i Skolehuset ved J. P. Burke, 4 Mil vest fra Fenton. Den 14—15 fortsættes Mødet i Kirken, 6 Mil syd og 5 Mil nordøst fra Cylinder. Skyds vil møde i Cylinder Dagen før Mødet.

Menigheden og deres Præst ønsker et godt Møde af bedende Mænd og Kvinder, Præster og Lægbrødre, sammenknyttede ubi et Sind i Kristus Jesus.

B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Om Gud vil, holder Turtle Mountain Kreds sit aarlige Missionsmøde i Nordprairie Menighed, Past. A. H. Trygstads Kald, 26—28 Feb. førstkommende. Samtaleemnet Esaias 45, 22 25. De besøgende vil bli mødt med Skyds Dagen før Mødet i Granville, N. D. Gud velsigne Mødet!

O. P. Svingen,
O. L. Ness.

Om Gud vil, holder Turtle Mountain Kreds Møde i Velva, N. D., Pastor A. H. Trygstads Kald, 1—3 Mars førstkommende. Den sidste Dag af Mødet vil det bli Grundstenslægning. Gud velsigne Mødet.

O. P. Svingen,
O. L. Ness.

Bethlehems Menighed, Hooker, S. D., indbyder herved til Samtalemøde Feb. 28de til Mars 2den. Skyds vil møde Tilreisende i Hooker og Viborg Dagen for Mødet. Samtaleemnet er Matt. 11, 28—30. Maa Gud give os et velsignet Møde!

Paa Menighedens Vegne,
Gustav M. Bruce.

Paa Indbydelse af Solørs Menighed Pastor K. C. Holters Kald vil Østre Minnesota Indremissionsforening afholde et Samtalemøde fra 22—24 Februar. Dette Møde bliver ogsaa Foreningens Aarsmøde, hvorfor saa mange som muligt af Foreningens Medlemmer bør fremmøde, og andre er venligst indbudt. Til Samtaleemne foreslaaes Joh. 8, 30—36. Skyds vil møde ved Elko paa Milwaukee R. R. den 21de.

O. H. Dace.
L. J. Paulson.

Et religiøst Samtalemøde om Gud vil afholdes i St. Johans Menighed, Rolette Co., N. D. fra 26—28 Februar 1907. Samtaleemnet er. Esaias 55, 6—13. De som kommer med G. N. R. R. gaar til Dunsith N. D, De som kommer med „Soo R. R." gaar til Rolette N. D. Paabegge Steder vil være Skyds Dagen før Mødet. Kom mange med Bøn om Herrens rige Velsignelse.

K. T. Strand.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor J. M. Westphals Kald, Peterson og Arendals Menigheder, Fillmore Co., Minn., den 22de til og med den 25de Februar.

Pastor O. S. Melands Kald, Red Wing og anekterede Menigheder den 28de Febr. til og med 3die Marts.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Rettelse.

I „Budb.s" No. 6, Side 143, 2den Spalte staar i Pastor Melands Anmeldelse af Kildahls Bog, at baade Hoist og hans Hustru var enige og kraftige Mennester, hvilket skulde være unge og kraftige osv og paa Side 144, 1ste Spalte, 15de Linje fra oven staar Bedrag, hvilket skulde være Bidrag.

Digitized by Google

Kvitteringer

Til Synodekassen: Bed Pastor O Andresen fra Immanuels Mgd., St. Paul, Minn.: Kontant: Ella Christensen 1. Lina Christensen 1. C J Holm 5. Wm. Knudsen 10. H Oace 5. Sofie Oace 1. P A Torgersen 10. P E Johnson 5. M Johnson 5. J Johannesen 1. tils. 44.00
Notes: Ole Christenson 10. J B Jenson 25. Mrs. John Fois 5. Ole Løvick 5. Cornelius Knudson 10. A O Larson 5. Budd. Hanson 5. tils. 65.00 ..... 109.00

Bed do fra Østre Immanuel, St. Paul, Minn., Kontant: J C Dahlquist 5. H B Larson 5. Carl Lysne 10. H Nelson 2. Mrs. O Elgen 3. Albert Anderson 2. M Hough 5. Anton Fabrie 5. Mr. Wold 5. tils. 42.00.
Notes: O J Wold 50. H B Larson 5. C H Haug 5. Carl Arnes 10. Albert Anderson 3. tils. 73.00 ..... 115.00

224.00

J. L. Lasseson. pr. O. Andresen.

Til Professorløn: Bed J H Elstad, Franklin, Minn. samlet ved Jens N Nes: Martin Nordby 2. Sjur O Mundahl. Hans Frikson. Ole Hatlestad hver 1.50. N P Nelson. Lars S Nes. Frick Iverson. Lars Odegaard. Jens S Nes hver 1. Anders Hatlestad. Nils. Iverson. Ole Frickson. Ingvald Iverson. Hans Holt hver 50c. Solfest J Boyum. Lewis Boyum. Solfest L Nes hver 25c 14.75

Bed Pastor A A Dahl fra Curran Valley Mgd.s Kvf., Dahls Kald 15.00

Bed Past. J J Ekse fra Singsaas Mgd., samlet ved Hans J Hanson: Pastor J J Ekse 5. Nels Trosien 4. Ole Fieseth 3. Jens Hanson. H B Digre hver 2.50. Elef Sandre. Ole E Bogen. Nels Forseth. John A Dien. P H Kirkevold. John J Ruttum hver 2. C N Trosien. O O Trosien. Mrs. Guri Trosien. Nels Winsnes. Nels E Bogen. Ove T Rock hver 1.50. Mrs. P Knudson 1.25. Hans J Hanson. P N Trosien. Elef N Trosien. Peder O Fieseth. A J Hanson hver 1. P N Winsnes. John J Wohl. Odin Rock hver 50c. tils. 45.75. Samlet ved Haldo Kvernmo: Hans Engesmoe 2.50. Peder Digre. Erik Moe. Nels Engelstad. L J Friestad hver 1.50. Haldo Kvernmoe. John Shjuros. N J Engelstad. J L Nesheim. Lars Kvernmoe. P P Hagen. Mrs. Ingeri Løkkesmoe. Ole Hindborgen hver 1. Peder Digre jr.. Edvin Moe. Elmer Engelstad hver 50c. Lars J Nesheim. E B Løkkesmoe hver 25c. tils. 18.50. Samlet ved John P Nes: John Knudson 2.50. Peder Kvernmoe 2. John P Nes. L J Fieseth. S Erickson. John Udseth. A O Morseth. Ole O Nesseth hver 1. A Knudson. Ole P Kvernmoe hver 75c. Hans A Kolstad. Arne Larson. Peder J Nes. E J Goodsien. Jens D Hanson. Ole J Nes. Sven Hanson hver 50c tils. 15.50. Samlet ved John E Rue: John E Rue. John Goodsien. John O Rognes. Hans Anderson. Even Anderson. Sivert Johnson. Ole Mennes. Bernt Bjørnlie. Ole J Rogness. John O Haugen hver 1. Elef Revve. John Blomberg. John Hagelund hver 75c. Esten Johnson. S J Overlie. T Gurslie hver 50c. tils. 13.75. Samlet ved Lars E Sverdahl: O S Solem. John Rottum. N J Rogness hver 1.50. Lars E Sverdahl. Ole Vestgaard. Even Rottum. P J Rogness hver 1. O O Solem. H H Løkken. J A Rogness. O S Balken. H P Moen. Mrs. T Rottum hver 50c. C P Rogness 25c. tils. 11.75. Samlet ved John L Moen: P J Bogen 1.50. Lars J Moen. O B Løvre. P E Sverdahl hver 1. P J Kjelden. S J Moen hver 75c. P L Forseth. Hans L Forseth. J M Wold. A P Rønning hver 50c. tils. 8.00. Singsaas Kvf. 10. Oak Lake Kvf. 5. ..... 128 25

Bed Rev. Bøe fra T O Mebust 5. Chr. Rise. G Paulsen hver 3. N Digen. C L Lien. D Froshaug. A Wold. A S Randahl hver 2. O J Scheie. T Kristenson hver 1.50. Betsey C Lien. John Wold. Sam. Seim. Nels Seim. J H Engelstad. H B Lund. O O Lien. Ole Thompson. O S Johnson. P P Eidem hver 1. Inga Olson 50c tils. 34.50

Bed P H Pederson. Franklin. Minn. fra Kristian Digen. Andreas Hanson. Mathias Kelly hver 2. Henry Pederson. Hans Mundahl. Andreas Digen. Hans Pederson hver 1. ..... 10.00

P M Runice. Ferryville. Wis. 2.00

Mrs. O A Runice. do. 1.00

Indremissionen; Bed John K Sanstaar fra Clear Lake & Ellsworth Mgd.s Kvf., Hamilton Co., Ja. 47.15

Bed Oscar Olson fra Evanger Mgd.s Kvf., Buffalo Co., Wis. 23.62

Bed Rev. Utheim fra Lac qui Parle Mgd.s Kvf. 25. J O Wallem 5. ..... 30.00

Bed Rev. Borgen fra Gudmund Knudsvig. Burton. N. D. 5.00

Bed Mrs. M Ulring. Solørs Mgd.s Kvf., K C Holters Kald 35.00

P Digdahl. Franklin. Minn. 2.00

Bed Mrs. John Larson fra Immanuels Mgd.s Kvf., C C Holters Kald 40.00

Fra Rev. J H Johansen. personlig. 5.00

C J Grimsrud. Grafton. N. Dak. 2.00

Bed Rev. T J Oppedahl fra Riverside Mgd.s Kvf., Dawson. Minn. 30.00

Bed Mrs. G Skrove fra South Creek Kvf., Stearns C. D. 5.00

Bed Rev. B Reitan fra Two Harbors. Rev. Johnsons Kirke 5.90. Col. i Tofte 1.85. Col. vaa Mayle Hill 1.33. Mrs. Hans Engelson. Tofte. Minn. 50c. tils. 9.58

Bed Mrs. Carl N Lien fra St. Peters Mgd.s Kvf., Rev. Melands Kald 40.00

Bed Mrs. H L Sogge fra Hauges Mgd.s nordre Kvf., M O Wees Kald 40.00

Bed Albert Larson fra Mrs. A Larson 3. Mils Clara Baag. Theodor Baag hver 1. Lynd. Minn 5.00

J. L. Lassesen.

Professorløn: Rev. Thomas Hanson 5.00

Rev. Theodor Hanson 2.00

A A Quello. Alexandria. Minn. 2.00

Hans Pederson. Black River Falls. Wis. 1.00

Bed Rev. Langehaugh fra Trondenes Mgd.. Sharon. N. Dak.. Rev. Langehaugh 5. M Amundson. B E Dronen hver 2. A H Klester. Elling Nilsen. Nels E Nilsen. Ole Dronen. A H Dronen. Albert Davidson hver 1. ..... 15.00

Fra Hauges Mgd.. Big Canoe. Iowa. Indsamlet ved M Budahl: H O Norvold 1. Ole A P Haugen. L L Iverson. H L Hansen. Søren Anderson. Ole Davidson hver 2. M Budahl. J C Langaar. N J Korsen. Claus A Siversgaard. Peter E Johnson. Edvin Peterson. Andrew Danielson. H Martinson. Bertha H Johnson hver 1. Ole Gjerdevik 75c. E E Peterson. C S Haugen. Julie Carsen. O C Johnson hver 50c. H Raby. George Johnson. A S Hanson hver 25c 26.50

Bed Rev. O Andresen fra Ole H Oace. St. Paul. Minn. 2.00

L J Strømsvold. Bellingham. Minn. 2.00

J. L. Lassesen pr. M. G. Hanson.

Modtaget til Skolen: Fra Mrs. Mary Quam. Lodi. Wis., 2 Pudetræk. 1 Towel. Med Tak

M. G. Hanson.

Kinamissionen: Bed Rev. Lund. Madison. Minn. fra østre Kvf. af Nes Mgd.. Madison 30.00

Bed Rev. T J Knution. Grafton. N. Dak. fra Mrs. Markus Johnson. Grafton 5.00

L E Loveseth. Cortica. S. Dak. 8.00

M. H.. Beaudette. Minn. 3.00

Mrs. Roswold. Sandwich. Ill. 5.00

Bed Rev. G O Paulsrud fra Nathanael Kvf., Wallingford. Ja. 30. Mrs. Randi Myhre. do. 1. ..... 31.00

Bed Jos. L Johnson. Story City. Ja.. fra Mrs. Magrete Frette 4.00

Ole J Rendahl. Mayville. N. Dak. 10.00

Bed Rev. Heidal fra Ben Anderson. Radcliffe. Ja. 2.00

Rev. & Mrs. L J Odland 5.00

Mr. og Mrs. Hans Hjelmervig. Frost. Minn. Søndagsæg 7.00

Bed Mrs. Carl Lien. Red Wing. Minn.. fra St. Peters Mgd.s Kvf.. Red Wing. Minn 40.00

T L Torgerson. Beresford. S. D. 1.50

Bed Rev. Lund fra Nes Mgd.s Kvf., Madison. Minn. 55.00

Bed samme fra Eidsvolds Kvf. af Nes Mgd. 27.00

Digitized by Google

Samlet ved Mrs. B Bogen 11.00
Lillie Cervin, Rock Island, Ill. til Landahls 8.00

252.50

Rettelse: Fra Franklin Mgd.s Kvf. 27.00, skulde være ved J H Elstad til Kinamissionen fra Hauges Mgd.s Kvf., Franklin, Minn. 20. Mrs. Martha Elstad 2. Til Jødemissionen fra Hauges Mgd.s Kvf., Franklin, Minn. 5. tils. 27.00.

Evangelister og Lærere i Kina: J O Bladsen, Spicer, Minn., Opholl for Sproglærer Macheo Chang, Fancheng 30.00

Bed Rev. S O Heidahl fra H Hinderaker, Sørn Skeie, A Hinderaker, H Hendrickson, T O Bjerkestrand hver 5, Bethania Mgd., Hamilton Co., Ja. 55.00

Til Bibelkvinde: Bed Rev. S S Westby, Newman Grove, Neb. fra en Bibelklasse 13.50. H Jacobsen, 2 Waage, E Olson hver 5, Mrs. O Hanson 1 ..... 29.50

Til Hospital i Kina: Bed Mrs. H O Vognild, Volin, S Dak., fra Volin Sunday School Birthdaybox 5.00
Bed Mali Aas, Kendrick, Idaho, fra Bethania Mgd.s Kvf., Rev. J Andriasens Kald, Latah Co., Idaho 15.00
Mr. og Mrs. Ole C Gorseth, Irene, S. D. 10.00

30.00

Til Bibelskolen: Bed Mrs. A O Mortvedt fra Missionsduen 50.00

Til kinesiske Barn: En Ven, til Underhold for Pigen „Ebu-Tsi-ua" 15.75
Ubenævnt, til Smaapigerne i Kina 5.00

Santalmissionen: Bed Rev. T Lund, Madison, Minn. fra Nes Mgd.s Kvf., Madison 5.00
M. H., Beaudette, Minn 2.00

Til Jødemissionen: Bed Rev. T Lund, Madison, Minn. fra Eidsvolds Kvf., Nes Mgd 10.00
Bed samme fra Nes Mgd.s Kvf., Madison 5.00
Mrs. Olson, Kendrick, Idaho 1.00
Bed Rev. G O Paulsrud fra Nathanael Kvf., Wallingford, Ja. 5.00
Bed Mrs. A Grøndahl, Saline, N. D. fra Spring Coulty Kvf. 5. Mrs. A Grøndahl 1 ..... 6.00

27.00

Rettelse: I No. 4 B. 95 staar til Jødemissionen fra B C Ofland, Randall, Ja. 10, skulde være fra Randall Kvf. til Jødemissionen 10, til Santalmissionen 5, tils. 15.

Chr. O. Brohaugh, Kasserer.

Til Missionsduen: Mrs. J K Lerohl, Moscow, Idaho, Kont. 1.00
Mrs. T K Jacobs, Nodaway, Ja., Kont 1.00
Mrs. M J Westvhal, Peterson, Minn., Kont 1.00
Mrs. J Krogstad, Minnewaukon, N. D., Kont 1.00
Mrs. J Agrimson, Peterson, Minn., ved Mrs Westvhal 1.00
Riverside Kvf., Dawson, Minn., ved Mrs. Emelia Oppedahl 18.68
Immanuel Mgd.s Kvf., Chicago, ved Rev. J A Quello ... 16.35
Med hjertelig Tak! Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Til Kirke i Ruso, N. D.: Offer i Hauges Kirke, Newark, Rev. Mortvedts Kald 13.55, i Norway Mgd., samme Kald 9.85. Blattville Mgd., samme Kald 15. S Severson 5, S Knudson 5, Rev. N E Peterson 2, Rev. Mortvedt 2, Osmond Nes 2, A Sabby 1 ..... 55.40
(Fortsættes.)
A. H. Trygstad.

Til Bethesda Børnehjem: Fra nogle Venner i Howard, Ja., 2 Dusin Lommetørklæder; Bed Peder J Jacobson & Osmund O Eittreim, Radcliffe, Ja., Mr. & Mrs. Jacobson 5 Dresses, Mr. & Mrs. Eittreim 3 Par Underklæder, 3 par Strømper, 3 Caps, Bertha Eittreim 3 Dukker; Fra Sacred Heart, Minn., Ristvedt Bros. 4 Skjorter, Mrs. E Fredrickson 1 Skjort, 2 Caps, 1 Par Pudevar, 1 Par Strømper; Mrs. Clara Stalbert 2 Skjorter, Underklæder og Silkebaand; Mrs. Fredrick Johnson 2 Par Strømper, 1 par Vanter, 1 Cap, 1 Skjørt; Mrs. J Aarrestad 6 Lommetørklæder, 1 par Strømper; Mrs. R Moen 6 Yds. Flannel; Mrs. O Jordet 6 Yds. Silkebaand, 2 Waists, 2 Skjorter, 1 Blusse, seks og en halv Yds. Toweling; Mrs. H-A Peterson 2 par Oversko, 2 Caps, 2 Par Vanter, 2 par Underklæder; Mrs A H Erikson 28 Yds. Calico, ti og en halv Yds. Outingflannel; Mrs. A Rogden 6 Lommetørklæder, 3 Par Vanter, 2 Skjorter; Bertha Oppegaard 1 Kjole; Mrs. A J Wiglund 2 Kjoler, 1 Skjørt; Mrs. H Skalbek 2 par Towels, 1 Par Underklæder; Mrs. Anna Pettersen 1 Par Pudevar; Mrs. T Jordet 3 Stykker Underklæder, 4 Yds. Outingflannel. Mrs. Schjoll 2 Haandklæder, 1 par Pudevar; Mrs. H Svien 1 Par Pudevar 1 Skjorte; Mrs. Ole Skalbeck 1 Lommetørklæde, 1 Par Strømper, 1 par Underklæder; Mrs. J Davidson 2 Caps, 13 Yds. Outingflannel, 5 Yds. Shirting, 3 Yds. Toweling; Mrs. Anders Wiglund 1 Par Pudevar, 2 Skjorter, 1 Cap, 3 Waists, 1 Skjørt; Adelie & Irene Torie, Elmore, Minn. 1 Set Doll Clothes, 6 Christmas Cards; Fra en ubenævnt 1 par Hovedpuder, 2 Par Pudevar, 1 Par Underklæder; Mrs Sinclair, Beresford, S. D. 3 Skjorter, 4 Par Benklæder, 3 Par Sko; Mrs Ole R Olson, Molstad Alta, Can. 4 Par Strømper, 4 Lommetørklæder; Mrs B Helland, Webster City, Ja. 2 Par Strømper; Bed O H Elstad, Osseo, Wis. fra Mrs. L Ible 1 Par Strømper; Mr. Randum Beresford, S. Dak. 5 Dollars in Labor; Mrs Torgeson, Beresford, S. D. 5 Dollars in Trade; Fra Mr. & Mrs. E O Westre, Thor, Ja., en Box med Legetøi; Bed Mrs C R Lien fra St. Peters Mgd.s Kvf., Pastor Melands Kald Red Wing, Minn. en Kasse med Klæder; Bed Rev. T J Svan; de fra Hauges Kvf., Deerfield, Wis. 1 Quilt, 3 Waists, 1 Necktie Bed Mrs. O Endreson, Stanhope, Ja. fra Clear Lake & Ellsworth Mgd.s vestre Kvf. 1 Quilt, 15 par Strømper, 2 Skjorter, 2 Kjoler, 3 Forklæder, 1 Skjørt; Bed Ole Thompson, Dell Rapids, S. D., fra Mrs. Gunder Thompson 1 par Sko, 1 Haandklæde, 2 Hatte, 1 Stykke Undertøi; Fra Mrs R Berg 3 par Strømper og en Del Garn; Fra Mrs. Maria Svensrud, Estelline, S. Dak. 14 Yds. Outingflannel, 1 Quilt; Bed Miss Jane Heng, Radcliffe, Ja. fra Pigef. i Nazareth og Østre Tref. Mgd., en Kasse Legetøi til Smaapigerne; Bed Mrs. Hans Johnson, Dawson, Minn., fra Riverside Mgd.s Kvf., Mrs. C Hanson 1 Par Sko og Strømper, en Suit Underklæder, en Dukke; Mrs. A B Peterson 3 Par Underklæder, 3 par Strømper, en Del Legetøi, Mrs. O Bergeland 8 Yds. Outingflannel; Mrs. S Are 1 Par Underklæder, 1 par Vanter; Mrs. E Danielson 1 Quilt; Mrs. G O Helvik 2 par Handsker; Mrs. L Sigmundstad 2 Par Underklæder, 3 par Strømper, 3 Lommetørklæder; Mrs. H Strand 1 Kjole; Mrs. H Halvorson 1 par Underklæder; Mrs. H Nelson 2 Haandklæder, 1 Par Strømper, en Del Legetøi; Mrs. Danielson 1 Blanket; Mrs. Møller 1 Dukke; Mrs. Sundby 2 Par Vanter, 5 Lommetørklæder; Mrs. J Thorneby 1 Overfrakke; Mrs. O R Peterson 1 par Underklæder, 1 Par Vanter; Mrs T Erickson 2 Par Vanter, 2 Lommetørklæder; Mrs K Mahlum 1 Quilt, 1 Skjorte; Mrs. A Anderson 1 Cloak; Mrs. O Skaaterud 1 Kjole; Mrs. H E Hanson 2 Dukker, 3 Kjoler, 2 Par Sko; Mrs. P Berg 1 Sweater, 2 Par Handsker, en Del Legetøi; Mrs Maria Halvorson 2 Sweaters, en Del Legetøi; Mrs. Rev. T J Oppedahl 2 Sweaters; Mrs. M Gilbertson 1 Stykke Undertøi; Mrs. T Thorson 2 Par Underklæder; Miss M Sundby 1 Dukke; Mrs. A Nelson 1 Forklæde. Mrs. C Hill 4 Haandklæder, Mrs. H Johnson 1 Stykke Tøi, 2 Forklæder, 2 Huer, en Del Legetøi, et Ny Testamente; Cora J Kvenmoen 1 Par Vanter, Mrs. E Thou 2 Vester, en Del Legetøi, Mrs. J O Skaaterud 1 Suit Gutteklæder, 1 Kjole, 1 Forklæde, 1 Waist; Fra Riverside Mgd.s Søndagsskolebørn Ludvik og Hannah Strand Legetøi, Arthur og Manfred Hanson en Del Legetøi, Cora og Minnie en Dukke hver, Erling og Arnold Mahlum en Del Legetøi; Fra Mr. & Mrs. C A Jerdeman, Story City, Ja., en Del Legetøi og en Del Klæder og Tøi; Bed Miss Gina Kyllo fra Stordals Mgd.s Pigef.-Galesburg, N Dak. 1 Quilt,

G. G. Walen.

Digitized by Google

Nye Bøger.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl, der af Past. O. S. Meland anmeldtes i forrige No. af „Budbæreren", haves for Salg i vor Boghandel i Red Wing og sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vei! En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad
Marinette, Wis.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i 2 a 3 No. efter Assendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillethun.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Forglemmigei", 4 Vers; "To my child" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Passionsprediken over den første Del af Jesu Kristi Lidelseshistorie; 2. Et lidet Mindeblad om Prof. Bergsland; 3. Bærer hverandres Byrder og opfylder saaledes Kristi Lov; 4. Fra Chicago; 5. Sang; 6. Jøderne i Amerika; 7. Barnets Omgivelser; 8. Ziegeuner Smith og hans Arbeide; 9. Kinamissionen; 10. Til en Bror i Nød; 11. Professorlønskassen; 12. What will you do with Jesus? 13. Fra Arbeidsmarken; 14. Bekjendtgjørelser; 15. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

№ 9 | Lørdag den 2den Marts 1907. | 39te Aarg.

Passionspredilen
over den første Del af Jesu Kristi Lidelseshistorie.

(Af Jakob Otto Hoof.)

(Slutning)

II.

Tænker du at gribe Jesus, saa faar du bruge List. De øverste Præster og de Skriftkloge brugte List, men en forbandet List. De greb og bandt den Herre Jesus for at de skulle faa piske og slaa, korsfæste og døde ham; men vi vil gribe ham paadet at han kan leve i os, ja leve i os til evig Tid! Men skal du kunne beholde Jesus efter at du har grebet ham, saa maa du bruge List baade mod dit Hjerte og mod Djevelen. Tru ad Djevelen, naar han bliver for styg, staa ham imod med Tro og Bøn, saa flyr han fra dig. En kan ikke engang tro sit eget Hjertes Indfald, men tro Ordet, siger Gud. Gud er større end vort Hjerte 1 Joh. 3, 20. Om dit eget Hjerte fordømmer dig og siger: Du er intet Guds Barn, du har ikke dine Synders Forladelse, uagtet du hader og vædmes ved alt, hvad Synd heder, og naar ingen Ting findes paa Jorden, som du saameget længes og tragter efter, som at faa redde din Sjel, saa tro enda, og tag Fornuften fangen under Troens Lydighed. Du hindres ofte fra din gode Jesus af Djevelen, her faar du bruge List. Han siger du er ikke ret opvakt, du har ikke angret alle dine Synder, det har ikke gaaet ret til, du har troet fortidlig, du faar gaa tilbage igjen og begynde fra nyt af, svar da og sig: Nei, nei! jeg gaar, medens jeg er ude, jeg gaar ikke tilbage; thi da blir min Bedring ikke andet end Stykverk, Fald og Opstandelse og ikke nogen Naadestand. Siger han videre: Du har ikke sørget nok over dine Synder, som David, Manasse, Peter, Tolderen og Synderinden, saa svar ham: Gud har ikke i sit Ord foreskrevet noget vist Maal og Høide af Syndesorg. Det er din List, forbandede Drage! Du vil at jeg skal gaa og sørge over mine Synder alle mine Livs Dage og aldrig fly til min gode Jesus, som tager mod alle over sine Synder betyngede og bedrøvede Syndere og bebreider dem ikke for deres Synder. Nei Satan, om du var nokssaa listig, saa skal jeg enda ikke slippe min gode Jesus!

Sig du som Jesus sagde til ham: Vig bort Satan! Der er skrevet: Du skal tilbede Herren, din G ud, og tjene ham alene! Jeg vil ogsaa tjene Herren min Gud i alle mine Livs Dage, og endskjønt jeg er en stor Synder, saa er min gode Jesus ogsaa en stor Syndsforlader. Gaa bort Satan! du har ikke med mine Synder at gjøre, aldeles ikke! Du vil indbilde mig at mine Synder er for store, for grove og for gamle, at jeg ingen Naade kan faa, fordi jeg har syndet altfor grovt, gaaet forlænge, modstaaet den Helligaand, og

Digitized by Google

at min Vilje ikke er ren, at min Begjering efter Naade er for liden, at jeg vaager forbaarligt, altid doven, kold, lunken og staar saaledes ikke til at redde. Nei, gaa bort Satan! Du har ikke med mig at gjøre, aldeles ikke! Thi naar jeg med ydmyg Bøn og et sønderknust Hjerte falder ned for Jesus, saa forlader han mig for alle mine Synder og bebreider mig dem ikke. Jeg har ikke syndet mod dig, og heller ikke har du lidt for mine Synder, ikke heller skal du dømme mig paa den yderste Dag Jeg har alene med min Gud i Himmelen at gjøre. Guds Søn er min Midler, han er min Forbeder, med ham har jeg at gjøre, han som har opfyldt Loven med sin fortjenende Lidelse og Lydighed. Hver Dag, som min Jesus gik her paa Jorden, var en Forsonings Dag, som det lønner sig at erindre. Og Langfredag! Den var den sidste stor= Forsoningsdag. Naar jeg nu vil gjøre alt, hvad jeg kan gjøre, som Jesus har sagt, saa har du Helvedsdrage intet med mine Synder at gjøre, aldeles ikke! Formørk ikke Jesus for mig! Vig bort, Satan, fra mit Hjerte! Thi du er fra Begyndelsen af kjendt som en Bedrager og Løgner. Jeg tror uden alle Omsvøb, haad Jesus har sagt: Hvo, der kommer til mig, vil jeg ikke kaste ud.

Skal du, opvakte og gjenfødte Sjel, kunne gribe Jesus, saa faar du bruge List. Skal du overvinde en listig Djevel, en falsk Verden og et fordærvet Kjød, saa faar du bruge List, men hellig List. Satan prøver stundom det syndefulde Hjerte, saa at jeg synes Synderne er vokset over mit Hoved; han skjuler Jesus saaledes for mig, at jeg synes, han har forvandlet sig til en rigtig grusom en, men tager jeg min Fornuft til Fange under Troens Lydighed og siger: Det er dog ikke saa, naar har den Herre Jesus været vred paa en bodfærdig Synder paa Jord? Gik ikke det Guds Lam saa venlig og mildt omkring? Fornærmede han nogen? Har nogen arm og efter Naade og Salighed søgende Synder gaaet uhjulpen fra ham? Alt dette faar du Tilladelse til at bevise mig af Guds Ord, Satan! Gjør det, om du kan, inden jeg tvivler om mine Synders Forladelse. Jeg kan heller ikke tro dig, falske Hjerte, thi ogsaa du er et Synderede, men jeg helt simpelt holder mig til det, at min Frelser, som ingen Synd havde gjort, blev gjort til Synd for mig, „paadet jeg, en Syndetræl, vinde maa en bjerget Sjel". Jeg tror, at han annammede Manddom for mig fødtes for mig, at han lod sig døbe, omskjære for mig, at han, som en Lærer siger, i sin hellige Sjel altid var sørgmodig fra Krybben til Graven for mig. Han havde under hele sin Vandring paa Jorden en indre og en udvortes Lidelse—for hvem? for mig. Tænk du saa, og du vil gribe den Herre Jesus. Ønsker du at se den Tro, som overvinder Djevelen, Synden og Verden, saa betragt i Aanden Jesu Lidelse. Tænk, han blødte og døde for mig. Han traadte Guds Vredes Vinperse for mig. Han lod sig binde og slaa for mig, han lod sig hudstryge og tornekrone,—for hvem? for mig. Han bar et tungt Kors paa Jerusalems Gader og blev ophængt som en Misgjerningsmand — for hvem? for mig. Han drak Guds Vredes Vin til Bermen i Gethsemane for mig. Han kjendte alle Plager, og Forbandelsen gik ind i hans hellige Sjel, saa at Blodet strømmede ud paa Marken, for mig, for mig. Han døde og blev begraven for at hellige min Grav til et lifligt Hvilekammer.

Efter sin menneskelige Natur kjendte han Smerte, Plage, Nød og Kval i Liv og Død, aldeles som et andet Menneske. Han bar vore Sygdomme, men da han tillige var en sand Gud, saa tog han sit Liv igjen og reiste til Helvede som Seierherre, og der blev han, som Profeten siger, Døden en Pestilense og Helvede en Ødelæggelse Hos. 13, 14. Siden stod han op og for til Himmelen for at bestikke et Rige,—for hvem? for mig. Tænk saa du over Synden bedrøvede Ven! Da vil den levende Tro opgaa i dit Hjerte, da vil Troen næres og styrkes. Tænk saa, da vil Djevelen tabe, da mister Synden sin Kraft og dit vrangvillige Hjerte sit Klagemaal. Ja,

Digitized by Google

saa maa du **gjøre som vil** gribe Jesus. Om Hjertet og **Djevelen møder** dig med Ord som disse: **Gud hører ikke** Syndere! Saa svar: Jesus tager **mod de elendige** i Landene. Men siger han **din Elendighed** er saa stor, da svar: Han er **Israels Nødhjelper**! Satan siger ofte til en **over sine Synder** bedrøvet og klagende Sjel: **Om du enda ikke havde gjort den** eller den **Synd, den mørke Gjerning**, saa kunde vel du **som andre** faa Forladelse, men nu er der ingen **Hjelp for dig**; saa svar ham: Jesu Kristi **Guds Søns Blod** rense mig fra al min Synd 1 Joh. 1, 7.

Mit Medmenneske, du forstaar lidet af, hvorfor det ofte gaar, som det gjør, derfor faar du gaa saa mange Gange saaret af Striden. Du skulde raadslaa med dig selv, hvor du gaar, hvorledes du skulde gribe Jesus, du skulde raadslaa med dig selv, hvorledes du skulde binde din Jesus med Kjerlighed; list dig derfor paa ham med denne Bøn: „O Jesu naaderig, paa dine Bud jeg mig osv". **Troen** spørger altid, om den maa gribe Jesus, tør jeg tro tænker den opvakte Sjel, at Jesus vil hjelpe mig? Troen er i Begyndelsen frygtagtig, men dog længselsfuld. Kan jeg **gribe** Jesus med min svage Tro? Tør jeg **tro**, at han venter paa mig arme? Ja, ja! **Han** lader sig gjerne holde af den svage **Haand**. Han stod stille for Skaren, som vilde **gribe** ham og bringe ham til Døden. Han staar vist stille for dig, som vil gribe ham og **have** ham til dit Liv. Han stod stille for det barbariske Jødefolk og lod dem binde og fængsle sig, hvor meget mere lader han sig ikke binde af dine Kjerlighedsbaand. Grib **ham med Troen og bind ham med Kjerlighe**den. Skjønt hos mig findes Frygt, saa skal jeg dog gaa efter min Jesus og gribe ham med den lille Kraft jeg har. Jeg skal ikke altid klage over min Elendighed, ikke altid tale om, hvor usel jeg er. Kjender jeg de søgende Sjele ret saa tale de aldrig om andet, naar de komme tilsammen, end om sin Elendighed og dette tjener til ingen Opbyggelse eller Forbedring. Da burde de heller tale om Jesus, om hans brændende Kjerlighed til Syndere. I skulle tale om, hvorledes og paa hvilken Maade I skulle komme til at blive i Jesu forhvervede Retfærdighed, tale om, hvorledes I skulle faa kjende og erfare hans Pines Delagtighed paa eders Sjele, til at komme alt mere og mere ud af Elendigheden. Tal om hvorledes I skulle blive mere og mere nye Mennesker og opstaa af Syndens Grav ellers blir det aldrig nogen Forbedring. Opvakte Sjel! du, som har faaet kjende din Syndeelendighed, staa ikke og slip baade Hænder og Fødder uden at lave det saa, at du faar Ret paa Jesus, at du faar nogen at kaste din Syndebyrde paa. Gjør som Bruden i Høisangen, gaa ud om Natten og led efter den, som din Sjel elsker. Høis. 3, 2. Om det er aldrig saa mørkt saa gaa dog, men gaa ikke i Mørket uden at gjøre som den jødiske Skare, tag Lygter og Blus med dig. Tag Ordet, det lyse og klare Bibelord, som ikke har vildledet nogen, der har vandret i dets Lys; thi det er det himmellysende Blus, som lyser os gjennem denne mørke Port her paa Jorden og op til det evige Liv. Det skal lyse os gjennem Dødens mørke Dal. Derfor slip aldrig dette Blus! Vandre den Stund I have Lyset, at Mørke ikke skal betage eder. Har du Troen saa har du Lys. Den retskafne Tro har altid det med sig, at den lyser. Du som klager over, at du ikke forstaar Ordet, fald ned for Jesu Fødder og bed om Lys, thi Lyset er dig ikke medfødt. Vor formørkede Forstand kan jo ikke Sandhed kjende uden din den gode Aand vil sit Lys i os optænde. Hvor Guds Aand har optændt sit Lys, der er Kundskab, der er Troen stærk, eller som en har sagt uforskammet. Den er uforskammet, mener han, fordi den midt i sin Elendighed tilegner sig alt, hvad Jesus har gjort. Troen ser op over al Elendighed og paa Jesus-Vaaget jeg kjender mig saa uværdig og elendig, svag, fort og skyldig, saa gaar jeg dog til Jesus igjen, vil dog ikke blive borte, men mande mig op; saa gjør den stærke Tro, derfor kaldes den uforskammet.

Digitized by Google

Jeg kjender at jeg mod min Vilje gjør Fald paa Fald, begaar Feil paa Feil, snubler og falder ofte mere end syv Gange om Dagen, men dog til Jesus igjen, dog til Korset med altsammen. Ak Herre min Gud! Hvo kan mærke hvor ofte han feiler? Men I forstaa mig vel nu at jeg ikke taler om forsætlige Synder, saadanne som bedrives af den store og uomvendte Hob, ikke heller om saadanne Feil, som hos benaadede Sjele foraarsage fuldkomment Tilbagefald fra Naaden, men at jeg taler om saadanne Snublinger og Feil, som findes hos gjenfødte og retfærdiggjorte Sjele, der altid ske mod deres Vilje. Da siger Troen: Jeg slipper ikke Jesus som er død og opstanden for mig. Jeg skal vinde, om det ikke bliver før i den sidste Stund. Jeg skal dog med Bøn og Tro aldrig ophøre. Det er min Beslutning at vedblive til det sidste Minut. Dette er Troens Seier. Saaledes kjæmper den standhaftige Tro, og det er en god Tilstand at kunne sige: Jesus er min i al Evighed. Ved Troen er Jesus mit Liv, det kjender jeg; thi mit Hjerte, Hu og Sind bøies og drages mer og mer fra Jorden og det jordiske til Himlen og det himmelske. Jeg kjender og mærker grant, at jeg har et aandeligt Liv, thi det er som en har sagt, Troen ligger ikke i Hjertet og sover, men dens Liv er virksomt og rører sig, saa at jeg let kan mærke det. Hjertet er fuldt af Ild, Munden fuld af Sukke, Øinene fulde af Taarer og Hænderne fulde af gode Gjerninger.

Men nu maa jeg gjerne spørge med Pilatus: Hvad skal man da gjøre af Jesus i vore Dage? Ak, her er intet Rum i Hjertets Herberge for ham. Hjertet, hvor Jesus skulde have sit Hovedsæde, sin Bolig er opfyldt af Verden, af syndige og jordiske Begjæringer. Hvor skal man gjøre af Jesus? Arme Menneske, du nægter ham ikke at bo i dit Hjerte, men med denne din Higen efter Verden fordriver du ham ganske; thi dit kjødelige Sind er Fiendskab mod Gud. Du er med den Skare som dræber Jesus. Du vil have Synden med, men ogsaa Jesus. Du vil søge Ro og Glæde baade i Synden og i Jesus, du vil se med et Øie mod Himlen og det andet mod Jorden, bøie dit Knæ for Gud og Baal, tjene Gud og Mammon. Men med en saadan Kristendom halter du dig ad Helvede til. Med Profeten Elias raaber jeg til eder: Hvorlænge halte I til begge Sider? Dersom Herren er Gud, da vandre efter ham. Men dersom der er nogen Ting, som denne Verdens Gud kan give eder, og som er bedre end Himlen, vandre da efter ham. Du er lig den Kvinde som Profeten saa fare mellem Himmelen og Jorden i en Skjeppe Sak. 5, 5—11. Den Herre Gud lader ikke sin Ære gives til andre, og han tager aldrig tiltakke med nogen falsk, skrømtagtig og forstilt Kristendom. Nu saa, Herre vor Gud! gjør du vor Kristendom grundig, hjertelig, oprigtig, alvorlig, trofast og bestandig! Vi ville arbeide paa vor Saliggjørelse med Frygt og Bævelse, at vi maa vorde salige, og ved dit Blods Kraft Herre Jesus fuldende Helliggjørelsen i Gudsfrygt. Enhver prøve og ransage sig selv om han har været med at dræbe den Herre Jesus. Du uomvendte Menneske dræber den Herre Jesus med dit Hykleri og alle dine Synder; thi hvad andet gjør vore Kirkegjængere, som gaa til Kirke Aar ud og Aar ind uden Bedring og Tro, bare for at høre, men ikke gjøre Guds Vilje? Hvad andet gjør vore uværdige Nadværgjester end dræbe Jesus, de gaa til Nadveren uden Anger over Synden og derefter leve som forud. De tænke i Nadveren at faa Forladelse for Synden, og efter at have forligt sig med Gud, synde paany. Men ve eder som gjør dette, I sætte et Spyd i Jesu Side og efter at Blodet er udrundet træde I det under Fødder. Du sværger og Guds Navn misbruges, du har dræbt Gud! Du Horkarl og Drukkenbolt, du Øretuder og Bagtaler, du har dræbt Gud! Du forsængelige Menneske, du har med din Letsindighed og raadne Snak dræbt Gud! Du Gudsords Hører men ikke Gjører, du har med din falske Gudstjeneste dræbt Gud! Men hvad er det da for Folk jeg prediker for? Jo for Manddrabere, kjendes du ved det o Menneske? Du vil vel ikke, men lid paa, at den som nægter sin Misgjerning, ham gaar det ilde; den derimod som bekjender sin

Digitized by Google

Misgjerning, han skal faa Barmhjertighed. Du maa gjerne udbryde med Salmisten: „O Sorg og Død, se Gud er død og op paa Korset slagtet" og jeg usle har gjort det. Saa følg da aldrig mere den store Manddraberhob, men slaa dig for dit Bryst og gaa hen og gjør en redelig Bedring. Omvend dig til Herren, paa det at dine Synder maa vorde udslettede. Den store Hob griber Jesus med sin døde Tro. Det er Mennesker som gjør forsetlige Synder og haabe alligevel det bedste, trøste sig med at Gud er naadig og barmhjertig, og mene at han nok skal staa dem bi i deres sidste Stund. Naar Guds Aand vil opvække dem og bringe dem til at føle Synden saa kaldes det Vantro og Fristelse, skulle de tænke paa saadant, vilde de komme i Fortvivlelse, man skal bare have en god Tro; thi Jesus har lidt og dødt for Syndere. Er ikke det at gjøre Forsoningen til en Kaabe over Synden! Men det gaar i Evighed aldrig godt. Her blir Korset dig en Dødslugt til Døden. Men vil du gjennem Bod og Tro søge Salighed, saa blir Korset og Jesu Lidelse dig en Livslugt til Livet.

Men du som redeligt vil gribe Jesus og have ham til dit Liv men synes du saar det saa daarligt til, da sig og gjør som David da han sagde: „Mit Hjerte foreholder dig dit Ord." Der greb han ham, gjør du ligesaa, forehold ham hvad han har sagt og sig: Min gode kjere Frelser, du sagde da du gik her paa Jorden: Den, som kommer til mig vil jeg ingenlunde støde ud Joh. 6, 37. Staar du ved dit Ord? Jo du er den sandfærdige! Nu saa hjælp mig da! Jeg er en stor Synder, ja en af de fornemste blandt Syndere, men du har selv sagt, at du er ikke kommen for at kalde retfærdige men Syndere til Omvendelse. Nu saa hjælp mig da! Du har ogsaa sagt, at hvo som tørster komme hid til Vandene, og den som ikke har Penge, kommer hid, kjøber, æder og gaar, kjøber uden Penge og uden Betaling Vin og Melk Es. 55, 1. Halleluja, min gode Jesu, saa kommer jeg da, om jeg intet har at kjøbe for; thi du har sagt kjere Jesus, at den er salig vorden som hos dig finder Ro med en uskrømtet Tro. Skjønt jeg min Arv fordærvet har, jeg Livet dog af Naade faar; thi hele Frelserens Person er min formedelst Troen: Du slipper mig ikke, Herre Jesus, det hører dig til at være naadig mod arme Syndere. Jeg slipper dig ikke, førend du velsigner mig. Ja hjælp mig til Legem og Sjel, hjælp for Tid og Evighed, saa er jeg hjulpen. Giv mig en Draabe af det evige Livsens Vand til Forfriskning for min afmægtige Sjel. Saaledes forfriske vi os ved Naadestrømmene mine kjere. Om du kommer i aldrig saa tykt Mørke, saa hold dig til Ordet, bed og læs. Om du har gjort aldrig saameget ondt, om du kjender dig at være aldrig saameget fordærvet, saa vis til Helvede den Tanke at Jesus ikke vil hjælpe dig, naar du fortryder din Synd og søger Forladelse derfor. Derfor, du over Synden bedrøvede Ven, grib Jesus paa hans Løfter, tro Ordet i Herrens Navn! Thi Bjergene skulle vel vige og Høiene bevæges, sagde Herren din Forbarmer Es. 54, 10. Guds Ord staar urokkelig om Jorden end nedfaldt! Saa lader os opfriske os med dette alle tilhobe. Og du, som har en saadan Kristendom, tænk paa Jesus, grund paa Jesus! Lad dig ikke overvælde bare af Tanken paa Synd, Elendighed, Lov, Forbandelse og Helvede, det gjør dig haard og kold. Jesus beder hvert Minut, for dig, bed du med! Til Peter sagde han: Satan begjærede dig at sigte dig som Hvede, men jeg bad for dig at din Tro ikke skulle aflade. Hører du her hvor skamløs Djevelen er? Han gaar lige til Gud og klager paa hans Børn for deres Skrøbeligheds Synder. Djevelen begjærer at faa sigte Guds Børn som Hvede, saa der ikke skal blive mere igjen end Skallene eller den ydre Bekjendelse, men Jesus vor Ypperstepræst staar for Guds Aasyn og beder for dem, at deres Tro ikke skal aflade. Guds Børn feiler tit og ofte, det ved de selv og klager derover, men Djevelen anklager dem og Jesus beder for dem. Det er nu som i Jobs Tid, da Guds Børn fremstillede sig for Herren, kom ogsaa Satan med dem, men Herren sagde til Satan: Har du givet Agt paa min Tjener Job? thi der er ingen som han i Landet, en fuldkommen Mand, som frygter Gud, og som viger af fra

Digitized by Google

det onde Job. 1, 8. Satan svarede Herren: Mener du at Job frygter Gud uden Aarsag? Har du sat et Gjerde om ham og hans Hus og alt hvad han har? Saa har det været i fordums Tid og saa er det endnu. Om nogen Synder feiler af Svaghed og mod sin Vilje og Vidende, saa have vi en Talsmand hos Faderen, Jesus den retfærdige 1 Joh. 2, 1. Den Herre Jesus gaar frem og taler om det i Himmelen, saaat Englene høre det, hvorledes den daglig saa mildelig forlader de troende alle deres Svaghedssynder og siger: Længe førend Synderen sukker, var det forladt, inden han søgte Renselse i mit Blod var han alt ren. Og en saadan Ypperstepræst behøvede vi arme Stakler, som snuble saa ofte. Vi feile alle i mange Stykker. Den gode Jesus staar for Guds Aasyn og virker godt for os, og have vi da nogen Venner og Slægtninge, som er salige døde og hjemgangne før os, o, tænk, hvad det skal glæde dem, naar de høre i Himmelen, hvorledes Frelseren beder for os her paa Jorden. Tænk hvor det skal glæde Børnene i Himmelen at høre, hvorledes Frelseren beder for deres Forældre paa Jorden. Ak tænk, hvor det skal glæde Forældrene som er komne til Himmelen at høre Jesus beder for deres Børn paa Jorden og taler om hvorledes han snart skal hente dem hjem. Glæder eder I salige Forældre, siger Jesus, jeg skal snart skikke min gyldne Vogn efter eders Børn. Og saasnart der kommer nogen reisende hjem til det himmelske Fædreneland fra disse Kedars Hytter, saa spørge de salige: Mon det er nogen fra vore som kommer. Skynd dig kjere Menneske, du tør have nogen i Himmelen som venter paa dig, og har du ingen anden saa venter Jesus paa dig. Og du, som staar i Forsoning med din Frelser, vogt dig bare og vær vaagen; thi du ved ikke et Ord af, førend Brudgommen kommer og henter sine til den himmelske Urtegaard, hvor de skal skinne som Solen i hans Faders Rige. Vort Selskab skal baade der og her være med Faderen og hans Søn Jesus Kristus. Halleluja, i dette Selskab har jeg det saa godt. Om jeg end her kommer i Nød og Mørke, vil jeg dog ikke slippe min Jesus. Jeg vil aldrig med nogen forsetlig Synd træde paa hans Blod. Ikke slipper jeg ham og aldrig slipper han mig; thi i Nøden er Naade og i Mørke er Lys. Iblandt Mørkhed og Lys, iblandt Torne og Roser, iblandt Kors og Glæde, dette er Kongeveien til Himmelen. Halleluja! Lys og Mørke lover Herren! Gud Fader bevarer os som sin Diesten, Guds Søn beder for os, den Helligaand leder os ved Haanden, Englene flyve omkring os og vi staa klædte i Lammets hvide Klæder. Kjerligheden er Banneret over os, Jesus er Anfører, og hele Helvede frygter for de gudfrygtige, og alle Engle i Himmelen bøie sig for et Guds Barn. Guds Børn er høiere end selve Englene. Om de troende Sjele siger Sandhedens Aand: Du er fremfor alle deilig og har hverken Smitte eller Rynke eller noget saadant. Derfor er Engle, Troner, Herskaber, Fyrstendømmer, i Høihed, Helligbed og Retfærdighed under Guds Børn, jeg mener gjenfødte og i Jesu Blod retfærdiggjorte Sjele.

Nu, hvad tykkes I da mine kjere, om din Høihed at være et Guds Barn? Saa bed da ham, som af et Djevelens Barn kan gjøre et Guds Barn, og af Djevelens Slaver Guds Tjenere, at han gjennem sin Helligaands Kraft vil bøie og drage saamange som bøies og drages kan til sin Søns Jesu Kristi Blods Delagtighed, at de maa blive Guds Børn og Arvinger til Himmelens evige Rige. Den Herre Jesus give for sit Blods Skyld, at den som ikke har begyndt at vandre paa denne kongelige Vei ville begynde idag, og den som kjender i sin Samvittighed at han ikke er et Guds Barn, ville idag med fuldt Alvor blive det, og de, som redeligen har begyndt at søge Naaden, at de i Jesu Kristi Guds Søns Kraft maatte holde fast indtil Enden! Amen.

Kjerlighed er Lovens Fylde.

(Matt. 5, 17—19).

Det siges i Hebræerbrevet, at Guds Ord er som et tveegget Sverd.

Kan det med rette siges om Gudsordet i sin Helhed, saa kan det ogsaa isandhed siges om det Ord, vi her har for os.

Digitized by Google

Hvor skarpt det gjør Front til to Sider —den Dag idag.

Der er dem, for hvem Guds Vilje foreligger i en Masse enkelte Bud, i Læresætninger, Trosregler, Skikke og Anordninger. Rører nogen ved dem, raaber de op, som Fariseerne paa Jesu Tid, at nu ramler alt sammen. De har aldrig forstaaet, at Jesus er kommet, forat vi ikke skal blive under Trældommens Aag, men vokse frem til at se og leve i det fuldkomne, i Aandsindholdet i Guds Vilje til os. Det er jo dog saa, at skal Knoppen blive Blomst, maa den selv gaa tilgrunde; skal Blomsten blive Frø, maa den selv dø; skal Frøet give mangefold, maa det i Jorden. — Jesus forstyrrer saa meget af det gamle, fordi han fører det hele frem til det fuldkomne.

Paa den anden Side er der dem, som ikke vil vide af nogen Lovens Fordring. De hyperreligiøse f. Eks., som er kommet ind i Syndefrihedslærens Mørke. Men mange flere ogsaa. Hørte jeg ikke her forleden om en Mand, som havde klaget til Biskopen over sin Præst, fordi denne havde negtet ham, der lever et aabenbart ugudeligt Liv, at være Fadder. Ved I, hvad han havde anført i sin Klage? „Jeg har ment," skriver han, „at Kristendommen er Fordragelighedens Religion, men det ser ikke saa ud."

Ja, hvad mener du? Det samme, kanhænde?

Men Jesus opløste ikke Loven; han førte den frem til dens Fylde. Naar Solen er kommet frem, svinder Stjernerne bort for vort Øie, men de lyser da end. Vel tænker vi ikke paa dem; vi har jo Solen. Men den har isandhed ikke gjort det mørkere for os!

Naar Jesus er kommen, svinder de gammeltestamentlige Anordninger, men vil nogen sige, vi har mindre af alvorlige Udtryk for Guds Vilje af den Grund?

Lad os tage et Eksempel.

Jesus taler om Ansvaret ved at bryde et lidet Bud. Lad mig nævne et „stort" Bud og vise, hvorledes Jesus fuldkommer det. Jeg tager det andet store Bud i Loven: *Du skal elske din Næste som dig selv.*

Der er ikke Tvil om, at vi har mange praktiske Anvisninger til at opfylde det i det gamle Testamente. Jeg henviser til 3 Mos. 19, 33 flg., og 5 Mos. 10, 19; frembeles til 3 Mos. 25, 35 flg. og 19, 17; Ordsp. 10, 12; Sal. 133. 1. Jeg nævner endvidere de Eksempler, som Moses, Josef, Ruth og flere giver os.

Men — hvilken vidunderlig Forskjel alligevel, naar Jesus kommer. Han er Solen! Hist altid Tale om Kjerlighed til de nærmeste eller til dem, som var i Landet; her Kjerlighed uden Skranke, uden Indskrænkning. *„Som jeg har elsket eder, skal og I elske hverandre".* Med den Kjerlighed, som ikke spurgte efter Stand, efter Nationalitet; som ofrede alt, selv Livet, Stykke for Stykke, ved Dag og ved Nat, i Sundhed og under Lidelse! Med den Kjerlighed, som ofrede alt for dem, der ikke bad derom, der intet forstod af det hele og kun mødte Offeret med Haan og Forsmædelse! Med den elskede Jesus!

En saadan Kjerlighed er det nye Testamentes Fordring til Jesu Disciple.

Jesus er isandhed kommen for at opfylde. Ser du det ikke? Hvem spørger efter Stjernerne, naar han har Solen? Men hvem kan blive i Mørket, naar Solen skinner paa hans Vei?

Ak, og dog gjør mange det! Du, kanhænde og! *Du roser dig af Kristus, men hvorledes fuldkommer du Kristi Lov?*

Har du hans Kjerlighed til Menneskene? Har du noget af den da? Jeg spørger ikke, om du har noget af naturlig Venlighed og Kjerlighed. Men eier du den Kjerlighed, for hvilken der ingen Skranker er, den, der kan taale alt og fordrage alt, undtagen den Synd og Uretfærdighed, som er i Verden; den Kjerlighed, som strækker medlidende sine Arme ud til Hjelp mod Nøden, hvad Navn den saa bærer og hvor den saa findes.

Har du den? Siger du, du elsker Gud? Men lader du din Broder lide Mangel, hvorledes bliver da Guds Kjerlighed i dig? Har du denne Kjerlighed? Bliver man kaldt liden i Himmeriges Rige ved at bryde et af de mindste Bud og lærer Menneskene saaledes, hvad vil da saa ske med den, som gjør det samme overfor det store Bud i Loven? Ven-

Digitized by Google

ner, han kommer simpelthen ikke ind i Himmeriges Rige.

Kjendte du først din Mangel, da maatte du vel spørge efter Raad og Hjelp. Guds-ordet, der er saa skarpt, giver ogsaa Raad. Det siger dig, at Gud er Kjerlighed, og det siger dig, at deri bestaar Kjerligheden, ikke at vi elsker ham, men at han har elsket os. — Begge Dele maa du vide. Thi om det bare sagdes dig: Gud er Kjerlighed — hvorledes skulde du vove at gaa til ham? Til ham, for hvem efter Skriften de hellige Serafer tilhyller sit Ansigt. Men hvorfor tør du gaa? Fordi han har elsket dig og givet sin Søn til Gjenløsningsbetaling for dig. Jesus er Veien. Gaa den, gaa straks, gaa idelig paany, gaa til Kildeu, drik, drik af Guds Kjerlighed, bed Guds Aand fylde dig med den.

Da bliver Kjerligheden i dig ikke længer blot en Naturgave; den bliver en Naadegave, om du ikke kan, ikke heller maa glemme bort, som du maa bruge flittig, som Jesus brugte den, ved Dag og ved Nat, uden Skranker og Grænser. („For Fattig og Rig".)

Fra Madison, Wis

Jeg skulde have skrevet for længe siden. Vil nu bede om at faa benytte en liden Plads i Bladet. Som bekjendt havde vi Kredsmøde her i vor nybegyndte Menighed. Det har været i Sandhed til vor stor Velsignelse. Det var for min egen Del velsignet at træffe sammen med saa mange sande Guds Børn. Det var rent en Forsmag paa det store Møde som staar tilbage for Guds Børn. Ja lad os bede Gud om at holde ud til det sidste til vort Hjerte skal briste. Der kjere Venner skal der ikke være nogen Skilsmisse, som det var her i Madison, nei der skal vi faa være sammen for evigt. Ja Gud for Jesu Skyld hjælpe os at naa did. Vi taler saa ofte om eder Venner. Jeg kan ikke glemme eder baade for eders Venlighed og Gavmildhed, og maa Gud faa storligen velsigne eder alle. Disse Møder vi havde var nogle forunderlige Møder, det saa ud, som at vi bad til Gud forgjæves. Men Gud ske Lov efter vi fortsatte, var Guds Aand mægtig tilstede, saa det blev nogle faa forlorne Sønner og Døtre der stod op og gik til sin Fader. Ja kjere Gud lad det blive ret mange af dem, saa det kunde blive en stor Flok paa den store Dag ifra Madison. Her er mange som er meget paavirket af Guds Ord saa jeg tror al vi skal erfare herlige Tider. Vore Møder bliver bedre besøgte, tak for det kjere Gud.

Ogsaa vil jeg baade for min egen og paa Menighedens Vegne takke alle Præster og andre Venner paa det kjerligste for al deres Venlighed, og lad os bede for hverandre kjere Venner, at vi som blev saa godt bekjendte her, at vi maa tilslut mødes hjemme hos vor Far.

Vi har nu kjøbt Kirkelotten som saa mange af eder snille Venner har ydet Bidrag til. Vi har faaet alt i Orden og om Gud vil tænker vi paa at flytte Kapellet om 2 Uger. Det vil ogsaa koste os $120 men Gud er med fremdeles, han kan flytte for os ogsaa. Saa naar vi nu faar flyttet og alt kommer i Orden, saa har vi da Gudskelov paa 8 Maaneder en Eiendom paa 25 a 26 hundred Dollars, saa I ser altsaa, at Gud ikke har været knaphaandet med os. Tilslut vil jeg sende alle Venner og Bladets Læsere en venlig og broderlig Hilsen, hjertelig Tak og Guds Velsignelse.

W. A. Swenson.

Resolution.

Paa et Møde i Emanuel Menighed besluttede Menigheden:

Vi føler Trang gjennem „Budbæreren" at faa udtrykke vor inderligste Sympati og Medfølelse med Mrs. Prof. H. H. Bergsland og hendes smaa og Missionær H. N. Rønning med sine moderløse.

Vore Hjerter græder med eder og vi beder. Gud i Naade trøste og styrke eder i eders store Sorg. Gud kom dit Løfte ihu. Vær Enkers Forsvar og fader- og moderløses Fader.

Paa Menighedens Vegne

J. Krogstad.

Digitized by Google

Kredsmøde og Kirkeindvielse i Jewell, Iowa, Past C J. Eftstvolds Kald, fra 2den til 5te Dec. 1906.

Det vil vist interesiere vort Samfunds Folk at høre fra Jewell. Der har vi jo vor Skole, og der er mange af vore kjere Sønner og Døtre. Nu, det glæder mig at kunne sende vort Folk en Hilsen fra Jewell, og endnu mere glæder det mig at kunde berette, at vore kjere unge der blir skjænket den allerstørste Opmærksomhed, baade ved Skolen og i Menigheden. Saaledes har Menigheden for at skaffe nok Rum og berede Hygge, bygget til sin Kirke og sat ind et prægtigt Piberrgel.

Søndag den 2den Dec. blev Kirkens Tilbygning med Orgel indviet til det hellige Brug, hvortil det var bestemt. Veiene var næsten ufarbare ved den Tid, men Veiret blev dog godt den Dag, og Lysten til at samles maa vist ha været god; thi allerede tidlig var Kirken fyldt med festligklædte og opmærksomme Tilskuere og Tilhørere. En hel Del Præster var allerede paa Pladsen for at deltage i den hellige Handling. Indvielsen udførtes af Past. Sandven med Bistand af de andre tilstedeværende Præster. Past. Heidal holdt Indledningstalen hvori han bevidste 1. At Kirkeindvielse var skriftmæssig. 2. At der er Fare for at Indvielsen kan tabe sin sande Karakter og blive en tom Skik. 3. At naar Guds Aand ved Ordet faar virke Bodfærdighed, Længsel, Bøn og Tro, da fylder Herrens Herlighed Templet nu som fordum. Past. Sandven prædikede over Dagens Ev. 3die Række—Luk. 4. 14 flg. Det var velsignet at høre Budskabet om ham som Gud har salvet til at kundgjøre Evangeliet for de fattige o.s.v. O, at de mange fattige, syge, fangne, blinde og plagede Sjele maatte annamme ham som sin Frelser! Da blev der Rigdom midt i Fattigdommen; der blev Lægedom for det syge Hjerte; den fangne blev løst, den blinde fik sit Syn og den plagede blev sat i Frihed.

Paa Eftermiddagen holdtes Nadversgudstjeneste. Undertegnede holdt Skriftetalen.

Om Aftenen var der Prediken af Past. H. Berg og L. J. Odland. Efter at have hørt deres alvorlige Vidnesbyrd sagde vi hverandre Tak for den Dag, og søgte hver til vort Sovekammer, for at hvile vore trætte Legemer. Mon alle de Folk, som der var samlet den Dag, skal faa være med naar Gud samler alle sine ind i det herlige himmelske Tempel?

Mandagsmorgen begyndte saa det egentlige Samtalemøde.

Past. P. S. Stenerson holdt Aabningsprediken over Math. 11, 19. Varmt lød Vidnesbyrdet om Jesus som Synderes Ven.

Efter de nødvendige Forberedelser begyndte saa Samtalen. Emnet var: Luk. 13, 22—30, og indlededes af Past. Heidal. Jeg forsøgte at notere det væsentlige af Indledningen, og gjengiver samme her som følger:

Det er Jesus som taler her et Alvorsord. Foranledningen til denne Tale er et Spørgsmaal om der var faa som bleve salige. Denne Mand var vist lig mange i vor Tid, der gjør sig megen Besvær om andres Kristendom, og lidet Besvær om sin egen. Derfor gir Jesus ham et saadant Svar:

„Stræber alvorlig at gaa ind igjennem den snevre Port!

At Porten er trang betegner, at det gaar ikke saa let at komme igjennem den. Nogle har sagt at Porten er Jesus, andre Omvendelsen. Begge Ting ligesandt. Gjælder at komme gjennem Jesus ved sand Omvendelse.

Hvad er det som gjør, at de mange ikke kan komme ind? Er det fordi at de ikke er udvalgte? Nei, Gud vil at alle skal bli salige. Skylden er ikke Guds men Menneskets.

„Mange skal søge at komme ind og skulde ikke kunne." Nogle er disse som føler at Guds Ord er sandt og røres let, men hænger dog mest ved Verden. Man beder og længes, men har sine Vanskeligheder, og hindres fra at tage Skridtet helt ud.

1. Ungdommen hindres af Laget, Selskabet.

Digitized by Google

2. Ældre af Verdens Travelhed og Bekymringer. Hvorfor kommer disse ikke ind? Fordi det er ikke blevet ramme Alvor; Man hænger ved Verden som Loths' Hustru; Verdenstrangen veier op med Frelsestrangen.

3. Bitterheden i Hjertet mod Medmennesker; man kan ikke tilgive Fornærmelser. Det er nok til at udelukke fra Himmelen. Gud bor ikke i en arrig Sjel. Skal du komme ind igjennem Porten maa du opgive din Arrighed.

4. Man synes at Forsagelserne er for store og tunge.

5. Religiøse Folk uden Liv i Gud, der trøste sig med sin Gudfrygtighedsøvelse. De ved ikke om nogen Glæde i Gud og Samfund med Jesus. Jesus siger, de bliver saa forblindet tilslut, at de skal komme frem og sige: „Vi aad og drak for dig o.s.v." Se Matt. 7.

Hvorledes gaar det da til at komme ind gjennem Porten?

Man kommer først til Gudserkjendelse.

Guds Aands Arbeide paa Hjerterne: Syndserkjendelse føler sig angst og ulykkelig: „Det er Aandens Røst som siger: Gaa og luk din Frelser ind." Du læser og føler Lovens Krav og dig selv som helt ond og fordærvet, endog med Ulyst til Gud og hans Ord. Der er Redning og Udgang for dig! fly til Jesus! Han er Synderes Ven. Se op til ham som siger: „Jeg udsletter dine Synder for mit eget Navns Skyld."

Kjendskabet til Jesus er af ubegribelig Betydning. Hvad Slags Kjendskab? Den sande og levende Kundskab; det gaar godt an at være belæst og dog blind.

Man maa lære at opgive sig selv, og annamme Naade som Naade. Men her kommer Trangheden (den egentlige Trangh ed) ind.

Det er det eiendommelige med mange af dem, som er ret vakt at de kjender ikke sig selv, at de er blevne virkelig sønderknuste.

Er det saa at det er din Længsel at faa komme til Jesus, faa hans Naade, bli hans Ven, bli hans Disipel, saa kom idag—nu!—Du maa ikke begynde at trøste dig med at det skal bli bedre med dig engang i Fremtiden. Nei, det maa ske nu!

Forandringen, som er foregaaet med dem, som er indgaaet gjennem Porten.

1. De har et alvorligt Had til Synden, og en hjertelig Længsel efter Naaden.

2. De elsker Brødrene, dem som de faar tro er omvendte til Gud.

Følgende blev opstillet som Ledetraad for Samtalen: Thema: Den snevre Port.

1. Hvem er disse, som søger at komme og ikke kunne?

11. Hvorledes gaar det til at komme ind?

111. Hvad Kjendetegn har de som er indkomne? Følgende er Brudstykker af Samtalen: Dette Guds Ord burde vække Alvorstanker hos os og bringe os til at spørge os selv om vi er i Troen.

Det er godt at der dog er en Port. Det gaar an at bli frelst, bli salig. Der er en Naadestol, som er oprettet for alle; der et en Port som er beredt for alle. Jesus har gjenløst den hele Verden, dermed alle og dermed den enkelte, og dette skulde nu gjøre det af med den Tanke, at det ikke skulde være muligt at bli frelst for den bekymrede Sjel. Det gjælder dog at man virkelig søger at komme ind.

Gud har ikke gjort Porten saa trang at man ikke skal kunne komme ind, nei, Daaren skal ikke behøve at fare vild.

Det gjælder at tage Fornuften fangen under Troens Lydighed, antage Guds Raad og tro Gud for Frelsens Virkning.

Nogle tænker sig en Vei paa hvilken de vil Gud skal frelse sig. Man venter, til Eksempel, at der skal komme lige som en Røst ifra Himmelen, eller et mægtigt Ord, der ligesom med engang skal bringe følbar Fred, medens det jo ofte skrider langsomt frem. Se 2 Pet. 1, 19.

Man bør ikke slaa sig til Ro paa det uvisse, og en ret Sjel vil aldrig gjøre det.

Hvad er Aarsagen til at mange gaar og ikke finder frem? Aarsagen er den at de ser

Digitized by Google

ikke—de ser ikke Porten. Da Jesus gav dette Raad var han paa Vei til Golgatha for at faa istand denne Port. Vi kan ikke se Porten uden ved den Helligaand. Vi maa faa den Helligaand til at oplyse os; man udretter intet i eget Strœv. Men vi maa benytte Naadens Midler. Brug Guds Ord, er det din Tanke at bli salig, og bed om Aandens Lys!

Hvorledes skal man komme ind igjennem Porten? Ved at annamme Guds Ord og overgive sig til Gud. Da skal vi ogsaa faa Rede paa at Porten er trang; thi det vil føre os til Ydmygelse og Forsagelse og Tro.

Samtalen var meget belœrende og opbyggelig.

Følgende Prester var tilstede: A. J. Evenson, Paulsrud, Sandven, Heidal, Løhre, Eastvold, Duea, H. Berg, Stenerson, Hatlestad, Odland, Theo. Hanson og S. E. Hanson. Desuden var der flere Lœgbrødre, som tog Del i Samtalen. Lœrerpersonalet fra Skolen tog ogsaa flittig Del.

Menigheden har baade Mandskor og Blandetkor; begge disse, samt en Octette fra Skolen opvartede med Sang. Miss Hawkinson (Sanginstrøktør ved Skolen) og Mrs. Løhre sang Solver. Mrs. Løhre leder Menighedens Kor og spiller Orgelet i Kirken.

Tiredagsaften var alle Presterne, med deres Hustruer, indbudte til at spise Aftensmad i Skolens Spiseal, men flere af os maatte desværre reise hjem, og maatte saaledes negte os selv den Fornøielse at være med.

Kredsens Bestyrelse holdt ogsaa Møde, og besluttet at kalde Rasmus Nygh til at virke som Emissœr i Kredsen, for en Tid af 3 Maaneder. Besluttet at han virker i Jacobs, S. E. Hansons, Sandvens, Paulsruds, Heidahls, Eastvolds og Andersons Kald.

Besluttet at dersom Bergs og Stenersons Kald kaldte en Mand til at virke i sin Midte en Maaneds Tid, Bestyrelsen da betaler den samme efter den Regel som er besluttet.

Gud i Naade velsigne os alle som var samlet i disse Dage! Maa hans Ord og Aand faa Rum i vore Hjerter, saa blir der nok baade Trang og Tro. Faar bare Gud styre, saa styrer han det saa, at vi samles igjen indenfor den himmelske Port. Men se nu vel til min Ven, at ikke du blir udenom Porten som her omtaltes; thi gjør du det blir du ogsaa uden Bønhørelse lukket ude af Himmelen!

Simon E. Hanson, Sek.

Fra Chicago.

Eftersom jeg ser af „Budb". at dens Lœsere i Chicago er opfordret til at skrive lidt om vore Evangelister, skal jeg forsøge at meddele lidt om „Gypsy" Smith.

Jeg havde kun Anledning at høre ham to Gange, men den første Søndags Eftermiddag i 1907, da jeg hørte ham for første Gang vil aldrig glemmes.

Der kan vel være dem, som undres over, hvad det er ved „Gypsy" Smith, som udøver en slig Indflydelse over Folk. Mænd som er begavede og levende kristne kan prædike i Aarevis uden at se Frugt af sit Arbeide. Mangen en oprigtig og tro Herrens Tjener gaar ind til Hvilen uden at være forsikret om at hans Arbeide har været til synderlig Velsignelse. Er det ret at vi slaar os til Ro med dette? Burde vi være fornøiet med at arbeide vor Levetid igjennem uden at se Frugt af det. Har vi faaet et rigtigt Jakobstag i Herren, saa vi slipper ham ei, før han har meddelt os Velsignelse, saa skal vi nok se Frugt; for deri ligger Hemmeligheden af „Gypsy" Smiths Kraft. Han er en Bønnens Mand, hvis Lige skal neppe findes. Han er en Troens Mand. Gud er blit saa uendelig stor for ham og saa er han blit saa umaadelig liden i sig selv. „Gypsy" Smith er isandhed en stor Predikant, men hans Liv er hans største Predikant.

Jeg havde ventet at se en rigtig Stortaler, en Kjempe som skulde, saa at sige, ryste det mœgtige Hus paa sine Grundvolde, saa jeg var nœsten lidt bange for da jeg satte mig saa tæt ved Predikestolen, at det kunde bli lidt for varmt. Verdens største Evangelist maatte jo efter menneskelig Maalestok være

Digitized by Google

en rigtig Stortaler. Jeg havde glemt det at „tomme Vogne ramler mest". Jeg saa op og var Ansigt til Ansigt med vor Tids Paulus. Jeg glemte Stortaleren, jeg glemte mig selv, jeg glemte alt. Jeg saa kun en simpel Mand med et stille, helligt Væsen, med et overmaade mildt Blik og en blød Stemme, som tilkjendegav straks at han havde været i Aandens Skole. Jeg har seet mange Predikanter, men jeg har aldrig seet en med en saa simpel Fremtræden som denne Mand. Hans Tekst var Lukas Evangelium, 2det Kapitel, Vers 42—52. Han sagde blandt andet:

„Min Tekst er vel lidt opsigtsvækkende, men om jeg bare kunde vække eders Opmerksomhed har jeg naaet min Hensigt. Det er en tabt Jesus vor Tekst handler om. Har du tænkt paa det, min Ven, at han som kom for at frelse det fortabte var engang en tabt Jesus, og den som tabte ham for første Gang var den, som man mindst havde ventet skulde tabe ham—hans egen Moder. Tro aldrig at det ei er muligt for dig at tabe Jesus. Det gaar an for dig og det gaar an for mig at miste ham. Denne fattige Zigeuner Gut maa holde Frelserens Haand svært tæt dersom han ikke vil miste ham.

Hun tænkte hun havde tabt ham i Reisefølget, men hun havde ikke tabt ham der. Det var ikke blandt verdslige Folk hun havde mistet sin Jesus. Det var ikke ude i den vide Verden hun tabte sin Skat. Hvor tabte hun ham? Paa det Sted man mindst af alle skulde vente at tabe ham—i Templet. O hvor mangen en Sjel har tabt Jesus i Templet.

Har du nogen Gang følt, min Ven, at det har været haardt for dig at lytte til Guds Ord? Haardt at samle dine Tanker om Predikenen, saa at Presten var næsten færdig før du sansede at du ikke havde hørt Teksten?

En Kvinde sagde engang til min Fader: „Mr. Smith, det er underligt, men min Mand faar bestandig mere Udbytte af deres Prediken end jeg gjør, og dog maa jeg bringe ham til Kirken ellers kom han der aldrig". „Det er da rart! Hvorledes kan da det forholde sig?" „Jo, du ser, min Mand er blind, og blir derfor ikke forstyrret af dette og hint i Kirken, som jeg blir".

Er det ikke en Kjendsgjerning, kjære Søster, at I er ofte mere interesseret i denne og hin nye Dragt end I er i Guds Ord? Vogt dig saa du ikke taber Jesus i Kirken. Det er blit saa paa Moden at gaa til Kirken nu for Tiden at man maa nu ialfald gaa en Gang om Søndagen ellers kommer man til at snakke om os. For Ærens og Skikkens Skyld maa man udholde Presten en Time om Søndagen. Somme gaar til Kirke for Musikkens Skyld, somme gaar for at tilbede Presten, mens de glemmer Mesteren. Vi tilbeder Gaverne uden at tænke paa Giveren.

En Gang da jeg kom hjem fra en af mine Reiser sa jeg til min lille Pige, for at bli hende kvit: „Zilla, tag disse Penge og gaa bort til den Butik og kjøb hvad du liker for dem". Hun saa paa mig, mens Taarer fyldte hendes Øine—„Papa, jeg bryr mig ikke om deres Penge, jeg vil være hos dig. Jeg maatte tænke i Selvbebreidelse—o min Gud, er det dig eller er det dine Gaver jeg søger? Og naar vi saa tænker paa de mange Kirker i dette Land bag hvis Predikestole Kristus aldrig faar Lov og ta Plads, de mange Kirker, som stenger Døren for ham og hans ringe Disiple. Det prægtigste Kathedral i Verden uden Kristus er det fattigste Sted paa Jord, og mit ringe Gypsytelt i England, dersom Kristus bor deri, er et Paradis.

Marie søgte efter Jesus og hun fandt ham. Der er mange, som søger efter Jesus og spørger, hvor skal jeg finde ham. Ven, du vil finde ham der, hvor Maria fandt ham —der hvor du forlod ham. „Men, hvor er det?" spør du. Jeg ved det ikke, du ved det. Du Forretningsmand ved hvor du tabte Jesus. Det Brev i din Lomme var Aarsagen dertil. Denne eller hin syndige Forbindelse bragte dig til at miste Jesus. Du ved det. Men du vil finde ham just der, hvor du forlod ham. Gaa tilbage til det Sted, kjære Ven, i Eftermiddag. Han er der og venter paa dig. Gaa tilbage. Jeg vilde saa inderlig gjerne lede dig til denne Jesus, som jeg elsker saa høit, fordi han har elsket mig først medens jeg var en liden, fillet, ringeagtet Tatergut i Englands Skoge, mens ingen i den vide Verden brydde sig om mig elskede han mig.

Denne Jesus, som har gjort saa meget for mig vil gjøre det samme for dig, om du blot vil komme til ham.

Ida O. Anderson.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Rønning.

Vi har modtaget tre Breve fra Missionær Rønning, det ene skrevet den 12te, det andet den 27de og det tredie den 28de December 1906. Disse fik vi med en Gang den 18de Februar 1907. Heraf ser vi for det første, at Posten ikke altid gaar lige fort mellem Kina og her. Forresten har alle disse Breve været længe paa Veien. Vi fik en Gang et Brev fra Rønning, som havde været kun 28 Dage paa Veien fra Fancheng, Kina til Kenyon, Minn.

Vi lader to af de tre nævnte Breve fra Rønning trykke, saa Vennerne kaa faa se mere om, hvorledes de har havt det derude i det senere og hvad de har lagt Planer for. De har været i Nød derude, ja i store Prøver, det er sikkert, og i denne sin Nød og Prøve har de søgt Gud om Hjelp og Raad, og til sidst har de fattet den Beslutning at vende hjem til Amerika. Men nu kom Herren og satte sit „Sela" til Bestemmelsen og der staar baade dem og vi og spørger: Herre, var det saaledes, du tænkte og vilde? Mrs. Rønning skulde fritages fra at seile over det naturlige Verdenshav flere Gange. Hun blev ogsaa færdig med sin Reise over „denne Verdens brusende Hav". Hun har seilet over til „Fredens Havn". Stormene har lagt sig for hendes Vedkommende. Hvilen er dig vel undt, du venlige, selvopofrende, taalmodige og hjemadhigende Sjel! Fred være med dit Støv og velsignet være dit Minde!

Men nu bruser det vist saameget mere i Faderens og Børnenes Hjerter. Stakkels moderløse smaa i et fremmed Land! Vælt alle dine Veie og al din Hjertesorg paa ham, som har i Eie den hele Himlens Borg! Han, som kan Stormen binde, og bryde Bølgen blaa, han skal og Veien finde, hvorpaa din Fod kan gaa.—Vi ved ikke, men det tør godt hænde, at de Tanker og Planer, som Rønning fremsætter i sine Breve, nu vil blive adskilligt forandret. Vi haaber snart at kunne meddele mere herom. Vi ønsker ogsaa at faa en nogenlunde fuldstændig Beretning om Mrs. Rønnings Liv, Virke og Død at meddele Missionsvennerne gjennem „Budbæreren".

* * *

Fancheng 12te Dec. 1906.

Kjere Missionsvenner!

Med et tungt Sind sætter jeg mig ned for at sende en liden Hilsen til eder.

Blev just mindet om dette Guds Ord: Forlad dig paa Herren af dit ganske Hjerte; men lid ikke paa din Forstand. Et saadant Formaningens og Trøstens Ord kommer saare vel med i disse Dage; naar vor Forstand ikke kan fatte og begribe Herrens Styrelse og Handlemaade med os.

Mrs. Rønning er fremdeles daarlig. Hendes Helbred aldeles nedbrudt. Vi ser nu ingen anden Udvei end at gaa hjem— —bare det ikke er altfor sent. Kan hendes Liv reddes ved at faa et andet Klimat, bør det være os en Pligt baade imod os selv og for Missionen, at vi reiser snarest muligt.

Kjere Venner, vær forvisset om, at vi ikke løber fra Missionsmarken, før vi er nødt til det. Det er nu et halvt Aar siden Doktoren raadede os til at gaa.

Vi har ventet og ventet paa en Forandring; men Maaneder gaar og endnu ligger hun tilsengs.

Her har været et ualmindeligt usundt Aar, saa endog en Masse af de Indfødte har bukket under. Denne raa tunge Luft har taget Hannah ned Gang paa Gang. Saa snart det bliver Solskin med tør og tæt Luft er hun meget bedre.

Har tænkt at reise til vore Slegtninger i Iowa; men er bange for at Klimatet dernede, især om Sommeren, ikke er sund nok for Hannah, derfor har vi bestemt (om vi bliver nødt til det) at gaa til Alberta i Canada. Luften skal være meget tørrere og lettere deroppe. Vi har sikret os et Landstykke i Nærheden af Past. B. Anderson. Bare vi havde et Hus deroppe. Komme til et nyt Sted med en stor Familie er ikke saa greit. Past. T. T. Carlson har lovet at være os behjelpelig.

Kjere Venner, bed flittigt for os i denne mørke, tunge Tid, at vi kan faa Raade til at forlade os paa Herren af vort ganske Hjerte.

Digitized by Google

Broder Trygstad ligger fremdeles; men er lidt til Bedring.

Mrs. Hotvedt er ogsaa lidt bedre. Hotvedt taler om, at de tænker at gjøre en Baadtur opover Floden.

Med Missionsarbeidet gaar det fremdeles meget godt. Trods Modgang og Skuffelser er det en stadig Fremgang.

Det er mange Ting, Hændelser og Tildragelser, som jeg ved vilde interessere Vennerne at høre; men med Sygdom i Huset og alt Missionsarbeidet, som jeg daglig maa ha Tilsyn med, er det mig umuligt at faa Tid til Skrivning.

Nei, medens de smaa sover, river jeg ud disse faa Linjer.

Alle Børnene er friske og raske. Selv er jeg saa nogenlunde sterk, men jeg trænger snart til Forandring og Hvile. Gud være Lov og Pris, for vi fik Naade at være her saalænge. Tænk, det er alt over 15 Aar, siden vi første Gang reiste hid. Dette i Hast.

Fra eders hengivne
H. N. Rønning.

* * *

Fancheng, 27de Dec., 1906.

Rev. C. C. Holter
Kenyon, Minn.

Kjere Broder!

Er alt inde i Julen. Atter har det glade Budskab lydt: „Fred paa Jorden." „Eder er en Frelser født." „En stor Glæde som skal vederfares a l t F o l k e t!"

Saa er Guds Vilje og udtrykkelige Befaling, at dette glade Budskab: „Alt er fuldbragt", skulde for længe siden været forkyndt for alle Hedninger.

Men ak, endnu er den store Masse af de dyrekjøbte Sjele ganske ukjendte med det frelsende Evangelium.

Guds Folk og Herrens Vidner især særdeleshed har endnu meget at gjøre.

Herrens Langmodighed og Taalmodighed være Lov og Pris! Atter har vi havt Anledning at minde for den faldne Slægt, at der er en Frelser at finde i Jesus for alle Syndere.

Her i Fancheng har vi ogsaa forsøgt at have Høitidsdage. Det har seet meget mørkt ud, men, Gud være Tak, det er begyndt at lysne lidt i det senere.

Broder Trygstad er atter oppe. Tænk Juledag var han saa stærk og frimodig, at han aflagde et lidet vakkert Vidnesbyrd for den store Forsamling i Kirken. Trygstad vil blive en forstandig og dygtig Missionær.

Efter denne Sygdom maa han være meget forsigtig en Tid. Maa Gud give ham megen Kraft og en lang Arbeidsdag.

Mrs. Hotvedt er meget bedre. Baadturen gjorde hende godt. De standsede hos Landahls nogle Dage.

Hannah blev saa vidt stærk, at jeg kunde bære hende ned til Julebordet Juleaften. En stor Glæde for os alle.

Men jeg er bange, det var for meget for hende. Idag er hun meget daarlig igjen og har store Smerter.

Miss Nilson ankom hid Dagen før Juleaften i bedste Velgaaende.

Denne beskedne Søster giver Indtryk af at være stærk og frimodig, vel skikket for sin Gjerning. Hun blev sat i Arbeidet med engang og pleier nu Mrs. Rønning.

Anne Lee har hjulpet os et par Ugers Tid. Gjort en stor Tjeneste. Givet mig mere Tid at være ude og arbeide blandt Folket. Hun reiser hjem nogle Dage; men har lovet at komme ned igjen.

Ser nu ingen anden Udvei end, at vi maa skynde paa at gjøre os færdige til Hjemreise. Tænker først at gaa til Kysten og se om den Forandring kan hjælpe Mrs. Rønning. Hvis Himles kan komme ud til Vaaren, er det nok bedst vi gaar hjem en Tur; thi Hannahs Helbred er nu saa aldeles nedbrudt, at det vil tage lang Tid før hun kan tage op noget Arbeide igjen, efter menneskelig Beregning. Vor Tid er jo ogsaa snart inde for Ferie. 7 Aar paa Marken ad Gangen er den almindelige Bestemmelse for alle Missioner herude. Nogle har bare 5 og 6 Aar. Kan ikke Himles komme til Vaaren, har jeg tænkt det saadan, at jeg gaar med min Familie ned til Shanghai. Sender dem hjem alene og gaar selv op hid igjen indtil Forholdene tillader, at jeg kan gaa hjem. Paa samme Tid beder vi, at Herren paa en kraftig Maade vil gribe ind og aabenbare sig for os. Vi er helt overladt og vil-

Digitized by Google

lig at være og at gaa, hvor vi tror at se Herrens Fingerpeg at vise Veien.

Guds Ord taler jo ogsaa om en fornuftig Gudsdyrkelse.

Havde sammen med Kineserne en velsignet Julehøitid.

Havde Møde i 3 Dage, 3 Møder hver Dag. Juledag kunde den store Kirke ikke rumme alle som vilde ind. Ingen Høitid før har vi havt saa mange Folk, saa opmærksomme og stille Tilhørere.

Mest glædede jeg mig over, at flere af Gutterne i Høiskolen aflagde nogle kraftige og greie Vidnesbyrd.

Mere og mere bliver det mig klart, at vort vigtigste Arbeide herefter bliver at faa uddannet unge Mænd, der med kristelig Karakter og Aandens Sværd kan tage den fremtidige Ledelse af Missionsarbeidet i sine Hænder

Kjære lad os faa Midler til en stor tidsmæssig Høiskole eller College. Br. Stokstad burde vi faa med det allerførste. Lad Hindringerne ikke gjøre os forsagte, men kun gaa paa i Herrens Navn.

Din H. N. Rønning.

* * *

Fra Miss Anna Nilsen.

Fancheng, China, Dec. 31 1906.

Mrs. Th. Himle, Guds Fred.

Ja nu er jeg kommen til Fancheng. Jeg forlod Shanghai Dec. 3 og kom til Fancheng Dec. 23. Det tog os 4 Dage og Nætter fra Shanghai til Hankow, hvor vi stansede bare 4—5 Timer. Sibleys Kok havde alt færdigt, saa vi slap vente. Vi havde Middag paa C. J. M. og efter The gik vi ombord paa vore Husbaade. Vi kom ikke langt den første Aften; det blev snart mørkt, og efter mørkt kan de ikke gaa. De—ligger rolige om Natten. Det er ikke ligt hjemme i Amerika; der kan man reise Nat og Dag. Jeg ser, at Kineserne har lært den Kunst at tage det med Ro. Veiret har været ganske udmerket paa Floden især første Uge; men den sidste Uge havde vi meget Modvind og en bidende Kulde. Næsten i 2 Dage var vi paa et Sted. Det var saa sterk en Modvind og Kulde, og vore Husbaade var meget daarlige, saa vi led ganske meget af Kulden. Jeg tænkte da, at det var vel det bedste, at Himles blev hjemme. Det er meget vanskeligt at reise med en Barneflok ved denne Aarstid. Veiret er jo saa forskjelligt. Naar vi var komne halvveis til Fancheng, kom Mr. Lagerquist og Mrs. Sibley os imøde. Dem var bange for, at vi ikke skulde komme frem til Jul, saa Lagerquist kom med egen Baad og Soldater paa og reiste i Vei med sine Børn, som vi havde med paa vor Baad. Lagerquists tre ældste Børn kom fra Skolen i Chefoo, og ligeledes Sibleys 2 Døttre. De gik foran, og vi kom efter. Vore Baade maatte have Kanonbaad med, fordi der havde været Røvere og meget uroligt op langs Floden. Vi var heldige, ikke noget ondt vederfarende os. Det var en Nat Tyve i en By. Jeg laa og hørte paa Larmen, men de kom ikke til vore Baade. Gud være Lov, som bevarede mig saa vel paa min lange og besværlige Reise. Ja visseligen, Gud gik foran og beredet Veien for mig her til Kina, Lov og Pris være hans Navn. Vore Baadfolk var ganske snille og venlige. Det var dog en af Baadfolkene, som fandt det for godt at flygte en Nat Aarsagen hvorfor ved jeg ikke. Mellem 100—200 Li fra Fancheng mødte vi Miss Lassesen, som skulde ned til Hankow og møde Missionærer fra Norge. Miss Lassesen havde ogsaa seet indom i Fancheng, og hun kom med Hilsninger fra vore kjære Venner der.—Ja ikke Hilsninger alene, men hun havde ogsaa en stor Box med Spise til os og jeg fik Velkomsthilsning og Brev fra alle vore kjære Venner i Fancheng. Hvilken Overraskelse for mig! Jeg kunde ikke sige noget paa en lang Stund. Men alene Gud forstod mig og mine Tanker i den Stund. Ritti Li fra Fancheng 22 Dec. kom Miss Hodnefield os imøde paa en Redningsbaad og vilde have mig med. Dem frygtede for, at vi ikke skulde komme til Jul. Morgenen 23 Dec. reiste Miss Hodnefield og jeg overland i Bærestole. Dagen var skjøn med deiligt Solskin, saa Turen overland var ganske behagelig. Vi kom til Rønnings paa Eftermiddag Kl. 2—3, og en god Middag smagte da godt. Mrs. Rønning hun vente-

Digitized by Google

de saa paa mig. Tænk hun har ligget syg siden Juli, stakkels hende. Hun er jo saa taalmodig under sine Smerter, jeg er nu her og passer hende. Anna Lee har været her omtrent 2 Uger og passet hende, da jeg kom. Miss Lee maatte tilbage tredie Juledag, og nu saa har jeg været her med hende og jeg tænker jeg bliver til de reiser hjem, hvis det er Guds Vilje, at Mrs. Rønning kan faa saa pas Kræfter, at de kan reise nu til Vaaren. Mrs. Hotvedt er i god Bedring. Past. Trygstad er ogsaa bra nu. Ja Mrs. Himle, det ser saa ud, at vi behøver flere Arbeidere herude i Kina. Jeg trives godt her i Fancheng, er frisk og rask, har ikke følt langsom endnu, jeg er glad at jeg er her. Nu saa har jeg tilbragt en Jul i Kina, Rønnings havde Juletræfest Juleaften og tilstede var Dr. Hotvedt, Trygstad, Miss Hodnefield, Miss Lee og jeg. Vi havde en hyggelig Stund tilsammen. Juledag predikede Dr. Hotvedt for Kineserne, og Trygstad talte ogsaa lidt tilslut, men jeg desværre forstod ikke meget. Paa Eftermiddag var vi forsamlede til Møde hos Rev. Madson, og vi havde en velsignet Stund. De er hilset saa flittig fra dem, ligesaa fra Rønning, Dr. Hotvedt og Miss Hodnefield. Saa tilslut en venlig Hilsen fra mig eders for Kina Anna Nilsen.

* * *

Fra en Husmoder i S. Dak.

Ved at læse Rønnings Brev i Gaarkveld blev jeg saa beklemt om Hjertet at jeg ikke kunde faa sove før efter Midnat. Det kom for mig atter og atter dette, hvorledes er det fat, hvorledes staar det til i Hauges Synode, naar Rønning nødes til at raabe saa høit: „Hvad skal dette betyde, at Himles ikke kan komme". Det ser jo ud, som om han er uundværlig ude paa Missionsmarken nu. Og har vi glemt vor Pligt, at hvad vi gjør for en af Herrens smaa, det gjør vi mod Mesteren selv. Kjere Søstre i Hauges Synode, lad os gjøre noget ogsaa i den her paatænkte Sag og gjøre det straks. Tiden er baade kort og kostbar og de Hedninger Himles skulde virke iblandt har ikke hørt eller annammet det Evangelium, som gjør Livet lyst og værd at leve, men vi har. Tænk hvilket Mørke om ikke Herren havde forbarmet sig over os, hvad skulde vi have trøstet os selv og vore med i Liv og Død, om vi ikke havde Herrens Ord, men vi er de lykkelige Mødre som kan fortælle vore kjere at det ved Jesus Kristus er lyst i Dødens Dal.

Lad os gjøre noget for at sikre Himles lille Søn den fornødne Pleie, saalænge Gud vil vi skal sørge for ham. Jeg for min Del ser det som et Fingerpeg fra Herren, at han vil prøve os. Saa lad os gjennem „Budbæreren" snart faa høre, hvormeget det vil koste at leie Hjem og Hjælp for Gutten et Aar, eller hvad det vilde koste pr. Aar at opholde ham. Dette maa I gjøre snart. Her bør tages fat med Alvor, saa Himles kan blive løst og vide sit kjere Barn overladt til en god Pleiemoders Omsorg. Jeg synes der maatte findes en Familie som kunde tage sig af ham for Betaling. Og det maatte være lettere for Far og Mor at forlade ham paa den Maade end at efterlade ham paa en offentlig Anstalt. Kunde ikke hver Kvindeforening enes indbyrdes om at understøtte dette Barn med fem Dollars pr. Aar saalænge han lever. Tror I ikke at disse fem Dollars vilde bringe ligesaa stor Velsignelse, som om vi sendte dem direkte til Kina? Vi kunne ogsaa enes om at give 5c mere hver Gang vi har Møde. Denne Ekstraudgift enten den sker paa en eller anden Maade som et Taknemmelighedsoffer baade for dem og vore som Herren har taget saligt hjem og for dem som vi har og som faar have baade Legems og Sjels Evner og Kræfter. Engang skal det ogsaa opklares hvorfor lille Sven skulde blive et Lidelsernes Barn og naar han er bleven prøvet skal han faa Livsens Krone. Og dette Haab være baade nu og senere Fars og Mors Trøst. Det er desværre ikke alle man kan have det glade Haab om selv om de er aldrig saa meget begavet og vel udrustet baade i legemlig og aandelig Henseende. Nu maa I gjøre noget straks, saa vi faar høre. Vi vil tage nogle Beslutninger paa vort næste Missionsmøde her, men vi ville gjerne faa høre straks, hvad det vilde koste at underholde dette Barn. Jeg

Digitized by Google

vilde gjentage: Vaagn op! Arbeid medens det er Dag!

* * *

Til ovenstaaende af en Husmoder vil „Budbæreren" knytte et par Ord. Det er maaske de fleste i Samfundet ubekjendt hvorledes Sagen med lille Svend hænger sammen. Fik vi en kort og grei Beretning herom og en lagt Plan om hvad der vil til og hvorledes der skulde arbeides, saa er der vist ingen Tvil om andet end der vilde blive Hjælp at faa. Men en saadan Redegjørelse og Plan for Arbeidet kan ikke hvemsomhelst give. Men vi har dem som kan. Vi tør ikke sige noget som Bud, men kanske vor Kinamissionsbestyrelse i Samraad med Himles ville sige sin Mening og om saa var komme med en Plan. Maaske Sagen ikke burde udsættes til næste Aarsmøde. Faar Folk bare vide, hvad der er at gjøre og hvorledes man vil have det gjort, saa tager man nok fat. Og vi vil anbefale at dem, som leder Missionsvirksomheden herhjemme lader høre fra sig i denne Sags Anledning med det allerførste.

En Reiseberetning.

Eftersom jeg blev valgt til at reise som Emisær for Ada Kreds af Hauges Synode—i Fosston Distrikt og blev fortrolig med at saa var Herrens Vilje,—saa reiste jeg fra Hjemmet den 11te Jan. og kom til Fosston Lørdag den 12te og fik Skyds ud til Broder Arne Stølen, som lever en 12 Mil nordøst fra Fosston, og havde den første Meeting hos Peter Odegaard paa Søndag Kl. 2 og fortsatte der omkring, snart i Farmhuse og snart i Kirken til den 20de, men paa Grund af megen Sne og Kulde saa blev Forsamlingerne forholdsvis smaa, men vi fik erfare at Herren var nær og vederkvægede vore Hjerter, og det var godt for min Del at træffe sammen med Brødre og Søstre i Herren med hvem jeg fik dele Livets Brød. O, hvor vederkvægende det er for en Pilegrim at træffe sammen med disse Herrens smaa, som længes efter Smulerne ifra Herrens Naadebord.

Den 21de skulde jeg forsøge at komme til Winsor og Vennerne var ikke saa lidet ængstelige for, hvorledes jeg skulde komme frem paa Grund af Snestormen, som vi havde Nat til Søndags, men Broder Okstad tilligemed en af hans Sønner udrustet med „Sjøffel" blev med mig for at bringe mig til Olga, hvorfra jeg tog Skyds med Postbudet til Winsor og kom vel og lykkelig frem ved 5 Tiden om Aftenen, hvor de havde bestemt Møde til Kl. 7, og ikke saa faa Mennesker var samlet for at høre Guds Ord, og det gav mig fornyet Mod til at fortsætte saa jeg maatte takke Gud, fordi han vilde værdige mig ringe Støv at bære Budskabet om Synd og Naade til mine Medmennesker. Vi havde to Møder i Winsor, og saa bar det ud iblandt Farmerne nord for Byen i Bethlehem Menighed og vi havde Møder hver Dag trods at Sneen var ganske dyb, saa jeg undertiden maatte bruge Ski for at komme frem.

Torsdags Eftermiddag skydsede Ole Aspeland mig til Clearwater Menighed, hvor vi havde Møde hver Dag til og med Tirsdag 29de, og Onsdag 30te kjørte vi til Fosston og tog saa med Trainet til Thief River Falls, hvor jeg overvar Ada Kreds Missionsmøde 31te Jan. til 3die Feb., hvor vi havde et meget godt Møde og derfra reiste jeg hjem og fandt alle mine i bedste Velgaaende, og havde atter Aarsag til at takke Gud, som havde bevaret baade mig og mine saa vel. Jeg havde rigtignok paadraget mig lidt Forkjølelse, men haaber dog at det ordner sig, naar jeg har været hjemme en Stund.

Jeg vil da ogsaa faa sende min hjerteligste Tak til alle jeg traf sammen med paa denne Reise, for al Velvilje og Kjærlighed, som mig blev bevist i alle Maader. Herren lønne eder derfor. Maatte han faa ledsage baade mig og eder med sin Aand og Naade fremad paa Livets Vei, saa vi kunde mere og mere forfremmes i det som er godt og Gud velbehageligt, saa at Jesus bestandig maatte faa være en hel Frelser for os, og vi vandre fremad i den Erkjendelse: mig den største iblandt Syndere er Barmhjertighed vederfaren, da passer vi saa godt for Saligheden, naar Jesus faar være alt for os til hver Dag.

Hjertelig Hilsen fra en ringe Broder i Herren. Nils O. Aas.

Digitized by Google

Fra Arbeidsmarken.

I Elims Menighed, Past. Olbergs Kald, skal bygges Kirke til Sommeren. Der ser nokſaa lovende ud.

Past. Eittreim, Creſton, Ill., afſlagde nylig et kort Besøg til Volin og Yankton Menigheder i Yankton Co., S. Dak.

En ſpørger: Hvem skal undervise i Hebraisk og det gamle Testaments Bibelforklaring ved Red Wing Sem. nu i afdøde Prof. Bergslands Sted?

I Midten af Februar var Student A. Melom i Pastor A. Trygstads Kald. De har det Haab derude at Melom vil komme der ud i Nordvesten og hjælpe til at saa Ordets Sæd.

Jeg takker saa meget for det gode Læsestof, som fylder Bladet. Naar det kommer, saa maa jeg læse det højt for alle.—Der finder jeg baade Tugt og Trøst. Hold frem, som begyndt. P.

Den 16de Feb. havde Norwich Menighed af Hauges Synode Menighedsmøde, hvor tre Familier blev optagne i Menigheden. Ligesom den bestemte at betale $150 for Betjening mod som før kun $50 aarlig. Den tænkte at kalde Præst med nogen Hjælp fra Missionskassen. Der er en stor Arbeidsmark paa de Tragter.

Pastor A. H. Trygstad gjorde i første Halvdel af Feb. en Tur til Chicago og Newark, Ill. Han gjorde ogsaa en Snarvending indom Red Wing og lagde Mærke til den Sorg som der er efter Bergslands Bortgang, og tror det vil blive nokſaa vanskeligt at finde en kompetent Mand til at fylde den afdøde Lærers Plads.

Se her! Adresseforandringer og Indbetalinger paa „Budbæreren" ja endog korte Bekjendtgjørelser af Møder i vort Samfund, som I tror det haster med, sendes direkte til C. Lillethun, Red Wing, det sparer baade Tid og unødigt Arbeide og lidt Kostning. Det er alt Slags Læsestof som altid bør sendes til Redaktøren. For nærværende Kenyon, Minn.

Theol. Student Hjelmerviks Besøg hos sin Bror ved Frost, Minn., var særdeles heldigt for Bethania Mgd's og Præsts vedkommende; Gudstjeneste var bestemt Søndag den 17de Feb., men Past. Odland, som nedbrudt af Overanstrængelse har ligget syg en Tid, var endnu for svag til at prædike. Hjelmervik gjorde os den Tjeneste at fylde Pladsen, for hvilket vi er taknemmelig.

Fra St. Paul berettes, at de to Menigheder af Hauges Synode der i Byen har udstedt Kald til Past. J. A. Johanson fra Stoughton, Wis. til sin Præst. Pastor Johanson blev indbudt til at besøge St. Paul og han kom og prædikede tre Gange. Det var for Menighederne som „Regn fra det høie", siges der. Om Johanson har ſtinde at flytte fra Stoughton til St. Paul ved vi ikke. Kanske ingen anden ved det heller endnu.

Vi hører du liker at læse Nyhederne i „Budbæreren", og det glæder os, at du finder dem interessante, men de gjør sig ikke selv eller kommer saa at sige flyvende i Luften Nyhederne heller. Du maa sende os nogle du ogsaa, saa glæder du os endnu mer. Se hvor flinke en Del har været til at levere Bidrag til Bladets Indhold. Ja bare fortsæt, det tager ikke saa lidet baade Omtanke, Arbeide og Stof til at fylde Bladet hver Uge.

Der har nu en lang Tid været skrevet meget om den Barrattske „Bækkelse" og dermed forbundne „Tungetalen" der hjemme i Norge. „Svenska Dagbladet" siger herom: Tungetalen er et Fænomen, som siden lang Tid tilbage har været meget sædvanlig ved de „Bønnemøder", som Spiritister pleier holde. Der findes tusinder af spiritistiske Medier, som efter at have selvhypnotiseret sig taler aldeles fortræffelig „i Tunger" paa baade kjendte og ukjendte Sprog.

Det baade har været og frembeles er saa i Verden, at nogle fraadser og andre sulter. Somme har ingen Kirke og andre har Kirker saa store og kostbare, at Taarnspidsens Kostende vilde være nok til at skaffe et stort godt Gudshus til dem, som ingen Kirke har. Der skal bygges en ny Thomas Kirke i New York til et Kostende af en Million Dollars og Kirkens Tomt koster to og en halv Million. Denne Menighed bestaar af noget over tre tusind Medlemmer. Ifjor bidrog den $274,339 til kirkelige Øiemed.

Fra Frost, Minn., berettes: Past. Brohaugh, som var tilstede ved Nordre Ja. Missionsmøde, afholdt i Bethania Mgd., Past. Odlands Kald, overvar og prædikede i Kirken Søndag Form. 23de Feb. og samme Aften talte han paa Ungdomsmødet. Her gjorde han opmærksom paa en Del af Ungdommens mange Farer og Fristelser, samt Midlet hvorved disse kan besøires i Tilknytning til Sal. 119, 9. Senere havde vi Besøg af Broder Carolusson, fra Story City, som ogsaa baade offentlig og privat afslagde Vidnesbyrd om Synd og Naade.

Som bekjendt har det været nokſaa barsk Vinter i N. Dak. Men de gode Folk derude lader sig ikke saa let skræmme heller. De finder paa forskjelligt at varme sig op med og opmuntrer hverandre det bedste de kan. Her om Dagen saa Velva Menighed en Anledning til at gjøre sin Præst Pastor Trygstad et Besøg. De tog med sig lidt af hvert som de troede Præstefolkene kunde have godt af saasom Hygge, Glæde, Kjærlighed, Mad og Drikke og en pen Sum Penge. Disse Gaver nød de sammen, undtagen Pengesummen den gav de Præsten al. Præstefolkene syntes det gjorde godt og ønsker de besøgende godt igjen.

Digitized by Google

En Præst skriver: I dette Kald ved de 4 Kvindeforeninger er i Aarets Løb oparbeidet for flere hundrede Dollars, som er afsendt af de respektive Foreningers Kasserere til de forskjellige Grene af Missionens og Kirkens Virke iblandt os. Nogle ubetydelige Beløb er fradraget som nødvendige Midler til videre Fremme af Arbeidet i den lokale Forening. Disse Bestræbelser synes nokſaa bestedne ved et flygtigt Blik, men alligevel ganske anselige Resultater i det pekuniære for ikke at sige noget om den store Velsignelse, som herved tilflyder Arbeiderne her hjemme og særlig dem eller de, til hvis bedste de, Midlerne, gives.—Gud velsigne vore Kvindeforeninger med megen Naade her og hisset!

Bibelen er den mest udbredte Bog. Den kan ogsaa fra den Side set kaldes Bøgernes Bog. Saavidt man kan have Rede paa det blev der ifjor solgt 12,000,000 Bibler. Af 32 Bibelselskaber har det britiske udsendt i et Aar 5,977,458 og det amerikanske 2,236,755; disse er de største Antal Bibler udsendt af et enkelt Selskab paa et Aar. Alle de andre 30 har leveret omtrent en trediedel tilsammen.

Bibelen er helt eller delvis oversat til 467 forskjellige Sprog og Dialekter og Arbeidet er for det meste udført af kristne Missionærer. Den første Bibel, som blev trykt i de forenede Stater, var John Eliots Oversættelse af det nye Testament til indianske Sprog. Den blev trykt i Cambridge, Mass. af Samuel Green og Marmaduke Johnson i Aaret 1663. Det samlede Antal Bibler som er udgivet i hele Verden op til Aaret 1906 skal være omtrent 40,000,000.

Herren har i det sidste Aar hentet hjem mange af Arbeiderne fra de forskjellige Arbeidsmarker. Fra det norske Missionsselskab heder det: I Zululand er de to gamle Missionærer Steenberg og P. Nilson hjemkaldte. Paa Madagaskar er to af de to sidst udsendte Brude (Fru Nikolaison og Fru Pedersen) allerede døde og en tredie (Fru Hodnefield) har længe været saa syg, at vi hver Dag har ventet Dødsbudskabet. Her hjemme har Missionspræst Balen faaet Vandringsbud. Det er meget i Løbet af et Aar. Men saa ved vi jo, Gud være lovet, at det bare har været en Overflytning fra den stridende til den triumferende Menighed. Og vor Gud skal nok give os nye Arbeidere i de hjemkaldtes Sted. Det har han jo ogsaa i nogen Grad allerede gjort. Vi har nemlig i Aarets Løb kunnet sende en ny Arbeider til Kina, nemlig Pastor Sigurd Brun, og vi har for den Mission ogsaa kunnet antage en kvindelig Arbeider (Frk. Heimbeck, en Søster af Frk. Heimbeck paa Madagaskar), der skal reise ud i Begyndelsen af indeværende Aar.

* * *

Red Wing Seminary.

Dr. J. Telleen talte i Kapellet Mandag den 4de Febr. Hans Tekst var Josva 1, 6—9. De ledende Tanker var: Vær stærk, vær frimodig. Det er Herrens Ord til det kjæmpende Guds Barn. Trods Fienderne er mange og mægtige, Kampen svar og vor egen Kraft liden, saa er dog Seiren sikker i Gud og med Gud.

Dr. J. Telleen talte i Kapellet Mandag den 11te Febr. Hans Tekst var Ordspr. 23, 23—26. Det rette Valg, den sande Visdom og den Glæde, som fromme Børn bereder sine Forældre og endelig Nødvendigheden af og Velsignelsen ved at hengive sig til Gud blev fremholdt som ledende Tanker.

Prof. M. G. Hanson talte i Kapellet Mandag den 18de Febr. Hans Tekst var Aab. 6, 2. Hans Thema var: Den seirende Kristus. Talen faldt i to Hoveddele.

1. Kristi Person.
2. Hans Kamp og Seier.

Som Slutningstanker blev det Spørgsmaal opstillet: Er jeg beseiret af Kristus? Hvis ikke, staar det ilde til. Det gjælder da at søge Herren medens han findes. Er jeg vunden, skal jeg være med Jesus i denne hans store Krigsfærd. Hele Verden skal erobres af og for Kristus. Guds Børn skal være Kristi Soldater, hans Stridsmænd.

Missionær Past. Th. Himle er af Direktionen ansat som theologisk Lærer for det resterende Skoleaar. Han overtager en Del af de Fag, som afdøde Prof. Bergsland undervivste i. Prof. Hanson overtager ligeledes en Del af disse Fag, saa at med Undtagelse af et par Fag bliver disse Fag fordelt mellem Himle og Hanson.

Vi glæder os over, at Missionær Himle og Kinamissionsbestyrelsen saa venligt kom os til Hjælp under disse Forholde. Vi ønsker Guds rige Velsignelse over Broder Himle og hans Virke iblandt os!

Kor.

Bekjendtgjörelser.

Board of Trustees tillader sig herved at bekjendtgjøre, at Past. J. L. Lasseson, Kasson, Minn., er valgt til at fylde Vacancen som Kasserer for Synodekassen efter Prof. Bergslands Død.

Alle Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Lutheran College) bedes derfor sendt til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Paa Board of Trustees Vegne
G. O. Bik, Sekr.

Om Gud vil afholder Syd Dakota Kreds af Hauges Synode sit aarlige Missionsmøde i Immanuels Menighed Beresford, S. D. A. M. Mannes's Kald 5te til 7de Marts 1907.

Samtaleemne blir Es. 35, 3—10.

De tilreisende bedes komme Dagen før Mødet. Kom med Bøn om at bli velsignet og være til Velsignelse.

G. O. Bik.
A. M. Mannes.

Digitized by Google

Paa Indbydelse fra Ness Menighed, Pastor Th. Lunds Kald, Madison, Minn., holder Madison Kreds et Kredsmøde dersteds fra Tirsdagen den 12te til og med Torsdagen den 14de Mars. Samtaleemnet bliver Ap. Gjer. 26, 26—29. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade!

Broderligst
T. J. Oppedahl.

Clear Lake & Ellsworth Mgh., Hamilton Co., Ja., afholder om Gud vil, et Samtalemøde fra 10 til 12 Mars 1907. Samtaleemnet bliver 1 Pet. 1: 13—19. Besøgende til Mødet kommer til Jewell eller Randall, hvor de vil faa Skyds Søndagen forud. Prester og Lægfolk fra fjern og nær er velkomne til Mødet! Pastor Simon Hanson begynder Mødet med Prediken Søndags Form. Kl. ½11.

Paa Menighedens Vegne
C. J. Eastvold,
G. Kalsem.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening et Samtalemøde i Grue Menighed Past. T. J. Grønningens Kald, Buxton N. Dak., fra 6—10 Marts. Samtaleemne Joh. 4, 46—54. Skyds vil møde i Buxton Aften og Morgen før Mødet, og i Climax Morgenen den 6te. Kom mange med Bøn om Guds Velsignelse.

J. J. Eastvold.
B. B. Nornes.

Om Gud vil, afholder Otter Taill Indremissionsforening et Møde i Lake Park, Pastor Kristofer Dalagers Menighed, fra 6—8 Mars. Samtaleemnet Joh. Aab. 3, 20. Alle er hjertelig velkomne.

Paa Foreningens Vegne
G. O. Nordmarken.

Nordvestens ev. Luth. Indremissionsforening har Indbydelse til et Samtalemøde i Norwich Menighed Norwich N. Dak. Past. A. H. Tryggstads Kald 5, 6 og 7 March. Kom mange! Kom med Bøn om et velsignet Møde.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen.
B. O. Klokstad.

Om Gud vil bliver et kristeligt Samtalemøde afholdt i Norway Mgd., fire Mil Vest fra Eagle Grove, Ja., den 14 Mars og to følgende Dage. Formand Eastvold holder Aabningsprediken. Samtaleemnet bliver Joh. 8, 31—46. Tilreisende vil blive mødt med Skyds i Eagle Grove Dagen før Mødet. Prester og andre er venligst indbudt.

Paa Menighedens Vegne
Martin Larson.
Nils Borland.

Nordre Minnesota skandinaviske Lutherske Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Moe Menigheds Kirke i Roseau, Roseau Co., Minn., Pastor S. E. Odlands Kald, fra den 17—19 Mars. Thema for Samtalen er Joh. 9, 24—41. Pastor J. H. Johansen fra Greenbush vil indlede Samtalen.

Vi venter store Ting ifra Herren, bed om Aandens Udgydelse over Mødet saa at mange blinde maa faa sit Syn.

C. J. Grothe, Form.
J. O. Hoyum, Sek.

St. Johannes Menighed ved Cylinder, Iowa' Pastor A. H. Gjevres Kald, indbyder herved nordlige Iowa Indremissionsforening til at afholde Møde her den 12—15 Marts. Samtaleemne Ap. Gj. 16, fra 16 V. til Enden.

De to første Dage 12—13 bliver i Skolehuset ved J. P. Burke, 4 Mil vest fra Fenton. Den 14—15 fortsættes Mødet i Kirken, 6 Mil syd og 5 Mil nordøst fra Cylinder. Skyds vil møde i Cylinder Dagen før Mødet.

Menigheden og deres Præst ønsker et godt Møde af bedende Mænd og Kvinder, Prester og Lægbrødre, sammenknyttede ubi et Sind i Kristus Jesus.

V. V. Olson.
P. P. Wolden.

Kvitteringer.

Professorløn: Bed G J Bratsberg fra Arne Erickson, Bethania Mgd., Halvorsons Kald 1.00

Bed Rev. Nervig fra Throndhjems Mgd., samlet ved J M Johnson: Ole J Solem 5, J M Johnson, G Gulbrandson, T Moen, Mrs. B J Mortvedt, A H Hagen hver 2. Peter Johnson, Ole Johnson, J Gevik, A B Anderson, John Lund, O O Solem, M O Solem, J A B Olson, Aug. Stene, E O Gilbertson hver 1, Martin Johnson, Mary E Orsborn hver 50c, Albert Johnson, John Johnson hver 25c. 26.50

Bed H P Alnes fra Hauges Mgd., M O Wees Kald, samlet ved J P Berge og H P Alnes: H P Alnes, H E Sether, Lars L Sogge hver 5, Thomas Meium 3.50, Mrs. Biger, Otto Thompson, J P Berge, Ole Borsgaard, O M Norberg, O O Engan, John Paulson, Gust Erickson, P O Elverum hver 3, Th. Johnson, M P Alnes hver 2.50, Christ Anderson, J H Ree, Enok Anderson, Thora Hanson hver 2, Oliver Meium, S Nestegaard hver 1.50, Peder J J Berge, John Norberg, Ole Ingebrigtson, L P Elverum, G A Sogge, Fred Paulson, Henry Paulson, A E Hanson, E H Sether, P Hanson, John Borsgaard, P P Elverum, Ben Fredrikson, E O Engan, O P Elverum, Ole O Aas, Oluf Arntsen, E Danielson, J J Skrove, Mrs. H Ree, J H Johnson, J O Alnes, P O Austnes, Mrs. Sigri Huseby, Odin Rodvig, J E Thompson, J Erickson, Ole G Sogge, Ole Iverson hver 1, Miss M Anderson, A J Johnson, Theo. Næstegaard, J E Skrove, J R Sogge, W L Sogge, Severin Holmen, Peder Borsgaard hver 50c, Arne Thompson, A E Erickson hver 25c, J Bodvig 2, Christ Leen 1, M G Husby, Odin Sogge hver 50c 99.00

Bed Rev. Heidal fra Ben Anderson, Radcliffe, Ja 1.50

Pastor J H Johansen, Greenbush, Minn 5.00

E J Grimsrud, Grafton, N. D. 2.00

Bed Past. Borgen fra Ny Stavanger Mgd., Buxton, N. D. Peder P Asheim, Severt Hagelie hver 5, Gudmund Knudsvig, Ostein Asheim hver 3, Jacob Lee 2, Ole Lillebo, Johannes O Buer hver 1, Ole O Asheim 50c, Malenius O Asheim, Severt Hegeland, Ole Fosi, Geo. Gunderson, Gilb. O Hagelie, Gustav Gunderson, James T Borgen hver 25c 22.25

P Wigdahl, Franklin, Minn. 3.00

Digitized by Google

Bed Mrs. John Larson fra Immanuels Mgd.s Kvf., C C Holters Kald 40.00

Bed John Larson fra Immanuels Mgd., C C Holters Kald: O J Lee 2.50. A Jacobson, Mrs. H Sande, Mrs. J Svenson, Mrs. E Lee hver 2, R Gunderson, J Svenson, A Berg, L E Johnson, John Larson hver 1, L O Lee, Miss Emma Sande hver 50c 16.50

Bed Pastor Mortvedt fra Hauges Mgd., Mortvedts Kald: Hauges Mgd.s Kvf. 5. Mrs. Julia Williams 5. J O Sebby 3. Mrs. Christian Wick, Chr. F Nels. L Fruland hver 2. Martin Olson 1.50. Celia Sebby, Peter Kallem, John Sebby, Mrs. D Ritten, Bert Hagen, John Larson, Salve Ugland, O F Nels, Ricard Gaard, B Engles, Porter Fruland, John Svenson, John Thompson, Lewis Fruland, Joe Fruland, H Halvorson, Philip Svenson, Peter Svenson hver 1. Mrs. Marie Nelson, Martha Wicks, Theo. Nelson, Arthur Nels, Oscar Sebby, Joseph Nels, Menelva Nels, Weaver Engles, Roy Halvorson, Elisabeth Nelson, Geo. Sebby, Arthur Sebby, Gerhard Sebby, Bardinus Sebby, Francis Sebby, Hans Svenson, Asa Phillips, Oscar Wicks, Benjamin Wicks hver 50c 50.00

Til Synodekassen: Bed Pastor C J Eastvold fra John M Hall, Blairsburg, Ja. 5. R Madson, Webster City, Ja. 25. Bennie Hall, Rose Grove, Ja. 5 ..... 35.00

Bed Mrs. H L Sogge fra Hauges Mgd.s nordre Kvf., M O Wees Kald 21.00

Til Hospitalet ved Red Wing Sem.: Bed Prof. M G Hanson fra Missionsduen ved Mrs. A O Mortvedt 25.00

Bed do. fra Mrs. L Grøndahl, Red Wing, Minn. 5.00

Indremissionen: Bed Pastor T J Knudson fra Mrs Markus Johnson, Grafton, N. Dak. 5.00

Bed Rev. Bik fra St. Peters Mgd.s Kvf. 25, Roseni Mgd.s Pigef. 20 ..... 45.00

Bed Rev. Elstad fra Miss Mydland, De Forest, Wis 1.00

Bed T O Mebust fra Recabot Mgd.s Missionsf., Pastor Bøes Kald 10, T O Mebust vers. 5 ..... 15.00

Bed Mrs. T J Knudson fra Bor Frelsers Mgd.s Kvf., Knutsons Kald 50.00

Bed C T Flom fra Broderbaandets Ungdomsf., Stefanus Mgd., Milton, N. Dak. 5.00

Bed Pastor Sandven fra Mr. & Mrs. Henry Wilson, Roland, Ia. 10.00

Bed Pastor J J Lee, testamentarisk Gave fra Mrs. John J Fromdahl, Bonnette Prairie, Wis 10.00

Bed R K Sydnes fra Lincoln Mgd., S E Hansons Kald, Slater, Ia. 29.55

Bed Mrs. Brit Christoffer fra Lincoln Mgd.s nordre Kvf., S E Hansons Kald 20.00

Bed Pastor G Evenson fra Martin Madson, Lake Preston, S. Dak. 5.00

Bed Pastor Brohaugh fra A. S., Red Wing, Minn. 2.50, Hauges Mgd., Mayville, N. Dak. ved A Mathison 6.50 ..... 9.00

J. L. Lasseson.

Til Professorløn: Bed Pastor T J Oppedahl fra Mrs. J E Sundby, Dawson, Minn 2.00

Bed Pastor K L Kleveland, Oakes, N. Dak., Karl Nelson, Fullerton 2. Julius Haakenson 1, K L Kleveland 2, Mrs K L Kleveland 1 ..... 6.00

L Thompson, Red Wing, Minn. 3.00

J. L. Lasseson pr. M. E. Hanson.

Til Synodekassen: Bed Pastor O Andresen fra Markers Mgd., Faribault, Minn. Kontant: J O Kalak 1. Brekke & Bakken 5. J A Bakken 5. Johanne Jacobson 2. L Olson 1. Ed. Iverson 1. M Moe 1. Jens Botten 3. Anna Morstad 2. H H Ulvenes 5. Mrs. K Herud 3. Anna B Hanson 2. H Ulvenes 50c. Johan Gunning 10. Ole Larson 2. Lecie Olf 75c. Carl Bøen 1. Ole Robertson 1. A Bakken 5. tilf. 51.25.

Notes: G Anderson 5. Louis Ottem 25. C C Dokken 15. J Madsen 1. Mrs. A Sanders 2. G A Kallak 5. Mella Kallak 5. J A Haug 5. Iver Brække 3. Mrs. Josie Nelson 5. Mrs. Karoline Herud 5, A Jenson Brataas 5. Andreas Bøen 5. Sven Brotten 2. John Dahl 2, tilf. 90.00 ..... 141.25

J. L. Lasseson pr. O. Andresen.

Kinamissionen: Bed Pastor Kleveland, Oakes, N. Dak. Ofme Mgd.s Kvf., Clement, N. Dak. 7.50

Bed Pastor Svingen, Bottineau, N. Dak., Pigef. Morgengry 10.00

Bed Pastor Lee, Rio, Wis., testam. Gave efter John J Fromdahl 10.10

Bed Pastor Bik, Beresford, S. D., Roseni Mgd.s Kvf., østre Distrikt 20.00

Do. Pigef. 15.00

Bed Mrs. Oscar Austin, Northland, Kongsbinger Mgd.s Kvf. 41.00

Bed John J Lee, Hayfield, Minn., Kvf. i Vernon og Hayfield, Pastor Lasfesons Kald 10.00

Bed John Hanson, Davis, S. D., Melhus Mgd.s Kvf. 60.00

John Hanson 50

Bed Pastor Wick, Toronto, S. Dak. Mrs. Mundahl 5.00

Bed Mrs. John Male, Hubbard, Ja., Stavanger Mgd.s Kvf. 43.34

Bed Pastor Lasfeson fra P M Runice, Ferryville, Wis. 1.00

Bed Pastor Sandven, Roland, Ja., Mrs. Axel Skromme 3.00

Bed Mrs. Bert Christopher, Slater, Ja., Lincoln Mgd. nordre Kvf., Pastor S E Hansons Kald 20.00

Bed Alb. Madson, Story City, Ja., Mrs. Siverson 4.60

En ubenævnt i Faribault, Minn. 1.00

R B Sampson, Lynd, Minn. 5.00

Bed Mrs. J Arntzen, Sargent, Minn., Zions Mgd.s Kvf., Pastor Lasfesons Kald 10.00

Bed L O Amundson, Radcliffe, Ja., Immanuels Mgd.s Kvf., Hamilton Co., Ja. 4.00

Bed Pastor Himle fra Riverside Mgd., Pastor Oppedahls Kald 24.15

T Tollefson, H H Lee, Ole R Haaland, Mrs. O Orrestad hver 1 ..... 4.00

Israels Mgd., samme Kald 12.65

Lac qui Parle, Pastor Utheims Kald 20.13

Recaboth Mgd., Pastor Bøes Kald 15.90

Gunder Paulson, samme Kald 10.00

Soar Mgd., samme Kald 8.35

Collect hos Gulseth, samme Kald 1.85

Bed Pastor Johnson, Sioux City, Ja., K Hinseth 3.00

Martin Larson, Hollandale, Wis. 2.00

Bed John Skarstad, Virgua, Wis., Tore Mork 1.00

373.47

Til Hospital i Kina: Bed Pastor Lasfeson, Kasson, Minn., Østre Belmont Kvf., Pastor O M O Wees Kald 20.00

Østre Belmont Kvf., samme Kald 10.00

Mrs. Rasmus Olson, Lakefield, Minn. 6.50

Mrs. J Gunning, Dundas, Minn. 2.50

Mrs C C Johnson, Soldiers Grove, Wis. 3.00

Bed John Hanson, Davis, S. D., Melhus Mgd.s Kvf. 10.00

Bed L Johnson, Grand Forks, N. D., fra en ubenævnt i Tref. Mgd. 5.00

Bed Pastor Bik, Beresford, S. Dak., St. Peter Mgd. 5.00

Roseni Mgd. Pigef. 10.00

Bed Mrs. T J Knutson, Grafton, N. D., Bor Frelsers Mgd.s Kvf. 25.00

97.00

Til Evangelister: O S Haugen, Zumbrota til Underhold for Je-chuen-shon 25.00

Til kinesiske Barn: Bed O S Haugen, Zumbrota, fra Mrs. O S Haugen til Pigebarnet Lydia 15.00

Til Bibelkvinder: Bed Pastor Lasfeson, Kasson, Minn., fra Østre Belmont Kvf., Past. O M O Wees Kald 10.00

Bed John Hanson, Davis, S. D., fra Melhus Mgd.s Kvf. 10.00

20.00

Digitized by Google

Til Høiskolen i Fancheng: Bed Pastor Bik, Beresford, S. D., fra St. Peter Mgd.,..... 15.00
Bed Pastor Elstad, Morrisonville, Wis., Mrs. Mydland, De Forest, Wis..... 5.00
Mrs. J Hill, Webster, Minn..... 5.00
Bed Past Sandven, Roland, Ja., Henry Wilson og Hustru 10.00
35.00

Til nødlidende: Bed Pastor C C Holter, Martin Lee 2, Andrew og Henry Lee hver 1, Caroline og Maria Lee hver 50c..... 5.00

Madagaskarmissionen: Bed Pastor Bik, Beresford, S. D., fra Roseni Mgd.s Pigef..... 28.00
R B Sampson, Lynd, Minn..... 5.00
33.00

Til Jødemissionen: Bed Pastor Svingen, Bottineau, N. D., Pigef. „Morgengry“..... 10.00
O E Olsgard..... 10.00
20.00

Rettelse: Følgende skulde været kvitteret før, men blev udeglemt: Til Hospital i Kina fra Olaf Rasmusen, Grafton, N. Dak. 5: M Oswold, Chester, Ja., til Hospital i Kina 5 og til Santalmis. 5. Disse Summer er indført i Regnskaberne paa sit Sted, men de blev udeladt i Kvitteringerne, hvilket bedes undskyldt.

Chr. O. Brohaugh, Kasserer.

Med Tak kvitteres herved for 19.87 til Santhalmissionen fra Kvf. i Jewell, Ja., ved Pastor C J Eastvold.

J. H. Blegen,
Kasserer for Santhalkomiteen.

Jowa Kreds: Bed G Jørgensen Offer i Bethlehems Mgd., Holmes, Ja..... 6.15
Bed Pastor T K Jacobs Offer i Cass, Ja..... 3.80
Bed do. i Strand, Ja..... 13.06
Bed Pastor Odland fra Bethania Mgd.s Kvf..... 10.00
Bed Pastor S E Hanson Offer i Hurley, Ja..... 14.68
Bed Pastor H J Berg fra Bethania Mgd..... 7.60
Gave til Kredsen fra H. C..... 3.00
Ole Knudsvig 2, Elling Haugaas 1..... 3.00
Offer i Stavanger Mgd..... 10.34
Bed A A Enge, Salems Mgd., Roland, Ja..... 11.

C. L. Karolus son, Kas.

Bidrag til Den sk. ev. luth. Mgd.s Kirke i Floodwood, Minn., ved Pastor C J Eastvold, Jewell, Ja., fra Pigef. i Tabitha Mgd., Rose Grove, Ja. 15. Hjertelig Tak og Gud velsigne eder.

Paa Mgd.s Vegne
Ole H. Gjøra.

Til Bethesda Børnehjem: Bed Pastor A A Dahl, Taylor, Wis. fra Mrs. Kokslien 1 Quilt; N N Nelson 4 par Benklæder, 4 par Susvenders; Lillian Nelson 9 Lommetørklæder; B Bengorden 2 par Benklæder, Martha Halvorson 2 brugte Luer, 1 Kjole, 3 Haarbaand, Silas Wallen 1 par Sto. Mrs. M O Monson 1 Kjole, 1 Suit, 1 par Banter, Mrs. L Larson 2 brugte Jakker, Inga Jenson 3 Luer, Arent Dahl 1 Lue, Palmer Dahl 1 Lue, Myrtle Dahl 3 Yds. Flannelette, 2 Side Combs, Pastor og Mrs Dahl 1 par Leggins, 2 brugte Jackets, 1 brugt Overfrakke, 1 ny Suit, 1 Haandklæde; Bed Mrs. Mary Quam Lodi, Wis. fra Morris Quam 3 Neckties. Annie Ruth Quam 1 Dress, Hazel Quam 3 Yds. Calico, Louretta Quam 1 par Banter; Fra Mrs. E O Walker, Slater, Ja., 2 par Strømper; Miss Ellen Gjerde, Radcliffe, Ja. en Del Tøi, 2 par Banter; Fra Mrs. Randi Johnson, Red Wing, Minn. 1 Quilt, Andrew Ellingson en Del brugte Klæder, Mrs. O S Meland 1 Cloak, Mrs. Wm. Johnson 1 Coat, Evelyn Ellingson 1 Jacket, Mrs C Lillethun 18 Yds. Calico, Mrs. Bergsland 1 par Banter, Mrs. Finstad et Stykke Gingham, Mrs. Jacobson 5 Yds. Calico, Mrs. Ulvin 6 Yds. Gingham, Mrs J M Johnson 5 Yds. Calico, 1 Bog, Mrs. Maren Hage et Stykke Calico, Mrs. R Heselberg 5 Bøger, 1 Cap, 1 Dress, et Stykke Flannelette, 6 Yds. Gingham, Mrs. Boraas 4 Caps, Mrs Edvardson 2 Suits, 1 Dress, Mrs M S Hanson 6 Yds. Outingflannel, Mrs F Nelson 2 Suits Underklæder, Mrs. Schei et Stykke Gingham, 1 Skirt, 1 Dress, Mrs H H Elstad 2 par Strømper, J C Johnson en Del brugte Klæder, 7 Yds. Calico, Mrs Ingeborg Olson 5 Yds. Flannelette, Mrs Lien 11 Yds. Dress Goods, Mrs. Grønbahl 10 Yds. Outingflannel, Margeret Halvorson 1 Doll, Elsie Halvorson 1 Doll, Ubenævnt 7 Yds Outingflannel 2 par Sto. Mrs C E Tysdall, Radcliffe, Ja. 2 par Strømper, 2 Lommetørklæder, Clara Tysdall 1 Doll, Mrs P S Britson 2 par Banter, Mrs Osman Olson 1 par Strømper, 1 Lommetørklæde; Bed A B Amundsen, Radcliffe, Ja., en Kasse Klæder.

S. S. Balen.

Til Kirkelotten i Madison, Wis.: Bed Pastor J N Sandven fra Zions Mgd., Hardin Co 12.58
Salems Mgd., Roland, Ja..... 24.10
John Malland, Independence, Wis..... 1.00
Recaboth Missionsf., ved T O Mebust, Marietta, Minn. 10.00
Mrs. M Lindos, Marshall, Wis..... 5.00
Christ Severson, Wisner, Nebr..... 2.00
Mt. Horeb, Wis., J Pederson..... 5.00
Cambridge, Wis.: Chr. Nordli, Mrs M Knudson hver 5, Mrs M Johnson 2, Mrs Kristianson 3, Henry Kristiansen 1, O Amble 10, Mrs O Boge 5, E Balneberg, Martin Kensett hver 10..... 51.00
Deerfield, Wis.: Nels Jensen 10, S Holmen 5, S S Bøe 10, Mrs. Anna Lindaas, Nils Holmen hver 5, Marie Huseby 1, Mrs. Høve 5, Miss Ella Holmen 1, O S Husebøe 5..... 47.00
Morrisonville, Wis.: J J Hamre, Offstedal hver 5, A O Hamre, E Hamre hver 1..... 12.00
Lodi, Wis.: Ole Heggestad 10, Lasse Thompson 5, Hans Nilsen 10, Einar Hellestad 5, Peder Brække, J Revven hver 1, Tom Pederson, Arnt Anderson, O Løv hver 5, M Nelsen 2, E Nilsen 1, H Nelsen 2, Dr. J Tetvstad 1, Nels Kvam 5, Krist. Kvam 1, Karl Tompson 3, Endru Tompson, John Kalvo, Josef Tompson hver 1, M Anderson 5, J Tompson 3, Peder Heggstad 5, August Jasen 1, Sem. Johansen 2, Melvin Hillestad 1, T A Tompsen, J Kvam hver 5, William Tugstad, Peder Rondal, Peder Kvam, Hans Ulvestad, Mons Johnson, Jort Knudsen hver 2, Jens Knudsen 5, Teodor Jonsen 2, Albert Jonsen, Alma Karlsen hver 1, Endru Jonsen 4.50, Kristen Knudsen, L J Tompson 2, Seesi Jonsen 1, Mrs. K Anderson 2, Erik Eide 3, Martin Heggestad, Nels Tompsen, Karl Tompsen 1, N H Nilsen 2, Nils Barsnes 5, L Næs 50c, Lars Næs 1..... 119.00
Bonnette Prairie Mgd., Wis.: Rev. Lee 5, Marthin Tollefsen 15, Luis Pederson, E Hall hver 5, Ole O Kristoffer 2, Mrs. Gjørgersen 5..... 32.00
Mrs. Belle Pederson, Wisner, Neb..... 1.00
J N Sandven, Roland, Ja..... 3.00
O Olson, Roche a Cree Mgd., Arkdale, Wis..... 7.10
Mrs. Caroline Ek fra Bennerne i Muskegon, Mich..... 7.55
Biroqua, Wis.: S J Dregne 5, E Dregne 3, O K Svanso 2, Andru Chery 1, J S Dregne 5, A Anderson 4..... 20.00
Mrs Isabel A Nelsen, London, Wis..... 10.00
J B Johnson, Chicago, Ill..... 1.00
Oscar Olsen, Evanger Mgd., Buffalo Co., Wis..... 5.00
H Solheim, Minnewaukon, N. Dak..... 1.00
Mrs. O Hanson, ved C C Holter, Aspelund, Minn..... 1.00
Inga Hellerud, Grafton, N. Dak..... 1.00
O E Hegge, Mayville, N. D..... 3.00
A J Knudson, Portland, N. D., Rev. Malkewicks Kald... 5.00
Larsen, Willmar, Minn..... 1.00
J S Halvorson, Spicer, Minn..... 1.00

Rettelse: I No. 4. John Hillard, Nordland, Minn. 1. Karl Scott, Mt. Vernon, S. D. 2.

Tusind Tak for Gaverne og ønsker at flere vil efterfølge disses Eksempel. Vi trænger endnu noget mere Penge, førend Kirkelotten her i Madison er betalt.

Vi skal betale Lotten den første Feb. Kontanterne paa Haand $600.00. Det resterende har vi laant, saa Lotten er fikret. Huset skal flyttes paa vor egen Lot fidst i Feb.

Gud velsigne enhver Giver. Broderligt

R. U. Evjenth, 1319 Williamson St., Madison, Wis.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the . uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Geizer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubigues Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Friheds-kamp, som af gudvalgte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil vinke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifulbeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling en er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Til Erindring for Præsterne.

Nu er det Tiden for alle af vort Samfunds Præster at sende sine Indberetninger til sine respektive Kredsformænd, saa at de kan faa sine Indberetninger færdige i rette Tid. Kjære, lad os ikke maatte høre Klage over Forsømmelse af denne lille Pligt dette Aar!

Broderligst
C. J. Eastvold.

For en dygtig Smed og Vognmager

er der en særdeles god Plads ved Rose Grove Handelssted. Til nærmeste By er det 7 og 10½ Mil. Tætbebygget og rigt norsk Settlement. De fleste fra Stavanger Kanten. Menigheden tilhører Hauges Synode og betjenes af Formand Eastvold. Om nogen af „Budbærerens" Læsere ønsker en god Plads, ikke alene for godt Arbeide og for Fortjenesten, men ogsaa for at faa bo i et stille, fredeligt g hyggeligt Nabolag og i en blomstrende Menighed, bedes han tilskrive undertegnede snarest muligt.

Berthel L. Belleson.
Route 1. Ellsworth, Iowa.

Rev J. A Bergh

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c fleksible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillethun.

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faber", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Mærk: „Forglemmigei", er udsolgt og kan ikke faaes mere.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Passionsprediken over den første Del af Jesu Kristi Lidelseshistorie; 2. Kjærlighed er Lovens Fylde; 3. Fra Madison, Wis.; 4. Resolution; 5. Kredsmøde og Kirkeindvielse i Jewell, Iowa, Pastor C. J. Eastvolds Kald, fra 2den til 5te Dec. 1906; 6. Fra Chicago; 7. Kinamissionen; 8. En Reiseberetning; 9. Fra Arbeidsmarken; 10. Bekjendtgjørelser; 11. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No 10 · Lørdag den 9de Marts 1907. { 39te Aarg.

Advarsel

O Broder du som endnu gaar
Paa Syndens brede Bane,
Du Liv i Jesus Kristus faar,
Om du vil ham annamme.

Kor: Hør derfor, Ven, idag vend om,
Aanden og Bruden siger kom,
Du som tørster, hid nu kom
Og drik af Livets Kilde.

Hør Søster du, som fredløs gaar
Og efter Freden længes,
I ham alene Fred du faar
O vent nu ikke længer.

Se Jesus kaldes Syndres Ven
En Ven af arme Syndre,
O syng det endnu om igjen,
At Jesus elsker Syndre.

Du gamle Ven som snart vil staa
Ved Enden af din Bane,
Se denne Ven i mange Aar
Har villet dig advare.

Maaske idag for sidste Gang
At denne Ven dig søger,
Du ved han ofte kaldt dig har
Men du ei vilde høre.

Hvis du det sidste Bud forsmaar,
Som denne Ven dig sender,
For evigt du da angre faar,
At du ei vilde vende

Ørret til denne Røst saa blid,
Som raabte: du Synder, o kom til mig,
Saa inderlig jeg elsker dig,
Modtag idag min Frelse.

Men vil du følge Syndens Sti
Og ei Advarsel tage,
Din Frelser da maa gaa forbi
Og du til Helved fare.

Grufulde Kval og Sjelenød
Grufuldt at lide den evige Død,
Kjære Sjel søg Naadens Dør,
Som nu for dig er aaben.

Nu Liv og Død forkyndt dig er
Saa vælg, min Ven, vælg Livet;
Thi Riget er beredt for dig
I Jesus er det givet.

Tro kun paa ham, saa faar du Fred
Ei andet jeg ved til Salighed
End at for mig korsfæstet blev
Den kjære Herre Jesus.

L. Hatleli.

Vi önske at se Jesus.

Joh. 12, 21.

Dette var ikke noget daarligt Ønske af nogle Grækere. Hvem kunde have ventet saapas af dem? Men det er jo ofte det uventede og utænkte sker. Efter alt, hvad der var sagt og skrevet om Jøderne, skulde man helst have ventet dette Spørgsmaal fra dem, men disse sagde noget ganske andet. Bort med denne. Korsfæst! Korsfæst! Dette var Jødernes Raab og Ønske. Saa for-

Digitized by Google

skjelligt kan det ofte være. Der man ventede mest faar man mindst, og der man ventede mindst kan man faa mest. Dem, som har tænkt sig omtrent selvskrevne til Himlen, blir vel kanske udenom og dem, som neppe har turdet tænke noget saa stort og uforskyldt som at komme til Himlen, gaar gjerne derind. Jesus sagde til de selvgode Farisæere: Toldere og Skjøger gaar før eder ind i Guds Rige. Tilsidst bliver det vel mange rige, fine og fornemme Folk udenom Himlen. Om de aldrig saa meget regnerpaa at have Abraham til Fader, saa kan de derfor blive udenom og faar aldrig „smage min Nadvere". Og faar aldrig se den Herre Jesus og „mættes i hans Ansigts Beskuelse". Og hvorledes kunde Mennesket, som i Tiden intet andet har villet gjøre end med sit Liv og Gjerninger hade, bespotte, belyve, tornekrone og korsfæste den Herre Jesus, vente at faa se ham og være med ham i hans Herlighed? Nei det behøver den kristusfiendske ikke at indbilde sig. Og enten Mennesket er, som de frække Jøder paa Jesu Tid eller de er, som vor Tids Navnkristne, kommer ogsaa paa et ud.

Og saa høist forskjelligt Syn, som Folk kan have paa samme Person og samme Sag. Det som er den ene til den største Lykke og Glæde er den anden til Misnøie og Forargelse. Men dette kommer af det forskjellige Hjertelag hos de forskjellige Mennesker. Er Hjertet sandhedsfiendsk, saa kan det naturligvis ikke elske den, som er selve Sandheden. Havde Jøderne været af Sandheden, saa havde de vel ikke korsfæstet Herlighedens Herre. Jesus sagde en Gang til Farisæerne, at de var af den Fader Djevelen og gjorde sin Faders Begjæringer. Vantroen havde forblindet deres Øine, saa de ikke kunde se noget stort og godt hos den kjere Jesus. Og hvor mange der er lig dem!

Mig forekommer det at Brorson har været istand til at fremstille hele Lidelseshistoriens baade Aarsag, Karakter og Maal i et eneste Vers naar han siger:

Ser dog de blodige Strømme, som rinder,
Under Hudstrygelsens mordiske Slag;
Strimer, som Furer af Plove, man finder
Efter hver Stridsmands dybt saarende Drag,
Da den, der vældigt kan hugge, han vinder
Alle Tilskueres største Behag.
Saadan blev Plaster beredt, som forbinder
Allslags becængstet Samvittigheds Nag.
Kom kun du bange, hvad er der for Hinder?
For os at lide det var jo hans Sag.

Nogle ser altsaa med største Fornøielse, at Jesus bliver pisket og slaaet ja dræbt, saa de kan blive kvit ham. Andre ser at nu bliver der ofret for mine blodige Synder, saa nu skal jeg en syndebunden Træl blive fri. Her er min Stedfortræder, min Gjenløser, som af uendelig og ubegribelig Kjerlighed til mig arme, fortabte og fordømte Menneske lider alt dette.

Det maatte uden Tvil være noget af Vigtighed, som drog disse Grækere til at søge og spørge som de gjorde. De var vist hvad vi kalder „paavirkede" og det af bedre Kræfter end de som almindelig virker blandt Hedningerne. De søgte efter Sandheden. Derfor ligger det vist ogsaa mere i dette at ville se Jesus end bare at faa den Fornøielse at se hans udvortes Person. Vi siger ofte, at vi vil se en Person, naar vi mener, at vi vil tale med ham. Saa ogsaa med disse. De vil se og tale med denne, som de har hørt har hjulpet saamange baade legemlig og aandelig hjælpeløse. Han kunde vel ogsaa hjælpe os. Søgende Sjele findes der jo omtrent over alt der, hvor den Herre Jesus har virket en Stund.

Det er uvist, om det var kommen fuldt saa langt med Sakæus, som ogsaa var paafærde for at se Jesus; thi han vilde se ham fra Trætoppen saaat sige, dog vi ved det tog et meget heldigt Udfald ogsaa for hans Vedkommende. Den som er ude for at søge efter den Herre Jesus skal nok finde ham; thi Herren stiller sig lige i Veien for dem, som er ude og leder efter han, saa det skal blive sandt, hvad han har sagt, at den, som søger, han finder.

Vi sagde søgende Sjele findes der omtrent overalt der, hvor den Herre Jesus har virket en Stund. Da tænkte vi ogsaa paa dig, du søgende og spørgende Sjel blandt os. Du rigtig sukker tungt mangen Gang og ven-

Digitized by Google

ter paa at faa om ikke mere end et Glimt af Frelseren. Spørg baade direkte den kjære Frelser og spørg indirekte som Grækerne gjorde. Spørg Filip og han siger det snart til Andreas. Dette er Vidnerne ved du. Paa denne Maade blir det spurgt rundt om, at du er ude og søger din Frelser, og da faar du snart Hjælp. Du faar ogsaa Frimodighed, som du synes du har saa lidet af. Men det maa alle, som vil finde Perlen Jesus, vide, at de maa give Slip paa alt andet, sælge alt og kjøbe den. Slipper Verden, til Jesus se; thi han annammer Syndere.

Saa lad dig heller ikke afskrække, om du ikke er af det eller hint Folk, som du kunde tro var særlig i Yndest hos vor Herre. Han er ikke bare Jødernes Frelser men ogsaa Hedningernes. Saa i ethvert Folk er den ham behagelig, som vil gjøre hans Vilje. Og Frelseren siger i samme Kapitel, hvoraf vor Tekst er tagen: Og jeg, naar jeg bliver ophøiet fra Jorden, vil jeg drage alle til mig. Altsaa ogsaa dig, det kan du være vis paa.

Drag Jesus mig dog efter dig,
Saa følger jeg med Længsel,
Siden du, o Jesus, gik
Ud fra Verdens Trængsel.

I Kirken.

Det vigtigste i Kirken er, at der haves ren Lære og en ret Forkyndelse, og at Sakramenterne ret forvaltes. Disse Ting har man da ogsaa især blandt Lutheranerne været opmærksom paa og søgt at værne om, og det er isandhed nødvendigt og prisværdigt. Tilbøieligheden har altid ligget nær paa det kirkelige Omraade til Afvigelser og Udskjeielser. Og i vor Tid synes det ikke at være nogen Undtagelse i saa Henseende. Ikke heller er det stor Forskjel enten der er Statskirke eller Frikirke; thi allesteds hæver sig falske og sværmeriske Røster, og man kan have sin fulde Hyre med at holde sig klar af disse Klipper og Skjær.

Det er nemlig ikke Mennesket medfødt at tro Sandheden og holde sig paa Retfærdighedens Side i enhver Sag.

Tag til Eksempel den lutherske Kirkes Brug af Sakramenterne. Vi tror den efter Guds Ord er ret. Vi vil indprente vore Børn denne Lære som nødvendig og ret. Men saa kommer der Røster, som siger det ikke er saa nøie med Sakramenterne, brug dem eller lad være efter Tykke og Behag. For ubefæstede og unge kristne er det ikke godt at vide, hvad og hvem man skal tro. Saa en ret Brug af Naademidlerne kan der sent bli lagt formeget Vegt paa, men nu var det ikke denne Side af, hvad som haves fore i Kirken, som denne Artikel nærmest skulde omhandle; thi det er ikke altid det største og vigtigste, som volder alle Ulemper, ofte kan Smaating være næsten ligesaa slemme. Man siger i Ordsproget: Et stadigt Dryp udhuler en Sten, og en liden Gnist antænder en stor Skov, en liden Tue vælter et stort Læs osv. Af Smaating kan altsaa komme farlige Resultater. En langsomt tærende Sygdom kan nedbryde den sterkeste Mand. I det følgende vil vi nævne nogle Smaating i Forbindelse med det kirkelige Arbeide, som er mere skikket til at nedrive end at opbygge.

Tiden for opbyggelige Sammenkomster eller Gudstjenester til Eks. Mange har da den Uvane altid at komme forsent. Og man kunde næsten spørge, hvad vil de i Kirken, naar de næsten som Regel ikke kan komme der, før Gudstjenesten er halvfærdig? Og det er det samme enten Gudstjenesten holdes Formiddag, Eftermiddag eller om Aftenen; de maa altid være sin halve eller hele Time forsent. Men naar disse samme Folk skal have udført en timelig Forretning, Handel eller Reise, da er de paa Tiden. Mon saadanne Mennesker nogengang for Alvor har tænkt paa, at de maa være paa Tiden, naar Himlens Klokker ringer til den sidste store Gudstjeneste i Herlighedens Rige hist oppe? Eller tror de det gaar an at komme slængende, naar det behager dem selv ogsaa da. De kan imidlertid tænke paa: Og de som vare beredte gik ind med ham til Bryllupet, og Døren blev lukket. Mat. 25, 10.

Men naar man saa er kommen til Kirken, saa er det næste at komme sig ind. Da er det vigtigste for mange, om der findes Plads paa den allerbagerste Bænk, bagom Døren.

Digitized by Google

bagom Ovnene, eller længst opi Krogene paa Galleriet, om to trediedele af Bænkene staar tomme fremst i Kirken. Hermed kan de da give rigtig tilkjende, at de ingen Interesse eller Part vil have i det, som foregaar i dette Hus. Og den arme Predikant, som skal træde op saa ene og forladt der fremme i Koret og paa Predikestolen og vidne for disse Mennesker, som har stukket sig væk der bagerst i Kirken, det er nok alt andet end let. Men det er Ydmyghed at sætte sig nederst, siger nogen. Ja den Slags Ydmyghed som en gammel Mand mente, naar han sagde: „Jeg er saa stolt af det, jeg er saa ydmyg, jeg."

Saa er det Sangen. Det er nu kommet meget paa Mode, at der skal være Orgel i Kirken, og ofte tager da dette Pladsen baade for Forsanger, Kor og Samsang af Forsamlingen, saa det ofte ikke er stort mere Musik og Sang end de Lyd og Mislyd, som Orglet giver fra sig. Forresten gaar det aldrig godt at spille Orglet i den ene Ende paa Kirken og en Forsamling i den anden Ende paa Kirken forsøge at synge med. Saa det er ikke alene Taleren, men endog Orglet misliker, at Forsamlingen holder sig paa Afstand. Kommer nu hertil, at den Sang som er, er af den mest langtrukne og slæbende Slags, saa skal den nok ikke bidrage meget til at inspirere Predikanten, eller bringe Ungdommen og nye Tilhørere til Kirken.

Naar man ikke er syg, formeget overanstrængt eller nedbrudt af Sorger, skulde man holde det for en Glæde og Lykke at faa komme til Guds Hus for at deltage i Salmesang, Bøn og paa anden Maade som Evner og Anledning gives. Kristendommen og Kristendoms Øvelser skulde ikke betragtes som en Byrde eller noget, som er den enkelte uvedkommende.

Sæt nu, at det var saa i Almindelighed, at dem som hører til en Kirke kom og kom itide, naar der er Gudstjeneste, kom frem i Kirken som om de vilde sige: her er vort Hus og vort Møde, her liker jeg at være, her vil jeg hjelpe til, hvad jeg kan. Om ikke andet saa kan jeg da sidde blandt de andre. Sæt, at der var god Sang og Musik, at Ungdommen holdt sig fra de verdslige og syndige Lag og stillede sig rundt sin Predikant og benyttede sin Ungdoms Friskhed og Sangstemme til at synge og prise Herren, hvor let det da vilde være at predike og virke paa anden Maade i Menigheden.

Paa mange Steder er nu desværre Forholdene slige, at det næsten ikke lader sig gjøre at forbedre det som kunde forbedres under gunstigere Forholde. Til Eks. tynde og vidt adspredte Landsmenigheder, som det ofte er, især hvor Befolkningen er delt i mange Menigheder af de forskjellige Samfund, er det ikke godt at faa det til at gaa med Søndagsskoler, Sangøvelser og andet saadant Arbeide. Det er især ondt at finde Ledere til saadant Arbeide. Saa naar alt kommer til alt, kan vi nok se det daarlige, og det som hindrer det gode Arbeide, men at faa det forbedret er ikke ligetil. Dog noget af det vi ovenfor nævnte kunde vist rettes paa uden baade Bekostning og andet Besvær.

Det, som vi ovenfor kalder Smaating er ikke de eneste; der er en Mangfoldighed af samme Karakter, som alt virker nedbrydende og ikke opbyggende. Det virker slappende og gjør forsagt. Men vi kalder det Smaating sammenlignet med Læren og Forkyndelsen. Der kan kanske være dem, som synes det ikke er saa nøie med Smaatingene som er lidt ud af Lave i Kirken, og saa lader det gaa paa skakke hele Tiden, men godt gaar det da ikke. At „rette og forbedre" kan der trænges paa alt, hvad vi gjør, og til alle Tider. Hvad synes du?

Tanker fra Samtalemødet i Dawson, Minn.

Det er ikke saa lidet af Inspiration i at Folk samler sig i Flok og Følge til religiøse Møder. Der var rigtig mange samlet til Mødet i Dawson. Mange var langveis fra ogsaa. Der skortedes ikke paa Hjerte- og Husrum i Dawson heller. Naar Gud faar komme ind, saa udvides Rummet. Ikke saa faa har Jesus hos sig derude—men endnu er Saaningens og Indhøstningens Arbeide at gjøre ogsaa der.

Digitized by Google

Der var mange Kræfter tilstede, baade Præster og Lægfolk;—men størst af alt at Gud var tilstede. Det erfares ikke mindst om Kveldene. En Del unge begyndte at tage nyt Tag i Gud. Kanske nogen ældre trænger at gjøre det samme.

Der taltes meget om den kristnes Kampe Mange udaf salig Erfaring fik sige noget om denne Kamp—den Kamp, som er for Gudslivet i vor Sjel.

Fienderne vi har at kjæmpe mod ifølge Teksten (Ef. 6, 10—18) er ikke Kjød og Blod, det vil sige mod menneskelige Væsener. saa der kunde være lige mod lige; men svage Mennesker i Kamp mod Djevelens Aandestare, som herske i denne Tids Mørke. Dette Djevelens Vælde har forskjellige Fremtoninger. Der lagdes megen Vægt paa de mange Partier og Sekter, som har et religiøst Anstræk, som saar Kristendommen ned til at være blot og bar Moral, og Jesus at være kun et ualmindeligt dygtigt Menneske. Hvor Satan puster Ild i denne Lære. Den er saa imagelig for en Menneskenatur, som vil fatte det guddommelige med sin Forstand og tilbede sig selv. Hvor disse Lærdomme griber om sig! Dens Yngel blir vel hvad vi læser i 2 Tes. 2, 3—4. Der er dem, som prediker Kristus udaf kjødelig Iver—at splitte, at samle Tilhængere. Saadan Virksomhed bringer vist ikke Frugter til et evigt Liv (Joh. 4, 26.) Kanske dette er ogsaa en Fiende, at vi har saa let for at kritisere, altsaa at gale om Feil og Mangler hos andre, og saa sætte sig paa den „rene Lære" som Vagt—ja, da blir der Lære men ikke Liv. Hvor den aandelige Sløvhed i vore Menigheder er en fæl Magt. Lad os ikke glemme den Fiende som er alle kristne nærmest ind paa Livet—Selvet. Kan en vinde over sig selv, saa blir det vel forholdsvis let at vinde over andre Fiender.

Her gjælder Modstand i helligt Alvor ellers er Kronen forloren. Hvilket Bedrag at gaa i Kamp mod Sjelens Fiender uden Guds fulde Rustning. Det er at fægte i Veiret. Nei lad os staa i Rustningen og kjæmpe i Guds Vældes Kraft. Djevelen ved om vort svage Punkt. Lad os vaage og bede, saa vi kan staa efter at have overvundet alt. At vi lig Paulus, naar vi skal lægge ned Skjold og Sværd, kan juble: „Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet bevaret Troen." 2 Tim. 4—7.

S. J. Brekke.

Over 85 Aar gammel Predikant.

Vi har altid havt saadan Glæde og Fornøielse af at høre baade mundtlige og skriftlige Vidnesbyrd fra den gamle kirkelige Banebryder Pastor B. Anderson. Det er saa skriftmæssigt og erfaringsmæssigt kjendeligt og klart det, han taler og skriver, saa det er en Fornøielse at høre og læse det. Det er en behagelig og nødvendig Modvægt mod alt det Nymodens paa det kirkelige og religiøse Omraade. Det er ikke ligetil for en, som har gaaet gjennem den snævre Port og som har fundet Fred for sit arme Hjerte ved Korsets Fod hos Jesus, og som har antaget den lutherske Lære og Bekjendelse, at blive fortrolig med at Excitment er Vækkelse og „kives paa Veien" er Kamp for Sandheden og mange andre saadanne Foreteelser. Nu gjælder det for mange at saa mistænkeliggjøre Menigheden og alt, som Præst heder. Nu raabes der: her er Kristus og der er Kristus. Den lutherske Lære er det ikke nøie med, Daab og Nadvere betragtes ligedan. Bare kom med os, og man kunde gjerne sige: sværm med os, og foragt alle andre, som nu ikke er beredt til at forlade den gamle Sandhed om Synd og Naade og som fremdeles vil holde fast ved Læren om Sakramenternes Brug o.s.v. Ja Tiden er vist her, at de retskafne skal forføres om det er muligt. Derfor gjælder det maaske mere nu end nogen Gang at vaage baade med Hensyn til Liv og Lære.

Men om Forladelse, vi skulde jo lade gamle Broder Anderson tale og her er en Stub af en Artikel i „Vidnesbyrd fra Broderkredsen":

Og saa vil I vel gierne høre lidt fra mig om hvordan jeg har det med Hensyn til mig selv paa den ene Side, og til min Gud og Frelser paa den anden Side. Gud viste mig i min Barndom, at jeg var en stor Syn-

Digitized by Google

der, som trængte Omvendelse og Frelse, og naar jeg nu har begyndt Løbet i mit 86de Aar, saa burde jeg vel efter saa lang Læretid været en Kjæmpe i Kristendom, men ak, det har gaaet smaat, jeg er endnu kun et Barn, som staver i A B C'en paa disse faa Ord: Kjend dig selv og kjend din Frelser. Men saavidt har jeg opnaaet, at jeg har et Observatorium, som er mig saare nyttigt; det har to Vinduer, det ene vender indad, derigjennem faar jeg se mig selv og al Styggedommen i det gamle Menneske, hvilket Syn? Og naar nu alle har syndet, og der ikke er Forskjel, kan man da undre over, at den hellige Paulus bekjender og klager: „I mit Kjød bor intet godt, jeg elendige Menneske!" Det andet Vindu vender imod Golgata, der ser jeg Stedfortræderen og Blodet ,som renser fra al Synd, o uudsigelige herlige Syn med Overskriften: „Hvor Synden er overflødig er Naaden bleven end overflødigere." Og naar Solen fra Golgata faar kaste sine klare gjennemtrængende og smeltende Straaler igjennem Vinduet, som vender indad til os selv, ja da faar jeg se min gamle Adam i sin sande Skikkelse, helt igjennem svart som en Morian. Saadan gaar det, naar Jesus rigtig faar aabenbare sig for os, og det er ikke overflødigt sagt: han er som en smeltende Ild o.s.v. Og naar saadant sker, af uudsigelig Naade, da faar man udbryde med Bruden i Høisangen: „Jeg er sort, thi Solen har brændt mig." Salige Brand. maatte den faa brænde ud alt i os, som hindrer os i Forsagelse, Tro og Helliggjørelse. Nu vil jeg blot bemærke om Nødvendigheden af daglig at gjøre Brug af dette Observatorium, om daglig kige gjennem begge Vinduer,— ja, igjennem begge Vinduer. Ser vi bare idelig indad paa os selv, for saavidt vi er ærlige, saa kan vi ikke bli andet end klagende og klynkende kristne foruden sand Fred, og omvendt, ser vi os selv over Hovedet, saa kan vi stirre os blinde paa Golgata og Blodet, saa man ikke har Behov længer som Tolderen at slaa sig for Brystet og bede: „Gud være mig Synder naadig"; det er Lovtrældom for de „Fri Fri". Overevangeliske, sterktroende, de seiler paa Overfladen, maaske har de aldrig Erfaring om Syndenød og Fortabthed, men er komne over Muren isteden for gjennem Porten. Nei, en daglig Toldergang til Naadestolen og en daglig Gang til Kilden—„Jesu Blod" mod Kristus og ham korsfæstet, det er efter mit ringe Syn og Erfaring den eneste sikre Vei til Frelse for fortabte, alt af Naade. Alt af bare Naade!

Med mig gaar det nu fort nedover, dog reiser jeg lidt omkring endnu med Budskabet, skrøbeligt er det jo, da baade Sjels og Legems Kræfter svinder føleligere end før, Legemet blir saa koldt. Blodet saa at sige paa Frysepunktet bestandig, jeg staar ved Grænsen. Inderlig glad over den Hjælp, som er kommen og optaget Arbeidet.

Ja, ja, nu gaar det fort nedad til mørke Døden,
Det skumrer alt, dog ser jeg Aftenrøden
Fra Livets Sol som purpurfarver Skyen,
Den Sol som Lyset er i Himmelbyen,
Hvis fulde Glans vi ei i Støvet taaler,

Naar Jesu Blod er Sjelens Aftenrøde,
Da gaar det an den mørke Død at møde,
Man dør, men blir dog ikke Dødens Bytte,
Nei, det maa kaldes lykkelig at flytte
Fra Verdens Ork, fra Sorger, Synd og Plage,
Som Lammets Brud til evig Bryllupsdage.

Kom mig ihu ved Naadetronen. Eders gamle skrøbelige og ringe

B. Anderson.

En betimelig og vigtig Paamindelse.

Kjere Læser! I disse Dage faar du maaske Besøg af en hel Del fremmede og farlige Missionærer. De kommer med indsmigrende Talemaader og bruger velindøvede Overtalelseskunster for at rokke dig i din Kristentro og faa dig til at antage den „nye Lære". Denne deres Lære kaster Stænk paa Kirken, nægter Bibelens klare Lærdomme om en evig Straf for den, som dør i sin Vantro og Ugudelighed, nægter Sakramenterne som Naademidler og mange andre af de kostelige bibelske Troesgrundsandheder.

Digitized by Google

Snart kommer en Adventist, snart en Mormon, snart en Mallenialist, snart en „Christian Scientist", snart en Dowie Tilhænger. De uddeler sine Traktater og ber om at faa en Samtale med dem om sin Lære og indbyder dem til Møder. Og alle disse nye og falske Profeter har lært den listige Kunst, baade i sine Traktater, Privatsamtaler og i sine Møder, at sammenblande Løgn og falsk Lære med en hel Del bibelsk Sandhed, saa det let forfører den troskyldige og ubefæstede Læser og Tilhører. De fortæller en hel Del Sandhed fra først af, og naar de har vundet sine Tilhøreres eller Læseres Interesse og Tillid, saa kommer de med sin „nye Lære" i større og større Portioner alt efterhvad de slaar an. Mange enfoldige og i Guds Ord og Kirkens Bekjendelse mindre befæstede kristne blir let ført i Vildrede ved at læse disse Traktater og lytte til deres ubibelske Lærdomme. Sky alt, som ikke er r e n bibelsk Sandhed! Bare en liden Afvigelse og Feil, der indsniger sig sammen med Sandheden, kan og vil skade i Længden din Kristentro og vil, om den faar Lov at virke hos dem, føre til større og alvorligere Vildfarelser. Og det er i Vækkelsens Tider at disse omstreifende og ukirkelige Lærere letteste forfører mange. Det er da for de vakte en Søgningens Tid. Sjelen spørger efter den frelsende Sandhed. Der er Uro, Søgen, Kamp, Bøn og Stræven efter at finde frem til Synds- og Sandhedserkjendelse, til Tro og Frelse paa tryg og fast bibelsk Grund.

Vender da en saadan søgende og ubefæstet Sjel sig til disse farlige Veilederes Skrifter og spørger dem tilraads i sine Vanskeligheder istedenfor at henvende sig til Guds Ord, sin Kirkes Bekjendelse, prøvede, kristelige Bøger og til sin Præst og Sjelesørger, saa blir disse let revet med af Vildfarelserne. „Prøver a l t og beholder det gode!" siger Herren. Men prøv det ikke efter Fornuftsslutninger og menneskelig Opspind, men prøv alt i Lyset af Guds r e n e Ord,—ikke efter det Guds Ord, som er fordreiet og forfalsket af disse moderne og ukirkelige Predikanter.

„I elskelige! Tror ikke enhver Aand, men prøver Aanderne, om de ere af Gud! Thi mange falske Profeter er udgangne i Verden." 1 Joh. 4, 1.

Men der var falske Profeter, blandt eder skal komme falske Lærere, som skulle indføre fordærvelige Kjetterier og fornægte den Herre, som har kjøbt dem, og føre over sig selv en hastig Fordærvelse. Og mange skulle efterfølge deres Ryggesløshed, for hvis Skyld Sandhedens Vei skal bespottes." 2 Pet. 2, 1—2.

Læs ogsaa 1 Tim. 4, 1—2; Kol. 2, 8; Efeserne 5, 6; Matth. 7, 15—16; Jer. 14, 13, 16; 29, 9.

C. K. S. i „Chicago Lutheraneren".

„Gipsy" Smith i Chicago og hans Budskab til Amerikas Præster.

Gipsy Smith, Verdens berømte Evangelist har de sidste fire Maaneder besøgt Amerika og hidindtil holdt Møder i Boston, Portland, Chicago og St. Paul med overordentlige Resultater. I Chicago virkede han kun to Uger med et Resultat af 2500 Omvendelser. Dette er kun Tallet paa dem, som frivilligt opgav sit Navn og Adresse til Mødernes Arbeidere. Mangfoldige sler tilkjendegav ved Reisning, uden at indgive sine Navne, sin Beslutning om at modtage Jesus Kristus som sin personlige Frelser. Det var forbausende at se Tilstrømningen til disse Møder. Intet Lokale i Chicago var stort nok til at rumme alle som vilde gjerne høre ham. Om Hverdagene i Middagstiden holdes Møderne i et af Byens største Theatre rummende ca. 3000 Mennesker. Dette Lokale var hver Dag overfyldt og hundreder blev bortvist af Mangel paa Rum.

Ved Aftenmøderne og Søndagsmøderne brugte man Auditorium med Siddepladse for 4100. Tusinder blev bortvist fra hver af disse Møder af Mangel paa Rum.

Et imponerende Skue var det om Søndags Eftermiddagene, naar dette store Auditorium var fuldpakket af bare Mænd. Ikke bare disse Menneskemasser, som kappedes om Pladsene foran Smiths Talerstol, gjorde denne Bevægelse eiendommelig, men især den Kraft, som mærkedes i Møderne. Ved næ-

Digitized by Google

sten hvert eneste Møde var hele Forsamlingen nu og da badet i Taarer og ofte kunde vi høre fra flere Hold lydelig Graad. Især ved et Middags Møde for Mænd blev en Mand saa greben at han græd som et Barn højlydt en lang Stund uden at kunne beherske sin Graad. Forbrydere stod frem og bekjendte i Forsamlingen sine Forbrydelser og raabte efter Frelse.

Hvorledes prædikede Gipsy Smith siden han saaledes bemægtigede sig Folket? spørges vel. Gipsy Smith prædikede meget lidet. Hans Styrke er ikke Prædikenen. Han overlod dette, i de fleste Tilfælder jeg hørte ham, til Præsterne. En af disse talte almindeligt først over et bestemt Guds Ord. Med det samme denne satte sig stod Smith op og paa den kjerligste og hjerteligste Maade jeg nogensinde har hørt formanede Folket til øieblikkelig Handling ifølge det hørte Guds Ord. Denne Mand har faaet Formaningens Gave og han „tager Vare paa Formaningen" i den Helligaands Kraft. Det samme Sindelag, som var i Kristus aander ud fra hans Læber. Naar du lytter til ham faar du samme Fornemmelser, som naar du i Aanden lytter til Jesu Graad over Jerusalem: „Jerusalem, Jerusalem, hvor gjerne vilde jeg samle dig, som en Høne forsamler Kyllingerne under sine Vinger". Som Apostelen Paulus „beder han Syndere i Kristi Sted om at forlige sig med Gud". „Giv Gud en Anledning!" høres gjentagende.

Idet han forlod Chicago bad Redaktøren for „Home Herald" ham om et Budskab til Amerikas Præster. Dette hans Budskab er som følger i fri Oversættelse: „Mit Budskab til eder Præster i Amerika blir det samme som jeg i Aarevis har fremholdt til mine Brødre hjemme. Naar Jesus kunde komme til mit Gipsy Telt og tage ud af det en liden Fremling, uden Venner, Kundskab, Stilling, eller Berømmelse og gjøre mig til et Redskab, hvorved 10 tusinder i fire Verdensdele er overførte fra Mørket til Lyset, fra Synd til Gud, kunde han ikke ogsaa udrette noget ved eder?

Min Broder, naar du er villig at **være alt, gjøre alt og besidde alt** hvad Gud har tiltænkt dig fra Verdens Grundlæggelse af, den Stund skal du faa se større Ting.

I hver Præst er gjemt en Evangelist. For Jesu Skyld og for den døende Verdens Skyld lad ham opstaa og da vil I faa se Undere i eders Menigheder og Virksomhed, som min Ven Dawson fik se det.

Jeg ønsker at jeg kunde komme og hjelpe enhver af eder og eders Folk til at tro og gjennemføre denne underfulde Sandhed.

„Bed saa skal I faa" var sagt af en, som har langt mere at tabe end baade du og jeg, om Ordene ikke medfører Sandhed. Sæt ham paa Prøve og du skal finde ud, at han ikke for din Skyld vil plette sin Karakter.

Jeg har levet med Gud længe nok til at vide forvist, at dette er baade en glædelig og verdensomfattende Sandhed.

Eders Broder
Gipsy Smith.
D.

Synden og Djævelen er to haarde Herrer at tjene. Og det næsten ubegribelige er, at saa mange frivilligt og uden Nødvendighed gaar ind i Slaveriet. Og det at disse Syndens Slaver drager saa mange uskyldige ind i Nød og Elendighed. Se bare paa dette ene Tilfælde fra Minneapolis:

—„Engang rig, nu fattig er en Kone paa 65 Aar, som bor i en liden Hytte ved Siden af et stort Pallads, som hun engang brugte at bo i, her i Byen. Konen har en Søn, som er hjemfalden til Drik, og som rimeligvis har gjort det meste til at ødelægge hendes Formue. Han har været sendt til tre forskjellige Anstalter i Haab om, at han skulde blive kureret, men han vedbliver som før at drikke. For nærværende er han i Arbeidshuset for en Forbrydelse. Rige Slægtninge har holdt paa at sende Penge til Enken, men da de forstod, at den unge Mand ødelægger det med Drikke, har de sluttet at sende sine Gaver og den gamle Kone er i en ynkelig Tilstand. Det eneste Brænde, som fandtes hos hende forleden, var en Kurv med Kul, som en barmhjertig Nabo havde baaret ind til hende. Slige Frugter bærer Synden."

Digitized by Google

Til Eftertanke.

(Af H. P. Hanson.)

O, hvormange i Verden forsømmer
At betænke, at Livet er kort,
Mange roligt om Salighed drømmer,
Til af Verden de død bæres bort.

Mange sikker i Døden hensovner
At opvaagne til Liv har de ment,
Trygt til Himmelens Dør de sig vover,
Men maa sukke, de kommer forsent.

Først som gammel jeg vil mig omvende,
Har de altid i Ungdommen tænkt,
Da Beisøgelsens Tid nu er omme
Gud tilgive! De sukker forsent.

Mange gaar hele Livet bedragen
Tror at være Guds elskede Barn,
Skjønt de aldrig er bleven udtagen
Eller løsgjort af Djevelens Garn.

Skjønt de ei har sig ladet forene
Ret i Troen med Gud har de ment,
At de var talt blandt de rene
Men bedragen de ser sig forsent.

Mangen en vil sig aldrig umage
Med at granske i saadan en Sag;
Thi de tænker: hver Dag har sin Plage,
Jeg vil æde og drikke i Mag.

Der er vist intet Liv efter dette,
Naar jeg dør, er jeg død, har de ment,
Efter Døden de ser nok det rette,
Men maa raabe: nu er det forsent.

Da saa mange er blevet bedaaret
Her i Verden af ulige Ting
Og for evigt maa se sig forloret,
Maa forsigtig jeg se mig omkring.

At ei jeg som nu Herren har fundet
Og mit Hjerte i Blodet faat rent
Skal da naar min Tid er udrundet
Klage: Ogsaa jeg kom forsent.

Mange skal vel paa yderste Dagen
Høre Englebasunens Røst
Men skal søge af Banghed betagen
Hen til Bjerge og Høie om Trøst.

Thi, o Ve! da er Døren tillukket,
Og ei aaben som de havde ment
Hør deres Rædsel, Skrig og Sukket,
Ak forskudt! De kom jo forsent.

Jesus Kristus er igaar og idag den samme, ja til evig Tid.

Heb. 13, 8.

Jeg burde kanske skrive lidt mere i „Budb." nu og da. Ikke fordi at „Budb." trænger det lille jeg kan faa til; thi Gud være Tak den har altid noget friskt fraNaadens Rige. Men naar jeg ikke destomindre siger, at jeg burde skrive lidt oftere, da er det for det ene paa Venners Opmuntring og for det andet af den Smule Trang jeg selv har. Da jeg ikke kan ligge rolig men maa faa arbeide i Evangeliet, saa faar jeg ogsaa gjøre dette Arbeide paa den Maade som jeg kan. Nu og da ogsaa i det senere har jeg havt Anledning til at faa et Kald her og der. Men jeg var jo ogsaa i alle de Aar jeg betjente faste Menigheder kun en „Nødhjælp" Jeg har ogsaa i mange Aar havt Sygdom i Familien saa at det ogsaa af den Grund ikke har været saa godt at flytte en sygelig Hustru med sig fra Plads til Plads. Som sagt jeg maa arbeide i Evangeliet og for min egen Del har Gud gjordt det saa stort, at jeg altid har været frisk og har kunnet udholde forskjellige Strabadser. Den haardeste Tur jeg næsten har havt var et Aar i Vinter siden, jeg var ude i N. Dak. Sidste Del af Nov. '05 var jeg jeg sammen med nu salig afdøde Pastor Loftaas i en af hans Menigheder nord af Leeds, N. D. Vi havde da en af N. Dak. Blizzards, saa at vi var indendørs i 4 Dage. Mandag 27de Nov. '05 havde Pastor Loftaas Menighedsmøde med sin Menighed der og da sneet det og blæste og var koldt. Vi havde været i Kirken Søndags Formiddag, og om Aften havde vi Møde hos nogle snille Folk af Past. Loftaas Menighed som hedte Skaar. Der i deres gjæstfrie Hjem blev vi i 4 Dage. Mandag var der Menighedsmøde, koldt og Snefog. Det var just saavidt at vi kunde komme hjem fra Kirken og til Skaar. Det var det sidste Menighedsmøde, som Broder Loftaas overvar, og han havde vist en Anelse derom selv. Han havde skrevet til Past. Strand om han vilde være snil og betjene denne Menighed mens han var borte. Paa mig gjorde hele Stillingen et

Digitized by Google

vemodsfuldt, næsten et tragisk Indtryk. I denne haarde Natur havde Broder Loftaas trodset Kulde, Storm og Hede og fortæret de bedste Aar af sit Liv, indtil han tilsidst bukkede under. Stormene raser fremdeles ogsaa i Vinter paa N. Dak. Prairierne saavel som i andre Steder, men Broder Loftaas er nu ophøiet over Stormene, saasom han sang: „Storme skal ei række mig, naar jeg gaar til Himmerig." Velsignet være hans Minde. Og som det gik med Broder Loftaas, saaledes er det gaaet med mange af vore Arbeidere og saa vil det gaa med os andre. Jeg har ofte havt Anledning til at se vore Præster særlig ude i Nordvesten. Hvorledes de stræver og arbeider baade Nat og Dag i alleslags Veir. Jeg skal sige der skal Kræfter til for at holde ud med saadant en 10, 15, 20 Aar og mere. Ofte har de en ganske tarvelig Løn saa at de ved Siden af alle andre Bekymringer ogsaa har denne, hvorledes de skal faa begge Ender til at mødes endsige have en Cent til den Dag, de ikke længer kan være i „Sælen." Ja, siger nogen men hvor bliver der af Heb. 13, 8 som du begyndte med? Ja, se her er det. Jesus Kristus er igaar og idag den samme, ja til evig Tid. Alt ellers vil forandres. Vi forandres fra Aar til Aar. Vi tænker anderledes om mange Ting nu end vi gjorde 10, 20 eller 30 Aar siden. Vor Kjerlighed til denne og hin kan have brændt varmt engang men nu er den mer kjølnet af. Vi har opdaget eftersom Tiden gik, at vi kunde ikke stole paa os selv, thi vi lærte ved Guds Naade i Erfaringens Skole, at vi forandredes fra Aar til Aar. Vi opdagede i den samme Tidens Skolegang, at vi ikke kunde stole paa andre. Vi havde Venner engang, varme Venner. Vi levede mangen lyksom Dag sammen. Vi talte i hjertelig Fortrolighed sammen, og betroede hverandre vore Glæder og Sorger. Men Tiden svandt, Forholde og Omstændigheder forandrede sig. Vore varme Venner de fik nye Venner, som bedre synes at være værd deres Kjerlighed end vi og som ogsaa kanske sætte større Pris paa den end vi. Deres Hjerte er nu blevet koldt for os. Men Jesus Kristus er den samme. Forholde og Omstændigheder som Tiden førte med sig har ikke været istand til at forandre ham. Det, som vi talte (han og vi) saa hjertefortrolig om sammen her en 20, 30 eller 40 Aar siden det kan vi gjøre endnu. Og medens vort Hjerte bløder af alle de Saar som vi gav os selv og andre og ogsaa andre gav os og vi er blevne (paa Grund af Livets bitre Erfaring) mere og mere fremmede paa Jorden og ofte ikke har en Ven vi kan fortro os til eller som forstaar os, intet at „holde vort Hoved til" her i Kedars Paulunær, saa er Jesus akkurat som han var igaar (første Gang han drog mig op af det skidne Dynd og satte mine Fødder paa Klippen. Ja det er saa mærkværdigt med Jesus. Det er ligesom hans Hjerte udvider sig stedse mere og mere mod os ligesom for at erstatte alle de Savn, som Livet bragte med sig. Og ret som det er saa forstaar jeg mig ikke engang selv, og da iler jeg til Jesus og han forstaar ligesaa godt som han gjorde igaar, eller da vi først mødtes. Der brænder en evig Lue i dette ædle Hjerte som ikke alle Vantroens Vande nedigjennem Tiden har været istand til at slukke. Ja Bror og Søster som er med paa „Færden" hjem, som har sat din Baad ud fra Landet Babel og som saa ofte maa sukke, „ofte seiler jeg i Taage ængstelig blandt blinde Skjær." Min Ven Jesus for den Vei igaar som du farer idag, han kjender alle blinde Skjær. Som han elskede dig igaar, saaledes elsker han dig idag. Det er den eneste Ting som ikke forandres i Himlen og paa Jorden. Selv Himlene blive gamle som et Klædebon og de skulde omskiftes. En ny Himmel og en ny Jord Aab. 21, 1. Men Kristus blir aldrig gammel, den samme til evig Tid. Stans et Øieblik trætte Pilgrim og tænk over, hvad Gud har givet dig i Kristus. Hvert af dine Fodefjed bringer dig jo nærmere og nærmere ham. O hvor stort under vækslende Kaar, naar selv denne skrøbelige Hytte, som den gjenfødte Aand maatte være fornøiet med under Vandringen her, naar den efterhvert svækkes og gaar tilgrunde, da at vide Kristus er den samme og den Sjel som har Jesus til Ven kan aldrig bli husvild. Der-

Digitized by Google

for er det saa haardt for alle uomvendte Mennesker, naar de skal til at dø. Det ser ud til saalænge de er her iallefald en Del af dem kan være nokſaa muntre fordi der her er saameget der hjælper dem til at forglemme Dødens Dag. Men naar man ikke kan glemme den bort længer, da synker de rent sammen fordi de ved, at de er hjemløse. Men ikke saa med Guds Barnet, for dem er Døden egentlig en Festreise op over Trapperne til det nye Jerusalems Himlens Sorgenfri. Her i denne skrøbelige Hytte var det, at Sjelen blev gjenfødt til et levende Haab, i denne Hytte var det, at den maatte kjæmpe disse svære forfærdelige Kampe, som ingen anden end Gud og Sjelen kjender til. I denne Hytte var det, at den led sine mange Nederlag men ogsaa at „altid var Naaden i Kristus den samme evig uendelig stor." Ja „han blir til evig Tid." Altsaa det lille vi kan gjøre for ham har Betydning for Evigheden. Har vi faaet være med og „reddet en Sjel fra Døden" da skal denne Sjel tilligemed sit opstandne aandelige Legeme gjennem Evigheden synge Lammets Pris evigt, og du, som var med og „reddet, ja mere vil du høre og føle"; her er altsaa noget at leve for, at „kjøbslaa og vinde".

Om mine Reiser rundt i Samfundet har jeg ikke Lyst til at sige stort, iallefald ikke denne Gang. I ved, hvad jeg bestiller, der hvor jeg vandrer rundt. Det er saa rart naar man skal til at skrive om det bitte lille man kan faa gjøre. Dog her er en Ting jeg har Lyst til at si. Jeg har maattet som før sagt faa Lov at arbeide i Evangeliet paa nogen Maade. Og jeg har for det meste reist en 10 Maaneder af Aaret. Det har ikke været saa rart mangen Gang, ofte ikke havt mer end det halve af, hvad andre har havt i Reise Expenses. Men saa kunde jeg jo lade det være. Vel det er det jeg ikke kan. Jeg maa arbeide paa nogen Vis. Men alligevel at jeg har været istand til at komme rundt det har jeg da Vennerne i Samfundet at takke for, og da særlig Presterne, hvis Hjem har staaet aabent for mig og som i varme Ordelag har tolket min Sag, fortalt hvorledes jeg reiste o.s.v. For alle de varme Haandtryk jeg har faaet, for ethvert „hjertelig Velkommen" jeg blev mødt med, naar jeg træt og modig kom rundt til eder, siger jeg alle min hjerteligste Tak.

Ja nu er Broder Bergsland ophøiet over Stormene, og mange af os har vist spørgende seet opad og spurgt: „Herre var det saa du vilde? Men under alle Vekslinger her er Kristus den samme. Hermed en hjertelig Hilsen til alle „Budb." Læsere.

Theo. Hansen.

Det liflige Ord—„Fred".

I 4 Mos. 6, 22—26 læse vi: „Og Herren talede til Moses og sagde: Tal til Aron og hans Sønner og sig: Saaledes skulle I velsigne Israels Børn og sige til dem: Herren velsigne dig og bevare dig! Herren lade lyse sit Ansigt over dig og være dig naadig! Herren opløfte sit Ansigt til dig og give dig Fred!" Det forekommer mig, at disse Ord er blandt de lifligste i det gamle Testamente. Jeg satte Merke ved dem i min Bibel for flere Aar siden, og jeg har læst og læser dem meget ofte. „Herren opløfte sit Ansigt over dig og give dig Fred". Disse Ord minder os om Jesu kjerlighedsfulde Ord til sine bedrøvede Disiple: „Fred være med eder". Den jødiske Hilsen naar de traadte ind i et Hus, lød saaledes: „Fred være over dette Hus", og naar de forlod Huset sagde Verten: „Gaa med Fred".

I Joh. 14, 27 siger Jesus: „Fred lader jeg eder, min Fred giver jeg eder, jeg giver eder ikke som Verden giver. Eders Hjerte forfærdes ikke og forsage ikke". Dette er Jesu kostelige Testamente til alle hans Efterfølgere, og enhver Mand, enhver Kvinde, ethvert Barn, som tror paa ham, har Del deri.

Herren har altsaa givet os sin Fred og han tager den ikke ifra os igjen. Han giver os ikke som Verden giver. Hverken Djevelen eller Verden kan tage den Fred fra os. Han har lovet at give dem Fred, som tro paa ham, og der er tusinder, som kunne sige: „Jeg har faaet min Del af dette Testamente. Jeg har Fred; (Amen) jeg kom til ham for at faa

Digitized by Google

Fred og jeg fik den. Jeg kom til ham, naar jeg var i Mørke, naar jeg var i Bekymring og Nød, og han sagde: „Fred være med dig", og fra den Tid fik jeg Fred i Hjertet. Ja, tusinder ved af Erfaring at den Indbydelse er sand: Kommer til mig, alle I, som arbeide og er besværede og jeg vil give eder Hvile". De fik Hvile, naar de kom. Lad Vantro og Fritænkere kalde det hele for Opspind og Præstepaafund; den herlige Tidende: „Fred paa Jorden og i Menneskene en Velbehagelighed" gjentages dog bestandigt, og de fattige og nødlidende, de sorgfulde og ulykkelige have Del deri.

Altsaa, min kjere Læser, du behøver ikke at vente længere paa Fred. Alt, hvad du har at gjøre, er at modtage den idag, nu. Forsøg ikke selv at skaffe dig den. Det er et forgjeves Forsøg, du kan ikke tage den selv. Freden er allerede given ved Jesus Kristus, og du skal blot tage imod den.

Freden er sluttet.

Under Krigen imellem England og Frankrig havde et fransk Skib været borte paa en lang Reise paa Hvalfangst, og paa Tilbageveien kom Mandskabet til at fattes Vand. De kom i Nærheden af en engelsk Havn og ønskede at faa Vand; men de frygtede for at blive tagne, hvis de gik ind. Deres Nødsignal blev seet fra Havnen, og man signaliserede til dem, at de ikke behøvede at frygte, Krigen var forbi og Freden var sluttet. Men de troede det ikke, og vovede ikke at gaa ind uagtet de fattedes Vand. Tilsidst kom de dog til den Erkjendelse, at det var bedre at gaa ind og give sin Ladning og sit Liv i Fiendens Haand, end at omkomme paa Sjøen af Mangel paa Drikkevand; og da de kom ind, erfarede de, at der virkelig var sluttet Fred og at det var sandt, hvad der var sagt dem.

Saaledes er der mange, mange Mennesker, som ikke tror den glade Tidende, at Jesus Kristus ved sit Blod paa Korset sluttede Fred mellem Gud og os. Han tilfredsstillede Lovens Fordringer, den Lov, som fordømmer dig og mig er bleven opfyldt af Jesus Kristus. Han sluttede Freden, og nu ønsker han blot at vi skulle tro det. Der er heller intet til Hinder for at tro det, om vi blot ville. Vi kunne modtage Velsignelsen nu og have fuldkommen Fred. Løftet lyder slig: „Du giver den fuldkommen Fred, hvis Sjel hviler i dig". „Stoler paa Herren til evig Tid, thi i den Herre, Herre, er en evig Fred". Men saa længe vort Blik kun er rettet paa vort kjere „jeg", faa vi aldrig Fred.

Mange Mennesker tænker mere paa sig selv end paa noget andet i Verden, de se bestandigt paa sig selv, istedetfor at „se paa Jesus". Troen er et Blik udad. Troen ser ikke indad, men udad. Det gjelder ikke om, hvad jeg tænker, hvad jeg føler, eller hvad jeg har gjort, men om hvad Jesus Kristus er og har gjort, og derfor skulle vi stole paa ham, som er vor Styrke, og hvis Styrke aldrig kan svigte.

Efter Jesu Opstandelse, fortæller Johannes os, mødte han tre Gange sine Disiple og sagde til dem: „Fred være med eder". Der er Fred for Samvittigheden gjennem hans Blod og Fred for Hjertet i hans Kjerlighed.

D. L. Moody.

Et Raab til Herren.

(C. W.)

Idet jeg fornyer min Subskription paa dette kjere Blad „Budbæreren", kom jeg til at lade Tankerne dvæle ved de Ord i Mat. 14, 30 sidste Del. „Og da han begyndte at synke, raabte han og sagde: Herre frels mig".

De Tider, man staar i Fare for at synke, er Bønnetider for Herrens Tjenere. Som vi forstaar af Ordet forsømte Peder at bede, da han forlod Skibet og begav sig afsted paa sin farlige Færd; men da han begyndte at synke, lærte Faren ham at bede, og skjønt sent var hans Raab ikke for sent. I de legemlige Smertens og Sjelsuroens Stunder drives vi til Bønnen ligesaa naturligt, som Vraget drives mod Kysten af Bølgerne. Lige som Ræven skynder sig med at søge Beskyttelse i sin Hule, og Fuglen tyr til Skoven for at skjule sig, saa skynder Guds fristede Børn sig til Naadestolen for at være i Sikkerhed. Himmelens store Nødhavn er Bønnen; tusin-

Digitized by Google

der af Fartøier har fundet Beskyttelse der, og i samme Stund Uveiret bryder løs, gjør vi bedst i at ile did for fulde Seil. Saa mer-ker vi denne korte Bøn kun indeholdende tre Ord: Herre, frels mig, saa lød de ifra Peders Hjerte og Mund, det var nok. Der kræves ikke Længde men Kraft. Følelse af Nød er en mægtig Lærer i at fatte sig kort. Om vore Bønner havde mindre af Forfængelighe-dens fine Fjære og i Stedet sterkere Vinger, saa skulde de være bedre. Overflødige Ord i Bønnen er ligesom Avner i Hveden. Kost-bare Ting tager ofte liden Plads. Og det af virkelig Bøn der findes i mange lange Ta-ler kunde ofte siges i Peders korte Ord. Thi Bønnen er en Hjertets Samtale med Gud. David beder Sal. 19, 15. „Lad min Munds Tale behage dig og mit Hjertes Tanke være til Behag for dig min Klippe og min Gjen-løser".

En troendes Bøn er, kan vi sige, sam-mensat af fire Ting, ydmyg, troende, alvor-lig, hengiven. Maatte Gud i Sandhed saa ved sin Aand lære mig og alle uskikkelige Mennesker saadan at bede at det kunde beha-ge ham, thi saafremt Synderen begynder at se paa Jesus vil der ikke blive meget Selvros tilbage.

Maatte der da i Sandhed bli at høre nogle Petrusraab udigjennem denne sandige Orken, som synes at vrimle af frygtsomme Cakaler,*) forsøgende at skjule sig under en Gavmildheds Busk her, og en god Gjernings-blomst der. Men lovet være Herren, han holder endnu idag paa og skyder ud sit skarpe Ords Pile. Muligens det er hans Mening at faa stuve dem saa nær op til Sinai som muligt, da vil heller ikke Golgata blive for simpel.

Tilslut siger jeg vaagn op du, som sover. Staa op fra de døde og lad Kristus lyse for dig.

Glem ei Petrusraabet, om det end er sent kan du frelses saalænge det heder i Dag. Betænk dette kjere Medvandrer førend Nat-ten kommer, og se efter om din Lampe er fyldt og tillige tit i Karret, om han skulde tøve. Herrens Raab er: kommer hid til mig alle I, som arbeider og er besværede og jeg vil give eder Hvile. Amen.

*) Dette Ord magtet vi ikke alene, men ved venlig Hjælp af en lærd kom vi til, at det maa me-nes et Dyr i Afrika og Asien kaldet canis aurens, paa engelsk „Jackal". Paa norsk? Red.

En Foreningstanke.

„Lad os mere arbeide for „Forening" mellem Gud og Synderne, saa faar „Fore-ningssagen et godt Grundlag. De døde Ben i Dalen maa først ved Ordets og Aandens Kraft begynde at „rasle" og røre paa sig før de i Sandhed begynder at nærme sig Ben til Ben".

Saaledes skriver en Broder ved Vest-kysten i et Vennebrev. Dette citerer jeg ikke som et Indlæg i det nu foregaaende Fore-ningsarbeide Samfundene imellem. Det var ei heller i første Fald skrevet som saadant; men det er en alvorlig og betimelig Forma-ning i Analogi som vi alle burde stræbe mere end nogensinde at efterkomme. Alt Guds Arbeide med Menneskene har dette Maal at forene igjen de ved Synden adskilte, nemlig Synderen og Gud. Menigheden med sine aandelige Midler har den samme Opgave: „Vi er Sendebud i Kristi Sted, vi beder i Kristi Sted, lader eder forlige med Gud".

Jeg ved af Erfaring, at dette er en beti-melig Formaning til mig selv. Det hænder saa ofte i Menighedsarbeidet at man har det saa travelt med at holde det ydre i Menighe-den gaaende, at man ingen Tid har igjen til Sjelevindergjerningen. Ingen Tid til den personlige Sjelepleie, jeg skriver nu ikke bare til Præsterne, alle sande kristne har Del i denne Gjerning, at udspørge den enkeltes Forhold til Gud, veilede, bede sammen med, trøste, opmuntre saavelsom formane den en-kelte.

Ingen Tid til at gaa i Enrum for sig selv og andre bærende den enkelte ved Navns Nævnelse paa Forbønnens Arme til vor Gud som hører og svarer saadan Bøn.

Tænke sig den sørgelige Tilstand som Satan har forført saa mange Menigheder ind i, at baade Præst, Kirkeraad og alle andre

Digitized by Google

Kvinder og Mænd har Hænderne mere end fulde med at bygge Kirker, holde dem siden istand, betale Gjeld og Renter paa Gjeld, holde Predikener og høre paa dem osv. osv. Og idet man mangler Tid, Kraft eller Syn for noget mer tilsidesættes det som Menighedens egentlig staar for nemlig „at gjøre Disiple".

Vi har holdt paa med dette Slags Menighedsarbeide saalænge, at vi har faaet os selv til at tro, at det er alt Gud kræver af os. Peger man paa den aandelige Dødens Tilstand som er saa almindelig saa har vi mange tillavede Forsvar for Eks. „at vække Folk til aandeligt Liv det staar nu ikke til os det. Det faar Gud gjøre i sin Tid". Igjen: „Vi har ved Flid og Bestræbelse en Kirke i vor Midte, vi underholder en Ordets Tjener som til bestemte Tider fremholder Guds Ord purt og rent og forvalter Sakramenterne rettelig. Kirkeklokken kimer og kalder paa alle og enhver. Vi har gjort vor Pligt. Giver den uomvendte ikke Agt og omvender sig er det hans egen Skyld". Det er soleklart at dem som hylder saadanne Talemaader trænger storlig selv til Vækkelse, og ligesaa klart at Vækkelsen aldrig kommer ved deres Virke.

Faar ikke den uomvendte Indtryk af at det er mere om at gjøre at blive en kristen end at man kan slaa sig tilro dermed at Kirkehuset og Kirkeklokken indbyder til Lammets Bryllupsfest og til at „fly fra den tilkommende Vrede" burde vi ikke undre os saa synderlig over at de hverken synes at have Længsel efter det første eller Frygt for det andet. I et af de fine Strøg i New York harmedes man over Frelseshæren som med sin Stortromme og Musik holdt Møder nu og da ogsaa i deres Kreds og saaledes forstyrrede deres Ro. For at fjerne dem satte de i Omgang en Petition som alle om muligt skulde underskrive. I Nabolaget boede ogsaa en velstaaende Jøde. De var nu sikker paa at faa hans Underskrift men hvor slagen blev de ikke, naar han ventet at underskrive med følgende Begrundelse. „Disse Mennesker tror paa, at efter dette Liv er der enten en evig Salighed i Guds Himmel eller et evigt Helvede, hvor alle som foragter Frelsen i Jesus Kristus pines i en Sjø af Ild. Troede jeg ligedan vilde jeg gjøre mere Opstøi derover end disse gjør".

O kristne, hvor meget tror vi?

Lad det blive mere Tro paa Nødvendigheden mellem Gud og Synderen—saa skal der ogsaa blive mere Arbeide. O.

Tankeveksling.

Jeg har ofte tænkt om ikke ældre Troesbrødre kunde indsende smaa Stykker eller større eftersom man syntes til „Budbæreren" om Livet i Kristus den Helligaands Skole. Jeg ved vel der er mange som kan gjøre det bedre end jeg af de gamle mere erfarne kristne, som har gaaet i Livets Skole hos Herren. Jeg vil dog gjøre et Forsøg, maaske andre kommer efter, som kan have større Kristendomserfaring. Det er ikke stor Kundskab vi trænger for at kunne tale om Aandens Liv og Virkninger i vore Hjerter og Guds Førelse med os paa Livets Vei. Vi gamle som begyndte her for en 37 Aar siden luder sterkt mod Graven, vi som er igjen. Og naar jeg nu vender Blikket tilbage paa den Tid siden Herren kaldte mig med et helligt Kald og til denne Stund, saa har Herren ikke handlet med mig efter Fortjeneste ikke heller taget sin Helligaand fra mig. Han har tugtet for Synd, men sin Fredspagt har han ikke tilintetgjort. Jeg har faaet tro Raade og Syndernes Forladelse alene paa Blodets Regning. Gud være lovet.

Syndens Erkjendelse og Bekjendelse hos os og Naadens Annammelse i Kristo gaar Side om Side saalænge vi er under Naadens Husholdning, dog saa, at Kristi Verdskyld og Fortjeneste faar Overtaget i os ved Annammelsen af Kristo, saa at vore Synder drukner aldeles i Jesu Naadehav, saa at vor Tro bliver den Seier, som overvinder ved Lammets Blod, ellers vilde det blive lig Kain der sagde: min Misgjerning er større end jeg kan bære. Ja Gud skal have inderlig Tak for al sin Naade i Kristo som har været og er ny over os hver Morgen. Saalænge Herren faar holde os nede i Erkjendelse af vor egen

Digitized by Google

Intethed, saa bliver vi heller ikke store i os selv men i Ydmyghed kryber til Korset, der kan Jesus se os og der hjælper han os ogsaa. Vi har erfaret det mange Gange, disse og andre Herrens Naadeløfter, hvo som kommer til mig støder jeg ingenlunde ud. Vi har ogsaa erfaret under Livsvandringen med vor Frelser, at der skal ikke saa meget til før Kristus kan komme paa Afstand fra os ved Eftergivelse af Kjødets Fristelse, et syndigt Ord, ja blot et Smil til det som er urent, kan lamme det aandelige Liv i os og dersom det ikke med Smerte erkjendes af os ved Korset hos Frelseren, saa flyr den Helligaand og Kristus kan tabes og vi staa med en tom Bekjendelse. Men ved oprigtig Anger og Tro paa vor Gjenløser har Satan tabt sit Slag, og jeg faar hvile paa Klippen Kristus. Her skal vi slippe for at arbeide, hvor ingen kan mættes, her kjøbe uden Penge Vin og Melk. Herren hjælpe mig som andre sine Børn at vaage, give Agt paa os selv og Ordet, have det rette Barnesind i en sønlig Aands Tillid for sit Navns Skyld.

Haaber at flere af de gamle Troesbrødre vil meddele os lidt af sine Erfaringer, som de har havt paa Livets Vei. En venlig Hilsen til Redaktøren og alle „Budbæreren"s Læsere. H. Heidum.

En Fritänkers Prädiken.

En ung Mand ved Navn Thorpe, som siden blev en virksom Evangelist Predikant, var en Tid en af Whitefields bitreste Modstandere, og da han havde et ualmindeligt Talent for Efterabelse, gjorde han ikke alene Forstyrrelse ved hans offentlige Predikener, men latterliggjorde dem tillige i selskabelige Kredse.

Engang havde han og tre af hans Kammerater indgaaet Væddemaal om, hvem af dem, der bedst kunde efterabe Whitefield i at prædike. De skulde aabne Bibelen og holde en Tale over det første Vers, de fik Øie paa. Efterat Forestillingen var tilende, skulde Forsamlingen afgjøre, hvem som skulde have Belønningen.

Thorpes tre Skjæmtebrødre gik først gjennem Legen, og saa kom hans Tur. De brugte et Bord som Talerstol, og da han stod op derpaa, overbevidst om sin fortrinlige Dygtighed, raabte han: „Jeg skal overgaa eder alle." De gav ham Bibelen, og da han aabnede den, fæstede Gud i sin Forsynsstyrelse hans Øine paa det 13de Kapitel i Lukas Evangelium, det 3die Vers, der lyder saaledes: „Men dersom I ikke omvender eder, skulle I alle ligesaa omkomme "

I samme Øieblik, som han læste disse Ord, begyndte han at se og føle deres Betydning. Aandens Sverd i dette Skriftsted gik som en Lynstraale gjennem hans Hjerte. Overbevisningen om hans Tilstand som en Synder for Gud gjennemtrængte ham, og hans Samvittighed forfærdede ham. Han følte Gjengjældelsens Kraft, og dens Rædsel viste sig klart for ham. Fra en saadan hurtig og grundig Overbevisning talte han. Som han talte, tiltog hans Fyrighed og Iver, og hans Prædiken bestod i en kraftig og brændende Fremstilling.

Han fortalte siden efter, at han syntes, som om hans Haar reiste sig af Forskrækkelse. Dog var der ingen, som forsøgte at afbryde ham; thi alle følte og saa af hans alvorlige Ansigtsudtryk, at der var en overvældende Kraft over ham, og de sad som nagled til Sædet, idet de lyttede og saa paa ham.

Da han steg ned af Bordet herskede der en dyb Stilhed i hele Mødet, og ikke et Ord blev talt om Væddemaalet. Thorpe unddrog sig øieblikkelig uden at sige et Ord, og han vendte aldrig tilbage til deres Selskab.

Efter at han havde tilbragt en Tid i den dybeste Nød og Kamp, fremstraalede Evangeliets fulde Lys i hans Sjæl, og han blev ligesom fordum Paulus en virksom og nidkjer Befordrer af den Sag, som han før havde været en saa bitter Modstander af.

„Thi Guds Ord er levende og kraftigt og skarpere end noget tveegget Sverd og trænger igjennem, indtil det adskiller baade Sjæl og Aand, baade Ledemod og Marv, og det dømmer over Hjertets Tanker og Raad". Hebr. 4, 12. "Evangelisten."

Digitized by Google

Kinamissionen.

Kinamissionen.

100 Aars Arbeide for Evangeliets Udbredelse—De første Banebrydere.

New York, 2den Feb.—De protestantiske Missioner i Kina vil feire sin Hundreaarsfest i April dette Aar. I Anledning af denne Begivenhed har „Missionary Review" her i Byen samlet en Del interessante Tal og Oplysninger.

I Aaret 1807 var Robert Morrison den eneste Missionær i Kina. I 1813 fik han en Medhjælper i Dr. Milne, som døde i 1822, men hvis Plads blev overtat af Medhurst.

Det var først i 1842, at Kina blev virkelig aabnet for Missionærer, og da kun delvis. Nedenstaaende Liste over Antallet af Missionærer siden 1807 indbefattet ogsaa Missionærernes Hustruer:

1807	1
1822	2
1842	20
1860	160
1876	473
1890	1,296
1898	2,458
1900	2,785
1905	3,270

Disse Tal viser, at Missionsstyrken er fordoblet hvert tiende Aar siden 1860.

Den første Kineser som blev omvendt, var Tsai Ako; han døbtes i 1814. Fremgangen var forholdsvis liden fra den Tid til 1853, da den „begyndte at følge den almindelige Regel med Fordobling hvert syvende Aar." Der var en Undtagelse i denne Regel mellem 1865 og 1876, da Antallet af omvendte indfødte steg fra 2,000 til 13,000. Nedenstaaende Liste viser den gradvise Forøgelse i Antallet af omvendte siden 1814:

1814	1
1842	6
1853	350
1860	960
1865	2,000
1876	13,000
1886	28,000
1889	37,000
1893	55,000
1898	80,000
1900	11,000
1904	131,000
1905	150,000

Der er en tilsyneladende Tilbagegang mellem Aarene 1900 og 1904; men den forklares af den sørgelige Kjendsgjerning, at ca. 16,000 blev dræbt af Boxerne i 1900. Missionsarbeidet var desuden saagodtsom indstillet i det nordlige Kina i to Aar som Følge af Boxeropstanden.

Hosstaaende Rids angir den samlede Folkemængde og Antallet af protestantiske kristne i de forskjellige Provinser i Januar 1904.

I de syv let tilgjængelige Kystprovinser er der et Kirkemedlem for hver 1,354 Indbyggere. I de syv nu let tilgjængelige Centralprovinser, nemlig Kiang-si, An-hug, Honan, Shansi, Hupeh, Hu-nan og Kwang-si, er der et Kirkemedlem blandt 9,300 Indbyggere, næsten syv Gange mindre end i Kystprovinserne. I de fem mere tilgjængelige vestlige Provinser (Shen-si, Kan-su, Sz-chuan, Kwei-chow og Yun-nan) er Forholdet 1 mod 22,736, næsten sytten Gange mindre end i Kystprovinserne:

Den mest opmuntrende af de tre Tabeller er følgende, som viser, at Antallet af indfødte protestantiske kristne vokser forholdsvis meget hurtigere end Antallet af Missionærer.

	Missionærer.	Omvendte.	Forholdstal.
1842	20	6	3⅓— 1
1860	160	960	1 — 6
1876	473	13,000	1 —28
1890	1,296	40,000	1 —31
1900	2,785	113,000	1 —40
1905	3,270	150,000	1 —46

Missionens Grundlægger.

Dr. Robert Morrison, som grundlagde den protestantiske Mission i Kina, var født i Northumberland, England, 1782. I 1805 sendte Missionsselskabet i London ham til Macao og Canton for at lære det kinesiske Sprog og oversætte Bibelen til kinesisk. Han

Digitized by Google

kom til Canton i 1807, og syv Aar senere var hele det nye Testamente oversat og trykt. Med Assistance af Dr. Milne fuldførte han Oversættelsen af det gamle Testamente i de paafølgende fire Aar. I 1822 udkom hans store kinesiske Lexikon. I 1818 oprettede han i Malakka en Skole, hvor der blev givet Undervisning i kinesisk og engelsk Literatur og i Religion.

Efter 17 Aars Ophold i Kina vendte han i 1824 tilbage til England og medbragte en Samling af 10,000 Bøger i det kinesiske Sprog. I 1834 ledsagede han Lord Napier til Canton som Tolk og døde der.

Efter „Skand."

* * *

Fra Kinamissionsbestyrelsen.

Bestyrelsen for Kinamissionen afholdt Møde i Past. Norstads Hjem, Minneapolis den 21de Febr. sidstleden. Der forelaa mange og alvorlige Ting for Forhandling.

Da Formanden, paa Grund af Sygdom var forhindret fra at møde, lededes Forhandlingerne af Viceformanden Past. Gjerstad.

Af Beslutninger fattet ved denne Anledning, ønsker vi at gjøre Missionsvennerne bekjendt gjennem „Budbæreren" med følgende:

Et Kabelgram sendes Rønning saalydende; „If absolutely necessary come, Letter!"

(Kondolance Kabelgram var før sendt Rønning ved Kassereren.) Derpaa sendtes Rønning følgende:

Kjære Broder, Past. Rønning, Naade og Fred!

Bestyrelsen, samlet til Møde, udtaler herved sin hjertelige Medfølelse med dig og dine kjære Børn i den store Trængsel, Herren i sin Visdom har behaget at sende eder. Stort er det at faa komme ihu, at den Haand, der skygger over os ogsaa paa Trængselens Dag, er den samme, der lod sig gjennembore for os paa Korset.

Saligt at faa tro, at synes det end iblandt, som om Herrens Veie er vanskelige at forstaa, saa skal vi forstaa dem „herefter".

Gud styrke og hjælpe dig Broder, at du maa faa hvile i Guds salige, sikre Løfter.

Nu ved vi ikke, hvordan eders Følelser er angaaende Hjemreise.

Bestyrelsen ønsker dog at fremholde, som sit Haab og Ønske, at du maa faa Tro for og finde dig istand til at standse fremdeles en Tid paa Marken, særlig under disse Omstændigheder, da Arbeidet, om du nu skulde maatte reise hjem, vilde sikkerlig lide meget. Du faar forsøge at faa den nødvendige Hjælp med Husholdningen,—Kassen at udrede de deraf følgende Udgifter.

Er der fremdeles noget andet, vi kunde hjælpe dig med, vil vi gjerne gjøre det, saalangt vi kan, bare du kunde standse og ikke maatte komme hjem just nu. Vi skal ogsaa prøve og sende eder den Arbeidshjælp i Missionen, som det er os muligt. Hermed er udtalt vort Syn paa Sagen og vort Ønske.

Er det derimod aldeles nødvendigt for dig at forlade Arbeidet og komme hjem, da har du Bestyrelsens T i l l a d e l s e dertil. Gud hjælpe og lede eder altid og især under disse vanskelige Omstændigheder, saaat hans Vilje i alt maa faa ske.

Angaaende Himle, (Rønning bad indstændigt i Brev til Formanden, at Himles maatte komme ud i Marts) da har Skoledirektionen kaldet ham at fylde Vakancen efter afdøde Prof. Bergsland,—for den Tid, som er tilbage af indeværende Skoleaar. Vi fandt det under Omstændigheberne rettest at gaa med paa dette Begjer, saa meget mer, som ogsaa Himle var villig dertil.

Hans syge Gut vil nu ogsaa faa komme ind i Faribault, (Skolen for aandssvage), saasnart der blir Rum for ham. Himles kommer da til at reise ud, om Gud vil, i August.

Dersom ikke noget n u kommer iveien, bør Robert Anderson reise ud til Høsten, eller snareſt muligt.

Vi beder fremdeles vedkommende m æ r k e s i g f ø l g e n d e. Alle, som underholder Evangelister, Børn o.s.v. i Kina, henvender sig desangaaende til Past. Oppegaard; ligeledes de, som fremdeles maatte

Digitized by Google

ønske at underholde saadanne, henvende sig herom til ham.

Kjære bedende Venner. Vor Mission er ført ind i Trængsel! Der er ikke Mangel paa Anledning til Arbeide; nei, Døren til Hedningerne er aaben som aldrig før. Men Arbeidernes Rækker tyndes i betænkelig Grad. Flere er syge, enkelte saar Hjemlov! Vi tror og fortrøster os paa Herren, thi Gjerningen er hans. Men netop nu gjælder det at være tro og holde ud! Har du elsket Missionen før, har du bedet, har du ofret, kjære vær med nu som aldrig før!

Ogsaa denne Prøvelse har sin bestemte Hensigt. Vi skal visselig faa Anledning til at prise Herren engang ogsaa for dette.

Kom især Missionærerne og dem, der er nedsænket i Sorg, i hu for Gud!

Hermed være Gjerningen Vennerne inderlig anbefalet.

Paa Bestyrelsens Vegne
Mons O. Wee.

Fra Jewell Lutheran College.

Skolen har skredet sin jevne Gang og Arbeidet har gaaet godt, endskjønt vi har havt ganske megen Sygdom iblandt vore Elever. En Del har Forkjølelse, andre Mæslinger og nogle Lungebetændelse. Enkelte har været ganske alvorligt angrebet, men er nu i Forbedring.

Forleden Torsdags Aften havde vi den Fornøielse at høre paa et Foredrag af Mr. Ronken, som er en ivrig Arbeider for Afholdssagen.

Prof. P. Okkelberg og Student O. Klandrud blev forleden Uge sendt som Delegater til Statens Y. M. C. A. Konvention, som blev afholdt i Sioux City, Iowa.

Pigerne ved Skolen har organiseret en Y. W. C. A., som er representeret i Statens Organisation. Miss Lydia Norby er valgt til President og Miss Gura Sveeggen til Sekretær. De møder hver Søndag Eftermiddag. Møderne har hidindtil været vel besøgte og gaaet godt.

Søndag Eftermiddag blev afholdt et meget interessant Missionsprogram i Skolens Kapel ved Gutternes og Pigernes Foreninger tilsammen.

Tre af Studenterne har nylig forladt Skolen. Den første var Miss Barkheim fra Jackson, Minn. Hun maatte reise paa Grund af Sygdom, nemlig Appendicitis og er nu paa Hospitalet i Heron Lake, Minn. En anden var Miss Lilleskow fra Eagle Grove, Iowa, som maatte reise paa Grund af Sygdom i Hjemmet. Miss Bowers fra Mt. Horeb, Wis., reiste sidste Mandag til Chicago for at underkastes en Operation for Tuberculosis i Halsen.

Alle Lærerne og omtrent otteti af Studenterne samledes i Skolens Spisesal Mandags Aften til en liden Afskedsfest for hende. Miss Lydia Norby overrakte til Miss Bowers paa de forsamledes Vegne en vakker Gave.

Fredags Kveld den 22de afholdtes en Konsert i Skolens Forsamlingslokale af Gutternes Glee Club og Pigernes Victoria Glee Club.

En af Studenterne.

Dödsfald.

Mrs. A. L. Grant, Highland, S. D., døde den 20de Februar, efter en lang og haard Sygdom. Hun var den ældste Kvinde i Størdahls Menighed, hun opnaaede en Alder af 78 Aar og 8 Maaneder. Søndagen før hun døde nød hun den hellige Nadverd sammen med sin Mand for sidste Gang. Hun længtedes da at komme hjem til Jesus, og vi har det faste Haab, at hun ogsaa fik Lov til at flytte did.

Hertvika Sophie Grant (født Hærtviksen) blev født i Juli, 1828, i Lofoten, Bugsnæs Prestegjæld, Norge. Den 11te Juni 1859 blev hun ægteviet til A. L. Grant, som overlever hende. Grant ankom fra Norge til Chicago i 1870 og hans Hustru to Aar senere. I 1874 flyttede de til Highland, hvor de siden har boet. Deres Ægteskab blev velsignet med fire Børn, hvoraf to er døde. To Sønner, Gustav og Lauritz, bor nær Forældrehjemmet og var tilstede ved hendes Dødsleie.

Digitized by Google

Mrs. Grant blev begraven Lørdag, den 23de Februar, under stor Deltagelse. Maa Gud styrke hendes gamle Ægtefælle i denne Sorg! Fred med hendes Støv, velsignet være hendes Minde!

G. M. Bruce.

Moder.

Dyre Minder fra min kjere Mor
Gaar igjen i hendes trætte Spor,
Graater saa—ja stundom ogsaa ler
Sukker tungt og længter hjem i Fred.

Men intet er saa vakkert, som det Syn,
Jeg ser det nu i Englebragt bag Skyen.
Men den Gang, Mor, da du ved Vuggen laa,
Og bad saa ømt for dine kjere smaa.

Da var du stor—det graater jeg for nu.
O, lad mig ligge her i Bøn til Gud!
Det er saa saligt, det er saa lyst—
Jeg kommer snart og hilser „Tak for sidst."

Thore Ristvedt.

Fra Arbeidsmarken.

Pastor Quellos i Chicago er løssluppe igjen efter Sygdommen, som de havde i Familien.

„Budbæreren" sendes frit til Barmhjertighedsanstalter, naar nogen beder om det og indsender Adressen.

Past. H. A. Hanson i Chicago havde ogsaa en Sygetur i Slutningen af Februar, men kom taalig bra over det.

Den forenede Kirkes Aarsmøde skal iaar holdes i Kapellet ved St. Olaf College, Northfield, Minn., fra 12te til 20de Juni.

Den forenede Kirkes Prester i Chicago udgiver et Maanedsblad i sine Menigheders Interesse, kaldet „Chicago Lutheraneren". Bladet har en norsk og en engelsk Hovedafdeling.

En Broder i Chicago siger: „Siden Nytaar har Chicago havt Besøgelsens Tider som aldrig før i de Aar, jeg har været her. Det er ikke alene disse store Redskaber, Herren har brugt for at drage Syndere til sig; men i de fleste norske saavel som engelske Kirker har Syndere kommet til Jesus. Ja vi har havt Strømme af Naade".

To Søstre fra Diakonissehjemmet i Chicago er i Vinter sendt til Madagaskar for „at tjene" de legemlig og aandelig lidende paa Missionsmarken. Søstrenes Navne er: Caroline Thompson og Mette Hagens. De forlod Chicago den 5te Februar under mange Lykønskninger og: „Herren være med eder", baade fra Hjemmet i Chicago og fra andre Diakonissehjem i Landet.

En Ven har sendt „Budb." følgende Notits hentet fra et andet Blad: „Den kinesiske Regjering har udstedt en Forordning angaaende Indførelsen af Søndagen som Hviledag over hele det kinesiske Rige. Dette Skridt er et af de vigtigste Led i Rigets nuværende Udvikling og det kristelige Arbeides Fremgang i dette Land". Til dette tilføier Indsenderen: „Guds Riget kommer. Lovet være Herrens Navn".

Ved sit sidst afholdte Aarsmøde uddelte Støvdal Mgd.s. Kvindeforening ved Galesburg, N. Dak., Udbytte af Foreningens Arbeide for 1906 mellem følgende velgjørende Diemed: Til et Reservefond $42.30, Hospital i Kina 10, Kinamissionen 10, Indremissionen 10, Bethesda Børnehjem 5, Professorløn, Red Wing Seminary 5. „Naar vi gjøre det gode, da lader os ikke blive trætte! Thi vi skulle høste i sin Tid, saafremt vi ikke trættes".

M.

Fra Lisbon, N. Dak. hører vi, at Past. O. J. Nesheim og Hustru, som sidste Sommer tilflyttet Kaldet der trives og staar sig nokſaa godt. Vennerne baade i og udenom Menigheden er opmærksomme paa, hvad Præstefolkene trænger og hjælper til, saa det kan gaa. Kirkesøgningen er ganske god, især ved de engelske Møder. Der, som mange andre Steder mangler det paa at den aandelige Tilstand er saa god, som den burde være, dog saalænge de vil komme og høre Guds Ord er der Anledning til at saa den Sæd, som ikke skal komme tom tilbage.

Nesheim har nu antaget Kald fra en Menighed til ca. 42 Mil vest paa samme Bane, som Lisbon ligger. Han var der vest i Stormtiden i Vinter og blev „Snowbound" i 18 Dage og saa kom han endelig hjem paa et Lokomotiv.

Birger Hall i Norge sender Korrespondancer til den forenede Kirkes Blad „Lutheraneren". I sin sidste Indsendelse taler han adskilligt om de Brydninger, som fortiden finder Sted i Kirken derborte, og udtaler tilslut det Haab, at Herren vil styre sit Kirkeskib frem gjennem Braat og Brænding. Han slutter denne Artikel med følgende: Kirken har ikke faa faa gode Styresmænd, hvorom mere længere frem. Lad mig her kun minde om den fornemste, Dr. Odland. Hans Venner har med Bemod seet denne fremragende Ekseget forlade sin Lærerstol. Det var jo ikke Raad for andet. Men de vilde nødig, at hans grundige og bekjendelsesfaste Undervisning skulde gaa tabt for den teologiske Ungdom. Derfor har de skudt sammen for at sætte ham istand til at holde Forelæsninger

Digitized by Google

for det første i dette Aar. Disse Forelæsninger, som holdes paa Universitetet, hvorfra han ikke kan udestænges som Doktor i Thelogien, har allerede taget sin Begyndelse. De vil efter Studenternes Ønske omhandle et nytestamentligt Emne: „Jesu Døds Betydning og dens Frelsesværd"—et Emne, som Dr. Odland er fortrinlig stikket til at veilede i. Sammen med den stedse mere positive Prof. Ihlens og Docent Moes Forelæsninger vil der altsaa nu ved Prof. Odlands Gjenoptræden dannes en ikke liden Modvegt mod, hvad der fra moderne Hold doceres for Studenterne. Dertil kommer, at saavel Dr. Odland som Dr. Ihlen begge er overlegne saavel i Grundighed som i Klarhed.

Kjere ukjendte Brevskriver. Som Regel pleier vi ikke hverken svare paa eller optage i Bladet Skrivelser, naar Indsenderes Navn ikke medfølger. Men at dømme efter dit Brevs Indhold og Stil, har du vel ikke saa stor Rede paa vore Regler. Du siger jo ogsaa selv, at du har aldrig lært at bruge Pen, og derfor undskylder vi dig saa gjerne. Som vi kan forstaa er du en af dem, som i Bønnen taler med Gud, og det glæder os, og kan vi da forsikre dig, at han baade hører og forstaar dig og alle andre, som beder i Oprigtighed, og at han ikke besværes hverken af Gramatik eller Stil.

Indholdet af dit Brev synes vi er omtrent følgende: „Det forekom mig, at jeg skulle forsøge at sige nogle Ord om mit Liv i Gud. Naar jeg skal prøve mig efter Guds Ord, finder jeg at alt ved mig er stor Skrøbelighed og jeg blir en Skyldner, saa alt maa blive af Naade for Jesu Kristi Skyld. Og du min dyrebare Frelser, Jesus Kristus, takket være dit dyrebare Jesu Navn, det er mit Fæste i Nøden og Døden. Maatte din Vilje saa ske, himmelske Fader! Tak for at du har bevaret mig her i Naadens Tid indtil idag, vær du fremdeles mit et og alt. Naar du o Gud er med mig, hvo kan da være imod? Ved din Naade skal vi mere end seire. Tak for din Naade, Miskundhed og Barmhjertighed mod mig, den har været ubegribelig stor".

Lidt fra et par Møder. S. Dak. fælles Indremissionsforening holdt et Møde i Lake Madison Mgd., Past. Aabergs Kald fra 15de til 17de Januar. Søren Tysdal aabnede Mødet med Andagt. Formanden for Foreningen J. J. Oakland kaldte Mødet til Orden samt indledede Samtaleemnet Aab. 3, 14 flg. Tiltrods for det kolde Veir var dette Møde et af det bedste jeg har været paa. Gud velsignede os med sin Aands Nærværelse. Vidnesbyrdene kom med Tyngde til Selvprøvelse for alle som var tilstede, og jeg har sjelden seet saadan Bevægelse i noget Møde. Jeg tror det vil bære velsignede Frugter til en evig Høst. Den store Kirke var fyldt til Trængsel især de to sidste Dage. Der var mange som under Selvprøvelse sukkede og spurgte: Er jeg lunken, kold eller varm? Vi havde bedt om Guds Aand og vi blev hørte og bønhørte. Der var Folk af Hauges Synode og den norske Synode og alle syntes at være tilfreds. Der var ogsaa Ønsker om at Samfundene maatte komme mere sammen, og maatte det ske for Jesu Skyld! Pastorerne Aaberg, Kolste og Older samt en Del Lægmænd som alle tog flittig Del i Mødet og gjorde det hyggeligt. Ved dette Møde indkom til Foreningen $20.

Et andet Møde af samme Slags holdt Foreningen fra 30te Jan. til 1ste Feb. i vor Frelsers Mgd., Lincoln Co. S. Dak. Mødet aabnedes af Sekretæren. Formanden oplæste derpaa Samtaleemnet, som Menigheden havde valgt nemlig Spørgsmaal 437 til 444 i Sandhed til Gudfrygtighed. Her tales hovedsagelig om Gjenløsningen. Alt med Hensyn til vor Igjenløsning er færdigt fra Guds Side, men Spørgsmaalet er om vi er delagtige i denne Igjenløsning. Ved dette Møde var af Præster kun Berge og Rummedal tilstede. Kjere Brødre søg at komme og være med, naar vi har vore Møder, vi trænger hverandre. Af Lægbrødre var der flere tilstede. Vidnesbyrderne var alvorlige. Offer til Foreningens Kasse her beløb sig til $36.85

O. O. Berlo Sek.

Bekjendtgjörelser.

Predikantforeningen—bestaaende af Præster og Lægpredikant for Aba Kreds møder i Crookston fra 19—21 Marts.

Alle Kredsens Præster og Lægpredikanter bedes om at komme. A. J. Krogstad.

Kongsvinger Mgd., Polk Co., Minn., Pastor J. Krogstads forrige Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens aarlige Missionsmøde i deres Kirke den 19de til og med 21de Mars. Besøgende, som kommer med Great Northern R. R. gaar af Toget i Grand Forks; de som kommer med Soo R. R., gaar af i Oslo, hvor Skyds vil være tilstede Dagen før Mødet. Menigheden ønsker mange besøgende og beder om Herrens Velsignelse over Mødet. L. Langehaug, Form.

O. J. Malkewik, Sek

Clear Lake & Ellsworth Mgh., Hamilton Co. Ja., afholder om Gud vil, et Samtalemøde fra 10 til 12 Mars 1907. Samtaleemnet bliver 1 Pet. 1: 13—19. Besøgende til Mødet kommer til Jewell eller Randall, hvor de vil faa Skyds Søndagen forud. Præster og Lægfolk fra fjern og nær er velkomne til Mødet! Pastor Simon Hanson begynder Mødet med Prediken Søndags Form Kl. 11.

Paa Menighedens Vegne

E. J. Eastvold,
G. Kalsem.

Digitized by Google

Paa Indbydelse fra Nes's Menighed, Pastor Th. Lunds Kald, Madison, Minn., holder Madison Kreds et Kredsmøde dersteds fra Tirsdagen den 12te til og med Tordagen den 14de Mars. Samtaleemnet bliver Ap. Gjer. 26, 26—29. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade!

Broderligst
T. J. Oppedahl.

Om Gud vil bliver et kristeligt Samtalemøde afholdt i Norway Mgd., fire Mil Vest fra Eagle Grove, Ja., den 14 Mars og to følgende Dage. Formand Eastvold holder Aabningsprediken. Samtaleemnet bliver Joh. 8, 31—46. Tilreisende vil blive mødt med Skyds i Eagle Grove Dagen før Mødet. Prester og andre er venligst indbudt.

Paa Menighedens Vegne
Martin Larson.
Nils Borland.

Nordre Minnesota skandinavisk Lutherske Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Moe Menigheds Kirke i Roseau, Roseau Co., Minn., Pastor S. E. Odlands Kald, fra den 17—19 Mars. Thema for Samtalen er Joh. 9, 24—41.

Pastor J. H. Johansen fra Greenbush vil indlede Samtalen.

Vi venter store Ting ifra Herren, bed om Aandens Udgydelse over Mødet saa at mange blinde maa faa sit Syn.

C. J. Grothe, Form.
J. O. Hoyum, Sek.

St. Johannes Menighed ved Cylinder, Iowa, Pastor A. H. Gjevres Kald, indbyder herved nordlige Iowa Indremissionsforening til at afholde Møde her den 12—15 Marts. Samtaleemne Ap. Gj. 16, fra 16 V. til Enden.

De to første Dage 12—13 bliver i Skolehuset ved J. P. Burke, 4 Mil vest fra Fenton. Den 14—15 fortsættes Mødet i Kirken, 6 Mil syd og 5 Mil nordøst fra Cylinder. Skyds vil møde i Cylinder Dagen før Mødet.

Menigheden og deres Præst ønsker et godt Møde af bedende Mænd og Kvinder, Prester og Lægbrødre, sammenknyttede udi et Sind i Kristus Jesus.

P. P. Olson.
P. P. Wolden.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Recoboth Mgd., Past. T. T. Boes Kald, 9 og 10de Marts.

Kredsmødet i Madison, Minn., 12—14 Marts

Pastor Thomas Hansons Kald, 17de og 18de Marts.

Pastor S. J. Brekkes Kald, 23de og 24de Marts.

Immanuels Mgd., St. Paul, Minn., Langfredag 29de Marts.

Bethlehems og Eidsvolds Menigheder, Past. O. S. Melands Kald, Paaskedag 31te Marts.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Professorløn: Bed C H Chrislock fra følgende i Immanuels Mgd., C C Holters Kald, samlet ved C H Chrislock: Iver Iverson, Mrs. O Hanson hver 2, C R Chrislock 1.50, A O Haller, John Holtan, O A Haller, O Haller, L L Rømo, J A Norstad, B Ree hver 1, J Abrahamson 50c tils. 13. Samlet ved Obert Tiller: C J Wing, O S Haugen hver 5, P J Mogaard, L Agry, S O Haugen hver 2, J M Norstad 1.50, J L Rømo, G H Gunderson, J J Lee, Mrs. O Tiller, C P Mogaard, J Avelsgaard hver 1, Th. Thompson, O C Bennen, Mrs. H Harrison, O T Thompson, Ellis Peterson, Th. Thompson hver 50c, Iver Peterson, Halvor Anderson hver 25c tils. 27 ..... 40.00

Bed Mrs. Bertha Gimre fra Tabitha Pigef., Rose Grove, Ja., Pastor Eastvolds Kald, specielt til J. L. C. 41.56

Bed Pastor Elstad fra H F Larson, Osseo, Wis. 1, C Espe, Morrisonville, Wis. 1 ..... 2.00

Bed Mrs. T J Knutson fra Bor Frellers Mgd.s Kvf., Grafton, N. D., Knutsons Kald 50.00

Bed Pastor L Nerdig fra Meldahls Mgd., Nerdigs Kald, samlet ved E Bak: Ole Brunsvig, John M Larson, A E Sæthrum, Mrs. P C Pederson, Thore Fosfem, Mari O Lee hver 2, Even Bak 1.50, Ole Bak, Ed. Denigly, S E Mellem, Nels Mellem, Erik Restoel, Oluf Monkevold, P C Nelson hver 1, E O Durham, Ole E Sletten, John Snoen, Knud J Rye, Rasmus Bak, J Pederson, Mikel Bak, Ole Dahl, John Larson Best A O Grudt hver 50c, Knud Rye, Knut Bjerkaas hver 25c, Ed. Bak 5c 26.30

Bed Pastor J Lee samlet ved John Jacobson i Bonnette Prairie Mgd., Lees Kald: Mrs. O Otternes, M Tollefson hver 2, Kr. Kall 1.50, L Peterson, T R Johnson, M Tveten, O Simonson, C R Johnson, B Johnson, John Loven, James J Johnson, Mrs. Johannes Halvorson, Mrs. M Willson hver 1, J H Hanson, Westly Wood, E C Hanson, Mrs J H Hanson, Ole Kall, J M Jurgenson, Ida Simonson, Simon Simonson, C E Mathews, Miss Kall, Mrs. John Larson, Elmer Johnson, Annie M Hanson, Mrs. Theo. Halvorson, Mrs. W Wood, H S Hanson, John Jacobson hver 50c, Pastor J J Lee 5 ..... 30.50

Bed T O Langehaug fra Nordland Mgd., Svingens Kald, S A Larson 5, P A Hanson 1.50, S Absalonson, Iver Thompson, P P Dunderland, T O Langehaug hver 1, Iver Kammerrud 75c, Hans Hjertaas, M Larson hver 50c, H P Larson 25c 12.50

Bed J M Yttrenes fra Romsdahls Mgd., Beresford, S. D., G O Monas Kald, A J Rommereim 2.50, J B Yttrenes 2, Henry Thompson, J M Yttrenes hver 1.50, J E Johnson, J J Rommereim, Severt Rommereim, A A Rommereim, Bert Yttrenes, Even Huseby, Mrs. A Ruphen, Mrs. J J Moen, Geo. Severson, Andr. Tost, John Eide, Andrew Studstald, Erik Goberoe hver 1, Jacob Nelson 50c 21.00

Digitized by Google

Ved Mrs Johannes B Yttreneis fra Romsdahls Mgd.s Kvf., Beresford, S. Dak., G O Monas Kald..... 20.00

Ved Pastor Mortvedt fra Newark Mgd., Newark, Ill: Newark Mgd.s Kvf. 12.33, Pastor A O Mortvedt 8, Mrs Margit Osman 5, Mrs. Serina Olson 4, Rasmus Knutson, Ole Johnson, D Anderson, Mrs. Belle B Williams, Chr. Brewick hver 2, H E Olson, Elias Anderson, Thos. Baker, Martin Sebby, Jennie Emnet, G Overland, A Midtbø, J Quam, Ole Norbø, Mrs. Sarah Wicks, E Adams, H K Peterson, L Gravley, E Arland, Wm. Williams, Ole T Peterson, Andr. Anderson, Jacob Sebby, G Gilbertson, K Ingemanson, N K Wicks, A Ingemanson, Ole Tuttle, Anna Fosse, F Oakland, Nels Moe, Perry K Peterson, N T Newtson, Ed. Skullestad, C A Johnson, H Erickson hver 1, E M Peterson, L Christoferson, P Knutson, John Branson, Anna Midtbø, Stina Hegg, Andr. Hegg, Aletta Midtbø, Henry Munson, Mrs. S Munson, Mrs. Christina Dierzen, Miss Ed. Peterson, Albert Dierzen, Amos Fruland, Arthur Olson, Clarence Peterson, Henry Birkeland, John Hanson, Peter Oakland, Mork Johnson, Herman Peterson, Sallie Wicks, Lewis Birkeland, Philip Oakland, Martin Dierzen, Nels Nelson, Mrs. T Larson, Bert Newtson, Lydia Olson, Oscar Knutson, Ella Thompson, Clara Birkeland, Torkel Newtson, Ed. Anderson, Lewis Nelson, Geo. Nelson hver 50c, Anna Nelson 25c 88.58

J. L. Lasseson.

Til Professorløn: C O Aune, Hawly, Minn..... 2.00
Henry Frickson, Frida Frickson, Fairfax, Minn., hver 50c 1.00
O Osmundson, Minneapolis, Minn 1.00
Chr. Gran, Bottineau, N. Dak 1.00
J A Haugium, Grand Forks, N. Dak 1.00

J. L. Lasseson pr. M. G. Hanson.

Synodekassen: M C Olson, Red Wing, 1.00
Ved Pastor O C Bergh fra G A Sundberg, Brookings, S. Dak..... 1.00
Rev. Theo. Hanson, Chicago..... 1.00
Ved Past. T J Oppedahl fra Mrs. J E Sundby, Tawson, Minn..... 2.00

J. L. Lasseson pr. C. Lillethun.

Kinamissionen: Ved Pastor Norstad fra en ubenævnt i Minneapolis..... 10.00
Ved Pastor H J Berg fra Mrs. Ole Jacobson, Chester, Ja. 5.00
Ved Miss Ida Groseth fra Mr. og Mrs. P T Peterson, Santa Rosa, Cal..... 5.00
Ved Mrs. J B Yttreneis fra Romsdals Mgd.s Kvf., Pastor Monas Kald..... 25.00
Mr. og Mrs. Nels Hofstad, Clark, S. D..... 10.00
Ved Iver Jacobson fra en ubenævnt i Rome, N. D..... 5.00
Ved Mrs. M J Nygaard fra Salems Mgd.s Kvf., Pierpont, S. D..... 45.00
Ved Past. Evenson fra Martin Matson, Lake Preston, S. D 5.00
Ved Pastor Haugland fra H Sørsanden, Clark, S. D..... 5.00
Pastor Langehaug, Sharon, N. D..... 5.00

Rettelse: I No. 2 er udeladt Mrs. H Hjermstad 10.00.

Til Hospital i Kina: Ved S H Berkneis fra Salems Mgd.s Kvf., Heron Lake, Minn 10.00

Til Høiskolen i Fancheng: Ved Miss Ida Groseth, Santa Rosa, Cal.: Tom Gunderson 5, A Bakke 3, Mrs. P Langhin, Mr. & Mrs. O Skaane, Mr. & Mrs. S Molberget hver 2, Mrs. G Graven, Pastor Barstad, J P Anderson, J Ohnstad, O Opland, E Evenson, J H Farnlof, Etta Norby, Ida Groseth, N Skaane, J Hess, P T Peterson, L Johnson, Mr. Burven, J Skaane hver 1, Lizzy Haugium, Ana Olstad, J L Tomte, J Freineis hver 50c..... 31.00

Personlig Gave til Past. Rønning: Ved Anna Sando fra Mrs. N O Sando, Portland, N. D. 5, Olga og Anna Sando hver 1..... 7.00

Chr. O. Brohaugh, Kasserer.

Til Bethesda Børnehjem: Ved Th. O Moland fra Søndre Zumbro Mgd.s Søndagsskole, Kasson, Minn..... 9.15
Mr. & Mrs. Ed Rasmussen, Lien Rasmussen hver 1..... 3 00
Ved Pastor S O Heidal fra Radcliffe n. l. Kvf. 13.80
Ved L E Løyseth fra Ebeneser Mgd.s Kvf. Douglas Co., S. D..... 15.00
Mikkel Bak, Center Point, S. D..... 5.00
Ved J H Elstad fra Hauges Mgd.s Kvf., Franklin, Minn..... 10.00
J J Franze, Battle Lake, Minn..... 1.00
Mr. & Mrs. G Sundberg, Brookings, S. D. 5.00
M C Olson, Red Wing, Minn..... 1.00
Ved Peter Johnson, Fargo, N. D 15.00
Mrs. Svenby..... 2.00
Mrs. Lgle, Echo, Minn..... 1.00
Ved Pastor A O Mortvedt fra Ole T Peterson, Newark, Ill. 3, Mrs. L Fruland 5, en ubenævnt, Norway, Ill. 3 ..... 11.00
Ved Dora Hanson, Morrisonville, Wis fra S. S. Juletræfest..... 6.70
Ved Albert Madson, Story City, Ja., fra Bethels Kvf., Story City..... 20.00
Ved Pastor G Evenson, Volga, S. D. fra Missionskassen i Fref. Mgd., Kingsbury Co., S. D 10 00
Ved Pastor O J Malkewich, Galesburg, N. D. fra Ole O Moen, Udbytte af Søndagsæg... 5.00
Ved Mrs. O Sheldahl fra Hauges Synodes Kvf., Sheldahl, Ja..... 12.00
Ved Mrs. N P Wick fra Bethlehems Kvf., Hooker, S. Dak..... 26 00
Ved Past. S Hovland, Manfred, N. Dak. fra Mrs Ole Rostvedt..... 5.00
Ved Pastor S S Westby fra H Jakobsen, Newman Grove, Neb..... 5.00
Mr. & Mrs. H F Johnson, Ellsworth, Ja.... 3.00
M K Uhr Holmes, Ja..... 5.00
Ved Pastor G J Oberg fra Mrs. Peder Johnson, Irene, S. D., halvt Udbytte af Søndagsæg 7.00
Ved Pastor G. Paulsrud fra Randall Kvf., Randall, Ja. 15, P P Opland 2..... 17.00
Mrs. Julia O Lananger, Rake, Ja..... 20.00
Ved Matias Skarpbol, Souris, N. D. fra Bethesda Mgd.s Juletræfest, Pastor Svingens Kald..... 16.90
Ved Chr. Simonson fra Kvf. i Newman Grove, Neb., Pastor Westbys Kald..... 25.00
Ved Past J N Sandven fra søndre Kvf., Zions Mgd., Hardin Co., Ja..... 15.00
Ved Mrs. Edvard Samuelson, Horace, N. D., fra Freens Mgd.s Kvf..... 5.00
Pastor og Mrs. Oppegaard hver 1, Manford, Lawrence, Agnes, Melvin, Reynold & Chester Oppegaard hver 50c, Mrs. Jones og Børn, Erskine, Minn. 50c..... 5.50
Ved Pastor S S Westby fra Dorcas Syforening Shell Creek Mgd., Newman Grove, Neb.... 10.00
Ved Pastor Westphal fra Arendahls Mgd.s Kvf. Peterson, Minn..... 44.30
Ved N Halvorson, Offer ved Juletræfesten i St. Peters Kirke, Red Wing, Minn..... 16.40
Ved Pastor J M Wick fra Blom Prairie Mgd.s Kvf. 30, K A Gullickson, Toronto, S. D. 10, Pigef. Langanger Mgd.s Søndre Dist. 5... 45.00

(Fortsættes.)

G. G. Walen.

Til Kirkelotten i Madison, Wis.: Lewis Gerald, Oldham, S. Dak..... 1.00
Mrs. N K Hill, Jewell, Ja..... 1.00
Mrs. J Severson, Cambridge, Wis..... 5.00
Martin Siversen, Deerfield, Wis..... 2.00
Fra Madison, Wis.: J Jakobson 2, H Hoyum, J Wallum hver 5, Ingebrigt Mens 2, A O Kjarvik, Lars Larson

Digitized by Google

hver 5. Peder O Boyd 10. Even Hanson, Gustav Hanson, Gjøren Hanson. N O Holmen hver 5. Josef Krans 50c. Tellessen 50. Hansen 5 ..... 109.50

Tusind Tak for Gaverne og ønsker at flere vil efterfølge dissés Eksempler. Vi har kjøbt Lotten, men vi mangler fem hundrede Dollars, førend den blir betalt. Gud velsigne enhver Giver.

Paa Mgd.s Vegne

R. U. Evjenth. 1319 Williamson St., Madison, Wis.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis:

Til løbende Udgifter: Samlet ved Mrs. Kari Trageton, Northwood, N. Dak. 1.00

Samlet ved Olaf Larson, Bemidji, Minn. 1.00

Zions Mgd.s Kvf., Aneta, N. Dak., ved Pastor B J Land 25.00

Samlet ved Mrs. A M Berg, Battle Lake, Minn. 3.30

Kristianne Hanson, Fosston, Minn 1.00

Samlet ved Mrs. S Ostrom, Adrian, Minn 50

Samlet ved Mrs. Bjergford, Myron, Minn 3.39

Mrs. A K Aure, Rothsay, Minn. 1.00

Samlet ved Mrs. P J Hagen, Sacred Heart, Minn. 4.10

" " " Julius Hagen, Ferndale, Ore. 1.75

" " " C Hanson, Laurium, Mich 2.25

" " " A S Carlson, Portland, N. D. 1.00

" " " N T Lerberg, Greenbush, Minn. 50

" " " A Hoel, Willow City, N. D 1.00

Mrs. Anna Sather, Northfield, Minn. 5.00

Mrs. T Wigesaa, Cooperstown, N. D. 2.00

Samlet ved Mrs. H P Overby, Tolna, N. Dak. 2.30

" " " Chr. Aarestad, Cooperstown, N. Dak. 4.15

" " " Marie Bangstad, Osakis, Minn. 50

" " " N E Nelson, Colfax, Wis 6.50

" " " Gjertrud Fagerland, Bierpont, S. D. 5.00

" " " Anna " " " 2.25

" " " Hans Olson, Moose Lake, Minn. 10.25

" " " Gunhild Thales, Portland, N. Dak. 8.30

" " " Gilbert Bergersen, Big Lake, Minn. 1.00

" " Guttorm E Sanders, Wetaskiwin, Alta. 10.50

Mrs. G Olson, Selby, S. D. 1.00

Samlet ved Mrs. J W Thompson, Puyallup, Wash. 2.25

Samlet ved Anna S Bennes, Enock, Minn 75

Guttorm Sanders, Wetaskiwin, Alta 1.00

Carl Rasmussen, Stoughton, Wis 2.00

B S Thorp, Atwater, Minn 1 00

Samlet ved Mrs. Iver Hoiem, Oye, Minn. 1.00

" " Hans O Hovland, Hanlantown, Ia 8.50

" " Mrs. Even Sondreaal, Hatton, N. Dak. 4.00

J A Raaum, Perham, Minn 1.00

Pastor O J Raaum, Perham, Minn. 1.00

Samlet ved Mrs. Anna Pederson, Sacred Heart, Minn. 75

G Haug, New Richmond, Minn 1.00

John O Hofland, Windom, Minn 5.00

Samlet ved Mrs. A Moen, Comstock, Wis. 6.40

Mrs. Pauline Anderson, Strum, Wis. 1.00

Mrs. Edwin Olsen, Brinsmade, N. D. 50

Eden Mgd.s Kvf., Galeville, Wis., ved Pastor Anderson 6.00

Søndre Zumbro Mgd.s Kvf., ved Pastor J L Lasleſen 15.00

Gustav Erickson, Deerwood, Minn. 1.00

A H Pederson, Hendricks, Minn. 1.00

Mrs. Joranger, Zumbrota, Minn 1.00

Samlet ved Mrs. C P Bjorge, Rugby, N. D. 4.50

Samlet ved John Ostad, Deronda, Wis. 1.00

" " Johanna K Johnson, Lonsdale, Minn. 6.00

C G Beldey, Hanley Falls, Minn. 1.00

Mrs. Bernille Langenes, St. James, Minn. 1.00

Johan Iversen, Prairie Farm, Wis. 1.00

Ingeborg Bjæland, Madison, Wis 1.00

Samlet ved Laura Jacobson, Wist. S. D. 75

Benj. Wade, Sand Creek, Wis. 1.00

Benner i Bestlands Mgd., Rolette, N. Dak. 9.75

Mrs. J Flagestad, Sacred Heart, Minn. 2.00

Mrs. L L Johnson, Elbow Lake, Minn. 50

Beltrami Kvf., Beltrami, Minn., ved Pastor P Steen. 6.09

Samlet ved Thos. L Stordalen, Carthage, S. D. 1.50

Mrs. M Wold, Henning, Minn. 1.00

Knudt H Dyrdal, Hazel Run, Minn. 1.00

Kingo Mgd.s Kvf., Fosston, Minn. ved P Steen 35.00

Samlet ved Mrs. A Bartnes, Bardo, Alta. 2.50

Til Fribatienter: Samlet ved Mrs. Kari Trageton, Northwood, N. D. 1.35

Samlet ved Olaf Larson, Bemidji, Minn. 8.00

" " Mrs. A M Berg, Battle Lake, Minn. 50

" " " S Ostrom, Adrian, Minn. 8.85

" " " P M Bothum, Beaton, Minn. 5.00

" " " A Thompson, Dalton, Minn. 3.00

" " " Julius Hagen, Ferndale, Ore. 8.25

" " " P K Sandsgaard, Story City, Iowa. 12.75

" " " A S Carlson, Portland, N. D. 7.25

" " " N A Lerberg, Greenbush, Minn. 1.75

" " " Pethrine Knutson, Benson, Minn. 2.50

Mrs. Karen Titrud, Tokato, Minn. 1.00

Samlet ved Mrs. Anne H Olson, Steen, Minn. 1.50

" " Dorthea Pederson, Lynn, S. Dak. 7.00

" " Mrs. A Hoel, Willow City, N. D 1.00

Mrs. Anna Sather, Northfield, Minn. 1.00

Samlet ved Mrs. H P Overby, Tolna, N. D. 4.20

" " " Chr. Aarestad, Cooperstown, N. D. 6.65

" " Marie Bangstad, Osakis, Minn. 1.75

" " Mrs. L A Olen, Bialschie, Wash. 2.50

" " " B Dickson, Eagle Bend, Minn. 1.60

" " " Hans Olson, Moose Lake, Minn. 10.25

" " " O Kaas Ferndale, Wash. 2.85

Mrs. T Johnson, Granite Falls, Minn. 1.00

Samlet ved Gurine Bunes, Minneapolis. 9.50

Kvf. i Garland, Minn. ved Ole O Arnesen 2.00

Samlet ved Mrs. Gilbert Bergersen, Big Lake, Minn. 1.90

" " " Jacobine Lee, Danvers, Man. 7.28

Mrs Tennes Pedersen, Horton, Kan. 1.00

Samlet ved Anna E Bennes, Enock, Minn. 1.50

" " Mrs. Iver Hoiem, Oye, Minn. 4.00

" " Hans C Hovland, Hanlantown, Ia. 5.10

" " Mrs. J Hendricksen, Minneapolis. 1.50

Wm. Nelson, Rosendale, Minn 1.00

Mrs. A Jamtaas, Rosy, Minn 1.00

Samlet ved Mrs. Even Sondreaal, Hatton, N. D. 1.50

" " " M Christenson, Bellingham, Wash. 6.25

" " " Edw. Halvorson, Lonsdale, Minn 1.00

Eldred Kvf., Eldred, Minn., ved Mrs. Nils Pedersen 5.00

Mrs. Maren Nelsen, Eldred, Minn. 25

Samlet ved Mrs. A Moen, Comstock, Wis. 4.45

Mrs. Edwin Olson, Brinsmade, N. D. 50

Samlet ved Elise Wang, Siggestad, Minn. 2.60

" " Mrs. Nils Nelsen, Willmar, Minn. 2.35

" " " M Anderson, Silverton, Ore. 4.18

Elling Carlsen, Lake Park, Minn 1.00

Samlet ved Laura Jacobsen, Wist, S. Dak. 2 25

" " Anton Geisnes, Wilton, Minn. 9.05

Mrs. H A Lee, Minneapolis. 2.55

Mrs. M Rovang, Dalton, Minn. 1.00

Samlet ved Mrs. K Horvik, Fosston, Minn 4.90

Mrs. Erika Nyvold, Roslyn, S. D. 1.00

Aarsbidrag: Andr. Overland, Battle Lake, Minn. 1.00

Pastor og Mrs. J Tollefsen, Minneapolis. 2.00

Past. H Yderstad, Mason, Wis. 1.00

K E Flaa, Abercrombie, N. D 1.00

Pastor O O Wold, Fertile, Ja. 1.00

Emma Hermanson, Zimmerman, Minn. 1.00

Geo. A Paulson, Henning, Minn. 1.00

Til Byggefondet: Fest ved S. Afholdsf. i Minneapolis, ved Stud. Gilseth 24.72

Samlet ved Sr. Anna Storsteen, Milford, Ja. 25.25

" " Hansine Bortnes, Elbow Lake, Minn. 2.25

" " John Ostad, Deronda, Wis. 1.00

Mrs. Ingeborg Hommedahl, Cannon Falls, Minn. 10.00

Johan Iversen, Prairie Farm, Wis. 1.00

Oliana H Engen, Whitehall, Wis. 1.00

Chr. Hinsverk, Hendricks, Minn. 1.00

C Rood, Minneapolis. 25.00

Hon. C E Lobeck, Alexandria, Minn. 5.00

Knudt H Dyrdal, Hazel Run, Minn. 1.00

Fra Rochester, Minn: Mrs. Olaus Olsen, Bratager Bros. Pastor A Ostedal hver 5. J Rasmussen 2, T T Johnson 10, Ole Johnson, C Hanson, Mrs. R D Tollefsen hver 1. 30.00

E. P. Harbo, Kasserer.

Digitized by Google

Til Erindring for Presterne.

Nu er det Tiden for alle af vort Samfunds Præster at sende sine Indberetninger til sine respektive Kredsformænd, saa at de kan faa sine Indberetninger færdige i rette Tid. Kjære, lad os ikke maatte høre Klage over Forsømmelse af denne lille Pligt dette Aar! Broderligst

E. J. Eastvold.

For en dygtig Smed og Vognmager

er der en særdeles god Plads ved Rose Grove Handelssted. Til nærmeste By er det 7 og 10½ Mil. Tætbebygget og rigt norsk Settlement. De fleste fra Stavanger Kanten. Menigheden tilhører Hauges Synode og betjenes af Formand Eastvold. Om nogen af „Budbæreren" Læsere ønsker en god Plads, ikke alene for godt Arbeide og for Fortjenesten, men ogsaa for at faa bo i et stille, fredeligt g hyggeligt Nabolag og i en blomstrende Menighed, bedes han tilskrive undertegnede snareste muligt.

Berthel L. Belleson.

Route 1. Ellsworth, Iowa.

Nye Bøger.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl, der af Past. O. S. Meland anmeldtes i forrige No. af „Budbæreren", haves for Salg i vor Boghandel i Red Wing og sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Veil En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If [the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vi læses med Glæde af de smaa.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

E. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad.
Marinette, Wis.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Mærk: „Forglemmigei", er udsolgt og kan ikke faaes mere.

Send Ordres til

E. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

E. Lillethun.
Drawer H Red Wing. Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Advarsel; 2. Vi ønske at se Jesus; 3. I Kirken; 4. Tanker fra Samtalemødet i Dawson, Minn.; 5. Over 85 Aar gammel Prædikant; 6. En betimelig og vigtig Paamindelse; 7. „Gipsy" Smith i Chicago og hans Budskab til Amerikas Præster; 8. Til Eftertanke, 9. Jesus Kristus er igaar og idag den samme, ja til evig Tid; 9. Det liflige Ord—„Fred"; 10. Et Raab til Herren; 11. En Foreningstanke; 12. Tankevekslinq; 13. En Fritænkers Prædiken; 14. Kinamissionen; 15. Fra Jewell Lutheran College; 16. Dødsfald; 17. Moder; 18. Fra Arbeidsmarken; 19. Bekjendtgjørelser; 20. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No 11 | Lørdag den 16de Marts 1907. | 39te Aarg.

Født under Loven.

(Af Luther.)

Men da Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født af en Kvinde, født under Loven, paa det at han skulde frikjøbe dem, som vare under Loven. Gal. 4, 4.

Efterdi da Kristus blev født under Loven for at frikjøbe dem, som vare under Loven, saa er deraf klart og visseligen at forstaa, at vi blive retfærdige ved Troen alene; thi den Gang da Kristus havde den Kamp med Loven, var vore Gjerninger og Fortjenester langt borte, endsige da, at de skulle have hjulpet noget dertil. Men Kristus var der alene, paatog sig vor Person; blev født under Loven, lod den, hvorvel han var uskyldig, øve al Magt og Tyrani mod sig. Derved taber da Loven, som en Morder og Helligdomsskjender, der har myrdet Guds Søn, al sin Ret, og bliver skyldig til Fordømmelsen, saaledes at der, hvor Kristus er eller kun nævnes, dog i Troen, Loven maa flygte langt bort og vige for hans Navn. Saaledes er nu vi troende fri fra Loven ved Kristus, som har overvundet den, hvorom Paulus taler med skjønne, herlige og trøstelige Ord, Kol. 2, 14. Han udslettede, siger han, den Haandskrift, som os angik, med dens Anordninger, hvilke var imod os, og borttog den, idet han naglede den til Korset. Men denne herlige Seier og Triumf, som Kristus har beredt os, gribes og erholdes ikke ved nogen Gjerning, men alene ved Troen, hvoraf det da følger, at Troen alene gjør retfærdig.

Derfor skal man vel og flittig betragte disse Ord: Kristus blev født under Loven, det er, vise de, at Kristus ikke alene har gjort en Gjerning eller to, efter Loven, det er, at han ikke alene blev omskaaren, ofrede i Templet, paa den bestemte Tid drog op til Jerusalem, eller at han paa verdslig Vis var under Loven men det vise de, at han har lidt al Lovens Magt og Tyrani. Thi Loven forsøgte sig saa høit og haardt paa Kristus, som ellers ikke paa noget Menneske, forfærdede ham saa gruelig, at han blev saa angst og bange derunder, at intet Menneske nogensinde har erfaret noget lignende, hvilket hans blodige Sved nokſom bevidner, ligeledes at Engelen maatte styrke ham, og at han i Haven bad saa alvorligt og heftigt. Endelig at han ogsaa paa Korset raabte: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig? Mat. 27, 46.

Men alt dette led han for at løse dem, som vare under Loven, det er, som var bedrøvede og forfærdede og mistvivlede for sine Synders Skyld, ligesom vi endnu den Dag idag forfærdes for dem. Thi forsaavidt vi er Kjød og Blod synde vi endnu hver Dag mod Guds Bud. Dog siger Paulus,, at det ingen Nød har; vi skulle ikke fortvivle, men være trøstige; thi Gud udsendte sin Søn, født af en Kvinde, født under Loven.

Saa nu er Kristus sand Gud og sandt Menneske, af Evighed født af Gud, men efter

Digitized by Google

Tiden af den rene Jomfru Maria, sandelig ikke kommen for at give og oprette Loven, men meget mere paa det allernøieste og heftigste at lade sig forfærde af Loven, overvinde denne Skræk og saaledes ganske borttage Loven fra os. Han er ikke bleven en Lovgiver ligesom Moses, men en Disipel, der vil være Loven underdanig for ved denne sin Underdanighed og Lydighed at forløse dem som vare under Loven. Herom finder man ikke et Bogstav i Papisternes Bøger, men det stik modsatte finder man vel, nemlig at Kristus er en Lovlærer, som skal være meget alvorligere end Moses selv. Men Paulus lærer her ganske det modsatte, nemlig at Gud underlagde sin Søn under Loven, det er, at han lod ham bære Lovens Dom og Forbandelse, dø for vore Synder. Thi Moses som ved sit Embede tjener til Synd, Vrede og Død, han er det netop, som har fanget, bundet, fordømt og dræbt Kristus. Alt dette led han. Saa forholdt nu altsaa Kristus sig saaledes mod Loven, at han ikke havde Loven under sig men underkastede sig Loven. Derfor er han ikke nogen Lovgiver eller Lovlærer, er heller ikke nogen Dommer efter Loven, men ved at underkaste sig under Loven og lade sig fordømme af den, forløste han os fra dens Forbandelse.

Men at Kristus i Evangeliet lærer Bud og Love eller meget mere forklarer og udlægger dem, det kommer ikke denne Artikel ved, hvori der læres, hvorledes man maa blive retfærdig for Gud, men til Læren om de gode Gjerninger hører det. Desuden er det ikke Kristi rette og synderlige Embede, for hvis Skyld han fornemmeligen kom til Verden, at han skulde lære Loven, men at han skulde opfylde den. Men at han ogsaa undertiden lærer den, det sker udenfor hans Embede, ligesom i forbigaaende. Ligesom han ved Siden af sit rette og egentlige Embede, som var at gjøre Syndere salige, i forbigaaende gjorde de syge friske, opvakte de døde, trøstede de ulykkelige, viste dem Velgjerninger, som ikke var det værd og deslige. Alt dette er saa saare herlige Gjerninger og guddommelige Velgjerninger, men dog ikke den Gjerning for hvis Skyld han i Besynderlighed og fornemmelig kom til Verden. Thi ogsaa Profeterne lærte baade Loven og gjorde Undere ligesaavel som hun.

Men Kristus som er Gud og Menneske, stred med Loven og lod den paa det allergrusomste og voldsomste vise sit Tyrani og sin Rasen paa sig, og netop derved, at han lod sig føde og led under Loven, hvad den vilde, overvandt han den ved sig selv, og da han atter opstod fra de døde, fordømte og afskaffede han igjen Loven, vor værste Fiende, saaat den nu ikke mere kan fordømme eller dræbe de troende.

Saa er nu dette Kristi rette og særegne Embede eller Gjerning, at han kjæmper og strider med Loven og den hele Verdens Synd og Død, og strider saaledes med dem, at han tager dem allesammen paa sig og bærer dem, og naar han har taget dem paa sig og baaret dem, at han da ved sig selv overvinder og ganske udsletter dem og paa den Maade gjør de troende fri og løst fra Loven og al Ulykke. At Kristus udlægger Loven og gjør Undere det er almindelige og ringe Velgjerninger imod den rette Velgjerning at regne, for hvis Skyld han fornemmeligen er kommen. Thi Profeterne, men i Synderlighed Apostlene, havde vel gjort større Undre end Kristus selv, som der staar Joh. 14, 12.

Men efterdi Kristus ved sig selv har overvundet Loven, saa følger deraf nødvendigvis, at han af Naturen maa være sand Gud. Thi sandelig, ingen, det være nu Menneske eller Engel, er over Loven eller er dens Herre uden Gud alene.

Men nu er Kristus over Loven; thi han har jo overvundet og dræbt den, derfor er han ogsaa visselig Guds Søn og af Naturen Gud. Dersom du nu griber og tilegner dig Kristus paa denne Maade, som han paa dette Sted foremales dig af Paulus, da skal du sandelig ikke blive tilskamme. Desuden vil du ogsaa letteligen og med Sikkerhed kunne dømme og bedømme om allehaande Stænder og allehaande Religioner og Gudstjenester, som er i den ganske Verden. Men dersom dette Kristi Billede borttages fra dine Øine eller bliver tildækket eller formørket, da maa der vis-

Digitized by Google

selig følge et forfærdeligt, uordentligt Røre i alle Ting. Thi den menneskelige Natur og Fornuft kan ikke dømme eller mene ret om Guds Lov; der gjør baade Filosofers og Juristers, ja alle Menneskers Kunst dem tilskamme. Thi Loven hersker og raader over Mennesket, ikke Mennesket over Loven.

Men det er alene den kristne som kan dømme Loven. Hvorledes det? saaledes at han ved at sige, at den ikke kan gjøre Mennesket retfærdigt. Hvorfor holder man den da, naar den ikke retfærdiggjør? De, som er retfærdige, de holde den, ingenlunde for derved at blive retfærdige for Gud, hvilket alene sker ved Troen, men for borgerlig Freds Skyld og fordi de vide, at denne Lydighed er vor Herre Gud velbehagelig og tækkelig, og for at give andre et godt Eksempel og Forbillede til Bedring, for at de maa tro Evangeliet.

Paven har saa rørt og sammenrodet Læren og Ceremonierne, om de ti Buds Gjerninger og om Troen, at man ved hans Lære slet ingen Forskjel faar imellem dem, indtil det endelig er kommen derhen, at han har foretrukket Ceremonierne for de ti Bud, og de ti Buds Gjerninger for Troen.

„Vækkelse er ikke „Excitement", heller ikke er det Ildtunger over Hovedet, eller Talen med Tunger. Vækkelse er Syndserkjendelse og Henflyen til Guds Naade i Kristus, og det er netop det, vi trænger for ialfald at komme med paa Veien til bibelsk Menighed." G. S.

En Millionær bemærkede engang: „Jeg havde aldrig nogen sand Glæde af mine Penge, indtil jeg begyndte at gjøre godt dermed."

Dette er en Sandhed, som ikke alene gjælder Millionærer, men enhver som er betroet meget eller lidet af det jordiske Gods. Den, som samler for sig selv i Selviskhed at beholde det, vil blot gjennemstikke sig selv med mange Smerter. Den, som derimod gjør godt med sine Midler, vil glæde baade sig selv og andre og høste evigt Gavn deraf.

Alvorlige Spørgsmaal.

I.

To Herrer gives der, min Ven,
Dem kjender ogsaa du,
Det Herren er og Djevelen;
O sig, hvem tjener du?

II.

Og blot to Riger gives der,
De var og er endnu.
Det Guds og Verdens Rige er;
Til hvilket hører du?

III.

To Veie er der som du ved,
De begge for os staa,
Og en er smal, den anden bred,
Sig hvem du vandrer paa.

IV.

Ja, giv dit Svar, svar greit og sandt,
Det er af Vigtighed.
Hvis du den gode Del ei fandt,
Du gaar til Helved ned.

V.

Vend om, vend om, tro og forsag
Vælg med Guds Folk at gaa;
Gud hjælpe vil paa Kampens Dag,
Og du skal Himlen naa.

Indsendt ved Miss Marit Loe.

Konfirmationen i Norge.

Møde af 1200 Lægmænd og Præster kræver Løftets Afskaffelse.

Aalesund, 4de Feb.—Mødet til Drøftelse af Konfirmationen, som er sammentraadt her idag, har faaet vældig Tilslutning. I Pastor Ludemanns Fravær (han var af Byens Biskop nægtet Permission) oplæstes hans Indledningsforedrag af Sekretær Lavik fra Bergen. Det var velformet og utvilsomt meget virkningsfuldt. Det røber ogsaa en stærk Overbevisning. Mange vil vistnok finde det noget stærkt i Udtrykkene; men ligeoverfor det vestlandske Kirkefolk var det neppe for stærkt. hverken i sin Form eller sine Krav.

Professor Michelet gav en væsentlig historisk meget lærerig Udredning af Konfir-

Digitized by Google

mationsspørgsmaalet. I selve Sagen indtog Professoren en noget mere moderat Holdning end Ludemann.

Skjønt der var mange Præster og mange ældre Lægpredikanter tilstede, var der ingen, som forsvarede den nuværende Konfirmationsordning; alle var enige om at kræve en Forandring.

Efter de hidtil faldne Udtalelser at dømme, er Stemningen afgjort til Gunst for det af Præsterne Lutzow Holm og Grønland i sin Tid fremsatte Forslag, at Løfteaflæggelsen afskaffes, men Forberedelsen bibeholdes og afsluttes med en kirkelig Velsignelse, hvilket giver Adgang til Nadverden.

Der var imidlertid enkelte, som helst vilde gaa mere „konservativt" tilværks—gjennem Stiftsmøde og Landsmøde, men de krævet Forandring. Forat opnaa størst mulig Enstemmighed, søgte begge Fraktioner at arbeide sig sammen, og Resultatet blev følgende Forslag: „Mødet udtaler, at en Forandring i Konfirmationen er paakrævet og nu bør gjennemføres, væsentlig i Retning af det Lutzow-Holm-Grønlandske Forslag." Dette vedtoges mod 8 Stemmer. Mindst 1200 Mænd og Kvinder var tilstede.

I Eftermiddagsmødet har man behandlet Nadverd-Spørgsmaalet og enstemmig vedtaget følgende: Mødet udtaler, at Forbindelsen mellem Absolution og Nadverd bør ophæves og at Skriftemaal og Absolution blir en privat og frivillig Sag.

I Skandinaven.

Underlig Drøm. Jeg drømte, jeg stod og hængte op Gardiner, og som jeg holdt paa med dette kom der en stor sort Sky fra nord og gik mod syd. Medens jeg betragtede den blev der en saadan Bulder og Himlens Skyer kom i Brand og faldt ned paa Jorden som brændt Papir. Der blev en saadan Dunder, som jeg aldrig kan glemme. Jeg begyndte at lovprise Gud og følte en usigelig Glæde. Jeg tænkte Herrens Dag var kommen og at hans Ord var evig Sandhed. Jeg vaagnede, men ønskede, jeg kunde set mere.

Mrs. J. Madson.

Skikker eder ikke lig med denne Verden.

Verden forgaar og dens Lyst, men hvo som gjør Guds Vilje bliver til evig Tid. Den som bare sad inde med Salomons Visdom, saa kunde en vel komme sine Medmennesker til Hjælp lidt bedre og oftere end man ellers kan, naar de er kommen i Besvær over et eller andet, som de ikke selv kan greie.

Det var næsten en Hændelse, at vi her en Dag skulde faa to Breve, et om Morgenen og et om Aftenen fra to forskjellige Personer, der bor næsten fire hundrede Mil fra hverandre, og Brevene af samme Indhold.

Nu da, hvad er Indholdet af Brevene eller hvad er der paa færde? Vi finder det ikke passende at publisere Brevene, skjønt det ene har vi Lov til at trykke, om vi finder for godt. Spørgsmaalene i disse Skrivelser er i Korthed disse: Er det ret, sømmeligt og kristeligt at holde „Sociables," „Parties" og Ungdomsmorskab i Kirker og Kapeler, som er indviet til Gudshuse? Der klages over, at Moroen blir adskillig høistemt iblandt. Der nævnes, at de samme som deltager i Søndagsskolen, Opbyggelser og Bønnemøder, ogsaa deltager i disse lette selskabelige Sammenkomster og at dette er stødende for ømmere Samvittigheder og mere alvorlige kristne.

Nu, at svare paa dette eller som en beder om give Raad er sandelig ikke saa ligetil, naar en ikke er personlig kjendt paa Stedet, med Folkene og Forholdene og med hvorledes der virkelig drives ved de forskjellige Sammenkomster. Vi satte derfor noget, som vi troede passet paa alle Steder og alle Forholde, naar vi sagde: skikker eder ikke lige med denne Verden. Vi ved, hvor nær det ligger paa alle Steder og blandt alle Folk at blive verdsligsindet og forfængelig. Naturen er slig, Verden er slig og Djevelen vil det slig.

I vor Tid og i dette Land er der jo saamegen Lethed og Fusk indblandet i det kirkelige Stel, saa der er ingen Mening i det. Stas og Pragt i Klæder og Kirkehuse, i Musik og alt andet lige indtil at Predikenen maa være anlagt efter Tidens Mode og Noter.

Digitized by Google

Predik om store Mænd og „brændende Spørgsmaal," saa er du tidsmæssig. Sig intet om Synd og Syndens Straf; thi det er out of date. Slig vil Tidsaanden og Verdensaanden have det. Her gjelder det alsaa at være paa Vagt, ellers kommer Gamlingen med hele sit Herskab lige lugs ind i Kirker og Kapeler. Der er ingen Ting saa helligt, at Djevelen vil have noget med det at gjøre. Han er lig Klapperslangen, finder han et Hus, saa kryber han lige ind. En Kone fandt engang en af disse giftige Slanger i sin Klædeshaug, som hun skulde til at vaske. Saaledes gjør ogsaa Afgrundsslangen, han kommer ind og tager Plads, hvor han finder Anledning. Og han er nu gammel og øvet i sine Kunster i at gjøre blind eller hypnotisere Folk, saa han siden kan gjøre med dem, som han vil. Derfor er det klogest at holde sig fra ham, og ikke lade ham praktisere hverken paa sig selv eller paa sin Kirke eller Forsamling.

Mød Djevelen og hele hans Hær med Guds Ord, saa flyr han, saa gjorde jo ogsaa Hauge, naar de vilde have ham til at danse og more sig, saa vilde han „begynde med Andagt" og angav Salmen: Nu bør ei Synden mere med Magt og Herredom osv. Og naar Andagten var vel begyndt, saa standset Lystigheden med en Gang. Kunde ikke Folk nu ogsaa gjøre ligedan, naar der holdes Møder enten det er Sociables, Basketparties, Necktieparties, Shoeboxparties, Cakewalks eller Christmasdance, Easterdance, Thanksgivingdance eller hvad nu alle disse fine Navn er. Naar der indbydes til slige Lag, saa kunde man jo i Indbydelsen angive Programmet saaledes: 1 Sang: Nu bør ei Synden mere, 2, Læsning Mat. 12, 22—45. 3, Sang: Ak vidste du som gaar i Syndens Lænke. Hvis et saadant Program ret udført gaar sammen med de mange Slags Parties, saa er de vist tilladelige og gode, men hvis ikke maa de være noget andet. Men ingen mener at blande iligt sammen, siger nogen, men hver Ting paa sit Sted. Just saa. Det var akkurat, hvad vi mente. Du kan ikke faa Lys og Mørke, Kristus og Belial sammen, ikke heller Verdens Væsen og Gudsfrygt. Hver Ting maa være paa sit Sted baade her i Tiden og Evigheden.

Om vore Spørgere eller Raadsøgere gavnes noget af dette Svar, om vi skulde kalde det saa ved vi ikke. Det er i alle Fald nogle Tanker, som kanske kunne bringe flere til at tænke paa disse Ting. Det nævnte er vel værd en grundig Overveielse.

De store vakler ogsaa.

Følgende er væsentlig efter „Landsbladet" i Kristiania og optages her efter „Ev. Luth. Kirketidende."

Siden Spurgeons Død har ingen engelsk Predikant formaaet at samle saa store Skarer om sin Predikestol som Kongregationalistpresten R. J. Campbell i London. Mr. Campbell er endnu en forholdsvis ung Mand — bare 39 Aar —, og dog har han allerede i flere Aar været regnet for en af det britiske Folks første aandelige Ledere. Hans glimrende Begavelse, hans grundige teologiske Viden, hans fine literære Sans, hans betagende Veltalenhed— saa helt frifor al geistlig Salvelse —, men først og sidst hans Karakters Retlinjethed og hans fromme Liv, — alle disse Egenskaber har naturnødvendig maattet gjøre ham til en "Leader of Men". Det var derfor ikke underligt, at han i 1903 blev kaldet til at være den berømte Joseph Parkers Efterfølger i City Temple, Londons rigeste Dissentermenighed. I de 4 Aar som er gaaet siden da, har Campbell utvilsomt været Englands mest omtalte geistlige Personlighed, i de par sidste Aar ogsaa den mest omstridte.

Til stor Sorg for de fleste kristne har hans Forkyndelse nemlig mere og mere mistet sit evangeliske Præg, den er bleven mere og mere etisk, rationalistisk. Den moderne tyske Teologi, særlig Harnack, har faaet mere og mere Magt over hans grublende Aand. Men først for en Uges Tid siden har han taget Skridtet helt ud og fremsat sin nye Lære i bestemte, utvetydige Sætninger. med et Mod og en tydelighed, som staar i fordelagtig modsætning til vore hjemlige Overgangs

Digitized by Google

teologers ofte svævende Talemaader. I det væsentligste lyder Campbells nye Trosbekjendelse saaledes:

„At sige, at Jesus blev født uden en menneskelig Fader, er usandt. Hvad Jesus end er nu, var han visselig ikke lige med Gud, da han var paa Jorden. Jeg tror, at Fortællingen om Syndefaldet er usand i bogstavelig Forstand. Det er Litteratur, ikke et Dogme, en tidlig Tidsalders Sagn brugt til Menneskets etiske Opdragelse. Jeg forkaster heltud den almindelige fortolkning om Forsoningen — at en anden er straffet for vor Skyld. Tilslut vil enhver Sjæl blive fuldkommen."

Denne Bekjendelse har vakt en umaadelig Opsigt over hele England, og de sidste engelske Aviser har spaltelange Artikler for og imod den nye Teologi. De fleste Præster af Betydning tager absolut Afstand fra den nye Lære. Saaledes udtaler Dr. Guiness Rogers: „Campbells Lære synes at afskaffe baade Kirken og Bibelen." Den bekjendte Dr. Campbell Morgan siger: „Campbells opfatning af Kristendommen staar i skarp Strid med det nye Testamentes Lære."

Begge disse Præster tilhører Campbells eget Kirkesamfund, Kongregationalisterne. Men ogsaa Medlemmer af andre Samfund udtaler sin skarpeste Fordømmelse over de nyteologiske Ideer. Campbell mener imidlertid at gaa angrebsvis tilverks. Han har ikke nøiet sig med at „bekjende", men har ogstiftet en Forening, som skal arbeide for Udbredelsen af hans Synsmaader. Foreningen hvori bare Kongregationalistpræster kan optages, blev dannet paa et Møde i City Temple i Torsdags. Den fik Navnet 'The New Theology League: a Society for the Encouragement of Progressive Religious Thought,. Campbell blev valgt til Ligaens President. Flere Præster tegnede sig som Medlemmer.

Hvor stor Tilslutning vil denne opsigtvækkende, aggressive nyteologiske Bevægelse faa? Og om Præsterne slutter sig til, vil da ogsaa Menighederne følge med? Disse Spørgsmaal er det selvfølgelig endnu for tidligt at svare paa. Men der kan neppe være Tvivl om, at „Nyteologiens Liga" kommer til at skabe megen Strid inden de fleste engelske Kirkesamfund. Det vil være af den største Interesse ogsaa for os i Norge at følge denne „Kirkestrids Udvikling, og vi skal gjøre alt for at holde vore Læsere saa nøie underrettede som mulig.

Fra Missionsmødet i Thief River Falls, Ada Kreds.

Et velsignet Missionsmøde afholdtes paa ovennævnte Sted fra 31te Jan. til 3die Feb. Veiret var koldt udenfor; men inde paa den rummelige Sal, hvor Mødet holdtes, var det ret hyggeligt at sidde ned. Der var det ret varmt og godt baade for Legeme og Sjel. Det deilige Skriftafsnit, som var lagt til Grund for Samtalen, Joh. 10, 1–18 om den gode Hyrdes Kjerlighed og opofrende Hengivenhed for os og til os, opvarmede vore Hjerter. Vi følte en aandelig Vaarluftning gjennem Forsamlingen selv om der var 30—35 Graders Kulde udenfor.

Flere af Kredsens Præster var ved Sygdom hindret fra at være med os. Men Vidneskaren var dog ikke saa ganske liden. Der fandt vi Pastorerne J. H. Johanson, A. J. Krogstad og M. L. Dahle, et prægtigt Trekløver af en Nordlænding, en Østlænding og Vestlænding. Ligesaa var Emissærerne Edw. Halvorson, Nels Aas og C. J. Casperien fremmødt, sammen med mange andre troende, alle i fuld Virksomhed, nogle med at tale andre med at høre. Kun Sekretæren var forsinket en Dags Tid paa Grund af Jernbaneuregelmæssigheder. En Time forsent ved Togskifte havde en hel Dags Forsinkelse til Følge.—En Times Stans i Forarbeidelsen af Sjelens Saliggjørelse kan have til Følge en hel Evighed tabt.—Det var gjilt at naa frem til Thief River Falls. Der paa Depoet mødte min gamle Ven P. P. Korstad mig og bød mig følge til sit hyggelige Hjem.

Igjennem Samtalen lød Hyrdens Røst, og vi glædede os i hans Kjerlighed. At hans Hyrdelokning blev hørt, beviste den

Digitized by Google

store Forsamling, som Dag efter Dag og Kveld efter Kveld kom igjen og begjærlig lyttede til, ja nød Ordet.

Det hele Møde var en deilig Opfyldelse af de Tekstord, der siger: „Den som gaar igjennem Døren han er Faarenes Hyrde. For ham lukker Dørvogteren op, og Faarene hører hans Røst, og han kalder sine Faar ved Navn og fører dem ind." Der var Faar, hvem den gode Hyrde Jesus Kristus kaldte ved Navn, og som svarede paa Kaldet og lod sig finde. Herren være lovet og priset derfor!

Søndag Eftermiddag nød vi i Fællesskab Herrens Nadvære, og om Søndagsaften havde vi Afskedsfest. Mange Opmuntringer og Formaninger blev lagt os alle paa Hjerte. Tilsidst et hjertelig „Farvel" med „Tak for alt" bødes og modtoges, som Hænder gjensidig raktes til Afsked.

Følelsen, mange af os stod med, da vi skiltes, kan bedst tolkes i følgende Vers: O, hvilken Lykke at dig tilhøre—Tak, tak at jeg fik ogsaa være med. Din gode Gjerning du selv fuldføre—Til jeg staar fri og frelst i Evighed.

Ja, tak Venner for Mødet! Tak, tak at jeg fik ogsaa være med.

J. J. Rendahl. Sekr.

De gamle gaar bort.

„Rytteren paa den bleggule Hest" gaar omkring og sanker og samler og snart eller senere kommer Turen til enhver af os. Lykkelig da hver en Sjel, som har Frelseren kjer og er beredt til at møde sin Gud.

Sidste Maaned havde vi tre Begravelser paa omtrent en Uge. Denne Gang var det tre af de gamle, som blev kaldet hjem til den evige Hvile. Først var det Erik Christensen, som hastigt blev kaldt bort ved Hjerteslag. Han var 78 Aar gammel og en af de gamle Setlere her og var saaledes med Hauges Synode gjennem Splittelsen, som jo fandt Sted i Nærheden af hans Hjem. En svag, lidende Hustru og fem Børn (en Datter er gift) sørger over Tabet af en omhyggelig Husbond og Fader, og i Christensen har Des Moines Valley Menighed tabt et tro Menighedslem. Denne Familie har isærdeleshed været prøvet i Trængselens Skole. Gud styrke og trøste de efterladte. Fader er hjemme hos Gud, det faar vi sikkert tro. Christensen bragtes til sit sidste Hvilested Tirsdag den 22de Jan.

Anders Larsen Talle, født i Lyster Prestegjeld, Norge, hensov den 23de Jan. i Troen paa sin Frelser, 63 Aar gammel. Han kom til Amerika i 1866 og har siden 1870 boet i Jackson Co. Minn., indtil '95 da han flyttede til Windom, Cottonwood Co. Hans Hustru døde i 1898. De havde fire Døtre, hvoraf to er gifte.

Talle har tilhørt Hauges Synode fra det første og var med at stifte Bethania Menighed, Windom, hvilken Menighed han ved sin Død tilhørte. Døden kom ikke uventet til denne Broder; thi de sidste to Aar har han været syg. Han var glad ved at faa vandre hjem til den Frelser han elskede her i Livet. Begravelsen fandt Sted fra den forenede Kirke Fredag den 25de Jan. En Søster og 4 Døtre sørget ved Baaren.

Johan A. Krogstad blev født 1826 i Rønes Prestegjeld, Smaalenene, Norge. I 1868 kom han til Amerika og har siden Høsten samme Aar boet i Jackson Co. For tre Aar siden, feirede Mr. og Mrs. Krogstad sit Guldbryllup. Sidste Vaar blev han rammet af Slag, og den 25de Jan. sovnet han stille ind i Døden, 80 Aar gammel. Han bekjendte Tro paa Kristus og hans Forsoningsblod og med denne Bekjendelse gik han Døden imøde, tilfreds med at faa flytte herfra, idet han fik tro sine Synders Forladelse for Jesu Skyld. Han var et interesseret Medlem af Hauges Menighed, hvor han dybt vil savnes. Han efterlader Hustru, 2 Børn, 15 Børnebørn og 7 Børnebørns Børn. Krogstad var H. C. Sæthers Svigerfader og boede i hans Hjem den sidste Tid af sit Liv. Begravelsen fandt Sted fra Hauges Menigheds Kirke, Tirsdag den 29de Jan.

Saa har dette Kald paa saa kort Tid tabt tre af de gamle, som saa længe har støttet

Digitized by Google

Menighederne og Hauges Synode. Fred med deres Støv, velsignet være deres Minde!

Mrs. M. O. Wee.

Jackson, Minn. Feb. 28de 1907.

Om at forfatte Sange.

Vi tror det er en meget vanskelig Sag at forfatte Sange, som er virkelig gode. Der skal virkelig særskilte Evner og poetiske Gaver til at kunne gjøre det. Vi ved ogsaa, at der til alle Tider har været kun nogle faa, som har havt disse Evner i nogen videre Mon. At synge for den, som ikke har Sangens Gave, ved vi gaar ikke godt. Og at forfatte Sange for den, som ikke er Poet, gaar heller ikke godt. Men man faar nu gjøre det saa godt man kan, og det blir ofte ikke saa rart. Men det er underligt, hvor mange der er, som forsøger at „digte" Sange, om de meget bedre kunde klare at fremstille sine Tanker i almindelig Tale og Skrift. Og saa finder vi i disse Sange og Digte, at der ofte er en hel Del meningsløse Ord og Vendinger for at faa det til at „rime." Man kan endog finde Brud paa Bekjendelsen og Læren for at faa det til at klinge, som man vil. Det var da bedre, at man forsøgte sine Tanker i tørre Prosa. Dog paa den anden Side er det godt at se, hvor man strœver med at digte og synge. Især naar man bestrœber sig paa at lovsynge Lammet, som er værd at annamme Æren og Taksigelsen nu og i Evighed.

Den berømte amerikanske Statsmand John Quincy Adams sagde engang i en Tale: „Jeg siger eder: Søger i Skriften! Bibelen er fremfor alle andre Bøger den, som bør læses i enhver Alder og i enhver Stilling i Menneskelivet; og den bør ikke gjennemlæses en Gang eller to og tre Gange for saa at lægges tilside, men i smaa Afsnit, et Kapitel eller to om Dagen og det regelmæssigt hver Dag, undtagen naar en bydende Nødvendighed gjør det umuligt."

Fra Meyersohn.

Aarsberetning for 1906.

Motto: Luk. 5, 5.

I denne Tekst siger Peter: „Mester! Vi have arbeidet den hele Nat og intet faaet; men paa dit Ord vil jeg udkaste Garnet."

Sammen med sine har han i sit Ansigts Sved arbeidet den hele Nat; han har allerede mange Gange udkastet Garnet og fulgt alle Fiskekunstens Regler og dog intet faaet. Men fordi hans Herre og Mester, Israels Konge, befaler ham det, saa vil han uden enhver Betœnkelighed endnu en Gang udkaste Garnet—paa hans Ord.

Han kunde have tœnkt anderledes og sagt saa, som ganske vist mange kloge Folk, baade den Gang og nu vilde samstemme i: „Mester, du er en meget from og lærd Mand, du kan prædike godt og smukt, du taler kraftig og er meget visere end alle vore Skriftlærde; men en Ting forstaar du ikke saa godt som vi, du forstaar dig ikke paa Fiskeri. Vi er fortrolige dermed fra Barnsben af. Nu vil du, at vi skal kaste Garnet ud paa høilys Dag; men efter gammel Fiskeriregel er det jo bedst at kaste Garnet ud om Natten og i grumset Vand. Vi ser altsaa klart, at du ikke forstaar dig noget paa dette, og derfor kan og vil vi ikke adlyde dig i denne Sag!"

Men nei, vi hører intet af alt dette. Peter forstod at lægge sig i sin Frelsers Arme med fuld Tillid og et lydigt Hjerte, og i en fast Tro siger han: „Herre, paa dit Ord vil jeg udkaste Garnet!"

Her kan og skal ogsaa vi lære, hvad som er nødvendigt med Henblik paa Guds Rige, og specielt med Henblik paa Arbeidet blandt Israel Hvad er nødvendigt? En Peters Tro, Tillid og Lydighed! „Thi sandelig siger jeg eder: Dersom I have Tro som et Sennepskorn, da skulle I sige til dette Bjerg: Flyt dig herfra derhen! og det skal flytte sig, og intet skal være eder umuligt." Saaledes taler Herren. Vi maa kun tillidsfuldt og i troende Lydighed udføre Herrens Missionsbefaling: da vil tidligere eller senere Frugten ganske vist ikke udeblive. Herren

Digitized by Google

trævet en Peters Troesgjerninger af os. Han forlanger, at vi skal ikke se hen til, hvorledes alt gaar imod vor Erfaring og Visdom; men at vi alligevel skal handle i Tro paa ham og ligesom Peter fordum kaste Garnet ud paa Herrens Ord!

Saaledes har da ogsaa jeg i dette Indberetningsaar kunnet udbrede henimod 3,000 Eksemplarer af Nytestamenter, Traktater og Missionsskrifter blandt de herværende Jøder i det Haab, at denne Udsæd om kortere eller længere Tid vil bære velsignet Frugt. Det var navnlig kjere Missionsvenner fra England, som forsynte mig med saa talrige kristelige Skrifter, hvorfor jeg er dem meget taknemmelig; thi uden denne Skriftuddeling vilde jeg ikke have faaet Tilladelse til at arbeide offentlig blandt Jøderne her. Skriftuddeling er jo forresten en Hovedopgave for alle Jødemissionærer i hele Verden. Mangen en Jøde, hvem det predikede Ord ikke naaede, er ved Nytestamentet eller ved andre Missionsskrifter blevet tilskyndet til at forske efter Sandheden og er derved blevet ført til Troen paa Frelseren. En engelsk Minister, Lord Herschell, fortalte engang, at hans Bedstefader, der som ung Jøde var kommen til London, en Dag kjøbte noget i en Butik. Siden saa han paa det Papir, hvori den kjøbte Gjenstand var indpakket, og det var et Blad af et Nytestamente. Indholdet fængslede ham saameget, at han ønskede at læse mere deraf. Han forskaffede sig derfor et Nytestamente og læste det med stor Interesse gjentagne Gange og kom derved sluttelig til en sand Erkjendelse af Frelsen i Kristus. Saadanne glædelige Erfaringer kunde ogsaa jeg anføre fra min egen lange Virksomhed paa Jødemissionsmarken. Mange er de Israeliter, som er komne til sand kristelig Tro ved Læsningen af de Nytestamenter og Traktater, som jeg har udbredt. Derfor ønsker jeg at rette en indtrængende Bøn til de kjere Missionsvenner i vor Zionsforening, at de trolig maa hjælpe mig i dette vigtige og velsignelsesrige Arbeide at udbrede Nytestamenter og Missionsskrifter blandt Jøderne, idet de enten sender mig Skrifter direkte eller ogsaa stiller de nødvendige Midler til min Raadighed, at jeg selv kan kjøbe de fornødne kristelige Skrifter til Uddeling. O, at vi paa Herrens Ord vilde udkaste Evangeliets Garn blandt Israel, saa vil vi ogsaa ganske vist en Gang trække en velsignelsesrig Dræt, selv om vi ogsaa hidtil ofte har arbeidet haardt og intet faaet, saaledes som Tilfældet har været her i det sidste Aar for første Gang; thi dette Aar har jeg ikke kunnet døbe en eneste Israelit, uagtet et ikke ringe Antal, nemlig 37 Israeliter, en kortere eller længere Tid har staaet i Undervisning hos mig. Der er mange Aarsager som har hindret disse frelsebegjærlige Israeliter fra at naa det attraaede Maal. Hovedsagelig paa Grund af den store Nødstilstand, hvori alle de fattige Daabskandidater befandt sig, var det mig desværre ikke muligt at understøtte dem, indtil de kunde fuldende sin kristelige Daabsundervisning og modtage Daaben. Vistnok har jeg dette Aar modtaget en Del Understøttelse fra de kjere Missionsvenner, navnlig: Ved Prof. J. H. Blegen fra Amerika 195 Rubler ($100). Ved Fr. „O. S." fra Tyskland 200 Rubler og fra den herværende ev.-lutherske Menighed som Jubilæumsgave 45 Rubler og 50 Kopeker. Altsaa i det hele 440 Rubler og 50 Kopeker. Men Udgifterne dette Aar var meget større end Indtægterne, da der i dette Revolutionsaar har herskket en skrækkelig Nødstilstand særlig blandt den herværende jødiske Befolkning. Derfor har jeg maattet bruge den største Del af de Understøttelsesgaver, som stod til min Raadighed til at hjælpe Israeliter, som var stedt i Nød og Elendighed, og alligevel har dog de ringe Midler ikke givet mig Anledning til at yde Samaritantjeneste til noget stort Antal. Imidlertid drev Nøden mig til, som før sagt, at udbetale mere end jeg modtog. Underbalancen for 1906 beløber sig til 125 Rubler; dertil kommer en Underbalance paa 12 Rubler fra 1905. Den hele Underbalance udgjør altsaa 137 Rubler.

Jeg nærer det tillidsfulde Haab, at de kjere Missionsvenner snart vil erstatte mig dette Beløb og for Fremtiden yde mig rigelige Offergaver til dette kristelige Øiemed, for at jeg kan blive istand til at yde en virkelig

Digitized by Google

kraftig og i Sandhed kristelig Samaritantjeneste til disse ulykkalige Israeliter, der er faldne blandt Røvere, at mange af dem maa lære at kjende og elske vor store og barmhjertige Samaritan, der saa gjerne vil redde dem fra timelig og evig Fordærvelse. Thi der gives kun en Vei til at vinde Sjele for Kristus," har engang en from Mand med Rette sagt, „og det er Opofrelsens Vei."

Kristus maatte ofre sit Liv paa Golgatha, og i Samfund med ham maa vi ogsaa ofre vor Eiendom, ja selv vort Liv, om hans Liv gjennem os som Kanaler skal tilflyde alle andre Mennesker.

Om vi skal vinde for vor Frelser mange af disse forstokkede Sjele blandt de fattige og forblindede Jøder, der paa Grund af Nød og Trængsel er stedt i Fortvilelse, saa maa vi anvende megen Møie og store Ofre for dette vigtige og hellige Øiemed, og Troens og Kjerlighedens Ofre skal ganske vist ikke være og forblive forgjæves.

I det Øiemed at undersøge Nordpolen blev der i det nittende Aarhundrede udbetalt 500 Millioner Mark (ca. $125,000,000). Under disse Foretagender gik der desuden tilgrunde 200 Skibe og 400 Mennesker. Og dog blev ikke meget opnaaet. Men har man bragt Videnskaben saa store Offere, hvor meget mere burde man ikke da være rede til med de største Offere at skaffe den kristelige Tro Indgang i Hjerterne overalt blandt de mange Millioner arme Hedninger og Jøder! Her er det jo Spørgsmaal om at redde udødelige Menneskesjele. Naar det gjælder Udgifter til Missionen, selv om de er nokaa store, kan man jo langt mindre end naar det gjælder Udgifter til videnskabelige Øiemed, tale om „bortkastede Bidrag."

Lad os derfor kun trøstig gjøre det, som Petrus gjorde fordum og ved Anvendelse af alle vore Kræfter og Midler være lydige mod den Herre Jesus, saa vil vi ogsaa kunne bringe Frelse for Tid og Evighed til det arme ulykkelige jødiske Folk, som her er saa haardt hjemsøgt af Gud. Den nulevende ugudelige jødiske Slægt blir her skrækkelig straffet baade forFædrenes Synder og for sine egne Rædsels- og Skjændselsgjerninger. Saaledes stadfæstes i vor Tid aabenbart paa Jøderne Sandheden af det guddommelige Ord, som staar skrevet hos Profeten Ezekiel i Kapitel 20: „Saasandt jeg lever, siger den Herre Herre, vil jeg regjere over eder med sterk Haand og med udrakt Arm og med udøst Harme. Og jeg vil føre eder hen til Folkenes Ørken, og jeg vil der gaa irette med eder, Aasyn til Aasyn. Og jeg vil lade eder gaa forbi under Staven, og jeg vil føre eder ind i Paktens Baand." Hvad vi nu erfarer blandt den største Del af den jødiske Befolkning her i Rusland, er en bogstavelig Opfyldelse af denne guddommelige Spaadom. De herværende Jøder maa først under Guds frygtelige Straffedom gjennemgaa en skrækkelig Krisis, for at de herefter med et bodfærdigt Sind og en fast Tro til Gud kan gribe fat i det af dem sønderrevne Paktens Baand. Thi hele den jødiske Ungdom her har i de senere Aar mere og mere forladt den faste Grund, paa hvilken deres Folk før stod saa sikkert. De søger ganske at kaste fra sig det gamle Testamentes sterke Reb, som af Jøderne hidtil har været holdt i saa megen Ære, og de ombytter den strænge Talmudismes Jernlænker med Anarkismens og Marxismens tugtløse og gudløse Anskuelser, der er blevet dem en ny Religion. Jeg er bleven meget overrasket, naar jeg ofte af jødisk Mund har maattet høre, at den gamle Paktes Gud er en „Hooligan", fordi han er for tranghjertet national og ikke vil antage sig de mange fattige og undertrykte! Derimod blir ikke sjelden vor Herre Kristus priist som den første og bedste Socialist af disse socialistisk og kommunistiskfindede unge Jøder, fordi han var saa rumhjertet international og altid tog sig af de ringe og elendige i sand Kjerlighed. Det er mærkværdigt, hvorledes de rige og dannede Jøders Sønner i dette Stykke deler Anskuelser sammen med de fattige og udannede, og hvorledes Børn af rige Kapitalister organiserer „Strikes" blandt Arbeiderne i deres egne Forfædres Fabriker og kjæmper sammen med Proletariatet imod det herskende Bouregosie.

Den egentlige Drivfjær for disse socialistiske Bestræbelser blandt den herværende

Digitized by Google

jødiske Ungdom er den uimodstaaelige Trang til at frigjøre sig fra det tunge religiøse og politiske Tryk, hvorunder navnlig Jøderne i Rusland har maattet lide saa meget i Aarhundreder. Hvis denne indvortes og udvortes Frihedsudvikling skulde gribe om sig mere og mere blandt de herværende Jøder, saa kan man forudse, at ogsaa Rabbinismens strænge Herredømme blandt de herværende orthodokse Jøder om nogle Aartier vil blive ganske tilintetgjort, noget som sikkerlig vilde være af stor Betydning for Kristendommens Udbredelse blandt de mange Millioner herboende Jøder, da denne Rabbinismens Fæstning har været den største Hindring iveien for at komme de tillukkede Hjerter nær med Evangeliets Prediken. Det er dog underligt, hvorledes Guds Haand, tiltrods for alle de forkastelige socialistiske Bestræbelser blandt den tøileløse jødiske Ungdom, dog tydelig er med i Spillet og sønderbryder Farisæismens Lænker, der hidtil har undertrykt al Modtagelighed for Kristendommen hos vor orthodokse Jødedom. Det er meget rørende at iagttage, hvor trøstesløs og urolig tilsinds den jødiske Ungdom er bleven overalt baade blandt fattige og rige, og hvorledes den kjæmper efter noget ædlere og høiere, efter et Livsideal, og hvorledes den under sin Søgen derefter famler omkring fra den ene forkjerte Teori til den anden uden at komme til Ro.

Saaledes kom der dette Aar til mig en ung Israelit, der bad mig, at jeg maatte give ham nærmere Oplysning om den kristelige Lære. Han fortalte mig, hvorledes han hidtil overalt forgjæves havde søgt efter Sandheden. Da han ikke kunde finde nogen Trøst og Fred for sin efter Sandhed smegtende Sjel i den orthodokse Jødedom, opgav han ganske Troen paa den strænge Talmudisme og blev en ivrig Tilhænger af det frisindede zionistiske Parti. Men efterat han en tidlang havde været en virksom Forsvarer af dette Parti, forlod han det og blev Medlem af „Forbundet", et maadeholdent socialistisk Parti blandt den herværende store jødiske Arbeiderforening. Derpaa gik han over til de revolutionære Socialister, og endelig blev han en fuldstændig Atheist og Anarkist. Han fortalte mig, at han ikke kunde finde nogen Ro for sit indvortes Liv i de forskjellige Partiers teoretiske Grundsætninger. Derfor vilde han nu hos mig lære nærmere at kjende den rene kristelige Lære, da han havde bragt i Erfaring, at jeg virkede som Missionær blandt Jøderne her. Jeg meddelte ham selvfølgelig en udførlig Fremstilling af den kristelige Frelseslærdom, og efter en længere Undervisning er han nu kommen til den faste Overbevisning, at kun det kristelige Forholdsbudskab kan give ogsaa ham sand indvortes Ro og virkelig Sjelefred. Det var ham imidlertid ikke muligt offentlig at bekjende sig til Kristus ved den hellige Daab, da vi frygtede for, at de jødiske Revolutionære vilde ombringe ham, om han offentlig løssagde sig fra sine tidligere Forbundsfæller ved at tage dette Skridt. Foreløbig kunde han derfor ikke faa sit Ønske om at blive kristen opfyldt; men han haabede tillidsfuldt, at det senere vilde lykkes ham i en anden Egn enten i Indlandet eller i Udlandet. Maa Gud af sin Naade hjælpe ham dertil.

Desværre har den udbredte revolutionære Bevægelse blandt den jødiske Ungdom i høi Grad skadet hele den jødiske Befolkning, da den største Del af det russiske Folk derved er blevet meget mere fiendtligsindet ligeoverfor Jøderne. Efterat det keiserlige Manifest blev udstedt forleden Aar med Løfter om en meget liberal Konstitution for Rusland, naaede Oprørsaanden blandt den jødiske Ungdom en saadan Grad, at de forvekslede Frihed med Lovløshed og blev aldeles forvirrede. De holdt Forsamlinger, hvor de i de heftigste Taler gjorde Udfald mod alt det, som hidtil har været Russerne dyrebart og helligt. Keiserens hellige og uantastelige Person blev af enhver Taler gjort til Gjenstand for frivole Vittigheder, og overalt hvor de fik fat paa Keiserens Billede, blev det af dem skudt i Stykker eller sønderrevet. I en liden By i et af de sydlige Guvernementer bandt en Jøde Keiserens Billede til Halen af en Hund og jagede Hunden ud paa Gaden. I en anden, større By raabte en jødisk Taler

Digitized by Google

til Mængden: „Vi Jøder har givet eder en Frelser; vi har givet eder Frihed, og vi vil ogsaa give eder en ny Czar!" Han blev bogstavelig revet i Stykker af den opbragte Pøbel. Saadanne Udskeielser fra Jødernes Side kan man kun forklare sig som et Udbrud af en længe tilbagetrængt Følelse. Jøderne har jo hidtil været meget uretfærdigt behandlet og lidt under aarhundredelang Undertrykkelse. Derved er især den dannede jødiske Ungdom blevet mere og mere revolutionær, og i de senere Aar har de ogsaa begyndt a agitere stærkt for sine revolutionære Ideer blandt udannede jødiske Folk af Arbeidsklassen, og de ledende Agitatorer søger at ophidse sine talrige Tilhængere mod al lovlig Orden, saavelsom ogsaa mod Øvrigheden og Keiseren. De søger ogsaa at indbilde dem, at hele den øvrige russiske Befolkning har det samme revolutionære Sindelag. Derfor kan den jødiske Ungdom aldeles ikke fatte den dybe Uvilje, der nu saa ofte aabenbarer sig hos en stor Del af det russiske Folk ved frygtelige Voldsgjerninger mod Jøderne. Man kan saaledes forstaa, hvorledes mange kristne her føler sig i høi Grad oprørte ved Synet af det revolutionære Væsen, der hovedsagelig drives af Jøderne.

Hos os her i Minsk var det ikke anderledes end i mange andre Byer og Egne i Rusland. Dog blev her det fiendtlige Udbrud mod Jøderne lykkeligvis forhindret ved den herværende Guvernørs energiske Forholdsregler. Alle de tendentiøse Efterretninger, som de jødevenlige Meddelere søgte at udbrede overalt, navnlig at det herværende Politi eller endog selve den russiske Regjering skulde have foranstaltet „Jødemassacres", beroede da enten paa en Vildfarelse, eller var en tilsigtet Bagvaskelse, der skulde udbredes overalt i Verden i den Hensigt at vende den offentlige Mening imod den russiske Regjering og derved vække mere Deltagelse for de herværende Jøder hos de kristne udenfor Rusland. Den som upartisk lærer de herværende Forholde nærmere at kjende, vil snart kunne overbevise sig om, at i de Egne, hvor der bor Jøder, er det en af de vanskeligste Opgaver for Regjeringens Embedsmænd at beskytte dem mod den fattigere, ganske udannede russiske Befolknings Raseri, da Russerne af det lavere Lag i Jøderne kun ser Optrækkere og betragter dem som de egentlige Ophavsmænd til den nuværende Revolution i vort ulykkelige Land; thi ingen kan nægte, at Revolutionen i Rusland nu for det meste næres af Jøderne, der med Fortvivlelsens Mod kjæmper for sit Folks Frihed, som jo ogsaa kan være let forstaaeligt, da de fordetmeste har været undertrykte.

Men selv om Revolutionen skulde lykkes og de herværende Jøder virkelig blev tilstaaet fuld Borgerret, saa kunde der opstaa en endnu større Fare for dem, da den allerede nu forhaandenværende store antisemitiske Bevægelse blandt den russiske Befolkning vilde antage endnu meget større Dimensioner, hvorved deres beklagelsesværdige Stilling kun maatte forværres, saaledes som let kan skjønnes af en Petition, der af Monarkisterne nylig er indsendt til Keiseren imod Jødernes retslige Ligestillethed.

Ja Jøderne er et ulykkeligt Folk, der har traadt Guds Naade under Fødder og derfor endnu stedse maa lide haardt under Guds tugtende Ris. Derfor bør vi nu være lydige mod Herrens udtrykkelige Missionsbefaling og udkaste Garnet. Ganske vist vil vi da ogsaa blandt dette haardnakkede Folk fange mange Sjele for Kristus, hos hvem de kan finde den sande Frihed baade i denne Verden og i den tilkommende.

Maa Herren den barmhjertige Frelser til den Ende lade sin naadige Hjælp blive os til Del ogsaa i dette nye Aar, at vi, ligesom den forbausede Peter fordum, maa falde ned for Herrens Fødder og med Fryd bringe ham vort Lov og Takoffer!

Dette give Gud Herren af Naade! Amen.

Th. C. Meyersohn,
Missionær for Zionsforeningen for Israel.

Gud har ingen Brug for Mænd og Kvinder, der bekjender sig til at elske Gud og ikke betaler sine Regninger.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Missionar Rönning.

Atter idag 28de Feb. modtog vi Brev fra Rønning. Det er skrevet, som vi kan forstaa, en kort Tid før Mrs. Rønnings Død. Skrivelsen giver os at forstaa, hvilke Kampe og Trængsler disse Venner har havt at gjennemgaa, før Dødens Vindpust vifted ud den sidste Livsgnist hos den svage Moder, og den frigjorte Sjel fik svinge sig op til Gud. Med Sorger og Trængsler er det ofte saa, at der kommer ikke bare en og en, men ofte i Flok og Rad. Det fremgaar da ogsaa af dette Brev, der lyder saaledes:

Hanfloden d. 17de Jan. 1907.

Kjære Broder Holter!

Lad mig faa lette mit Hjerte en liden Stund ved at forsøge at skrive nogle Linjer til dig og til Vennerne, om du kan sende det til „Budbæreren".

„Tunge Tider langsomt skrider". Ja, Herre, hvorlænge til „din Time kommer?"

Til en Forandring tog jeg Hannah ud paa en Baadtur. Tænkte lidt Klimatforandring vilde gjøre hende godt. Saa svag som hun er, var det ikke greit at faa hende ombord. Ved god Hjelp og Forsigtighed gik det bra. Tungt at rive sig løs fra Hjemmet og de smaa. Vi bad og haabede til Gud, at Hannah ved denne Flodreise maatte faa saa meget Kræfter igjen, at vi kunde reise hjem til Vaaren. Men — — Mennesket udtænker sin Vei—Herren stadfæster dens Gang. Det er nu snart to Uger siden vi reiste hjemmefra. En underlig Tid. Istedet for Opmuntring blev vi trykket dybere ned i Angst og Nød.

Kommen 30 Li ovenfor Fancheng døde et Barn for Baadfolkene. Det blev Hyl, Jammer og Skrig, thi Hedningerne lever uden Gud og dør uden Haab. Stakkels Folk! Vi bør med Jesus ynkes inderligen over dem og skynde os med at give dem Livets Ord, hvori der er Udgang fra Døden. Denne grusomme Støi og Larm var ikke meget velgjørende for Hannah. Hun er jo vant med det og forsøgte at tage det med Ro. Fik saa Modvind og blev liggende næsten stille i flere Dage. Trods Hindringerne følte Hannah sig lidt bedre for hver Dag. Kommen til Tsz Ho til Landahls og Anna Lee fik vi en hjertelig Modtagelse. De vilde gjerne havt os der en Stund; men, siden Flodluften havde gjort Hannah godt, bestemte vi os paa at gaa videre op over til Lao-ho-keo.

Hannah begyndte at blive meget bedre. Hvilken Lykke og Glæde, Lov og Pris!

Som Lyn paa en klar Himmel fik vi Bud fra Hjemmet, at Diphtheria herjede Fancheng. Store og smaa døde fort væk. Pesten havde banket paa vor Dør og vor kjære Søn Chester var angrebet. Miss Hodnefield og 11 af hendes Skolepiger var paa Listen. Dagen efterpaa fik vi Bud, at Talbert og Almah ogsaa var angrebne. Du kan tænke dig, hvilken Virkning saadant Bud havde paa en øm, svag Moder. Vi fik dog Naade til at kaste en stor Del af Bekymringerne paa Herren, som har Omhu for os og som kan lægge og trøste, som ingen anden.

Hvor gjerne vilde vi ikke været hjemme og selv passet vore kjære? Men, hvor skulde vi hen? Der blev Storm baade ude og inde.

Vor Post blev nu sendt til Lao-ho-keo, og vi skynder paa Baadfolkene; thi vi havde kun 30 Li (10 Mil) ind til Byen. Men hvad hænder? I en sterk Storm gaar Roret i Stykker. Men man var heldig nok at drage Baaden til Land. Kapteinen maatte saa kalde Snedkere, kjøbe Træmaterialer og faa repareret Roret før vi kunde gaa videre. Med vor Angst og Nød maatte vi ligge der og vente og vente.

Ekstra Bekymring fik jeg for min Haand. Forslog den, saa den hovnede op og begyndte at verke. Fik ikke sove om Natten og var bange det blev Blodforgiftning. Just paa samme Sted paa Haanden paa samme Maade som forrige Gang, jeg blev forgiftet i Kristiania paa Hjemreisen.

Til Herren gik vi med al vor Nød og Smerte. Roret repareret. Haanden bedre og vi fortsatte Reisen. Børnene overlod vi til Vorherre, Trygstads og Hotvedts. Maaske det var bedst for min kjere Hannah, under disse Omstændigheder, at vi var borte fra

Digitized by Google

Hjemmet. Gud leder nok alt til det bedste for os. Bare vi kunde tro ham bedre og sætte mere Tillid til ham i baade Modgang og Medgang.

I deiligt Solskin kom vi til Lao-ho-keo en Søndagseftermiddag. Her ventede os Breve og Telegram. Gode Nyheder: "Children doing well". Vore Hjerter fyldtes med Glæde, Lov, Tak og Pris.

Naar vi kan have saadanne ømme Følelser og stor Sympati for vore Børns Velbefindende: mon da ikke Gud med det store Faderhjerte følger os med en langt større Deltagelse og Interesse.

Flodreisen syntes hidindtil at have gjort min Hustru meget godt, saa vi bestemte os for at gaa videre opover Floden med Uenyang som Maal, en 5 Dages Reise fra Lao-ho-keo. Skal være et meget skjønt og sundt Sted deroppe med en udmerket Fjeldluft.

Byttede Baad, proviantérte og sagde Farvel og Tak til de kjere Venner i Lao-ho-keo. De gjorde meget for os. Gud velsigne dem!

Saa drog vi atter afsted. Forstyrrelsen var muligens lidt formeget for Hannah. Veiret blev raat og tungt. Ud paa Eftermiddagen blev hun meget svag, aandet tungt og fik store Smerter. Der blev Kamp paa Liv og Død. Her blev en af de mørkeste Stunder jeg har oplevet.

Den kjere Søster Miss Nelson var med os. Det burde jeg ha nævnt før. En stor Opofrelse af hende; en Hjelp, som kom saare vel med. Medens Miss Nelson gjorde alt for at pleie Hannah var jeg i en uafladelig Kamp med Gud. At dø her langt fra alle vore kjere vilde være meget trist. Ogsaa denne Gang gav Gud mig og Børnene hende tilbage.

Det tog paa de smaa Kræfter. Næste Morgen hviskede Hannah til mig: Skal vi ikke reise hjem til Fancheng igjen? Saa blev gjort. Paa Redturen ligger jeg her paa Knæ og skriver disse Linjer.—Hannah meget svag.

Din H. N. Rønning.

* * *

Til Kinamissionens Venner.

En Redegjørelse.

Fra Tid til anden har der i „Budbæreren" været Stykker med Hentydning til vor Søn Swen og vort Ophold hjemme, hvilke gjør nogle Oplysninger nødvendige.

Flere af Vennerne synes ikke at kjende til, hvadslags Sygdom Swen lider af. Jeg vil derfor for det første sige lidt om Sygdommens Natur.

Under Boxeroprøret i 1900 maatte vi forlade Hsinye og begive os paa den 1000 Mil lange Vei til Kysten. Under den svære Sommervarme blev Swen, som da var 3½ Aar gammel, overhedet og syg i Hjernefeber. Over et Døgn laa han i svære Konvulsioner, under hvilke hans Aandsevner blev ganske ødelagte, saa han ikke alene ingenting forstaar, men han tabte ogsaa Taleevnen.

Under Sygdommen blev hans Fødder ogsaa saa fordærvede, at han kun med megen Besværlighed kan gaa. Han er nu 10 Aar og noksaa stor efter sin Alder og ser godt ud ellers; men, da han ingenting forstaar og ingenting kan sige, vil enhver kunne skjønne, hvilket Tilsyn og Pleie han maa ha. Han maa gives Mad, afklædes og paaklædes og forøvrigt tilsees som et ½ Aars gammelt Barn. Af Hensyn til flere Ting, men navnlig af Hensyn til de mindre Børn i Familien kan vi ikke lade ham gaa rundt, som han selv finder for godt.

Til sine Tider kan han være rolig og som det synes tilfreds; men til andre Tider er han urolig og har Turer, da han græder høit i flere Timer, ja det hænder endog, at en saadan Grædetur kan vare fra Morgen til Kveld, da ingen og intet formaar at stille ham tilfreds. Desforuden har han ogsaa epileptiske Anfald, hvortil der vistes Tegn allerede da han var 1½ Aar gammel. Dette kan komme paa baade Nat og Dag—tildels med flere Dags Mellemrum, men det har ogsaa hændt, at han har havt op til seks Anfald i et Døgn.

Disse enkelte Omstændigheder har vi ikke før skrevet noget om, af Grunde som enhver Far og Mor vil forstaa. Men, som det for Vennerne har blit nødvendigt at faa mere Klarhed over Enkeltheder med Hensyn til Swen, har vi givet disse her. Vennerne vil herved forstaa, hvilken Vanskelighed der er forbundet med at faa en Plads for ham i en privat Familie. Hidtil har jeg været istand

Digitized by Google

til at stelle ham, men om nogle Aar vil han blive baade for tung og stærk for hvilkensomhelst Kvinde at haandtere.

Vi har følt, det var vor Forældrepligt at stanse hjemme, til vi havde faaet sikre Barnet Plads i en Institution, hvor han, saalænge han trang det, kunde faa Tilsyn og Pleie svarende til Behovet, noget der er umuligt i en privat Familie, om man vil aldrig saa gjerne.

Forleden Høst havde vi halvt Løfte om at faa Plads for Barnet i ét Hospital i St. Paul, men ikke for mindre end 52 Dollars pr. Maaned. Efter at Hospitalbestyrelsen havde havt Møde, fik vi Besked om, at de ikke kunde tage ham. En venlig Kvinde var villig til at forsøge, men vilde ikke forbinde sig til længere Tid end en tre-fire Maaneder. Enhver vil kunne forstaa, at vi under saadanne Omstændigheder ikke med roligt Hjerte kunde forlade Barnet og gaa til Kina med Tanke paa et 8 Aars Ophold.—Lige siden vi kom hjem, har vi forsøgt at faa Plads for ham ved Institutionen i Faribault. Paa vor første Ansøgning fik vi det Svar, at Himle maatte ansees for at være Borger af Wis. Derpaa henvendte vi os til Myndighederne i Wisconsin, der paa sin Side igjen paastod, at Himle var Borger af Minnesota. Med Brevveksling og Svar paa Spørgsmaal i hundredevis tog det Tid. Vi havde nu boet i Staten (Minn.) et Aar og var saaledes, hvad man kalder „domiciled". Det hjalp heller ikke. Medlemmer af „Board of Control" i Minn. gik endog saa vidt, at de vilde paastaa, at Himle ved sit Ophold som Missionær i Kina havde tabt sin Borgerret i De forenede Stater. At saa ikke var Tilfældet, fik Himle ved sine Borgerpapirer og Papirer fra Kina endelig overbevist dem om. Men enda var man ikke villig til at anerkjende Himle sin fulde Ret. Men, da saa Himle ved afvigte Høstvalg registreret og kastet sin Stemme, var der ikke mere at indvende mod Borgerretten. Efter saa at have indsendt ny Ansøgning, er nu Swen indrulleret i Anstalten for saadanne Børn i Faribault, og vil blive optaget, saasnart der findes Rum, men i ethvert Fald ikke før til Høsten, da der ikke er mindre end over 300 som staar for Tur.

Vi vilde muligens kunne faa en Plads for Swen nogensteds Sommermaanederne over, saa vi for hans Del kunde gaaet ud i Vaar. Men da vi ved, at det er uforsvarlig med en Flok Børn at komme til Kina just som Varmen sætter ind, har vi sammen med Missionsbestyrelsen troet det var rettest at vente nogle Maaneder til og saa begive os paa Reise, naar den varmeste Sommer er over. Vi er ikke let eller i Ubetænksomhed og Hast kommet til denne Bestemmelse. Vi har tænkt og bedet meget over denne Sag, og under disse Omstændigheder faar vi tro, vi gjør det som ret er baade for Gud, Missionen og os selv.

Himle har en ti Aars Erfaring, og foruden fire Grave i Kina, den stakkels lille Swen som en „levende Martyr" her hjemme til Erindring om Varmen og de klimatiske Forhold i Kina.

Naar Tiden kommer, vi med Fred i Hjerte og god Samvittighed kan vende vore Ansigter mod Kina og Arbeidet der, vil vi med Glæde og Tak til Gud gjøre saa, for der er vore Hjerter og Tanker det meste af Tiden.

Imidlertid, kjære Missionsvenner, ber vi, at I har Taalmodighed med os, saasom vi tror, at vor himmelske Fader har noget at lære baade os og eder, som han ikke paa nogen anden Maade kunde faa lært os.

Eders Søster i Herren
Alma Himle.

* * *

Oplysning til Missionsvennerne.

Det glæder os meget at erfare, at Vennerne bærer Missionens Sag paa sine Hjerter og er rede til at hjælpe hvor det trænges. Det er ogsaa opmuntrende at erfare, at Vennerne tænker paa de kjære Himles og deres syge Søn og staar færdig at række en hjælpende Haand her.

I den Anledning vil jeg be om Lov at faa gi en liden Oplysning.

Bestyrelsen har ikke været ligegyldig over for den Sag; men den har ikke set nogen Vei aaben, hvorpaa den kunde hjælpe. Den vidste, at om der havde været Spørgsmaal om Penge, vilde Vennerne straks været rede til at skaffe dem tilveie; men Penge kunde ikke hjælpe her.

Digitized by Google

Det hører omtrent til det umulige at faa Swen bortsat til private Folk. Desuden føler ikke Himles sig trygge, før de faar Gutten ind i Anstalten for aandssvage i Faribault.

Vi har havt et svare Strev med dette, da Spørgsmaalet om Himles Borgerskab syntes uklart for vedkommende Autoriteter.

Nu er det dog lykkes at faa bevilget Swen Adgang til nævnte Anstalt; men det er vanskeligt om han faar Adgang før Høsten, da der skal være ca. 300 Bevilgninger foran ham. Men det er dog at haabe, at det vil lykkes at faa Gutten anbragt i Faribault i Løbet af Sommeren.

Men saa kan ikke Himles faa reise ud til Kina før Høsten? hører vi nogen sige. Nei, det kan de ikke. Og Bestyrelsen vil heller ikke anmode dem om at reise ivaar af følgende Grunde:

Det vil være uforsvarligt at sende dem ind i Sommervarmen i Kina med en Gang, da de med sin store Barneflok kunde resikere at bli syge. Desuden ved vi, at Sommerarbeidet derude er mer vanskeligt og mindre at regne paa, da Arbeiderne da som Regel tyr til Fjeldene for at sikre sig mod Følgerne af den udholdelige Sommervarme.

Det er derfor efter Bestyrelsens Mening bedst, at Himles blir hjemme til Høsten, ser sin Søn vel plaseret i Faribault og saaledes kan reise ud igjen med større Fred og Tryghed.

Vi faar i Bøn og Tillid anbefale Sagen i Herrens Haand, som raader for alt og ved at indrette alt til det bedste.

Medens jeg har Pennen i Haand vil jeg faa Lov at takke saameget for de vakre Gaver, som siden Nytaar er indkommet til Missionen; men samtidig anmode Vennerne om at fortsætte med at indsende Gaver, saa vi ikke kommer tilkort i vore Kasser.

Vort Arbeide er nu stort og mangesidigt og kræver ikke saa lidet af Pengemidler, om det skal holdes gaaende.

Med venlig Broderhilsen eders Medarbeider

Chr. O. Brohaugh, Kas.

Mrs. H. N. Rønning.

„Himmeriges Rige hører saadanne til".

Mrs. Rønning død! O, hvor trist og tomt det blev med engang!

Vi gik saa glade og lagde Planer for Rønnings; thi vi havde Dagen forud faaet et Kort om, at de var bestemte paa at komme hjem til Vaaren.

Vi vidste, at Mrs. Rønning var meget svag, thi Miss Lee var saa snil at skrive og fortælle os Tilstanden; men Nyheden om, at de skulde komme hjem fjernede alle mørke Anelser.

Saa kom Budskabet, at Mrs. Rønning var "in glory".

Aa, hvor tungt og dog saa herligt! Ingen kan tvile paa, at Mrs. Rønning nu er salig, men hun syntes saa uundværlig endnu.

Vi kunde ikke andet end tænke paa det Guds Ord: „Himmeriges Rige hører saadanne til".

Nu har ogsaa hun stridt den gode Strid; fuldkommen Løbet; bevaret Troen.

Nu er hun hjemme hos sin Gud og Frelser, som hun tjente med saa helt et Hjerte hernede.

Hvor gjerne vilde vi ikke ha været derude og grædt med de andre grædende! Hvor gjerne vilde vi ikke have lagt en Krans paa hendes Grav!

Men, hvorfor o Gud skal du handle saa? Hvorfor tage just den som tjener dig bedst; hvis Lys skinner klarest?

Og dog, saa er det,—dine Tanker er ikke vore Tanker.

Tabet synes uerstatteligt.

Hendes Liv og Virke bliver vel fortalt i sin Tid af nogen, som kan gjøre det meget bedre end jeg—og det fortjener at blive fortalt—men jeg kan ikke andet end nævne lidt om Storheden i det Liv, som i Verdens Øine kanske synes saa hverdagsligt og ubetydeligt.

Der er Sorg paa vor Missionsmark i Kina.

Andres Død kan vække Vemod og Savn for en Tid men de glemmes snart. Ikke saa med Mrs. Rønning.

Hun var umistelig.

Hun elskede alle og alle hende,—hvide og gule—uden Forskjel.

Hendes var en levende Sjel. Ingen kunde komme i hendes Nærhed uden at føle, at der var noget godt og ædelt med hende. Hendes store Gaver brugte hun paa bedste Maade i sin Gjerning.

Digitized by Google

Hun var særdeles dygtig som Missionær. Hun troede vel om Kineserne og troede paa Evangeliets Magt iblandt dem, men hendes gode Forstand hjalp hende til at hun ikke tabte Synet af den virkelige Stilling, som saa mange ellers saa brave Missionærer ofte gjør.

Hun var et Mønster som Hustru.

Trofast og kjerlig, stille, beskeden og forstandig.

Uden at være for fremtrædende var hendes Kjerlighed for sin nu ensomme Ægtefælle saa ægte, at ingen kunde andet end se det og ønske i sit stille Sind, at det samme Forhold mellem Ægtefolk maatte findes hos flere.

Vi husker engang hun stanset hos os, medens Past. Rønning gjorde en Tur til en anden Station.

Efter nogle Dages Forløb kom ogsaa han til os og et Bud meldte, at Rønning var paa Vei op Bakken til vor Station.

Da kom der Liv i hans Hustru! Hun var ikke sen om at komme ud for at være den første til at møde ham og ønske ham velkommen.

Hun tog hans Haand og sammen kom de ind, medens en stille Glæde og Tilfredshed lyste hende ud af Ansigtet.

Hvad hun var som Moder, det vil nok hendes moderløse Børn vide; thi de har tabt en saa ædel og dem saa helt hengiven en Moder som nogen nogensinde har havt. For sine Medarbeidere havde Mrs. Rønning et stort Hjerte.

Vi ved, at hun elskede os alle.

Hun talte vel om alle og taalte ikke meget af, at andre talte nedsættende om nogen af „vore".

Vistnok var der mangt og meget ved os, som hun ofte misbilligede, men i det store Hele og over alt saa ved vi, at hun elskede alle og alle elskede hende.

Sidste Sommer efter at jeg havde faaet „Slaget" og ikke taalte noget der anstrengede Sind og Tanker, kunde jeg dog ikke faa Ro førend jeg fik vide, hvorledes det stod til med Mrs. Rønning.

Det er nok muligt at jeg vilde ha følt ligedan ligeovenfor hvemsomhelst af de andre Medarbeidere ogsaa, men det var jo hun som var haardest syg samtidig med mig og vi syntes ofte at følges ad. Var hun bedre følte jeg bedre, var hun værre var gjerne det samme Tilfældet med mig.

Hun taalte ikke at spise noget andet end lidt Bygvand og meget opblandet Melkemad; jeg begyndte længere ud paa Sommeren at kunne tage lidt mere kraftig Føde; thi jeg var oppe medens hun laa tilsengs, men ret som det var fik jeg tilsendt Mad som Mrs. Rønning fandt hun kunde taale, og som hun vilde jeg skulde forsøge.

Naar jeg kunde gik jeg bort til Rønnings, thi det gjorde mig godt at se hende.

Svag og udtæret som hun var, saa var hun dog altid saa aandsfrisk, læste Guds Ord, bad og lagde Planer for Arbeidet og Arbeiderne som hun havde med sig endog da naar hun laa tilsengs og burde ha havt nok med sig selv.

Engang iblandt naar Pastor Rønning, Dr. Hotvedt eller nogen af Gutterne fortalte mig at „hun er ikke saa bra idag", syntes jeg, at jeg vilde gaa istykker. Ofte gik jeg ned i Bakken og satte mig, thi jeg syntes ikke jeg vilde taale og høre at hun var værre. En Dag kom en Gut ud fra Rønnings og sadlede en Hest. Jeg sad udenfor paa en Sten.

„Hvor skal du hen?" spurgte jeg. „Til Byen efter Dr. Hotvedt" svarede Gutten. Jeg taalte ikke mere jeg turde ikke spørge videre men stod og gik ned over Veien efter Gutten. Jeg følte da saa, at om Budet havde meldt, at hun var død, saa vilde der nu været to Grave i Fancheng istedetfor en. Jeg havde ikke taalt det.

Vi hørte aldrig nogen Kineser sige noget bebreidende om Mrs. Rønning.

Hendes Liv og Vandel var ulastelig. Et Hjem som hendes,—et Liv som hun levede det med sine kjere; kan det være uden Resultat?

Tænk hvilken Betydning det har for Missionen, hvilket Vidnesbyrd det var for Kristendommen. Et Hjem saa nær det ideale som noget man kunde se. Kan det andet end virke opløftende paa sine Omgivelser?

Digitized by Google

Det var ikke alene i Ord hun predikede. Hendes hele Liv var et talende Bevis for Sandheden af den „Lære" som hun lærte.

Og nu er hun ikke mere paa sin gamle Plads. Det vil føles tomt at komme til Fancheng og ikke træffe Mrs. Rønning der!

Hun fyldte en stor Plads hernede men hun er forfremmet.

Bruden er smykket for sin Brudgom.

Nu har hun seet ham hvis Navn er Under, Raadgiver, vældig Gud, evig Fader, Fredsfyrste! Hendes Øine har seet Kongen i hans Herlighed. Nu har hun hørt af hans Mund: Vel du gode og tro Tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gak ind til din Herres Glæde.

Farvel! Farvel! du inderligt elskede Søster! Gud ske evig Ære og Tak for det Liv du levede! Hvad du var for dine og dem, som kom i Berøring med dig, kan kun Evigheden vise, men medens vi venter paa Gjensyn vil vi sige dig Tak for, hvad du var og i vort Liv søge at leve hvad du i Tale og Liv lærte os! O. R. Wold.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Walstad predikede i Yankton Menighed Søndag den 10de Mars.

Past. Brohaugh fra St. Paul har nylig været en Tur til Fergus Falls og virket i flere Dage i Past. Rendahls Kald.

Emissær H. A. Hanson har siden han forlod Past. Lasseſons Kald virket i Past. A. A. Dahls Kald i Wis. Derfra reiser han til Goodhue Co., Minn.

Menigheden ved Mt. Vernon anmoder om Kaldsforbindelse med de to Menigheder ved Hooker, S. D. Disse Menigheder vil muligens forenes til et Kald.

Past. Mona har antaget Kald fra Grand Forks og Kongsvinger Menigheder N. Dak. og flytter antagelig omkring 1ste Juni førstkommende. Pastoren vil savnes i det Kald han forlader.

Missionsarbeidet er sandelig mange Slags. Hvor Høsten dog er stor. I Faribault, Minn., er der mange Anstalter for døvstumme, blinde, aandsvage og kanske flere. Der har Past. Larson d. f. K. faat Lov at virke med Guds Ords Undervisning blandt dem, som ikke er værre end de kan modtage Undervisning.

Ogsaa i Illinois er organiseret en Indremissionsforening. Den tog sin Begyndelse den 7de Jan. '07. Til Bestyrelse valgtes S. Myrebø Formand, R. Thompson, Viseformand; T. H. Barland Sekretær; John Edmunds Kasserer. 35 a 40 Medlemmer er indskrevet i Foreningen fra dens Stiftelse, og der har allerede været holdt nogle opbyggelige Samtalemøder.

Past. Harrisvilles Menighed i Chicago er i Begreb med at bygge en Kirke til et Kostende af 40,000.00 Dollars. Arbeidet er allerede adskillig fremskreden. En tidsmæssig og bekvem Præstebolig er fuldført. Dersom en Menighed kan foretage et saa kostbart Byggeforetagende og fuldføre det, saa synes det at være en forholdsvis let Sag at bygge og betale for en Skolebygning til en $75,-000.00 for et velstaaende Kirkesamfund. Let the good work go on. R.

Fra Missionær Wold hørtes den 28de Feb., at de da stod sig noksaa godt. Han for sin Del vinder lidt med hvert i Styrke og Vægt, og haaber saaledes at komme til Kræfter igjen. Men det gjør ham ondt, at han ikke har kunnet deltage i kirkeligt Arbeide siden i Mai sidste Vaar. Men det er vel klart, at for ham, som var saa yderlig nedbrudt, var der intet andet at gjøre end at holde sig iro en Tid. Som Bennerne vel ved bor de i Everett, Wash. Om en Tid kommer de vel østover.

* * *

Red Wing Seminary.

Dr. Telleen predikede i Kapellet Mandag den 25de Febr. Hans Tekst var Ef. 50. Hans Thema „Frelseren". Behandlingen omfattede som Hovedmomenter.

1) Den faldne Verdens Trang til Frelse.
2) Guds Frelses Plan i Kristus.
3) Jesu Billighed og Magt til at frelse.
4) Frelsens Virkeliggjørelse, dens Maade og Midler.
5) Troens Delagtiggjørelse og Bekjendelse.
6) Vantroens tunge Dom og Straf.

Hr. O. P. Hove fra Hanley, Sask. Canada besøgte Seminariet forleden Uge, ligeledes Pastorerne Gjerstad, Rendahl og M. L. Dahle.

Missionær Himle predikede i Kapellet Mandag den 4de Marts. Hans Tekst var: Jer. 10, 6, 7. Hans Thema var: Guds Storhed og Magt, Kjærlighed og Naade. Han mindte om at der var intet, som havde fremkaldt saa megen Spekulation som Undrene. Her blev mindet om Guds Storhed og Magt aabenbaret i Skabningen, særlig de talrige og store Himmellegemer. Størst er hans Magt og Kjærlighed aabenbaret i og ved Frelsen i Kristus, gjennem Naadens Undre.

Naar man lærer denne store og mægtige Gud at kjende, vil man frygte ham. Naar man lærer denne kjærlige, naadige og vise Gud at kjende, vil

Digitized by Google

man tro paa ham og elske ham—ja, tjene ham. Sluttelig formanedes inderligt og alvorligt at vende om til Herren, søge ham, blive hos ham og tjene ham.

Mandags Aften den 4de Marts udførtes et Program i Kapellet til Indtægt for Anskaffelsen af en Ramme til et stort Lutherbillede, som Kunstmaler Holm i Minneapolis har skjænket Skolen.

Past. A. O. Oppegaard, vort Samfunds Missionsemissær, besøgte Skolen Fredag den 1ste Marts. Han prædikede i St. Peters Kirke Thorsdags og Fredags Aften og Søndags Formiddag den 3die Marts. Offer optoges til Missionen. Om Aftenen talte han i Luther League Mødet, hvor han særlig dvælede ved Kinamissionen. Han talte paa Formiddag særlig om den Indremission.

Bekjendtgjörelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prædiken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kassérernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog.
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem.
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

Prædikantforeningen—bestaaende af Præster og Lægprædikant for Ada Kreds møder i Crookston fra 19—21 Marts.

Alle Kredsens Præster og Lægprædikanter bedes om at komme. A. J. Krogstad.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.
Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.
Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni.
Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Kongsvinger Mgd., Polk Co., Minn., Pastor J. Krogstads forrige Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens aarlige Missionsmøde i deres Kirke den 19de til og med 21de Mars.

Samtaleemne: Mark 8, 34—38. — Besøgende, som kommer med Great Northern R. R. gaar af Toget i Grand Forks; de som kommer med Soo R. R., gaar af i Oslo, hvor Skyds vil være tilstede Dagen før Mødet. Menigheden ønsker mange besøgende og beder om Herrens Velsignelse over Mødet. L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewik, Sek.

Nordre Minnesota skandinavisk Lutherske Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Moe Menigheds Kirke i Roseau, Roseau Co., Minn, Pastor S. E. Odlands Kald, fra den 17—19 Mars. Thema for Samtalen er Joh. 9, 24—41.

Pastor J. H. Johansen fra Greenbush vil indlede Samtalen.

Vi venter store Ting ifra Herren, bed om Aandens Udgydelse over Mødet saa at mange blinde maa faa sit Syn.

C. J. Grothe, Form.
J. O. Hoyum, Sek.

Digitized by Google

Paa Indbydelse af Moe Menighed Pastor S. E. Odlands Kald, Roseau, Minn. afholder Nordre Minnesota Indremissionsforening, om Gud vil, et Samtalemøde fra 17—19 Mars 1907. Emne for Samtalen: Joh. 9, 24—41.

Ligeledes paa Indbydelse af Midlands Menighed, Pastor J. H. Johansens Kald, Haug, Minn., vil samme Forening afholde Møde, om Gud vil, fra 26—28 Mars 1907.

Samtaleemne: Esaias 53de.

Kom mange paa Møderne med Bøn om Guds rige Velsignelse.

E. J. Grothe,
J. Høyum.

Skandia norsk ev. luth. Mgd., Litchville, Barnes Co., N. Dak., Past. Nesvigs Kald indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde, som om Gud vil agtes afholdt den 20de til og med 22de Marts. Samtaleemne: 1 Peter 2, 1—10. Kom mange, og kom med Bøn om et Naadesbesøg af Herren.

M. J. Nesvig.
pr. D. J. M.

S. Dak. fælles Indremissionsforening afholder Møder i Past. Taus Kald, Brule Co., S. Dak. i en Menighed fra 28de til 30te Mars og i en anden fra 1ste til 3die April. Tilreisende tager til Platte og Kimbal. Samtaleemne: 2 Kor. 5, 17—21.

J. J. Oakland.
O. O. Berlo.

Ifølge Indbydelse vil Nordvestens ev. luth. Indremissionsforening afholde et Samtalemøde i Willow City, Pastor T. Thomesens Kald, fra 15—17 Mars. Samtaleemne Ef. 53, 6—7. Kom mange og kom med Bøn til Gud om Velsignelse.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen.
B. O. Klokstad.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor Thomas Hansons Kald, 17de og 18de Marts.

Pastor S. J. Brekkes Kald, 23de og 24de Marts.

Immanuels Mgd., St. Paul, Minn., Langfredag 29de Marts.

Bethlehems og Eidsvolds Menigheder, Past. O. S. Melands Kald, Paaskedag 31te Marts.

Ifølge sidste Synodemøbes Bestemmelse repræsenterer jeg baade Indremisfionen og Kinamisfionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der beles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Bed Pastor Eastvold fra Kvf. i Jewell, Ja., Eastvolds Kald 41 40. T E Johnson 5. J T Hold 50. C K Johnson 5. C K Johnson specielt til J. L. C. 5, alle fra Ellsworth, Ja..... 106.40

Bed Pastor L C Jacobson fra Franklin Mgd.s Kvf..... 14.00

Professorløn: Bed Past. L C Jacobson fra Franklin Mgd., Jacobsons Kald: S Dregne, J Dregne hver 5. S Stegene 2.50. O Svenss. A C Anderson. Iver Olson. Esten Monson. Lewis Larson hver 2. H T Fortney 1.50. Hans Ytri, M Guttormson, A Prestegaard. H C Johnson. Arne Hauge. C T Fortney. T T Fortney. O T Fortney. P Peterson. N J Bolstad. A A Norkri hver 1. T O Fortney. A Simonson. G C Anderson. C Stegene. N Bjørk. P Bolstad hver 50c..... 38.00

Bed Pastor A A Dahl Tillæg til den sorrige Liste fra Tremvealeau Valley Mgd., Dahls Kald: T T Christianson. Carl Halvorson, N A Skutly. Ubenævnt hver 25c..... 1.00

Bed H B Helgeson fra Hoff Mgd., Pastor Brekkes Kald: Pastor S J Brekke. H B Helgesen hver 2.50. Ole Henrikson. T Ristvedt. B J Oberg. H O Skalbeck. M O Sveiven. H C Omholdt. J F Johnson. A H Erikson hver 2. D Schjoll. O S Jovlet. E Fredrikson. John Davidson. Nels Henrikson hver 1.50. Olaf Eliason. Ole Johnson jr., Ole N Olson. Ole Johnson. Oscar Skalbeck. Anna O Skalbeck. A H Røgden. Albert Larson. E O Oppegaard. Rasmus Moen. Mrs. Kringberg. Mrs. Helge Svein. Peder Fulbhamer. J O Skalbeck. O C Svarstad hver 1. C Hagen. Otto Thompson. Chr. Rustad. Albert Wiglund hver 50c..... 45.50

Bed J H Elstad fra Hauges Mgd., samlet ved Jens S Nels: Ole Korsmoe, Lars Odegaard hver 1. Olabes Dsli 50c..... 2.50

Bed Pastor C C Holter fra Hauges Mgd., Kenyon, Minn.: Hauges Mgd.s Kvf. 10. Pastor C C Holter. August Anonby. Nels Dyrdahl hver 5. Hans Pederson. S O Reseth. Jens Anonby. Mrs. C O Reseth hver 3. C Buer. Ole Gunhus. Dr. C Hveem. Ole Markusen. Nels Helland. Andrew Dahle. B C Benson. Jacob Lee hver 2. Ole B Hauglum 1.50. Geo. Lee. A O Leding. C Snesrud. Aug. Wasboe. Henry Sethrum. Mrs. L Bergeson. Andrew Jenson hver 1. Olai Reseth. Hans Simonson. Ole Helland. Martin Dyrdahl. Joseph Benson. Carl L Benson hver 50c. Mrs. Hegseth. Mrs. Quamme. Caroline Leding. Nels Helland. Martin Helland hver 25c. Lewis Dyrdahl 50c..... 66.50

Bed Ole Rasmusen fra nordre Kvf. af Zions Mgd., Sandvens Kald, specielt til J. L. C..... 10.00

Bed Pastor Mannes fra T L Torgeson. S O Stenstand hver 10. Hans Heidom 2. Mrs. N Johnson 1..... 23.00

Bed Pastor A A Dahl fra Curran Valley Mgd., Dahls Kald. Hans Oakland 5. Jacob Nelson. Nels N Nelson. Thom Thompson hver 2. Th. Halvorson. N Kogslien. H Overby. E Hedberg. A Reierson. J Kalstvedt. K Skutley. N Oakland. N Haugland. Hans Ottersen. Ole Fornes. G Fagerland. Oscar Johnson hver 1. Markus Fornes. Manford Fornes. N Fagerland hver 50c. tils. 25.50.

Bed do. fra Beaver Creek Mgd., Dahls Kald. T J Johnson 5. T Haugland 2. J H Johnson. J S Jacobs. Ole Lien. J J Ulveraker hver 1. tils. 11..... 36.50

Bed H T Giste fra Bethania Mgd., Odlands Kald. samlet ved H T Giste: Ole E Legvold. N O Nelson hver 3. N T Giste. N T Giste hver 2. T Tønnesen 1.50. A Meland. Hans Tønnesen. Hans O Legvold. Nels J Nelson. Nels Sæbin. A Gunderson. Jonas Gunderson. Hans E Legvold hver 1. Henry Legvold 50c. tils. 21.00.

Samlet ved H P J Almlie: T O Silrum 5. John O Almlie. L J Almlie hver 4. J O Silrum 2. Lars A Moe. Anders P Talle. T Molsknes. Sivert Honstad. Iver Ringdahl. Peder Langsev. H G J Melby. Mrs. Melby. Ole F Munbahl. S P Dullum hver 1. Andrew Dahle. Tosten Olsen. Mrs. Lillesloren. J J Lillesloren. Christ Silerom. Peder Silerom. Martin Holmen. Peder A Tal-

Digitized by Google

le. Nels Meland, H P J Almlie, Absalon Meland hver 50c. Edw. Pederson, Gust Lillesloren, Ole Lillesloren, Martin Honstad hver 25c tilf. 21.50. Samlet ved J Skaden: Ole N Hundere 5. H F Mundahl, P F Mundahl hver 3. John O Nelson 2. T K Gaard, O S Boldahl, J J Underdahl, J S Rendahl, J O Nelson, J Skaden, H Hjelmervik hver 1. Lewis Tostedahl 50c tilf. 20.50..... 73.00

Indremisfionen: Fra Mrs. Christian Anderson, Jackson, Minn. for Søndagsæg..... 5.00

Ved Pastor Brohaugh fra Immanuels Mgd.s Kvf., Hamilton Co., Ja., ved L O Amunson..... 6.90

Ved do. fra N P Sampson, Lynd, Minn..... 5.90

Ved Mrs. Overson fra Bethania Kvf., Long Lake, Halvorsons Kald..... 25.00

Ved Pastor Haugland fra H Sørsonden..... 5.00

Pastor L Langehaug vers..... 5.00

Ved Pastor Elstad fra Morrisonville Mgd.s Kvf., Elstads Kald..... 18.18

Ved Past. Eastvold fra Kvf. i Jewell, Ja., Eastvolds Kald 24.84

Ved Ole Rasmusen fra nordre Kvf. af Zions Mgd., Sandvens Kald..... 15.00

Ved Pastor H Moe fra Oluf Eggen, Red Deer, Alta, Can. 5.00

Ved Andrew Stadum fra Norw. Grove Kvf., U D Johnsons Kald..... 17.01

Ved Past. Trygstad fra Nordvraitrie Kvf., Trygstads Kald 25.00

Ved Pastor A A Dahl fra H N Oakland, Curran Valley Mgd..... 5.00

Ved Pastor Paulsrud fra Nathanael Kvf., Wallingford, Iowa..... 16.90

K Petterson, Chicago, Ill..... 6.00

Ved Pastor L C Jacobson fra Franklin Mgd.s Kvf., Jacobsons Kald 25, Torbjørn Heltne, P. P. Mgd. 1, Uni Grinde, P. P. Mgd. 50c..... 26.50

J. L. Lassefon.

Til Synodekassen: Ved Pastor O Andresen fra St. Pauli Mgd., Pastor Norstads Kald, Minneapolis, Minn. Kontant: J Eidsvold 1. H H Berge 10, Andreas Nelson 5. Mrs. C Christopherson 2. Iver Knudson 5, Pastor M Norstad 5, C A Jenson 10. Ole Osmundson 50, N L Enger 25. H Pedersen 10. Helga Pedersen 2. Susanna Olson 5. Thor Hsivik 2. Charles Johnson 5, Svan Erickson 10. Otes Ronken 2. Nettie Wing 2. Mrs. L P Shotwell 5. Gurine Bunes 5. Kristen Nelson 1. Betsey Bjerke 1. Inga Anderson 1, S M Siverson 10, tilf. 174.00. Notes: Josie Christopherson 5. S L Enger 20, George Hanson 10. Lewis Boyum 15. H Halvorson 5, T Bentson 10. Anton Olson 10. J Tønnesen 5. N J Strand 5. O J Romswick 5. K T Torvik 5, A Hammeraas 5, S Sivertson 5. Hans C Olsen 10. L J Paulson 10. N J Lund 5. O C Holter 20. Edw. P Rud 10. Ben Kyllo 5. Josefine Bakke, Jacob Bakke, Clara Westrum, Tina Tiller, Alma Erickson, Anna Haugsag hver 1. Josie Brohaugh 3. Mrs. Paulina J Hanson 5, tilf. 169.00..... 343.00

Ved do. fra Solørs Mgd., Webster, Minn., Pastor K C Holters Kald. Kontant: Jens Hille 20. M Ulring 5. J Skiple 2. H Olson 20. C M Wold 2. C J Branes 25. John P Engh 1. J M Olson 10. M Broten 20. Julia Larvik 50c. John Larvik 1. Ole Larvik 1. Jens Kasa 1. Albert Snesrud 5. Mrs. Anna M Olson 10. Martin Olson 10. Edward Olson 10. John Branes 3. H C Larvik 2. P Hanson 2. C J Sjulstad 15. C O Berg 10. tilf. 185.50

Notes: Casper Olson 10. Mrs. P Johnson 5. L Anfinson 5. John M Pederson 5. Mrs J Hanson 1. Theo. Snesrud 10. Ole Bergstrom 10. K Knutson 5. P G Knutson 2. Ludvik Olson 10. John Rud 5. Martin Ulring 5. C J Sjulstad 10. P F Gudim 10. Ole O Engen 5. tilf. 98.00 283.50

J. L. Lassefon vr. O. Andresen.

Til Professorlon: Fra St. Peters Mgd., Red Wing, Minn.: Rev. O S Meland, Andrew Ellingson, Prof. Julius Boraas hver 5. Prof. M G Hanson, Prof. H H Elstad hver 4. Prof. C O Ringstad, H M Swanson, C Lillethun hver 3, Elling Edwardson 2.50. John C Kyllo, O A Ulvin, Wm. Johnson, Carl N Lien, Axel Haller, Martin Olson, Mrs. L Grondahl, Hans Bogrud hver 2. J C Johnson, C Gilbertson, Nels N Baaler hver 1.50. Nick. Halvorson, Martin Olson, Prof. Geo. Ellingson, John C Johnson, Lauritz Swanson, Alfred Anderson, P J Amundson jr., C C Johnson, J J Quall, Andrew Røst, Chas. J Nelson, John Hannestad, Simon Amundson, Mads Bollum, Victor Swanson, Halvor Larson, Ole Bugge, Anton Gulbranson, Ole Ingebrigtson, Halvor Olson, John Ellingson, Mrs. Ingeborg Olson, Mrs. F C Nelson, John G Gulbrandson, Edwin Erickson, Ole P Schei, Gudmund Hoe, N Hesselberg, Sam Tostensen, Christ. Grondahl, John Wick, Harald Borgen, Prof. Wm. Mills hver 1, Jens Jacobson, Christian Hilden, Hans Finstad, Mikael Anderson, Mikael Erikson, Ole Haga Sr. hver 50c, Mrs. O Haga, Lauritz Christianson hver 25c..... 91.50

Fra Markers Mgd., Faribault, Minn. og Cannon City... 18.85

Ole Hesteklnd, Norwich, N. Dak..... 5.00

Rev. T T Carlson, Camrose, Can..... 5.00

L O Skotvold, Camrose, Can..... 3.00

Ved Rev. K L Kleveland fra Mrs. Larson, Kulm, N. Dak. 2.50

Ved Erik A Boyum fra Arendahl Mgd.: Rev. A C Boyum 4, O C Boyum, A J Agrimson hver 3, L Knudson, P P Highum hver 2, H J Male, T P Aarsvold, J N Skarstad, G J Agrimson, J J Skarstad, H O Madland, C A Madland, A Bremmer, J S Boyum, N Olnes, O H Thori, H O Thori, Mrs. G Larson, O P Boyum hver 1, C J Skarstad, M A Boyum, C A Boyum, L Strande, A A Boyum hver 50c, Ingebrigt Olnes 4, Ole Kjelland, Mrs. H Berge, M H Berge, Knudt Boyum hver 2. Ole Olnes, John Agrimson, Lasse Nes, Erik Torgeson, A H Bergsland, H J Torgeson, Ole C Polson, Elling A Boyum, Lars J Bentson, L A Maland, A A Maland hver 1. Mrs. Kari Mundahl, Erik J Sviggum, John O Hill hver 2..... 59.50

J. L. Lassefon vr. M. G. Hanson.

Til Synodekassen: H M Hjertaas Granville 25.00

Denne Kvittering skulde været givet af Prof. Bergsland, men blev vistnok forglemt. Summen er indført i Bøgerne kort før han blev syg.

H. H. Bergsland vr. C. Lillethun.

Kinamisfionen: Ved Pastor Paulsrud fra Mrs. L Gunderson, Wallingford, Ja..... 2.50

Ved Edna Rott, Osseo, Wis. (10 years) Edna Rott, Eva Rott, Lottie Nelson, Gladys Hussie, Walter Raas, Hauward Slightom, Frankin Slighton, Agnes Anderson, Marie Johnson, Emmet Coon, Vesta Johnson, Oscar Hammond hver 5c..... 60

Ved Pastor G O Vik fra Mrs. Martha Okland..... 1.00

J P Asbjeld..... 5.00

Ved C C Nordberg fra Miss Serine Tvedt, Sibley, Ja.... 5.00

Mr. & Mrs. N H Lima, Mt. Angel, Oregon..... 5.00

Ved L Langehaug fra St. Petri Mgd., Steele Co., N. D. 11.00

George W Rosenhall, Spring Brook, N. D..... 1.00

Ved H P Kyllo fra Stordals Mgd.s Kvf., Pastor Malkewicks Kald..... 10.00

Carl Scott, Mt. Vernon, S. D..... 5.00

Ved Pastor A A Dahl fra Tremp. Valley Mgd.s Kvf. 40, et givet Løfte 5..... 45.00

Ved Martha Granstad, Des Moines, Ja., fra Mrs. Susan Lee, Gurine Benson, Sadie Oakland, Inger Frette, Bertha Johnson hver 1, Sarah Stole, Mangbild Wicks hver 2, Martha Thompson 3, Lena Thompson, Rikka Granstad, Martha Granstad hver 5..... 27.00

Mrs. N Matson, Lake Preston, S. Dak..... 1.00

K Petterson, Chicago, Ill..... 6.00

Ved Pastor Eastvold fra Kvf. i Jewell, Ja..... 41.15

Ved Pastor Duea fra Andrew Eike, Armstrong, Ja..... 16.90

Ved L O Larson, Balaton, Minn., fra Ellsborough Mgd.s Kvf..... 25.00

Ubenævnt i Jackson, Minn..... 2.00

Digitized by Google

Bed Pastor Trygstad fra Nordprairie Kvf..... 25.00
Bed Pastor Barstad fra J Bervin, Santa Rosa, Cal..... 6.00
Ida Nilstad, Fosston, Minn..... 50
Bed Pastor J Krogstad fra Mrs. Sæbye, Maddock, N. D. 5.00
Bed A L Stadum, Rothsay, Minn., fra Norw. Grove Pigef..... 11.78
Bed P Moen, Irene, S. Dak., fra Nordprairie Kvf. (Past. Nervigs Kald)..... 34.50
Bed Pastor Haugland fra N Alven, Clark, S. D..... 2.50
Bed Pastor Sandven fra Salems Mgd.s Pigef., Roland, Iowa..... 56.30
H A Hanson, Grafton, N. Dak..... 1.00
352.78

Til Hospital i Kina: Bed H P Kyllo fra Størdals Mgd.s Kvf., Pastor Malkewicks Kald..... 10.00
Bed Pastor G O Bik fra Ariel Mortvedt..... 5.00
Mr. & Mrs. Iver Olson, Webster, Minn..... 10.00
25.00

Til Børnehjem i Kina: Rasmus Baks Børn, Irene, S. D.: Ida, Enok, Gina, Henry Bak hver 50c, Lydia Bak 25c, Clarence Bak 15c, Richard Bak 10c..... 2.50
Bed Sophie Sheldahl fra Sheldahls Pigef. Sheldahl, Ia. 58.00
Bed Mrs. Bertha Gimre fra Tabitha Pigef., Rose Grove, Iowa..... 21.00
81.50

Til Høiskolen i Fancheng: Bed Pastor G O Bik fra Ariel Mortvedt..... 2.00
Bed Past. G Evenson fra Lars Ledahl, Lake Preston, S. D. 3.00
Mr. & Mrs. C Gorseth, Irene, S. D..... 3.00
8.00

Til Jødemissionen: Bed Mrs. O P Engen fra Lydals Kvf., Volin, S. D..... 20.00

Santalmissionen: Bed Annie Lima, Mt. Angel, Oregon..... 1.50
Bed L O Larson, Balaton, Minn. fra Ellsborough Mgd.s Kvf..... 20.00
21.50

Madagaskarmissionen: Bed Annie Lima, Mt. Angel, Oregon..... 1.50

Til Mrs. Dr. Hotvedt: Bed Pastor Paulsrud fra Mrs. Lina Gunderson, Wallingford, Ia..... 5.00

Chr. O Brohaugh, Kasserer.

Indremissionen; Mrs. G E Lucken, Portland, N. D. 1.00
Frida Frickson, Fairfax, Minn..... 50

J. L. Lassesøn vr. C. Lillethun.

Kinamissionen: Mrs. E K Erickson, Story City, Iowa..... 5.00
Hans P Dahl, Marysville, Wash..... 5.00
Bed Pastor K L Kleveland fra Mrs. Larson, Kulm, N. Dak. 2.50
Mrs. A C Anderson, Readstown, Wis..... 10.00

Børnehjem i Kina: Martin Opsal, Lamoure, N. D. 50

Chr. O. Brohaugh vr. C. Lillethun.

Til Arbeidet ved Trainingskolen. Bed Pastor S S Westby fra Hans Lee, Newman Grove, Neb..... 10.00

Med Tak M. E. Hanson.

Tak! Til Hjælp for at bygge Kirke i Niobrara Mgd., Pastor O J Lundbys Kald, en Del af et Konf.offer (10.00) fra Bolga Betania Mgd. Menigheden sender Giverne sin hjertelige Tak.

Paa Mgd.s Vegne
Edwin Arnesen.

Rettelse: I sidste No. af „Budb." staar: Til Kirkelotten i Madison, Wis., Oscar Olson, Evanger Mgd., Buffalo Co., Wis. 5.00, skal være fra Kvf. i Evanger Mgd. 5.00.

R. U. Evjenth, 1219 Williamson St., Madison, Wis.

Til Bethesda Børnehjem: Bed Pastor C C Holter Kollekt ved Juletræfesten i Kenyon, Minn. 7.55, Kollekt i Størdahl Mgd., Roscoe Center, Minn. 7.70 tilf..... 15.25
Bed Mrs. K K Hamrum fra Franklin Mgd.s Kvf., Franklin, Minn..... 5.00
Bed Sever A Haadem fra Perry Kvf., Dane Co., Wis., J A Quellos Kald..... 15.00
Bed M J Lehne fra Roseni Mgd.s Mandsf., Pastor G O Viks Kald, Beresford, S. D.... 10.00
Bed T Ovrebo fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Turner Co., S. D..... 12 30
Bed Ella Retrum fra „The Young Ladies Society of Hauges Church", Dawson, Minn.... 5.00
Bed Mrs. Bertha Gimre fra Tabitha Pigef., Rose Grove, Ellsworth, Ia..... 15.00
Bed Pastor M Norstad fra St. Pauli Mgd.s Kvf., Minneapolis, Minn..... 25 00
Bed Mrs. A A Engen fra Salems Mgd.s Kvf., Roland, Ia., Pastor Sandvens Kald..... 25.00
Bed Pastor O O Bergh fra Bethania Mgd., Volga, S. Dak..... 12.65
Bed Ole J Ness fra Vor Frelsers Mgd.s Kvf., Rothsay, Minn., Pastor U D Johnsons Kald 25.00
Bed L O Larson fra Ellsborough Mgd.s Kvf., Murray Co., Minn..... 10.00
Bed Pastor S O Heidal, Radcliffe, Ia. fra Mr. & Mrs. Ole Laathe..... 10.00
Bed Pastor C H Hjortholm fra vestre Tref. nordre Kvf., Ellsworth, Ia., Hjortholms Kald 10.00
Bed J J Wigen fra The Mission Band, Selbu Mgd., LaCrosse, Wash., Pastor Leraahls Kald 20.00
Bed Pastor Paulsrud fra Elims Mgd.s nordre Kvf., Randall, Ia..... 10.00
Fra Rev. T T Carlson, Camrose, Alta, Canada, en Del af Tienden for 1906..... 10.00
Bed Pastor A O Ulheim fra Lac qui Parle Kvf. 15, J O Wallem, Dawson, Minn. 5..... 20.00
Bed H Stoem fra Throndhjems Mgd.s Kvf., Yankton Co., S. D..... 20.00
Fra Mr. & Mrs. S S Rue 5, Miss Thea Breethan 1..... 6.00
Bed Mrs. L O Tysdal fra Israels Mgd., Artisian, S. D..... 25.00
Bed Pastor J J Ekse fra Singsas Kvf. 10, Syd Lake Kvf. 10, Syd Lake Ungdomsf. 20, Oak Lake Kvf., Hendricks, Minn. 10..... 50.00
Bed John O Thompson fra Bethels Mgd.s Missionsf., Otter Tail Co., Minn..... 9.00
Bed Mrs. Paul Grinde fra Tref. Mgd.s vestre Kvf., Rev. Malkewicks Kald, N. D..... 25.00
Bed Pastor J S Halvorson, Spicer, Minn., fra Nannestad Mgd.s Kvf..... 13.86
Bed M H Meidell fra Emanuels Mgd.s Kvf., Beresford, S. Dak..... 10.00
Bed Pastor J N Sandven fra Home Society, Roland, Ia..... 3.45
Bed Pastor P S Stenerson fra Mrs. Lars Kleppe, Ossian, Ia..... 1.00
Bed Ben Borwick, Betania Kvf. øst fra Randall 23.00
Bed Pastor C C Holter fra Hauges Mgd.s Kvf. Kenyon, Minn. 5, Mrs. O J Nesset 5..... 10.00
Mrs. S O Bak, Irene, S. Dak..... 5.00
Bed G A Grant, Dell Rapids, S. D. fra Størdals Mgd.s Kvf. ved Highland, S. Dak.... 20.00
Bed Pastor J S Olson, Geddes, S. D., fra Frankes Mgd.s Kvf..... 15.00
Bed John Sandsgaard fra Clear Lake & Ellsworth Mgd.s Kvf., Hamilton Co., Ia..... 47.50
Bed Pastor A A Dahl fra Curran Valley Kvf., Taylor, Wis..... 10.00

G. G. Malen.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the . uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsen. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skattkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling en er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Rettelse.

I „Budbæreren", i Stykket med Overskrift. „Kredsmøde og Kirkeindvielse i Jewell, Iowa, Past. C. J. Eastvolds Kald" findes følgende Trykfeil, hvilke bedes rettet: I Midten af 3die Spalte, hvor der staar Gudserkjendelse skulde have staaet Syndserkjendelse; 2 Linjer længere nede staar Syndserkjendelse, dette skulde ha været Synderen; atter i Slutten af 4de Spalte er Ordet søgende udeladt mellem ret og Sjel.

Venligst
Simon E. Hanson.

Til ovenstaaende kan bemærkes, at første og tredie Rettelse er Trykfeil, men den anden er et Skrivfeil af Sekretæren. C. L.

Til Erindring for Præsterne.

Nu er det Tiden for alle af vort Samfunds Præster at sende sine Indberetninger til sine respektive Kredsformænd, saa at de kan faa sine Indberetninger færdige i rette Tid. Kjære, lad os ikke maatte høre Klage over Forsømmelse af denne lille Pligt dette Aar!

Broderligst
C. J. Eastvold.

For en dygtig Smed og Vognmager

er der en særdeles god Plads ved Rose Grove Handelssted. Til nærmeste By er det 7 og 10½ Mil Tætbebygget og rigt norsk Settlement. De fleste fra Stavanger Kanten. Menigheden tilhører Hauges Synode og betjenes af Formand Eastvold. Om nogen af „Budbærerens" Læsere ønsker en god Plads, ikke alene for godt Arbeide og for Fortjenesten, men ogsaa for at faa bo i et stille, fredeligt g hyggeligt Nabolag og i en blomstrende Menighed, bedes han tilskrive undertegnede snarest muligt.

Berthel L. Belleson.
Route 1. Ellsworth, Iowa.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis.

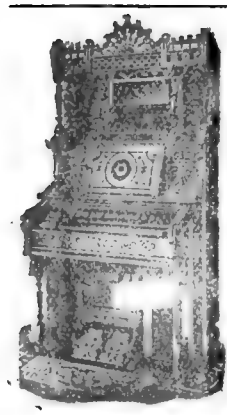

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
The North Western Music House,
318—320 Nicollet Ave.
Minneapolis, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faber", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Mærk: „Forglemmigei", er udsolgt og kan ikke faaes mere.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun.
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Født under Loven; 2. Alvorlige Spørgsmaal; 3. Konfirmationen i Norge; 4. Stikker eder ikke lig med denne Verden; 5. De store vakler ogsaa; 6. Fra Missionsmødet i Thief River Falls, Ada Kreds; 7. De gamle gaar bort; 8. Om at forfatte Sange; 9. Fra Meyersohn; 10. Kinamissionen; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Bekjendtgjørelser; 13. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 12 | Lørdag den 23de Marts 1907. | 39te Aarg.

Fristelsen.

Prediken holdt af Dr. J. Telleen første Søndag i Fasten 1907 i St. Peters Kirke, Red Wing, Minn.

(Trykt paa Opfordring.)

Tekst Math. 4, 1—11.

Indledning: „Den lidende Kristus" er Krummachers Overskrift til sine Passionspredikener. Men vor Frelsers hele Liv her paa Jorden var jo en stor Passion, en Lidelse fra Krybben til Korset. Hele Jesu Liv var en Lidelse i Fornedrelse, i Fattigdom, Foragt, Modstand, Forfølgelse, miskjendt, haanet og bespottet. Alt dette maatte Kristus lide for vor Skyld og siden indgaa til sin Herlighed, som han eiede hos Faderen, før Verdens Grund blev lagt.

Vor Tekst fremstiller for os Kristi Lidelse i Ørkenen. Dette var en Fristelsens Lidelse. I selve Fristelsen er ingen Synd. „Jesus fristedes i alle Ting i Lighed med os, dog uden Synd". Derfor kan han hjælpe dem, som fristes (Hebr. 4, 15). De allerforfærdeligste Fristelser, saasom: Tvil, Had, Utro og kjødelige Lyster osv. indebær ei Synd i og for sig.

Vi læse i „Pilgrims Vandring" hvordan kristen led af de mest rædselsfulde Fristelser, en Mørkhedens Aand gik ved hans Side, men han saa den ikke. Denne Mørkhedens Aand hviskede i hans Øre de frygteligste Ting, men kristen vidste ikke, hvor de kom fra.

Saalænge Fristelsen er for den fristende en Lidelse, er den ei Synd. Først naar man finder Behag i Fristelsen, og giver den Samtykke, bliver den Synd. Eller, som Augustin siger: „Synd, jeg elsker dig forskrækkeligt; men jeg hader min Kjerlighed", saalænge et saadant Had til Fristelsen hersker hos dig, tilregnes ei Fristelsen saasom Synd. Apostelen Jakob siger: „Mine Brødre! agter det for idel Glæde, naar I falde i forskjellige Fristelser, da I vide, at eders Troes Prøvelse virker Taalmodighed. Men Taalmodigheden et prøvet Sind, men et prøvet Sind Haab, men Haabet beskjæmmer ikke, fordi Guds Kjerlighed er udøst i vore Hjerter ved den Helligaand, som er os given", gjennem hvilken vi raaber: „Abba, kjære Fader."

I Fristelsens Stund prøves vort kristelige Alvor, vor Troes Egthed, vor sande Kjerlighed, vort faste Haab og udholdelige Taalmod. Fristelsen skal tjene os til at voxe i Naaden og i vor Frelsers Jesu Kristi Kundskab, samt fremkalde og udvikle Kristendommens skjønneste Glæde.

Gjennem Fristelse bliver vi istandsat til at husvale andre med den Husvalelse, hvormed Gud os husvaler. Dette er vigtigt at give Agt paa for Herrens Folk, og især for dem, som tænker, om Gud saa vil, at indgaa i det hellige Predikeembedet, det største og skjønneste Kald paa Jorden. Fristelserne bringer os skjønne og herlige Seire i Jesu Navn og for Jesu Skyld. „Gjennem ham, gjennem ham seirer ogsaa vi", og Gud til-

Digitized by Google

kommer al Ære og Pris. Tænk, at Gud gjennem saa svage Redskaber, som vi er, kan beseire den stærke, det er Djevelen! Ensomhed sparer os ikke fra Fristelse. Luther siger: At Ensomheden befordrer Fristelsen og Fristelser af alle Slags, og da passer den onde paa os og sætter ind paa os med glødende Pile, som vi læser i Ps. 91.

Saa skede her med Jesus i Ørkenens Ensomhed. Her i Ørkenen fastede Jesus og bad som ingen anden, men se, hvor han dog fristedes, og det mer end nogen anden. Agt dig, Ven, for Satans Tillokkelser! Satan begyndte med at indskyde T v i v l: Tvivl om Barneskabet, Tvivl om Faderforholdet og om Guds Forsyn og Omsorg. Og han forlangte: Jesus bevise sig at være Guds Søn, Messias, Verdens Frelser, Arvingen til Himmelens Throne. Er han nu dette, skulde han da ikke faa det nødtørftige, daglige Brødet?

Thema: Fristelsens Lidelse.

I. Fristeren indskyder Tvivl.

Satan fornægter ikke alt, men indskyder Tvivl, da dette tjener bedre Satans Hensigt end Løgn og Kjætteri; thi Tvivl er ofte halve Sandheden, men halve Sandheden er hele Løgnen, og det de allerfarligste. Sjelefienden indskyder sit Tvivl paa hellige Ting, ja paa den Guds hellige selv, Tvivl paa faderlig Omsorg og Barneskab hos Gud.

Naar Djevelen gik frem paa en saadan Maade med Jesus, Guds Søn, skulde han vel da behandle Jesu Efterfølgere anderledes? Ak, han indskyder Tvivl angaaende det klare Guds Ord. Om Jesus heder det i Ps. 2, 7: „Du er min Søn, jeg har født dig", og angaaende Guds Børn findes jo saa mange skjønne Skriftsteder: „Jeg har jo altid og alle Steder havt dig kjer, derfor har jeg draget dig til mig af bare Barmhjertighed." „Se i begge mine Hænder har jeg tegnet dig, du er min." „I er nu Guds Børn." „Vi er nu Guds Børn, og det er ikke aabenbart, hvad vi skulle vorde, men det ved vi, at naar han vorder aabenbaret, skal vi blive ham lig og faar se ham, som han er." Vi er altsaa Guds Børn gjennem Troen paa Jesus Kristus. Deraf ved vi, at vi er Guds Børn, thi vi elske Brødrene. Sjelefienden indskyder Tvivl angaaende Vidnesbyrdet. Ved Jesu Daab hørtes Faderens Stemme: „Denne er min Søn, den elskelige i hvem jeg har Velbehag, hører ham." Kunde noget være klarere og tydeligere? Det tykkes være saa klart, at det for altid maatte lyse gjennem al Tvivl, angaaende, hvem Jesus var, og tillukke Satans Mund; men saa er ikke Tilfældet. Ligeledes betvivler Sjelefiendeu vore aandelige Erfaringer; de er alle for ham intet værd. Derfor betvivler han en kristens hele Liv. Helt fra Begyndelsen til Enden kunde Jesus sige: „I de Stykker, som tilhører min Fader, bør mig at være, og ligevel efter 30 Aars Forløb betvivler Djevelen, at Jesus er Guds Søn. Er det da Under, om han betvivler den bedste kristens hele Liv? Nei, det er Sjelefiendens Fremgangsmaade, og jo større kristen des større Tvivl.

Og indre Vidnesbyrd beskytter ikke for Fristelse; thi Jesus vidste sig at være Guds Søn. Men denne absolute Sikkerhed hjalp ikke imod Fristelsen. Hvor skulde da den gamle Ormen respektere dig og mig? Han gjør det ei. Vil du være et G u d s B a r n, et G u d s B a r n, saa bered dig paa Fristelse.

Naar Sjelefienden kan indskyde Tvivl angaaende den e n e, den e n f ø d t e, den ene fuldkommelige, den, der alene var uden Synd, og, som kunde sige: „Hvem af eder kan overbevise mig om nogen Synd?" Hvordan skulde han da skaane os? Vi er jo alle fødte i Synd. „Hvo mærker, hvor ofte han feiler? Forlad mig o Gud mine lønlige Brøst!" (Ps. 19, 13).

II. T v i v l e n s P i l e r s i g t e t m o d L i v s p u n k t e t. Sjelefienden vil berøve Barneforholdet. Da han med sine Tvivlens Pil anfaldt Jesus, saa var det Gudmenneskets, han angreb. Naar han anfalder os, saa sker det med Tvivl paa vort Slægtskab med Gud. Da hedder det: „Skulde du være et Guds Barn? Skulde du være Jesu Disipel? Skulde du være Aandens Tempel? Jeg bare spørger. Men se dog, hvordan du er, og hvordan er din

Digitized by Google

Tro? Hvordan er din Kjerlighed? Hvordan dit Haab?" Sjelefienden ved med Tvil at bortforklare Naadens Middel og dens Sandhed. Og den barnslige Aanden, findes vel den? Fristeren siger: „Sig, at disse Stene blive Brød." Er du Guds Barn, saa nyder du vel Guds Omsorg? Du bør vel have noget af Verdens Goder. Du har jo en rig Fader. Du pleier jo synge: „I Himlen har jeg en rigere Far, han gir Børnene, hvad de behøver, og Himmelarven blir enda over." Hvor er nu Beviset? Desuden gjælder det Faderens Ære. „Han har jo lovet at bære dig paa Hænderne alle dine Levedage. Han siger jo, at han altid og allevegne har dig kjer; men det synes ikke saa nu. Er du Guds eget kjere Barn, hvorfor vederfares dig da alt dette?" Ja, du forstaar jo, Sjelefienden bare spørger. Tvivlens Pil er sigtet mod vor Glæde i Gud, som er vor Kraft; thi Fryd i Herren er vor Styrke." „Hvordan kan du høre med til Søskenderingen, til Guds Børns Antal, til den levende Skare, der skal omringe Guds Throne? Se paa dig selv, se paa din Omgivelse! Vilde det være saaledes, som det er nu, hvis du var et Barn af Gud?" Og naar han bortrøver vort Barneskab, da bortrøver han Guds Faderborg for os, og vi bliver forældreløse. For os bliver Gud død, og vi bliver døde for Gud. Hvor nøgne, elendige og fattige er vi ikke nu? Hvem kan nu kjende igjen Himmelens Arvinger, Jesu Brud, den Helligaands Tempel? Hvordan kan den bede „Fader vor", som betvivler sit Barneforhold, og hvor er nu Taalmodigheden i Lidelsen? og uden Taalmodighed vindes ikke Fremgang, og uden Fremgang intet Haab, det Haab, som ikke beskjæmmes. Vi kunde da ikke længere være med Jesus i Getsemane og bede: „Fader ikke som jeg vil, men, som du vil. Ske ikke min Vilje, men din." „Fader ske din Vilje saasom i Himmelen, saa og paa Jorden." Og hvem kan følge Fristeren under alle hans listige Angreb? Har han bestormet og indtaget et vigtigt Punkt, saa indtager han snart et andet, og paa en saadan Maade drøier det ikke længe, førend han indtager hele Fæstningen „Menneskesjelen."

III. Fristeren styrker sin Position gjennem Omstændighederne.

Du er ensom—her i Ørkenen—blandt vilde Dyr—hungrig og tørstig. Skulle vel den himmelske Fader overgive sit kjere Barn, og prisgive Himmelens Arving til et saadant frygteligt Ørkenliv? Hvilket Selskab er vel dette for Guds Søn? Er du Guds Barn, saa har du nok andre Erfaringer? Hvorledes kan den kjere Faderen i Himmelen lade sin elskelige Søn her paa Jorden hungre? Hvordan kan et sandt Guds Barn lide Nød? Saadanne Spørgsmaal fremsætter Fristeren. Er man ham ei Svar skyldig? Læg alt dette tilsammen og Fristerens Spørgsmaal vinder i Styrke. Hvad kan vel en ensom, en overgiven, en nødlidende udrette? Se en Job i Fristelsens Lidelse! Ja, se paa alle Guds Børn i Gudsordets og Historiens Lys. Vi kan jo ikke nævne dem alle, da det er saa mange. Isandhed behøve vi her at agte paa dette Gudsordet: „Vil du være (og forblive) et Guds Barn, saa bered dig til Fristelse".

Dog hvad tænke vi om andre, naar vi ser dem svarligen fristes? Kunne vi fremdeles anse dem som Naadesøskende? Jobs Venner betvivlede hans Barneskab og Naadestand, naar de saa, hvormeget han led. Er det da underligt, om vi betvivler vort eget Barneskab? Et sandt Guds Barn betvivler mere over sig selv end over sine Medsøskende i Naaden. Dette er et sandt og staaende ja staaende Kjendetegn paa en virkelig kristen.

IV. Men efter vunden Seier er Fristerens indskudte Tvivl os til Hjælp i vore Fristelsers Lidelse.

Endskjønt Fristelserne kommer ifra Satan, Guds og Guds Børns Modstander, saa er det et Bevis for og et Dokument paa vort sande Forhold, vort Borgerskab, vor Arveret og Omgjængelse med Gud i Himmelen. Satan kan jo blot i Spørgsmaal betvivle Sandheden, og naar derfor Satan, som er løgnagtig og Løgnens Fader, mistror

Digitized by Google

Jesus at være Guds Søn, og betvivler Jesu Disiple at være Guds Børn, saa ligger just i denne Mistro det sterkeste Bevis for, at vi er Guds Børn med Jesus, „og er vi Børn, saa er vi og Arvinger, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger, saafremt vi lide med ham for ogsaa at blive herliggjorte med ham". (Rom. 8; 17.) Satan kan ene og alene friste det sande Guds Barn og betvivle dets Barneforhold til Gud; derfor er vi Børn. „Mine Brødre! agter det for Glæde. naar I falde i forskjellige Fristelser" (Jak. 1: 2). For hver en vunden Seier er en Fiende slaaet. Fienden har tabt, og vi har vundet, og denne vundne Seier skal forøge Kræfter hos os saaledes, at vi gaar frem fra Kraft til Kraft, indtil vi træde frem for Gud paa Zion. Selv om vort Barneskab betviles af Mennesker, kjendes det mindre; thi vi vinder for Lammets Blods Skyld over denne vor Anklager, som Dag og Nat anklager os ind for Gud, og Gud indfor os. Og hvor meget mere lisligt bliver os ikke nu det kjere Navnet Fader, vor Fader, min i Kristus Jesus forsonede Fader.

Den overvundne Fristelse er Preludiet til Englesang og Lovprisning. I vor Tekst hedder det: „Og se Engle gik til ham". Paa Afstand havde de seet Striden, Kampen; nu kommer de fremfor at hylde og tjene Seiersfyrsten, Fyrsten over Herrens Hær.

Hvor havde ikke Stormen raset? Men dog hvilken Stilhed efter Stormen! Snart udkjæmpes den sidste Kamp, og Herren siger: „Vær tro indtil Døden, saa skal jeg give dig Livsens Krone". Snart har den sidste Stormen raset ud, og vi faar ankre paa Himlens Strand.

Slutning. Er du et Guds Barn min Ven? Lønner det sig for Satan at friste dig? Er du Barn saa er du og Arving. Er du ei Guds Arving, saa er du Vredens Arving, da er du Dødens Barn, den evige Dødens Rov og Bytte.

Vor himmelske Fader har havt en Søn uden Synd, men ingen Søn, ingen Datter uden Fristelse. Og jo nærmere et Guds Barn er Guds Hjerte, jo nærmere Guds Pilgrimen er sit evige Hjem, desto haardere bliver Fristelsens Lidelse. Men naar Tvivlens kolde Haand lægges paa dit Hjerte, og dette synes at ville forfryse, saa bøi dig trøstig til din himmelske Faders Bryst og sig: „Saa kommer jeg min Gud i Jesu Navn og siger i fast Tro: Jeg er dit Barn, min Fader. Jeg beder, tror og ved—at du min Bøn optager. Du vil, du kan, du gjør, hvad du mig lovet haver".

Saa skal jeg vinde sidste Seier i Jesu Navn, og finde evig Hvile i min Faders Favn. Amen i Jesu Navn. Amen.

Oversat af C. Eidnes.

En virkelig Fare.

G. S.

Fra Tid til anden ned igjennem Kirkens Historie har der fremtraadt falske Kristuser. Og i vore Dage og i vort Land har der været mange af dem, og de har forført mange. Vi er ofte tilbøielige til at le af dem og deres bedragne Tilhængere; men det er alt andet end latterligt, naar Mennesker drages ned i timelig og evig Fortabelse af disse Mænd og Kvinder, som selv bedragne bedrager andre.

Der har ligeledes fra Tid til anden været dem, som har ment, at der var skeet i dem eller ved dem en ny Aandsudgydelse, saa at først til dem var Talsmanden kommet. De, som før dem, havde ment, at de havde Aanden, de bedrog sig selv; nu først var Aanden kommet og den rette Menighed begyndt.

Det er et saadant Fænomen, vi staar ligeoverfor i Beretningen om „Los Angeles Vækkelsen"; og, saavidt vi forstaar, ogsaa i Barratt Bevægelsen i Kristiania, Norge.

Disse Forsøg paa at faa en ny Aandsudgydelse er vistnok fra en Side seet saa lette at gjennemskue, at det kunde synes unødigt at raabe noget Varsko og kalde dem farlige. Men paa den anden Side ved vi jo, hvor let den syge og uvidende lader sig narre og griber efter falske Læger og Lægemidler, saa det nok kan være nødvendigt at pege paa Faren.

Thi for det første tilføies der dem, som

Digitized by Google

kommer ind i en uægte Aandsbevægelse en stor Skade. De som uden Anger og Tro faar opleve saa meget underligt, blir oftest aandelige Vrag, naar „Underne“ ophører. Og de, som ikke faar Tegnene, skjønt de holder dem for den ene rette Aandsmeddelelse, blir oftest aldeles ligegyldige for al Kristendom og al Aand, siden de ikke kan faa opleve noget vidunderligt

Men det er kanske endda ikke det værste. Disse uægte Bevægelser er ofte det kraftigste Middel til at hindre den sande og ægte Vækkelse. Al Vækkelse, som skal gribe om sig og faa varig Betydning, søger ikke sin Tilknytning i den menneskelige Begjærlighed efter nye og underlige Ting, i den Blanding af Nysgjerrighed og Forfængelighed, som vi ofte kalder „Undersyge“; den sande og varige Vækkelse har sin Forudsætning og Tilknytning i den Længsel efter Naade og Fred med Gud, som Guds Ord og Aand og Førelse frembringer. Mange Mennesker bærer paa Følelsen af Ufred og Ulykke og længes efter noget bedre og har en Tanke om, at Evangeliet kan hjelpe dem: kunde de bare blive kristne! Men de uægte Vækkelser, hvor der hænder saa meget underligt, og saa lidet kristeligt, skræmmer dem og bringer dem paa den Tanke, at heller ikke i Kristendommen er Hjertefreden at finde.

For dem, som arbeider for sand Kristendom og levende Menighed, er det en Hovedsag at være fuldt forvisset om, at Grundvolden er lagt og Begyndelsen gjort ved Jesus Kristus ved den Helligaand. Og det er ikke ved nye Aabenbarelser men ved redelig og fast Tro paa det gamle Evangelium, vi blir delagtige i Frelsen og Aanden og Livet. Enten der følger mange eller faa Undere med, er dog dette det væsentlige, at „Guds Kjerlighed udøses i vore Hjerter ved den Helligaand, som er os givet.“

Pinseunderet er skeet; det behøver ikke at gjentages paa udvortes Maade. Vil vi derfor have Menighed, saa er det ikke Veien at søge nye udvortes Undere, som skal tjene os til Ære og Ophøielse, men at bygge med redelig Tro paa den Grundvold, som er lagt, visse paa, at det er ikke om ny Grundvold, det gjelder, men vel om at bygge paa den gamle med rette levende Stene, ikke med de kjødelige Lidenskabers Hø og Straa.

Brev.

Da „Budbæreren“ ikke kom sin bestemte Tid denne Gang, blev jeg mindt om min Subskription, som vist er udløben for længe siden. Jeg ser Pengene skal sendes til Lillethun, men jeg vil med det samme ogsaa sende Bladets Læsere en liden Hilsen.

Kjere Brødre og Søstre i Herren! hvorledes gaar det med eders Pillegrimsvandring? Aa, siger nogen, det gaar vel omtrent med den ene som med den anden af dem, som er paa denne Vei. Javist gjør det saa. Det er op og ned, Lys og Mørke, Sorg og Glæde. Det vekster saaledes hele Tiden. Gud maa føre os paa denne Maade for at danne os for sit Rige. Gud hjælp os og lær os din Vilje at kjende i alt!

Men du, som endnu ikke har begyndt at søge din Gud for Alvor, vil du ikke begynde nu, eller hvad venter du paa? Mon du venter paa, at Gud skal komme ned fra Himmelen og lade sig korsfæste endnu en Gang for dig. Det gjorde han gjerne, dersom der fandtes et eneste Menneske, for hvem hans Blod og Død ikke gjaldt den første Gang, saa var vist baade Faderen og Sønnen ligesaa villige til at ofre ligesaameget for en Synder som for den ganske Slægt. Men nei ikke saa, den ene Ofring var eviggjældende for min og al Verdens Synd. Lovet være hans hellige Navn!

Men jeg synes høre nogen sige: hvorledes kan jeg være vis paa, at Jesus har betalt for mine Synder, eftersom jeg ikke har faat noget særdeles Bud derom, heller ikke har jeg fundet mit Navn skrevet i Bibelen. Men kjere dig, har du ikke fundet dit Navn skrevet i Bibelen, saa er du til at beklage og det maa have sin Grund deri, at du ikke har lært at kjende dit eget Navn, har ikke lært at kjende dig selv som en Synder; thi i Bibelen staar alle Menneskers Navn, de kaldes alle Syndere. Alle Mennesker er Syndere,

Digitized by Google

dog med den Forskjel, at største Delen er Trælle under Synden, andre er benaadede Syndere. Dersom vi da kjender vort Navn, og vi læser for Eksempel, at Gud sendte sin Søn til Verden for at frelse Syndere, saa har han nævnt mit Navn, og saa ved jeg, at han har betalt for mine Synder.

En ringe Broder i Herren

C. Everson.

Spörgsmaal.

Er det imod den lutherske Bekjendelse at optage i Menigheden en, som er døbt og har lært sin Børnelærdom, men som ikke er konfirmeret? Vil nu „Budbæreren" svare.

J. L. J.

At svare fyldestgjørende paa dette Spørgsmaal vil nok ogsaa blive noget vanskeligt og kanske kunde trænge en vidtløftigere Udredelse end vi har Tid og Anledning til at give.

Vi skal dog foreløbig her give den korteste Historie af Konfirmationen, som vi for Øieblikket har for Haanden.

Konfirmationen var i den første kristne Kirke nøie knyttet til Daaben og foregik blot ved, at Biskopen lagde sin Haand paa den nydøbtes Hoved som Tegn paa den Helligaands Meddelelse og salvede ham med indviet Olje. Siden skiltes Handlingen i den romerske Kirke mere og mere fra Daaben og fastsattes i det 13de Aarhundrede til Barnets 7de Aar. Den græske Kirke har derimod vedblevet at udføre Konfirmationen i Forbindelse med Daaben. Baade den græske og den romerske Kirke betragter Konfirmationen som et Sakrament. Væsentlig forskjellig fra den katolske er den protestantiske Opfatning af Konfirmationen. Denne er bleven til en offentlig Fornyelse af Daabsløftet efter forudgaaende Prøvelse af vedkommendes Kristendomskundskaber i Menighedens Paahør. Akten foretages i Regelen i Konfirmandens 14de a 16de Aar. Enslags Konfirmation d.v.s. en offentlig aflagt Troesbekjendelse, ledsaget af Prestens Haandspaalæggelse og Forbøn, blev allerede i Reformationstiden indført i Pommern af Bugenhagen og udbredte sig til flere tyske Lande; men først ved Pietismens Udbredelse indførtes Konfirmationen i videre Kredse og fik Karakter af en selvstændig Gjentagelse af Daabsløftet. I Danmark og Norge indførtes Konfirmationen under Kristian den sjette 1736 paa Foranledning af Kongens tyske Hofpredikant Bluhme. I disse Lande bestaar endnu Konfirmationstvang for Statskirkens Medlemmer, d.v.s. at Opnaaelsen af flere borgerlige Goder er afhængige af fuldbyrdet Konfirmation, en Ordning, for hvis Urimelighed der har været givet overbevisende Grunde, men som endnu ikke er bleven hævet.

Dette er da som sagt en meget kort Historie af Konfirmationen, hvoraf sees at den under en eller anden Slags Form har været brugt i Kirken i lange Tider, men slig som vi i den lutherske Kirke endnu har den er den ikke saa gammel som Reformationen engang. Saa den lutherske Bekjendelse er ældre end Konfirmationen. Saa man har nok tilhørt Menigheden uden at være konfirmeret paa den Maade som det nu almindelig sker. Ligesom der vistnok endnu især i dette Land er mange Medlemmer af den lutherske Kirke, som ikke er konfirmeret. De smaa Børn er jo gode Menighedslemmer uden Konfirmation, men man kan ikke godt stede dem til Nadveren uden de aflægger en mundtlig Bekjendelse om sin Tro. Og her har den lutherske Kirke troet at den Bekjendelse og det Løfte som aflægges ved Konfirmationen efter forudgaaende Kristendomsundervisning er saa god som nogen. En Bekjendelse bør man nok kræve af dem, som vil blive Medlemmer af Menigheden eller som vil have Adgang til Nadværdbordet. Enten denne Bekjendelse og Redegjørelse for Tro aflagdes for Menighedens Sjelesørger i nogle faa Vidners Nærværelse eller som det almindelig sker ved den offentlige Gudstjeneste kunde vel komme paa et ud. Hovedsagen er, at Menigheden bør faa rede paa om hvert Medlem og hver Nadværdgjæst vil forsage og tro. Og det tør nok hænde at Konfirmationen vilde være fuldt saa hensigtsvarende om den skede mere enkeltvis eftersom nogen følte

Digitized by Google

Trang til at blive Menighedslem og Nadværdgjæst end som naar det sker med hele Flokke ad Gangen efter Skik og Vane, naar man alligevel og lige godt kunde faa beholde og bruge Kristendomsundervisningen for Børn og Ungdom. Men just dette er for mange den vanskeligste Knude at løse. Men om man som i Statskirken sætter Konfirmation som Betingelse for at kunne opnaa borgerlige Rettigheder, Ægteskab osv. da gaar man forvidt.

Hertil vil vi ogsaa føie, at det kommer an paa, hvad den enkelte Menighed har i sin Menighedsordning angaaende det her omhandlede Spørgsmaal.

Tanker i Sagen blandt et „kongeligt Præsteskab."

Foreningskomiteen har altsaa forhandlet om Lægmandsvirksomheden. For os er nu dette om Naadegavernes Brug Hovedspørgsmaalet. Da dette er jo noget, som hører med til aandeligt Liv, samt Livets Udvikling. Thi alt som har Liv vokser, rører sig og vil frem. Altsaa eier vi Livet saa vil vi „vandre i Aanden og vi vil gaa „fremad i Aanden." Naadegavernes Brug ved Aandens Drift er jo Livstegnet. Rom. 8, 14.

Komiteen blev jo enig om, at Lægmændsvirksomheden saa som Hans Nilson Hauge drev den, ikke alene er tilladelig, men nødvendig, velsignet og overensstemmende med Guds Ord, og dette er vi jo svært glad over. De siger jo ogsaa, at „Menigheden lider Skade", altsaa gjør Synd ved ikke at fremelske Lægkræfterne og tage dem i Brug. Se, er nu denne Sandhed almindelig anerkjendt, gaa viser der sig nu glædelig Udsigt til broderlig Samarbeide og Forening. Vi ser jo, at Menighederne lider Skade, ikke saa meget paa jordisk Gods men „Sjeleskade", noget som ikke kan erstattes med al Verdens Guld, „Vingaarden" lider Skade. Tusinder gaar jo ufrelst ind i Evigheden. „Hvi staar I her den ganske Dag ledige." (Matt. 20, 6.) Jesus var det som raabte. Hører du hans Røst? ifølge hans Kald bør vi være lydige, straks at handle, Brødre alle som en gaa Haand i Haand i praktisk Udøvelse af det store Sjelevinderarbeide. Maa da Herrens Vingaardsarbeide i alle Menigheder blive anlagt paa nytestamentlig, bibelsk Vis. Deraf vil jo Guds Velsignelse tilflyde os alle, baade til Forening og Sjeles Frelse.

Nogle spørger, hvad mener Komiteen i 3die Punkt med „Nødsfald", andre tænker, det maa jo menes naar Menigheden er slig, at man har liden Trang til at komme sammen til Bøn og Opbyggelse. Lidet Trang til Guds Ords Brug, lidet Bekymring om Sjeles Frelse, ja at man umulig kan faa til Bønnemøder fordi ingen vil eller tør deltage i Bøn, dette mener jo mange maa være Komiteens Mening med „Nødsfald." Ja ganske vist, thi i saadan Nød og megen Død trænges der jo Hjælp.

Saa tænker nogle igien, gid at der ifølge 5te Punkt i alle Menigheder blev Opfordring og Samtykke. Thi med Henblik paa Jesus, Apostlerne og den første Menigheds Efterfølgelse som Mønster er dette vort Ønske. Der burde jo være Opfordring af Præsten og Samtykke af Menigheden. Saadan er det jo ogsaa der, hvor Præst og Menighed har indrettet sig efter Guds Ord. Men hvor dette ikke sker, er jo Nødsfald. Herrens Naadegaver blir ikke fremelsket, ikke tagne i Brug, men ligger skjult i Støvet under den gamle døde Formalisme. Tungt blir der jo for en sand kristen at arbeide der, trangt om Husrum, Kirker og Skolehus er maaske stængt, saa er de som vil komme isammen om Guds Ord, og liden Frugt. Men Gud som er Kjerlighed vil ogsaa at et „kongeligt Præsteskab" skal gaa derhen. Luk. 10, 8—10.

Nogle tænker jo saaledes:

Naar det gjælder Livet, at redde Folket, som sover, ud af det brændende Hus, da pleier man jo at raabe og arbeide for at redde hvad man kan. Saaledes ogsaa ved Aandens Drift „raabe af Struben, ikke spare" men ved Guds Naade arbeide for at vække de troende til Arbeide, at Sjele maa vindes for Herren.

Digitized by Google

Andre tænker, først og fremst vil vi se, hvad Jesus vilde have gjort lige overfor saadan Tilstand, da det jo er ham som vi i praktisk Virksomhed skulde efterfølge. I Luk. 10, 1 finde vi, at Jesus sendte ud 70 andre, og det forekommer os at mange af disse sendte Jesus ud just til slige Steder, hvor Embedet var overdraget til visse Personer, Steder som man selv syntes at have alt greit og al den Hjælp de trængte. Selv blev han uddrevet af Synagogen—Tømmermandens Søn var ikke lærd nok. Saadan er jo den blinde Verden. Men se Jesus saa jo Nødsfald allesteds. Dreven af Kjærligheden, arbeidede han ikke alene selv, men opmuntrede og tilskyndede andre.

Mange har da tænkt og forundret sig over, hvorfor man i 3die Punkt anfører Rom. 10, 15 og hvorfor ikke heller anføre den sidste halve Del af Verset istedetfor det første. Vi tror jo at Paulus har ment at vi burde læse hele Verset, ja endog det hele Kapitel i Sammenhæng. Naar vi da særlig lægger Mærke til Versene 1, 9, 10 og 15, at opmuntre til Mundens Bekjendelse, og hvorledes at komme Israel til Hjælp synes jo at være den røde Traad i hele 10de Kap. og i 15de Vers udbryder han: „hvorledes kan de forkynde, uden at de bliver udsendt, som skrevet er: Hvor deilige er deres Fødder som forkynde Fred, som bærer godt Budskab".

Ifølge dette har vi da tænkt os Sagen slig. Mange er jo kaldt af Mennesker men ikke derfor altid kaldt af Gud, og mange kan jo være kaldt af Gud, uden at være kaldt af Mennesker. Skrefsrud fik jo intet menneskeligt Kald, men lige ud til Hedningerne sendte Gud ham, tænk uden Støtte fra nogen. Al Verden vilde vel her med Paulus have sagt: Hvorledes kan han missionere uden at blive udsendt? Se, han mangler jo den nødvendige Støtte til sit Ophold. Slig tænker vi ogsaa Paulus mente det.

Se da Hans Nilsen Hauge og flere. Det var som en Ild inden i mig siger han. Men ikke fik han Opfordring af Præsterne, heller ikke Samtykke af Menighederne. Naar vi tænker os ind i Sagen, ak hvor tungt. Men Gud gav ham Mod og Kraft.

Naar man da atter i Punkt 3 henviser til Hebr. 5, 4. Ingen tiltager sig selv den Ære, men den (Ære) har den som kaldes af Gud, saa har vi jo tænkt os Meningen slig.

En som ikke er kaldt af Gud tiltager sig en fremmed Bestilling og dermed ogsaa en Ære som ikke tilhører ham. Er det ikke Guds Ære, men egen Ære man søger, er det ikke Sjeles Frelse. Men andre Grunde, er det ikke Kristi Kjerlighed men Egenkjerlighed som er Drivefjæren. Saa er jo Ulven der i Faareklæder. Saadanne ved vi jo saa vel de ikke er kaldt af Gud, hvad enten de kaldes Præster eller Lægpredikanter.

Hvad da vore Tanker først og sidst dreier sig om, er, at det hovedsagelig beror paa Præsten, hvor vidt han vil efterfølge Jesus og Apostlerne som Mønster i at fremelske Naadegavernes Brug, at de kunde mer og mer ledes frem „overflødig til Menighedens Opbyggelse", at Brødre rigelig kunde udsendes ogsaa til Hjælp i andre Menigheder, og saaledes et fælles, kraftigt Samarbeide kunde drives over alt.

Ja give Gud det maatte lykkes, ham til Ære, Sjeles Vækkelse, Omvendelse og evig Frelse. Dette skal jo være „et kongeligt Præsteskabs", høieste Ønske, Arbeide og Bøn til Gud.

Bedes optaget i „Kirketidende", „Lutheraneren" „Folkebladet" og „Skandinaven."

Et Kongens Barn.

I Marienbad gjenvandt en Herre ved Benyttelsen af Badene sin Sundhed. — Ved Afreisen skrev han i Fremmedbogen:

„Fornøiet vender vi fra Badet hjem, friske og tykke;
Her fandt jeg min Sundhed igjen, Livets høieste Lykke."

Johannes Gossner, som kom til Badet lige efter og læste dette, føiede til:

„Det er ikke Livets høieste Lykke — den er kun halv;
Thi ellers var lyksalig jo hver sund og frodig Kalv."

Digitized by Google

Salmen 23.

En Salme af David.

Det var en af Davids gode Dage og opløftende Stunder, som frembragte disse for ham og for alle Guds Børn saa herlige, barnlige og opløftende Følelser, som fremgaar af den 23de Salme. Saaledes var ikke Davids Sind stemt til alle Tider. Vi finder ogsaa Tider og Stunder, da de mest klagefulde Trængselstoner lyde ud af Davids Salmer. Ud af egen Erfaring kan vi slutte, at der ogsaa i Davids Liv var lyse og mørke Tider, Anfegtningens Ild brænder ham i Sjelen og Vantroens mørke Taage lægger sig paa Harpen, saa den giver bare Klagelyd fra sig og da var det nødvendigt for Gud at lade Solskin faa komme, saa han med sin Helligaand i denne Prøvelsens og Anfegtelsens Stund selv kunde faa tone Davids Harpe og spille disse herlige Toner, som er saa passende og overensstemmende med enhver, som har betraadt Livets den trange Vei, enhver som er Pillegrim kan her se Merker ved Veien, kjende Lyden af de lokkende Toner baade naar det lyder: Herren er min Hyrde, mig fattes intet! og naar hans Harpe havde ligget tilgjængelig for denne Verdens Fyrste Djevelen og blev brugt i Øinenes Lyst og Kjødets Lyst og kom til at lyde saa: Vær mig naadig o Gud efter din Miskundhed, udslet mine Overtrædelser efter din store Barmhjertighed. David var altid ærlig og oprigtig, saa at da Gud saa, at det var nødvendig for ham, som er Kjerlighed, at redde og frelse sit Barn fra Syndens og Lastens Vei, saa lod David sig overbevise og tugte af Guds Aand og bekjende sin Synd, ærligt og oprigtig. David siger til Herren: Mod dig alene har jeg syndet og hvad ondt er i dine Øine har jeg gjort, for at du skal være retfærdig naar du taler og være ren naar du dømmer. Disse Lyd er som klare Bække og ingen tager Feil; naar Gud den Helligaand toner en Synder op, blir det klar Lyd, Ærlighed og Oprigtighed i Sjelen og Hjertet. David likte ikke at se paa sin Synd som Synd, men tænkte, at det kunde udtydes, bortforklares og udslettes for uden at gaa til Gud og faa det forsonet og forladt af ham, som alene kan forlade Synder; da saa Gud, at det var nødvendigt at sende Natan til ham med Overbevisningen til ham og han fældte selv sin Dom. Han fik Øinene salvede og saa til sin store Forskrækkelse og Sorg sin Synd. David tog til Bod for sin store Synd, og da forlod Gud ham hans Overtrædelse. Harpens Strenge maatte strækkes netop saa de gav den rette Lyd. David hastede frem paa Fortabelsens Vei i sin Blindhed bort fra Gud og havde gaaet fortabt paa den Vei. Men den kjerlighedsrige Gud saa det og maatte redde ham ved at sende ham sin Tjener Natan. Mangen Synder har krympet og ængstelig vridet sig i Syndserkjendelse—vakt men ikke staaet op, Synd men ingen Naade, Saar men ingen Lægedom, syg uden at kjende den store Læge, som sagde: kommer til mig alle som arbeide og er besværede, jeg vil give eder Hvile! David stansede ikke i den Tilstand, han kjendte Gud og hans Kjerlighed, derfor maatte han til Gud som Barn til Far og da kunde han juble: Da du forlod mig min Synds Misgjerning. David bekjendte sin erkjendte Synd for Gud og fik Syndsforladelse. Og der, hvor der er Syndernes Forladelse der er ogsaa Liv og Salighed. Godt og herligt for David, at Gud ikke overlod ham til sig selv men med sit Ord og Helligaand ad en kjerlig Overbevisningsvei tugtede ham, da han vandrede sin egen Vei indtil at han fik de klareste Toner og rette Lyd ud af ham som i denne Salme. Og saa er det med os som det var med Manden efter Guds Hjerte; vi liker nok de klareste Toner og Instrumentet som er opstemt. Men Forberedelsen, Tiden som skal til for at tone, klunke og tone, indtil Tonen er klar saa den er forstaaelig, bliver ofte kjedsommelig. Ikke alle er saa lykkelig som David og Natan var med Udfaldet. Mange giver op med baade Bækkelse og Bønnemøde som

Digitized by Google

noget gammeldags og bedrøveligt Stel førend de faar lært den 23 Salme af Hjertet, og de allerfleste af dem ender paa Egenretfærdigheds Vei og de kan aldrig lære Sangen om Jesus som Frelser. Man holder sig selv og sine Gjerninger frem og op, og stræver til Fortvivlelse bare for at ansees af Mennesker for hellige og søger med Gjerninger at frelse sig selv, Gudfrygtigheds Skin men fornegte dens Kraft. Døden i Hjertet, Livet i Verden. De synger sine Sange med klare Toner og taler sit Sprog meget forstaaeligt, lært sin Børnelærdom. Gaar til Kirke, og til Herrens hellige Nadver, agtet og elsket af alle. Opholder Kirke, Præst og Skoler. Alt som det skal og bør være. Nidkjere for ren Lære og det Samfund og Menighed de tilhører, har meget at udsætte paa de som har lært noget saadant som lyder ud af den 23 Salme. Ønsker helst disse overspændte, formentlige Hyklere langt bort fra sin hellige Nærhed. Døden hersker, forsvares og vernes om, i Hjertet er der et Djevelens Rige, som han selv styrer og regjerer. Ulykkelige Sjel, hvorfor tog du Egenretfærdigheds Vei? Vend om, dine Synder de kunne forlades i Dag. Lykkelig er hver den, som kan sige David den 23 Salme efter. Lykkelig i Livets Sorger, Trængsel og Nød. Om jeg end skulde vandre i Dødskyggens Dal frygter jeg ikke for ondt; thi du er med mig, din Kjep og din Stav de trøste mig. Gud være Lov og Pris for at han ved sin Helligaand har lært mig denne Salme David efter. Hvordan er det med dig som lærte den, har du glemt den? Lær den! Lær den igjen, det er din Salighed det gjelder.

Eders ringe Broder
J. C. Carlson.

Lidt om Indremissionen.

Jeg har ofte været mindet om at skrive lidt om Indremissionsarbeidet her paa Vestkysten. Vort Folk er her meget spredt. Vort Samfunds Folk er de første, som har optaget Arbeidet her. En Del er nok tabte for vor Virksomhed, men en Del er ogsaa meget trofaste, som ogsaa kan sees af Kvitteringerne i „Budbæreren." Vi finder ofte Kvitteringer fra Venner paa Steder, hvor ingen Indremissionsvirksomhed drives. De ofrer til Kinamissionen, Skolen og andre Gjøremaal, der viser at de vil være med.

Ingen Offer synes at være for store for Kinamissionen, og det er godt og bra, men Omsorgen for sine egne burde være først.

Indremissionen er den første og største Samfundsopgave, ja den er som saadan en Livsopgave. Skal et Samfund bestaa, skyde Vækst og udvikles, maa Indremissionen drives med Kraft. Forsømmes dette Arbeide, er Samfundets Grundvold meget snart undermineret, dets Tilløb af Livskræfter standset og Livsmarven fortæret. Vi her i Moscow og ligeledes Selbo Menighed i Wash. har intet at klage over. Vi er derimod Indremissionen megen Tak skyldig for, hvad den har giort for os, og ikke er vi selvhjulpne endnu. Vi skylder ogsaa vor Præst megen Tak for, at han har betjent os for saa liden Løn; thi vi ved det koster meget at leve i Byen, hvor han maa rente Hus, holde Heste osv. Gud være Tak, det har gaaet noksaa bra, og vi arbeider fremover, men nu spørges der; mon Præsten kommer til at forlade os?

H. Grøndahl.

Pastor J. St Munch om Rusdrikkene og Afholdssagen.

At beskrive den Jammer og Elendighed baade for den enkelte og for Famililien, som Rusdrikkene volder, gaar langt ud over en Predikens Grænser. Men det tør vi trygt sige, at Drukkenskabens Last er en Kræftskade baade for Familielivet og Samfundslivet, hvor den har faaet Udbredelse.

Vi staar her overfor en af vor Tids største Ulykker. Men er der da ikke Raad derfor? Der arbeides jo ivrig mod denne Landeplage af de mange Afholdsvenner, som har taget Kampen op derimod. Men allige-

Digitized by Google

vel ser det næsten ud til, at Fienden spotter alle Anstrengelser: „Punschebordet" dækkes i festligt Lag og „Olflommen" flyder ustanselig.

Dog — Jesus lever og han har Magten. Ham frygter ogsaa „Brændevinsdjevelen." Hvor Jesus faar øve denne Magt over den onde Aand beherskede Dranker og taler sit: „Ti, far ud af ham," der sker det. Den forhen bandende og skjældende Drukkenbolt bliver nøgter, fredelig og ærbar. En saadan Omskabelse formaar alene Jesus.

Altsaa: lader os da, saavidt vi formaar, føre disse ulykkelige Mennesker til ham, saa vil han ogsaa nu uddrive den onde Aand. Vi maa ikke tvivle derom.

Men saa skal vi erindre, hvad han selv har sagt: "Dette Slags farer ikke ud uden ved Bøn og Faste." Dette er jo nærmest sagt til dem, som vil redde den ulykkelige, vil i Jesu Navn uddrive den onde Aand. Og at „Brændevinsdjevelen" og „Laddevinsdjevelen" hører til „dette Slags" onde Aander, kan ikke vel negtes, naar vi ser hen til Virkningerne.

„Faften" er i denne Betydning det frivillige Afhold fra Rusdrikke. Den, som vil være med at føre den „forfaldne" til Jesus, maa selv være afholdende, maa i frivillig Selvfornegtelse gaa ind under denne Faste. Det er en Forpligtelse, han vil paalægge sig af Kjerlighed til Næsten (sml. Rom. 14, 21). Om man end for sit Vedkommende godt kan være maadeholden, vil man dog lade sit Maadehold gaa over til Afhold, til "Faste," for at kunne være med i Kampen mod Rusdrikkens onde Aander. Man vil blive en „Rechabit" (Jerem. 35.) Og ved Siden deraf vil man gjøre alt muligt for at faa overtalt ogsaa Drankeren til at gaa ind under denne Faste for at han kan „holde stille" for Herrens Ord og komme ind under dettes Rækkevidde. Thi saalænge han „drikker", nytter det ikke. Dette er Fastens væsentlige Betydning for ham; dermed kan han føres til Jesus. Maadehold er ikke for ham.

Men hermed er vi ikke færdige. Herren siger: „Bøn og Faste." Bøn først og fremst. Disse to Virksomheder maa ikke skilles.

Det faar være enhver Kristens egen Sag, om han vil underkaste sig denne Faste, d. e. om han vil være med i Afholdenheden fra Rusdrikken for at han kan bekjæmpe det frygtelige Onde. Ingen tvinger ham til at blive Afholdsmand. Thi det er Overdrivelse at sige, at man som Kristen maa være det. Men føler han sig i sin Samvittighed tvungen til at være med i den hellige Kamp mod Ondskabens aandelige Hær, da maa han være rustet som en Jesu Kristi Stridsmand i Bøn. Afholdssagen maa være Kristi Sag, Afholdsvennerne maa fylke sig om ham som deres Høvding, hente Kraft fra ham og stride for ham. Og det fordi denne Kamp mod Drikkeondet i sin dybeste Grund er og maa være en Kamp mod Mørkets Magter, som alene Jesus Kristus magter at overvinde. Derfor maa der kjæmpes med aandelige Vaaben, ikke blot med timelige.

Det er ikke sjeldent at høre, at Afholdsbevægelsen kun betragtes som en borgerlig Sag, som egentlig ikke har mere med Kristendommen og Bønnen at gjøre end ethvert andet i social Henseende gavnligt Foretagende. Vi indrømmer, at Sagen har sin borgerlige Side, forsaavidt som den i sine Virkninger maa have megen Indflydelse paa det borgerlige Velvære, dersom den lykkes. Men i sin Grund og efter sit Væsen maa Afholdsbevægelsen være en i Sandhed kristelig Gjerning der udspringer af Tro og bæres af Troens Bøn. Da først vil den have Fremgang, thi da er det Herren, som gjør Gjerningen og uddriver den onde Aand. Forbudslove o. desl. kan maaske have sin Betydning i rent borgerlig Henseende, men er af meget tvivlsomt Værd for Afholdssagen, naar den opfattes og fastholdes som en Kamp mod aandelige Fiender. Kjødelig Iver, heftige Lidenskaber og ensidig Agitation kan let træde i Stedet for aandelig Iver i Bønnen og den for Herrens Disciple sømmelige Ydmyghed og Sagtmodighed, saa det kan komme dertil, at man vil „uddrive Djævle ved Beelzebul." Men det gaar ikke.

Nei, „dette Slags" farer kun ud ved Bøn og Faste. Aand mod Aand! Den Helligaand mod Ondskabens Aand, Lysets Aand mod Mørkets!

Digitized by Google

Saa vil Herren have det, og da vil han lægge Velsignelse til Gjerningen og vil ogsaa give Visdom til at bruge de bedste timelige Midler.

Ja, lad der blive et Opraab til Kristenfolket i vort Land: gjør Afholdssagen til en kristelig Sag i Tro og Bøn, især til den kristelige Ungdomssag. Lad den Herre Jesus være „Formand" i alle Afholdsforeninger; for ham, men kun for ham, vil Satan vige! „Reform."

Vi önsker at höre om den Herre, som kan frelse.

En amerikansk Missionær fortæller følgende forunderlige og gribende Træk fra en Missionsreise, han nylig foretog i det indre Birma.

De var komne til en større Landsby, „Man Wie", med omtrent 60 Huse. Efter at de havde faaet Bagagen læsset af de smaa Heste og det nødvendigste pakket ud etc., gik en af de indfødte Medhjelpere gjennem Gaden, meddelte, at den hvide Lærer var kommen, og indbød alle at komme til Zayat, Rasthuset for reisende.

Snart var der samlet en Flok Børn; men de var noget bange, indtil Bibelkvinden fik dem interesseret ved at spille og synge lidt for dem; siden forklarede hun Sangen for dem og lod dem saa gaa hjem at sige deres Forældre, hvad de havde hørt.

Snart begyndte de ældre at komme, og medens Evangelisterne og Bibelkvindene talte til de sunde, blev alle de syge bragt ind i Rasthuset; her, bagved et Forhæng, blev der indrettet en Poliklinik, hvor Missionæren behandlede dem.

Klokken var over 11, før den sidste Patient var behandlet. Da de skulde reise videre den næste Dag, sagde de til Folkene, at nu vilde de gjerne gaa til Sengs, men først pleiede de at læse i „Guds Bog" og bede til Gud.

Først sang de en Sang; derefter læste Missionæren nogle Vers af Bibelen, og et Par af de indfødte Medhjælpere samt en Skoleelev bad inderlig til Herren; siden sang de atter en Sang.

„Nu vil I nok gaa hjem, for at vi kan lægge os", bed det saa. Men nogle af de ældre Mænd sagde: „Du kan lægge dig, hvis du vil, Lærer; vi ønsker at blive og høre mere om den Herre, som kan frelse; vi har aldrig før hørt saa gode Ord."

Nogle af Selskabet, som var meget trætte, lagde sig saa; men Missionæren selv og flere andre blev oppe hele Natten, talte til dem og besvarede Spørgsmaal; de var bl. a. meget ivrige for at faa at vide, hvorledes en anden kan bære Synder for os. Ikke mindre end 73 Voksne blev oppe hele Natten for at høre.

Næste Morgen tidlig pakkede Selskabet sammen og vilde reise videre. Da kom en af Bibelkvinderne og sagde, at der var en meget gammel Kone henne i Høvdingens Hjem, om han ikke kunde se hen til hende.

Denne Kone var, saa vidt man kunde skjønne, 123 Aar; hun havde aldrig før seet en hvid Mand. Den gamle Kvinde lyttede opmærksom, og saa vidt man kunde forstaa, troede hun.

Hun sad sammenkrøben ved Ilden og sagde: „Lærer, er det sandt, at Herren kan og vil frelse mig, en Kvinde? Du maa ikke narre mig; jeg er meget gammel og maa snart falde i Helvede, dersom denne nye Religion ikke er sand. Jeg har foretaget mange Ofringer og gjort mange Pilgrimsreiser til de helligste Steder, og dog finder jeg ingen Befrielse fra Syndens Byrde. Aa, lær mig at bede til denne Jesus, som kan frelse."

Missionæren forklarede hende Frelsens Vei og Guds Kjerlighed til hende samt lærte hende en enfoldig, kort Bøn. Hun syntes meget taknemlig, og da han var ved at gaa, sagde hun:

„Lærer, du kommer fra det store Amerika, ikke?"

„Jo."

„Er dit Land større end vort Shan Land?"

„Ja, meget større."

„Er Folkene der allesammen kristne?"

Han maatte tilstaa, at de var det ikke alle, men der var mange kristne.

Digitized by Google

„Var dine Forældre kristne?"

„Ja, og mine Bedsteforældre og mine Forfædre i mange Slægtled."

„Mine Forældre", sagde hun, „døde, da jeg var ung. Mine Søskende er alle døde. Jeg har været gift tre Gange, og mine Mænd er alle døde. Jeg havde mange Børnebørn; de er alle døde undtagen denne ene, som jeg bor hos. Jeg har seet tre Slægtled falde i Helvede. Nu tror jeg paa Jesus og haaber at gaa til det himmelske Land, naar jeg dør. Naar der er saa mange kristne i eders Land, og I saa længe har vidst om denne Herre som kan frelse, hvorfor kom I da ikke før og fortalte os det, saa mange af vort Folk kunde være bleven frelst?" Taarerne løb ned ad hendes Kinder, da hun sagde: „Jeg er saa glad ved at høre disse gode Tidender, før det er for silde; men alle de, som jeg har kjer, er falden i Helvede. Hvorfor kom I ikke før?"

„Det Spørgsmaal staar endnu levende for mig," tilføier Missionæren. „Jeg vilde ønske, at enhver kristen i Amerika kunde høre det, som jeg hørte det."

Nogle Uger efter traf Missionæren Mændene fra denne Landsby i Bazaren i Ramkham. Han spurgte om „Landsbyens Bedstemoder." De fortalte, at hun var død Dagen forud; de var komne for at kjøbe ind til Begravelsen.

Efter megen Udspørgen sagde de, at de var skamfulde ved at fortælle, at hun var bleven „tosset". Da hun blev svagere, fortalte hun, at hun skulde dø om faa Dage, hvorover hun var meget glad, hun var meget glad, hun gik til det himmelske Land, og andre Taabeligheder. Da hun blev for svag til at tale høit, hviskede hun: „Yaiu hock sung, Yaiu hock sung! (Jesus elsker mig. Jesus elsker mig!), og dermed døde hun.

Den første og eneste Gang denne Kvinde hørte Evangeliet, tog hun imod det og blev frelst. „Det er et sjeldent Tilfælde," skriver Missionæren, „men der er dog andre lignende."

Til os taler det i Sandhed høit, baade om, hvad der er forsømt, og om, hvad der endnu kan naaes. Dansk M.blad.

Mit og dit.

En gammel Lærer har inddelt Menneskene i følgende 4 Slags.

Det første Slags siger: „Hvad der er mit, er mit, og hvad der er dit, er ogsaa mit".

Det andet Slags siger: „Hvad der er mit, er mit, og hvad der er dit, er dit".

Det tredie Slags siger: „Hvad der er mit, er dit, forudsat at det, der er dit, ogsaa er mit".

Det fjerde Slags siger: „Hvad der er mit, er dit".

Til det første Slags hører alle Tyve og Kjeltringer; til det andet alle de, der holde af at skjøtte sig selv, og som ikke ville komme andre for nær;—til det tredie de, der gotte sig ved gjensidigt Venskab og Tjenstvilligheb;— til det fjerde de, der ville ofre noget for Næsten uden at tænke paa nogensomhelst Gjengjeld.

Til hvilket Slags Menneske hører du?

Drankerens Offer.

„Her er mine Penge — giv mig en Dram! Her er mit Tøi, min Mad og det Brændsel, som min Hustru og mine Børn skulde have — giv mig en Kognak! Her er mine Børns Uddannelse og Familiens Fred — giv mig lidt Punsch! Her er de Penge, som tilhører min Vært for Husleie, Penge, som jeg skylder Skolen og mange handlende — giv mig noget Whisky! Skjænk endnu mere i og jeg vil betale for det! Her er mit Legeme, min Sundhed og min Sjælefred; her er min Karakter som en Mand og min Bekjendelse som en kristen, jeg giver Slip paa det altsammen — giv mig en Drik! Jeg har endnu mere at give! Her er min himmelske Arv og de frelstes Venskab; her er Haabet om Frelse! Jeg giver Slip paa min Frelser, jeg giver Slip paa min Gud! Jeg giver Slip paa alt, hvad der er godt, stort og herligt i Verdensaltet, jeg fraſiger mig det altsammen, for at jeg kan drikke mig beruset!" — „Bymissionæren".

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Kina.*)

Brev fra Arnetvedt til Sekretæren (10de April '06.)

Som vistnok antydet i min forrige Skrivelse, kom jeg taar til at forlade Kuling noksaa tidlig. Der kom nemlig Brev fra vor Evangelist her i Iyang, at han selv var svag, hans Familie var sygelig, og at der ogsaa ellers var Sygdom i Menigheden, hvorfor jeg ilte med at komme afsted Hertzbergs var bunden til Kuling paa Grund af Guttens Sygdom. Vistnok var Sygdommen over; men han var endnu for svag til at tage ud. Allerede den 14de August tog jeg afsted, men naaede Iyang først den 24de, da jeg underveis havde et og andet at udrette. Paa Grund af Evangelistens Skrivelse var jeg ikke uden Engstelse for, hvorledes det stod til hjemme, men blev glædelig overrasket ved at finde, at Forholdene havde betydelig forbedret sig igien. Evangelistens Helbred var—om ikke god, saa dog adskillig bedre og hans Stemning lysere. Han kunde atter glæde sig i sin Gud og i sin Gjerning, ligesom det forresten stod vel til i Menigheden, Gud være lovet! En hel Del, som ønskede Daab, over 40 St., mødte stadig frem til Møderne og blev af Evangelisten indprentede navnlig Katekismens Ord. Her forelaa saaledes et stort Arbeide, naar disse skulde faa den endelige Forberedelse til Daab. Imidlertid er det jo blevet min Pligt at besøge ogsaa de øvrige Missionsstationer paa vort Felt indimellem. Særlig laa det mig paa Hjerte at faa se, hvorledes Broder Fleischer havde det paa sit langtbortliggende ensomme Sted. Vi havde saa smaat ventet ham til Kuling; men—uagtet gjentagne Opfordringer til at komme—blev han paa sin Post den hele Sommer, idet han ikke syntes at kunne slippe fra sit saa nylig optagne Arbeide. Jeg tør ingenlunde klandre ham for dette, meget mere fortjener han Ros for sin opofrende Kjerlighed til sin Gjerning, og dog kunde jeg ikke tilbageholde den Bemerkning, at han neppe vilde „oversomre" en Gang til, hvilket han da ogsaa medgav. Da Evangelisten nu følte sig saa pas vel, at han vilde kunne stelle med Stationen, og jeg desuden snart ventede Hertzberg hjem, besluttede jeg allerede straks at foretage Reisen opover Feltet for saa at begynde Daabsforberedelsen, naar jeg kom tilbage. En Kolportør fulgte med som Kjendtmand og for at faa udbredt saa mange Skrifter som muligt, fornemmelig Dele af Bibelen, men ogsaa en Del gode Traktater. Min Tjener, Loh, ønskede ogsaa at blive med, og da han er noksaa flink baade at sælge Bøger og at tale til Folk om deres Saligheds sag, gav jeg mit Samtykke under Forudsætning af, at han følte sig stærk nok til at spadsere saa længe; thi Landeveien fra Iyang til Hsinhua er 360 Li, d. v. s. 120 eng. Mil. Jeg maatte naturligvis tage Bærestol, omendskjønt ogsaa jeg spadserede indimellem, naar Veien var brat.

Vi havde haabet den første Dag at naa Taohuagjang, 60 Li fra Iyang, hvor vi allerede har leiet Hus for at oprette Bistation; men da Veiret blev noksaa ruskt, naaede vi først frem ved Middagstid den næste Dag dvs. den 31te August og standsede der Resten af Dagen, solgte Bøger og talte med Folket, som idetheletaget viste sig meget venligt. Taohuagjang ligger ved Tiefloden; men herfra forlader vi Floden, som danner en uhyre Bue, og vi ser den først igjen ved Hsinhua. Veien mellem Taohuagjang og Anhua er meget interessant, idet den fører over skovklædte Bjerge med bratte Styrtninger og gjennem romantiske Dalfører med rislende Bække og tildels lidt større Vasdrag. Overalt i Dalene er der plantet Ris og paa Skraaningerne enten søde Poteter eller Mais, Det hele er mønsterværdigt opdyrket. Midt imellem Taohuagjang og Anhua i et skjønt Dalføre ved Bredden af en henrivende liden Flod, over hvilken fører en vældig hvælvet Bro af huggen Sten, ligger en trivelig liden By ved Navn Da-fu-bin. Da-fu betyder stor Lykke; men den sande Lykke kjendte ingen og syntes fra først af heller ikke tilbøielige til at ville høre noget om den; thi da vi tog ind paa et Gjæstgiveri, lød Raabet: „Bort herfra, vi vil ikke have eder her!" Straks ef-

*) Optaget her efter „Norsk Missionstidende".

Digitized by Google

ter kom dog nogle af Byens Fædre og gjorde Undskyldning samt bad os tage tiltakke og finde os tilrette i deres ringe By, hvilket vi da ogsaa havde nok for; thi siden efter viste Folket sig noksaa venligt, hørte paa, hvad vi talte til dem, og kjøbte vore Bøger. Det er utvilsomt et Sted, hvor vi bør søge at faa oprettet en Bistation. Jeg haaber, Br. Hertzberg, til hvis Distrikt det hører, snart maa faa Anledning til at realisere denne Tanke. Paa begge Sider af denne By hæver der sig noksaa høie Fjelde. Fjeldpartiet paa den ene Side er noksaa udstrakt og er et af de høieste i Hunan. Hertzberg, som tidligere havde reist den Vei, havde oftere omtalt dette Fjeld, men havde ikke havt Anledning til at bestige det. Det havde endog foresvævet nogle af os, at om det var høit nok, kunde det maaske med Tiden blive et Sommertilflugtssted istedetfor Kuling, som ligger noksaa affides for os, medens dette ligger omtrent i Midten af vort Felt. Da Veiret var særdeles behageligt, og jeg følte mig helt vel, betog den gamle Fjeldbestigningslyst mig, saa da vi var kommen 10 Li fra Dafubin og var lige ved Foden af det høieste Fjeld, lod jeg Bærerne stanse der, da dette ingen Ekstraudgift vilde kræve. De var nemlig glad ved at faa hvile sig lidt. Jeg tog min Kolportør med, da han er en noksaa flink Fodgjænger og derfor ikke følte sig træt. De to Soldater, som vor Ven, Kommandanten i Iyang, havde sendt med som Eskorte paa Veien, maatte naturligvis ogsaa være med. Desuden fik vi en Sykling, som ikke var istand til at være med i Høstarbeidet, med som Veiviser. Han blev dog snart klein og maatte lades tilbage, hvorefter vi maatte hjælpe os selv, saa godt vi kunde, og det gik da ogsaa noksaa godt, uagtet Veien ikke altid var ganske let at finde, og der faldt Taage over Toppene. Det var dog alligevel en herlig Tur. Opstigningen var ikke meget besværlig, især den første Del, idet nogle Opsiddere i et høiereliggende Dalføre her har banet en noksaa god Vei. Den sidste Del derimod er noget mere besværlig, da den er ubanet og noksaa uryddig, dels paa Grund af Krat, dels paa Grund af stort Græs og Sten. Den Udsigt imidlertid, som aabner sig, efterhvert som man stiger op, er storartet og vel værd en Smule Anstrengelse, navnlig er dette Tilfældet, naar man naar Kammen af den lavere Del af Fjeldet og faar Udsigt over Landskabet bagenfor. Vi var saa heldig at faa et lidet Glimt af det, førend Taagen kom; men et skjønnere Panorama skal man søge længe efter. Kuling kan paa langt nær ikke maale sig, hvad Udsigten angaar. Høiden efter mit Barometer ved den første store Udsigt var 2400 Fod over Tæfloden. Da vi nu skulde stige høiere, begyndte mine Ledsagere at nære Betænkeligheder og vilde endelig, vi skulde lade os nøie med den første Top Dette bærer jo til Himmels, sagde de. Nu vel, sagde jeg, er det ikke dit vi alle ønsker at komme? Jo, Kolportøren var straks enig i det; Soldaterne derimod syntes fremdeles at nære Betænkeligheder, og da vi havde tilbagelagt et meget uryddeligt Stykke Vei, satte den ene sig ned og erklærede, at han ikke orkede mere. Skam dig, sagde jeg til ham, jeg som er en 60 Aar gammel Mand orker, og du, en ung Mand og Soldat, skulde ikke orke. Jeg havde en Mistanke om, at han frygtede for at komme Himlen for nær; han har nemlig endnu ikke ladet sig paavirke af Evangeliet. Ja, de er underlige disse Kinesere. De har aldrig været oppe paa Fjeldene, og saa synes de, det bliver saa aldeles for høit. Vor gode Soldat turde imidlertid ikke blive tilbage; han kom efter om en liden Stund. Da vi endelig efter mit Skjøn naaede den høieste Kuppel, hindrede Taagen Udsigten. Vi lagde os i det bløde Græs og ventede taalmodig paa, at Taagen skulde lette; men nei, den ligesom klamrede sig fast til Fjeldtoppene og vilde slet ikke slippe dem, saa vi kunde faa et Glimt af Skjønheden bagenfor. Barometret viste paa den høieste Kuppel 3600 Fod. Men da jeg havde Grund til at tro, at der var skeet Forandring i Atmosfæren under den sidste Del af Opstigningen, vovede jeg ikke at opgjøre min Mening om den virkelige Høide, førend jeg paa Tilbageveien fik tage Observationer paa de samme Steder som ved Opstigningen, og da viste det sig ganske rigtig, at

Digitized by Google

jeg maatte slaa af ca. 200 Fod. Jeg tør saaledes tro, at den virkelige Høide ikke er langfra 3400 Fod over Floden, og knapt 100 Fod under Toppen vilde der være deilige Byggepladse, forudsat at man kan finde Vand, hvilket jeg ikke fik Anledning at undersøge, da Taagen saa ud til at ville tykne til, saa vi ikke turde dvæle ret længe deroppe. Imidlertid havde jeg for Sikkerheds Skyld noteret mig Retningen paa Kompasset, saa jeg følte mig sikker paa at finde frem. Det gik ogsaa meget godt, saa vi uden Overanstrengelse naaede tilbage til vore Reisefæller i god betids for næste Dag at kunne fortsætte Reisen til Anhua, hvilket Sted vi da ogsaa naaede inden Aften efter en noksaa stiv Dagsmarsch. Saaledes kom Fjeldturen ikke væsentlig til at forsinke vor Reise.

I Anhua har vi—som bekjendt—en Bistation med en indfødt Lærer. Lærer Cheo har udført et godt Arbeide der. Der er i Regelen godt Besøg under de almindelige Møder og ca. 20 St., som stadig kommer for at faa Undervisning. De er meget interesserede og længes efter at blive en Menighed. De har allerede indført Ofring ved nogle af sine Sammenkomster, saa de synes at mene det alvorlig. De kan tro, det fryder ens Hjerte at se saadanne Frugter paa dette før saa mørke Sted. Naar Hertzberg nu drager opover, vil han maaske kunne stanse hos dem nogle Dage og forberede dem for Daab. Da jeg ilede med at naa Hsinhua, stansede jeg i Anhua kun vel en Dag. To Dage senere var jeg i Hsinhua og kom ganske overraskende over Broderen der. Han var, Gud ske Lov, noksaa rask, omendskjønt Sommeren jo havde taget adskillig paa ham. I Hsinhua er jo Arbeidet endnu forholdsvis ganske nyt og Jordbunden der, tænker jeg, noget haardere end i Anhua maaske paa Grund af Litteraternes bekjendte tidligere fiendske Optræden. Alligevel var det nu lykkedes Broder Fleischer at faa igang baade Kapelvirksomhed og Skole. Han fik ogsaa i Sommer indhøste en Førstegrøde deroppe, idet fire Personer blev døbte, nemlig en tidligere Soldat, som havde været Katekumen hos os; men da Fleischer flyttede til Hsinhua, fulgte han med som hans Tjener; desuden hans tidligere døbte Tjeners Hustru og Barn, og endelig en ung noksaa dannet Mand, som nu er Lærer ved Skolen. Han havde tidligere været paa Skole i Changsha og der tillige i en af Missionerne modtaget Kristendomsundervisning. Der er saaledes allerede en liden Menighed paa fem indfødte foruden Evangelisten Tao fra Changsha, som desværre snart kommer til at forlade Hsinhua for at gaa tilbage til Changsha. Da bliver nok Broderen nødt til at bruge sin tidligere Tjener som Evangelist; han har nemlig allerede før hjulpet til ikke saa lidet med Forkyndelsen og det paa en noksaa tilfredsstillende Maade.

Fra Hsinhua tog jeg med Baad nedover Floden og fik da Anledning til at besøge nogle Steder langs denne, fornemmelig Dongbin, hvor vi har tænkt med Tiden at stationere Brun, og hvor vi allerede har et Hus indrettet med en af vore Katekumener som midlertidig Portner og Bogsælger. Vi har endnu ikke kunnet afse nogen Evangelist.

Den 5te Dag efter Afreisen fra Hsinhua naaede jeg tilbage til Iyang, hvor nu Broder Hertzberg var kommen hjem fra Kuling for at begynde Skolen. I Overensstemmelse med Konf.s Beslutning er her nu foruden Barneskole tillige begyndt en videregaaende Skole, til hvilken Gutter sendes ogsaa fra de andre Stationer. At faa Skolevæsenet ordnet, er ikke alene en meget vigtig, men tillige vanskelig Sag under de nuværende Forhold. Maa Herren give os Naade, saa vi kan magte Opgaven.

Nu her om Dagen kom der en indstændig Anmodning fra vor Evangelist i Yengjang om at komme did, da der er en Flok, som inderlig længes efter at modtage den endelige Forberedelse til Daab, ligesom der i S h a t ' e o—den Station, som Menigheden søger at underholde—ogsaa er adskillige, som søger Undervisning. Evangelisten har netop været der nogle Dage. Saaledes gaar Arbeidet ved Guds Naade fremad og giver enhver af os saavel Mand som Kvinde fuldt op at bestille.—Idag kom Broder Fleischer nedover fra Hsinhua for at søge Lægen. Han har nemlig i længere Tid været plaget af en

Digitized by Google

haardnakket Diarrhoe, dog ikke Dysenteri. Blot han nu ikke har drøiet altfor længe, inden han kom.

* * *

Et par Træk fra Hudson Taylors Liv.

I Mindetalerne over den for ikke længe siden hjemkaldte Grundlægger af Kinas Indlandsmission blev der fremdraget forskjellige Træk af Kristi Sind i denne tro Tjener. Her er et Par af dem. Ved Dr. Sommervilles Begravelse i Glasgow kjørte Hudson Taylor og jeg alene sammen i en Vogn. Efter at have talt noget om den kjære gamle Dr. Sommerville og andre Ting, tog jeg Mod til mig og ledede Samtalen hen paa Kinas Indlandsmission, og her bemerkede jeg, at han ikke kunde blive fri for ofte at føle den forunderlige Ære, Gud havde vist ham ved at udvælge ham til Grundlægger af denne Mission. Da vendte Hudson Taylor sig om mod mig og sagde med en af undertrykt Bevægelse skjælvende Stemme, at han somme Tider tænkte sig, at Gud maatte have seet sig omkring i de forskjellige Lande og Steder for at finde en, som var svag nok til at udføre saadan et Værk, saa at intet af Æren kunde tilskrives Redskabet selv, og tilsidst stansede Guds Øie ved ham og sagde: „Denne Mand er svag nok; han passer til det".

* * *

En Gang over i Kina kom Hudson Taylor ned til Flodbredden. Han var som sædvanlig klædt paa kinesisk. Det var ved Tusmørke. Han ønskede at blive sat over Floden og praiede Færgemanden paa den anden Bred om at komme med sin Baad. Imidlertid satte han sig ned paa Broen og ventede. En Kineser kom til, klædt i Silke, slog den silkeklædte Kineser Hudson Taylor med sin Haand paa Siden af hans Hoved, saa han tumlede ned i Dyndet. Derpaa vilde han træde ind i Baaden. Men Færgemanden sagde: „Nei, jeg er kommen over paa denne Udlændings Anmodning". Da vendte Kineseren sig om mod Hudson Taylor og opdagede, at han virkelig var en Udlænding, og han vilde neppe tro sine egne Øine og udbrød: „Hvorledes! Du er en Udlænding, og skjønt jeg har slaaet dig, vil du ikke slaa mig igjen!" Hudson Taylor, der rolig havde reist sig op og var traadt ned i Baaden, svarede Kineseren: „Denne Baad er min. Kom kun med, og jeg vil seile dig ud til det Skib, du ønsker". Paa Veien ud til Skibet fyldte Hudson Taylor Kineserens Øren med det Frelsens Evangelium, som havde ladet ham behandle en Kineser, der slog ham, paa denne Maade. Og han skiltes fra Manden med Taarerne strømmende ned ad hans Kinder. Og skjønt han aldrig mødte ham siden, havde han godt Haab om, at Kristi Evangelium med Kraft var trængt ind i hans Hjerte". „Ev".

Indremissionsmøde.

Den 22de Februar begyndte østre Minnesotas Indremissionsforening sit Aarsmøde i Solørs Menighed, Pastor K. C. Holters Kald.

Først holdtes Bønnemøde, derefter læste Emissær Stueland fra Iowa 1 Kor. 13 og holdt en kort Tale.

Det i Bekjendtgjørelsen foreslaaede Samtaleemne (John. 8, 30—36) antoges og indlededes af Pastor Andresen. Han fremhævede, at der er to Slags Frihed, en falsk og en sand. Det er en skrækkelig Tilstand at leve i den falske Frihed; i den er det Synden, som hersker og gjør Menneskene til Trælle paa samme Tid, som de selv mener sig at være fri. De har et falskt Syn paa Gud, paa Verden og paa sig selv, og denne Tilstand kan ingen komme løs fra ved sin egen Kraft.

Den sande Frihed er at finde i Jesus, som har gaaet en saa tung Gang for at gjøre Menneskene fri. Ved Modtagelse af Syndernes Forladelse for Jesu Skyld bliver Synderen fri, og dermed følger Liv og Salighed, og da er han virkelig fri, fri fra Syndens Skyld og Straf og fra Syndens Herredømme.

Veien til Frigjørelse er at komme til Syndserkjendelse samt til en levende Tro paa Jesus. Syndserkjendelse og Tro virkes af Guds Aand ved Ordet, naar det faar Rum i Hjertet. Indlederen nævnte som Thema: „Den sande og den falske Frihed." Talerne havde dog Lov til at bevæge sig, som de fandt bedst.

Digitized by Google

Det Guds Ord, som var antaget til Samtaleemne, blev fremholdt til Vækkelse for den ubodfærdige og til Trøst, Veiledning og Bestyrkelse for bodfærdige og troende.

Vi tror, at den Sæd, som blev saaet, skal bære Frugt for Evighedens Høst. Vi kunne plante og vande; men Gud alene kan give Vækst; derfor beder vi om hans Velsignelse over det, som blev saaet.

L. J. Paulson.

Diakonissehjemmets nye Hospital.

Hvorledes gaar det? vil maaske mange af Vennerne spørge. Vi kan svare at Sagen gaar frem baade ind og udadtil. Det er ikke bare Husvægge som skal til for at faa et godt Hospital. Der maa først og fremst være troende, dygtige og vel uddannede Diakonisser til for at Gjerningen kan gjøres med Velsignelse. Vi har i det senere saaet mange unge troende Piger, som vil optage Diakonissegjerningen. Skolen for Diakonisserne har gaaet godt. Diakonisserne har ligesaa gode Lærere som Theologerne paa Augsburg Seminar, da de har Professorerne Sverdrup, Helland og Nydahl og Presterne Norstad og Strand. Nogle af de bedste norske Læger undervíser i de medicinske Fag. Vi har Grund til at vente Frugt af et treaarigt Kursus med saa dygtige Lærere.

Enighed og god Forstaaelse har herskt i Arbeidet, saa Gjerningen har udfoldet sig med en indre Kraft, trods de ydre Vanskeligheder, som er forbundet med at faa Rum nok baade til de syge og Søstrene.

Bestyrelsen har gjort alt muligt baade for at faa fat i Midler til Byggefond og Grund til at bygge paa.

To store Lotter er kjøbt som Byggetomt for det nye Hospital. Hjemmet har ialt 6 store Lotter med 6 Bygninger paa. En eller to af disse skal flyttes for at give Rum for den nye Bygning. Skal Stedet være hyggeligt baade for de syge og Søstrene, saa maa der være en rummelig Grund, saa ikke Bygningerne ligger for tæt sammen. Denne Fordel har Diakonissehjemmet fremfor de fleste Hospitaler i Byen. Omgivelsen er stille og Hjemmet er som et Centralpunkt mellem de norske Kirker i Syd Minneapolis, og er kun et Kvartal fra en af de bedste Sporvognslinjer i Byen.

Det nye Hospital skal være et Førsteklasses Hospital med alle moderne Indretninger til de syges Helbredelse. Operationsafdelingen med Diagnoserummet og tre „Dressing Rooms" udgjør tilsammen 10 Værelser. Der skal være 25 private Værelser og desuden Rum for 50 Senge i større eller mindre Sygestuer. Der vil altsaa være Rum til 75 Patienter. De forskjellige syge vil faa forskjellige Afdelinger. Barselkvinder faar en egen Afdeling med 4 Privatrum og en „Ward." For nervøse og gigtsyge vil der være særskilte Bad og Behandling med Massage. Salaltaner, hvor de syge som særskilt behøver det, kan sidde i Solen baade Vinter og Sommer.

Hospitalet vil blive en enkel men velindrettet Murstensbygning med et høit, lyst Basement. Det vil blive opvarmet med Damp og ventileret med Luft som er forceret gjennem Bygningen. Indretning og Møblering maa være slig, at den bemidlede saa vel som den fattigste kan føle sig hjemme og faa den bedste Behandling som det er muligt ved Hjælp af kristelig, kjerlig Pleie og moderne Opfindelser at skaffe en syg.

De fleste Folk her i Landet har nu pene, koselige Hjem, derfor maa ogsaa vore Hospitaler være koselige og godt indrettede, baade for de syge og dem som skal pleie dem. De kristelige Anstalter maa ikke staa tilbage for de verdslige i at gjøre sit Arbeide forsvarlig og godt.

Med Indsamlingen til Byggefondet har det ikke gaaet fort men støt. Sagen har mødt med megen Velvilje baade i Hauges Synode og blandt dem af Eielsens Samfund, som er bleven gjort bekjendt med Sagen. Frikirkefolket mander sig op til et nyt Tag for at hjælpe Diakonissesagen frem. Det er skjønt at Brødre og Søstre af forskjellige Samfund kan staa som et i denne Sag.

Den store Centralkomite i Minneapolis har ogsaa været i Virksomhed gjennem Vinteren. En Forening af omtrent 50 Kvinder

Digitized by Google

er dannet i Minneapolis, for at hjelpe det nye Diakonissehospital frem. Foreningen er nylig organiseret men har faaet en stor Tilslutning. Hjemmets Rektor, Pastor J. Tollefson, har nu et Aars Tid reist for at tale Sagen og samle Penge til Byggefondet.

Han har mødt megen Velvilje overalt. Subskriptionerne er som Regel fra $100 ned til $5.00. Der er dem, som har givet baade mere og mindre. Der maa store Summer til skal de $50,000 blive samlet i en nær Fremtid.

Alle, som har tænkt at hjelpe Sagen frem, maa nu gjøre Alvor af at sende sine Bidrag til Byggefondet. Snar Hjelp er dobbelt velkommen Hjelp.

Hjemmet er i Nød for Rum. Der maa bygges næste Sommer, og dog er vi ikke kommen langt nok til at begynde for Alvor. $25,000 maa være sikret før vi kan begynde. Her er en sjelden Anledning for ældre, bemidlede Folk til at give nogle Hundreder eller Tusinder til at hjelpe frem dette skjønne og betydningsfulde Arbeide, hvorved Hundreder ja Tusinder af syge, fattige og hjelpeløse, gamle og hjemløse Børn kan blive hjulpne og pleiede. Anstalten vil staa og gjøre sin store Gjerning langt efter at Giverne er lagt i sine Grave. Alle maa være med, alle maa hjelpe til nu.

Det store Spørgsmaal er: Skal vi faa bygge nu i Sommer? Grunden ligger færdig for Bygningen. Skal vi fremdeles maatte bortvise de syge af Mangel paa Rum? Skal Diakonisserne, som ofrer alt for dette skjønne Arbeide, fremdeles hemmes i sin Gjerning af Mangel paa Rum? Kjære Venner, hvad vil I gjøre for at afhjelpe Nøden? Bidrag kan sendes enten Pastor J. Tollefsen 1417 E 23 St. eller til Kassereren, Pastor E. P. Harbo 915, 16 Ave. N., Minneapolis, Minn. Bare gjør noget snart. Gjerningen fortjener den største Deltagelse. Trods de indskrænkede Kaar har Hjemmets Diakonisser pleiet mindst 15,000 syge hjemme og ved Stationerne og i private Hjem i disse 18 Aar, siden Gjerningen begyndte. Faar vi det nye Hospital kan vi pleie mindst 2,000 syge for Aaret hjemme og paa Stationerne. „Jeg var syg og I besøgte mig," siger Jesus. Vil du besøge Jesus gjennem dette Arbeide? J. T.

Fra Arbeidsmarken.

Præster, skynd eder og indsend eders Indberetninger til Kredsformændene.

Hvorledes gik det med din Samling af nye Abonnenter paa „Budbæreren?" Fik du mange? Du har naturligvis gjort et Forsøg.

Har i denne Maaned ventet paa Præsternes Indberetning, som Samfundets Formand i „Budb." beder dem om ikke at forglemme. Har hidindtil kun hørt fra en af Kredsens Præster. W.

Godt Hjertelag er godt. Menigheden i Heron Lake, Minn., overraskede nylig sine Præstefolk og gav dem en stor Pengegave som Paaskjønnelse for Arbeidet og et Udtryk for deres Hjertelag imod dem.

Pastor Meland fra Red Wing og Mr. Tollison fra Esdaile, Wis., var en Tur op til Kenyon den 13de og 14de Mars. De deltog i et par Dages Samtalemøde i Moland Menighed af Past. Simundsons Kald.

Pastor Dahl skriver: „Her har vi nu deilige Tider, da en Vækkelse gaar over alle mine Menigheder her ved Taylor. Gud være inderlig lovet. Emissær H. A. Hanson fra Grafton, N. D, driver paa, og nu har vi havt Samtalemøder, som var til stor Velsignelse".

Pastor Lassesen skriver: „H. A. Hanson fra Grafton har virket 5 Uger i dette Kald til megen Velsignelse. I Forbindelse med Emissærvirksomheden har vi havt Samtalemøder, hvor en Del blev vakte og kom til Livet i Gud. Guds Børn blev mere oplivet og virksomme. Dermed lider Djevelens Rige Afbræk og Skade".

Madison Kreds af Hauges Synode holdt et Kredsmøde den 12te, 13de og 14de Mars i Næss Menighed, Madison, Minn. Mødet aabnedes med Prediken af Pastor Haugland fra Clark, S. Dak., med Math. 16, 26 til Tekst. Hans Thema var Vinding og Tab. Samtaleemnet Ap. Gj. 26, 26—29 indlededes af Pastor Brohaugh fra St. Paul, Minn. Mødet var meget godt besøgt, og vi fik til Herrens Pris erfare Strømme af Naade.

A. O. O.

Pastor J. Tollefsen af Frikirken har besøgt disse Menigheder, talt Diakonissesagen og samlet Penge til det nye Hjem i Mpls. Inger Agrimsen, Datter af Mr. & Mrs. Andreas Agrimsen af Arendahl Mgd. blev optagen som Prøvesøster i Hjemmet sidste Høst. Hun er den første Søster af Hauges Synodes Menigheder, som er optaget i Hjemmet i Minneapolis. Men der maa være andre i vore Menigheder, som tænker at uddanne sig ved snigt Hjem for Kirkens Tjeneste. M. J. W.

Digitized by Google

Den bekjendte religiøse Storsværmer Dowie døde Lørdag Morgen den 7de Marts. Vi har ikke mange flere Ord at ofre paa ham og hans Arbeide end fortælle, at han er død. At der findes religiøse Raringer, Sværmere og Bedragere er kanske ikke saa underligt. Men det er ufatteligt, at hundreder og tusinder af Mennesker lader sig narre af saadanne. At være bedragen og bedrage andre er ogsaa en Mission, men det er saa, om nogen, som har faat dette til at lykkes i den Grad som Dowie.

Fra Peterson, Minn., skrives: Vi havde et velsignet Besøg af Edw. O. Bergh. Han gjorde et godt Arbeide de3 Uger, han var i disse Menigheder. Vi skulde havt ham 4 Uger; men han maatte afslutte Arbeidet i Arendahl Menighed efterat han havde været der en Uge, da han blev kaldt at afgive Møde i Kinamissionsbestyrelsen i Minneapolis. Medens Bergh var her havde han Møde hver Aften og gjorde Husbesøg om Dagen. Vore Emissærer fortjener sandelig sin Løn af 25 Dollars pr. Maaned, naar de arbeider slig.

Fra Lakefield og Omegn meddeles følgende: Gud har talt haardt og kraftigt til Folk i og omkring Lakefield i den senere Tid. Vækkelsens Bølge brød ind over Menigheden i Lakefield en Stund siden. Guds Ord har arbeidet ligesom i det stille i den senere Tid. Mange føler Nødvendigheden af at blive Guds Børn, medens andre befæstes i Naaden. Men der er Fare for at bli lunken i sit Kristenliv, og Verden og de Ting som er i Verden lægger sig som en dræbende „Snare" over det nyskabte Liv. Gud maatte atter kalde paa Folket og ryste dem op af sin Dvale. En af de dygtigste Mænd i Menigheden Mr. Anton Pedersen falder for Dødens kolde Haand, og straks derpaa følger Mrs. O. Shefland. To af dem vi mindst kunde undvære; men Døden tager sine ubønhørligt. En stor Trøst i Sorgen for de efterladte er, at vi faar tro de havnet i Sabbatshvilen hos Gud. Gud styrke og trøste de efterladte sørgende, og maatte vi alle tilslut faa en salig Død i Troen paa Jesus Kristus. Kor.

Jeg fer i „Budb.", at man fra flere Hold giver „Tribute" til afdøde Prof. Bergsland. Det burde maaske have været sagt, at ogsaa vi her i Arendahl Menighed, hvor han var født og opdragen, og hvor tre af hans Søskende, de eneste som lever, bor, havde en Afmindelse om ham ved Gudstjenesten den første Søndag efter hans Begravelse. Det er en stor Sorg og et stort Savn for hans Søskende, at deres Broder, som de alle havde saa kjer, blev saa snart og hastig tagen fra dem. Han var saa meget for dem. I Sorgen har de dog den bedste Trøst i at deres Broder er gaaet hjem til Gud, hvor de ogsaa haaber, at deres Forældre og andre Søskende er. Nu er der et sterkt Bindeled mellem dem, som er hjemme, og dem, som er paa Jorden. Det drager. Gud være tak. Maa ingen af dem savnes i Faderhuset derhjemme! Maaske Professor Bergsland, som var saa tro og dygtig i hans forholdsvis korte Arbeidstid, da han efterlod sig Mærker om sin Gjerning især i unge Mænds Hjerter og Karakter, skal bære mere Frugt for Gud og Kirken efter sin Død end han gjorde i Live. W.

* * *

Red Wing Seminary.

Professor M. G. Hanson talte i Kapellet Mandagsmorgen den 11te Marts. Hans Tekst var: Math. 26, 57—68. I Henhold til denne Tekst talte han om den „lidende Frelser". Der blev dvælet ved følgende Momenter:

1. Forraadt af sin egen Disipel.
2. Greben som en Misdæder.
3. Stillet for det høie Raad blandt sit eget Folk, hvor man ved falske Vidnesbyrd og ondskabsfuld List søgte at gjøre ham skyldig til Døden, uden dog at kunne finde nogen Skyld hos ham.
4. Dømtes til Døden af sine egne, fordi han var Guds Søn og bekjendte dette.
5. Forhaantes paa det smerteligste.

Pastor J. J. Breidablik talte ved Missionsmødet Lørdags Aften den 16de Marts. Hans Thema var Jøderne og Jødemission. Herrens Forjættelser til Israel og vor Pligt ligeoverfor det gamle Pagtesfolk blev kraftigt skildret.

Dr. J. Telleen talte i Kapellet Mandagsmorgen den 18de Marts. Hans Tekst var: Joh. 19, 17—18. Hans Thema var: „Jesus midt imellem". Eller Jesus som Midtpunkt. Der blev særlig dvælet ved følgende Momenter:

1. Kristus er Midtpunktet i Guds Frelseshusholdning.
2. Han er kronologisk Midtpunktet. Han danner Midtpunktet og Foreningsledet imellem det gamle og det nye Testamente. Hvad vilde vel det gamle Testamente været uden Kristus—og Kristus korsfæstet? Og, hvor vilde det nye Testamente være uden ham?
3. Han er Lovens og Evangeliets Midtpunkt. Som Mideleren er han Lovens Ende, Opfyldelse. Han giver Loven dens sande Værd og Bethydning. Som Stedfortræder og Midler, den korsfæstede og opstandne Forsoner og Frelser, er han Evangeliets Indhold.
4. Jesus er midt imellem Gud og Synderen. Han er Adgangen til Gud, Livet og Freden.
5. Han er Kirkens Midtpunkt. Han er Ordets og Sakramenternes—Naademidlernes Indhold.
6. Han vil være den enkeltes og alles Midtpunkt i Liv og Død.
7. I samme Forhold som han faar blive dette, bliver vort personlige Gudsforhold ret og vort Virke ret og Gud velbehageligt. I samme Forhold som Jesus bliver Midtpunkt i Kirken vil den løse sin Opgave til Sjeles Frelse og Guds Riges Fremme.

Digitized by Google

Missionær Himle tilbragte Søndag den 17de i Minneapolis hos sin Familie.

Berger Olson har været en Snartur ved Ada, Winsor og andre Steder i det nordlige Minnesota.

Student Norby kom tilbage den 15de dennes. Han blev straks efter Nytaar hjemkaldt paa Grund af sin Faders Sygdom. Hans Fader afgik ved Døden først i denne Maaned.

Flere af de studerende har allerede reist hjem for at deltage i Arbeidet paa Farmen.

Bekjendtgjörelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.

Formandens Indberetning.

Sekretærens Indberetning.

Valg af Embedsmænd paabegyndes.

Kassérernes og Revisionskomiteens Indberetninger.

Indberetning fra Board of Trustees.

Indberetning fra Kirkeraadet.

Indberetninger om Missionen.

Den indre.

Den ydre.

Det engelske Arbeide.

Indberetninger fra Samfundets Skoler.

Red Wing Seminarium.

Jewell Lutheran College.

Indstilling fra Direktionen.

(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)

Indberetning fra Bethesda Børnehjem.

Komite Indstillinger.

Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.

Foreningssagen.

Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.

Fælles engelsk Sangbog.

Fælles engelsk Søndagsskoleblad.

Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.

Andre foreliggende Sager.

Lære Bøger i Religionsundervisning.

Ritual Forslagets Behandling.

Regler for Bethesda Børnehjem.

Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.

De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.

Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.

Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni.

Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Paa Indbydelse af Moe Menighed Pastor S. E. Odlands Kald, Roseau, Minn. afholder Nordre Minnesota Indremissionsforening, om Gud vil, et Samtalemøde fra 17—19 Mars 1907. Emne for Samtalen: Joh. 9, 24—41.

Ligeledes paa Indbydelse af Midlands Menighed, Pastor J. H. Johansens Kald, Haug, Minn., vil samme Forening afholde Møde, om Gud vil, fra 26—28 Mars 1907.

Samtaleemne: Esaias 53de.

Kom mange paa Møderne med Bøn om Guds rige Velsignelse.

C. J. Grothe,
J. Høyum.

S. Dak. fælles Indremissionsforening afholder Møder i Past. Taus Kald, Brule Co., S. Dak. i en Menighed fra 28de til 30te Mars og i en anden fra 1ste til 3die April. Tilreisende tager til Platte og Kimbal. Samtaleemne: 2 Kor. 5, 17—21.

J. J. Oakland.
O. O. Berlo.

Illinois Indremissionsforening vil holde et Samtalemøde i den norske Kirke i Joliet, Ill. Lørdag Aften den 23de og Søndag den 24de Mars. Tema: Hebr. 4, 1, 3.

Rockwell A. Car gaar til Kirken. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

S. S. Myrebøe.
Th. Borland.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor S. J. Brekkes Kald, 23de og 24de Marts.

Immanuels Mgd., St. Paul, Minn., Langfredag 29de Marts.

Bethlehems og Eidsvolds Menigheder, Past. O. S. Melands Kald, Paaskedag 31te Marts.

Digitized by Google

Ifølge sidste Synodemøbes Bestemmelse repræsenterer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Bil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Ved Pastor O Andresen fra Bethesda Mgd., Duluth, Minn., Pastor Austads Kald. Kontant: T Tomling 3, John Christensen 4, O Grinden 5, J M Olson 5, O Tomling 5, L Tomling 1, G Torgerson 3, John Rust 5, Olaus Jacobson 5, tils. 36.00.
Notes: H Berg 5, T Tomling 7, Anton Moe 10, L M Hanson 10, Ole Tinseth 10, Louis Pederson 5, L Tomling 4, H Wanneho 10, Andrew Olson 5, Rev. T J Austad 10, tils. 76.00 ..... 112.00

J. L. Lasseson pr. O. Andresen.

Til Professorløn: Fra Salems Mgd., Pastor Sandvens Kald, samlet ved Knute Hill: Askel Skromme, T A Ostrem hver 5, Knute Hill 4.75, A H Lura 4, H F Willson 3, John Handeland, John Evenson, E G Schlanbusch, J H Larson, P A Solem, Ben Swenson, L T Olson hver 2, Ingebrigt Chelsvig, Chr. Henderson, O O Stole, Ed. Osmunson, Chas. Watney, Jacob Hill, Chr. Fosen, Mrs. L R Johnson hver 1, Josephine Evenson, O Mannes, Mrs. Thea Quam, Mrs. E Watney, Sophie Watney, Otis Olson, Jacob Seal, Wier Tjelmeland, L K Viland, Aslag Hove, W W Quam, Goina Berge hver 50c, Martin Nerem 25c, tils. 50.00. Samlet ved Nels T Wicks: Pastor J R Sandven 5, J J Tvedt 3, Henry Thompson, O M Annunson hver 2, Nels T Wicks, Mrs. E W Olson, John Rygh, John Stole, Mrs. J B Jacobson hver 1, Josiah Tvedt, Alfred Tvedt, Thor Nerem, Sam Egland, Adolf Egland, Erick Gronstad, Edward Hendrickson, Hans Haaland, Marshall Hanson, Odne Howen, H S Jondahl, Torris Nerem, O S Johndahl hver 50c, H H Brekke, Luther Quam, Mrs. J Brekke hver 25c, tils. 24.25. Samlet ved Peder Nockling: L Schlanbusch, Ole J Olson, Jeremiah Olson, H H Lura hver 5, Henry Sheldahl 3, T O Savem, John Christian hver 2, Peder Nockling, E R Sheldahl, Martin Sheldahl, Torkel Sande, Torres Thompson, Joseph Duea, Ingebrigt Eggland, Paul Flogstad, Martin Grove, Mrs. Anna Grove, Mrs. Anna Gausland, Mrs. Rebecca Johnson, Paul Knudtson, C C Logan hver 1, John Knutson 75c, K Nockling, Peter Skogerboe, Paul Nockling, Tollef Thompson, Ed. Thompson, Oscar Thompson, Gjertrud Schlanbusch, Ed. Quam, Jonas Duea Sr., Osmund Eggland, Lorinda Grove, Emma Grove, Inga Lura, Amond Skogerboe hver 50c, Ingebrigt Sande, Knudt Prescott, T Rasdahl, Marie Duea hver 25c, tils. 49.75 ..... 124.00

Ved John M Hall fra Tabitha Mgd., Rose Grove, Ja., samlet ved Bennie Hall: M J Hall, M Halsne hver 3, C M Nelson 2, J M Hall, Sam M Hall, Bennie M Hall, R R Halsne, Adolph Westwen, Casper Edveson, R T Halsne, A J Oswood, Lars Hankom hver 1, Magrete Hill, Jacob Westwen hver 50c 18.00

John M Almen, Grafton, N. D. 3.00

J. L. Lasseson.

Professorløn: Ved Pastor T J Oppedahl, samlet ved Julius Tornby: J Tornby, John A Strate, Mrs. John Clauson hver 2, E O Ruud, J Jonson, H Hanson, J Ellefson, Lars Strætmoen, H Lunder, B Skotrud, P Skotrud hver 1, S Anderson 50c. Samlet ved Aad Anderson: Peder Pederson jr. 3, Pastor T J Oppedahl 2, Aad Anderson, O P Bergeland, O R Pederson hver 2.50, E O Holtan, Fureh & Lund hver 2, J Olson, A B Petterson hver 1.50, A Emberson, C S Burke, M Gilbertson, E O Skotrud, Ole E Skotrud, E T Thoen, H J Trygeseth, T S Torson, H Johnson, K K Melom, Ole O Jordal, Peder Berg, Chas. O Hill, O P Nes, C C Retrum, L O Retrum, A Johnson, C Hanson, S E Sigmunstad, John Hovland, P T Bergeland hver 1, Sivert Ahre, Jørgen Snetum, T J Bergeland, Jos. Bergeland, M Bergeland hver 50c 57.50

J. L. Lasseson pr. M. G. Hanson.

Til Synodekassen: Ved H Jacobson fra Mrs. D Christopherson, Roseni Mgd., Bits Kald 10.00

Fondskassen: Ved Rudolph Eneboe fra Bertha Alnes, Romsdahls Mgd., Renter paa Notes 2.00

Ved Oscar Olson fra S N Knudson, Evanger Mgd., Buffalo Co., Wis., Renter paa Notes 2.00

Indremissionen: Ved John J Lee fra Kvf. i Bernon & Hayfield, Lasseson's Kald 10.00

Ved Pastor Paulsrud fra Mrs. L Gunderson, Wallingford, Ja 2.50

John M Almen, Grafton, N. Dak 2.00

Ved John M Hall fra Tabitha Mgd s Kvf., Rose Grove, Iowa 40.00

Ved Mrs. O P Engen fra Opdahls Mgd s Kvf., Golin, S. D. 25.00

Ved H E Eggen fra McGregor Mgd., McGregor, Ja 5.00

Ved H P Kyllo fra Stordahls Mgd.s Kvf., Malkewicks Kald 10.00

Ved Mrs. H O Skalbeck fra Hoff Mgd., Brekkes Kald 26.00

Ved Pastor Lund fra Ole H Hofstad, Madison, Minn 2.50

Ved L Kaarholt fra Meldahls Mgd.s Kvf., Nervigs Kald 20.00

Ved Pastor C C Holter fra Martin E Lee, Kenyon, Minn. 5.00

Ved Pastor A O Oppegaard: Curran Valley Mgd., Dahls Kald 11.90, Mrs. J Walen, Taylor, Wis. 2, Tom Thompson, Curran Valley Mgd. 5, Trempealeau Valley Mgd., Dahls Kald 11.22; Beaver Creek Mgd., Dahls Kald 8.55; E J Thompson, Blair, Wis. 1; Evanger Mgd., Buffalo Co., Wis. 10: Oscar Olson, Evanger Mgd. 2.50; Osseo Mgd., Osseo, Wis. 9.25, Elk Creek Valley Mgd. 14.75, Mrs. Lars Ihle, Osseo, Wis. 1, John Prestegaarden 2.50, Mr. & Mrs. John Holmen 5, C C Solberg 50c, Henry Lewis 2.50, Halvor Amunson 2.50, Joh. Call 2.50, Chr. Gullord 2, Mrs. Anton Amunson 1, Roche a Cree Mgd., Dahls Kald 13.28, Arendahl Mgd., Westvhals Kald 35.65, Pastor A E Boyum 2, O A Sjelland 2.50, Erik J Svigum 2.50, Peterson Mgd., Westvhals Kald 8.50, St. Peters Mgd., Melands Kald 23.61, Mrs. O G Dahle, Madison, Minn. 10, Østre Immanuels Mgd., St. Paul, Minn 5, Zions Mgd., Jacobsons Kald 7.15, Anders Pederson 1, West Prairie Mgd., Jacobsons Kald 10.70, Mrs. Erickson 2.50, Franklin Mgd., Jacobsons Kald 14.25, Mr. & Mrs. Sbens 5, Mr. & Mrs. Solfest Stegene 5, Christ Dregne 1, Nels Hanson 1, John Skarstad 1, Mrs. Sam Ellefson 5, Andreas Sherry 2.50 ..... 254.81

Ved Past. Hovland fra Bethel Mgd.s Kvf., Hovlands Kald 6.75

J. L. Lasseson.

Til Synodekassen: Hans Olson Moe, Sherwood, N. Dak 1.00

Indremissionen: Hans Olson Moe, Sherwood, N. Dak 1.00

J. L. Lasseson pr. C. Lillethun.

Kinamissionen: Ved Pastor E O Bik fra Gabriel Eggen, Beresford, S. D. 5.00

Digitized by Google

Bed Mrs. M O Wee fra Brede C Lerud, Heron Lake, Minn. 2.25. Mathias Tollefson, Jackson, Minn. 1..... 3.25
Bed Lars Knarholt fra Meldahls Mgd.s Kvf., Yankton Co., S. D..... 20.00
John Eneboe, Viervont, S. D..... 10.00
Bed Mrs. Siri A Rognes, Molstad, Alta, Udbytte af Salg af Cake og Kaffe ved et Missionsforedrag af Pastor Carlson..... 9.60
Bed Pastor Lerohl, Moscow, Idaho, fra O J Grendahl, H Larson, J K Lerohl hver 1..... 3.00
Bed Haugland fra S Wika, Clark, S. D..... 5.00
Bed S Paulson fra Tref. Mgd., Grand Forks, N. D..... 13.69
Bed Pastor Johnson, Rothsay, Minn., fra B S Bjelland 5, L Strand 2..... 7.00
Bed Pastor Hovland, Manfred, N. Dak. fra Bethel Mgd.s Kvf..... 6.75
Emil Johnson, Red Wing, Minn..... 2.33
Bed Pastor Lund, Madison, Minn., fra Ole O Hofstad, Paul Nelson hver 2.50..... 5.00
Bed Past. C C Holter fra Mrs. John Swenson 10, Martin Lee 6..... 16.00
Bed Mrs. Marie Thorvig, Spicer, Minn., fra Green Lake Kvf., Pastor Halvorsons Kald..... 25.00
Bed Mrs. A Grøndahl fra ubenævnt..... 4.00
Bed Pastor Eastvold fra Lars Hendrikson, Jewell, Ia..... 20.00
Bed Pastor A A Dahl fra Beaver Creek Mgd.s Kvf. 10, Trempealeau Valley Kvf. 40..... 50.00
Til Hospital i Kina: Bed Pastor A A Dahl „Et givet Løfte"..... 5.00
Bed Rev. C C Holter fra Jacob Lee, Kenyon, Minn..... 5.00
Emma T Eide (Søndagsæg)..... 6.00
Bed Pastor Elstad fra Ludvig Amble, Morrisonville, Wis. 4.00
Bed Rev. Oppedahl, Dawson, Minn., fra G A Bolstad 5, Maria Bolstad 2.50..... 7.50
Til Høiskolen i Fancheng: Bed Pastor Oppedahl, Dawson, Minn., fra G A Bolstad 5, Maria Bolstad 2.50..... 7.50
Til Bibelkvinde: Bed Pastor Nerbig, Bolin, S. Dak. fra en ubenævnt Kvinde..... 12.00
Personlig Gave: Bed Rev. Langehaug fra Norway Mgd., Aneta, N. Dak., til Sven Himle..... 13.66
Til Evangelister: Bed Rev. O J Malkewick fra Tref. Mgd.s Pigef. i Roseville, N. Dak..... 25.00
Børnehjem i Kina: Bed T O Tow, Norway, Ja., fra Bethlehem Mgd.s Søndagsskole..... 4.35
Til Jødemissionen: Bed Rev. Odland fra Nils Twait, Elmore, Minn..... 25.00

Chr. O Brohaugh, Kasserer.

Til Past. Rønning personlig: Mrs Thor J Tofte, Albert Lea, Minn..... 65
Kinamissionen: Hans Olson Moe, Sherwood, N. D. 2.00
Til lidende af Hunger i Kina: Hans Olson Moe, Sherwood, N. Dak..... 1.00
Til Hospital i Kina: Hans Olson Moe, Sherwood, N. Dak..... 1.00
Madagaskarmissionen: Hans Olson Moe, Sherwood, N. Dak..... 1.00
Til Jødemissionen: Hans Olson Moe, Sherwood, N. Dak..... 1.00

Chr. O. Brohaugh pr. C. Lillethun.

Til Grand Forks Kreds: Bed Paul Grinde fra Tref. Mgd.s vestre Kvf., Past O J Malkewicks Kald 19.19
Bed Emissær John Oberg, Offer i Skandia Mgd., Pastor Nesvigs Kald..... 17.70
Do. i Stiklestad Mgd., Pastor Bergers Kald..... 10.45
Do. i skandinavisk fri Mgd., Pastor Nesheims Kald..... 3.85
Do. i Ivrens Mgd., Horace, N. Dak..... 8.30
Do. i Hemnes Mgd., samme Kald..... 4.35

Daniel T. Borgen, Kas.

S. Dak. Kreds Indremission: Offer under Kredsmødet i Beresford, Pastor Manes Kald..... 29.75
Bed Emissær A Hommersand Offer i Victor Mgd., Pastor Monas Kald..... 8.25
Bed Emissær J Langbak i Volga Bethania Mgd., Pastor O Bergs Kald..... 7.00
Offer i Tref. Mgd., Pastor S Evensons Kald..... 7.70
52.70

Ole Stene.

Bethesda Børnehjem: Bed Pastor A A Dahl fra Turner Valley Kvf., Taylor, Wis..... 10.00
Michael H Lunning, Radcliffe, Ia..... 5.00
Bed Pastor Svande fra Mr. & Mrs. Nordlie 10, Martha Knutson 5..... 15.00
Bed Mrs. Ulring fra Solors Kvf., K C Holters Kald, Webster, Minn..... 15.00
Bed Pastor S O Heidahl fra Ben Anderson, Radcliffe, Ia. 1.50
Mrs. C J Grimsrud, Grafton, N. Dak..... 2.00
Bed Mrs. J Larson fra Imanuels Mgd.s Kvf., Aspelund, Minn., Pastor C C Holters Kald..... 10.00
Bed Pastor L J Oppedahl fra Riverside Mgd.s Kvf., Dawson, Minn..... 40.00
Bed A K Hagen testamentarisk Gave fra Mrs. H Hagen, Irene, S. D..... 25.00
Bed Mrs. John Male, Hubbard, Ja., fra Stavanger Mgd.s Kvf..... 15.08
Bed Pastor G O Bik fra St. Peters Mgd.s Kvf. 15, Rosemi Mgd.s Pigef. 15..... 30.00
Bed Mrs. Carl Lien fra St. Peter Mgd.s Kvf., Red Wing, Minn..... 20.00
Bed Past. J J Lee fra Mrs. John J Frondahl, Bonnette Pr., Wis., testamentarisk Gave..... 10.00
Bed Mrs. J B Ythernes fra Romsdal Mgd.s Kvf., Beresford, S. D..... 20.00
Bed Pastor G O Paulsrud fra Natanael Mgd.s Kvf., Wallingford, Ia..... 10.00
Bed Mrs. H L Sogge fra Hauges nordre Kvf., Rev. M O Wees Kald, Jackson, Minn..... 25.00
Bed Pastor O B Svingen fra Morgengry Pigef. Bottineau, N. D..... 20.00
Bed Thomas Weland fra Bethlehems Mgd., Holmes, Ja., Offer..... 15.61
Bed Pastor K L Kleveland 25c, Grue Mgd.s Kvf., Oakes, N. D. 7.50..... 7.75
Bed Pastor J M Wick fra Sions Kvf., Ihlen, Minn. 2.50, Mrs. Mundahl, Toronto, S. D. 5..... 7.50
Bed John Hanson fra Melhus Kvf., Davis, S. D..... 25.00
Fra Mr. & Mrs. P T Peterson, Santa Rosa, Cal..... 5.00
Bed Pastor J R Sandven fra Mr. & Mrs. Hendry Wilson, Roland, Ia..... 10.00
Bed Mrs. Overson fra Betania Kvf., Long Lake, Spicer, Minn..... 10.00
Bed Mrs. Brit Christopher fra Lincoln Mgd.s nordre Kvf., Rev. Hansons Kald, Slater, Ia..... 10.00
Bed Past. Chr. O Brohaug fra R B Sampson, Lynd, Minn. 5.00
Bed Pastor C J Eastvold fra Mrs. Peder Knivsland, Jewell, Ia..... 3.00
Rev. L Langehaug, Sharon, N. Dak..... 5.00
Bed Ole Rasmussen fra Sions Mgd. nordre Kvf., Rev. Sandvens Kald, Radcliffe, Ia..... 10.00
Bed Andrew Stadum fra Norw. Grove Pigef. 11.81, do. Kvf. 17.04, Rev. U D Johnsons Kald..... 28.85
Peder C Gorseth, Irene, S. D..... 5.00
Mrs. Inga J Benston, Whalen, Minn..... 1.00
Bed Pastor A Haugland fra R Aines, Clark, S. Dak..... 2.50
T L Torgeson, Beresford, S. Dak..... 10.00

G. G. Walen.

Til Bethesda Børnehjem: Hans Olson Moe, Sherwood, N. D..... 1.00

G. G. Walen pr. C. Lillethun.

Digitized by Google

Til „Budbärerens" Abonnenter.

Vi glæder os meget over, at vi i den senere Tid har faaet ikke saa faa nye Abonnenter paa Bladet. Men snart kommer en Tid, da vor Abonnentliste vil blive adskillig beskaaret og formindsket. Den 1ste April nødes vi nemlig til ifølge Synodens og Trykkeribestyrelsens Beslutning at standse Bladet til alle dem, der er skyldig for 1906 eller mere. Og det vil blive adskilligt mange, dersom de, der staar til Rest, ikke inden nævnte Tid fornyer sin Subskription. Vi vil derfor venligst bede enhver, der ved, at han staar tilbage med Betalingen, at se paa Adresselappen, og dersom han ikke finder Tallet '06 derpaa, bedes han at indsende hvad han maatte være skyldig før den 1ste April næstk., saa slipper vi at standse Bladet. Tallet paa Adresselappen viser, for hvilket Aar Bladet er betalt. Haabende ret snart at faa høre fra dem, der resterer, forbliver vi venligst

C. Lillethun.

Til Erindring for Presterne.

Nu er det Tiden for alle af vort Samfunds Prester at sende sine Indberetninger til sine respektive Kredsformænd, saa at de kan faa sine Indberetninger færdige i rette Tid. Kjære, lad os ikke maatte høre Klage over Forsømmelse af denne lille Pligt dette Aar! Broderligst

E. J. Eastvold.

Nye Bøger.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl, der af Past. O. S. Meland anmeldtes i forrige No. af „Budbæreren", haves for Salg i vor Boghandel i Red Wing og sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vei! En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Mærk: „Forglemmigei", er udsolgt og kan ikke faaes mere.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassefon, Kassen Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassefon, Kassen, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Fristelsen; 2. En virkelig Fare; 3. Brev; 4. Spørgsmaal; 5. Tanker i Sagen blandt et „kongeligt Præsteskab": 6. Salmen 23; 7. Lidt om Indremissionen; 8. Pastor J. St. Munch om Rusdrikkene og Afholdssagen; 9. Vi ønsker at høre om den Herre, som kan frelse: 10. Mit og dit; 11. Drankerens Offer; 12. Kinamissionen; 13. Indremissionsmøde; 14. Diakonissehjemmets nye Hospital; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Bekjendtgjørelser; 17. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No 13 | Lørdag den 30te Marts 1907. | 39te Aarg

Opstandelsen.

Han er opstanden! Store Bud!
Min Gud er en forsonet Gud,
Min Himmel er nu aaben!
Min Jesu seierrige Død
Fordømmelsernes Pile brød,
Og knuste Mørkheds Vaaben.
O Røst, Min Trøst!
Ved hans Seier,
Som jeg eier,
Helved bæver
Han var død men se han lever!

Jeg er Opstandelsen og Livet; hvo der tror paa mig, om han end dør, skal han dog leve, og hver den, som lever og tror paa mig, skal ikke dø evindelig. Tror du dette? Joh. 11, 25—26.

Jeg har vundet, Jesus vandt;
Døden opslugt er til Seier,
Jesus Mørkets Fyrste bandt,
Jeg den kjøbte Frihed eier;
Aaben har jeg Himlen fundet,
Jesus vandt og jeg har vundet!

Han blev given hen for vore Overtrædelser og opreist til vor Retfærdiggjørelse. Rom. 1, 4.

Redningsmanden er opstanden,
Er opstanden i Morgengry!
Helvede græder, Himlen sig glæder
Himlen sig glæder ved Lovsang ny.
Redningsmanden er opstanden,
Er opstanden i Morgengry!

Ligesom Kristus er opreist fra de døde formedelst Faderens Herlighed, saa skulle og vi vandre i et nyt Levnet. Rom. 6, 4.

Paaskebetragtning.

(Past. W. Madson, Bergen.)

Tekst: Luk. 24, 1—9.

Der er intet, som Menneskehjertet sukker mere efter end Fred. Og „Kristendom" er i en Sum Fredens Evangelium. Paaskedagen skal ogsaa tale til os derom. Da Jesus første Gang efter sin Opstandelse stod i sine Disiples Kreds, sagde han til dem: „Fred være med eder!"

Men er det da virkelig saa, at Kristendommen bringer Fred. Kvinderne er saa tidlig oppe, og travelt havde de det iforgaars med at tilberede vellugtende Urter og Salver, og nu er de paa Landeveien i det første Daggry, og lytter vi efter, hvad de taler om, saa hører vi urolige Spørgsmaal: Hvem skal vælte os Stenen fra Indgangen til Graven?

Og dog, er du en kristen, vil du sige: Heller med Kvinderne saa tidlig paafærde langs Veien til Golgata end at ligge og sove i Jerusalem. Heller bange Spørgsmaal om Stenen for Graven end uden Bekymring for ham, som ligger derunder. Du misunder ikke dem som sover. Deres Fred er som Isen paa de dybe Vande. Isen brister, og Afgrunden aabner sin Favn.

Og mon de ogsaa virkelig havde Fred alle, som lagde sig saa trygt til at sove i Jerusalem mellem Puder af verdslige Begjæringer, af egenretfærdige Indbildninger og af Glæde over, at Jesus nu var borte.

Digitized by Google

Nei, denne Fred og Glæde fik de ikke længe beholde. Der var neppe mange Smil at se i Raadsherrernes Ansigt, da de sad samme Paaskedags Morgen eller Formiddag og forhandlede om, hvad de skulde gjøre i Anledning af det Budskab, som Vagtsoldaterne ved Jesu Grav havde bragt dem. Tænk, han var dog opstanden. Den store Sten havde dog ikke hjulpet, Seglet heller ikke, og der stod Vogterne foran dem, skjælvende af Rædsel.

Ak, hvor uroligt det Hjerte er, som ikke kan tænke paa Jesus uden med Frygt. Og er dette ikke Tilfældet med alle Menneskehjerter, som modstaar Sandheden, Jesus er jo Sandheden. Endnu idag forsøger de kloge, de egenretfærdige, de høie Aander at forsegle Jesu Grav, og de glæder sig og falder i behagelig Søvn, naar de tror, det er lykkes, men vaagner atter op i Frygt, naar Aandens Røst lyder: Han lever endnu. Hvilken elendig Tilværelse! At flygte for Gud, som vi alligevel maa møde! At ville tilintetgjøre ham, som alle skal se, ogsaa de, som har gjennemstunget ham.

Du, som vil lukke Jesu Grav, ved du, at han har aabnet Himmelen for dig? Han er gaaet lige ind for Guds Trone, og han venter dig der, det er hans Bøn til dig og for dig, at du skal forlade dine egne vildsomme Veie; da bliver Synden din Fiende, som før var din Ven, og Jesus din Ven, som før var din Fiende. Du flygter ikke længere fra Gud, men til Gud, du vil ikke gjennembore din Frelser mere men salve ham med vellugtende Salve, og du glæder dig til den Stund, da du skal faa se ham, som han er.

Men hvorledes kan det adspredte Hjerte faa en saadan Kjerlighed til Herren, en saadan Glæde i ham.

Kjerlighedens og Glædens Strøm kommer fra Fredens stille Vande, og over disse speiler Korset sit Billede. Det er Fred vi trænger allerførst og fremst. Vi kan forsøge at glemme vore Synder, men Glemselens Brønd er ikke dyb nok, vi kan kalde Synden med andre Navne, gjøre den til noget tilladeligt eller i allefald til noget, som vi ikke vil bære Ansvar for, men Ordene Synd og Skyld, Retfærdighed og Dom formaar vi dog ikke at udslette af vor Bevidsthed, og Hjertet plages igjen. Vi kan anstrenge os for at leve samvittighedsfuldt, være redelige, punktlige, hjælpsomme, milde i vore Domme, afholdne osv. Men nye Kluder paa et gammelt Klædebøn duer ikke. Frivillighedens, Ydmyghedens og Kjerlighedens Aand mangler, og alle vore Anstrengelser er forgjæves. Hjertet er i Trældom. Vi kan forsøge at behage Gud med vore Bønner og Taarer, med vort Alvor og vor Aandelighed, men det er selvvalgte Veie, og de fører ikke til Fred. Ikke en eneste Gjældspost er bleven udslettet af den store Regnskabsbog. Og er det vel underligt? Kan vi vel bebreide Gud, at han ikke giver os Fred, naar vi søger den i os selv istedet for i den korsfæstede og opstandne Frelser. Siger ikke den hellige Skrift: Han er vor Fred. Var det ikke ved hans Fødsel at Englene sang: Fred paa Jorden. Kan du vente, at Gud skal være dig god, naar du ikke annammer hans Søn, som han sendte herned for at løse Syndens og Dødens Baand og gjøre dig evig lykkelig. I dit eget Navn vil Gud intet give dig, men i Sønnens Navn alt. Han er vor Fred. Og i Haven ved Golgata, hvor Graven er tom, Seglet brudt, Stenen fravæltet, der vokser nu Fredens Liljer. Guds Menighed glæder sig idag udover al Jorden ved Budskabet: Jesus er opstanden, han er ikke her. Han er ingen Kirkegaards Eiendom, intet Dødsrigets Barn, men Guds levende Søn, der sukkede i Getsemane Have, fordi vi havde syndet i Paradisets Have, der udstrakte sine Hænder paa Korset, fordi vi havde udstrakt vore til syndige Lyster, der gik til Gravens og Helvedes Dyb, fordi vi i vore Hjerters Stolthed havde ophøiet os over Gud og derved beredt os en bundløs Elendighed. Og nu er han vendt tilbage til Himlen igjen. Han har Ret til Himlen, Ret for sig, Ret for os. Det er fuldbragt det store Forløsningsverk, og Jesus siger til hver sukkende Menneskesjel, der ser mod Himlen: Frygt ikke. Jeg er den første og den sidste og den levende i al Evighed! Amen. Og jeg har Helvedes og Dødens Nøgler Aab. 1, 18.

Digitized by Google

Vil du have Fred, saa erkjend, at du er en Synder, skyldig til Døden, uden Evne til at hjælpe dig selv, og se saa paa Jesus stille, enfoldigt, frimodigt. Hans Lydighed er din Lydighed, hans Saar er din Lægedom. Gud har tilgivet dig dine Synder for Jesu Skyld, og ingen skal fordømme dig mere.

Nu bliver dit Hjerte fuldt af Glæde, af Kjerlighed, af Tak. Du ser at alt, hvad du har at gjøre, det er at modtage. Gud giver uden at bebreide. Og jo fuldere dit Hjerte bliver af Naade, desto dybere bliver din Fred og inderligere din Kjerlighed.

Men du vandrer dog endnu i Syndens og Forkrænkelighedens Land. Endnu er Livet ikke uden Fald og Smerte. Dog, naar du ligger i Modløshedens Grav, naar du vender dit Ansigt mod Muldet, og Himlen svinder bort for dine Øine, da lyt atter til Budskabet: Han er opstanden, han er ikke her.

Reis dig igjen ved Guds Naade og fat Mod! Som en Moder hjælper sit Barn op igjen atter og atter, medens hun lærer det at gaa, saa vil Gud Herren, der har større Kjerlighed end en Moders, gjøre mod dig. Har du tilsmudset dine Klæder, han tor dem i Lammets Blod, og er dit Ansigt blevet mørkt, han lader sit Ansigt i Kristo lyse over dit, saa det atter bliver lyst og glad. Du vandrer mod Himlen, dit Maal er at faa se den opstandne, evigt levende Frelser, hvis varme, lønlige Haandtryk du kjendte hernede uden nogensinde at skue hans Skikkelse. Og derfor vær trøstig, vær stærk i Guds Naade, vær tillidsfuld, naar du fristes, modtag Tugt og Trøst, Glæder og Lidelser med et ydmygt og takkende Hjerte. End ikke Døden skal gjøre dit Hjerte forsagt Dens Smerte er snart endt. Og med Jesus vil du seire midt i Døden og forvandles, som naar Sommerfuglen udfolder sine Vinger og flyver mod Himlen.

Saa velsigne da Gud enhver, som ønsker Fred og evig Lykke, at vi maatte annamme disse Gaver i Jesus, idet vi modtager Forladelsen i hans Blod og opreises af vore Grave til uforkrænkeligt og saligt Liv. Amen.

Reiseerindringer.

Efter gjentagne Anmodninger fra Venner i det østlige Minnesota gav Gud mig Anledning at faa tage afsted den 18de Febr. sidstleden. Jeg lagde Veien om Frost, Minn. og fik der i Nærheden Natteherberge hos en gjestfri Familie, hvor Husmoderen i over 5 Aar har lagt lam og næsten stum, men dog i Besiddelse af fuld Sands og Samling og hvad mere og bedre er, med levende Kristentro og Taalmodighed i Hjertet. For over et Aar siden saa jeg indom til hende, læste, sang og bad sammen med hende. Hun var inderlig glad og taknemmelig for Besøget den Gang, og det samme var hun denne Gang. Uagtet hendes Mund ikke magter at tale forstaaeligt, giver dog hendes glade Ansigt, straalende Øine og faste Haandtryk tilkjende, at hun lever i Jesus og sætter høi Pris paa „det Livsens Brød, som kom ned af Himlen og giver Verden Liv". Jeg reiste næste Morgen, efter afholdt Husandagt, med Tak til Gud for den Venlighed og Kjerlighed jeg mødte under det Tag ogsaa denne Gang. Man føler Velsignelse ovenfra under Besøget af saadanne legemlige hjelpeløse, naar man forstaar at Hjertet er aabent og beredt for Evangeliets lægende Balsam.

Fra Frost blev jeg ifølge med Student Hjelmervik. Det er altid lettere og hyggeligere at finde gode bekjendte Reisefeller, naar Veien ligger gjennem ukjendte Strøg. Alt gik os godt og vi ankom til Red Wing om Aftenen omkring Kl. 9. Min Søn Andreas var paa Platformen og mødte mig. Og nu kravlede vi os opover den bratte Skogli nordenfor Seminariets Bygninger. Uagtet denne Opstigning til Toppen var baade brat og glat og ikke saa lys heller, kom vi baade fort og let op, og jeg fik hvile mig godt den Nat i det Rum min Søn lever i. Dagen efter var jeg inde og hilsede paa min Ven Lillethun og Prof. M. G. Hanson, ligesom jeg overvar en Time og hørte paa i den theologiske Afdeling, hvor Prof. Dr. Telleen gjennemgik med Studenterne en skreven Prediken.

Forholdene ved Skolen var nu ved det

Digitized by Google

normale: alle var friske og arbeidede med Frimodighed og Kraft hver med sit, baade Professorer og deres Elever. Kan nok hænde, at det er overanstrengende særlig for M. G. Hanson og Missionær Himle, som nu foruden det Arbeide de havde før, overtager de Fag afdøde Professor Bergsland havde ved Skolen. Men da Gjerningen er Herrens og de søger sin Styrke i ham til hver Dag, vil den nok lykkes og blive udsaaet til hans Pris.

Under det korte Stands i Red Wing fik jeg og Anledning at hilse paa vor forrige kjere Præstefamilie, Andresens. Pastor O. Andresen var dog ikke hjemme, men var ude i det Arbeide Samfundet har betroet ham. Det lod til at denne Familie trives særdeles vel i Red Wing. Deres 2 ældste Sønner gaar paa Samfundets Skole „oppe paa Haugen" og de 2 yngste nede i Byens Skole.

Mrs Andresen og hendes Sønner bad mig hilse meget til deres forrige Menigheder her nede i Iowa.

Efter venlig Anmodning af Prof. Hanson havde jeg en Aften en liden Opbyggelse i Skolens Kapel. En hel Klynge af unge Mænd saaes at være tilstede. Tak for al bevist Godhed og Venlighed, der mødte mig ved Skolen ogsaa denne Gang!

Det er isandhed et uvurderligt Gode Gud har givet vort Samfunds Folk i denne velordnede og velbyggede Skole. Den staar der „paa Haugen" som et straalende Fyrtaarn, der kaster Lys ikke alene henover Mississippien og nærmeste Omgivelser; men i aandelig Henseende er den et Fyrtaarn, der bestemt af Gud og Mennesker til at sende Evangeliets Lys og Kristi Herlighed vidt ud blandt vore norske Landsmænd her i Amerika og ind i Hedenskabets mørke Nat langt, langt borte. Maatte alle bedende Sjele iblandt os samles flittig ved Naadens Trone, og nedbede over vor kjere Skole, dens Lærere og Elever megen Naade af Gud til at være og blive alt mer og mer iført Lys og Liv i Kristus Jesus vor Frelser, at alt maa lykkes og svare til det høie, hellige og velsignede Maal, hvortil en saadan Læreanstalt er bestemt. Ser vi nogenlunde alsidigt paa denne Skoles vigtige Plads og Opgave i Guds Riges Tjeneste hjemme og ude, da kan vi ikke andet end erkjende, at vor Skole ikke bare er en kold Nødvendighed, men at den er en velsignet og dyrebar Guds Gave, hvorigjennem Herren har givet og fremdeles af Naade vil give dyrebare Goder, baade for os selv, som nu lever, og for vor Efterslegt. Det vilde se ilde ud om vi ikke havde den, eller om vi skulde tabe den. Dette vigtige Lod i vort kirkelige og kristelige Arbeide er vel værd Bestræbelsen for at bringe Samfundets Regnskaber i behørig Balance. Maatte vi faa Naade til at arbeide efter bedste Evne til at naa det Maals Opnaaelse!

Fra Red Wing tog jeg ilag med flere Studenter fra Skolen hen til et Møde, der holdtes ved Webster, Solør Menighed, Past. K. C. Holters Kald. Dette Møde var talrigt besøgt af Menighedsfolket og flere Tilreisende. Samtaleemnet over Joh. 8, 31—36 indlededes af Past. O. Andresen, der overvar hele Mødet. Samtalen foregik sømmelig, livlig og alvorlig og paahørtes af Forsamlingen med stor Opmerksomhed. Foruden Pastor Andresen og Pastor Brohaugh var der og flere Lægmænd, som aflagde Vidnesbyrd om Frigjørelsen i Kristus. For at Tiden kunde blive saa godt benyttet som mulig, havde Menighedsfolket bragt Middagsmad med for alle, og hele den store Forsamling leiret sig omkring paa Benkene og nød Maaltidet med Taksigelse og Glæde. Den sidste Dag blev det ordnet saa, at Formiddagen holdtes Gudstjeneste. Past. O. Andresen holdt en alvorlig og hjertelig Prediken. Eftermiddagsmødet fortsattes med Samtale over Emnet, og saa blev det bekjendtgjort, at alle de Studenter fra Red Wing, som bivaanede Mødet, skulde holde hver sin Tale under Aftenmødet. Saa blev det og. Jeg tror det var ialt 7 af disse unge, som hver aflagde et godt Vidnesbyrd for Forsamlingen. Da det nu led temmelig langt ud paa Kveld, sluttede Past. Andresen med Bøn og en Afskedssang blev sjungen, hvorefter Past. Chr. Brohaugh traadte frem i Kordøren og holdt nok en temmelig lang, lang Tale, saa Opholdet i Kirken forlængedes saa det led straks henimod Midnat før vi sluttede dette gode Møde. Men, saavidt det kunde opfattes, faldt dog ingen i

Digitized by Google

Søvn, og ingen faldt ned og slog sig død, som det i Ap. Gj. 20, 9 fortælles, da Paulus i Troas forlængede sin Tale indtil Midnat og Eutykus faldt død ned fra det 3die Loft.

Da vi kom ud af Kirken havde vi fuld Maaned og klingende Slædeføre, saa det tog ikke længe at komme hjem og isenq efter dette heltigjennem hyggelige og opbyggelige Møde.

Paa Begjering af Venner i nævnte Menighed standsede jeg der en Uges Tid og havde Sammenkomster om Guds Ord paa flere Steder i Menigheden. I en Udkant af denne Menighed blev jeg gjort opmerksom paa, at i Trondhjems Kirke, der tilhører en Frikirkemenighed dersteds, at Pastor Tau skulde den Dag prædike, og da jeg kun havde 1 Mil dertil gik jeg derhen og hørte et godt Vidnesbyrd af ham over Rom. 1, 16. Nogle af den Menighed bad mig at have Opbyggelse i deres Kirke samme Dags Aften. Jeg fandt at det var ret at imødekomme deres Forlangende. Der kom ogsaa ganske mange sammen. Haugesfolket og Frikirkefolket her har bygget sig et Lokale i deres Kreds for Opbyggelser og for Religionsskolen og har det tilfælles. Et meget vakkert Forhold, der burde praktiseres mange flere Steder.

Fra Solør Menighed tog jeg sydover til Frost, Minn. og blev der paa venlig Anmodning af Past. Odland og flere Venner i hans Menighed i vel en Uge og talede Guds Ord omkring i flere Huse og to Gange i Kirken. Det forekom mig, at det ved Guds Naade har gaaet fremad med Herrens Gjerning i denne Menighed. Flere Sjele var komne til Liv i Gud siden jeg for vel et Aar siden aflagde Besøg der.

Herved sendes Past. L. J. Odlands og alle i hans Menighed min hjerteligste Tak for al mig udvist Venlighed og Godhed! Ligesaa takker jeg alle Venner i Red Wing og i Solør Menighed for al eders Gjæstfrihed og Godgjørenhed mod mig! Maatte vi alle saa mødes som frelste og fri der, hvor der ikke er Pillegrime, fremmede og Udlændinge, men hvor alle er Guds Husfolk og de helliges Medborgere til evig Tid!

Jens Stueland.

Fra Jewell Lutheran College.

Der er nok uden Tvil mange, som venter at høre fra vore Skoler. Og det med Rette; thi til dem sendes Sønner og Døtre fra Hjem her og der. De sendes til vore Skoler med det Haab, at deres Udvikling vil der blive ledet ind i samme Spor som Far og Mor har anvist dem. Vore Skolers Opgave er at fremme sand Gudsfrygt i Forbindelse med Arbeidet for Aandsevnernes Udvikling.

Nu vel, gjerne vilde vi lade høre fra os; men Beskedenhed byder os ofte at tie. Vi synes ikke om at blæse Hornet til vor egen Ophøielse. Gud forbyde, at vi nogensinde skulde lade os blive hørt fra med den Hensigt! Sker noget som er værd at nævne, da tilkommer Gud al Ære og Ophøielse. Vi er kun unyttige Tjenere.

Men saa er der ikke bare lyse Begivenheder, som tildrager sig ved en Skole. Der er ogsaa det, som er af en anden Art. Dog, her skal ikke Beskedenheden bære Skylden for, at disse Ting forties. Nu, nok herom. Hvad vi er, det er vi ifølge den Naade Gud giver os; og vi faar helst rose os af vore Skrøbeligheder.

Vi er nu snart ved Udgangen af dette Skoleaars Vintertermin. Naar vi ser tilbage paa dette Aars Virke, saa finder vi meget for hvilket vi maa takke Gud. Vi takker ham for baade Sorg og Glæde.

Søgningen denne Termin har været udmærket. Den er 43 Procent bedre end Vinterterminen ifjor. Vi glæder os herover først og fremst fordi Antallet af unge, som kommer under vor Skoles Indflydelse, bliver større; og af dette forøgede Antal haaber vi at vinde flere for Guds Rige. I dette er vi ikke bleven skuffet; med Tak til Gud kan vi fortælle, at en hel Flok af unge Mænd og Kvinder har begyndt et nyt Liv. Tænk, en hel Flok intelligente, forhaabningsfulde Ungdomme vundne for Guds Rige! Er det ikke Løn nok for de Udlæg vi har havt for vor Skole! Naar den ene her og den anden der begynder at bede til Gud, da maa vi bøie os for ham, som kan lede Hjerter som Vandbæk-

Digitized by Google

ke og prise ham for, hvad han gjør. Af alle Velsignelser ved en Skole er denne den største.

Vi er ogsaa glad over det forøgede Antal Studenter, thi det hjælper os i vore Pengesager. Dersom vi bare fik alle de prægtige unge af vort eget Samfund, som frekventerer Skoler, da kunde vore Skoler blive Indtægtskilder. Hvis er Skylden? Læg den ikke paa vore Skoler! De er gode nok saalangt de gaar for hvemsomhelst. Ja de er langt bedre end de som mange af vore unge frekventerer, tænk, en hel Flok af vor Ungdom ved de rent gudløse, fritænkerske Skoler! Den Far og Mor som læser dette, hvad ved du om den Aand, som raader ved den Skole, hvor dit Barn er?—Hvorfor ikke sende det til en Skole, hvor I har den bedste Garanti for, at Kristendommen søges fremelsket? Har I ikke den Tanke om os her i Jewell og Red Wing, at vi søger først og fremst at vinde for Guds Rige, da bør I se til at faa os fjernet. Har I derimod den Tanke, at vi arbeider for Guds Riges Grundlæggelse og Befæstelse, sig mig, hvorfor værdiges vi da ikke at faa dit Barn under vor Indflydelse?—Du siger, det er forlangt og koster formeget. Forlangt? Vi har her ved Jewell Studenter fra California, Canada, Montana, saavelsom fra alle de omkringliggende Stater. Disse som kom længst fra klager ikke over, at det var forlangt, koster formeget.—Kan kristelig Indflydelse betales med Penge?—Kan den? Om saa, da har Pengene mere Værd for dig end dit eget Barns udødelige Sjel.

Den betydelige Forøgelse af vort Studenterantal nødvendiggjorde endel Forbedringer og Udvidelser, som jeg her vil nævne. Pigerne har hidtil benyttet Skolens Kjøkken som „Laundry". Med det forøgede Antal, som maatte gjøre sit Laundryarbeide selv, blev Kjøkkenet forlidet. Dertil forøgedes og Boardingklubben slig, at Kjøkkenet ikke blev for stort for dens eget Brug. Under disse Omstændigheder blev den eneste Udvei for os at indrede Dormitoriets Basement til Laundrybekvemmelighed. Paa samme Tid indordnedes et ekstra Rum for Logisbekvemmelighed.

Ligeledes blev det nødvendig ogsaa at forskaffe os mere Møblering i Hovedbygningen. Alle disse Udlæg har bragt os permanente Forbedringer, som er fuldt værd, hvad vi har maatte lægge ud. Vor Musikafdeling fik ogsaa sin Del af Forøgelsen. Saaledes blev det nødvendigt for os at forskaffe os flere Instrumenter. Dog, trods disse mange Forbedringer staar Skolens Finantser sig godt. Men man maa ikke tro, at vi har havt nok Indtægter til at bære vore Udgifter dette Aar. Men faar vi en lignende forholdsvis Forøgelse næste Aar, da vil nok Underbalansen forandres til Balanse.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland, besluttet Fakultetet at udsætte nogle Dage med vor Graduationsfest, saa de der reiser til Aarsmødet kan standse af her i Jewell og overvære vor Afslutningsfest. (Se Oplysning herom andensteds i Budb.) Ifald du tænker at gjøre det, da kjøb Billet enten til Story City eller Roland, kjøb ikke til Jewell, thi da faar du ikke reduceret Pris tilbage. Husk da, at Billetten maa kjøbes enten til Story City eller Roland. Den kan kjøbes Lørdag den 1ste Juni, men ikke før. Vi ønsker, at ret mange vilde komme, saa de kunde se vor Eiendom her og blive kjendt med vort Arbeide. Haaber de som standser af her vil lade os vide lidt paa Forhaand, saa vi kan være forberedt til at modtage dem.

Det er velsignet at se tilbage paa et Aars Virke og se i alt Guds forunderlige Kjærlighed. Den viser sig baade i Medgang og Modgang. Naar de, som har med Arbeidet at gjøre, i Endrægtighed kan staa sammen i Arbeidet for et fælles Maal, da er det i sig selv en stor Velsignelse. Til Herrens Pris kan vi sige, at Gud har faaet velsignet os med den Raade. Og da gaar Arbeidet godt selv om det ofte anstrænger Kræfterne næsten over Evne.

Vi har havt megen Sygdom blandt vore Studenter dette Aar. Men nu er ogsaa det over. Meslingerne og Lungefeber har vi havt mange Tilfælder af. Men Gud har hjulpet gjennem alle. Men hans Hjelp kommer paa mange Maader. Saaledes fandt han det retteſt ifølge sin Visdom at hjemkalde

Digitized by Google

Sam Frieſt

til den evige Hvile. Sam Frieſt, Søn af C. P. Frieſt, var født den 3die Aug. 1890 i Webſter Co., Ja. I 1905 blev han konfirmeret af Paſtor S. O. Heidahl, og den 20de Nov. 1906 blev han indſkreven ſom Elev ved Jewell College. En Tid før Sam forlod Skolen blev han ſyg, og fra den Stund ſyntes han ikke at blive aldeles vel igjen. Men lidet anede vi, da han anden Gang reiſte hjem, at det var ſidſte Gang vi ſkulde faa møde ham her i Tiden. Efter et kort Sygeleie fik han, glad i at faa dø den retfærdiges Død, den 4de Marts Hjemlov. Fred med hans Støv og velſignet være hans Minde baade for Hjemmet og for Skolen! Maa Gud trøſte og ſtyrke Forældre og Søſkendeflokken!

Hermed faar jeg da afſlutte min Skrivelſe, ſom nok blev meget længere end jeg tænkte den ſkulde blive.

Eders forbundne
N. J. Løhre.

Jewell, Ja., den 17de Mars 1907.

Vantroens Urimeligbed.

Forleden Aften red jeg hjem efter et tungt Dagsarbeide. Jeg var træt og nedtrykt, medens let og ſnart ligeſom et Lyn kom: „Min Naade er nok for dig". Jeg kom hjem og ſaa efter i Bibelen, og her læſte jeg: „Min Naade er nok for dig", og jeg ſagde, „jeg ſkulde tro, den er, Herre", og jeg brød ud i Latter. Jeg forſtod ikke, hvad Abrahams hellige Latter var før da. Det ſyntes at gjøre Vantroen ſaa urimelig. Det ſyntes ſom nogen liden Fiſk meget tørſtig, ſkulde være beſværet over at drikke Floden tom, og Fader Thames ſiger: „Bare drik, lille Fiſk, min Strøm er nok for dig." Igjen ſyntes jeg en Mand oppe i den ſtore Dal ſige til ſig ſelv: „Jeg frygter for, at jeg ſkal ud tømme al Oxygen i Luften." Men Jorden ſiger: „Aand i dig, o Mand, og fyld dine Lunger beſtandig; min Luft er nok for dig."

O Brødre! hav megen Tro! Liden Tro vil bringe eders Siele til Himlen, men ſtor Tro vil bringe Himlen til eders Sjele.

Spurgeon.

Bibelen.

Vi erindrer, at der for en 25a30 Aar ſiden var anbragt Bibler til Brug for de reiſende i Jernbanevognene. I det ſenere har vi ikke ſet mere til denne gode Skik. Men vi har lagt Mærke til, at alt andet Udſtyr paa Trænene i den ſenere Tid er overmaade meget elegantere end det var i hin Tid.

Men nu dukker Bibelen op paa de ſtore Hoteller ſom følgende viſer:

Et ſtørre Hotel i New York beſtilte nylig fra en af Byens Boghandlere 200 Bibler med Hotellets Monogram trykt paa Permerne. Diſſe Bibler vil bli lagt paa Bordene i Hotellets Gjeſteværelſer. Vedkommende Hotels Beſtyrer udtalte ſig om denne Sag paa følgende Maade: „Det er overraſkende, hvormange det er, ſom ber om at faa Bibler bragt op til ſine Værelſer. Saadanne Begjæringer kommer ſærlig fra Handelsreiſende. Og det er en mærkelig Kjendsgjerning, at mange, efter almindeligt Omdømme ligefrem ugudelige, Mennesker ber om Bibler, naar de opholder ſig her."—Flere af New Yorks ſtørre Hoteller har ſom en Følge af dette ſtadig voksende Krav forſynet ſine Gjæſteværelſer med Bibler. Det ſamme er Tilfælde med Hotellerne i Cleveland, O. Det ſer ſaaledes ikke ud til, at Bibellæsning holder paa at gaa af Mode. Boghandlere fortæller, at Bibelen endnu er den Bog, ſom der aarligaars ſælges meſt af.—Vi bør læſe dette til vor Ydmygelſe. Hvor mange er der iblandt os, ſom, naar vi er ude paa Reiſer og ſtanſer paa Hoteller, har Mod til at be Verten om at faa en Bibel?

Ingen Fordømmelſe! Pris, Tak og Ære,
Kriſtus han døde i Dødsdømtes Sted.
Synden og Dommen, ja, alt han fik bære
For at forhverve os Naade og Fred.
Derfor det lifligſte Budſkab nu lyder:
„Ingen Fordømmelſe"—hør det igjen!—
Aanden det frigjør og Hjertet det fryder;
Tro det ſom dit—og du har det—Guds Ven.

Digitized by Google

Humbuggens Tid.

Er ikke vor Tid Humbuggens Tid, saa ved vi ikke hvad. Her er jo Humbug i alle mulige Ting, i Mad og i Klæder, i Medicin, i Avertering, i Blade og Bøger, i alskens Lystspil og Gjøglekunster, selv bedragne vil Menneskets bedrage.

Men hvem kunde tænke at Humbuggen skulde udvikle sig og blive saa stor og fed paa det religiøse Omraade? Jo der synes den at trives rigtig godt. Snart sagt, ved vi ikke noget Sted, hvor Humbuggen er saa myldrende mangfoldig, som under kirkeligt og kristeligt Flag. Der findes ikke den religiøse Raring, Skalk eller Sværmer, som ikke vinder Tilhængere. Og mange har det saa, at om de sættes paa Valget mellem Humbuggen og det ægte, saa maa de have „Buggen".

Nu sværmer Humbuggen rundt i nogen Kjædebreve indeholdende en kort liden Bøn. Disse Breve skal hver Modtager tage ni Kopier af og sende til ni andre osv. Hvis de gjør dette, skal de vederfares en stor Lykke, hvis ikke blir de Gjenstand for stor Ulykke osv. Nu spør vi. Har Gud nogen Gang holdt Kniven for Struben paa de bedende paa denne Maade? Aldrig. Det er Humbuggen igjen. Det kan neppe være nogen anden end „Onkel Sam," som tjener paa disse Bønner. Han faar jo sælge en hel Del „Stamps".

Nogle Ord til „Budbäreren"

Min Kone og jeg har i over otte Aar omgaaes med Tanken paa en Tur til Illinois. Denne Tur er nu ved Guds Naade udført. Den 15de Feb. forlod vi Centerville, S. Dak. og kom lykkelig frem til vort Bestemmelsessted Newark, Ill. og blev venlig modtaget af F. Oakland som kjørte os til Past. Mortvedt, hvor vi nød den bedste Pleie. Baade Oaklands, Mortvedts og alle de andre vi fik besøge siger vi hjertelig Tak for alt godt. Det var den første Gang, og det er al Rimelighed for. at det er den sidste Gang vi faar besøge eder, da vi holder paa og bliver gamle, og er ogsaa paa en Maade komne udenom Folkeskikken, som man siger.

Vi blev adskillig forkjølet paa Reisen, ellers gik det nogenlunde bra i alle Maader.

Vi fik paa fire Uger besøge fire Prestekald, to af Hauges Synode og to af den Forenede Kirke, og hos alle blev vi venligt modtagne. Mange kjendte jo Navnet paa denne gamle Dakotaianer. Det tog derfor ikke saa længe før vi kom i Samtale. Vi fik overvære fire Møder, et i Past. Eittreims Kald, to i Past. Mortvedts og et i Past. Hetersons. Foruden disse havde vi mange andre Opbyggelsesmøder og gjorde mange Husbesøg og Sygebesøg.

En hel Del Venner dernede har i Lighed med Vennerne i Vesten organiseret en Fellesforening, hvis Formaal er at fremme den kristelige Lægmandsvirksomhed i og for den lutherske Kirke, det er Lægmands Virken, en Arv ifra Lægmanden H. N. Hauge, som er Lægmandsvirksomhedens Fader.

Ja Brødre, som er gjenfødte af Guds Aand og Ord, som har Sjelenes Vel og Guds Ære for Øie, lad os ikke bli optæglede hverken i Lægmand eller Præst, eiheller i Samfunds Over eller Underformyuderi; men være vort høie og hellige Kald tro, saa vi bliver stadige i den Frihed hvormed Kristus har frigjort os; ikke heller indvikle os i Verden som en Demas og saaledes siddende igjen kun med Skallet, gamle havte Erfaringer, uden Salvelse, Aand og Liv i Guds Søn. O lad os ydmyge os for vor Gud og bekjende med en Daniel vore og vort Folks Synder, omvende os af Hjerte, Sjel og Sind til Gud og ikke til Afguderne.

Vennerne nede i Illinois virkede med Guds Ord og Herren lagde sin Velsignelse til, saa Sjele vaktes til Syndserkjendelse, og Søgen efter Naade. Kjære Venner paa andre Steder, gjør I ligedan.

Eders for Herrens Sag
J. J. Oakland.

Der var en gammel Mand, som var bekjendt for at „predike" bedre end han „levet". Han stod op ved et Bønnemøde og begyndte: „Jeg er glad over, at mine Fødder er paa Klippen——" „Nei, om de er!" sa en alvorlig Stemme længere bag i Salen, „de er i et par Sko, som du ikke har betalt".

Digitized by Google

Troens Kamp i Prövelsen.

Mel. Jesus er mit Liv i Live.

1.
Jesus lad mig ei fortvivle
I min store Sjelenød,
Du alene kan mig Hvile
Give for din dyre Død.
Deri Hjertet før har fundet
Hvilen, som det efter stundet.
O forstød mig ei, min Gud!
Før min Sag til Seier ud!

2.
Helvedløven grusomt brøler,
Med sin Magt bestormer mig,
Og hans Piles Od jeg føler,
Som har Dødens Gift i sig.
Hjertet han vil gjennembore,
Dødelig han vil mig saare,
At jeg Livet udi dig
Tabe maa evindelig.

3.
Verden og med sine Rænker,
Ondskab, List og Løgn og Had
Mig saa sur en Kalk iskjænker
Og mig ønsker, at jeg sad
Dybt i Skjændsel og Vanære,
Saa jeg maatte Skammen bære
Som en Daare og Udskud,
Hvor jeg gaar i Verden ud.

4.
Falske Brødre tilmed haver
Pagt med Verden sluttet for
Mine Trin og Ord og Lader
At bespeide, hvor jeg gaar.
O, maa ikke Hjertet bæve
Ved at gaa som Lam blandt Ræve,
Som et Faar blandt Ulveflok,
Som en Spurv blandt Høgeskok.

5.
Jesus jeg til dig mig vender,
Søger Ly i dine Saar;
Om end Satan Pilen sender,
Der den ei mit Hjerte naar.
Og du Frelser ber mig komme
Søge Skjul for Satans grumme
Myrdelystne hele Hær.
O mig Synder naadig vær!

6.
Jesus du jo selv har baaret
Had, Spot og Forfølgelse;
Ja du blev til Døden saaret
I din svare Lidelse.
Ingen Sjel paa Jorden kunde
Nogensinde ret udgrunde,
Hvad du led for Sjelekval,
Da du gik i Dødens Dal.

7.
Du jo derfor selv er prøvet
Udi Fristelser og Nød,
Saa du fuldt er lært og øvet
At afvende Satans Stød.
Ingen Magt mod din kan holde,
Satans Hær og al hans Volde,
Du nedbrød og overvandt,
Da dit Blod paa Korset randt.

8.
Lad mig Trøst hos dig og finde
Imod Verdens Løgnehær,
Som med Ondskab mangt opspinde,
Og de falske Brødre lær
At betænke, hvad de gjøre,
Naar de mig, dit Barn, besøre
Lad dem mindes, o min Gud!
Du vil Dommen føre ud!

9.
Du Forjættelse har givet
At udfrie af al Nød
Den, som dig med Sjel og Livet
Har sig ofret, Jesus sød!
Du og gjennem alle Tider
Vist har du for dine Strider
Saa af Kampen de udgaar
Seirende og Maalet naar.

10.
Tak! o Jesus, for din Naade,
Tak! for al din Kjerlighed,
Tak! for Frelse fra al Vaade
Tak! for Glæde, Trøst og Fred.
Tak! ogsaa for Korsets Smerte,
Hvormed du mit arme Hjerte
Drager bort fra Jordens Grus
Til dit skjønne Himmelhus.

11.
Naar jeg dig engang faar skue
Udi Herlighed og Pragt,
Da jeg ikke mer skal grue

Digitized by Google

For den grumme Fiendes Magt,
Da min Lovsang og skal høres
I det Kor, som der opføres
Af de Millioner, som
Af den store Trængsel kom.

L. J. P.

Martha og Maria.

For at give mit beklemte Hjerte Luft, saa vil jeg udøse det for „Budbæreren" Læsere, kanske der kunde findes en iblandt dem, som vilde have Sympati med mig, og naar man ved, at der er nogen som deler Sorgen, saa er den altid lettere at bære. Ifra jeg var et lidet Barn var jeg meget paavirket af Guds Ord men jeg kom ikke til Fred med Gud før Aaret 1892 i Marts. Og hvor lykkelig og glad jeg blev glemmer jeg aldrig, men Følelsens Glæde kan ei vare ved, eftersom Naadebarnet vokser til, saa faar det ligesom det naturlige Barn vænne sig til lidt haardere Føde og ikke altid faa ligge i Moderens Skjød. Skal Troen vokse, saa maa nok Stormene komme, thi de er lige saa nødvendige for Troens Vækst som Solskin og Regn og Tørke. Og naar Barnet vokser til saa maa det vænne sig til Virksomhed ellers for det gaa som en Krøbling igjennem Livet. Jeg har ofte tænkt paa Martha og Maria; mon de er ikke et Billede paa hvorledes en sand kristen skal være. Lad os nu først betragte Marthas Kjerlighed til Jesus, mon hun ikke elskede ham ligesaa høit som Maria? Jeg tviler ikke derpaa, fordi jeg har været i hendes Plads i 15 Aar og opvartet Jesus, og jeg har havt det travelt med at opvarte ham, at jeg har ikke havt Tid at sidde ned og lytte til hans Tale, og mange Gange har jeg forarget mig over Maria, som sad der ned ved Jesu Fødder og aldrig havde den mindste Bekymring om, at jeg maatte opvarte alene. Ja Martha var sen til at forstaa hvad Jesus mente med at Maria havde udvalgt den bedste Del, det var ikke fordi han ikke satte Pris paa hendes Opvartning, men han vidste paa Forhaand, at fik han vinde Marias Hjerte, saa vidste han at det vilde falde af sig selv, at hun siden vilde tjene ham. Det er ligesaa umulig for en kristen at være uvirksom for Guds Riges Sag som det er for en frisk opvoksende Ungdom at sidde stille, er der Liv, saa maa det ogsaa udvikle sig, skal det holde sig sundt, ellers sygner det snart hen og dør. Aa hvor mange bittre Erfaringer og haarde Skuffelser jeg har havt i alle disse Aar, men den tyngste af alle var den, at der var ingen som forstod mig. Jeg gjorde den Beslutning for længe siden, at hvis ikke dit Liv kan vise, at du er en kristen, saa er det ikke værd du gaar og fortæller det med Folk. Disse Tanker har vist kommet fra Fristeren; thi ingen ved hvad jeg har lidt alle disse Aar, ikke har jeg syntes jeg har hørt til de kristne og ikke vilde jeg høre til Verdens Børn og at være en Hykler vilde jeg slettes ikke være. Jeg undredes ofte paa, hvad som var iveien med min Kristendom, som Folk ikke kunde hverken forstaa eller fordrage, men endelig saa fik jeg Øie paa, hvad det var. Jeg havde ikke været med Maria og siddet ved Jesu Fødder og lyttet til hans Tale. Nu unddrog Jesus sin Naade for mig og overlod mig til mig selv, saa jeg fik smage hvad jeg havde, naar ikke jeg fik noget af ham. Mit Hjerte blev saa tørt som Sand. Jeg bad atter og atter om Naadestrømme men det blev lige koldt og følelsesløst. O hvor jeg frygtede for at han vilde tage den Helligaand ifra mig. Jeg maatte ind i en Jakobs Kamp med Herren for at erholde Velsignelsen, og jeg slap ham ikke før han velsignede mig. Nu fik jeg se hvad han i alle disse Aar vilde lære mig men som jeg ikke kunde fatte. Jeg fik se Jesus paa Korset med en Taare paa sin Kind, og mig selv klyngende til Korset med min høire Arm og med min venstre strakt ud over Bølgerne, og mine Fødder paa Klippen. Nu fik jeg forstaa, at Maria var den Arm, som omfavnede Jesu Kors og Martha var den Arm, som strakte sig ud over Verdenshavet for at frelse de fortabte og hjælpe de trængende. Mister en kristen en af sine Arme, saa faar han gaa som en Krøbling igjennem Livet. Marthas og Marias Kjerlighed er uadskillelig. Læs 1 Kor. 12.

Mrs. C. J. Wallen.

Digitized by Google

Ogsaa et Brev.

Kjære Redaktør!

Da jeg læste sidste „Budbæreren" nemlig for 2den Mars dette Aar kom jeg til et Stykke, som havde til Overskrift: fra Rønning, men det er formodentlig „Budbærerens" Redaktør, som skriver Stykket, saa da jeg kom næsten til Enden af samme, saa var det noget som tiltalte mit Hjerte og jeg er sikker paa, at Broder Rønning vil finde Perler der, som aldrig vil kjøbes med Penge. Der staar et Salmevers som en af Herrens udvalgte og meget i Trængselens Ildovn lutret Mand har ladet nedtegne og som har været, er og vil blive til stor Velsignelse og Trøst for Herrens smaa. Jeg vil gjentage det. Det lyder som følger: Vælt alle dine Veie og al din Hjertesorg paa ham, som har i Eie den hele Himlens Borg, han som kan Stormen binde og stille Bølgen blaa, han kan og Veien finde, hvorpaa din Fod kan staa. Dette forstaar jeg, at Broderen vilde pege paa til vor kjære Missionær Rønning nu i disse Trængselens og Sorgens Tider, og jeg vil ogsaa lægge min Mening til dette Vers som Henvisning til den samme Gud og Fader som nævnt er. O et Guds Ord hvor det kan hjælpe i al vor Nød. Broder her er ikke Henvisning til denne eller hin Person, men til ham som har i Eie den hele Himlens Borg! Jeg fik et Brev fra det gamle Land for en længere Tid siden, jeg var i en svær Nød baade aandelig og timelig. I dette Brev stod disse velsignede Herrens Ord. Kald paa mig paa Nødens Dag, saa vil jeg udfri dig og du skal prise mig.

O det var virkelig Ord i rette Tid for en træt, og Evighedens Lys skal først gjøre det klart, hvad disse Ord virkelig indebær for mit sønderbrudte Hjerte. O ja Broder Rønning, Evighedens Lys vil vist til ogsaa for dit Vedkommende for rigtigt klart at forstaa, hvorfor Gud skulde handle som han netop nu har gjort ogsaa for dit Vedkommende, men hvad jeg nu gjør, forstaar du ikke, siger Jesus til Peder; men du skal forstaa det herefter, En Ting til, som jeg for min Del vil faa sige, hvad jeg tror om. Jeg er af den Forening, at Høiskolen i Fancheng er noget af det allervigtigste for Missionens Fremme og Trivsel. Vi kan tænke os, at naar der bliver en god Skole for Kinas egne Sønner, ja ogsaa Døtre med, vil disse blive dygtiggjorte til at missionere som ingen anden kan. Lad os tænke over dette og gjøre noget rigtig snart for dette gode Øiemed. Gud velsigne Gjerningen for sit Navns Skyld. Amen!

Staa som en Klippe du lille Herrens Flok,
Lad alting slippe, i Ordet har vi nok.

Broderlig Hilsen,
Peder C. Gorseth.

Irene, S. Dak. Mars 4, 1907.

Eders Forlösning stunder til.

Luk. 21, 28.

Gud være Pris for dette Ord om en herlig og salig Forløsning, som stunder til for alle Guds Børn, ja, som hver Dag og Stund kommer os nærmere. Det er en dyrebar Haabets Stjerne, som lyser og vinker igjennem alle Gjenvordigheder, det er en uundværlig Støttestav for enhver mødig Pilgrim under Vandringen. Hvorledes skulde de ogsaa ellers holde ud, om de ikke har Forløsningens og Salighedens Haab? Det er jo sandt, at naar den store herlige Forvandling er foregaaet med et Menneske, at det ikke alene først ved Loven har faaet sin Mund tilstoppet formedelst egen Synd og Elendighed, men ogsaa har faaet den saligen opladt til at synge Lammets nye Sang og ser sin Retfærdighed og Salighed i Jesus, saa er dette visselig et lykkeligt Menneske. Det er lykkeligt ogsaa for dette Liv at være et Guds Barn, at have Gud til Fader, at gaa til ham i Jesu Navn med baade stort og smaat og vide sig at staa under hans faderlige Omsorg, Veiledning og Varetægt. Det er stort at have Jesus til sin Retfærdighed, Broder og trofaste Hyrde. Ja det er en Lykke, imod hvilken al anden Lykke maa regnes for Skarn og Skade. Men naar Bibelen priser Guds Børn lykkelige, saa er dette med et væsentligt Hensyn til den Forløsning, som endnu stunder til, „den Frelse, som er rede til at aabenbares i den sidste Tid." 1 Pet. 1, 5. — Chr. Møller.

Digitized by Google

Referat

af Samtalemøde i Bethlehems Menighed, Hooker, S. Dak.

Themaet, som var Mat 11, 28—30 indlededes af Past. G. O. Vik. Indbydelsen til Kristus lød kraftigt og klart gjennem Indledningen. Det er Jesus, Ordet, som indbyder, da og nu. Han taler her til en særskilt Klasse Mennesker nemlig arbeidende og besværede.

Disse to Udtryk maa ikke skilles ad. Der er nemlig nogle, som finder en falsk Hvile i sit Forbedringsverk. Om disse heder det: Du fandt din Haandsnæring. De blir tilfreds med sig selv.

Men for den vakte og frelsesøgende Sjel er Synden en besværlig Byrde.

I denne Tilstand er det heller ikke let at tro, man er velkommen til Jesus. Derfor er ogsaa disse særskilt nævnt i Indbydelsen: „Kommer hid til mig alle I som arbeide og er besværede". Og „den som kommer til mig vil jeg ingenlunde støde ud". Resultatet af at komme blir Hvile. Jesus kan give Hvile; thi han har baaret Byrden.

Naar man saa har faaet tro sine Synder forladt, er man kommet ind i en ny Stand og her følger nye Opgaver: „Tager mit Aag" osv. Man blir nu Jesu Efterfølger og af ham skal læres Hjertets Sagtmodighed og Ydmyghed. Her skal Lydighed til om Hvilen skal blive vedvarende.

Kom Lots Hustru ihu! Beliam, Saul og Demas—Syndetjenesten er unyttig, dens Sold er Døden. Aaget i Naadestanden er gavnligt. Det skal holde os, hvor vi bør være. Ja endog en Satans Engel i Kjødet skal tjene til Advarsel mod Hovmodighed. II Kor. 12, 7. „Alle Ting skal tjene dem til gode, som elske Gud".

Syndebyrden er tung for den enkelte, som er sig den bevidst under en vaagen Samvittighed. Disipelbyrden er let, thi man tjener gjerne den man elsker. „Kristi Kjærlighed tvinger os". Nu skal man ogsaa faa være med at bære hverandres Byrder. Veien i Kristi Efterfølgelse er god; thi den leder til evig Hvile for hver tro Korsbrager.

Guds Folk kommer til Zion med Frydesang; evig Glæde er der over deres Hoved; Fryd og Glæde skal de naa, Sorg og Suk skal fly.

Der var fem Præster ved dette Møde og mange Lægbrødre, som tog flittig Del i Samtalen. Indbydelsen til Kristus var det overveiende under Mødet.

Gud ved, om her var nogen, som sagde med hin: Jeg vil staa op og gaa til min Fader. Kom du, o Synder, som lider Nød, Veien til Korset er fri. G. O. M.

Frugten af en Prediken.

En Predikant fortæller følgende: „Jeg blev hentet til et Hus i N. for at se til Eierens Hustru, som laa for Døden. Jeg fandt hende fuld af Glæde i Kristus, sin Frelser. Jeg spurgte hende hvordan hun havde fundet Herren. „Jeg læste det", svarede hun og rakte mig et sønderrevet Stykke Papir.

Jeg saa paa det og fandt endel af en amerikansk Avis, som indeholdt et Uddrag af en Prediken, en Præst i London havde holdt, og dette havde været Midlet til hendes Omvendelse. „Hvordan fik De denne Avis?" spurgte jeg. Hun svarede: „Den var viklet om en Pakke, som blev sendt mig fra Australien."

Tænk paa dette! En Prediken holdt i London, ført over til Amerika, derpaa til Australien, surret om en Pakke, afsendt til England, og saa efter alle Reiser bringende Frelsens Budskab til denne Kvindes Sjel. Guds Ord skal ikke vende tomt tilbage.

(Udv.)

Glem ikke, at der blir en Dom først hernede og siden deroppe! Glem ikke at Gud har fastsat en Dag, paa hvilken han skal dømme Verden! Glem ikke, der findes en stor, hvid Trone, og at vi engang skal staa foran den, saa som vi er, ikke saa som vi synes at være, og at vi skal gjøre Regnskab for de Gjerninger, som vi har gjort i Legemet. Og glem ikke, at det bliver en retfærdig Dom, at Gud selv bliver Dommeren!

Gipsy Smith.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Trygstad.

Fancheng, Hupeh, Jan. 22de 1907.

Kjere Broder Holter!

Guds rige Naade og Fred!

Atter maa jeg forsøge at sende en liden Hilsen til Vennerne hjemme. I Arbeidets Travlhed gaar Tiden saa fort, at en glemmer stundom alt udenom sin egen Virkekreds.

Men der kommer Tider, naar Gud ligesom tar en tilside. Han har noget at lære os. Noget især, som skal tjene til vor Opdragelse, vor Forberedelse for Arbeidet. Da vil vi stundom med en Peter sige: „Du skal i Evighed ikke tvætte mine Fødder". Hør da kjere Sjel: dersom jeg ikke tvætter dig har du ingen Del med mig. Hvor længe vi maa holde paa med denne Lekse: Lydighed er bedre end Offer. At vi dog en Gang for alle i Ydmyghed maa faa sige: Ske din Vilje og ikke vor, o Herre.

Dette har været et underligt Aar for vor lille Mission i Kina. Gud har taget tilside den ene efter den anden indtil vi staar her nogle faa, og en Del af os enda meget udygtige til Arbeidet. Men spørger vi hvorfor? Ja, hvorfor sendte Gud hjem saa mange da Gideon stod der med sine tusinder, færdig, tilsyneladende, til at slaa et stort Slag, vinde en stor Seier? Israel kunde rose sig og sige: Vor egen Kraft har frelst os! For Mennesker saa det nok taabeligt ud for de tre hundreder at sætte imod den talrige Fiende, men de gik paa Guds Befaling, i den Herre Zebaoths Navn. Deres Vaaben var faa og tilsyneladende ringe, men det var hvad Gud havde givet dem. Udfaldet ved vi blev en stor Seier til Guds Ære og Folkets Frelse.

Det gjelder nu altsaa at gaa frem i Herrens Navn. Viser du dig modløs paa Trængselens Dag, da er din Kraft ringe. Styrker, derfor, de slappe Hænder og gjøre de vaklende Knæ sterke! Siger til de urolige Hjerter: „Bærer frimodige, frygter ikke! Se, der er eders Gud!" Ja løft Blikket paa den almægtige. Er Gud med os; hvo kan da være mod os! Har ikke han sagt: „Se jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende". „I have ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt eder og sat eder, forat I skal gaa hen og bære Frugt og eders Frugt blive ved forat hvadsomhelst I bede Faderen om i mit Navn, skal han give eder". Herlige Forjættelser, trygge Grundvold!

Har nu været paa Landet siden jeg begyndte mit Brev imorges. Sammen med Evangelist Chang reiste jeg først til „Sinkia-ken" hvor vi har en Skole og Predikeplads. Vi fik samle en Del Folk og havde et hyggeligt Møde. Derfra bar det til Tengcheng. Her har vi ogsaa havt Skole før, men den gamle Lærer har været syg en Tid og Arbeidet har stanset. Agter at nedlægge denne Skole efter det kinesiske Nytaar. Her havde vi Møde og Chang fremlagde klart og enkelt Frelsens Evangelium. Gud give Ordets Sæd at bære megen Frugt i disse Hedningers Hjerter. Efter Mødet havde de forberedt et godt Maaltid, som smagte os godt og Pinderne gjorde god Tjeneste.

Past. Rønning faar nu ikke reise rundt, som han saa gjerne vil. Fru Rønning er meget svag. Maa Gud i Naade spare hende for Familien og Arbeidet. Fru Hotvedt er, priset være Gud, meget bedre.

Saa beder og haaber vi at flere Arbeidere snart maa komme ud. Gud har befalet os at bede og Forjættelserne er, at vi skal faa. Han vil selv fuldføre sin Gjerning i og ved os.

Maa Gud rigelig velsigne Vennerne hjemme og herude, at store Slag kan slaaes for Guds Riges Fremme og tusinders Frelse. Idag er Naadens Tid, idag er Gud at finde; nu kan alvorlig Flid Hans milde Hjerte vinde". Vær da med Vennerne hjertelig hilset fra eders ringe Tjener,

Gustav M. Trygstad.

* * *

Fra Kina.

Lys i Mørket.

Mon ikke de fleste, som for første Gang kommer ud til Missionsmarken, gjør den Erfaring, at alt tager sig ganske anderledes ud, end man har tænkt sig det paa Forhaand! Slig gik det ialfald mig. Det havde jo staa-

Digitized by Google

et at læse i Missionstidende om Arbeidets velsignede glædelige Vekst rundt om paa vore Stationer i Hunan; men alt var jo endnu saa at sige i sin Begyndelse efter de faa korte Aars Arbeide. Det var bedst at komme ud med smaa Forventninger for ikke at blive skuffet.

Saa var det min første Søndag i Changsha 28de Okt dette Aar. Alle Bænke i Kapellet er godt besat af en opmerksom og andægtig lyttende Forsamling. Der er Varme og Kraft i Salmesangen, som fylder det lille Gudshus; hele Menigheden tager levende Del i Gudstjenesten fra først til sidst. En forlader Kapellet styrket, glædet og opmuntret: „Aa, Gud hvor er din Naade stor".

Det er samme Dags Eftermiddag. Dørene mod Gaden aabnes. I et Nu er Kapellet fyldt til Trængsel af et meget blandet Publikum udenfra. Evangelisten Liang gaar frem til Læsepulten efter først at have bøiet Knæ i stille Bøn. En forstaar paa det alvorlige, kloge Ansigt, at han virkelig har noget paa Hjertet.

Straks han begynder, er den urolige Forsamling stille, og i 1½ Time holder han hele Skaren opmerksom, spændt lyttende.

Er det muligt! Mellem 50 og 60 døbte Medlemmer tæller allerede denne ene Menighed, ca. 20 gaar til Daabsundervisning, og her forleden Dag kom igjen en ung og bad om Daab.

Missionens Børneskole her med 20—30 Elever er anseet blandt de bedste Skoler i Byen. Aa, de har slige gode lysende Ansigter mange af Smaakarene der! Det maa sikkert være Jesu Evangelium, som her har begyndt sin stille Gjerning.

Saa en Dag skal Pastor Gotteberg besøge en af Udstationerne. Den der ansatte Evangelist kommer ned til Flodbredden for at tage imod „Go-mo-se" og „Po-mo-se"*). Vi føres op til det lille Gadekapel; i samme Bygning har ogsaa Evangelisten sit Hjem. Det bliver bekjendt, at „Go-me-se" er kommen, og kort efter er de samlet til Andagt, som har været under længere Tids Paavirkning.

*) Anm. Go er Gottebergs kinesiske Navn, Po mit Navn herude; mo-se betyder Præst.

Ogsaa her har allerede flere begjæret Daab.

Næste Søndag, en Uge senere, er hele Missionspersonalet samlet med ca. 300 Kinesere fra alle vore Stationer til Fællesmødet i Ijang (I-yang.)

Missionsvenner: Hvor vilde I ikke glædet eder over at se denne Forsamling! Hvor vilde ikke eders Hjerter bævet i Tak ved levende at fornemme Herrens Nærhed under de velsignede Mødedage i Ijang!

Herligt har Gud begyndt sin Gjerning i Hunan og vedkjendt sig vor Missions Arbeide. Derfor bliv ved i Bøn, at det hele Folk maatte vindes for Kristus!

Folket her i Hunan sidder inde med saa mange gode naturlige Anlæg, at vi maa anse det for et stort Privilegium at være betroet Arbeidet just her.

Trods alt Mørket og Satans Magt, som man faar merke nok af herude i Hedenskabet har dog Evangeliet ved eders Bønner og trofaste Arbeide vundet herlige Seire. Det giver Haab, ja Forvisning om, at der dæmrer en ny Dag over Landet, da „Korset skal plantes, hvor Afguden stod".

Maa det være mig tilladt herigjennem at bringe en Tak til den norske Missionsmenighed for det ærefulde Hverv, som er mig betroet, at bringe Frelsens Budskab ud til dette Folk, heri indesluttet en speciel Hilsen og Tak til Hallingdals og Numedals Menigheder og hver enkelt af Missionsvennerne der for al Venlighed og Opmuntring under Arbeidet sidste Vinter.

Med Ønsket om Guds rige Velsignelse for det kommende Aars Virke.

Eders

Sigurd Brun.

Changsha 11te Novbr. 1906.

„Norsk Missionst."

* * *

Til lidt Oplysning.

Frost, Minn., 7de Mars 1907.

Vi kommer igjen med nogle Breve, som var skrevne til „Missionsduen" sidste Vaar af vore kvindelige Missionærer i Kina. Disse Breve kaster saa meget Lys over Missionsduens Arbeide for vore gule Søstre i Kina

Digitized by Google

og over Bibelskolens Gang, at vi synes de bør komme for „Budbærerens" Læsere, endskjønt de kommer saa alt for sent. Jeg kan ikke tage Skylden for denne Forsinkelse. Jeg sendte dem til „Budbærerens" Redaktør med Referatet fra vort Møde sidste Vaar, men de blev ikke trykt, og kom først tilbage til mig idag. Der er saa mange Kvindeforeninger, som yder til Missionsduen, som vi ved vilde interessere sig ved at faa høre direkte ifra denne Bibelskole, som drives i Kina.

Mrs. L. J. Odland,
„M. D." Sek.

* * *

Til „Missionsduen".

Fancheng, China, April 12. 1906.

Kjere Søstre! Hjertelig Tak til eder alle fordi I har gjort det muligt for os at aabne Bibelskolen for Kvinderne. Mrs. Rønning skriver selv, men om en saadan en vigtig Sag kan det ikke blive for meget sagt. Lad mig faa fortælle eder, at det har gaaet udmærket med Skolen. Kvinderne har gjort store Fremskridt i Dannelse, Kundskab og Gudsfrygt.

Herren har holdt sin Haand over Skolen og rigeligen velsignet baade Lærerinden og Eleverne. Skolen er i et saadant et prægtigt Lokal. Naar jeg iblandt om Aftenen har tittet ind til dem, saa har de raabt i Kor: „Fred Frøken, Fred Frøken! Kom ind og sit ned, du ser træt ud, er du just kommen hjem ifra Landet? osv." Kommen ind, hvad finder jeg? Jo gamle Tsen Ma holder paa med sin Lekse. Gaa Ma læser i et „rominized" Tidning. Et par syr paa Sko, en holder paa og klipper ud Skomønstre osv. Det er saa koseligt og gjilt at faa sidde ned og smaaprate lidt med dem.

Om Lørdagene har fire og iblandt flere været mig behjælpelig med Arbeidet ude i Landet. To har hjulpet Miss Hodnefield. I skulde bare ha havt Anledning til at se hvorledes de tidlig om Lørdagsmorgenen drager afsted tilhest, to og to til de forskjellige Steder med Frelsens Budskab. Kvindearbeidet ude i Landet har aldeles vokset mig over Hovedet, ved Hjælp af Eleverne fra Bibelskolen har jeg dog i nogen Mon været istand til at tilfredsstille de Krav som der gives.

Tre af Eleverne er ifra Chuteunpuh. Haaber fremdeles at faa megen Hjælp ifra dem. Skal man kunne komme nogen Vei med at faa undervist alle disse Kvinder rundt om i Menighederne, saa maa det ske ved de indfødte. Vi udenlandske Kvinder rækker ikke langt. Haaber at dobbelt saa mange kan faa Anledning til at frekventere Skolen næste Aar. Mit Haab er til eder mine kjere Søstre der hjemme, at I vil fremdeles staa os bi med Midler og med Forbøn. Gud som har lagt denne Sag paa vore Hjerter vil selv være med og aabne Vei, og lægge sin Velsignelse til alt, som blir gjort. Fred tilønskes eder alle.

Eders for Kineserne hengivne,
Ida Groseth.

Fancheng, Kina, 18de Apr. 1906.

Til mine kjere Søstre, Medlemmer af „Missionsduen"!

„Kald paa mig paa Nødens Dag, saa vil jeg frelse dig, og du skal prise mig."

Ja, jeg maa sige, der er Lov og Pris i mit Hjerte i disse Dage, da jeg føler Livskræfter og Helse kommer tilbage igjen. Sandelig Gud har hørt de mange Bønner, som blev sendt op til ham i de mørke tunge Dage, da jeg svævede mellem Liv og Død.

Tak kjere Søstre fordi ogsaa I kom mig ihu.

Det styrkede mit Mod, naar jeg vidste, der var saa mange af Guds Børn som bad for mig. Tvivl vilde snige sig ind ret ofte og dog kunde jeg ikke andet end klynge mig fast til Forjættelsen i den Tro, at Gud vilde høre vore Bønner, naar jeg blot ventede i Taalmodighed paa ham.

Siden det milde Vaarveir kom, har det gaat fremover. Jeg haaber, at endskjønt det gaar meget sent, jeg dog med Tiden skal komme saa langt, at jeg kan tage lidt Del i Arbeidet igjen.

Det var helst for at takke eder Søstre, for den Hjælp I yder vor Bibelskole herude, jeg vilde sende nogle Ord. Hjælpen kom netop da, naar det høilig trængtes at faa en saadan Skole igang.

Jeg haaber og tror, den skal blive til

Digitized by Google

megen Glæde for os og Søstrene hjemme, og til megen Velsignelse for de kinesiske Kvinder.

Det er en Lyst at se disse gamle og middelaldrende Kvinder sidde ved sin Pult med Bogen i Haand. De synes det er saa gjildt at studere.

Jeg ved, I er med og beder, at disse Kvinder maa fyldes med Guds Aand i et rigt Maal, saa vi kan faa nogle dygtige Medhjælpere af dem.

Der er rig og aaben Anledning nu at faa gjøre det. Vi venter paa den Tid, da vi kan sætte nogle af disse Kvinder i fuldt Arbeide.

En hjertelig Hilsen fra eders ringe Søster
Laura Hotvedt.

Tszho 24de April 1906.

Kjere Søstre i Herren.

Ukjendte dog kjendte i ham som døde for os.

Da jeg ved at I kjere Søstre der hjemme, som arbeider for at afhjælpe vore gule Søstre herude har Interesse af at høre fra den enkelte af os, vil ogsaa jeg sende eder en Hilsning.

Da jeg kun har været her 1½ Aar er mine Erfaringer ikke mange og mit Sprogforraad ogsaa ganske lidet, dog har jeg siden Okt. faaet være med et lidet i Arbeidet om ikke direkte saa indirekte.

Som I før kjender til er Uvidenheden særskilt blandt Kvinderne umaadelig stor, og da det var umuligt for Mrs. Wold at optage stadigt Arbeide i Landsbyerne paa den anden Side Floden bad de kristne og naadesøgende om, at jeg vilde forsøge at begynde Arbeide blandt Kvinderne, saa vilde de selv hjælpe til hvad de kunde. Lyst manglede det ikke, men jeg var bange for, at det kunde blive til mere Skade end Gavn, dog et Forsøg skulde gjøres, Møder blev bestemte, Evangelisten, Bibelkvinden og jeg skulde forsøge vor Lykke.

Vi forsøgte saaledes Fællesmøder baade for Mænd og Kvinder. Naar vi var tilstede kunde Kvinderne nogenlunde ugeneret være tilstede og lytte til det glade Budskab, dog de maatte naturligvis forsøge at krybe i et Hjørne for sig selv om muligt saa at de ikke kunde sees af de andre.

Naar Evangelisten var færdig forlod alle Mændene Kapellet og vi forsøgte da at undervise Kvinderne i Læsning, Gospelpremir har vi skrevet paa hvidt Tøi med store Karakterer, forsøger at undervise hjemme, og de som har blevet interesseret har faaet sig Bøger og forsøger at læse hjemme, nogle har gjort det rigtig bra, andre mindre godt, men naar man tager i Betragtning at disse Kvinder fra 30—40—50 til 60 Aar aldrig har læst en Karakter, skal begynde at læse, kan man ikke vente formeget, ofte synes det underlig at der findes dem, som er villige til at forsøge at lære, vi forsøger ogsaa at lære dem Fadervor, Budene og Artiklerne samt Bibelsteder udenad.

Visselig det er ikke let for disse saa dybt i Mørket sjunkne at modtage Kristendommen, da det ofte tager længe for dem, der ikke kan læse, at faa den nødvendige Kundskab om hvad Kristendommen indebær, disse Stakler lever næsten hele sit Liv inden fire Vægge, liden eller ingen Omgang med andre Folk, de fleste bortgiftes i 14 a 15 Aars Alderen, andre flytter til sine vordende Mænds Hjem som smaa Børn og ofte behandles paa de mest grusomme Maader, for nogle Dage siden tidlig en Morgen bragtes en ung Kvinde ind paa Stationen ledet af vor Kok og Vandbærer, hun havde kastet sig i Floden, men en Fiskerbaad tog hende op, og kaldte vore Folk til Hjælp. Paa Spørgsmaalet hvorfor? siger hun, „min Fader og Moder er døde, min Mand siger jeg skal flytte fra hans Hjem fordi jeg har ingen Børn, og hvad skulde jeg andet gjøre end at søge Døden", hun havde været gift i 2 Aar og nu var hendes Mand 15 Aar gammel.

Vi har Grund at takke Gud som har gjort det slig, at I særskilt har lagt det paa eders Hjerter at bede og arbeide for disse vore i Mørket famlende Søstre.

Naar vi faar uddannede Medarbeidere fra vor Bibelskole ja ligesaa mange Bibelkvinder som Lærere saadanne som er fyldte med Ild fra Herrens Alter, har vi det Haab at i vore Menigheder der skal blive ligesaa mange kristne Kvinder som Mænd.

Søstre, os som Gud har skjænket mange

Digitized by Google

Fordele fremfor disse, lad os staa sammen og løfte i Flok.

De bedste Hilsninger til eder alle.

Eders i Herren til Forbøn trængende Søster Anna Lee.

Taipingtien via Hankow, China.

* * *

Lærer „Pan-Hsiao-Ku" i Fancheng, Kina, som Hauges Menigheds Søndagsskole i Chicago lønner med fem og tretti Dollars aarlig, er en ung, begavet, haabefuld Lærer. Han er nu forfremmet til Evangelist og arbeider i en By, som hedder „Hoang-long-dan", sytti Li (omtrent tre og tyve Mil) i øst fra Fancheng. Han gjør et meget godt Arbeide. Der er nu noget over tyve Personer, som gaar til Daabsundervisning i nævnte By.

A. O. O.

Spörgsmaal.

Til „Budbærerens" Redaktør eller nogen af Bladets Læsere.

Sømmer det sig for en kristen at gaa paa disse saakaldte „Basket Sociables" eller paa nogen Maade understøtte og give sit Bifald til, at saadanne Partier holdes?

Er det ikke en Snare for vor Ungdom at deltage i saadanne „Basket Partier," hvor den fine og den raa Verden er den dominerende Magt, som kommer sammen om Aftenerne for at have en rigtig hyggelig Stund.

Kan man ved disse Partier fremme Guds Ære og hans Riges Sag?

A.

* * *

Se, her er atter et Spørgsmaal omtrent af samme Indhold som de to, vi svarede paa under et i No. 11.

Dette Spørgsmaal ser vi er sendt en Dags Tid før Forfatteren fik Anledning til at læse det nævnte No. af Bladet.

Der er altsaa flere, som beskjæftiger sig med disse Spørgsmaal just nu.

Men da vi saa nylig har forsøgt at skrive lidt om saadanne Sager, saa vil vi nu anmode nogen anden om at svare paa dette. Sig eders Mening om disse Ting.

Fra Arbeidsmarken.

Pastor J. J. Lee deltager i Opbyggelsesarbeidet i Milwaukee denne Uge, skrives derfra den 18de Mars.

Tirsdag den 19de Mars mødte Foreningskometeerne igjen i Minneapolis til fortsat Forhandling i Foreningssagen.

Emissær Jakob Eastvold har været paa Besøg og virket en Uges Tid i sin Broders Past. Eastvolds Kald ved Jewell, Ja.

Pastor Mjaanes fra Chicago aflagde et kort Besøg hos Vennerne ved Taylor, Wis., i Først-ten af Februar. De siger Tak for Besøget!

Der er Missionsmark nok i de store Byer. I Milwaukee har vore Venner begyndt lidt med Søndagsskoler og Slummission. Vi venter snart at faa høre noget om, hvorledes dette Arbeide gaar.

Lad ikke denne Prediken, som du skrev, eller dette Indledningsforedrag eller denne opbyggelige Betragtning ligge der og mugne eller gulne. Send det ind til „Budbæreren", saa kan det vidne, naar du en Dag ikke orker mere.

Pastor A. O. Oppegaard besøgte Pastor A. A. Dahls Kald fra 9—15 Febr., hvor han talte Missionssagen med Liv og Kraft. Pastor Oppegaard har været Præst i 10 Aar for disse Menigheder for længere Tid tilbage og Folket var glade for at se og høre sin gamle Tjener.

Past. O. Andresen var forleden en Snarvending indom Milwaukee. Han holdt en opmuntrende Tale til Forældre og de unge ved et Møde en Torsdags Aften. Han fremholdt blandt andet, hvorfor vi bør drive Skoler. Pastoren er indbudt til at besøge Milwaukee igjen om ikke saa længe.

Der drives Missionsarbeide paa omtrent 1000 Hovedstationer og 5000 Bistationer i Afrika, men alligevel er der over en Halvdel af dette Lands Befolkning, som endnu er aldeles udenom al Berøring med Missionen Tyngden af Missionsarbeidet udføres i Syd og Vestafrika.

E. Skillingstad har nu afsluttet en Missionsreise for S. D. Kreds i Pastorerne E. Johnsons, S. S. Westbys og O. J. Lundbys Kald. Han har i en Tid af 2 Maaneder deltaget i 76 Opbyggelser og i det hele besøgt 192 Hjem med kortere Vidnesbyrd om Gud. Sæden er saaet med Haab om velsignet Vekst.

Emissær Eastvold aflagde Vennerne i Milwaukee en Uges Besøg for nogen Tid siden. Lidt senere var Theo. Hanson der en Uges Tid. Folket derborte glæder sig over Besøg af de ældre, som har længere Erfaring i Samfundet med Gud og i Kampen mod Synden. Til disse Beretninger er føiet: „Brug de ældre Kræfter iblandt os, men foragt heller ikke de yngre".

Digitized by Google

Jo, kjere Venner, I som reiser omkring og vidner om Frelsen i Jesus, I har ikke alene Lov til at faa lidt Rum i „Budbæreren" for Breve, Reiseminder, Beretninger eller noget andet, som forefalder paa eders Vandring og i eders Virke, men I er endog hjertelig opmuntret til at indsende saadant til Bladet, naar som helst I har noget. Dette gjelder alle anerkjendte Arbeidere i Guds Rige, „læg og lærd" som det heder. Derfor send ind! send ind!

Somet Brev fra Missionsduens Sekretær Mrs. Odland vil vise, er nu de gamle Breve skrevet af de kvindelige Missionærer i Kina ifjor kommet tilrette. Missionsduens Aarsmøde ifjor Sommer bestemte, at de skulde trykkes i „Budb." og de blev af Sek. indsendt, men enten kom væk eller blev forglemt den Tid. Og da de nu er komne frem og vi anser dem for at indeholde god Missionslæsning, lader vi dem trykke efterhvert som der gives Rum i Bladet.

Er dette troværdigt, saa er det nokaa storartet: New York, 18de Marts.—Kang Yu Wie, Præsident for den kinesiske Reformforening, ankom hertil igaar. Han er en af de mest oplyste Kinesere i Verden. Det heder, at den kinesiske Enkekeiserinde har sat en Pris paa hans Hoved. Han fortalte igaar, at den Forening, hvis Chef han er, tæller 3,000,000 Medlemmer i China og 3,000,000 i andre Lande. Foreningens Formaal er at frembringe økonomiske Reformer ved fredelige Midler.

For en Tid siden tænkte Skrefsrud at det iaar vilde gives ham Anledning til at gjøre en Tur til Europa, men nu har han opgivet den Tanke. Han synes han ikke kan forlade Arbeidet der han er. Derimod er det nu Tanken, at Bodding skal gjøre en slig Tur til Europa. Han tænker at naa hjem til de danske Venners Aarsmøde i Slutten af Mai. Han vil da holde Møder baade i Danmark og Norge samt forsøge at finde skikkede Medarbeidere for den Mission han arbeider for.

Der fik vi et godt Stykke fra den gamle Ven og Broder Emissær Jens Stueland. Se de pene og anerkjendende Ord, han siger om vor Skole i Red Wing. Slige Vidnesbyrd vil gjøre kun godt. Lad flere komme den Vei. At der skrives opmuntrende og i et pynteligt og pent Sprog, det anbefaler sig selv. Kanske der ikke er Rum for det nævnte Stykke i dette No., men I faar snart se det. Kom med flere Indsendelser baade du Broder og andre. Det gaar forresten meget bra. Tak for Bidragene alle sammen.

Peterson Mgds. Kvindeforening, som i nogle Aar har arbeidet for at samle Penge til at sætte istand Kirkens Basement, har nu faaet dette gjort. Basementet er i tre Afdelinger—en større Samlingssal, Kjøkken med „Kupboards" og etc. Spiseværelse, som ogsaa benyttes til Bønnemøder, Konfirmantundervisning osv. Rummene er pudset med „hard finish" og Jernplader for Loftet. Udgifterne var ca. 400 Dollars. Menighedens Ungdomsforening besluttede paa sit Aarsmøde at underholde en Bibelkvinde i Kina. W.

Gossner Missionsselskabet i Indien gjør frembeles sterke Fremskridt i Arbeidet blandt Kolfolket. Antallet af indfødte kristne er vokset til 66,045 (for ti Aar siden 34,861) med 17,831 Katekumener, som beredes til Daab. Gossner Selskabet har besluttet ogsaa at benytte kvindelige Missionærer. Hidtil stolede man paa Missionærernes Hustruer med Hensyn til Arbeidet blandt Kvinderne. Fem Diakonisser har nu begyndt at arbeide. Lægemissionsarbeide vil ogsaa blive begyndt med det første.

Godt lite Brev. Kjere Past. Holter, Guds Fred i Jesu Navn! To Uger siden (Mch. 5—7) havde vi et Kredsmøde i Beresford, S. D. hvor ni af Kredsens Præster var tilstede. Saavidt vides er dette det første Kredsmøde afholdt i denne Menighed. Gud gav os i Sandhed et godt Møde. Siden Kredsmødets Afslutning har vi havt Bønnemøder i Kirken hver Aften undtagen Lørdag og Søndag. Strømme af Naade er kommet over de ældre troende, og en anseelig Skare af unge Kvinder er begyndt at paakalde Herrens Navn.

Broderlig Hilsen M.

Japan aabnet for Guds Ord. En Missionær fortæller i et Brev, hvorledes Kristendommen vinder frem dersteds. Hun beretter, hvorledes en Officer med Myndighedernes Tilladelse samlede sine Mænd, 500 i Antal, i et Budhist Tempel, hvor ikke alene Dele af det nye Testamente uddeltes til dem, men Missionæren blev ogsaa bedet at tale til dem. „Tag al den Tid, du behøver", sagde Officeren, „vi skal lytte til dig med Fornøielse". Og Mændene lyttede med Begjærlighed til Indholdet af den Bog, som var uddelt til dem. Talen holdtes fra Budhist Alteret i Nærværelse af Ypperstepræsten og de andre hedenske Præster.

Nei Venner det maa ikke ske. Hvad? Det at eders Navn skal strykes af Abonnentslisten den 1ste April. Se, hvad Trykkeriets Bestyrer siger paa sidste Side af „Budbæreren" No. 12. Kjere Venner, det er ofte ikke andet end en Forsømmelse med disse Abonnentspenge, man synes det er saa lidet at besvære sig med, og det er sandt, det er lidet for den enkelte, men for Bladet er disse Smaasummer alt. Saa send ind, hvad I skylder alle sammen og faa flere Abonnenter til, saa gjør I en god Gjerning. Med en Smule Samarbeide i slige Sager kunde man gjøre meget mere og gjøre det baade bedre og lettere.

Saa haaber vi at Abonnentslisten ikke blir beskaaret men adskillig forøget til den 1ste April og fremover.

Digitized by Google

I Kanada traadte Lørdag en Lov ikraft, som foreskriver, at omtrent alleslags Forlystelser som Boldspil, Kapløb, Kapridning, Gambling, gaa paa Jagt, gaa paa Fiske etc. samt Salg af berusende Drikke er forbudt paa Søndag. Ligesaa er det forbudt at udføre nogetslags Arbeide, sælge Varer af noget Slags, samt bringe Aviser fra tilgrændsende Stater (de Forenede Stater) og sælge dem inden Kanadas Enemerker paa Søndag. Lovens Bestemmelser om Saloonerne er især strenge, idet den paabyder, at Saloonerne skal lukke Kl. 7 Lørdag Aften og holdes lukket til Kl. 6 Mandag Morgen. Loven omfatter hele Kanada med Undtagelse af Provinsen Quebeck, hvor Provinslegislaturen faar Lov til at bestemme, hvorvidt Provinsen skal indføre disse Bestemmelser. Loven er bleven hilset med Glæde af alle lovlydige Borgere.

Denne Gang vandt nok ikke St. Olaf i oratorisk Konkest, men Olaferne kan trøste sig med, at de har vundet saa mange Gange, at det var næsten ikke formeget om de gav en Nabo en chance. Følgende er lidt om den Sag: „Den aarlige oratoriske Konkest i Intercollegiate Oratorical Association af Minnesota er netop holdt i Northfield i Carleton Colleges Auditorium. Myron J. Haig af Devils Lake, N. D., Student ved Carleton College vandt 1ste Pris med „Den virkelige Udtydning af Gettysberg". Howard Robinson af Hamline talte om Mirabeau; den tredie Taler var O. E. Rorem af St. Olaf College, hvis Emne var „Forkjæmperen for individuel Frihed". Martin Luther var den Mand, som fik Frihed baade i Religion og Politik indført, C. J. Olson af Gustav Adolph College talte ogsaa om Martin Luther. Auditoriet var pakkende fuldt af Studenter fra de forskjellige Colleges".

Paa Indbydelse fra Stavanger Menighed, Pastor S. O. Heidals Kald, Garden City, Iowa, afholdt Midtre Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde der fra 26de til og med den 28de Dec. 1906. Pastor Heidal aabnede Mødet med Prediken. Efter Middag Bibellæsning og Bøn af Christ Carolusen. Stedets Past. Heidal ønskede de forsamlede velkomne i Jesu Navn. Saa tog Formanden Ledelsen og fik Sessionstiden ordnet. Samtaleemnet var Mat. 5, 13—17, som indlededes af J. Stueland fra Eagle Grove. Han lagde Vægt paa Salt og Lys; ligeledes mindede han om Naademidlerne samt Guds Ords Brug. Herren har bestemt os til at bære Frugt, til at være levende Breve, leve i Guds Søns Tro, bede om den Helligaands Lys og bekjende med Munden, lyse i vort Hus og blandt vore nærmeste ogsaa ude i Verden, ja gaa fra Lys til Lys, fra Kraft til Kraft for saaledes at udrustes af Herren til at være hans sande Vidner. Mange Lægbrødre fra Nabomenighederne var tilstede og deltog flittig i Samtalen. Den sidste Dag af Mødet havde vi den Glæde, at Pastor Sandven fra Roland og Student Skromme besøgte Mødet og flittig deltog i Samtalen. Offer optoges til Foreningen ved Mødets Slutning, der beløb sig til $22.72. Formanden takkede paa Foreningens Vegne. Mødet var meget godt besøgt, og vi havde det godt i Kirken og naar vi var rundt i Hjemmene hos de gjæstfrie Venner. Gud velsigne sit Ord, som blev forkynd[t] ogsaa ved dette Møde, sit Navn til Ære og Sjele til Frelse. K. O. Roe.

Mrs. Ingeborg Everson, Hustru til Ingebrigt Everson, er afgaaet ved Døden i Humboldt, Iowa, den 24de Febr. sidstleden. Dødsaarsagen var Lungebetændelse og hun var syg kun en kortere Tid. Hun var født paa Lærdalsøren den 15de Oktober 1836 og blev saaledes 70½ Aar gammel. Den 20de April 1862 blev hun gift med Ingebrigt Everson, der af mange i vor Synode er saa vel kjendt og som flere Aar var Medlem af Synodens Kirkeraad. I sit Vegteskab blev de velsignet med 10 Børn, hvoraf 5 er gaaede foran deres Moder for at møde hende paa den himmelske Strand. Eversons har indtil for 4 Aar tilbage, da de flyttede til Iowa, været Medlemmer af Bonnet Prairie Menighed, Wis. Mrs. Everson var kjendt som en alvorlig, inderlig kristen, og hun var en trofast Vegtefælle og en sjelden kjær og øm Moder. Jeg skal aldrig glemme, hvilket Indtryk hendes stille og kjærlige Omgang med sine Børn gjorde paa mig, da jeg i 1871 kom til deres Hjem for at begynde norsk Skole i Bonnet Prairie Menighed. Herren give os mange slige Mødre! Deres Liv og daglige Vandel skal staa som et lysende og talende Eksempel for deres Børn længe efter at Moderen er lagt i Graven. En Glæde og Trøst skal det være for hendes gjenlevende at vide, at Mrs. Everson nu er fritaget fra Moderomsorgen og Opdragergjerningen og er selv et Barn i Faderhuset i Himlen, omringet af sine forudgangne smaa og ventende paa Vegtefælle og gjenlevende Børn snart at komme efter. G. L.

Trist, meget trist er det, at Norges tre store Digtere Ibsen, Bjørnson og Garborg, skulde mødes med sine sidste Bøger paa fælles Ugudelighedens Grund. Ibsens sidste Bog er den mindst unoralske af disse tre; men selv den slutter med at udtale den opstaadne Frelsers Fredshilsen: „Fred være med eder!" over et usædeligt ungt Par, og det ikke bare saadan i Almindelighed, men i selve Syndens Øieblik. Bjørnsons sidste Bog er dog langt værre. Der er simpelthen intet Forsøg paa at gjøre Synden syndig, men snarere yndig, det urene rent, det vemmelige tiltrækkende. Garborgs sidste Bog blev en stor Skuffelse for dem, som efter hans forrige Bog havde troet, at han var paa „Kirkevei". Bogen forsøger at være theologisk; men derved vidner den: „Skomager, bliv ved din Læst". En Digter, som har studeret Bibelen, bliver ikke

Digitized by Google

derved mere „Teolog", end en Teolog, som har studeret Poesi, derved bliver „Digter". Garborg har kun givet et daarligt, plat Opkog af de gamle, Gang paa Gang modbeviste overfladiske Angreb paa Kristus som Gud og Frelser. Da er Jonas Dahls sidste Bog „Paa gamle Tomter" noget helt andet. Han gjør sine Personer hverken til Engle eller Dyr, men simpelthen til Mennesker, og de friske Minder fra „gamle Tomter" vil især fængsle Stavangerfolk, men dog ogsaa hvemsomhelst, som er interesseret i norsk Smaastadsliv i forrige Generation. Den er skreven i en let Tone; men har man valgt mellem disse fire Digters sidste Bøger, da er Dahls mod de andre som hvidt mod sort, som godt mod ondt.

(B. E. B. i „Luth. Kirk.").

Fra Jewell College berettes: Denne Gang kan jeg hilse eder med den store Glæde, at vi har havt et særskilt Besøg af Gud, idet at mange Sjele iblandt vore Studenter er vundet for Herren og har sat Himlen som Maal for sin Sti. Venner bed for disse, at de maa holde ved, og at flere vil slaa Følge, som er vort største Begjær og Haab.

Gud har fundet for godt at bortrykke en af vore kjere nemlig Sam Friest, fra Radcliffe, Ja. Han var hjemme under Sygdommen, og da den Nyhed om hans Død blev bragt os, vakte den megen Sorg. Men vi har dog det sikre Haab, at han blev frelst, ifølge hans eget Vidnesbyrd, som han gav paa sit Sygeleie.

Rasmus Ryg, fra Frost, Minn., besøgte Skolen forleden Uge.

Martha Borgen, en af vore sidste Aars Studenter, har nylig besøgt os.

Miss Lena Elverum fra Jackson, Minn., skal reise hjem paa Grund af, at hun ikke føler rigtig frisk. Haaber hun snart blir vel og vi faar se hende iblandt os igjen.

Vore unge Mænd har organiseret og er representeret i Statens Y. M. C. A. Mr. O. Klandrud er valgt til Pres. og Mr. H. Meland til Sekretær for Foreningen.

Miss Marie Saby besøgte Skolen og Venner her nylig.

Mr. A. Trygstad og Miss Lydia Norby har forladt Skolen og reist ud i Landet for at holde Religionsskole.

Næste Fredags Kveld blir afholdt i Skolens Kapel en Musik Konsert ved Skovgaard og hans Konsert Company. Skovgaard er en Student af den Verdens berømte Josef Joachim i Berlin, Germany.

Vi kjender Bevægelsen i Kristiania forlidet endnu til at sige stort om den. Men det er vi klar over, at den kan ikke forkastes, fordi om der tales med Tunger, og om der er heftige Aandskampe med høie Raab og stor Nød, eller om der er stor Jubel og Fryd hos løste Sjele. Dette er intet nyt i Guds Rige.

Og vi vil sige til de kristne: Bær varsom med at dømme Bevægelsen. Vi maa for al Del ikke komme til at stride mod Herren. Herren vil vise os det rette, og vi maa ikke overile os.

At der trænges en alvorlig Bevægelse blandt os, derom er ingen Tvil.

Stor Ligegyldighed og Sløvhed hersker blandt mange af Guds Børn. Der er en Halvhed og en Halten iblandt de kristne Mennesker, som er forurolignde i allerhøieste Grad.

Rationalistisk Tankegang i kristelig Henseende har trængt frygtelig dybt ind, saa mange af dem, der teoretisk holder fast ved de gamle Læresætninger, alligevel i det praktiske Kristenliv kun ser alt fornuftmæssig og ikke kjender Guds Kraft.

Dødt Formvæsen har et sterkt Tag over den største Del, saa ydre Form er meget mere for mangfoldige end Guds levende Aands Gjerning. Naar vi tænker paa mangt af det, som i det sidste er kommen frem paa disse Kanter, saa kan vi ikke sige andet, end at Formvæsen og Højkirkelighed har en stor Magt.

Og Skarerne holder paa at synke ned i Materialisme og Nydelsessyge. Tjene Penge og nyde, det er Løsenet for store Skarer.

De Bevægelser, som i det sidste har fundet Sted, har mødt en feig Modstand eller en stor Ligegyldighed og delvis medlidende Foragt. De har ikke kunnet trænge igjennem, som Herren har villet.

Her trænges derfor en gjennemgribende Bevægelse, der kan bryde mange af de tunge Lænker og føre frem til et kraftigt aandeligt Liv, der sætter varige Merker og blir til varig Velsignelse, og som høster ind, hvad der kan høstes ind".

„Sambaandet".

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ja. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.

Formandens Indberetning.

Sekretærens Indberetning.

Valg af Embedsmænd paabegyndes.

Kasserernes og Revisionskomiteens Indberetninger.

Digitized by Google

Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog.
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem.
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.
Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.
Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni.
Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Victor Mgh., Mt. Vernon, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde fra 28de til 30te Mai først. Samtaleemnet er Sal. 32, 1—7. Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Paa Menighedens Vegne
G. O. Mona.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Bethlehems og Eidsvolds Menigheder, Past. C. C. Melands Kald, Paaskedag 31te Marts.

Pastor C. C. Holters Kald, Goodhue Co., Minn., 3die til og med 7de April.

Markers Menighed, Faribault, Minn., 9de, 10de og 11te April.

Pastor K. C. Holters Kald, Solør Menighed, Rice og Scott Co., Minn., 13de og 14de April.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Til Præster i Hauges Synode.

Idag afsendes per Post fra Jewell Blanks for Parokialrapport. Bær snil og fyld dem ud, og send dem tilbage straks. Skulde der være nogen, som ikke faar Blanks, vær snil og send mig et Postkort og jeg skal straks sende en til vedkommende.

Jewell Ja., den 25de Mars 1907.

N. J. Løhre, Sekr.

Boganmeldelse.

Vi er bedt om at henlede Opmærksomheden paa Bogen: „Blikket paa Jesus" af O. H. Quie. Vi erindrer ikke om den har været nævnt i „Budb." Bogen indeholder mange gode Læsestykker, blandt andet ogsaa en engelsk Prediken af Dr. Telleen. I Bogen findes ogsaa nogle Billeder, et af Forfatteren, et af Dr. Telleen og et af Jesus holdende sin Bjergprediken

Bogen er paa 210 Sider godt indbundet og ansees godt værd 50c.

Udgiveren har til Hensigt med denne Bog at støtte Missionen. Og naar han og de som sælger Bogen faar tilsammen 25c pr Eksemplar, saa kan alt som faaes over 25c lidet eller meget gaa til den Mission som Sælgeren helst ønsker at støtte.

Bogen faaes hos Forfatteren og i de forskjellige Samfunds Boghandel og hos flere Privatpersoner. Bogen være hermed anbefalet. Læs den!

C. C. Holter.

Digitized by Google

Kvitteringer.

Professorlon: Bed H E Eggen fra McGregor Mgd. McGregor, Ja. 10.00

Bed H B Kvllo fra Stordahls Mgd.s Kvf., Malkewicks Kald. 5.00

Bed Pastor Nervig fra Zions Mgd., Nervigs Kald: Gunder Olson 2, J Hoxeng 2.50, Even Lund 1.50, T Thompson, G Holm, L Aaen, H Aune, O B Engen, Nick Pederson, Albert Gustad, Halvor Hinseth, O Solberg, J H Hoxeng, S C Peterson hver 1. 17.00

Bed Thomas Weland fra Bethlehems Mgd., Holmes, Ja. 8.00

Bed Rudolph Eneboe fra Romsdahls Mgd., Lincoln Co., S. D., Andrew Haugen, Edw. Aines, Paul J Eneboe hver 5, Rudolph Eneboe, Josie Eneboe hver 2, Ole Haugen, Bert Stefenson, Ador Kylling, Anton Oren, S E Haugen, M T Eneboe, Lars Aines, Mrs. Ida B Lien, Marius Nelson, Syversin Sanders, M B Eneboe, Tom Sande, John Olson, Hans Narum hver 1, tils. 35.00 Fra Canton, S. D., ved do. Edeward Eneboe, Lina Eneboe hver 5, tils. 10. 45.00

Bed Pastor Hovland fra ham selv, A Solberg hver 2, Ed. Dyrud, Maddock, N. D. 1, Ole J Rodne, Haldor L Rodne, Manfred, N. D. hver 1. 11.00

Bed Pastor N Okerlund fra Silvesta Mgd., Okerlunds Kald, Ole J Nordlie, A Holdt hver 2, Ole A Haug 1.50, B J Westby, Anton Haug, Sven Rostvedt, Mrs. J Hegeland, Peder Holdt hver 1, Edw. Sjorlie 50c. 11.00

Bed Rev. Langehaug fra Norway Mgd., Aneta, N. D., Langehaugs Kald, Lars O Solberg 3, Ole Solberg, H O Solberg, Nicolai Nelson hver 2, Sam Peterson 1, E D Hillesland, A N Lavanger hver 50c. 11.00

Bed E N Rosevald fra Tref. Mgd., Malkewicks Kald, Nels Larson, G Westland, Mrs. N O Sande hver 5, E N Rosevald, Justin Grinde, H Larson hver 4, Paul Grinde 2.50, T E Reis, O C Coppang hver 2, Carl Amle, O S Balen hver 1.50, M Kjelsberg, N E Rosevald, O Pederson, Anna Sando, Olga Sando, L L Rockney, Bernhard Grinde, Mrs. Carrie Monson, A Knudson hver 1, Hjalmar Pederson, Severin Grinde, Alfred Grinde, Emma Grinde, Jensina Grinde, Casper Monson, Alfred Knudson, John Grinde, Anna Grinde, Kalmar Knudson, hver 50c, Nelley Pederson, Clara Amle, Johanna Reneland, Nettie Amle hver 25c. 51.50

Bed Rev. U D Johnson fra Jacob Hendrickson, Ole Hovland, Ole Skolrud, S Hovland hver 1, T Olson 25c. 4.25

Bed Oscar Olson fra Evanger Mgd., Buffalo Co., Wis., samlet ved Oscar Olson, John Paulson 2, J Molland, O Iverson, T Eide, O B Kilneis, E J Bjorgo, Oscar Olson, A O Fimreite hver 1, Otto Olson, O Fimreite, H Simonson hver 50c tils. 10.50. Samlet ved J E Bjorgo, Paul Paulson, J E Bjorgo, Olaf H Nordby, K L Bordson, Hans Fimreite hver 50c, Henry Nordby 25c.—2.75 13.25

Bed Christ Simonson fra Shell Creek Mgd.s Kvf., Westbys Kald. 30.00

Bed Rev. S J Brekke fra Oydahl Mgd., Sacred Heart, Minn., samlet ved S S Lanning. 11.75

Bed Rev. E J Eastvold fra Bethesda Mgd., Jewell, Ja., Eastvolds Kald, Rev. Eastvold, Gilbert Knudson, Prof. E Stockstad hver 5, Mrs. Anna Hill 4, Henry Ostrem 3, Prof. B Olkelberg, J S Knudson, Andr. Madson, Knud Knudson, Lewis Maland hver 2, J J Herem, Henry Hilldahl, K B Espe, Richard Nelson, J E Skow, E Knudson, James Larson, C J Knudson, J F Johnson, Elias Olson, H J Maland, B H Alvestad, Thomas Thompson, Samuel Stenerson, J B Thompson, H O Hanson, S O Westre, Mrs. H Westre, E A Westre, Nels Monson hver 1, Magnus Johnson, Gregorius Pederson, Lars A Shaw, Lars Flokketvedt, Secelia Jacobson, A A Trygstad, Engel Soleim, Osm. Amonson, O E Olson, Lars Stangeland, Henry Olson, K K Lear, Sivert Shaw, Benjamin Monson, Henry O Sere hver 50c, Thore Johnson, O Ostrem hver 25c. 60.00

Bed Pastor Westby fra Shell Creek Mgd., Westbys Kald: Pastor S S Westby, O Bold, Chris. Simonson hver 5, John Johnson, J J Baage, Lars Baage hver 3, O Larson, 2.50, L Halvorson, Gust Baage, T Olson, J Rasmuson, R Rasmuson hver 2, Geo. L Baage 1.50, Mrs. Anna Baage, J Jenson, H Halvorson, J Huseby, L M Knudson, Henry Cleveland, Chris. Cleveland, Wm. Cleveland, B Osnes, R Wick, H Hanson, Christ. Johnson, Herman Johnson, Jacob Baage, Edw. Larson, Nels Hanson, Henry Hanson, Oscar Larson, Jorgen Simonson, J Lee, Martin Jacobson, Hans Lee hver 1, John Simonson 75c, Mrs. Karen Anderson, Henry Cleveland, Gabriel Anderson, Andrew Larson, Jorgen Jacobson, Wm. Williamson, Hans O Hanson, Lewis Meland hver 50c, Johannes Lee 25c. 65.00

Bed do. fra North Branch Mgd., Westbys Kald: Christ Erikson 5, A Larson 4, Knudt Jenson 3, O Kolden, Thobias Watland, O R Lindbo, John Westby, C T Elton, Mrs. Tilda Garde hver 2, Ole Lindbo, Jens Kvam, A L Lovos, Knut Kvam, Severin Westby, Melker Kvam, Clara Watland, O Myre, Charley Kettelson, T Kettelson, S R Rendem, Chas. Rendem, Carl Westby, Geo. Watland, C Gunderson, Mrs. Gunderson, Fred Westby, Geo. Lovos, Mrs. Maria Funrem, Andreas Kolden, Henry Erikson, Nels Kolden, Miss Emma Juelson, Severin Juelson, Martin Juelson hver 1, Miss Sophia Kvam, Kristine Kvam, Betsey Kvam, Tina Kvam, Tinius Walland, Carl Johnson, Carl Limbo, Miss Mable Gunderson, Nora Gunderson, Anna Gunderson, Gilbert Gunderson, Miss Kristina Estrem, Selma Estrem, Gunval Kettelson, Daniel Thompson hver 50c, Johannes Larson, Lina Larson, Lovise Larson, Clara Larson hver 25c. 57.50

Ed. Rasmusen, Oakes, N. Dak. 2, Mrs. Ed. Rasmusen 1 3.00

Pastor L Odland, personlig. 4.00

Bed Pastor H J Berg fra Ostrander Mgd.s Kvf., Bergs Kald. 10.00

Bed R R Greseth fra Stordahls Mgd., C C Holters Kald. Samlet ved John Lerfald: R R Greseth, O S Greseth hver 2, Mikkal Thompson, Anton Holte, H G Romo, O G Romo hver 1, Kasten Johnson, John Lerfald hver 50c 9.50. Samlet ved Martin Thompson: Nels Trelstad, G S Greseth, J J Frigaard, Mrs. E Ellefson, Ole Frigaard, R S Greseth, D T Hoven, John L Trelstad, Martin Thompson hver 1, Peter Larson, Ole Flor hver 50c, L G Flaaen, John Lvaal, G J Frigaard hver 25c, 10.75. Samlet ved Joseph Rud: R Bordson, Martin L Frovum hver 1, Johannes Rud, Anders Bue, Bjorn Peterson, Anders Romo, B Tjelstad, Lorns Jenson, L J Korstad hver 50c, Mrs. O Mona 25c, 5.75. 25.50

Bed B H Hovland fra Zions Mgd., Hardin Co., Sandvens Kald: Iver Goodmunson, M A Anderson hver 2, B W Martins, John Hatteberg, Ingebrigt Erikson, H J Prescott, Tom H Bicks, O K Johanson, Geo. Johanson, B H Hovland hver 1, H M Rasmussen, H Tjelmeland, Mrs. N E Svenson hver 50c, G L Bil 3, Peter Simonson 2.25, Nels Pederson 1.50, Ole Rasmussen, Johan Ostrem, Andrew Anderson hver 2, Knut Olson, T O Thompson, Mrs. Triest, Ole Simonson, A C Johanson, J Osmonson, J Berrets, C Sampson, J Lee hver 1, Lewis A Thompson, Frank Lee hver 50c, O E Feeden, J S Thompson, Mrs. Anna Sime, Nels Rog, Mrs. Brendeland, Mrs. L Male, Sven M Ostrem, Mrs. Ole Gjerbe hver 50c, Ole A Boyd, T Pederson, Serina Ose, Carolina Simonson, H H Brendeland, Sam Olson, Inger Hoversten, T J Sime, Iver Wallen hver 25c. 52.50

Bed Pastor A Haugland fra N B Aines 5, Mrs. R Wicks 3, Mrs. S Anderson 2.50, Torbjorn Fjelland, L L Fjelland, Ben Larson, S Benson, C E Nordbus, Jacob Walen, Nels Hofstad, Hans Lien, K Helland, S Wika hver 2, L Walen, J Johnson hver 1, Aron Larson 50c. 33.00

Bed R L Biegen fra R Wignes Markus Johnson hver 5, Christ Deason, Olaf Rasmussen, Tom Torgerson, Theodor Tallakson, Gusta Graving, Inga Hellerud hver 1, Bertha Hanson 50c. 16.50

Digitized by Google

Ved Pastor G O Vik, Roseni Mgd., Viks Kald: Samlet ved Olaus Stoen vestre Distrikt, E P Sveggen, M J Lehne, Halvor Jacobson, Pastor G O Vik hver 5, Olaf Stsland, M A Stenvig hver 4, John S Johnson, Peder Erikson hver 3, L J Stoen 2.50, Mrs. Kjersten Hanson, Jsak Kristofferson, Peder Nelson, Thomas Solem, A C Stoen, Ole J Stoen, L P Solaas, Johan Larson, D Kristofferson, L Offerson, H P Larson, John Simpson, Erik Erikson, Bendik Iverson, Mrs. Katrina Olbue, Carl Evjen, Ole Lerseth, Mrs. D Kristofferson hver 1, Erik Vevik 75c, John J Stoen, B J Jonnes, Mrs. Ole Reis, Andrew Erikson, M A Johnson, Bernt Iverson, Anton Anderson, Iver Solberg, Albert Etsland, Ludvik E Larson, Martin Jacobson, Christ Stoen, Ole Schalberg, John Halvorson, Iver Larson, Sophia Kvalshaug, Nettie Stoen, Christ Erikson hver 50c, Emma Nelson, Nettie Erikson, Emma Erikson, Oluf Solberg, Betsey Stsland, Christ Solaas, H Larson, Ole Erikson, Olaf Johnson, Andrew Haugeraas, Anna Stoen, John L Larson hver 25c, 76.25. Samlet ved Martin Steve i østre Distrikt, Mrs. Helene Solem 5, O J Stene 4, M S Stubben, E A Rønning, Syvert Stene, Eling Johnson, Anders Sveggen hver 2, Anders Dahlum, Gabriel Eggen, Johan Jamtgaard, K Offtad hver 1.50, Martin Steve, J P Asbjeld, Mrs. Oline Solberg, John O Holthe, Ole O Holthe, Carl Vik, Mrs. Ellen Stene, Ole Kvaal, John Rønning, Lars J Krogstad, John Sommervold, Nels Stav, Christ Overgaard, Erik Haugslo, Ole Vevik, Johan J Buum, Gina Ausland, John Blosmo, Lars O Lykken, Erik Nervik, Peder Ekrem S Sommervold, J J Stene, Martin Buum, Ole Lykken hver 1, O M Stubben, Lars Kvaal, Ole Dahlum, Johan Sletlihaug, John Berg, E Hanson, O O Stene, Wm. Krogstad, Johannes Olson, Ole Rønning, Peder Solaas, Mikkal Ustad, Einar Stavlo, Mrs. Lava Asbjeld, Ole E Nervik, Anders Rønning, John R Buum, Ben J Buum, Ole P Ekren, Ole Jamtgaard, Sigvald Lykken, John O Stene hver 50c, Inga Rønning, Clara Rønning, Martin Rønning, J Bloksberg, Anna R Stav, Michal Fagerhaug hver 25c, 63.00 ..... 139.25

Ved do. fra Hauges Mgd., Viks Kald: Jacob Mortvedt 3, Ariel Mortvedt 2, Eilert Olson, Nels Okland, Sam Pederson, Ole Kristofferson hver 1, Hauges Mgd.s Kvf. 2 ..... 11.00

Ved Krist A Thompson, Battle Lake, Minn., Herman Thoreson 2, Christ A Thoreson 1, Arthur M Thoreson 50c 3.50

Ved Pastor Nervig fra følgende i Zions Mgd., Pastor L L Nervig 2, John O Lien 1 ..... 3.00

Ved Pastor L Langehaug fra følgende i Norway Mgd., Aneta, N. D., T T Fjeld, E B Helleland, Mons Grinland hver 1 ..... 3.00

Ved Pastor L Jacobson fra følgende i W. Pr. Mgd., Jacobsons Kald: S Hatlan 1, Mrs. S Hatlan, J L Aberg Mrs. J L Aberg hver 50c 2.50

Ved Pastor A O Utheim fra Lac qui Parle Mgd., G C Bolstad 3, J H Boraas, H J Dahl, O H Boraas, Henrik Johnson hver 2.50, Maria Bolstad, P S Thorson, G Pederson, P P Hammer, T H Kleven, J J Dahl J A Undlin Sr., C A Bolstad, H L Truven hver 2, O J Hoyum, Randi Pederson, H Robertson, S L Lund, P E Smaagaard, Albert Kleven, P P Trelstad hver 1.50, M G Dahle 1.20, Martin Hoyum, J K Johnson, H P Hanson, Johan Hanson, L S Thorson, J J Femrite, A Fjerseth, J J Bothum, O O Skotterud, L H Rimestad, Hans Bjørulle, Rob. Kristianson, C E Kettleson, Anton Stoyen, G G Greseth, A Thoreson, T A Thoreson, Serina Thoreson, J L Hastad, M P Johnson hver 1, Ragnild Hoyum, Georgine Hoyum, Emt Hoyum, H J Femrite, P J Bothun, Arnt J Kvaal, K Bergeson, O Krugerud, H M Binge, J A Pederson, Ludvik Rimstad, A S Lofsenson, O O Holtan, Henry Boraas, Mrs. Romo, Henry Lund, P G Stenson, G P Smaagaard, Ed. P Smaagaard, J A Undlin, L J Hastad, J J Hastad, G J Hastad, J P Trelstad, H O Melde, Mrs. Jenson hver 50c, Simon Hanson 25c 80.95

J. L. Lasseson.

Til Professorløn: Fra Bethania Mgd., Twin Valley, Minn., Pastor Gjerstads Kald: P O Herreid, Mrs. Herreid, K Jørgenson, Ole Hamre, M E Dahl, Ole Elstad, John O Solberg, P O Baaler, P P Olson. J J Hamre hver 1, Lars Bjørnson, Joseph Hamre, Inga Hamre hver 50c 11.50

J. L. Lasseson pr. M. G. Hanson.

Modtaget til Bibler ved Trainingskolen fra følgende ved Mrs. A C Anfinson, Clarion, Iowa, Silas Carlson 1, Arthur Nelson, A O Anfinson, Nels Odland hver 50c, Mrs. A Anderson, Mrs. L Larson hver 25c 3.00

Med Tak M. G. Hanson.

Til Bethesda Børnehjem: Ved C Lillethun og af ham før kvitteret 22.75

G. G. Walen.

Kvittering fra Jewell Luth. College.

Paa min Reise forleden Sommer modtog jeg følgende Bidrag for hvilke kvitteres. Af de indkomne Penge beholder jeg kun nok til Reiseudgifter. Det som bliver tilovers benyttes til Ekvipering af vort Laboratorium i Physik, vort Bibliothek eller Musik Afdeling. Med det samme jeg indsender dette vil jeg igjen faa takke for den Velvilje, hvormed jeg er bleven mødt hvor jeg kommer.

Pastor J J Lee, Morrisonville, Wis.	5.00
Pastor A E Poyum, Rushford, Minn.	50
Arendahl og Peterson Mgdr.	5.95
Frankes Mgd., Charles Mix Co., S. D.	10.00
Mgd. ved Harrison	4.40
Pastor A H Berger, Ft. Ransom, N. D.	2.50
Thief River Falls, Minn.	3.55
Bethlehems Mgd., A J Krogstads Kald	4.00
Zions Mgd., Viking, Minn., do. Kald	4.35
Hauges Minde, Crookston, Minn.	6.50
Roseni Kvf., G O Viks Kald	5.00
St. Peters Kvf., do. Kald	5.00
John Anderson, Dell Rapids, S. D.	11.00
Andrew " " " "	5.00
Highland Kvf., " " "	10.00
Stordahls Kvf., " " "	5.00
Seiers Haab Pigef., Dell Rapids, S. D.	10.00
Mrs. R. Anderson, " " "	1.00
M Teigland, Randall, Ja.	5.20
	103.95

Da det blev nødvendigt for os, paa Grund af det forøgede Studenterantal, at indrede et Laundry bidrog Studenter og Lærere som følger:

Louisa Nelson 5, Josephine Hagen 2, Mildred Hawkinson, Matie Stokdale, Ida Jacobson, Cora Hanson, Dina Ellefson, Rachel Greseth, Anna Lasseson, Anna Jacobson, Olga Tweten, Emma Anderson, Emma Ressel, Martha Larson, Gara Sveeggen, Bertha Groseth, Clara Sogge, Dora Bowers, Annie J Anderson hver 1	24.00

Fra forrige Kasserer P C Hanson er modtaget og overført til Skolekassen følgende:

Olen Anderson, Wallingford, Ja.	5.00
A G Gilbert " "	5.00
Fra Bethesda Mgd.s Ungdomsf., Jewell, Ja. er modtaget som Gave et Bogskab for Bestyrerens Kontor som koster	48.77

Alt tilsammen beløber sig til $187.62.

Hermed siges alle Givere hjertelig Tak for Gaverne.

Paa Skolens Vegne

N. J. Løhre, Bestyrer.

Digitized by Google

Til Madison Krods: Fra Næs Mgd., Pastor Th. Lunds Kald, Offer ved Kredsmødet 43.66
C. L. Seim, Kas.

Til Ada Kreds: Ved Kredssekretæren..... 34.74
Fra en ubenævnt..... 1.00
Lille Bethania Mgd..... 18.36
Vang Mgd..... 16.20
Ved Pastor Simonson, Collect i Eagle Bend:. 7.65
Bethel Mgd., Todd Co..... 2.16
Ved Pastor Gjerstad, Collect i Thief River Falls 13.62
Mandsf. i Norman Mgd..... 5.00
N. T. Moen, Kas.

Til „Budbärerens" Abonnenter.

Vi glæder os meget over, at vi i den senere Tid har faaet ikke saa faa nye Abonnenter paa Bladet. Men snart kommer en Tid, da vor Abonnentliste vil blive adskillig beskaaret og formindsket. Den 1ste April nødes vi nemlig til ifølge Synodens og Trykkeribestyrelsens Beslutning at standse Bladet til alle dem, der er skyldig for 1906 eller mere. Og det vil blive adskilligt mange, dersom de, der staar til Rest, ikke inden nævnte Tid fornyer sin Subskription. Vi vil derfor venligst bede enhver, der ved, at han staar tilbage med Betalingen, at se paa Adresselappen, og dersom han ikke finder Tallet '06 derpaa, bedes han at indsende hvad han maatte være skyldig før den 1ste April næstk., saa slipper vi at standse Bladet. Tallet paa Adresselappen viser, for hvilket Aar Bladet er betalt. Haabende ret snart at faa høre fra dem, der resterer, forbliver vi venligst

C. Lillethun.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad.
Marinette, Wis.

Pianer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Karl Raugland,
The North Western Music House,
318—320 Nicollet Ave.
Minneapolis, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Waler, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forfuld 1.50 $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. L. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Opstandelsen; 2. Paaskebetragtning; 3. Reiseerindringer; 4. Fra Jewell Lutheran College; 5. Bibelen; 6. Humbuggens Tid; 7. Nogle Ord til „Budbæreren;" 8 Troens Kamp i Prøvelsen; 9. Martha og Maria; 10. Ogsaa et Brev; 11. Eders Forløsning stunder til; 12. Referat; 13. Frugten af en Prediken; 14. Kinamissionen; 15. Spørgsmaal; 16. Fra Arbeidsmarken; 17. Bekjendtgjørelser; 18. Kvitteringer.

Rev J. A Bergh 06

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 14 | Lørdag den 6te April 1907. | 39te Aarg

Den opstandnes Fredshilsen.

Luk. 24, 36—43.

M. G. H.

Profetens Ord om Frelse forkynder Fred. Profeten Nahum siger 2, 1: „Se, paa Bjergene hans Fødder, som fører et godt Budskab, som lader høre Fred". Profeten Esaias taler paa flere Steder om den. I Kap. 52, 7 siger han: „Hvor deilige paa Bjergene dens Fødder, som bærer godt Budskab, som lader høre om Fred, som bærer godt Budskab om det gode, som lader høre om Salighed, som siger til Zion: Din Gud er Konge". Fremdeles Kap. 57, 19: „Jeg skaber Læbers Grøde, Fred, Fred for den langt borte, og for den, nær, sagde Herren, og jeg har læget ham".

Englenes Lovsang ved Jesu Fødsel forkynder „Fred paa Jorden". Luk. 2, 14. Apostelen Paulus skriver Ef. 2, 17: „Og han kom og forkyndte i Evangeliet Fred for eder, som var langt borte, og for dem, som var nær".

Guds Frelseforjættelses Indhold er Fred. Evangeliets Hovedsum er Fred. Derfor er det et „godt Budskab om det gode", som Profeten siger. Det var dette Budskab den faldne Menneskeslegt saa saare tiltrængte; thi den manglet Fred. Synden havde gjort Skilsmisse mellem Gud og Mennesket; Menneskets oprindelige Forhold til Gud, dets Helligbed, Overensstemmelse med Guds Vilje, Samvittighedens Fred og sande Glæde var forstyrret. Synden og Døden herskede over det. Syndens Følger plagede og ængstede det. Udenom Gud og hans Livssamfund fandt det ingen Hvile og Fred.

For at Mennesket atter kunde faa Glæde og Fred, maatte dets Livssamfund med Gud gjenoprettes. Dette kunde alene ske derved, at Synden, som stod Gud og Mennesket imellem, blev ryddet afveien, samt, at dens fortjente Straf blev fyldestgjort. Gud har i forbarmende Kjerlighed og Naade sørget for at dette kunde ske, priset være hans Navn!

Det var Guds evige Plan at frelse Verden. Denne Plan bar han virkeliggjort ved at sende og skjenke Verden sin Søn, den enbaarne, ikke for at dømme Verden, „men for at Verden skal blive frelst ved ham". Joh. 3, 16. 17. Herren vidner ved Apostelen Paulus Gal. 4, 4. 5: „Men da Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født under Loven, for at han skulde frikjøbe dem, som var under Loven, for at vi skulde faa den sønlige Udkaarelse".

Guds Søn maatte fødes underLoven og stilles under dens Krav og Dom for den faldne Verdens Skyld, hvis Stedfortræder og Frelser, han var sendt af Gud til at være og han selv frivilligt havde paataget sig. Herom vidner Profeten Esaias Kap. 53, 4. 5: „Visselig har han taget vore Sygdomme og baaret vore Piner; men vi, vi agtede ham for plaget, slagen af Gud og gjort elendig. Men han, han er saaret for vore Overtrædelser, er knust for vore Misgjerninger; Straffen laa

Digitized by Google

paa ham, at vi skulde nyde Fred, og vi have faaet Lægedom ved hans Saar".—Saaledes var det Guds naadige Vilje. „Herren behagede at knuse ham, han slog ham med Sygdom", siger Profeten Esaias Kap. 53, 10.

Det er dette Lidelseshistorien skildrer for os. Kristus, Guds Søn, lider ifølge Guds Vilje Synderes Straf. Apostelen Paulus siger 2 Kor. 5, 21: „Thi den, som ikke vidste af Synd, har han gjort til Synd for os, for at vi skulle i ham vorde retfærdige for Gud". Og, Gal. 3, 13: „Kristus har frikjøbt os fra Lovens Forbandelse, da han blev en Forbandelse for os, thi der er skrevet: Forbandet er hver den, som hænger paa et Træ". Ved Lidelsen og Døden paa Korset bragte Jesus Sonofferet for Verdens Synd og led dens fortjente Straf. Alt, hvad den krænkede, hellige Guds Retfærdighed krævede, bragte han paa Forsoningens Alter. Han erklærer selv fra Korsets Træ: „Det er fuldbragt". Joh. 19, 30. Saaledes er han given hen for vore Overtrædelser. Naar han bøier sit Hoved og overgiver sin Aand til Gud, er Syndens Sold betalt, Brøden sonet og Synden, som stod skillende mellem Gud og Mennesket, borttaget og Adgang er aabnet og Veien banet for Syndere til Gud. Gud er forsonet; det forstyrrede Guds Forhold i Kristus gjenoprettet. „Gud var i Kristus og forligte Verden med sig selv". Opstandelsen fra de døde er Beseglingen paa denne hans Gjerning. Ved Faderens Herlighed opreises han til et Vidnesbyrd om, at hans Gjerning er en fuldkommen Gjerning, antagen som saadan af Gud og gjeldende som saadan for den faldne Verden. Kristi Opstandelse er Kronen paa alt hans Verk. Det er ved Aabenbarelsen af denne guddommelige Kjendsgjerning, Jesus hilser sine Disiple med Fred. Først ved hans Opstandelses Aabenbarelse har denne Hilsen og Forkyndelse det evige Grundlag, hvorpaa den altid med evig guddommelig Vished lyder som det gode Budskab om godt for Syndere. Uden Kristi Opstandelse vilde der ingen Fredshilsen være for Syndere paa Jorden. Paulus siger 1 Kor. 15, 14: „Men er Kristus ikke opstanden da er vor Prediken forgjeves, da er og eders Tro forgjeves". Men, den korsfæstede og opstandne Jesus Kristus er Verdens Frelser og Fredens Fyrste. „Men nu", siger Apostelen videre, „er Kristus opstanden fra de døde og bleven Førstegrøden af de hensovede. Thi efterdi Døden er kommen ved et Menneske, er og de dødes Opstandelse kommen ved et Menneske. Thi ligesom alle dø i Adam, saa skulle og alle levendegjøres i Kristus".

Freden hviler i Kristi Opstandelse; Fredsforholdet til Gud, den enkeltes subjective Fred. Alt, hvad Gud har forjættet til Verdens Frelse er tilveiebragt ved Kristi Død og Opstandelse og indeholdes i den opstandnes Fredshilsen; „thi", siger Apostelen 2 Kor. 1, 20: „saa mange, som Guds Forjættelser er, er de i ham ja og i ham Amen, Gud til Ære ved os".

Ved Troen paa Jesus bygtiggjøres den enkelte til de helliges Arvedel i Lyset, fordi Gud „har udfriet os af Mørkets Magt og overført os i sin elskelige Søns Rige, i hvem vi ved hans Blod have Forløsning, Synderes Forladelse". Kol. 1, 12—14. „Og af hans Fylde have vi alle faaet, og det Naade over Naade. Thi Loven er given ved Moses; Naaden og Sandheden er bleven ved Jesus Kristus. Ingen har nogen Tid seet Gud; den enbaarne Søn, som er i Faderens Skjød, han har forklaret ham". Joh. 1, 16—18.

Her er Naade nok til Fred for alle Syndere, hvor store de end er. Herom vidner Paulus 1 Tim. 1, 15: „Det er en troværdig Tale og aldeles værd at annammes, at Kristus Jesus er kommen til Verden for at gjøre Syndere salige, blandt hvilke jeg er den største". Og fremdeles: „Thi der er en Gud og en Midler mellem Gud og Menneskene, det Menneske Kristus Jesus, som gav sig selv til en Gjenløsningsbetaling for alle, et Vidnesbyrd i sine Tider". 1 Tim. 2, 5. 6.

Naar det gjelder vort Fredsforhold til Gud som vor forsonede Fader, maa vi altid tilbage til Kristi Død og Opstandelse og hvor det gjelder den subjective Fred og Glæde, maa den altid være Følgen og Frugten af Troens Modtagelse og Tilegnelse af den Naade og Frelse, Kristus har forhvervet os ved sin Lidelse og Død og beseglet for os ved

Digitized by Google

sin Opstandelse og bragt os som sin personlige Hilsen ved sin Opstandelsesaabenbarelse. Intet andet duer som Grundvold for vort Saligheds-haab; alt andet er løse Grunde, Sand, som rives bort, naar vor Saligheds-bygning sættes paa Prøve. Jesus, som han er given os af Gud til Retfærdiggjørelse, Helliggjørelse og Forløsning, er den af Gud lagte Saligheds Grundvold. „Han er den, som er bleven agtet for intet af eder, I Bygningsmænd, den, som er bleven en Hovedhjørnesten. Og der er slet ikke Frelse i nogen anden, thi der er ikke heller noget andet Navn under Himmelen, som er givet blandt Mennesker, ved hvilket det bør os at vorde frelste". Ap. Gj. 4, 11—12.

Men paa denne Grundvold bygges vi op til et helligt Tempel i Herren. Det er Apostlernes og Profeternes Grundvold. Ef. 2, 20—22. Og i Kristus Jesus, formedelst hans fuldkomne Gjerning, er vi komne nær til Gud, have vi faaet Adgang ved hans Blod; „thi han er vor Fred". Ef. 2, 13. 14. Og ved Troen og Troens Tilegnelse af Kristi Blods frelsende Kraft modtager og erfarer Hjertet Herrens Fred. „I er jo alle Guds Børn ved Troen paa Kristus Jesus". Gal. 3, 26.

Alt efter som Guds Aand faar forklare og levendegjøre Kristi Gjerning for vor Tro og lære den at hvile i hans Død og Opstandelse, vil Kristi Fredshilsen blive en virkelig Guds Gave for os. Den opstandne Frelser søger omhyggeligt at overbevise sine Disiple om, at han er opstanden: „Ser mine Hænder og mine Fødder, at det er mig selv! Thi en Aand har ikke Kjød og Ben, som I se, at jeg har. Og da han sagde dette, viste han dem sine Hænder og Fødder". Jesu Lidelses- og Korsmærker skulde overbevise Disiplene om hans Opstandelse; disse Mærker skulde for dem være Kjendemærkerne paa deres opstandne Herre. Saaledes leder Guds Aand fremdeles Troen gjennem Kristi Lidelsers Betragtning til hans Opstandelse, hvor den opstandnes Fredshilsen gjennem Opstandelsens Forkyndelse lyder lige kraftig, inderlig og salig, som den hin første Gang lød fra den opstandnes Læber til de første Disiple, som blev glade, at de saa Herren. Kjære Sjel, du, som længes efter Fred og Hvile for din Sjel, se paa Jesus. Se, det Guds Lam, som bærer Verdens Synd. Se, din Frelser i Gethsemane, paa Golgatha, paa Korset. Men, se ham fremforalt som han aabenbarer sig som den opstandne Frelser, Seierherre over Død, Grav, Helvede, Djevel og alle onde Magter. Se din opstandne Frelser som din Frelser. Hør hans Opstandelses Budskab til dig og alle fattige Syndere, som gjerne vil modtage hans frelsende Naade. „Fred være med eder!" Søg du i Jesus din Fred. Vælg du hans Vunder til dit Bliveſted; hvil du dit Hjerte der. Hæng du blot ved Jesus; træng dig ved Guds Aands Naade stedse dybere ind i ham, saa faar du Fred, saa finder du Sted for Sjelens Tro og Haab.

„Fred til Bod for bittert Savn Gav os Gud i Jesu Navn, Fred os kjøbte med sit Blod, Fred os Jesus efterlod, Kristendom er i en Sum Fredens Evangelium".

Paaskebetragtning.

1. I Getsemane Have stod der en Kamp
Mod Helvedes Magter at stride.
Jesus kjæmped, og Seier han vandt
Over Djevelen og Helvedes Rige.
Kampen var haard; thi han svedede Blod;
Vor Skyld laa saa tungt paa hans Hjerte.
Ingen af Disiplene ham forstod,
Alene han kjæmpet i Smerte.
Kamp vil det blive
Mod Djevelen at stride.
Dette maa alle faa vide.

2. Da Jesus havde kjæmpet i Haven
Og skuet mod Døden og Graven,
Frygter han ei mere for Faren;
Men frimodig møder han Skaren
Og kalder nu Judas for Ven.
Jesus nu gribes og bindes
Fra Evighed ei saadant kan mindes,
Thi Jesus er Kjerligheden.
Da Jesus talte et Ord,
Faldt hele Skaren til Jord.
Dette bør alle faa vide.

Digitized by Google

3. For Raadet Jesus blev drevet,
I Domhuset faar han sin Dom,
Af Profeterne derom blev skrevet,
Aarhundreder før Frelseren kom,
For alle vore Synder at bære;
Thi Straffen blev lagt paa ham,
Foragtet, forhaanet at være,
Han var det Guds slagtede Lam.
Jesus var den gode Hyrde,
Der bar al Verdens Byrde.
Dette bør alle faa vide.

4. Paa Træet blev Kristus korsfæstet,
Og derved blev Skriften stadfæstet,
En grufuld Smerte Jesus her led
Paa Golgathas Høi, Hovedvandested
Gud vore Misgjerninger Jesus lod ramme,
Og Djevelen kom her storlig tilskamme;
Thi Jesus havde os hjertelig kjer,
Og befriet vi blev fra Djevelens Hær.
Thi Jesus raabte i Dødens Nat:
„Det er fuldbragt!" og
Dette bør alle faa vide.

5. Bjergene revned, og Jorden den bæver;
Det blev mørkt som den forteste Nat.
Forhænget revner fra øverst til nederst,
Og døde stod op af sin Grav.
Folket af Angest nu rørtes,
Trodde han var nok Guds Søn,
Himmelens Kræfter nu rørtes,
Man frygtede Straf som sin Løn.
Den, der Jesus foragter,
Har mod sig Himmelens Magter.
Dette bør alle faa vide.

6. Hvem vil nu bringe Budskabet ud
Om Frelserens Lidelse og Smerte?
Jo, de, som vil leve for Himmelens Gud
Og elske Jesus af hele sit Hjerte.
Forkynde hans Lidelse og hans Død,
Hans Seier i dybeste Sorgen
Om Sjelens Bestyrkelse i Vin og Brød,
Om Opstandelsens herlige Morgen,
Bring Budskabet ud
Fra Himmelens Gud.
Dette maa alle faa vide.

7. Gaa da i Kampen med Iver og Mod
Medens Dagen endnu varer,
Hedningers Sjele hor og kostet Blod
For at fri dem fra Satans Snarer.
Jesus søger det bortkomne Faar
Og hjælper i Trængselens Vande,
Og den, der vandrer i Jesu Spor,
Skal sikker i Himlen lande.
Af Frelserens Kjerligheds Glød
Til alle den lyder saa sød.
Dette maa alle faa vide.

Willar Hanson,
Milwaukee, Wis.

Møde med Jesus i Ordet

(Joh. 1, 36—43.)

Ved sin alvorlige Omvendelsespreken ryddet Døberen Vei for Jesus til Folkenes Hjerter. Mange blev mægtigt rystet og enkelte blev vakt. Blandt de sidste var hans Disiple.

Døberen ikke bare ryddet Vei for Jesus. Han viste ogsaa Folket hen til Jesus. Derfor disse velsignede Ord: „Se det Guds Lam!" Det var saa om at gjøre for ham at faa Folket—ikke mindst sine Disiple at se hen til Jesus.

Disiplene hans hang ved ham med en inderlig Kjerlighed. Til en Tid syntes de bedre om Johannes end Jesus. Det kommer saa klart frem i disse Ord: „Ham, hvem du gav Vidnesbyrd, se, han døber og alle kommer til ham!"

Det syntes Døberen godt om. „Brudgommens Ven, som staar og hører hans Røst, glæder sig storlig over Brudgommens Røst. Denne min Glæde er nu bleven fuldkommen. Han skal vokse, jeg skal aftage."

De lod sig overtale til at følge Jesus. „Og de to Disiple hørte hans Ord, og de fulgte efter Jesus."

De fulgte med Jesus til hans Herberge. Der havde de sit første Møde med Jesus. Velsignede Møde! Salige Møde! Uforglemmelige Møde! Mødet, Stedet for Mødet og Tiden for Mødet—det første Møde med Jesus—erindret de for hele Livet. Det gik dem, som Salmisten siger i Salme 65, 5: „Salig er den, du udvælger og lader komme nær, saa han bor i dine Forgaarde; vi ville

Digitized by Google

mætte os med de gode Ting i dit Hus, dit hellige Tempel."

Mødet med Jesus gjorde et mægtigt Indtryk paa dem. Jesus indtog deres Hjerte. De sluttet sig til ham. Han blev stor og kjer for dem.

De kan ikke la Solen gaa ned, før Andreas opsøger sin Bror for at la ham vide om sit Fund. „Vi har fundet Kristus!"

„Og han førte ham til Jesus."

Johannesrøsten—Loven—har lydt ogsaa til os. Herren og hans Vidner har gjort kraftige Forsøg paa at rydde Vei for Jesus. Men alle Forsøg har totalt mislykkes. Du har gjort Modstand. Stakkels Sjel, du er at beklage! Giv Guds Ord Rum og Ret! Lad det faa rydde Vei for dit Hjerte nu! Skal det faa Lov til det nu? Aa giv det Lov nu! Da blir det saa velsignet godt for dig.

Hvad svarer du unge til det? I mange unges Hjerter ryddes Vei for Jesus nu. „De vænaste Syn, som eg fær sjaa, er unge paa Knæ for Gud!" Somme af dere, som læser dette, er vakt. I har maaske gaaet vakt i længere Tid. I ser ikke hen til Jesus. I er ræd for at se hen til Jesus, ræd for at se hen til ham for tidligt—ta det „for let"—og bli bedragen.

Andre af dere synes, der er ikke gjort grundigt nok Rydningsarbeide, ikke grundigt nok vakt, har ikke nok Syndenød, ikke dyb nok Syndserkjendelse og ikke stor nok Syndesorg.

Atter andre af dere strever saa saart med at faa Bugt med den stive Viljen og det trodsige Hjertet deres. Fik I bare Bugt med Viljen og Hjertet, blev der nok Vei for Jesus, mener I.

Er ikke Synden en Byrde og Plage for dig? Vil du ikke gjerne bli kvit Byrden? Du hverken kan eller vil leve i Synden længer, men maa ha Jesus, hvad det end skal koste?

„Der er Liv i at se paa det Golgata Kors
Ja just nu er der Liv og for dig!
Se, se, se og lev!"

Som Jesus vendte sig til hine med Spørgsmaalet om, hvad de søgte, vender han sig til dig i denne Stund og spør dig om, hvad du søger. Jesus ved før, hvad du søger, men kommer dig dog imøde slig for at gjøre dig mer dristig til at træde ham nær.

„Hvor har Jesus sit Herberge?" spør du.

„Kom og se!"

I sine Sakramenter—Daab og Nadver—i de troendes Forsamling, men i denne Forbindelse vil vi særlig betone, i sit Ord har Jesus sit Herberge

Vil du da møde med Jesus, følg ham ind i Ordet. Men du vil ikke ind i Ordet. I Syner og Aabenbarelser, i Stemninger og liflige Fornemmelser vil du ha Møde med ham. Der er ikke Jesus at finde.

Ind i Ordet!

Ta Mariapladsen! Vær stille for ham! Læg Strævet dit tilside nogle Minuter og vær stille for Herren i Ordet, saa faar du det saa velsignet i din Sjel. Jesus har noget usigeligt stort at sige dig. Han vil sige dig, hvor høit han har elsket dig, at han har sonet for alle dine Synder og har Naade og Frelse at give dig frit og for intet. „Hør, skal din Sjel leve!"

Kjere Læser, har du havt Møde med Jesus i Ordet? Du har gaat vakt og søgt længe, maaske taget Del i Bønnemøderne, formanet, ja, preket for andre, men har du havt Møde med Jesus i Ordet? Er din Sjel blit mættet med de gode Ting, som Jesus har at give?

Du haaber det. Det er ikke nok. Du maa vide det, være vis. De to vidste baade Stedet og Timen, de havde Møde med Jesus. Det gjør de fleste Guds Børn. Ikke alle ved det. Men de ved, de „er gaaet over fra Mørket til Lyset." Guds Aand vidner med deres Aand, at de er Guds Børn.

Skal vi kunne gaa ud at gjøre hvad de to gjorde—forkynde for andre, vi har fundet Kristus, maa vi have Aandens Vidnemaal.

Stedet og Stunden, vi havde Møde med Jesus i Ordet glemmes nok aldrig!

„O den Dagen, o den Dagen,
Aldrig mer jeg glemmer den,
Da jeg blev til Naade tagen,
Da jeg blev en Jesu Ven!"

Digitized by Google

Da fik vi „nyde af Herrens fede og marvfulde Retter“ og drak af Herrens Glædes Strømme. „Vi fik „smage at Herren er god.“

Disse Erfaringer er fremmed for mange, som gjør Krav paa at være Guds Børn. Kjære Sjel, du er hildet i Selvbedrag! En Johannes Disipel—en Lovtræl—er du, men du har endnu ikke havt Møde med Jesus i i Ordet. Og har du uden denne Erfaring gaat ud at forkynde det for andre, men de holder til i „Lønkammeret.“ De mener nemlig, det er ikke nødvendigt at aabenbare det for de andre. Stakkels Folk! De er forblindet!

Det er saligt at bekjende. At tie er Døden. Skarer af Guds Folk har tiet Vidnesbyrdet om Jesus ihjel.

Maaderne at bekjende for andre om Mødet med Jesus kan være helt forskjellig. Her er et par Eksempler:

Datter til en Fritænker blev frelst. De troende paa Stedet var meget bange for, at hendes Far vilde komme til at hindre hende baade i at søge Herren og gaa til Møderne.

„Det maa da vel gaa an at afvæbne ham,“ tænkte en af dem. Ved Mødets Slutning raktes hende følgende Spørgsmaal:

„Du har vel ikke til alle Tider været saa lydigt Barn du heller?“

„Nei.“

„Er du ikke mindt om at be din Far om Forladelse?“

„Jo.“

„Vil du være lydig og be om Forladelse?„

„Ja.“

„Vil du se din Far ind i Ansigtet, ta ham om Halsen og gi ham et Kys, naar du ber ham om Forladelse?“

„Dette vil nok bli haardt, men ved Guds Hjælp vil jeg gjøre det.“

Paa næste Møde spurgte nogen hende:

„Erindrer du Løftet, du gav iaftes?“

„Ja.“

„Indfriet du det?“

„Ja.“

„Blev din Far vond paa dig?“

„Nei.“

„Graat han?“

„Han graat ikkje daa, men han graat sia.“

Efter den Stund forhindret han hende ikke hverken i at søge Gud eller gaa til Møderne.

Forældrene søgte paa sit Vis Herren, men holdt det skjult for Barna. Den Helligaand kom til Menigheden. Mange af de unge kom paa Knæ for Gud. Deres ældste Datter holdt engelsk Skole, da Vækkelsen brød løs. Men Fredagskvelden kom hun hjem. Samme Kveld tog hun Beslutning at søge Herren, om det var muligt. Men det syntes hende rent umuligt. En særskilt Synd stillet sig op for hende. Hun tog Mod til sig og gik bort til Presten og bekjendte Synden.

Hun gik tilbage til sit Sæde lykkelig og med Fred i sin Sjel. Om Kvelden, hun kom hjem fra Mødet, fortalte hun sine Forældre, at hun havde fundet Kristus. De følte sig dømt. Det stod saa levende for dem, at deres Kristendom var et eneste stort Selvbedrag. Der blev Syndsbekjendelse og Bøn om Forladelse for Synd baade mod Gud og Barna.

Der var 13 i Familien—og den Kveld kom hele Familien paa Knæ for Gud.

Priset være Herrens store og mægtige Navn!

Vi har havt Møde med Jesus i Ordet. Har vi Møde med ham i Ordet idag? Eller har du slaat dig tilro med, at du for Aar tilbage havde Møde med Jesus? Da har du sovnet ind igjen. Da har Veien grot til. Da maa der ryddes Vei paanyt!

La os have mange og lange Møder med Jesus i Ordet og Bønnen. Der er et Guds Barns bedste og saligste Stunder. Der henter vi Kraft, der faar vi Frimodighed til at gaa med Budskabet om den korsfæstede. Da skal det lykkes at føre Sjele til Jesus.

Snart møder vi Jesus i Skyen eller hos Faderen. Da har vi evigt Møde med Jesus! Hvilket Møde det skal bli!

Herlige Haab og lyse Fremtidsudsigter for Guds Folk!

Aa, hvor saligt det er at ha Møde med Jesus i Ordet! J. J. Brekke.

Digitized by Google

Kredsmöde.

Kredsmøde holdtes Mars 12—14 i Næs Menighed Madison, Minn., Past. Lunds Kald.

Past. Haugland holdt Aabningsprediken over Math. 16, 26. Past. Ekse skulde ha indledet, men var hindret at komme paa Grund af Sygdom i Familien. Past. Brohaugh indledede. Samtaleemnet var Ap. Gjer. 26, 26—29.

Følgende er Uddrag af Samtalen: „Næsten en kristen" har Følelse af det staar ikke ret til. De er i Mørke. De har ikke Fred med Gud. Det er ikke nogen Herlighed at se sig selv fortabt og fordømt; men saa er det saa herligt at se Jesus, som den der kan og vil frelse fra al Synd.

Midler hvormed Menneskene kan føres til Gud er først og fremst Guds Ord, dernæst Sang og Bøn. Alle kan bede til Gud, men at bede er ikke at holde Foredrag for Vorherre. Bøn er en Magt, naar bedt udaf et trængende Hjerte, og naar Forbedere kan bede i Tro og Kjerlighed.

Vi har mange „næsten en kristen" iblandt os. Guds Aand har faat ført den saa langt, men ikke længer. De er lig Kong Agrippa—l i d e t fattes—men noget holdes igjen. De vil ikke bryde med det som hindrer. Det behøver ikke forresten at være saa store Ting som kan hindre en fra at bli en kristen. Hvad er din Hindring? Hvad peger Guds Aand mest paa som Hindring hos dig? Har du Svig i din Aand, (Sal. 32, 2) kan du ikke frelses. Bed Gud om, at han viser dig hvad som hindrer. Naar du faar se det, vær da villig at bryde med det.

Der var Forudsætninger hos Kong Agrippa hvorved han var „næsten en kristen". Han kjendte Profeterne; men saa havde han ogsaa en Samvittighed.

Konfirmations Forberedelsen, Forældres Forbøn er Tilknytningspunkter hvorved Gud drager Sjele til sig. Naar vi faar prente ind i Børnenes Hjerter Katekismus og Forklaring, saa har vi paa en Maade faat lænket dem til Gud.

Vi som skal være med at frelse Sjele trænger at ha ofte Møde med Gud. Vi trænger mere „Knækristendom" og det at staa i Enighed for Sjeles Frelse.

I Menneskets Sjel er Trang efter Gud. Thi den som er borte fra Gud finder ikke Ro førend den er tilbage hos Gud. Det gjælder at tage godt Vare paa denne Trang. Det gaar an at fordærve den. Naar man ikke vil faa den stilnet hos Gud saa dør den og det er Sjelemord.

Den Trang er mest følbar hos de unge, men med Aarene sløves den. Hos mange ældre mærkes stor Sløvhed. For dem har Aar indtraadt, om hvilke de siger: De behage mig ikke. Præd. 12, 1. For en gammel som er „næsten en kristen" er det værre at komme helt over end for en ung, som er paa samme Stade..

Vi burde ikke være bare nær Guds Rige, men inde i det. Vi kom jo ind i det ved Daaben. Havde vi levet i Daabens Naade, saa havde vi været i Guds Rige.

Mange vil holde sig nær Guds Rige, at naar det kommer til det afgjørende, saa skal det ske ved et Hop at komme ind—bli omvendt i et Øieblik.

Det skal Naade til at se Synd. Men vi skulde ikke bebyrde Samvittighederne med hvormeget man skal føle af sin Synd. Lad Gud faa stelle med det. Men det er noget af det vanskeligste at føre Folk did hen, at de blir virkelig Syndere—dette nemlig: „Jeg er Manden." Uden dette blir ikke fuld Resignation og Omvendelse.

Det er ikke at betvile, at nogen „næsten en kristen," som var tilstede ved Mødet fik et Stød fremover til at bli en hel kristen.

Det var et godt Møde. Ikke saa meget fordi der var mange Folk samlet. Kirken var pakket hver Dag, men Vidnesbyrdene bares frem i helligt Alvor og Enhed, og at Gud var midt iblandt erfores.

Guds Folk i Næs Menighed var glad for Mødet, Præsten ogsaa. Vi som var besøgende følte ogsaa Glæde.

Foruden Stedets Præst var følgende tilstede: Oppedahl, Oppegaard, Brohaugh, Haugland, Wick, Bøe, Brekke, Mjaanes.

Af Lægmænd som tog Del i Samtalen var Chr. Seim, M. Nilsen, O. Bergeland.

Offeret beløb sig til $42.96.

S. J. B r e k k e.

Digitized by Google

Gode Nyheder fra Taylor, Wis.

I Trempealeau Valley, Curran Valley og Beaver Creek Menigheder af Past. A. A. Dahls Kald blæser en noksaa kraftig Pintseaand i denne Tid.

Efterat H. A. Hanson fra Grafton, N. Dak., havde virket hos Past. J. L. Lassesen ifra Nytaar til Førsten af Februar, saa kom han hertil og begyndte at samle Folket om Guds Ord. Vi begyndte først med Møder i Trempealeau Valley Menighed og holdt til i et Skolehus om Kveldene og i Husene om Dagen i den vestre Del af Menigheden med altsaa to Møder hver Dag. Folket samlede sig flittigt og flere sluttede sig til for hver Dag. Her holdt vi til et par Uger. Ordet, som blev udsaaet med Inderlighed og Alvor, begyndte nu at sætte sine Merker, idet flere begyndte at spørge: „Hvad skal jeg gjøre for at blive salig?" For en Stund afsluttedes Virksomheden her, og saa bestemte vi et 3 Dages Samtalemøde i Curran Valley Menighed. Nu fik vi lidt mere Hjelp, idet at Emisær E. O. Hopland fra Independence, Wis. kom og var med. Det viste sig allerede første Dag af Mødet, at Folket blev grebet af Sandhedens Magt. Her er det i flere Familier, at baade Mand og Kone har taget Beslutningen om at søge Herren. Flere har allerede fundet Fred i Jesu Blod og nu takker Gud for Frelsen, og andre længes efter samme Naade.

Dernæst begav vi os til Beaver Creek Menighed og havde ogsaa her et 3 Dages Samtalemøde. Her var ogsaa Guds Aand kraftigt og følsomt tilstede, og Sjele blev vundne for Herren. E. O. Hopland kunde ikke være med længere og reiste hjem. Siden har Broder Hanson holdt 2 Møder hver Dag og Folket vedblev at samles i Flok og Følge, og Gud har hele Tiden vist, at han kan bøie Hjerterne som Vandbække, gjort store Ting iblandt os. Og vi har det Haab, at endnu flere skal slaa Følge med paa Veien til Himlen. Maa Herren faa bevare de, som er vundne, saa de ved sin Gudsfrygt kan blive Lys og Salt, og paa den Maade øve Indflydelse paa dem, som endnu lever i sin Vantro til at forlade Syndens Sti!

Efter mit Syn, saa er Vækkelsen dyb og sund. Guds Ord har grebet ned i Hjerterødderne, saa Synden er bleven kjendt. Paa den anden Side, saa er Naaden i Kristo bleven stor for flere. Turtelduens Røst er hørt i vort Land. Der er endnu flere, som ikke har faaet tro sig frelst, men om de lader sig behandle af vor Herre, saa skal nok Lyset skinne ind i Sjelen ogsaa for dem.

En saadan Tid har vi venteb paa at skulle komme over disse Trakter. Der har været bedet og prediket i mange Aar, saa Folket har ikke været uvidende om Guds Vilje, men helt at overgive sig i Herrens Arme har udeblevet for flere Vedkommende.

Nu bærer Ordets Sæd synlige Frugter. Det lønner sig nok at lade Guds Ord bo rigeligen iblandt sig. Men selv om en Menighed har efterkommet denne Herrens Formaning, saa bør det af og til gjøres ekstra Anstrengelse for at rive Sjele ifra Satans Favn. Men saasom mange af Presterne har det her, med saa mange Menigheder at tage vare paa, saa kan man ikke med sin bedste Vilje og Kraft faa ofre saa megen Tid paa en enkelt Menighed eller Kreds i Menigheden, at det kan ventes at blive Vækkelse. Her er det paa sin Plads at faa andre Kræfter med, saa Guds Ord bliver udsaaet dagevis i Træk for en og samme Tilhørerkreds, og sandelig— Jerikos Mure skal falde. Hvor velsignet, naar Aandens stille Susen kommer over en Menighed. De som har været Guds Børn før bliver opvarmet; faar nyt Mod og Frimodigheden vokser. Alt Arbeide i en Menighed faar et Støb fremad i og efter en saadan Tid. Herren være lovet for al sin Godhed imod os i alle Ting og ikke mindst for et saadant Aands Besøg.

Den 15de Mars havde vi et fælles Møde, saar jeg kalde det, for alle tre Menigheder i Trempealeau Valleys nye Kirke. Denne Dag afsluttede Broder Hanson sin Virksomhed her for denne Gang. Maa Gud velsigne den gode Gjerning, som Gud har faaet begynde i de mange Hjerter, saa det kan blive dem til varig Kraft i deres Liv og Virke. Begyndt er ikke endt, det maa du vide, som har din Jesum kjendt, bliv ved at stride! Alt hvad dit Hjerte vil fra Himlen vende skal overvindes til din sidste Ende. A. A. Dahl.

Digitized by Google

Sang.

(Indsendt ved J. E. Seims Moder.)

1. Forunderlig den Tanke er,
Som for mig ofte kommer,
At Tiden mig mod Døden bær,
Som Vaaren imod Sommer.

2. Det er da blot en liden Stund
Da var jeg lidet Barn,
Og tog paa Moders Skjød min Blund
Og vidste ei om Faren.

3. Nu kastes jeg i Verden om
Som Spaan paa oprørt Hav;
Men ak den er af Glæde tom
Og jeg længes til min Grav.

4. Med Stav i Haanden vil jeg gaa
Mod salig Himmelborg;
Der skal og jeg min Krone faa
Og borte er min Sorg.

5. Vil du min Ven og Følge slaa
Paa Veien hiem til Gud,
Saa skal og du en Krone faa
Og være Jesu Brud.

Dec. 13de 1906.

John E. Seim.

Bibel og Videnskab.

Det fortælles om den lærde og berømte Dr. Joseph Parker af London, at han en Søndag Formiddag sluttede sin Prediken saaledes:

Jeg er bleven bebyrdet for, at jeg ikke behandler Spørgsmaalene videnskabelig. Folk siger: De spørger altid Bibelen; hvorfor henvender de dem ikke til Videnskaben og fortæller os, hvad den har at sige om Tingene?

Nuvel, jeg vil henvende mig til Videnskaben! Der er her en stakkels Enke, som har mistet sin eneste Søn, og som ønsker at vide, om hun nogensinde skal faa ham at se igjen. Nu vil vi bede Videnskaben om at svare paa dette Spørgsmaal, og vi vil derfor lægge Bibelen tilside." (Her tog Doktoren Bibelen bort fra Predikestolen og lagde den bag ved sig.)

Vil den stakkels Kone nogensinde faa sin Søn igjen at se? Det er det Spørgsmaal, som Videnskaben nu skal besvare. Hvad er der blevet af ham? Hvor er han? Ender alle Ting med Døden? Hvad siger Videnskaben til alle disse Spørgsmaal?

Her fulgte en lang Pause. Dr. Parker stirrede stivt hen for sig og sagde intet.

„Som De ser, behandler vi disse Spørgsmaal videnskabelig. Vi har lagt Bibelen tilside, og vi ønsker at vide, hvilket Lys Videnskaben kaster over den stakkels Kvindes Vanskeligheder. Hvad er der blevet af hendes Gut?"

Atter en lang Pause og Dødsstilhed.

„Tiden gaar og hun venter paa Svar. Hun er isandhed berettiget til at faa et saadant. Det er et meget almindeligt Spørgsmaal, og hvis Videnskaben kan kaste klart Lys over noget, saa maa den virkelig have noget at sige i en saadan Sag. Videnskab, vil den stakkels Kvinde nogensinde faa sin Søn at se igjen?"

Atter en lang Pause og Dødsstilhed som før.

Videnskab, vi venter! Vi har lagt Bibelen tilside, og vi ønsker at behandle dette Spørgsmaal rent videnskabelig. Vil den stakkels Kvinde nogensinde faa sin Søn at se igjen?

Det lader ikke til, at vi kommer videre. Den stakkels Moders Hjerte er nær ved at briste, og hun venter paa Svar. Hvad skal jeg sige til hende? Hvilket Svar giver Videnskaben?

Hvad! hvad, hvad! Har Videnskaben intet at sige? Intet at svare paa et saa almindeligt Spørgsmaal.

„Ak, saa maa vi alligevel gaa tilbage til den gamle Bog!"

Dr. Parker vendte sig om, tog Bibelen og lagde den med stor Ærbødighed tilbage paa dens Plads. Saa lukkede han den op og læste:

„Jeg er Opstandelsen og Livet." Joh. 11, 23. „Det bør dette forkrænkelige at iføres Uforkrænkelighed og dette dødelige at iføres Udødelighed.—Død, hvor er din Braad? Helvede, hvor er din Seier?" 1 Kor. 15, 53—55. „Og jeg saa de døde, smaa og store, staaende for Gud." Aab. 20, 12.

Digitized by Google

„Saaledes skal vi altid være med Herren: Saa trøster hverandre med disse Ord!" 1 Thess. 4, 17—18.

Saa lukkede Dr. Parker Bibelen, klappede den kjerlig og sluttede med at sige: „Nei, vi vil holde fast ved vor gamle Bibel."

Min Kirke og jeg.

Nogle Grunde, hvorfor jeg regelmessig skulde være tilstede ved alle Møder og Gudstjenester i min Kirke, om ikke Sygdom eller anden gyldig Aarsag er til Hindring:

1. Herren indbyder mig at komme til enhver Tid derhen; han har lovet særskilte Velsignelser til dem, som kommer. Se Sal. 84 1; 95, 1; 145, 1. 2.

2. Fordi jeg lovede at gjøre det, da jeg gik ind som Medlem af Kirken. Jeg gik da ind paa: „Beredvillig at følge Kirkens Regler, trolig overholde Guds Anordninger (Naademidlerne) og efter bedste Evne stræbe at fremme Brødrenes (og Søstrenes) Vel samt udbrede vor Frelsers Rige paa Jorden."

Jeg lovede samtidig, at jeg efter Evne vilde støtte Kirken af mine jordiske Midler. Nu kan jeg ikke se, hvorledes jeg eller nogen anden kan betragte sig som et vedblivende værdigt Medlem af Kirken og paa samme Tid forsømme disse hellige Pligter. Der er blandt flere ogsaa disse 2 Spørgsmaal i Disciplinen, som Pastoren maa gjøre paa ethvert Ledersmøde: 1) „Er der nogen, som vandrer usømmelig og ikke vil modtage Tilrettevisning? 2) Er der nogen, som forsætlig forsømmer Naademidlerne?"

Nu vel — jeg for min Del ønsker ikke, at mit Navn, Karakter og Liv skal komme op paa et Ledersmøde paagrund af min Forsømmelighed af at opfylde mine givne Løfter og Forpligtelser.

3. Gud har et særskilt Budskab til mig for hver Sabbatsdag. Jeg har ikke Raad til at miste det. Sal. 95, 7.

4. Jeg bør jo som en tro Jesu Discipel ogsaa heri tage ham som mit Eksempel og følge i hans Fodspor. Jesus gik altid til Guds Hus — Synagogen — paa Herrens Dag. Luk. 4, 16.

5. Min Pastor forventer mig (og dig) der og behøver min Nærværelse ved Gudstjenesten for at jeg maa høre alt, hvad der er mig paalagt af Herren. Ap. Gj. 10, 33.

6. Jeg kan derved bedre være andre til Hjelp, naar jeg selv er ret og sætter et godt Eksempel ogsaa i denne Henseende.

7. Mit Eksempel har jo Indflydelse paa andre enten til det gode eller onde; hvis jeg ikke er med at samle, saa adspreder jeg jo. Se Rom. 14, 7. Mat. 12, 30.

8. Om jeg ikke er der, saa er min Plads tom, og det giver et daarligt Indtryk paa baade Pastor og Menighed at se min Sløvhed og Ligegyldighed lige over for mine helligste Pligter og Privilegier.

9. Apostelen siger: „Paa hver første Dag i Ugen lægge enhver af Eder til Side, hvad han faar Lykke til (en Tiende for Herrens Sag?), som skal være min Kjærlighedsgave, helliget til Herren. 1 Kor. 16, 2. 3.

10. De følgende 6 Dage af Ugen vil blive til større Glæde og Velsignelse for mig, naar jeg gjør et rigtigt Brug af den første Dag — Herrens Dag. Min kjære Læser! hvorledes er dit Forhold i denne Sag?

K— i den kristel. Talsm.

Kjöbmand John Wanamaker.*)

Hans merkelige Søndagsskole.

Det har ofte været sagt, at i vor Tid er det vanskeligt, ja næsten umuligt at drive Forretning og paa samme Tid være en kristen i Ordets fuldeste Betydning, at det ikke kan lade sig gjøre uden Tab at drive en Forretning i alle Detaljer efter Evangeliets Princip og Lære. At det er vanskeligt, indrømmes nok; men at det kan lade sig gjøre og det endog med Held og Fremgang, derpaa har vi mange slaaende Beviser. Hvem har saaledes ikke hørt tale om John Wanamaker, en af de største Forretningsmænd i Verden! Han eier de største Department-Butiker i New York og Philadelphia, og ingen som ønsker at beskue New Yorks Seværdigheder,

*) Der findes dem, som kan være store i Forretningslivet og samtidig store i den himmelske Faders Forretning.

Digitized by Google

vil forsømme at se Mr. Wanamakers nye vældige Butik, der indtager en hel „Block" mellem 8de og 9de St., og som koster flere Millioner Dollars. Det er naturligt at anlage, at denne uhyre Forretning, selv om den drives paa en kristelig Basis, vilde kræve Eierens hele og udelte Opmerksomhed og Interesse og ikke levne den mindste Tid tilovers for nogetsomhelst religiøst Arbeide. Men fra sin Ungdom har Mr. Wanamaker altid vist en levende Interesse i alt kirkeligt Arbeide. Bethany presbyterianske Kirke i Philadelphia blev begyndt og stillet paa en solid Basis ved hans Bestræbelser. Det siges, at den udvikledes fra en Søndagsskole, organiseret af Mr. Wanamaker, da han var blot 20 Aar gammel. Et af hans mest fremstaaende Karaktertræk, og som maaske mere end noget andet skyldes hans Fremgang, er hans ligetil og fortrolige Omgang med Folket. Endog i sine Ferier og Fravær fra Kirken og Skolen husker han altid Mændene, Kvinderne og Børnene i „Bethany." Han bærer en liden Bog, i hvilken han har skrevet Navnene og Adresserne paa 1,100 Medlemmer af „Broderskabet" (en kristelig Forening, af hvilken han er Leder,) næsten alle 5,400 Søndagsskolebørn samt Mesteparten af de 3,600 Kirkemedlemmer. Altsaa omtrent 10,000 Navne! Disse Navne er arrangeret alfabetisk, og hver Dag, naar han er ude og reiser, tager han frem sin Bog, og, begyndende den første Dag med Bogstaven „A," udtaler han hvert Navn højlydt og gjenkalder i Erindringen hver enkelts Omstændigheder og Forholde og sættes saaledes bedre istand til at kunne bede for dem eller paa anden Maade yde dem Hjelp passende for deres særskilte Stilling. Dette fortsætter han dagligt, indtil han har gjennemgaaet hele Listen. „Saaledes," siger en, som fortæller dette, „er det intet Under, at Mr. Wanamaker kjender os alle ved Navn, kalder de fleste af os ved vore første Navne — Tom, Harry og Jim — og kjender de særskilte Sorger og Glæder hos hver."

Historien om Mr. Wanamakers Søndagsskole er enestaaende. Han begyndte med 2 Lærere og 27 Børn i 2den Etage i et Hus paa South St., hvor der nu staar et stort offentligt Bibliotek opført af Mr. Wanamaker. Fra den lille Begyndelse har denne Søndagsskole naaet et Medlemsantal af 5,400 (en af de største, hvis ikke den største Søndagsskole i Landet,) medens Medlemmerne i Bethany Menighed tæller 3,600.

Det er meget interessant at lægge Mærke til, hvorledes Mr. Wanamaker blev bragt ind i dette Arbeide. Hans Ven, Dr. Chambers, en presbyterianst Pastor, var den unge Forretningsmands Ideal af kristelig Mandom. Dr. Chambers bad den unge Mand at begynde og arbeide blandt de fattige. I Tilslutning hertil gik han ud og samlede Gadegutter, organiserede dem til Søndagsskoleklasse og lærte dem Sandheden af Guds Ord. Klassens Samlingslokale var et lidet Skomagerverksted, i hvilket Skoslikkernes Bænker blev brugte som Sæder for baade Eleverne og Læreren. Ret over dette Verksted i 2den Etage blev senere 2 Rum leiet, i hvilke Bethany Søndagsskole blev organiseret af Mr. Wanamaker. Endog førend dette indtraf, havde den unge Wanamaker udvist en aktiv kristelig Aand, og var altid ivrig for at hjelpe andre.

En Søndag, da John Wanamaker endnu var en Gut og arbeidede som Visergut i en Boglade, fortælles der, at Dr. Chambers opfordrede sin Forsamling til at yde Bidrag til Opførelsen af en ny Kirke passende efter Forholdene. Han lod Forsamlingen vide, at hvis de ikke kunde give Penge, saa kunde de give Materialer. Da hørtes en Guttestemme paa Galleriet at raabe ud: „Jeg vil give et Læs Mursten fra min Fars Murstenslager!" Dette var Wanamaker, og hans Maade at erklære sin Offervillighed paa i hint Tilfælde gav Stødet til at mere end nok kom ind til at opføre en prægtig Kirke. Med Hensyn til Murstenene kan det oplyses, at Mr. Wanamaker nedstammer fra to Slegtled uanseelige Murstensbrændere i Philadelphia.

Søndagen er for de fleste af os en Hviledag, men det synes den ikke at være for Mr. Wanamaker. Søndagen er for ham den travleste Dag i hele Ugen. Kl. 9 leder han Mødet i „Broderskabet." Derefter gaar han til sit private Kontor i Bethany Bygnin-

Digitized by Google

gen for at studere. Her udvælger og udarbeider han sine Tekster for Eftermiddagsmøderne. Kl.2 gaar Mr. Wanamaker til Mødet for Bethany Bibelklasses Lærere. Denne Klasse bestaar af omtrent 1,000 Medlemmer, hvilke er inddelte i Klasser paa 10 Personer. Hver Klasse har en Leder, og det er til disse Mr. Wanamaker holder en kort Tale førend de gaar til sine respektive Klasser. Derpaa gaar han Kl. 2.30 til den store Søndagsskole for hvilken han er Superintendent. Her er han i sit Element; thi han elsker Søndagsskolen mere end noget andet. Her inde i Hovedrummet — der ligner meget en travl Bikube — er 600 Lærere, og dette Rum er omgivet af 18 Klasserum med over 1,000 Elever. Der er neppe en Kommunion medmindre nogen af disse Søndagsskolemedlemmer forener sig med Kirken. Kl. 2.45 taler han i Børnenes Afdeling, og Kl. 3 leder han Bibelklassens Møde i Kirkens Auditorium. Her udlægger han Evangeliet fra en Optimists Standpunkt, og hans Bemerkninger er fulde af Opmuntring og Haab. „Hans Behandling af Tekster," siger en af hans Venner „er populær hellere end kritisk. Man undres over den Rigdom paa Illustrationer, og hvorledes han kan finde Tid til at styre maaske den største Retail-Forretning i Verden og paa samme Tid gjøre Forberedelser til og holde flere Taler i en Uge end de fleste haardtarbeidende Pastorer."

Efter Bibelklassens Møde gaar han tilbage til Søndagsskolen for at lede Afslutningen af samme, hvorefter der følger et „Eftermøde" for besøgende og fremmede, hvor Mr. Wanamaker ender hans Søndagsarbeide i Bethany. Gjennem Dagen har han været i travel Virksomhed i 8 Timer. Han har overværet 12 forskjellige Møder og ledet 11 af dem og holdt ligesaa mange korte Taler. Saaledes har hans Søndagsarbeide været hele Aaret rundt i næsten et halvt Aarhundre. Man undres over den Energi, som han har, og det Arbeide som han udfører. Det er vistnok sandt, at han har gode Hjelpere og Assistenter, men Ledelsen og Organiseringen er hans egen og efter alt dette synes han at være en ung Mand for sine Aar. Han bekymrer sig ikke, og han er en god Illustration paa, hvad Henry Ward Beecher mente, da han sagde: „Det er ikke Arbeide, som dræber, men Bekymringer." („Ungd. Ven.)

En rig, der gik gjennem Naaleøiet.

I sin Bog „Festflammer" fortæller den nu afdøde Hofpræst Emil Frommel blandt andet følgende: Paa denne Tid, da jeg endnu havde min Virkekreds i Rhinegnene, maatte jeg en Dag henvende mig til Indehaveren af et stort Handelsfirma for at bede om Hjelp til en Arbeider, der var kommen i Nød. Den rige Kommerceraad var en baade fra Hovedets og Hjertets Side ualmindelig begavet Mand. Elskværdig og underholdende, altid istand til at finde det rette Ord, i høi Grad gavmild, uden at tale ret meget derom— saadan fandt jeg ham ogsaa ved denne Leilighed. Da jeg kom frem med mit Ærinde, sagde han: „Ved de, hvor der staar et rigtig stort Ord i Bibelen? Jeg har ofte været fristet til at ønske, at jeg kunde tage det bort, men jeg kan ikke. Det har dog kostet mig uhyre mange Penge." „Nei, jeg kan ikke tænke mig, hvad det er for et Ord," svarede jeg. „Giv den, som beder dig, og vend dig ikke fra den, som vil laane af dig",— der staar det! Med disse Ord slog han Matt. 5, 42 op i sin Bibel som laa ved Siden af hans Handelsbøger. „Der staar ikke: „Den, som beder dig om Mad eller noget andet, lidt eller meget, paa en pen eller paa en uforskammet Maade, en eller tyve Gange." Nei: „Giv den, som beder dig," og dermed Punktum. — Saaledes er da De, ogsaa De, indbefattet i dette Ord." Sagen var snart afgjort; jeg fik hvad jeg ønskede, og endda mere. Imidlertid var der vaagnet en sterk Lyst i mig til at faa vide hvorledes denne Mand var kommen til Troen; jeg vidste, at han tidligere havde været en rigtig Verdensmand, der levede sit Liv langt borte fra Gud. Paa en meget naturlig Maade kom vi ind paa at tale om, hvorledes Mennesker kommer til Troen, og hvilke Midler Gud bruger for at „drage" os. — „Jeg er ingen Ynder af Omvendelseshistorier," sagde han, „thi det bedste i den kan jo slet ikke for-

Digitized by Google

tælles, men maa forblive i Hemmelighed. En Rod som blottes og udsættes for Solens Straaler, vil snart visne. Men da jeg er overbevist om, at De er af samme Mening som jeg, skal jeg alligevel gjerne fortælle Dem, hvorledes jeg fik min første Vækkelse.

Jeg havde en Søn paa otte Aar, som gik i Skole her i Byen. En Gang havde han faaet en Salme at lære udenad, men den vilde paa ingen Maade fæste sig i hans Hoved. Om Aftenen plagede han mig med at høre ham og banke Versene ind i ham; men stadig gik det istykker for ham, naar han kom til de to sidste Linjer: „Og har man ingen Ven i Himlen, hvo holder det paa Jorden ud?“ Utallige Gange gjentog jeg disse Ord for ham. Næste Morgen Kl. 6 stod han ved min Seng, vækkede mig og begyndte paany at ramse sine Vers op og atter gik det galt med de to ulykkelige Linjer. Omsider gik han i Skole, og jeg slap fri for ham; men Salmens Ord kunde jeg ikke blive kvit. Jeg gik ind paa mit Kontor og læste mine Breve, men i hvert Brev syntes jeg at se disse Ord skrevne med Ildbogstaver: „Og har man ingen Ven i Himlen, hvo holder det paa Jorden ud?“ Jeg tog med Iver fat paa Regnskaberne, men alle mine Anstrengelser var til ingen Nytte. Det Spørgsmaal trængte sig uafladelig ind paa mig: Hvorledes kan det være, at du holder det godt ud paa Jorden, uagtet du jo ingen Ven har i Himlen? Hvem er da denne Ven? Dumt Tøiseri — sagde jeg til mig selv. Men som De ved, sker det jo undertiden, at man hele Dagen igjennem kan høre en Melodi tone i Ørene. Saaledes gik det netop mig nu.— Jeg havde alvorlige Bekymringer for denne Sags Skyld; thi jeg var bange for, at Gutten skulde spørge mig om, hvem der mentes med Vennen i Himlen. Kort sagt, jeg kunde ikke komme bort fra det skiæbnesvangre Salmevers. Bestandig tydeligere saa jeg, at jeg med al Iver og Flid i min store Virksomhed dog kun havde levet et Drømmeliv, og jeg opdagede, at jeg midt i al min Rigdom var en frygtelig fattig Mand, der havde levet udelukkende for sig selv. Tilsidst tvede jeg i min Nød til ham, der vil veilede os til al Sandhed og udøste mit Hjerte for ham, og han hjalp mig at finde Vennen i Himlen. Jeg var regnet for at være en rig Mand og var dog bundfattig. — Nu er jeg i Sandhed rig, og al min Kraft og alle mine Penge tilhører min Ven i Himlen, uden hvem jeg — det er sikkert — nu ikke vilde kunne udholde at leve paa Jorden.“

Ved N. Meier.

En skjæbnesvanger Sovedrik.

(Af O. Funcke.)

Djevelen har opfundet to Veie for at hindre Evangeliets Udbredelse i Verden. Den ene er den, at han ophidser de kristne mod hverandre, og dermed gjør dem udygtige over for Verden. Den anden er, at han indbilder dem, at det er alene Præsterne, som skal sørge for Guds Riges Udbredelse, og at Lægmænd gjør nok, naar de blot sørge for sin egen Sjel, og i det høieste for sin Familie. Denne Sove- og Trylledrik har Djevelen givet troende Mennesker, og mange er de, der har modtaget den, fordi den var saa bekvem og let. Man kunde jo gjerne nu lægge sig til at sove; thi nu vidste man, at der var ingen Fare med Evangeliets Udbredelse i Verden. Det lykkedes ham ogsaa at faa vildlede mange Præster, saa de flittig udbredte denne Sovedrik uden at ane, hvem de dermed tjente. De raabte sig alt mere og mere hæse paa denne ene Sats, som skulde være en stor Sandhed: „Alt Arbeide for Sjelen er bundet til det ordnede kirkelige Embede“.

Indsendt ved Jos. L. Johnson

En sagde: „Ja, ja—Maatte Mødet blive saa varmt, at Farisæeren blev nødt til at tage af sig Skindpelsen“.

En anden sagde: „Hvor jeg skulde ønske, at det kunde lykkes Herren at faa rive en og anden Sjel ud af Flokken ogsaa under dette Møde! Sandelig det skulde blive en mægtig Seier for Kristi Rige og for Missionen, naar en Sjel fik finde frem til Kristi Frihed“.

En tredie sagde: „Kristenkaldet, Kristenlivet, Kampene, Tjenesten, Skuffelserne og Seirene, alt, alt indesluttes i dette: at have sine Navne indskrevne i Livsens Bog“.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Til „Missionsduen".

Fancheng, Kina, Apr. 14, 1906.

„Min Sjel ophøier Herren og min Aand fryder sig i Gud min Frelser".

Da Maria var paa Besøg hos Elisabeth i 3 Maaneder, havde disse Søstre en herlig Tid sammen. Disse Herrens Tjenerinder behøvede hverandres gjensidige Opbyggelse og Velsignelse. De følte en Trang til at forberedes for den Gjerning Herren havde kaldt dem.

Kjere Søstre, naar jeg hilser eder med denne deilige Beretning i Luk. 1, da er det med et inderligt Ønske om, at den Helligaand maa fylde eder i rigt Maal, at vi kan føle Virkningen af eders Møde herude paa Missionsmarken.

Et heldigt Missionsarbeide beror meget paa den Kraft Gud kan faa give eder, der staar som Ledere for den Bevægelse at uddanne Bibelkvinder til at gaa med Evangeliets Budskab til sine mange Søstre, som endnu sidder i Mørket.

Tak for den Offervillighed I har vist og Interesse for Sagen. Tak for hver en Gang I har nedbedt Velsignelse over Arbeidet; thi jeg tror for eders Skyld er det, at jeg kan meddele at Guds Aand har været med os i den lille Begyndelse, som er gjort ved Skolen iaar. „Guds Kraft fuldkommes ofte i Skrøbelighed".

Det beror paa Troskab og Villighed. Kvinderne har været flittige, de har gjennemlæst det af „Komiteen" gjorte Udkast til „Læseplan" og mere til. I det store og hele har Enighed og Kjerlighed været raadende.

Ved vore ugentlige Bønnemøder har der været et enigt Begjer om at Djevelen med alle sine ondskabsfulde Planer for at ødelægge Guds Gjerning maa holdes ude.

Derimod at vi maa faa den rette Forstaaelse af det Ord, vi studerer, og at det maa bli en Kraft til Saliggjørelse for hver den, som tror.

En særskilt Hilsen skulde jeg bringe eder fra de kinesiske Søstre, og takke for hvad I har gjort for dem. Det er alt uforskyldt. Gud belønne eder! „Hvad I gjør for en af mine gjør I for mig".

Vi hører mange Slags onde Rygter nu for Tiden, vi bor som paa en Vulkan. Vor Frelser er dog i Baaden med os og han vil true Stormen, naar det behøves.

Vi raaber til Gud, at han maa vende Fiendernes onde Planer til det gode og istedet for Forfølgelse over de indfødte kristne og Missionærerne, det onde maatte uddrives og mange vindes for Herren i dette Aar. Guds Vilje ske!

Alt staar vel til hos os. Vær alle venligst hilset fra eders i Herren

Hannah Rønning.

Tsz Ho, April 25, 1906.

Kjere Søstre i Herren.

Guds Fred!

Sidste Sommer paa Fjeldet modtog vi et Fællesbrev fra eder. Mange Tak for Opmuntringen. Jeg tænkte da at skrive straks, men det gik med det, som med alle andre gode Forsætter, det blev opsat, saa det er kun i Tanken jeg har skrevet.

Det har været opmuntrende at se med hvilken varm Interesse I har omfattet vort Arbeide, og til hvilken Velsignelse I har arbeidet.

Bibelskolen i Fancheng staar som et Monument paa eders Iver og Flid. Den har iaar været i Virksomhed og til megen Velsignelse. Næste Aar haaber vi at kunne sende nogle Kvinder ned.

Vi har nu en kjer gammel Kvinde her. Hun er fra „Shao kia Uan", en liden By paa andre Side Floden en par Mil ind i Landet. Hun begyndte at komme til Miss Lees Klasser i „Chao kia Uan", og var meget regelmæssig. Da hun kunde læse gik det fort for hende. Ved Jul kom hun og hendes Mand og bad om Daab. De blev døbt i Julen. Hendes Mand er nu Lærer i Børnehjemmet, saa de lever paa Gaden. Hun kommer op hver Dag og læser. Om Aftenen gaar vi gjennem, hvad som er læst i Dagens Løb, taler om det og er det noget, som hun ikke forstaar saa forsøger jeg at forklare. Det

Digitized by Google

har en Velsignelse for mig og til megen Opmuntring at kunne faa føre dem frem paa Livets Vei. Der er nu fire i Klassen, men de andre er Nybegyndere ved Siden af hende i Læsning.

Vi forsøger ogsaa at lære Skriftsteder og Sange.

Mrs. Shao er en begavet Kvinde og vi har faaet tro, at hun virkelig forsøger at følge sin Frelser. Som hun sagde en Dag: „Jeg vil ikke være nogen halv kristen, men jeg vil helt og holdent tjene ham". Vi har det Haab, at hun skal blive til megen Velsignelse som Bibelkvinde om hun kan blive bevaret. Hun er i Femtiaarene.

En anden er Mrs. Tang, Hustru til Tang Chen Liang en af vore første Børnehjems Gutter i Fancheng. Hun har arbeidet for os siden vi kom til Tsz ho. Da hun kom tre Aar siden var hun en skidden, uvorren Pige paa 16 Aar. Hvorledes hun saa ud og hvad hun kunde tage sig til og gjøre kan ikke skrives paa Papir. Hun kunde ikke engang bøde sine egne Klæder. Men Pigen havde Evner og kunde lære og det lagde hun ogsaa for Dagen. Da hun havde været her et Aar kjendte man hende ikke igjen. Hun er virkelig et Eksempel paa, hvad en saadan Pige kan blive om hun har Evner og Vilje.

Kristendommen renser ikke alene Hjertet, men ogsaa det udvortes Menneske.

Folk paa Gaden har ofte sagt: se hvorledes hun er forandret. Hun kom og bad om at blive døbt; thi sagde hun, jeg vil ikke være Hedning længer. Hun be'r til vor Herre og har ogsaa faaet talt lidt ved et par Møder. Vi haaber, at hun kan blive uddannet til Lærerinde; thi hun har alle Betingelser for det. Hun har løst sine Fødder. Vil I især delighed bære disse to frem i eders Bønner.

Arbeidet er lovende over alt, og det er en Lyst at se, hvorledes Folket samler sig om Guds Ord. Det var nok flere Kvinder jeg kunde have Lyst at skrive om, men da jeg agter at sende disse to ned (om Gud vil), vilde jeg gjøre eder bekjendt med dem.

Mit egentlige Arbeide er i Børnehjemmet, men nu er min Tid delt i tre,—Kvinderne, Hjemmet og mit eget. Og nu da jeg selv har fem smaa, kunde jeg nok have nok med dem, vilde vel nogen sige, og det er sandt. Men det andre Arbeide maa ogsaa gjøres. Jeg for min Del tror at Arbeidet blandt de smaa er det som vil bringe den meste Frugt i Længden, det er dem som skal opbygge de kristelige Hjem her og sprede det største Lys.

Naar vi tænker paa at forlade vort Arbeide bliver vore Hjerter bedrøvede. Vi ved det vil blive haardt at rive sig løs, men paa den anden Side føler vi at vi trænger Forandring og Hvile.

Haaber I faar dette Brev naar I er samlet ved Aarsmødet.

Sender et par Billeder: et af Børnehjemmet og et af Mrs. Tang, Mrs. Uen, (som er behjelpelig som Bibelkvinde), Mrs. Tai i Børnehjemmet og Mrs. Hsiang (min Vaskerkvinde).

I maa undskylde dette Brev; thi det er skrevet i en Hast da jeg vilde gjerne at de skulde række eder ved Aarsmødet. Enighed gjør sterk. Gud være med eder og os alle.

En søsterlig Hilsen til eder alle fra eders for Kina Clara Wold.

* * *

Et Missionsmøde i Kina (Tjang.)

Herom skriver Arnetvedt til Sekretæren den 23de Nov. 1906:

Vi har havt et ganske interessant Møde her fra 4de til 7de dennes, hvor her mødte interesserede fra saagodtsom vor hele Missionsmark. Mange af dem var begeistrede for Herreus Sag, selv om de endnu ikke var døbte. Ca. 300 var samlet til Møderne, og ca. 150 tilreisende Venner boede her paa Stationen som Menighedens Gjester. Alle Skolevœrelser og tildels Gadekapellet maatte indrettes til Soverum, og et stort Portrum blev Spisevœrelse. Vor lille indfødte Menighed i sand Begeistring over at kunne yde Gjestfrihed skjød sammen til dette Øiemed ca. $25.00 Mex., hvilket representerer nokſaa meget under hervœrende Forholde. Hertzberg og jeg tilskjød Resten, omtrent lige meget. Her kom nemlig langt flere Folk, end vi havde beregnet, ligesom en stor Del blev vœrende her næsten en hel Uge. De syntes her var godt at være. Guds Aand hvilede

Digitized by Google

over vort Møde, saa vi haaber det ikke vil være uden Frugt. O hvor vi ønskede, at Vennerne hjemme kunde set dette Møde. Det vilde maaske have udrettet mere for Missionsinteressen end et helt Aars Prediken. Efter kun fire Aars Ophold fra den første svage Begyndelse at se en saadan Skare andægtigt lyttende til det gode Budskab kunde nok bringe vore Hjerter til at svulme af Glæde og Tak, og det samme vilde været Tilfældet med de kjere Venner hjemme, om de havde kunnet se det. Da imidlertid Br. Reichelt blev anmodet om at berette om Mødet, skal jeg kun meddele denne lille Antydning.

„Norsk Missionst."

* * *

Kinamissionen.

Af en længere Afhandling, som nylig stod i „Norsk Missionst". om Hospitalvirksomhed i Forbindelse med Missionsvirksomhed hidsættes følgende fra Kina:

„Vor Vei fører os til det fjerne Kina, Underlandet fuldt af de merkværdigste Modsætninger, til det Folk, som ærer sine Forældre og Forfædre som neppe noget andet og dog udsætter sine Døtre, saa de elendig omkommer, det Folk, som i Gave og i Gjestevenskabsøvelse ikke kan tilfredsstille sig og dog lukker sine Porte for de fremmede. Det synes i alt at skue tilbage, og Stolthed og Egenkjerlighed hindrer det endnu i at gjøre den bestemte Vending fremad, forat det ved at sætte alle Kræfter ind kan gaa Fremtiden og dens Opgaver imøde og villig gribe det, som nu bliver paatvunget det af fremmede. O, herlige Opgave for Kristenheden at vise dette Folk Veiene til Fred!—Missionshospitalet i Tungkun, en stor Stad ved Østfloden i Provinsen Kwangtung, blev af det Rhinske Missionsselskabs Missionslæge Dr. Kühne kaldt tillive i 1889. Nu efter 20 Aars Forløb staar Lægemissionsarbeidet i denne Stad ved Begyndelsen af en glimrende Udvikling, og de tre der virkende tyske Missionslæger indtager en overmaade agtet og indflydelsesrig Stilling i Staden. Det gamle Hospital i Byens Indre strækker ikke længere til og er blevet erstattet ved et prægtigt Hospitalsanlæg, som er beliggende i Byens Udkant. Særlig gunstig er det, at Transporten af de syge ad Vandveien kan ske umiddelbart til Hospitalets Trappe.

Imidlertid træder vi ind i Mandshospitalet. Gjennem en Hovedbygning, der indeholder en Række mindre Værelser kommer vi ind i den store luftige Sygesal. Her staar 22 Senge færdige til Optagelse af Patienter. Desuden byder en paa Langsiden henløbende Liggehal endnu 12 syge et kjøligt Husly. Medens Hospitalet endnu var nyt, ledsagedes de syge af et større eller mindre Antal paarørende, som vilde overtage Pleien. Lidt efter lidt lykkedes det at afskaffe denne Skik, der bragte megen Uro og tillige Uorden med sig, og nu siden uddannet Personale alene udfører Pleien, gaar alt meget stillere og ogsaa bedre til. Ja, mange Fædre, som bragte sit syge Barn og paastod de ikke kunde lade det blive alene tilbage i Hospitalet, gik allerede efter 1—2 Dages Forløb beroliget hjem, da de saa sit Barn i saa god Pleie og Opvartning. Er engang flere Gutter i Hospitalet paa samme Tid, saa danner de en glad Vennekreds og hjelper hverandre gjensidig mod Kjedsommeligheden. Og hvor smager det ikke de stakkars Patienter, som mangen Gang ligetil udsultet kommer til Hospitalet! Vistnok faar man spise kun to Gange om Dagen, men saa er Kineserne vant, og billigt er det ogsaa. Naturligvis danner Risen et af Hovednæringsmidlerne. Hvad har ikke denne Sygesals Vægge allerede seet alt,—hvormange knuste og saarede Legemer disse enkle, rene Senge har baaret. Snart efterat Sygehuset nogenlunde var kommet i Gang, ankom paa en Søndagsmorgen 13 i Kamp mod Røvere tildels tungt saarede Soldater i Bærestole og vilde blive optaget. Da blev der for Missionslægen Dr. Olpp og Diakonen Baumann fuldt op at gjøre, indtil alle var badet, renset og forbundet. Efter flere Ugers Forløb kunde 12 slippe helbredet ud, medens den trettende, der havde faaet et farligt Lungeskud, kun langsomt kom sig. En Dag fik denne syge Besøg af to Venner fra Kanton, som vilde høre til hans Befindende. De havde hørt, at han laa for Døden, og hans Legeme allerede var sort helt ud i Fingerspidserne:

Digitized by Google

Nu fandt de sin Ven paa Bedringens Vei og maatte ovenikjøbet endnu lade sig udle, fordi de havde troet sligt taabeligt Snak.—En anden Gang kom en stakkars Landsbyskolelærer til Hospitalet, hvem ildesindede Mennesker havde overskaaret Senerne over Hælene paa, da han en Dag var paa en Spadsertur til sine Marker.

Langsomt lægedes de svære Saar, og stor var hans Glæde og Taknemmelighed, da han endelig kunde gaa hjem paa sine egne Fødder.

Det er ikke altid blot simple Folk, som søger Sygehuspleien og imellem stiller store Fordringer til Missionslægens Taalmodighed. Ogsaa lærde unge Mænd kommer undertiden som Patienter, og da er det for Missionsarbeideren en særlig kjer Opgave at bringe alle Synderes Frelser disse dannede nær. Ved den gjensidige Omgang opstaar nye Baand, som ogsaa pleies, efterat Patienterne er sluppet ud af Hospitalet, og er tjenlige for den gjensidige Forstaaelse. Saaledes opsøgte for nogen Tid siden to syge Lærere fra den nyoprettede Skole for vesterlandsk Videnskab Hospitalet. Efterat de var blevet friske igjen, besøgte Missionslægerne denne Skole og kunde iagttage de kinesiske Gutter ved den engelske Undervisning. Mærkværdigvis følger denne Skole de vesterlandske Skikke i det Punkt, at Søndagen er fri.

Hvilket Indtryk maa det ikke gjøre paa de syge, naar et venligt Trøsteord bliver givet dem i deres Smerter og alt godt gjort mod dem for at hjelpe dem. Det vækker da Gjenkjerlighed og Hengivenhed; i denne de mangeslags Sprogs Verden bliver jo Kjerlighedens Sprog forstaaet overalt, og Beviserne for Patienternes Taknemmelighed er ofte rørende og vel ogsaa egte trods mangen kinesisk Udsmykning. Saaledes fortæller Dr. Olpp om en Patient, en Portrætmaler, der nogle Uger efterat han var vendt hjem, bragte ham en i Vandfarver udført Fremstilling af den barmhjertige Samaritan efter kinesisk Opfattelse. Der saa man Præsten og Leviten, paa Billedet Taoist og Konfucionist, Samaritanen, en Kjøbmand eller Boglærd med Haarpisk, Jeriko i Baggrunden med sin Pagode og en kinesisk Bymurs trodsige Tinder, og den hele Vegetation, Himmelens Blaa og endog Æslet med dets specifik kinesiske Udseende virkningsfuldt grupperet og træffende udført. At just denne Lignelse har gjort sligt Indtryk paa Patienten, vidner dog om en forstaaelsesfuld Opfattelse af Bevæggrunden for Missionslægernes Arbeide. Missionsresultatet paa Hospitalspatienterne lader sig ikke udtrykke i Tal. De resulterende Daabshandlinger er kun en Del af Høsten. Ofte kommer den i Troskab udstrøede Sæd op først senere, og mangen Patient tager med til sin affidesliggende Hjemstad Evighedsfrø, som maaske ubevidst for ham selv lidt efter lidt modnes til Frugt".

Hvor er Himlen?

Følgende Historie blev nylig fortalt af en Præst. Han havde holdt en Prædiken om Himlen. Den følgende Dag mødte han en Rigmand, som var Medlem af Menigheden; Manden sagde: „Kjære Pastor, igaar prædikede De om Himlen og sagde mange smukke Ting om den, men ikke hvor den var at finde." „O, det glæder mig", svarede Præsten, „at jeg idag kan faa Anledning til at indhente det forsømte. Jeg kommer just fra en Hytte bag Aasen. Der bor en blodfattig Kone. Hun ligger febersyg, og i en anden Seng ligger to syge Børn. Hun er meget fattig og har hverken at bide eller brænde. Naar De nu gaar hen og kjøber en rigelig Mængde kraftige Levnetsmidler samt Kul og Ved, og De saa gaar til hende og siger: Kjære Kone, jeg bringer Dem disse Ting i vor Herres Jesu Navn. Naar De saa aabner Bibelen, læser den 23de Davids Salme og knæler ned og beder med den syge Kone og Børnene,—ja dersom De da ikke faar se Himlen, saa giver jeg Dem Deres Penge tilbage."

Den næste Morgen sagde Manden: „Rigtig, Hr. Pastor, jeg har seet Himlen og været 15 Minuter i den."

Forstaar du dette, kjære Læser?—„Bud og Bibelen".

Digitized by Google

Meddelelse fra Foreningskomiteernes Möde.

De af den norske Synode, Hauges Synode og den forenede Kirke nedsatte Komiteer mødte til fortsatte Forhandlinger den 19de—22de Mars i Minneapolis.

Det var ved det foregaaende Møde bestemt at ved dette Møde skulde „Kaldet" og „Omvendelsen" optages til Forhandling. Den forenede Kirkes Komite skulde indlede om „Kaldet" efter „Sandhed til Gudfrygtighed" Sp. 478, og den norske Synodes Komite om „Omvendelsen" efter Sp. 677.

Det blev besluttet at optage Læren om „Kaldet" først. Forhandlingerne over dette Emne optog hele Mødets Tid, og det viste sig, at de faa Dage Mødet havde til sin Raadighed ikke gav Tid nok til at afslutte disse Forhandlinger. Det bestemtes derfor at fortsætte ved næste Møde, der vil blive afholdt 15de Oktober og følgende Dage, og da benytte som Ledetraad de Punkter, som den norske Synodes Foreningskomite har fremlagt angaaende „Omvendelsen."

Forhandlingerne har været ført i en rolig og fredelig Aand, og det har været alles Ønske at komme til at forstaa hinanden.

Maatte Herrens Velsignelse fremdeles følge dette for vor Kirke saa vigtige Arbeide!

Minneapolis, Minn., 22de Marts 1907.

E. Kr. Johnsen,
O. E. Brandt,
C. J. Eastvold.

En kinesisk Evangelist brugte engang omtrent følgende Lignelse i en Prediken: Skibet maa være i Vandet, ikke Vandet i Skibet. Sjelen er vel i Verden, men Verden maa ikke leve i Sjelen. Er der Vand i Skibet, saa synker det; fylder Verden Sjelen, saa gaar den fortabt. Se, hvorledes Skipperen Dag og Nat agter paa, om der trænger Vand ind noget Sted i hans Skib, og hvorledes han da søger at pumpe det ud. Øs ogsaa du ud med Bod og Tro Verdensvandet og Syndeslummet ud af din Sjel.

Fra Ray, N. Dak.

Hr. Redaktør!

Da Efterretningerne i „Budb." fra nær og fjern er mig kjere kom det for mig at bede „Budbærerens" Læsere ogsaa se lidt her fra Ray. Som vel de fleste ved, har Vinteren været temmelig streng herude, saa det kirkelige Arbeide, det vil sige fra Menighedens Side, helst har maattet ligge stille, saa jeg derfor maa begynde lidt tilbage. Sidstleden Taksigelsesdag havde vi Gudstjeneste i Skolehuset. Stedets Præst prædikede. Det var omtalt paa Forhaand at man ud paa Eftermiddagen vilde give vore Præstefolk en liden Opmuntring med et uventet Besøg. Dette blev gjort om Aftenen. Kvinderne bragte med en Del Forfriskninger og en af Selskabet overrakte paa Menighedens Vegne Præsten en Pengegave noget over 30 Dollars. Præsten takkede og udtalte blandt andet at det var styrkende at finde et godt Hjertelag, naar der som oftest ikke fattes paa det som vil gjøre en forsagt. Nu led det ud paa Kvelden, og man maatte tænke paa Hjemmet, men ude var det Snestorm. En Del maatte takke for Præstefolkenes Gjæstfrihed og være i Ro til Morgenen. Nogle Dage senere skulde Kvindeforeningen møde sammen. Nogle kom halveis, andre blev hjemme, den samme Skjæbne, Snestorm. Kvindeforeningen yder sine Bidrag til Kirken hvis Byggearbeide nu er sat igang. Haaber snart at faa op Vægge og Tag, saa Menigheden kan tage den i Brug i Sommertiden. Spørgsmaalet om, hvor Midler skal komme fra at gjøre den færdig for Vinterbrug staar nok endnu ubesvaret. Dette var nu lidt om de ydre Forhold. Maatte det nu ikke gaa os ligesom Noah Tømmermænd der var med at bygge Arken men selv druknede i Syndfloden. Give Gud at Lyset maa opgaa i mit og enhvers Hjerte, det Lys hvorved en faar se, føle og smertelig erfare at det er ondt og bedst, at vi har forladt Herren vor Gud, saa den Bedrøvelse efter Gud som Paulus omtaler maatte besøge mit og enhvers Hjerte, saa er Hyrden Jesus, Sjelens Ven og Frelser heller ikke langt borte men tilraaber os

Digitized by Google

gjennem sit Ord: Kommer hid til mig alle som arbeide og er besværede, jeg vil give eder Hvile, men det er ikke altid en naadesøgende og over sine Synder bekymret Sjel saa snart og til alle Tider saa kjendelig faar erfare denne Hvile. Nei vi er nok urene og uskikkede for Himmel og Salighed som vi er af Naturen. Vi maa igjennem Bestyrelsens Ild og de Ord kommer her for mig, som en gammel Sanger har sagt: Ak, Guds al Kjerligheds Virkning, hvor strøbte den ei at plante det himmelske Sind medens at Angestens Følelse dræbte, hvad ei i Kristi Forening gaar ind o.s.v. Maatte vi saa at sige saa staa stille for Herren, saa vor Frelser Jesus som har begyndt en god Gjerning i alle sine troende maatte faa fuldføre den indtil Jesu Kristi Dag; det give os Gud for Jesu Kristi Skyld. Saa er alle „Budbærerens" Læsere og da især dem, som længte efter Samfundet med Gud saa hjertelig hilset.

Christine Solberg.

Tryg

Jeg freidig er i al min Nød,
Thi god er Gud indtil min Død.
En Uveirssky med Lynets Blink
Maa sly paa Herrens mindste Vink,
Og selv om Verdens Grundvold brast,
Mig holder Gud i Naade fast!
Hvo altid ser min Frelsermand,
Paa Fjeld han bygger, ei paa Sand.
Guds Godhed uden Ende er—
Kom Nød, kom Død, jeg freidig er!

En ren Epidemi af Prestelønsforhøielse synes at have udbredt sig i Missourisynodens østlige Distrikt. Bladet „Zeuge und Anzeiger" beretter næsten i hvert Numer om en eller anden Menighed, som har faaet Smitten. Bladet siger: „Fødemidler er i de sidste Aartier stegne i Pris til omtrent det dobbelte; men Lærereș og Presters Lønninger er omtrent de samme.

„(Ev. luth. Kirketid.")

Resolution.

Da det har behaget Herren i sin Visdom ved Døden at bortkalde vor kjere Vens og Klassekamerats J. Torval Norbys Fader, saa vil herved Medlemmerne af den theologiske Afdelings 3die Aarsklasse faa udtrykke sin inderligste Sympati og Medfølelse med ham, der har lidt Tabet af en øm og forstandig Fader.

Vore Hjerter græder med ham og beder, at Gud maa trøste og styrke ham i Sorgen.

Vedtaget at en Kopi af denne Resolution overleveres til J. Torval Norby, samt at en trykkes i „Budbæreren" og „The Hemnica".

Paa Theologklassens Vegne
C. Eidnes,
J. C. Hjelmervik,
J. F. Melom,
Komite.

Red Wing Sem., 22de Mars 1907.

Fra Arbeidsmarken.

I Hauges Kirke i Velva, N. Dak. holdtes Konfirmation Palmesøndag. Tre unge gjentog sit Daabsløfte.

Menighederne i Yankton og Volin S. D. har udstedt Kald til Past. Mannes. Om han antager Kaldet vides endnu ikke.

Past. J. J. Breidabliks Moder afgik ved Døden i Horace, N. Dak., den 26de Formiddag. Begravelsen foregik Lørdag den 30te.

Den forenede Kirkes Menighed i Northfield, Minn. har kastet en Snor nedover til Illinois for at trække Presten i Lisbon til sig, og de Blade, som har berettet om dette, siger, der er Mulighed for, at han lader sig drage.

Virksomheden i St. Johns Mgd., Sioux City gaar fremad og hjemad. Der er meget at gjøre for Pastor og Frue men saa er der ogsaa mange dygtige Kræfter, som tar aktiv Del i Arbeidet til Fremme af Herrens Sag baade udad og indad.

Vi har nu i flere Uger havt ganske slemme Veie og paa somme Steder næsten ufremkommeligt saa det er haardt for Heste, Redskab og Prestens Ryg, men Herrens Gjerning maa udføres uanseet Hindringer, og hans Sag gaar frem enten vi leve eller dø. Kor.

Digitized by Google

Frelsesarmeen arbeider nu i 49 Lande og Kolonier. Den tæller 13,500 Officerer, 2,566 Stabsofficerer og ca. 45,000 lokale Officerer. Ved dens Missionsarbeide bruges 31 forskjellige Sprog. De udgiver 53 Blade i et Oplag af 1¼ Million Eksemplarer.

Boerkirken har nu omtrent 200 indsatte Missionærer, som ubelukkende arbeider i Hedningemissionens Tjeneste paa forskjellige Steder i Syd- og Centralafrika. Desuden har hver Predikant for den hvide Befolkning under sit Opsyn en større eller mindre Hedningemission paa Stedet.

Dette Blads Redaktør var paa venlig Indbydelse en Tur til Stoughton, Wis., og hjalp til med Opbyggelsesarbeidet i Pastor Johansens Menighed hele den stille Uge, eller fra Mandag Aften til Fredag Aften. Tirsdag Eftermiddag var vi sammen i en Begravelse. Onsdag Eftermiddag havdes Kvindeforeningsmøde hvor ca. 275 Mennesker deltog. Kollekten blev omtrent 25 Dollars. Hver Aften havdes Opbyggelsesmøder, Torsdag Aften med Nadvergang. Fredag Møder baade Formiddag og Aften. Det var velsignede Dage. Pris ske Herren!

Emissær Hanson fra Grafton blev vist meget længer ogsaa hos Past. Dahl end fra først af tænkt. Men, saa har han vist ogsaa sammen med Præst og Menigheder bernede gjort et godt Arbeide. Og denne Maade at arbeide paa har vi altid troet var den tjenligste; thi at reise og holde et Møde hist og et her i al Hast kan ikke blive saa frugtbringende, som naar man tager mere Tid paa samme Sted. Hanson fandt nu, at han maatte reise hjem en Stund for at hvile, trods at her var flere Steder, som ventede paa ham, men om Gud vil og han og vi lever, saa maa han nok tage en Tur hid til østre Minnesota om ikke altfor længe. Hanson sender sin hjertelige Tak og Hilsen til alle Venner i Pastor Dahls Kald i Wis.

Som følgende viser strøver man med de „brændende" Spørgsmaal i Norge: „Fra 29de Januar skulde der hver Tirsdag Aften udover Vinteren holdes en Række Foredrag i Johanneskirken i Kristiania over Emner af praktisk Betydning for Kirke- og Kristenlivet. Som bekjendt holdtes der sidste Sommer og Høst to Rækker af saadanne Foredrag, en fra den „nye" og en fra den „gamle" Side. Denne Gang skulde Professor Branderud belyse Konfirmationens Historie i den evangelisk lutherske Kirke. Pastor Erling Grønland skulde behandle Konfirmationen fra den principelle Side. Pastor Klaveness skulde tale om „Bækkelseskristendom og Opdragelseskristendom", Professor Lyder Brun om „Nadver og Absolution" Sognepræst (ikke Stiftsprovst) Gustav Jensen om Præstevalg, og Inspektør Bretteville Jensen om Religionsundervisningen i den høiere Skole".

Kort geistlig Statistik fra Norge: Ved Udgangen af Aaret 1906 var de geistlige Embeders Antal 658, nemlig: Seks Bispedømmer, 491 Sognekald (i 84 Provstier), 16 Fængsels- og Hospitalsembeder, 87 residerende Kapellanier, 8 Trediepræsteembeder, 19 Kateketembeder, 24 Kaldskapellanier og 20 Stiftskapellanier.

Ved Aarets Udgang stod 36 Embeder ledige. De theologiske Kandidaters Antal er 389, af hvilke dog neppe mere end 120 kan regnes som „geistlige Embedsansøgere".

I de sidste ti Aar har Antallet af Kandidater været for lidet til at dække Afgangen af Præster. Skulde dette Forhold vedvare, vil der inden meget faa Aar blive Mangel paa Præster. De besværligste og lavest lønnede Embeder vil komme til at kundgjøres, uden at der melder sig Ansøgere til dem.

Fra Taylor, Wis., berettes: Den 14de Mars havde vi en meget hyggelig Dag hos Pastor A. A. Dahl, idet vi samledes en stor Skare ifra tre rundt liggende Menigheder i Hovedkirken ved Pastor Dahl. Klokken 11 Formiddag holdtes Prediken af H. A. Hanson fra Grafton, N. D. som og var det sidste Møde vi havde Hanson med os, og efter Predikenen saa skulde vi tage fat paa Præsten og hans Familie og det gjorde vi paa følgende Maade: Hanson traadte frem og takkede baade Præstefolkene og Menighedsfolkene for Hygge og Samvær. Derpaa blev det fremlagt i klare Ord Menighedsfolkenes inderlige Glæde og Medfølelse med sin Præst, og det var ikke bare i Ord, men i Gjerning idet at H. A. Hanson overrakte ifra de tre Menigheder en Gave til Præstefolkene en Pengesum paa 83.00 Dollars. Præsten modtog Gaven adskillig rørt og takkede saa hjerteligt for den, men mest for det Hjertelag som lagdes for Dagen. Saa holdt vi Middag i Kirken for alle var beredt derpaa undtagen Præstefolkene, men saa blev de indbudte til Middag. Efter at vi havde spist og hvilet en Stund begyndte vi med Sang og Bøn, og saa traadte Pastoren frem og en i alle Fald viste ikke hvor Præsten vilde hen med sin Tale. Men saa talte han lige frem og overrakte H. A. Hanson en Gave ifra disse tre Menigheder, ja en stor Gave 35.00 Dollars i Penge. Det var meget overraskende for Hanson. Han takkede paa det inderligste. Ja i Sandhed en meget hyggelig Dag, hvor det følтes, at Præst og Menighed droges sammen i Kjærlighed og Fred. Og da vi brød op og begyndte at sige til hverandre Farvel, saa fik vi være med og bede med to, som begjerte Forbøn. Vi glemmer den Stund ikke saa snart. Gud velsigne alle ved Taylor, Wis.

Gudhed er et Sprog, som endog de stumme kan tale og de døve høre og forstaa.

Digitized by Google

Bekjendtgjörelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kasserernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog.
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem.
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at over bære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.
Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.
Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni.
Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Victor Mgh., Mt. Vernon, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde fra 28de til 30te Mai førstk. Samtaleemnet er Sal. 32, 1—7. Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Paa Menighedens Vegne
G. O. Mona.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor C. C. Holters Kald, Goodhue Co., Minn., 3die til og med 7de April.

Markers Menighed, Faribault, Minn., 9de, 10de og 11te April.

Pastor K. C. Holters Kald, Solør Menighed, Rice og Scott Co., Minn., 13de og 14de April.

Pastor J. S. Halvorsons Kald, Kandiyohi Co., Minn, den 19de, 20de og 21de April.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Kinamissionen: Bed Mrs. S L Fixen, Radcliffe, Ia., fra Bethania Kvf. 30.00
Bed Pastor O B Grambo, Rollag, Minn., fra Cormorant Mgd.s Kvf. 10.55
Bed Mrs. O Sjerdal, Granite Falls, Minn, fra Camp Release Mgd.s Kvf. 20.00
Bed Pastor Carlson, Camrose, Alta., fra Mrs. O R Olson 5.00
Bed Pastor Jacobson, Biroqua, Wis., fra Jacob Sødde 5, Franklin Mgd.s Kvf. 15, J Heltne 1, John E Dahl 2.50, Kari Sandal 1, Franklin Mgd.s Ungdomsf. 8. ..... 32.50
Bed Pastor Oppegaard fra Mrs. O E Dale, Madison, Minn. 10, Østre Emmanuels Mgd., St. Paul, Minn. 4.75, Zions Mgd., Pastor L C Jacobsons Kald 6.50, West Prairie Mgd., do. Kald 10.50, Franklin Mgd., do. Kald 14.25, Mrs. Erikson 2.50, Mr. & Mrs. Svendsø 5, John O M Anderson 5, Mr. & Mrs. Solfest Stegene 5, Mrs. Nels Hanson, Biroqua, Wis. 1, Mrs. Sam Ellefson 5, Andrias Sherry 2.50, Osseo Mgd., Osseo, Wis. 9.50, Elk Creek Valley Mgd., Trempealeau Co., Wis. 14.75, John Prestegaarden 2.50, Mr. & Mrs. John Holmen 5,

Digitized by Google

E C Solberg 50c, Henry Lewis 2.50, Halvor Amundson 2, John Call 2.50, Curran Valley Mgd., Pastor A A Dahls Kald 11.90, Tom Thompson 5, Trempealeau Valley Mgd., Pastor A A Dahls Kald 11.22, Beaver Creek Mgd., do. Kald 8.50, Evanger Mgd., Buffalo Co., Wis. 9.24, Oscar Olson 2.50, Arendahl Mgd., Pastor Westphals Kald 35.65, Peterson Mgd., do. Kald 8.45, Pastor Boyum 2, O A Sjeland 2.50, Erick J Sviggum 2.50, S S Hookland 2.50, St. Peters Mgd., Pastor Melands Kald 23 ..... 236.21

Sarah Anderson, Mayville, N. D. 50

Bed Pastor G O Paulsrud fra Oklands Kvf., Randall, Ja. 16.00

Bed Mrs. J Haaland, Hanley Falls, Minn., fra Bethlehems Mgd.s Kvf 10.00

Mrs. Hans Pederson, Blabon, N. D. 5.00

Anders Eftby, Norman, Wash. 10.00

Mrs. B Flockoi, Lodi, Wis 1.00

Bergitte J Bratberg, Spicer, Minn 3.00

N. N., Astoria, S. D. 5.00

Bed Mrs. A J Kjos, Mayville, N. D., fra Mrs. Kjos 10c, Mrs. S L Larson 25c 35

Bed Mrs. Christian Jacobson, Meadows, Minn., fra Clearwater Mgd.s Kvf 5.00

K B Skuldt, Primrose, Wis 5.00

Bed Pastor Borgen fra Mr. & Mrs. J A Paulson, Burton, N. D. 3, Miss Mabel Tennison, Mayville, N. Dak. 2, Mrs. B M Tennison 1 ..... 6.00

Peter H Lunning, Radcliffe, Ia. 20.00

Bed Helen C Olson, Muskegon, Mich., fra „Cheerful Workers" of Norw. luth. Church 30.00

Bed Pastor A A Dahl fra Nils Christianson, Taylor, Wis. 5.00

Bed S A Haadem, Mt. Horeb, Wis., fra Mrs. Nils C Anderson 6.00

Bed Pastor Haugland, Clark, S. D., fra en ubenævnt 2.00

Børnehjem i Kina: Bed Pastor Borgen fra J A Paulson 1.00

Til Hospital i Kina: Mr. & Mrs. S J Malde, Mt. Vernon, S. D. 10.00

Mr. & Mrs. Peder O Herreid, Twin Valley, Minn 5.00

Bed Pastor Jacobson, Biroqua, Wis., fra Carl Knutson ... 50

Bed Rev. Oppegaard fra John O M Anderson, Vernon Co., Wis. 5.00

Bed Rev. G Norbeck fra Pigef. Dorkas, Bloomington, S. Dak. 25.00

Bed Betsey Mobroten, Fergus Falls, Minn., fra Søndre Friborgs Pigef., Carlisle, Minn 36.00

Bed Pastor Borgen fra J A Paulson 1.00

Missionsbaad i Kina: Bed Pastor Jacobson, Biroqua, Wis., fra Franklin Mgd.s Kvf 15.00

Til Evangelister: Bed Pastor Oppegaard fra Immanuels Mgd.s Kvf., Pastor A M Mannes Kald til Løn for Lærer Ueh-Hong-en 15.00

Fra St. Johns Mgd.s Missionsf., Pastor E Johnsons Kald til Løn for Evangelist Sen-T'ong-sjen 50.00

Fra Pastor & Mrs. B K Barstad til Løn for Evangelist Huang Ta shen 30.00

Fra Vor Frelsers Mgd.s Kvf., Pastor T J Knutsons Kald til Løn for Lærer Lee 35.00

Fra John H Eide, Buffalo Co., Wis., til Løn for Lærer Oh-Kja 35.00

165.00

Til Bibelkvinde: Bed Rev. Oppegaard fra nogle Missionskvinder i Roland, Ja., til Løn for Mes Uei 15.00

Til Høiskolen i Fancheng: Bed Mrs. O Sjerdal, Granite Falls, Minn., fra N J Aadland 5.00

Bed Pastor G Norbeck fra Pigef. Dorkas, Bloomington, S. Dak. 25.00

Missionsbarn: O M Oleson, Eagle Grove, Ja. 15.00

Bed Pastor Oppegaard fra Elk Creek Valley Mgd.s Kvf. til Underhold af Pan-Hong-yun 15.00

Fra Vor Frelsers Mgd.s Søndagsskole, Muskegon, Mich., til Underhold af Tong-Hua-san 5.00

Fra Gilles Pigef., Taylor, Wis. til Underhold af Mei-Fuh-chi (Fuhør) 20.00

Til nødlidende i Kina: Mr. & Mrs. Elling Olson, Grand Marais, Minn 3.00

Personlige Gaver: Bed Pastor Oppegaard fra Mrs. O B Boyum, Fillmore Co., Minn. til H N Rønning 1.00

Mrs. G Fagerland, Langford, S. D., til Rønnings Børn 5, Sven Himle 3.25 ..... 8.25

Til Jødemissionen: Bed Pastor G O Paulsrud fra Oklands Kvf., Randall, Ja 16.00

K B Skuldt, Primrose, Wis 5.00

Peter H Lunning, Radcliffe, Ia. 20.00

Chr. O. Brobaugh, Kasserer.

Professorløn: John Johnson, Red Wing, Minn. 50

En ubenævnt, Albert Lea, Minn 1.00

T A Johnson, Comstock, Minn 3.00

J A Bolstad, Dawson, Minn 2.00

J. L. Lasleson pr. M. G. Hanson.

Professorløn: Bed Pastor Paulsrud fra Elims Mgd., Randall, Ja., samlet ved D M Anderson: Okland Kvf. 5, Nels Russel, H O Milang, H J Hove, Pastor G O Paulsrud hver 5, Mrs. Cesilie Sevald, C A Jerdeman hver 2.50, C N Rognehaug, S Espe, Martin Olson, M M Teigland, D M Anderson, Hadle Odson, Mrs. A A Hovda, H T Knutson, H H Thompson, A O Rasmussen, O Simonson, hver 2, A Hovland, Ben Borwick, Nels P Okland, John M Teigland, O G Hendrickson, Ole Williams hver 1.50, P M Philops 1.45, Sven Skeie, L L Thompson, O G Sevald, C N Sevald, Mrs. Severt Wicks, T T Carpenter, Sam Molstre, Lars Sjerdagl, Mrs. Chris. Pederson, Mrs. U Boe, A J Olson, Iver Thompson, S S Battelad, Mrs. Raulo, Peder P Okland, Ole Hovland, Christ Teig, H G Peterson, O L Henderson, Brit Grimsley hver 1, Ole Millang, Mrs. M Johnson, Carl Anderson, Peder M Okland hver 50c, A H Henderson 25c 84.70

Bed Pastor Eastvold fra Tabitha Mgd., samlet ved A M Larson: Peder Burke 4, P O Peterson, Enok Vestwick, H T Johnson, Lars Elvestad, O E Thompson, Peder Hanson, Belle Borgen hver 1, John Halvorson jr., A M Larson, Lewis Hensel, Einar Risting, Joseph Anderson hver 50c, J L Sheelred 25c, tilsl. 13.75, M J Solbiek, Betesda Mgd., Jewell, Ja. 1 ..... 14.75

Bed Pastor M O Wee fra Des Moines Valley Mgd., Jackson, Minn., samlet ved Pastor M O Wee: H G Anderson, P H Berge, O B Olson, J C L Hatlestad, B Børreson, O J Wagnild, M O Wee hver 5, Mrs. Watland, John Pederson hver 4, K O Holtan, J C Fdlin hver 3, Lars Nelson, John Qualley, G A Huseby, Anton Moe, Arnt Olson, Thom Anderson, O R Borkim, Ole Haugen, Martin Hanson, Brede A Brown, Anton Ellertson, Martin Holter hver 2, Ingebrigt Soma, Arne Soma, Ole Eggen, Lamek Olson, Mat Tollefson, Ingebrigt Børreson, Theo. Fuglesten, J E Lerum, Hellen Monson, Minnie Kyllo hver 1, Gust Marchus 50c, tilsl. 83.50, Søndre Hauges Mgd.s Kvf. 12 ..... 95.50

Bed Marie Thorvig fra Green Lake Kvf., Halvorsons Kald 25.00

Bed Andrew Anderson fra Lincoln Mgd., S E Hansons Kald, Slater, Ja., Pastor S E Hanson 3, Sivert Nervig, B Dueland hver 2,

Digitized by Google

John Storen, Ben Svandahl hver 1.50, G Baarland, Andrew Anderson, Even Walker, Nels Johnson, H Jondahl, Mrs. R Johnson, Mrs. J Sivertson, Peter Skoland, John Erikson, Torkel Walker hver 1, Joseph Hauge, S Tollefson, Carl Fatland, K Kleveland, S S Benseth, Ole Halvorson hver 50c, Ed. Storing, C T Larson, Erik Ryen, Kari Fatland, Geo. Hauge, Bertha Osvaag hver 25c 24.50

Bed T Caltvet fra Norway Mgd., Humboldt Co., Ja., samlet ved A Bang: Ed Hanson 3, Knut Larson, S K Grøth hver 2, P Larson, M Gunderson, J B Olson hver 1.50, L L Knutson, John Johnson, Nels Baarland, Nels Hanson, T T Stokdahl, O K Grøth, M Larson, Halvor Thompson, O Alexander, Lars Norstad, K K Kirketeig, T Caltvet, Peder Astevig, Mrs. Kari Johnson, G G Kristoffer hver 1, G Gunderson, Mrs. B Olson, John Skode, A Bang, Ole Beindahl, Mrs. Maren Bang hver 50c, Jens Stueland, John Knutson, Allen Knutson, Carl Grøth, Rudolph Grøth, K Siverson, L J Olson, Henry Thompson, L K Karson, Helge Baarland, Andrew Baarland, Freeman Bang hver 25c, C L Johnson 10c 32.60

Bed Pastor K T Strand fra en Del i Vestlands Mgd.: Andrew Beaver, Enok Gilje hver 1, Lars Gilje 2, Oscar Bakken, Peder Gilje, Paul Tastad hver 50c 5.50

Bed Pastor A A Dahl fra Henry Thompson 1.00

Bed Pastor Borgen fra følgende ved Burton, N. D.: Chr. Hagelie 3, P J Haug 2.65, J A Paulson 2 7.65

Bed O H Hover, Eureka, Kan.: O H Hover, J Hauge, O E Ladd hver 5, A Hanson, G Gilbertson, E Erikson hver 2, A Osmonson, Jane Hanson, A O Nelson hver 50c 22.50

Bed H T Giste Tillæg til forrige Liste fra Bethania Mgd., Odlands Kald, samlet ved N T Giste: Lars Tananger, Lasse Erdahl hver 1.50 Henry Henderson 50c 3.50

Indremissionen: Bed Pastor G O Vik fra Gabriel Eggen 5.00

Bed Pastor M L Dahle fra Bethlehems Mgd. 17.00

Bed Pastor A J Krogstad fra Broderheims Mgd. 27.50

Bed Pastor L C Jacobson fra Franklin Mgd.s Ungdomsf. 8, John Dahl 2.50, Kari Sandahl 1 11.50

Bed Pastor Utheim fra G Pederson, Dawson, Minn 1.00

Bed S L Firon fra Bethania Mgd., Radcliffe, Ia. 18.00

Bed Past. Elstad fra C Espe, Morrisonville, Wis. 2.50

Bed Mrs. Jesper Haaland fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Hanley Falls, Minn 10.00

Bed Pastor G O Paulsrud fra Okland Kvf., Paulsruds Kald 16.00

Bed Paul P Okstad fra Immanuels Mgd., Queen, Minn 40.00

Bed Marie Thorvig fra Green Lake Kvf., Halvorsons Kald 15.00

Bed S A Haadem fra Mrs. R C Anderson, Perry, Wis 4.00

Bed Pastor Borgen fra J A Paulson 2, halvt Offer ved Grand Forks Kreds Missionsmøde i Kongsvinger Mgd., Knudsons Kald 11.31 13.31

Bed Pastor A A Dahl fra N T Kristianson 5.00

J. L. Lassesen.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis. Til Byggefondet: Christian Hanson, Rochester, Minn 2.00
Andreas Davidson, Chippewa Falls, Wis 5.00
Mrs. A Lyberg, do 1.00
Mrs. Theo. Emmerson, do 1.00
John Eystad, do 1.00
Ole A Hostager, Wanamingo, Minn 5.00
Mrs. Dalager, do 1.00
Mrs. Often Skaar, Zumbrota, Minn 10.00
Mons Joranger, do 5.00
Mrs. M Halvorson, Wanamingo, Minn 5.00
O R Hostager, do 5.00
Peder Thompson, Zumbrota, Minn 5.00
Edward Larson, Kenyon, Minn 5.00
Jørgen Ingebritsen, Zumbrota, Minn 10.00
O J Ohnstad, Cannon Falls, Minn 5.00
Mrs. E Lee, Kenyon, Minn 3.00
J A Morstad, do 1.00
E J Skaar, do 5.00
P L Berg, do 1.00
Andrew Hanson, Zumbrota, Minn 1.00
O J Lee, Dennison, Minn 2.00
Mrs. O Tiller, do 1.00
Petrine Tiller, do 50
Tina Tiller, do 50
Ivar Ivarson, do 1.00
Martin Halvorson, Wanamingo, Minn 2.00
Rev. C C Holter, Kenyon, Minn 5.00
M T Gunderson, do 5.00
R Tharaldsen, Lonsdale, Minn 5.00
Mrs. O O Sletten, Kenyon, Minn 2.00
C Harrison, do 5.00
E O Haugen, Zumbrota, Minn 3.00
Mrs. R Sovde, Kenyon, Minn 1.00
Gulle Holgenson, Paynesville, Minn 2.00
Ingebrigt Opsal, Lonsdale, Minn 5.00
Anton Hanson, do 5.00
A C Fosium, do 5.00
C J Sjulstad, Northfield, Minn 5.00
P Olson, do 2.00
E C Skauge, Lonsdale, Minn 1.50
Søren Paulson, do 1.50
Mrs. P Johnson, Lowry, Minn 1.00
Matilda Rakstad, Seattle, Wash 5.00
M O Olson, Fargo, N. D 25.00
E R Nestaas, Burton, N. D 10.00
E C Sonnesyn, Mpls 15.00
Mrs. Herman Nelson, Dawson, Minn 3.00
A Emberson, do 2.00
Stina Dahl, Montevideo, Minn 50.00
A A Alfson, Cyrus, Minn 5.00
J A Olson, Litchville, N. D 5.00
Endre Aarestad, Cooperstown, N. D 25.00
Mrs. Gunhild Pekop, Elbow Lake, Minn 5.00
Ole K Erickson, Englevale, N. D 5.00
J H Hendrickson, Ft. Ransom, N. D 5.00
J J Anderson, Freeborn, N. D 5.00
Andrew Balne, Cooperstown, N. D 10.00
Peter Larson, Benson, Minn 5.00
D A Goplin, Binford, N. D. 5.00
E A Hagen, Hoffman, Minn. 5.00
C C Birkeland, Willmar, Minn. 10.00
Kari M Rels, Cyrus, Minn. 2.00
Geo. H Otterness, Willmar, Minn 5.00
H B Haugen, Kelly, N. D. 10.00
S A Rasmussen, Willmar, Minn 10.00
Mrs. Ellen Johnson, Cooperstown, N. D. 25.00
G Gilbertsen, Binford, N. D. 6.00
R Bjælland, Hoffman, Minn. 5.00
Cornelius Rufsvold, Ft. Ransom, N. D. 10.00
Hari O Cevegaard, do. 3.00
S S Urang, Litchville, N. D. 10.00
Hans Pederson, Hawick, Minn. 5.00
Ole K Grimsay, Montevideo, Minn. 5.00

(Fortsættes.)

E. P. Harbo, Kasserer.

Digitized by Google

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillethun.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
Do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer 1.40

Storstilet.

No. 1 I sterkt presset Skindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

---

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad
Marinette, Wis.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen: "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Waler, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Den opstandnes Fredshilsen; 2. Paaskebetragtning; 3. Møde med Jesus i Ordet; 4. Kredsmøde; 5. Gode Nyheder fra Taylor, Wis.; 6. Sang; 7. Bibel og Videnskab; 8. Min Kirke og jeg; 9. Kjøbmand John Wanamaker; 10. En rig, der gik gjennem Naalesiet; 11. En skjænesvanger Sovedrik; 12. Kinamissionen; 13. Hvor er Himlen? 14. Meddelelse fra Foreningskomiteens Møde; 15. Fra Ray, N. Dak.; 16. Fra Arbeidsmarken; 17. Bekjendtgjørelser; 18. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

№ 15 Lørdag den 13de April 1907. 39te Aarg

Jesus er Døren.

(Past. Gjør, Norge.)

Tekst: Joh. 10, 1—10.

Det er det gamle kjære Evangelium om Hyrden og Faarene i en ny Dragt. Grundtanken i Billedet, Jesu trofaste Kjærlighed, er den samme, men de enkelte Træk er forandrede. Jesus er ikke i denne Tekst fremstillet som den gode Hyrde selv, men som Døren ind til Faarestien, den Dør, hvorigjennem alle rette Hyrder gaar og maa gaa, hvis de vil gjøre Guds Gjerning blandt Menneskene, og den Dør, hvorigjennem Faarene selv maa gaa ind og gaa ud, dersom de vil finde Føde for sit Liv i Gud og tilslut faa den evige Salighed.

„Vildfarende Faar" kalder Guds Aand os saa tit i de hellige Skrifter. Det er et stærkt Billede, thi man skal vanskelig tænke sig noget saa hjelpeløst, forvirret som en Flok Faar, der er kommen paa Vildspor. Det sattes ikke paa Anstrengelser, men idet de løber hid og did, bliver Forvirringen kun større. Den arme Flok er et let Bytte for sine Fiender, og den kommer aldrig did den skulde. Forsaavidt er det et sandt og træffende Billede paa os. Hver den, som omsider har fundet sin Hyrde og Frelser, samstemmer og siger: aldrig i Verden var jeg kommet frem, jeg var omkommet paa Veien, hvis ikke den gode Hyrde havde fundet mig. Men fra en anden Side seet passer Billedet kun daarligt. Der er ikke megen Lighed mellem hine troskyldige smaa Skabninger og det uomvendte Menneske i dets stolte Selvsikkerhed og trodsige Ulydighed mod Gud og hans Bud; heller kunde vi da lignes ved allehaande andre Dyr, baade vilde og urene. Men for Guds Øine er vi vildfarende Faar! Hvorledes er det muligt? Den hellige Gud mod hvem vi har syndet, og hvis Bud vi har overtraadt? O, det Kjærlighedens Øie, som ikke er blindt, men skjuler Synders Mangfoldighed! Det Øie, som godt ser Synden, men hefter sig ved Elendigheden, hvori de arme har bragt sig! Det Øie, som ser hele Synderens Ondskab, men tillige ser, at han dog kan frelses, selv den dybest faldne! Tak, o Gud, at vi staar for dit Øie som vildfarende Faar! Tak, at du ikke ser paa os i Vrede, men ynkes over os i Kjærlighed!

Fra Kjærligheden i Gud begynder al vor Frelse! Guds Hjerte udtænkte det dyre Middel og gav os sin enbaarne Søn, at han skulde være Døren, hvorigjennem vi kunde komme tilbage.

Hvo som ikke gaar ind igjennem Døren, siger Jesus idag, men stiger andetsteds over, er ikke en ret Hyrde, kommer ikke fra Gud og fører ikke til Gud. Det er sagt mod Farisæerne, den Tids Lærere og Ledere. De mente det maaske vel, men de var blinde Veiledere; det var blot en jordisk Lykke de vilde berede Folket; det religiøse, Fromheden, var kun en Kappe, der var hængt udenpaa. Messias var for dem kun en jordisk Herre, Gudsriget kun en udvortes Herlighed for Israel. De

Digitized by Google

vidste ikke at baade de selv og Folket var vildfarende Faar, langt borte fra Gud. Og det er sagt mod alle Tiders Lærere og Ledere, som glemmer den store Hovedsag, eller mener, at der er nogen anden Dør til Guds Rige, end den som Gud har sat.

Det er en god og nyttig Ting at skaffe Menneskene mere Kundskab og Oplysning, det er et skjønt Maal at ville forbedre de fattiges Kaar, eller endnu mere, at ville forbedre Menneskene selv, deres Moral og Sæder, gjøre dem retfærdige og hæderligere, men det er ikke det, som er Hovedsagen. Vi er vildfarende Faar, vi har mistet Gud, det er Syndommens Rod, den dybe Kilde til al vor Nød, og mod den Skade hjelper intet i Verden uden Guds Naade, som fører os igjennem Jesus—Døren tilbage til Gud. Uden det ene er Livet en Ørken, om det er smykket med aldrig saa mange Goder og Gaver.. Midt i Rigdom og Overflod hungrer Sjelen sig tildøde, hvis den ikke har Fred med Gud; er det ikke blevet klart før, saa bliver det det i Dødens Stund; thi hvad Nytte har et Menneske da af sit Gods og sine gode Kaar, naar det dog maa forlade det altsammen. Og midt i sin megen Viden og Indsigt famler Mennesket dog i Blinde, hvis han ikke kjender Jesus —Døren til Guds Rige; det bliver vitterligt i Dødens Stund. Og Retskaffenhed og Dyd og gode Sæder hjelper heller ikke, hvis det ikke er Frugter af Livssamfundet med Herren, det Livssamfund, som rækker ud over Døden. Gud ved, at vi har alle disse Ting behov, men han siger: først Guds Rige, saa skal det øvrige nok tillægges eder! De Tjenere, som han sender ud, de rette Hyrder, skulle derfor gaa igjennem Døren, det vil sige: de skulle forkynde Forsoningens store Hemmelighed, som ikke noget Menneske kan udgrunde, men som et Faktum, en vis og fast Kjendsgjerning der er bekræftet af Guds Ord og Aandens Vidnesbyrd. Saa gjorde Johannes, da han pegede paa Jesus og kaldte ham det Guds Lam, der bærer Verdens Synder. Saa gjorde Paulus, naar han vidnede, at Gud var i Kristus og forligte Verden med sig og derfor formanede alle Mennesker til at forlige sig med Gud. Det var at gaa igjennem Døren. De Hyrder og Lærere, som sætter noget andet istedet for dette, stiger andetsteds over og er ikke Hyrder men Røvere og Mordere, thi de myrder Menneskenes Sjele.

Og Faarene høre hans Røst, siger Jesus videre, nemlig den Hyrdes Røst, som kommer igjennem Døren, som kalder Sjelen hjem til Gud. Og det er sandt, der er ingen Røst, som saaledes trænger ind i Hjerterne, ingen der saaledes formaar at anslaa de inderste Strænge i Sjelen som den. Men paa den anden Side, ser vi ikke, hvor døve Menneskene er netop paa det Øre. Ved ikke den troende med sig selv, hvor længe det varede, inden han begyndte for Alvor at høre? Netop disse inderste Strænge i Sjelen er allermest ustemte og forrustede. De andre Strænge klinger med, saasnart de bliver anslaaet; er det jordiske Goder, som holdes frem for os, saa er der ikke den Røst til, som ikke finder Øre, om den er nokaa falsk og vildledende. Men den dybe Røst, som kalder Sjelen tilbage til Gud, maa Øret først vænnes til at høre; Gud maa først opdrage os til at give den Rum. Undertiden kan det synes, som den pludselig trænger ind, med Magt vakte den sovende op af hans Søvn, men vi kjender ikke al den Møie, som Gud tidligere har havt med en Sjel, den forberedende Naades Arbeide med ham.

I andre Tilfælde ser vi det gaar langsomt; lidt efter lidt, ofte igjennem mange Trængsler bliver der stille i Sjelen, saa Røsten fra Gud kan høres. Men hvad enten det sker pludselig eller langsomt, er Hjertet engang aabnet for Røsten fra Gud, saa hører det paa den, som paa ingen anden. Thi der er ingen dybere Trang i Mennesket, end den at komme tilbage til Gud; derfor er der heller ingen Røst, der naar længere ind end den. Den træffer Barnet, som endnu lever inden i os, selv om vi er blevne gamle i Synden og haarde som Sten at se til i det ydre, og vi staar skjelvende og bævende for Gud, indtil vi faar høre Kjerlighedens Klang i Røsten og faar Naade til at tro. O, hvor deilig Guds Røst da lyder, og hvor dybt den da trænger ind! „Han kalder sine Faar ved Navn", si-

Digitized by Google

ger Jesus. Ja, ved Navn! Gud er som en Fader, der har mange Sønner, men ikke kan glemme nogen af dem, og allermindst Smertens Søn, som længe har været borte; Sønnernes Navne er skrevne i hans Hjerte, og naar han kalder paa nogen af dem, faar hans Røst Faderkjerlighedens Klang. Det bliver, som da den opstandne Herre kaldte Marie Magdalene ved Navn, og hun kjendte ham paa Røsten og faldt ned og tilbad ham. Vi synes ogsaa, vi kjender Guds Røst igjen, naar den omsider naar vort Øre; maaske vi hørte den og kjendte den engang for længe siden i Barndommens Dage, og maaske ikke, alligevel har den sin kjendte Klang naar den kalder os hjem til Gud; thi der er dog vort Hjem, hvadenten vi har været der før, eller vi kommer for første Gang.

Hjem til Gud! Ak, at vi var der! Først saaledes som vi allerede her i Livet kan have vort Hjem hos ham og saa tilsidst i Himmelen! Jesus hjelper os idag med endnu et Ord. Han er ikke blot Døren, hvorigjennem alle rette Hyrder skulle gaa, naar de kalder paa Faarene, men det heder videre: „Sandelig, sandelig siger jeg eder: Jeg er Døren; dersom nogen gaar ind igjennem mig, skal han blive salig, og han skal gaa ind og gaa ud og finde Føde". Er Længselen vakt i dig, og du spørger, hvorledes du skal faa komme tilbage til din Faders Samfund saa giv Agt paa dette Ord af Sandhedens Mund: Jeg er Faarenes Dør, ikke en lukket, men en aaben Dør, aabnet paa vid Væg for dig og for alle, som vil komme. Der er intet Forhæng mere, som stænger for Helligdommen, Jesus er en ny og levende Vei tvert igjennem Forhænget, som det heder i Brevet til Hebræerne. Der er ingen Engel længere med blinkende Sværd, som spærrer Veien til Paradis. Forhænget revnede, da Herren døde, og Sværdet faldt ud af Engelens Haand, der er en aaben Dør, stor og skjøn som en Tempeldør. Brug den da, gaa igjennem den, det vil sige, tro at han er død ogsaa for dine Synder. Han bar jo Verdens Synder, altsaa ogsaa dine, tro at du for hans Skyld er elsket som et Barn og velkommen i Faderhuset som Sønnen, der vender hjem fra det fremmede Land.

Men husk ogsaa paa, at saa vid og aaben som Døren er, saa trang er den ogsaa fra den anden Side seet. Ingen gaar igjennem den, uden han først er opdragen dertil af Gud og i Guds Skole har lært sig selv at kjende som en fattig Synder. For alle bodfærdige Syndere aabner den sig paa vid Væg, men for det ubodfærdige og stolte Sind lukker den sig til.

Saadan er Døren den første Gang et Menneske kommer til den, og saaledes bliver den ved at være, saalænge vi færdes herneden —trang, ofte saare trang for det gamle Menneske, men skjøn og god for det nye Menneske som er oplært af Gud. Aldrig har nogen angret, at han i den store Afgjørelse i Livet, da han første Gang stod foran Døren, bragte sit Offer og gik igjennem den, saa trang som den var. Men utallige har dyrt faaet betale, at de dengang lod sig skræmme af Trangheden, hvadenten de siden, mere tugtede af Gud, slap ind i Helligdommen, eller de blev udenfor. Og aldrig har nogen kristen angret, at han bragte sit daglige Offer og vedblev at gaa gjennem Døren, men hvor straffer det dig ikke, og hvor faar vi ikke angre det, naar den nogengang bliver os for trang, og vi ikke gaar! Saa hjelpe da Gud os til at takke for Jesus, som er os en aaben Dør og altid at gaa ind gjennem ham ved Troen og blive salige. Amen.

Moody fortæller: „Naar nogen kom til mig og klagede over sin Predikant, spurgte jeg dem: „Beder De nogensinde for Deres Predikant?" Da løb de sin Vei. Det skræmmede dem. De arbeider aldrig med sin Predikant og tænker aldrig paa at bede for ham". —Det er maaske derfor, mange har saa meget at udsætte paa Predikanten—de glemmer at bede for ham.

Digitized by Google

Brev.

Barton, N. Dak. Mars 31te '07

Hr. Redaktør!

Jeg er altid i Forlegenhed, naar jeg skal se efter naar min Subskription paa Bladet er udløben; thi Adresselappen følger Omslaget paa Bladet, og dette havner som oftest i Ovnen, og saaledes har jeg brændt det, som skulde være Tidens Tegn. Dog skal jeg forsøge at faa en Dollar paa Glid enten saa Tiden er ude eller inde, saa haaber jeg at den vil have den Virkning at Adresselappen læses lidt anderledes næste Gang.

Nu siden jeg er den eneste som jeg ved om holder „Budbæreren" her, saa skal jeg forsøge at sende en Hilsen til Brødre og Søstre i Adspredelsen fra dette Sted.

Som jeg ved, saa vil et Guds Barns Hjerte fryde sig mest ved, hvad Herren har gjort, og han har gjort store Ting blandt os og det er bleven underligt for vore Øine; thi tænk, Syndere har vaagnet op og bleven frelste paa Blodets Regning, det høieste som kan ske med et Menneskebarn paa Jord. Thi læs Aab. 7, 15, saa vil du finde Aarsagen, hvorfor den store Skare er kommen frem for Lammets Trone og tjener ham Dag og Nat. Jo fordi de have renset sig i Lammets Blod; ikke i Herrens, men Lammets det stille og lydeløse Lams Blod. Det, som ikke begyndte at slaa af Harme, og som ikke bragte Sindet til at bruse, naar de sloge ham, og hvis Hjertelag ikke forandrede sig, naar han hang paa Korset og modtog Haan af Folket.

Ja som sagt, det er glædeligt at faa høre Syndere prise sig salige ved Troen paa Frelsen i Kristus. Nu synes jeg et Spørgsmaal kommer frem hos nogle af dem, som læser dette. Er det en stor Vækkelse? For mit Vedkommende vil jeg svare ja. Thi at være et Guds Barn saa at sige i flere Aar alene og saa pludselig være omgiven af omkring 50 bedende Sjele er noget stort, som intet Menneske kan fatte uden den, som har erfaret det, saa jeg føler, at er der nogen Skabning paa Jorden, som har Aarsag til at takke Gud, saa er det jeg. Thi tænk, min Far, Mor og tre Søskende er alle nu komne til Livet i Gud. Men det kostede mange Bønner, men Herren lod sig overvinde. Og han gav mere end jeg kunde begjere. Jeg nævner kun dette, for at jeg maaske kunde give dem en liden Forfriskning, som er i den samme Stilling, som jeg var at have Far, Mor, Søskende eller nogen anden at bede for, saa kjere giv ikke op, men hold ud. Thi Herren har ikke givet os sit Ord og Forjættelse for at bedrage os, men for at han kan vise os, at han er trofast og sanddru.

Tilslut en venlig Hilsen til Brødre og Søstre i Herren. Klaus Ruud.

Hilsen til Bethel Menighed, Story City, Ja.

Kjere Menighed!

Du mit første aandelige Hjem. Min Sjel hilser dig paa det hjerteligste, du som var for mig, hvad Forældre er for sine Børn, en Høne for sine Kyllinger og en Hyrde for sin Hjord. Du er blandt andre Menigheder som et lidet Lem paa et stort Legeme, som en Kjerne i et Skal, saadan sidder du blandt et rigt Folk. Uanselig som du var og er, var du dog for mig et Redskab for Gud til at føre mig arme paa den Vei, som bærer opad og hjemad, ikke med Smykke, Stas og Storslagenhed, noget der forresten ikke duer til at give Sjelen Ro, men med Ordets Lys og Stjerne, og det er dueligt til at vise en Stakkel Veien.

I din Ringhed har du været til stor Hjelp for mig og andre. Du tog mig ved Haanden, og jeg greb fat. Du gik foran, som en der er kjendt paa Veien, og jeg fulgte efter. Du var for mig som Fader og Moder og jeg dit Barn. Hvor skjønt! Er det at undres paa om jeg tænker paa dig? Jeg kan ikke andet. Du viste mig til Fredens Favn hist oppe, hvortil ogsaa dit Kirkespir peger. Surt og sødt var mig tildelt, men alt skal tjene tilgode.

Digitized by Google

Nu er jeg langt fra dig. Tak for hvad I var for mig baade Præst og Menighed. Gud give eder megen Visdom og Vilje til at føre mange Syndere til de grønne Græsgange og til de stille rindende Vande. Det er ikke alle som forstaar at give bekymrede Sjele den rette Trøst. I nyfødte adlyder eders aandelige Veiledere. Den Tid vil nok komme da I vil forstaa at det er ret.

Saa maa du min kjære Veileder bruge Aandens Sværd som er Guds Ord og krige mandig for Kronen. Staa fremdeles i Spidsen, nu som før, for aandelig Bevægelse. Skulde du blive træt, saa frygter jeg for at eders By vilde lide meget.

Saa vær da Menighed Salt paa Jorden, Lys i Verden, Oase i Ørkenen og frem for alt tro indtil Enden.

R. C. Severeid.

En gammel Skolebygning.

Paa den Tur, vi nylig tog ned til Wisconsin, hørte vi nogen fortælle, at der nede ved Deerfield skal findes et gammelt Hus, som skal være det første Forsøg, som Haugianerne gjorde paa at bygge Skole. Vi har imidlertid saa lidet Kjendskab til dette, at vi ved intet vist at sige derom. Vi tænkte lidt paa at reist did og set Huset og faat lidt Rede paa dets Historie, men der gaves ikke Anledning. Vi vil derfor ved disse Linjer kun henlede Opmærksomheden paa denne Sag, og bede dem, som bor nærmere og kjender Sammenhængen med det nævnte Hus, at de vil give den Oplysning de kan enten privat eller i „Budbæreren".

De, som nævnte det til os syntes Sagen var værd en Undersøgelse. Hvis der er en slig gammel Skolebygning og den kunde faaes og taale at blive flyttet, kunde det maaske være en Tanke i at flytte den op til de store Skolebygninger paa „Haugen" i Red Wing.

Hermed er Tanken bragt frem. Nu venter vi med det første at faa høre mere herom fra dem, som kjender til det.

Naar Vækkelsen kommer.*)

Af ref. Kap. Hermanrud, Eidsvold, Norge.

Det er blevet mig meddelt, at dette Emne ønskes behandlet saaledes, at der søges forklaret, hvad vi skal gjøre, naar Vækkelsen kommer. Førend jeg gaar over til at tale herom, vil jeg—forat jeg ikke skal glemme det—reservere mig mod en Misforstaaelse af Emnet, som ligger nær, den nemlig, at Vækkelse bare er noget periodisk tilbagevendende, som kommer og gaar, noget, som ikke hører til det almindelige i en Menighed. Kirkehistorien viser os ganske vist, at Vækkelser er periodisk tilbagevendende. Herrens Besøgelsestider, da det kristelige Liv i større Maalestok vækkes og fornyes i en Menighed eller i et Folk eller endog i hele Kristenheden. Men Vækkelser hører ikke bare de særegne Besøgelsestider til. Det normale er, at der bestandig er Vækkelse i en Menighed, at Syndere stadig vækkes op fra Syndens Søvn og Død og finder sin Frelser.

1.

Paa Spørgsmaalet om, hvad vi skal gjøre, naar Vækkelse kommer, vil jeg først svare:

Lad os tage godt imod Vækkelsen, naar den kommer.

1. Vækkelsen kommer fra Gud. Den kommer til os gjennem menneskelige Redskaber. Det er meget, som er menneskeligt nok, som kommer med den ogsaa.

Men Vækkeraabet: Vaagn op du, som sover! er fra Gud. Aldrig blir et Menneske virkeligt vakt, uden Gud paa en eller anden Maade har sin Finger med i det.

Vækkelsen fortjener ogsaa god Modtagelse. Uden at et Menneske blir vakt paa en eller anden Maade, blir det ikke frelst, forsaavidt det da er i menneskevoksen Alder. Vækkelse er Livets bevidste Begyndelse i os. Den er ikke Livets Begyndelse; vi begyndte at leve, da vi blev døbte. Men Vækkelsen er Livets bevidste Begyndelse. Det ubevidste aandelige Liv, som vi fik i Daaben, maa i Udviklingens Løb blive os klart bevidst. Dette sker i Vækkelsen. Endog den, som

*) Optaget her efter „Folkeb".

Digitized by Google

staar i sin Daabspagt, trænger derfor Vækkelse. Denne vil hos en saadan arte sig en Del anderledes end hos den frafaldne; men trænges. Det Liv, som ikke kommer til Bevidsthed gjennem Vækkelse, det er ikke mere.

Det er ogsaa af stor Betydning, at Vækkelsen faar en god Modtagelse.

Det giver Tillid og baner den Vei, som er ret og godt.

Alle sterke Bevægelser har let for at blive ensidige, skjæve og unaturlige. Det er ogsaa Tilfældet med Vækkelsen. —At Vækkelsen faar en god Modtagelse, vil bidrage meget til at forhindre dette. „Vel begyndt er halvt fuldendt," siger et gammelt Ord. Dette har megen Anvendelse ogsaa paa Vækkelsen.

2. Lad os tage godt imod den, naar den kommer.

Det er godt at begynde med at takke Gud for Vækkelsen. Saaledes gjør vi jo ellers naar vi modtager noget godt fra Gud. Bør vi ikke gjøre det ogsaa da, naar Gud paa særegen Maade vil velsigne os og opfylde Bønner, som vi har ventet Bønhørelse paa i aarevis. At takke Gud for Vækkelsen og gjøre det ofte er ogsaa Veien til at blive rigtig glad i den. Vi blir glade i den eller det, som vi beder for. Vi faar saadan Følelse og Ansvar ogsaa overfor den, som vi tager med i vor Tak og Bøn.

Lad os dernæst fra første Stund af bestræbe os for at bedømme Vækkelsen retfærdig og dens Redskaber med. Det er meget ved enhver Vækkelse, som ikke er tiltalende, meget som byder ikke bare Verden men ogsaa den ældre kristne imod. Det gjelder fra første Stund af at se bort fra dette og fra det, som er forholdsvis uvæsentligt og hen til Hovedsagen.

Vær fra første Stund paa Vagt mod Egenkjerligheden. Særlig hvis det er en fremmed, som synes at være det ydre Redskab for det Livets Gjennembrud, som sker.

Den fremmede huske for sin Del paa, at der, hvor det blir Vækkelse der er væsentligst Arbeidet gjort før, saa at han bare har givet den før „sprukne" Knop det sidste Slag. Men de, som har arbeidet før, vogte sig for Egenkjerligheden, som stiller sig imod det, som ikke synes at være dens eget.

II.

Paa Spørgsmaalet om, hvad vi skal gjøre, naar Vækkelsen kommer, vil jeg for det andet svare: Lad os stelle godt med Vækkelsen, naar den er kommen.

1. Det gjelder, at den naar saa mange som muligt. Gjør hvad du kan, for at det kan ske.

Vækkelsen bringer voksende, foryngende og fornyede Kræfter ogsaa til dig, som en Gang blev vakt. Luk først og fremst dit eget Hjerte vidt op for disse Kræfter. Tænk. Dette er ogsaa en Besøgelsestid for mig.

Stil dig selv, dit Hus og dine Midler til Vækkelsens Raadighed i den Udstrækning som du med Rimelighed kan. Husk, at Menneskesjele er dyre. Husk det Offer, at vi her intet blivende Sted har, men at vort Borgerskab er i Himlene! Husk ogsaa, at du selv og alt det, du har, er ikke dit, men Herrens, og at du har faaet det, forat tjene ham med det.

Giv ikke Verden Anledning til at tænke, at Vækkelsesarbeidet er et Partiarbeide. Hvis man giver Verden Anledning dertil, saa samler denne sig til Modstand, og Arbeidet hindres paa mange Maader. Hvis man derimod ikke giver saadan Anledning, saa faar man snart den almindelige Mening med sig, saa det lukker sig op, som før har været stængt.

2. Gjør hvad du kan, forat de vakte maa blive bestandige i det, som de har begyndt.

De, som er blevne vakte, har stor Trang til at komme sammen. De er som det nyfødte Barn, der vil ligge ved sin Moders Bryst næsten bestandig. Den ældre er tilbøielig til at finde, at dette blir formeget af det gode Nu kan der ogsaa blive formeget af det. Dog maa der her gjøres, hvad der gjøres kan, forat denne de nyvaktes Trang tilfredstilles. Det er Naturen, som her gjør sig gjeldende, saa det gjelder ikke at forsynde sig mod den. Livet kan staa paa Spil da. Som Regel reguleres ogsaa dette Forhold af enhvers daglige Pligter, som ikke maa forsømmes.

Digitized by Google

Birk for, at Vækkelsen maa blive til Omvendelse. Husk paa, at Vækkelsen bare er en Begyndelse, og at Maalet er Omvendelse. Blir den vakte staaende paa Vækkelsens Standpunkt, saa er der stor Fare for, at det, som ved Vækkelsen er vundet gaar tabt, og at den vakte gaar tilbage til Verden igjen. I ethvert Tilfælde staar det vakte Liv da i stor Fare, og den vakte gaar over i en Tilstand, hvori han føler Kristendommens Krav og lider under Ulykken ved ikke at kunne opfylde disse Krav; men han faar ingen Erfaring om dens salige Gaver: Fred, Glæde og Kraft. Disse Erfaringer kommer først ved Omvendelsen.

Skal de vakte blive bestandige i det, som de har begyndt saa maa de opmuntres til Arbeide. Først gjelder det, at de gjennemfører Kristendommen i sit personlige Liv og under de Livsforhold hvori de lever. Der kan ikke lægges formegen Vægt derpaa. Men de maa ogsaa gives noget at gjøre for Herren i Menigheden. De har Trang dertil, og denne Trang bør tilfredsstilles. Blir den ikke tilfredsstillet, saa hindres Livet i Veksten, eller de søger Udløb paa anden Maade, og da som Regel hos Dissenterne.

3. Gjør hvad du kan, for at fremme Enighed og Samhold.

Giv Rum for andres Meninger, selv om disse synes dig lidet antagelige; og modsig dem i Kjerlighed og Sagtmodighed, hvis det er nødvendigt. Husk forøvrigt, at det retter sig i Marschen. Det, som du har Trang til at sige, det siger Forholdenes Udvikling uden Ord.

Tal saa lidet som muligt om det, som er ondt og slemt. Kritik maa der til naturligvis; men jeg tror ikke der er mange Ting, som ødelægger saa meget som Kritiken. Det er en almindelig Ting, at vi kritiserer det, vi ikke har gjort selv, og vi taler løst og fast om det, og at vi forsøger at forhindre andres Fremgang i det som vi selv ikke har faaet til at gaa. Aa, for en Ulykke og Skade! Og dette skal være Kristendom! Aa, Kritiken! Den djevelske Kritiken!

Tal lidet om det, som er ondt. Naar skal der blive lidt Solidaritetsfølelse hos de kristne! Tal lidet om det, som er ondt. Tal meget med Gud om det.

Husk, at det ikke er jeg og du, som bør at seire, men Herren!

III.

Paa Spørgsmaal om, hvad vi skal gjøre, naar Vækkelsen kommer, vil jeg for det tredie svare: Gjør, hvad du kan, forat faa Vækkelsen ind igjennem Kirkedøren. Dette hører med til at stelle godt med Vækkelsen, naar den er kommet; men det synes mig af saa stor Betydning, at jeg vil behandle det i særskilt Afsnit.

Da Johannes Johnsen under sit Besøg hjemme første Gang besøgte Eidsvold, sagde han, at noget af det velsignede ved Vækkelsen paa Madagaskar var, at den gik „bent ind Kirkedøren". Saaledes bør det blive overalt, hvor der er Vækkelse.

Indenfor Kirkedøren er vor egen Forsamling, som vi efter den apostoliske Formaning ikke skal forlade. De er vore Forsamlinger, Smaaforsamlingerne ogsaa, som er saa kjere. Men „Gudstjenesten er Menighedens samlende Midtpunkt."

Vækkelsen bør gaa ind gjennem Kirkedøren for deres Skyld ogsaa, som bare hører Guds Ord der og intet andet Sted. De har Krav paa, at vi foregaar dem med et godt Eksempel ved ofte at komme i Kirke, saa at de derved føler sig opfordrede til at følge Kirkeklokkens Kald. De har Krav paa, at vi, som gjerne vil vinde Syndere for Herren, samler os i Kirken for ved fælles Samvirken at fremkalde en saa mægtig Kirkering som muligt.

I Kirken er ogsaa Alterbordet. Dette Bord har en særegen Betydning for de nyvakte. Det hjælper ofte over fra det at søge til at finde og opleve det store Gjennembrud. Der forenes de ogsaa med Menigheden inderlig. Betydningen heraf fik ved Gudstjenesten i Holter en udmærket Belysning. Gudstjenesten var i sig selv en jevn Gudstjeneste, men blev ved mange troendes Deltagelse af mægtig Virkning, idet de ved at æde det ene og samme Brød blir et med Menigheden som med Herren.

Digitized by Google

Det har ogsaa vist sig, at der blir lidet igjen af de Vækkelser, som ikke søger Tilknytning i det kirkelige Arbeide, som drives paa Stedet. Alle kjender vi til, at der ofte bruser op en Vækkelse et Sted, som om nogen Tid viser sig at være reduceret til næsten intet. Ofte har de, som gribes af den, slaaet om og er blevne Sandhedens Fiender. Jeg er kjendt i en Menighed, hvor der i aarevis har været Vækkelse; i den Menighed søger man flittig Guds Hus og Alterbordet.

Der fortælles ogsaa, at da Evangelisterne Moody og Sankey kom til England første Gang, sluttede tusinder sig til dem og fattede den Beslutning at leve sit Liv for Gud. Moody og Sankey søgte denne Gang ikke Tilknytning for sit Arbeide i det trobestaaende Arbeide for Guds Rige. Følgen heraf var, da de næste Gang kom til England, syntes den ved dem fremkaldte Vækkelse at være udslettet af Jordens Overflade; de søgte forgjæves i de kristnes Rækker de fleste af sine aandelige Børn. Men de havde fra den Stund ogsaa Kjerlighed og Selvfornegtelse nok til at søge Tilknytning for sit Arbeide i de bestaaende Menighedsforhold. Og saaledes gjør nu andre store Evangelister, oplyses der.

Jeg forstaar godt, hvilke Hindringer der har stillet sig i Veien. Det er ikke altid, at Vækkelsen møder den Forstaaelse og Anerkjendelse fra det kirkelige Arbeides Side, som her kræves. Ofte stiller ogsaa ledende Lægmænd sig i Veien her, idet de vil have Vækkelsen for sig selv. Men om vi med godt Hjertelag har forsøgt at fjerne disse Hindringer? Hvorledes vi end i saa Maade har gjort, saa synes Udviklingen at pege i Retning af, at der aldrig blir nogen mere almindelig og dybere gaaende Vækkelse, der afsætter Frugt i et kraftigt, kristeligt Menighedsliv, førend det ofte saa skilte her bøier sig sammen og forener sig i selvforglemmende Arbeide for det ene store.

2. Hvorledes skal vi da faa Vækkelsen til at gaa ind gjennem Kirkedøren?

Gjør hvad du kan, for at Vækkelsen kan finde sig vel i Kirken. Bed for Præst og Menighed, vedholdende og inderligt, og bliv ikke træt deraf eller mismodig, selv om det synes dig aldrig saa haabløst. Den Dagen skal komme, da Stængslerne skal briste. Vær med i levende Medvirken i Gudstjenesten, saa at Herrens Veir kan fylde Guds Hus. Se til at faa saa meget af Bevægelsens Møder som muligt ind i Kirkehuset, saa at Huset blir lidt hjemligt og de nyvakte faar gode Minder derfra.

Se til at faa Folk til at gaa i Kirke! Vær selv først og fremst en flittig Kirkegjænger og Altergjæst. Vi kan ikke vente, at andre gjør det, som vi undlader at gjøre selv. Vi faar ikke Folk til at interessere sig for det, som vi selv viser liden Interesse for. Det maa tage sig underlig ud ogsaa, og for mig tager det sig ialfald meget underlig ud, at de troende i Menigheden vil overlade Gudstjenesten til Verden og Præsten, sin egen Menigheds Gudstjeneste. Det er mere konsekvent at melde sig ud af den Menighed, som man har saa liden Ansvarsfølelse overfor. Saa gjorde ikke Jesus og Apostlerne. Saa gjorde heller ikke Hauge og hans Venner.

Skal vi faa Vækkelsen ind gjennem Kirkedøren, saa maa vi først og fremst gaa derind; de troende maa gaa foran.

Ja, nu har jeg sagt omtrent det, som jeg har tænkt at sige om dette Emne. Det gjelder altsaa tre Ting: At vi tager imod Vækkelsen, naar den kommer, at vi stelle godt med den, og at vi ser til at faa den ind gjennem Kirkedøren.

Maatte vi da alle ydmyge os! Maatte Herren blive vore Hjerters Konge! Amen.

Paa Tungen.

Den, som gjerne vil finde Feil
I mangt og meget hos andre,
Bør se sig først i sit eget Speil,
Naar han sin Næste vil klandre,
Maaske det Billed saa ser ud,
Naar ret det kiges efter,
At der behøves en Skureklud
Til Storvask af egne Pletter.
Og naar saa er feiet for egen Dør,
Da er det tidsnok, men ikke før,
Sin Næstes Feil at ransage.

Digitized by Google

En Sang.

(Indsendt ved A. E. Boyum.)

Tone: Du høie Fryd for rene Sjele.

Min Sjel kom nu igjen tilbage,
Til Salighedens Ro og Fred,
Og ikke længere i Dvale,
Hør Herren raaber: Vaag og bed.
Hvi vil du nu da længer slumre,
I Verdens Lysters søde Søvn?
Hør Herrens Ord, det paa dig kalder,
At vaagne op til Suk og Bøn.

O vaager, Tiden sagte glider,
Du ved ei af før den er endt,
Forgjeves du til Bedring skrider
Naar Salighedens Tid er spildt.
O, følger derfor Sandheds Lære,
Og Sandheds Aand opmuntre dig;
Med Bod og Bedring ei forhale,
Mens Naadens Tid den kalder dig.

Forgjæves du din Gud paakalder
Naar Naadens Dør tillukket er,
Derfor i Andagts Bod nedfalder
Mens Naaden dig tilbydes her,
Lad dine Bedrings Taarer rinde
Fat Afsky til din Synderaad,
Da vil du i Guds Hjerte finde
Formildet ved din Bedringsgraad.

Gud ser til de forladtes Taarer,
Han hører de fortrængtes Bøn,
Han læger Hjertet, som er saaret
Med Naadens uforskyldte Løn;
Han elsker dem, som ere ringe
Og af sig selv ei andet ved,
Som dem til Salighed kan tjene
Kun ene Jesu Kjerlighed.

Som agter Verdens Høihed ringe
I al sin Herlighed og Pragt,
Mod Jesu Kjerlighed at vinde
Ansees alt andet med Foragt;
Man ene ved Guds Ord sig glæder,
Og finder deri al sin Lyst,
Han blomstre skal som Palmegrene,
Og bære uforfalsket Frugt.

Det Korsets Ord er for de vise
En Tale, som forarger dem,
Thi de sin egen Visdom prise,
Som ene Vei til Himmelen;
Men Gud slig Visdom selv forkaster,
Og ler ad eders Praleri;
Hvo stolt i egne Tanker vandrer,
Han er langt ifra Sandheds Sti.

Gud give derfor Aand og Naade
At vandre frem i Ydmyghed,
Lad Stolthedś Aand mig ei faa raade,
Thi da forglemmes dine Fjed;
Thi du i Ydmyghed har vandret
Og udi alt fornedret dig
For at faa vore Sjele draget
Fra Verdens Lyst til Himmerig.

Jeg derfor vil i Ringhed vandre,
Og i Enfoldighed gaa frem,
Ei Verdens Høihed skal mig drage
Fra Maalet til mit rette Hjem.
I Troen øiner jeg den Glæde
Som udaf Naade skjænkes dem,
Som her fornegte Verdens Glæde,
Og paa Guds Veie vandre frem.

Samtalemøde.

I Norway Menighed, Humboldt Co., Ia. afholdtes et Samtalemøde den 14de og 15de Marts 1907. Formand Eastvold holdt Aabningsprediken over 2 Kong. 23, 1—3.

Han fremholdt, i det han omtalte Kong Manasse, hvad Følgerne blev for det Menneske, Folk og Land, som brød Herrens Pagt og ringeagtede Guds Ord og lod Synden faa frit Spillerum; men paa den anden Side, hvor velsignet og godt det er, naar man ligesom Kong Josias giver Agt paa, hvad som er skrevet i Herrens Bog, saa vi gaar i Pagt med Gud, holder hans Bud og tjener ham med hele Hjerte, Sjel og Sind.

Efter Predikenen holdtes Nadverdgang.

Om Eftermiddag organiseredes Mødet ved at vælge Nels Vorland til Formand og undertegnede til Sekretær. Sessionstiderne bestemtes fra Kl. 10 til 12 Formiddag og 2 til 4½ Eftermiddag samt at have Møder eller Prediken hver Aften begyndende Kl. 7½.

Samtaleemnet Joh. 8, 31—46 indlededes af Past. Duea. Indlederen saavel som de øvrige Talere fremholdt med Alvor og

Digitized by Google

Kraft, at Menneſket formedelſt Synden var trælbunden og hjælpeløs i ſig ſelv; men at Frigjørelſen fra Syndens Baand og Trældommens Aag kun erholdes ved at adlyde Guds Ord, blive i Ordet og i Troen tilegne ſig Jeſu Fortjeneſte; thi der er ikke Frelſe i nogen anden.

Jøderne i ſin Forblindelſe kunde ikke ſe ſin virkelige Tilſtand, ligeſaalidet ſom de i Jeſus kunde ſe den forjættede Meſias. Dækket laa over deres Øine; han var for ringe og uanſelig, at de kunde faa Lyſt til ham, hvorfor de foragtede og forſkjød ham til ſin egen Fordærvelſe. De ſtolede paa ſit Fortrin fremfor Hedningerne og pukkede paa, at de havde baade Abraham og Gud til Fader. Men Jeſus ſiger dem lige ud, at deres Fader var Løgnens Fader Djevelen, fra ham kommer alt ondt; thi hans Gjerninger, Vilje og Begjæringer var det de vilde gjøre, naar de ikke vilde tro og annamme ham (Jeſus), ſom talte kun Sandhed, og var ſendt af Gud, dem til en Frigjører og Frelſer fra Synd, Død og Satans Rige. Synden har gjort Menneſket blind og tom. I alle andre Ting vil vi vort eget bedſte; men naar det gjælder Sjelens Frelſe vælger de fleſte at tjene Satan til ſin egen Skade. Synden og Satan er haarde Herrer at tjene, de har det ondt her i Tiden og det ender med Fordømmelſen til Helvede. Syndens Løn er lig for alle dens Tjenere, enten de har mange eller faa, grovere eller finere Synder; thi den, ſom ſtøder an i et Bud, er ſkyldig i dem alle.

Synden kommer af Vantro og Vantro fra et ondt Hjerte; den forblinder os; jo mere Synd desmere Forblindelſe, tilſlut fordærver den os til Legeme og Siel. Synden har mange Forgreninger og ytrer ſig paa forſkjellige Maader, ſaaſom i Løgn, Uærlighed, Had, Drukkenſkab, Begjerlighed og Bedrag m. m.

Endog de troende ſtaar i Fare for at blive overvundne af Begjerlighed efter Verden og de Ting, ſom er i Verden. Det gjælder om at være aarvaagne og ſtadig være i Guds Ord derſom vi altid ſkal tilhøre den af Sønnen frigjorte Flok.

Det er ſtort at blive omvendt; men endnu ſtørre at blive bevaret fra Synden; det værſte, ſom kan hænde et Menneſke, ſom er gjenfødt, er at falde bort fra Gud.

Der er meget, ſom har Skin af Kriſtendom og Gudsfrygt ogſaa i vore Dage. Mange fine moraliſke Mennesker er flittige Kirkegjængere, tager Del i og underſtøtter Kirkens mange Gjøremaal. Ja, i Kirken vrimler det af døbte kriſtne, ſom fattes Salvelſens Aand, de har ikke den ſande Tro, er ikke frigjort i Kriſto; men ligger under Lovens Dom og Forbandelſe. Det gjælder at vaagne op i Sandhed og kaſte af Trældomsaaget, faa ſpeile ſig i Guds Lov, ſom driver os til Kriſtus, og blive iført hans Retfærdighed.

Kriſtus kom til Verden for at ſøge og frelſe det ſom var fortabt. Maalet for vor Tilværelſe her ſkulde være Frigjørelſen fra Synden, ſaavel ſom det var Jeſu Maal. Han vil forbarme ſig over alle. Guds Kjerlighed og Naade ſtrækker ſig til den dybeſt faldne. Ja, den er ſaa ſtor, at den frelſer en Synder, ſom Verden og Djevelen ikke mere har Brug for. Skal det gaa os vel for Tid og Evighed, maa vi ikke længere forhærde vore Hjerter mod Sandheden; men lade Guds Ord og Aand faa levendegjøre os, ſaa vi kommer til at vandre i Aandens nye Væſen og Kriſtus bo ved Troen i vore Hjerter. Hvor tungt blivec det ikke for dem, ſom har hørt ſaa meget Guds Ord og i al Evighed maa ſtaa udenfor Døren og banke paa og ikke komme ind. Maatte vi derfor modtage Kriſtus ſom han er given os til Visdom, Retfærdiggjørelſe, Helliggjørelſe og Forløsning. Da bliver Livet, ſom det af Gud var beſtemt, at være til Glæde og Velſignelſe for os ſelv og andre og efter Døden en evig Beſkuelſe af ham, ſom har frigjort og kjøbt os til Gud med ſit Blod.

Vi var velſignet med godt Veir under Mødet, men Veiene var ſølet og tunge for dem, ſom havde langt at kjøre, hvorfor Søgningen blev ikke ſaa god, ſom den ellers vilde været. Af Præſter var tilſtede Eaſtvold, S. E. Hanſon og Duea. Af Lægbrødre var der ikke ſaa faa ſaavel af den Forenede Kirke ſom af Hauges Synode nemlig Emis-

Digitized by Google

sær R. Ryg, Stueland, Halgrims, Luthro, S. Morrison og Torkelson m. fl.

Tiden var vel benyttet og Sandheden blev fremholdt alsidig og indtrængende, og jeg tror for manges Vedkommende, som bar paa Syndens Aag, at de sad med et alvorligt Ønske og et indre Suk om at blive frigjort. Maa det ske for Jesu Skyld.

Et Offer til Kredsens Indremission optoges, som beløb sig til $24.80.

T. Coltvet.

Brev.

Jeg har nylig modtaget et Brev fra en nyvakt, som ikke tør tro Naaden. Kanske der kan være flere slige, saa vil jeg forsøge at give eder det Raad jeg selv ved, jeg har virkelig ondt af dem, som er i Syndenød. Det er en forfærdelig Stilling, men det maa til. Hvis der ikke er Nød, saa blir der heller ingen Omvendelse af.

Jeg holder for, at det er nødvendigt, at vi faar se os i vor sande Stilling og føle Guds Vrede og Helvedes Angest, men fortvil ikke; thi Jesus har friet os fra alt dette onde, men vi maa faa fat paa ham. Men skal der bli Søgen efter Jesus, saa maa der være Hunger og Tørst efter Retfærdighed, da maa vi føle, at vi ingen Retfærdighed har.

Jeg hører saa mange siger: Du behøver ikke at gaa ud herfra før du kan tro dig frelst. Men jeg tror lidet paa det. Fra Guds Side er der intet i Veien, hvis vi kan, saa har vi Ret men det kan være meget i Veien fra vor Side. Vor egen Vilje maa bli brudt og sønderknust og vi i Lydighed opgiver vore egne Meninger og vrange Anskuelser og antager Jesu Kristi Forsoning som nok for os, og alt Herrens Raad for ret og godt, saa vi bøier os under Guds Vilje isteden for at trygle Gud til at gjøre med os, som vi vil. Det gaar an at være kommet til en høi Grad af Syndeuro og enda bære paa Hovmodighed og Trods mod Gud. Et sønderbrudt Hjerte og en angergiven Aand er et Offer som behager Gud.

Jeg synes næsten, at der blir lagt forliden Vegt paa Syndserkjendelsen i vor Tid. Ilde er det, naar Predikanten erklærer en for kristen, fordi han græder og bekjender, at han vil bli et Guds Barn. Det er den Helligaands Gjerning at omvende og skabe et nyt Guds Menneske. Det sker, naar vi lytter til Ordet, som fortæller os, at vi vandrer paa en Vei, som bærer til Døden, at vi er Guds Fiender, ja et Satans Barn, som intet andet kan vente end evig Straf, tager Sagen under Overveielse og Aanden overbeviser om Synd. Vi finder da, at det er Synd alt vi har gjort og det er hvad Gud vil vi skal erkjende; thi det er Sandhed, men vi er ikke hjulpne med dette. Gud vil vi skal længere frem; det er til Jesus Kristus, tro det Ord han har vidnet om sin Søn og det er, at han har betalt for Folkets Synder, aabnet Veien til Himmelen, skaffet os Barneret hos Gud. Dette maa vi tro, og gjøre som han siger: Kommer hid til mig alle som arbeide og er besværet, saa vil jeg give eder Hvile. Han siger vi skal bede, gjøre ingen Indvending, men bed, som du kan, betro dig til ham, som vi betror os til en Læge. Han vil vort Bel. Du som har søgt længe og det blir bare værre med dig, giv ikke op, men hold ud, du skal finde Fred, men ikke før du tror Ordet om at din Synd er betalt.

Det er i Ordet du finder, at du er frelst og da blir du glad. Ja, men jeg har begyndt saa mange Gange og søgt og ikke fundet og saa har jeg syndet igjen og for mig er der intet Haab, siger du. Jo der er Haab for dig. Kom igjen, han tager imod dig. Sig til Jesus: Jeg gaar nu ikke mere fra dig; om du ikke hjelper mig, saa vil jeg ligge ved din Fod til jeg dør; thi der er ingen anden at gaa til, og du blir ikke stødt ud. Tag Guds Forjættelser for dig og overvei dem og tro dem bedre end din egen Fornuft og Satans Indbildninger. For alt fly alt som forstyrrer dit Alvor om det koster meget. Gud vil have Hjertet alene. Søg Guds Forsamling, læs Bibelen og bed flittig til Gud!

Mrs. Hansen,
Grafton, N. Dak.

Enhver Gave vi modtager, skulde gjøre vore Hjerter ømmere for andres Sorger og Nød.

Digitized by Google

Nærmere om den nye Skolelov paa Madagaskar.

Det indtagne Brev fra vor Tilsynsmand giver jo Oplysninger om denne Sag. Imidlertid kan det ogsaa have sin Interesse at se paa, hvorledes den opfattes af andre protestantiske Selskaber paa Øen, og særlig da det franske (Pariserselskabet,) der vel maa forudsættes bedst at forstaa Grundene til og Bærevidden af denne nye Skolelov, der er udgaaet fra den franske Generalguvernør paa Øen.

Pariserselskabet skriver i sit Blad („Journal des Missions Evangeliques") for Januar dette Aar*):

„Den sidste Post, vi modtog fra Madagaskar, indløb Juledag. Den bringer os en meget alvorlig Efterretning.

„Under 23de November har Generalguvernøren givet en ny Lov, der indeholder Bestemmelser om den saakaldte private Undervisning. Den paalægger de frie Skoler (d. v. s. Missionernes Skoler) Betingelser for deres Væren og Virken, som er meget strengere og vanskeligere at opfylde end de tidligere.

Han skjelner mellem 3 Slags private Undervisningsanstalter:

1. De, som er bestyrede af Franskmænd og tilgjængelige blot for Europæeres Børn. Herunder falder ikke nogen af de protestantiske Missioners Skoler.

2. Skoler for de indfødte. Disse kan bestyres saavel af indfødte som af Europæere, naar disse indfødte har Regjeringsdiplom som Lærer.

3. Børneasyler („Garderies d' enfants."**)

Det er det en Smule foragtelige Navn, som man altsaa fra nu af vil give de gamle „Kirkeskoler", d. v. s. Skoler, som staar under Bestyrelse af indfødte Lærere, der ikke har Regjeringseksamen.

Disse „Børneasyler", der kan modtage Børn af begge Kjøn indtil 12-Aars-Alderen, faar man ikke Tilladelse til at holde uden der, hvor der i en Afstand af 6 Kilometer ikke findes nogen offentlig eller privat Skole d. v. s. Skole i Lovens Forstand, eller noget andet „Børneasyl".

Hvis der altsaa paa Forhaand indenfor denne Afstand findes en Skole eller endog bare et „Børneasyl", som tilhører Katholikerne, saa er den protestantiske Mission derved hindret fra at anlægge noget „Børneasyl".

Alle disse Skoler og Asyler er underkastede visse af Guvernøren givne Regler, som tildels er temmelig generende.

Den Artikel i Loven, som indeholder den slemmeste nye Bestemmelse, er følgende:

„I intet Tilfælde kan private Skoler eller Børneasyler holdes i en Kirke eller en Bygning, som er bestemt til den offentlige Gudstjeneste."

De 1500 eller 2000 Skoler som den protestantiske Mission endnu har paa Madagaskar, er næsten alle (undtagen paa enkelte særlig vigtige Steder) blevne holdte i Kirkerne, og der eksisterer overhovedet ikke nogen dertil skikket Bygning, hvortil man kunde overføre dem.

Artikel 20 kræver; at disse Bestemmelser for Skolerne skal iværksættes inden 2 Maaneder. Og man merke sig, at denne Bestemmelse er given ved Begyndelsen af Regntiden, i hvilken der i en Tid af 5 Maaneder er umuligt at bygge nye Huse.

Bare vor Mission har for Øieblikket omtrent 90 Undervisningsanstalter, der af Regjeringen er anerkjendte som Skoler og mere end 200 „Børneasyler," altsaa i det hele ca 300 Undervisningsanstalter. Af alle disse er der ikke mere end omtrent 20 som har egne Skolehuse.

Det er da let at indse, hvilke Vanskeligheder disse nye Bestemmelser har paaført vore Missionærer. De har øieblikkelig taget de Skridt som Stillingen krævede. De har hos Guvernøren faaet det velvillige Løfte, at der indtil videre skal blive gjort individuelle og lokale Undtagelser med Hensyn til nævnte Artikel 17. De er komne overens om visse Forholdsregler, som straks maatte tages, og vi vil endnu haabe, at Skolerne, trods alt, kan holdes gaaende overalt, hvor de er

*) Tildels lidt forkortet i Oversættelsen her.

**) Det franske Udtryk svarer ikke saa ganske til Børneasyler; kanske nærmest et Slags Børnehjem.

Digitized by Google

absolut nødvendige, forat Børnene kan faa en elementær Undervisning. Man kan ikke overtale sig til at tro, at Resultatet af den franske Erobring af Madagasskar skal blive, at Landbefolkningen nu skal synke ned i Uvidenhed.

Men vi nødes til at fastslaa, og det med inderlig Bedrøvelse, at denne nye Lov, følgende paa de mange andre, betegner et nyt Skridt i den Retning, at Staten forbeholder sig at tage al Skoleundervisning i sine Hænder. Dette vil for Kolonien blive en meget tung økonomisk Byrde og af mange Grunde vil Staten ikke endnu paa lang Tid blive istand til at forsyne Landet med det fornødne Antal af offentlige Skoler.

Missionerne har besørget den offentlige Skoleundervisning i de Dele af Madagaskar, som de har besat. I de sidste Aar har de gjort dette gratis, — i Modsætning til, hvad der finder Sted i de engelske Kolonier, hvis Fremskridt baade i aandelig og timelig Henseende vækker Forbauselse hos alle Reisende. Det er smerteligt for os at se de Ofre, vi har gjort, saaledes belønnede.

Paa samme Tid, som Generalguvernøren har givet denne Lov, har han negtet vort Selskab Ret til at fremstille til Lærerindeexamen nogle indfødte unge Piger, som Frk. Magnus med stor Omhyggelighed har forberedt ved et Lærerindekursus, som vi oftere har omtalt for vore Læsere.

I hele 4 Aar har vor Søster lagt al sin Kraft i dette Arbeide. Hun ønskede ikke blot at hæve de madagasiske Lærerinders lave Standpunkt, men fornemmelig uigjendrivelig at bevise de indfødte Kvinders virkelige Begavelse og derved baade skaffe dem Respekt i den offentlige Mening og give dem Selvagtelse, samt aabne dem Adgang til en hæderlig og indbringende Virksomhed.

I dette Arbeide for Kvinderne har Frk. Magnus troet at kunne regne paa Støtte af en slig Mand som Madagaskars Generalguvernør. Og for ikke ret længe siden har Lederen af Undervisningsvæsenet erklæret for vore Missionærer, at han var helt gunstigt stemt overfor dette Forlangende, der blev fremsat for 6 Maaneder siden. Men i sidste Øieblik har Generalguvernøren selv erklæret, at han hverken ansaa Sagen for nyttig eller mulig!

Vi maa altsaa henskyde til et andet Aar Gjennemførelsen af denne Tanke. Men det synes os umuligt, at man i en fransk Koloni, hvor den mandlige Del af Befolkningen lige fra Begyndelsen har havt Adgang til en slig Mængde forskjellige Eksamener og har seet saa mange Poster aabne for sig, skal for bestandig afslaa Kvinderne Retten til offentlig at lægge for Dagen sin Dygtighed til den beskedne Lærerindegjerning.

Saalangt det franske Missionsblad.

Vi skal bede bemærket, at hvad Guvernøren i sin nye Lov behager at kalde „Børneasyler" er alle Missionens Folkeskoler over hele Landet undtagen de forholdsvis faa, der bestyres af Lærere med Statseksamen. Den forrige Guvernør (Gallieni) kaldte dem altid „Kirkeskoler" (Ecoles d'Eglise), fordi de jo særlig havde et kirkeligt Formaal og virkelig ogsaa for saare mange blev en Forgaard til Kirken. Det nye Navn, som den nye Guvernør (Agagneur) har opfundet, skal formodentlig betegne dem som Steder, hvor man holder („garder") endel Børn samlet, men uden at lære dem noget af saapas Betydning, at det fortjener Navn af en Skole!

Da det blev bekjendt, at en Socialist var udnævnt til Generalguvernør, var der nok mange, som nærede Frygt for, at de forskjellige Missioner gik vanskelige Tider imøde. Imidlertid gik det i Begyndelsen nogenlunde bra. Den nye Guvernør lagde for Dagen adskillig Medfølelse med de af haarde Skatter trykkede indfødte, og syntes Skridt til i nogen Grad at lette deres Byrder, og derover glædede vi os alle. Vi vidste jo, hvor vel det tiltrængtes. Naar han nu har begyndt at give Bestemmelser, som synes at tage Sigte paa at ødelægge alle Missioners Skolevæsen, saa er dette muligens mindre et Udtryk for hans egen personlige fiendtlige Stilling til Kristendommen end en Følge af, at der nu hjemme i Frankrige blæser en antikirkelig og antikristelig Vind. Vi har ogsaa før gjort den Erfaring, at den mindste Stigen eller Falden af Aandsretningsbarometeret hjemme

Digitized by Google

i Frankrige straks føles ogsaa derude. Det er nu engang saa, at enhver Bevægelse i de ledende Kredse i Paris straks forplanter sig til Provinserne, og saa videre til de franske Kolonier.

Nu er det vistnok saa, at den antikirkelige Bevægelse hjemme i Frankrige fortiden nærmest er rettet mod den katholske Geistlighed, som desværre ofte har misbrugt sin Stilling til at øve politisk Indflydelse, og da i Regelen imod Republikken og for Monarkiet, og det har opirret Republikkens Regjering og Parlamentet mod den. Men negtes kan det ganske vist heller ikke, at Bevægelsen fortiden ikke blot er anti-katholsk men ogsaa anti-religiøs. Det er Vantroen og Frimureriet, som hersker i disse Kredse. Det er forresten en bekjendt Sag, at Forholdsregler, som nærmest tages imod Katholikerne, ogsaa rammer Protestanterne (kfr. „Mai-Lovene" i Preussen i sin Tid,) ja endog rammer disse saa meget haardere, som de er mere samvittighedsfulde og derfor ikke med saadan Smidighed kan omgaa de Bestemmelser, som er rettede mod dem.

Det er imidlertid vor Forvisning, at Kristendom og Mission har slaaet saa dybe Rødder paa Madagaskar, at det ikke skal lykkes nogen verdslig Magt at nedbryde Herrens Gjerning, om den end kan vanskeliggjøre den.

„Lægger Raad op! Det skal dog gjøres til intet. Taler et Ord! Det skal dog ikke ske; thi med os er Gud." Es. 8, 10.

Imidlertid er Stillingen saadan, at vi maa bede alle kjere Missionsvenner alvorlig at lægge den frem for Gud i sine Bønner.

Der vil naturligvis nu blive et saare vigtigt Spørgsmaal for vore Missionærer, hvad de har at gjøre.

Vi tror at maatte gaa ud fra, at Regjeringen under ingen Omstændighed kan forbyde os at meddele religiøs Undervisning i vore Kirkehuse, som man jo ogsaa gjør hjemme i Frankrige, uden at dette kommer ind under Navnet Skoler. Men det er vistnok saa, at Børn ikke kan komme til denne Undervisning paa Hverdagene, hvis der i Nærheden er en Regjeringsskole, som de er forpligtede til at besøge. Men af Regjeringsskoler er der ikke mange.

Desuden har vi jo som sidste Udvei vore Søndagsskoler, og disse vil nu maatte tillægges en endnu større Betydning og drives med endnu større Kraft end før. Vi har jo allerede mange Hundrede af dem. De har mere end fordoblet sig i forholdsvis kort Tid i det sidste. Vore Missionærer har nemlig itide været opmærksomme paa, at den Tid kunde komme, da det blev mere og mere vanskeligt at drive vore almindelige Skoler, og de har derfor lagt stor Kraft paa Søndagsskolearbeidet. Det kommer nu saare vel med.

Men om vi end saaledes haaber med Guds Hjelp at kunne holde Stillingen og redde det væsentligste af vort Missionsarbeide, saa kan vi ikke skjule for os selv, at det trækker op med mørke Skyer over vor Madagaskarmission, og at der kanske i den nærmeste Fremtid ikke vil blive nogen synderlig Opfordring til en videre Udvidelse af Arbeidet der.

Men desto mere skal vi takke Gud for, at han har givet os en saa stor og løfterig Arbeidsmark i det fjerne Østen. Det var jo ogsaa for en væsentlig Del Følelsen af den usikre Stilling paa Madagaskar, som bragte Selskabet til at se sig om efter en ny Arbeidsmark. Dette traadte ogsaa klart frem under Diskussionen om Kinamissionen paa vor Generalforsamling i Trondhjem i 1901 og var en medvirkende Aarsag til den Beslutning, som der blev fattet.

Men ogsaa det store Kina er fremdeles en Vulkan, der naarsomhelst kan komme til Udbrud. Det gjælder derfor ogsaa med Hensyn til denne Mark at „fryde sig med Bævelse" og altid oprække bedende Hænder til Herren i det høie. L. D.

„Norsk Missionst."

„Kurdistans Apostel".

Ved Tigrisflodens øvre Løb stod der en fattig Vaskerkone i Vand til midt paa Livet og udførte sin Gjerning. Det var ikke meget, hun tjente derved, men det var nok til hendes og hendes lille Guts Underhold. Selv om Vinteren, naar store Isstykker skyllede ned fra Bjergene, passede hun dog sit Arbeide.

Digitized by Google

En Missionær fra Armenien kom i Besøg og prædikede ved Hjelp af en Tolk for de kristne. I Forsamlingen saa han et Ansigt, som fangede hans Opmærksomhed. Det var præget af Sorg og Lidelse, men dog stod Haab og Tro at læse i det. Han bad om at faa den Kvinde i Tale.

Efter Mødet kom hun hen til ham i sin fattige Dragt og med sin lille Gut ved Haanden.

„Elsker du Jesus?" spurgte Missionæren.

„Ja, jeg gjør!" svarede hun.

„Hvor meget kan du give ham?"

„O, Fader", sagde hun, „jeg eier intet, og dog giver jeg alt, hvad jeg tjener, paa det nær, som jeg og min lille Gut behøver til Føden".

„Kunde du give ham din lille Gut?"

„Han er mit alt—mit Liv!" raabte den fattige Moder.

„Tænk vel over det i Aften og bed," sagde Missionæren. „I Morgen vender jeg tilbage til Armenien".

Enken gik hulkende bort: „Mit eneste Barn, min lille Thomas!"

Resten af Dagen og næste Morgen havde Missionæren meget travlt med at tage Afsked og træffe Forberedelser til Reisen. Han havde derfor fuldstændig glemt Thomas og hans Moder. Han var allerede ved at stige tilhest, og en Flok af kristne stod rundt om ham. Da var det pludselig nogen, der banede sig Vei hen til ham. Det var den fattige Enke og hendes Søn.

Ved Missionærens Fødder lagde hun en Bylt. Det var de Klæder, som hun havde arbeidet paa hele Natten for at faa ham istand. Sin ene Haand lagde hun paa Guttens Hoved. Den anden rakte hun op mod Himlen, idet hun sagde to Ord, som hun var sikker paa, at Missionæren kunde forstaa, skjønt det kurdiske Sprog ellers var ham fremmed:

„Thomas—Kristos!"

Og derpaa gik hun til sit ensomme Hjem, ikke for at sørge og klage over, hvad hun havde mistet, men for at glæde sig over, at hun havde noget at ofre til ham, som havde ofret sit Liv for hende.

Thomas udviklede sig godt i den armenske Skole; og da han havde lært, hvad der kunde læres, kom han tilbage til sin Moder, som ventede ham med aabne Arme. Men her blev han ikke. Langt inde mellem Kurdistans Bjerge fik han sin Gjerning, i en By, hvis Navn „Martyropolis" (græsk for „Martyrstaden") vidnede om, at de kristne her i længst svundne Tider havde lidt Døden for deres Frelser. Her forkyndte han det gamle Evangelium med en saadan Kraft, at man kaldte ham „Kurdistans Apostel".

Saa kom de frygtelige Myrderier i 1895. Atter maatte tusinder af kristne lide Døden for deres Troes Skyld; i Martyropolis og Omegn var det 800, deriblandt 27 Lærere og Prædikanter. Thomas blev baade skudt og gjennemboret med Sværd, og man lod ham ligge som død. Men kjerlige Hænder tog ham op, og med blødende Saar og brækkede Ben og knust Hjerneskal blev han baaret en Vei paa 15 lange Timer til et Sted, hvor han var under en engelsk Konsuls Beskyttelse og en amerikansk Læges Behandling. Og imod al Forventning kom han sig.

Saa snart han kunde, var han atter indemellem Bjergene, ivrig optaget af at samle de overlevende kristne og indgyde dem nyt Mod. Han beskyttede Enker i hundredvis og fødte og klædte tusinder af forældreløse Børn; og Evangeliet, han forkyndte, bragte nyt Liv til mange sønderknuste Hjerter.

Den fattige Enkes Offer havde baaret rigelig Frugt, idet hendes faderløse Gut blev en Støtte for mange andre Enker og en Beskytter for mange forældreløse Børn. Man kaldte ham „Kurdistans Frelser".

Men det er en større Frelser, Kurdistan trænger til, ham, som der staar skrevet om i Esaias 11, 1—2.

„Og en Kvist skal skyde frem af Isaias Stub, og et Skud fra hans Fødder skal bære Frugt. Og Herrens Aand skal hvile over ham, Visdoms og Forstands Aand, Raads og Styrkes Aand, Herrens Kundskabs og Frygts Aand".

Efter „Sandhedsbudet".

Digitized by Google

Kinamissionen.

Afsked.

Da Hannah Rorem, senere Mrs. Rønning, drog som Missionær til Kina sang hun:

1.

„Mine Fødder er vendte til hjemad at gaa;
„Far nu vel alle Søskende, store og smaa!
„Far nu vel, alle Venner, i Kristo saa kjer!
„Gud ved om paa Jorden vi samles skal mer.

2.

„Her i Tiden tidt Taarerne rinder jo ned,
„Naar vi sige hverandre: Farvel i Guds Fred!
„Naar vi skilles for muligt ei mere paa Jord
„At samles til Bøn og at høre Guds Ord.

3.

„Naar vi byde hverandre til Farvel vor Haand,
„Vi fornemme, ja føle i Hjerte og Aand,
„At det saligt maa blive i Himmelen der,
„Hvor ingen Adskillelse tænkes kan mer.

4.

„O mit Hjerte det røres i inderste Grund,
„Naar jeg tænker, hvor salig, hvor salig den Stund
„Vi skal samles i evig Tilbedelse hist
„Hos Jesus i Himlen fra øst og fra vest.

5.

„Men ak! Farer er mange og Veien er slem,
„Dog ved Naaden i Kristo vi vinde nok frem;
„Thi hans Kraft jo fuldkommes i Skrøbelighed;
„Det være os nok. Far nu vel i Guds Fred!"

* * *

Fra H. A. Rönning.

Fancheng 26de Jan. 1907.

Kjere Broder Holter.

Ved Midnats Tider. Medens jeg nu sidder her og vaager ved min kjere Hannahs Sygeleie, vil jeg forsøge at skrive lidt til dig.

Gid du havde været her ret ved min Side, skulde jeg fortælle dig mange Ting og vilde gjort dig mange Spørgsmaal. Men saa en Samtale med dig paa Papiret er nok vanskeligt; thi jeg er saa træt og saa omtaaget, at det er umuligt at styre mine Tanker.

Hannah svæver nu mellem Liv og Død. Menneskeligt talt er der ikke mere Haab; men hvad k a n ikke Gud gjøre? Hvad har han ikke gjort før? Mon ikke Guds Kraft og Kjerlighed er saadan, som han fremstilles i Bibelen?—

Naar jeg ser, hvorledes min egen kjere Hannah hentæres i Dødens Gab—og jeg ser og hører, hvorledes Børnene paa Knæ raaber og tigger Gud isammen med mig og mange andre om Mamas Helbredelse, og endnu ikke faaet Svar, da bliver jeg utaalmodig og ond og vil gaa irette med Herren og spørger i Tvil, om han virkelig er Naadens og Barmhjertighedens Gud. Men, naar Herren igjen faar ydmyget mig, faaet knust mit hovmodige Sind, da kryber jeg hen til Løfterne og Forjættelserne, bliver frimodig, lykkelig og glad. Herren har Ret til at gjøre med sit, hvad han vil. Bare vent, alt skal tjene tilgode.

Sidst jeg skrev, var vi ude paa en Flodtur. Var paa Hjemreisen. Tænk, næsten hjemme og saa led vi Skibbrud, saa Vandet skyllede ind, og vi var i Livsfare allesammen. Men den Gang holdt da Gud sit Løfte, det var vist og sandt. Hans Navn være Lov og Pris! „Naar du gaar igjennem Vandene, da vil jeg være hos dig og igjennem Floderne, da skal de ikke overskylle dig". Esaias 43, 2. Havde jeg havt mere Tid, skulde jeg nøie fortalt den hele Historie. Bare nogle Træk.

Medens vi tidligt om Morgenen seilede med fuld Fart, hørtes med et et fælt Brag. Atter et. Baaden stødte paa skjulte Stenklipper og holdt paa med engang at vælte overende. Baadfolkene skreg og Vandet strømmede ind i Baaden.

Der laa Hannah i store Smerter og bare ventede paa, at vi snart var fremme, saa hun kunde faa komme i Ro og atter faa se og tale med Børnene og gjøre alt færdigt for at vente paa Herrens Time.

Baadfolkene i største Forvirring skreg til hverandre: Baaden synker, den synker.

Jeg saa ud. Var alt i Nærheden af Siang-yang. Floden er smal og Vandet flere Favne dybt. Lykken var, vi var lige ind til Stranden, men Flodbanken var høi og brat og gik ret ned, saa jeg saa, det var ingen Tid at spilde.

Stakkels Hannah, der laa hun i Smerte

Digitized by Google

saa vi næsten ikke turde røre hende. Her holdt Gud et andet Løfte, hans Navn være Lov og Pris. „Som dine Dage er, skal din Styrke være". Hun satte sig selv op i Sengen, bad til Gud, fik stor Kraft og tog det med mere Ro end vi andre. Men, hvor skulde vi hen? Ingen Baade i Nærheden. Vor egen havde to store Huler i Bunden og sank fort væk. Det gjalt at komme paa Land. I Hast redede jeg en Seng paa den vaade Jord, hvor det var Plads nok til at lægge Sengklæderne. Miss Nelson hjalp Hannah med lidt Paaklædning. Saa bar jeg hende ud og lagde hende der under aaben Himmel i Regnveiret. Baadmændene gjorde alt for at redde Baaden.

Langt om længe fik vi en Fiskepram. Lavede et nyt Leie og flyttede Hannah did. Det tog os næsten en Time i det kolde Veir at ro ned og over til Fancheng. Atter maatte vi faa Hannah i Bærestol før vi endelig kom hjem.

Tænk, under alle disse Strabadser havde Hannah næsten ingen Smerter og sagde, hun følte saa godt. Ubegribeligt at hun kunde udholde alt dette, men Gud gav hende Kraft.

Hvor gjildt at komme hjem. Reisens Besvær blev med et glemt. Hvilken Glæde at faa træffe sine egne igjen.—Men ak, min kjere Hannah bliver daarligere for hver Dag. Jeg har haabet og haabet, men—det ser ud, som ingen Bøn og Tro vil forandre Stillingen. Herre, hvorfor, hvorfor? Eller er det noget galt med vore Bønner og Tro? Maaske Herrens Veie—der er usporlige—dog er de viseste og de bedste. Han, som gav os sin egen Søn, mon han vil spare noget godt uden at give os det?

O Gud, tilgiv min Vantro. Du tager intet fra os, uden derved at give os noget større—give os et evigt Liv. Derfor, Lov og Tak og evig Ære!

I Natten.—Din H. R. Rønning.

Oak Grove Lutheran Ladies Seminary.

Det er vist ikke alle „Budbærerens" Læsere bekjendt, at her eksisterer en Skole som ovenfor nævnt. Det er dog ikke mer end 5 Maaneder siden Eiendommen blev kjøbt, Seminariet indkorporeret under Nord Dakotas Love og Skolen sat igang. Den har været omfattet med megen Velvilje og Interesse saavidt den har været bekjendt. Skolen har været godt besøgt og Studenterne har paa enkelte Undtagelser nær været vel fornøiede. Disse enkelte har som Formanden oplyste anket over at Skolen var for kristelig, og det var jo det bedste Skudsmaal en Læreanstalt kunde faa. Nogle er blevne vakte og komne i Samfund med Gud gjennem Vinterens Løb.

Undertegnede var tilstede ved Aarsmødet som afholdtes ved Skolen den 14 og 15 Marts, blev af Omstændigheder nødt til at stoppe over nogle Dage, fik saaledes Anledning til baade at se, høre og nyde meget godt. Der herskér den ønskeligste Harmoni over det hele. Det er som et vel ordnet Hjem. Eleverne blir mødt af Lærerinderne Miss Quello og Miss Larsen med Kjerlighed og Velvilje. Der blir draget Omsorg for deres aandelige og legemlige Vel. Der holdes Morgen og Aftenandagt ledet af Lærerpersonalet, som bor ved Skolen. Ved Maaltiderne læser en af Studenterne høit for Maden. En varm kristelig Aand er raadende ved Skolen, og faar den gaa frem, som den har begyndt, da spaar det godt for Fremtiden. Den, som reiser om Fargo og har Tid, burde gaa og se Skolen.

Ja det er nokſaa underligt, der har vi en Eiendom som har kostet 50,000 Dollars for mindre end en ⅛ Del af den Sum, staaende paa den vakreste Plet i Fargo, og ⅛ Del af Kjøbesummen $15,000 allerede betalt, 5000 skal betales næste Høst og de resterende 5000 for 6 pro Cent Rente saalænge vi ønsker Henstand. Vi har en fremragende Arbeidsstand ved Anstalten fra Janitoren og op til Professoren.

Bestyrerinden (Miss Larsen) sagde i en Tale hun holdt til Studenterne, at Jesus skulde være den høieste Autoritet her og deres Maal var ved hans Hjælp at gjøre Skolen til den bedste Institution i Amerika. Jeg tror at en Skole, som den her oprettede, hvor vore Piger kan faa en Undervisning og

Digitized by Google

Uddannelse i de elementære Fag, som staar i fuld Høide med hvilketsomhelst College i vor Stat er tidsmæssig og paakrævet. Den Tid er forbi at det bare er Gutterne som skal lære nu da det er saa almindeligt at disse baade fra By og Bygd skal ta Kursus paa College, er det ogsaa nødvendigt at vore Piger faar en tilsvarende Uddannelse. Her vil da bli bedre Harmoni baade i Hjemmene og i Samfundslivet. Naar da denne Uddannelse kan bygges paa kristeligt Grundlag, da vil det ha sin store Betydning for Fremtiden.

Vi tror at dette vil bli en Planteskole, hvor disse unge Planter blir kultiverede, saa naar de skal indta sin Plads i Livet rodfæstede og grundfæstede i Sandheden kan staa i Livets Storm:, være til Pryd og bære Frugt til et evigt Liv. Kristne Mødre og kristne Lærerinder hvilken Mission de har! Det vil være den sikreste Modgift mod den fordærvelige Gift, som indsuges ved mange af vore gudløse Skoler, hvor Fritænkeri og Umoralskhed for en stor Del er raadende. Det er vist nokſaa praktisk at de forskjellige Kjøn er hver for sig, naar de studerer. Det er aldrig saa frit for at det jo virker lidt forstyrrende, naar de er paa samme Skole. Men der trænges mere Rum. Vi maa for det første ha en tidsmæssig Skolebygning med Rum til mindst 200 Studenter næste Aar.

Det maa være forstaaet at her er Anledning for alle at være med og støtte denne Skole. Det er saa at Frikirkefolk har med Guds Hjælp faat istand det som er gjort. Historien er denne. Prof. J. E. Løbek som nu er Lærer og midlertidig Forstander havde oprettet en privat Skole i Alexandria, Minn. men paa Aarsmødet i Battle Lake forrige Aar fremlagde han Sagen for Frikirken. Følgen blev at paa Mødets sidste Dag blev en Komite tilsat for at se og faa istand en Pigeskole. Til al Lykke blev denne Komite sammensat af Mænd som havde baade Vilje og Evne til at gjøre noget og Resultatet er Oak Grove Lutheran Ladies Seminary. Paa Organisasionsmødet i Okt. f. Aar, hvor der blev gjort Udkast til Statuter og Bilove blev der tat Hensyn til, at ogsaa andre lutherske kristne kunde være med, og Hauges Synode blev specielt nævnt som dem vi ventede vilde være med i dette Arbeide. Samme Hensyn blev tat nu ved Lovens endelige Vedtagelse paa Aarsmødet.

Pastor H. S. Quanbeck af Hatton, N. D. blev valgt at reise rundt og tale Skolens Sag. Han kommer rimeligvis ogsaa til at gaa indom til Hauges Menigheder, hvor der gives Anledning. Han kommer nok til at berøre Pengespørgsmaalet, og det burde ikke være det vanskeligste, naar her er mange som har Penge i Banken til Unytte og som Møl og Rust holder paa at fordærve, saa dem ud saa de kan bli til Nytte for Kirken og Samfundet dog mest for dig selv.

T. Fuglestad.

Hav Ærefrygt for Guds Hus.

Hr. Redaktør!

Jeg saa i „Budbæreren" No. 11, og saa ser jeg i No. 13 Spørgsmaal om Sociables i Guds Hus. Jeg beder derfor om Rum for nogle Linjer. Som vi alle ved, er der saa mange Meninger iblandt Kirkefolk om den Slags Selskaber. Jeg for min Part maa sige, at det ikke er nogen Plads i Guds Hus hverken for „Basketsociables" eller andre Ting, som ikke er til Guds Ære og til hans Sags Fremme. Lad os se, hvad Jesus siger og gjorde i slige Tilfælde. I hvilket Lys betragter han de Ting, som er helligede eller viede til hans Tjeneste? Læs Mark. 11, 15–17: og de kom til Jerusalem, og Jesus gik ind i Templet og begyndte at uddrive dem, som solgte og kjøbte i Templet og Vekslernes Borde og Duekræmmernes Stole stødte han om, og han tilstedte ikke, at nogen bar et Kar igjennem Templet. Og han lærte og sagde til dem: Er det ikke skrevet, at mit Hus skal kaldes et Bedehus for alle Folkeslag, men I have gjort det til en Røverhule. Ja men vil du kanske sige: der er Forskjel paa Jøderne og paa os. Saa lad os læse Es. 56, 7. Dem vil jeg føre til mit hellige Bjerg og glæde dem i mit Bedehus. Deres Brandofre og deres Slagtofre skulle være mig en Velbehagelighed paa mit Alter: thi mit Hus skal kaldes et Bedehus for alle

Digitized by Google

Folkeslag. Læs Mal. 1, 11 og 1 Tim. 3, 14, 15. Læs ogsaa, hvilken Opmuntring Kristus giver os i Matth. 18, 20. Nu naar Kristus er nærværende, hvorledes bør hans Børn da betragte det Sted, hvor han er. Jos. 5, 15 og 2 Mat. 3, 5. Fyrsten over Herrens Hær kan ikke være nogen anden end Kristus. Englene tillader ikke at nogen tilbeder dem Aab. 22, 8, 9. Forvar din Fod, naar du gaar til Guds Hus, Pred. 4, 17. Agtelse for hellige Ting sømmer sig i Guds Hus; men der er nogle, som ikke betænke dette. Nogle have for Skik at støie, tale og le høit. Denne Opførsel er upassende i Guds Hus.

Herren formaner Israel til at frygte for hans Helligdom, eller med andre Ord holde den høit i Ære: thi den var Guds Hus, som han havde valgt til at lade sit Navn bo i, og hvor han vilde aabenbare sin Herlighed. Den var derfor et helligt Sted og skulde af denne Grund agtes høit af Folket. Et Hus, som benyttes til Gudstjeneste, er en Bolig for Gud, den Helligaand, som repræsenterer Guds Nærværelse. Hvor blot to eller tre er samlede i hans Navn, har han lovet at være midt iblandt dem. Dersom Menneskene skulde træde fremfor Jehovahs Ansigt, saa vilde de neppe vise Letfærdighed. De vilde snarer bøie sig i dyb Ærefrygt for at ophøie deres Skaber. Men dersom Gud virkelig er nærværende ved sin Aand, hvor hans Folk samles, hvorfor burde de saa ikke vise den Helligaand Agtelse?

Læs Jer. 7, 30, hvorfor Gud forkastede sit udvalgte Folk. Der er mange flere Steder i Bibelen, vi kan læse om Ærefrygt for Guds Hus. Heb. 12, 28; Sal. 5, 8; Sal. 89, 6. M. Walker.

Fra Arbeidsmarken.

I Ugen efter Paaske besøgte Past. A. O. Oppegaard Past. C. C. Holters Kald og fik i alle tre Menigheder tilsammen til den indre og ydre Mission $144.

Ved Seminariet er alt som vanligt. Ferien er nu over, og man er i fuldt Arbeide igjen. Nogle af Studenterne er reist, somme for at „kole", somme for at arbeide paa Farmen.

Pastor O. P. Svingen reiste den 1ste April til Crookston, Minn., Pastor A. J. Krogstads Kald. Han agter ogsaa at besøge Grand Forks, N. D., og muligens Pastor G. C. Gjerstads Kald ved Aba, Minn.

Stud. Theol. J. Torval Norby af Red Wing Seminary er kaldt til Pastor Edwards Eftermand i Bellingham, Wash., og han har antaget Kaldet. Han vil søge Ordination ved Den forenede Kirkes Aarsmøde.

Broder A. E. Boyum har ikke været rigtig rask i Vinter og har af den Grund holdt sig hjemme det meste af Tiden. Sidst vi hørte var han dog bedre og tænkte at blive istand til at tage ud paa Reiser, naar Veiret blev mildere.

Pastor Thos. J. Knutson i Grafton, N. Dak., som af og til i Vinter har virket ved Winnepeg, Can., har ogsaa organiseret en Menighed der. Menigheden har allerede kjøbt to Lotter i Byen og skal i Vaar begynde at bygge Kirke.

Pastor Th. Himle som i det senere arbeider ved Skolen i Red Wing, var saa venlig at besøge Menigheden ved Roscoe Center, Goodhue Co., Minn., baade Skjærtorsdag og Langfredag. Paa Langfredag optoges Offer til Kinamissionen stort $22.25.

Vær snil og skriv eders Navn saa tydeligt, at det kan læses. Vi har Stykker, som det tager baade Tid og Taalmodighed til at stave sig igjennem og naar vi saa kommer til Navnet saa er det ulæseligt baade for os og andre, som vi har vist det til. Derfor Skriv alt men især Navnene tydeligt.

Venner, undskyld, at vi ikke synes det passer at optage i „Budbæreren" mange af de Sange, som findes i en eller anden af vore mange Sangbøger. Det kan nok være, at en eller anden Sang har særskilt tiltalt en Person, og den samme synes da, at den burde trykkes i Bladet, men naar man skal se efter, saa er den trykt kanske i flere Blade og Bøger før og af den Grund kan det ikke være saa nødvendigt at trykke den igjen.

Danmark. Den 24de Januar dette Aar døde en af Danmarks elskeligste og mest afholdte Præster, Johan William Hoff, i en Alder af over 74 Aar efter nær et halvt Aarhundredes præstelig Virksomhed. Som ung Mand fandt han tidlig Veien til den lille uanseelige Vartov Kirke og blev en af Grundtsvigs mest begeistrede Disiple. Han blev endog af en Modstander engang karakteriseret som „den elskværdigste af alle Grundtvigianere". Han havde meget faa Fiender, ikke fordi han selv var uden Overbevisning, men fordi han aldrig blev bitter og saarende i sin Kamp. Efter en mangeaarig Virksomhed udenfor Kjøbenhavn stod han i de sidste 12 Aar af sit Liv som Præst for Vartov

Digitized by Google

Menighed i Kjøbenhavn. Men han fulgte ogsaa ofte Indbydelser til at tale ved større Møder, især ved den Kjøbenhavnske Indremission.

Han faar det Eftermæle, at vistnok virkede han ikke ved eiendommelige, flammende Tanker eller ved aandfuld Veltalenhed; men det, der prægede hans Tale, var Klarhed, Dybde og Inderlighed, og man følte altid, at hvad han talte, havde han selv oplevet og erfaret. Ogsaa som Forfatter af religiøse Skrifter har han havde nogen Betydning. Hans mest udbredte og vel ogsaa betydeligste Bog er: „Fra Kirken og Lønkammeret", Betragtninger til hver Dag i Aaret. Lige før hans Død udkom Skriftet „Moderne Religiøsitet og gammeldags Kristentro". Det blev hans Afstedsord til den danske Menighed.

Fra Mødet i Clear Lake & Ellsworth Menighed, Hamilton, Co., Iowa. Et kristeligt Samtalemøde afholdtes i nævnte Mgd. fra 10de til 12te Mars 1907. Mødet begyndte med Prediken af Pastor Simon Hanson paa Søndags Formiddag over Dagens Evangelium, Joh. 6: 52—65. Søndags Aften benyttedes til fælles Bibnemøde.

Mandags Morgen organiseredes Mødet ved at vælge Hr. Albert Madsen til Formand og undertegnede til Sekretær. Da Stedets Præst Eastvold ikke kunde være tilstede ved Mødets Begyndelse benyttede han Anledningen nu paa sine og Menighedens Vegne at ønske alle de fremmede velkommen og oplyste samtidig at alle havde samme Rettigheder ved dette Møde uanseet kirkelig Forbindelse.

Pastor Simon Hanson indledede det opstillede Skriftord for Samtalen, 1 Pet. 1; 13—19. I Indledningen blev Gudsfolket fremhævet som det dyrekjøbte Folk, som derfor maa føre en Vandring i Helliggjørelse. Over disse Linjer førtes ogsaa den videre Samtale, hvori mange deltog meget flittigt. Samtalen var livlig og opbyggelig, som vi tror sikkert vil levne varig Velsignelse hos mange af de tilstedeværende. Mange kraftige Formaninger blev lagt paa Tilhørernes Hjerter om at vandre sit Kristenkald værdig samt flittigt og rigtigt at benytte sig af de Midler, som Herren har givet os til Helliggjørelse.

Under Mødet var ogsaa Afveksling med Sang og Bøn, som altid bidrager meget til at skabe Andagt og aandelig Stemning. Veiret var meget smukt; men Veiene var næsten ufremkommelige. Der var dog mange Folk paa Mødet hele Tiden, som tegner paa, at der er Trang efter at faa høre Herrens Ord. Foruden Stedets Præst var ogsaa Pastorerne Simon Hanson og Paulsrud tilstede, ligeledes Emissær Jakob Eastvold, som var paa Gjennemreisen fra Illinois Kreds til sit Hjem i Norman Co., Minn. Maa saa Herren saa velsigne den udsaaede Sæd, at den maa bære Frugt til et evigt Liv! Saa atter Tak til alle Venner, som kom! Maa Herren unde os at faa samles igjen til lignende Samvære; men fornemmelig at faa træffes iblandt den triumferende Skare hos Gud.

Paa Menighedens Vegne
G. A. Kalsem, Mødets Sek.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kasserernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem.
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
T. J. Eastvold, Form.

Digitized by Google

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland ligen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at over være samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.

Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.

Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni.

Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Victor Mgh., Mt. Vernon, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde fra 28de til 30te Mai førstk. Samtaleemnet er Sal. 32, 1—7. Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Paa Menighedens Vegne
G. O. Mona.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor K. T. Holters Kald, Solør Menighed, Rice og Scott Co., Minn., 13de og 14de April.

Pastor J. S. Halvorsons Kald, Kandiyohi Co., Minn, den 19de, 20de og 21de April.

Ifølge sidste Synodemøbes Bestemmelse representerer jeg baade Indremisfionen og Kinamisfionen.

Bil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Misfioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensombelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Synodekassen: Ved Pastor Odland fra Nels Twait, Elmore, Minn..... 5.00

Ved Past. Eastvold fra følgende i Tabitha Mgd. Eastvolds Kald: D Ogiend 10, R Skilbred 25, Peder Hanson 5, Lewis Hanson 5, Kvf. i Jewell, Ja. 17.09..... 62.09

Professorløn: Ved L M Sagen fra Melhus Mgd., Centerville, S. D.: John Hanson 4, Mrs. M Erikson 3.50, John Erikson, John Skotvold, J J Grøseth, Mrs. J J Grøseth hver 3, Hoiseth Bros. 2.50, T E Thorson, Hans Carson, O L Skotvold hver 2, C J Holden, Anton Erickson hver 1,..... 30.00

Ved Pastor Hovland fra Manfred, N. D., Carl Olson, Tom Overland, Syre Bros. hver 1, Osmund Bervig, John Solheim hver 25c, Bethania Mgd., Esmond, N. D. 9.75..... 13.25

Ved A H Lunning fra Immanuels Mgd., Hamilton Co., Ja.: Helge Amunson, M H Lunning hver 3, A H Lunning 2.50, P H Lunning, Lewis O Amunson, John Larson hver 2, H H Lunning, N J Nelson, As,ak Amunson hver 1, E H Lunning 50c Bertinius Johnson 25c..... 18.25

Ved Pastor Halvorson fra Nannestad Mgd., Halvorsons Kald: Nannestad Kvf. 20, J S Kristenson, Mrs. K Stenseth hver 5, O L Slattum 3, John Engen, H Kristenson hver 2, Adolf Engen, O O Slattum, Lena Slattum, Mathilde Slattum, M Rustad hver 1, L Mostue, Arne Mostue hver 50c..... 43.00

Ved Pastor Odland fra Silo Mgd.: Julius Torrie, O H Aamoth hver 2, Peder Selvig, Nels Twait, Carl Gifte, M M Munson Tom Vaarlie hver 1, Paul Munson, A P Olson, Mr. & Mrs. Hans Loge hver 50c 10.75

Ved Pastor Klevland fra Norway Mgd., Oakes, N. D., Klevlands Kald: Enok Norbeck, Fred Sletvold hver 5, Nels Johnson 2.50, O H Severson, Klein & Sutmar, Hans Low, Iver Olson hver 2, John Anderson, Charley Johnson, Claus Storvig, J H Frogen, Mrs. Ingeborg A Olson, Fd. Kvigne hver 1, Elling Jenson 75c, Oscar Larson, Jas. A Clemenson, Geo. Clemenson, C E Olson, J S Olson, A Bratsberg. Halvor Lindeland, Mrs. L P Wold, Jacob Uglestad, Erik Linseth, J G Isberg, Erik Veiuland, S P Anderson, Elling Lindseth, Anders Oldernes hver 50c, tilf. 35.25 Nordland Mgd., samme Kald, samlet ved Martin Gulleson og Geo. Olstad: Nels Gulleson, Peter Gulleson hver 2, Martin Gulleson, John Gulleson, Conrad Gulleson, Mrs. Ole Johnson, Mrs. A Simonson, Anton Siverson, B O Anderson, H J Brown, O Lyngved, M G Flodos, A Miller, Jens Olstad, Gust Person, Paul K Broste hver 1, Hanna Johnson, Jacob Johnson, Oscar W Ahslin, O A Flatberg, B Giste, Wm. Flatberg, Jacob Jacobson, Geo. Olstad, C C Rundahl, M L Moe hver 50c, tilf. 23.00, fragaar for Forsendelse 25c 58.00

Ved O Opland fra Bethlehems Mgd., Santa Rosa, Cal.: Bethlehems Mgd.s Kvf. 10, Ole Opland, L Johnson hver 5, O J Skaane, P P Langlien, J O Skaane, Mrs. G L Graven, E Evenson, J H Norby, Pastor B K Barstad hver 2, U A Bakke 1.50, T Gunderson, J E Farnlof, J H Farnlof, John Frøines, John Bervin, Nick Skaane, Syver Molberget, Ida Grøseth, J L Tomte, A T Anderson hver 1, Anna Olstad, Jensine Skaane hver 50c..... 46.50

Ved Pastor Sandven fra Bethania Mgd., Mc Callsburg, Sandvens Kald: M Malmin 2, M G Pearson 1.50, M Michalson, O C Haugen, J Olson, Ole W Olson, John Haugen, M E Helland hver 1, Fred Jorstad 75c, A G Malmin, Th. H Nelson, L G Nelson, Julius Haugen, Andrew Olson hver 50c, Andrew Lura, Oscar Helland, Rasmus Larson, Thom Grimsly hver 25c..... 13.75

Fra R A J Ryg personlig, Red Wing og Jewell, 5 til hver..... 10.00

Ved Pastor Eastvold fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Eastvolds Kald: J P Olson 2, Mannort West, O O Westre, Hans Lelland, Nels Jacobson, A Anderson hver 1. E Alsike, Magnus Monson hver 50c, Ole Lelland, B C Talva, B M Monson, Severin Anderson, Hierem Anderson hver 25c..... 10.25

Ved Pastor Bruce fra Highland, S. D.: John

Krogstad 1, Peder Anderson 50c. Fra Salems Mgd., Sherman, S. D.: Salems Mgd.s Kvf 5, Mrs. C Estenson 3.50, A C Berg 3, C A Estenson 2.50, Aug. Johnson, Joseph Duea hver 2, Gust Rundkvist, Dell Rapids, S. D. 2..... 21.50

Ved Chr. Hanson fra Tref. Mgd., Grand Forks, N. D.: L J Hagen 3, K Lysing, J A Haugum, O G Olson, H Peterson hver 2, J A Hanson 1.50, K A Hosto, Chr. Larson, S Paulson, Jørgen Jorson, G O Bondelid, John Bjørgo, A N Brekke, G A Steen, J B Fiskanger, O Paulson, Chr. Hanson, Iver Aanenson, A Fjeld, O J Lokken, Mikkel Matson, K H Johnson, N Kamplin, Otto Gothberg, Inga Otten, Ole Stavig hver 1..... 32.50

Ved Pastor Eastvold samlet ved John Skilbred: P K Hill 5, John P Holt, Ola Malong hver 2, B L Bellesen, J A Gimre, C K Johnson, Taniel Oglen, K C Roe, John H Halvorson, Erik Anderson, N J Skilbred, Inger H Lodnem hver 1, Sock Anderson 85c, J A Johnson L P Sporeland, N G Egeland, Nels Oslaland, Ole Roe, Andreas Hoverstein, Carl L Halvorson, Ros. Olson, John Skilbred, C K Hoverstein, Jonas A Sunde hver 50c..... 24.35

Ved Pastor Spande samlet ved S M Severson: S M Severson, O Amble hver 2, P L Severson, J J Johnson, C K Nordlin, M Kenseth J Balneberg, Nels Holtebak, Ingeborg Johnson hver 1, Anna Kristianson 50c..... 11.50

Ved Pastor Nervig fra Throndhjems Mgd., Nervigs Kald, samlet ved H Simonson: Ole C Gorseth 2. Ole O Gorseth, Ove C Gorseth, Mrs. Marith Lee, Peder Carlson, John E Lien, Ole Bakke, Halvor Simonson, Ped.r C Gorseth hver 1, E J Lien 50c..... 10 50

Indremissionen: Ved Pastor Spande fra Kvf. i Deerfield, Wis..... 25.00

Ved Pastor Oppegaard fra Accabot Mgd., Grant Co., S. D. 19 35, Mr. & Mrs. A., Madison, Minn., Ubbyttet af en Acre Hvede 10.50, Franklin Mgd., Franklin, Minn. 3.10, Mrs. Erikson 1.25, Hauges Mgd., Renville Co., Minn. 15.40, John Elstad 2.50, Hoff Mgd., Renville Co., Minn. 15, Opdahl Mgd., Renville Co., Minn. 4.41..... 71.51

Ved Mrs. M H Stang fra Zions Kvf., Rendahls Kald..... 15.00

Ved Pastor Hovland fra H L Rødne, Manfred, N. D..... 5.00

Ved Mrs. Ch. Jacobson fra Clearwater Mgd.s Kvf., Meadow, Minn..... 5 00

Ved Pastor Jacobson fra Mons Guttormson, Esten Monson, Franklin Mgd., Jacobsons Kald hver 5..... 10.00

Ved Pastor Mona Offer i Victor Mgd., Monas Kald..... 10.70

Ved Mrs. John C Brown fra Samuels Mgd., Eagle Grove, Ia..... 9.00

J. L. Lasleson.

Til Synodekassen: Ved Pastor Andresen fra Tref. Mgd., Pastor H A Hansons Kald, Chicago, Ill. Kontant: A Hauge 1, T Johnson 5, Nikoline Nelson 5, Marta og Nellie Nelson 1, A Svendsvold 5, A K Malum 25, C Torgerson 5, Lydia Olson 1, A Schennum 5, Emma Bjoe 5, Rina Johnson 5, B B Sinse 5, Mrs. B Hefty 25c, J B Johnson 10, Kristine Askeland 5, S E Smeby 25, Reinhard Olson 10, T Foss 5, O C Lyngaas 5, M Birkeland 10, Jens Gurland 1, Lily Lyngaas 1, Anna Johnson 1, A Hendrickson 10, B R Sane 2, S Svenson 25, O M Hjelstrom 5, Mrs. O Reis 5, K M Barsnes 5, till. 210.35.

Notes: Sivert Thompson 25, S Svendsvold 25, Mrs. Cornelia Olson 25, Annie Erickson 10, Nikoline Nelson 10, M Munson 10, Erik Knudson 5, Ole Kleven 5, Ole Erickson 50, H A Mitle 25, Emma Bjoe 5, Peder P Sinse 15, John H Rasmusson 25, Anton Peterson 100, John Sanwick 10, Ingeborg Bergo 5, Marta Melve 5, Anna Melve 3, Mrs. R Jurgeson 5, Lydia Dahl 10, C A Hanson 15, A S Anderson 15, John S Johnson 5, Oscar Thompson 5, Emanuel Evenson 5, Peter Eide 10, Mrs. Hannah Edmonson 10, Mrs. Hedvig M Johnson 25, F O Johnson 25, Michael Walker 25, O C Lyngaas 5, Andrew Johnson 25, L Mickelson 10, Guro Hylle 5, Mrs. J A Johnson 5, A C Thompson 25, K M Barsnes 10, A Nelson 10, till. 608.00 ..... 824.25

Ved do. fra Immanuels Mgd., Pastor Carlsons Kald, Milwaukee, Wis. Kontant: Pastor N Carlson 10, Hilda Halvorson 1, Mrs. C Rasmusson 50c, Kristine Pederson 5, Isak Skogen 5, till. 21.50.

Notes: Jacob Nilson 10 (Der er Løfte om mere senere) 31.50

855.75

J. L. Lasleson pr. O. Andresen.

Til Professorlon: B O Otternes, Norway Lake, Minn..... 2.30

Mrs. Anna Torgerson, Lodi, Nebr., Renter af Note..... 50

J S K Uhr, Earlville, Ill..... 1.00

J. L. Lasleson pr. M. G. Hanson

Indremissionen: Ved Mrs. H Rieboldt fra Immanuels Missionsf., Milwaukee, Wis..... 15.33

Mrs. Theo. E Olson, Strasburg, N. Dak..... 1.00

J. L. Lasleson pr. C. Lillethun.

Kinamissionen: Mrs. J J Hamre, Twin Valley, Minn..... 1.00

Ved Mrs. H Rieboldt fra Immanuels Missionsf., Milwaukee, Wis..... 15.33

Mrs. Theo. E Olson, Strasburg, N. Dak..... 1.00

Til Jødemissionen. Ved Mrs. H Rieboldt fra Immanuels Missionsf., Milwaukee, Wis..... 15.33

Chr. C. Brohaugh pr. C. Lillethun.

S. Dak. Kreds Indremission: Ved Emissær Torbjørn Overbø paa hans Reiser i Monas Kald. Offer i Israels Mgd., Artisian, S. Dak..... 6.21

Do. i Stavanger Mgd., S. D..... 6.56

Do. Mgd., Charles Mix Co., S. D., Pastor J Olsons Kald 1.85

Do. Ebenezer Mgd., Offer..... 7.18

Do. Frankes Mgd..... 6.82

Do. Bethlehems Mgd., Hooker, Pastor Bruces Kald..... 8.60

Ved Pastor S S Westby, Offer i North Branch Mgd..... 12.85

39.77

Ole Stene.

Til Chicago Kreds Indremission: Ved Pastor J A Quello fra Bethel Mgd., Mt. Horeb, Wis., Bal. af Offeret ved Samtalemødet..... 9.24

Do. i Perry Mgd..... 6.31

Ved Pastor O H Elstad Bal. af Offeret ved Kredsmødet i Lodi Mgd., Wis..... 29.12

Anton Lund.

Til Jødemissionen: Peter Selvig, Frost, Minn., Ødlands Kald 5, M M Monsen 5, Hans O Legvold 5, Anders Meland 5.—Pastor Simon Hanson og Hustru, Slater, Ia. 2, Brit Olson 10, Elling Halvorson 5, H Fatland 5.—P N Hill Rose Grove, Ia., Eastvolds Kald 25.—Ole O Stene, Arlington, S. Dak. 15.—S. Kvf. af Zions M.gd., Sandvens Kald 23.—Sivert Johnson, Moorhead, Minn. 23.—John H Helleseth, Ruthven, Ia. 3.—Lincoln Mgd.s Mands Missionsf., Slater, Ia., Hansons Kald 25.—John Levington, Madison, Minn., Lunds Kald 25, Mrs. John Levington 5.—Ole Hanson, Jewell, Ia., Eastvolds Kald 5, C A Kalheim 20.—Andrew Nadunssen, Randall, Ia. 10.—Mathias Dalen, Pastor Svingens Kald 20, M Monson 5.—Helge Ebeldahl, Pastor Heidahls Kald 5, Daniel Reiersen 2.50.—K J Mostveiten, Pastor Svingens Kald 5.—L

Digitized by Google

Rockbd. Eagle Grove, Ia. 10. John Johnson 1. J B Olson 1. M Larson 1. O Halgrims 1.50. David Alexander 1, Eb Hanson 1, Mrs. T Stokkebahl 1. P P Knudson 2. T Koltvedt 1. M Gunderson R Baarland. Knut Syvertson, Karen Johnson hver 50c, Lillie Christofferson 25c. G Gunderson 30c. Mrs. M Eike 25c, Lewis Solberg 75c. O J Norem 1. Mrs. K Larson 2.—B C Dueland. Slater, Ia. 10.—Mrs. Anna Hill, Jewell, Ia., Eastvolds Kald 25. Kvf. i Jewell, Ia. 21.52.—A Sæther, Rice Lake, Wis. 10.—Thore Pederson, Roland, Ia., Heibals Kald 10. C P Tysdahl 5. Mrs. J Fredriksen 50c. Bethania Pigef 20.10. Martin Brown 15.

Med hjertelig Tak

J. J. Breidahlik.

Til Kirkelotten i Madison, Wis.: Lewis Gerald, Oldham, S. D. 1.00
Mrs. R K. Hill, Jewell, Ia. 1.00
Fra Lodi: Peder Mo. Hans Ulvestad hver 2. J Næs 3. Ole Sjellestad 5. Lars Feden. Mons Jonson hver 2. Peder M Kvam 1. Nels Barsnes 5. 22.00
Ved Pastor P C Jacobson, Viroqua, Wis., fra Franklin Mgd.s Kvf. 20.00

R. U. Evjenth. 1319 Williamson St., Madison, Wis.

Til Kirke i Ruso, N. D.: T Monson, Nels Peterson, A Severson, R Olson, Mrs. T Kittelson, Chas. Kittelson, A Tvete, Larson, G Rasmundson, Ole Knudson, J Kjøhun, Mr. Olson, Mrs. Benson, Pastor Skarpnes hver 1. Rasmundson 5, Mrs. T Monson, T R Biland, en ubenævnt, Mrs. W A Williams hver 50c, D C Ericson 2, Mrs. G Peterson 50c, H Olson 2. S Myrho 50c. Alle af Plattville, Ill. Offer i Pastor Quellos Kirke, Chicago 18.79. Offer i H Hansons Kirke, Chicago 15.30. Miss Ida Anderson 1.

A. H. Trygstad.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis. Til Byggefondet: P J Ruisvold. Atwater, Minn. 2.00
Mrs. C Jacobson, Binford, N. D. 10.00
Anton Pederson, do. 5.00
H Westley, Cooperstown, N. D. 10.00
Lars Ruisvold, Ft. Ransom, N. D. 5.00
A Rockvold, Griswold, N. D. 10.00
Olaf Olson, Ft. Ransom, N. D. 5.00
Ved Mrs. Solang Arntsen, Wegdahl, indkommet ved Ice Cream Fest hos P Vinje. 14.80
John Nerdal, Windom, Minn. 5.00
P P Anderson, Ft. Ransom, N. D. 5.00
P J Johnson, do. 5.00
F Christiansen, Willmar, Minn. 5.00
Regina Paulson, Sacred Heart, Minn. 1.00
Geo. C Quambeck, Aneta, N. D. 15.00
Marie Pedersen, Duluth, Minn. 2.00
R D Tegnander, do. 5.00
Offer Supper ved Mrs. R O Moe, Wegdahl, Minn. 12.40
R O Moe, Wegdahl, Minn. 12.00
Mrs. Peder Myre, Sacred Heart, Minn. 5.00
Peder Rockvold, Griswold, N. D. 10.00
Gilbert Olson, Minneapolis. 10.00
F Fuglestad, Cooperstown, N. D. 20.00
Edw. C Haaland, do. 10.00
Christian Ranestad, do. 10.00
Mrs. O Wold, Maple Plain, Minn. 5.00
Nedaros Mgd., Ashland, Wis. 4.20
Andrias Holte, do. 5.00
Severin Froseth, do. 5.00
Sophia Emanuelsen 2.00
Jacob Øverstad, Ashland, Wis. 5.00
Gilbert Johnson, Bayfield, Wis. 5.00
Collekt. Luth. Mgd., do. 5.70
Josef Hindrum, Duluth, Minn. 1.00
Ubenævnt, do. 1.00
Ubenævnt, do. 1.00
C C Holland, Hoffman, Minn. 5.00
Ubenævnt, Duluth, Minn. 25
Ubenævnt, do. 50
C Larson, do. 1.00
O Andersen, do. 2.00
Ubenævnt, do. 25
Do. do. 25
Mrs. M Knutson, do. 1.00
Oscar Nilson, do. 1.00
Mrs. Rev. Bjornsen, do. 1.00
D Clausen, do. 1.00
Mrs Ida Nilsen, do. 10.00
Kollekt, Zions Mgd., Iron River, Wis. 3.73
Arne Lund, do. 1.00
Kollekt, Rev. Opseths Kald, West Superior, Wis. 13.18
Gust O Ericksen, Jackson, Minn. 5.00
Hans Olnes, do. 5.00
John O Olnes, do. 5.00
Thomas O Meium, do. 5.00
P H Berg, do. 10.00
Mrs. Martha Olsen, Windom, Minn. 25.00
Jens J Johnson, do. 5.00
Christian Christensen, do. 5.00
J M Hansen, do. 5.00
Henry C Hansen, do. 5.00
Do. D. Sogge, do. 5.00
A Overlid, do. 1.00
C Maanes, do. 1.00
Mrs. P Hanson, do. 50
Ubenævnt, do. 25
Do. do. 20
Andrias Hanson, Ellendale, Minn 5.00
Peder Paulson, do 5.00
Anton Johnson, do. 5.00
Gilbert Johnsen, do. 5.00
A C Lovre, Toronto, S. D. 5.00
C E Odegaard, do. 5.00
Mrs. B Mundahl, do 1.00
Edward Larsen, Windom, Minn. 1.00
O H Olsen, Duluth, Minn. 2.00
Mrs. J H Frosen, Glover, N. D. 1.00
R Aanenson, Evansville, Minn. 2.00
Bethania Mgd.s Pigef., Kenyon, Minn., ved Mrs. Mabel Leeland 3.00
A E Borsheim, Irving, Minn. 5.00
Chris. Anderson, Blanchardville, Wis. 1.00
Ole Nelson, Sand Creek, Wis. 1.00
Hans M Sloan, Detroit, Minn. 1.00
Samlet ved Mrs. J Johnsen, Willmar, Minn. 7.00
Mrs. Olsen og Mr. P O Skaar, Zumbrota, Minn. 3.00
Samlet ved Emil Johnson, Red Wing, Minn. 1.80
Mrs. O A Rudh, Fergus Falls, Minn. 1.00
C A Lien, Blanchardville, Wis. 50
And. Tharalson, Excelsior, Minn. 10.00
Mrs. R Hesselberg, Red Wing, Minn. 1.00
Samlet ved Mrs. John C Sundby, Dawson, Minn. 2.50
Mrs. Chr. Myran, Barton, N. D. 50
Mrs. Martha Olsen, Traverse. 1.00
Mrs. J Knutsen, Ridgeway, Ia. 5.00
C Paulson, Ellendale, Minn. 20.00
Samlet ved Mrs. S Gullekson, Sioux Falls, S. Dak. 1.00
Mrs. Arne Meldahl, Valley City, N. D. 1.00
Mrs. B Akvil, Boyd, Minn. 1.25
Hans O Tvedt, Nelson, Minn. 1.00
Ole Pederson Berg, Dresler Jct., Wis. 1.00
P H Gunderson, Royalton, Minn. 1.00
A O Kvamme, Sebeka, Minn. 1.00
S Stenerson, Jewell, Ia. 1.00
Aug. Kolberg, Spelline, S. D. 1.00
T Gulbrandson, Minneapolis. 100.00
Capt. F W Hvoslef, New York 100.00
Dr. Jacob Hvoslef, Minneapolis 100.00
Andr. Steberg, Brainerd, Minn. 1.00
Mrs. R C Lobb, Eureka, Kan. 1.00
Mrs. R R Hill, Jewell, Ia. 1.

(Fortsættes.)

C. P. Harbo, Kasserer

En Pige ønskes.

Da vi nu er i Trang for en Pige at arbeide paa Børnehjemmet, og da vi ved der er mange kristeligsindede Piger i vort Samfund, der ønsker at gjøre noget for vor Herre, og om de blot vidste vi trængte nogen saadan paa Hjemmet" vilde vi snart faa den Hjælp vi ønsker, derfor denne Oplysning, lad os høre fra nogen straks, da Pladsen nu er ledig. Skriv straks til G. G. Walen.

Venligst G. G. Walen.

Adresseforandring.
Rev. B. K. Barstad
Route 1, Madison, Minn.

Rettelse: I „Budb." No. 10, Side 222, 2den Spalte, 5te Linje fra oven staar „Jesu Blod" osv., skulde staa: „Jesu Blod" mod Synd og Urenhed, saa man ikke ved sig andet til Salighed end Jesus Kristus osv.

Nye Bøger.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl, der af Past. O. S. Meland anmeldtes i forrige No. af „Budbæreren", haves for Salg i vor Boghandel i Red Wing og sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vei! En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

E. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
E. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser
Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
E. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Jesus er Døren; 2. Brev; 3. Hilsen til Bethel Menighed, Story City, Ia.; 4. En gammel Skolebygning; 5. Naar Vækkelsen kommer; 6. En Sang: 7. Samtalemøde; 8. Brev; 9 Nærmere om den nye Skolelov paa Madagaskar; 10. „Kurdistans Apostel" 11. Kinamissionen; 12. Oak Grove Lutheran Ladies Seminary; 13. Hav Ærefrygt for Guds Hus; 14. Fra Arbeidsmarken 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet 1 Kor. 2, 2.

No 16 Lørdag den 20de April 1907. 39te Aarg

Forfærdes ikke.

Joh. 14, 1—12.

Eders Hjerte forfærdes ikke.

Det er rart med den som ved og kjender alt, han ved ogsaa om det letskremte Menneskehjerte. Han ved at der i denne Verden er saa meget, som ængster og forfærder det stakkels Hjerte. Og med den største Omhu og Deltagelse tænker han paa de i Trængsel og Prøver haardt prøvede Sjele. Han kommer især sine egne kjere og elskelige Venner ihu. Herren taler saa mangt et Trøstens og Formaningens Ord til sine Disiple før han gaar til sin Lidelse. Han tænker oftest paa de andre og glemmer sig selv. Det er opofrende Kjerlighed.

Men er her da ikke Aarsag til at forfærdes? Herpaa kunde vel svares baade ja og nei. Ser Mennesket paa sig selv og sin megen Svaghed og paa Fjenderne og Fienderne i denne Verden, saa er her vist al Aarsag til Frygt og Forfærdelse, men ser en paa Jesus og paa hans Fortjeneste og en i Tro faar tilegne sig den, saa er her vist ikke megen Aarsag til at være bange. Men Sagen er den, det er ikke altid saa let for Mennesket især i Prøvelsens Tider at tro. Og netop derfor kommer Herren med denne Formaning:

Tror paa Gud og tror paa mig.

Der er saa uendelig mange Ting som vil rive Troen ud af Hjertet og Mennesket bort fra Gud og Himmelen. Derfor denne hjertelige Formaning til at tro paa Gud og tro paa Jesus. Og hvem ellers skulde man tro paa til Trøst, Redning og Frelse? Men nu er ogsaa Troen en Guds Gave, selvfølgelig maa den som fattes Tro, bede Gud om at faa den. Den, som vil bede maa gaa til den, som har at meddele, saaledes ogsaa her. Gaa til Herren og bed om Tro, og hvis du ikke det gjør, saa blir du til evig Tid uden Tro, har jo en sagt. Med dette Raad til Disiplene vil altsaa Jesus drage dem til sig. Og dem som komme til Herren skal ikke blive hverken trøsteløs, vennelø eller hjemløs thi i min Faders Hus er mange Værelser.

For de troende har der næsten altid været trangt i Verden, dog for en Del meget trangere end for andre. Fattigdom, Hjemløshed, Arbeide, Uro, Forfølgelse og Nød har ikke lagt ligetungt paa alle Guds Børn, men for dem alle er det en Hovedregel, at de ikke har noget blivende Sted i denne Verden. Derfor kommer denne Jesu Trøstetale saa vel med for alle sammen. Der er da Rum nogen Steds for Herrens Venner ogsaa, om de ikke faar bo i Paladser paa denne Jord. De kan glæde sig med, at der er mange Værelser i Himmelen, ja saa mange, at der findes et for hver af Jesu sande Venner. I Jesu Hjerte er der Rum, i Himlen ligervis. Saa lyder Evangelium, Gud være evig Pris.

Hvor jeg er, skulle ogsaa I være.

Tænk være der hvor Gud er. „Leve og regjere med ham i Evighed" hvor stort!

Digitized by Google

Skriften taler meget om denne Sag. Dersom vi er delagtige med ham i Trængselen, skal vi ogsaa være det i Herligheden. Sidde tilbords med Abraham, Isak og Jakob i Himmeriges Rige. Det var saligt for Johannes at ligge op til Frelserens Bryst i Nadværen, og det var saligt for de andre Disiple at faa være ham saa nær. Det var saligt for de tre, som var med ham paa Forklarelsens Bjerg. Men en endnu fuldkomnere Salighed for alle dem, som elsker hans Aabenbarelse. Hvorfor skulde nogen ville negte sig selv denne Salighed? Hvorfor være vantroende, naar saa meget tabes derved.

Og Veien vide I.

Dette er et godt Skudsmaal. Der er altfor mange i Verden, som ikke ved Veien. Disiplene og mange andre, som har hørt Jesu Røst og set hans Gjerninger, de ved Veien, maatte de og alle saa sandt gaa den. Det er godt at vide Veien, men endnu større at gaa den. Dette skulde alle i Kristenheden lægge sig paa Hjerte. De ved meget om Gud, hans Ord og hans Gjerninger, om Himmelen ja og om Helvede, men enda lever en stor Del i den største Uvidenhed med Hensyn til sin Sjel og Salighed. De ved for en Del Veien, men gaar den ikke. Stakkels Thomas han ved heller ikke Veien, siger han. Men han er nu en af dem, som gjerne vil vide den, og det blir nu stor Forskiel fra dem, som ikke vil hverken vide den eller vandre den. Det er jo ofte en kristen med Bekymring maa sukke og klage „Tidt ingen Vei jeg ier, hvor jeg kan vandre mer", men de som med slig Bekymring spørger efter Veien, skal nok faa Rede paa hvor den er, thi siger Jesus:

Jeg er Veien.

Nu da Thomas, du var nærmere Veien end du selv tænkte og vidste. Veien laa lige for dig og du saa den ikke. Det er forresten meget ved Kristendommen, som er klarere og tilgjængeligere end Mennesket ofte tror. Det heder jo om selve Guds Ord, at det er saa klart at end ikke en Daare behøver at fare vild. Og saa er det jo en god Ting at det er bare en Vei, som Frelseren her siger, jeg er Veien. Det er den eneste Vei som bær til de himmelske Boliger. Det er nok en smal Vei, men paa samme Tid rigtig en kongelig Vei; thi det er Gud selv som er Veien, behøves der da nogen bedre? Men han er ogsaa

Sandheden.

Her vil Herren ligesom sige: Jeg er det eneste som fortjener Navn af Sandhed. Det er Modsætningen til al Løgn og alt som giver sig Skin af Sandhed, men som i Virkeligheden intet andet er end Løgn og Falskhed. Med Jesu Komme til Verden er ogsaa den ægte og rette Sandhed kommen ind i Verden, saa nu kan de sandhedssøgende faa Rede paa hvad som er troværdigt, ret og godt. Kun hold eder til mig, vil han sige, saa finder I Veien og faar vide Sandheden, og mere end det; thi jeg er ogsaa

Livet.

Er det eder om at gjøre at finde Veien, vide Sandheden og have Livet, saa er det alt at faa og finde i mig, hvorfor da søge Lykke og Liv andet Steds, naar saadant findes kun i mig. Har I mig saa har I alt, har I ikke mig, saa har I i Grunden intet andet end Skam og Skade. Mange mener sig at leve uden Jesus, men det er et indbildt Liv, hvad det aandelige og frelsende angaar. Slige er „levende døde", de er „vandrende Lig", og bliver tilslut den evige Døds Bytte. Hvo, som har Sønnen, har Livet, men hvo, som ikke har Sønnen har ikke Livet, men Guds Vrede bliver over ham. Om Mennesket ikke havde tabt Sans og Fatning, saa vilde det søge mere efter Livet end det gjør. Det stræver nok efter at leve i Verden, men det er ikke noget ret Liv, men meget mere en Død. Men stræve efter Livet, søge Livet, tragte efter at leve godt og leve længe, det er at søge Jesus, og søge ham af hele sit Hjerte. Og den, som det gjør, skal

Komme til Faderen.

At komme til Faderen sker ved Sønnen, ved at tro paa Sønnen, følge Sønnen og gjøre, som Sønnen lærer. Ikke vægre sig for Veiens Beskaffenhed; thi Kristi Vei er altid god, ret og rigtignok befunden, eller: midt igjennem Nød og Fare, Veien gaar til Paradis. O du Lammets Brudeskare, Du maa

Digitized by Google

gjennem Torneris, Du maa over Bjerg og Dal Hjem til Zions Brudesal! Dog det bliver let at glemme Første Øieblik derhjemme.

Naar den største Lykke er naaet, vil man nok snart glemme de største Besværligheder, som var forbundne med at naa den. Vel den, som er naaet lykkelig frem!

Vi hører ofte Tale om Teolog-Teologi, det er, Guds Lærd, Guds Kundskab, men her har vi baade det ene og det andet. Den, som kjender Faderen og Sønnen maa da være Guds Lærd og have Uddannelse i Guds Kundskab og saaledes tror vi der i denne Forstand er mange Teologer. „At kjende dig Jesus og have dig kjer, da er vi til Himmel og Salighed lærd". Tænk, de som i Sandhed ved alt dette og fører et Liv der svarer til denne Kundskab og Bekjendelse, hvilken Adelstand!

Fra dette Folk kommer de gode Ord og de gode Gjerninger, som er Gud til Ære og hans Rige til Opbyggelse. De er som Jesus var og kan sige som han sagde: Jeg er i Faderen og Faderen er i mig, de Ord, som jeg taler til eder, taler jeg ikke af mig selv, men Faderen, som bliver i mig, han gjør Gjerningerne. Det kan ikke være Tale om at Mennesket kan tale og gjøre saa fuldkommet som Jesus talte og gjorde, men det skal være alles Bestræbelse, Higen og Lyst at gjøre, som Jesus gjorde. Han skal være vort Mønster, vort Ideal. Derfor sagde han ogsaa: „Lær af mig". Og fremdeles: „Hvo, som tror paa mig, han skal og gjøre de Gjerninger, som jeg gjør, og han skal gjøre større end disse; thi jeg gaar til Faderen. Hvem skulde nu ikke gjerne ville være Disipel og høre og lære af Jesus, og tale og gjøre, som han gjorde? O meld eder til Optagelse i hans Skole!

Da Luther var færdig med Udlæggelsen af den 1ste Mosebog, sagde han: „Dette er nu den kjere Genesis. Vor kjere Herre Gud give, at andre maa gjøre det bedre efter mig! Jeg kan ikke mere. Jeg er træt. Beder Gud for mig, at han vil skjænke mig en god, salig Afskedstime!"

Men nogen har gjort det bedre siden da?

Jesu Fredshilsen.

Jesus aabenbarede sig for nogen af sine Disipelinder og to af sine Disiple, de første idet de ledte efter Jesus ved Graven og for de sidste, da de var paa Veien til Emmaus i megen Forsagthed. Begge disse Parter berettede for de andre Disiple, at de havde seet Jesus, men de kunde ikke tro. Medens de to Disiple fortalte, hvad de havde oplevet, Disiplene var samlet i en Sal inden lukte Døre af Frygt for Jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem. Han hilste dem med sin Fred. Dette var høiligen fornødent og aldeles betimeligt, thi nu havde de intet at støtte sig til. Deres Haab fra Gud var slukt, alene Frygten for Jøderne holdt dem samlet paa Salen. Freden var aldeles forstyrret. Frygten var overmaade stor.

Mennesket havde fuldkommen Fred da de gik ud fra Guds Skaberhaand. De havde ofte hørt Gud komme henimod sig og Raslen i Løvet. Dette havde glædet dem. De havde som Børn sprunget imod ham. De havde Fred med Gud og sig selv imellem. Da de havde syndet mærker vi, at denne Fred var aldeles forstyrret. Synden har borttaget Freden fra Jorden, Adam og Eva var fyldt med Frygt og Ufred efter Faldet, hvilket viser sig, naar de skjulte sig mellem Havens Træer. Det heldede paa Dagen og Solen holdt paa at gaa ned, og Træerne dannede store Skygger ved det synkende Solskin, Nattens Mørke trængte sig ind over Haven, de hørte den sædvanlige Rasten i Løvet af Guds Fodtrin. Dette var intet nyt, men deres Forhold til Skabningen, til Gud og til sin egen Samvittighed var nyt. Mennesket havde syndet mod Gud og den guddommelige Lov, som Gud havde nedlagt i dem ved Skabelsen, Samvittigheden.—„Synden havde forstyrret Samvittighedens Fred". Ufred er noget som ethvert Menneske har efter Syndefaldet, thi alle har syndet mod sin Samvittighed. Derfor kan Profeten sige med rette, at der er ingen Fred for den ugudelige. Ufreden er ubehagelig. Det er ondt at være iblandt fredløse Mennesker, men endnu værre at have Ufreden. Enhver søger

Digitized by Google

paa bedste Maade at komme bort fra den hvor den findes.

Der er to Maader i Almindelighed, hvorved Mennesket kommer til en Slags Fred. Jesus siger, at den Fred han giver er ikke som den Verden giver. Profeten siger fra Gud at baade Profet og Præst øvede begge Svig idet „de læge mit Folks Datter paa letfærdig Vis, idet de sige: Fred! Fred! hvor der dog ingen Fred er. Dette finder Djevelen „Behag" i. Han holder frem for Mennesket ud af sit store Forraad af Paafund, for at give Mennesket falsk Fred. Snart søges den i Letsindighed og Vellyst, snart i Gjerrighed, Fraadseri og Drukkenskab m. m. Intet af dette bringer Fred; thi det tilfredsstiller ikke Samvittigheden. Det søvndysser Mennesket. Det læger paa samme Maade, som naar Doktoren bedøver en syg Patient, Smerterne er der, men man føler dem ikke. Man blir lykkelig paa samme Maade som den drukne eller hypnotiserede faa Forestillinger om de er rige og forestiller sig selv omgivne af mange Herligheder. Det er dog en ubevist Tilstand. Den Fred som Verden og Djevelen og vi selv giver os betegnes med „falsk" Fred og en „Søvn". Det er nødvendigt at komme ud af denne Fred. Det er Guds Aands Arbeide. Den maa forstyrre denne Fred. Dette kaldes Vækkelse. Aanden raaber til den sovende og i Synden døde: „Vaagn op du som sover og staa op fra de døde, og Kristus skal lyse for dig". Ef. 5: 14.

Den værste af al falsk Fred er den falske religiøse. Ikke kommer de under Rubrikken af ugudelige,—og ikke troende, de er upaaklagelige,—„ingen er fuldkommen". Disse Slags Folk har meget Fred og er aldeles fornøiet med sig selv. Faar Aanden komme ind paa dem noget, saa kalder de det „Anfægtelse" og en „Plage af Djevelen", ja de kan gjerne gaa saa vidt at de klager under disse Tider paa sin „Vantro". De hører at de kristne taler saaledes og klager saaledes, saa tror disse, at det er det samme som mangler dem, og at de maa slaa alt saadant fra sig som forstyrrer dem. Sagen er den, at Satan narrer mange med at han er Skyld i det som han ikke har noget med at gjøre. Naar Satan anfægter og forstyrrer ens Fred, saa giver han intet Haab. Han negter for en saadan, at der er Naade for ham hos Gud ved Kristus Jesus. Han fristet en til at give op og vende tilbage til Verden igjen. Aanden derimod overbeviser eller vil saa gjerne overbevise et Menneske om deres Stilling til Lammets Blod,—om de har modtaget Naade for sin Synd og om de lever i daglig Fornemmelse af, at de eier Livet i Guds Søn under Bekjendelse af sin Synd og i Tro paa Forladelse—den Tro som Aanden skjænker ved Evangeliet,—at der er intet man vil vide til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet, men at man heller ikke er fornøiet med noget mindre end denne Viden.—Aanden maa faa forstyrre enhver enkelt Sjel. Ufreden maa strække sig længere end blot til det ydre—at man blir kjed og træt af de ydre Laster. Man maa blive uenig med sit eget Hjerte. Man maa miste Kjerligheden til sit Hjertes Skat, de maa foretrække at blive den kvit fremfor at miste sin Sjel, og handle derefter. Den rige Yngling vilde meget gjerne bli frelst, men hans Hjerte eiede en Skat—en Gud og den havde han ikke tænkt var noget Uvæsen, han havde ikke fordømt den. Det var vanskelig for ham at skilles med sin „Gud", ja den gir vi op sidst. Men det er absolut nødvendigt at Mennesket faar komme i saadan Stilling, at det afbeder sig og frabeder sig den fremmede Guden. Det gjør intet Menneske førend Aanden har faaet overbevist samme, at Hjertet og dets Skat er et stort Bedrag. Men førend Aanden faar Lov til dette, saa blir det Kamp, thi „Guden slipper vi sidst",—megen Argumentation foregaar før vi slipper den. Men Gud faar ikke være Gud for os, før vi giver slip paa vore Afguder.

Mange Mennesker trøster sig med en „Alfader" som en Prof. ved Yale Universitet fremholdt for sine Studenter for en kort Tid tilbage, at den religiøse „Issue" for det 20de Aarhundrede vil være „Brotherhood of man and Fatherhood of God". Dette er meget

Digitized by Google

pent men Gud i Himlen er ikke kjendt af dem, saa at de gjør sig en Afgud op i Himlen. Disiplene fandt ingen Fred før de havde blit overbeviste om, at Jesus var opstanden og dermed var han deres. Nu blev de glade, men Frygten og Ufreden borttoges først da, naar de fik se og føle paa Naglegabene og se ham spise. Saaledes finder man alene Fred og saar den sande Glæde, naar Aanden saar overtydet os ved Ordet, saa at vi ved Troen saar se, føle og smage den Naade, som er bleven os til Del i Kristus Jesus,—den Helligaand forklarer Kristus for Hjertet. Det er da Mennesket har faaet den sande Fred naar Aanden forklarer os ved Evangeliet at alle vore Synder er forladte. Da saar Samvittigheden Fred, thi da staar man i en god Samvittigheds Pagt med Gud formedelst Syndernes Forladelse.

Nu har Mennesket Fred, og dog ikke Fred, thi det har ikke mistet sin fordærvede Natur, men det har begyndt at hade den. Nu blir der Uenighed imellem Kjødet og Aanden, og vi staar paa Valgets Standpunkt til hver Tid, hvilke af disse to skal seire. Thi omendskjønt Aanden er den som hersker saa herster den kun ifølge vor Vilje.

Vi har nu mærket os, at det er Guds Aand, som gjør os urolig over vor ufrelse Stilling. Vi læser hos Profeten Jer. 29: 11 at Gud havde Fredstanker med sit Folk, naar han revsede dem, d. e. lod dem føle hans Dom over Synden. Gud vil ikke at vi skal blive haabløse med Hensyn til Synden og os selv og uden den Grund til Fred, som han har skjænket Mennesket. Denne Grund er som vi før har nævnt, Kristus, men vi vil ogsaa saa Paulus til at sige det, thi det er sikreste han siger, Ef. 2: 14. „Thi han (Kristus V. 13) er vor Fred, han som gjorde et af begge og nedbrød Adskillelsens Mellemvæg, Fiendskabet.—Fiendskabet mellem Gud og Mennesket først, idet Gud er en forsonet Gud formedelst og i Kristus hvorfor han siger 2 Kor. 5: 18, 19: Men alt dette gjorde Gud, som har forligt os med sig selv ved Jesus Kristus og givet os Forligelsens Tjeneste; thi Gud forligte i Kristus Verden med sig selv, idet han ikke tilregnede dem deres Overtrædelser og har oprettet Forligelsens Ord iblandt os!

Har nu Gud faat gjort den store Naadegjerning i dig, at du er bleven bedrøvet efter din Sjels Frelse, saa er det Gud, som har begyndt den Gjerning ikke for at plage dig med Uro, men at du skal ængstes og drives til at søge Naade, hvilke han staar og har staaet med en Fylde af for at skjænke enhver som tager sin Tilflugt til ham, under Bøn i Guds Ord og Sakramenterne. Det er ikke mindre end saligt at faa nyde Evangeliet. „Det er en god Samvittigheds Pagt med Gud". Det er en Fred som ikke kan indtages med blot Forstanden, nei Forstanden formaar ikke at gribe den, „den overgaar al Forstand", det er en Aandens Gave til vor Aand, det er ikke blot Forstanden som oplyses men Sjelen som frelses og Aanden som frigjøres fra sit Trælleliv til Friheden med Guds Aand ved Troen paa den korsfæstede, opstandne og himmelfarne Jesus Kristus, som nu træder frem for os, viser sig selv for Gud, for os, er vort Offer antaget af Gud, og Guds Offer antaget af os. Dette er saligt at faa tro. Gud give os alle og behold os alle i denne Tro til Enden, saa har du lovet Livsens Krone, Amen.

Nels Carlson.

Hjemmet er Menneskets skjønneste Gave. Er det godt, saa kan ogsaa Livet blive godt; men forstyrres ens Hjem, saa ligger Veien aaben til Sorg og Savn. Værn fremfor alt om Hjemmet, vær god og du møder Godhed; hjælp og du vil blive hjulpet igjen; glæd d i n e og de vil glæde dig. Intet lønner sig saa godt som at være god. Men—kommer der „Kurre paa Traaden" saa sig det kun til dig selv og din Gud! Naar du udleverer dit Hjems Skyggesider til andre, saa bliver de hurtig større. Gode Raad er altid bra at faa; men den, som løber til andre efter Lægedom for sine hjemlige Saar, han gaar til Smittekilden istedetfor til Sundhedsbrønden, skriver „Folkets Ven."

Digitized by Google

Mrs. Anna Slapgaard död.

Hun var Hustruen til John Slapgaard, Horace, N. Dak., og blev født af Forældrene Peder og Maria Eklo, Stiklestad Prestegjeld, Norge, den 3die Juli 1825, og døde efter henved seks Maaneders Sygeleie, Tirsdag Morgen, den 26de Mars, 81 Aar, 8 Maaneder og 26 Dage gammel. Efterladende sig Husbond og Døtrene Mrs. P. Haglund, Mrs. J. Nilson, Horace, N. D., samt Sønnen Pastor Breidablik, Red Wing, Minn.

Den afdøde blev ægteviet til John Slapgaard af Vuku Sogn, ovennævnte Prestegjeld, Aar 1850. Deres Ægteskab blev velsignet med 7 Børn, af hvilke de 4 er gaaet hjem forud.

John Slapgaard udvandrede til Amerika Aar 1883 og Hustruen kom Aaret efter. De bosatte sig i Horace, hvor de har tilhørt Frons Menighed.

Mrs. Slapgaard blev begravet Lørdag den 30te Mars under stor Deltagelse.

Eftersom jeg har havt Tilsyn med Menigheden det sidste Aar, saa har jeg havt Anledning at besøge den hensovede under hendes Sygeleie. Det var en Ting, som hun særskilt ønskede at faa Klarhed over, det var disse Spørgsmaal: Hvad det er at være igjenfødt og hvorpaa kan et Menneske kjende, om han er igjenfødt. Det var Tanken paa hendes Forhold til sin Frelser, som især selsatte hende. Dag og Nat sukkede hun til Gud om Frelse for sin Sjel. Det var ofte mørkt og uklart for hende, om en Synder som hun kunde blive frelst. Men saa fik hun iblandt erfare Guds Naade, og ved Troen paa Jesus vaktes Længselen efter at flytte. Nu saa har hun faaet Lov til at flytte, og som vi faar tro hjem til Sabbatshvilen hos Gud.

Far og Børn var tilstede og fik tage Afsked med gamle Moder. Herren var dem en Tilflugt og Trøst i deres tunge Sorg. De har Menighedens og Venners Sympati. Undertegnede forrettede og Past. J. J. Breidablik holdt en kort Tale ved sin Moders Baare. Jeg tillader mig at tilføie et Udbrag af samme:

Jeg vil gjerne sige nogle Ord ved Mors Baare. Jeg vilde helst sige det til hende, men nu er Mor død, nu hører hun det ikke, saa jeg faar sige nogle Ord om Mor. Hun var en god Mor, thi hun elskede. Hun kom ved første Raab, naar det gjaldt at hjælpe. Jeg prøvede ogsaa paa min Side at komme, naar hun kaldte. Vi to var godt kjendte, vi var tilsammen i omtrent 30 Aar. Aldrig har nogen Person forstaaet mig saa godt som Moder. Jeg saa hende, naar hun lo og naar hun græd. Far arbeidede haardt Nat og Dag for at skaffe Mad til os. Det var ikke altid saa greit med en Familie paa ni. Men Mor tabte aldrig Modet, hun sagde altid, det vil nok rette paa sig. Mor holdt os tidlig til Guds Ord og til Kirken. Hendes Sjel tog Gud til sig Tirsdag Morgen. Herren stelte det saa, at jeg fik snakke med Mor, før hun døde. Hun længtede efter at komme til Hvile. Gud ledede hende ved Haanden i 82 Aar, før han fik hende til sig derhen han vilde. Han lod Livet vare saalænge til at han havde faaet hende til som en fortabt Synder at kaste sig paa Kristus Jesus. Hun sovnet ind som et Barn i Moders Arme. Saa var den 82 aarige Vandring slut.

Far staar nu alene tilbage efter at de har vandret tilsammen i 57 Aar. Det har ikke altid været saa godt for dem at slaa sig igjennem med en Barneflok paa syv, men vi har altid havt Mad. Ofte biet Far og Mor og var glade over, at Børnene fik nok til at æde først. Jeg vil sige Tak til Mor! Det er en Glæde i Sorgen, at Mor har det godt nu. Hun trang Hv[illegible] og hun fik den. Gud forstaar at vugge sit Barn til Hvile, for at sove ind i Fredens Blund. Venner, tak for, hvad I har gjort for Mor.

Jeg husker saa godt, da Mor kom, hun stod der borte paa Platformen og saa omkring sig, om der var nogen, som saa efter hende, om der var nogen, som hun kjendte. Nu vil hun igjen møde os, ikke paa Platformen i Horace, men hos Gud i Himmelen. For Guds Folk er der en Hvile tilbage. Mors Hilsen til eder paa Grund af den sidste Kamp, som staar tilbage, er den: La alle andre Ting staa, indtil I har faaet ede

Digitized by Google

Sag afgjort med Gud. Ingen kan lære os at forstaa, hvor vigtig den er, kun Gud kan aabenbare det for os. Tak, Far! for trofast Følge, vi vil hygge om ham. Tak til Mrs. Haglund og særskilt Tak til Julia og John for omsorgsfuld Pleie. (De gamle har boet i sin Datter Julias Hjem i 12 Aar.) Der er en herlig Løn tilbage for de Børn, som bær Omsorg for sine Forældre. Slige skulde I, unge, passe eders Forældre, saa vilde Kjerlighedens Sol faa skinne ind og opvarme eders Hjerter.

Tak til Pastor M. for de gode Ord, han talte til os. Tak til Besøgende, Venner og Slegtninge for den Symvati, som de har bevist os. O. J. M.

Hvordan gaar det med Gjeldens Afbetaling.

Dette Spørgsmaal møder vi over alt, hvor vi kommer, og det viser, at vort Folk har Interesse for Sagen og gjerne ønsker, at den maa gaa godt. Vi kan da oplyse, at saa langt, vi er komne, har det gaaet over al Forventning godt. Vort Folk viser en gjennemgaaende prisværdig Offervillighed ogsaa denne Gang, ja, en Del gir endog mere nu end forrige Gang. Faar vi holde paa som begyndt, er det Haab om, at Maalet vil naaes tilslut. Vi vil herved faa Lov til at sige hjertelig Tak til alle, som har givet ogsaa denne Gang.

Med det samme vi gir denne glædelige Oplysning, maa vi faa Lov at sige et par Ord om Indbetalingen af det, som er subskriberet. Det er glædeligt at se, at man er villig til at subskribere, men enda glædeligere er det, naar disse Subskriptioner indbetales efterhvert, som de forfalder. Vi har intet andet at møde vore Forpligtelser med end den forfaldne Subskription og de frivillige Bidrag fra Kvindeforeninger, Menigheder og enkelte Personer. Særlig maa vi gjøre Beregning paa Subskriptionen. Naar saa den ikke indbetales, maa vi laane saameget, og det maa betales Renter for. Derved forøges vor Gjæld, istedenfor den vilde formindskes, hvis enhver indbetalte efterhvert.

Man kan vel tænke som saa, at det gjør ikke saa meget hverken fra eller til, enten jeg indbetaler mit Beløb eller ei til rette Tid, men naar der saa er hundreder, der har lovet et lignende Beløb, saa blir det en stor Sum for vort Samfund, og det er denne Sum, vi kunde slippe at laane og betale Renter for, om enhver vilde indbetale til rette Tid. Vi ønsker ikke at være stræng mod nogen, da vi ved, at man har strakt sig saa langt som muligt i sin Subskription, og for mange er det vel ikke saa ligetil at skaffe Penge efterhvert, som de skal ud, men vi maa paa det indstændigste faa bede enhver at gjøre sit yderste for at skaffe disse Penge; thi det er ved at de enkelte indbetaler, hvad de har lovet, at vi sættes istand til at afbetale vore Laan efterhvert og slipper at fornye dem. Dermed formindskes vor Gjeld, og saa blir vi snart gjeldfri.

J. L. Lasseson, Kasserer.

Turtle Mountain Kreds Missionsmøde.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode holdt sit aarlige Missionsmøde i North Prarie Menighed, Pastor A. H. Trygstads Kald, Belva, N. D., fra den 26de til 28de Feb. 1907.

Kredsens Formand, O. P. Svingen, blev forhindret i at være tilstede ved Mødets Aabning. Men vi havde dog den Glæde at faa se ham iblandt os den sidste Dag af Mødet.

Til Mødets Formand valgtes A. H. Trygstad.

Kredsens Formand havde anmodet J. T. Krogstad om at holde Aabningsprediken, men af en eller anden Grund var han ikke paa Mødet. Saa A. O. Noraberg fra Bottineau N. D., prædikede over den 125de Davids Salme. Hans Hovedtanker var: Om Guds Børns Vandring paa Jorden og Guds Omhegning omkring sin lille Hjord. De ugudeliges Vandring i Verden og deres forfærdelige Endeligt.

Stedets Præst ønskede de tilreisende velkomne i den treenige Guds Navn.

Det opstillede Emne: Es. 45, 22—25 blev indledet af Ole J. Jystad fra Galesburg

Digitized by Google

N. D., da den som var betinget til at indlede eiheller var at se.

Br. Hystad dvælede ved de Tanker, at Uretfærdighed var begaaet, den maatte straffes, og at Retfærdighed maatte komme til sin Ret. Men for at dette kunde ske, og den uretfærdige kunde frelses, saa maatte den retfærdige lide for den uretfærdige.

Pastor Trygstad fremstillede følgende Punkter som en Ledetraad for Samtalen. Tema: Guds Opfordring og Løfte, og Menneskets Stilling til samme.

1. Hvem er det Herren opfordrer?
2. Hvorledes sker det at vende sig til Herren?
3. Frugten af at vende sig til Herren.

Allerede ved Begyndelsen af Mødet erfor vi, at Herren var nær. Ja hele Forsamlingen blev inderligt og varmt lagt paa Hjertet, at det var Herren, som taler; ikke blot til hint Israel, men han taler til dig, som sidder her idag, og hører disse Ord. Det er til dig især, som endnu vandrer borte fra Herren, han siger: Vender eder til mig osv.

Aarsagerne til at saa faa vender sig til Herren, er vist mange. Men en er sikkert den, at Satan faar holde Mennesket i Blindhed, saa de ser liden eller ingen Fare i at vandre borte fra sin Gud. En anden er; de maa bøie sig i Ydmyghed for Gud, thi hvert Knæ skal bøie sig. Men lykkelig er den, som bøies før han brister. „Thi den ydmyge giver Gud Naade.

Andre føler nok en Dragen, at det var og er bedst at vende sig til Herren, de begynder at vende paa sig; men isteden for at gjøre et helt om, saa vender de sig til andre Hjelpekilder, som skal tilfredsstille deres Trang. Saa som: Vennelaget, Verdens Sysselen, Egenretferdigheden og mange forskjelligartede Synder som Mennesket træller under.

Men dette tilfredsstiller ikke den udødelige Sjels Trang. Det maa et helt om fra Synden til Gud. Da først finder Sjelen Retferdighed, Fred og Styrke til at vandre et nyt Levnet.

Da kommer Frugten tilsyne i Kjerlighed som tror alt, haaber alt, og tager alle Ting i den bedste Mening. En Fred som overgaar alle Havets Bølger og Glæde ikke blot over at han er frelst, og Aanderne er ham underdanige; men at hans Navn er skrevet i Livsens Bog.

Det var et hyggeligt Møde. Og der følтes kraftigen, at Herrens Aand var paa dette Sted.

De tilstedeværende Kredsens Præster var: O. P. Svingen, A. Aune, A. H. Trygstad og undertegnede. De Lægbrødre som var tilstede var, O. J. Hystad, L. Krislack, O. Foss, Overland, A. O. Noraberg, Ed. Woll og Duestad, der alle deltog flittigt i Samtalen.

Offer blev optaget for Kredsen som kom til $20.

Venner, lad os nu huske paa, at vi alle, som var tilstede paa dette Møde, fik Indbydelse at møde Herren nu som Frelser, og modtage han som den eneste Frelser fra Synd, Død og Satans Rige. Gud give, at vi alle kan faa mødes for Lammets Trone og synge den nye Sangen.

O. L. Ness, Sek.

En Predikant fortæller: „Forunderet vender jeg mig til Mølleren, i hvis Selskab jeg besaa Møllen og spurgte: „Men sig mig, hvad skal det betyde? Vandet rinder, og deres Maskiner er i Gang, men de har jo intet Korn i Møllen"?

„Jo", svarede han, „hvad vilde vel Folk sige, om Møllen blev staaende stille? Forresten kan jeg heller ikke selv fordrage det, for jeg er saa vant til at høre Larmen".

Mon der ikke findes mange Mennesker, som handler efter samme Princip? Alle som har Gudfrygtigheds Skin, men fornegter dens Kraft, alle, som deltager i Gudstjenesterne og støtter religiøs Virksomhed uden at være drevne af Kjerlighed til Gud og hans Riges Sag, alle Predikanter, som preker, fordi det nu engang er Skik og Brug, og alle Lærere, der giver Religionsunderwisning uden Tro,—de er slige Kværne, der maler proforma, forgjæves. Uden Guds hellige Aand kan intet udrettes i Guds Rige.

Digitized by Google

En Sang.

(Indsendt ved A. E. Boyum.)

Tone. Du høie Fryd for rene Sjele.

1. Paa dig, o Gud, jeg mig forlader,
Jeg ved, du sørger for mit Vel;
Dit Rige først jeg vil adspørge,
Dertil opoffrer jeg min Sjel.
Du Legemet da ei forglemmer,
Med hvad som hører Livet til.
O Gud, din Lov den vil jeg fremme,
Du sørger for mit evige Vel.

2. Et talende Bevis jeg finder,
Hvorved min Tillid styrkes maa,
Ved at betragte Markens Liljer,
Saa herlige de monne staa.
Naar Gud det Græs saa herlig klæder
Som hastig falmer og forgaar;
Jeg som bestemt er til det bedre,
Hvi skulde jeg da nøgen staa.—

3. De Himlens Fugle ikke sørger,
De toner Gud sin Lov og Pris,
De Sørgetoner ikke fører,
For Livets Ophold nogen Tid;
Men Guds Forsyn dem alle føder
Og deres Hunger stiller han,
Han deres Lidelser forsøder
For deres Lov og Takkesang.

4. Min Sjel du maa dig da vel skamme
Ved at betragte disse smaa,
Guds Skabninger som ser og fatter
Hvad stolte Nine ei forstaar;
Kan de sin Gud en Lovsang kvæde,
Hvi vil du dig da segne ned,
For Livets Ophold Viet væde,
Du er jo mere end som de.

5. Jeg ene derfor Gud paakalder,
Som styrer alt saa viselig,
I ydmyg Aand for ham nedfalder,
Jeg ved han trøster, styrker mig
Til at betræde Livets Bane,
Saa jeg ved Enden finde maa
Den uforskyldte Brudegave,
Som evig, evig skal bestaa.

6. Saa vil jeg alle mine Dage,
Med Gud i Bønnen vandre frem.
Jeg verdslig Lyster vil forsage,
Og stride til mit rette Hjem,
Og derfor ikke mig vil frygte,
For Dødens strenge Sendebud;
Jeg ved min Død en Indgang bliver
Til Himlens Gud som Jesu Brud.

7. Mit Borgerskab er i det høie,
Det findes ei paa Jorden her,
Derfor jeg længes fra den Møie,
Som jeg herneden omgivet er,
Min frelste Aand sig deri glæder
Ved hver en Time, Dag og Aar,
Som svinde bort at jeg med Glæde
Mit Borgerskab snart finde maa.

8. I troende forente Brødre,
Som søge samme Sted og Hjem,
Lad os ved vor Forenings Bønner,
Betræde Veien Haand i Haand,
Saa skal der intet os adskille,
Fra Jesu Samfund, Ord og Aand;
Thi vi tilsammen ere bundne
Med Jesu Ord, med Jesu Aand.

9. Tvedragtens Aand maa sky og flygte
For Jesu sande Lemmers Bøn,
De fører Ordets rette Stemme
Som Gud dem bød ved ham sin Søn,
Thi Enighed maa altid blive,
Blandt Jesu troende paa Jord,
I Sind og Aand de ere lige,
De følger Sandheds rene Grund.

10. Saa samles vi engang med Glæde
Hvor al Guddommens Fylde bor,
Naar vi den trange Vei betræde
Imedens vi er her paa Jord.
O lad os alle det betænke,
At uden Strid blir ingen Løn,
Men fuldendt Strid gir herlig Seier,
Gud hører de fortrængtes Bøn.

„Tidlig en Morgen," sagde Fortælleren, „saa jeg noget bevæge sig gjennem Taagen ned ad Fjeldskrænten — saa mærkeligt saa det ud, at jeg tænkte, det var et Uhyre. Da jeg kom nærmere til det, fandt jeg, at det var et Menneske. Da jeg kom nærmere til ham, fandt jeg, at det var min Broder.

Digitized by Google

Det rette Missionssind.

Imidlertid bad Disiplene ham og sagde: Rabbi æd! Men han sagde til dem: Jeg har Mad at æde, som I ikke ved om. Disiplene sagde da til hverandre: Skul de nogen have baaret Mad til ham? Jesus siger til dem: Min Mad er at gjøre hans Vilje, som har sendt mig, og at fuldbyrde hans Gjerning. Joh. 4, 31—34.

Jesus havde arbeidet medens Disciplene var gaaet bort til Byen Sikar forat kjøbe Mad. Træt som han var af Reisen, havde han sat sig ved Jakobs Brønd, og der havde han talt med den samaritanske Kvinde om det levende Vand, om Synd og Naade, om den levende Gud og hans Tilbedelse, om Herrens salvede, som skulde kundgjøre Menneskene alt, og som nu var kommet og talte med hende. Han havde ikke arbeidet forgjæves. Hans Ord havde gjort den samaritanske Kvinde til en Missionær for sin Fædrenestad idet hun—frelst selv—begyndte at vidne for sine Bysbørn, at Messias var kommen, og han havde „sagt hende alt, hvad hun havde gjort."

Da Disiplene kom med Maden, som de havde kjøbt, sad Jesus der, og han havde saa liden Hast med at æde, og han syntes dem saa optaget af andre Tanker, at de blev utaalmodige, trætte som de var, og de skyndede paa ham, at han maatte begynde Maaltidet, saa de ogsaa kunde faa Mad.

Men Jesus havde ingen Hast. Han levede jo ikke af Brød alene. Han havde havt en Glæde og Tilfredsstillelse, som Disiplene endda ikke havde Erfaring paa; og denne Glæde over Sjeles Frelse og Guds Gjernings Fremgang paa Jorden var ham en virkelig Føde og en læskende Drik, som vederkvægede og styrkede ham bedre end legemlig Mad og Drikke. Sjel og Legeme er saa inderligt forbundne, at det, som styrker det ene, er ogsaa til Velsignelse for det andet. Stor Glæde er mægtig til at opholde Sjel og Legeme, ligesom Sorg og Fortvilelse gjør begge modløse og kraftløse. Og større Glæde har ingen end den at være Redskab til en Sjels Frelse, det glæder den, som frelser. Den griber et Menneske med saadan Magt og opliver det saa, at den legemlige Mad og Drikke glemmes. Det er Liv og Livsnæring at tjene Gud og gjøre hans Vilje.

Og som Jesus selv levede af at gjøre sin Faders Vilje, saaledes lever ogsaa hans troende Børn sit aandelige Liv hernede paa Jorden. Jesu Kristi Legeme har sit Liv i at gjøre Faderens Vilje, i at fremme Guds Riges Sag hernede paa Jorden. Den Menighed trives bedst, som blir Redskab til de fleste Sjeles Frelse, og som samler de frelste ind i sin Frelsers og sit Hoveds Samfund. Og den kristen lever mest og trives bedst, som hengiver sig med størst Troskab i Herrens Tjeneste. Og Guds Rige hernede blomstrer herligst, naar Sjele vindes, naar Hedninger frelses, naar Folk efter Folk samles ind ved Rigets Evangelium og ved Herrens Aand.

Derfor har aldrig nogen Menighed eller nogen Missionær tabt noget ved at opofre og hengive sig selv i Missionsarbeidet; men meget mere har de netop ved at deltage deri vundet et rigt Liv paa Jorden og en evig og uforkrænkelig Herlighed hisset i Himlen.

De rette Missionærer taler derfor ogsaa om, hvorledes Herrens Tjeneste selv under de største udyrtes Lidelser har været dem Livets største Lykke og har givet dem det største og varigste Udbytte i Tid og Evighed.

William Milne var født i Aaret 1785 i Skotland. Hans Fader var en fattig Bondemand. Seks Aar efter Williams Fødsel døde Faderen, og Familien blev fattigere end før. Paa den meget forsømte Almueskole i Landsbyen lærte den viltre Gut mere ondt end godt. Først i Trettenaarsalderen blev det bedre med ham, især siden han begyndte at besøge Søndagsskolen i Præstegaarden. Her dreiede alt sig om Bibelen. Læreren gav Børnene bibelske Opgaver, som de maatte besvare, f. Eks. at opsøge og lære udenad alt, de kunde finde i Bibelen, om Syndsforladelse, om Opstandelsen, om Bønnen osv. Arbeidet med Bibelen var ikke uden Velsignelse. Den første synlige Frugt var, at Milne begyndte at bede. Ved denne Tid tog han Tjeneste paa en Bondegaard som Hyrdedreng. Her gik det ikke meget kristeligt til, og den unge Bønnemand maatte finde sig i megen Spot; men han havde smagt

Digitized by Google

Sødheden af Bønnens Omgang med Gud, saa han lod sig ikke holde tilbage. Paa en ensomme Fjelde, i Guds frie Natur holdt hun nu sine Bønnestunder og læste sin Bibel. Kort efter blev han kjendt med nogle kristelige unge Mænd, som fik ham til at blive Lærer i en Søndagsskole og begyndte at tale til ham om Missionen blandt Hedningerne. En af dem var selv bestemt paa at blive Missionær. Milne blev dybt grebet og fattede snart den Beslutning, at han vilde blive Missionær, om Gud vilde aabne Vei for ham til at komme til Hedningerne. En Præst, som han betroede sig til, skrev til London for ham og fik det Svar, at Milne skulde gaa til Aberdeen (i det nordlige Skotland,) der vilde han finde Mænd, som kunde prøve ham. Milne gik og fandt de Mænd, som var skrevet om. Han gjorde dog ikke synderlig Indtryk paa dem, og de gav ham den Besked, at han nok kunde bruges som en Hjelper i legemligt Arbeide, men til at blive egentlig Missionær kunde han ikke naa. „Det er uden Forskjel for mig," sagde Milne, „bare jeg faar gjøre Guds Gjerning blandt Hedningerne; jeg er beredt til at være Vedhugger og Vandbærer i min Guds Tempel." Det var det rette Missionssind. Han blev antaget og udsendt til Kina i 1813. Hans Arbeide der blev af stor Betydning. Sammen med Missionær Morrison oversatte Bibelen paa kinesisk, udgav flere Traktater og fik døbe den første evangeliske kristen i Kina, Leang Afa. Allerede den 2den Juni 1822 døde han salig i Troen og gik ind i den himmelske Helligdom, „hvor alle evindelig ærer Gud."

En af Martyrerne i Kina, Fru Atwater, skriver kort før sin Død: „Jeg bereder mig rolig og stille til Døden. Herren er mig forunderligt nær og vil ikke forlade mig. Saalænge vi endnu havde nogen Udsigt til Redning fra Døden, var jeg meget urolig og nervøs. Nu har Gud taget bort disse Følelser, og jeg beder ham nu kun om Naade til frimodigt at gaa den forfærdelige Død imøde. Snart er Lidelsen overstaaet, og o hvilken Modtagelse histoppe! Det vil rigelig erstatte disse Dages Lidelse og Kval. Mine kjere, hold eder altid til Gud og riv eder stedse mere løs fra Verden. Der er ingen anden Vei til at vinde „den Fred, som overgaar al Forstand." Jeg vilde gjerne sende en særskilt Hilsen til hver enkelt af eder; men jeg magter det ikke. Jeg angrer ikke paa, at jeg kom til Kina, men jeg sørger over, at jeg har udrettet saa lidet her. Mit Egteskab har været usigeligt lykkeligt disse to Aar. Vi skal dø sammen, min Mand og jeg. Jeg frygtede saa for, at vi skulde skilles. Med de inderligste Hilsener til eder alle, som kommer mig ihu."

De, som saaledes dør, for dem er Døden en Velsignelse.

Vidnesbyrd om Missionsarbeidets Herlighed aflægges af mange Missionærer. Da Missionær Livingstone efter sin første Reise gjennem Afrika kom tilbage til England, blev han priset af mange for de store Offere, han havde bragt. Han havde jo ogsaa arbeidet meget, forsaget meget; men han svarede kun: „Folk taler om de Offere, jeg bringer, idet jeg tilbringer en stor Del af mit Liv i Afrika. Kan man vel kalde det et Offer, da det dog ikke er andet end et lidet Afdrag paa vor store Skyld til Gud, som vi dog aldrig kan betale. Sig heller, at det er en Forret; jeg har aldrig bragt noget Offer."

Tyskeren Rebmann, som i 29 Aar holdt ud paa sin ensomme Post paa Afrikas Østkyst, kom endelig hjem til Tyskland blind og fuldstændig nedbrudt paa Legemet efter det trofaste Arbeide i det usunde Klima. Da man vilde rose ham for hans Taalmodighed i Lidelser og Arbeide, afbrød han dem med de Ord: „Hvad har jeg da gjort? Jeg har kun som en tro Soldat holdt ud paa min Post, indtil Afløsningen kom."

En Missionær i Sierra Leone (paa Afrikas Vestkyst,) som tidlig blev kaldt hjem fra Arbeidet, erklærede før sin Død: „Havde jeg tusinde Liv, vilde jeg gjerne hengive dem alle for at redde en eneste stakkels Afrikaner."

Henry Martyn, som virkede i Indien og Persien, pleiede at sige: „Jeg kan ikke leve, om ikke Kristus blir forherliget."

Claudius Buchanan skrev: „Jeg

Digitized by Google

er rede til at gaa overalt, hvor Gud vil sende mig hen, til Indien, Amerika, Ny-Holland eller til Verdens fjerneste Lande."

Alexander Duff bad: „O Herre, du ved, jeg har ikke Sølv eller Guld, men hvad jeg har, giver jeg dig; jeg giver mig selv til dig—vil du modtage Gaven?"

„Gasseren".

Profeten Daniels Person og Liv.

(Af Prof. C. P. Caspari.)

„Se Dage komme", saaledes havde Profeten Jesaia sagt til Kong Hiskia, da denne, fuld af Forfængelighed havde vist den babyloniske Konge Merodach Baladans Sendebud alle sine Skatte, for at gjøre dem opmærksomme paa, at han ikke var nogen foragtelig Forbundsfælle for deres Herre,—„se Dage komme, da alt, hvad der er i dit Hus, og hvad Skatte dine Fædre have samlet indtil denne Dag, skal bortføres til Babel; der skal ikke nogen Ting blive tilbage, siger Herren. Og af dine Sønner, som skulle udgaa af dig, som du skal avle, skal man tage, og de skulle vorde Hofbetjente i Babels Konges Palads" (Jes. 39, 6 f. 2 Kg. 20, 17. 18.) Denne strenge Spaadom gik i Opfyldelse, da den babyloniske Konge Nebukadnezar efter i Jojakims tredie Aar for første Gang at have indtaget Jerusalem, lod af Israels Sønner, baade af den kongelige Slægt og af den fornemste, Drenge komme, i hvilke der var Kraft til at staa, d. v. s. at tjene i Kongens Palads (Dan. 1, 3 f.). Iblandt disse Drenge var ogsaa Daniel (Dan. 1, 6.). Men hvad Herren havde udtalt gjennem Jesaias Mund som en Straffedom, det blev derved, at denne Dreng var med iblandt de bortførte Drenge, ogsaa til Naade,—ja Drengenes Bortførelse og Tjeneste ved det babyloniske Hof blev derved langt mere en Naade end en Straffedom. Thi Daniel skulde jo i Babylon blive en Talsmand, en Beskytter, en Frelser for det fangne Israel, der skulde følge ham efter. Just derfor var han iblandt de allerførste, som blev bortførte og sendt forud for Folket. Han skulde ligesom berede det Sted. Naar det nu selv kom, saa skulde allerede Aabenbarelser have fundet Sted gjennem ham, der forringede Verdensmagtens og Hedningernes Foragt for det, og som hævede ham til en Stilling, hvori han kunde beskytte det og gjøre dets Tilstand taaligere. Førend det endnu blev bortført, skulde allerede Grundvolden til dets Frelse lægges. Ogsaa for sin egen Ære vilde Herren sørge, allerede førend endnu de Begivenheder ret var indtraadte, der truede den med Fare, og hvorved den blev krænket. Han vilde forekomme denne Fare og denne Krænkelse. Allerede her, da just her mindes vi levende om Josef. Han blev jo sendt forud for Jakobs Hus til Ægypten for at være det en Frelser i Nøden. „Gud", siger han til sine Brødre, efter at have givet sig tilkjende for dem, „Gud har sendt mig foran eder for at bevare eder en Rest paa Jorden og for at holde eder ilive, til en stor Redning" (1 Mos. 45, 7. sml. 5. 8. Ps. 105, 17.) Og han blev ikke blot sendt til Ægypten for at frelse sin Faders Hus, men ogsaa selve Ægypterne og andre Folk (1 Mos. 41, 25—36. 56 f. 42, 5 f. 47, 13 ff.). Men hvad der gjør Ligheden fuldkommen: Begge, Josef og Daniel, blev af sine Brødre fulgte i Fangenskab;—ogsaa Daniel, thi han, den fromme, troende Dreng, der holdt sig saa strengt til Guds Lov, og der viste en saa mageløs Tro, blev ikke for sine egne Synders Skyld bortført til Babylon, men for sine Brødres Synders Skyld; dersom alle hans Brødre havde været som han, saa vilde Bortførelsen til Babylon ikke have fundet Sted. Daniel blev altsaa af sine Brødre fulgt til Babylon. Men Gud vendte deres Gjerning ligesaavel som Josefs Brødre til det gode; det var i Grunden ham, der sendte dem begge, den ene til Ægypten, den anden til Babylon, for at holde Israels Hus ilive. Begge to var forøvrigt Forbilleder, svage Forbilleder paa ham, der er mere end de—paa Herren. Ogsaa han blev fulgt og overleveret til Hedningerne for sine Brødres Synders Skyld,—ogsaa han blev fulgt og overleveret af dem til Hedningerne; de havde sin Mening med dette, og den var ond; men Gud var med i Spillet og han havde sin, og

Digitized by Google

den var god; de selv og Hedningerne skulde derved holdes ilive og vorde frelste.

Den Dreng, der i Jojakims tredie Aar blev ført til Babel for der at berede sine Brødre Sted, fører Navnet Daniel. Jeg maa standse en Stund ved dette hans Navn.

Det er en Kjendsgjerning, der fylder med Forundring, ja med Forbauselse, at saa mange gammeltestamentlige Gudsmænds Navne og disse Navnes Betydning stemmer saa aldeles overens med deres Væsen eller med deres eiendommelige Opgave og Virksomhed eller med deres Historie. Moses er paa hebraisk „en som drager en anden, der er nær ved at drukne, op af Vandet, en Frelser" (Sml. 2 Mos. 2, 10. Jes. 63, 11.); Josva, Jesus, betyder „Herren er Hjælper, Frelser"; Saul er „en Fordret"—Folket fordrede en Konge, og Saul blev denne Konge (1 Sam. 8, 10. 12, 13. 17. 19.); David er „en elsket"—David var den fortrinsvis af Herren elskede Israels Konge (2 Sam. 7, 8 ff. Ps. 89, 20—38.); Salomo er „en Fredelig" (1 Kr. 22, sml. 1 Kg. 4, 20.); Usia eller Asarja er „Guds Kraft" eller „en, Gud hjælper"—hele det 26de Kapitel af anden Krønikebog, der beretter om denne Konges Regjering, er næsten intet andet end en Udlæggelse af hans to Navne (Sml. især 2 Kr. 26, 8. 9. 7. 13. 15.); Elia er „Herren er Gud";—at vise, at Herren og ikke Baal var Gud, var Elias Livsopgave, deri gik al hans Stræben op, og Resultatet af denne store Kamp mellem ham og Baalspresterne paa Bjerget Karmel var Folkets Udraab: Herren er Gud, Herren er Gud! (1 Kg. 18, 39.) Jesaia er „Herrens Frelse"—Herrens Frelse ved Messias er det væsentlige Indhold af Jesaias Spaadomme, han er Evangelisten iblandt Profeterne; han var og saa et Forbillede paa Frelseren, og han anser selv sit Navn som et profetisk, som et, der spaar om Herrens Frelse (Mich. 7, 18.); Micha er „Hvo er som Herren?"—Herrens Uforligneligheb, hans uforlignelige Miskundhed og Pagtestroskab, er hos Micha Grundvolden for hele Israels Frelse og alt dets Haab (Jes. 8, 18.); Habakuk er „en, som brydes med en anden"—Habakuks Bog viser os ham som en, der brydes med Herren i Bønnen (Hab. 1, 2—2, 2.); Jeremia er „Herren slænger bort, Herren forkaster"—Summen af Jerimias Prediken er, at Herren vil slænge Juda bort til Babylon, ligesom han før havde slængt Ephraim bort, at han vilde forkaste Juda (se især Jer. 7, 15.); Ezekiel er „Herren gjør sterk"—Ezekiel var den af Naturen sterke, som Guds Naade havde gjort endnu sterkere; Maleachi er „Herrens Sendebud, Engel"—Maleachi var den Profet, der spaaede om det Herrens Sendebud, den Herrens Engel, der skulde gaa foran for den Herre, som vilde komme til sit Tempel; medens han betegner den kommende Herre selv som Pagtens Engel; og han var selv et Forbillede paa Herrens Forløber (Mal. 3, 1 sml. 3, 23 f.).

Som med alle disse Navne, saa forholder det sig ogsaa med Daniels. Det betyder: dømmende er Gud, Gud skal dømme. Daniel havde ikke kunnet faa noget mere passende, noget til hans Livsopgave, til hans Virksomhed og til hans Spaadommes Indhold bedre svarende Navn. Ved Daniel dømmer jo Gud de hedenske Vise samt deres Guder og de hedenske Verdenskonger; ved ham viser han jo, at hine vide intet og at disse er afmægtige; og Daniels Spaadommes Hovedindhold er jo Guds Domme over Verdensriget over de fire Verdensriger, og Guds Folks Forløsning fra Verdensmagten formedelst denne Dom. „Men jeg vil ogsaa dømme det Folk, som de skulle tjene", siger Herren til Abraham om Ægypterne, der i 400 Aar skude plage Abrahams Efterkommere (1 Mosb. 15, 14.). Ligervis siger Navnet Daniel, at Gud vilde dømme de nye Ægyptere, der nu plagede Israel, og de Verdensriger, som skulde gjøre det samme. Midtpunktet, Hjertet i hele Bogen Daniel, er det Sted, hvor Daniel ser den gamle af Dage sætte sig paa sit Dommersæde omgiven af Millioner Engle, for at holde Dom over de fire Dyr, de fire Verdensriger, og især over det fjerde og dets sidste Konge, Antikristen, og hvor Menneskesønnen i Himmelens Skyer bliver ført hen til hans Throne og modtager af ham et evigt Herredømme over alle Folk, Nationer og Tungemaal.

Digitized by Google

Hvad er Aarsagen til den mærkelige Overensstemmelse mellem saa mange gammeltestamentlige Gudsmænds Navne og deres Væsen, deres Livsopgave, deres Virksomhed og deres Skjæbne? Man kan ikke sige, at de have modtaget de Navne, under hvilke vi kjende dem, senere, da maatte jo en eller anden af dem ved Siden af det for ham betegnede have et andet, men dette er ikke Tilfældet; og vi vide intet om, at nogen af dem har modtaget sit betegnede Navn senere. Nei, Aarsagen er en hel anden. I den hellige Historie har Gud overalt sin Haand med i Spillet, paa endnu en anden, langt mere umiddelbar og haandgribelig Maade end i Verdenshistorien. Han styrer og leder i den alting paa en mere direkte og aabenbar Vis; hans Plan fremtræder her mere synlig. Den hellige Historie er en gudmenneskelig Historie, ja den er paa en Maade en Skabning af Gud. Alle fremragende Mænd i den er Skabninger af ham, de er skabte af ham til Fuldførelsen af hans Plan, hver til sin Opgave og hver med sit dertil svarende Væsen. Skal nu ikke Skaberen give sin Skabning,—Herren sit Redskab, sin Tjener, Navn? „Førend jeg dannede dig i Moders Liv, kjendte jeg dig, og før du udgik fra Moders Liv, helligede jeg dig, til en Profet for Folkene har jeg beskikket dig", siger Herren til Jeremia ved hans Kaldelse (Jer. 1, 5.) Med dette Ord stemmer det ganske overens, at Herren styrede det saa, at Jeremia ved sin Fødsel fik et Navn, der udtalte Summen af hans Prediken. De fremragende gammeltestamentlige Mænds Navne blev i Grunden givne dem af Gud. Forældrene havde Guds Aand, de var Profeter, naar de gav dem Navn. Ligesom Kaiphas kunde spaa i sit Embedsaar, saa kunde ogsaa de spaa, naar de ifølge sit Forældrekald gav sine Børn Navne. Da tænkte ved Navngivningen paa et, og Gud tænkte ved den paa noget andet. Hensigten med denne Overensstemmelse mellem de gammeltestamentlige Gudsmænds Navne og deres Væsen og Virksomhed var at henpege paa, at det var Gud, der talte og virkede gjennem dem, at de kun var hans Redskaber, og at han lede-de, styrede og beherskede hele Israels Historie. De selv skulde i denne Overensstemmelse have et troesstyrkende Pant paa, at de var kaldte af Gud til sin Gjerning. Og de fandt i den ogsaa ofte et saadant Pant (S. f. Eks. Jes. 8, 18 og Mich. 7, 18.).

(Fortsættes.)

Giv, saa skal eder gives.

En Præst var engang i en stor Nød for sin Kirke, der maatte repareres. Han gik til en rig Mand og bad om Bidrag. Manden gav ham en stor Sum, men vendte sig derpaa til sine tre Sønner og spurgte: „Nu, I unge, hvad giver I til det gode Værk?" Den ældste sagde: „Jeg giver alt, hvad jeg har i min Pengetaske," den anden sagde: „Jeg giver Halvdelen af, hvad jeg har," og den tredie sagde: „Jeg giver intet." Omtrent 20 Aar efter kom Præsten igjen til samme By—han havde ikke glemt Historien—og spurgte efter Familien og erfarede, at Faderen for længe siden var død, den ældste af Sønnerne en af de rigeste Folk, den anden en velhavende Mand og den tredie eiede intet, men levede af sine Brødres Naade.

Mere Lys.

Verden er fuld af Mismod og Sorg, af Sygdom og Elendighed. Den behøver mere Sollys; den behøver glade Mennesker, som spreder Glæde omkring sig; den behøver Folk, som kan opmuntre, som vil opløfte og ikke nedtrykke, som vil indgive Haab og ikke nedslaa Modet.

Hvem kan bestemme Værdien af en livsglad og frimodig Person, som overalt spreder Glæde omkring sig istedetfor Mørke og Tristhed? Alle føler sig tiltrukne af disse glade, lyse Ansigter, medens alle viger tilbage for de mørke, frastødende og triste. Vi misunder de Mennesker, som bringer Glæde med sig, hvor de gaar, og spreder Lys til alle Sider. Penge, Huse og Landeiendomme er Tomhed og intet i Sammenligning med disse Goder. Evnen til at sprede Lys omkring sig er en større Magt end Skjønhed, større end en blot og bar aandelig Udvikling.

Digitized by Google

Lykke.

Lykken ligner en fint slebet Diamant, der straaler i stadigt skiftende Farver. Jo mere man dreier og vender paa den, i desto flere Farver glimrer der. Ethvert Menneske har sit eget Begreb om Lykke. For det ene gjælder Rigdom og Ære, for det andet Berømmelse og Skjønhed som det høieste. For den syge, der i Uger, ja Maaneder har været fængslet til sit Smertens Leie, er Sundhed og Helbred det eneste værdifulde Gode. Den ensomme længes efter omsorgsfuld Kjærlighed, den fattige efter Nydelser uden Grænse. Men hvor forskjellig end Begrebet om Lykke kan være—et er dog fælles for alle Mennesker: Ønsket om at være lykkelig! Og alligevel ser det ud, som om ingen Vei var saa vanskelig at finde, som netop Veien til Lykke; thi hvor faa af de Millioner Mennesker, som vandrer paa Jorden, er vel i Sandhed lykkelige? Meget af det, der foresvæver Menneskene som Lykke, er en tom Indbildning, og ovenikjøbet forgjængelig. Penge, Skjønhed, Kjærlighed kan forsvinde, og de er ikke engang istand til alene at fylde Hjertet. Rigdom, som ikke kan uydes, Skjønhed, som maa vanskmægte i Ensomhed, er ikke nogen Lykke for den, som er i Besiddelse deraf. Derfor maa vi øire vor Sjel til en Lykke, der ikke er afhængig af ydre Ting og ikke underkastet Forandring. Den sande Lykke bor inde i os, og enhver, høi eller lav, rig eller fattig, kan naa den, saafremt han kun har en fast Vilje til at blive lykkelig og Kraft til at styre sine egne Ønsker.

* * *

Ovenstaaende om Lykke og hvorledes mange misforstaar den og søger den paa urette Sted er ganske rigtig, men det er ikke klart nok sagt, hvor den sande Lykke er at finde. Det er Menneskets Sjel, som saa at sige skriger efter Lykke, men den finder den ikke, før den finder den i Evangeliet, i Jesus, i Gud. Og naar Sjelen har fundet sin Lykke i Gud, i sandt Kjærlighedssamfund med Frelseren, saa vil den ikke længere søge den i de verdslige og forgjængelige Ting.

Kinamissionen.

Fra Dr. Hotvedt.

Kjære Missionsvenner!

I ved det nok allerede. Fru Rønning har forladt os. Det føles saa saart; dog værst for Broder Rønning og de smaa.

Ingen ved, hvad saadant betyder, som ikke i nogen Mon har gjort Erfaring derpaa. Tungt er det at opleve noget saadant hjemme, men langt værre her.

Dog, midt i det saare, det usigeligt tunge, er der en salig Trøst! Søster Rønning er kommen ud af den store Trængsel. Hun har seiret, hun har gaat hjem til Gud. Hvad kan vel være større? Er det ikke Maalet, alt vort Haabs Maal—naaet lidt før?

Den sidste Uge Fru Rønning var hos os, tildelte Gud hende et mer end almindeligt Maal af Naade. Hun var aldeles fyldt af Gud. Og denne Fylde strømte over i Vidnesbyrd til alle rundt hende. Vidnesbyrd, som aldrig vil glemmes. Og des nærmere hun kom Gud og Himmelen, des nærmere kom hun Vennerne; des kjærere blev de alle for hende, ingen undtagen. Saadan er den rene Guds Kjærlighed.

Det var længe, før hun kunde gjøre sig fortrolig med Tanken paa Hjemlov; hun havde en saadan uendelig Lyst til at arbeide i Guds Vingaard. Men tilsidst fik hun Naade til at give op alt, og da bare ventede hun paa, at Jesus skulde komme.

De var hellige Øieblikke disse hendes sidste Timer. Man følte, det var bare et Skridt igjen til Himmelen.

Og saa kom Stunden, saa sagte, saa stille. Intet til at minde om Dødens Rædsler. Omgiven af sine kjære og Missionærerne fra begge Missioner hensov hun i salig Fred Lørdag den 9de Februar Kl. halv ni Aften.

„Et helligt Liv, en salig Død". Passer dette Udtryk paa nogen, saa passer det paa Fru Rønning. Hendes Liv har været et stadigt Vidnesbyrd om Guds Naade. Hun var et udsøgt Mønster paa en kristen Hus-

Digitized by Google

mor. Hun havde lært Kunsten at lide uden at klage. Sig selv glemte hun for at tjene andre. Hun var altid en Elsker af Fred, og et Fredens Hjem var det altid hos Rønnings.

Velsignet være hendes Minde! Fru Rønnings Bortgang kom hverken hastig eller uventet. Hendes Helbred havde længe været svag. Allerede ca. 2½ Aar siden var hun ganske daarlig. Mikroskopisk Undersøgelse af hendes Blod Høsten 1904 viste en meget stor Blodfattigdom („anemia"). Hun tog Jern og blodstyrkende Medisiner hele Vinteren og forresten af og til hele Tiden; men uden synderlig Virkning Hendes Ansigtsfarve, hovne Fødder og hyppig Hjerteklap vidnede tydelig nok, at det var ikke alt saa bra. Vistnok følte hun sig meget bedre til sine Tider, og tiltrods for sin Svaghed, saa var hun utrættelig i sit Arbeide.

Fru Rønnings Arbeidslyst og Livslyst var mindeværdig.

Omtrent Midtsommers ifjor fik hun som bekjendt Diarrhoea. Under almindelige Omstændigheder vilde dette ikke været noget at frygte; dog paa Grund af hendes Blodfattigdom følte jeg altid mere og mindre ængstelig for, hvordan det vilde gaa.

Denne Diarrhoea viste sig at holde ud, med smaa Bedringsfrist imellem, tiltrods for alt vi forsøgte at gjøre. Jeg søgte Forklaringen for dette i hendes Blodfattigdom og betragtede hendes Sygdom som en „mucous entero-colitis". Gjentagende konsulterte jeg med Dr. Sjøquist. Vi ansaa det saa, at en Klimatforandring maatte til, før hun kunde bli bra; men haabede dog, at det kjøligere Veir vilde bringe en Vending.

Straks efter Nytaar tog Rønning hende ud for en Baadtaar. Dette syntes ogsaa at gjøre hende godt for en Stund. Men saa blev hun atter værre.

Den 19de Jan. kom de tilbage. Da blev jeg helt forundret ved at se, at der under hendes Fravær havde udviklet sig utvetydige Symptomer paa „Sprue" eller „Psilosis".

Havde hun havt Sprue fra Begyndelsen ifjor, eller havde nævnte Syge udviklet sig fra „entero colitis"? Det er vanskelig at afgjøre. Det ene er muligt saavelsom det andet. Men var det Sprue fra Begyndelsen, da artede den sig meget forskjelligt fra det almindelige. Sprue derimod kan ogsaa udvikle sig fra „entero colitis".

Med Haab mod Haab forsøgte vi da de Midler og Behandlingsmaader, der anerkjendes som de bedste, men desværre! til ingen Hjælp.

Hun blev atter og atter, og ved særlige Anledninger, baaret frem for Gud i Bøn. Men da Herrens Time kom, saa fik vi staa og kun spørgende se paa, at hendes Sjel lidt efter lidt løstes fra Jordhytten for triumferende at indtage sin Plads i den himmelske Herlighed.

Saa hviler da Fru Rønnings jordiske Levninger til Opstandelsens Morgen i den lille „Guds Ager" i Fancheng.

Fred med hendes Støv!

Et stort Tab for Missionen; et uendeligt større Tab for Broder Rønning og de smaa. Man taler om et „tungt Slag". Det kunde vel neppe være tungere. Jo, det kunde det, thi se, der er en Faderhaand med i dette Slag, et Faderhjerte, som vil garantere for, at „som dine Dage er, saa skal din Styrke være". Den himmelske Fader skal nok sørge for de smaa, og han vil ogsaa give Broder Rønning en særskilt Naade i hans tunge Sorg. Saa er Guds Vei og Maade.

Nu Venner! Hvad skal vi nu sige? Markerne er hvide; men hvordan gaar det med Arbeidsfolkene? Det er en mærkelig Tid nu i vor Mission. Det synes, fra en Side seet, som var det bedst at lægge sammen. Skal vi? Lægge sammen nu, nei! Nu er just en „behagelig Tid", nu er Tid at bede, at ofre, at tro, at arbeide mer end nogengang før.

Venner, bed for os. Særlig for Broder Rønning og hans smaa.

Eders ringe
J. M. J. Hotvedt.

Fancheng, Hupeh, Kina, 20de Feb. 1907.

* * *

Naar jeg betragter min Menighed i sin Søndagsdragt, sagde en Præst, saa spørger jeg mig selv: Hvor er de fattige? Men naar jeg efter Gudstjenesten optæller Kollekten, saa spørger jeg: Hvor er de rige?

Digitized by Google

Fra Mrs. Hotvedt.

Fancheng, Kina, Feb. 4, 1907.

Kjere Venner!

Sidst jeg skrev var jeg frisk og kjæk. Nu er jeg paa Sygeleiet igjen. Jeg har holdt Sengen i omtrent tre Maaneder. Dog har Herren været meget god, saa at jeg har været i Bedring flere Uger, og endnu glimter Haabets Stjerne om at blive frisk og sterk. Det vil gaa saa sagte, ser det ud til, og saa lidt tilbage ret som det er.

Den 25de September blev vor lille Søn Raymond Gustav født. Jeg var meget kjæk til han var fem Uger, saa brød jeg ned, og siden har jeg holdt Sengen.

Det var haardt og skuffende at blive syg igjen da jeg var saa kjek og tænkte at begynde med Sprogstudiet og lidt Arbeide igjen. Dog har Herren været min Trøst og han hjelper mig at være taalmodig fra Dag til Dag. Dagen er ikke saa lang nu, naar jeg er kommet saa langt jeg ikke lider, men kan mere hvile, og kan have Børnene rundt mig en Del af Dagen.

Jeg ved I vil komme mig ihu, naar I beder til Gud.

Saa faar det være med disse faa Linjer denne Gang. Jeg skal forsøge at skrive mere naar jeg bliver sterkere.

Eders ringe Søster
Laura Hotvedt.

* * *

Fra Mrs. Landahl.

Vi bringer herved Missionsvennerne en nogenlunde udførlig Beretning om Mrs. Rønnings Død og Begravelse skrevet af Mrs. Landahl. Følgeskrivelsen er kanske ikke ment for Offentligheden, men vi ser intet iveien for, at ogsaa den kan trykkes. Alt tilsammen giver et noksaa godt Overblik over den hele Situation, som den var i de Prøvens Dage.

Følgeskrivelsen og Beretningen lyder saaledes:

Tsz Ho Feb. 23 1907.

Kjere Past. Holter:—Guds Fred!

Sender hermed lidt om Mrs. Rønnings Bortgang og Begravelse, som de kan opta i Bladet, hvis de finder for godt. Noget af det nedskreves Begravelsesaftenen,—slet ikke med Tanke paa at sende det til „Budbæreren". Men da omtrent alle var reiste op til den skandinaviske Missions Konferents i Laohokeo, bad et par af dem mig, som blev tilbage, skrive lidt hjem. Har da føiet en Del til, hvad jeg først skrev. Men det er just ikke saa ligetil at skrive, naar Hjertet er saart og oprevet, og mange Tanker og Spørgsmaal vælter sig ned paa en. Saa faar maaske denne usammenhængende Skrivelse holdes undskyldt og modtages i al sin Ufuldkommenhed.

Kan glæde eder med at Mrs. Hotvedt nu er i god Bedring. Maatte Herren rigtig snart gjøre den kjere Søster frisk og sterk. Vi trænger dem saa vel herude.

Havde nylig Brev fra Rønning med et Bud, som bragte op nogle Bøger. Han siger: „Ak, her er saa tomt, tungt og trist. Maa alt tjene til at føre mig nærmere Gud, og nærmere Vennerne".

En Hilsen til Vennerne paa deres Kanter—hvis nogen skulde huske mig. Vær med Familie hjertelig hilset fra

Alice Landahl.

* * *

Fancheng, Feb. 14, 1907.

„Værer glade i Haabet, taalmodige i Trængselen, varagtige i Bønnen".

„Salige er de døde, som dø i Herren herefter. Ja, Aanden siger, at de skulle hvile fra deres Arbeider, men deres Gjerninger følge med dem".

Ja idag har vi fulgt vor kjere Søster, Mrs. Rønning, til Støvhyttens sidste Hvilested—Graven. Det har været en tung, dog velsignet Dag. Midt under Savnet og Sorgen fik Tanken svinge sig op til de evige Boliger.

Lørdagsaften, den 9de Februar, hentede Jesus hjem sit trætte Barn. Da fik hun indgaa til Sabbatshvilen, som er tilbage for Guds Folk. De to sidste Dagene var hun saa træt. Hun længedes efter Hvilen, syntes Herren tøved. Men kort forinden hun mistet Bevidstheden saa hun pludselig op med et Glædesglimt i de bristende Øine og udbrød: „Nu kommer Jesus! Aa han kommer saa fort, saa fort!"—Og han kom.

Om en Stund slumret hun ind i hans

Digitized by Google

Favn. saa rolig og stille, at vi neppe merkte naar hun drog det sidste Aandedræt. Vi var alle samlet i hendes Værelse, undtagen Mrs. Hotvedt, som jo er syg, og Mr. Landahl, som havde reist op Torsdag, da der var adskillig at ordne med Kineserne for det kinesiske Nytaar. De tre ældste Børn og en Del af de svenske Venner var ogsaa tilstede. Vi knæled rundt Sengen allesammen i Bøn og Taksigelse. Det var en hellig Stund. Naar vi reiste os op, var hendes Sjel fri—borte fra Legemet — hjemme hos Herren. Gud være Tak for hendes velsignede Liv og salige Død! Et Liv i kjerlig Selvforglemmelse og glad Gudhengivenhed,—som saa. En stille Hensoven i Jesus for at oppvaagne i hans Beskuelse, en seierrig Indgang til det store, herlige Liv hos Gud, hvor Glædesfylde er for hans Aasyn, Livsalighed ved hans høire Haand evindelig! Isandhed velsignet er Søster Rønnings Minde for os alle.

Da Mr. Landahl og jeg Mandag Formiddag den 4de Feb. kom til Fancheng fra en Honanreise, fandt vi Mrs. Rønning meget svag, og saa forandret siden vi saa hende, da de i Januar reiste opover Floden. Men hvor lykkelig og veltilfreds med Guds Vilje hun var blevet. Forrige Torsdag havde været en Merkedag. Da var Forandringen skeet. Forud vilde hun saa gjerne bli frisk igjen, og bad saa inderlig om endnu nogle Aar. Hun led ved denne Tid store Smerter, og var omtrent i Dødsskyggens Dal. Saa Torsdag sendte hun Bud efter Matson og flere, og ønsket at de vilde be for hende og salve hende. De bad da først sammen i Rønnings Studerværelse, gik derpaa op til hende, bad og salvet hende med Olje efter Bibelens Ord. Da fik hun en merkelig Oplevelse. Kristus kom hende saa nær; hans Kjerlighed omsluttet hende. Hun følte hvorledes Guds Kraft gjennemstrømmede hele hendes Væsen. Al Smerte forsvandt. Hun saa Kristus i hans Herlighed og hendes Sjel fyldtes med en Glæde og Fred, som overgaar al Forstand. Ja, hun sagde at hvad Herren lod hende erfare, var ubeskrivelig og intet Ord findes til at tolke det. Hun sendte Ord paa alle Missionærerne, baade i Fancheng og Hsiangyang og talte med enhver. Var saa overstrømmende lykkelig,—hun *maatte* saa fortælle alle, hvor store Ting Herren havde gjort for hende. Hun var nu aldeles fornøiet med Guds Vilje og løst fra alt. Fik hun forblive hos sine kjere og Arbeidet endnu en Tid, saa Tak og Lov! For Herren er ingenting umuligt. Men vilde han ta hende hjem, da gik hun ogsaa med Glæde. Hun prisede Gud for hans overvættes Naade og usigelige Kjerlighed. Ventede nu paa at vi skulle komme, saa hun kunde faa se og tale med os. Da vi kom, blev hun saa glad og talte meget med sterk og klar Røst.—Et uforglemmeligt Møde! Det føltes som var en i Himmelens Forgaarde. Hun sagde saa ofte: Jo nærmere vi kommer Gud, jo nærmere kommer vi Vennerne; jo mere elsker vi. Der er ingen Forskjel. Vi er *alle* et i Kristus. „Nærmere Gud, nærmere hverandre!" Lad os tage denne hendes gjentagne Udtalelse til Hjerte som et Ord ifra Gud.

Begravelsen var høitidelig. Sind og Tanke løftedes til det, som er oventil, hvor Kristus sidder hos Guds høire Haand.

Først samledes vi Udlændinger i den rummelige Dagligstue og havde en rigtig velsignet Stund. Pastor Pettersson (af den sv. am. Mission) oplæste mange liflige Skriftsteder om Guds Børns herlige Evighedshaab og ledet i Bøn. Dr. Sjøquist mindet om, at kun Herren kan sprede Lys over Livets mørke Skygger og løse dets Gaader, besvare Hjertets dybe Raab og ængstelige Spørgen. Han alene formaar trøste og lære Sjelen fuld Tilfredshed med Guds Vilje. Et par af Landstads Salmer blev sjunget; og et blandet Kor sang: „Her maa jeg banke, bede, osv." Deilig og blødt lød Tonerne til os: „Naar Blomsten paa min Gravhøi af Jorden vokser frem, skal jeg hvile i mit Hjem". Siden blev Kisten baaren til Kirken, fulgt af os Missionærer og en Mængde kinesiske Venner, medens Skolebørn gik syngende foran, bærende hvide sortkantede Flag, med norske og kinesiske Indskrifter, og som Rønning havde faaet tegnet med kinesisk Blæk og Pen. Kirken var snart fuld til Trængsel. Skolebørnene og mange af de

Digitized by Google

kristne og andre kjendte Kinesere bar om Hovedet et Stykke hvidt Lærred,—det kinesiske Tegn paa Sorg. Platformen fyldtes godt af os Udlændinge; Børnene iberegnet tællet vi over tredive. Enhver af os bar en Sløife af sorte og hvide Baand, hvorpaa Rønning havde skrevet Mrs. Rønnings Navn og Dødsdag, samt Ordene: Paa Gjensyn! Flere Sange blev sjunget paa kinesisk. Pastorerne Matson og Andre samt Evangelist Chang talte med Kraft og Varme til Forsamlingen. Ovennævnte Kor sang: 'Nearer my God to Thee"! Naar Mødet var omme gik Skolebørnene igjen syngende foran Kisten, og vi andre fulgte stille efter—til Gravstedet. En Sang blev sjunget ved Graven. Past. Trygstad forrettede Jordfæstelsen. Tilsidst talte Landahl lidt paa kinesisk og frembar paa Rønnings Vegne et Tak til alle for Hjelp og Sympati.

Her maa vi standse. Kun i Aanden kan vi følge vor Søster længere—hinsides Støvet. Nu fyldes Graven igjen, hvori hendes nedbrudte Hytte skal hvile til Opstandelsens Morgen. „Det saaes i Forkrænkelighed, det opstaar i Uforkrænkelighed; det saaes i Vanære, det opstaar i Herlighed. Det saaes i Skrøbelighed, det opstaar i Kraft". „Da vorde vi ham lige, thi vi faar se ham, som han er". Og saaledes skulle vi altid være hos Herren. Saa trøster da hverandre med disse Ord!

Jeg er træt; det er vondt at skrive. Tanken paa, at Mrs. Rønning aldrig mere vil gaa ud og ind iblandt os, er saa saart. Vor Mission har lidt et stort Tab. Tyngst er det for Broder Rønning. Venner, I maa bære ham op paa Bønnens Arme.—til „Barmhjertighedens Fader og al Trøstens Gud!"

Vi staar saa undrende og spørgende overfor dette. Hvorfor netop h u n, som trængtes saa vel; havde slig en stor Plads at fylde baade i og udenfor sit Hjem? Men det var vel fordi hun var saa moden for Himmelen. Hun var et Eksempel for os alle. Lig Eliša ved Elias Himmelfart maa vi bede om en dobbel Del af den Aand, som besjelet hende. Længe vil hun mindes som en der vandred i Kjerlighed; ikke søgende sit eget, men andres Bedste.

Herren give os Naade at i Ydmyghed og Tillid sige: „G u d, h a n s Vei er f u l d k o m m e n".

„Tænk, naar engang den Taage er forsvunden,
Som her sig sænker over Livet ned.
Naar Dagen evig klar er hist oprunden,
Og Lys omstraaler hvert af vore Fjed!

Tænk, naar engang er løst hver jordisk Gaade
Besvaret hvert „hvorfor" vi grunded paa
Men kunde ei med al vor Grublen raade,—
Tænk, naar vi Herrens Vei skal klart forstaa!

Tænk, naar engang med utildækket Die,
Vi ham skal se, som her vi tro'de paa,
Tænk, naar vort Knæ vi hist skal for ham bøie,
Naar vi med Tak skal for hans Aasyn staa!

Tænk, naar engang hvert Hjertebaand som knytted
Til Mennesker os her i Støvets Land,
Har Jordens Kaar med Himmerigs ombyttet,
Og i n t e t Sjelene adskille kan!

Du blide Tanke, tal du i vort Hjerte,
Hver Gang os Veien tykkes lang og slem!
Du sødt skal dæmpe hver en bitter Smerte,
Og lokke Smilet gjennem Taarer frem!".

Med venlig Hilsen.
Eders ringe Medarbeider
A l i c e L a n d a h l.

THE DEVIL WANTS BOYS.

"Johnson, the drunkard is dying today,
With traces of sin on his face.
He'll be missed at the club, at the bar, at the play,
Wanted—a boy for his place.

"Simons the gambler, was killed in a fight,
He died without pardon or grace.
Some one must train for his burden and blight:
Wanted—a boy in his place.

"Wanted—for every servant of mine
Someone to live without pardon divine;
Have you a boy for the place?"
—From "Save the Boys."

Digitized by Google

Til Hauges Synodes Præster og Embedsmænd.

For en Tid siden sendte jeg rundt til Præsterne Parokialrapport Blanks. Endnu har jeg modtaget kun faa. Vær snil og lad mig faa dem straks saa jeg slipper at udsætte med Arbeidet til sidste Uge. Har J ingen „Blanks" saa lad mig vide, saa skal jeg straks sende en.

Alle Embedsmænd, som indberetter til Aarsmødet bør lade mig faa sine Indberetninger inden 25de April.

Alle Kassérere bør huske sidste Synodemødes Beslutning om, at de skal have alle sine Regnskaber opsummeret paa „Adding Machine" og at disse „Adding Machine" Strimler indsendes med Regnskaberne til Revisions Komiteen.

Jewell, Ja. April 11, 1907.

N. J. Løhre.

Fra Arbeidsmarken.

Palmesøndag holdt Bast. Odland Confirmation i Silo Mgd., Elmore, Minn. Der var fire, som gjentog sit Daabsløfte.

Andrew Stueland, theologist Student fra Red Wing Sem., har begyndt Religionsskole i Bethania Mgd., Bast. Odlands Kald. Der skal være tre Maaneders Skole.

Synodens Sekretær beder Præster, Kassérere og andre Embedsmænd i Synoden at mærke sig hans Henvendelse til dem. Den findes paa et andet Sted i Bladet.

Bær snil og læs den lille „Note" paa sidste Side af „Budbæreren", saa faar J se, at det er C. Lillethun som har med Bladets Regnskaber at gjøre, saa send alle Pengeaffærer til ham og ikke til Redaktøren.

Pastor O. M. O. Wee har af sine Menigheder faaet en Ferie, som han vil benytte til at gjøre en Tur til Norge. Han afreiser den 25de dennes. „Budb." ønsker ham en lykkelig Reise.

C. L.

Mrs. H. Holtan, Immanuel Mgd., Goodhue Co., Minn., har ifølge sin afdøde Datters Ønske givet $25.00 til Løn for Evangelist i Kina. Disse $25.00 bliver at anvende til Løn for Evangelist" Li-Shao-chong" i Taipingtien. A. O. O.

Fælleskomiteen til at arrangere et Sommerkursus for Præster mødte den 4de April i Minneapolis. 10 Dages Skole ved Red Wing Sem. bestemtes afholdt Aug. 27—Sept. 6. Program vil blive omsendt til alle Præster i den luth. Frikirke og Hauges Synode saasnart de er færdige.

J. A. Quello.

Den 24de Februar organiserede Pastor Trygstad en Menighed i Ruso, N. Dak., 15 Mil syd fra Belva. Den tæller nu 35 stemmeberettigede og flere tænker at slutte sig til med det første. Der er allerede subskriberet $550 til Kirke. De tænker at bygge allerede denne Vaar. Den nye Menighed har søgt Kaldsforbindelse med Belva og har kaldt Pastor Trygstad til at betjene sig. Der er nokaa bra Udsigter for en Menighed paa de Trakter.

Det var da snildt af dig, at du har den Erkjendelse, at du burde skrive lidt for „Budbæreren", men det var meget slemt, at du ikke tør fordi du er forhadt nok af Folk før. Men det er gjerne ikke saa farligt med det, som du tror. Ser du ikke hvorledes en Del af os maa gjøre og gjør. Mere man haber os des mere skriver vi, des mere onde Mennesker fnyser des mere ivrigt prediker vi. Bare vort Liv er rent og vor Forkyndelse ret, saa lad os tale og skrive enten det huer alle eller ei.

Under sine Reiser i Kredsens Tjeneste kom Emissærerne Chr. Hansen, John Oberg samt Bro. Jonas Bold samtidig til Horace i Vinter. Vennerne paa Stedet bestemte da Samtalemøde, med det holdt de paa hver Dag og Aften i en Uge. Mange Folk kom tilsammen for at høre Guds Ord. Og Guds Ord begyndte at lægge sig med slig Tyngde ind over Hjerterne, at der var flere Personer, som begyndte at bede om Hjælp. Herren, som har begyndt den gode Gjerning i deres Hjerter, han vil ogsaa fuldføre den, saa Kristus kan faa sin Skikkelse i dem, Gud til Ære og Pris! M.

H. A. Hanson i Grafton N. Dak., skriver; Jeg var i Winnepeg en Uges Tid i Paasken. Der er nogle Venner, som ønsker vor Virksomhed. Bast. T. Knutson har været der flere Gange og der ser nokaa lovende ud. Det er ganske storartet paa mange Maader bernord. I det timelige ser det godt ud, og der er et Folk med Mod i Bryst. Det største synes jeg dog var, at de er meget kirkelig interesserede. Som et Bevis herpaa kan berettes, at en Flok af dem har organiseret sig til Menighed, har kjøbt Tomt og holder nu paa at bygge Kirke. Mange af dem beder til Gud, saa Udsigterne til et heldigt Arbeide med Guds Ord er der, som sagt, nokaa gode.

Brødrene Caroluson fra Story City, Ja., og R. Ryg fra Frost, Minn., afslagde forleden Maaned Hauges og Des Moines Valley Mgd., Jackson, Minn., et kjert Besøg. Br. Caroluson standsede med os omtrent 3 Uger, Ryg 1 Uge. Møder holdtes 1—2 Gange hver Dag. Og saa Husbesøg. Brø-

Digitized by Google

drene var flittige, og deres Virksomhed for Herren iblandt os var til Velsignelse.

Vi er glad i Lægmandsvirksomhed, naar den er af rette Art, takker hjertelig for Hjælpen i Opbyggelsesarbeidet og siger; Bær velkommen igjen! Ryg bad os gjennem „Budb." at hilse alle de Venner, han i Vinter havde besøgt. Hilse dem alle med: Tak for sidst; at han frembeles befandt sig vel og glad ved at faa fortsætte i Herrens Gjerning.

W.

Bolin, S. Dak., April 8de 1907. E. E. Holter!—Jeg vil sige dig Tak for de mange opmuntrende Stykker i „Budbæreren". Jeg for min Del synes det gjør saa godt, naar jeg er forsagt eller træt, at faa et par Ord til Opmuntring fra en Broder som er erfaren i de samme Trængsler, og blive vist til ham, som har sagt: „Kommer til mig". O hvilken Forskjel paa dette og „maa og skal", som manges Vidnesbyrd er saa fulde af. Du Synder som er træt, kom til Jesus og faa hvile, han vil ikke støde dig ud, og begynd at lære paa den Lekse tro dig frelst i Jesus skjønt du føler dig fortabt i dig selv. Naar du ser paa dig selv, saa vil du maaske begynde at synke som Peder, men han raabte paa Jesus og han hjalp ham op. Gjør du ligesaa, og han vil hjælpe dig. Undertiden naar du blir vist din Skikkelse, som du er og ser ud udenfor Jesus, saa vil du maaske som hine spedalske staa langt borte, men Jesus hører dig og i ham er du ren. Ja tænk naar han døde i dit Sted, hvem har da ret til at døde dig? Nei slet ingen. Du kan heller ikke dø, uden saa er at du ikke tror. Frygt derfor ikke, men tro kun, saa skal du blive frelst.

O. P. Solberg.

Overraskelse: Mandag den 1ste April blev Pastor og Mrs. A. J. Evenson overraskет af Venner. Som før er bekjendt, har Mrs. Evenson været syg en længere Tid, og været paa Landet hos sine Forældre i Nærheden af Slater, Ja. Nu har Gud i sin Naade givet hende Legemskræfter saa at hun tænker at reise med sin Mand tilbage til Kansas igjen. Vennerne havde samlet sig og kom i et Følge. Da alle var kommet i Stilhed, sang de af No. 287 i Landstads, de 4 første Vers. Derefter ledede Student E. T. Lundy i Bøn. Atter sang de af No. 186, de 4 første Vers. Saa traadte Pastor S. E. Hanson frem og talte over Gal. 6: 2. Han udtalte Hensigten med deres Komme og overrakte Past. og Mrs. Evenson en Pengegave paa $53.65. Saa sang de atter nogle Vers af Salmen 186. Derpaa gaves Anledning for Past. Evenson at frembringe sin og Hustruens Taknemmelighed til Vennerne for deres Sympathi og store Gave. Derefter holdt Pastor H. Holman af den forenede Kirke en opmuntrende Tale knyttet til Math. 28: den sidste Del af 20de Vers. Derefter serverede Kvinderne „Refreshments". Saa skiltes de og gik hver til sit, følende at Gud havde været tilstede med sin Velsignelse.

Kor.

De vandrer bort. Atter har Dødens kolde Haand gjæstet tre Hjem i vort Kald og efterladt sig Savn og tomme Pladse. Først gjæstet den Lemek Olsons Hjem og tog hans Søn Anton bort fra Familiekredsen. Anton var en kjæk Ungdom paa 17 Aar. Var syg kun nogle Dage. Blev begraven Onsdag den 6te Mars. Hans Forældre og Søskende og vi andre som kjendte ham, glæder os dog „midt under Smerten" i Haabet om at møde ham frelst, hjemme hos Jesus, hvis Navn han hvisket midt i Døden. Saa er atter to af de gamle Pionerer vandret bort—Ole Anderson Aas, født i Østerdalen, Norge, i Dec. 1828, kom til Amerika til Jackson Co., Minn., i 1866. Den 27de Mars sidstleden døde han af Hjertefeil, omtrent 78 Aar gammel og blev bragt til sit sidste Hvilested Lørdag den 30te Mars. Hans Hustru og to Sønner overlever ham. Afdøde med Familie har helt siden det første tilhørt Hauges Menighed af Hauges Synode, og har, de Aar vi har kjendt ham, flittigt besøgt Herrens Hus.

Nels Volden blev født 5te April, 1844, i Værdalen, Norge og kom til Jackson Co., Minn i 1870. Ham selv og Familie har helt fra det første, tilhørt Hauges Menighed, af Hauges Synode, i hvilken Menighed han har været et virksomt Medlem. Han ønskede altid at gjøre godt, ofte til stor Opofrelse for sig selv. Volden var syg omtrent to Aar, og Mandag 18de April hensov han stille i Døden og bragtes til Graven Torsdag den 4de April. Maa han være gjemt hos Gud, hvis Vilje han forsøgte at gjøre, saa hviler han sødt, efter Livets Kampe, og venter paa dem han lod tilbage. Hans Hustru og 7 Børn sørger over Tabet.—Fred med Støvet! Broder Ryg holdt Opbyggelse i begge de afdødes Hjem, nogle Dage før deres Død.

W.

Bekjendtgjörelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.
Formandens Indberetning
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.

Digitized by Google

Kasserernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem.
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.
Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.
Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni.
Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Victor Mgh., Mt. Vernon, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde fra 28de til 30te Mai førstk. Samtaleemnet er Sal. 32, 1—7. Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Paa Menighedens Vegne
G. O. Mona.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor J. S. Halvorsons Kald, Kandiyohi Co., Minn, den 19de, 20de og 21de April.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse repræsenterer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensombelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Kinamissionen: John Sather, Maxbass, N. D.	1.00
Bed Pastor Himle Offer i Stordals Mgd., Pastor C C Holters Kald	22.25
Bed Pastor Svande fra Kvf. i Deerfield, Wis.	25.00
Bed Mrs. M H Stang, Fergus Falls, Minn., fra Zions Kvf., Pastor Rendahls Kald	15.00
Bed Pastor Strand fra Lars Gilje, McCumber, N. D.	5.00
Bed Pastor Hovland fra Haldor L Rødne, Manfred, N. D.	5.00
Bed Pastor O O Bergh fra L N Sveen, Volga Mgd. 7, C N Sveen, do. 4, B N Sveen og Hustru 5, Mrs. Brensel 2, Mrs. Jøren Slætten, Ellsborough Mgd. 1, E O Slætten do. 3, Mrs. E O Slætten 3	28.00
Mrs. C F Schanche, Grose, Neb., Søndagsskg.	4.75
Anna Torgerson, Lodi, Neb	5.00
Bed Ole Eiveland, Winsor, Minn., fra Bethesdahems Kvf.	3.00
Bed Pastor A N Dahl fra John Dale, Taylor, Wis.	5.00
Bed Pastor Oppegaard fra Mrs. H N Larson, Madison, Minn. 5, N Wigen, Grant Co., S. D. 5, Clement Christianson, Madison, Minn. 5, Zions Mgd., Renville Co., Minn. 10.75, Mrs Fridlun, Franklin, Minn. 1.25, John Elnad 2.50, fra Fairlax, Minn. 4.90, Hoff Mgd., Renville Co., Minn. 15, Dodge Mgd. 4.11	53.81
Til Hospital i Kina: Mrs. N N Hill, Jewell, Ja.	3.00
Bed Pastor Bergh, Volga, S. D., fra C N Sveen	1.00
Bed Pastor Strand fra Aslak Kro, Rolette, N. D.	10.00
Til Evangelister: Bed Pastor Oppegaard fra Dr. T M Stigrud, Litchville, N. D., til Løn for Evangelist Lee 15, fra Mangers Mgd.s Kvf., Bottineau Co., N. D. til Løn for Lærer Chao-Ai-T'ang 25.	40.00
Fra Ole O Stordahl, Arlington, S. D.	6.20
Kineserbørn: Ole O Stordahl, Arlington, S. D.	5.00
Bed Pastor Oppegaard fra Thora Clauson, Spicer, Minn., til Underhold for Pigen Gung-yu-fuh	7.75
Til Bibelkvinde: Bed Pastor Oppegaard, Shell Creek Mgd.s Kvf., Madison Co., Neb., til Løn for Go-ma	26.00
Til nødlidende i Kina: Mrs. Carrie Stevenson, Brookings, S. Dak., til Bøger for fattige Kinesere	5.00
Til Jødemissionen: Bed Mrs. H O Bognild, Bolin, S. D., fra Bolin Sunday School Birthday Box til Bibler	1.00
Santalmissionen: Bed Pastor Strand fra Lars Gilje, McCumber, N. D.	5.00

Chr. O. Brobaugh, Kasserer.

S. Dak. Kreds Indremission: Bed Emissær C Skjellingstad Offer i St Johns Mgd., Sioux City, Ia., Pastor Johnsons Kald	12.70
Personlig, Sargeant Bluff Mgd., Mr. Stomperud	1.00
Offer i Shell Creek Mgd., Newman Grove, Neb., Pastor S Westbys Kald	17.00
Do. do. Hans Lur	1.00
Kollekt i Wisner, Pastor Lundbys Kald	3.45
Mgd.s Kasse	5.00
Mrs. Thomson	1.00
Mrs. Matson	1.00
Mrs. Alsen	50

Digitized by Google

Offer Niobrara Mgd 8.20
Do. Fort Randall 2.65
Bonestreel: K Flisram 1.00
55.16

Ole Stene.

Bethesda Børnehjem: Ved Pastor G O Paulsrud fra Mrs. H Egertson, Wallingford, Iowa 2.00
Fra Mr. & Mrs. R H Lima, Mt. Angel, Oregon 5.00
Ved Millie Severeid fra en Pigef. nordvest fra Story City, Ia 12.00
Ved Pastor O J Malkewick fra Stordals Mgd.s Kvf., Galesburg, N. Dak 5.00
Ved Nikolai Nelson, Aneta, N. Dak.: Nikolai Nelson, Lars O Solberg, H C Solberg, Ole O Solberg hver 1, Mrs. K Hellesland, E B Hellesland hver 50c, A A Fossen, L P Hellesland, Andreas R Lavangen hver 25c, Thea R Lavangen, Georg Betlesen hver 15c, Andrias Myrstøl, Ellen R Lavangen, Maria R Lavangen hver 10c 6.35
Ved Pastor G O Bik fra Ariel Mortvedt, Beresford, S. D. 3.00
Ved Mrs. Roulsen fra Mission Friends, Wisner, Neb 5.00
Pastor J Olson, Geddes, S. Dak 1.00
Fra Rodei Loom, Mt. Vernon, S. D 25
Ved Pastor M J Westvhal fra Peterson Mgd.s Kvf., Peterson, Minn 15.00
Ved Pastor M L Nesvig fra Miss Lizzie Strenden, Litchville, N. D. 5.00
Ved Pastor S S Westby fra O O Limbo, Newman Grove, Neb 1.00
Pastor O O Bergh, Volga, S. D 1.00
S R Sveen, Volga, S. Dak 5.00
K Dahle, Sioux City, Iowa 1.00
Alval Stole, Radcliffe, Iowa 5.00
Ved Lars Kaarholt fra Meldahls Mgd.s Kvf., Yankton, S. D., Pastor L L Nervigs Kald 20.00
Ved Pastor A O Oppegaard fra Mr. & Mrs. Svenso 3. Solfest Dregne, Pastor L C Jacobsons Kald, Franklin Mgd. 25, Mrs. S Gunderson, Elk Creek Valley Mgd., Trempealeau Co., Wis. 1 ..... 29.00
Ved Clarence Flisram fra Young People's Literary Society, Bonesteel, S. D. 11.06
Mr. & Mrs. O A Kjelland, Rushford, Minn 5.00
Ved Ella Britson fra Bethania Pigef., Radcliffe, Iowa, Pastor Heidals Kald 20.10
Ved Pastor M J Westvhal fra Mrs. T Larson, Arendahl Mgd., Peterson, Minn 5.00
Ved Betsey Mobroten fra Søndre Friborg Pigef., Carlisle, Minn 36.00
Ved Pastor G O Paulsrud fra Oklands Kvf., Randall, Ia. 16.00
Ved Pastor L C Jacobson fra Franklin Mgd. 25, Franklin Mgd.s Ungdomsf. 8, John Skarstad 1, Uni Grinde, West Br., Wis. 50c 34.50
Ved Mrs. Rev. T J Knutson fra Vor Frelsers Mgd.s Kvf. Grafton, N. D 25.00
Ved Pastor D T Borge, Burton, N. D. fra Gunder Gunderson 1, Mrs. Gudmundson 1, Mrs. J A Paulson 1 ..... 3.00
Ved Pastor Simon Hanson fra Nils Johnson, Slater, Ia 10.00
T L Torgeson, Beresford, S. Dak 15.00
Mrs. Hans Johnson, Dawson, Minn 2.00
Ved Mrs. D M Hanson fra Betels Mgd.s Kvf., Pastor Gierstads Kald, Ada, Minn 12.85
Ved L J Stoen fra Roseni Mgd.s Ungdomsf., Beresford, S. D., Pastor Biks Kald 9.85
Ved Mrs. H O Vognild fra Volin Sunday School, Volin, S. Dak 7.00
Ved Pastor A H Trygstad, Konf.offer, Belva, N. Dak 10.55
Ved Pastor L J Odland, Konf.offer fra Silo Mgd., Elmore, Minn 10.20
Fra Mr. & Mrs. Bert Johnson, Kanawha, Ia 2.50
Ved Pastor T T Carlson fra Norden Mgd.s Søndagsskole, Barbo, Alberta, Canada 5.00
Til Skolehus: Ved J S Olson fra Frankes Mgd.s Kvf. 9.50, Frankes Mgd.s Søndagsskole 5.50 ..... 15.00
Ved Pastor J L Lasleson fra østre Belmont Kvf. 15, vestre do. 10, Barneoffer, Lakefield 10.75, Mrs. O Teig 1, alt fra O M O Wees Kald 36.75
Samlet ved Miss Matilda Heistad, Wittenberg, Wis 16.25

G. G. Walen.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis. Til løbende Udgifter: Mrs. J H Frojen, Glover, N. D. 1.00
Samlet ved Christiana Langsjoen, Silvana, Wash. 25
R Aanenson, Evansville, Minn. 3.00
Chris. Anderson, Blanchardville, Wis 1.00
Ole Nelson, Sand Creek, Wis 1.00
Mrs. Karen Augen, Boyd, Minn. 1.00
Samlet ved Mrs. L B Jensen, Kenmare, N. D. 2.50
Samlet ved Ole Nilsen, Clear Lake, Ia 3.75
Mrs. A Barensen, Morris, Minn. 1.00
Mrs. Often og Mr. R O Skaar, Zumbrota, Minn. 2.00
Mrs. H M Berge, Whalen, Minn 1.00
Mrs. S Eldevik, Shevlin, Minn 1.00
Mr. og Mrs. Levang, Minnie, Minn 1.00
C A Lien, Blanchardville, Wis 50
L Hansen, Arcadia, Wis 1.00
Samlet ved Mrs. K S Gunnes, Abercrombie, N. D 2.5
Mr. og Mrs. J O Hoyum, Wannaska, Minn 2.00
Mrs. Andriana Nyre, Jackson, Minn 1.00
Mrs. Betiy Sorensen, Story City, Ia 1.00
Christ Clausson, Spicer, Minn. 1.00
Mrs. Heda Jorgensen, McIntosh, Minn. 1.00
Mrs. Chr. Myran, Barton, N. D 50
John H Engen, Norway Lake, Minn 1.00
C Paulson, Ellendale, Minn 2.50
Samlet ved Mrs. S Gullickson, Sioux Falls, S. Dak 1.00
Samlet ved Marit Pedersen, Bonduel, Wis 2.00
Jonas Hetland, Austin, Minn. 1.00
Mrs. Arne Meldahl, Valley City, N. D. 1.00
Mrs. B Akvik, Boyd, Minn 1.00
Mrs. H L Roseth, Blair, Wis 1.00
Samlet ved Mrs. Christiansen, Montevideo, Minn 6.25
Samlet ved Arne M Johnson, Springfield, S. D. 4.50
Mrs. Karen Stenseth, Norway Lake, Minn. 1.00
Samlet ved Pastor S M Stenby, Clear Lake, Ia. 2.75
Samlet ved Agnes Sateren, Sisseton, S. Dak. 3.00
K H Gunderson, Royalton, Minn. 1.00
A O Kvamme, Sebeka, Minn 1.00
Mrs. Anna G Christensen, McCallsburg, Ia 1.00
S Stenerson, Jewell, Ia 1.00
Aug. Kolberg, Estelline, S. D 1.00
L J Enger, Langford, S. D 1.00
Samlet ved Lina Ragnstad, Kendrick, Idaho 2.00
St. Peter Mgd.s Kvf., Beresford, S. D., ved Pastor G O Bik 5.00
Roseni Mgd.s Kvf., do. do 10.00
Andr. Ekeberg, Brainerd, Minn. 1.00
Mrs C E Ladd, Eureka, Kan 1.00
Mrs. K Thompson, Benson, Minn. 1.00
Joseph O Sebby, Sheridan, Ill. 1.00
Mrs. N K Hill, Jewell, Ia 1.00
Mr. og Mrs. K K Olsen, Oakdale, N. D 50
Til Fripatienter: Samlet ved Christiana Langsjoen, Silvana, Wash 2.25
Samlet ved Guttorm G Moe, Palermo, N. Dak. 4.50
L O Lindaken, Mt. Horeb, Wis. 1.00
Samlet ved Mrs. Ole O Sethre, Rollag, Minn. 5.40
Anna Sannes, Minneapolis 1.00
Samlet ved Marie Miller, Jessie, N. Dak 4.65
A B Idsvaag, Cooverstown, N. D 1.00
Maren Aas, Aneta, N. D 1.00
Thos. A Brakke, do. 1.00
Samlet ved Mrs. Ingri K Lee, Benson, Minn 5.50
Samlet ved Mrs. M K Lee, Devils Lake, N. D. 4.65
C Paulson, Ellendale, Minn 2.50
Mrs. Arne Meldahl, Valley City, N. D 1.00
Samlet ved Mrs. D Christenson, Montevideo, Minn 3.50
Mrs. Marie S Kloster, Forest Lake, Minn 1.25
Samlet ved Agnes Sateren, Sisseton, S. D 5.25
Mr. og Mrs. K K Olsen, Oakdale, N. D 50
Aarsbidrag: Rev. O L Christensen, LaCrosse, Wis. 1 00

E. B. Harbo, Kasserer.

Digitized by Google

Rettelse: I Kvitteringen for Professorløn i „Budb." No. 13 fra Roseni Mgd., Pastor G O Biks Kald, er følgende Navne kvitteret for $1 hver, hvilket skulde være $2: Mrs. Kjersten Hanson, Isak Kristofferson, Peder Nelson, Thomas Solem, A C Stoen, Ole J Stoen, L B Solaas, John Larson, D Kristofferson. Hovedsummen for hele Listen er rigtig.

I Kvitteringen fra Romsdahls Mgd., Lincoln Co., S. D. er følgende Navne udeladt: Lars Rust, Martin Steffenson hver 1. Summen er ogsaa her rigtig.

Disse Feil bedes herved godhedsfuldt undskyldt.

J. L. Lasseson.

Adressеforandring.

Rev. P. G. Arnstad,
Tobacco Garden, N. Dak.

En Pige ønskes

Da vi nu er i Trang for en Pige at arbeide paa Børnehjemmet, og da vi ved der er mange kristeligsindede Piger i vort Samfund, der ønsker at gjøre noget for vor Herre, og om de blot vidste vi trængte nogen saadan paa Hjemmet" vilde vi snart faa den Hjælp vi ønsker, derfor denne Oplysning, lad os høre fra nogen straks, da Pladsen nu er ledig. Skriv straks til G. G. Walen.

Venligst G. G. Walen.

Nye Bøger

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl. Sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vei! En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad
Marinette, Wis

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i 2 a 3 No. efter Assendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillethun.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faber", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Altarbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Bekingelser Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudbetalt $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Forfærdes ikke; 2. Jesu Fredshilsen; 3. Mrs. Anne Slapgaard død; 4. Hvorban gaar det med Gjeldens Afbetaling; 5. Turtle Mountain Kreds Missionsmøde; 6. En Sang; 7. Det rette Missionssind; 8. Profeten Daniels Person og Liv; 9. Giv, saa skal eder gives; 10. Mere Lys; 11. Lykke; 12. Kinamissionen; 13. Til Hauges Synodes Præster og Embedsmænd; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Rev J. A. Bergh

Digitized by Google

Vandbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 17 | Lørdag den 27de April 1907. | 39te Aarg

Drik selv og giv andre med dig.

Joh. 7, 37. 39.

Tørst efter det levende Vand har ikke Mennesket af Naturen. Det spørger ikke efter den Helligaand eller efter Frelse og Salighed. Denne Trøst og Trang maa saa at sige skabes i Hjertet hos hver enkelt. Og det er netop det Jesus driver med, naar han er sammen med nogen enten enkelvis eller flere tilsammen. Kvinden ved Jakobs Brønd kom ud for denne frelsebringende Trøst i sin Samtale med Jesus. Ofte opvækkes denne Trøst hos mange paa en Gang, især naar der er Festmøder slige som vor Tekst omtaler. Ogsaa i vore Dage høres ofte om Vækkelser og aandelig Bevægelse og Reisning ved aandelige Fester og Møder. Ofte kan den sidste Dag af Mødet vise de største Resultater for Guds Rige. Under et længere Samvær, hvor man har sjunget, bedet og betragtet Herrens Ord pleier der vækkes Tørst efter det levende Vand.

Naar nu denne Tørst er vakt, saa gjelder det at komme til Kilden. Dette vilde da Herren hjelpe de tørstige til paa den sidste, den store Dag i hin Høitid. Om nogen tørster, han kommer til mig og drikke. Det er altsaa det samme hvem det er, bare kom! Den som er tørst i denne Forstand er den, som er træt af sin Synd og som begjerer Naade. Naaden er Drikken som slukker denne Tørst. Hvor vederkvægende det ogsaa er at faa en god Drik i Tørst og Hede! Hvor godt det gjør! Den som har forsynet sig af denne Sjelens Læskedrik, han tror. Den, som saaledes har drukket selv og tror paa Jesus, har ogsaa noget at meddele andre. Af hans Liv skal som Skriften siger flyde levende Vandstrømme. Af Livet skal det flyde, af Sjelelivet, Troeslivet hos den troende og af hans Omgangsliv, slig som han er og ter sig blandt Medmennesken i Verden.

Ingen forsøger at indbilde hverken sig selv eller andre at han kan lædske den fortørrede Verden med at tale om, at han har Aanden, han tror paa Jesus osv. dersom der mangler et tilsvarende helligt Liv. Og mangler det hellige Liv, saa kan man nok saa omtrent vide, at der er ikke saameget af Aand og Tro der heller, hvor aandelig et saadant Menneske maatte udgive sig for at være.

Men til den, som har annammet den Helligaand, har faaet Troen og fører et helligt Levnet, vil Jesus have sagt: Lad disse Vandstrømme flyde videre. Se, hvor forsmægtende Folkemasserne er. De er i en skrigende Nød. O bring dem det levende Vand. Lad ingen tørste ihjel. Sig dem, at der er en Kilde aabnet i Davids Hus imod Synd og Urenhed. Sig dem: „Den Kilde blir aldrig tør". Sig dem klart og tydeligt:

„Længe nok har du drukket der,
Hvor Tørsten ei slukkes kan".

Digitized by Google

Spörgsmaal.

Hvorfor vil du Freden dog søge,
Hvor j e g har dig sagt den ei er?
Hvorfor vil du Mørket forøge
Og hjælpe din Fiendes Hær?
Hvorfor vil du lade forsvinde
Den Lærdom, du fik af din Mor?
Hvi søger du Freden at finde,
Hvor Uro og Angest kun bor?

Er Guds Ord nu blevet saa ringe,
At ikke du mere det tror?
Kan d e t ikke Frelsen dig bringe,
Hvad andet kan da paa Guds Jord?
Skal jeg da paa Dommedag finde
Dig iklædt en saadan Foragt?
O, drag dig dog engang til Minde,
Jeg, Jesus, din Frelser, har sagt:

„Som Mennesket saar skal han høste"!
Hvordan vil nu d i n Høst se ud?
Hvormed har d u tænkt dig at trøste,
Naar du skal staa frem for din Gud?
Naar Sandheden selv du forkaster
Og følger din Fiendes Raad,
Mens du mod en Evighed haster;
Hvormed vil du stanse hin Graad?

Kun kort er den Stund dig er givet,
At smykkes som Frelserens Brud;
Skal du gaa til Død eller Livet,
Naar du iført Dragten gaar ud?
„H v e r t Knæ skal for Herren sig bøie!"
Sig, øver du deri dig nu?
Tror du at faa Hjem i det høie
I Dragten, du bærer paa nu?

Tror du den Undskyldning vil nytte:
Du hørte paa Lederes Bud,
Naar s e l v du har valgt at bortbytte
Den Sandhed, du fik fra din Gud?
Først gjør du af Gud en Bedrager;
Saa haaner den Sandhed, han gav;
Og med de mest haabløse Sager
Du nærmer dig hurtig din Grav.

E n d siger jeg: „Lyset er kommen!"
Saa vælg ei i Mørke at gaa,
Om du ei vil komme for Dommen;
Thi m i t Ord skal aldrig forgaa"!

Fald ned for den Herre, du fristet!
Søg Frelsen, mens den er at faa!
Men skynd dig; snart Hjertet dit bristet,
Og du skal for Dommen fremstaa!

Som Mesteren gjør, gjør hans Svende,
Og Sønnen ta'r efter sin Far;
Vil ei din Samvittighed brænde,
Naar de, hvis Eksempel du var,
Du ser at gaa evig fortabte,
I Dragten, d u iført dem har?
Jeg, Jesus, er den, som dig spørger;
Hvad vil du mig give til Svar?

R. i „Husbib."

P a a en R e i s e standsede den russiske Keiser Alexander den 1ste paa en Poststation for at drikke Te. Paa en Pult saa han det nye Testamente ligge og spurgte Stationsforstanderen om han læste flittigt i det.

„Jeg læser hver Dag deri," svarede denne.

„Deri gjør du ret. Hvor er du for Øieblikket?"

„I Matæus's Evangelium, Deres Majestæt."

„Det er godt, min Søn. Bliv blot ved at læse flittig i denne Bog. Den som søger Frelse for sin Sjæl vil ogsaa finde den jordiske Lykke."

Da Stationsforstanderen forlod Værelset, lagde Keiseren fem Hundrerubelsedler ind imellem de sidste Kapitler i Matæus's Evangelium.

Paa Tilbageveien kom Keiseren til samme Station og spurgte da Forstanderen hvor langt han var kommen i det nye Testamente. „Til Lukas's Evangelium." „Lad mig se Bogen," forlangte Keiseren, slog op i den og fandt de fem Sedler paa deres gamle Plads.

„Løgn er en svær Synd, min kjære", sagde Alexander til Stationsforstanderen, der var nær ved at synke til Jorden af Skræk.

„Du har ikke søgt Guds Rige, nu maa du ogsaa undvære den jordiske Belønning." Dermed tog Keiseren de fem hundrede Rubler til sig og lod dem fordele til de fattige paa Stedet.

Digitized by Google

Fra Volga, S. D.

Hr. Redaktør!

Naar jeg er ude og reiser, spørger Folk allerſteds, hvorledes det ſtaar til „med din gamle Fader."

Dette bragte mig paa den Tanke at kopiere efterfølgende Brev fra ham for „Budbæreerens" Læſere, om de Hr. Red. ſaa tillader. Brevet lyder ſaaledes:

Kaſſon, Minn. Apr. 6, 1907.

Kjære Søn Olai med Familie! Herrens Naade tilønſkes eder i Jeſu Navn! Ja, nu ſkal du efter lang Venten faa Brev fra mig.

Det første jeg vil berette er, at jeg for en Tid ſiden ventede Døden hver Nat, men den kom ikke.

Jeg er nu meget bedre og ligger ikke med ſtore Smerter, kun det Saar paa Legemet, men det er ogſaa i Bedring; men mine Kræfter de er frembeles ſmaa, dog noget i Bedring, ſaaat den Tanke, jeg nærede for en Stund ſiden, den er nu forandret.

Maaſke jeg endnu har nogle Dage, Maaneder eller Aar til at være her, dog Herren behøver jo ikke at lægge nogen langvarig Sygdom paa os, før vi dør.

Jeg var dog mere tilfreds, da jeg var ſaa haardt ſyg; thi jeg haabede da ſtraks at komme hjem til min Forløſer Jeſus; men ſaa holder jeg paa at lære lidt af Jeſus, da han i Getſemane Have figer: „ſke din Vilje." Det er en tung Byrde naar Himmellængſelen er tilſtede og Ventetiden bliver lang.

Om jeg ſkulde tænke mig til at leve en 2, 4 eller 6 Aar til, ſaa ſynes denne Tid at blive ſvært lang, men dog intet mod Evigheden, ſom aldrig tager nogen Ende, hverken for de frelſte eller de fortabte.

De frelſte er ſaa ſyſelſatte med Sangen, at Tiden derhjemme ikke falder lang, men tænk de fortabte, hvad de har at udholde i den evige Ild, hvor Ormen ikke dør og Ilden ikke udſlukkes, og hvor de ønſker Tilintetgjørelſe; men deres Ønſke blive aldrig opfyldt. O hvilken forſkrækkelig Kval! Men nu har jeg det dyrebare Løfte af den Herre Jeſus, at han har betalt hele min Syndegjeld, og overført mit Navn ifra Skyldregiſteret til Livſens Bog.

Han har ſin Plads ved Faderens høire Haand, og han har lovet at være med ſine her paa Jorden til Dagenes Ende.

Havde jeg ikke den Forſikring af min dyrebare Forløſer, ſaa maatte jeg forgaa allerede her; men nu ſiger Forløſeren: „Jeg lever og I ſkulle leve og mættes i mit Anſigts evige Beſkuelſe" og fordi hans Ord er alle ja og Amen, ſaa lever jeg i fuld Fortrolighed dermed, ſelv om jeg er ſyg og ſkrøbelig, og omendſkjøndt, i Anfegtelſens Tider, Tiden falder lang.

Tak for dine kjære Breve, ſom jeg har bekommet. Hører nu af Cecelie, at du har været paa et Møde ved Toronto.

Det er glædeligt at høre ifra Ekſes Menigheder, at Guds Rige gaar fremad ved Synderes Omvendelſe. Derover er der Glæde iblandt Englenes Skare, og hvor meget mere da hos Forløſeren ſelv.

Dette opfriſker ogſaa Glæden hos Guds Børn her paa Jorden. Den, der ikke har Kjendſkab hertil er ikke noget Guds Barn.

Hermed en kjærlig Hilſen til dig og alle dine og til kriſtelige Venner, ſom vil være hilſet ifra din ſkrøbelige Fader

O. A. Bergh.

Kjære unge Ven, er der Vinter i dit Hjerte? Der ſkulde være Vaar! Hvorledes kan der blive Vaar? ſpørger du. Du ved, hvorledes det blir Vaar i Naturens Verden. Solen ſtiger paa Himlen, høiere og høiere for hver Dag. Varmere og varmere falder dens Straaler paa den ſnedækte, frosne Jord. Hvad gjør ſaa Jorden? Den lader bare Solen lyſe og varme. Gjør det ſamme du! Aabne Hjertet dit for den himmelſke Kjærligheds Sol, lad den lyſe ind i din Sjel, og der ſkal blive Vaar, der maa blive Vaar ſom ude i Naturen. Hvilken Sol kan ſmelte Hjertets Is? Guds Kjærlighed aabenbaret i Jeſus Kriſtus, aabenbaret i „et ſkjønt, men tornekronet Hoved."

Digitized by Google

Svar til Mrs. C. J. W.

Af dette Stykke om Martha og Maria i No. 13 ser jeg, at den Søster, som har skrevet det, føler sig ensom og forladt og synes, hun ikke kan regne sig blandt Guds Børn eller de andre. Men lever du for Herren, da er nok hans Venner det bedste Selskab her paa Jorden alligevel, og lider du for Jesu Skyld, da tak ham for han agter dig værdig dertil. Veien er fuld af Møie og Trængsel, men Jesus siger: „Mit Aag er gavnligt og min Byrde let". Om ingen anden forstaar os, saa er der en, nemlig den kjere Jesus, han forstaar saa godt, hvad som mangler, naar vi blot vil overgive os til ham, som kom for at frelse de fortabte. Men er vi ikke fortabte i os selv og er blevne fattige, da kan han ikke frelse os, hvor gjerne han vil. Men jeg har erfaret, at jeg vil saa gjerne have noget godt, som jeg har gjort, med, naar jeg skal frem for Jesus. Men paa samme Tid saa har jeg, Gud ske Lov, erfaret, at mine usle Pjalter ikke er værd noget til min Salighed, men jeg maa komme saa syndig som jeg er med al min Skam og Urenhed. O hvor herligt for en arm Synder at faa klynge sig til den kjere Frelser, som er saaret for vore Overtrædelser og knust for vore Misgjerninger: Straffen laa paa ham, at vi skulde nyde Fred, og vi har faaet Lægedom ved hans Saar.

Kjere Søster, du taler om Sorg, men er du et Naadebarn, da synes jeg, det ikke skulde være saa tungt. Der staar paa et Sted: Glæder eder i Herren altid, og atter siger jeg: Glæder eder! Men det er nok Sorg ogsaa. Synden er det største onde for alle Guds Børn; de faar nok føle dens Bitterhed i sit eget Hjerte og rundt i Verden. Det er dog saa faa, som erkjender sin Synd og vil tro paa Gud, ja det er en forfærdelig Sorg at se sine Medvandrere gaa paa den brede Vei. Og jeg for min Del staar saa langt tilbage i at paaminde mine Medmennesker om denne allervigtigste Sag. Men jeg vil gjennem disse Linjer bede alle, som læser dem, at dersom du, kjere Sjel, staar i Uvished om din Salighed, saa opsæt ikke længere men kom til Jesus just nu, slig som du er; forsøg ikke at gjøre dig selv ren først; thi da faar ikke Jesus rense dig. Kom i Jesu Navn. Amen. Mrs. A. N. B.

Behag at gaa videre.

Nogle af eder har været i London. Naar I igjen besøger London, gaa ned i den store Bys centrale Distrikt og staa stille og se ind gjennem et Vindu. I vil ikke bli staaende længe før en blaaklædt Mand vil lægge sin Haand paa eders Skulder og sige:

„Behag at gaa videre".

„Hvorfor skal jeg gaa videre"?

„De standser Trafiken".

„Jeg blander mig ikke i nogens Affærer".

„Deres Stillestaaen vil foraarsage en Hindring for Færdselen; De maa være saa venlig at gaa videre og ikke give Dem til at staa stille. De kan gaa Deres Vei, men De kan ikke staa stille, De maa gaa videre".

Min Broder, min Søster; du kan ikke staa stille. Det Øieblik du staar stille og siger: „Jeg ønsker kun at være en interesseret Tilskuer", bliver du en Hindring.

Hvis du stanser, vil nogen anden ogsaa komme til at stanse. Ved du ikke det? Du kan ikke staa stille uden at hindre for andres Fremgang. Hvis du ikke er med Kristus, er du imod ham. Hvis du ikke er med at samle, er du ved dit uvirksomme Standpunkt med at sprede her og der overalt".

G. Campbell Morgan.

Himmelske Fader, du rense vort Hjerte;
Skjær bort hvert Ukrud som trives vil der,
Selv om end Kniven gir gnavende Smerte—
Et vi erindrer: „Du har os blot kjer".
Saa lad os til Gjengjæld elske igien
For Brød giv ei Stene til Broder og Ven!

Mrs. A. F.

Digitized by Google

Et Brev.

Juvik, Minn., March 30, 1907.

Rev. C. C. Holter!

Guds Fred!

Da det er hengaaet en Tid, siden jeg lod høre fra mig i „Budbæreren", saa vil jeg herved sende disse Linjer.

Jeg venter med Længsel paa Bladet. Det bringer saa mange opmuntrende og belærende Stykker fra Troesbrødre i de forskjellige Menigheder af vort Samfund. Det er for en træt Vandrer saa inderlig godt at sidde ned og betragte Vidnesbyrdet om Synd og Naade. Jesus, det Guds Lam, som vi i disse Dage feirer Mindet om, bragte en evig Forløsning tilveie, saa at alle som vil kan komme og tage Livsens Vand for intet. Hans store Kjerlighed til den i Synden faldne Verden bragte ham paa Korset saa der er aaben Vei og Adgang til Faderhuset.

At faa Borgerret og Arveret til Himmelens Herlighed, det er stort for enhver synd-betynget Sjel, at faa tro sig frelst paa Naade, det gir en Pillegrim Mod til at vandre om Veien synes trang. Det er som en siger: „Lykke paa vor Jord at faa være salige."

Kjere Ven som maatte træffe til at læse disse Linjer, faar jeg Lov til at spørge en eller anden, der ikke har tænkt saa meget paa, hvorledes det skal gaa paa det sidste. Har du ikke noget grundet Haab om Herlighed hos Gud, saa kjere Ven kom til Jesus. Det er Herrens Behag at Naade modtag. Derfor kom, kom idag, det kan snart bli forsent og Naadedøren lukkes. Ak hvor ilde vil Tiden være anvendt da, om vi ikke har taget den iagt. Derfor kjøber den beleilige Tid, thi Dagene er onde.

Jeg vilde saa gierne ha sagt til eder I unge, men mit Stykke blev lidt længere end jeg tænkte, derfor maa jeg slutte. Jeg vil da kun sige: slut eder til Jesu stridende Kirke paa Jord, saa I kan blive med i den triumferende i Himmelen.

En venlig Hilsen til alle.

Eders Medstrider for Livets Krone

Nils S. Ammundsen.

Diakonissehjemmets nye Hospital.

Det er med Glæde at vi kan berette for Vennerne at vi er komne saa langt, at Bygningen skal begynde nu ivaar.

Board af Trustees havde Møde Tirsdag den 9de ds. Blandt andre vigtige Beslutninger der blev fattet, blev ogsaa en Bygningskomite paa fem Medlemmer valgt.

Komiteen fik det Paalæg at bygge Basementet ivaar og saa fortsætte videre indtil Bygningen er færdig efterson Midler kan skaffes.

Bygningskomiteen bestaar af dygtige Folk, der vil gjøre alt muligt for at faa en god Bygning og drive Arbeidet frem saa fort som muligt.

Dette vil vist glæde Diakonissehjemmets mange Venner, der har bedet og arbeidet med os for at fremme denne velsignede Gjerning.

Der er mange af vore Venner, der har ventet med Længsel paa at vi skulde begynde med Opførelsen af det nye Hospital, for saa vilde de tage fat med Alvor og hjelpe Sagen frem.

For to—tre Aar siden var der saa faa Søstre ved Hjemmet at det ikke paa langt nær var Hjelp nok til Arbeidet hjemme.

Der blev bedet flittigt om flere Søstre og nu paa denne korte Tid er Søstrenes Antal fordoblet, og nu er det bleven saa trangt for dem at de har næsten ikke Rum nok til at bo eller arbeide i. Den anden store Ting, som der har været bedet om, er mere Rum baade for de syge og for Søstrene. I det senere har det føltes fortvivlet mange Gange. Vi har maattet sende den ene syge efter den anden bort fra os af Mangel paa Rum. Men nu haaber vi at ogsaa denne Nød skal blive afhjulpen ganske snart. Det har gaaet Skridt fremad, sikkert og støt.

Indsamlingsarbeidet, som falder mig overmaade tungt, er paa de fleste Steder ved Præsternes og Menighedsfolkets kjerlige imødekommenhed bleven et Opbyggelsesarbeide, hvori jeg baade privat og offentlig har forsøgt at lede Sjele til Jesus og styrke de

Digitized by Google

troende i Vandringen med Herren. Og hvor vi har havt det hyggeligt om Guds Ord, der har det gaaet bedst med Indsamlingen. Jeg vil herved paa det hjerteligste takke Præster og Menighedsfolk i Hauges Synode, Frikirken og Eielsens Samfund for den aandelige og materielle Hjelp, de har ydet Diakonissegjerningen, og for den Opmuntring som de gav mig under mit vanskelige Arbeide, for at samle til Byggefondet.

Jeg føler forvisset om at der er hundreder af interesserede Venner, som jeg ikke har naaet frem til, som nu, da de hører at Bygningen skal paabegyndes, vil sende ind sine Bidrag med det allerførste til Kassereren.

Venner som har subskriberet og endnu ikke har havt Anledning til at betale Subskriptionen, vil nu anstrænge sig for at deres Bidrag kan komme som en Opmuntring i Gjerningen just nu. Her i Minneapolis vil Menigheder og Ungdomsforeninger og Kvindeforeninger gjøre hver sit. Ungdomsforeningen i Trefoldigheds Menighed her i Byen har sat et godt Eksempel ved at have en festlig Sammenkomst, hvorved over 100 Dollar i netto indkom til Hospitalets Byggefond. Mange andre Ungdomsforeninger vil vist følge Eksemplet.

Den store Indsamlingskomite her i Byen har været i Virksomhed gjennem Vinteren og den vil nu gjøre en Kraftanstrængelse udover Vaaren.

„The Ladies' Auxiliary of The Norwegian Deaconess Hospital" har vokset sig stor paa en kort Tid. Foreningen agter at have Udsalg af Haandgjerningsgjenstande paa Fredag Eftermiddag og Aften den 26de ds. ved Diakonissehjemmet. Ved den Anledning vil Diakonisserne tage de første Spadetag paa Udgravningen for Hospitalet.

Den kjære Gud, som i disse 18 Aar har ledet Diakonissegjerningen frem til megen Velsignelse, omend gjennem smaa Kaar, vil fremdeles lade den blive til endnu rigere Velsignelse for vort Folk.

J. Tolleffen.

Gjennem Bibelen lærer vi ret at vurdere vor Frelsers dyrebare Blod, Syndsforladelse, Helligheb samt en triumferende Død.

Det bränder i S. Dak.

„Der Herren omvendte Zions Fængsel, da var vi som drømmende, da blev vor Mund fyldt med Latter og vor Tunge med Frydesang" Sal. 126, 1—2.

Naar Syndere løses af Satans Fængsel og i Hobetal begynder at tale med nye Tunger og sige: „Gud har gjort store Ting imod mig. Han har standset mig paa Syndeveien, frelst mig fra Satans Slaveri og gjort mig til sit salige Barn" da bliver Guds Børns Hjerter fulde af Fryd. Da bliver Munden fyldt med Latter og Øinene med Taknemmelighedstaarer, fordi Gud gjør alting vel, ja som gjør, at de døve høre, døde staa op og Evangeliet predikes for fattige.

Saadanne Vederkvægelsens Tider fra Herrens Aasyn har der nu været i Singsaas, Bloom Prairie og dens Nabomenigheder.

Gud har gjort store Ting mod Folket i disse Egne, og derfor er vi glade, vaasaa vi, som bor et Stykke Vei derfra.

Vi ogsaa haaber og beder om og venter paa, at samme Vintseveir skal naa til vore tørre Egne.

Jeg har ventet paa at se noget i „Budb." fra Singsaas Mgd. herom; men det ser ud til at Vennerne deroppe er for beskedne til selv at sige noget om sin store Lykke. Desuden har nok de ledende kristne deroppe saameget at gjøre med at lede Bevægelsen og de nyvakte, saa de ikke har Tid til at skrive. Jeg kom imidlertid til at tænke paa, at „Budbærerens" kristne Lærere burde glædes med denne Nyhed om Guds store Gjerninger ogsaa her i Vesten, derfor disse Linjer.

For en Tid siden traf jeg Past. Hinderaker paa Trainet. Han siger til mig: „Nu, nu Bergh, skulde du have været i Hendricks. Der er underlige Tider. Gud omvender Syndere i Hobetal" osv. Jeg har senere hørt mere og mere herom, og mest fik jeg se og høre, da en Flok af os reiste til Bloom Prairie Mgd. og var med dem i et Møde Skjærtorsdag og Langfredag. Aldrig glemmer vi Herrens store Gjerning i det Møde, vi som var der.

Da vi kom til Kirken, mødtes vi af de

Digitized by Google

unge kristnes livfulde Sang, ja Sang efter Sang. De følte nok, som en Sanger, naar han siger: „Det er saa godt at om Jesus synge, hans Godhed prise hans Navn forkynde" osv.

Vi, som kom, tænkte: „Jeg vil heller være ved Dørtærskelen i min Guds Hus, end i de ugudeliges Parlors".

Det var godt at være i den Kirke for kristne. Der samledes Folk fra alle Samfunds Menigheder, og Folk, som aldrig før havde brydt sig om Gud eller nogen Menighed. De samledes, sang og bad til Gud sammen. Det var et om at gjøre, at blive frelst, og derover glemte man alt andet. Ungdommen sang, og de gamle stemte i med til Bønnemødet begyndte. Derefter Samtale over et Guds Ord til Klokken 4 med en Times Middagshvile. Om Torsdags og Fredags Aften var der Møde i Byen, hvor unge og gamle aflagde Vidnesbyrd om Synd og Naade. Fredags Eftermiddag, ved Mødets Slutning, blev de, som var besværede over sine Synder, og som ønskede Forbønner, opmuntrede til at komme frem til Alteret, og de kom. Først fyldtes Alterringen, saa en Ring og derpaa en Ring, den ene udenom den anden. Der hørtes Bøn og Bekjendelse, Lov og Pris til Gud, som Himmelens Engle og Guds Børn paa Jord glædes mere over, end nogen anden Ting i Verden.

Gud har gjort det saa vel, at en stor Del af de nyvakte er komne til Troens Forvisning. Andre kjender sin Synd men har endnu ikke fundet Frigjørelse. Gud, som har begyndt sin Gjerning i deres Sjele, fuldkomme den ogsaa for sit Navns Skyld, og give de ledende Naade og Visdom til at føde og lede Faarene og Lammene, Amen.

Eders i Kristo forbundne
O. O. Bergh.

„Vi kan ikke finde Veien til Gud ved en almindelig Prædken", sa en ung Advokat om meget af det, som heder evangeliske Prædkener. En haard Dom og stærk Anklage mod Prædikanterne. Hvor megen Sandhed ligger der ikke i denne Dom og Anklage! Hjælpe Gud os til at tale enfoldigt, „som for et Barn paa 4 Aar!"

Kredsmøde.

Den 26—28 Februar afholdtes Kredsmøde i Lodi Menigheds Kirke, Pastor O. H. Elstads Kald. Pastor T. J. Spande aabnede Mødet med Prædiken. Og da hverken Formand eller Vice-Formand var tilstede saa valgtes Pastor Harrisville til Formand for Mødet. Indlederen var heller ikke tilstede saa bad man Pastor Harrisville at begynde Samtalen over det opstillede Guds Ord; Ef. 1, 18.

Som Tema sattes: Herrens Indbydelse til Rettergang.

1. Hvem denne Indbydelse gjelder.
11. Hvad den indebær.
111. Frugten af at komme.

Det stod daarlig til blandt Guds Folk paa den Tid. De hyklet med sin Gudsfrygt, med sine Bønner, Offringer og Sabater. Naar de bad, var Hænderne fulde af Blod. Naar de offrede, saa gik de derfra med større Forsæt at synde, og Sabaten blev kun til en tom ydre Jagttagelse. Herren siger, de er en Yngel af Ondskab. Man kan blive stadig forundret over Guds Sindelag ligeoverfor sit Folk; thi, saa at sige, i samme Aandedræt som han har revset kommer han og siger: kommer dog o.s.v.

Som han var da er han endnu: Den retfærdige naadige og miskundelige Gud.

Herren indbyder alle til Rettergang med sig. Den aabenbare, raa, ugudelige Verden, det fine Kirkemedlem som gjør den udvortes Gudsdyrkelse til sin Afgud saavel som den kristne. Denne Rettergang kan man gaa forbi i Naadens Tid, men naar Herren kommer saa maa man have Rettergang, men da vil ikke Jesus kunne være Advokat men Dommer. Det er velsignet for den Sjel som her holder Rettergang saa at hans blodrøde, himmelraabende Synder kan blive borttvættede. „Man faar dobbelt op for al sin Synd." Ak hvor mange Menighedsmedlemmer er der ikke som ikke har været til Jesus, ja ikke ønsker at blive fri fra sin Synd, men som kjæler den, og hader dem som formane i Kristi Sted at forlige sig med Gud. Det er med dem som en

Digitized by Google

Mand der havde samme Navn som en Kaptein. Kapteinen levede ærbart men den anden ikke. En Dag gik Kapteinen til ham og sagde: „Enten faar du forandre dit Navn eller din Vandel."

Den kristne trænger ogsaa til denne Rettergang ikke bare en Gang men daglig. O hvor saligt er det ikke at faa komme til Herren med de blodrøde Synder, friske Synder og blive voet hvid som Sne.

Der var mange alvorlige Sandheder lagt os paa Hjerte, gid det maatte bære Frugt til Frelse for alle som hørte derpaa.

Pastor Harrisville, Spande, Lee og Stedets Præst var nærværende og flere besøgende fra Nabomenigheberne.

J. J. Lee Sek.

N. B. Ved Forsømmelse blev dette Referat saa sent indsendt, hvilket bedes undskyldt.

J. J. Lee.

Fra Ulsen N. D.

Til „Budbæreren". April 10 1907.

Har tænkt i en længere Tid paa at sende en liden Vennehilsen igjennem „Budbæreren", da vi ved, at en hel Del kjendte holder Bladet. Jeg med Familie flyttede fra Story City, Iowa, forleden Høst herop i Nord, og vi er ca. 35 Mil fra Canada, saa at vi er komne et langt Stykke bort fra Venner og Slægt. Vi har, som de fleste ved, havt en noksaa lang Vinter, og ogsaa streng; men vi har, Gud ske Lov, havt det vi behøver, saa at vi ikke kan klage. Vaaren er nu forhaanden, men det tegner til at den kommer sent, da her er en Del Sne endnu. Nu nok om dette. Hvad det kirkelige og aandelige angaar, saa er her lidt Arbeide gjort; men vort Samfund har ikke nogen som arbeider her Vi har Frikirken, som har optaget Arbeidet her, og saaledes er vi glad over at faa være paa et Sted, hvor vi faar høre Guds Ord og arbeide for Vækkelse og Synderes Frelse. Menigheden har en vakker Kirke 5 Mil fra vor Farm, og vi har Gudstjeneste hveranden Søndag, samt Bønnemøde engang i Ugen i Husene her og der.

Jeg vil faa Lov, Hr. Redaktør, med det samme og takke dig for det Stof som du giver os i Bladet: jeg synes at Bladet er meget alsidig, og vil bare sige hold frem som begyndt, og du vil nok se at Bladet vil vokse sig større og større. Jeg har lagt Merke til, at i den senere Tid, saa har der været Spørgsmaal satte frem for Redaktionen for at faa dem besvaret, og det er ret og vel. Jeg har ogsaa havt en Tanke om end ikke om samme Emne, som de andre Spørgsmaal, saa er det dog noget, som ter sig i Menighederne her og der. Jeg tænker paa en Slags Sygdom som viser sig i Menighederne og Sygdommen kan vi kalde Furtesygen. Ja nogen vil se paa dette som noget overflødigt at nævne; men jeg tror, at vi troende har godt af at se paa det lidt. Enhver af os, som har været med i Menighedsarbeidet, saa vil vi finde nogen som er misfornøiet med et eller andet, og da kan man saa let faa det til at furte og trække sig tilbage fra Arbeidet. Nu de som mest føler, at en saadan Sygdom har indtraadt, er Præsten og de Eldste, som arbeider med ham i Menigheden, og da faar man vel føle, at det ikke er saa bra at arbeide. Det er underligt hvilken en hemmende Magt det er, naar nogen af de troende stratter imod og vil helst arbeide imod istedenfor med i Menighedsarbeidet.

Jeg ved at ingen af os tør forsvare sligt, og sige at ens aandelige Liv kan forfremmes paa en saadan Maade. Men det er en Sygdom, som maa læges og hvis ikke den læges, saa følger Døden. Ja hvorledes skal den helbredes? Jo først maa vi gaa til Gud, og bede ham om Lys i Sagen, dernæst saa maa vi gaa til dem, eller de, som vi er harme paa, og se at faa en Forstaaelse istand, og selv om at vi ikke fik Ret i alt det, som vi troede var ret, saa bør vi søge at lade en saadan Ting fare, dersom ikke det var en Samvittigheds Sag eller at Guds Ord maatte lide derved; men saa kommer ens Natur ogsaa tilsyne, saa at man vil neppe give op, og da faar ikke Guds Aand lede. Ja nogen vil vel sige, at Naturen er fordærvet og lig hos alle, saa at det maa man give op. Ja det er sandt. Men Erfaringen viser os, at et Menneske har en mere stridig Natur end et andet, og da vil der ogsaa blive Forskjel hos de samme med Hensyn til at give op. Dog Venner lad os bli enig om dette, at Gud ser lige ind i vort Hjerte, og han ved vor Bevæggrund for dette og hint vi gjør, og han vil ogsaa aabenbare ved sin Aand enten den eller hin har gjort noget daarligt, men bedst er det, naar Guds Aand minder mig om, at jeg er den daarligste, og da faar vi mere end nok med os selv. En venlig Hilsen til „Budbæreren" og dens Læsere. Eders i Herren

Adolph Molstre.

Digitized by Google

Hvad for Midler har Gud givet os til at vække Liv af døde.

I „Budbæreren" No. 10 1907 er et Stykke, som har til Overskrift en Foreningstanke og undertegnet O. Der tales blandt andet om at Kirkefolket har det saa travelt med at bygge Kirker og holde dem i Orden, at de ikke har Tid, Kraft eller Syn for at gjøre Disiple. Veger man paa den aandelige Dødstilstand, som er saa almindelig, saa har vi mange tillavede Forsvar for Eksempel at vække Folk til aandeligt Liv, det staar ikke til os, det faar Gud gjøre i sin Tid. Vi har en Kirke i vor Midte, vi har Ordets Tjenere som fremholder Guds Ord purt og rent, forvalter Sakramenterne rettelig, giver den uomvendte ikke Agt og omvender sig, er det hans egen Skyld. Dette er soleklart at den som hylder saadanne Talemaader trænger selv til Vækkelse ligesaa klart at Vækkelse aldrig kommer ved deres Virke siger Forfatteren.

Disse Talemaader synes jeg er noget forbausende. Da der siges, at Guds Ord forkyndes purt og rent og Sakramenterne forvaltes rettelig, men tilføier, at Vækkelse aldrig kommer ved deres Virke. Herpaa vil jeg spørge, hvad er det da, som Gud har givet den fortabte Menneskeslægt, naar ikke Guds Ord eller Naademidlerne kan virke Liv af døde, naar det forkyndes rettelig. Luther siger, at den Helligaand virker Viljens Fornyelse og Omvendelse men Ordet er hans Redskaber. Og Johan Arnt siger, at ligesaalidet som Mennesket gjorde noget dertil, at Kristus kom ned fra Himlen og til Jorden ligesaalidet kan vi gjøre noget til vor Gjenfødelse og Omvendelse.

Det bedste vi kan gjøre er dette, at vi ser vel efter hvorledes Kristus og Apostlene praktiserede, naar de vakte Liv i de døde Ben, og gik omkring og gjorde vel imod alle. Og hvor de kom sammen med Folket talte og lærte de dem om Guds Riges Evangelium og sagde: „Omvender eder og tror Evangelium". Og dersom nogen spurgte, hvad skal vi gjøre forat vi kan gjøre Guds Gjerninger, da svarede Jesus at de skulle tro paa den udsendte. Og det samme Svar gav Apostlene naar nogen spurgte, hvad de skulle gjøre for at arve et evigt Liv. Der var ingen om eller men ei heller Forklaring om, hvorledes det skulde gaa til. Men at omvende sig er at blive omvendt ifra Vantro og til Tro ifra Synd og til Kristus. Og den Helligaand kom for at overbevise Verden om Synd fordi de ikke tror. Og kan du tro skal du se Guds Herlighed. Men Troen er Kjerlighedens Moder; og Kjerligheden opblæses ikke. Den haaber alt, tror alt, fordrager alt, Kjerligheden er langmodig, er ydmyg, mild imod enhver, søger al Ufred at dæmpe, dømmer Næstens Feil med Lempe. Salig er den, som ikke ser men dog tror. Jeg mener ikke ser noget godt hos sig selv men fæster hele sin Tillid til Guds Naadeløfter i Jesus Kristus. Og derfor maa Kristi Person med hele sin Gjenløsnings Fylde forkyndes simpelt enfoldigt og klart for at Folk kan lære at tro paa ham, som døde til bestemt Tid for den ugudelige. Netop dette gjorde Petrus i de store Vækkelser. Se Apostlernes Gjerninger 2det og 10de Kap. Petrus predikede om Kristi Lidelse, Død og Opstandelse. Og sagde: Denne give alle Profeterne det Vidnesbyrd, at hver den som tror paa ham skal faa Syndernes Forladelse ved hans Navn. Da Peter endnu talte disse Ord faldt den Helligaand paa alle dem, som hørte Ordet. Og dersom den Helligaand ikke faar virket nyt Liv og Aand i Mennesket ved Ordet om Kristi Kjerlighed til Syndere, saa det faar draget os til Omvendelse og til Tro paa Kristus, saa kommer vi aldrig til nogen af Delerne. Thi af de nævnte Steder ser vi klart at Forkyndelsen om Kristi Korsfæstelse, Død og Opstandelse har Magt til at vække Liv og frembringe en sand og sund Kristendom foruden at bruge menneskelige Kunster. Og det staar skrevet, at der er intet at tage ifra og intet at lægge til, og ingen kan udgranske Guds forunderlige Gjerninger. Alt har han gjort ret men Mennesket søger Kunster og gaar Krogveie. Og her kommer Forvakling frem og Folk med god Mening bliver forvirret og den ene løb hid og en anden did og er besmittet af en selvvalgt Gudsdyrkelse. Men der var ikke Ceremonier, intet Spørgsmaal efter of-

Digitized by Google

sentlig Bekjendelse, ei heller om Forbøn og saadant mere hos Apostlene, ei heller har vore Fædre lært os at øve Kunster eller nogen ekstra Fremgangsmaade ved Gudstjenester. Heller ikke brugte H. N. Hauge nogen ekstra Maade ved Siden af Guds Ord. Han talte kun Ordet simpelt og enfoldigt for at vække Eftertanke i Folket for sin Sjels Frelse, og det blev Vækkelse og Gud sørger for, at hans Ord udretter det, som det er sent til. For han har ikke lagt denne Sag i Menneskernes Hænder. Heller ikke vilde Hauge danne nogen Trop for sig selv udenom Kirken men gik selv der og formanede andre Folk til at gjøre det samme. Endskjønt han maatte gaa i rette med Præsteskanden for deres Daarligheder baade i Liv og Lære. Nu er der mange Folk, som er høirøstede angaaende Hauges Virksomhed, men det viser sig, at der er Mangel paa Efterfølgelse baade i Liv og Lære. Dog er det ikke Hauge, som er det store Mønster, thi det er Kristus.

Se hvad Bekjendelsen siger: Menneskens Omvendelse til Gud er alene Guds Verk virket alene ved de ordentlige Midler saaledes tror vi ogsaa at vi ikke vide den Stund og den Time da Gud vil virke Omvendelse i dette eller hint Menneske, men dette er alene den alvidende Gud bekjendt. Og vi tror fast og vist at en Del af den udstrødde Guds Ords Sæd falder i god Jord, som Sædemanden selv har beredt. Pontoppidan skriver: Har Gud givet os aandelige Naadegaver, saa er det til vor Næstes Opbyggelse saavelsom os selv, men nu kan vor Næste aldrig opbygges af vore Gaver uden Hiertens Ydmygelse kommer dertil. Uden denne Dyd er vore Gaver visselig til Skade og Forargelse. Thi har man høie Tanker og Tillid til sig selv saa bliver Følgen denne, at vi bærer for ringe Tanker om vor Næste, og da er vi uskikket til at være Ordets Tjenere. L. Hofaker skriver, at han ser en ypperlig Lærdom hos Tolderen. Og jeg mener at Kristus just der fremstiller de to forskjellige Hjerteforhold som er Kjendemærket baade paa Farisæeren og de sande kristne. Mærk nu dette, at Farisæeren gav Gud Æren fordi han havde hjulpet ham til denne gudfrygtige Tilstand og det var ikke at beklage. Men Synden hos ham laa deri, at han tilregnede sig en Forret frem for andre. Mon ikke vi staar i Fare for den samme Fristelse. Jeg mener er Samvittigheden lidt vaagen, saa fornemmer vi baade Fristelse og vor Svaghed. Thi Hjertet er bedrageligt fremfor alt andet, ondt er det hvo kjender det. Jeremias 17—9. Vi siger, jeg ved, at jeg er vakt, omvendt og har faat Syndernes Forladelse, og jeg beder til Gud og bekjender hans Navn. Godt og vel saalangt det rækker. Men dette gjorde ogsaa Farisæeren. Jeg mener, at i eller efter Vækkelse og Omvendelse er det vi staar i den største Fare for Selvgodhed. Men der vil til en fattig Aand for at se sin egen Brøde. Det ser vi paa dem, som kommer frem paa Dommens Dag og siger: Herre lad op for os, vi har ædet og drukket ved dit Bord, profeteret paa dine Gader, uddrevet Djevle i dit Navn. Men Herren svarer: Jeg kjender eder ikke. Et Skrækkens Billede. Disse havde arbeidet for Guds Riges Sag og været Midler til andre Menneskers Omvendelse, men selv gaar fortabt, endskjønt dem havde gaaet udaf Naadetiden med den sikre Tanke, at de var Arvinger til Himmel og Salighed. Betragt Menighedens Engel i Efesus, hvor Herren priser ham for hans alvorlige Arbeide i Vingaarden, men Herren havde dette imod ham at han havde forladt den første Kjerlighed, og han fik den Befaling at omvende sig og gjøre de første Gjerninger hvis ikke saa skulde Lysestagen flyttes ifra ham. Denne var omvendt før, men var nu tilfreds med sin Omvendelse deri laa Faren. Thi en vaagen Samvittighed bliver aldrig tilfreds hverken med sin Omvendelse eller sin Helliggjørelse. Vi bliver altid Toldere som i Ydmyghed agter andre bedre end os selv. Og da søger en ikke at danne nogen Trop for sig selv; thi det kalder Skriften Parti. Se Biskop N. Laaches Andagtsbog. Begynd paa 5te Søndag efter Helligtrekonger og hele den kommende Uge, der taler han lidt om hvorledes de kristne skal forholde sig i det kirkelige. Han siger blandt andet: Vi paatager os ikke at afgjøre hvormange af Menighedens Lemmer er sande troende, men tænker i Kjerlighed det bedste. Dom-

Digitized by Google

me stal vi ikke uden at vi ser de aabenbarede Synder. Og det samme siger Luther og Pontoppidan. Og jeg mener det er bibelsk. Men der er nogle omvendte Folk, som hylder et Begreb, som er noget forskjelligt ifra de forud omtalte. Der er dem, som mener, at de troende burde være et Samfund for sig selv. Dette lærer ikke Guds Ord os, heller ikke Bekjendelsen. De tror, at naar de er omvendt saa har de faaet et saadant Lys ifra det høie, at de kan se baade Præster og Professorer efter i Sømmene og kan forkynde Guds Ord saa at der bliver baade Vækkelse og Omvendelse. Aa ja, det kan være noget i det. Men skal der blive Vækkelse og Omvendelse, saa maa der tages et Skridt fremover ifra den lutherske Kirkes Praksis. De maa da bruge en særegen Maade for at kaste Ild ind i Forsamlingen. Og det lader sig gjøre ved en flammende Udvikling i sine Prædikener, som griber Sanserne og Følelsen og sætter alt i Bevægelse til Taarer her og der ogsaa bliver der Spørgsmaal efter Bekjendelser og om nogen ønsker Forbøn og naar dette gaar an i en Fart saa er den og hin frelst.

Men hvormeget af denne Bevægelse er virket af Ordets overbevisende Magt, det er Spørgsmaalet. Men denne Praksis har ikke eksisteret hverken i Apostlernes Tid, ei heller i den lutherske Kirke. Men om denne Bevægelse var ægte saa er det kun en Begyndelse i den kristelige Vækkelse, den maa fortsættes til kirkelig Vækkelse og til Hjerteudvidelses Vækkelse. Men der er alt for mange af de vakte, som kun befatter sig med den kristelige Vækkelse, som er at de sovende vaagner, men naar der ikke medfølger kirkelig Interesse saa blir der en egensindig Aandsretning, som er Aarsag til megen Ulempe iblandt Kristenfolket. Men lad baade Lægmanden og Præsten gaa lidt tilside og lad Kristus komme frem, saa vil Kristendommen blive af en ædlere Natur. Dette sidste er citeret ifra et Foredrag om Vækkelse af Provst Jensen i Kristiania, Norge.

Men der er noget beklageligt som kræber ved disse Mennesker og deres Kristendom. De er mistroiske og dømmende over andres Kristendom, som ikke er enig med dem i et og alt. Det er som Pontoppidan siger paa 3die Søndag i Faste. De gjør sig et sekterist Begreb om Kristi og hans Efterfølgeres Art, de vil at alle andre skal være ligesom støbte i deres Form. De tror knapt at nogen er ret omvendt til Gud uden at han holder sig til dem eller deres lige. Men dette er en Mangel paa en ret Kundskab. Dette af Pontoppidan. Det urimelige af alt er, naar det sættes enkelte udvortes Merketegn for at være en sand kristen som ikke Guds Ord kræver. De mener at enhver maa bekjende sin Omvendelse og Tro i Forsamlingen dem som ikke kan gjøre det, der er kun Død ikke Liv. Dette er Vildfarelse siger Spurgeon. Er der en Hjertens Længsel efter Kristus og et Had til Synden, saa er Omvendelsen sand. Hvormeget du kan forklare angaaende Maaden og Begrebet om Troen er ikke Spørgsmaalet. Men det er den Helligaands Gjerning at virke Omvendelsen men det er en stor Hemmelighed og det kan alene ses paa Resultatet. Spurgeon.

Hvad kræver Gud af dig uden dette: Du skal elske ret og gjerne vise Kjerlighed og vandre ydmygeligen med din Gud. Prof. Mika 6—8. Dette er Resultatet. Naar vi bliver besjelet med Kristi ydmyge Sind da vil den ene ikke opblæses imod den anden men fordrage hverandre i Kjerlighed. Saa mange som viser sig i dette Eksempel saamange sande kristne har vi, ikke flere. Pontoppidans Prædiken paa Palmesøndag.

Tilslut maa jeg nævne en Ting om Guds Børns Tal. Jeg er gammel af Aar og mæt af Dage, og jeg kan forklare min Omvendelse og Tro; thi jeg er personlig kjendt baade paa Tvilborg og paa Forklarelsens Bjerg, men derfor har jeg ingen Forret heller ikke er det nogen Regel eller Rettesnor for andre. Men jeg har det Kjendskab, at der er flere Guds Børn som er af de stille i Landet, som ikke lader sin Røst høre i offentlig Forsamling end der er af dem, som med stor Frimodighed taler høit om sin Omvendelse og Tro. Og det er saadanne stiltiende Guds Børn i min egen Familie. Og det vilde blive trist om vi ikke have dette Haab. Især da vi ser af Guds Ord, at der er mange

Digitized by Google

som gaar fortabt af dem som har brugt sin Flid for at frelse andre.

E. Gilbertson.

Smuler fra Nordvesten.

Ogsaa i Vinter har jeg været ude og reist en Tid af 2 Maaneder som Kredsens Emissær. Jeg kunde vel have nogle Smuler at meddele fra disse mine Reiser, men at fortælle om hvor mange Møder jeg har havt, og hvor mange Husbesøg osv. det vilde blive altfor tørre Smuler, thi naar jeg reiser som Emissær, saa er det jo noget enhver forstaar, at jeg har havt flere Opbyggelser. Jeg reiste fra Hjemmet den 11te Januar, men i de første 14 Dage var det kun lidet jeg kunde udrette, paa Grund af det stormende og kolde Veir. Jeg var først oppe i Turtle Mountain hos Pastor Svingen. Jeg reiste derfra til Norwich, Velva og Minot; saa tilbage til Velva, hvor jeg havde et par Møder, og saa til Wells Co., i Pastor Hovlands Kald, her er en liden Menighed, liden med Hensyn til Antallet af Menigheds Medlemmer, men stor, ja meget stor med Hensyn til Antallet af troende. De sagde, at der vel neppe var en Familie i Menigheden uden at der var nogle troende og ofte var hele Familien troende. Det er nok desværre ikke alle Menigheder om hvilket sligt kan siges. Jeg reiste derfra til Maddock, og derfra til Cranbury Lake. Det var især kjert for mig at faa komme did, thi her bor flere af mine gamle Kjendinger fra Faribault, Minn. Men dette var nu ikke enda det bedste, men her viste sig en ikke saa liden Vækkelse. Jeg kom der Thorsdag, og havde nogle Møder, og vi forstod at her var noget igjen. Saa kom Pastor Hovland paa Lørdag, og saa fortsatte vi med Møder fra Kl. 11 som tildels varte til Kl. 2 og derover, men saa samledes vi igjen om Aftenerne og Tiden agtede vi ikke saa nøie paa, thi nu brød det ud slig at jeg tror, at dersom nogen af disse som er saa svært rædde for det som kaldes det subjective i Kristendommen, havde været tilstede, saa tror jeg nok, at de vilde have rystet paa Hovedet og kaldt os Sværmere, Fanatikere, Enthusiaster eller noget andet lærd videnskabeligt Navn. Nu befandt ogsaa Pastor Hovland sig rigtig tilfreds; det var glædeligt at se, hvorledes han forstod at tale med disse vakte, men han var jo ikke alene med denne Gjerning; thi der var nogle ældre kristne i Menigheden som var ham til god Hjælp. Slige Smuler ved jeg er velsmagende for alle Guds Børn. Jeg reiste da derfra til Krogstad Kald, jeg kan ikke sige at her viste sig nogen Vækkelse i den Grad som ved Cranbury Lake, men det viste sig dog ogsaa her at Guds Ord ikke kom tomt tilbage. Saa kom jeg tilsidst til Minnewaukan og nu var Pastor Krogstad med paa Møderne, og vi havde det rigtig godt. Som bekjendt, saa blev N. Dakotas Kreds forleden Aar delt i 3 Kredse; denne Kreds, som kaldes Bottineau Kreds har vel det største Missionsfelt, thi alt det som er nord og vest for Devils Lake tilhører denne Kreds. Hvormange Menigheder der tilhører Kredsen ved jeg ikke med Sikkerhed, men saa vidt jeg ved, saa er der for nærværende 9 Præster som tilhører Kredsen. Men vi trængte mange fler om vi skulle kunne imødekomme Kravet udover Vestens Prærier.

Saa skal jeg byde eder nogle Smuler af en anden Art. Det kan vel hænde at nogen vil synes, at de er noget bittre, men jeg har nu ikke lavet dem, men det er den bekjendte Otto Funke. De findes i hans Bog kaldet „Forvandlingerne".

Det store og glimrende Billede, som Verdensbeherskeren Nebudkadnesar engang opstillede, staar endnu. Det er kun blevet endnu større og mere glimrende i Aartusindernes Løb; og det vil blive staaende indtil Antikristen for evig er styrtet ned i Afgrunden. Ligesom den Gang den hele Verden under den berusende Klang af Cymbler, Fløiter, Pauker og Harper tilbedende sank ned i Støvet, saaledes er det endnu. Den kjender ikke sig selv, som endnu ikke har sporet hos sig noget af denne Lyst til at tilbede Verdens Magt og Herlighed. At være noget og gjelde for noget, at være selvstændig og herskende, mægtig og indflydelsesrig i denne Verden har for ethvert Menneske, saadan som han er af Naturen, en Tiltrækningskraft og et Trylleri, som ingen af sig selv kan modstaa.

Digitized by Google

Guds Ord siger, at et Menneske ser, hvad der er for hans Øine. „Et Menneske" siger han, „der i det skjulte, ikke dette eller hint Menneske, saadant som det er født af en jordisk Fader og Moder". Kun den, som ret har skuet Kristi, den hellige Menneskesøns Billede, især Billedet paa Golgata, hvor al Verdens Magt og Herlighed er evig dømt, kun den har i dette Billede fundet et Maal, hvorimod Verdensherlighedens gyldne og alle den forgjængelige Verdens Maal maa falme og blegne. Men uden tung Kamp frigjøres ingen dødelig fra den Aand der blæser gjennem Verden og behersker den. Ingen har paa en Dag lært at se hen til det usynlige isteden for det synlige. Det koster mange bitre Taarer, inden vi endog kun faar gjort en Begyndelse med denne Sondring i vort indre. Ja selv efterat vort indre Menneskes Midtpunkt har kastet sit Anker i Gud, beholder dog Mammon en frygtelig, fristende Magt. Der kommer altid paany Tider, da det synes os forlidet at have modtaget de „helliges Arvedel i Lyset" som en Naadegave af Gud, da det endvidere synes os forlidet at faa føre og lede udødelige Menneskesjele til de evige Kilder,— nei! vi ønsker ogsaa paa Jorden at gjelde for noget rigtig stort, formaa og nyde noget overordentligt. Derfor indskjærper Jesus ikke de aabenbare Verdensbørn og Mammonstrælle, men dem, der ville følge ham efter, atter og atter: „Ingen kan tjene to Herrer. I kan ikke tjene Gud og Mammon". Men saa staar Sagen, at Mammons Trylleri bestandig bliver vældigere paa Jorden, fordi med den voksende Kultur, de Goder, de Nydelser, den Ære, den Anseelse, den Magt, som Mammon kan skaffe, vokser med rivende Fart. Det straalende Guld eier allerede i og for sig selv et Trylleri, men endnu mere gjennem alt det, som derved kan vindes. Og hvad kan i vore Dage ikke vindes derved. Ingensinde har det været mere sandt end nuomstunder, hvad vi engang sagde: „Giv mig en Tønde Guld, og jeg vil forvandle den ødeste Ørken til et smilende Paradis". Ingensinde har det været saa sandt, at Penge regjerer, forstyrrer og trællebinder Verden, det vil sige Menneskenes Hjerter.

Ak, hvor mangt et yndigt Paradis, fuldt af trofast Kjerlighed paa Jorden, forvandles ikke ved Pengene til en død Ørken! Der ligger en frygtelig, knusende Sandhed i et lidet Ordsprog, der skriver sig fra det 13de Aarhundrede men som passer ogsaa i det tyvende „Kjerligheden overvinder alt".

„Du lyver", sagde Skillingen. Ja utallige som bærer det kostelige Ord om Kjerlighed og Troskab, paa Læberne, straffes af „Skillingen" som Løgnere. Og det kommer ud paa et, enten han er klædt i kongeligt Skrud eller i en Bankiers Frak, enten han bærer Digterens Laurbær, Prestens Kjole eller Drankerens Filler. Det kommer ogsaa ud paa et, om Mammonsdyrkelsen fremtræder som Havesyge eller Lyst til Ære eller Nydelsessyge, Tingen er den samme. Man er beherskет af denne Verdens Aand. Vel den, som opdager, at Mammonsdyrkelsen er en frygtelig Sjelefiende, og som med Smerte bekjender, at og han ofte har strøet Røgelse for denne Afgud! Var det endog for den hellige Menneskesøn en Fristelse. „Alt dette vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbede mig!" Hvilket farligt Skjær maa det da ikke være for os? O der er ikke mange, der virkelig er frigjorte ved Jesu Aand i sit Forhold til Menneskene og den øvrige Skabning. Maaske vil vi ogsaa i den tunge Kamp, som Bileam nu kjæmper, og som han desværre ikke fører frem til Seier, finde meget, der vækker sørgelige Erindringer og alvorlige Formaninger i vor Sjel?—Otto Funke.

S. Pettersøn.

TRUE AS GOSPEL.

In all the world there's not a man,
Who, if he bravely meet
The duties which confront him here,
Can't chuckle at defeat.

For if he's brave and in the right,
He's sure to win his crown,
And though misfortune lay him flat,
It cannot keep him down.

Digitized by Google

Profeten Daniels Person og Liv.

(Af Prof. C. P. Caspari.)

(Fortsættelse.)

Daniel maa, da han blev ført til det babylonisk Hof, have været omtrent 14 Aar gammel (Dan. 1, 3. 10. 1. 15. 17.) Han var altsaa født i den sidste Del af Josias Regjering, altsaa i den Del af samme, da Josias og Jeremia hver paa sin Vis søgte at føre det frafaldne Folk tilbage til Gud. Dette er saare betydningsfuldt. Daniel viser sig i Babylon straks som en Loven strengt hengiven og troesstærk Israelit (Dan. 1, 8 ff.) Hvorfra har han dette? Fra den Opdragelse, som han fik i sin Barndom i den store Opvækkelses- og Omvendelsestid, han var dens ældste og herligste Skud, en aandelig Søn af Josia og Jeremia. At der ved Begyndelsen af Landflygtighedens Tid gaves en Israelit, som hans tre Venner, Hananja, Misael og Asarja, der tilligemed ham bleve bortførte til Babel, og at der dengang gaves en Mand som Ezekiel,—som Nerijas tvende Sønner, Baruch og Seraja, som Mohren, Ebedmelek, Ahikam og hans Søn Gedalja (Jer. 36, 45. 43, 3. 31, 59 f. 38, 7 f. 39, 15 f. 26, 24. 40, 9—16.) vidner om, at Josias og Jeremias Arbeide ikke havde været frugtesløst; kunde de end ikke bringe den store Masse til Omvendelse, saa samlede de dog en liden Skare, der var et Salt for Massen og til hvilken Guds Folks hele Fremtid knyttede sig.

Daniel kom ikke alene til Babylon, men tilligemed en Del andre israelitiske Drenge, som alle var af høi Byrd (Dan. 1, 3). Iblandt disse fremtræder de tre, der ligesom han, tilhørte Stammen Juda: Hananja, Misael og Asarja (Dan. 1, 6,). Disse tre Drenge skulde støtte Daniel i hans Gjerning og deltage i den derved, at de som han troede og i Troen bad med ham (Dan. I, 10ff. 2, 17—23.) i Lighed med ham beklædte høie, indflydelsesrige Embeder i det babyloniske Verdensrige (Dan. 2, 49. 3, 12. 30.) og derved, at Herrens frelsende Almagt og Naade formedelst deres Tro paa en vidunderlig Maade ogsaa skulde aabenbare sig paa dem (Dan. 3.) De skulde danne en liden Daniel omgivende Kreds, de skulde med ham udgjøre et lidet aandeligt Samfund, hvis Sjel og Hoved han var. Lignende Kredse havde ogsaa andre Profeter, som f. Eks Jesaja (Jes. 8, 16.) havt omkring sig.

Daniel og hans tre Venner mistede, da de kom til Nebucadnezars Hof, sine skjønne, betydningsfulde israelitiske Navne (Daniel, Gud skal dømme, Hananja, Herren forbarmer sig, er naadig, Misael, Hvo er, hvad Herren! Asarja, Herren hjælper); de fik i deres Sted hedenske, der tildels fremstillede dem som de babyloniske Guders Eiendom og Tjenere (Belzazar, Bels, den babyloniske Solguds, Fyrste, Abed Nego, Nebos eller Negos, Planeten Merkurs, (en anden babylonisk Afguds Tjener) (Dan. 1. 6, 7.) Disse nye Navne var det tydeligste Tegn paa deres Trældomsstand, med dem var det ligesom betegnet, at de var Tjenere, der ikke mere skulde høre sit Folk og sig selv, men sin nye Herre og hans Folk til. Det var nemlig Herren, som gav sine Tjenere Navn som sin Eiendom (se Steder som 1 Mosb. 2, 19 f. 2 Kgb. 23, 34. 24, 17.) De nye chaldæiske Navne, som Daniel og hans Venner fik, skulde sige dem, at de nu var blevne til nye, til ganske andre Personer, end de hidtil havde været. Disse Navne skulde tilraabe dem bestandig hine Ord af den 45de Salme: „Glem dit Folk og din Faders Hus, Kongen er din Herre, bøi dig for ham!"

Neppe var Daniel kommen til det babyloniske Hof, saa skulde hans Troskab mod Gud og hans Lov stilles paa Prøve, ganske som Josefs i Ægypten (1 Mosb. 35, 7 ff.) omend paa en anden Maade. Daniel og hans Venner skulde efter Kongens Bestemmelse modtage Mad og Drikke fra Kongens Taffel (Dan. 1, 5.) Men nu var disse efter Loven urene; Kongens Mad, fordi den tildels bestod af Kjød af urene Dyr (S. 3 Mosb. 11, 4 ff.) og fordetmeste var Offerkjød, d.v.s. Kjød af Dyr, hvoraf en Del var bleven ofret til Guderne, eller Kjød, som først var bleven foresat disse; Kongens Vin, fordi den oftest var Offervin (Sml. Ap. Gj. 15, 29. 1 Kor. 8, 10. 23ff. Rom. 14.) eller

Digitized by Google

dog maatte mistænkes for at være det. Daniel kunde ikke nyde hverken denne eller hin uden at bryde Loven. Men paa den anden Side skulde han efter Kongens Vilje nyde dem for at blive kraftig og stærk. Han vakler ikke et Øieblik mellem Guds og Kongens Bud. Han foresætter sig ikke at smage Kongens Mad og Drikke, og beder de Hofbetjente, der var satte over ham og de med ham enige tre Venner, at de maatte lade ham og Vennerne slippe for at nyde Kongens Mad og Vin og give dem Grønsager og Vand i Stedet. De skulde kun prøve det med dem en liden Stund (Dan. 1, 88 ff.) Daniel, der kjender og tror det Guds Ord, at Mennesket ikke lever ved Brød alene, men ved alt det, som udgaar af Herrens Mund (5 Mosb. 8, 3.), er i Troen forvisset om, at Gud vil velsigne denne Næring og lade ham og hans Venner blive ligesaa stærke og kraftige, som de andre israelitiske Drenge, der bleve opdragne med dem, og som uden videre underkastede sig Kongens Befaling. Den unge Daniel bestaar altsaa i Prøven og viser sig allerede her som en Troens Mand, som en ret Abrahamsøn. Og Gud velsigner hans Troskab og hans Tro. Ligesom Josef havde fundet Naade i Potifars og Fangevogterens Øine (Dan. 1, 9 f. 14). Overhofmesteren bliver ikke vred paa ham for hans Bøn og afslaar den ikke,—Spisemesteren imødekommer den og da de 10 Dages Prøvetid var tilende, have Daniel og hans Venner et skjønnere og kraftigere Udseende end alle de øvrige Drenge; som de havde troet, saaledes sker det (Dan. 1, 15.)

Daniel blev tilligemed sine Venner i tre Aar undervist i al Chaldæernes Visdom og Kunst (Dan. 1, 4, 18.) ligesom fordum Moses, hvem han ogsaa som Israels Talsmand i Babylon det andet Ægypten ligner, var bleven undervist i Ægypternes Visdom (Ap. Gj. 7, 22.) Ogsaa denne Undervisning var en Prøvelse for ham. Den chaldæiske Visdom og Kunst stode nemlig i den inderligste Sammenhæng med den chaldæiske Afgudstjeneste og Overtro, og var i høi Grad gjennemtrængt af disse. Daniel stod derfor i Fare for at blive besmittet med det hedenske Væsen. At han dog har holdt sig aldeles fri for dette, derfor borger hans Adfærd med Hensyn til Kongens Mad og Drikke saavel som hans hele senere Liv. Han blev sikkert kun kjendt med den chaldæiske Visdom og Kunst, saa at han tilegnede sig en naturlig Erkjendelse af samme. Det hedenske deri blev ham fremmed og formaaede ikke at beherske hans Hjerte og Sind, meget mere gjennemskuede han dem og bedømte og dømte dem efter den guddommelige Lovs Regel og Rettesnor. Men at han skulde blive bekjendt med dem, ja dybt indviet i deres Hemmeligheder, dette skede, fordi de chaldæiske Vise ikke skulde synes at have noget forud for ham, Talsmanden for Israels Guds Visdom.

De fire jødiske unge Mænd lagde under og efter sin Opdragelse en vidunderlig Begavelse for Dagen og overtraf allerede dengang alle chaldæiske Vise (Dan. 1, 17—20). Især var dette Tilfældet med Daniel, der havde den Gave forud for sine Venner, at han skjønnede sig paa alle Slags Syner og Drømme, (Dan. 1, 17.) en Kunst, Chaldæerne satte stor Pris paa, hvormed de chaldæiske Vise beskjæftigede sig meget, og hvori de gjaldt for at være Mestere. Just fordi dette var Tilfældet, udrustede Herren Daniel med den Gave at udtyde betydningsfulde Drømme. Den skulde være et Middel i Herrens Haand, hvormed han vilde vise Hedningerne, at han var den sande Gud, der gjennemskuede Menneskenes lønligste Tanker og ved sin Magt og Visdom styrede de menneskelige Ting, og at derfor og alle Folk skulde erkjende ham for den sande Gud.

(Fortsættes.)

Rowland Hill sagde engang: „Gud kommer aldrig alene ind til nogen Sjel, hans Tjenere ledsager ham. Omvendelse renser Huset, Tro forsyner Huset, Aarvaagenhed er Portner, der vogter det, Bøn er en livlig Budbærer, som lærer, hvad det er i Behov af og gaar efter det. Troen fortæller ham, hvorledes han skal gaa, og han gaar aldrig forgjæves. Glæde er Musikken i Huset, som lyder til Guds og Lammets Ære.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Hotvedt.

Fancheng, Hupeh, Kina, 26de Feb. '07.

Kjere Missionsvenner!

Saa faa som Arbeidskræfterne her nu er, kan man ikke godt tænke paa, at nogen flere skulde maatte reise fra. Enhver trænges og mange, mange til. Men hvad skal vi dog gjøre?

Det er saa nogenlunde bekiendt, hvor daarlig min Hustru har været. Ifjor syntes hun at klatre opad Stigen noksaa bra til Sundhed og Arbeidsdygtighed; men saa gik det atter ikuld. Nu har hun igjen ligget tilsengs ca. 4 Maaneder. Vistnok er hun i Bedring, saa hun har begyndt at sidde oppe lidt; men hun kan jo intet gjøre, naturligvis, og behøver stadig Hjelp.

Som før nævnt, alle trænges. Der er altfor faa Arbeidere; og de, som er, er overlæsset af Arbeide. Men se da paa den anden Side: Min Hustru er langtfra arbeidsdygtig, derimod meget daarlig. Det vil heller ikke være uden stor Resiko for hende at være en anden Sommer her. Hun vil, svag som hun er, være mere udsat for at paadrage sig andre Sygdomme. Men værst: Tænk, om hendes Nærvesygdom skulde blive kronisk! Tanken paa at skulde blive en Invalid og friste en kummerlig Tilværelse som saadan herude for en kortere eller længere Tid, det vilde hverken være nogen Tilfredsstillelse for os selv, ei heller vilde det være til noget Gavn for Missionen.

Kan man ikke faa være frisk her og arbeide, saa er man Missionær kun i Navn og kan ligesaagodt gaa hjem.

Ved at tænke over Sagen fra alle Sider under Bøn til Gud, og efter Samraad med Vennerne er vi kommet til den Beslutning, at det er det eneste rette for min Hustru at gaa hjem. Gaar hun nu hjem og der kommer under nye og bedre Klimatforholde, saa kan hun med Guds Hjelp endnu bli frisk og sterk. Om Gud atter vil skjænke hende Helbred og Kræfter, saa kommer hun ud igjen. Intet vil glæde hende og mig mere end at faa nedlægge et Arbeide i Herrens Vingaard her.

Men hun kan ikke gaa hjem alene. Selv er hun ikke sterk nok til det, og saa Børnene. Jeg maa derfor gaa med. Forudsæt da, at alt gaar vel, hvilket jeg haaber, saa gaar jeg ud igjen ganske straks. Jeg maa tilbage til Hospitalbygget. For nærværende blir det en Pause i det for en Tid alligevel, da det er en Umulighed at faa Mursten nok. Af forskjellige Grunde kan ikke Kontraktørerne bringe Sten til den fastsatte Tid.

Maa Guds Fred og Kjerlighed være med og over os alle.

Eders ringe
J. M. J. Hotvedt.

* * *

Kina er den største og vigtigste Missionsmark paa Jorden. Her er det største Antal af Folk af samme Race, som nogensinde har været under en Fyrstes Styrelse. Ingen bitter Splid mellem forskjellige Kaster deler Folket op i uforligelige Partier. Det høieste Embede i Landet er opnaaeligt for den fattigste Skolegut, som kan bestaa sine Eksaminer. Kristendom taales efter keiserlig Befaling, og ingen som bekjender sig til denne Religion, skal blive forulæmpet for den Sags Skyld. Missionærerne har Tilladelse til at bosætte sig i alle Dele af Landet, og den Mening at Missionærerne er Kinas bedste Venner, vinder hurtigt Indgang blandt alle Klasser. Tusinder af større Byer og utallige Landsbyer er aabne for Evangeliet, og den kristne Kirke bør med Fryd og Glæde nytte den herlige Anledning til at bringe disse hundreder af Millioner Mennesker Kristendommens uudsigelige Velsignelser.

* * *

Du, som er med at frelse andre sørger du for at blive frelst selv? Den rette Missionsven maa vel ofte gjøre sig selv dette Spørgsmaal. En Søster tænker paa denne Sag, som følgende vil vise. Hun siger:

Det Spørgsmaal har ofte sysselsat mig, naar jeg har været paa Missionsmøder:

Digitized by Google

Du, som saa ofte er med i Arbeidet for dine Medmenneskers Frelse; hvad gjør du for din egen Siel? Maatte det blive mere og mere magtpaaliggende for enhver af os, som paa en eller anden Maade er med i Arbeidet for Guds Rige, at vi ikke er med bare for Selskabets Skyld, men at vi først og fremst sørger for at faa vor egen Sjel frelst ved, at vi i Troen forenes med Kristus. Da vil vort Arbeide for Gud blive en Gudstjeneste i Aand og Sandhed. Maatte den Overskrift staa over al vor Missionsvirksomhed, at det er Kristi Kjerlighed, som driver os! Da var vi rette Missionsfostre. Maa Gud tilgive os al vor Ufuldkommenhed saavel i denne Virksomhed som i vore daglige Gjøremaal! Vi trænger alle at bede Tolderens Bøn. Jeg har ofte tænkt paa, hvor forfærdeligt det vil blive paa hin Dag, om nogen af os skal komme til at se nogen af dem, vi her har arbeidet for, staa frelst blandt de salige paa Herrens Trones høire Side, medens han eller hun selv skal faa sin Plads blandt de usalige paa den venstre Side. Gud forbarme sig over os i Naade!

WORTH WHILE.

It is easy enough to be pleasant
When life flows along like a song,
But the man worth while is the one who will smile
When everything goes dead wrong;
For the test of the heart is trouble,
And it always comes with the years,
And the smile that is worth the praises of earth
Is the smile that shines through tears.

It is easy enough to be prudent
When nothing tempts you to stray;
When without or within no voice of sin
Is luring your soul away.
But it is only a negative virtue
Until it is tried by fire,
And the life that is worth the honor of earth
Is the one that resists desire.

By the cynic, the sad, the fallen,
Who had no strength for the strife,
The world's highway is cumbered to-day;
They make up the item of life.
Then the virtue that conquers passion,
And the sorrow that hides in a smile,
It is these that are worth the homage of earth,
For we find them but once in a while.

—Ella Wheeler Wilcox.

En venlig Opfordring.

Alle som har lovet at lønne Evangelister, Lærere og Bibelkvinder paa vor Missionsmark i Kina, og som ikke har betalt for Aaret 1907, vil gjøre Missionen en stor Tjeneste ved, snareste mulig, at indsende den lovede Sum til mig.

Det samme gjælder ogsaa dem, som har lovet Underhold for Børn. Glem ikke at alle saadanne Penger skal sendes til mig.

A. O. Oppegaard.

Tak for Oplysningen.

Vi er gjort opmærksom paa at der i „Festskriftet udgivet i Anledning af 25 Aars Jubilæet for Red Wing Seminarium findes en meget god Beretning om det gamle Skolehus ved Deerfield, Wis., som vi for lidt siden nævnte her i Bladet. Der er i dette Skrift ogsaa et Billede af Bygningen. Saa nu kan vi henvise ogsaa andre Venner af denne Sag til nævnte Festskrift til Oplysning.

Vil nu nogen derborte ved Deerfield være snild og gjøre sig bekjendt med Husets nærværende Tilstand, saa faar vi lidt nærmere tales ved herom, naar vi træffes ved næste Aarsmøde.

I en Smaaby skede det fornylig, at en Kone, som Manden kun lidet bekymrede sig om, en Dag opsporede ham paa Skjænkestuen, hvor han sad og spilled Kort. Med de Ord: „Kjere Mand, du er vel for optaget til at komme hjem til Middag; jeg har derfor bragt din Middagsmad hid"! satte hun et Laagfad paa Bordet og gik. Manden vidste ikke rigtig, hvad han skulde tro, men indbød sine Medspillere til at spise med sig. Laaget blev da taget af Fadet. Indholdet var—en Seddel, hvorpaa der stod: „Jeg haaber, din Middagsmad vil smage dig; det er just den samme, som vi har hjemme"!

Digitized by Google

Fra Arbeidsmarken.

Markers Menigheds Kvindef. har givet $20.00 til Løn for Evangelist „Mah Theochong" i Fancheng for Aaret 1907. A. O. O.

Dr. T. M. Stigrud, Litchville, N. Dak., har bestemt sig til at betale $25.00 for Aaret 1907, til Løn for Evangelist „Lee" i Teng chow. A. O. O.

Ungdomsforeningen i Wangs Menighed, Pastor J. J. Rendahls Kald, har betalt $16.00 til Underhold for Skolepigen „Wu-chen-Guei" i Fancheng. A. O. O.

Pastor G. O. Mona fra Mt. Vernon, S. Dak. var i Sioux City, hvor der holdtes et Sammentalemøde den 15, 16 og 17 April i Bethesda Kirken paa Morning Side.

Pastor A. M. Mannes har bestemt sig til at flytte fra Beresford. Han har antaget Kald fra Menighederne i Yankton og Volin, S. Dak. og har lovet at begynde at betjene dem fra 1ste Juli, men kommer ikke til at flytte før ud paa Høstkanten.

„State Luther League" af S. Dak. holder Convention i den skandinaviske Trefoldigheds Kirke i Yankton den 12, 13 og 14 Mai. Alle Delegater og besøgende bedes om at melde sig mindst en Uge paa Forhaand til Miss Lillian Nyberg, Yankton, S. D.

Det er glædeligt at høre, at det gaar godt med Arbeiderne og Arbeidet. Med Broder Olberg og i hans nyordnede Kald tegner det ganske bra. I Salems Menighed optoges otte nye Familier paa Skjærtorsdag. I Byen Irene hvor Presten nu bor og trives godt vokser den kirkelige Interesse.

Bonnet Prairie Menighed har forbedret sin Prestebolig, saa det kan vel siges, at de er i Besiddelse af en af de pene og nette Prestehus i Hauges Synode. Ja det er som det bør være at man gjør det hyggeligt ogsaa i det timelige og saaledes deler allehaande godt med den som prediker Ordet. Lad mange andre følge Eksemplet. X.

Pastor P. S. Stenerson holdt Palmesøndag Afskedsprediken, Konfirmation og Nadvergang i Hauges Kirke, Big Canoe, Iowa. Der var syv Konfirmanter. Som Tekst til Afskedsprediken benyttet han Ap. Gj. 20, 26, 27. For Konfirmanterne talte han over Joh. 16, 33, og for Nadvergjesterne over Joh. 6, 53. 56.

Past. Stenerson har betjent denne Menighed i otte Aar og har vundet mange Venner, som beklager, at han har besluttet at flytte. Han har været en tro Tjener og har udført sine forskjellige Gjøremaal som Præst paa en tilfredsstillende Maade. Især vil han blive savnet af undertegnede, der har været en intim Ven af „den lille Præst". Vi har tilbragt mangen hyggelig Stund snart i hans og snart i mit Hjem. Nu drager han til sit nye Hjem og Virkefelt i S. Dak., og hans mange Venner her sender med de bedste Ønsker bagade for ham og hans Familie. E. K. Olson.

Missionsinteresserede Millionærer. Ja blir der mange af disse og de tager rigtig fat, saa kan det forslaa i alle Fald hvad Midler angaar. Følgende er fra et Bytteblad: Treogtyve Millionærer fra New York er ude paa en Verdensreise, og da de Mandag den 8de kom til Chicago, sluttede 30 af Byens Rigmænd sig til dem. Om Aftenen holdtes en Banket i Auditorium, og da var 300 af Chicagos Præster og kirkeligsindede Lægmænd tilstede. I en Tale blev det sagt, at det vilde koste $2 pro persona at faa gjort alle Jordens Hedninger til kristne. L. P. Moore var Ordstyrer, og han vilde ikke opgive Navnene paa de Rigmænd, som er ude paa den mærkelige Tur. Fra Chicago gaar de til San Francisco og stiger der ombord i Oceandampere. De vil besøge nogle af de hedenske Lande for at se med egne Øine, da de ikke er tilfreds med den Maade hvorpaa Missionen nu drives. Den skriver efter deres Mening for sent frem, og der bliver saa lidet Udbytte af de store Udlæg.

„Aftenposten" har interviewet Dr. Odland om, hvorledes han havde tænkt sig Undervisningen organiseret ved det saakaldte frie Fakultet. —Professoren udtalte, at det skulde føre sin selvstændige Tilværelse og føre Studenterne helt frem til Eksamen, uafhængig af Universitetets teologiske Fakultet.—Forskjellen mellem de to blev kun, at Undervisningen blev lagt paa de forskjellige Troesgrundlag. Studenternes Pensum vilde blive det samme, Eksamenskravene de samme og Fordringerne til Forkundskaber de samme. Professoren troede ogsaa, at det frie Fakultet snart vilde faa Eksamensret, saa at Regjeringen vilde faa Ret til at vælge Præster fra begge Anstalter.—Men selvfølgelig vil der først, naar Menigheden faar Indflydelse paa Præstevalget, være Sikkerhed for, at disse kunde faa Sjelesørgere, som staar paa den gamle Bekjendelsesgrund. Professoren troede, at Skolen vilde blive omfattet med Sympati ude blandt Kristenfolket. Der vilde trænges 30,000 Kroner om Aaret til Skolens Drift.

Missionær Jensenius paa Madagaskar skriver om Bækkelsen derude og i en af hans Beretninger findes blandt andet følgende: „Bønnemøderne, som holdtes i Kirken, der var oplyst med 3—4 Stearinlys, varede som Regel udover Natten til Kl. 2—3 om Morgenen. Mange vil vistnok tænke, at dette var en farlig og fordærvelig Ustik. Selv havde jeg paa Forhaand tænkt det samme, og mere end engang, desværre, har jeg ærgret mig over madagasisk Sendrægtighed, men denne Gang ikke. Og naar det ikke blev Tilfælde, saa var det,

Digitized by Google

fordi der laa noget smittende, noget gribende paa Banden i disse Sammenkomster, saa en glemte, at en var træt. I en saadan Kreds bliver en oplagt til at give Slip paa egne Meninger, og disse Dage og Nætterne med, var Bederkvægelsens Stunder, som en Missionær ikke ofte faar opleve. Jalfald har det ikke ofte faldt i min Lod at være den modtagende. Derfor har disse Mødedage hjulpet mig frem til et lysere Syn paa mangt og meget i den fremtidige madagasiske Kirkes Liv, saa jeg glæder mig til næste Aars 10de August, da næste Møde samles her".

Vi Lutheranere har været nokſaa flinke i at udsætte Garnet, men det har blit forsømt at trække Garnet iland og se efter, om der er Fisk i Garnet. Denne Side af Sjelesinderarbeidet overlader mange til Gud. „Vi har ikke noget med Frugten at gjøre, vi. Frugten skal nu Gud stelle med". Bror, vil du vide, hvad jeg for en fristes til at tænke om dem, som fører disse og lignende Talemaader? Jeg kan ikke bare mig for at tro om dem, de har et koldt og ligegyldigt Hjerte. Der er ingen Omsorg for Sjelenes Frelse hos dem. Derfor bruges disse Talemaader som et Plaster paa deres sløve og afstumpede Samvittighed.

Det maatte være en underlig Fisker, som fisker Dag efter Dag og Uge efter Uge, som vilde si: „Jeg har intet med Fangsten at gjøre, det er akkurat det samme enten jeg faar Fisk eller ei!" En slig Fisker fisket bare for Moro! Ja der er altfor mange, Gud hjælpe os, som fisker Mennesker bare for Moro. Derfor faar Synderen sove saa godt. Basunen maa faa en sterkere og klarere Lyd baade af Synd og Naade. Da vilde sikkerlig Benhaugen begynde at røre paa sig—og Opstandelse vilde der bli! J. B.

En troende Kvinde sa forleden: „Jeg blev frelst for flere Aar tilbage. Min Mand er vantro. En stor Barneflok har jeg. Barna er tildels meget vanartige, derfor falder det mig meget vanskeligt at foregaa dem med det Eksempel, som kræves af en kristen Mor. Jeg maa beklage, at det er meget daarligt med mit Kristenliv baade i Hjemmet og ellers. Kommer jeg til Guds Hus for at høre Guds Ord, prekes der hovedsagelig „Helliggjørelse" og baade den idelige Preken om „Helliggjørelse" og mit mangelfulde Liv gjør mig mer og mer forsagt. Derfor gaar jeg det meste af Tiden under Loven og har det meget vondt. Aa, hvor min Sjel skriker efter at faa høre et fuldtonet Vidnesbyrd om Kristi Forsoning!"

Bror, denne Søster taler for mange, hun! Der er Skarer af søgende og tvilende, som skriker efter at faa se Jesus. Aa, maa Jesus bli mer og mer fuldtonet forkyndt! Aa, Bror, be for os arme Prædikanter! Maa vi faa mer og mer af Hjensalve, saa vi faar et alt klarere og klarere Blik paa den korsfæstede. Da kan vi og faa være med at pege hjælpeløse Synbere hen til Gudslammet.

Salige Syn! Livgivende Syn, Synet paa Gudslammet! Bror, la os se og atter se paa Lammet, til vi hisset ser med forklarede Øine! Aa, for et saligt Syn det blir, naar vi ser Lammet, vor dyrebare Jesus, som han er! J. B.

Fra Lac qui Parle Mgd. Lørdag den 13de April havde vi den Glæde i Flok og Følge at faa modtage vor nye Sjelesørger Pastor B. K. Barstad. Vi var glad ved at finde hele Familien saa frisk og vel efter den lange besværlige Reise. Som de paa Lørdag blev kjørt til sit vordende Hjem, blev de overrasket ved der at møde Pastor Utheim med en Masse andre Mænd og Kvinder, som mødte op med Forfriskninger og en ganske anseelig Pengegave for desto kraftigere at faa udtrykke et hjerteligt velkommen. Og sandelig tror jeg vi nødet den fremmede Broder og Søster til at føle sig nokſaa tryg iblandt os allerede den første Dag.

Søndag efter, den 14de, holdt han sin Indtrædelsesprædiken og blev ved Pastor Utheim indsat som Menighedens Præst. Bare at se de to Herrens Tjenere staa der Side om Side fremme i Koret rørte mange af os til Taarer: Den ene ældet og hentæret, synlig nedbrudt, efter en tung og lang Arbeidsdag; den andre forholdsvis ung og syrrig med Mod og Kræfter at tage op Aaget, som den ældre ikke orkede at bære længere. Yderst saa af Menigheden kjendte Pastor Barstad personlig, saa vi kan vel gjerne tilstaa, at vi baade libt ængstelig og spørgende samlet os i Kirken den Dag; thi vi vidste jo, det skulde meget til at udfylde Pladsen paa Prædikestolen efter hans Forgjænger.—Men hvor Hjertens glad, vi vendte hjem igjen efter at have trykket hverandres Haand med de Ord: Vi har meget at takke Gud for!—Ja Herren sørger for sin Menighed;—lovet være hans Navn! Kor.

„For min Del føler jeg mig i stor Taknemmelighedsgjeld til Gud, som lar mig faa leve just i denne Tid, saa jeg faar Anledning til baade at høre om og iagttage, samt være med, om end meget skrøbeligt, at fremme Guds Sag.

Der er saa mange glædelige Ting, jeg havde havt Lyst til at paapeget, men Tiden levnes mig ikke. Dog maa jeg faa Lov til at paapege et par meget glædelige og velsignede Erfaringer, jeg gjør paa mine Reiser.

Partiaanden faar i vore Dage et svært Knæk. Partiaanden hører hjemme i Helvede. Lad os derfor, Bror, ved den Naade og Evne, Gud gir, være med at sende den den samme Vei, den kom, og hvor den hører hjemme.

Naar jeg siger, at Partiaanden faar i vore Dage et svært Knæk, da tænker jeg ikke paa Kirkesamfundenes Foreningsarbeide saameget som paa det Arbeide, de troende inden de forskjellige lutherske Samfund udfører. De holder mer og mer paa at praktisere Ordene i Jesu ypperstepræstelige Bøn „de alle maa være et". Naar Jesus siger, „de alle

Digitized by Google

maa være et", mener han vist ikke den vantroende, men naturligvis sine troende Børn.

Guds Folk holder paa mer og mer at bli „et". Det er glædeligt! Det maa vi takke Gud for. Denne Enighed er en af de vigtigste Betingelser for velsignet og frugtbærende Sjelevinderarbeide.

Det er ikke for tidligt for de troende at hoppe over de mange og tilbels høie Gjerder for at komme sammen at ha det velsignet og godt sammen om vor fælles store Frelser, samt ta et fælles kraftigt Løft for Massernes Frelse". J. B.

„Hvor jeg for nærværende holder til, holder de til baade „i det stille" og kommer frem i Dagen. Det brænder nemlig i N N og i Nabomenigheder. En stor Bækkelse har Guds Aand besøgt disse Bygder med. Den første Bækkelse, jeg har været Øienvidne til.

I to samfulde Uger har vi holdt paa med Samtalemøder i de forskjellige Kirker i Nabolaget. Og nævnte Bækkelse er Frugten af Møderne.

Presterne og Lægfolket har kappes om paa bedste Maade at udsætte Garnet. Og saa har de seet efter Fisk. Fisken har gaaet sig fast i Garnet. De troende har det derfor paa Eftermøderne meget travelt med at bede og tale med søgende Sjele.

Til at begynde med saa Guds Folk ud som et forstrækket Spørgsmaalstegn. Den friere Praksis var saa fremmed—og de havde vanskeligt for at bli fortrolig med den. Somme af Guds Folk var paa god Vei til at sætte sig op mod Bækkelsen. Men de bævede tilbage for at ta det Skridt. Men da de saa de unge og sine egne Børn, Sønner og Døtre, paa Prestens Opfordring gik frem til „Alteret" for at faa Forbøn, faldt de sammen og skammet sig over sin Trangsyntheb. Nu gaar de med hele sin Sjel ind i Arbeidet for at faa være de søgende til Hjælp.

Jaftes fik vi sande: „Det vænaste Syn, som eg før sjaa, er unge paa Knæ for Gud". Veiret var meget surt og stormigt. Vi ventede ikke saa svært stor Forsamling. Kirken blev pakket af blomstrende Ungdom. Guds Aand kom ned til os og ruslet omkring i Sæterne til de kjække unge Mænd og Kvinder. Mange bestemte sig paa at lukke op for Guds Aand.

De nyvaktes Sosikinsansigter og hjertevarme Vidnesbyrd om den Fred og Glæde, Jesus havde git dem, manet ogsaa mange andre til at bli med dem, „som drager hjemad". J. B.

Lutheranerne i Minneapolis har dannet en Forening med det Formaal at drive fælles Bymission. Dette Arbeide vil blive optaget under Ledelse af Lærer Theodore Kleppe til Høsten. Tanken paa et saadant Arbeide opstod under et Luther League Møde, som holdtes i Bethlehem norsk lutherske Kirke, hvor det blev nedsat en Komite til at bringe Bevægelsen længere frem. En Forening blev dannet og indkorporeret under Navnet „Lutheran Inner Mission Society af Minneapolis". Foreningens „Board of Directors" bestaar af Dr. G. H. Trabert (engelsk lutherst), President; Pastor O. A. Nelson (svensk Augustana Synode), Vicepresident; Pastor Martin Norstad (Hauges Synode), Sekretær; Mr. W. O. Hartig (tyske Ohiosynode), Kasserer; Pastor E. O. Stone (svensk Augustanasynode); Pastor N. B. Thvedt (Forenede Kirke;) Pastor H. W. Hartig (tyske Jowasynode), Mr. J. J. Young (engelsk lutherst), Mr. John Franzen (engelsk lutherst), Mr. S. H. Holstad (Forenede Kirke). Foreningen har nu en Komite i Virksomheb for at finde et passende Lokale til et Pigehjem. Det er ikke Tanken at indrette dette Hjem slig, at Pigerne vil føle som de blir optaget ved en Barmhjertighedsanstalt; de vil faa bo der og betale for sig omtrent som ved et Hotel med den Forskjel, at det vil blive indrettet som et kristeligt Hjem med Andagt Morgen og Aften. Piger vil dog faa Anledning til at arbeide for Kosten indtil de faar Bestjæftigelse. Mrs. Kleppe blir Hjemmets Forstanderinde. Mr. Kleppe, som vil tilbringe det meste af sin Tid ved Jernbanestationerne, har betydelig Erfaring i Indremissionsarbeidet. Han har i sin Tid været Officer i Frelsesarmeen og virket som Bymissionær i Boston og andre Storbyer. Planen er, saasnart det lader sig gjøre, at oprette ogsaa et Hjem for unge Mænd, ligeledes at begynde med Slummission og Settlementarbeide.

Pastor Jerstad skriver den 20de November 1906: Her i Mahafaly er Stillingen uforandret, siden sidst jeg skrev. Vi hører intet direkte fra Regjeringen: men rygtevis erfarer vi, at der kræves fransk Undervisning i Skolerne, og at vi maa faa en eller flere Lærere med Statseksamen og under disse kan da andre arbeide, som ikke er saa sterke i fransk. Regjeringen vil isaafald sørge for at samle Børnene til Skolen og føre Tilsyn med den, saa den kan gaa efter Regjeringens Ønske; om da ikke Missionen faar sit Ønske opfyldt og faar noget Baluta for sit maanedlige Udlæg, ja det er jo aldeles ligegyldigt.

Under disse Forholde var det ønskeligt, om den gassiske Menighed kunde tage fat paa Lægmandsvirksomheb. Da vilde jo Lyset ikke alene vedblive at skinne, men det vilde gaa frem, og Menigheden derved vokse fra Lys til Lys og fra Kraft til Kraft. Desværre vil dette her i vor Menighed være nok saa vanskeligt at faa igang af to Grunde. Menigheden bestod meget af Indlandsfolk, og disse har nu for en stor Del forladt Menigheden og er reiñ; og dernæst er de indsødte kristne her saa unge og lidet befæstede, at en hel Del af dem vakler mellem Hedenskabet og den nye Tilbedelse, andre er gaaet helt tilbage; men nogle er trofaste; disse kan vel ikke gjøre saa meget, men jeg har dog Haab om at Lyset vil holdes paa Lysestagen hos disse. Her er særlig to Familier, Mahafalier, som jeg tror vi

Digitized by Google

forblive tro, selv om de skal maatte lide for sin Tro, hvilket de allerede maa, da Hedenskabet nu synes at være ovenpaa, siden Regjeringen stanser Skolerne og paa andre Maader lægger for Dagen, at vi Missionærer er nogle uvelkomne Gjester, som hverken vil eller kan gjøre Folket noget godt.—Men dette har jo været de kristnes Lod i Aarhundreder, og dog er Gud med os, hvad kan da være mod os. Det gjelder at have Tro til Seierens Gud.

„Gasseren".

Bekjendtgjörelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde sidst besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kasserernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog.
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem.
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.
Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.
Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni.
Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Victor Mgh., Mt. Vernon, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde fra 28de til 30te Mai førstk. Samtaleemnet er Sal. 32, 1—7. Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Paa Menighedens Vegne
G. O. Mona.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening Møde paa følgende Steder i Pastor P. B. Trelstads Kald, Faribault Co., Minn.
I Frost 21—23 Mai, Samtaleemne Luk. 13, 6—9.
I Dell 24—26 Mai, Samtaleemne Es. 55, 6—7.
Præst og Menighed ønsker mange besøgende.

B. B. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Ifølge Indbydelse fra Estherville, Menighed, Pastor T. C. Thompsons Kald, Estherville, Iowa, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening sit Aarsmøde dersteds den 28—30 Mai 1907. Samtaleemne: Joh. 3, 16—21. Bestyrelsen møder den 27de Kl. 5 Eftermiddag i Kirken. Gud velsigne Mødet til Sjeles Frelse.

B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Ifølge Indbydelse afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Møde i Linden Menighed, Pastor C. S. Halvorsons Kald, 6 Mil fra Thompson, Iowa, den 4—6 Juni 1907. Samtaleemne: Omvendelsen paa Grundlag af Es. 55, 6—7. Skyds møder i Thompson Dagen før Mødet. Kom Venner med Bøn om Strømme af Naade!

B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Paa Indbydelser ifra følgende Menigheder vil S. Dakotas Fællesindremissionsforening afholde Møder.

1. I Tore Lake, Brule Co., Pastor Tous Kald, 16—18 Mai 1907. Samtaleemne: Den 2den Bøn i Fadervor. Alle, som kommer med R. R-

Digitized by Google

vil Dagen før bli afhentede af Benner i Byerne Platte og Kimball.

2. Det 19de Aarsmøde af samme Forening afholdes i Salems Mgd., Yankton, Co., Pastor Olbergs Kald, 30—31 Mai og 1ste Juni 1907. Samtaleemnet: Math. 5, 13—16. Alle, som kommer med R. R. vil bli mødte i Irene om Aftenen 29de og om Morgenen i samme By den 30te. Alle interesserede af denne Gren af Kirkens Arbeide bedes venligen at møde op. Sager af Vigtighed maa da behandles angaaende denne og andre Fællesforeningers Fremtid. Kom talrigt, alle er velkomne!

A. J. Dakland, Form.
O. O. Berlo, Sek.

The State Luther League of South Dakota will hold its 10th annual convention at Yankton May 12—14. The convention theme will be "profession, prayer and practise". All Lutheran young people societies within the state are kindly requested to send delegates to this convention. We look forward to a hearty co-operation in this noble work among our lutheran young people by representatives from societies connected with the different Lutheran churchbodies in the state. Those, expecting to attend the convention will please notify Miss Nyberg, Yankton, S. D. at least one week before their arrival.

Rev. O. Glesne, acting pres.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor E. Johnsons Kald Sioux City, Iowa, den 1ste til og med 5te Mai.

Ifølge sidste Synodemøbes Bestemmelse representerer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensombelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Adresseforandring.

Rev. P. S. Stenerson,
Langford, S. Dak.

Rev. B. K. Barstad,
Dawson, Minn.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Ved Pastor O Andresen fra Peterson Mgd., Pastor Westvhals Kald. Kontant: E A Hjelle 25. S P Haslerud 10. E Halvorsen 5. Helen Halvorsen 1. R J Amble 5. Nils E Stedje 15. S S Hookland 5. O K Sætre 1. tils. 67.00.
Notes: Pastor Westvhal 25. R H Nevstad 25. Agrimson & Ensberg 15. Lars O Olnes 25. John O Ensberg 25. Nils E Stedje 10. O Gilderhus 1. O C Mathisen 5. O A O Moen 5. Anna Thompson 3. S C Thompson 10. A P Haslerud 20. tils. 169.00 ..... 296.00

Arendahls Mgd., Pastor Westvhals Kald. Kontant: Jacob Agrimson 5. Mrs. T Larson 50c. Mrs. L K Bakken 2. Nils Olnes 10. H O Thori 25. John Skarstad 5. Jens Skarstad 10. Ole L Thori 10. L E Berge 5. Mrs. Inga Benston 1. Ole Mundahl 1. J O Hill 25. Mrs. H Berge 10. M H Berge 25. E Torgerson 5. Erick J Sviggum 25. A A Boyum 2. O C Boyum 25. Iver S Boyum 5. Johan Agrimson 5. C A Mæland 5. A C Boyum 25. Erick A Boyum 10. A H Bergsland 10. Elling A Boyum 1. Ole C Paulson 10. O A O Kjeland 5. Knut Boyum 25. Mrs. Karl O Mundahl 2. Ingebrigt Hermanson 25. H Johnson 5. Mrs. J Agrimson 5. tils. 329.50
Notes: Iver Skarstad 25. C J Agrimson 10. O B Boyum 25. Erick Higbum 5. Peter B Higbum 20. Mrs. C Klungtvedt 2. A B Olnes 2. A Bremer 20. O L Berge 5. Lars L Strande 5. C J Benston 10. Mrs. C Lewis 3. Hans Torgersen 50. Mrs. Anna H Moen 50. A J Agrimson 25. Iver S Boyum 10. Lars Knudson 25. Ingvar Agrimson 5. Carl Skarstad 5. tils. 312.00 ..... 621.50

Fra Lydia Olson, Chicago, Ill 1 00

965.50

J. L. Lassesen pr. O. Andresen.

Til Chicago Kreds Indremission: Ved Emissær Jacob Eastvold: Collect i Immanuels Mgd., Milwaukee, Carlsons Kald 11.30
Do. i Hauges Mgd., Chicago, Skarvnes Kald 10.78
Do. i Pastor T J Svandes Kald 6.35
Do. i Pastor J A Johansons Kald, Stoughton 10.35
Do. i St. Johns Mgd., Creston, Ettreims Kald 3.60
Do. i Den n. ev. luth. Mgd. ved Creston, do. Kald 17.20

59.78

Anton Lund.

Til Ada Kredskasse: Ved L Hensvik, Zions Mgd. 3.50
Ved do. fra Bethania Mgd. 3.78
Do. Norw. Grove 5.00
Do. Søndre Friborg 4.15
Ved N Aas, Immanuels Mgd. 5.25
Ved Pastor Gjerstad fra Jevnager Mgd. 7.00
Do. fra Bethel Mgd. 7.25
Ved Edw. Halvorson fra Maland Mgd 3.10
Do. fra Midland Mgd. 4.70
Do. fra Oydal (Søndre Del) 2.00
Do. fra Oydal Mgd. 3.85
Do. fra Gustav Adolf 3.15

N. T. Moen, Kas.

Til Missionsbuen: Ved Mrs. J A Quello fra Bethel Kvf., Mt. Horeb, Wis., specielt til Hospitalet i Red Wing 5.00
Mrs. C O Mona, Mt. Vernon, S. D., Kont. 1.00
Mrs. Christine Johansen, Greenbush, Minn., Kont. 1.00
Mrs. Prof. M C Hanson, Red Wing, Minn., Kont. 2.00
Mrs. T Hanson, Franklin, Minn., Gave 1.00

Med hjertelig Tak! Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the . uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Geizer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsen. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling: Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind. ...1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind..... 2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forstiringer 1.40

Storstilet.

No. 1 I sterkt presset Skindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2 00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassøn Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassøn, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Drik selv og giv andre med dig; 2. Spørgsmaal; 3. Fra Volga, S. D. 4. Svar til Mrs. C. J. W. 5. Behag at gaa videre; 6. Et Brev; 7. Diakonissehjemmets nye Hospital; 8. Det brænder i S. Dak. 9. Kredsmøde; 10. Fra Alsen, N. D. 11. Hvad for Midler har Gud givet os til at vække Liv af døde; 12. Smuler fra Nordvesten; 13. True as Gospel; 14. Profeten Daniels Person og Liv; 15. Kinamissionen; 16. Worth While; 17. En venlig Opfordring; 18. Tak for Oplysningen; 19. Fra Arbeidsmarken; 20. Bekjendtgjørelser; 21. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No 18 | Lørdag den 4de Mai 1907. | 39te Aarg.

Sang.

Tone: Hjertelig mig nu længes.

1. Vist det mod Aften lider,
Og Verden snart forgaar;
Det fort mod Enden skrider,
Just som i Ordet staar,
Nu Herrens Børn og trænges
Af Satans Magt paa Jord,
De inderligen længes
Did op, hvor Jesus bor.

2. Se hvor i Hedninglande
Guds Ord nu raabes ud,
Ja til al Jordens Strande
Gud sender Frelsens Bud.
Det lyder vaag, vær rede
At fare herfra ud
Til Himmeriges Glæde
For der at love Gud.

3. Du Synder, som end vandrer
Foruden Frelseren,
Du sikkerligen lander
Hist i Fortabelsen;
Men vil du dig omvende
Saa mærk det vel og hør,
At Naaden har ei Ende,
Ei lukt er Himlens Dør.

4. I Jomfruer, I kloge,
Lad Synden ei faa Magt;
Hør, Jesus bér dig vaage
Og trofast staa paa Vagt;
Jeg hjem dig snart vil hente
Til Himlens lyse Slot;
En liden Stund at vente,
Saa har du alting faat.

5. Al Naadens Fader kjære,
Dit Barn jo længes hjem,
Her er saa ondt at være,
O før mig sikkert frem;
Lad mig i Kampens Hede
Faa bruge Kraften din,
Det maa du mig tilstede
O kjære Frelser min.

6. Jeg synes alt at høre
Min Brudgoms milde Røst,
Han kommer for at føre
Mig hjem til Himlens Kyst.
Hvor skal vel Lovsangs Toner
Fra Hjertet vælde ud,
Naar med de Millioner
Jeg skal faa love Gud.

A. S. Tunheim.

Bönnen i Jesu Navn.

Joh. 16, 23, 28.

(Af Flood.)

I vor Tekst finde vi tre Gange Udtrykket: Bede i Jesu Navn. Hvad vil det sige? Det vil sige, at vi ved vor Bøn altid maa være os klart bevist, at vi ikke af os selv har nogen Ret til at kræve noget, ligesaa lidet som Gud nogen Skyldighed til at hjælpe os. Jeg er for usel til at gaa i mit eget Navn, saa maa hver Synder tænke, det er et syndbesmittet Navn. Derfor kommer jeg i Jesu

Digitized by Google

Navn, fordi han er min Midler og Forbeder og har lidt Døden i mit Sted. Jeg ved, Jesus er Guds velbehagelige Søn, og naar jeg hører ham til og bruger rettelig hans dyrebare Navn, saa er jeg ogsaa kjer og antagelig for Faderen. Min Bøn bliver og gjør min Glæde fuldkommen. Jesu Disiple havde jo allerede fulgt Herren i tre Aar og mangen Gang bedt sammen med Jesus til Faderen og vel ogsaa før Jesu Aabenbarelse bedet alene; men af denne Bøn havde de smagt saa liden Frugt, saa liden Glæde, nu skulde ved Bønnen i Jesu Navn deres Glæde blive fuldkommen. Hvorfor det? De havde enda ikke lært at kjende sin dybe Fordærvelse og vidste enda ikke fuldt ud, hvad Jesus vilde være for en fortabt Synder. Hvem meget er forladt, den elsker meget. I den indbrydende Nat skulle de lære at kjende, at de flyr og fornægter Herren istedetfor at gaa i Døden for ham, som de troede. De havde enda ikke kjendt Jesu Herlighed, som den enbaarne af Faderen, fuld af Naade og Sandhed. Det skulde Golgata lære dem. Naar de fik se ham udspillet mellem Himmel og Jord, og derefter død og opstanden, saa vilde de med den seirende og himmelfarne Frelser frimodig nærme sig til Faderen.

At vi beder i Jesu Navn er at vi paaraaber os Jesu Kjerlighed til os, hans Befaling og Forjættelse. Faderen vil ikke gjøre sin Søns Ord til intet, men for hans Skyld agte vor Bøn. Vil vor Synd bringe os til med Kain at slaa vort Øie mod Jorden, saa vil Jesu Kjerlighed til Syndere løfte vort Blik op til ham, der er Faderens eget Kjerligheds Gjenskin paa Jorden. Dette Frelsernavn har den største Magt i Himmel og paa Jord. Derfor kalder Luther Bønnen den almægtige Keiser, der maa bøie selv den almægtige ned til den bedende Synder. I det Navn skal hvert Knæ bøie dig, deres i Himmelen og paa Jorden og under Jorden. Dette Navns Betydning kjendte allerede Daniel, naar han beder: Bønhør os for Herrens Skyld! Derfor kan Johannes vidne: Vi har en Talsmand hos Faderen, Jesus Kristus den retfærdige. Synes du kjere Sjel, at du har ondt for at tale for dig, saa glæd dig i, at du har en uforgjængelig Ypperstepræst, der lever altid for at træde frem for dig (Ebr. 7, 25).

Jesus Kristus er vor dyrebare Midler. Han var vor Stedfortræder under Lovens Gjeld i Syndens og Dødens Verden, og smagte Syndens og Dødens fulde Bitterhed. Jesus lader os være hans Stedfortrædere i Himmelen og hæve paa hans Konto af Salighedens bundløse Rigdomme. Vi kan derfor i Jesu Navn træde ligesaa frimodig frem for Faderen, som om vi var Sønnen selv. Hvad han, den alle gode Gavers Giver, vilde give sin Søn, det giver han dig for Sønnens Skyld. Jesu Navn er den kosteligste Virak, der tendes paa Bønnens Alter ved den Helligaands Ild, og det bodfærdige Hjerte er Røgelsekaret. Bønnen er Guds Folks Ildstøtte baade Dag og Nat mod alle Sandhedens Fiender. Den er som Fuglens Vinger, der hæver Sjelen op til sin Gud. Den er i Virkeligheden, hvad Jakob drømte om ved Bethel, en Himmelstige. Den er en Bro over alle store og smaa Trængslers Bække. Den er som Davids Hyrdetaske, hvoraf kan udtages de glatte Stene, der kan fordrive vor gamle Arvefiende; den er den liflige Davids Harpe, der udtaler Hjertets dybeste Trang i Sorg og Glæde. Den er Samsons mægtige Kjæveben, der baade knækker Modstandernes Magt og kvæger den trætte Herrens Stridsmand med sit lædskende Vand. Stod Luther skjælvende foran sin jordiske Husbond og Drot, saa staar den troende barnlig tillidsfuld overfor sin himmelske Brudgom. Han ved, paa hvem hans Tro er grundet, og hans Hjerte fanger Frimodighed i Herren. Naar du ikke beder i Jesu Navn, saa er det, fordi du ikke elsker Jesus og heller ikke tror, at han er udgangen fra Faderen, saa ved vi, at denne vor himmelske Ven og Frelser er gangen tilbage igjen til Faderen, og ved sin Frem- og Tilbagegang mellem Himmel og Jord har slaaet en Bro mellem Synd og Naade og har beredt os en aaben Adgang til Gud.

Hvem kan saaledes bede i Jesu Navn? Dette er et helligt Privilegium for Jesu Venner. Der bliver visselig bedet nu og da og-

Digitized by Google

saa af de ubudfærdige, særlig i Sorgens Tider, men, siger Jakob: I beder og faa ikke, fordi I beder ilde. Og om end Bønnen kan blive opfyldt, saa er det hverken Tro paa Jesus eller Kjerlighed til Jesus, der finder sit Udtryk i slige Bønner i en enkelt Trængsel, det er Angstens Øieblik Foster. Den, der lever i Gud, strækker sig i hele sin Trang ud efter Gud, betror ham alt, ligesom Esekias udbredte sine Fienders Brev for Herrens Ansigt. Han beder Herren randsage ham og kjende, om der er den rette Bods og Angers Grund, og om deraf fremgaar den Længselstro, der hæver sig op til Gud og igjen modtager af Gud Naade over Naade. Jesu Ord er paa engang en Befaling, som han ikke uden at være ulydig kan overhøre, og en Tilladelse, som gjør ham uendelig lykkelig om han lider Tab paa alt andet.

Mange forblindede tror, at de kan have Gud hos sig uden at nævne særlig Jesu Fortjeneste og Mesterstilling, men det er idel Bedrag. Jesus er Døren, han har lukket op Guds Naaderige, hvilket ingen anden kunde, og han er selv Døren. Vil du gaa udenom ham, saa vil du komme frem for Gud i din egen Fortjeneste, og hvordan gaar det dig da for den alvidende Guds flammende Blik? Men har du kjendt din Uværdighed, og den ikke er blotte Ord paa dine Læber, bag hvilke sidder et selvgodt, ubrudt Hjerte, saa er du glad ved at dække din Nøgenhed for Gud med Jesu Kristi herlige Naade. Gjennem Jesu Blod ser ikke Gud mine Synder, det ved hvert Guds Barn.

Denne Bøn i Jesu Navn maa selvfølgelig ogsaa være frivillig. Den er kaldet det aandelige Livs Aandedræt, og ligesaa tidt som man tvinger sig til at drage Aanden, men Livet kræver denne legemlige Funktion vedligeholdt om end med forskjellig Kraft, stundom stærkt, stundom svagt—saa maa ogsaa den troende daglig ligge sin Gud i Øret med Suk og Graad og bedrøves hjertelig, om der viser sig Ulyst til denne herlige Naadegave. Hvormeget behøver vi ikke af den Helligaand! Hvormeget fattes der os ikke paa alle Ting. Der fattes os ret Kjerlighed til Gud, ret Kundskab om Gud, ret Had til Verden og Synden, der fattes paa ret sandt aandeligt Liv. Se, al dette maa skynde os til at bede. Ak, vi fattes saa meget af Bønnens Aand! Naar da denne Bønnens Aand vil komme vor Skrøbelighed til Hjælp, hvor gjerne skulde vi da ikke fly til ham og erfare, at han er Bønnens Aand, Kundskabens Aand og Naadens Aand! Da beviser vi ogsaa, at vi forstaar Guds frie Naadegave, villig benytter den, fordi vi ved Kjerlighed til Herren er forenede med ham, og at vi ved ham er komne til Faderen. Tænk for en Adel for dig, du faldne Synder! Tænk for en Naade! kan du undres over, at den sorte Djevel raser mod denne Barneret og vilde gjerne rive dig ud af dette Barnekaar, og forsøger dette under alskens smukke Paaskud, for Eksempel ved Uværdighed, din Ustadighed, din Lunkenhed, Guds Krav, som fordrer, at du dog maa bringe noget og ikke alene fordre alt af Gud? Nei, kjære Sjel, alt er Naade. Lad intet afholde dig fra at bede. Er du mismodig saa klag din Nød. Er du falden, saa er det intet andet Sted Oprejsning end ved Jesu Kors. Er du glad, saa syng med Frygt og fryd dig med Bævelse.

Hvad skal du frembære for ham? Alt, alt, kjære Sjel. Vil din jordiske elskede, du skal skjule noget for ham eller hende? Kræver ikke end mere Gud Oprigtighed? Da han ser ind i dit Hjerte og ved paa Forhaand, hvad du trænger, liker han da, at du gjemmer noget undaf og siger, at alt andet er dit, men ind i denne Hjertevraa maa du ikke kige? Nei, nei, alt lægge du frem for ham, og enhver ny Fortrolighed bliver et nyt Kjerligheds Baand mellem Gud og dig. Livets tunge Stene er det godt at nedlægge for Jesus, du kan ikke bære dem alene, men de føles ei saa tunge og knugende, naar du har delt dem med Gud i Jesu Navn. Alle smaa Sorger og Glæder dele du og med Herren. Intet er ham for stort, og intet er ham forlidet. Den samme der vil frelse din Sjel, der er saa kostbar, at al Verden ikke kan opveie en eneste Sjel, har talt alle dine Hovedhaar, det mindste du eier. Læg derfor alt frem i Jesu Navn! Du trænges af dine egne Byrder,

Digitized by Google

og du bær ikke mindre Byrder for andre, der sværmer omkring ganske uden Gud i den farefulde Verden. Er det da ikke saligt at lægge dem paa Guds Faderhjerte i Jesu Navn og vide, Jesus har lidt for alle Mennesker i den ganske Verden, og Faderen har sit aldrig slumrende Øie allevegne og omhægner os, enten vi forstaar og ser det eller ei.—Der er Syndesorger, der er timelige Sorger, der er Aldersbyrder.—Kaster alle eders Sorger paa Herren, thi han har Omhu for eder!

Jesu-Navnet kan ogsaa bedst lære dig, hvad du skal bede om. I dette Navn tør du ikke bede om syndige og skadelige Ting. Guds Aands Tugt vil lære dig, hvad du kan fremlægge, og hvad du ikke maa lægge frem. Beder du ærlig i dette Navn, saar du ikke tage det let med, hvad du beder om; thi Jesu Navn minder dig om Jesu Kjærlighed, og i hans Lidelse og Død vil du have det bedste Værn mod onde Fristelser.

Ja, naar vi har en saadan herlig Guds Gave, er det da ikke saart for Jesu Hjerte, at vi saa lidet værdig benytter denne Naade? Gud give baade dig og mig at blive flittigere Bedere i Jesu Navn for alle Mennesker, særlig for al vor Øvrighed, for Missionens Sag, for alle syge og sorrigfulde, for vore Børn og vor Ungdom, for vore Menigheder, for Guds Folk, for vore Husfolk og alle andre, som er os kjære!—Herre, lær os at bede rettelig i dit Navn! Amen.

Gode Raad til vore Kirketjenere.

(Fra svensk.)

„Den, som adlyder Raad er vis."
Salomon.

Som oftest forekommer i vore Blade Raad, Formaninger, Regler og Advarsler helst tiltænkt Præster og Predikanter. Saaledes fik vi i et Blad for nogle Uger siden ikke mindre end tyve Lovnets- og Virksomhedsregler paalagt os. Mere eller mindre heldigt har vi vel alle hver for os forsøgt at praktisere dem hidtil og vil vel ogsaa gjøre det herefter.

Men det er vel ikke kun Predikanterne som behøver Raad og Formaninger; thi den aandelige Virksomhed beror ikke udelukkende paa dem, men her behøves baade Gudsfrygt, Visdom og Taalmodighed ogsaa af dem, som direkte eller indirekte staa Predikanten bi i hans Arbeide. Og jeg tænker nu nærmest paa vore uundværdige Kirketjenere. Præsten og Kirketjeneren er begge „Zions Vægtere." Og dennes Vægtergjerning er afhængig af den anden og begge skal sikkerligen belønnes efter Troskab, naar Overhyrden aabenbares. Ja det vil til og med kunne hende at Præstens Løn paa den Dag bliver mindre end Kirketjenerens. I Herrens Tjeneste beror det udelukkende paa Forvaltningen og Troskaben ikke paa Talenterne.

Eftersom jeg ikke har set en Linje i Bladene til vore Brødre Kirketjenerne vil jeg give dem nogle Antydninger, som om de paaagtes vil gjøre eders Tjeneste i Herrens Menighed endnu værdifuldere.

1. Kirken eller Lokalet, hvor Kristi Evangelium forkyndes til Opbyggelse og Frelse, bør holdes rent og pent. Sangbøger og Bibler bør være paa sin Plads, færdig for dem, som skal benytte dem. Der, hvor Sangbøger uddeles bør det ske før den første Sang angives; thi at gjøre dette siden volder Forstyrrelse i Andagten og unødvendig Udhaling af Tid.

2. Kirken bør ventileres nu og da i Ugens Løb og feies paa Lørdag. Paa Søndags Morgen bør den udluftes mindst tre Timer før Gudstjenestens Begyndelse. Holdes Søndagsskole før Gudstjenesten bør den sluttes 15 Minutter før Gudstjenestens Begyndelse, saa den usunde Luft kan slippes ud.

3. Under Gudstjenesten bør et Vindu være aabent; thi uden ren Luft er det umuligt at modtage nogen Sjeleføde om den end gaves i „Sølvskaaler." Et Rum med fra 500 til 1000 Mennesker behøver fra 5000 til 10000 Kubikfod Luft i Løbet af en eller to Timer.

4. Spørg ikke efter om en eller anden grætten Sjel jamrer sig for Træk; thi der gives visse Mennesker, som er opdragne i

Digitized by Google

fordærvet Luft ligesom Fisken i Vandet. Vi maa tage Hensyn til de almindelige sanitære Forhold og hvad som behager Herrens Aand; thi ligesaa lidt som du kan tvinge en Nattergal til at synge under Vandet, ligesaa lidt kan du med den mest brændende Bøn tvinge Aanden til at virke i en Kirke fuld af uren Luft.

5. Vent ikke til de sidste Minutter med at opvarme Kirken i den kolde Aarstid, men hold en vis Temperatur hele Ugen, og hvor det ikke er muligt, begynd i saa god Tid, at al Røg og Kulos kan slippe ud inden man skal aabne sin Mund til Bøn og Sang. Det er ikke at anbefale for en Forsamling om Sangens Melodi og Ord udarter til Lyd, saa en fremmed, som maatte være tilstede, kan komme til at tænke, han har stødt paa et Tæringssanatorium.

6. Under Bønnen bør alle Døre være stængte. Alt det der er forstyrrende under Bønnen er Aarsag til at Djevelen faar slippe ind. Den, som ikke er istand til at komme til Gudstjenestens Begyndelse bør bekvemme sig til at staa udenfor indtil „Ofret er frembaaret paa Alteret."

7. Jagttag Stilhed under Prædikenen. Gaa ikke af og til, aabne et Vindu her og et andet der, hvorved Støi og Gnirken opstaar. Den Helligaand lignes ved en Due, den flyr ved mindste Støi. Ved Støi og Urolighed brydes Odden af de skarpeste Sandheder idet Tilhørernes Andagt forstyrres.

8. Tillad ingen kaade Gutter at standse i Forstuen, som de ofte vil, eller at de som et Selskab slaar sig ned paa den bageste Bænk. Den Bænken pleier Djevelen almindelig ville have, derfor er det yderst farligt at sidde der for slige Folk, som ikke har Magt til at staa imod fast i Troen.

9. Vær venlig mod alle som gaa ind og ud gjennem „Helligdommens Porte." Tag i Stilhed mod Kritiken og lov i Stilhed at gjøre saa godt du kan til Almenhedens Bedste. Om det skulle til Eksempel kjendes tørt fra Prædikestolen som ofte hender, saa lad Kjærlighedens Dug fornemmes ved Udgangen.

10. Kom altid ihu, at du og Præsten tjener samme Herre og at han har sat eder begge til at vaage hver sin Ende paa Kirken. I er begge afhængige af hinanden. Begge to staa der, den ene som Kaptein og den anden som Styrmand paa Skuden, og om den ene svigter sin Post, kan den anden intet gjøre. Og Summen af alt som bør erindres er, at en Konge—jeg tror han hedte David—har et Sted sagt: „Jeg vil hellere være ved Dørtærskelen i min Guds Hus end bo i de ugudeliges Pauluner."

J. S.

Kredsmöde.

Ifølge Indbydelse fra Velva Mgh., Pastor A. H. Trygstads Kald, havde Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode et Møde der fra den 1ste til 3die Marts 1907.

Efter et Rygte, som naaede Stedets Præst og Menighed før Mødet, havde de det store Haab at faa se en hel liden Hær af Kredsens Præster paa dette Møde. Men deres Haab og Mod blev nedslaaet med en stor Skuffelse.

Da man skulde se hvor mange Præster der var ankommet til Mødet, fandt man blot en Guldbrandsdøl—(Kredsens Formand), en Trønder (Stedets Præst,) og en liden Sogning, som skulde forsøge at skrive ned nogle Tanker. De fremmede Talere som skulde komme, var borte.

Her stod vi. Ingen Aabningsprædikant, ingen Indleder. En skuffet Forsamling foran os. Det var ikke greit. Men vi faa fattede Mod. Vi fik tro forvist, at der var tre andre, som vi ikke kunde se med legemlige Øine, ankomne til Mødet. Vi fik stole paa dem, at de skulde tale. Vor Tro blev ikke beskjemmet.

Den treenige Gud tog Ledelsen af Mødet straks, og Resultatet blev godt, ved du. Syndere blev vakte og fandt Fred, og Guds Børn fik blande sin Lovsang med Englene derover.

Vi maatte da følge Skikken og have en Aabningsprædiken. Heldig var vi at have en af Kredsens Emisærer. Han kunde naturligvis ikke sige nei, naar Formanden

Digitized by Google

sagde han skulde prædike, saa A. O. Noraberg prædikede. Stedets Præst maatte selv være Indleder over Joh. 8, 30—36.

Han opstillede følgende Hovedtema: Trældommen i Synden og Frigjørelsen i Kristus Jesus. Der blev mindet om Syndens Oprindelse og Sæde. Men især blev det lagt Vægt paa Syndens forfærdelige Besmittelse, og det forunderlige Lægemiddel for alle dem, som vil bade sig i den levende Kilde Kristus Jesus.

Det blev ikke glemt, at der hvor Synden er stor er Naaden endda større. Vi fik ogsaa paa dette Møde erfare, at Sønnen kan frigjøre Syndere ogsaa i vore Dage. Og de Frigjorte talte frit om Frelsen i Kristus Jesus, og det havde Virkning paa Forsamlingen.

Søndagsmorgen den 3de Marts samledes vi i den lille trivelige Kirke. Da skulde vi have Gudstjeneste med Grundstenslægning, som forrettedes af Kredsens Formand O. P. Svingen, med Bistand af Pastor A. H. Trygstad, Undertegnede og Brødrene A. O. Noraberg, L. Krislack og Duestad. Det var en Mindedag for den lille Velva Menighed.

Pastor Svingen prædikede over 1ste Pet. 2, 4—13, hvoraf han, paa sin eiendommelige Maade skildrede Kristus som den levende Sten osv, og hvorledes Mennesket, endskjønt de indtil idag har været med og forskudt ham, kan blive en af de levende Stene, som opbygges til et aandeligt Hus.

Offer optoges til Kredsen. Det kom ogsaa til $20. Maa Gud som har begyndt en god Gjerning faa fuldføre den til sin egen Dag. O. L. Ness. Sek.

Det er sandt, som Lowell Mason sang om den stakkels Hedning:

Naturen staar saa yndig,
Saa blomstrende og mild;
Men Mennesket er syndig,
Forhærdet, grum og vild;
Den Herrens rige Gave
Kun vorder dem til Men,
Som ingen anden have
Til Gud end Stok og Sten.

Kredsmøde.

Iowa Kreds holdt Møde i Blue Earth, Minn., den 26de til 28de Februar. Mødet aabnedes med Prædiken af Formand C. J. Eastvold over Es. 44, 20—22. Stedets Præst Pastor L. J. Odland ønskede de forsamlede velkommen med Es. 1, 2. Derefter takkede Pastor J. R. Sanoven paa Kredsens Vegne Stedets Præst og Menighed for Indbydelsen til at holde Møde der.

Sessionstiden bestemtes som følger: Bønnemøde fra 9.30 til 10, Samtale til Kl. 12 og fra Kl. 2 til 4.30, og om Aftenen Prædiken Kl. 8. Da Kredsens Sekretær ikke var tilstede ved Begyndelsen af Mødet valgtes Pastor A. J. Evenson til midlertidig Sekretær.

Pastor Edw. Duea indledede Samtalen. Den 1ste Davids Salme var af Menigheden opstillet som Samtaleemne.

Mange deilige Sandheder blev fremholdt paa dette Møde. Nedenfor er Brudstykker af Samtalen. Her ser vi klart, hvem det er som er salige, samt hvorledes det skal gaa med dem tilslut, og ligeledes hvem som er usalige og deres Endeligt. Hvorledes er det med dig, kjære Tilhører? Til hvilken af disse to Klasser hører du? Megen Vegt blev lagt paa Læsning og Betragtning af Guds Ord. Gud viser os sin Vilje i Ordet, der ser vi, hvad vi er selv, og saaledes kan der blive en Forstaaelse imellem Sjelen og Gud, naar Guds Ord bruges. Derimod, dersom Guds Ords Læsning forsømmes eller aldeles glemmes er der lidet eller intet Haab.

Maatte Folkene læse Guds Ord flittig i sine Hjem og ofte høre det i Guds Hus. Ja, maa de faa det saa kjært, at de finder sin Glæde og Lyst i at læse denne deilige Bog fra Perm til Perm. Det er naturligvis ikke nok dermed, at man bare læser og hører det, man maa annamme det, grunde derpaa i sit Hjerte, „bede om Aandens Oplysning og læse med Andagt og et villigt Forsæt at ville leve efter Ordet", saa skal sikkerlig Velsignelsen komme og Frugterne skal komme tilsyne, om ikke saa at vedkommende kan se saa mange af dem, saa skal dog andre se dem og især

Digitized by Google

Gud Fader. En sand troendes Liv skal da være grønt og deiligt som det Træ, der er plantet ved Vandbækken, som ikke tørker op. Lykken skal ogsaa følge en saadan, og tilslut saa bær det hjemad med ham til Himlen. Med den ugudelige er det det modsatte. Kjære Sjel, til hvilken Klasse hører du?

Der var mange tilstede, og vi havde et hyggeligt Samvær. Det blev besluttet, at Hr. C. Karolusen kaldes som Kredsens staaende Emisær til Kredsens næste Aarsmøde.

Følgende Præster var tilstede: Eastvold, Sandven, Odland, H. J. Berg, Duea, S. E. Hanson og A. J. Evenson. Pastor Trelstad af den Forenede Kirke var tilstede den sidste Dag af Mødet og deltog i Samtalen.

A. J. Evenson, Sek.

Fra Training Skolen.

Søndag den 21de Apr. Kl. 2.30 Em. holdtes Konfirmation ved Statens Training School for en Klasse af 11 Piger. Fire af disse blev ogsaa døbte. Student H. N. Bakke har undervist Klassen, og det viste sig, at de under hans Ledelse havde erhvervet sig de fornødne Kundskaber. Dr. Telleen forrettede. Efter Afsyngelsen af et par Sange og nogle indledende Bemærkninger, paafulgt af Katekisation af Klassen, udførtes Handlingen. Det mest gribende ved den var at se disse næsten voksne Piger glade træde frem for at blive døbte.

Dr. Telleen talte til Klassen i Tilknytning til Ps. 32, 8, og mindet om Nødvendigheden af at være stille for Herren, lade sig lede og lære af hans Aand og vandre paa hans Veie. Han fremstillede denne som den rette, sikre, rene og lykkelige Vei. Der Herren er med, kan man ikke ta Feil. Faren er, at vi saa gjerne vil gaa vore egne Veie og ikke hans.

Student Bakke talte ogsaa og i Tilknytning til 1 Kor. 6, 20 mindet han om, at vi er dyrekjøbte, og som kjøbte ikke vore egne, men hans, som kjøbte os med sit Blod, til at tjene ham i Ord og Gjerning, med Legem og Sjæl.

R. W. S. Oktet gav for Anledningen et par Sange til bedste. Pigerne dernede ogsaa var flinke Sangere. En Oktet sang et par Nummere og hele Skolen sang til slut, saa det var en Lyst at høre. Ikke heller maa vi glemme at en „String Band" spillet et Præludium ved Indgangen.

Maa Gud velsigne den Sæd, som er saaet, at den kunde vokse og bære Frugt til evigt Liv.

De, som har arbeidet dernede i Vinter, har følt sig opmuntret i Arbeidet, uagtet man ikke kan pege paa saa store Frugter, er der dog glædelige Tegn. Skal vi sammenligne disse unge Piger, som i de fleste Tilfælder ikke har havt den Anledning, som Børn i kristne Hjem og Menigheder har, saa maa vi sige, de ofte gjør Skam af alt formange Konfirmations Klasser.

Du Barn, som har Far og Mor som sørger for dig, ikke bare for dette Liv, men ogsaa for at du skal faa en kristelig Opdragelse, kunde du sætte dig ved deres Side en Morgen eller Aftenstund og ret se din og deres Stilling, tænker jeg nok, du skulde takke Gud for Far, Mor og Hjem mer end du gjør. Men I, som beder, bed ogsaa for disse.

M.

Naar du ikke kan tänke mere.

Dr. Cullis, den velsignede Guds Mand i Boston, som har gjort saa meget for de syge og elendige, fortæller om en gammel kristen, som laa paa sit Dødsleie i hans Hjem for Tæringssyge. Han var saa svag og elendig, at han ofte ikke engang var sig bevidst, hvad der foregik omkring ham; men han havde fuldkommen Fred. Da man spurgte ham, hvordan han havde det, naar han var saa syg og daarlig, svarede han: „Naar jeg er istand til at tænke, da tænker jeg paa Jesus, og naar jeg ikke formaar at tænke paa ham, da tænker han paa mig". O, salige Tanke, lykkelige Kristensjel, der eier en saadan Frelser! Hvad kan saa skade os, og hvad kan skille os fra hans Kjærlighed. O, du syge, fattige Ven, erindre Davids Ord: „Jeg er elendig og fattig; Herren vil tænke paa mig!" Sal. 40, 18.

Digitized by Google

Lidt fra Crookston.

Ofte skrives der i Bladene fra de forskjellige Steder, om hvordan Forholdene er og Folket lever. Det er sjelden vi faar høre noget i „Budbæreren" om, hvordan det staar til i Menighederne og hvordan Arbeidet gaar. Men det er jo ikke Redaktørens Feil. Jeg kom til at tænke paa at skrive lidt om, hvordan vi lever i Crookston, trods det ikke er saa meget at skrive om.

Crookston er nu en By paa 8000 Indbyggere, hvoraf næsten det halve er Skandinaver. I religiøs Henseende har den staat og staar endnu meget tilbage for de andre Byer i Nordvesten. Iblandt det norsk lutherske Kirkefolk har det været og er saa dødt, som det muligens kan blive. Man trives jo ogsaa vel med Døden, naar man selv er død, baade Præster og Menighedsfolk.

Præstens stille Virksomhed, som man taler om, med Prediken paa Søndags Formiddag og Aften, saavelsom en fire eller fem store Nadverdsgudstjenester om Aaret, er man fornøiet med. Saa nogle „Basketparties" og nogle Omgange „Flinch" og andre „Games" ved Ungdomsmøderne og ellers efter Behag gaar det nokſaa stille og pent til, og naar nogen dør og begraves, saa er de i Himmelen. Ja, hvorfor da noget mere, naar man blir salig alligevel. Det er sørgeligt, at vor lutherske Kirke er bleven slig. Saadan er den, og alene Guds Aand kan føre den ud af den sørgelige Tilstand. At v ikke er alene i Crookston om denne sørgelige Tingens Tilstand er vel sandt, men det er jo ingen Trøst for os.

Det er vel saa paa de fleste Steder, at ikke alle er tilfreds med denne Stilling, selv om baade Præst og Majoriteten af Menigheden er det, og sukker over Tilstanden; men som Regel bliver disse ogsaa lamslaaet. Skulde vi beskrive Menighedernes Tilstand, som jo ofte bliver rost, mon vi kunne finde en mere passende end denne: „Efterdi du er lunken og hverken kold eller varm, vil jeg udspy dig af min Mund".

Ikke alle i Crookston har været fornøiet med Tilstanden, derfor har de saa troende som har samlet sig som Regel hver Onsdags Aften og bedet: „Kom O Aand, fra de fire Vinde og blæs paa disse ihjelslagne, forat de maa vorde levende". Længe har det seet forgjeves ud. Møder har vi havt ofte, men Guds Aand syntes ikke at kunne faa Tag i Hjerterne. Nogle har været paavirket, men det er ikke blevet noget Gjennembrud. Forrige Høst skrev vi til Pastorerne Svingen og Breidablik om at komme hid og tale til Folket. Pastor Svingen var bestemt paa at komme til os i Februar, men blev forhindret af Snestorme. Herren styret bedre end vi. Sidst i Mars fik vi Brev fra Pastor Svingen at han vilde komme de første Dage af April, og nogle Dage senere fik vi Bud fra Breidablik, at han vilde komme samtidig. De troende begyndte at bede til Gud om et Aandens Pintseveir over os ved disse Møder.

Den anden April kom Pastor Svingen og den fjerde Breidablik og prædikede hver Aften i næsten to Uger. Kirkefolket havde nok sine „Basketparties" og Conserter for at drage Folket bort, men Guds Ord havde en større Magt denne Gang, saa Kirken blev fuld og Ordet slog som Lynstraaler ned i Hjerterne og knuste dem. Saadanne Vidnesbyrd er det netop vi trænger inden vor døde Kristenhed. Nu har vi en liden Flok, som har givet sine Hjerter til Gud og sagt Syndelivet Farvel. Vi kjender os ikke igjen hverken i Kirken om Søndagene eller paa Bønnemøderne Onsdags Aftenerne. Det hele er forandret.

Paa Menighedens, de nyvaktes og mange andres Vegne siger vi eder, Brødre, tak for Besøget. Vi glæder os over, at Pastor Breidablik lovet at komme tilbage i Mai. Velkommen, Broder, tilbage.

A. J. Krogstad.

„Saa lad, o hjertesøde Gud,
Dit Ord i Kraft forkyndes,
Og dette milde Himmelbud
I hele Verden vndes.
At Folk maa se, hvor sød du est,
Og holde daglig Glædesfest
I Jesu rige Raade!"

Digitized by Google

Vaardigt.

Naar Solen sender sin varme Straale,
Aarhanen galer i Aasen aarle,
Da er det Vaar,
Da læges Saar,
:,: Som gjennem Vinteren Længsler saar:,:

Naar Birkeknoppen sig vil oplukke,
Og Blaaveis frem i Snekanten titte,
Da er det Vaar,
Husk bare paa,
:,: Du selv som ser det forny dit Haab:,:

Vaar i Hjertet den er saa herlig,
Den slukker Sorger den lufter kjerlig,
O hjælp os Gud,
O send os Bud,
:: Som tiner Kulden i Sjelen ud:,:

En Tak til Gud du da først frembære,
Det er jo ham som os gir den Ære,
At vi kan se
Derfor maa vi be,
:,: At vi i Visdom faar vandre med:,:

Johannes Grotte
Blabon, N. Dak.

Nogle Reiseminder.

Da nu Vaar og Sommer er i Anmars for at aflægge os sit vanlige Besøg, som alt levende glæder sig ved, saa mindes vi Vinteren, Sneen og Kulden vi havde for en kort Tid tilbage. Tillige mindes vi de mange hyggelige Stunder vi havde tilsammen om Vidnesbyrdets Ord, under Bøn og Sang her og der blandt Vennerne. Saaledes vil og jeg bede om Lov til igjennem „Budbæreren" at sende min Hilsning rundt til Vennerne, som jeg fik besøge sidste Vinter.

Jeg forlod mit Hjem den 8de Jan. i Følge med H. Olsen. Stoppede af i Volin, Yankton Co. og havde der paa forskjellige Steder Møder. Fortsatte fra Irene tilsammen med S. Hinseth til Lake Madison, hvor vi overvar et Møde i to Dage, og ankom tilsammen med Olsen til Past. O. O. Bergh den 18de Jan. lidt kold og hungrig efter en 16 Mils Kjøring i Slæde over Prærien. Mrs. Bergh vidste, hvad vi havde Behov baade af Mad og Varme, og vi følte os snart som hjemme i den lune Præstegaard den Aften.

Pastor G. Evensen blev ved Telefon underrettet om vort Komme og var snart hos os for tilsammen med Bergh at lægge Planer for vort Besøg i deres Menigheder. Her vil jeg faa sige: „O, hvor saligt at erfare Broderkjerlighedens Aand, Og tilsammen her bevare Dette Fredens sterke Baand" ved at vise i Ord og Gjerning, at man har Omsorg for sine Folk i Menighederne, som man er sat til at arbeide iblandt. Det er som en kvægende Duftning, naar Herren os sender ned ved at forstaa at Vægterne paa Zions Mure er enige om Tiden, Maaden og Alvoret i Redningsarbeidet at redde Sjele fra Døden.

Vi havde hyggelige Stunder der blandt Vennerne uagtet Veiret var stormende og megen Sne, saa vi endog syntes, at Pastor Bergh var dristig at tage os ud i Snestormen for at besøge Folket, og det hændte jo ogsaa, at Slæden væltede, Hestene forlod os lidt for hastigt, men naar vi kom os op af Sneen og alt ordnet igjen var vi glad og taknemmelig for at det ikke gik værre og forstod saa vel at Aarsagen for vort Fald var at Hestene sprang lidt for fort.

Maatte nu sige disse kjere Venner Farvel og begive os paa Vei til Past. Evensens Menighed i Kingsbury Co. Var der en Uges Tid og hilser herved Vennerne der i Trefoldigheds Menighed. Gud har sine der af danske og norske Folk, som har Guds Sag for Die.

Maatte afsted ifølge Bestemmelse til Brookings. Kom der 1ste Feb. og stoppede hos O. Sneve. Havde en hyggelig Stund i Kirken paa Søndag, men maatte paa Grund af Snestorm tage Veien sydover og hjem. Besøgte siden Folket i Viks Kalk. Vilde gjerne have skrevet lidt om denne vor Reise, men maa for Rummets Skyld afslutte og hilser herved Folket i St. Peters, Roseni, Betlehems, Elsborough, Sherman, Highland, Dell Rapids og Irene, som jeg tilsammen med Ellingson fik aflægge Besøg med korte Vidnesbyrd om Synd og Naade hos.

Digitized by Google

Saa lader os glædes og elske af Hjerte.
Forsøde hverandre den bitreste Smerte,
Forbindes i Aanden tilsammen som en
At Kjerlighed findes oprigtig og ren,
Og lader vor Fader en Frydesang høre,
Det skal ham hans Hjerte usigeligt røre,
Skjønt Børnene kan det saa kunstigt ei gjøre.

Kjert hilset J. P. Langbak.
Geddes, S. Dak.

Om Brugen af Kirkehuse.

Endnu lidt om, hvortil Kirkehuse bør bruges og ikke bruges. Vi har nu havt mange Spørgsmaal, ogsaa en Del Svar angaaende denne Sag. Og flere kommer antagelig til at lade høre fra sig.

Nedenfor gjengiver vi efter „Ev. Luth. Kirket." lidt om Teaterforestillinger i Kirken. Det driver jo adskillig ind paa de Spørgsmaal, som i det senere har været stillet til „Budbæreren." Vi er glad over, at de, som hgr udtalt sig, har omtrent samme Mening om, hvortil Kirkehusene bør bruges og hvad som er upassende i Herrens Hus.

„Om Teaterforestillinger i Kirken læser vi følgende;

Nylig har vi i en Del Menigheder heroppe i Norden havt Besøg af et Selskab, som forevifer Billeder, saakaldte „moving Pictures" i Kirkerne, og det er herom jeg vil yttre mig. Var nu disse „Pictures" af udelukkende aandelig eller i det mindste ikke af anstødelig Beskaffenhed, kunde jo ikke meget siges derom; men naar det gaar saa vidt, at man, om end kun ved Billeder, spiller Komedie i selve Kirken, da er det i Sandhed Tid til at protestere derimod. Faar man da ogsaa ved samme Leilighed lytte til lattervækkende Deklamationer og uaandelige Sange, da er Kronen sat paa Verket. Det synes mig, som om Saltet i en Del Menigheder har begyndt at miste sin Kraft. Et stort Ansvar ligger hos Presten eller Menighedsraadet, som kan sidde og se paa saadant uden at opløfte sin Røst derimod. Vi har indviet vore Templer til helt andre Endemaal, og vi har opsat og udstilt vore Alterprydelser til noget ganske andet, end forat Skuespil skal opføres foran dem. Det er baade Uret og Synd at tillade saadant, og Menigheder som gjør det, gaar nedad Bakke istedenfor at opbygges paa rette Maade. Hvad skal vi tænke om Børn og Ungdom som besøger saadanne Tilstelninger? Vækkes der hos dem Ærbødighed for hellige Ting? Ja, men, siger nu nogen, vent lidt! Disse Tilstelninger faaes istand af en eller anden Forening inden Menigheden for at samle Penge til kirkelige Øiemed, og da bør Hensigten hellige Midlet. Penge maa vi have, og det er vel ikke saa farligt for en Gangs Skyld. Men saadanne Midler bliver ikke til Velsignelse; tvertimod.

Ovenstaaende er indsendt i det svenske Blad „Augustana" af en som kalder sig „Samfundsven", og han tilføier følgende, som fortælles om den nu afdøde Past. Erland Carlson i Chicago: Engang kom der ind til ham nogle Herrer, som vilde levere ham en Sum Penge til en Kirkebygning som skulde opføres. Paa hans Spørgsmaal om, hvorfra Pengene kom, svaredes, at Foreningen „Svea" havde besluttet at give denne Sum, som var Nettoindtægten af Foreningens sidste Maskeradebal. „Saadanne Penge kan jeg ikke modtage", blev Past. Carlsons Svar, og Herrerne gik forlegne bort. Indsenderen slutter med en Formaning til ikke at følge med Strømmen og med en Henvisning til, hvorledes Jesus uddrev de handlende af Templet og sagde: „Mit Hus skal kaldes et Bedehus, men I har gjort det til en Røverkule."

En Kafferkvinde i Sydafrika, hvis Sprog Missionæren ikke forstod, blev af ham undervist i Guds Ord ved en Tolk. Da hun blev spurgt, om hun nu forstod alt, svarede hun: „Meget forstaar jeg ret godt, og hvad jeg ikke forstaar, vil Guds Aand forklare for mig. Forresten skjønner jeg, at det hovedsagelig kommer an paa at have Jesus, Frelseren, kjer af ganske Hjerte og kun søge at leve for ham her i denne Verden."

Digitized by Google

Pastor Klaveneſs

om Vækkelſeskriſtendom og Opdragelſeskriſtendom. Læs og tænk!

(Indſendt.)

Den bekjendte Sognepreſt Klaveneſs i Kriſtiania holdt forleden et Foredrag i Johanneskirken derſteds om „Vækkelſeskriſtendom og Opdragelſeskriſtendom". Den rummelige Kirke var fyldt til Trængſel.

Taleren gav først en Skildring af hver af disſe to Kriſtendomstyper. Vækkelſeskriſtendom er født i Vækkelſe og lever paa Vækkelſe. Ved den blir Menneſket ved et ſterkt Ryk vakt op af Synden, og den vakte lever paa Følelſen af at være et Guds Barn. Men snart afkjøles denne Følelſe, og da maa der et nyt Ryk til. Det blir Vækkelſe og Slappelſe, Vækkelſe og Slappelſe i det uendelige.

Opdragelſeskriſtendommen derimod bunder i Opdragelſen. Den kommer gjennem Opdragelſen, først i Daaben, ſenere gjennem de kriſtelige Skikke, i Hjemmets og Skolens Undervisning. Denne religiøſe Opdragelſe gjør ofte tilſyneladende liden eller ingen Virkning, men der blir dog noget igjen, ofte mere end vi tror. Hos andre trænger den dybere ned, og om der end ſjelden blir Tale om noget bevidſt religiøſt Liv i Ungdommen, vil det, ſom er nedlagt i Sjelen i Barneaarene, ſenerehen i Livet lidt efter lidt føre Menneſket over til perſonlig Omvendelſe. Denne Slags Kriſtendom har ſaaledes Karakteren af en langſom Udvikling. I toneangivende religiøſe Kredſe er det Vækkelſeskriſtendommen, ſom ſtaar høieſt i Kurs og ſom i ſærlig Grad gaar for levende Kriſtendom. Den falder jo ſaa let i Øinene og Ørene. Opdragelſeskriſtendommen derimod blir gjerne dømt ſom Verdslighed med religiøs Fernis eller ſom Vanekriſtendom. At arbeide for Kriſtenlivet betragtes ſom ensbetydende med at arbeide for Vækkelſe, og Frugten af Arbeidet maa ogſaa være Vækkelſe. Taleren gik dernæſt over til at belyſe de to Typer ved Bibelen. Det nye Teſtamente kjender ogſaa Vækkelſeskriſtendommen. Døberen var en Vækkelſespredikant, Jeſus begyndte ogſaa ſom ſaadan, paa Pinſedagen var der ogſaa en Vækkelſe, ligeſom Paulus blev omvendt ved en Vækkelſe. Men i Bibelen ſees dog Vækkelſen altid under Opdragelſens Synspunkt. Paulus betragter hele den gamle Pakt under Moſeloven ſom en Opdragelſe til Kriſtus. Paa dette Grundlag bygger Døberen ſin Vækkelſe, og efterat Vækkelſen er indtraadt, fortſætter Opdragelſen. Og for Jeſu Gjerning var Opdragelſen Hovedſynspunktet. Hans Prediken var kun anlagt paa at predike Viljen, ikke Følelſen. I dette Spor fulgte ſaa Apoſtlene. Mens Vækkelſen taler om at føle Synden og Naaden, taler det nye Teſtamente om at erkjende Synden og kjende Kriſtus. Der er ikke Tale om at grunde Troen paa Vækkelſen. Taleren gjengav en Samtale med afdøde Biſkop Heuch om Lægmandsvirkſomheden, ſom Heuch dengang var imod, men Taleren forſvarte ud fra Vækkelſens Standpunkt. Heuch havde da ſagt: Tro mig, i Stilhed gror der mere kriſteligt Liv under vore Prekeſtole, end vi forſtaar! Opdragelſeskriſtendommen havde nok ſine Skyggeſider, den kunde bevirke Lunkenhed og Ladhed. Man nøiede ſig let med et Lavmaal af religiøſt Liv, og der blev let for liden perſonlig Virketrang. En Vækkelſe kunde derfor ofte virke heldig. Men da maatte den være ſaadan, at den villig føiede ſig ſom et Led i Opdragelſen, hvilket Vækkelſen imidlertid ikke gjerne vil. Vækkelſeskriſtendommens væſentlige Svaghed er, at den fremmer Skinhelligheden: man viſer frem det ydre, ſom ikke har noget fuldt tilſvarende indre Der er megen Graad og Klage over Synden, men libet Syn for de virkelige, alvorlige Feil. Den forfuſker Syndserkjendelſen. Og fordi den bygger paa Følelſen, leder den til, at man ſtadig griber til ſterkere og ſterkere Pirringsmidler for at ſkake Sindet op. Den har i det hele intet Syn for Opdragelſen, Vækkelſen af Pligterkjendelſen, ſom er den Jordbund, hvori et ſandt relgiøſt Liv alene kan vokſe. For Kirken maa Hovedformaalet være at opdrage. Vækkelſen faar komme, naar Gud vil. Den Vækkelſe, ſom fremkaldes ved menneſkelig Anſtrengelſe, er bare en Viſion. Opdragelſeskriſtendommen er den, ſom bedſt ſtemmer med Jeſu

Digitized by Google

Befaling til Apostlerne om at gaa ud og gjøre alle Nationer til Disiple ved at døbe dem og lære dem at holde hans Bud, opfylde Pligten, øve Moralen.

Angaaende vore Gutter.

Hvorfor de kommer paa Afveie

Mangen en ung Mand kommer paa Afveie, fordi hans Hjem er ubyggeligt, modbydeligt og smagløst. Hvor Kjerligheden, Freden og Glæden skulde regiere, er det Krangelsyge, Dømmesyge, Skjælden og Smælden, Grin og Gnaal, som fører Styret—Vanstyret, kunde man gjerne sige. Men i et saadant Hjem kan ikke den unge Gut finde, hvad hans Hjerte længes efter, og derfor begynder han at søge udenfor Hjemmet, hvad han skulde have fundet der. Hvad han finder, er dog ikke altid, hvad han tænkte han skulde finde, og mangen en Mand paa Syndens og Lastens Vei tog sit første Skridt i en gal Retning den Dag, da han fandt paa at ville søge efter Kjerlighed, Hygge og Glæde udenfor sit Barndomshjems Grænser.

Hvis vi vil binde vore Gutter og unge Mænd til Hjemmet med Baand, som holder, maa vi gjøre Hjemmet tiltrækkende. Der maa være god nærende Føde for Legeme og Aand, skikkeligt Stel i Huset, Kammeratskab om man saa vil, og virkelig Religion.

En god Moder kan ikke andet end gjøre sig Børnenes legemlige og aandelige Velfærd til en Hjertesag. Hvad er Rigdom, Berømmelse, Selskab eller Mageligheb i Sammenligning med vore Gutters Velfærd?

I Mødre bør lære eders Sønner, at det er baade syndigt og farligt for en ung Mand at foragte en Faders Formaninger og Bud. Indprent dem itide Betydningen af det fjerde Bud. Den Gut eller Pige, som ikke hædrer, elsker og adlyder Mor og Far, tager det let en Ende med Forfærdelse med. Meget faa unge Mænd brød Landets Love, hvis de ikke først havde brudt de Love, deres Forældre havde holdt frem for dem. Ulydighed mod Forældre brolægger Veien ud paa Forbryderbanen.

„Jeg begyndte min sørgelige Vandring ned ad Syndens, Lastens og Banærens Bane ved at vise Ulydighed mod Far og Mor, ved at foragte deres Ønsker og trampe deres Kjerlighed og gode Raad under Fødder", bekjendte mangen en ung Mand, der som Brag paa Legeme og Sjel var kommen til Enden af Rebet. Det er saaledes en alvorlig Ting for Børn at handle imod sine Forældre, og ofte i en altfor ung Alder gaa væk fra Hjemmet; men det er ogsaa en alvorlig Sag for de Forældre, som har sin Del af Skylden for, at saa sker. Lidt mere tidsmæssig Reform og lidt mere Solskin i Hjemmet—lidt mindre Kandestøberi i Salooner, Foreninger og Logemøder og lidt mindre Gnaal og Gnaur og Bitterhed, vilde ofte passe særdeles godt. Det er du, Far og Mor, som skal lære dit Barn at „hædre Far og Mor". „Ved Arnen".

Kvinden.

Kvinden indtager i Skriften, særlig i det nye Testamente, en fremtrædende Plads. Det skjønneste Eksempel paa uegennyttig Offervillighed i Bibelen fortælles om en Kvinde.

Det herligste Vidnesbyrd om Bønnens Magt giver en Kvinde os. Det vakreste Eksempel paa tjenende Kjerlighed giver atter en Kvinde. Aldrig har Frelseren talt et Ord, som aandede af større Anerkjendelse end om disse Kvinder: Enken, der lagde alt, hvad hun eiede, i Templets Kiste; hin kananitiske Moder, som bad for sin Datter, og Maria fra Betania, der ogsaa havde gjort hvad hun kunde.

Den mest indflydelsesrige Plads i et Menneskes Liv tilkommer ens Moder. Mangen blev forloren Søn og Datter, fordi Moder svigtede sin Opgave, og paa den anden Side er mangen bevaret og mangen vendt tilbage ved Mindet om Moder, og hvad hun havde sagt eller gjort. Et Ordsprog siger:

„En Moder er mere end hundrede Skolemestre. Hun drager som en Magnet paa alle Hjerter i Hjemmet, som en Stjerne paa alle Øine". Gud give os mange saadanne Mødre. (Udv.)

Digitized by Google

Profeten Daniels Person og Liv.

(Af Prof. C. P. Caspari.)

(Fortsættelse.)

For at bringe Daniels Gave til en storartet Anvendelse og gjennem ham aabenbare sig som den Alvidende og som Verdenshistoriens Styrer, lod Gud, snart efterat Daniels Opdragelse var fuldendt, Nebucadnezar faa en betydningsfuld Drøm og lod ham glemme denne Drøm igjen. Kongen fordrer af sine Vise, at de skulde kundgjøre ham Drømmen, hvoraf et dunkelt, meget foruroligende Indtryk var blevet tilbage hos ham, og at de skulde udtyde den. De kunde ikke, og maa tilstaa sin Afmagt og Gudforladthed. De skulde derfor dræbes og med dem ogsaa Daniel og hans Venner, der var blevne optagne i deres Orden. Daniel var i Troen aldeles vis paa, at hans Gud ikke alene kunde kundgjøre ham Drømmen, men at han ogsaa vilde gjøre dette, dels for at aabenbare sig som den alvidende, sande Gud. Han beder derfor Kongen om en Frist, efter hvis Forløb han vilde tilfredsstille hans Forlangende. Den bevilges, og Daniel og hans Venner søge i Bøn Aabenbarelsen af Drømmen; Daniel faar den aabenbaret i et Syn om Natten og takker Herren i en herlig Bøn for den Naade, som redder ham og hans Venners Liv (Dan. 2, 20—23).

Daniel føres derpaa frem for Nebucadnezar og kundgjør Drømmen og dens Udtydning for Kongen, idet han viser al Ære for begge Dele paa det bestemteste fra sig. Det er hans Gud, hvem Æren tilkommer. Kongen bøier sig for Herren, idet han erkjender ham for at være den alvidende og sande Gud, og ophøier Daniel (Dan. 2.) til Befalingsmand over Provindsen Babylon, Rigets Middelpunkt og Kjerne, og til Overste over alle babyloniske Vise. Ogsaa Daniels tre Venner ærer han, idet han paa Daniels Bøn anbetror dem Forvaltningen af den ham overgivne Provinds. Ligesom de havde kjæmpet med Daniel i Bønner og seiret, saaledes høstede de nu og med ham Frugterne af hans Seier.

Hvem tænkte ikke her paa Josef, paa hans Udtydning af Faraos tvende Drømme og hans Ophøielse ved denne Udtydning? (1 Mos. 41.) Daniel viser sig ogsaa i sin Udtydning af Nebukadnezars Drøm og i den paa samme følgende Ophøielse som den babyloniske Landflygtigheds Josef. Ligesom Josefs Liv i Ægypten, saaledes falder ogsaa Daniels i Babylon i tvende Tidsrum, en Fornedrelses- og en Ophøielsestid, og ligesom for hin, saa baner ogsaa for denne en Drømmeudtydning Overgangen fra den første til den anden.

Den ophøiede Daniel levede nu ved Nebukadnezars Hof som Kongens Raadgiver, som sit Folks Forbeder og Beskytter og vel og tildels som Lærer for de babyloniske Vise, paa hvilke han med sin høie Aand og sin overordentlige Oplysning neppe kan være bleven uden al Indflydelse*).

Misundelige paa den store Magt og Ære, som Nebukadnezar havde tildelt de fire jødiske Udlændinger, søgte senere fornemme Babylonere først at rydde hans tre Venner afveien og derpaa styrte ham selv, hvem de endnu ikke vovede at angribe. Som passende Leilighed benyttede de en stor Takkefest, som Nebukadnezar efter lykkelig at have tilendebragt alle sine Felttog, deriblandt ogsaa det imod Jerusalem, som førte til Stadens og Templets Ødelæggelse, foranstaltede til Ære for sin Gud Bel, hvem han tilskrev alle sine Seire. Kongen havde ladet forfærdige en kolosal Guld-Billedstøtte af Bel: denne skulde indvies ved en Fest i Nærværelse af alle Rigets Embedsmænd og en uhyre Folkemængde, og alle tilstedeværende skulde paa et af Musiken givet Tegn kaste sig ned for den og tilbede den. Hvo, som ikke gjorde dette, skulde kastes i en Ildovn, som holdtes beredt, — en hos Babylonierne brugelig Henrettelsesmaade (Jer. 29, 22.). Herpaa grundede nu de avindsyge Fiender sin Plan; ved Oprettelsen af Billedstøtten, ved dens høitidelige Indvielse og ved Befalingen og Trudselen om Straf havde vel de havt Haanden med i Spillet. De vidste, at hverken Daniel eller hans Venner, disse for Loven

*) Smlgn. hvad Ps. 105, 22 siger om Josef, hans Forbillede.

Digitized by Google

nidkjære Jøder, vilde tilbede Billedet; naar de nu undlode dette, vilde Fienderne paa samme Tid, som de sparede Daniel til en beleiligere Tid, anklage hans Venner for Ulydighed mod Kongens Befaling og Foragt for hans Gud. Hvad de ventede, skede, og de udførte derfor sin Plan. Men denne mislykkedes ved Guds Indgriben, som belønnede de tre Mænds Troskab mod hans Lov og deres faste Tro paa ham med den vidunderligste Bevarelse i Ildovnen; han befæstede derved og deres og Daniels Stilling og aabenbarede sig tillige for Kongen, hans Riges Embedsmænd og den hele tilstedeværende Mængde som den almægtige Gud og som alles deres Frelser, der havde sat sin Tillid til ham. (Dan. 3, 1—30.).

I den sidste Tid af Nebukadnezars Regjering erholdt Daniel endnu engang Anledning til at lægge sin overordentlige Oplysning for Dagen. Gud sendte nemlig den chaldæiske Verdensherster for anden Gang en betydningsfuld Drøm. Foruroliget af den, eftersom den syntes at angaa ham selv og umiskjendelig bar en ulykkespaaende Karakter, lod han først sine indfødte Vise kalde, for at de skulde udtyde den for ham. Da disse ikke var istand dertil, hentede han til sig deres jødiske Forstander, hvem han som en fremmed og i Erindringen om den tidligere overordentlige Hjelp, han havde ydet, greb til som en sidste Tilflugt. Daniel tydede ham Drømmen, efterat have hørt den af Kongens Mund, med en dyb Hjertets Bevægelse, der udsprang af taknemmelig Kjærlighed mod hans Herre og Velgjører. Udtydningen lød paa, at Nebukadnezar for sin Stolthed og den deraf udspringende Uretfærdighed og Ubarmhjertighed mod de elendige (Smlgn. Jes. 47, 6.) imødegik den forfærdelige Tilstikkelse af syvaarigt dyrisk Vanvid; denne Tilstikkelse skulde først da faa en Ende, naar han havde erkjendt, at den høieste er den ubetingede Herre over alt jordisk Kongedømme. Denne Udtydning ledsagede den jødiske Seer med en alvorlig Formaning til Kongen om for Fremtiden at beflitte sig paa Retfærdighed og Barmhjertighed, hvis han vilde undgaa den truende Skjæbne. Da Nebukadnezar hverken hørte paa denne Formaning eller paa den guddommelige Advarsel, som laa i Drømmen selv, men turede frem i sit gamle hoffærdige Væsen, saa gik efter Aarsfrist den hele Drøm i Opfyldelse ved et Guds Dom i særegen Grad udfordrende Udbrud af denne Selvopløftelse. Men efterat han ved Enden af de syv Aar havde bøiet sig for Gud, fik han sin Forstand og sit Herredømme igjen og rettede nu en efter sin Ordlyd af Daniel forfattet Skrivelse til alle sine Undersaatter, hvori han fortalte dem sin Oplevelse og priste den høieste Gud som den almægtige, sanddrue og retfærdige. (Dan. 3, 31—4, 34.)

Nebukadnezars Søn Evilmerodach regjerede kun i to Aar. Ved sin Thronbestigelse slap han ikke blot den jødiske Konge Jojachin ud af hans Fængsel, men han ærede ham ogsaa høiere end alle fyrstelige Vasaller og de øvrige afsatte Konger, som levede ved hans Hof, ved at gjøre ham til sin stadige Bordfælle (2 Kg. 25, 27 f.). Maaske var det Daniels Virksomhed under Nebukadnezar, som havde fremkaldt denne forandrede Behandling af Jojachin, og uden Tvivl beholdt han i disse Aar sin tidligere Stilling og med den sin gamle Anseelse.

Men anderledes blev dette under Belsazar, sandsynligvis Nebukadnezars Dattersøn, Laborosoarchod, i hvis Navn hans Fader Neriglisar, som havde myrdet Evilmerodach, regjerede i fire Aar. Under hans eller meget mere hans Faders Regjering beklædte Daniel kun et underordnet Statsembede (Dan. 8, 27. 1.) og var næsten bleven glemt; efter Evilmerodachs Mord havde man skudt tilside den visselig for mange af de store utaalelige Indflydelse, som havde gjort sig gjældende under Nebukadnezar og hans Søn.

Den unge Belsazar var en Konge af et daarligt og formasteligt Sind. Ved Slutningen af hans meget korte selvstændige Regjering gik han saavidt i sin Frækhed, at han ved et stort og overdaadigt natligt Gjæstebud lod hente de Kar, som Nebukadnezar havde bortført fra Jerusalem, uden Tvivl tilligemed andre Kar, som af Babylonierne vare blevne bortførte fra Afgudstempler.

Digitized by Google

Med sine Store, Hustruer og Medhustruer drak han af dem under lydelig Pris af sine Guder, og forhaanede saaledes Herren som en afmægtig Gud, hvem hans Guder havde besejret. Men da faldt han, Nebukadnezars Hus og det chaldæiske Folk for Israels Guds Dom. For Belsazars Øine viste der sig Fingre af en Menneskehaand paa Spisesalens Væg, der skrev i ubekjendt eSkrifttegn. Yderst forfærdet over det underbare og uhyggelige Syn befalede Kongen, hvem hans onde Samvittighed lod ane, at Skriften angik ham og indeholdt hans Dom, at hente alle hans vise og lovede den, som kunde læse og tyde Skriften, de største Æresbevisninger og Belønninger. Ingen var istand dertil. Da viste hans Moder, Nebukadnezars Datter, sig i den kongelige Spisesal, hvor der nu herskede den største Forvirring og Raadløshed; hun henviste Sønnen til den fra sin tidligere Stilling fjernede og forglemte jødiske landflygtige Daniel, som til en Mand, der under Nebukadnezar havde givet Prøver paa overnaturlig og guddommelig Visdom, og derfor var bleven højt æret af denne store Konge; han vilde vist kunne læse og tyde Skriften. Daniel blev straks hentet, og for tredie Gang under det chaldæiske Herredømme beviste han sig som et Organ for den guddommelige Alvidenhed, thi han læste og tydede Skriften for Kongen, efterat han i en værdig, dristig og majestætisk Tale havde foreholdt ham den store Ugjerning han havde begaaet mod den almægtige og sande Gud, hvilken havde fremkaldt Skriften paa Væggen. Den udsagde, at Kongen og med ham Nebukadnezars Hus skulde miste Riget, og Verdensherredømmet gaa over fra Chaldæerne til Mederne og Perserne. Den første Halvdel af denne Forkyndelse opfyldtes endnu samme Nat, idet Belsazar blev myrdet af sammensvorne, og med ham gik Nebukadnezars Hus under. Opfyldelsen af den anden Halvdel indtraadte først syv Aar senere (Dan. 5.).

Daniel var i denne Rædselens Nat bleven udnævnt til en af de tre Befalingsmænd, som umiddelbart under Kongen havde at forvalte Riget, og denne Stilling indtog han vel og under Naboned, som de sammensvorne gjorde til Konge i Belsazars Sted (Dan. 5, 29.) Ikke blot hans overmenneskelige Viden og hans store Visdom maatte anbefale ham til den nye Konge, men ogsaa Talen til Belsazar og hans Forudforkyndelse af Nebukadnezars Huses Undergang. Ifølge denne maatte jo den Gjerning som Naboned skyldte Tronen, vise sig og lade sig fremstille som en af Gud villet, forudbestemt og billiget.

Den samme høie Stilling som under den sidste chaldæiske Hersker beklædte Daniel ogsaa under Mederen Darius, den første Konge af det følgende Verdensrige, det medopersiske. (Fortsættes.)

Ud af Fattighuset.

For nogle Aar siden gik jeg bort for at predike en Søndagsmorgen, da en Mand kom kjørende forbi os. Han havde en ældre Kvinde med sig.

„Hvem er denne unge Mand?" spurgte jeg.

„Ser du den vakre Eng og den Plads hvor Huset staar?" spurgte min Ven.

„Ja."

„Hans Fader drak det op altsammen", fortsatte han. „Han havde været en stor Drukkenbolt, som ødelagde al sin Eiendom, hvorefter han døde og efterlod sin Hustru paa Fattighuset. Men den unge Mand var en af de mest udmærkede Mænd, som jeg nogensinde har kjendt. Han har arbeidet haardt, fortjent Penge og kjøbt Gaarden igjen. Han har taget sin Moder ud af Fattighuset, og nu kjører han hende til Kirken."

Det var, tænkte jeg, en fortræffelig Illustration. Den første Adam i Eden solgte os for intet, men Messias, den sidste Adam, kom og frikjøbte os igjen. Den første Adam førte os virkelig til Fattighuset, den sidste Adam gjør os til Konger og Præster for Gud. Dette er Igjenløsning.

Vi vandt tilbage i Kristus alt, som vi tabte i Adam, og endnu mere. Og dette ved Kristi Blod. Mennesker betragter Kristi Blod med Haan og Foragt, men der skal komme en Tid, da Kristi Blod skal blive dem af større Værdi end alle Kongeriger i Verden. D. L. Moody.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Brev fra Fru Gotteberg, Kina.

Naar det skorter paa Beretninger fra vore egne Arbeidere og vor egen Arbeidsmark faar en bringe vore Læsere lidt fra andet Hold. Efter „Missionslæsning for Kvindeforeninger" giver vi følgende:

Fra vor Jsang-Tur til Høststevnet.

Igaaraftes kom vi tilbage fra et herligt Møde i Jsang, og jeg vil gjerne sende Kvindeforeningerne en Hilsen, medens Indtrykket er friskt. For os Changshafolk fik Turen en stormfuld Begyndelse. Vi skulde være i Jsang Lørdag Aften, og reiste Onsdag Aften, som vi troede, i god Tid. Fleischer og Brun havde leiet en Baad og vi en; vore kinesiske Venner, som ønskede at reise til Mødet, skulde faa være med paa Baadene, saaledes at Mændene reiste paa Fleischers Baad og Kvinder og Børn paa vor. Da vi kom ned til Baadene, var der imidlertid ingen Plads for os. Jeg fik saavidt stukket lille Anna ind under Mattetaget og sad selv udenfor, indtil Gotteberg fik leiet en anden Baad. Fleischer og Brun maatte gjøre det samme. En voksen af en af Kvinderne og en Lærer blev sat til at passe paa, at Kvindebaaden kom vel frem, og saa drog vi afsted i deiligt Maaneskin og kom til Tsin-kang næste Dag ved Middagstid. Vi gik op til vor Udstation der, hilste paa Vennerne og spiste Middag paa Land. Men det skulde vi nok helst ladet være; thi da vi vel var kommet paa Vei igien, blæste det op med Nordenvind, saa vi ikke kunde naa næste Havn, men blev liggende paa en Banke paa det mest udsatte Sted omtrent en Fjerdingvei fra Tsin-kang. Baadene blev trukket op paa Land, og der laa vi i Regn og Storm og Mørke. Vor Baadmand viste sig at være en Opiumsrøger og ligeglad baade om Menneskeliv og Baaden sin. Havde ikke Gotteberg vaagnet og faaet Folkene paa begge Baade op, var vi drevet paa Land midt paa Natten, da Stormen raasede som værst. Gud frelste os fra den Fare; men Stormen holdt sig. Vi ventede til henimod Middagstid næste Dag; de smaa Baade kunde fremdeles hverken komme frem eller tilbage, saa vi maatte sende Bud efter Bærestol til lille Anna og mig og Bærere til Tøiet og drage tilbage til Tsin-kang. Der traf vi vore kinesiske Venner, som forlod Tsin-kang tidligere end os Dagen iforveien, men som alligevel ikke naaede Havn, men blev liggende paa den modsatte Elvebred Natten over. Da deres Baad var større, kunde de seile tilbage. Kvindebaaden havde ingen seet noget til, siden vi forlod Changsha. Lidt modløse var de; men nu var vi da i Havn og hos Venner. Om Kvelden havde vi vort vanlige Fredagaften-Bønnemøde. Mange af Tsin-kang Folkene havde faaet høre, at vi var komne, og vi havde et godt Møde. Der blev bedet varmt og inderligt for vore Søstre, som kanske endnu var ude i Stormen. Gud vilde nok føre os alle vel frem. Saa gik vi tilsengs og vaagnede næste Dag i straalende Veir. Vi fik fat paa tre ganske smaa Baade, som kunde gaa en Snarvei gjennem en grundere Arm af Deltaet og kom til Jsang i god Behold Søndag Eftermiddag. Der blev vi modtaget med aabne Arme. En hel Skare var samlet der fra de forskjellige Stationer og Udstationer, og Mødet var i fuld Gang med megen Stemning. Desværre kom vi forsent til Eftermiddagens Vidnemøde, men Altergangen som skulde fundet Sted Søndag Aften, blev udsat til Mandag, saa alle kunde faa være med. Her var godt at være, naar nu bare Kvindebaaden ogsaa kom! Mandag kom med straalende Solskin, og vi samledes med Vennerne paa Morgenandagt og Formiddagsmøde, hilste paa gamle Venner og gjorde nye Bekjendtskaber. Det var en stor Glæde at faa samles med henimod 300 Mennesker af vor egen Mission 3 a 4 Gange om Guds Ord. Mandags Eftermiddagsmødet var særlig velsignet, og midt under dette kom vore kjære Changsha Kvinder. De havde lidt Skibbrud paa Veien, men var kommet sig vel paa Land, havde faaet leiet en ny Baad og var nu i Jsang just tidsnok til at faa være med ved Altergangen. Glade var de over at være kommet frem, og glade var vi, som hav-

Digitized by Google

de gaaet i Angst for, at noget skulde have tilstødt dem. 54 Kinesere var med til Herrens Bord; det var Knæfald paa Knæfald, som ved Høitiderne hjemme. Hvor var ikke vore Hjerter fulde af Tak til Gud, som har gjort det muligt for os at samles slig i Kina, i det længe saa lukkede Hunan, efter bare 4 Aars Arbeide. Han har gjort store Ting imod os og rigelig hørt vore Bønner. Tirsdag Morgen efter Andagten inviterede Fru Hertzberg Changsha-Kvinderne op i sin hyggelige Stue, og der fortalte de om den Fare, de havde været i paa Baaden og om Guds Hjelp. En af dem sagde: „Det regnede over os, og Vandet strømmede ind under os, og saa vidste vi ingen anden Raad end at raabe til Gud, at han maatte forbarme sig over os arme Syndere". De fortalte, hvorledes alle deres Sengklæder var blevet vaade, og hvorledes de havde maattet holde de smaa oppe, forat de skulde være ude af Vandet. Vi var glade over, at de trods alt var kommet frem til Jiang, at de ikke tabte Modet og vendte tilbage. Skjønt de kom sent, fik de dog meget godt af Mødet. De fik være med ved Altergangen og tre meget hyggelige Møder paa Tirsdag. Onsdag var de sammen med os over paa den anden Side hos Dr. Nilsen, fik glæde sig i de deilige Omgivelser og se Bygningerne der, og om Kvelden var de alle samlet til et særlig beaandet Bønnemøde. Vi kommer alle tilbage med et sterkt Indtryk af, at Gud vil fremme sin Gjerning i Hunan.

Tilslut en kjerlig Hilsen til alle Kvindeforeningerne og en særlig Hilsen til den ukjendte Missionsveninde i Haugesund, som med Pastor Brun sendte mig 5 Kroner til Arbeide. De Penge skal vore Venner faa tilhjelp til at modtage de Tilreisende til næste Møde, som skal holdes her i Changsha.

Eders forbundne
Ragnhild B. Gotteberg.

Changhai Nov. 11, 1906.

* * *

Centerville, S. Dak. April 22, 1907.

Kjere Venner!—Jeg sagde Farvel April 3die til de kjere Venner i Santa Rosa, og ifølge med Rev. Barstad og Familie drog med Jernbanen østover. Det var tungt at bryde op fra de kjere Venner der. Jeg kom did syg til Sjel og Legem. Men det gik ikke hen længe, førend at det ideale Klimat begyndte at virke forfriskende paa mig. Næst Gud skylder jeg den behagelige Luft, den skjønne Natur, Vennernes Kjerlighed og Omsorg og Dr. Lissons Kunst, at jeg glad og frimodig kunde tage paa Hjemreise. Jeg er nu befriet ifra Smerte. Doktoren tror, at jeg skal faa min Helbred fuldstændig tilbage.

Deres for Kineserne hengivne
Ida Groseth.

* * *

Hungersnöden i China.

„Nøden er stor i Hedningeland,
Broderhaand burde vi række."

Ti Millioner Mennesker lider—Mange døde—Amerikas Hjælp.

Shanghai, 13de April.—Meldinger fra de af Hungersnøden hjemsøgte Landsdele i China tyder paa, at Stillingen bliver værre og værre. Situationen er nu kritisk; man har bedt Amerikanerne om at yde som Bidrag $3,000,000 i Løbet af de næste tre Uger til Lindring af Nøden.

Chinas Regjering og Folk har hidtil givet over $4,000,000 til Lindring af Nøden. Fra Udlandet er kommet Hjælp for $400,000, deri medregnet de betydelige Gaver af Levnetsmidler m.v., som er underveis fra De Forenede Stater.

Den herværende Hjælpekomite sender hurtigst mulig Understøttelse, men de forskjellige Bidrag er endnu ikke alle komne i Besiddelse. Hvad hidtil er gjort for at afhjælpe Nøden er helt utilstrækkeligt. Ti Millioner Mennesker lider under utilstrækkelig Ernæring og staar Ansigt til Ansigt med Udsultning.

Hjælpekomiteens Udsendinge melder, at de finder Ligene af Folk, hvis Ansigter er sorte som Følge af udstaaet Sult. Folket river op den grønne Avling paa Roden for at finde noget at lindre Sulten med. Man har fundet hele Familier ihjælsultede i sine Boliger; ogsaa langs Landeveiene ligger Lig strøet rundt.

Digitized by Google

Man antager, at omkring fem tusind Mennesker hver Dag dør af Sult.

Der nævnes mange uhyggelige Eksempler paa Sultens Herjinger. En liden Gut, som bad om lidt Mad, blev først afvist, fordi Ansigtet saa rundt og fyldigt ud. Ved Undersøgelse viste det sig, at Legemet var et rent Skelet, medens Opsvulningen i Ansigtet skyldtes Sygdom, foraarsaget ved Sult.

En af Sult vanvittig Mand kvalte sig selv ved at svælge en hel Biscuit, som han havde faaet af en tilfældig Forbipasserende som syntes Synd paa ham.

En Kvinde med tre Smaabørn ved Siden blev fundet grædende og fortvilet ude paa en Bro, hvor hendes Mand var falden død om af Sult.

En Mand, hans Hustru og deres fem Børn opdagede man Ligene af inde i et Hus. De var sultet ihjel og havde fundet Forløsning i Døden, krampagtig omslyngende hinanden. Samtlige var klædt i Filler. I den sidste Stund af deres Liv havde Bark været deres eneste Næring.

Det er hjerterørende at se den dybe Taknemmelighed, som de stakkars Mennesker viser, naar man bringer dem Hjælp i deres Lidelser.

* *

En norsk Missionær ber om Hjælp.

(Brev til „Skandinaven.")

Sinyang, Honan, China, 11te Febr. '07.—Hr. Red! Undertegnede tar sig herved den Frihed at sende Dem et Opraab om Hjælp for nødlidende i Provinserne Kiangfu og Anhuei. Tænk, fire Millioner af vore Medmennesker her maa sulte ihjel før næste Avling (i Mai det tidligste, og mange faar heller da intet, da de intet har til Frø), om ikke Hjælp kommer udenfra! Og Hungersnød er dobbelt Død. Allerede nu begynder de at sælge sine Børn for Mad; hvad vil det da ikke bli to Maaneder fra nu? Hvor mange af „Skandinavens Læsere kunde vel ikke holde Hundredevis af disse arme Skabninger ilive, og det uden selv at føle det mindste Savn.

Jeg haaber mange maa kjende sig opfordret til at bringe Herren et Takoffer nu for al den rige Velsignelse, de har nydt i svundne Aar, og for, at deres Land har været sparet for slig rædselsfuld Ulykke. Vi prøver at række en hjælpende Haand; men, desværre, er Evnerne for smaa, og Nøden saa vent for overvældende. Hjælpen uddeles i Form af Levnetsmidler ved Udlændingerne, og jeg kan forsikre Dem, at hver Cent gjøres Brug af til det yderste og paa rette Maade.

Deres forbundne
Ingvald Dæhlin,
(Den forenede Kirkes Missionær).

Vandret bort.

Et Liv i Gud medfører en salig Død. At leve med og for Gud burde være hvert Menneskets høieste Glæde og Lyst,—det at leve Kristus. Men desværre, det er Faatallet, som lægger noget videre Vind paa at leve et helligt Liv og saaledes blir Døden for de fleste ikke en Vinding. Afdøde, hvis Liv og Død jeg vil berette lidt om, var en af dem, som i flere Aar levede Samfundslivet med Gud og som vi tror fik dø en salig Død.

Da hun var meget godt kjendt blandt vort Folk vil jeg herved indsende nogle Linjer til „Budb."

Mrs. Martha Oakland var født i Hjelmelands Prestegjeld, Stavanger, Norge den 14de December 1847 af Forældrene L. J. Ponsnes og Hustru. Kom til Benton Co., Iowa 1868. Blev ægteviet til J. J. Oakland den 19de Februar 1869. Flyttede med sin Ægtefælle til Clay Co., S. D. 1870. 4 Aar senere flyttede dem til Turner Co., S. D. hvor de har boet paa en Farm indtil for lidt over et Aar siden da de flyttede ind til Byen Centerville, S. D. Her var det hun afgik ved Døden den 3die April 1907, lidt over 59 Aar gammel. Hun var Moder til 9 Børn hvoraf 7 lever og sammen med Ægtefolk begræder Tabet af en kjer Hustru og Moder. Straks før sin Død foretog hun sammen med sin Mand en Reise til Illinois og Iowa forat besøge Slægt og Venner. Blev syg paa Hjemveien og døde efter 17

Digitized by Google

Dages haardt Sygeleie, men Døden kom for hende ikke uventet. Hun havde i over 35 Aar levet med Døden for Øie. Vi tror for hende blev Døden en Vinding. Mrs. Oakland vil blive savnet meget af alle de Venner som vankede ud og ind i deres altid gjæstfrie Hjem, samt af den Menighed hvor hun havde sit kirkelige Hjem, men allermest vil hun blive savnet af Ægtefælle og Børn. Gud trøste de sørgende!

Hun blev begraven fra Imanuels Kirke Centerville, S. D., Søndag den 7de April, hvor en ganske stor Skare var samlet for at ledsage Mrs. Oakland til Graven.

C. J. Olberg.

Nogle Ord fra Gypsy Smith.

(Indsendt ved E. J.)

Efter nogle Maaneders Virksomhed som Evangelist i de Forenede Stater giver Gypsy Smith i følgende Ord det Indtryk, som han har faat af den amerikanske Kirke paa sine Reiser. Vi lever i Amerika og faar vel mere eller mindre føle den samme Aand vil trænge sig ind i vore Menigheder. Han siger:

„Menighedsmedlemmer er moralske men ikke aandelige, polerte men ikke gudelige, en Pryd i Kirken, men ikke nyttige. At evangelisere Verden er ikke deres Forretning. Kirkens Atmosfære er pedagogisk og fornem men ikke overbevisende og omvendende". Han tror, at Aarsagen for disse beklagelige Forholde er Bønnemødernes Hendøen. Videre siger han:

Atten Aar siden paa min første Reise i Amerika var det ingen ualmindelig Ting at se Halvdelen om ikke to trediedele af Menighedsmedlemmerne forsamlede til Bønnemøde midt i Ugen. Store Forandringer har indtraadt; det er nu ikke mere Regelen. Det er nu meget mere vanskeligt at faa dem, som kalder sig kristne, til Bønnemøderne. Bønnemøderne er Kirkens Liv; den staar eller falder efterhvor den beder. Bønnemøderne er Kirkens Maalestok. Lad mig se Menighedens Ugeaften Bønnemøde og føle dets Puls, saa skal jeg sige, hvad Liv der er og fortælle, hvad den er i dens Omgivelser. Kirken eksisterer for at den skal føde kristne, aabne blindes Øine, oplade døve Øren, vende Mennesker om fra Mørket til Lyset og fra Satans Magt til Gud. Dette kan ikke opnaaes uden Bøn. En af de Ting, som Kirken har mistet, er Kjærlighed til Bønnen og dens Kraft; thi det alene kan give Omsorg for Sjele og holde Omsorgen ilive.

Man er fornøiet med at gaa i Kirken en Gang for Dagen. Tilmed dette er der en rastløs Jagen efter Fornøielse. Theatre, Dans og Kortspil har fundet Plads alle Steder. Disse Ting suger Liv og Sjel ud af Kirken. Paa den anden Side har jeg ikke set noget Sted i Verden, hvor Præsterne har ønsket mere at se Kirkens Opreisning og Folkene frelst, samt mere villige til at følge en mere vis og skriftmæssig Evangelisation.

Naar de, som er Menighedsmedlemmer, vil hengive sig selv til ydmyg Bekjendelse af Synd, thi der er meget at bekjende, Fald, Lunkenhed, Vantro, Ørkesløshed, Mangel paa Sympati, Selvtilfredsstillelse og Verdenskjærlighed. Bekjendelse som har Renselse og Tilgivelse til Følge maa være oprigtig. Ingen Legebekjendelse er gyldig for Gud. Naar vi saaledes vil skille os med Synden, saa skal vi finde, at Herrens Haand er ikke forkortet, saa at han ikke kan frelse, ei heller er han tunghørt, saa han ikke kan høre. Naar denne Gudhengivelse finder Sted, kan Kirken reise sig fra Støvet, og den kan gaa frem som en Hær med Banner, og den kan med Pintsekraft ryste Amerika.

Tiden og Evigheden.

Jeg ofte undres og tænker paa
Naar dette alt vil forsvinde,
Det som saa mangen har stolet paa
Og vovet meget at vinde;
Naar alt det skjønne skal blegne hen
Og hvad i Bytte skal faaes igjen.

Jeg meget undres, hvad Dagen har,
Som hisset der skal oprinde,
Naar vi forlader det, som her var,
Og Mørket Øinene blinder.

Digitized by Google

Om vi vil vaagne i Morgengry,
Hvor alle Ting da skal blive ny.

Jeg undres ogsaa, om vi faar se
Der alle Vennerne vore,
Dem, som Farvel her vi maatte be
Og sendes fra os med Taarer.
O Gud, da skulde der Glæde bli,
Naar vi dem alle igjen fik se.

Jeg tænker ogsaa saa ofte paa,
Hvor hastig Tiden kan svinde;
En Ven saa kjer maa ifra os gaa,
Vi kan ei mere ham finde.
Vi mødes, skilles, og alt gaar fort,
Vi ved ei førend det alt er gjort.

Fra Arbeidsmarken.

Stud. A. H. Melom har antaget Kaldet fra Norwich, N. Dak. og Omegn.

Student Berger Olson har modtaget Kald fra tre Menigheder ved Winsor, Minn., og Omegn.

Floodwood skandinaviske ev. luth. Menighed afholdt sit aarlige Menighedsmøde Lørdag den 13de April. Efter Optagelse af et Menighedslem, samt Valg af Embedsmænd, fattede Menigheden Beslutning om at tage fat paa Kirkebygningen til anstundende Sommer. Menighedens Finanser er ikke sterke, men i Tillid til Gud samt Haab om lidt Hjælp ifra Brødre og Søstre i vort Samfund, er det Menigheden vover at gaa til Gjerningen. Maa Gud velsigne Menigheden og dens foretagende. O. H. G.

For nærværende ser det ud som alle der har været saa flinke til at indsende for „Kinamissionen" nu pludselig med en Gang skulde ha taget sig en „Vacation". Men nu maa I sandelig tage fat igjen ellers blir det rigtig „Baarknibe" for denne Spalte. Forresten forekommer det os at naar det gjelder den Sag at skrive for „Budbæreren", da har ret mange det paa samme Maade som en gammel Broder sagde, da han blev opfordret til at aflægge et Vidnesbyrd i et Møde. Han reiste sig og sagde: „Aa jeg har nu saat saa smille Gaver til at tie stille jeg".

Pastor O. Paulson af Frikirken døde Lørdag den 20de April hos sin Datter i Fargo, N. Dak. Paulson blev 75 Aar gammel. Han kom til Amerika i en ung Alder og tjente en Tid i Borgerkrigen; til andre Tider drev han med Farming og iblandt prædikede Guds Ord. Senere tilegnede han sig mere Skoleuddannelse og blev saa Præst i Konferensen. Han har været i stadig Virksomhed paa forskjellige Steder i Minnesota og Wisconsin. Siden Frikirken begyndte har han været meget fremtrædende i den, og har hele Tiden været omtalt som „Augsburgs Fader".

En Smagebid fra det nylig afholdte frivillige Kirkemøde i Kristiania: „Den Indstydelse, som den troende faar paa det Samfund, hvori han staar, beror paa den Nidkjerhed, hvormed han arbeider. Lægmandsbevægelsen vil dø, hvis der ikke kommer nye Kræfter til, som kan optage Arbeidet, og hvor de Mænd, der er i ledende Stilling, giver de troende unge Anledning til at tilfredsstille sin Virketrang. Taleren fremhævede, hvor ofte man har overseet denne Trang hos de unge, og hvorledes de gamle med sin store Forsigtighed har fragget det Arbeide, som Gud har begyndt. Vi har baade Ret og Pligt til at tage de unge med. Da vil Naadegaverne fremelskes og udvikles.

For at et sundt og sandt Menighedsliv skal kunne fremmes, maa Ordets Forkyndelse gjøres alsidig. Dernæst maa der gjøres flittig Brug af Nadverden. Her har Præsten og de ældre i Menigheden en stor Opgave i at tilskynde de bekjendende kristne til flittig Brug af dette Sakrament. Her trænges Organisation. Der er store Hindringer at overvinde, og den nuværende Nødstilstand er en stor Hinder for Menighedsbevidsthedens Udvikling. Det gjelder derfor at sætte alle til Arbeide, saa intet Pund bliver gravet ned. Det er en Livssag for Samfundets aandelige Vekst".

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prædiken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.

Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kassérernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.

Digitized by Google

Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog.
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

* * *

Salems Menighed, Roland, Iowa, hvor Synodens 62de Aarsmøde tænkes holdt fra 5te til 13de Juni førstkommende lover herved at give frit Ophold under Mødet til Præster og Delegater, Lærere ved vore Skoler, Medlemmer af Board af Trustees, Medlemmer af Kirkeraadet, Theol. Kandidater, Missionærer og andre i Synodemødet særlig interesserede.

Med Hensyn til andre besøgende lover Menigheden at gjøre det bedste den kan med at skaffe Plads. Alle som agter at bivaane Aarsmødet bedes om at sende sit Navn og Adresse til L. Schlanbusch, Roland, Iowa, senest 25de Mai 1907. Vær af den Godhed at gjøre opmærksom paa, om I er Delegater eller ei. Trods vi kan skaffe Siddeplads til mellem 5 og 6 hundrede i vor Kirke har dog Menigheden besluttet at leie Telt for om mulig at give Siddeplads til alle, som maatte bivaane Mødet.

Styds vil møde i Story City Eftermiddag Tirsdag den 4de Juni. De som kommer senere vil tage Trainet fra Story City til Roland, der ligger 6 Mil Øst.

Trainet gaar fra Story City nogle Minutter før Kl. 7 om Morgenen og nogle Minutter før Kl. 3 Eftermiddag. Menigheden kan ikke være ansvarlig for Plads for saadanne, der ikke indsender sit Navn til nævnte Datum.

Paa Menighedens Vegne
J. R. Sandven.

* * *

Fragt Moderation.

Følgende Jernbaner har tilstaaet Fragt Moderation, paa de almindelige Betingelser.

Atchison, Topeka & Santa Fe Railway
Ahnapee & Western Railway
Baltimore & Ohio Southwestern Railroad (from Pana to Beardstorn inclusive. Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Chicago & Alton Railroad
Chicago & Eastern Illinois Railroad (Direct Chicago-St. Louis Line)
Chicago & Northwestern Railway
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines east of Missouri River)
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines west of Missouri River including all points in Wyoming and Montana)
Chicago Great Western Railway
Chicago, Milwaukee & St. Paul Railway
Chicago, Peoria & St. Louis Railway
Chicago, St. Paul & Omaha Railway
Colorado & Southern Railway
Colorado Midland Railway
Copper Range Railroad
Denver & Rio Grande Railroad
Des Moines, Iowa Falls & Northern Railway
Duluth, Missabe & Northern Railway
Duluth, South Shore & Atlantic Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Florence & Cripple Creek Railroad
Frisco System
Green Bay & Western Railroad
Hancock & Calumet Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Illinois Central Railroad
Iowa Central Railway
Kansas City, Mexico & Orient Railway
Kansas City Northwestern Railroad
Kansas Southwestern Railway.
Kewaunee, Green Bay & Western Railroad
Leavenworth, Kansas & Western Railroad
Midland Terminal Railway
Mineral Range Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Minneapolis & St. Louis Railroad
Missouri, Kansas & Texas Railway
Missouri Pacific Railway
Quincy, Omaha & Kansas City Railroad
Rock Island System
St. Joseph & Grand Island Railway
Toledo, Peoria & Western Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Union Pacific Railroad
Wabash Railroad
Wisconsin Central Railway

Holder paa at underhandle med Great Northern, Northern Pacific og Soo Linjen. Haaber snart at faa ordnet det tilfredsstillende ogsaa med dem.

Mere om hvorledes Billetten bør løses i et senere Nummer. N. J. Løhre, Sekr.

Digitized by Google

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.

Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.

Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni

Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Bestyrelsesmøde.

Trykkeribestyrelsen møder i Trykkeriets Lokale, Red Wing Seminarium, Red Wing, Minn., den 24de Mai 1907, Kl. 8:00 Formiddag.

A. O. Oppegaard.

Skolebirektionsmøde.

Skolebirektionens Medlemmer indkaldes til Møde Thorsdag den 30te Mai. Alle Medlemmer bør være tilstede. Den mundtlige Eksamen afholdes Formiddag, Direktionsmøde Kl. 2 Eftermiddag og Slutningsfest om Aftenen.

A. O. Mortvedt, Sekr.

Jowa Kreds af Hauges Synode holder et Kredsmøde i Menigheden ved Strand, Jowa—Pastor T. K. Jacobs Kald—22, 23 og 24de Mai førstkommende. Mødet begynder med Prediken Formiddag Kl. ½11 den 22de. Samtaleemnet er Esaias 55: 1—7. Skyds vil møde de besøgende i Rodaway Eftermiddag den 21de Mai, 1907. Kom mange med Bøn om Guds rige Velsignelse.

J. N. Sandven.
S. E. Hanson.

Et kristeligt Samtalemøde bliver afholdt i „Bethesda Norsk Ev. Lutherske Menigheds Kirke i Racine, Wis., 14—16 Mai. Thema „Guds Kald". Se Pontoppidans Forklaring Spørgsmaal 364 og 2 Tim. 1: 9. To Jernbaner gaar indtil Racine Chicago M. & St. Paul og Chicago & N. W.

Besøgende vil være snil og underrette Kand. Theol. Andrew Ness 1219 Summit Ave., Racine. Kom med Bøn om Herrens rige Velsignelse.

Paa Menighedens Vegne
Andrew Ness.
H. A. Hanson.
J. J. Lee.

Victor Mgh., Mt. Vernon, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde fra 28de til 30te Mai førstk. Samtaleemnet er Sal. 32, 1—7. Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Paa Menighedens Vegne
C. O. Moxa.

Om Gud vil, afholder nordlige Jowa Indremissionsforening Møde paa følgende Steder i Pastor P. B. Trelstads Kald, Faribault Co., Minn.
I Frost 21—23 Mai, Samtaleemne Luk. 13, 6—9.
I Dell 24—26 Mai, Samtaleemne Ef. 55, 6—7.
Præst og Menighed ønsker mange besøgende.

B. B. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Ifølge Indbydelse fra Estherville, Menighed, Pastor T. C. Thompsons Kald, Estherville, Jowa, afholder nordlige Jowa Indremissionsforening sit Aarsmøde dersteds den 28—30 Mai 1907. Samtaleemne: Joh. 3, 16—21. Bestyrelsen møder den 27de Kl. 5 Eftermiddag i Kirken. Gud velsigne Mødet til Sjeles Frelse.

B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Ifølge Indbydelse afholder nordlige Jowa Indremissionsforening et Møde i Linden Menighed, Pastor C. S. Halvorsons Kald, 6 Mil fra Thompson, Jowa, den 4—6 Juni 1907. Samtaleemne: Omvendelsen paa Grundlag af Ef. 55, 6—7. Skyds møder i Thompson Dagen før Mødet. Kom Venner med Bøn om Strømme af Naade!

B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Paa Indbydelser ifra følgende Menigheder vil S. Dakotas Fællesindremissionsforening afholde Møder.

1. I Tore Lake, Brule Co., Pastor Tous Kald, 16—18 Mai 1907. Samtaleemne: Den 2den Bøn i Fadervor. Alle, som kommer med N. N. vil Dagen før bli aihentede af Venner i Byerne Platte og Kimball.

2. Det 19de Aarsmøde af samme Forening afholdes i Salems Mgd., Yankton, Co., Pastor Olbergs Kald, 30—31 Mai og 1ste Juni 1907. Samtaleemnet: Math. 5, 13-16. Alle, som kommer med N. N. vil bli mødte i Byen om Aftenen 29de og om Morgenen i samme By den 30te. Alle interesserede af denne Gren af Kirkens Arbeide bedes venligen at møde op. Sager af Vigtighed maa da behandles angaaende denne og andre Fællesforeningers Fremtid. Kom talrigt, alle er velkomne!

J. J. Dakland, Form.
O. D. Berlo, Sek.

The State Luther League of South Dakota will hold its 10th annual convention at Yankton May 12—14. The convention theme will be "profession, prayer and practise". All Lutheran young people societies within the state are kindly requested to send delegates to this convention. We look forward to a hearty co-operation in this noble work among our lutheran young people by representatives from societies connected with the different Lutheran churchbodies in the state. Those, expecting to attend the convention will please

Digitized by Google

notify Miss Nyberg, Yankton, S. D. at least one week before their arrival.

Rev. O. Glesne, acting pres.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor E. Johnsons Kald Sioux City, Iowa, den 1ste til og med 5te Mai.

Salems Menighed, Heron Lake, Minn., den 6te og 7de Mai.

St. Pauli Menighed, Lakefield, Minn., den 8de Mai.

Belmont Menighed, Jackson Co., Minn., den 9de Mai.

Hanges Menighed, Jackson, Co., den 10de, 11te og 12te Mai.

Des Moines Menighed, Jackson, Minn., den 12te Mai om Aftenen.

Pastor L. J. Oblands Kald, Faribault Co., Minn., den 14de til og den 17de Mai.

Pastor J. L. Lassesons Kald, Dodge, Olmsted og Mower Co., Minn., den 19de og 20de Mai.

Pastor H. J. Bergs Kald, Fillmore og Mower Co., den 21de og 22de Mai.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse repræsenterer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Bil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Professorlon: Fra Stavanger Mgd., Garden City, Ja., Pastor Heidals Kald, samlet ved A R Johnson: A R Johnson, Thore Peterson, J Pederson, John Walker, Cornelius Nelson, A Havestad, T A Brown, R Skartvet, O A Hendrickson, J U Johnson, T Tjelte, Nels Svenson, John Mælle, John Sørenson, Tor Thorson hver 1, Lars Knudson, C T Skeie hver 1.50, tilf. 18.00. Samlet ved K B Larson: T O Tungland, O M Skogerbø hver 2, A Steie 1.50, John Christianson, John Fosse, Nels Nelson, Lars Severstle, John Stevenson, Ole T Tungland hver 1, N A Nesia, B L Larson, K B Larson, Knut A Knutsen hver 50c, tilf. 12.50 ..... 31.50

Mrs. J Brorby, Pelican Rapids, Minn. 1.00

Fra Nathanael Mgd., Wallingford, Ia., Pastor C O Paulsruds Kald, samlet ved L L Gunderson: James Reffell, P S Anderson hver 5, L L Gunderson, O O Anderson hver 3, J C Jensen, Andrew Anderson, Lars Hanonson hver 2, Halvor Egertson, Ole Anderson hver 1 ..... 34.00

J. L. Lasseson pr. M. C. Hanson.

Til Chicago Kreds Indremission: Ved Pastor K O Eittreim, Paaskeoffer fra den n. ev. luth. Mgd. ved Creston 22.65

Anton Lund.

Kinamissionen: Ved Pastor Bruce fra ubenævnt 10.00

Ved Pastor H J Berg fra Ostrander Mgd.s Kvf. 10.00

Mrs. Kjisti C Hauge, Viroqua, Wis. 25.00

Ved Pastor L C Jacobson fra Nils Nunice, West Prairie, Wis. 10.00

Ved Pastor Sandven fra Salems Mgd.s Pigef., Roland, Ia. 6, Mrs. Christianson, McCallsburg 1.50 ..... 7.50

Ved Ole Elveland, Paaskedags Missionsoffer, Winsor, Minn. 14.20

Mrs. Herman Olsen, Howard City, Mich. 1.00

Mrs. L Linstrom, Westgate, Ia. 2.00

John Boteg, Grafton, N. D. 1.00

Ved Pastor Utheim fra C Pederson 1, Lac qui Parle Pigef. 10 ..... 11.00

Miss Mathilde Strate, St. Paul 5.00

Ved Ester Lalum, Brinsmade, N. D., fra Ema Aker 15c, Ester, Clara og Agnes Lalum hver 10c, Sophie Lalum 25c, Mrs. P Lalum 1. ..... 1.70

Ved Pastor Paulsrud fra Halvor Egertson, Wallingford, Ia. 5.00

Ved Pastor M O Wee fra Mrs. Ole Ingebrigtson, Windom 5.00

Ved Pastor Lerohl fra Hans Egland, Moscow, Idaho 5.00

Ved Mrs. John C Brown fra Samuels Mgd., Eagle Grove, Ia. 9.00

Ved Pastor E Johnson, Sioux City fra St. Johns Mgd. Luther League 15.00

Ved Pastor T T Carlson fra Pretty Hill Kvf., Alta, Can. 9.30

Ved Pastor Odland fra Hilda Kettelson, Elmore, Minn. 3.00

Ved Pastor J M Wick, Toronto, S. D., fra Blom Prairie Frimgh. 25.84, August Kolberg 3, Mrs. Rice, Estelline, S. D. 2, Clara Ensberg 4.50, Flora Thompson 4.50 ..... 39.84

Mr. & Mrs. C Gulbrandson, Irene, S. Dak. 5.00

Til Hospital i Kina: Ved Pastor Bruce fra Mrs. Agathe Berg, Sherman, S. Dak. 5.00

Ved Pastor Quello fra Immanuel Mgd.s Søndagsskole 16.60

Ved Pastor Paulsrud fra P S Anderson, Wallingford, Ia. 5.00

Ved Pastor O M O Wee fra Martin B Johnson, Heron Lake 5.00

Til Evangelister: Mrs. Christina Meland 25.00

Personlige Gaver: Ved Pastor L C Jacobson fra Ingebrigt Sovde til Missionær Rønning 2.00

Ved Pastor Utheim fra Mrs. H Robertson til Dr. Hotvedt 28.00

Ved C Norbeck fra Ole Larson, Platte, S. Dak. til Sven Himle 2.50

Til nødlidende i Kina: Mrs. Herman Olson, Howard City, Mich. 1.00

Ved K Lewis fra Kvf. i Lake Preston, S. Dak. 17.35

Til Jødemissionen: Mr. og Mrs. C Gulbrandson, Irene, S. D. 5.00

Santalmissionen: Mr. og Mrs. C Gulbrandson, Irene, S. Dak. 5.00

Chr. O. Brohaugh, Kasserer.

Bethesda Børnehjem: Ved Pastor C O Bik fra John Lohre, Greenfield, S. Dak. 10.00

Til Skolehus ved Hjemmet: Ved Pastor C O Bik fra Roseni Mgd., Offer Takkedagen 41.30

Ved samme fra Mrs. Dorthea Johnson 2.35

Ved samme fra Mrs. Martha Okland 1.00

C. C. Walen.

Til Kirkelotten i Madison, Wis.: O C Hegge, Maxville, N Dak. 2.00

Ole Ihstad, Stordal Mgd., Rev. Malkewits Kald, N. D. 1.00

Martin C Lee, Kenyon, Minn., ved Rev. C C Holter 1.00

Rev. Chr. Brohaugh, St. Paul 1.00

Tusind Tak for Gaverne. Herren velsigne enhver Giver.

Paa Mgd.s Vegne

N. U. Evjenth. 1319 Williamson St., Madison, Wis.

Adressefor andring.

Rev. B. K. Barstad,
Route 1, Madison, Minn.

Digitized by Google

Rettelse. I „Budb." No. 14, Side 330, 2den Spalte, 5te og 6te Linje fra oven staa: at bede „Budbærerens" Læsere, skal være: at lade o.s.v. I samme Stykke, Side 331, 1ste Spalte, 8de og 9de Linje fra oven staar: Bestyrelsens Ild, hvilket skal være Lutrelsens Ild.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillethun.

Landstads Salmebog
haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind. ...1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer 1.40

Storstilet.

No. 1 I sterkt presset Skindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Send Ordres til
C. Lillethun.
Drawer H. Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Sang; 2. Bønnen i Jesu Navn; 3. Gode Raad til vore Kirketjenere; 4. Kredsmøder; 5. Fra Trainingskolen; 6. Naar du ikke kan tænke mere; 7. Lidt fra Crookston; 8. Vaardigt; 9. Nogle Reiseminder; 10. Om Brugen af Kirkehuse 11. Pastor Klaveness; 12. Angaaende vore Gutter; 13. Kvinden; 14. Profeten Daniels Person og Liv; 15. Ud af Fattighuset; 16. Kinamissionen; 17. Vandret bort; 18. Nogle Ord fra Gypsy Smith; 19. Tiden og Evigheden; 20. Fra Arbeidsmarken; 21. Bekjendtgjørelser; 22. Kvitteringer.

Rev. J. A. Bergh

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 19 | Lørdag den 11te Mai 1907. | 39te Aarg.

Frygt ikke, men bekjend Jesus.

Herren maatte ofte tale til sine Disiple om deres Frygtagtighed. Farer var der jo, og Fiender havde de ogsaa, og let skremt er jo Mennesket, endog Herrens Venner. Sent lærer man jo ogsaa, hvad Luther saa heltemodigt udtaler: Og tage de vort Liv, Gods, Ære, Børn og Viv, lad fare hen, lad gaa! De kan ei mere faa, Guds Rige vi beholde. Hvorfor skal man dog have saa megen unødig Frygt? Her er det Frygt for at det blir forlidet dagligt Brød, Frygt for at man ikke faar Ære og Agtelse nok iblandt sine Medmennesker, Frygt for sandhedsfiendske Mennesker, Frygt for, at en skal miste Livet, om en skal vöve at sige Sandhed og tusinde andre Ting, som man frygter og bæver for, saa Ordsproget kunde næsten anvendes ogsaa her, at den, som er ræd hver Busk, kommer aldrig tilskogs.

Her siger den Herre Jesus: Frygter ikke for dem, som slaa Legemet ihjel og derefter ikke kunne gjøre mere! Hvad er det at frygte for, om nogen kan skade eder i det timelige eller paa eders Legeme, naar de ikke formaar mere, det har lidet at betyde vil han sige. Men hør her, hvem I bør frygte for. Det er den, som efter at han har slaaet ihjel har Magt til at kaste i Helvede! Ja siger jeg eder; Frygter for ham! Men hvem er det, som har denne uindskrænkede Magt? Ja det er ham, som har sat en Dag paa hvilken han vil dømme levende og døde, og give enhver efter det som han har gjort enten godt eller ondt. Var der mere sand Frygt for ham, for Gud nemlig, saa blev der ikke saamegen anden og ofte unyttig Frygt. Og ved ikke Herren om eder kanske og hvad I have behov? Han ved om Spurvene, de mindste Smaafugle og sørger for dem. Ja han har Rede paa det allermindste angaaende eder, saa at endog alle eders Hovedhaar er talte; frygter derfor ikke, I er bedre end mange Spurve.

Derfor frimodig frem Jesu Venner! Bekjend hans Navn. Bekjend hans Navn for Menneskene. Stjæl ikke fra dig selv den Lykke og Ære, som følger paa at bekjende Jesu Navn. Berøv ikke dig selv Himmel og Salighed ved at fornægte din Frelser. Kan du ikke her gjøre et klogt Valg, og siden udføre det. Kom ihu at den, som bekjender mig for Menneskene, ham vil og Menneskens Søn bekjende for Guds Engle. Det er som han vilde sige: Hør her I tjenestagtige Aander, dette er en af mit Navns Bekjendere, tag imod ham, syng hans Navn ud i Himmelens Sale! Englene tager megen Interesse i Menneskenes Anliggender. Det ser vi baade ved Jesu Fødsel og ved hans Opstandelse og ofte ellers. Du bør stille dig slig o Menneske, at du passer i Englenes Selskab, iblandt de gode Engle.

Men det maa ogsaa erindres, at det er ikke alene det mundtlige Vidnesbyrd som skal til. Men Livet, Livet, det hellige Liv og Levnet. Hvor nødvendigt ogsaa det er. Galt

Digitized by Google

er det nok at tie, naar en skulde tale, enten det nu sker af Ligegyldighed eller en overhaandtagende Lunkenhed, eller af Menneskefrygt eller af hvilken Aarsag som helst. Men hvad hjælper al Tale, al Bøn og Sang eller alle Vidnesbyrd, naar der er saakaldte Vidnemøder, hvis Livet forresten er verdsligt. Det er jo noget af det mest nedbrydende for Guds Rige, at mange af dem, som bekjender Jesu Navn selv fører et syndigt ja lastefuldt Liv. Og har der ikke til alle Tider været altfor mange saadanne? Og er de ikke med ogsaa idag og fordærver og ødelægger Herrens Gjerning paa Jord. Slige er det som tie, men mange af disse er det omtrent umuligt at faa til at holde Mund. Tale maa de og bramme af sig selv og laste andre retskafne Mennesker. Den Slags Virksomhed drives vel helst for derved at kunne skjule sin egen Skalk. Det lykkes ogsaa for en Del og til en Tid, men saa blir det aabenbaret at de har bygget paa Sand. Huset falder og dets Fald er stort. Ja naar saadanne Vidner vilde enten tie eller i Sandhed omvende sig til Gud, saa var meget vundet. Men Djevelen sørger altid for, at der skal være nogen af disse „Irlys". Nogen Judaser skal der være til alle Tider og i alle Lag ser det ud til.

Til de slappe kristne og dorske Bekjendere siger Brorson alvorligt:

Op Kristenskare, ud paa Vagt
Og staa ei længer her forsagt;
Den dovne Haand og lunkne Aand
Omsider gaar fortabt.

Fra Vesten.

(J. K. Lerohl.)

Hvorledes gaar det ud i Vesten kanske mange af vort Samfundsfolk spørger. Vi haaber de allerfleste er interesseret i og omfatter med Kjerlighed ogsaa den Gren af Arbeidet vi kalder Indremission. Som bekjendt har vort Samfund i flere Aar forsøgt at virke her i det fjerne Vesten, Idaho og Washington.

Om Arbeidet havde været begyndt for længe siden især ude paa Kysten, vilde det uden Tvil ha været det bedste. Men i denne Henseende er det sandt at „bedre sent end aldrig," og at den Virksomhed vort Samfund allerede har begyndt her maa vokse mere og mere til Guds Ære og Sjeles Frelse er vort Haab og vor Bøn.

Vort Samfund har to Menigheder her ved La Crosse, Wash. og Moscow, Idaho. Trods Satans List og Magt og Verdens Haan og Modstand har Herren vedkjendt sig Arbeidet paa disse to Steder. Derfor være hans Navn priset. Vi er glad for hvert Lysglimt, glad for hver Sjel, som begynder at vende Blikket bort fra Synden til den levende Gud.

Det er særlig om en Reise til Kysten jeg vil forsøge at fortælle lidt denne Gang. Paa gjentagende Opfordring lovede jeg at besøge nogle Venner af vort Samfund i Seattle. Tog ud fra Hjemmet 10de April. Det er omtrent 500 Mil fra Moscow til Seattle og grundet paa Togforsinkelse ifra Moscow maatte vi vente i Spokane fra Kl. 7 til 12 Midnat.

Toget fra Spokane vestover var som almindelig paa denne Aarstid vel fyldt med Passagerer. Det første som tiltrak sig alles Opmærksomhed paa Toget var en fuld Mand der opfyldte Luften med Eder og Raaheder indtil Konduktøren kom ind da maatte han være snil at tie. Uf, den Drikken og det Fylderi næsten over hele vort Land i øst og vest! Da Morgensolen atter titted frem og fortrængte Nattens Mørke, nærmede vi os Cascade Fjeldene. Det blev en vakker Dag med straalende Solskin. En lang, tung Vei er det opover disse svære Fjelde. Vor sorte Hest stønnede fælt tungt hele Veien opover, og smaat gik det. Det er nokaa interesant at reise der i vakkert Veir. Det veksler ofte; stundom de mest storslagne Naturomgivelser, saa atter ørkenagtigt Landskab og nokaa trist. Lignende er Gudsbarnets Reise gjennem Livet. Det veksler med Taborstunder og Getsemanetimer. Det er dog kjert at vide, at „han kommer snart," han som har sagt: „jeg vil komme igjen og hente eder til mig."

Vi kom til Seattle lidt efter Middag.

Digitized by Google

En stor By og saadan Trafik med Sporvogne og Folk kjørende og gaaende. I denne Tummel og Trængsel syntes jeg man kunde læse paa de flestes Ansigter „business, business" og det vigtigste Tema for Samtalen omkring i Gader og Huse syntes at være, „real estate, real estate." Det ser ud til at Seattle har tat paa Syvmilstøvlerne i denne Kappestrid med at udvide sig og blive stor. Eiendom er gaaet op i Pris i tusindvis i de senere Aar og gaar fremdeles op fortæller man. Traf min Ven og Broder i Herren Jacobson ganske straks jeg kom til Seattle. Det var bestemt Opbyggelse om Kvelden. Den f. K. Menighed paa Stedet lod os faa benytte deres Kirkes Basement og Præsten og en Del Menighedsfolk var med. Vi havde Møder Torsdag og Fredag Aften. Paa Opfordring prædikede jeg samme Sted Søndag Formiddag og Aften. Past. Hinderlie og hans Menighed viste os megen Imødekommenhed og Hygge og derfor er jeg meget taknemmelig. De Mænd som særlig er interesseret i vort Samfundsarbeide og ønsker gjerne at faa Betjening mødte sammen en Eftermiddag og talte om, hvad der kunde gjøres. De besluttede at forsøge at faa en Mand af vort Samfund til at opta Arbeide i Seattle og en blev valgt til at underhandle med Missionsbestyrelsen om denne Sag. Om Bestyrelsen ser sig istand til at optage Arbeide i Seattle tror jeg der er Anledning just nu og ikke daarlige Udsigter for Fremtiden. Der er Hauges Folk næsten overalt paa Kysten og sikkerlig mere end nok at gjøre; men enhver kan indse at Bestyrelsen intet kan gjøre med en tom Kasse eller en Kasse som er i Underbalance. Vort Folk er offervilligt. Det er Skam at sige andet. Naar vi tænker paa de mange store Summer der aarlig samles i vort lille Samfund til de forskjellige Gjøremaal, da bør vi takke Herren., Dog ingen kan vel sige, at han er blit fattigere ved at yde til Herrens Sag. Derfor tror vi, at vi kan gjøre mere end vi har gjort og gjør som et Samfund og maa vi ha Tro til Gud og Kjærlighed til Medmennesker og saa gaa paa.

Mandag forlod jeg Seattle og havde en deilig Baadtur til Everett. Kjært var det at faa hilse paa Missionær Wold og Familie. Stanset hos dem fra Mandag til Onsdag.

Tirsdag fulgte jeg Missionæren til Betania Høiskole Everett, hvor han holdt et meget interessant historisk Foredrag om Kina. Broder Wold har Haab om snart at gjenvinde sin Helbred. Han er endnu svag, men kommer sig stadig. Maa Herren i Naade gi ham og hans kjære Hustru en lang Arbeidsdag fremdeles i sit Rige paa Jord.

Det var et Hvilested for mig og forfriskende baade til Legem og Sjel det korte men kjære Besøg hos vore Missionærer. Vi synes vi stræver nokſaa haardt her mangen Gang; men vore hjemvendende Missionærer fra Kina med blege Ansigter og svigtende Kræfter er et Vidnesbyrd uden Ord om at Strabadser og Anstrengelser der er ganske større og haardere end her.

Efter et Besøg i Tacoma bar det hjemover. Fredags Morgen Kl. 8 kom vi til Spokane, hvor jeg stanset nogle Timer og besøgte flere kjendte. Kl. 9.30 Aften kom vi hjem til Moscow og fik straks den tunge og alvorsfulde Underretning at Emil Sether en af vore unge stærke Mænd var afgaaet ved Døden. Lidt anede jeg sidst vi var samlet til Gudstjeneste, at Emil skulde bli den første og dog var det sidste Gang jeg saa ham iblandt de levendes Tal. Begravelsen foregik Lørdag 20de April. Det var en vakker Dag, og svært mange Folk, norske, svenske og Amerikanere var med. Herren trøste og styrke den dybt sørgende Familie, Forældre og Søskende.

Gid de mange sovende Syndere iblandt os, unge og gamle, maatte lade sig vække og komme over fra Mørket til Lyset, fra Satans Magt til Gud.

„Nok kan ei Jorden byde!
Dybt i vor Sjel indlukket
Ligger dog Evighedssukket,—
Gud kan det tyde."

Digitized by Google

Et Digt.

Dig, o Gud, ihvor jeg gaar,
Altid vil jeg ære
Det, som al min Kraft formaar
Og min Evne bære.
Søge vil jeg af al Magt
Til din Lov at fremme,
Aldrig til at bli forsagt,
Og dig aldrig glemme.

Men jeg bede maa min Gud
Dertil mig at styrke
Ellers kommer intet ud,
Lyset blir til Mørke.
Kraften findes ei hos mig
Noget godt at gjøre,
Derfor maa jeg bede dig,
Du maa det fuldføre.

Gamle Adam i mig bor
Stænger for de Veie,
At jeg ei dit Ord skal tro
Og dig ei faa eie,
Men du vil nok kjære Gud
Hannem det forbyde,
Naar jeg udi Bøn og Bod
Synden vil fortryde.

Her er intet Blivested,
Vi skal herfra flytte;
Der beredt er os et Sted,
Som vi faar i Bytte.
Kun den, som sin Gud var tro
Tjente ham herneden,
Den skal siden hos ham bo
Udi Herligheden.

M. A. Tendeland.

Missionär Paton.

Sidste Mandag i Jan. sidstleden døde en af Nutidens mest fremragende Missionærer, John Gibson Paton. Han er bleven kaldet Ny Hebriderness Apostel. Følgende korte Uddrag af hans Liv og Virke har vi taget fra „The Missionary Review of the World" for April 1907, som vi troede vilde interessere Missionsvennerne blandt os at læse.

Missionær Patons Fader var en simpel Strømpefabrikant nær Dumfries, Skotland. Fem Aar gammel flyttet John Paton sammen med sine Forældre til en anden By ved Navn Torthorwald. Faderen var en alvorlig Bønnemand og havde som ufravigelig Regel, særlig hver Søndag Aften, at læse med sine Børn i Bibelen, samt den kortere Katekismus. Den unge Paton lærte Faderens Haandverk og arbeidede i Fabrikken fra Kl. 6 Morgen til Kl. 10 Aften og dog fandt han Tid til paa egen Haand at lære Begyndelsesgrundene til Latin og Græsk. Allerede tidlig fandt han Kristus og besluttede at vie sit Liv helt til ham. Ved „The Free Church Norman College," Glasgow, modtog han sin Skoleuddannelse og 33 Aar gammel seilede han for Ny Hebriderne, udsendt som Missionær af „The Reformed Presbyterian Church of Scotland."

Paa Den Tanna i Sydhavet blev han anvist sin Virkeplads.

To-tre Dage efter sin Ankomst blev han Vidne til en Kamp mellem de indfødte, i hvilken 6 Mennesker blev dræbt, stegt og spist. Dens Indbyggere var nemlig blandt de mest vilde Kanibaler. Efter 3½ Aars Tid finder Paton sig alene—hans Hustru og eneste Barn var imidlertid død. Han havde saa nogenlunde lært Sproget og begyndt smaat med direkte Missionsarbeide.

Men nu brød Stormen rigtig løs. Paa Eromanga, nær ved Tanna, arbeidede Mr. & Mrs. Gordon af samme Mission. De dræbtes begge af de indfødte. En ung Medarbeider ved Navn Johnson, som nylig var kommen til Tanna, faldt ligeledes for de vildes Raseri. Gang paa Gang søgte de at myrde ogsaa Paton, men han fik gjemt sig. Han kom omsider ned til Sjøen og tog afsted med et Skib.

Men disse Erfaringer frarøvede ham ikke hans Mod. Han drog til Australien og her bad han Kirkefolket om Hjælp, og et Missionsskib med Proviant sendtes fra Sydney. Saa gik han tilbage til Ny Hebriderne, nu til Den Aniwa. Det første Skib strandede, og han maatte tilbage efter et andet Skib, (der var nemlig ingen regulære Skib eller

Digitized by Google

Post til Derne, og derfor var Missionærerne helt afhængig af sine Missionsskibe.)

Biskop Selwyn og Patteson besøgte ham straks efter og vilde, at han skulde tage sig Hvile, men han selv havde en anden Mening og vedblev at arbeide trods sin nedbrudte Helbred. Endskjønt de mange Gange hans Liv stod paa Spil, holdt han dog ud i Tro og Taalmodighed. Han var under Guds Vingers Skygge og blev ofte paa underfuld Maade reddet. Alene blandt de vilde arbeidede han trolig, uden Selvinteresse. Skjønt han ikke var nogen svær Orator, har dog faa Mænd været istand til at tale med slig Inderlighed som han. Hans ihærdige Arbeide og Anstrengelser blev ikke uden Resultat. Mangen en kristen Kirke staar nu og blomstrer paa disse før saa vilde Øer, og mange Sjele er blevne vundne for Gud. Patons Navn vil længe leve og hans „Gjerninger følge ham." Han døde, 82 Aar, 8 Maaneder, 4 Dage gammel og blev altsaa næsten 50 Aar gammel som Missionær.

Vi mærker os at det har vekslet nokslaa meget mellem Lys og Mørke ogsaa paa denne Missionsmark; ofte saa det yderst vanskeligt ud! Nu—efterpaa alt—læser vi „Herrens Miskund" paa hvert eneste Blad af denne herlige Historie. „De som saar med Graad skulle høste med Fryderaab."

M. O. Wee.

I Skilsmissens Stund.

I Skilsmissens Stund kommer der mange Ting for Tanken, meget skulde man have sagt baade til dem, som er igjen, og meget skulde en ogsaa like at høre især fra dem, som er kjer og nær og som der ikke gives Anledning at høre mere fra. Hilsninger ønsker man ogsaa at faa sende andre Venner fra dem, som har taget paa „Langreise" til „Kanaan du skjønne Land".

I Beretninger baade i dette og andre Blade har vi set at Døden har gjestet Broder J. J. Oakland i S. Dak. og taget fra ham hans elskede Hustru. Noget alderstegen og vist meget meget ensom sidder han nu igjen og Tanken farer frem og tilbage. Nu skal alt eftertænkes og i Tanke og Sind sees paa. Det var et nokslaa langt Samliv, mange Sorger og mange Glæder har de delt sammen, mange Bønner og mange Salmer har lydt i deres kjere Hjem. Men nu kom den store Forandring.

Fra Broderen har vi modtaget følgende: „Vil de være af den Godhed at optage i „Budbæreren" noget af min kjere afdøde Kones Yndlingssalmer, kanhænde at baade kjendte og ukjendte ville have godt deraf".

Ihvorvel disse Vers findes i vor Salmebog, skal vi dog efter Ønske trykke dem. Det er jo ligesom den bortreistes Bekjendelse. De lyder saaledes:

O søde Gud, din Kjerlighed
Den haver ingen Lige,
Min Sjel, min Mund, min Tunge ved
Den ikke ud at sige!
Jeg i en bundløs Afgrund ser,
Naar jeg vil det beskue.
Hvordan du kunde faa mig kjer,
Som intet kunde due.

Men du har elsket al Verden saa,
At før den skulde blive
Fordømt og ganske undergaa,
Din Søn du vilde give,
Som Døden led i alles Sted,
For alles Synd at bære,
Jeg derfor er i Tallet med,
Des ske dig evig Ære!

Det er ei nogen Drøm og Tant,
Naar jeg mig deri glæder;
Thi det er baade vist og sandt,
Mig Jesu Uskyld klæder,
Min Dom, min Død, min Synd saa led
Den lod han sig tilegne,
Men mig igjen Retfærdighed
Lod han ved sig tilregne.

Ungdomsforeningerne
og det nye Hospital ved Diakonissehjemmet i Minneapolis.

Byggearbeidet paa dette Hospital vil begynde i Løbet af Mai Maaned ivaar. Den hele Sum er paa langt nær ikke samlet, men

Digitized by Google

der er saa meget i Kontanter og Subskription at Bestyrelsen troede det var rigtigt at begynde Bygningen. Mange af Vennerne har givet det Raad at gaa ivei med Arbeidet.

Men nu gjelder det for alle som gjerne vil se at denne Gjerning skal lykkes, at tage fat og hjelpe Sagen frem baade ved at yde selv og faa andre til at være med.

Ungdomsforeningerne kunde gjøre meget for denne Sag. Det er ogsaa et skjønt og passende Arbeide for de unge. For det første er de fleste Patienter som kommer til vort Hospital yngre Folk. Mange af disse er unge Mænd og Kvinder uden noget Hjem her i Landet. Et norsk Hospital, hvor Modersmaalet tales og hvor god og kristelig Pleie gives, er et kjært Sted for disse, naar Sygdom kommer paa. Derfor er en Hospitalsgjerning et herligt Virke for unge Folk at interessere sig for.

Desuden er det mest unge Kvinder, der tjener som Diakonisser i Hospitalet. Dette Barmhjertighedsarbeide er ogsaa af den Grund en Gjerning **ved de unge**.

Derfor burde man vente nu i denne afgjørende Tid en almindelig Deltagelse fra Ungdomsforeningers Side baade i Hauges Synode og Frikirken. Hvis hver Ungdomsforening vilde holde en Fest eller et specielt Møde engang imellem nu og første Juni til Indtægt for det nye Hospital, saa vilde dette bringe tusinder af Dollars ind til Byggefondet paa en kort Tid.

Ungdomsforeningen i Trefoldigheds Menighed i Menneapolis har sat et godt Eksempel ved at have en hyggelig Tilstelning der indbragte 100 Dollars til Byggefondet. Der er hundreder af Foreninger, der kan gjøre det samme. Om ikke alle kan faa ind lige store Summer, saa er dog det Hovedsagen at alle gjør hvad de kan. Naar vi opmuntrer til Fester, saa er det langt fra os til at raade til at holde nogen naragtig Tilstelning af noget Slags bare for at faa mest muligt af Penge; disse Penge er for dyre, der er indkomne ved Tilstelninger, som har næret Letsindighed og svækket Troeslivet og kristeligt Alvor. Men der er Fester, som baade kan være til Hygge og Opbyggelse. Naar der ved Festen er god Sang og Taler og en liden hyggelig Beværtning [eller uden Beværtning] saa bringer det baade aandelig Opmuntring og en koselig Stund med Naboer og Menighedsfolk.

Paa Steder, hvor der ikke er organiseret Ungdomsforeninger, kunde jo interesserede unge indbyde til en hyggelig Stund i sit eget Hjem og saa gjøre ved en saadan Anledning en Indsamling til Hospitalet. Mange Ungdomme som læser dette, føler saa, at de vil indsende sine egne Bidrag direkte og det er uden Tvivl den bedste Maade.

Det er bare at give det til Præsten. Han vil med Glæde tjene de unge og Hospitalet med at sende Gaven til Kassereren Pastor E. P. Harbo, 916 16 Ave. N., Minneapolis. Maa Herren saa velsigne Ungdomsarbeidet i vore Menigheder, saa det kunde bære megen Frugt til aandeligt Liv og til kraftigt og helligt Virke for andres Vel baade for Tid og Evighed.

Kjære unge Venner, gjør noget for Hospitalet mellem nu og 1ste Juni, og kan I ikke faa det til før saa lad os faa høre fra eder inden Midten af Juli. Jo før jo heller.

Lad de unge slaa Kreds om Arbeidet for de lidendes Vel.

Eders i Herren
J. Tolleffsen.

Slig ser han Tilstanden.

Vi gjengiver nedenfor efter andre Blade Gypsy Smiths Syn paa Kirkelivet i Amerika.

„Dette Lands store Velstand har givet Folket Anledning til at kaste sig ind i den sociale Side af Livet, og jeg er bange for, at dette er gjort i en saadan Udstrækning, at det skader for ikke at sige dræber manges aandelige Liv. Paa mit første Besøg til Amerika 18 Aar siden, var jeg paavirket af den Kjendsgjerning, at de fleste Kirkemedlemmer var ventet at skulle gaa til Ugeaften-Bønnemødet, og de fleste gik, fordi de ønskede at gjøre saa og syntes ogsaa at glæde sig derover; thi deres aandelige Liv blev derved pleiet og hjulpet, og det var ikke noget ualmindeligt at se Halvdelen eller to trediedele af Menigheden forsamlet ved det ugentlige Bønnemøde.

Digitized by Google

Men en stor Forandring har fundet Sted; dette er nu ikke længere Regelen. Det er langt vanskeligere at faa Folk, som kalder sig selv kristne, til Bønnemøde. Bønnemødet er Kirkens Liv, den staar og falder i Forhold til, som den beder. Bønnemødet er det aandelige Termometer i hver eneste Kirke. Lad mig se det ugentlige Bønnemøde i hvilkensomhelst Kirke og føle dens Puls, og jeg skal sige dig, hvad den staar for i Nabolaget. Kirkens Mission er at gjøre Folk til kristne: „Aabne de blindes Øine, oplade de døves Øren, lede Mennesker fra Satans Magt til Gud". „Dette kan ikke blive gjort uden ved Bøn". En af Kirkens tabte Kunster idag er Bønnens Kraft og Bønnens Kjerlighed; thi dette alene kan give Længsel for Sjeles Frelse og holde dem i live.

En anden Ting, som har gjort Indtryk paa mig, er, at det amerikanske Folk gaar ikke til Kirke om Søndagene, som de gjorde før. Da General Booth kom til Amerika den første Gang sagde han ved sin Tilbagekomst, til England: „Amerikanerne er en kirkegaaende Nation". Det synes nu at være en Skik at gaa bare en Gang om Søndagen. Sønner og Døtre vokser op med den Ide og Følelse dybt fæstet i deres Hjerter: „Der er ikke saa meget i Religionen efter alt; Moder og Fader tænker ikke meget om den; de har praktisk givet den op, de gaar til Kirke en Gang om Søndagen og ikke altid saa meget som det.

Ved Siden af disse sørgelige Kjendsgjerninger er der en rivende Jagen efter Fornøielser, og jeg taler naturligvis om de bekjendende kristne. Teater, Dans og Kortspil har frit Raaderum overalt, er mig fortalt, og disse Ting æder Livet og Sjelen ud af Kirkerne, dræber al virkelig Hunger efter Gud og Frelse for disse, som vi elsker. Folket er moralske, men ikke aandelige; velopdragne, men ikke gudfrygtige; Ornamenter i Kirken, men ikke nyttige. Verdens Evangelisering er ikke deres Sag. Atmosfæren i Kirkerne er opdragende og høitonet, men ikke overbevisende og omvendende.

Pastorer har fortalt mig disse Ting, mange af dem med Taarer. Nogle af dem siger, at de selv har tildels Skylden. Deres Prediken er ofte dreiet sig om Foredrag over „Tidens Spørgsmaal", hvad de sidste Noveller lærer, en Aften med Poeterne eller de høiere Kritikere, og de føler, at deres Arbeide har manglet den klingende, sikre, evangeliske Tone, det kjære gamle Korsets Evangelium—den eneste Appelation til Samvittigheden, Hjertet, Forstanden og Viljen. Jeg siger ikke, at disse er de eneste Aarsager, men de har ledet den Vei.

Hvad som behøves er en Johannes den Døber, med sin raabende Røst: „Omvender eder!" nogen Elias med sit befalende, bydende og bestemte Raab: „Vælg idag, hvem I vil tjene;" nogen Herrens Profet med sin Tunge ibrand, og sit Hjerte gjennemglødet af Golgatas Pathos for at løfte Faresignalet og med klare Trompet Toner raabe: „Saa siger Herren!"

Disse er nogle af de Ting, som har brændt deres Vei til mit Hjerte i disse sidste Maaneder, men der er andre Ting, som har givet mig godt Haab.

Overalt har Pastorerne modtaget mig som en kjer Broder, hilset mig og mit Budskab velkommen, glade ved at have begge og synes hungrige og tørstige efter den „gamle, gamle Historie," og de kjender den, naar de hører den. Jeg har ikke seet Pastorer noget Steds i Verden, der var mere ivrige efter at se deres Kirker oplivede og Folket frelste og mere villige at følge en forstandig og bibelsk Evangelisering, og de har været villige og glade til at lære, at der er ingen Uforeneligheed mellem den høieste Kultur og den mest aggressive Kristendom; thi Evangelisering er Golgatas Evangelium sat i aktiv Virksomhed, og jeg har endnu at møde den første evangeliske Pastor i Amerika til at modsige mit Budskab og mine Metoder. Mange har skrevet eller kommet til mig og sagt, at de vil herefter predike Korset som aldrig før, og mange, tak Gud, gjør det. De har opdaget, at Skarerne er ikke trætte af den „gamle, gamle Historie," og at ingenting er mere tiltrækkende end Korset, og jeg tror, at Pastorerne, som jeg har mødt, er mere ivrige for at anvende hvilkensomhelst Metode, der vil bringe Kristus og Folket tilsammen i det ordinære Kirkearbeide.

Digitized by Google

Naar disse, som er Kirkemedlemmer vil ydmygeligen bekjende sin Synd—thi der er meget at bekjende, Frafald i Hjertet, Lunkenhed, Vantro, Ligegyldighed, Sløvhed, Kjærlighed til Verden—Bekjendelse, der bringer Forladelse og Renselse, maa være virkelig. Ingen forstilt Bekjendelse vil Gud være tjent med. Naar Synd er givet op og kastet bort, da skal vi finde, at „Herrens Arm er ikke forkortet, saa han ikke kan frelse, eller hans Øre tunghørt, saa han ikke kan høre." Naar denne Hengivelse har fundet Sted, skal Kirken reise sig fra Støvet, vidende, at Herrens Herlighed er opstanden over den, og den skal gaa frem frygtelig som en Arme med Faner, og den skal i Pinsedagens Kraft ryste Amerika til dens inderste Center.

Visselig, de gudløse Forholde omkring os, Drukkenskab, Vellyst, Pengekjærlighed, den berusende, fornøielsessyge Aand, det kolde, formalistiske, nytteløse Liv hos mange, som kalder sig selv kristne,—alt dette kræver, at noget maa gjøres med engang for at frelse vor Guds Navn og Ære. Og jeg siger til mine Brødre og deres Kirker paa denne vældige Høstmark: Alle Ting er i eders Haand. I elsker Evangeliet, predik det i dets Fylde og den Helligaands Kraft. „Markerne er hvide til Høsten; bed derfor Høstens Herre, at han sender Arbeiderne ud i sin Høst." „Han sendte dem ud to og to." Det ser ud, som de begyndte at bede, at han besvarede deres Bøn ved at sende dem ud. Hvorfor skulde ikke dette blive det samme med dig? Der er en Evangelist skjult i hver eneste ærlig Pastor; lad ham komme frem. Du siger: „Jeg frygter, der er ikke nogen Evangelist i mig." Vel, i det mindste er der, eller burde der være, en Arbeider, og hvis du vil bare være tro, saa skal Gud sørge for Frugten!"

Svar.

Den 1ste Mai 1907.

Broder i Herren!

Min kjære gamle Ven og Reisekammerat til det forjættede Land. Hjertelig Tak for dit broderlige Brev af 25de April. Jeg ser af dit Brev, at du er fremdeles af samme Anskuelse om aandelige og kirkelige Sager og Ting, som du var det første jeg lærte at kjende dig. Og har man engang lært at kjende sig selv og sin Gud og fundet sig tilrette med som de troende i den lutherske Kirke har lært og praktiseret, saa er det vist ikke værdt at bytte bort dette for noget andet. Skulde man lade sig drive af ethvert Lærdoms Veir, som blæser i vore Dage, saa fik man nok altid være paa Farten. Og skulde man tage op med alt det nye og rare i Maade og Maneer, som her drives med under kirkeligt Skin, saa fik man have en meget tvielig Samvittighed. Og staa som en Slags Mægler mellem Verdens Børn og Guds Børn og prøve at faa dem til at slaa af lidt hver, saa de skal ligesom kunne mødes paa Kirkens Dørtærskel kan du ikke, forstaar jeg, og ikke jeg heller. Vil ikke Verden give op sit syndige Væsen og ubetinget komme over til Guds Børn, saa bør nu aldrig vi tænke paa at gaa over til dem.

Her kan ikke være Tale om noget Kompromis med Verden. Vil ikke den give helt efter, saa faar den omkomme som den er, mig, os faar den aldrig med. Her gielder det for en kristen at tage „Standpunkt", og saa staa der.

Med broderlig Hilsen
Din .....

Spørgsmaal og Svar.

En Broder spørger: Er det heldigt og kristeligt at en, som i Vidners Paahør Gang paa Gang belyver sin Næste, staar som en Leder i Menigheden?

Svar: Det er ikke heldigt og ikke kristeligt at nogen belyver sin Næste og allermindst en „ledende" Mand. Naar saadan Færd kan bevises bør det efter Guds Ord straffes.

* * *

To andre Spørgsmaal af samme Indsender er af den Karakter, at om vi skulde give os ikast med at besvare dem her i Bladet, er vi bange for, at det kunde blive til større Skade end Gavn paa de Steder, hvor Spørgsmaalene gjelder. Indkald heller kompetente Mænd til at hjelpe eder at greie disse Floker.

Digitized by Google

Et Blik paa Omgivelserne.

Koldt, ja her er koldt, Vinden er rigtig igjennemtrængende; blæser en Dag ifra Nord den anden Dag ifra Syd, ja ifandhed uroligt. Men det var ikke egentlig Veiret jeg vilde eller tænkte at skrive om. Det var denne Kulden ja, har du Læser merket nogen Kulde i dine Omgivelser ja maaske ogsaa i din egen Barm eller Hjerte. Jsandhed er det saa, at Satan søger paa alle Maader at faa Kulde og Mistanke ind i Hjertet, i Familien, i Menighederne. Ja han truer med at berøve os Livet. Laacke har vist ogsaa seet og erfaret det samme derfor udbryder han:

„O! var jeg dog over og mine med Og alle Guds Venner kjere" osv.

Det predikes meget i vor Tid om, at det ser meget bedre ud nu end før; det bliver lysere og lysere; ja det er sandt, ude iblandt Hedningerne har nu Evangeliet en storartet Fremgang. Men vi behøver ogsaa at give Agt paa os selv og Tidens Gang her hjemme. Hvad ser det ud i Verdens Ork, Hvad er den fæl og sur og mørk. Det synes som at efterhvert som det lysner ude i Hedningeland, saa holder Natten paa at gjøre Indtog i Kristenheden. Hvad er Aarsagen? Ja den fordømte Sikkerhed, som Brorson synger; alt dette tyder paa at Verdens Nat sig nærmer brat. Ja her er Velstand, her er Fred og ingen Fare, her tager man tilægte og bortgifter. Saa var det paa Noas Tid, de agtede ikke paa Noas Prediken indtil Syndfloden kom og tog dem alle bort; kun Noa og de som gik ind i Arken fandt Frelse. Det mangler ikke paa Sandhedens Forkyndelse her iblandt os; de fleste har hørt og atter hørt, men Ordet som de hørte hjalp dem ikke; thi det blev ikke beblandet med Tro. Ve eder i sikre og forstokkede, havde de kraftige Gjerninger været gjorte i Tyrus og Sidon som er gjorte i dig, da havde de længe siden omvendt sig i Sæk og Aske.

Det skal gaa Sodomma og Gomorra taaleligere paa Dommens Dag end eder, saa siger Sandheden selv. Vaagn op du som sover og staa op ifra de døde og Kristus skal lyse for dig. Kjere Sjel om du ikke vaagner til Bevisthed her i Naadens Tid, da bliver det forfærdeligt at vaagne med den rige Mand i Helvede i Pinen. Lad ikke Verden bedaare dit Sind; men besind dig idag og Naade modtag. Ingen behøver at gaa fortabt, da alle Ting er rede og Indbydelse er udgaaet til alle Folk. Hvo, som vil tage Livsens Vand uforskyldt. Atter engang er du indbudt, vil du komme? Dagen er idag, kom og atter kom, med alle dine Synder og al din Ufred ja kort sagt alt som tynger paa dit Hjerte; just kom og se at Jesus annammer Syndere. Ja Syndere hvor store de end er skal hos Jesus Naade faa. Paa Naaden i Guds Hjerte, det er noget at hvile paa, saa faar vi synge: Paa Naade vil jeg leve, paa Naade vil jeg dø, paa Naade vil jeg fare fra denne Sorgens Ø. Til Hjemmet paa skjønne Himmelstranden. O! salige Folk, som har Jesus som sit Idial, de kan være glade i Livet glade i Døden og evigt være med ham som har kjøbt os ifra Jorden med sit Blod.

Ø. Ø.

Fra Emisær H. A. Hanson.

Du kom forsent.

Saaledes lød det for mit Øre da jeg kom til St. Paul den 19de April, da jeg var paa Vei ifra Grafton, N. Dak. til Independence, Wis. Forsent, forfærdelige Ord, det rystede min Samvittighed og vakte Alvorstanker i min Sjel. Jeg tænkte paa Døden, Dommen og Evigheden og en stengt Port ved Himmelen. O forsent for mange, men for Jesu Navns Skyld skal Porten staa aaben for Guds Børn. Jeg raabte i mit stille Sind: Gud, forbarm dig over mig Synder, at jeg, som prediker for andre, ikke selv skal blive forskudt..—Forsent!

Grufuldt at tænke paa. Jeg synes at det lyder for mig endnu og det virkede en meget ubehagelig Følelse. Jeg kunde ikke komme frem til mit Bestemmelsessted. Da jeg sad paa Toget, tænkte jeg ikke paa, at jeg skulde komme forsent.

Ja det bringer mig til at tænke paa den

Digitized by Google

store Masse af vort norske og danske og svenske Folk, som er med paa Toget igjennem Tiden til Evigheden og det ser ud, som om at de er meget ubekymret for det, som skal møde dem, naar Reisen er slut, og det kommer vel til at lyde for manges Vedkommende: Du kom forsent!

Mange synes at være noksaa rolige, naar de har Præst, Menighed og en pen Kirke og samles til Gudstjeneste hveranden Søndag, hvilket altsammen er ikke at laste, men heller at rose. Men kjere Sjel, det er ikke nok for dig. Du maa faa Jesus Frelseren til din personlige Eiendom. Det er ikke nok at vide om disse Ting, men du maa selv faa tro det og erfare det og du siger: Hvad er det jeg skal faa tro og erfare? Jo min Ven, at du er en stor Synder i din egen Betragtning og faa erfare, hvad det er at være dømt af Guds Lov, og staa som Skyldner for Guds Bud. Dette er en haard Stilling at være i, men det maa til for at Synden maa kjendes som Synd. Da bliver det første Spørgsmaal efter om der er nogen, som kan hjelpe mig ud af denne Stilling og da kan vi faa forkynde dig Evangeliet om den dyrebare Jesus, som er Synderes Ven og Frelser. Men at tro at Jesus vil hjelpe en slig som mig elendige Synder, er ikke saa let gjort som sagt, og her begynder vi mer og mer at forstaa, at vi trænger Hjelp. Saa har Gud aabenbaret for os i sit velsignede Ord, at han sender sin Helligaand til alle, som beder ham derom, og Aanden alene ved Ordet kan oplyse den formørkede Forstand og det forstokkede Hjerte, at Jesus har borttaget din Synd. Du skal ikke dø, og naar dette bliver en levende Sandhed for Synderes Hjerte, saa aabner Hjertet sig for Gud og siger: Hvad er din Tjener, at du vender dig til en død Hund, som jeg er. Da smelter Isen rundt Hjertet og da begynder det at elske Gud. Og da lover og priser man Gud for han sendte sin eneste Søn for at frelse sig; og takker den Helligaand, som oplyste sig om disse forunderlige Ting. Og naar Mænd eller Kvinder saar erfare disse Ting og vil holde sig til Gud og takke ham, da bliver man en Læser,—velsignede Navn.

Jeg reiste ifra St. Paul samme Dag, men til et andet Sted nemlig til Paxt. Lassefson og der var jeg over Søndag og talte 3 Gange den Dag. Det var morsomt at træffe disse Venner. Gud velsigne baade Præstefolkene og Menigheden.

Jeg sender min Hilsning til disse Venner og hilser Vennerne ved Taylor. Jeg skal snart besøge dem. Tilslut en Broderhilsen til Redaktøren og alle Venner, som kjender mig. H. A. Hanson.

Profeten Daniels Person og Liv.

(Af Prof. C. P. Caspari.)

(Fortsættelse.)

Hans Navns store Ry, som i det chaldæiske Verdensriges sidste Nat ved Læsningen og Udtydningen af Skriften paa Væggen var blevet glimrende fornyet, og den Forkyndelse, at Verdensherredømmet skulde gaa over fra Chaldæerne til Mederne og Perserne, havde visselig bevæget den nye Verdensherster, da han ved Ordningen af det unge Verdensriges Forvaltning satte tre øverste Forstandere over Riget, og udnævnte Daniel til en af dem (Dan. 6, 1—3.). Denne Daniels nye Ophøielse, en Frugt af Guds store Alvidenhedsbevisninger gjennem ham, skulde være og og var et Middel til at bevirke Opfyldelsen af den jeremianske Forjættelse, at det jødiske Folk efter sytti Aar skulde blive befriet fra Fangenskabet og føres tilbage til sit Land,—en Opfyldelse, som nu var nær foreståaende, da det chaldæiske Rige var gaaet under og det syttiaarige Tidsrum om føie Tid udløbet. Darius, paa hvem Daniels høie, overlegne Aand og hans Karakters Renhed og Helligbed havde gjort et meget dybt Indtryk, elskede ham inderligen og omgikkes med den Tanke at gjøre ham til Rigets øverste Forstander; desto heller søgte ogsaa dengang Misundelse, de medoperssiske Stores Misundelse at styrte den israelitiske Statsmand og derved at forhindre Guds Plan med hans Folk (Dan. 6, 4. 5 ff.).

I dette Øiemed forsøgte de først at finde en eller anden Tjenesteforsømmelse eller Overtrædelse hos Gjenstanden for deres Had.

Digitized by Google

Men da denne Bestræbelse vidste sig at være en frugtesløs, saaledes Daniels udmærkede Dueligheds, saavelsom hans pletfri Troskab og Redelighed ikke tilbød den ringeste Anledning til Angreb, saa besluttede de endelig at benytte hans dem bekjendte Troskab mod hans Gud til at styrte ham.—Til den Ende overtalte de den intet anende Darius til et Edikt, som under Straf af at kastes i Løvegruben forbød enhver i Riget, i en Tid af tredive Dage, at rette en Bøn til nogen Gud eller noget Menneske foruden Kongen; for Mederne og Perserne gjaldt nemlig han som deres Hovedguds synlige Aabenbarelse. Kongen forespeilede de vel, at dette Edikt var nødvendigt til at prøve hans nye Undersaatters Troskab mod ham og Riget og øve dem i ubetinget Lydighed; men deres sande Hensigt var at rydde den dem forhadte Daniel afveien, da de meget vel vidste, at han, trods den kongelige Befaling, ikke vilde ophøre med daglig at paakalde sin Gud. Hvad de ventede, skede. Skjønt underrettet om Kongens Forbud, bad Daniel nu som tidligere tre Gange daglig ved et aabent Vindu, der vendte mod Jerusalem, knælende til Herren. Hyppig kom de nu til hans Hus, og da de fandt ham bedende, saa anklagede de ham for Darius som Overtræder af det kongelige Bud. Mod sin Vilje saa endelig Kongen sig nødt til at give sin elskede Tjener til Pris, thi listigen havde de fanget Kongen i hans egne Ord, saaledes som de persiske Kongers Edikter ikke kunde tilbagekaldes. Daniel blev kastet i Gruben, og denne derpaa af begge Parter forseglet med deres Segl, for at hverken hans Fiender skulde gjøre et Forsøg paa at dræbe ham eller Kongen paa at befri ham. Saaledes syntes da Daniel at være fortabt og med hans Undergang ogsaa Israels forjættede Forløsning fra Babel ganske at henstilles paa det uvisse. — Men som Daniel fuldt og fast havde troet, og Kongen, som ved hans Indflydelse ikke var bleven uden Tro paa Israels Gud, havde haabet, reddede Herrens Almagt og Trofasthed imod dem, som blive tro imod ham, Daniel fra den viensynligste Død. Løverne turde ikke gjøre ham Skade, og da Darius som havde tilbragt Natten i den største Uro, tidlig om Morgenen kom til Gruben, fandt han ham levende. Han erkjendte en Gudsdom i hans underfulde Frelse; straks lod han ham trække op af Gruben og hans Fiender styrte ned, som øieblikkelig sønderrevne af Løverne. En Skrivelse fra Kongen til alle hans Undersaatter bød dem derpaa at frygte Daniels Gud som den levende og evige, der har et uforgjængeligt Herredømme, og som er en Hjelper og gjør Undere i Himmelen og paa Jorden, som han beviste ved denne Udfrielse (Dan. 6, 1–28). Det var naturligt, at Daniel efter denne Begivenhed ikke blot havde Ro for fiendtlige Angreb, men ogsaa virkelig blev Styrer af hele det medopersiske Rige. Som saadan og formedelst den høie Gunst, i hvilken han stod hos Darius og hans Efterfølger Cyrus (Dan. 6, 29.), kunde han især bidrage for sit Folks Befrielse.

I Belsazars første Aar efter Nebukadnezars Død, paa den Tid, da det chaldæiske Verdensrige med sterke Skridt gik sin Undergang imøde, begynder Rækken af de store hemmelighedsfulde Aabenbarelser, som Daniel fik om Verdensrigernes, Israels og Gudsrigets Fremtid (Dan. 7—12.). Grundvolden for disse Aabenbarelser danner Nebukadnezars Drømmesyn i Kap. 2, men tildels blev de og fremkaldte ved den inderlige Deltagelse hvormed Profetens dybe Kjerlighed til hans Folk ledsagede Alt, hvad der hændte det, i denne for det saa overordentlig vigtige Tid*). Det sidste Syn, Synet i Kap. 10—12, havde Daniel i Cyrus's tredie Aar (Dan. 10, 1), dengang Tempelbygningens Værk ifølge Samaritanernes hadske Anklager ved det persiske Hof var blevet standset til største Bedrøvelse ogsaa for ham (Esr. 4, 1—5.)

Kort efter maa han være død, i en Alder af henimod nitti Aar; ligesom da ogsaa Gud i Slutningen af hans sidste Syn siger til ham: „Men du gak til Enden (d. v. s. til dit Livs Ende); og du skal hvile og staa op til din Lod ved Dagenes Ende" (Dan. 12, 13)

Paafaldende er det, at Daniel i Cyru's

(* Synerne i Dan. 9 og i Dan. 10—12.

Digitized by Google

første Aar ikke drog til Kanaan med de Jøder, der benyttede sig af Cyrus Tilladelse til at drage hjem, og det er saameget mere paafaldende, som denne Tilladelse jo for en stor Del var hans eget Værk; thi Cyrus's Edikt i Begyndelsen af Esras Bog og i Slutningen af Krønikernes Bog, som gav Jøderne Tilladelse til Hjemreise er kun en Fortsættelse af Nebukadnezars og Mederen Darius's Erklæringer og Edikter i Bogen Daniel, og Perserkongens Ord opfyldte vist hans Hjerte med Jubel og Tak til Herren. — Naar han alligevel blev i Babylon, da har det uden Tvivl sin Grund dels i hans høie Alder, dels deri, at han ved det persiske Hof bedre end i Hjemmet kunde virke for sit elskede Folk, for hvilket der endnu var saa meget at gjøre.

———

Naar vi nu ville forsøge paa i nogle Træk at fremstille Daniels Væsen og Karakter, saa maa vi først og fremst pege hen paa en almindelig Omstændighed, nemlig den, at der hos ham ikke fremtræder nogen aabenbar Synd, nogen Svaghed. Jeg siger naturligvis ikke, at han ingen Synd havde — der er jo efter Salomos Ord (1 Kgb. 8, 46; sml. Job 14, 14.) intet Menneske, som ikke synder, og Daniel selv betegner sig som et syndigt Menneske, idet han i sin Bodsbøn i Kap. 9 ideelig indeslutter sig selv med i sit frafaldne Folk (Dan. 9, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, osv.) og i Kap. 9 V 20 udtrykkelig siger, at han i den havde bekjendt sin og sit Folks Synd. Men der, i Alt, hvad han, der var en sanddru og ydmyg Mand, har berettet os om sit Liv, fremtræder ingen Synd hos ham. Daniel gjør efter sin Bog Indtrykket af aandelig Fuldendthed, Fuldkommenhed, som jo da ogsaa Profeten Ezechiel, hans samtidige, har fremstillet ham ved Siden af Noah (Ez. 14, 14—20), om hvem Skriften siger, at han var retfærdig og fuldkommen i sin Slægt, og at han som Noah vandrede med Gud (1 Mos. 6, 9.), og ved Siden af Job, hvem den giver det Vidnesbyrd, at han var ustraffelig retskaffen og gudfrygtig, holdt sig langt borte fra alt ondt og at hans Lige ikke fandtes paa Jorden (Job 1, 1.). Daniel ligner ogsaa heri Josef, om hvem den hellige Historie, der aldrig fortier og tilslører de helliges Synder og Svagheder, intet ondt ved at berette*), og som, efter Luthers Udtryk, var „som en deilig lys Stjerne, ja som en Morgenstjerne i Jakobs Hus". Der ligger for begge Mænds Vedkommende noget forbilledligt i denne Omstændighed, thi Skriften taler ogsaa der, hvor den tier (sml. Hebr. 8, 1, og Josef og Daniel ere ogsaa deri, at der i deres Livs Historie ingen Synd fremtræder, Forbilleder paa den hellige og retfærdige, der ikke havde gjort Synd (Ap. Gj. 3, 14. 1 Petr. 2, 22.).

Naar vi dernæst gaa over de enkelte Sider og Træk i Daniels Væsen og Karakter, saa maa vi nærmest fremhæve Profetens ubrødelige og urokkelige Troskab mod Herren og hans Lov og hans mægtige klippefaste Tro. Intet, ingen Fare kunde bringe ham til at fornægte sin Gud og overtræde hans Bud. Da han skulde spise af Kong Nebukadnezars kostelige Mad og drikke af hans Vin, satte han, endnu en Dreng, sig straks fore i sit Hjerte, at han ikke vilde besmitte sig med dem (Dan. 1, 8.). Heller — saaledes tænkte han — udsætte mig for Kongens Vrede, heller om det saa skulde være, dø, end gjøre hvad der er imod Guds Vilje. Og da han, allerede en Olding, havde erfaret, at Kong Darius, forført af hans misundelige Fiender, havde ladet et Skrift opsætte, hvor han forbød alle sine Undersaatter i tredive Dage at henvende en Bøn til nogen Gud eller noget Menneske uden til ham, et Forbud, der som den israelitiske Statsmand vel vidste, alene var givet for hans Skyld, for at faa Anledning til at styrte ham, brød han sig ikke et Øieblik derom. Straks efterat han havde hørt om Forbudet, gik han rolig til sit Hus og bad her aldeles paa sin vanlige Vis til Herren, ikke af en Slags Trods, men fordi det da netop var den Tid paa Dagen, paa hvilken han hidtil havde pleiet at bede (Dan. 6, 11.). Der opstod ved denne Anledning end ikke den ringeste Kamp i hans Sjel. Det var, som om Forbudet ikke var

*) Hverken i 1 Mosb. 37, 2 eller i 1 Mosb. 42, 7 ff. eller i 1 Mosb. 47, 26 ligger, naar disse Steder rigtig forstaaes, noget saadant.

Digitized by Google

blevet givet eller han intet havde hørt om det. Daniel tror og tvivler ikke, og ved sin Tro formaar han Alting. Han beder den Hofbetjent, der havde at forsyne ham og hans Venner med Mad og Drikke fra Kongens Taffel, om i ti Dage at give ham Grønsager og Vand; hvis deres Udseende efter denne Tid var mindre godt end de øvrige Drenges der spiste af Kongens kostelige Mad, saa vilde ogsaa de spise af denne (Dan. 1, 11—13). Han er i Troen fuldkommen vis paa, at hans Gud vil lægge en saadan Kraft i den kraftløse Næring, at den vilde virke mere end den kraftige fra Kongens Taffel; Herren kunde ikke forlade dem, der vilde holde hans Lov. Og hans Tro bliver ikke beskjemmet. Herren gjør, hvad han havde tiltroet ham. (Dan. 1, 15.)

Da han havde erfaret, at Nebukadnezar vilde dræbe alle Babels vise, fordi de ikke havde kunnet fortælle ham den Drøm, han havde havt, og udtyde den, gik han uden videre ind til Kongen og lovede ham at gjøre begge Dele, dersom han fik Tid Dan. 2, 16.) Han var i Troen — en forbausende Tro! — fast forvisset om, at Herren paa hans og hans Venners Bøn vilde aabenbare ham Drømmen og oplyse ham om dens Betydning. Gud — disse vare vel de Tanker, som med Lynets Hurtighed gik gjennem hans, den af Gud oplystes, Sjel — kunde ikke lade ham og hans Venner rammes med af den Dom, som skulde overgaa de babyloniske vise, hvem de kun udvortes, ikke efter sit Væsen, tilhørte, for deres falske afgudiske Visdoms Skyld. Gjorde han det, saa saa det ud, som om han ligesaalidt havde formaaet at tilfredstille Kongens Fordring, som de hedenske vise og Guder; han vilde komme til at staa i en Klasse med dem. Kongens Drøm og den Omstændighed, at han havde glemt den, hidrørte sikkert fra Herren; begge Dele skulde visselig tjene til at forherlige hans Navn, og det var ham, Daniel, ved hvem han vilde forherlige det, thi han havde jo udrustet ham med den Gave at udtyde alle Syner og Drømme. Og Profeten formaar ved en saadan vældig Tro Gud til at gjøre, hvad han havde troet. Det utrolige sker: Gud aabenbarer ham Drømmen i et Syn om Natten [Dan. 2, 19.].

Da Daniel befandt sig i Løvekulen ligeoverfor de glubende Dyr, tvivlede han i Troen ikke paa, at Herren ikke vilde give ham til Pris for dem. Herren var mægtig til at holde dem tilbage fra ham, og han vilde vist gjøre det for at vise sig som de uskyldiges og trofastes Frelser og for paany at forherlige sit store Navn for Hedningerne. Og Herren sender sin Engel og lukker Løvernes Mund [Dan. 6, 23. sml. Hebr. 11, 33.]. Og begge Dele, sin fuldkomne Troskab mod Herren og hans Lov og sin fuldkomne Tro, har han allerede som Dreng. Man kan saaledes paa en vis Maade sige om ham: Han udvikler sig ikke, han er det, allerede fra Begyndelsen af.

(Fortsættes.)

Præsten og Bageren.

En Præst i Amerika kom engang i Samtale med en Bager og spurgte ham bl. a., om han ikke tilhørte en Menighed, da han jo efter sin egen Bekjendelse var en kristen. Bageren svarede hertil, at han engang havde tilhørt en Menighed, men var bleven ganske grundig bedraget af Præsten; siden den Tid havde han ikke havt Tillid til nogen Præst og vilde af denne Grund ikke slutte sig til nogen Menighed. Præsten sagde da: „Slig som det gik Dem med hin Præst, saaledes er det ogsaa gaaet mig med en Bager. Jeg skikkede Bud til ham efter et ferskt Brød, og da Brødet var kommet til Huset, fandt vi, at det var gammelt, næsten stenhaardt. Siden den Dag har jeg tabt al Tillid til Bagerne". „Men, smille Pastor, vi er da ikke alle lige", indvendte Bageren. Da sagde Præsten rolig: „Nu vel, saa er vel heller ikke alle Præster saadanne som hin, af hvem De mener Dem bedragen. De har da heller ikke nogen Aarsag til af den angivne Grund at undlade at slutte Dem til en kristelig Menighed. De vil heller ikke vove for Guds Dom at anføre Historien om den daarlige Predikant som en fyldestgjørende Undskyldning derfor".

„Bud og Hilsen".

Digitized by Google

Kinamissionen.

Kom over og hjelp os.

Og et Syn viste sig om Natten for Paulus: der stod en Mand fra Makedonien og bad ham og sagde: Kom over til Makedonien og hjelp os! Ap. Gj. 16, 9.

En af de merkeligste Tildragelser, Historien ved at fortælle om, fandt Sted om Natten den 25de Juni 1807. To Baade satte ud fra Land fra hver sin Bred af Floden Niemen ved den lille By Tilsit i Preussen. De to Baade nærmede sig hurtig en Træflaade, som laa midt i Floden. Ud fra hver af disse to Baade steg en Mand og gik hastig ombord paa Flaaden, hvorefter de forsvandt i en liden Træhytte, som var opført paa Flaaden. Det var Mødet mellem den Tids største Herskere i Europa: Keiser Alexander af Rusland og Keiser Napoleon af Frankrige. Under dundrende Salut og stormende Hurraer fra Armeerne mødtes disse to for at, som de engang mente, at afgjøre hele Europas Skjæbne. Hele Europa skjalv i Forventning og Frygt. Nu vi ved, at det gik ikke saa, som disse to mægtige havde tænkt; Gud leder Mennesker og styrer Riger og er den, som siger: Hertil— og ikke et Skridt længere!—

—Følger vi saa Historien tilbage 18 Aarhundreder før denne natlige Tildragelse og i Tanken reiser til Asien, saa vil vi her, i det lille Troas, ogsaa blive Vidne til en natlig Tildragelse,—langt merkeligere i sin Beskaffenhed og uendelig mere vidtrækkende i sine Følger. Vi finder her en Mand, som ligger paa sit enlige Leie uden at faa Søvn paa sine Øine. Det er det store Herrens Vidne, Apostelen Paulus. Træt er han, udarbeidet, udmaset af sine lange Reiser. Han havde faaet den Besked af Guds Aand, at han ikke skulde tale Ordet mere i Asien, men mere vidste han ikke.

Som han da ligger der i Nattens Stilhed—jeg tror, han var lysvaagen—saa faar han se, hvorhen Herren vil have ham; en Mand fra det fierne Europa staar for ham og beder: „Kom over til Makedonien og hjelp os!"

Læser har du nogen Gang for Alvor faaet se, hvad dette Møde mellem denne Skygge fra Europa og Manden fra Tarsus havde at betyde?

Vel var dette Møde ubekjendt for Verden; her var vel ingen Arme tilstede for at raabe Hurra, ingen Kanoner tilstede for at salutere denne vigtige Begivenhed og gjøre den bekjendt for Verden. Og dog havde denne enkle, natlige Begivenhed uendelig større Betydning for Europa end den, vi før talte om.

Det var nemlig Paulus, som her fik Kald til at gaa til Europa med Evangeliet, —med det Evangelium, som er mægtigt til at omskabe Hjerter og give Nationer nyt Haab. Venner, lad os tænke os Europa idag uden Evangeliet!

Vi tør ganske frit paastaa, at ingen Begivenhed for os kristne har saa stor Betydning, naar vi taler om Verdensbegivenheder i Europa, som denne, da Paulus fik Ordre til at gaa til Europa med Evangeliet. Alt, hvad her i 19 Aarhundreder har været af kristeligt Liv i Europa, alt kristeligt Arbeide, al kristelig Literatur, kristelig Barmhjertighed og Velgjørenhed, kristelig Mission, kort sagt: at den store Omvæltning paa det aandelige og det sociale Omraade, baade det, vi kjender fra Historien, og det, vi selv har seet med egne Øine som Frugter af Evangeliet,—alt dette havde igrunden sit Udspring og sin Begyndelse derborte i Troas hin Nat med Paulus og Manden fra Makedonien.

Det kan med Sandhed siges, at det var et helligt Øieblik.

Og spørger vi saa: „Hvad var det, denne Mand bad om? Hvad Slags Hjelp? Og for hvem?" saa er det min Mening, at Paulus med en Gang har forstaaet, hvad Slags Hjelp det var, der trængtes. Det var ikke jordiske Hjelpemidler, der trængtes, det var ikke Penge, det var Spørgsmaal om, det var Sjelehjelp, der trængtes. Det var Hjelp i den forfærdelige Nød, som Europa laa i, indhyllet i Hedenskabens Mørke. Og denne Hjelp kunde kun være: Evangeliet!

Ak, er ikke det det vigtigste, som et Menneske, et Folk, en Verden trænger?—

Paulus var lydig og reiste til den Verdensdel, som Gud kaldte ham til.

Digitized by Google

Men Paulus dog! hvad tænker du paa? Vil du vove dig til en ukjendt Verden, blandt ukjendte Folkeslag, er du ikke bange?

Men Gud havde kaldt ham; det var ham nok.

Jeg synes jeg ser i Aanden, da han, det første Vidne, der nogensinde havde betraadt Europas Grund, steg iland der i det stolte Makedonien, det Land, som var saa berømt for sine Heltebedrifter. Der staar han uden Sverd og Bue, uden Soldater og Armeer— dog færdig til at slaa et Slag og vinde en Seier, hvis herlige Triumfer skal vare i Evigheder.

Venner, Missionsvenner! lad os takke Gud for, at han sendte sit herlige Evangelium til den Verdensdel, hvori vi lever!

Men der er endnu Folk, som lever i hedensk Hjelpeløshed, og der er endnu Raab i det fjerne fra Millioner Hjerter: „Kom og hjelp os!" Endnu sender Gud „en Mand", som ikke kan sees af andre, end den, som han sendes til. Manden fra Makedonien viser sig nok endnu den Dag idag; men hans Bøn gjelder andre Folkeslag. Enten det nu er Madagaskar, Zulu, Santalistan eller Kina, det gjelder,—Hedningernes Nød og Hjelpeløshed er den samme nu som den Gang, Paulus levede. Og alene Evangeliet er den „Guds Kraft", som kan hjelpe dem.

Jeg kunde have Lyst til at spørge: Kristne! har I seet denne „Mand fra Hedningeverdenen?" Jeg tror nok, at det gaar an at se ham; men jeg tror ogsaa, at det gaar an ikke at se.

Kirken har levet i Aarhundreder sommetider og ikke seet denne Mand. Og da har den heller ikke sendt Missionærer ud. Men saa har en eller flere pludselig faaet se Manden fra Hedningeland, og da nyttede det ikke, at man satte sig imod; man maatte være med og gjøre noget for Hedningerne.— —„Kineseren".

* * *

Fra Kina.

Tai yuen Fu 4de Okt. 1906.

Mine kjære Venner!

I forrige Brev lovede jeg at skrive om Vidnemødet paa Søndag Eftermiddag i Tschcheo Fu.

Da Klokken ringede, samledes vi alle til Mødet. Allerede da den første Sang blev sjunget erfarede vi den Helligaands Virkning paa Hjerterne.—Sangens Indhold var om den forlorne Søn.

En Barber af Profession steg først op paa Platformen. Han fortalte os om, hvorledes han havde tilbragt sit Liv i Synden. Hans Hovedernæring syntes at have været Pengespil. Til baade denne Synd og Opiumslasten var han bundet med sterke Baand og Lænker. Han fik i denne Stilling høre Evangeliet, som havde en underlig Virkning paa hans Hjerte. Han hørte om Forsoningen i Kristus og fik se, at Jesus havde taget alle hans Synder paa sig. I Barberstuen vidner han nu daglig om, hvor store Ting Gud har gjort mod ham. Han møder megen Modstand; men trods dette er han altid frydefuld og glæder sig i Herren. Hver Søndag holder han Barberstuen lukket og kommer med sin Hustru til Møderne.

Da vi ankom til Tseh cheo Fu syntes denne Kvinde endnu at vandre i Mørket. Gud har gjort store Ting for hende i de sidste Uger, som Svar paa Bønner. En Søndag blev der prediket om Guds Kjerlighed i Kristus til den faldne Verden. Jesu Død blev storligen ophøiet i det kinesiske Sprog. Dette greb hendes Hjerte; hun besluttede at opgive den afskyelige Skik at binde sine Fødder. Da vi kom som sædvanlig paa Onsdag Aften for at have Møde i hendes Hus, fik vi til vor store Glæde se, at hun denne Uge var ifærd med at sy sig Sko og Strømper. Vi kunde næsten ikke tro vore egne Øine. En Dag kom vor Medhjelper hjem og fortalte, at han havde seet Barbererens Hustru omringet af en stor Skare Mennesker. Hun havde faaet Sko og Strømper paa og var gaaet til en Butik. Han fandt hende vidne om Gud midt iblandt den nysgjerrige Folkemængde. Det var en god Anledning for dem begge at vidne. Hun kom med straalende Ansigt til vore Møder og paa Søndag Eftermiddag vidnede hun for Forsamlingen, hvordan Gud havde hjulpet hende, saa at hun fik Naade til ikke at tage Hensyn til den Spot og Haan, som hun i disse Dage var Gjenstand for. Hvad hun

Digitized by Google

nu stadigt faar høre fra sine Modstandere er, at hun har forladt sit eget Folks Skikke og følger efter Udlændingernes ved at løse sine Fødder.—Men hun fortæller dem frimodigt, at hun har løst sine Ben alene for at behage Gud og ikke Mennesker.

Den næste, som kom frem paa Platformen var Br. Cheng. Mange hjemme i Norge havde Anledning i 1901 at høre denne Broders Vidnesbyrd. Hans Moders største Maal var, at de to voksne Sønner, som var igjen af Familien, skulde dygtiggjøres baade for at støtte Hjemmet og tillige for at bli til Ære og Nytte for Bygden. Den stakkels Moders Forhaabninger blev dog snart tilintetgjorte. Den ældste gik frem i det onde med raske Skridt, til hendes store Sorg og Uro. Alle hendes Formaninger blev bortstødte. Den eneste Udvei i hendes Skuffelse var med et nedslaaet Hjerte at gaa i sin Ensomhed og brænde Røgelse for Guderne. Men intet af alt, hvad hun forsøgte, var istand til at forandre den ældste Søns Syndeliv.

Paa denne Tid var ogsaa den yngste blit ledet ud i Fristelsens Storme. Da han blev sendt for at kalde sin ældste Broder hjem fra Klubben, hvor de spillede om Penge, fik han desværre ogsaa lære at spille, saa i dette for ham før saa modbydelige Sted, blev han nu lidt efter lidt kjendt.

Det var paa denne Tid, hans Hjerte blev meget uroligt og ønskede, at en Forandring maatte ske. Undertiden tænkte han paa at bli Præst ved et af Templerne for der at tilbringe sit Liv som Eneboer og paa denne Maade faa Fred. En af Naboerne havde været paa et Opiumsasyl i Byen Hoh chu, 10 Km. fra deres Hjem; han kom hjem med nogle Bøger, deriblandt et af Evangelierne. Han fortalte Br. Cheng, at dette var den Himmelbogen, som de saa ofte havde hørt Tale om i deres gamle Sagn. Der siges nemlig, at denne Bog er mistet og skal snart igjenfindes. Br. Cheng lyttede med Glæde til denne Nyhed. Han tænkte: Er virkelig Himmelbogen gjenfunden, maa jeg læse den med Flid, og læste gjorde de. Hver Aften samledes de for at læse dens Indhold.—Hans Nabo fortalte ham videre, at denne Bog blev kun forstaaelig og ret opfattet af bedende Sjele. De lange Aftener blev da tilbragt i Læsning og Bøn. Dette var herlige Stunder. Den dyrebare Forjættelse: „Hvor to eller tre er forsamlede i mit Navn, der er jeg midt iblandt", blev opfyldt; Jesus var i deres Midte.

Klubben, hvor de spillede om Penge, blev aldrig besøgt mere med det Formaal at fordrive Tiden; for nu blev det en Trang i den unge Mands Hjerte at gaa rundt og fortælle denne store Nyhed, de havde faaet at høre, nemlig at Jesus er Verdens Frelser. Da den ældste Broder fik høre, at han havde antaget en ny Lære, som ikke lignede deres gamle Gudsdyrkelse, blev han heftig og vred og gik i beruset Tilstand med en Kniv i Haanden og truede Naboen, hvor Møderne holdtes, med Livet, om hans Broder turde komme til Møderne. Naboen fortalte Br. Cheng hemmeligt om, hvad der var hændt, og da alle frygtede denne Mands Vrede, raadede han den yngre Broder til at læse og bede i sit eget Hjem. Ofte gik han ude paa den øde Mark for i Ensomhed at bøie sine Knæ og udøse sit Hjerte for Herren.

Elen Soyland
i „Kristelig Budbringer".

* * *

HOW TO INFLUENCE NON-BELIEVERS IN FOREIGN MISSIONS.

BY REV. ROBERT A. HUME, D. D., OF INDIA.

RECOGNIZE that the reasons why such people do not believe in foreign missions are manifold, among them these: Failure to understand the fundamental universality of Christianity; slight personal appreciation of what Christ has done or can do for themselves personally and for Christian lands and for all men; smallness of spirit and dislike to give money for any object; ignorance of the situation in foreign lands; some unpleasant experience with some unsatisfactory representatives of missions; reports from other non-believers as to the satisfactoriness of mission work, etc.

Such difficulties cannot be well met by the stock arguments or by apologies. Flank them by trying the following method. It will compel them, at least in theory, to abandon their old positions and will give them a new outlook. Say what is the simple truth. "Many of you are most excellent people; good friends and neighbors, good members of the Church and community; some of you are believers in

Digitized by Google

and devoted workers for home and city missions, as you ought to be. But for some reason you do not believe in foreign missions. You are entitled to your opinion. But please appreciate that your opinion is not God's opinion. You are interested in your own Church and town and country, but not in the world. He so loved the world and so believes in foreign missions for the world that He gave the best He had—His only begotten Son—that through Him the whole world might become Christians.

"Also since you profess not to believe in foreign missions, or at least since at heart you do not care for them, I beg you never to be hypocritical. Never in prayer or hymns or act of worship pretend to beleive in foreign missions, since you really do not so believe. Therefore, when in church or in any gathering or in family worship others repeat the Lord's Prayer, please never take part in that, for that is a prayer for foreign missions, 'Thy kingdom come, Thy will be done on earth—(not simply in our town and our country which petition you can honestly make—but on earth) —as it is in heaven.' Now that is a prayer for foreign missions, and that prayer cannot be answered until such missions succeed. Therefore it should never be prayed by one who does not believe in or care for missions, and who does not wish to be a hypocrite or to grieve God by uttering words in prayer which one does not mean. So, whenever in any place and under any circumstances the Lord's Prayer is prayed, please keep silence and do not be a hypocrite.

"In the same way whenever the Doxology is sung you will please never sing that because that is a foreign missionary hymn—'Praise Him, all creatures here below; praise Father, Son and Holy Ghost.' But such praise will not be made till foreign missions have succeeded. Since you should not be hypocritical nor sing what you do not mean or wish, you should never sing the Doxology. Also you should never repeat the Gloria Patri, because that is an adoration or prayer which requires foreign missions, 'Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Ghost.' Such glory can never be rendered to the Triune God until foreign missions have succeeded. But unfortunately for you nowadays, it is almost universal that the Lord's Prayer and the Doxology and the Gloria are used in almost every church service of every denomination. Therefore you cannot properly take part in any public worship in any church without its being assumed and openly proclaimed that that church and that every person who takes part in its worship believes in foreign missions and prays for them and presumably gives for that for which he prays. Since you do not believe in foreign missions, and since you ought not to be hypocritical, you should never go to public worship. Your place is at home where you can escape prayer and praise and giving for foreign missions, and can honestly concentrate all your interests on such causes as you do believe in.

"Possibly also you are so amazed at what Japan is accomplishing that you do not see that that country needs Christianity and foreign missions. Well, you as an arm-chair philosopher, drawing your own inferences from what is happening, are entitled to your opinion. But your opinion is not shared by Admiral Togo, for he is a devout Christian, who believes that his country needs Christianity. Nor is your opinion shared by Marshal Oyama, who, though not a communicant, is a regular attendant at the First Congregational Church of Tokyo when he is at home. Nor is your opinion shared by the Marchioness Oyama, who long has been, and still is, a member of that First Congregational of New Haven, Conn.

"As an arm-chair philosopher you do not think that Japan needs the New Testament. But that is not the opinion of the Mikado who gladly helps to send thousands of copies of the words of Jesus to his soldiers in Manchuria, though there is no report of his sending the writings of Buddha or Confucius to his troops. And he has recently contributed $5,000 to the Y. M. C. A. to help them to send to the front earnest Christians who will do their best to help the brave little brown soldiers of Japan to enlist under the banners of the Lord Jesus and become His soldiers. The leaders of Japan are very actually taking the help of Christ in their private and public life, and are coming more and more to believe that their beloved country must become a truly Christian nation. My friends, you may not believe in foreign missions; but God does, and the world is coming more and more to believe in foreign missions".

Such a way of influencing non-believers in foreign missions has more force than the old stock arguments.—Congregationalist.

* * *

Til Oplysning.

Følgende har betalt til Underhold for Skolepiger paa vor Missionsmark i Kina for Aaret 1907.

1. „The Missionary Band", Red Wing, Minn. For "Tsai'-Suei-nah".

Digitized by Google

2. Mrs. O. S. Haugen, Zumbrota, Minn. for „Lu-Teh-ya".
3. Mrs. L. Tysdal, Artesian, S. Dak. For „Wang-Mei-kwei".
4. Betsy Williams, Stanhope, Iowa, For „Mei-Ren-chi".
5. Mrs. M. Anderson, Mayville, N. Dak. $15.00 for „Hong-Mei-en."
6. Hauges Menigheds Pigeforening, Norway, Ill., 15.00 for „Fong-kwei-wha."
7. Elk Creek Valley Menighed, Osseo, Wis., $15.00 for „Pan-Hong-yun".
8. Salems Menigheds Kvindeforening, Leeds, N. Dak., $15.00 for „Wu-Chuen-guey".
9. Kvindeforeningen i North, Branch Menighed, Nebr., $14.00 for „Liu-Gwei-lien".
10. Dawson Pigeforening, Dawson, Minn. $20.00 for „Wei-Fong-sien".
11. Mrs. J. Vaagen, Maddock, N. Dak., $15.00 for „DJang-Wan-fuh".
12. Mr.&Mrs. J. J. Brekke, Grafton, N. Dak., $15.00 for „Wang-Shuh-djao".
13. Homedahls Pigeforening, Frost, Minn. $15.00 for „Wang-Mei-hua.
14. Mrs. A. Larson, Mrs. Karen Voog og Miss Clara Voog, Lynd, Minn., $15.00 for „Wang-Chuen-yung".
15. Dawson Pigeforening, Dawson, Minn. $20.00 for „Djou-Guh-sien".
16. Thora Clauson, Spicer, Minn., $7.75 for „Guny-Yu-fuh."
17. Ungdomsforeningen i Wangs Menighed, Fergus Falls Minn., $16.00 for „Wu-Chen-gwei".

Anmærkning:—Da nogle af disse Kvitteringer er taget fra „Budbæreren" er der maaske flere, som er gaaet min Opmærksomhed forbi. Vedkommende vil da underrette mig derom, saa det kan blive rettet.

Glem ikke at sende saadanne Penge til mig, saa vil Misforstaaelse undgaaes.

Broderligt
A. O. Oppegaard,
Madison, Minn.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillethun.

Fra Arbeidsmarken.

Miss B. has been a most efficient worker since her convertion for which she has received stars in her crown. She by Gods grace led not a few to the Lord Jesus as she was rewarded openly, her only regret was when she was breathing her last, that she had resisted so long, and done so little for her Lord and Saviour.

Lodi Menighed overraskede sine Præstefolk i „Basementet" af Kirken. Hele Menigheden samledes idet Pastor Elstad var der og læste med Konfirmanterne. Man medbragte Kage og Kaffe. Som en liden Paaskjønnelse og Udtryk for den Plads, som Pastor Elstad med Familie allerede har faaet i Folkenes Hjerter overraktes en Pengegave stor $61.00. Det var vel gjort. X.

Professor G. Sverdrup, Bestyrer for Augsburg Seminarium, Minneapolis, Minn., afgik pludselig ved Døden Fredags Morgen Kl. 3 den 3die dennes Han blev begraven Tirsdag den 7de dennes. „Budbæreren" vil senere meddele en nærmere Beretning herom. Afdødes Familie, Augsburg Seminarinm, Frikirken og vor norsk lutherske Kirke her tillands har ved afdødes Bortgang lidt et føleligt Tab.

Fra Deerfield.—Den omtalte Skolebygning staar endnu og er brugt som Beboelseshus. Det er et Framehus. Manden, som nu eier det, er tænkt at gjøre en Tilbygning i Sommer. Jeg talte med ham om Muligheden af at kjøbe det, det lod ikke til at være umuligt, men kunde ikke da faa ham til at sætte nogen Pris. Det meddeles, at Hr. Aaserud, som var Prof. ved Skolen da, døde sidste Januar Maaned i Staten Oregon, hvor han har boet i mange Aar. T. J. S.

I Brev fra Past. Westphal den 27de April hedder det blandt andet: „Hos os har det været sygt. Vore Tvillinger har været syge, og vor lille Alma har lagt syg i Lungebetændelse en Uge, hun er maaske lidt bedre idag. Hun er en sød liden Pige, og vi lider med hende. Haaber dog hun er over det værste nu". Ja, naar et Lem lider, lider alle Lemmerne med. Men de kristnes Haab du!—„Denne Tids Lidelse er intet at agte mod den Herlighed, som skal aabenbares paa os".

Hvor meget den store Gud dog maa baade taale og se paa iblandt sine mange vanartige Børn og endda mere blandt dem, som ikke er hans Børn. Hvor meget daarligt Arbeide der gjøres af daarligere Arbeidere, men som gives ud for at være Arbeide for Guds Rige og Sjeles Frelse.

I et Vennebrev fra en i en lutherst Menighed i Vesten findes følgende: „Her er for Øieblikket nær sagt Krig paa Kniven. En Trio af engelske

Fri holder paa og vil rive istykker vor Menig-
d. Tror dog deres Indflydelse er snart knækket".

Lidt i fra St. Johns Menighed, Sioux
Ja. Vi havde forleden Uge Besøg af Pastor
Mona, som da deltog i en Række Møder, der
i „Bethesda" Kirke. Denne Kirke, som og-
tilhører St. Johns Mgd., er beliggende i
Kirkingside", en Udkant af Sioux City. Møder-
begyndte Mandags Eftermiddag, den 15de
og afsluttedes Onsdag Aften den 17de. Ved
af Bønnemøder og Prediken samtaltes over
„Den forlorne Søn". Møderne var over
godt besøgte. Foruden Pastor Mona
vor egen Sjelesørger, Pastor E. Johnson, del-
ogsaa en af vore danske Brødre, Pastor Lund.
ogsaa ved disse Møder erfare, at det er godt
samles omkring Guds Ord og vi tror, at det
mange til Velsignelse. Alb. Kvam.

En stor Missionsfest feiredes i for-
Uge i Shanghai i Kina i Anledning 100-Aars-
en for den engelske Missionær Robert Morri-
Ankomst til Kanton. Denne Fest overvares
største Antal protestantiske Missionærer, som
nfinde har været samlet i det fjerne Østen, idet
ng 1,000 Missionærer og fremmede Missions-
er var tilstede, deriblandt Representanter for 30
sionsselskaber i mange Lande. Festen holdtes
kinesiske Ynglingeforenings store nye Bygning.
en Reception om Aftenen var selve Vicekongen
senteret ved Taotai Wong, der forsikrede Del-
erne om sine venlige Følelser overfor de frem-
de Missionærer. Næste Dag blev den store
ning, som opførtes til Minde om de fremmede
sionærer, der mistede Livet under Boxer-Op-
et, indviet.

Frogner nye Kirke i Kristiania er den
te, som er bygget her i Landet under vor nu-
ende Konge. Klokkerne blev forleden høitide-
prøvet i Overvær af Kirkens Authoriteter og
ania Kantor, som udtalte sin fulde Tilfreds-
med den fyldige Klang og de vakre varme To-
Begge Klokker bærer indstøbt „Kongens Kro-
og Navnsiffer" og derunder:
Den første Kirke, der er opført under Kong
VII Regjering".
aa den anden Side har man følgende Vers:
Herrens Dag.
Slag i Slag.
alder jeg ind under Kirkens Tag.
om, o, kom,
Tænk dig om.
Snart du stilles for Herrens Dom,
Søg dens Gud.
liv hans Brud.
Tro hans Navn og lyd hans Bud.
Vaag og bed,
Dig bered.
Snart jeg ringer dig ind til Fred!

Bekjendtgjörelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Jowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ja. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kasserernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog.
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

* * *

Salems Menighed, Roland, Jowa, hvor Synodens 62de Aarsmøde tænkes holdt fra 5te til 13de Juni førstkommende lover herved at give frit Ophold under Mødet til Prester og Delegater, Lærere ved vore Skoler, Medlemmer af Board af Trustees, Medlemmer af Kirkeraadet, Theol. Kandidater, Missionærer og andre i Synodemødet særlig interesserede.

Digitized by Google

Med Hensyn til andre besøgende lover Menigheden at gjøre det bedste den kan med at skaffe Plads. Alle som agter at bivaane Aarsmødet bedes om at sende sit Navn og Adresse til L. Schlanbusch, Roland, Iowa, senest 25de Mai 1907. Vær af den Godhed at gjøre opmærksom paa, om I er Delegater eller ei. Trods vi kan skaffe Siddeplads til mellem 5 og 6 hundrede i vor Kirke har dog Menigheden besluttet at leie Telt for om mulig at give Siddeplads til alle, som maatte bivaane Mødet.

Skyds vil møde i Story City Eftermiddag Tirsdag den 4de Juni. De som kommer senere vil tage Trainet fra Story City til Roland, der ligger 6 Mil Øst.

Trainet gaar fra Story City nogle Minutter før Kl. 7 om Morgenen og nogle Minutter før Kl. 3 Eftermiddag. Menigheden kan ikke være ansvarlig for Plads for saadanne, der ikke indsender sit Navn til nævnte Datum.

Paa Menighedens Vegne
J. N. Sandven.

* * *

Fragt Moderation.

Følgende Jernbaner har tilstaaet Fragt Moderation, paa de almindelige Betingelser.

Atchison, Topeka & Santa Fe Railway
Ahnapee & Western Railway
Baltimore & Ohio Southwestern Railroad (from Pana to Beardstorn inclusive. Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Chicago & Alton Railroad
Chicago & Eastern Illinois Railroad (Direct Chicago-St. Louis Line)
Chicago & Northwestern Railway
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines east of Missouri River)
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines west of Missouri River including all points in Wyoming and Montana)
Chicago Great Western Railway
Chicago, Milwaukee & St. Paul Railway
Chicago, Peoria & St. Louis Railway
Chicago, St. Paul & Omaha Railway
Colorado & Southern Railway
Colorado Midland Railway
Copper Range Railroad
Denver & Rio Grande Railroad
Des Moines, Iowa Falls & Northern Railway
Duluth, Missabe & Northern Railway
Duluth, South Shore & Atlantic Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Florence & Cripple Creek Railroad
Frisco System
Green Bay & Western Railroad
Hancock & Calumet Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Illinois Central Railroad
Iowa Central Railway
Kansas City, Mexico & Orient Railway
Kansas City Northwestern Railroad
Kansas Southwestern Railway.
Kewaunee, Green Bay & Western Railroad
Leavenworth, Kansas & Western Railroad
Midland Terminal Railway
Mineral Range Railroad (Certificates will b of Central Passenger Association Form)
Minneapolis & St. Louis Railroad
Missouri, Kansas & Texas Railway
Missouri Pacific Railway
Quincy, Omaha & Kansas City Railroad
Rock Island System
St. Joseph & Grand Island Railway
Toledo, Peoria & Western Railway (Certifi tes will be of Central Passenger Associati Form)
Union Pacafic Railroad
Wabash Railroad
Wisconsin Central Railway

De ovenanførte Jernbaner lover Fragtmodera tion paa Grundlag af de Priser som var ikraft d 1ste Februar, 1907. Altsaa hvor 2 Cent Fragt er traadt ikraft, der vil der ingen Moderation ku ne erholdes.

Ifølge privat Skrivelse fra Guvernør Johnso træder Loven om 2 Cent Fragt i Minnesota itra den 1ste Mai '07.

Great Northern, Northern Pacific og Soo Li jen kan saaledes ikke give nogen Moderation, sig de.

Naar tilreisende til Mødet løser Billet paa n gen af de Baner nævnt ovenfor, enten de nu e Iowa eller anden Stat da glem ikke at faa Kvit ring af Agenten. Se til at Kvitteringen er und tegnet og stemplet af ham. Faa særsk Kvittering for hver Billet som l ses. Se om du ikke kan faa Billet der gaar t til Roland. Hvis ikke saa kan de fra vest, nord nordvest, løse Billet til Story City, og der fra nord og nordøst kan løse Billet til Marshalltow Saa kan Billet løses fra Story City eller Marsha town til Roland.

Prof. Chr. Stokstad er udnævnt til at møde ge, underskrive og videre ordne med Kvitteringe ne. Hvilken Tid han blir færdig til at ordne m dette vil blive oplyst under Mødet. Indtil de oplyses behold Kvitteringerne.

Ifølge Synodens Beslutning betales der Cent for hver Kvittering. Naar du altsaa indle rer dine Kvitteringer, saa husk at medbringe 5 C for hver af dem. Der er meget Arbeide forbund med dette, og den som har med det at gjøre v tjener ærlig det lille som derved kommer ind.

Billeten kan løses paa Lørdag før Mødet a nes, og man maa være hjem igjen paa Mand efter Mødets Afslutning.

Da vi saa ofte har maattet skuffe enkelte p Grund af at Kvitteringerne som de har medbr har lydt paa mere end en Billet, saa vil vi her s faa sige: lad ingen Agent bevæge dig til at mod ge en Kvittering der lyder for mere end en Bil thi Kompagniets Regler, er at disse ikke anerkjend

N. J. Løhre.

Digitized by Google

Medlemmer af Hauges Synodes Kirkeraad be- herved om at møde i Roland, Ia., Torsdagen 6te Juni 1907 Kl. ½8 Formiddag.

E. J. Eastvold.

Bestyrelsesmøde.

Trykkeribestyrelsen møder i Trykkeriets Lokale, Wing Seminarium, Red Wing, Minn., den 4de Kai 1907, Kl. 8:00 Formiddag.

A. O. Oppegaard.

Skoledirektionsmøde.

Skoledirektionens Medlemmer indkaldes til 5te Thorsdag den 30te Mai. Alle Medlemmer er være tilstede. Den mundtlige Eksamen afholdes Formiddag, Direktionsmøde Kl. 2 Eftermiddag og Utningsfest om Aftenen.

A. O. Mortvedt, Sekr.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit Aarmøde Swan Lake Mgd., Pastor J. N. Walstads Kald 25—27 Juni. Samtaleemne: Rom. 8, 1—14. Alle møder de besøgende i Fergus Falls den

Gud velsigne Mødet! G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland kort efter den Tid som er bestemt for Afslutnings- ved Jewell Luth. College, har Fakultetet be- ttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage r at give tilreisende til Mødet Anledning at over- være samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.

Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.

Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni.

Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Iowa Kreds af Hauges Synode holder et Kreds- møde i Menigheden ved Strand, Iowa—Pastor T. Jacobs Kald—22, 23 og 24de Mai førstkommen- de. Mødet begynder med Prediken Formiddag Kl. den 22de. Samtaleemnet er Esaias 55: 1 Skyds vil møde de besøgende i Nodaway Eftermiddag den 21de Mai, 1907. Kom mange med Bøn om Guds rige Velsignelse.

J. N. Sandven.
S. E. Hanson.

Et kristeligt Samtalemøde bliver afholdt i „Be- dens Norsk Ev. Lutherske Menigheds Kirke i Ra- cine, Wis., 14—16 Mai. Thema „Guds Kald". Kontoppidans Forklaring Spørgsmaal 364 og 2 Mos. 1: 9. To Jernbaner gaar indtil Racine Chi- cago & N. & St. Paul og Chicago & N. W.

Besøgende vil være snil- og underrette Kand. Theol. Andrew Ness 1219 Summit Ave., Racine. Kom med Bøn om Herrens rige Velsignelse.

Paa Menighedens Vegne
Andrew Ness.
H. A. Hanson.
J. J. Lee.

Victor Mgh., Mt. Vernon, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde fra 28de til 30te Mai førstk. Samtaleemnet er Sal. 32, 1—7. Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Velsig- nelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Paa Menighedens Vegne
G. O. Mona.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indre- missionsforening Møde paa følgende Steder i Pa- stor P. B. Trelstads Kald, Faribault Co., Minn. I Frost 21—23 Mai, Samtaleemne Luk. 13, 6—9. I Dell 24—26 Mai, Samtaleemne Es. 55, 6—7. Præst og Menighed ønsker mange besøgende.

P. P. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Ifølge Indbydelse fra Estherville, Menighed, Pastor T. C. Thompsons Kald, Estherville, Iowa, afholder nordlige Idwa Indremisfionsforening sit Aarsmøde bersteds den 28—30 Mai 1907. Samta- leemne: Joh. 3, 16—21. Bestyrelsen møder den 27de Kl. 5 Eftermiddag i Kirken. Gud velsigne Mødet til Sjeles Frelse.

P. P. Olson.
P. P. Wolden.

Ifølge Indbydelse afholder nordlige Iowa Indremisfionsforening et Møde i Linden Menig- hed, Pastor C. S. Halvorsons Kald, 6 Mil fra Thompson, Iowa, den 4—6 Juni 1907. Samtale- emne: Omvendelsen paa Grundlag af Es. 55, 6—7. Skyds møder i Thompson Dagen før Mødet. Kom Venner med Bøn om Strømme af Naade!

P. P. Olson.
P. P. Wolden.

Paa Indbydelser ifra følgende Menigheder vil S. Dakotas Fællesindremisfionsforening afholde Møder.

1. I Tore Lake, Brule Co., Pastor Tous Kald, 16—18 Mai 1907. Samtaleemne: Den 2den Bøn i Fadervor. Alle, som kommer med R. R. vil Dagen før bli afhentede af Venner i Byerne Platte og Kimball.

2. Det 19de Aarsmøde af samme Forening af- holdes i Salems Mgd., Yankton, Co., Pastor Ol- bergs Kald, 30—31 Mai og 1ste Juni 1907. Sam- taleemnet: Math. 5, 13—16. Alle, som kommer med R. R. vil bli mødte i Irene om Aftenen 29de og om Morgenen i samme By den 30te. Alle in- teresserede af denne Gren af Kirkens Arbeide bedes venligen at møde op. Sager af Vigtighed maa da behandles angaaende denne og andre Fælles- foreningers Fremtid. Kom talrigt, alle er velkom- ne!

J. J. Oakland, Form.
O. O. Berlo, Sek.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Ellsborough Mgd., Murry Co., Minn., den 28de Mai og følgende Dage. Skyds vil møde de besøgende i Balaton, Ruthton og Lake Wilson Mandag den 27de. Kom mange og kom med tro- ende Bøn om, at Herren vil udgyde Strømme af Velsignelse.

O. O. Bergh.

Digitized by Google

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Audubon Menighed, Audubon, Minn., fra 30te Mai til 2den Juni. Samtaleemne:—Joh. Aab. 3 Kap. med særligt Henblik paa de tre sidste Vers. Mødet aabnes med Prediken af Prof. J. L. Nydahl og Pastor D. T. Borgen indleder Samtalen. Søndag den anden Juni holdes Kirkeindvielse. Lutherske kristne indbydes til Mødet.

H. H. Knudsvig, Menighedens Præst.

Om Gud vil, afholder den sydvestlige Indremissionsforening Møder paa følgende Steder i John K. Hansons Kald: Zions Menighed, Adrian, Minn., fra 21—22 Mai, og Lismon Menighed fra 23—24 Mai. Møde i Lismon blir Foreningens Aarsmøde. Samtaleemne i Zions Menighed er: Sal. 126, og i Lismon 1 John. 1. Pastor Elias Berlie fra Dalton, Minn., har lovet at være med paa disse Møder.

Andrew Johnson, Formand.
O. Knudson, Sekretær.

Lutheran Hospital Association afholder sit andet aarlige Møde i Fargo N. Dak. Tirsdag den 4 Juni Kl. 11 Formiddag. Der vil ogsaa Grundstenslægning ved Hospitalet og et godt Program vil blive udført. Alle er hjertelig velkomne.

Hospitalsbygningen er paa Broadway og 8de Ave. No. Lars Christianson, Sekr.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Hanges Menighed, Jackson, Co., den 10de, 11te og 12te Mai.

Des Moines Menighed, Jackson, Minn., den 12te Mai om Aftenen.

Pastor L. J. Odlands Kald, Faribault Co., Minn., den 14de til og den 17de Mai.

Pastor J. L. Lassesons Kald, Dodge, Olmsted og Mower Co., Minn., den 19de og 20de Mai.

Pastor H. J. Bergs Kald, Fillmore og Mower Co., den 21de og 22de Mai.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse repræsenterer jeg baade Indremissionen og Kinamissionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Forandret Adresse.

Rev. J. F. Adrianson,
Cromwell, Wash.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Bed Pastor Wick Offer i Blom Prairie Frimgd., Wicks Kald 2.70
Bed Ole Hanson fra Sam Nelson, G A Kalsem, John O Taig, Clear Lake & Ellsworth Mgd., Eastvolds Kald hver 50c. 1.5
Fra Pastor J S Olson 3.0
Bed Pastor Wick fra Blom Prairie Mgd.s Pigef. (til J. L. C) ..... 14.
Bed Pastor Sandven fra Mrs. Johannes Hodnefield ..... 2.
Bed Pastor Jacobson, testamentarisk Gave efter afdøde Mrs. Susanna Bringe, Franklin Mgd., Jacobsons Kald 250.
Til Hospitalet: Bed Prof. Hanson fra „Missionsduen" ved Mrs. A O Mortvedt ..... 29.
Indremissionen: Bed Pastor Paulsrud fra P S Anderson, Wallingford, Ia. ..... 5.
Bed Pastor H Moe fra Big Mgd., Alta, Can. 34. Iver Aarstad, Blackfalds, Alta., Can. 5 ..... 39.
Bed Pastor M O Wee fra Søndre Hauges Kvf 100
Bed Pastor Langehaug Konf.offer i Trøndenes Mgd., Langehaugs Kald ..... 11.
Bed Pastor Brekke fra Zions Mgd.s Kvf., Maynard, Minn. 10.
Bed Pastor Wick en Del af et Missionsoffer i Blom Prairie Frimgd. 25.84, Zions Mgd., Ihlen, Minn. 9.85 ..... 35.
Bed Pastor Duea fra Nazareth Mgd.s Kvf., Armstrong, Ia. 25. Mrs. Cornelius Pederson 1 ..... 26.
Fra Jacob Emmerson, Søndre Zumbro Mgd., Lasesons Kald ..... 5.
Bed Pastor Westvhal fra Peterson Mgd., Westvhals Kald, Konf.offer ..... 9.
Fra Gustine Quello, Alexandria, Minn ..... 2.
Bed Johanna Nelson fra Hemnes Mgd.s Kvf., Christine, N. Dak. ..... 10.
Bed Pastor A O Oppegaard fra Bethlehems Mgd. 8.50, Eidsvolds Mgd. 8.10, begge af Melands Kald. Immanuels Mgd., St. Paul, 12.20. Stordahls Mgd. 14.80, John Axelsgaard 2.50, Stordahls Mgd.s Kvf. 10, Immanuels Mgd. 20, Hauges Mgd. 12.25, alle 3 Mgdr. af C C Holters Kald, Markers Mgd., Faribault, Minn. 7.85, Markers Mgd.s Kvf. 20, Solørs Mgd., R C Holters Kald 18.01, Mathias Brothen 2, Mr. & Mrs John Bratberg, Halvorsons Kald 5, Bethania Mgd 19.75, Mr. & Mrs. C Hendrikson 5, Mr. & Mrs. Peder Hendrikson 4, G G Knevpe 2.50, Arne Hendrikson 5, Green Lake Mgd. 11.75, Norway Lake Mgd. 5, alle 3 Mgdr. af Halvorsons Kald ..... 194.
Bed Pastor H Moe fra Anton Oppaard, Blackfalds, Alta. Canada 5
Bed J Aler Nelson Offer i St. Pauls engelsk ev. luth. Mgd., Harrisvilles Kald, Chicago, Ill. ..... 35.
Bed Pastor Elstad fra Mrs. M H Dahl, Lodi, Wis. ..... 2.
Bed Mrs. J J Olson fra Vor Frelsers Mgd.s Kvf., Muskegon, Mich ..... 12.
Bed Pastor Mona fra Israels Mgd.s Kvf., Artisian, S. D. 10.
Bed Pastor Sandven fra en ubenævnt i Salems Mgd., Sandvens Kald ..... 4.
Bed Pastor Wick fra Blom Prairie Mgd.s Pigef. ..... 25.
Fra Pastor J S Olson ..... 2.
Bed Prof. Løhre fra A H Lunning, Ellsworth, Ia ..... 5.
Bed Pastor Jacobson fra Edw. Dahl, Biroqua, Wis. 2.50, ved Mrs. O Erikson fra West Prairie Mgd. 10, testamentarisk Gave efter afdøde Mrs. Susanna Bringe, Franklin Mgd., Jacobsons Kald 250 ..... 26.
Professorlon: Bed Ole Hanson fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Eastvolds Kald, Mons Hove, O Anderson, O B Olson, Peder Hove, Iver Hove, Erik Tvedt, Peder Frette, John Sandsgaard, Sam Nelson, G Bike, John T Johnson, G A Kalsem, John O Taig, M Olson hver 1, Ole J Brekke, Ole Nelson, Ole Hanson, Ole J Madson, Tore Holand, Hans J Madson, Mrs. Endreland, Mrs. S Kvam hver 50c, Mrs. Brue 40c, Ole Madson, Thom Madson, Imbert O Madson hver 25c. 1
Bed Pastor Lerohl fra St. Peters Mgd., Moscow, Idaho, Lerohls Kald, Hans Egland 5, S R Lee 2, H Grøndahl 1.50, Pastor Lerohl, Martin Egland, J O Hill, K Myrtle-

Digitized by Google

dust. O J Grøndahl. H E Sether. P J Underdahl. Hannah Hoines hver 1. Carl A Anderson. E Arntsen. Hans Thompson. Erik Thompson hver 50c. Tina Anderson 25c. tilf. 18.75.—Fra Selbu Mgd., La Crosse, Wash., Lerohls Kald. P J Wigen. Alek Hagen hver 2. John Hagen 1.50. Carl Carlson. O J Bratsberg. L Emerson. Geo. Wigen jr. hver 1. Alfred Wigen. Ole Krogstad. Albert Gunderson. Daniel Stokke. John S Kissnes. Josephine Bratsberg. Sina Gustavson hver 50c. Mrs. Ingeborg Wigen 25c. tilf. 13.25 ..... 32.00

Bed J B Drazen fra følgende: J B Drazen 2. E R Bjerke. Ed. Trones. Ole O Hilde hver 1 ..... 5.00

Bed R H Reyslad fra Peterson Mgd., Westvhals Kald. Pastor Westvhal 5. Elmer Halvorson. Lars Olnes. G P Haslerud. J O Ensberg. S C Thompson. Ed. Agrimson. R H Reyslad hver 2. Mrs. Westvhal. N J Amble. O A O Moen. E S Hookland hver 1 ..... 25.00

Bed Pastor Mjaanes fra Ebeneser Mgd., Chicago. 7.60

Bed Pastor Langehaug fra Ed. Moren. Sharon. N. Dak. 50

Bed Pastor A O Utheim fra Lac qui Parle Mgd.: Iver Larson 4. Ole Holtan. R T Morseth hver 2.50. Pastor A O Utheim. Mathias Hanson. J C Wollem. M Simonson. J C Farmen. Clem Kristianson. S O Boraas hver 2. Ole Bøthen. S J Stsland. J Stsland jr., J Stsland fr., Sivert Byhaugh. John Sigedahl. M C Winge. T Erikson. Peder Gunderson. R J Avelsgaard hver 1. G S Byhaugh. Hannah Byhaugh. Gertie Byhaugh. Chr. L Rimstad. Gust Gunderson. J J Avelsgaard. Johanna Byhaugh hver 50c 36.50

Bed C L Carolusen fra Bethel Mgd., Storn City, Baulsruds Kald. C E Kristianson. Mrs. Carlson hver 5. H B Henryson. M Olson. C L Carolusen hver 2. John Tongesvig. Henry Berven. Lewis Berven. Mrs. Olson. J Heggen. H Hill. S C Miller. T L Walkerhaus. R Stivens. T Matson. Christ Jull. Stina Heggen. Nels Wikingstad. Ole Sandvig hver 1. Mrs. Ersland. Joseph Johnson hver 50c. L Anderson. Bert Hill. Jno. Hill hver 25c. Søstrene Sand 2 ..... 34.75

Bed H A Slavgaard fra Peder Lowe. Preston. N. Dak. 2. H A Slavgaard 4. Hannah Slavgaard 1. Ft. Ransom. N. Dak 7.00

Bed Pastor Westby Tillæg til forrige Liste fra Shell Creek Mgd., Westbys Kald: C Olson 5. Lars M Johnson 2. Sam Juelson. O Hanson hver 1.50. L M Johnson. J Sawyer. Theodor Knutson. P Berntzen. S Nelson hver 1. Bertina Hanson. Lauritz Halvorson. Aug. Thomvson hver 50c. Wm. Nelson 25c 16.75

(Fortsættes.)

J. L. Lasiesen.

Kinamissionen: Bed Pastor Oppegaard fra Bethlehems Mgd., Pastor Melands Kald 8.35
Eidsvolds Mgd., Pastor Melands Kald 8.00
Emanuels Mgd., St. Paul 12.20
John Avelsgaard 2.50
Immanuels Mgd., Alvelund, Minn. 19.85
Hauges Mgd., Kenyon, Minn 12.00
Markers Mgd., Faribault 7.85
Solør Mgd., Pastor K C Holters Kald 18.00
Solør Mgd.s Pigef. 18.00
Mr. & Mrs. John Bratberg, Kandiyohi Co., Minn. 4.00
Bethania Mgd.s Pigef., Pastor Halvorsons Kald. 32.75
Mr. & Mrs. C Hendrickson 5.00
H J Bergh 5.00
Arne Erickson 10.00
Mrs. Joran Pederson 3.00
Green Lake Mgd., Pastor Halvorsons Kald 11.00 177.50

Marie Lindland Nayles, S. Dak. 3.00

Jacob Johnson, Lake Preston, S. D. 1.00

Bed Pastor Sandven fra ubenævnt i Salems Mgd. 4.60

Bed Prof. J H Blegen fra Missionsvenner i Frikirken 106.55

Bed Tilla Nottestad fra Ruth Kirkeby, Maddock, N. D. 25

John H Engen, Norway Lake, Minn. 4.50

O B Fjeld, Grand Forks, N. D. 5.00

Bed Pastor Geo. Larson fra Zions Frimgd., Stanwood, Wash. 18.25

Bed Mrs. Mortvedt, Newark, Ill., fra Missionsduen 16.82

Bed Pastor L J Odland fra P Svenson 25.00

Bed Pastor Strand, Rolette, N. Dak., fra Enock Gilje 5.00
Lars Gilje 2.50

Bed Pastor G O Bik fra Nils Okland 1.00
A L Weium 5.00

Bed Pastor Paulsrud fra Mr. & Mrs. Lars Aanonson, Wallingford, Ia., hver 5. ..... 10.00

Bed Pastor L C Jacobson, Biroqua, Wis., fra T Heltne 1, Susanna Bringe 250 ..... 251.00

Til Børnehjem i Kina: Bed Pastor Sandven fra Cecilia Thorson, Roland, Ia. 40.00

Clara B Stevenson, Brookings, S. Dak. 5.00

Bed Hilda Lynner fra Mayville H. S. Søndagsskole 3.30

Til Høiskolen i Fancheng: Bed P O Herreid, Twin Valley, Minn., fra P O Herreid og Hustru 2, John Solberg og Hustru 2 ..... 4.00

Bed Pastor J M Wick fra Blom Prairie Mgd.s Pigef. 50.00

Til nødlidende i Kina: Bed Prof. J H Blegen fra Missionsvenner i Frikirken 34.25

Fra Mr. & Mrs. John Westby, Lily, S. D. 6.00

Hans Rodkvam, Bristol, S. Dak. 10.00

Til Bibelkvinde: Bed Prof. J H Blegen fra Zions Mgd.s Kvf., Aneta, N. D 12.00

Til Evangelister: Bed Pastor Oppegaard fra Stordahl Mgd.s Kvf., Pastor C C Holters Kald til Løn for Li-chi-min 25.00

Fra Mrs. H Holtan fra hendes afdøde Datter Hilda til Løn for Li Shao-chong 25.00

Fra Markers Mgd.s Kvf., Faribault, Minn. til Løn for Ma Sheo-chong 20.00 70.00

Missionsbørn: Bed Pastor G O Bik fra Nils Leer til Underhold for en kinesisk Gut 15.00

Bed Pastor Oppegaard fra Pastor J S Halvorson 15 og Lina Slathum, Spicer, Minn. 10. til Underhold for Shi-Chong-shan 25.00

Fra Mrs. Gorine Christopherson, Brookings, S. Dak. til Underhold for Wei Ho-hsien 5.00

Fra Wangs Mgd.s Ungdomsf., Pastor Rendahls Kald til Underhold for Wu-chen-gwei 16.00 46.00

Til Hospital i Kina: Bed Pastor Jacobson fra Edw. Dahl, Biroqua, Wis 2.50

Til Missionsbaad: O Meium, Jackson, Minn. 1.00

Santalmissionen: Bed Pastor Strand fra Lars Gilje, Rolette, N. Dak. 2.50

Chr. O. Brobaugh, Kasserer.

Bethesda Børnehjem: Fra Hellick Larson, Eagle Grove, Ia. 5.00

Bed Pastor Theo. Lund fra Nels Mgd.s østre Kvf., Madison, Minn. 10. Mrs. Peder Aasen 7.50. ubenævnt 2.50. Mrs. Olea Biger 1 ..... 21.00

Bed Pastor L C Jacobson fra Mons Guttormson, Franklin Mgd. 5. Esten Monson samme Mgd. 5. Biroqua, Wis. 10.00

Bed Pastor C J Eastvold fra Kvf. i Jewell, Ia. 25.62

Bed Past. G M Bruce fra Salems Mgd., Sherman, S. D. 5.00

Bed Mrs. M O Wee fra søndre Hauges Kvf., Jackson, Minn. 10. Carrie Person, Jackson, 5. Ubenævnt, Hauges Mgd., Jackson, 2 ..... 17.00

Bed Rev. S S Westby af Svarebossen til afdøde to Smaagutter til O S Simonson, Muller, Hooker Co., Neb. 5.00

Fra Mr. & Mrs. Otto Pederson, Rolette, N. Dak. 7.00

Bed Mrs. John C Brown fra Samuels Mgd., Eagle Grove, Ia. 8.30

Bed T O Mebust fra Recoboth Missionsf., Grant Co., S. Dak., Rev. Boes Kald 20.00

Fra Alma, Gina & Mary Lyng, Dell Rapids, S. Dak., hver 1, Oscar, Fred & Elsie Lyng hver 50c, Filix & Alvin Lyng hver 25c 5.00

Bed Mrs. M O Wee fra Des Moines Valley Lands Ungdomsf., Jackson, Minn 10.00

Bed O Tomling fra Betesda n. Søndagsskole, Duluth. 1.65

Bed J K Ofstad Konf.offer fra vestre Belmont Mgd., Jackson, Minn., Rev. M O Wees Kald 12.68

Digitized by Google

Bed Johanna Nilson fra Hemnæs Mgd.s Kvf., Christine. N. Dak..... 10.00
Bed Rev. O Andresen fra Ole C Mathison, Peterson, Minn 1.00
Bed Rev. Oppegaard fra Arne Erickson, Betania Mgd., Kandiyohi Co., Minn..... 5.00
Bed Rev. J S Olson fra M O Opsal, Platte, S. Dak..... 2.00
Fra Mrs. Martin Erikson, Galesburg, N. D., Søndagsæg 3.00
Fra Mr. & Mrs. S K Groth, Thor, Ia..... 5.00

G. G. Walen.

Nye Bøger.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kilbahl. Sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vei! En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Alt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad.
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faderen", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Frygt ikke, men bekjend Jesus; 2. Fra Vesten; 3. Et Digt; 4. Missionær Paton; 5. I Skilsmissens Stund; 6. Ungdomsforeningerne; 7. Slig ser han Tilstanden; 8. Svar; 9. Et Blik paa Omgivelserne; 10. Fra Emissær H. A. Hanson; 11. Profeten Daniels Person og Liv; 12. Præsten og Bageren; 13. Kinamissionen; 14. Til Oplysning; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Bekjendtgjørelser; 17. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 20 | Lørdag den 18de Mai 1907. | 39te Aarg.

Pinsefesten.

Og der Pinsefestens Dag var kommen, var de alle endrægtig sammen. Ap. Gj. 2, 1.

Drag Helligaand, du Lysets Tolk,
Med Ordet ud til alle Folk,
Som bo i Dødens Skygge!
En Hjord, en Hyrde vorde skal,
Kald Hedninger i tusind Tal
I Guds Paulun at bygge!
Din Røst
Hvert Bryst
Gjennemtrænge,
Lys du bringe
Over Jorden
Længst i syd og høist i Norden!

Pinsefesten kan med Rette kaldes baade en Opbyggelsesfest, Missionsfest og en Foreningsfest. Det maatte være meget opbyggeligt og godt at være sammen paa hin Pinsedag. Og før Mennesket skal kunne gjøre noget for andre, som kan være dem til nogen aandelig Nytte, maa de selv have faaet noget aandeligt, nogen Naadegave, være gjennemglødet af den Helligaands Ild og Varme. Skal en kunne gjøre noget for at kunne lyse for andre maa man have Lys selv. Skal man kunne være med og samle andre, maa man være samlet selv. Skal man kunne missionere blandt Jøder og Hedninger, saa maa man da have den første Betingelse som kræves hos en ret Missionær, at han har været i Jerusalem og er blevet fyldt med Kraft ifra det høie. Skikker man sig ikke under denne guddommelige Ordning af Tingene, saa er det Lys, man mener at have, Mørke; den Samling, man mener at gjøre, Adspredelse; det Missionsarbeide, man tænker at drive, mislykket.

Blandt Folket paa den første Pinsedag var der hyggeligt, der var Enighed og der kom den Helligaand over Forsamlingen i rigt Maal. Paa den Dag skulde der begyndes at drages sammen for fuldt Alvor, det som Synden havde skilt og spredt.

Om dette Arbeides Fortsættelse er det den kristne Menighed saa hjertelig beder i saa mange herlige Pinsesalmer og paa anden Maade. Kristenhjertet og Kristenmenigheden sukker og beder uafladeligt om et rigt Maal af Aandens Udgydelse over det Arbeide, som drives til Synderes Frelse i Verden.

Om Adspredelsen ved Synden og Samlingen ved den Helligaand siger Laache: Sprogforvirringen i Babel og Tungemaalenes Splittelse betegner Menneskeslegtens Sønderrivelse af Synden. Det havde været Guds Vilje, at Menneskene skulle udbredes paa Jorden; det havde ogsaa været hans Vilje, at de skulle danne forskjellige Nationer, hver med sine Eiendommeligheder; som hvert eneste Menneske er forskjelligt fra andre, saa er hvert Folkefærd forskjelligt fra andre, og denne mangfoldige Forskjellighed mellem Menneskene og Folkene vilde ogsaa fundet Sted uden Synden; men alt i Freds og Kjerligheds Sambaand, i Klarhed hos enhver over sig selv og andre, i fuld indbyrdes For-

Digitized by Google

staaelse og i skjønneste Enhed og Harmoni. Nu er Sambaandet sprængt; Menneskene er blevne hinanden fremmede og kjender eller forstaar ikke hverandre; Aanderne gaar hver sin Vei og finder ikke sammen; Folkene er hinandens Fiender og ødelægger hinanden. Kjerligheden er tabt, Guds Billede tabt. Mennesket har sagt sig løs fra Gud, „Menneskets Hjertes Tanker er ondt fra hans Ungdom af", og dermed er det forbi med Enheden og Kjerlighedens Samfund.

Men Pinsen er Babels Modsætning og Tilintetgjørelse. Ildtungerne fra Himmelen er det levende Sprog, som Aanden lægger i de helliges Mund ud af et nyt Liv i deres Hjerter, og dette Liv er Kjerlighedens Samfundsliv, Samfund med Gud i Kristus og Samfund indbyrdes. Naar den Helligaand renser vore Hjerter, berøver han ingen den Eiendommelighed, som er ham given, men helliger den, bereder os for hverandre og forbinder os til et i Gud. Alle forenede med Kristus, er vi forenede med hverandre og har alt fælles, det vil sige, enhver forvalter det ham givne Pund til den hele Menigheds Opbyggelse. Tungemaalenes Forskjellighed skal aldrig ophæves, men de skal alle renses og forklares til en høiere Enhed. Dette herligste Verk er ikke endnu færdigt, men Guds Aand er i vafladelig Virksomhed dermed. Sproghindringerne overvindes, og Evangeliet forkyndes udover al Jorden. Alle Folk skal høre Livsens Tale paa sit eget Maal, og alle Sprog fyldes af den evige Sandhed. Dette blev spaaet i Undret hin Pinsedag, da Mennesker af alskens Nationer hørte Apostlerne tale i sit eget Tungemaal.

Naar Kirken bliver fuldendt, skal Folkeslagene af de frelste, allesammen forskjellige, udgjøre en salig og hellig Slegt, og alle Sprog paa det skjønneste lyde sammen i Kjerlighedens himmelske Tungemaal, hvori Menigheden synger Guds og Lammets Sang.

Da skal den store Høitid staa,
Naar Sjel og Krop skal Samling faa,
Og de skal udi Glæde se
Din Guddom udi Personer tre,
Og Evighed skal klinge da
Med et saa høit Halleluja!

Prof. Sverdrup gaat til Hvile.*)

Pludselig og tungt lød det Sorgens Budskab Fredag Morgen den 3die dennes, at Professor Sverdrup var død Kl. 3.15 samme Morgen. Han havde været ilde tilpas kun etpar Dage, men ingen og vel neppe han selv anede, at Døden skulde komme saa hastigt. Han blev daarlig Onsdag og maatte forlade Kapellet; men Torsdag var han ikke daarligere end at han kunde sidde oppe og undertegnede samme Dag de 24 Diplomer og Certifikater, som samme Aften blev uddelt til Graduenterne. Om Aftenen samme Dag blev han noget værre og begyndte om Natten at klage over, at han frøs, hvorfor han stod op for at varme sig lidt ved Ovnen, og da han skulde gaa tilsengs igjen faldt han pludselig tilbage over Sengen og — var død. Lægen mener, at han døde af Hjertelammelse.

Professor Georg Sverdrup var født den 16de December 1848 i Balestrand, Bergens Stift, Norge. Hans Slegt har havt en fremskudt Plads i baade den kirkelige og den borgerlige Udvikling i vort gamle Fædreland. Hans Grand Onkel var den bekjendte Professor Georg Sverdrup, som var med og forfattede den norske Konstitution i 1814, da Norge skiltes fra Danmark. Johan Sverdrup, som i mange Aar var Statsminister under Kong Oscar den Anden og som er anerkjendt for at være den største Statsmand, Norge har havt, var en Onkel af den afdøde. Hans Far, H. U. Sverdrup, der er bedst kjendt blandt vort Folk som Forfatter af Sverdrups Forklaring, var i en Række af Aar Stortingsmand sammen med Johan Sverdrup, Statsministeren. Jakob Sverdrup, forhenværende afdøde Kirkeminister, var afdødes Broder. Begge hans Forældre er døde, men han har mange Søskende ilive i Norge.

I sin Ungdom fik Georg Sverdrup en god kristelig Opdragelse. Private Huslærere blev holdt for at meddele ham Undervisning. Da han var 13 Aar blev han op-

*) Uddrag efter „Folkebladet".

Digitized by Google

taget som Elev ved Aas og Voss Skole i Kristiania og graduerede derfra med første Karakter, da han var 16½ Aar gammel. Han var saa ung, at han maatte faa særskilt Tilladelse til at tage Artium. Derefter studerede han hele seks Aar Teologi og Filosofi ved Kristiania Universitet og ved Universitetet i Erlangen, Tyskland, og tog Eksamen ved Kristiania Universitet i 1871. Han havde lagt sig meget efter Studiet af semitiske Sprog og reiste i 1873 til Paris for at sætte sig nærmere ind i disse Sprog, samt studere gammelægyptisk og assyrisk Historie i Forbindelse med gammeltestamentlig Historie.

Her i Paris i Samvær med sin livslange Ven og Samarbeider Prof. Oftedal, som ogsaa paa denne Tid studerede i Paris, var det, at Tanken modnede hos ham om at reise over til Amerika for at optage det kirkelige Arbeide, hvortil han havde uddannet sig, blandt Udflytterfolket. Da derfor Prof. Oftedal samme Aar—i 1873—paa Kald reiste til Minneapolis for at optage Arbeidet ved Augsburg Seminar, var det med den Forstaaelse at han vilde følge efter ham, dersom Prof. Oftedal fandt Forholdene saadanne, at han kunde anbefale ham at komme efter.

Paa Anbefaling fra Prof. Oftedal og paa Kald fra Konferentsen kom han saa i August 1874 til Minneapolis for at optage Arbeidet ved Augsburg Seminar, og i alle disse Aar har hans Liv og Virke været knyttet til denne Anstalt og viet det norske Folk her i Landet.

De første Aar, han var knyttet til Skolen, saalænge som der ingen Løn var for at være Kasserer, indehavde han ved Siden af at være Lærer Kassererposten ved Skolen. Senere i 1876, da Professor Weenaas resignerede som Bestyrer, blev han valgt til Bestyrer for Skolen. Denne Stilling indehavde han i samfulde 33 Aar, indtil han nu midt i sin travle Virksomhed blev rykket bort.

Ved denne Anstalt er det da han har nedlagt sit Livsarbeide. Ikke alene har han sammen med sin Ven og Arbeidsbroder Prof. Oftedal opbygget og grundfæstet denne Skole, men han har ved Siden af Skolegjerningen udfoldet en rastløs og kraftig Virksomhed og med den for ham egne Energi og Klarsyn taget Initiativet og Ledelsen af en Række andre Gjøremaal, som er forbundet med Skolen og de Principer, den staar for. Han var saaledes med at grundlægge „Folkebladet", var hele Tiden Medlem af Bestyrelsen og har været dets stadige Bidragsyder og kraftigste Støtte paa alle Maader. Han var i en Række af Aar Redaktør af „Lutheraneren", Konferentsens Opbyggelsesblad, og udover blandt vort Menighedsfolk vil man endnu med stille Glæde og Ærefrygt tænke tilbage paa dette Blad, med sine kraftige vækkende Betragtninger og sit sunde opbyggelige Indhold. Han var Grundlæggeren af Diakonissehjemmet her i Minneapolis, og har i alle de Aar, det har været i Virksomhed, været Medlem af Bestyrelsen, det meste af Tiden Bestyrelsens Formand, indtil han for lidt over et Aar siden trak sig tilbage som Bestyrelsesmedlem. Varm Missionsven som han var og med brændende Kjerlighed til det arme Hedningefolk, som sidder i Dødens Mørke, var han den som grundlagde den norsk-amerikanske Mission paa Madagaskar. Denne Mission, der ogsaa maatte gjennemgaa sine Brydninger, har han elsket og arbeidet for og værnet om med den Kjerlighed, som kun han kunde gjøre det. I de senere Aar, siden „Gasseren" begyndte at udkomme for at tale Madagaskarmissionens Sag, har han været Redaktør af dette Blad, lige som han har vær Sekretær og den ledende Sjel i Lutheran Board of Missions, der er det Organ, hvorigjennem Frikirkens Mission paa Madagaskar drives.

Med al sin grundige Uddannelse og sin omfattende Lærdom og under alt saa rastløse Arbeide og alle de Kampe, han maatte gjennemgaa, var han den stille, tilbagetrukne Mand, der ikke ønskede at blive gjort meget af. Titler og Rang eller Menneskegunst havde ingen Tiltrækning for ham. Han kaldte sig Lægmand, og syntes bedst om at tage sin Plads blandt sine Lægbrødre. Da han saaledes i Østen blev tilbudt Doktortitelen, afslog han denne. Han trængte ikke nogen Titel. Aandens og Arbeidets Adel

Digitized by Google

var det, som havde Værdi for ham, det var hermed han vilde vinde sin Plads i sit Folks Hjerte, det var hermed han vilde vinde sin udødelige Ærestitel.

Prof. Sverdrup har været gift to Gange. Første Gang blev han gift nys før han begav sig over til Amerika med Katerine E. Heiberg. Hun døde i 1887. Med hende havde han seks Børn: Carl, som døde omtrent samtidig med Moderen, Else, som er gift med Pastor M. B. Michaelsen af Willmar, Georg jr., som for nærværende opholder sig i Beirut, Syrien, hvor han studerer semitiske Sprog og underviser ved en Skole sammesteds, Inga, som er gift med Prof. William Mills, Professor ved Red Wing Seminar, samt Misses Gunhild og Ragna, som er hjemme. I 1890 blev han gift for anden Gang med sin første Hustrus Søster Elise S. Heiberg, med hvem han havde to Børn: Harald, 17 Aar gammel, og Edward 2½ Aar, der begge er hjemme.

Prof. Sverdrups Begravelse.

Afdøde Professor Sverdrups Begravelse foregik Tirsdag fra Augsburg Seminar og Trefoldighedskirken. Budskabet om hans Død havde naaet til Præster og Menighedsfolk udover Sletterne og inde i Skovene, og man samledes alle Steder fra for at være med at lægge den elskede Lærer, Ven og Broder til den sidste Hvile. Mindst 100 Præster var mødt frem og et stort Antal Menighedsfolk baade fra Minnesota og Dakota kom for endnu en Gang at faa se den trofaste Aandens Kjempe, som havde staaet dem saa nær og som i den lange Række af Aar, han var iblandt os, førte deres Sag med saadan Kraft og Styrke. Liget blev sat i den store Aula i den nye Bygning, og ligefra Kl. 8 om Morgenen blev Ligskue holdt. Man flokkedes om hans Baare baade de tilreisende og en stor Del af det norske Folk her i Byen, som havde lært at kjende ham, medens han levede og virkede blandt os.

Skolebygningen var smukt draperet; over Kisten var dannet en Tronhimmel af Flor, medens Lys brændte ved Kistens Hoved og Fod. Afdødes Buste, der har saadan slaaende Ligheд med ham, som han vil erindres, naar han troesfreidig og kampdygtig stod midt i sit rastløse Arbeide, stod til den ene Side omslynget af hvidt og sort. De mange vakre og kostbare Blomster, som bragtes, laa paa Borde i Aulaens nordlige Ende. Omkring Kisten stod Studenterne Vagt, medens Professorerne, der forestod Begravelsen, var nærværende og havde et venligt Ord at sige til de besøgende. Man følte, naar man traadte ind her, at her var hele Skolen med i Savnet og Sorgen, lige fra Lærer til Elev, lige fra den ældste til den yngste, lige fra de store til de smaa.

Begravelseshøitideligheden begyndte Kl. 2, idet endel af Salme No. 626 i Landstad blev sjunget og Professor J. H. Blegen holdt en gribende Bøn, hvori han takkede Gud for, hvad afdøde havde været for Skolen, for sine Medlærere og Elever og for hele det norske Folk.

Efterat et Vers af samme Salme var afsjunget toges Liget derfra for at bringes til Trefoldighedskirken. Blomsterne blev baaret ud foran Kisten af Studenter. Under den her nævnte Handling var Bygningens Aula fyldt til Trængsel af Præster og dem, som stod afdøde nærmest. Da man kom ud vrimlede det bogstavelig af Folk. Komne til Trefoldighedskirken var det blot endel af de fremmødte, som kunde komme ind i Kirken.

Her begyndte Sørgegudstjenesten med Afsyngelsen af de to første Vers af No. 570 i Landstad, hvorefter Prof. Oftedal holdt den egentlige Ligtale. Han valgte til Tekst 9de, 13de og 14 Vers af syvende Kapitel af Johannes Aabenbaring. Med tungt Alvor fremholdt han, at disse Ord om at komme ud af den store Trængsel havde tonet for hans indre Øren siden Prof Sverdrup var død. Det var Trængsel for Guds Folk her, det havde været Trængsel for den elskede Fører, Ven og Broder, som vi nu førte til det sidste Hvilested; men alle, hvis Kjortler var toet hvide i Lammets Blod, var komne ud af denne Trængsel og stod nu for Tronen med Palmegrene i Hænderne, og blandt deres Tal stod han, som havde sagt Jordelivet og Trængslerne Farvel.

Digitized by Google

Augsburg Glee Club sang „Den store hvide Flok, vi ser", med Prof. Hendricksen i Solopartiet, hvorefter Pastor Gynild talte paa Frikirkens Vegne. Hans Tekst var disse Jobs Ord: Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet. Herren havde givet os meget i Professor Sverdrup, ikke alene den Skole og de Gjøremaal, der stod ham nærmest af de Mænd, som havde siddet ved hans Fødder og modtaget Undervisning; hele den norske Kirke og det norske Folk her i Landet havde nydt godt af hans Arbeide og Indflydelse. Nu var han taget fra os, og vi maatte ogsaa takke Gud for det, skjønt Savnet var tungt og vi nødtes til at føie til, at vi her maatte takke som vi bedst kunde. Men var Professor Sverdrup død, saa var hans Bortgang et manende Kald til os, som var igjen, om at fremme hans Arbeide og den Sag, han havde arbeidet Livet fra sig for.

Efterat Augsburg Glee Club havde sunget en Sang, talte Pastor Strand paa Trefoldigheds Menigheds Vegne og fremholdt, hvilken Velsignelse afdøde havde været for Menigheden. Ved sin Omgang, ved sit Liv og ved sit Arbeide havde han prediket for os, men endnu kraftigere predikede han ved sin Død, og han havde allerede hørt Ytringer, som tydede paa, at man var begyndt at gaa i sig selv. Turtelduens Røst havde begyndt at lyde i Studenterflokken, og han havde hørt de unge udtale, at de fra nu af vilde give Gud sit Hjerte.

„O, Fader, hør dit arme Barn", blev sunget af Augsburg Glee Club. Prof. Oftedal lagde paa Augsburg Seminars Fakultets Vegne en Krans paa afdødes Kiste. Det var et gribende Øieblik, da han sagde Farvel til sin Ven og Medarbeider, som han udtalte havde været saa meget for ham, at han havde været Aand af hans Aand, Tanke af hans Tanke, det halve af hans Liv."

Blomsterkranse blev nu lagt paa Baaren af Student Elliot Aandahl paa Augsburg Studenternes Vegne, af Pastor J. U. Pedersen paa Augsburg Alumniforenings Vegne, af Pastor Strand paa Trefoldigheds Menigheds Vegne, af Prof. J. H. Blegen paa Lutheran Board af Missions Vegne, og af Pastor Chr. Ytrehus paa Board af Home Missions Vegne.

Efterat et tredie Vers af No. 570 i Landstad var sunget talte Prof. M. G. Hanson, Bestyrer for Red Wing Seminar, paa denne Skoles Vegne og lagde en Krans paa Baaren derfra. Prof. Bøckman var tilstede og talte paa Den Forenede Kirkes Seminars Fakultets Vegne og lagde en Krans paa Baaren fra dem, medens Den Forenede Kirkes Formand T. H. Dahl var tilstede og talte paa Den Forenede Kirkes Vegne og lagde en Krans fra denne paa afdødes Baare. J. J. Skørdalsvold lagde en Krans fra Syd Minneapolis Afholdsforeningens Vegne paa Baaren og tolkede Afholdsfolkets Tak for, hvad Prof. Sverdrup havde været for denne Sag. Han var en af Stifterne af Syd Minneapolis Afholdsforening. Man sang tilslut sidste Vers af Salme No. 570 og Sørgegudstjenesten var over.

Fra Kirken begav Ligfølget sig til Lakewood Gravplads, hvor afdøde blev stedt til Hvile. Mellem 60 a 70 Droscher fulgte derud. Herude blev Liget sænket i Graven, Pastor Strand forrettede Jordpaakastelsen og efter et sidste Blik paa den tilukkede Kiste vendte man sig bort.

Saa er Professor Georg Sverdrup overgivet til Jordens Skjød. Ogsaa her maatte det lyde, fra Jord er du kommen og til Jord skal du blive. Hans Arbeidsdag er endt. Nu hviler han efter endt Strid og Møie. Men op fra hans Gravhøi derude vil det lyde manende, naar Tankerne drages derhen, som de vil gjøre af hundreder af vort Kirkefolk: Bliv tro, bliv tro i det Kald, Gud har givet dig, brug din Evne og din Gave til dine Medmenneskers Vel, til at frelse Sjele for Herren, til at fremme Guds Riges Sag her paa Jorden. Giv Herren dit Pund tilbage med Renter, da skal du faa den Løn, som han giver alle sine tro Tjenere.

Maatte vi være tro!

Digitized by Google

Lidt om Kirkesangen.

Hvordan gaar det med den ev. luth. Kirkesang i vore norske Menighedr her i Landet?

Sommesteds gaar det nokſaa bra med Kirkesangen. Ung og gammel har ſine indholdsrige Kirkesalmebøger med ſig og deltager efter bedſte Evne i den kjendte, kjere, kriſtelige, klangfulde Kirkesang, vi har faaet i Arv fra vor uforglemmelige lutherſke Kirke i Norge.

Men ſaa vel er det ikke overalt i vore Menigheder. Mangesteds er det kommet dertil, at en hel Del, iſær af den yngre Slægt, ikke ſynger med og ikke har Salmebogen med i Kirken. Kirkesangen overlades i ſlige Menigheder til Forſangeren eller „Koret" og nogle faa af de ældſte Kirkefolk. Det ſer ud til, at en hel Del er blevet saa fine og kloge, at de anſer det for dumt og lavt at tage Salmebog med og ſynge med i Menighedens Forſamling. Hvad ſkal man tænke om ſaadanne og lignende Forteelſer paa vort kirkelige Omraade: For mere dybt tænkende og alvorlige kriſtne maa det være bedrøveligt og hjerteſaarende at erfare en ſlig kirkelig og kriſtelig Udſkeielſe fra vor gamle gode lutherſke Kirkes gudstjenſtlige Praksis.

Denne Sag er af en ſaa alvorlig og betænkelig Beſkaffenhed, at den burde mane enhver alvorlig evangeliſk lutherſk kriſten at raabe i Ord og Eksempel et kraftigt Varſko til vort Kirkefolk til at vogte ſig for at træde ind paa en Skraaplan, der vil bringe os til at havne i den reformerte Kirkes Skjød.

Og ikke mindre vil det lede hen til ſidſtnævnte Kirkeſamfund, at man ved Siden af vor lutherſke Kirkeſalmebog har begyndt at foretrække engelſk-reformerte Sange og Melodier iſtedet for at benytte Salmer af vor lutherſke Kirkeſalmebog. Det er blevet høit paa Moden nu at ſynge disſe indholdsfattige, bekjendelsesløſe Stemningsſange, der kun klinger liſligt for Øret uden at trænge ind i en Synders Hjerterødder. Ikke nok med at flere af disſe Sange er saa enſidige og bekjendelsesløſe af Indhold, er de ſom oftest udſtyrede med en Melodi og ſynges i et saa hurtigt Tempo, der ikke giver Nationalſange og lyſtige verdslige Viſer noget efter. Under ſaadanne Sanges og Melodiers Udførelſe ved man ikke ſikkert enten man befinder ſig i kriſteligt Kirkehus eller i et Teater. Saadan Sang udføres ofte ſlig, at kun Tonen kan høres, ſom der lægges ſærlig Vind paa at preſtere efter alle Kunſtens Regler. Snart ſkriger man paa en unaturlig Maade op i høien Sky, ſnart ſynker man ſaa lavt ned, at det vanſkelig kan høres. En Sang ſom paapegede bliver alt andet end opbyggelig og dragende hen til den Herre Jeſus. Den har ofte ſaare lidet af kriſtelig Karakter og aandeligt opbyggeligt Indhold.

Naar endog Preſter i vore lutherſke Kirker efter en nokſaa alvorlig og opbyggelig Prediken kan opmuntre „Sangkoret til at give os en Sang" af nævnte Karakter, da kan man friſtes til at tvile paa, om den Preſt magter at ſkjelne mellem hellig Kirkeſang og en irreligiøs Stemningsviſe og Melodi. Naar da Koret efter en ſaadan muſikalſk Præſtation ſammen med ſine Kammerater ſmilende og leende gaar ned over Kirkegulvet under en munter Stemning, kan man nok ſpørge hvor det alvorlige Indtryk af den gode Prediken er blevet af.

Flere ſynes efter en ſaadan Afſlutning af „Gudstjeneſten" at være lige ſaa oplagte til at gaa til Teatret eller til Dans, end at gaa til Naadens Trone i Lønkammeret for at faa Rede paa ſin dyrekjøbte Sjels Tilſtand og dens evige Vel.

Hvorfor ikke afſlutte Gudstjeneſten med en eller anden af de mange gode aandsfyldte, kjendte og bekjendelsestro Kirkeſalmer, ſom vor gode Landſtads Kirkeſalmebog har en ſaa ſtor Rigdom af?

Hvis man mener med disſe nye Sange og lette Melodier at knytte vor Ungdom i den lutherſke Kirke nærmere den og i det hele at opdrage den i ſand evangeliſk, levende luth. Kriſtendom, vil man nok bli ſtuffet ved at opdage netop det modſatte Reſultat: ſukſeſſivt at lede dem ind i et eller andet af de mange reformerte Kirkeſamfund her i Landet. Og godt vilde det være, om ikke flere af vor kjere Ungdom havnede i noget endda værre.

Digitized by Google

For omkring to Aar siden holdtes der i en af Østens store Byer en stor Præstekonference, mest bestaaende af mange Methodistpræster. Henved Slutningen af hin store imponerende Præsteforsamling stod en ældre, høit anseet Bisp frem og sagde, at han vilde være saa fri at lægge de forsamlede Brødre særlig en Ting paa Hjerte. Og det var da dette, at „vi i vort Samfund holder paa at synge Kristendommen ud at vore Menigheders Hjerte. Thi vore Sange er ikke blot tynde af Indhold, men de synges paa saadan Maade og med Melodier, som er alt andet end grundkristelige. En Flerhed af disse Melodier er ligetil Dansemelodier".

Flere af de tilstedeværende Præster gav den gamle Bisp Ret i hans frimodige Udtalelser, og takkede ham for hans Bemærkninger.

Skulde ikke disse Methodistbispens Bemærkninger være skikkede til at faa Forstand af for os Lutheranere og? Vi er nok paa god Vei til at bortbytte vore gode prøvede bibelske, aandsfyldte Salmer og Melodier bort i mere end tvilsomme Goder, laante fra de reformerte Kirkesamfund.

Derfor, I kjære Lutheranere, lader os staa paa Vagt ovenfor den aandelige Guldgrube, som vor lutherske Salmeskat indeholder. Lad de fremmede og nymodens Sang og Melodipræstationer drives ud fra vore Gudshuse, og lad en Luther, Paul Gerhard, Brorson, Kingo, Grundtvig og Landstad m. fl. af de lutherske Fædre beholde sin Plads i Familie og Kirke.

Jens Stueland.

Kristenkraftens Kilde.

Joh. 15, 5 b.

Det Jesus var, det er han, det han er, det var han; det han var og er, det blir han evigt. „Jesus Kristus er igaar og idag den samme, ja til evig Tid". Det betyder at han er hævet over Tid og Rum, dog er han indenom begge, det betyder at han er uforanderlig i Helligbed og Kjærlighed, at han ved om al vor Nød; at han er mægtig til at gjøre langt over hvad vi kan tænke og bede om; at han har retmæssigt Krav paa et udelt Hjerte og en fast Tro paa hans Ord.

Ved at betragte Jesus, som han er aabenbaret i Ordet, saa tykkes det mig, at hvert Menneske med en nogenlunde helliget Forstand bør med hellig Ærefrygt løfte sit Hjerte op til ham og med Paulus udbryde i ydmyg Tillid: „O Dyb af Rigdom og Visdom og Kundskab hos Gud! Hvor uransagelige er hans Domme og usporlige hans Veie".

Mænd som Alexander den store, Charles den store og Herodes den store talte med Authoritet i sin Tid; men hvad er de idag? Lidt mere end et Navn. Jesus derimod er fremdeles paa Jorden som en levende Kraft. Derfor er det at han kan sige med Autoritet i vor Tekst: „Uden mig kan I intet gjøre". Visselig, aldrig har Menneske talt som han. Da Jesus talte disse Ord til sine Disiple, saa er det hovedsageligt et Ord til de kristne, som lærer dem at han er:

Kristenkraftens Kilde.

Jesus er Kristenkraftens Kilde, thi „han er Veien, Sandheden og Livet". En kristens Arbeide er Kristi Arbeide og derfor, dersom vi skal kunne udføre hans Arbeide maa vi være i levende Forbindelse med ham; thi „uden mig kan I intet gjøre". Det betyder ikke bare at vi ikke kan gjøre noget i hans Tjeneste indtil vi er forenet med ham; men ogsaa, at efter vi er forenet med ham kan vi intet gjøre uden at vi daglig drager vor Kraft fra ham. Saaledes forstaar vi, at Jesus vil give Liv forud for Virkekraft og derfor har han givet Forskriften om:

Nødvendigheden af Liv

den mest fremskudte Plads i Ordene: „Uden mig kan I intet gjøre". Kun den Gjerning, som kan bestaa Prøven indfor Guds alseende Øie, kan isandhed kaldes god. Derfor er det altid sandt, at adskilt fra Jesus kan intet godt udrettes: Intet til vort eget høiere-gode, intet til Guds Rigets Fremme, intet til vore Medmenneskers høiere Forfremmelse; thi uden mig kan I intet gjøre". Paulus havde lært, at Kristenkraftens Kilde var Jesus; thi han siger: „Jeg formaar alt i Kristus, som gjør mig sterk".

Uden Jesus intet aandeligt Liv, ingen

Digitized by Google

aandelig Kraft og derfor ingen Gud velbehagelig Tjeneste. Uden Samfund med Jesus er vi et Nul, med Henblik paa Gud velbehagelig Tjeneste, hvor virksom vi ellers maatte være. En Del Mennesker har anstrengt sig til det yderste for at forandre denne Grundsætning; men Jesus siger med guddommelig Myndighed idag: „Uden mig kan I intet gjøre".

Men dersom vor Vilje er indviet til Kristustjeneste og vore Hjerter opglødet af Kristi Kjerlighed, da maa vi gjøre noget i hans Vingaard. Da, og kun da kan vi udøve gudvelbehagelig Tjeneste. Saaledes ser vi: Nødvendigheden af Virksomhed i Kristenlivet. Det indeholdes i Ordene: „Uden mig kan I intet gjøre". At bære Frugt er en Væsensfølge af levende Forening med Jesus. Det vilde være lige saa let for Jorden at være indhyllet i Mørke, naar Solen er i sin Meridiankraft, paa en klar Dag, som for en kristen, at være uden Frugt; thi alle de som lever i levende Forbindelse med Jesus er et overnaturligt Folk, som en har sagt: „Født paa ny ved en overnaturlig Fødsel, opholdt ved en overnaturlig Kraft, næret af overnaturlig Føde, belært af en overnaturlig Lærer udaf en overnaturlig Bog".

Men det at være en kristen med Virkekraft i Sjelen betyder Selvfornegtelse. Nogle har maaske forsøgt at gjøre saa meget godt, som de følte de kunde lettelig udføre. Det er vel sandsynligt, at der er dem, som bærer Frugt paa det Vis nu. Men lad os erindre, at det som koster lidet er ogsaa værdt lidet. Det er en herlig Erfaring, naar Kristi Kjerlighed tvinger os til at begjere med Paulus at „faa kjende ham og Kraften af hans Opstandelse og Samfundet med hans Lidelser, idet jeg bliver gjort lig med ham i hans Død, om jeg kan vinde frem til Opstandelse fra de døde". Det betyder Død for det store „jeg". Dersom vore Hjerter og vore Sjelsevner skal være opladte for Guds Udvidelses Hensigt, da maa vi tage Afstand fra ondt og fyldes med Kristi Fylde".

Vi vil simpelt hen staa magtesløs ligeoverfor vore Vanskeligheder og Fiender indtil vi lærer, at Jesus er Kristenkraftens Kilde. Denne mægtige Flod af Kjerlighed og Kraft i Jesus ledet ham til at dø for Synden, da han strævet for at frelse det fortabte; og dersom vi har modtaget Kristi Forsoningskraft i vor Sjel, da eier vi ogsaa den Aand som leder til udstrakt Virke, en Medfølelse saa dyb som Menneskehjertets Trang og saa bred som Menneskehedens Nød.

Hvorfor er der saa mange kraftløse Arbeidere i Kirken? Fordi de ikke har lært at Jesus er Kristenkraftens Kilde. Man lægger sig efter at være snedige Politikkere, istedenfor at vidne enkelt om Sandhed, saaat den kan naa Samvittigheden. Det er ikke Guds Skyld, at der er saa megen Kraftløshed. Vi har et Eksempel i Pintsedag, hvad som kan udrettes, naar der er hørende Ører, villige Hjerter og naar Arbeidere er villig til kun at være Kar hvorigjennem Gud flyder til Udførelsen af sine Hensigter. Bare tænk paa det: Folkeskarer blev Menigheder, Kristi Fiender blev hans Disiple og Venner; Forsamlinger af kloge Mænd magtede ikke at modstaa den simple Veltalenhed af uigjendrivelige Kjendsgjerninger. Et senere Vidnesbyrd af den samme Kraft findes paa en Hedningemark, hvor tufinder af Hawaiianere blev omvendte. En Nadversgudstjeneste, efter denne store Vækkelse i 1838, er beskrevet saaledes: „Ikke bare de unge og sterke var der; men ogsaa gamle, blinde, halte og henvisnende, de som var plaget af alslags Sygdom og Smerter, de med Øine, Næser, Læber og Lemmer hentæret af deres egen eller deres Forældres Lidenskaber, deres Legemer frygtelig vanfiret og væmmelig. Disse kom hinkende hvilende paa en Stav, baaret eller ledet af deres Venner og satte sig ned ved Herrens Bord".

Naar man ser paa den store aandelige Nød og paa sin egen Uformuenhed, da antar jeg at mange føler som Jeremias følte, da han blev kaldt til at være en Profet til Nationerne, og med ham siger: „Ak Herre, Herre! se jeg forstaar ikke at tale; thi jeg er ung". Men naar man tænker paa Guds Løfter og ved at der i ethvert Menneske er en udødelig Bevidsthed om en Gud ligeoverfor hvem de er ansvarlig, vidende de ufrelstes skrigende Nød og Kraften i Vidnesbyrdet om Jesus, da kan man frimodig indbyde Folket til at lytte til Frelsens Budskab og med Jesias udraabe: „Hører I Himle, og lyt til du Jord! thi Herren taler!" P. G. Arnstad.

Digitized by Google

Profeten Daniels Person og Liv.

(Af Prof. C. P. Caspari.)

(Fortsættelse.)

Ikke mindre stærk end Daniels Tro var hans Kjerlighed til hans fangne Folk, hans ødelagte Land og det Sted, hvor Jerusalem og Templet havde staaet, en Kjerlighed, om hvilken især hans Bodsbøn i det niende Kapitel af hans Bog aflægger et herligt Vidnesbyrd. Om Jerusalem bevægede sig alle hans Tanker, Jerusalem var Gjenstanden for alle hans Bønner, hvorfor han ogsaa under disse altid vendte sit Ansigt mod den Himmelegn, hvor dets Ruiner laa (Dan. 6, 11). Hin med ham samtidige Salmesangers Ord: Glemmer jeg dig, Jerusalem, da glemme min høire Haand! Min Tunge hænge fast ved min Gane, dersom jeg ikke kommer dig ihu, dersom jeg ikke sætter Jerusalem over min høieste Glæde" (Ps. 137, 2, 6).—dette Ord var ogsaa talt aldeles ud af hans Sjel, og han hørte med til de Herrens Tjenere, om hvilke en anden med ham samtidig Salmesanger siger, at de havde Behag i Zions forbrændte Stene og ynkedes over dets Støv (Ps. 102, 15. sml. Neh. 4, 2, 10) Derfor var ogsaa Herrens Forjættelser hos hans profetiske Forgjængere*), fremforalt Jeremias Forjættelse om Israels Befrielse fra det babyloniske Fangenskab efter sytti Aar, Tidsforjættelsen, en kjer Gjenstand for hans Betragtning (Dan. 9, 2.) Til dem klyngede hans Tro sig, de var hans Trøst og aandelige Næring, paa dem grundede hans dybe og gjennemtrængende Aand baade Dag og Nat. Hans Hjerte og Aand fulgte enhver Forandring i den Skjæbne, som ventede Gjenstanden for hans Kjerlighed, med den mest spændte Opmærksomhed og inderligste Deltagelse. Naar det gik dem vel, saa jublede han, og enhver Ulykke, der rammede dem, opfyldte ham med den dybeste Sorg (Dan. 10, 2, 3.) For Israels og Jerusalems Skyld var han en skarp Jagttager af Tidens Tegn.

*) Disse Forjættelser forelaa ham i en Samling af hellige Skrifter, hvoraf han var i Besiddelse. Se Dan. 9, 2.

Som en Troeshelt og en Mand, der brændte af Kjerlighed til sit lidende Folk, var Daniel ogsaa en vældig Beder. Ved sin Bøn bevægede han i Forening med sine Venner Herren til at aabenbare ham Nebukadnezars Drøm (Dan. 2, 17—19). Den Bøn, hvori han takker ham for denne Aabenbaring, svarer i hvert Ord til den overordentlige Naadesbevisning, der var bleven ham tildel, og til Aabenbarelsens eiendommelige og store Indhold (Dan. 2, 20—23). Daniels Bodsbøn i det første Aar af Mederen Darius's Regjering, der lader os kaste et dybt Blik ind i hans Hjerte, har som en almindelig og især som en Menighedens Bodsbøn neppe sin Lige i den hellige Skrift, og den er den fuldkomneste Mønster paa en saadan Bøn. I den anslaaes Bodens dybeste Toner. Syndserkjendelsen og Følelsen af Synden gaa i den lige til Bunden. Profeten kan ikke finde Ord nok til at betegne Israels Synds Storhed (Dan. 9, 5, 6). Han giver Herren al Ære og sit Folk, alle dets Medlemmer uden nogensomhelst Undtagelse, idel Skam.

„Dig, Herre", siger han, „hører Retfærdigheden til, men os vort Ansigts Blusel —hver Judas Mand og Jerusalems Beboere og alt Israel, dem, som er nær, og dem, som er langt borte,—i alle de Lande, hvori du har fordrevet dem.—Herre! os hører vort Ansigts Blusel til, vore Konger, vore Fyrster og vore Fædre—Herren vor Gud hører Barmhjertigheden og Forladelsen til" (Dan. 9, 7.8, 9).

Bønhørelsen bygger han ene og alene paa Guds Naade og Barmhjertighed; han er ligesaa dybt gjennemtrængt af Troen paa denne, som af den Erkjendelse, at Israel end ikke eier et Støvgran af Retfærdighed.

„Ikke paa vore retfærdige Gjerninger," siger han, „grunde vi vore ydmyge Begjæringer, som vi nedlægge for dit Ansigt, men paa din store Barmhjertighed" (Dan. 9, 18).

Daniel kan, omend en Synder, dog egentlig ikke siges ved sin Synd at have medvirket til, at Landflygtighedens Straf kom over Israel; men desuagtet adskiller han ikke i sin Bodsbøn sig fra sit Folk, men gaar aldeles ind og op i Folket og taler ud

Digitized by Google

af dets Bevidsthed. (Vi, Vi, Os, Os", disse Ord fører han i Kap. 9 idelig i sin Mund (Dan. 9, 5. 6 7. 8. 9 osv.) Han nedsænker sig i dette Kapitel ganske i Israels store Synd, den bliver ogsaa hans; han staar i sin Bøn der som sit Folks Repræsentant, det staar i ham for Guds Ansigt og bekjender. Heri aabenbarer sig ligesaa meget hans Samfundsaands Styrke som hans Syndserkjendelses Dybde. Han betragter sig som et Lem paa Israels Legeme, og kan ikke tænke adskilt fra det, som en særegen for sig selv bestaaende Person; hans egne Synder synes ham i Guds Helligheds Lys, hvori han stiller dem, at være saa store, at han ikke har noget at rose sig af fremfor sine Brødre; som han da ogsaa i Kap. 9 V. 20 ikke alene nævner dem ved Siden af Israels Synder, men endog stiller dem foran disse: „Og der jeg endnu talede og bad og bekjendte min Synd og mit Folk Israels Synd" (Dan. 9, 20). Sine Samtidiges og de forangaaende Slægters Synder sammenfatter Profeten paa en storartet Maade (Dan. 9, 6. 8). Han skuer disse Slægter i deres indre, aandelige Sammenhæng og Enhed; han ved, at der drager sig en Syndens Udvikling gjennem en lang Række af israelitiske Slægter, og at den sidste Slægts Synder kun er denne Udviklings Slutningspunkt; han erkjender det forfærdelige, som er overgaaet denne Slægt, som en Straf baade for dens og dens Fædres Synder, for en allerede gammel israelitisk Fællesskyld. I Slutningen faar Daniels Bodsbøn, saa at sige, noget himmelstormende (Dan. 9, 19).

Daniel er, som efter det anførte allerede hans Bodsbøn viser, en meget ydmyg Mand. Guds Ære er hans Livs høieste, ja dets eneste Maal. De store Aabenbarelser, der blive ham tildel, gjør ham ikke stolt; han tilegner sig ikke noget af den Ære, der tilkommer Gud for dem; han fremhæver tvertimod for endelig at forebygge, at man ikke tillægger ham Æren for dem, paa det skarpeste, at denne ene og alene er Guds og bør gives ham (Dan. 2, 30. 27. f.) Efterat han har erklæret Nebukadnezar, at han, hvis denne gav ham Tid, vilde sige og udtyde ham hans Drøm, opfordrer han sine Venner til at bede med ham til Gud om, at Gud maatte aabenbare ham Drømmen, og da denne er bleven ham aabenbaret, saa takker han Gud for, at han har bønhørt hans og hans Venners Bøn:

„Dig, mine Fædres Gud, takker og priser jeg, at—du—nu har kundgjort mig, hvad vi bade dig om" (Dan. 2, 16—18. 23).

Han er ikke alene besjælet af Samfundets Aand og kjender den fælles Bøns Kraft, men han søger heller ikke paa nogen Maade sit eget og sig selv. Naar han i Kap. 1 V. 17, 19 og 20 og i Kap. 6, 4 f. synes at rose sig selv og det meget stærkt, saa er dette kun et Skin; ligesaa naar han beretter, at Engle havde betegnet ham som en af Gud saare elsket Mand (Dan. 9, 23, 10, 11). Store Guds Mænd, som have naaet et overordentligt høit Trin i Helliggjørelsen, og en saadan var Daniel, er komne saavidt, at de er blevne fremmede for sig selv og betragtede sig selv ganske som tredie Mand; de kunne sige og sige virkelig til sit Jeg: Jeg kjender dig ikke! De se alt det gode og store hos sig selv kun som skjænket dem af Gud og som tilhørende ham; den tredie Mand, som hvilken de betragte sig, er saa at sige Gud selv, thi de betragte jo alt, hvad de have og er, som Guds Gave og Guds Værk. Alt Behag i dem selv, ikke blot i deres gamle, men ogsaa i deres nye Menneske, er fjernt fra dem. Ikke engang ved den Tanke hænge de med Velbehag, at denne eller hin Guds Naade er bleven netop dem tildel. Saadanne Mænd kunne rose sig selv, men en anden, i Grunden kun Gud.

Men saadanne pleie ogsaa at tale med den største Aabenhed og Ligefremhed om sine Synder og Feil. En saadan Mand var Moses, uagtet han siger om sig selv:

„Men Manden Moses var saare sagtmodig fremfor alle Mennesker paa Jorden" (Mos. 12, 3).

Han fortier dog ikke hvorledes han havde slaaet en Ægypter ihjel, der havde mishandlet en hebraisk Mand af hans Brødre (2 Mos. 1, 11—14.), idet „han havde ment, at hans Brødre skulde forstaaet, at Gud gav

Digitized by Google

dem Frelse ved hans Haand (Ap. Gj. 7, 25). Han lægger ikke Skjul paa, hvorledes han havde vist sig svag mod sin midianitiske Hustru, idet han af Hensyn til hende ikke havde omskaaret sin Søn og saaledes havde handlet imod Guds Pagt med Abraham (1 Mos. 17, 9—14.), hvorledes derved han—den tilkommende Lovgiver—ved Vantro havde udelukket sig selv fra det forjættede Land (4 Mos. 20, 7—12.) En saadan Mand var Apostelen Paulus. Han siger i det første Brev til Korinthierne: „Jeg har arbeidet mere end de alle" (1 Kor. 15, 10.), og hans andet Brev til Korinthierne er opfyldt med tilsyneladende Selvros. Men den samme Apostel siger i det samme Brev: „Ikke at vi af os selv er dygtige til at udtænke noget som af os selv, men vor Dygtighed er af Gud" (2 Kor. 3, 5.), og: „Af saadant vil jeg rose mig, men af mig selv vil jeg ikke rose mig, uden af mine Skrøbeligheder" (2 Kor. 12, 5).

En saadan Mand var ogsaa Daniel. Hvor fjern al Selvros var fra ham, derom vidner hele hans Bog, der fra først til sidst har Guds Ære til sit Indhold og Formaal, og i hvis Lys al tilsyneladende Selvros maa betragtes. Man tænke kun paa Daniels Bodsbøn og paa de Ord, hvormed han indleder sin Fortælling om Nebukadnezars Drøm, hvorledes han berømmer og priser Herren, som alene har givet ham Visdom og Forstand. I Kap. 1 afleder han sin og sine Venners Visdom fra Gud (Dan. 1, 17.), ligesom han der og tilskriver Gud, at han fandt Mistundhed og Barmhjertighed for den øverste Hofbetjents Ansigt (Dan. 1, 9).

Hvad angaar Daniels Forhold i Verdensmagtens Tjeneste, saa bliver det tilstrækkelig karakteriseret derved, at under Darius end ikke hans forbitrede Fiender, da de „søgte at finde Sag mod ham Riget angaaende, formaaede at finde nogen Sag og noget slet, efterdi han var tro og ingen Forseelse og intet slet fandtes hos ham" (Dan. 6, 5. 6. sml. Daniels eget Vidnesbyrd om sig selv i Dan. 6, 23.) Tro mod sin Gud var han ogsaa tro mod sin Konge. Denne hans Troskab var det ogsaa fornemmelig, som gjorde, at den medoverfiske Konge bar sig ad mod ham som en Ven mod en Ven (Dan. 6, 15. 17. 18. 19 ff. 6, 4.)—Daniels Adfærd ligeoverfor Verdenskongerne var altid passende, idet den stedse svarede til deres eget Væsen. Nebukadnezar, som trods sin Vildhed og Grusomhed og sit Hovmod var en Mand med en vis Sjelsstorhed og et vist Alvor og med Modtagelighed for de store guddommelige Aabenbarelser, han fik høre og se, bliver af Daniel behandlet med dyb Ærefrygt, ja senerehen har den israelitiske Seer endogsaa Kjærlighed for ham. Da han skal udtyde ham den mørke Drøm, han har havt, og i Aanden skuer, hvor forfærdelig en Skjæbne der venter ham, lægger han en øm og inderlig Medfølelse med ham for Dagen. Han forstummes en Stund af Skræk, ikke fordi han frygter for, at Kongens Vrede vilde vende sig mod ham, naar han meddelte ham, hvad der forestod ham, men fordi han hjertelig elsker ham; og da Kongen, som aner, at det er Drømmens tunge Betydning, der holder Profetens Mund lukket, opfordrer ham venlig til ikke at lade sig forfærde deraf, udbryder han i de af Kjærlighed til ham indgivne Ord: „Min Herre! maatte dog denne Drøm gjælde dine Hadere og dens Udtydning dine Fiender!" (Dan. 4, 19). Med sin Ærefrygt for Nebukadnezar og sin Kjærlighed til ham forbandt Daniel dog tillige en uforsagt Frimodighed ligeoverfor den almægtige Verdenskonge. Efterat han har udtydet ham den uheldvarslende Drøm, giver han ham det Raad, at han, hvis han vilde, at hans Ro skulde blive varig, skulde afbryde sine Synder ved Retfærdighed og sine Misgjerninger ved Barmhjertighed mod elendige (Dan. 4, 27), og betegner ham saaledes som en uretfærdig, haard og ubarmhjertig Undertrykker. Den usle Belsazar derimod behandler Daniel med uforbulgt Foragt. „Dine Gaver," saaledes begynder han den Tale, hvori han læser for ham og udtyder ham Skriften paa Væggen, „dine Gaver maa du selv beholde, og dine Foræringer skjænke du en anden" (Dan. 5, 17). Med den største Uforfærdethed foreholder han ham i Ord, der er fulde af uforlignelig Majestæt, hans Uimodtagelighed for Aabenbarelserne af Guds Høihed og Retfærdighed og hans daarlige og frække Hovmod mod Herren (Dan. 5, 17—28). (Forts.)

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Kina.

Tsinkang Udstation.

Tsinkang ligger ca. tre norske Mil nedenfor Sjangsja (Changsha.) Den ligger ved Mundingen af Fongfloden (som gaar forbi Ningsjæng (Ningshiang)), og nederste Del af Byen ligger lige ud mod Siangfloden. Det er en overmaade livlig Handelsby med ca. 15 a 20 tusind Indbyggere. Paa Grund af dens livlige Handel og Beliggenhed kalder Folk den ofte for „Det lille Hankau".—Det er især Færdselen opover Fongfloden med dens forskjellige Biflober, som gjør Stedet saa livligt. Da Floden (med dens Biflober) ikke er stor, er det kun mindre Baade, som kommer og gaar; men der fortælles, at der ikke er mindre end ca. 4000 saadanne. Dertil kommer de mange større og mindre Baade (og om Vaaren, Sommeren og Høsten ogsaa større og mindre Dampbaade) som gaar paa Siangfloden, og som anløber Byen paa op- og nedgaaende. Byen har sin Civilmandarin, ved kinesisk Nytaar ogsaa Militærmandarin, desforuden Havnemandarin, Toldstation, et større Tempel etc.

Vildhed og Fremmedhad.

Da vi første Gang kom til Hunan for nu 4½ Aar siden, passerede vi Tsinkang paa vor Opreise til Sjangsja, og siden paa vor første Undersøgelsesreise; men Stedet var den Gang berygtet for sin Vildhed og sit Fremmedhad. Da vi havde været i Ningsjæng (4 Aar til Vaaren) og aabnet Arbeide der, lod vi Liusienfen, en af de kristne i Sjangsja, være igjen der, og Tao-sienfen og jeg tog Landeveien til Tsinkang, eskorteret af en Militærmandarin og en ca. 30 Soldater. Om Natten boede vi i det omtalte store Tempel, hvor ogsaa Stedets Militærmandarin boede. Han fik istand et Festmaaltid for os, og han og hans Soldater tog godt vare paa os. Næste Dag reiste vi bort fra Larmen og Støien med en stryende Bør hjemover til Sjangsja. Vi saa der var lidet at gjøre da. Desforuden havde vi heller ingen til at optage Arbeidet der.

Aabningen af Arbeidet og Begyndertiden.

Det var først for ca. 2 Aar siden, at Taosienfen fik leie Hus i Tsinkang. Det var meget vanskeligt; men med Guds Hjælp gik det. Et par tre Maaneder efter aabnede vi Arbeidet der og satte Li-sienfen, en af vore kristne i Shangsja, til at tage Vare paa Arbeidet. Fremmedbureauet var ængsteligt for, at vi skulde faa Vanskeligheder, især da Folket ikke længe i Forveien havde ødelagt en moderne Skole, som Guvernøren havde aabnet i Byen. De havde slaaet istykker Borde, Stole etc., saa Skolen maatte helt lukkes. Det er først iaar, Skolen er blevet aabnet igjen. Det var derfor ikke at undres over, at Fremmedbureauet var ængsteligt. Men alt gik dog over Forventning bra. Vistnok forsøgte enkelte at gjøre Vanskeligheder. En Dag fik de en vanvittig til at gaa op paa Taget af det Hus, vi havde leiet, og han begyndte at kaste Tagsten ned i Kapellet, ødelagde Lamper, Vinduesruder etc., og en Masse Mennesker begyndte at samle sig i Gaden udenfor Huset. Folket havde dog lært af dyr Erfaring. Da de havde ødelagt den omtalte Skole, ilagde Guvernøren dem, siges der, en Pengebøde paa ca. Kr. 3000,00 og de bedre Elementer forstod, at om de nu ødelagde Missionskapellet, vilde der muligens hænde dem noget lignende. Ved Hjælp af disse bedre Elementer fik da Civilmandarinen stanse Uroen straks. Der blev ogsaa sendt Folk til at sætte istand det, som var ødelagt, uden et Ord fra vor Side, og alt blev fredeligt og roligt. At vi ikke meldte det passerede til Fremmedbureauet i Sjangsja [det var de nemlig meget ræd for] gjorde ogsaa et godt Indtryk, og Folk begyndte at høre godt efter, og inden kort Tid var der ca. 30 stadige Tilhørere, af hvilke over det halve bad om Daab. Paa et nyt Sted er der dog al Opfordring til at gaa forsigtig frem, og det ikke mindst i Tsinkang, hvor en stor Del af Befolkningen lever et usædeligt Liv og røger Opium. Det viste sig da ogsaa snart, at de fleste af disse første kom enten for at faa Hjælp til at føre Processer eller faa Hjælp mod daarlige Naboer eller faa materiel

Digitized by Google

Støtte af Missionen etc. Men Li-siensen var netop Manden paa et saadant Sted. Han var utrættelig i at forkynde Evangeliet og advare mod de daarlige Motiver, og saasnart der var nogen af de stadige Tilhørere, som opførte sig daarlig, gik han til dem og formanede dem, og hvis de ikke viste Bedring, opslog han, dersom det viste sig paakrævet, en Kundgjørelse paa Kapeldøren og fortalte, at vedkommende vistnok havde hørt Kristendommen hos os, men var intet Menighedslem, og maatte derfor betragtes som ikke tilhørende os.

Næsten ført bag Lyset.

Men den bedste kan blive ført bag Lyset, og en Gang havde de nærpaa gjort det ogsaa med Li. En, som havde bedet om Daab, blev anklaget for at have lokket en Kone til at forlade sin Mand. Han blev fakket af Civilmandarinen og sendt til Distriktsfængslet i Sjangsja. Li kom da og spurgte mig, om jeg ikke troede, her var en Mulighed for, at hans Fiender havde anklaget ham, fordi han havde hørt paa Kristendommen, og om jeg i dette Tilfælde ikke vilde hjælpe ham. Der kom ogsaa en Deputation af Tilhørerne i Tsinkang og spurgte om det samme. Derpaa blev der svaret fra min Side, at var han uskyldig, vilde nok Gud hjælpe ham at komme ud af Fængslet; men var han skyldig, saa fortjente han sin Straf. Endelig fortalte jeg, at det stred imod Missionens Principer for mig at skride ind i den kinesiske Retspleie. Li syntes, dette var naturligt, men de andre gav mig knubbede Ord. Det viste sig dog, at den anklagede havde, før han begyndte at høre Evangeliet, gjort sig skyldig i det, han var anklaget for.

Folket venlig stemt.

Men saa langt fra at denne Bestemthed og Klarhed skadede os, hjalp den os netop. Folk begyndte at tale vel om Kristendommen og Li-siensen, og en Ting til, som har gjort Folket meget venlig stemt mod Kristendommen og de fremmede er den Omstændighed, at vi (Li-siensen, Cheo-siensen, Liang-siensen og jeg af vor Mission, Prof. Seabury af Yalemissionen og Mr. Hampson af China-Indland-Missionen) paa Grund af de store Bidrag, sendt os fra Forretningsmænd, Missionærer og kinesiske kristne baade i Hankau og andre Steder, har været istand til at hjælpe en Masse nødlidende Mennesker efter den store Oversvømmelse ivaar. Det er overmaade hyggeligt for Li siensen og mig, naar vi nu gaar igjennem Gaderne og er ude paa Landet i Tsinkangs Omegn, at se Folk [store og smaa] komme smilende imod os og hilse paa sin kinesiske Maade: „Go-mosø [Pastor Gotteberg] Li-siensen" og vi besvarer deres Hilsen med det vakre: „Pingan!" [Fred!]

Li-siensen.

Kanske jeg skal faa Lov til at omtale lidt nærmere denne Li-siensen, som nærmest ved Guds Hjælp har faaet Lov til at aabne denne By. Li er Søn af en Gaardbruger og fik i sin Barndom en meget god kinesisk Opdragelse. Det begyndte imidlertid at gaa ud med Familien, og Sønnen blev sat i Pennemagerlære. Dette sit Haandværk har han da drevet, helt til han blev sendt til Tsinkang. Li hørte Evangeliet for første Gang i Siangtan af en Mr. Chang fra Fukien Provinsen. Det Ord, som bed sig fast hos ham, var, at Mr. Chang sagde: „Den, som ikke tror paa Jesus, er død". Han gik til ham for at faa Rede paa dette. Mr. Chang fortalte ham om det i Almindelighed og gav ham nogle Traktater og bad ham komme igjen næste Dag. Men Li's Venner hindrede ham paa det bestemteste fra at høre mere om „Evangelielæren". Imidlertid laa dette Ord: „Den, som ikke tror paa Jesus, er død", og ulmede der inde paa Hjertebunden, og et Par Aar senere fandt han Veien til „Den forenede evangeliske Kirke"s Kapel i Siangtan. Evangelisten havde meget travelt, saa det blev flere Dage, før han fik en Samtale med ham; men endelig fortalte Portneren ham, at vilde han komme en bestemt Dag Kl. 3 Eftermiddag skulde han faa en Samtale med Evangelisten. Dagen kom, og Li indfandt sig til den bestemte Tid. Evangelisten forklarede ham da, hvad det vil sige, at „den, som ikke tror paa Jesus, er død", og det endte da med, at de begge faldt paa Knæ, og Evangelisten holdt en saa gribende Bøn, at Li bestemte sig til at tro Evangeliet.

Digitized by Google

Imidlertid fik Mesteren i Pennemagerforretningen høre, at Li gik til „Evangeliehuset" og vilde tro „Læren". Det var formeget for ham. „Vi skal holde Opgjør, og saa faar du forsøge at finde dig Arbeide i en anden Forretning", sagde Mesteren. Men i Siangtan var det saafængt at søge Arbeide; thi disse Pennemagerforretninger holdt sammen som Æteris. Saa kom han til Shangsja og fik Arbeide i den Gade, hvor vi bor, og hans Ven, Evangelisten i Siangtan, anbefalede ham at gaa til vor Tao og faa lære Kristendommen hos os.

Li havde været en Vegetarianer, før han lærte Kristendommen at kjende; men han var ikke Vegetarianer for sin egen Del. Nei, han vilde frelse sin Mor ved sin Vegetarianisme. Moren havde nemlig været syg og svag i mange Aar. Sønnen troede derfor, at han ved sin Dyd kunde gjøre Moren frisk og ogsaa gjøre det godt for hende efter Døden. Denne Tankegang er meget almindelig herinde. Sønner og Døtre foretager lange Valfarter etc., for at frelse og hjælpe sine Forældre. Det første, Li vilde have Rede paa, da han kom til os, var, om han ved at tro paa Kristendommen kunde frelse sin Mor. Jeg svarede ham, „at paa det kunde der svares baade ja og nei. Nei forsaavidt nemlig, at kun din egen personlige Tro paa Kristus frelser—du kan ikke tro for en anden; men ja, forsaavidt at du, naar du selv er blevet en levende kristen, ved dit Liv og din troende Bøn til Gud kan faa blive et Middel i Guds Haand til at føre din Mor til Gud. Da vil hendes Sjel blive frelst, og kanske Gud i sin Naade kan ogsaa gjøre hendes Legeme friskt". Li likte ikke dette; thi han havde den faste Mening, at han maatte *selv* ved sit Liv og sine Gjerninger frelse sin Mor. Imidlertid kom han stadig til Møderne, han gav op sin Vegetarianisme og sin Opium (som han røgte i al Hemmelighed, og som han ogsaa brød i al Hemmelighed ved at faa „Styrkemedicin" af Dr. Nilsen), og han kom til fuld Klarhed og blev en lykkelig kristen.

Et Aar efter at Li kom til os, blev han døbt, og siden har han faaet Naade til at føre to af sine smaa, sin Mor og sin Hustru til Gud, ja Gud gjorde det slig, at han fik døbe sin Mor og sin Hustru selv. De var nemlig svært syge baade Mor og Hustru, og Li frygtede for deres Liv. Da han var ræd, jeg ikke skulde kunne komme tidsnok, døbte han dem med Hjemmedaab. Mor og Hustru er imidlertid nu helt friske og kjække, og de er blevne helt nye Mennesker, saa de er næsten ikke at kjende igjen. Før Li blev en kristen, mistede han sin eneste Søn. Han sørgede da saa over sin Søn, at han holdt næsten paa at gaa fra Forstanden. Forrige Julenat fik de imidlertid nok en Søn, et deiligt lidet Barn, som er Familiens Glæde og Stolthed. Li er, tiltrods for at han ikke er nogen gammel kristen, dog en meget dygtig Prædikant, og sin Bibel kjender han ud og ind. Naar han forbereder sine Taler, beder han meget, og faar han det ikke til at gaa med Forberedelsen, saa beder han igjen, indtil han føler, Guds Aand leder ham i det Thema, han er blevet bedt til at tale over. Han taler kun over et bestemt Ord eller Sætning. Hans Tale er kort, klar og anslaaende.

Jeg er flere Gange blevet slaaet over det inderlige Bønneliv, han fører. Ikke saa, at han fortæller meget om det; men saa meget som vi to har at ordne sammen, finder jeg det ud, ret som det er. Det har endog hændt, at Hedninger, naar de har været syge, har kommet til ham og bedt ham om at bede for dem.

Li er ogsaa en nidkjær Mand. Der er ofte noget, som minder om Tordenssønnen. Prof. Seabury og jeg fik mærke det flere Gange i Sommer, naar vi gik rundt blandt Folket for at lindre Nøden. Var der saasandt nogen, som skjulte Risen sin, Kullene sine etc. og forsøgte at føre os bag Lyset, saa var Li ude af Døren, før vi andre fik Suk for os, og raabte til os: „Djadi! djadi!" [Falskhed! Falskhed!] Nu sidst jeg var i Tsinkang, skulde de nydøbte af Mændene aflægge korte Vidnesbyrd for Hedningerne i Gadekapellet. En af Talerne var da saa uheldig at sige noget, som ikke var ganske korrekt. Men jeg vidste ikke Ord af, før Li for op midt i Forsamlingen og sagde til ham ganske høit: „Det er ikke korrekt!" Dog Gud

Digitized by Google

har Li i sin Skole, og jeg mærker stadig, at Nidkjærheden er parret med Kjærlighed. Li er glad hver Gang, han faar Lov til at vise en Kjærlighedstjeneste. Han beder Folk spise hos sig, forat han kan faa føre dem til Kristus, og naar det er kristne, han faar tage imod og gjøre noget for, er han rent lykkelig. Somme Tider maa jeg stagge ham, da han ofte giver over Evne.

Li er ligeledes en forstandig Mand. Det merkes paa saa mange Ting. Jeg skal blandt andet nævne, at da han kom til Tsinkang, talte han intet om sig selv, men stadig om Kristendommen. Alle troede derfor, at han paa Grund af sin Forstandighed og Takt var en Litterat. „Og hvorfor fortalte jeg ikke Folk til at begynde med, at jeg havde været Haandverker?" sagde han. „Jo, for ikke at lægge en Hindring iveien for Evangeliet. Nu er Stedet derimod aabnet, alle kjender mig og ved ogsaa i store Træk, hvad Kristendommen er, derfor fortæller jeg det nu, naar det behøves. Forresten følger jeg den Regel: „Dersom nogen fattes Visdom, da bede han Gud, som giver alle gjerne og uden at bebreide, saa skal der gives ham". Før jeg blev en kristen, havde jeg vanskelig for at erindre. Gud har hjulpet mig, saa nu har jeg en udmærket Hukommelse".

Daab og Altergang.

Det var en Glæde for Li og mig at døbe de fire af Katekumenerne i Tsinkang paa Søndag.—Vistnok var Li's Mor, Hustru og Barn døbte tidligere; men det kan ikke helt kaldes en Frugt af Virksomheden der. Li's Mor havde allerede bedt om Daab i Sjangsja, og hans Hustru var ogsaa interesseret. Disse fire, som nu blev døbte, en Kvinde og tre Mænd, er den egentlige Førstegrøde der. Af disse fire har de tre havt en lang Forberedelse, og den fjerde har ogsaa været i Forbindelse med vor Mission i ca. 9 Maaneder. Ugen før de blev døbte, undervistе jeg dem hver Dag baade paa Formiddag og Eftermiddag. Paa Søndag (2den December) Formiddag før Daabshandlingen gjorde de da ogsaa under Katekisationen godt rede for sin Tro.—For at have det fredeligt og roligt var det kun de stadige Tilhørere og de døbtes Slægtninge og Venner, som var tilstede ved den hellige Handling. Det var en velsignet og høitidelig Stund. Om Eftermiddag havde vi Møde for alle, og Kapellet var fyldt til sidste Plads. Mange maatte staa. Først holdt Li en udmerket Prediken, passende for Anledningen, og jeg sluttede. Folk hørte svært godt efter.—Om Aftenen havde vi Altergang.

Middag for Civilmandarinen.

Næste Dag indviterede vi Civilmandarinen paa Stedet til kinesisk Middag og fik da Anledning til at takke ham for al udvist Venlighed. Han har været overmaade elskværdig mod vor Mission og var svært fornøiet over denne Opmærksomhed fra vor Side.

Vidnemøde.

Mandags Aften havde vi Vidnemøde, hvor tre af de nydøbte aflagde Vidnesbyrd. Gadekapellet var fuldt og der herskede den dybeste Stilhed. Først talte Li, dernæst de nydøbte og endelig jeg.

Den første af de nydøbte, som talte, var Heo-lauban.—Han er Skomagermester og Gaardeier i Tsinkang. Det var af ham vi leiede vort første Hus. Heo-lauban talte meget vakkert og stemningsfuldt om, hvorledes vor Mission havde vist ham hen til Jesus Kristus, som havde frelst hans Sjel og givet ham Kraft til at bryde med Syndelivet. „Dere taler om Udlændingerne", sagde han. „Se nu Dr. Nilssen. Jeg kom op til Tjang for at bryde med Opiumen. Han tog sig af mig, som om jeg skulde være hans Bror, hjalp mig og pleiede mig, og da jeg ikke havde mere Penge og vilde reise hjem igjen, sagde han til mig: „Men jeg har da Penge. Bare vær du her, indtil du er helt sterk og kjæk". Ja, det er Guds Kjærlighed, som gjør disse Udlændinger saa kjærlige mod os Kinesere".

Efter Heo-lauban talte Ma-sienſen. Han er Søn af en velstaaende Gaardbruger, men blev lokket bort fra Hjemmet med den Forstaaelse, at han skulde faa en Bestilling her i Sjangsja. Da han havde ødelagt alle sine Penge uden at have faaet noget at bestille, ønskede han sig længere og længere bort fra

Digitized by Google

Hjemmet og reiste helt til Hankau, og for at ernære sig maatte han blive Spaamand. Imidlertid begyndte der at blive Længsel efter Hjemmet, og han begyndte saa smaat at reise hjemover. Han kom endelig til Tsinkang. Her traf han en Slægtning, og han fortalte ham om Li-siensen, som er fra samme Bygd og ogsaa er hans Slægtning. Masiensen gik da til Li-siensen, og han begyndte straks at fortælle om Kristendommen. Ordet greb ham slig, at han forlod sin Spaadomskunst og søgte den Fred og Frelse, han længtede efter, hos Jesus. Da han læste Stedet: „Kommer hid til mig, alle, som arbeider og er besværede, og jeg vil give eder Hvile", saa lyste hans Ansigt af Glæde og Fred.—Endelig talte Tsaosøsu. Han har været Soldat og reist viden om. Paa disse sine mange Reiser har han da undersøgt, hvordan det var med disse mange Rygter, som gik om Kristendommen og Missionærerne, og havde da fundet ud, at det hele var Opspind. I Shensi blev han da grebet af Kristendommen, at han tænkte paa at blive døbt, men det blev dog ikke noget med det. Det var først i vor Mission i Tsinkang, at Kristendommen havde slaaet Rod i hans Hjerte. Nu havde han fundet Frelseren, Jesus Kristus. Han opfordrede alle til ikke at tvile og spotte og høre paa disse dumme Rygter, men undersøge Kristendommen og tro paa den.

Jeg blev rent oplivet og lykkelig over dette varme, hyggelige Møde og takkede Gud.

Fremtidsudsigter.

Jeg tør ikke sige, at der skal blive en Massevergang til Kristendommen i Tsinkang i den nærmeste Tid; nei dertil er Stedet for syndigt. Men det tør jeg sige, at saavidt Mennesker kan se, er der lagt en god Grundvold, og Guds Rige vil komme til at gaa frem, om ikke med Stormskridt, saa dog lidt efter lidt.

Udstationer.

Og saa et par Ord om vore Udstationer. Hvad er en Udstation? Efter Huananmissionærernes Definition er det et Sted, hvor der ikke er ansat nogen udenlandsk Missionær eller indfødt ordineret Præst; men kun en indfødt Evangelist eller Kolportør. Er disse Udstationer vigtige? Overmaade vigtige. —Men forat de skal blive til Velsignelse og ikke til Forbandelse, maa man paa den ene Side have overmaade paalidelige Mænd, og paa den anden Side maa der øves effektivt Tilsyn.—Londonermissionens Historie i Hunan giver os et sørgeligt Billede af, hvorledes det gaar, hvor disse to Ting mangler. Derfor er det med Frygt og Bæven vi aabner en ny Udstation. Kjære Missionsvenner, bed for os og vore kjære indfødte Medarbeidere, ikke mindst for dem, som staar alene paa Udstationerne. Bed ogsaa om, at vi maa faa mange flere dygtige, aandsfyldte indfødte Arbeidere.—

Sjangsja 19—12—06. J. A. O. Gotteberg.
I Norsk Missionst.

Ingen anden Bog har været udsat for saa bitter Modstand og saa voldsom Kritik som Bibelen. Atter og atter har Menneskene med alt sit Skarpsind forsøgt at tilintetgjøre den. Men den har trodset alle Angreb, og idag har den naaet en vidtstrakt Udspredelse og er mere læst en nogensinde før.

En Dame i Kansas vandt en Pris paa $250 ved at besvare Spørgsmaalet: „Hvori bestaar Sukces?" Her er Svaret:

„Den har opnaaet Sukces, som har levet vel, leet ofte og elsket meget; som har vundet intelligente Mænds Agtelse og Smaabørns Kjærlighed; som har fyldt sin Plads og naaet sit Maal; som har forladt en lidt bedre Verden end den, han kom ind i, ved at efterlade sig en Menneskesjel reddet fra Fordærvelse; som aldrig var blind for det skjønne i Verden og aldrig glemte at udtale sin Anerkjendelse deraf; som altid lagde an paa at fremlokke det bedste; hvis Liv var en Inspiration, hvis Minde var en Velsignelse." Dette er baade et deiligt og indholdsrigt Svar, og vi burde alle søge at naa den Slags Sukces.

Digitized by Google

Lidt om det første kirkelige Arbeide blandt Norskerne i Minnesota.

I Ulvestads Bog Side 81 finder vi følgende: Med Hensyn til kirkelige Ting skriver Pionerpresten A. E. Boyum, Rushford, Minn. blandt andet: Jeg kom hid til Fillmore Co. om Høsten 1856 og opholdt mig i den første Tid dels i Town af Arendahl og dels i Town of Rushford. Medens jeg var her, fik vi Besøg af Elling Eielson, som holdt flere Opbyggelsesmøder og udførte de nødvendige ministerielle Forretninger. Her var den Gang ingen Kirke. Eiheller var her nogen Præst i disse Egne. Jeg hørte imidlertid Tale om, at Pastor B. Koren fra Jowa havde reist over Prærien paa flere Steder om Sommeren, før jeg kom, nemlig i 1856. Det var helst den sydlige Del af Countyet han besøgte. Jeg var bleven sendt som Indremissionær af E. Eielsens Venner, og jeg holdt Opbyggelser blandt Folket i den sydlige Del af Minnesota og den nordlige Del af Jowa til Slutten af Januar 1857. Nævnte Vinter var der en Mængde Sne og ingen Veie at komme frem paa, hvorfor jeg forskaffede mig et par Ski, som jeg derefter benyttede—først paa en Tur til Stavangersetlementet, tyve Mil syd fra Decorah, Ja., og saa derfra i østlig Retning til McGregor ved Missisissippifloden og videre til Norway Grove, Dane Co., Wis., hvor mine Forældre og andre Slægtninge boede. Jeg kom dib, da det led ud paa Vaaren. Og i Juni Maaned drog vi afsted med Okser og Vogn hid til Fillmore Co., hvor jeg som sagt havde været tidligere, og hvor vi nu bosatte os. Her stiftedes da en ganske stor norsk lutherst Menighed og denne kaldte mig til Præst, saasnart jeg var ordineret i 1858.

Næste Aar tog vi det første Skridt til at faa os et Forsamlingshus, dette, hvis Størrelse var 18x34, fik vi saapas færdigt til Sommeren 1860, at vi kunde holde vort Synodemøde der. Nævnte (Log) Hus var ifølge egne Erfaringer saavel som efter de Undersøgelser jeg nu paa Deres Opfordring har gjort det første Gudshus i Fillmore Co. (og det første i Minnesota). Det stod i Town af Arendahl, omtrent 6 Mil vest fra Rushford. Menigheden som byggede det tilhørte Elling Eielsens Samfund.

Det følgende Aar stiftedes „Bloomfield norsk-lutherske Menighed" af Past. B. Koren, tilhørende den norske Synode, og „den første norsk lutherske Menighed paa Highland Prairie" af Pastor A. A. Scheie, som tilhørte Augustanasynoden. Dette var altsaa Begyndelsen. Og Antallet af baade Menigheder og Kirker har vokset.

De tränger en Kirke.

Fra Powers Lake, N. Dak., skrives den 29de April '07 (Zions Menighed).

Vi tilhører Hauges Synode og betjenes af Pastor Aune. Vi burde snart have en Kirke, men det er ikke nogen ligetil Sag for Nybyggere at faa til Midler at bygge Kirke for. Som bekjendt maa Menigheden endnu have Understøttelse af Indremissionskassen for at kunne klare sig.

Men Kirke trænger vi saa saare. Vi har nok et lidet Skolehus, men naar Folk møder nogenlunde, saa er det forlidet. Og vi er fast af den Mening, at om vi havde Kirke, saa vilde vi faa endnu mere Søgning til Forsamlingerne. Interessen vilde da voksе og Arbeidet lykkes bedre. Men Midler til Kirke kan vi ikke samle kun blandt os. Vi drister os derfor til i broderlig Kjerlighed at bede Samfundets Præster og Menigheder om at træde lidt støttende til. Ja om nogen udenom Samfundet vilde række en hjælpende Haand, saa er ogsaa det kjært og modtages med Taknemmelighed. Enhver Sum stor eller liden modtages med Tak og kvitteres for i „Budbæreren".

Gaver kunde sendes fra nu og til 1ste November. Ud paa Høsten har Menigheden sit Aarsmøde og da kunde den faa se, hvorledes Pengesagerne staar og saa fatte videre Bestemmelse i Forhold dertil.

Bidrag kan sendes til Menighedens Sekretær John Ugstad, Powers Lake, N. Dak., eller Menighedens Kasserer

Ole Bratlien,
Powers Lake, N. Dak.

Digitized by Google

Kvindeforeninger
og det nye Diakonissehospital i Minneapolis.

Barmhjertighedsarbeidet har altid havt en stor Plads i Kvindens Hjerte.

Husfruen og Moderen maa tage de tyngste Tag, naar Sygdom kommer ind i Hjemmet. Hun føler dybest med sine lidende kjære og selv er hun ofte lidende og sygelig.

Et godt, kristeligt Hospital er en Anstalt, som en tænkende Moder og Husfru interesserer sig for mere end nogen anden. I Hospitalet er Børneafdelinger, hvor smaa lidende Stakler faar den bedste Pleie, som Kristenkjerlighed og moderne Opfindelser kan skaffe. En Moder forstaar sig paa dette.

Saa er de fleste Patienter unge Folk, hvoraf mange er langt borte fra Forældrehjemmet. Paa det fremmede Sted, hvor de blev syg, havde de ingen til at pleie sig. Hospitalet var da det bedste Sted at komme til. En øm Moder har altid Interesse for de unge, som færdes om i Verden borte fra Hjemmet. Hun tænker paa sine som allerede har reist bort eller snart skal ud og prøve sin Lykke i Verden. Naar hun da ser andres Børn, saa tænker hun: Disse har en Moder hjemme som elsker dem, beder for dem og undres ofte paa, hvorledes de har det. En Moder med et stort Hjerte vil gjerne gjøre Modertjeneste mod disse, som ikke er hendes egne.

Hospitalerne, som de nu drives, er i en stor Mon blevne Redningsanstalter for syge Mødre. Hertil kommer de for at underkaste sig større eller mindre Operationer, som ofte frelser deres Liv og giver dem Kraft til igjen at leve for sine kjære.

Mange Mødre i Byerne og endog paa Landet kommer til Hospitalerne, naar de skal føde sine Børn. De ved, at det er baade billigere og tryggere, da de i fleste Tilfælde faar den bedste Hjælp og Pleie, som kan skaffes en Kvinde i den Tid.

Mange Hospitaler har ikke Rum nok for denne Slags Patienter. Det nye Hospital vil have en særskilt Afdeling med de bedste Indretninger for Mødrene.

Mangen en Familieforsørger søger hen til et godt Hospital for at blive kvit den Sygdom, som har gjort ham arbeidsudygtig. Hjemme sidder Husfruen og Børnene og venter paa Papa skal blive frisk og komme hjem igjen. Naar han saa kommer, fornyet paa Legeme og Sjel, da bliver der Glæde og Jubel.

Betydningen af et saadant Arbeide kan en Kvinde baade forstaa og føle. Naar saa Guds Kjerlighed oplyser Sjelen og gjør Hjertet varmt og deltagende som Jesu Hjerte var, saa kan en Kvinde ikke andet end stille sig støttende og hjælpende til et kristeligt Hospitalsarbeide. I mange Aar har Kvinder i Frikirkens Menigheder og ogsaa nu i Hauges Synode gaaet omkring og samlet omkring 2000 til 3000 Dollars hvert Aar til fattige syge og de løbende Udgifter ved Diakonissehjemmet. Det har været en stor Hjælp. Kvindeforeningerne har givet af sine Kasser ogsaa til denne Sag. Skulde der bygges eller kjøbes Eiendom, saa stod Kvinderne færdig med sine Bidrag. Og nu da denne særskilte Indsamling paagaar, staar ikke Kvinderne tilbage. Baade enkeltvis og som Foreninger har de støttet Sagen. To ældre Enker har sendt os 50 Dollars hver. Piger har givet op til 25 Dollars. Men nu, da vi skal gaa ivei og bygge, saa vil vi gjerne have hvereneste Kvindeforening i Frikirken og Hauges Synode til at gjøre noget særskilt for denne Gjerning. Kanske Foreningens Kasse ikke er saa vel fyldt. Men saa kunde man holde et ekstra Kvindeforeningsmøde og have en liden festlig Stund sammen og indbyde Venner og Naboer til at deltage og saa lade det, de tager ind, gaa til det nye Hospital. Kvindeforeningen i Pastor Pedersens Menighed i Chippewa Falls, Wis., havde et ekstra Møde i Kirken og gjorde det til en festlig Sammenkomst med opbyggelig Sang og Taler og lidt Beværtning. Det var en velsignet Stund siger de, som var tilstede, og Udbyttet $17.50, kom til os som en Opmuntring i Arbeidet. Det er en liden Menighed, hvor næsten hundrede Dollars var samlet før til Hospitalet. Ved Wegdahl, i Pastorerne Eriksens Kald, havde to Familier indbudt Venner til en liden hyggelig Stund i sine Hjem. Den ene Familie sendte $14.80 og

Digitized by Google

den anden $12.00, og saa lagde den sidste til 13 Dollar af sin egen Kasse, saa der kom 25 Dollars fra det Hus og deres Venner. Paa mange Steder kunde dette gjøres og det vilde ikke komme iveien for den almindelige Indsamling. Det vilde heller fremme den, da Interessen vilde blive vakt.

Lad alt ske sømmeligt og i en kristelig Aand. Vi maa have alt Folket med. Alle maa være med at lægge nogle Stene i Bygningen.

Kjære Søstre, gjør noget særskilt for denne Sag mellem nu og den 15de Juni.

Der er omkring 300 Prestefruer, som vi antager er særskilt interesserede i denne Gjerning. Disse har Adgang til mere end 800 Kvindeforeninger i Frikirken, Hauges Synode og Eielsens Samfund. Sæt om alle disse vilde nu fremlægge denne Sag for Kvinderne i de Foreninger, som de staar i Forbindelse med. Der skulde blive et enigt og stort Tag, der vilde bringe tusinder til Fuldførelsen af det nye Hospital, og det vilde fremkalde Bøn og Interesse for Diakonissegjerningens store Sag. Bestyrerinder i Kvindeforeninger kunde gjøre meget til at opmuntre til Deltagelse. Hvor det vilde glæde, at mange vilde gjøre en ekstra Anstrengelse just nu.

Diakonissegjerningen er i egentlig Forstand en Kvindes Mission i Kirken her hjemme og ude blandt Hedningerne. Maa Herren lade den faa stor Fremgang blandt vort Folk. J. T.

Fra Arbeidsmarken.

Blandt Urstammerne i Vest Kina er der udbrudt en herlig Vækkelse, der viser, at Herrens Ord har Kraft til at omstyrte Djevelens fasteste Befæstninger.

Den skandinaviske luth. Trefoldigheds Menighed i Yankton, S. Dak., har bygget et vakkert Prestehus, som staar færdigt til at modtage Pastor A. M. Mannes naar han tilflytter Kaldet.

A. O. O.

Godt Vidnesbyrd. En skriver: „Jeg vil her bemærke at vi finder Pastor.....en Mand, som vi kan se. Han synes om at arbeide i Herrens Vingaard og her er Arbeidsmark nok, og meget kan gjøres af den, som er udrustet af Gud med Evner dertil".

„Folkets Ven" er Navnet paa et pent lidet Blad som er begyndt at udkomme i Minneapolis. Det er i Afholdssagens og Hjemmets Interesse Bladet udgives. Det redigeres af Gustav Eide, udkommer en Gang i Maaneden og koster 50c Aaret. Adresse: 3346 17de Ave. S. Minneapolis

Det er meget til kostbare Kirker ogsaa Norsterne bygger i det senere. Det er ingen Sjeldenhed at høre, at der nu opføres Kirker, som koster ligesaamange tusinder, som de brugte at koste Hundreder for en 15 a 20 Aar siden. Dette er forresten et godt Tegn, at man vil følge med i Kirkebygning som svarer til de store og pene Beboelseshuse man i det senere opfører. Maatte ogsaa Guds Rige „inden i eder" holde Skridt med det udvortes. Det burde gaa foran.—

Blandt Præster og Lærere tilstede ved Sverdrups Begravelse lagde vi Merke til fem fra Hauges Synode, mange, men vi ved ikke hvormange, baade Præster og Professorer fra den norske Synode og den Forenede Kirke, en ogsaa fra Broderfamfundet. Men mest var der naturligvis fra Frikirken, saa det er meget sandsynligt, som Bladene beretter, at der maatte være omtrent 100 Præster og Lærere med ved denne usædvanlig store og gribende Begravelse.

Roosevelt er nu kjendt baade i denne og hin Bygd for at kunne greie Floker og Hæspler, som andre har ugreit. Han har Haab endog om Foreningssagen Kirkesamfundene imellem. Følgende er hans Ord: „Jeg tror, at de forskjellige Kirkesamfund mere og mere faar Syn for, at de tjener sin Herre bedst—ikke ved at kjæmpe mod hverandre indbyrdes, men ved at gaa Haand i Haand i Kampen mod Uretfærdighed, at sætte Skulder til Skulder i den store Krig for, hvad der er ærbart og sømmeligt, for Hæderlighed, for et ulasteligt Liv baade i det private og i det offentlige".

Anden Søndag efter Paaske havde Bethlehems Menighed af Pierpont S. D. den Glæde at faa modtage sin nye Præst Past. Stenersen. Han holdt da sin Tiltrædelsesprædiken og tog til Tekst Joh. 14, 1. 15. Det var dybe og vægtige Sandheder som han fremlagde, og megen Vægt lagdes der paa Nødvendigheden af at gaa igjennem Døren, det er Jesus, thi den, som gik andetsteds ind var en Tyv og en Røver. Maatte det blive mere vor Lyst at søge hen til denne store Hyrde Jesus, som er saa kjærlig og venlig og som siger selv, at Faarene kjender min Røst, og jeg kjender mine. Maatte Gud faa styre og veilede baade Præst og Menighed saaledes, at Gud selv kunde blive ophøiet og hans Rige udbredt og mange Sjele frelses og lægges til den lille Flok, som Herren kjender for sine. Her er Høsten stor, Ageren staar færdig, meget at udrette, faa som arbeider, men vi har ogsaa den Glæde, at her er nogle, som hører Hyrdens

Digitized by Google

Røst, og kjendes af ham. Med Ønske om, at Gud maa faa være den lebende baade hos Præst og Menighed, sender jeg hermed min Hilsen.

Venligst
O. J. Sletten.

Bennerne i Milwaukee har oprettet, hvad kanske kunde kaldes en „Bistation" til sin Menighed. Derom berettes derfra følgende: Mr. Alfred Johanson har i flere Aar afstaaet os et Rum i sit Basement paa 25de Ave. Nu har Skolen vokset, saa at vi nødtes at gjøre noget i Retning af større Plads. Folk holder paa at flytte til dette Sted og vil gjerne, at deres Børn skal faa lidt Undervisning i de „lutherske Børnebøger". Just som vi stod ligesom i Forlegenhed med denne Sag, thi vi er faa og fattige, saa nedsatte vi en Komite for at se, hvad der kunde gjøres. Mr. Riebolt, N. Larson og H. Anderson blev denne Kom. De fik med sig Mr. A. Johanson, C. Thoreson og Presten; gik til de to Kompanier, som har Land derude, Hopkins og Tweeby's. Komiteen rapporterede for Menigheden igaaraftes, at disse Kompanier havde givet dem (Menigheden) Hjørnelotten paa Layhan og 25de Av. Denne Gave blev modtaget med Tak. Subskriptionslister skal nu ud for Hus. Denne Menighed bestaar af ca. 120 Medlemmer smaat og stort. Deres løbende Udgifter igjennem Vinteren har været ca. $75 a $80 per Maaned. Vi er taknemmelige til de, som har staaet os bi af udenforstaaende, som vi haaber i nær Fremtid vil bli indenforstaaende. Denne lille Menighed er ogsaa i Gjeld paa sit gamle Kirkehus, men vi synes, at vi maa give de smaa derude Anledning til Guds Kundskab og Tro, for at de tilsammen med os kan faa Anledning til Frelse ved Troen paa den korsfæstede og gjenopstandne Frelser Jesus Kristus. Nu er vi glade og takker Gud for, hvad han har gjort. Vi beder at han vil oplade manges runde Hænder ogsaa til Kapel eller Kirkehus. Paa dette Sted er der ingen Virksomhed. X.

Det er ikke alslags Smitte, som er farlig og dødbringende. Der kan være Smitte, som er helsig og livgivende, og den Slags Smitte ville vi gjerne udbrede. Vi optager i dette No., hvad et par Personer i Wis. har gjort med sine timelige Midler, som de havde mere end de opbrugte til sin Død, i Haab om, at det vil smitte paa andre, saa de „gaar hen og gjør ligesaa".

Mrs. Konsul Steensland, om hvis Død og Begravelse nylig er berettet, efterlod sig en Del Penge, hvoraf det allermeste vil tilfalde Kirken. Medens hun var frisk, havde hun ikke fattet nogen Bestemmelse om disses Anvendelse, og paa sit Sygeleie var hun saa optaget af det ene fornødne, at hun heller ikke da fik Tid eller Anledning dertil. Hendes Mand har derfor efter Samraad med Familien og undertegnede besluttet at uddele af disse Midler saaledes, som den nylig afdødes Ønske antagelig vilde have været. Disse Midler er derfor besluttet uddelt som følger: Et Legat for Hedningemissionen 1,000 Dollars; Indremissionen 150 Dollars; Holmes Minde 50 Dollars; Ladies' Hall, St. Olaf College, 50 Dollars; Madison Hospital, Madison, Wis., 50 Dollars; Diakonissehjemmet 200 Dollars; Church Extension 100 Dollars; Præstegaarden i Madison, Wis., 100 Dollars; Muskegokirken 50 Dollars; St. Olaf Hospital, St. Olaf College, 50 Dollars; Wittenberg Barnehjem 50 Dollars; Beloit Barnehjem 100 Dollars; Pastor Fossum, til bedste for Missionen i Persien, 100 Dollars; Lake Park Barnehjem 50 Dollars; trængende Præster 100 Dollars. Disse Beløb vil i Aarets Løb bli oversendt vort Samfunds Kasserer. Mrs. Steenslands var en Velsignelse for Kirken, mens hun levede, og efter hendes Død vil hendes Minde og hendes Gaver ogsaa bli det.—O. G. Siljan i „Lutheraneren".

Hauges Testament. Forsøget paa at omstøde Testamentet til Halvor Nerion Hauge af Deerfield er opgit, og det er nu sendt til Skifteretten. Pastor G. G. Krostu er udnævnt til Administrator i Boet. Testamentet blev skrevet den 12te December 1902. Boets Værdi er $20,000; $13,000 er fast Eiendom og $7,000 Løsøre. Til sin Hustru efterlod han, hvad Loven i Wisconsin gir Enken. Resten af Boet er fordelt saaledes: $1000 til Den forenede Kirke; Pengene skal sættes i et lønnende Foretagende, og Renterne skal gaa til Barnehjemmet i Wittenberg, Wis., $1000 til Barnehjemmet i Beloit, Iowa; $1000 til et Barnehjem, som Den forenede Kirke skal bygge i Milwaukee; $1000 til Indremissionen; $1000 til Hedningemissionen; $1000 til St. Olafs Hospital i Austin, Minn ; $1000 til det norsklutherske Barnehjem i Chicago; $1000 til den norsklutherske Diakonisseforening i Chicago; $1000 til Den forenede Kirkes Church Extension Fond; $2000 til Vestre Koshkonong Menighed til Religionsskole; $2000 til Liberty Prairie Menighed til Religionsskole. Resten skal deles mellem Indre- og Hedningemissionen. I det oprindelige Testamente havde afdøde betænkt endel Slægtninge; men i det sidste gik alt til Kirken. „Luth."

En venlig Opfordring.

Alle som har lovet at lønne Evangelister, Lærere og Bibelkvinder paa vor Missionsmark i Kina, og som ikke har betalt for Aaret 1907, vil gjøre Missionen en stor Tjeneste ved, snarest mulig, at indsende den lovede Sum til mig.

Det samme gjælder ogsaa dem, som har lovet Underhold for Børn. Glem ikke at alle saadanne Penger skal sendes til mig.

A. O. Oppegaard.

Digitized by Google

Bekjendtgjörelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Jowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ja. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kasserernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 15de? Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog.
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

* * *

Salems Menighed, Roland, Jowa, hvor Synodens 62de Aarsmøde tænkes holdt fra 5te til 13de Juni førstkommende lover herved at give frit Ophold under Mødet til Præster og Delegater, Lærere ved vore Skoler, Medlemmer af Board af Trustees, Medlemmer af Kirkeraadet, Theol. Kandidater, Missionærer og andre i Synodemødet særlig interesserede.

Med Hensyn til andre besøgende lover Menigheden at gjøre det bedste den kan med at skaffe Plads. Alle som agter at bivaane Aarsmødet bedes om at sende sit Navn og Adresse til L. Schlanbusch, Roland, Jowa, seneſt 25de Mai 1907. Vær af den Godhed at gjøre opmærksom paa, om I er Delegater eller ei. Trods vi kan skaffe Siddeplads til mellem 5 og 6 hundrede i vor Kirke har dog Menigheden besluttet at leie Telt for om mulig at give Siddeplads til alle, som maatte bivaane Mødet.

Skyds vil møde i Story City Eftermiddag Tirsdag den 4de Juni. De som kommer senere vil tage Trainet fra Story City til Roland, der ligger 6 Mil Øst.

Trainet gaar fra Story City nogle Minutter før Kl. 7 om Morgenen og nogle Minutter før Kl. 3 Eftermiddag. Menigheden kan ikke være ansvarlig for Plads for saadanne, der ikke indsender sit Navn til nævnte Datum.

Paa Menighedens Vegne
J. N. Sandven.

* * *

Fragt Moderation.

Følgende Jernbaner har tilstaaet Fragt Moderation, paa de almindelige Betingelser.

Atchison, Topeka & Santa Fe Railway
Ahnapee & Western Railway
Baltimore & Ohio Southwestern Railroad (from Pana to Beardstorn inclusive. Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Chicago & Alton Railroad
Chicago & Eastern Illinois Railroad (Direct Chicago-St. Louis Line)
Chicago & Northwestern Railway
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines east of Missouri River)
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines west of Missouri River including all points in Wyoming and Montana)
Chicago Great Western Railway
Chicago, Milwaukee & St. Paul Railway
Chicago, Peoria & St. Louis Railway
Chicago, St. Paul & Omaha Railway
Colorado & Southern Railway
Colorado Midland Railway
Copper Range Railroad
Denver & Rio Grande Railroad
Des Moines, Iowa Falls & Northern Railway
Duluth, Missabe & Northern Railway
Duluth, South Shore & Atlantic Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Florence & Cripple Creek Railroad
Frisco System
Green Bay & Western Railroad
Hancock & Calumet Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Illinois Central Railroad
Iowa Central Railway
Kansas City, Mexico & Orient Railway
Kansas City Northwestern Railroad
Kansas Southwestern Railway.
Kewaunee, Green Bay & Western Railroad
Leavenworth, Kansas & Western Railroad
Midland Terminal Railway
Mineral Range Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Minneapolis & St. Louis Railroad

Digitized by Google

Missouri, Kansas & Texas Railway
Missouri Pacific Railway
Quincy, Omaha & Kansas City Railroad
Rock Island System
St. Joseph & Grand Island Railway
Toledo, Peoria & Western Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Union Pacific Railroad
Wabash Railroad
Wisconsin Central Railway

De ovenanførte Jernbaner lover Fragtmoderation paa Grundlag af de Priser som var ikraft den 1ste Februar, 1907. Altsaa hvor 2 Cent Fragten er traadt ikraft, der vil der ingen Moderation kunne erholdes.

Ifølge privat Skrivelse fra Guvernør Johnson træder Loven om 2 Cent Fragt i Minnesota ikraft den 1ste Mai '07.

Great Northern, Northern Pacific og Soo Linjen kan saaledes ikke give nogen Moderation, siger de.

Naar tilreisende til Mødet løser Billet paa nogen af de Baner nævnt ovenfor, enten de nu er i Iowa eller anden Stat da glem ikke at faa Kvittering af Agenten. Se til at Kvitteringen er undertegnet og stemplet af ham. Faa særskilt Kvittering for hver Billet som løses. Se om du ikke kan faa Billet der gaar lige til Roland. Hvis ikke saa kan de fra vest, nord og nordvest, løse Billet til Story City, og der fra øst, nord og nordøst kan løse Billet til Marshalltown. Saa kan Billet løses fra Story City eller Marshalltown til Roland.

Prof. Chr. Stokstad er udnævnt til at modtage, underskrive og videre ordne med Kvitteringerne. Hvilken Tid han blir færdig til at ordne med dette vil blive oplyst under Mødet. Indtil dette oplyses behold Kvitteringerne.

Ifølge Synodens Beslutning betales der 5 Cent for hver Kvittering. Naar du altsaa indleverer dine Kvitteringer, saa husk at medbringe 5 Cent for hver af dem. Der er meget Arbeide forbundet med dette, og den som har med det at gjøre fortjener ærlig det lille som derved kommer ind.

Billeten kan løses paa Lørdag før Mødet aabnes, og man maa være hjem igjen paa Mandag efter Mødets Afslutning.

Da vi saa ofte har maattet skuffe enkelte paa Grund af at Kvitteringerne som de har medbragt har lydt paa mere end en Billet, saa vil vi her atter faa sige: lad ingen Agent bevæge dig til at modtage en Kvittering der lyder for mere end en Billet, thi Kompagniets Regler, er at disse ikke anerkjendes.

N. J. Løhre.

Herved indkaldes Medlemmerne of Board of Trustees til Møde i Roland, Iowa den 4de Juni Kl. 10 A. M. J. L. Lasseson, Form.

Medlemmer af Hauges Synodes Kirkeraad bedes herved om at møde i Roland, Ia., Torsdagen den 6te Juni 1907 Kl. ½8 Aften.

C. J. Eastvold.

Bestyrelsesmøde.

Trykkeribestyrelsen møder i Trykkeriets Lokale, Red Wing Seminarium, Red Wing, Minn., den 24de Mai 1907, Kl. 8:00 Formiddag.

A. O. Oppegaard.

Skoledirektionsmøde.

Skoledirektionens Medlemmer indkaldes til Møde Thorsdag den 30te Mai. Alle Medlemmer bør være tilstede. Den mundtlige Eksamen afholdes Formiddag, Direktionsmøde Kl. 2 Eftermiddag og Slutningsfest om Aftenen.

A. O. Mortvedt, Sekr.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit Vaarmøde i Swan Lake Mgd., Pastor J. N. Walstads Kald den 25—27 Juni. Samtaleemne: Rom. 8, 1—14. Skyds møder de besøgende i Fergus Falls den 24de.

Gud velsigne Mødet! G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Skandia Mgd., Litchville, Barnes Co., N. D. Pastor Nesvigs Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i dens Kirke den 28de til og med 30te Mai.

Samtaleemne Math. 7, 13—23.

Kom mange! og kom med Bøn om, at Herren i sin Naade vil velsigne sit Ord for vore Hjerter.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Ellsborough Mgd., Murry Co., Minn., den 28de Mai og følgende Dage Skyds vil møde de besøgende i Palaton, Ruthton og Lake Wilson Mandag den 27de. Kom mange og kom med troende Bøn om, at Herren vil udgyde Strømme af Velsignelse. O. O. Bergh.

Iowa Kreds af Hauges Synode holder et Kredsmøde i Menigheden ved Strand, Iowa—Pastor T. K. Jacobs Kald—22, 23 og 24de Mai førstkommende. Mødet begynder med Prediken Formiddag Kl. ¼11 den 22de. Samtaleemnet er Esaias 55: 1—7. Skyds vil møde de besøgende i Nodaway Eftermiddag den 21de Mai, 1907. Kom mange med Bøn om Guds rige Velsignelse.

J. N. Sandven.
S. E. Hanson.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Audubon Menighed, Audubon, Minn., fra 30te Mai til 2den Juni. Samtaleemne:—Joh. Aab. 3 Kap. med særligt Henblik paa de tre sidste Vers. Mødet aabnes med Prediken af Prof. J. L. Nydahl og Pastor D. T. Borgen indleder Samtalen. Søndag den anden Juni holdes Kirkeindvielse. Lutherske kristne indbydes til Mødet.

H. H. Knudsvig, Menighedens Præst.

Om Gud vil, afholder den sydvestlige Indremissionsforening Møder paa følgende Steder i John K. Hansons Kald: Zions Menighed, Adrian,

Digitized by Google

Minn., fra 21—22 Mai, og Lismon Menighed fra 23—24 Mai. Møde i Lismon blir Foreningens Aarsmøde. Samtaleemne i Zions Menighed er: Sal. 126, og i Lismon 1 John. 1. Pastor Elias Berlie fra Dalton, Minn., har lovet at være med paa disse Møder.

Andrew Johnson, Formand.
O. Knudson, Sekretær.

Program.

for Missionsbuens literære Møde som holdes nder Aarsmødet i Roland, Ja., Juni 1907.

Aabnings Salme.

„Vor Bibelskole i Kina" Ida Grøseth.

Sang af en Damekvartet.

„Arbeid, før Natten kommer" Mrs. M. O. Wee.

„Literature, dens Indflydelse paa de unges Sind". Mrs. C. C. Holter.

Solo Mrs. N. J. Løhre.

Moderen som Afholdsarbeider. Mrs. C. J. Eastvold.

Discussion:

"What branch of the public church-work is the ministers wife expected to partake in?"

Discussion led by Mrs. G. O. Paulsrud.

Duet.

Sacrifices & advantages of a Missionaries' life. Mrs. Th. Himle.

Closing Hymn.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor J. L. Lassesons Kald, Dodge, Olmsted og Mower Co., Minn., den 19de og 20de Mai.

Pastor H. J. Bergs Kald, Fillmore og Mower Co., den 21de og 22de Mai.

Ifølge sidste Synodemødes Bestemmelse repræsenterer jeg baade Indremisfionen og Kinamisfionen.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem begge Missioner, om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Bed Pastor Eastvold fra H Johnson 5. C Westwick 15. S M Hall 5. J C Thompson 10. Mrs. J T Borson 5.25..... 40.25
Bed Pastor Bik fra Mrs. Ole Christofferson..... 1.00
Professorløn; Bed C Nordlun fra Bethels Mgd., Gjerstads Kald: Ole Olson. K Hanson. C Nordlun. Biman Johnson. A M Gamme. D M Hanson. C M Aagaard hver 1..... 7.00
Bed Lars Ovland fra Hauges Mgd., Chicago, Skarpness Kald: Pastor Skarpness. K Peterson hver 3. G Braud. Edw. Nelson hver 2. S J Reque 1.50. J Erikson. H Anderson. J O Abrahamson. J Gustavson. J Jørgenson. Theo. Sieverson. A Arntsen. Frants Kragerud. C Larson. K Reque. L Fisk. M Weggeberg. Lars Ovland hver 1. C Carlson. Hans Carlson. J Rois. K Skivle. Millie Nelson hver 50c..... 29.00
Bed A O Stenberg fra Froens Mgd., Horace, N. Dak.: N N Walla. L N Anderson. L J Johnson. C Fredrikson. G J Qualley. S Overlee. A O Stenberg hver 1. B Haugland. L Fredrikson. Emil Nelson. C Halvorson. J Fredrikson. J N Anderson. J M. Otterson. O J Qualley. Sam Hanson. H Granbak hver 50c. H Danielson. B J Qualley. Ludvig Walla hver 25c..... 12.75
Bed N N Sydnes fra Lincoln Mgd., Slater, S C Hansons Kald: O M Johnson 5. N N Sydnes 3. O T Olson 2. N N Sydnes. Roletta Strøm. G Rullestad. S N Sydnes hver 1. Ben Strøm 75c. C Estenson. John Freeland. F O Kalsem. N J Thompson. Marshall Erikson hver 50c. A Gunderson. Wier Sydnes. Emma B Olson hver 25c 18.00
Bed Oscar Olson Tillæg til forrige Liste fra Evanger Mgd., Buffalo Co., Wis., samlet ved Ole Molland: O H Hestekind. A N Brown. Mrs. M Lee. Ole Molland hver 50c..... 2.00
Bed N A Stien fra Hemnes Mgd., Hickson, N. Dak.: N A Stien 1.50. Johan Estenson 1..... 2.50
Bed Pastor Kleveland fra Pomona Valley Mgd., Kulm. Klevelands Kald: Kristian Steen. P A Johnson. John Stolt. Jacob Langsjøn hver 2. G Nyland. G Thoreson. J A T Bjørnson. G Lange. M O Hansken. L H Steen. C J Eklund. Carl Norby. Ole Holmen hver 1. Bernhard Steen. G Johnson. C Anderson. M J Aman. C Hieb. S J Elstad. A J Dok. J Erikson. John Eklund. Oscar Eklund. Mrs. Berntson hver 50c. A J Pederson. Einar Johnson. John Elstad hver 25c..... 22.25
Bed Pastor Wick fra følgende: Pastor J M Wick 5. G C Odegaard. Mrs. Brita Rundahl. Jens Fjerstad. Kristian Spande hver 2. A G Lovre 1.50. Ole Skistun. Knut Johnson. Ole Iverson. A J Bentaas. Peter Sørnson hver 1. John Grimlie 50c. Samlet ved S Thompson: N C Quickstad. P A Mathison. M M Thompson. S O Ensberg. T O Tollerud hver 2. O C Quickstad. S Thompson. Mrs. Ole Hatlestad hver 1.50. Oscar Ensberg. Christ Rasmusson hver 1. Mons Bjørnsien 50c..... 38.5
Bed Pastor Olberg fra S Hinseth og ham selv hver 2..... 4.00

Rettelse: I No. 13 er følgende Navne i Listen fra Zions Mgd., Hardin Co., Sandvens Kald, udeglemt af Indsenderen: Ed. Mikkelson. O J Lee hver 2. C J Caltvedt 1.50. K O Lura. O J Ritland. O L Haugos. Henry Sunde hver 1. T S Thorson 50c. Hovedsummen i Kvitteringen er ret.

J. L. Lassefon.

Bethesda Børnehjem: Fra Mrs. T L Torgeson, Beresford, S. D., en Del canned Frugt og nogle brugte Klæder: Fra Mr. & Mrs. Jas. G Scott, Mt. Vernon, S. D., et Par Strømper, 1 Skjorte; Fra Thora Clausen, Spicer, Minn. 2 Par Banter, 2 Lommetørklæder; Indsendt ved Mrs. Ole Melo. Argyle, Minn., fra Mrs. Ole Melo 1 Par Haandklæder. 1 Skjørt, 1 Par Pudevar; Mrs. H Harris 2 Kjoler; Mrs. Halvorson 1 Kjole; Mrs. Carlson 1 Kjole; Mrs. Knudson 1 Forklæde: Bed Forks Kvf., 3 Kjoler. 1 Jacket. 1 Forklæde. 1 Par Haandklæder; Fra Ubenævnt, Dell Rapids, S. Dak. 1 Forklæde, 1 Par Strømper; Bed Mrs. P O Mundal fra Betania Mgd.s Kvf., Frost, Minn. 1 Quilt; Fra Hannah P Mundale og Sophie K Gaard 1 Quilt: Fra Mrs. H B Liemohr, Estelline, S. D. 10 Yds. Kjoletøi; Fra Miss Nellie Grinde, Ferryville, Wis., 1 Quilt; Mrs. James Nelson, Beresford, S. Dak. 1 brugt Kaabe; Mrs. John Emerson, Greenfield, S. Dak., en Del brugte Klæder: Fra Loatha, Radcliffe, Iowa, en Del brugte Klæder; Bed Pastor T K Jacobs fra Mrs. O Knutson, Rodaway, Iowa, 1 Lagen, en Del tørret og en Del canned Frugt.

G. G. Walen.

Til Missionsbuen: Bed Mrs. G L Graven, Santa Rosa, Cal.: Mrs. G L Graven. Kont..... 1.00
Mrs. P T Peterson, Gave..... 1.00

Digitized by Google

Mrs. L Johnson	"	1.00
Mrs. J H Norby	"	1.00
Mrs. O Opland	"	1.00
Mrs. S C Molberget	"	1.00
Mrs. E Evenson	"	1.00
Mrs. J L Tomte	"	1.00

Med hjertelig Tak! Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Boganmeldelse.

Nordmændene i Amerika, deres Historie og Rekord af Martin Ulvestad.

Dette er en svær Bog. Størrelsen er som den store Websters Dictionary.—872 Sider trykt Papir, og et meget solid Bind. Prisen er ikke stor kun $4.75. Før vi blev opmærksom paa, hvad Prisen var, gjettet vi at den kostet $10.00.

Vi har ikke læst meget i Bogen, men set paa noget hist og her, og vi synes forstaa at der kan neppe tænkes paa noget i Forbindelse med de norskes Komme til dette Land, hvad de er og hvad de gjør, uden der findes god Oplysning om det i dette Værk. Denne kolossale Samling af alt, som er Nordmændenes i Amerika, er nu ved Ulvestads ihærdige Arbeide tilgjængeligt for alle, og opbevaret for Slægter som kommer. Tak ham for Arbeidet og kjøb ogsaa en af Bøgerne. Paa et andet Sted her i Bladet aftrykker vi efter dette Værk en kort Historie om det første kirkelige Arbeide blandt Norskerne i Minnesota.

Rettelser: I første Stykke i No. 17 staar nogle Gange „Trøst", istedetfor Tørst. Digtet: „Tiden og Evigheden" i No. 18 er af M. A. Tendeland.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Feststriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Feststriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassefon, Kassfon Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassefon, Kassfon, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Pinsefesten; 2. Prof. Sverdrup gaat til Hvile, 3. Lidt om Kirkesangen; 4. Kristenkraftens Kilde; 5. Profeten Daniels Person og Liv; 6. Kinamissionen; 7. Lidt om det første kirkelige Arbeide blandt Norskerne i Minnesota; 8. De trænger en Kirke; 9. Kvindeforeninger; 10. Fra Arbeidsmarken; 11. Bekjendtgjørelser; 12. Kvitteringer.

Rev J A Borgh Ore

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 21 | Lørdag den 25de Mai 1907. | 39te Aarg.

Gjenfødelsen.

Sandelig sandelig siger jeg dig: Uden at nogen bliver født paany, kan han ikke se Guds Rige. Joh. 3, 3.

Du fødes maa paany, og det vil koste Smerte,
Før den Forandring er fuldkommet i dit Hjerte.
De Baand, som fængsle dig til Synden, løses maa,
Før til din Jesus du kan Hjertet bundet faa.

Du Synden i din Barm og Syndens Straf maa kjende,
Og faa med Bod og Bøn til Jesus ret dig vende,
Da faar du Aandens Liv og Kraft til ondt at fly
Og Lyst at gjøre godt; da fødes du paany.

Guds Aand frembringer Tro og Liv i Hjertet tænder,
En ny og ukjendt Ild i alle Evner brænder;
Ei nogen syndig Lyst da mere er din Ven,
Og neppe du dig selv kan kjende mer igjen.

Sagen er den, at den gamle Adam, den onde Natur maa dødes og druknes ved en sand Ponitense og Omvendelse, det er Luthers og Bibelens Lære om, hvorledes det faldne Menneske kan frelses. Og om dette skal koste Smerte, saa faar ikke det hjælpe. Det er bedre at have lidt Smerte nu for at faa det nye Liv, end at undgaa Gjenfødelsens Smerte og saa lide i al Evighed. Ikke er Gjenfødelsen en udvortes Affære kun eller en Ceremoni, men den er en „Overgang fra Død til Liv". Og tænk at der kan være Lærere i Israel, som ikke forstaar sig paa dette.

Menneskets græder ogsaa naar det fødes til dette legemlige Liv, men Moderen, Faderen og ofte andre Slægtninger glæde sig. Det er allerede fra den Tid „Sorgen og Glæden vandre tilhobe".

Ved den aandelige Fødsel græder ofte Mennesket, men Englene glæde sig. De, som forstaar sig paa hvad Død og Liv har at betyde, de ved bedst at græde og glæde sig til rette Tid. Det ved Forældrene bedst ved et Barns Fødsel og det ved Englene bedst ved en ny Fødsel.

Ogsaa naar Mennesket skal afklædes dette forkrænkelige og gaa over fra Tid til Evighed, er der ofte baade Sorg og Taarer, men da vil den rette Glæde for Alvor begynde. Da skal den som er gjenfødt til et levende Haab faa „se Guds Rige". Har du dette Haab? Det har du, hvis du er gjenfødt. Gaa til Jesus og faa Rede paa denne Sag itide!

Naar jeg siger: Min Fod vakler, saa holder din Miskundhed mig oppe, o Herre! Naar mine urolige Tanker i mit indre blive mange, kvæge dine Husvalelser min Sjel.

Sal. 94, 18. 19.

Digitized by Google

Dertil er I kaldte.

„Dertil er I kaldte, efterdi Kristus har lidt for os, efterladende os et Eksempel, at I skulle efterfølge hans Fodspor". 1 Pet. 2, 21.

Og dette Eksempel er et fuldkomment Eksempel: „Hvilken ikke har gjort Synd; der blev og ikke funden Svig i hans Mund". End ikke, naar han blev overskjændt og maatte lide uretfærdigt syndede han med sin Mund: „hvilken ikke skjændte igjen, der han blev overskjændt, eller truede, der han led, men overgav det til ham, som dømmer retfærdigt". Og det kom jo af, at der fandtes ikke Svig eller Ondskab i hans Hjerte, men kun Kjerlighed og Sandhed.

Hvordan skal vi dog kunne efterfølge et saadant Eksempel og vandre i disse Fodspor?

Ved at omvende os til Jesus og lade ham blive „vore Sjeles Hyrde og Tilsynsmand".

Han kaldte sig selv den gode Hyrde, der giver sit Liv hen for Faarene (Joh. 10, 11). I Hebr. 13, 20 kaldes han den store Faarenes Hyrde, som Gud førte op fra de døde.

Her er en Hyrde, vi skal omvende os til: den gode og den store Hyrde. I ham er der beredt os af Gud ikke blot et Eksempel til Efterfølgelse, men ogsaa Kraften til at efterfølge dette Eksempel.

Først maa vi vende os til den gode Hyrde. Saaledes heder Jesus, fordi han „satte sit Liv til for Faarene", eller som Peter udtrykker det: „Selv bar vore Synder paa sit Legeme paa Træet". Hans Hyrdegjerning begyndte med, at han vandrede omkring hernede og saa, hvorledes Faarene var adspredte og vildfarende, hver ad sine Veie. Og da aabenbarede han sig som den gode Hyrde derved, at han ikke forsømte de stakkels vildfarne Faar og vendte dem Ryggen, men tvertimod tog Faarenes Synder og Vildfarelser paa sin egen Ryg og bar dem op paa Korsets Træ og gjorde Forsoning for dem allesammen, idet han gav sit Liv hen i Døden.

Naar vi omvender os til denne gode Hyrde og hører efter hans Røst, som lød fra Korset ud i Mulmet og Mørket: „Det er fuldbragt!" og tror dette af vort ganske Hjerte, da har det en forunderlig Virkning paa os. Peter kalder det, at „vi afdør fra Synden", vi „faar Lægedom ved hans Saar". Ja, i Sandhed vidunderlig er den Kraft, som gjennemtrænger det Hjerte, der oplader sig for Blodets Røst fra Golgata: „Det er fuldbragt! For dine Overtrædelser er jeg saaret, for dine Misgjerninger er jeg knust. Din Straf laa paa mig, at du skulde have Fred og Lægedom ved mine Saar". Denne den gode Hyrdes Røst udriver en Sjel af Mørkets Magt og flytter den ind i den dyrekjøbte Hjord. Den er afdød fra Synden og alt det gamle, og der er kommen et helt nyt Liv op i den. Nu begynder et nyt Liv i Samfund med den forløste Hjord, som den store Hyrde fører til skjønne Græsgange og til sagterindende Vande og leder paa Retfærdigheds Stier for sit Navns Skyld og vogter og beskjærmer for de gamle Fiender.

Her møder os den store Hyrde, „Tilsynsmanden", den opstandne Jesus Kristus. Han har selv sagt: „Jeg er Døren; dersom nogen gaar ind gjennem mig, han skal blive salig, og han skal gaa ind og gaa ud og finde Føde" (Joh. 10, 9.) Den gode Hyrde, der satte sit Liv til for os, er Døren ind til det salige Frihedsliv under den store Hyrdes Kjæp og Stav.

Den store Hyrde er Tilsynsmanden, som vi trygt kan betro vore forløste Sjele. „Jeg vil røgte dem paa Israels Bjerge, i Dalene og paa alle de Steder i Landet, hvor de bor. Paa en god Græsgang vil jeg lade dem græsse, og paa Israels høie Bjerge skal deres Overdrev være. Jeg vil selv føde min Hjord og selv lade dem hvile" (Ez. 34, 13—15). „Og jeg vil opreise en Hyrde over dem, og han skal røgte dem, nemlig min Tjener David" (d. e. Jesus) (V. 23). „Og jeg vil slutte en Fredspagt med dem og udrydde vilde Dyr af Landet, og de skulle bo tryggelig i Orken og sove i Skovene" (V. 25.)

Han kjender vore Sjele. „Jeg kjender mine". Han kjender dem enkeltvis. Han kjender hver Sjels Tarv og Trang. Han ved, hvad Slags Græsgang vi for Tiden

Digitized by Google

trænger til. Og han ved, hvad Slags Fristelser, der for Tiden truer os. Han er den store Hyrde, der har Overblik over hele sin Hjord paa den Dag, han er midt iblandt sine Faar. Ingen skal rive dem ud af hans Haand. De er bundne til ham ved en evig Pagts Blod.

Hertil er vi kaldede. Vi er alle kaldede hertil; thi den gode Hyrde bar al Verdens Synd og opstod til al Verdens Retfærdighed. Og her er han i Dag for at spørge efter sin Hjord og efterse den.—„Kirkekl."

Prof. Georg Sverdrup.

Ovenstaaende Billede havde vi ventet at faa fat i, saa vi kunde brugt det i forrige Uges No.; men da vi fik fat i det først efter at Bladet var trykt kunde dette ikke ske. Vi optager det derfor her. C. L.

Naar Gud ret vil knytte et Menneske til sig, saa kalder han ad sin mest trofaste Svend, det paalideligste Sendebud, og det er Sorgen, og siger til ham: „Il efter ham, hent ham ind, vig ikke bort fra hans Side!" — —Og ingen Kvinde kan slutte sig ømmere til, hvad hun elsker, end Sorgen.—S. Kirkegaard.

En Sang.

Bryd ud min Sjel med Glædeslyd:
Mig Jesus hører til.
Han er mit Liv, min Fred, min Fryd,
Og alt, hvad helst jeg vil.

Han er mig mer end Gods og Guld
Og mer end dagligt Brød.
Min Synd han har forladt saa huld,
Og løst mig af al Nød

Han er mig mer end Krop og Sjel
Og Jord og Himmel ja,
I ham jeg har det evigt vel.
Pris være Jehova.

Han er mig mer, ja meget mer
End alt, hvad Venner kan.
Han tager eller giver her,
Min Salighed er han.

Hav Verden kun din Fryd for dig
Den agter jeg ei stort.
Min Lyst den er at fryde mig
I hvad min Gud har gjort.

Jeg ved, at Jesus elsker mig,
Og vil ei vide mer,
Om end han stundom skjuler sig,
Det til mit bedste sker.□

Jeg ved, jeg Gud skal se med Fryd
I Herligheden snart,
Og hæve Seiersangens Lyd
Med Engletoners Art.

O Jesus, kunde jeg nu blot
For Naaden takke dig.
Og elske, følge dig som godt
Har ikkun skjænket mig.

Vel har du valgt en fattig Brud,
Men Valget var jo frit.
Jeg bær jo dog et Kongeskrud;
Thi se alt dit er mit.

Pris være din Barmhjertighed
At du har gjort det saa,
Og Pris ske dig i Evighed
At jeg fik Syn derpaa.

* * *

At I, som har begyndt at vandre
Paa Livets Vei til Salighed,

Digitized by Google

Staa faſt i Striden med hverandre
Vig ei tilbage noget Fjed,
Lad Verden ſpotte, le og glæde
Sig her en kort og ſtakket Stund.
De, ſom her le, ſkal hisſet græde,
Det ſiger ſelv Sandhedens Mund.
Mrs. B. A.

Er de aandelige Vækkelſer farlige?

Vi hører jo og læſer ſtadig Beretninger om Vækkelſer, næſten fra alle Verdens Kanter, det vil ſige, ſaavidt ſom Guds Ord er naaet frem, og jeg har ikke kunnet tænke mig andet end at alle ſande kriſtne maa glæde ſig derover. Men for nogen Tid ſiden traf jeg til at faa fat paa en liden Pamflet, ſom indeholder en Del Smaaſtykker af forſkjelligt Indhold, deriblandt et Stykke med Overſkrift: „Kirken, Menighed og Vækkelſe". Ogſaa i dette Stykke er der mange gode Ting, ſom enhver kriſten gjør vel i at merke ſig. Men naar han ſaa begynder at tale om Vækkelſer, ſaa bliver han enſidig, forekommer det mig. Han ſiger: Thi ſer jeg paa den nyere Tids Vækkelſe—ſaa ſer jeg idet hele og ſtore en Bevægelſe, der gaar bort fra denne Kirkegaard (Daaben og Nadverden), Lyſet over Døbefont og Nadverdbord brænder der ſvagere og ſvagere. Iſtedet for dette er der tændt andre Lys, lagt andre Grundvolde. Subjektiviten er ſat i Høiſædet. Vækkelſen, Følelſen, den øieblikkelige Grebethed, Stemningen, de perſonlige Oplevelſer i Følelſeslivet—derpaa lægges Hovedvegten. Det er ikke blot Udgangspunktet, men i det ligger Begrundelſen af hele Guds Forholdet. Uvilkaarlig flyttes den egentlige Kirkegrund fra det objektive, af Gud givne Ordet fra ham—til det ſubjektive" o.ſ.v.

Det hænder nok undertiden at det gaar noget lignende til med en Del vakte, men Aarſagen dertil er ſom oftеſt Mangel paa forſtandig Ledelſe. Ligeſaa ved vi ogſaa baade af Kirkehiſtorien og egen Erfaring, at naar Gud ved ſit Ord og Aand faar i Gang nogen større Vækkelſe, ſaa forſømmer ikke den onde Aand ſig, men gjør alt hvad han kan forat fordærve Guds Gjerning.

Paa Reformationstiden var der en ſtor Vækkelſe over ſtørſte Delen af Europa. Det kunde ikke Satan taale. I den Tid, da Luther opholdt ſig paa Wartburg, da var Satan virkſom, og det lykkedes ham at faa forført en af Luthers Medarbeidere, Profeſſor Andreas Karlſtad. Han ſluttede ſig til nogle vilde Sværmere, ſom var ankomne til Wittenberg, det var Lægmanden Nikolaus Storck og Præſten Thomas Münzer og en hel Sværm af Sværmere, ſom blev kaldet Swikauerprofeterne. Men dette var jo ikke Vækkelſen Aarſag til. Men noget lignende har vi ofte ſeet, men det er ikke andet end Satans Kunſter for at fordærve Guds Gjerning, ſom ſagt. Men ifølge det anførte Citat, ſaa er det bedſt ikke at faa nogen Vækkelſe, naar man bare har et klart Begreb, eller Kundſkab om det objektive, ſaa behøver vi altſaa ikke at bekymre os om det ſubjektive. Det er det ſamme ſom vi kalder død Ortodoks i ren Lære, ſom man med ſtor Dygtighed kan forſvare. De har nok diſſe Folk, naar de bekjender ſig til den rene Lære og gaar til Alters et par Gange om Aaret, og ſaa faar de jo Syndernes Forladelſe, og forreſten ſaa er de jo baade døbt og konfirmeret, thi det hed jo, at Daab og Nadverd er Kirkens Grundvold. Jeg takker Gud for diſſe Naademidler, men ikke ſtaar det i Bibelen, at diſſe er Kirkens Grundvold. Paulus og Petrus ſiger noget andet. Thi ingen kan lægge en anden Grnndvold end den, ſom lagt er, hvilken er Jeſus Kriſtus, 1 Kor. 3, 11. Ef. 2, 20. 1 Pet. 2, 4—6. Thi jeg agtede mig ikke at vide noget iblandt eder, uden Jeſum Kriſtum og ham korsfæſtet, 1 Kor. 2, 2. Det ſer næſten ud til at diſſe objektiviſte Folk rammes af den frygtelige Dom, ſom Apoſtelen udtaler over dem, ſom vil lægge en anden Grundvold end den, ſom lagt er, i Gal. 1 8. Det er rigtignok ſaa, at

Digitized by Google

naar Vækkelsen kommer, saa bliver der gjerne en svare Uro og Larm, det gaar bogstaveligt til slig, som Jesus har sagt i Luk. 12, 51, 52, 53. Thi naar en sovende Synder vækkes til klar Bevidsthed om sin Tilstand, saa bliver han nok lidt rar, han bliver bedrøvet over sig selv og bedrøvet efter Gud, men den Slags Bedrøvelse er velsignet, „thi Bedrøvelsen efter Gud virker Omvendelse til Salighed, som ikke fortrydes", 2 Kor. 7, 10. Naar da slige vakte, bedrøvede Syndere faar tro sine Synders Forladelse, saa bliver de ogsaa ofte meget glade, og saalænge de endnu er unge Børn i Kristo, saa kan det ikke negtes uden at de vel kan opføre sig lidt rart, saa det er jo nok ikke underligt at disse tørre Ortodokse med sin Objektivitet, tror at det gaar forvidt. Det er bare Subjektivitet, eller de siger noget lignende nu som fordum, „de er fulde af sød Vin" Ap. Gj. 2, 13. Jeg har hørt meget om Vækkelserne i vor Tid, men jeg har ikke hørt noget om at de vakte forkaster det objektive, thi skulde de det, saa kunde det aldrig bli nogen Vækkelse, thi Vækkelsen virkes af Guds Ord og Aanden, det er jo det objektive, og for enhver troende maa det gjennem hele Livet blive udelukkende at grunde og nære sin Tro af det som er skeet til vor Frelse, det er altsammen objektivt. Saa det er nok ikke sandt, som det videre heder i det anførte Citat, at de „vakte bogstavelig svæver i Luften". Men denne Strid er jo ikke ny. Den fik baade Jesus selv og Apostlerne og alle de første kristne Menigheder føle. Det var disse ortodokse Jøder, som var de værste Fiender. Og videre ser vi af hele Kirkehistorien, at saa snart der er bleven Vækkelse, og de vakte har bekjendt sin Tro i Lære og Liv, saa er de bleven forfulgt, ofte paa den mest grusomme Maade. Det var jo i Grunden denne Iver for vor Lære, som var Aarsagen til den katolske Kirkes grusomme Forfølgelse af alle, som var vakt og omvendt. Vi læser videre om, hvorledes det senere gik ogsaa blandt Lutheranerne. Thi ikke længe efter Luthers Død saa udbrød der en bitter Strid om den rene Lære, om det objektive. Men den subjektive Side af Kristendommen brød man sig ikke meget om. Saa var Gud saa naadig at han fik opvakt nogle Mænd, som kom til klar Forstaaelse af det farlige i denne tørre, overdrevne Ortodoksi. Disse Mænd var for det første Johan Arndt, Walerius, Herberger, J. W. Andree og Christian Scriver o.s.v. Disse Mænd, som ikke var tilfreds med at have det objektive alene, men som lagde Vind paa, at Troen maatte vise sig virksom i Livet, det er blive subjektiv, saasom Guds Ord lærer. Se Mat. 7, fra 15 V. til 27. Joh. 14, 21. Jak. 2, fra 10—20 V. 1 Joh. 2, 3—5. Men dette kunde jo disse objektive Mænd ikke taale, de gjorde da alt, hvad de kunde, forat faa gjort disse Herrens Vidner til Kjættere.

Senere da F. J. Spener og A. H. Franke begyndte sin velsignede Virksomhed, da blev der en stor Vækkelse. Nu fik disse lærde Ortodokse det travelt igjen med at mistænkeliggjøre hele deres Virksomhed. Det hed da just som nu, at det var kun Subjektiviteten, som de kaldte Pietisme. Det forundrer os ikke saa meget, at den samme Retning i vor Tid ogsaa ytrer sig, det er da ikke noget nyt. For at finde disse stive, tørre Ortodokse behøver vi jo ikke at gaa til Historien; thi vi har dem i vor umiddelbare Nærhed overalt.

Disse to Ord Objektiv og Subjektiv er jo ikke norske, men de er jo saa almindelig brugt, at jeg forudsætter, at de fleste kjender deres Betydning. Men for deres Skyld, som ikke rigtig forstaar dem, skal jeg ved et Billede forsøge at forklare Meningen.

Der er en, som har dækket et Bord med allehaande gode Retter og alt er ordnet paa det bedste, og saa staar han der og peger paa det veldækte Bord og roser sig af at han har alt i god Orden. Det er det objektive, men han har ingen Trang til at sætte sig ned og tage til sig af Retterne, thi det blev Subjektivitet. Han har naturligvis ikke det Slags Liv, som trænger saadan Føde. Lad os kun

Digitized by Google

bede om Vækkelse, jeg mener, at det trænges iblandt os.

Hermed en hjertelig Hilsen til alle „Budbærerens" Læsere.

S. Pettersen.

At träkke Garnet iland og se efter Fisk *)

„Dette har vi Lutheranere forsømt," skriver J. B. i „Budbæreren" for 27de April. Af denne Talemaade synes det at fremgaa, at Indsenderen mener, at Lutheranerne har mistet Velsignelsen ved at overlade Frugten—Fangsten til Gud. Kan ikke tro andet om dem end at de har et koldt og ligegyldigt Hjerte—at vente paa Guds Velsignelse i Sjelevinderarbeidet er som et Plaster paa deres sløve og afstumpede Samvittighed. I Sandhed en tung Dom over os Lutheranere. Disse Talemaader synes jeg er et Vidnesbyrd om, at J. B. enten ikke kjender Guds Ord, eller i Begeistring over sit eget Arbeide ganske har overseet det.

Men sæt nu, at dette skulde være et saa vigtigt Moment i Fiskeribedriften—at træk ke Garnet iland og se om der er Fisk**) og at vi Lutheranere derved har mistet Velsignelsen, saa har Sekterne brugt saa meget større Flid, og selvfølgelig faaet den Velsignelse, som vi Lutheranere har mistet. Men et Spørgsmaal er det, om det forholder sig saa. Jeg har nu mange og stærke Tvivl i denne Sag. J. B. har bevist eller ubevist undgaaet at tilsøie, at tælle Fiskene, naar man har seet efter, om der er nogen. Sekterne handler absolut konsekvent naar de har draget Garnet—da tælles Fiskene og man skriver ned Tallet, eller efter senere Metoder, ved Maal eller Vægt.

For nogle Aar tilbage gik jeg efter Lanedveien sammen med min Nabo—en Amerikaner. Jeg spurgte ham blandt andet, hvordan det gik med hans Svigersøns Arbeide som Præst. Han havde nemlig et Kald en 25 Mil herifra. Manden svarede: Storartet. Mellem Jul og Nytaar blev 60 omvendt til Gud. Hertil bemærkede jeg, at dersom alle Præster gjorde en saadan Lykke, vilde det kun være et Tidsspørgsmaal, naar hele Verden var omvendt. Til dette svarede Gamlingen: Well, you see the trouble is they don't stick to it(?) Men den unge Præstemand havde gjort sit. Han havde trukket i Garnet, talt Fiskene, og efter et par Aars Forløb kom han tilbage, efterlod sig en brændt Mark, og skrev—jeg skal her være saa mild som mulig—tre Fjerdedele paa Kontoen Tab!

Den lutherske Kirke er bygget paa Guds Ord, den hellige Skrift. Derom vidner ikke alene dens Symboler, men hele dens Opbyggelseslitteratur baade i gammel og ny Tid. Den har alle Dage været prøvet, betrængt og beleiret af dels hemmelige, dels aabenbare Fiender. I det lutherske Stamtræ skulde ubibelsk Lære og ubibelske Former indpodes. Sin Bestaaen har den i sin ubrødelige Fasthold ved Guds Ord som eneste Regel for Tro, Lære og Liv. I Sjelevinderarbeidet har den sat sin Lid til Guds Velsignelse. Den har fuldelig vedkjendt sig Salmistens Ord, Sal. 127. Naar en Lutheraner gaar ind i Sjelevinderarbeidet, sætter han Garnet ud med Haab, og han trækker det ogsaa med Haab, og han er glad om der i Garnet er kun en eneste Fisk. Det kan jo ogsaa træffe, at han ingen Fisk finder i Garnet, det kan træffe, at det er svart, som Nordlændingen siger; men han renser Garnet, om det behøves, farer ud paa Dybet til en ny Dræt, lægger sig rolig ned til Søvn og

*) Vi vil her bemærke, at de smaa Stykker som stod i „Budb." for 27de April undertegnet J. B. ikke var indsendt af ham selv. Men hele Artiklen hvoraf disse Smaastykker var tagne staar i „Vidnesbyrd fra Broderkredsen", om vi ikke erindrer feil. Og at tale og skrive om den bedste Maade, at drive Sjelevinderarbeidet paa, tror vi kan have sin Nytte bare det sker i Kjerlighed. Red.

**) Det er uden Tvil et vigtigt Moment i Fiskeribedriften at trække Garnet iland og se om der er Fisk; thi hvad Mening kan der ellers være i at fiske? Red.

Digitized by Google

Hvile uden nogen sygelig Stundesløshed, i den Tro til Gud, at han som styrer Fiskenes Vei i Havet, skal engang sende en og anden Fisk ind i hans Garn. Han er vel kjendt med saadanne Guds Ord som disse: Mark. 4, 26—29 og 1 Kor. 3, 6 med mange flere. Saa ved vi Lutheranere ogsaa dette, at en vel bevandret Fiskermand kan arbeide den hele Nat uden at faa noget, og videre, at den flittige Fiskers Eftermand faa den Naade at samle sammen til en stor Dræt (Joh. 4, 37.) Det kan være tungt nok for os Lutheranere at se Sekterne seile fra Møder og Eftermøder med lastet Baad, mens vi har gjort kun en skrel Fangst, men saa har vi da heller ikke saa meget,—naar Opgjøret kommer,— at skrive paa Kontoen—T a b!

Men saa er vi Lutheranere ogsaa vel kjendt med den Sandhed, at Garnet engang skal drages iland og Fiskene tælles og sorteres, og da skal Englene gjøre Tjeneste, Matt. 13. 47—49. Vort Øie kanske er enda saa omtaaget, at vi let kunde tage feil. Den Herre Jesus har lært os at bede: k o m m e d i t R i g e, og vi beder om det hver Dag. Skulde vi nu tænke os nogen bestemt Form, der her kunde tages i Tjeneste, saa synes det mig, at Luthers Forklaring til den første og anden Bøn—at lære Guds Ord purt og rent, og leve et helligt og gudeligt Levnet; dette sker, naar vor himmelske Fader giver os sin Helligaand. Det er alle retsindige kristnes Pligt og høie Opgave, altid at lære Guds Ord p u r t og r e n t, og leve derefter i et helligt Levnet, da kommer Guds Rige. Om det er en god Form i Sjelevinderarbeidet at trække Børn og Ungdom frem til Alteret for at bekjende, skal jeg lade være usagt, og saaledes undgaa at dømme om Ting som jeg ikke forstaar. Vi Lutheranere tro, lære og bekjende, at det er Evangeliets Prediken, eller med andre Ord: Predikenen om Omvendelse og Synderens Forladelse, der udbreder Guds Rige, og det aldeles uden alt Dingel-Dangel, gammelt eller nyt. Det ser ud til, at den sidste og store Missionsbefaling Matt. 28, 19—20, ikke er bunden til nogen bestemt Form, men kun til dette: D ø b e og l æ r e. Derimod synes det for mig, at en Del nyere Former i Sjelevinderarbeidet staar i nær Forbindelse med en Talemaade, der sagte og stille gled igjennem „Budbærerens" Spalter, for en 3 eller 4 Aar siden. Den saa omtrent slig ud: „Men saa kan det ske, at vi kan gjøre noget, der hvor Gud intet saar gjøre." Til denne Talemaade har jeg søgt efter K o m e n t a r, men ingen fundet, indtil denne Dag. Vi Lutheranere tro, lære og bekjende, at denne Prediken om Omvendelse og Syndernes Forladelse skulle de høre, som vil blive salige. Men nu har det sig slig, at denne Prediken virker kun saa langt, som Mennesket giver den Sted og Rum hos sig. Altsaa, alle dem der ved gjenstridig Modstand vedbliver at modstaa den Helligaand, disse Mennesker bliver ikke omvendte. Jeg er ikke istand til at indse, at vi ved nogen Form kan hjælpe Sagen. Der kunde jo anvendes hint Ord: n ø d d e m a t g a a i n d. Lukas, 14, 23. Man kunde jo anvende dette Ord, især om man misforstod det. Katolikerne har ialfald misforstaaet det, naar de har anvendt det som Forsvar for I n k v i s i t i o n e n.

Ovenstaaende er ikke beregnet paa at skade nogen der er kommet ind i Sjelevinderarbeidet. Jeg ønsker, at de maa fange rigeligt. I Verdenshavet er nok at tage af. Den ene behøver i saa Maade ikke at fortrenge den anden, der er Arbeide for alle, m e n S a n d h e d e n t r o i K j e r l i g h e d. A. J.

P. S Efter at ovenstaaende var skrevet, høres det fra Crookston, at baade Præster og Menighedsfolk trives saa vel med Døden, naar man selv er død, baade Præster og Menighedsfolk. Dette er overmaade sørgeligt. Den aandelige Død er da ogsaa vist den mest trøsteløse af alle Religioner.

Men hvordan vilde det se ud, om vi, i Bedømmelse af andre, saa lidt paa Matt. 7, 1—3.

Hvorfor jeg gaar i Kirke ogsaa naar det regner.

1. Fordi Gud helliges hver Søndag gjennem sit Ord, ogsaa om det regner.

Digitized by Google

2. Fordi jeg venter, at vor Præst er paa sin Post, og fordi jeg vilde blive meget forbauset, om han blev hjemme.

3. Fordi min Nærværelse da mere end ellers er nødvendig, siden ikke saa faa udeblive.

4. Fordi mit Eksempel kan virke paa mange.

5. Fordi jeg ser, at Folk, som ikke holder sig til Kirken, ikke lader sig forstyrre i sine Fornøielser af Regnveir.

6. Fordi mit Forhold til Guds Ord vil være en Maalestok for min Kjerlighed til ham.

7. Fordi jeg har lagt Merke til, at de, som ikke gaar i Kirke paa Grund af Kulde eller Varme eller Regn, heller ikke kommer, om Veiret er aldrig saa smukt.

8. Fordi det at lade sig skræmme af en saa liden Hindring som et Regnveir, kan drage alvorligere Følger efter sig for mit Kristenliv.

9. Fordi maaske netop den Dag en særlig Velsignelse venter paa mig i Kirken.

10. Fordi jeg ikke ved, om jeg har flere Søndage at raade over hernede.

„Den grætne Jonas."

En gammel Predikant kom engang til en syg, der led af Leversygdom og var saa fortrædelig, at han gjorde Livet surt for alle dem, han kom i Berøring med. Han modtog Predikanten med en lang Jeremiade, men denne afbrød ham og sagde: „Lad os først takke Herren!"

„Takke, hvad skal jeg vel takke for?"

„Jo, hør nu efter, saa skal jeg lægge Dem Ordene i Munden, gamle Jonas. Saaledes skal De sige."—Den gamle Predikant foldede sine Hænder og sagde: Kjære Fader i Himlen! Jeg, den grætne Jonas, kommer frem for dit Aasyn for at prise og takke dig. Jeg savner hverken Mad eller Drikke, og alt, hvad jeg behøver, bringer man mig. Min Seng er blød og varm, medens dog saa mange syge, der lider meget mere end jeg, maa nøies med et elendigt Leie. Der er ingen Fluer i mit Værelse, skjønt det er August Maaned, og hvorledes skal jeg takke dig, fordi min Familie og min Læge behandler mig saa kjerlig og er saa taalmodige, at de ikke løber fra mig, skjønt jeg dog mange Gange plager dem. Tak fordi jeg hver Nat kan sove 3—4 Timer. Og, o min Gud, hvor du er god imod mig, at du har sendt mig en Predikant, der ikke snakker mig efter Munden, men siger mig den rene Sandhed, saa at jeg kan se, hvilken utaknemmelig Skabning jeg er. O, jeg priser dig Herre, at jeg endnu kan forstaa og modtage dit Ord, som saa mange er for syge til at fatte."

Her afbrød den syge Præsten, men kunde for Bevægelse ikke sige et Ord.

Gamle, „grætne Jonas" kom over sin Grættenhed ved denne eiendommelige Kur.

Er du en saadan utilfreds Jonas, saa prøv om du ikke kan lære lidt af hans Historie! „Kirkebl."

CONSCIENCE MONEY.

Rom. 2: 15.

The owner of a Philadelphia department store told me recently that hardly a week passes but he receives in the mail money which has been sent for something that has been stolen from the store. This varies in amounts from 10 cents to 10 Dollars. It would seem from this statement that the eight (seventh) commandment of the decalogue is one that should receive more reverent attention. The number of those who break this commandment must be large. What a wise provision has been made for the direction of man's moral nature. Conscience sits enthroned amidst the multitude of passions that rule in each life and direct them. Conscience makes cowards or heroes of us all. Seldom will we go wrong if we follow the dictates of conscience. There is no happiness to be gotten out of a thing that is stolen. The conscience of a thief is as restless as the tides of the ocean. Only the things which we acquire by honest work are the things we enjoy. Things that come easy, go easy. What we have labored and sacrificed for, that we enjoy. We appreciate the things we get by our own toil even more than those things which are given to us. By our efforts we work love into and through the things we are striving for. The things that are given to us are covered with a veneer of love. The things we work for have an intrinsic love value.

Digitized by Google

Hvilken Betydning har det for Præstens Gjerning at han er omvendt og gienfødt?

———

Det har været sagt, at Guds Ord er Guds Ord, enten det tales af et Menneske eller det kommer gjennem et Æsels Mund," og det er vistnok sandt, men det er dermed ikke afgjort, at det ikke har stor Betydning for en Præst i hans Gjerning enten han er omvendt eller ei. Ingen tænker dog vel paa at have et Æsel til sin Sjelesørger, selv om det kunde fremsige nogle Guds Ord. Thi ligesom det har en underlig stor Betydning for Præstens eget Vel for Tid og Evighed, enten han er omvendt og et Guds Barn eller ei, saa maa det ligesaavel have Betydning for hans Embedsvirksomhed. Vi skal da høre at det har Betydning for hans Prediken og hans private Sjelesorg.

1. Hans Prediken. Enhver, som har lært saa meget af Guds Ord, at han kjender Veien til Salighed og kan holde en Prediken, kan vel fremsætte Veien til Salighed til en vis Grad ogsaa for andre selv om han ikke er omvendt. Han kan fortælle Folket om Loven og Evangeliet, beskrive Lovens og Evangeliets Virkning forsaavit disse Ting er os aabenbaret i Skriften. Han kan ifølge Guds Ord vise Menneskene, at Loven er en Tugtemester til Kristum, og at Evangeliet er det glade Budskab til Menneskene, at Gud har i Kjerlighed forbarmet sig over os og forløst os alle ved sin egen elskelige Søn, og at det bør os alle at vende om og tage imod den tilbudte Frelse. Dette kan den uomvendte Predikant ifølge Skriften fortælle Folk. Men kan han gjøre dette saa godt og med den samme Inderlighed og Aandsvarme, den overtalende Lokken og Viden, at lade sig forlige med Gud som den omvendte og gienfødte Predikant kan det? Nei, det kan han nok ikke. Det maa ligge i Sagens Natur, at den, som har gaaet paa Veien og holder paa at gaa paa den, maa vide bedre Besked om, hvorledes Veien er, end den, som endnu aldrig har gaaet paa den, men kun ved om Veien paa anden Haanden. Ligeledes maa det være klart, at den, som endnu aldrig har været i Syndensød og ikke har raabt til Herren om Hjælp fra det dybe, ikke har følt og seet sig selv fortabt, svævende over Helvedes Afgrund, den, som ikke har været i denne Tilstand og følte Dommen over sig selv, kan umulig skildre dette saaledes med Selvopofrelsens Varme og Inderlighed som den kan gjøre der selv virkelig har oplevet det. Endvidere maa det ogsaa være klart, at den, som aldrig med Bevidsthed har gaaet over fra Mørket til Lyset, aldrig har smagt Guds Naade paa sit Hjerte, aldrig har kjendt, hvor usigelig godt det er at faa Naade til at tro sine Synders Forladelse og vide sig frelst for Kristi Blods Skyld. Den, som ikke har gaaet igjennem dette, kan umulig aflægge Vidnesbyrd derom til andre saaledes og med den personlige Selvoplevelsens Sandhed, som den, der virkelig har oplevet det og daglig dog faar høste Velsignelse deraf. Derfor følger det med Nødvendighed, at den uomvendte Præst eller Predikant kan umulig prædike med den fulde Overbevisnings Kraft, som kommer af den personlige Erfaring af Guds Naade i Kristo. Desuden kommer hertil noget andet. Den Helligaand følger vistnok altid med Guds Ord, det har vi Grund til at tro. Men den Helligaand bor jo ikke i den uomvendte Præsts Hjerte, og den uomvendte Præst beder jo ikke om den Helligaand saaledes som den omvendte gjør. Den omvendte er salvet af Aanden; men det er den uomvendte ikke. Den omvendte Præst beder Gud om hans Aand baade for sig selv og for andre med en Tro og en Inderlighed, som den vantro ikke eier. Saa det maa være klart, at der er en større Aandsmagt tilstede til at virke paa Tilhørernes Hjerter, naar den troende Præst prædiker, end naar den vantroende gjør det.

Fremdeles skulle vi lægge Mærke til, at en Præst skal være en Menneskefisker, og Guds Ord er Nettet, som han skal sætte ud for at fange Mennesker. Men ligesom ikke alle er lige gode Fiskere i det timelige, saa er det heller ikke i det aandelige. En Del sætter Nettet saaledes ud, at de fanger Fisk, andre har ingen praktisk Erfaring og Greie

Digitized by Google

paa, hvorledes de skal sætte ud Nettet, og derfor fanger de ingen Fisk. Saaledes ogsaa i det aandelige. Jeg tror ikke, at den som ikke er omvendt kan prædike Guds Ord aldeles korrekt og i hele sin Fylde, som en omvendt kan det. Jeg tror at enten udelader han noget som skulde siges, eller kanske lægger han noget til, som ikke skulde siges. Den største Mangel er dog vel den, at den uomvendte ikke fremsætter den fulde Sandhed enten fordi han ikke forstaar den fulde Sandhed eller fordi han med Flid holder noget tilbage, som ikke huer hans Hjerte eller Anskuelse og som ikke passer ind i hans Læresystem. Hvor ofte faar man ikke høre at Præster og andre kristne stemple Ting som Svermeri, som aabenbart ifølge Guds Ord ikke er det, men, som tvertimod hører med til sand Kristendom. Hvad skal vi sige om det, at der findes Præster, som stemple Bønnemøder og aandelige Erfaringer, at man har smagt Guds Naade paa sit Hjerte osv. som Svermeri? En hel Del Prædiken frygter jeg for, lider af en stor Mangel. Jeg frygter for, at mange er flinke til at prædike om Loven og om Evangeliet istedetfor at prædike Loven og Evangeliet. Denne Fare er jeg bange for, at vi er tilbøielige til at glide ind i baade den ene og den anden, og derfor faar ikke Guds Ord udfolde sin Kraft til Synderes Frelse, saaledes, som det vilde gjøre, om Ordet blev rigtig mere umiddelbart, enfoldigt og simpelt fremsat. Jeg er bange for, at vor Prædiken, ofte imod vor Vilje, lider af en Theoritiseren og Beskrivelse af, hvad Loven og Evangeliet er og virker, istedetfor at prædike Loven og Evangeliet i hele sin Umiddelbarhed ligefrem til Synderen. Først da naar dette sidste sker, naar Lov og Evangelium henvendes umiddelbart til Synderen, da træffer det Samvittigheden og Hjertet, og da vil Synderen letteſt vindes for Guds Rige. Men det siger sig jo selv, at den, som selv er vunden for Guds Rige, maa besidde den største Visdom og Erfaring i denne himmelske Kunst, at fange Mennesker, som er bundne i Djevelens Snare, ud af hans Klør og bringe dem ind i Guds salige Frihed. Den uomvendte derimod kan vel til en vis Grad fremsætte Salighedsveien for Folk; men det bliver dog mere i sin Almindelighed med en vis Famlen og Ustøhed, idet han ikke godt kan komme ind paa det afgjørende Punkt i Omvendelsen, men farer omkring i Pereferien og paa Overfladen, da han ikke kan komme ind paa det, som han paa sit Standpunkt ikke har nogen Erfaring om og som han ved heller ikke i sin Tilstand har nogen synderlig Tro paa, eftersom den sande Omvendelse for en saadan helst viser sig som Svermeri eller som noget problematisk, som han helst vil lade være at beskjæftige sig med.

2, I den private Sjelesorg.

I den private Sjelesorg vil det vise sig endda klarere end i den offentlige Prædiken, at den uomvendte Prædikant vil komme overmaade meget tilkort. Naar han for Eksempel faar med opvakte og anfægtede Sjele at gjøre, kommer hans Uvidenhed og sørgelige Uforstand paa disse dybe og alvorlige aandelige Tilstande klart for Dagen. Man faar jo desværre somme Tider høre, at det hænder, at naar en Synder er kommen til alvorlig Bekymring for sin Sjels Frelse, og han da enten søger hen til sin Præst om Veiledning, eller Præsten faar høre om Tilfældet, saa gaar han hen og begynder at bearbeide den stakkels Synder for at faa ham til at gaa tilbage til Verden. Man faar høre Udsagn omtrent som saa: har du ladet dig forvilde af Læserne, disse Svermere; du er paa Nippet til at blive gal; lad disse Griller fare, hold dig til Menigheden og vore Gudstjenester osv. og paa denne Maade er det ofte lykkets den uforstandige Præst at dysse den bedrøvede Sjel ned i Syndens Søvn paa ny og kvæle den Livsbevægelse, som havde begyndt at røre sig i ham. Følgende skal ogsaa have hændt: En Mand var bleven alvorligt vakt og kommen til Liv i Gud og han begyndte da at arbeide for at drage andre ind i Jesu Samfund, saa blev han stemplet som en Sværmer og Opvigler. Saa blev der Menighedsmøde, Personen blev indstævnet for de rette Myndigheder for at staa Kirketugt. Der blev da Valget for ham enten at gaa tilbage og blive som Folk er flest, eller ogsaa gaa ud af Menigheden. Saaledes ar-

Digitized by Google

beider enkelte Præster for det aandelige Liv. Det er vanskeligt at forstaa, hvorfor slige Præster staar der Aar efter Aar og prediker Guds Ord, at Guds Rige er kommet nær. „Omvend eder og tror Evangelium!" Man skulde vente, at de vilde glæde sig og takke Gud, naar Arbeidet begynder at bære Frugt; men just da, naar Folk virkelig begynder at ville omvende sig og sige Verden Farvel, saa faar man høre, at det er Sværmeri og Overspendthed. Herren hjælpe saadanne Præster til at faa Øinene op for sin aldeles urimelige og ubibelske Arbeidsmaade. Jeg synes, vi burde takke og love Gud af vore ganske Hjerter, hver Gang vi faar se en Smule Frugt af vort eget eller andres Arbeide for Sjelens Frelse. Hvilken overmaade stor Betydning det har for en Præst i hans Embedsvirksomhed, at han er omvendt og et Guds Barn! Er han selv virkelig omvendt og frelst ved Troen paa Jesum Kristum, saa burde man kunne vente, han ogsaa med Glæde vilde hilse ethvert Tegn, der tyder paa, at denne eller hin Sjel har begyndt at søge Gud, og han burde med Glæde søge at pleie og fremelske den Livsspire, som har begyndt at røre sig istedetfor at kvæle den i Fødselen. Det er jo det enhver Præst er der for, at han skal arbeide til Sjelens Frelse. Derom bør han bede baade offentlig og privat og arbeide i Tale og Undervisning og ved sin daglige Vandel, at nogen Sjel maatte begynde at raabe fra det dybe om Hjælp fra den levende Gud. Og naar han da faar se, om end kun ringe Tegn til en Aandens Vaar efter Syndetrældommens lange Nat, o, hvor han da burde glæde og fryde sig og takke Gud! Skulde han derimod gaa den modsatte Vei og begynde at ville vinde de opvaagnende og troende Syndere tilbage til Verden og Navnkristendommen, da synes jeg, at han har Grund til at blive bange for sig selv. Han gjør da rettest at bede Gud hjælpe sig til at igjennemse sin Kristendom fra Roden af og komme ihu, hvad Johannes siger 1 Brev 2, 6: „Dersom nogen siger, at han bliver i ham, han er og skyldig til at vandre saaledes som han vandrede." Det er let for en Præst at falde hen til hvad man kalder „officiel Kristendom:" at være en ret kristen og ret Præst blot man har dette hellige Embede eller officium, har Kald paa Papiret til at forvalte Embedet og mener det at være nok uden at have det indre aandelige Kald og føle sig dreven af Aanden til at vinde Sjele ind i Guds himmelske Faarefold. Tænk! hvor forkjert at arbeide for andres Frelse og ikke selv være frelst, at være aandelig død og blind og staa i Veien for Guds Rige! Herren aabne vore Øine, og salve dem med Øiensalve saa vi kan se. Det er en Grundlov i Guds Rige, at skal vi selv blive rette Hyrder og samle fortabte Syndere som Faar ind i Herrens Faarefold, saa maa vi først selv være Jesu Faar. Herren forunde os alle den Lykke for Jesu Skyld. Amen.

G.

A LETTER.

April 20, 1907.

Dear Pastor.

This is the first time I undertake to write to you, but I do it now, in order to give you a bit of good news about your former catechumens. One of them is now in glory, in her eternal abiding place.

Two years ago, God sent a taste of "Pentecost" upon our church, wherein some thirty five or forty took a stand for Christ, among them was M. B. and his sister M. who has now been called home. Fell asleep, April 19, 1907 about three o'clock in the afternoon.

I am not certain if she was one of your class, but I know her brother was, I suppose you remember him because (he told me since his conversion that he was a hard case) you had much disturbance in the class because of him, but your work was not in vain. He is now the teacher of a young mens bible class.

Our church is not very much alive at present, but some are expecting to see a flame kindled again in our midst, if tne Lord tarries. Sometimes when it looks the darkest, help is nearest.

There are quite a number of the young people who have taken a dicisive step for Christ, but they need instruction in the way of life, may God raise someone up fitted especially for their work for his names sake.

Hoping you are all well, I send best regards from our family. Yours H. E.

Digitized by Google

Profeten Daniels Person og Liv.

(Af Prof. C. P. Caspari.)

(Slutning.)

Med denne Daniels Karakter var nu en ganske vidunderlig Begavelse forbunden.

Jeg vil her først nævne hans hjertevindende Væsen, hans Uimodstaaelighed. Denne viser han allerede som Dreng. Da han beder den øverste Hofbetjent om, at han og hans Venner maatte være fri for at spise af Kongens Mad og drikke af hans Vin, viser denne ikke hans Bøn med Strenghed eller Haardhed tilbage, som man skulde vente; i hans, Hedningens, Øine maatte jo denne Bøn, som han ikke kunde forstaa, egentlig være en stor Daarlighed og vidne om Uærbødighed og Utaknemmelighed mod Kongen; han lader Daniel forstaa, at han nok ikke havde noget imod, at de slap for at nyde den for dem bestemte Mad og Drikke, dersom han derved kun ikke kom i Fare hos Kongen, og opmuntrer dem saaledes til at fortsætte sine Bestræbelser paa et andet Sted, hos den underordnede Hofbetjent, som han havde beskikket over dem (Dan. 1, 9. 10). Den vidunderlige Dreng med sit liflige, vindende, kloge og beskedne Væsen, der var en Naadegave af Herren (Dan. 1, 9.), har betvunget den øverste Hofbetjents Hjerte. Og som hans, saa betvinger han ogsaa den underordnede Hofbetjents (Dan. 1, 11—14). Et andet Eksempel paa Daniels Magt over Gemytterne er, at han formaar Øversten for Livvagten, der var kommen for at dræbe ham og hans Venner, til at gjøre det, men gaa ind paa hans Forslag og føre ham for Kongen (Dan. 2, 14—16,), uagtet Øversten derved kom til at handle imod den rasende Konges Befaling og til saaledes at vove sit Liv. — At Daniel ogsaa har vundet Nebukadnezars Hjerte, se vi af hans hele Stilling til denne Konge, saaledes som den fremtræder i Kongens Brev; og i hvilken Grad han besad Darius's Kjerlighed, derom aflægger det sjette Kapitel af hans Bog et høist mærkværdigt Vidnesbyrd. Da Darius hører, at Daniel har overtraadt det Bud, som hans Store havde forført ham til at give, bliver han saare bedrøvet. Han tænker ikke paa andet end paa at frelse Daniel, og kjæmper hele Dagen med sine store om hans Liv. Da han har maattet bukke under i denne Kamp og med tungt Hjerte har givet den Befaling, at Daniel skulde kastes i Løvekulen, følger han selv med og tilraaber sin Yndling et Ønske om Afsked, der indeslutter et Haab om hans Frelse. For at hans Store ikke maatte dræbe ham, forsegler han Stenen paa Hulens Aabning med sin Signetring, og det samme gjøre disse med sine egne; de er bange for, at Kongen vil lade Daniel hemmeligen drage op. Darius tilbringer Natten fastende og søvnløs, og neppe gryr Dagen, saa iler han hen til Løvekulen og tilraaber Daniel med sorrigfuld Røst Ord, der, ligesom hans hele Adfærd fra det Øieblik af, han skiltes fra ham, vidne om, at Frygt for, at han vilde blive og maatte være sønderreven af Løverne, og Haab om det modsatte kjæmpede i hans Sjel. Og da det nu viser sig, at Daniel lever, bliver han saare glad (Dan. 6, 15—24.). Ogsaa deri, at han var en saadan Hjertebetvinger, har Daniel Lighed med Josef. (1 Mos. 39, 4. 21.). Han var baade „saare elsket af Gud" (Dan. 9, 23. 10, 11.) og elsket af Menneskene, om han end havde sine Hadere. Heri var han et Forbillede paa „den elskede" (Eph. 1, 6. sml. Kol. 1, 13. og Matth. 3, 17.) der som Dreng „forfremmedes i Naade hos Gud og Menneskene" (Luk. 2, 52.).

En anden fremragende Gave hos Daniel var hans Forstand og Klogskab. Allerede som Dreng lægger han disse Egenskaber for Dagen. Han forstaar straks den øverste Hofbetjents Tanke, og den Bøn, hvormed han henvender sig til den underordnede Hofbetjent, er saaledes beskaffen, at denne ikke vel kan afvise den. Den er saa ringe, saa beskeden og saa aldeles uden Fare for Hofbetjenten. Da den øverste for Livvagten kommer til ham og hans Venner og meddeler dem, at han var sendt af Kongen for at henrette dem, bliver han ikke bestyrtet over den overhængende Fare, der truede hans Liv, men „giver Øversten et klogt og forstan-

Digitized by Google

digt Svar." Med en Sjelero, som kun et Liv i Tro, Gudhengivenhed og Helliggjørelse kan skjænke, spørger han ham efter Aarsagen til Kongens grumme Befaling, og da han har erfaret denne, gjør han øieblikkelig det Forslag, at han skulde føre ham ind til Kongen; han vilde, dersom denne gav ham Tid, sige ham hans Drøm og udtyde den. Langtfra at miste Besindelsen ved han straks Raad og det rette Raad (Dan. 2, 13—16.). I den medopersiske Statstjeneste overgaar han alle Landshøvdinger og Satraper, „efterdi der var en ypperlig Aand i ham", saa at Kong Darius tænkte at beskikke ham over det hele Rige (Dan. 6, 4.). Ogsaa her mindes vi igjen om Josef, for hvem alt lykkedes (1 Mos. 49, 2. sml. 3 23.), som gav Farao et saa vist Raad (1Mos. 41, 33—36.), som af ham fik det Vidnesbyrd, at der ikke fandtes nogen som ham, i hvem Guds Aand var, og at ingen var saa forstandig og vis, som han (1 Mos. 41, 38 f.), som derfor ogsaa af den ægyptiske Konge blev sat over hele Ægyptens Land (1 Mos. 41, 40—43.), og som prøvede og ledede sine faldne Brødre med guddommelig Visdom (1 Mos. 41—44). Josef og Daniel var begge Mænd, i hvis Haand formedelst deres Forstand og Klogskab alt, hvad de toge fat paa, saa at sige blev til Guld. Mest udmærkede Daniel sig ved den Gave at gjennemskue Meningen af fra Gud hidrørende Drømme og andre lignende guddommelige Aabenbaringer, ogsaa heri lig Josef (1 Mos. 40 og 41.). Denne Gave og den Omstændighed, at han formaaede at fortælle Nebukadnezar hans Drøm og læse for Belsazar Skriften paa Væggen, var det, som ligefrem gjorde ham til et Organ for Guds Alvidenhed, og som fornemmelig har paatrykt hans Personlighed et Stempel af vidunderlig Visdom. Vi se derfor og, at baade Hedninger og den israelitiske Profet Ezechiel der, hvor de tale om Daniels overordentlige, overmenneskelige Visdom, have denne Gave og disse Alvidenhedsbevisninger for Øie. „Du er istand til at sige mig, hvad den Drøm, jeg har havt, betyder, thi de hellige Guders Aand er i dig", siger Nebukadnezar til Daniel (Dan. 4, 18. sml. V. 8). „Der er en Mand, i hvem de hellige Guders Aand er, og i din Faders Dage blev Oplysning og Klogskab og Visdom som Guders Visdom befunden hos ham — der befandtes hos ham en ypperlig Aand og Kundskab og Indsigt, Udtydning af Drømme og Forklaring af Gaader og Løsning af Knuder" (Dan. 5 11. 12.) —saaledes vidner Belsazars Moder om Daniel, da hun henviser sin Søn til ham som til den Mand, der vilde kunne læse og udtyde Skriften paa Væggen. Og Profeten Ezekiel sigter i de Ord til den af Visdom stolte tyriske Konge: „Se du er visere end Daniel, intet lønligt er skjult for dig" (Ez. 28, 3.) til den i Dan. 2 fortalte Begivenhed.

Naar vi sammenligne den sidstnævnte Profet, Daniels samtidige, med denne Seer, saa maa vi sige, at Ezechiel er lutter Kraft, Fyrighed, Bevægelighed og hellig Lidenskab, medens Daniel udmærker sig ved en majestætisk Ro og en høitidelig Afmaalthed; der findes hos ham en Majestæt og Høihed, som kan siges at være en Afglands af den guddommelige (se fremforalt Dan. 5, 17—28.).

Med hvilke Øine Daniels medfangne i Babylon have betragtet ham, derom vidner ogsaa følgende Sted hos Ezechiel (Ez. 14, 14—20.): Menneskesøn! naar et Land synder mod mig, saa at det bliver troløst, og jeg udstrækker min Haand mod det, bryder Brødstaven for det, sender Hunger i det og udrydder Mennesker og Kvæg deraf, var der da de tre Mænd i det: Noah, Daniel og Job, saa skulde de frelse sin Sjel ved sin Retfærdighed, siger Herren. Hvis jeg sendte vilde Dyr i Landet, og de gjorde det menneskefomt, saa det blev en Ørk, hvor ingen vandrede for Dyrenes Skyld, men disse tre Mænd vare der, saa sandt jeg lever, siger Gud Herren, de skulde hverken frelse Sønner eller Døtre, de alene skulde blive frelste og Landet vorde en Ørk" (Ez. 14—16.). Efter disse Ord og efter Ezechiels Ord til den tyriske Konge var Daniels Retfærdighed og Hellighed og hans overmenneskelige Visdom de to Egenskaber hos ham, der gjorde det dybeste Indtryk paa

Digitized by Google

hans fangne Landsmænd. Ogsaa hos det jødiske Folks senere Slægter stod Daniels Person i den allerhøieste Anseelse. Hans Anseelse hos dem var saa meget større, som hans mageløse Spaadomme nu tildels allerede vare gaaede i Opfyldelse og dagligen vedbleve at opfyldes.

Omkring hans virkelige Historie, som han selv har meddelt os, samlede sig senere en Kreds af Sagn, hvoraf nogle findes i det gamle Testamentes apokryfiske Bøger*). „I alle Stykker", siger den jødiske Historieskriver Josephus, „nød han (Daniel) en forbausende Lykke som en af de største Profeter; medens han levede, blev han hædret baade af Kongerne og Folket, og efter sin Død besidder han et evigt Minde" (Jos. Ant. 10, 11, 7.); og i den senere jødiske Synagoge møde os de Ord: „Dersom alle Folkenes vise laa i en Vægtskaal, og Daniel i den anden, saa vilde hans Vægtskaal synke og deres gaa i Veiret".

*) Historien om Susanna og Daniel, om Bel i Babel og om Dragen i Babel.

En Kvinde i Skotland, som hørte den store Predikant Whitefield tale over de Ord: „Og Døren tillukkedes", sad under Predikenen i Nærheden af to unge Mænd, langt fra Predikestolen. Hun saa, at de spottede, og hørte, at den ene sagte sagde til den anden: „Naa ja, om ogsaa den Døren blir stengt, hvad gjør det? Der aabnes vel en anden". Saaledes slog de Tekstens Alvor fra sig. Om en liden Stund sagde Whitefield i Predikenen: „Her kan maaske være en eller anden sorgløs spottende Sjel, som bryder Brodden af dette alvorlige Ord ved letsindig at tænke: „Hvad gjør det, om Døren blir stengt, der aabnes vel en anden". De to unge Mænd sad som trufne af Lynet og saa paa hverandre. Whitefield fortsatte: „Ja en anden Dør skal aabnes. Og jeg skal sige eder, hvad det er for en Dør; det er Døren til den bundløse Afgrund, Døren til Helvede, den Dør, som for Englenes Øine skjuler Fordømmelsens Rædsler".

Vækkelsen paa Madagaskar.

Vækkelsen paa Madagaskar, som har bragt vor Mission saa megen Velsignelse i lange Tider, synes nu ogsaa at komme andre Missionsselskaber til gode. Baade Pariser og Londoner-missionærer beretter nemlig om overordentlige Vækkelser, som de har været Vidner til i nogle Maaneder. I Pariser-Missionsbladet heder det derom: Bevægelsen er begyndt i Ambohimandroso i den sydligste Del af Centralplateauet og har forplantet sig gjennem Betsileo over Fianarantsoa og Ambositra lige til Landets Hovedstad Tananarivo. Dens Kjendetegn er overalt vaagnende Synderkjendelse, Bodserkjendelse, Glæde over erfaret Forladelse og Forsoning med Gud. Utvilsomt er en god Del deraf at sætte paa den nervøse Ophidselses Konto, især hos et saa let bevægeligt Folk. Ikke alle Vaarens Blomster bringer Frugter om Høsten. Dog indeslutter Vaaren Haabet om en Høst i sig. Og det er et skjønt Øieblik, denne madagasiske Vaar. Længe har Jorden været haard og sprukken, ligesom udtørret af Solen. Det syntes, som om hvert Korn døde, hver Fornyelse af Livet var umulig. Og nu: ved de første Flodbølger skyder de usynlige Sædekorn frem overalt, yppigt grønt bedækker Jorden, Træerne sprætter, Blomsterne udfolder sin Pragt. Et særlig iøinefaldende Træk i Vækkelsen er dette. Der findes blandt denne Befolkning endnu et betragteligt Antal af Mpisikidy d. e. Troldmænd. Og se, vi havde Møder, da mer end 80 slige Mpisikidy, forhærdet i Hedenskabet, sukkende traadte hen til Alteret, lagde fra sig sine Amuletter og lovede, at de vilde efterfølge Jesus. Den som kjender de Baands Magt, som holder disse gamle Troldmænd tilbage i Hedenskabet, paa ham vil denne Kjendsgjerning gjøre Indtryk. Kan man end desværre være berettiget til at drage Oprigtigheden af vore stakkars gasiske Brødres Bodstaarer i Tvil, saa vil man neppe kunne negte den Helligaands Nærværelse ved den offentlige Omvendelse af disse Troldmænd, som Aar efter Aar har vist sig døve overfor alle vore Formaninger.

(K. og S.) „Gasseren."

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Rönning.

Fancheng d. 19de Mars 1907.

Kjere Broder Holter!

Ja, ja min kjere Holter — hvad skal jeg sige. Bare Tanken paa at skrive til dig sætter mine Følelser i Bevægelse, saa jeg flere Gange har lagt Pennen fra mig.

Bed at tage Fornuften fangen og lade Guds Aand styre mine Tanker, maa jeg erkjende, at Gud har Ret til at gjøre med sit, hvad han vil, og at han ved faderlig Omhed styrer alle Ting til det bedste for sine Børn.

Længe var jeg trodsig og knurrede; men Gud gav ikke op med mig, før jeg var villig til at sige: Herren gav, Herren tog og Herrens Navn være lovet!

Den kjere Gud saa nok, hvor tungt det vilde blive og hvor lidet jeg taalte, derfor for han saa lempelig med mig og tog 8 Maaneder at forberede og modne os for Skilsmissen—paa Gjensyn.

Hvad jeg har oplevet i den senere Tid er saa herlige Ting, at jeg ikke har Ord at udtale det. Aldeles uværdig til en saadan overvættes Naades Kraft. Herren gjør endnu Vand til Vin og aabenbarer sin Herlighed midt iblandt os. Men hans Veie er for vor formørkede Forstand aldeles ufattelige.

Ak, hvor vi er bundne til det jordiske. Vor Kristendom bestaar altfor meget kun i tomme, tilvante Talemaader. Om Himmelen og det evige Liv var mere en Virkelighed for os, skulde hele vort Liv her paa vor Pilgrimsvandring faa et andet Udseende.

Ak, hvor de fleste af os elsker Verden og de Ting, som er i Verden mere end Gud og det evige Liv. Hvor vi er blændet og fortryllet af det nærværende og forgjængelige.

Da min kjere Hannah var i Himmelens Forgaarde og endnu talte med os, fik jeg Lærdomme og Erfaringer, som jeg ved Guds Naade haaber, jeg aldrig mere glemmer. En af de sidste Hilsener til sine Brødre var: „Hils dem, at de ikke maa tabe sin Sjel i Kampen for denne Verdens Rigdom".

Ja, kjere Broder, mon der i vor Tid er nogen vigtigere Formaning end just, hvad vor seirende Søster af himmelsk Kjerlighed og Omsorg for sine egne sendte som et Afskedsord: Fortab ikke Sjelen "In the figh for money".

Knusende tungt faldt Herrens tugtende Haand paa os, da Moderen blev tagen fra de mange smaa. Jeg raabte i min Nød: Herre, min Gud ikke paa denne Maade, er det muligt, saa tag denne Kalk fra mig.

Just som det var paa det mørkeste, blev Hannah løftet i Aanden og saa Guds Herlighed og hørte uudsigelige Ting, der fyldte hendes Sjel med saadan Glæde og Fred, at jeg ganske glemte mig selv og glædede mig med min glade herliggjorte Hannah. Nu blev Guds Ord og Himmelen med det evige Liv en Virkelighed. For Kristi Skyld var jeg nu villig til at lide Tab paa alt og agte det for Skarn at være, for at jeg kan vinde Kristus. Men til samme Tid bliver det frygteligt mørkt, tungt, tomt og trist.

Lad det hermed være slut med min Klagesang for denne Gang. Jeg skal forsøge at to mit Ansigt og salve mit Hoved og vandre for min Gud som i Ungdom.

Som Dagene har været, har Gud givet Styrke. I Sandhed har vi faaet erfare, at det maa være mange, som har bedet for os i denne Tid og ved Sympati og Kjerlighed dannet en beskyttende Mur omkring os, saa Mørkets Tvil med den haabløse Sorg og Savn ikke har faaet nogen overhaandtagende Magt med os. Aa, hvormeget vi har at takke Gud og gode Mennesker for. Naar jeg er kommet til mere Ro skal jeg forsøge at sende Takkeskrivelser hjem til eder.

Vi var jo bestemt paa at gaa hjem ivaar; men Gud vilde det anderledes. Nu kan jeg ikke forlade Arbeidet før vi faar flere ud; thi Hotvedts bliver ogsaa nødt til at reise hjem. Gaar herfra i næste Uge. Med Hotvedts sender jeg Nilius og Chester. Det bliver nok en tung Stund just nu ogsaa at skilles med disse mine kjere, kjække Gutter; men Guds Kraft skal endnu fuldkommes i min Skrøbelighed, saa jeg kan bære min egen Byrde.

Digitized by Google

Om Hannahs Liv, Virke og salige Død har jeg tænkt at skrive nogle Mindeblade især til en Erindring for de mindre af Børnene.

Hils og vær hilset fra din hengivne

H. N. Rønning.

* * *

Fra Dr. Hotvedt.

Shanghai, Kina, 8de Apr. 1907.

Kjære Broder Oppedahl.

Guds Fred!

Saa langt paa Vei hjem altsaa. Gud har holdt sin beskyttende Haand over os, saa det har gaat over Forventning bra. Vanskeligt havde det dog blit, havde det ikke været for Miss Hodnefield. Hun fulgte med os ned og har været os til overmaade stor Hjælp.

Til Hankow kom vi Mandag, en Uge idag siden. Sidste Fredag kom vi hid. Den 19de reiser vi herfra med S. S. „Mongolia". Haaber at være i San Francisco den 14de Mai. Gaar da direkte til Muskegon, min Hustrues Hjem, via Chicago.

Min Hustru er i Bedring, dog meget svag. Det var svært haardt at faa hende fra Husbaaden og op til D. F. Kirkes Missionsstation i Hankow. Hun holdt paa aldeles at falde sammen. Hun har jo maattet ligge tilsengs for det meste. Reisen fra Hankow til Shanghai gjorde hende godt. Hun har været oppe lidt stundesvis det sidste.

Fru Netland og hendes 2 Smaapiger skal reise hjem sammen med os. De har lovet at komme os tilhjæp med Børnene. Rønnings Smaagutter, Nilius og Chester, skal ogsaa reise med os, saa de vil ogsaa kunne hjælpe til lidt med Børnene. Bare Børnene faar være friske og min Hustru ikke blir for daarlig, saa gaar det nok.

Jeg ved ikke, hvordan det gaar med os nu, vi har jo ingen special Permission til at komme hjem. Men som Omstændighederne er, saa kan vi ikke andet. Det er slet ingen Lysttur for nogen af os i nogensomhelst Henseende. Maa Gud lade sin Beskyttelse og Velsignelse hvile over os!

Ingen Ekstrakonferens blev afholdt nu i Anledning vor Hjemreise. Rønning mente, at den Resolution fra forrige Ekstrakonferens angaaende vor da paatænkte Hjemreise er gjeldende og er alt vi behøver.

Det er da min Bestemmelse at gaa ud igjen til Kina med engang. Muligens kan jeg faa overvære Aarsmødet. Haaber da, at Himles og alle de andre, som er færdige, gaar med. De maa det absolut.

Saa en hjertelig Hilsen i Herren.

Din ringe

J. M. J. Hotvedt.

* * *

Til Missions Duens Medlemmer.

Kjære Søstre!

Fik et langt Brev fra Mrs. Landahl til „Minde" for Missions Duens Medlemmer, om vor kjære Søster, Mrs. Rønning, hvis Arbeidsdag nu er forbi. Men da det væsentligste har været trykt baade i „Budbæreren" og „Ungdommens Ven", sender jeg Brevet til vor Sekretær, Mrs. Odland, forat oplæses ved Aarsmødet.

Mrs. Rønning var, som vi ved, med at organisere vor Forening—hun ledet Andagten dengang. Nu er hun gjemt fra al Strid og skuer Kongen i al hans Herlighed. O, hvor vi vil savne hende! Hvor jeg vil savne hendes kjære Breve! Hun søgte i Aand og Sandhed at efterligne sin Frelser. Maa Mindet om hende anspore os til et mere helligt og selvopofrende Liv. Engang skal vi sammen med hende synge Lammets Sang der, hvor ingen Nød og Smerte er mere, og hvor aldrig Skilsmissens Taare skal rinde. Gud trøste og styrke hendes sørgende Ægtefælle og de moderløse smaa. Lad os flittigt bede for dem og alle vore Arbeidere derude!

Mrs. Rønning var jo Bibelskolens Bestyrerinde. Nu fylder Mrs. Landahl den Plads. Lad os daglig erindre denne Gren af Missionen i vore Bønner og bede for hende, som nu staar i Spidsen for dette Arbeide. Vore Søstre i Kina har jo ogsaa sine Hjem og sine Børn at varetage, og de strækker sig ofte langt over Kræfterne forat afhjelpe Nøden blandt Hedningerne. Gud rigeligen velsigne dem! „Alt for Jesus".

Hjertelig Hilsen fra eders ringe Søster

Mrs. M. O. Wee,

Jackson, Minn. May 4, 1907.

Digitized by Google

Til Oplysning.

Følgende har betalt til Underhold for Skolegutter paa vor Missionsmark i Kina for Aaret 1907.

1. Pastor J. S. Halvorson, Spicer, Minn., $15.00 og Lina Slattum, Spicer, Minn., $10.00 tilsammen $25.00 for „Shi-chong-shan" i Fancheng.

2. Mrs. Emilie Johnson, Lily, S. D. $20.00 for „Kan-cheng-foh" i Fancheng.

3. Perley Menigheds Kvindeforening, Perley, Minn., $15.00 for „Uh-Teh-ling", Fancheng.

4. Søndagsskolen i Vor Frelsers Menighed, Muskegon, Mich., for „Tong-Huasan", Fancheng.

5. Soar Menigheds Kvindeforening, Maynard, Minn., $15.00 for „Ts'uo-Shuen-i", Fancheng.

6. O. M. Olson, Eagle Grove, Ia., $15.00 for „Li-Shao-liang", Fancheng.

7. Pigeforeningen i Galesburg, Galesburg, N. Dak., $15.00 for „Wei-wei", Taipingtien.

8. Zions Menighed, Maddock, N. D., $15.00 for „Li" fra Taipingtien.

9. Mrs. Halvor Robertson, Lac qui Parle, Minn., $15.00 for „Kan", Taipingtien.

10. Mrs. A. C. Berg og Mrs. J. C. Berg, Sherman, S. D., $20.00 for „Chang", Taipingtien.

11. Nels Leer, St. Peters Menighed, Clay Co., S. D. $15.00 for „Li", Taipingtien.

12. Peter P. Gunderson, Appleton, Minn., $15.00 for „Chin-Teh-ua", Tsz Ho.

13. Mr. & Mrs. Jacob Olson, Muskegon, Mich., $18.00 for „Shü-Kuang-iao", Tsz Ho.

14. Ungdomsforeningen i Hatton, N. D. $15.00 for „Chang-Chu'an-moh". Tsz-Ho.

15. Hans C. Sether, Jackson, Minn., $20.00 for „Ts'en-Ren-sa", Tsz Ho.

16. Mrs. J. R. Swann, Madison, Minn., $15.00 for „Ts'en" Taipingtien.

Er der nogen, som har sendt Pengene for Aaret 1907, men som ikke her er nævnt, saa vær snil at underrette mig derom.

Glem ikke at saadanne Penge skal sendes til mig. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Dödsfald.

Hans Hanson Løvaas afgik ganske hastig ved Døden den 26de April '07. Han led en Tid af Mavekatar, men tilsidst blev det Hjertesygdom. Dagen før han døde sagde Doktoren, at han havde et meget svagt Hjerte og at han maatte være meget forsigtig, men ingen trode, at Enden var saa nær. Den Dag han døde var han ude et lidet Erinde, men da han havde gaaet nogle Skridt kaldte han paa Hjelp, og hans Hustru og en Broder løb til og hjalp ham ind i Huset. Derefter talte han kun nogle faa Ord og blandt disse var følgende: „O Gud i Himmelen hjelp mig nu".

Begravelsen som holdtes den 30te April var godt besøgt, og da Hauges Mgh. hvor Hanson tilhørte for nærværende er presteløs, forrettede Past. W. Rasmussen fra Mabel. Den afdøde var agtet og elsket baade som Menighedslem og i Omgangslivet forresten. Han vil savnes meget baade af Slægt og Venner. Den sørgende Familie har alles Sympati.

Hanson var født den 7de December 1867 i Holtaalens Prestegjeld, Norge. I 1872 kom han sammen med sine Forældre til Amerika. De bosatte sig ved Canoe, Ia., hvor han altsaa blev til sin Død. Kone, fem Børn, den ældste 14 og den yngste 4 Aar og hans Moder overlever ham.

Advarsel.

Skandinaverne her i Amerika har i de sidste 10 Aar gjennem Bladene lært at kjende en Syrer ved Navn N. G. Maleck. Der har ogsaa været stridt meget om hvad Slags Mand han er.

Nu er han atter i Amerika. Han skriver om sig i „Skandinaven" og maaske ogsaa i andre Blade, for endnu engang at vende Folks Opmærksomhed paa sig—. For bedst at kunne udrette dette skriver han saaledes: „En af de mest bekjendte Mænd indenfor den Syri-Kaldæiske Kristne Kirke", og „er meget godt kjendt baade i Norge og her i Landet", og „den Kirke han tilhører staar i nær For-

Digitized by Google

bindelse med den norske Missionsvirksomhed", og endelig „min gode Ven Missionær Fosſum", og „jeg hilste paa ham straks før jeg forlod Urmia"—osv.

Se her — Han vil forføre Missionens Venner — Han er bogstavelig en Ulv i Faareklæder. Han er bleven funden skyldig i megen Uredelighed og dømt uskikket til at have noget med vort Missionsarbeide at gjøre.— Han har tilslut samlet falske Anbefalingspapirer, og saa godt som rømt, thi imod givet Løfte til Kirkens Autoritet her, forlod han Landet 6 Dage før nogen af os vidste noget derom. Nu staar han iblandt eder i Amerika under en ydmyg Kristenkappe — og han er den samme uredelige Mand — Gud forbarme sig over ham! Hav intet med ham at gjøre. Hvis I ikke tror saa kom og se.

Eders i Kristo forbundne
L. O. Fosſum.
Norsk Ev. Luth. Missionær blandt Syri-Kaldæerne, Urmia, Persien 2den Apr. 1907.

Alle skandinaviske Blade bedes at optage denne Advarsel.

Ensomme Stunder.

Tanken i ensomme Stunder
Lister sig sagte frem,
Og maner frem gamle Minder
Fra svundne Dage igjen.
Den maner frem Sorger og Glæder,
Som mødes saa ofte paa Jord,
Men standser—og da den mig sæder
Hjemme hos Far og Mor.

Stille i ensomme Stunder
Minderne dukker frem,
De bringe mig da tilbage,
Som liden Gut til mit Hjem.
Jeg sidder hos Moder paa Fanget
Jeg ser hendes blide Blik.
Jeg lytter til hendes Stemme,
Som altid lyder saa blidt.

O. O. R. S.

Fra Arbeidsmarken.

Menigheden ved Hooker, S. D., mistet forleden sin Kirke ved Ildebrand. Aarsagen til Ildens Opkomst er ukjendt.

Miss Grøseth aflagde nylig et kort Besøg i Past. Olbergs Kald For nærværende er hun paa Besøg hos sin Søster i Douglas Co., S. D.

Af Betydning.

Alle tilreisende til Aarsmødet maa læse de to Oplysninger, som N. J. Løhre giver paa et andet Sted i dette Blad.

Past. Theodor Hanson er paa Besøg i Past. Olbergs Kald og han stanser sandsynligvis over flere Steder paa disse Trakter for at vidne om Synd og Naade.

Beresford og Romsdahls Menigheder er i Begreb med at forenes til et Kald og har kaldt Past. Quello til sin Præst. Om han antager Kaldet vides ikke.

Præster mærk! Alle Præster, som har anden Adresse end den, som findes i vor Kalender vil venligst indsende til mig straks deres nye Adresse, saa vi kan faa alle Adresser ret i vor Aarsberetning. N. J. Løhre, Sek.

Fra Osseo, Wis. Sjelden ser jeg noget i „Budbæreren" fra disse Tragter, jeg vil derfor sende nogle Linjer. Bladet er en kjærkommen Gjæst til hver Uge. Tak baade til Redaktør og andre som skriver gode Stykker til Raad og Veiledning for stakkels Pillegrime paa Veien gjennem denne farefulde Verden.

Som de fleste ved er vi uden Præst her siden Past. Elstad forlod os straks efter Nytaar. Han var vor Sjelesørger i 12 Aar og udførte de forskjellige Gjøremaal paa en for alle tilfredsstillende Maade. Mellem Præst og Menighed herskede hele Tiden Enighed og god Forstaaelse, saa det er vist ikke mange, som i den henseende staar sig bedre end Elstad gjorde, derfor var det ogsaa meget tungt at skilles. Elstads har mange Venner her, som aldrig glemmer dem og de mange opbyggelige Stunder de havde sammen. Ikke saa at forstaa at han lavede Sovepuder for sine Tilhørere, nei han holdt frem Lov og Evangelium paa en klar Maade. Hans greie Forkyndelse og hans forsigtige Vandel og gode Eksempel giver ham det gode Skudsmaal. Det var ikke forgjæves at Elstad var her. Maa Gud faa velsigne ham og hans i Fremtiden, det er min Bøn.

Siden Elstad forlod os, har vi havt Besøg to Gange af Past. Westphal, en Gang af Past. Oppegaard, en Gang af Past. Mjaanes, og en Gang af Student Hjelmervik. Og Elstad har ogsaa været tilbage en Gang, det var i Anledning af en gam-

Digitized by Google

mel Mands Begravelse. Emisser Femreite har været her i Ugevis og havt en og to Samlinger hver Dag. Alle de nævnte Brødre har almindelig havt flere Møder blandt os under sine Besøg, saa vi har intet at klage over; thi her har været udsaaet meget Guds Ord ogsaa i denne Tid siden vi blev presteløse. En broderlig Hilsen.

H. F. L.

* * *

Red Wing Seminarium.

Vaarterminen for den forberedende Afdeling ved Red Wing Seminarium afsluttedes Fredag den 26de April. Søndag Aften forud holdt Pastor O. K. Eittreim Baccalaureate Prediken for Graduenterne i St. Peters Kirke. Han dvælede særlig ved ens Livskald og paaviste, at der var Krav paa kristelige Mænd og Kvinder i alle Livsstillinger; men skulde man fylde sin Stilling ret, maatte man gjøre alt i Jesu Navn. Kun den, som gik ind i sin Livsgjerning i dette Navn, vilde kunne udføre sit Arbeide til Velsignelse og høste den rette Løn.

Onsdag Aften holdt Seminariets Brass Band Koncert paa Skolen til Indtægt for Kjøb af Instrumenter. Torsdags Aften var der Class Day Program med Taler og Sang af Graduenterne, og Fredags Aften holdtes den egentlige Graduationsfest. Festen begyndte med Skriftlæsning og Bøn af Dr. Telleen, hvorefter Prof. G. O. Brohaugh holdt et længere Foredrag for Graduenterne over Emnet „Education". Prof. Hanson uddelte derpaa Skolens Diploma til Graduenterne og lyste Herrens Velsignelse.

Fjorten unge Mænd graduerede fra det 5aarige Kursus nemlig, B. A. Andresen, L. B. Grotta, M. A Hall, A. M. Hanson, John A. Hanson, J. Haugland, E. J. Listrud, M. B. Lokkesmoe, Alfred Nelson, W. E. Olson, O. E. Schlanbusch, J. H. Vale, J. C. Wangsness og J. O. Wigen.

Fra det 3aarige akademiske Kursus fik 20 Elever sine Certificates.

Saa er atter et Skoleaar tilende, et Aar rigt paa baade Sorg og Glæde. Søgningen har været større dette Aar end nogensinde før, idet ialt 171 Studenter har været indskrevet ved Skolen. Maatte det Arbeide, som er udført ogsaa i dette Skole-aar, de kraftige Mindelser, som Herren har givet os, og den megen Godhed og Naade, han har overøst os med, blive til sand Velsignelse for os alle.

Kor.

Bekjendtgjörelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5de Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kassérernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.

Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 5te Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.

Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog.
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

* * *

Salems Menighed, Roland, Iowa, hvor Synodens 62de Aarsmøde tænkes holdt fra 5te til 13de Juni forstkommende lover herved at give frit Ophold under Mødet til Præster og Delegater, Lærere ved vore Skoler, Medlemmer af Board af Trustees, Medlemmer. af Kirkeraadet, Theol. Kandidater, Missionærer og andre i Synodemødet særlig interesserede.

Med Hensyn til andre besøgende lover Menigheden at gjøre det bedste den kan med at skaffe Plads. Alle som agter at bivaane Aarsmødet bedes om at sende sit Navn og Adresse til L. Schlanbusch, Roland, Iowa, senest 25de Mai 1907. Vær af den Godhed at gjøre opmærksom paa, om I er Delegater eller ei. Trods vi kan skaffe Siddeplads til mellem 5 og 6 hundrede i vor Kirke har dog Menigheden besluttet at leie Telt for om mu-

Digitized by Google

lig at give Siddeplads til alle, som maatte bivaane Mødet.

Skyds vil møde i Story City Eftermiddag Tirsdag den 4de Juni. De som kommer senere vil tage Trainet fra Story City til Roland, der ligger 6 Mil Øst.

Trainet gaar fra Story City nogle Minutter før Kl. 7 om Morgenen og nogle Minutter før Kl. 3 Eftermiddag. Menigheden kan ikke være ansvarlig for Plads for saadanne, der ikke indsender sit Navn til nævnte Datum.

Paa Menighedens Vegne
J. N. Sandven.

* * *

Fragt Moderation.

Følgende Jernbaner har tilstaaet Fragt Moderation, paa de almindelige Betingelser.

Atchison, Topeka & Santa Fe Railway
Ahnapee & Western Railway
Baltimore & Ohio Southwestern Railroad (from Pana to Beardstorn inclusive. Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Chicago & Alton Railroad
Chicago & Eastern Illinois Railroad (Direct Chicago-St. Louis Line)
Chicago & Northwestern Railway
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines east of Missouri River)
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines west of Missouri River including all points in Wyoming and Montana)
Chicago Great Western Railway
Chicago, Milwaukee & St. Paul Railway
Chicago, Peoria & St. Louis Railway
Chicago, St. Paul & Omaha Railway
Colorado & Southern Railway
Colorado Midland Railway
Copper Range Railroad
Denver & Rio Grande Railroad
Des Moines, Iowa Falls & Northern Railway
Duluth, Missabe & Northern Railway.
Duluth, South Shore & Atlantic Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Florence & Cripple Creek Railroad
Frisco System
Green Bay & Western Railroad
Hancock & Calumet Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Illinois Central Railroad
Iowa Central Railway
Kansas City, Mexico & Orient Railway
Kansas City Northwestern Railroad
Kansas Southwestern Railway.
Kewaunee, Green Bay & Western Railroad
Leavenworth, Kansas & Western Railroad
Midland Terminal Railway
Mineral Range Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Minneapolis & St. Louis Railroad
Missouri, Kansas & Texas Railway
Missouri Pacific Railway
Quincy, Omaha & Kansas City Railroad
Rock Island System
St. Joseph & Grand Island Railway
Toledo, Peoria & Western Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Union Pacafic Railroad
Wabash Railroad
Wisconsin Central Railway

De ovenanførte Jernbaner lover Fragtmoderation paa Grundlag af de Priser som var ikraft den 1ste Februar, 1907. Altsaa hvor 2 Cent Fragten er [illegible]aadt ikraft, der vil der ingen Moderation kunne erholdes.

Ifølge privat Skrivelse fra Guvernør Johnson træder Loven om 2 Cent Fragt i Minnesota ikraft den 1ste Mai '07.

Naar tilreisende til Mødet løser Billet paa nogen af de Baner nævnt ovenfor, enten de nu er i Iowa eller anden Stat da glem ikke at faa Kvittering af Agenten. Se til at Kvitteringen er undertegnet og stemplet af ham. Faa særskilt Kvittering for hver Billet som løses. Fra Story City og Marshalltown kjøber man Tur og Returbillet til Roland for fare and one third og behøver saaledes ikke nogen Kvittering der.

De fra N. Dak., bør gaa til Oakes, N. Dak., og tage Northwestern derfra, som gaar lige til Jewell og Story. Undgaa saameget som I kan G. N., N. P. og Soo Linjen, da de ingen Fragtmoderation vil give.

Prof. Chr. Stokstad er udnævnt til at modtage, underskrive og videre ordne med Kvitteringerne. Hvilken Tid han blir færdig til at ordne med dette vil blive oplyst under Mødet. Indtil dette oplyses behold Kvitteringerne.

Ifølge Synodens Beslutning betales der 5 Cent for hver Kvittering. Naar du altsaa indleverer dine Kvitteringer, saa husk at medbringe 5 Cent for hver af dem. Der er meget Arbeide forbundet med dette, og den som har med det at gjøre fortjener ærlig det lille som derved kommer ind.

Billeten kan løses paa Lørdag før Mødet aabnes, og man maa være hjem igjen paa Mandag efter Mødets Afslutning.

Da vi saa ofte har maattet skuffe enkelte paa Grund af at Kvitteringerne som de har medbragt har lydt paa mere end en Billet, saa vil vi her atter faa sige: lad ingen Agent bevæge dig til at modtage en Kvittering der lyder for mere end en Billet, thi Kompagniets Regler, er at disse ikke anerkjendes.

N. J. Løhre.

Mærk!

De som kommer til Aarsmødet maa ikke glemme at løse Billet lige til Roland, saafremt de gjør Regning paa at faa Fragtmoderation. Det blir vel helst slig, at de fleste maa løse Billet først til Marshalltown eller Story City. Men fra begge Steder maa Billet løses til Roland.

Jeg ser af Oplysningen, at Salems Menighed vil møde med Skyds i Story City. Det er det bedste paa Grund af daarlig Jernbaneforbindelse og lader sig let gjøre, da Distansen er kun fem Mil. Men vil I have reduceret Pris tilbage, saa kjøb af Agenten i Story City Billet til Roland og faa Kvittering af ham. Billeten kan vi sende ind til Kompagniet eller overdrage til en Konduktor paa Banen som gaar gjennem Roland. Bruges ikke

Digitized by Google

Billetten paa Toget saa beholdt den og indlever den sammen med Kvitteringen til Prof. Stokstad. Bort Mødested er Roland og ikke Story City, derfor denne Regel som Kompagniet ikke fraviger.

N. J. Løhre, Sekr.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afslutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.

Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.

Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni.

Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Mærk!

De som agter at stanse over Afslutningsfesten ved Jewell Luth. College maa kjøbe Billet til Story City og gaa af i Jewell.

Vi vil venligst bede alle som kan og vil stanse over straks at melde sig samt angive, hvad Tid de kommer, til Mr. Elia Lundy, Jewell, Ja. Vi skal sørge for Modtagelse og Beværtning for alle som saaledes melder sig.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Herved indkaldes Medlemmerne of Board of Trustees til Møde i Roland, Iowa den 4de Juni Kl. 10 A. M. J. L. Lasseson, Form.

Medlemmer af Hauges Synodes Kirkeraad bedes herved om at møde i Roland, Ja., Torsdagen den 6te Juni 1907 Kl. ½8 Aften.

C. J. Eastvold.

Skoledirektionsmøde.

Skoledirektionens Medlemmer indkaldes til Møde Thorsdag den 30te Mai. Alle Medlemmer bør være tilstede. Den mundtlige Eksamen afholdes Formiddag, Direktionsmøde Kl. 2 Eftermiddag og Slutningsfest om Aftenen.

A. O. Mortvedt, Sekr.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit Vaarmøde i Swan Lake Mgd., Pastor J. N. Walstads Kald den 25—27 Juni. Samtaleemne: Rom. 8, 1—14. Skyds møder de besøgende i Fergus Falls den 24de.

Gud velsigne Mødet! G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Ellsborough Mgd., Murry Co., Minn., den 28de Mai og følgende Dage. Skyds vil møde de besøgende i Balaton, Ruthton og Lake Wilson Mandag den 27de. Kom mange og kom med troende Bøn om, at Herren vil udgyde Strømme af Velsignelse. O. O. Bergh.

Skandia Mgd., Litchville, Barnes Co., N. D. Pastor Nesvigs Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i dens Kirke den 28de til og med 30te Mai.

Samtaleemne Math. 7, 13—23.

Kom mange! og kom med Bøn om, at Herren i sin Naade vil velsigne sit Ord for vore Hjerter.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Turtle Mountain Kreds af H. S. holder e Kredsmøde i Bethesda Mgd., Bottineau Co., N. D., Past. Svingens Kald—25—27de Juni 1907. Mødet begynder med Prediken Formiddag ½11 den 25de. Samtaleemnet er Hebr. 10, 19—25. Skyds vil møde de besøgende i Souris Dagen før Mødet. Syndere af alle Slags er velkomne.

O. P. Svingen.
O. L. Ness.

Om Gud vil, holder Ada Kreds Møder som følger: Queen 18 og 19 Juni. Samtaleemne: Joh. 5—15. Skyds møder i Fosston Dagen forud. Winsor 20 og 21 Juni. Samtaleemne: Ef. 4, 1—16. Gud velsigne disse Møder!

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Emanuels Menighed, Benson Co., N. Dak., den 25de Juni og følgende Dage. Skyds vil møde i Minnewaukon og Maddock Dagen forud. Velkommen til vort Møde. Kom mange og kom med Bøn om Herrens rige Velsignelse.

J. Krogstad.

Melhus Menighed, Turner Co., S. Dak., indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde 4—7 Juli. Samtaleemne: 5te Mosebog 28, 1—6 og 15—19. Mødet aabnes med Fjerdejulifest paa Torsdag den 4de. Skyds vil møde tilreisende i Davis og Centerville den 3die Juli. Maa Gud velsigne dette Møde! Paa Menighedens Vegne
Gustav M. Bruce.

Nordvestens ev. luth. Indremissionsforening har Indbydelse til Samtalemøder fra følgende Menigheder i Juni Maaned førstkommende:

1. I Zions Menighed, Minot N. Dak., Past. N. Nelson Kald, fra og med den 7de til og med den 9de Juni.

2. I North Prairie Menighed, Past. Tryggstads Kald, Foreningens Aarsmøde 18, 19 og 20 Juni. Samtaleemnet er Aab. 3, 20—22.

3. I Norwich Menighed, Norwich N. Dak. fra og med den 21 til og med den 23 Juni.

4. I Nordlands Menighed, Past. O. P. Svingens Kald, fra og med den 29de og 30te Juni samt 1ste og 2den Juli. Skyds vil møde i Bottineau, N. Dak. den 28de Juni.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen.
B. E. Klokstad.

Digitized by Google

Victor Mhg., Mt. Vernon, S. Dak., afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde fra 28de til 30te Mai førstk. Samtaleemnet er Sal. 32, 1—7. Kom mange. Kom med Bøn om Herrens Velsignelse og vi blir velsignet. Math. 7, 7.

Paa Menighedens Vegne
G. O. Mona.

Trøndenes Mgd., Sharon, Steel Co., N. D. Past. Langehaugs Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens regulære Vaarmøde i Sharon, den 23de til og med den 25de Juni førstkommende. Samtaleemne Luk. 13, 22—30. Da Menigheden har begjeret at faa sin Kirke indviet under Mødet af Synodens Formand, saa anmodes Kredsens Præster venligst om at ordne sig saa, at de kan være tilstede ved dette Møde.

Besøgende som kommer med Tog, maa gaa igjennem Casselton, hvor Tog afgaar til Sharon omtrent Kl. 9 Formiddag. Da Mødets første Dag er Søndag, saa maa man komme dib paa Lørdag

Gud velsigne Mødet!
L. Langehaug, Form.
C. J. Malkewick, Sek.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Sions Mgd., Fosston Minn., 12—15 Juni, Samtaleemne Rom. 5, 1—11: Skyds møder i Fosston den 11te Juni. Hillelands Mgd., Past. Brodlands Kald, Beltrami, Minn. 16—18 Juni. Skyds møder i Beltrami Aften og Morgen før Mødet. Kindals Mgd., Past. Bredesens Kald, Thief River Falls Minn., 20—22 Juni; paa Sandrig Station Søndag 23de. Emanuels Mgd., samme Kald, 24—25 Juni. Reisende mødes i Thief River Falls den 19de. Foreningens Aarsmøde afholdes i Betania Mgd., Past. Redahls Kald, Perley Minn., 27—30 Juni. Samtaleemne Luk. 10, 25—37, efter Opfordring valgt af Bestyrelsen. Skyds møder i Perley Aften og Morgen før Mødet. Bestyrelsen møder hos Hans Lee 26de. Calebonia Mgd., Past. Megrunds Kald, Shelby Minn., 1—3 Juli. Skyds møder i Shelby om Morgenen den 1ste Juli. Kom mange til disse Møder med Bøn om Guds Naade og Velsignelse.

J. J. Eastvold, Formand.
B. B. Nornes, Sekretær.

Program.

for Missionsbuens literære Møde som holdes nder Aarsmødet i Roland, Ia., Juni 1907.

Aabnings Salme.

„Bor Bibelskole i Kina" Ida Grøseth.

Sang af en Damekvartet.

„Arbeid, før Natten kommer" Mrs. M. O. Wee.

„Literature, dens Indflydelse paa de unges Sind". Mrs. C. C. Holter.

Solo Mrs. N. J. Løhre.

Moderen som Afholdsarbeider. Mrs. C. J. Eastvold.

Discussion:

"What branch of the public church-work is the ministers wife expected to partake in?"

Discussion led by Mrs. G. O. Paulsrud.

Duet.

Sacrifices & advantages of a Missionaries' life. Mrs. Th. Himle.

Closing Hymn.

Kvitteringer.

Professorløn: Ved A Grønsdahl pr. C Lillethun fra St. Petri Mgd., Pastor Heidals Kald, Iowa: B B Overgaard 2. E B Friest 3. J Hanson 2. J S Hylland 50c, Lewis B Selvig. Ole Christofferson. Chas. Fosien. O Grønsdahl hver 1. S O Heidal 2. John Thompson 1. Amund Arel. O Rorem. G H Stenberg. John Fredrickson. Barney Bergeson hver 50c 17.00

Fra Nazareth Mgd., Hamilton Co., Ia., Pastor S O Heidals Kald pr. C Lillethun: A B Annunion 5. Nels Berve. Joh. Hodnefield hver 2. E Nærland. T Driftland hver 1.50. A Eittrem. E Knudson. T B Olson. T A Thompson. A Anderson. Mrs. H Stenberg. S Stenberg. Joh. Shaldahl. O C Laathe. Wm. Hodnefield hver 1. Wm. Olson 75c. Nels Ullestad. O M Olsen. Iver Hodnefield hver 50c 24.25

Ved L Schlanbuich fra Johannes Hodnefield, Roland, Ia., Miis Gurine Hodnefield hver 50c 1.00

Johan L Avlsgaard, Maza. N. Dak. 1.00

J. L. Lasleson pr. M. G. Hanson.

Til Dækkelse af Ebenezer Kirkegjæld, Chicago, Ill. er følgende Gaver modtaget: Pastor A A Dahls Kald, Taylor, Wis.. C T Christianson 5.00
Thomas Christianson 25
T Christianson 1.50
T Christianson 50
N Christianson 2.00
J O Dahle 3.00
Ebert Oakland 50
N Thompson, C Wallen, O Monson, J J Oakland, B T Berntson hver 1.00

Curran Valley: T Halvorson, Jens Ener, Mrs. Nora Nelson, Theodore K Skutle. Knut Skutle. Hans Otterson, Nils Oakland. Gunder Berg. Anton Olson. John Kalstvedt. G O Fageland. Osten Pederson. Jacob Oakland hver 1.00
Oskar Kalstvedt, Hans Syverson hver 50
Charles Sechler, Osseo, Wis 5.00
John Carson 5.00
Elk Creek Valley Mgd. 5.35

Roseni Mgd., Pastor G O Biks Kald. S. Dak.: E B Sveggen. H Jacobson. J B Asbjeld. Oluf Støland Ole Steen. Mrs. D Christofferson 3.00
J Christofferson. L J Stoen. E A Ronning. A Sveggen. Rev. G O Bik. Carl Wik. Ole Dahlum. Ole Kvaale. Iver Svee. M E Stubben. John Jamtgaard. Peder Ekrem. J Bruum. Ole Lykken. D Christofferson. Ole Stoen hver 2.00
N N Stav. M Stenvig. Miss Sophia Kvalshaug. J O Steen. Mrs. A Solem. A O Dahlum. Lars Kvaale. Mrs. Randi Buum. Ole Ekrem. Lars Wikern. Gabriel Eggen. Sivert Stene. Lars Lykken. H B Larson. A Homerson. B Iverson. Mrs. Andrew Stoen hver 1.00
B Nilson. John Stoen. Oluf Johnson. Andrew Erikson. Iver Solberg. Albert Støland. John Solbue. Albert Ekrem hver 50

Digitized by Google

Martin Jacobson 75
Lars Olstad 25
Lars Sæter 60
John Berg, Lars P Solgaard hver 1.50
St. Petri Mgd., Rev. G O Biks Kald, S. Dak.: Albert Jæger, C Hanson, J O Sletvold, J O Løhre, A J Løhre, J N Leer hver 2.00
J B Jæger, H O Haugen, Mrs. Ingeborg Jones, J B Langback, John Ellingson, A Wigdahl, Mrs. N P Larson, Nils Leer, Mrs. H Emerson, Claus Larson, O Ovland, Andrew Stensaas, Miss Mathilda Jæger, H Christianson hver 1.00
Martin Grud, A Viken hver 50
Imanuels Mgd., Rev. Mannes Kald, S. Dak.: S O Stensland, T L Torgesen hver 5.00
O Mork, J M Yttrenes, Miss Bertha Fundingsland hver 1.00
Fra Barnehjemmet i Beresford, S. Dak.: Mr. & Mrs. Walen 1.50
Miss Lena Elstad, Miss Hellen Johnson, Miss Lena Tofte, Miss Kaspara Leon, Miss Hanna Sogge, Miss Alma Ronning, Miss Mathilda Heistad, Mr. Nils Walen hver 50
Trondhjems Mgd., Rev. Nervigs Kald, S. Dak.: Albert Olson, Peter Olson, Ben Lone, Anton Olson, John B Olson, Rasmus Olson, Mrs. J Lee, Ole C Gorseth, Ole J Solem hver 5.00
O M Aune 3.00
A O Saugstad, Claus Stoen, A J McFerlen, Over Gorseth, G Gulbrandson, J M Johnson, John E Lien, Peder Carlson, J Gevik hver 2.00
H Stoen, Mrs. L Larson, August Stene, Peder C Gorseth, Ole Gorseth, E O Gilbertson, Peter Johnson hver 1.00
Edward Olson 50
J Gevik 2.50
Zions Mgd., Rev. Nervigs Kald: Tore Horeng, H Hinseth, Gunder Olson, hver 5.00
S C Pederson, O P Engen, E O Lien, J O Lien, Even Lund, Lars Aaen, Christen Guldbransen, Mat Pederson hver 3.00
J H Horeng 2.00
Edvin Guldbranson, John J Gustad hver 1.00
Salems Mgd., Rev. Olbergs Kald, S. Dak., S Hinseth 5.00
Madison, Minn., Rev. Lunds Kald: Iver C Underlin, Axel G Skogren, E J Sundberg, Westby, Ole Stensrud, K S Nordgaarden, Ole J Skjei, A L Randal, M G Dunnom hver 5.00
E L Stenswold, A J Hovdestad, J G Aarskaug, hver 1.00
W M Peiters 1.50
G Isakson 50
Paul Nilson 2.50
Carl Martinson 2.00
Nels Mgd., Madison, Minn., Offer 30.11
Lac qui Parle Mgd., Rev. Barstads Kald, Offer 22.10
Lac qui Parle Mgd.s Kvf 10.00
Ole Holtan, P P Smaagaard hver 5.00
Dawson, Minn., Rev. Ovvedahls Kald, O Pederson 5.00
Offer 23.40
Bethania Mgd., Ja., Rev. Heidals Kald: Mr. Reirson, O D Reiseth, Sam Thompson, T O Bjerkestrand, George Olson, Chr. Tysdahl, A Hinderaker, Peter Bridsen, Nils Thompson, H Hendrikson, Chr. Osboe, Tom Hetland, Joh. Christianson, Mrs. Joh. Christianson, Tom Wicks, en ubenævnt hver 1.00
Soom Skeie, Hedven Hinderaker, Nels Buland hver 2.00
O Urdal, Chr. Rorem, S L Figon hver 50
Anton Tweet, Casper Ask, P A Hendrikson hver 25
B M Maakestad, Nils Ulleſtad hver 50
Nazareth Mgd., Ja., Rev. Heidals Kald: Bent Overgaard, Manda Hemming, Jacob Knutson, E Norland, John Sheldahl, A Amondson, O O Laathe, T B Olson, E Knudson hver 1.00
Nils Berve 2.00
Wm. P Olson, Nils Olson, Elmer Hinderaker, Anton Hodnefjeld hver 50
T B Driftland, ubenævnt hver 25
Mrs. Overgaard 50
Petri Mgd., Radcliffe, Ja., Rev. Heidals Kald: Zakarias Hanson, T B Twedt, T L Ovvedahl, Edd. Reisetter, Joh. Thompson, L B Selvig, Nils Nilson hver 1.00
T A Rorem, C J Johanson, Peder Benson, Jacob Iverson hver 50
S Paulson, S Saby, Amond Axel hver 25
E B Friest 2.00
Stavanger Mgd., Ja., Rev. Heidals Kald: Cornelius Nilson, T O Tungland, John Steffenson hver 3.00
Mrs. Stevenson, A Harestad, O Skogerbø hver 2.00
K B Larson, T S Brown, John Wall, Ole Tungland, Mrs. Hendrikson, John Walker, Berg Larson hver 1.00
John J Jakson, Carl Knudson, Mrs. O C Fjeldon, Charlotte Hendrickson hver 50
E B Tysdal 75
Mrs. Feeden 25
A Stole, Lars Knudson hver 2.50

Paa Mgd.s Vegne hjertelig Tak!
K. M. J. Mjaanes.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Vi skal kun foreløbig give denne Bog en liden Anmeldelse. Bogen indeholder som ovenfor angivet 3 Foredrag om den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. Disse Foredrag var givne af vor kjere afdøde Professor ved den forleden Sommer i Minneapolis afholdte fælles Præsteskole. Efter Afholdelsen fik Prof. Bergsland flere Opfordringer til at lade disse Foredrag udkomme i Trykken, hvilket han straks før sidstleden Jul besluttede sig til at gjøre.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Begyndelsen af Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver, der ønsker et klarere Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Rettelse.

I „Budb." No. 17 Side 396 i 11te og 12te Linje fra neden staar: her var noget igjen. Skal være: her var noget igjære.

Digitized by Google

Rettelse:

Da jeg har glemt at tilføie Summen, som er betalt for hver af fire første Piger paa Listen i No. 19 af „Budbæreren", oplyses at der er betalt femten Dollars ($15.00) for hver af dem.

Broderligt A. O. Oppegaard.

Adresseforandring.

Rev. K. M. J. Mjaanes,
2254 N. Albany Ave., Cor. Grace St.
Chicago, Ill.

Nye Bøger.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl. Sendes portofrit for 60c.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

E. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

E. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idse, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

E. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Gjenfødelsen; 2. Dertil er I kaldte; 3. En Sang; 4. Er de aandelige Bækkelser farlige? 5. At trække Garnet iland og se efter Fisk; 6. Hvorfor jeg gaar i Kirke ogsaa naar det regner; 7. „Den grætne Jonas"; 8. Conscience Money; 9. Hvilken Betydning har det for Prestens Gjerning at han er omvendt og gjenfødt? 10. A Letter; 11. Profeten Daniels Person og Liv; 12. Bækkelsen paa Madagaskar; 13. Kinamissionen; 14. Dødsfald; 15. Advarsel; 16. Ensomme Stunder; 17. Fra Arbeidsmarken; 18. Bekjendtgjørelser; 19. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 22 › Lørdag den 1ste Juni 1907. ‹ 39te Aarg.

Nogle Vers.

Blandt Mennesker er Nød og Jammer,
Thi Synden har gjort dybe Saar,
Vi alle bære mange Skrammer,
Dog mange dette ei forstaar,
Men vandre trygt den brede Vei,
Og til Guds Kald de sige nei.

En Del Guds Kald dog ogsaa høre,
Men vende om de har ei Tid,
De mangt og meget maa udføre
Maa dertil bruge al sin Flid,
Paa Ære, Gods først blive rig
Og siden vil omvende sig.

Der er og mange som begynder,
At prise Gud med Bøn og Sang
En Stund begræder sine Synder,
Men saa blir Veien tung og trang,
Naar Troen skal sin Prøve staa
Fra Jesus mange da bortgaa.

Af Naade Fader dig forbarme
Og søg du dine tabte Faar,
Udræk din sterke Frelserarme
Til Syndere som borte gaar;
Thi mange ere Døden nær,
O Herre naadig mod dem vær.

Du Jesus har en lille Skare,
Som ønsker at faa komme hjem,
Fra Satans List du os bevare,
O før os vel og sikkert frem
Til Himlens salig Frydesal,
Hvor Synd og Død ei trykke skal.

Henry H. Hildal.

„Den retfärdige skal grönnes som Palmen".

(Funcke.)

Det er for en kristen en kostelig Vederkvægelse og Tro'sstyrkelse under hans Pilgrimsvandring, naar han i saadanne Steder af den hellige Skrift, som han tidligere havde holdt for ubetydelige og næsten overseet, opdager uanede Dyb af Guds Herligheds og Visdoms Aand, naar paa en Gang levende Kilder, fulde af Livets himmelske Vand, vælder ham imøde der, hvor han før gik forbi uden at se og mærke noget.—

I vor Tid gnaver mere end nogensinde Tvivlens Tand paa Ordet fra den evige; og „Legio" er deres Navne, som haaner og spotter over de „bibeltroendes" Dumhed og Kortsynthed, som lader sig foresnakke og forelyve, „at Gud selv har talt i denne gamle Bog", medens „i Virkeligheden kun indskrænkede og godmodige Sværmere eller ogsaa listige Bedragere fra Fortiden har ladet høre fra sig der". Allerede hin berygtede og berømte franske Spotter Voltaire udbasunerede for hundrede Aar siden i Verden, at den Tid endelig var kommen, da disse elendige Jøder (nemlig Profeterne og Apostlerne) sang paa sit sidste Vers.

Nu, trods Hr. Voltaire, de taler endnu og taler den Dag idag høiere end nogensinde blandt alle Folk og Tungemaal i Verden; og deres Stemme vil endnu lyde, naar alt, hvad

Digitized by Google

denne Verdens vise og mægtige og Spottere har raabt paa, forlængst er henveiret og glemt.—deres Stemme vil endnu høres, naar hines Navne forlængst er sunkne i Glemselens Nat og deres Ben hensmuldrede.

Men ondt gjør det en, naar i vore Dage ikke blot den fiendtligsindede Pøbelhob af høie og lave Kjødets Trælle haanende kaster Jehovah's ældgamle, hellige Vidnesbyrd bag sig og raaber: „Lad os sønderrive deres Baand og kaste deres Reb af os"!—men ogsaa mange veltænkende, alvorlige og kristeligsindede Mennesker udtaler den Anskuelse: „Man maa engang gjøre Alvor af at foretage en Skilsmisse mellem det i Skriften, som virkelig er Guds Ord, og det, som dog bare er Menneskeord"! Paa den Maade bliver Forvirringen forfærdelig, og enhver kan da tilskjære sig en Bibel efter sit Hjertes Tanker og Lyster. Nei, vi vil ikke lade os røve en Tøddel eller den mindste Bogstav af Ordet!

Paa den anden Side maa vi være retfærdige og indrømme, at selv de videst komne kristne finder meget mere Opbyggelse i det ene Stykke i Bibelen end i det andet, ja at der er enkelte Affnit, som næsten virker fraftødende paa os (og endnu mere paa dem, som er udenfor, og som vi dog ogsaa gjerne saa indenfor, i Helligdommen), og det kan nok hænde en, at det stille Ønske dukker frem i Hjertet: „Hvad skulle jeg ikke give for, at det og det Sted ikke stod i Bibelen"! Saaledes tænker mange f. Eks. om Esthers Bog,—fremdeles om de saakaldte „Hævn-Salmer",—Steder hos Profeterne, i Salomos Prediker, i Dommernes Bog o. s. v.

Hvorledes skal vi nu stille os til saadanne Affnit i Skriften, som endnu synes os gaadefulde?— Skal vi tvinge os til at tro, hvad vi dog ikke tror? Skal vi besnakke os selv og saa vidne for andre: „jeg finder det meget herligt og opbyggeligt"! medens Hjertet dog siger „nei"? Aldrig skal du gjøre dette (thi Usandhed kan aldrig tækkes Gud!) ligesaa lidt som du forsætlig skal nære dine Tvivl eller endog spotte og gjøre Ophævelser over saadanne Steder. Du skal ikke tvinge dig til Troen, skal heller ikke rive saadanne for dig gaadefulde Steder ud af Bibelen, endnu mindre bruge Vittighed og Spot, men du skal være stille og bie. Har din Gud i den øvrige Del af Skriften ladet sine evige Livskilder fremvælde for dig, saa bed ret barnlig til ham, som fuldkommer alt i os, at han vil give dig mere og mere Lys til at forstaa og tilegne dig ogsaa det, som endnu er dunkelt for dig. Og bi du stille og tillidsfuld, indtil det sker,—den oprigtige skal i sin Tid alt vorde tildelt. Og hvilken kristen ved ikke at fortælle om Timer i sit Liv, da han er bleven fuld af Skam og dog fuld af Glæde og Fryd, naar pludselig Guds Lys skinnede for ham over en slig formentlig øde og mørk Vildmark og se, det var en sager, lystelig Guds Græsgang, fuld af duftende Blomster og syngende Fugle! Derfor kortelig; Hold dig for det første til det du forstaar, og bi, indtil Gud lærer dig det andet.

En hedensk Vismand, hvem man engang gav en dybsindig Bog til Gjennemlæsning, blev siden spurgt, hvad han syntes om den. Han gav det fine og beskedne Svar: Meget i den har jeg slet ikke forstaaet; men det jeg har forstaaet, var saa udmærket, at jeg er fuldt forvisset om, at det andet ikke kan være slettere. Denne Hedning tænkte saaledes: naar meget i denne Bog synes mig ufornuftigt, mørkt og forvirret, saa ligger det ikke i Ufornuft og Forvirring hos den, som har skrevet Bogen,—hvorledes kunde han i saa Fald have skrevet saa høie og herlige Ting, men det maa vel ligge i Ufornuften og Forvirringen og Uklarheden i mit Hoved og Hjerte! (Læs Jak. 3, 11. 12.) Se, det var i Sandhed en Mand, som fortjente Navnet af vis, fordi han bedømte sig selv ret. Men han hedte Sokrates og ikke Voltaire eller Renan eller Brandes eller noget sligt.

Maatte dog Tvivlerne i den kristne Verden skjænke Bibelen Tiendedelen af den Beskedenhed og Billighed, som denne hedenske Mand lod vederfares en hedensk Bog, som nu i Aartusinder ingen har kjendt. Bibelen har dog uimodsigelig Aartusinde efter

Digitized by Google

Aartusinde ledet og styret Millioner af de bedste og ædleste blandt Menneskene. Den har for utallige været en klippefast Trøst i Livets og Dødens Storme. Den har langt overlevet de herligste Verdensriger og Verdensfyrster med al deres Hæder og Glands. Den læses og forkyndes nu i fast alle Verdens Sprog. Den har trodset alle, endog de frygteligste Angreb. Maatte da Tvivlerne have saamegen Beskedenhed og vise saamegen sømmelig Færd, at de idetmindste træder med blottet Hoved fremfor denne ærværdige Ælde".—

Dog jeg maa bede undskyldt, at jeg har forvildet mig en Smule fra den Vei, som jeg denne Gang egentlig havde isinde at gaa med mine Læsere. Men det er jo ikke Tilfældet, som raader, naar vi forvilder os; det har vel ikke været saa her heller. Vi vil derfor lade det staa som det nu engang er. Men jeg kommer tilbage til det, som jeg først gik ud fra, at det er salige Stunder i Kristenlivet, naar Skriftsteder, som før var uklare eller i alle Fald ufrugtbare for os, paa en Gang bliver forklarede for os ved Guds Aand, og vi bagomlde smaa sorte Bogstaver i den gamle Bog tør skimte en Lysning fra Evigheden, og naar det ene Guldkorn efter det andet viser sig i Sanden der, hvor vi intet ventede at finde.

(Fortsættes.)

Den barratske Bevægelse.

Jeg har netop været i Kristiania. Jeg reiste dit udelukkende for at høre Barratt og se hvorledes det foregik sig.

Jeg skal bemærke, at jeg reiste med—om ikke at sige store Forhaabninger saa dog—Forhaabninger. Men jeg kan ligesaa snart sige det straks: Jeg blev hvilig skuffet. Den eneste Maade, som en nogenlunde klarttænkende kristen kunde blive opbygget paa, fandt jeg maatte være at stoppe Øine og Øren igjen og give sig blindt med Strømmen i den Tanke, at det, som nu er kommen paa Dagsordenen, er det eneste rette, og Ve den, som ikke blander sin Røst med og fordømmer al Kristendom fra Apostlerne til vore Dage. Jeg sagde fordømme al Kristendom, dermed mener jeg: Den Kristendom, som enkelte nu har, er noget saa storartet at hverken Luther, Whitefield, Wesley, Moody, Spurgeon, Goszner eller Rosenius har havt en saadan Kristendom; den har simpelthen ikke eksisteret siden Apostlernes Dage.

Der er intet nyt under Solen.

Det som foregaar i Kristiania, er bare en Gjentagelse af det som er foregaaet før i vort Land, og som er bleven afklædt om en kortere eller længere Tid.

Jeg skal forsøge saa godt jeg kan at fremstille de tre Møder, som jeg overvar.

Først lidt om Læren.

Straks jeg fik høre Sangen og Bønnerne slog det mig; for alt dreiede sig om en Person, og det var „jeg." Nævnte de da ikke Jesus i sine Bønner? Jo, svært ofte, men kun som den, der har vundet sin Skikkelse i os, de var fuldkomne, og det takkede de og berømmede Gud for. Baade under Bønnerne og under Vidnesbyrdene hørtes, ret som var, „Halleluja jeg er ren" og lignende.

Det første Vidnesbyrd, jeg hørte, gik ud over det rene Hjerte, vedkommende havde, og han gjorde et noksaa stort Nummer af sit overmaade gode Hjerte. Denne Ungdom aflagde ved begge de andre Møder ogsaa Vidnesbyrd, som gik i samme Retning. Ved Siden af agerede han Djevleuddriver. Sidste Aften, jeg hørte ham, talte han over: „Kristi Kjerlighed twinger mig." Da lagde han Hovedtyngden paa den Kjerlighed, han selv havde, og vi fik Indtryk af, at han ikke havde saa ganske lidet. I Parentes sagt, ønsker jeg, denne Ungdom maatte faa smage lidt af Kristi Kjerlighed, saa skulde han iallefald for Eftertiden ikke lægge for Dagen et saa godt stoppet, rystet og overfyldt Maal af Hovmod.

I denne Retning gik alle Vidnesbyrd. Den mest fremtrædende „Tungetaler" aflagde ogsaa et Vidnesbyrd. Han fortalte om den store Forandring, der var sket med sig, og som et Eksempel kunde han nævne, at han nu ikke længere blev sint. Jeg skal bruge hans egne Ord: „Før blev jeg ofte

Digitized by Google

sint, naar nogen ærgede mig; men nu er det ikke Tale om at blive sint mere, aa hvor god jeg er bleven."

Jeg skal ikke befatte mig mere med Vidnesbyrdene fra de saakaldte „aandsdøbte," alle gik i samme Retning. Det var et eneste Vidnesbyrd om, hvor „god" jeg er bleven og et ubarmhjertigt Angreb paa al Kristendom mellem Apostlerne og dem. Dog et Vidnesbyrd hørte jeg, som var udmærket. Det var en Frelsesarmepige, som var paa Gjennemreise. Hun var kun paa det ene Møde.

Naar jeg tænkte paa, at Frelsesarmeen „saar ved alle Vande," undrede jeg mig ikke over, om denne Pige, som gav Indtryk af at være lykkelig og aandsfyldt, aflagde Vidnesbyrd paa dette Sted. Hun vidnede om Guds Trofasthed mod Syndere. Ifra det hun var 17 Aar og indtil da havde Gud været god imod hende, som havde bevaret hende fra Fald og skjænket Kraft Dag for Dag. Aa, hvor det smagte midt udi det Kaos og Hovmod. N B. ikke en Lyd i Forsamlingen. En raabte Halleluja, men det virkede som koldt Vand. Det var akkurat som paa en god gammel Opbyggelse.

De to Hovedtalere var Barratt og Erik Andersen.

Den sidste er saa godt kjendt, at jeg behøver ikke at tale om hans Fuldkommenhedsteorier.

Barrett talede godt. Veltalende, overbevisende fængslede han Folk. Hans Optræden var forstandig, og ingenting at sige om noget, hvad det ydre angaar. Han talte Evangeliet, men paa Betingelser.

Han talte ikke om Evangeliet som den Magt, der kunde frelse fattige, frigjøre Fanger, give blinde Syn og sætte de undertrykte i Frihed. Læs Luk. 4, 18.

Der skulde først ofres og derpaa skulde en blive lykkelig. De fleste af os har kjendt, at ved at arbeide paa Forbedring paa egen Haand kommer vi tilkort, og det blev ikke bedre, før vi hørte: „Thi medens vi endnu var skrøbelige, døde Kristus til fastsat Tid for ugudelige." Rom. 5, 6.

Barratt predikede ikke Evangeliet for fortabte men for forbedrede. Han predikede ikke Loven som den der stænger igjen „for at hver Mund skal lukkes og hele Verden blive skyldig for Gud." Rom. 3, 19. Han predikede Loven som en Dør til den trange Vei. Eller det, som vi er saa godt vant med før: Gjør saa skal du faa Naade.

Hvad er det som er paafærde? Det er Fuldkommenhedslæren i fornyet Udgave. Om ikke andet vidned om det, saa dog Erik Andersens glade Aasyn.

Kort: Al Forkyndelse paa de tre Møder jeg overvar, gik ud over „mig." Det var slaaende hvad en gammel Kone sagde: Hun laa syg. Jeg besøgte hende, og da jeg fortalte, at jeg skulde gaa; for jeg skulde paa Barretts Møde, sagde hun: „Jeg har været der en Gang, jeg ogsaa. Jeg forstod ikke noget af det, jeg; men jeg syntes, der var saa meget „jeg" og „mig." Jeg synes at det er saa godt at have Jesus. Dette Vidnesbyrd var sandt.

Saa vil vi se lidt paa Aandsdaaben og Tungetalen.

„Men da de hørte dette, stak det dem i Hjertet, og de sagde til Peter og de andre Apostle: Hvad skal vi gjøre, Brødre?" Ap. Gj. 2, 37.

En tør vel forudsætte, naar Aanden kommer over Forsamlingen, at det vil blive alvorligt. Det var det, som var det mærkelige Pintsedagen, at om de spottede først, saa naar de „aandsdøbte" talede, „stak det dem i Hjertet" som hørte. Det mærkelige i Kristiania ved de „aandsdøbte" var ikke det, at det blev alvorligt for Tilhørerne, naar de talte; tvertimod. Der kom en Letsindighedens og Latterlighedens Aand over Spottere og Guds Børn. Jeg for min Del bad til Gud paa Møderne; men jeg maa frit bekjende, at jeg kjendte mig mere alvorlig stemt over Ibsens „Gjengangere" i Theatret den Tid, jeg brugte at være der end da de „aandsfyldte" talede i Torvegaden 7.

Det var et Skuespil uden Lige.

Den første jeg hørte, som var „aandsdøbt", var en ældre Kvinde. Hun reiste sig og aflagde et Vidnesbyrd som var i den Grad tørt, at en maa søge efter Lige. Hele Kroppen og Hænderne skjalv. Da hun havde

Digitized by Google

holdt paa en Stund og talt sit tørre Hykleri siger hun: „Dere maa ikke tro, jeg skjælver, fordi jeg er gammel eller svag, nei det er den Helligaand, som gjør det," (da hun satte sig var Skjælven borte). Læsere! Hvad vilde dere sige om jeg var salvet med den Helligaand, og jeg talede slig at Folk var grebne. Pludselig afbrød jeg og siger: „Dere forstaar vel, jeg er salvet af den Helligaand." Var det Ydmygheden som talede slig.

En anden af de „aandsdøbte" (det var ogsaa en ældre Kvinde) tiltrak sig min Opmærksomhed. Jeg saa hende lige i Ansigtet for at se, hvad hun da vilde tage sig til. Ja ganske rigtig, mine Beregninger slaar ikke Feil. Hun blev opmærksom paa, at jeg saa hende i Ansigtet beundrende, og der blev et Spektakel uden Lige. Alt imellem kastede hun et Blik bort til mig: „Ser du mig." Da jeg vendte mig til en anden Kant, blev hun adskillig bedre. Dette var de „aandsdøbte" i sin Almindelighed.

Saa var det Tungetalen. Den mest fremtrædende var den, jeg før har nævnt, som var bleven saa hellig. Han raabte saa længe Stemmen strak, og naar den ikke strak længer, skreg han uhyggelig.

Ret som det var talte han i Tunger. Hver Gang, han talte med Tunger forestillede han, at han var fra sig selv. Dette stemmer ikke med Pauli Lære i 1 Kor. 14, 27: „Taler nogen med Tunge, da lad det være to eller i det høieste tre." Hvorledes kunde Paulus bestemme et bestemt Tal, dersom denne Gave ikke kunde kontrolleres. Men denne Mand maatte ud med sit Tungesprog om der var ti andre som talede, for han beherskede sig ikke selv. Eller kanske han bare forestillede, han var fra sig selv. Det værste er bedst at tro. Det var uhyggeligt at se Ansigterne. Jeg tænkte ved mig selv, skal den Helligaand gjøre Ansigterne saa fortvilede og sønderskjærende, da maa det være forfærdelig.

Mange talede i Tunger flere Gange samme Aften og hver Gang brugte han de samme Udtryk: „Tjiik, tjieng, tjiaa." Disse 3 Udtryk brugte han 4—5 Gange og saa stille en lang Stund, saa det samme op igjen hele Kvælden.

„Djevleuddriveren" saa mig ud til at være en – jeg holdt paa at bruge et stærkt Udtryk, men faar sige en—tvilsom Fyr. Da han havde gjort sine Eksperimenter, blev der Tungetale uden Lige. Jeg har aldrig hørt saa vederstyggelig Jammer. Var Gud der, da maa han være Uordens Gud. 1 Kor. 14, 33.

Er der da bare saadanne Eksperimenter? Nei, det er et stort Publikum som sidder noksaa rolig og iagttager. Pøbelen bander og de oprigtige Guds Børn ryster paa Hovedet. Det er ikke sandt, hvad et Blad skrev her forleden, at de Navnkristne maatte ud, der blev for varmt derinde.

Hovedmassen af de „aandsdøbte" er Erik Andersens Folk, saa har vi alle Byens „Kompasgjengere" og endel vakte Sjele, som er ført bag Lyset, og flere vil det blive, naar Vægterne lader sig forstyrre af det første „Irlys."

Hvor har vi de trofaste Vægtere paa Zions Mure? Desværre mange forstaar ikke Tidens „Irlys" og de fører sine Faar i Fordærvelsen.

Jeg vil med disse Ord raabe et Varsko til alle unge, oprigtige Sjele, de gamle er det ikke saa godt at raade noget med. Vi staar i den Tid, at de troende skal forføres, om det er muligt. Klyng dig til din Frelser.

Her paa Østlandet har det været noget af hvert før, og mærkelig nok var det en Vægter, som fik høste de bitreste Frugter; for Djevelen stod bag der.

Mere vil jeg ikke skrive paa Papir foreløbig. Fly det onde under alle Skikkelser!

P. Størseth i „Lægmandstidende."

Mor.

Hvor kunde jeg glemme dig gamle Mor,
Som har kjæmpet slig for mig.
Hvor kunde vel noget her paa Jord
Drage mig bort fra dig?
Du, som har baaret mig,
Hjulpet mig frem,
Du, som har trøstet mig
Selv ofte dig glemt.
Mor—hvor kunde jeg glemme
Din kjere milde Stemme.

O. O. R. S.

Digitized by Google

Fra Thief River Falls, Minn.

Det er vel venteligt, at de Venner inden vort Samfund, som i Særdeleshed er interesseret i Indremissionsarbeidet, ønsker at høre lidt fra de forskjellige Trakter. Her i og omkring Thief River Falls gaar Arbeidet nokſaa bra. Intet er jo saa godt, at det ikke kunde have været bedre. Her er en stor Arbeidsmark og det vil koste Penge, Mod og villige Arbeidere, dersom det skal blive noget Resultat. Sidste Vinter var det vanskeligt at faa gjøre Arbeidet som det skulde. Den forfærdelige Kulde og Snestorm i det uendelige satte baade Liv og Helbred i Fare. Dertil kom at jeg svag efter Sygdommen ifjor Høst ikke var istand til at vove mig ud i alle Strabadser, som jeg ellers vilde have dristet mig udi. Naar Kulden var over kom Vaarbløde med ubeskrivelige Veie. Prestens Næse og Ansigt som før var ifare for at blive hvidt, blev nu saa forunderligt sort, med Spørgsmaalstegn og Komaer i Dusinvis. Hvad de enkelte Steder her omgaar, saa kan det siges at det ikke har gaaet tilbage, en almindelig Tilslutning over alt. Her i Th. R. F. er dog Arbeidet forbunden med store Vanskeligheder. Ifjor Høst fik vi Tilbud af Frikirkens Menighed om at bruge deres Kirke, et Tilbud vi med Glæde modtog. Vi havde da vore Møder der til straks efter Paaske. Dette bragte paa Bane en Tanke om at virkeliggjøre Samarbeidstanken til Sammenslutning af Menighederne. Men det lod til, at Foreningssagen var ikke tilfulde kjendt blandt Folk her, og det hele strandede med at vi blev negtet Anledning til at have vore Møder i den Kirke længere. Det var blet en Samvittighedssag for en Del at faa os ud derfra og vi blev husvilde.

Saa fik vi leie Byens Operahus til meget rimelig Pris, og siden Paaske har vi holdt vore Møder der. Forsamlingerne vokser, omend ikke fort dog jævnt.

Vi faar ikke Anledning til at begynde Søndagsskolearbeidet, da vi ikke kan opdrive Lokale derfor. Operahuset vil blive for dyrt for dette. Et Krav som vi alle føler er at have vort eget Hus. Dette aarker vi fattige Nybyggere ikke. Vi maa have et Hus med Siddeplads for omtrent 350 eller mere.

Kvindeforeningen arbeider for at faa Kirketomten betalt, og det er paa Tale at bytte i en anden som er adskilligt dyrere, men mere heldigt beliggende. En Pigeforening har begyndt at arbeide, og et Medlem af den sagde engang, at „vil de gamle bygge Huset, vil de unge skaffe det nødvendige Inventar." Imidlertid vil det blive os umuligt at begynde at bygge før at vi har sikret os Hjælp fra andre Steder. Thief River Falls er en mærkværdig By i mange Henseender. Alt gaar med Kjempeskridt fremad. Den fortjener at blive tat i Betragtning som et Indremissions Centrum. Her er alleslags Tendenser repræsenteret fra død Orthodoksisme til urimeligt Sværmeri. Det er neppe vort Samfunds Ønske at lade vort Folk blive Gjenstand for nogen af disse skadelige Paavirkninger. Her er en liden Flok af redelige Sjele, som søger Gud i Aand og Sandhed. Men saa talrig som vi skulde ønske den var, har den ikke blet endnu. Vi haaber og arbeider for Naadens Seir over Synden i det enkelte Hjerte, saa selve Livet kan bevidne, at Kristendommen kan meddele saadanne Livsværdier, som bringer Lykke og Fred.

Kunde ikke de bedre stillede Menigheder gjøre et specielt Forsøg for os her? Vi ved at Samfundet allerede har gjort og fremdeles gjør meget, men dette har vænnet Fattigfolk paa dem. En liden Gave paa hver Menighed, der kan hjælpe, vil hjælpe os storligen, og Samfundets Arbeide vil i Fremtiden faa sit igjen med Rente.

I de andre Menigheder gaar Arbeidet over Forventning. Vi faar vel Lov til at sige det, naar det er saa, at der er merkbar Fremgang. I Viking bruger vi den nye Kirken. Vi føler os hjemme der som andre Steder. Det er sjelden der er tomme Pladse at se i den Kirke. I Bethlehem er der ikke saa stor Søgning paa Grund af, at en stor Del af denne Menighedsfolk har flyttet ud. Hvad Reservation angaar da maa jeg kun sige: „Ligger ikke Landet aabent for dig." En Mand mere trænges øieblikkelig, og

Digitized by Google

Missionsbestyrelsen vil vist sende en til Sommeren. Dette som en Hilsen, mere eller mindre behagelig, fra en af de mange som glæder sig i at være vist affted for at (lede) se til sine Brødre. Svaret kommer tilbage: „De er som Faar uden Hyrde."

Deres for Sagen
M. L. Dahle.

Fra Vesten.

Galesburg, N. D., den 18de Mai, 1907.

Undertegnede har i denne Vinter været ude paa en Indremissionsreise og saaledes havt Anledning til at se Forholdene ude i det fjerne Vesten paa nært Hold og finder mig derfor opfordret til at skrive lidt til „Budbæreren" om noget kunde gjøres ved det nu foreſtaaende Synodemøde. At Nøden er stor er vel ingen Tvil om, men hvor meget den føles er en anden Sag; thi Syndens Ugres og Ukrud trives og vokser frodigt i en forurolignde Grad. Drukkenskab, Kortspil, Dans og alskens Udsvævelser hører til Dagens Orden især i disse Smaabyer langs Banerne. Det kan vel ikke siges, at der er Mangel paa Prester heller, thi de reiser om hverandre fra de forskjellige Samfund for at kunne indlemme nogle Faar her og der i sine Samfund. Under Tiden træffes disse Mænd enten i Jernbanekupeen eller paa Veien eller i et Hotel uden at kjende hverandre, og da gaar Samtalen nokſaa godt: men naar de kommer til Kundskab om hvem de er, saa er Samtalen forbi og de trækker sig tilbage fra hverandre i Taushed. At opløfte sin Røst som en Basun og forkynde Folk deres Synder og Jakobs Hus deres Overtrædelser er meget sparsomt for manges Vedkommende. Respekten for Kirken og det hellige forsvinder og alt det som er helligt dragges ned i Dyndet. Som Følge af saadanne Repræsentanter og Levebrødspolitikere henfalder Folket og især den unge Slægt i aandelig og Sikkerheds Søvn som i Sodom. Ingen Omsorg for den udødelige Sjel; thi de tror ikke der er noget i den Slags Tro, som saadanne forkynder; thi derom vidner deres Færd.

Jeg henstiller til Missionsbestyrelsen i Hauges Synode om den ikke kunde se sig istand til at ansætte en Missionspræst et Steds der Vest, helst i Williston paa Great Northern eller Flanton, paa Soo Banen. Jeg mente da en Mand, som dertil var udrustet, en som tror det han taler og taler det han tror. Jeg mener en som Guds Riges Sag ligger paa Hjerte, en som har Omsorg for Sjelens Frelse, som ikke sidder forbunden i Verden og i Graadigheden med sin ene Fod og som synes at ville vandre til Kanan med den anden. Der behøves saadanne Vidner som kan vidne og ikke snakke paa maafaa. Synoden har nogle som holder paa at stræve saa godt de kan derude men det forslaar ikke, det maa mere Kræfter til ledsaget og udrustet med Guds Kraft. Der er dog Gud ske Lov derfor nogle faa Stjerner som lyser ud i Verdens mørke ogsaa derude, men de staar i Fare for at blive ødelagte i dette vilde Sodoma. Jeg var saa langt Vest som til en liden Station kaldet Willock, jeg tror det var en 20 Mil derfra til Williston. Paa alle disse Trakter i nord og syd, øst og vest var der sætlet til dels og Folk af Hauges Synode. Sydover der er der ikke saa faa kjendte Folk, der behøves Guds Ords Forkyndelse af saadanne som mener noget dermed. Høsten er stor og Indhøstningen er nær. Maa Gud faa udsende Arbeidere i Tide. Hermed være Sagen anbefalet til Overveielse. Med en broderlig Hilsen til „Budbærerens" Læsere.

O. J. Hystad.

Daarlige Avertisementer.

Ærede Redaktør!

De vil undskylde, at jeg kommer til Dem for at minde om en Sag, som De maaske skjønner bedre end undertegnede gjør, men

Digitized by Google

da der intet er gjort i den Retning igjennem deres ærede Blad, saa har jeg dog den Frimodighed at ville faa nævne noget om den Ting.

Man er vist ikke uvidende om den elendige Trafik, som drives af vore norske Blade med at berige sig paa godtroendes Bekostning, ved de mangehaande skjændige Patent Medicine Avertisementer, Mirakellæger og deslige Anstalter, som yder store Penge til Bladudgivere for at naa det troskyldige Folks Opmærksomhed og narre fra dem deres Penge og det paa den mest listige Maade.

Pressen, som i denne Tid og Alder naar saa mange Hjem og som derfor har en saadan Magt til at dreie Folkets Tanker og Lyster mod sit eget egennyttige Maal har ikke ifra vore Præster og Kirkeorganer faaet sin fortjente Paapakning.

Vore Kirkeinstitutioner er blevne ligesaa meget forblindede, som de enkelte Individer er, med den Appelation som Bladene til deres Forsængelighed yder med blomstrende Skrydeanmeldelser gratis om den „fremragende Gaardbruger Ole Bakken", og den „enestaaende Forretningsmand Tolluf Teigen", „om den meget glimrende Taler Pastor Olsen", „den blomstrende St. Pauli Menighed" og „det eller det driftige Samfund" og mangt mere. Gjerne sætter de Billeder af de ledende Mænd, Præster, samt Kirken og andre Huse paa en fremskudt Plads i Bladet for at vinde disse indflydelsesrige Mænd, Præster og deres Menighedsfolk ind med sin Kontingent for Bladet; thi det gjælder at faa den største Udbredelse mulig for med den at kunne gaa til disse store „Advertising Beauros" for at faa Avertisementer fra Bryggerier, Patent Medicine Companier, Mirakel Doktore, og saadanne som lover at gjenoprette de faldne Mænd og Kvinder, give nyt Liv, Mod og Kraft osv.

Det tar sig ikke godt ud at der sammen med alt det Bedrag staar Beretninger og Indsendelser fra Kirken og Kirkens Mænd.

Vort Folk maa blive gjort opmerksom paa, at vore norske Storblade driver en saadan skjændig Forretning og vil drive den saalænge Læserne tillader det.

De mest udbredte norske Aviser forøger sin Subskriptionsliste hvert Aar med tusinder af Abonenter idet at Bladet er nedsat til en en fristende lav Pris for at faa det størst mulige Antal Subskribenter, for at kunne faa de mest mulige Avertisementer og saa større Betaling for det. Er det noget andet end at tjene Mammon og løbe Vantroens Erinder, naar man ikke øver mere Discrimation med det, som man optager i Bladene hvilket enhver maa kunne se dersom man vil se lidt paa Indholdet.

„Amerika" har længe ført en Kamp mod det Uvæsen og „Lutheraneren" indrømmet sidste Vinter, at det er nødvendigt at noget gjøres, men undsaa sig for at lægge ivei da „det nødig vilde komme i slet Selskab." Jeg er nu saa troskyldig, at jeg dømmer Manden efter Frugterne og lader Motivet bero saalænge der er god Frugt.

Nu har jeg havt „Budbæreren" en længere Tid og jeg synes at det Blad, da det holder sine Spalter saa rent for Avertisementer af nævnte Art, bør optage Kampen for Pressens Renselse, og kan gjøre det konsekvent.

Jeg har det fra et temmeligt nært Hold, at „Skandinaven" til Eksempel agter at holde paa med den Trafik at avertere som før, saalænge som ikke Præsterne og Kirkeorganerne gjør noget imod det. Det er min Opfatning, at man derfor bør haste ivei og gjøre noget: skrive først om Tingen i sine Blade og siden ved de forestaaende Aarsmøder optage Spørgsmaalet der til Behandling og muligt faa alle til at udelukke de Blade fra sine Hjem indtil de har gjennemgaaet en grundig Renvask.

Nu bliver nok Brevet langt, saa jeg maa derfor afslutte.

I Haab om, at Redaktøren ikke tager det ilde op, naar jeg sender ind disse Bemerkninger, som sker i god Tro og med det bedste Ønske for Sagens Skyld forbliver jeg med megen Agtelse

Deres hengivne J. E. Haugen.

Digitized by Google

Haardnakketheds Straf.*)

(Af „Sam" Jones.)

„En Mand, som er ofte straffet og dog forhærder sin Nakke vil i et Øieblik blive sønderbrudt, udenat der er nogen Lægedom". Ordsp. 29, 1.

Bare Oplæsningen af denne Tekst er nok til at bringe hvereneste en af os paa vore Fødder med dette Spørgsmaal: „Til hvem er det Gud taler i disse frygtelige Ord?" Der er i denne Forsamling hundreder af Mennesker, som ogsaa bør forblive staaende og bekjende en anden Sandhed, og den er: „Sikkerlig mener Gud mig; thi jeg har ofte været advaret, jeg har ofte været straffet og har ofte hørt hans Ord. Visselig mener han mig". „En Mand, som er ofte straffet, og dog forhærder sin Nakke, skal i et Øieblik blive sønderbrudt, udenat der er nogen Lægedom". Jeg udtaler en uomstødelig Sandhed, naar jeg siger, at der i de sidste 12 Maaneder af denne Verdens Historie har været flere pludselige Dødsfald end i noget andet Aar siden Aftenen og Morgenen af den første Dag af denne Verdens Begyndelse. Flere Mennesker har i de sidste 12 Maaneder gaaet pludseligt ind for Guds Aasyn end i nogen 12 Maaneder i hele Verdens Historie. Du kan neppe tage op et ledende dagligt Nyhedsblad i De forenede Stater, uden at der er fra 50 til 5,000 Mennesker, som pludseligt er blevne rykket ind i Evigheden. Ved Jordskjælv, ved Ild, ved Flodbølger, ved Jernbaneulykker, ved Storm paa Søen, ved Slagtilfælde, ved Hjertefeil; Dag efter Dag har Registeret gaaet langt op; og, mærk mine Ord, i Forhold til, som Gud giver Barseler til Menneskene, i Forhold dertil bliver Antallet af pludselige Dødstilfælder over hele Jorden. Flere Mennesker har forhærdet deres Hjerte, og flere Mennesker er blevne rykket ind i Evigheden, og som I hører mig i Aften, vil jeg, for at stadfæste disse frygtelige Sandheder, fremkalde Eksempler, der ligger i min Erindring, og som jeg har samlet fra alle Steder af Landet.

Jeg ønsker at sige til eder, at jeg har prediket til tusinder og titusinder af Mennesker, som er blevne rykket pludseligt ind for Guds Aasyn straks efter, at min Røst havde døet ud i deres Øren. Jeg prædikede ved det uforglemmelige Møde i Nashville, Tenn., for nogle Aar siden. Paa den anden Tirsdag Aften kom Kaptein Ryan, en Mand, der eiede alle Dampbaader paa Floden, frem og begjærede at blive bedet for. Straks efter kom en af Pastorerne op til mig og sagde: „Mr. Jones, den Mand, Kaptein Ryan, er den ugudeligste Mand i denne By og en meget stor Synder". Den Nat blev Kaptein Ryan omvendt, og han gik op til mig efter Mødet og sagde: „Jeg ønsker, at De vil gaa med mig til mit Hus, og jeg vil, De skal se min Hustru og mine Børn". Jeg svarede, at jeg kunde ikke komme førend paa en vis Dag, og han lovede, at han vilde komme efter mig den Dag. Han kom efter Aftale, overvar Mødet, og efterpaa tog han mig ind i sin Vogn og kjørte til sit prægtige Hjem. Da vi steg ud af Vognen, introducerede han mig til Byens Mayor og tre Kapteiner af Skibe, som han selv eiede, samt Sagførere og andre indflydelsesrige Mænd i Nashville.

Straks efter traadte Mr. Ryans Hustru ind, og jeg blev introduceret til hende, og efter nogle faa Minutters Samtale blev vi gjort opmærksomme paa, at Maden var færdig. Som vi gik ind i det store Spiseværelse, tog Kapteinen min Haand og sagde: „Mr. Jones, ikke en af disse fire Mænd er religiøse, og jeg ønsker, at de alle maa blive ledet til Kristus". Han satte mig ved den øverste Ende af Bordet. Byens Mayor sad lige paa min høire Side, og ved hans Side var en af Kapteinerne. Paa min venstre Side var de

*) Denne mærkværdige Prædiken er den sidste af Sam Jones. Han holdt den i Oklahoma City, Søndag Aften den 14de Oktober 1906—netop Aftenen før sit pludselige Kald om at komme ind til sin Herres Glæde. Fra Prædikenen at dømme synes det næsten som om den berømte Evangelist har havt en Følelse af, at Kaldet var ikke langt borte. Maaske Gud havde sendt en Engel for at aabenbare Hemmeligheden for denne noble Krigers, just førend Trompeten endelig kaldte ham bort fra Slagmarken. I ethvert Fald, hans Gjerning var tilende, og han havde fuldkommet sit Løb og stridt den gode Strid. Maatte det ogsaa kunne siges om enhver af os, naar vi kaldes herfra! „Evangelisten".

Digitized by Google

to andre Kapteiner—fire store, sterke Mænd. Jeg rettede min Samtale til disse fire Mænd, pressende Kristendommen og Religionens Spørgsmaal paa dem med al den Styrke jeg kunde, idet jeg tilfældigvis ogsaa nævnede, at inden 12 Maaneder vilde der blive pludseligt Dødsfald blandt disse, som nu sad rundt Bordet.

Da Maaltidet var forbi, skiltes vi, og ikke en af disse fire Mænd vilde bestemme sig for at blive en kristen, og heller ikke kom de til Møderne. Jeg havde ikke været borte fra Nashville tre Maaneder, førend Dampskibskapteinen, som sad næst til Mayoren paa min høire Side, gik til sit Hjem en Dag, og netop som han naaede Døren, faldt han om og var død, da hans Hustru og Børn kom til. Ikke tre Maaneder mere havde gaaet hen, førend den Mand, som sad ved min venstre Side, netop som han skulde stige ombord paa sin Baad, idet den gled ud fra Bryggen faldt paa sit Ansigt og var død. Neppe to Maaneder efter sendte Kaptein Ryan mig en Avis fra Nashville, i hvilken jeg læste, at den Dampskibskaptein, der sad efter den nærmeste paa min venstre Side, var pludseligt rykket ind i Evigheden. Nogle faa Dage senere læste jeg, at Mayoren havde været ude paa Jagt, og under Ladningen af sit Gevær havde dette gaaet af, og han fik hele Ladningen ind i sit Hoved. Han faldt fremover og tog aldrig et andet Aandedrag; og førend jeg havde været fra den By i 12 Maaneder, var alle disse fire, sterke Mænd pludseligt kaldet ind for deres Dommer.

„En Mand, som er ofte straffet, og dog forhærder sin Nakke, vil i et Øieblik blive ødelagt, udenat der er nogen Lægedom.

For nogle Aar siden predikede jeg ved et Leirmøde i Tennessee, og der var en stor Mængde Mennesker. En Aften var der en ung Mand, som havde staaet bag i Teltet, medens jeg predikede, (og jeg „sagde Ting" den Aften). Han vendte pludseligt ud med en Ed paa sine Læber, idet han sagde: „Jeg har havt nok af dette". Han gik ned til Jernbanestationen. Et Fragttog kom samtidigt med en Fart af 8 eller 10 Mil i Timen. Den unge Mand greb fat i Sidejernene paa Toget, men tabte Taget, kom under Hjulene og havde mødt sin Dommer, førend jeg var færdig at tale.

„En Mand, som er ofte straffet og dog forhærder sin Nakke, vil i et Øieblik blive ødelagt, udenat der er nogen Lægedom".

Jeg predikede i Gainesville, Miss., for tre eller fire Aar siden. Der var kun nogle faa Dage tilbage af Mødet, og jeg sagde til mine Medarbeidere: „Lad os alle gaa til Arbeide". Næste Morgen kom Pastor Brown til mig og sagde, at han havde passeret to Værtshusholdere den Morgen paa sin Vei nedover Gaden, og han havde spurgt dem, om de ikke vilde lukke sine Værtshuse og komme ned og høre Sam Jones. De sagde: „Tænker Jones virkelig, at vi kan lukke vor Forretning og gaa ned og høre en Mand lig ham tale?" Jeg kom til at nævne dette paa Mødet og sagde, at to Værtshusholdere i denne By havde bandet paa, at de kunde ikke lukke sin Forretning og gaa og høre Guds Ord. Jeg sagde: „Jeg har seet Døre lukket med sorte Baand knyttet til Haandtaget; de gjorde bedre i at tage sig ivare".

Den Morgen, jeg forlod Gainesville, kom en af disse Værtshusholdere ned til sit Værtshus, og netop som han skulde aabne Døren, faldt han død om—død førend hans Hustru og Børn kunde sige „Farvel". Mr. Brown sendte mig et merket Eksemplar af en Avis nogle faa Dage senere, i hvilket der stod, at den andre Værtshusholder faldt om paa Gulvet i sit Hjem og var død, førend hans Hustru kunde naa ham. Der var sorte Baand paa disse to Værtshus Døre, og, mærk mine Ord, der er Mænd i denne By, som bander dette Møde og bander paa Gaderne, som vil pludselig blive slaaet ned. Der er Mennesker i denne By, der vender sig bort fra Gud og foragter hans Naade, nogle af eder i de sidste 60 Dage af eders Liv, og hvereneste Gang du vender dig bort fra Gud og gaar bort fra hans Naade, slaar du fra dig det største Tilbud, som nogensinde er ofret dig.

For flere Aar siden kom der nogle Ingeniører til en liden By i en Dal i Pennsylvania og gik op paa Fjeldet og undersøgte en Dam, der kontrollerede Vandet, som flød ned

Digitized by Google

i Dalen. De kom tilbage og meldte Folket i Byen, at Dammen var usikker, men de lo og sagde: „I kan ikke skræmme os“. Om Høsten kom de tilbage og undersøgte Dammen igjen og gav den samme Advarsel: „Vi advarer eder igjen, I er i Fare hvereneste Time“. Men de bare lo og sagde: „I kan ikke skræmme os“. Mændene kom tilbage igjen næste Vaar og advarede Folket igjen, men de sagde: „Det er bare Snak. Vi har hørt det saa mange Gange. Skræm os, hvis I kan“.

Det var ikke 15 Dage efter at en Gut kom ridende i fuldt Firsprang ned igjennem Dalen, raabende: „Flyr for eders Liv! Dammen har givet efter, og Vandet kommer!“ Folket bare lo ad ham, men han ventede ikke for at høre paa deres Latter; han red videre, raabende ud sin Advarsel. Inden nogle faa Minutter kom det mudrede, fossende Vand, og paa mindre end 30 Minutter var Byen Johnstown i Ruiner, og over 3,700 af dem, som levede i den, havde gaaet ind i Evigheden. Du har været advaret atter og atter, men endnu sidder du der og siger: „Skræm mig, hvis du kan. Overtal mig ved at gjøre mig bange, hvis du kan“; men paa Dommens Dag skal du raabe til Bjergene, at de skal falde over dig og skjule dig fra Guds retfærdige Ild.

„En Mand, som er ofte straffet, og dog forhærder sin Nakke, vil i et Øieblik blive sønderbrudt udenat der er nogen Lægedom“.

Det er en frygtelig Ting at dø, men at dø uden et Øieblik at bede, uden et Øieblik at tale med sin Hustru eller sine Børn—at blive slaaet ned pludseligt, hvilken alvorlig Tanke!

Jeg ved ikke, naar jeg skal dø, enten i en Jernbaneulykke, i en Storm paa Søen, eller jeg skal falde død om af Hjerteslag; jeg ved ikke hvorledes, jeg skal dø, men jeg ved, jeg foretrækker at dø let. Jeg ved, jeg fortjener at dø pludseligt, men jeg ved ikke naar eller hvor, jeg skal dø. Jeg kan blive rammet af et Slag og baaren til Toget og fra Stationen op til det gamle Hjem, hvor jeg kan leve i flere Aar i det Rum, hvor jeg har siddet og talt med min Hustru og Børn. Jeg vilde lide og hentæres i Dagevis og tale til dem om det Ansvar, der vilde hvile paa dem, naar jeg var borte, om at leve ret, og, naar den sidste Dag kom, og den sidste Nat kom, og Doktoren havde pakket op sine Sager og gaaet; Hustru og Børn vilde staa rundt min Seng, og jeg vilde bede dem ret og godt; i det sidste Øieblik vilde jeg vende mig til min Hustru og sige hende mine sidste Hjerteord og bede hende blive tro indtil Enden; jeg vilde kysse dem alle „Godnat“ og gaa hjem saa lykkelig som nogen Skolegut, der gik hjem fra Skolen; men at dø pludseligt og uden nogen Forberedelse, uden noget opmuntrende Ord til sin Hustru; uden noget Trøstens Ord til sine Børn, uden et Øieblik at udtale noget til denne Verden! „Hug ham ned, hvorfor skal han staa og gjøre Jorden unyttig?“ Gud hjelp mig at gaa hjem let!

„Sønderbrudt i et Øieblik, udenat der er nogen Lægedom“. Hvorledes ser vi ikke efter Lægemidler her! Millioner af Dollars er anvendt i Patent Mediciner, Doktorer og alle saadanne Ting, og det viser, hvorledes Menneskene frygter Døden, og hvorledes de stoler paa Lægedomme, og hvorledes de ser hen til dem for Helbred; men „udenat der er nogen Lægedom“. Den sørgeligste Time jeg nogensinde har havt, var da efter mere end 10 Ugers Lidelser og haardt Arbeide, min Hustru var fremdeles meget syg. Den Nat kom Doktoren til mig og sagde: „Jeg maa nu sige dig den bedrøvelige Sandhed, at din Hustru kan ikke leve“. Jeg saa paa Doktoren og sagde: „Doktor, mener De det?“ Han sagde: „Symptomerne viser, at Lægemidler er nu frugtesløst“. Jeg gik op paa det øvre Kammer i mit Hjem og vendte mit Ansigt mod Gud og sagde: „O, Herre Jesus Kristus, som reiste Lazarus fra de døde, da han havde ligget i Graven i fire Dage, opreis min Hustru“. Hun lever idag, helbredet ved Guds Kraft.

Den Dag vil komme til dig, Fader, Moder, Mand og Kvinde, da din Doktor vil pakke op sine Mediciner og gaa, og alle Midler vil feile, og du vil vende dine Øine til Mennesker og menneskelige Instrumenter, og de vil sige: „Der er ingen Lægedom,“ og da er det den Tid da den Mand eller Kvinde skal vende sine Øine fra menneskelige Læge-

Digitized by Google

midler til Gud, og Gud skal sidde paa sin Trone og sige: „Ingen Lægedom.“ Der er Lægedom hverken hos Mennesker eller menneskelig Kraft, og der er ingen Lægedom i Himmelen for den stakkels Skabning.

„En Mand, som er ofte straffet, og dog forhærder sin Nakke, vil i et Øieblik blive sønderbrudt, og der er ingen Lægedom“.

Jeg vil have hvereneste Mand og Kvinde her i Aften til at afgjøre dette Spørgsmaal, enten overgive eders Liv til Gud her i Aften eller frivilligt bestemme eder til at løbe afsted til Fordærvelse.

Vover du at lade Gud fuldbyrde sine Ord paa dig? Hvis du føler, at der er mere vigtige Forretninger, end vi har her i Aften, saa kan du gaa, men jeg vil sige eder, hvad jeg ønsker at gjøre. Jeg ønsker at tage eder i Haanden. Jeg ønsker, at alle uomvendte her i Aften vilde sige: „Gud hjelpe mig, jeg vil fra iaften blive en kristen“. Jeg ønsker eder at komme herop og sige: „Her er min Haand, og jeg bifalder hvert Ord, som du har sagt i Aften“. Jeg synes om den Mand der har Mod til at gjøre som hans Samvittighed siger ham. Kom nu, og giv mig din Haand og lad os bede for dig.

En kristen Neger i Paramaribo i Sydamerika, som var Opsynsmand ved sin Herres Tømmeroplag, havde som saadan ogsaa at udsortere det gamle Tømmer og lægge det paa et bestemt Sted i Oplaget. Da det nu gik tilbage med hans Herres Forretning, og han paa Grund heraf vilde sælge sine Slaver, blev ogsaa vor Neger bange for, i hvis Hænder og Tjeneste han kom til at falde. Han pleiede da at trøste sig saaledes: „Jeg har nu i flere Aar paa min Herres Tømmerplads lagt ethvert Stykke Tømmer paa sit Sted. Da nu jeg uværdige Synder ikke kan anse mig for stort anderledes eller bedre for min Herre og Frelser end som et saadant Stykke Tømmer, hvorfor skulde jeg da ikke lade mig anbringe eller lægge derhen, hvor jeg efter hans Vilje skal være? Gud er en Ordenens Gud; han anbringer enhver paa sit rette Sted“.

Vækkelse og Opdragelse.

Uddraget af en Tale af Klaveness, som fandtes i „Budbæreren“ No. 18 var interessant og kan tjene til en bedre Forstaaelse af denne meget diskuterede og alvorlige Sag. Naar Kristendommen begynder at sløves faar Kirkefolket i Almindelighed god Tid til at drøfte kirkelige Sager. Og saalænge de kan faa alt til at gaa fredeligt og stilt synes det at være bra. Da liker de godt at høre Argumenter imod Vækkelse. Hører de at denne Tilstand kan forsvares og at Guds Ord bør helst virke uformærkt i denne stille kirkelige Atmosfære, giver det dem en Slags Trøst i deres Mageligheb og de fristes til end mere at slumre ind. Arbeidet mod Vækkelse synes for en stor Del at komme fra saadanne Forholde, dog ikke altid. Det er ikke bare i saadanne Tilfælde at Guds Ord formaner til at vaage.

Vi har to Slags ugudelige: den sikre sovende, og den opvakte syndbetyngede Lovtræl. Vi har ogsaa i det mindste to Slags kristne: først, den sløve, lunkne som neppe synes at bryde sig om enten han tror sig frelst ved Kristi Blod alene, eller at det for en stor Del i alle Fald ogsaa beror paa hans saakaldte gode Gjerninger; andet, den aarvaagne, ventende, som har enten en fast Forsikring om sin Frelse (eller ofte kun en virkelig sig selv bevidst Længsel efter fuld Forvisning) og som ved sit Liv forsøger at vise for Gud og Mennesker, at han hører Jesum til.

Disse Forholde behøver til alle Tider baade Vækkelse og Opdragelse. Ingen, saalænge han er i denne Verden, er fuldkommen vaagen. I det første Tilfælde er Vækkelsens Hensigt at vise Synderen hans fortabte Tilstand, i det andet, at søge alvorligt den eneste Vei til Fred. I disse to Tilfælde er Vækkelsens og Opdragelsens fornemste Hensigt at lede Synderen til at annamme Kristi Forsoning til Retfærdiggjørelse. Vækkelsen aabner Øinene for hans sande Tilstand og Trang, Opdragelsen viser ham den eneste Udvei. Den sløve kristne maa vækkes til at se Faren for aldeles at tabe Troen og

Digitized by Google

af Hjertet fornegte sin Frelser, men han maa faa Syn paa Frelsens Storhed; Opdragelsen viser ham hans store Forret som kristen og anmoder ham om at leve dette Kald værdigt og derved tjene sin Frelser ved sit Liv blandt Brødrene. Den aarvaagne trænger Vækkelse forat i alle Tilfælde modstaa Fienden og tillige være Aanden lydig i alt. Endog de bedste kristne staar i Fare for at blive efterladne og da er det godt at nogen kommer og rusker i dem og giver et Ord til Opfriskning.

Som vi kan se, maa ogsaa Opdragelsen være med under alle disse Forholde. Denne bestaar helst i Tugt, Formaning eller Trøst. Disse maa tillæmpes de forskjellige Forholde. Denne Opdragelse forudsætter altid en vis Grad af Vækkelse. Hos den sikre Synder maa ofte begyndes med den naturlige Opholdelsesdrift da den alene er vaagen. Ingen er saa lavt falden at der ikke findes igjen noget af det tabte Gudsbillede, hvor Aanden kan vinde et Slags Tilknytningspunkt. Opdragelsen har til Hensigt ikke alene Synderens Gjenfødelse, men ogsaa den retfærdiggjortes Helliggjørelse. Her maa først ledes til Kristus, men han maa ogsaa lære at forstaa den Helligaands Arbeide i Hjertet til sin Helligelse og andres Frelse. De som ved mest om Evangeliet faar mest udaf Vækkelsesmøderne, som de ofte drives. Disse Møder gjør i Almindelighed mer for de kristne end for de ugudelige, men dersom end mere kunde gjøres for at vække de slumrende kristne vilde Gud saa bruge dem til større Velsignelse blandt sine Medmennesker.

Et Barn som er døbt bør opdrages som en der er retfærdig for Gud ved Gjenfødelsen. Maalet for dets Opdragelse er en tidlig Selvbevidsthed i Troessamfundet med sin Frelser og Kundskab om, at det er Guds Tempel, hvor den Helligaand har taget sin Bolig og vil efter sin gode Vilje gjøre, at det baade vil og gjør det gode. Paa denne Grund bør Barnet lære Guds Vilje med sig og igjennem sig til sine Venner. Men her trænges den før omtalte Vækkelse saa ofte som det fristes til Verdslighed og Forglemmelse af sin store Forret som Jesu eget elskede Barn. Som en Moder vækker sit Barn om Morgenen, naar det sover for længe, men ikke lader sig dermed nøie uden at hun ogsaa faar det til at staa op og gjøre sit daglige Arbeide, saaledes bør dette Barn vækkes af den aandelige Sløvheds Søvn, men ogsaa mindes om sin Kjerligheds Tjeneste hos Jesus. Hvor lykkeligt er ikke det Barn som saaledes paamindes og kaldes fremad indtil Konfirmationsdagen, og siden nedigjennem Livet faar omgaaes vaagne Troesbrødre og Sjeleførgere, der ved at tugte og trøste i rette Tid.

Under de Forholde hvori Kirken nu er iblandt os synes det for mig som om den trænger baade Vækkelse og Opdragelse ligesaa meget som nogensinde. Jeg ved næsten ikke hvad vi trænger mest. Istedetfor Guds Ords Prædiken faar vi helst høre Komentarer, eksegetiske Forklaringer af Guds Ord. Naar ikke Ordet passer efter vore Forestillinger, maa vi forklare det saa at det passer. En tror ikke paa Vækkelse, derfor maa han paa alle Maader forklare Ordet saa at han faar sin Ide frem; en anden liker ikke Lægmandsvirksomheden, og saa maa han vri lidt paa alt som ikke svarer til den Mening; en tror, at alle Løfter til Israel som en Nation har længe siden gaaet i Opfyldelse, derfor maa han aandeliggjøre alt der angaar Israels Fremtids Haab, osv. uden Ende. Skal vi saa nogen sand Opdragelse istand, maa vi begynde med at prædike Guds Ord istedet for egne Meninger.

Det vilde være godt om vi kunde faa, til at begynde med, indgaaende Vækkelser især blandt dem, som skal forkynde Ordet; en almindelig Mistillid til Komentarer og eksegetiske Verker; og en Forkyndelse af Guds Ord, der gjennemtrænger (helst uden vor Forklaring) baade Ledemod og Marv.

Lad os heller ikke være ræd Vækkelsespredikanter og Vækkelsesmøder. Alle har ikke den samme Gave. Nogle taler til Vækkelse. Tror du helst paa Opdragelsesgjerningen og har du Gaver dertil, saa indbyd nogen med Vækkelsesgaven ind i din Menighed, saa faar du ogsaa noget at gjøre. Vi

Digitized by Google

frygter saa meget for at Vækkelsen ikke skal blive grundig nok, eller at den skal opkomme ved uægte Midler, og det er ret; men vi maa ogsaa komme ihu, at Gud maa ofte bruge rent naturlige Midler for at vække Folk til Eftertanke, men hvor ofte bliver ikke Resultatet ogsaa af disse kun Forhærdelse. Lad os benytte alle de Midler Gud har givet os Tilladelse at bruge. Nogle kan naaes ad Følelsens Vei, andre ad Tænkningens, medens nogle kun ad Naturens.

Naar to kristne eller en kristen og en ugudelig mødes bør der være et Vækkelsesmøde og et Opdragelsesmøde, men naar man kommer sammen vil Resultatet ogsaa gribe rundt sig. At en tager et aabent Standpunkt for sin Frelser har sin tilladelige Virkning paa andre især nærpaarørende. Lad os gjøre Brug af baade Kjødets og Aandens Baand paa saadan Maade at Guds Navn maa helliges og æres.

Anton Quello.

Laan Herren.

En Præst traf ude i sin Menighed en fattig Kone, som holdt paa at blive blind. Hun var saa tungsindig og fuld af Sorg, som rimeligt var, og alt hvad Præsten sagde for at opmuntre hende, hjalp intet. Han vilde gjerne give hende nogle Penge ogsaa for dog saaledes at glæde hende, men han havde ikke mere end 5 Kroner, som han trængte for at kunne faa reise hjem paa Dampskibet. Men da Konen ikke kunde trøstes ved det bedste Ord, han kunde sige hende, saa gav han hende alligevel 5-Kronen. Og den stakkars fattige blev saa glad; det var, som hun i Øieblikket glemte baade Fattigdom og Blindhed.

Men hvad skulde saa Præsten have til Reisepenge? Jo, da han skulde gaa ombord paa Dampskibet, bad en Mand ham tilside paa Bryggen, gav ham en 10-Krone og sagde: „Aa vær ikke vond paa mig, men jeg fik saadan Lyst til at forære Dem dette"!

„Den, som forbarmer sig over den fattige, laaner Herren, og han skal gjengjælde ham hans Velgjerning". (Ordspr. 19, 17).

A. H.

Indledningsforedrag over Esajas 49, 1—13.

Af G.

Jehovah og hans Tjeners Samtale om Israels og Hedningefolkenes Frelse.

1.

Denne Jehovas Tjener er Messias.

For manges Vedkommende kan det vel synes overflødigt at bevise den Paastand, at den Jehovahs Tjener som omtales i de 13 første Vers af dette Kapitel, er Messias, og dog er det ikke overflødigt simpelthen af den Grund, at de nyere, negative Kritikere negter den Sandhed, og dels paastaar, at med Jehovas Tjener betegnes her den fromme Kjerne i Israels Folk, at Tjener her altsaa er et kollektivt Begreb, betegnende flere Individer, dels at Tjener her betegner Profeten selv, idet Profeten omtaler sig selv i 3die Person og kalder sig selv med det skjønne Navn. Men begge Paastande er urigtige, som vi snart skal vise.

Jehovahs Tjener (Ebed Jehovah) kan betyde flere Ting hos Profeten Esajas, og Sammenhængen alene viser, hvad det Udtryk betegner paa det enkelte Sted.

1) Dels betyder Herrens Tjener det aandelig blinde Israel, for Eksempel Es. 42, 19, hvor det heder: „Hvo er blind uden min Tjener, og døv, som mit Bud jeg sender? Hvo er blind som min fortrolige Ven og blind som Herrens Tjener?"

2) Dels betyder Udtrykket den retskafne Del af Folket, de fromme for Eks, Es. 54, 17: „Dette er Herrens Tjeneres Arv og deres Arv og deres Retfærdighed fra mig, siger Herren". Saml. 65, 8. 14. 15.

3) Dels betyder det det hele Israels Folk, som Gud i Abraham havde udvalgt til at være sin Tjener. Saaledes Es. 41, 8: „Og du, Israel, min Tjener, Jakob, som jeg udvalgte, Afkom af min Ven Abraham. Og i Vers 9: „Du er min Tjener, jeg har udvalgt dig og ikke forkastet dig." Og 44, 1 f: Og nu hør, Jakob, min Tjener, og Israel, som jeg har udvalgt.

Digitized by Google

Saa siger Herren, som skabte dig, som dannede dig fra Moders Liv, som hjælper dig: Frygt ikke, min Tjener Jakob, og Jeshurun, som jeg har udvalgt."

4) Endelig betyder Herrens Tjener den, i hvem Israel naar sit Top- eller Kulminationspunkt. Israels Blomst og Stjerne, nemlig: Jeschua Ha Moshiach, eller paa græsk: Jesus Kristus. Han er Herrens Tjener i Ordets høieste og ædleste Forstand. Han er ikke en Blomstertop voksen af Israels Naturgrund, men af Guds blotte Naade født af Davids Æt efter Kjødet for at frelse Israel og den hele Menneskeslægt.

Han er det, som omtales hos Es. 52, 13, hvor det heder: „Se, min Tjener skal handle viselig; han skal vorde opløftet og ophøiet og være saare høi." Og fremfor alt i Kapitel 53, hvor Beskrivelsen saa tydelig passer paa Jesus af Nasareth, og paa ham alene, at det aldrig har lykkes og aldrig vil lykkes for nogen negativ Kritiker at faa det til at passe paa nogen anden. Provst Færden (i Norge) og hans ligesindedes Forsøg paa at faa Kapitel 53 til at passe paa Kong Jojakin slaar sig selv ihjel. Thi Jojakin var ikke den ædle, selvopofrende Person, som Herrens Tjener, Kap. 53 beskrives at være; han kunde ikke „retfærdiggjøre de mange og bære deres Misgjerning"; thi i 2 Kongebog Kap. 24, 9, staar der om Jojakin: Og han gjorde, hvad ondt var i Herrens Øine, aldeles som hans Fader havde gjort. Og i 2 Krøn., 36, 9: „Og han gjorde, hvad ondt var i Herrens Øine." Det er at slaa Guds Ord bent i Ansigtet og tale stigt imod Sandheden, at ville anvende Kap. 53 paa den ugudelige Konge. Han omtales ikke i Bibelen som en retfærdig Mand, der led for sit Folks Misgjerning og bragte dem Frelse, men han omtales som en ugudelig Mand, der af Kong Nebukadnezar blev tilligemed sin Moder, Hofmænd og Rige ført i Fangenskab til Babel og blev der holdt i haardt Fængsel i 37 Aar, indtil han af Kong Evilmerodak fik et lettere Fængsel, men han var dog en Fange. De vantro Jøder søger ogsaa af Had til Jesus at bortforklare det 53de Kap. hos Esajas, i det de paastaar at Herrens Tjener i nævnte Kapitel betegner hele Jødefolket, der lider for Menneskeslægtens Synd. Men denne Paastand af de kristusfiendske Jøder kan ikke forsvares, den gjendrives fuldstændigt og afgjort i det 53de Kapitel selv, idet Profeten i det 8de Vers siger: „For mit Folks Misgjerning traf Plagen ham." Saaledes kunde Esajas umulig have talt, hvis Herrens Tjener havde betegnet Jødefolket selv. Herrens Tjener betegnes udtrykkelig at være en anden og forskjellig Person fra Jødefolket. Derfor falder Jødernes vantro Paastand magtesløs til Jorden. Jødefolket lider for sin egen Synd fordi de har forkastet Frelseren og Frelsen skjønt de aldrig med sin Lidelse kan forsone Gud. Herrens Tjener: Jeschua Ha Maschiach, eller Jesus Messias, lider for Jødernes og hele Menneskeslægtens Synd, og hans Lidelse og Forsoningsdød bringer Frelse, Liv og Salighed til hele den fortabte Menneskeslægt. Herrens Tjener i Esaja 53 er Messias og ingen anden, kan ikke være nogen anden; thi der er ingen anden, som den kunde passe paa endog tilnærmelsesvis.

Saaledes er Herrens Tjener i Kapitel 49 ogsaa Messias og ingen anden. Det som siges om ham, er saa storslagent, herligt og overmenneskeligt, at det kan ikke passe paa Profeten Esajas selv; thi han har ikke været nogen Lys for Hedningerne heller ikke har han bragt Frelse indtil Jordens Ende.

Han var et stort Guds Redskab til at arbeide for Israels Frelse; men vi læser ikke, at han virkede ude blandt Hedningerne. Paulus anfører disse Ord, Ap. Gj. 13, 47, sigende: Saa har Herren befalet os: „Jeg har sat dig til Hedningernes Lys, forat du skal være til Saliggjørelse indtil Jordens Ende". Men Paulus kan heller ikke kaldes Hedningernes Lys eller deres Frelse; men han bragte Hedningerne Budskab om ham, som er det sande Lys,

Digitized by Google

der oplyser ethvert Menneske, nemlig: Jesus Kristus. Herrens Tjener i Kap. 49 er ikke et kollektivt Begreb; men en Enkeltperson. Prof. Delitzsch gjør opmærksom paa at i Vers 1 tales der om hans Moder, endog 2 Gange, hvilket aldrig bruges om Herrens Tjener, naar Udtrykket bruges kollektivt: om en Forsamling af Personer; men da hans Moder udtrykkelig er nævnt, saa viser det, at der menes en enkelt Person som har en Moder; thi mange Personer, det hele Israels Folk, har mange Mødre, og da bruges istedetfor Moder Udtrykket: Beten, hvilket betyder: Liv, Bug, Moderliv.

II.

Jehovas Opfordring til Hedningefolkene, at de skal høre paa hans Tale.

Vers 1: „Hører paa mig, I Øer, og giver Agt I Folk fra det fjerne"!

I disse Ord opfordrer Messias Hedningefolkene til at høre paa hans Røst. Øer (ijim i Hebraisk) betyder Øer; men det kan ogsaa betyde Kystlande (saml. Jer. 2, 10; Ezek. 27, 15); fjerne Lande (Es. 40, 15; 41, 1. 5; 42, 4. 10, 12 osv.) og Fastland (42, 15 i Modsætning til Floder.). Strengt taget, saa er jo de store Fastlande eller Kontinenter ogsaa Øer, som er omgivne af det store Verdenshav. I Es. 42, 5 staar der jo: „Og paa hans Lov vente Øer". Hans Lov er hans Lære: hans søde livgivende Evangelium, og hans Bud om Kjerlighed til Gud og Næsten. Der er en Higen og Længsel i Menneskesjelen efter at blive lykkelig og komme i et godt Forhold til Gud. De stakkels Hedninger længes (om end ubevidst om hvilken er den rette og sande) dog efter den frigjørende og frelsende Religion, efter Jesu Kristi Evangelium; og vi læser ogsaa at om Hedningerne med Hunger og Begjærlighed længes efter Evangeliets Budskab, naar de først faar smage paa, hvor sødt, godt og livgivende det er.

Messias's Tale til Øerne minder os om Jesu venlige Indbydelse: „Kommer hid til mig alle, som arbeider og er besværede og jeg vil give eder Hvile". Math. 11, 28.

I Vers 1 omtaler Messias tillige, at det er Jehova, Herren, som har kaldt ham fra Moders Liv og nævnt hans Navn fra Moders Skjød til at være hans Tjener og givet ham det trøstefulde Navn: Immanuel: Gud med os, for at vi ikke skal forskrækkes for ham og løbe bort fra ham, men i Troen klynge os fast til ham som vor Frelser og Forløser.

Frembeles siger Messias i Vers 2: „Og han har gjort min Mund som et skarpt Sværd, skjult mig i sin Haands Skygge, og han har gjort mig til en blank Pil, gjemt mig i sit Kogger".

At han har gjort „hans Mund som et skarpt Sværd" stemmer overens med Guds Ord om Messias og hans Ord paa andre Steder. I Es. 11, 4 heder det: Han skal slaa Jorden med sin Munds Ris og dræbe den ugudelige med sine Læbers Aande". Og i Aab. 1, 16 heder det: „Og af hans Mund udgik der et tveegget skarpt Sværd". Hebr. 4, 12: „Guds Ord er levende og kraftigt og skarpere end noget „tveegget Sværd" osv. Med disse Udtryk betegnes, at Messias's Ord kan trænge igjennem alt, som sætter sig imod det og aabenbare Hjerternes Raad.

At Jehova har gjort ham til en blank Pil, betegner, at Messias med sine Ord kan trænge ind i Hjerterne og aabenbare Synden, saa Hjertet og Samvittigheden faar et dybt Saar, der alene kan læges ved Troen paa Jesus Kristus. At han er skjult under hans Haands Skygge og er gjemt i hans Kogger, vil sige, at Gud har holdt ham skjult fra Evighed af, indtil Tidens Fylde kom, da lod han ham fremtræde paa denne Verdens Skueplads, som Faderens enbaarne Søn, fuld af Naade og Sandhed. Her fører han Aandens Sværd mod Djevelen og alle onde Magter for at gjøre den magtesløs, som havde Dødens Vælde, nemlig Djevelens, og skjænke os en evig Forløsning.

(Fortsættes.)

Digitized by Google

Et kort Besög hos Pastor O. A. Bergh.

Det var meget kjert at faa hilse paa den gamle Embedsbroder, en Stridsmand for Herrens Sag, som er Sjeles Frelse, baade hjemme og ude blandt Hedninger og Jøder.

Broder Bergh var lidt bedre, end han var for en Tid siden, men Tidens og Sygdommens Tand havde gjort sit mærkbare Arbeide paa hans usle Legeme.

Hans Aandsevner er noksaa klare, er overladt i Guds Vilje, men har en brændende Længsel efter at faa flytte hjem.

Han er med hele sin Sjel interesseret i Herrens Gjerning, følger med i vort Samfunds Gjøremaal, men er ingen ørkesløs Jagttager.

Missionen ligger ham paa Hjerte og er deltagende med Missionærerne i deres Trængsler, Sygdom og Nød. Han græder med de grædende og glæder sig med de glade.

Vi skiltes paa Gjensyn. Ja det er bedst at pakke isammen. Vognen staar snart for Døren.

Du, som læser disse Linjer, er du færdig til at træde ind?

Bedende Brødre og Søstre! Glem ikke Broder Bergh, naar I træder frem for Naadestolen.

Ja lader os alle hverandre erindre, at ingen sig lader fra Kronen forhindre.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

En venlig Opfordring.

Alle som har lovet at lønne Evangelister, Lærere og Bibelkvinder paa vor Missionsmark i Kina, og som ikke har betalt for Aaret 1907, vil gjøre Missionen en stor Tjeneste ved, snarest mulig, at indsende den lovede Sum til mig.

Det samme gjælder ogsaa dem, som har lovet Underhold for Børn. Glem ikke at alle saadanne Penger skal sendes til mig.

A. O. Oppegaard.

Adresseforandring.

Rev. M. O. Wee,
Etne, Bergen, Norway, Europe.

Fra Arbeidsmarken.

Søndag den 26de Mai prædikede Pastor Olberg i Sioux City, Ja.

Student O. H. Haugen har modtaget Kald fra Boar Menighed, Brunkenberg, Red Lake Co., Minn.

Student A. N. Skogerbo har modtaget Kald fra Moland, Midland, Opdal, Bethlehem og Gustav Adolph Menigheder, Roseau Co., Minn.

Fra Irene, S. Dak., skrives den 21de Mai: Vi har nylig havt Besøg af Miss Ida Grøseth. Hun talte Missionssagen i alle Menigheder af Past. Olbergs Kald og Offer optoges til Missionen paa hvert Sted. Senere havde samme Kald Besøg af Past. Theo. Hanson. Tilslut tilføies der: „Vi liker slige Vennebesøg".

Her kommer flere Spørgsmaal til „Budbæreren" om hvem man skal sende Penge til som er samlet eller givet til de nødlidende i Kina. Herpaa har vi svaret, og vil fremdeles svare indtil vi faar anden Besked, at det er det mest naturlige og passende, at vi sender dem til vor Kinamissions Kasserer Past. C. O. Brohaugh, 298 Williams St. Paul, Minn.

Pastor Theodore J. Austad blev Trefoldigheds Søndag indsat i Bethesda Menighed, Duluth, Minn., ved Prof. M. G. Hanson. Indsættelsen udførtes ifølge det kirkelige Ritual. Trods koldt og ubehageligt Veir kom ganske mange sammen til Gudstjenesten. Om Aften holdtes Nadvergudstjeneste, hvor Præst og Menighed sammen fik være Gjester ved Herrens Bord. Prof. Hanson forrettede.

Past. L. T. Kringle har antaget midlertidigt Kald fra Lanstads og Brandsvold Menigheder af den forenede Kirke i og omkring Fosston, Minn.

For et Aars Tid siden resignerede Kringle fra de Menigheder af Hauges Synode, som han havde betjent en lang Tid, men disse Menigheder fornyede sit Kald til ham og han antog det paa nyt, saa han er i fuld Virksomhed paa sine gamle Trakter rundt Fosston.

Som før berettet har østre og vestre Immanuels Mgd., St. Paul, Minn., tidligt i Vaar stillet Kald til Pastor J. A. Johansen i Stoughton, Wis., som sin fremtidige Præst. Senere fik han ogsaa Kald fra de Menigheder ved Larimore, N. Dak. hvor han var Præst for ca. syv Aar siden. Imidlertid berettes det nu, at han har antaget Kaldet fra Menighederne i St. Paul og vil efter en liden Ferie tiltræde sin Virksomhed der omkring den 1ste Oktober til Høsten.

Digitized by Google

Mange ogsaa i Hauges Synode erindrer Mr. og Mrs. Elling Johnson, om vi ikke tager Feil boede de for flere Aar tilbage i Kasson, Minn., i det senere i Waseca, Minn. Johnson er for ikke længe siden afgaaet ved Døden og i hans Testamente findes følgende: $200 til den forenede Kirkes Indremission; $200 til Jødemissionen; $100 til Hauges Synodes Kinamission; $100 til St. Jørgens Hospital for spedalske i Bergen, Norge; samt $200 til den Menighed, som han var Medlem af. Disse Summer er udbetalt til rette vedkommende.

Pastor C. M. Eckhoff det norske Missionsselskabs Sekretær stanset indom i Minneapolis paa sin Reise rundt Jorden. Han reiste østover gjennem Suezkanalen og kom hjem over Amerika. Han var Norges Representant ved de kristelige Studenters Kongress i Tokio. Der var Delegater fra 21 Lande. Forhandlingerne førtes paa japansk og engelsk. Eckhoff havde godt Haab om Kristendommens Fremtid i Japan og ellers i Østen. Japan troede han vil antage Bibelen og Kristendommen, men neppe noget enkelt Kirkesamfunds Bekjendelse.

Lincoln Menighed, Past. S. E. Hansons Kald, har nylig gjort Forbedringer ved sin Kirke i Huxley, til et Kostende af libt mer end tre hundrede Dollars, saa den er nu baade koselig og vakker. Nu holder man paa at male Presteboligen og lægge „Cement Sidewalk" ved samme.

Med Bedrøvelse maatte vi se at tre hyggelige Familier, nemlig, P. Skolas, N. N. Thompsons og Sampsons flyttet bort, ved Nytaars Tid. Men vi har ogsaa havt den Glæde, siden Nytaar, at optage 7 Familier og to enkelte Personer, ialt 28 nye Medlemmer. Maa Gud være med de bortflyttede, og lede baade dem og os saa at vi faar mødes i Himmelen. Og vi vilde gjerne ønske alle „Budbæreren" Læsere velmødt der. Kor.

Saa er det og saa gaar det. For nogle Aar siden var det saa meget om at gjøre for en hel Del, som forresten ikke kjendte noget til Sagen, at tro en mørk Syrer bedre end en ærlig norsk lutherst Præst (kanske da Student) Pastor M. O. Wee. Mange af dem, som var med at mistænke Wee og tog Part med Syreren N. G. Maleck sendte senere en anden til Urmia, Persien nemlig Pastor L. O. Fosfum. Nu kan man faa høre og se hans Bidnesbyrd om Maleck. Det klinger som en Basunrøst i Form af en kraftig Advarsel gjennem de norske Blade herover. Fosfum siger: „Han (Maleck) er bogstavelig en Ulv i Faareklæder". „Hav intet med ham at gjøre. Hvis I ikke tror, saa kom og se!" Men nu er det vel ikke mere Grund til at tro Fosfum end det før var til at tro Wee, saa nogen vil kanske gjøre som den sidste siger: Kom og se.

Besynderlige Foreteelser. Mange Mennesker har saadan Tilbøielighed til at tro og tale ufordelagtigt om sine egne, og tro og tale vel om fremmede, ukjendte Personer. Fast ansatte Præster og Predikanter, som baade „lære vel og leve vel", staar ofte ikke meget høit i Kurs hos saadanne Mennesker, men omreisende Talere (mange af dem er ogsaa gode Mennesker) ukjendte og ofte nokaa mistænkelige Personer, disse er høit paa Straa ialfald en liden Tid da. Saadanne Mennesker kan nemlig ikke høre eller have den samme Predikant ret længe, nogle er de færdig med, naar de har hørt dem nogle Gange, andre nogle Maaneder, og er de rigtig „Stortalere", saa kanske de kan bruges et helt Aar. Medens de kan bruges, fødes de godt, og naar de er udbrugte kastes de ud. „Rext".

Chicago Kreds af Hauges Synode havde et Samtalemøde i Racine, Wis., fra 14de til 16de Mai. Undertegnede holdt Aabningsprediken over de Ord i den 92de Salme": Det er godt at prise Herren".—Det er godt at prise Herren; thi han er saare priselig; det er godt i sig selv, thi det er en god Gjerning; det er godt for den, som priser Herren, thi heri faar Aanden aabenbare saare priselige Ting for samme hos Gud. Dersom denne Lovprisning sker fra Hjertet, saa er den Gud velbehagelig; dersom den ikke kommer fra Hjertet, er det en Bederstyggelighed for Gud.

Pastor J. J. Skarpnes holdt Indledningstalen over: „Hvad er Guds Kald?" Følgende var de Tanker og Punkter som han holdt frem: Grunden til Kaldet er Guds Naade i Kristus Jesus. Det er et helligt Kald; Gud har ingen uædel Hensigt med sit Kald. Det er af Naade; ingen kaldes til Frelse eller til noget Gjøremaal i Guds Rige af nogen Fortjeneste. Det er fra Guds evige Raadslutning; saa det er alvorligt ment fra Guds Side. Dets Virkning; det frelser den Sjel som modtager det men forhærder og fordømmer den som modstaar det.

Der blev lagt Vægt paa, ikke at tale bare om Kaldet, men at kalde. Loven og Evangeliet blev fremholdt, Synd og Naade paapegt. Guds Ord kom ikke tomt tilbage. Guds Børn blev velsignet og det rygtedes at bedrøvede Sjele fandt Fred med Gud.

Der har været en velsignet Tid i det senere for denne Menighed. Gud har gjæstet dem i gjennem Vinterens Løb særskilt. Maa Guds gode Arbeide gaa for sig fremdeles. Maa ingen blive træt. Der er en evig Sabbat for Guds Folk. Det er godt for en, det er godt for alle. Der er ogsaa Anledning for alle at faa indtage denne, thi Kaldet er for og til alle. Maa enhver som selv har været kaldte kalde andre ved Kristi Evangelium.

Den som bliver tro til Enden skal faa arve Livsens Krone.

Af fremmede som var tilstede og deltog var: W. Hansen, Ole Olsen og A. Jakobsen fra Milwaukee. Pastorerne Mortvedt, Quello, Spande, Ev-

Digitized by Google

ienth, Skarpness og undertegnede. Kand. Theol. Andrew Ness er kaldt af og betjener Menigheden med Guds Ords Forkyndelse.

Nels Carlson, midlertidig Sekr.

Af Betydning.

Alle tilreisende til Aarsmødet maa læse de to Oplysninger, som N. J. Løhre giver paa et andet Sted i dette Blad.

Præster mærk! Alle Præster, som har anden Adresse end den, som findes i vor Kalender vil venligst indsende til mig straks deres nye Adresse, saa vi kan faa alle Adresser ret i vor Aarsberetning. N. J. Løhre, Sek.

Bekjendtgjörelser.

Hauges Synodes Aarsmøde for 1907.

Hauges Synodes Aarsmøde ifjor besluttede med Tak at modtage Indbydelsen til at afholde Aarsmødet for 1907 i Salems Menighed, Roland, Iowa.

Ifølge denne Beslutning oplyses herved, at Hauges n. e. l. Synodes 62de Aarsmøde afholdes i Salems Menigheds Kirke, Roland, Ia. Mødet begynder med Prediken Klokken ti Onsdag Formiddag den 5te Juni 1907, og fortsættes til den 12te og, om nødvendigt, til den 13de Juni.

Forhandlingsprogram.

1. Organisation.
2. Indberetninger og Valg.

Indberetninger.
Formandens Indberetning.
Sekretærens Indberetning.
Valg af Embedsmænd paabegyndes.
Kassérernes og Revisionskomiteens Indberetninger.
Indberetning fra Board of Trustees.
Indberetning fra Kirkeraadet.
Indberetninger om Missionen.
Den indre.
Den ydre.
Det engelske Arbeide.
Indberetninger fra Samfundets Skoler.
Red Wing Seminarium.
Jewell Lutheran College.
Indstilling fra Direktionen.
(Se Referat 1906 Pag. 133: 2.)
Indberetning fra Bethesda Børnehjem.
Komite Indstillinger.
Samfundets Konstitution. Den behandles Torsdag den 6te Juni. Ref. 1906: Pag. 156: Pag. 126: 6.
Foreningssagen.
Visitations Regler og Regler for Inspektions Boardet.
Fælles engelsk Sangbog.
Fælles engelsk Søndagsskoleblad.
Oversættelse af Opbyggelsesskrifter.
Andre foreliggende Sager.
Lære Bøger i Religionsundervisning.
Ritual Forslagets Behandling.
Regler for Bethesda Børnehjem
Ref. 1906. Pag. 156, og Pag. 67—70.
De religiøse Forhandlinger.

N. J. Løhre, Sek.
C. J. Eastvold, Form.

* * *

Salems Menighed, Roland, Iowa, hvor Synodens 62de Aarsmøde tænkes holdt fra 5te til 13de Juni førstkommende lover herved at give frit Ophold under Mødet til Præster og Delegater, Lærere ved vore Skoler, Medlemmer af Board af Trustees, Medlemmer af Kirkeraadet, Theol. Kandidater, Missionærer og andre i Synodemødet særlig interesserede.

Med Hensyn til andre besøgende lover Menigheden at gjøre det bedste den kan med at skaffe Plads. Alle som agter at bivaane Aarsmødet bedes om at sende sit Navn og Adresse til L. Schlanbusch, Roland, Iowa, senest 25de Mai 1907. Vær af den Godhed at gjøre opmærksom paa, om I er Delegater eller ei. Trods vi kan skaffe Siddeplads til mellem 5 og 6 hundrede i vor Kirke har dog Menigheden besluttet at leie Telt for om mulig at give Siddeplads til alle, som maatte bivaane Mødet.

Skyds vil møde i Story City Eftermiddag Tirsdag den 4de Juni. De som kommer senere vil tage Trainet fra Story City til Roland, der ligger 6 Mil Øst.

Trainet gaar fra Story City nogle Minutter før Kl. 7 om Morgenen og nogle Minutter før Kl. 3 Eftermiddag. Menigheden kan ikke være ansvarlig for Plads for saadanne, der ikke indsender sit Navn til nævnte Datum.

Paa Menighedens Vegne
J. R. Sandven.

* * *

Fragt Moderation.

Følgende Jernbaner har tilstaaet Fragt Moderation, paa de almindelige Betingelser.

Atchison, Topeka & Santa Fe Railway
Ahnapee & Western Railway
Baltimore & Ohio Southwestern Railroad (from Pana to Beardstorn inclusive. Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Chicago & Alton Railroad
Chicago & Eastern Illinois Railroad (Direct Chicago-St. Louis Line)
Chicago & Northwestern Railway
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines east of Missouri River)
Chicago, Burlington & Quincy Railway (Lines west of Missouri River including all points in Wyoming and Montana)
Chicago Great Western Railway
Chicago, Milwaukee & St. Paul Railway
Chicago, Peoria & St. Louis Railway
Chicago, St. Paul & Omaha Railway
Colorado & Southern Railway
Colorado Midland Railway
Copper Range Railroad
Denver & Rio Grande Railroad
Des Moines, Iowa Falls & Northern Railway
Duluth, Missabe & Northern Railway

Digitized by Google

Duluth, South Shore & Atlantic Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Florence & Cripple Creek Railroad
Frisco System
Green Bay & Western Railroad
Hancock & Calumet Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Illinois Central Railroad
Iowa Central Railway
Kansas City, Mexico & Orient Railway
Kansas City Northwestern Railroad
Kansas Southwestern Railway.
Kewaunee, Green Bay & Western Railroad
Leavenworth, Kansas & Western Railroad
Midland Terminal Railway
Mineral Range Railroad (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Minneapolis & St. Louis Railroad
Missouri, Kansas & Texas Railway
Missouri Pacific Railway
Quincy, Omaha & Kansas City Railroad
Rock Island System
St. Joseph & Grand Island Railway
Toledo, Peoria & Western Railway (Certificates will be of Central Passenger Association Form)
Union Pacafic Railroad
Wabash Railroad
Wisconsin Central Railway

De ovenanførte Jernbaner lover Fragtmoderation paa Grundlag af de Priser som var ikraft den 1ste Februar, 1907. Altsaa hvor 2 Cent Fragten er vaadt ikraft, der vil der ingen Moderation kunne erholdes.

Ifølge privat Skrivelse fra Guvernør Johnson træder Loven om 2 Cent Fragt i Minnesota ikraft den 1ste Mai '07.

Naar tilreisende til Mødet løser Billet paa nogen af de Baner nævnt ovenfor, enten de nu er i Jowa eller anden Stat da glem ikke at faa Kvittering af Agenten. Se til at Kvitteringen er undertegnet og stemplet af ham. Faa særskilt Kvittering for hver Billet som løses. Fra Story City og Marshalltown kjøber man Tur og Returbillet til Roland for fare and one third og behøver saaledes ikke nogen Kvittering der.

De fra N. Dak., bør gaa til Oakes, N. Dak., og tage Northwestern derfra, som gaar lige til Jewell og Story. Undgaa saameget som I kan G. N., N. P. og Soo Linjen, da de ingen Fragtmoderation vil give.

Prof. Chr. Stokstad er udnævnt til at modtage, underskrive og videre ordne med Kvitteringerne. Hvilken Tid han blir færdig til at ordne med dette vil blive oplyst under Mødet. Indtil dette oplyses behold Kvitteringerne.

Ifølge Synodens Beslutning betales der 5 Cent for hver Kvittering. Naar du altsaa indleverer dine Kvitteringer, saa husk at medbringe 5 Cent for hver af dem. Der er meget Arbeide forbundet med dette, og den som har med det at gjøre fortjener ærlig det lille som derved kommer ind.

Billeten kan løses paa Lørdag før Mødet aabnes, og man maa være hjem igjen paa Mandag efter Mødets Afflutning.

Da vi saa ofte har maattet skuffe enkelte paa Grund af at Kvitteringerne som de har medbragt har lydt paa mere end en Billet, saa vil vi her atter faa sige: lad ingen Agent bevæge dig til at modtage en Kvittering der lyder for mere end en Billet, thi Kompagniets Regler, er at disse ikke anerkjendes.

N. J. Løhre.

Mærk!

De som kommer til Aarsmødet maa ikke glemme at løse Billet lige til Roland, saafremt de gjør Regning paa at faa Fragtmoderation. Det blir vel helst slig, at de fleste maa løse Billet først til Marshalltown eller Story City. Men fra begge Steder maa Billet løses til Roland.

Jeg ser af Oplysningen, at Salems Menighed vil møde med Skyds i Story City. Det er det bedste paa Grund af daarlig Jernbaneforbindelse og lader sig let gjøre, da Distansen er kun fem Mil. Men vil I have reduceret Pris tilbage, saa kjøb af Agenten i Story City Billet til Roland og faa Kvittering af ham. Billeten kan vi sende ind til Kompagniet eller overdrage til en Konduktor paa Banen som gaar gjennem Roland. Bruges ikke Billetten paa Toget saa behold den og indlever den sammen med Kvitteringen til Prof. Stokstad. Vort Mødested er Roland og ikke Story City, derfor denne Regel som Kompagniet ikke fraviger.

N. J. Løhre, Sekr.

Herved indkaldes Medlemmerne of Board of Trustees til Møde i Roland, Jowa den 4de Juni Kl. 10 A. M. J. L. Lassesen, Form.

Medlemmer af Hauges Synodes Kirkeraad bedes herved om at møde i Roland, Ja., Torsdagen den 6te Juni 1907 Kl. ½8 Aften.

C. J. Eastvold.

Da Aarsmødet dette Aar afholdes i Roland Ugen efter den Tid som er bestemt for Afflutningsfest ved Jewell Luth. College, har Fakultetet besluttet at udsætte Graduationsfesten nogle Dage for at give tilreisende til Mødet Anledning at overvære samme.

Det forandrede Graduationsprogram bliver da som følger:

Alumni Reunion, Lørdag den 1ste Juni.

Baccalaureate Sermon af Dr. Telleen, Søndag den 2den Juni.

Lyceum Anniversary Mandag den 3die Juni

Graduationsfest Tirsdag Aften 4de Juni.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Mærk!

De som agter at stanse over Afflutningsfesten ved Jewell Luth. College maa kjøbe Billet til Story City og gaa af i Jewell.

Vi vil venligst bede alle som kan og vil stanse over straks at melde sig samt angive, hvad Tid de kommer, til Mr. Elia Lundy, Jewell, Ja. Vi skal sørge for Modtagelse og Beværtning for alle som saaledes melder sig.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Digitized by Google

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit Vaarmøde i Swan Lake Mgd., Pastor J. N. Walstads Kald den 25—27 Juni. Samtaleemne: Rom. 8, 1—14. Skyds møder de besøgende i Fergus Falls den 24de.

Gud velsigne Mødet! G. E. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Turtle Mountain Kreds af H. S. holder e Kredsmøde i Bethesda Mgd., Bottineau Co., N. D., Past. Svingens Kald—25—27de Juni 1907. Mødet begynder med Prediken Formiddag kl 11 den 25de. Samtaleemnet er Hebr. 10, 19—25. Skyds vil møde de besøgende i Souris Dagen før Mødet. Syndere af alle Slags er velkomne.

O. P. Svingen.
O. L. Ness.

Om Gud vil, holder Ada Kreds Møder som følger: Queen 18 og 19 Juni. Samtaleemne: Joh. 5—15. Skyds møder i Fosston Dagen forud. Winsor 20 og 21 Juni. Samtaleemne: Ef. 4, 1—16. Gud velsigne disse Møder!

G. E. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes, om Gud vil, i Jmanuels Menighed, Benson Co., N. Dak., den 25de Juni og følgende Dage. Skyds vil møde i Minnewaukon og Maddock Dagen forud. Velkommen til vort Møde. Kom mange og kom med Bøn om Herrens rige Velsignelse.

J. Krogstad.

Melhus Menighed, Turner Co., S. Dak., indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde 4—7 Juli. Samtaleemne: 5te Mosebog 28, 1—6 og 15—19. Mødet aabnes med Fjerdejulifest paa Torsdag den 4de. Skyds vil møde tilreisende i Davis og Centerville den 3die Juli. Maa Gud velsigne dette Møde! Paa Menighedens Vegne

Gustav M. Bruce.

Nordvestens ev. luth. Indremissionsforening har Indbydelse til Samtalemøder fra følgende Menigheder i Juni Maaned førstkommende:

1. I Zions Menighed, Minot N. Dak., Past. N. Nelson Kald, fra og med den 7de til og med den 9de Juni.

2. I North Prairie Menighed, Past. Trygstads Kald, Foreningens Aarsmøde 18, 19 og 20 Juni. Samtaleemnet er Aab. 3, 20—22.

3. I Norwich Menighed, Norwich N. Dak. fra og med den 21 til og med den 23 Juni.

4. I Nordlands Menighed, Past. O. P. Svingens Kald, fra og med den 29de og 30te Juni samt 1ste og 2den Juli. Skyds vil møde i Bottineau, N. Dak. den 28de Juni.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen.
B. E. Klokstad.

Trøndenes Mgd., Sharon, Steel Co., N. D. Past. Langehaugs Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens regulære Vaarmøde i Sharon, den 23de til og med den 25de Juni førstkommende. Samtaleemne Luk. 13, 22—30. Da Menigheden har begjeret at faa sin Kirke indviet under Mødet af Synodens Formand, saa anmodes Kredsens Præster venligst om at ordne sig saa, at de kan være tilstede ved dette Møde.

Besøgende som kommer med Tog, maa gaa igjennem Casselton, hvor Tog afgaar til Sharon omtrent Kl. 9 Formiddag. Da Mødets første Dag er Søndag, saa maa man komme did paa Lørdag.

Gud velsigne Mødet!

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Paa Indbydelse fra Bloom Prairie luth. Frimenighed Deul Co., S. Dak., holder Madison Kreds dersteds et Kredsmøde fra 25—27 Juni. Samtaleemnet bliver Mark. Kap. 8, 34 Kap. 9, 1. Besøgende tager af i Toronto, Minn., samt ogsaa i Esteline, om fornødent. Skyds vil møde ved begge Stationer Dagen forud for Mødet.

T. J. Oppedahl.

Ft. Ransom Mgd., af Preston, N. Dak., Pastor H. A. Bergers Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde den 18de til og med 20de Juni førstkommende. Besøgende, som kommer gjennem Casselton, gaar med Casselton-Marion Banen til East Edge, hvor Skyds vil møde frem. Kom med Bøn om et velsignet Møde.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Vor Frelsers Mgd., Grafton, N. Dak., Pastor Ths. J. Knutsons Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Grafton den 2den til og med den 4de Juli førstkommende. Math. 22, 1—14. Man kan gaa med Great Northern eller Northern Pacific R. R. til Grafton. Menigheden ønsker mange besøgende og megen Velsignelse af Mødet. L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Hvidesø Mgd., Walsh Co., N. Dak., Pastor Okerlunds Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde den 9de til og med 11te Juli førstkommende. Emne for Samtalen: Aab. 2, 1—7. Besøgende tager Great Northern R. R. til Edinburg eller Hoople, hvor Skyds vil møde op Dagen før Mødet. Kom mange og kom for at være til Velsignelse.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Sions Mgd., Fosston Minn., 12—15 Juni, Samtaleemne Rom. 5, 1—11: Skyds møder i Fosston den 11te Juni. Hillelands Mgd., Past. Brodlands Kald, Beltrami, Minn. 16—18 Juni.

Digitized by Google

Skyds møder i Beltrami Aften og Morgen før Mødet. Kindals Mgd., Past. Bredesens Kald, Thief River Falls Minn., 20—22 Juni; paa Sandrig Station Søndag 23de. Emanuels Mgd., samme Kald, 24—25 Juni. Reisende mødes i Thief River Falls den 19de. Foreningens Aarsmøde afholdes i Betania Mgd., Past. Redahls Kald, Perley Minn., 27—30 Juni. Samtaleemne Luk. 10, 25—37, efter Opfordring valgt af Bestyrelsen. Skyds møder i Perley Aften og Morgen før Mødet. Bestyrelsen møder hos Hans Lee 26de. Caledonia Mgd., Past. Megrunds Kald, Shelby Minn., 1—3 Juli. Skyds møder i Shelby om Morgenen den 1ste Juli. Kom mange til disse Møder med Bøn om Guds Naade og Velsignelse.

J. J. Eastvold, Formand.
B. B. Nornes, Sekretær.

Program.

for Missionsbuens literære Møde som holdes nder Aarsmødet i Roland, Ja., Juni 1907.

Aabnings Salme.

„Vor Bibelskole i Kina" Ida Grøseth.

Sang af en Damekvartet.

„Arbeid, før Natten kommer" Mrs. M. O. Wee.

„Literature, dens Indflydelse paa de unges Sind". Mrs. C. G. Holter.

Solo Mrs. N. J. Løhre.

Moderen som Afholdsarbeider. Mrs. C. J. Eastvold.

Discussion:

"What branch of the public church-work is the ministers wife expected to partake in?"

Discussion led by Mrs. G. O. Paulsrud.

Duet.

Sacrifices & advantages of a Missionaries' life. Mrs. Th. Himle.

Closing Hymn.

Kvitteringer.

Professorlon: Ved John Carson fra Osseo, Wis.: Albert H Larson, Erik Nelson, John Carson, J J Aasgaard, J N Lee, Ole Larson hver 1, Arne Hoff, Ludvik Anderson, Knut Nelson hver 50c 7.50
Ved Pastor J J Lee fra Bonnette Prairie Kvf., Lees Kald 10.00
Fra M L Salvevold, Ashby, Minn 2.00
Ved Pastor Elstad fra Lodi Mgd., Elstads Kald: Nels Barsnes, Ole Heggestad, Hans Nelson, L A Thompson, Mrs. Dahl hver 3, John L Quam, Arnt Anderson, Jim Knudson, John Nels hver 2, P Floekøi, Mrs. Carrie Anderson, Ole Anderson, E Hillestad, Andrew Johnson, Carl A Thompson, O Skillestad, Nels L Thompson, Christen Knutson, O M Løv, Lasle L Nels, Thomas N Peterson hver 1, Erik Johnson 75c, Thom Alme, Erik Eide, John Johnson, Henry H Nelson, Dina Barsnes, Peter O Quam, John Reppen, L J Thompson, Charley Thompson hver 50c, tils. 40.25. Ved do. fra Spring Prairie Mgd., samme Kald: L Mydland 3, E J Tjugum, Endrew Enerson, E Johnson, L Anthon hver 2, Ed. Hamre, E Rendahl, S Amble hver 1 tils. 14.00 62.25
Ved do fra Morrisonville Mgd., samme Kald: J Hamre 4, Mrs. C Dahle 2, Esther Johnson, T Dvale hver 1, 8.00
Ved A B Erikson fra Bethlehems Mgd., Pastor Melands Kald, samlet ved A B Erikson og N A Larson: O P Westfield 2, S S Reitan, S G Bangstad hver 1, Jens Skoden, Mrs. H Brustad, H Borstad, N P Anderson, L O Lund, A G Baarlie, N A Larson, P C Myher hver 50c, Mrs J S Moe, John Næseth, N Næseth, Mrs. O N Krognes, A B Erikson, N K Lillegaard, Gust Johnson, N J Larson, Ole Myher, John Holthe hver 25c 10.50
Ved Pastor Duea fra Nazareth Mgd., Armstrong, Ja., Dueas Kald: Past. Edw. Duea 3, M C Monson 1.50, Cornelius Pederson, Nels Hanson, O J Johnson, C N Nordly, Ole Opsal, Sam Gangestad, Geo. Lenning, Nels Anvik, Ira Nelson, Eilert Nordly, T O Hovick, Nels Anderson, S B Knutson, Lars Hanson, John Jenson hver 1, Mrs. Ginla Anvick 75c, Andrew Elke, T N Johnson, A Bratland, John Weterhus, Hans Anderson, Joe Johnson, Paul Edmunds, Gabriel Pederson, Silas Knutson, Haldor Olson, Martin Anderberg hver 50c, Carl Pedersen, Peder Peterson, Anna Peterson, Caroline Nordly, Amilia Nordly, Selma Nordly, Andrew Thompson hver 25c 27.50
Ved Pastor Nervig fra Throndhjems Mgd., Pastor Nervigs Kald: Samlet ved H Stoen, Ben Low, A O Saugstad hver 2, O Aune 1.50, Olaf Aune, Andrew Aune, Ed. Aune, Hans Hanson, Ole P Olson, A O Skaane, O G Olson, Anton Olson, J P Ellefson, N Olson, E Selbo, P O Olson, Mrs. Larson, J A Jacobson, A O Olson, Olaus Stoem, J C Stoem, H Stoem, Bernt Gustad hver 1, Oliver Gustad 50c, E Saugstad, Osvald Saugstad hver 25c 25.50
Ved Pastor J Krogstad fra B Davidson, J Bjsium, S Brye hver 5, O S Aaker, Pastor J Krogstad hver 3, N Solhem 1.50, tils. 22.50. Samlet ved F Johnson: Fredrik Johnson, Andrew Johnson hver 50c, Ole Moen, Gustav Næset, Carl Moen, John Skjelbstrøm hver 25c, John A Rognlie 1, tils. 3 ..... 25.5
Ved Pastor Lerohl fra John Bartleis. P Benson, Moscow, Idaho, hver 1 ..... 2.00
Ved Ben S Nelson fra L J Enger, John J Osnes, C J Osnes, Ben S Nelson, Gilbert Guleigson, P H Gilbert, J C Osrad hver 1 ..... 7.0
Ved Pastor Langehaug fra følgende i Bethania Mgd., Langehaugs Kald: Ole S Dokken 3, H Barberg, T E Hagen hver 2, Nels A Flaten, P O Loviey hver 1. tils. 9.00. St. Petri Mgd., K E Sund 1, Trondenes Mgd., John Strand 1, L Midstokke 50c, tils. 1.50 ..... 11.50
Ved Pastor Malkewick fra M Erikson 5, Pastor Malkewick 3, Mrs. M Erikson 2 ..... 10.00
Ved Pastor A A Dahl fra Chr. Halvorson 1.00
Ved Pastor Walstad fra John Nelson, Dalton, Minn 2.00
Indremisfionen: Ved Christ T Flom fra Stefanus Mgd., Milton, N. D., Konf.offer 7.84
Ved Pastor Duea fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Svea City, Ja., Dueas Kald 15.00
Ved Pastor Knutson fra Bor Freliers Mgd., Grafton, N. Dak., Pastor Knutsons Kald, Konf.Offer 22.25
Ved Pastor Walstad fra John Nelson, Dalton, Minn 2.00
Ved Pastor A A Dahl to trediedels Konf.Offer i Tremealeau Valley Mgd., Past. Dahls Kald 20, halvt Konf.offer i Curran Valley Mgd., Dahls Kald 8.32 ..... 28.32
Til Synodekassen: Ved Pastor N P Wasbotten testamentarisk Gave efter afsøde Elling Johnson, Waseca, Minn 100.00
Fondskassen: Fra S A Sørenson, Le Roy, Minn. 25.00

J. L. Lasleson.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis. Til løbende Udgifter: Samlet ved John Moen, New Auburn, Wis. 2.00
Mr. & Mrs. P Johnson, Lakeville, Minn 1.50
Ubenævnt, Palermo, N. D. 1.00
Jens Watne, Belva, N. D 1.00
A T Muhl, Minneota, Minn 1.00

Digitized by Google

Samlet ved Agnes G Moen, Frank, S. D..... 1.00
Samlet ved Laura G Moen, do..... 2.00
Mrs. Anton Jenson, Rushmore, Minn..... 1.00
Samlet ved Mrs. M P Aarstad, Osakis, Minn..... 3.00
Samlet ved Mrs. Peder Trygstad, Wanamingo, Minn..... 5.50
Samlet ved N G Eggen, Stanwood, Wash..... 1.00
Samlet ved Mrs. Hanna Erickson, Northwood, N. D..... 1.50
Samlet ved Pastor S E Odland, Roseau, Minn..... 1.50
Samlet ved Mrs. J Skaar, Ansel, Minn..... 1.65
Samlet ved Lizzie Hansen, Boyd, Minn..... 1.00
Peder C Gorseth, Irene, S. D..... 2.00
S O Watne, Minot, N. D..... 1.00
Martha Granstad, Des Moines, Ja..... 1.00
H P Haugen, Kelly, N. D..... 1.00
Samlet ved Mrs. S Arntzen, Wigdahl, Minn..... 4.60
Samlet ved Clara Chasberg, Toronto, S. D..... 3.00
Samlet ved Mrs. John Pedersen, La Crosse, Wis..... 1.00
Pastor M P Sween, Atwater, Minn..... 5.00
G Rasmussen, Minneapolis..... 5.00
Mrs. G O Weimodet, Abercrombie, N. D..... 1.00
T T Stockdale, Eagle Grove, Ja..... 1.00
Anders Aanstad, Churches Ferry, N. D..... 1.00
Samlet ved Mrs. H S Hansen, Constance, Minn..... 1.75
Samlet ved Ole O Bik, Evansville, Minn..... 1.00
N O Rodning, Skyberg, Minn..... 1.00
Emelia Kringsberg, Sacred Heart, Minn..... 1.00
Mrs. Oliver Munson, Bradley, S. D..... 2.50
Samlet ved N A Stavegaard, Belgrade, Minn..... 2.00
Bethesda Missionsf., Alexandria, Minn., ved Past. Ytrehus 4.85
Samlet ved H T Hegni, Clarkfield, Minn..... 3.00
Ole Nelson, Wangnes, Windom, Minn..... 5.00
Mrs. Knut Melling, Jewell, Ja..... 1.00
Ole O Rust, Bellmont, N. D..... 1.00
Ubenævnt, Chicago, Ill..... 1.50
Sophie Dahl, Minneapolis..... 1.00
Samlet ved Mrs. Siri O Rogness, Molstad, Alta..... 1.50
Samlet ved Mrs. O C Leines, Waubay, S. D..... 3.25
Samlet ved Mrs. Johanna E Olsen, Clarissa, Minn..... 6.00
Mrs. T Egdahl, Elk Mound, Wis..... 3.00
Miss Inga Egdahl, do..... 1.00
Miss Gunda Egdahl, do..... 1.00
Mrs. Hjermstad, Balaton, Minn..... 1.00
En Ven af Hjemmet..... 1.00
H Salemonsen, La Crosse, Wis..... 1.00
Bjørn Olsen, St. Paul, Minn..... 1.00
E N Lostegaard, Lansing, Minn..... 1.00
Ole T Odden, Canby, Minn..... 2.00
Mrs. Lars Ihle, Osseo, Minn..... 1.00
Ole Gunning, Lansford, Minn..... 1.00
Mrs. O S Hatlestad, Fairfax, Minn..... 1.00
Samlet ved Mrs. Gunhild Nash, Ferryville, Wis..... 3.00
Samlet ved P Olsen, Seattle, Wash..... 6.00
Til Byggefondet: Samlet ved Mrs. O J Skaug, Carpio, N. D..... 12.25
Mr. og Mrs. P Johnsen, Lakeville, Minn..... 2.00
Bethesda Missionsf., Fref. Mgd., ved Amalie Andersen... 15.00
C A Evenson, Sacred Heart, Minn. før 93.50 tilf. 116.50.... 23.00
Jens Watne, Belva, N. D..... 1.00
A T Muhl, Minneota, Minn..... 1.00
Mrs. Anton Jensen, Rushmore, Minn..... 1.00
A J Lohre, Vermillion, S. D..... 1.00
Samlet ved Lizzie Hansen, Boyd, Minn..... 12.50
S O Watne, Minot, N. D..... 1.00
L H Locken, Crookston, Minn..... 10.00
Samlet ved Ole O Bik, Evansville, Minn..... 2.00
Mrs. Oliver Munson, Bradley, S. D..... 2.50
Mrs. G E Lucken, Portland, N. D..... 1.00
Samlet ved N A Stavegaard, Belgrade, Minn..... 2.00
Julia Anderson, Central City, Nebr..... 1.00
Samlet ved H T Hegni, Clarkfield, Minn..... 1.00
S A Holland, Thompson, Ja..... 50.00
N A Holland, do..... 25.00
Christ Haugen, do..... 1.00
G Jensen, do..... 50
Christ Paulson, Buffalo Center, Ja..... 5.00
C Carlson, do..... 5.00
Mrs. Konrad Jacobson, Bagley, Minn..... 1.00
Sophie Dahl, Minneapolis..... 1.00
Mrs. Sivert Thompson, Minneapolis..... 1.00
G O Gilbertsen, Fergus Falls, Minn..... 1.00
Helene Omberson, Lakefield, Minn..... 1.00
Ole Gunning, Lansford, N. D..... 1.00
Marit Aakran, Norwich, N. D..... 1.00
Mrs. H M Sande, Aspelund, Minn..... 5.00
Miss Christensen, Sheridan, Ill..... 1.00
Samlet ved Mrs. O E Flaaheim, Astoria, Ore..... 1.50
Til Frivatienter: Samlet ved Mrs. Karen Knutson, La Crosse, Wis..... 3.60
Mrs. Anton Jensen, Rushmore, Minn..... 2.00
Samlet ved Mrs. Chr. Iversen, Seattle, Wash..... 3.00
Samlet ved Mrs. M P Aarstad, Osakis, Minn..... 1.00
Samlet ved N G Eggen, Stanwood, Wash..... 6.25
Samlet ved Mrs. J J Seltvedt, Stavely, Alta..... 9.00
Samlet ved Mrs. John Pedersen, La Crosse, Wis..... 1.00
Ole O Rust Bellmont, N. D..... 1.00
Samlet ved Mrs. J Amundsen, Clarkfield, Minn..... 3.00
Samlet ved Mrs. C H Andersen, Lamberton, Minn..... 10.00
Samlet ved P Olsen, Seattle, Wash..... 5.00
Aarsbidrag: Pastor Carl S Bang, Rugby, N. D..... 1.00
Jens Linderud, Aneta, N. D..... 1.00
N P Rønning, Minneapolis..... 1.00
Gunder Nyhus, Calumet, Mich..... 2.00

E. B. Harbo, Kasserer.

Frankes Himmelkart og Seiladsen over Verdens Hav

er en Traktat paa 15 Sider udgivet af Haugianeren Publish. Co. St. Paul, Minn.

Den første Del er en Drøm, som en troende Mand i Sverige skal ha' havt den Nat, Franke døde, og skildrer hvorledes Franke i Himmelen blir modtaget af Jesus og de mange „Herrens Smaa", som Franke havde vist Barmhjertighed.

Den anden Del, „Seiladsen over Verdens Hav" er et 100 Aar gammelt Brev skrevet af Claus Tollefson Lundeplads fra Thune, Hauges Fødebygd, til en troende Ven i Sande. Det er som Claus med Kompas og Kart foran sig og Kikkert i Haand speider ud over Havet i Overbevisning om „at det er en vanskelig og farlig Reise, da Havet er uroligt, og man snart kan støde an og lide Skibbrud paa de mange skjulte Banker som findes overalt".

Fremstillingen er allegorisk, og man læser det hele igjennem paa 15 Minutter, men Indholdet vil man grunde paa hele sit Liv.—Traktaten koster 5 Cents, i Partier Rabat. T h. Himle.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c. Et meget vakkert Billede af Prof.

Digitized by Google

Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind. ...1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind..... 2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer 1.40

Storstilet.

No. 1 I sterkt presset Stindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillethun.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudbetalt $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indlemmelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Nogle Vers; 2. „Den retfærdige skal grønnes som Palmen"; 3. Den barratske Bevægelse; 4. Mor; 5. Fra Thief River Falls, Minn; 6. Fra Vesten; 7. Aarlige Advertisementer; 8. Haarnakketheds Straf; 9. Vækkelse og Opdragelse; 10. Laan Herren; 11. Indledningsforedrag over Esajas 49, 1—13; 12. Et kort Besøg hos Pastor O. A. Bergh; 13. En venlig Opfordring; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 23 · Lørdag den 8de Juni 1907. { 39te Aarg.

Kors og Krone.

Mat. 16, 24. 27.

Den Vei du gik i Kors og Trang,
I Bøn og Strid og Møie,
Min Jesus, Livets snevre Gang
Lad mig den kjende nøie!
Om ogsaa Kjød og Blod
Vil sætte sig imod,
Jeg dog frimodig stræver frem,
Og hafter kun til Himmelen.

Ingen kan følge Jesus efter, dersom han ikke vandrer i det Tog, som bærer Korset; thi Jesus siger: Vil nogen komme efter mig, han fornegte sig selv og tage Korset op og følge mig. Ja, svarer du, Kors har vi sagtens nogen hver af os at bære paa, og vidste man, hvilke Byrder, der hviler paa mig og hvilke bitre Skaaler jeg maa tømme, saa skulde man snart maatte erkjende, at der er ikke Mangel paa Kors.

Imidlertid siger Jesus, at vi skal tage Korset op. Vi har det altsaa ikke af Naturen, hvormegen Elendighed vi end fødes med, og hvor stor Sorg end dette Liv bringer os.

Korset er altsaa ikke alle dette Livs Bekymringer, Sorger og Savn, som jager Menneskene affted som forskræmte Fugle fra Sted til Sted. Det kan være saa tungt og mørkt for dig, at du staar og stirrer ned i Fortvivlelsens aabne Afgrund. Der findes ingen Hjelp for dig i den hele vide Verden. Du begriber ikke hvordan du skal holde det ud. Og dog er ikke dette et Kors, med mindre du har taget det op for Kristi Skyld; thi kun de Lidelser som vi bære for vor Kristenstands Skyld er i Sandhed Kors, enten det nu er Lidelser, som Gud sender for at overvinde det onde i os, eller det er Kampe, som vi maa føre mod Synden i og omkring os.

Dersom du vandrer med i Korstoget efter Jesus, da vil du af egen Erfaring kjende til disse tunge Lidelser og Kampe i Jesu Samfund mod Syndens og Dødens Magter. Det gjelder Liv eller Død, derfor bliver Korsgangen saa alvorlig, og Striden under Korset ender ikke, førend Livet har seiret over Døden. Det sidste vi kjemper for her paa denne Jord er Livet. Derfor arbeider og strider man sent og tidlig. Med sur Sved og megen Møie samler du Gods og Guld for at kunne leve trygt og længe. Dersom en Mand bød dig al Verdens Gods og Guld og sagde, at du skulde faa det altsammen, om du vilde gaa i Døden nu, du vilde anse det som en bitter Spot. Lad mig faa beholde Livet, saa kan alt det andet være det samme.

Saa kjert er altsaa Livet, at intet kan opveie det for os. Og dog er intet visse end at vi maa dø. De bærer ud til Graven rige og fattige, lykkelige og ulykkelige, Venner og Fiender fra alle Kanter.

Der mødes alle Veie
Paa Gravens bratte Rand.
Der er vort sidste Leie
I Skyggers mørke Land.
Der synker alle Hænder,
Der visner hver en Krans,

Digitized by Google

Der samles Muldens Frende
Der salmer hver en Krans.

.....Det svier for Kjød og Blod, naar det ene efter det andet, som var os inderlig kjært, tages fra os. Det evige Liv i en Menneskesjel maa være kostbart i Guds Øine, siden han opofrede saa meget for det. Al Verdens Glæde og Lykke synes ikke at have noget Værd sammenlignet med en Menneskesjel; thi hvad gavner det et Menneske, om han vinder den ganske Verden, men tager Skade paa sin Sjel? Eller hvad vil et Menneske give til Vederlag for sin Sjel? Om et Menneske blev rigere end Kong Salomo og mægtigere end hin Keiser [illegible] brig gik ned, [illegible] Jorden, dersom hans Livssol gik ned, uden at han havde faaet sin Sjel frelst, da var han ligesaa fattig som den elendigste Stakkel, som dør i en Afkrog ukjendt af alle. Han har mistet alt, som et Menneske kan miste: sin Sjel. Dette er et Tab saa uendelig stort, at intet kan erstatte det.

Men da er det jo idel Barmhjertighed af vor Gud, at han sender os Korset, for at vi ikke skal lide dette forfærdelige Tab.

Vi burde med rette takke Gud for Korset; thi hvorledes skulle vi kunne overvinde Verden i os og omkring os, dersom vi ikke havde det til vor Hjelp?

Verden er ligesom en farlig Forbryder, som vil bryde ind i vort Hus og røve vore Klenodier hver Dag. Og derinde er der en ligesaa slem Bundsforvandt, som med List og Vold vil røve Livet fra os. Skulde vi da ikke takke Gud, fordi han rækker os Korset som vi kan korsfæste denne farlige Forbryder paa? Djevelen og Verden maa sly for Korset. En kristen, som bærer sit Kors er Djevelens Skræk; thi han har før faaet erfare, hvad Korset kan udrette. Men ve den kristen, som kaster Korset af sig! Han er Djevelens sikre Bytte. Derfor vil vi gjerne takke Gud for Korset, som han sender os, og tage det op og bære det efter Kristus.

En reisende saa engang en meget gammel Kvinde, som Gang paa Gang i den dybeste Andagt kyssede et Kors. Den reisende sagde da venlig til hende: Det er ret gjort af eder, at I kysse vor Herre og Frelsers Kors! „O min Herre! Det er meget bedre at man bærer det", svarede hun. Herren give dig denne salige Erfaring! Da skal du af Hjertet kunne takke Gud for Korset og bære det med Glæde efter din Frelser som det skjønneste Smykke.

O søde Kors, min Lykke
Og skjønne Arvedel,
Guds Kirkes gyldne Smykke
Og deilige Juvel!
Her vil jeg glad dig bære
Med Kys og Favnetag,
Og siden fange Ære
Af dig paa Dommens Dag.

Da først, naar Herren kommer for at holde Dom, skal det tilfulde vise sig, hvilken Velsignelse det er at bære Korset; thi Menneskens Søn skal komme i sin Faders Herlighed med sine Engle, og da skal han betale enhver efter hans Gjerning. De, som her har levet for Verden og dens Lyst og vist Korset fra sig, har da ingen Seierskløn ivente. De har ikke søgt Livet. Derfor finder de det heller ikke. Livets Porte lukkes for dem, og Døden bliver deres Løn. Men de, som har søgt Livet ved Jesu Kors, og som lige til sit Livs Ende har levet for dette ene, at korsfæste Synden og vinde Livet, de faar en salig Naadeløn for sit Livs Gjerning. Han, som kaldte dem til Gjerningen og gav dem Korset og Kraft til at udføre Gjerningen, kroner nu sit eget Arbeide. De, som her bar Korset, faar hisset Livsens Krone.

Saa reis dig op med Frimodighed du Kristi Brud og træng frem til din Brudgoms Kors! Hent der Kraft hvereneste Dag til at tage dit Kors op og følge ham efter. Snart vil din Korsgang være endt; thi din Brudgom længes efter den store Dag, da han kan tage Korset af dig og sætte Herlighedens Krone paa dit Hoved. Dette er vort Maal. Derfor vandrer vi trøstig fremad selv om Korsets Tider synes os lange og tunge.

Det isandhed jeg erfarer,
Som mig ei af Minde gaar,
Kristnes Kors det længe varer,
Men omsider Ende faar.

Digitized by Google

Naar den kolde Vinter endes,
Følger bliden Sommer paa.
Saa til Glæde Korset maa
For en taalig kristen vendes.
Alt tilsidst en Ende faar,
Men Guds Kjerlighed bestaar.

„Den retfærdige skal grönnes som Palmen".

(Funcke.)

(Fortsættelse.)

Saaledes gik det mig med det Ord, som Gud har talt gjennem Salmistens Mund: Den retfærdige skal grønnes som Palmen (S. 92, 13.) Dette Ord havde vel altid havt en liflig Klang i mine Øren, saa ofte jeg hørte det; men dog kunde jeg ikke sige, at det havde været mig andet end „et vakkert Ord", indtil Gud lod mig finde noget af det, han har lagt i det, og som jeg nu ogsaa vil lægge frem for mine kjere Læsere. Og kommer der saa en bagefter og siger: „Aa, du har endnu fundet meget lidet i dette Bibelsprog; der er ti Gange mere i det, end hvad du har seet",—saa vil jeg ikke derfor se skjævt til ham, men gjerne paa Forhaand tro det og glæde mig, naar jeg med Tiden lærer alt, som endnu findes deri. Thi jeg ved helt vel, hvad selv en Paulus skriver: Vi forstaar stykkevis og profeterer stykkevis;— —thi nu ser vi i et Speil, i en mørk Tale, men da skal vi se Ansigt til Ansigt (1 Kor. 13, 9. 15.).

Jeg tænkte da længe paa, hvorfor det dog heder i Salmen: Den retfærdige skal grønnes som Palmen?—Hvorfor netop som en Palme,—maatte jeg altid igjen tænke, —hvorfor ikke som et Egetræ eller et Figentræ eller et Frugttræ, thi det maatte dog have sin særegne Mening og Grund. Jeg kunde ikke slippe den Tanke, hvorfor den retfærdige just sammenlignes med en Palme og bad Gud, at han dog vilde gjøre mig det klart; jeg vilde saa gjerne vide det.

Jeg tænkte, du faar undersøge, hvad der er det eiendommelige ved Palmerne, som udmærker den fremdeles fremfor andre Træer. Jeg slog da op i en Bog forat høre, hvad de naturkyndige og reisende fortæller om Palmen. Jeg skulde nok havt bedre Lyst til selv i en Snarvending at have seet og gjennemforsket en Palmelund, — men de er langt herfra, og det er vel tvivlsomt, om det times nogen af os at hvile sig i Skyggen af en stolt Palme,—at sige i denne Verden. I Herlighedens Rige skal ogsaa det Savn stilles, der vil vi faa alt at se.—Men for nærværende maatte jeg ty til Bogen; jeg læste der med Forundring blandt andet: Palmen er et Træ, som netop grønnes aller herligst da, naar alt andet Planteliv dør bort i Østerlandenes glødende Solvarme;—det staar ofte midt i de værste Sandørkener, hvor der ellers ikke er et Græsstraa, et Blad eller en Blomst at se; og der grønnes dette stolte, ranke og duftende Træ hele Aaret igjennem".

Jeg havde ikke læst mere end disse Ord, men de fyldte mit Hjerte med Glæde, thi nu forstod jeg allerede lidt af, hvorfor den retfærdige sammenlignes med en Palme.—Eller er det ikke saaledes med den sande kristen —med den, som er bleven retfærdig ved Troen paa det Guds Lam? Aabenbarer ikke hans Tro sig just herligst midt i Anfegtelsernes Hede, grønnes den ikke skjønnest i Fristelsernes glødende Smelteovn? Kommer ikke den fra en høiere Verden stammende Lysets Kraft, som bor i den kristne, allerherligst til Syne just i Trængselens Dage, da naar Verdens Glædessang bange forstummer, naar dens Trøst falder til Jorden som Græssets Blomst,— naar den græder og hyler over at alt Haab er ude,— naar et fortvivlet „Forfængelighedens Forfængelighed" er det sidste, som klinger igjen af dens Sang?—Løfter ikke Jehovahs Ørn med det mægtige Blik sin Vinge med største Kraft opad mod Solen just da, naar dens Glød brænder som stærkest, medens alle andre Dyr lader Fjedrene og Lemmerne slappe hænge mod Jorden?—Hvor opløftende er det, naar en Job, da alt, alt i denne Verden var taget fra ham, Rigdom og Ære,

Digitized by Google

Sundhed, Livskraft og Skjønhed, Børn, Hustru og Venner,—naar han alligevel som en Guds Løve træder frem og trodsende Helvede og Verden raaber: Men jeg ved, at min Forløser lever!—Hvor storartet er det ikke, naar Asaf midt under de vældigste Storme af indre og ydre Anfegtelser planter Guds Banner ligesom midt i det oprørte Hav: dog bliver jeg stedse hos dig!—naar jeg har dig Herre, saa spørger jeg hverken efter Himmel eller Jord. Forsmægter end mit Kjød og mit Hjerte, saa er Gud mit Hjertes Klippe og min Del evindelig. (Men af saadanne Steder er Salmerne og Profeterne fulde). Og hør dog Paulus, han, som siger om sig selv: „Jeg dør daglig"; „jeg hengives stedse til Døden; „jeg bærer Pælen i Kjødet og Jesu Kristi Saarmærker paa mit Legeme", hør, hvorledes denne de tusinde Smerters Mand dog løfter Vingerne som Kongeørnen i Storm: Vi er nedslagne, men ikke fortabte; om end vort udvortes Menneske gaar til Grunde, fornyes dog det indvortes Dag for Dag; thi jeg holder for, at den nærværende Tids Lidelser ikke er at agte mod den Herlighed, som skal aabenbares paa os; thi vor Trængsel — — — bringer os — — — Herlighed. Men i alle disse Ting mere end seire vi ved ham, som har elsket os. Thi jeg er vis paa, at hverken Død eller Liv — — — skal kunne skille os fra Guds Kjerlighed i Kristus Jesus vor Herre.

Naar vi hører slige Vidnesbyrd af de største Martyrers Mund (og det var let at føie tusind lignende til), er det ikke da, som om vi skulde se en Skov af Palmer, som først har været udsat for den mest brændende Solhede og derefter for rasende Orkaner og brusende Regnskyl. Trods Solens Brand og Stormenes Rasen hæver de nu først rigtig stolt sine Kroner i Veiret, endnu kraftigere og stoltere end før! — Og saadanne ædle, herlige Palmer kan man endnu faa at se, ja vi kan let selv blive en saadan, dersom vi til Gavns indøver det lille Ord Ydmygheb. Hvilke herlige og store Ting kan en ofte opleve ved enfoldige, oprigtige kristnes Sygeseng og Smertesleie, — det er, som saaes Evighedens lysende Morgenglands i deres Øie og paa deres Pande, indtil de farer hjem med Taksigelse og Jubel, saaledes som engang Krysostomus skiltes fra et Liv helt rigt paa Lidelser med det Udraab: „Lovet være Gud for alle Ting"! — Saadant hænder endnu hver Dag i Kristenheden, „thi Herren er endnu aldrig vegen fra sit Folk".—Ligesom Palmen udmærker sig fremfor alle Træer derved, at de heftigste Storme og Uveir kun faar den til at skyde desto kraftigere i Høiden, saaledes adskiller det sande Gudsbarn sig derved fra alle andre Adamsbørn, at Lidelse og Trængsel kun skjænker dem idel Herlighed, medens de, som har kastet sit Anker ud i denne Verdens Grus og Støv, intet andet høster end Fordærvelse og Undergang. Om dette staar der skrevet Salm. 37, 35. 36. „Jeg saa den ugudelige forfærdelig og udbredende sig som et grønt Træ, der ikke er flyttet. Men han forsvandt, og se, han var ikke mere, og jeg søgte efter ham; men han fandtes ikke".

Har du ogsaa allerede været i megen Trængsel, Anfegtelse og Lidelsesstorm?— Og om saa er, hvorledes viste du dig i hin Tid? Var du som Palmen, der just vokser sig høi i Regn og Stormvind? —eller er du bleven sløvet og forkrøblet i din Smerte? Tænk ret tilbage paa de Tider og undersøg, om Anfegtelsen har bragt dig Vekst og Herlighed for dit indvortes Menneske eller ikke. Saa vil du snart kjende om du hører til dem, om hvilke Salmisten siger: Den retfærdige skal grønnes som Palmen. Men vogt dig, at du ikke hører til de skinkristne, om hvem der er sunget:

De priser dig og taler vakre Ord,
De kalder dig „sit Liv", „sin Pryd"
paa Jord,
I Skinnet af dit Lys de soler sig,
Men — følge dine Fodspor vil de ei!

Barmhjertighed nok Munden taler om;
Dog aldrig den paa deres Veie kom;
Sin Herre nævner de med Varme dig,
—Sin Ledestjerne selv de kaarer sig!

O Herre! Ve! med dit det dyre Blod
De skjuler kun sit eget stolte Mod;

Digitized by Google

Du har gjort nok! saa jubler lydt de ud
Og — knæler ned for Hjertets gamle Gud!

Af Jesu Kriste, løs den Trældom fæl,
Nagl Hykleriet mit til Korsets Pæl
Og lad dog ske, hvad vi dig beder her:
Vi vorde maa dig lig alt mer og mer!

Disse Kling-Klang-kristne gjør Evangeliet og Guds Rige mere Skade end de aabenbare Modstandere og Spottere, — ligesom Speiderne er farligere end de aabenbare Fiender, og det er høilig nødvendigt, at Jesu Kristi sande Stridsmænd overalt offentlig siger sig løs fra disse Leietropper, forat de ikke skal blive forvekslede med dem, og forat ikke oprigtige, søgende Sjele skal blive forvirrede eller ængstede derved. Det gjælder aabent at skille sig fra disse, mere end fra de dybeste sunkne Verdensmennesker, som ogsaa Apostelen Paulus klart paalægger i det første Brev til Korintherne, Kap. 5, 9—13.

Men hvem der er de sande „retfærdige", det skal Verden kjende derpaa, „at de grønnes som Palmen".

Om Palmetræet siges der os videre, at skjønt det er det frugtbareste af alle Træer og ofte ganske overlæsset af Frugter, saa hænder det næsten aldrig, at det knækkes under Vægten af sine Frugter. Ellers kan vi jo meget ofte se, at de skjønneste Grene paa Frugttræerne knækkes af, fordi de er saa overhaands belæssede med Frugter; og endnu oftere vilde vi se det, hvis de omsorgsfulde Mennesker ikke satte Stotter under; dette er nu ved Palmetræet aldeles unødvendigt, thi det bøier sig vel under sine Frugter, men det brister aldrig.

Er ikke det igjen et yndigt Billede af Kristmennesket? Jeg mener nemlig, at det kunde ligge meget nær ved Palmefrugternes rige Fylde at tænke paa den Fylde af Velgjerninger, som Gud viser sine Børn, og saa vilde vi saa den Tanke: Rydelsen af Guds Velgjerninger bringer vel den retfærdige til at bøie sig, men aldrig til at knækkes og bukke under; — Palmen bøier sig, men den knækkes ikke. At den kristne kan udholde Guds Storme og Uveir, Lidelsernes Brand og Anfegtelsernes Storm, ja kun tager end kraftigere Vekst i dem, er noget stort; men om muligt endnu større er det, at han kan bære de gode Dage, at Guds Godhed fører ham til Bod og ikke til Selvophøielse og Hovmod. Det er jo en gjængs Talemaade, at der skal bred Ryg til at bære gode Dage; og enhver, som har sine to Øine, kan se hver Dag, at uomvendte Mennesker, som i tunge Tider var nokſaa omgjængelige og elskværdige, ofteſt bliver ganske uudholdelige, oplæſte, overmodige og selvbehagelige, naar al god Gaves Fader velsigner dem med Overflod af jordiske Goder, Sundhed, Rigdom, Ære o. s. v.

(Fortsættes.)

Opraab til Dönväringerne i Amerika.

Lad os hjælpe Ungdommen derhjemme med dens Arbeide.

„Naar det gaar dig vel, da kom mig ihu."

Kjære Mænd og Kvinder fra Dønna, og da specielt fra Dønnæs! Tillad mig at faa frembære for eder en Sag, som jeg føler mig forvisset om, I med mig vil samle eder om.

For en fem Aar siden kom der til Dønnæs en ny Kirkesanger og Skolelærer i gamle, kjære Beiermans Sted, nemlig Joh. Sand. Da jeg var hjemme, lærte jeg Hr. Sand personlig at kjende. Han er en af alle respekteret og afholdt Mand. Som han selv er Nordlænding, elsker han ogsaa sit Folk af hele sin Sjel; og da ikke mindst Ungdommen. Jeg tror, det var Vintrene 1901—1902, han holdt Skole paa Balstad, Lofoten, for Fiskegutterne der, medens jeg selv dengang bestyrede Balstad Fiskerhjem, og jeg kunde derfor paa nært Hold se, hvorledes han med al mulig Flid hjalp de mange brave Fiskergutter frem saavel theoretisk som praktisk; men frem for alt i det ene fornødne: frem til Gud.

Senere søgte Hr. Sand sig, som anført, til Dønnæs, hvor han endnu er.

Kommen til Dønnæs, saa han, hvor meget Ungdomsarbeide der var paakrævet. Et Ungdomslokale blev bygget. Dette skul-

Digitized by Google

tes vist ikke bare ham; nei, andre tog ogsaa Del, til Eksempel Hr. Coldevin m. fl.; men Hr. Sand var dog Sjelen i Foretagendet. En kristelig Ungdomsforening blev stiftet, og Hr. Sand blev da ogsaa Foreningens Formand. Han har røgtet dette sit Tillidshverv med megen Flid og Troskab, og alt har gaaet godt.

Men enhver, som har Erfaring i dette Slags Arbeide, ved, at det ogsaa er forbundet med mange Skuffelser. Glæde og Skuffelse har ogsaa Ungdomsforeningen i Dønnæs havt.

Men nu kommer det, som foraarsager dette Opraab.

Ungdomsforeningen skylder paa sit Lokale, og Fisket slog Feil iaar, og de er paa Vei at blive husvilde. Og tabes Lokalet, da spredes jo Medlemmerne som Faar, og den gode Gjerning, som er kommen i saa god Gjænge, som har virket saa meget godt, som har foraarsaget saare megen Glæde og Velsignelse,—vil strande. Dette vil medføre sørgelige Resultater for den store Ungdomsskare. Fisket slog som sagt, feil, og der er intet at samle.

I, som nu er her i det rige Amerika, men som engang sad i de samme Kaar derhjemme;—tænk eder nu tilbage.—Hvorledes følte du, naar du intet fik under alt dit Slid og Slæb?—Du husker, at du om Høsten tænkte: „Jeg faar forsøge endnu en Gang." Du satte dig i Skyld,—du kom dig i Vei. Du husker maaske endda, naar din brave, trofaste Hustru sagde Farvel til dig deroppe i Fjæren,—maaske forsøgte hun at opmuntre dig ved at sige: „Gud lade det lykkes for dig!" Dit Mod var ikke stort, da du heiste dit Seil, og din Baad drog ivei, og et „Far vel!" fra dine deroppe i Fjæren var det sidste, du hørte, som dit Hus gjemtes bag Odden.

Men kom du saa hjem igjen fattigere, end da du reiste,—hvorledes følte du da? Tænk nu paa dette! Tænk dig vore kjeres Følelser derhjemme da de iaar maatte vende Stavnen hjemad tomhændede.—Der er intet at samle, selv om Viljen var aldrig saa stor. Og hør nu deres Raab til os: „Naar det gaar eder vel, da kom os ihu." Og da, I kristne Mænd og Kvinder, op alle I, som engang har delt Nordlændingens haarde Kaar og Fattigdom. Vi vil reise os. Vi vil reise os under en stærk Følelse for vort Folk, vor Ungdom herhjemme. Vi vil hjælpe dem at beholde Ungdomslokalet. Hvilken Skam for os herover, om de skulde miste det, saa meget mere, som her er saa mange herover fra Dønnæs Menighed, Dønna og Nesne med; Ja, alle I, som kjender eders Sambygdingers Kaar derhjemme, som har Ungdomsarbeidet kjært;—hvilken Skam for os, om de derhjemme skulde miste sit lille Ungdomlokale. Det vilde ikke være ligt os. Derfor op og frem til Hjælp. Vi vil samle os, vi vil forene os, vi vil betael Huset for dem. Hvad er det for os, mange som vi er, naar vi gjør det i Flok. Sig ikke, at det intet gjør, om de mister sit Lokale: thi det gjør jo,—gjør Ungdomsforeningen husvild. Hvor skal da de unge samle sig forat blive lærte, advaret og styrket til at modstaa det onde, som I ved ligger og lurer paa de unge, ikke mindst paa Gutterne, som skal ud fra Hjemmets Indflydelse, ud fra Moderens aarvaagne Øie—ud i Verden med dens dels kolde, dels daarende Væsen. Ja, Gutten behøver Ballast ikke bare i Baaden, men ogsaa i Hjertet. Du ved, deres Baad er saa liden, og Havet, det er saa stort. Og naar saa Stormen fra det store, trolløse Hav angriber den lille skrøbelige Baad, da er det godt at have Gud med; da ved I, at Øiet bliver roligere, naar det speider ind i Mørket, og Haanden sikrere, naar den griber om Styrevolen.

Nu, kjere Venner og Sambygdinger, skal vi lade dem miste sit Hus? Nei, vi vil ikke.

Derfor: lader os nu forene os om at betale for Huset. Da kan det staa deroppe paa Dønnæs og minde vore kjere derhjemme om os herover, som hjalp i Nøden.

Og vi maa hjælpe straks. Alle, som nu vil og kan hjælpe, kan sende Pengene til

Digitized by Google

mig, og jeg skal kvittere for dem i „Skandinaven", „Budbæreren" og „Folkebladet"; tilmed Kvittering fra Kirkesanger Sand: at han har ret modtaget Pengene og anvendt dem til det Øiemed for hvilket de er givne.

Skulde nogen ville sende sin Pengegave direkte hjem, da send den til Hr. Kirkesanger Joh. Sand, Dønnæs, Nordovaagen, Dønna, Norge.

Herren velsigne Sagen!

Jeg vil give $5. Hvem er næst?

Deres for Lønnæs Ungdomsforening, etc. A. J. Johanson.

Præst til Vor Frelsers Kirke, Stoughton, Wis.

Fra Mødet ved Strand, Jowa.

Jowa Kreds af Hauges Synode afholdt efter Bestemmelse Møde i Past. T. K. Jacobs Kald ved Strand, Jowa. Undertegnede var den eneste tilreisende Præst fra Kredsen. Men Past. Andresen kom derfor at samle Penge til Samfundsgjeldens Dækkelse, og han hjalp flittig til med Opbyggelsen.

Mødet begyndte Onsdag Formiddag den 22de med Prediken af Past. Andresen over Joh. 15, 1 f. Mødet blev dernæst organiseret og Past. T. K. Jacobs valgt til Mødets Formand.

Jacobs hilsede nu de fremmede velkommen med Salme 115, 12—15.

Samtaleemne var Es. 55, 1—7 og indlededes af undertegnede.

Jeg havde nedtegnet en hel Del, baade af Andresens Prediken og af Samtalen over nævnte Emne, men paa Grund af Travelhed skal jeg indskrænke mig at berette, at under Behandlingen af det opstillede Samtaleemne blev der flittig talt om og peget hen til de levende, læskende og livgivende Vande, der er tilgjængelige for alle aandelig tørstige. De tørstige indbødes i Jesu Navn til at komme og drikke; og alvorligt og inderligt lød Formaningen til at bruge Naadens kostbare Tid: Søge Herren, medens han findes, og kalde paa ham den Stund, han er nær.

Da der var en Del Amerikanere paa de Trakter, blev der paa Thorsdagsaften prediket i det engelske Sprog.

Fredagsmorgen var der Regn og Rusk, og da Andresen maatte gaa allerede den Formiddag, besluttet ogsaa jeg mig til at følge med for Skydsens Skyld. Efter nu at have kaldt Folk sammen ved Hjælp af Telephonen, samledes vi med dem i Kirken og talte et Alvorsord til Afsked.

Guds Ords Kraft erfaredes ogsaa under dette Møde. Gud give, at det blir gjemt i Hjerterne. „Salige er de, som høre Guds Ord og bevare det.

Saa til Vennerne ved Strand vil vi sige hjertelig Tak for hyggeligt Samvær. Gjemme Guds Ord udi Hjerte og Sind, slip ikke Verden, ei Satan derind, Jesus lad Hjerterne eie. Maatte ingen af eder veie eders Penge for det, som ikke er Brød og eders Erhverv for det, som ikke kan mætte; men kommer alle til Vandene, som Herren siger. Simon E. Hanson, Sek.

Fra Mc Gregor, Jowa.

Mc Gregor, Ja, 21de Mai, 1907.

Jeg har længe tænkt at sende en liden Hilsen til Budbæreren. Jeg liker at læse Brevene ifra andre Kanter. Saa kanske nogen kunde like at se noget herifra ogsaa. Her [illegible] rundt Mc Gregor [illegible] Henseende lever vi nokſaa godt.

Men for Tiden er vi som Faar uden Hyrde i aandelig Henseende, idet vor forrige Sjelesørger Pastor P. S. Stenerson er reist til S. Dak. og antaget Kald der paa det større Virkefelt. Han brød Livets Brød og lagde frem Livets og Dødens Vei med Troskab og Kjerlighed for denne Menighed i de elleve Aar han virkede her, og skjønt vi ikke kunde have Prestebesøg mere end 6 Søndage om Aaret saa saa vi altid med Længsel fremover til disse vore Høitidsdage. Maa Herren velsigne hans Gjerning her og give ham nogle Neg at bære hjem fra denne Menighed ogsaa som Løn for sit Arbeide.

Og maa Herren ogsaa komme os ihu og sende os en Mand igjen med sin Aand og Kraft til at samle Neg paa Herrens Ager til den store Høst.

Digitized by Google

Pastor Stenerson holdt sin Afskedsprediken her paa Langfredag sidstleden og foruden Dagens Tekst hvori han holdt frem den korsfæstede Frelser som tog alle vore Synder paa sig paa det vi skulde ha Fred og faa Lægedom ved hans Saar, gav han ogsaa Menigheden et Mindesprog af Ap. Gj. 20, 32, til Afsked, hvori han anbefalede os til Gud og hans Naades Ord, som er mægtigt til at opbygge og give os Arv iblandt alle de hellige. Maa vi nu komme dette ihu og lytte til Guds Naades Ord, bevare dem i vore Hjerter og tjene ham med Troskab hver med det Pund han har faaet af Gud, baade Præster og Menigheder, saa vi ikke gaa glip af denne salige Arv.

Tilsidst en venlig Hilsen til alle „Budbærerens" Læsere og Redaktør. En ringe Søster Mrs. O. Eggen.

Mrs. Margrethe Stien död.

Mange af „Budbærerens" Læsere, og da især dem, som har reist omkring iblandt Hauges Venner i Red River Dalen og forkyndt Guds Ord, vil erindre at have gjæstet i Nils A. Stiens hyggelige Hjem ved Red River, eller rettere ved Hickson Cass Co., N. Dak.

Til eder kommer nu Budskabet: Gamle Mrs. Stien er død. Hun vil nu ikke ostere dække Bord for Herrens Vidner, som hun før saa ofte har gjort i de mange Aar hun har bodet der. Men nu vil hun faa glæde sig ved en tro Tjenerindes Løn.

Mrs. Stien blev født i Hemnes Sogn, Helgeland, Norge, den 3die Februar 1829. Udvandrede til Amerika 1866. Blev den første Pintsedag 1868 ægteviet til Nils A. Stien fra samme Sted i Norge. Deres lange, lykkelige Ægteskab blev velsignet med to Børn. Med Fortrøstning til Herren og Haab om, i en nær Fremtid at overkomme Nybyggerlivets mange Besværligheder satte de sig ned paa en „Homestead" i Cass Co., N. D., og var den første Familie i Nybygget. Man vil deraf forstaa hvilken Betydning de kom til at faa for dem, som kom senere.

Naar saa da Brødrene Kasa og B. Anderson, paa sine ofte møisommelige Missionsreiser blandt Udflytterfolket kom did, da blev der Helg. Da budsendtes Naboerne og saa samledes man omkring Guds Ord. Menighed blev dannet og Arbeidet paabegyndt til Fremme af Guds Riges Sag iblandt dem.

De blev nok de ledende, eller kanske rettest de tjenende i Menigheden, de to Stiens, hver paa sin Side. Og de har ved Guds Naade været tro i Tjenesten. Nu, saa er hendes Dagverk endt, medens at Broder Stien endnu har noget at gjøre. Man trænger ham der paa Stedet endnu en Tid; men hvorlænge skal han faa være der, mon?— Han er nu i sit 73de Aar.

I henved 39 Aar forundte Gud dem trofast at ledsage hinanden paa Reisen gjennem Verden. Men saa kom Rytteren paa den bleggule Hest den 18de Februar 1907 og skilte dem ad. Uden Forbud, hastigt kom han, som han saa ofte pleier at gjøre. Og Mor Stien lægges til Hvile, 78 Aar og 15 Dage gammel.

Foruden Ægtefælle overleves hun af sine Døtre: Mrs. P. C. Peterson, der bor paa sine Forældres Farm, og Mrs. O. A. Blosm, Tacoma, Wash., samt en Søster der ved Hickson.

Den afdøde blev omvendt til Troen paa den korsfæstede Jesus i 25 Aars Alderen og har ved Guds Naade forblevet tro. Hendes Hjertes Længsler gav sig bedst tilkjende i den Sang, som hun saa ofte brugte at synge,— og som var den sidste hun sang — „Jeg behøver dig o Jesus". Maatte det ogsaa altid saa staa klart for os, at vi behøver Jesus! Ja, at vi ikke kan undvære ham.

Jordfæstelsen fandt Sted fra Hemnes Menigheds Kirke den 26de Februar. Pastor Sæther talte ved Baaren i Tilknytning til 2 Tim. 1, 9—10.

Fred med hendes Støv og velsignet være hendes Minde! O. J. M.

Digitized by Google

Johannes Wold.

Gamle Broder M. Wold, velkjendt blandt vort Folk, har havt den Sorg at hans yngste Søn Johannes Wold, som var ansat som Bremser i Jernbanegaarden i Duluth, Minn., blev dræbt ved et Ulykkes Tilfælde forrige Uge. Han faldt nemlig ned fra Taget paa en Godsvogn medens Toget var i Bevægelse. Han døde godt som med det samme, idet han ikke gjenvandt Bevidstheden. Afdøde efterlader sig foruden Fader og flere Søskende ogsaa Hustru og en liden Datter. Han blev under stor Deltagelse begravet fra Bethesda Kirke Trefoldigheds Søndag. Pastor Austad forrettede. Han talte alvorligt over de Ord: „Sandelig der er blot et Skridt mellem mig og Døden". Følgende korte Sange for Anledningen forfattede af afdødes Svoger Hr. L. M. Hanson, blev sjungne i Kirken og ved Graven.

Før Talen.

Mel. Hvo ved hvor nær mig er min Ende.

O, hvor det smerter, hvor det brænder
og gjør vor Barm saa hed, saa trang
at vide disse unge Hænder
nu foldede for sidste Gang!
at se et Liv der gav sligt Haab,
endt under Venners Klageraab!

O, ja, det brænder, og det smerter
med Lueglød i manges Bryst,
dog mest i Fars og Hustrus Hjerter,
der saa i Sønnen Livets Trøst.
For dem er Sorgen tifold tung:
Ak, han, den kjere, brav og ung!

Og hun, som tænkte ved hans Side
at gjøre lys hans Fremtids Vei,
hvad hendes unge Sind maa lide
af Kval, det fatter mange ei.
For Far, for Søskend, sorgklædt Brud
er her kun Trøst hos en—hos Gud.

Efter Talen.

Mel. Hvo ved hvor nær mig er min Ende.

Af Sorg og Savn og Nød og Trængsel
os denne Verden meget gav;
det ofte blir vor sidste Længsel
at bytte Livet med en Grav;
thi Sønnen tryg i Jordens Skjød
forstyrres ei af Sorg og Nød.

Den mørke Nat har Stjerner milde,
og Graven selv har Blomsterflor;
lad Graad saa ei det Blik forvilde,
som stirrer did, hvor nu han bor!
Vi haaber, hist han Herren ser,
og Mindet her velsignet er.

Ja vi, som tror paa navnløs Glæde
bag Dødens rædselsfulde Dør,
faar Lov i Smerten stille græde;
men dog vi ei fortvivle tør.
Vel sandt, slig Sorgens Nat er sort;
men —godt er alt hvad Gud har gjort.

Ved Graven.

Mel. Hvo ved hvor nær mig er min Ende.

Og nu Farvel fra alle kjere,
du elskede i Graven lagt!
Tak for hvad du for os fik være,
Vi dækker dig med Blomsters Pragt.
Farvel og Tak fra Hustru kjer!
Fra Lester din som hos os er!

Dog han, de faderløses Fader
selv være vil i Faders Sted,
Han ei sit Barn i Nød forlader,
og han er rig paa Hjælp og Fred.
Farvel derfor i Jesu Navn!
Vel mødt igjen i Himmelhavn!

L. M. H.

Gud trøste og husvale de sørgende efterladte! M. G. H.

Religiøse Hyklere

er det værste af alt Utøi, og jeg frygter for, at det er flere af dem, end der er Rotter i en Hvedestak.

De har en frelsende Tro, for frelser de ikke sine Sjele, saa frelser de sine Penge.

De dækker sit sorte Kjød med hvide Fjære. Der er mere Menneskefrygt end der er Gudsfrygt.

Det bedste man finder hos dem, er Søndagsklædningen. Jo nærmere man kommer deres Hjerter, des mere Smuds vil man finde.

De er ikke gudfrygtige i sine Affærer, men de gjør Affærer med sin Gudsfrygt.

Spurgeon.

Digitized by Google

Statens Luther League Möde afholdt i Yankton, S. Dak., Mai 12—14 1907.

Syd Dakotas Luther League afholdt sit 10de Aarsmøde i Trefoldighedskirken i Yankton, S. D., fra den 12te til den 14de Mai.

Mødet aabnedes Søndagsformiddag med Prediken af Pastor C. K. Solberg fra Chicago. Ved Eftermiddagssessionen holdt Foreningens Viceformand Pastor O. Glesne, Aberbeen Præsidentens Aarstale. Han fungerede nemlig som President paa Grund af Præsidentens, Pastor O. A. Andersons Afgang ved Døden sidstleden December.

Ved Aftenssessionen samtaltes om „Vor Arv". Samtalen indlededes ved Oplæsningen ved, Prof. Berdahl fra Canton, af Prof. Steffensons Indledningsforedrag. Sangkoret fra Augustana College opvartede med Sang baade ved Eftermiddagssessionen og Aftenssessionen.

Mandagsmorgen Kl. 9.00 samledes man til en halv Times Bønnemøde. Herpaa fulgte en Times Forretningssession, hvorpaa Samtalen over, „Vor Opgave" indlededes af James Berdahl fra Vermillion. Flere tog Del i Samtalen.

Mandagseftermiddag havde man en meget opbyggende Samtale over Evnerne „Forberedelse til Bøn" og „Bønnens Magt" indledet henholdsvis af Student Garness, fra Canton, og Pastor Mannes, fra Beresford. Sidstnævnte oplæste Mrs. Mannes' Indledning over Emnet, da hun ikke selv kunde være tilstede.

Om Aftenen holdtes Reception for de Besøgende i G. A. R. Hall. Her opvartedes først med et Program bestaaende af Sang, Musik og Deklamationer, hvorefter Forfriskninger blev serveret. Derpaa fulgte korte Taler af Pastorerne Lavik, Mannes, Solberg og Prof. Tuve, med Sang og Musik indimellem.

Efter Bønnestunden Tirsdagsmorgen benyttedes Formiddagen til forskjellige Forretningsanliggender. Der oplystes at Statens Liga bestod af 19 Foreninger og omkring 600 Medlemmer. Pastor O. Glesne, Aberdeen, valgtes til President; Pastor A. M. Mannes, Beresford, til Vicepresident; Miss Inga Johnson, Brookings, til Rekording Sekretær, og James Berdahl, Vermillion til Kasserer.

Ved Eftermiddagssessionen samtaledes om „organiseret kristeligt Arbeide", indledet af Clara Olson, og „Individuelt kristeligt Arbeide" indledet af George Keland, begge fra Brookings.

Om Aftenen holdtes Slutningsfest. Pastor C. K. Solberg talte over Emnet „Luther Ligaens firfoldige Opgave". Derpaa fulgte korte Taler til Afsked, Vedtagelse af de sædvanlige Takkeresolutioner samt Resolution til Minde om Foreningens afdøde President Pastor O. A. Anderson. Offer optoges til Ligaens Gjøremaal, Velsignelsen lystes, og det vellykkede Møde afsluttedes.

Augustana College Kor fortjener særegen Tak for den udmerkede Sang, hvormed de underholdt og opbyggede Forsamlingen.

Det er i Sandhed glædeligt at se saa stor en Ungdomsskare være samlet til at forhandle om Sager vedrørende Gudsrigets Fremme. Maa Gud velsigne Forhandlingerne og den Skare, som var forsamlet, samt hele vort Ungdomsarbeide her i Syd Dakota!

Gustav M. Bruce.

Anm. For mere fuldstændigt Referat se „Skandinaven".

Model Solstraaler.

Pastor Støcker havde prediket en Søndag, da en Bonde traadte ind til ham og lagde tyve Kroner paa Bordet.

„Pastor", sagde han, „De er Formand i Berlins Indremission og kjender vist flere rigtig fattige Familier. Jeg vil nu bede Dem, om De vil lade en Solstraale falde i et eller andet af de Hjem. Jeg vil gierne gjøre det, da jeg har havt saa stor Velsignelse af Deres Prediken idag".

„Ja, det vil jeg med Glæde gjøre", svarede Støcker, „men hvor stor skal da denne Solstraale være"?

„Ja, femti Øre kan vel ogsaa være noget," mente Bonden, „saa faar mange lidt".

„Ja, det skal jeg besørge", svarede Støcker og uddelte med glad Hjerte efter den brave Mands Ønske.

Digitized by Google

Indledningsforedrag over Esajas 49, 1—13.

Af G.

(Slutning.)

III

Jehovas Erklæring om, hvem denne Tjener er. Vers 3: „Og han sagde til mig: Du er min Tjener, du er Israel, paa hvem jeg vil aabenbare min Herlighed." Han er altsaa Guds Tjener i særegen Forstand som den, der er sendt af Gud til at gjøre hans Vilje, og som den, der virkelig føier sig efter Faderens Vilje og virkelig gjorde den, saaledes som vi ved, Jesus flere Gange erklærer om sig selv i det Nye Testamente. Og han er „Israel," d. e. Israels Kjernes Kjerne, dets Centrum og Hoved, den rette Guds Kjæmper, som i Sandhed fører Guds Sag frem til Seier i denne Verden. Han er den, som har seiret for os, og tillige den, ved hvem vi kan seire og vinde Livets Krone. Og han er den, paa hvem Gud forherliger sig idet at Guds Kjerligheds Raadslutning aabenbares og udføres i og ved Jesus Kristus. Derfor siger Jesus i den ypperstepreſtelige Bøn Joh. 17, 4—5: „Jeg har herliggjort dig paa Jorden, idet jeg har fuldbyrdet den Gjerning, som du har givet mig at gjøre, og nu herliggjør du mig Fader, med med den Herlighed jeg havde hos dig før Verden var."

IV.

I Versene 4, 5 og 6 har vi Messias Vemods klage over, at hans Arbeide har baaret saa liden Frugt, og hvorledes han trøster sig selv med Guds Aabenbaring til ham, at han skal opreise baade Israel og Hedningefolkene.

„Og jeg, jeg sagde: Forgjæves har jeg arbeidet mig træt, og til ingen Nytte har jeg fortæret min Kraft; dog min Ret er hos Herren og min Løn hos min Gud. Og nu siger Herren, som fra Moders Liv har dannet mig til en Tjener for sig, forat føre Jakob tilbage til ham og forat Israel skal samles til ham, og jeg er æret i Herrens Øine, og min Gud er bleven min Styrke." Han siger: „Det er for ringe, at du er mig en Tjener for at opreise Jakobs Stammer og føre de bevarede af Israel tilbage; saa vil jeg da gjøre dig til Hedningernes Lys, for at min Frelse maa være indtil Jordens Ende."

Her faar Profeten et forunderligt Fjernsyn langt ind i Fremtiden. Han taler saa greit og klart, som om han havde levet i den Tid, Jesus vandrede synlig paa denne Jord og hørt Ordene af hans egen Mund. Messias Vemods Klage over Israels Forblindelse og Ubodfærdighed udtales i disse Ord. Han for omkring i deres Land fra Ende til anden, talte saa livgivende Ord, som ingen anden havde talt, og udførte Gjerninger, som ingen anden havde gjort, for at indbyde dem til Himmelriget,—og dog blev han forkastet af de fleste af dem,—kan der tænkes noget mere tragisk end Israels Forkastelse af sin Messias, og Israels Forblindelse og Landflygtighed for deres Vantroes Skyld?

Ifølge sin menneskelige Natur blev Jesus træt og udmattet mangen Gang efter sine lange og storslagne Dagverk for at frelse sit Folk, ak! hvor liden Paaskjønnelse han fik af dem. Derfor var det saa ofte en Vederkvægelse for den kjere Frelser at gaa ud i Udmarkerne og op paa Bjergene for at tilbringe Natten i Bøn til sin himmelske Fader. I disse høitidelige Bønnestunder har vel Frelseren udtalt denne Klagesang, som findes i disse Vers hos Esajas. Gud lader os her faa skue ind i Jesu Hjerte og Bønneliv, naar han samtaler i Enrum med sin himmelske Fader. Vi faar saaledes i disse Vers vide mere end hos selve Evangelisterne, saa man kan med rette kalde Esajas: Evangelisten blandt Profeterne. Dog hører vi, at han trøster sig med, at Gud er retfærdig: af Israel blev han forkastet, de forstod sig ikke paa ham; men Gud forstod ham, og han vil ogsaa give ham hans Løn. Han skal faa sin Smerteslon hos sin himmelske Fader. Han fik derfor Trost og Opmuntring hos Gud idet Gud to Gange, medens Jesus van-

Digitized by Google

drede paa denne Jord, gav den høitidelig Erklæring: „Denne er min Søn den elskelige, i hvem jeg har Velbehag."

Og under sin Bønnekamp anfører Messias en Aabenbaring, som Gud har givet ham til Trøst. I denne Aabenbaring har Gud erklæret for ham, at han fra Moders Liv har dannet ham til en Tjener, for at føre Jakob tilbage til ham (Gud) og for at Israel skal samles til ham (Gud)—saaat selv om Jesus arbeidede sig træt uden store synlige Frugter blandt Israel i den Tid han synlig vandrede paa Jorden,—saa skal den Tid komme, at Israel skal komme tilbage til Gud, Guds Løfter vil komme til at gaa i Opfyldelse. Her har vi en god Basis og Grund for Jødemissionen: engang skal Israel omvendes til Gud ved Troen paa Jesus Kristus. „Og jeg er æret i Herrens Øine," og min Gud er bleven min Styrke." Hør her, hvorledes Messias trøster sig selv med Guds Naade og lider paa hans Styrke. Vanæret! skammelig vanæret! blev Jesus af sit eget Folk,—de forstod ikke at sætte Pris paa ham,—men hans himmelske Fader satte Pris paa ham, og han gav ham Ære midt under Verdens Haan og Foragt. Vi kan med rette sige at Jesu Kamp i Gethsemane og hans Forhaanelse paa Langfredag er skildret for os i disse Vers. Jesus fik Trøst af Gud i sine svare Lidelseskampe og fik Styrke til at holde ud og vinde en herlig afgjørende Seier til Frelse for alle Mennesker. Pris ske Gud og hans Messias i Evighed! Saa kommer Herren med rig Trøst for sin Tjener og tillige med en herlig og trøstefuld Aabenbarelse af sit Naadesraad, idet han ophæver den partikularistiske Indskrænkning, som havde herskt under Opdragelsestiden i den gamle Pagt, og nu lader os forstaa, at hans Naadesraad omslutter alle Mennesker, at hans Frelservilje altsaa er almindelig og universel.

Israel havde tænkt, at de alene skulde begunstiges af Guds Naade og faa sidde tilbords i Guds Rige. Men det er forringe, siger Gud, at Messias skulde opreise det lille Israels Folk alene og samle dem ind i Guds Faaresti,—nei! Forjættelsen til Abraham gjaldt jo alle Mennesker, alle Jordens Slægter, og nu erklærer Gud utrykkelig, at han vilde gjøre Messias til Hedningernes Lys, for at hans Frelse skulde være til Jordens Ende. Den gamle Simon forstod Profetien ret, idet han siger, at det lille Jesu Barn skulde blive et Lys til at oplyse Hedningerne og til Herlighed for Guds Folk Israel. Og den store Hedningeapostel Paulus forstod Gud ligedan idet han (Ap. Gj. 13, 47) siger: Thi saa har han befalet os: Jeg har sat dig til Hedningernes Lys, for at du skal være til Saliggjørelse indtil Jordens Ende.

Hvor vi dog maa prise Gud for slige herlige, trøstefulde Aabenbarelser. Disse herlige universelle Aabenbarelser af Guds Naades Raad giver alle fortabte Syndere Trøst og blæser den ubetingede Naadevalgslære bort som Avner for Vindene. Pris ske Gud for sin usigelige Naade.

V.

I Versene 7, 8 og 9 har vi Jehovas Trøstetale til Messias ligeoverfor Ringeagt og Had, som vil møde ham, og Løfte om at høre hans Bønner.

„Saa siger Herren Israels Gjenløser, dets hellige, til ham, som er foragtet af hver Sjel, til ham, som vækker Folks Afsky, til ham, som er Herrens Tjener: Konger skulle se det og reise sig, Fyrster skulle se det og kaste sig ned for Herskeres Skyld, som er trofast, for Israels helliges Skyld, som udvalgte dig. Saa siger Herren: I den behagelige Tid bønhører jeg dig, og paa Frelsens Dag hjælper jeg dig, og jeg vil bevare dig og gjøre dig til en Pagt for Folket, forat du skal bringe Landet paa Fode, udskifte øde Arvelodder, sige til de bundne: Gaar ud!—til dem, som er i Mørket: Kommer frem for Lyset. Paa Veiene skulle de græsse, og paa alle bare Høie skal der være Græsgang for dem."

Messias var ringeagtet i sin Fornedrelsesstand: han stod ikke høit i Israels Lederes Øine. De vendte sig fra ham med Afsky, for-

Digitized by Google

di han optraadte som den ydmyge Synderven, der gik ind til Toldere og Syndere og aad med dem. De fanatiske og indskrænkede Jøder vilde ikke nævne ham med hans rette herlige Navn, men betegnede ham oftest med Klængenavne, som: Talrig (den hængte) eller: otho ha isch (den Mand der) (med Foragt). Men Gud lover ham, at han skal faa Opreisning. Den Tid skal komme, at Konger skal reise sig for ham, og Fyrster skal kaste sig ned for ham, fordi de har erkjendt at han er udvalgt af Gud, og fordi Guds Kraft aabenbarer sig i og gjennem ham, som Faderens enbaarne Søn. Saa Jesus faar rig Trøst hos sin himmelske Fader. Han bad om Bederkvægelse og Styrke hos sin Fader, og han fik altid hvad han bad om. „Jeg ved, at du altid hører mig," sagde Jesus ved Lazarus Grav. I Hebr. 5, 7—9 læser vi om Jesus: „Han, som i sit Kjøds Dage, da han med stærkt Raab og Taarer frembar Bønner og ydmyge Begjeringer til den, der kunde frelse ham fra Døden, og blev bønhørt formedelst sin Gudsfrygt, lærte endskjønt han var Søn, dog Lydighed af det, han led. Og da han var bleven fuldkommet, blev han alle dem, som adlyde ham, Aarsag til evig Frelse."

Den himmelske Fader bønhørte ham altid under hans synlige, jordiske Løbebane og gav ham Kraft til at drikke Lidelsens bedske Kalk; i Getsemane Have sendte han ham en Engel til at opmuntre og trøste ham, og paa den mørke Langfredag da Jesus raabte: „Min Gud min Gud hvorfor har du forladt mig?" fik Jesus ogsaa erfare Faderens rige Trøst og Hjælp, saa at han med Tillidsfuldhed udtalte sit sidste Ord: „Fader i dine Hænder overgiver jeg min Aand!" Gud bevarte ham i alle Lidelser og Kampe og gjorde ham til en Pagt for Folket, til det nye Testamentes Midler, idet han fik istand en evig Forløsning, og aabnede den himmelske Helligdom, saa hvereneste fortabt Sjel kan faa nærme sig til Naadestolen og faa sin Synd aftvættet i Jesu Blod. Jesus bringer ogsaa ved sin Forløsning Landet paa Fode. Se, hvorledes Civilisation, Kultur og Velstand opkommer allesteds i de hedenske Lande, hvor man giver Slip paa Afguderne og tror paa Jesu Evangelium. En ny Tid oprinder for alle Folk, som antager Jesus i Troen. Og naar Israels Folk i Mængde vil antage Jesus som sin Messias, saa vil de ogsaa faa sit eget Land igjen. Landet skal bringes paa Fode, og de øde Arvelodder skal udskiftes. Jesus taler til de bundne: „Gaar ud!" og til dem, som er i Mørket: „Kommer frem for Lyset!" Han har løst Millioner af Hedningernes Æt ud af det mørke Fangehul, og mangen frelsesøgende Israelit har ogsaa fundet Hvile ved Jesu Bryst. Massen af Israel er imidlertid endnu langt borte og famler omkring i det talmudske Mørke længtende efter, at det snart maatte vorde Dag.—I Kristus alene borttages Dækket fra Israels Øine,—derfor sukker og beder vi, at Dækket snart maatte falde, saa de i Troen kan faa se den, som de har forkastet og forsmaaet. Naar det sker, da skal de faa græsse paa Veiene og paa alle bare Høie skal der være Græsgang for dem.

VI.

Herrens Løfte om den rige Velsignelse, han vil skjænke sit Folk, og hvorledes Folk fra alle Jordens Egne skal strømme til for at faa Del i hans Frelse V. 10—12.

„De skulle ikke hungre og ikke tørste, og hverken det glødende Sandhav eller Solen skal skade dem; thi deres Forbarmer skal føre dem og lede dem til Vandkilder. Og jeg vil gjøre alle mine Bjerge til Veie, og de banede Veie skal forhøies. Se, disse kommer langt borte fra, og se, disse kommer fra Norden og fra Vesten, og disse „fra Sinims Land".

Vi hører i disse trøstefulde Ord, at Gud lover at føre sit Folk trygt gjennem alle Vanskeligheder og Farer. Han vil lave det saa, at der skal blive Vei for dem. Naar den Tid kommer, at han vil lade dem komme tilbage til sit Land, saa aabner han selv Veien. Bjergene er hans, og de skal blive til Veie, og de banede Veie skal forhøies. Solens Hede skal ikke skade dem, ei heller det glødende Sandhav (Sarab betyder i arabisk ogsaa: Fata morgana, Luftspeiling, som ofte kan narre de reisende og lede dem vildt.)

Digitized by Google

Gud selv vil føre dem og lede dem til Vandkilder, ligesom han gjorde i fordums Dage, da han førte sit Folk udaf Ægypten gjennem det røde Hav og den farlige arabiske Ørken. Og de skal ikke hungre og ikke tørste. Hør da, hvor god Gud er mod sit Folk Israel! Vilde Israel blot høre paa Guds Ord og lade sig bevæge til at antage Jesus som sin Messias, saa skal alle disse Naadegoder tilflyde dem i rigt Maal. Men ogsaa mod os er Gud god. Har du ikke erfaret det, Broder og Søster, hvorledes Gud har banet Veien for dig gjennem denne Verdens Ørken indtil idag? Onde Folk søger ofte at stænge Veien for Guds Børn og gjøre Livet surt, mørkt og uhyggeligt for dem, men hans Børn forlader sig paa ham, og de, som forlader sig paa ham, skal ikke blive tilskamme. Salige er alle de, som tager sin Tilflugt til ham! Vil du blive lykkelig, min Ven, saa tro paa Gud og lyd ham,—han vil bane Veien for dig og føre dig—om end ofte gjennem Sorgens og Lidelsens Taaredal—saaledes, at du skal faa det godt tilsidst. Hvil altid ved Jesu Bryst, saa faar du erfare Sandheden af disse Guds trøstefulde Ord.

Israel var spredt omkring hist og her paa Jorden allerede i de tidligere Dage, og er det endnu mere nu. Men naar Forløsningstimen slaar, saa skal de samles fra alle Verdens Kanter. Profeten peger paa, at de kommer langt borte fra, fra Norden og fra Vesten, og nogle endog fra Sinims Land. Der har været flere Gjætninger om, hvad Sinims Land er for et Land; men det rimeligste er dog at antage, at dermed menes Kina. Flere fremragende lærde er komne til det Resultat.

En lærd tyskér Victor von Strauß—Torrey siger i en Excurs til Delitzsch Kommentar over Jesaia P. 689 f. at Kineserne kalde sig selv li min, det forthaarede Folk. Naar de omtaler sig selv som hørende til et bestemt Rige, saa benævne de sig altid efter det herskende Dynasti: Saaledes kaldte de sig fra 1766—1122 før Kristus: Schang Folk, og fra 1122—256 før Kristus. Tschen-Folk. Først 255 kom Dynastiet Thsin (udtal: Thin) til Magten og den mægtigste Keiser af dette Dynasti: Schihoang—ti (246—210) bemægtigede sig ikke blot alle Rigslehn og dannede et absolut Monarki; men han gjorde sig ogsaa frygtet og bekjendt for Nabolandene, og hans Krigere og Undersaatter kaldte sig da Thsin-Folk og siden fik det „forthaarige Folk" dette Navn i det sydlige Asien. Men ogsaa først siden den Tid. Alligevel tror den samme lærde Tyskér at han kan aflede Ordet Sinim ud af det kinesiske Sprog selv. Ordet for „Menneske" og „Mand" heder nemlig i det kinesiske Sjin, og naar enhver Indvaaner af Midtriget kaldte sig Sjin, saa vilde Udlændingerne, som det synes, lettelig komme til at benævne alle Mennesker i det Land med Navnet: Sjin. I hebraisk vilde dette skrives med Begyndelsesbogstavet: Samek, deraf Navnet: Sin, Flertal: Sinim. At Kundskab om Kineserne letteſt er kommen til Esaias gjennem Folk, der boede i det sydlige Asien, og ikke gjennem Kineserne selv, er rimeligt at antage.

Man ved nu, at Jøder har udvandret sandsynligvis fra Persien til Kina og nedsat sig paa et Sted, som kaldes Kai-fong-fu, og man har endog Facsimile af en Lovrulle fra nævnte Sted i Kina.

Man tror, at Indvandringen af Jøder til Kina skede under Han-Dynastiet (205 før Kristus til 220 efter Kristus.)

VII.

Himmel og Jord opfordres til at prise Gud for hans Naade mod sit Folk og sine elendige. Vers 13: „Jubler I Himle, og fryd dig, du Jord! I Bjerge, udbryder i Frydesang! Thi Herren trøster sit Folk, og over sine elendige forbarmer han sig".

Denne overvættes Naadegjerning af Gud: at han forsamler sit Folk fra alle Jordens Egne, forbarmer sig over dem og trøster dem, er saa stor, at Himmel og Jord—den hele Skabning—opfordres til at takke og prise Gud derfor. Og derfor bør vi alle, som vil gjøre Guds Vilje, ogsaa af Hjertet glæde os over Israels Frelse og baade med Bønner og

Digitized by Google

i Gjerninger vise, at vi mener det for Alvor. En hel Del Mennesker i Kristenheden er flittige til at bede og arbeide for Hedningernes Frelse; men Jødemissionen har været og er paa mange Steder stedmoderlig behandlet, saa det er ondt baade at se og erfare det. Det er derfor baade Pligt og Ret, at de kristne nu faar Øinene op for sin store Forsømmelse og Ligegyldighed ligeoverfor Israels Frelse. Dersom de kristne vil gjøre saa meget forholdsvis—for Jødernes Frelse, som de gjør for Hedningernes, da har jeg ingen Tvil om, at Jødemissionen vil bære synlig Frugt.

Herren velsigne Israel og omvende dem til Troen paa Jesus Kristus, og han velsigne os kristne og udruste os med Visdom, Villighed og Kraft til at gjøre meget for Israels Frelse! Han lade den Dag snart nærme sig, da de herlige Spaadomme om Israels Frelse faar sin herlige og trøsterige Opfyldelse! Lad det ske, o Gud, for Jesu Skyld! Amen.

G.

Da jeg var ganske ung, og nylig vaagnet til Bevidsthed om, at det er nødvendigt fremfor alle andre Ting at sørge for Sjelen, som er den udødelige Del, og at det gjelder at sky Synden under alle Skikkelser, kom jeg engang i Besøg til en ældre „troende", men han skræmte mig meget ved at anbringe to sorte Ølflasker paa Middagsbordet. Jeg havde hørt at Drukkenskab var en forfærdelig Synd, og at Drankere ikke skulle arve Guds Rige, og saaledes havde jeg Betænkeligheder ligeoverfor dette Stel hos en „troende" Mand. Men ikke dette alene heller, men hvad jeg hørte og saa bar et Frø til Forargelse i sig, og det var ikke godt at være en Nybegynder paa Forsagelsens og Kristendommens Vei iblandt slige „kristne". Jeg tænkte at de troende ikke havde Lov til at skikke sig lig med Verden, hverken i Fraadseri og Drukkenskab, eller andre verdslige Skikke. Med den Mand, som hin Tid havde baade „Øl og Mad saa rundelig", har jeg hørt det i senere Tid skal være yderst smaat i alle Henseender. Og det er at haabe at det er mindre Bram og mindre Øl og mere Sorg over Synden og mere paa Vei til at blive en sand troende.

C.

Til mine Konfirmanter.

1. Vaarens milde Luftning suser
Rundt i Skove, Mark og Eng;
Vinden vifter, Bækken bruser
Redet staar hver Blomsterseng.
Herren taler mildt og kjerligt:
„Tænk paa mig i Ungdoms fagre Vaar",
Her dit Liv blir rigt og herligt
Hisset evigt Jubelaar.

2. Stort det er Guds Barn at være
Tryg og glad hans Vei at gaa;
Stort at leve til Guds Ære;
Altid fast i Striden staa;
Jesu Venskab her at eie—
Han som altid er os tro og huld—
Kan ei nogen Ting opveie,
Om det var al Verdens Guld.

3. Glæd dig i din Ungdoms Dage
Fryd dig i Guds Kjerlighed;
Glem ei ham, der al din Plage
Vende kan til evig Fred;
Han hver Taare vil aftørre
Stille hvert et Hjertesuk og Savn,
Og tilsidst vil han dig føre
Til den sikre trygge Havn.

Mai 1907. J. K. Lerohl.

En Modstander af den store engelske Predikant Wesley sagde engang spottende til ham: „De har jo kun Tjenestepiger til Tilhørere". „Hvis saa var, er det jo godt", svarede Wesley. „Dersom alle Tjenestepiger i England blev omvendt, kom Evangeliet ved dem ind til deres Herskaber".

Nogle Aar senere stod en Mand ved Navn Shaftesbury i Spidsen for mange kristelige Kjerligheds Gjerninger. Han nedstammede fra en af Englands ædleste Familier og blev høit velsignet af fattige og rige i sit Land. Hvordan naaede han til at optage sine omfattende, Velsignelses Kjerlighedsgjerninger? Hvem havde sunget fromme Sange ved det lille Barns Vugge? Hvem havde lært ham at stamme Jesusnavnet og at elske sin Frelser?—Just en af de enfoldige Tjenestepiger, som havde hørt Wesleys Prædikener.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Kinamissionen.

Fra Sjangsja skriver Pastor Gotteberg til Sekretæren 21de December 1906:

Som De antagelig allerede har seet af Telegrammer fra Kina er her Oprør i Hunan. Bevægelsen er, saavidt vides hverken antikristelig eller antiudenlandsk; men antidynastisk. Denne antidynastiske Bevægelse er meget udbredt blandt alle Klasser her i Hunan (og, at dømme efter Aviserne og de mange Rygter, vistnok i hele Kina.) Især har Studenterne gjort sig til Talsmænd for den, og blandt de kinesiske Studenter i Japan er den, efter hvad der siges, vistnok sterk. Det er i den sydøstlige Del af Provinsen, i Liling- og Liuyang-Distrikterne samt i Pinghsiang-Distriktet af Kiangsi-Provinsen, at Urolighederne denne Gang er brudt ud. Det tør nok hænde, at foruden den antidynastiske Bevægelse er der ogsaa noget andet, som spiller med i dette Oprør. Det er fortalt mig fra paalideligt Hold, at en Masse Arbeidere i Pinghsiangminerne, som bestyres af en hel Del tyske Ingeniører, er blevne afskedigede. Sagen er nemlig, at en hel Del af det forberedende Arbeide ved Minerne er over. Desforuden er der ogsaa foretaget en Del Forandringer med selve Arbeidsmaaden, som gjør, at der trænges færre Arbeidere. Disse arbeidsløse Mennesker farer da rundt i de omkringliggende Distrikter og gjør Vanskeligheder. Da Urolighederne syntes at skulle blive alvorlige, blev alle tyske Ingeniører i Pinghsiang samt en amerikansk Ingeniør med Familie i Liling sendt hid til Sjangsja. En amerikansk Missionær i Liling har ogsaa maattet forlade Byen, og to engelske Missionærer, som bor i Pingchang, en By, som ligger i den nordøstlige Del af Provinsen, er ogsaa af Fremmedbureauet og den engelske Konsul blevet beordrede hid til Sjangsja.

For nogle Dage siden var det saa alvorligt her, at Fremmedbureuets Sekretær blev sendt rundt til Udlændingerne for at berolige dem, og flere af Byportene blev stængte tidlig om Eftermiddagene. En af Lederne for Oprørene var endog kommet lige ind i Sjangsja; men blev heldigvis fakket paa Bymuren. Der fortælles, at baade en engelsk og en japanesisk Kanonbaad er paa Vei til Sjangsja. Den engelske skal ligge en norsk Mil nedenfor Sjangsja; men da Vandstanden er saa lav, er det tvilsomt, om den kan komme helt til Sjangsja.

Alt synes dog nu at være bedre, og med Undtagelse af Liujang-Distriktet er alt, ialfald tilsyneladende, roligt. Mandarinerne tør dog ikke endda give Udlændingerne Tilladelse til at reise tilbage til Pinghsiang, Liling, Liuyang og Pingchiang.

I vort Strøg synes alt, saavidt jeg ved, at være roligt. I Sinhua er der desværre, paa Grund af den lange Tørke i Høst, Hungersnød. Fleischer frygter for, at der muligens vil blive Vanskeligheder, om ikke Folket faar Hjelp; men forhaabentlig vil Mandarinerne her i Sjangsja blive istand til at hjelpe.

Med Arbeidet her i Sjangsja gaar det bra. Menigheden har bestemt at bestride alle Udgifter i Forbindelse med Julefesten samt ordne med alle Ting i Forbindelse med samme. De har allerede samlet ind de nødvendige Penge og nedsat hele 8 Komiteer (Modtagelseskomiteer, en for Damer og en for Herrer, Lygtekomite, Julekurvekomite, Indkjøbskomite etc.), som nu er i fuld Sving med at ordne til Jul. Menigheden skal indbyde ca. 300 Gjæster, og for at faa Plads til dem, har den lagt et midlertidig Tag af et Slags Døre, som er leiede for Anledningen, over Hovedindgangen. Vort Gadekapel tager desværre bare ca 200 Mennesker. Vi venter derfor med Længsel paa at faa Tilladelse til at bygge Kirke. Hvor gjerne vilde ikke denne lille Menighed bygge Kirken for egne Midler; men det greier den desværre ikke. Dog det er stort at se, at den efter saa kort Tid har faaet Syn for, hvor vigtigt det er, at den selv bestrider sine Udgifter og allerede efter Evne bidrager, hvad den kan.

Her ved Stationen er vi alle friske.

Digitized by Google

Maatte Gud holde sin beskyttende Haand over os og vor Gjerning og give os i det kommende Aar megen Velsignelse og Fremgang.

Med en hjertelig Tak til Dem og de øvrige i Hovedbestyrelsen for alt godt i dette Aar, som nu snart er tilende, og med Ønsket om et velsignet Nytaar.

„Norsk Missionst".

* * *

Vel hjemme.

Igaarmorges — 22de Mai — ankom vi her til Muskegon. Som ventelig kunde være var Reisen overmaade strævsom og besværlig. Jeg var Graaden nær mer end en Gang og vidste ikke min arme Raad. Nu er det alt over. Priset være Gud, som saa faderlig har hjulpet os igjennem alt!

Min Hustrn var jo meget svag, da vi gik ombord i Shanghai. Regn og Stygveir udenfor, Tvivl og Ængstelser indenfor: det saa ikke svært lovende ud. Kun Forvisningen om Guds naadige Bistand og Haab om Bedring for min Hustru holdt Modet oppe.

Men hvordan — blandt andet — skulde det blive med lille Raymond? det var en Gaade, som jeg havde tænkt ikke saa lidet paa. Jeg havde haabet at faa en „Stewardesse" ombord til mod ekstra Betaling at gjøre det nødvendigste for ham. Saa snart vi var komne ombord, forsøgte jeg at realisere min Plan; men det strandede. Det som stod tilbage var da for mig at gribe fat selv. Og det umulige gik, lidt efter lidt nokſaa bra.

Vi var saa heldige at have Følge med Fru Retland og hendes 2 Smaapiger, af den Forenede Kirkes Mission. Den Kjerlighed og Opofrelse, som de beviste os, skal vi ikke saa let glemme. For det første var de saa venlige at bytte „Stateroom" med os, hvilket gav os ikke liden Fordel. Dertil var de utrættelige i at hjelpe og opmuntre paa hele Reisen. De var os til uhyre stor Hjelp. Gud rigelig lønne dem!

Største Delen af Passagererne var Turister, Folk med Penge, der vrimlede af alskens Stas. Lidt efter lidt fandt vi ud, at der blandt disse ogsaa var ædle Hjerter. Mange viste Kjerlighed og Sympati og endog rakte en hjelpende Haand.

Det gaar slet ikke an *altid* at dømme Hunden efter Haarene eller Manden efter Kraveknappen.

Der var flere Missionærer ombord, de fleste fra Korea og Japan. En var fra Phillipinerne og en fra Siam. Det var ikke meget jeg havde Anledning til at være med dem, da jeg maatte være „on duty" det meste af Tiden. Dog havde jeg den Glæde at høre lidt om det Arbeide de var interesseret i.

Guds Gjerning gaar frem. Tænk, i Korea er den indfødte Kirke allerede selvunderholdende.

Spydige og fiendske Udtalelser om Missionen og Missionærerne kunde ofte mærkes. Missionsfiendskab er forresten, desværre, nokſom bekjendt i Østen, vel at mærke, ikke saa meget fra de indfødtes Side.

Vi havde ingen Storme paa Reisen men stadig Vind, saa det rullet lidt som Regel.

Vi havde en Del Ubehageligheder og mindre Uheld, som det kunde kanske interessere at skrive lidt nærmere om. „Mongolia" stødte paa Grund i Shimonæsiki Strædet i Japan. Det var paa Formiddagen, deiligt Veir. Saalangt man kunde se var Strædet overstrøet med Seilbaade, og „Mongolias" Damppibe varslede alt i et for at gjøre Vei. Men der var e n Seilbaad, som ikke vilde ud af Veien. Det er vel at mærke ganske smalt der. For at undgaa at seile denne Baad isænk styrte „Mongolia" lidt tilvenstre, og før man vidste af det, stødte den paa Grund. Man kunde føle det ikke var Klippegrund. Den gjorde et par Svingninger og saa blev den liggende stygt paa skakke. Det føltes hvert Øieblik, som: nu kantrer den! Offiserene og Mandskabet indtog sine respektive Pladse, og Redningsbaadene blev løsladte. Folk sprang frem og tilbage, og her og der hørtes: „Er det farligt?" Offiserene forsikrede, at der ikke var mindste Fare. Men, mente mange, det vilde de sige, hvor stor Faren saa var. De af Passagererne, som skulde være lidt sagkyndige, mente at den virkelige og eneste Fare var en stærk Mulighed for, at Baaden kunde kantre.

Digitized by Google

I Spiſeſalen gik det lyſtigt til. Bordene var juſt ſat for Middag. Det meſte af Stentøiet faldt af Bordene og gik i Knas.

Et par Skud længere forud laa et Vrag; det gav jo heller ikke ſtor Opmuntring.

Kraftige Forſøg blev gjort paa at faa „Mongolia" af igjen; men til ingen Nytte. Man beſtemte at vente med videre Forſøg til Høivandet kom, rundt Kl. 4 Efterm. Imidlertid blev alle bedt at holde ſig rolig. Ingen følte ſig dog tryg. Den ene efter den anden løb til ſine Rum for at pakke ſammen ſine Sager og gjøre ſig færdig for, hvad ſom maatte indtræffe. Jeg ſtrævet paa mit Vis med at faa lidt Klæder paa min Huſtru, pakke ſammen det nødvendigſte og ſe efter Børnene.

Knurord hørtes fra forſkjellige Hold. Kapteinen fik naturligvis Skylden for baade det ene og det andet.

Da Tidvandet kom, blev der atter gjort Forſøg paa at komme løs, d a med Biſtand af ſyv ſmaa Dampbaade. Men de maatte give op.

Det blev da bekjendtgjort, at de ſom vilde, kunde gaa iland og enten ſtandſe paa et japaneſiſk Hotel eller gaa med Toget til Kobe. En Del gik, men de fleſte forblev ombord. Vi forblev naturligvis.

Gjennem Natten blev en ſtor Del af Laſten taget af. Næſte Morgen Kl. 6 kom det høie Tidvand. Efter omtrent ½ Times Arbeide med Maſkinen, begyndte „Mongolia" at bevæge ſig, og ſnart var vi løs. Der kaſtedes ſnart Anker, og japaneſiſke Dykkere underſøgte Skibets Bund. Ingen Skade anrettet. Laſten blev igjen taget ombord, og Reiſen fortſattes til Kobe.

Juſt da „Mongolia" ſtødte paa og for en Stund efter var min Huſtru iſtand til at tage det nokſaa roligt, men Reaktionen kom ſenere. Dog var jeg glad, at det ikke tog værre paa hende, end det gjorde.

Paa Veien mellem Kobe og Jokohama fik en af Mandſkabet Kopperne. Følgen var, at vi blir kvaranteret. „Mongolia" maatte gaa til Kvarantineſtationen udenfor Yokohama. Næſte Dag blir alle beordret paa Land for at disinficeres. Men hvad ſkulde ſaa blive af os! Den eneſte Maade min Huſtru kunde komme af paa var, at jeg bar hende. For hende at gaa iland var ikke bare vanſkelig, men kunde have ſlemme Følger. Jeg talte med Skibslægen, og han lovede at gjøre hvad han kunde. Han ſyntes dog ikke at faa udvirke nogen Løsning paa Knuden for os. Saa traf jeg den japaneſiſke Overlæge, en meget ſnil og forekommende Mand. Han var venlig nok til at forandre det didhen, at min Huſtru og Barnet ſkulde ſlippe at gaa iland, men jeg maatte love at tage deres Klæder iland for at disinficeres. Derved var en hel Byrde af. Paſſeren ſatte en Kineſer til at paſſe min Huſtru og Barnet, medens jeg gik. Smaapigerne havde jeg allerede faat ſendt afſted med Stewardeſſen.

Flere Baadladninger havde allerede baade gaat og kommet. Jeg fik gaa med den ſidſte.

En Gruppe af ſtørre og mindre Huſe omgiven af paradisſkjøn Natur mærkede Kvarantinſtationen. Vi blev ført—Kapteinen med—til et langt, lavt Hus med ſmaa Baderum langsefter i Midten og Venterum paa begge Sider. Saaſnart Turen kom, fik man gaa ind i Baderummet. I et lidet Afklædningsrum maatte man tage af ſig, lægge Skoerne i en Kurv og Klæderne i en anden, lukke Døren efter ſig og gaa i Badekarret. Færdig med Badet maatte man tage paa japaneſiſke Klæder, der laa færdige i det lille Paaklædningsrum, og gaa ud i Venteværeleſet paa den anden Side. Der maatte man vente paa ſine Klæder. Om en Stund blev diſſe bragt ſaa Dampen ſtod af dem. Meget var for en ſtor Del ødelagt. Havde ſaa nær ikke fundet igjen min Huſtrus og Raymonds Klæder.

Overlægen kom gjentagende og paſſiarede, medens jeg ventede. Da jeg gik, ſagde han: "You must take good care of your wife now; she is very weak".

Da jeg kom tilbage til Skibet, fandt jeg til min Glæde, at min Huſtru var nogenlunde bra, og at Kineſerne havde gjort det godt ſom Barnepige.

Efter at have ligget i Kvarantæne næſten 2 Dage firedes det gule Flag ned, „Mongolia" løftede Anker, og vi var atter fri.

Digitized by Google

I Jokohama til Honolulu gik Reisen bra og uden noget særskilt Uheld. Det mest ubehagelige var den Uvilje, som ikke aleneste vi, men de fleste af Passagererne mødte hos dem, som man ellers burde vente lidt Hjælp og Forekommenhed fra. Der hørtes Knur og Misnøie fra alle Hold. Og visselig med Grund. Ikke skal jeg længste tilbage til „Mongolia".

Det var gjildt at se Land igjen efter i 10 Dage at have seet kun Himmel og Hav. Honolulu, det er jo amerikansk Grund. Det føltes, som om vi nærmede os hjem. Men saa var det næsten saa jeg begyndte at føle mig skamfuld over at være amerikansk Borger, da jeg fik se alle de stygge Salooner der. Den amerikanske Saloon, den er lige styg og lige kjendelig, hvor man ser den. At ikke de kristne Kirkefolk gjør Korstog mod Saloonen, det er næsten ubegribeligt.

Der kom Rygter om Pest—„the plague". Den skulde være i Byen men i Aftagende. Tænk, om vi skulde blive kvaranteret igjen i San Francisco! Og det var meget sandsynligt, mente mange. Aa ja, vilde den overtroiske sige (og nogle sagde det): Det er „Mongolias" 13de Reise. Dertil begyndte vi vor Reise paa en Fredag. Men jeg tror, at baade Fredag og 13-Tallet er ligesaa sikkert i Gud Faders Haand som noget andet.

(Fortsættes.)

Fra Arbeidsmarken.

Vor Frelsers Menighed i Stoughton, Wis., har udstedt Kald til Past. J. J. Lee af Hauges Synode.

Romsdal Menighed tilsammen med Immanuels Menighed i Beresford, S. Dak., har for anden Gang udstedt Kald til Pastor Quello som sin fremtidige Præst.

Pastor K. L. Kleveland har opsagt sit Kald ved Oakes, N. Dak., og har antaget Kald fra Menighederne, som Stenerson fraflyttet ved Ossian og McGregor, Iowa.

I Brev fra Past. M. O. Wee af 25de Mai berettes, at han og Hustru vilde forlade Hjemmet Onsdag den 29de Mai for at gjøre en Tur til Norge. Vi ønsker disse Venner Lykke og Guds Velsignelse med paa Reisen og velkommen tilbage. Wee lover at lade høre fra sig gjennem „Budbæreren" fra denne Tur.

Miss Ida Grøseth har nylig aflagt sin Søster og andre Venner i Charles Mix Co., S. Dak., Besøg. Søndag den 26de Mai talte hun for en stor Forsamling i Frankes Menigheds Kirke. Beretningen om hendes Besøg derude afsluttes med følgende Ord: „Hun havde Oliebladet med sig fra bortom Vandene".

Pastor G. O. Mona holdt Pintsedag Konfirmation og Afskedsprediken i Romsdals Menighed. Der var 8 unge som gjentog sit Daabsløfte. Det var i mange Maader en meget alvorlig Dag. Der var omkring 500 Mennesker tilstede. Pastor Mona har vundet mange Venner den Tid, han har været Præst i Romsdal, og vil blive meget savnet, naar han nu snart skal flytte derfra til sit nye Virkefelt.

Prof. Th. Bothne døde i Decorah, Iowa, Tirsdag den 28de Mai noget over 70 Aar gammel. Bothne var en Tid Lærer i Norge ligesom han til forskjellige Tider var Redaktør af et par Blade derover. Her i Amerika var han i nogle Aar Lærer ved Luther College i Decorah, Ia., og saa har han til forskjellige Tider havt med Redaktion af følgende Blade at gjøre: „Norden", „Amerika", „Skandinaven" og „Decorah Posten". Ved sidstnævnte Blad arbeidede han sidst. Han har ogsaa skrevet en norsk-amerikansk Kirkehistorie.

Som før nævnt har Past. Johansen antaget Kaldet fra Menighederne i St. Paul. En anden Indsender af samme Nyhed vil have følgende tilføiet: „Disse Menigheder har en lang Tid været uden fast Betjening, og Ventetiden falder lang, men den Tid som er gaaet har vi ikke manglet Predikanter, thi theologiske Studenter fra Augsburg, den forenede Kirke, og Hauges Synodes Seminarier har besøgt os, men nu naar Skolerne har sine Ferier blir det vel ikke saa rigelig: Derfor bør Præster og Lægpredika er erindre dette, at vi er uden fast Betjening endnu i fire Maaneder, men Markerne er allerede hvide til Høsten". O. H.

Østre Trefoldigheds Menighed af den forenede Kirke og Nazareth Menighed af Hauges Synode, som eier og bruger Kirke sammen, betjenes af Pastorerne Hjortholm og Heidal. I denne Kirke holdt Midtre Iowa Indremissionsforening et tre Dages Samtalemøde, som begyndte den 24de Februar sidstleden.

Det Skriftsted, man samtalte over, var Aab. 3, 14. 22. De to Menigheders Præster, Emissær Ryg og mange Lægbrødre deltog flittigt baade i Samtalen og i Aftenopbyggelserne, saa Mødet var iheletaget godt.

Et ganske kort Referat af dette Møde kom til „Budbæreren" nu i Slutningen af Mai, af hvilket disse Linjer er tagne.

Digitized by Google

Fergus Falls, Minn. Ærede Redaktør! Tillad mig et par Ord for „Budb." herfra. Vi har i Vaar havt velsignede Besøg af Troesbrødre, der har talt Livets Ord til os med glædelige Resultater.

Først fik vi Besøg af J. J. Brekke fra Grafton, N. D. Efter at han havde fortsat Møder nogle Aftener, kom næsten uventet, men ikke destomindre velkommen, Past. S. C. Simonson fra Eagle Bend, Minn. Hjertelig glade og taknemmelige er vi over, at vi fik ham med os næsten en Uge. Vi havde herlige Stunder sammen med Guds Ord. Da han maatte reise hjem, kom Past. O. M. Bakke af Frikirken her forbi, og han var saa imødekommende, at han lod sig overtale til at blive med os en Uges Tid. Bakkes Vidnesbyrd er yndig, krydret med Salt. Det vækker, overbeviser og retleder.— Br. Brekke havde vi længst hos os. Han stanfede i tre Uger og var os til megen Velsignelse. Aften efter Aften samledes vi om Herrens Ord, der lød vederkvægende for de troende og vækkende for de sovende. Vi erfor Guds Aands Nærhed under Møderne. Der bliver saa forunderlig lunt og hjertevarmt, hvor Guds Aand begynder at stadfæste Ordet i Tilhørernes Hjerter. Syndere vaagnede op og blev omvendte til Gud. For Synbsforladelsens Naadegave og Gjenfødelsens Haab blev her Tak og Lovsang til Gud.

Vaarens Komme i Naturen har et forunderligt Drag paa os alle. Den glæder og vækker tillive deilige Forhaabninger om Sommer og Høst.

Men den aandelige Vaarluftning i Aandens Rige er ikke mindre glædelig; thi den bringer Naadens Sol med sit Lys og Varme lige ind i Sjelen. Da vækkes tillive nye Forhaabninger, der aabnes nye Udsigter og Sjelen drages mod den evige herlige Sommer, bid hvor Naadesolen har sit Hjem. Dette Aandens Vaarliv i Hjertet er mere virkeligt for den, der erfarer det end Naturens Vaarliv, thi medens dette er udenom ham, er hint indeni ham.

Vort Ønske og Bøn til Gud, idet vi glæder os over hans Gjerning, er at han nu maa faa bevare dem, som er blevne hans Børn, saa de ikke maa falde tilbage, men vokse i Naade og Kjendskab til vor Herre og Frelser Jesus Kristus, samt at han maa faa vinde dem helt for sig, som endnu ikke kan sige med Frimodighed, at de ved Troen paa sine Synders Forladelse hviler i Gud.

Vi er glade og taknemmelige til Gud og Brødrene, som besøgte os Herrens Navn være lovet.

R.

Bekjendtgjörelser.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit Vaarmøde i Swan Lake Mgd., Pastor J. N. Walstads Kald den 25—27 Juni. Samtaleemne: Rom. 8, 1—14. Styds møder de besøgende i Fergus Falls den 24de.

Gud velsigne Mødet! E. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Turtle Mountain Kreds af H. S. holder et Kredsmøde i Bethesda Mgd., Bottineau Co., N. D., Past. Svingens Kald—25—27de Juni 1907. Mødet begynder med Prediken Formiddag ½11 den 25de. Samtaleemnet er Hebr. 10, 19—25. Styds vil møde de besøgende i Souris Dagen før Mødet. Syndere af alle Slags er velkomne.

O. P. Svingen.
O. L. Ness.

Om Gud vil, holder Ada Kreds Møder som følger: Queen18 og 19 Juni. Samtaleemne: Joh. 16, 5—15. Styds møder i Fosston Dagen forud. Winsor 20 og 21 Juni. Samtaleemne: Ef. 4, 1—16. Gud velsigne disse Møder!

E. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Melhus Menighed, Turner Co., S. Dak., indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde 4—7 Juli. Samtaleemne: 5te Mosebog 28, 1—6 og 15—19. Mødet aabnes med Fjerdejulifest paa Torsdag den 4de. Styds vil møde tilreisende i Davis og Centerville den 3die Juli. Maa Gud velsigne dette Møde! Paa Menighedens Vegne

Gustav M. Bruce.

Paa Indbydelse fra Bloom Prairie luth. Frimenighed Deul Co., S. Dak., holder Madison Kreds dersteds et Kredsmøde fra 25—27 Juni. Samtaleemnet bliver Mark. Kap. 8, 34 Kap. 9, 1. Besøgende tager af i Toronto, Minn., samt ogsaa i Esteline, om fornødent. Styds vil møde ved begge Stationer Dagen forud for Mødet.

T. J. Oppedahl.

Trønbenes Mgd., Sharon, Steel Co., N. D. Past. Langehaugs Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens regulære Vaarmøde i Sharon, den 23de til og med den 25de Juni førstkommende. Samtaleemne Luk. 13, 22—30. Da Menigheden har begjeret at faa sin Kirke indviet under Mødet af Synodens Formand, saa anmodes Kredsens Præster venligst om at ordne sig saa, at de kan være tilstede ved dette Møde.

Besøgende som kommer med Tog, maa gaa igjennem Casselton, hvor Tog afgaar til Sharon omtrent Kl. 9 Formiddag. Da Mødets første Dag er Søndag, saa maa man komme bid paa Lørdag.

Gud velsigne Mødet!

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Ft. Ransom Mgd., af Preston, N. Dak., Pastor H. A. Bergers Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde den 18de til og med 20de Juni førstkommende. Besøgende, som kommer gjennem Casselton, gaar med Casselton-Marion Banen til East Edge, hvor Styds vil møde frem. Kom med Bøn om et velsignet Møde.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Digitized by Google

Vor Frelsers Mgd., Grafton, N. Dak., Pastor Ths. J. Knutsons Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Grafton den 2den til og med den 4de Juli førstkommende. Math. 22, 1—14. Man kan gaa med Great Northern eller Northern Pacific R. R. til Grafton. Menigheden ønsker mange besøgende og megen Velsignelse af Mødet.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Hvidesø Mgd., Walsh Co., N. Dak., Pastor Okerlunds Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde den 9de til og med 11te Juli førstkommende. Emne for Samtalen: Aab. 2, 1—7. Besøgende tager Great Northern R. R. til Edinburg eller Hoople, hvor Skyds vil møde op Dagen før Mødet. Kom mange og kom for at være til Velsignelse.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Om Gud vil, afholder Ottertail Indremissionsforening sit Aarsmøde i Lille Bethania Menighed, Pastor U. D. Johnsons Kald. Mødet begynder den 18de Juni. Skyds vil møde i Rothsay den 17de og i Lawndale den 18de Juni for Morgentoget fra vest.

G. O. Nordmarken.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Sions Mgd., Fossion Minn., 12—15 Juni, Samtaleemne Rom. 5, 1—11: Skyds møder i Fossion den 11te Juni. Hillelands Mgd., Past. Brodlands Kald, Beltrami, Minn. 16—18 Juni. Skyds møder i Beltrami Aften og Morgen før Mødet. Kindals Mgd., Past. Bredesens Kald, Thief River Falls Minn., 20—22 Juni; paa Sandbrig Station Søndag 23de. Emanuels Mgd., samme Kald, 24—25 Juni. Reisende mødes i Thief River Falls den 19de. Foreningens Aarsmøde afholdes i Betania Mgd., Past. Redahls Kald, Perley. Minn., 27—30 Juni. Samtaleemne Luk. 10, 25—37, efter Opfordring valgt af Bestyrelsen. Skyds møder i Perley Aften og Morgen før Mødet. Bestyrelsen møder hos Hans Lee 26de. Caledonia Mgd., Past. Megrunds Kald, Shelby Minn., 1—3 Juli. Skyds møder i Shelby om Morgenen den 1ste Juli. Kom mange til disse Møder med Bøn om Guds Naade og Velsignelse.

J. J. Eastvold, Formand.
B. B. Nornes, Sekretær.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Ebenezer Mgd., 5 Mil syd fra Cooperstown, 2—4 Juli; Samtaleemne Luk. 14, 16—24. I Betania Mgd., i Binford, 5—6 Juli; Samtaleemne Ef. 55, 6—7. I Bethlehem Mgd., ved Red Willow, 7—9 Juli; Samtaleemne Joh. 3, 16—21. I Gethsemane Mgd., ved Deeker, 10—12 Juli, Samtaleemne Luk. 15, 1—7, alle i Past. O. Swensons Kald. Skyds møder i Hannaford, N. D., den 1ste Juli. I Sharon Mgd., Past. J. B. A. Dahles Kald, Erskine, Minn., fra 5—7 Juli. Skyds møder i Erskine om Morgenen den 5te Juli.

J. J. Eastvold, Form.
B. B. Nornes, Sekr.

Nordvestens ev. luth. Indremissionsforening har Indbydelse til Samtalemøder fra følgende Menigheder i Juni Maaned førstkommende:

1. I Zions Menighed, Minot N. Dak., Past. N. Nelson Kald, fra og med den 7de til og med den 9de Juni.

2. I North Prairie Menighed, Past. Tryggstads Kald, Foreningens Aarsmøde 18, 19 og 20 Juni. Samtaleemnet er Aab. 3, 20—22.

3. I Norwich Menighed, Norwich N. Dak. fra og med den 21 til og med den 23 Juni.

4. I Nordlands Menighed, Past. O. P. Svingens Kald, fra og med den 29de og 30te Juni samt 1ste og 2den Juli. Skyds vil møde i Bottineau, N. Dak. den 28de Juni.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen.
B. E. Klokstad.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Ved Pastor O Andresen fra St. John Mgd., Pastor Johnsons. Kald. Sioux City, Ia: Kontant: A Husby 5, Rev. Ed. Johnson 10, N K Wicks 10, O A Back 7, Gertrud Back 3, K Dahle 5, John Mathison 10, John Lynum 5, Ole Ogstad 10, A Back 10, O A Pederson 5, Ole O Berge 2, Theodor Olsen 5, Sarah Hanson 1, Math. Helgerson 25, B Graning 5, Mrs. Anna Biken 5, Fred Olson 5, John Snoen 10, Erik Hooker 5, S Jacobson 2, Jens Rømmen 5, John Elleson 1, Mrs. Anna Isaksen 12.50 tilf. 163.50.

Notes: A Stomprud 50, B M Jørgenson 15, Rev. Ed. Johnson 15, N K Wicks 15, Aksel Nygaard 10, Alb. Kvam 15, Hans Bredvold 5, M A Tendeland 25, Anna Arnsen 10, E O T Sletvold 5, Carrie Thompson 5, J E Lynum 5, Ole Bevick 5, Martin Holmvig 10, Mrs. Anna Isakson 12.50, Mrs. S Hanson 5, O A Pedersen 20, A L Larson 10, K Hinseth 25, Mrs. Oline Aalbue 5, K Sandwick 10, E Schjolberg 15, A Henderson 10, M A Molden 15, Mrs. E Dorum 5, Mrs. Thea Klanderud 5, B Hanson 15, tilf. 342.50 ..... 506.00

Bed do. fra Shell Creek Mgd., Pastor Westbys Kald, Newman Grove, Neb. Kontant: S Baage 5, Chris. Simonson 10, Mrs. Kristiane Johnson 5, B J Osnes 3, L Larson 5, J Lee 1, O Jørgensen 1, Lars M Baage 25, Geo. Baage 1, Carl Baage 1, Jacob Baage 1, Ole Larson 5, Helge Jacobson 10, J J Baage 10, Aug. Thompson 1, Lauritz Jacobson 1, M O M Johnson 10, B Williamson 1, M Williamson 1, Rasmus Rasmussen 25, Sakarias Nelson 5, John Simonson 5, Mrs. L Halvorson 1.50, Henry Cleveland 5, tilf. 138.50

Notes: Rev. S S Westby 25, S M Juelson 25, Ebert Olson 25, Hans O Hanson 10, N Wick 25, N. N. 25, O A Larson 5, L Melland 5, L M Johnson 10, John O Lee 10, J M Johnson 15, Geo. Simonson 5, L S Johnson 5, N. N. 25, Ole Larsen 5, Helge Jacobson 40, Ole Hansen 10, Wm. Kleveland 5, T S Ostrem 25, Mrs. Anna Hauge 5,

Digitized by Google

Sakarias Nelson 5, John Rasmusen 25, J O Huseby 5, H Halvorsen 10, tilf. 350.00 ..... 488.50

North Branch. Pastor Westbys Kald, Kontant: Mrs. M Garder 5, Mrs. Mari Funru 5, C T Estrem 15, O Hovelsrud 1, Mrs. O G Hovelsrud 5, O O Linbu 5, Ole Myrah 1, O Linbu 50c S Westby 1, O Gundersen 5, H A Levos 5, P G Haave 3, A Kloster 5, T S Kittelsen 10, G Nelson 10, B Kvam 1, Kolden Bros. 2, Amund Larson 10, T G Walland 10, J K Kvam 5, M Thompson 5, O Kolden 8, Ole J Sthus 5, tilf. 122.50
Notes: Harry Loken 5, A L Levos 10, John Westby 10, Otto Dyrbo 2, C E Westby 2, Amund Larsen 15, Knud Jensen 25, John Worne 10, tilf. 79.00 ..... 201.50

Wisner Mgd., Pastor Westbys Kald, Kontant: John Johnson 10, Mrs. Belle Peterson 5, Mrs. O Hansen 50c, Mrs. Thompson 1, Mrs. Louise Anderson 5, Chris. Severson 5, A Hansing 2, tilf. 28.50
Note: Mrs. Louise Anderson 10 ..... 38.50

Bed do. fra Otter Creek Mgd., Pastor Evensons Kald, Eureka, Kansas, Kontant: C Ludvickson 25, John Beitz 25, Chris. Olson 10, H K Barg 10, tilf. 70
Notes, Chris. Olson 5 ..... 75.00

Fall River, do., Kontant, K Halvorson 10, J B Johnson 1, S Hendrickson 3, P Peterson 2, tilf. 16.00
Notes, T Hanson 1, H D Hover 10, A Amundson 5, 16.00 32.00

St. Pauls do., Kontant, J Hauge 10, O H Hover 25, Jane Hanson 1, tilf. 36.00
Notes, E Erickson 25, O F Branson 5, F O Johnson 1, tilf. 31.00 ..... 67.00

Bed do. fra ev. luth. Mgd., Adams Co., Ja., Pastor Jacobs Kald, Kontant, S Sjellen 1, Osmund Knudson 10, T Nelson 1, Thomas Orstad 5, P J Peterson 1, Lars Hendrickson 1, G Hendrickson 5, Thoulow Orstad 5, tilf. 29.00
Notes, O T Lovig 20, Osmund Knudson 15, Ole S Larson 3, A Davidson 5, H G Hendrickson 5, Andrew Olson 5, Gudmund Hendrickson 5, Rev. T K Jacobs 5, 63.00 92.00

1500.50

J. L. Lassesen pr. O. Andresen.

Kinamissionen: Bed Mrs. Ulring, Webster, Minn., fra Solørs Mgd.s Kvf. 30.00

Bed Mrs. J B Jæger, Vermillion, S. D., fra St. Peters Kvf. 25.00

Bed Pastor Himle fra en Ven af Kineserne 25.00

Mrs. A P Bratsberg, Portal, N. D. 5.00

Bed Pastor Mona fra Ole Moen, Beresford, S. D. 2.00

Bed Ida Groseth fra Emanuels Mgd., Pastor Olbergs Kald 14.10, Elims Mgd. 8.70, Irene Mgd. 5.68, Salem Mgd. 16.18 ..... 44.66

Bed Past. Bik fra Mrs. Susan Emerson, Greenfield, S. D. 20.00

Bed do. fra Nils Leer, Greenfield, S. D 5.00

S. E., Chicago, Ill. 1.00

Bed Pastor Ed. Duea fra en Ubenævnt 14.56

Bed Pastor Westby fra A Larson, Petersburg, Neb. 10.00

Mrs. Jensine Quam, Stoughton, Wis. 2.00

Oluf Eggen, Red Deer, Alta. 1.50

L H Larson, Montrose, S. D. 1.05

Bed Christ Flom, Milton, N. D., Konf.offer i Stephanus Mgd. 7.84

Bed Ida Erseth fra en Ubenævnt i Melhus Mgd., Turner Co., S. D. 16.53 ..... 17.53

Nels Holum, Groton, S. D. 5.00

Mrs H H Halvorson, Dawson, Minn 50

E Johnson, Red Wing, Minn. 1.00

By Accident 8.00

Bed Pastor Jacobson fra en Ubenævnt i Franklin Mgd. 10, Pernille Stranbenes 3, Zion Mgd.s Ungdomsf. 10 ..... 23.00

Laura Krogstad, Enderlin, N. D. 50

Bed Stud. Melom, Red Wing, fra Studenternes Missionsbøsse 2.50

Bed Anna R Nelson, Lodi, Wis., Anna R Nelson, Hattie T Nelson hver 5 ..... 10.00

Bed Pastor G O Bik, Beresford, fra Lars Krogstad 5.00

Bed Pastor J M Wick, Toronto, fra Clara Ensberg 4.50, Flora Thompson 4.50 ..... 9.00

Bed Pastor C C Holter fra Dr. og Mrs. C Hveem 2.50

Pastor og Mrs. Daniel T Borgen, Buxton, N. D. 10.00

Bed Pastor E S Hovland, fra en Ubenævnt 5.00

Rettelse: I No. 19 staar, ved Pastor L J Odland fra P Svenson 25.00, skal være, ved N J Aadland fra P Svenson, Granite Falls, Minn.

Til Børnehjem i Kina: Bed Pastor Bik fra Mrs. Susan Emerson, Greenfield, S. D. 20.00

Bed Pastor D T Borgen, Buxton, N. D., Pastor og Mrs. Borgen 5, Mrs. Ole Knudsvig 1, Miss Tomine Knudsvig 1 ..... 7.00

Til Hospital i Kina: Bed Ida Groseth fra Melhus Mgd., Turner Co., S. D. 21.82

Bed Mrs. M Ulring, Webster, Minn., fra Solør Mgd.s Kvf., Pastor K C Holters Kald 15.00

Bed Pastor Ekse, samlet ved Christie P Digre 10.20, Mareth P Digre 2 ..... 12.20

Pastor og Mrs. D T Borgen 5.00

Til Evangelister: Bed Pastor Ekse fra Mr. og Mrs. Anders J Rognes, Astoria, S. D. 30.00

Bed Mrs. H O Mytron, Bottineau, N. D., Kvf. 5, Bennie Mytron 20c, Lauris Iverson 50c, Mrs. Lauris Iverson 1, Mrs. Olava Rostad, Mrs. Jørgine Larson, Mrs. Simon Johnson hver 50c, Mrs. O M Sputeby 1, Cecilia Swenson 20c, Svan S Straalin 50c, Kristian K Haugen 10c, Albert og Emil Myrtron, Severt Myrtron hver 25c, John M Myrtron 1, Mrs. H O Myrtron 5, Peder og Olaf Moe hver 50c, Ragna Iverson 1, Cirne Gunderson, Ludvig Larson, Ole Hoffos hver 50c, A O Anderson, Andrew Urseth hver 25c 20.75

Til Høiskolen i Fancheng: Bed Pastor Bik fra Mrs. Susan Emerson, Greenfield, S. D 26.00

Hungersnødlidende i Kina. Dan Erikson og Familie, Minooka, Ill. 7.00

J C Johnson, Sioux City, Ja 2.00

Bed Pastor Eastvold fra Mrs. R Nelson, Jewell, Ia 1, Mrs. Pederson 50c 1.50

J E Guldwich, Waconda 1.00

Bed Pastor C C Holter, Offer i Hauges Mgd., Kenyon 18.40, Mrs. Helline Walstad 80c 19.20

Bed Pastor Himle fra en Ven af Kineserne 25.00

Mr. og Mrs. A Moe, Bruce, S. D. 1.00

C G Berg, Volga, S. D. 1.00

E A Hjelle, Whalan, Minn 1.00

Fra en Ubenævnt i Traverse, Minn 5.00

Bed Pastor Eastvold Offer i Bethesda Mgd. 28.27, Pastor Eastvold 5 ..... 33.27

Bed Clara Dyrud, Ada, Minn., fra Clara Dyrud 4, Ella Dyrud 8 ..... 12.00

Mrs. Foss, Minneapolis 1.00

Bed Pastor Westby fra N. Branch Mgd. 30.00

Ludwig Olson, Springfield, Minn 1.00

Bed Pastor Berg indsamlet af C B Aarnes, C B Aarnes H C Aarnes hver 2, Albert Aarnes, Julius Heimsnes, Henry Heimsnes hver 1, Jens Heimsnes 2, Mrs. Jens Heimsnes 1, Nils Northnes 50c, Ed. Christopherson 1, Henry og Oscar Lee hver 50c, Ole Jacobson, Johannes Rendal, Ole Bikre hver 2, Oscar Olson, Hans P Lee, Nils Olson hver 1, J J Hillestad 2, B H Nordgaarden, Mrs. B Nordgaarden, L B og H B Nordgaarden hver 1, Laura Nordgaarden 25c, Ethel 50c, C O Sogaarden 4 ..... 32.25

Bed Pastor Berg indsamlet af Ottis Ronken fra Ottis Ronken 1, Mr. og Mrs. Nils Ronken 3, Lars H Nordgaarden, Gilbert Johnson hver 1, Mr. og Mrs. J E Johnson 1.50, S O Halling 5, James Northnes, Rasmus Olson hver 1 ..... 14.50

Bed Pastor Berg indsamlet af Ole Lundby, Ole Lundby, Henry Hellekson hver 2, H Larson, Albert Anderson hver 1, Lulla Sundby 25c, J T Halling 1, John Aslak-

Digitized by Google

son 50c. Lauriß Hanson 25c. J T Engrud. H Timanson hver 50c. T K Tostenson 1. A Holla. Ole Osterud. Ed. Sveen hver 50c. Mrs. Smith 30c. Bergan 25c. Severin Halling. Pastor H J Berg. Mrs. H J Berg hver 1..... 15.05
Sam Espe. Story City. Ja..... 5.80
Ved Mrs. Siri Gullikson. Sioux Falls. S. D., Mrs Siri Gullikson 5. Sara Gullikson 1..... 6.00
John Holt. Eau Claire. Wis..... 2.00
Luella og Leva Springen. Beloit. Wis., hver 1..... 2.00
En Ubenævnt i Stoughton. Wis..... 1.00
En Ubenævnt i Chicago..... 1.00
Ved Pastor Langehaugh fra A R Kloster. Sharon. N. D. 10. L Langehaug 1..... 11.00
Ved „Standinaven", Chicago, fra M O O. Valley City. N. D. 50c. Peter Lilboe. Chicago 1. Knut K Lillethun. Fingal. N. D. 2.50. Carl B Hall. Clear Lake. Ja. 5. Jno. Hill. Belmond. Ja. 5..... 14.00
Richard Anderson. Viborg. S. D..... 1.00
Ved Past. Berg. Ostrander. Minn., Offer i Bethania Mgd. 19.00
Sophi Bay. Brooklyn. N. Y..... 2.00
Ved Pastor Dahl. Taylor. Wis., fra Mrs. Tang. Mondovi. Wis..... 2.00
Ved A Estby. Norman. Wash., A Estby 5. Petrine De Souey 5..... 10.00
C Eggen. Alcester. S. D..... 2.00
Wm. Gaarder. Kenfett. Ja..... 7.50
Nels Holum. Groton. S. D..... 5.00
Ved R S Hausken. Pierpont. S. D., Lauris Rygaard. Erik E Aadland hver 1. Sember O Aadland 50c. Gunder O Aadland 2. R S Hansken 1. Søren og Eliba Hansken hver 10c..... 5.70
Caroline Hagen, Rollag, Minn..... 50
Ved J E Juberg, Offer i St. Ansgar Mgd., La Moure, N. D..... 10.30
Ved Pastor Jacobson fra en Ubenævnt i Franklin Mgd..... 5.00
Ved Hilda Lynner, Mayville, N. D., fra Hilda Lynner 1, Mrs. S L Larson 5,..... 6.00
Ellen Lambert, Aberdeen, Wash..... 10.00
Ved Mrs. R H Lima, Mt. Angel, Ore., fra Mr. & Mrs. Lima 5, Mrs. Marie Lima 5, Mrs. Theresse Berge 5..... 15.00
Ved Pastor Mortvedt fra S Knudson, Plattville, Ill. 10, Hauges Mgd., Norway, Ill. 18.65, Newark Mgd., Newark, Ill. 16.85..... 45.50
Ved Pastor Malkewick fra Offer i Tref. Mgd., Rosville, N. D..... 19.30
Ved Pastor Nervig Offer i Trondhjems Mgd.. 29.56
Chr. Nelson, Waupaca, Wis..... 3.00
M C Olson, Red Wing..... 2.00
Ivar G Svingen, Esmond, N. D..... 5.00
Ved Pastor K T Strand, Offer i Or Creek Mgd. 22.60
Ved M A Stenvig, Roseni Mgd.s Kvf., Pastor G O Viks Kald..... 20.00
Ved John Torkelson, Oldham, S. D., Offer i Tref. Mgd., Pastor Evensons Kald..... 51.75
Ved Mrs. M Tenwick, Parkland, Wash., Mrs. T Larson, Mrs. O Bakken, Mrs. J O Lunke hver 1, Mrs. A Tenwick 2..... 5.00
Ved Mrs. Hauglid, St. Paul, fra Mrs. A L Hauglid 5, Agnes Hauglid, Amalie Olson, Knud Thompson hver 1..... 8.00
Ved Pastor G O Vik, Beresford, Offer i St. Peter Mgd..... 17.16
Ved Pastor C C Holter Offer i Immanuels Mgd., Aspelund 41.70, Mrs. C O Næseth, Kenyon 1, 42.70
Ved Pastor Borgen, Burton, N. D., fra Mrs. A Anderson, Mayville, N. D..... 2.00
Ved Mrs. G R Landehi, Quincy, Wash., fra Black R. Kvf..... 10.00
Ole Larson, Brooten, Minn..... 2.00
Ved Mrs. T Egland, Malta, Ill., Mr. og Mrs J Larson 2, Mrs. Graven, J Jansen hver 1, Arthur Eglan 50c, L Elvervig 1, Selmer Egland 50c, Mr. og Mrs. Egland 10..... 16.00

Personlige Gaver: Ved Pastor Ekse fra Julius J Rottan til Rønnings Børn..... 2.00
Pastor og Mrs. D T Borgen til Missionær Landahl..... 5.00
Jødemissionen: Ved Pastor Ed. Duea fra en ubenævnt..... 25.00
Ved L Schlanbusch, Roland, Ja., fra Salems Mgd..... 12.25
Santalmissionen: Ved L Schlanbusch, Roland, Ja., fra Salems Mgd..... 12.25

Rettelse: I No. 2 staar J O Madson til Macheo-chang $30.00. Skulle være fra J O Pladsen, Spicer, Minn. I No. 4 staar ved Mrs. Kaja Braud, Chicago 10.00. Skulle være ved Mrs. Braud fra Hauges Mgd.s Kvf. I No. 4 staar ved O P Engen fra Opdals Kvf. $25.00 til Hospital i Kina. Skulle være $35.00.

Chr. O. Brobaugh. Kasserer.

Til Missionsduen: Ved Mrs. M O Wee fra Marie Anderson, Jackson, Minn... 5.00
Anna Kyllo, Jackson, indk. for „name pillow".. 4.50
Mrs. M O Wee, Jackson, Kontingent..... 1.00
Mrs. Prof. H H Elstad, Red Wing, Minn.... 1.00
Ved Mrs. J Krogstad, Minnewaukon, N. D. fra Mrs. J Davidson, Gave..... 1.00
Mrs. P Lalum, Gave..... 1.00
Mrs. Sophie Logstad, Gave..... 1.00
Specielt til Bibelskolen: Ved Mrs. M O Wee, Jackson, Minn., fra Mrs. Thos. Meium.... 2.00
Bethel Pigef., Jackson, Minn..... 2.00
Ved Mrs. G O Mona, Mt. Vernon, S. Dak. fra Israels Mgd.s Kvf., Artesian, S. D.... 5.00

Med hjertelig Tak! Mrs. A. O. Mortvedt. Kas.

Bethesda Børnehjem: Ved Rev. L C Jacobson fra Sions Mgd.s Ungdomsf... 10.00
Ved samme fra afdøde Susanna Bringe, Franklin Mgd., testamentarisk Gave..... 250.00
Ved Rev. A A Dahl fra Mrs. A Brynildson 1.00
Ved Miss Marie Horeng, Volin, S. D., fra Sions Girls Society, Rev. Nervigs Kald... 15.00
Ved Miss Anna Thompson, Clarion, Iowa.. 16.25
Ved Rev. J T Krogstad fra S Johnson Brye, Minnewaukon, N. D..... 5.00
Ved Rev. G O Vik fra Nils Leer, Greenfield, S. D. 5, Daniel Christofferson 5..... 10.00
Ved Rev. J A Quello fra Ole Nilson, Mt. Horeb, Wis..... 5.00
Fra Jamie Murray, Alcester, S. Dak..... 50
Ved Rev. J J Ekse, Hendricks, Minn., samlet ved Christie P Digre 10.20, fra Anders Setrivg 2, fra Mrs. Marette O Rottum 2..... 14.20
Ved Rev. J M Wick fra Blom Prairie Mgd.s Pigef., Toronto, S. Dak..... 25.00
Til nyt Skolehus ved Hjemmet: Mrs. J Arntzen fra Zions Mgd.s Kvf., Sargeant, Minn., Rev. Lassesons Kald..... 5.00

G. G. Walen.

Boganmeldelse.

Prof. J. A. Lenker D. D. er en ihærdig Arbeider i at faa Luthers Skrifter oversat til engelsk. Det 12te Bind er netop kommet os ihænde. Det er af Luthers Kirkepostille, der alene udgives i 5 Bind. Dette Bind indeholder 26 Prædikener fra 2den Søndag efter Treenighed. Han kalder disse Prædikener med rette „Pentecost or Missionary Sermons".

At sige noget om disse Prædikeners Indhold er

Digitized by Google

overflødigt af os. De fleste, som læser denne Anmeldelse, især de ældre, kjender mange af Luthers Skrifter og især hans Kirkepostille. Men for de unges og de engelsk talendes Vedkommende, og Studenter ved vore Skoler samt Missionærer, som tænker at drage ud i den vide Verden med Frelsens Budskab, vil vi sige tag og læs og lær mere om sand Kristendom og Lutherdom.

Sandelig kan der trænges mere Lutherdom paa engelsk end som haves og bruges. Takket være Lenker, som gjør den tilgjængelig for dem, som ikke kan tysk eller skandinavisk, men helst bare engelsk. C. C. Holter.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Adressefor andring:
Rev. T. O. Sigmond,
6122 Indiana Ave., Chicago, Ill.

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Kors og Krone; 2. „Den retfærdige skal grønnes som Palmen"; 3. Opraab til Dønværingerne i Amerika; 4. Fra Mødet ved Strand, Iowa; 5. Fra Mc Gregor, Iowa; 6. Mrs. Margrethe Stien død; 7. Johannes Wold; 8. Religiøse Hyklere; 9. Statens Luther League Møde afholdt i Yankton, S. Dak., Mai 12—14 1907; 10. Uddel Solstraaler; 11. Indledningsforedrag over Esaias 49, 1—13; 12. Til mine Konfirmanter; 13. Kinamissionen; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 24 | Lørdag den 15de Juni 1907. | 39te Aarg.

Til Kamp.

Op til Strid mod Satans Hære
Unge, gamle, kom gaa med.
Lad os høit vort Banner hæve,
Slig at Satan maa se ned.
Unge, gamle, Kvinder Mænd,
Kom og strid paa Veien hjem.

Op til Strid mod denne Verden,
Som os lokke vil med sig.
Kom, gaa med, hver Mand paa Færden,
Lad ei noget hindre dig.
Kjæmper, Tiden den er kort,
Snart vi kaldes herfra bort.

Op til Strid, se Dagen hælder,
Snart vi kan ei stride mer.
Ser du Satans lumske Fælder,
Ser du nu, hvor han sig ter?
Alle kristne op, staa op!
Kraftig virk i fælles Trop.

Op til Strid med hellig Iver,
Spar ei Kræfter—bed om Mod.
Gud vil gi, hvad vi behøver,
Venner, kom, vær rap paa Fod.
Unge, gamle, kom gaa med,
Kjæmp, vi slaar al Modstand ned.

Efter Kampen kommer Hvile
Oppe hos vor Fader kjer.
Kun en liden Stund at stride,
Snart saa er vi hjemme der.
Jesus siger da: Kom hid,
Her er Løn for al din Strid!

O. O. Rolfsen.

„Den retfärdige skal grönnes som Palmen".

(Funcke.)

(Slutning.)

En god Ven af mig, som ogsaa er en Evangeliets Forkynder, har fortalt mig, hvorledes engang en meget velstaaende, velnæret, men i sit Indre ganske formørket Bondemand sagde til ham i et Faddergilde: „Hr. Pastor, den kjere Gud maa dog være særdeles vel tilfreds med mig, thi det ene Aar efter det andet faar jeg den skjønneste Høst, og alt, hvad jeg har fore, gaar godt." At Presten nu giver ham et dygtigt Slag med Aandens Sværd og særlig har foreholdt ham Rom. 2, 4 og 5,—og at Manden saa dog er bleven lidt bange, bleg og stille, kan mine Læsere selv tænke sig. Men det, hin Mand plumpt busede ud med, tænker Millioner i sit Hjertes Dyb. Istedenfor at give Gud Æren for alle Velgjerninger, som han lader times dem, giver de sig selv Æren. Istedenfor ved Godhed at lade sig lede til Omvendelse, lader de sig netop ved den føre til Selvophøielse og Trods. Istedenfor ved Kjerlighedsbevisningerne fra Faderen, fra hvem al god Gave kommer, at lade sig drage nærmere ind til hans Hjerte og i hans Samfund, „samler de sig efter sin Haardhed og sit ubodfærdige Hjerte selv Vrede paa Vredens og Guds retfærdige Doms Aabenbarelses Dag." Se, saaledes knækkes Træet under Fylden af Guds Velgjerninger, som skulde være til Velsignelse og Liv. An-

Digitized by Google

derledes med Palmen, anderledes med den retfærdige! Palmen bøier sig, men den brækkes ikke, den retfærdige bliver bøiet og ydmyget ved Guds Velgjerninger, men ikke stolt og trodsig. De fører ham kun desto nærmere til Herrens Hjerte, de fjerner ham ikke. Vistnok kan det gaa selv en ægte kristen saa, hvis han ikke er meget aarvaagen, at han ved Overflod af jordisk Velsignelse et Øieblik bliver noget fortumlet og beruset og taber sit rette Standpunkt i Hjertets Ydmyghed og Aandens Fattigdom. Men dette kan ikke længe vare; Guds Aand giver ikke sine Børn Ro i dette, og snart vil det bryde frem som hos Patriarken Jakob, da hans Hjorder, hans Familie, hans Tjenerskab, hele hans Rigdom og alle de Naadesveie, som Gud havde ført ham paa, drog forbi hans Øie,—da udbrød han: „Jeg er ringere end alle de Miskundheder og al den Trofasthed, som du har vist mod din Tjener." Ser du, hvor Palmen bøier sig under sin megen Frugt?—Ganske saaledes har det været med David. Da han ved sit Livs Ende saa tilbage paa Jehovas underfulde Veie med Gjætergutten fra Bethlehem-Efrata og skuede fremad mod de høie Forjættelser om den Davids Søn, vidste han ikke mere at sige end dette: Hvo er jeg, Herre Herre, og hvad er mit Hus, at du har ført mig hertil? Palmen bøier sig under Fylden af Frugter, men den knækkes ikke. Saaledes er det ogsaa med Sangeren i den 116de Salme. Da han fra dybe, mørke Smertensveie igjen var ført op paa Guds Glædes lyse, solklare Bidder, da er hans første Tanke ikke den nu ret at vederkvæge sig og nyde Freden, men i Ydmyghed at give Herren Tak og Ære. „Hvormed skal jeg gjengjælde Herren for alle hans Velgjerninger mod mig?—Ak Herre, jeg er jo din Tjener, din Tjenerindes Søn; du har løst mine Baand. Dig vil jeg ofre Takoffer, og Herrens Navn vil jeg paakalde."

Og saaledes kan du møde det hos alle hellige, i den gamle og nye Pagt; ogsaa hos dig maa du finde dette, at Guds Naade og hans mange Velgjerninger kun bøier, ydmyger dig, men ikke gjør dig stolt, magelig og forhærdet. Hvorledes du bærer Herrens Velgjerninger, det kan være dig det rette Kjendetegn paa, om du ogsaa er „en retfærdig, der grønnes som Palmen", eller et Træ, som knækkes under sin Frugt, og saaledes ikke blot taber Guds Velgjerninger, men ogsaa sit eget Liv og al Kraft og Vekst.

Men hør saa videre, hvoraf det kommer, at Palmetræet aldrig knækkes trods sin uhyre Masse af Frugt. At Palmens Ved er overordentlig seig og stærk er vistnok sandt; men dermed løses endnu ikke Gaaden. Vi læser, at Eierne af Palmetræerne lægger en Sten oppe i Kronen, saa stor, som Træet kan bære det. De gjør dette, forat den ikke skal skyde for raskt i Høiden, men heller samle sin Kraft i en kortere Stamme. De, som dyrker Palmerne, tænker med Rette: Heller noget lavere, uanseligere, men stærkere, end saa særdeles høi og stolt, forat den ikke en god Dag skal knækkes.

Er nu ikke det igjen ligedan med den retfærdige,—med alle dem, som har overgivet sig til den himmelske Faders Naadesførelse? Ved ikke denne Fader ogsaa trods alle Velgjerninger altid i rette Tid at sænke en Sten i Kronen paa sine kjære Palmer, som han opelsker—! En kristen Ven sagde engang; det havde i lang Tid gaaet ham saa godt, at han rent stod i Fare for at blive overmodig;—han bad nu Gud, at han vilde hænge et Lod paa Uret, forat det ikke skulde løbe ud. Der blev med Rette svaret ham, at denne Bøn kunde han spare sig;—den himmelske Urmager vilde nok i rette Tid hænge sit Lod paa,—han skulde kun agte paa ikke at slippe det ned.

Ja, saaledes er det i Sandhed. Herren sørger nok for, „at Træerne ikke vokser til Himmels", han sørger med Troskab for, at der stadig i rette Tid er en Vægt paa Uret, en Sten i Palmekronen, en Byrde paa Ryggen, et Kors paa Skulderen, en Pæl i Kjødet. Han lader aldrig mangle en tilbørlig Dæmper paa vor Glæde ogsaa i de mest sollyse Dage af vort Jordeliv.

Det Menneske, som har revet sig løs fra

Digitized by Google

ham, den Verdensmand, som selv kan styre sig og spotter over Ledelsen af Davids tro Hyrde, ham giver Gud ofte megen Lykke og lader ham blive ret stor og høi og herlig; han træder ham ikke i Veien, han tynger ham ikke med nogen Sten. Men naar han mener at staa paa Høiden af sin Lykke, se da brister det;—jeg søgte efter ham, men han fandtes ikke. At Gud lader ham vokse saaledes efter sit Hjertes Lyst uden nogen Tyngsel, det er ikke mere nogen guddommelig Velgjerning, men det er allerede et Tegn paa at Gud ligesom har opgivet ham, det er allerede det første af Forhærdelsens Dom.

Men sine Børn sparer den himmelske Forbarmer aldrig end ikke i de lyseste Dage for en Smule Ydmygelse, Modvægt, Tryk og Bøielse, — „for at jeg ikke skal hovmode mig", siger selv en Paulus i underfuld Ydmyghed (Læs 2 Kor. 12, 7.) Og denne Dæmper og dette Tryk kan tidt blive en ret hjertelig tungt, og mangen Gang kan vi synes at det dog ikke kunde skade, om vi engang turde række og strække os i Høiden rigtig af Hjertens Lyst;—men lad det være godt! uden Stenen i Palmen bliver ingen Palme gammel og stærk, og uden den uafbrudte Ydmygelse fra Opdrageren i Himmelen blev intet hovmodigt Menneskebarn—og det er vi alle —saligt.

Det siger sig selv, at de, som dyrker Palmerne, med Omtanke vælger Stenen, som skal ligge i Kronen, netop saa stor, som den passer for Palmen, ikke for tung, saa den kunde knækkes eller aldeles standses i Opvæksten, men heller ikke for let, for at den ikke skal blive uden den tilsigtede Virkning. De vælger saaledes ikke den samme Sten for en allerede kraftig, som en meget spæd Palme, men for den stærke Palme en tung og for den spæde Palme en let Sten. Fremdeles lægger de med Tiden en tyngre og tyngre Sten i Kronen, efterhvert som Palmen bliver ældre og stærkere, forat den ikke skal blive uden Virkning.—Og hvorledes i alt dette er givet et forunderlig skjønt Billede af vor Faders opdragende Visdom, naar han lægger et tyngre Kors paa den i Troen stærke og et lettere for den svage,—naar han ydmyger ret grundigt og dybt dem, som stræver for meget til Veirs, eller som nyder megen Ære og Berømmelse,—men de enfoldige og stille lempeligt,—alt dette falder ogsaa straks i Øinene. Det Kors, som den trofaste Gud lægger paa dig og mig, er aldrig et Lod for tungt, men heller ikke et Lod for let, men stedse saa, at det udpresser den fornødne Sved, men ogsaa styrker din Kraft bedst. Vistnok synes det mangen Gang her for Faderens kjæreste Børn, som om de havde for tung en Byrde at bære, og en Job, David, Jeremias, Elias raaber vel en enkelt Gang: „Herre, det er nok!"—det vil egentlig sige: „Herre, det er formeget!"—men det var dog kun saa for et Øieblik, da Blodet, om jeg saa tør sige, steg dem til Hovedet,—saasnart de igjen bliver stille, siger de: „Det, han gjør, er ret og godt, og viseligt"! og de lover ham og vidner, at der aldrig har været et for meget af Slagene, men at Vederkvægelserne har været over deres Bønner og al deres Forstand mange;—og alle Guds Børn vil tilslut sige: „Du trofaste, kjære Gud, hvor sint og viselig havde du dog ikke afveiet Stenen for mig!"—og alt vil tone ud i et stort, evigt Halleluja, naar nu endelig alle Stene kan tages bort af Palmerne, og de efter Hjertens Lyst kan strække sig opad og saa til evig Tid grønnes i vor Guds Forgaarde. Men hvis nu du er en rigtig Palme, saa ligger der ogsaa i din Krone en Sten. Kjender du den? Elsker du den? Har du ogsaa allerede takket Herren for den?

Videre kunde der nu tales om Palmetræernes Nyttighed og Frugtbarhed, som deres velgjørende Skygge og stolte Skjønhed. Men jeg ser godt, at jeg nu maa søge mig ganske kort, forat jeg ikke skal trætte min kjære Læser. Jeg vil derfor endnu kun i Korthed antyde alt dette og overlade Anvendelsen til mine Venner selv.

Om Palmens Frugtbarhed og Nytte læser vi: „Af de i hundredevis sammenstaaende Blomster danner sig saftige, nærende, behagelig søde, plommelignende Bær, Dadlerne. De nydes dels friske,

Digitized by Google

dels bliver de tilberedte paa forskjellig Maade og opbevarede og er i den Grad Araberens kjæreste Spise, at han kalder ethvert Land fattigt, som ikke frembringer denne Frugt. Træernes Frugtbarhed er saa stor, at faa Træer er nok til at give en Familie Føde for hele Aaret. Desuden bruges dets varige Ved til Bygning, Bladene til Kurve og andet Fletværk, Bladenes Trevler til Matter, Tauge, Sække, den velsmagende Marv af de unge Stammer til Spise og den til visse Tider udflydende Saft til en Slags Vin".

Ikke sandt det er et herligt Træ, Palmetræet, og alt, som er paa det, er helt igjennem Liv og Frugt og Velsignelse!—Ligner nu den retfærdige ogsaa heri Palmetræet? Ligner du det ogsaa i dette? Her bliver Sammenligningen pinligst, ikke sandt, og hos mangen vil Hjertet banke i Brystet, og hos en og anden vil det vel ganske synke! Nu, lad det kun synke, vi har godt af det!

At nu den retfærdige skal ligne Palmetræet med Hensyn til dets Nytte og Frugt, derom lader Skriften os ikke i mindste Maade i Tvivl. Vi læser jo hos Salmisten: „Han skal være som et Træ, plantet ved Vandbække, der giver sin Frugt i sin Tid, og hvis Blade ikke visner; og alt, hvad han gjør, skal han have Lykke til";—og nævner ikke Apostelen de yndige Frugter paa Aandens Palme: Sagtmodighed, Fred, Glæde, Taalmodighed, Kydskhed, Ydmyghed, inderlig Forbarmelse—? Det er dog de skjønneste Frugter, som man kan tænke sig, som ogsaa Verdensmennesket og Araberen i Ørkenen maa tilstaa. Og atter: Lader eders Sagtmodighed blive vitterlig for alle Mennesker! For øvrigt, Brødre, hvadsomhelst der er sandt, hvad der er ærbart, hvad der er retfærdigt, hvad der er rent, hvad der er elskeligt, hvad der tales vel om, enhver Dyd og alt, hvad priseligt er, derpaa giver Agt!

Det var let at samle hundreder af aadanne Steder fra det gamle og det nye Testamente; men vi vil endnu kun høre, hvad vor Frelser selv siger om sine Palmers Frugtbarhed og Nytte: I er Verdens Lys! I er Jordens Salt! Lader saa eders Lys skinne for Menneskene, at de se eders gode Gjerninger og prise eders Fader, som er i Himmelen!

Men, siger du, skulde dette være sandt? Skulde der komme saa megen Frugt af den retfærdige? Ja vist er det sandt, ellers stod det ikke skrevet. Men det er et Spørgsmaal, om det er sandt, at alle de er „retfærdige Palmer", som holder sig for at være det. Hos de kristne i de første Aarhundreder var det saaledes, og derfor har de ogsaa uden Sværdslag overvundet Verden. Nu idag ser det smaat ud med disse „rigt bærende retfærdige", og vel maa vi sukke med David: „Frels Herre, thi forsvunden er den fromme, borte er de trofaste blandt Menneskens Børn"!—og derved skal vi slaa os for vort eget Bryst.

Dog, er Guds Folk end i vore Dage lidt skrøbeligt, saa sees alligevel endnu hos alle oprigtige meget af Palmens Frugtbarhed og Velsignelse og vi kan ogsaa om Guds Folk i denne Tid sige til dets Lov, hvad allerede Esaias siger: Havde den Herre Zebaoth ikke levnet os en liden Rest, som Sodoma havde den hele Verden forlængst været, Gomorra havde den været lig. (Læs Es. 1 9. Rom. 9, 20.) Og hvor svagt det end ofte ser ud med hver enkelt, hvor fornødent det er, at enhver mander sig op og tilraaber sig selv et mægtigt: „Vaagn op og gjør de gamle Gjerninger",—saa tør vi dog ogsaa sige, at Verden den Dag idag er fuld af Undergjerninger af kristelig Kjærlighed og Barmhjertighed, og at der dog endnu er mange Guds Børn, som er sande Velsignelsers Kilder, Lys og Salt for sine Omgivelser og vidt omkring sig spreder Livsens Lugt. Og du og jeg, vi vil kjæmpe og bede, at ogsaa vi mere og mere maa høre til dem; om vi saa aldrig vover at tælle os selv med i deres Tal, naar blot Herren regner os dertil.

Men til Palmens Nytte hører ogsaa dens kostelige, fulde Skygge. Om den synger Araberne og Beduinerne i høie Toner, „hvilken Fryd det er, naar en, udmattet af Solens Glød, træt af Ørkenens grufulde Ode, kan hvile sit Hoved under Palmetræets

Digitized by Google

tætte, duftende Skyggetag; da er det en midt i Ørkenen, som levede man allerede i Paradisets Have osv".

Ja, saaledes er ogsaa en Jesu ægte Disipel ligesom en Palmelund, hvor der er Skygge, Trøst og Forfriskelse at finde for de stakkels Verdens Indbyggere, som drager om hid og did i denne Ørk uden sand Glæde og himmelsk Fred. En kristen skal være en Redningshavn, hvorhen de elendige, skibbrudne Folk med Jubel flyr fra denne Verdens stormende Hav;—i hvilken alle elendige, jamrende, fortvivlende finder et Hjerte fuld af Barmhjertighed, et aabent Øre og Hjerte, en fuld og hel Forstaaelse. Og, Gud være lovet, de Mennesker er endnu ikke uddøde, om hvem Verdens Børn fører denne Tale: „Denne her N. N. er vistnok Pietist,—men naar man hverken ved ud eller ind, da maa man komme til ham; han har altid et aabent Øre og et helt Hjerte for en".

Om Palmetræets Skjønhed meldes der sluttelig ogsaa store Ting: „Stammen opnaar en Høide af 80 Fod og derover; Bekken er rank og statelig; dens Top smykkes af en stedsegrøn Krone med 60—80 bueformig nedadvendte, sjærdelte, nederst indtil 3 Favne lange Blade o.s.v."

Om den retfærdiges Skjønhed er at sige med Apostelen: „Det er endnu ikke aabenbaret hvad vi skal vorde. Men naar Kristus, vort Liv, aabenbares, skal og vi aabenbares med ham i Herlighed". Den retfærdiges Skjønhed er her endnu en indre,—hisset forklares den fra Klarhed til Klarhed, nu kan den, som ser Ydersiden af ham, kun sjelden blive var noget særdeles skjønt i hans ydre Udseende, men i sin Tid vil al den Guds Lysherlighed, som er i ham, seirende bryde igjennem. Lad os høre, hvad Digteren siger:

De kristne en indvortes Skjønhed er givet.
Om ogsaa det ydre af Solen er brændt;
Hvad Himmelens Konge dem gav her i Livet
Af ingen foruden dem selv bliver kjendt.
Hvad ingen fornemmer,
Hvad Verden forglemmer,
Er Kristisindets høie og herlige Ære,
Som hisset skal lade dem Palmerne bære.

Kun fattigt er Skrudet, som her de mon bære,
Ei Deilighed nogen for Verden de har;
Men Sjelen for Jesus er Bruden den kjere,
Hans Smykke og Krone af Ædelsten klar.
Et Under hernede,
Mens de sig berede
Til Sønnen at kysse i Evigheds Glæde,
Hvor selv han i Kjortelen hvid dem skal klæde.

Naar Kristus, vort Liv, aabenbaret er vorden,
Naar han, som han er, i sin Kraft træder frem,
Da skal og de herske med ham over Jorden
Til Undring for Verden i himmelske Hjem.
Der skal de regjere
Og Kronerne bære,
Som Stjerner paa Himmelen der skal de funkle
Og Sorgen ei mere skal Glæden fordunkle.

Herren lade alt det opfyldes paa os i Herlighedens Land. Men maatte vi nu af Hjertet ydmyge os, fornedre os, lade os hellige og rense ved Jehovas hellige Haand, forat det kan blive opfyldt paa os, her i sin Begyndelse, men hisset i herlig Fuldendelse, det kjere, dybe Ord: Den retfærdige grønnes som Palmen, som en Ceder paa Libanon vokser han. Plantede i Herrens hus spirer de i vor Guds Forgaarde. End i graahærdet Alder skyder de friske Skud; de er frodige og grønne. (Salm. 91, 13—15.)

En sand kristen er ingen Gjøgler eller Skuespiller, som snart har denne, snart en anden Dragt paa; han har kun en Klædning, som han altid staar og gaar i, den nemlig, om hvilken Apostelen siger: Ifører eder den Herre Jesus Kristus, Rom. 13, 14, og atter: saa ifører eder da, som Guds udvalgte, hellige og elskelige, inderlig Barmhjertighed, Godhed, Ydmyghed, Langmodighed, Kol. 3. 12.

Digitized by Google

Fra Synodemødet.

For 62 Aar siden holdt Haugianerne i Amerika sit første Synodemøde. De var den Tid faa og vistnok ogsaa veike, hvad ydre Styrke angaar, var vel heller ikke stort agtet fra forskjellige Hold som Kirkesamfund. Ikke har det heller været de rette Haugianeres Agt at tragte saa meget efter Ære, Anseelse og ydre Magt og Storhed. Men at være sterke i Herren og i hans Vældes Kraft har ligesom været deres Livsopgave. Og i den Henseende stod vist ikke Haugianerpionererne tilbage hverken for sine Efterkommere eller andre Kirkefolk. „Gud ataat", tænkte disse første af haugianst Stamme, er det første, fornemste og vigtigste. Paa det ydre lagdes ikke stor Vræt. Dog dette Syn har jo en ret Haugianer, eller kanske ligesaa ret, en sand kristen den Dag idag.

Men paa over 60 Aar sker der mange nokſaa store Forandringer. Der findes nogle faa af de gamle først hidkomne Haugianere ilive endnu, men deres Tal minker for hvert Aar, og om en kort Tid er de alle borte fra den stridende Kirke. De som endnu er iblandt os maa uden Tvil merke Forandringerne mest. Naar de tænker paa, hvad der var og hvad de havde i Begyndelsen og nu staar og ser paa de mange prægtige Kirker, Menigheder, Skoler, Barmhjertighedsanstalter, Præstegaarde, Missioner og andet som har vokset frem paa disse 60 Aar, saa maa de vist sige: „Dette er underligt for vore Øine".

At der altid følger Skrøbeligheder med endog i det bedste vi gjør kan ikke negtes, og Skylden herfor maa vi tillægge os selv. Men i Sandhed er her ogsaa stor Aarsag til at takke Gud; thi hans Miskundhed, Velsignelse og Naade har været megen og stor over de oprigtige, og hans Barmhjertighed varer fra Slegt til Slegt.

Maatte nu heller intet Kirkesamfund glemme, at de er „Støv og Aske", og aldrig falde paa at lide formeget paa sig selv, naar de er blevne store og sterke! Thi, „hvad har du, som du ikke har annammet".

Disse vore Aarsmøder er en nokſaa stor Begivenhed for Menigheder og Samfund. De kan af mange Grunde betragtes som en stor Høitid. Og ældre vi blir, og travlerere vi faar det, des fortere synes vi et Aar ruller forbi, og vi er ikke før færdig med det ene Aarsmøde før det andet er forhaanden. At faa ordnet sig saa hjemme og i sine Menigheder og med andre Gjøremaal, at en kan faa et par Uger og reise til Synodemødet er en hel Affære, især for en travel Præst.

Denne Gang skulle Nedskriveren af disse Linier reise et par Dage før den Tid, som var nødvendig for at naa til Mødet. Vi drog saaledes hjemmefra Lørdag den 1ste Juni. Vi havde nemlig paa Indbydelse lovet at aflægge nogle Venner i Ft. Dodge, Ja., et Besøg. Nogle af disse har i sin Tid tilhørt en Menighed, som vi betjente, og det er rart med gammelt Venskab, det er næsten som gammel

.....

Paa Reisen sydover saa vi nogle faa andre, som ogsaa var tidlig ude for at naa frem til Mødet i Roland. Men som sagt, vi tog for det første til Ft. Dodge og kom did vel bevaret. Det var tre af os, Fader, Moder og Datter. Paa Stationen mødtes vi af Mrs. Thompson og deres ældste Datter. De vilde have vort Tøi og førte os igjennem en stor Stationsbygning, men vi syntes det passet daarligt, at de skulde bære vore Kufferter, men hvad? Der fører de os bort til en stor glimrende Vogn, men der var ingen Heste forspendt. Folk og Reisetøi bringes i Vognen. Datteren sætter sig ved Styrehjulet og styrer denne hestesløse Vogn med saa sikker Haand, som om hun havde været en veløvet Søkaptein. Just da og der fik vi den første Kjøretur i en „Auto". Hertil kan kun bemerkes, at vi maatte tænke paa at der ogsaa paa dette Omraade er en stor Forandring fra, hvad det var i Banebrydernes Dage. Da kjørte man ofte med „Kubberulle" og Okser, nu kjører vi i „Auto" og der er meget imellem disse to Kjøretøier. Da vi havde faaet Aftensmad tog disse Venner os ud i dette forunderlige og gode Kjøretøi paa en Tur for at se Byen. Det gik Gade op og Gade ned i en susende Fart og saa hjem til Nattehvile.

Søndag predikede vi to Gange i den ene-

Digitized by Google

ste norsk luth. Kirke, som findes i denne gan" ske store By. Menigheden der tilhører den forenede Kirke. I denne By er der ikke særdeles mange norske, og saa er det der som saa mange andre Steder, at en stor Del har vendt Gud og Kirken Ryggen desværre.

Mandag Efterm. reiste vi til Jewell og overvar en Fest ved Skolen der den Aften. En anden vil berette baade om denne og andre af Afslutningsfestene der, saa vi gaar det forbi her i denne Beretning. Vi faar imidlertid det Indtryk, at vi i Jewell College har en god kristelig Skole og at den bør baade bedes for, understøttes og søges hen til af alle som kan og vil have en god Uddannelse.

Tirsdag Morgen drog vi afsted til Story City og havde der nogle Timer, som benyttedes til at hilse paa „Kjensfolk". Nu var der ikke ondt om Folk med Tasker i Hænderne paa Vei til Roland. Nu maa en jo hilse paa alle og takke for sidst og lade, som en skulle kjende hvert Menneske vi ser. Nu er det gjensidige Spørgsmaal om hvorledes det staar til. Og saa kommer disse meget almindelige Bemerkninger: „Nei kaa du ha ælst". Eller: „Du er blit saa gammel". Hertil bemerker vi i al Gemytlighed: „Ja, det har sig slig med os, at vi blir ældre for hvert Aar".

Saa vender vi os til en anden og det heder: „Du er lige ung, som du har været du". Eller: „Du er just, som du var for tyve Aar siden du". Hertil bemerker vi: „Ja, vi blir ung igjen som Ørnen".

Fra Story til Roland er det kun 10 Minutters Reise. I Roland vort gamle Hjemsted møder vi bare smilende Ansigter, varme Haandtryk, stor Gjestfrihed og alt er saa kjendt, som hjemme.

Sandelig fik de mange Gjester i Roland, men saa er de ogsaa mange til at modtage dem, saa det gaar saa godt.

Mødet begyndte Onsdag Form. Formanden havde anmodet en af Prestebrødrene om at holde Aabningsprediken, men denne blev forhindret fra at komme. Andre blev da i sidste Stund anmodet om at prædike, men de tilspurgte følte sig ikke oplagt til at gjøre denne Tjeneste. Det næste og vel eneste som Formanden da kunde gjøre var at prædike selv og han er ikke vant i den Gjerning, saa der var ingen Skade skeet for Tilhørerne, det er vist.

Havde vi havt Formandens Prædiken skreven skulle vi gjengivet den her, men det har vi ikke og kan derfor kun angive Teksten og kanske nogle spredte Sætninger af det han talte om.

Teksten var Es. 2, 1—3.

Thema: Kirken i de sidste Dage. Dens Grundvold er paa et Bjerg. Der er den grundfæstet.

Her mødes vi om fælles Interesser. Vi glæder os i dem, som sige, vi ville gaa op til Herrens Hus. Her skal Herrens Gjerning gjøres og vi vil tage fat. Vor Gang og Reise hid vidner om, at vi er interesseret i det som hører Guds Rige eller Kirken til.

Kirken er de helliges Samfund. Dette Samfund er her i en syndig Verden. Kirkens rette Medlemmer er et kongeligt Præsteskab, et helligt Folk.

Vi bør prøve os selv, om vi er et saadant Kirkemedlem enhver af os. „O lad mig ei til Hvile gaa, før jeg herom kan Visshed faa". Dette aandelige Samfund har sit Udspring fra Juda og Jerusalem. De sidste Dage i denne Betydning er vore Dage.

Herrens Hus og Herrens Folk ser ofte ringe ud for Verden og de verdslige er ofte store og mægtige. Mange har ingen andre Interesser end det syndige og verdslige, saa det blir ofte efter Ordsproget: „Det, som er folkeligt er at synde".

Det som mange mest driver med er at forlyste sig, mange gaar med disse, men faa med os som vil gjøre Guds Vilje.

Den kristnes Længsel er: „O var jeg der, O stod jeg Brud, alt for din Trone, store Gud, og bar paa mine Palmer".

Herrens Hus er en Guds Gjerning et Aandens Verk. Gud bor der. Det er ingen ringe Ting at være en kristen. Det er en høi Stand. Det er meget at vaage og bede for og meget at takke for.

Men begyndt er ikke endt, det maa du vide, som har din Jesus kjendt, bliv ved at stride.

Digitized by Google

Saa fattig og enslig, som Jakob var der han laa med Stenen under Hovedet, saa fik han dog sige: Her er Guds Hus, her er Himlens Port.

Til Samfundet med Gud kommer ingen uden Kamp. Den kjæmpende er ogsaa en bedende, og den bedende ser til Gud efter alt. Husvilde, fremmede og forladte tager Herren sig af os. Alt hvad vi skal have, maa vi faa af Gud, og om han tager sit blir vi, som vi var før.

Havde ikke Herren kommet til dig, havde du aldrig kommet til ham.

Den kristne ligger ikke længere nede i Smudset, Synden, men er løftet op over det, og hader og flyr Synden.

Den troende er grundfæstet i Kristus, som et Træ der vokser paa et Bjerg og trænger sine Rødder dybt ned i Bjergets Revner, eller som en Festning der bygges paa og nagles fast til Klippen. Slig ser Profeten ogsaa Guds Hus at være.

Vi kan iblandt skjælve, men aldrig skjælver den evige Klippe. Men at skælve er ikke at falde.

I de sidste Dage trænges en fast Klippe; thi mange er de onde Magter, som vil rive ned, hvad Herren vil have bygget op. Ofte kan vi ville spørge: Hvorledes vil det gaa med dette Hus? Lad os da erindre at Himmel og Jord skal forgaa, men aldrig Guds Ord og den, som bygger derpaa.

Guds Rige skal gaa af med Seier.

Guds Riges Arbeide og Udbredelse i Verden har kostet mange Profeters og andre Vidners Blod. De prøvede Bespottelser og Hudstrygelser, tilmed Lænker og Fængsel; de bleve stenede, gjennemsagede, fristede, dræbte med Sverd, gik omkring i Faare- og Gjedeskin, lidende Mangel, betrængte, mishandlede. Ebr. 11, 36, 37.

Dette er et virkeligt Offer, saaledes at ofre sig selv. Gud ofrede sin egen elskelige Søn og bad os høre ham.

Hensigten med at Gud har ladet oprette et Frelses Hus i Verden er, at vi som ombrives som et Spaan paa oprørt Hav skal have et Sted at ty til i stormfulde Tider og naar det bruser og truer paa alle Kanter. At bygge og bo i Guds Hus giver den sande Lykke og Fred. Tilsidst kan man da sige: Herre nu lader du dine Tjener fare i Fred; thi min Øine har set din Frelse.

Paa Paaskemorgen sendte Jesus baade Peter og de andre Disiple og os en Broderhilsen. Han kommer os altsaa ihu, naar vi er i Sorg og Nød.

Jesus var ikke alene Jødernes Frelser, men ogsaa Hedningernes, og dette er godt for os, som er af Hedningernes Børn eller Afkom.

Klippen, Jesus, er ikke som et Menneskeverk, en Pyramide eller Mindestøtte for at se paa kun, men for at bygge paa og frelses ved.

Ogsaa ved vore Møder skulle vi te os som de der vil sige: Kom lader os gaa op til Herrens Hus. Dette maa du ville; thi Herren tvinger ingen ind i sit Rige. Men vil du ikke, saa skal du engang faa føle Ansvaret. Du skal finde, du har bygget paa Sand. Men til denne Erkjendelse kommer du da forsent.

Her trænges Virksomhed. Der skal gaaes ud med Frelsens Budskab til alle Folk. De har gaaet ud i det sidste Aar, og der bør gaa flere. Vi bør sende flere. Markerne er hvide til Høsten. Der ventes paa, at vi skal lære dem Guds Vilje til Salighed. De venter paa, at vi skal bringe dem Føde for deres Sjele.

I Guds Hus skal alle være Tjenere, Disiple, ingen bør tragte efter eller i egen Betragtning blive Herre og Mester.

Maa vi være et Folk, som sidder høit og trygt paa Klippen!

Dette er nogle af de Tanker vi fik opsnappet af Formandens Aabningstale. Han vil maaske selv levere den skreven i sin Helhed senere, dog det ved vi ikke.

Tal til os, o Jesus søde,
Om, hvad du for os har gjort,
At vort Hjerte maatte glæde!
Herre, bliv! Det kvelder fort.
Naar vi have tungt i Minde,
Kan ei Ind- og Udgang finde,
Lys da op, og gjør os glad,
Lad os aldrig skilles ad.

Digitized by Google

Troskab mod Overbevisning.

Joh. 9.

Alle Bibellæsere og Kirkegjængere kjender til det anførte Kapitels Indhold. Det er Beretningen om den blindfødte Mand, hvem Jesus helbredede.

Dette Kapitel aabenbarer nogle af de bedste Træk i et Menneske og nogle af de værste. Det er især til et af disse noble Træk, jeg vil henlede Opmærksomheden. Det er et Karaktertræk hos den helbredede Mand: hans Troskab mod sin Overbevisning.

Da „den hele Skrift er indblæst af Gud og nyttig til Lærdom, til Overbevisning, til Retledning, til Optugtelse i Retfærdighed", saa maa der i dette Afsnit være noget for os. Det er ikke alle, som er saa tro mod sin Overbevisning, som denne Mand var, derfor vil vi se lidt nøiere paa denne Hovedtanke:

Troskab mod Overbevisning.

Med „Overbevisning" menes: en saadan personlig Erfaring af Sandhed, at man ved en Ting selvstændigt, uden Hensyn til, hvad andre tænker og siger. Det betyder, at man kan se Forbindelsen mellem Sandheder. Naar en Person ved en Ting paa denne Maade, da kan han som Regel give Grunde for sit Standpunkt. Den som ikke kan angive Grunde for sit Standpunkt, den har i Virkeligheden ingen Overbevisning. Den som uden Grunde holder krampagtigt fast paa en Ting, den maa være enten godtroende, overtroisk eller vrang.

Med „Troskab" menes: en fast Vedholden af det man ved er Sandhed.

Dersom vore Overbevisninger gjelder objektiv kristelig Sandhed, da maa Gudsaabenbaringens Ord danne Grundlaget for disse Overbevisninger. Dersom vore Overbevisninger gjelder personlig Erfaring af kristelige Sandheder, da maa Erfaringen i Harmoni med Gudsaabenbaringen danne Grundlaget for disse Overbevisninger. Dersom vore Overbevisninger gjelder Sandheder udenom Gudsaabenbaringens Ord, da maa Historien eller sund Fornuft grundet paa Historien danne Grundlaget for disse Overbevisninger.

Men hvilkensomhelst af disse Overbevisninger vi har, saa kræves der et vist Mod til at være tro mod dem; thi der er nok af dem, som tror sig at være Guds eneste udkaarede Bærere af Sandhed. I Livets almindelige Pligter kræves der ikke saa meget Naturmod som moralsk Mod. „Det som en mest trænger er denne støhjertede Lydighed mod ret, som annammer Pligtens Krav, klart forstaaet, som høiere end alt andet og som ikke spørger efter personlig Behagelighed i Pligtens Udøvelse, eller som staar tvilende ligeoverfor frygtede Følger".

Med moralsk Mod menes: det Mod som foraarsager at man staar frygtløs, aabent, ærlig og venlig fast ved det som er ret. Den Person, som er klarsynt med Hensyn til ret og galt og som har Mod nok til at staa fast ved sin Overbevisning, den Person vil være mægtig for det som er godt; men dersom en Person er selvgod, eller ethisk søvnagtig, da vil hans frygtløse Kraft gjøre ham til en farlig Fanatiker. Paa Grund heraf kunde man, med Rette, ønske at alle Daarer var Kujoner.

Hver Mand eller Kvinde som vover at staa fast paa det som er ret, naar det onde har sine Legioner i Virksomhed,—den Mand og Kvinde er de sande Seiersherrer i dette Liv og i det hinsidige.

Troskab mod Overbevisning er en hellig Pligt, og den Pligt vi er ansvarlig for bestaar i ærligt Forsøg, ikke i heldig Udøvelse. Det endelige Resultat beror paa mange Ting udenom os og maa derfor overlades til Gud. Alt vi har at gjøre er at gjøre det som er ret, saaledes som det er os givet at se det rette, hvilket indebærer i sig, at man altid søger at se det rette.

Lad Modet stige med Anledningen, saaledes som den blindfødte Mand gjorde. Han viger ikke; thi han er overbevist. Han er seig som en grøn Asketrærod. En svag Iver i vore Overbevisningers Forsvar svækker Viljen, fordunkler Sandheden og giver den en tvetydig Værdi. Med en svævende Ustøhed ligeoverfor det vi tror, svækker Troen hos andre; Forvisningen rykkes bort fra sin Ankerplads og Sandhedens erobrende Kraft aftager. Sandheden maa og vil naturligvis

Digitized by Google

seire tilslut, fordi den har guddommelig Udspring og er i sit Væsen evig; men for nærværende hemmes den i sin Erobring blandt Mennesker ved en svævende Ustøhed hos dem, som fremholder den.

Den Mand, som omtales i dette Kapitel er meget ligefrem. Han taler med Overbevisning i simple Ord om det han ved og holder fast derpaa. Naar det diskuteredes om hvorvidt han var den blindfødte eller ei, saa siger han: „Det er mig". Naar Farisæerne spurgte ham om hans Mening om Jesus, sa han: „Han er en Profet". Naar Farisæerne tog sin Tilflugt til Moses og paastod, at Jesus var en Synder, da sa han: „Om han er en Synder, ved jeg ikke; en Ting ved jeg, at jeg som var blind, nu ser".

Hvad er Grunden til, at han er saa tro mod sin Overbevisning? Jo, Guds Naade og Kraft var udøst i hans Hjerte. Den som er kraftig for Jesus idag er den, som lig den blindfødte har Kristusbeviset i sig selv. Det er personlig Erfaring af Evangeliet, som indebærer i sig uimodstaaelig Resonement. Hvad bryr en helbredet Mand sig om „den høiere Bibelkritik" paastaar at Kristus ikke er af Gud? Hvad bryr han sig om Videnskaben siger, at et Mirakel er en Umulighed, naar han selv er et Bevis for Underet? Personligt bryr heller ikke jeg mig om, hvad Vantroen siger om Kristus og Kristendom. Lad dem drive paa med sin Logik. Lad dem grave alt de vil i Babylons Ruiner, for om muligt at finde noget at angribe Bibelen med. Bibelen taaler det godt. Jeg har ikke noget særskilt imod dem, som saaledes graver i Ruinerne; men med Joseph Parker, ønsker jeg dem bare et langt og hyggeligt Liv i— Babylon.

Dersom Vantroen siger: „I kristne er alle paa Afvei. Bibelen er bare en forældet Skrøne", da siger jeg: holdt Gutter, I ved ikke, hvad I taler om. I har ikke Forudsætningen til at dømme i aandelige Sager. Hvad Nytte er der i at negte Kristi Kraft til den Person, som eier Kristi Gjerning i sit Hjerte? Det vilde være lige saa overbevisende, som om en blind Mand sa til en seende, at alt i denne Verden var usynligt. Det er Sandheds Erfaring, som gjør en sterk og fast.

Der er dog en Forskjel paa at eie Sandhed og at Sandheden eier os. Naar en Person eier Sandhed, da kan han gaa paa Akkord med den; men naar Sandheden eier Personen, da er han Sandhedens Træl, ja endog en Martyr for den.

Den blindfødte var villig til at ofre Selvet; thi Sandheden eier ham. Hans Forældre derimod bare eiede Sandheden og derfor ofrede de Sandheden for Selvet. O, hvor mange Gange dette har gientaget sig i Historien. Mangen ens Tro har været hængt i Selvinteressens Galge. Uvederhæftighedens Dalilah har klippet Lokkerne af mangen en Samson. Dersom Forældrene og Granderne havde villet, saa kunde de have vidnet kraftigt om Jesus og hans helbredende Kraft; men de var lig saa mange nu for Tiden: de vilde ikke vove nogenting. De vilde ikke blande sig ind i disse Affærer. De vilde hellere lade Sandheden lide; thi Sandheden eiede dem ikke. Sandheden bør ikke vente stort fra underfundige Folk, som har skjulte Hensigter for Øie. Den derimod, som lig den blindfødte ser Sandheden og er villig til at støtte den med sin Person og Karakter, som tør tage Følgerne, den Person kan Sandheden vente noget fra.

Vi undres paa at Farisæerne ikke blev overbevist om at denne Mand var et Bevis for Jesu Guddommelighed; men Sandheden er den, at de vilde ikke bli overbevist. „Ingen saa blind, som de der ikke vil se". Naar en forstokket Samvittighed ser gjennem sine egne Briller, da findes der ikke en Magt denne Side Graven, som kan faa den til at se. Men Tiggeren var villig til at se og derfor fik han sit Syn. Han var ogsaa villig til at tage Følgerne af at bekjende sin Velgjører. Han var villig til at opgive Farisæere, Grander, Venner, Forældre og alt for at være tro mod sin Overbevisning angaaende Jesus. O, hvor stor er en sandfærdig Sjel! Men o hvor foragtelig ussel er en usandfærdig Sjel!

Farisæerne havde overvundet Forældrene og Granderne, og nu er de bestemt paa, at stoppe Munden til paa den eneste Ven

Digitized by Google

Sandheden havde ved denne Anledning. Med vennelig Tillid nærmer de sig ham og siger: „Giv Gud Ære! Vi ved, at dette Menneske er en Synder". Disse Ord har sine Gjengangere ogsaa nu for Tiden; naar man for Eksempel benytter sig af kristelige Talemaader for at faa en Sag frem i Selvinteresse. Vel, siger nogen, hvordan gik det med Tiggeren? Fik de stoppet Munden paa ham? Nei, jeg skulde sige de fik ikke. Naar de beraabte sig paa Moses og paastod, at de ikke vidste hvorfra Jesus var, fortalte han dem ligetil, hvad han troede derom. Han syntes det var forunderligt, at de ikke vidste, hvorfra han var og dog havde Jesus aabnet hans Øine. Sandelig, Troskab mod Overbevisning er en Naadevirkning.

Det er sandt, at det koster noget at være tro mod sin Overbevisning. Det er muligt, at det kan koste meget, hvad dette Liv angaar. Dog, vær tro mod Overbevisning. Det kostet den blindfødte noget; thi „de kastede ham ud". Men han traf Jesus efterpaa og hans Tro blev indholdsrigere end før. Endskjøndt han blev kastet ud, paa Grund af deres større Magt, saa var han alligevel den moralske Seiersherre ved denne Anledning. Jeg er ganske sikker paa, at Farisæerne følte sig overvundne; og det, at de maatte ty hen til Legems Kræfter synes bevise at de følte, at dette var den eneste Maade, hvorpaa de kunde give Skin af Seier. Tiggerens Seier var en aandelig Seier, som skal aabenbares i Himlen. P. G. Arnstad.

BY WHOM SHOULD THE LAMBS OF CHRIST BE FED.

Two commandments were given to Peter by the good Shepherd. These are:

1) Feed my lambs. Joh. 21, 15.

2) Feed my sheep. Joh. 21, 16.

Our Savior did not trust anyone with this responsible work. He appointed Peter to perform this task. But after the death of Peter other people continued the work he had commenced.

Among those who continued is our great church father Martin Luther. He was also an implement in the Lords hands to perform the great reformation.

The Lord wants every one who is a true follower of Jesus Christ to feed his lambs and spread Gods kingdom on earth. In other words to work in the Lords vineyard. St. Math. 20—7. God feeds his lambs thru the blessed Bible and thru other books of similar characters.

The lambs of Christ need food which is easily digested. This food is a nourishment, not for the body, but for the soul.

The soul cannot live a spiritual life without food anymore than the body can live without nourishment.

This food for the soul is nothing but the word of God and the sacraments.

It is not only the minister of the gospel who feeds the lambs. The lambs are fed in Gods church on earth by pastors, Sunday-school teachers and other christian workers. If a child shall be instructed correctly it is necessary for the teacher to have seen and tasted that the Lord is good. If a Sunday-school teacher has not accepted Jesus Christ as his or her personal Saviour, the same teacher can by no means feed the lambs of Christ.

Hence those only who are possessing Christ in their hearts should feed His lambs. Mat. 5—13. T. A. Tollefson.

Tro og Kjerlighed.

Kjerligheden, som taaler alt, tror alt og haaber alt, den kan og skal give efter; men Troen ikke, thi den kan og skal aldeles intet taale. Naar Troen trænges og er i Fare, saa maa vi i Sandhed være stive og egensindige og aldeles ikke lade os styre og ledes af nogen eller paa nogen Maade give efter, men, om muligt, være haardere end Diamanten. Naar der derimod er Tale om Kjerlighed, saa skal vi til Gjengjæld være blødere og bøieligere end Røret og give efter i alle Ting. Læg Merke til denne Lignelse. Solen har sin Glans og sin Varme; Glansen kan hverken Konger eller Keisere forandre og saaledes skal heller ingen gaa til Side for Ordet; men for Varmen kan man gaa af Veien hen i Skyggen, og saaledes skal ogsaa Kjerligheden give efter for Næsten, saa ofte det er nødvendigt. Luther.

Digitized by Google

„Klippe, du som brast for mig."

Aar 1756 besøgte en ung Mand, ledsaget af sin Moder, Irland. En Dag fulgte han med hende til et Møde, som afholdtes i en Lade, og blev ved dette Møde omvendt til Gud. Den unge Mand, som bar Navnet Augustus Montagne Toplady, blev siden Forfatter til den over hele Verden velkjendte og elskede Sang: „Klippe, du, som brast for mig." Om sin Omvendelse udtalte han selv engang: „Det var i Sandhed meget underlig, at jeg, som saa mange Gange hørte Evangeliet forkyndt i England, skulde føres til Gud paa en mørk Plads i Irland blandt en Skare Folk, samlet i en Lade, og gjennem en Predikant saa ulærd, at han næsten ikke kunde stave sit eget Navn. Herrens Verk var det i Sandhed, og hans Navn er Underlig."

Allerede ved to og tyve Aarsalderen blev Toplady udnævnt til Præst i den engelske Kirke. Han var Forfatter til mange skjønne Sange.

Der er dog neppe nogen af disse, der har grebet Hjerterne som den førnævnte.

„Klippe, du, som brast for mig."

Denne Sang gjentoges atter og atter af en døende engelsk Fyrste, den almen afholdte Prins Albert. „Om", udtalte han, „jeg i dette Øieblik havde kun min verdslige Ære og Høihed at stole paa, saa var jeg i Sandhed fattig."

For nogle Aar siden sank et Skib i Biscayabugten. En Mand, som reddedes, blev spurgt bagefter, hvad Passagerne gjorde, da Fartøiet gik til Bunds. Han svarede, at det sidste, han hørte, var, at de sang: „Klippe, du, som brast for mig".

Utallige turde de være, som gjennem denne jevne lille Sang har fundet Fred med Gud. Her er et Eksempel: En Præst blev kaldt til en ung Dame, som laa for Døden. Han talte med hende om Jesus, men hans Ord syntes ikke at gjøre noget Indtryk. Hun lyttede nok til, hvad han sagde, men svarede, at dette havde hun hørt mange Gange før. Hun vidste, at hun var en Synder, og at hun ikke havde sine Synders Forladelse, ja, om hun døde i den Tilstand, hvori hun nu var, maatte hun gaa fortabt. Forgjæves talte, læste og bad Præsten med hende. Tvilende om, at noget kunde gjøres for den arme Kvinde, reiste han sig tilslut for at gaa. Han havde allerede lagt sin Haand paa Dørlaasen, da en Klage fra den døendes Læber naaede hans Øre. „En mørk, mørk Evighed!" sukkede hun. Han gik tilbage til Sengen og saa i hendes Øine et ængstelig bønfaldende Blik og hørte nogle rallende Lyd; det saa ud, som det var Begyndelsen til selve Dødskampen. „O Gud" sukkede han i sit Hjerte, „hvad vil du, at jeg skal gjøre?" For første Gang kom han til at tænke paa, at han maaske burde synge en Sang. Det var en Indskydelse fra Gud. „Maa jeg faa Lov til at synge lidt for Dem?" spurgte han. Hun gav et samtykkende Tegn, og saa sang Præsten den velkjendte Sang: „Klippe, du, som brast for mig". Han havde netop sunget de Ord:

„Intet kan jeg give dig,
Til dit Kors jeg klynger mig",

da hun pludselig satte sig op og foldede sine Hænder. En overnaturlig Kraft syntes at gjennemtrænge det hentærede Legeme, og hele Ansigtet straalede. „O", raabte hun, „han er kommen!"

Præsten afbrød sin Sang og spurgte: „Hvem er kommen?"

„Jesus!" var det jublende Svar. Hvor forbauset blev Præsten ikke over den pludselige Forandring. Den Byrde, hvorunder den syge, som hun selv sagde, havde sukket, var aldeles borte. Hun saa, sagde hun, Jesus i et nyt Lys, og hun kunde nu tro paa ham som den, der havde baaret hendes Synd og var de fortabtes Frelser. Frelsens Vei var paa en Gang bleven hende klar, og nu kunde hun ikke nokſom forundre sig over sin Blindhed og over, at hun i sit Hjertes Haardhed saa længe havde staaet sin Frelser imod.

Den lille simple Sang havde udført sin Mission.

Digitized by Google

Et Fattiglems Begravelse.

Holm havde forladt sit Hjem i Norge, sin gamle Mor og alt, han havde kjært i Livet, og var draget over til Amerika, for om muligt at faa et bedre Udkomme. Hans Moder, som var Enke, var fattig, og det faldt hende meget haardt at ernære sig selv og sin lille Familie. Da Holm reiste fra Hjemmet, var det med den Tanke, at han skulde være her i Amerika kun nogle faa Aar, og saa skulde han, med de opsparede Penge, reise hjem og udbetale Gjelden paa det lille Stykke Land, som hans Moder var i Besiddelse af. Han saa Livet imøde med lyse Forhaabninger og sagde til sin Moder, at hun nok skulde faa se lysere Dage end hun nu havde. Han landede i New York, og derfra reiste hen til en By i Lyon Co., Minn., hvor han havde nogle Kjendinger, som han tog ind til. Han fik straks Arbeide, men da han var lidt puslin og sen af sig, saa blev det ikke stort med Fortjenesten. Han fik snart finde ud, at det gaar ikke an at skufle Penger ind i Amerika heller, som mange tror. Som sagt, det gik smaat for Holm at tjene Penger; det blev ikke stort mer end til Mad og Klær. Hans gamle, kjere Mor, hans Hjem, som han havde sat som Maal at løskjøbe, fik være foruden Hjelp. Dette gjorde Livet tungt og trist for unge Holm. Hans Haab om nogensinde at naa det Maal i Livet, som han havde sat sig, begyndte at synke; han blev indesluttet, mørk og taus. Hans Liv var øde og trist, uden Venner eller nogen at dele sine Sorger og Bekymringer med, undtagen ham, som er Synderes Ven, den ensommes Ledsager, Jesus. Ham havde Holm fundet som sin Frelser, og naar en ung eller gammel har Jesus som sin Ven, da er han ikke Venneløs, selv om hele Verden skyede ham. Dog alligevel saa er det slig, at naar man blir tilsidesat og ligesom foragtet af Menneskene, saa lægges der noget tungt og vemodigt ind over ens Hjerte og Sind, som ikke kan hjelpes for, og saa var det med Holm. Han gik saa ensom og tung en Gang igjennem Livet som faa, og dette gjorde at han paadrog sig en Sygdom, som nok var Tæring. Han fortalte ikke nogen om sin Tilstand, men gik stille med Sorgen og gjemte den i sit eget Hjerte.

En Dag, som han gik og puslede med det lille Arbeide, som han havde, syntes han at blive saa træt. Han gik tilsengs for at hvile sig lidt, og fra dette sit jordiske Hvilested og Leie var det, at han af sin Engel blev baaren ind til den evige Hvile. Nu kommer det som syntes for mig saa tungt og trist: hans Begravelse. Da der ingen timelige Midler var igjen efter Holm, blev det Fattigkassens Pligt at anskaffe det nødvendige til hans Begravelse. En simpel, fort Kiste blev forskaffet, hans afsjelede Legeme blev lagt deri, og seks Mænd blev med Nød og Neppe fundne, som vilde bære Liget. Ligbærerne skulde have været Ungdommer, siden den afdøde var en Ungdom; men da han var et Fattiglem, var der ingen, som vilde gjøre det og saa maatte de gamle til.

Liget blev baaret ind i Kirken, en Salme blev sjunget, hvorpaa to eller tre smaa Kranse blev lagt paa Kisten. En Taare eller to saaes paa en gammel Kones furede Kind. En „Ligtale" blev holdt, og afdøde blev igjen baaret ud og nedsænket i sin Grav, og nu er han antagelig glemt af alle, undtagen af sin gamle Mor, som oplevede at se sin Søns Maal forfeilet.

Alt dette med Begravelsen gik i saadan en Fart, fordi, at denne Stakkel var et Fattiglem, som det daarligste var godt nok for. Saadan Ligegyldighed ligeoverfor de fattige kommer ofte tilsyne, baade medens de lever og naar de er døde; det gjelder om at faa det gjort saa fort som muligt, baade med Ligtalen og Salmesangen. Det er ikke godt at udelukke det ganske heller, synes man, thi da kommer man forlangt bort ifra Skikken. Valgsproget synes at blive: Den rige skal æres og ophøies baade i Liv og Død, den fattige foragtes og tilsidesættes. A. T.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Omvæltning i det stille i Kina.

Kina og Forholdene i dette umaadelige folkerige Land er i vor Tid Gjenstand for en stadig øgende Opmerksomhed. Der foregaar da ogsaa i Virkeligheden en Omvæltning, som er meget større end den, Reformationen frembragte i det middelalderlige Europa.

Fra en Reise gjennem Kjemperigets vigtigste Egne meddeler „Times"s bekjendte Korrespondent i Peking en hel Del Træk, der blandt andet bekræfter, hvad saavel Missionærer som andre har skrevet om den Opvaagnen, som nu synes at foregaa i Landet.

For 10 Aar siden vilde en Reisende i disse Strøg have været udsat for baade Ubehageligheder og Farer paa Grund af Befolkningens fremmedfiendtlige Sindelag. Nu derimod kan man reise fuldstændig trygt og bekvemt. Dette maa anseés for et meget vægtigt Bevis for, at Kineserne nu for Alvor er vaagnet til Erkjendelse af, at fremmed Indflydelse og Oplysning er nødvendig, hvis en kulturel Gjenfødelse virkelig skal finde Sted.

Jernbanerne synes at have bidraget meget til at rokke ved Folkets nedarvede Konservatisme. Paa hver Mil Jernbane fører Toget daglig paa mangfoldige Maader noget af Vestens Aand ind blandt Befolkningen. De i det gamle forstenede Kinesere protesterede længe mod Dampheftens Fremtrængen, fordi den vilde vække den slumrende Drage, som er Landets Skytshelgen. De havde ikke Uret i dette. Dragen viser Tegn til Opvaagnen, og hvis det sker, vil nok Kina endnu en Gang komme til at spille en stor Rolle i Asiens Historie.

Noget af det mest betydningsfulde, Korrespondenten havde Anledning til at iagttage, var den store Udbredelse af europæisk Oplysning og Begjerligheden efter at tilgodegjøre sig denne. I hver eneste By af nogen Betydning og i mange Landsbyer fandt han Skoler for „vesterlandsk Lærdom". Mange Steder er selve Templerne ombannet til Skoler, og Eleverne, som er let kjendelige fra andre paa deres fremmedartede Dragt, kan mange Steder tælles i tusinder. Undervisningen i disse Skoler kan naturligvis ikke holde Maal med de europæiske. Der herster saaledes Mangel paa gode Lærere; men denne Mangel vil efterhaanden afhjelpes; hvis Trangen til Oplysning vedvarer.

Der er neppe Tvil om, at denne Bevægelse hovedsagelig skyldes Japans Eksempel og Indflydelse. Den er et Resultat af Krigen. Krigen overbeviste en stor Del af Kineserne om, at det bedste Forsvar for Kina mod fremmed Paatrængenhed laa i Tilegnelsen af de Kundskaber, som gjør Mennesket til Herre over Naturen, samtidig som Krigen i høi Grad øgede den Anseelse, Japaneserne før havde i Kinas Øine. Japaneserne har utvilsomt benyttet sin Anseelse og Indflydelse til at befæste Kineserne i den Tro, at kun i den vesterlandske Oplysning ligger Veien til Sikkerhed for deres Land. Alle Skolebøger og Skolefag, som Korrespondenten saa, var kommet fra Japan, hvor de tilvirkes med særlig Sigte paa Kina. De omfatter Karter, Globusser samt anatomiske og andre Billeder.

Vestens Folk kan ikke gjøre sig nogen Forestilling om, hvilken aandelig Omvæltning Studiet af saadanne Ting fremkalder hos Kineserne. Hidtil har al Undervisning kun beskjæftiget sig med de kinesiske Klassikere. Selv de mest dannede har ikke havt mere Begreb om Grundtrækkene af Geografi, Astronomi eller om det menneskelige Legemes Bygning og Organismens Virksomhed end de laveste staaende Øboere i Stillehavet eller Negrene i det indre Afrika. Det vil blive meget interessant at iagttage Virkningen af denne nye pludselige Oplysning i Kina.

En anden Virkning af Krigen og Japaneternes Indflydelse er den større Dygtighed hos Soldaterne. Endnu kan ikke disse sammenlignes med europæiske Tropper; men de magter nu at danne det Ordensværn, som Kina hidtil har savnet. I alle de nye Skoler er indført Legemsøvelser og militære Øvelser.

For Missionen i Kina maa denne Bevægelse hilses med Glæde. Den bidrager sit til at lette Adgangen for Missionærerne samt til at nedbryde den Mur af Fordomme og

Digitized by Google

Overtro, som altid har stillet saa svære Hindringer iveien for Kristendommens Indgang i dette urgamle hedenske Kulturrige.

Selvfølgelig er de store Masser af Befolkningens brede Lag endnu upaavirkede af alt dette nye og fremmede. Og det kan vel være et Spørgsmaal, om ikke en Reaktion nedenfra endnu kan give sig voldsomme Udslag. Men Kinas flere tusind Aar gamle Forstening er brudt og vil ikke kunne holde sig i Længden. Det gryr en ny Dag over Kina. „Folkeb".

* * *

Barneforlovelser.

Da Mrs. Stokke har skrevet lidt om en af vore Skolegutters Giftermaal, vil jeg føie noget dertil, for at Vennerne kan se, hvilke Vanskeligheder er forbundne med saadanne Tilfælde.

Forlovelsen i Kina er noget, som Børnene ikke har noget med at gjøre. I Almindelighed forloves de ganske unge, ja, endog medens de er Diebørn.

Vedkommendes Forældre skriver en Forlovelseskontrakt, som er næsten ligesaa bindende som Vielseshandlingen. At bryde den anses som noget rent forskrækkeligt. Børnene vokser op som oftest uden engang at vide, hvem de er forlovet med: thi det holdes gierne hemmeligt saa længe som muligt. Forældrene bestemmer Tiden for Brylluppet, og det henlægges ofte til 15 a 16 Aars Alderen. Derved hindres da Barnets Udvikling baade i en og anden Henseende.

Brudgommens Moder trænger Hjælp, og naar hun faar sin Søn gift, har hun dermed ogsaa Tjenestepige. Disse Svigerdøtre kommer da ofte ind i et rent Slaveri.

Ægteskabet er indgaaet uden nogen fælles Sympathi, for ikke at sige uden nogen Kjerlighed.

De unge har ofte ikke seet hinanden før Brylupsdagen, og man kan tænke sig Følgerne.

Den unge Hustru er da Svigermoderens Slavinde, og vi ser rundt om os mange slige sørgelige Eksempler. Naar saa Manden ingen Kjerlighed har for hende, men ofte forener sig med Moderen om at gjøre Livet surt nok, kan vi ikke undre os over, at der saa ofte høres om Selvmord blandt disse unge Hustruer. Kanske Manden dertil er en Opiumsslave eller lignende.

Selv om han vil hjælpe hende, kan han lidet gjøre; thi de unge har ingen Selvstændighed; de er frembeles Børn ved Forældrenes Bord, lever paa deres Naade og faar saa selv smaa lagt til Familien. Ofte lever fire Slægtled i samme Hus og spiser ved samme Bord.

Mod en saadan hedensk Skik støder da Kristendommen an, og det føles som en ikke liden Hindring at overkomme.

Vi har saaledes nogle Gutter i flere Aar paa Skole, der bliver paavirket af Guds Ord og kommer saa langt, at de bliver døbte.

Nu gjælder det da at faa Kristendommen gjennemført i deres hele Liv. Men en vakker Dag kommer den unge forhaabningsfulde Gut, han er ikke glad, men ser ud som noget galt er hændt.

Der spørges: „Nu Gutten min, hvad fattes dig, du ser saa bedrøvet ud?" „Aa— mine Forældre vil, jeg skal gifte mig nu." „Du gifte dig, som er et Barn, ikke eier Skjorten paa Kroppen, ikke har du lært at arbeide, og Lærer kan du ikke blive paa flere Aar endda, er der Mening i sligt?"

Man kan fristes til baade at le og græde ad et sligt Emne til Brudgom.

Den unge Pige har levet i et hedensk Hjem, kjender ikke Jesu Navn engang. Kirken kan ikke give dem sin Velsignelse gjennem den kristelige Ægtevielse, og hvilken Velsignelse kan ventes af en slig Forbindelse?

Gutten, eller nu Manden, har læst lidt og kjender Hovedsandhederne i den kristne Tro, men han finder ingen Forstaaelse hos sin unge Hustru. Naar han beder til Gud, har hun gjerne sin Afgud at tilbede.

Missionæren staar ofte hjælpeløs i saadanne Tilfælde. At unge kristne Mænd nægter at opfylde Ægteskabskontrakten hænder; men saa har Mod og Selvstændighed nok dertil, da ubetinget Lydighed mod Forældrene kræves.

Selv om en Gut ikke er forlovet som

Digitized by Google

Barn, kommer dog Spørgsmaalet: Hvorfra skal Hustruerne til vore kristne Gutter komme?

Arbeidet er nyt. Det har aldrig „før i Kina" været paa Tale at holde Pigerne paa Skole, som min Lærer idag sagde: „Kvinden har hos os været som Hest og Okse," altsaa Lastdyr. Det begynder nu at lysne lidt, idet Pigeskoler ogsaa oprettes, og det bliver lettere for Missionærerne at række Pigerne; men de er endda i Kjølvandet, det føles.

En Kostskole for Piger er af overmaade stor Betydning i at opdrage Hustruerne for vore kristne Gutter.

Skal Kina frelses maa Hjemmene blive kristne Hjem, men det sker ikke, før der bliver troende, bedende Mødre.

Men hvad skal en Missionær gjøre med slige unge Gutter? De er døbte, og man faar tro, de elsker Herren.

Det skulde være godt, at der blev mere talt og saglig skrevet om dette. Jeg erindrer fra Barneaarene, hvorledes dette Emne forhandledes paa Kreds- og Generalforsamlinger i Norge da Madagaskarmissionen grundlagdes og Missionærerne ønskede at høre Moderkirkens Mening.

Ifjor ved denne Tid kom en af vore ældste Skolegutter (det maa bemærkes, at vore Gutter er Dagskoleelever, saa vi har ikke fuld Kontrol over dem) med en Lærer, som skulde være Mellemmand, og fortalte, at hans Moder, Enke og Hedning) vilde give ham en Hustru, skrive Forlovelseskontrakt, og spurgte, hvad Præsten mente om det. Det blev svaret ham, at jeg antager, du vil vide, hvad Guds Vilje er og den kan vi finde i Ord som disse: „Drager ikke i fremmed Aag med Vantro! Thi hvad Fællesskab har Retfærdighed med Uret? Og hvad Samfund har Lys med Mørke? Og hvad Overensstemmelse er der mellem Kristus og Belial? Eller hvad Delagtighed har en troende med en vantro?" 2 Kor. 6, 14—15

„Du skal ikke indgaa Svogerskab med dem; thi du skal ikke give dine Døtre til hans Sønner og ikke tage hans Døtre for dine Sønner; thi de vil bringe dine Sønner til at vige fra mig, saa de tjener andre Guder, og da vil Herrens Vrede optændes mod eder, og han vil hastig tilintetgjøre dig." 5 Mos. 7, 3—4. Ogsaa Eksemplet i 1 Mos. 6. 1—3 blev fremholdt som Udtryk for Guds Vilje, og det er vor Missions Vilje.

Jeg vidste, her fandtes ikke en kristen Pige i Runing—neppe i hele Honan—og Gutten var bare 17 Aar og saa fattig, at da han for 6 Aar siden kom paa vor Skole, slog den ene Fille den anden. Jeg bad ham vente og bede Gud give sig en Hustru, naar han kunde føde sig selv og hende.

Det vilde han gjerne; men Moderen vilde gifte eller forlove ham nu, og det var Lov. Hun havde sagt, at hans forlovede ogsaa kunde komme til Stationen for at lære at læse.

Om nogle Dage hørte vi til vor Bedrøvelse, at Kontrakten paa en Brud var skreven; hun er af en forholdsvis bra hedensk Familie.

Et Aar er gaaet, men den, som ikke er kommen til Stationen, er Pigen. Efter gjentagne Anmodninger kom hun endelig engang og besøgte min Hustru, men var saa vild, at det var neppe Raad til at faa tale til hende. Hun kom ikke mere igjen.

Jeg kaldte til mig Gutten igaar og spurgte, hvorledes det har sig, at hans forlovede ikke kommer og læser, som de lovede ifjor.

Ja, han havde ikke noget at sige i den Sag; thi han kunde jo engang ikke faa se sin forlovede, og for en Pige i 16 Aarsalderen at gaa paa Gaden var mod god Skik. Det var Moderen, som havde med denne Sag at gjøre. Jeg spurgte: „Kan du tænke dig Lykke i Fremtiden af dette? Du elsker Jesus og vil følge ham. Du gaar paa Skole og tænker at blive Lærer, og saa skal du faa en Hedning til Hustru osv."

Gutten, som vi tror har Aandens Arbeide i Hjertet, blev meget rørt, og med Taarer faldt han paa Knæ og raabte til Gud og sagde bl. andet, at han aldrig vilde gifte hende, om hun ikke omvendte sig først, og sagde siden: „Jeg vil følge dine Raad." Det er vort Haab, at Herren maa faa lede alt til det

Digitized by Google

bedste, og at ikke hans tidlige Forlovelse med en Hedning bliver en Faldgrube for ham.

Denne Sag har lagt sig tungt paa vore Hjerter i disse Dage, og jeg nævner det for Missionsvennerne, for at det kan forstaaes, hvilke Hindringer Kristendommen har at rydde afveien, før den faar gjennemtrænge Livet paa alle Omraader.

Vi arbeider jo mod det Maal at fremstille en hellig Menighed til hans Ære. Lad de unge kristne, som er Kinas Fremtidshaab, være vort fælles indtrængende Bønneemne.

K. S. Stokke.

Runing, 31te Januar 1907.

„D. F. K. Missionsb."

* * *

Vel hjemme.

(Slutning.)

Den 14de Mai ankom vi til San Francisco. Virkelig! En vældig Storm blæste op, straks vi kom ind. Men nu kunde det blæse, hvad os angik.

Til alles Glæde kom vi vel igjennem med Doktorerne. Det gule Flag blev taget ned, og vi slap at gaa i Kvarantæne.

Hvad glædet mig mere var, at min Hustru havde vundet ikke saa lidet Kræfter den sidste Halvdel af Reisen. De 5 sidste Dage var hun med tilbords for Middag. Men hun trang sandelig lidt Kræfter ogsaa nu.

Saa var det om man kunde komme helskindet gjennem Toldvæsenet. Med Fru Retland og Rønnings Smaagutter gik det rigtig godt. Men jeg fik det. Toldbetjenten rev og grov i alle mulige Ting. For at gjøre det rigtig slemt for mig, saa tog han 2 smaa Pakker, som jeg skulde tage med hjem for Fru Andree i Fancheng. Til al Lykke fik jeg dem siden igjen.

San Francisco,—uf, for et Hul! En stor Verdensstad i Ruiner. Jeg havde aldrig troet det fuldt saa ilde. Ikke nok med at den før saa vakre Stad er forandret til Ruiner; det synes at være en Samling af daarlige Elementer der, en lav Klasse Folk. Saadan forekom det mig. Det var naturligt, at det var smudsigt. Der var fælt høie Priser paa alt. Sporvognsstrike var der da, og flere andre Striker. Vi kravlede os derfor over til Oakland saa snart som muligt. Men at komme der for min Hustru var ingen let Sag. I Smuds og Røg og Folketrængsel at sidde, staa og endog flere Gange gaa længere Stykker før vi kom frem, det var ingen let Sag for hende. Først ved Skyds fra Dampskibet til en Restaurant for at faa lidt Mad. Vi var nok lidt rare at se paa, da vi kom ind paa Restauranten. Folk lo. Saa med Skyds igjen til „The Ferry". Det hele (Skydsen) kostede bare $7.00! Fra „the Ferry" maatte vi gaa med Toget, og tilslut tilfods. Hotellet var opfyldt, saa vi maatte ud igjen. Endelig fik vi da Rum. Det var en haard Dag. Det var aldeles overraskende, hvordan min Hustru kunde staa det saapas som hun gjorde. Men „som dine Dage er, saa skal din Styrke være".

Jeg skulde have besøgt Missionær Seiffarths Søster i San Francisco, men det var mig umulig. Jeg kunde ikke komme fra Familien mer end høist nødvendig at ordne med Billetterne.

Fredag Aften den 17de Mai forlod vi Oakland. Vi havde Billet direkte til Chicago og haabede at være der Tirsdag Morgen Kl. 7.30. Men allerede første Nat blev vi forsinket flere Timer, idet vi maatte passere 2 „Wrecks".

Søndag straks efter Middag havde vi Kollision med et Fragttog. Kun Lokomotiverne blev en Del beskadiget. Ingen blev større saaret. Anderledes havde det nok blit, havde vi kommet med fuld Fart.

Vore kjere unge Venner Nilius og Chester Rønning, som havde fulgt med os og været os til megen Glæde og Hjælp, forlod os i Ames, Iowa. Hr. Amundson fra Radcliffe var der og mødte dem.

Vi kom ikke til Chicago før Kl. 3.45 e. M. Tirsdag.

Blandt de reisende paa Toget var der flere som viste os stor Venlighed. Særlig var der to Damer, som hjalp os meget. Gud lønne dem!

Vi saa med store Øine efter kjendte Ansigter i Chicago, men ingen. Vi havde haabet, at nogen skulde møde os der; men

Digitized by Google

Ugreien var nok den, at Toget var saa forsent.

Vi havde da en passe Rum Tid til at komme over til Dampskibet, med hvilket vi skulde gaa til Muskegon, vort Bestemmelsessted.

Onsdagsmorgen Kl. halvotte, efter en meget behagelig Reise over „Laken", kom vi til Muskegon. Det regnede ganske haardt, men det gjorde intet. Snart var vi—hjemme. Jo, virkelig.

„Min Sjel, lov Herren og glem ikke alle hans Velgjerninger"!

Med kjerlige Hilsener til alle Kinamissionens Venner forbliver jeg

Eders ringe
J. M. J. Hotvedt.

Red Wing Seminary.

Den theologiske Afdeling afsluttede med Graduationsfest Thorsdag den 30te Mai.

Følgende Program udførtes:

1. Song—592, Landstad..... .....Audience
2. Scripture Reading and Prayer
Rev. J. N. Sandven.
3. Song—"Komme dit Rige"..... ..Octette
4. Address—"Sjelesörgerens Kraft".....
Rev. Th. Himle.
5. Vocal Solo.....Selected
Miss Selma Gibson.
6. Address—"The Lord's Servant in the Twentieth Century"
Rev. J. Telleen, D. D.
7. Song—"Go Gather Them in".....Octette
8. Address—"The Gospel Appeal to Man"...
Prof. N. J. Löhre, B. L.
9. Vocal Solo.....Selected
Miss Selma Gibson.
10. Conferring of Diplomas.....
Prof. M. G. Hanson.
11. Doxology.....
12. Benediction.....

Følgende otte unge Mænd graduerede: Lars P. Erland, J. Torval Norby, A. Skogerbo, August Melom, O. H. Haugen, C. G. Eidnes, John F. Melom, J. C. Hjelmerwick. Vi meddeler nedenfor Dr. Telleens Tale:

Dearly beloved and higly esteemed young brethren:—

In the precious and sweet name of our adorable Lord, the Saviour and Redeemer of the wide world, I come before you to-day and give you a few parting words. This I do as a humble servant of our God, in the service of our beloved school. Permit me, then, to couch what I have to say in the subject:

THE SERVANT OF THE LORD IN THE TWENTIETH CENTURY.

The servant of the Lord need have a strong personality, enthusiastic activity and inborn eloquence. He should fear none but God, and hate only sin. He should know nothing but Christ and Him crucified. His pulpitpower will then be knowledge with power. His will then be a faith that overcomes the world and a Samaritan love that binds up the brokenhearted. His whole life will be a conscientious consecration to the greatest work in the world—the holy gospel ministry.

To carry on this work in all its ramifications, and do it wisely and well, he must ever be a good student. It were well if he could read his text in the classical languages. (Hebrew, Greek and Latin.) It enlargens the vision, it opens up profound depths. He need be a scholar of bible research, one who ransacks the scriptures night and day.

The Bible awaits the progress of all knowledge, and that with calm security, whilst men of learning are ransacking antiquity, spading thru classical ruins, deciphering obstinate inscriptions on rusty metal and corroded marble, which all corroborate and confirm the veracity of the bible. Egyptian hieroglyphics are unlocked and implements are unearthed in Petra, Nineveh, Babylon, and elsewhere, all proving allies of the bible.

Yet, in the face of modern criticism the servant of the Lord needs courage, the courage of his convictions, the strong courage of humility. He must needs discern wisely and well, ever watching the signs of the times, the times in which he lives. Our times are fraught with many portents of present and future events, which mean much to and for the kingdom of God.

The servant of the Lord must have troubles and trials. Without the cross he cannot be a good preacher. Without it, he cannot comfort others, with the comfort wherewith God comforts him. Without the cross he would have no crown.

Thus ever schooled and taught he will learn in his intercourse among mankind to unite mildness with firmness. He will ever learn more and better how to deal with souls, bought with the precious blood of Jesus, each one worth more than the whole world. The faithful minister fears to have the blood of but one lost soul laid to his charge.

Digitized by Google

He will ever, therefore, watch and pray. Being thus wide awake he will ever grow in grace before God and man. Experiences will enrich him. He can answer the many questions propounded to him, solve the many problems that confront him. He will rightly divide the word of truth and honorably sustain his relation to the conditions of to-day, maintaining his bearings mid the many shiftings of our times.

Young brethren! To do this, you need enjoy daily pardon and peace with God. The center of your work will ever be the care of your own soul. Caring for ones own is an axiom. Yet we need ever call our attention to it. The worker dare not forget himself for the work. If the shepherd of Christ's fold forget to shepherd his own soul, he will lose all. He need ever taste and see that God is good, then he can lead to fields of pasture, living waters, the true way, the safe rest. To him the good shepherd is personally known by his sweet voice, his precious footprints, his ruby wounds, his rod and staff. You need ever pray for your own salvation, that God may perfect, establish and strengthen you. You need to watch and pray without ceasing. You need the word, first, last and all the time.

You are sinners, saved by grace. You need daily repent, confess and be forgiven. Your temperaments differ, but whether it be sanguine, phlegmatic, choleric or melancholic, you need be in constant touch with the Rock of Ages, and say with the poet: "On Christ, the solid rock I stand, All other ground is sinking sand".

It were well if each of you had someone to whom you could unburden yourself, unreservedly always. No one is nearer than a wife. If the pastor be married, and has a good, true, Christian wife, faithful, loving, experienced, with good, common sense, there is none nearer, better truer than she. May you spare yourself Xantippas! May John Wesleys experience not be yours! Yet, you should each have a brother minister, who enjoys your full confidence, to whom you can tell all, make confession, receive absolution. Oh for more closely knit Davids and Jonathans! They ought often to give each other the Holy Communion.

If such be your life, you will be strong in the Lord, and go forth in His might, being of good courage, not afraid or dismayed: for the Lord your God is with you whereever you go. You will have grace to do, dare, and die if need be, a witness to and for the truth as it is in Christ Jesus.

The servant of the Lord must needs be earnest, zealous, wise to win souls for Jesus. The children are to remain in the baptismal covenant, for their sins are forgiven, and they have known the father. The young people are to overcome the wicked one, be strong to say no to temptation and sin, serving God in the beauty of holiness, consecrated to God. The fathers and mothers are to be admonished, as they near the sun-set.

To do this, you need be men of prayer, each of you as a prince, having power with God, and with man, ever prevailing thru the power of prayer. "Pray and work". Luthe and Lincoln each gave three hours every morning to God's word and prayer. Only thus can God's word enter into you and become part of you. Read, study, ransack the scriptures and meditate. Only so will your preaching be with power and with the unction of the Spirit.

To this must be added constant study, wide reading, deep and diffuse knowledge. Stint not your library! "Read Luther!" Get chiefly Lutheran books. Get new books every year, yet remain in touch with all your old ones. Good books are your best friends.

Yet you dare not, because of love of study neglect pastoral work. You need ever be in close touch with your people. "In the morning and forenoons rap on the door of the Lord in prayer and study; in the afternoons and evenings rap on the doors of the parishioners and outsiders, whom you seek to win for God and establish in the faith by a Christian, Godly conversation, reading and prayer." The pastoral work is as important as the pulpit work. Make both prominent and effective.

In your pulpit efforts do not offer anything but your very best; beaten oil, beaten wheat, beaten on your bended knees, and bent in study. Combining in your person the pastor and the preacher; your sermon too, will be pastoral, coming from the heart as well as the head, and will then reach both head and heart of your hearers. Such sermons are needed in our age.

They contain all the elements of the working of the Holy Ghost: calling, awakening, instructing, enlightening, teaching, exhorting, warning, comforting, edifying, lacking neither the ethical nor the esthetic, pointing to the Lamb of God, that taketh away the sins of the world. With Paul you will preach Christ crucified, who died for our sins, and was resurrected for our justification. Yours will then not be dry sermons. "They will have hands and feet, and eyes, and be full of life moving about everywhere."

You will thus, as Paul, be all things to all

Digitized by Google

men, that you may win all, if possible. You will reach down to the lowest depth of the deepest fallen, and rescue the perishing, care for the dying. You will not shoot the arrows of salvation above the heads of your congregations. Neither will you place feed for the sheep so high that they cannot reach it, in the cold winter. Nor will you wind cotton round the arrows of truth. You will aim straight for the mark, and say, "Thou art the man!" "Thus saith the Lord!" "This thing is not right in the Lord's sight."

(To be continued.)

Fra Arbeidsmarken.

Hauges Synodes Menigheder ved Eagle Grove, Ja., Past. Andresens forrige Kald, har stillet Kald til Student Distad ved Red Wing Seminar som sin fremtidige Præst.

Past. Quello har opsagt Immanuels Menighed i Chicago, og Menigheden har allerede udstedt Kald til Past. J. M. Wick, Toronto S. Dak. Om Wick antager Kaldet vides endnu ikke.

Af fremmede Præster tilstede ved Mødets Begyndelse i Roland lagde vi Mærke til O. Shefveland, Badger, Ja., J Tollefsen, Minneapolis, H. P. Hanson, Denver, Col., J. A. Johansen, Stoughton, Wis.

Nordvestre Minnesota og Nord Dak. er forholdsvis mindst repræsenteret ved Mødet i Roland. Grunden er vel den store Afstand. Det er ikke saa liden Udgift forbundet med at være tilstede ved Aarsmøderne, og Nordvestens Præster er vel heller ingen „Pengegubber".

Miss Ida Grøseth har nu været her rundt nogle Dager. Det var kjært at faa Besøg af hende og faa høre hende fremholde Herrens Vei til Salighed for Syndere. Hun er frimodig og Herren velsigner hendes Arbeide og da særligen ved at vække Interesse for Missionens hellige Sag og Gjerning. G. N.

Den lille Bemærkning i No. 21 om at Kirken i Hooker, S. Dak., var nedbrændt var feilagtig. Kirken er ikke brændt. Det har antagelig været forvekslet med en anden Brand der i Byen. Indsenderen af Nyheden, som ikke bor i Hooker, har været feilagtig underrettet. Det kan vel være lidt leit, at saadanne falske Beretninger kommer ud, men naar galt skal være, var det jo bedre, at Beretningen var feilagtig end at Kirken skulde været nedbrændt.

Bekjendtgjörelser.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit Vaarmøde i Swan Lake Mgd., Pastor J. N. Walstads Kald den 25—27 Juni. Samtaleemne: Rom. 8, 1—14. Skyds møder de besøgende i Fergus Falls den 24de.

Gud velsigne Mødet! G. T. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Turtle Mountain Kreds af H. S. holder et Kredsmøde i Bethesda Mgd., Bottineau Co., N. D., Past. Svingens Kald—25—27de Juni 1907. Mødet begynder med Prediken Formiddag ½11 den 25de. Samtaleemnet er Hebr. 10, 19—25. Skyds vil møde de besøgende i Souris Dagen før Mødet. Syndere af alle Slags er velkomne.

O. P. Svingen.
O. L. Ness.

Om Gud vil, holder Ada Kreds Møder som følger: Queen18 og 19 Juni. Samtaleemne: Joh. 16, 5—15. Skyds møder i Fosston Dagen forud. Winsor 20 og 21 Juni. Samtaleemne: Ef. 4, 1—16. Gud velsigne disse Møder!

G. T. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Melhus Menighed, Turner Co., S. Dak., indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde 4—7 Juli. Samtaleemne: 5te Mosebog 28, 1—6 og 15—19. Mødet aabnes med Fjerdejulifest paa Torsdag den 4de. Skyds vil møde tilreisende i Davis og Centerville den 3die Juli. Maa Gud velsigne dette Møde! Paa Menighedens Vegne
Gustav M. Bruce.

Paa Indbydelse fra Bloom Prairie luth. Frimenighed Deul Co., S. Dak., holder Madison Kreds dersteds et Kredsmøde fra 25—27 Juni. Samtaleemnet bliver Mark. Kap. 8, 34 Kap. 9, 1. Besøgende tager af i Toronto, Minn., samt ogsaa i Esteline, om fornødent. Skyds vil mø e ved begge Stationer Dagen forud for Mødet.

T. J. Oppedahl.

Trøndenes Mgd., Sharon, Steel Co., N. D. Past. Langehaugs Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens regulære Vaarmøde i Sharon, den 23de til og med den 25de Juni førstkommende. Samtaleemne Luk. 13, 22—30. Da Menigheden har begjeret at faa sin Kirke indviet under Mødet af Synodens Formand, saa anmodes Kredsens Præster venligst om at ordne sig saa, at de kan være tilstede ved dette Møde.

Besøgende som kommer med Tog, maa gaa igjennem Casselton, hvor Tog afgaar til Sharon omtrent Kl. 9 Formiddag. Da Mødets første Dag er Søndag, saa maa man komme did paa Lørdag.

Gud velsigne Mødet!

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Digitized by Google

Ft. Ransom Mgd., af Preston, N. Dak., Pastor H. A. Bergers Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde den 18de til og med 20de Juni førstkommende. Besøgende, som kommer gjennem Casselton, gaar med Casselton-Marion Banen til East Edge, hvor Skyds vil møde frem Dagen før Mødet. Kom med Bøn om et velsignet Møde. Emne for Samtalen Joh. 3, 16—21.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Vor Frelsers Mgd., Grafton, N. Dak., Pastor Ths. J. Knutsons Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Grafton den 2den til og med den 4de Juli førstkommende. Emne for Samtalen Math. 22 1—14. Man kan gaa med Great Northern eller Northern Pacific R. R. til Grafton. Menigheden ønsker mange besøgende og megen Velsignelse af Mødet.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Hvidesø Mgd., Walsh Co., N. Dak., Pastor Okerlunds Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde den 9de til og med 11te Juli førstkommende. Emne for Samtalen: Aab. 2, 1—7. Besøgende tager Great Northern R. R. til Edinburg eller Hoople, hvor Skyds vil møde op Dagen før Mødet. Kom mange og kom for at være til Velsignelse.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Om Gud vil, afholdes et religiøst Samtalemøde i Betlehems Mgd., Pretty Hill, Alta., Canada. Mødet begynder Kl. 10 A. M. med Prediken den 11te Juli og fortsættes til og med den 13de Juli. Samtaleemne Pauli 2 Brev til Korintier 5, V. 18—21. Skyds vil møde de tilreisende Dagen før Mødets Begyndelse i Camrose.

Alle er hjertelig velkomne.

Paa Menighedens Vegne
Thos. T. Carlson.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Ebenezer Mgd., 5 Mil syd fra Cooperstown, 2—4 Juli; Samtaleemne Luk. 14, 16—24. I Betania Mgd., i Binford, 5—6 Juli; Samtaleemne Es. 55, 6—7. I Bethlehem Mgd., ved Red Willow, 7—9 Juli; Samtaleemne Joh. 3, 16—21. I Gethsemane Mgd., ved Deeker, 10—12 Juli, Samtaleemne Luk. 15, 1—7, alle i Past. O. Swensons Kald. Skyds møder i Hannaford, N. D., den 1ste Juli. I Sharon Mgd., Past. J. B. A. Dahles Kald, Erstine, Minn., fra 5—7 Juli. Skyds møder i Erstine om Morgenen den 5te Juli.

J. J. Eastvold, Form.
B. B. Nornes, Sekr.

Om Gud vil, afholder Ottertail Indremissionsforening sit Aarsmøde i Lille Bethania Menighed, Pastor U. D. Johnsons Kald. Mødet begynder den 18de Juni. Skyds vil møde i Rothsay den 17de og i Lavondale den 18de Juni for Morgentoget fra vest.

G. O. Nordmarken.

Paa Indbydelse fra Clark Center Menighed holder Madison Kreds et Kredsmøde dersteds den 9—11 Juli. Samtaleemnet bliver Joh. Aab. 22, 17.

Besøgende vil bli afhentet ved Stationen i Clark om Morgenen og om Aftenen den 9de.

Broderligst
T. J. Oppedahl.

Paa Indbydelser ifra følgende Menigheder: i St. Paul Mgd., Pastor Reinertsons Kald, skal S. Dak. Fællesindremissionsforening afholde Møde 27—30te Juni 1907. Samtaleemne Math. 5te 13—16. Mødestederne for besøgende Westfeld, Ja., og Elk Point, S. Dak., Dagen før. 2det i Frankes Mgd., Charles Mix Co. Pastor Olsens Kald, 11-13 July 1907. Samtaleemnet er Joh. Ev. 8, 31—36. Alle som kommer med R. R. vil Dagen før bli modtagne af Venner i Byerne Platte og Geddes. Kom til disse Møder med Bøn om Guds Velsignelse.

J. J. Oakland, Form.
O. D. Berlo, Sek.

Tilreisende til Missionsforeningens Aarsmøde i North Prairie Menighed, Past. Trygstads Kald, vil blive modtaget den 17de Juni i Belva paa Soo Banen og i Granville paa G. N.

For Mødet i Norwich den 21, 22 og 23 Juni vil tilreisende blive mødt i Norwich den 20de.

Som Samtaleemne har Norwich Menighed valgt Salmen 32, 1—5.

Kom mange, kom i Jesu Navn! Det er Menighedernes og Foreningens Ønske!

S. G. Haugen, Formand.
B. O. Klokstad, Sekretær.

Om Gud vil afholdes et Samtalemøde i Binje Menighed, Bottineau, N. D., 9—11 Juli. De besøgende mødes med Skyds i Bottineau den 8de Juli. Alle er hjertelig velkommen.

O. T. Nelson.

Aarsmøde.

Det nationale Afholdsforbund afholder sit Aarsmøde i Eau Claire, Wisconsin den 28de 29de og 30te Juni.

Alle Foreninger inden Forbundet har Ret til at sende en Delegat for Foreningen og en for hver 50 Medlemmer.

For nærmere Underretning behage man at henvende sig til Waldemar Ager, Eau Claire, Wis.

Alle Afholdsforeninger uanseet i hvilken Stat, som ønsker at slutte sig til Forbundet, er velkommen.

F. L. Trønsdal, Prefident.
Abelsten Berge, Sekretær.

Digitized by Google

Kvitteringer.

Professorløn: Ved Pastor Westby fra H Jacobson, Shell Creek Mgd. 3, A Closter, North Branch Mgd. 1..... 4.00

Ved Pastor Lund fra Nefs Mgd., Lunds Kald: Byens Kvf. 10, J C Undlin, Ole A Stemsrud, O G Dahle hver 5, Ole J Skjei, K S Nordgaarden, Anders Sjølseth, Pastor Theo. J Lund hver 3, Carl Hegna, Fra en Ven, C L Strøm, Jens Jacobson, S S Berke, Bernt Viger, E J Sundby, C C Halvorson, H A Larson, M G Dunnom, Victor Olson, Carl Martinson hver 2, Lars L Sjølseth, John Sjei, Paul Nelson, B M Larson, P Lillejord, P G Dunnom, John Livingston, C B Sæther, R R Lee, A Hovdestad 1.50, G Jakson, H L Halvorson, Martin Jacobson, Andrew Nelson, N H Nelson, Julia Peterson, Gust Anderson, H Hendrickson, Chas. Dunnom, H H Anderson, H J Vaarhus, E L Strømsvold, Olea Viger, Ole O Varud, Martin Varud, S Grinkelsrud, A H Anderson, Chr. Halvorson, Ole Halvorson, Ben Lien, A S Rendahl, Thorvald Bjørnlie, H A Skallerud, A Anthoney hver 1, Sophie Nelson, Jacob Hanson, Abr. Hanson, Ed. Hegland hver 75c, Marie H Nelson, Carl Jakson hver 50c..... 104.00

Ved S Peterson fra Or Creek Mgd., Strands Kald: E P Brotlie, Ole S Johnson hver 2, John Selvig, Otto Pederson, Kolbein Wetterus, John Molin, Emil Johanson, Aslak Gero, R Hetland, Johan Skjepstad, Bernt Johnson, S Peterson, en ubenævnt hver 1, Bennie Hanson 25c..... 15.25

Ved N T Blegen fra Tallak Tallakson, Ricarda Sether hver 1..... 2.00

Ved Pastor Borgen fra Ny Stavanger Mgd., Fortsættelse af forrige Liste: Knud Asheim 3, J Camrud 2, Ole O Buer 1.50, S Kvitne 1, Peder O Asheim, Peder Knudsvig Sr. hver 50c, Mrs. M Anderson 2..... 10.50

Ved J S Dragne fra Franklin Mgd., Fortsættelse af forrige Liste: C Dragne 3, J T Forthney, S L Dragne, H Pederson hver 2, O Solverson, S Solverson, J Søvde, J N Bolstad, J O Anderson hver 1, J Søvde, Sophia Stegene, Susie Stegene, M Seltan, Lina Prestegaard, Mrs. Prestegaard, A Anderson, Mrs. J O Anderson, S G Anderson hver 50c 18.50

Ved Pastor Rendahl fra Langs Mgd., Rendahls Kald: H O Haugen 2, L Hensvick 1.50, J F Anderson, H Bergerson, B B Bergerson, J J Ruslie, J E Anderson, Mrs. E Anderson, H H Haugen, T Torguson, Math. Halvorson, T Weggeland, O O Haugen, A Engebritson hver 1..... 15.50

Ved Pastor Westby fra J Williamson, Newman Grove, Neb..... 50

Ved Pastor Mortvedt fra Carrie Nelson, Sigri Pederson hver 50c, Sandwich, Ill..... 1.00

Indremissionen: Mrs. Kjesti Hauge, Biroqua, Wis..... 25.00

NB. Dette skulde have været kvitteret for før men ubeglemt, hvilket bedes undskyldt.

Ved Pastor Westby fra A Larson, Petersburg, Neb..... 50

Ved Pastor M O Wee fra Arnt Olson, Jackson, Minn..... 1.00

Ved T O Mebust fra Recoboth Missionsf., Bøes Kald..... 15.00

Ved Pastor Lerohl fra Selbu Mgd.s Kvf., La Crosse, Wash., Lerohls Kald..... 40.00

Ved Pastor Oppegaard fra Lars L Sjølseth, Madison, Minn. 5, Emma Skore, Madison, 25, A Stomperud, Sioux City, Ja. 11.46, P C Nelson, Yankton, S. Dak. 2.50, St. Johns Mgd., Sioux City, Ja. 17.16, Salems Mgd., Heron Lake, Minn. 6, Mr. & Mrs. Knutson, Heron Lake, Minn. 2.50, St. Pauli Mgd, Lakefield, Minn. 9, Chr. Lindberg, Lakefield, 2.50, Belmont Mgd., Jackson, Minn. 8, Hauges Mgd., Jackson, Minn. 26.15, Des Moines Valley Mgd., Jackson, 38.90, Bethania Mgd., Frost, Minn. 13, Mrs. L Erdahl, Bethania Mgd. 10, Søndre Zumbro Mgd., Olmsted & Dodge Co., Minn. 22.59, G J Anonby, Søndre Zumbro Mgd. 5, Zions Mgd., Mower Co., Minn. 6.55, Bethania Mgd., Mower Co., Minn. 20.10, Mr. & Mrs. H L Halvorson, Madison, Minn. 10, En Missionsven i Lac qui Parle Mgd., Minn. 10..... 251.41

Hospitalet: Ved Mrs. A O Mortvedt fra Missionsduen..... 11.25

Ved Pastor Sandven fra Mrs. H Brandeland, Zions Mgd., Sandvens Kald..... 5.00

Synodekassen: Ved G J Branes fra L C Aaberg, Webster, Minn..... 5.00

J. L. Lasleson.

Fra Imanuels Kvf., Wadena, Minn., Pastor Simonsons Kald 10, Do. Ungdomsf. 5, C Aamoth, A Stevens, O Stevens, H Rue, J Rue, N Ringstad, Andrew Berg hver 1, G Aamoth, John Ringstad, Jens Olson, Cecelia Rusnes, Mrs. Miller, Mrs. Lund hver 50c, Otto Thoen, O Svanson, Mrs. Halland, Mrs. McIntire, Miss Lina Johnson hver 25c, Miss Julia Johnson 10c..... 26.35

Ved Pastor Simonson, Eagle Lend, Minn., John Gripne, B Dicksen, Erick Johnson, J L Barlow, P H McCormick, Mrs. Maren Svenson hver 1, Mrs. C Oftedahl 75c, Mrs. Inga Klebs, Ole Olson, S Hetlund, John Eiken hver 50c. Do. Soar Mgd.: E S Matson, E Wolden hver 1, John N Johnson 75c, Wm. Johnson 50c..... 12.00

Senere modtaget fra Eagle Bend, ved Pastor Simonson: A Hofstad, C Gunderson, N M Lindberg, E B More hver 1, Hans Berglie, N R Nielson, Ivar Thrane, Tollof Olson hver 50c, Mrs. A Thrane 25c..... 7.25

Hjertelig Tak til Giverne

S. J. Brevik.

Til Missionsduen: Fra Mrs. O S Meland, Red Wing, Minn., Kont..... 1.00
Mrs. L Langehaug, Sharon, N. D., Kont..... 1.00
Mrs. K E Lund, Blabon, N. D., Gave..... 1.00
Med hjertelig Tak! Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Kinamissionen: Ved Kjedebreve fra June 1 '06 til Mar. 31 '07..... 190.81
Ved C Lillethun..... 89.63
Ved Pastor Edw. Duea fra Nazareth Mgd.s Kvf., Armstrong, Ja. 25, Bethlehems Mgd.s Kvf., Swea City, Ja. 10..... 35.00
Ved Ida Groseth fra Victor Mgd., Pastor Monas Kald, Mt. Vernon, S. D. 51.93, Mr. og Mrs. J Jakson, Torsica, S. D. 5, Ebenezer Mgd., Harrison, S. D. 14.28, Harrison, S. D. 20.05..... 91.26
Ved Mrs. C L Graven fra Anna Olstad, Santa Rosa, Cal. 5.00
Ved Pastor Langehaug fra Carl D Hillesland, Aneta, N. D. 7.00
Ved K Lewis fra Kvf. i Lake Preston, S. D..... 14.40
Ved Mrs. A O Mortvedt..... 70
Ved Past. C O Paulsrud fra Martha Olland, Randall, Ja 10.00
Ved Past. C S Westby fra Knud Jensen, Petersburg, Neb. 5.00

Digitized by Google

Til Børnehjem i Kina: Bed C Lillethun 50
Til Hospital i Kina: Bed C Lillethun 1.00
Bed Ida Grofeth fra Platte, S. D. 8.75
Missionsbarn: Fra Mrs. Georgine Sumner, Minneapolis, Minn., til Underhold for en Kinesergut 25.00
Til Bibelskolen: Bed C Lillethun 10.00
Bed Mrs. Rev. Mortvedt fra Missionsduen 20.50
Personlige Gaver: Bed C Lillethun til H R Rønning 65
Bed Ole Solberg, Aneta, N. D., fra Samuel Pederson til H R Rønning 2.00
Hungersnødlidende i Kina. Bed C Lillethun 1.00
Bed A J Aas fra Bethania Mgd., Pastor J Andreassens Kald, Latah Co., Idaho 10.00
Chas. Berg, Stanwood, Wash. 10.00
Bed Pastor Edw. Duea fra Bethlehems Mgd. 17.50, Miss Josephine Hill 5 ..... 22.50
Gilbert Hanson, Broadhead, Green Co., Wis. 1.00
Bed J B Langbak, Geddes, S. D., J B Langbak 1, Pastor J S Olson 5, Mrs. Skillingstad 1, Matias Haugen 2, A Viken, Samuel Haugen, M Stanley hver 1, Ole Anderson 50c, John J Rommereim 1, Klara og Edna Tronvold hver 50c, Thom Bergeson 1, G M Newman, J O Basli hver 50c, May Arntsen 25c, Cash 50c, Juliet Lien 1, Ella Solberg, Hanna Mahlum hver 50c, Sivert Siverson, Mrs. Jacob Olson hver 1, Mrs Karen Skrove, Mrs. Beret Anderson, Mrs. Arnt Arntsen hver 50c, Mrs. J J Tronvold 1, Mrs. Bergetta Aune 50c, Mrs. Hegg, Mrs Mahlum hver 1, Mrs. Martin Pederson 50c, Gina, Karen, Arne og Ellen Haakerud hver 5c, Halvor Olson, Martin Opsal, T Pederson, Halvor Hagen hver 1. ..... 30.95
Bed Pastor A O Mortvedt fra Helmech Halvorson, Norway, Ill. 5, Henry Munson, do. 2, Bor Frelsers Mgd., Sandwich, Ill. 11.50 ..... 18.50
Bed Ole Opland fra Bethlehems Mgd., Santa Rosa, Cal. 11.00
Bed Pastor G O Paulsrud fra Martha Okland, Randall, Ja. 10, Elims Mgd., Randall 31.21, Bethel Mgd., Story City, Ja. 24.33 ..... 65.54
Bed Pastor A H Trygstad, Belva, N. D., samlet ved Mrs. H Ovammen 9.00
Bed Pastor S R Tollefson, Minneapolis, fra J A Overby, Milaca, Minn. 10.00
Bed Pastor J M Wick, Toronto, S. D., fra Estelline Mgd. 8.90
Bed Past. S S Westby fra Knud Jensen, Petersburg, Neb. 2.00
J M Yttrenes, Beresford, S. D. 10.00
Madagaskarmissionen: Bed C Lillethun 1.00
Til Jødemissionen: Bed C Lillethun 16.33

Chr. O. Brobaugh, Kasserer.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis. Til Byggefondet: Mathias Elingson Ashland, Wis. 50
Abraham Erickson, Ashland, Wis. 1.00
John Johnson, do. 1.00
Mrs. Maren Roen, do. 1.00
S Ora, do. 1.00
Hans Mathisen, Toronto, S. D. 5.00
Ole Jacobsen, do. 1.00
N C Qvickstad, do. 1.00
Pete Petersen, Dawson, Minn. 5.00
B O Bjergeland, do. 2.00
T S Thorsen, do. 5.00
C O Holtan, do. 5.00
L E Legemendstad, Dawson, Minn. 5.00
K S Nordgaarden, Madison, Minn. 10.00
Ubenævnte, tilf. do. 4.13
S O Winge, do. 50
J M Hegne, do. 50
Mrs. Madsen, do. 1.00
Mrs. H G Halvorson, do. 5.00
Jens Jacobson, do. 5.00
Olaus Hansen, do. 10.00
Peder Stongenæs, do. 5.00
O G Dahle, do. 5.00
Ole A Stensrud, do. 10.00
M A Stensrud, do. 5.00
O J Skiele, do. 10.00
Malum, Dawson, Minn. 1.00
Bertha Nilsen, Madison, Minn. 1.00
Nils Dahle, Albee, S. D. 10.00
Ubenævnte, Rekobut M.gd., Albee, S. D. 5.00
T C Melbeft, Albee, S. D. 5.00
L M Seune, do. 50
A T Rendahl, do. 5.00
C L Seim, Albee, S. D. 5.00
Mrs. Martha Dahle, do. 5.00
Gunder Paulson, Revillo, S. D. 5.00
Hans Hendrickien, Marietta, Minn. 1.00
Mrs. Signe Harstad, do. 50
P Eidum, do. 5.00
Nils Wigen, Revillo, S. D. 2.00
Mrs. P Paulson, do. 1.00
Samuel Hendrickson, Madison, Minn. 5.00
C B Sather, do. 1.00
Mrs. J R Swaen, do. 2.00
A Anthony, do. 5.00
Handrew Andersen, do. 2.00
John Livingston, do. 1.00
Joseph Appegaard, do. 2.00
Paul Nelson, do. 3.00
John K Bestereng, do. 1.00
H Johnson, Dawson, Minn. 5.00
Ole B Pederson, do. 2.00
O T Næls, do. 1.50
Marie Kirkevold, Hendricks, Minn. 2.00
L J Nygaard, Pierpont, S. D. 2.00
Christian Knudson, do. 1.00
H C Strand, Dawson, Minn. 5.00
J Torvik, New London, Minn. 3.00
H Heverly, do. 1.00
Mathias R Olson, do. 1.00
Ubenævnt, do. 1.00
J C Kloster, Svicer, Minn. 5.00
Knut Kloster, do. 1.00
Thomas T Thompson, do. 1.00
Andrew Hagesen, do. 1.00
Hans Christenson, New London, Minn. 3.00
J O Rengenes, do. 1.00
Ole R Olson, Sacred Heart, Minn. 1.50
Ole Lema, Wahpeton, N. D. 5.00
Mrs. Ole Skalbeck, Sacred Heart, Minn. 5.00
O O Bjerke, Griswold, N. D. 5.00
Olava Studlien, Hoffman, Minn. 6.00
T O Meium, Jackson, Minn. 10.00
O Boarsgaard, Windom, Minn. 5.00
J O Hofland, do. 5.00
Ole Hendrickson, Grove City, Minn. 5.00
Ingebrigt Jensen, Bells Colly, Wis. 1.00
T Helgeland, Aneta, N. D. 5.00
Lars L Sogge, Jackson, Minn. 5.00
D Ditmarson, Svicer, Minn. 5.00
Andreas Olsen, Morris, Minn. 5.00
Mr. og Mrs. T J Bakka, Freeborn, N. D. 5.00
John T Bakka, do. 5.00
Olai O Bjelland, do. 5.00
Arnt Ngaa, Cooperstown, N. D. 20.00
R R Bjelland, Hoffman, Minn. 5.00
John Brekke, Ft. Ransom, N. D. 5.00
Mrs. Sophie Holtan, Jumbrota, Minn. 5.00
Jonas Andersen, Ft. Ransom, N. D. 5.00
Bertha Halvorsen, Peterson, Minn. 1.00
Martha Helland, Hoffman, Minn. 5.00
J Balneberg, Deerfield, Wis. 5.00
Joseph B Johnson, Madison, Minn. 5.00
Eidsvold Kvf., Nels Mgd., Madison, Minn. 5.00

Digitized by Google

Betuel Hergestad, Cooperstown, N. D.	15.25
Osmund Peterson, Grinell, Ja.	6.00
A R Andersen, Ellendale, Minn.	5.00
Ole Holtan, Dawson, Minn.	5.00
Iver C Unlin, Madison, Minn.	10.00
G B Haslund, Peterson, Minn.	5.00
Markers Norw. Luth. Mgd., Faribault, Minn.	5.07
G Andersen, do.	5

(Fortsættes).

E. V. Harbo, Kasserer.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog
haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forstiringer 1.40

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassøn. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. Chr. O. Brohaugh, 298 Williams St., St. Paul, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassøn, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun.
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Til Kamp; 2. „Den retfærdige skal grønnes som Palmen"; 3. Fra Synodemødet; 4. Trostab mod Overbevisning; 5. By whom should the lambs of Christ be fed? 6. Tro og Kjerlighed; 7. „Klippe, du som brast for mig". 8. Et Fattiglems Begravelse; 9. Kinamissionen; 10. Red Wing Seminary; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Bekjendtgjørelser; 13. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 25 | Lørdag den 22de Juni 1907. | 39te Aarg.

Fald og Opreisning
eller
Synd og Naade.

Tekst: Hør, i Himle, og lyt til du Jord! Thi Herren taler: Børn har jeg opfødt og opfostret; men de er faldne fra mig. En Oxe kjender sin Eiermand, og et Aasen sin Herres Krybbe; Israel kjender ikke, mit Folk giver ikke Agt. Es. 1, 2. 3.

Men hvor Synden er bleven overflødig, der er Naaden bleven end overflødigere. Rom. 5, 20.

Hellige Fader! Hellige du os i din Sandhed; thi dit Ord er Sandhed! Lad ogsaa disse dine Sandheds Vidnesbyrd lede os paa Frelsens Vei dit herlige Navn til Pris. Amen.

Dyrekjøbte Venner! Naade og Fred være med eder alle. Amen.

I) Fald.

Naar vi i denne Stund tager for os disse to bibelske Udtryk: Fald og Opreisning eller Synd og Naade, saa har vi dermed en Tekst, som er baade indholdsrig, lærerig og meget alvorlig. Og hverken har vi Tid eller Anledning og slet ikke Betingelser for at kunne levere en nogenlunde, som man siger udtømmende Betragtning af samme. Men vi vil forsøge at gjøre nogle Bemærkninger til de anførte to Hovedemner efter det Lys og den Naade som Gud har givet, og maa han, Fredens og Kjærlighedens Gud lægge sin Velsignelse til, saa bliver det os til Opbyggelse.

Ved at stille os disse to Hovedsandheder for Øie er vi ligesom komne op paa en Høide, hvor vi til den ene Side ser det umaadelige Dyb, et bundløst Hav, som kaldes Syndefaldet og dets Følger, og til den anden Side det endnu større og enda mere uoverskuelige Hav, som kaldes Naade. Og her er Emne til alvorlige Betragtninger for den, som vil være stille for Herren, saa han faar tale med ham. Men det er en af de mange Daarligheder ved Mennesket efter Faldet, at det ikke vil være stille og lade Herren hverken tale med sig eller behandle sig, derfor bliver det ogsaa ofte gaaende i sin Blindhed, Vantro og Gudsforglemmelse indtil de fortabes. Mennesket kunde ligesaa gjerne høre, tro og frelses, naar Herren taler mildt og kjerligt til det, men da suser og duser det, saa det ikke hører nogen Ting. Endog naar man er kommen i Guds Hus for at høre er mange saa forstyrret og adspredte, at de ikke hører noget af hvad Herren har at berette. De vil ikke være stille, og Djevelen vil ikke, at de skal være andægtige, stille og lyttende. Han vil ikke at de skal høre saa deres Sjel kan leve. Var det ikke for al denne Forstyrrelse og Uopmærksomhed, saa kunde alle I som hører dette været Jesu Venner idag. Saa hør nu engang hvad du har forliſt med din Ligegyldighed under Herrens Tale, og lad dig nu ikke længere bedrage hverken af din træge Natur eller af dit bedragelige Hjerte eller af Djevelens Liſt og Gjøgleri. Den onde Aand er nok virksom, naar Frelsens Evangelium forkyndes.

Digitized by Google

Nu vil han Tungen binde,
Den Gud ei prise skal;
Nu vil han Øiet blinde,
At jeg i Mørkheds Dal
Ei Naadens Lys skal se;
Nu døver han mit Øre,
Jeg ei Guds Ord skal høre
At lindre Sjelens Ve.

Derfor kjære Ven,—Forvar din Fod, naar du gaar til Guds Hus! At holde sig nær for at høre er bedre, end at Daarerne give Offer; thi de vide ikke at de gjøre ondt. Præ. 4, 17.

Ogsaa det gamle Testamentes Profet (Evangelist) Esaias vidste, at Folkets Øren var tunghørt, og som Predikant og Taler fremstiller han sig for det frafaldne Israel, hævende sit Blik og sin høire Haand mod Himlen og siger: Hør i Himle! Og derpaa lader han sine Øine glide udover Jorden og sin Haand vendt mod det gjenstridige Folk siger han: Og lyt du Jord! Thi Herren taler. Det passer sig vil han sige, at naar Herren taler, da bør baade Himmel og Jord være stille, give Agt og høre. Det er et kongeligt Budskab, som her skal lyttes til, hvo tør da være uopmærksom. Det er ikke ret ofte at Masserne vil være lydige, stille og opmærksomme, men det kan hænde endog paa en jordisk Konges eller Regents Befaling.

Da vort Lands noble President McKinley skulde begraves udgik der et Budskab om at i de Minutter da Begravelsen fandt Sted skulde der være nogle Øieblikkes Stilhed, især i de større Byer kunde dette efterkommes. Og paa et givet Signal standsede alt og alle Fabriker med sit Maskineri stod, Baadene, Sporvognene og alle Kjøretøier stod. Alle Fodgjængere stod stille; mange blottet sine Hoveder, andre foldede Hænderne som til Bøn. Alt og alle syntes nu i nogle Øieblikke at høre og sige: Nu begraves vort Lands elskede President. Denne korte Andagtsstund var jo baade høitidelig og pen. Tænk om Folk og Nationer vilde være stille en liden Stund og lytte med Opmærksomhed, naar den himmelske Konge vil tale til dem om Faldet i Adam og Oprejsningen i Kristus. Især kunde det synes som om alle vilde høre, naar det fra Golgata proklameres ved Templets revnede Forhæng, ved brustne Klipper, ved aabne Grave, ved opstandne helliges Legemer, ved Solformørkelse og Elementernes usædvanlige Oprør at Himlens og Jordens Herre er død. Tænk død i dødsdømtes Sted. Ja der blev jo ogsaa en Stilhed lige efter Jesu Død; thi den jødiske Sabbat paafulgte. Rokkaa mærkværdigt forresten, efter Ofringen kommer Sabbatshvilen, men det er ikke Tiden endnu at sige mere om dette Emne.

Der vil vel endnu engang indtræffe noget usædvanligt, som skal standse den vantroende Mængde i dens vilde Trav paa den brede Bane, og det er om ikke noget før saa naar Domsklokken kalder til det sidste Opgjør og enhver skal frem og faa efter det som han har gjort i Livet enten godt eller ondt. Da vil den ugudelige ønske at der maatte være en Revne i en Klippe, hvor han kunde skjule sig for hans Ansigt som sidder paa Stolen, og for Lammet. Men hvad nytter det at bede da? Da sværges der i Himmelen og Eden blæses med Englebasun ud over Jorden, saa alting bæver, men mest det fordømte Menneskehjerte, der gives ikke Tid mere! Men ogsaa denne alvorlige Tildragelse om Herrens Gjenkomst til Dommen tager det faldne Menneske ofte meget letsindigt. En Del har slet ingen Tro paa at noget sligt nogen Gang vil finde Sted. Paa dem vil det passe hvad der staar i Versét:

Verden er stolt af største Klogt,
Siger, den alt har randsaget,
Himmelens Kræfter undersøgt,
Slet ingen Fare opdaget;
Men det er Verdens gamle Skik,
Tryggest den sov da den forgik
Fordum i Syndflodens Vande.

Andre giver sig ikast med at udregne Aar og Dag, naar Herren skal komme igjen og Dommen skal holdes. Tid efter anden har nogen sikkert fundet den rette Dag og Dato, men ligesaa mange Gange har det slaaet Feil; hvad de har opnaaet med disse Beregninger og Skuffelser er at der er ble-

Digitized by Google

ven nogen flere findssvage, nogen flere Spottere, nogen flere som med Foragt har vendt sig bort fra alt som hedder Religion.

Naar Mennesket vilde tro Guds Ord og omvende sig, saa vilde de lægge Mærke til hvad der staar, at den Dag og den Time ved ingen. De vilde gjøre som Frelseren sagde, vaage og bede; thi I vide ikke hvilken Time eders Herre kommer.

Om Tid er end tilbage,
Kun Tidens Herre ser,
Han tæller vore Dage,
Og ordner hvad der sker.
Sig derfor ei: I Morgen!
O Synder. kom ihu,
Du har for den ei Borgen,
Du eier kun et nu.

Her kunde visselig anføres en Mængde Vidnesbyrd om Syndefaldet fra Lærebøger og Opbyggelsesskrifter, men det forekommer mig at de ikke vil passe ind imellem disse Bemærkninger mere end en Frakke, som er gjort til en Mand, som er større eller mindre end jeg, vil passe mig. Derfor vil jeg fortsætte med denne Tale, som begyndt, men tror dog at det skal være stemmende baade med Skriften og Bekjendelsen.

Hvor er du?

Dette Spørgsmaal stillede Herren til Adam straks efter han var falden i Synd. Nu skal Synderen saa høre noget som han ikke før har hørt. Nu er der en anden Klang i den Røst, som før lød saa mildt og kjerligt.

Her vaagner med et Samvittigheden til Bevidsthed og Overtrædelse. Nu har jeg gjort galt, nu er jeg paa Afvei, nu maa jeg gjemme mig. Nu er jeg bange. Nu var det ikke længere godt at være Menneske. I Samvittigheden føles allerede Straffen for begaaet Overtrædelse. Baade Venskabet og Ligheden med Gud er tabt. Hvilket forfærdeligt Tab!

Men saaledes tiltaler Herren ved sit Ord alle Overtrædere. Idag gjælder det dig, som lytter til disse Vidnesbyrd. Hvor er du o Synder? Hvad har du gjort? Hvad siger din Samvittighed? Herren har ofte kaldt ogsaa paa dig, han har villet have Regnskab med dig. Men du, som endnu holder paa at smutte dig væk, og undskylder dig baade med dette og hint, hvorlænge skal det gaa til paa denne Maade. Hvad siger din Samvittighed idag? Thi nu er det dig det gjælder. Det er du ulydige, opsætsige, bortkomne, fortabte og fordømte Synder det nu gjælder. Nu klager Herren paa eder, som han gjorde paa Israel: Børn har jeg opfødt og opfostret, men de er faldne fra mig. Men nu er det Tid for dig at tænke og overveie disse Spørgsmaal: Hvor er jeg og hvad har jeg gjort? Eller maaske du endog er blevet saa ligegyldig eller saa haard, at du ikke engang gider gjøre dig selv et sligt Spørgsmaal. Det ser virkelig noksaa trist ud i saa Maade for manges Vedkommende. Især naar vi tænker paa dem, som Aar ud og Aar ind kan gaa og høre og atter høre de kraftigste Vidnesbyrd om Synd og Naade og ikke tager det til Hjerte. De synes ikke at ville begynde nogen Selvprøvelse nogen Gang. Et andet Spørgsmaal, som staar i nær Forbindelse med de gjorte er: Hvad Selskab søger du? Finder du nu, at Verdens Venskab og Selskab er dig kjerest, saa kom ihu, at Verdens Venskab er Guds Fiendskab og at den, som vil være Verdens Ven, bliver Guds Fiende. Er du nu kommen saa langt bort, at du er bleven en Guds Fiende? Jeg spørger eder i Guds Navn, ja endog I som ellers er noksaa retskafne Mennesker, flittige Kirkegjængere og hjælpsomme der, hvor Hjælp behøves, er du tilvens med din Frelses Gud. Prøv dig selv! Hør du sløve Sjel, hvorledes Guds Folk synger om sit Venskab:

Med Gud og hans Venskab, hans Aand og hans Ord,
Samt Brødrenes Samfund og dækkede Bord,
De usete Dage vi møde med Trøst,
Os følger jo Hyrden, den trofaste Hyrde,
Vi kjende hans Røst—

Give Gud at du ubodfærdige Synder snart maatte lære at synge ligedan!

End Løn da?

Det er vist heller ikke ud af Veien om der sees paa hvad Løn der er i vente for den, som elsker og tjener Synden. Det pleier holdes for klogt, at spørge om det eller hint

Digitized by Google

Forehavende lønner sig, om Betalingen svarer til Tjenesten, om man faar nok igjen for sit Udlæg. Her kan det gjerne siges med en Gang, at denne Omtanke har ikke eller bruger ikke Mennesker, naar det gjelder Sjelens Ve eller Vel. Denne Daarskab har ogsaa Faldet bragt Mennesket i. Herren siger: Frækt trodser Mennesket Herrens Bud og Befalinger, hans Advarsler og kjerligste Formaninger. Gud har Grund nu som før til at klage: Jeg udbredte mine Hænder den hele Dag til et gjenstridigt Folk. Es. 65, 2. Det er da liden Mening i at de, som turer frem saaledes skulle vente en Naadeløn hos Gud. Det bliver nok gaaendes efter den gamle Regel: Som Mennesket saar, skal det høste. Hvo som saar i sit Kjød, skal høste Fordærvelse af Kjødet. At man skulle ville indbilde sig noget andet, viser hvor uvidende man er i saadanne Sager. Og ikke er der stor Ros at faa af Herren selv i vor Tekst; thi siger han: En Okse kjender sin Eiermand og et Asen sin Herres Krybbe: Israel kjender ikke, mit Folk giver ikke Agt. Altsaa paa dette Omraade, med Hensyn til at kjende sin Herre og hans Hus, da staar det faldne Menneske under Kreaturet; thi det kjender sin Eiermand, medens Mennesket kjender ikke sin Gud eller Eiermand. Det ved heller ikke, at det er kommet til at tilhøre en, som ikke har Ret til det, og at det er en haard og ond Herre at tjene, og at Lønnen er evig Fortabelse. Vidste de dette, og saa de dette, saa vilde de ikke tjene denne Bedrager, Satan, en Dag længer.

Men Blindheden, Blindheden hvor slem den er.

Din Synd den gjør dig blind og lam,
Ter dig Guds Vrede, Verdens Skam
Og bedste Helveds Pine,
Den smager sød udi din Mund,
Ved den gaar du til Helveds Grund,
Saa lærer Herren sine.

Og havde ikke Herren her i vor Tekst, saavel som paa andre Steder sagt, at det faldne Menneske efter sin Art staar under Kreaturet efter sin Art, saa havde ikke jeg vovet at sige det. Men nu faar denne Sandhed saavel som enhver anden staa der, hvor bebreidende og haard den end er at høre for dem, som den rammer. Og Hensigten med denne Fremstilling er at faa Mennesket til at kige et lidet nedi det forfærdelige Dyb, som heder Syndefaldet. Det var da godt om nogen blev bange baade for Faldet og dets Følger, og vilde vende sig til Gud med Bøn om Redning før det er forsent.

Fortsættes.

Fra Synodemødet.

II.

Stedets Præst Past. Sandven læste Es. 6, 10 og ønskede alle de fremmødte hjertelig velkommen. Han betonede at ingen af os duer til noget hverken hjemme eller ude uden Herrens Hjælp og Styrke, men med Gud formaar vi alt.

De gode Venner i Roland har da ogsaa meget at byde besøgende velkommen paa. De har frugtbart og pent Land, vel opbyggede Farme, store og bekvemme Huse. Der er en af vore største Menigheder, ganske stor Kirke, men den blev nu alligevel rent forliden. For at raade Bod paa det manglende i Kirkerum, havde de leiet og opsat et stort Telt ved Siden af Kirken, og i dette blev det næsten Rum nok; thi Teltet rummet i alle Fald et tusind Mennesker. Dog om Veiret havde været tørt og pent havde sikkert ogsaa her blevet forlidet Rum. Den første Uge under Mødet var for det meste Graaveir og tildels Regn.

Før Mødet blev erklæret aabent til Forhandling, mindede Formanden om de Jesu Ord: „Vidste I ikke, at mig bør at være i min Faders Forretning". Til dette føiet han, at ogsaa vi under dette Møde saavel som ellers bør være og te os, som de der er i sin himmelske Faders Forretning. Det er ikke verdslige Forretninger vi her er samlet om. Efter disse Bemærkninger erklærede han Hauges Synodes 62de Aarsmøde aabnet i Jesu Navn.

Nu blev i de paafølgende Sessioner valgt Fuldmagtskomite, Tællingskomiteer, Nominationskomite og alt som kommer under Benævnelsen Valg. Men vi vil ikke

Digitized by Google

her tale om alt dette i sine Enkeltheder. Til Samfundets Bestyrelse blev gjenvalgt de samme Mænd, som havde tjent sidste Aar. I de forskjellige „Board" blev enkelte nye Medlemmer indvalgt. Der hvor Vakanser var indtraadt enten ved Dødsfald eller Resignationer kom naturligvis nye isteden.

Som Redaktør for Samfundets Blade blev gjenvalgt de samme.

Paa Søndag Eftermiddag blev otte Kandidater ordineret til det hellige Predikeembede. Under Ordinationshandlingen brød der løs en noksaa voldsom Regnstorm, som en Tid truet med at bryde ned det med Mennesker fuldpakkede Telt. Saamange som kunde naa til holdt i Telt og Reb, og for at undgaa Panik inde istemte mange kraftige Røster den ene Sang efter den anden saasom: „Rock of Ages", „Vor Gud han er saa fast en Borg", „Hvor salig er den lille Flok" osv.

Det var medens Formanden talte til Kandidaterne Stormen brød løs, saa han fik ikke fuldført sin Tale. Det vi fik af den blev nedtegnet af Past. Quello og lyder saaledes.

Tekst: 1 Peter 5 1—4.

Kjere Brødre og Venner:

Vi hørte fremholdt i Predikenen paa Formiddag idag om det store Syndefald og dets Følger, ikke bare i Hedningeverden og hos den aabenbare Synder, men nærmest at den ogsaa har sat Merke paa mig. I denne Syndetilstand er Mennesket ikke bare hjælpesløse, men uvillige til at lade sig frelse.

Paa den anden Side blev det fremholdt, at Gud elsker Verden—og at denne Guds Kjerlighed er aabenbaret i Sønnens Gave til Verden, den Verden som hadede ham og gjemte sig for at undgaa et Møde med Gud. Gud aabenbarer sin Kjerlighed ogsaa deri, at han sender sine Tjenere for at forkynde Evangeliet om hvad han har gjort. Hver Gang vi lægger Hænderne paa en Flok nye Arbeidere ønsker vi: Giv dem det Sindelag de første Udsendinge havde i det de ofrede alt for Tjenesten. Hvor disse gik kom ikke Ordet tomt tilbage. En frelst Skare blev Resultatet. Disse frelste Skarer var overmaade elskelige i Guds Betragtning saavel som i Apostlenes. Fordi „kjert Barn har mange Navne" findes i Bibelbogen saa mange herlige Benævnelser paa disse frelste. De kaldes „Guds elskelige" og „dyrekjøbte", „Guds Hjord" „Guds Eiendom" m. m.

Gud har Kjerlighed og Omsorg for sin Hjord derfor har han anordnet Hyrdetjenesten. Han har seet at hans Hjord trænger at blive vogtet, og intet trænger Pleie som et Faar. Det farer saa lettelig vild. Hvem kan tolke alle Hjordens Farer og Snarer?

Apostelens Syn paa dette og Bevidstheden, at han ikke skal være med dem for bestandig gjør, at han indsætter „ældste i hver Menighed". Han formaner disse da han ogsaa ser Faren for, at de kan komme til at svigte sit Kald.

Vor Tekst indeholder denne Apostelens Formaning. Af Omsorg for sin Hjord er det Herren ogsaa har kaldt eder. Af eders egne Udtalelser har I følt Herrens Dragelse til denne Tjeneste fra eders tidlige Barndom. Og trods at mange Livsstillinger har været eder tilbudt, saa har I været tro mod dette Kald.

Dette indre Kald har nu blevet støttet af Kaldet fra Menigheder og nu er I her for at faa Samfundets Velsignelse og af det at blive udsendt til eders forskjellige Feldt.

I skal ikke idag takkes for, at I vil optage denne Gjerning, men Gud skal have Takken, som vil betro denne vigtige Gjerning til eder.

„Ikke af Tvang men frivillig" er det første „bør" i Apostelens Formaning. Føler I idag, at det er knapt med eders „Frivillighed" saa tænk paa Kristi Lidelse i at erhverve sig Hjorden og Apostlernes Lidelser og Ofrelser i sin Hyrdegjerning. „Ikke for slet Vindings Skyld", fortsætter Apostelen, men for Herrens Skyld saa skal I ogsaa erfare at det altid er sandt at Bønnen for dagligt Brød skal høres og svares.

„Ikke for Eres Skyld".

Et Navn i denne Verden skal ikke være eders Maal ellers vil I let falde for Fristelsen at forkynde et halvt Guds Ord.

„Satan af sin Slangekrog en blandet Gudsfrygt foreslog. Dens Gift som mangen en indbrog, som havde tabt sin Reisebog".

Digitized by Google

„Et Mønster for Hjorden" skal en Præst være. Den Herre Jesus er vort Mønster. „Hvad vilde Jesus gjøre?" bør være vort Spørgsmaal i alt. Vær i flittig Omgang med Jesus. Den tro Tjener vil omgaaes sin Herre for at udfinde hans Vilje. I skal faa det travelt. Gud fri os fra dovne og lade Præster; men faa det aldrig saa travelt at I ikke har Tid til at tale med eders Herre og granske hans Ord og bede i Lønkammeret.

Efter at Stormen havde lagt sig noget fortsattes Forretningen og alle var taknemmelige og glade over at ingen Ulykke skede.

Vi skal i vor næste Artikel fra Mødet give noget mere om det opbyggelige Arbeide under Aarsmødet.

Fra Norge.

Til „Budbærerens" Red.

Som muligens Red. vil have seet, har „Lutheraneren" nu faaet sig en fast Korrespondent fra Norge for Bladet, Hr. Pastor Birger Hall. Derved er jo min Brevskrivning til Bladet bleven overflødig, da Pastor Hall, som bosat i Hovedstaden, vil kunne give grundigere og mere indgaaende Meddelelser om de senere Begivenheder i vor kirkelige Verden. Da jeg imidlertid har begyndt den ene Brevskrivning til begge Blade, „Lutheraneren" og „Budbæreren", finder jeg frembeles at burde sende en og anden Epistel til min gamle Ven, „Budbærerens" Red., indtil Bladet ogsaa faar sig en „fast Korrespondent", og gamle Weenaas saaledes bliver overflødig.

Først maa jeg da faa Lov at lykønske den nye Red. til Arbeidet og ønske, at det maa blive fortsat i de gamle gode Spor til Veiledning og Opbyggelse og saaledes være til Velsignelse saavel for Samfundet som for den lutherske Kirke blandt Landsmænd i Amerika i det hele. Det er et betydningsfuldt og ansvarsfuldt Arbeide ligesom alt Arbeide i Guds Hus. Gud give Lykke og Velsignelse!

Min yngste Datter modtog nylig Beretning fra „Foreningen til Modarbeidelse af Omstreifervæsenet" for Tiden fra 1903 til 1906, og jeg tør tro, at det vil interessere „Budbærerens" Læsere at høre lidt fra denne Forening, hvis Generalsekretær, Leder og Stifter er Sognepræst Jakob Walnum, og som allerede har faaet udrettet saameget godt for de stakkels mange hjemløse Omstreifere i vort Land.

Luther har etsteds sagt, at, skal Kirken opbygges, saar man begynde fra Børnene, og Foreningen har trofast fulgt denne Luthers Anvisning. Den har begyndt med Omstreiferbørnene, og det er særlig her den har ydet et Arbeide, som allerede har baaret saa velsignelsesrige Frugter, ved Oprettelsen af de mange Børnehjem, som er beregnet udelukkende paa Omstreiferbørn og allerede i den korte Tid er spredt udover Landet.

Arbeidet for Barnehjem i Norge skriver sig ligesom Arbeidet for Hedningemission og Israelmission fra den religiøse Vækkelse i Begyndelsen af forrige Aarhundreder gjennem Brødremenigheden og særlig Hans Nilsen Hauge og hans Venner, men det var først, efterat Vækkelsen ved Professor Johnson havde virket en Tid, at der kom nogen rigtig Fart ogsaa i dette Arbeide. Saaledes reistes i den norske Kirke i 1870 og 1880 Aarene ikke mindre end 34 Barnehjem og i de sidste 5 Aar ikke mindre end 21 saadanne.

Foreningen har allerede oprettet 3 saadanne Hjem, som er Fælleshjem, og hvori optages kun Børn under 4 Aar, hvoriblandt flere Spædbørn. Den har tillige under Anlæg et fjerde Hjem, kun for Gutter, som skal anlægges paa Rostad i det Throndhjemske, hvor Foreningen har en Landeiendom m. m., og hvor Gutterne kan gives Anledning til Arbeide. Det sees at være Meningen at tage Gutterne, naar de er 10—12 Aar gamle, ud af Fattighjemmene og flytte dem over i dette nye Hjem, som skal aabnes i indeværende Aar. Børnene, som overleveres frivillig af Omstreiferforældre, kan ikke af disse atter udtages af Hjemmene, men forbliver der, indtil de efter Konfirmationen kan sættes i en passende Beskjæftigelse. Foreningens Barnehjem for Tiden er Askviknes, med 39 Børn, hvor-

Digitized by Google

af 23 Piger og 16 Gutter; Lillegaarden, med 32 Børn, 22 Piger og 10 Gutter, samt Roſtad, med 29 Børn, 18 Piger og 11 Gutter, tilſammen altſaa 100 Børn, et vakkert Tal at begynde med.

Ved Siden af Barnehjemsſagen arbeider Foreningen med et andet Anliggende, Omſtreifervæſenet vedkommende, nemlig Arbeiderkoloniſagen, ſom ſtaar i Forbindelſe med den nye Løsgjængerlov, ſom fra 1ſte Juni d. A. træder i Kraft herhjemme, og ſom ſtiller ſtore Krav til paſſende Anſtalter, hvor de ſtakkels Løsgjængere kan anbringes. Et væſentligt Punkt i denne Lov er Beſtemmelſen om den tvungne Boſættelſe, men ſom, hvis den ſkal lykkes, forudſætter en Prøvetid og Læretid, hvorved Foreningen haaber at kunne komme det Offentlige til Hjelp i Samfundets Beſtræbelſer for at bringe, om muligt, dets elendigſte Lemmer tilbage til nyttige og gode Arbeidere og Samfundsmedlemmer.

Med Stiftelſen Svanviken i Kvernes, Romsdals Amt, er Foreningens ſamtlige Eiendomme fornærværende værdſatte til Kr. 233,739.16.

I den kirkelige Verden herover ſynes Udviklingen at ſtride noksaa raſkt fremad mod en Kriſe. Saaledes er det nu allerede kommen dertil, at en ung Præſt i Bergen, ſom bekjender ſig til den moderne Theologs Retning, ligefrem fornegter Kriſtendommens dybeſte Grundſandheder, Læren om Syndefaldet, om Forløsningen og om Kriſti Guddom og Opſtandelſe. Klage er nu indſendt gjennem Bergens Biſkop til Kirkedepartementet, og det vil være af Intereſſe at ſe, hvorledes Departementet behandler denne Klage, og hvorvidt en Mand med ſaadan Lære kan beklæde Embedet i den norſke Statskirke. Vi er da kommen langt paa Vei til kirkelig Opløsning.

Netop i diſſe Dage har et kirkeligt Lægmandsmøde været ſamlet i Kriſtiania, og det maaſke meſt intereſſante ved dette Møde er, at vort kirkelige Lægfolk for første Gang offentlig behandlede en Sag, ſom har vakt megen Forargelſe og megen Strid omkring i vore Menigheder, nemlig Spørgsmaalet om de ſaakaldte frie Nadverdforeningers Berettigelſe. De frie Nadverdforeninger er ſelvfølgelig en Proteſt mod Statskirkevæſenet med de ſtore Maſſemenigheder og den manglende Kirketugt, men favner fuldſtændig Forſtaaelſe af Menighedens Ret ſom ſaadan til at forvalte de den betroede Naademidler og ſærlig Sakramenterne gjennem ſit Embede.

De er en Underkjendelſe af Statskirkeenigheden ſom en Jeſu Kriſti Menighed og derfor i ſin dybeſte Grund en Separation fra Kirken. Hertil kommer, at den ukontrollerede, private Brug af Herrens Nadverd ikke byder nogen Garanti mod Misbrug og Profanation af Kirkens helligſte Anliggender. Det mangler kun, at ogſaa Fritænkeren begynder efter ſin Liturgi og i frie Selſkaber at forvalte Kirkens dyrebareſte Goder. Saa meget mere paafaldende er denne nye Foreteelſe i vor Kirke, ſom vor Nadverdforvaltning hidtil altid har været omgjærdet af en hellig Ærefrygt i vore Menigheder ſom Kirkens Allerhelligſte og dens Liturgi har ſtillet ſtrengt Krav om kirkelig Offentlighed. Derfor forudſættes jo ogſaa, at ved Nadverdens Forvaltning ved Sygeſengen kriſtne ſkal være tilſtede ſom Vidner og Menighedens Repræſentanter, ſaaledes ſom ogſaa ved den kirkelig Nøddaab.

Med ſaadanne Syn paa dette Tidens Tegn kunde man have ventet en ſtærkere Tilſlutning til Paſtor Laur. Larſens kirkeligt udprægede Foredrag med ſine 5 Satſer imod Nadverdforeningerne, hvoraf Sats 3 lyder ſaaledes: „Private Nadverdforeninger vil opløſe Menigheden i en Række forſkjellig farvede Partier og Vennegrupper. Det vil ſtyrke Partiaanden, men ſvække Kirkeſamfundet. De vil bli et ſkillende Sværd mellem Præſter og Lægfolk.“ Efter nogen Diſkuſſion enedes man mod 7 Stemmer om Dirigenten Sognepreſt Chr. Knudſens Reſolutionsforſlag: „Forſamlingen anſer det af Henſyn til Kirkeſamfundets Tarv ikke tilraadeligt, at Lægfolk for Tiden faar almindelig Myndighed til at uddele Nadveren. Dog kan dette ſke i Sygdomstilfælde og under andre Nødsforhold.“ Jeg har tilladt mig at

Digitized by Google

dvæle saa udførligt ved dette Punkt, fordi disse Nadverdforeninger maaske bedst karakteriserer den separatistiske Bevægelse, som truer med at opløse vor gamle, brøstfældige Statskirke i religiøse Smaapartier. I derover kan prise eder lykkelige, at I med eders faste Menighedsordninger er fri for dette Væsen.

Den første Sag, som forhandledes paa Mødet, var Spørgsmaalet: „Hvilke sædlige Krav stiller vor Kirkes nuværende Nødstilstand til det norske Kirkefolk?" Med indledende Foredrag af Prof. Dr. Odland. Under den paafølgende Diskussion over dette Emne blev særlig dvælet ved Oprettelsen af den paatænkte private Præsteskole, hvortil Indsamling allerede er begyndt. Efter et løst Overslag vil trænges ca. 20 a 30,000 Kr. aarlig, og det kan vel siges, at Resultatet af denne Indsamling mere end noget andet vil lægge for Dagen, hvorvidt der er mere end Snak paa Møderne, altsaa virkelig Alvor og Kraft i den Bevægelse, som nu særlig fra vort Lægfolks Side er reist mod den moderne Theologi og dens Arbeide for gjennem et moderne Præsteskab at trænge ind i vor Kirke. Det lader sig ikke dølge, at vort Lægfolks gamle og indgroede Mistillid til det kirkelige Embedes Indehavere i det Hele og Mangel paa Syn for det kirkelige Embedes centrale Stilling i Kirken her kan komme til at svække et Arbeide, som enhver den lutherske Kirkes Ven maa ønske Lykke og Fremgang. En god lutherst Præsteskole, helst i Forbindelse med Kristiania Universitet, er vistnok Kjærnen i den nu reiste Bevægelse mod Vantroens og Fornufttroens Angreb paa vor lutherske Kirke herhjemme. Betegnende nok har den moderne Nyrationalisme sluttet Pakt med det stokkonservative Statskirkevæsen og arbeider bestemt imod enhver Frigjørelse af Menigheden, som Reformbevægelsen søger at fremme. Det vil være af megen Interesse isaahenseende at se, hvad vor Regjering vil gjøre med det kirkel. Landsmødes Kirkereformforslag, om dette vil foranledige en kgl. Proposition for det nu samlede Storthing, eller om det kirkl. Udvalg selv maa besørge Forslaget fremlagt i Norges Storthing. Vor ellers udmærkede Regjerings Holdning, særlig i Professorsagen, har ikke styrket dens Kredit hos det norske Kirkefolk. Der paastaaes forøvrigt, at der i det nuværende Storthing skal være Majoritet for Reformforslaget, hvilket isaafald jo vil være afgjørende.

Nærmest vistnok myntet paa den saakaldte Barratske Bevægelse herhjemme, der særlig hjemsøger Hovedstaden, Drammen og Byerne ved Kristianiafjorden, blev der af Diakonissestanstaltens Præst, Pastor A. B. Jahnsen holdt Foredrag over Emnet: „Hvorledes Jesus og Disiplene fangede Mennesker for Guds Rige." Angaaende den Barratske Bevægelse saa synes den jo særlig at have lagt Vægten paa den saakaldte Tungetale, og, hvis man tør fæste Lid til Bladenes Beretninger, maa visselig en god Portion usundt Sværmeri være indblandet i Bevægelsen, som jo ogsaa særlig drives iblandt Methodister (Bastor Baratt er selv ivrig Methodist) og andre sekteriske Samfund. Det synes som Bevægelsen støtter sig til den nye Lære, som fra England ogsaa i den senere Tid er kommen til Orde herhjemme, om en ny Aandsdaab og en høiere kristelig Fuldkommenhed, som ei er fornøden til Frelse, og hvortil kun enkelte Udvalgte naar frem. Saavel ved Foredraget som ved den paafølgende Samtale blev med Styrke fremholdt Naademidlernes Betydning som de eneste Kanaler for den Helligaands Gjerning til Sjelenes Frelse og Nødvendigheden af en skriftmæssig og sund, ædruelig Forkyndelse af Guds Ords rene og rette Lære til Guds Kirkes Opbyggelse og Sjelenes Frelse.

Hermed faar jeg denne Gang afbryde med en venlig og broderlig Hilsen til Red. og til andre kjære Venner i Hauges Synode.

A. Weenaas.

Nes Præstegaard 25de Mars 1907.

Naar du sender ind Penge for Bladene maa du se efter paa den gule Lap, om Tallet er forandret. Dersom Tallet ikke er forandret i 2 a 3 No. efter Afsendelsen af Pengene, bør du underrette os derom.

C. Lillethun.

Digitized by Google

Red Wing Seminary.

(Concluded from last No.)

It is thus that the Lord's servant developes most beautiful, rounded out Christian character, pliant and supple, yet firm as the rock. In becoming one of the 30,000 Lutheran pastors in the world, he wishes to be one with a cool head and hot heart. He will not scold his people, nor lash the sinner, but sins. He will not be anybody but himself, yet himself ever found in Christ Jesus. Thus conscientiously consecrated, he is prepared to do his very best in meeting the world's needs and doing God's will from the heart. He cannot stand or sit still. He never retreats. He will not recant. His watchword is: "Forward in Jesu's name! Onward! Upward! Yet not alone. The whole world for Jesus! Arms full of sheaves for the garners of glory!"

Care for souls' salvation marks the servant of the Lord, as pastor, as preacher. This is the heart of his office and profession. This we must ever emphasize.

"A charge to keep I have,
A Lord to glorify,
A never dying soul to save,
And fit it for the skies."

But when caring for souls and saving them, we also save bodies from sin, shame and degradation, and they become temples of the Holy Ghost, which are the most beautiful, most precious; saved humanity, walking about as living temples, living epistles, written by God, read of all men, destined for heaven.

Of old the Hauge Synod has been known for piety and faithfulness. Do these mark our synod and schools to-day? It has been said that if our Lutheran church of to-day had 300 men absolutely dedicated to God as was Elijah, and as was Paul, we could win all for Jesus in one generation.

Do not your hearts beat faster than usual to-day? Do you not realize, as never before, your high calling? You are called to do the greatest work in the world. And you are weak in yourselves, empty vessels. Well! It is something to be nothing, and lie at the master's feet. Jesus has thoughts of mercy and compassion toward you and your impending work. His grace is sufficient for thee. "As thy days are, so shall thy strength be."

Do not seek popularity. Jesus says: "Woe be unto you if all men praise you." Yet to be sincerely loved, is a grace of God. We dare not depend on, or trust to, people, and popular applause. One day they shout: "Hosanna" and the next: "Crucify him." Seek not praise. Like the shadow it will then flee away from you. You flee from it, and it will pursue you.

Beloved, faithful and hopeful men have gone before you, paving the way, breaking the ground, sowing the seed. You shall enter in and continue the work so auspiciously begun. You will not ignore them, or seek to bury their memory. What faith, hope and love did they not evince? One day those that sowed and they that reap shall rejoice together.

Still less would you place your Master, Jesus Christ, in the shadow. Let men see your good works, and glorify your Father who is in heaven. You hide yourself behind your work, yea, behind your Lord. He it is that worketh in you, both to will and to do, after His pleasure. One is the bridegroom, Jesus. The true friend would not steal the affections of the bride. Yet we ought so to portray Jesus, that it may be said of us as of a certain pastor, "Mama, I saw Jesus." The little girl had seen her pastor in town.

Yet weal and woe, success and failure, are alike dangerous. Riches and poverty are both dangerous. Burdens of debt, and corroding care will both hamper the work. Yet more dangerous are speculations. What ruins and wrecks have they not wrought. No man that warreth entangleth himself with the affairs of this life; that he may please him who hath chosen him to be a soldier. Understand economy. Guage your expenses by your income.

But you must be givers. Give for the Lord's sake, for the example's sake, for the cause sake, for your own sake! See Luther, Spener, Franke, Harms, Mueller, Barnardo, Taylor, and hosts of others, following Jesus, who gave Himself and His all for us. God says, "Give and it shall be given unto you."

Nevertheless, no matter, what you do, or do not do, you will meet with foolish criticism. Let not this sadden, depress, embitter or discourage you, and make you polemic, uncharitable and unjust. Have frequent "Selahs" which are thought to mean, "Set to time of music." Make all your life musical. Luther says, "No one should be a preacher, who cannot sing." "Make melody unto the Lord in your heart". Let there be music in the soul.

The zealous pastor is in danger. His mind may become blunted, his soul callous. His oft handling holy things, officiating at baptisms, weddings, funerals, giving catechetical instruction, reading the liturgy, the texts, the collects and prayers, administering the Holy Communion, preaching the word, warning

Digitized by Google

and admonishing, may benumb him, so that he cannot rigtly sustain his relations to the two worlds, this present one and the one to come. The holy things may to him lose their sanctity and become common. Ever remember you are ministering as a dying man to dying men.

One danger to the servant of the Lord, is too much surface and too little depth. Brethren! Penetrate, Meditate, Meditate! To practical ministrations, join holy mysticism. Pray! Watch! If need be Fast! Breathe the air of Heaven! Visit Beulah-Land! Decking the table for others, let not your own soul starve. Let it feast on the good things of God.

Pay special attention to catechetical instruction, the parochial school, the Sunday School, the Young People's society, the choir, the Ladies Aid society, and last but not least to your missionary organizations. Meet with the confirmed at stated times. Admonish them to daily reading of God's word, and prayer. Invite them to commune often. Give each and every one something to do for God and men. They both wish it and need it. The church and the wide world need the work of youthful ardor and love, Let them look up children neglected, youth strayed, poor forgotten, fallen despised, sick and prisoners in their loneliness. It is for idle hands the devil finds work. "Fill the measure well with wheat and the chaff will find no room". It is unto the empty house the unclean spirit returns with seven other spirits, more wicked than himself, and they enter in and dwell there.

Deaconesses are of great help in our day, in city charges especially. A word to the wise servant is enough.

The time is short. Be ever active, systematic, devoted, brave, energetic, punctual, self-sacrificing, faithful in the use of your talent or talents. Above all be spiritually minded. Admonish, as did Paul, each and all, night and day with tears.

And now, dear young Brethren! Graduates of 1907! Let a Holy sense of your high responsibility temper your youthful optimism. Let your optimism be that of a great purpose, of a great faith. In this element your spirit can spread its wings and rise above self, and subjective human beings that distract and depress.

Let ye the purpose of your high calling be all absorbing. To seek and to save was the Lord's master-passion. Let it be yours. With faith in God goes faith in capacity of man. Christ would have the truth reach all. This most glorious destiny of humanity gave exultation to the heart of Jesus. May it do it to your hearts! A dark background will but display the splendor of an assured future.

Be not disheartened! Be not selfish! This would unfit you for the work. Throw your doubts to the winds, and fling your whole personality into this, the highest, service. Infinite love prompt and constrain you! With just love go infinite resources! High-hearted courage and joy will win your way and win the day, for joy in the Lord is your strength.

Stand fast, then in the Lord! Be immovably rooted in the true faith. Be overflowing in all good work, knowing that your work is not in vain in the Lord. Preach redeeming grace. The word shall not return void. It shall do the Lord's bidding, for He sends it. In your diligence, serving the Lord, be of good cheer. God will care for His own work, and for you, His workmen, co-workers together with God. "And when the chief Shepherd shall be manifested, ye shall receive the crown of glory that fadeth not away". Then your Lord will say: "Well done, good and faithful servant, thou hast been faithful over a few things, enter thou into the joy of the Lord". "And the God of peace sanctify you wholly, and may your spirit and soul and body, be preserved entire, without blame at the coming of our Lord Jesus Christ. Faithful is He that calleth you, who will also do it". The Lord be with you! You be with the Lord now and forever! Here working servants, there resting from all labors, but your works following you for they were all done in and for and with the Lord, whose you are.

Unyttigt Offer.

En Buddhistpræst tjente i et Tempel i Kina. Her havde han levet i seks Aar i en Celle for sig selv, alene optaget af Tanken om at fortjene Naade hos Afguden. Hvilket Offer bragte han da? Han udgjød sit eget Blod. Han afskrev de herlige Sange og Bønner, som læses til Afgudens Ære. Hver Gang han skulde skrive, ridsed han sig i Fingeren, saa Blodet flød, og skrev nu hver Bogstav med sit eget Blod. Og saaledes havde han i disse Aar skrevet fjorten Bind. Hvilken unyttig Blodsudgydelse! Han fandt dog ingen Fred derved. Men en Dag besøgte en Missionær Templet, og han kunde fortælle om Lammets Blod, i hvilket der er evig Frelse for os alle.

Digitized by Google

En Hilsen fra Broder Haavig.

Gamle Broder Anders Haavig bad mig at sende Vennerne en Hilsen fra ham. Der var tre Ting, som han paalagde mig at sige, nemlig:

Først ønsket han at sige hjertelig Tak til alle dem, som har kommet ham ihu med Gaver. Han ønsker og beder Guds Velsignelse ned over eder alle.

Dernæst vilde han formane alle Brødre og Søstre i Herren til at vaage og bede og vogte sig for den aandelige Lunkenhed og Søvnagtighed.

Og for det tredie vilde han sige: Bærer flittige til at pege paa Jesus. Overlad ikke denne velsignede Gjerning til andre, men gjører alle hvad I kan for at prise og berømme hans store og herlige Navn, og hjælper Syndere til at komme til ham og faa Del i hans Naade og Gave. — Saalangt hans egen Hilsen.

Broder Haavig er nu meget gammel og svag, saa han er vist vel færdig med alle sine Reiser iblandt eder, og kommer antagelig ikke til at sende eder mange Hilsener heller efter denne Tid. Han havde selv tænkt at skrive denne Hilsen, og flere Gange gjort Forsøg dermed, men Tanker og Kræfterne svigtet ham, saa han magtet ikke at fuldføre det. I Vinter var baade han og hans Hustru meget syg, og som mange troet Døden nær, men ved Guds Hjelp kom de over det, og nu er hans Hustru nogenlunde rask, mens han selv rusler oppe en Del af Tiden, og er igjen omtrent som han var før hin Sygetur, kun blir han svagere efterhvert.

Broderen er, som de fleste kjender til, fattig og maa leve af Folks Barmhjertighedsgaver saa de Gaver Vennerne har sendt ham har kommet saare vel med. Vi har gjort flere Indsamlinger til dem her i Menigheden, og efter de havde havt den Sygetur samlet vi henimod $50.00, men da Lægen havde faaet sit, og andre med Sygdommen forbundne Udgifter var betalt, blev der igjen en Kassebeholdning af kun 20 Cents.

Dog Haavig klager ikke. Engang da vi kom til at tale om at han var fattig sagde han: nei, jeg er rig, og saa foreholdt han os, at han havde Gud til sin Fader, og fra ham havde han saa mange dyrebare Forjættelser, saa han var vel betrygget.

Men han længes til Sabbatshvilen, og saa ofte siger han, naar jeg kommer for at se til ham, disse Ord; „Eg tænkje eg faar snart reisa him naa."

Ja, Gud velsigne ham sluttelig med en salig Hjemreise, og naar han kommer hjem, maatte han da faa mødes med mange af de Venner, som han traf paa sine Reiser, baade her og i det gamle Land. Det give Gud for Jesu Skyld. Eders ringe

Simon E. Hanson.

Afsked.

Nedenstaaende Brev er en Afskedshilsen fra Mrs. H. Olson til Frankes Menighed, som hun tilhørte.

Da mange af Budb.s Læsere kjendte hende, saa indsendes dette Brev. Mrs. Halvor Olson var født i Opdal, Norge den 7de Apr. 1858 og døde den 9de Sep. 1906.

De tre sidste Aar var hun ofte meget syg, men altid overladt til Gud. Hun var en, som arbeidet medens det var Dag. Et helligt Liv, en salig Død hinanden kjerlig møder. Velsignet være hendes Minde.

J. S. Olson.

* * *

Med Jesu Blod dyrt forløste, Naade og Fred tilønskes eder alle baade store og smaa i Jesu Navn!

Jeg føler saa, jeg vil sende eder en Hilsen, mine kjere elskede Venner, og sige det sidste Farvel, da jeg gaar bort og har ikke mere min Tilværelse her, og paa Guds Løfter og Jesu Fortjeneste gaar jeg hjem til min Fader i Himmelen, priset være Gud. Og det er mit Hjertens inderligste Ønske engang at faa samles med eder alle baade yngre og ældre hos Herren, hvor Glæden er som Floden og Retfærdigheden som Havets Bølger. Vil I komme, ja kom allesammen, baade store Syndere og smaa Syndere, jeg ved du aldrig angrer det, Veien er saa ligetil;

Digitized by Google

Jesus er Veien annam ham og følg ham, saa skal du ikke gaa Glip af Maalet. O det er stort snart at faa komme hjem og bli fri og og faa se min Jesus vor Brudgom i fuld Beskuelse! O jeg længes! Og det store jeg skal blive meddelagtig i der hjemme er alt for stort for mine Tanker, vi har ofte havt det meget velsignet ved at samles med Brødre og Søstre om Guds Ord her men vor skrøbelige Person eller den gamle Adam har altid været med, men der hjemme blir det ikke saa, naar vi mødes, der skal det blive alene den frigjorte Aand som uforhindret skal fryde og glæde sig i Fuldkommenhed og det foruden Maal eller Ende. Jeg har nu ved Guds Naade været sammen med eder en liden Tid men i stor Skrøbelighed, hvorfor jeg beder eder alle om Forladelse for alt—alt.—Og jeg vil bede Herren velsigne eder alle, baade min gamle og yngre Sjelesørger med alle deres, og dem som ligger mig nærmest paa Hjertet, og alle mine paarørende. Gud velsigne hele Broderskabet baade fjern og nær, og din Vilje o Gud ske over alt. Og i unge Venner, som jeg for en Tid har været iblandt og læst tilsammen med eder tidt i Bibelen, som er Guds Ord, læs den og tro, hvad der staar saa skal I se I blir besjelet med Lys, saa I kunde sige som Disiplene, naar de blev spurgt hvad de saa, de saa hans Herlighed, en Herlighed, som den enbaarne af Faderen, fuld af Naade og Sandhed. Saa maa allesammen have Tak for Samværet, for al eders Opofrelse og Velvilje og Godhed som I saa uforskyldt har bevist mig arme uværdige Synder. Herren lønne eder!

Farvel, farvel! Ja Herre Jesus kom snart! Eders ringe

Mrs. Halvor Olsen.

* * *

Da jeg for et Aar siden var opmuntret af en gammel Ven til at nedskrive nogle Linjer til Menigheden, og sige mit sidste Farvel; og saa blev gjort, men jeg er endnu her, og siden har jeg mangen Gang faaet mødt sammen med eder og mangt et kjerligt Haandtryk til Goddag og Farvel, men nu endelig naaet til Enden af min Reise,—og nu ligger jeg her paa min Baare, og hvad I ser er mit afsjelede Legeme, men Aanden er allerede gaaet ind til de Frydens Boliger og kan nu med utildækket Øie skue sin elskede Jesus. Græd nu ikke Sorgens men Glædens Taarer; thi hvad som her aabenbares for en Jesu Brud kan ikke forklares eller tolkes for eder idag, men vil erfares, naar I kommer hjem, men kom nu og beskue mit Støv, og betænk hvor snart Mennesket skal lade af at leve, paa det I maa bekomme Visdom og blive vis til Salighed. Lev ikke blot for Kjødet saa I høster Forkrænkelse af Kjødet, men lev for Aanden, saa skal I høste det evige Liv af Aanden; kom—kom—Søstre Brødre ja kom alle baade store og smaa, Jesus er Veien. Søg ham og følg ham, saa skal vi alle gjenfindes i de levendes Land for aldrig mere at skilles. Tusind Tak allesammen for vort gode og hyggelige Samvær. Farvel! Vær velkommen! Eders Søster.

Fra Radcliffe, Jowa.

Jeg har seet i „Budbæreren" at der er flere Spørgsmaal om, hvad Kirker og Kapeller skal bruges eller ikke bruges til. Jeg har ogsaa seet Svar. Redaktøren har givet et Svar, som vi burde tage til Hjerte og praktisere. Disse Ting har jeg tænkt i Aarevis paa, og jeg har seet paa mange Ting med Bedrøvelse. Jeg er glad over at her raabes et alvorligt Varsko fra ledende Mænd i Samfundet. Jesu Fodspor er alene Vei til Himlens Herlighed, Hvo som dette ei vil mene, Han af Guds Frygt intet ved, Al hans Kunst og Visdoms Vei, Al hans Gjerning duer ei, Vil man Vei til Himlen vide, Saa maa Verden først tilside.

Skal vi faa Rede paa ovennævnte Spørgsmaal, saa faar vi gaa til Guds Ord og se, hvad Jesus lærer. Naar vi læser i Joh. Evangelium hvorledes han optraadte i Templet saa staar der, at han gjorde en Svøbe af Snorer og drev dem alle ud og spredte Vekslerenes Penge og omstødte Bordene, han sagde: mit Hus skal kaldes et Bedehus, men I have gjort det til en Røverkule. Naar vi ser paa alt det nymodens Kirkearbeide i vore

Digitized by Google

Dage, som har saa mange fine Navne, saa kan jeg ikke forstaa andet end at det for en stor Del er Kjødets Sands, og det, ved vi er Fiendskab imod Gud. Jeg har ogsaa tænkt paa alle disse Foreninger, som skal til for at drive det kirkelige Arbeide. Vi har Ungdomsforeninger, Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Mandsforeninger o.s.v. Mon ikke alt dette kan blive til Splittelse istedet for Forening.

Unge og gamle Kvinder og Mænd, vi maa vel gaa den samme Vei, om vi skal komme i Himlen. Guds Ord sætter en Port, som kaldes den snevre Port, og den maa vi igjennem; og saa lægges en Vei, som kaldes den trange Vei. Den maa vi gaa om vi skal faa Livsens Krone. Her er mange i vore Dage baade læg og lærd, som har fundet at denne Vei ikke er tidsmessig, den er for gammeldags. Vor store Oplysning har fundet ud, at det gaar godt an at gjøre den lidt bredere, saa de som kalde sig troende kan gaa Side om Side med den fine Verden, det gjør Veien saa meget behageligere. Bunyan gjorde ogsaa Forsøg paa at gaa en lettere Vei, han blev var en Fodsti, som var bedre at gaa end den trange, men han fandt ud at den førte til Tvilborg og ikke til Himlens Port. Pontoppidan spørger hvilke ere de falske Profeter og Lærere som vi skal vogte os for. Svar: næst mange andre som ei kan opregnes er fornemmelig dem, som gjøre Himmelens Vei bred og bedrage Sjelene med Saligheds Haab indtil de vaagne i Helvede. Vogter eder for de falske Profeter som komme til eder i Faareklæder, men er indvortes glubende Ulve, paa deres Frugter skal I kjende dem. Mit Folk som prise dig salig de forføre dig.

Hvad vi trænger Venner er et Aandens Vinseveir, men skal det ske saa tror jeg for min Del, at vi faar følge Niniviternes Eksempel og klæde os i Sæk og Aske og omvende os, da vil Gud ogsaa velsigne os for Jesu Skyld.

Radcliffe, Ja. 23de Mai '07.

T. L. Oppedal.

Troens Øie er saa skarpsynt, at det kan se igjennem alle Vanskeligheders Mørke og Taage. Ja, Troens Øie ser i Mørket!

Daarlige Avertissementer.

Ja rigtig sandt, „daarlige Avertissementer". Tak skal J. E. Haugen ha for at han har aabnet Røsten imod denne Styggeting i vore Blade. Jeg har været hundrede Gange forarget over mange af disse misvisende og forførende Avertissementer, særdeles hvad Doktor og Humbugmediciner angaar. Den som er syg, og særdeles den som ikke har været ude for lidt af hvert, han griber til det første det bedste, og ikke nok med, at han derved blir af med sine Penger, saa faar han ofte mere Gift i Blodet end han før havde. Her kommer Tom, Dick og Harry med sine skrydende og efter alle Kunstens Regler skrevne Avertissementer og siger: Spis hvad du vil og saa meget du vil, tag blot mine Piller eller mine Tabletter, eller min Medicin og du vil fordøie alt uden mindste Besvær. Naar saa disse Raad følges saa er det ikke længe før nogen er syg og saa er det blot: tag nogle Doser af mine Preparationer og du er Sygdommen kvit. Dette Raad følges gjerne og Patienten blir værre og saa maa Kniven bruges, Operation maa der til. Noget burde gjøres for at standse denne ødelæggende og fordærvende Trafik.

Jeg for min Del har længe seet paa dette med Bedrøvelse. Jeg skal ikke sige mere, da andre med en bedre Pen vist vil lade høre fra sig.

E. A. Hjelle.

En uforgjängelig Arv.

„En liden vakker Gut er han, men Ordsproget siger med Rette, at vakre Fjær gjør en vakker Fugl", sagde Mor Brun i en fortrædelig Tone, idet hun saa ud af den lave Stues Vindu og blev en prægtig Vogn var, hvori der sad en liden Gut ved Siden af sin Moder. „Den unge Baron er klædt, som om han var en kongelig Prins".

„Hvad er det, du ser", ytrede en svag Stemme fra den anden Ende af Værelset, hvor en syg Kvinde laa paa en tarvelig Seng med et lidet spædt Barn ved Siden af sig.

„Aa, jeg ser den prægtige Vogn fra Herregaarden", svarede den første; „den lille

Digitized by Google

femaarige Baron sidder alene med Hunden paa sit Knæ. Han har en saa fin Hat med stadselige Fjær paa, at den gjerne kunde tilhøre en Prins. Jeg kan ikke lade være at tænke paa, hvor uligt alt er delt her i Verden. Du, stakkels Marie, sidder her i den lave Hytte med tolv Børn og kan neppe skaffe dem Sko paa Fødderne og det tarveligste Brød til at stille Hungeren med. Desuagtet kom dog den trettende", og Mor Brun kaster et betydningsfuldt Blik paa det sovende Barn ved Moderens Side.

„Han er velkommen, Gud velsigne ham, og lade ham vokse op til en Herrens Tjener om end i ringe Stand"; hviskede Moderen med svag Stemme.

„Velkommen!—Mødre er dog en besynderlig Slægt og forskjellig fra andre Mennesker", svarede Mor Brun, som selv aldrig havde havt Børn. „Hvis Baronens havde faaet en Søn til, kunde de havt Grund til at sige, at han var velkommen, thi han vilde være bleven Arving til store Rigdomme, men denne her—"

„Jeg haaber at mit Barn er Arving til større Rigdomme", afbrød Moderen hende med et lyksaligt Smil. „Jeg haaber, at mit kjere Barn skal blive et Guds Barn, og da har han en evig, uforkrænkelig Arv henlagt til sig i Himmelen".

„Det kan nok være, men", her blev Mor Brun afbrudt af den unge Baronesses uventede Indtrædelse i Stuen. Hun havde steget ud af Vognen udenfor Grinden og nærmet sig Døren uden at nogen havde merket det.

„Jeg beder tusinde Gange om Forladelse, at jeg ikke passede bedre paa", udraabte Mor Brun, idet hun neiede dybt, men den unge Frue stansede ikke for at høre paa Undskyldningerne men gik hen til Sengen, hvor den syge laa. Hun spurgte med hjertelig Deltagelse baade efter hende og den lille nyankomne og bragte mange Gaver med til dem begge. Hun bragte meget med sig til Hytten, men hun bragte ogsaa noget med sig derfra, og det var Mindet om den fattige Kvindes Ord: „Jeg haaber, mit Barn er Arving til endnu større Rigdomme".

Denne Tanke fulgte hende stadig og, naar hun fuld af Kjerlighed saa paa sit eneste Barn, gjentog hun ofte for sig selv: „Min Søn vil med Lethed kunne skaffe sig alt, som kan faaes for Penge, men han var dog fattig, hvis han ikke var Arving til noget bedre. O jeg vil ikke opdrage ham for denne Verden, men for den tilkommende, gid han der tillige med den fattige Kvindes Barn maa faa en uforkrænkelig Arv, beredt baade til fattige og rige af den kjere Frelser".

Nogle Uger senere blev der en stor Uro paa Slottet. Den unge Arving var hastig bleven syg. Der sendtes øieblikkelig Bud efter Lægen, og alt, hvad der stod i menneskelig Magt, blev gjort for at redde Livet; men, naar Gud vil hente et lidet Barn hjem til sig, kan ingen Læge i Verden hindre ham, ja, ikke engang Moderkjerligheden! Efter nogle Dages Forløb var den lille indsovnet i sin Moders Arme for ikke at vaagne op igjen paa Jorden. Naboerne og alle, som hørte det, sagde Gang efter Gang: „Hvilken Skade, at Arvingen til en saa stor Formue skulde dø!" Hvis et af den fattige Maries Barn var død, vilde ingen have tænkt derpaa, og dog var ethvert af disse ligesaa kjært for sin Moder, som den rige Arving havde været for sin. Venner og bekjendte undrede sig over, at den unge Baronesse kunde bære sit Tab saa hengiven og stille. Der hørtes aldrig en Klage gaa over hendes Læber; Tanken paa den Lykke hendes kjere Barn nød, mildnede hendes Savn, og, naar hendes Øine hvilede paa det Palads, som her skulde blevet hans, hviskede hun sagte til sig selv den fattige Kvindes Ord: „Min Søn var Arving til langt større Rigdomme". Hver Gang, naar hun læste i Bibelen og kom til hint Sted, der omtaler „den uforgjængelige, ubesmittelige og uforkrænkelige Arv, som er henlagt i Himmelen", da saa hun gjennem Taarer op paa sin lille Søns Portræt, og sagde: „Gud være takket ved Jesus Kristus, at mit Barn var Arving til noget bedre end Jordens forgjængelige Skatte".

(For Gammel og Ung.)

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Trygstad

Fancheng, Hupeh, Apr. 16, 1907.

Kjære Broder Holter.

Naade og Fred!

Det er allerede sent, men medens jeg har Pen i Haand vil jeg sende Vennerne over Havet en Hilsen.

Rønning har nu reist til Kysten med sine to ældste Gutter, som skal reise hjem til Slegtninger sammen med Hotvedts. Frøken Hodnefield er ogsaa ved Kysten paa den store Konferens, som skal holdes der denne Maaned, saa nu er vi ganske faa igjen i Arbeidet. Dette gjør det saa meget travlere for os, da vi skal prøve for nærværende at tage vare paa Rønnings Arbeide.

Dette er et herligt Aar at arbeide blandt Folket. Aarveien er god og allevegne er der Fred. Folk kommer til Møderne og ganske mange Børn har vi i Skolerne.

Priset være Gud, som lægger sin Velsignelse til Arbeidet. Rønnings store nye Kirke er nu ganske bra fyldt hver Søndag. Folket er stille og opmerksomme og stundom kan en næsten glemme en er iblandt Hedninger. Hvilken Forandring paa disse faa Aar. Vi maa visselig sige: Store Ting har Herren gjort imod os og derfor er vi glade. Kjære Venner, I synes vel stundom det blir meget at sende saa mange Penge ud i det uvisse, men om I kunde se Frugten deraf i de frelste Hedninger. I vilde juble og fryde eder og give end mere. Ja, hvad kan vi vel andet end bede og trygle vor Herre om at han vil aabne Hjerterne paa de mange hjemme, som han har betroet mange Midler, men som holder sit Guld mere værd end blodkjøbte Sjele. Ja Venner, lad os bringe Tienden ind, at Gud i des rigere Mon maa faa velsigne os baade timelig, legemlig og evigt.

Jeg var just ud paa Landet idag. Havde et meget hyggeligt Møde i Sütsi Pu. Hvor det dog er herligt at komme ud iblandt Folket med det glade Budskab om Synderes Ven og Frelser. Jeg har nu engelsk Klasse i Skolen hver Dag, saa det er lidt vanskeligt at komme fra paa Langreiser, men naar Rønning kommer hjem haaber vi at faa reise lidt mere. Vi blev meget skuffet at høre at Himles ikke kom ud i Vaar. Haaber da at de med mange nye maa komme tidlig ihøst. Vi trænger mere Arbeidere snart. Hvem vil gaa? Hvem vil sende?

Hermed en hjertelig Hilsen til Vennerne. Maa vi daglig faa mødes for Tronen.

Eders for Kinesernes Frelse

G. M. Trygstad.

* * *

Fra Landahl.

Tszho 16de Apr. 1907.

Ærede Redaktør.

Vi ønsker vor nye Red. Guds Fred og megen Velsignelse i Arbeidet med at udgi „Budb."

Maa Lykkens Stjerne til hver Tid saa lyse klart for Dem og ledsage Dem i dette meget vigtige Arbeide. Det er jo ikke noget nyt for Dem at være Redaktør for „Budb." thi det har de jo været for Aar tilbage, mindes jeg, men det bortskaffer ikke den Ting, at Redaktionen for Synodens Organ har et stort Ansvar at bære paa.

Derfor ønsker vi, at Guds Aand maa faa lede og styre Dem, og da ved vi paa Forhaand, at Gjerningen skal lykkes, Guds Navn forherliges og Sjele vindes og befæstes i al Sandhed.

„Men naar vi gjøre det gode, da lader os ikke blive trætte! thi vi skulle høste i sin Tid, saafremt vi ikke trættes".

En Redaktør har de bedste Anledninger til at kaste Brød paa Vandet, og det gjør meget, hvorledes han tolker de forskjellige Gjøremaal af Kirkens Arbeide. Han kan lægge Ild til eller slaa Vand paa Ilden efter Behag. Det vilde være meget uheldigt om en Redaktør var ensidig.

Nei, om Forladelse? Jeg mente ikke at præke for Dem, men det var bare en Tanke, som kom for mig.

Lad mig først faa sige Dem og de mange kjære Missionsvenner der hjemme hjertelig Tak for hvad I har gjort og fremdeles gjør for Hedningerne.

Digitized by Google

Det er mange herude blandt de gule Brødre og Søstre, som hilser eder. De takker eder for at I sendte dem Fredens Evangelium.

Jeg vil, saasnart Tiden tillader, oversætte en Del Breve fra indfødte Medarbeidere og sende eder.

Men snak om Tiden! Hvem faar nu mere nogen Tid tilovers at skrive? Vi jages fra et til andet fort væk. Og naar vi faar en liden Fristund er vi saa udtrættede saa det er umulig at skrive, en anden Ting er maaske det, at Arbeidet blir saa hverdagsligt, at vi synes ikke det er stort at skrive om.

Det har været et Trængselens Aar for vor lille Mission. Stormskyerne har ligget tykke og tunge over os. Og vi vilde fortvile om ikke Guds Forjættelse holdt os oppe.

Wolds maatte reise hjem. Deres Tid for Ferie var jo oppe, skjønt de havde tænkt at standse herude til ivaar.

Wolds Helbred var nedbrudt. De maatte forlade Marken. Og det var deres Redning. Havde ikke Wold reist hjem forleden Høst, saa tror jeg neppe at han nogensinde vilde kommet til Amerika.

Miss Grøseth maatte lægge ned Arbeidet herude og reise hjem.

Herren velsigne og give dem Kræfter igjen. Arbeidet venter paa dem. Men vi ønsker at se dem friske og sterke, før de kommer ud igjen.

Man blir udslidt før Tiden, man blir gammel og veirbidt, medens man endnu er ung til Aarene.

Dog, det er jo herligt at faa slide sig ud i Herrens Tieneste.

Det er herligt at bli graa og furet i Herrens Gjerning.

Det er stort at faa Lov til at dø paa sin Post for et seirende Evangelium.

Et virksomt Liv i Selvopofrelse for andres timelige og evige Vel er imponerende vakkert. Et langt virksomt Liv er at foretrække om det gaves os Valg.

Det er mange som forkaster sine Dage ved stadig Overanstrengelse, kan vi hjælpe for det? Omstændigheden synes at gjøre Krav paa det.

Høsten er stor! Markerne staar hvide! Arbeiderne er faa!

Saadan staar det.

„Kom over og hjælp os".

Vi haabede at Himles skulde kommet ud ifjorhøst. Men da de ikke kom, saa flyttede vi frem vort Haab til ivaar. Men vi blev skuffede, nu har vi sat det ud til Høsten.

Imidlertid saa faar en ha Tilsyn med Arbeidet indtil videre. Men det er altfor meget.

Folket venter dem tilbage, men mest af alle venter jeg. Naar de kommer vil Byr. den bli lettere.

Maa Herren styre deres Vei og lede dem.

Nu er det en gylden Tid at arbeide. Landet er indtaget og ligger aabent for os. Det er bare at gaa paa. Og vi ser os omkring. Hedningerne hiver sine Afguder og kommer til vore Gudstjenester. Men hvem skal undervise alle disse? Og hvor er Kræfter til at besætte Feltet? De indfødte arbeider godt og mange af dem endog rosværdigt, men vi maa endnu ha Udlændinger til at lede dem. Men hvor er de?

Medens vi ber Gud og Vennerne om flere Arbeidere i denne store Høst, saa kommer Herren og tager Mrs. Rønning til sig. Det var en Vinding for hende, men vi føler det som et stort Tab for vor Mission. Et stort Rum er tomt iblandt os.

Hun var et Fredens Barn, som dryppede Velsignelse omkring blandt sine Omgivelser. Nu er hun mere rig paa Velsignelse end nogensinde, hendes Gjerninger lever iblandt os længe.

Aa Gud signe Broder Rønning! Det var et knusende Slag for ham. Aanden trøste og styrke ham. De evige Arme vil holde ham oppe. Paa Gjensyn! Det er bare et Tidsspørgsmaal for enhver af os. Gud hold os oppe og bær os over!

En vakker Børnekrans sørger nu dybt over Mamma, men midt i Sorgen slaar de nu Ring omkring Papa og bærer Savnet med ham.

Døden er grusom. Den er haard, ubarmhjertig og hensynsløs, naar den kommer og

Digitized by Google

river bort Ægtefælle og Moder, og lader igjen bittre Saar og Savn og et oprevet Hjem.

Dog, vi som tror, har Haab midt i Døden. Den er for dem en Vinding. Og de sørger som de, der har Haab. Og Døden kan ikke ta bort det gode Eksempel, som hun har sat efter sig.

Vi har et velsignet Minde af hende.

Men vi spør, hvad monne Gud mene, naar han tar hjem Arbeiderne i sine unge kraftigste Aar? Aa her er saa faa igjen.

Paa Grund af Mrs. Hotvedts langvarige Sygdom maatte de reise hjem. Vi ber for dem. Vi savner dem.

Dette var atter et tungt Slag for os. Hvad betyder det? Nu var de inde i Sproget, nu kunde de ha arbeidet til Velsignelse.

Lad os ikke gi op, men bede. Han skal gjøre alt vel baade for dem og os alle. Han skal føre sin Sag til Seier.

„Thi hvem Herren elsker, den revser han, og han hudstryger enhver Søn, som han antager sig".

Dette er vor Trøst. Han vil gi os dobbelt igjen, saafremt vi holder ud.

Maa Herren velsigne især de syge, lidende, sørgende, de aandelig anfægtede og svage. Maa Trøstens og Almagtens Gud træde nær enhver. Og tak til ham, at han ingen prøver over Evne, men hjælper os at bære den Byrde han paalægger.

Hils Vennerne fra os. Herren glemmer ikke det I gjør for en af disse mindste. Han ser det. Og han er Belønneren.

Dette faar være nok for det første. Jeg haaber at jeg skal faa Tid at sende Vennerne nogen opmuntrende Efterretninger i nærmeste Fremtid. Lys og Mørke gaar Haand i Haand herude.

Venlig Hilsen fra Hus til Hus.

C. W. Landahl.

* * *

En venlig Opfordring.

Alle som har lovet at lønne Evangelister, Lærere og Bibelkvinder paa vor Missionsmark i Kina, og som ikke har betalt for Aaret 1907, vil gjøre Missionen en stor Tjeneste ved, snarest mulig, at indsende den lovede Sum til mig.

Det samme gjælder ogsaa dem, som har lovet Underhold for Børn. Glem ikke at alle saadanne Penger skal sendes til mig.

A. O. Oppegaard.

Slutningsfesten ved Jewell Lutheran College, Jewell, Jowa.

Det var en virkelig Glæde at overvære de Møder af forskjellig Art, som holdtes ved Jewell College fra den 31te Mai til den 4de Juni.

Jeg har længe været overbevist om, at vore lutherske kristelige Skoler har en stor Opgave at fylde blandt vort Folk, men jeg har aldrig følt denne Opgave saa kraftigt som i disse Dage. Jeg har længe seet hvorledes vore Folkeskoler, især Høiskolerne og Universiteterne, drives med i Vantroens Strøm henimod Guds Ords Fornegtelse som Autoritet fremfor Menneskets Forstand.

Kun de, der som sande troende har undersøgt Sagen nøie aner hvor dybt vore høiere Skoler har indsuget Saften af den antikristelige Aand. Men ofte sees ikke nogen merkelig Forskjel paa den Aand, som gjennemtrænger disse og de Skoler, som bekjender sig til den sande Tro. Saa var det ikke ved Jewell. Den kristelige Aand, der gjennemtrænger baade Lærere og de fleste af Studenterne, var følelig paa alle Omraader.

Det første Program, holdt Fredags Aften den 31te, gaves af Musik Afdelingen. Da Miss Emma Knutson var den eneste Graduent dette Aar faldt der meget af Programmet paa hende og hun udførte sin Del udmærket. Flere Nummer blev givne af „Victoria Club", et Damekor, som udmærkede sig ved Møderne. Denne Forsmag paa, hvad vi senere kunde vente var god og talte vel for Miss Mildred Hawkinson fra Bethany College, Kansas, som er Principal for Musikafdelingen.

Den neste Dag fik vi Anledning at hilse paa mange af Studenterne, Graduenter og Jewells Befolkning, samt besøgende Venner. Om Aftenen holdt de tidligere Graduenter sin „Reunion". Kl. 8 begyndte et Program

Digitized by Google

i Skolens Kapel. Af de Taler som holdtes kan nævnes blandt Graduenterne, Miss Clara Ensberg fra Toronto, S. Dak., der talte om Troskab mod vor Kirke og Skole, og Mr. Ernest Knutson af Jewell, som holdt en alvorlig Tale over Themaet „Transformation". Ernest Knutson er nu optaget i den theologiske Afdeling ved Red Wing Sem. Bethesda Menigheds Mandskor deltog med flere Nummer der modtoges med stort Bifald. Efter Programmet samledes Graduenterne og indbudte Venner til en „banquet", hvor Forfriskninger blev nydt baade til Legem og Sjel. En meget hyggelig Aften havde vi og især maa nævnes den indbyrdes Kjerlighed og Agtelse, som klart kom tilsyne.

Søndags Morgen predikede Dr. Telleen i Kirken over Dagens Tekst om den rige Mand og Lazarus.

Om Aftenen holdtes Bacalaureate Predikenen ogsaa ved Dr. Telleen. Studenterne og Fakultetet gik fra Skolen til Kirken ifølge. Themaet for Predikenen var „det tyvende Aarhundredes Uddannelse" eller „Jesu Skole". Tekst Ap. Gj. 1: 1—4.

1. Dens sande Maal.
2. Hvorledes dette Maal kan naaes.
3. Vi bør leve op til dette Maal i det praktiske Liv.

Ved Siden af anden god Musik og Sang bør nævnes en meget vakker Duet, sunget ved Miss Hawkinson og Mrs. Løhre sammen med Skolens Kor, „Hark hark my soul", og en Sang af Skolens og Menighedens Kor i Fællesskab. Menigheden og Skolen synes at arbeide godt sammen og det taler vel for dem begge. Mrs. Løhre bør nævnes som en dygtig Organist og Sangleder.

Mandags Aften havde Klassen et Program. Alle de som deltog viste sig at have baade Gaver og de andre Betingelser som svarer til den Stilling de havde fortjent ved at fuldføre de forskjellige Kursus.

Graduationsfesten holdtes den følgende Aften. Mødet begyndtes med Afsyngelsen af Salmevers et „Guds Ord det er vort Arvegods". Derpaa lededes i Bøn ved Pastor C. J. Eastvold. Pastor G. O. Paulsrud talte paa Skoleraadets Vegne medens Prof. Christian Stockstad holdt den egentlige Graduationstale paa Fakultetets Vegne.

Ved Siden af de før nævnte Sangkræfter sang et stort blandet Kor den meget afholdte Sang „The Lost Chord". Den passende Sang „All hail the power of Jesus name" blev derpaa sunget til Slutning. Som før sagt gik en kristelig Aand gjennem alle disse Møder. Graduenterne var fra den akademiske Afdeling Miss Lillie Olson, Jewell, Albert Jacobson, Jewell og Sara Sveeggen, Beresford, S. Dak.; fra Handelsafdelingen, Ida Jacobson, Nome, N. Dak. Ludvig Jacobson, Nome, N. Dak. Nels Osher, Esterville, Ja. Henry Maland, Jewell og Lillie Olson, Jewell. De sidste to med Graden „Bachelor of Accounts". Fra Musikafdelingen var Miss Emma Knudson den eneste Graduent iaar.

Men vi kan ikke forbigaa en „Bisag" som fik en meget stor og interessant Plads ved Skolen i disse Dage nemlig Kinamissionen. Søndags Eftermiddag talte Doktorerne Robert Anderson og J. M Hotvedt. Især Dr. Hotvedt omtalte Nødvendigheden af et Hospital paa Missionsmarken og tillige om det som var gjort og det som endnu fattedes. Det første Skridt blev taget af Studenterne til en Missionsforening. Tirsdags Morgen talte de forskjellige Lærere og tillige Miss Groseth. Miss Nilson og Prof. Stockstad talte og tog Afsked i gribende og alvorlige Ord. Mødet var meget begeistret og især i Anledning af Missionen, da Jewell College, som Prof. Løhre nævnte, havde særskilt Aarsag at komme Kinamissionen ihu paa Grund af Mrs. Hotvedt og den forrige Lærer samt Prof. Stocstad som nu forlader Skolen forat optage Arbeidet der. En Komite blev valgt forat udarbeide en Konstitution for den før nævnte Missionsforening. Komitee: Louise Nelson, Dr. Hotvedt, Prof. J. Telleen. Denne Forening inbefatter Studenterne og Lærerne ved Jewell College samt forrige Graduenter. Om Aftenen den samme Dag antoges Konstitutionen og følgende Embedsmænd valgtes:

Formand: Prof. Okkelberg.
Rec. Sek. Miss Sara Sveeggen.

Digitized by Google

Cor. Sek. Prof. Stockstad.
Educational Miss Louise Nelson.
Financial Sec. Ed. Knutson.

Navnet paa Foreningen er „Foreign Missionary Society af Jewell Luth. College".

Dens Maal er at samle Penge til at udstyre Hospitalet med de nødvendige Møbler og især Apparater for Operationsrummet. Siden er Meningen at fortsætte ved at studere Missionsliteratur og virke paa bedste Maade for at vække Missionssans blandt Ungdommen i de Menigheder hvor Studenterne kommer til at arbeide. Disse Missionsmøder satte Liv i os alle, og det var med stor Glæde at undertegnede fik deltage som en der i Fremtiden skal tiltræde som Lærer ved vor Skole her. A. O.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Breidablik har resigneret som Jødemissionsemissær for at hvile sig lidt.

Past. J. M. Wick gjorde et kort Besøg til Past. Quellos Kald i Chicago Søndag under Aarsmødet.

Past. J. J. Lee har afslaaet det til ham stillede Kald fra Vor Frelsers Menighed i Stoughton, Wis.

Præsteboligen i Past. Nervigs Kald er oppudset med Maling, Tapetsering med mere og er indbydende.

Past. Duea har modtaget Kald fra Turner, Melhus og Ash Creek Menigheder Syd Dak. Om han antager Kaldet vides endnu ikke.

Stud. Theol. L. Gunderson fra Red Wing Seminar, skal holde 3½ Maaneds norsk Religionsskole i Trefoldighed og Stordal Menigheder, Traill Co., N. Dak., Past. Malkewicks Kald, i Sommer. M.

Pastorerne G. O. Mona og J. H. Johanson vil i Juni Maaned tilflytte sine nye Kald i Grand Forks Kreds. Mona tiltræder i Grand Forks den 23de og Johanson i Horace den 30te. Vi ønsker Brødrene Velkommen iblandt os! M.

Dr. Telleen forlod Mødet i Roland Lørdag den 8de Juni og reiste til Illinois, hvor hans Familie bor. Derfra skulde han sammen med sin Hustru tage ud paa en Tur til Vestkysten. Han vil fra denne Tur lade høre fra sig i „Budbæreren".

Past. M. O. Wee, Jackson, Minn., er paa Tur til Europa og blir antagelig borte et Aars Tid. Han har til Hensigt at studere ved en eller anden Læreanstalt, medens han er derborte. Ved Hauges Synodes Aarsmøde i Roland, Ia., blev han kaldt til Professor i afdøde Prof. Bergslands Sted, men kan altsaa ikke tiltræde denne Post endnu, saa der maa for et Aars Tid ansættes midlertidig Lærer ved Seminariet.

Ved Hauges Synodes Aarsmøde blev ordineret otte theologiske Kandidater og to Præster blev optaget i Samfundet. Et Tillæg af ti Præster paa en Gang er ikke saa lidet og hjælper adskilligt for de mange Menigheder og Missionsfelter, som har ventet paa Hjælp fra Hauges Synode, men enda mangler der Arbeidere baade her og der. Det er derfor lige nødvendigt at tale med Høstens Herre om denne Sag. Og det er at glædes over og takke for, at Herren hører slige Bønner og driver ud Arbeidere i sin store Høst.

Ved Samtalemødet i Litchville, N. D., Pastor M. Nesvigs Kald, som blev afholdt 28—30 Mai, var følgende fremmede Præster og Lægbrødre tilstede: L. Langehaug, Th. J. Knutson, E. S. Hovland, O. J. Malkewick, Chr. Hanson, Amund Drønen, M. Amundson og John Tveit. Pastor Knutson indledede Samtalen over Emnet Matt. 7, 13—23. Stedets Præst ønskede Brødrene velkommen til Mødet i Tilknytning til de Jesu Ord: „Uden mig kunne I slet intet gjøre." Under Samtalen blev der lagt os alvorligt og indtrængende paa Hjerte, Nødvendigheden af at gaa ind ad den snevre Port og fremad paa den ligesaa trange Vei til Livet er fundet. Gud giv os Naade til at naa frem! Offer blev optaget til Kredsens Kasse $24.25. Tak for hyggeligt Samvær. O. J. M.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, holder Ada Kreds sit Vaarmøde i Swan Lake Mgd., Pastor J. N. Walstads Kald den 25—27 Juni. Samtaleemne: Rom. 8, 1—14. Skyds møder de besøgende i Fergus Falls den 24de.

Gud velsigne Mødet! G. E. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Turtle Mountain Kreds af H. S. holder et Kredsmøde i Bethesda Mgd., Bottineau Co., N. D., Past. Svingens Kald—25—27de Juni 1907. Mødet begynder med Prediken Formiddag ¼11 den 25de. Samtaleemnet er Hebr. 10, 19—25. Skyds vil møde de besøgende i Souris Dagen før Mødet. Syndere af alle Slags er velkomne.

O. P. Svingen.
O. L. Nes.

Melhus Menighed, Turner Co., S. Dak., indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde 4—7 Juli. Samtaleemne: 5te Mosebog 28, 1—6 og 15—19. Mødet aabnes med Fjerdejulifest paa Tors-

Digitized by Google

dag den 4de. Skyds vil møde tilreisende i Davis og Centerville den 3die Juli. Maa Gud velsigne dette Møde! Paa Menighedens Vegne
Gustav M. Bruce.

Paa Indbydelse fra Bloom Prairie luth. Frimenighed Deul Co., S. Dak., holder Madison Kreds dersteds et Kredsmøde fra 25—27 Juni. Samtaleemnet bliver Mark. Kap. 8, 34 Kap. 9, 1. Besøgende tager af i Toronto, Minn., samt ogsaa i Esteline, om fornødent. Skyds vil mø e ved begge Stationer Dagen forud for Mødet.
T. J. Oppedahl.

Trøndenes Mgd., Sharon, Steel Co., N. D. Past. Langehaugs Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens regulære Vaarmøde i Sharon, den 23de til og med den 25de Juni førstkommende. Samtaleemne Luk. 13, 22—30. Da Menigheden har begjeret at faa sin Kirke indviet under Mødet af Synodens Formand, saa anmodes Kredsens Præster venligst om at ordne sig saa, at de kan være tilstede ved dette Møde.

Besøgende som kommer med Tog, maa gaa igjennem Casselton, hvor Tog afgaar til Sharon omtrent Kl. 9 Formiddag. Da Mødets første Dag er Søndag, saa maa man komme did paa Lørdag
Gud velsigne Mødet!
L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Vor Frelsers Mgd., Grafton, N. Dak., Pastor Ths. J. Knutsons Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Grafton den 2den til og med den 4de Juli førstkommende. Emne for Samtalen Matth. 22 1—14. Man kan gaa med Great Northern eller Northern Pacific R. R. til Grafton. Menigheden ønsker mange besøgende og megen Velsignelse af Mødet.
L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Hvidesø Mgd., Walsh Co., N. Dak., Pastor Okerlunds Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde den 9de til og med 11te Juli førstkommende. Emne for Samtalen: Aab. 2, 1—7. Besøgende tager Great Northern R. R. til Edinburg eller Hoople, hvor Skyds vil møde op Dagen før Mødet. Kom mange og kom for at være til Velsignelse.
L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Ebeneser Mgd., 5 Mil syd fra Cooperstown, 2—4 Juli; Samtaleemne Luk. 14, 16—24. I Betania Mgd., i Binford, 5—6 Juli; Samtaleemne Es. 55, 6—7. I Bethlehem Mgd., ved Red Willow, 7—9 Juli; Samtaleemne Joh. 3, 16—21. I Getsemane Mgd., ved Deeker, 10—12 Juli, Samtaleemne Luk. 15, 1—7, alle i Past. O. Swensons Kald. Skyds møder i Hannaford, N. D., den 1ste Juli. I Sharon Mgd., Past. J. B. A. Dahles Kald, Erskine, Minn., fra 5—7 Juli. Skyds møder i Erskine om Morgenen den 5te Juli.
J. J. Eastvold, Form.
B. B. Nornes, Sekr.

Om Gud vil, afholdes et religiøst Samtalemøde i Bethlehems Mgd., Pretty Hill, Alta., Canada. Mødet begynder Kl. 10 A. M. med Prediken den 11te Juli og fortsættes til og med den 13de Juli. Samtaleemne Pauli 2 Brev til Korintier 5, V. 18—21. Skyds vil møde de tilreisende Dagen før Mødets Begyndelse i Camrose.

Alle er hjertelig velkomne.
Paa Menighedens Vegne
Thos. T. Carlson.

Paa Indbydelse fra Clark Center Menighed holder Madison Kreds et Kredsmøde dersteds den 9—11 Juli. Samtaleemnet bliver Joh. Aab. 22, 17.

Besøgende vil bli afhentet ved Stationen i Clark om Morgenen og om Aftenen den 9de.
Broderligst
T. J. Oppedahl.

Paa Indbydelser ifra følgende Menigheder: i St. Paul Mgd., Pastor Reinertsons Kald, skal S. Dak. Fællesindremissionsforening afholde Møde 27—30te Juni 1907. Samtaleemne Matth. 5te 13—16. Mødestederne for besøgende Westfeld, Ja., og Elk Point, S. Dak., Dagen før. 2det i Frankes Mgd., Charles Mix Co. Pastor Olsens Kald, 11-13 Juli 1907. Samtaleemnet er Joh. Ev. 8, 31—36. Alle som kommer med R. R. vil Dagen før bli modtagne af Venner i Byerne Platte og Geddes. Kom til disse Møder med Bøn om Guds Velsignelse.
J. J. Oakland, Form.
O. O. Berlo, Sek.

Om Gud vil afholdes et Samtalemøde i Vinje Menighed, Bottineau, N. D., 9—11 Juli. De besøgende mødes med Skyds i Bottineau den 8de Juli. Alle er hjertelig velkommen.
O. T. Nelson.

Vor Frelsers Menighed, Pastor A. H. Gjevres Kald, indbyder herved nordlige Iowa skan. evan. luth. Indremissionsforening til at holde Møde i deres Kirke de 3 første Dage af Juli førstkommende. Samtaleemne Ap. Gj. 17 Kap. Skyds møder om Morgenen den 1 Juli i Ruthven og Graettinger. Præst og Menighed ønsker et talrigt Møde af Præster og Lægfolk at arbeide til Guds Ære og Sjeles Frelse.
B. B. Olson,
P. P. Wolden.

Paa Indbydelse fra Elim luth. Frimgd., Pastor O. O. Wolds Kald, Fertile, Worth Co., Ja., afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et

Digitized by Google

Samtalemøde fra 4—7 Juli førstkommende. Samtaleemne Joh. Aab. 3, 14—22. Skyds møder i Clear Lake og Foreſt City den 4de Juli. Kom Venner med Bøn om Strømme af Naade.

B. B. Olſon,
P. P. Wolden.

Turtle Mountain Kreds af H. S. holder et Kredsmøde i Ox Creek Mgd., Paſtor Strands Kald, 11—14 Juli 1907. Mødet begynder med Prediken Formiddag 10½ den 11te. Samtaleemne Rom. 10, 1—17. Da Menigheden har beſluttet at faa ſin Kirke indviet under Mødet, ſaa anmodes Kredſens Præſter venligſt om at ordne ſig ſaa, at de kunde være tilſtede ved dette Møde. Skyds vil møde beſøgende i McCumber, N. D., paa G. N. R. R. og i Rollette, N. D., paa Soo R. R. Dagen før Mødet.

Kom alle i Jeſu Navn.

Paa Mgd.s Vegne
K. T. Strand,
Halvor Bratteland.

1. Nordveſtens e. l. Indremisſionsforening har Indbydelſe til Fællesmøde i Denny Mgd., Paſt. T. Thomeſons Kald, og Barton Mgd., Paſt. C. Bangs Kald, 7, 8 og 9de Juli. Samtaleemnet er: Aab. 3, 14—22. Mødet begynder med Prediken Søndag Formiddag Kl. 10:30 i en af Kirkerne i Barton By, N. Dak.

2. I Naſaret Mgd. ved Carpio, N. Dak., Paſt. O. T. Olſons Kald, har Foreningen Møde 14, 15 og 16de Juli. Samtaleemnet er: Luk. 15, 1—10. Skyds vil møde tilreiſende Dagen før Mødet i Carpio og paa den nærmeſte Station fra øſt paa den nye Soo Bane.

3. Den 18, 19, 20 og 21de Juli har Foreningen Møde i Beauty Valley Mgd., 10 Mil nordveſt fra White Earth, N. Dak., Paſt. Aunes Kald. Samtaleemnet for dette Møde vil blive Eſ. 45, 22—25. Skyds vil møde de tilreiſende den 17de i White Earth. — Kom mange til Møderne med Bøn om megen Velſignelſe til Guds Ære og Pris.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen,
B. O. Klockſtad.

Aarsmøde.

Det nationale Afholdsforbund afholder ſit Aarsmøde i Eau Claire, Wisconſin den 28de 29de og 30te Juni.

Alle Foreninger inden Forbundet har Ret til at ſende en Delegat for Foreningen og en for hver 50 Medlemmer.

For nærmere Underretning behage man at henvende ſig til Waldemar Ager, Eau Claire, Wis.

Alle Afholdsforeninger uanſeet i hvilken Stat, ſom ønſker at ſlutte ſig til Forbundet, er velkommen.

F. L. Trønsdal, Præſident.
Abelſten Berge, Sekretær.

Adreſſeforandring.

Rev. G. O. Mona,
518 Walnut Str., Grand Forks, N. Dak.

Kvitteringer.

Profeſſorløn: O A Quam, Aſhland, Wis. 9.00

Ved Paſtor G O Mona fra Israels Mgd. ved Arteſian, S. D.: L Tysdal, O O Tysdal, Ole Larſon, S Braa, H M Hetland, Joſeph Olſon hver 2, C H Larſon 1, Henry Hetland, O J Tysdal hver 50c, Oliver Hetland 25c.... 14.25

J. L. Laſeſon pr. M. G. Hanſon.

Indremisſionen: O A Quam, Aſhland, Wis..... 5.00

Ved Paſtor K L Kleveland fra Peter Johnſon, Kulm, N. Dak..... 2.50

J. L. Laſeſon pr. C. Lillethun.

Kinamisſionen: O A Quam, Aſhland, Wis. 5.00

Ved Paſtor K L Kleveland fra Peter Johnſon, Kulm, N. Dak..... 2.50

J. J. Rendahl pr. C. Lillethun.

Til Kirkelotten i Madiſon: Newark Mgd., Jll., Paſtor Mortvedts Kald: Paſtor A O Mortvedt 2, A Halvorſon, Martin Sarber, J Krome, En ubenævnt hver 1, Peder Knudſon 50c, F Okland, R Knudſon hver 1, Knud Pederſon 50c, Toreſt Jonſen, Mrs. S Olſon, Lars Hus hver 1, C Nilſon, Serene Olſon hver 2, S Wigs 1, Mrs. Williamſon 2, Eliſabet Nelſon, Ole Narbø, J Pederſon hver 1, O Kleven 50c, N J Mau 3, J C Jauſen, S Monſen, Lars Krevle, Lars Hanſon, Nils Pederſon, H Severſon hver 1, O T Pederſon 2, Erik Odland 1, Daniel Anderſon 2, Knut Ingemans 1, Arſel Olſon 50c, Gunder Overland, J Jauſen hver 1, Lars Frulan 2, Knut Brown 50c, J Monſen 1, Jakob Vogn, Malin Nilſen hver 50c, Arthur Olſon, J R Jørſtad hver 1, Nils Pederſon 50c, Kriſten Dirſen 25c, Miſs Dirſen, Mrs. Dirſen, C Pederſen hver 50c.

Hauges Mgd., Norway, Jll.: Luis Frulan, Peder Kallem, J Hjelm hver 1, Paul Pederſen 50c, Petter Frulaud, N L Frulan hver 1, Julie Williams 3, J O Larſon 2, H Halvorſon 1, R Gaard, Oskar Wiks, J C Thompſon, O T Neſs hver 2, J Waage 50c, J Thompſon 1, O J Telleſs 50c, Peder Svenſen 1, J Neſs 50c, Severt Thompſon 2.50, J Nilſon 50c, H Hanſen, J Nilſen, J Sebby hver 1, Ubenævnt 50c, Joſef Sebby 2, Miſs S Sebby 1.

Plattville norſk luth. Mgd., Jll.: Bertha Myrbø 2, S Knudſen 5, R Olſon, C Erikson hver 1, B Olſen 2, J Kaſſum, O Knudſon hver 1, S S Myrboe 3, J Evenſon, Mrs. Dill hver 50c; H O Olſen 1, Olai Knudſen 50c, Endru Knudſen 1, S Stengeland 50c, J Bentſen 1, C Severtſen 2, O Eriksen, Karl Gunderſen, Tomas Kittelſen, Karl Kittelſen, S R Viland hver 1, J Knudſen 50c, Mrs. Knudſen, Tom Monſon hver 1, O C Osmundſen 5, C Thompſon 2.

De Foreſt: Mr. Farnes 10, Mrs. J H Eggum 5, J O Rasmusſen 1, L Farnes, N L Dahl, Farnes Brødre Co. hver 2.

Modtaget paa Aarsmødet i Roland, Ja.: O M Johnſon 5, O C Gurſet, Lars C Sverdal, Albert Nilſen, J C Knudſen, M Gunderſen, Knud Hill, A J Hovland, Lars Halvorſen, H C Sæter, H H Lura hver 1, J Fjeld 50c, M Monſen, T O Sovem, Ole Hanſen, Ruſſel hver 1, P J Aſtvig, C Valens hver 50c, H J Hove 1, Jokal Halverſten 50c, O M Mortenſen, J Okland, C Nilſen, M J Markuſen, H Thompſon, S O Vierſen, O F Olſen, T Barkvet, B J Anderſon, A Melum, H Rasmusſen, B Eidem, H O Solberg, M Lønning, M Solberg, O O Nelſen, Erik Vererſen, H H Hagen hver 1, H Vilſen 50c, Rommereim, Roalkvam, J Duea, O Simonſon hver 1, H B Henderſen 50c, Ole Eriksen 1, Benjamen Wicks, Norway, Jll. 2.

Hjertelig Tak for de modtagne Gaver.

Paa Mgd.s Vegne R. U. Evjenth
1319 Williamſon St., Madiſon, Wis.

Digitized by Google

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis. - Til Byggefondet: N H Nepstad, Peterson, Minn.	5.00
Agrimson og Engberg, do.	5.00
J O Engberg, do.	5.00
Arne Boyum, do.	5.00
John Mortenson, do.	5.00
J O Kopperud, do.	5.00
O K Sather, do.	1.00
O A O Moen, do.	1.00
Offer i Pastor Westvhals Mgd., do.	13.42
Offer i Arendahl Mgd., do.	38.50
Thomas Keerland, Rushford, Minn.	1.00
J J Stenseng, do.	5.00
Minnie Lindstrom, La Crosse, Wis.	50
Ubenævnt, do.	25
Do. do.	50
Hilma Hansen, do.	50
Mrs. Steffenson, do.	25
Sophie Gunderson, do.	50
Henry Wall, do.	1.00
Bethel M.gd.s Ungdomsf., do.	6.00
C Anderson, Bay, Wis.	1.00
Olga Grove, Stoughton, Wis.	1.00
Anna Morten, do.	1.00
Hanna Pederson, do.	1.00
Hanna Gullickson, do.	2.00
L L Rutlien, do.	5.00
Henry Eiken, do.	2.00
A B Eiken, do.	25
Ubenævnt, do.	1.00
To Brødre, do.	1.00
Jacob og Ingvald, do.	1.00
Ubenævnt, do.	1.00
Do. do.	1.00
Tollef Torgerson, do.	1.00
Reinhart Nepstad, Stoughton, Wis.	1.00
Carl Dieson, do.	50
Ubenævnt, do.	10
Thore Andersen, do.	10.00
Mrs. L Jacobson, do.	1.00
Gustava Moe, do.	2.00
Martin Christensen, do.	1.00
John Halla, do.	5.00
Egeland, do.	1.00
M M J Bea, do.	5.00
Lillie Olson, do.	1.00
Albert Petersen, do.	2.00
E Lange, do.	2.00
Paul Kehle, do.	5.00
Olaf H Kehle, do.	1.00
Herman Gjesten, do.	1.00
Carl C Hanson, do.	2.00
Mrs. F Gulbransen, do.	1.00
Staale Staalesen, do.	1.00
Sven Larson, do.	2.00
Tina Jensen	5.00
Mrs. Jervis Johnson, do.	2.00
Nora Macheffraug, do.	1.00
Betsy Gilbertsen, do.	3.00
Sigur Melby, do.	1.00
Ludvig Standeli, do.	1.00
Carl Rasmussen, do.	25.00
Erik Hansen, do.	3.00
Runert Ripstad, do.	2.00
Ubenævnt, do.	1.00
Anton Andersen, do.	1.00
Ubenævnt, do.	25
Adolph Olson, do.	50
Olaf Sybertsen, do.	1.00
Halvor Bergedal, Stoughton, Wis.	50
John H Johnson, do.	1.00
Mathias Tollessen, Rio, Wis.	10.00
Martin Tweton, do.	10.00
A O Hamre, De Forest Wis.	10.00
L Anton, Morrisonville, Wis.	10.00
C A Dahle, do.	5.00
T A Thompson, Lodi, Wis.	2.00
J J Johnson, do.	5.00
O M Loff, do.	5.00
Ole Hegstad, do.	2.00
Ole Skelstad, do.	1.00
Ole Yngsdal, do.	25
Thomas Peterson, do.	50
Nils Barsnes, do.	2.00
Christ Knutson, do.	50
Ubenævnt, do.	25
Peder Flokie, do.	50
Arnt Anderson, do.	2.00
Ubenævnt, do.	1.00
Carl A Thompson, do.	1.80
Erik Eide, do.	50
Mary Quam, do.	50
John L Quam, Dane, Wis.	2.00
Offer i Hauges Mgd., Cambridge, Wis.	3.50
Kvf. i Hauges Mgd., do.	5.00
M Lindos, Marshall, Wis.	10.00
Torger T Thompson, do.	5.00
Ellen Thompson, do.	5.00
Kollekt i Imanuels Mgd., Milwaukee, Wis.	1.90
Nels Jensen, Deerfield, Wis.	5.00
Andrew Brictson, do.	10.00
O A Hansebee, Marshall, Wis.	5.00
Erik Walderman, Deerfield, Wis.	4.00
Mrs. Olson, Pound, Wis.	25
Gust Lundien, Beaver, Wis.	1.00
Ing. Christiansen, Clintonville, Wis.	25
Offer, Marinette Mgd., Marinette, Wis.	13.25
Kollekt, Marinette Mgd., do.	1.72
G O Lindum, do.	1.00
Olaf Olson, Clintonville, Wis.	1.00
Pete Nilson, do.	2.00
Halvor Johnsen, do.	1.00
Knut Larsen, do.	2.00
L Knutsen do.	1.00
Dr. T A Leb, Marinette, Wis.	5.00
August Klagstad, do.	5.00
Clara Sherbeck, Pekitigo, Wis.	1.00
A T Pederson, do.	1.00
Andrew Andersen, do.	1.00
Ubenævnt, do.	1.00
Otto Eliason, do.	1.00
O L Slattum, Spicer, Minn.	1.00
Dr. Besselsen, Minneapolis.	100.00
Jacob Jacobsen, Minneapolis.	25.
Samlet ved Mrs. E C Johansen, Amery, Wis.	1.25
Tom Kvale, Morrisonville, Wis.	5.00
S B Hansen, Sargeant, Minn.	2.00
Andrew Beom, Stoughton, Wis.	5.00
Frantz Gulbrandsen, do.	2.00
Ubenævnt, S. D.	1.00
Samlet ved Mrs. S E Olson, Mohall, N. D.	1.75
Mrs. J T Barlow, Eagle Bend, Minn.	2.00
Lars Berg, Lonsdale, Minn.	10.00
Ole Berg, do.	5.00
Mrs. L Mydland, De Forest, Wis.	2.00
Mrs. G J Anonby, Kasson, Minn.	1.00
Samlet ved Mrs. Albertina Larsen, Georgeville, Minn.	11.35
Samlet ved Mrs. Rachel Wika, Clark, S. D.	3.00
Mrs. Nels Skjædsen, St. James, Minn.	25.00
Ubenævnt, Rugby, N. D.	5.00
Samlet ved E O Slotten, Balaton, Minn.	2.00
Samlet ved John Hodnefield, Radcliffe, Ia.	10.00
Mrs. Karen Baadl, Medford, Wis.	1.30
Anders P Baken, Farmington, Minn.	1.00
Mrs. B Thompson, do.	1.00
Samlet ved Mrs. J P Leeland, Minnewaukon, N. D.	50

E. P. Harbo, Kasserer.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af [illegible]

Send Ordres til C. Lillethun, Drawe[illegible]
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Adresser:

Rev. J. F. Melom,
Wallace, N. Dak.

Rev. J. C. Hjelmerwick,
Osseo, Wis.

Rev. A. H. Melom,
Norwich, N. Dak.

Rev. C. Eidnes,
Grand Marais, Minn.

Rev. A. O. Næs,
1219 Summit Ave., Racine, Wis.

Rev. O. H. Haugen,
Brunkeberg, Minn.

Rev. A. N. Skogerboe,
Greenbush, Minn.

Rev. A. E. Distad,
Eagle Grove, Ia.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
The North Western Music House,
318—320 Nicollet Ave.
Minneaolis, Minn.

Rev. J. A. Bergs

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 266 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun.
Drawer H Red Wing. Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter. Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Fald og Opreisning; 2. Fra Synodemødet; 3. Fra Norge; 4. Red Wing Seminary; 5. En Hilsen fra Broder Haavig; 6: Afsked; 7. Fra Radkliffe, Iowa; 8. En uforgjængelig Arv; 9. Kinamissionen; 10. Slutningsfesten ved Jewell College; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Bekjendtgjørelser; 13. Kvitteringer.

Mrs. B. Samlet

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 26 | Lørdag den 29de Juni 1907. | 39te Aarg.

Fald og Opreisning
eller
Synd og Naade.

(Fortsættelse.)

Nu vil vi gjøre nogle korte Sammenligninger mellem Fortidens ulykkelige Mennesker og Nutidens ligesaa ulykkelige. Adam skjulte sig, da han havde syndet. Saa gjør Synderen for det meste ogsaa nu. Det er saa meget om at gjøre at faa skjule sig og skjule sin Overtrædelse. For nu at dette skal lykkes tyr man til Mørket. Man kan da i alle Fald delvis skjule sine onde Handlinger. Herom siger Frelseren: Men dette er Dommen, at Lyset er kommen til Verden, og Menneskene elskede Mørket mere end Lyset; thi deres Gjerninger vare onde. Thi hver den, som gjør ondt, hader Lyset og kommer ikke til Lyset, forat han ikke skal blive overbeviist om sine Gjerninger, Joh. 3, 19, 20. Men han opnaar ikke, hvad man havde tænkt ved saaledes at skjule sig enten i Mørket eller mellem Havens Træer. Tanken er at Gud ikke skulde kunne komme til Kundskab om det, men der forregner man sig. Man kan kun for en Del opnaa at undfly den verdslige Lovs Haand, ellers blir det, som det staar i Verset:

Guds Øie ser dog al vor Daad,
Vor Tanke, Paafund, Hjertens Raad;
De onde gaa ei ham forbi
Paa deres Ondskabs skjulte Sti,
Han ogsaa paa de fromme ser,
Al Hjelp og Naade han dem ter.

Hvor skal jeg gaa henifra din Aand, og hvor skal jeg fly hen fra dit Aasyn? Farer jeg op til Himmelen, saa er du der, og vil jeg rede mit Leie i Dødsriget, se saa er du der. Tager jeg Morgenrødens Vinger, og vil jeg bo ved det yderste Hav, saa fører ogsaa der din Haand mig, og din høire Haand holder mig fast. Og siger jeg: Mørke skjul mig, og Lyset omkring mig vorde Nat, saa gjør heller ikke Mørket det mørkt for dig, og Natten lyser som Dagen, Mørket er som Lyset. Sal. 139, 7. 12.

Hører du dette du, som har bedrevet Synder i Mørket? Lægger du Mærke til det du, hvis Samvittighed siger dig, at du er en af disse Slags Overtrædere? Du har vel forstaaet at holde dig paa Afstand fra den verdslige Øvrigheds Haand og udenom Fængslets Mure, men du er dermed ikke færdig med al Ret og Retfærdighed. Der er en som ved om dig, han vil i sin Tid bringe dig for Retten. Jeg skulde inderlig ønske han fik „arresteret" dig idag, saa skulde du faa Naade istedet for Ret. Kjære overgiv dig som en Forbryder, det blir ikke bedre for dig, naar du blir ældre og faar endnu flere Synder paa din Samvittighed. Vil du eller vil du ikke?

Ak vilde du nu en for alle Gange
Dig give ind i Bod og Bøn og Strid,
Hvor skulde du af Jesu Naade fange,
Hvor skulde du ham finde mild og blid!
Ak, hvilken Hvile Sjelen fik,
Om du begyndte nu i dette Øieblik!

Digitized by Google

Noas Tid og vor Tid.

Det er vel heller ikke saa ret liden Lighed mellem Folket og Tiden i Noas Dage og Folket og Tiden nutildags. At Folket i hin Tid aad og drak, tog til ægte og blev bortgiftede, plantede, byggede, det var vel ikke at anklage dem for, men at de gjorde bare dette og ikke agtede paa Herrens Advarsel, deri laa deres Feil. De var endog med at bygge paa Arken, men samtidig spottede over Herrens Ord ved Noa. Mon det ikke er ligedan idag. Synd er det vel ikke nu heller at æde og drikke, tage og give tilægte, plante og bygge, men blir dette Menneskets høieste og vigtigste Anliggender, som dette er det eneste man lever for, da er det Synd. Og om nogen Ting, saa maa vist denne Tid være i denne Henseende værre end det før har været, thi saadant Jag og Stræv efter det jordiske, og en saadan Dans omkring Guldguden har man vel neppe nogengang set Mage til. Det er Verden først og Verden sidst. Det er Penge, Penge, Penge, hvad somhelst gjør man for Penge. Kunde man bogstavelig rive ud sin Sjel og sælge den som en anden Vare for Penge, saa vilde mange byde den frem. Ja sælger den gjør de om ikke netop paa saadan Maade. Men du hvilket Sindelag og hvilken Handel! Mange lader sin Sjel gaa for mindre end Judas solgte sin Frelser for. Men Herren værdsætter en Sjel langt mere, han siger: Hvad gavner det Mennesket om det vandt den ganske Verden, men tog Skade paa sin Sjel? Hvad Værd sætter du paa din Sjel? Er den tilsalgs for en kort Tids Dienslyst, Kjødslyst, et hoffærdigt Levnet eller for lidt af Verdens Gods og Guld? Gjør op den Sag snart!

Bylivet.

Her bør ogsaa gjøres en Sammenligning mellem Bylivet i gamle Dage og nu. Det stod forfærdeligt til i Sodoma og Gomora i hin Tid, der var sandelig ikke mange, som frygtede Gud og holdt hans Bud, ikke engang ti; der fornøiede man sig, som Kjødet begjærede, men saa var ogsaa Syndemaalet snart fuldt. Straffen kom og det med Alvor og Tyngde. Her hjalp ingen Bøn mere. Ikke var det vel stort bedre i Ninive, hvad Synd og Elendighed angik. Men Maaden de tog det paa naar, Profeten forkyndte dem Herrens Straf, var langt anderledes. Baade høi og lav, Øvrighed og Undersaat gjorde Bod, og Herren afvendte Straf. Men hvorledes ser det ud i Byerne i vore Dage? Ja derom ved vi vist ikke meget. Men det lille vi ved synes vi kunde være mere end nok til at faa Ild og Svovl til at regne ned over dem. Det er Guds ubegribelige Langmodighed, at ikke saa sker. Tyveri, Røveri, Mord, Drukkenskab, Utugt og alskens Synder og Laster har brændemærket Storbyernes Befolkning og har smittet Smaabyer og Landdistrikter, saa en maa ofte spørge: Nytter det for Abraham at bede og nytter det for Jonas at predike for et saa dybt sjunket Folk? Dog ved vi at Herren frelser, hvad frelses vil og kan. Priset være hans Navn! Vi ved det er Frelserens gode Behag og vi har lært det i vor Bekjendelse, at Mennesket er fortabt og fordømt til den evige Død, og at Jesus er kommen for at søge og frelse det, som var fortabt; derfor maa og skal der predikes og vidnes for alle Folk, der skal raabes af Struben og ikke spares. Forkynd Folkene deres Synder og Israels Hus deres Misgjerninger. Nogen blir altid og paa alle Steder frelst. Herrens Ord kan ikke komme tomt tilbage.

Forhærdelse.

Men det er ogsaa sandt, at til alle Tider vil nogen, ja altformange forhærde sig mod Sandhedens Vidnesbyrd, især mod det Vidnesbyrd, som er en hel og fuld Sandhed, Lov og Evangelium fremstillet i den rette Aand og Mening, saa Synderen blir „afklædt" og indstævnet for Guds Dom. Da vil det stive Sind og haarde Hjerte enten ydmyges eller forhærdes. Se Farao i gamle Dage. Hvad mere kunde Gud gjøre end han gjorde for ham! Hvilke Vidnesbyrd og Undergjerninger, men hvad hjalp det. Des mere Herren talte og gjorde, des haardere blev han. Sommetider hjælper det intet hvad Mennesket hører og ser, det er lige ondt ja sataniſk forhærdet. Se til Eksempel i vore Dage, hvor Mennesket kan blive djevelske

Digitized by Google

under de forfærdeligste Ulykker, saasom ved Skibbrud, Jernbaneulykker, Jordskjælv og andre Hjemsøgelser; man stjeler og røver og lemlæster Ligene for at tilvende sig Værdisager! Kan Gudløsheden og Forhærdelsen gaa stort længer? Hertil kommer det almindelige og omsiggribende Fritænkeri og spotske Foragt for alt helligt. De svermer som i en Bikube rundt det berusende Bæger og rundt de antikristelige Logealtre i vore Dage.

Og paa begge disse Maader oplæres der aarlig Aars i tusindvis af Gudsfornægtere, der troligt træder i Faraos Spor og ender som han. Reis dig du lille David (Guds Menighed) og kom som i den Herre Sebaots Navn at slaa disse Kjæmper til Jorden! Det er saa saart at tænke paa, at den arme Verden skal være saa skammelig bedragen uden selv at forstaa det.

Jordiske Frihed er tungeste Lænke. Glæden er grundet paa Piller af Sne, Kalken er deilig, som Vellyst vil skjænke, men det er blandet med giftigste Ve.

Tilbagefald.

Naar et Menneske har været, er og forbliver forhærdet i sine Synder, saa er og bliver han ulykkelig for sin egen Del, er ogsaa Guds Rige til Hinder paa det Sted han bor, men aldrig vil en saadan kunne gjøre saa stor Skade og være til saamegen Forargelse, som en der har erkjendt Sandheden og kanske endog har været med at bekjende Jesu Navn, men som igjen vender sig til Synden og Verden. Og af dette Slags Mennesker findes der desværre altfor mange. Som Eksempel paa slige har vi de vantroe og knurrende Israeliter. De havde da af dyr Erfaring lært, hvad det vil sige at være i Slaveri under en tyransk Konge, og de havde modtaget Befrielsen og draget ud fra Trældommens Land, de havde set Herrens Undere og Tegn, de var langt paa Vei til det forjættede Land, der flød med Melk og Honning, men hvad sker? Ja her vil vi lade Paulus tale: Thi jeg vil ikke, Brødre, at I skulle være uvidende om, at vore Fædre vare alle under Skyen og gik alle gjennem Havet og bleve alle døbte til Moses i Skyen og Havet og aad den samme aandelige Mad, og drak alle den samme aandelige Drik, thi de drak af den aandelige Klippe, som fulgte dem, men Klippen var Kristus. Men Gud havde ikke Behag i de fleste af dem; thi de blev nedslagne i Ørkenen. 1 Kor. 10, 1, 5.

Tænk saa vel begyndt, men saa daarlig endt! Der er Grund til at deltage i Brorsons Hjertesuk og sige: Jesus, som Himlen os alle fortjente, kom dog at redde og hente os snart! Mange i Troen begyndte, men endte med den i Ørken ubendige Part. Det er ogsaa en Skade Mennesket har faat ved Faldet, at selv efter det er opreist, er det muligt og udsat for at falde igjen, dog er det ikke nødvendigt at falde, om man holder sig Herrens Formaninger efterrettelig om at vaage og bede, saa man ikke skal falde i Fristelse. Den største Odelæggelse ved Tilbagefald sker dog, naar Ordets Forkyndere falder i Synd og Last. Hvor det glæder Djevelen, og hvor Verden spotter og Guds Børn sørger.

Og en anden ligesaa slem Skade Mennesket har lidt ved Syndefaldet er, at det ikke vil tilstaa sin Brøde, bekjende sin Synd og bede om Forladelse. Heri ser det heller ikke ud til at være eller gjøre nogen Forskjel, hvad man før har været eller gjort; om man har været en Ordets Forkynder, har en faldt tilbage, saa er man tilbøielig til at undskylde ja forsvare sin Synd, finde Udflugter eller vælte Skylden over paa andre osv. Det er ikke alle som falder i Bod som David, naar de tiltales med: „Du er Manden." O, saa dybt, saa dybt, som Mennesket faldt! Og ikke findes der et Bud i den ganske Lov, som det dybt faldne Menneske ikke overtræder. De Ting, som drager Menneskets høieste Glæde, Lyst og Attraa fra Gud til sig, har man snart i sig selv, i sin Lomme, i sit Hus, i sin Familie, i Stalden, paa sin Ager og Eng, i sin Forretning, ja i utallige og ofte uncevnelige Ting! Og ligesaa almindeligt er det at tage Guds Navn forfængeligen; Banden og Svergen og Guds Navns Misbrug er meget almindeligt blandt alle Folk og i alle Stænder og Alder, saa det er et sandt Under, at ikke Herren slaar de mange Tunger med Lamhed, som saa skammeligt

Digitized by Google

misbruger hans hellige Navn. Sabbatsovertrædelse kjender snart ingen Grænse, men Menneskets Syndemaal naar snart sin Grændse, og da vil den ugudelige grundigt lære at forstaa, at Gud lader sig ikke spotte. Forældreulydighed og Opsætsighed mod al Øvrighed er jo paa Dagsordenen til hver Tid. Man lægger sig ikke meget paa Hjerte disse alvorlige Ord: Hvo, som forlader sin Fader er som en Gudsbespotter og hvo, som gjør sin Moder vred er forbandet af Herren. Kainssindet er meget fremtrædende. Den ene staar op og slaar den anden ihjel dels i Vrede, dels af Misundelse og dels for at tilvende sig hans Gods, og haanligt spørge de: „Er jeg min Broders Vogter?“ Men hvad, naar Manddraberen skal frem og svare paa dette: Din Broders Blod raaber til mig fra Jorden.—Usædelighed og Utugt i sine utallige Former truer med at ødelægge Folk og Nationer, da denne Synd er mere afskylig end andre Synder; thi den besmitter baade Legem og Sjel, som skulde være Guds Tempel men bliver den urene Aands Bolig. Lidet agter man: Ukyskheds Synd den snart forgaar, men Pinen længe varer. Tag det faldne Menneske paa hvilketsomhelst Omraade eller i hvilkensomhelst Forbindelse med Medmennesker og du vil finde, at det som Regel ponser paa det, som er ondt. Menneskets Hjertes Paafund er ondt fra Ungdommen af. Tyverier og Røverier begaaes jo omtrent ligt blandt civiliserede og hedenske Folk. Alle Slags Kneb og Kunster benyttes for at tilvende sig sin Næstes Penge eller Gods. Som Middel til dette Maals Opnaaelse benyttes ofte falske Varer, falsk Maal og Vægt. Men bitter blir Fortjenesten, naar de skal til og høste som de har saaet, og faa sig tilmaalt efter det samme Maal, som de har udmaalt. Ikke mindre ødelæggende er de falske Vidnesbyrd, al usandfærdig og ukjerlig Tale om Næsten i eller udenfor Retten. Ak, hvor den deilige Blomst: „Sandheden tro i Kjerlighed“ er nedtraadt i Smudset! Saa har vi i en Sum al ond Begjærlighed, at Mennesket gjør store Øine efter den forbudte Frugt. Hvor ondt det er at være tilfreds med det tilladelige og det tilmaalte, altid skal det naturlige Menneske tragte efter det som ikke er ens eget.

Men hvad er nu i en Sum Overtrædelse, eller Synd? Alt det, som strider mod Guds Bud. Naar Mennesket staar saa at sige paa Randen til at gjøre en eller anden Overtrædelse skulde det først standse og andægtigt og tænksomt læse baade en og flere Gange, hvad Herren siger om alle sine Bud: Jeg er Herren, din Gud, en stærk, nidkjer, som hjemsøger Fædrenes Ondskab paa Børnene i tredie og fjerde Led iblandt dem, som hade mig; og gjør Miskundhed paa mange tusinde mod dem, som elske mig og holde mine Bud.

Hvor dybt, hvor dybt Mennesket faldt! Hvor langt det er kommet bort fra Gud sin Skaber, og hvor Gudsbilledet i Sjelen er tabt og borte! Hvilket Elende, at det har paadraget sig Guds Vrede og Unaade, timelig Død og evig Fordømmelse! Med denne sørgelige Tilstand for Øie mindes vi, hvad dette Lands noble President Lincoln engang sagde, da han lige efter et blodigt Slag besøgte Slagmarken og saa den forfærdelige Ødelæggelse og Blodsudgydelse, da brast han i Graad og sagde: „Dette er Krigens Rædsler“! Men hvad er alle Ødelæggelser og Rædsler sammenlignet med den, at Menneskesjele falder for Djevelens Pile! Men i denne saa ilde tilredte Menneskemasse driver Herren et Redningsarbeide, men ogsaa det er af mange saare lidet paaagtet og daarligt lønnet. Herren lod vidne ved sin Tjener Johannes for de hykkelske og forhærdede Farisæere og Jødefolket i Almindelighed, men ham halshugget de. Jesus selv kom og predikede Frelsens Evangelium, og gjorde Under og Tegn blandt Folket, men ham korsfæstede de. Herrens Apostle fortsatte i samme Spor, men de fleste af dem maatte lide Martyrdøden for Jesu Navns Bekjendelses Skyld. En Skare af andre hellige Blodvidner fik den samme Behandling. Slægten var Gud og Sandheden fiensk. „Hvo som gjør ondt hader Lyset“. Men endda vedbliver Herren at virke og vidne ved sin Aand og sit Ord, mærk paa det. Ved Undergjerninger og Tegn, mærk ogsaa dem. Ved Hjem-

Digitized by Google

søgelser, Krig, Pest, Jordskjelv, Storme paa Hav og Land, mærk saadant og tag Advarsel.

I en Sum ser det saaledes ud:
Et syndigt Ord i Adam for,
Det lagde Verden øde,
Det har gjort det Sjelemord,
Hvorved alle døde.

Dette er da lidt i afbrudte Sætninger om den Skade, Ulykke og aandelige Sygdom, som baade den enkelte saavelsom Slægten i Almindelighed har lidt og lider af efter Faldet i Adam, og vi tror, som Jesus sagde: De karske have ikke Læge behov, men de som have ondt. Lærer ikke Mennesket at kjende Faldets Betydning, vil det ikke søge Naade.

Hermed vender vi os til vort andet Emne, som er ligesaa betydningsfuldt og vigtigt ja større end det første, og meget glædeligere baade for Taler og Tilhører og som vi nu alle stunder efter. (Fortsættes.)

Fra Synodemødet.

III.

Som det vil sees, er det ikke Meningen med disse smaa Beretninger fra Synodemødet at give noget Referat eller omtale i det enkelte, hvad som havdes fore under Mødet, men det er mere som nogen Hovedindtryk af Mødet i sin Almindelighed, og da mest af det, som helst angaar det opbyggelige. Igrunden hører det nok til det opbyggelige alt, som forhandles ved Mødet, selv det, som gaar under Benævnelsen „De tørre Forretninger". Ogsaa disse maa være med; thi Menigheden, Kirken, maa have sine Ordninger og sit Tilsyn, ellers vilde det snart komme af lave alt sammen. Men det er en Kjendsgjerning, at under Behandlingen af forskjellige Sager kan Meningerne være noget delte, og enhver søger saa godt han kan at kjæmpe for, hvad han tror er ret, og derom kan neppe være noget at sige. Undertiden kan da Kampen blive noget livlig og kanske lidt varm, og saa faar man det Indtryk, at dette er ikke opbyggeligt. Og heri kan der jo være meget sandt. Men hvor er Veien forbi dette her i Frikirken? Der hvor Staten styrer det meste af det kirkelige ser det ikke ud til at gaa af uden Kamp heller.

Men ved vort Møde i Roland var der da ingen ubyggelig Kamp eller Strid om nogen Ting. Delte Meninger gjorde sig vel gjeldende i enkelte Sager, men nogen maa give efter, og saa gjorde man her, og saa gik alt af saa fredeligt og godt, som det kunde ventes. Og naar det siges, vi havde et vel besøgt og godt Møde, saa er det Hovedsummen og Sandheden.

Bønnemøderne.

Det er jo Luther som skal have sagt: „vel bedet er halvt studeret". Og naar han havde usædvanligt meget at gjøre, sagde han: „Nu har jeg det saa travelt, at jeg maa tage noget længere Tid til Bøn". Nogen hver af os burde tage slige Ord til Hjerte og lære noget af dem. Vi synes ofte at saa det saa travelt, at det ikke levnes Tid til Bøn og Guds Ords Betragtning.

Men ved vore Synodemøder har der i de senere Aar været lagt megen Vægt paa det direkte Opbyggelsesarbeide. Heri er da Bønnemøderne et Hovedmoment. Længe har det været praktiseret at have en halv eller en hel Times Bønnemøde før Forhandlingerne begynder om Morgenen. Saa blev ogsaa bestemt iaar. Men dette var ikke alt. Der bestemtes at have en Times Bønnemøde fra Kl. 6 til 7 om Morgenen, altsaa før Frokost. Og det viste sig, at ogsaa Lutheranere kan være oppe og gaa til Kirke Kl. 6 om Morgenen. Disse Møder bestod af ganske store Forsamlinger, og var meget styrkende og opmuntrende i den tidlige Morgenstund. For enkelte som har mest at gjøre under Mødet er det jo en Umulighed at deltage i alle disse Møder, men saa er der jo langt flere som ikke har andet at gjøre, og som hovedsagelige er ved de store Møder for det mere opbyggelige, saa der mangler ikke hverken Forsamling eller Deltagere. Og denne Slags Virksomhed hjelper visselig til at Forhandlinger og Forretninger ikke alene bliver gjort bedre men endog snarere end om disse Bønnestunder ikke havdes.

Prædikener og Foredrag.

Der er altid ved saadanne Møder aflagt mange Sandhedsvidnesbyrd gjennem Prædikener og Foredrag. Flere af disse blev

Digitized by Google

besluttet trykt i Referatet, saa ogsaa de, som ikke var ved Mødet kan faa godt af dem. Det træffer altid at nogen gjør Indvendinger ogsaa her; thi de synes ikke om skrevne Sager, af hvilke Grunde ved vi ikke. Men om ingen havde skrevet noget, havde det blevet smaat med vor Opbyggelseslitteratur. Og om det som vore egne Vidner skriver skulde være saa meget ringere end det man kan faa fra andet Hold, ved vi heller ikke om skulde være Tilfældet. Er vore mundtlige Vidnesbyrd værd at høre, saa kunne de vel ogsaa være værd at et eller andet blev nedtegnet og opbevaret.

Imidlertid kan man nu ikke bebreide Haugianerne for at de holder sig formeget til Papiret, naar de taler, snarere forlidet tror vi. Hvor ofte vi har ønsket, at den eller hin Tale kunde været at faa trykt, naar vi har hørt paa vore forskjellige dygtige Predikanter har aflagt sine Vidnesbyrd i de Sager, som hører vor Herre til. Som sagt en Del af dem som holdtes under Mødet kommer i Referatet, saa vi skal ikke sige mere om den Sag her.

Kinamissionen.

Blandt os er Kinamissionen en af de vigtigste Sager, og en Sag som enhver er interesseret i og ønsker at høre om. Ved dette Aarsmøde var flere af Missionærerne tilstede nemlig: Th. Himle og Hustru, O. Wold, Dr. Hotvedt og Miss Grøseth. Alle disse har været paa Missionsmarken i mange Aar. Og saa var Prof. C. Stokstad og Dr. R. Anderson tilstede, disse skal gaa ud sammen med Himles og Dr. Hotvedt næste Høst. Fremdeles var en Miss Theresse Petersen fra Chicago ved Mødet. Hun blev kaldt til at gaa ud om et Aar.

En Aften under Mødet blev taget til at høre fra de hjemkomne Missionærer. Det var ogsaa en Begivenhed, som trak fuldt Hus. Ved den Anledning talte baade Pastor og Mrs. Himle, Pastor Wold, Miss Grøseth og Dr. Hotvedt. Imellem hver Tale var der Sang. Engang sang Missionærerne en kinesisk Sang, men det blev som en af disse nymodens „Soloer" eller „Korsange", som vi undertiden opvartes med, som vi ikke forstaar et eneste Ord af.

En slig Session i Anledning Kinamissionen tror vi bidrager meget til at skabe Missionssans, ja maaske endog bidrager til at uddrive en eller anden Arbeider i den store Høst.

Det religiøse Emne.

Hvert Aar haves et religiøst Emne som skal behandles under Aarsmødet, men ofte er der levnet altfor liden Tid til den Slags Forhandling. Der burde være mere Tid til den opbyggelige Samtale eller Læreforhandlinger, og vi haaber at det i Fremtiden vil komme i de Spor, at de andre Forhandlinger gaar fortere fra Haanden, saa der blir mere Tid til gjensidig Opbyggelse og Belæreelse paa Guds Ords og den lutherske Bekjendelses Grundlag. I vor saa sværmeriske Tid trænger baade Predikanter og andre ofte at blive mindet om, hvad der staar skrevet, at de kan blive befæstet i Ordet og Bekjendelsen.

Det religiøse Emne som forelaa til Behandling iaar var „Retfærdiggjørelsen ved Troen". Dette Emne indlededes af Pastor J. J. Lee fra Rio, Wis. Ogsaa dette Indledningsforedrag tror vi blev bestemt skulde trykkes i Referatet, saa man vil der faa se Indholdet i sin Sammenhæng. Det var Mandag Eftermiddag den 10de Juni dette Emne blev taget under Behandling. Og den Eftermiddag blev flittigt benyttet og og mange alvorlige Sandheder blev fremholdt til Formaning og Veiledning. Og en saadan Udsæd vil ved Guds Velsignelse og Hielp bære megen Frugt for Guds Rige.

Diakonissesagen.

Denne Gren af det kristelige Barmhjertighedsarbeide havde ogsaa sin Talsmand ved vort Aarsmøde nemlig Pastor J. Tollefson fra Minneapolis. Han fik en Time ved Slutningen af Eftermiddagssessionen en Dag. Paa en grei og kraftig Maade lægger han de lidendes Nød sine Tilhørere paa Hjerte, og man maa komme til med mere Alvor at tænke paa: „Værer barmhjertige, som eders himmelske Fader er barmhjertig". Hensigten med at tolke den Sag for vort Kirkefolk er at faa dem til at handle anderledes end „Præsten og Leviten", at faa dem

Digitized by Google

til at ligne den barmhjertige Samaritan. Derfor er ogsaa dette et nødvendigt Missionsarbeide.

Afholdssagen.

Afholdssagen kom ogsaa tilorde under Mødet. Der var nemlig indsendt en Skrivelse fra W. C. T. U. om at Samfundet burde sætte tilside den 4de Søndag i November til særlig at erindre Afholdssagen. Efter en kort Samtale om den Ting blev det tilstemt at Præster og Menigheder efterkommer denne Anmodning paa ovennævnte Søndag. Ogsaa denne store og saa saare nødvendige Sag, Afholdssagen har bratte Bakker at arbeide sig opover, men det gaar lidt omsen. Men det er noget underligt at mange af Kristenfolket er saa forsigtige og tilbageholdne, naar det gjelder at sige et Ord mod den mest ødelæggende Synd og Last som findes paa vor Jord, eller naar det gjelder at tage et lidet Løft for at fremme Afholdssagen. Dog det bedres, og om lidt blir alle Menighedsfolk og Præster Afholdsfolk. Ja det er i alle Fald, hvad de burde være.

Ofringer under Mødet.

Mødet i Roland var frugtbart ogsaa med Hensyn til Ofringer til Missionen og andre velgjørende Øiemed.

Dr. Telleen holdt Indremissionsprediken som vil blive trykt i „Budbæreren" og Mødets Referat. Efter Prediken ofredes til Indremissionen $300.

Efter Prediken paa Søndag Formiddag ofredes i Teltet $266, og i den forenede Kirke tæt ved, hvor der ogsaa var Prediken $58. Tilsammen til Kinamissionen $324. Til Diakonissehjemmet efter Tollefsens Tale $106. Altsaa blev der frembaaret i Offer under Mødet $730. Foruden dette var der forskjellige Indsamlinger som foregik i det private til kristelige Øiemed, men hvad det beløb sig til ved vi ikke.

Nadvergang.

Under saadanne Møder er det ogsaa paa sin Plads at have en Nadverfest, især synes Præsterne, at de maa benytte denne Anledning, saalænge det staar ligesom ved Magt at Præsten ikke kan faa nyde Nadveren sammen med sin Menighed.

Men der er noget i denne Forbindelse, som vi godt kan forandre uden Brud hverken paa Vaner eller Traditioner, og det er, at der holdes Nadvergudstjeneste før end Slutten af Mødet, da mange af nødvendige Grunde har forladt Mødet. Denne Gang samledes vi i Kirken til Nadvere mellem Kl. 7 og 8 om Aftenen den sidste Dag af Mødet. Prof. Hanson holdt Nadvertale over de Ord „Se det Guds Lam", og en hel Del især af de fremmede deltog i dette Guds Børns Kjerlighedsmaaltid.

Afskedsfest.

Kl. 8 om Aftenen Onsdag, som var den sidste Dag af Mødet var det Afskedsfest. Det store Telt var da pakket fuldt igjen. Der holdtes da korte Taler af mange baade Præster og Lægfolk. Vidnesbyrdene var klare og greie og gav Indtryk af at Hjerterne var sat i den rette aandelige Stemning under dette Samvær. Man havde faat megen Velsignelse baade for Legem og Sjel, og var glad og vel fornøiet og meget taknemmelig. Gjensidig Tak lød ogsaa baade fra Vertsfolk og Gjester. Sent paa Kveld brød den store og andægtige Forsamling op og gik hver til sit med det Indtryk, at dette var et af de bedste Synodemøder vort Samfund har havt.

Maa Gud i Naade velsigne alle vore Bestræbelser for hans Riges Fremme baade hjemme og ude! Vi kan plante og vande, maatte vi gjøre det ret, og Gud skal give Vækst. Og vi har den Forjættelse at vort Arbeide i Herren ikke skal være forgjæves. Maa vi alle holde os til Gud og hans Ord og arbeide med Troskab og Flid den Stund det er Dag. Snart vil Herren kalde sine tro Arbeidere og give dem Lønnen. Tænk hvilken Løn—Livsens Krone.

Ny Præst i Samfundet.

Det falder ikke altid saa, at alle nye Præster bliver ordineret under Samfundets Aarsmøde.

Broder Evjenth af Madison, Wis. er en af Undtagelserne. Han blev ordineret ved et Kredsmøde i Iowa Kreds den 11te Oktober 1906 og blev ved Mødet i Roland op-

Digitized by Google

taget i Synoden. Denne Broders Biografi er vel ikke før offentliggjort, siden den just nu er sendt os til Optagelse i „Budbæreren". Denne af ham selv skrevne Livshistorie lyder saaledes:

Biografi.

Undertegnede er født i Skjærstads Præstegjæld, Salten, Norge den 28de Juli 1871, af Forældre Kaptein Ludvig Evjenth og Hustru Angelette Diara. Min Moder som var en troende Kvinde øvede en uforglemmelig Indflydelse paa os Børn. Men uagtet det kom det ikke til noget sandt Kristenliv med mig, omend ofte dragen. Dog blev jeg bevaret fra ydre Fald og Udskjeielser.

Som min Fader var Kaptein droges selvfølgelig mit Sind sterkest til Sjøen, og Sjøgut blev jeg imod min Moders Vilje. I 18 Aars Alderen kom jeg til Kristiansund, Norge med et Skib, hvor jeg blev afmønstret. Der mødte jeg tilfældigvis en Kamerat, som just var blevet omvendt til Gud. Han bønfaldt mig om at gaa med til et Møde. Jeg gik, og Herrens Ord slog ned i min Sjel. Jeg fik se min fortabte Tilstand og som en Peder gik jeg ud og græd bitterlig. Han som havde begyndt Værket i min Sjel blev ved. Jeg fik Fred, jeg fik Glæde! Der lagdes i min Sjel en Trang til at følge ham: ham min lidende Frelser, hvem min Sjel elskede. Lyst til Sjøen, at følge Fars Fodspor og Trang til at følge min Jesus kjæmpede i mig. Jeg forlod Sjølivet og begyndte da at reise i min Hjembygd at virke for Jesus, og Herren velsignede Arbeidet til mange Sjeles Frelse. Jeg reiste saaledes i to Aar i min Mesters Tjeneste, hvor jeg fik Anledning at bygge op et Bedehus i Sjonen paa Helgeland og stiftet flere Søndagsskoler i denne min Virketid.

Med kun den almindelige Folkeskoleuddannelse følte jeg Kravet efter mere Kundskab. Men hvor skulde jeg hen—Far døde da jeg var ganske ung, og ingen til at hjelpe mig paa Skolen. Herren vidste en Udvei og den blev aabnet i den rette Tid. Jeg reiste da til Kristiania for at studere.

Da jeg havde frekventeret Skolen der var mit næste Maal Amerika. Jeg forlod Kristiania den 18de September 1900 paa Vei til Brooklyn, New York.

Efter at have opholdt mig i New York en Tid, modtog jeg Kald fra den Norske Lutherske Bethesda Mission, Brooklyn, N. Y., som just nu skulde optage Virksomhed.

Under mange Vanskeligheder, men med meget Held gjorde dog Herren, at Missionen blev baade stor og sterk.

Da saa Missionen blev tvungen over til den Forenede Kirke saa følte jeg ikke just Trang til at gaa med.

Efter fire Aars Arbeide i Missionen resignerede jeg som Bestyrer.

Paa min Reise igjennem Vesten blev jeg bekjendt med Hauges Synode, dens Præster og Lægfolk. Og denne Synodes Aand og Praksis er, hvad jeg føler mig sterkest dragen til.

Paa Kald fra Trefoldigheds Lutherske Menighed af Madison, Wis., ansøger jeg den ærede Hauges Synode om Ordination og Optagelse i Samfundet.

Eders til Forbøn trængende
Reinholdt Ulstad Evjenth.

Et nödvendigt Opraab til Hauges Synode.

Sidste Synodemødemøde besluttede at udsende til Kina i Følge med Dr. Hotvedt, Prof. Christian Stokstad og Dr. Robert Anderson, samt at Pastor Himle med Familie skal reise ud igjen i Høst. Skal disse Beslutninger realiseres maa vi faa Penge, og det snart. Kinamissionskassen er i en saadan Forfatning, at vi intet har hverken til Reisepenge eller Lønninger.

Vi trænger Reisepenge for dem, som Synodemødet har besluttet skal reise ud i Høst, omtrent $1,400.00 og forfaldne Lønninger til de hjemmeværende Missionærer $760.50. Tilsammen $2,160.50. Mindst $2,000.00 maa sendes til Kina inden Udgangen af Juli, saa Vennerne vil skjønne, at her gjelder det at gaa til Handling med en Gang, thi det taaler ikke Opsættelse.

Rev. J. J. Rendahl, Fergus Falls, Minn. er Kinamissionens Kasserer.

Broderligt
A. O. Oppegaard, Formand.

Digitized by Google

Vär beredt.

Mel.: Fra Himlen høit jeg kommer her.

Vaagn op du kristen Menighed,
Sov ei i Syndens Sikkerhed,
Og lad ei Lampen slukkes ud,
Om du vil være Kristi Brud.

Her ofte Rygte gaar om Krig,
Og Jorden bæver frygtelig.
Ja alle disse Tegn han gjør,
For Jesus han er snart for Dør.

Af Pestilense, Hungersnød,
Saa mangen Stakkel faar sin Død,
Af dette ser vi som vi bør,
At Jesus snart staar for vor Dør.

Og gaa i hele Verden om,
Forkynd mit Evangelium,
Naar dette sidste monne ske,
Da vil han komme til os ned.

Vi skuer op og vente vil,
Thi vor Forløsning stunder til.
O saligt at faa tænke paa,
Retfærdig for din Trone staa.

Tak Jesus, at du elsked slig,
Indtil du svedst Blod for mig.
Tak for at du i Døden gik,
Derved jeg evig Frelse fik.

Vær med mig Jesus, hvor jeg gaar,
Indtil jeg frelst for Tronen staar.
Og priser dig evindelig
For Kronen som jeg fik af dig.

G. Nordby.

Hvorledes skal der predikes.

Ogsaa dette Spørgsmaal kan trænge adskillig Overveielse. Og den mest samvittighedsfulde Predikant beskjæftiger sig mest med det. „Lutheraneren" har i det senere indeholdt flere Stykker i Forbindelse med nævnte Spørgsmaal. Past. Guldseth er en af Bidragsyderne til disse Forhandlinger. Følgende er det meste af en af hans Artikler hvori han har et længere Sitat af Biskop Heuch om den omhandlede Sag. Artiklen er denne:

Endnu lidt om Nutidens Prediken.

Siden Spørgsmaalet om Nutidens Prediken er kommet paa Bane iblandt os, vilde det være ilde, om Diskussionen skulde stanse med det, som hidtil er skrevet. Jeg føler mig forvisset om, at mange inderlig ønsker, at vi kunde faa forhandle noget mere derom. Jeg vover derfor endnu engang at begjære Ordet.

Der var en ung Mand, som blev bedt om at gaa i Kirke. Til dette svarede han: „Hvad skal jeg i Kirken?—Alt, hvad Præsten har at sige, har jeg hørt saa mange Gange før og ved det saa vel."—Det var Manden, som havde bedt ham, som fortalte mig dette.

Men der skulde være nogen af os, som taler Guds Ord—Præst eller Lægmand,—der ikke nu og da har staaet Ansigt til Ansigt overfor dette Spørgsmaal: Hvordan skal jeg kunne tale, saa at mine Tilhørere ikke sidder der med det Indtryk: Dette har du sagt saa ofte. Dette ved vi før.—Hvordan skal jeg kunne tale Guds Ord, saa det ikke kommer i altfor tilvante og kjendte Talemaader og Vendinger og derfor gaar mine Tilhørere forbi uden at fængsle dem?—Eller: Hvordan skal jeg kunne tale Guds Ord, saa at Tilhørerne føler: Dette er et Ord just til mig?

Jeg anser det som selvsagt, at disse og lignende Spørgsmaal maa ligge alle Guds Ords Forkyndere alvorlig paa Hjerte.

Der er en Tankegang, som ligger ganske nær for kristne Mennesker med Hensyn til Forkyndelsen. Og det er denne, at Sandheden er og blir den samme til alle Tider og for alle Mennesker,—at denne gode gamle Sandhed derfor ikke kan siges for ofte, men atter og atter maa gjentages,—at det er umuligt for en Predikant at tænke paa at bringe noget „nyt" frem; thi da maatte han fornegte det gamle.

Dette er tilsyneladende sandt og ret tænkt. Men hvis denne Tankegang faar blive eneraadende i en Præsts Arbeide med Forberedelsen og Udførelsen af hans Prediken, hvad saa? Da vil Følgen blive, at han ikke gaar til hver ny Tekst, han faar, med

Digitized by Google

det Formaal at finde en „ny" Straale af Sandhedens Sol for sig og sine Tilhørere og at fremstille denne Straale saa friskt og umiddelbart som muligt. Han vil meget mere henfalde til visse Former og Talemaader og Vendinger, som vil komme tilbage igjen og igjen, og paa den Maade netop blive uskikket til at forkynde den Sandhed, som altid er den samme.

Men—vi er her paa et meget ømt Punkt. Det er overmaade vanskeligt at tale om dette nu blandt os uden at blive misforstaaet og mistænkt derhen, at man er „smittet" af den nyere Teologi, for hvem den gamle Sandhed og den gamle Forkyndelse ikke længere er god nok. Jeg ønsker derfor at faa gjenta det for min egen Del: Den „nye Forkyndelse", hvor de gamle Frelsessandheder enten svækkes eller forties eller tillæmpes efter Tidens Smag, vil jeg ved Guds Hjælp undgaa. Jeg tror ikke paa den. Jeg trænger den gamle Sandhed og „Teologi" til min egen Fred og Frelse og er derfor nødt til at forkynde den—og ingen anden—for andre. Hvad der derfor i denne Diskussion er Tale om, er ikke h v a d d e r skal predikes. Det er den gamle Sandhed og ingen ny. Men det er om, h v o r l e d e s denne Sandhed skal forkyndes, at vi taler.

Afdøde Biskop Heuchs Navn har en meget god Klang blandt os. Ingen mistænker ham for at være paavirket af den nyere Teologi. Jeg maa faa Lov til at citere nogle Udtalelser af ham i denne Forbindelse.

„Visselig gaar det an at udtømme Livsfylden af Kristi Evangelium og forvandle det til en Sum af døde Formularer og tomme Talemaader. Visselig kan der ogsaa om Kristus predikes saa tørt og kjedsommeligt, at det er, som vi saa en Benrad og hørte hans tørre Knokler uafladelig slaa mod hverandre, istedenfor at Predikenen skulde lade os se og møde den Frelser, der selv er det evige Liv og kom, „forat vi skulde have Liv og have det overflødigt".—„Solens Lys er uforanderligt fra Slegt til Slegt, og Menneskenes Trang til det samme Sollys er ens til alle Tider, men den Jord, Solen lyser over, dens egne og dens Mennesker, forandres fra Dag til Dag. Saaledes ogsaa med Evangeliet. Dets Lys er det samme alle Dage, og alle Tider og Slegter trænger det selvsamme Evangelium. Men Forkyndelsen skal ikke lade dets Lys falde over Kirkegaarde og Ruiner og øde eller fjerne Steder, men over det brogede, mangfoldige Menneskeliv, saaledes som det leves idag—i fuld Forstaaelse af dets Kaar, dets Fortrin, dets Mangler, dets Kampe, dets Interesser, dets Glæder og dets Lidelser, skal Forkynderen lade Evangeliets Lys og Varme trænge ind just i denne Tids Hjerte og gjøre det klart, at der ingen Tid er, uden at Evangeliet forstaar at bringe den Frelse og Fred og Liv i Guds Kjerlighed."—„Maaden og Midlerne, hvorved Taleren søger at bringe Sandheden ind i Menneskenes Hjerter, skal forandres efter den Tids Vilkaar, hvori vi lever."—„Naar det ret betænkes, hvad det er at predike, at det er noget saa stort som Arbeidet for at gjøre Sjelene salige,—naar det betænkes, at det her ikke alene kommer an paa, at det rette Ord siges, men ogsaa paa, at det siges just saaledes, at det kan forstaaes og gribes, ja for de uomvendte Samvittigheders Vedkommende kan bore sig ind i dem mod deres Vilje,—synes det isandhed, som om Præsten med Frygt og Bæven maatte føle, at han kun da frimodig kan gaa til denne Gjerning, naar han atter og atter under Bøn og Betragtning har prøvet og veiet alt, hvad han vil sige, har søgt af sin yderste Evne at fremdrage af sin Skat nyt og gammelt, som kan være til Menighedens Opbyggelse."—„Enhver Præst, som har prediket en Tid, vil have bemærket, at han staar i Fare for under sin Forkyndelse at henfalde til en stereotyp (ensformig) Maner. At give de samme Tanker i den samme Form, at bruge visse Billeder og Sammenligninger, at samle Opmerksomheden paa visse bestemte Punkter,—alt dette vil lægge sig saa nær for ham, at han, naar han begynder en ny Meditation (Forberedelse), vil føle, hvorledes de kjendte Tanker af sig selv ligesom kommer og melder sig som gamle bekjendte, der ikke lader sig afvise. Hvis han nu ikke her arbeider for stedse at drage nye Skatte frem af Ordets

Digitized by Google

Dyb for at klarne og forynge sin Tanke, inderliggjøre og skjærpe sin Fremstilling, vil han snart blive et Bytte for den Mekanisme, som maskinmæssigt giver en Prediken fra sig, der er forladt af Aandens Liv, selv om det engang har været i den. Han vil igrunden kun faa en Prediken, som stedse gjentager sig, ligesom Træbrikkerne i et kinesisk Æskespil er de samme, om de end kan lægges i forskiellige Figurer."—Hos Menigheden vil Tankernes Adspredthed og Samvittighedens Søvn under Predikenen mægtig voxe, hvis man, saasnart Præsten begynder at tale, saa nogenlunde ved hele Talens Indhold paa Forhaand, fordi man har hørt det saa ofte før."

Disse Udtalelser af Biskop Heuch har, blandt meget andet, som han har sagt, været mig selv til en gavnlig Paamindelse, og jeg tillader mig paa denne Maade at sende dem videre. De kunde komme andre til Nytte.

Der turde kanske være dem, der vilde synes, at det er overflødigt at tale om disse Ting, da det er saa selvsagt, at vi alle stræber efter bedste Evne at frembære de gamle Sandheder paa en saa frisk og praktisk Maade som muligt. Det kan saa være. Men for et saadant Hovedspørgsmaal og „Livsspørgsmaal" som dette om Evangeliets Prediken er det godt og nødvendigt, at det kommer op og op igjen til Behandling for hver Kirketid og hver Præsteslegt og hvert Samfund, som vil tjene Jesu Kristi Evangelium. Og jeg er forvisset om, at jo mere vi stræver og arbeider med dette at blive praktiske og i god Forstand tidsmæssige Forkyndere, des mere vil vi føle Trang til at faa udvekslet Tanker og Meninger paa dette Omraade. Og det gjælder ikke mindst os her i Amerika, hvor en falsk og skadelig „tidsmæssig" Prediken, som vil være efter Tidens Smag, let kan paavirke os.

Der er en Ting, som vil melde sig for enhver rettroende og ærlig Præst, hvis han merker, at Kirkesøgningen ikke er, hvad den kunde ventes at være. Det gaar da ikke an saa let her at lægge Skylden over paa Folket. En alvorlig Præst blev under de Forholde nødt til at gaa i sig selv og søge, om nogen Skyld kan ligge hos ham,—i hans Maade at tale Guds Ord paa. Og det er godt, at han ikke er for snar til at komme med den Undskyldning: Folk taaler ikke at høre Sandheden. Kanske—var Sandheden bleven sagt dem paa en mere kjerlig, fængslende, simpel og praktisk Maade, saa havde de samlet sig med Glæde og Begjærlighed paa Kirkebænken.

Hvilken Anledning vi dog har, vi Præster!—Søndag efter Søndag at faa staa frem i Menighedens Midte med det levende, kraftige, evigt nye og sande Jesu Evangelium! Men at kunne tale det saaledes, at Livet og Kraften og det evigt nye og sande i det ogsaa f ø l e s af dem, som hører os!—Ja, naar vi tænker paa denne Opgave, blir det noksaa tungt. Vor eneste Trøst er da den: Vor Dygtighed er af Gud! Den rette Predikemaade læres k u n hos ham.

H v i l k e n stor Forskjel der er paa den Aand, hvori de forskjellige kristne gjør deres Arbeide i Herrens Vingaard! Endel gjør det med en Slaves ufrivillige Sind og andre med en fribaarens elskende Hjerte. Historien om det gamle Brønd-Heiseapparat, til hvilket var fæstet to Bøtter, illustrerer paa en slaaende Maade disse to Klasser kristne. Disse Bøtter havde gaaet op og ned hele Dagen, og paa den sidste Tur sagde Bøtten, som gik ned, til den, som gik op: „Hvilket ensformigt, trættende Liv dette er! Jeg er glad, fordi det er Nat. Ligegyldigt hvor fuld jeg gaar op, jeg gaar altid ned igjen tom".

„Hvilket herligt Liv dette er!" lød den opgaaende Bøttes glade Stemme. „Jeg er bedrøvet, fordi Natten har kommet; thi det er det samme, hvor tom jeg gaar ned, jeg kommer altid op igjen fuld". Der er absolut noget forkjert med den Person, der eier Ufrivilligheden og Utilfredshedens Aand ligesom den nedadgaaende Bøtte. Ingen af os vilde paa nogen Maade synes om at blive klasseret med „Slaver", men der er vi, og der forbliver vi, indtil vi i Lighed med den opadgaaende Bøtte kan sige med Fryd og Glæde: „Hvilket herligt Liv dette er! Jo mere jeg gjør for Kristus, desto mere giver han mig at gjøre".

Digitized by Google

Præstens Søn.

Arthur Smith, Søn af Præsten, var en lovende ung Mand, det vidste alle og enhver. Et „lyst Hoved" kaldte man ham, medens han gik paa Skolen, og ved Universitetet, hvor han studerede Theologi efter Faderens Ønske, gjorde han sig ogsaa snart bemerket. Faderen var umaadelig stolt af ham; selv havde han ikke naaet længere end til at være Landspræst i nokſaa smaa Kald, men Sønnen vilde skabe sig et Navn og blive et Lys paa den theologiske Himmel, det var han sikker paa. Streng og kritisk som Præsten Smith var ligeoverfor de fleste andre, saa var det dog, som om han havde vanskelig for at se Feil hos Sønnen. At saa var, vakte baade Forundring og Bekymring hos hans Hustru, hvis Moderøie med Ængstelse iagttog Sønnens Udvikling.

For trods alle de gode Vidnesbyrd og alle Beviser paa, hvor glimrende begavet hendes Gut var, saa var der dog noget, som manglede, det blev hun mere og mere sikker paa, efterſom Aarene gik. Kjærlig og god, som han var mod hende, og elskværdig og hensynsfuld mod dem, som kom der i Huset, var der intet at sige paa hans Opførsel i saa Maade, men—hvor paatagelig det dog var, at han ingen Interesse syntes at have for det, som dog skulde ligge nær for en ung Theolog—det religiøse Liv omkring ham og Arbeidet i Menigheden. Saa godt, som han kunde tale for sig om andre Ting, saa forstummede han straks, saasnart Samtalen kom ind paa levende Kristendom og dens Udslag. Og desuden—der var noget i Blikket, hun ikke likte. Det var mangengang noget sky, vigende—som om han ikke kunde møde hendes Øine.

Engang fik de Besøg af en gammel Ven fra Hovedstaden, som var paa Gjennemreise, Arthur kom imellem i hans Hus, og Fru Smith forsøgte forsigtig at spørge ham lidt ud om Arthurs Liv derinde og om de Kamerater, han pleiede at omgaaes. Men den gamle Vens Svar tilfredsstillede hende ikke. Det var kjedeligt, at han nødig vilde ind paa Sagen, og hun syntes, at han saa paa hende med en vis sørgmodig Deltagelse, da Sønnen blev nævnt.

Da han var reist, gik hun op og ned i Værelset med urolige Tanker. Hun maatte tale med sin Mand, tænkte hun, aabne hans Øine—der maatte gjøres noget for at hjælpe deres Gut—thi at han trængte Hjælp, det sagde hendes Moderinstinkt hende. Hun gik ind paa Kontoret, hvor Præsten netop havde begyndt paa en Prediken til Morgendagen. Han saa forundret paa hende; hvordan kunde hun falde paa at forstyrre ham nu?

„Undskyld, Johan, men jeg maa snakke lidt med dig; jeg er saa urolig for Arthur. Det er ikke saa greit for en ung Mand alene derinde—bare han lever som han bør—"

Præsten afbrød hende pludselig. „Arthur? Aa, nu tror jeg, du ser Syner ved høilys Dag! Arthur kan sine Ting, det ved jeg; tror du ikke jeg vilde mærke det, hvis han ikke havde læst? Arthur! Han ender som Biskop han; skal jeg sige dig!"

„Om han bliver Biskop eller ei, ved jeg ikke," svarede hun rolig, „men det ved jeg, at hvis det ikke bliver anderledes med ham, end det er nu, vil han aldrig vinde en Sjel for Kristus!"

Præsten begyndte at tromme paa Bordet. „Du venter for meget af en Ungdom, Karen! Det kommer nok—det kommer i sin Tid!"

„Ja, Gud give det," sukkede hun, „og at det er bra med ham derinde idetheletaget!"

Og saa var der intet andet for hende at gribe til end at vente, og at bede, bede med sit Moderhjertes hele Inderlighed og Udholdenhed for den Søn, som hun følte holdt paa at glide bort—bort fra hende og fra Faderhuset.

Og hendes Bøn blev hørt. Den tabte Søn—dybere falden end endog hun havde anet—blev funden af den gode Hyrde og bragt tilbage til Hjorden.

Det Middel, som Gud brugte, var en ung Professor, som nylig var bleven ansat ved Universitetet. Denne Mand havde været en levende kristen fra sin Ungdom af, og han havde en forunderlig Evne til at vinde

Digitized by Google

de unge for den Herre, han tjente. Der gik som en Vækkelsens Bølge over den før saa ligegyldige Flok af Studenter. Og blandt dem, som blev grebne af Vækkelsens Aand, var Arthur Smith.

En kold Februaraften sad Fru Smith i sin Dagligstue og ventede paa sin Mand, som var kaldt ud til en syg. Det var Lørdag, og Predikenen var ikke færdig endda, men den syge laa døende, saa han maatte afsted.

Fru Smith syntes han blev længe—da hørtes Skridt paa Gangen, og der var nogen som bankede Sneen af sig. Hun aabnede Døren og saa—ikke sin Mand, men Sønnen, Arthur!

„Men Arthur—hvad skal det betyde—der er vel ikke hændt noget?" Hun syntes øieblikkelig, der var noget andet over ham end før.

„Nei, Moder—ihvertfald ikke noget galt; nu skal jeg fortælle dig, hvorfor jeg er her, før Fader kommer."

Men da de var kommen til Ro inde i Stuen, sad han længe med hendes Haand i sin og saa frem for sig uden at tale. „Moder," sagde han endelig, „Gud har faaet Tag i mig." En dyb Rødme lagde sig over hendes Ansigt; hun trykkede hans Haand, medens han fortsatte.

„Du husker jeg skrev om, at Professor Strøm holdt opbyggelige Aftenmøder for Studenter. Jeg gjorde bare Nar af dem til at begynde med. En Aften gik jeg did nærmest for at faa noget at more mig over, men da var det, at Gud mødte mig. Hans Ord var som et tveegget Sværd. Da saa jeg mig selv, som jeg var. Aa Moder, hvordan kan Gud have baaret over med mig saa længe?"

„Han er fuld af Barmhjertighed," svarede hun, og hendes Ansigt straalede. Hun følte det som sit Livs gladeste Øieblik; men det var en Glæde, som snart skulde parres med Sorg.

„Og saa er jeg kommet hjem for at sige til Fader og dig, at jeg ikke kan blive Præst. Stakkars Fader—han vil føle Skuffelsen endda dybere end du, Moder."

„Ikke blive Præst! Hvad mener du? Det er jo først nu, du er bleven skikket til at blive en virkelig Præst!"

Han saa paa hende med et Blik fuldt af Medlidenhed. „Moder, du har ofte lidt for min Skyld i 23 Aar, men det værste har du endda at bære."

Saa knælte han ned paa Gulvet og lagde Hodet i hendes Fang, medens han afdækkede for hende sit Livs skjulte Synder. Og skjønt hun havde gaaet med bange Anelser, var det dog, som om Visheden om det nu dræbte hendes Stolthed og hendes Haab med et eneste Slag.

„At jeg aldrig kan blive Præst," sagde han tilslut, „forstaar du nok nu. Skulde jeg lære andre og formane dem? Professoren er enig med mig i det."

„Men," sagde hun sagte, „hvis du nu angrer det oprigtig? Endog Paulus havde gjort meget ondt, før han blev omvendt, men Gud brugte ham alligevel. Skulde han ikke ogsaa bruge dig?"

„Moder, der er noget i mig, som taler imod den Tanke. Tro ikke, at det ikke koster mig noget at forsage det Kald, som jeg nu først har lært at se som det skjønneste i Verden! Men—jeg er ikke af dem, som tror, at ens Fortid ikke efterlader noget Mærke, selv om Gud har tilgivet ens Synd. Noget bliver igjen. Jeg føler, jeg behøver lange Tiders Renselse. Kanske engang—langt frem i Tiden—vil ogsaa jeg faa Lov til at tale til andre. Men nu maa jeg i Stilhed og Ydmyghed bygge mit Liv om fra Grunden af."

Det bævede om hendes Mund, men dybt i sit Hjerte følte hun, at han havde Ret. Og hun reiste ham op og trykkede ham til sit Hjerte, som hun ikke havde gjort det, siden han var en liden Gut. Var han ikke hendes eget Barn, kjøbt med hendes Legems Smerte og hendes Sjels Angst? Og han var kommet tilbage igjen, tilbage fra Opholdet i det fremmede Land.

„Arthur! Du her! Det var sandelig heldig! Jeg har ikke Predikenen færdig, og derfor, Gutten min, kan du prædike for mig imorgen! Du er jo snart Kandidat nu—og jeg tænker ikke, det koster dig stort Arbeide at faa sammen en Tale—hvad?"

Digitized by Google

„Fader, jeg maa faa snakke med dig— kan jeg blive med dig ind paa Kontoret?"

De blev længe derinde. Arthur sank rent sammen under Faderens Sorg og Skuffelse. Men under den stille Samtale, som fulgte, efterat de første Smertensbrød havde lagt sig, sænkede der sig en stille Fred i begges Sjele. Den gamle følte med sig selv, at han havde følt Guds tugtende Haand, fordi hans Stolthed om Sønnen ikke havde været af rette Art. Sammen med Sønnen knælede de ned og bad til Gud om Naade og Kraft for de kommende Dage.

Saaledes gik det til, at Arthur Smith til alles Forundring afbrød sit theologiske Studium og gik over i praktisk Virksomhed.

„Den luth. Missionær."

Drevet bort.

„Jeg vilde ønske, at Pastor — vilde flytte herfra, og en mere interessant Præst komme i Stedet. Jeg var saa træt, før Prædikenen var forbi; jeg tror ikke, han selv ved, hvad han taler om".

Taleren vilde kanske kalde disse Ord tankeløse, men de var i Virkeligheden onde. Miss C. vilde ikke med Vilje støde nogen eller gjøre ondt dermed; men hun gjorde dog en ung Sjel ubodelig Skade. Anna H. havde den Morgen lyttet med inderlig og alvorlig Opmærksomhed til sin Sjelesørgers trofaste Ord, havde følt en oprigtig Længsel i sit Hjerte efter at være en af Jesu smaa; men disse tankeløse Ord af en, hun saa op til som noget klogere og myndigere end hun selv, gjorde hende skamfuld over at have ladet sig røre af hvad der forekom Miss C. trættende og dumt. Hendes Hjertes Længsel svandt bort, det paa halvt fremkomne Ønske om at blive anderledes bortveiledes, og hun blev rede til at hjelpe sin Veninde i at finde Feil.

Miss M. havde hørt Miss C.'s Bemærkning, havde lagt Mærke til Forandringen i Annas Ansigt og gjættede, at en god Sæd, der var saaet i det unge Hjerte under Gudstjenesten, var revet bort, førend det havde faaet Tid til at fæste Rod.

Pastor — var en ung Mand, men ikke hvad Verden kalder smagfuld. Han var jævn og ligefrem i Paaklædning og Maneer; heller ingen særlig lærd Mand; men han var oprigtig optaget af sit Kald, og hans Hjerte sukkede under en inderlig Omhu for de ham betroede Sjeles Frelse.

Hans Prædiken var ikke nogen Tankeflugt ind i Mysteriernes Verden, de var ikke fulde af fint spundne Theorier, og de var ikke prydede med retoriske Talemaader. De var kun Gjentagelsen af de gamle evangeliske Sandheder, for hvilke Apostle og Martyrer havde levet, lidt og ofret Livet, de var Aandepust fra en Sjel, der selv klyngede sig til den evige Klippe i Livets Storme, søgende at vinde andre til at holde fast ved den samme kjære Beskytter; de var fulde af kjærlige Formaninger, milde Bebreidelser, alvorlige Paamindelser og alvorlige og hjertelige Opmuntringer, alle udtalt i et jævnt og naturligt Sprog, men altid udspredte han Guds Ords gode Sæd. Somme Tider faldt denne Sæd i frugtbar Jord, kom op og gav mange Fold Frugt. Sandt at sige faldt det ogsaa ofte ved Siden af Veien, hvor det blev reven bort, som Tilfældet var med Anna H.

Det er ikke almindeligt, at man kan faa disse unyttige og altfor ofte uretfærdige kritiske Bemærkninger om Prædikenen at høre, ligegyldigt og tankeløst udtalt, og maaske før Prædikanten har forladt Skyggen af Kirkedøren. Alligevel er det onde Ord og det fulde Maal af deres giftige Indflydelse bliver aldrig kjendt før paa den store Dag.

Ved en saadan Leilighed, da flere af os tause vandrede hjemad med Hjerterne dybt berørte af de underfulde Livsens Ord, vi havde lyttet til, kom en af disse Prædiken-Kritikere og slog sig i Følge med os, og hendes første Ord var: „Hvilken usæl Prædiken Pastor — holdt idag! Oprigtigt talt han bliver værre og værre".

Miss M. saa et Øieblik paa hende, svarede derpaa stille: „Jeg synes, den var ualmindelig god; den var saa letfattelig og praktisk".

„Den var aandløs og kjedelig. Jeg har ingen Taalmodighed til at høre paa ham".

Digitized by Google

„Der har vi det, min Ven, det er Grunden til, at du synes, han er kjedelig. Hvis du med Hjerte og Øre vilde lytte til ham, vilde du ikke tale saaledes".

„Jeg kan ikke faa min Opmærksomhed henvendt paa en saadan smaalig Prediken. Bare vi havde en bedre Præst".

„Vær forsigtig Miss K". sagde jeg, „jeg tror ikke du indser, hvor megen Skade dine Ord kan gjøre".

„Skade"? gjentog hun overrasket, „jeg har vel ikke sagt noget saa meget slemt, har jeg? Kan man ikke om man vil udtale sin Mening om Præsten"?

„Det er hverken vist eller rigtigt at kritisere din Præst eller hans Prædikener, naar det ikke er nødvendigt. Vi andre er ikke af den Mening, som du er. Vi er mange, der elsker og agter ham, og vi finder megen Opbyggelse og Opmuntring i hans Ord hver Søndag. Og du har ingen Ret til at berøve os det gode, vi har faaet".

„Jeg forstaar ikke, hvad du mener", sagde hun koldt. „Vist har I alle Lov til at beholde eders egen Mening, baade om ham selv og hans Prædikener".

„Undskyld; jeg tror ikke, at du i Virkeligheden har det saaledes. Dine Ord i Dag kunne gjøre visse Sjele ubodelig Skade".

„Hvad mener du, hvorledes"?

„Du har en paafaldende Lighed med Sædemanden i Lignelsen, ikke sandt? Endskjønt du maaske sjelden tænker over det, er du dog ikke uvidende om det Faktum, at enhver trofast Præst udstrør den gode Sæd hver Søndag. Mange af dem, der hører, modtager Ordets Sæd i oprigtige og gode Hjerter; men der er andre, hvis Sjele er saa optagne af verdslige Tanker, at Ordet ikke kan finde Rodfæste. De sidste finder naturligvis Prædikenen aandløs og kjedelig, og gjennem deres daarlige Tale kan de ofte bortdrive de gode Tanker, som er vakte i de førstnævnte. Dette er grusomt og uretfærdigt. Hvis du selv intet godt har faaet er det naturligvis din egen Skyld, men hav saa idetmindste Medlidenhed med de andre, og hold dine Klager over Trælhed og Kjedsomhed hos dig selv. Frelserens kjærlige Ord har maaske berørt en Streng i en af dine Veninders Hjerter, men dine uhøflige Bemærkninger om din Præst eller om hans Tale kan naturligvis gjøre hans Arbeide frugtesløst, naar det ellers vilde baaret god Frugt, altsaa som der staar: „Naar de har hørt Ordet, kommer straks Djævelen og river det bort fra deres Hjerter"!

„Det er en haard Tale", sagde Miss K. i en fornærmet Tone.

„Men det er sande Ord, jeg siger dem ikke for at støde, men blot som en Advarsel mod at synde ved disse uretfærdige Domme, der maaske saa ofte bliver udtalt tankeløst, men hvis Følger ikke kan udsiges. Denne „Bortrivelse" af den gode Sæd, enten ved Kirkedøren eller ved Siden af Veien, er i Sandhed Satans Værk, som Jesus siger."

Der blev ikke sagt mere den Gang; men en Uges Tid efter fik jeg til min Sorg høre, at en ung Pige, der havde besluttet sig til at blive Medlem af vor Menighed, var bleven revet fra sit Forsæt ved at lytte til Miss K.'s Bemærkninger. Og videre hørte jeg, at Miss C. samme Søndag havde ved sine Bemærkninger indvirket saa dybt paa Anna H., at hun havde opgivet at undervise i Søndagsskolen. Denne var en lovende ung Pige, og det var meget sørgeligt at tænke, at den gode Sæd var bleven bortreven fra hendes Hjerte, lige da det tilsyneladende slog sin Rod i den gode Jordbund.

Er der ikke nogen af disse Prædikenkritikere i enhver Menighed? Og bortriver de ikke, enten ved Kirkedøren eller ved Veien, en umaadelig Mængde god Sæd, der, hvis den fik Lov til at gro, vilde ydet en usigelig Rigdom af god Frugt? Læser, kritiserer du nogensinde din Præst uretfærdigt? Bortviser du nogensinde Guds Ords Sædekorn af andres Hjerter? Undersøg dig selv, og hvis denne Synd ligger for din Dør, da betænk, hvis Værk du udfører; sig til dig selv: jeg vil tage vare paa mine Veie, at min Tunge ikke skal synde imod dig, og lad denne Bøn altid være i dit Hjerte og ofte paa dine Læber: Sæt Vagt, o Gud! ved min Mund, bevar mine Læbers Dør!

(„Den Luth. Missionær".)

Digitized by Google

Sin svage Side.

De fleste af os har antagelig fundet ud, at vi har idetmindste en svag Side. Der er allerede ikke saa lidet vundet ved, at vi kjender til vor Skrøbelighed i saa Henseende. Mange er desværre totalt blinde for sine egne Feil, men kan, hvad andres Lyder og Udyder betræffe, „finde en Naal i en Høstak". Det er imidlertid ikke nok for os at vi kjender til at der er en svag Side ved os, vi bør ogsaa søge at bote den, og om mulig gjøre den sterk istedetfor svag. Se derfor endelig til at sætte en dobbelt Vagt ved dette dit svage Punkt, Broder og Søster; for vær forvisset om, at det er netop der, din Fiende vil angribe dig. Ligemeget hvad denne svage Side er: Grættenhed, Hastighed, Selvgodhed, Feilfinden, Gnieragtighed, Overfladisthed eller lignende, saa for al Del først Rede paa, hvad det svageste Punkt i dit Hjertes Fæstning virkelig er, og gjør saa ved Herrens Hjelp alt muligt forat afværge Nederlag paa den Kant. Hvis ikke vil Erkefienden snart faa dig i sin Vold, ligemeget hvor mange gode Sider du maatte have.

(„Bymissi.")

Moralsk Mod i Hverdagslivet.

Hav Mod til at betale din Gjæld, naar du har Pengene dertil i din Lomme.

Hav Mod til at undvære, hvad du ikke behøver, hvormeget dine Øine end frister dig til at kjøbe det.

Hav Mod til at udtale din Mening, naar det er nødvendigt at tale, og hav Mod til at tie, naar det er klogt at være taus.

Hav Mod til at hilse en Ven i lurvet Dragt, selv om du er ifølge med en rig og fint klædt Ven.

Hav Mod til at indrømme det, hvis du er fattig; derved betager du Fattigdommen dens værste Braad.

Hav Mod til at sige en Mand den sande Grund, hvorfor du ikke kan laane ham Penge.

Hav Mod til at bryde med den mest elskværdige Ven, naar du opdager, at han har løse Principer. Man skal være overbærende overfor en Vens Svagheder, men ikke med hans Laster.

Hav Mod til at vise din Agtelse for Ærligheden, selv om den møder dig i Pjalter, og til at vise din Ringeagt for Uhæderligheden, selv om den optræder i Silke og Fløiel.

Hav Mod til at gaa med dit gamle Tøi, indtil du har Raad til at anskaffe dig nyt.

Hav Mod til at lyde Gud, selv om du derved skulde gjøre dig til Latter for Menneskene.

Hav Mod til at tilstaa at du er uvidende i et eller andet Punkt, og til ikke at udtale dig om de Ting, du ikke kjender til.

Hav Mod til at skaffe dig nyttig og god Læsning, selv om Naboer og Venner ikke gjør det.

„Pac. Em."

Fire forunderlige Ting.

Pastor Courtonne i Amsterdam, en populær Predikant, kom engang til Prinsen af Oraniens Hof i Haag. Straks blev han omringet af Hoffolket, der indtrængende opfordrede ham til at prædike den følgende Søndag.

I Begyndelsen vægred han sig; men efter gjentagende Opfordringer gik han ind derpaa, dog paa Betingelse af, at hele Hoffet mødte i Kirken, og han selv maatte vælge sin Tekst.

Disse Betingelser gik man villig ind paa.

Om Søndagen var Kirken propfuld af Hoffolk og alle adelige i Byen.

Courtonne hævded sit Ry, idet han djærvt og uden Frygt prædikede Guds Sandhed.

Som Tekst havde han valgt Fortællingen om Filippus og den ætiopiske Hofmand. Efter en historisk Indledning begyndte han sin Prædken paa følgende Maade:

Jeg finder i denne Beretning fire Ting, som man i sandhed maa forundre sig over.

Her er først en Hofmand, som læser den hellige Skrift. Allerede det er forunderligt.

For det andet en Hofmand, som erkjender sin egen Vankundighed. Dette er endnu mere forunderligt.

For det tredie en Hofmand, som ber en Mand, der staar langt under ham, om Un-

Digitized by Google

dervisning. Dette maa vække endnu større Forundring.

For det fjerde en Hofmand, som omvender sig, hvad der er det allerforunderligste.

Kinamissionen.

Fra vor Missionsmark i Kina.

Missionær Rønning skriver:—„Burde skrevet for længe siden, men mit saare Hjerte bløder hver Gang jeg forsøger at skrive lidt.

Ak! hvilket et stort Tab, især for mig og mine smaa. Men naar den alvise og gode Gud vilde det saa, da bør vi tro, at det skal blive til Fordel for vort aandelige og evige Vel.

Tugtet og ydmyget skuer jeg med taarefulde Øine til den himmelske Strand og fremstammer Jobs Lovsang. „Herren gav, Herren tog, og Herrens Navn være lovet"! Vi skiltes kun paa Gjensyn.

Vi var jo bestemt paa at reise hjem, men vi drøiede forlænge. Vel, ligesaa hæderligt at dø paa sin Post! Det kan gjøre Vennerne godt at faa høre at deres Tjenerinde var ingen Leiesvend, men gav sit Liv paa Missionens hellige Alter. Selv regnede hun det som en stor Naade at være betroet dette Kald i 16 Aar fra hun var 19 til hun blev 35 Aar.

Nu, hvad skal og kan jeg gjøre? Burde nu havt en Hviletid, thi det sidste Halvaar har taget paa Kræfterne, men jeg faar trøste mig med at efter Arbeide kommer Hvile hist i Himmelen. Vor Mission er nu i en saa vanskelig Stilling at det gaar ikke an at tænke paa—spar dig selv, men heller staa paa vor Post til vi falder. Gud vil nok fylde Rækkerne. Ja, kjære send Arbeidere ud.

Missionsarbeidet gaar udmærket. Aabne Døre overalt. Bare vi havde Arbeidere.

Mange kjække Gutter i Høiskolen.

Hils da til Vennerne og Aarsmødet og sig dem Tak, mange Tak for al Hjelp, Sympati og Kjærlighed. De mange Breve jeg har faaet har gjort mig usigelig meget godt. Jeg trænger fremdeles eders Hjelp og Forbønner".

Condolence.

Nedenstaaende Condolence er først nu efter Synodemødet kommet til „Budbæreren", men vi synes, om det er lidt sent, at den bør trykkes, saa Missionsvennerne i Almindelighed ogsaa kan faa læse den.

Jewell, Iowa, Feb. 27, 1907.

RESOLUTION OF CONDOLENCE.

Since it has pleased our loving Father to call away to her reward Mrs. Hannah Ronning We, the teachers and students of Jewell Lutheran College, in Chapel assembled, wish to express to the bereaved family, to our other afflicted friends on the foreign field, and to the Synod's Board of China Mission, our heartfelt sympathy and to extend to them as our special greeting the words of the Saviour (John 13, 7): "What I do thou knowest not now, but thou shalt know hereafter."

May they receive from God comfort in their sorrow and strength to bear, as Christ would have them, even this affliction. May the removal of this loved wife and mother from the home and of this faithful worker from our mission field be a means in the hands of the all-wise God to bring light unto many that are in darkness and to glorify his righteous name.

Be it resolved that this greeting be sent to our Board of China Mission; and that it be spread upon the records of Jewell Lutheran College.

Committee

CHRISTIAN STOCKSTAD,
LYDIA NORDBY,
OSCAR KLANDERUD.

Hjertelig Tak.

Paa Synodemødet i Roland var der flere som venligst rakte mig en hjælpende Haand. Til dem vil jeg herved faa sige en hjertelig Tak! Gud rigelig velsigne eder igjen!

Jalt fik jeg næsten $50.00. Og det kom saare vel med. Jeg havde allerede laant $30.00 af Svigermor. Da jeg kom til Mødet, havde jeg ikke nok Penge til at komme fra Mødet igjen. Min Hustru havde ca. $2.00, da jeg reiste. Hvordan skulde det vel gaa? Jeg bad og Gud svarte. En Bror rakte mig $5.00 og sagde, det skulde være til eget Brug. Det blev stort for mig, thi jeg

Digitized by Google

havde ikke bedt nogen anden end Gud om Hjælp. Og saa blev det til en særlig Opmuntring og Styrke for min Tro. Jeg nævnte dette for Broder Skarpness. Han følte sig tilskyndet til at gjøre noget for mig. Før Kvelden kunde jeg sende en „Money Order" paa $10.00 til min Hustru. Priset være Gud!

Dertil vil jeg saa takke alle Brødre og Søstre, som under Mødet paa mange Maader lagde for Dagen, at vi var velkommen hjem. I modtog mig i sand kristelig Kjerlighed. Det var til megen Opmuntring for mig. De sidste 6 Aar paa Missionsmarken har havt et ikke ringe Maal af Trængsler, hvorfor jeg ogsaa ofte har været i dybt Mørke og Forsagthed. Gud ske Tak for Opmuntringen!

Venner, lad os i Herrens Navn endnu ofre lidt for Kinesernes Frelse. Det er mit Ønske og Bestemmelse mer end nogen Gang før. Vi maa staa sammen i Bøn, Tro, Arbeide. Gud skal rigelig velsigne.

Hjertelig Hilsen i Herren. Eders ringe

J. M. J. Hotvedt,
472 Grand Ave., Muskegon, Mich.

15de Juni 1907.

Fra Arbeidsmarken.

Past. J. M. Wick har afslaaet Kaldet fra Immanuels Menighed i Chicago, og bestemt sig til at blive hvor han er endnu en Tid.

Jaar graduerede fra den forenede Kirkes Seminar 18 theologiske Kandidater. Af disse vil to, S. Rorem og H. J. Thorpe reise til Kina som Missionærer.

En Student ønskes til at holde 6 Ugers norsk Religionsskole for at begynde enten den 19de eller 26de August dette Aar. Man behage at henvende sig til Rev. A. A. Dahl Taylor, Wis.

Pastor J. H. Johanson forlod Greenbush, Minn., den 26de for at optage sit nye Virkefelt ved Horace, N. Dak. Som Past. Johansons Eftermand ved Greenbush holder Past. Skogerbo sin Tiltrædelsesprediken den 29de dennes. Gud velsigne begge Brødrene paa deres nye Arbeidsmark! C. L.

Vor Skole har nylig modtaget som Gave fra Kunstmaler Julius Holm et vakkert Oljemaleri af Dr. Martin Luther. Billedet er 6x3½ Fod, altsaa Legemsstørrelse og forestiller Reformatoren staaende med Bibelen i venstre Haand. Paa østre Væg i Skolens Kapel tager det sig udmerket godt ud. Kunstmaler Holm takkes herved paa det hjerteligste for den smukke og passende Gave.

G. O. B.

Grundet paa daarlig Helbred har Past. O. L. Ness et Aars Tid været uden nogen fast prestelig Virksomhed. Det var ogsaa efter Lægens Raad, at han maatte holde op til en Tid. Han har ruslet lidt med Farmarbeide og har imedens blevet meget stærkere, og glæder sig over at kunne berette at han nu føler ganske bra. Med den oprettede Hilse stiger Længselen mere og mere efter atter at faa optage Gjerningen i Herrens Tjeneste og forkynde Frelsens glade Budskab for Medmennesker.

Den 20de Juni havde Centralkomiteen for Jødemissionen Møde hos Prof. Blegen i Minneapolis. Tilstede var Pastorerne Tanner, Lund, Gjevre, Sandven, C. C. Holter, Prof. Blegen, Hr. Severeide og Missionær Heiman. Det blev besluttet at kjøbe en Bygning i Chicago til Brug for Jødemissionen der. Den ligger paa et bekvemt Sted og koster $18,000. Foreningen har $10,000 i Kassen. Ligeledes blev besluttet at anmode Past. Breidablik om at tage sin Resignation tilbage og fortsætte som Zionsforeningens Emissær. Han vil herefter faa tre Maaneders Ferie om Aaret, om han antager Kaldet igjen.

Den forenede Kirkes Størrelse. Sammendraget af Parochial Rapporterne for 1906 vil altsaa iaar se saaledes ud: Præster og Professorer: 480, Menigheder: 1,335, Kirker: 932, Skolebørn: 45,809, Søndagsskolelærere: 3,868, Søndagsskoledage: 18,605, Hverdagsskoledage: 41,071, Skolelærere: 928, Konfirmandoverhøringer: 26,075, Katekisationer: 1,411, Optagelser ved Indmeldelse: 7,558, Jordfæstede: 3,520, Ægteviede Par: 2,458, Kommunicerede: 69,479, Konfirmerede iaar: 9,170, Døbte iaar: 10,465, engelske Gudstjenester: 3,430, norske Gudstjenester: 33,039, Sjeleantal: 268,874, Konfirmerede Medlemmer: 154,055, Stemmeberettigede: 56,168.

Den tyske Missouri Synodes Kaldskomite, som bestaar af Formændene for de forskjellige Distrikter inden Samfundet, havde nylig et Møde i St. Louis. Komiteen havde ikke mindre end 161 Prestekald at besætte, og der er blot 82 theologiske Kandidater. 79 Kald kunde derfor ikke faa nogen Præst. Heller ikke var der Kandidater fra Skolelærerseminariet til at besætte alle Poster, tiltrods for at der iaar er 68 Graduenter fra Synodens Skolelærerseminarium. Fra Synodens Missionsmark i Brasilien og Argentina var der kommen Begjæring om at faa 10 Præster og 2 Lærere, men blot 5 Præster og 1 Lærer bliver sendte did.

Digitized by Google

Fra Negermissionen var der Begjering om at faa 5 Præster, men blot 2 blev kaldt til at virke i denne Mission.

Fra Santhalmissionen. Fra Kjøbenhavn meddeles den 17de Mai: Missionær Poul Olaf Bodding, Skrefsruds høire Haand og desig-nerede Efterfølger som Leder af Santhalmissionen, er kommen her til Landet, hvor han bliver Maaneden ud. Den 26de, 27de og 28de ds. taler han ved offentlige Møder og Gudstjenester her i Byen, derefter reiser han til Norge og vender om nogle Maaneder tilbage til Santhalistan. Bodding, der er norsk født, er 41 Aar gammel og har i 18 Aar arbeidet i Santhalistan. Her har han i en Aarrække levet i forholdsvis Stilhed, optagen af Arbeidet paa at skaffe boglige Hjælpemidler til Santhalernes kristelige Uddannelse paa Modersmaalet, derunder af Fuldførelsen af den hellige Skrifts Oversættelse paa Santhalsproget. Efter disse Arbeiders Afslutning har han i de senere Aar levet et rastløs Liv i umiddelbar Missionsvirksom-hed og har vist sig som en fremragende Missionær med store praktiske Evner.

Et religiøst Samtalemøde holdtes i Næs Menighed, Madison Minn., den 29de og 30te Mai. Det Guds Ord som laa til Grund for Sam-talen var 1 Pet. 1, 13 til Enden af Kapitlet. Past. Barstad indledede og mindede om, at dem, som Apostelen her taler til er de troende, de som er gjenfødte til et levende Haab i Jesus Kristus og som saadanne skulle leve, virke og vandre som dem der har sat sit Haab til Guds Naade. Et Guds Barn maa have en sand Gudsfrygt og fordi de elsker Gud have en uskrømtet Broderkjerlighed, der gjør os til Søskende i Kristo. Mødet var i alle Dele godt og belærende; fordi Sandhedens Aand var med os.

Under Samtalen var det de kristnes fælles Bøn og Ønske at kunne faa vandre mere helt for Jesus og ved hans Kraft holde sig borte fra alt det som skader ens Troeslib. Dette og de øvrige Møder som har været holdte gjennem Vinteren, ogsaa i Nabomenighederne, har været til stor Vel-signelse for de troende, og vi tror, at Gud har frelst Syndere og dermed forøget Barneskaren paa Jorden. Guds er Gjerningen og for alt dette er vi skyldige at takke ham, ja vi vil takke og være glade. T. T. Bøe.

Thief River Falls, Minn. Undskyld endnu nogle Ord fra denne Arbeidsmark.—Søn-dag den 2den Juni havde vi en alvorlig Dag her-ude i Boar Mgd., Red Lake Co. Mgd. var sam-let i et Skolehus til Gudstjeneste. Kristi Efterføl-gelse som var Evangeliets Tema den Dag varmede Hjerterne. Efter Beværtning i Mr. Kjesboes hyg-gelige Hjem begav Forsamlingen sig til Menighe-dens Kirkegaard, som da skulde indvies. Det var vort Ønske at Kredsformanden kunde have været tilstede, men han svarede med at bemyndige den betjenende Præst til dette. Forsamlingen sang: „Her mødes alle Veie". Der var Sjel i San-gen den Stund. Som Grund for Talen ved denne Anledning valgtes Joh. 5, 25—29. At Forsam-lingen realiserede Stundens Alvor var beviseligt. En af Mgd. ældste udtalte et alvorligt Ord, naar de Dagen forud havde sat Gjærdet op. „Nu Brø-dre indhegner vi sidste Farmen vor". En Tanke der slog an. Det var en Stund af gribende Al-vor og Hjertet løftede sig i svære Længsler til den Gud af hvis Haand vi er udsprungne og i hvem vi lever, er og røres. Alt var vellykket, naar undta-ges at Præsten maatte fatte sig for kort, da en 3die Bestemmelse 14 Mil længere Øst ventede ham. Dette er den første indviede Kirkegaard i de elleve Townships. Den Norske Synode indviede en samme Dag 2 Mil længere øst. I Immanuels Menighed som blev organiseret Jan. 15 sidstle-den har de allerede havt 2 Maaneders Religions-skole. Den 14de Juni samledes Menighedens unge og ældre i Abraham Newtons vakre Skovlund til Skolefest. Miss Josephine Lurohl som tilhører denne Menighed, har undervist med Held. Dette er vel at begynde Arbeidet fra rette Kant. At overdrage Arven til de unge Arvtagere. Herren velsigne den udsaaede Sæd. D.

1. Syd Dak. fælles Indremissionsforening samledes til Møde i Thore Lake, Brule Co., S. D. 16—17—18 Mai Past. Tous Kald. Mødet aabnedes med Bøn og Sang. Pastor Tou indledede derpaa det foreliggende Emne, nemlig Herrens Bøn. Der paa fortsattes Samtalen med Liv og Varme af baade læg og lærd, haabende at ogsaa dette Møde vil blive til Velsignelse baade for Tid og Evighed. Amen. Offer til Foreningen $11.92. Pastor Olsen og Pastor Tou var de eneste Præster som var tilste-de under Mødet.

2. Foreningen samledes i Salems Menig-hed, Yankton Co., S. D. den 29de Mai til første Juni, Pastor Olbergs Kald til sit 19de Aarsmøde. Mødet aabnedes med Prediken ved Broder Hamre. Derefter kaldtes til Orden af Formanden J. J. Oakland, hvorpaa Bennerne ønskedes velkommen til Mødet med Salmen 133. Derefter indledede Pastor Nervig det Emne som Menigheden havde valgt: Mat. 5, 13—16. Den 31te Mai havde vi Forretningsmøde. Formanden oplæste sin Ind-beretning. Talte lidt over et Guds Ord. Trods Lidelser, Sorg, Nød og Død, saa er det med det faste Haab til Gud at han vil fremdeles velsigne dette simple Arbeide til Sjeles Frelse. Derefter oplæste Sekretæren sin Indberetning. Med Hen-blik paa, at det er Guds Vilje vi skal raabe et Bar-skr. Esaias 58. Foreningen har afholdt 14 Møder i Aarets Løb og Møderne har som Regel været godt besøgte baade af Præster og Lægfolk. Derefter

Digitized by Google

oplæste Kassereren sin Indberetning. Efter at to Mænd havde gjennemgaaet Regnskaberne fandtes alle Ting at være i Orden med noget over $200.00 i Kassen efter at alle Udgifter var udbetalte.

Dette Møde var særdeles godt besøgt og en god Aand og Tone var herskende i hele Mødet og dette Guds Ord faldt med Tyngde paa de forsamlede og mange var dem, som tog Del i Samtalen. Klagen var denne: Daarlige til at gjøre og udføre Guds Vilje. Pastor Olberg, Pastor Nervig, Pastor Hanson var tilstede under Mødet. Alle disse var fra Hauges Synode. Der var ingen fra den forenede Kirke, og Grunden var den, at Canton Kredsmøde begyndte to Dager efter. Gud velsigne alt som gjøres for Guds Riges Fremme. Amen. Offer optoges stort $49.02.

J. J. Oakland, Formand.
O. O. Berlo, Sekretær.

Bekjendtgjörelser.

Om Gud vil, holder Ada Kreds et Møde i Søndre Friborg Menighed, Pastor U. D. Johnsens Kald, 10—12 Juli. Samtaleemne: Luk. 14, 16—24. Skyds vil møde de besøgende i Carlisle den 9de Juli. Gud velsigne Mødet!

G. E. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Et Kredsmøde blir afholdt i North Branch Menighed Past. S. S. Westbys Kald fra 17—19 Juli 1907.

Samtaleemnet er Rom. 5, 6.

Skyds møder de tilreisende i Oakdale Neb. Dagen før Mødet. Tilreisende fra Syd Dakota gaar via Sioux City og Norfolk Jct.

G. O. Vik.
A. M. Mannes.

Melhus Menighed, Turner Co., S. Dak., indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde 4—7 Juli. Samtaleemne: 5te Mosebog 28, 1—6 og 15—19. Mødet aabnes med Fjerdejulifest paa Torsdag den 4de. Skyds vil møde tilreisende i Davis og Centerville den 3die Juli. Maa Gud velsigne dette Møde! Paa Menighedens Vegne

Gustav M. Bruce.

Vor Frelsers Mgd., Grafton, N. Dak., Pastor Ths. J. Knutsons Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Grafton den 2den til og med den 4de Juli førstkommende. Emne for Samtalen Math. 22 1—14. Man kan gaa med Great Northern eller Northern Pacific R. R. til Grafton. Menigheden ønsker mange besøgende og megen Velsignelse af Mødet.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Hvidesø Mgd., Walsh Co., N. Dak., Pastor Ekerlunds Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde den 9de til og med 11te Juli førstkommende. Emne for Samtalen: Aab. 2, 1—7. Besøgende tager Great Northern R. R. til Edinburg eller Hoople, hvor Skyds vil møde op Dagen før Mødet. Kom mange og kom for at være til Velsignelse.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Ebenezer Mgd., 5 Mil syd fra Cooperstown, 2—4 Juli; Samtaleemne Luk. 14, 16—24. I Betania Mgd., i Binford, 5—6 Juli; Samtaleemne Ef. 55, 6—7. I Betlehem Mgd., ved Red Willow, 7—9 Juli; Samtaleemne Joh. 3, 16—21. I Getsemane Mgd., ved Decker, 10—12 Juli, Samtaleemne Luk. 15, 1—7, alle i Past. O. Swensons Kald. Skyds møder i Hannaford, N. D., den 1ste Juli. I Sharon Mgd., Past. J. B. A. Dahles Kald, Erskine, Minn., fra 5—7 Juli. Skyds møder i Erskine om Morgenen den 5te Juli.

J. J. Eastvold, Form.
B. B. Nornes, Sekr.

Om Gud vil, afholdes et religiøst Samtalemøde i Betlehems Mgd., Pretty Hill, Alta., Canada. Mødet begynder Kl. 10 A. M. med Prediken den 11te Juli og fortsættes til og med den 13de Juli. Samtaleemne Pauli 2 Brev til Korintier 5, V. 18—21. Skyds vil møde de tilreisende Dagen før Mødets Begyndelse i Camrose.

Alle er hjertelig velkomne.

Paa Menighedens Vegne
Thos. T. Carlson.

Paa Indbydelse fra Clark Center Menighed holder Madison Kreds et Kredsmøde dersteds den 9—11 Juli. Samtaleemnet bliver Joh. Aab. 22, 17.

Besøgende vil bli afhentet ved Stationen i Clark om Morgenen og om Aftenen den 9de.

Broderligst
T. J. Oppedahl.

Om Gud vil afholdes et Samtalemøde i Vinje Menighed, Bottineau, N. D., 9—11 Juli. De besøgende mødes med Skyds i Bottineau den 8de Juli. Alle er hjertelig velkommen.

O. T. Nelson.

Vor Frelsers Menighed, Pastor A. H. Gjevres Kald, indbyder herved nordlige Iowa kan. evan. luth. Indremissionsforening til at holde Møde i deres Kirke de 3 første Dage af Juli førstkommende. Samtaleemne Ap. Gj. 17 Kap. Skyds møder om Morgenen den 1 Juli i Ruthven og Graettinger. Præst og Menighed ønsker et talrigt Møde af Præster og Lægfolk at arbeide til Guds Ære og Sjeles Frelse.

B. B. Olson,
P. P. Wolden.

Digitized by Google

Paa Indbydelse fra Elim luth. Frimgd., Pastor O. O. Wolds Kald, Fertile, Worth Co., Ja., afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde fra 4—7 Juli førstkommende. Samtaleemne Joh. Aab. 3, 14—22. Skyds møder i Clear Lake og Forest City den 4de Juli. Kom Venner med Bøn om Strømme af Naade.

B. B. Olson,
P. P. Wolden.

Turtle Mountain Kreds af H. S. holder et Kredsmøde i Ox Creek Mgd., Pastor Strands Kald, 11—14 Juli 1907. Mødet begynder med Prediken Formiddag 10½ den 11te. Samtaleemne Rom. 10, 1—17. Da Menigheden har besluttet at faa sin Kirke indviet under Mødet, saa anmodes Kredsens Præster venligst om at ordne sig saa, at de kunde være tilstede ved dette Møde. Skyds vil møde besøgende i McCumber, N. D., paa G. N. R. R. og i Rollette, N. D., paa Soo R. R. Dagen før Mødet.

Kom alle i Jesu Navn.

Paa Mgd.s Vegne
K. T. Strand,
Halvor Bratteland.

1. Nordvestens e. l. Indremissionsforening har Indbydelse til Fællesmøde i Denny Mgd., Past. T. Thomesons Kald, og Barton Mgd., Past. T. Bangs Kald, 7, 8 og 9de Juli. Samtaleemnet er: Aab. 3, 14—22. Mødet begynder med Prediken Søndag Formiddag Kl. 10:30 i en af Kirkerne i Barton By, N. Dak.

2. I Nasaret Mgd. ved Carpio, N. Dak., Past. O. T. Olsons Kald, har Foreningen Møde 14, 15 og 16de Juli. Samtaleemnet er: Luk. 15, 1—10. Skyds vil møde tilreisende Dagen før Mødet i Carpio og paa den nærmeste Station fra øst paa den nye Soo Bane.

3. Den 18, 19, 20 og 21de Juli har Foreningen Møde i Beauty Valley Mgd., 10 Mil nordvest fra White Earth, N. Dak., Past. Aunes Kald. Samtaleemnet for dette Møde vil blive Es. 45, 22—25. Skyds vil møde de tilreisende den 17de i White Earth. — Kom mange til Møderne med Bøn om megen Velsignelse til Guds Ære og Pris.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen,
B. O. Klockstad.

Central Minnesotas Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Sacred Heart, Past. Brekkes Kald, fra 5te til 7de Juli. Samtaleemne: 1 Pet. 2, 21. Mødet begynder med Prediken Kl. 10 Formiddag den 5te Juli. Da dette antagelig blir Foreningens Aarsmøde bør saa mange som mulig af Foreningens Medlemmer møde op. Venner, bed om et velsignet Møde.

O. M. Anderson, Form.
J. Strandness, Sekr.

Paa Indbydelse af Bethania Menighed ved Haug, Minn, Past. Sundals Kald, afholder Nordre Minnesota skandinaviske lutherske Indremissionsforening sit Aarsmøde den 30te Juni og 1ste og 2den Juli 1907. Kom mange med Bøn om Herrens Velsignelse!

C. J. Grøthe, Formand.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor J. M. Wicks Kald, Deuel Co., S. D. den 25de til og med den 28de Juni.

Pastor J. J. Ekses Kald, Brookings Co., S. Dak. den 29de Juni til og med den 2den Juli.

Pastor A. Hauglands Kald, Clark Co., S. Dak., den 4de til og med den 7de Juli.

Pastor P. S. Stenersons Kald, Brown og Marshall Co., den 9de til og med den 14de Juli.

Pastor John Meloms Kald, Clark, Codington og Day Co., S. Dak., den 16de til og med den 21de Juli.

Pastor M. Norstads Kald, Minneapolis, Minn., den 28de Juli.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Mærk!

En kristelig Kvinde med Erfaring i at holde engelsk Skole og i det mindste har 2nd Grade Certificate trænges ved Børnehjemmet i Beresford, S. D. det kommende Skoleaar for den høiere Afdeling. Tiden er seks Maaneder og Skolen paabegyndes den 14de Oktober. Det nye Skolehus med to Skoleværelser ventes opført til den Tid.

Ansøgende vil behage at melde sig til undertegnede straks. Anbefaling ønskes medsendt Ansøgningen.

A. M. Mannes, Beresford, S. Dak.

Kvitteringer.

Synodekassen: Ved Pastor Ødland fra J Raabahl, Frost, Minn..... 5.00
Ved Pastor Evenson fra Mrs. E O Ladd, Fall River Mgd., Eureka, Kan..... 25.00
Ved do. fra A Hanson, Otter Creek Mgd., Kan. 10.00
Ved A Rommereim fra Ingvald Tollefson, Beresford, S. D..... 5.00
Ved Pastor O Andresen fra John Hodnefield, Radcliffe, Ia..... 15.00

Digitized by Google

Fra Joseph Duea, Roland, Ja..... 10.00
Ved Pastor Andresen fra J C Knutson, Heron Lake, Minn..... 25.00
Ved do. fra Anton A Melum, Chicago, Ill... 50.00
Fra Henry Thompson, Roland, Ja..... 10.00

155.00
Før kvitteret for fra 1ste Juni 1630.50

1785.50

Professorløn: Fra St. Pauli Mgd., Minneapolis, Pastor Norstads Kald, samlet ved S L Enger: H H Berge 5, H C Olson, S M Siverson, Pastor Norstad, N L Enger, Mrs. L B Shotwell, Carrie Peterson hver 2, L J Paulson, J Tønneson, H B Pederson, S Siverson, K T Torvik, S L Enger, B O Kyllo, C A Jenson, Olga Tenneson, Jennie Lund, Ida Johnson, Helga Pederson, Alma Erikson hver 1, Millie Gunerius 50c, tilsl. 30.50. Samlet ved N J Strand: L Boyum, Th. Benson, O C Holter, H Halvorson, T Knudson, O Tinholdt, Josefine Kristofferson, Gurine Bunes hver 1, T Høivik, S O Dahl, N J Strand hver 50c, tilsl. 9.50..... 40.00
Ved Mrs. M Ulring fra Solørs Mgd., K C Holters Kald: Indtægt af et Kaffe og Quiltsalg..... 14.50
Ved Pastor Malkewick fra Otto Erickson, Galesburg, N. D..... 5.00
Ved H P Nelson fra Bethel Mgd., Walstads Kald, Nels Johnson, John J Beckos hver 2, Christ Salvevold, T M Salvevold, J M Salvevold, Sivert H Guldreth, J O Thompson, N O Nelson, Carl P Nelson, H P Nelson hver 50c..... 8.00
Ved Pastor Nervig fra Throndhjems Mgd., Mrs. S Olson 2, Ole Skaane, Mrs. P Skjerve, Christian Skjerve, Gina Skjerve hver 1, 6.00
Ved Pastor T K Jacobs fra ham selv 3, Mrs. T K Jacobs, Thore Orstad, Osmund Knutson hver 2, O T Løvig, H G Hendrikson, Gudmund Hendrikson, Albert Danielson, C Odson, Andrew Olson hver 1, Thos. O Løvig, Ole S Larson, John Easterlie, T O Nelson hver 50c..... 17.00
Fra H Ausland, Strong Prairie, Wis. (Renter af Notes)..... 1.00
Ved A O Stenberg fra Froens Mgd., Horace, N. D., Edward Samuelson, Didrik Pederson, Gunbjørn Rø, Mrs. A Ræfken hver 50c, Gustav Nystrøm 25c..... 2.25
Ved Pastor J S Olson fra Frankes Mgd., Past. J S Olson, J J Thronvold hver 3, Ole Larson 2.50, P S Hegg, Halvor Olson, Andrew Bye, H Mahlum, G Norbeck, J Mortenson, J P Langbak, C Skillingstad, M O Opsal, H K Gjolme hver 2, Paul Haugen, E C Evenson hver 1.50, T Pederson, Ole Pederson, Martin Pederson, Alfred Lien, Carl Lien, Mrs. G Skrove, Mrs. A Aune, Ole Anderson, T E Lunn, Sivert Siverson, Ole Morken, M Standy, H Hagen, M Haugen, E S Haugen, J O Thronvold, Jørgen Johnson, S Rasmuson, John Baslie, P Mahlum, A Biken hver 1..... 52.50
Ebenezer Mgd., samme Kald samlet ved C Everson: Ed. Everson 4, C Everson, L C Løneseth hver 2, N Jakson, John Jakson, T Sunde, Ole Iverson, E Haugen, A Oakland hver 1, J S Oakland, O Ronning hver 50c..... 15.00
Stavanger Mgd., samme Kald, samlet ved Emil Kjerstad: John Ellingson 3, Asbjørn Bold 2.50, Jacob Olson 2, Emil Kjerstad, E T Austin, John Bold, Ole Olson, Gustav Gabrielson hver 1, Ingvald Olson, K Tjosthem, Mrs. Knudson hver 50c, Mrs. A Nelson 25c, tilsl. 14.25..... 81.75
Ved Pastor Rendahl fra Zions Mgd.: G O Nordmarken 3, Olai Froslie, M H Stang, Pastor J J Rendahl hver 2, T Thoreson, John Braaten, M T Nelson, Ingel Froslie, O G Molden, J Ryen hver 1,..... 15.00
Ved S Peterson fra Ox Creek Mgd., Strands Kald, Tillæg til forrige Liste: M Ingebrigtson 2, Carl Selvig, Marius Skjepstad, Past. K Strand hver 1, L J Foss 50c..... 5.50
Ved Halvor C Lundy fra Lincoln Mgd., S C Hansons Kald: Halvor C Lundy, Bret Olson, H C Halvorson hver 2, Bret Kristofer, Martin Brun hver 1, Peder Houge 50c..... 8.50
Ved O O Sheseland fra St. Pauli Mgd., Lakefield, Minn., O O Sheseland, John Nestrud, N A Johnson, G H Berkness, B T Elvrum, Mrs. Emma Pederson, H N Berve, A Rasmusen, Ole Teig hver 1, Carl Teig, A Berg, A J Nestrud, O Berve, Carl Teig, G M Johanson, J O Shetland, Rasmus Olson, A S Mekalson, Halvor Monson, T O Tromson hver 50c. Olaf Nestrud, Emil G Nestrud, J C Teig, R C Sand, Vendel Johnson, Lesne Nerum, Anna Shetland, Maline Teig, Gina Teig, R B Rasmuson, J A Larson, O Teig hver 25c..... 17.50
Ved Pastor Bruce fra Ole Granaas, Highland, S. D. 2, Hans Nelson, Dell Rapids, S. D. 1 3.00
Ved L Schlanbuch fra Amond Thamps, Jacob Jacobson hver 1, Haus Olson, Amond Erikson hver 25c..... 2.50
Ved Mrs. C Torgerson fra Tref. Mgd., H A Hansons Kald, Chicago, Anton Melum 5, Anton Peterson, Ole Erikson hver 4, A R Mahlum, Lars Swenson, Leonard Blix hver 3, G Svensvold, J B Johnson, A Hendrikson, B R Saue, J Sivvik, J Fredrikson, Mrs Hedvik Johnson hver 2, H A Hanson, C Nelson, C Torgerson, O Kleven, C Hanson, Sigvard Thompson, John Rasmusen, H A Witse, Andrew Johnson, P B Vinge, M Walker, John S Johnson, O Stangeland, A S Anderson, O Vogstad, M Monson, O C Lyngaas, H Lyngaas, Erik Knutson, H Martinson, L Michalson, A Kristianson, Oscar Thompson, E Evenson, Peder Eide, A C Thompson, M Birkeland, Ole Johaneson, Reinard Olson, Peter Nielson, Brita Johaneson, Ingeborg Davids hver 1, B Haugland 50c, B O Thompson 2, som skal forbeles saaledes: 1 til Prof. M G Hanson og 1 til Past. Th. Himle..... 71.50
Ved Pastor Hovland fra en ubenævnt, Manfred, N. D..... 2.00
Ved Pastor Elstad fra Thom Boyum, Spring Prairie Mgd., Wis..... 5.00
Ved Pastor Westby fra Gullik Hoversrud, Petersburg, Nebr..... 1.00
Ved Mrs. Anderson, Dell Rapids, S. D., fra J J Mortvedt..... 1.50
Ved Pastor Jacobson fra N J Johnson, W. Br. Mgd. 1, Z. Mgd.s Kvf. 6..... 7.00

315 50
Før kvitteret for 429.75

745.25

J. L. Lassesen.

Digitized by Google

Rettelse: I sidste Kvt. staar A. Larsen, Petersburg, Neb. 50c skal være 5.00.

J. L. Lasseson.

Professorløn: Bed Mrs. Budd. Hanson fra „Ladies Sewing Society of East Emanuel Luth. Church", St. Paul, Minn. 5.00

J. L. Lasseson pr. M. G. Hanson.

Rettelse: I No. 34 for 25de Aug. 1906 har jeg forglemt følgende: Bed Pastor Himle til Kinamissionen fra De Moines Valley Mgd., Pastor Wees Kald 37.53. A O Borgsgaard, Pastor Wees Kald 10.00. Fra Nazareth Mgd., Pastor Dueas Kald 29. Til Longs Skolegang fra Mr. og Mrs. Jv. Groseth 5.

I No. 24 for 15de Juni 1907 staar: Bed Kjedebreve fra Juni 1. '06 til Mar. 31. '07 $190.81. Dette skal være fra 1ste Juni 1906 til 31te Mai 1907.

Chr. O. Brohaugh.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis. Til løbende Udgifter: Samlet ved Mrs. P Overlid, Benson, Minn. 7.40
Tellef Tallackson, Fertile, Ja. 2.00
Samlet ved Mrs. John M Hall, Blairsburg, Ja. 10 50
C A Christianſen, St. Paul, Minn. 1.00
Samlet ved Mrs. O M Stratte, Farmington, Minn. 7.50
Mrs. Mollie Sageng, Dalton, Minn. 1.00
Mrs. C Thompson, Blanchardville, Wis. 1.00
H Winsjamsen, Calumet, Mich. 2.00
Saloma Tomesen, Deehr, N. D. 1.00
Mrs. Maria G Olsen, Osakis, Minn. 1.00
Samlet ved Mrs. Mary Olson, Nary, Minn. 3.00
Ubenævnt, Fargo, N. D. 1.00
Samlet ved Lars Christensen, Ferryville, Wis. 5.00
Samlet ved Beret Pederson, West Salem, Wis. 1.35
Mrs. G A Anonby, Kasson, Minn. 1.00
Samlet ved Mrs. Andrew Eiken, Wannaska, Minn. 2.00
Samlet ved Mrs. C T Hansen, Pelican Rapids, Minn. 4.00
Mrs. C Himle, Hayfield, Minn. 2.00
Samlet ved Mrs. Ludvig Hansen, Brandon, Minn. 10.65
Endre Lein, Maynard, Minn. 1.00
Martin Ellingson, Cromwell, Wash. 1.00
Samlet ved Mrs. O J Arves, Kathryn, N. D. 5.05
Hans Nelsen, Pierpont, S. D. 1.00
Andrew O Rios, Adams, Minn. 1.00
Samlet ved Mrs. J B Leeland, Minnewaukon, N. D. 8.00
Mrs. Ingeborg A Olson, Glover, Minn. 1.00
Julia L Olson, do. 1.00
Til Fripatienter: Samlet ved Mrs. O M Stratte, Farmington, Minn. 75
Mrs. Hatvedt, Stanwood, Wash. 4.00
Samlet ved Mrs. Mary Olson, Nary, Minn. 1.00
Ubenævnt, Fargo, N. D. 3.00
Marie Hansen, La Crosse, Wis. 2.00
Synneve Askeland, Carlsbad, New Mexico. 1.00
Severin Askeland, do. do. 1.00
Herman Askeland, do. do. 1.00
Arthur Askeland, do. do. 1.00
Norwald Askeland, do. do. 50
Irving Askeland, do. do. 50
Samlet ved Mrs. Andrew Eiken, Wannaska, Minn. 1.00
Samlet ved Mrs. S O Tofte, Pleasant Lake, N. D. 4.00
Aarsbidrag: Pastor J J Lee, Rio, Wis. 10.00
Pastor C M Hansen, Lakeville, Minn. 1.00
Mrs. S R Tollefsen, Minneapolis. 1.00
Mrs. J T Barlow, Eagle Bend, Minn. 1.00
Dr. Theodor Paulsen, Minneapolis. 1.00
Til løbende Udgifter: Samlet ved Mrs. C J Ruſtad, Winneveg Jct., Minn. 2.75
Samlet ved Olaf Rasmussen, Grafton, N. D. 7.00
Ralph Benson, Olaf, Ja. 1.00
H B Ericſson, Wetaskiwin, Alta, Can. 5.00
Samlet ved Knut T Sagabraaten, St. Ansgar, Ja. 2.40
Mrs. Reier Lima, Mt. Angel, Oregon. 2.00
Bertha Ruttum, Hendricks, Minn. 1 00
Ole Moe, Maple Plain, Minn. 1.00
L Gilstad, St. Paul, Minn. 1.00
Magnus Johnson, Stoughton, Wis. 1.00
Samlet ved Sigrid Tasa, Sisseton, S. D. 3.40
Samlet ved Elise Overlid, Minneapolis. 3.00
Mrs. Elef Hauge, Viroqua, Wis. 1.00
Mr. og Mrs. A O Myhre, Eitherville, Ja. 5.00
For en Sofapude ved Mrs. Martha Ronning, Rea, Minn. 1.25
Samlet ved Mrs. Martha Ronning, Rea, Minn. 1.25
Bed en Fest i Mrs. Martha Ronnings Hus. 7.55
Mrs. A C Moe, Hills, Minn. 1.00
Mrs. Lena Westrud, Rutledge, Minn. 1.00
Samlet ved Gena C Engsberg, Toronto, S. D. 2.00
J J Rislov, Northwood, N. D. 2.00
Blom Prairie Mgd.s Bigef. ved J M Wick, Toronto, S.D 25.00
Til Byggefondet: Samlet ved Olaf Rasmussen, Grafton, N. D. 5.00
Mr. og Mrs. T Hanson, New Richland, Minn. 1.00
Samlet ved Knut T Sagabraaten, St. Ansgar, Ja. 1.00
Skan. luth. Kvf., Beaver, Wis., ved Sofie Toftezon. 5.00
K A Holland, Thompson, Ja. 25.00
J G Field, do. 5.00
Olaus Narvet, Forest City, Ja. 5.00
Jens Lærum, Stoughton, Wis. 25.00
Caspara Bredesen, Minneapolis. 25.00
Chas. H Cirkler, Minneapolis. 25.00
Benner af Hjemmet. 10.00
Eng. Young Peoples Society, Trinity Church, Minneapolis, ved Mary F Mills. 105.21
C J Sand, Ferry Point, Alta, Can. 2.00
Mr. og Mrs. P H Brandland, Pipestone, Minn. 5.00
Marie Satterlie, Minneapolis. 100.00
Nils H Brown, Sloan, Ja. 1.00
Ubenævnt, Adrian, Minn. 5.00
Daniel Johnson, Cormorant, Minn. 1.00
Samlet ved Gena C Engsberg, Toronto, S. D. 1.00
J J Rislov, Northwood, N. D. 3.00
H Salemonsen, La Crosse, Wis. 1.00
L Oscar Anderson, Minneapolis. 5.00
Samlet ved Mrs. C R Nordby, Armstrong, Ja. 5.45
Wm. Knutsen, Maple Plain, Minn. 5.00
Louis Jackson, Minneapolis. 5.00
H Nelson, do. 1.00
John R Berg, do. 5.00
Louise Robeck, do. 2.00
Marie Ingebretson, do. 2.00
Gjertson Sisters, do. 2.00
John Englund, do. 2.00
Haaken Pedersen, do. 2.00
Louis Hansen, do. 2.00
O Paulsen, do. 2.00
Ole Osmundson, do. 10.00
J S Spov, do. 2.00
Alfred Owre, do. 5.00
S Anderson, do. 2.00
C H Hammer, do. 2.00
Geo. Jacobsen, do. 5.00
J Quam, do. 5.00
Paul Jenson, do. 2.00
The Leader, do. 10.00
H G Brevick, Minneapolis. 2.00
H J Johnson, do. 1.00
Twin City Rapid Transit Co., Minneapolis. 100.00
German American Bank, Minneapolis. 25.00
Ubenævnt, Dane Co., Wis. 5.00
Phillips Bros., Minneapolis. 10.00
Lee & Gould, Minneapolis. 25.00
Fripatienter: Samlet ved Sigrid Tasa, Sisseton, S. D. 6.20
Mrs. R G Nelson, Atwater, Minn. 2.00
Samlet ved Mrs. J Hagen, Harvey, N. D. 3.00
Aarsbidrag: Erik M Jacobsen, Granite Falls, Minn 1.00
R L Enger, Minneapolis. 10.00

E. P. Harbo, Kasserer.

Digitized by Google

Indremissionen: Fra Pastor H Moe, personlig	3.0
Offer ved Aarsmødet i Roland, Ja	303.09
Bed Pastor Bruce fra en ubenævnt, Highland, S. D. 4. Mrs. C Eisteinsen, Sherman, S. D. 5	9.00
Bed C Eidnes fra en Del Studenter ved Red Wing Sem.	6.93
Bed Pastor Brohaugh fra Ellsborough Mgd.s Kvf., Past. O O Berghs Kald	15.00
Bed do. fra Mrs. Saby, Maddock, N. D.	5.00
Bed do. fra en ubenævnt, Deerriver, N. D.	3.00
Bed do. fra Tref. Mgd., Grand Forks, N. D.	13.29
Bed do. fra „Cheerful Workers", Muskegon, Mich.	17.00
Bed do. fra Mr. og Mrs. Gulbrandson, Irene, S. D	5.00
Bed do. fra Peter H Lunning, Radcliffe, Ja.	20.00
Bed do. fra Dr. & Mrs. C Hveem, Kenyon, Minn.	2.50
Bed Pastor Stenerson fra Lars Tellefson, Ostian, Ja.	20.00
Bed L Schlanbusch fra Kristian Fosen, Roland, Ja.	1.00
	423.81
Før kvitteret for	419.82
	843.63

H. H. Elstad pr. J. L. Lasseson.

Adresseforandring.

Rev. J. H. Johanson
Horace, N. Dak.

Rev. R. O. Wold,
Twin Valley, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Synodekassen (heri indbefattet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen og Professorløn sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kasson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun.
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Fald og Opreisning; 2. Fra Synodemødet; 3. Ny Præst i Samfundet; 4. Bær berebt; 5. Hvorledes skal der prædikes; 6. Præstens Søn; 7. Drevet bort; 8. Sin svage Side; 9. Moralsk Mod i Hverdagslivet; 10. Fire forunderlige Ting; 11. Kinamissionen; 12. Condolance; 13. Hjertelig Tak; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Rev J A Bergh 06

Digitized by Google

Vandbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 27 | Lørdag den 6te Juli 1907. | 39te Aarg.

Fald og Opreisning
eller
Synd og Naade.

(Slutning.)

II. Opreisning.

Vi kunne kanske her ligesaa gjerne med en Gang begynde at tale om Naade. Eller Opreisning og Naade under et; thi disse to Udtryk kan vi ligesaa lidt skille ad, som vi i det foregaaende kunde skille Synd og Fald. Men foran dette overmaade vigtige Emne om Opreisningen i Kristus vil vi sætte nogle flere Skriftsteder. Først har vi den sidste Del af vor Telst: Men hvor Synden er bleven overflødig, der er Naaden bleven end overflødigere. Rom. 5. Saa har vi den første Forjættelse om vor Frelser Jesus: Og jeg vil sætte Fiendskab mellem dig og Kvinden og mellem din Sæd og hendes Sæd; den skal knuse dit Hoved, men du skal knuse dens Hæl. 1 Mosеb. 3 15. Men Fredens Gud skal snart knuse Satan under eders Fødder. Vor Herres Jesu Kristi Naade være med eder. Rom. 16, 20. Og saa har vi det store Ord hos Esaias: Kommer dog og lader os gaa irette med hverandre, siger Herren; om eders Synder vare som Purpur, skulle de blive hvide som Sne; om de vare som Skarlagen, skulle de blive som Uld. Es. 1, 18. Men da Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født af en Kvinde, født under Loven. Gal. 4, 4. Med disse og de mangfoldige andre Skriftsteder af samme Indhold, fulde af Forjættelser, ser vi hvorledes Gud har forberedt og muliggjort det faldne Menneskes Opreisning af det dybe Syndefald.

Vi siger, at Synden, Brøden, Overtrædelsen, Faldet var som et bundløst og overskueligt Hav af Ulykke og Elendighed, derfor maa ogsaa Redningsmaaden og Midlerne være ligesaa vidtrækkende. Dette Naadehav overstrømmende af Guds Kjerlighed og Barmhjertighed er ligesaa dybt, vidt og bredt.

De første Ytringer, som Herren lader falde om, at han vil opreise den faldne Slegt og de første Bevægelser han gjør i den Retning, er Naade, stor Naade.

Mod Guds Ord og Vilje har Mennesket syndet. Paa hvilken Dag du æder deraf skal du visselig dø, har de hørt, men de har alligevel gjort det, og er saaledes skyldige til Døden, til Straf og Fortabelse.

Men det er nu engang ikke Guds Vilje, at Mennesket skal fortabes, men det er godt og behageligt for Gud, at alle Mennesker skulle blive salige og komme til Sandheds Erkjendelse. 1 Tim. 2, 4. Saa naar Herren sparer Mennesket som synder, da er det ikke efter Fortjeneste, men det er af Naade, idel Naade.

At Overtrædere, som er dømte til livsvarigt Slaveri undertiden slipper ud før de bæres ud døde, sker af Naade, de blir benaadet. Det er ikke efter Værdighed eller Fortjeneste, men det har sin Grund i nogen andens gode Hjertelag og kjerlige Omsorg. Spørger vi saa, hvad har bevæget Gud til at handle i Naade mod den faldne Slegt, da er

Digitized by Google

der neppe mere end et Svar, som kan have nogen Grund, og det er hans

Kjerlighed.

Og da maa vi nu som altid i denne Forbindelse anføre: Thi saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Søn, den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. Joh. 3, 16. Og her kunde man næsten behøve at standse og sige: Dette er alt, som kan nævnes om denne Sag; thi hvor er de menneskelige Ord, som paa en værdig Maade kan beskrive Guds Kjerlighed? Jallefald maa vi da sige igjen: Hør i Himle og lyt du Jord, Gud har elsket den *faldne Verden*, den fiendskfindede Verden, den fortabte Verden saa høit,—læg Merke til—saa høit, at han har givet—merk har givet! sin Søn!—den—enbaarne—den eneste han havde, det kjereste han havde, saa at sige givet sit eget Hjerte—givet sig selv—til hvem? til nogen god og værdig? Vel, nei langt fra, men til den ulydige og faldne Verden eller med andre Ord, til dig o arme Sjel, du syndige, vantroende, elendige stakkels Menneske! Hør det han elsker dig til Frelse og Salighed du, som har havt saamange Naadedage, men saa daarligt anvendt dem, du som endnu lever i dine Synder uden Gud og uden Haab i denne Verden. Hør han elsker dig. Naar vil du begynde at elske ham igjen? Skal hans Kjerlighed for bestandig være spildt paa dig?

Sin enbaarne Søn han ikke
Sparede, men ofres lod,
At han mig af Satans Strikke
Kunde frelse ved hans Blod.
O hvorledes skal jeg kunne
Med min Aand og svage Sind,
Udi Mørkhed viklet ind,
Saadant Naadedyb udgrunde!
Alt tilsidst en Ende faar,
Men Guds Kjerlighed bestaar.

Og slig Kjerlighed kan mange af de fattige og kjerlighedsløse Mennesker forsmaa! Du min Ven, vil vel ikke modstaa denne dragende og frelsende Kjerlighed? Lad mig minde dig om hvad Kjerlighedens Apostel siger: Elsker ikke Verden, ikke heller de Ting, som er i Verden! Dersom nogen elsker Verden, er Faderens Kjerlighed ikke i ham. 1 Joh. 2, 15.

Ved Faldet blev der et Mørke, en Vantroens Nat over den ganske Slegt, og ligedan ser det ud i det enkelte fredløse Hjerte. I dette Mørke er det Gud lader opgaa et stort Lys, Retfærdighedens Sol, den Herre Jesus Kristus. Ved denne Sols Opgang dages det i Verden paa det aandelige Omraade. Her er Resultatet af Forhandlingerne i Raadsforsamlingen i Himmelen. Deroppe er de blevet enige om at gjøre Fangerne fri. Den ene, Stedfortræderen, kommer paa egne og de andres Vegne og lader forkynde i Verden, hvad de har besluttet i Himmelen, og han siger: Den Herre Herres Aand er over mig, fordi Herren har salvet mig til at forkynde et godt Budskab for de sagtmodige, han har sendt mig til at forbinde dem, som have et sønderbrudt Hjerte, til at udraabe for de fangne Frihed og for de bundne Fængslets Opladelse, til at udraabe et Naadens Aar fra Herren og en Hevnens Dag fra vor Gud, til at trøste alle sørgende. Es. 61, 1. 2. Dette har Guds uforskyldte Kjerlighed frembragt. Priset være Herrens hellige Navn! Ogsaa Paulus har nogle merkværdige Ord tilbedste i denne Sag, han siger: Gud som er rig paa Barmhjertighed, har formedelst sin store Kjerlighed, med hvilken han elskede os, gjort os, da vi endog vare døde i vore Overtrædelser, levende med Kristo, af Naade ere I frelste.—Thi af Naade ere I frelste ved Troen, og det ikke af eder, Guds er Gaven, ikke af Gjerninger, for at ikke nogen skal rose sig. Ef. 2, 4. 9. Se, saa uforskyldt og ufortjent som Syndere bliver benaadet.—Ja, siger nogen, dette er et Naadens Ord, et Fredens Evangelium, men jeg kan ikke tro, jeg faar ikke tilegne mig denne frie Naade i Kristus. Ja, vi ved Thomas har mange Brødre og Søstre i Verden, og det er virkelig Synd om dem, men det skal vel lysne for saadanne engang, Herren havde ikke glemt den kjempende Thomas, og han glemmer heller ikke dig, som sørger over din Tilstand. Vi vil her bare minde dig om, at du maa ikke glemme Bønnen, men sige:

Hjelp mig o sødeste Jesus at vinde!
Lidet formaar kun min skrøbelig Tro,
Om ei din Naade som Solen vil rinde

Digitized by Google

Op i mit Hjertes formørkede Bo;
Mørket fordriv, Styrke mig giv,
Gudsfrygt opvarme mit Hjerte og Liv.

I det store og hele gaar der et dybt Suk ud af Menneskeslegtens Bryst efter Befrielse fra Syndetrældommens Aag. Alle Ængstelser, alle Bekymringer, alle Samvittighedslidelser, Fredløshed og Uro kan reduseres til dette: „Hvad skal jeg gjøre for at blive salig?" Men en Mængde i Verden ved ikke at de er sjelesyge, og det er Salighed de behøver, de har ikke hørt noget om disse Ting, de har ikke faaet Ordet, som giver Mennesket Kundskab om Synd og Naade. Med Rette maa man derfor sige:

Et Suk igjennem Verden gaar;
Ei Verden selv det Suk forstaar,
Som klager fra dens Hjerte.
Hvor høit den ler og larmer dog
Der byr i Hjertets dybe Krog
En svar, en lønlig Smerte.

Men mange af eder har ganske god Rede paa, hvad som feiler eder. Det kan heller siges om mange blandt vort Kirkefolk: I er ikke langt fra Guds Rige. Du har ofte under Guds Ords Hørelse været alvorlig grebet, ja tidt været rørt til Taarer over din utrygge aandelige Tilstand. Gang paa Gang har du sat dig fore at nu skal det blive Alvor af din Kristendom. Du ved paa en Maade hvad som feiler dig, og hvad der skal til for at det kan blive bra, men nu er du kanske blevet gammel og graa og staar i Begreb med at tage det store vigtige Skridt fra Tid til Evighed og er enda i Uvished om, hvor din Sjel skal havne. Lad os endnu engang faa spørge dig du famlende Sjel:

Har du Mod at bli en kristen,
Tage Skridtet rigtig ud?
Om du ikke tør begynde,
O, hvor gaar det da tilslut?

Ak, er Kristus ene blevet
For dit Hjerte rigtig stor,
Se, da maa du og bekjende
Frit for Verden, hvad du tror.

Verdens Ugunst eller Bifald
Gjelder siden intet mer;
Kristi Ære blir det ene,
Hvorpaa Troen i Alting ser.

I vore Forsamlinger har der været og er idag mange, som har kjendt Naadekaldets kraftige Slag paa sit Hjerte, og det har været dem „haardt at stampe mod Braadden." Naar alle disse ville begynde at bekjende, at tale om Sagen først med Gud, dernæst med troende Venner, saa skulle ret mange af dem drages helt over paa Herrens Side. De skulle faa større Frimodighed, og et Fodfæste, saa de ikke saa let drages tilbage til Verden. Men saa mange gaar i Aar og Dag og tier og tier, og kvæler de gode Forsætter og de gode Beslutninger, som de under Ordets og Aandens Paavirkning tager. Det maa da gaa som det gjorde med David, naar han siger: Da jeg taug, hentæredes mine Ben, idet jeg stønnede den hele Dag. Thi Dag og Nat laa din Haand tungt paa mig, min Livssaft svandt hen som ved Sommerens Tørke. —Anderledes blev det da han begyndte at tale, at bekjende; thi da heder det: Jeg bekjendte min Synd for dig og skjulte ikke min Brøde; jeg sagde: jeg vil bekjende mine Misgjerninger for Herren, og du borttog min Syndeskyld. Sela. Sal. 32, 3, 5. Bekjender Overtrædelserne for hverandre og beder for hverandre, at I kunne læges.

Men saa er der jo, Herren være lovet, en ikke liden Skare, som er komne til Troens fulde Forvisning og som lever i Samfundet med sin Frelser og Gud. Spørger vi disse, hvad de tykkes om Jesus og hans Naade, saa kanske vi faar baade Smil og Taarer til Svar. De vil omtrent alle sige: Mig, den største blandt Syndere, mig er Naade og Barmhjertighed vederfaren. Jeg er saa lykkelig og glad over at faa være talt blandt Herrens smaa, men jeg bedrøves over at jeg saa lidet kan gjengjelde al hans Kjerlighed mod mig. Men det Forset har jeg ved hans Naade at blive ham og Sandheden tro til min sidste Stund.

Derfor skal nu Jesus efter denne Dag være mit Livs Ideal. Ham vil jeg følge om derpaa skal følge baade Kors og Trængsel. Jesu Liv paa Jorden var en eneste Kjæde af Armod, Foragt, Forfølgelse, Arbeide og Møie. Hvorfor skulle saa jeg kvie mig for den lille Del og Lod, som maatte falde paa mig af samme Slags. Meget mere burde vi

Digitized by Google

erindre, hvad han ogsaa i den Forbindelse har sagt, at den, som ikke vil tage Korset op og følge ham, kan ikke være hans Disipel. At Jesu Liv i Verden var nedladende og simpelt var jo netop en Fordel. Han er hvad vi med Rette kan kalde „en Folkets Mand". Han blev os lig i alt Synden undtagen. Han er med Folket ved Stranden og i Fiskerbaaden. Han velsigner deres Arbeide i timelig Henseende, og han „fisker" Sjele for sit Rige og gjør Mænd til „Menneskefiskere". Han drager ud paa Bjergene isammen med tusinder til Friluftsmøde, som varer i flere Dage. Der oplukker han Naadens Kilder for denne Folkemasse og vederkvæger dem baade til Legem og Sjel. Han gaar i Sygebesøg og prediker Frelsens Evangelium og helbreder den verkbrudne til Eksempel. Farisæerne knurrer, men hans Venner jubler. Enken i Nain har mistet sin eneste Søn. Jesus indfinder sig og stiller Kvindens Sorg og opvækker Sønnen, Folket siger en stor Profet er opreist iblandt os og Gud har besøgt sit Folk. I Betania er der stor Sorg, Lasarus er død. Naar Nøden er størst er Hjælpen nærmest. Herren kom og opvakte Lasarus, Søstrene trøstedes, og mange af Jøderne prisede Gud. Han foragtede heller ikke de store aarlige Feste, men gik med og lagde sin Indflydelse i den rette Vægtskaal, saa der altid maatte komme noget godt udaf Festen. Den kananæiske Kvinde træffer han paa Veien, paa hendes indtrængende Bøn hjælper han hende og frelser hendes Datter. Saaledes kunde vi jo holde paa i det uendelige. Men med et Ord være det sagt: „Han gik omkring og gjorde vel".

Men Belønningen for alt dette var ikke altid saa rar, men om den Ting kan det være nok at bemærke, at han søgte ikke Verdens Riger og deres Herlighed. Maatte alle Jesu Bekjendere være ligesaa uegennyttige, som Mesteren var.

Selv Vantroen, eller det vantroende Menneske, har i Jesus fundet en stor, stor Mand, en bra Leder, et eksemplarisk Menneske osv. og alt dette er sandt, men en benaadet Synder har fundet meget mere; thi han har i Jesus fundet en virkelig Frelser. Den benaadede Sjel beundrer alle Herrens Gjerninger og synes de er storartede, men det største Under er at han har frelst en Synder som mig. Dette vil han tænke paa og tale om, takke Herren for i Tiden, og dette vil han love og prise ham for i al Evighed. Mig den største blandt Syndere er Barmhjertighed vederfaren. Han har friet mig fra Synd, fra Død og fra Satans Rige. Det er her Troen gaar til høire og frelses, medens Vantroen drager til venstre og fortabes. Det er Naaden som aabenbarer Mennesket ogsaa dette at kunne gjøre Forskjel paa Vei, Maade og Middel, saa man vælger det bedste og frelsende. Og for at en skal kunne dette, maa man lytte til Ordet, og en saadan vil forresten gjerne høre det; thi det er ham en Veiviser, en Rettesnor, et Kompas, en Trøstekilde, en Støttestav, et glad Budskab, en deilig Musik. Det er Ordet, som kan gjøre den vankundige vis. Det er dette Naadens Ord fra Gud, som bringer Naade og Fred ind i et sørgende og bekymret Hjerte og sætter det saa at sige i en himmelsk Brand af Gjenkjerlighed til denne Frelser, som led for vore Synder og opstod til vor Retfærdighed. Det er Naadens Erfaringer, som gjør en til en aandelig Poet, saa man har Lyst til at udbryde og sige: Mit Hjerte strømmer over med liflig Tale, jeg siger: Mit Digt er om en Konge; min Tunge er en Hurtigskrivers Griffel. Du er den deiligste blandt Menneskens Børn, Liflighed er udøst paa dine Læber; derfor har Gud velsignet dig evindelig. Din Trone o Gud, staar fast evindelig og altid; et Retfærdigheds Spir er dit Riges Spir. Du elsker Retfærdighed og hader Ugudelighed, derfor har din Gud, o Gud, salvet dig med Glædens Olje fremfor dine Medbrødre. Sal. 45, 1. 2, 7. 8.

Min elskede er hvid og rød, udmærket fremfor tusinde. Hans Hoved er som det fineste Guld; hans Lokker bølge ned, sorte som Ravnen. Hans Øine er som Duer ved Vandbække; de bade sig i Melk, sidde i sin Indfatning. Hans Kinder er som et Balsambed, som Taarne af Kryderurter; hans Læber er som Liljer, de dryppe af flydende

Digitized by Google

Myrra. Hans Hænder er Guldringe, fyldte med Krysoliter, hans Liv er et Elfenbens Kunstværk, beſat med Safirer. Hans Ben er Marmorſtøtter grundfæſtede paa Fodſtykker af fineſte Guld; hans Skikkelſe er Libanon, udſøgt ſom Cedrene. Hans Gane er idel Sødme, og hele hans Væſen er Liſlighed; dette er min elſkede, og dette er min Ven, I Jeruſalems Døtre! Høiſ. 5, 10. 16.

Se, ſaadanne Betragninger af og Følelſer for ſin Frelſer har den benaadede Sjel. Om ham ſynger vi, til ham beder vi, for ham klager vi, naar det bruſer og ſtormer i vort ſtakkels Hjerte:

Thi Jeſus har Die til ængſtede Hjerter,
Forſøder med Glæde de bitreſte Smerter,
Det ved jeg, thi vil jeg ham aldrig forſage,
Men ſtedſe hans Liſlighed ſøge og ſmage.

Al Gjerning og Tanke paa hannem kun ſigter
Til ham jeg mig ganſke og evig forpligter,
Ham har jeg udvalgt mig for alle at have,
Den ſødeſte Roſe og yndigſte Gave.

Naar Læber og Kinder i Døden ſkal blegne,
Da vil jeg til Slutning med Sukke betegne,
At Jeſus, kun Jeſus min Jeſus ſkal være,
Ham ene og evig at elſke og ære.

Naar Gudsfornegtere ogſaa ſiger, at Jeſus af Naſaret var et eksemplariſk Menneſke, en ſtor Lærer, den førſte iblandt Profeterne oſv., da ſiger vi de har ſtor Ret i dette; thi han var ſlig, men han var og er mere. Han var det Guds Lam, ſom bar Verdens Synd. Derfor naar de benaadede Sjele til hvilkenſomhelſt Tid gjør Betragtninger af ſin Frelſer, ſaa kommer de altid tilbage til Offertiden, Offerſtedet og Offerlammet. Det er der og kun der de ſer den Sum—tænk hvilken Sum—der lagdes ſom Gjenløsnings Betaling for vore Synder. Det er dette Syn Paulus har paa Jeſus og paa Predikegjerningen, naar han ſiger: Thi jeg agtede mig ikke at vide noget iblandt eder uden Jeſus Kriſtus og ham korsfæſtet. 1 Kor. 2. 2.

Det er ikke bare afbetalt en Del paa vor Syndegjeld, men den er b e t a l t! Vi kan gjerne ſige igjen: Hør, I Himle, og lyt, du Jord, naar Herren paa Forbandelſens Træ blegner i Døden, raaber han: „Alt er fuldbragt“. Viſſelig er vi dyrt kjøbte, men ſaa er vi ogſaa ſikkert udløſte. Guds retfærdige Krav til den faldne og gjenſtridige Verden er nu tilfredsſtillet. Her er en Retfærdighed os forhvervet hvorved vi kan beſtaa baade i Døden og Dommen.

Jeg for Gud kan intet bringe
Uden dig og dine Saar,
Under din Forſonings Vinge
Jeg for Gud frimodig ſtaar;
En evig Retfærdighed du os fortjente,
Der Pinen og Døden dit Hjerte omſpendte;
Der har jeg de Klæder der ſmykke mig ud
At prange for Tronen ſom deiligſte Brud.

Med ſlige Ting ſyſler den benaadede Sjel om Dagene. Den maa tænke paa ſin lidende og døende Frelſer baade i ſit Hjem, ved ſit Arbeide, ved ſin Kirkegang og iſær ved ſin Nadvergang; thi der, i Nadveren faar han jo ſelve Kvitteringen i Mund og Hjerte paa, at hans Syndegjeld er betalt. Og ved denne de kriſtnes Vidnedeſt om Frelſerens Forſoningsdød heder det mere hjerteligt og indtrængende end nogen Gang ellers: „Gjør det til min Ihukommelſe“.

Med Sorg og ſtor Smerte maa vi ſe paa at mange ikke engang forſøger at komme diſſe Ting ihu. Med Forſæt ſynes de at glemme Gud, glemme Frelſeren, glemme at de har en udødelig Sjel, glemme at de engang ſkal ſtaa til Regnſkab for Gud for hvad de i Tiden har gjort. De glemmer ſin Daab og glemmer ſin Børnelærdom, de glemmer ſin Konfirmation og Nadvergang. Ja hvormange der er i de kriſtne Menigheder ſom har glemt Nadverens Betydning og Velſignelſe. Maatte dette Naademiddel blive mere eftertragtet og rettelig benyttet af vort Menighedsfolk. Men fordi det overſees eller ganſke glemmes ſvækkes Troeslivet og ſynger hen og tilſidſt dør. Og Haand i Haand med Svækkelſen af Trangen til Ordets og Nadverens Brug gaar Sløvhed i Bønnen. Bad man mere, vilde viſt ogſaa mange andre Ting

Digitized by Google

have en bedre og friskere aandelig Skik. Den Herre Jesus har ligesaa alvorligt og indtrængende indskjerpet Bønnens Nødvendighed som Ordets og Sakramenternes Brug. Maatte ingen glemme Bønnen! Bønnens Offerrøg skulde stedse stige op til Himmelens Gud fra Hjertets Offeralter. Og hvem kan leve i Naaden uden at bede? De troende har kaldt Bønnen det aandelige Livs Aandedræt. Vil du derfor leve, saa maa du bede. Kom ihu at „Bønnen er for alting god". Og saa store Forjættelser som Gud har knyttet til Bønnen. Glem ikke Forjættelserne. Hold fast ved den usynlige som om du saa ham. Vi kan tale og vi kan predike, og vi gjør meget af det, men beder vi ogsaa meget, og om vi beder, sker vor Bøn med barnlig Tillid, Ærbødighed og Andagt? Beder vi meget i Enrum, og beder vi i Aandens Samfund med hverandre og for hverandre? En retfærdigs Bøn formaar meget naar den er alvorlig. Lad os bede mere for alle Mennesker, lad os bede for Øvrighed og Undersaatter, lad os bede meget for Lærere og Predikanter, ofte er disse altformeget kritiseret og lastet, men lad os gjøre mindre af det og bede mere for dem. Den samvittighedsfulde Lærer og Præst trænger sandelig mere end nogen anden sine Medkristnes Forbøn og Støtte, om han ikke skal segne under Arbeidet, Byrden og Ansvaret. Kanske ogsaa lidt mere Kjerlighedsbevisninger og inderlige Forbønner for Ungdommen . vilde frugte mere end det Klander, som de ofte er udsatte for. Gud velsigne vor Ungdom!

Jeg som mange andre af os har tilbragt en hel Del Tid paa Reiser, for mit Vedkommende mest med Hesteskyds. Engang fik jeg den Indskydelse at jeg skulde bede for en vis Mand hver Gang jeg kjørte forbi hans Hjem, og derforbi laa min Vei ofte, men jeg maa tilstaa at jeg bad og jeg tvivlede, Gud forlade denne og al min Tvivl. Jeg ved at den Mand, som her sigtes til var mange Gange kraftig kaldt paa af Gud, men om han er helt vundet for Herren idag ved jeg ikke, men jeg kommer mit Løfte ihu og har endnu et Suk tilovers for ham, om min Kjørevei ikke for nærværende ligger forbi hans Hus. Kanske faaere Taler og Predikener og flere Bønner og Bønnemøder vilde bære mere Frugt i vort Menighedsarbeide ogsaa. Det kunde i alle Fald være et Forsøg værd. Der er mange selv i Menighederne som ikke beder, og der er mange Menigheder, som ikke har Bønnemøder. Et Menneske, som ikke beder, er dødsdømt, og en Menighed, som ikke har Bønnekræfter nok iblandt sig til at den kan holde Bønnemøder er nok ogsaa dødsens. Dette er sagt for at Naadens Børn ikke skulle forglemme sig paa dette saare vigtige Kristendomspunkt. Jesus sagde: Hvad jeg siger eder, siger jeg alle, vaager!

Med Tilegnelsen af Syndernes Forladelse ved Troen paa Jesus er Mennesket blevet et Guds Barn, og som saadant har det Adgang til sin himmelske Fader, og denne Gang til ham sker ved Bønnen, i sin Bønneomgang med sin Frelser og Gud føler man sig lykkelig og salig. I Herrens Nærhed føler jeg mig velkommen, beskyttet og vel hjulpen. Det evige Liv og den evige Salighed begynder altsaa ikke først efter Døden, men tager sin Begyndelse allerede her i Tiden. Kjender du dig at være en af disse benaadede, frelste og salige Sjele? Prøv dig, det gjælder dit evige Vel.

Slutningsbemærkninger.

Det er det største vi ved at sige om et Menneske, at det er opreist af sit dybe Syndefald og ført tilbage i en salig Stand, at det har faat Barneret og Arveret i Himmelen, at det lever i en daglig Syndsforladelses Naade, har faaet Guds Billede igjen, og skal om føie Tid bære dette Billede fuldkommen i Herlighedens Rige hos Gud. Der kan ikke tænkes noget større og herligere. Priset være Guds hellige Navn i Tid og Evighed for at han i sin ubegribelige Kjerlighed og Barmhjertighed banede Veien for os til denne store

Digitized by Google

Lykke! Og det er om at gjøre for hver enkelt af os, at vi har og eier dette for vort personlige Vedkommende. Men dette er ikke alt. Vi er ikke her i Verden kun for os selv, for at faa og nyde alle Goder alene. Vi skal give og meddele til andre med os. Med andre Ord, vi skal tjene, vi skal arbeide, og arbeide medens det er Dag, før Natten kommer, da ingen kan arbeide mere. Vi kan gjerne meddele; thi vi har nok at tage af, tænk kun paa Naadehavet, som vi har faat af selv, der kan vi øse frit og øse længe, det blir aldrig tomt. Den aandelige Hungersdød raser i Verden til alle Tider. Der er forsmægtende Sjele langs alle Veie. Vi hverken tør, vil eller kan gaa dem forbi. Træd til o Kristensjel, som den barmhjertige Samaritan, før de dør! Var Markerne hvide til Høsten paa Jesu Tid, saa er de endnu mere modne nu. Var det nødvendigt at bede Høstens Herre uddrive Arbeidere i den store Høst da, meget mere saa nu. Det svimler for Tanken, naar vi drager os til Minde de Millioner i Verden, som endnu ikke har hørt Frelsens Evangelium. Visselig er her noget at gjøre for alle, som har faaet Kjerlighed til Gud og Næsten. Det er da heller ingen saligere Beskjeftigelse til end at faa tjene Gud i hans Rige paa Jorden, eller tjene Jesus i hans fattige Lemmer i Verden. Hvilken Fred og Salighed under Tjenesten og hvilken Løn tilslut!

Flid og Troskab.

Den, som skal følge sin Frelser i Lære og Liv maa ogsaa beflitte sig paa at følge ham i Flid og Troskab. Som det gjelder for den enkelte i sit Kristenliv at være tro til Døden om han skal vinde Livsens Krone, saa gjelder det samme med Hensyn til Tjenesten i Guds Rige baade for den enkelte og for alle tilsammen. Der er vel neppe et daarligere Syn at se end dovne Tjenere i hvilkensomhelst Bestilling, men værst er det at være doven i den kirkelige og kristelige Virksomhed. Herren har vidst at omtale ogsaa denne Klasse Folk i de rette Ordelag, naar han siger: „Du onde og lade Tjener.“ Maatte ikke denne Dom ramme nogen af os! Jallefald maa vi ogsaa paa dette Punkt prøve os selv. Vi kan være sikker paa, at vor Natur ikke vil forhaste sig, naar vi skal gjøre Guds Gjerning. Fristelsen til Dovenskab ligger nær hos alle og er vidst blandt alle andre Fristelser taget med i Jesu Formaning: Vaager og beder, at I ikke skulle falde i Fristelse.

Med Troskaben har det sig ligedan. Jesus var tro i sit Vidnesbyrd og tro i sin Virksomhed indtil han blegnéd i Døden. Vi skulle være det samme. Og det er løftende at lægge Mærke til, at Gud har faat give mange i Sinde at være tro selv i de største Prøver, Fristelser, Forfølgelser, ja ondt Rygte saavel som godt Rygte. De har været tro indtil de fik modtage Martyrkronen. En Skare af disse staar idag for Lammets Trone. Lad os tænke paa det, naar vi fristes til Utroskab mod Gud og vil svigte vort Kristenkald og vore Pligter.

Historien og Erfaringen giver os en Mangfoldighed af Eksempler paa „læg og lærd“, som det heder, som har svigtet sin Gud og sine Kristenpligter og saaledes givet op straks de havde begyndt eller naar de var paa Halvveien eller i allefald før de kom ti Maalet. De fandt Kristendommen ikke fuldt saa let som de havde tænkt, eller mindre ærefuld end de mente, eller mindre lønnende end de troede og saa var det bedst at give op det hele. Som sagt, der er mange slige Stakler i Verden, som engang har bekjendt sig for at være en kristen, har maaske ogsaa været med at bekjende Jesu Navn, de er brændemærket i sin Samvittighed, de skyr Gud og vilde om de kunde ogsaa komme sig bort fra Omgang med Mennesker. Verden spotter ad dem og Guds Børn sørger over deres Tilbagefald. Derfor vær tro, vær tro! Guds saliggjørende Naade er aabenbaret for alle Mennesker, optugtende os til at forsage Ugudelighed og de verdslige Begjerligheder og leve viselig,

Digitized by Google

retfærdig og gudelig i denne Verden, idet vi forvente det salige Haab og den store Guds og vor Frelsers Jesu Kristi Herligheds Aabenbarelse, han, som gav sig selv hen for os, forat han maatte forløse os fra al Uretfærdighed og rense sig selv et Eiendomsfolk nidkjert til gode Gjerninger. Tit. 2, 11. 14.

Hvad skal vi have?

Dette Spørgsmaal kom ogsaa Peter med, og han fik Svaret straks: Sandelig siger jeg eder, at I, som have fulgt mig, I skulle i Gjenfødelsen, naar Menneskens Søn skal sidde paa sin Herligheds Trone, ogsaa sidde paa tolv Troner og dømme de tolv Israels Stammer. Og hver den, som har forladt Hus eller Brødre eller Søstre eller Fader eller Moder eller Hustru eller Børn eller Agre for mit Navns Skyld, skal faa hundrede Fold igjen og arve det evige Liv. Mat. 19, 27. 29. Vi skal altsaa ikke søge Verdens Gunst, Ære eller Belønning. Vort Fædreland, vor Slægt, vor Skat, vor Arv og vor Belønning ligger høiere end alt, hvad Verden kan byde. Den Lyst, som Verden kan byde, ei glæder den kristne mer; I al denne ydre Glimmer Forfængelighed kun han ser. Ingen behøver mere og ingen skulde forlange mere end det Herren har lovet sine. Og han, som har givet os Sønnen skulde han ikke ogsaa give os alle Ting med ham. Altsaa ville vi ikke knurre, ikke klage men med Tak og Flid og Troskab tjene Herren med de Evner og Gaver vi har faaet, kommende ihu at

Herren kommer snart.

Da skal den sidste og afsluttende Naadesvelgjerning blive de tro og lydige Herrens Venner tildel. Da er ogsaa den ellevte Time forbi og det lyder: Kald Arbeiderne og giv dem Lønnen. Nu ved vi, at hvemsomhelst kan blive træt i Arbeidet og træt paa Vandringen og der er gjerne mange saadanne her tilstede. Her er gjerne baade legemlig og aandelig syge, de synes kanske, at der er altfor faa Solstraaler paa deres Livsvei. Kjere dig hold endnu et lidet ud, om en kort Stund er du fri.

Her er gjerne nogen gammel og bøiet under Livets Byrder og Sorger. Maatte den Naade, som har baaret og holdt dig oppe til idag, frede om dig og lyse for dig indtil din Livssol gaar ned! Herren kommer snart!

Her er gjerne dem, som synes de har i særegen Forstand „lidt Tab paa alt". Du har kanske mistet meget, som har været dit Hjerte kjert og nært, du føler dig derfor ensom og forladt og vi ville saa gjerne lade en himmelsk Balsamdraabe dryppe i dit syge Hjerte, og det er Jesu Forjættelse: Se jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.

Og han opløftede sine Øine paa sine Disiple og sagde: Salige ere I fattige; thi Guds Rige er eders. Salige ere I som nu hungre; thi I skulle mættes. Salige ere I som nu græde; thi I skulle le. Salige ere I, naar Menneskene hade eder, og naar de forstøde eder og spotte eder og forskyde eders Navn som ondt for Menneskens Søns Skyld. Glæder og fryder eder paa den samme Dag og springer af Fryd! Thi se eders Løn er stor i Himmelen. Luk. 6, 20. 23.

I Himlen vi stærkere istemme Tonen,
Naar Brødrene samlede træde for Tronen,
I heftigste Lue og deiligste Rang,
Med lifligste Harper og sødeste Sang;
Saa løfter op samlede Hjerter og Hænder,
Og længes at sankes, hvor Striden sig ender,
Og Kjerligheds Lue evindelig brænder.

Amen i Jesu Navn.

Bönner eller Bajonetter.

Da Napoleon nærmede sig Moskva, drog Erkebiskopen med endel Præster mod ham og bad for Staden, og han anførte blandt andet ogsaa, at mange bad til Gud for den. „Her spørges der ikke om Bønner, men om Bajonetter", var Napoleons Svar. Fra den Tid af dalede hans Lykkestjerne, og Guds Dom brød ind over ham og hans Soldater.

Digitized by Google

De norsk lutherske Synodemöder.

(R.)

Disse sidste Uger har været Synodemødernes Tid og det kunde derfor maaske interessere „Budbærerens" Læsere at faa et flygtigt Overblik over de forskjellige Kirkesamfunds Aarsmøder.

Vore Tiders gode Betingelser for letvindt Samkvem udvider Kjendskabet, som man har til hverandre, øger Forstaaelsen for hverandres Gjøremaal saa at mange af de Ting som for Aartier tilbage stod en saa fjern og fremmed nu er rukket adskillig nærmere og man søger mere at faa Rede den ene paa den andens Virke og Livsvilkaar. I det menneskelige Samfund idetheletaget er man bragt nærmere iſammen og Nationerne har en langt anden Forstaaelse af hverandres Svagheder og Fortjenstligheder end for nogen Tid tilbage. Næsten slig er det gaaet til ogsaa paa det kirkelige Omraade. Folk har lettere for at komme udenom sin egen snevre Kreds; der er mere Anledning til Omgang de forskjellige Samfundsfolk imellem. Tonen med hvilken man omtaler hverandre blir en anden, der vanker mindre af Hug og haarde Bemærkninger og alt dette skaber større gjensidig Tillid, mere Hensynsfuldhed og større Trang til grundigere Forstaaelse. Hermed er det ikke sagt, at dette bør forstaaes didhen at der sker nogen større Afprutning paa de væsentlige Grundsætninger der holdes høit i de respektive Samfund. Heller ikke den Ting sker ved at denne større Tilnærmelse har aabenbaret de gode Egenskaber bare; mon ikke Skyggesiderne har faat skarpere Linjer og man har lært at kjende tydeligere hverandres Feil og Misligheder. Men, som sagt Omgangstonen er en anden, den gjensidige Mistillid er borte og der ytrer sig en altid større og større Trang til Forstaaelse og denne mødes ogsaa af en tiltagende Erkjendtlighed hos de forskjellige Samfund baade blandt de ledende Mænd og de almindelige Kirkefolk. Nogen og enhver, der har Anledning til at overvære vore kirkelige Møder vil have Anledning til at se hvorledes disse besøges af andre Samfunds Folk end det Samfund under hvilket Mødet henhører.

Vi antager at det er ovennævnte Trang til gjensidig Kjendskab og Forstaaelse mere end Nyhedsinteressen, som gjør, at vore Kirkeblade som Regel gir korte summariske Oversigter over de forskjellige Søstersamfunds Aarsmøder. „Budbæreren" ønsker ogsaa kortelig at meddele sine Læsere angaaende de forskjellige lutherske Kirkesamfunds Aarsmøder.

Den forenede Kirkes Aarsmøde.

Den forenede Kirke holdt dette Aar sit Aarsmøde i Northfield, Minn. Møderne holdtes i „Hoymes Memorial Chapel," Kapellet ved St. Olaf College. Formanden udtaler i sin Indberetning sin Glæde over at Samfundet for første Gang i dets Historie iaar kunde holde sit Møde i eget Hus. Aarsmødet var godt besøgt. Blandt de Ting der forhandledes var der neppe noget som kunde betegnes som „Mærkesag". Det der kom nærmest til at kunne betragtes som en saadan, var Spørgsmaalet om Nedlæggelse af Normalskolen i Madison, Minn. Det blev fremholdt at Normalskolen ikke lønnet sig for Samfundet men at der burde oprettes Normal-Afdelinger ved Samfundets forskjellige Akademier. Imidlertid vistes det at Normalskolen vandt stærk Tilslutning, da det blev besluttet efter en stemningsfuld Diskussion og med stor Majoritet at Normalskolens Virksomhed bør fortsættes.

En anden Sag af stor Betydning var Indremissionsvirksomheden. Formanden fremholdt i sin Indberetning det ønskelige i at Menigheder hvorfra Folk flytter ud skulde tage sig af saadanne Udflytterfolk. Menighedenburde forsyne saadanne med Anbefalinger til den Menighed, som findes paa det Sted, hvor de flytter ind. Ligeledes burde Præsten og Menigheden paa sit Sted hvorfra disse flytter ud opmuntre dem til at søge sig nyt Hjemsted paa en Tragt hvor der findes en lutherſk Menighed. Pastor Olaf Glasøe blev valgt til Indremissionssuperintendent.

Religionsskolen blev ogsaa adskillig drøftet. Der blev klaget over Mangel paa dygtige Religionslærere og ligeledes over Man-

Digitized by Google

gel paa Interesse hos en hel Del Menigheder. Det blev fremholdt at Religionsskolen er en Livsbetingelse for Menighedens Vekst og Trivsel og en stærk Opfordring blev rettet til Samfundets Menigheder om alvorligt at tage sig af Børnenes kristelige Undervisning.

Baade den forenede Kirke og Frikirken klager over de tunge trykkende Forholde, som deres Missionærer arbeider under paa Madagaskar. Det ser ud, som Regjeringen aldeles vilde tilintetgjøre Missionsarbeidet; ialfald lægger den saa mange Hindringer iveien at det næsten umuliggjør Missionsarbeidet.

Aarsmødet besluttede at forhøie Lønnen for Lærerne ved St. Olaf College med gjennemsnitlig $100.00. De fleste af Lærerne faar saaledes en Løn af $1200.00.

Det blev ogsaa besluttet at bygge en ny Bygning for „Augsburg Publishing House" til et Kostende af $50,000.00.

21 theologiske Kandidater blev ordineret og 7 lutherske Præster og en Kongregationalist Præst blev optaget i Samfundet. Samfundet har nu over 500 Præster.

Til Viceformand gjenvalgtes Pastor N. J. Ellestad, Kenyon, Minn., og til Sekretær Pastor J. C. Roseland, Austin, Minn. Formandsembedet var ikke oppe til Valg da Terminen er paa tre Aar og Dr. T. H. Dahl har to Aar igjen af indeværende Termin.

Den norske Synodes Aarsmøder.

Som alle ved saa holder den norske Synode Møde hvert tredie Aar, og dette benævnes da Fællesmøde. De andre to Aar indimellem holder hvert Distrikt af Synoden Distrikts-Møder hvor forhandles Sager af Betydning vedrørende Distriktets Tarv medens Sager af overveiende Betydning henvises til Fællesmødet og kommer da fra Distrikt-Mødet i Form af Henstilling.

Synodens østlige Distrikt holdt iaar sit Aarsmøde i La Crosse, Wis., fra 30te Mai til 5te Juni.

Til Formand for følgende seks Aar valgtes Pastor Jørgen Norby fra Lee, Ill. Han havde fungeret som Formand siden Formand A. K. Sagens Død sidstleden Vinter.

Følgende Kandidater er i Aarets Løb ordineret til Præster inden Distriktet: H. C. Smeby, J. A. Moldstad, Nils Magelsen, A. Svanøe, J. O. Tveten, H. E. Olsen og H. M. Olsen. Distriktet har fortiden 81 Præster, 198 Menigheder og et Sjeleantal af 39,508.

Formanden klager i sin Indberetning over tiltagende Verdslighed, Ligegyldighed for Guds Ord og Sakramenter, Vanekristendom og Ukjerlighed. Ligeledes klages der over den Vanskelighed som de hemmelige Selskaber bereder det kirkelige og kristelige Arbeide ved at de øver en ihærdig Virksomhed med at søge at vinde Medlemmer blandt Kirkefolket.

Derimod, beretter Formanden, er der mindre Klage om Indtrængen af andre Samfund. Der synes at vises mere Hensynsfuldhed fra andre Samfund ligeoverfor Synodens Arbeide.

Der blev fremholdt at en stor Del af Menighederne i Distriktet ikke støttede Indremissionskassen saa rigelig, som ønskeligt. Vistnok var Interessen i stigende men da Kravene om Udvidelse af Arbeidet var i Tiltagende saa strak Midlerne alligevel ikke til. Distriktets Indremissionskasse havde i Aarets Løb havt en Indtægt af $7000.00.

Der klagedes over Præstenød. Forholdene havde gjort det nødvendigt at 3 Kandidater var blevet ordineret til Præster, medens de endnu havde et Aar igjen af sin Studietid, da Seminariets Fakultet havde fundet dem modne og skikkede til Præstegjerningen.

Det blev videre besluttet at Synoden anstrænger sig saavidt muligt at afkaste i Aarets Løb den Gjeld, som hviler paa Lutheran Normal School i Sioux Falls, S. D.

Synodens Fællesformand Pastor B. Koren overvar den største Del af Mødet.

Minnesota Distrikt af Den Norske Synode holdt iaar sit Møde i Benson, Minn. Pastor K. Bjørgo, Red Wing, blev gjenvalgt som Formand. Formandens Termin er seks Aar. Til Sekretær valgtes Pastor D. C. Jordahl, Norway Lake, Minn. Han valgtes ogsaa til Suppleant for Formandsembedet. Han er ligeledes Sekretær for Fællessynoden.

Digitized by Google

Til Kasserer valgtes Hr. H. L. Hjermstad, Red Wing, Minn.

Det blev oplyst at Schreudermissionen i Sydafrika saavelsom Alaskamissionen og Indianermissionen var i en god Forfatning. Omtrent $8,000 var i Aarets Løb indkommet til Hedningemissionen.

Mødet ytrer adskillig Beklagelse over at andre Samfund optar Præster, der ikke paa ordentlig Vis har ophævet sin Forbindelse med Synoden.

Der ytredes adskillig Beklagelse over at Præsterne har for daarlig Løn. Præsterne har ingen Anledning til at lægge noget tilside og da de paa sine gamle Dage ofte blir skubbet tilside vil dette mene en Alderdom paa bar Bakke, en Kjendsgjerning der har nokfaa afskrækkende Virkning paa vordende Præstekandidater. Dette holder mange borte fra Embedet, som ellers kunde være nokfaa vel skikket. Disse og lignende Tanker blev fremholdt under Diskussionen af dette Thema.

Mødet udtalte sin Tilfredsstillelse over det Arbeide, som Foreningskomiteen har udført og paalagde den at fortsætte indtil Forhandlingerne er fuldført.

Den Norske Synodes Iowa Distrikt begynder sit Aarsmøde i Albert Lea, Minn. den 27de dennes.

Den Lutherske Frikirke.

Frikirken holdt sit Aarsmøde i Fargo, N. Dak. Pastor E. P Harboe valgtes til Formand og Pastor J. E. Fossom til Sekretær. Formanden i Frikirken indleverer ingen Indberetning til Aarsmødet. Den egentlige Oversigt over Aarets Arbeide gives i Indberetningen fra den saakaldte Organisationskomite. Dennes Formand Pastor J. U. Pederson indberettede Af denne fremgaar der, at der paa flere Steder i Frikirken har været Vækkelser, men Indberetteren klager over at disse har ikke altid fulgt de sundeste Spor. Han klager ogsaa over den altfor hurtige Ombytning af Præster i flere Kald. Dette virker hemmende og forstyrrende paa Arbeidet. Som i de fleste andre Samfund klages der ogsaa i Frikirken over for daarlig Løn til Præsterne. Komiteen paapeger at Gjennemsnitslønnen er $640.00 og gjør opmerksom paa at en Præst burde have mindst ligesaa stor Løn, som en duelig Haandværker, hvilket for Tiden ikke er Tilfældet.

Komiteen har liden Tiltro til det Foreningsarbeide, som nu paagaar mellem de tre andre lutherske Samfund, den tror at deres Syn paa Sagen er altfor materialistisk og kjødeligt. Diemedet er mere „territorial expansion" end Menighedens indre Befæstelse og Opbyggelse mener Indberetteren. Derimod udtaler han sin høieste Anerkjendelse og Billigelse af Samarbeide mellem de lutherske Samfund.

Frikirkens Aarsmøde antog en Overenskomst med Hauges Synode angaaende Samarbeide i Hedningemissionen, saaledes at Frikirkefolk kan støtte Kinamissionen, og Hauges Synodes Folk kan støtte Madagaskarmissionen. Ligeledes at de anerkjender hinandens Kandidater for Missionærer. (Denne Overenskomst blev ogsaa tilstemt af Hauges Synodes Aarsmøde i Roland). Aarsmødet forfattede ogsaa Resolutioner i Anledning af Prof. G. Sverdrups Død og udtalte sin Sympathi med Hauges Synode i det Tab den havde lidt ved Prof. H. H. Bergslands Død.

Valget af Bestyrer for Augsburg Seminar og Efterfølger af Prof. G. Sverdrup som theologisk Lærer blev overladt til Seminariets Direktion.

Det blev besluttet at optage en Subskription til Dækkelse af Augsburgs Gjeld og som Begyndelse til et Fond for Lærerlønskassen. En Begyndelse foretoges ved Aarsmødet, hvor $11,000.00 indkom.

Glem ikke, at der blir en Dom, først hernede og siden deroppe! Glem ikke, at Gud har fastsat en Dag, paa hvilken han skal domme Verden! Glem ikke, der findes en stor, hvid Trone, og at vi engang skal staa foran den, saa som vi er, ikke saa som vi synes at være, og at vi skal gjøre Regnskab for de Gjerninger, som vi har gjort i Legemet. Og glem ikke, at det bliver en retfærdig Dom, at Gud selv bliver Dommeren! Gipsy Smith.

Digitized by Google

Fra Norge.

Som jeg forstaar, er mit sidste Brev til „Budbæreren" fra ivaar ikke kommet den ærede Red. ihænde.*) Jeg gjentager derfor mit Ønske for den nye Red. om Herrens Velsignelse til Arbeidet, at det maatte vel lykkes til Guds Ære og hans Kirkes Opbyggelse.

Jeg er netop vendt tilbage fra Vaarmødet i norske Presters Broderkreds, der regelmæssig afholdes hver Høst og Vaar i Christiania, og hvor da i broderlig Forstaaelse og Kjerlighed Kirkens Anliggender drøftes. Denne Gang forelaa iblandt andet til Behandling et meget aktuelt Emne, nemlig den saakaldte Konowsag. Denne Sag vilde vistnok havt en nokſaa ringe Betydning, hvis den havde indskrænket sig til Personen Konow, som er en ganske ung Mand og Kaldskapellan til Sandviken, en Forstad i Bergen, men Ulykken er, at det desværre har vist sig, at Pastor Konow ikke staar alene men har været uforsigtig nok til at give Udtryk for, hvad der rører sig i nokſaa vide Kredse inden vor Statskirke, og særlig inden vort Theologfakultet. Pastor Konow har i offentlige Foredrag fornegtet de Grundsandheder, hvorpaa Kristendommen som saadan hviler, saaledes Jomfrufødselen, Opstandelsen, Kristi væsentlige Guddom, i det heletaget alt, som streifer ind paa Guds undergjørende Gjerning og en overnaturlig guddommelig Aabenbaring. Sognepræst Klavenæs, som jo har været betragtet som den ledende Kraft inden de moderne Theologers Kreds, optraadte straks i sit Organ „Norsk Kirkeblad", som ikke maa forvekles med vor gode, gamle „Luth. Kirketidende", imod Pastor Konow og hans Vranglære, særlig hans Fornegtelse af Kristi Opstandelse, men foranledigedes kun derved, at hans gamle Venner og Meningsfæller optraadte imod ham og særlig da vor nye Professor i den kr. luth. Troeslære, Professor Ording, som i en Række Artikler i norsk Kirkeblad omtrent vedkjender sig Konows Standpunkt og siger at give samme sin videnskabelige Begrundelse. Derved er selvfølgelig denne Sag kommet ind i et nyt Stadium, da det nu klart viser sig, at ialfald en af det theolog. Fakultets Medlemmer, og det den Mand, som skal undervise Kirkens vordende Præster i lutherſk Troeslære, forkaster ikke alene den lutherske, men hele den kr. Kirkes Grundsandheder og lærer en flad Rationalisme med det gamle Præg: Gud, Dyd og Udødelighed. Men herved har ogsaa den celebre Professorsag faaet en ny Belysning, og vor norske Kirkes Stilling er bleven yderligere vanskeliggjort. Bergens Biskop bragte Konows Sag ind for Kirkeministeren og henstillede til Kirkens øverste Styrelse at anmode Pastor Konow om at fratræde det Embede, som han efter sit Standpunkt saa uværdig betjener. Men intet Skridt er til almindelig Forargelse endnu taget fra Styrelsens Side, og det var da særlig denne Forargelse, som kom tilorde paa Broderkredsens ovennævnte Møde. Efter et objektivt, indgaaende Foredrag af Sognepræst Christopher Brunn, som særlig dvæler ved Fornegtelsen af Opstandelseslæren, blev der efter Forslag af det praktisk theol. Seminariums Bestyrer, Pastor Støylen, fattet med enstemmig Tilslutning en Resolution saalydende: „De norske Presters Broderkreds, samlet til Møde i et Antal af omkring 60, vil gjerne faa Lov til at udtale for Kirkedepartementet, at den dybt beklager, at en af vor Kirkes Tjenere offentlig fornegter den chr. Troes Grundvold og desuagtet bliver staaende i sin Præstetjeneste. Skal dette vedvare, vil det føre vor Kirke ind i uoverstaaelige Vanskeligheder og bringe Foragt over vor Kirke og dens Tjeneste i vide Kredse. Vi vil derfor indtrængende bede Kirkestyrelsen om at henstille til Pastor Konow at træde tilbage fra sit Embede". Tilstede var blandt andre Biskopen i Hamar Chr. Brun og Stiftsprovst i Christiania Gustav Jensen, hvilke begge ogsaa ved sine Udtalelser

*) Nævnte Korrespondance fra Provst Weenaas blev ved Modtagelsen lagt tilside og forglemt, indtil vi af „Budb."s Red. blev spurgt, om vi i Trykkeriet havde modtaget den. Vi kom da vor Synd ihu og skyndte os med at finde den op igjen. Den er at læse i No. 26 af „Budbæreren". G. L.

Digitized by Google

gav Resolutionen sin Tilslutning. Man har forundret sig over. at Pastor Konow, som optræder i Videnskabens og „Sandhedens" Navn, ikke er saa meget i „Sandhed", at han tager Afsked fra et Embede, hvortil han staar i en saa afgjort Modsætning, at han derimod kan staa i Kirken Søndag efter Søndag og offentlig for Menigheden bekjende, hvad han ved enhver anden Anledning, offentlig og privat, fornegter. Dette forsvarer i Hovedstadsblade den „i Sandhed" værende Digter Bjørnstjerne Bjørnson!

Siden jeg sidst skrev, ser jeg af de amerikanske Blade, at to af de amerikanske Kirkes ledende Mænd har faaet Hjemlov, nemlig Professor Georg Sverdrup og Pastor O. Paulson, begge af den luth. Frikirke, og med sit Arbeide og sine Interesser nøie knyttet til Augsburg Seminarium i Minneapolis. Paulson var jo en gammel udslidt Herrens Tjener, hvis Dagverk var væsentlig afsluttet, medens Sverdrup endnu stod i sin Manddoms Kraft midt i Arbeidet og Striden, hvorfor vistnok Savnet af ham vil blive meget følelig, særlig i Frikirken og ved Seminariet. Da jo ogsaa Nedskriveren af disse Linier i sin Tid har staaet Augsburg Seminarium nokaa nær, vil det ikke kunne vække Fortrydelse hos sandhedselskende Mennesker, naar jeg i den historiske Sandheds Interesse tillader mig at korrigere et par Udtalelser, som er faldne i Anledning af disse Dødsfald, og som jeg har Grund til at tro bunder i en Opfattelse, som tør være nokaa udbredt i den nuværende Generation derover. Jeg har ogsaa seet det før, særlig i „Folkebladet", at afdøde Pastor O. Paulson betegnes som „Augsburgs Fader". Hvis man tænker paa Augsburg som kirkelig Institution, saa er han det neppe, hverken for det nye eller det gamle Augsburg, det nye er vel Frikirkens Augsburg, og det gamle var vel Konferentsens Augsburg, der levede sine første 3 Aar i Marshall, Wis. Men tænker man paa de ældre Bygninger ved Seminariet og særlig Hovedbygningens ældste Fløi, saa er ganske vist Pastor Paulson Augsburgs Fader, da han væsentlig ved sin Indflydelse i Minneapolis udvirkede, at Konferentsen der fik saavel den fornødne Byggegrund som de fornødne Byggepenge. Hovedbygningen saavelsom den ældste Professorbolig i Fuldførelsen skede dog ved Bidrag samlet i Konferentsen ved fleres nokaa anstrengende Samarbeide. Men uanseet dette, skal det vides, at ligefra Begyndelsen af havde Augsburg ikke mange saa trofaste og paalidelige Venner som Pastor Ole Paulson. Hvad Professor Sverdrup angaar og de ved hans Bortgang foranledigede Biografier, saa har jeg bemærket, at man mener, at Augsburg Seminarium dengang, da han i 1876 overtog sammes Bestyrelse, var en omtrent ny Institution. Saaledes forholder det sig dog ikke. Som Institution blev nemlig Augsburg Seminarium til i Sommeren 1869 gjennem Beslutning paa Synodemødet i Moline Ill. af den norsk-danske Afdeling af den skand. Augustanasynode og aabnet efter Sommerferierne i September samme Aar i Marshall Wis., hvor Seminariet, som da udelukkende var Præsteskole, havde sine 3 Grundlæggelsens Aar, hvortil ogsaa kan regnes de 2 første Aar i Minneapolis, indtil nemlig Professorerne Sverdrup og Gundersen i 1874 kom over som Medarbeidere til Seminariets videre Opbyggelse. Prof. S. Oftedal var allerede kommen over Høsten 1873. Allerede i 1874 efter Ferierne kunde de ældre Seminariebygninger aabnes for Augsburg Seminarium & College, og de 3 nye Professorer flytte med sine Familier ind i den for dem opførte Professorbolig. Syv Aar er jo ikke i sig selv nogen lang Tid, især naar hensees til Prof. Sverdrups lange og af et utrætteligt Arbeide optagne Virketid, men det bør dog ikke overseés, at de syv Aar er Grundlæggelsens og Begyndelsens Aar, og de er vel neppe nogensinde de letteste. Jeg har troet med Red. Tilladelse at burde, som sagt, i den historiske Sandheds Interesse gjøre disse kortfattede Bemærkninger, især da jeg ikke har seet, at nogen derover har fundet sig foranlediget til at gjøre det.

Med hjertelig Hilsen til Dem, kjære Broder Holter, og Brødrene i Hauges Synode forbliver jeg eders i Herren hjertelig forbundne A. Weenaas.

Nes Præstegaard 1 Juni 1907.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Paa Vei til Honye.

Den 24de April.

Nu er det deiligt Veir og ypperlig Søndenvind, saa jeg vælger at reise med Baad. Jeg orker ikke at hænge paa Hesteryggen længer. Og bæres i Stol af Hedninger, det har jeg heller ingen Lyst paa og det koster adskilligt at betale 4 Mænd for en Reise til Honan. Stolbærere i Byerne heromkring er alle Opiumsrøgere, det laveste af Menneskeslægten, onde, vrange og umedgjørlige, men de kan, naar Nøden kræver det lokkes med Penge. Derfor foretrækker jeg en liden Baad; faar vi Vind, saa seiler vi; faar vi Modvind, saa trækker man Baaden mod Strømmen.

Jeg reiser som en Kineser, kristen naturligvis, og spiser af Baadfolkenes Kost, og den er tarvelig. Jeg skal selv se til at de laver ren? Mad.

En liden Gut, fattig og fillet og fort som en Neger, en ægte Hedning paa 14 Aar koger for os. Faderen trækker Baaden alene, men ved Siden af at koge, maa Gutten ogsaa styre Roret. Jeg hjelper ham af og til med at styre Baaden, medens han vasker Risen, Grønsagerne og Kopperne, gjør op Ild under Gryden og koger. Flodvandet bruger vi som det er, det er ingen Raad. Man kan vænne sig til lidt af hvert i Kina.

Til Frokost og Aftenmad spiser vi tynd Risſuppe. Kineserne bruger ikke Salt i den. Men til Middag har vi tør Ris. Denne Ris halvkoges, saa fjerner man det meste af Vandet, sætter saa Gryden paa Ilden igjen indtil Vandet er gaaet op i Damp, som trænger igjennem Risen, saa den blir myg, men ganske tør. Denne Slags kogte eller dampede Ris smager for den gule Rase, og den er god ogsaa. Hirse spiser vi. Den laves paa samme Maade, og er kraftigere end den hvide Ris. De fattige i Kina lever mest paa den Kost, men Missionærerne spiser den, selv om det er Fattigmandskost.

Til Risen spiser vi saltede Kaalrødder og sur Løg. Det sidste spiser man med Forstand, især de, som er svage.

Baaden er trang. Jeg kan saavidt sidde opret paa Gulvet, hvor jeg har lagt ud mine Sengklæder. Det Rum, som jeg har til min Raadighed er 4 Fod bredt og 6 Fod langt og her sidder jeg medens Baaden ruſler saasmaat og skriver hjem til Vennerne.

Baadfolkene, Far og Søn, sover ved mine Fødder. Deres Rum er meget mindre end det jeg har, men der kryber de ned og sover sødt efter Dagens Stræv. Jeg snakker af og til med dem om Gud.

Fra Tszho bragte jeg med to Studenter til Høiskolen i Fancheng. Den ene er fra Honan, Søn af Ev. Sen; en kjek Gut. Han er kristen. Den anden er fra Miartan, under Taiping Station. Han er Søn af Ev. Ting. Han reiste hjem for at trøste sin sørgende Moder. Hans yngre Broder, en kjek Gut paa 15 Aar, døde hastigt for en Tid siden og Moderen vil ikke lade sig trøste.

Gud ske Lov, at vi faar se Beviser paa, at Moders ømme Kjerlighed herude er lig den vi møder hjemme. Mrs. Ting er kristen. Evangeliſt Ting fortalte mig om deres Sorg. Han græd, men sørged med Haab. Han troede Gutten blev frelst, thi Gutten havde begyndt at be og var saa stille og forunderlig paa det sidste.

Paa Gjennemreise saa jeg indom til Vennerne i Fancheng. De er alle i sin Faders Forretning, trives godt og takker Gud, at de har meget at gjøre.

Det er saa faa Hauges Missionærer i Kina nu, at vi maa søge efter hverandre, dersom vi skal finde hverandre igjen blandt disse myldrende Millioner.

Var det Gavn i det, saa vilde jeg, lig Profeten, gaa affides og græde paa mit Ansigt. Vi er for faa med alt dette Arbeide.

Aa det er velsignet at vi har meget at gjøre. Da glemmer vi Sorger, og Fristelserne faar ikke Fodfæste. Da føler vi, at vi er salige, og lig Mesteren mættes af at gjøre Guds Vilje.

Men en Ting er det med os, som prediker for andre, vi forsømmer saa ofte vor egen

Digitized by Google

Sjelepleie. Gud hjelp os! Gud give os Raad! Det er en farlig Tilstand.

Vi trænger mere Tid til Guds Ords Betragtning, og at komme tilside i det stille Lønkammer for os selv med Gud og samle aandelig Styrke. Vi behøver det hver Dag; thi vi har os selv og Menigheden at føde og vogte, men vi trænger det ikke mindst paa Trængselens Dag, paa den onde Dag, hvis vi skal gaa af med Seier.

Hvor ofte maa vi ikke raabe med Peter: „Herre frels mig!" og med Sangeren:

„Giften i Tidens Veir og Vind
truer at røve mig Livet".

Det er vor egen Skyld. Guds aandelige Paradis staar altid aaben for aarvaagne kristne. De har Løfte om at faa gaa ind og ud og finde Føde. Men da spør vi: Hvorfor gjør vi os da ikke Brug af denne aandelige Rigdom og Velsignelse, som staar aaben for os? Det skrøbelige ved os hindrer ofte Aanden. Han faar ikke virke i os til at ville og udrette til hans Velbehag. Daarlige Omgivelser, Hedenskab og Verden tærer paa os, saa det aandelige Liv blir ikke saa sprudlende. Vi mødes overalt af Haan og Foragt, Verdens kolde Haand isner det aandelige Liv. Vi har ikke Kamp med os selv og Verden alene, men ogsaa mod Ondskabens aandelige Hær

Den, som staar nærmest Gud, har maaske de skarpeste Kampe, men overvinder Fienden letteſt,—thi Kristus har overvundet Verden. Derfor, lad os ta Tid til at trække os tilbage en Stund imellem Fægtningerne og styrke os hos Jesus. Da holder vi Livet oppe og Modet oppe og Kræfterne vedlige, og Seiren er vor. Da forherliger vi vor Gud og fremmer hans Rige. Et rigt aandsfyldt Liv bærer de rigeste Frugter i Herrens Vingaard. Det er et Skrig i hvert oprigtigt troende Hjerte: Mere af Gud! Mere af Gud! Mere af Guds Fylde og mere helt for Herrens Gjerning!

Gud er god mod Hedningerne. Grøden staar nu meget vakker. Vi haaber at faa en god Høst om tre Uger og det trænger dette arme Folk, thi næsten alle Ting stiger i Pris. Risen og Hveden fragtes til Kiangsi og andre Steder, hvor Hungersnøden er stor.

I Aften ankrer vi i Dragens Hule. Byen er ikke stor, men har en livlig Forretning, da hundreder af Baade lægger til her. Floderne, Tang og Bø, løber her ud i Hanfloden. I denne By har Br. Rønning Skole og Kapel. Herfra udgaar Indbydelsen om at komme til Jesus og det trænger de, thi det er et syndigt Folk.

I Aften har man et stort Theater, hvor omkring tusinde er samlede. Jeg vilde ikke vække nogen større Opsigt, men talede til Folket fra min Baad, men ved saadanne Anledninger er Folket urolige og oprørte, saa de er umodtagelige for Sandhedens Indtryk. Men vi har Tro for det. Vi er gaaet ud for at proklamere Kristi Evangelium paa Gader og Grænder. Masserne skal høre om deres Forsoner. Men Kristus vidned ofte for de enkelte, og jeg tror, at vi vil erfare, at det lønner sig, thi de direkte Vidnesbyrd, som er viselige, har man ikke let at komme bort fra.

Maa Gud hjelpe os, saa vi faar Aandens Frimodighed til at vidne i Tide og Utide, ved hver Leilighed Herren skjenker os. Vi planter. Herren faar se til med Væksten.

(Fortsættes.)

* * *

Til Oplysning.

Fortegnelse over de indfødte Medarbeidere paa vor Missionsmark i Kina, hvem som har betalt til Lønninger for dem for Aaret 1907.

1. „Chon-Fang-ling",—Ole O. Holtan, Lac qui Parle, Minn., og Pigeforeningen i Trefoldigheds Menighed, Roseville, N. Dak., hver $25.00.

2. „Jeh-Chuen-shan",—O. S. Haugen, Zumbrota, Minn., og John K. Hamre, Morrisonville, Wis., hver $25.00.

3. „Sen-T'ong-sjen",—St. Johns Menigheds Missionsforening, Sioux City, Ia., $50.00.

4. „Sen-Uen-kao",—Mrs. Tomine Torgerson, Mrs. S. O. Stensland og Miss Ruth Mork, Beresford, S. Dak., tilsammen $50.00.

5. „Hsiao-Fang-nan", —Thos. Egland, Malta, Ill., og Hr. E. Fredrickson og Hustru, Sacred Heart, Minn., hver $25.00.

Digitized by Google

6. „Pan-Hsiao-ku",—Hauges Menigheds Søndagsskole, Chicago, Ill., $35.00 og Bethania Menigheds Kvindeforening, Frost, Minn., $15.00.

7. „Liang-Huai-teh",—O. E. Hegg og Hustru, Mayville, N. Dak., $40.00 og nogle Kvinder i Bethlehems Menighed, Iowa, $10.00.

8. „Li-Chi-hua",—Stordahls Menigheds Kvindeforening, Goodhue, Co., Minn., og Pastor A. A. Dahl, Taylor, Wis., hver $25.00.

9. „Li-Shao-tsung", Ungdomsforeningen i Horace, N. Dak., Hilda Holtan, Bumbrota, Minn., hver $25.00.

10. „Mah-Sheo-chong",—J. O. Pladson, Spicer, Minn., $30.00 og Markers Menigheds Kvindeforening, Faribault Minn., $20.00.

11. „Huang-Teh-lu", — Hauges Menigheds Ungdomsforening, Jackson Co., Minn., $50.00.

12. „Kwei-Fuh-sen", — Hr. Anders J. Rognes og Hustru, Astoria, S. Dak., $30.00, Jens Hauglum, Grand Forks, N. Dak., $15.00.

13. „Shu-Chuen-lu", — Søsterbaandet i Grand Forks, N. Dak., $35.00.

14. „Pen-Chi-Sen", — Pastor A. O. Mortvedt, Newark, Ill., $30.00.

15. „Huang-ta-shen", — Pastor B. K. Barstad, Madison, Minn., $30.00.

16. „Ting-Huai-tang",—Pastor O. O. Bergh, Volga, S. Dak., $30.00.

17. „Li-Uh-Li pin-min",—H. G. Roalkvam, Bristol, S. Dak., $30.00.

18. „Hu-tien-Chang",—Bethel Pigeforening, Jackson, Minn., $35.00.

19. „Tsei-iong-gai",—Kvindeforeningen i Vor Frelsers Menighed, Stoughton, Wis., $35.00.

20. „Chao-tsen-san",—Næs Menigheds Kvindeforening, Madison, Minn., $35.00.

21. „Li", Evangelist i Teng-chow,—Dr. T. M. Stixrud, Litchville, N. Dak., $15.00.

22. „Mah", Lærer i Teng-chow,—Cornelius Odson, Rodaway, Iowa, $25.00.

23. „Chang-Fa-ling", — Dorkas Forening, St. Paul, Minn., $25.00.

24. „Kweoh", — St. Pauli Menigheds Søndagsskole, Minneapolis, Minn., $35.00.

25. „Suen-Chuh-u",—Edward Haaland, Arnt Njaa og T. Fuglestad, Cooperstown, N. Dak., $35.00.

26. „Li", Lærer i Fancheng,—Kvindeforeningen i Vor Frelsers Menighed, Grafton, N. Dak., $35.00.

27. „Liu-Tuan-fuh", — Geo. F. Wigen Sr. Hay, Wash., $25.00.

28. „Wang", Fancheng,—A. W. Amundsen og Nels Berve, Radcliffe, Iowa, $30.00.

29. „Chao-Ai-T'ang",—Manger Menigheds Kvindeforening, Bottineau, N. Dak., $45.75.

30. „Ueh-Hong-en",—Kvindeforeningen i Beresford, S. Dak., $25.00.

31. „Mrs. Wang", Bibelkvinde,—Mrs. J. B. Johnson, Chicago, Ill., $25.00.

32. „Mrs. Uen", Bibelkvinde,—Bethania Menigheds Kvindeforening, Twin Valley, Minn., $25.00.

33. „Mrs. Uei", Bibelkvinde, — nogle Kvinder i Roland, Iowa, $15.00.

34. „Mrs. Go-ma", Elev i Bibelskolen, —Missionsforeningen i Shell Creek, Nebr., $26.00.

35. „Mrs. Uei-Chan-shi", Bibelkvinde, —Mrs. P. Mundahl, Bethania Menighed, Frost, Minn., $15.00.

36. „Wang-Huai Chuan",—G. A. Kalsem, Jewell, Iowa, $30.00.

Er der nogen, som har sendt Pengene til Lønninger direkte til Kassereren for Aaret 1907, men som ikke her er nævnt, saa vær snil at underrette mig derom.

Glem ikke, at saadanne Penge skal sendes til mig.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Tanken er ikke toldfri, som man siger; thi er Tanken ond, skader den sin Eier ved sin blotte Tilstedeværelse, selv om den aldrig faar Udtryk i Ord eller Handling. Den gjør Hjertet urent; derfor giv aldrig en ond Tanke Rum.

Digitized by Google

Samtalemöde i Preston.

Ifølge forudgaaende Bekjendtgjørelse afholdt Mayville Kreds af Hauges Synode et Samtalemøde i Ft. Ransom Mgd., Preston, N. Dak., Past. Bergers Kald den 18de til og med 20de Juni. Følgende af Kredsens Præster var tilstede ved Mødet: Langehaug, Berger, Kleveland, Nesvig, Nesheim, Malkewick og Pastor O. K. Anderson af den F. Kirke.

Mødet aabnedes med Prediken af Past. Nesvig, der talte i Tilknytning til Ebr. 7, 23—28.

Stedets Præst ønskede Vennerne velkommen til Mødet med Es. 55, 10—11. Undertegnede begyndte Samtalen over det opstillede Emne Joh. 3, 16—21. I Samtalen deltog samtlige Præster og nogle Lægbrødre. Der blev talt over Guds Kjerlighed til den i Synden faldne Verden, og hvorledes vi burde elske ham igjen, der har bevist os en saa stor Kjerlighed, at han gav sin Søn hen i Døden for os, der vi endnu var Fiender. Mange alvorlige Formaninger blev lagt os paa Hjerte, om hvor nødvendigt det er at forsage Livet i Synden og Verden og ved en sand Omvendelse og Tro paa Kristus gribe den os i Evangeliet tilbudte Naade.—

Morgen og Aften holdtes der Bønnemøde, hvor man i Fællesskab frembar sin Trang og sine Begjæringer for Gud i Bøn. Blandt andre som deltog i Bøn, la vi Mærke til nogle unge Piger i 10—12 Aars Alderen, som frimodig bøiede sine Knæ og udøste i inderlig Bøn sin Hjertes Trang for Gud.

Saa burde det være: „Det skjønneste Syn, som jeg faar se er unge paa Knæ for Gud".

Under Mødet blev der afholdt Nadverdgudstjeneste; Past. Kleveland forrettede. Som Tekst for Skriftetalen benyttede han Math. 8, 25. Ikke saa faa samledes omkring Herrens Bord. Herren velsignede Maaltidet for os; priset være hans Navn!

Offer optoges under Mødet til Kredsens Kasse, hvorved indkom $42.46.

Vi havde det smukkeste Veir vi kunde ønske og et godt besøgt Møde.

Maa da Herren faa velsigne den udsaaede Sæd til mange Synderes Omvendelse og Opbyggelse i en sand og levende Tro paa den korsfæstede og igjen opstandne Herre Jesus Kristus.

Saa hjertelig Tak til Præstefolk og Mgd. for velsignet Samvær! O. J. M.

Atter en Pioner gaaet bort.

Ole Hendricksen Tofte, en af Syd Dakotas Pioneerer, døde den 16de Mai og blev begraven paa Highland Menigheds Kirkegaard den 18de. Han blev født den 22de September 1822 i Melhus Præstegjeld, ved Trondhjem, Norge. I 1855 blev han ægteviet til Sigrid Krogmoe, som overlever ham. De feirede sit Guldbryllup den 19de April to Aar siden. Han kom til Amerika i 1866, vendte tilbage til Norge i 1870 for at hente sin Familie, og sammen med denne kom han atter til Amerika to Aar senere. I 1874 flyttede de til Highland S. D. hvor de siden har boet. En Søn og en Datter overlever ham ved Siden af hans Hustru. Han var en troende Mand, og har i længere Tid ventet paa Hjemlov. Han tilhørte Ellings Samfund. G. M. Bruce.

Et nödvendigt Opraab til Hauges Synode.

Sidste Synodemøde besluttede at udsende til Kina i Følge med Dr. Hotvedt, Prof. Christian Stokstad og Dr. Robert Anderson, samt at Pastor Himle med Familie skal reise ud igjen i Høst. Skal disse Beslutninger realiseres maa vi faa Penge, og det snart. Kinamissionskassen er i en saadan Forfatning, at vi intet har hverken til Reisepenge eller Lønninger.

Vi trænger Reisepenge for dem, som Synodemødet har besluttet skal reise ud i Høst, omtrent $1,400.00 og forfaldne Lønninger til hjemmeværende Missionærer $760.50. Tilsammen $2,160.50. Mindst $2,000.00 maa sendes til Kina inden Udgangen af Juli, saa Vennerne vil skjønne, at her gjelder det at gaa til Handling med en Gang, thi det taaler ikke Opsættelse.

Rev. J. J. Rendahl, Fergus Falls, Minn. er Kinamissionens Kasserer.

Broderligt

A. O. Oppegaard, Formand.

Digitized by Google

Fra Arbeidsmarken.

Pastor A. E. Boyum er paa Reise i Wisconsin, hvor han besøger Pastor Elstads Menigheder ved Morrisonville.

Pastor J. F. Meloms Adresse blev i No. 25 feilagtigt opgivet at være Wallace, N. Dak. Det skulde være Wallace, S. Dak.

Past. J. A. Quello har antaget det til ham stillede Kald fra Menighederne ved Beresford, S. Dak., og tænker at tiltræde udpaa Høsten.

Past. T. J. Spande har faaet Kald fra Bethesda norsk luth. Menighed i Grand Rapids, Mich., men om han antager det vides endnu ikke.

Past. A. H. Melom og Hustru aflagde Red Wing Seminar et kort Besøg forleden Lørdag paa Gjennemreise til sit nye Virkefelt ved Norwich, N. Dak.

Aarsmødet for Red Wing Kreds bliver i Imanuels Mgd., ved Aspelund, Minn., i Slutten af September, om Gud vil. Nærmere Bekjendtgjørelse senere. M. J. W.

Prof. H. H. Elstad blev under sidste Aarsmøde valgt til Kasserer i Indremissionsbestyrelsen. Alle Penge til Indremissionskassen bør derfor herefter sendes til ham istedetfor til Past. J. L. Lasseson. Prof. Elstads Adresse er nu i Sommerferien Franklin, Minn.

Kunde ikke I Prestebrødre, Missionærer, Emissærer og andre gjøre eders eget Blad „Budbæreren" den Tjeneste at sende ind nogle Smaanyheder (alle ser først efter dem) og godt skrevne Afhandlinger over et Guds Ord, et kirkeligt Spørgsmaal eller noget, som kan være af almindelig Nytte. Det gaar bare I forsøger.

Sjette Søndag efter Trefoldighed skal der være et Fællessamtalemøde mellem North Prairie Mgd., af den Forenede Kirke, Pastor Guris Kald og Arendahl Mgd., i dennes Kirke. Samtaleemne Gjenfødelsen i Tilknytning til Jesu Samtale med Nikodemus. Disse Menigheder tænker at have flere saadanne fælles Samtalemøder.

Pastor J. F. Melom prædikede i Arendahl Mgd., 3die Søndag efter Trefoldighed. Om Aftenen talte han ved Ungdomsmødet i Peterson, Mgd. Professor Melom talte om Missionen paa Phillipinerne. Han var de Forenede Staters udsendte Skolelærer der i to Aar. Det var interessant og lærerigt. Professoren bruger det engelske Sprog meget godt.

Student Stueland afsluttede en tre Maaneders Skoletermin i Bethania Mgd., Frost, Minn. med en vellykket Skolefest, Søndag Eftermiddag 16de Juni. 70—80 Børn deltog med Deklamationer og Sang. Ida Groseth var tilstede, hun talte til Børnene om Skole- og Skoleundervisningen i Kina, baade Børnene og voksne lyttede med spendt Opmærksomhed. Et Offer optoges til Læreren som en Erindring og Paaskjønnelse for den Flid og Omsorg han har vist overfor Børnene, og de Vidnesbyrd han har aflagt i Menigheden.

Miss Emma Skor, Madison, Minn., kom til mig for en kort Tid siden med $25.00 til Indremissionen. Jeg blev glad og taknemmelig, og glad var hun i at faa give. Da hun bød Farvel sagde hun: „Du skal faa lidt senere til Kinamissionen". Her om Dagen kom hun tilbage med en „Cashier's Check" paa $32.12. Jeg fik $25.00 til Kinamissionen. Da jeg vilde give hende tilbage $7.12 sagde hun: Dette kan du tage til Synodekassen, jeg skal intet have tilbage. Gud velsigne den kjære Søster. Gud elsker en glad Giver. A. O. O.

Gammel Præst død. Past. H. A. Stub af den norske Synode afgik ved Døden Torsdag Eftermiddag den 27de Juni hos sin Søn Dr. H. G. Stub i Hamline. Den gamle Præstemand blev 85 Aar. Stub tog teologisk Eksamen ved Kristiania Universitet i 1846 og blev ordineret af Biskop Arup i 1848. Det meste af denne lange Tid har han betjent Menigheder i den norske Synode i Amerika. I 1891 til 1897 var han et par Ture til Norge og begge Gange stansede nogle Aar og drev da med kirkeligt Arbeide der. I de senere Aar har han naturlig paa Grund af sin høie Alder ikke betjent Menigheder. Han havde forresten en nokså god Helbred indtil et par Uger før sin Død. Han begraves ved Big Canoe, Ja.

Et følgeværdigt Eksempel: Her om Kvelden fik jeg et Brev fra Pastor A. O. Mortvedt. Min Glæde blev stor, da jeg aabnede det og fandt en Draft for et hundrede Dollars (100.) til Kinamissionen. Her er lidt af Teksten i Brevet: „Hoslagt behag at finde $100,00 til Ophold for en indfødt Evangelist i to Aar. De er fra gamle Ole T. Peterson ved Newark. Han har været syg i den senere Tid og holder paa med at bestikke sit Hus. Han vil ogsaa komme Indremissionen og Børnehjemmet ihu. Maa Herren give baade ham og os alle at være færdige naar Herren kommer". Kom Broder Peterson ihu i eders Bønner, saa længe han lever. Hvem er den næste, som vil følge hans Eksempel? A. O. O.

Den 15de dennes havde Pastor August H. Melom Bryllup med Miss Emma Gelina Haslerud, ældste Datter af Mr. & Mrs. A. P. Haslerud af Peterson Mgd. Pastor Westphal forrettede Vielsen. Kirken var for Anledningen smykket med Blomster og Grønt. Brudgommens Broder Pa-

Digitized by Google

stor John. F. Melom var Brudesvend og Miss Anna Erickson fra Dawson, Minn., var Brudepige samt Brudens Søster Ina og Miss Helen Halvorson. Brudgommens Moder Mrs. Halvorson samt hans Broder Prof. Carl Melom fra Minnesota Statsuniversitet og hans Hustrn var med i Brylluppet. Pastor og Mrs. Melom reiser i disse Dage til deres Kald i Norwich, N. D., hvor Melom skal indføres af Pastor Trygstad den 7de Juli.

Past. Odlands Kald fik efter Samfundets Aarsmøde Besøg af Miss Ida Groseth. Det er af stor Betydning for Missionssagen, at vort Folk faar høre direkte fra Missionsmarken og om Forholdene derude. Ingen er bedre skikket at gjøre dette end vore Missionærer. Folket var glade i de Vidnesbyrd Miss Groseth aflagde. Da det synes klart, at vore Missionærer paa kort Tid kan samle nye Legemskræfter her hjemme, saa maa det være til Kinamissionens og vort Samfunds Gavn og Nytte at lade vore Missionærer komme hjem, naar Kræfterne og Helbreden begynder at svigte, enten de har været mange eller faa Aar paa Missionsmarken. Naar de saa efter en kortere eller længere Tid, med nye Kræfter og nyt Mod atter gaar ud, kan de udrette mere end om de nedbrudte og syge er der stadig. O.

Miss Anna Lee skriver: „Jeg er nu i Fancheng og tager Vare paa Miss Hodnefields Skole, medens hun er i Shanghai paa den store Konferents. Miss Hodnefield trængte en liden Hvile og derfor var Landahl villig til at lade mig gaa. Nu er det elleve Maaneder siden Wold blev syg, og siden den ene efter den anden, saa vi faa har maattet forsøge vort bedste saa langt vi formaar. Det var tungt at miste vor kjere Mrs. Rønning, og det synes at blive tungere efter hvert, som Tiden gaar. Hun syntes saa umistelig for os alle. Dog Gud saa det vel anderledes og hos ham er ingen Feil. Paa Grund af Omstændighederne har vi yngre været hindret i Sprogstudiet, men vi tjener nok Gud bedst med at være villige til at optage det Arbeide som lægges for vor Fod. Ja vi blev nok skuffet naar ingen kom ud i Vaar heller, men saa kommer der vel flere til Høsten. Haaber det bliver en Virkelighed. Naar Olive kommer tilbage, reiser jeg hjem til Tsi Ho. Miss Hodnefield har et prægtigt Arbeide her, maa hun faa Styrke til at fortsætte i mange Aar. Dette er Brudstykker af et privat Brev til mig. A. O. O.

Kun nogle Ord saa I kan se vi er i Bevægelse. Vi trives godt og kan ikke sige andet end at Arbeidet gaar fremad om ikke saa fort. Dette helst i det ydre. Hvad der glæder end mere er dog, at der viser sig Spirer af den udsaaede Sæd. Sidste Søndag (den 16de Juni) blev 8 unge konfirmerede her, 5 Gutter og 3 Piger. Den almindelige Interesse viste sig ogsaa da. Kirken var dekoreret med Planter og Blomster. Sangkoret saavelsom Konfirmanterne bar „Beauquetter". Om Folket her skal det dog være sagt, at de i Almindelighed viser Interesse. Kirken var paa Søndag godt fyldt fra Ende til Ende, Indgangen iberegnet. Ved Aftensgudstjenesterne er almindelig kun faa Pladse tomme. Forsamlingen ved Formiddagsgudstjenesterne har vokset, saa vi ogsaa da flere Gange har havt ganske nær fuldt Hus. Maatte ogsaa Hjerterummet fyldes af Ordets Sæd, og Aandens Lys trænge ind. Ved Siden af denne og Rogata Mgd. ved Berlin betjener jeg St. Ansgar Mgd. midlertidig, og ved samme Tid besøger jeg ogsaa Skandinaverne i La Moure By med Aftensgudstjeneste. Her er Arbeide nok. Ved Siden af Søndagsgudstjenesterne her i Byen har vi „Bible Study" hver Torsdags Aften Kl. 8. Vi holder nu paa med Joh. Ev.

O. J. Nesheim.

Forklaringen.

En Indsender til „Budbæreren" har følgende at sige om Forklaringen: Angaaende Sverdrups Udgave af Pontoppidans Forklaring, hvilken Udgave af de følgende: H. U. Sverdrup, forkortet Udgave, J. R. Sverdrup, Sognepræst H. U. Sverdrups Katekismeforklaring omarbeidet og forkortet eller er det den sidstnævnte med Biskops Bangs Oversættelse af Katekismen, som Kommiteen har ment at skulle blive en fælles Børnebog for de norske lutherske Samfund?—Ved kun et flygtigt Overblik sees, at Sverdrups Udgave den korteste og sidste nødvendigvis ogsaa maa revideres, forandres eller omarbeides paa visse Steder til Eks. Sp. 56. Har Gud ogsaa givet os et Fædreland? Ja Gud har givet os Norge til et Fædreland etc.—Skulde nu dette gjengives ogsaa i det engelske Sprog og Bogen saaledes benyttes for udelukkende engelsktalende Ungdom af engelsk, tysk eller svensk Herkomst saa indsees det straks, at det Spørgsmaal er ubrugeligt som det er. Men der er ogsaa andre Steder som gjerne maatte ændres. Nu da, naar vi alligevel maa forandre og rette Bogen, saa kan vi ligesaagodt beholde Stavanger Udgaven, forandre enkelte forældede eller latiniserede Udtryk, som findes i den, og da har vi virkelig den bedste Børnebog til Undervisning i Troeslæren næst Sandhed til Gudfrygtighed, som findes i den norsk lutherske Kirke. Som en der nu i over 30 Aar har undervist Børn eller unge har jeg faat Anledning til at bruge flere forskjellige Slags Forklaringer og af de udtagne af Pontoppidans Forklaring finder jeg Stavanger Udgaven og den norske Synodes Bog at være de fyldigste og bedste. Maaske lidt mere senere. Lad andre ogsaa udtale sig i denne Sag. Den er af Vigtighed.

Adresseforandring.

Dr. J. M. J. Hotvedt,
472 Grand Ave., Muskegon, Mich.

Digitized by Google

Bekjendtgjörelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15.00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Om Gud vil, holder Ada Kreds et Møde i Søndre Friborg Menighed, Pastor U. D. Johnsens Kald, 10—12 Juli. Samtaleemne: Luk. 14, 16—24. Skyds vil møde de besøgende i Carlisle den 9de Juli. Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Et Kredsmøde blir afholdt i North Branch Menighed Past. S. S. Westbys Kald fra 17—19 Juli 1907.

Samtaleemnet er Rom. 5, 6.

Skyds møder de tilreisende i Oakdale Neb. Dagen før Mødet. Tilreisende fra Syd Dakota gaar via Sioux City og Norfolk Jct.

G. O. Bik.
A. M. Mannes.

Hvidesø Mgd., Walsh Co., N. Dak., Pastor Okerlunds Kald, indbyder herved Grand Forks Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde den 9de til og med 11te Juli førstkommende. Emne for Samtalen: Aab. 2, 1—7. Besøgende tager Great Northern R. R. til Edinburg eller Hoople, hvor Skyds vil møde op Dagen før Mødet. Kom mange og kom for at være til Velsignelse.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sek.

Om Gud vil, afholdes et religiøst Samtalemøde i Betlehems Mgd., Pretty Hill, Alta., Canada. Mødet begynder Kl. 10 A. M. med Prediken den 11te Juli og fortsættes til og med den 13de Juli. Samtaleemne Pauli 2 Brev til Korintier 5, V. 18—21. Skyds vil møde de tilreisende Dagen før Mødets Begyndelse i Camrose.

Alle er hjertelig velkomne.

Paa Menighedens Vegne
Thos. T. Carlson.

Digitized by Google

Paa Indbydelse fra Clark Center Menighed holder Madison Kreds et Kredsmøde dersteds den 9—11 Juli. Samtaleemnet bliver Joh. Aab. 22, 17.

Besøgende vil bli afhentet ved Stationen i Clark om Morgenen og om Aftenen den 9de.

Broderligst
T. J. Oppedahl.

Om Gud vil afholdes et Samtalemøde i Binje Menighed, Bottineau, N. D., 9—11 Juli. De besøgende mødes med Skyds i Bottineau den 8de Juli. Alle er hjertelig velkommen.

O. T. Nelson.

Turtle Mountain Kreds af H. S. holder et Kredsmøde i Ox Creek Mgd., Pastor Strands Kald, 11—14 Juli 1907. Mødet begynder med Prædiken Formiddag 10½ den 11te. Samtaleemne Rom. 10, 1—17. Da Menigheden har besluttet at faa sin Kirke indviet under Mødet, saa anmodes Kredsens Præster venligst om at ordne sig saa, at de kunde være tilstede ved dette Møde. Skyds vil møde besøgende i McCumber, N. D., paa G. N. R. R. og i Rollette, N. D., paa Soo R. R. Dagen før Mødet.

Kom alle i Jesu Navn.

Paa Mgd.s Vegne
K. T. Strand,
Halvor Bratteland.

Turtlemountain Kreds af H. S. holder Møde i Bethania Mgd., Esmond, N. D. fra 21de 23de July. Samtaleemne: Luk: 7, 36—50. Ønsker at de besøgende steller det saa, at de kan faa være med paa begge Møder.

Skyds vil møde i Esmond og Knox N. D. Dagen før Mødet. O. P. Svingen.
O. L. Ness.

Om Gud vil, afholder Turtlemountain Kreds af H. S. et Samtalemøde i Bethel Mgd., Wells Co., Past. Hovlands Kald fra 17de—19de Juli. Samtaleemne er Aab. 3, 14—22.

Skyds møder de besøgende i Manfred Dagen før og paa Mødets første Morgen.

Alle er venligst indbudne

O. P. Svingen.
O. L. Ness.

1. Nordvestens e. l. Indremissionsforening har Indbydelse til Fællesmøde i Denny Mgd., Past. T. Thomesons Kald, og Barton Mgd., Past. E. Bangs Kald, 7, 8 og 9de Juli. Samtaleemnet er: Aab. 3, 14—22. Mødet begynder med Prædiken Søndag Formiddag Kl. 10:30 i en af Kirkerne i Barton By, N. Dak.

2. I Nasaret Mgd. ved Carpio, N. Dak., Past. O. T. Olsons Kald, har Foreningen Møde 14, 15 og 16de Juli. Samtaleemnet er: Luk. 15, 1—10. Skyds vil møde tilreisende Dagen før Mødet i Carpio og paa den nærmeste Station fra øst paa den nye Soo Bane.

3. Den 18, 19, 20 og 21de Juli har Foreningen Møde i Beauty Valley Mgd., 10 Mil nordvest fra White Earth, N. Dak., Past. Aunes Kald. Samtaleemnet for dette Møde vil blive Es. 45, 22—25. Skyds vil møde de tilreisende den 17de Whste Earth. — Kom mange til Møderne med Bøn om megen Velsignelse til Guds Ære og Pris.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen,
B. O. Klockstad.

Luther League Convention.

Jeg vil herved oplyse at den sjette aarlige Convention af „Iowa Central Luther League" vil blive afholdt i Cambridge, Iowa, Pastor A. Shefveland's Kald den 17, 18 Juli, 1907.

Et godt Program vil blive udført og vi venter et godt besøgt Møde. Alle lutherske kristne indbydes at komme, og kom med Bøn til Gud om hans rige Velsignelse over dette Møde.

Alle lutherske Ungdomsforeninger som tilhører denne „League" bedes om at sende Delegater til Mødet.

For nærmere Oplysninger og Kopier af Programmet henvend eder til

Mr. Magnus Johnson, Cor. Sec'y.,
Jewell, Iowa

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor A. Hauglands Kald, Clark Co., S. Dak., den 4de til og med den 7de Juli.

Pastor P. S. Stenersons Kald, Brown og Marshall Co., den 9de til og med den 14de Juli.

Pastor John Meloms Kald, Clark, Codington og Day Co., S. Dak., den 16de til og med den 21de Juli.

Pastor M. Norstads Kald, Minneapolis, Minn., den 28de Juli.

Bil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt
A. O. Oppegaard.

Mark!

En kristelig Kvinde med Erfaring i at holde engelsk Skole og i det mindste har 2nd Grade Certificate trænges ved Børnehjemmet i Beresford, S. D. det kommende Skoleaar for den høiere Afdeling. Tiden er seks Maaneder og Skolen paa-

Digitized by Google

begyndes den 14de Oktober. Det nye Skolehus med to Skoleværelser ventes opført til den Tid.

Ansøgende vil behage at melde sig til undertegnede straks. Anbefaling ønskes medsendt Ansøgningen.

A. M. Mannes, Beresford, S. Dak.

Kvitteringer.

Kinamissionen: Fra Pastor Chr. O Brohaugh, St. Paul, Minn.	8.00
Ved Past. Oppegaard: Lars L Sjøseth, Madison, Minn.	5.00
P C Nelson, Yankton, S. D.	2.50
Ungdomsf. St. Johns Mgd., Sioux City, Ia.	4.75
St. Johns Mgd., Sioux City, Ia.	13.00
Salems Mgd., Heron Lake, Minn.	5.70
Mr. & Mrs. J C Knutson, Heron Lake, Minn.	2.50
St. Pauli Mgd., Lakefield, Minn.	8.85
Chr. Lindberg, Lakefield, Minn	2.50
Belmont Mgd., Jackson Co., Minn.	7.90
John Engen	85
Mrs. L Erdahl, Bethania Mgd., Frost, Minn.	10.00
Blue Earth Mgd., Blue Earth City, Minn.	2.95
Bethania Mgd., Frost, Minn	10.00
Søndre Zumbro Mgd., Kasson, Minn.	22.59
G J Anonby, Søndre Zumbro Mgd., Kasson, Minn.	5.00
Hegre Mgd., Lac qui Parle Co., Minn.	10.00
Hans Christ. Ostrander, Minn.	1.00
En Missionsven, Ostrander, Minn.	1.00
Mr. & Mrs. N O Ronken, Ostrander, Minn.	1.50
Mr. & Mrs. Hans L Halvorson, Madison, Minn.	10.00
En Missionsven, Lac qui Parle Mgd., Minn.	10.00
Fra Missionsvenner, Telemarken, Norge, ved J K Kiland.	52.67
Ved Oluf Ulseth fra „Brødrenes Missionsforening", Calumet, Mich.	20.00
Ved J J Wigen fra Kvf., Selbu Mgd., Lacrosse, Wash.	50.00
Ved Prof. J H Blegen fra Missionsvenner i Frikirken	70.70
Ved Mrs. J B Yttrenes fra Kvf., Romsdal Mgd., S. D.	30.00
Ved Pastor J Krogstad fra Fred Davidson, Minnewaukon, N. D.	10.00
Fra K Bak, Irene, S. D.	15.15
Ved Pastor J B Byberg fra følgende i St. Hans Mgd., N. D.: En Missionsven 5, Ole E Kirkreit, Ole O Ole, John Sandsem, M J Olson hver 1, Anton Boe 50c, S G Luraas, Torje Fjone, Torje Midjaas, Hans Bjørnson hver 25c	10.50
Ved Pastor J B Byberg fra følgende i Bangs Mgd., N. D.: Lars Skare 1, Peder Hjelmstad 1, Erik Molin, Knute Boe hver 50c	3.00
	424.61

Til Evangelister: Ved Pastor Oppegaard: Ungdomsf., Hauges Mgd., Jackson, Co., Minn., Løn for „Huang-Teh-lu"	50.00
Bethel Pigef., Jackson, Minn., Løn for „Ho-Tien-chang"	35.00
Pastor C O Bergh, Volga, S. D., Løn for „Ting-Huatang"	30.00
„Søsterbaandet", Grand Forks, N. D., Løn for „Chu-Chuen-lu"	35.00
Kvf., Bor Frelsers Mgd., Stoughton, Wis., Løn for Kwei-Fuh-seng	35.00
Pastor A A Dahl, Taylor, Wis., Løn for Li-Chi-hua	25.00
	210.00

Til Kineserbørn: Ved Pastor Oppegaard: Mrs. Anders Kilen, Jackson, Minn., for Pigen „Kiang-Lua"	15.00
Mrs. Andrea Nyre, Jackson, Minn., for Pigen „Chang-Kia-hung"	15.00
O C Sether, Jackson, Minn. for Gutten Ts'en-Ren-foh.	20.00
Oscar, Olivia, Martin, Olaf og Helmer Holtan, Dawson, Minn., for Gutten „Hu-Shuen-fuh"	15.00
En Missionsven, Lac qui Parle Mgd., Minn., for Student Song-Hsin-chuen	25.00
Ole Holtan, Lac qui Parle Mgd., Minn., for Student Tong-Hua-tiu	25.00
Fra Mrs. O L Skotvold, Davis, S. D.	5.00
	120.00

Hungersnødlidende i Kina. Ved Pastor Oppegaard: Mrs. Chr. Anderson, Jackson, Minn.	1.00
Bethania Mgd., Frost, Minn	30.40
En Missionsven, Appleton, Minn	5.00
Fra en ubenævnt, Grand Forks, N. D.	5.00
Fra Pastor J B Byberg og Hustru, Edmore, N. D.	10.00
Ved Nels Gulleson, Rutland, N. D.: Nels Gulleson 3, Alette Gulleson 3, Petter Gulleson 5, Ole J Johnson 1, Mrs. Anton Siverson 25c, Mrs. H J Brown 50c, Hannah Johnson 50c, Lars Pederson 1, Andrew Miller 1, Ole Lyngved 1, Hans E Dystad 25c, Johnson Bros. 50c, T Sampson, J Johnson hver 50c	18.00
Ved Prof. J H Blegen fra Missionsvenner i Frikirken	14.00
Fra Mr. & Mrs. J A Rogneis, Astoria, S. D.	5.00
Fra O E Olsgard, McBille, N. D.	5.00
Fra Mrs. O L Skotvold, Davis, S. D.	7.50
	100.90

Santalmissionen: Ved P Moen fra Nord Prairie Kvf., Throndhjems Mgd., Yankton Co., S. D.	34.50
Ved J J Wigen fra Selbu Mgd.s Kvf., Lacrosse, Wash.	10.00
	44.50

Til Jødemissionen: Ved J J Wigen fra Selbu Mgd.s Kvf., Lacrosse, Wash.	10.00
Personlige Gaver: Ved Johanna Nelson fra Hemnæs Mgd.s Kvf., Hickson, N. D., til H N Rønning	10.00

J. J. Nendahl, Kas. pr. Chr. O. Brohaugh.

Til S. Dak. Kreds Indremission: Ved Emissær J B Langbak fra Elsborough Mgd., Pastor O O Berghs Kald	5.35
Do. fra Highland Stordahls Mgd., Pastor Bruces Kald	3.45

Ole Stene.

Til Floodwood Island ev. luth. Mgd.s Kirke, Floodwood, Minn., samlet ved Past. S Hanson, Slater, Ia.	21.46

Gud velsigne Giverne! Hjertelig Tak!

Paa Mgd.s Vegne

Ole H. Gjøra, Box 58, Floodwood, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together with the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind.....50
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forstiringer 1.40

Storstilet.

No. 1 I sterkt presset Skindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Rangland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Franklin, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til G. G. Walen, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing. Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon. Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Fald og Opreisning; 2. De norsk lutherske Synodemøder; 3. Fra Norge; 4. Kinamissionen; 4. Samtalemøde i Preston; 5. Atter en Pioneer gaaet bort; 6. Fra Arbeidsmarken; 7. Bekjendtgjørelser; 8. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 28 | Lørdag den 13de Juli 1907. | 39te Aarg.

Først Arbeide, saa Hvile.

Vi længes ofte til Hvile
Og ønske, at Kampen var endt.
Og vil saa gjerne ile
Med Blikket mod Hjemmet vendt.
Men først maa vi Striden fuldføre
Med Korset for Pande og Bryst;
Det Arbeid, Gud gav os at gjøre
Maa gjøres med Glæde og Lyst.

Den samme, som bad os kjerlig
Arbeide imens det er Dag,
Han gaar iblandt os herlig
Og ruster sine til Slag.
Til Kamp omkring Korsets Mærke
Han kalder Heltene ud;
De svageste gjør han stærke,
Naar blot de følge hans Bud.

Det gjælder at vise sig værdig
Til Kaldet, Herren os gav,
Det gjælder at holde sig færdig
Med Vaaben og Vandringsstav.
Vaagn op nu, du Kristenskare,
Træd frem nu, du lille Flok,
Og vis, at i Nød og Fare,
Du har i din Jesum nok.

Vort Arbeid, vor Møie og Trængsel
Skal endes i Hvile hos Gud,
Og Sjelen, som sukker i Fængsel,
Skal snart faa Befrielsens Bud.
Da hviler vort bristende Øie
Ved Korset, som Frelseren bar,
Da kommer han selv fra det høie,
Og Himlen omstraaler os klar.

(„L. L.“)

Endnu lidt fra sidste Graduationsfest ved Red Red Wing Seminar.

Nedtegnet efter Hukommelsen var Hovedindholdet af Past. Himles Tale følgende:

Det Guds Ord, som vi iaften vil knytte nogle Bemærkninger til, finde vi i de sidste Vers af det 40de Kapitel hos Profeten Esaias saalydende:

> Herren er en evig Gud, den, som har skabt Jordens Ender: han bliver ikke træt, og han bliver ikke mødig; hans Forstand er uransagelig.
>
> Han giver den trætte Kraft, og den, som ingen Kræfter har, giver han stor Styrke.
>
> Ynglinge vorde trætte og mødige, og unge Karle snuble. Men de, som bie efter Herren, faa ny Kraft, løfte Vingerne som Ørne, de løbe og blive ikke trætte, de gaa og blive ikke mødige.

Da her er flere Talere, og Tiden vil falde knap, gaar vi lige til Sagen med en Gang.

Før der kan være Tale om nogen aandelig Kraft hos Sjeleførgeren, maa han selv have været Gjenstand for Guds Aands skabende Magt. Han maa selv være et Guds Barn.

Gud være lovet, for vor kjere lutherske Kirke mer og mer er kommen til den Erkjen-

Digitized by Google

delse, at Præsten maa være en sand kristen. Det har desværre ikke altid været saa.

Det var en Tid, man la en saadan ensidig Vægt paa Embedets Helligbed og Indehaverens Kundskab, at Spørgsmaalet om Præsten var kristen eller ei, kom aldeles ud af Betragning.

Saaledes fortalte Bedstefar, at naar Præsten kom hjem fra Kirken, kunde han slænge Præstekjolen fra sig og sige: „Der er Præsten, og her er jeg", idet han svang sig om Døren til det glade Verdenslag, hvor Dansen gik lystig, Ølglasset tømtes og Kortstokken fløi.

Men Mennesket har saa let for at gaa fra den ene Yderlighed til den anden.

I hvorvel et sandt Kristenliv er den første Betingelse for en Sjelesørgers Kraft, saa maa ingen mene, at det er den eneste Betingelse. Nei, der er dem som kan leve et eksemplarisk Kristenliv, men alligevel være ganske uskikket til Præst. En Præst med Syn for dette havde nok Ret, da han paa Spørgsmaal, om han vilde deltage i en Ordination svarede: Nei, jeg vil ikke være med at skjæmme ud en god Farmer. Og vist er det, der findes her og der en Præst, som vilde være mere paa sin Plads som Tømmerhugger, Slagter eller Grovsmed. Men det er hermed slet ikke sagt at han skal være bare Aand. Nei er der nogen, som behøver et sundt Legeme til en sund Aand, saa er det Præsterne i Amerika. Med Menighederne spredte udover Prærien i 100 Mils Omkreds, maa han sent og tidlig være paa Farten. Under brændende Hede, Lynild, Torden og Regn om Sommeren og ofte i rygende Snedrev og gneldrende Kulde om Vinteren, maa han tildels med Fare for Livet kjæmpe sig frem til sit Bestemmelsessted.

I det rastløse, nerveopslidende Jag som Byppræsten maa arbeide under, trænger han ligesaa megen legemlig Kraft som Landpræsten, om han ikke skal bukke under før Tiden.

Præstens Arbeidskraft beror for en stor Del ogsaa paa det Forraad af gode Kundskaber han har tillagt sig. Mere end nogensinde før fordres det, at en Præst har god, alsidig Kundskab. Han maa ha Evne til at samle sine Tanker, tænke logisk og fremsætte sine Tanker i en ordentlig og fattelig Form. Han maa være en Menneskekjender og fremfor alt kjende Aandens Gjerning i Synderes Hjerte, saa han ved at undervise, tugte, trøste og formane i rette Tid.

Under alt dette ved I Brødre, I kan ikke gaa i egen Visdom og i egen Kraft. De som forsøger det, er de unge Karle og Ynglinge, som vor Tekst taler om. Det er de som blir trætte og mødige og som snuble. Vi glæder os over eder, at vi faar tro, I har lært i eders egen Hjælpeløshed og Uformuenhed at ty til ham, som har al Magt i Himmelen og paa Jorden, han som giver den trætte Kraft og stor Styrke til den som ingen Kræfter har. Stol aldrig paa eder selv, men altid paa Herren. Han vil være med eder alle Dage og ingenlunde slippe og ingenlunde forlade eder. Men vist er det, at mangen Gang skal eders Tro, eders Kjærlighed og eders Taalmodighed sættes paa alvorlig Prøve. Naar I under Bøn til Gud har forsøgt at gjøre eders bedste baade i Tale og Handling, og eders Arbeide og Stræv ingen Frugt synes at bære. Tvertimod synes Ugræsset mere og mere at tiltage og I selv blive Gjenstand for Miskjendelse, ja endog Had. I saadanne mørke Stunder skal Forvisningen om, at Herren har kaldt dig til Gjerningen, komme dig til Hjælp. Din Tro skal styrkes og din Kjærlighed og Taalmodighed forøges.

De samme gode Græsgange og den samme livgivende Kilde, Underhyrden leder Herrens Faar og Lam til, maa I ogsaa selv flittig benytte eder af. Travelheden og de idelige Reiser vil ofte hindre eder fra at sænke eder ned i Guds Ord, som I gjerne vilde, og som I saa saart trang. I føler saa fattig, tomme og tørre. I har ikke noget hverken for eder selv eller andre. Herren være lovet, hans Hjælp er ikke bundet til nogen bestemt Tid eller bestemt Sted. Som du sidder der i din Buggy, vil Herren høre dit Suk. Lad din Aand hæve sig som Ørnevinger mod Himlen, og du skal faa ny Kraft, saa du kan løbe og ikke blive træt, gaa og ikke blive mødig.

Digitized by Google

Til Sjelesørgeres Arbeidskraft hører fremdeles, lad mig nævne det—en god Hustru. Er der nogen som særlig behøver en god Medhjælp i sit Arbeide, er det en Præst. Hvor kan ikke en god og dygtig Præstehustru støtte og ophjælpe en noksaa skrøbelig Præsts Gjerning, og hvor kan ikke en daarlig Hustru i Uforstand ødelægge den dygtigste Præsts Gjerning. Vi faar haabe, I kjere Brødre har udbedet eder denne vigtige Hjælp fra Herren.

Naar Præsten mangen Gang træt, nedstemt og mødig kommer hjem, hvor er det ikke husvalende, styrkende og vederkvægende naar han, idet han træder over Tærskelen, mødes af Kjerlighedens og Forstaaelsens velsignede Aroma. Det er som det onde og leie er strøget væk.

Maa Gud give, I kan gaa Herrens Erinde uden en frygtelig Svøbe over eder, som en Wesly havde. Naar han engang i sin Prediken klaget over at med Undtagelse af det sjette, var der ikke et Bud i hele Guds hellige Lov uden han var bestyldt for det. En Kvinde reiser sig i Forsamlingen og siger: „Ja, saa bestylder jeg dig for det nu."—Det var hans egen Hustru.

Men det vilde være bedre at blive holdt i Ydmyghed ved en saadan Svøbe, end at falde for Hovmodets Aand.

Om Folkegunst skulde blive eder til Del, saa det skulde hede: Nu skal det bli noget af det, saa maa vi sende Bud paa ham; det er noget ualmindeligt med den Manden!

Hvor mangen har ikke netop her faldt. Vi kunde nævne flere, som har stødt an netop mod dette Skjær, lidt Skibbrud og blevet et aandeligt Vrag til Skam og Skjendsel for Gud og hans Menighed. Ve eder, naar alle Mennesker tale vel om eder, sa Jesus, Luk. 6 26.

Kom altid ihu, at alt hvad du er og har, det har du annammet, saa du har intet at rose dig af. Gud give eder Naade til at blive i Ydmyghed. Naar jeg er skrøbelig, da er jeg stærk, sa Paulus, 2 Kor. 12, 10. Naar du er skrøbelig og liden i dig selv, da er du stærk. Thi da holder du dig til Herren og venter Kraft og Hjælp fra ham, og da skal du ikke blive beskjæmmet. Glem aldrig hvad Jesus har gjort for dig, og i denne Kjerlighed til ham og til den Hjord, han har betroet dig, gjør din Gjerning, saa skal du omend her grædende saa Sæden, hisset svinge Seierspalmen og med Frydesang bære dine Neg for Herrens Ansigt.

Det give os Gud for Jesu Skyld.

Guds Kirke bedrøver Aanden.

(Indsendt.)

Jeg tror, at om vi søge, skulle vi sikkert finde noget i Kristi Kirke, som bedrøver Guds Aand. Det kan være en usund Lærdom, eller en Splittelse mellem Medlemmerne. Der er en Ting, som jeg har lagt Mærke til paa mine Reiser i forskjellige Lande: jeg har endnu aldrig set Guds Aand virke, eller Guds Rige gaa frem, hvor Guds Folk vare uenige. Der er en Ting, som vi maa have, hvis Guds Aand skal arbeide iblandt os, og det er Enighed. Dersom en Kirkes Medlemmer er uenige burde de øieblikkelig søge Enighed. De troende burde komme sammen og se at faa Vanskelighederne ryddede bort. Dersom en Kirkes Præst eller Predikant ikke kan holde Folket sammen, dersom de misfornøiede ikke ville give efter, da vil det være bedre, at han trækker sig tilbage. Jeg tror, at der er mange Predikanter her i Amerika, som spilder Tiden, nogle af dem have spildet Maaneder, ja Aar; de have ingen Frugt set af deres Virksomhed, og de ville ikke faa nogen Frugt at se, fordi deres Kirke eller Menighed er delt, uenig. En saadan Kirke kan ikke vokse i de himmelske Ting. Guds Aand virker ikke, hvor der er Uenighed, og vi maa bede om Enighed iblandt Guds Børn, saa at Guds Værk kan fremmes iblandt os.

Verdslige Forlystelser.

Der er endnu en Ting, som bedrøver Aanden, og det er verdslige Forlystelser og

Digitized by Google

Underholdninger i Kirken. Der er Bazarer, som de kalde dem, hvor der endogsaa findes Tærningspil og Tombola, saa at om en Mand holder af at spille, behøver han ikke at gaa til en Spillehule, han kan gjøre det paa disse Bazarer midt i Kirken. Og om han ønsker at se et Skuespil, behøver han ikke at gaa til Theatret, thi mange af vore Kirker er blevne til Theatre, han kan gaa hen i Kirken og se en Forestilling. Jeg tror, at denne Maade at drage Kirken ned til Verden, bedrøver Guds hellige Aand.

Men nogle sige, at om vi saaledes løfte Banneret høit, ville vi drive mange Medlemmer bort fra vore Kirker. Jeg tror det, og jeg mener, jo før de er borte, des bedre. Verden er kommen ind i Kirken som en Strøm. Tænk blot, hvor ofte man bruger et Kor af uomvendte til at synge for hele Menigheden; hvilken Ide, at vi skulde behøve den ugudelige Verden til at synge Guds Pris! For ikke længe siden hørte jeg om en Kirke, hvor de havde et Kor af uomvendte, og Presten lagde Merke til noget hos Koret, som hun ikke syntes om, og han sagde det til Anføreren for Koret, men denne svarede: „Pas De deres Ende af Kirken, saa skal jeg nok passe min." Hvor kan man vente, at Guds Aand skulde virke i en Kirke, som er i en saadan Tilstand. Paulus siger, at vi skulle tale i Menigheden paa et bekjendt Sprog, og naar vi have Kor, som synger saaledes at ingen forstaar dem, er det dog ikke det samme? Jeg har været i Kirker, hvor de have havt et Kor, som reiste sig og sang maaske fem eller ti Minutter, og jeg kunde ikke forstaa et eneste Ord af hvad de sang, og Folk sad ligegyldig og saa sig omkring. Der kan maaske findes nogle faa, som elskede kunstig Musik, og de ønske at bringe Operaen ind i Kirken, og saa bliver der sunget Opera-Musik i Kirken, og Forsamlingen, som bliver dissig og søvnig, tager ikke Del i Sangen. Uomvendte, verdslige Mænd blive leiede til at synge, og disse Mænd trække sig, naar Sangen er endt, undertiden tilbage bagved Orgelet, tage en Avis frem, saasnart Predikenen begynder, og læse indtil de skal frem at synge. Organisten—forsaavidt han ikke tager sig en Spadsertur, læser ogsaa sin Avis, eller maaske en Roman under Predikenen, og Presten undrer sig over, at Gud ikke velsigner hans Arbeide, han undrer sig over at Folk ikke komme i Kirken, at de gaa efter Verdens Forlystelser, istedetfor at gaa i Kirke. Sagen er, at vi have sænket Banneret, vi have bedrøvet Guds Aand. En eneste Ytring af Aandens Magt er mere værd end alle vore kunstige Forsøg, og Kristi Kirke behøver at kaste sig ned i Støvet i ydmyg Syndsbekjendelse, og saa gaa ud og skille sig fra Verden, saa skulle vi se, at Guds Aand skulle virke i den.

Moody.

Venskab.

„En tro og god Ven er den allerkosteligste Skat og Eiendom i hele Livet, ei alene for saadan almindelig Fares og Nøds Skyld, hvori den ene Ven kan yde den anden Trøst og Hjælp, men ogsaa for de aandelige Anfægtelsers Skyld, hvori den ene kan advare og paaminde den anden, thi det er en stor Trøst og Hjælp for dig, naar du har en tro Ven, med hvem du kan tale om Religionen, og af hvem du kan høre dens Trøst. Og jeg holder det for en ringere Skade at miste alt timeligt Gods, end at berøves en tro Ven. Vælg dig derfor en god, retskaffen Mand til Ven, men betro ham ikke straks alle dit Hjertes lønligste Tanker; prøv først, om han ogsaa er tro, hvilket allersnarest viser sig i Nøden. Og naar du da har fundet ham tro, saa slip ham ikke, men hold fast ved ham, thi du kan godt have Brug for ham. Og du maa ikke tage ham noget fortrydeligt op, men stille dig lige med ham i alle Ting; ei heller maa du lade Oretuderi indtrænge sig imellem eder; saadanne, der have deres Glæde af at sønderskjære de bedste Venskaber. Om dem siger jeg kun dette; tro dem ikke, men vis dem Døren, og lad det dermed være godt. Ogsaa Tyendet stifter ofte Fiendskab imellem Folk, som er Venner, hvorpaa vi have et Eksempel i Abrahams og Lots Hyrder. 1

Digitized by Google

Mos. 18, 6—8. Men er du engang ikke tilfreds med din Ven, saa sig ham det rent ud, men venligt; og da vil snart alt igjen være bragt paa den gamle Fod imellem eder. Men den kjere Egennytte! hvor ofte river ikke den de bedste Venner fra hinanden, saa de for Penges og timelig Æres Skyld, blive Fiender! Denne Fan maa du altsaa søge at undgaa, og derfor ikke indlade dig paa noget, hvorved din Ven kunde skades. Ogsaa maa du advare ham, naar han feiler, thi dette er just Venskabets bedste Nytte og Tjeneste; men da ogsaa selv gjerne tage mod Dadel og Irettesættelse af ham. Saaledes bliver eders Venskab til en sand kristelig Gudstjeneste; thi her har den Forjættelse Kraft; „Hvo to eller tre er forsamlede i mit Navn, der er jeg midt iblandt dem. Math. 18, 20".

Brev.

Sacred Heart, Minn., Juni 17, 1907.

Kjere Brødre og Søstre!

Bliv ikke træt af mig.—Det er bare dette ene: Bed for mig.

Husker nogen skrev saa hjertevarmt om dette en Gang: „Hvor lykkelig er vi ikke, naar vi i Nattens stille Timer faar Lov at tigge vor barmhjertige Fader om, hvad vi vil—og vi skal faa det, siger Jesus."

Underligt om ikke Hjertet gir Rum for en Uven i saadanne Bønnetimer. Du vil tigge din Fader i Jesu Navn om Kristi Kjerlighed, saa Broder- og Søsterbaandet maa knyttes og I to blive Lam—to lykkelige Lam, som følger Jesus.

Aa ja, vi tænker saa ofte paa den Dagen, vi skal faa møde vor Frelser, og vi beder: Herre tag alle længtende Sjele til dig!

Her gaar vi og strøver i et fremmed Land
Og har intet Hjem.
Længslerne stiger, o Frelsermand,
At faa se dem igjen:
Disse, som bar os paa Bønnens Arme,
Som græd sig træt.—
O, Jesus, saa vil du dig dog forbarme
Og ta' os med.—

Broder og Søster, længter du ikke efter disse stille, salige Midnatstimer, naar du kan faa være alene med din Frelser? Er det ikke som hele Verden med alle sine Herligheder mister sin Magt over dit Hjerte—ja, du er mangen Gang ikke langt fra at kjende dig i Peders Stilling paa Tabor og raaber: „Herre, her er godt at være!"

Vi ved ikke enten det er Synd eller ikke, men hjem længter vi. Gud tilgiv os om dette er Synd, vi kan ikke andet!

Pastor Mona predikede her idag. Gud velsigne ham! Mon ikke Gud kan finde en Udvei og lægge Syndere til Korset ogsaa her paa dette Sted.

Vi glæder os til dette Indremissionsaarsmøde, som skal afholdes her i Sacred Heart, begynder den 5te Juli og slutter den 7de.

Bed da Brødre og Søstre, at dette Møde maa bli et Vækkelsesmøde, og at mange Sjele maa frelses. Imidlertid vil vi lægge vore Sorger for Jesu Fødder og sige: Herre, tag dem du, styr med Missionsmødet som du vil. Bliv Sjelenes Sol her under Mødet, og lad Længslerne faa gaa hjem til dig, der hvor Kjerlighed og Ukyldighed bor, høit over denne kloge og uretfærdige Verden.

Eders ringe Broder i Herren
Thore Ristvedt.

Mrs. Magrethe Olnes død.

Mrs. Magrethe Olnes var Datter af Nels Pederson Hyldesgaard og Hustru Synneva i Indre Sogn, Norge. Der blev Magrethe født den 6te Okt. 1843. Som Barn blev hun optagen i Samfund med Gud i den hellige Daab og hun blev konfirmeret i sin Daabspagt i 15 Aars Alderen af Pastor Olson, Sognepræst i hendes Fødebygd. I Juli 1866 udvandrede hun til Amerika og bosatte sig i Fillmore Co., Minnesota. Samme Aar indgik hun i Ægteskab med Lars Olson Olnes, Pastor A. E. Boyum forrettede Vielsen. Om Efteraaret 1867 sluttede Ægtefolkene sig til Arendahl Menighed i Fillmore Co., som de tilhørte i mange Aar. Siden har de tilhørt Peterson Menig-

Digitized by Google

hed af samme Prestekald. De har altid været aktive Medlemmer, der har taget Del i Menighedens og Samfundets Gjøremaal. Et godt Eksempel for deres Børn og andre. I den første Tid af hendes Ægteskab maatte Mrs. Olnes tage mange tunge Tag under Nybyggerlivets Besværligheder. Det var maaske den Tid hun paadrog sig Sygdom, som hun har lidt af i mange Aar. Mrs. Olnes var en venneſel og hjælpsom Kvinde. Hendes Børn opdrog hun i den lutherske Børnelærdoms Sandheder. Vore lutherske Skrifter og Salmer holdt hun af. Af de sidste havde hun tilegnet sig mange i Hukommelsen, og de kom hende ofte til Lærdom og Trøst. Medens hun laa bad hun os ofte synge en og anden af de kjere Salmer. Sin Sygdom bar Mrs. Olnes med Taalmodighed. Hun var Moder til 10 Børn, hvoraf tre døde som smaa og to i den modne Alder. Hendes Mand, to Sønner og tre Døttre overlever hende samt to Brødre og en Søster som bor i Fillmore Co., og en Søster i Dakota. Mrs. Olnes sovnede stille hen den 4de Juni i en Alder af 63 Aar og 8 Maaneder. Hun savnes af nær paarørende og Venner. Vi haaber at hun er gaaet hjem til Gud forat have det evigt godt. Begravelsen holdtes den 8de Juni i Peterson Menighed under stor Deltagelse. Kirken var for Anledningen smykket med Sørgeflor, Blomster og grønt. Pastor Westphal, Menighedens Præst, forrettede.

Jødefolket og dets Land.

Gjennem en engelsk Missionær i Syrien er kommen den Efterretning, at den tyrkiske Sultan har ophævet Forbudet mod Jøders Indvandring i Palæstina. Og dette har han udtrykkelig gjort som en Protest imod Jødeforfølgelserne i Rusland. Følgen deraf er den, at Tusinder af russiske Jøder allerede er ankomne, og der træffes Forberedelser til at modtage mange flere. Allerede for et par Maaneder siden kom der 5,000 til Jaffa. De har nu faaet Lov til at bosætte sig og har slaaet sig ned paa Saronsletten.

Mon vore Læsere er klare over, hvad dette kan betyde, om det faar Lov til at gaa videre?—Ubetydeligt som det ser ud, kan det dog være Signalet til mange andre store, verdensomfattende Begivenheder paa det religiøse, sociale og politiske Omraade—i Forbindelse med Kristi andet Komme. Det er derfor Tid til at vaagne op og være ædru. Hvo, som har Øren at høre med, han høre, hvad Aanden siger til Menighederne!

Mange Profetier i det gamle Testamente gaar jo ud paa, at Jøderne engang skal komme tilbage til deres Land og der renses fra deres Synd og faa et nyt Hjerte og en ny Aand i sig, derved at de flyer hen til ham, som de har gjennemstunget. Læs blot Ezekiel 36 og 37 eller Sakarias 12. Ligesaa vist som det blev opfyldt bogstavelig, at de spredtes i Landene for deres Vantros Skyld, ligesaa vist skal det opfyldes bogstavelig, at de skal komme tilbage til deres Land og der omvende sig. (Rom. 11.)

Alle gudfrygtige Jøder forventer dette og længes derefter. Men ogsaa de andre tvinges dertil, fordi der ikke undes dem Ro, der de bor. Særlig de blodige Forfølgelser i Rusland i de sidste Aar har bevirket, at manges Øine længselsfuldt vendes mod Palæstina, det forjættede Land, som de engang havde faaet i Eie, men forspildte Retten til at bo i. Men ligesom fordum Edens Have blev stængt paa Grund af Synden, saaledes har ogsaa dette Paradis været spærret for Jøderne, og en Vogter med et flammende Sværd har staaet ved Indgangen. Denne Vogter er Tyrken; først i Guds bestemte Tid vil han blive fjernet. Skulde Tiden maaske være fuldkommet nu?

En tyrkisk Lov har bestemt forbudt Jøderne at indvandre; men i nogle Aar blev der seet igjennem Fingre dermed; ved Hjælp af Penge kunde man omgaa Loven. Mange Jøder tog da Bolig i Landet, nogle i Agerbrugskolonier, andre som Haandværkere og Handelsmænd i Byerne. Alene i Jerusalem kom der til at bo henimod 50,000 (af 75,000 Indbyggere).

Det var for saadan noget som 15—20 Aar siden. Mange Jøder begyndte allerede

Digitized by Google

at haabe paa, at Tiden nu var der, da Forbandelsen skulde hæves. Og adskillige kristne ventede med vidtaabnede Øine paa, hvad der skulde ske. Ja endel reiste endog til Jerusalem for at være Øienvidner til alle Begivenhederne.

Men saa blev Tyrkerne bange. Og i de sidste 10 Aar har ikke engang Penge kunnet klare Sagen. Jøderne havde dog stadig Lov til at besøge Jerusalem. Paa deres Pas blev der skrevet, at de maatte opholde sig 3 Maaneder i Landet „ibadat itsiyn", det betyder: „for Gudsdyrkelsens Skyld". Nogle af dem blev der dog og skjulte sig blandt sine Troesfæller. Men Loven stod stadig fast: de var landflygtige fra deres eget Land.

Nu har Sultanen altfaa ophævet Loven. Jødiske Rigmænd har før budt ham store Summer for at gjøre det; men han vilde ikke. Nu synes det, som om han, der „bøier Kongers Hjerter som Vandbække", har grebet ind. Saa kan maaske „Zionisterne" snart naa deres Maal, saa de ikke behøver at søge et midlertidigt Fristed et Sted i Afrika, som der har været Tale om, men straks kan stile mod deres Længslers Maal: Jerusalem.

Daarlige Avertissementer.

Vort Kirkefolk begynder at vaagne op og raabe et Varsko ogsaa mod daarlige Avertissementer og alt det uhumske og Sjel og Legeme ødelæggende som de befordrer. Vore Kirkeblade og Kirkemøder begynder endelig at hæve sin Røst mod dette Bedrageri. Ogsaa vi vil være med, det lille vi har Anledning til i Kampen mod denne Raadenskab, som bringes vort Folk gjennem mange af vore Storblade.

I „Lutheraneren" for 1ste Mai d. A. har Dr. L. Hektoen paa Anmodning udtalt sig om denne Sag. Følgende er hans Artikel:

Hr. Redaktør!

Idet jeg forsøger at efterkomme Deres venlige Anmodning om at skrive noget om daarlige Avertissementer, føler jeg, at jeg ikke kan gjøre noget bedre end at gjengi endel af en Erklæring fra „The Scandinavian Medical Society of Chicago", offentliggjort i 1892:

„The Scandinavian Medical Society" har flere Gange i Aarenes Løb under sine Forhandlinger diskuteret Muligheden af at faa stanset den skammelige Trafik, som desværre næsten alle skandinaviske Aviser herover har benyttet sig af, nemlig gjennem sine Spalter at udbrede blandt det godtroende Publikum de værste Svindelavertissementer fra Kvaksalvere og upaalidelige Personer, der for at bedrage sine Medmennesker, lover dem at gjengive dem deres tabte Helbred, Løfter, som de er vel vidende om, at de umulig kan holde. De retter en indtrængende Appel til vedkommende syge og hans Familie om nu at benytte dette sikre Middel, de appellerer til gode Medmenneskers Barmhjertighedsfølelse, og disse Skillinger sammen for at hjælpe sin ulykkelige Ven, i den Tro, at de kan stole paa vedkommende Avis og, hvad den fortæller. Og saa er alt den stjæreste Humbug. Og en saadan Trafik har omtrent alle Blade benyttet sig af, ikke alene gjennem Avertissementer, men ogsaa gjennem Anbefalinger med redaktionelt Udstyr, idet nemlig vedkommende Avis faar langt større Betaling for saadanne Svindelavertissementer end for almindelige. Det er ogsaa derfor, at det har været saa vanskeligt at stanse denne Trafik. Der har i alle disse Aar eksisteret en planlagt Sammensværgelse mellem saadanne Svindlere og Aviserne om at plyndre Publikum ved løgnagtige Avertissementer. „The Scandinavian Medical Society" har dels som Korporation, dels gjennem sine enkelte Medlemmer, henvendt sig til flere Aviser for at bevæge dem til at stanse dette Uvæsen, men har altid faaet et afvisende Svar, da mange Aviser, paa Grund af de ofte fabelagtige Priser, saadanne Folk betaler for Avertissementerne for at holde Svindelen gaaende, netop har sin største Indtægtskilde ved dem. Har man henvendt sig til Redaktionerne, saa faar man det Svar, at de ikke er ansvarlige for Avertissementerne. Publikum har saaledes været aldeles prisgivet disse Herrers Udplyndringssystem. — — — —En saadan Trafik er en Skam-

Digitized by Google

plet paa den skandinaviske Presse og uværdig Mænd, der vil betragtes som hæderlige og ærlige Borgere i det Samfund, hvori vi lever."

Den Erklæring, hvoraf ovenstaaende er tat, blev enstemmig antat paa et godt besøgt Møde, hvor jeg var tilstede. Siden den Tid har intet indtruffet, som kunde ændre min Mening om den skadelige Indflydelse, de omtalte Avertissementer har. Vi kjendte dengang ikke saameget til det store Kvantum Alkohol, som disse „berømte Mediciner" indeholder; ellers vilde den hermed forbundne Fare ogsaa blet eftertrykkelig paapegt. Jeg ønsker nu, at nævnte Erklæring særlig havde fældt Dom over det allerværste Udslag af denne Svindel, nemlig saadanne Avertissementer, som specielt apellerer til Mænd, og som jeg ved har paaført norske Gutter især paa Landet baade Lidelse og Pengetab. Godt vilde det være, om Forældre vilde undlade at bringe ind i sine Hjem Blade, som indeholder Avertissementer af dette Slags.—For det første handler disse Avertissementer om Sager, som Forældre eller andre retsindige Folk ikke paa nogen Maade ønsker, at Børnene skal bli kjendt med, fremstillet i det forføriske Sprog, som „Specialister for Mænd" gjerne gjør Brug af. Og dog er det „Familieavisen", der somoftest bringer saadant Svindel-Avertissement ind i Huset.—Dernæst fremstiller disse „Specialister for Mænd" sine stygge Avertissementer i saadanne Ordlag at, naar en opvoksende og for Indtryk modtagelig Gut læser dem, begynder han i Tanken at ruge over en Mængde indbildte Sygdomme, og drives kanske tilsidst over til disse Folk, hvis Interesse ikke netop er den at retlede ham, men heller at føre ham fra ondt til værre.—Naar jeg tænker paa denne Side af Sagen og paa de Mænd, som driver denne elendige Trafik, hvis sande Beskaffenhed erkjendes af alle forstandige Folk, saa føler jeg, at vi har fuld Ret til at si: „En saadan Trafik er en Skamplet paa den skandinaviske Presse og uværdig Mænd, der vil betragtes som hæderlige og ærlige Borgere i det Samfund, hvori vi lever."

I den senere Tid har Kampen mod dette Onde, som med rette fordømmes, gjort store Fremskridt, og mange Kræfter er nu forenet i Kampen; men Ondet holder sig endnu paa enkelte Steder, og det end og i grelleste Skikkelse. Der er saaledes endnu meget mer at gjøre med Hensyn til det at rense Pressen. Jeg er blet underrettet om, at saadanne Avertissementer, som her er Tale om, er ved Lov forbudt i Norge. Medens vore Love hertillands blir mer og mer stringent efterhvert, saa synes dog endnu den Tid lang borte, naar disse Svindelavertissementer vi være helt udryddet. Imidlertid bør vi gjøre stadig Brug af alle Midler, som staar til vort Raadighed, for at formindske dette Ondes Indflydelse. Den rene Presse burde drive paa med at gi Folk Oplysning om denne Sag. Bøger og Skrifter, som særlig befatter sig med dette Emne, er let tilgjængelig, saasom en Serie Artikler i „Ladies' Home Journal". Og naar noget af mer end almindelig Betydning indtræffer med Hensyn til denne Svindel, saasom den Retssag, „The Wisconsin Medical Institute" nylig havde, saa bør de dermed forbundne Kjendsgjerninger offentliggjøres. Forældre, Lærere og Præster har det Ansvar paa sig at beskytte Hjemmet og de unge mod Svindelavertissementets fordærvelige Virkning; og mange Forældre vil uden Tvil, naar de faar fuldt Lys over Sagen, udelukke fra sine Hjem velkjendte Blade, saalænge de støtter Svindelen. Passende Henvendelse bør gjøres til Dagbladene. Det store Chicagoblad „Tribune", sluttet med sine værste og sandsynligvis mest indbringende Avertissementer som Følge af en Bøn fra en Komite, der repræsenterte „The Chicago Medical Society". Folk, hvis Avertissementer er upaaklagelige, bør passe vel paa, hvad Slags Selskab deres Avertissementer kommer i.

Tilslut lad mig faa Lov at si, at jeg med Deres Tilladelse, Hr. Redaktør, skal være villig til engang senere at ta under Behandling de mildere Fremtoninger af Svindelavertisementet, som desværre endnu er ganske almindelige.

Ludvig Hektoen.

Chicago, 11te April 1907.

Digitized by Google

I hvilket Tilfälde bör en Præst negte at forrette ved Begravelse?

(Af Prof. Dr. H. G. Stub i „Teol. Tidsskrift").

I.

Dette Spørgsmaals Besvarelse har sine store Vanskeligheder. Selv om man tror at have de rette Principer, vil det i Praksis ikke altid være saa let at blive fuldt ud forvisset om, hvorledes man bør handle. Og har man endelig truffet en Afgjørelse og handlet i Overensstemmelse med den, tør det nok hænde, at man senerehen vil komme til at gjøre sig selv mangehaande ængstelige Spørgsmaal.

I fuld Bevidsthed om Vanskelighederne vil jeg prøve at give det Svar, som jeg tror er i Overensstemmelse med Guds Ord og vor lutherske Kirkes Lære og Praksis.

Spørgsmaalet er altsaa: I hvilke Tilfælde bør en Præst negte at forrette ved Begravelse?

Førend vi imidlertid kan besvare det Spørgsmaal, er der to andre Spørgsmaal, som vi maa klare.

1) Hvad forstaaes ved det at forrette ved Begravelse? Og 2) Hvilken Betydning har det at forrette ved Begravelse for en afdød?

Vi skal ikke her indlade os paa de forskjellige Maader, hvorpaa de forskjellige Folk har behandlet sine afdøde. Behandlingsmaaden afhang selvfølgelig af det Kulturtrin, hvorpaa de stod og de mere eller mindre forkvaklede religiøse Forestillinger de havde.

Vi holder os til Begravelsen inden den kristne Kirke.

Det nye Testamente beretter om Johannes den døbers Begravelse, men meget kort (Matt. 14, 12): „Da kom hans Disiple og tog Legemet og jordede det." Om vor Herres og Frelsers Begravelse siges (Matt. 27, 59—60): „Og Josef tog Legemet og svøbte det i et rent, fint Linklæde og lagde det i sin nye Grav, som han havde ladet hugge i en Klippe og væltede en stor Sten for Døren paa Graven og gik bort." I Beretningen om Enkens Søn af Nain (Luk. 7, 11—18) har vi en kort Skildring af Deltagelsen ved Begravelse blandt Jøderne.

De tre Begravelser, som det nye Testamente beretter om efter Menighedens Stiftelse, er Annanias's og Saphiras. Om den første staar (Ap. Gj. 5, 6): „Men de unge Mænd stod op og besørgede Liget, og de bar ham ud og begrov ham." Og om Saphiras (Ap. Gj. 5, 10): „Men hun faldt straks om for hans Fødder og opgav Aanden; men de unge Mænd kom ind og fandt hende død, og de bar hende ud og begrov hende hos hendes Mand"

Dernæst Stephanus's (Ap. Gj. 8, 2): „Men gudfrygtige Mænd begrov Stephanus og holdt en stor Klage over ham."

Der findes altsaa i disse Steder intet om nogen religiøs Forretning ved Begravelsen. Hvorvidt man af disse tre Steder tør slutte, at disse Begravelser inden Menigheden i Jerusalem skede mere menighedsmæssig, at altsaa selve Begravelseshandlingen udførtes af Menigheden gjennem dertil bestemte Mænd, fordi der altsaa tales om „de unge Mænd, som besørgede Liget," og de „gudfrygtige Mænd, som begrov Stephanus," turde vel ikke være saa afgjort, hvis ikke Vidnesbyrd og Kirkelærere som Aristides og Tertullian kastede Lys over de korte Notiser. De to nævnte Kirkelærere erklærer, at de fattiges Begravelse besørgedes af Menigheden. Deraf har man draget den Slutning, at de kristne fra Begyndelsen af ansaa Begravelse som en Menighedssag. Det synes ogsaa rimeligt, naar man tager Hensyn til det Forhold, i hvilket Menighedslemmerne i de kristne Menigheder stod til hverandre i Livet.

Det er ogsaa sikkert, at de kristne jordede de døde. De brugte ikke den blandt Romerne almindelige Skik at brænde, at cremere de døde.

At det at begrave de døde, som hørte til Menigheden, og ledsage dem med en Række af Handlinger, ikke blot skulde være Udtryk for den Respekt og Kjerlighed, man havde til de afdøde, men havde en dyb religiøs Betydning, fremgaar af de ældre Kirkelæreres Skrifter. Især har Origenes og ogsaa Au-

Digitized by Google

gustin dvælet ved den Tanke, at Legemet er den udødelige Aands Organ, og at derfor ogsaa Legemet bør behandles som saadant i Døden. Fremdeles har de dvælet ved Opstandelsestanken. Det Legeme, som her er den udødelige Aands Organ, men som ved Døden skilles fra Aanden eller Sjelen, skal igjen opstaa.

De Ritus'er, som befulgtes, var: Baaren blev baaret af Slegtninge eller af Bærere, som Menigheden havde ansat. Ligtoget fandt i Regelen Sted om Dagen og skulde være Udtryk for Glæde over, at Døden var overvundet. Man var imod de blandt Jøderne almindelige Veklager eller Dødsklager over de døde. Man bekranſede ikke de døde, men bar Fakler, som skulde være Symbol paa, at man ledsagede den seierrige Stridsmand hjem. Man sang Hymner og Takkesalmer til Gud. Der er ogsaa Vidnesbyrd om, at der forud for selve Begravelsen gik en Akt i Kirken. Begravelsesakten var forbundet med Nydelsen af den hellige Nadvere. Ved Graven, som man kunde bestrø med Blomster, blev der holdt Bøn.

I særegne Tilfælde blev ogsaa den døde feiret ved Taler. Det beviser Eusebius's Tale over Konstantin og Ambrosius's over Theodosius og Valentinian og hans Broder Satyrus. Ligtaler i den Betydning, i hvilken vi bruger Ordet, var fremmed for den gamle Kirke. Derimod blev der holdt Forbøn for den dels privat, som Augustins Forbøn for hans Moder viser, dels fælles Forbøn. I de apostoliske Konstitutioner har man et Formular for den.

Ritus'erne udvides senere, saa Begravelseshøitideligheberne foregaar i Huset, i Kirken og paa Gravpladsen.

Fra den gamle Tid er der i den græske Kirke blevet noget tilbage af den Betragtning, at den kristnes Død just opfordrer til Lovprisning. Derfor bruger den under Høitideligheberne i Kirken at synge Halleluja. Messe for de døde holdes ikke, derimod kastes Jord paa med en Spade og gydes Olje af den hellige Lampe eller Aske af et Bækken over den døde.

Vi skal ikke gaa ind paa Begravelsescerimonierne i den romersk-katholske Kirke gjennem Middelalderen. De er mange. Ogsaa der finder vi den Ceremoni at kaste Jord tre Gange i Graven. Messen i Kirken, Vievand og Virak spiller en stor Rolle; ligesaa Efeu og Laurbær. Brug af Lys er almindelig.

Reformationen maatte selvfølgelig ruske op i den katholske Kirkes Begravelsesritus, fordi den jo havde Læren om Skjærsilden, om Messen, om Kirkens Midlerembede til Forudsætning. I Overensstemmelse med Troen paa Opstandelsen skulde Begravelsen have Karakteren af glad Bekjendelse. Derfor skulde kristelige Sange synges og Graven selv forsynes med Bibelsprog og Digte, som i sig selv var en kort Prediken. Et Begravelsesformular har ikke Luther forfattet. Men Kirkeordningerne giver os en hel Del derom. En ærlig, d.v.s. kristelig Begravelse, hvorvel i den enkleste Form, blev givet ogsaa de udøbte Børn. Udelukket fra kristelig Begravelse var notoriske Foragtere af Naademidlerne og offentlige Syndere.

Begravelsen ansees som den kristne Menigheds Sag og udføres af Menigheden. Klokkerne kaldte Menigheden sammen, og der fastsattes visse Timer, forat Menigheden kan indrette sig derefter. I det mindste en fra hvert Hus skal tage Del. Ogsaa de fattige skal have sit Ligfølge. Kirken er repræsenteret ved Præsten, ved Skolebørnene, idetmindste ved Kirketjeneren og Graveren. Skolebørnene synger kristelige Begravelsessange, men ogsaa Menigheden synger med under Ligtoget. Præsten forvalter Ordets Embede, idet han forelæser Afsnit, der handler om Opstandelsen, sædvanlig 1 Thes. 4, 13—18, ofte ogsaa en Betragtning over Synd, Død og Opstandelse eller ogsaa, hvis det ønskes og for Godtgjørelse, en af ham selv forfattet „Sermon" eller Ligprediken. „Lektionen" eller Oplæsningen og Talen finder Sted ved Graven og i Kirken og ogsaa i Huset. I visse Kirkeordninger nævnes, at der kastes Jord paa tre Gange. De mest brugelige Begravelsessange var: „Af dybeste Nød," „Mitten wir im Leben," „Vi tror alle paa en Gud," „Med Fred og Glæde," „Be-

Digitized by Google

nedictus," „Ego sum resurrectio," „Nun lasʒt uns den leib begraben."

Gaar vi specielt over til den norsk-lutherske Kirkes Begravelsesritus, finder vi følgende i den norske Alterbog af 1685: „De, som ikke er af den rene og rette Bekjendelse med vores Kirke, bliver i Kirkegaardene begravne iblandt andre afdøde kristne, dog uden Jordpaakastelse af Presten, Tale eller Ligprediken over dem.

I lige Maade maa Presten ei kaste Jord paa eller holde Ligprediken over nogen, som for sin Misgjerning er bleven rettet, eller har myrdet sig selv med Vilje eller er bansat og ikke afløst eller dømt til mindre Mand, førend Øvrigheden og Sagføreren er tilfredsstillet. Ingen, som omkommer i nogen Duel, Høvedsmand eller Secund, maa enten i Kirken eller paa Kirkegaarden begraves.

Findes nogen hastig død, enten paa Marken eller andetsteds, og ikke vides, paa hvad Maade han er omkommen, da maa han ikke jordes, førend Presten, derom advaret, har givet Øvrigheden det tilkjende, og der siden lovligen er kjendt paa Mandens Død. Hvilket og er at forstaa om de Børn, som avles uden Ægteskab og findes døde straks efter Fødselen."

I vort nye Ritual har vi først den fuldstændige Form for Jordfæstelse. Den aabnes med Salmesang. Dernæst kommer Prestens Ord: „I Faderens, Sønnens og dens Helligaands Navn." Dernæst Frelserens Ord: „Den Time kommer, da alle de i Gravene skal høre Guds Søns Røst, og de skal gaa frem de, som har gjort godt, til Livets Opstandelse, men de, som har gjort ondt, til Dommens Opstandelse." Saa Jordpaakastelse. Dernæst Ordene: „Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som efter sin store Barmhjertighed har gjenfødt os til et levende Haab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde. Amen." Saa Fader vor. Efter den kortere Form kun Salmesang, Jordpaakastelse, Salmesang. I Ritualet heder det saa videre: Til foranstaaende Former for Jordfæstelsen kan der efter Omstændighederne i Kirke, Gravkapel eller Hus eller ogsaa ved Graven føies en fri Tale over et passende Skriftsted. Saa Bøn og en længere Række af Skriftudsagn.

Vi ser for det gamle Rituals Vedkommende selvfølgelig bort fra de Bestemmelser, som er en Følge af Kirkens Forbindelse med Staten og som derfor medfører Ordninger, der ikke vedkommer Menigheden som saadan. Saameget staar fast efter Alterbogen, at Begravelsen betragtes som en kirkelig religiøs Handling, og at Presten bør betragte det at jordfæste døde som en af sine Embedspligter som Præst.

(Fortsættes.)

Til „Budbäreren".

Dersom nogen er i Kristus Jesus, er han en ny Skabning. Det gamle er forgangen, se alt er blevet nyt. Jeg har med Sorg seet paa, hvor vanskelig det er at formaa Folk til at fatte, at de maa begynde at leve et nyt Liv, naar de vil være et Guds Barn, at de maa sige Farvel til de gamle Venner, de gamle Vaner og begynde at leve retfærdig og gudelig i denne Verden. Af de faa, som blir vakte er der atter faa, som blir bevaret i Naaden just fordi de ikke vil gaa ind paa at forsage alt, tage Korset op og følge Jesus; han har selv sagt, dersom vi vil følge ham, har vi til at forsage Fader, Moder, Hustru, Børn, Brødre og Søstre og til med vort eget Liv. Her har han nævnt det, som koster mest at forsage. Af disse Jesu Ord kan vi se at intet af dette nærværende har noget at betyde imod den evige Salighed. Og det blir nok ramme Alvor med en, før han gaar med paa at fortage disse Ting; men hvor mange er det ikke i vor Tid, som mister Frelsen for ganske ubetydelige Ting, for en Smule Venskab og Ære, for daarligt Selskab, for Lyst til Forfængelighed og meget mer.

Vi spørger, hvad er ideen med de unge, som for en kort Tid siden paa sine Knæ bad med Taarer om Gud for Jesu Skyld vilde være dem naadig, nu ser man dem ikke mer i de kristnes Forsamling takkende og lovsyngende Gud, som de burde gjøre. Nei men i letsindigt Følge paa Gaden eller i Dans og

Digitized by Google

Theater. Stakkers dig du unge, som for lidt usel Mord vil støde fra dig Himlens Kongesøn, han, i hvis Haand din Aand er og alle dine Veie tilhøre. Han er den ene, som kan give dig sand Ungdomsglæde. Ikke kan du greie dig uden denne Ven i Livet, langt mindre i Døden. Han vil hjelpe dig i al Sorg og Nød som møder. Ingen ved, hvad der hænder i Livet. Nylig har vi hørt om to Gutter, som har dræbt sine Forlovede og sig selv, og andre sidder i Fængsler for Livstid. Slig gaar det aldrig med dem, som har Jesus til Ven. De faar Kraft af ham til at bære Sorger og Skuffelser, og de kan sige midt i Ulykken: Herre, naar jeg har dig, saa spørger jeg hverken om Himmel eller Jord.

Jesus har Ret til dit og mit Hjerte, og er der større Ære under Solen end at faa Besøg af den Herre Jesus? Han siger: Min Søn og min Datter, giv mig dit Hjerte, men vid du, som forsmaar ham, han behøver ikke dig, men det er du, som behøver ham, og han skal engang bli din Dommer. Da er det forbi med alt det, som du elskede og forlod dig paa istedet for ham, men han bliver til evig Tid. Da blir han nødt til at sige til dig: Gaa bort fra mig. Nu siger han: Følg mig! Tag dig Tid, du letsindige, til at sætte dig ind i, hvad det vil bli engang at staa Ansigt til Ansigt med den retfærdige uden Retfærdighed.

Der findes ingen anden Vei til at undfly end at bøie sig for Jesus her og gaa den Vei, han befaler dig at gaa. Det er Korsets trange Vei. Søg Jesus i det stille, gaa ud fra Verdens Larm. Søg Jesus i hans Ord, gaa paa ensomme Steder og tal med ham. Da jeg selv var ung, havde jeg altid et Nytestament med mig, og naar jeg havde en Fritid, gik jeg til Skoven alene. Om Kvelden gik jeg til Kirkegaarden, der fik jeg være i Fred. Slige Stunder er de saligste, man kan have her paa Jorden. Jeg glædet mig til hver Gang jeg fik Anledning at være alene med Gud og hans Ord.

Jeg har undret mig over mange kristne; de kan aldrig være alene, heller gaar de til Verden og taler Tiden bort, end de søger en ensom Plads og taler med sin Gud. Nei, vil du bli lykkelig med din Frelser, hav da aldrig Omgang med Verden. Det er det samme, hvor hyggelige og snille de ser ud, det er for dit rene Sind som Gift og Galde.

Det gaar ikke an for en kristen at være fortrolige Venner med noget Verdens Menneske ikke engang Søster og Bror. Det er nok mange, som søger at være det, men hvordan gaar det? De mister Livet og gaar der som nogle Skeletter, ingen Marv, ingen Kraft. De bedrøver Aanden, den forlader dem. Gaar ud fra Verden, fraskiller eder. Naar vil de troende praktisere dette? Hvordan kan du troende tænke, du skal kunne leve saa, at du blir disse Folk til Behag som har Lyst i Theater og Dans og al Verdens Forsængelighed. Hvis det ikke var saa meget af dette Hykleri iblandt os som er ældre vilde det kanske være bedre for de unge at finde den rette Vei ogsaa. Skal man nu finde Veien som bær til Himlen maa man stikke Fingrene i begge Øren og gaa den lige Vei som Ordet udpeger og se hen til de gamle kristnes Liv i denne Verden. Lad os alle sige med Sangeren:

Bort Verden jeg siger dig evig Farvel,
Din Glæde ei mere kan fryde min Sjel,
Min Sjel har erfaret en Glæde som ei,
Kan findes paa Lystens og Lasternes Vei,
Du gjerne maa smigre, bespotte og le;
Men tro dig dog aldrig at det skulde ske,
Mig atter fra Jesus at drage.

Marthea Hanson,
Grafton, N. D.

En Herre sad og fiskede ved Elvebredden, men fik intet. En liden Gut sad et Stykke længere nede og trak op den ene Fisk efter den anden. Den ældre Herre spurgte Gutten: „Hvorfor kan det være, at du—faar Fisk og jeg ikke?" „Jo" svarede Gutten, „jeg har lært at skjule mig, saa Fisken ikke ser mig. De sidder saa, at Fisken ser Dem, og derfor fanger De ingen".—Mange, som vil være Menneskefiskere, har for Vane at sige saa meget om sig selv, at „Fisken" bliver bange, og de fanger intet. Maa vi lære at skjule os i Kristus, saa skal vi fange Mennesker for Guds Rige.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fancheng, Hupeh, May 14de 1907.

Kjere Misfionsvenner:

Guds rige Naade og Fred tilønfket.

Medens jeg har Pen i Haanden vil jeg ogfaa fende en Hilfen over Havet.

Har nu værst alene en Tid, da Rønning reiste til Shanghai med fine Sønner, fom fkulde reife hjem, famt for at overvære Stormødet der.

Ja alene med alt dette Arbeide og faa liden Sprogkundfkab.—Men jeg fik lægge alt paa vor Herre, fom er mægtig i de fvage. Alt har gaaet bra, og det har været til ftor Hjælp for mig at komme faadan ind i Arbeidet lidt baade for Sproget og for at lære baade Kineferne og Arbeidet bedre at kjende.

Alt er Fred, og Folk er flittige at komme til Møderne.

Sidfte Uge tog jeg en Tur nordover til en Del af vore Udftationer. Sammen med Evangelift „Ma" fatte jeg faa i Jefu Navn ud, ftolende hverken paa min Styrke eller min kinefifke Veltalenhed, men paa ham, fom har lovet at være med os alle Dage indtil Verdens Ende.

Det førfte Sted vi kom til var „U Shan". Her mødte Folket os udenfor Byen med ftor Stas og Larm. Lærer Chu fra næfte Sted var mødt frem for at hilfe os velkommen. Havde ftraks fuldt Hus og faa fnart vi havde gravet i os lidt Mad med de kinefifke Pinder havde vi Møde. Folket lyttede opmærkfomt og efter Mødet folgte vi en Del Teftamenter famt gav bort en Del Traktater. Derpaa ud igien paa Hefterygen og videre.

Seksti Li fra Fancheng ligger „Hvang Sung Tang". Her mødtes vi atter af en ftor Skare Mennefker fom havde hørt, at den udenlandfke Lærer kom, og de vilde fe og høre ham. Ved dette Sted havde vi for tre Uger fiden en uhyggelig Affære. En Del Mænd havde drukket fig fuld og holdt Spektakkel udenfor Kapeldøren. Den gamle Dørvogter, en af vore Tilhørere, bad dem fjerne fig, og uden videre trækker den ene af Slynglerne frem en Kniv og ftikker tvers gjennem Halfen paa den gamle. Han kunde længe ikke tale eller fpife, men var nu kommet fig bra. Mandarinen har lovet at ftraffe Ugjerningsmanden. Om Eftermiddagen før vi kom havde Lærer Chus Huftru faaet Slag og ligget fom død hele Eftermiddagen. Vi gik ftraks derhen. Lidet Tegn til Liv. Er hun død? fpurgte de. Jeg følte paa hendes Puls, men kunde neppe merke, at der var Liv. Gud kan hjælpe hende op fa jeg. Lad os ftole paa ham. Havde lidt Medicin med, fom jeg bad ham fmøre hende med, felv kunde jeg ikke andet end bede, at Gud vilde vife fin Kraft og reife hende op og frelfe hendes ftakkels Sjel. Saa tilbage til Kapellet. Fuldt Hus og mange i Gaden. Evangelift Ma talte gribende og mange fyntes rigtig at fluge hvad der blev fagt. Gud give at den Livets Sæd maa bære megen Frugt.

Vi fkulde nu hen til Lærer Chu og overnatte. Hvordan var det med Mrs. Chu? Jo, prifet være Gud, hun havde gjenvundet Bevidftheden og talte nu med fin Mand og fin eneefte Søn. Kunde vi vel andet end takke Gud den Aften? Den næfte Morgen tidlig havde vi atter Møde og drog derpaa videre til „Chang kia ki" tredive Li borte. Evangelift „Pan", fom arbeider ud fra „Huang Sung Tang" var med os. Tog her ind til en Lærer „Chang", fom har et meget rummeligt og kofeligt Hjem. Paa dette Sted har vi endnu intet Kapel, men laaner Hus hver Gang. Ganfke mange Folk kom fammen og vi havde et velfignet Møde. Saa Farvel til Lærer Pan og videre tredive Li til „Shwankutfi". Vinden blæfte og Regnen pidfkede mod os, men de gode Gangere bar os fikkert frem til vort Maal. Her mødtes vi af Lærer „Shang", fom holder Skole, og Evangelift „Chu" fom har dette og to andre Steder. Havde et meget hyggeligt Møde her om Kvelden og folgte mange Bøger, famt uddelte en Del Traktater. Dette har længe været et haardt Sted, men Folket fynes i det fenere mere at have vaagnet og blevet venlige.

Paa Torsdags Morgen drager vi videre

Digitized by Google

til „Chen kia Ho" tredive Li mod nord. Her tager vi ind til den mest agtede Mand i Byen: Hr. „Bao". Denne Mand lovede ifjor at bygge Kapel, kjøbte Materialer og havde alt færdig, men da Katholikerne fik det at høre blev de rasende og udtalte stygge Trudsler. Han turde da ikke bygge. Da jeg kom derhen fortalte han sin Historie. Jeg henviste ham til nogle Steder i Bibelen, hvor Jesus siger, vi ikke skal frygte Mennesker, men den levende Gud og elske ham. Overbeviste ham ogsaa om, at vi vilde hjelpe ham. Nu fik han Mod igjen, kaldte Murere og Snedkere og satte tilverks. Vi havde nu et hyggeligt Møde inde i hans Gaard. Følte Guds Nærhed og prised Himlens Herre, at han havde sendt os ogsaa hid med Frelsens Evangelium, som er en Guds Kraft til Salighed baade for Jøder og Hedninger. Havde nu kun et Sted igjen og Fredagsmorgen begav vi os paa Veien til det fem og fyrti Li bortliggende „Li Uen J". Her var flere hundrede Mennesker fremmødte for at byde os velkommen. Fik vasket af lidt Støv og saa ud og holde Møde. Stedets Mandarin kom ogsaa for at hilse paa Udlændingen og vi vekslede nogle høflige Ord.

Om Aftenen havde vi atter Møde for fuldt Hus og solgte mange Skrifter. Trætte fik vi endelig gaa til Hvile og Søvnen var nu den kjereste Gjest.

Paa Lørdags Morgen styrede vi atter vore Fjed mod Hjemmet seksti Li mod syd, som vi naaede ved Middagstiden og fandt alt vel og fredeligt, priset være den gode Guds Omsorg og Beskyttelse.

Paa Søndag havde vi Møde for ganske fuldt Hus hjemme. Denne Uge har vi Bønnemøder med Kineserne flere Gange for at bede om en Aandens Udgydelse over os alle i Pintsehøitiden. Vi vil begjere og vente meget fra den almægtige, rige Gud, og vi tror han vil velsigne os i sin Tid.

Idag havde jeg Brév fra Rønning. De har havt et særdeles velsignet Møde i Shanghai, som han nok kommer til at skrive mere om. Tænk! Gud har bevæget den rige Mr. Rockefeller til at give femti Millioner Dollars til Oprettelse af „Colleges" i Kina. Store Ting gjør Herren ogsaa for dette stakkels Folk og derfor er vi glade. Maa han isandhed faa aabne Øinene paa mange af vore rige hjemme, saa de maa indse det før det blir forsent, at udødelige Sjele er mere værd end dette jordiske Guld, som snart maa forlades for andre at kives om. Ja, kjere Venner, giv til Guds Sag n u. Nu er den behagelige Tid; n u er Frelsens Dag baade for dig og for Hedningerne. N u kan du vinde en Juvel for din Krone. N u kan dit Hjerte glædes ved at g i v e. N u vil Gud saa gjerne faa meddele dig Velsignelsen om du blot aabner dit Hjerte. N u er her Millioner af Hedninger, som anraaber dig om Hjelp. Vil du h ø r e n u før det blir f o r s e n t! forsent!—Ja, jeg vil; jeg vil.

Tilslut en hjertelig Hilsen til eder fra Kineserne og eders for Kineserne Frelse

Gustav M. Trygstad.

* * *

Vældige Bevægelser.

Uhørt siden Apostlenes Dage.

Bladet „Sandhedsvidnet" bringer en opsigtsvækkende og forunderlig Beretning om de seneste Bevægelser i China, hvoraf vi i Uddrag skal gjengive følgende:

Blandt Kinas Oldtidsfolk, de s. k. Miaostammerne i sydvestre Kina, har i det forløbne Aar paagaaet en underbar Vækkelse. Missionsvirksomheden blandt disse Stammer er dog alligevel ikke gammel. I Aaret 1900 fandtes blandt dem kun nogle faa kristne. Det lille, de viste af den frelsende Sandhed, fortalte de imidlertid til sine Landsmænd, og saa vaagnede hos baade den ene og den anden en dyb Hunger efter at faa lære at kjende mere om den Gud, som de hørte om elskede ogsaa det foragtede Miaofolk.

Af Kineserne er nemlig Oldstammerne svært daarlig anseet. Saaledes for Eks. faar ikke nogen af dette Folk tage ind paa et kinesisk Værtshus eller øve Samfærdsel med de øvrige Kinesere. Nu ser det ud til, som havde Herrens Ord, at de sidste skal blive de første, gaaet i Opfyldelse paa dem.

En Missionær i Provinsen Kucichow blev en Dag i det forløbne Aar opsøgt af nogle blandt Miaofolket samt indbudt at be-

Digitized by Google

søge deres By. Han fulgte med, og snart samledes hele Byens Befolkning omkring ham. Hvor forundret blev han ikke, naar han fandt, at de alle kunde læse op Herrens Bøn og de ti Bud, samt at de havde ganske god Kundskab om de evangeliske Beretninger. Det var af sine egne Landsmænd, de havde faaet lære dette.

Dagen efter blev Missionæren indbudt til at komme til Byens Torv. Der brændte en stor Ild, og i denne kastede de indfødte frivilligt sine Afguder. Fra denne By gik Indbyggerne ud til forskjellige Kanter, at for Slægtninge og Venner forkynde det glade Budskab, som de selv havde faaet Del i. Og overalt blev Forkyndelsen modtaget med Glæde. Men de vilde høre mere. Og saa kom i flere Maaneder Grupper paa 20 og 30 fra forskjellige Byer til Missionsstationen. Ved en Anledning var endog op til 300 samlet. Mange af dem havde saa lange Veie at gaa, gjennem de mest besværlige Bjergstrækninger, at deres Fødder var aldeles forrevne og fulde af Saar.

Hos de i den samme Provins boende Kinesere vakte denne Rørelse blandt Oldfolket sterk Mistanke. Man frygtede, at de og Missionærerne stod i noget hemmeligt Komplot, og at en Reisning kunde ventes. Mandarinen fik høre om dette, og Hedninger som de var, lod de udfærdige Proklamationer til Kineserne, hvori de søgte at forklare, hvad Betydning denne Rørelse havde, samt formanede dem at lade Miaostammen i Fred. Disse havde fuld Rettighed at overgaa til Kristendommen.

Paa en af Hovedstederne har Oldfolket paa egen Bekostning opført et Missionslokale, og Skarer i tusendtal har samlet sig for at høre Guds Ord. De, som i sine Hjerter har modtaget Kristus, har gaaet ud, to og to til affidesliggende Byer, forat forkynde Evangeliet, og forat rigtig faa Nytte af deres Besøg har Indbyggerne i Byen siddet oppe til og med om Nætterne utrættelige i at høre.

Ved et Møde, hvor en Evangelist talte om Betydningen af Jesu Korsdød, blev hans Tilhørere saa grebne, at de begyndte at græde, og over hele Salen hørte man Suk og Bønneraab.

En Missionær havde ved et Besøg i en By bekjendtgjort Møde til Kl. 6 følgende Morgen, og til dette Møde samledes 800 Deltagere. Et saadant Bønnemøde havde han aldrig været med til før. Mennesker, som for kun 2 Aar tilbage tilbad Djevelen og var dybt sunkne i Synd og Last, ja, som aldrig havde hørt Jesu Navn nævne, sang nu af fuldt Hjerte hans Lov.

Ved et større Møde blev ikke mindre end 1162 Personer døbte efterat have gjennemgaaet en grundig Prøve. Det gik for sig saaledes, at 36 Mænd udvalgtes af de kristne i forskjellige Byer, og gjorde Tjeneste som et „de ældstes Raad". En efter en af Daabskandidaterne blev prøvet af disse. Nærmere 3000 Mennesker skal have været Øienvidne til denne mærkelige Daabshandling. Ikke mindre gribende var den Stund, da de nydøbte siden samledes for at holde Nadverd. „Den vældigt brusende Sang" paamindede skriver en Missionær, om Røsten af sterke Tordendrøn. Ja, Englene maatte med Forundring have hørt paa denne Sang.

I Sandhed kan vi sige: „Stort er Herrens Verk, vel værd at begrundes".

„Evang".

* * *

„Jesu hellige Fødselsdag."

Ustanselig strømmer Folkemasserne Dag efter Dag gjennem en af Sjangsjas Hovedgader. Der er et myldrende Liv just ved det Sted, hvor vor Missionsstation er beliggende. En Dag blir der, ret som det er, Stans og Forstyrrelse. Folk blir staaende og se op med store, forundrende Øine: „Hvad er paafærde i Fuh-in tang: „Det glade Budskabs Hus", idag?"

Mod Sædvane er der hængt store staselige Papirlygter med Missionens Merke: „Tro og Retfærdighed" udenfor Porten; og der oppe over Døren lyser i Guld paa rød Silke: „Jesu shen tan"....: „Jesu hellige Fødselsdag". Vi prøver at tyde Tegnene paa hver Side af Porten; tilvenstre læses: „Jesu Naade fylder Jorden", og tilhøire: „Jesu Fortjeneste overgaar alt".

I Hovedgangen er Lamper og Lygter ophængt i lange Rader. Alt bærer Præg af Fest. Det er Julen, som er kommet.

Digitized by Google

I mer end en Uge har Menigheden været i travlt Arbeide. Alle Kræfter er tat i Brug; liden og stor, ung og gammel er ivrig optat med Forberedelser; thi iaar skal den unge Menighed for første Gang selv ordne alt til Festen.

For at alt skal gaa ret og rigtig for sig og bli færdigt til bestemt Tid, er Arbeidet fordelt mellem 8 Komiteer; der hamres og spigres, Malerne farer rundt med sin Farvekop; Kapellet skal staa der i sin fineste Puds til „Jesu hellige Fødselsdag".

Og saa skal der laves Papirkurve og Æsker, fyldt med chinesiske Godter; hver eneste af de 300 indbudne skal faa en Kurv og en Æske med sig hjem. Billetter skal trykkes med Missionens Mærke paa.

Alt dette koster jo Penge. Men det har ogsaa Menigheden selv greiet iaar.

En Søndag efter Gudstjenesten bekjendtgjorde Evangelisten Liang, at der skulde samles ind Midler til Julefesten i Ugens Løb. Næste Lørdag var der indkommen ca. 30 Dollar.

Endelig Juleaftens Eftermiddag var alt færdigt. Rundt Væggene og midt efter var Kapellet prydet med alle Nationers Flag, et Billede paa Evangeliets verdenserobrende Magt; heller ikke vort eget kjere norske Flag savnedes. Paa Midtvæggen over Talerstolen var der sat et stort Korsmerke, og nede paa Gulvet stillet Planter, somme i Blomst, andre med moden Frugt. Og midt paa Gulvet stod Juletræet, en rankvoksen, vakker Cypres, straalende med sine Lys og alt det peneste, Chineserne kunde finde paa.

Det hele havde Menigheden selv planlagt, ordnet og fuldført saa vakkert, at vi maatte staa fulde af Beundring over den Omtanke og Kjerlighed, som var lagt i Arbeidet.

Juledags Eftermiddag skulde Festen holdes. Nu gjaldt det om, at flest mulig skulde faa et Indtryk af en kristen Jul; derfor blev Juleaften Kapellets Døre mod Gaden aabnet, saasnart alt var færdig stelt. Og saa strømmet de til, saa mange som kunde faa trængt sig frem. Arbeideren barbenet i sin simple Blaatøisdragt stod der Side om Side med de velstillede, som var klædt i Silke og Fløiel,—en ustanselig Strøm til langt paa Kvelden.

Uden Overdrivelse var det sikkert 1000 der, som den Kveld fik et Glimt af, hvorledes vor Menighed feirer Jul.

Der var nok mange, som gjerne vilde været med ved Festen Juledags Eftermiddag. De kommer der den ene efter den anden for at faa Billetter til sig selv med Familie og Venner. Men desværre, Rummet er for lidet. Tilstødende Gange og Gjesteværelser alt er optat til sidste Plads for at kunne ta imod de 300 indbudne.

Juledags Eftermiddag ved 4 Tiden begynder de første at komme.

Hver Deltager maa levere sin Billet og faa den stemplet, for saa at fremvise den ved Festens Slutning, naar Traktementet skal uddeles.

Orden skal der være i alt, mener Chineserne. Der er kommen Ro over Forsamlingen. Evangelisten Liang gaar frem til Talerstolen; Forsamlingen stemmer i Sangen af fuldt Hjerte til Tonerne af vore kjendte Julesange. 7 Talere af Menigheden aflægger korte, tildels udmerkede Vidnesbyrd, medens Forsamlingen den hele Tid, i ca. 2 Timer, sidder spændt opmerksom.

Menighedens første Evangelist Liang forklarer derpaa Juletræets Betydning, Lysene med Hensyn paa Jesus, som Verdens Lys; Grenene med den Frugt, de bar, var Billede paa, hvorledes et sundt Kristenliv skulde udfolde sig, inderligt forenet med Grundstokken, Jesus selv.

En anden af Evangelisterne talte om Evangeliet som Guldet. Børnene vrager Guldet for en sød Kage.

Slig var de mange, som havde hørt Evangeliet længe, men endnu ikke modtat det, at ligne med uforstandige Børn.

Der var bedet meget om, at de, som talte ved Festen, maatte faa Naade til at fremlægge Evangeliet med Kraft og Varme som aldrig før; og sikkert er det, om man skal dømme efter Tilhørerne—at en mere levende interesseret Forsamling af denne Art har der vel neppe før været i vort Kapel her.

Digitized by Google

Der var et Skaar i Festens Glæde.— Vi tænkte paa de mange, som gjerne vilde komme, men—kunde ikke faa Plads.

Skal Arbeidet faa udvikle sig, som det har begyndt, er mere Kirkerum hvilig paakrævet.

Vi haaber derfor med Guds Hjælp at faa Stations Kirketomt bebygget til næste Aar, saa vi kan feire næste „Jesu hellige Fødselsdag" i vor nye Kirke med mindst det dobbelte Antal indbudne.

Julefesten er forbi; men endnu staa Indskriften ved Porten: „Jesu Naade fylder Jorden" og „Jesu Fortjeneste overgaa alt"; og vor Bøn er: „Maatte de Masser, som passerer forbi, gribes og tilegne sig den samme Jesu Naade og Fortjeneste".

En hjertelig Hilsen til Hovedbestyrelsen og alle Missionsvenner.

Sjangsja 26de Dec.—06.

Sigurd Brun.
„Norsk Missionst."

Til „Budbäreren".

Jeg har længe lagt Mærke til, at der er Strid om Maaden at arbeide paa for at vinde Sjele for Gud. Nogle mener, at blot at predike er nok, og saa skal Gud gjøre Resten; andre mener, at naar der prediker, saa bør man vente, at Syndere blir vakt, og disse skal Predikanten søge at lede til Jesus med Samtale og Forbønner, og jeg er enig med de sidste. Men skal denne nye Metode, som man taler om, drives paa en letsindig Maade, som en Del af Sekterne gjør, da ved vi, at det bedrøver Guds Aand; men hvis det sker af Hjertens Trang af baade den søgende og ledende og i enfoldig Tro til Guds Løfter, saa har vi vist al Ret til dette. Jeg har altid lagt Merke til, at de, som nedlader sig at tale mundtlig med Folk, spørge den enkelte i Kjærlighed og Enfoldighed, hvordan Sagen staar mellem ham og Gud, kan gjøre mere end de, som blot prediker. Det er rart med det, som blir sagt direkte til en selv, det er ikke saa let at give bort til andre det, og det forekommer mig, at den, som synes, det er nok at predike, ikke har rigtig den rette Omsorg, skjønt alle har ikke lige Gaver. Og blir der Vækkelse, blir der altid Trang til Eftermøder med Samtale, Sang og Bøn. Slig var det der hjemme i Norge, Folket vilde ikke gaa. Jeg kan aldrig glemme disse herlige Stunder. Saa er der dem, som ikke tror paa Vækkelse heller. Disse trænger da selv at bli vakte. Vi ved at hvis der ikke findes nogen, som vil eller kan veilede de bekymrede, saa skal Guds Aand ved Ordet gjøre det uden Mennesket, men hvis de findes, saa vil han bruge dem at tale gjennem. Det har jeg selv erfaret. Som Barn elskede jeg Gud og hans Folk, men jeg kom bort i Verden. Naar Herren atter greb fat i mig, saa blev jeg villig til atter at bli forenet med Jesus, men de kristne kunde jeg ikke fordrage. Jeg spekulerte, om det ikke gik an at bli en kristen uden at ha noget med dem at gjøre. Des mer jeg tænkte, des værre blev min Uro, og en Stemme sagde: Gaa og sig det til de troende. Jeg blev nu nødt til at gaa og høre dem prædike, men saa skyndte jeg mig ud, saa de ikke skulde tale til mig. Ofte var det saa ilde, at jeg bestemte mig til at gaa og fortælle min Nød. Nei, saa syntes jeg det var Skam, og de ved ikke mer end det, som staar i Bibelen de heller, og det ved jeg selv, og slig gik det, til det blev saa ilde, at jeg maatte vente til Eftermødet, saa kom en og talte med mig, og i denne enkle Samtale gik Lyset op for mig. Det var ikke den Mands Dygtighed, men det er Aanden som oplyser, naar den faar os bid den vil. Og en Søster fortalte mig om sin Omvendelse: Hun fik høre om et stort Møde, som varede i 3 Dage, og Samtaleemnet var: Hvad skal jeg gjøre for at blive salig? Og hun tænkte, hvis nogen trænger at høre det, saa er det jeg; og da Mødet var over, var hun lige klog, men ilde var det. Ordet havde virket Bedrøvelse. Men nu kom en Snestorm, saa nogle af Præsterne maatte bli i Byen. Præstekonen paa Stedet saa, hvad der fattedes hende og sendte efter disse Præster, og de talte med Pigen, og de sa til hende: Du tror paa Gud. Men hun syntes, at alt fattedes hende. Nu faldt de alle paa Knæ og bad. Under Bønnen følte hun en usynlig Magt, og en Herlighed omstraalte hende, og

Digitized by Google

hun blev glad og lykkelig i sin Frelser. I en slig Salighed, som ikke kan udsiges med Ord, gik hun nogle Uger, siden forsvandt det. Men Pigen levede et alvorligt Kristenliv, da jeg kjendte hende, og det var mange Aar efter. Tror nogen, at sligt er Sværmeri, saa tror han ikke det hele Guds Ord. Jeg tror, at hvis vi var enfoldige nok og begjerlig efter den himmelske Visdom, saa skulde vi se større Ting end vi gjør, men det er saa faa, som alvorlig spørger efter Gud. Vi som kalder os kristne er for jordiske og kolde, den barnlige Tro til Gud som vor Skaber og Opholder, Frelser og Helliggjører og som den, der mener, hvad han siger, den holder vi paa at tabe, derfor blir der saa megen Strid, den ene river ned, hvad den anden søger at opbygge. Jeg har forstaat vor Herre slig, at han bruger alle Midler for at drage de troende nærmere sammen i Kjerlighed, og det kan bedst ske ved at tale sammen, fortælle hverandre sine Erfaringer, raadføre sig med hverandre i alt, som er dem dunkelt, tale om Gud og hans Gjerninger. Dersom det blir gjort, da er Aanden tilstede. Hvor sig to i Gud samraade, der er han den tredie Mand, og hvis de troende skal bevares i denne onde og farefulde Tid, saa maa de staa sammen i Kjerlighed. Men jeg tror, der skal mere Alvor til, end vi bruger, mere Bøn, mere Forsagelse. Se Djevelens Folk, de tar sig næsten ikke Tid til at sove, de. Hvad det Spørgsmaal angaar at samle Børn og Ungdom rundt Alteret for at bede for dem, saa kan jeg ikke se andet end at det er tilladeligt, kun at det sker i Erkjendelse af vor Uværdighed og Tro til Guds Barmhjertighed.

Maatte Gud lære os den rette Visdom.

Grafton, N. D. M. H.

Lawrence Selmer Oppegaard.

Lørdag modtog Hr. C. Lillethun følgende Linjer fra Pastor Oppegaard: „Her er Sørgehus. Vor Søn Lawrence Selmer badede sig i en Flod den 4de Juli, fik Krampe og druknede. Bed for os!" Maa Gud trøste de sørgende Forældre og Søskende i deres tunge Sorg! M. G. H.

Sang.

Tone: „Sälla Dag när jag faar Bud.

1. Stille Nat, o, sænk dig blid,
Over Jordens Storm og Strid,
Lad dit dunkle Taageslør,
Falde mildt, o Fader hør,
Jeg nu Hvile har behov.
Fader dertil giv mig Lov,
Fader dertil giv mig Lov.
Stille Nat o sænk dig blid,
Over Jordens Storm og Strid.

2. Dagen haver været lang,
Kummers Taar' har mangen Gang,
Nedad Kinden listet sig,
Naar jeg ser henad min Vei.
Trang den er, o Herre Gud,
Hjælp mig dog at holde ud,
Til du henter hjem din Brud.
Dagen haver været lang,
Suk og Graad, men ingen Sang.

3. O hvor sødt at slumre ind,
Glemmende al Modgangs Vind.
I sin Frelsers huldе Favn,
Gjemme Dagens tunge Savn.
Tænk, hvad Hvile er det ei.
Den i Verden fin's, ak nei.
Den i Verden fin's ak nei.
O hvor sødt at slumre ind
Glemmende al Modgangs Vind.

4. Se, mod øst det bryder frem
Til en Morgen ny igjen.
Da ei Sol mer dale skal,
I den lyse Himmelsal
Frelser hjælp mig, giv mig Tro,
At hos dig jeg kan faa bo,
At hos dig jeg kan faa bo.
Synder kom, endnu er Stund,
Før du gaar i Dødens Blund.

A. Tunheim.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. E. O. Ringstad med Familie var den 3die og 4de Juli i Besøg hos Slægt og Venner ved Hader, Minn.

Past. M. L. Dahle blev dek 26de Juni ægteviet til Miss Lawrence, fra Chicago, Ill. Past. J. A. Quello udførte Vielsen.

Past. K. C. Holter var paa Indbydelse tilstede ved en Fest den 4de Juli i Pastor Halvorsons Kald ved Green Lake, Minn.

Prof. M. G. Hanson med Familie reiste den 3die Juli til Kasson, Minn., for at tilbringe den 4de blandt Vennerne i Past. Lassesons Kald.

Digitized by Google

Om nogen Gut eller Pige tænker paa, til hvilken College de skal gaa til Høsten, saa send Navn og Adresse til Prof. N. J. Løhre eller til Mr. Magnus Johnson, Jewell, Ia., saa faar de sig tilsendt Katalog og al anden Oplysning om Jewell Lutheran College, og de vil da sandsynligvis beslutte sig til at gaa did, og deri gjør de ret.

Det er snud om igjen. I „Budb." No. 25 oplyste vi efter Past. J. J. Lees egen Udtale ved Mødet i Roland, at han havde afslaaet Kaldet fra Vor Frelsers Menighed i Stoughton, Wis.

I Brevkort af 3die Juli fra Past. J. A. Johansen hedder det: „Past. J. J. Lee bliver altsaa min Eftermand her i Stoughton. Han har antaget Kaldet".

Søndag den 23de Juni blev Pastor J. C. Hjelmervik indført i Osseo og Elk Creek Valley Menigheder og Søndag den 30te Juni i Evanger Menighed, Wis. Indførelsen skede ved disse Menigheders forrige Prest. Past. O. H. Elstad, som for Anledningen var tilstede. Alle var glade over, at de nu havde faaet sig fast Prest igjen, ligesom de glædet sig over Besøget af sin forrige Sjelesørger.

I Kina arbeider nu 82 Missionselskaber, 33 amerikanske, 25 engelske og 24 fra det europæiske Fastland. Disse Selskaber har udsendt 3,833 Missionærer, kvindelige Arbeidere iberegnede. Men hvad forslaar en ca. 4000 Arbeidere blandt 400 Millioner Hedninger? Der er endnu store Landsdele, hvor Missionærer aldrig har sat sin Fod, og hvor Guds Ord aldrig har lydt. Værst stillet i saa Maade er Mongoliet med sine spredte Nomadestammer.

Kineserne færdes ikke gjerne ude paa Landeveiene i Mørket, ikke bare fordi Veiene er daarlige, men især fordi man kunde støde paa onde Aander, som har kommet sig ud af Helvede for at gribe nogen og sende dib hen i sit Sted. For disse Dæmoner prøver da det arme overtroiske Folk at værge sig paa forskjellig Vis. Saaledes sætter man aldrig den ene Dør i Huset ligeoverfor den anden, for at ikke en Aand, om den kom ind i Huset, skal komme altfor langt ind; „thi Aander bøier aldrig af til høire eller venstre, de gaar kun ret frem". Man prøver ogsaa at fange dem i Fælder. Men sikker paa, at de er alle fangede, kan man jo aldrig bli, hvorfor den arme Hedning lever i en stadig Angst for Djevles Efterstræbelser.

Past. J. Tollefson fra Minneapolis reiser uafbrudt og virker for Diakonissesagen. Han taler til Opbyggelse, taler om Diakonissearbeidet og samler Penge til Sagens Fremme. I sidste Uge af Juni var han i Past. Lassesons Kald i denne Anledning. Sidste Søndag i Juni prædikede han i Hauges Kirke i Kenyon Form. og i Kirken ved Skyberg paa Eftermiddag. I Ugedagene kjører han rundt og samler Midler og det gaar ham nokaa godt. Det er faa om nogen, som lader ham gaa tomhændet bort.

Og naar man ret tænker over Sagen, saa kan gjerne dem, som faar være nogenlunde friske, hjælpe dem, som ofte maa lide baade af Fattigdom og Sygdom. Det heder: Værer barmhjertige, som eders Fader i Himlen er barmhjertig.

Spørgsmaalet om Normalskolen har i den forenede Kirke voldt en hel Del Ordveksel baade mundtlig og skriftlig i det senere. Og i denne Forbindelse var det vel ganske leit, at man ifjor valgte en af sine dygtige Præster som Bestyrer for Normalskolen og efter nu at have tjent i denne Bestilling et Aar, valgte man nu en anden iaar igjen. Herom siger Lutheraneren blandt andet: „En Mand bragte ifjor et stort Offer for at hjælpe Samfundet, da det var i Knibe. Ingen negter, at han har været samvittighedsfuld, nidkjer og tro i sin Gjerning, og at han i flere Henseender har gjort langt mere, end nogen med Rette kunde vente. Ved en Majoritets Beslutning blev han iaar sat paa bar Bakke. Er det paa denne Maade Samfundet for Fremtiden agter at belønne sine tro Tjenere, saa er det ialfald godt, at man har faat vide det".

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling

Digitized by Google

fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Bærelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15.00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Bærelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge for Bærelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de thelogiske Studenter.

Prisen for Bærelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Et Kredsmøde blir afholdt i North Branch Menighed Past. S. S. Westbys Kald fra 17—19 Juli 1907.

Samtaleemnet er Rom. 5, 6.

Skyds møder de tilreisende i Oakdale Reb. Dagen før Mødet. Tilreisende fra Syd Dakota gaar via Sioux City og Norfolk Jct.

E. O. Bik.
A. M. Mannes.

Afskedsfest.

Om Gud vil, bliver der Afskedsfest for Missionærerne i Hoff Menighed, Sacred Heart, Minn., den 4de August 1907.

Det vil blive en Høitidsdag for dem, som drager ud paa Missionsmarken og for Hjemmemenigheden. Vi haaber ogsaa, at Vennerne vil give os et godt Løft med Hensyn til Reisepenge for Missionærerne, saa vi skal slippe at gaa til Banken og laane.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Afskedsfest i Chicago.

En Afskedsfest for vore Missionærer vil blive afholdt i Chicago, Ill., den 21de Juli 1907. Der bliver Gudstjeneste paa Formiddag i alle Menigheder, som betjenes af Hauges Synodes Prester, med Offer til Kinamissionen. Den egentlige Afskedsfest bliver i Past. Quello's Kirke Søndag Aften. Det er at haabe, at alle de Missionærer, som skal reise ud i Høst, vil ordne sig saaledes, at de kan være tilstede ved Festen.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Turtlemountain Kreds af H. S. holder Møde i Bethania Mgd., Esmond, N. D. fra 21de 23de July. Samtaleemne: Luk: 7, 36—50. Ønster at de besøgende steller det saa, at de kan faa være med paa begge Møder.

Skyds vil møde i Esmond og Knox N. D. Dagen før Mødet.

O. P. Svingen.
O. L. Nes.

Om Gud vil, afholder Turtlemountain Kreds af H. S. et Samtalemøde i Bethel Mgd., Wells Co., Past. Hovlands Kald fra 17de—19de Juli. Samtaleemne er Aab. 3, 14—22.

Skyds møder de besøgende i Manfred Dagen før og paa Mødets første Morgen.

Alle er venligst indbudne

O. P. Svingen.
O. L. Nes.

Luther League Convention.

Jeg vil herved oplyse at den sjette aarlige Convention af „Iowa Central Luther League" vil blive afholdt i Cambridge, Iowa, Pastor A. Shefveland's Kald den 17, 18 Juli, 1907.

Et godt Program vil blive udført og vi venter et godt besøgt Møde. Alle lutherske kristne indbydes at komme, og kom med Bøn til Gud om hans rige Velsignelse over dette Møde.

Alle lutherske Ungdomsforeninger som tilhører denne „League" bedes om at sende Delegater til Mødet.

For nærmere Oplysninger og Kopier af Programmet henvend eder til

Mr. Magnus Johnson, Cor. Sec'y.,
Jewell, Iowa.

Digitized by Google

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor A. Hauglands Kald, Clark Co., S. Dak., den 4de til og med den 7de Juli.

Pastor P. S. Stenersons Kald, Brown og Marshall Co., den 9de til og med den 14de Juli.

Pastor John Meloms Kald, Clark, Codington og Day Co., S. Dak., den 16de til og med den 21de Juli.

Pastor M. Norstads Kald, Minneapolis, Minn., den 28de Juli.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Mark!

En kristelig Kvinde med Erfaring i at holde engelsk Skole og i det mindste har 2nd Grade Certificate trænges ved Børnehjemmet i Beresford, S. D. det kommende Skoleaar for den høiere Afdeling. Tiden er seks Maaneder og Skolen paabegyndes den 14de Oktober. Det nye Skolehus med to Skolestuer ventes opført til den Tid.

Ansøgende vil behage at melde sig til undertegnede straks. Anbefaling ønskes medsendt Ansøgningen.

A. M. Mannes, Beresford, S. Dak.

„Bedes bemærket".

Paa sidst afholdte Bestyrelsesmøde for Bethesda Barnehjem i Beresford, S. D., blev Rev. G. O. Vik, valgt til Kasserer for Hjemmet. Alle Pengegaver til Bethesda Barnehjem bedes derfor herefter sendt til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D. Andre Gaver til Hjemmet derimod sendes til Hjemmets Bestyrer G. G. Walen.

Kvitteringer.

Til Professorløn: Bed Pastor Svingen fra Manger Mgd., Syvert Den 5, C Wall 2, John Monson 1.50, C Klingenberg, A Larson, K J Mostvelten, Ole Thompson, Hans Olson, A Monson, Hans Hanson hver 1, C Gran 50c 16.00

Bed Pastor O C Bergh fra Ellsborough Mgd., Murray Co., Minn., Offer 16.85

Bed Oliver Utne fra Swan Lake Mgd., Walstads Kald: M Rosvold 2.50, C Siverson, O A Rudh, A Borseth, F Minge, O C Utne hver 2, John Nelson, A Linke hver 1.50, O O Rønning, P Borseth, O Bolstad, C Anderson, H Ryen, S Bahle, N Ingebrigtson, B Matson hver 1, 23.50

56.35

Før kvitteret for 745.25

801.60

Til Synodekassen: Bed Prof. Hanson fra Andrew Johnson, Dundas, Minn 5.00

Bed do. fra S Braaten, Faribault, Minn 2.00

Bed do. fra J Madson, Faribault, Minn 1.00

8.00

Før kvitteret for 1785.50

1793.50

J. L. Lasleson.

Indremissionen: J J Holkestad, Fort Ransom, N. Dak 3.60

H. H. Elstad pr. C. Billethun.

Kinamissionen: Offer ved H. S. Aarsmøde i Telt, Roland, Ia 266.00

Offer ved H. S. Aarsmøde i den forenede Kirke, Roland 58.07

Bed Pastor G M Bruce pr. Missionær Himle fra „Ubenævnt", Highland, S. D 4.00

Mrs. C Estenson, Sherman, S. D 5.00

Bed Pastor L C Jacobson fra Zions Mgd.s Kvf 6.00

O M Johnson, Hurley, Ia 10.00

A P Larson, Slater, Ia 25.00

Pastor J M Wick, Toronto, S. D 2.00

Bed Past. S O Heidal fra T K Thompson, Radcliffe, Ia. 2.00

Pastor Heidal, do 2.00

Iver Master, Queen, Polk Co., Minn 5.00

Bed Past. U D Johnson fra Mrs. Torgrim Hagen 5.00

Mrs. J Rudh, Battle Lake, Minn 3.00

Bed Missi. O R Wold, Offer i Bethania Mgd., 5te Juni 29.00

Mæling, Lawrence, Wash 5.00

Offer ved Aarsmødet for Vestkystens Kreds af Frikirken 14 Mai 28.75

John Grebstad, Seattle, Wash 10.00

Offer i Zions Mgd., Everett, Wash. 19 Mai 16.00

Lars O Solberg, Aneta, N. D 5.00

Bed Pastor O H Elstad fra Mr. & Mrs. John Quam, Bodi, Wis 2.50

Bed Hilda Kittleson fra Silo Kvf., Elmore, Minn 23.75

Bed Ida Groseth fra Bethlehem Mgd., Pastor Bruces Kald, Hooker, S. D 11.55

Bethlehem Mgd., Past. Stenbys Kald, Centerville S. D. 7.20

J Everson, Humboldt, Ia 5.00

Bed Pastor L Langehaug fra Nikolai Nelson, Aneta, N. D. 2.00

John Strand, Sharon, N. D 5.00

Bed Lauritz Johnson fra en Ubenævnt, Grand Forks, N. D 5.00

Bed O O Ulvin fra Boet efter afdøde Anna Kathrine Olson, Mankato, Minn 10.00

Bed Pastor O J Malkewick fra Otto Erickson, Galesburg, N. D., Udbytte af Søndagsæg 5.00

Missionær Th. Himle, Minneapolis, ved Tilfælde 5.80

Bed John J Lee fra Kvf. i Vernon & Hayfield, Minn., Pastor Laslesons Kald 10.00

Bed Pastor J J Ekse fra J F Orwold, Canby, Minn 2.00

Ole O Fois, Fesjenden, N. D 5.00

Mrs. G A Steen, Grand Forks, N. D 1.00

Bed Past. O B Svingen fra Ed. Dunderland, Bottineau, N. Dak 2.00

Bed Ida Groseth fra Frost, Minn., Pastor L J Odlands Kald 25.07

Blue Earth, Minn., Pastor L J Odlands Kald 5.00

Eagle Grove, Ia., Pastor Distads Kald 11.25

Bed Kjedebreve fra 1ste Juni '07 til 27de Juni '07 ..... 8.85

Bed Pastor Oppegaard fra Pastor M J Westvhal, Peterson, Minn 2.50

Mrs. Chr. Wick, Norway, Ill 5.00

Digitized by Google

R E Johnson, McCallsburg, Ja.	5.00
H B Lunning, Ellsworth, Ja.	5.00
Nels Berve, Radcliffe, Ja.	5.00
Hans O Hausken, Roland, Ja.	5.00
Mrs. A Johnson, Roland, Ja.	4.00
Mrs. Carl Hegna, Madison, Minn.	5.00
Miss Emma Skor, Madison, Minn.	25.00
Fra Missionsvenner i Telemarken, Norge, ved J K Kisland	52.81
	754.10

Til Hospital i Kina: Bed Pastor G M. Bruce pr. Missionær Himle fra Mrs. E Eftenson, Sherman. S. D. 5.00
Bed Missionær Himle fra J K Kvam, North Br. Mgb., Neb. 5.00
Bed Pastor J N Sandven fra Mrs. Brandeland i Zion Mgb., Hardin Co., Ja. 10.00
Bed Pastor L C Jacobson fra Mrs. Ingebrit Larson 50
Bed Pastor J J Ekse fra J B Nels. Hendricks, Minn. 5.00
Bed Ida Groseth fra A Vasgaard 5.00
Bed Pastor M J Westbhal fra Arendahl Mgb.s Bigef. 32.00
Bed Pastor J N Walstad fra Mrs. C O Bromseth, Dalton, Minn. 5.00
| | 67.50 |

Til indfødte Arbeidere og Børn i Kina: Bed Past. A O Oppegaard fra Cornelius Olson, Nodaway, Ja., Løn for Lærer „Mah" 25.00
Hauges Mgb.s Sønd.skole, Chicago, Løn for Evang. „Van-Hsiao-ku" 35.00
G A Kalsem, Jewell, Ja., Løn for Lærer „Wang-Huai-chuan" 30.00
St. Pauli Mgb.s Sønd.skole, Minneapolis, Løn for „Kweoh" 35.00
Ole T Peterson, Newark, Ill., Løn for Evang. „Chen-li-Chang" 100.00
Mrs. L O Tysdal, Artesian, S. D., Underhold for „Wang-Mei-kwei" 15.00
Mrs. P Rundahl, Bethania Mgb., Frost, Minn., Løn for Bibelk. Mrs. „Uei" 15.00
Lauritz Nygaard, Pierpont, S. D., Underhold for „Chan-Teh-chan" 15.00
Mrs. ... en Missionsven, Madison, Minn., Underhold for Højskolegutten „Chen" 15.00
| | 285.00 |

Hungersnødlidende i Kina. Bed Pastor L J Odland fra Andrew Meland, Frost, Minn. 5.00
Bed Pastor J J Ekse fra J J Ruttum, Hendricks, Minn. 3.00
John Shuros, Astoria, S. D. 1.00
Mrs. G A Steen, Grand Forks, N. Dak. 1.00
Mrs. L Linstrum, West Gate, Ja. 1.00
Bed Pastor O P Svingen fra Gina Pederson, Bottineau, N. Dak. 5.00
Hans Olson, Bottineau, N. Dak. 1.00
Bed Mrs. H O Skalbeck fra Hoff Mgb.s Kvf., Sacred Heart, Minn. 20.00
T Alvsaker, Seattle, Wash. 5.00
| | 42.00 |

Til Fødemissionen: Fra Mrs. H Hinseth, Bolin, S. Dak. 2.00
Fra Mrs. L Linstrum, Westgate, Ja. 1.00
| | 3.00 |

En stor Del af de ovenfor kvitterede Missionspenge er sendt mig gjennem Pastor Chr. O Brohaugh.

J. J. Rendahl, Kas.

Til Ada Krebskasse: Apr. 19. Bethania Mgb., Twin Valley 7.85
Apr. 29. Bed Pastor J J Rendahl, samlet ved N Aas 15.65
June 17. ved Pastor Okerlund 17.17
June 24. ved Pastor G C Gjerstad, en Del af Offer i Queen Mgb. 4.20
Do. do. i Windsor 6.70
July 1. ved Pastor J J Rendahl, do i Swan Lake Mgb. 36.00

N. T. Moen.

Til Missionsduen: Mrs. Simon Hanson, Slater, Ja., Kont. 2.00
Mrs. Queensland, Gave 1.00
Bed Mrs. J A Quello, Chicago, 11.00
fra nogle Kvinder i Chicago, Gave 5.00
Unge Kvinders Forening, Primrose, Wis., Gave 5.00
Mrs. J A Quello, Kont 1.00
Mrs. Olai Anderson, Red Wing, Minn., Kont 1.00
Mrs. G. Norbeck, Platt, S. D., Kont 1.00
Mrs. N J Løbre, Jewell, Ja., Kont 1.00
Mrs. J S Olson, Geddes, S. D., Kont 1.00
Mrs. H Moe, Blackfolds, Alta. Can., Kont 1.00
Mrs. G O Paulsrud, Randall, Ja., Kont. 2.00
Mrs. E K Peterson, Story City, Ja., ved Miss Groseth, Gave 1.00
Bed Mrs. Anna Torgerson, Lodi, Nebr.:
Fra hende selv 1.00
Olive Kolbo 1.00
Bed Mrs. Eastvold 4.00:
Mrs. Peter Hill, Ellsworth, Gave 1.00
Mrs. Ferbitz, Jewell, Ja. do. 1.00
Mrs. Gilbert Knudson, Jewell, Ja. do. 1.00
Mrs. K Leer, Jewell, do. 1.00
Bed Mrs. C C Holter samlet ved Synodemødet 20.25:
Mrs. C C Holter, Kenyon, Minn., Kont 1.60
Samme som Gave 4.00
Anna Halvorson, Gave 2.00
Mrs. C J Eastvold, Kont 1.00
Mrs. N K Hill, Gave 1.00
Mrs. K Knutson, Gave 1.00
Mrs. A J Evenson, Kont 1.00
Mrs. Th. Himle, Kont 1.00
Mrs. Lønning, Gave 1.00
Mrs. S S Westby, Kont 1.00
Mrs. S J Brekke, Kont 1.00
Mrs. J N Sandven, Kont 1.00
Miss Celia Rasmussen, Gave 2.75
Ubenævnt, Gave 1.00
Ubenævnt, Gave. 50
Til Bibelskolen i Kina ved Miss Ida Groseth 28.50 fra
Miss Borghild Gaukerud, Beresford, S. D. 2.00
M. E. Kirken, Mt. Zion, S. D. 9.00
M. E. Kirken, Centerville, S. D. 17.50

Med hjertelig Tak! Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Bedes bemærket:

Alle, som sender Bidrag til Missionsduen vil erindre enten at sende Money Order eller Draft lydende paa Chicago, New York eller Minneapolis og St. Paul,—ikke „personal checks" eller Drafts paa Smaabanker. En maa ellers betale fra 10c og opover i Exchange. Disse Udlæg kan spares ved at gjøre som ovenfor nævnt.

Mrs. A. O. Mortvedt.

Boganmeldelse.

Just udkommet, en kort Biografi af Prof. Georg Sverdrup Bogen er paa 32 Sider skrevet af Prof. Wilhelm Petterson, er grei og let at læse og giver et kortfattet Overblik af den afdødes Lærers Liv. Paa første Blad finder vi følgende Motto: „Nidkjerhed for dit Hus skal fortære mig". Saa er der et Billede af Sverdrup fra hans Studenterdage, et fra 1875 da han nylig var begyndt som theologisk Professor her i Landet, og et fra 1903. Frembeles er der Billede af Balestrand, Norge, Sverdrups Fødested, af Norges Universitet, Augsburg Seminari osv.

Bogen koster kun 25c og kan faaes hos K. C. Holter Publ. Co., 416 8 Ave. S., Minneapolis og vistnok ogsaa hos andre Boghandlere.

C. C. Holter.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together with the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.
Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Houind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Killethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Adresse:
Rev. J. Torval Norby,
1000 Indian Str., Bellingham, Wash.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Norske Landskaber og Nationalbilleder.

Af disse Billeder har vi et større Oplag og mange forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes sl gende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen, Ryfylke; Høifjeld; Nordfjord; Lerfossen; Paa Ski; Sjøfinner ved Holsefjord; Lappeleir; Fra Opkjørselen til Holmenkollen; Fra Nordland, Kjosen ved Ulsefjord; Svolvær; Buarbræen; Raftlind; Fra Hardanger; Torghatten; Fra Nærsfjorden; Fra Nærsdalen; Heftmands; Svartisen; Geiranger; Digermulen, Lofoten, med mange flere.

Tillige haves Postalcards med Billeder paa den ene Side, meget passende at sende som en liden Erindring til Venner og bekjendte.

Kortene koster 10 Cents pr. Stykke. I Dusinvis forteret $1,00 portofrit.

Disse Billeder er ikke almindelige Billeder men virkelig Pragtbilleder i mange forskjellige Farver og med forgyldte Kanter.

Send Ordres til C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassefon, Kassor. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Bik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Først Arbeide, saa Hvile; 2. Endnu lidt fra sidste Graduationsfest; 3. Guds Kirke bedrøver Aanden; 4. Venskab; 5. Brev; 6. Mrs. Magrethe Olnes død; 7. Jødefolket og dets Land; 8. Daarlige Avertisementer; 9. I hvilket Tilfælde bør en Præst negte at forrette ved Begravelse? 10. Til „Budbæreren"; 11. Kinamissionen; 12. Til „Budbæreren"; 13. Sang; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 29 | Lørdag den 20de Juli 1907. | 39te Aarg.

Hörer du?

Hører du din Frelsers Stemme,
Hvor den hvisker ømt til dig:
Kom, o Sjel, se, jeg vil gjemme
Dine Synder bagom mig.
Trygt du nu kan gaa til Gud,
Jeg har opfyldt alle Bud.

Hører du, naar han dig beder:
Kjære Barn, o kom, kom hen.
Jeg i Himmelen bereder
Plads for dig, til du skal hjem.
Vær kun rede, kjære Ven,
Se, jeg kommer snart igjen.

Gaa kun freidig ud i Verden,
Arbeid med det Pund du har.
Jesus selv gaar med paa Færden,
Vær ei bange, gaa kun paa.
Snart saa endes Striden her,
Da, da er vi hjemme der.

O, det blir et herligt Møde,
Naar vi kommer frem for ham,
Som for vore Synder døde,
Det uskyldige Guds Lam.
Vær kun rede, kjære Ven,
Jesus kommer snart igjen.

O. O. Rolfsen.

Det er vanskeligt at se Kristus i Kirken, naar dine Øine er rettet paa Klokken.

Indremissionen.

Tale ved Aarsmødet af Prof. J. Telleen i Roland, Ja.

Tekst: Høisangen, 6: Ser ikke paa mig, at jeg er saa sort, at Solen har brændt mig! Min Moders Sønner blev vrede paa mig, de satte mig til at vogte Vingaardene; min egen Vingaard har jeg ikke vogtet.

Indledning. Jordens Landareal er mere end 41,000,000 Kvadratmil. Herpaa bor mindst femten hundrede Millioner Mennesker, nogle siger sytten hundrede og firti Millioner, gjennemsnitlig 40 Personer paa hver Kvadratmil. 500,000,000 udgjør de kristne Mennesker, 10,000,000 er Jøder, og mindst 1,000,000,000 eller mere end to Trediedele er Hedninger, indsvøbte i Hedenskabets Mørke, Nød og Død.

Blandt Menneskens Børn, paa alle Steder, bør altid drives Missionsarbeide, thi Jesu Ord:

„Gaa derfor ud og gjør alle Folkeslag til Disiple, idet I døber dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, og lærer dem til at holde alt det, jeg har befalet eder. Og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.

Den, som er Jesu Disipel eller Disipelinde, kan derfor ikke ophøre med Missionsarbeidet saalænge Livets Dag varer. „Vi er Guds Medarbeidere."

Den Mission, som er af aller største Vigtighed for os alle og enhver, som er en Guds egen, et Gudsmenneske, en sand troende er:

Digitized by Google

Den indre Mission.

Denne drives altid og stedse af Guds Helligaand i hvert og et troende Menneskehjerte. Dette er Aandens Verk i Sjelen. Her paa Hjertets Mark er daglig Aabnen af Øine og Tro, Kjerlighed og Haab.

Jødemissionen drives blandt det i hele Verden omspredte Jødefolk. Og Jødefolkets Missionsfelt er det haardeste i hele Verden.

Hedningemissionen drives

blandt Oernes	100,000,000
blandt Afrikas	200,000,000
blandt Indiens	300,000,000
blandt Kinas	400,000,000

o.sv.

Og de, som vindes for Guds Rige paa Missionsmarken, er mellem 500 og 2,000 hvereneste Dag, Aar ud og Aar ind.

Det foreliggende Emne er:

Indremissionen.

1. Hvad Indremission er.

Det er en Mission, som udøves i Kristenheden. I visse Lande, saasom Tyskland og England betegner Indremissionen det Arbeide, som har til Hensigt at løfte op de sunkne og bevare dem, som ei endnu har faret vild, men er i særskilt Fare at synke ned i Synd og Last. Ofte benævner vi det som Indremission hvilket kanske endnu oftere kan betegnes som Hjemmemission. Den drives i By og paa Land. Denne Mission forgrener sig saa vidt, at det vilde være næsten umuligt at beskrive den fuldstændigt. Saaledes kan for Eksempel paa Landet eller i Smaabyerne den ene indbyde den anden til Guds Hus eller med Vogn hente nogen til Gudstjenesten, som ikke kunde eller vilde gaa til Herrens Hus for at feire Herrens skjønne Gudstjeneste. I de store Byer, som London, Paris, Berlin, New York, Chicago, Philadelphia, San Francisco m. fl. findes tusinder af Børn uden Hjem og Beskyttelse; megen Ungdom, som forvildes; Masser af Mænd og Kvinder, der blir Vrag paa Tidens Hav. At søge at redde disse Skarer, som til Legem og Sjel er døde i Synder og Laster, redde dem for sig selv og andre, for Kirke og Stat, for Tid og Evighed, det er den indre Missions Opgave. Til denne hører Blomstermissionen: At bære Blomster til de syge og til Fanger. Hertil hører Fængselsbesøg, besøge Fanger for at synge, læse Guds Ord, bede og predike. Hertil hører Besøg paa Reformskoler for at saa Guds Ords ædle Sæd blandt Gutter og Piger. Hertil hører Besøg paa Fattighuse og Alderdomshjem. Hertil hører Besøg hos fattige og syge for at læse, bede, synge, samtale og, om det trænges, give Understøttelse. Til den indre Mission bør i en stor By høre: frie Læseværelser, frie Bad, frie Maaltider, fri Drik af Melk og Kaffe m. m. Enkelte Menigheder i de store Byer øver en meget omfattende Indremission, hvortil frie Baadture paa Flod, Sø eller Hav; Udflugter i det frie til et Slags Hjem paa Landet, hvor Mødre og Børn kan opholde sig en Uge eller en Maaned mod liden eller ingen Betaling. Blege Ansigter og sløve Blikke blir her klare og farvet ved frisk Leg. At nævne alt er neppe muligt.

Almindelig forstaar vi med Indremission eller Hjemmemission Missionsarbeide blandt vort eget Folk her i Landet. Af Svensker og svensk-fødte er der i et rundt Tal 2,000,000 i dette Land; af Norske og norske-fødte 1,500,000; af Danske og danskfødte 1,000,000. I de forskjellige norske Kirkesamfund i Amerika er henved 700,000, ældre og yngre, Børn og Kommunikanter. Dette er en meget større Procent end den som Danske og Svenske kan fremvise og berør nok for en stor Del, om ikke helt og holdent, paa, at de forskjellige Synoder ansporer hverandre til mere Flid, mere Arbeide, blandt Norskerne.

Almindelig anser vi vor Hjemmemission indskrænket til vort eget skandinaviske Folk af lutherst Tro og Bekjendelse. Men ikke disse alene bør det os at redde. Den Begavelse vi har som Folk, den Tro vi bekjender som Lutheranere, de Midler, som staar til vor Raadighed, den nuværende Overgangsperiode til Engelsk, det kosmopolitiske Liv i Amerika, alt og alle maner os til en altomfattende Hjemmemission. Vi skal være et

Digitized by Google

Lys, et Salt, en Surdeig i dette Verdens mest mærkværdige Land, Fremtidens Land, som allerede raader over næsten Halvdelen af Verdens Penge. Og Nutiden betyder uendelig meget for Fremtiden. Ti Medlemmer nu, betyder hundrede og tusinde i Fremtiden. Hundrede eller tusen Dollars nu betyder ti tusinde, ja hundrede tusinde i kommende Tider.

I vor Synode mener mange med Indremissión det Arbeide, som Lægmænd udfører i Guds Rige, men det mere almindelige og rettere er at betragte denne Mission saasom fri for en og hver. Alle bør virke for alles Frelse. Dette er sand Indremissión.

II. Indremissionens Vigtighed og Betydning.

Ethvert Individ blandt vort Folk bør man bære Omsorg for. Dette skulde være vor Synodes Opgave og Maal med sin Hjemmemission. Saa skal ogsaa vort Folk løftes til et høiere Stadium. I Indremissionens Tjeneste kan og bør enhver troende virke med sit af Gud givne Pund. Lokalmenigheder kan og bør øve Indremissión. Præsten gjør det ved flittige Husbesøg hos Individer af Familier, som staar udenom Menigheden. Ved disse Besøg føres aandelig Samtale, Guds Ord læses, man beder og, har man Sangens Gave, synger man. Men ikke alene Præsten, Diakoner, Trustees og forøvrigt enhver troende, ung eller gammel, bør drive Indremission for sin egen Skyld og for Menighedens Skyld, saavelsom for Guds Skyld, og for deres Skyld, man søger at redde. Her kan Søndagsskolen virke, og naar Skolen redder Børn og Ungdom, vokser den ikke alene, men lever et troesfrisk Liv. Ungdomsforeningen driver Indremission kanske bedst gjennem Komiteer, som byder fremmede velkommen, opsøger de forglemte, besøger nyankomne, titter ind i Nødens mørke Hjem og med Solstraalerne af et venligt Ansigt forjager Melankoliens Mulm og Mørke fra den fortvilede, som kanske staar paa Fortvilelsens Rand, færdig til at begaa Selvmord. Kvinder besøger de fattige og syge Hjem. Her kan og bør den lutherske Kvinde være en ret tjenende Martha, ikke blot og bart en Maria ved Jesu Fødder. Nei, Jesus har forenet disse Søskende med deres dobbelte Begavelse. Vi maa ikke, vi vil ikke, vi tør ikke adskille dem. Kvindeforeningerne bør gjennem nedsatte Komiteer opsøge og besøge alle udenom Menigheden staaende Hjem, rige saavel som fattige, og søge at vinde dem for Jesus og Menigheden.

Missionsdistriktet, Konferensen, Synoden kan, bør og maa drive den Indremission. Og naar Præster kaldes for at optage Arbeidet paa Hjemmemissionens store og betydningsfulde Felt, da vilde det være bra, om man kunde faa ud de mest begavede Præster, de lærdeste, de flittigste, de ypperste Præster og Pastorer, de ledende paa Prædikestolen og i Hyrdekaldet, at tage Vare paa Hjorden og opsøge de forvildede i alle Marker rundt omkring. Tænk, om vi kunde stationere en Oberlin i hver Stendal (Steinthal). Hvad Betydning vilde ikke det have for vor Fremtid: for Menighederne, for Medlemsantallet, for vore Skoler, for Børnehjemmet, for Hedningemissionen, for al Fremtid i dette Land og andre Lande.

Men dette Arbeide er ogsaa nødvendigt for vort eget Liv som Individer og som Samfund. Om vi ikke missionerer, saa dør vi. Om vi ikke redder andre, saa forgaar vi selv. Ja, Indremission er en Betingelse for Samfundslivet. Uden dette at missionere kan ikke Samfundslegemet leve et sundt og friskt Liv, kan ikke vokse, kan ikke fylde Skolerne, kan ikke løse sin Opgave i Verden, hverken i dette eller i andre Lande.

III. Men hvorledes skal vi faa Mænd og Kvinder og Midler til Indremissionens Drift?

Jesus siger: „Høsten er stor, men Arbeiderne er faa: bed derfor Høstens Herre, at han vil drive Arbeidere ud til sin Høst.“ Beder! Beder om et rigere Troesliv. Dets Tegn er forøget indre Kraft og ydre Handling. Skal vi faa disse, maa vi bede med mere Alvor, studere Guds Ord med fast Blik, tro Gud og være trofaste mod Missionen, elske Gud og være barmhjertige mod de døende Medmennesker, haabe paa Gud og lægge Arbeidets Fremgang i Herrens Haand.

Digitized by Google

Vi trænger en almindelig, aandelig Opvaagnen. Naar vi vaagner som Kirkesamfund, kan vi først opvække Syndere i det verdslige Samfund. Kristus lever i kristuslige Efterfølgere.

Troen! Alting er muligt for den, som tror. En stærk Tro og Tillid til Gud kan flytte Bjerg. Begjær i Troen, saa med Troskab, og du skal faa megen Frugt.

En Predikant kom til en ugudelig Trakt. I sin første Prediken sagde han: „Jeg har bedt Gud give mig 500 troende Sjele inden et Aar, og han har lovet mig det. Jeg tror hans Løfter.“ Inden tolv Maaneder havde han faaet 700 omvendte til Gud.

Vær glade! Vandrer i Sollyset. Vær ikke mismodig, mørk og klagende. En, som er surmulen, vinder hverken Gud eller Mennesker, men det i Troestillid glade Menneske finder Naade for Gud og Mennesker. En glad, sollys Gudsfrygt, som fryder sig altid i Herren, vinder Hjerter for Herren. I Guds Børns Mund er Lov og Tak. I Himmelen synges en ny Sang. Kirkens bedste Tider har været fyldt af Lovsang. Luther satte hele Tyskland i Brand gjennem sine aandelige Salmer og Sange. Himmelen er fuld af Lovsang, fordi den er fuld af Salighed. Den, som har Jesus og hans Naade rigelig i sin Sjel, skal bryde ud i Lov til Gud.

Augustin siger, at vi kan ikke give mere, end vi har, og vi har ikke mere end vi henter hos Herren, men om vi nu lever et rigt Troesliv i Kristus, saa faar vi stedse ny Kraft at renses fra Synden, leve helligt og gjøre Guds Gjerning uden at blive trætte.

Hvem vil hellige sig til Guds Gjerning? Hvem vil hellige sine Børn til Guds Tjeneste? Hvem vil hellige sine Midler til Guds hellige Mission? Giv dine Penge og det, som har Penges Værdi. Giv af Jordens Frugt af en eller flere Acres hvert Aar. En af mine Barndomsvenner, Hr. Ola Bengtson, gav Grøden af 25 Acres hvert Aar og hans hele Landeiendom var bare 63 Acres. „Gaa du hen og gjør det samme.„ En Mand solgte to Travere for $1,000. Disse Penge gav han til Missionen: $500 til Hjemmemissionen og $500 til Hedningemissionen. Saa gik han hjem og klappede et par yngre Heste og sagde: „Voks nu fort, og saa faar I snart løbe Guds Erinde i den hellige Mission.“ Gaa da hjem og klap noget for Gud og den hellige Mission. En Præst bad en af sine Diakoner ikke give saa meget til Guds Riges Sag, men en Nat saa han i Drømme, hvorledes der ved Horeb stod Tønder, som Engle fyldte med Brød, som vendte tilbage fra det fjerne, og saasnart Diakonen tømte en Tønde, fyldte Gud for ham mange Tønder. En Mand laa for Døden. Han bad Gud forlænge sin Tid. Gud hørte hans Bøn. Hans Datter laa for Døden. Han bad, at hun maatte faa leve. Gud hørte hans Bøn. Hans Affærer var i daarlig Forfatning. Han bad Gud velsigne dem. Gud hørte hans Bøn. Gjennem sin Tjener bad Gud denne Mand om en god Gave til Missionen. Men Manden sagde nei. Da drømte han, at Gud kom og sagde: „Kommer du ihu, hvad jeg gjorde for dig? Jeg sagde aldrig nei.“ Da sagde Manden med Taarer: „Herre! Forlad! Jeg giver dig mig selv, alle mine og mit alt. Vi og alt vort tilhører dig.“ Gaa du og gjør det samme. Sig nu: „Her er jeg! Herre send mig. Brug mig, som du finder for godt.“ Sig med Faderen i Ny England, da hans Datter vilde gaa ud paa Missionsfeltet: „Gaa, mit kjære Barn! Jeg har intet for godt at give Gud.“

Ingen Synd dømmes af Herren saa strengt som Forsømmelsessynden. Se Matt. 25: 41—46. Det er Herren selv, som hungrer, tørster, er husvild, nøgen, syg, i Fængsel, i den lidende Menneskehed. Skulde du ikke ville give dig selv og alt dit til den Herre Jesus? Visselig vil du det. Gjør det! Du skal aldrig angre det. Send dine Skatte foran dig til Himmelen. Da blir ogsaa dit Hjerte der. Og de Midler, du giver Gud, forvandles til himmelske Skatte, som du skal faa beholde i al Evighed.

Fort Macy Menigheden i Nova Scotia giver hvert Aar flere Tusen til Missionen. Og dog er den Menighed ikke større eller rigere end andre. Men den er rig paa Tro og Kjærlighed. O, om I alle kunde gaa til Hal-

Digitized by Google

ifax og lære af Pastor Gandier! Brødremenigheden giver hvert Aar til Hedningemissionen $15, til Jødemissionen $5 og til Hjemmemissionen rigeligen pr. Capita, det vil sige saa meget for hvert Medlem.

Anvendelsen. Lad os nu i vore store Byer faa se Aftenskoler, Læseværelser, helsige Drikke, paalidelige Arbeiderbureau, Klædesuddeling, Besøg i de fattiges Hytter for der at sprede Lys ved Guds Ord, Bøn og Sang, med Gaver, med at bade Børnene og de syge, samt rengjøre Vinduer, Bord Stole, Gulv osv. Uddeling af Bibler, Bøger, Skrifter, vore Kirkeblade i Husene, paa Kontoret, og hvorsomhelst I kan gjøre det.

Min Ven Hr. N. B. Collins indbød en Søndagsmorgen en fattig Gut at gaa med sig til Søndagsskolen. Gutten negtede. Manden gav Gutten nogle Smaakager til en Værdi af 10 Cents. Da sagde Gutten: „Du er snil, jeg vil gaa med dig." Han blev en fremstaaende, virksom kristen. Kaptein Carl Nilson i San Francisco sagde; „Det bedste Evangelium for en fattig er ofte et ti-Dollars Guldstykke." Veien til Hjertet gaar ofte gjennem Maven

Herren velsigne Missionen! For ham er det en alt omfattende og en alle omfattende Mission. Vor Synode er kjendt som den fromme Synode. Maa den aldrig tabe den Berømmelse. Men da maa den missionere og ikke blive træt. Gjør det! Da skal mange takke Gud for din Skyld. Og Herren skal stadfæste Ordet med medfølgende Tegn. Ja, Amen.

Da det lakkede mod Slutningen med den berømte Digter Henrik Ibsen, mumlede han af og til nogle Ord. Mange af disse var uforstaaelige. Men netop før han udaandede, gjenkjendte han sin Hustru og smilte til hende. I samme Øieblik rettede Sygepleiersken paa hans Puder. Hun sagde da: De synes ud til at have det godt nu. Er det ikke saa? I det samme slog Ibsen Øinene op og sagde ganske kort og tydelig: Tvertimod! Dette Ord blev den berømte Digters sidste Ord i denne Verden.

Ofret er bragt.

Et stort, kostbart og blodigt Offer bringer de forenede Staters Befolkning hver 4de Juli, saa ogsaa iaar igjen. Paa hvilket Alter og til hvilken Gud dette Offer bringes, kan det vel ikke være værd vi siger noget om, det er nu neppe til Skaberens og Frelserens Pris disse vældige Ofre bringes.

De kristne har nu saa længe beklaget Hedningerne og deres forvendte Handlinger og meningsløse Ofringer, men er det meget bedre med meget af det, de kristne selv gjør og da især deres Ofring den 4de Juli.

Det er ikke godt at forstaa, hvorfor et Lands Befolkning skal slaa sig saa rent løs paa sin nationale Festdag, at det ikke skal sandse hverken hvad de er, siger eller gjør. Paa den Dag vil man rigtig vise, at man har og vil have Frihed. Men man er ganske blind for en af de vigtigste Paragrafer i selve „Grundloven" og det er denne: „Misbruger ikke Friheden til en Anledning for Kjødet." I Gjerningen viser det sig som det skulde lyde: Nu skal Kjødet have al den Anledning og Frihed som det bare ønsker.

Det er jo en næsten grænseløs Ødelæggelse af Midler paa den Dag, men det er nu det mindste. Men alle dem, som paa den Dag blir gjort til Krøblinger for hele Livet og alle de Liv, som den Dag gaar tabt, det er det fæleste. Dersom man den 3die Juli fik vide, at imorgen er det din Finger, dit Øie, din Næse, din Haand, din Fod, dit Liv eller din Søn eller din Datter, som skal ofres paa dette Frihedens Alter, mon de da kunde forberede sig til at feire Dagen paa en saa naragtig og vanvittig Maade, som det i saa mangfoldige Tilfælde sker? Men nu er nu en Gang for alle Verden slig, og de Mennesker som ikke har Gudsfrygt for sine Øine, driver det paa slig Vis, enten de bor i Hedningeland eller i kristne Lande. Men de, som har antaget den sande Kristendom og som frygter Kongernes Konge, og som bestræber sig paa

Digitized by Google

at være rette Medborgere baade af Stat og Kirke, skulle ogsaa her vise, at de ikke vil skikke sig lig med denne Verden. De skulle samle sine Kræfter og holde sine Feste paa Frihedsdagen, saa det kunde blive Gud til Ære, og ingen til Skam, Skade, Nød og Død. Du kristen Sjel, bring Gud dit Offer og betal den høieste dine Løfter.

En sörgelig Nyhed.

Vi sad just og skrev paa Stykket „Ofret er bragt", da vi fik Brev fra Broder Oppegaard med følgende Indhold: „Her er nu Sørgehus. Vor kjere Søn Lawrence Selmer, 20 Aar og 4 Dage gammel, druknede i en Flod ved Appleton 4de Juli. Bed for os." Af hvilke tunge Slag og store Prøver saadant maa være for de stakkels Forældre og Søskende. Gud trøste og hjælpe dem i de mørke Trængselens Dage. Vi kan ikke sige, hvad vi føler, naar vi faar slige Nyheder fra vore Venner, som vi har kjendt og omgaaets med næsten al vor Tid. Enhver kan tænke, hvad det vilde betyde om noget saadant skulde hende en selv.

Hvor maner ikke ogsaa slige Budskab til Aarvaagenhed og Bøn. Og hvor det maner Broderskabet til at „bære hverandres Byrder og saaledes opfylde Kristi Lov", og til at „glæde sig med de glade og græde med de grædende." De kjere Oppegaards vil vi minde om, at ikke en Spurv falder til Jorden uden Herren vil. Af hele vort Hjerte tilønsker vi den sørgende Familie Guds Velsignelse og lægende Trøst i disse Prøvelsens Dage!

Nogle Ord om Indremissionsmarken i Alberta, Canada.

Den femte Søndag efter Trefoldighed var en Høitidsdag for Trondhjems Menighed her i Alberta, da fire unge, to Piger og to Gutter, gjentog sit Daabsløfte. Skolehuset var for Anledningen meget smagfuldt prydet med Blomster og grønne Kviste. En ganske stor Forsamling var tilstede og iagttog Handlingen med stor Interesse. Naar jeg siger en ikke liden Forsamling, saa maa man ikke maale dette Udtryk efter en i et gammelt Nabolag stor Forsamling; thi da bliver alle vore Forsamlinger ganske smaa. Men dersom det gaar fremad, som det har gjort i de sidste tre fire Aar, saa skal nok her ogsaa blive Forsamlinger, som kan maale sig med, om ikke de største i gamle Settlementer, saa dog de fleste af dem. Trondhjems Menighed er saaat sige en ganske ung Menighed. Den har ikke endnu havt Anledning til at feire sin Tilblivelsesdag. Det er da den første Konfirmation, som har været holdt der, derfor saa var Stunden saa meget mere høitidelig. Gud alene ved, hvormange der herefter skal komme til, gjennem Aarenes Løb, at gjentage sit Daabsløfte. Maatte Gud saa velsigne baade de unge som nu gjentog sit Daabsløfte, og de mange som herefter skal aflægge samme Løfte i samme Menighed, og ellers alle andre rundt om i Verden, saa vi kunde faa en kristelig Ungdom. Et Offer optoges til Indremissionen, som beløb sig til $8.70.

Mandagen efter, som var den første Juli, samledes vi fra tre fire forskjellige Menigheder ude i en Skovlund, som her er mange af. Den første Juli er Nationens Helligdag, ligesom den fjerde er U. S. Helligdag. Paa disse Dage bliver der meget galt udført. Vi syntes det var bedre, vi samledes i en Skovlund som Kirkefolk, end at vore unge og gamle med skulde gaa til disse ugudelige Fester, som holdes her og der i Smaabyerne. Dagen er en Fridag, og det er ligesom man da har Lov til at gjøre og sige og skikke sig, som man vil. Som sagt, vi samledes i en liden Skovlund hos Ole Bjorgum. Skoven var vakker og Pladsen vel tilstelt for Anledning-

Digitized by Google

gen. Kvinderne havde med sig Mad og serverede Middag fri, men saa syntes en Del, det var formeget, og en Kollekt blev optagen for Middagen. Der var ogsaa et Udsalgssted af Lemonade, Candy og andre saadanne gode, men nokſaa uſkyldige Sager, hvis Virkninger hverken gjør Folk galne eller syge efterpaa. Indtægterne skulde være til en Kirke, som skal bygges i Bethlehems Menighed, Pretty Hill, Alta. Hvormeget man tjente paa det ved vi ikke endnu Det kom saa hastig paa, at det saa ganske mørkt ud en Tid med at faa istand noget Program. Vi maatte da gjøre det bedste vi kunde. Vi samlede sammen nogle Sangere af to forskjellige Sangkor, og jeg maa sige, de sang udmærket, naar jeg tager i Betænkning, at de ingen Tid havde havt til at praktisere. Efter en Del Sange af Koret og et par Sange af tre Smaagutter til P. Slind, talte undertegnede lidt om vort norske Folks Opgave her i Landet, knyttet til det 13de Kapitel i fjerde Mosebog. Efter Talen atter en Sang, og P. B. Anderson holdt derpaa en meget god „Stubbe" af en Afholdstale. Broder Anderson er meget interesseret i alt, som kan løfte vort Folk, og da Afholdssagen har en stor Opgave paa det Omraade, saa er han interesseret deri, og lægger sig ind i det Arbeide med Liv og Sjel. I Norden Menighed har man havt en organiseret Afholdsforening i mange Aar, og den har arbeidet og arbeider fremdeles meget godt. Festen var, om det saa lidt mørkt ud i Førstningen, meget tilfredsstillende baade for gamle og unge, og man blev enig om, at næste Aar om vi lever, saa skal vi holde en lignende Fest paa samme Sted med Undtagelse af et bedre forberedt Program. Da forstaar vi strøver saa bedst vi kan ogsaa herude i det fjerne Vesten. Gud velsigne alt som gjøres til hans Navns Ære og Pris. Eders ringe Broder i Kristus

T. T. C.

Misundelse er lig en lumsk Hund. Den bider ofte, før den lader høre fra sig.

Brev fra Past. Wee.

Etne pr. Bergen, Juni 6 1907.

Kjere Pastor Holter, Naade og Fred!

Jeg lovede flere at lade høre ifra os iblandt gjennem „Budbæreren", dersom Redaktøren var enig heri. Og, eftersom da denne Adgang til Bladets Spalter er mig lovet, skal jeg forsøge efter Evne at berette om det, der synes af Interesse for os i Amerika, særlig da fra Kirkens Omraade.

Denne Gang nogle Ord om Reisen saalangt.

Vi er vel fremme til vort første Bestemmelsessted—Wee, Etne, mit Barndomshjem. Her bor Far, Mor og yngste Søster,—ikke at tale om alle de andre Slægtninge, Barndoms-, Ungdomsvenner og kjendte!—Der er Minder knyttet til Barndomshjemmet, som Tiden ei kan slette ud! Far og Mor modnes storlig for Høsten. Derfor saa inderlig kjert at faa se dem endnu engang hernede. Vi havde en heldig Reise. Ingen af os var syg. Reiste med Dominionlinjens største Skib „Canada". Denne Vei om Montreal og Quebec byder paa mange Omvekslinger og Seværdigheder fremfor New York Ruten. Saaledes for Eksempel Seiladsen nedover den prægtige St. Lawrenceflod og langs med New Brunswicks Kyst. Der seiles langs med Land i 2½—3 Dage. Dog, Passagernes Behandling ombord kommer neppe op til, hvad det burde være.

Vi havde 3 Gange Gudstjeneste ombord. De to Gange lededes af en Rev. Rees af den engelske Statskirke. Det var isandhed tørt! Næsten udelukkende Oplæsning af „Rituale". Den 3die var en „Union Meeting". En Officer of Frelseshæren, en Methodistpræst og en lutherſk Præst talte. Hav, Bølger og Storm taler et mægtigt Sprog. Det er iallefald egnet til at stemme et Menneskehjerte baade til Alvor og Andagt.

Saaledes udsaaes da Sæden her og der. Naar Dagen gryr skal det aabenbares, hvad Frugten blev.

Kjere Læser, du skulde se Mor Norge

Digitized by Google

nu, klædt i Vaarskrud,—med „Nætter ljose som Dagar!"

Med kjerlig Hilsen
Mons O. Wee.

Fra Racine, Wis.

Søndag den 30te Juni var en Festdag for Bethesda n. l. Menighed i Racine, Wis., idet at Pastor Andrew O. Ness blev indsat som Menighedens Præst og Sjelesørger. Pastor Lee fra Rio forrettede.

Racine er en vakker By paa en 40,000 Indbyggere, beliggende en 22 Mile fra Milwaukee, paa Bredderne af den skjønne Lake Michigan.

Af Nationaliteter er der mange, men de Danske er flest, omkring 16,000 saa man kunde med rette kalde det Danmark i Amerika. Her er ogsaa mange Norske og iblandt disse er det at Bethesda Menighed har en stor Opgave at løse, idet den er den eneste norsk lutherske Menighed i Byen. Herren give den Naade at løse sin Opgave saa den maa staa som en „Redningsstation" for de Norske. Ikke alene at redde for den lutherske Kirke men redde for Himmelen.

I Pastor Ness har Menigheden faaet en særdeles dygtig Præst der er villig at tage tunge Tag.

Herren har allerede velsignet Arbeidet, (Pastor Ness har betjent Menigheden et Aar uden at være ordineret) idet flere har begynt at spørge: „hvad bør mig at gjøre for at vorde salig". Og det er gode Tegn; thi det er vel ingen som betvivler at der er Medlemmer af orthodokse lutherske Menigheder som tiltrods for Daab, Konfirmation, Kirkegang, Altergang o. s. v. er i en saadan sørgelig Tilstand at de trænger at vaagne op og spørge just det Spørgsmaal.

Til Lykke da Menighed og Præst i Herrens Navn. Gud give eder en lang og velsignet Arbeidsdag, kommende ihu at: „Som eders Dage er saa skal eders Styrke være", siger Herren.

En besøgende.

Et lidet Minde.

„Alt skal tjene dem til gode, som elske Gud", heder det. Saa læres der i Guds Ord, og Erfaringen stadfæster det. Gud kan lede godt udaf det onde. „Morbærdalens" Vei kan være lang og trang, men den kan dog blive til en Kildevang og en Regn med Velsignelse skal bedække den, heder det. Gud handler ofte underligt med sit Folk, og Spørgsmaalet: „hvorfor Herre! ligger saare nær. Men man vil senere faa erfare, at netop i den tungeste Gang, den sværeste Kamp, den dybeste Smerte aabenbarte sig mest Guds Kjerlighed.

Familien Elling Apelvick, undertegnedes Kald, har inden et Aar havt den Sorg at miste to af sine Sønner. Den ene, Josef Agai, født den 2den December 1903, døde 2den December 1906. Den anden, Karl Jull, født 9de December 1884, døde 15de Mai 1907. Det er en Glæde midt i Sorgen, at man ikke behøver spørge, hvor Sjelen gik hen. De er begge vel hjemme hos Gud. Maa da dette faa være et Kald til os, som er tilbage; maa det formane os til at søge Gud end mere, saa mødes vi igjen om en liden Stund og alle Sorger glemmes.

T. J. Oppedahl.

En af Fritænkeren Ingersolls Disciple ved Navn Benvist i Kansas City døde fornylig, og hans Testamente blev aabnet etpar Dage efter hans Død. Hvor forundret blev man ikke, da det viste sig, at han havde testamenteret det meste af sin Formue til religiøse Øiemed. „Christian Brothers College" i St. Louis fik Løvens Part: 40,000 Dollars. Forskjellige katolske Velgjørenhedsanstalter fik tilsammen 34,000 Dollars og de jødiske Kvinders Hjelpeforening 4,000 Dollars. Han havde ikke testamenteret en Cent til Udbredelse af Ingersolls Lære.

Digitized by Google

I hvilke Tilfælde bör en Præst negte at forrette ved Begravelse?

(Af Prof. Dr. H. G. Stub i „Teol. Tidsskrift").

(Fortsættelse.)

II.

Vi vil ogsaa, i denne Forbindelse nævne Kirkegaardens Indvielse som et Vidnesbyrd om den Betydning, man tillægger Begravelsen. Naar en Menighed udsondrer et bestemt Sted og lader det indvie, saa er jo Tanken den, at Kirkegaarden skal være Hvilested for Menighedens Lemmer og dem, som deler Menighedens Tro og Bekjendelse. De, som har været forbundne i Livet som Trosbrødre, bør ogsaa hvile sammen i Døden.

Saa sandt som det derfor er, at Begravelse med kirkelige Ceremonier ikke er befalet i Guds Ord—vi kan jo ikke pege paa noget Guds Ord, som beviser det—saa er imidlertid Begravelsen ligesom Ordinationen og Konfirmationen, der heller ikke er befalede i Guds Ord, blevne en fast kirkelig Institution med en bestemt religiøs Betydning.

Kirken, den lutherske, den norsk-lutherske Kirke betragter saaledes det at forrette ved Begravelse som en religiøs, kirkelig Handling, som en gudstjenstlig Handling, hvortil kan høre Salmesang, Bøn og Skriftlæsning, Ligtale, men hvis egentlige Væsen bestaar i selve Jordpaakastelsen med det bestemt udtalte Haab om Opstandelse til et evigt Liv, ikke blot i Almindelighed, men specielt for den afdøde. Jordpaakastelsen med det, som ligger i den, er det centrale, det væsentlige i den kirkelige Begravelse.

Dette fremgaar uimodsigelig af den kortere Form for Jordpaakastelsen, der kun indeholder selve Jordpaakastelsens Ord. I en Anmerkning heder det: „Udøbte Børn jordfæstes efter den kortere Form. Det samme gjælder, naar døbfødte Børn ønskes jordfæstede."

Ligesom i Daaben det centrale er selve Daabsakten med Daabsordene, og i Nødstilfælde alt andet kan falde bort, saaledes kan ved Begravelse alt falde bort uden Jordpaakastelsens Ord. Men i dem ligger ogsaa, hvad ovenfor er nævnt.

Det er selvsagt, at Jordfæstelsens sidste Led: „Af Jorden skal du igjen opstaa," ikke indeholder nogen Dom, nogen Kjendelse med Hensyn til den afdøde. Menigheden eller den, som taler i Menighedens Navn, kan ikke indlade sig paa saadant, da han ikke er Hjertekjender. Det foreholder sig her som ved den Tiltale til Menigheden eller specielt til Fadderne ved Daaben: „I kjære kristne" eller som det hedte i det gamle Ritual: „I gode kristne.) Deri skulde der ikke ligge nogen Dom, men Menigheden og dens Representant talte efter Haabet, efter Kjerligheden, ganske saaledes som Apostlerne gjør i sine Breve, naar de tiltaler hele Menigheden som „udvalgte", „elskelige" osv.

Med Jordpaakastelsen sender den kristne Menighed den afdøde sin Afskedshilsen med Gjensynets Haab. Det er, som om Menigheden vil sige: „Du, Broder eller Søster i Herren, sænkes nu i Jorden, i Guds Ager. Der skal du opstaa sammen med os til evig Samvær."

Begravelsessalmerne er just ogsaa Udtryk for den Tanke, at den afdøde efter Haabet, efter Kjerligheden bør betragtes som en troende. Vi skal pege paa endel:

Nr. 457:*

„Gaa nu hen og grav min Grav!
Jeg er træt, nu vil jeg slumre" osv.

Især sidste Vers:

„Til min Fader hjem jeg gaar,
Der er Hvilen sød og rolig,
Og jeg ved det vist, der staar
Ogsaa mig beredt en Bolig."

Fremdeles Nr. 459, især følgende:

„O Jord, vi en Gave dig skjænker,
Med Graad i dit Skjød vi den sænker;
En dyrebar Sæd du modtager,
Vi derfor dig kalder Guds Ager.
En Sjel i den Støvhytte bodde,
En Sjel, som paa Frelseren trodde,
Og længtes med Haab mod det høie,
Med Gud og hans Glæde for Øie."

*) De her opgivne Salmenumre henviser til Synodens Salmebog.—Red.

Digitized by Google

Fremdeles Nr. 460: „Nu lad hans Legem graves ned," hvor andet og tredie Vers simpelthen er en Omskrivning af Jordpaakastelsens Ord:

Af Jorden skabt, af Jord han er,
Til Jord igjen han bliver her,
Af Jorden han dog op skal staa,
Naar Gud lar sin Basune gaa.

Hans Sjel til evig Tid hos Gud
Skal leve, som den fried ud
Fra Dødsens Baand og Helveds Nød
Ved Jesu Kristi Blod og Død."

Eller i det gamle Ritual nævnte „Ligsalmer" som Nr. 458: „Naar min Tid og Stund er forhaand," eller: „Herre Jesus Krist, sand Gud og Mand" (Nr. 358 i den reviderede Salmebog) eller: „Hjertelig mig nu længes" (Nr. 450), „Mens vi leve paa Jorden her", eller: „Med Fred og Glæde far jeg her" (Nr. 98).

Fremdeles Nr. 400, Landstads gribende Salme: „Jeg ved mig en Søvn i Jesu Navn" osv.

Det Skriftudsagn (1 Pet. 1, 3), som i Ritualet er føiet umiddelbart til Jordpaakastelsens Ord: „Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som efter sin store Barmhjertighed har gjenfødt os til et levende Haab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde!" er jo ogsaa et klart Vidnesbyrd for, at de Ord: „Af Jorden skal du igjen opstaa!" ikke blot skal udtale Troen paa Opstandelsen fra de døde i Almindelighed, men Haabet om Opstandelse til et evigt Liv for den afdøde, med hvem den kristne Menighed slutter sig sammen.

Begravelsen har altsaa efter Kirkens Mening den Betydning, at den skal være et Privilegium, som alene tilhører dem, om hvem man efter Kjerligheden tør haabe, at de er hensovede i Herren.

Den kristelige Begravelse giver Udtryk for den Tanke, at de, som her i Verden var forbundne ved den samme Tro paa den ene og samme Frelser, ogsaa hensides for evigt vil være sammen.

Det er heller ikke blot Kirken, der betragter Jordfæstelsen med det, der ledsager den, som en dyb religiøs Handling overfor den døde. Nei—det gjør f. Eks. ogsaa de hemmelige Selskaber, som Frimurere, Odd Fellows og andre. Man behøver kun at lære Albert Mackays „Funeral Service" i Mackays Manual S. 201—210. Der heder det f. Eks.:

„Unto the grave we have consigned the body of our deceased brother, there to remain until the general resurrection, in favorable expectation that his immortal soul may then partake of the joys, which have been prepared for the righteous from the beginning of the world."

I Modern Woodmen's „Revised Ritual" Side 67—77 har man hele deres Begravelsesritus. S. 75 heder det saaledes:

„Master of Ceremonies shall cast earth into the grave upon the casket. Consul: But the spirit has gone to him who gave it. The quartette shall sing Burial Hymn nr. 1. Consul: We shall soon leave our neighbor in the city of the dead. Mourn not his departure. He shall live in the glories of his maker."

Der vil vist ingen kunne negte, at i de hemmelige Selskabers Begravelsesritual har Begravelsen den dybeste religiøse Betydning og udtaler Haabet om, at den afdøde, uanseet hans personlige Tro, ved Døden er gaaet ind til den evige Salighed.

Ogsaa de, som ikke vil have noget med Kirken at gjøre, betragter Begravelsen som en dyb religiøs kirkelig Handling. Derfor finder vi, at ikke faa, der har brudt med Kirken og al Religion, endog paa sit Dødsleie udtaler som sin sidste Vilje, at de ikke vil begraves med kirkelig Begravelse, just fordi de ved, hvad der ligger i den.

Men naar det nu er saa, som vi har paavist, at selve Jordfæstelsens Akt med Opstandelseshaabet udtalt over den afdøde, er det væsentlige ved en kristelig Begravelse, da forstaar vi ikke, hvorledes endel kan forsvare ligesom at kløve den kristelige Begravelse i to, hvoraf de da vil gjøre en Del, men ikke den anden. Til den ene Del, som de er villige til at udføre, hører Salmesang og Tale i Hus eller Kirke. Til anden Del, som de ikke vil udføre, hører Jordpaakastelsen med Opstandelsens Haab og muligens Salmesang og Bøn ved Graven.

Det forekommer os næsten som om man

Digitized by Google

vilde kløve Ordinationen i to, først Ordinationstalen osv. og saa Ordinationsakten. Den sidste er dog det centrale, det væsentlige hvorom alt andet samler sig. Den er jo Stadfæstelsen af det gjennem Kaldet overdragne Embede. Eller som om man vilde kløve en Brudevielse i to: den ene Del: Brudetalen, den anden: selve Brudevielsesakten eller Afkrævelsen af det gjensidige Løfte. Hvad vilde man nu sige om en Præst, som i Tilfælde af Ordination kun vilde holde Ordinationstalen, men negte at udføre Ordinationshandlingen? Eller holde selve Brudetalen, men negte at afkræve det gjensidige Løfte?

Den første Del af den kirkelige Begravelse mener nu imidlertid endel, at de kan udføre i en Række af Tilfælde, mens de ikke kan udføre den anden, den væsentlige. De gaar nemlig ud fra, at her bydes dem en Anledning til at prædike Guds Ord, som de ellers ikke har. De mener at kunne stille Samvittigheden tilfreds ved enten ikke at tage det mindste Hensyn til den afdøde i det, de siger, eller ved at holde en Tordenprædiken over den afdøde som en vantro eller ugudelig —altsaa fremstille ham som et afskrækkende Eksempel. Men i begge Tilfælde vil man aldeles forfeile sin Hensigt. Det ikke at tage det mindste Hensyn til den afdøde, naar Anledningen just er hans Død, er dog en saa eiendommelig Handlemaade, at Tausheden af de nærpaarørende vil og maa tydes som en Fordømmelsesdom over ham. En Tordenprædiken over den afdøde vil kun fremkalde Forbitrelse og lukke Hjerterne for Sandhedens Vidnesbyrd. Thi Familiens Mening med Opfordring til Ligtale var ikke den at faa se den afdøde ved den Anledning holdt op til Skræk og Advarsel for de deltagende.

Et Sted i det gamle Ritual bør nævnes i denne Forbindelse, fordi det er bleven misforstaaet, som om en Præst kunde holde Ligtale selv over ugudelige. Efterat Ritualet har advaret mod Ligprædikener „til panegyrisk Snak", ligeledes mod „at melde noget usømmeligt om hannem, andre til Forargelse og de paarørende til Bestjæmmelse", siges: „men hvad sandt er og vitterligt i Menigheden, det maa de med Maade og god Maner beskedentlig udsige andre til Afsky og Advarsel". Indenfor disse Ords Ramme kommer nu ikke blot fremtrædende Skrøbeligheder, der dog ikke kan berøve den afdøde Retten til at kaldes kristen—Skrøbeligheder, som med varsom Haand bør berøres—men fornemmelig, at den afdøde, om hvem man nu har til at haabe det bedste, tidligere kan have ligget i en eller anden grov Synd eller været en aabenbar vantro. At dette er Meningen, fremgaar af, hvad der er sagt iforveien, nemlig at Præsten skal „udlægge en bekvem Tekst af den hellige Skrift, som kan være de sørgende til Trøst og Husvalelse og andre efterlevende Guds Børn til Formanelse og Undervisning, og skal han, førend han træder til Tekstens Forklaring, straks, efter at have delt sin Prædiken, læse afdødes Liv og Levnet for Menigheden." Forudsætningen er klarlig, at den maa betragtes og behandles som en, om hvem man tør haabe, at han er død som kristen, men Præsten skal for at være tro mod Sandheden ikke fordølge de Ting, som hører med til den afdødes Liv og Levnet og som, hvis det ikke blev nævnt, vilde tydes som Mangel paa Sandhedskjærlighed eller som Feighed.

Altsaa i Ritualet findes ingen Hjemmel for „Tordenligprædikener" over ugudelige.

(Fortsættes.)

Forladt.

Ustadig jeg som Fuglen har ingen Rist og Ro.
Forhadt jeg er som Uglen, ei noget Sted faar bo,
Forladt jeg er af alle, ei nogen er min Ven,
Hvorfor jeg udi Sorgen min Tid maa slide hen.

Mig ingen mere elsker, og Venner har mig glemt,
Hvorfor i enligt Selskab mig synes mest bekvemt,
De glade Friheds Dage forlængst er svundne hen,
Alt, hvad jeg har tilbage, er Minderne om dem.

M. A. Tendeland.

Digitized by Google

Hvorledes en Tviler blev en troende.

En ung Mand, hvis Forældre havde efterladt ham flere Penge end gode Raad, var bleven Tviler. Da han senere blev omvendt, spurgte en Ven ham, hvad der havde bevirket denne Forandring. Han fortalte da følgende:

„Du ved, at jeg tilbragte meget af min Tid paa Jagt; og for nogle Uger siden gik jeg en smuk Søndag Morgen og søgte efter Vildt. Efter at havet streifet omkring i Skoven, blev jeg træt og satte mig paa en Træstub for at hvile, og medens jeg sad der, blev min Opmerksomhed ved en Fugls Skrig henvendt paa et Træ i Nærheden. Fuglen flagrede over sin Rede og udstødte ængstelige Lyd, som om en Slange var ifærd med at ødelægge dens Unger.

Ved at se mig omkring, opdagede jeg snart Gjenstanden for dens Rædsel, nemlig en væmmelig Slange, som sneg sig i sin fulde Længde henimod Træet, medens dens Øine uafbrudt var fæstet paa Fuglen og dens Rede. Pludselig ser jeg Hanfuglen komme, flyvende med en liden Kvist med Blade i Munden, som den lagde over Magen og dens Unger, hvorefter den satte sig selv paa en af de høieste Grene i Træet for at vente Fiendens Ankomst.

Nu havde Slangen naaet Stedet, slyngede sig om Stammen og begyndte at sno sig op ad Træet. Tilsidst gled den langs med Grenen, til den kom Reden nær, saa løftede den sit Hoved, som vilde den overraske sit Bytte.

Den saa paa Reden, men trak hurtig sit Hoved tilbage, som om den var bleven skudt, og skyndte sig hastig ned af Træet. Jeg var nysgjerrig efter at se, hvad der havde hindret den fra at udføre sin ondskabsfulde Hensigt, og da jeg steg op i Træet, fandt jeg, at Kvisten, som Fuglen havde lagt over Reden, var taget af en giftig Busk, som man ved Slangen aldrig nærmer sig til. Øieblikkelig for den Tanke mig gjennem Sjelen: „Hvem viste denne Fugl dette eneste Forsvarsvaaben i Farens Time?“ og lige saa hurtig kom Svaret: „Ingen uden den alvise og almægtige Gud, hvis Tilværelse jeg har benegtet.“

Gud sender os til Myren for at lære Flid, til Fuglene og Liljerne for at lære Tillid. Og dog gaar det saa overmaade langsomt, førend vi „kloge“ og „vise“ Mennesker kan tro og forlade os paa den almægtige Gud, hvis Kjerlighed til os saa levende males os for Øinene i Jesu Lidelser og Død for vore Synders Skyld!

„Hyrdestemmen“.

Hun kunde ikke lyve.

En rig Mand, som havde mange Folk hos sig, blev engang anmodet om at give Bidrag til et Bibelselskab. Han gav ogsaa en Gang, ja to Gange; men tredie Gang vægrede han sig ved at give mere. „Hvorfor?“ spurgte man med Forundring, men dog paa en høflig Maade. „Jo“, svarede den rige, „fordi Bibelen skader mine Folk og gjør dem rent forstyrrede i Hovedet. Jeg har saaledes en Pige, som før var den bedste, man kunde finde; men siden hun begyndte at læse i Bibelen, er hun bleven egensindig, vil ikke mere lystre mig. Naar jeg befaler hende at sige, at jeg ikke er hjemme saa siger hun gjerne, som det er, at jeg nok er hjemme, men har for Øieblikket ikke Tid til at tale med Folk. Og naar jeg spørger hende, hvad dette er for et Indfald, da hun ellers har lydt mig, saa siger hun: „Jeg har læst i Bibelen og kan ikke mere lyve; thi Gud har forbudt det.“ Saaledes var jeg jo et Nar, om jeg vilde understøtte og befordre Bibelens Udbredelse.“

Den tiltalte saa ham stivt i Øinene og sagde: „Min Herre, dersom Pigen ikke mere lyver for Guds og sin Samvittigheds Skyld, saa kan de jo i enhver Henseende trygt stole paa hende; men begynder hun engang paa deres Befaling at lyve saa kan det let ske, at hun ikke saa snart befinder sig, ja det kan maaske gjerne gaa saa vidt, at hun med eller mod sin Vilie bedrager dem selv ved falsk eller løgnagtig Tale. Jeg tror derfor ikke, at hendes Bibellæsning har gjort saa stor Skade, som de mener.“ — Den rige Mand kunde ikke andet end give ham Ret og blev fra den Tid af gunstigere stemt imod den fromme og brave Pige.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Hankow den 12te Mai 1907.

Kjære Broder Holter!

Juſt ombord i en liden Flodbaad, færdig at gaa tilbage til Fancheng

Ualmindelig interessant vilde det være for dig, om du kunde bøie dig ned paa Knæ, aabne en liden Dør paa 1½ Fod høi, krybe ind og se, hvorledes jeg har det, medens jeg sidder paa mine Sengklæder og forsøger at skrive lidt til dig.

Det er høilys Dag, Klokken er alt 11 paa Formiddag; men havde jeg ikke en liden Lampe tændt, vilde det være saa mørkt, at du neppe kunde se dine egne Hænder. Paa den ene Side af Baaden er der nok en liden Glugge, men den kan vi ikke aabne; thi det regner og blæser saa voldsomt, at da vilde Vandet fyke sprøitende ind og ødelægge alt herinde.

Men, saar ikke Vandet strømme styrtende ind gjennem Gluggen, saa trænger det sig smigende og i Draabevis gjennem Taget paa flere Steder. Helst synes Draaberne at ville ha fat i mig og Sengklæderne.

„Gode Raad er dyre", siger Ordsproget, derfor er det bedst at hjælpe sig selv. Med Regnfrakken over mig sidder jeg nokſaa blødt og koseligt paa de sammenrullede Sengklæder ved Middagstider og skriver ved Lampelyset.

Men frygtelig uroligt er det. Vinden hyler og piber. Baadfolkene er forskrækket, støier og skriger, trætter og slaas og larmer uhyggeligt, som Hedningerne kan gjøre ved Hanflodens Munding.

Dundrende brager den drønende Torden over os. Den almægtige vil ha et Ord med i Laget og tilkjendegiver for Naturbørnene, at han snart vil sætte Elementerne i Brand og selv komme ned og holde Orden og Dom over alle dem, som har glemt ham og hans Bud.

Vor Baad kastes hid og did, op og ned og synes være ganske hjælpeløs i de vilde fraadende Bølger.

Var det ikke for det skjulte Anker paa den faste Grund og den stærke Jernkjætting, som gaar derned, vilde vor lille Baad snart sønderløses og knuses blandt de Hundreder større Baade, som ligger rundt os.

Slig har jeg det. Tør du, saa vær saa god, kom ind. Kan du ikke se mig, saa kjender du nok Røsten. Med smilende Humør i sukkende og grædende Alvor kastes ogsaa jeg af Tidens Møie og Trængsler midt ind i Sorgens og Tvilens vilde skummende Bølger.

I mig selv er jeg ganske hjælpeløs, nedstemt og forsagt, saa Vandene gaar lige ind til Sjelen; men Gud være Lov og Pris, som endnu ikke har taget den Helligaand fra mig.

Med det levende Haab om alle Tings Gjenoprettelse og herlige Fornyelse kaster jeg fremdeles Troens Ankerkjætting paa Klippen Jesus Kristus—og frimodig synger min Sang:

Stormen skal ei række mig,
Naar jeg naar til Himmerig.
Her i Tiden er min Sang,
Stormen lægger sig engang!

Lad mig nu fortælle dig lidt om Turen til Shanghai. Fulgte Nelius og Chester. De reiste hjem sammen med Hotvedts. Atter en tung Skilsmisse. Stakkels smaa, skal alene ud i denne onde, farefulde Verden. Maa Gud ved gode Mennesker give dem den fornødne Røgt og Pleie. Haaber mange Mødre vil komme disse moderløse ihu med sine Forbønner. Selv har de endnu en fast Tro paa en god Gud og er bestemt paa at blive uddannet til Vidner for Kristi Evangelium. — — — En Mand kommer ombord med Post. Brev fra Hotvedt, Kobe, Japan, 24de April. Han skriver: „Gutterne staar sig bra. De har allerede gjort sig bemerket ved sine Vidnesbyrd om sin Kristentro. De har aflagt mangt et uforfærdet Vidnesbyrd om sin Tro og Mamas salige Død; og omend de har faat Spot, saa kan Gud gjøre noget af det."

Saa fik jeg den Naade at overvære „China Centenary Missionary Conference", der holdtes i Shanghai fra April 25 — Mai 7. Det var et vældigt Møde. Enestaaende. Aldrig har der været samlet til Møde saa mange Missionærer paa hedensk Grund. Tænk ca. 1000 Mænd og Kvinder. Repræsentanter fra over 80 forskjellige Missions-

Digitized by Google

selskaber. God Forstaaelse, Fred og Enighed. Et storartet Arbeide med uberegnelig Velsignelse.

Mødet holdtes i „Martyrs' Memorial Hall". En stor, prægtig Bygning, endnu ikke rigtig færdig. Et vakkert Minde reist for de over 100 Mænd og Kvinder, der var tro til Enden og lod sit Blod rinde for Missionens hellige Sag i Kina. Den skal mest bruges for unge Mænds kristelige Forening.

Til Mødets Motto var valgt og indskrevet med store Bogstaver:

1807 LAUS DEO 1907.
UNUM IN CHRISTO.

Dette var det 3die store Missionsmøde i Shanghai. Det 1ste holdtes for næsten 30 Aar siden. Den Gang var de forskjellige Missionsselskaber fra forskjellige Lande med forskjellig Troesbekjendelse—næsten bange for at mødes. Mødets Medlemmer var den Gang kun 142, hvoraf 52 var Kvinder og 16 Æresmedlemmer. 13 Aar senere holdtes den 2den Konferents. Det var i 1890 17 Aar siden. Denne Konferents skulde været før; men paa Grund af Boxeroprøret blev det udsat. Saa valgte man dette passende og mindeværdige 1907 netop 100 Aar siden den første protestantiske Missionær Robert Morrison ankom til Kina.

Mødet blev organiseret ved at følgende Embedsmænd blev valgt: 2 Dirigenter. Dr. A. H. Smith amerikansk og Dr. J. C. Gibson engelsk, Viceformænd og Rev. C. H. Bondfield til Hovedsekretær.

Just som Mødet var organiseret begjerte Rev. T. W. Pearce fra Sydkina Ordet. I velvalgte Ord overrakte han fra Missionærerne i Sydkina til Formand Dr. Arthur Smith en „Formandshammer" af Træ, taget af det Træ, som nu overskygger Robert Morrisons Grav i Macao. Den blev modtaget af Forsamlingen med Applaus.

Dr. Smith takkede og fik Forsamlingen i godt Humør, da han udtalte Ønsket om, at der maatte blive ligesaa stor Enstemmighed i denne Konferents, som det var „in the missionary body in 1807." At en overvældende Majoritet af Missionærerne havde det Ønske viste sig under hele Mødet.

Foreningstanken syntes at være Mødets største og vigtigste Opgave. Først Samarbeide, siden Sammenslutning med det store Maal for Øie—kun at plante og grundlægge en evangelisk kristelig Kirke i Kina.

Undskyld, jeg bliver maaske noget langtrukken. Det var ikke min Mening her at give noget Referat. Muligens jeg kan gjøre det senere. Men Programmet kan jeg give i al Kortheb, saa du kan se, hvad som blev behandlet.

April 25. P.M. Organization & Reception.
" 26. The Chinese Church.
" 27. The Chinese Ministry.
" 28. Söndag Predikener paa flere Steder.
" 29. Education.
" 30. Evangelistic Work.
Mai 1. Woman's Work.
" 2. A.M. Christian Literature.
P.M. Ancestral Work.
" 3. Medical Work.
" 4. The Holy Scriptures.
" 5. Söndag Predikener.
" 6. Comity and Federation.
" 7. A.M. The Missionary and Public Question. P.M. Memorials.

Der er flere Ting angaaende Mødet, jeg vil gjerne fortælle. Med næste Post skal jeg sende mere.

H. N. Rønning.

* * *

Paa Vei til Østinge.

(C. W. Landahl.)

(Fortsættelse fra No. 27.)

25de Apr.

Hvilen blev ikke stor sidste Nat. Hedningerne larmed til Daggry, men naar Jesus er med ombord, saa er det Tryghed midt i Stormen.

Aa var ikke Herren med os! maa vi ogsaa sige, da vilde det være grusomt at være blandt Hedningerne. Men ved ham holder vi det ud.

Vaaravlingen heromkring er Byg, Hvede, Ærter og Bønner, som indhøstes sidst i Mai og først i Juni.

Umiddelbart efter den første Indhøstning pløies Jorden op og indsaaes igjen. Høstavlingen er mest Hirst, Mais, Aljefrø, sorte Bønner m. m. Man har noget her, som vokser lig Sukkerrøret, hvis Frø brændes til

Digitized by Google

Alkohol. I daarlige Aar spiser man det ogsaa.

Rismarkerne staar nu under Vand. Jorden røres op med en Slags Plov, hvorefter man farer omkring med Harv indtil Jorden er oparbeidet. Den ligner da Dynd. Naar Risplanten er omkring en Fod høi, saa tages den ud fra Plantebredden og sættes omkring i Agrene i Rader.

Medens Planten vokser rører man op Dyndet omkring den og fjerner Ugræs. Det gjør man med Fødderne, og gjentager det flere Gange. Naar Akset er fyldt i (det ligner noget paa Havre) lader man Vandet rinde af Agrene og Jorden tørke.

Rismarker kan man kun ha nær Fjelde og Aaser, enten maa man saa nok Regnvand eller saa lede Bækkene ud til Agrene. Derfor finder man sjelden nogen Risager paa Honansletten.

Der er altid meget Malaria og Sygdom, hvor man har store Rismarker. Ethvert Sted har sine Fordele. Og Paradis er ikke i Kina.

Paa Kvelden kom vi frem til Grændsen mellem Honan og Hupeh.

Her er Folket haarde og vilde. Ogsaa her har man Teater. Det myldrer af Hedninger overalt, og vi kan høre deres Krigsraab til langt paa Natten.

Heromkring hører Røveri til Dagens Orden, og det er stundom rent paa Livet at reise herforbi. Overfald og Mord er en Hverdagsleg blandt Folket. Unge Mænd og Gutter farer og dingler omkring med Kniver.

Jeg haaber at Brødrene snart kan aabne denne By med Evangeliet. Det skal mona. Evangeliets Lys har en forunderlig Magt.

Det er som Kineseren siger: Følger du de gode Mennesker, saa lærer du godt, men følger du de onde, saa lærer du at bli ond.

Just saa! Vi vil ha gode Læremestere for dem. Kineserne trænger en Filip, som kan lede dem til Jesus.

Det er næsten intet som saadan opegger Hedningerne som Teater. De fleste er umoralske og fordærvende.

Udpaa Eftermiddagen den 26de kom vi frem til Hsintienpuh, hvor Himle har en Udstation.

Honaneserne er bent frem. Jeg bruger at sige til dem stundom, at de er bent frem som Udlændinger, og det synes de om. De klager paa Hupehfolket at de er falske, men da fortæller jeg dem, at Ugræs vokser frodigst overalt.

Honans Dialekt er haard, nogen siger den er styg, andre siger den er vakker. Folket er haarde og kraftige. Men Slaver er de af Opium.

Gud ske Lov, det lysner i Honan. Opium skal afskaffes. Det keiserlige Edikt er nu proklameret over de 18 Provinser. Det begynder med Mandarinerne. De har seks Maaneders Omvendelsestid, hvis de ikke i denne Tid kan bryde med Lasten, saa taber de sit Embede og blir straffet paa Kjøbet. De som er i høi Alder skal faa længere Tid og aflægge Opium gradvis, men de unge Mænd skal bryde med en Gang.

Saadanne Regler er gode, thi det er, som man her siger: man forstaar Loven, men ikke Naaden. Øvrigheden bærer ikke Sværdet forgjæves.

Fik vi bare noget lignende Edikt angaaende Fodbindingen!

Her bedes meget i disse Tider for Øvrigheden i Kina. Det maa komme noget godt udaf det.

Amerikanerne trænger snart at fatte strenge Regler mod Drikkeondet. Og begynd med Landets Embedsmænd. Kanhænde de sidste skal bli de første.

Hsintienpuh er en stor og trivelig Forretningsby. Naturligvis er det Teater her, som paa alle andre Steder i Kina.

Uf, at Verden skal være saa fuld af det onde!—

Jeg har ondt i Armen endnu siden sidste Teateroverfald i Honan, saa jeg er ikke færdig for flere saalænge.

Hauges Synode har arbeidet her tre Aar. Det har baaret Frugt, men det er ikke at vente, at Masserne skulde ha hørt saameget Evangelium, at det skulde ha sat noget Præg paa dem, men de som har annammet Ordet i Troen er blevet et ædlere Folk.

Digitized by Google

Gud være Lov for Evangeliets forædlende Kraft.

De kristne er gla i Missionærerne. Derpaa kjende vi dem, at de elske hverandre.

Herfra er det 30 Li til Hsinye.

Vi havde bestemt Samtalemøde i Hsinye med Daab og Nadvær, og alle de kristne og søgende skulde komme ind fra Udstationerne.

Evangelist Sen og Hustru kom ned til Baaden for at hilse paa mig. Sen er from, og saa er hans Hustru.

Mrs. Sen har læst Forklaringen, Bibelhistorien og omtrent det halve Nytestament. Hun har begyndt at undervise nogen Kvinder. Hun udtalte Ønske om at faa komme til Bibelskolen til Høsten.

Det er en stor Fest i Hsinye imorgen. Kvinderne strømmer ind til Byen for at tilbede i Chen Huang Tempel. Enkelte er oprigtige, men Hoben følger med bare for en gammel Skik. Og mange gaar bare for Morven.

Man bringer med Sko, Klæder m. m. som Gaver i Anledning af Mrs. Chens Fødselsdag.

Gudens Hustru faar ogsaa være med blandt Guderne, man brænder op en Masse Røgelse og Fyrverkeri foran Guderne.

Man graver sig Brønde, som er tomme.

Det mærkeligste er, at saadanne Ting kan holde Folkets Tro, men det er sandt, desto mer de tilbeder, desto enfoldigere blir de, ja tilsidst blinde!

Disse store Fester bringer god Indkom til Præsterne. De er gla og siger, Afguderne belønner dem, skjønt de ved bedre.

Idag har Folket sat ud Varsel, hvori de opfordrer alle loyale Borgere at gjøre sig færdige til at angribe Yamen imorgen.

Dette er nu det tredie Aar, som de benytter denne Fest til at opegge Folket.

Saasnart Mandarinen fik høre om denne Melding fra Folket, satte han sig paa Domsædet i den store Retshal, og spurgte Folket, hvori han har gjort dem Uret. Og det kunde han gjøre med en god Samvittighed, thi han er en bra Mand, som retfærdig haandhæver Loven.

Siden lod han hænge to Forbrydere til Advarselstegn for Overtrædere.

Man kunde synes, at dette er at lege med Menneskeliv.

Det er rimeligvis fordi han vil udrydde Opium, at man vil ham tillivs. Opium staar nu vakker og frodig og blomstrer saa deiligt. Og nu vil Mandarinen at man skal pløie den ned. Det blir et stort Tab for Bønderne, og vanskelig vil han kunne gjennemføre det.

Vi faar nu se hvorledes det gaar imorgen, Dagen før Stormødet i H.

Paa Formiddag var jeg aldeles uvis om hvad Udfald Uroligheberne vilde komme til. Det er forfærdelig pinlig at leve saadan i spændt Venten Time efter Time.

Udpaa Eftermiddagen kom den ene Fredsdue efter den anden med Hilsen fra de troende og søgende, at de alle var villige til at komme til Hsintienpuh og spare mig for at reise tilbage til H. igjen.

Saa fortalte de om at 400 Soldater havde været istand at oprette Orden igjen. Det var da ingen Fare længer. Nu kunde vi aande frit.

De kristne er Hjertens glade, det er ingen Fare, siger de, men endnu er der ivær Trængsel i Gaderne.

Nu bør vi ha en rigtig Takkefest. Gud er god, og hans Miskundhed være til evig Tid.

Naar du læser om dette, saa send et Takkesuk til vor kjere gode Far i Himmelen, som saa trofast sørger for sine. Hans Øine har vaaget over os.

Og det Vidnesbyrd har han faaet gjennem Tiderne, at han altid har været trofast mod sine.

Og hvorledes skulde vi kunne betale ham for alle hans Velgjerninger mod os?

Folket strømmede til fra alle Kanter, saa det rummelige Kapel var ganske fuldt af Folk.

Det var da helst de, som ved Daaben ønskede at bli optaget i Guds Menighed ved dette Møde, at jeg vilde bli bekjendt med.

Af Evangelisterne og Kolportør Gale fik jeg Vidnesbyrd om deres Liv og Vandel. Sin Tro vilde de selv bekjende for Menigheden. (Fortsættes.)

Digitized by Google

Jubelfest.

Det er meget almindeligt i det senere at holde Jubelfester i de norsk lutherske Menigheder. Det kan da være 10, 20, 35 eller 50 Aar siden Menighedens Stiftelse. Nogen Jubelfest med høiere Mærke end 50 Aar mindes vi ikke at have set om endnu. Men 50 Aar er jo ogsaa en lang Tid. Og det tyder paa at mange af Menighedernes Stiftere har nedlagt Arbeidet og yngre Kræfter har taget fat.

St. Pauli Menighed af Hauges Synode i Minneapolis kan glæde sig over at have eksisteret og virket i 35 Aar, og i den Anledning har den just holdt en deilig og vellykket Fest. Og vi tror, en liden Beretning om nævnte Fest er af saapas kirkelig Betydning, at vi maa give den Plads i „Budbæreren". Det som her gives er hovedsagelig efter „Minneapolis Tidende" og lyder saaledes:

Lørdag Aften den 6te Juli og Søndag den 7de feirede en af de ældste norske Menigheder i Byen. St. Pauli af Hauges Synode, 35-Aars Jubilæum i sin Kirke paa Hjørnet af 15th Ave. S. og 4th St. I den Forbindelse kan det være paa sin Plads at give et Rids af Menighedens Historie.

St. Pauli norsk evangelisk lutherske Menighed blev stiftet den 6te Juli 1872. Menigheden tilhører Hauges Synode, hvis egentlige Stifter er Elling Eielson, en af Hans Nilsen Hauges ivrigste Tilhængere, som kom til Amerika i 1839 og efter at have virket en Tid blandt sine Landsmænd blev ordineret til Præst af en tysk lutherst Præst i en af Smaabyerne i Nærheden af Chicago. Det Samfund, som Elling Eielson og Venner stiftede, havde Navnet „Den evangeliske lutherske Kirke i Amerika". Det blev stiftet i 1846 paa Jefferson Prairie, Wisconsin. I 1865 blev Samfundets Navn forandret til „Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika".

St. Pauli Menigheds første Præst var Pastor O. A. Berg, og dens første Embedsmænd var følgende: Pastor Berg, Formand; B. Aasen, Sekretær; M. J. Rudd, Kasserer; A. Nilsen, A. Stamperud og H. Olson, Trustees; J. J. Werstad, H. Henriksen og C. Christopherson, Ældste.

Menigheden har været betjent af følgende Præster: O. A. Bergh fra Juli 1872 til Oktober 1873, Chr. O. Brohough fra Mai 1874 til April 1880. F. H Carlson fra August 1880 til Februar 1884, J. Eisteinsen fra Februar 1884 til Juni 1893, K. C. Holter fra August 1894 til Juli 1897, N. J. Løhre fra 1ste Januar 1897 til Februar 1903, da Pastor Martin Norstad, den nuværende Præst, overtog Betjeningen.

I Juni 1874 kjøbte Menigheden en Kongregationalistkirke paa Hjørnet af 4th St. og 15th Avenue S. for $2500. Menigheden voksede, og inden mange Aar var omme, var Kirken bleven forliden. Den smukke Kirke, som nu benyttes, blev opført i 1883 paa samme Sted. Et Aar senere byggede Menigheden Præstebolig.

I 1893 blev Menigheden splittet i to næsten lige Dele, og den blev selvfølgelig sat adskillig tilbage paa Grund af denne sørgelige Begivenhed. En lang Tid gik hen, før Tilliden til den blev, hvad den burde være.

Medlemsantallet er for nærværende omkring 276.

Menigheden har to Søndagsskoler under Ledelse af L. Boyum og S. M. Siverson. Miss Helga Pedersen er Organist og Korleder.

Der er flere Foreninger, som omfattes med levende Interesse, inden Menigheden.

Menighedens Embedsmænd er for nærværende: H. E. Olson, Formand; Iver Knudsen, Viceformand; E. A. Jensen, Sekretær; J. Tønnesen, Thomas Bentsen, K. L. Torvig, R. J. Lund og T. A. Høivig, Ældste; Iver Knudsen, Otto Holter, S. M. Siversen, Henry Halvorsen og N. L. Enger, Trustees. Sidstnævnte er ogsaa Menighedens Kasserer.

Past. Martin Norstad er sandsynligvis den yngste af de herværende norske Præster. Han blev født for 27 Aar siden paa en Farm i Nærheden af Eagle Grove, Iowa, hvor hans Forældre, der begge er fra Stavangerkanten, fremdeles er bosiddende. Sin Uddannelse har Past. Norstad erholdt ved Jewell

Digitized by Google

Lutheran College, Jewell, Iowa, og ved Red Wing Seminarium. Efter at have fuldendt sine theologiske Studier ved sidstnævnte Læreanstalt studerede han en Tid ved Weidner Seminary i Chicago. For fire Aar siden blev han ordineret paa Kald fra St. Pauli Menighed, hvis Medlemsantal i denne Tid er blevet betydelig forøget. Past. Norstad er afholdt af Ungdommen saavelsom af de ældre i Menigheden.

Kirken var aldeles fyldt af Menighedens Medlemmer og Venner tre Gange Søndag. Lørdag Aften talte Menighedens tidligere Præst, Pastor K. C. Holter. Søndag Formiddag talte den nuværende Præst, Past. Martin Norstad, og om Eftermiddagen og Aftenen Past. Holter. Festen blev forskjønnet af prægtig Musik. Miss Beatrice Gjertsen, den populære Sangerinde, som er døbt i St. Pauli Kirke, lod sin herlige Stemme lyde baade Søndag Eftermiddag og Aften. Mrs. Edv. Rud, Mr. Sherman Berg og Miss Ethel Gjertsen samt Kirkens Kor gav ogsaa vakre Sangnumre tilbedste.

Det glædede St. Pauli Menighed at erholde Bevis paa andre norske Menigheders bedste Ønsker i Anledning af Jubilæet. Søndag Eftermiddag var Past. Winther af St. Petri Menighed og Past. Strand af Trefoldigheds Menighed og om Aftenen Past. Preus af Vor Frelsers Menighed tilstede ved Festen.

Bön og Bönbörelse.

En Kone i Vest Tennessee gik en Søndag hjem fra Kirken med inderligt Ønske om at kunne bidrage sit til at hjælpe en fattig Enke efter en nylig afdød Præst og hendes seks Børn ud af den Nød, som hun idag i Kirken havde hørt om. Men hvad kunde hun vel gjøre? Hun var jo selv en fattig Enke. Hun overveiede Sagen alvorlig, og om Aftenen indesluttede hun den i sine Bønner. Men hun saa ingen Udvei til selv at kunne give noget. Da hun næste Dag feiede ved Døren, bemerkede hun, at der nylig var bleven gravet i Jorden under den, at noget glinsende laa i den opgravede Jord. Det var et Guldstykke, en Ferndollar. Om Natten havde nemlig en Rotte gravet sig et Hul under Dørkarmen og gravet Pengestykket frem. Konen vidste, at hendes Mand under Krigen havde gjemt sine Sparepenge paa dette Sted. Men efter Krigen havde han, som han troede, taget dem allesammen frem. Nu viste det sig, at det ikke var Tilfældet. Enken skyndte sig at følge Rottens gode Eksempel og grov videre og fandt til sin Glæde tyve Dollars. Disse ansaa hun nu som Guds Svar paa hendes Bøn om en Udvei til at hjælpe den afdøde Præsts fattige Enke, og med Hjertens Glæde sendte hun hende den hele Sum.

Fra Arbeidsmarken.

Til Redaktør af Bladet „Gasseren" er i afdøde Prof. Sverdrups Sted valgt Prof. A. Helland med Bistand af Pastor Johan Mattson.

Missionær Himle med Familie tilbringer en Uges Tid eller to i Past. Hjelmervigs Kald ved Osseo, Wis., i Midten af Juli. De skulle hvile lidt heder det, men vi tror ikke Missionæren orker hvile.

Emissær H. A. Hanson har Maanederne Mai og Juni virket med Guds Ord i Pastorerne Hjelmervik og Dahls Kald. Trods det har været i en meget travel Tid, saa har dog Folket samlet sig flittigt ved Aftensmøderne.

En Familiefader skriver: „Vore fem ældste Børn er blandt de nyvakte, og de fem yngste haaber vi staar i sin Daabspagt, saa vi har Grund til at være glade". Ja du er en rig Familiefader. Gud velsigne dig og dine fremdeles.

Prof. Oscar A. Grønseth,, der i nogle Aar har virket som Sanglærer i Duluth, er blevet ansat som Lærer i Sang og Stemmeuddannelse ved St. Olaf College i Northfield. Han overtager denne Stilling efter Miss Serine Eisteinsen, der nylig blev gift med Past. Støve.

Enhver, som orker, kan og vil gjøre noget, faar altid nok at bestille. Saaledes er det ogsaa med Past. M. Norstad. Han baade orker, kan og vil, og saa er han nu baade Præst og Skolemester i sin Menighed. Ja Lykke til, Broder, den ene af disse Bestillinger er ligesaa ærefuld og nødvendig som den anden.

I Privatbrev fra Missionær Wold heder det blandt andet: Vi gaar i et Kjør fra Morgen til Kl. 12 og 1 hver Nat. Vi gjør ikke noget be-

Digitized by Google

stemt, men al denne „Visiting" er haardt Arbeide. Her er ikke faa vakte som søger Fred. Nogle er kommen gjennem og andre holder paa. Det er stort, i ringe Mon at faa være med og hjælpe saadanne.

Hermed en hjertelig Hilsen til Dem og deres.

Den tysk lutherske Synode i Wisconsin holder i disse Dage sit Aarsmøde i Fond du Lac. Pastor A. C. Haase fra Peshtigo holdt en Tale, hvori han blandt andet erklærede, at ingen god Lutheraner kan være Medlem af noget hemmeligt Selskab, og den som nu er det, maa enten mælde sig ud af Selskabet eller fordrives fra Kirken. Om Skilsmissespørgsmaalet udtalte han, at „ingen lutherst Præst kan ægtevie et Par, naar den ene Part har været fraskilt af Grunde, som ikke er nævnt i Guds Ord".

Religionsskolen i Jevnager Menighed, af Past. Gjerstads Kald, afsluttedes med Fest—Lørdag den 6te Juli, i S. Bjerkes beilige Skovlund. Efterat et par Sange var sjungne holdt J. K. Caspersen en Tale til Forældrene. Da Middag var serveret udførte Børnene et Program ledet af sin Lærerinde Miss Dyrud. Til Slutning talte Past. Gjerstad. I velvalgte Ord takkede han Forsamlingen for Fremmødet, og paa Forældrenes Vegne takkede han Miss Dyrud for den Troskab og Flid hun havde lagt for Dagen i sit Arbeide blandt de smaa.

„Gaa du hen og gjør ligesaa". Her om Dagen fik jeg et Brev fra Pastor G. O. Vik med følgende Indhold: „Tak for sidst! Herren være priset for det hyggelige Møde han gav os! Nils Leer, der nylig sendte $15.00 for den Kinesergut, „Li" fra Taipingtien, en Højskolegut, sender nu igjen $100.00 som skal være til hans Underhold Aar for Aar til han kan sørge for sig selv. Hr. Leer vilde nemlig, at denne Gut skulde have sit Underhold, selv om gamle Ven Leer faldt bort". Det vilde blive til Velsignelse, ogsaa for dem selv, om ret mange vilde følge Hr. Leers Eksempel i dette Stykke. A. O. O.

Fra en af de nye Arbeidere. Kjære Br. Holter! Guds Fred! Tak for sidst og for Deres Brev, og tak for de gode Ønsker. Jeg kom hjem, eller hertil Gr. Marais igaarkveld sent efter flere Dags Reise her og der i Skogtragterne. Folkene er glade, naar man kommer rundt med Evangeliets Ord. Det synes virkeligt saa, at Markerne er hvide til Høsten. Der er mange som længes efter Frelse, efter Fred i sine Hjerter. Paa sidste Søndag holdt jeg Indtrædelsesprædiken her i Grand Marais, og nu førstkommende Søndag i Tofte Mgh. Det var mange samlet sidste Søndag her i Byen, ligesaa om Aftenen paa Maple Hill; der var Kirken fuld.

Hjertelig hilset fra din til Forbøn trængende Ven og Broder C. Eidnes.

Paa Tofte holder man paa at bygge ny Kirke nu. Haaber at Herren vil velsigne Birket og Mgd. for sit Navns Skyld. Naar man kommer rundt paa Besøg i Hjemmene her i Skogtragterne, saa møder man lidt af hvert. Men den største Daarlighed er, at der er saa mange Forældre, der ikke sørger for at faa sine Børn døbte; dog kan det for manges Vedkommende være saa, at de har ikke havt Anledning, om de end meget har villet, da Forholdene her ikke er saa gunstige, som paa andre Steder. Folk lever langt oppe i Skogene paa sine „Homestead", tildels flere Mil mellem hver Nabo, og da er det ikke saa godt for dem at komme der, hvor Kirke og Mgd. er samlet, og som oftest har det været længe mellem, at nogen Præst har kommet rundt, især da her ikke har været nogen fast boende Præst paa disse Tragter i flere Aar. Folkene er glade over, at omendskjønt de lever affides, dog er ihukommet. C. E.

Den 4de Juli samledes en Del Folk fra Curran Valley og Beaver Creek Menigheder i Trempealeau Valley Menigheds Kirke af Pastor A. A. Dahls Kald for sammen med sidstnævnte Menighed at feire dette Lands Frihedsdag omkring Guds Ord. Menighederne havde den Glæde at have Missionær Th. Himle og Pastor O. H. Elstad med Familier med sig. Missionær Himle prædikede paa Formiddag og betonede Storheden af den personlige og borgerlige Frihed, men lagde mest Vægt paa at være løst fra Satans Slaveri og fri i Kristus vor Herre af alt. Efter Prædikenen fandt Kvinderne frem sine velfyldte og beværtede Folket med Mad. Ungdommen baade sørget for, at en Lemonade Stand var reist, og den havde en rivende Afsætning, da det var meget varmt Veir. Og den Indtægt, som kom ind der, gik til Missionen. Paa Eftermiddag talte Missionær Himle og Pastor Elstad. En stor Forsamling af unge og gamle, store og smaa, var nærværende. Ved 4 Tiden paa Eftermiddag brød man op for at skilles og alle havde faaet den Følelse, at det er godt at samles om det gode Guds Ord og tilbringe Frihedsdagen i en saadan festlig Sammenkomst.

Konfirmationsspørgsmaalet har nylig været behandlet paa to nylig afholdte Møder i Norge, nemlig Hamar Stiftsmøde og Stiftsprestemøde i Bergen. Paa Hamar indlededes Spørgsmaalet af Biskop Brun. Diskussionen optog Formiddagen og resulterede i en af Sognepræst Kielland fremsat Resolution, saalydende:

1. Stiftsprestemødet udtaler, at de mange Forslag til Forandringer i Konfirmationsordningen og store Vanskeligheder, som Spørgsmaalet viser sig at frembyde, gjør det aldeles nødvendigt, at Sagen gjøres til Gjenstand for den omhyggelige Overveielse, hvorfor ingen Afgjørelse maa træffes, før Stiftsmøder og Landsmøde er afholdt.

Digitized by Google

2. Ligesaa udtaler Mødet en Advarsel mod at labe sig af det sterke Raab drive henimod en Afgjørelse, hvorved Bekjendelsen ved Alteret falder bort eller afsvækkes til kun at blive en Form.

Første Punkt vedtoges enstemmig og andet Punkt mod 2 Stemmer.

I Bergen stemtes over fire Forslag. Det vidtgaaende—Sekretær Dahles—der gaar ud paa tvungen Undervisning, men Afskaffelse af selve Konfirmationen fik 1 Stemme, det Holm-Grønlandske fik 3 Stemmer, et Forslag af Pastor Gjæsdal fik 8 Stemmer og tilsidst vedtoges følgende af Biskop Erichsen fremsatte Forslag:

„I Anledning af Konfirmationsspørgsmaalet udtaler Bergens Stiftsprestemøde,

1) at det fastholder Konfirmationen med Bekjendelse, dog udgaar det tredie Spørgsmaal med Haandslag samt 2) at Frivilligheden hævdes væsentlig i Overensstemmelse med Biskop Bruns og Stiftsprovst Jensens Forslag".

Saa har vi igjen havt Besøg af Nordvestens Indremissionsforening, idet den holdt sit Aarsmøde i Nordprairie n. ev. l. Mgd. den 18, 19 og 20de Juni. Forretningsforhandlingerne foregik i „Broderkjerlighedens Aand" paa en sømmelig Maade. Af Bestyrelsen var nærværende: Haugen, Absalonson, Myran, Lybeck og Klokstad. Besluttet at opmuntre Bestyrelsesmedlemmerne at gjøre saa megen Emissærvirksomhed som muligt.

Regnskaberne og Kassen befandtes at være i bedste Orden. Haugen gjenvalgtes til Formand, Klokstad Sekr., Dahlen Kasserer. L. Krislock indvalgtes i Bestyrelsen for tre Aar. Det meste af den første Dag medgik til Forretningsarbeide.

Hver Dag begyndtes med en halv Times Bønnemøde. Samtaleemnet var Aab. 3, 20. 22, som indlededes af Emissær Rud fra d. f. Kirke. Hans Indledning var klar og havde mange herlige Tanker om Jesus som den kjerlige Gjest der staar ved Døren og banker hos enhver Synder. Der aflagdes mange kraftige Vidnesbyrd til Synderes Opvækkelse og Omvendelse. Gud var nær med sin Aand saa vi fik erfare, at han er tro mod sine Løfter. Syndere bekjendte, at de vilde labe Jesus faa komme ind og holde Nadvær med sig. Efter Mødet var slut, brød Ilden løs for Alvor, idet ikke faa begyndte at bede om Frelse.

Det var efterat vi havde begyndt Mødet i Norwich, at vi fik Bud om dette. Aa, hvor det gjørde vore Hjerter godt at faa høre, at Jesus holdt Nadvær med Syndere.

I Norwich holdt den samme Forening et tre Dages Møde ogsaa. Her samtaltes over Sal. 32, 1—5. Her lagdes megen Vægt paa, at skal vi bli salig, maa vi erkjende og bekjende vore Synder baade for Gud og Mennesker. Her havde vi den Glæde at have Pastor Svingen med os. Søndag den 23de lagde Pastor Svingen Grundstenen til Kirken, der var paabegyndt forleden Sommer. Ogsaa her havde vi et godt Møde med „Strømme af Naade" fra det høie. Tak for Besøget alle, som kom, og var med at drage i Redningstauget med Bønner, Tale og Gjerninger.

A. H. T.

Bekjendtgjörelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15 00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Digitized by Google

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Afskedsfest.

Om Gud vil, bliver der Afskedsfest for Missionærerne i Hoff Menighed, Sacred Heart, Minn., den 4de August 1907.

Det vil blive en Højtidsdag for dem, som drager ud paa Missionsmarken og for Hjemmemenigheden. Vi haaber ogsaa, at Vennerne vil give os et godt Løft med Hensyn til Reisepenge for Missionærerne, saa vi skal slippe at gaa til Banken og laane.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Afskedsfest i Chicago.

En Afskedsfest for vore Missionærer vil blive afholdt i Chicago, Ill., den 21de Juli 1907. Der bliver Gudstjeneste paa Formiddag i alle Menigheder, som betjenes af Hauges Synodes Prester, med Offer til Kinamissionen. Den egentlige Afskedsfest bliver i Past. Quello's Kirke Søndag Aften. Det er at haabe, at alle de Missionærer, som skal reise ud i Høst, vil ordne sig saaledes, at de kan være tilstede ved Festen.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Turtlemountain Kreds af H. S. holder Møde i Bethania Mgd., Esmond, N. D. fra 21de 23de July. Samtaleemne: Luk: 7, 36—50. Ønsker at de besøgende steller det saa, at de kan faa være med paa begge Møder.

Styds vil møde i Esmond og Knox N. D. Dagen før Mødet.

O. P. Svingen.
O. L. Ness.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor John Meloms Kald, Clark, Codington og Day Co., S. Dak., den 16de til og med den 21de Juli.

Pastor M. Norstads Kald, Minneapolis, Minn., den 28de Juli.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Program
for Sommerskolen ved Red Wing Seminarium
August 27de—September 6te 1907.

1ste Uge, August 27de—31te

Aug. 27—30 Kl. 9—10 A. M. Prof. A. Helland: Aabenbaringens Bog.

Aug. 31 Kl. 9—10 A. M. Prof. A. Helland; Absolution i Forbindelse med Nadværen.

Aug. 27—29 Kl. 10.10—11 A. M. Past. J. M. Wick: Hvad var de væsentlige Aarsager til de forskjellige Afvigelser i Lære og Liv i Oldkirken?

Aug. 30 og 31 Kl. 10.10—11 A. M. Prof. E. O. Ringstad: Psycology.

Aug. 27—31 Kl. 11.10—12 A. M. Prof. Wilhelm Petterson: Myther og Mythologier.

Aug. 27 Kl. 3—4 P. M. Past. G. O. Paulsrud: Korfirmationen.

Aug. 28 Kl. 3—4 P. M. Past. T. J. Oppedahl: Bøkkelse.

Aug. 29 Kl. 3—4 P. M. Past. G. C. Gjerstad: Bekjendelsens Forhold til Troen. (Rom. 10, 5—13.

Aug. 30—31 Kl. 3—4 P. M. Samtale: Aabenbaringens Bog.

Aug. 27 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Konfirmationen.

Aug. 28 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Bøkkelse.

Aug. 29 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Rom. 10, 5—13.

Aug. 30 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Aabenbaringens Bog.

Aug. 31 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Absolution i Forbindelse med Nadværen.

2den Uge, September 2den—6te

Sept. 2 Kl. 9—10 Past. A. O. Mortvedt: Presten som Kateket.

Sept. 3—4 Kl. 9—10 Past. T. J. Oppedahl: Presten som Forkynder.

Digitized by Google

Sept. 5—6 Kl. 9—10 Past. C. C. Holter: Presten som Sjeleſørger.
Sept. 2—6 Kl. 10.10—11 Prof. H. A. Urseth: Det Gamle Testamentes Offere som Forbilleder.
Sept. 2. Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: The religious State of the World.
Sept. 3 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: The Missionary Societies of the Ev. Luth. Church.
Sept. 4 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: Foreign Missions and Christian giving or The Lord's tenth for the Lord's Work.
Sept. 5 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: How to solve the Foreign Missionary Problem.
Sept. 6 Kl. 11.10—12 Dr. Telleen: Gustavus Adolphus.
Sept. 2 Kl. 3—4 Prof. Sven Oftebahl: De overordentlige Naadegaver.
Sept. 3 Kl. 3—4 Past. G. Oftebahl: Den Haugeſte Vækkelſe.
Sept. 4 Kl. 3—4 Past. J. J. Breidablik: Israels Nutid og Fremtid.
Sept 5. Kl. 3—4 Prof. E. O. Ringſtad: Natural Revelation.
Sept. 6 Kl. 3—4 N. N. Rønning: Oliver Cromwell.
Sept. 2 Kl. 4.10—5 Samtale: De overordentlige Naadegaver.
Sept. 3 Kl. 4.10—5 Samtale: Den Haugeſte Vækkelſe.
Sept. 4 Kl. 4.10—5 Samtale: Israels Nutid og Fremtid.
Sept. 5 Kl. 4.10—5 Samtale; Natural Revelation.
Sept. 6 Kl. 4.10—5 Samtale: Oliver Cromwell.
Sept. 2 Kl. 7.30 P. M. Past. J. N. Sandven: Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet.
Sept. 3 Kl. 7.30 P. M. Prof. J. L. Nydahl: Nutidens Kamp mod Drikketrafikken.
Sept. 4 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Israels Nutid og Fremtid,
Sept. 5 Kl. 7.30 P. M. Past. E. E. Gynild: Exegetiſk Afhandling. Math. 13.
Sept. 6 Kl. 7.30 P. M. Afſlutning.

En Boarding Club vil blive oprettet i Seminariets Spiſeſal. Dormitorierne ved Skolen er overladt de beſøgende til fri Benyttelſe.

J. A. Quello, Sek.

Programskomite: E. P. Harbo, Form. / J. A. Quello, Sek. / S. Rislov, Kas. / T. J. Oppedahl.

Mark!

En kriſtelig Kvinde med Erfaring i at holde engelſk Skole og i det mindſte har 2nd Grade Certificate trænges ved Børnehjemmet i Beresford, S. D. det kommende Skoleaar for den høiere Afdeling. Tiden er ſeks Maaneder og Skolen paabegyndes den 14de Oktober. Det nye Skolehus med to Skoleværeiſer ventes opført til den Tid.

Anſøgende vil behage at melde ſig til undertegnede ſtraks. Anbefaling ønſkes medſendt Anſøgningen.

A. M. Mannes, Beresford, S. Dak.

Kvitteringer.

Til Synodekaſſen: Ved Paſtor T T Carlſon fra Mrs. Seri Rognes, Bamlf., Canada 2.00

J. L. Laſſeſon, pr. C. Lillethun.

Kinamiſſionen: Ved Paſtor Kleveland fra Edw., Petrine og Lein Rasmuſſon, Oakes, N. D. 3.00
Mrs. T Nelſon, Katrine, Minn. 2.00

J. J. Rendahl, pr. C. Lillethun.

Til Bethesda Børnehjem: Ved Paſtor A O Oppegaard fra Mr. & Mrs. Hans L Halvorſon, Mabiſon, Minn. 5.00
Mrs. A K Anderſon 2, Robert Johnſon, Wisner, Neb. 1 3.00
Ved Paſtor Brohaugh fra P H Lunning, Radcliffe, Ia. 11.00
Ved ſamme fra ubenævnt ved Mrs. A Gronhahl, Deep River, N. Dak. 3.00
Ved Paſtor P S Steneriſon fra Lars Toleſſon, Stavanger Mgd., Oſſian, Ia. 5.00
K B Meland, Newman Grove, Nebr. 5.00
Ved J J Wigen fra Selbu Mgd.s Kvf., Lacroſſe, Wash., Paſtor Lerohls Kald. 50.00
Ved Mrs. J A Larſon fra St. Paul Mgd.s Kvf., Lakefield, Minn. 18.00
Ved Mrs. O Danielſon fra Mrs. Erling Haugaas, Decorah, Ia. 2.00
Ved Mrs. J O Hatling fra Dorcas Society of Dalton, Minn. 11.55
Ved Paſtor J N Sandven Mrs. H Brandeland, Zions Mgd., Hardin Co., Ia. 5 00
Ved Mrs. Lewis Mayland fra Bible Reading Circle, Jewell, Ia. 5.20
Fra Mr. & Mrs. E Tvedt, Roſendale, Ia. 5.00
Andrew Nilſon, Slater, Ia. 5.00
Ved John Lohre fra Olga Sletvold, Elborg, S. D. 2.00
Ved O O Ulvin fra afdøde Anna K Olſon, Mankato, Minn. 10.00
Fra Baby Sinclair, Beresford, S. D. 3.00
Ved Paſt. M J Weſtvhal fra E O Broten, Peterſon, Minn. 1.00

Til Bethesda Børnehjem: Fra Mrs. Peter Severeid, Fedora, S. D., 5 Yds. Toweling, 10 Yds. Percale, 6 Pair Suspenders, 3 Pair Stockings, 6 Diſh towels, 2 brugte Jackets.—Fra Chriſtie Kirkvold, Toronto, S. D., 1 Bog, 1 Forklæde; Fra Mrs. Serine Skaar, Leeds, N. Dak., 1 Quilt, en Del brugte Klæder; Ved Paſtor L C Jacobſon, Biroqua, Wis., fra Franklin Mgd.s Kvf. 1 Quilt, Mrs. Hans T Fortney 1 Duſin Dukker, Mrs. Anna Simonſon 4 Yds. Outingflannel, Ubenævnt 1 Par Strømper; Ved Mrs. T J Knutſon, Grafton, N Dak. fra Mrs. C Arnſtad 2 Par Lagen; Fra Mrs. L Flokketvedt, Jewell, Ia. 5 Lommetørklæder, 1 Stykke Silkebaand; Fra Omer Weſtre, Jewell, Ia. 2 Par Sko; Fra Mrs. R Myhland, De Foreſt, Wis. to Par Strømper; Ved O Thompſon fra Mrs. Agatte Berg, Sherman, S. Dak. 1 Quilt, 2 Lommetørklæder, 1 Towel.

E. E. Walen.

Takſigelſe. Herved erkjendes Modtagelſen af $18.08 ved Paſtor O P Svingen fra Samtalemødet i Nordlands Mgd. af hans Kald, Turtle Mountain, N. D. Vi ſiger alle deltagende Venner hjertelig Tak, med Ønſke om Guds naadige Velſignelſe over hver iſær.

Eders i Herren forb.
H. O. Opſal-Familie.
2520 18th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vælbige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig ansect som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Forandret Adresse.

Rev. J. H. Johanson,
Box 50 Horace, N. Dak.

Rev. A. O. Ness,
1952 W. Prospect Str., Racine, Wis.

Adresse:
Rev. H. P. Hanson,
2938 Champa Str., Denver, Colo.

Referat for 1907 færdigt.

Referatet af Hauges Synodes Aarsmøde for 1907 er nu færdigt og vil blive omsendt til Præster og andre efterhvert som Ordres indløber. Referatet er paa 230 Sider og indeholder foruden de almindelige Indberetninger, Referat af Mødets Forhandlinger samt Parokialrapport ogsaa et Tillæg, hvori er gjengivet Prof. Dr. Telleens Indremissionstale, Prof. Løhres Foredrag: Vore Skolers Opgave, Past C. C. Holters Prædiken: Fald og Opreisning eller Synd og Naade samt Kandidaternes Biografier.

Referatet er iaar trykt i et Antal af kun 2,000 Eksemplarer og vil blive omsendt kun til Præster og andre, der indsender deres Ordre for samme. Naar Ordres indsendes bedes man at underrette os om, hvorvidt man ønsker det sendt med Fragt, Express eller Post. Prisen er 25 Cents enkeltvis.

Alle Ordres bedes indsendt snareste muligt til

C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. H. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Falt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat. Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Rev J A Bergh

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faderen", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Hører du? 2. Indremissionen; 3. Ofret er bragt; 4. En sørgelig Nyhed; 5. Nogle Ord om Indremissionsmarken i Alberta; 6. Brev fra Past. Wee; 7. Fra Racine, Wis.; 8. Et lidet Minde; 9. I hvilket Tilfælde bør en Præst negte at forrette ved Begravelse? 10. Forladt; 11. Hvorledes en Tviler blev en troende; 12. Hun kunde ikke lyve; 13. Kinamissionen; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Digitized by Google

Vandboerenen

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 30 | Lørdag den 27de Juli 1907 | 39te Aarg.

Prediken.

Uddrag af Form. Past. Eastvolds Prediken holdt ved Turtle Mountain Kreds Sommermøde i Betesda Mgh. Svingens Kald. Tekst: 2 Kong. 22, 19—20.

———

Det er en Kjendsgjerning, at vi høster af Fædrenes Arbeide, og føler Velsignelse og Glæde, naar vi høster det gode af deres Sæd.

Vi lever kun et Liv i denne Verden.

Vi staar i Forbindelse med de Slægter, som har gaaet forud. Saaledes er Menneskeheden en lang Kjæde. Hvad de er bleven til, beror paa, hvad de har saaet og hvorledes de har saaet og hvorledes de har brugt det.

Vi er meget udsatte for, naar vi ser paa, hvad vi er blevet til, at tro og tænke, at vi er blevet det ved vor egen Styrke og Visdom. Vi kan ikke styre os selv. Vil gjerne sige med Nebukadnesar, j e g har bygget dette Slot. Vi glemmer, at vi staar i Gjæld til Fortiden. Vi glemmer:

„Guds Ord det er vort Arvegods,
Det skal vor Afkoms være;
Gud giv os i vor Grav den Ros,
Vi holdt det høit i Ære!
Det er vor Hjælp i Nød,
Vor Trøst i Liv og Død;
O Gud, hvor det end gaar,
Lad dog mens Verden staar,
Det i vor Æt nedarves!"

Vi glemmer alle de gamle gode Skrifter, især Luthers gode Skrifter, som Far og Mor lagde i vore Kufferter, da vi drog ud, og de mange gode Formaninger der blev lagt os paa Hjerte.

Fars og Mors sidste Ord bør altid staa levende for os. Har vi faaet saa megen Velsignelse af vore Fædre som den Mand fik af Skyggen af Træerne som vare voksne op af de Frø en Mand langt tilbage i Fortiden havde plantet?

Vi har alle en Opgave at løse i Livet, og har stort Ansvar ligeoverfor den Sæd vi planter.

Det bliver ganske alvorligt at være Menneske, naar vi ser hen i Fremtiden

Livet er ikke en Leg. Det er ikke bare god Sæd Slægterne lægger efter sig. Efter Noas Tid ser vi, hvorledes Synden udvikler sig til Menneskenes Fordærvelse.

Ved et Menneskes Forhold kan der bli en Oversvømmelse af Ugudelighed. En Ungdom i en Menighed kan være til uhyre stor Fordærvelse, om han eller hun vandrer paa onde Veie, men paa den anden Side, hvis de vandrer paa gode Veie kan de være til en usigelig stor Velsignelse. Deres Navn kan bli en lysende Stjerne, længe efter de er døde og begravne, der lyser til megen Velsignelse. Bare et Navn kan ha stor Betydning. Til Eks. Luther, Hauge, Skrefsrud m. f.

Det har stor Betydning, hvorledes et Menneske lever, at det kan efterlade sig gode levende Mærker, esterat en er død, men det kan ogsaa bli slig at en kan forpeste Landet. Saaledes havde det gaaet til i Kong Josias Tid. Slegten var blevet forpestet. Her ser

Digitized by Google

vi Nødvendigheden af at bede for Konger og dem i høi Værdighed, men ofte blir det slig, at man i sine Børns Nærværelse laster Øvrighedspersoner og dem i høi Værdighed, og Følgen blir en Slægt med Foragt for Øvrigheden.

Kong Manasse gik længere endog end Hedningerne gik. Frafaldet blev stort og gik vidt. Hans Søn traadte i hans Fodspor. Tungt blir det for Faderen, naar en ugudelig Søn begynder at gaa i sin Fars Fodspor. Det værste af alt er, naar man faar høre: her ser du hvorledes du har været selv. At opdrage et Barn til et Verdensmenneske, o, hvilket Ansvar! Men at se det komme tilbage paa sig, det blir dobbelt tungt.

Det er forunderligt hvorledes Gud forlænger de ugudeliges Liv, for Eks. disse ugudelige Konger. Det ser forunderligt ud, men det ogsaa kan tjene til det gode: for at give Naadetid, men ogsaa til et Vidnesbyrd at Gud lader sig ikke spotte. Vi lægger Mærke til, hvorledes det gaar. Dog har Gud ikke sagt, at Barnet skal lide for Fædrenes Synd undtagen at de vandrer i hans Fodspor. Vi har flere Eks. paa dette. Har du et daarligt Eksempel fra dit Hjem, saa vælg dig de gudfrygtiges Eksempel til Efterfølgelse.

Denne Konge tog sig fore at rette paa de Brøst, som var ved Herrens Tempel, og der blev en hel Rengjøring.

Det er forunderligt, naar der blir Godhed for Herrens Sag i Hjertet. Det er sandt at dersom der blir Godhed i Hjertet for Gud, blir der Godhed for hans Sag.

Naar vi ser paa vor Kirkes Brøst, aa, hvor vi ønsker, at der vilde komme Mænd og Kvinder for at lægge Zions Brøst. Lovbogen havde kommet bort. Aa, hvor glad de blev, da de fandt den. Da maatte den læses. Aa nei! aa nei! om Guds Ord skulde bli borte for os!

Der var en Tid da Guds Ord blev borte; da Munken Luther fandt Bibelen langt derborte i Tyskland. Aa, hvilken en mørk Tid! Skal der komme en slig Tid igjen? En Tid da Bibelen skal sættes ved Siden af andre Bøger?

Der prøves ogsaa i vor Tid af dem, som vil rive den i Stykker, men lovet være Gud, den har staaet sig indtil idag, og den skal staa sig, men mange kan gaa under i Stormene. Gud give os at holde ud i Stormene!

Den blir borte for mange Sønner og Døtre, Muligheden er, at den skal bli borte for dig, hvis du ikke passer nøie paa den. Vort Fædreland er oppe i en Storm, maa Gud spare os.

Josias ledte og fandt Lovbogen og bad at den skulde læses. Virkningen af Læsningen var slig, at han sønderrev sine Klæder og græd over sig selv og sit Folk.

Guds Bog er nok lukket bortover i mange Hjem. Der er faa, som har Guds Ord for sig i sine Hjem. Du maa lade Herrens Bog drages frem og læses. Sig din Gut og Pige, hvad Lovbogen indeholder. Der er mange der viser den bort. Aa, lad dem faa høre om Jesus! Der vil komme Tider, da du bittert vil angre at du negtede dem Indholdet af Bibelens Bog. Maa du ikke faa Aarsag til at sige: Nu ser jeg det er af Betydning, at de faar noget af denne forunderlige Sjelemad, men nu er det forsent, Lovbogen er borte.

Det er alvorligt at være Kirkefolk i Amerika, hvor Missionsmarkerne udvider sig til enhver Tid.

Gjerningen er lagt i vore Hænder. Vi maa tage fat paa Arbeidet, i Ydmyghed, i Herrens Kraft. Vi skal være Lys og Salt.

Gud hjælpe os til at vi maa leve ret, at naar Diet brister, vi ogsaa da kunde være til Velsignelse. Men skal vi det, maa vi tage vor Tilflugt til Jesus i Troen.

Gud velsigne vore Menigheder, at de maa være Lys i Verden for Efterslægten, Amen.

Nedtegnet af A. H. Trygstad.

Barmhjertighedsarbeide.

Det er interessant at høre og se med hvilken Iver de forskjellige Arbeidere driver de specielle Gjøremaal, som kommer under Benævnelsen Barmhjertighedsarbeide eller

Digitized by Google

Missionsarbeide. Og enhver taler sin Sag og arbeider ihærdigt for at faa andre til at blive interesseret og til at hjælpe til saa Sagen kan fremmes, og det er ret og godt. Intet vil gaa uden der tales og arbeides med det, og nogen maa gaa i Spidsen og søge at faa andre med.

I den store Stad Chicago er der endelig ved ihærdigt og udholdende Arbeide af nogle interesserede Mænd og Kvinder i de senere Aar oprettet og drevet et norsk lutherst Børnehjem, og det ser ud til at være kommen igang for at vedblive. Og hvor det trænges i Chicago.

Kan vi hjelpe til om end aldrig saa lidet ved at henlede Opmærksomheden paa denne Anstalt, saa gjør vi det gjerne.

Af en Indberetning af Børnehjemsforeningens Formand Past. C. K. Solberg hidsættes følgende:

„At tage sig af og sørge for fattige, forældreløse og forsømte smaa Børn er vel en Missions, der let burde vinde alle Folks Støtte, i hvis Hjerte der rører sig en Smule Barmhjertighedsfølelse. Det er ikke alene ukristeligt, men umenneskeligt—ja satanisk at lukke Øre, Hjerte og Haand til for ulykkelige smaa Børns Bøn om legemlig og aandelig Hjelp. Og i en Storby som vor lyder dette Fortvilelsens Raab saa stort og indtrængende fra tusinder af forsvarsløse smaa. Mange Folk med Hjertelag og Midler har hørt dette Barneskrig og gjør rosværdigt Arbeide for at komme disse smaa tilhjelp. Ogsaa vort norsk-lutherske Folk i Chicago er blet rørt til Medlidenhed og dreven til at tage alvorlig fat i denne Gren af Barmhjertighedsarbeidet. Det er velsignet at være med her. Lad os alle fortsætte med Iver, Opofrelse og Tro for den ædle Sag. Og lad os faa mange flere med. Saa slaar vi os en stor og sterk Ring omkring vort norsk-lutherske Barnehjem i Irving Park. Og naar vi hører, at Hjemmet er overfyldt, og at Bestyrelsen er nødt til at vise mange værdige Ansøgere bort [illegible] di der ikke er mere Rum, lad det da gaa [illegible] Anstaltens Venner til Hjerte og overtyde [illegible] om. at hvis vi ikke skal gjøre os skyldig [illegible] sørgelig Pligtforsømmelse, saa maa vi snarest mulig tage fat paa Byggearbeidet. Der trænges mere Rum og det er Barnehjemmets Venners hellige Pligt at skaffe mere Rum. Der bør bygges. Den gamle Bygning trænger saare til større Reparationer, skal den gjøre Tjeneste i længere Tid. Men da den er aldeles for liden for Behovet, er det langt klogere at Reparationerne blir de mindst mulige og at man snarest mulig kan opføre en større og tidsmæssig Bygning paa den nye Grund i Edison Park. Foreninger bør allerede paa dette Møde forhandle Sagen og gjøre noget for at bestemme Bygningens Plan, Kostende o. s. v., samt faa sat istand en større Indsamling af Midler til dette Øiemed.

Vor trofaste og dygtige Matrone Miss Annie Abrahamsen, har indleveret sin Resignation for at kunne bo hos og være en Støtte for sin gamle Mor. Foreningens Lemmer og alle Hjemmets Venner vil nødig se hende slutte som Matrone. Hun har i disse mange Aar levet sig saa ind i Gjerningen og er blet saaledes knyttet til Børnene og Anstalten, at hendes Afstræden blir et saare følelig Tab. Og efterat have forsøgt at formaa Miss Abrahamsen til at fortsætte, fandt Bestyrelsen sig nødsagen til at antage hendes Resignation. Bestyrelsen har ogsaa grundig overveiet, hvad der bør gjøres for at fylde Vakancen og har søgt efter en dertil skikket Person. Efter en Del Raadslagning er Bestyrelsen kommet til det Resultat, at der ved Hjemmet trænges baade en Mandsperson som Bestyrer og en Matrone. Med det store Antal Børn og de mange Ting at ordne med og efterse, saa er det ikke forsvarlig at lægge saa meget Arbeide og Ansvar paa en Person. Bestyrelsen blev enig om, at den ideale Ordning vilde være at faa et Par børnløse Ægtefolk, der var vel skikket til at overtage Bestyrer og Matronestillingen. Kald er af Bestyrelsen udstedt til Pastor og Fru J. G. Aschim, Barthold, N. D., til at overtage Stillingen og tilbydes en Løn af $800 aarlig samt Kost og Logi ved Hjemmet. Disse Prestefolk omtales og anbefales som de der er meget vel skikket for Gjerningen."

Digitized by Google

Fra Kredsmöderne i Queen og Winsor, Minn.

I.

Paa Indbydelse fra Immanuels Mgh., Polk Co, Minn. holdt Ada Kreds Møde der fra 18de til 19de Juni. Nærværende var Pastorerne G. C. Gjerstad, A. J. Krogstad og undertegnede, samt Lægbrødrene Oberg og Halvorson.

Efter et kort Bønnemøde holdt Past. Krogstad Aabningsprediken over Sal. 24, 7—10.

Det alvorlige og indholdsrige Emne, Menigheden havde opstillet for Mødet nemlig Joh. 16, 5—15, søgte vi alle baade tilreisende og Folk paa Stedet at samle vore Tanker om med Bøn om Herrens Velsignelse. Stolende paa hans Løfte, at hans Ord ikke skal vende tomt tilbage, vil vi ønske og haabe, at de kjere Venner i Queen og Omegn blev rigelig velsignet under Mødet, saa de erholder fuldt Vederlag fra Himmelens Gud for alt sit Strev.

Det var virkelig trivelig deroppe af flere Grunde. En Del af de indflyttede havde nogle af os kjendt og levet iblandt i N. Dak. Andre var vi vel kjendte med fra sydligere Tragter af Minnesota.

Men nu nogle faa af de Tanker som fremholdtes under Mødet. Disiplene havde lært af Jesus at Hjemmet, hvorfra han kom, var et godt Hjem. Nu skulde han forlade dem og vende tilbage til Faderhjemmet igjen. Men medens han var hos dem havde han ogsaa vendt Disiplenes Længsler did. Derfor trængte nu Spørgsmaalet om, hvorledes det skulde gaa dem paa Veien til samme Hjem, sig frem hos dem. Jesus trøster dem og siger, det skal gaa dem godt.

Blandt de mange Gaver, han lover dem, er den Helligaand den største og bedste. Som en Ven, der har boet hos os, sender os, efterat han er kommen hjem igjen, en Gave som Hilsen til os og som Tegn paa, at han kommer os ihu og tænker med Kjærlighed paa os—saa gjør Jesus. Under vor Frygt for Reisens Besværligheder og Farer siger Jesus til alle sine Disiple til enhver Tid: Frygt ikke! Reisen skal I lykkelig tilendebringe; thi jeg sender eder min Aand til at ledsage og bevare eder paa hele Reisen.

Et andet Spørgsmaal hvilede ogsaa tungt paa Disiplene. Hvorledes skulde det gaa med det Verk Jesus havde paabegyndt—Frelsen for os; hvorledes skulde den vinde frem til at blive en Frelse i os? Det hele Frelsesverk maatte vel standse og gaa under nu da Jesus gik bort? Nei! siger han. Den som tror paa mig, han skal ogsaa gjøre de Gjerninger, jeg gjør, og han skal gjøre større end disse; thi jeg gaar til min Fader. Til denne Gjerning skal de faa den Helligaand. Han skal overbevise Verden om Synd, og om Retfærdighed og om Dom.

Nødvendigheden af at have den Helligaand blev stærkt betonet. Uden ham ingen Overbevisning om Synd, ingen Vækkelse og Omvendelse. Kun Ild kan tænde Ild, og Liv give Liv. Kun Livets Aand kan tænde Ild i Synderes Hjerter og bringe Liv, hvor der før var Død. Naar Aanden fra Faderen og Sønnen drager ens Liv frem for hans eget Blik, overbeviser, dømmer,—da bliver en Saulus til den største blandt Syndere, og villig at erkjende og bekjende sin Synd for Gud; da vil han gjerne bøie Knæ ved Korsets Fod og tage imod Naade og Barmhjertighed.

Ved Mødets Afslutning blev et Offer optaget, hvis Overskud, efter at Presternes Reiseudgifter didop var fradraget, beløb sig til $4.20. Dette Beløb er lagt til Kredsens Kasse.

II.

Fra Mødet i Queen drog vi tidlig Thorsdag Morgen den 20de Juni til Winsor, Clearwater Co., for at holde Møde i Bethania Mgh. et par Dage. Veiret var behageligt og Landskabet, vi kjørte over, frembød en deilig Afveksling af Prairie og Skovland med en Variation og Friskhed, der kunde sætte endog den mørkeste i en lys og let Sindsstemning.

Komne frem til vort Bestemmelsessted fandt vi mange Mennesker samlet. Emissær Oberg fra Grafton, N. D., begyndte Mødet med Prediken over Sak. 13, 7—9. Det

Digitized by Google

opstillede Emne for Samtalen var Ef. 4, 1—16. Her var Hovedvægten lagt paa den kristnes Vandring.

Vi blev mindet om, at det Kald hvormed vi var kaldte var et eneståaende herligt Kald. Til intet mindre end at være Guds Børn, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger, ja til at dele Herligheden med Gud selv er vi kaldte. Har Gud paa sin Side bestemt os til noget saa stort da bør ogsaa fra vor Side vort Liv og vor Vandring svare til det Maal, han har bestemt os til eller til det Kald, hvormed vi er kaldte. Kilden hvorfra en saadan Vandring og Liv alene kan udstrømme er Kjerligheden, Guds Kjerlighed udøst i vore Hjerter. Som Sollyset brydes gjennem et Glasprisme og frembringer mange skjønne Farver, saa bør denne Kjerlighed, der er det Element, hvori Guds Børn bør leve og vandre, finde sin Udfoldelse i forskjellige kristelige Dyder, alt eftersom vi kommer i Berøring med vore Medmennesker under deres og vore forskjellige Omstændigheder og Prøver i Livet. Da vil den vise sig først og fremst i Ydmyghed, men ogsaa i Sagtmodighed, i Langmodighed, i Fordragelighed og i at lægge Vind paa at bevare under alt Aandens Enhed i Fredens Baand.

Mange dyrebare Sandheder blev ogsaa lagt os paa Hjerte ud fra sidste Del af vort Emne. Maa vi nu, Sandheden tro i Kjerlighed, i alle Maader vokse op til ham som er Hovedet, Kristus.

Vi føler os forvisset om, at dette Møde ikke skal have været holdt forgjæves.

Sidste Dags Eftermiddagssession afsluttedes med Nydelsen af Jesu Legeme og Blod, ved hvilken Anledning mange tog Del for at styrkes til at vandre sit himmelske Kald værdig.

Ogsaa i Winsor optoges Offer, af hvilket $6.70 tilfaldt Kredskassen, efter at Reiseudgifterne hjem igjen var fradraget.

Blandt Venner vi besøgte under Mødet kan særlig nævnes Past. Romo, der bevertede flere af de besøgende.

Paa Tilbageveien var nogle af os indom og hilste paa Past. Kringle i Fosston, hvor vi ogsaa samledes med en Del Venner om Herrens Ord.

Hjertelig Tak alle, vi mødte, for det byggelige Samvær.

J. J. Rendahl, Sekr.

Fra Samtalemødet ved Perley.

Det Samtalemøde, som holdtes i Bethania Menighed ved Perley fra 27de til 30te Juni, var tillige Red Riverdalens Indremissionsforenings Aarsmøde. Desaarsag var mange vidnende Brødre tilstede allerede ved Mødets Aabning. Torsdag Eftermiddag indledede Past. Megrund fra Shelley det opstillede Samtaleemne: Luk. 10, 25. 37. Pastoren fattede sig i megen Korthed, men gav dog, som han udtrykte sig, en Ramme inden hvilken Samtalen kunde bevæge sig.

Fredag Form. gik med til Udførelsen af saadanne Forretninger, som maa gjøres ved et Aarsmøde. En Flerhed af den forrige Bestyrelse gjenvalgtes; deriblandt Formanden Br. Eastvold og Sekretæren Br. Nornes. Det var sikkerligen til Foreningens Gavn, at Mænd som disse blev staaende blandt Bestyrelsens Medlemmer. Mr. Eastvold er en fortræffelig Type paa en norsklutherst Lægmand; Gud give vi havde mange slige.

Fredag Eftermiddag samt Lørdag fortsattes Samtalen. Foruden den før nævnte Pastor Megrund og Menighedens Præst Pastor Redahl, var Pastorerne Gjerstad og Brensdahl tilstede og tog livlig Del i Samtalen. Mange Lægmænd deltog ogsaa med korte, kraftige Vidnesbyrd.

Søndag Formiddag var der Gudstjeneste med Altergang. Past. Redahl forrettede ved Alteret og Formand Eastvold predikede. Søndag Eftermiddag havde man Afskedsfest.

Af Bestemmelser gjennemført under dette Møde kan nævnes, at Emissærernes Løn forhøiedes fra $20 til $25 pr. Maaned. Seks Emissærer blev kaldte, og tolv Maaneders Emissærvirksomhed besluttedes udført.

Mødet i Perley var i mange Henseender et udmærket Møde. For mig var det særlig opmuntrende at træffe saa mange af de i Vingaarden arbeidende Brødre. Maa Herren velsigne dem der de færdes.

J. K. Casperſen.

Digitized by Google

Fra Pastor M. O. Wee.

Aarsmødet for Sønhordland, Hardanger og Voss Indremissions Fællesforening afholdtes 21de til 23de Juni sidstl. i Ulvik, Hardanger. Da Ydremissionens Generalforsamling skulde møde i Kristiania 27de—29de s. M. og jeg altsaa ikke kunde overvære begge Møder, var det lidt vanskeligt for mig at afgjøre, hvor jeg helst burde gaa.

Som god Vestlænding syntes jeg dog, at jeg ikke godt kunde saaledes „forlade min egen Forsamling". Altsaa, til Ulvik. Nei, men der er pent! Det skal være paa Vidderne etsteds straks op fra Ulvik, at Wergeland skrev sit: „Det underskjønne Hardanger". Ja, der var Stof, saasnart bare Geniet kom og lagde tilrette, hvert paa sin Plads. Tænk, Mrs. Wee fandt tre Slags inderlig vakre Blomster, som vi i Amerika strævet haardt med at faa til at gro, men som her vokser næsten under hver Busk.

Veiret holdt sig koldt, og Regn—aa nei, hvor det regnet.

Ikke saa mange tilreisende, som vanlig ved disse Møder. Omtrent et tusind Mennesker var tilstede. Mødet aabnedes med Prediken af Stedets Præst, Pastor Daae. Han talte over de to sidste Vers af Esaias 23. Sandt talte han vidst, men formmæssigt og tørt var det. Nu fulgte Sekretærens Indberetning som var et meget baade indholdsrigt og omfangsrigt Dokument. (Det var ogsaa den eneste Indberetning, som blev hørt under Mødet). Det fremgik heraf at denne Forening udfolder en stor Virksomhed fremdeles, 16 Emissærer hadde virket i Foreningens Tjeneste det sidste Aar, i fra 3 til 6 Maaneder hver. Indtægterne for Aaret beløb sig til 5955 Kroner;—Udgifter 4958 Altsaa en betydelig Balance i Kassen.

Emissærerne havde holdt ca. 1700 Opbyggelser og aflagt ca. 3000 Husbesøg.

Tre Themaer var opstillet til Samtale. Dette var efter min Formening en Feil, thi, der blev aldeles ingen Tid til Behandling af disse dybe Guds Ord. Bare saavidt begynde, og saa gaa over til det næste Thema, og saa Afslutningen. Første Thema, Rom. 10, indlededes af A. Lavik. Det var et alvorligt og grundigt Vidnesbyrd. Lavik har en egen Maade at tale paa. Hans Sprog er yderst enkelt; Formen ukunstlet og ligetil. Han er meget fængslende; lægger an paa at være praktisk, paa samme Tid, som han dog ikke flyder paa Overfladen blot.

Det andet Thema: Jakob 1, 22, indlededes af Forstander Baardsen fra Waisenhuset, Stavanger,—en Olding, med langt, sølvgraat Haar og Skjæg, kroget adskillig i Ryggen, men livlig og aandsfrisk som faa. Aa nei, hvor lig han er paa gamle Pastor Bergh af vort Samfund. Lig ham adskillig af Udseende, men særlig i Maaden at tale paa. Ja, det forekom mig saa ligt, at det fremkaldte Minder hos mig for en 15—16 Aar tilbage, da jeg først hørte Pastor Bergh prædike dernede i Jackson Co., Wis., straks efterat jeg var kommen over til Amerika. Lyse, velsignede Minder, med Velsignelse for min Sjel fra Gud.

Indledningen var vistnok meget praktisk anlagt, men ikke paa langt nær udtømmende, hvilket Indlederen selv ogsaa gjorde opmærksom paa. Naar der saa blev Anledning til Samtale kun en Times Tid, saa følles dette som et Tab, noget det ogsaa virkelig var.

Det tredie Thema: Joh. 7, 38, indlededes af Lærer Grønsdahl, Redaktør for „Fredsbudet". Dette er ogsaa en gammel, elskelig Broder, som har syslet med Lærergjerningen i mange Aar, men sluttet med det for en 6 Aar tilbage, nu udelukkende ofrer sig for sit kjære „Fredsbudet", som han overtog efter Traasdahl. Saa udgir han et Maanedsskrift paa 16 Sider: „Lysstreif" kaldet. Det er Lysstreif over Ordets Sandhed han søger efter Evne at kaste, sammenlignende Profeti med Opfyldelse. Grønsdahl er en sjelden begavet Lægmand; grundig som en Teolog, og det en god en. Han er i Slægt med Pastor Oppedahl af vort Samfund, og bad mig hilse, hvilket jeg herved vil faa Lov at gjøre.

Mødet afsluttedes Søndag Formiddag den 23de med Gudstjeneste. Pastor Hoa-

Digitized by Google

heim af Frikirken, som er fra Ulvik og nu var hjemme paa Besøg, begyndte med Skriftlæsning og en kort Tale. Saa Predikenen over Dagens Ev. af Pastor Daae. Baardsen sluttede med en længere Tale til Afsked, og Forsamlingen istemte: „O tænk naar engang samles skal!" Ja, tænk naar det virkelig sker, hvad vi saa ofte ved Afsked sang hernede! Saa var Mødet slut. Farvel, Farvel, Farvel! Der er en egen Inderlighed i det norske Folk derhjemme, det viser sig frem ikke mindst ved Afsked.

Af Præster var der tre fra Amerika; Narheim og Borevik fra Frikirken, samt undertegnede. Paa Opfordring tog vi Del lidt alle. Sammen med Stedets Præst udgjorde vi hele Forsyningen af Præster. Men nokſaa mange Lægbrødre var tilstede. Lægmandsvirksomheden er fremdeles en aandelig Stormagt herhjemme. Gud bevare den sund og livsfrisk for Kirke og Folk! Men der er Ting, som peger i Retning af, at den neppe er mere, hvad den engang var. De virkelig begavede Lægmænd begynder at bli saa, (begavet i videste Betydning), Rivninger mellem Brødre er altfor almindeligt og det o r d e n s- og k a l d s m æ s s i g e Arbeide næsten fortrænger den frie, ægte, oprindelige Lægmandsvirksomhed. Der var langt mindre Interesse ved dette Møde, end for Eks. for en 10—15 Aar tilbage. Saa forekom det mig iallefald. Intet Bønnemøde holdtes saavidt mig bekjendt. Og Gjæstfriheden, som det norske Folk har havt saadant Ry for! Mange af Gjæsterne boede paa de forskjellige Hoteller. Men ogsaa de, som boede hos Bønderne her og der maatte betale. Emissær Olson fra Lisbon, Ill. og jeg, samt 5 andre boede paa Hotel Ulvik, og der var ikke et Menneske, som spurgte os engang om vi havde Plads, vilde ha, eller noget saadant. Og Priserne meget høie! Jeg er bange for, at Turisttrafikken har fordærvet istedetfor hjulpet de gode Folk i Hardanger, ialtfald i flere Henseender.

En Ting, som var oppe til Diskussion blandt de deputerede var Spørgsmaalet om den private Præsteskole, som tænkes oprettet med det allerførste herhjemme.

En Komite (Medlemmerne borte i Kristiania tror jeg, alle) har udarbeidet „Grundregler" for denne paatænkte Skole. Men stærke Indvendinger reistes mod disse Grundregler.

Jeg skal forsøge saa fat paa dette Udkast fra Komiteen, og saa skal jeg ogsaa nærmere gaa ind paa Indvendingerne. Fra Ulvik tog jeg en Snartur til Odda, besaa „Buarbræ," „Laatefos," de umaadelige Anlæg som nu er under Arbeide ved Odda og Tysfedalen, reiste saa til Østensø" (Oistesø") hvor jeg nu er.

* * *

Vi kom til at standse i Oistesø længere end vi havde tænkt, over 3 Dage. I gaaraftes (den 27de Juni) havde vi Opbyggelse paa Bedehuset. Fik den Forstaaelse, at her er ikke saa, som har sat sig Himlen som Maal. Maa vi naa frem, enhver som har begyndt.

Jeg traf her saa mange, som bad mig bringe Hilsninger, især til Præster i vort Samfund, at jeg maa ty til „Budbæreren" og saa udføre Hvervet. Først kan nævnes alle Past. S. O Viks Slægtninge her. Det stod vel til hos dem alle. Besøget hos den blinde Torgeir Vik glemmer jeg ikke saa let. Gud velsigne den prøvede Broder. Tænk hvilken Gave at saa ha sine Sandsers Brug, og hvilket Tab, naar nogen af dem miſtes. Han havde Profeten Esaias Bog, skrevet med „Blindeskrift," liggende paa Bordet. Læste for mig nogle Vers af det 33te Kap. Angaaende Kunstneren Ingebrigt Vik faar jeg muligens Lov at skrive lidt mer senere. Saa fik jeg hilse paa John Mo, Pastor H. Moes Broder,—samt gamle Mor, nu i det 84de Aar. John var saa inderlig venlig, at være min Skyds-karl næsten en hel Dag. Det stod vel til hos dem. John er en Tillidsmand i Bygden forstod jeg. Hvormange Gange Mor bad mig hilse Hattor og hans Familie, om jeg fik se dem, skal jeg la være usagt; nok er det: En rar Dag vilde det vistnok bli for den gamle, om hun fik se nogen af dem her paa Jord.

Det er rart med Moderhjertet, og vi tænker ikke altid over, hvordan vi bedst kan

Digitized by Google

glæde det, medens det endda slaar hernede. Men saa sa hun ved Dørstokken: Jeg haaber og venter at faa se og møde dem hos Gud!

Saa hændte det sig for mig aldeles uventet, at jeg ogsaa traf Pastor Sandvens Bror, Ole. Glad var han, og glad var jeg. 3 Børn ogsaa i Amerika, sa han. „Du burde ta en Tur bort og se dem nu, da din Søn har overtaget Gaarden, og du ikke har det saa travelt længer!" Ja, sa han med et vemodigt Smil, det skulde været rart! Men det koster. Aa ja, men naar man lægger sammen noget lidt hver, saa kan det jo gaa.

Jeg haaber det kan lade sig realisere det, om Livet forundes vedkommende endnu en Tid. Ja, inderlig hilset alt saa fra disse nævnte.

Framnæs ligger en par Timers Gang fra Oistesøe og bare en ½ Times Gang fra Norheimssund. Her ligger vakkert og lunt til—Det norske Kinaforbunds Missionsskole.

Oppe paa en liden Høi—med Vand paa tre Sider, ligger Kandidat Brandtzægs to prægtige Beboelseshuse, midt inde i en vakker Have, eller rettere, Park. Lige ved, i Skraaningen, ligger Bygningen for Ungdomsskolen. Det var B. som begyndte denne og i to Aar drev den paa egen Haand og Bekostning. Nu faar den Statsbidrag. Den drives væsentlig efter samme Plan som Amtskolerne. Saa nede ved Stranden med tæt, vakker Skov bagenfor ligger Missionsskolen. Just idag (28de Juni) har været holdt afsluttende Eksamen for det Kuld af Missionærer, som nu her i 4 Aar har forberedt sig for Missionsgjerningen. 9 unge Mænd staar nu færdig at gaa til Kina herfra. Iaften holdes Fest for dem ved Skolen og imorgenaften i Bedehuset i Nordheimssund. Vi er indbudt til Festen, men maa reise hjem. Havde en længere, interessant Samtale med B. igaar i hans elegante Hjem.

Et nyt Kuld af vordende Missionærer vil ikke bli optaget de første par Aar, da det tager mere Midler end Forbundet har til sin Raadighed, og Skolebygningen vil indtil videre bli taget i Brug i Ungdomsskolens Interesse. Nær ved B.'s Hjem og Skolen bor den bekjendte Lægmand, Ludvig Hope. Disse to Mænd sammen med Andreas Lavik er fremtrædende Skikkelser inden den norske Kirke idag, og de omfattes af det troende Folk heromkring med Agtelse, Tillid, ja af mange, mange med inderlig Kjærlighed. De er alle 3, uden Tvil, meget begavede og inderlig fromme Mænd. B. især sjelden dygtig baade som dybsindig Teolog og som Leder iblandt Mænd; men de kjæmper for Reform paa det kirkelige Omraade, og man hævder, at de i sin Kamp her gaar forvidt. Det er muligt, særlig i Nadverdspørgsmaalet. Og dog, deres Indlæg har Betydning, og vil bære Frugt, hvordan saa det sidste Svar blir paa dette og andre lignende alvorlige Spørgsmaal, som nu herhjemme diskuteres saa alvorlig.

M. O. W.

Bjerge.

For et Guds Barn reiser der sig Bjerge, som ikke kan flyttes (2 Kor. 12, 7.) Men du kan ved Guds Naade hæves op paa Bjergtoppen og derfra have den herligste Udsigt, se Glimt af Himmelens Herlighed, hvorved du kan blive til uendelig Velsignelse for mange af dine Medbrødre. Men der er ogsaa Bjerge, der kan løftes op og kastes i Havet; de Bjerge, som heder: Utilgivne Synder—Frygt—Bekymring. Kast dem bort i Kristus, men bær dig ikke ad som Manden, der vel kastede sine Bekymringer paa Gud, inden han gik iseng; men først havde bundet en Snor til Bekymringerne, og saa laa han i Sengen og halede dem allesammen ned til sig igjen. Bort med Snoren! Hav Tro til Gud. Det er mit Motto. Naar jeg mangen Gang synes, at min Tro er saa liden og ringe, at den næsten er helt borte, saa husker jeg, at det jo ikke er min Tro alene, men Guds Trofasthed, der skal flytte Bjergene. Og saa er jeg glad.

F. B. Meyer.

Digitized by Google

I hvilke Tilfælde bör en Præst negte at forrette ved Begravelse?

(Af Prof. Dr. H. G. Stub i „Teol. Tidsskrift".)

(Fortsættelse.)

III.

Men hvad der i denne Forbindelse er det væsentlige. De, som handler saaledes, river istykker hvad der hører sammen som en menighedsmæssig religiøs Handling. Ritualet knytter Gang paa Gang Jordpaakastelse og Tale eller Ligprediken sammen. Det ene bør ikke principelt finde Sted uden det andet.

Den Omstændighed, at en Præst undertiden om Vinteren kun har holdt Ligtale og saa om Vaaren, naar Liget tages ud af Ligkapellet og sænkes i Graven, kaster Jord paa, kan ikke gjøres gjældende her. Ligesaalidt at en Præst senere kaster Jord paa et Legeme, som i hans Fraværr er stedet til Hvile under Salmesang og muligens ogsaa en Tale af Kirkesangeren eller en anden betroet Mand. Dette er jo kun lidt abnorme Tilfælde, hvor dog altid Forudsætningen er, at disse Ting burde høre sammen. Det er imidlertid at anbefale, at ogsaa om Vinteren Tale og Jordfæstelse følges ad, saa Præsten enten i Huset eller i Kirken, eller hvis han kan følge med til Gravkapellet, der kaster Jord paa.

Saa nøie er det centrale, det væsentlige knyttet til de øvrige Stykker, særlig til Ligtalen, at denne, enten den holdes i Huset eller i Kirken, vil betragtes som et Løfte om, et Pant paa selve Jordfæstelsen. En Præst har derfor efter lutherst kirkelig Betragtning ikke Ret til at paabegynde en Handling, hvis væsentlige Del han ikke agter at fuldføre.

Efter Kirkens Betragtning er Begravelse med dens forskjellige Stykker en religiøs kristelig Handling overfor den døde, hvis Midtpunkt er Jordfæstelsen. En Begravelse, som ikke kan betegnes som en kristelig Begravelse, dvs. hvor ikke Præsten tør udføre det som er Begravelsens egentlige Midtpunkt, er derfor en Uting. Vi maa derfor være aldeles uenig med Gerberding, naar han i sin i mange Henseender gode Pastoralteologi, „The Lutheran Pastor", S. 362, siger:

„The minister's presence and service is not necessarily a Christian burial. He can go and give a needed message to the living and pray for the living."

Nei—den kristelige Begravelse, saaledes som vi har bestemt den, hører paa den Maade med til det kirkelige Embede og dets Funktioner, at vi med Dr. Walther i hans „Pastorale" maa sige: „Til Præstens Embedspligter overfor de enkelte Medlemmer af hans Menighed hører endelig ogsaa Omsorgen for, at de i Herren hensovede faar en ordentlig, ærlig og kristelig Begravelse. (Par. 37, S. 305). Fremdeles: „Vistnok mener mange Præster, at man i ethvert Tilfælde maa følge Opfordringen til at holde en Ligprediken for den afdøde, da man derved faar Anledning til at prædike Guds Ord. Men de betænker ikke, at en Begravelse med kristelige Ceremonier er et Privilegium ene og alene for saadanne, om hvem man efter Kjerligheden kan tro, at de er hensovede i Herren" (S. 308).

Efter den foregaaende Udredning tør det være blit klart, hvad det vil si at forrette ved Begravelse, og hvilken Betydning det har baade for den afdødes Vedkommende, og efter Kirkens Betragtning og efter den almindelige Mening. Vi gaar derfor over til Besvarelsen af det Spørgsmaal, der staar som Overskrift til denne Afhandling: I hvilke Tilfælde bør en Præst negte at forrette ved Begravelse?

1. Han bør negte at forrette ved Begravelse, naar den afdøde har været en aabenbar, notorisk vantro eller Fritænker—altsaa indtil sin Død har forkastet og benegtet Kristendommens Sandheder. Herunder kommer da Hedninger, Tyrker, Jøder, Universalister, Unitarier og saadanne, som uden at høre til nogetsomhelst antikristeligt Samfund alligevel paa det sidste ikke har villet have noget med Kirken at gjøre.

At udtale den kristnes Haab om en salig Opstandelse over en, som enten ikke har villet vide af nogen Opstandelse eller ialfald ikke ene og alene grundet paa Jesu Kristi Gjerning og Opstandelse fra de døde—vilde jo simpelthen være at anvise en Plads i Himlen, som saa klart havde vist, at han ikke vilde have den. At forrette i et saadant Tilfælde vilde være en bespottelig Handling.

Digitized by Google

2. Han bør negte at forrette ved Begravelse, naar den afdøde bevisligt er død som et aabenbart ugudeligt Menneske, f. E. er død i Drukkenskabssynden, har kjørt sig ihjel eller maaske findes ihjelfrossen, eller er myrdet i en Saloon eller et offentligt Hus. Fremdeles hvis en har været en notorisk Libertiner, der dør som Følge af sine Synder mod Naturen uden at ha gjort Bod derfor. Endelig hvis en har levet en offentlig Forbryders Liv i Tyveri, Underslæb, Mord og aldrig har gjort Bod derfor. Eller hvis en er blit udelukket af Menigheden, sat i Ban, men aldrig løst af det gjennem Bod og Tilgivelse.

3. Han bør ikke forrette ved en Saloonkeepers Begravelse, forudsat at den afdøde indtil sin Død har drevet sin Forretning, selv om den efter Loven kan være legal, uden at ha vist Anger over sit Liv i en Forretning, i hvilken han stadig har ført sig og sine Medmennesker i Fristelse, lovet at slutte med den og direkte eller indirekte givet Præsten Ret til i Ligtalen at omtale disse Ting.

4. Han bør ikke forrette ved en Selvmorders Begravelse, forudsat at den døde, før han mistede sin Forstand, har været en Modstander af Kirken eller fuldstændig indifferent for Guds Ord. Den Omstændighed, at den afdøde har tilhørt Menigheden, kan ikke her være afgjørende.

Gerberding skriver: "As to burial of suicides. Here also in our own church opinions divide. There are those, who firmly assert, that the minister should never be present unless it was a clear case of mental unsoundness and irresponsibility. Now, we agree, that except in the latter case, a suicide cannot be entitled to a Christian burial. But, as we have seen above, the minister's presence and service is not necessarily a Christian burial. He can go and give a needed message to the living, and pray for the living. But if he goes, he must be scrupulously careful that his presence or words may not be interpreted as condoning the act, giving hope for the deceased or deeming him worthy of Christian burial. The whole service must be a solemn warning to the living. It must show that the Giver of life alone has a right to take it, and that suicide, by a rational being is a fearful sin, for which there is no forgiveness, because there can be no repentance. All this must be understood before consenting to go. And all that is said, must be said so earnestly and so tenderly, that all must feel, that the minister seeks the good of the living. Even in cases of doubt as to the mental responsibility of the suicide, it must be clearly understood, that if he was responsible, he is not saved. All this we do not lay down as law, but as personal conviction." The Lutheran Pastor s. 362, 363.

Efter de af os hævdede Principer for en Begravelse bør Præsten ikke tage Del, uden hvor Begravelsen betegnes som en kristelig. Han har intet med nogen anden Art af Begravelser at gjøre i Egenskab af Præst. At efterkomme Gerberdings Anvisning, tør nok have sine Vanskeligheder. I Regelen vil vel Præsten komme til at give falsk Trøst.

5. Han bør ikke forrette ved en sindssyg, en vanvittigs Begravelse, naar den sindssyge eller vanvittige før sin Sindssygdom notorisk, theoretisk eller praktisk har været et ugudeligt Menneske og aldrig under Sygdommen har havt saadanne lyse Øieblikke, at der var Anledning til at spore nogen Forandring: (Fortsætte.s)

I Canada traadte fornylig en Lov ikraft, som foreskriver, at omtrent alleslags Forlystelser som Boldspil, Kapløb, Kapridning, Gambling, gaa paa Jagt, gaa paa Fiske etc. samt Salg af berusende Drikke er forbudt paa Søndag. Ligesaa er det forbudt at udføre nogetslags Arbeide, sælge Varer af noget Slags, samt bringe Aviser fra tilgrensende Stater (de For. Stater) og sælge dem inden Kanadas Enemerker paa Søndag. Lovens Bestemmelser om Saloonerne er især strenge, idet den paabyder, at Saloonerne skal lukke Kl. 7 Lørdag Aften og holdes lukket til Kl. 6 Mandag Morgen. Loven omfatter hele Kanada med Undtagelse af Provinsen Quebeck, hvor Provinslegislaturen faar Lov til at bestemme, hvorvidt Provinsen skal indføre disse Bestemmelser. Loven er bleven hilset med Glæde af alle lovlydige Borgere.

Digitized by Google

Ydmyghed.

Ydmyghed er dette: at man ikke har for store Tanker om sig selv, men erkjender sine Feil og Skrøbeligheder, ikke roser sig af, hvad man har forud for andre, men anser dette for Guds Verk og giver ham Æren, og at man gjør dette af Hjertens Grund, ikke hykkelsk og for et Syns Skyld, men ligesom Kristus, der ikke kom for at lade sig tjene, men for at tjene. Matth. 20, 28.

At imidlertid denne Dyd er bleven saa sjelden, det er intet Under, eftersom Menneskene gjerne gjøre sig store Tanker om sig selv og mene sig bedre, end de er. Der gaar de hen og gjør ligesom Farisæeren i Evangeliet, der troede sig fri for alle Synder og dog var den skjændigste Hykler, og ingen Kjerlighed havde hverken til Gud eller til sin Næste. Han brystede sig af sin Dyd, roste sig af sine gode Gjerninger, og saa ikke det onde, der boede i hans Hjerte. Men saaledes gjør den ydmyge ikke. Han søger og forsker stedse efter, hvad Feil og Skrøbeligheder han kan have, er aldrig fuldkommen tilfreds med sig selv, og naar han finder noget godt hos sig selv, saa takker han sin Gud, der gav ham Kraft og Bistand dertil. Og som de ydmyge gjøre i aandelige Ting, saa og i verdslige. De tiltro sig ikke selv at have større Dueligheb og Flid, end andre, anse sig ikke selv for de eneste agtværdige, og naar de anstille Sammenligning, saa gjøre de det kun for at se, hvori de staa tilbage for andre, og hvad der endnu fattes dem selv. Dette er den sande og rette Ydmyghed, men der gives ogsaa en falsk. Denne findes hos dem der i Ord og Adfærd udgive sig for ringe, der bekjende sig at være arme Syndere og ydmyge sig for enhver, men i deres Hjerter er hovmodige og opblæste, og kun for et Syns Skyld og for at blive anseet for ret fromme og hellige Mennesker tale og anstille sig saaledes. Dette er en fordømt og skjændig Ydmyghed!—Den sande Ydmyghed fordrer da heller ikke, at vi skulle paadigte os selv Udyder, eller miskjende, hvad virkeligt godt, der kan findes hos os. Thi ingen maa være en saadan Løgner, at han paasiger sig selv at være en Røver, en Horkarl, en Tyv eller deslige, naar han intet saadant er sig bevidst; men vi skulle sige Sandheden og ikke lade os en god Samvittigheds Ros fratage, thi ogsaa en from Mand kan vel sige: „Jeg takker den kjere Gud for, at jeg dog ikke er nogen stor Misdæder!" naar han blot erkjender og ikke negter sine virkelige Udyder; og omvendt kan vel ogsaa en Hykler sige de Ord: „Gud vær mig Synder naadig!" ja de føres vel endog hyppigere i Munden af Dienstfolkene, som sige det og dog altid blive, som de var, end af de virkelig bodfærdige og fromme Mennesker; Luk. 18, 10—14.

Luthers Leveregler.

Den salige Beslutning.

En for Menneskesjeles Frelse nidkjer Mand fortæller følgende lærerige Træk fra sine Livserfaringer:

Under et Vækkelsesmøde faldt mine Øine paa to Kvinder, som stod i en Krog af Forsamlingssalen, klyngende sig tæt til hinanden. De syntes begge lige bedrøvede, men da jeg nærmede mig dem, saa jeg snart, at det var Sorgen i den enes Hjerte, som kastede sin Skygge over begges Ansigter. Jeg vendte mig til den ældste af de to og spurgte, om hun havde noget, som hun ønskede at tale med mig om.

„Det er denne unge Sjel," sagde hun med et Blik paa sin Ledsagerske, „det er hende, som ønsker at tale med dem. Hun har længe været i Nød for sine Synder. Men tal meget enfoldigt med hende, ellers kan hun ikke fatte noget."

Jeg vendte mig da til den unge Pige og sagde: „Jeg hører, at De er urolig for Deres Synder?"

„Ak ja", udbrød hun. „Mine Synder! Jeg har saa ondt i Hjertet. Det er saa ondt et Hjerte. Det er saa sort som Natten."

Disse Ord, der blev udtalt med dyb Betoning, viste mig, at Herrens Aand alvorligt havde oplyst hende om hendes dybe Fordærvelse.

„Men Kristus er kommen for at frelse Syndere", sagde jeg. „Den evige Fader

Digitized by Google

sendte ham for at frelse de fortabte. Det er hans Embede og Gjerning at frelse. Han har frelst utallige Syndere, som har troet paa hans Navn. Han baade kan og vil frelse ogsaa Dem."

Hun var imidlertid saa fuldstændigt optagen af sit eget onde Hjerte og sine mange Synder, at hun ikke syntes at give Agt paa disse Ord, men udbrød paany: „Mine Synder! Mine Synder! Mit onde Hjerte!"

„Gud har", vedblev jeg, „i sin store Barmhjertighed ladet Dem faa at se, hvordan Deres Hjerte er. Men nu vil han, at de skal vende Blikket en anden Vei. Han vil, at De skal se paa hans Søn og tro paa ham. Saalænge De ikke fæster Øiet paa noget andet end Deres eget Hjertes Tilstand, vil De aldrig finde Fred, men u ophørlig klage som nu. Men se paa Jesus Kristus! Se paa, hvad han har gjort, og hvad han endnu idag gjør og vil gjøre ogsaa mod Dem. Det vil give Dem Fred og Ro."

Hun vedblev dog at klage over sit Hjerte men jeg afbrød hende og sagde:

„Dersom De var syg og en kom og tilbød Dem et Lægemiddel, som havde helbredet alle dem, der havde brugt det, men De saa, i Stedet for at tage Lægemidlet, klagede over Sygdommen — tror De saa, at Klagen over den kunde gjøre Dem rask?„

„Nei vist ikke."

„Men om De nu tog Lægemidlet ind?"

Ja, saa vilde det hjælpe."

„Nuvel, men saaledes er det ogsaa med den Herre Jesus og Sjelens Sygdom. At se paa Deres eget Hjertes Ondskab og klage derover, det gjør ikke Sagen bedre. Men at vende sig til Jesus, slaa sin Lid til ham, overgive sig til ham — det giver Ro. Det omskaber ogsaa vore Hjerter."

Jeg talte nu længe med hende om den Herre Kristus, om hans Liv og hans Død, om hans Kjerlighed til Syndere og Redebonhed til at hjælpe dem. Jeg omtalte ogsaa flere levende Eksempler derpaa og tilføiede:

„Fortjener han ikke, at De stoler paa ham? Giv ham Deres Synder, bekjend dem for ham, og han skal give Dem Forladelse for dem alle og rense Dem fra al Uretfærdighed."

Hun forholdt sig taus en Tidlang, men svarede omsider, at hun ikke kunde gaa til Jesus med et saa ondt Hjerte."

„Vil De da have et godt Hjerte, inden De gaar til ham?"

Hun saa op paa mig og svarede „Ja".

„Ak," udbrød jeg, „det er jo det samme som at ville blive bedre, inden man tager Lægemidlet. Det er jo dog først, efter at den syge har taget det, at han kan vente at blive bedre. Og saaledes er det ogsaa, kjære, med Deres Sjel. Det er først, naar De kommer til Jesus, at De faar Fred og Kraft imod Synden."

„Nu ser jeg det", udbrød hun, og hendes Ansigt fik med det samme et helt andet Udtryk. Det mørke Blik klarede op. Baade Forundring og Glæde lyste ud af hendes Øine, da hun tilføiede: „Jeg forstaar dette Billede. „Aa, jeg forstaar det! Jeg ser, at jeg først maa tage Lægemidlet for at blivet helbredet."

„Og vil De saa tage Lægemidlet? Vil De, saa syndig som De er, vende Dem til Jesus og af ham vente guddommelig Naade og et nyt Hjerte?"

Efter en Stunds Kamp, under hvilken man kunde se, hvorledes Lys og Mørke stredes i denne Sjel, sagde hun omsider med Øine, som nu straalede af Glæde:

„Jeg vil holde mig til ham; jeg vil lide paa ham."

„Herren vil signe denne Deres salige Beslutning. Herren give Dem Naade til at holde fast ved den. Fienden vil ganske sikkert søge at drage Dem bort fra denne sikre trygge Stilling ved Jesu Fødder; men forbliv der, trods alt, som lokker Dem bort derfra!"

Efter at vi i Forening havde lovet at takke Herren skiltes vi. Men jeg har senere hørt til min store Glæde, at denne unge Kvinde nu lever i Troen. Hun har vel siden hin Dag maattet udstaa mangen en haard Strid, men hun kjender nu Veien til ham, som af den evige Fader er sendt til at frelse, helt og fuldkomment frelse alle dem, som kommer til ham.

Ved Nicolai Meier.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Rönning til Wold.

Hanfloden 19de Mai 1907.

Kjere Broder Wold!

I en liden „pien-tje" kastes jeg af Vinden hid og did op og ned. Her er støvet og varmt. Alene sidder jeg og sukker, længter og græder. Tiden falder lang. Forsøger at skrive lidt, det vil heller ikke gaa. Slig er jeg. Saa kom Tanken paa dig, og jeg blev inspireret. Ja til Wold skal jeg nu skrive. Ja kom nu og sæt dig ned, saa skal vi „godprate" sammen en liden Stund. Lad mig først faa takke dig saa meget for Brevet. Tak for din varme Kjerlighed og ømme Deltagelse. Atter et Tak for dit vakre Vidnesbyrd om Hannah i „Budb." Det gjorde mig meget godt. Nu mere end før realiserer jeg, hvad hun var for mig og mine. Ak, hvor det var tungt at give Slip paa en saadan kostbar Skat. For min egen Del synes jeg at kunne bære det; men, naar jeg tænker paa, hvad de mange smaa har mistet da vil det næsten knuse mit Hjerte. Men hun er jo ikke død—hun har gaaet gjennem Død til Livet, det evige Liv. Vi har mistet hende her; men, vi har hende paa en bedre Plads. Vi har hende hjemme. Hun er gaaet foran. Venter der for at modtage os andre. Den sidste Uge hun levede var hun Gud saa nær, at hun saa ham i hans Herlighed. Ofte sagde hun, aldrig havde jeg tænkt, at Gud her i Tiden kunde give en Synder saa megen Glæde og Fred. Det er aldeles umuligt at udtale med menneskelig Tunge.

Hun var mere i Himlen end paa Jorden. Saa bad hun mig om ikke at holde hende igjen længer. Først da fik jeg Kraft til at give Laanet tilbage. Ja tænk, baade Børnene og jeg bad Gud tage hende, og vi skiltes med Lov og Pris, forvisset om, at vi om en liden Stund atter skulde træffes for altid at være tilsammen. Det var en Høitidsstund ved Himmelens salige Porte. Naar jeg faar Tid, skal jeg skrive en liden Bog—for Børnene.—En Erindring om Mama. Med Taarer paa Kind sukker jeg til min Gud: Gid jeg var over og mine med, o, hvor jeg glad skulde være. Da skal vel Jublen begynde.

Har nu været i Shanghai. Fulgte Gutterne ned. De reiste med Hotvedts. Ogsaa en tung Stund. Overvar den store Missionærkonferents. Et vældigt Møde. Enestaaende. Over 1,000 Missionærer, Fred, Enighed og god Forstaaelse. Megen Velsignelse. Du har vel alt læst Referatet i Bladene.— —Der var over 30 Skandinaver. Seyffarth syg. Nervøs. De reiste hjem til Norge via U. S. Sjøqvist og Jacobson var til Shanghai. De blev igjen i Hankow. Jacobson skulde gifte sig med Frøken Lassesen.

Miss Hodnefield fulgte Hotvedts ned. Hun har ikke været rigtig frisk. Reiser alene i en "Men-gan". Anne Lee er ved „Chienkeo" og varetager Pigeskolen. Sidst vi hørte var alt vel. Mrs. Trygstad har ikke været stærk.—Det blev altsaa umuligt for mig at reise hjem iaar.

Nu orker jeg ikke mer. Hils og vær hilset.

Din som før
H. N. Rønning.

* * *

Paa veien til Østinge.

(C. W. Landahl.)
(Slutning.)

Hvorledes kunde vi vove at holde nogen fra Daaben, som ved og tror, uden det, at de mangler et tilsvarende Liv.

Og her trænger vi særdeles at ha Gud med os naar vi udvælger, thi ellers blir det daarlig Stel. Og at tillade alle, som vil bli døbt at komme med, det vilde være at handle med Daaben herude, som man driver Konfirmation hjemme paa mange Steder. Man aabner en Dør til Kirkens Goder og Velsignelser og lader Faar og Ulve gaa ind sammen.

Ofte staar de begavede, som kan mest af Evangeliet, igjen, medens de enfoldige og troskyldige, som maaske ved mindst, blir døbte.

Det ser ud for, at den samme Dom gjelder endnu, at ikke mange vise, ikke mange mægtige i denne Verden annammer Ordet i

Digitized by Google

Troen, men de fattige i Aanden, de trovær-dige, de smaa i Verden, disse hører Guds Rige til.

En meget begavet Lærer med Grad, Mr. Fang, vil ogsaa bli døbt.

Han spurgte hvorledes vi stiller os lige-overfor Flerkoneri i Kina. Han havde rig-tignok enda bare en Hustru, men med hende havde han kun Pigebørn hvorfor han saa sig nødsaget til at ta en Hustru til for at faa en Søn, saa Slægtledet ikke maatte afbrydes. Og det er forfærdelig i Kina, at Slægten dør ud. Dette er den eneste Ting som ret-færdiggjør Flerkoneri.

Men han tilføiede: Endnu vil jeg vente nogen Aar.

Jeg fortalte han vort Syn paa Sagen, og bad ham vente, thi med Tiden og Guds Hjælp vilde han nok komme til at se Tingene i et andet Lys.

Jeg pegte paa hvad Gud lærte os i Bi-belen.

Han sætter vel ikke sin Sjel paa Spil for at vedligeholde sin Faders Slægt.

Nu forstaar jeg, hvorfor Mrs. Sen be-tonede igaar, at Jakob havde 12 Sønner med 4 Hustruer.

De faar nu diskutere som de vil, Jakob hørte ikke til H. Synode, selv om han var Fader til de 12 Israels Stammer. Vi har Regler, som stemmer med Jesu Fremstilling i det nye Testamente og det gaar vi efter.

Og Gud alene ved, hvor Jakob fik sin Ret fra.

Jeg har 2 Mænd i Miaotan, som har været flittige Guds Ords Tilhørere i flere Aar, men da de har to Hustruer hver, saa har jeg ikke kunnet døbe dem. De er sand-hedssøgende begge og prægtige Mænd, saa-dan staar det. Jeg ynkes over dem. De gaar med som søgende.

Dog, det er en Ting at disse 2 har hand-let uforstandigt, da de endnu var uvidende om Guds Vilje og forsaavidt kunde undskyl-des, men at man handler uforstandigt efter man har lært Guds Vilje og Raad, det und-skyldes ikke.

Mr. Fong ved nu, hvad som skal til for at bli en kristen. Han blev bedrøvet. Maa Gud gi ham mer Lys og Kraft til at tage Skridtet fuldt ud. Han staar alene li-geoverfor en stor Slægt, som ikke kjender Gud.

Her er mange som tror. De er villige til at forsage Djevelen og Hedenskabets Gjer-ninger.

Troen kan nok være svag hos mange, men den maa findes. Vi fordrer, at de ha-der Synden og Verden.

En kristen kommer ned fra Hsinye og fortæller, at Mænd, som ikke bringer Rø-gelse med faar ikke komme ind ad Portene i Staden. Tilbedende Mænd og Kvinder faar uhindret gaa ind.

Her ved Udstationen er det Fred og Stilhed.

Paa Lørdagsaften havde vi et velsignet Vidnemøde. Baade kristne og søgende del-tog. Vi samtalte til efter Midnat. Det var saa umaadelig gjilt at faa træffe sammen igjen. Dette blev jo næsten som til en Høi-tid.

Maa Gud velsigne vore Hænders Virke til sit Navns Forherligelse. Det er ikke saa farlig saalænge Satan brøler udenfor, men Faren blir først stor, naar han kommer ind.

I Jesu Disipelfølge var der en Judas. Han var en Smertens Søn.

Hver Menighed har sit Sorgens Barn. Men lad os be for de som er svage iblandt os. Vi skal hjælpe dem paa alle Maader og om mulig frelse dem.

De faldende opreises ikke ved det, at vi tramper paa dem.

Gud gi os Naade til at bli alt for alle.

Søndagen den 29de April.

Det deilige Veir, den yndige Natur i Sommerskrud, ualmindelig Stilhed i Byen og de rene og opklædte Kirkefolk hjalp til, hver paa sin Vis at gjøre høitidelig Søn-dagsstemning. Og saa havde vi tre hellige Handlinger for os, Gudstjenesten, Daab og Nadver. Det var som om alles Hjerter var mere end almindelig stemt til Andagt.

Vi begyndte vor Gudstjeneste Kl. 8 og fortsatte til Middag.

Det er Fordel herude i dette trykkende Klima, at ha Møderne tidlig om Morgenen,

Digitized by Google

medens Luften er klar og kjølig og man selv har Styrke til at tjene Gud. Udpaa Dagen blir man træt, sveder og føler mat.

Til de, som havde begjæret Daab, og de øvrige Nadvergjester talte jeg om: „Kommer hid til mig, alle, som arbeider og ere besværede, og jeg vil give eder Hvile, og da især, tager mit Aag paa eder og lærer af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjertet: saa skulde I finde Hvile for eders Sjele.

Saa bad vi sammen en Stund og siden sang vi af hele Hjertet en Daabssang, hvorefter 21 blev døbte og indlemmet i Guds Menighed.

Tilsidst havde vi Kjerlighedsmaaltid og styrkedes af Jesu Ord, at han selv var tilstede med Velsignelse for den enkelte.

Dette blir alt jeg orker at skrive idag, jeg er træt og orker ikke mere.

Men jeg er glad. Det kan godt være det samme med Middagen. Jeg føler, at jeg har saameget af Jesus i Hjertet, at jeg kan sige med ham: Min Mad er at gjøre hans Vilje, som har sendt mig. Og jeg takker Gud for disse Naadedage og siger: Bedst var det, at det gik som det gik! og at Guds Vilje fik ske!

Faar se om jeg faar Tid at skrive mere siden. Imidlertid saa kjere Missionsvenner bed for disse nydøbte, som er lagt til Menigheden i Hsinye, at de maa bli bevarede i Naaden.

Jeg bæver ved Tanken paa deres hedenske Omgivelser; og Satan sover ikke. Derfor bed meget for dem.

En søgende Lærer, som ønskede at bli døbt denne Gang, døde medens han ventede. Jeg føler ondt over det, men Vorherre, som har Livet og Døden i sin Haand, har ogsaa en Maade at handle med dem, som dør i Troen foruden Daab.

Ofte synes jeg næsten at misunde de indfødte kristne deres enfoldige og barnlige Tro paa Gud. En anden Stakkel maa plages af Tvil, Vantro og Mørke, Fristelser fra forteste Helvede.

Gud bevar vor Sjel og hold os oppe, naar det mørkner omkring og Kampen bliver hed!

Som sagt, jeg er træt og maa faa komme for mig selv en Stund. Jeg siger Farvel til alle og anbefaler dem i Guds Haand og gaar ombord i min lille Baad og ror bort fra Byen.

De kristne gik glade hjem til sit.

Landahl.

* * *

Lørdag, 18de Mai.

Paa Vei til Chukiapo: Det er efter Middag. Brændende Sol med sterk Søndenvind.

Mrs. Uei og Mrs. Tsi'in samt tre af de større Skolepiger tog afsted tidlig paa Morgenen. Esterdi vi først udpaa Dagen kunde komme ifra, gik de forud. Vilde derved faa Tid at besøge nogle af de kvindelige Tilhøreres Hjem der i Nabolaget.—Andre af Kvinderne i Bibelskolen reiste til Inshu m. fl. Steder for at have Møder.—

Nu sidder vi og gynger i en liden Baad, mens to Mænd strøver haardt med at ro og stake over Floden. Vandet bølger, Vinden kommer i stødevis. Det drar ud paa Tiden. Naar vi kom ned fra Haugen og skulde ombord, maatte Baadmanden først rive ned „Vægge og Tag" af den fremmeste Afdeling for at faa Rum til Landahls Hest. Dette gik dog meget svindt, thi her i Kina er mange Ting (saasom Baade, Forsiden af „stores", Værksteder, m. m.) løst sammenføiet, for at efter Behag tages istykker eller sættes sammen. Først tog han ud Sidestykkerne, løste saa Bambusrøren som er bundet fast til et Slags Buer af Træ, paa hvilke Straamatterne, der udgjør Taget, hviler.

Kommen til den Side af Floden, tar vi afsted over Sandbanken henimod de frodige Marker mellem de smaa Landsbyer. Man er alt begyndt med den første Høst. Grøden er udmærket i Vaar. Hveden vaier for Vinden; begynder allerede at lysne. Byggen er til en stor Del indhøstet,—enkelte Agre endog opløiet er færdig at atter besaaes. Denne og de følgende Maaneder er en særdeles travel Tid for Farmerne. Naar Byggen er indhøstet kommer Turen til Bønner, Ærter og Hveden. Desforuden maa man tærske, pløie, saa, plante ud Risen, rense for

Digitized by Google

Ukrudt m. m. Indover mod Chukiapo er ganske vakker, Landet er lidt bakket. Udsigten omvekslende og behagelig for Øiet. Dagens Hede er nu forbi, saa vi formaar nyde af Guds rige Natur. En kristen fra Taipingtien, som bær vort Tøi, og mine to Stolbærere drøfter den protestantiske og katholske Lære—eller som de benævner det „Fuhin" og „Tien-chu"—„Glædelyd, og „himmelske Herster".

En af Bærerne er nemlig katholik. Han fortæller om, hvor strenge deres Love er;—om nogen overtræder deres Regler, blir de straffet med Slag og Mulkt. Ingen af Livets store Begivenheder—(de røde og de hvide, kalder Kineserne dem)—saasom Bryllup og Begravelser, maa foretages eller fuldbyrdes uden den hellige Faders Vidende.

En Katholik nær Chukiapo, som begrov sin Onkel paa hedensk Vis, blev idømt femti Slag. maatte bære Træklave om Halsen og „blev ledet gjennem Gaden som en Abekat", sa Manden. Videre fortalte han om en katholsk Familie indenfor Tsz Ho, som ved en vis Leilighed gjorde Forberedelser at tilbede Guderne efter Fædrenes Skik. Afgudspræster blev tilkaldt for at „nien-king" og udføre andre Ceremonier. Om Aftenen slagtedes en Gris, hvis Hoved skulde sættes frem for Guden før Festmaaltidet. Men Festen fik en brat Ende. En Nabo havde sendt Bud til Katholikpresten i Byen om dette Forehavende. Straks satte en Flok Tilhængere afsted for at revse Overtræderne—Tempelpræsterne blev jaget paa Dør, Greierne deres kastet hid og did, Flesket lagt Beslag paa, foruden en Sum Penge i Mulkt. Ja det var Moro, mente Bæreren, som selv var med i Legen.

Solen er nu gaaet ned, men da det er ny Maane, arbeider Folkene frembeles paa Ager og Tærskeplads. Det er interessant at se hvorledes det gaar til. Nogle skjærer af Sæden med et slags kort Ljaa, medens andre binder den sammen i Knippe. Saa føres den hjemad, paa Bærestang eller Trillebør, ja Oksevogn bruges ogsaa af Storfarmere med vidtstrakte Agre. Hvor man har større Tærskepladse, staples Sæden op rundt denne. Den haarde jevne Marken sopes ren. Knippene løses op og bredes ud i Solen. Mændene og Kvinderne som skal tærske, stiller sig op i to Rækker midt imod hinanden, med Pleiel i Haand. Saa slaar de i Takt, medens de langsomt bevæger sig fra den ene Ende af Tærskepladsen til den anden. Ofte ser man ogsaa „Oksen som tærsker". Man driver den rundt, trækkende efter sig en Rulle af Sten, over den udspredte Sæden, for at den skal presses sammen og bli lettere for Folkene at tærske. Naar Tærskningen er fuldført, stakkes Straaet med en Høgaffel af Træ. Derpaa sopes Kornet sammen i Dynger, og kastes op i Luften for at fjerne Avnerne. Vi maa tænke paa Salmens Ord: „De ugudelige er som Avner, dem Vinden henveirer". Og atter: „Hans Kasteskovl er i hans Haand, og han skal gjennemrense sin Lo og sænke sin Hvede i Laden".

Endelig er vi fremme, netop som man slaar „Gongen" til Aftenandagt. Efter Mødet sidder man og smaasnakker om Evangeliet, og Kirken her og i Udlandet m. m.,—til sent paa Kveld. Kvinderne og Pigerne fortæller om sin Tur idag. Det var nokaa stridt for Pigebørnene, som ikke er vant at gaa meget eller være ude i Solen. Men interessant var det ogsaa. De fik se Farmarbeidet paa nært Hold og Kvinderne havde det travelt med at besvare deres Spørgsmaal. —Fire, fem „Li" fra Byen, kom de forbi en større Gaard, hvor man indbød dem at hvile i Skyggen og drikke The. Gamle Mor i Huset kjendte til „Fuhin-tang" (som Stationen benævnes) i Taipingtien, og vilde gierne høre fortælles. Den ældste Pige fik forelæse en hel Stund i Bibelen.—Efter denne Forfriskning gik det lettere Resten af Veien. Evangelist Li's Familie modtog dem med Glæde. Efter at have spist Middag og hvilet en Stund, gik man til en bitte liden By straks udenfor Byen. Her lever en ældre ærværdig Mand, som er en af de først døbte i den lille Menighed ved C.k.p. Udstation. Hans Hustru vil blive døbt imorgen. Hele hans Hus vil tro paa Gud. Af de andre Familier der, har alle uden en, kastet sine

Digitized by Google

Guder.—Søndag Morgen. Varmt, klart og stille. Har havt tidlig Bønnemøde og skal nu spise Frokost. Landfolket samles efterhvert. De hilser og vi samtaler en Stund. Endnu er Klokken ikke otte. Men da saa mange Kvinder allerede er kommet beslutter vi at have Møde med dem nu en Stund før Gudstjenesten. Flere af Kvinderne her stræver med at lære lidt og enkelte har lært op til ti Salmer.—Vi synger flere Sange, og det er de glade i, da de tildels kan følge med. Endel har nemlig kjøbt Bøger. Derpaa følger en Bønnestund. De Kvinder som idag ønsker Daab, ber lidt, en for en. Deres stammende Bøn og umelodiske Sang vilde neppe tiltale en overlegen Udlænding, men vil sikkert „fryde Faderens Øre." Thi vi faar tro om disse, at de af et oprigtigt Hjerte tror og vil følge Herren, og har erfaret lidt af Guds frelsende Naade og Kjerlighed i Kristus. Taler saa til dem, især om en kristens Vandel og Pligter, knyttet til Pauli Ord om at ikke trættes, naar vi gjør det gode. Bad siden en Skolepige oplæse en meget yndet Sang: „Før var jeg en Synder, kjendte ei Herrens Naade", hvorefter alle istemte den med Lyst og Kraft.—Baade Mrs. Uei og Mrs. T'siu afslagde greie Vidnesbyrd om Frelsen i Kristus, og om hvor meget bedre det er at tjene den levende Gud.—Mrs. T'siu er godt kjendt, thi hun har levet her indtil for et par Aar siden, da de flyttet til Taipingtien. Hendes ældre Bror er et virksomt Medlem af Menigheden her. Det var gjennem hans Eksempel og Formaninger hun blev vundet for Herren. Hun er vist en af dem, som tager Skridtet fuldt ud. Begyndte straks at lære at læse og begjerede Daab. Med en Gang løste hun Fødderne, sydde sig Strømper og store Sko. Ligeledes for sin nu niaarige Datter. Er meget varm for „Lærens" Udbredelse, og lader vist sjelden en Anledning gaa forbi. Man kan heller sige, at hun taler Ordet i Tide og Utide. Har ogsaa let for at tale og er meget frimodig. Hun er særdeles skikket at arbeide blandt Kvinderne paa Landet. Nu da hun snart er færdig paa Bibelskolen, haaber vi at hun ved Guds Naade vil bli til stor Nytte og Velsignelse i Arbeidet. Maatte Gud faa bevare hende, saa at hun maa vokse i Naaden og vor Herres Jesu Kristi Kundskab!

Nu er Tiden inde for Middagsmødet. Efter Sang og Bøn talte Landahl i Anledning af Dagens Tekst,—Aandens Udgydelse. Henvendte sig saa til de som havde begjeret Daab. Derefter blev et Tyvetal—Mænd, Kvinder og Børn—ved Daaben indlemmet i Guds Menighed.—Af disse var vel en tredjedel fra „Shao-kia-uan", en liden Landsby nogle „Li" fra Chu kia po. Herfra har der nu i flere Aar kommet stadige Tilhørere. De mest interesserede har ogsaa, især før eller efter Søndagsmøderne, faaet Undervisning af Evangelist Li, som ogsaa besøgte deres By.—Mødet afsluttedes med Bøn af Ev. Li, hvori han anbefalet de nydøbte til Guds bevarende Naade og den Helligaands Veiledning.—Siden deltog vi allesammen i et enkelt Middagsmaaltid. Ved totiden skulde vi ha et kort Møde forinden vi skiltes. I Mellemtiden sang Pigerne. Bogsælger Ko (Goh) som de senere Aar har arbeidet i Honan, prædikede en Stund. Dette er hans gamle Hjemsted – (en, hans Onkel, var med i Kapellet). Hans Familie bor nu paa Landet, ca. atten „Li" fra Chukiapo, og tredive fra Taipingtien.—Et par af de kristne bad. Tilsidst talte Landahl nogle Afskedsord, og sluttede med Bøn og Velsignelse. Det tog vel en Stund at sige alle Farvel. Ved halv fire Tiden rev vi os løs. Mr. Landahl fortsatte Færden til næste Udstation, Lungvangki omtrent tredive „Li" nordover.—For Skolens Skyld maatte jeg reise tilbage med Kvinderne og Pigerne til Tsz Ho.—Det var frygtelig varmt, ellers gik alt vel. Og vi kom frem ved Solnedgang, med Tak til Gud og Bøn om fortsat Velsignelse.

Alice Landahl.

Fra Grand Forks, N. D.

Juli 6te 1907.

Jeg ser af sidste „Budbæreren", at De anmoder om at sende ind kirkelige Nyheder, og da vi sjelden ser noget fra Grand Forks, kom jeg paa den Tanke, muligens jeg skulde sende ind lidt herfra.

Digitized by Google

Pastor G. O. Mona holdt sin Tiltrædelsesprediken baade her og i Kongsvinger Menighed den 23de Juni, og vi var og er hjerteglade over, at vi igjen har en Sjelesørger iblandt os.

Det er en Ting ved dette, som jeg vil minde Samfundsbrødre om, og det er følgende Guds Ord: „Mine Veie er over eders Veie og mine Tanker er høiere end eders Tanker siger Herren." Det er ofte saa, at det bliver Strid og Misnøie ved Kaldelse af ny Præst; thi nogen vil have denne og andre hin af Samfundets Præster og de som bliver i Minoritet bliver ofte vrantne og vil ikke gjøre sin Pligt i Menigheden efter den nye Præst kommer, bare fordi han ikke var deres choice.

Dette er mildelst talt meget ukristeligt og dumt; ukristeligt fordi at man derved opkaster sig til Dommer baade over de anderledestænkende Brødre og over Præsten, og dumt fordi alle vil Menighedens Vel baade Majoritetet og Minoritet, og da er det liden Forskjel hvem som vinder.

Om Pastor Monas Kald hertil var der ingen Strid, da vi i begge Menigheder var enig om ham som vort første Valg, men efter Samraad med enkelte af Samfundets ledende Mænd og af Hensyn til de Menigheder, han betjente, som vi vidste havde gjort store Anstrængelser for at ordne sig, saa sendte vi Kald til tre andre som alle afslog og da syntes det at komme klart frem, at Herrens Tanker var høiere end vore Tanker og saa sendte vi Kald til Mona aldeles enstemmig i begge Menigheder og det tiltrods for at ikke en i Menighederne havde det mindste personlige Kjendskab til ham; han antog Kaldet og er nu her i vor Midte, Gud være lovet. Lad ikke menneskelig Visdom og Klogskab spille altfor stor Rolle i Kaldelse af Præst endskjønt det er vor Pligt at bruge Forstand. Gud ved bedst hvem som er bedst skikket for de specielle Steder, lad os blive mere fortrolige med den Tanke, saa vil det blive større Velsignelse.

Den 24de havde vi Reception for Past. og Mrs. Mona. Kirken var omtrent fuld og der var flere Taler baade af Menighedens Medlemmer som ogsaa af forskjellige af Byens Forretningsmænd baade norske og Amerikanere som ønsket dem velkommen i vor Midte. Præstefolkene blev paa Forsamlingens Vegne af Chr. Hanson overrakt en Bankbog med $110 til deres Kredit. Mellem Talerne gav Koret flere Numere til bedste, hvorefter serveredes Smørbrød, Kaffe og Kager.

Nu er det vor inderlige Bøn, at Gud maa faa velsigne deres Arbeide her saa vi alle om mulig kunde faa ønske hinanden velkommen i „Den store hvide Flok" hvor hverken Solens Brændemærker eller Stridens Saar mere skal føles eller sees.—Tænk Venner, at vi syndige Mennesker, men som søger Gud, har slig Udsigt at komme til et Sted, hvor ikke engang nogen Fristelse skal tiltrække sig vor Opmærksomhed.

T. J. H.

En liden 4de Julifest.

Bethel Mgh. i Wells Co. tænkte ogsaa iaar at feire 4de Juli, men det blev ingen Bestemmelse, men da vi var samlet til Opbyggelse Søndag 30te Juni og havde seet Broder Oppegaards Opraab om Kinamissionen var Beslutningen tagen. Vi vil feire 4de Juli til Indtægt for Kinamissionen. Men lidt Vanskeligheder endnu, Pastor Hovland var ikke hjemme og vi syntes han burde være med os, men vi haabede da han kom hjem til den Tid hvilket han ogsaa gjorde. Men hvor skal vi samles blev nu det næste og sidste Spørgsmaal. Ogsaa dette blev afgjort, hos Ole L. Rødne skulde det være Men at faa istand noget Program paa 3 Dage var ikke at tænke paa, vi fik gjøre det som vi bedst kunde. Morgenen den 4de saa noksaa truende ud, det regnede og tordnede, men om en liden Stund klarnede det op og vi drog afsted, og der samledes Folk. I den vakre Skovlund serveredes da Ice Cream, Lemonade og Middag. Eftermiddag havde vi et lidet Program, nemlig Tale af Pastor Hovland. Han dvælede især ved Storheden i at være fri baade borgerligt, men endnu mere aandelig frie i Jesus Kristus, og da, hvis vi selv er komne ud af Trældommen og ind i Friheden, da er der Trang i Hjertet ef-

Digitized by Google

ter at faa være med og hjælpe andre ud af Trældommen, og dvælede da ved Kinamissionen, hvorledes Hedenskabet hersker i Kina, men ogsaa om, hvorledes der er aabne Døre, som aldrig før. Han mindte os kraftigt om, at der just nu trængtes Midler til at kunne sende Missionærer ud, og hvorledes vi var saa sene til at lade Pengene gaa, naar det gjaldt Missionens hellige Sag. (Et betimeligt Ord synes mig. Der mangler Offervilligheb i Hauges Synode. Penge er der, saa Kinamissionskassen kunde være i god Stand). Og saa havde vi Sang og endel Bøn, og Deklamation af Mr. Bredvell. Tilslut lidt Kapløb for Børnene. Det hele gik fredeligt og stille.

Da vi da skulde til at se efter hvor mange Penge vi havde saa fandt vi $83.55. Udgifterne fradraget havde vi $57.70 igjen, og vi synes det er storartet af denne lille Menighed, thi her var Fester rundt om saa det blev helst bare Menighedens Folk.

Nu et Spørgsmaal: Kan vi som kristne værdigere feire Fester end, naar vi saaledes samles og fremmer Guds Riges Sag. Det er ikke vor Plads synes mig i disse verdslige ja ugudelige Fester, som holdes i Byerne for det meste. Nei lad os samle os om Korsets Fane. Om nu alle Hauges Synodes Menigheder havde samlet sig og holdt Fest til Indtægt for Kinamissionen, saa tror jeg vi skulde havt Penge nok for vore Missionærer og dem som skal reise ud nu i Høst.

Tilslut vil jeg faa sige Tak til alle som deltog og bidrog til Festen, og især til Ole og Anna Rødne fordi vi fik komme did.

Gud velsigne Kinamissionen.

S. S. Erfjord.

Fra Arbeidsmarken.

I Elims Mgd., Past. Olbergs Kald, er man nu begyndt at bygge Kirke.

Romsdahls Mgd. faar Leilighedsbesøg af Nabopresterne en Tid til at dette Kald i og ved Beresford faar fast Præst.

Past. C. O. Solberg af den forenede Kirke blev ved dette Samfunds Aarsmøde kaldt til Lærer ved St. Olaf College og har antaget Kaldet.—Der mister man en bra Præst i Chicago.

Den 10de Juli var Pastor Halvorson tilstede og talte ved en Missionsfest i Past. Oppedahls Kald ved Hazel Run, Minn.

Past. A. E. Boyums Søn Peder har ivaar taget Eksamen ved Minnesotas Universitet som medisinsk Doktor, har faat Diploma og Licence og arbeider nu ved det svenske Hospital i Minneapolis.

Past. J. O. Haugen af den forenede Kirke har opsagt Menigheden i Decorah, Ja., som han har betjent omtrent i 10 Aar og har antaget Kald fra samme Samfunds Menighed i Tacoma, Wash. og skal snart flytte did.

Past. Svingen havde et kjert Besøg af Form. Eastvold den 28de Juni. Han prædikede i Mangers Kirke Kl. 4 Eftermiddag samme Dag og stansede Natten over i Pastorens „Alderdomshytte". Det siges at han likte sig godt i Turtle Mountain. Tak for Besøget. Paa Opfordring af Past. Svingen. D. S.

Et godt Program udførtes i Green Lake Menighed den fjerde Juli. Past. K. C. Holter holdt Missionsprædiken paa Formiddag og Afholdstale ved Slutningen af Festen. Prof. C. M. Melom fra Statens Universitet talte i Anledning af Dagen. En Del af vort Lands Farer var Professorens Tema. Mange var samlet og man gik hjem med Følelsen af, at Dagen var vel anvendt. Kvinderne havde ogsaa sin Auktion den Dag.

Den 7de July organiseredes „Hill River Lake" Menighed ved McIntosh Minn. Den besluttede at gaa ind i Hauges S. paa første Synodemøde. Jeg lovede at betjene den 4de hver Søndag indtil en Mand bliver ansat i det Strøg. Denne Menighed har god Fremtid for sig, da her bor Folk paa hver ¼ Section. Det er det vakreste Landskab i nordre Minnesota. L. Strøm har samlet unge og gamle om Guds Ord og en Konfirmationsklasse paa 11. A. J. Krogstad.

Efter Jul har Past. Halvorson været adskillig svag af sig og ofte følt som om han vilde holde Sengen. Han har dog forsøgt at ivaretage sit Kald Dette er skeet meget mangelfuldt og med stor Opoffrelse af Kræfterne. Sprødt har altid hans Felt været, og man har fundet ham mest i „Buggien". Med al denne Kjøring har han paadraget sig en slem Nyresygdom, der nu truer med at gjøre ham til en helseløs Mand. I Samraad med Lægen er man derfor kommet til den Slutning, at den eneste Løsning paa Sagen er at slutte med det, som er Aarsag til Ondet. Lægen har forbudt ham albeles at fortsætte i den Udstrækning, som hans Kald nu kræver. Pastoren har nu under Overveielse, hvad han skal foreta sig under disse Omstændigheder.

Bestyrelsen for Bethesda Børnehjem Beresford besluttede paa sidste Møde afholdt ved

Digitized by Google

Hjemmet den 3die Juli at bygge et Skolehus for Hjemmet og at det gjøres færdigt undtagen Basementet, at det bygges af Træ, Frame, til et Kostende af 3700.00. Der havde ogsaa været tænkt paa og talt noget ogsaa om at bygge af Mursten eller Cementblocks, men da dette vilde blevet betydelig dyrere opgav man denne Ide. Et Skolehus var meget paakrævet baade af Hensyn til Skolelokale og ellers af Hensyn til større Børn.—Tanken er at Huset skal være færdig i Okt. førstkommende for at tages ibrug. Til dette Foretagende trænges ikke saa faa Penge foruden det ganske lille Fund man har. Kvindeforeningen og andre interesserede vil her have Anledning at lægge sine Gaver til denne Gjerning.

Fjerde Juli var en Festdag for Student Nesvig og hans Skoler. Han havde samlet Børnene fra de to Steder hvor han har drevet Skole i Sommer, og indøvet dem i Sange og Deklamationer. Det var en Lyst at se og høre dem. Past. J. F. Melom talte lidt paa Formiddag om Dagen og dens Betydning og Eftermiddag var Børnenes Tid. Saa vekslede der med Sange og Taler. To klækkelige Offere optoges ogsaa. Et til Student Nesvig og et til Børnehjemmet i Beresford. Det var godt gjort.

Student Nesvig har havt Held med sig, og det hele viste, at han har vundet alles Agtelse og Tillid. Den unge Broder har gjort et godt Arbeide og alle sa, „han maa komme igjen næste Aar". Sand Kristendom i Ord og Liv er en Magt, som gaar seirende frem. M.

Menighederne af Past Thomas Hansons Kald ved Franklin, Minn., feirede iaar 4de Julifest paa Prestegaarden. Søndag forud oplyste Presten, at det nu var 10 Aar siden han blev ægteviet, ordineret til Præst, og at han tiltraadte sin Gjerning som Præst her. Han indbød derpaa alle Menigheder i Kaldet til at samles ved hans Hjem den 4de Juli, da det for dem var ligesom dobbelt Fest iaar. En Komite af Medlemmer fra de forskjellige Menigheder var ham behjælpelig med at ordne alt med Borde og Bænker osv. Dagen oprandt klar og skjøn, og en stor Skare festklædte Folk samledes ved Prestens vakre Hjem. Programmet begyndte Kl. 10:30 Formiddag med Skriftlæsning og Bøn af Student H. Frickson, hvorpaa der blev holdt Taler af Stud. theol. O. H. Olson, Prof. H. H. Elstad og Pastor Hanson. Imellem Talerne sang Menighedens Sangkor flere Sange. Efter at man havde indtaget Middag havde Hauges Menigheds Kvinder Auktion paa sine Varer, og Salget gik raskt, thi Folket var i Feststemning og bød fort.

Henimod Aften brød man op og drog hver til sit i Følelsen af, at man havde havt en hyggelig Dag. Kor.

Fra Madagaskar. I et Brev til Kasserer Walheland skriver Missionspræst Bjelde om Stillingen paa Madagaskar som følger: „Det er meget muligt, at vi snart maa nedlægge vor Mission her paa Madagaskar. Regjeringen stænger alle vore Skoler og alle vore Kirker ude paa Landet—nu for Tiden er der næsten intet Missionsarbeide gjort herude undtagen her i Byen og ved vore Asyler. Jeg har faat Brev fra Guvernøren for tre Uger siden at stænge Gutteasylet øieblikkelig; men jeg svarte ham, at jeg stænger ikke, før der stænges med Magt, og jeg har endnu ikke havt Besøg af Politiet, men venter det hver Dag. Om Pigeasylet har vi endnu ingenting hørt, men vi venter snart at faa høre om det ogsaa. Det er en meget bedrøvelig Affære, at en civiliseret Regjering skal stille sig slig; men hvad kan man gjøre? Den har jo al Magten herude. Skoleloven, som den nye Guvernør udgav ved Slutningen af 1906, er saa vrang, at det er umuligt at følge den. Bestyreren for en Skole maa ikke bare ha fransk Statseksamen, men han maa ha undervist to Aar i en fransk Statsskole, og alle Hjælpelærere maa ha fransk Kolonialdiploma. Saa det nytter ikke, hvordan vi stiller os. Vi maa nedlægge Asylerne, og da vi nu hverken faar ha Skoler eller Kirker ude paa Landet, saa nytter det ikke. Vore Lærere og Præster (indfødte) kan ikke faa samle Folk. Kommandanten her sa, at de i saa Tilfælde vilde ansees som Oprørere". „Luth."

En Tur til Turtle Mountain. Den 24de Juni forlod jeg Norwich N. D. sammen med min Familie for at besøge Broder Past. Svingen i hans Kongerige, hvor han har reist sin „Alderdomshytte". Der skulde nemlig være to Møder; et Kredsmøde og et Samtalemøde af Indremissionsforeningen.

Jeg har længe hørt Tale om Turtle Mountains Skjønhed, og naar jeg kom dit, maatte jeg sige: det halve var mig ikke fortalt. Vil man se Norge i mindre Skala end det orginale, saa kan man gaa til Turtle Mountain, for her er baade Skov og Vand, Bakker og Dale i rigt Maal. Det var en Ting isærdeleshed, som jeg lagde Mærke til. Folkene havde lært at være snil med sin Sjeleførger. De var ikke bange at lægge det for Dagen heller. De havde nemlig faat vide, at han havde sent efter Buggy, og saa var de paafærde med en Gang og samlede i en kort Tid over $80.00, som blev overrakt ham, hvilket naturligvis gjorde hans Hjerte glad.

Herrens Veie er urandsagelige, de kan ikke udgrundes. Det er ofte han kommer til sine Børn paa saadan Maade, at vi maa spørge: Herre, hvorfor dette? Vi fik bivaane Mødet i Bethesda Mgd., og havde en meget hyggelig Tid. Ligeledes de 3 første Dage af Mødet i Nordlands Mgd., men om Morgenen den 2den Juli fik min Hustru et Anfald af Blindtarmebetændelse (appendicites) og svævede mellem Liv og Død hele Dagen, men saa vendte det sig til det bedre, og Gud lod os faa beholde

Digitized by Google

hende. Nu (Juli 9) er hun bra, priset være Gud for sin Naade. Han saarer ikke bare, men læger ogsaa. Alt dette er underligt for vore Øine: at det skulde ske nu, da vi var paa Besøg, men „alle Ting skal tjene dem tilgode, som frygte og elske Gud". Ogsaa dette. Søndag den 7de Juli prædikede jeg i Mangers og Nordlands Kirker. Ogsaa da viste disse kjere Venner deres Offervillighed idet de vilde være med at lette Byrden ved den paalagte Sygdom. Maa Gud rigelig faa betale dem for deres Gavmildhed. Hjertelig Tak for alt, I har gjort for os, medens vi var iblandt eder. Især vil vi faa takke Siver Larson og hans hyggelige Familie for Hygge og Imødekommenhed bevist os under Sygdommen i deres Hjem. Hos dem fandt vi ikke alene godt Husrum, men ogsaa stort Hjerterum. Maa Strømme af Naade bli eder tilbel. Herren vil lønne eder.

Tilslut en hjertelig Tak til Broder Svingen og alle Venner i Mountain.

„Gud være med os til vi sees igjen".

Eders i Kristo til Forbøn trængende

A. H. Trygstad.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15.00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Undervisningen ved Jewell Lutheran College tager sin Begyndelse Tirsdag den 10de September. Alle, som ønsker Skolens Katalog, vil skrive til Magnus Johnson, Jewell, Ia. Om nogen ønsker Oplysning fra mig personlig, da vil Breve med Forespørgsel naa mig her indtil Udgangen af Juli. Siden maa Breve sendes til Jewell.

1215 Walnut St., Berkeley, Cal.

N. J. Løhre, Bestyrer.

Afskedsfest.

Om Gud vil, bliver der Afskedsfest for Missionærerne i Hoff Menighed, Sacred Heart, Minn., den 4de August 1907.

Det vil blive en Højtidsdag for dem, som drager ud paa Missionsmarken og for Hjemmemenig-

Digitized by Google

heden. Vi haaber ogsaa, at Vennerne vil give os et godt Løft med Hensyn til Reisepenge for Missionærerne, saa vi skal slippe at gaa til Banken og laane.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Program
for Sommerskolen ved Red Wing Seminarium
August 27de—September 6te 1907.

1ste Uge, August 27de—31te

Aug. 27—30 Kl. 9—10 A. M. Prof. A. Helland: Aabenbaringens Bog.
Aug. 31 Kl. 9—10 A. M. Prof. A. Helland; Absolution i Forbindelse med Nadværen.
Aug. 27—29 Kl. 10.10—11 A. M. Past. J. M. Wick: Hvad var de væsentlige Aarsager til de forskjellige Afvigelser i Lære og Liv i Oldkirken?
Aug. 30 og 31 Kl. 10 10—11 A. M. Prof. E. O. Ringstad: Psycology.
Aug. 27—31 Kl. 11.10—12 A. M. Prof. Wilhelm Pettersøn: Myther og Mythologier.
Aug. 27 Kl. 3—4 P. M. Past. G. O. Paulsrud: Konfirmationen.
Aug. 28 Kl. 3—4 P. M. Past. T. J. Oppedahl: Vækkelse.
Aug. 29 Kl. 3—4 P. M. Past. G. C. Gjerstad: Bekjendelsens Forhold til Troen. (Rom. 10, 5—13.
Aug. 30—31 Kl. 3—4 P. M. Samtale: Aabenbaringens Bog.
Aug. 27 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Konfirmationen.
Aug. 28 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Vækkelse.
Aug. 29 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Rom. 10, 5—13.
Aug. 30 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Aabenbaringens Bog.
Aug. 31 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Absolution i Forbindelse med Nadværen.

2den Uge, September 2den—6te

Sept. 2 Kl. 9—10 Past. A. O. Mortvedt: Presten som Kateket.
Sept. 3—4 Kl. 9—10 Past. T. J. Oppedahl: Presten som Forkynder.
Sept. 5—6 Kl. 9—10 Past. C. C. Holter: Presten som Sjelesørger.
Sept. 2—6 Kl. 10.10—11 Prof. H. A. Urseth: Det Gamle Testamentes Offere som Forbilleder.
Sept. 2. Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: The religious State of the World.
Sept. 3 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: The Missionary Societies of the Ev. Luth. Church.
Sept. 4 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: Foreign Missions and Christian giving or The Lord's tenth for the Lord's Work.
Sept. 5 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: How to solve the Foreign Missionary Problem.
Sept. 6 Kl. 11.10—12 Dr. Telleen: Gustavus Adolphus.
Sept. 2 Kl. 3—4 Prof. Sven Oftedahl: De overordentlige Naadegaver.
Sept. 3 Kl. 3—4 Past. G. Oftedahl: Den Haugeske Vækkelse.
Sept. 4 Kl. 3—4 Past. J. J. Breidablik: Israels Nutid og Fremtid.
Sept 5. Kl. 3—4 Prof. E. O. Ringstad: Natural Revelation.
Sept. 6 Kl. 3—4 N. N. Rønning: Oliver Cromwell.
Sept. 2 Kl. 4.10—5 Samtale: De overordentlige Naadegaver.
Sept. 3 Kl. 4.10—5 Samtale: Den Haugeske Vækkelse.
Sept. 4 Kl. 4.10—5 Samtale: Israels Nutid og Fremtid.
Sept. 5 Kl. 4.10—5 Samtale; Natural Revelation.
Sept. 6 Kl. 4.10—5 Samtale: Oliver Cromwell.
Sept. 2 Kl. 7.30 P. M. Past. J. N. Sandven: Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet.
Sept. 3 Kl. 7.30 P. M. Prof. J. L. Nydahl: Nutidens Kamp mod Drikketrafikken.
Sept. 4 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Israels Nutid og Fremtid.
Sept. 5 Kl. 7.30 P. M. Past. E. E. Gynild: Exegetisk Afhandling. Math. 13
Sept. 6 Kl. 7.30 P. M. Afslutning.

En Boarding Club vil blive oprettet i Seminariets Spisesal. Dormitorierne ved Skolen er overladt de besøgende til fri Benyttelse.

J. A. Quello, Sek.

Programskomite: E. P. Harbo, Form. / J. A. Quello, Sek. / S. Risløv, Kas. / T. J. Oppedahl.

Anmeldelse.
Om at bevare vort Morsmaal.
Af Walemar Ager.

Ovenstaaende er Titelen paa en netop udkommet Pamphlet paa 22 Sider. „Bør vi stræve for at bevare vort Morsmaal?" Under Besvarelsen a bette Spørgsmaal hævder Forfatteren med Styrke Nødvendigheden af og Nytten ved, at det norske Folk her tillands bevarer sit Morsmaal.

Efter en kort indledende Oversigt grupperes Fremstillingen under følgende Hovedtanker: Karakter; Nerbødighed for Forældrene; Racefølelsen; Et religiøst Underlag; Paa andre Felter; Lidt Statistik.

Som Indledning siger Forfatteren „Man har —og det med rette—ventet sig meget af den norske Ungdom herover. Vikingeblodet, Klippefastheden, Nerligheden, Virkelysten, Nøisomheden og alt det der, som de fik i Buggegave, skulde, naar det blev tilsat med den ægte, uforfalskede amerikanske Smarthed og „Grit", skabe en Klasse der skulde trives som Fisken i Vandet og ligesom blive Aandens og Industriens Kjærnetropper og Avantgarde i sit Adoptivland".

Indholdet er tænkevækkende og fortjener at læses og overveies af vort norske Folk baade i By og paa Land.

Pamphleten sælges for 7c; pr. Dusin 50c.

Tilsalgs i Reforms Trykkeri, Fram Publishing Co., Eau Claire, Wis. M. G. Hanson.

Adresseforandring.
Rev. A. M. Danielson,
Langford, S. D.

Rev. J. A. Quello,
Beresford, S. Dak.

Digitized by Google

Kvitteringer.

Til Professorløn: Bed Pastor Jacobson fra Inga Strandenes, Franklin, Mgd., Jacobsons Kald..... 3.00

Bed Pastor J Krogstad fra Immanuels Mgd., Krogstads Kald, samt ved A Kirkeby: P O Lalum, S Barberg hver 3, A Kirkeby 1.50, S L Togstad, Mrs. P O Lalum, Chr. Sabie, Rasmus Norheim, Peder Anderson, H Engen, hver 1, Anton Engen, Anna Rogelstad, B Olson, Ole Norheim hver 50c, tils. 16.00. Samlet ved H Rangen: Hans Rangen, T J Nøttestad, T Davidson hver 2, E H Tossum, Ed. Togstad, M O Moen, L Berg, H H Nerhagen, A P Lalum, Mrs. K A Vestad, Wm. Jacobson, Thos. Jacobson hver 1, L Togstad, F O Pederson hver 50c, D G Dunham 75c, tils. 16.75. Sophia Togstad, Minnewaukon, N. D. 2..... 34.75

Bed Pastor H J Berg fra Bethania Mgd., Bergs Kald: Samlet ved John Bergersen: S A Sørnson, P J Engelson, R Reierson hver 2, Ole Reierson, Anton Johnson, Ole R Eastvold, Geo. Bergeland, Mrs. Mosbyge, Lars Svenson, John Bergerson, Mrs. P Engelson hver 1, John Orke, Johannes Orke, Sven Austby, S Bergeland, Jacob Knudson hver 50c..... 16.50

Denne Kvittering var afsendt fra Kassereren den 23de Mai, men vides ikke at være modtaget i Trykkeriet før nu. Totalsummen af denne Liste er iberegnet den Sum som angivet som før kvitteret for i „Budb." No. 26.

Rettelse: I Kvittering No 20 fra Hauges Mgd., Chicago, Skarvnes Kald er følgende Navne udeglemt: Randvay Opland, Mrs. Mathisen hver 1, Hovedsummen er rigtig.

Bed Past. J M Wick fra Blom Prairie Frimgd., Toronto, S. Dak., ved K A Gullikson: K A Gullikson, Mrs. Siri Gullikson hver 3, Peter Gilbertson, H B Leemoen, S G Svensrud, H H Casberg, Ole Gorden, C Anderson, M H Casberg, J O Rode, S O Hammer, L J Lunden hver 2, E O Refseth, O T Knutson hver 1, J Molstad 50c..... 28.50

Bed Pastor Halvorson, fra følgende ved Spicer, Minn.: J O Kloster 5, Oscar Thompson, K Kloster, H Høverli, L B Thompson, O Høverli, J O Bladson hver 2, Th. Thompson 1.25, A M Thompson, J Jacobson, Oscar Jacobson, J Pederson, John Torvig, O Torve, K Aune, K Anderson, K Olson hver 1, Oline Otternes, Norway Lake, Minn. 1..... 28.25

Bed Pastor Utheim fra Olaus Finstad, Madison Minn... 20.00

76.75

Før kvitteret for 801.60

878.35

Til Synodekassen: Bed Pastor C J Eastvold fra Ole P Hove, Hanley, Can..... 20.00

Før kvitteret for 1793.50

1813.50

Til Hospitalet: Bed Mrs. A O Mortvedt fra Missionsduen..... 20.00

J. L. Lassefon.

Kinamissionen: Fra Mr. & Mrs. P H Brandland, Pipestone, Minn..... 10.00

Bed Pastor Edw. Duea fra Sito Mgd., Elmore, Minn., Offer, Skolefest..... 16.28

Bed S S Erfjord fra Bethel Mgd., Manfred, N. Dak., indk. ved en 4 Julifest..... 57.70

Bed Ida Groseth fra Immanuels Mgd., Beresford, S. D. 29.17

Bed Pastor E S Hovland fra John Rogelstad 6.50, Andrew Rogenes 7.50, fra begge er det Beløbet af en halv Cent udaf hver Bushel Hvede solgt i 1906..... 14.00

Bed Pastor A Haugland fra Ole Lindland, Clark, S. D. 50.00

Bed Pastor A O Mortvedt fra Vor Frelsers Mgd.s Kvf., Sandwich, Ill..... 20.00

Fra en Missionsven ved Kulm, N. Dak..... 2.00

Fra en Missionsven ved Pine Island, Minn..... 5.00

Fra Brede A Brown, Brownsburg, Minn..... 5.00

Bed Pastor Theo. J Lund efter afdøde Ole H Sather, Madison, Minn..... 150.00

Bed do. fra Iver C Undlin, Madison, Minn..... 10.00

Bed Alexander Nilson, fra „The Ladies Mite Society", Chicago, Pastor Harrisvilles Kald..... 15.00

Bed Pastor J J Skarvnes fra Miss Oline Tandberg, Pasadena, Cal. 5, Miss Opland af Hauges Mgd., Chicago, 5, Hauges Mgd.s Missionsbøsse 4.50..... 14.50

Bed Mrs. M Ulring fra Solør Mgd.s Kvf., Pastor K C Holters Kald..... 35.00

Bed Pastor S S Westby fra Knut Jenson, Newman Grove, Neb..... 10.00

Bed Pastor C O Bergh fra Ellsborough Mgd.s Pigef. 15, fra Pastor C O Bergh 10..... 25.00

Bed Pastor L Langehaug fra H O Solberg 5, Mrs. Sofie Holen 5, L O Solberg 5, E B Hillesland 2, A Anderson 50c..... 17.50

Bed Pastor C H Elstad fra Mrs. C Dahle, Morrisonville, Wis..... 50.00

Bed Jos. L Johnson fra Mrs. Martha Tungelsvik, Story City, Ia..... 5.00

Bed Pastor A A Dahl fra de unge i Trempealeau Valley, Wis., indkommet ved en 4de Julifest 24.73, fra „Herrens Kasse" 5..... 29.73

Bed Pastor B K Barstad fra Mrs. Ole O Holtan af Lac qui Parle Mgd..... 5.00

Bed Pastor C O Bergh fra Bethania Mgd.s Kvf., Volga, S. Dak..... 10.00

Fra J C Johnson, Stour City, Ia..... 2.00

Bed Otto Pederson fra Ox Creek Mgd.s Kvf., Rolette, N. Dak..... 10.00

Bed Mrs. R Bak fra følgende: Mrs. R Bak 5, Ida R Bak 1, Enoch 1, Ed. Bak 1, Erik Bak 1, Gina Bak 50c, Henry Bak 50c, Lydia Bak 25c..... 10.25

Bed Mrs. Anna Torgerson, Lobi, Nebr., Familieoffer den 4de Juli..... 2.25

Fra Inga Olson, Souris, N. Dak., Sparevenge til Kinamissionen..... 1.50

Fra Clara Dyrud, Ada, Minn..... 5.00

Bed Math. Halvorson efter afdøde Mrs. Bertha J Holte, Fergus Falls, Minn..... 10.00

Bed Nels C Rian fra Friborg Mgd.s Kvf., Pastor U D Johnsons Kald..... 31.20

Fra Nils Aas af Lille Bethania Mgd., Pastor U D Johnsons Kald..... 20.00

Fra Olaf Ugstad af Søndre Friborg Mgd., Pastor U D Johnsons Kald..... 5.00

Bed Pastor J R Walstad fra John Nelson af Ten Mile Lake Mgd..... 5.00

Fra Mrs. Adolph Glorvigen, Fergus Falls, Minn..... 1.50

689.58

Rettelse: I Budb. No. 27 er Summen for det kvitterede Beløb for Kinamissionen sat til 424.61. Der skal staa 407.61

Børnehjem i Kina: Bed Miss Clara Dyrud fra Skolebørnene i Jevnager Mgd., Pastor C C Gjerstads Kald..... 8.00

Hungersnødlidende i Kina. Bed John Johnson fra Norway Mgd., Humboldt Co., Ia., Pastor A E Distads Kald..... 16.43

Bed Pastor H A Hanson fra M Walker, Chicago, Ill..... 4.00

20.43

Til Bibelskolen: Bed Mrs. A O Mortvedt, Newark, Ill., fra „Missionsduen"..... 40.00

Personlig Gave til Missionær Rønning: Fra Ole Solberg, Aneta, N. D..... 2.00

Santalmissionen: Bed Pastor C O Bergh fra Ellsborough Mgd.s Pigef..... 15.00

Bed Pastor L Langehaug fra Mrs. Sofie Holen, Norway Mgd..... 5.00

20.00

Til Jødemissionen: Bed Pastor L Langehaug fra Mrs. Sofie Holen, Norway Mgd..... 5.00

Den norske Madagaskarmission: Bed Past. L Langehaug fra Mrs. Sofie Holen, Norway Mgd..... 5.00

J. J. Rendahl, Kas.

Indremissionen: Sam Larson, Byron, Minn..... 25

Bed Pastor C H Elstad fra Mr. & Mrs. John Quam, Lodi, Wis..... 2.50

Bed G H Vorland fra Lincoln Mgd.s Mandsf., Slater, Ia. 25.00

Bed John H Johnson, Northland, Minn., Offer i Kongsvinger Mgd.s Kirke..... 15.10

Bed Pastor C O Bergh fra Gustav Lundberg, Brookings, S. D..... 2.00

Bed Pastor C J Brekke Konf.offer i Hoff Mgd., Sacred Heart, Minn..... 25.30

Bed Pastor A Haugland, Clark, S. D. fra Ole Lindland 50.00

Bed Pastor T L Carlson Konf.offer i Trondhjems Mgd., Alta, Can..... 8.70

Bed Pastor J J Rendahl fra Ole C Foss, Fosfjenden, N. D 5.00

Bed J H Elstad fra Hauges Mgd.s Kvf., Franklin, Minn. 15.00

148.85

H. H. Elstad.

Digitized by Google

Professorløn: Bed Pastor T T Carlson pr. C Lillethun fra Mrs. Seri Rognes. Bamlf., Canada 2.00
Bed Pastor D T Borgen fra Knud Lillebo, Buxton, N. D. 3.00
J. L. Lassefon pr. M. G. Hanson.

Madison Kreds: Fra Blom Prairie Frimgd., Pastor J M Wicks Kald 24.39
C. L. Seim, Kas.

Til Mayville Kreds: Offer ved Mødet i Kongsvinger Mgd 22.62
Fra Skandia Mgd., Pastor M L Nesvigs Kald 19.85
Fra North Dakota Kreds Kasse ved Pastor N Okerlund. 17.17
Offer ved Kredsmødet i Sharon, Past. L Langehaugs Kald 57.61
Offer ved Mødet i Fort Ransom Mgd., Pastor Bergers Kald 20.96
Bed Emissær Chr. Hanson, Pastor M L Nesvigs Kald:
Spring Creek Mgd 9.60
Norheims Mgd 3.60
Skandia Mgd 8.90
Offer ved Mødet i Bor Frelsers Mgd., Graston, Pastor T Knudsons Kald 25.00
Offer ved Mødet i Hvidess Mgd., Pastor N Okerlunds Kald 25.42

219.93

Daniel T. Borgen, Kas.

Referatet for 1907 færdigt.

Referatet af Hauges Synodes Aarsmøde for 1907 er nu færdigt og vil blive omsendt til Præster og andre efterhvert som Ordres indløber. Referatet er paa 230 Sider og indeholder foruden de almindelige Indberetninger, Referat af Mødets Forhandlinger samt Parokialrapport ogsaa et Tillæg, hvori er gjengivet Prof. Dr. Telleens Indremissionstale, Prof. Løhres Foredrag: Vore Skolers Opgave, Past C. C. Holters Prediken: Fald og Opreisning eller Synd og Naade samt Kandidaternes Biografier.

Referatet er iaar trykt i et Antal af kun 2,000 Eksemplarer og vil blive omsendt kun til Præster og andre, der indsender deres Ordre for samme. Naar Ordres indsendes bedes man at underrette os om, hvorvidt man ønsker det sendt med Fragt, Express eller Post. Prisen er 25 Cents enkeltvis.

Alle Ordres bedes indsendt snarest muligt til

C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Rev. J. A. Berge

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Vibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassefon, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Bik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Prediken; 2. Barmhjertighedsarbeide; 3. Fra Kredsmøderne i Queen og Winsor, Minn.; 4. Fra Samtalemødet ved Perley; 5. Fra Pastor M. O. Wee; 6. I hvilket Tilfælde bør en Præst negte at forrette ved Begravelse? 7. Ydmyghed; 8. Den salige Beslutning; 9. Kinamissionen; 10. Fra Grand Forks, N. D.; 11. En liden 4de Juli Fest; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Bekjendtgjørelser; 14. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 31 | Lørdag den 3dje August 1907 | 39te Aarg.

Hvor tungt Menneskenes Forblindelse og Forhärdelse ligger paa Jesu ömme og kjerlige Hjerte.

(Af L. C. R.)

Luk. 19, 41. 48.

Da Jesus fik Jerusalem at se, græd han over Staden. Til dette Folk var han kommen, ikke blot som en Forsoner for at betale for dem, men og som et Lys, at oplyse dem, som en Lærer, at undervise dem, som en Ven, at advare dem, som en Hyrde, at forsamle dem; men de havde ikke villet annamme eller agte ham. Han saa nu den Tid nærme sig, da Guds skrækkelige Straf skulde bryde løs over dem, og han vidner med sine Taarer, hvor inderlig han rørtes over, at han ikke kunde redde dem fra Fordærvelsen.

Naar man har gjort sig megen Møie for at vinde noget, naar man har vovet meget for at erholde det, naar man har vist megen Taalmodighed og længe ventet paa et godt Udfald, men Udfaldet endelig bliver tvert imod vort Ønske, saa maa det vel høiligen fortryde os. Men—hvor megen Møie, hvilken uudsigelig Møie har ikke Jesus gjort sig for Syndere, for Menneskesjele! hvor meget havde de ikke kostet ham, hvor meget har han ikke arbeidet, bedet og grædt, hvad har han ikke udstaaet: Fornedrelse, Fattigdom, Hunger, Vaagen, Foragt, Lænker, Haan, Blodsudgydelse, og—det, som er endnu langt tungere—Helvedes Angest og Sjelekval! Alt dette har han udstaaet frivillig og gjerne af en aldeles fri Naade; thi intet andet end en usigelig Kjerlighed og Forbarmelse drev ham dertil. Ja han skaanede sig ikke i noget; han sparede ikke nogen Blodsdraabe; han unddrog sig ikke nogen Plage for at kunne fri os fra den Elendighed, vi vare komne i og havde fortjent.

Men hvad har han nu for det altsammen, naar Menneskene ere saa utaknemmelige, at denne hans uendelige Kjerlighed ikke kan komme dem tilgode, og de alligevel blive fordømte? Hvor maa ikke hans Hjerte blø-de herover? Hvor maa det ikke smerte hans ömme Sjel at se dem, som han elskede høiere end sit eget Liv, at se dem, for hvilke han havde lidt saa meget, alene for at frelse dem, at se dem endog at blive fortabte! Hans Taarer flyde som Vidner om den Bedrøvelse, som opfylder hans Hjerte. Alle de glade Lovsange, som Folket kort i Forveien havde sjunget til hans Ære under hans Indtog ti[Jerusalem, al den Tjeneste og Ære, de da beviste ham, kunde ikke standse hans Taarer eller stille hans Sorg, da Synet af Staden opvakte hos ham disse sørgelige Tanker; midt under al denne udvortes Glæde flød hans Øine over af Vemodens smertefulde Taarer.

Man kunde maaske tænke: Hvorfor skulde Jesus tage sig dette saa nær? kunde han ikke lade saadanne uværdige Foragtere af hans Kjerlighed fare og tilfredsstille sig med en billig Hevn over dem? Ak, nei! Jesu Hjerte er ikke saadant. Han er Gud

Digitized by Google

og ikke Menneske. Han er og bliver i Evighed Kjerlighed og han kan aldrig glemme eller udslette dem, han saa dyrt har kjøbt, af sit ømme Sind, om han end maa overlade dem til Fortabelse, og hvorledes kan det andet end gaa ham nær? Det er jo dog hans Eiendom, som han maa se fortabes; thi alle Sjele ere mine, siger han, det er jo hans Børn, som han maa se ynkelig at omkomme; det er jo hans Arv, hans saa længselsfuld begjærede Arv, hans Smerters Løn, som han saa uretmæssigen taber, thi det maa du vide, o Synder! at naar du med din Ugudelighed forspilder din Sjel, saa begaar du det allergroveste, det alleurbilligste Tyveri fra din Frelser; du berøver ham det, som ikke er dit, men hans. Faderen har skjænket ham alle Mennesker, at de skulde blive hans Glæde, og han har jo selv kjøbt dem med sit Blod. Men, naar de nu ikke ville blive hans, men med Vold slide sig løs af hans Kjerlighedsarme, saa er jo hans Blod forgjeves rundet for dem; forgjeves har han engang baaret deres Forbandelse; den kommer dog over dem; forgjeves er han gaaet i Døden for dem; de skulde dog dø, en evig Død; aldrig faa Livet at se, aldrig komme i haus Samfund, aldrig faa hans gode Ting at nyde. Dette er det, som sønderriver hans Hjerte og bringer hans Øine til at rinde.

Hvad skulle vi nu sige om et Hjerte, som tager sig det saa nær, naar vi fortabes? Hvad er vi usle Syndere, hvad er Mennesket, at Jesus saaledes tænker paa ham? Hvad behøver han os? Hvad have vi givet ham tilforn, at han nu med en saadan Kjerlighed skulde betale os?

Hvorfor har han os saa inderlig kjer? Ak, kjere Jesus, Synderven uden Lige! Ja, du er trofast i Kjerlighed; du har et Frelserhjerte, du er i Sandhed fuld af Troskab og Medlidenhed! Hvor findes Jesu Lige, hvo har hans Hjertelag? Ak, hvorfor ville vi være saa ligegyldige imod dig? Hvorfor ville vi dog gjøre dig saa megen Bedrøvelse? Er det ikke nok med den, vi gjorde dig, da du som et Guds Lam bar vore Misgjerninger og svedede Blod under vor tunge Syndebyrde, da din Sjel var bedrøvet indtil Døden? Skulde vi tilføie dig endnu mere Smerte og lægge en saadan Byrde paa dit Hjerte dermed, at vi frivilligen ved Forblindelse og Forhærdelse forspilde vor Salighed og evig fordærve vore Sjele?

Lader os dog spørge: Er der vel noget Kreatur blandt dem, som vi kalde ufornuftige, der saa lidet som Mennesket søger sin sande Lykksalighed? Mennesket søger vel en Lykksalighed, men en falsk, flygtig og forgjængelig Lykksalighed; om den sande og evige Lykksalighed er den ubekymret og ligegyldig. Gjør han sig vel saa liden Møie for nogen Ting som for Himmelen? Er han saa lidet taknemmelig mod nogen Ven, som mod den allerbedste Ven, Jesus, hans Frelser? Paa engang styrter han sig baade selv i en evig Fordærvelse og bedrøver sin Gud, sin Skaber og Forløser.

Kaste vi Øiet enten paa Mennesket eller paa Jesus, saa maa vi nødvendig røres i vor Sjel over Jesu Godhed, men beskjæmmes over os selv. Mennesket har syndet, og Jesus bærer hans Straf. Mennesket er selv ligegyldigt og ubekymret for sin fattige Sjel? Jesus stræber paa alle Maader at redde og frelse den. Synderen ler ofte i sin Frækhed og Ondskab, Jesus græder derover. Ak, burde ikke meget mere ei alene vore Øine, men endog vort Hjerte smelte og henflyde i Taarer, naar vi høre omtale, naar vi betænke, at Jesus, Guds Søn, har gaaet her paa Jorden og grædt over os, over vor Daarskab og Ubetænksomhed? Eller skulde vi vel tænke, at Frelseren, da han nærmede sig Jerusalem, ikke saa videre end blot til dette Folk, at han ikke paa selvsamme Tid saa her paa dette Sted iblandt os en Hob Mennester. som gaa i en ligesaa stor Forblindelse og Forhærdelse som Jøderne. og at altsaa hans Taarer ikke ogsaa er rundne for os? O, dette gaar os dybt til Hjerte, at vor Frelser græder over os. Skal han ikke have anden Glæde af, at han er bleven vor Frelser, end at vi gjøre ham idel Sorg, presse Suk af hans Hjerte og Taarer af hans Øine? Have vi ingen Medlidenhed med denne grædende.

Vi pleie jo at være villige til at afstørre

Digitized by Google

de grædendes Taarer, til at ville stille de bedrøvedes Sorg. Skulde vi da blot mod Jesus, som dog mindst fortjener det af os, være saa haarde og saa ufølsomme? Sige vi maaske: Hvad skulle vi kunne gjøre derved? O jo, der er noget, hvormed vi kunne stille hans Taarer og glæde hans Hjerte, nemlig ved en sand og hjertelig Omvendelse.

Nu, kjere Sjele! kan han vente denne Glæde af os? Er der ikke idetmindste en eller anden, som kaster sig for Jesu Fødder med det Løfte: Jeg vil blive din, jeg giver dig fra denne Stund mit hele Hjerte. Søde Jesus, har du grædt efter min Sjel. se her er jeg da, jeg kan ikke længere undslaa mig, efterdi du har mig saa kjer, efterdi du saa gjerne vil eie mig og gjøre mig salig. Din Kjerlighed har nu overvundet mig, forlad mig al den Bedrøvelse, jeg har gjort dig, og efterdi du glæder dig saa meget over en Synder, som kommer til dig, saa tag mig nu hel og holden og glæd dig over din ringe Løn.

Kredsmöde.

Madison Kreds af Hauges Synode holdt Møde i Blom Prairie Frimenighed, Toronto, S. D., Past. J. M. Wicks Kald, fra 25de—27de Juni.

Efter Aabningsprediken ved Past. J. F. Melom indlededes Samtaleemnet: Markus 8, 44—9, 1., af Past. B. K. Barstad. Følgende er Brudstykker af Samtalen:

Den Vei, Jesus maatte gaa for at frelse os Mennesker, var Trængselens Vei. Men Disiplene, som de fleste andre Jøder, ventede paa et borgerligt Messiasrige. Derfor forstod heller ikke de den Herres Jesu Opgave. „Spar dig selv", var deres ærlige Mening. „Korsets Vei" er Kravet, som Jesus stiller til dem, som vil følge ham. Dette er ikke Fornuftens Vei; ikke Kjøds og Blods Vei; men det er Jesu Vei; den eneste helsige Vei.

Hvad ligger der i at følge Jesus? Selvfornegtelse. Først maa der et Brud til. Det syndige Liv maa opgives. Dernæst maa vi optage Jesu Kors. Er vi uvillig til dette, da er vi høist usikkede til at følge Jesus. Den „gamle Adam" maa ikke spares! De kristne som korsfæster ham, er de eneste lykkelige kristne. Lad Verden leve i dig, og du vinder Verden. Men den Gevinst blir dig kun til Skade. Enden paa et Liv i Syndens Nydelse er Fordærvelse.

Siden vi maa leve Kristenlivet i en falden Verden, er det nødvendigt, at vi beregner Omkostningerne ved at følge den Herre Jesus. Man maa igjennem Porten, om man vil komme ind i Staden. Kommen ind, er man i Helligdommen. Men her kommer man ikke ind uden Selvfornegtelse. Jeg et maa dø. Mærk dog: vor Selvfornegtelse, vor Selvfornegtelse maa baseres paa og reguleres efter Jesu Liv. Den, som gaar sin egen Vei, er altid en Plageaand. Gaar man Guds Vei, da—og kun da—har man Betingelsen for at leve lykkeligt—saligt. Jesu Efterfølgelse gaar i Kjerlighedens Spor. Det er ogsaa Jesu Kjerlighed, som tvinger ham til at fremsætte denne Fordring—denne Vei—dette Krav.

I og iblandt os Mennesker er der altfor meget som ikke vil vide af Trængsel for Kristi Skyld. Altformange vil bare leve paa Forklarelsens Bjerg, og hader Tanken paa Gethsemanetimer. Der er ogsaa meget af periodisk Kristendom: af den Beskaffenhed, at den viser sig kun til enkelte Tider, som ved Møder o. l. Dette Slags Kristendom er ræd Jesu Kors. Vil du ikke tage Korset op, tvinger ikke Gud dig. Tag det op fordi det er Livet i dit Liv; da tar du det ret. Ja, hvad er saa Korset? Det er Kjødets Korsfæstelse; at gjøre Vold paa sit eget selv. „Ikke som jeg vil, men som du vil", det er Korset. De ydre Laster kan nok aflægges; men det er det indre, det kommer an paa.

Kraften til Efterfølgelse af Jesus findes i Guds rige Naade. Selvlivets Korsfæstelse gjør det muligt for Gud at lade sin salige Naade flyde ind i Sjelen. Hvad Kristus har opgivet og ofret for dig, vil lære dig at forstaa hans Kjerlighed. Lad den bemægtige hele Hjertet og du vil følge ham. Kjerlighedens Væsen er at give.

Digitized by Google

Hvad skal anspore os? Kristus kommer snart! Lad os ikke glemme Evighedens Alvor. Jesus er i Anmarch. Ryst af alle Baand! Spræng alle Lænker! „Vaager, beder, at I ikke falde i Fristelse".

Da Kredsens Formand, Past. T. J. Oppedahl, hindredes fra at overvære Mødet, med Undtagelse af en Eftermiddag, fungerede Stedets Præst som midlertidig Formand. Kredsens Sekretær, Past. S. J. Brekke, var heller ikke tilstede, og undertegnede valgtes som midlertidig Sekretær.

Af tilreisende Præster kan nævnes: Barstad, Ekse, Oppegaard og J. F. Melom. Den anden Dag af Mødet holdt Past. Oppegaard en Missionsprediken, hvorefter et Offer, stort 75 Dollars, optoges. Hver Formiddagssession aabnes med en halv Times Bønnemøde. Mødet sluttede ligeledes med Bønnemøde. Det begyndte at blive nokſaa „varmt" den sidste Dag. Herrens Aand var hos os i stor Kraft. Ja isandhed, det var et velsignet Møde.

H. N. Bakke.

Der er intet bedre end at gribe Herren ved hans Barmhjertighed; thi da kan han ikke gaa fra os. Han maa give os, hvad vi holder fast i Troen.

Missionær Kaiser fremsatte en Søndagsaften det Spørgsmaal for den gamle Kafferhøvding Tzatzu: Hvori synder Mennesket mod Gud? Men den gamle paastod, han havde ingen Synd, og hvis han nogen Gang skulde have gjort Uret, saa var Satan Skyld deri; følgelig var Satan den skyldige og ikke han. Han blev derpaa spurgt, hvis to Tyve blev bragt for ham i Retten, om han da blot vilde straffe den ene, den nemlig, der havde forført den anden? „Nei, nei," svarede han, „jeg straffer begge." Saaledes vil Gud ogsaa gjøre med alle Mennesker, der giver efter for Satans Fristelser og gjør det onde. Da raabte den gamle Høvding: „Au! au! da er jeg fortabt!"

Lawrence Selmer Oppegaard død.

Den 4de Juli om Aftenen Kl. 8.30 kom et Telefonbud fra Appleton, Minn., at Lawrence Oppegaard var druknet der under Badning, og undertegnede fik det tunge Opdrag at gaa og fortælle det til Moderen. Jeg fik der erfare, hvad Kristi Kraft formaaede i hende; thi hun tog det som kun en kristen kan gjøre det i lignende Tilfælde.

Pastor Oppegaard var i Clark, S. D., da det tunge Budskab naaet ham samme Aften.

Lawrence var en haabefuld Ungdom, 20 Aar og 4 Dage gammel. Han var nemlig født 30te Juni 1887 i Trempealeau Valley, Jackson Co., Wis. Han kom hid til Madison, Minn. med sine Forældre ca. et Aar gammel og blev konfirmeret den 12te Mai i Nes's Menigheds Kirke. Han graduerede fra Madison Høiskole den 29de Mai 1903. De to følgende Vintre holdt han engelsk Skole her i Countiet. De to sidste Aar gik han paa Stats-Universitetet, hvorfra han kom hjem for ca. 4 Uger siden. Denne Vaar blev han af Skoleboardet i Nassau, Minn. valgt til Bestyrer for Skolen der det kommende Aar.

Pastor Oppegaard kom hjem Fredag Esterm. ligeledes Søsteren Agnes, som var paa Sommerskole i Montevideo, Minn. Begravelsen blev bestemt til Søndag Form. Kl. 10. Den forenede Kirke indstillede sin Gudstjeneste, saa Pastor Tharaldson kunde være med. Ligeledes kom Pastorerne Oppedahl, Utheim, Barstad og Bøe. Pastor Bøe læste Guds Ord i Sørgehuset og ledede i Bøn, hvorefter den store Sørgeskare reiste til Kirken, hvor Pastor Barstad læste for Alteret de Skriftsteder, som benyttes ved Begravelse. Siden talte Pastor Utheim i Tilknytning til Es. 41, 10: „Frygt ikke; thi jeg er med dig, se dig ikke ængstelig om; thi jeg er din Gud. Jeg styrker dig og hjælper dig og holder dig oppe med min Retfærds høire." Derefter besteg undertegnede Talerstolen og læste Jobs 1, 21. 22. Sørgeskaren mindedes om, hvorledes Job kunde tage alt fra Herren, saavel det onde som gode, og det

Digitized by Google

blev hans Styrke. Det er Herren, som er her og taler kraftigt til eder, som endnu ikke har givet Gud eders Hjerter. Han vil saa inderlig gjerne, at det, som er skeet i disse Dage, skal blive til Velsignelse for eder. Derfor kalder han ad eder, om han nu maatte faa Lov til at vække eder op fra den aandelige Død til et nyt Liv i Gud. Maatte Job og ruinere hans Gods og Rygte havde sin Grund i, at Herren havde sin Haand med. Kan I nu, kjere Forældre, faa tro, at det, som er skeet her, kommer fra Guds Kjerlighed? I har saa tidt vidnet for andre om, hvor saligt det er at være „Herrens" at det alene er i Troen paa ham, der er Fred i Strid, Frimodighed i Trængsel, Trøst i alle

Lawrence Selmer Oppegaard.

ikke Kaldet lyde forgjæves for nogen; thi hans Hensigt er at opsøge og frelse det fortabte. Det er Herren, som har talt. O, om I kunde høre det som hans Røst. Om nogen uventet Velsignelse overrasker, husk det er Herren.

Om nogen Sorg pludselig rammer, sig da: det er Herren. At Satan fik plyndre Sorger. Hvorledes er det idag? Kan I tro, det er Herren, som ikke bare gav men som ogsaa tog? Kan det staa til for eder, hvad I har talt om til andre? Det er paa Nødens Dag, naar alt ser mørkt ud, det skal vise sig, om Troen har Bærekraft. Kan I sige uden at tillægge Gud nogen Daarlighed: ogsaa dette er fra Herren. Da vi

Digitized by Google

gjennem disse Trængsler bringe eder en stor Velsignelse, „Retfærdigheds salige Frugt."

Derpaa talte Pastor Oppedahl paa engelsk over 1 Sam. 20, 3. Der er kun et Skridt mellem mig og Døden. Han mindede om Livets Usikkerhed og Nødvendigheden af at være færdig for unge saavel som gamle.

Pastor Tharaldson talte tilsidst nogle Trøsteord til Familien om saligt Gjensyn hos Gud og afsluttede med Bøn. Forsamlingen og Sangkoret sang vekselvis mellem hver Tale.

Naar det sidste Blik skulde kastes paa afdøde, fik man en Forstaaelse af Forsamlingens Størrelse idet over 1,000 gik rundt den hvide Baare, og ca. 75 Team fulgte med til Graven, hvor Pastor Barstad talte over Sal. 46, 1. Gud er vor Tilflugt og vor Styrke, som Hjælper i Trængsel funden saare stor. Atter lød Trøstens Ord til de sørgende, hvoreefter undertegnede forrettede Jordpaakastelsen. En Mængde Blomster var sendt fra sympatiserende Venner i Byen og Omegn samt fra Klassen ved Universitetet og fra Klasse 1903 i Høiskolen i Byen. Mrs. Oppegaards 2 Brødre Albert og Charles Ihle, Osseo, Wis., var tilstede ved Begravelsen og en Søsterdatter, Selma Stensaas, Eau Claire, Wis., samt Pastor Oppegaards Søster Mrs. A. Peterson fra Minneapolis og Oppegaards 2 Sønner, som ikke bor her, nemlig Oscar fra Mora, Minn. og Albert fra Milan, Minn., samt Lina Elstad fra Beresford, S. D.. Lawrence Oppegaards Legeme hviler nu i Jordens Skjød til Opstandelsens Morgen. Han var et Eksemplar af en ung Mand, det glædede os at se ham i Søndagsskolen og Kirken. Fred med hans Støv; velsignet være hans Minde.

Theo. J. Lund.

Ligning af Professorlön paa hver Kreds.

Board of Trustees offentliggjør herved Resultatet af Ligningen af Professorlønnen paa hver Kreds, hvilket det blev paalagt af Synoden at udføre. Boardet paalagde videre undertegnede at ledsage samme med en Følgeskrivelse. Ligningen ser saadan ud:

Alberta Kreds	84.15
Ada Kreds	1,191.65
Chicago Kreds	1,349.45
Grand Forks Kreds	927.85
Iowa Kreds	3,077.20
Madison Kreds	2,040.40
North Dak. Kreds	556.70
Pacific Kreds	74.55
Red Wing Kreds	2,296.35
South Dak. Kreds	1,311.70
Turtle Mountain Kreds	171.10

Det er første Gang i vort Samfunds Historie, at Indsamling til vore Skolers Drift sker ved Ligning. Mange er det vel, som har vanskeligt for at blive fortrolig med denne Maade at gjøre det paa, og for en Del kan det vel ogsaa vække Misnøie, naar Tallene blir underledes, end man er vant dem. Det er altid saa med det, som er nyt, det tager Tid, inden man blir fortrolig med det, selv om det kan vise sig at være bedre end det gamle. Af disse og andre Grunde troede vi det nødvendigt at give en kort Redegjørelse, hvorfor vi nu slaar ind paa Ligning af Professorløn.

Enhver, som har fulgt med i vort Samfunds Gjøremaal, har lagt Mærke til, at Indtægterne i Professorlønskassen paa langt nær ikke svarer til Udgifterne. Særlig var det sidste Aar mærkbart i saa Maade. Vi kom saaledes iaar i over $7,000 Gjeld i Lærelønskassen,—en større Underbalance end nogensinde før. Hvad Grunden hertil kan være iaar mere end før, er vel ikke saa godt at sige, men det er indlysende for enhver, at dersom vi ikke kan bære vore løbende Udgifter, saa synker vi i ny Gjeld for hvert Aar, istedenfor at Gjelden skulde afkastes. Dette maa afverges, hvis vi som Samfund skal eksistere. Med disse Kjendsgjerninger for Øie var det, at man ved Aarsmødet fattede den Beslutning at ligne disse Udgifter. Derved opnaaes, at den ellers saa store Sum, der for mange staar som et Skræmsel, reduceres til en forholdsvis Ubetydelighed, naar den udjevnes paa hvert enkelt Medlem inden Samfundet. Dernæst faar man en klarere

Digitized by Google

Forstaaelse af, hvad der maa ventes af den enkelte, og endelig søges opnaaet en fælles Deltagelse af alle inden Samfundet. Om dette vil opnaaes, beror paa, hvordan den enkelte Menighed og de enkelte Medlemmer stiller sig til denne Plan.

Hvorvidt denne Ligning i hvert enkelt Tilfælde er tilsvarende til Menighedslemmernes Antal og Bæreevne, er vel ikke saa godt med en Gang at afgjøre, da vi har saa upaalidelig Statistik at gaa efter. Imidlertid har vi gjort det bedste, vi har forstaaet, efter det Kjendskab, vi har til Samfundets repektive Menigheder og Kredse.

Nu er det vort Haab, at man for Sagens Skyld vil stille sig velvillig til denne Maade at gjøre det paa, og saa vil næste Aars Regnskab vise, om denne Plan er bedre end den gamle. Det maa være selvsagt, at naar man har Andel i Samfundets Goder, maa man ogsaa tage sin Andel i Forpligtelserne. Og det vil herved komme tilsyne, hvem det er, som tager sin Andel, og hvem ikke.

Naar nu Samfundet ligner Lærerlønnen paa hver Menighed inden Samfundet, saa er ikke dermed bestemt, at Menighederne ogsaa skal ligne paa Menighedslemmerne. Det staar hver enkelt Menighed frit for at samle den dem anviste Sum paa hvilken Maade, Menigheden selv anser bedst, enten ved frivillig Subskription som hidtil eller ved Offer og Subskription eller ved Ligning.

Naar der i denne Ligning maa tages Hensyn til baade Antal og Bæreevne, er det indlysende, at de større og mægtigere Menigheder blir ilignet en større Sum end de mindre og svagere.

Da nu efter Synodens Bestemmelse enhver Menighed faar vide sin tildelte Sum allerede før Skoleaarets Begyndelse (1ste September), saa tør det haabes, at man ikke udsætter med Indsamlingen af det tildelte Beløb til udpaa Vinteren eller endog til Vaaren og Sommeren. Man vil erindre, at Lærerne skal have sin Løn udbetalt for hver Maaned fra Skoleaarets Begyndelse, og hvis der da ikke kommer ind noget før udpaa Vinteren, maa vi atter laane fra Høsten af, og det maa vi betale Renter for. Dette kan lettelig undgaaes, dersom enhver Menighed sender ind sine Bidrag enten helt eller delvis fra Høsten af.

Naar saa Menighederne eller en enkelt Person eller Kvindeforening indsender sine Bidrag, glem da ikke at underrette hvilken Menighed og Præstekald de tilhører, saa hver Menighed og hvert Præstekald kan faa Kredit for, hvad der kommer fra det Sted.

Saa være denne Sag atter lagt i Guds Haand og henstillet til Menighedernes velvillige Overveielse og almindelige Støtte.

J. L. Lassesen.

Ilden fortsätter i Syd Dakota.

Ja, Gud ske Lov, at jeg kan glæde Slægt, Venner, ja alle Guds Børn, som læser disse Linjer med, at Gud fremdeles fortsætter sit Naadesverk og gjenfinder Sønner og Døtre iblandt os.

Der blev mere og mere sløvt, tungt og trykkende i vor lille Volga Betania Menighed. Ingen lagdes til, og vi gamle Kroker, som holder os til Gud, holder paa at miste Livet. Vi holder dog paa at tigge Vorherre om Aandens Pinseveir, og raabte paa Herrens Vidner: Kom over og hjælp os, og de kom.

Vi har før erfaret Velsignelse af, at mange Guds Folk kom sammen til større Møder, og saa tænkte vi: lad os saa et Møde her, og vi fik det. Det var den 18de Juni, at ganske mange Venner kom her for at have Møde med os. Iblandt disse kan nævnes Pastorerne Ekse og Wick samt Emissær Brække.

Guds Ord greb mægtigt ind, især iblandt de unge (det er jo næsten bestandig de unge, som helst kommer).

De fleste gamle i vor Menighed er kristne, gamle kristne, nogle kom nu, og de fleste unge bøier nu Knæ for Gud, og mange af dem takker Gud for Frelse. Saaledes har Herren gjort det, og hvem kan undres paa, at vi nu nynner paa Sangen: „Min Sjel lov Herren" o.s.v.

Ja, er der nogen som siger, dersom de ogsaa nu da blive bestandige! Ja, det er

Digitized by Google

det, vi vil bede om, haabe paa og gjøre vort til at det saa kan ske, og det er vor Trøst, at Gud, som har begyndt sin gode Gjerning i Sjelen, ogsaa vil fuldføre den til Kristi Dag; og selv om der paa dette Punkt kan blandes Sorg i Glæden, saa er dog, Gud ske Lov, Glæden nu den overveiende, og vi mener at have og nyde denne Glæde under Guds Velbehag; thi vi læser, at der er Glæde i Himmelen over Synderes Omvendelse.

Vi føler vi er i Slægt med Himmelens Indvaanere heri.

Der staar noget om Knæfald i Bibelen og under disse vore Møder har Knæfald kommet til praktisk Anvendelse, til stor Velsignelse for, ja, baade for de naadesøgende og de ældre Guds Børn.

Vi er komne til den Forstaaelse, at vore Alterringe er just udmærket godt stikket som Bedekammel, baade for de, som vil have Forbøn, saavel som ældre kristne, og jeg ved (jeg vil ikke sige jeg tror) at Alterringen ikke kan benyttes bedre.

Saligere Stunder har jeg aldrig oplevet end disse, da forlorne Sønner og Døtre grædende knæler paa Alterringen og begjærer Guds Børns Forbønner. Det er ogsaa til stor Hjælp for dem, som vil vende om, at de derved faar bekjende for alle, som ser dem: „Nu vil jeg staa op og gaa til min Fader og sige til ham: „Fader jeg har syndet imod Himmelen og imod dig.“ Denne offentlige Bekjendelse hjælper dem i at holde fast ved det gode Forsæt efterat de forlader Kirken, og det som mere er, det giver de troende Anledning til at bede mere personlig for dem, at tale direkte med dem om deres Sjels Tilstand. Hvert Knæ skal bøie sig for Gud, deres i Himmelen, paa Jorden og under Jorden; og jeg siger: Gud ske Lov for hver, som her bøier baade Hjerteknæet og Legemsknæet for Gud. Ja jeg siger: Gud ske Lov og Pris for hver en jeg har seet bøie sine Knæ for Gud under disse velsignede Møder, jeg har faaet være med i, først i Toronto i Paaskehelgen saa hos os i det før omtalte Møde, og sidst i et Møde ved Hendricks, Minn. Alterringen blev alle disse Steder for smaa; men saa fik man falde paa Knæ her og der hvor man kunde.

Dertil er der kommen en da og en da senere hen, saa Flokken forøges, Gud ske Lov.

Disse Knæfald minder mig om Barndomsdagene i gamle Norge. Jeg var opdragen iblandt troende Haugianere derborte og der var der Knæfald, men i Kirken fik man naturligvis ikke komme der. Mænd og Kvinder talte, bad og vidnede om „det Haab som var henlagt for dem i Himlene“ Kol. 15.

Ja, vi havde Møde her den 18de, 19 og 20de Juni. Da reiste de fleste fremmede hjem; men Emissær Brække var saa snil og standsede her til Mandag den 1 July, saa vi ogsaa den sidste Uge havde Møde til hver Aften og fik erfare megen Velsignelse.

Mandag den 1ste July reiste jeg med Brække og hans Familie samt cirka 20 Ungdomme herfra til et Møde i Singsaas Menighed som holdtes Tirsdag og Onsdag.

Torsdag 4de July var der Fest i Peder Kirkevolds Skovlund, og Fredag og Lørdag var der Møde i en Kirke øst fra Hendricks af Past. Solenstens Kald. Turtelduens Røst hørtes allerede bernord, og vi siger: der var godt at være.

Nu kommer vi især ihu eder, I kjære nyvakte og nyomvendte allesteder. Læs Bibelen med Bøn til Gud om hans Aands Oplysning. Vaag og bed, at I ikke falder i Fristelse. Gud velsigne og bevare eder for Jesu Skyld, Amen.

Eders i Kristo forbundne

O. O Bergh.

Gardinerne op, slip Solen ind,
Saa blir du glad i Hu og Sind
Og alt i Huset trives.
Og Jesus er den Raadesol,
Som lyse vil fra Pol til Pol
Saa Syndere oplives.
Slip ham dog i dit Hjerte ind,
Saa vil han lede dine Trin,
Paa Veien frem til Himlen hjem
Til Salighed, til Fryd og Fred,
Som varer i al Evighed!

Digitized by Google

I hvilke Tilfälde bör en Preſt negte at forrette ved Begravelſe?

(Af Prof. Dr. H. G. Stub i „Teol. Tidsſkrift".)

(Slutning.)

6. En Preſt bør heller ikke forrette ved Begravelſe i Form af Ligbrænding. Et andet Spørgsmaal er det, om en Preſt bør negte at forrette, fordi han ved, at det Legeme, ſom han giver en kriſtelig Begravelſe, ſenerehen af ſæregne Grunde vil bli brændt. Derom mere ſenere. Her taler vi om Ligbrændingsproceſſen ſom noget, der ſkal træde iſtedenfor Jordfæſtelſe. Ligbrændingstanken er nærmeſt udgaaet fra Materialismen. Det tør visſelig ſiges med Sandhed, at de, ſom er Ligbrændingens Venner, i Regelen ikke er Kirkens. Gerberding, der ellers i visſe Henſeender er altfor liberal, ikriver med Henſyn til Ligbrænding: „Ligbrænding er ikke en bibelſk eller kriſtelig Maade at behandle den døde paa. Det gamle og nye Teſtamente ſtemmer overens og anſer det ſom ſelvſagt, at Legemet, ſom oprindelig var taget af Jorden, ſkal igjen vende tilbage til Jorden. At jorde eller begrave er den naturlige og kriſtelige Maade. Der er en ſkjøn Symbolisme i den. Den Fremſtilling, ſom Skriften giver af de ſidſte Ting, forudſætter den. Ligbrænding er blot og bar hedenſk. Den var i Brug blandt Grækerne og Romerne. En hel Del af Hinduerne behandler ſine døde paa den Maade. Det er vanærende for Legemet, beſtemt til at være et Tempel for den Helligaand og til at bære Guds Billede. Det er en liſtig Fornegtelſe af Læren om Opſtandelſen. En kriſtens Bevidſthed bæver tilbage for den og kan blot føle Afſky ved Tanken. Og dog vinder den hurtig Terræn i vor Tids materialiſtiſke Hedenſkab. Den kriſtne Preſt maa advare og proteſtere derimod. Han kan ikke paa nogen Maade give den Sanktion. Han kan ikke officiere ved Ligbrænding. Det er idetmindſte for nærværende vor Mening."

Selv en ſaa liberal Mand ſom Paſtor Thv. Klaveneſs har i „For Kirke og Kultur" med megen Beſtemthed udtalt ſig mod Ligbrænding.

7. En Preſt bør heller ikke forrette ved en Katoliks eller en Reformerts Begravelſe, hvis den afdøde har været hvad vore gamle pleiet at kalde „desperat", dvs. en, der paa en voldſom eller giftig Maade havde bekjæmpet den lutherſke Tro og ikke paa nogen Maade viſt, at han var kommen til en anden Overbevisning.

Særegne Vanſkeligheder ved Begravelſe volder under vore Forhold de ſaakaldte hemmelige Selſkaber. Udtrykket „hemmelige Selſkaber" er ikke heldigt, fordi der under den Benævnelſe kan komme Selſkaber og Foreninger, ſom man ikke vil ha med derunder, og dernæſt fordi Hovedvegten kommer til at ligge paa „hemmelige." Men det er ikke det hemmelige, ſom i og for ſig er Grunden til vor Oppoſition mod dem. Der kan nok være Selſkaber, ſom kan ha noget hemmeligt ved ſig, uden at man af den Grund vil maatte bekjæmpe dem. Det vil derfor være bedre iſtedenfor hemmelige Selſkaber at ſætte Selſkaber eller Foreninger, hvis officielt anerkjendte Religion ſtaar i aabenbar Strid med Guds Ord.

Nu kunde det jo ſynes at være det ſimpleſte udenvidere i ethvert Tilfælde at negte enhver, der var Medlem af et ſaadant Selſkab, kriſtelig Begravelſe. Men Sagen er jo den, at ikke ſaa faa, ja maaſke en ſtor Del, ialfald af vort Folk, der har ſluttet ſig til den ene eller anden af disſe Foreninger, ikke har tilegnet ſig den i disſe officielt anerkjendte Religion, men meget mere ved en lykkelig Inkonſekvenſe, tiltrods for at de er Lemmer af ſaadanne Foreninger, dog i Troſkyldighed har holdt faſt ved ſin Kriſtentro.

Hvorledes ſkal da en Preſt forholde ſig?

8. En Preſt bør ikke forrette ved en Begravelſe, hvis den afdøde, der baade har været Menighedslem og Medlem af et Selſkab af den ovenfor beſkrevne Art, efter uimodſigelige Vidnesbyrd og maaſke efter hvad Preſten ſelv har hørt af ham, er blit aabenbar ſom en, der har optaget i ſig og faſtholdt Selſkabets Religion. Selv om Kirketugtens ſidſte Grad ikke har været anvendt paa ham, vilde alligevel Preſten være berettiget til ikke at forrette.

Digitized by Google

9. En Præst bør ikke forrette ved Begravelse, selv om den afdøde har tilhørt Menigheden, hvis det Selskab han tilhørte som Selskab skal deltage i Begravelsen og udføre sine Ceremonier enten i Kirken eller ved Graven. Det tør være at den afdøde slet ikke har optaget Selskabets religiøse Principer i sig, men meget mere bekjender sin kristne Tro—og alligevel tør Præsten ikke forrette. Hvorfor ikke? Fordi han ved at tage Del i en saadan Begravelse sammen med Selskabets Medlemmer, ved at dele Begravelsesceremonierne mellem sig og dem vilde gjøre sig skyldig i Religionsblanderi. Han vilde paa den Maade give Selskabet, som et Selskab med en religiøs Tro, og det en Tro, som var grundforskjellig fra hans egen, en Anerkjendelse, som i Virkeligheden vilde være en Fornegtelse. Hvis det kræves af ham, for at han skal kunne forrette, at han skal give Selskabet som saadant Ret til at udføre sine Ceremonier, da øver man Samvittighedstyranni. Og naar Præsten da negter at være med, saa har det ikke sin Grund deri, at han anser den afdøde for at være et ugudeligt Menneske, der ikke burde faa en kristelig Begravelse, men deri, at man vil tvinge ham til at handle i Modsigelse med sin egen Tro og Menighedens Bekjendelse paa Ordets Grund.

Af den forudgaaende Udvikling følger det ogsaa, at en Præst kan forrette ved Begravelse, hvor

1. den afdøde vistnok har taget sit Liv, men under saadanne Omstændigheder, at man maa tro, han alligevel er død som en kristen—altsaa ikke ansvarlig for sin Handling. Han kan være kommen ind i en Tilstand af Melankoli, der gjør ham utilregnelig.

Dr. Walther anfører i sin Pastoralteologi et længere Vidnesbyrd af Deyling. Deri heder det: „Begravelsen deler man i den ærlige og den uærlige. Den ærlige falder igjen i den „solemne"—den høitidelige—og, mindre solemne,—mindre høitidelige. Den høitidelige eller solemne finder Sted offentlig, om Dagen, og med de almindelige Høitideligheder. Den anden, den mindre høitidelige, sker uden de sædvanlige Ceremonier, idet disse paa Grund af Pestluft og Fare for Smitte, eller hvor en af Melankoli har taget sit eget Liv, enten ganske falder bort eller indskrænkes."

Det forekommer mig, at vi her har noget analogt med det, som vi i vort Ritual kalder den kortere Form for Jordfæstelsen. Den indeholder kun Jordfæstelsens Ord: „Af Jord er du kommen. Til Jord skal du blive. Af Jorden skal du igjen opstaa." Ritualet siger: „Udøbte Børn jordfæstes efter den kortere Form. Det samme gjælder, naar dødfødte Børn ønskes jordfæstede." Med den kortere Form kastes der ingenlunde Tvil over disse Børns Salighed. Thi Jordpaakastelsens Ord indeholder jo Opstandelsens Haab anvendt paa det enkelte Tilfælde. Men Omstændighederne er af den Art, at man gjerne vil indskrænke Høitideligheden.

Det samme maa vel ogsaa gjælde, hvor man har et Tilfælde som det, at en virkelig from kristen af Melankoli tager sit Liv. Omstændighederne er af den Art, at man vil indskrænke Ceremonierne. Man vil saaledes ikke gjerne holde Ligtalen i Kirken, men i Huset. Og selvfølgeligt vil der i et saadant Tilfælde ske Jordpaakastelse.

2. En Præst bør forrette ved en sindssygs, en vanvittigs Begravelse, naar der er al Grund til at antage, at den sindssyge, før Vanviddet kom, var en troende kristen. Det tør vel ogsaa i et Tilfælde som dette, just fordi de ledsagende Omstændigheder er saa triste, være tilraadeligt, at Begravelsen sker mere i Stilhed.

3. I tvilsomme Tilfælde, hvor det ikke kan godtgjøres, enten den døde er bleven myrdet eller har taget sit Liv, kan Præsten forrette, hvis ikke andre Omstændigheder, der forbyder ham det kommer til. Her gjælder den gamle Regel: „De occultis non judicat ecclesia", om det skjulte dømmer ikke Kirken. Eller, som det heder i Retssproget, at den anklagede er berettiget „to the benefit of the doubt".

4. En Præst kan ogsaa forrette ved Begravelse for en, der har været Medlem af et Selskab med ikke kristelig Karakter og samti-

Digitized by Google

dig har været Menighedslem, naar intet, der vilde karakterisere Manden som en ikke-kristen foreligger, og saafremt Begravelsen overlades Præsten alene uden Selskabets Indblanding. Hvorvel en Præst selvfølgelig ikke staar i det forpligtende Forhold til dem, der ikke hører til Menigheden, vil han dog ogsaa, hvor Omstændighederne er de samme som ovenfor nævnt, kunne forrette ved Begravelse for saadanne. Det er imidlertid umuligt at opstille en almengjældende Regel med Hensyn til hvem en Præst bør stede til Alters, og hvem han bør jordfæste. Det vil i ethvert Tilfælde afhænge af vedkommendes aandelige Tilstand. Ved at ville forrette ved Begravelse, hvis man finder, at vedkommende har Betingelser for en kristelig Begravelse, men ved samtidig ikke at ville forrette, hvis Selskabet skal have noget med Begravelsen at gjøre, har man paa den ene Side gaaet saa langt man kan overfor den enkelte, men samtidig aflagt sit Vidnesbyrd mod Selskabet som saadant.

5. En lutherſk Præst vil kunne forrette ved en katoliks eller reformerts Begravelse, naar den afdøde har levet et kristeligt Liv og virkelig synes at have givet Agt paa Sandheden. Kan efter vore Fædres Betragtning saadanne tillades at staa Fadder, maa det ogsaa være tilladt at forrette ved deres egen Begravelse.

6. En Præst vil kunne forrette, om den afdøde har tilhørt „Grand Army of the Republic", fordi denne Orden ikke hylder det almindelige Princip, som har Hævd i andre Selskaber som Frimurerordenen, Odd Fellowordenen og andre. „Grand Army of the Republic" er et patriotiſt Selskab, organiseret i Decatur, Ill., i 1866. Forberedelserne til Selskabets Dannelse skriver sig fra Dr. Stephenson og W. J. Rutledge af 14de Illinois Infanteri to Aar iforveien. Ordenens Hensigt og Maal er at bevare og styrke de Følelser, som binder de Soldater og Matroser sammen, der i Forening undertrykkede Oprøret i Syden; at bevare deres Minde og Historie, som er døde; at hjelpe Enker og faderløse. Selv om der ogsaa ved denne Orden kan være noget, som man kunde ønske anderledes, saa er der en Væsensforskjel. Derfor finder vi, at mange af vort Samfunds ældste og bedste Lægmedlemmer, der var med i Krigen, Mænd, som er afgjort imod andre Selskaber, hører til „Grand Army of the Republic". Om derfor ogsaa Medlemmerne af „Grand Army of the Republic" som Forening følger en afdød til Graven, vilde derimod ikke have noget at indvende. Præsten vilde være alene om Begravelsen.

7. En Præst vil kunne forrette, om den afdøde tilhørte en Forening, som bærer Navnet „Sønner af Norge", da den efter hvad paalidelige Mænd har erklæret, ikke har det mindste med Religion at gjøre, men ved Siden af Assurance væsentlig forfølger nationale Formaal. Om en saadan Forening følger med som Forening, vil intet kunne indvendes derimod, da den ikke har noget med det religiøse at gjøre, og derfor ikke vilde komme i Konflikt med Kirken.

8. At være Medlem af forskjellige Slags Loger eller Fagforeninger udelukker heller ikke fra en kristelig Begravelse. Fagforeningen som saadan kan ledsage den afdøde.

9. En Præst bør heller ikke, synes mig, negte at forrette ved en Begravelse, selv om han ved, at den afdødes Legeme efter Begravelsen vil blive brændt, og Asken sendt til de efterladte. Her er altsaa ikke Tale om Ligbrænding som et Udtryk for et materialistiſt Syn, men af en ganske særegen Grund, som ogsaa en kristen tør have.

Vi finder, at i det gamle Testamente forekom Ligbrænding i ekstraordinære Tilfælde. Der staar (1 Sam. 31, 12, 13:) „Og alle vaabenføre Mænd gjorde sig rede og gik hele Natten, og de tog Sauls Krop og hans Sønners Kroppe ned af Betsans Mur, og da de var komne til Jabes, brændte de dem der." Selvfølgelig skede dette for at hindre, at Legemerne skulde lemlæstes. Der staar ogsaa V. 13: „Og de tog deres Ben og begrov dem under Tamariſken i Jabes."

Hos Amos 6 10 læser vi: „Og en Mands nærmeste Slegtning som skal brænde ham," — Amos skildrer her Guds Straffe-

Digitized by Google

dom over Folket. Der vil være saa mange døde, at det vil blive umuligt at begrave dem. De maa derfor brændes. Dette bliver jo saa ofte Tilfælde i Krig, eller hvor Pesten herjer.

Det har hændt, at en Mand er død i fremmed Land. Der har været holdt en kristelig Begravelse. Men senere er paa Familiens udtrykkelige Begjæring Liget blevet kremeret og sendt over Havet til Familien. Tør vi i et saadant Tilfælde sige, at Præsten handlede urigtigt?

Vi maa vel sige, at Skriften hverken befaler Jordfæstelsen eller forbyder Ligbrænding. Fremdeles, at gjennem Ligbrænding hverken Guds Almagt hemmes eller det levende Kristenhaab forstyrres.

Det ovenfor behandlede Spørgsmaal, som var Gjenstand for Behandling ved en Konferens, har jeg efter flere Brødres Anmodning underkastet en fornyet Drøftelse. Jeg har prøvet at dække saa mange Tilfælde som muligt. Maatte Guds Aand hjelpe enhver Præst til i ethvert Tilfælde altid at træffe det rette.

Fra Madagaskar.

Det ser nokſaa prøvsomt ud paa den gamle Missionsmark, Madagaskar. I en Indberetning til den forenede Kirkes Aarsmøde findes følgende:

Angaaende Stillingen paa Madagaskar indberettedes:

En af vore ældste Missionærer paa Madagaskar skriver: „Det har aldrig siden Dronning Ranovalona den blodiges Tid set saa mørkt ud for Missionen paa Madagaskar som nu", og det er sandt. Missionen har nok ogsaa siden hin Martyrtid lidt Forfølgelser og gaaet igjennem mange tunge Trængsler, hidført til Ex. ved Lokaloprør, Røverbander, utrygge Tilstande i politisk Henseende og Folkets Vedhængen ved Afgudsdyrkelsen, Overtro og hedenske Laster. Men disse var mere planløse Lokalforfølgelser af forbigaaende Art, og Missionens overlegne Aandsmagt vandt Skridt for Skridt og anden Seir over de afgudiske og vilde Hedningestammer, saa Missionen blev grundlagt og vokset en herlig Vekst over næsten hele Øen, og Madagaskar var kommen et godt Stykke paa Vei til at blive en kristen Stat.

Anderledes nu, siden Frankrige fik Magt i Landet. Nu er det ikke længere svage, uorganiserede Hedninger, der fører sine Smaakampe mod Missionærene, men en af Europas mægtigste Stater, en civiliseret og saakaldt kristen Nation, der i alle Fald gjennem sin paa Madagaskar ansatte Guvernør planmæssig søger at hemme og umuliggjøre ikke bare et enkelt Samfunds eller Selskabs, men al Mission paa Øen.

Regjeringens Holdning ligeoverfor Missionen er vist en af alle kjendt Sag, da vore Missionærer gjennem Breve og Indberetninger offentliggjorte i vort Samfunds Missionsblad og tildels i andre Blade greit og alsidigt har berettet derom. Det brændende Spørgsmaal for os er følgende: Hvad Resultater har nu denne Regjeringens fiendtlige Holdning havt for vor Missions Vedkommende? Paa Grund af de mange og vrange Skolelove har vore Missionærer set sig nødt til at nedlægge alle Barneskoler ved samtlige Stationer; thi ingen af Lærerne havde eller kunde tage Eksamen i Fransk, som nævnte Love kræver af alle som Betingelse for at kunne faa undervise; ikke heller fandtes der Skolehuse, da Skolerne hidtil holdtes i Kirkerne, hvad de nye Love for Fremtiden forbød at gjøre, og liden Mening var der i for Missionen at lægge ud Penge til Barneskolerne, da Regjeringen forbeholdt sig Retten til at ansætte Lærere i samme og til ellers at føre alt Opsyn med dem. Med Hensyn til Gutte- og Pigeasylets fremtidige Bestaaen er Spørgsmaalet endnu uafgjort. Missionærerne har ansøgt Regjeringen om Ret til at faa drive disse som hidindtil, indtil Bestyrere og Lærere blir istand til at tage den Eksamen, Loven kræver, men ved sidste Efterretninger var Svar paa disse Ansøgninger endnu ikke indløbne. Ved Skolernes Lukning blev altsaa alle Lærere ledige fra Skolegjerningen. Endel af dem har da valgt sig andre Livsstillinger, men de fleste og til Evangelistgjerningen skikkede anvendes som Evan-

Digitized by Google

gelister i Missionens Tieneste.–Som Følge af at alle Barneskoler maate lukkes uden nogen Udsigt til at kunne aabnes igjen, besluttede sidste Konferens at nedlægge ogsaa Lærerseminariet.

Imidlertid har Regjeringen ikke ladet sig nøie bare med at angribe og lukke Skolerne. Ved Manantenina Station er alle Kirker lukkede. Past. Hogstad har ansøgt om at faa aabne Kirkerne igjen. Regjeringen har ikke svaret, og imidlertid maa Hogstad gaa ledig.

Saaledes er Udsigterne for nærværende mørke, saa svagtroende eller mindre interesserede Venner af Missionen kunde blive fristede til Tanken paa at nedlægge Arbeidet. Frygten for, at saa kan ske, plager ogsaa vore Missionærer, saa de skriver: „Bare nu ikke Vennerne hjemme mister Modet!" Skal vi nu svigte vore Udsendinge naar det mest gjælder? Skal Guds og Missionens Venner tage Flugten, saasnart Fienden viser Tænder? Det vilde være stor Synd og ikke mindre Skam. Nu gjælder det for fuldt Alvor at staa endrægtige sammen i Arbeidet, men fremforalt sent og tidlig at anraabe ham om Hjælp, der „drog ud med Seir til Seir." Dernæst vilde det være ubarmhjertigt at overlade den vakre Skare af kristne derude til det visse Tilbagefald til Hedenskab. Og endelig er ikke Udsigterne saa mørke, som det af ovenstaaende kan se ud. Thi for det første er Frugterne af Arbeidet rigere iaar end nogensinde tidligere; der er saaledes 193 døbte, 940 har gjestet Herrens Bord og Gjennemsnitsantallet af kirkesøgende er 1,700. Ved Gutteasylet var der den 21de December sidstleden 160 Gutter, af hvilke 89 er indskrevne i Aarets Løb. Ved Pigeasylet var der nævnte Dato 119 Piger, af hvilke 53 er indskrevne i Aarets Løb. Saa herlige Resultater har vi aldrig opnaaet i noget tidligere Aar. Og med Hensyn til Fremtiden, saa er der flere Lyspunkter, thi for det første er Missionens Herre og Mester stærkere end alle Fiender tilhobe og vil nu som ellers i sin Tid og paa sin Maade føre sin Sag frem til Seir; og dernæst skriver Tilsynsmanden i et af sine sidste Breve: „Aldrig har det været slig Tilstrømning af Katekumener som nu. Det synes, som om det skal gaa rigtig med Storm-skridt i visse Byer nu, efterat Regjeringen indtog slig en fiendtlig Holdning til Missionen." Ikke mindre lovende er det, at Kristenlivet i de smaa hedningekristne Menigheder begynder at afsætte sine Frugter. Det er saaledes stort, at to af vore smaa, fattige Menigheder iaar har kunnet yde over $400 til Selvhjælp, at de indfødte under Missionærernes Ledelse kan afholde Samtale- og Opbyggelsesmøder, samt at en Menighed har begyndt Missionsarbeide blandt en Nabostamme ved at udsende og lønne en Evangelist.

Fremdeles heder det: Missionssekretæren oplæste et Tillæg til sin Indberetning og gav herigjennem de seneste ankomne Oplysninger om Stillingen paa Madagaskar. Missionskomiteen havde henvendt sig til Statsdepartementet i Washington med Besværinger over Frankrigs fiendtlige Stilling til vor Mission. Det blev oplyst, at Regjeringen intet kunde gjøre med Hensyn til en anden Nations Lovgivning, men hvis der vistes Partiskhed ved at tillade andre, hvad der negtedes os, vilde Regjeringen faa rettet paa det. England havde traktatmæssigt sikret sine Arbeidere Ret til at virke paa Øen. Guvernøren paa Madagaskar har nu beordret, at Gutteasylet straks skulde stænges, og at Gudstjenester, ledet af indfødte, skulde være forbudt, da han var bange for, at slige Sammenkomster gav Anledning til at lægge Oprørsplaner.

Dette er tunge Nyheder. Vor Mission er truet med Undergang. Man havde ansøgt om Udsættelse mod Lukningen af Skolerne, til man kunde faa sig en Lærer i Fransk, men baade det og Begjæringen om at faa omdanne Skolehusene paa Landet til Kirker, blev nægtet. Det hele er en beregnet systematisk Forfølgelse. Herefter faar man ikke engang kjøbe Tomt til Stationsgrund. Hvorledes Enden vil blive, er endnu usikkert. Det er imidlertid intet andet at gjøre end at „bie paa Herren."

Den, som elsker Verden, blir dens Slave, den, som foragter den blir Herre over samme. Thi den har alt, som intet forlanger.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Landabl.

Fredag den 3die Mai havde vi Menighedsmøde i Tszho og fortsatte med Samtalemøde paa Lørdag.

Til Samtaleemne valgte vi: „Jøvrigt, Brødre, hvadsomhelst der er sandt, hvad der er ærbart, hvad der er elskeligt, hvad der tales vel om, enhver Dyd og alt, hvad priseligt er, derpaa giver Agt! Hvad I ogsaa have lært og annammet og hørt og seet paa mig, dette gjører! Og Fredens Gud skal være med eder."

Heri er mange store Lærdomme for en ung Menighed i Kina.

Aa hvor gjerne vilde vi ikke fremstille en ren Menighed for Gud, uden Plet og Rynke, som er helliget Gud til Eiendomsfolk, nidkjære til gode Gjerninger.

Vi søger at sætte Maalet høit, og Gud hjælpe baade os og vore kristne til at naa frem til de helliges Fuldkommenhed!

Det gjælder at være iført Jesu Kristi fulde Rustning. Hans Kraft fuldkommes i vor Skrøbelighed.

Men Satan ser gjerne, at Guds Børn lægger sig til paa Ladsiden. Derfor, lad os gjøre Vold paa Himmeriges Rige. Vi har Pligter paa os, og det er de vi ikke maa glemme.

Det er mange Missionsvenner som tror, at de troende Hedningekristne endog overgaar de troende i gamle kristne Lande i Inderlighed til Gud, i de helliges Dyder, Inderlighed og Varme for sit og andres evige Vel.

Vi ved, at det er Undtagelser baade herude og hjemme, men tænk eder bare lidt ind i Forholdene herude blandt et formørket Hedningefolk, med tusinde Fristelser fra Ondskabens Hær og Verden, som de nyomvendte har at kjæmpe imod, saa vil I høilig forundre eder over, at nogen af dem kan bli bevaret i Naaden.

De har Sandhedens Lys og Fred i sit Hjerte, men omgives fremdeles af en hedensk syndig Verden, mørk og fæl, med Afgudstilbedelse og Fædredyrkelse, den forfærdeligste Overtro og Uvidenhed, Had, Avind, Sladder, Begjær og andre Lyster, og til høire og venstre udlægger Satan og hans Haandlangere sine Garn for dem, saa tirrer man dem, saa spotter og haaner man dem, saa søger man at presse Penge paa dem til Teater, til Lampefester, til Dragefester, til Tempelreparationer, til hedenske Familiesammenkomster, man bærer falsk Vidnesbyrd mod den, og meget mere, og selv er de svage og bærer paa en stor Fiende.

Det er Guds Naade, at de kan bli levende i Naaden.

Men vi takker Gud, at der er Lægedom for al Synd, aa det velsignede Evangelium! Det er Guds Kraft, og hvad skulde vi gjøre i Kina uden det?

Penge, Magt og Verdensdom kan ikke omvende en eneste Hedning, nei, Sagen er den, at disse Ting gjør Hjerterne endnu mere stolte, haarde og ubodfærdige.

Vi takker Gud, at i Evangeliet har vi det Hedningerne trænger. Det gir dem Kraft til nyt Levnet, bringer dem store Fordele i Tiden og Haab for Evigheden. Og Aanden i Ordet har lovet at fuldføre denne Gjerning. Og Gud er trofast. Han hjælper de skrøbelige og støtter de som er svage.

Evangeliet gaar frem, og derover glæder vi os.

Evangelist Hsiao har ligget alvorlig syg, men er nu oppe igjen. Han har ikke kunnet predike paa en lang Tid.

Gud førte ham saa langt i Lidelserne, at han bad om at faa dø, men da tog Sygdommen en Vending til det bedre.

Ja, Vorherre er en stor Læremester, som bruger mange Slags Ris til at tugte og opdrage sine Tjenere, for at gjøre dem dygtigere til Gjerningen.

Fra Baokang har vi de glædeligste Efterretninger om Rigets Komme. Der ser det ud til, at den boglærde Klasse kommer først. Paa andre Steder er det det modsatte, Medgang og Modgang gaar Haand i Haand. Det tar Tid at pløie og Tid at saa. Det tar Tid at vokse og modnes før vi kan faa indhøste.

Digitized by Google

Disse Stormøder er en Velsignelse for Menigheden og paavirker kraftig de udenomstaaende som kommer. De renser Luften som deilig Regn, og læsker den aandelige Jordbund og gjør den frugtbringende.

Kjære bed for os og Arbeidet herude, vi trænger eders Forbønner. Bed, at Gud skjænker os i stort Maal Legemskræfter, men især Aandelighed aandelig Styrke.

Dette er alt denne Gang. Det er ligesom en liden Hilsen til eder, vor aandelige Mor i Amerika.

Venligst C. W. L.

* * *

Indbrudstyve i Fancheng.

Den 26de Mai skriver Miss Nilsen fra Fancheng blandt andet:

Imellem 5 og 6 Tiden idagtidlig kom der Bud fra Rønnings Station, at Tyve havde brudt sig ind og stjaalet, hvad de kunde faa fat paa, og saa havde de skaaret en af Kinesergutterne med Kniv. Han havde faaet to Snit i Hovedet, lange og dybe. Det var følt som han saa ud, og dertil var han ogsaa banket. Tyvene trode han var død, da de forlod ham. Mandarinen var budsendt og kom ogsaa tilstede, saa Tyvene kommer vel til at at faa sin beskikkede Del. Jeg forsøgte det bedste jeg kunde at vaske Saarene og forbinde ham. Mrs. Trygstad og Porterens Gut hjalp mig. Ja, Mrs. Himle, jeg har havt det meget travlt siden Dr. Hotvedt reiste. Men Gud ske Tak, jeg er saa frisk og glad for hver en liden Hjælp, jeg kan yde de lidende.

Anm. Da dette hændte, var Rønning endnu ikke kommen tilbage fra Kysten. Brev af 16de Mai nylig modtaget var skrevet paa Hanfloden. Var Tyveriet af større Betydning, vil Rønning rimeligvis skrive nærmere om det. Th. H.

* * *

Paa Vei til Hsinye.

(Af Landahl.)

Da jeg kom frem til Hsinye.

En Del af de kristne mødte mig ved Floden og hilsede et hjertelig velkommen og Fred. Selvfølgelig maatte de spørge om jeg ikke led bittert ondt paa disse lange Reiser. Det er kinesisk at spør saadan, hvadenten man mener noget med det eller ikke. Om jeg havde Fred, og om jeg havde det godt paa Veien osv.

Man fortalte mig, at Folket var urolige og meget ophidsede paa Grund af hvad som hændte igaar.

De troende mente, at det var bedst for mig og dem ogsaa, at jeg stansede ombord indtil Stormen var gaaet over.

Jeg trøstede og opmuntrede de kristne saa godt jeg kunde, ordnede med en Del Sager, udbetalte Lønninger, Husrenter m. m.

Det er ikke bare at preke naar man gjør disse lange Missionsreiser, men det er Hovedsagen. Og ve os om vi ikke prekede Guds Ord. Vi har at føre Regnskaber, og se til at alle Ting gaar ifølge vor Missionsregler.

Dette store Maskineri trænger nøie Tilsyn, og vi behøver særegen Visdom, Kjærlighed og Taalmodighed, som skal være aandelige Maskinister, og da især herude i Rydningsarbeidet, hvor de kristne er unge, ubefæstede, og midt indi en Hedningeverden med tusinder Snarer paa alle Kanter.

Vi aftalte det saaledes med hverandre. Blir Stormen alvorlig i Morgen, Lørdag, saa kommer de troende og søgende til Udstationen og der har vi vore Møder uforstyrret til Guds Ære og vor Velsignelse, og de som er glade i Guds Børns Sammenkomst møder frem. Saa har vi Daab og Nadvær.

Derpaa gik Vennerne hver til sit og vi lettede Anker for Udstationen, som ligger 30 Li længer ned ved Floden.

Det var forfriskende at komme bort fra Folketummelen en Stund. Det er haardt paa Nerverne. Ansvaret, som Missionær, føles saa tungt—Gud ske lov—stundom lettere.

Paa Eftermiddag strømmer Ryttere og Fodfolk ind til Byen fra fire Hold. De skulde ind forat holde Orden og beskytte Mandarinen.

Det er godt at Gud lever og bevarer sine. Man kan ikke stole paa Hedningerne for Hjælp. Og vi vilde snart være i deres Net om ikke den almægtige holdt sin Haand om os.

Digitized by Google

Men er det ikke forgalt, at man skal forhindres i sine Planer?

Naar de ifjor skulde hævne sig paa Mandarinen, rev de ned et Teglstenshus for at forsyne sig med Vaaben. Og saa mange var de, at naar hver Mand havde taget en Sten, og mange tog bare en halv og fjerdedel, saa havde de omtrent taget Huset med.

Da blev en dræbt, Mandarinen jaget og Yamen brændt.

Det vilde betale sig for Folket i Honan at gjøre Opstyr om de dermed kan faa fortsætte med at avle Opium. Det er intet, som saadan afkaster som Opium og Tobak. Men det udarmer Land og Folk, og optager Pladsen for Avling, som er nødvendig for Livets Ophold.

Arme Hedning! Hvad skal det bli? Regjeringen maa gribe ind med Vaaben, før denne Forbandelse kan udryddes fra Landet.

Er det Englands Skyld, at Kina i Dag vaander sig i denne Smerte? Hvilken Skam! Det er at haabe, at Englands kristne kan gjøre godt igjen for det Onde, som hænger om deres Regjerings Hals, ved at snareste mulig bringe Lys og Frelse til denne syndbetyngede Nation.

Men ogsaa Amerikanerne skylder at forkynde om vor opstandne Frelser, som er den paalidelige Redningsmand. Hos ham blir de fri Lasten. Han kan danne dem til sit Eiendomsfolk, nidkjære til gode Gjerninger. Og hos ham kan de bli en ung og kraftig Nation, aandsfriske med Levedygtighed, et nyt Kina med Kirkegang og sand Visdom, med Fred i Landet og Glæde for hver Sjel.

Dette bør vi bringe dem snart.

Denne Dag har været en Trængselsdag, ofte læres de største Sandheder i Trængsel. Time efter Time gaar forbi og mit Hjerte krymper sig.

Vi er som Faar blandt Ulve. For os er Veien ukjendt, men vel kjendt af Herren.

Jeg er træt og noget nervøs af alt dette Opstuds. Naar man er blit overfaldt af en hedensk Pøbelhob en eller to Gange, saa vil man siden føle det i Nerverne hele Levetiden.

Vi taaler ikke meget Modsigelse. Men Jesus stod imod indtil Blodet. Vi er skrøbelige, Gud forbarme sig over os.

En Strøm af blaaklædte Hedninger gaar forbi os og taler begeistrende om, at i Morgen skal Yamen rives. Ja, hvad blir det af dette mon?

Lørdagen oprinder fin og klar, men Folkene larmer.

Naturen er yndig, men Mennesket er syndig.

En Batallion marscherer forbi os idag, ti Fanebærere gaar først, saa Soldaterne med udenlandske Rifler paa Ryggen, saa Mandarinen tilhest, men Heste, Kjærre, Bærere med Pik og Pak kommer efter.

Her sidder en ringe Herrens Tjener, omgivet af Larm paa alle Kanter, og venter paa Udfaldet.

Gud gi at Øvrigheden kunde stille Urolighederne. Vor Mission har ikke lidt nogen Skade af Oprørerne forud, men hvor snart kunde man ikke vende Sværdet mod os.

Det var en vakker liden Flok søgende, som ifjor Høst begjerede Daab, men jeg udsatte det den Gang, da jeg tænkte at Himles vilde være her til Jul, og siden udsatte jeg det igjen til Vaaren.

Jeg lever saalangt herfra og har saaledes ikke Anledning til at kjende deres aandelige Tilstand, som jeg ønskede, men naar de tror og lever efter Ordet, saa har de Ret til Daabens og Nadværens Velsignelse.

Og nu naar Himles ikke kom ivaar heller, saa ønskede Evangelisterne og de søgende at vi havde Daab nu. Og derfor var Stormødet bestemt.

Jeg ønsker heller ikke at udsætte, thi det er ofte at slaa Vand paa Ilden.

Nu faar Herren lede os i vore Planer. Jeg tror paa ham, og har nokaa stor Tillid til Hedningerne. Missionen har et godt Navn heromkring, baade i Hupeh og Honan. Men Sagen er den, at Kineserne først faar Mandarinerne i store Vanskeligheder, naar de er istand til at ødelægge en Missionsstation eller dræbe en Udlænding.

Man kan aldrig være rigtig tryg for Oploeb i Kina, derfor er vi forsigtige og undgaar alt, som muligens kunde tirre dem. Heri er vi baade enfoldige og kloge.

Digitized by Google

De har ingen Grund til at hade os, uden den, at Satan paavirker dem, og han er en Hader af Gud og hans Gjerning.

Sæt at jeg havde trængt mig gjennem Folkehoben og gaat ind til Missionsstationen i Hsinye. Nogle hundrede nysgjerrige Hedninger havde fulgt efter for at se mig og Stationen, og negte en opbragt Folkehob det, de Følger kjender ingen paa Forhaand.

Anderledes vilde det være om man levede daglig iblandt dem. Da vilde de ha Anledning til at tale med Missionæren til hver Dag.

I Tencheo har der været Opløb flere Gange, men ingen har søgt at gjøre Herrens Vidner noget ondt.

Ved Middagstider kom Ev. Sen og en søgende til mig ombord, jeg trøstede dem med Guds Ord.

Sen er en prægtig Fyr. Han gjør godt Arbeide. Er den første i Hsinye, som blev paavirket og omvendt.

Den søgende vilde gjerne bli døbt, men da han saa nylig har været Træl af Opium, saa bad jeg ham vente til næste Gang og for Alvor ta op Kampen mod Synden.

(Mere.)

Nogle Tanker om Bönnen.

Naar al Hjælp ude er, baade fjern og nær, Guds Hjælp da først begynder.

Der holdes Bønnemøder paa mange Steder i Hauges Synode, og det er godt og nødvendigt. Men vilde det ikke være hensigtsmæssigt at bestemme paa Forhaand, hvad der skulde bedes om paa næste Møde? Tit Eksempel: Første Gang at Herren vilde aabne vore Hjerter for Sanheden, samt bevare os fra Egoismens Aand, som holder paa at kvæle vort Kristenliv. Der er mange af os kristne, som er bundne i denne Synd, og om vi saa os, som andre ser os, saa vilde vi sætte denne Synd som en af de første vi trængte at bede imod. Paa det andet Møde kunde der bedes for Kinamissionen, paa det tredie for Indremissionen, paa det fjerde for Børnehiemmene og Skolerne osv. Dette er da nogle af de vigtigste Sager, som kunde nævnes som Gjenstand for Bønner og Forbønner.

Jeg tror, at Folk i Almindelighed og Ungdommen især vilde tage mere Interesse i Møderne, naar det var bestemt, at en ves Sag skulde være Gjenstand for Tanke, Tale og Bøn den og den Aften. De kunde da i Ugens Løb skaffe sig al den Oplysning de kunde om den særskilte Sag eller Ting baade gjennem „Budbæreren" og andre Kilder. Og er der en Ting, som man er med og beder alvorligt om Velsignelse over, saa vil Velsignelsen ogsaa komme over en selv. Se Mal. 3. 10.

En Haugianer.

Reiseberetning.

Onsdag den 29de Mai gik jeg hjemmefra til Lanesboro, og derfra til Albert Lea, besøgte der nogle bekjendte og stansede over der til næste Dag. Det er meget hyggelig at træffe bekjendte, som man paa lang Tid ikke har seet, og som man kan tale med baade om nye og gamle Ting, især naar det er Venner, som har Agtelse for Guds Ord og tænker paa det ene fornødne. Den 30te gik jeg fra Albert Lea til Lake Mills, Iowa. Der traf jeg Pastor G. O. Olson paa Depoet og gik med ham til hans Hjem, hvor jeg stansede Natten over. Den 31te Mai var tillyst Opbyggelse med Nadvergang hos Mr. H. Grøneng Kl. 8 P. M. Der samledes en liden Flok om Guds Ord og Gud gav os en velsignet Stund. Stedet var fremmed for mig, da det var første Gang jeg der fik hilse Folket med et Guds Ord, og jeg fik det Indtryk, at der var baade naadehungrige og naadesøgende Sjele. Jeg stansede Natten over hos den bekjendte H. Grøneng, som jeg kjendte fra Wis. De havde her faaet sig et meget hyggeligt Hjem. Den 1ste Juni gik jeg ifølge med Rev. G. O. Olson til Frost, Minn., hvor jeg traf flere bekjendte Venner. Gik hjem til A. N. Haugh og stansede der nogle Timer. Mrs. Haugh har i længere Tid været meget syg og hjælpeløs, saa hun maa pleies som et lidet Barn. O jo! naar man reiser om og gjør Hus- og Sygebesøg, saa

Digitized by Google

træffer man her og der en syg Lazarus lagt for vor Dør, som kan vække vor dybeste Medlidenhed—baade med den syge og de Folk, som skal pleie og opvarte disse, saa baade den syge og Sygepleiersker trænger de troendes Forbønner om Naade at bære sit Kors med Taalmodighed.—Derpaa gik vi over til P. F. Mundahl, hvor vi stansede Natten over. Den 2 Juni var tillyst Gudstjeneste i en Kirke i G. Olsons Menighed baade Form. og Eftermiddag. Form. prædikede jeg over Dagens Ev. og om Eftm. talte G. Olson og tilslut talte jeg nogle Ord over Math. 16, 24—26, og Gud gav os meget hyggelige Stunder den Dag baade for og efter Middag. Priset være Herrer for sin Naade!

Efter at have bydt Farvel med G. Olson som nu skulde gaa hjem, tog jeg Følge med min gamle fortrolige Ven Ole N. Hundere og fik stanse i hans hyggelige Hjem Natten over.

Den tredie Juni var tillyst Begravelse i den samme Kirke. Efter Anmodning talte jeg ogsaa der nogle Ord over Filip. 1, 21, om at paa et Liv i Kristus følger en salig Død. Men Pastor L. J. Odland holdt den egentlige Ligprædiken og udførte Jordfæstelse. Derpaa gik jeg over til Byen Frost, og efter Indbydelse stansede jeg Natten over hos J. S. Rendahl.

Den 4de Juni gik jeg over til Blue Earth City og søgte der mine gamle bekjendte Mr. L. K. Woodvik med Kone, stansede der et par Timer, og tog derpaa Trainet til Story City, Iowa, og kom da i Selskab med flere, som var paa Vei til vort Synodemøde som dette Aar skulde holdes i Roland. Ankomne til Story City traf vi flere som var komne der for at skydse Folk over til Roland. Jeg blev der indkvarteret til Hr. P. A. Solem for at have mit Hjem der under Mødet, som var mig et ret hyggeligt Hjem saa jeg føler mig skyldig at takke Gud, og Broder Solem og Familie for den gjæstfrie og hyggelige Opvartning vi alle fik som var Gjæster i deres Hjem. Den 5te Juni samledes mange ved Kirken, saa jeg der fik hilse paa mange af baade kjendte og ubekjendte. Mødet begyndte med Sang, Bøn og Prædiken af Pastor C. J. Eastvold. Jeg var paa Mødet fra dets Begyndelse til den 10 Eftm. Om hvad som var paa Mødet har vi læst i Bladene samt venter vi et fuldstændigt Referat over Mødets Forhandlinger snart vil udkomme, derfor vil jeg intet sige derom her.

Som sagt, jeg reiste fra Mødet i Roland den 10de Eftm. ifølge med K. L. Aasland til hans Broder L. L. Aasland, hvor vi stansede til over Middag. Derpaa gik jeg til K. L. Aasland, hvor der var tillyst Opbyggelse Kl. 4 Eftm. men det var kun nogle faa som samledes der den Aften. Den 12 var tillyst Opbyggelse i Kirken der til Kl. 9 A M. Der samledes ogsaa en liden Flok af Folk, og Gud gav os ogsaa der en velsignet Stund til Afsked. Og uvist er det om jeg oftere paa dette Sted kan faa Anledning at hilse disse gamle bekjendte Venner med et Guds Ord. Efter at have bydt Farvel gik jeg lige fra Kirken til Eagle Grove og kom just tidlig nok at naa et Train paa C. G. W. der bragte mig til Austin Minn., og paa dette Train blev jeg ifølge med min gamle bekjendte Ven O. Halgrims med hvem jeg fik have en meget hyggelig Samtale om baade nye og gamle Ting. Fra Austin gik jeg samme Aften til Peterson, og den 13de Juni kom jeg lykkelig hjem og fandt alle friske og ellers alt i Hjemmet vel bevaret. Herren være priset som ogsaa paa denne Reise førte mig lykkelig frem og tilbage til mine hjemme. Vil hermed hilse baade kjendte og ubekjendte af „Budbærerens" Læsere. Om en kort Tid, saa har alle Guds Børn feiret ved Lammets Blod og Vidnesbyrdets Ord.

Deres A. E. Boyum.

Samtalemøde i Grafton, N. Dak.

Et kristeligt religiøst Samtalemøde af Mayville Kreds af Hauges Synode blev afholdt i Grafton N. D. den 2den og 3die Juli. Paa Formiddagen den 1ste Dag blev der holdt Prædiken af Pastor Mona fra Grand Forks over Teksten: Den store hvide Skare Aab. 7—9 hvorefter Mødet organiseredes og

Digitized by Google

Sessionstiden bestemtes. Da Formanden og Sekretæren ikke var tilstede fungerede Viseformanden Pastor Borgen, og undertegnede blev valgt til Sekretær for Mødet. Paa Eftermiddag indlededes Samtalen over Teksten: Kongesønnens Bryllup Math. 22, 1, 13 af Pastor Nesvig. Taleren søgte at fæste Mødets Opmærksomhed ved den store og forunderlige Kjendsgjerning at da alle Kongers Konge skulde søge en Brud for sin Søn søgte han den blandt den i Synd dybt nedsjunkne og forvendte Menneskeslægt og at saa mange som vilde modtage Indbydelsen til alle Tider har faaet og faar være Gjester ved dette høie Hoff. Indbydelsen gjalt først det jødiske Folk. Men da dette som et Folk foragtede den, saa gik Herrens forud forkyndte Straffedom paa et bogstaveligt Vis i Opfyldelse paa dem ved Jerusalems Forstyrrelse ved de romerske Hære og at den samme Regel som gjelder for Folk og Nation til enhver Tid den gjelder ligesaa for Samfund og Individer. Kristi Tjenere maa til enhver Tid indbyde alle Mennesker at komme til Brylluppet og fortælle dem, at alle Ting er færdig; men Herren har selv forbeholdt sig Retten til at afgjøre hvilke de er, som er værdige eller uværdige. Begge Dele vil som oftest være tilstede i vore Bønnemøder og Samtalemøder og ved Nadverbordet. I Samtalens Gang blev der kraftigt fremholdt at af alle dem, som foragter Indbydelsen er de de frækkeste, som følger med Børneflokken uden at være Barn. Sin Foragt viser de mest derved, at de ikke vil efterkomme Brudgommens Ønske i at iføre sig den Klædning, han tilbyder dem frit. Der blev paavist at ligesom Hyklerne til alle Tider har lagt an paa for Menneskers Øine at være blandt de bedste kristne, saa gjør de ogsaa nu. Men han, som har Øine som en Ildslue, kan de ikke bedrage. Der blev fremholdt, at alle som foragter Indbydelsen gjør det fordi de ikke vil blive salige; thi at være salige er det samme som at være sin Synd kvit. Men de elsker mere Mørket end Lyset. Der blev alvorligt og indtrængende betonet at alle Ting er færdige, kommer til Bryllup. At man ikke behøver at bringe Kurve fulde af Mad og andre Sager med sig til dette Gjestebud; men hellere tomme Kurve for at faa dem fyldte, og de bedste Kurve man kan bringe er sit Hjerte og des mere vor Herre faar udtømme os af alt vort eget des mere kan vi modtage af dette himmelske Festmaaltid. Trangen efter at nyde ligesom jager alle Mennesker afsted til de mange forskjellige Pladser i denne Verden for at søge faa denne sin Trang tilfredsstillet imedens Lammet og Bruden staar og raaber kom, kom til den levende Kilde, den eneste Plads i Himmel og paa Jord, som kan give dit Hjerte Fred. Men de allerfleste gaar denne Plads forbi fordi de ikke vil give Afkald paa sin Synd.

Hvis Bruden tænker mere paa de Bekvemmeligheder og det skjønne Hjem hun skal faa, naar hun bliver forenet med sin trolovede, end hun tænker paa ham selv, da er det hele bare en Løgn, ligesaa i aandelig Forstand. Det er den himmelske Brudgom alene, som maa være vort Hjertes Skat og vor Del nu og evindelig. Bruden høiagter sin Brudgom og vil ialt rette sig efter hans Vilje. Den, som bekjender sig at være en kristen og tager det ligegyldigt med Synden, er en Hykler. Derpaa skal vi vide, at vi elsker Gud om vi holder hans Bud og finder Lyst i dem. Den Brud som ikke vil stride og lide tilsammen med sin Brudgom vil komme til at gjøre samme Erfaring som Israels Børn, da de blev ført af Herren anderledes end de havde tænkt sig, saa knurrede de og saa blev det bare Misnøie og Knurren indtil at de for sin Knurrens Skyld blev allesammen nedslagne i Ørkenen. Det bør os gjennem mange Trængsler at indgaa i Guds Rige.

Det er saaledes med tro Ægtefolk her i Livet, at des haardere Kampe og des mere Trængsler de har tilsammen udstaaet i Livet, des sterkere er Kjærlighedsbaandet knyttet, saa ogsaa i aandelig Forstand. Den himmelske Brudgom giver selv baade Kraft og Vilje til sin Brud til at kunne blive tro. Denne Indbydelse angaar Evigheds Sager. Det er et evigt indenom, og der er et evigt udenom.

Da Kongen kom ind for at bese Gjesterne og tiltaler den, som ikke havde Bryllups-

Digitized by Google

klædningen paa og siger: Min Ven, hvorledes kom du herind og har ikke Bryllupsklæder paa? saa sidder han der stiv og kold uden at svare et Ord.

Det vilde være godt, om alle Raadesforagtere itide vilde lære at indse, at den Fordærvelsens Stad, hvori deres Sjel bygger og bor skal brændes. Det blev gjentagende lagt Vegt paa, at alle Ting er færdige endog for Hyklere at komme, og at alle Guds Tjenere bør til enhver Tid indbyde Syndere, om end som oftest det kan se frugtesløst ud, saa bør man dog komme ihu, at Guds Ords Sæd ikke raadner isammen med al den anden Raaddenskab i Hjerterne, og at Belønningen for vor Troskab venter hisset, hvor Brudgommen selv udgjør Glanspunktet i al den Saligheds vi skal faa nyde i alle Evigheders Evighed.

Den 4de Juli var man samlet til Fest i Skoven indved Byen tilsammen med den forenede Kirkes Menighed. C. A. M. Spenser af Grafton holdt Talen paa Engelsk, og Pastor J. Offstedahl af den forenede Kirke og dem af vore Præster som var tilstede talte paa Norsk over Dagens Betydning, belyst af Guds Ord. Det hele var vellykket.

John M. Almen.
Sekretær Protem.

Fra Arbeidsmarken.

Past. N. J. Ellestad af den forenede Kirke er af sit Samfunds Missionsbestyrelse kaldt til Bymissionær i Chicago. Past. H. O. Fjelstad er kaldt til Præst for de Menigheder han forlader i Goodhue Co. Minn.

Bonnet Prairie Menighed agter at afholde Missionsfest Søndag den første Sept. Pastor C. J. Eastvold taler og vi venter ogsaa at have Pastor Harrisville med. Indtægterne deles ligelig imellem indre og ydre Missionen.

I Referatet fra sidste Synodemøde Side 92 findes følgende: „Besluttet, at det Nummer af „Budbæreren", hvori Løhres Foredrag om vore Skolers Opgave trykkes gjøres til et specielt Skolenummer, hvori gives Billeder af Skolerne osv. og andet, som kan tjene til at vække Interesse for vore Skoler".

Dette Nummer tænker vi nu at faa ud til den 17de August.

Prof. Oftedal er af Augsburg Seminariums Direktion valgt til midlertidig Bestyrer for Augsburg. Han blev ogsaa anmodet om at holde nogle teologiske Foredrag ved Seminariet i Aarets Løb. Professoren ser sig nemlig ikke istand til at optage Arbeidet for fuldt Alvor ved Skolen igjen. Past. E. P. Harbo blev kaldt til at undervise en Time daglig i Teologklassen. Geo. Sverdrup Jr. valgtes til Lærer i Collegeafdelingen.

Hvor der er Vilje, der er det ogsaa Vei. Dette er ogsaa sandt med Hensyn til Missionsarbeidet. To ældre Kvinder ved Arsh Creek, Beresford, S. Dak., som lever for langt borte til at møde ved Menighedens regulære Kvindeforeningsmøder, sætter en Dag i hver to Uger tilside for Missionsarbeide. Et af deres Arbeide er en Navnekvilt. Af hvad den har indbragt modtog jeg $10.00 til Kinamissionen. $10.00 skulde gaa til Barnehjemmet. Dette er et følgeværdigt Eksempel. Ida Groseth.

Ved det norske Missionsselskabs Generalforsamling i Kristiania i Slutningen af Juni var ca. 550 Deputerede fremmødt hvoraf 67 Kvinder. Dette er første Gang Kvinderne har havt Ret til at deltage i disse Møder. Til Mødet var indløbet telegrafisk Hilsen fra den lutherske Frikirke i Amerika med Henvisning til Ef. 11, 10.—Past. H. Hoverstad var tilstede og bragte Hilsen fra den forenede Kirke. Ved Afslutningsfesten blev den store Forsamling beværtet med Smørrebrød, Julekage, Kaffe, Øl og Melk, og saa holdtes Taler for Kongen, for Kirken, for Fædrelandet osv. Der staar intet om at nogen talte for Afholdssagen. Nei de er nok konsekvente alligevel.

Missionsfest ved Osgood. Begunstiget af det smukkeste Veir, som man kunde ønske sig, samledes Venner af Frons Menigheds nordre Kvindeforening ved Osgood, Cass Co., N. Dak., til en Missionsfest Lørdag den 29de Juni sidstleden.

Taler blev holdt af Pastorerne Malkewick og Johanson, samt af Hr. Newramoen.

Det var da ogsaa Missionens store og Gud velbehagelige Gjerning, som blev lagt os paa Hjerte.

Salget af Foreningens Varer og Opvartning indbragte cirka $45.00.

Herren lægge frembeles sin Velsignelse til disse Venners Virke, saa at det maa blive dem og mange andre til rig Velsignelse og Gud til Ære og Pris ved Jesus Kristus. Tak for Samværet! M.

Den 25de Juli modtog vi seks Breve med en Gang fra vore kjere Arbeidere i Kina. Brevene var sendt til forskjellige Tider med to a tre Ugers Mellemrum, men kom til Kenyon i samme Postsæk. Et af Brevene var stemplet i Hankow den 2den Juli og var her den 25de, saa det har da vist ikke faret vild paa Reisen, men holdt ret frem og det med god Fart.

Digitized by Google

Alle vore Venner lever og er taalig vel om end svage og udslidte iblandt. De taler alle om altfor meget Arbeide og ber om flere Arbeidere. De glæder sig over snart at faa byde velkommen den lille Flok, som Synoden har bestemt at sende ud i Høst.

De fleste af de omtalte Breve og mange andre, som vi har faat skal Missionsvennerne snart faa læse i „Budbæreren".

I Wisconsins Legislatur er der nylig vedtaget to Love, som Guvernøren har sanktioneret, og som alle Venner af Sedelighed og Anstændighed maa glæde sig over. Den første af disse Love gaar ud paa at forbyde usædelige Avertisementer baade af Mediciner og Læger, og den anden giver en Forklaring over, hvad der i en allerede bestaaende Lov menes med "immoral, dishonorable or unprofessional conduct on the part of physicians". Herunder nævnes ogsaa Avertering af det ovenfor nævnte Slags. Som Straf for saadan Avertering er sat Bøder fra 25 til 100 Dollars.

Flere af vore norske Blade, og det nogle af de største og mest udbredte, vil altsaa efter dette ikke mere have Lov til at komme ind i Wisconsin, og denne Stat har herved sat et Eksempel, som vi kun kan ønske at Nabostaterne Illinois, Iowa og Minnesota vilde efterfølge. Hvis dette skede, og Lovene blev gjennemførte, og de i disse Stater udkommende Blade blev rensede fra dette Slags Avertisementer, vilde ganske vist megen baade moralsk og legemlig Skade og Fordærvelse forebygges.

Ev. Luth. Kirket.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15 00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Jewell Lutheran College. Undervisningen ved Jewell Lutheran College tager sin Begyndelse Tirsdag den 10de September. Alle, som ønsker Skolens Katalog, vil skrive til Magnus Johnson, Jewell, Ia. Om nogen ønsker Oplysning fra mig personlig, da vil Breve med Fore-

Digitized by Google

spørgsel naa mig her indtil Udgangen af Juli. Siden maa Breve sendes til Jewell.

1215 Walnut St., Berkeley, Cal.
N. J. Løhre, Bestyrer.

Afskedsfest.

Om Gud vil, bliver der Afskedsfest for Missionærerne i Hoff Menighed, Sacred Heart, Minn., den 4de August 1907.

Det vil blive en Høitidsdag for dem, som drager ud paa Missionsmarken og for Hjemmemenigheden. Vi haaber ogsaa, at Vennerne vil give os et godt Løft med Hensyn til Reisepenge for Missionærerne, saa vi skal slippe at gaa til Banken og laane.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Herved bekjendtgjøres at der bliver afholdt en Afskedsfest, om Gud vil, i Størdahls Mgd., Dell Rapids S. D. den 18de August for Dr. Robert Anderson, som reiser til Kina som Synodens Lægemissionær. Tilreisende bliver mødt i Dell Rapids Dagen før.

Paa Menighedens Vegne.
G. M. Bruce.

Program
for Sommerskolen ved Red Wing Seminarium
August 27de—September 6te 1907.

1ste Uge, August 27de—31te

Aug. 27—30 Kl. 9—10 A. M. Prof. A. Helland: Aabenbaringens Bog.
Aug. 31 Kl. 9—10 A. M. Prof. A. Helland; Absolution i Forbindelse med Nadværen.
Aug. 27—29 Kl. 10.10—11 A. M. Past. J. M. Wick: Hvad var de væsentlige Aarsager til de forskjellige Afvigelser i Lære og Liv i Oldkirken?
Aug. 30 og 31 Kl. 10 10—11 A. M. Prof. E. O. Ringstad: Psycology.
Aug. 27—31 Kl. 11.10—12 A. M. Prof. Wilhelm Pettersøn: Myther og Mythologier.
Aug. 27 Kl. 3—4 P. M. Past. G. O. Paulsrud: Konfirmationen.
Aug. 28 Kl. 3—4 P. M. Past. T. J. Oppedahl: Bækkelse.
Aug. 29 Kl. 3—4 P. M. Past. G. C. Gjerstad: Bekjendelsens Forhold til Troen. (Rom. 10, 5—13.
Aug. 30—31 Kl. 3—4 P. M. Samtale: Aabenbaringens Bog.
Aug. 27 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Konfirmationen.
Aug. 28 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Bækkelse.
Aug. 29 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Rom. 10, 5—13.
Aug. 30 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Aabenbaringens Bog.
Aug. 31 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Absolution i Forbindelse med Nadværen.

2den Uge, September 2den—6te

Sept. 2 Kl. 9—10 Past. A. O. Mortvedt: Præsten som Kateket.
Sept. 3—4 Kl. 9—10 Past. T. J. Oppedahl: Præsten som Forkynder.
Sept. 5—6 Kl. 9—10 Past. C. C. Holter: Præsten som Sjelesørger.
Sept. 2—6 Kl. 10.10—11 Prof. H. A. Urseth: Det Gamle Testamentes Offere som Forbilleder.
Sept. 2. Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: The religious State of the World.
Sept. 3 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: The Missionary Societies of the Ev. Luth. Church.
Sept. 4 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: Foreign Missions and Christian giving or The Lord's tenth for the Lord's Work.
Sept. 5 Kl. 11.10—12 Dr J. Telleen: How to solve the Foreign Missionary Problem.
Sept. 6 Kl. 11.10—12 Dr. Telleen: Gustavus Adolphus.
Sept. 2 Kl. 3—4 Prof. Sven Oftedahl: De overordentlige Naadegaver.
Sept. 3 Kl. 3—4 Past. G. Oftedahl: Den Haugeske Vækkelse.
Sept. 4 Kl. 3—4 Past. J. J. Breidablik: Israels Nutid og Fremtid.
Sept 5. Kl. 3—4 Prof. E. O. Ringstad: Natural Revelation.
Sept. 6 Kl. 3—4 N. N. Rønning: Oliver Cromwell.
Sept. 2 Kl. 4.10—5 Samtale: De overordentlige Naadegaver.
Sept. 3 Kl. 4.10—5 Samtale: Den Haugeske Vækkelse.
Sept. 4 Kl. 4.10—5 Samtale: Israels Nutid og Fremtid.
Sept. 5 Kl. 4.10—5 Samtale; Natural Revelation.
Sept. 6 Kl. 4.10—5 Samtale: Oliver Cromwell.
Sept. 2 Kl. 7.30 P. M. Past. J. N. Sandven: Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet.
Sept. 3 Kl. 7.30 P. M. Prof. J. L. Nydahl: Nutidens Kamp mod Drikkefrafikken.
Sept. 4 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Israels Nutid og Fremtid.
Sept. 5 Kl. 7.30 P. M. Past. E. E. Gynild: Exegetisk Afhandling. Math. 13
Sept. 6 Kl. 7.30 P. M. Afslutning.

En Boarding Club vil blive oprettet i Seminariets Spisesal. Dormitorierne ved Skolen er overladt de besøgende til fri Benyttelse.

J. A. Quello, Sek.

Programskomite: E. P. Harbo, Form. / J. A. Quello, Sek. / S. Risløv, Kas. / T. J. Oppedahl.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Ved Pastor O Andresen fra Newark Mgd., Pastor Mortvedts Kald. Kontant: Mrs. Serine Olson 25, Ole Johnson 5, Daniel Anderson 10, E Arland 5, Mrs. S Osmond 5, Perry Peterson 5, A Anderson 5, Ole Peterson 25, Arthur Olson 5, Heine Peterson 1, A L Brown 5, Walter Emmet 2, Ole Nordby 25, R K Wicks 5, Pastor Mortvedt 10, A Midtbø 5, Ole Tuttle 5, L Gravley 5, H Arland 5, L Christofferson 5, R Knudsen 5, H E Olson 5, Lisabet Nelsen 1, Knut Ingemonsen 10, Mrs. Belle Williams 10, Ohne Kleven 1, Geo. S Quam 5, A L Nelson 5, Mrs. Anna Fosse 10, A Halvorson 1, Mrs. Malinde Nelson 1.50, Christ Brewick 10, tils. 227.50

Notes: Dorothy Dierzen 5, Knud Ingemonson 15, F Oakland 5, Mrs. Belle Williams 10, Geo. S Quam 20, Mrs. Anna Fosse 10, Mrs. Sarah Wicks 20, A Roalson 5, Daniel Anderson 15, R K Serby 25, R J Moe 25, John Hanson 20, Henry S Monson 5, E M Pederson 5, H E Olson 5, Josef Fruland 5, Pastor Mortvedt 15, tils. 215.00 ..... 442.50

Digitized by Google

Bed do. fra Hauges Mgd., Pastor Mortvedts Kald. Kontant: Mrs. Kristine Wicks 10, John Sebby 10, O F Nels 10, B Hagen 5, J O Sebby 25. John A Thompson 20, O R Wicks 5, B Wicks 5, John Thompson 1, Chr. F Nels 5, Jonas Sigmond 1, P Svenson 3. H Halvorson 6, P Kallem 5. Mrs. Marie Nelsen 1, Ole Mikkelsen 1, tilf. 113.00.
Notes: Lars Fruland 25, A C Sebby 5. Osmon Nels 15. Mrs. Johanne Brewick 2, John O Larson 10. Mrs. Julia Williams 100. R Gaard 10. P O Fruland 5, John Larson 5. Salve Ugland 5, tilf. 182.00..... 295.00

Bed do. fra Plattville Mgd., Pastor Mortvedts Kald. Kontant: Sam Knudson 50. Mrs. Martha J Granville 10, E M Granville 20, E Thompson 2, Ole Knudsen 2, A Knudsen 2, Wesley Olson 2, Elias Knudsen 2. Mrs. Betsy Dell 75c, Georg Peterson 10, H O Olson 5, Andrew Larson 5, Thos. Kittelson 15. Carl Kittelson 2, Dan Erickson 2, Sam Knudson (fire) 2, Erik Tweidt 2.50. Henry Sandwick 2. Joe Knudson 2. A Severson 2, S S Myrebøe 10, tilf. 150.25.
Notes: Mrs. Martha J Granville 15, A F Granville 25. Mrs. J Bentson 10, Mrs. Bertha Myrebøe 25, S Severson 25. Mrs. Lina Hanson 10, Thos. Kittelson 10, Andrew Tveet 20, tilf. 140.00..... 290.25

Ole Evenson, Sandwich, Ill., Note..... 5.00

Bed do. fra norsk luth. Mgd. ved Creston, Ill., Pastor Eittreims Kald. Kontant: E Byro 5, Ole Male 25, Helen Eames 10, Mrs. John Olson 25. Mrs. Chris. Olson 25. Theodor Berg 5. O K Tysdal 1. S Sanderson 2, Harry Sanderson 2. L M Johnson 2, Thom Egland 10. Ole Espe 2, A Larson 1, B Thuestad 1, E L Knutson 10, B S Knutson 1. M Hall 2, John Quitno 5, E G Edvinson 10. Oscar F Berg 25. O B Male 25. Mrs. Bertha Olson 10, Lars Barberg 10. Ole A Johnson 10. Henry H Kittelson 5. Halvor Kittelson 20. Seward Sanderson 5. Mrs. O A Byro 5. Olaus Christofferson 3. S M Sanderson 10. S Nelson 3. B Ravnaas 50c. O J Ravnaas 10. Elias Espe 6. Lincoln Hill 5. Oscar Hill 5. tilf. 301.50
Notes: O B Male 25. Enock Maland 20. Thom Egland 10. A Sanderson 15. John Tysdal 10. O J Grundy 5. A J Bjerge 10. Joe Johnson 20. E Byro 20. A Mork 25. Lars Hendrickson 10. Frank Warberg 5. E O Sanderson 25. Mrs. E G Kittelson 5. Oscar B Berg 5. Isak Peterson 5. S B Peterson 25. tilf. 240.00..... 541.50

Bed do. fra St. Johns Mgd., Pastor Eittelms Kald. Kontant: K Batne 5, Sam Alkvig 1. E Quitno 5. Berge Bergeson 1. H Livingston 50c. Mrs. Isabel Thompson 25c, H Anderson 50c, A Sampson 1. tilf. 14.25.
Note: Ole Cody 10..... 24.25

1598.50
Før kvitteret for 1813 50
3412.00

Professorløn: Bed Pastor O Andresen fra Anna Larson, Chicago, Ill. 1, Pastor K O Eittreim 5..... 6.00
J. L. Lasseson pr. O. Andresen.

Kinamissionen: Fra Mrs. Lena Anderson, Clark, S. Dak..... 5.00

Bed Hans E Anderson fra Tref. Mgd., Pastor G Evensons Kald, S. D. 25.00

Bed Pastor B K Barstad fra Lac qui Parle Mgd.s søndre Pigef..... 50.00

John T Bakka, Freeborn, N. Dak. 5.00

Ole Carlson, Erskine, Minn..... 6.00

Bed Mrs. O Danielson fra Hauges Mgd.s Kvf., Canoe, Ja. 10.90

Bed Pastor O H Elstad fra Arnt Anderson, Lodi, Wis..... 10.00

Bed J H Elstad fra Hauges Mgd.s Kvf., Franklin, Minn. 20.00

Bed Pastor G Evenson fra Conrat Nilson, Tref. Mgd., Kingsbury Co., S. D..... 10.00

Bed Pastor E J Eastvold fra Miss Marthe Lund, Blabon, N. D. 1.50

Bed Ole Elstad fra ham selv 10, J O Solberg 1, P B Olson 50c, L Bjørnson 50c..... 12.00

Bed Iba Groseth fra Mrs. Anton Evenson og Mrs. Magda Hammer, Arih Creek, Beresford, S. D..... 10.00

Bed Prof. M G Hanson pr. Pastor Wm. A Rasmusson fra Hauges Mgd. ved Decorah, Ja..... 25.00

Fra Mr. & Mrs. Peder O Herreid, Twin Valley, Minn. 6.50

Bed Pastor E E Holter fra T E Cleveland, Omaha, Neb. 3.00

E Johnson, Red Wing, Minn..... 5.35

Bed Mrs. J B Jæger fra St. Peters Kvf., Clay Co., S. D. 40.00

Fra Mr. & Mrs. J M Johnson, Irene, S. D..... 10.00

Bed Lars K Larson, Offer ved en 4de Julifest, Winfor, Minn..... 4.90

Christ Larson, Bellingham, Wash..... 3.50

Bed Pastor A O Mortvedt fra Newark Mgd.s Kvf., Newark, Ill..... 50.00

Bed Pastor G E Gjerstad fra Bethel Mgd., Beltrami, Minn..... 10.00

Ole Mæle, Malta, Ill..... 25 00

Bed Pastor M L Nesvig fra Nordheim Mgd.s Skolefest ved Litchville, N. Dak., Offer..... 23.25

Bed Mrs. Ingrid Olson fra Vor Frelsers Mgd.s Kvf., Muskegon, Mich 13.00

Olaf Rasmusson, Grafton, N. D..... 5.60

Pastor T J Svande, Deerfield, Wis..... 10.00

Bed H Stoum fra Throndhjems Mgd.s Kvf., Yankton Co., S. D..... 40.00

Bed Pastor Edw. Duea fra ham selv 5, E R Nordby 5, flere ubenævnte 4. Geo. Lenning 1, T R Johnson 1. Carl Peterson 1. Mrs. O J Johnson 1, Ole Ovsal 50c. Ira Nelson 50c, Nels Hanson 50c..... 19.50

Bed Pastor D T Borgen fra Miss Karina Gunderson, Burton, N. D..... 1.50

460.90

Børnehjem i Kina: Bed Past. Edw. Duea fra den 4aars gamle Bergie Monson, Armstrong, Ja..... 4.01

Bed Pastor A J Evenson fra „Union Sunday School of Pleasant View", Otter Creek Twp., Kansas..... 5.15

9.16

Til Hospital i Kina: Bed Pastor S O Heidal fra Nazareth M.gd.s Pigef., Hamilton Co., Ja. af Pastor S O Heidals Kald..... 10.30

Hungersnødlidende ina. Bed Pastor D T Borgen fra Mrs. M Anderson, Mayville, N. Dak..... 3.00

J. J. Rendahl, Kas.

Boganmeldelse.

„Om at bevare vort Morsmaal" er en Traktat paa 22 Sider skrevet af Waldemar Ager. Da dette ikke var en af store, svære Bøger saa tog vi os Tid midt i Travelheden til at læse den med en Gang. Kvantiteten er liden, men Kvaliteten er god. Det er derfor overkommeligt og saare nyttigt selv for den, som har det travelt at læse denne Pamflet. Husmødrene burde prøve at finde Tid til at læse den, saa kanske de kom til at tænke paa, at de altfor rundhaandet og altfor billigt giver fra sig en ædel Arv, sit Morsmaal. Bogen koster bare 7c pr. Stykke eller 50c pr. Dusin. Kjøb den, læs den, spred den. E. E. Holter.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof.

Digitized by Google

Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Referatet for 1907 færdigt.

Referatet af Hauges Synodes Aarsmøde for 1907 er nu færdigt og vil blive omsendt til Præster og andre efterhvert som Ordres indløber. Referatet er paa 230 Sider og indeholder foruden de almindelige Indberetninger, Referat af Mødets Forhandlinger samt Parokialrapport ogsaa et Tillæg, hvori er gjengivet Prof. Dr. Telleens Indremissionstale, Prof. Løhres Foredrag: Vore Skolers Opgave, Past C. C. Holters Prædiken: Fald og Opreisning eller Synd og Naade samt Kandidaternes Biografier.

Referatet er iaar trykt i et Antal af kun 2,000 Eksemplarer og vil blive omsendt kun til Præster og andre, der indsender deres Ordre for samme. Naar Ordres indsendes bedes man at underrette os om, hvorvidt man ønsker det sendt med Fragt, Express eller Post. Prisen er 25 Cents enkeltvis.

Alle Ordres bedes indsendt snarest muligt til C. Lillethun,
Dr. H Red Wing, Minn.

Rev J A Bergh

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad.
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassør. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun.
Drawer H Red Wing. Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Hvor tungt Menneskenes Forblindelse og Forhærdelse ligger paa Jesu ømme og hjerlige Hjerte; 2. Kredsmøde; 3. Lawrence Selmer Oppegaard død; 4. Ligning af Professorløn paa hver Kreds; 5. Iden fortsætter i Syd Dakota; 6. I hvilke Tilfælde bør en Præst negte at forrette ved Begravelse? 7. Fra Madagaskar; 8. Kinamissionen; 9. Nogle Tanker om Bønnen; 10. Reiseberetning; 11. Samtalemøde i Grafton, N. Dak. 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Bekjendtgjørelser; 14. Kvitteringer.

Digitized by Google

Sandhedsvidnet

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 32 | Lørdag den 10de August 1907 | 39te Aarg.

En Sang.

(Indsendt ved Christina J. Loe.)

Tak, o Jesus, at du mig har draget
Udaf Syndens Magt, som er saa stor,
:,: Og udi mit Hjerte Plads har taget
Og mig trøster, leder ved dit Ord. :,:

Tak, at du har givet mig slig Glæde,
At jeg vil dig følge her paa Jord,
:,: Tak, at du har givet mig et Sæde
Hjemme ved dit rige Bryllupsbord. :,:

Verdens Glæder er for mig saa lave,
Og dens Lykke, ak den er saa hul,
:,: Ja, den ligner smukke, skjønne Grave,
Hvor al Sorg og Uro har sit Skjul. :,:

Du, min Ven, som her med Synden leger,
Du har Uro, det er ganske vist.
:,: Ser du ei, hvor Lammets Blod det peger
Paa fuld Frelse udi Jesus Krist. :,:

O, bekjend din Synd, og han forlader,
Og han giver dig en Klædning hvid,
:,: Saa du passer mer paa Himlens Gader,
Naar han henter dig fra Jordens Strid.:,:

Herlig Sandhed, at han mig vil hente,
Thi han aldrig svige kan sit Ord;
:,: Jesus maa jeg mere paa dig vente,
Saa jeg lever til din Pris paa Jord. :,:

Lovens Forhold til Mennesket.

Gal. 3, 24—29.

Man var kommet i Vildrede derborte i Lilleasien blandt de galatiske Menigheder med Hensyn til de troendes Forhold til Loven. De havde lært af Apostlerne, at „Kristus er Lovens Ende til Retfærdighed for hver den som tror; men jødiske Vranglærere havde sneget sig ind blandt dem og forvrængt Kristi Evangelium for dem i den Grad, at de som havde begyndt i Aanden, nu stod i Fare for at fuldende i Kjødet. Intet Under at Kristendommens store Forkjæmper, Paulus, skriver saa varmt og indtrængende, som han gjør. Han er begeistret, men stø; thi hans Begeistring er ikke en Frugt af Kjødets Energi; men Kjerlighedens varme Omsorg for Sjeles Frelse. Der er en Tanke, som behersker ham. Den nemlig, at han maa faa bragt Galaterne til at adlyde Sandheden; faa dem til at indse, at de er forvildet.

Efter Hilsener gaar han lige paa Sagen med det samme og udtaler sin Forundring over, at de saa snart har ladet sig vende bort fra ham, som kaldte dem ved Kristi Naade, hen til et andet Evangelium, som ikke er noget virkeligt Evangelium, men kun Forvildelse.

I Troesforvisningens urokkelige Tillid og i Overbevisningens vindende Kraft henvender han sig til dem med følgende kraftige Ord: „Men selv om vi eller en Engel fra Himmelen prediker et andet Evangelium for

Digitized by Google

eder, han være forbandet!" Han synes at en saadan Udtalelse endog ikke er kraftig nok til at give Udtryk for, hvad han føler og er overbevidst om, og derfor gjentager han i følgende Vers: „Som jeg før har sagt, saa siger jeg og nu igjen: Dersom nogen prediker et andet Evangelium for eder end det, I have annammet, han være forbandet!" Disse Udtalelser grunder han paa den Kjendsgjerning, at det Evangelium, som er prediket af ham, ikke er „Menneskelære", men en Gudsaabenbaring. „Thi heller ikke jeg har annammet eller lært det af noget Menneske, men ved Jesu Kristi Aabenbarelse", siger han.

Disse forførisk Dødens Elementer, disse Vranglærere, som var kommen ind i Galatermenigheberne, kom ikke i Underkuerens Aandsretning, men de kom, som de der syntes at være interesseret i deres aandelige Velfærd. Just ved dette tilsyneladende velmente Udseende er det Fristelsen er farligst, da den for den uprøvede Sands synes uskyldig. Lad den Sandhed faa brænde sig ind i vor Bevidsthed og Overbevisning, at Fristeren er meget farligere, naar han kommer i en „Lysets Engels Skikkelse", end naar han kommer som en „brølende Løve."

Vildfarelsen, som var kommen ind i Galatermenigheberne, var den at vende tilbage til Loven som Frelsens Vei, og som derfor ogsaa gjorde Kristi Fyldestgjørelse til intet. Det at vende tilbage til Loven som Frelsens Vei betragtes af Paulus som en Fuldendelse i Kjødet, thi saa mange, som holde sig til Lovens Gjerninger, ere under Forbandelsen, thi der er skrevet: Forbandet er hver den, som ikke bliver ved i alle de Ting, som ere skreven i Lovens Bog, saa han gjør dem. Men at ingen bliver retfærdiggjort for Gud ved Loven, er aabenbart; thi den ved Troen retfærdige skal leve. Saaledes lyder Pauli Ord. Af disse Ord ser vi, at Paulus betragter det som selvsagt, at ingen kan holde Loven og derfor argumenterer han ud fra den Forudsætning. Han vil sænke den Sandhed dybt i Hjerterne, at Troen paa Kristus Jesus er Frelsens eneste Vei. Ved et Eksempel fra det gamle Testamente viser han, at denne Læren om Retfærdiggjørelsen af Troen er en gammeltestamentlig Lære og derfor ikke en Opfindelse af ham selv, saaledes som hans Modstandere vilde faa det til. Eksemplet han drager frem er Abraham. Han viser at han blev retfærdiggjort ved Tro og ikke ved Lovgjerninger, thi Skriften siger, at hans Tro blev regnet ham til Retfærdighed.

Som før bemærket var Galaterne kommet i Vildrede med Hensyn til Forholdet mellem Loven og den troende, og derfor belærer Paulus dem angaaende den Sag. Denne Tekst indeholder egentlig Følgeslutningen af en længere Bevisførelse eller Udredning af Læren om Lovens rette Brug. Hovedtanken er:

Lovens Forhold til Mennesket.

Paulus spurgte engang: „Hvad skal da Loven?" Han spurgte ikke som den der ikke vidste det; men han spurgte som den, der vilde belære dem, han spurgte fordi de ikke forstod det. Derfor tilføier han ogsaa i samme Aandedræt: „Den blev føiet til for Overtrædelsernes Skyld."

Siden den Tid Paulus spurgte dette Spørgsmaal har mange efterabet ham deri og spurgt det samme Spørgsmaal. Nogle har spurgt det og kommet til det Resultat, at Lovens Vei er Veien til Salighed. Disse kaldes „Lovtrælle." Med deres Liv i Lovtrældom protesterer de faktisk hver Dag mod den Sandhed, at Kristi Fyldestgjørelse er Veien til Salighed.

Der er atter andre som har spurgt dette Spørgsmaal og kommet til det Resultat, at Loven er en Usling, at den intet som helst har med den troende at bestille. Disse kaldes „de frie." En Del af denne „Broderkreds" gaar endog saa langt, at de ikke finder noget Brug for Loven paa noget Punkt i Menneskets Udvikling. Disse kaldes „de fri-fri".

Denne sidste Retning især kjendes meget godt paa deres fortærende Bitterhed mod anderledes tænkende. Det kan nu forresten være nokſaa rimeligt, at de er bitre, thi de har en Følelse af, at de staar paa en meget smal Platform. Du ved det er slig, at den

Digitized by Google

som har lidet at staa paa maa tegte skarpt for at holde sin Plads.

Disse Aandsretninger, baade „Lovtrællene, de frie og de fri-fri" er forskjellig fra hverandre; men de har dog et tilfælles, det nemlig, at ingen af dem stemmer overens med Paulus. Han kom til det Resultat „at ingen bliver retfærdiggjort for Gud ved Loven" og „Loven er god, dersom nogen bruger den lovlig." Det første, han kommer til i vor Tekst angaaende Lovens Forhold til Mennesket er Forholdet:

I. Før Troen paa Kristus.

„Saa er da Loven vorden vor Tugtemester til Kristus, forat vi skulle blive retfærdiggjorte af Troen".

Dette Ord „Tugtemester" betyder egentlig: en Skolemester, en som underviser Børn, en Huslærer. Da vor Vilje af Naturen er bortvendt fra Guds hellige Viljes Aabenbarelse i Loven, saa er virkelig Loven en Tugter for den ubodfærdige. Dens Hensigt fra Gud paa dette Stadium er at virke Hjertets Sønderknuselse eller som Paulus selv udtrykker det et Sted, at Munden skal bli tilstoppet og Mennesket bli skyldig indfor Gud. Men da den laveste Form af Syndserkjendelse er en Frygt for Straf, saa er Betegnelsen „Tugtemester" meget træffende. Paulus betragter altsaa Loven som en Huslærer i Guds Frelseshusholdning.

Loven er et Middel til at virke Sønderknuselse i det ubodfærdige Menneskehjerte; men den kan ikke give Liv. Tvertimod den dræber Synderens store „jeg", saa at han maa erkjende, at han ikke kan naa Salighed ved Lovopfyldelse. Dette vil Synderen komme til, dersom Loven ikke hemmes i sin Virkning. Altsaa dersom Loven faar udføre sin Gjerning i Menneskehjertet, saa kan det ikke blive staaende ved Forsøg paa Lovopfyldelse, thi Loven viser ud over sig selv. Dette gjør den paa den Maade, at den ikke virker, hvad den kræver. Loven kan ikke give, hvad den kræver og Mennesket har ikke Magt til at gjøre og blive, hvad den kræver, men trods disse Kjendsgjerninger, saa kommer dog Loven med sit fulde Krav til Mennesket og Mennesket føler at Kravet er uundgaaeligt. Saaledes blir Menneskets Stilling ganske haabløs ligeoverfor Loven. Med andre Ord: Synderen erkjender sig selv som fortabt. Derved har Loven naaet sit Maal med Mennesket paa dette Punkt. Den har faaet det til at erkjende sin faktiske Tilstand, nemlig at det er skyldigt indfor Gud. Just her er det at Evangeliets lægende Balsam kan bli anvendt paa det af Loven sønderknuste Hjerte. Da blir det en dyrebar Sandhed at vide, at der er Balsam i Gilead. Saaledes „er Loven vorden vor Tugtemester til Kristus, forat vi skulle blive retfærdiggjorte af Troen".

Lovens Hensigt paa dette Punkt i Menneskets Udvikling er altsaa den at overbevise om Synd og Fortabthed, saa at „Synden skulde ved Budet vorde overmaade syndig", paa det Trangen til Frelse maa bli saa stor, at Synderen i Tro til Guds Naade i Kristus Jesus hengiver sig helt til ham, træde ud paa Løfterne som den der erkjender sig „fattig, jammerlig, blind og nøgen."

Det er Paulus, som lærer os, at Loven bereder Hjertet til at modtage Frelsen i Kristus i Tro; thi han siger: „Jeg kjendte ikke Synden, uden ved Loven, thi Begjærligheden kjendte jeg ikke, dersom Loven ikke havde sagt: Du skal ikke begjære"..... „saaledes er da Loven vorden vor Tugtemester til Kristus, forat vi skulle blive retfærdiggjorte af Troen."

Dette er den ene Side af Lovens Forhold til Mennesket, men der er ogsaa en anden Side, nemlig dens Forhold til Mennesket:

II. Efter Troen paa Kristus.

„Men efterat Troen er kommen, er vi ikke mere under Tugtemestere".

Her maa vi vogte os for, vi ikke misforstaar Paulus, saa at vi her skulde finde en Støtte for den Opfatning, at den troende intet har med Loven at bestille eller at Loven er til ingen Nytte for den troende; thi sligt siger ikke Paulus. Hvad han siger er, at vi som troende ikke længer er under Lovens Tugtemester. Den troende er virkelig fri fra Lovens Forbandelse. Han er ikke under Lovens Tugtemester saaledes, at den kan fordømme til Helvede den, som er i Kristus Jesus, thi Skriften siger jo: „saa

Digitized by Google

er der da nu ingen Fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer efter Kjødet, men efter Aanden; thi Livets Aands Lov har i Kristus Jesus frigjort mig fra Syndens og Dødens Lov." Beviset for at man er i Kristus Jesus og derfor ikke under Lovens Forbandelse er altsaa, at man „ikke vandrer efter Kjødet, men efter Aanden." Det bør altid staa klart for den troendes Bevidsthed, at han ved Loven er død fra Loven, forat han skal leve for Gud.

Medens man nu maa vogte sig for, at man ikke forvrænger disse Pauli Ord dithen, at den troende ikke har noget med Loven at bestille, saa maa man ogsaa paa den anden Side vogte sig for Trælleaanden. Den troende er fri fra Lovens Forbandelse, men han er ikke fri fra at gjøre, hvad Loven kræver, men denne Gjøren har ingen frelsende Kraft i sig. Den er blot en Frugt af det nye Livs Aand, som er en villig Aand. Det som jeg egentlig sigter hen til er, at den troende ikke tvinges af Loven til at gjøre de Ting den kræver; thi ved Foreningen med Kristus blir der en anden Lov i Mennesket. Denne Lov er Kjerlighedens Lov. Guds Villie er bleven Menneskets Villie, saa at det vil, hvad de har erkjendt er Guds Villie.

Det som Paulus egentlig vil have frem og forstaaet er, at den troende i Kristus ikke er under Lovens Forbandelse og at han ikke længere tvinges til at gjøre Guds Villie, saaledes som han selv forklarer videre: „I ere jo alle Guds Børn ved Troen paa Kristus Jesus; thi I saa mange, som ere døbte til Kristus, have iført eder Kristus." Men da den troende ikke, som af sig selv ved, hvad der er ret og galt, saa trænger han en Veiviser, som peger ud for ham den rette Vei efter Guds Vilje. Naar Evangeliet kaster sit Lys over Guds Vilje udtrykt i Loven, da har den troende en saadan Veiviser. Den twinger ham ikke, det maa vi være klar over; men den oplyser ham, hvad der er Guds Vilje. Den er en Lygte, et Lys som viser ham Veien: „Budet er en Lygte og Loven et Lys," siger Apostelen. Det er sandt, at Guds Aand leder den troende, men det er ogsaa sandt, at han leder gjennem den aabenbarede Sandhed. Selv efter at man er bleven en troende, saa dømmer ikke Samvittigheden det som for Bevistheden ikke staar som Synd; derfor behøver den troende Lovens Lys.

Dette blir noget helt andet end at sige, at Loven er til ingen Nytte for den troende. Loven maa beholde den Plads, Gud har givet den. Det er kun Vantroen, som vil kaste Brag paa Loven. Den troende føler sig meget taknemmelig for, at han som en Synder kan faa tro sig frelst gjennem Jesus Kristus. Han bærer stadigt den Overbevisning, at han som af sig selv intet har fortjent; men han holder sig til Guds Naade i Kristi Fyldestgjørelse og i Kraft af det nye Liv gaar han fremad paa Helliggjørelsesveien. Han forarges ikke over, om Loven forkyndes i dens fulde Kraft; men han kryber hen til Korset og omfatter Jesus end fastere.

Men der turde maaske endnu være nogen twilende Tomas med Hensyn til Loven og den troende; thi i dette Brevs fjerde Kapitel kalder Paulus Loven „Verdens Børnelærdom" og „den kraftløse og fattige Børnelærdom." Ifølge disse Pauli Ord ser det ud til, at man har Ret til at spørge: Hvad skal man saa længere med det som er fattigt og kraftesløst? Nu vel, lad os ved et andet Spørgsmaal trænge lidt nærmere ind i denne Sag. Hvad er det Loven er fattig paa og krafteløs til? Jo, den er fattig paa frelsende Kraft og krafteløs til et nyt Liv. Dertil duer intet andet end Guds Naade i Kristus Jesus. Loven udpeger Veien, Naaden er Kraften til at vandre den. Forresten er det ikke saa sikkert at Paulus med disse Benævnelser tænker paa det samme, som naar han siger, at Loven er god, at den ikke er mod Guds Løfter og at Troen stadfæster Loven; thi han siger: „Afskaffe vi da Loven formedelst Troen? Det være langt fra; men vi stadfæster Loven." Ja da kan det ikke være en og samme Ting Paulus tænker paa med: „Verdens Børnelærdom?" Det kan ikke være den moralske Lov, som grunder sig paa Guds hellige og retfærdige Na-

Digitized by Google

tur; thi det som grunder sig derpaa kan ikke miste sin Kraft, da Gud er uforanderlig, og derfor er han ligesaa hellig og retfærdig nu, som han var paa Mose Tid. Hvad Gud engang har elsket, det elsker han idag. Hvad Gud engang har hadet, det hader han idag. Den Gud som siger: „Du skal ikke begjære," det siger han til de troende saavel som til den ugudelige. En anden Sag er det, at den troende i Kraft af det nye Liv ikke vil begjære; men dersom han slappes, saa at han alligevel giver efter, saa er Loven der og viser ham Veien. Kraften til at gaa den faar han ikke hos Loven; men den har vist ham hvor han gled af Sporet. Kraften til at vandre den udpegede Vei faar han søge i Guds Naade. Følger vi med Paulus i hans Fremstilling, saa vil vi finde, at han i Vers 10, i det 4de Kapitel i dette Brev, kommer til dette: „I tage vare paa Dage og Maaneder og Tider og Aar." Visselig, dette er fattigt og kraftløst, men selv om man ved den moralske Lov tænker at vinde Salighed, saa skal man finde, at den er ligesaa fattig og kraftløs.

Apostelens Fremstilling er altsaa saaledes: Loven fører den ubodfærdige til Syndserkjendelse og Sønderknuselse, dersom den ikke hemmes i sin Virkning; den bringer Synderen til at se sin Synd og sin fortabte Tilstand, paa det han maa blive modtagelig for Frelsen i Jesus Kristus. Men efterat Mennesket er kommen til Troen paa Kristus, da staar det ikke længere under Lovens Forbandelse og Tvang, men den oplyser det fremdeles om Guds Vilje. I denne Frelsers Husholdning er der ingen Forskjel paa Personernes Nationalitet, Stand eller Kjøn. Alle er en i Kristus Jesus. Alle som tror er af Abrahams Afkom; thi han er de troendes Fader. Alle disse er ifølge Forjættelsen Arvinger og har Ret til Haab om Herlighed hos Gud.

P. G. Arnstad.

Sku ufravendt paa Kristi Kors for at bevare Guds Naade.

Kirkeindvielse og Samtalemøde i Sharon.

Ifølge Bekjendtgjørelse blev Trøndenes Menigheds Kirke, Sharon, Steele Co., N. Dak., Pastor Langehaughs Kald, indviet af Synodens Formand Pastor Eastvold, med Bistand af Pastorerne Langehaug, Borgen, Kleveland, Okerlund, Nesvig og Malkewick, Søndag den 23de Juni sidstleden. Pastor Borgen holdt Provstetalen i Tilknytning til Sal. 22, 23—32. Formanden tog til Tekst for sin Indvielsestale Es. 48, 17—19: „Gid du vilde agte paa mine Bud" o.s.v. Der optoges ved samme Anledning Offer til Kredsens Kasse, hvorved indkom $57.61.

Søndag Aften samledes man til Ungdomsmøde. Formand Eastvold talte i Tilknytning til det „fjerde Bud" og Past. Nesvig talte over de Ord: „Se til at du gjør alle Ting efter det Forbillede, som jeg viste dig paa Bjerget." Menighedens Sangkor bidrog meget til med sin stemningsfulde Sang at gjøre Mødet særdeles opbyggeligt.

Pastor Borgen begyndte Samtalen over den opstillede Tekst Luk. 13, 22—30.

I Mødets Forhandlinger deltog foruden de ovenfor nævnte: Stud. L. Gundersen, J. Lie, N. Monson, Evenson, A. Drønnen, O. Drønnen, M. Ammundsen, B. L. Kleveland og mange andre som da jeg maatte forlade Mødet før det var slut, ikke kan navngive.

Mødet var fra Begyndelsen og helt igjennem præget af et dybt Alvor.

De Sandheder som saa alvorligt blev fremholdt havde til Hensigt at ramme Hjerterne, at vække de sovende og at hjælpe de vakte at trænge sig igjennem Porten og fremad paa Veien til Maalet er naaet og „Salighed erlanget." At Guds Aand var nær og virkede paa Hjerterne igjennem Ordet som blev læst og talt kunde godt mærkes. Ja, vi følte vistnok alle, at vi ikke har gjort vor Saligheds Sag til den ene store Sag der kræver Hjertets hele Alvor. Men med et inderligt Ønske og med Bøn til Gud om, at „han, som har begyndt den gode Gjerning i vore Hjerter ogsaa vil fuldføre den indtil Je-

Digitized by Google

su Kristi Dag," skiltes Vennerne ogsaa fra dette Møde. Med Tak i Hjertet til Gud og Vennerne i Sharon for alt det gode som vi nød til Sjel og Legeme.

O. J. M.

Referat af Samtalemødet i Melhus Menighed S. D.

Dagen før Mødet, som var den 4de Juli, var der Fest i Skoven ved L. O. Skotvolds gamle Hjem.

Fredag Morgen Kl. ½11 begyndte Mødet med Andagt. Til at lede Mødet valgtes Pastor Bruce. Pastor Mannes indledede Samtalen over det opstillede Emne 5 Mos. 1—6 og 15—19. Her er et kort Uddrag af Indledningen og Samtalen:

En Del Folk vil intet have med det gamle Testamente at gjøre; men de er indskrænkede; thi alt Guds Ord staar i Samklang. Velsignelsen og Forbandelsen gjælder mig og dig, alle Slægter og Folk. „Dersom du vil tage vare paa mine Bud." At vide Guds Bud er ikke at tage vare paa dem. At tage vare paa dem er at vi indretter vort hele Liv efter dem, baade vor Tanke, Tale og Gjerning skal være efter Guds Bud. Vi har ingen Kraft til at holde hans Bud, men han selv istandsætter os til at holde dem. Alle Lovens Krav forstummes, naar man annammer den, som han udsendte. At annamme ham bringer Velsignelse. Det gjælder da at blive i ham for at beholde Velsignelsen; thi der er Fare for, at den som engang har annammet den atter kan miste den. Satan, den tusindfulde Kunstner, vil altid føre Forbandelse over os istedetfor Velsignelse. Derfor maa vi give Agt paa Guds Bud, ikke i Trældom, men fordi vi er frelste løbe vi hans Budords Veie.

Man blev gjort opmerksom paa, at det var særlig med Hensyn paa de Minder, som Gaarsdagen bragte, at man havde valgt dette Emne, da det her er til Israel som Folk og Nation der tales, ikke at vi bare skulde tale om vort Forhold til Guds Bud som et Folk for at erholde Velsignelse. Nei, den enkeltes Forhold er det vigtigste. Ogsaa blandt Hedningerne merker man, at de som følge Samvittighedens Lov bliver velsignet, baade den enkelte saavel som det hele Folk f. Eks. Kina. Kineserne har lagt stor Vægt paa at hædre Fader og Moder, „hvilket er det første Bud med Forjættelse," og de har staaet medens andre Nationer er falden. Vi har meget at takke Gud for, baade som Nation og den enkelte hver for sig.

Dette er Moses Afskedstale til Folket, og det er om at gjøre for ham, at Israel stiller sig saadan til Gud, at han kan faa velsigne dem baade for Tid og Evighed. Hvorfor han viser dem Følgerne baade af at tage vare paa hans Bud, og af at foragte dem. Derfor beder han dem om at vælge idag, saa at de selv og deres Afkom kunde blive velsignet.

Gud taler her, ikke til Hedningerne, men til sit Folk, for at de skulde være saare nidkjære til gode Gjerninger. Du siger: Det er ikke muligt for mig at opfylde Guds Befalinger. Hvad Gud befaler er muligt at gjøre, men han maa da selv faa gjøre dit Hjerte ret for Gud.

Det er Velsignelse Folk vil have. De vil gjerne have Velsignelse og Lykke baade for Tid og Evighed, men de vil helst tilveiebringe det selv. Man prøver at oprette sit Forhold til Gud ad Lovens Vei, ja plager Livet af sig i sit Stræv, men paa den Vei faar man aldrig den virkelige Velsignelse, man bliver kun under Forbandelsen. „Thi forbandet er hver den, som ikke bliver ved i a l l e de Ting som er skrevet i Lovens Bog saa at han gjør dem." Det er ved at annamme Jesus med al hans Fortjeneste at vi blive velsignet.

Mange kristne lever et meget slurvet Liv og af den Grund taber de megen Velsignelse, som de ellers vilde faa om de holdt sig nærmere til Gud og vaaget mere over sig selv. Den troende har endnu den gamle Adam og han vil kun det som er ondt, er vi lemfældige med ham og ikke kjæmper saa berøver han os megen Velsignelse. Det gjælder derfor at vaage og holde sig i Jesu Sunder og Saar.

Digitized by Google

Den Helligaand maa være den som virker i os Lyst til at følge Guds Bud, og at afstaa fra Synden.

Den troende skal døde sine jordiske Lemmer og forarbeide sin Saliggjørelse med Frygt og Bæven.

Det er muligt ved Guds Kraft at leve et mere velsignet Kristenliv end som vi ofte lever, dersom vi i alt vilde være mere overladt til Gud og oftere besøge Lønkammeret.

Dersom vi Lutheranere levede efter vor Katekismus, saa vilde der blive Velsignelse over vore Menigheder.

Tiden blev godt benyttet af baade Præster og Lægfolk, Mænd og Kvinder tog Del, med Vidnesbyrd og Sang.

Pastor Opsal blev givet en Stund den første Dag for at tale sin egen Sag, hvorefter der optoges en Kollekt til ham.

Fredags Aften holdt Miss Ida Grøseth Missionsforedrag. Efter Foredraget ofredes der til Kinamissionen.

Søndags Formiddag var der Gudstjeneste med Altergang. Pastor Bruce prædikede og Pastor Olberg holdt Skriftetalen. Et Offer optoges til lige Deling mellem Børnehjemmet i Beresford og vore Børnehjem i Kina.

Søndags Eftermiddag fortsattes Samtalen og om Aftenen var der Afskedsfest.

Det kunde mærkes at Guds Aand havde en dragende Magt over Hjerterne, og det er mit Haab, at han vandt nogen for sit Rige.

J. P. S. Sek.

Fra Stoughton, Wis.

Søndag den 14de Juli holdt Pastor J. A. Johanson sin Afskedsprædiken i Vor Frelsers Menighed i Stoughton, Wis. Denne Menighed har han troligen betjent i næsten 5 Aar. Kirken var fyldt til Trængsel af Tilhørere.

Som vel de fleste af den norske Befolkning ved, blev denne Menighed stiftet for omtrent 4½ Aar siden og Pastor Johanson blev kaldt til dens Præst og Sjelesørger, for en Løn af 400 Dollar Aaret, da Menigheden var fattig.

Jeg husker paa første Menighedsmøde, at en 5 cent Tablet maatte tjene som Protokol og til Kirkehus brugtes en gammel Operahall, hvor vi havde det godt og hyggeligt næsten to Aar, og saa det andet Aar Menigheden eksisterede kjøbte vi Kirkelot og betalte $2000 for den, og det 3die Aar havde vi en stor pen Kirke fuldt færdig. Der er Siddepladse for ca 500 Mennesker, og den koster fuldt færdig omtrent $17,000. Paa Eiendommen hviler en Gjeld paa kun 4,000 Dollars. Det er Pastor Johansen som har indsamlet omtrent alle disse Penge, saa han har heller ikke spart sig selv i dette Arbeide. Hans Maal har været og er at faa lede Syndere til Jesus, og Gud har rigelig velsignet hans Arbeide her i Stoughton med mange Sjeles Frelse.

Fra Prædikestolen frembar han sin hjerteligste Tak paa egne og paa sin Hustrus Vegne for al den Godhed og Kjærlighed som var bevidst mod dem. Ja ogsaa sine Fiender (hvis der var nogen) takkede han og sagde, at de havde været ham til Velsignelse, idet de havde trykket ham tættere op til Kristi Kors, og det var ikke uden Følelse han fremsagde sit sidste Tak til den store Skare af Tilhørere.

Efter at Koret havde sjunget en Afskedssang, fremtraadte Magnus Johnson, en af Menighedens Diakoner og frembar et hjerteligt Tak paa Menighedens Vegne og ønskede ham Lykke og Velsignelse paa sit nye Virkefelt i St. Paul, Minn., hvor han efter nogle Ugers Hvile, som han godt trænger, tænker at begynde sin Virksomhed omkring den 1ste September.

Saa faar De ha Tak for Samværet da kjære Præstefolk, Gud velsigne eder fremdeles! det er sterke Baand som har bundet Præst og Menighed sammen, og jeg tror ikke at de løses saa snart heller om I har forladt os.

Maatte vi alle faa samles med eder der hjemme hos Gud for aldrig mere at skilles. Der skal ei mer Savnet af Skilsmissen kjendes, ei heller en Taare mer rinde paa Kind, Der skal ei mer Trængselens Hede os brænde. Thi Glæden blir født for vort Hjerte og Sind, Der hungrer vi ei mere, ei Tørst vi kjender der. Nei, dette skal slukkes ved Lammet at se.

H. L. Hanson,
Menighedens Sek.

Digitized by Google

Fra Story City, Ja.

July 5, 07.

Kjere Redaktør.—

Jeg har læst mange gode Stykker, og har glædet mig ved at faa „Budbæreren", og jeg har ofte nydt stor Velsignelse af dens Læsning. Jeg ønsker nu ikke at kritisere nogen af Bladets Skrivere eller Læsere, men da jeg læste et Stykke i No. 17 undertegnet af E. Gilbertson, saa kom jeg ikke overens med ham ifølge hvad jeg har læst i Guds Ord, og heller ikke ifølge min eller andre Kristenerfaringer. Jeg synes at faa ud af hans Artikel at de fleste og bedste Kristne er saadanne stiltiende som kan godt tie med, at de er bleven Kristne. Jeg for min Del kan ikke finde det i Guds Ord, at sligt er nogen Kristendom, som kan tie om Jesus. De har vist aldrig været hos Jesus og faaet noget godt; thi jeg er sikker paa, at naar en saa stor en Synder som jeg var faar se sin Elendighed og Synd og faar komme til Jesus og faar tro Syndsforladelse, saa kan han aldrig tie dermed, det er min Erfaring, og de andre bekjendende Kristnes. Jeg vil se, om Guds Ord ikke stemmer overens med det. Jesus siger Mat. 10. 32, 33: Derfor, hver den som vil bekjende mig for Menneskene, ham vil ogsaa jeg bekjende for min Fader, som er i Himmelen. Men hvosomhelst der vil fornegte mig for Menneskene han vil ogsaa jeg fornegte for min Fader som er i Himmelen.

Og i Mark. 8, 38. Der staar: thi hvo der skammer sig ved mig og mine Ord blandt denne vanartige og syndige Slegt, ved den skal og Menneskenes Søn skamme sig, naar han kommer i sin Faders Herlighed med de hellige Engle.

Og i Luk. 9—26 staar saaledes: Thi hvo som skammer sig ved mig og mine Ord, ved ham skal Menneskens Søn skamme sig, naar han kommer i sin Herlighed og Faderens og de hellige Engles. Ja saaledes kunne vi holde paa med Beviser fra Guds Ord, at det er nødvendig at bekjende sin Gud og Frelser, dersom vi er kommen i Samfund med ham. Rosenius siger: hvor staar det skrevet, at slige som ikke kan bekjende sin Gud og Frelser, at han er en kristen. I den 66 Salme staar der: Kommer, hører til, saa vil jeg fortælle, alle I, som frygte Gud, hvad han haver gjort ved min Sjel.

Ja kjere troende Søskende i Herren, jeg tror bestemt, at naar vi har fundet Lægedom i Jesu Saar og Bunder, saa maa ogsaa vi se og faa vore Medmennesker med hen til samme Læge. Og jeg tror, at naar vi høre enten det er fra Præst eller andre Mennesker, at det kan godt gaa an og være en Kristen og tie stille med det, saa tror jeg, det var godt at have døve Øren. Jeg har hørt, at der sidder mange flere bedende Kristne borte i Krogene eller bag Buskene som tier med sin Kristendom end dem, som i Skrøbelighed kan bede og bekjende sin Herre Jesus som sin Frelser, om end ofte med megen Frygt og Bæven. Men kjere Søskende i Herren, saa mange som har faat Bønnens Aand, lad os holde fast paa Jesus i Bønnen indtil vor Tunge tier i Døden, saa vil vor Jesus som vi har bedet til føre os over Dødens Belte, men om det kan gaa an at være en Kristen og tie med det, saa lad os ikke gjøre det til en Sovepude for alle uomvendte og maaske for mange som er begyndt paa Veien.

Men om det kan gaa an at en kan være en Kristen og fortie det og holde det hos sig selv, saa kan samme aldrig være glad, thi en Ting som man maa holde skjult er man aldrig rigtig glad over. Og skal jeg gjøre saa stor en Synd at skamme mig ved min Jesus som har draget mig ifra Mørket til sit underfulde Lys. Og jeg som gik med Dødsdommen over mig, idag faar tro mig en Jesu Ven. Nei lader os bruge den kostbare Tid thi vore Dage kan snart være endt, og at vi skal faa flytte, saa ville det være godt at faa komme hjem bærende vore Neg.

Kjere Ven som maatte læse disse Linjer, har du fundet Jesus som din Frelser, saa skam dig ikke ved at bekjende ham, men skulde du være iblandt disse, som ikke har fundet Jesus, saa gjør Alvor af Sagen. Thi Dagen er snart til ende og Natten stunder til.

Fra en ringe Broder i Herren
T. C. Miller,
Story City, Ja.

Digitized by Google

Kredsmöde.

Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode afholdt sit Sommermøde i Bethesda Mgd., Pastor Svingens Kald, Juni 25de til og med den 27de.

Mødet var godt besøgt af baade tilreisende og nærboende Folk. Guds Ord lød kraftigt til Vækkelse for Syndere og til Formaning og Opbyggelse for Guds Børn.

Ved Begyndelsen af Mødet var der kun tre Præster tilstede: Pastor J. Krogstad, Stedets Præst Pastor Svingen og undertegnede.

Om Aftenen den første Dag havde vi den store Glæde at se Formand Eastvold, som kom helt uventet. Pastor Hovland og Strand var ogsaa ifølge, saa nu blev det lidt bedre med Kræfter.

Der er en Del Præster tilhørende denne Kreds, som aldrig er at se paa Samtalemøder. Hvad den egentlige Aarsag er ved de vel bedst selv.

Følgende Lægbrødre var tilstede og deltog i Samtalen: Hedenstrøm, S. Petersen, Wold fra Duluth, Quie, S. G. Haugen, M. Bottev, P. Questad.

Pastor Krogstad holdt Aabningspredikken over „Seiladsen paa Genesarets Sjø". Han dvælede i Særdeleshed ved Jesu Opmuntring til Frimodighed. Det var et herligt Vidnesbyrd.

Torsdags Eftermiddag predikede Formand Eastvold over 2 Kong. 22, 19, 20. Hans Prediken var fyldt af tunge Sandheder, alvorligen lagt os paa Hjerte.

Jeg forsøgte at nedtegne Brudstykker, som jeg sender med dette Referat, om Red. finder Plads i „Budbæreren" for dem.

Undertegnede blev paalagt at indlede.

Følgende Punkter blev oplæst som Ledetraad for dem, som ønskede at følge dem:

Tema: Vor store Ypperstepræst Jesus, hvad han har gjort for os, og hvad vi formanes til at gjøre.

I. Hvad Jesus har gjort for os.

Indviet os en Vei: a) en ny Vei; b) en levende Vei; c) indviet med sit Blod; d) fører gjennem Forhænget (hans Kjød) til Helligdommen.

II. Hvad vi formanes til at gjøre.

1. Med Frimodighed at gaa ind i Helligdommen; (sml. g. t. Blod med Jesu Blod).

2. Til at træde frem for Gud: a) med et sanddru Hjerte; b) i Troens fulde Forvisning; c) ved Bestænkelsen rensede o. s. v.

3. Til at holde fast ved Haabets urokkelige Bekjendelse.

4. Til at give Agt paa hverandre og opmuntre til a) Kjerlighed; b) gode Gjerninger; c) ikke at forlade vor egen Forsamling.

Brudstykker af Indledningen og Samtalen.

Indledningen.

Vort Emne er et meget indholdsrigt Tema. Det behandler Kjernen af alle bibelske Bøger, at Jesus er Veien til Salighed for hver den som tror. Det fremholder for os Jesus som vort Offerlam og Ypperstepræst.

Dette Emne kan aldrig udtømmes.

Hele den hellige Skrift centreres om denne evige usvigelige Sandhed. Lige fra Evighed af var han bestemt til dette. Af Kjerlighed til den fortabte Verden, som maatte gjenløses med helligt Blod, bestemte Gud dette store Sonoffer.

Himmelveien var formedelst Synden stængt. Der maatte banes og indvies en ny og levende Vei. Denne Vei har ikke været før *derfor* kaldes den ny. Den kaldes levende; thi enhver, der vandrer den eier Livet i Guds Søn.

Store og smaa, rige og fattige, ja Syndere af alle Slags færdes paa denne Livets Hovedvei. Ingen kommer til Helligdommen udenom denne Vei. Den er dannet og indviet af Jesus, som traadte Persekaret for os, og indviede den med sit hellige og dyrebare Blod, der flød paa Golgatha Høi. Den fører gjennem Forhænget, hans Kjød. Ligesom Veien til det hellige i det jordiske Tabernakel var stængt med Forhænget, saa det maatte trækkes tilside, før man kunde komme ind, saa ogsaa med Jesu Kjød, han maatte tilside, maatte dø før Forhænget revnede. Alt blev fuldbragt. Hans Forsoningsblod havde tilfredsstillet den retfærdige Gud, der krævede fuldkommen Forsoning.

Digitized by Google

Veien til Helligdommen er nu aaben og vi formanes til med Frimodighed at gaa ind i den. Men ligesom der i den gamle Pagt krævedes Blod, saa ogsaa nu. Det er kun ved Jesu Blod vi kan erholde denne Frimodighed.

Samtalen.

Blodet havde stor Betydning før Jesu Tid. Der blev ofret utallige Dyr for Folkets Synder. Aarlig og daglig blev der ofret, men da Tidens Fylde kom, blev det forbi med Ofringerne og Tabernaklet. Da Jesus hang mellem Himmel og Jord som en Forbandelse paa Golgatha og hans Hjerteblod blev udgydt, da revnede Forhænget fra øverst til nederst og Jesus lagde en ny levende Vei til Himlen.

Dersom ikke Jesu Blod er nok, kommer du aldrig til at blive frelst. Den som forsætlig synder kan ikke rose sig af Blodet.

Her staar om en ny levende Vei, det er da forudsat, at der er en gammel. Det er ikke bare aabenbare Syndere, som færdes paa denne Vei, men ogsaa en Del af disse, som vaagner op til Erkjendelse af at det skulde være bedre. De slaar sig til Ro paa den gamle Vei og med de gamle Anordninger.

Vi skulde have mere Frimodighed til at træde frem ved Jesu Blod. Den Synder, der kan gaa ind ved Jesu Blod, kan være lykkelig. Om vi er Skyldnere og har Penge i Lommen til at betale med, da træder vi frem med Frimodighed. Saaledes, naar vi træder frem med Jesu Blod. Frimodig kan og skal et Guds Barn være.

Vi maa komme som vi er, og da maa vi komme som Syndere; thi det er just hvad vi er. Vi maa komme med et sanddru Hjerte. Kommer vi da slig, da skal vi faa Hjelp. Det er ingen Ting Satan hader som at vi kommer med et sanddru Hjerte.

Helligdommen er Guds Naades Husholdning. Vi maa komme med Troens fulde Forvisning ind i denne.

En Del tænker at Forvisningen bestaar i Følelser, og naar disse er borte, saa er Forvisningen ogsaa borte. Hvad er Forvisning? Det 11te Kap. i Heb. giver Svar.

Vor Tro er ofte vaklende, men om vi kommer som vi er, i Oprigtighed med al vor Elendighed, kan og tør vi tilegne os Jesu Fyldestgjørelse for os.

Der er forskjellige Klasser Mennesker. Der er en Klasse, som har bestemt sig til, ikke at vende sig til Gud, men til at staa imod til det yderste. Mit Raad til saadanne er, at de slutter med sin Modstand og ser til at komme ind paa den nye levende Vei. Jeg ønsker jeg kunde male denne Vei slig for dig i dit Hjerte, at du maatte staa op og bli frelst ved Jesu Blod.

Vi er komne i mange Ubehageligheder formedelst Synden. Den trænger sig igjennem og gjør mange Hjem ulykkelige. Det er ofte vi gaar Jesus forbi og søger hen til noget andet.

Tiden kunde snart være inde og Jesus snart komme, det kunde snart være det sidste Møde, enhver skynde sig at bli frelst ved Jesu Blod.

Vi skulde give Agt paa hverandre. Det er ikke bare at begynde, men ogsaa hvorledes vi bør vandre. Vi bør opmuntre hverandre til Kjerlighed, til gode Gjerninger. Ikke give Agt paa hverandre, til at kritisere og mistænkeliggjøre hverandre men saaledes at vi har stor Omsorg for vore Medbrødre i Verden. Vort Formaal maa være:

Hvad skal vi gjøre for at han eller hun bevares fra ondt Rygte eller alt ondt. De unge kristne skal lære af de ældre. Vi skal give Agt paa hverandre at vi blive i det rette Disipelsind.

Verden er i Trang paa alle Hold for gode Gjerninger. Der er Rum for gode Gjerninger alt rundt os. Dersom der ikke er Gjerninger med i Troeslivet eller som Frugt af Troen, da er det ikke rart bevendt med Troen, om der overhovedet eksisterer sand Tro. Troens første Frugt er Kjerlighed. 1 Kor. 13 dikterer for os. Kjerligheden dikterer for os den rette Maade, hvorpaa vi bør tage alle Ting.

Vort Troesliv og Kjerlighedsforhold til Gud og vore Medmennesker beror paa hvorledes vi stiller os til Blodet. Se og lev! Intet andet gjelder her. „Der er Liv i at se paa det Golgatha Kors, ja, just nu

Digitized by Google

er der Liv og for dig." Vi maa bede om Naade til altid at faa se Frelse i Lammets Blod.

Er vi Guds Hus, er vi kommen ind i Jesu Samfund, blevne levende Stene indlemmede i det store Hus, hvor Jesus er Præst, da vil gode Gjerninger flyde af Troens Natur. Da kan vi roligt dø hvad Tid som helst. Himmel og Jord forgaar, men vi er trygge. Dersom vi faar det rette Syn paa Jesus. maa alt andet svinde. Jesus alene. Det er nok for den troende.

Maa Herren velsigne Sæden, som blev udsaaet ogsaa paa dette Møde, sit Navn til Ære og Pris.

A. H. Trygstad, Sek. p. t.

Kredsmöde.

Madison Kreds af Hauges Synode holdt Kredsmøde Juli den 9de til 11te i Clark Center Menighed, Clark, S. Dak., Past. A. Hauglands Kald.

Mødet aabnedes med Prediken af Past. P. S. Stenersen over: 2 Krøn. 33, 13.

Det opstillede Guds Ord for Samtalen var Johs. Aabr. 22: 17. Past. John Melom indledede. Som Ledetraad for Samtalen opstilledes følgende Punkter:

Thema: En herlig Indbydelse.

I. Dens Grund. II. Dens Indhold. III. Dens Væsen. IV. Dens Hensigt og Maal.

Følgende Tanker er Uddrag af Samtalen. Gud vil alle Menneskers Frelse. Han har Rum for alle i sit Hjerte og i Himmelen. Livets Vand er for alle, og det er en fri Gave Es. 55, 1; Johs. Aabr. 21, 6.—Gud er ængstelig for at vi skal bli salige, derfor lyder hans „Kom" til os paa mange Maader. Hele Bibelen er fuld af Guds „Kom". Han har store og herlige Ting at indbyde os til, nemlig til sin Kjerlighed og til Jesu Forsoning. I dette velsignede bunder hele Indbydelsen. Dette er i Sandhed en Kilde med Livsvand som aldrig tømmes.

Alle, som tørster indbydes. Her er ikke specificeret nogen særskilt Tørst. Menneskets Sjel tørster efter meget, f. Eks. Rigdom, Magt, Ære, Vellyst o.s.v. Verdens Brønde er sprukne, de holder ikke Vand, og derfor slukkes ikke Tørsten i Menneskets Sjel og saadan Tørst er til Sjelens Fordærvelse; men alligevel indbydes ogsaa saadanne til Livets Vand. Sjelens rette Tørst er efter Gud, den levende Gud. Sal. 42, 1, 2. Den Tørst er virket af Gud. Det er de høieste Rørelser i Sjelen, naar den tørster efter Gud.

Indbydelsen raabes ud af Aanden og Bruden. Gud mener det. Det kan bevises ved Aandens og Brudens samstemmige Vidnesbyrd. Jesu Brud er et levende Bevis for Indbydelsens Ægthed. Den er frelst ved at drikke af Livets Vand. Det velsignede „Kom" skulde tages op og bæres udover af alle, som hører det, saa hele Verden faar vide om: Der er en aaben Kilde mod Synd og Urenhed. Men er det slig? Mange hører det, men faa tager det op og raaber: „Kom." Massen af Folkene i de kristne Lande er tunghørte for denne velsignede Indbydelse, de tørster ikke efter den levende Gud.

Tænk paa Resultaterne i vore Menigheder, i vort Missionsarbeide hjemme, og ude blandt Hedninger og Jøder om alle som hører Guds „Kom" vilde komme, og sige „kom". Ligeledes alle, som tørster at de vilde komme—da fik vi vel erfare samme Lys og Kraft, vor Formænd før har havt, da Kristendommen stod som Træ med stærkest Rod. Og Krone fuld af Frugters Sne og Purpur! Lad det ske. Hvem vil være Svar paa Bønnen; hver en som kommer til Vandene blir et Svar.

Onsdag Eftermiddag lød Guds „Kom" til os ved at vise os at Mennesket er som Støv, og at al vor Herlighed er som Græssets Blomst. En middelaldrende Mand tilhørende Menigheden bares da til Graven. Afdødes Broder Past. L. J. Hauge. M. D. talte alvorligt om Guds „Kom" og at Jesus er Synderes Ven. Jesus var ogsaa blit afdødes Ven. Det er velsignet naar Livets Haab lyser over Graven.

Torsdag Eftermiddag holdt Past. Oppegaard Missionsprediken. Det kunde ikke andet end vises at Sorgens Skaal er bitter.

Digitized by Google

Men Gud blander ifølge sin evige Visdom. Naar Gud griber ind saa erfares at baade Legemets og Sjelens Kræfter vil ofte svigte, men Dagen og Styrken er fra Gud. I Guds Kilde er Lægedom for alle Smerter, og Kraft til at staa op og vaske sit Ansigt og være i vor Faders Forretning.

Det var et godt og velbesøgt Møde. Maa Gud i Naade faa frelse Sjele ogsaa i Clark Center Menighed, og at Sandheden talt ved dette Møde maa give nogen et Stød fremad mod Gud.

Offeret til Kredsen beløb sig til $36.25. Af fremmede Præster var tilstede Oppedahl, Stenerson, John Melom og Brekke.

S. J. Brekke, Sekr.

Samtalemöde og 4de Julifest.

Lac qui Parle Mgd. havde et hyggeligt Samtalemøde den 2den—3die Juli. Vi havde den Glæde at have Pastorerne Oppedahl, Lund og Bøe, samt andre fra deres og tilstødende Menigheder med os; ligeledes Emissærerne Berntsen og Seim, Redaktør Fostervig fra Norge og Professor Quello. De, som deltog i Samtalen, var foruden ovenanførte Pastor Utheim, Dahl fra Madison, P. Gunderson, G. Hegland og J. Johnson.

Pastor Barstad ønskede Forsamlingen velkommen med Herrens Ord til Abraham: „Og jeg vil velsigne dig og gjøre dit Navn stort og vær Velsignelse." Han vilde lægge Forsamlingen paa Hjertet, at det var den troendes Opgave under dette Møde saavel som hele Livet igjennem, ikke bare at modtage Velsignelse, men ogsaa at være til Velsignelse.

Samtaleemnet var Matt. 9, 1—8.

Pastor Bøe indledet og pegte især paa to Hovedpunkter i vor Tekst: „Nøden og Hjælpen eller Fortabelsen og Frelsen."

Det var meget baade interessant og opbyggeligt for os, som havde bare at sidde og høre paa, hvorledes den ene efter den anden af disse Brødre øste nye Tanker ud til Veiledning, Belærelse og Trøst udaf denne bundløse Livets Kilde Guds Ord. Vi blev opmuntret til med større Iver at trænge ind i vort eget Hjerte og se, om ikke ogsaa der er en Nød; thi den største Nød hos mange er, at de ogsaa er blind som det hedder: „Naar det Lys, som er i dig, er Mørke, hvor stort bliver da Mørket!"—Aarsagen til al Nød aandelig og legemlig er Synden, og det, som gjør Nøden saameget større, er, at man lig hin værkbrudne ikke kan hjælpe sig selv; hvorfor vi har at søge did, hvor Hjælpen ene er at finde.—Og der, hvor Nøden er stor, er ogsaa Jesus nær. Maaske var han kommen til Kapernaum den Gang efter en forudfattet Plan for paa en speciel Maade at hjælpe en Synder som var i speciel Nød.—Og vi, som allerede har Livet, har ogsaa Forjættelsen om overflødigt Liv, som Frelseren siger: „Hvo som tror paa mig af hans Liv skal der, som Skriften siger, flyde levende Vandstrømme." Vi maatte lære af Jesus ikke at fortabe os i Massen, men have Syn for den enkelte og den enkeltes Nød. Det blev alvorligt lagt os paa Hjertet Nødvendigheden af at bære vore Brødre og Søstre frem for Herren i Bøn, og Velsignelsen som vilde komme af, at en Søskendflok blev enig om at tage for sig den enkelte Synder og lægge ham ned for Herrens Fødder—at vi maatte lære Udholdenhed og lig Brødrene i Kapernaum trodse alle Hindringer og ikke give op, før vi fik Svar. „Og da han saa deres Tro, siger han til den værkbrudne: Søn, vær frimodig, dine Synder er dig forladte."

Jeg skal kun sige: Vi følte og tror, at Guds Aand var med og lagde Sandheden frem for os og stadfæstet den for vore Hjerter.

Som forud bestemt sluttet vi Mødet med en 4de Julifest ude i Skovlunden ved Hendrik Johnsons sydlige Farm, hvor en Masse Folk var forsamlet. Pastor Lund talte om Friheden i Kristo. Pastor Oppedahl for den borgerlige Frihed og Prof. Quello talte paa engelsk. Dawsons og vor egen Menigheds Sangkor opvartet os rigelig med Sang.

Vi reiste hjem under Følelsen af, at vi har havt en rigtig vellykket Fest, takket være Herren, som var med os! Menighedens Ungdom havde ikke sparet paa Møie med at faa det istand for Dagen, strævet gjorde de ogsaa med Opvartningen under hele Festen til det

Digitized by Google

allerſidſte af Dagen, ſaa de fik ikke engang Tid til at høre vor hjertelige Tak, ſom ved Paſtor Barſtad blev udtalt til dem. Hyggeligt var det ogſaa at ſe den Skare af Ungdom fra nær og fjern, ſom havde ſamlet ſig og ſad ſaa rolig og paahørte Programmet. Vi følte, at vor Præſt udtalte en Sandhed, naar han ſagde: „Jeg er omtrent overbeviſt om, at disſe Ungdommer, ſom har været med os her idag, ikke er af de, ſom vil ſøge til Danſeſale eller andre ſyndige Lege og Forlyſtelsesſteder, naar Natten kommer."—Ingenſteds er Ungdomsſkaren ſaa ſkjøn ſom i Herrens Forgaarde. Maatte altid „vore Fødder ſtaa i dine Porte, Jeruſalem."

Korr.

THE NON-GOING CHURCH.

BY REV. LLEWLLYN BROWN.

We hear a great deal these days about non-church-goers. We can scarcely pick up a religious periodical but we find some one declaiming upon the theme of "non-church-going". The "estranged masses" and the "alienation of the laboring man" are subjects upon which many have grown elequent. The statistician has made his reckonings and has given us his findings in figures and per cents. When we view the side of the question that he presents, we are free to confess that there is a great deal of truth in these stubborn facts. Thousands in every city are estranged from the church; this cannot be denied. The yawning gulf is there, theorize as we may as to how it came there. Measured by blocks or yards, there is not a home in our cities more than a few blocks or a few hundred yards from some church steeple. But when measured by the line of spiritual distance, the family is found to be leagues upon leagues from the church and all that it stands for. The problem of non-church-going is one which may well give us pause. It is one which we dare not pass over lightly. It demands our very best thought and attention, and to the solution of this problem the Church may well bring her best powers of mind and heart.

There is a tendency when we face these cold facts, these staggering statements regarding the spiritual indifference of the masses, when we measure the strength of the tide that moves away from the church, to feel that these conditions are here to stay.

We are apt to feel that we are helpless in the face of this despairing situation; to feel that this vast multitude, who never get near enough to the Church to even touch the skirt of Christ's healing robe, can never be reached. That is not how the shepherd felt about the lost sheep out on the desert wild and bare; not how the woman felt about the lost coin, lying in the corner, dust covered; not how the father felt about the son in the far country. And this is not the way we should feel about those who are estranged from the Church. Like the shepherd, we must go; like the woman, we must seek; like the father, we must watch for their return.

"For none of the ransomed ever knew
How deep were the waters crossed,
Nor how dark was the night that the Lord passed through
Ere He found the sheep that was lost;
Out in the desert He heard its cry,
Weak and helpless and ready to die."

The more I consider this question of the non-churh-going, the more am I convinced that the problem is not so much that of the non-church-going as it is the problem of the non-going church. The non-church-going can be reached, if we will only go after them hard enough. If the modern drummer was interested in the sale of his wares only to the extent that the average Christian pushes the bread and water of life, how much profit would he make on his sales, and what would his firm do for business? If the trained lawyer was interested in winning the case for his client only as deeply as the average Christian is interested in the winning of his brother to Christ, how often would his services be sought in court? If the family physician manifested as little concern for the restoration of his patient as the average Christian manifests for the healing of his sin-sick brother, how often would he be called by those who are interested in the recovery of their sick? Such lassitude as we evince would put them all out of business. The drummer would starve, the lawyer would wait in vain for his client, and the doctor would take down his sign.

The secret of our failure to reach the non-church-going must ultimately rest with the non-going church. We are not desperately in earnest. The winning of these to Christ has not yet become with us a burning passion. When young Moody went to Chicago from Boston, he joined the Pilgrim Congregational Church, rented four pews, and filled them every Sunday. When he asked for a class in the mission Sabbath-school they told him he would have to furnish the class, as they were overstocked with teachers. He went out and

Digitized by Google

furnished the class, and when the school got too small, he established a larger one, and it has grown into what is known far and wide to-day as the Chicago Avenue Church, with its hundreds of members, and one of the strongest in America. He was a going man, and he made a church-going community wherever he went.

The apostolic church, that walked the earth as a mighty Alexander, was a going church. It was situated largely in the midst of a non-church-going community. It stood face to face with a darkened heathen world, steeped in superstition and formalism. The united sentiment of Judaism, on the one hand, and heathenism, on the other, were prejudiced against it. Every obstacle that Satanic wisdom and human ingenuity could conceive of were placed across its pathway; but it rode triumphantly on, conquering and to conquer. Nothing could impede its progress. It rebuked rulers, ignored armies, shook thrones, liberated nations, went everywhere upbuilding the kingdom of God. Terrible was it as an army with banners, making conquests where Rome's eagles had never gone. There was a going power about it that challenged defeat, that laughed in the face of opposition and cried with every fresh endeavor to stay its onward march—"It shall be done!"

At Jerusalem a persecution arose. What happened to the Church? Did this silence it? I tell you nay. It was but like the breaking of the box of precious ointment that filled all the house. They "went everywhere preaching the word", thus widening the radius of its influence. This seeming disadvantage proved in the long run to be a great advantage. The explanation of all this marvelous achievement, that still is the wonder of men and angels, rests with the fact that the apostolic church was a going church, and it conquered by its spiritual momentum. Paul, though broken by many journeys and countless trials, exclaims at the end of his course, "I must see Rome." The holy affection of these men for Christ and for the Church proved such a propelling power that they were carried where otherwise they would not have gone, and gave utterance where otherwise they would not have spoken. Like Jeremiah, the word shut up in their bones was like a fire; they were weary of forbearing, and could not stay. God is still calling for volunteers; are we ready to go into the work heart and soul?

"Never a day nears its sunset,
Never the sea turneth tide,
But lamps are gone out in the darkness,
Poor sinners for whom Christ died.

"Say, are you straitened in spirit?
Say, does one passion abide?
Oh, say, are you spending your heart's blood
For sinners for whom Christ died?"

Kinamissionen.

Tsz Bo.

Kjere Pastor Oppegaard—Fred!

Medens jeg er ifærd med at skrive, maa ogsaa du faa nogle Linjer. Det er vist saa længe siden sidste Gang, at jeg neppe ved hvor jeg skal begynde.

Har været ude og reist ikke saa lidet siden jeg kom hertil fra Fancheng først i November. Blandt andet flere korte Besøg til Udstationer heromkring og nogle Dage i Taipingtien ved et større Fællesmøde i November. Jeg tror Miss Lee, som var med op, skrev om dette Møde. Det var velsignede Stunder,—vækkende, belærende og opbyggende.

Det meste af December Maaned tilbragte Miss Lee i Fancheng, for at pleie Mrs. Rønning, til vor længeventede Sygepleierske kom—netop til Jul.

De første Dagene af Januar var det travelt med Afslutning af Aarsregnskaberne. Derpaa en Snartur til Fancheng med dem, da Past. Trygstad nu er Missionskasserer. Fandt Vennerne der tildels i Kvarantæne, baade ved Hovedstationen, Doktorboligen og Pigeskolen. Smitsomme Sygdomme har grasseret meget blandt Kineserne i Vinter. Nu havde flere af de udenlandske Børn, saavelsom en Del af Pigerne i Miss H's Skole, faaet Difterit.—Ved Guds Naade blev Epidemien standset itide og de syge slap forholdsvis let ifra det. Her oppover har saalangt baade vi og de indfødte blevet sparet fra disse ondartede Sygdomme. Men i og omkring Fancheng, Siangyang, Laohokeo m. fl. Steder, er mange Kinesere døde, enkelte efter kun nogle Timers Forløb.

Den følgende Uge gjorde Mr. Landahl og jeg en Rundreise i Miaotan Distriktet—d. e. Strøget paa andre Siden Floden, midt imod Taipingtien,—og indover Fjeldene der.—Tog afsted med Hest paa denne Side Floden, saa Veien gik op og ned steile, glatte Skraaninger, og over mange Fjeldstrømme. Havde en behagelig om end lidt trættende

Digitized by Google

Tur. Red hver Dag mange Mil mellem de forskjellige Steder; mødte overalt idel Venlighed. Kun i et Dalføre, hvor en Del Ledere af „Ko-lao-huei" (en hemmelig Forening), lever, affyredes nogle Skud, netop som vi kom fra en Tilhørers Hjem opi Dalen tilbage til vort Skolehus. „For at skræmme os"—fortalte man i al Stilhed senere. Hvis saa, forfeilede de ganske sit Maal; thi vi tænkte i al Troskyldighed at derborte i Gaarden var vel Bryllup eller anden Festlighed.—Den Gud bevarer er uden Fare.—I disse Trakter er ikke faa søgende. De fleste giver et godt Indtryk. Respektable, velhavende Folk, af ualmindelig oprigtigt Væsen. Gud give Evangeliet en herlig Indgang her!

Lidt Forretning blev ogsaa besørget. I „Tsʻaishenmiao" fik Mr. L. skrevet Fæstebrev eller Kontrakt paa det Hus, vi har benyttet til Skole og Kapel. Dette gjorde vi delvis for at hjælpe Enken, som eier det, og nu ikke har videre Indtægt for sig og sine. Desuden har vi saa frie Hænder med Huset, indtil hun magter og ønsker at indløse det igjen.

I „Miaotan" fik L. rentet et nyt Lokale for Arbeidet der. Det forrige var forpagtet flere Aar tilbage fra en ruineret Opiumsrøger,—som kort derefter blev Katholik! Han havde nu atter røgt op alt han havde paa Haand og ønskede at indløse den Del af Eiendommen, som vi benyttede for at kunne sælge det hele til Katholikerne som netop forhandlede om Kjøb. Jo vist var vi villige! Stedet var i et og alt utilfredsstillende. Forresten levet Eieren selv med Familie i en Afdeling,—rigtig en Lastens Hule. Baade Mand og Hustru røger Opium, og forskaffer sig ved Utugt Midler til at kjøbe denne deres uundværlige Gift. De har ogsaa gjort hvad de kunde for at besvære vor Lærer og hans Familie, samt forstyrre Møderne. Derfor var vi kun glade over denne Guds Styrelse, som gav os Anledning at faa Fæstepengene tilbage, og dermed kunne leie et fortrinligt Lokale tvers over Gaden.

Efter at være kommet tilbage til Tsz Ho, gjorde vi Forberedelser for en Reise i Honan. Jeg har aldrig før havt Anledning til at besøge denne Provins, i hvilken jeg har følt dyb Interesse siden Aar tilbage, forinden nogen Missionsstation var aabnet i den til os grændsende Delen af Honan. Nu er alt mange Steder aabnede saavel af vor Mission, som især af dé norske. Hele Reisen gik overland—mere end 800 Li,—for det meste i Okse eller Mulæselvogn, Resten paa Hesteryg. Blev noget hindret af Regn og daarligt Føre, saa det blev mest korte Dagsreiser. Kun en Gang,—mellem Nanyang og Hsinye,—gik vi 120 Li paa Dagen.

Honansletten „Li" er lange; Landskabet ensformigt i høieste Grad. Reiser i Kina, især overland, ansees nok ikke for Lystfart. En reisende har benævnt Færden med kinesisk Vogn over stenet Veie: „Skjærsild paa Hjul" (purgatory on wheels.)—For min Del maa det siges at det greiedes udmerket. Var virkelig sterkere under Turen, end jeg har været paa længe. Underveis fik vi gjeste flere af de norske Venner og nyde godt hos dem. Det enstemmige Vidnesbyrd er, at Evangeliet vinder stadig Fremgang, om ogsaa det gaar smaat i Begyndelsen. I Tengcheo har Br. Eikrem bygget ny Station—koselig Bolig, Kapel, Gjesteværelser, m. m.

I Nanyang er det nu lykkets Br. Espegren at faa kjøbt en centralt beliggende Eiendom, med flere solide smaa enetages Huse. Flere af disse var indredet til midlertidigt Brug. E. holdt netop paa at istandsætte det største til Kapel. Gjorde ogsaa Forberedelser af Materialer til ny Stationsbygning. I Chengping havde man faaet en særdeles pent og frit beliggende Stationsgrund nær Bymuren. Br. Skraastad havde allerede Kapellet iorden, og Havemuren opført. Var just især med at udstake Grund til Stationsbygningen og indkjøbe Materialer.

Det var rigtig hyggeligt at tage ind til Evangelist Li's i vor Station i Tengcheo. De er fra Miaotan, og Li blev døbt i Taipingtien flere Aar tilbage. Hans Hustru er nu ogsaa kristen. De er slige pene gamle Folk. Sidste Nov. var de en Tur til Miaotan for at feire sin yngste Søns Bryllup med en Pige der i Byen. Hun er nu hos dem i

Digitized by Google

Tengcheo; og gav Indtryk af at være en kjæk ung Kvinde. Gamle Li var alt begyndt at læse lidt med hende. Hun syntes lærvillig og interesseret. Gutten var reist tilbage til Høiskolen i Fancheng, som han frekventeret det sidste Aar. Du kan skjønne det var en „treat" for Lis', som lever, saa at sige, i fremmed Land, at faa Besøg af „Siensen" og „Siniang" (som de benævner os) direkte fra de gamle Hjemtomter. Ogsaa for os var det en Hygge, da de har det svært rent og koseligt til at være Kinesere,—og fører en stille, kristelig Vandel.

Under Reisen fik vi prøve lidt af hvert i de kinesiske Herberger. Fra et rummeligt Gjesteværelse, stort som et almindelig Gadekapel, med svær, solid Mandarinseng, til en Papirseng paa et lavt smudsigt Loft.

Ja vi sov bogstavelig paa Papir. Det var nemlig saa at i Herberget fandtes ikke Rum. Allesteds, ude som inde, var bredt ud stinkende Huder til Tørke, Værten beklagede at han ikke havde et passende Sted for os. Men vi maatte overnatte etsteds og Landahl fandt paa Raad. Opdagede et Slags Loft over et Gjæsteværelse allerede opfyldt af Kohuder og Folk.—Deroppe sover vi da! „Aa nei, det gaar aldrig an! Der kan man jo ikke engang faa sat op en Seng". Skal nok gaa, mente Landahl. „Ja, det var vel ingen anden Raad,—naar Udlændingen vilde saa— —Et bitte lille Bord, omtrent som en stor Skammel og et par Krakker blev praktiseret derop,—samt en Thekande af Bly og nogle Skaaler. Saa vore Sengklæder m. m., og endelig krøb vi selv over Huderne og forbi Mændene, som laa og puslede med sin Opiumslampe og Pibe—opfor den ustø Stigen og igjennem den trange Aabning. Gaa sagte! Her er Støvet Eneherre.—I et Hjørne en Haug „Corncobs", i et andet Rør og Risknipper, i et tredie gammelt Braatte. Det fjerde Hjørne var Oplagssted for det almindelige brungule kin, Papir, bundet sammen til firkantede Blok. Dette tog vi altsammen ibrug; thi vi havde slettes ingen Lyst at brede vort Tæppe paa det sidne Gulv. Lagde Papirbunterne i Rad, saa mange vi fandt. Ved at lægge til Badsækken og Pengesækkene ved Fødderne og Hovedet strak det til. Pengesækker! siger du, har I da saa mange Penge med, at I maa fragte dem i Sækker? Ja vi maatte forskaffe os et par sterke Sækker for at holde de lange tunge Kobber, ‚Cash' Strenger—tusen paa hver—thi anden Penge vil man som Regel ikke vide af paa disse Kanter endnu. Og da omtrent tyve af disse svarer til en amerikansk Cent, maa man ha adskillige Strengs med sig paa „Langreiser". Sov udmærket paa vor „Papirseng". Jeg har endnu aldrig seet det Sted, hvor ikke jeg kunde sove godt, dersom det bare gaves frisk Luft nok.

Har sovet paa lidt af hvert herude, Døre, Bræder, Bænker, Ligkisteplanker, Kinsenger og Gulv,—paa den knudrede Bunden af bitte smaa Fiskebaader, eller de vægfaste, hule Platformer paa større Baade, der tjener saavel til Seng som til at holde Reisegods. Men Brevet blir forlangt, dersom jeg skulde udførlig fortælle om denne Reise og de Steder vi besøgte. Det er aldeles forlangt som det er.

Naar vi da fra Hsinye ankom til Fancheng, fandt vi Mrs. Rønning yderlig svag. Hvor saart, dog velsignet at se hende. Hendes jordiske Hytte var saa hentæret, at hun var næsten uigjenkjendelig. Men Sjelen var straalende skjøn og frydede sig i sin Frelses Gud. Atter og atter gjentog hun: Aa, hvor god Gud er imod mig! Slig forunderlig Naade! Nærmere Gud—nærmere hverandre! Et i Kristus: Hun var Herren saa inderlig nær. Var nu ganske løst fra alle Ting, og ikke kun overladt, men endog lykkelig og fornøiet med Guds Vilje. Miss Lee var atter nede for at hjælpe Miss Nelson at pleie hende. Og de unge Damerne af den Sv. Am. Mission var altid rede at hjælpe, især med at vaage om Nætterne. Og Dr. Hotvedt saa stadig til hende, samt konsulterede ogsaa med Dr Sjøquist, saa hun fik jo al den kjerlige Pleie og Tilsyn det var mulig for nogen at faa.

Stille og fredfuld som hendes Vandel var ogsaa hendes Indgang til Livet. Vi savner hende meget.—Men om vi ved hendes

Digitized by Google

Bortgang er fattigere, er Himlen derved rigere. „De retfærdige skulle skinne som Solen i sin Faders Rige". Velsignet er hendes Minde iblandt os!—

Efterskrift: Tsz Ho, først i Mai '07. Kjere Broder. Ovenstaaende er fra et ufuldendt Brev, skrevet et Par Maaneder siden. Det blev ikke afsendt. Her om Dagen kom jeg til at se paa det, og tænkte muligens der kunde være noget af Interesse. Saa faar det gaa da, daarligt som det er. Føler ondt over at ikke have skrevet til dig før. Du som reiser rundt hele Tiden for at tale Sagen trænger at faa høre ofte fra Missionsmarken. Jeg har nok Viljen at skrive iblandt, men med Gjerningen gaar det smaat!

Bær da med Familie hjertelig hilset fra os alle!

Hils ogsaa til alle Missionsvenner, hvor du træffer dem. Arbeidet er overvældende. I maa bede meget at det maa gaa fremover i rette Spor. Og at Herren vil styrke og opholde Landahl under Trykket og Presset af alt Arbeide og Ansvar og mange udslidende Reiser. Alice Landahl.

* * *

Farvel igjen.

Det har været gjildt at være hjemme og faa nyde saa meget godt. Vennerne i Muskegon har gjort det saa hyggeligt for os. Dog maa jeg tilstaa, at jeg ofte i Aanden har været mere i Kina end hjemme. Det føles som: d e r er jeg hjemme. Saa jeg har igrunden længtet efter at komme ud igjen.

Men Skilsmissen med de kjere,—ja, det er lettere sagt end gjort. Men under Bøn og i Tro til Gud gaar det ogsaa. Det er dog det sværeste Offer, jeg endnu har faaet Naade til at lægge paa Missionens Alter. Maa Gud give baade mig og mine kjere den fornødne Naade!

Om Aftenen den 17de dennes holdtes en Afskedsfest i Kirken i Muskegon. Efter et Foredrag over Kina optoges Offer til Kinamissionen. Endskjønt der ikke var mange tilstede, kom der alligevel ind $21.95. Det var mer end jeg havde ventet. Godt gjort, Venner, gjør mer for den gode Sag.

Den 19de forlod jeg Muskegon for at paabegynde Reisen igjen til Kina.

Farvel da til Venner og kjere i Muskegon. Gud være med os til vi mødes igjen!

Eders for Kina J. M. J. Hotvedt.

Past. H. N. Rønning skriver den 31te Mai.—„Din Kjerlighed og inderlige Sympati gjør mit saarede Hjerte meget godt. Hils ogsaa alle Venner mange, mange Tak for alt det, som de har gjort og gjør for mig og mine. Forbønnernes Velsignelse hægner om os som en fast Mur. Gud er god! Har just gjort en Tur til Kysten. Fulgte Gutterne ned.

Overvar det vældige Missionsmøde i Shanghai. Over 1000 Missionærer. Fred, Enighed og uberegnelig Velsignelse! Guds Gjerning gaar frem paa mange Steder med Stormskridt. Lad os bare ikke blive trætte, nu gjælder det at virke og være tro til Enden.

Det var gjildt at komme hjem til de smaa igjen. Stakkels, de har mistet meget. Min egen Sorg og Savn kan jeg enda bære, men da jeg ser de smaa, holder mit Hjerte paa at briste. Men, Gud den almægtige vil nok paa en faderlig Maade sørge for os alle.

Landahl er noget daarlig. Formeget at gjøre. Reisen til Shanghai gjorde mig godt. Her har nogle Dage været en Mængde med Folk, saa det bliver formeget for mit svage Hoved. O.

Den 23de Juni skriver Missionær Rønning:—„Havde tænkt at reise hjem til Høsten, men naar jeg ser paa Arbeidet er det næsten umuligt.

Saa snart den varmeste Tid er over, tænker jeg at begynde en Evangelist-Skole. Tænker Br. Landahl faar ogsaa Anledning at være med en Tid.

„Chang-fa-ling", min Hovedevangelist i Fancheng, er en aandsfyldt Mand med store Gaver. En Naade for vor Mission at have en saadan Mand, han er til stor Velsignelse.

Hr. „Mah", Hr. „Lee" og Hr. „Pan" er ogsaa alvorlige og begavede Mænd. Med disse Mænd som Medhjælpere tænker jeg vi kan blive til Hjælp og Velsignelse for de andre Medarbeidere. O.

Missionær Past. O. R. Vold har modtaget Kald fra Skoledirektionen til Lærer ved Red Wing Seminarium for kommende Aar.

Pastor C. W. Landahl skriver den 30te Mai:—Jeg er saa sørgelig træt og næ-

Digitized by Google

sten syg, men hvad skal man gjøre med alt Arbeide.

Den sidste Maaned har jeg reist adskilligt og døbt over 100. Har havt Stormøde ved alle tre Hovedstationerne.

Udvidelse af Kirken i Beresford, S. D.

Ved Aarsmødet i Roland, Iowa, isommer besluttede Synoden at opmuntre Menighederne til at række Menigheden i Beresford en hjælpende Haand til Udvidelsen af dens Kirke. Udvidelsen gjøres for at skaffe Rum for Børnehjemmets Børn, saa de kan sogne til Menighedens Søndagsskole og Gudstjenester. Menigheden har hidtil delt det lille Kirkerum, den har havt, med Børnehjemmet; men det viser sig nu nødvendigt at udvide Kirken, hvis den fremdeles skal tjene som Forsamlingslokale for begge. Menigheden har besluttet at foretage den nødvendige Udvidelse og er villig til at bære det halve af de hermed forbundne Udgifter.

En Subskription blev paabegyndt under Aarsmødet. Kvittering for samme findes i dette No. af „Budb." Pastor G. O. Vik, Beresford, S. Dak. er Børnehjemmets Kasserer og som saadan er han ogsaa udnævnt til at modtage og kvittere for alle Bidrag, som fra Menigheder og Enkeltpersoner indsendes til dette Øiemed. Børnehjemmet har mange Venner i vort Samfund og der er vist mange, som gjerne er med og yder en liden Skjærv til et Kirkehus for de smaa, som paa denne Maade er betroet os som et Samfund. Med vore Bidrag hertil kan vi da ogsaa faa være med at gjøre en Missionsgjerning for og iblandt disse smaa.

Alle Gaver sendes til Rev. G. O. Vik, Beresford, S. D. R. D. Route No. 3.

M. G. Hanson.

Ingen Underskrift.

Det hænder fremdeles, at der kommer Indsendelser ind til „Budbæreren", som ikke har nogen Underskrift. Men nu er det alle Blades Regel, ogsaa „Budbærerens" at de, som indsender Artikler, maa sende sit Navn med, om Stykket skal komme i Bladet. Artikler, som Redaktøren ikke faar vide, hvem har skrevet, eller hvor det kommer fra, optages altsaa ikke. Hermed er det ikke sagt, at Indsenderens Navn blir tilføiet Stykket i Bladet. Det kan man faa just som man vil. Staar Navnet under Artiklen og der intet siges om, at det skal tages fra, saa gaar det ind sligt. Men vil man gave et andet Mærke under Artiklen, saa kan man sende sit Navn og Adresse med paa en Lap, saa bliver ikke Navnet trykt. Det er for Ordens Skyld og som en Garanti for, at alt er ret, og for om der skulde indtræffe Tilfælde, at man ønskede at finde Forfatteren, at man da kan vide, hvem det er og hvor han er. Men i almindelige Tilfælde blir det bare Redaktøren, som ved om disse anonyme Skrivere, saa det er intet at frygte. Nu da, send eders Navn med Artiklerne, Venner, ellers gaar de i „Kurven".

En anden Sag med det samme. Redaktørens Arbeide er at sørge for Bladets Indhold eller Læsestof, at skrive selv alt han orker og formaar, at læse baade en og flere Gange alle Indsendelser, og saa veie, maale og bedømme dem, om de er slige, at de kan sendes ud i Verden for at gjøre Gavn og ikke Skade. Og i dette Arbeide er de mindst værdifulde Artikler og den daarligste Haandskrift det, der optager mest af vor saare kostbare Tid. Saa vi skulde være særdeles taknemmelig for, om Vennerne vilde skrive virkelig læselige Bogstaver og nogenlunde forstaaelig Haandskrift.

En tredie Sag er denne: Redaktøren har intet med Bladets Regnskaber at bestille. Derfor send alle Indbetalinger, ny Subskription, Adresseforandringer og saadant lige til C. Lillethun, Red Wing, Minn. Man vil godt skjønne, hvorledes det arbeider, naar man bare tænker over Sagen. Sender man Indbetalinger til Redaktøren, saa maa han faa disse Moneyorders cashed her i Kenyon, kjøbe nye og sende det affted til Red Wing. Her er dobbelt Arbeide og dobbelt Udlæg, og nogen af os maa gjøre det. Det er derfor det allerbedste og billigste og ene rette for os allesammen, at alle Pengeaffærer sendes direkte til Red Wing.

Digitized by Google

Dette kunde gjerne siges i en Linje saaledes: Send alt Læfestof til Kenyon og alle Pengeaffærer til Red Wing.

Med det samme vi holder paa kunne vi gjerne ogsaa nævne en fjerde Sag. Hvorledes er det med Indbetalingen paa „Budbæreren"? Har alle som holder Bladet betalt for det op til 31te Dec.'07? Kjere, betal for Bladet. Jaar fik vi en hel Flok nye Arbeidere, Præster, i Samfundet, maa nu disse især og de gamle med lægge an paa at faa „Budbæreren" saa meget udbredt som muligt hver i sin Kreds. Vi har været og er fremdeles af den Anskuelse, at naar en Sag skal gjøres, ønsker vi at den gjøres saa godt og i saa stor Udstrækning som mulig, saaledes ogsaa med Bladsagen. Derfor ønsker vi i Venlighed at faa sige: hjælp til ret mange at faa „Budbæreren" udbredt saa meget som muligt og betalt for itide.

Fra Arbeidsmarken.

Vi havde et velsignet Møde i Past. Westbys Kald Nebr. Mødets Sekr. vil sende nærmere Besked herom.

Iowa State Luther League vil holde sit Aarsmøde i Thor, Iowa, Pastor G. A. Søvdes Kald 24—26 Sept. førstkommende.

St. Johns Menighed Sioux City vil faa indsat et prægtigt Pipeorgel i sin Kirke i Førstningen af Sept. førstkommende.

Pastor Paulsrud blev paa sin Geburtsdag den 13de Juli foræret en 100 Dollars single Buggy af sin Menighed i Wallingford, Ia.

„Visergutten".

Past. Ed. Johnson Sioux City, Ia. har en 5 Ugers Ferie. Emissær Stueland besøger Menigheden med Guds Ords Prediken i Pastorens Fravær.

Past. Evjenth fra Madison Wis., er for Tiden ude at samle Penge til Kirken i Madison. Han besøger flere Prestekald i Syd Dak. Kreds i dette Ærinde og prediker Guds Ord.

Pastor Duea har antaget Kaldet fra St. Johns Menighed i Clay Co., og Melhus og Betlehems Menighed i Turner Co. og agter at tilflytte Kaldet i Oktober. Han vil bo i Centerville, S. D.

4de Søndag efter Tref. havde jeg den første Konfirmation heri St. Peter Mgd., Minnewaukan. Fem unge gjentog sit Daabsløfte og lovede at tjene Gud. Ja Konfirmationsdagen bliver mere og mere alvorlig for os Præster.

Begge vore Kirker er i Sommer blevet fint opfikset med Alterring, Altertavle og Billeder. Billederne er malet af Adolf Idsoe, han er flink og kan anbefales. Begge forestiller Jesu Opstandelse, det ene naar Vagten falder det andet naar Kvinderne kommer til Graven.

Fra et Sted i Vesten, hvor der i det sidste har været adskillig Vækkelse heder det: „Det gaar bra med Vækkelsen saa langt, Gud ske Lov. Naar vi har Bønnemøde Søndag og Torsdag Aften er Husene fulde af Folk, og beder gjør de næsten allesammen. De beder og synger. Det er blevet en Sangens Tid iblandt os, Herren være priset".

Uheldig Menighed. Garfield Menighed af d. f. Kirke i Lac qui Parle Co., Minn., mistede for nogle Aar siden sin Kirke i en Cyclone, saa bygget den et Kapel som den hjalp sig med i nogle Aar. For et par Aar siden bygget den atter en bra Kirke, men nu den 20de Juli slog Lynet ned i den og den brændte til Grunden med Inventar og alt Tilbehør.

Missionær Himle med Familie er bestemt paa at reise tilbage til Kina de sidste Dage af August. Vi tror, vi vil nævne, at om nogen havde noget godt og nyttigt at sende med til Rønnings moderløse smaa, saa kom det vist saare vel med. De trænger vist baade Sko og Klæder. Dette er vi ikke anmodet om at sige offentlig, men gjør det af egen Drift, saasom vi er kommen til Kundskab om deres Tilstand.

En international Afholdskongres afholdes i disse Dage i Stockholm, Sverige. Prins Gustav Adolf holdt Velkomsttalen og blandt de mange øvrige Talere nævnes Prins Bernadotte, som foruden sin Virksomhed som Lægpredikant ogsaa virker meget for Afholdsarbeidet. Kong Oscar vil indbyde hele Kongressen til et Haveselskab. Blandt de amerikanske Delegater er Generalkirurg Robert M. O. Reilly.

Det kan dreie sig nokſaa pudsigt til sommetider. I „Budb. No. 28 i Stykket „Venskab" heder det i en Sætning: „Denne Fan maa du altsaa søge at imødegaa". Dette skriver en Broder i Vesten til os om og siger, at her forekommer et Ord, som kun „Bandere og Spottere" bruger og som er meget anstødeligt i aandelig Tale. Her sigter Broder antagelig til disse tre Bogstaver „Fan", som forresten ikke siger noget paa norsk. Det hele er en lille Trykfeil. Sætningen skal altsaa lyde saaledes: „Denne Fare maa du altsaa søge at undgaa".

Bær ikke ængstelige Venner. Alle de gode Stykker I har indsendt til „Budbæreren" skal nok komme i Bladet, men de kan ikke alle komme i et No. ikke engang i to eller tre, men saa fort og snart der gives Rum. Altid kommer der Indsendelser som angaar Skolerne, Missionerne osv.

Digitized by Google

som vi synes maa faa Plads før Stykker som kan gjøre samme Tjeneste om de ligger længere før de trykkes. Men bare send ind; det er bedre at have nok, ja formeget end at have forlidet. Og med den Størrelse vort Blad nu har tager det ikke saa lidet at have nok for to a tre Uger i Forskud, som vi maa have.

Past. Nervig med Familie overvar Kredsmødet i North Branch Mgd. Nebr. og forresten besøgte saamange som Tiden tillod i Past. Westbys Kald. Søndag den 21de Juli Formiddag og Aften prædikede Pastoren i Shell Creek Menigheds Kirke, Newmans Grove og Tirsdag Formiddag samledes igjen mange om Guds Ord i Kirken og Beværtning i Præstehuset ved de veldækte Borde, som de tjenende Kvinder besørgede. Det var et meget godt Besøg for den forrige Præst efter snart 5 Aars Forløb at gjense og hilse paa saamange velkjendte ældre og yngre, samt igjen at faa tale et Guds Ord om Synd og Naade, og som vi tror var det ogsaa kjært for Menighedsfolket at træffe sin forrige Præst, da baade Hjerter og Hjem var aabne med Velvilje og Offergaver til gamle Præsten og Hustru. Gud velsigne vort Folk i Nebr. og Herren føre sin Sag frem til Seier. Satans og Syndens Storme har igjennem Aarene rullet op store Trængselsbølger ogsaa der,—men „herneden er der evige Arme", som bærer oppe sit Folk og sin Sag, saa de trofaste skal end mere luttres og udrages for Herlighed hos Gud. Broder Westby virker med Troskab og Flid og Arbeidet i Herren skal ikke være forgjæves. Mange tak for alt godt bevist os. Det er godt at mødes og skilles i Venlighed og Kjærlighed. L. L. N.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15 00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Om Gud vil, begynder Undervisningen ved Jewell Lutheran College Tirsdag den 10de September 1907. Det er ønskeligt, at alle, som agter at frekventere Skolen, kommer til Skolens Aabning.

Skolen har følgende Kursus eller Afdelinger:

Digitized by Google

Akademisk, Normal og Parochial, hver paa fire Aar; et Handels Kursus paa to Aar. For Optagelse i disse Afdelingers første Klasse maa man kunne fremlægge Bevis for at have gjennemgaaet Almueskolen saa langt som gjennem eight grade.

For dem, som ikke har den fornødne Uddannelse for Optagelsen i første Klasse af de før nævnte Kursus, gives der et forberedende Kursus paa et Aar. Dette Kursus udgjør en Gjennemgaaelse af de Fag, som gives i Almueskolens eight grade.

Skolens Musikafdeling er nu vel udstyret og byder udmærket Anledning til Uddannelse i baade Sang og Musik. I denne Afdeling gives der Undervisning i Sang,—voice culture saavel som Korsang; Piano, Reed Organ med Pedaler, Piberorgel, Violin, Guitar, Mandolin osv.

Alle, som ønsker Optagelse ved Skolen, bør melde sig snarest mulig til undertegnede. Send alle Ansøgninger til min Adresse i Jewell, Ja. Det er ønskeligt, at enhver Ansøgning fra saadanne, som for undertegnede er ubekjendt, ledsages af Ansøgning fra en Præst eller anden kjendt Person.

For Skolens Katalog, som giver fuld Oplysning om Kursus, Bekvemmelighed og Omkostning, skriv til Magnus Johnson, Jewell, Ja., og han vil sende en med første Post.

For nærmere Oplysninger skriv til undertegnede, addresseret til Jewell, og saasnart Brevet kommer mig ihænde skal jeg søge at give de forønskede Svar. N. J. Løhre, Bestyrer.

Shasta Springs, Cal., July 30, '07.

Herved bekjendtgjøres at der bliver afholdt en Afskedsfest, om Gud vil, i Størdahls Mgd., Dell Rapids S. D. den 18de August for Dr. Robert Anderson, som reiser til Kina som Synodens Lægemissionær. Tilreisende bliver mødt i Dell Rapids Dagen før. Paa Menighedens Vegne.
G. M. Bruce.

Aarsmødet for Red Wing Kreds afholdes om Gud vil, i Immanuels Menighed, Aspelund, Goodhue Co., Minnesota, Pastor C. C. Holters Kald fra 24de til 26de September 1907. Samtaleemnet Ap. Gj. 3. 1, 8 indledes af Past. L. C. Jacobson. Pastor M. J. Westphal holder Aabningsprediken. Mødet begynder Kl. 10 Formiddag. Besøgende kommer til Kenyon, Wanamingo og Zumbrota, hvor Skyds møder Dagen før Mødet. Gud velsigne Mødet!
M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Vi kan gjøre opmærksom paa, at C. M. & St. P. R. R. gaar i øst og vest og at Wanamingo er nærmest til Mødestedet. C. Great Western gaar i nord og syd baade gjennem Kenyon og Zumbrota. Tilreisende bedes sende undertegnede et Card om, naar og hvor de kommer, saa kan vi bedre ordne med Skyds. C. C. Holter.

Program

for Sommerskolen ved Red Wing Seminarium
August 27de—September 6te 1907.

1ste Uge, August 27de—31te

Aug. 27—30 Kl. 9—10 A. M. Prof. A. Helland: Aabenbaringens Bog.
Aug. 31 Kl. 9—10 A. M. Prof. A. Helland; Absolution i Forbindelse med Nadværen.
Aug. 27—29 Kl. 10.10—11 A. M. Past. J. M. Wick: Hvad var de væsentlige Aarsager til de forskjellige Afvigelser i Lære og Liv i Oldkirken?
Aug. 30 og 31 Kl. 10.10—11 A. M. Prof. E. O. Ringstad: Psychology.
Aug. 27—31 Kl. 11.10—12 A. M. Prof. Wilhelm Pettersøn: Myther og Mythologier.
Aug. 27 Kl. 3—4 P. M. Past. G. O. Paulsrud: Konfirmationen.
Aug. 28 Kl. 3—4 P. M. Past. T. J. Oppedahl: Bækkelse.
Aug. 29 Kl. 3—4 P. M. Past. G. C. Gjerstad: Bekjendelsens Forhold til Troen. (Rom. 10, 5—13.
Aug. 30—31 Kl. 3—4 P. M. Samtale: Aabenbaringens Bog.
Aug. 27 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Konfirmationen.
Aug. 28 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Bækkelse.
Aug. 29 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Rom. 10, 5—13.
Aug. 30 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Aabenbaringens Bog.
Aug. 31 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Absolution i Forbindelse med Nadværen.

2den Uge, September 2den—6te

Sept. 2 Kl. 9—10 Past. A. O. Mortvedt: Præsten som Kateket.
Sept. 3—4 Kl. 9—10 Past. T. J. Oppedahl: Præsten som Forkynder.
Sept. 5—6 Kl. 9—10 Past. C. C. Holter: Præsten som Sjelesørger.
Sept. 2—6 Kl. 10.10—11 Prof. H. A. Urseth: Det Gamle Testamentes Offere som Forbilleder.
Sept. 2. Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: The religious State of the World.
Sept. 3 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: The Missionary Societies of the Ev. Luth. Church.
Sept. 4 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: Foreign Missions and Christian giving or The Lord's tenth for the Lord's Work.
Sept. 5 Kl. 11.10—12 Dr. J. Telleen: How to solve the Foreign Missionary Problem.
Sept. 6 Kl. 11.10—12 Dr. Telleen: Gustavus Adolphus.
Sept. 2 Kl. 3—4 Prof. Sven Oftedahl: De overordentlige Naadegaver.
Sept. 3 Kl. 3—4 Past. G. Oftedahl: Den Haugeske Bækkelse.
Sept. 4 Kl. 3—4 Past. J. J. Breidablik: Israels Nutid og Fremtid.
Sept 5. Kl. 3—4 Prof. E. O. Ringstad: Natural Revelation.
Sept. 6 Kl. 3—4 N. N. Rønning: Oliver Cromwell.
Sept. 2 Kl. 4.10—5 Samtale: De overordentlige Naadegaver.
Sept. 3 Kl. 4.10—5 Samtale: Den Haugeske Bækkelse.
Sept. 4 Kl. 4.10—5 Samtale: Israels Nutid og Fremtid.
Sept. 5 Kl. 4.10—5 Samtale; Natural Revelation.
Sept. 6 Kl. 4.10—5 Samtale: Oliver Cromwell.
Sept. 2 Kl. 7.30 P. M. Past. J. N. Sandven: Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet.
Sept. 3 Kl. 7.30 P. M. Prof. J. L. Nydahl: Nutidens Kamp mod Drikketrafikken.
Sept. 4 Kl. 7.30 P. M. Samtale: Israels Nutid og Fremtid.
Sept. 5 Kl. 7.30 P. M. Past. E. E. Gynild: Exegetisk Afhandling. Math. 13.
Sept. 6 Kl. 7.30 P. M. Afslutning.

Digitized by Google

En Boarding Club vil blive oprettet i Seminariets Spisesal. Dormitorierne ved Skolen er overladt de besøgende til fri Benyttelse.

J. A. Quello, Sek.

Programskomite: E. P. Harbo, Form. / J. A. Quello, Sek. / S. Risløv, Kas. / T. J. Oppedahl.

Kvitteringer.

Profesforløn: Ved J H Elstad fra Hauges Mgd.s Kvf., Franklin, Minn..... 15.00

Ved Ole J Knudsvig fra Stavanger Mgd., Ossian, Ja., samlet ved J Osterhus, Askel Askelson 1.50, Martin Kleppe, Lars K Kleppe, Joseph A Stangeland, John H Hagelie, Carl Carlson, Knut Osterhus hver 1, Hans Kleppe, Knut K Kleppe hver 75c, Ole Kleppe, E N Evenson, Claus A Stangeland hver 50c, Thore Larson, Ole Tollefson, Sigve Amdahl, Endre Amdahl, Torger Sand, J K Osterhus, Martin Mork, John Stangeland, Paul Paulson, P S Quamme, Anna B Stangeland, Lars B Amdahl hver 25c, tilf. 13.50. Indsamlet ved Ole J Knudsvig: Lars H Hagelie 5, Mrs. Ingeborg Tofte, Ole J Knudsvig hver 2, Tollef L Hauge, R W Anderson, Torger P Hauge hver 1, H H Dalaker. H T Hauge hver 50c, B L Amdahl, Ole T Hauge hver 25c, tilf. 13.50..... 27.00

Ved Mrs. John Hanson fra Melhus Mgd.s Kvf., Bruces Kald..... 10.00

52.00

Før kvitteret for 878.35
Før kvitteret for ved Prof. Hanson 71.50
" " " " Past. Andresen 6.00

1007.85

Synodekassen: Ved Pastor U D Johnson fra Nels O Aas..... 5.00

Ved Pastor A O Oppegaard fra Emma Skor, Madison, Minn..... 7.12

12.12

Før kvitteret for 3412.00

3424.12

J. L. Lasseson.

Indremissionen: Ved Pastor T J Svande Konf.-offer i Deerfield, Wis..... 22.50

Ved Otto Pederson fra Dr Creek Kvf., Rolette Co., N. D. 10.00

Ved Pastor T T Carlson fra Ole Rognes, Bawlf., Alberta 10.00

Ved Mrs. John Hanson fra Melhus Mgd.s Kvf., Davis, S. Dak..... 10.00

Ved Peter Moen fra Nordprairie Kvf. af Trondhjems Mgd., Yankton Co., S. D..... 13.50

Ved T H Morkholt, Konf.offer i Hvidess Mgd., Hoople, N. Dak..... 32.00

Ved Pastor C C Holter fra T C Cleveland, Omaha, Neb. 2.00

Ved Mrs. Rev. Thomas Hanson, Franklin, Minn., Mrs. Hanson personlig 1, Inga og Mabel Hanson hver 50c... 2.00

Mr. & Mrs. J M Johnson, Irene, S. D..... 10.00

Ved H Stoem fra Trondhjems Mgd.s Kvf., Yankton Co., S. Dak..... 20.00

Ved Gottfrid M Johnson fra Tabitha Mgd., Grantsburg, Wis..... 14.00

Ved Mrs. J B Jæger fra St. Peters Mgd.s Kvf., Clay Co., S. D..... 20.00

Ved Pastor Theo. J Lund fra den vestre Kvf. af Nels Mgd., Madison, Minn. 35, en ubenævnt 5..... 40.00

Ved Pastor U D Johnson, Rothsay, Minn. fra Nils Aas... 5.00

Ved Pastor A O Oppegaard: Rev. M J Westvhal, Peterson, Minn..... 2.50

Bethlehems Mgd., Rev. H J Bergs Kald..... 17.16
Fred Davidson, Minnewaukon, N. Dak..... 10.00
Nels Quickstad, Toronto, S. D..... 5.00
H B Lemohn, Estelline, S. D..... 10.00
B Gilbertson..... 1.00
Halvt Offer paa Kredsmødet i Blomprairie Frimgd., Deuel Co., S. Dak..... 37.50
Halvt Offer i Blomprairie Mgd., Toronto, S. D..... 11.96
Elias R Olson, Toronto, S. D..... 1.50
En Missionsven i Singsaas Mgd., Brookings Co., S. D. 2.50
Halvt Offer i Singsaas Mgd., Pastor Ekses Kald..... 36.37
" " i Hendricks, Minn..... 8.53
H E Engesmo..... 2.50
Haldo B Kvernmo, Astoria, S. D..... 1.00
Anna O Johnson..... 50
O S Solem, Astoria, S. D..... 2.50
B Kjelden, Hendricks, Minn..... 1.00
L Kvernmo, Astoria, S. D..... 5.00
C R Trosien, Hendricks, Minn..... 1.25
Mrs. M Engelstad..... 1.00
Singsaas Mgd.s Pigef., Hendricks, Minn..... 10.00
Halvt Offer paa Kredsmødet i Clark Center Mgd., Clark, S. D..... 30.47
Halvt Offer i Salems Mgd., Vierpont, S. D..... 37 38
" " i Langford Mgd., Langford, S. D..... 20.63
" " i Bethlehems Mgd., Vierpont, S. D..... 17.15
Kvf. i " " " " 17.50
Halvt Offer i Bethania Mgd., Day Co., S. D..... 18.78
" " i St. Ansgari Mgd., Day Co., S. D..... 15.00
" " i Telemarken Mgd., Clark Co., S. D..... 16.00
" " i Good Hope Mgd., Clark Co., S. D..... 11.51
Ved Pastor G O Vik fra Mr. & Mrs. J B Sletvold af St. Peters Mgd..... 10.00

574.19

H. H. Elstad.

Kinamissionen: Ved Pastor A O Oppegaard: Nels Quickstad, Toronto, S. Dak..... 5.00
S A Undeland, Estelline, S. Dak..... 1.00
K A Gullikson, Toronto, S. Dak..... 2.00
Gina Ensberg, " " 2.00
En Missionsven..... 5.00
Halvt Offer ved Kredsm. i Blomprairie Mgd., Deuel Co., S. Dak..... 37.50
Halvt Offer Blomprairie Mgd., Toronto, S. D..... 11.95
Chr. Rasmusson, Toronto, S. Dak..... 2.00
Elias R Olson..... 1.50
Offer, Estelline Mgd., S. Dak..... 7.25
Mrs. Chas. Thompson..... 1.00
H B Digre, Singsaas Mgd., Brookings Co., S. Dak..... 5.00
En Missionsven..... 2.50
Halvt Offer, Singsaas Mgd..... 36.37
Halvt Offer, Hendricks, Minn..... 8.52
J J Ruttum, Hendricks, Minn..... 5.00
O B Lovro..... 1.00
H E Engesmo..... 2.50
Lars Moen..... 2.00
Haldo B Kvernmo, Astoria, S. Dak..... 1.00
Anna O Johnson..... 50
Arne Larson, Hendricks, Minn..... 10.00
O S Solem, Astoria, S. D..... 2.50
B Kjelden, Hendricks, Minn..... 1.00
Ole Fjerseth..... 1.50
L Kvernmo, Astoria, S. Dak..... 5.00
Mrs. M Engelstad..... 1.00
C R Trosien..... 1.25
Past. J J Ekse, Hendricks, Minn..... 10.00
Martin S Johnson, Canby, Minn..... 2.00
Salæus Penge..... 3.00
Inga Nordhus, Clark Center Mgd., S. Dak..... 5.00
Halvt Offer, Kredsmødet, Clark Center Mgd., S. Dak... 30.47
B Larson, Clark Center Mgd., S. Dak..... 10.00
Anna Olson, Good Hope Mgd., Clark Co., S. Dak..... 10.00
Bal. af Offeret til Kredsen paa Kredsm. i Clark Center 20.60

Digitized by Google

Halvt Offer i Salems Mgd., Day Co., S. Dak. 37.38
" " i Langford Mgd., Marshall Co., S. Dak. 20.62
" " i Bethlehems Mgd., Pierpont, S. Dak. 17.15
Kvf. i Salems Mgd., Day Co., S. Dak. 50.00
Kvf. i Bethlehems Mgd., Pierpont, S. Dak. 17.50
Halvt Offer i Bethania Mgd., Day Co., S. Dak. 18.78
Offer særskilt til Kinamissionen i Bethania Mgd., S. D. 8.00
Halvt Offer i St. Ansgari Mgd., Day Co., S. Dak. 15.00
" " i Telemarken Mgd., Clark Co., S. Dak. 16.00
Diverse 5.00
Halvt Offer i Good Hope Mgd., Clark Co., S. Dak. 11.51
L M Olson, Litchville, N. Dak. 25.00
Ole K Haaland, Clarkfield, Minn. 25.00
Bed Mrs. H G Anderson fra Jackson Kvf., Jackson, Minn. 28.98
Bed Past. J B Byberg fra St. Hans Mgd.s Kvf., Edmore, N. D. 14.00
Bed do. fra en ubenævnt 5.00
Bed Pastor B K Barstad fra Mrs. Randi Pedersen, Lac qui Parle Mgd. 5.00
Bed Mrs. Kari Grove fra Soars Kvf., Maynard, Minn. 15.00
Bed Missionær Th. Himle fra en ubenævnt ved S O Overby, Taylor, Wis. 8, Mrs. M O Monson 5, Stavanger Mgd., Pastor J S Olsons Kald 21.56, Frankes Mgd. do. 30.15, Ebenezer Mgd. do. 17.92, en ubenævnt i Minneapolis 2.37. 85.00
Bed Pastor A O Mortvedt fra Hauges Mgd.s Kvf., Norway, Ill. 25, Mrs. Christine Wicks, Norway, Ill. 5. 30.00
Bed Past. L J Odland fra Mrs. H Jordahl, Blue Earth Mgd. 5.00
Bed Pastor C J Olberg fra Mrs. K Knutson, Immanuels Mgd., Irene, S. Dak. 6.00
Bed Pastor J A Quello fra Immanuels Mgd., Chicago, Offer 29, Hauges Mgd. do., Offer 52, Ebenezer Mgd., do. Offer 24.06. Bed fælles Afskedsfest for Missionærerne afholdt i Immanuels Kirke af Tref., Hauges og Immanuels Mgdr., Offer 50. 155.06
Bed J S Rogs, Ada, Minn., Offer ved et Missionsmøde og Skolefest. 47.30
Bed Mrs. M Ulring fra Solør Mgd.s Kvf., Webster, Minn. 15.00
Bed H J Urdahl fra Nazareth Kvf., Golden Lake, N. D. 10.00
Bed Pastor G O Vik fra Roseni Mgd.s Kvf., østre Distrikt 30, Mr. & Mrs. J B Sletvold 15, Ole Olson, Dunlap, S. Dak 10. 55.00
Fra Mr. & Mrs. Iver Weikle, Fairfax, Minn. 3.00
Bed Bert Hill fra Bethel Mgd., Story City, Ia. 25.84
Bed Pastor O J Lundby fra Mrs. Ed. Arneson, Niobrara. 5.00
Bed Pastor L Langehaugh fra Mrs. K E Sund, Blabon, N. Dak. 5.00
Bed Pastor G O Paulsrud fra Elims Mgd., Randall, Ia., Offer. 46.28
Bed do. fra Lars Tjernagel, Randall, Ia. 5.00
Bed do. fra en Missionsven, Randall, Ia. 7.00
Bed Pastor J N Sandven fra Mrs. Anna Savim, Roland, Ia. 3.60
Bed E P Tysdal fra Stavanger Mgd., Garden City, Ia., Offer 44.80, fra do. Kvf., Pastor Heidals Kald 32.70. 77.00
Bed Carl Scott, Mt. Vernon, S. Dak., fra ham selv 5, fra Mr. & Mrs. Ole Scott 5. 10.00

1,184.85

Hospital i Kina: Bed Pastor A O Oppegaard: Mrs. Stordahl, Arlington, S. Dak. 1.00
Bed do. fra Singsaas Mgd.s Pigef., Hendricks, Minn. 5.00
Bed Past. G O Vik fra Roseni Mgd., S. D., Offer 36.65

42.65

Til indfødte Arbeidere og Børn: Bed Pastor A O Oppegaard fra Mrs. O S Sneve, Brookings, S. Dak., Underhold for Wei-Hohsien. 5.50
Mrs. Chas. E Ramsey, Brookings, S. Dak., Underhold for Weihohsien. 5.00
Nels Leer, Beresford, S. Dak., Underhold for „Li", Høiskolegut fra Laipingtien. 100.00
Immanuels Mgd.s Søndagsskole, Beresford, Underhold for Skolepigen Whang-yuh-dji. 12.67
Immanuels Mgd.s Søndagsskole, Beresford, S. Dak., Underhold for Skolegut Tai K'ai-in 14 00
Jens A Hauglum, Grand Forks, N. Dak., Løn for Kwei-Fuh-sen. 25.00
Singsaas Mgd.s Pigef., Hendricks, Minn., Underhold for Skolegut „Sen", Søn af Evangelist Sen. 25.00
L M Olson, Litchville, N. Dak., Løn for Evangelist „Li" i Teng-chow. 25.00

212.17

J. J. Rendahl, Kas.

Jødemissionen: Bed Past. Thos. Hanson fra Peder Lee, Franklin, Minn. 2.00

J. J. Rendahl, pr. C. Lilletun.

Til Bethesda Børnehjem: Bed John J Lee fra Vernon & Hayfield Kvf., Pastor Lassesons Kald. 5.00
Fra Mr. & Mrs. Arnt Løhre, Pastor Bits Kald. 20.00
Mrs. J S Johnson, do. Kald. 4.00
Mrs. Anders Bigdahl, do. do. 10.00
Mr. & Mrs. J B Sletvold, do. do. 10.00
Bed Pastor Nervig fra G Gulbrandson. 10.00
Bed Pastor Westby fra Knud Jenson. 5.00
Fra Zions Mgd.s Kvf., Pastor Lassesons Kald, til Skolehus. 5.00
Skolefest i Roseni Mgd., til Skolehus. 13.14
Ole Stene til do. 5.00
Bed C Rolfson fra Missionsvenner i Wisner, Neb., do. 5.00
Bed Pastor Westvhal fra Arendahl M.gd.s Pigef., do. 32.00
Fra Immanuels Mgd.s Ungdomsf., Beresford, S. Dak., do. 20.00
Bed Peder Løvseth fra flere i Ebenezer Mgd., Pastor J S Olsons Kald: Emil Johnson 1, Charlie Johnson 50c, Ingebrigt Haugen 1, John Jakson, Nils Jakson hver 50c, Ed. Iverson 2.67, Oluf Hagemoe 25c, Jak Oakland 50c, Andrew Oakland 1, Ole Iverson 1, Martin Krohn 25c, Alpha Sunde, Mathilda Oakland, Mrs. Johnson, Louis Holland, Peder Sunde, Petra Sunde, Matilda Iverson, Emma Iverson hver 50c, Joseph Iverson 25c, Reimen Iverson 75c, Albert Haugen 75c, Mr. Godfrey 50c, Alpha Oakland 1, Jennie Skillingstad 25c, Charlie Iverson 1, Bertha Iverson 25c, Arthur Iverson 50c, J Paulson 25c, Ole Rønning, Olaf Stav hver 50c, Mr. & Mrs. Lars Løvseth 1.50, Helle Gaustad 1, Johan Fossen 50c, Peder Løvseth 1.33. 24.00
Bed Pastor Simon Hanson fra Mr. & Mrs. Ole Halvorson 1.00
Bed Pastor K L Kleveland, Norland Kvf. 10, Skandinavisk Kvf. 3.75. 13.75
A O Brække, Andover, S. D. 25.00
Bed Christ Flom, Skolefest i Stephanus Mgd., Pastor Okerlunds Kald. 9.30
Mrs. Carl Torgerson, Cayron, Ill. 5.00
Mrs. Cornelius Odson, Carbon, Ia. 1.50
Bed E R Bjerke, Skolefest i Jevnager Mgd., Borup, Minn. 11.85
Bed M J Løftaas, Bethesda Mgd., Racine, Wis., (Barnegudstjeneste) 11.25
Bed Pastor J S Halvorson fra Green Lake Mgd. 15.40, Long Lake Mgd. 11.40, Rannestads Mgd. 2, Mrs. Aarhus, Pennock, Minn. 1, 29.80
Bed Pastor T T Carlson fra Siri Rognes. 1.00
Bed Otto Pederson fra Or Creek Kvf., Rolette, N. Dak. 10.00
Bed Mrs. O Danielson fra Hauges Mgd.s Kvf., Canoe, Ia 10.90
Bed Pastor B K Barstad fra Lac qui Parle Mgd.s søndre Pigef. 10.00
Bed Pastor J M Wick, Konf.offer, Toronto, S. D. 35.20
Bed Pastor J F Melom, Skolefest 4de Juli, Butler, S. D. 23.90
Bed Hans Anderson fra Tref. Mgd., Rev. G Evensons Kald. 25.00
Bed Pastor S O Heidal, Nazareth Mgd.s Pigef., Hamilton Co., Ia. 10.30
Bed Pastor G O Mona fra Kongsbinger Mgd. 18.02
Bed J H Elstad fra Hauges Mgd.s Kvf., Franklin, Minn. 11.00
Bed Peter Moen fra Trondhjems Mgd.s Kvf. (North Prairie) Nervigs Kald. 25.50

Digitized by Google

Bed H Stoen fra Trondhjems Mgd.s Kvf..... 20.00
Bed Pastor U D Johnson fra Nils Aas..... 5.00
Bed Ole Wevik fra en 4de Julifest i Roseni Mgd., Bits Kald..... 27.51
Bed J B Jæger fra St. Peters Mgd.s Kvf., do. Kald..... 15.00
Bed do. fra do. til Skolehus..... 10.00
Subskription til Kirkens Udvidelse i Beresford: O M Martenson, Anton A Malum, J Iverson, Ole J Olson hver 5, Rev. L C Jacobson 2, Rev. N Carlson, Ole Erickson, Rachel Johnson, B C Dueland, M M Teigland, Halvor Lunde, Albert Madson, Rev. A O Mortvedt hver 1. Bed Prof. M G Hanson fra Henry Thompson 3, exchange 10c..... 33.10

G. O. Vik.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Referatet for 1907 færdigt.

Referatet af Hauges Synodes Aarsmøde for 1907 er nu færdigt og vil blive omsendt til Præster og andre efterhvert som Ordres indløber. Referatet er paa 230 Sider og indeholder foruden de almindelige Indberetninger, Referat af Mødets Forhandlinger samt Parokialrapport ogsaa et Tillæg, hvori er gjengivet Prof. Dr. Telleens Indremissionstale, Prof. Løhres Foredrag: Vore Skolers Opgave, Past C. C. Holters Prediken: Fald og Opreisning eller Synd og Naade samt Kandidaternes Biografier.

Referatet er iaar trykt i et Antal af kun 2,000 Eksemplarer og vil blive omsendt kun til Præster og andre, der indsender deres Ordre for samme. Naar Ordres indsendes bedes man at underrette os om, hvorvidt man ønsker det sendt med Fragt, Expreß eller Post. Prisen er 25 Cents enkeltvis.

Alle Ordres bedes indsendt snareſt muligt til C. Lillethun,
Dr. H Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad.
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. En Sang; 2. Lovens Forhold til Mennesket; 3. Kirkeindvielse og Samtalemøde i Sharon; 4. Referat af Samtalemødet i Melhus Menighed S. D.; 5. Fra Stoughton, Wis., 6. Fra Story City, Ia.; 7. Kredsmøde; 8. Kredsmøde; 9. Samtalemøde og 4de Julifest; 10. The Non-Going Church; 11. Kinamissionen; 12. Udvidelse af Kirken i Beresford, S. D.; 13. Ingen Underskrift; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjø- 16. Kvitteringer.

Rev J A Bergh

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 33. Lørdag den 17de August 1907. 39te Aarg.

Vore Skolers Opgave.

Foredrag over Samfundets Skoler.

(Af N. J. Løhre).

I dette store fremskridtselskende Amerika, hvor Staten er organiseret udelukkende for Folkets Vel, maa vi dog med Forbauselse blive opmærksom paa, at Staten ikke viser sig mægtig til at gjøre alt, der fremmer Folkets Vel. Dog, mon det ikke for en Del er af den Grund, vor Nation staar saa høit, at den ikke har befattet sig med alt, som vedrører Individets Vel. Lad os ikke være forhastet i vor Bedømmelse af Staten. Paulus siger, at „Øvrigheden er en Guds Anordning" og er vor Tjener i alt den gjør.

Men naar nu Staten gjør det, som tjener Folkets Vel, hvorfor da ikke lade det blive dermed? Lad os se,—hvad vilde vor Stat være uden de tusinder af Gudshuse, hvor Folk regelmæssig samles til hellig Betragtning? Skal vi anse dem for overflødige just fordi at Staten ikke opholder dem? Ingen af os vil tro det. Ud fra disse Gudshuse udstrømmer den Livskraft, som renser og bærer vor Nation. Staten hegner om vor Fred og Frihed, og i vore Gudshuse søger vi fremmet Gudsbevidstheden, Dyden og Kristendommen. Uden disse kunde ikke vor Øvrighed være det, den er, og disse kunde ikke være, hvad de er, uden Øvrigheden. Den ene overflødiggjør ikke den anden, og derfor bliver begge i det ydre staaende sideordnet, Stat og Kirke, hver med sin bestemte Opgave.

Det er Statens ufravigelige Pligt at sørge for Undersaatternes timelige Vel; den maa se til, at Legeme og Aand faar den tilbørlige Udvikling. Denne Tanke, som nu er virkeliggjort i vort Skolesystem, er ikke saa svært gammel. I 1671 takket William Berkley af Virginia Gud for, at der ikke var nogen Friskole eller noget Trykkeri, og udtalte det Haab, at der ikke skulde komme noget sligt i Amerika ihvertfald inden et Aarhundrede. Han mente, at Oplysning bragte Ulydighed, Vranglære og Sekter ind i Verden, og Trykkekunsten hjalp med at sprede disse. Saaledes var Forholdet i Sydstaterne. Som Modsætning til dette finder vi, at Massachusetts almindelige Regjering i 1646 udtalte i ægte lutherst Aand, at det er en af den gamle Bedrager, Djævelens, Hensigter at holde Folk fra Kjendskaben til Skriften osv. Derfor besluttet de, at der opføres Skoler i hvert Township, hvor der er femti Hjem eller mere.

I 1785 besluttet vort Lands Regjering, at en Section i hvert Townships tilsidesættes for at fremme Oplysning blandt det amerikanske Folk. I Aaret 1867 blev „The Bureau of Education" etableret. Dette viser, at Regjeringen har været praktisk i sine Provisioner for Uddannelsens Forfremmelse. Endog Syden er kommet bort fra den Tanke, som William Berkley udtalte, og det er med Glæde, at vi kan sige til hvemsomhelst, at Amerika staar høit paa Listen blandt de

Digitized by Google

Nationer, der arbeider for sine Undersaatters Uddannelse.

I mange Lande har endnu ikke Staten vaagnet til den Erkjendelse, at de bærer noget Ansvar ligeoverfor Uddannelsen. Disse staar da selvfølgelig langt tilbage i Kulturudvikling.

I andre Stater har Øvrigheden overtaget Ansvaret ogsaa for Sjelens Udvikling. Men vor Tid synes, at dette er en feilagtig Ordning, og Forbindelsen mellem Stat og Kirke løses, hvor den ikke allerede er ophævet. Vort Fædreland Norge er just nu midt oppe i en slig Løsningsproces. I et Land som Amerika, hvor saamange Nationer og Kirkebekjendelser staar Side om Side, vilde det simpelthen være umuligt at forene Stat og Kirke. Disse maa her absolut staa hver for sig med sine bestemte Opgaver.

Naar nu Staten har sit eget Skolevæsen, saa er dette som det bør være. Vi maa erkjende, at disse Skoler kunde meget forbedres ved at indføre Fag, der tjener idetmindste til Moralens Forbedring. Det er rent beklageligt, at vore Statsskoler, fra Almueskolerne til de høiere Anstalter har rent forsømt endog den moralske Uddannelse. I de sidste Aar har ledende Mænd i Statens Skolevæsen vaagnet til Erkjendelse af denne sørgelige Mangel og har begyndt et alvorligt Arbeide for at faa Mangelen fjærnet. Men hvad vil Løsningen blive? Her staar vi spørgende. Skal Moralundervisningen, som man vil faa ind i Skolerne, blive en gudløs Undervisning eller hvad? Vi faar vel bare være taalmodig og vente paa Svaret. Men lad os ikke vente i Uvirksomhed. Det er alvorlige Sager, det gjælder, og det ser broget ud. Vi maa uvilkaarlig spørge: Er Bevægelsen Morgengry eller er den Aftenmulmet, som bebuder Gudløshedens Nat? Lad os forudsætte, at Staten kunde vinde frem til en heldig Løsning af dette alvorlige Spørgsmaal. Sæt at den kan naa frem til at give systematisk Undervisning i Dyd og Moral. Er vi dermed færdig med Arbeidet for Oplysningen? Ja, saa tænker vel mange, men disse, som tænker saaledes, er de, der mener, at de kan greie sig gjennem Livet uden Gud. Men for os, for hvem Gudsbevidstheden staar som den dybeste Bevidsthed i et Menneske, stiller Sagen sig slig, at Moralundervisning uden Kristendomsundervisning er kun et Skal uden Kjærne. Statsskolerne i vort Land kan efter sit Væsen ikke give Mennesket en hel Uddannelse.

Heraf kan vi da slutte, at vore Skoler ikke er beregnet paa at overflødiggjøre Statsskolerne; og disse er ikke beregnet paa at overflødiggjøre Kirkeskolerne. Staten maa have sine egne Skoler, thi den er forpligtet til at give alle sine Undersaatter Anledning til Uddannelse. Ud fra denne Bevidsthed er kommet vort tvungne Skolesystem. Det er godt. Nu, Kirken kan ikke fremdrive noget tvungent Skolevæsen, thi det er mod Kristendommens Væsen, som er Frihed og ikke Tvang. Der er en hel Del, som ikke vil have noget med Kirken at gjøre; disse maa Staten sørge for, hvis de overhovedet skal blive forsørget. Vi vil da gaa ifra denne Sag ved at sige, at der er Rum og virkelig Trang for baade Statsskoler og Kirkeskoler.

Men der er en tredie Art Skoler, som har fyldt vort Land som en Pest, og som mange af vore Folk understøtter. Jeg kan ikke her undgaa at sige lidt om dem. Men før jeg skrider videre, maa jeg nævne et Faktum, der har tjent som Anledning til deres Stiftelse, og som har gjort deres Tilværelse en Nødvendighed. Denne Kjendsgjerning er en Forsømmelse af baade Stat og Kirke. Begge har indtil nylig ikke villet befatte sig med Uddannelsen af Forretningsfolk. Tænk, hvor urimeligt! Ikke villet befatte sig med det! Derfor begyndte der i alle større Byer at dukke op Institutioner stiftet af enkelte Personer for Uddannelsen af Forretningsfolk. Disse Skoler er da et Barn af Nødvendigheden. De staar der som en Anklage mod Kirke og Stat og vidner stærkt om Pligtforsømmelse.

Det er just i den senere Tid, at baade Kirke og Stat har taget fat paa dette Arbeide. Denne Ting overflødiggjør nu disse Skoler. Men det sørgelige er, at Kirkefolk endnu fylder disse private Skoler med sine Børn.

Digitized by Google

Det kan vel synes at være uretfærdigt at vende sig bort fra dem nu, da de har tjent os den Tid, Stat og Kirke levet Pligtforsømmelsens Liv. Men er det mere retfærdigt, nu da vi har vaagnet til Erkjendelse af vor Pligt, at lade vore egne Skoler lide Mangel paa Studenter bare for at bevise enkelte Personer en Tjeneste? Vi maa huske, at de lært dem ganske nøie at kjende. Blandt Studenterne har jeg til min Forbauselse fundet en hel Mængde af vor egen Ungdom. Uvilkaarlig har jeg gjort mig selv det Spørgsmaal: Hvorfor er disse her?

Det er nok sandt, at ved mange af disse Skoler er der Fagmænd, som staar ved Styret. Men blandt Lærerpersonalet findes en

Prof. N. J. Løhre, Bestyrer ved Jewell Luth. College.

Herrer, som driver disse Skoler, driver dem for personlig Tjeneste. Vi hjælper dem at blive rige, medens vi udarmer vore egne Skoler. Stats- og Kirkeskoler overflødiggjør disse Institutioner.

I min Virksomhed er jeg kommen i Berøring med mange af disse Skoler og har hel Del, som ikke eier de fornødne Betingelser. For at tjene Penge ansætter „Fagmændene" sine egne Studenter som Hjælpelærere, saa det er i det hele taget en meget billig Lærerstyrke, som benyttes ved disse Skoler, som drives for Gevinst. Disse Herrer ved nok at spare paa Skillingerne.

Disse Skoler byder et Kursus, som er

Digitized by Google

meget utilstrækkeligt. En blot og bar teknisk Uddannelse er ikke tilstrækkeligt for Nutidens Forretningsfolk; thi de bør have et videre Grundlag for Aandsudvikling end det, som disse Skoler kan frembringe. Det sørgelige Faktum er, at disse Skoler sender ud i Verden Mænd og Kvinder med et Diploma under Armen som det eneste Bevis for deres Dygtighed. Hovedet er fuldt af den Tanke, at de ved alt som er nødvendigt, og Hjertet har vokset sig stort ved at fylde sig med Selvtilfredshedens Syndd. Tillad mig her at citere Vidnesbyrd fra et Firma, som er vel kjendt, nemlig Montgomery Ward & Co. „Vi vil meget hellere have en Gut eller Pige fra Landet med almindelig Skoleuddannelse end en Graduent fra et „Business College." Om en ung Mand eller Kvinde, som har gradueret fra et Business College, ønsker en Stilling hos os, da er det bedst for saadanne, at de ikke underretter os om, at de har frekventeret et Business College." H. Revell, den velkjendte Chicago-Forretningsmand, spørger: „Hvor findes det Business College, som kan give os de uddannede Mænd og Kvinder, som vi behøver?" (Citeret efter S. Cody. Ja, vi maa spørge, hvor findes et saadant Business College?

Dernæst den Indflydelse, som kommer fra disse Skoler! Ved disse samles de unge fra alle Slags Hjem og Forholde. Uden nogen Befæstelse træder de unge ind under disse Indflydelser, og sand Gudsfrygt hævdes ikke der. Intet Under, at mange rives ned i denne Malstrøm! For at vinde Folkets Tillid finder vi i mange af disse Institutioner, at der holdes Andagt uden Ledelse af Lærerpersonalet, som i de fleste Tilfælde er vantroende Mænd og Kvinder. Ja, i de mange Tilfælde er de just saadanne Fornægtere, til hvem Herren siger: „Hvad kommer det dig ved, at du tager min Pagt i din Mund.....og kaster mine Ord bag dig?" Her bruges ofte Gudsfrygt som et Agn. Gid vi kunde faa ind i vort Folks Bevidsthed Erkjendelsen af den Fare, for hvilken de unge udsættes, naar de sendes til disse Skoler! Da skulde vi faa nok Studenter til at fylde vore egne Skoler endog til Trængsel.

Her maa jeg faa nævne noget, som saa ofte har mødt mig i Arbeidet for vore egne Skoler. Lad mig faa give det i Form af et slaaende Eksempel fra min egen Jagttagelse. Dette Tilfælde er et af de mange lignende, som jeg har mødt. Jeg traf engang en Mand, som havde et Par prægtige unge Heste, som han ønsket at faa tæmmet. Manden søgte nøie efter for at finde ud, hvor dygtig de enkelte Hestetæmmere var, som han kunde vælge mellem, thi, sagde han, jeg vil ikke anbetro disse Heste til nogen anden end paalidelige dygtige Tæmmere. Jeg sagde, at denne hans Forsigtighed var prisværdig, og bad han anvende samme Princip ligeoverfor sine Børn. Men nei, den Formaning hjalp ikke. Den samme Høst sendte denne Mand sine Børn til en af disse Skoler, som havde „Ry", uden selv at undersøge, hvilket Slags Personer det var, som skulde oplære hans Børn. Denne Mand fik sin velfortjente Belønning. Hans Børn kom hjem ganske forandret fra, hvad de var, naar de reiste. De første Skridt til Udslettelsen af Kristeninditrykket var taget. Den Kirke, som Far og Mor holdt af, saa de nu ned paa med Foragt. Uden at sige mere om dette Tilfælde vil jeg gaa ifra den Sag ved at sige: Det er mit Haab, at saadanne Eksempler vil tjene andre til Advarsel. Gid Forældrene vilde vise saa megen Omsorg for sine Børn, som de gjør for sine umælende Eiendele!

Naar vi her har brugt Udtrykket „private Skoler", da er det med den Forstaaelse, at Udtrykket ikke indbefatter saadanne Skoler som Leland Stanford University med mange lignende Anstalter.

Ved nøie Overveielse maa vi komme til det Resultat, at Statsskolerne, fra Almueskolen gjennem Høiskolen til Universitetet, er en absolut Nødvendighed. Men for de private Skoler, som før er antydet, er der ikke det ringeste Krav, naar nu Kirke og Stat har optaget dette Arbeide.

Lad os nu nærmere se paa vore Statsskoler, saadan som de faktisk eksisterer. Staten maa være upartisk, og derfor maa vi gjøre Regning paa at finde ved disse Skoler Lærere af alle mulige religiøse og endog

Digitized by Google

antikristelige Principer. Det kan ikke være anderledes, thi menneskelig Retfærdighedsfølelse kræver det. Den Indflydelse, som disse Lærere da udøver, kommer ofte til at staa i skjærende Modsætning til hverandre. Jeg har selv frekventeret to Statsskoler og ved begge kommet i nærmere Berøring med Lærere og Studenter. Lad mig her faa nævne en Erfaring, som jeg har fra begge: En Lærer, tro mod sit Princip og Livsopgave, var i Liv og Ord et stadigt Vidnesbyrd om, hvad Kristus kan gjøre, naar han faar virke i et Menneske. Disse mine Lærere begge. Hvilken skulde jeg følge? Det maa jeg tilstaa, at mine Fødder var sat paa et slibrigt Sted, og nær var jeg falden. Der var kun en særegen Gudsnaade, som holdt mig fast i Troen paa min Barndoms Gud. Men med Sorg maa jeg tænke tilbage paa de mange af mine bekjendte, som kom ind under lignende Indflydelser, og som der faldt bort fra Troen paa Guds Ord og Kristus.

Gid jeg kunde stille denne Fare saa aabenlys frem, at den kunde vække Folk til at tænke. Forældre, gaa ind i vore Høiskoler, Agerbrugsskoler, Universiteter og andre

Jewell Lutheran College, Jewell, Iowa.

førte mig nærmere til Gud. Sent, ja aldrig, skal de Indtryk glemmes. Den anden Lærer, tro mod sit Princip og ivrig for Løsningen af sin Livsopgave, anvendte al mulig Flid og Styrke paa at rokke i Studenternes Sind Troen paa Kristus. Her har vi Modsætningerne! Disse Skoler kan ikke kaldes gudløse, thi der er mange Lærere ved disse Skoler, som er tro i sit Kristenkald. Men tænk, hvilken Kamp en stakkels Student føres ind i! Jeg har selv gjennemgaaet denne Kamp og kan tale af Erfaring. Begge Lærere var dygtige og venlige. Jeg holdt af

Slags Skoler, og studer den Indflydelse, som der udfoldes! Der vil I finde fuld Forklaring paa det, som for eder synes underlig. Der vil I lære at forstaa, hvorfor saamange af vore unge glider bort fra Kirken og taber Interessen for Hjemmet. Giften i Tidens Veir og Vind fordærver de unge baade til Sjel og Legeme.

Jeg har nævnt enkelte af Statens Skoler ved Navn og betragtet disse i sin Almindelighed. Statens Normalskoler maa jeg nærmere faa berøre. Det er altsaa disse, som skal uddanne de Mænd og Kvinder, som

Digitized by Google

skal undervise Børn. At disse Institutioner er udmærket som Anstalter for Uddannelsen af dygtige Lærere, kan ikke negtes. Men desværre er det en ensidig Dygtighed, som her frembringes. Det naturlige udvikles, men det aandelige forsømmes. Ved disse Skoler kastes de unge ind under samme Modsætninger af Indflydelser. Under dette aandelige Virvar skal de oplæres til at blive Opdragere af Børn, og det uden Kristendomsundervisning for dem selv! Om vi finder Mangel og positiv Feil ved de andre Skoler, hvad skal vi saa sige om vore Normalskoler. Her maa vi vel sige, at selv om vi tilstaar, at de er gode i det som de befatter sig med, saa maa de med rette bære Skylden for meget af den Umoralskhed som findes. Normalskolegraduenterne gjør nok det bedste de formaar, – vi maa ikke vente, at en Bæk kan flyde høiere end dens Udspring. Saaledes maa vi ikke vente mere af dem end vi faar. Disse Graduenter gaar ud med sit Diploma som Bevis paa deres Dygtighed som Lærere, uden at Normalskolen har i nogen Henseende søgt at lære dem den Kundskab, som er Kjernen til al Visdom. Men de er dog ærlig deri, at de ikke gjør Krav paa mer end de har. Den almindelige Graduent fra Væsen og Natur maa være „Agnostik" ligeoverfor det, som hører Kristendom og Gudsfrygt til. Tillad mig her at citere, hvad D. S. Wright af Cedar Falls siger om det umoralske i Verden: „Disse er Onder, for hvilke Skolerne ikke er i nogen høi Grad at laste, dog de er Onder for hvilke Skolerne, paagrund af at de udelukker den ethiske Undervisning ikke er under Ansvar." (Pres. Address before Teachers' Asfn. of Ja. at Des Moines, Dec. 27, 1906.

Jeg er mig bevidst, at jeg har vakt Modsigelse, thi, siges der, Presidenterne ved de fleste Skoler er kristelige Mænd. Ja, jeg ved det, og kanske jeg er personlig kjendt med flere af dem end nogen anden i denne Forsamling. Af flere har jeg hørt Udtalelser just med Hensyn til denne Sag. Af disse og af andet, som jeg har læst har jeg maattet slutte mig til, at der er vel ingen, som bedre forstaar den Vanskelighed Statsskolerne er op i just paa dette Omraade end disse troende Presidenter.

Statsinstitutionerne har søgt at løse denne Opgave ved Hjælp af kristelige Foreninger. Mange peger hen til disse kristelige Foreninger og siger: Tænk hvilken uretfærdig Bebyldning mod disse Statsinstitutioner, naar de bebreides for ikke aktivt at virke for det kristelige Livs Forfremmelse. Nu, lad os være logisk. Udgjør disse Foreninger en Del af Skolen som Institution? Er det Skolens Opgave at fremelske disse Foreninger? Nei, og atter nei. Disse Foreninger faar nok eksistere og tillades at opføre sine Bygninger ved Siden af Institutionernes, og mange af Lærerne tager aktiv Del i Arbeidet i disse Foreninger. Alt dette er godt og vel. Men den lille Plante ved Siden af Institutionen, hvad formaar den? Tillad mig atter at tale af Erfaring, thi selv har jeg staaet i Spidsen af en saadan Forening ved en Statsskole, hvor Majoriteten af Lærerne stod os bi i Arbeidet. Noget rent ukristeligt begyndte at udvikle sig ved denne Skole. Personlig talte jeg ved Skolens President om denne Sag. Men hvor gjerne han vilde, kunde han ikke se sig istand til at hindre dets Udfoldelse. Vore unge Mænds kristelige Forening forfattet et Bønneskrift adresseret til Fakultetet. Vi fik et meget venligt Svar. Men dermed blev det og. De kunde intet gjøre. Her vistes altsaa, hvad disse Foreninger virkelig formaar, og her laa klart for Dagen Institutionernes Forhold til samme. Al Ære være det Arbeide, som disse Foreninger udfører. Men Institutionerne tilkommer ikke nogen Tak for, at de tillader deres velsignelsesrige Indflydelse.

Ofte opelskes de af rent selviske Hensyn. Saaledes bruges de som Agn ved mange private Skoler. Ak, hvor ynkeligt, at saamange kan være saa ubetænksom at bide paa sligt!

I et frit Land som dette har Statsskolerne en Plads at fylde og vi maa sige, at de er gode saalangt de gaar og gaar saa langt i det gode som de kan. Hermed faar det da være nok sagt om dem.

(Fortsættes paa Side 788.)

Digitized by Google

Red Wing Seminarium.

(M. G. H. Af Skolens Historie.)

Red Wing Seminarium ligger paa en „Bluff" omtrent en halv Mil fra Byens Centrum. Naar man kommer op til Skolen, saa har man den herligste Udsigt over Byen og Missisippidalen i mange Miles Omkreds.

Prof. M. G. Hanson, Skolens Bestyrer.

Nede paa Bunden af Dalen ser man den mægtige Missisippi bugte sig frem paa sin Vei mod Havet lig en Sølvstribe omgivet paa begge Sider af smaa Sjøer og grønne skovbedækkede Holmer. Langt borte ser man paa Wisconsin Siden de bratte Bluffer aftegne sig mod Horisonten, mod nordvest aabner den brede Missisippidal sig, saa langt Øiet kan naa, paa de andre Sider ser man den ene „Bluff" efter den anden bedækket med Eg og Birketræer, og alt danner et herligt Panorama af storslagen Virkning.

En Del af Grunden og nogle af de Bygninger, der nu udgjør Red Wing Seminarium var oprindelig privat Eiendom. Den gamle Bygning var opført i 1871 af Amerikanere, der nogle Aar drev et College i samme. Af forskjellige Aarsager fik de ikke Skolen til at bære sig og den gik endelig over i Kreditorernes Hænder. Disse ønskede gjerne at sælge den, hvilket gav Hauges Synode Anledning til ved Kjøb at komme i Besiddelse af den. Kjøb blev afsluttet i 1878. Høsten 1879 aabnede Hauges Synode sin Skolevirksomhed her, hvor den fremdeles fortsætter. Skolens første Bestyrer var Pastor J. Eistenson. Efter ham har Missionær J. Kyllingstad, Pastor A. Weenaas, J. N. Kildahl, O. S. Meland, Prof. H. H. Bergsland tjent som Bestyrere. Prof. M. G. Hanson, Skolens nuværende Bestyrer, har tjent som saadan siden 1897. Han bestyret ogsaa Skolen midlertidigt Aaret 1886—7. Ved Skolens Aabning i 1879 var der 13 Elever ankomne og Antallet forøgedes siden, saa der ved første Termins Slutning var 30. I anden Termin steg Elevernes Antal til 70.

I de Aar Skolen har været i Virksomhed har den havt en jævn, om ikke en stor Søgning. Det sidste Aar naaede Elevernes Antal det største i Skolens Historie, nemlig 171.

Ikke faa Vanskeligheder har vort Samfund og Skolen havt at kjæmpe med for at holde Virksomheden gaaende og drive den fremad. Men den, som kjæmper med Alvor og i Herrens Navn, skal ikke beskjæmmes,

Past. O. Hanson,
første Formand i Skoledirektionen.

og vi tror ogsaa at kunne sige, naar vi ser paa Red Wing Seminarium idag og paa Resultatet af dets Arbeide i disse Aar, at Skolens Arbeide ikke har været forgjeves.

Fra Red Wing Seminarium er allerede udgaaet en hel Flok af Ordets Forkyndere, der endnu som Præster arbeider i Kirken herover, eller som Missionærer arbeider ude

Digitized by Google

paa Missionsmarken. Desuden er der fra Skolens forberedende Afdeling udgaaet ikke saa faa, der nu som Advokater, Doktorer, Lærere eller Forretningsmænd indtager agtede og indflydelsesrige Stillinger i Samfundet.

Men hvad vi især glæder os over er, at Aar efter Aar har den ene Ungdom efter den anden under sit Ophold ved Skolen begyndt at søge Herren, og vi faar tro om ikke saa faa, at de under Opholdet her fundt Fred med Gud. Vi har ofte faaet erfare, at Herren har havt sin Gjerning paa Skolen, og derfor være ham alene al Pris og Ære. Maatte han, som hidtil har holdt sin Haand saa naadig over Skolen og velsignet dens Arbeide, fremdeles vedkjende sig den og lade Skolens Arbeide lykkes sit Navn til Ære og paa Kristendommens Grund og ledet af Kristendommens Aand.

Vor Tid og vort Lands Forholde kræver, at vi maa sørge for, at vor Ungdom faar en god og grundig Uddannelse; men lad os erindre, at skal Uddannelsen blive ret og til sand og varig Velsignelse, maa den være gjennemtrængt og baaret af Kristendommens Aand. Og elsker vi vor lutherske Tro, brænder vort Hjerte varmt for Guds Riges Sag, tror vi, at vi har en herlig Skat og Arv, som bør bevares, da lad os med Alvor vaage over, at vi gjør vore Børn, den opvoksende Slægt, belagtig i disse Goder ved at sørge for, at de undervises i Guds Ord og befæstes i den erkjendte Sandhed, paa samme Tid som de ogsaa undervises i de for dette Liv nyttige Kundskaber.

(Copyrigt '06 by E. H. Lidberg.)

Red Wing Seminary.

til Gavn og Opbyggelse for hans Kirke og Menighed paa Jord. Maa ogsaa vort Samfunds Folk, som hidtil under Modgange og Skuffelser trolig stod Skolen bi og støttede den med sine Forbønner og Gaver, fremdeles omfatte Red Wing Seminarium med Kjerlighed.

Skolen beder om eders Forbønner og Kjerlighed, den behøver ogsaa eders Gaver; men der er ogsaa en tredie Ting, den beder om: Den ønsker ogsaa at faa mange af Samfundets unge Mænd. Den ønsker at faa bringe Velsignelse tilbage til eder igjen gjennem de mange unge Mænd som kommer for at søge sin Uddannelse her. Og en bedre Arv giver ingen Fader eller Moder sin Søn end at give ham en god Uddannelse bygget

Det er denne Opgave Red Wing Seminarium søger at løse i sin forberedende Afdeling. Skolen søger paa kristeligt Grundlag at meddele de unge Mænd, der har Kald og Lyst til at ofre sig i Kirkens Tjeneste, en videregaaende Uddannelse, der kan dygtiggjøre dem til med Udbytte at optage det theologiske Studium; men den staar ogsaa aaben for andre sædelige unge Mænd, som ønsker en grundig Almenuddannelse for det praktiske Livs Behov, eller som søger at forberede sig til Optagelse ved et af Landets Universiteter. Og vi tror at kunne sige, at en Far og Mor med ulige større Tryghed kan sende sine Sønner til Landets høiere Skoler da, naar de i sine unge Aar har faaet sin Fordannelse ved en kristelig Skole, end naar de

Digitized by Google

faar hele sin Uddannelse ved de offentlige Skoler.

Siden 1890 har Skolen staaet saadan i Forbindelse med Minnesotas Statsuniversitet, at Graduenter fra dens forberedende Afdeling optages ved Universitetet paa deres Diploma uden Eksamen.

Maatte vort Folk mere og mere faa Øinene op for Betydningen af kristelige Skoler iblandt os baade med Hensyn til de smaa og vor Ungdom.

H. M. Sande,
der i 1877 stiftede Hauges Synode Red Wing Seminar.

Et lidet Vidnesbyrd fra hver af vore Skolebestyrere fra den Tid Red Wing Seminar tog sin Begyndelse og til nu.

I.
(1881)

Hidtil har Herren hjulpet, kan vi med god Grund sige ogsaa ved dette vort andet Skoleaars lykkelige Gjennemgang, om vi end stundom under dets Løb har følt noget hvad det at vente paa Herrens Miskund-hed har at betyde. Saaledes som en Sejler venter paa Land, en Vandrer paa Maalets Hvile og Vægteren efter Morgenen, saaledes agter Guds Pilegrime paa Guds Riges Frembrud, Evangeli Kundskabs Vellugt, der udbreder det ønskelige, tilfredsstiller alle Savn, forstummer alle unyttige Spørgsmaal og bringer Ligevægt i de vekslende Tider. Men under hver Dag, som rastløs iler, saa vi dog finde, at disse samme Pilegrime ikke er hjemme her, men maa med David i Sal: 119, 19 sige: Jeg er fremmed paa Jorden, skjul ikke dine Bud for mig."

Med dette Davids Hjertesuk begyndte vi vort andet Skoleaar vel under Følelsen af egen Udygtighed men dog i Tillid til Guds naadige Forjættelser, der har en usigelig Fortrøstning ved sig. At David var en fremmed i Kedar, Moses og Israel i Egyptens Skole, den himmellængtende i dette dødelige Legeme, forundrer os slet ikke; ligeiaalidet kan det forundre os, at denne Følelse

Digitized by Google

gjør sig gjeldende hos os under Trykket af vor Afmagt i det gode og Tilbøielighed til det onde, hvorfor vi ikke kjende os hjemme her men maa sukke: „Jeg er fremmed paa Jorden.“ Men ligesom Herren var med Hagar i hendes Ensomhed og oplod hendes

Lærerpersonalet det forløbne Skoleaar

O. O. Brohough, J. Tellem, M. G. Hanson, H. H. Bergsland, († Jan. 19 '07) H. H. Elstad, Wm. Mills, Geo. H. Ellingson. Edw. O. Ringstad,

Øine, saa hun fandt den levende Brønd, der saa hende og i sin Tid mødte hende i den elskelige Vennens Dragt, og for Maria ved Graven, da han kaldte hende ved Navn og sendte hende, som selv syntes saa svag, med sit livgivende og altopfriskende Budskab til

fine saa svage og fremmede Disciple, saa har han i dette Skoleaar ogsaa ladet sig finde for os i sit Ord, saa vi med Jerm. 15, 16 kunde sige: „Dine Ord ere fundne, og jeg haver ædet dem, og dit Ord var mig til Fryd og mit Hjerte til Glæde.“

Saaledes have vi da fundet, at den trofaste Gud, der er Potteмageren, ligesaalidt idag negter Leret sin Kraft, som han gjorde i Skabelsen, da den ubekvemme Materie blev til et levende Menneske, der baade kunde tænke og tale og kjende Gud og Naturen.

Digitized by Google

Thi det er hans bestemte Villie, at alle Mennesker skulde blive salige og komme til Sandheds Erkjendelse, hvortil ingen Mand er dygtig af sig selv, om han end besidder megen Kundskab, Dygtighed og Færdighed, men maa gjøres dertil skikket af Herren, hvilket ogsaa sker naar han giver os sin Helligaand, der ved sin Naade udretter, at vi baade tro

Past. Th. Himle,
Lærer i Professor Bergslands Sted sidste Termin.

Guds Ord og vil leve derefter, hvorved vi da ikke skamme os; thi det er en Guds Kraft til Saliggjørelse for hver den, som tror, og det gjør os ogsaa skikket for det Liv, som nu er og det tilkommende.

Skolen er en Beredelse for Livet; men hvad Slags Beredelse vilde den blive til uden Guds Ord? Det vil Grekerne og de øvrige Hedninger fortælle os, da de vise os, hvad det vil sige, at Guds Ord bliver skjult for et Folk. Og først da, naar man skal optage Elever af religionsløse Skoler med fortsat Studium i høiere Skoler, vil man faa Erfaring paa, hvad det vil sige at unddrage Børn og Ungdom Guds Ords Kundskab; og derfor bede vi med velberaad Hu: „Skjul ikke dine Bud for os!" Huslivet, Menighedslivet og Skolelivet vil i særegen Forstand lære os det.

J. Eisteinson.

* * *

II.

(1882)

Til Hauges n. ev. luth. Synode i Amerika." Naade være med eder og Fred fra Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus vor Frelser, Amen."

Der er flere Grunde, hvorfor Prof. G. Brohough bedre kunde have affattet Beretning om Hauges Seminariums Virksomhed for sidste Skoleaars Vedkommende end jeg kan det.

Da imidlertid Forpligtelse nærmest paahviler mig, vil jeg ogsaa med Fornøielse gjøre det, saa godt jeg kan. Igrunden kan det væsentlige af Beretningen indbefattes i de Ord: „Hidtil har Herren hjulpet." Hvad der blev arbeidet til Guds Ære af Lærere og Elever, maa tilskrives Herrens Naade imod os, han som ikke heller, under vor Væren og Virken i Seminariet, saa hen til vore Mangler eller for deres Skyld forskjød vor Bøn, men lod Naade og Forbarmelse gaa for Ret. Særdeles Tak skylde vi Herren for, at han lod Skolen i det forløbne Aar være et Fredens og Forligelsens Hjem, som vistnok Satan vilde forstyrre, men det lykkedes ham lidet, Gud være Tak. Skolen var ogsaa et

Miss Selma C. Gibson,
Musiklærerinde.

Hjem, hvor Herren lod Bøn og Sang liflig klinge, og de ugentlige Thorsdags Bønnemøder og Lørdags Samtalemøder om Guds Ord vare aandelige Maaltider, hvorved de af Studeringen trætte og hungrige Sjele kunde vederkvæges. Mange vare vistnok de, som benyttede sig af disse velsignede Timer; men det vilde dog være endnu glædeligere, om alle havde benyttet sig deraf.

J. Kyllingstad.

Digitized by Google

III.

(1885)

Til Hauges norsk ev. luth. Synode!

Min Sjel! lov Herren og takker hʼam, thi han er god, maa vi vissélig af fuldt Hjerte bekjende ogsaa ved Afslutningen af dette Skoleaar, thi hans Naade har været uforskyldt rig og mangfoldig over os trods al vor Skrøbelighed og Uværdighed til hans mindste Naade. Ikke alene har Seminariet kunnet drive sin Gjerning i det forløbne Skoleaar uforstyrret og uden Forhindring, men Interessen for denne Gjerning synes i en betydelig Grad og paa en glædelig Maade forøget blandt den opvoksende Ungdom, hvilket vistnok tør antages at staa i Forbindelse med en bedre Forstaaelse af den kristelige, norsk-lutherske Hoi-

Den nye Bygning paa Hauge Seminar.

Digitized by Google

skoles Betydning for vore unge Landsmænd af lutherſk Bekjendelſe.

Viſtnok er det fremdeles ſaa, at Flerheden af den her ſkoleſøgende Ungdom søger hertil hovedſagelig for at tilegne ſig Færdighed i det engelſke Sprog og uddanne ſig i de Fag, ſom ſtaa i Berørelſe med det amerikanſke Forretningsliv, men Intereſſen for Modersmaalet er dog vaagnet, og Erkjendelſen af den Sandhed, at vi kun ſom gode Nord-

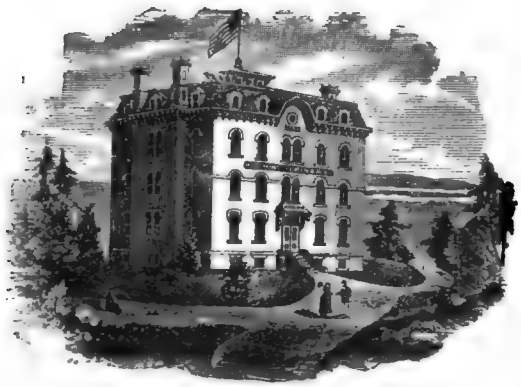

Den gamle Hovedbygning, N. W. Sem.

mænd kunne vorde gode Amerikanere ſynes mere og mere at have vundet Fodfæſte. Undervisningen i Morsmaalet har derfor været fulgt med ſtigende Intereſſe, og Religionsundervisningen tør haabes at have været til Velſignelſe for ikke ſaa faa. En god kriſtelig Aand har i det hele raadet blandt de unge, og den for en Skole ſaa abſolut fornødne Orden og Regelmæssighed ſaavel i Skolelivet ſom i det daglige Samliv har ikke været forſtyrret.

Seminariet hor dette Aar kunnet glæde ſig ved en mere jævn og ſtadig Søgning end de foregaaende Aar. Allerede i den førſte Halvdel af Oktober Maaned var Seminariet beſøgt af 59 ſtuderende, hvoraf 16 theologiſke, hvilket Antal i de paafølgende Uger raſkt forøgedes, ſaaat ved Kalenderaarets Udgang var de Studerendes Antal ſteget til 78, hvoraf 18 Theologer. Efter Nytaar kom 41 nye Elever til, hvoraf 1 i den theologiſke Afdeling, ſaa at Seminariet i Aarets Løb har været beſøgt af 119 ſtuderende, heri ikke beregnet 2a3, ſom uregelmæssigt har været tilſtede. Det har ſelvfølgelig været inderlig kjert at ſe diſe mange unge Mænd ſøge hen til Skolen, og det er vort hjertelige Ønſke, at de maa ikke forgjæves have været her, men faaet Gober med ſig ſaavel for Evigheden ſom for Tiden.

A. Weenaas.

* * *

IV.

(1886)

Kjere Brødre!

Herren har gjort ſtore Ting imod os, derfor ere vi glade, Sal. 126, 3. Herren har ſandelig været god imod os i det forløbne Skoleaar, og med Glæde er det, at jeg ſender denne Indberetning til Synoden. Megen Ufuldkommenhed og Skrøbelighed har der jo været ved mit Arbeide ved Skolen. Som Synoden ved, ſaa mangler jeg Erfaring og Dueligheb baade ſom Lærer og Beſtyrer. Det var derfor med megen Angeſt, jeg begyndte denne Gjerning iſſorhøſt. Men tiltrods for min Udygtighed, har dog Herren ledet alt ſaa vel. At Gjerningen ſlittigt har været baaret frem for Naadens Trone af mange bedende Sjele rundt om i Samfundet,

Sumner Hall, N. W. Sem.

har visſeligen ikke været uden Frugt. Hvor gjerne den kjere Gud end vil velſigne alle Mennesker og alle gode Foretagender, ſaa kan han dog ikke faa gjøre det, hvis vi ikke vil have hans Velſignelſe, kun den er det ſom virkelig ønſker Herrens Velſignelſe. Derfor kjere Brødre, bliv ved at bede og Herrens Velſignelſe ſkal ikke udeblive.

Herren har ladet os faa drive Gjerningen i Fred og Ro, og det har været en Lyſt at arbeide her, og ſent ſkal jeg glemme det Aar,

Digitized by Google

jeg har faaet tilbringe blandt de kjere Lærere og Elever ved Red Wing Seminary. I det store og hele taget har Eleverne opført sig rosværdigt. En god kristelig Aand har raadet blandt de unge. Her har været mange Gutter ved Skolen, om hvem jeg har den faste Forvisning, at de er sande levende Kristne. Det gjør en godt at se, at der i denne døde Tid kommer Gutter fra de forskjellige Dele af Landet, hvem Herren har faaet vække op af Syndesøvnen. Det viser at Herrens Ord endnu ikke har tabt noget af sin Kraft til at føde Herren Børn. At der blandt en saa stor Skare, som der iaar har været ved denne Skole, kan være Gutter, som ogsaa kan volde Lærerne noget Bryderi, er selvsagt; men det hører jo med til en Skole.

J. N. Kildahl.

* * *

V.

(1889

Kjere Brødre!

„Vor Herres Jesu Kristi Naade være med eder alle! Amen."

„Han har gjort alle Ting vel." Mar. 7, 37. Formedelst Herrens rige Naade er det mig kjert at faa bringe eder, kjere Brødre, min Indberetning fra Red Wing Seminarium. Hver Dag har Herren overøst os med sine Velgjerninger og hver Morgen ny har han givet os ny Aarsag til Lov og Tak.

Jesus Kristus, som er igaar og idag den samme, ja til evig Tid, har ogsaa vist sig at være den samme i sin Naade, Trofasthed og Miskundhed imod vor kjere Skole og bevist os Velgjerninger langt over, hvad vi kunde bede og forstaa. En god kristelig Aand har været raadende over hele Skolen. De Studerendes Forhold har været rosværdigt. Herren har givet os megen Glæde og Opmuntring under Arbeidet, der uden nogen

Bestyrerboligen, N. W. Sem.

Forstyrrelse har været drevet med Flid og Interesse, og ret ofte har Herren lagt den hellige Sangers Ord paa vore Hjerter: „Hvormed skal jeg gjengjelde Herren for alle hans Velgjerninger imod mig."

Maatte denne Guds store Naade, som han Aar efter Aar beviser vort kjere Samfund ved dets dyrebare Skole i Red Wing, ikke blive os saa almindelig, at vi skulle glemme ham, som er alle gode Gavers Giver. Men maatte dette, at han trods vore Skrøbeligheder lader Skolen vokse frem i den rette Aand

Digitized by Google

til det Maal, hvortil den er bestemt, bidrage til, at vi mere helt og fuldt kunde erkjende og bekjende Herrens Velgjerninger imod os og tænde Taknemmelighedens Ild paa vore Hjerters kolde Alter til Ære og Pris for ham som gjør alle Ting vel.

O. S. Meland.

* * *

VI.

(1897)

Til den ærede Hauges Synode.

Kjære Brødre! Guds rige Naade og Fred tilønskes eder alle.

„Lys er udsaaet for den retfærdige og Glæde for de oprigtige af Hjertet." Sal. 97.

Atter er et Aar faret forbi. Vi kjender nu de Sorger og de Glæder, som de bragte, og som vi ved forrige Aarsmøde ikke havde noget Kjendskab til. I denne Verden er det nu engang saa, at Sorg og Glæde, Lys og Mørke vandrer tilhobe; vi kan derfor aldrig vente at kunne tilbagelægge et helt Aar af vort Liv uden at erfare begge Dele. Og dog kan vi, saafremt vi har lært at kjende Verdens store Lys, ved Guds Naade erfare Sandheden af Salmistens Ord, at Lys er udsaaet for den retfærdige og Glæde for den oprigtige,—ja vi maa ofte forundre os, naar vi ser, hvorledes Herren vor Gud lader det lysne for os, saa vi ser vor Vei der, hvor vi før syntes alt var indhyllet i Mørke. Vi er kortsynte. Vort Syn rækker ikke langt. Og af de anførte Ord forstaar vi, at Herren ikke venter noget saadant af sine retfærdige; han venter ikke, at de selv skal forskaffe sig noget af, hvad de trænger. Nei, han har udsaaet Lys og Glæde for dem. Denne hans udsaaede Sæd kan aldrig slaa feil; den skal spire og bære Frugt. I rette Tid skal den modnes for hans retfærdige. Dette hans Lys formaar at fordrive fra dem alt Mørke, Mørket i dem og Mørket udenom dem; ved det kan de glæde sig i hans Gjerning, enten det saa ellers i Verden gaar op eller ned; ved det ser de, at al hans Gjerning er Miskundhed, at han i alt aabenbarer sin frelsende Trofasthed. Har han en Tid ladet Trængselens Styer leire sig omkring dem, saa ser de i hans Lys bagefter, at han derved kun viste sig som den „trofaste," der for denne sin egen Trofasthed Skyld saaledes „underviser Syndere paa Veien," Sal. 25, 8. Da smager de Frugten af den udsaaede Sæd, og da viser denne Herrens Plante sin Kraft; den formaar at bringe den oprigtige sand Glæde midt i Jordelivets Elendighed, —Mod og Uholdenhed under Vanskelighederne; selv om disse kan synes aldrig saa uoverkommelige, ja selv om de kommer aldrig saa uoverkommelige, ja selv om de kommer aldrig saa uventet, eller fra aldrig saa utænkeligt Hold. Grunden hertil er just dette, at det er en Herrens Plante, derfor er den levende og derfor har den saadan Kraft. Og hvor maa vi ikke glæde os herover, at Herrens Lys har Kraften i sig selv, og over at Herren selv har udsaaet det for sine Børn. Men vel at merke det er kun for hans Barn, for den retfærdige, den oprigtige af Hjertet. Den, som ikke er en saadan, har ingen Forjættelse om at have dette levende, frugtbringende Lys over sit Liv. Tilsagnet gjælder kun den, hvis høieste Opgave og hvis Hjertens Lyst det er at tjene Herren i Retfærdighed og Oprigtighed. Nu er det at haabe, at vi, Brødre og Søstre i Hauges Synode—i hvert Fald de fleste af os—har sat dette som vort Livs Maal, derom bør vi holde os fast overbeviste, og dermed ved vi ogsaa ligesaa vist, at Herren har udsaaet Lys og Glæde for det. Lad os kun i Tro til ham jage al Forsagtheden paa Dør og styrke os i Betragtningen af, at han er trofast, som gav Forjættelsen. Han vil opfylde den for os nøiagtig i samme Maal, som vi i Tro er modtagelige for hans Lys og Glæde.— Men hvis vi nu saaledes søger Styrkelse for vor Tro, da vil vi heller ikke lukke Øinene for det, som beviser hans trofaste Miskundhed mod os. Da vil vi med Glæde og Tak beskue alle hans Naadebevisninger og søge at sætte Pris paa enhver af dem. Betragtet i dette Lys har det forløbne Aar bragt meget, som burde stemme os til Tak; men Sagen er, at vi ser saa meget lettere alt andet end dette. Vantroen i os er Grunden dertil. Det er Synd af os at vi saa lidet venter af Herrens Lys. Derfor klammer vi os, og

Digitized by Google

det med rette, naar han nu og da faar os til at se, at han virkelig gjerne under os meget mere godt, end vi venter eller haaber; men som oftest synes vi, at vi har saa overvættes god Grund til at være bekymrede over hvordan det vil komme til at gaa, snart med dette og snart med hint iblandt os. Jeg var saaledes ganske vist slet ikke alene den, hvis Hjerte ifjor var fyldt af Bekymring for, hvordan Skolens Gjerning vilde komme til Skolen gaar godt. Jeg gjentager mine Ord fra ifjor: „I aandelig Henseende har Tilstanden efter Omstændighederne været meget glædelig. Kristendommens Aand har fremdeles faaet være raadende, og vi har ogsaa faaet glæde os ved at se enkelte af dem som før ikke kjendte Herren, begynde at blive bekymret for sin Sjels Frelse." Med største Glæde kan jeg ogsaa nu faa berette Brødrene, at Herren fremdeles sender mange beden-

Past. J. Eisteinson, Skolens første Bestyrer.

at gaa. Nu haaber jeg da, at mange vil skamme sig sammen med mig over vor Vantro; thi Herren har ladet det lykkes for os. saa Skolen i det heletaget har gaaet meget godt. Den har havt vel saa mange Elever iaar som forrige Aar, og den samme Aand har endnu fremdeles faaet være den raadende. Dette sidste udgjør fremfor alt andet Hovedbetingelsen for, at det kan siges, at de Gutter til Skolen. Men—det bør dog maaske ogsaa tilføies, at Kristenlivet iaar neppe har vist sig saa varmt og fyrrigt som forrige Aar. En vis Tørhed har søgt at trænge sig ind; men Herrens Aand har dog vist sin kraftige Nærværelse derved, at han har fremkaldt Raabet om mere Fyrrighed og Varme. Jeg tror mig ogsaa berettiget at sige, at Herren engang i Vinter paa en sær-

Digitized by Google

egen og haandgribelig Maade søgte at vække Alvoret og Kristentroen iblandt os, idet han ved en Tilskikkelse søgte saavel at vise os, hvor nødvendigt det er ligesaavel for ung som for gammel at altid have sin Sag opgjort, naar Døden kalder, som ogsaa hvilken usigelig Rigdom den eier, som med barnlig Tro kan lægge sig til at dø i Jesu Favn. Dette var uden Tvivl hans Hensigt med, at han lod en ung Gut, som nylig var kommen til Forvisning om Naaden, komme til Skolen ved Begyndelsen af anden Termin og saa med Frimodighed og Glæde dø der efter et meget kort Ophold. Hans Navn var Tho-

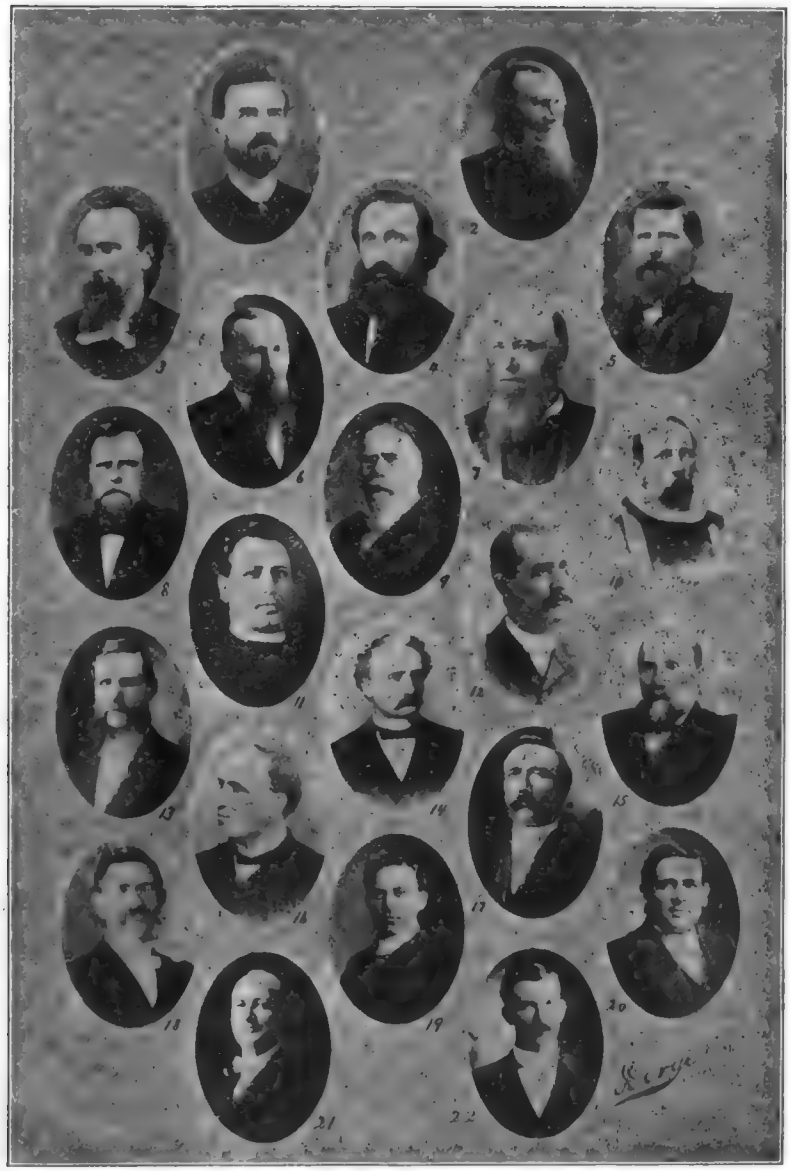

Direktionsmedlemmer 1878—1906.

1 Chr. O. Brohaugh (1878). 2 J. Eisteinsen (1878). 3 R. O. Hill (1878). 4 H. M. Sande (1878). 5 C. Lillethun (1878). 6 J. O. Kielsberg (1878). 7 O. Hanson (1879). 8 O. E. Boyum (1881). 9 A. O. Utheim (1882). 10 A. Veenaas (1883). 11 M. G. Hanson (1886). 12 O. S. Meland (1887). 13 H. H. Bergsland (1889). 14 K. C. Holter (1890). 15 A. Ellingson (1893). 16 Th. Himle (1894). 17 J. H. Johanson (1895). 18 J. R. Sandven (1898). 19 L. Harrisville (1899). 20 C. J. Eastvold (1899). 21 H. A. Hanson (1899). 22 A. O. Mortvedt (1900).

Digitized by Google

mas P. Vibstad, om hvis Død den 6te Feb. jeg allerede før har skrevet i „Budb." Det var en alvorlig Mindelse, og jeg har det Haab, at den ikke blev uden Frugt. For min egen Del vil jeg sige, at jeg gjerne vilde være taknemmelig; thi indtil iaar har Døden ikke gjæstet Skolen, medens jeg har været Bestyrer, og da den nu endelig kom, saa kaldte den paa en, som var færdig.

H. H. Bergsland.

* * *

VII.

(1900)

Til den ærede Hauges Synode.

Guds Naade og Fred!

Med Tak til Gud for hans faderlige Naade og Miskundhed mod os ser vi tilbage over det svundne Skoleaar.

„Uden mig kunne I slet intet gjøre." (Joh. 15, 5.) Dette Herrens Ord lød som Velkomsthilsen ved vor Aabningsfest forleden Høst. Som vi stod ligeoverfor Aarets Arbeide med dets Forpligtelser og Ansvar, erkjendte og følte vi vor egen Udygtighed og Svaghed, vor Mangel baade paa Visdom og Kraft til en heldig Løsning af vor store Opgave, at vi var afhængige af Herrens Hjelp og Bistand. Men i Tillid til Guds Forjættelser fandt vi ogsaa Trøst i Bevidstheden om, at vi dog med Herren, ved den Naade, han selv vilde forlene os, ikke skulde gjøre Herrens Gjerning forgjeves. Gud være lovet, vi er heller ikke blevne skuffede i denne vor Tillid. Har det end været skrøbeligt og ufuldkomment fra vor Side, som det visselig har, saa har dog Herren staaet os bi og hjulpet os igjennem med Gjerningen. Det har været os til stor Opmuntring i Arbeidet at mærke den Interesse og Kjerlighed, vort Samfunds Folk har vist vor Skole ogsaa dette Aar. Vi har faaet flere Vidnesbyrd herom i venlige og opmuntrende Skrivelser fra Vennerne rundt i de forskjellige Kredse i Synoden, i de mange kjere Besøg til Skolen gjennem Vinterens Løb baade af Præster og af Menighedsfolk. Og ikke det mindste Vidnesbyrd herom ser vi i den mere almindelige og forøgede Understøttelse til Skolens Ophold. Ligeledes har det været os en stor Opmuntring, at mange troende unge Mænd har søgt til Skolen. Vi har havt den Glæde at tælle mange af disse dette Aar. Dette synes vi taler godt baade for Skolens og Synodens Fremtid; thi det er dette Slags Materiale vi behøver paa alle Omraader, hvor det gjelder at bygge baade i Stat og Kirke.

Vi har dog ikke havt blot Glæde og Opmuntring under Arbeidet heller dette Aar, hvilket vi heller ikke har ventet. Efter det Kjendskab, vi har til den onde Verden, saavelsom den Smule Erfaring, vi har i Opdragergjerningen, har vi meget mere gjort Regning paa Sorg og Skuffelser fra flere af de unge, som vilde søge til Skolen; en Beregning, der desværre har vist sig at være korrekt. Saaledes har Fakultetet ogsaa dette Aar seet sig nødt til i nogle Tilfælde at gribe ind og øve den Tugt, som det ifølge Skolens Konstitution og kristelig Pligt fandt sig kaldet til. Flere maatte endog bortvises fra Skolen.

Det gjør os ondt for disse unge Mennesker, som ikke har bedre Forstand, end at de lader sig forlede af Synden og sine onde Tilbøieligheder til det som fører over dem baade timelig og evig Ulykke. Vi beklager, at vi endog skal nødes til at bortvise enkelte fra Skolen; men som en kristelig Skole maa og vil vi overholde kristelig Tugt og Orden, saavidt det staar til os, selv om vi nødes til at gribe til strengere Forholdsregler. De unge Mænd, som ikke kan eller vil finde sig i denne Disiplin, faar søge andetsteds hen.

M. G. Hanson.

* * *

VIII.

(1907)

Indberetning fra Jewell Lutheran College.

Ligesaa skulle og I, naar I har gjort alt, hvad eder er befalet, sige: Vi er unyttige Tjenere; thi vi har gjort det, som vi var skyldige at gjøre. Luk. 17, 10.

Naar Skolen atter faar Anledning til at fremlægge for Hauges Synode en Indberetning, da synes vi, at det med rette kan siges, at Lærerne har søgt at udføre det, som de var skyldige at gjøre. Men paa samme Tid er det vor oprigtige Erkjendelse, at vi er kun

Digitized by Google

unyttige Tjenere. Vi har intet at rose os over, men har dog meget at afbede. Dog, paa Vilje har det nok ikke skortet, men Evnen til at udføre har været saare begrænset.

Det er min Overbevisning, at ingen bør staa som Lærer ved en Kirkeskole, som ikke sympatiserer med os i vort Syn paa hvad Kristendom er, og som ikke lægger sin Indflydelse ind for det kristelige Livs Forfremmelse. Vore Skoler bør være Arnesteder for luthersk Kristendom. Med Tak til Gud vil jeg her faa benytte Anledningen til at udtale min Erkjendelse af det Arbeide, som mine Medlærere har udført for Guds Riges Fremme blandt de unge, som har været os anbetroet. Det er velsignet, naar man i Kjerlighed til Gud, Arbeidet og hverandre faar dele baade Byrderne og Glæderne.

Ogsaa en anden Ting vil jeg her faa nævne. Vi har iaar havt et større Antal troende Studenter, som har forenet sine Kræfter med Lærerpersonalet i Arbeidet for Guds Riges Forfremmelse, end der nogensinde før har været her ved Skolen. Dertil har ogsaa Bethesda Menigheds Ungdom bidraget meget til vor fælles Velsignelse. Undskyld, om jeg her citerer Bernstein:

Saa snart vi er ovenfra født og baarne,
Af Jesus vi er til Brødre udkaarne;
En Fader, en Tro, og en Aand og en Daab,
En Vei til at vandre, et eneste Haab.
Kan Brødrenes Hjerte aldeles forbinde,
Vi kunne ei andet end Kjerlighed finde,
Mistanke, Had, Vrede og Tvedragt maa
svinde.

Det religiøse Arbeide.

Vi har iaar søgt at faa en mere fast Ordning for det religiøse Arbeide ved Skolen. Ifjor begyndte vi med regelmæssige Bibeltimer hver Søndags Eftermiddag. Pigerne mødte i en Afdeling og Gutterne i en anden. Disse stod da nærmest under Fakultetets Ledelse. Iaar antog vi en mere bestemt Organisation, ved hvilken vi haaber at kunne lede troende Studenter til større Virksomhed for Guds Riges Sag. Pigernes Organisation fuldførtes ved Høstterminens Begyndelse, da deres Forening optoges som Medlem af den nationale unge Kvinders kristelige Forbund. Gutternes Organisation, der satter Bethesda Menigheds unge Mænd, som har sluttet sig til Foreningen, optoges i den national unge Mænds kristelige Forbund i Mars. Skolens Lærerpersonale er Medlemmer af de respektive Foreninger, og søger efter bedste Evne at hjælpe dem i Arbeidet.

Som allerede nævnt samles disse Foreninger til Bibellæsning og Bøn hver Søndags Eftermiddag. Møderne har været godt besøgt og Interessen ganske almindelig. En Søndags Eftermiddag i hver Maaned samles begge Foreninger til fælles Møde i Skolens Kapel. Ved disse Møder behandles Emner, der er egnet til at vække Missionssans.

De unge Mænds Forening samles ogsaa til Bønnemøde fra 6:30 til 7.15 hver Fredags Aften, og de unge Kvinder har ret ofte sine smaa Sammenkomster til Bøn. Vi savner Anledning til disse for de unge Mænd, da vi intet Dormitory har for dem. Tirsdag og Torsdag Aften samles hele Skolen til Bønnemøde og Lørdags Aften til Bibellæsning under Fakultetets Ledelse.

Vi har iaar været heldig ved at faa et Studenterantal, som har givet os saare liden Disiplinvanskelighed. Det er en let Sag at holde Orden, naar alle er ordentlige. Med Glæde kan jeg sige, at Gud iaar, fremfor noget Aar før af min Erfaring, velsignede os med en særdeles lydig Studenterflok.

Ifjor havde vi den Glæde at kunne berette om en særdeles Aandens Udgydelse. Faar kan vi nok ikke pege hen til noget saadant vældigt Aandsveir, men der er dog ikke et ringere Antal, som iaar kan sige: „vi var født der". Faar har det ligesom gaaet mere uformerket. En nu og en da. Men Draaber, naar de kommer ofte nok, kan give ligesaa meget Vand som kortvarige Skurer. Som Lærere betragter vi Sjeles Frelse som den største Velsignelse. Vi kan ikke se paa det som en Frugt af vort Arbeide. Vi er kun unyttige Tjenere. Men dette kan vi sige til Hauges Synode, efter bedste Skjøn har vi søgt at gjøre det vi er pligtige at gjøre. Vi har søgt at pleie og vande den Sæd, som I har udsaaet i eders Børns Hjerter. I mange Hjerter fik Gud give Veksten, men i altfor manges Hjerter ligger Sæden endnu under Jordskorpen, fra hvilket Sted vi haaber den snart vil gjennembryde ved sand Bod og Anger.

R. J. Løhre.

Digitized by Google

(Fortsat fra Side 774.)

I hvad som allerede er sagt er antydet vore Skolers Opgave. Den er det samme som Kirkens. Opgaven er ikke mindre end det aandelige Livs Vækkelse og Vedligeholdelse. Med dette Maal for Øie maa vi arbeide i vore Kirkeskoler. Gjør vi ikke dette, da er vor Eksistense aldeles upaakrævet, og Midler anvendt for Skolernes Vedligeholdelse er bortødslet. En Kjendsgjerning er det, at vi ikke i hvert Tilfælde opnaar Maalet. Men i disse Tilfælder har vi da den Tilfredsstillelse, at vi har gjort vor Pligt paa den bedste Maade. Gud fordrer af os, at vi skal troligen saa og arbeide. Skriften fortæller, at Profeterne havde Skoler.—Opgaven med dem var at sprede og vedligeholde Profeternes Lære og opelske Gudslivet. Det fordres af dem, som er Lærere ved vore Kirkeskoler, at de selv er kristne og staar i Aandssamfund og Bekjendelsesenhed med vor Kirke, som driver Skolerne. Ingen uden saadanne, der i Liv og Bekjendelse aabent slutter sig til Kirken bør taales som Lærere ved disse Skoler. Først naar Lærerpersonalet faar den Sammensætning kan det siges, at Skolen er istand til at løse sin Opgave.

Det har ofte været sagt om vore Kirkeskoler, at deres Studenter ikke er bedre end de ved andre Skoler. En af vore Studenter her og der bruges ofte som Eksempel, der skal bevise, hvor daarlige Produkter Kirkeskolerne frembringer. Nu vel, lad os ikke derfor blive forsagt. Jeg har seet eksemplariske Forældre med Familier paa fire og fem Børn, hvor alle undtagen en har været Mønster paa Dyd, medens en har udartet sig til at blive et usselt Menneske. Er denne Undtagelse Forældrenes Skyld? Og igjen, —jeg har seet Familier af samme Antal, hvor baade Far og Mor var Lastens Mennesker og alle Børn undtagen en, fulgte deres Spor, medens den ene var et Mønster paa Dyd og Kraft. Skal Forældrene have Tak for det? Gjør nu Anvendelsen af Sammenligningen. Jeg maa ofte tilstaa, at jeg har været harm over at høre vore Skoler fordømt for, at en af vore Studenter har baaret sig uskikkelig, medens jeg har hørt Statsskolerne rost, fordi derfra er kommet til samme Nabolag en prægtig Ungdom. Nei, den ene bør ikke fordømmes, og den anden ikke prises for saadanne Tilfælder. Det er mit Haab, at ingen som hører mig er skyldig i at sammenligne vore Kirkeskolers daarlige Studenter med de bedste fra Statsskolerne og at fælde Dom i Henhold til Sammenligningen. Dog saadan Sammenligning har jeg ofte maattet høre paa, og jeg har ofte undret mig over og spurgt, hvad Aarsagen kunde være til dette nokſaa almindelige Uvæsen. Jeg kan ikke se noget andet i det end et Vidnesbyrd paa, at man venter mere af Kirkeskolerne end af de andre Skoler. Og fra disse vore Kirkeskoler faar vi ogsaa mere.

I en Kirkeforsamling som denne maa vi vel have Ret til at forudsætte, at den almindelige Opfatning blandt Tilhørerne er den, at de som arbeider i Kirkens Tjeneste har den bedste Stilling i Verden. Deres Stilling er nok ikke bedst, fordi den bringer med sig saa mange Goder for Arbeiderne. Den er bedst fordi den bringer til andre den største Velsignelse. Lad os nu spørge: Hvor faar vi den Flok, som i Selvforsagelse vil gaa ind i Kirkens Arbeide i vor Tid, da der bydes saa mange Anledninger til Stillinger, der har mindre Arbeide og større Løn? Sandelig ikke fra vore private Institutioner, ei heller fra vore Statsskoler. Jeg har gjort en statistisk Sammenligning for at belyse denne Sag. Disse Tal, som jeg har udarbeidet efter Institutionernes egne Kataloger viser, at Statsinstitutionerne giver Kirken tre Procent af sine Graduenter, medens vore Kirkeskoler giver os 63 Procent. Mon ikke disse Tal betyder noget. De betyder, at vore Kirkeskoler er Jordens Salt og Verdens Lys. Er det da ikke sandt, at vi faar mere fra vore Kirkeskoler end Statsskolerne giver os?

Ofte faar vi høre om dem, som reiser til vore egne Skoler, og da især om dem, som reiser til Red Wing: Han tænker altsaa paa at blive Præst, han! Nei, det er ikke nogen selvsagt Sag, at den som gaar til Red Wing tænker paa at blive Præst. Vi kan ikke negte, at vore Kirkeskolers fornemste Opgave er at specialisere Uddannelsen af Mænd for

Digitized by Google

Kirken. Dog det er ikke vore Kirkeskolers eneste Opgave. Kirkens Opgave er at opdrage Mænd og Kvinder. Lad os se, hvorledes Statistiken tar sig ud paa dette Omraade. Guy Morrison af New York City har gjennemgaaet „Who is Who in America". Dette Værk navngiver de ledende Mænd i vort Land og viser, hvor de er kommen fra og hvad deres Stillinger er. Af dette Værk lærer vi, at Majoriteten af de ledende Mænd er kommen fra Kirkeskolerne. Tillad mig at citere i Uddrag:

"The largest number of successful men come from the smaller colleges, and the precentage of successful men is very much higher among the students of the smaller colleges than it is among those of the larger schools".

Den Tanke, at man maa gaa til større Skoler, hvis man vil vinde nogen Anerkjendelse, er altsaa faktisk modbevist.

Lad os gjøre en Sammenligning. Statsskolerne er i de fleste Tilfælder store. Der er i Staterne i nordre Del af Missisippidalen 700,000 Studenter ved Statens Skoler. Dette Antal er fordelt mellem disse Institutioner i Grupper fra 400 til 4,000. Her har vi Studentermasser, det er sandt. Men denne Masse er ikke det bedste Udvalg af vor ædleste Ungdom.

Tendensen inden disse Skoler er til Specialisering. Deres Maal er Specialister. Her vil jeg bestemt faa fremhæve, at det er ikke Kirkens Opgave at uddanne Specialister uden paa det ene Omraade, som allerede er nævnt. Kirken har et høiere Maal end det. Kirkens Maal er at udvikle Mænd og Kvinder. Det er nok sandt, at Specialister har sin Betydning i alle Dele, men især er de af Betydning for Staten i dens Løsning af sine Opgaver. Specialisering er vor Tids Feldtraab. Det er for Folkets Vel, men for den, som blir en Specialist er det langt fra en Velsignelse. Specialisten maa ofre det, som er mere almindeligt for at indsnævre sig til en enkelt Gren af et bestemt Fag. Jeg vil her citere fra en Brochure, som et af vore Statsuniversiteter har udgivet:

"Architects, and still more engineers, are even heavier handicapped if without this perliminary education, for their work is the solving of problems set for them by others, and it is difficult, indeed, for the man accustomed to taking his orders and instructions from others, ever to develop into a master of himself, much less a leader of others, so that it is plain that even in these professions the graduate of the small college rapidly develops resourceful execution while the man from the large college with his onesided technical education, remains a salaried servant, even though a high-class one".

Jeg vil her faa nævne nogle af de mange Fordele, som vore Kirkeskoler har fremfor de andre Skoler, *just i dette Arbeide for Uddannelsen af Mænd og Kvinder.*

Først: Der er stor Forskjel mellem det sociale Liv ved Statsskolerne og vore Kirkeskoler. Ved Statsskolerne som allerede nævnt, er der en Blanding af Studenter fra alle Slags Hjem. Her er repræsenteret de fint uddannede og de rent ukultiverede, de amerikanske og de ikke amerikanske af alle Slags, de vel opdragne og de uden Opdragelse, de rettroende og de heretiske, de troende og de vantroende. Ifandhed en broget Flok. I denne Masse er det vel mest naturligt, at man slutter sig til den Gruppe, som huer ens Smag bedst. Man vil der finde Fugle af alle Slags Fjær. Hvor skal vor lutherske Ungdom her finde sin Gruppe? Nu, Grupering i en Familie og en Skole er skadelig. Men hvor Anledning gives vil den finde Sted. Vore Kirkeskoler har ikke en slig broget usammenhængende Masse. Dannelsen af „Cliques" kan ikke, maa ikke tillades her. Kirkeskolerne maa være og er, saafremt de er sin Opgave tro, Hjemmet i en udvidet Form. Alle kommer fra Hjem, hvor Opdragelse har meget fælles, og derfor vil alle ved Kirkeskolerne betragte andre at være lige gode som sig selv.

Andet: Levemaaden ved de større Skoler, saafremt man vil følge lidt med Tiden, er slig, at den fremkalder hos de unge enten en Følelse af en ydmygende Uværdighed eller leder den dem til at leve over Evne. Studenterne ved vore Kirkeskoler er ikke omgivne af Luksus, men er vant til at greie sig selv om de maa forsage meget. I saafald er det en udmerket Undervisning i en af Kristendommens Dyder. Ved vore Kirkeskoler maa vi greie os i Fattigdom. Der maa vi gjøre meget ved smaa Midler. Dette staar altid som et kraftigt Vidnesbyrd, der fremelsker

Digitized by Google

Sparsomhed. Derfor finder vi, at Graduenterne fra vore Kirkeskoler staar høiest paa Listen blandt dem, som greier sig godt i det timelige. De er ved Skolen oplært slig i Sparsomhed, at en mindre Løn vil sætte dem istand til at leve godt, ja endog til at lægge lidt tilside der, hvor en Graduent fra en rigere Skole ikke kunde greie sig. Og atter, ved vore Kirkeskoler staar Studenternes personlige Forsagelse som en stadig Undervisning i Sparsomhed. Nu, dette er en Sandhed, som har været mere følt før end det nu er ved vore forbedrede Skolebekvemmeligheder. Ved disse staar Lærerpersonalets selvforsagende Opofrelse som et lysende Eksempel, der peger i samme Retning og er en stadig Tilskyndelse til gudelig Selvfornegtelse. Næsten alle Lærere arbeider meget mere end de burde. De optærer sin Kraft i Opofrelse. Vender Studenterne sig til Betragtningen af Bygningerne, saa staar de der som et stadigt Vidnesbyrd paa, hvad Gavmildhed og Gudhengivenhed kan gjøre. De stumme Stene taler et mægtigt Sprog om Opofrelse.

Ved de større Skoler er det som en Regel at Indflydelse vindes paa Grund af Familieforbindelse eller Rigdom, som leder til Anerkjendelse. Dog der er glædelige Undtagelser, men hver af disse tjener kun som Bevis for Regelen. Ved vore Kirkeskoler vil altid de, der udviser Flid og Ærlighed vinde Anerkjendelse. Der ved Studenterne, at de vil vinde Anerkjendelse ifald de har fortjent den; og hvis de er overvundne, da staar de ikke med den Følelse af Bitterhed, som maa komme, naar man føler, at det gaar en imod, fordi man ikke har den ydre Støtte og Forrang eller „Pull", som maa til. Det er en Kjendsgjerning, som Morrison gjør opmerksom paa, at Graduenterne fra de større Skoler altfor ofte bliver pessimistiske, og ødsler sit Liv ved at vente paa noget, der skal hjælpe dem til en Stilling, istedet for at vinde Held ved at arbeide for det, og saaledes ærlig fortjene den. Medens de der har gradueret fra de større Skoler „is looking for a job" vil den, som har været ved de mindre Skoler selv fremkalde en Anledning til at vinde Livsophold.

Tredie: Vi møder saa ofte den Paastand, at de større Skoler maa være bedre end de mindre, da de førstnævnte har en større Søgning. Men ved vi da ikke endnu, at Masserne har aldrig været tilbøielig til at udsøge det bedste? Som en Regel er det heller slig, at Masserne ikke vil befatte sig med det, som er bedst. Masserne liker helst at følge med Strømmen. Og derfor er Strømmen saa stor.

Lad os se lidt nærmere paa dette. I de større Skoler maa selvfølgelig Klasserne blive større. Undervisningsmetoden bliver som Regel foredragsmæssig. Nu, Pedagogikken siger os jo, at for den grundlæggende Undervisning er den sokratiske Undervisningsmetode den eneste praktiske. Den Undervisning maa ske ved Spørgsmaal og Svar, for derved at uddanne, eller som vi siger paa engelsk, „educate". Disse Udtryk mener det samme og betyder at lede ud eller udvikle. Ved den foredragsmæssige Maade i Undervisningen vil man forsøge paa at fylde Hjernen med Fakta, *men det er ikke Uddannelsens Princip*. Uddannelsens Maal er at lede ud, og dette bliver en absolut Umulighed, der hvor Klasserne er store, thi Læreren faar ikke den Tid, som udkræves for at lede ud, hvad der er i hver Student. Store Skoler og store Klasser er ikke en Fordel, men er simpelthen det modsatte. Foredrag er gode for udviklede Evner, men svarer ikke for dem, der søger Grundlag for videre Uddannelse. Foredrag og store Klasser kan vel gaa an ved Universiteterne. Men ved de forberedende Skoler maa Undervisningen ved Spørgsmaal og Svar befølges, og Læreren maa komme i Berøring med hver Student.

Det er ikke alene i Undervisningen, at Lærerne ved vore Kirkeskoler kommer i Berøring med Studenterne. Lærernes Kald kræver af dem, at de skal undervise Eleverne i al Sandhed. Deres Berøring og Indflydelse maa bevirke, at de faar Idealer. Ved vore Kirkeskoler maa der være den inderligste Fortrolighed mellem Lærer og Elever, en Fortrolighed, der er grundet i Kjærlighed og Respekt.

Fjerde: Studenterne ved Kirkeskoler er

Digitized by Google

for det meste fra kristelige Hjem. Derfor vil den Indflydelse, som Studenterne øver paa hverandre altid være af den bedste Art mulig. Om ikke alle er gode, saa kan det dog ikke negtes, at den store Majoritet er et Udvalg af den bedste Ungdom i hvert Nabolag. Som en Regel søger ikke udskeiende Ungdom til vore Skoler. De vil helst undgaa at komme did, thi der finder de ikke de Kammerater og den Frihed, som de ønsker. Af og til faar vi nok enkelte Tilfælder, der volder os Besvær med sin Uskikkelighed. Men disse Tilfælder er kun Undtagelser. Derfor byder vore Kirkeskoler her et godt Fortrin fremfor andre ved at der findes et Udvalg af bedre Studenter.

Femte: Ved vore Kirkeskoler er ansat som Lærere saadanne Mænd og Kvinder, hvis Livsopgave det er at fremme Guds Rige. Som Samfund har vi ansat disse og er de slig, at de ikke fylder Kravene, da er det vor egen Skyld. Dog, naar vi har ansat dem, da maa vi vel vise dem den Tillid, at vi anbetror dem vore Børn. Det er vore Skolers Opgave at byde vor Ungdom Uddannelse under den Indflydelse, der staar i Harmoni med vort Livssyn. Vi merket, at Statsskolerne tillod kristelige Indflydelser at virke inden sin Kreds. Vore Kirkeskoler tillader ingen anden kristelig Indflydelse end den, som Skolen selv er. Denne Indflydelse er, saa langt som den Ting er mulig, fri for alle Tendenser, der leder bort fra Gud og Kirken. De er stiftet for at være et Sted, hvor Børn kan sendes uden at Forældrene behøver at frygte for, at de der vildledes.

Det er ikke vore Skolers Opgave at øve Proselytvirksomhed; Skolerne er der for at bevare vor egen Ungdom for vor egen Kirke. Som saadan danner de den mest betydningsfulde Virksomhed for den kristelige Menigheds Vedligeholdelse. Det er en Missionsvirksomhed, af hvilken vor egen Tilværelse er afhængig.

Jeg har ofte mødt Indvendingen, at det er saa langt til vore Kirkeskoler. Jeg er glad over, at der findes dem, som tænker anderledes. Vi har saaledes ved vore Skoler Studenter fra Louisiana, California, Montana og Canada, samt fra alle Nabostater. For disse langt borte er det vel nok saa langt, men ikke for langt. Det er ofte nødvendigt at gaa langt over Bækken, ja endog over mange Bække for at faa godt Vand. Det koster formeget at sende dem did; vi faar vel lade dem gaa til Skole nærmere Hjemmet, siger mange. Ja bare for at spare nogle Dollars, kanske mindre end et halvt hundrede, sender man Børnene til en verdslig Skole. Her bruger man ikke megen Forsigtighed. Lad mig spørge—vover du for en liden Besparelse at sætte din Søn og Datter paa slibrige Steder, hvor de let kan falde? Det vil være tungt paa Dommens Dag at forsvare en slig Besparelse.

Men siger du, vi har gode Skoler hjemme, og der kan vi selv se til dem og forhindre, at skadelige Indflydelser gjør sig gjældende. Dette er ogsaa en feilagtig Opfatning. Kan du holde Vagt ved dit Barns Hjerte, saa den Sæd som udsaaes i Skolerummet ikke kommer ind der? Mener du, at nogle Timer i Hjemmet om Aftenerne og i Søndagsskolen engang i Ugen er nok som Modgift mod Vantro og Gudsforagt?

Tror du, at du kan modarbeide dette slig, at det ikke bider sig fast, da har du enten for store Tanker om dig selv eller for smaa Tanker om Skolens Indflydelser over dit Barn.

Den katolske Kirke erkjender Nødvendigheden af Opdragelsen og vi har meget at lære af den i Løsning af dette vanskelige Spørgsmaal. Tilslut lad mig sige, at det er vore Skolers Opgave at fortsætte de Indflydelser, der er paabegyndt i Hjemmet. I vore Skoler staar Læreren i Forældrenes Sted og bærer Forældrenes Omsorg og Ansvarsfølelse.

Det er vore Skolers Opgave at give god Uddannelse i de verdslige Fag,—vor Opgave at give den bedste, som kan gives ogsaa paa det Omraade. Derfor er vore Lærere Fagmænd, som ikke staar tilbage for de ledende i Staten. Ingen kan med rette sige andet, end vi har dygtige Lærerkræfter. Gjør de det, da taler de af Uvidenhed.

Ved Siden af gode Betingelser som Lærere staar vore dygtige Lærere der med den Opgave at udøve en Indflydelse for det kri-

Digitized by Google

stelige Livs Opkomst og Vekst. De kan nok ikke omvende nogen, men de gjør dog sin Indflydelse gjældende i den Retning. Og hvor er den Mission, som kan sidestilles med den store Gjerning at arbeide for det kristelige Livs Forfremmelse blandt vor egen Ungdom? Dette er noget, som Staten har ikke befattet sig med, og som Kirke maa vi løse den, hvis ikke vi skal gaa tilgrunde. Tilslut lad mig sige, at vor Kirkes Fremtid ligger i vore Kirkeskoler. Giv dem god Søgning, og Kirken vil staa sig godt; lad dem gaa tilbage, og alt det andre af Kirkens Arbeide vil ogsaa gaa tilbage.

Derfor, for Kirkens Vel, og for eders Børns Vel, beder vi i Herrens Navn, staa vore Kirkeskoler bi.

Bekjendtgjörelser.

Ved Red Wing Seminarium begynder Undervisningen i den theologiske Afdeling den 17de Sept. og i den forberedende Afdeling den 1ste Okt. først.

Ved Jewell Lutheran College begynder Undervisningen den 10de September næstkommende.

Sommerskolen i Red Wing.

Til dem som agter sig til Sommerskolen Aug. 27—Sept. 6 kan oplyses, at alt er arrangeret for at modtage saa mange som kommer baade Præster og Lægfolk. Og vi haaber Lægfolket vil føle, at de er hjertelig velkommen. En Boardingclub blir sat igang og Omkostningerne fordelt ligeligt pr Dag. Seminariets Dormitorier er os af Synoden overladte til fri Benyttelse—men enhver maa selv tage med sig de nødvendige „blankets, sheets, pillowcases & towels."

Saa haaber vi da paa et talrigt Fremmøde baade fra Frikirken og Hauges Synode.

Paa Komiteens Vegne
J. A. Quello, Sek.

Adresseforandring:

Rev. A. E. Hanson,
Camrose, Alta, Canada.

Rev. K. O. Eittreim,
Route 1, Malta, Ill.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad.
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa vene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faber", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret: Udførelse. Bedste Betingelser Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idse, Storm City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn. Kassøn Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Vore Skolers Opgave; 2. Red Wing Seminarium; 3. Et lidet Bidnesbyrd fra hver af vore Skolebestyrere fra den Tid Red Wing Seminar tog sin Begyndelse og til nu; 4. Bekjendtgjørelse.

Rev J A Bergh

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 34 | Lørdag den 24de August 1907 | 39te Aarg.

Det nye Bud.

Et nyt Bud giver jeg eder, at I skulle elske hverandre, at, som jeg har elsket eder skulle og I elske hverandre. Derpaa skulle alle kjende, at I ere mine Disiple, om I have indbyrdes Kjerlighed. Joh. 13. 34, 35.

Hvad er det, som det er saa lidet af i Verden Menneske og Menneske imellem, Naboer imellem, Menigheder imellem, Samfund imellem, Lande og Riger imellem? Det er Kjerlighed. Nei om der var mere ægte, ren kristelig Kjerlighed du, hvilket Paradis det vilde være allerede her paa Jorden. Naar vi finder igjen Kjerligheden og beholder den, saa har vi fundet igjen „det tabte Paradis." Hvorfor ikke opsøge denne Skat, hvorfor ikke bede mere om den, hvorfor ikke arbeide for den, hvorfor ikke sælge alt og kjøbe den.

O hvilken Fattigdom, naar den rette Kjerlighed ikke haves. Hvilken Lidelse der er blandt Menneskenes Børn fordi der er saa liden Kjerlighed imellem dem. Hvilke Skatte og Goder der ligger skjulte for Menneskene, som de gjerne kunde have, naar de var istand til at elske sandt og oprigtigt. O du Guds Gave, du ædle Guldsnor, du kostelige Klenodi, hvor deilig du er, hvilke tvende ømme Arme du har. Med den ene omfavner du den korsfæstede og opstandne Frelser og med den anden omslynger du den synkende og døende Menneskehed og vil hjelpe den op.

Denne underlige Aandsmagt kan faaes af Gud; thi saa siger den elskende Sjæl: Guds Kjerlighed er udøst i vore Hjerter ved den Helligaand, som er os given. Man skulde vel ønske at eie noget, som var kosteligt, nyttigt og varigt, og her er en saadan Ting, Kjerligheden nemlig.

Hvor godt det er at vide sig elsket, og det er hvad vi som Guds Børn har faat Forstand paa. Vi ved at Gud elsker os, og vi vil saa gjerne elske ham igjen, fordi han har elsket os først. Og det saarer og smerter os i inderste Hjerte, naar vi ikke kan elske vor Jesus, som vi gjerne vilde, og som vi ved han fortjener. Vi finder nok det „at elske og tro og i Naaden at bo er altid min sværeste Sag." Men den kjerlige Fader og Frelser kommer sit skrøbelige Barn til Hjelp ogsaa her. Han finder sig i „at tage Villien i Gjerningens Sted" ogsaa her.

Og nu er det dette, som Jesus saa kjerligt og varmt lægger paa sine Disiples Hjerter, at de skulle elske hverandre. Dette kalder han det nye Bud. Nu i den nye Pagt skal det ikke længere gaa til som før med Lovbud og saa at sige med Tvang og Trudsel. Nu skal ikke det engang være Maalestokke at elske din Næste, som dig selv; thi uden mig kan du ikke engang elske dig selv ret. Men nu skal I elske hverandre, som jeg har elsket eder. Dette er den rette evangeliske nytestamentlige Maalestok paa Kjerligheden. Nu har jeg bevist med mit Komme til Verden, hvad det vil sige at elske ret. Det er Selvopofrelse og Hengivenhed til Døden for andre. Saaledes har jeg elsket eder. Gjør mig nu

Digitized by Google

dette efter. Det er den nye Kjerligheds Art og Væsen.

Dette nye Bud burde Folk læse og betragte mere og prøve sig mere efter. Om nogen Ting, saa er vist dette Bud fuldt saa vigtigt som nogen af de gamle. Saasom Jesu Offer har mere at betyde end de gamle Ofre, saa har vel ogsaa det nye Bud mere at betyde end de gamle.

Gudt vilde det være om de kristne ogsaa i vor Tid vilde tænke mere paa dette Bud, tale mere om det, predike mere om det, og fremfor alt praktisere det mere i al deres Omgang.

Man skulde imødegaa al Egenkjerlighed, al Tvedragt og al Partiskhed med det nye Bud. Man skulde ogsaa sætte det op som Skjul og Skjold mod Djævelens gloende Pile og mod alle Forstyrrelsens Aandemagter i Verden. Mottoet skulde være: Vi lever efter og praktiserer det nye Bud.

Det er altsaa ren, ægte, forsagende, selvopofrende Kristenkjerlighed Herren her anbefaler sine Disiple, og den vil vi anbefale til hverandre. Og at være elsket af Gud og elske Gud igjen, er det, som er Ærens og Herlighedens Rige mest ligt. Det er Begyndelsen til vor Salighed, det er dens Fortsættelse her og hisset i Evighed.

Vækkelseskristendom eller Opdragelseskristendom.

Dette Tema har i det senere været adskilligt behandlet baade i Tale og i Bladartikler. „Budbæreren" har ogsaa faat en Del Afhandlinger, som slægter paa dette Spørgsmaal, og det ser ikke ud til at man er rigtig færdig med denne Sag endnu heller. En Artikel giver gjerne Anledning til at en eller flere skrives. Og saalænge Sagen behandles i Sindighed og Ro og om muligt med det Maal at ville faa frem den rette Forstaaelse af Emnet, og at man lægger an paa at gjøre det Gud til Ære og hans Rige til Fremme, da er vist Diskutionen paa sin Plads.

Nu har vi tænkt, at ogsaa vi ville have et Ord med i Laget her, men det er saa ondt at finde Tid til saameget og mangeartet Arbeide, men vi maa forsøge at faa til nogle Linjer ogsaa om denne Sag kanske. Men nogen lærde og lange Afhandlinger kan vi ikke levere.

En Broder spurgte os forleden hvad vi tror paa „Vækkelseskristendom eller Opdragelseskristendom". Svaret herpaa blev: Vi tror af vort hele og fulde Hjerte paa Vækkelseskristendom og ovenpaa denne en ret og bibelsk Opdragelseskristendom. Ja, just saa, just saa sagde Broderen.

Vi synes det til og med er underligt at der hos nogen, som vil være en kristen kan være nogen anden Mening om den Sag eller noget andet Svar paa et saadant Spørsmaal. Er det ikke en sørgelig Sandhed, at den store Masse af Mennesker i Verden sover Syndens og Fortabelsens tunge Søvn? Og hvad er det da som vil til? Det er Vækkelse, ja det er Vækkelse. Og Guds Ord siger: „Vaagn op du som sover, og Kristus skal lyse for dig". Kanske ogsaa altfor mange af dem, som skulle vække andre er altfor meget sovende selv, det er Fare for at de kan være lunkne Aab. 3, 16. Og af lunken og mat, aandløs Forkyndelse komme der vist sjelden nogen aandelig Vækkelse istand. Men saa trøster man sig med, at vække Folk, det er ikke vor Sag, som aandelige Fiskere at se efter Fisk det behøves ikke, nei, vi skal bare fiske vi paa maa-faa, faar vi noget saa vel, og faar vi intet, hvad kommer det os ved? Vi stoler paa og værner om vor Rettroenhed (og det er godt) og dermed har vi gjort vor Pligt. Hvis dette er den rette Maade at tage det paa, da har somme af os grædmmet os forgjæves over Folkenes Sovnagtighed og aandelige Død. Vi har vredet os paa vort Leie om Nætterne til ingen Ting, naar vi har tænkt paa hvor faa det er som bliver vakte, og hvor faa det er som tør bekjende frit for Verden paa hvem de tror. Ikke fordi vi tror at det er et menneskeligt Værk at vække Syndere, men vi tror at Gud nu som før benytter sig af Mennesker som Redskaber til at vække Mennesker ved. Men vil man ikke være et saadant Redskab, saa slipper man nok, og vil man ikke have nogen Ild fra

Digitized by Google

Helligdommens Alter i sit Hjerte, og vil man ikke se den tændt blandt andre, saa blir det nok koldt og tørt og dødt, just som det har været i lange Tider og paa mange Steder i Verden. Den Helligaand faar ikke virke der, hvor den ikke faar Indbydelse og bliver villigt modtaget. Og hvad kan det da hjælpe at man har Ordet, som man siger, og at man har Sakramenterne. Ordet er ret forkyndt og Sakramenterne ret forvaltet, og hvad mere kan vi gjøre? Jo man kan nok have disse dyrebare Naademidler iblandt sig men modstaa deres Virkning paa sit og andre Hjerter, og saa har man Skin uden Kraft, hvilket er Kirkens største Pest.

Man henviser ogsaa til H. N. Hauge som Støtte baade for den ene og anden Anskuelse, men det nytter vist lidet. Han var ingen ensidig Mand eller aandelig Pratmager. Efter den Tid han kom til Vækkelse og Liv i Gud og sang sin Salme: „Jesu din søde Forening at smage", var han helt og holdent en Vækkelsespredikant, eller som vi sagde ovenfor var inde for Vækkelseskristendom og Opdragelseskristendom som lige nødvendige. Han saa den sovende Tilstand som Norges Folk var i og det første, som faldt ham ind var at lade Vækkeraabet lyde med Kraft og i inderlig Kjerlighed og med dyb Omsorg for sit Folks evige Frelse. Han var en Vækkelsespredikant i ret Forstand og beviste det ogsaa baade i Bekjendelse og Liv. Gid det samme kunde siges om alle Predikanter.

Og hvis Anskuelsen og Aandsretningen hos nogen igrunden er imod Vækkelse og Vækkelsesarbeide, saa hjælper det ikke om man en Gang imellem løsner et vækkende Kanonskud fra Predikestolen, man skyder bom. I slige Tilfælde kan nok Smelden høres, men ingen Kugle føles, og saa sover man fort væk.

At mange bruger formeget menneskelig Kunst for at faa istand Rørelse og Vækkelse er ligesaa meget at foragte. Dødheden og Formkristendommen paa den ene Side og det kjødelige Svermeri paa den anden er de to store Hindringer, som ligger iveien for det rette Sjelevinder- og Opbyggelsesarbeide i Verden. Og den og de som vil gaa klar af disse Sandbanker og naa den himmelske Havn, maa ofte og flittig tale med første Styrmand, den Herre Jesus, de maa bruge sit Kort og Kompas ret ofte, de maa ikke glemme at bruge Guds Ord.

Lad ingen klæde hverken sig selv eller andre i en udvortes Helligheds Klædning saalænge der indenfor er en sovende Samvittighed og et ubodfærdigt Hjerte, lad ingen vove sig ud paa Evighedsreisen i Egenretfærdigheds Farkost; thi det bær til Afgrunds trods Stand, Byrd, Embeder, Titler og hvad det maatte være. I Helvede vil der blive Folk af alle mulige Slags ligesaa vel som i Himmelen, med den Undtagelse at i Himmelen er ingen af dem, som har sovet den aandelige Søvn indtil de kom til Evighedens Port.

Skolesagen.

Opdragelsen af vore Børn er en af vore største og helligste Pligter. En væsentlig Del af Opdragergjerningen er Undervisningen. De smaa Børn, som er optagne i Menigheden ved den hellige Daab, er Menighedens aandelige Børn. Daab og Undervisning staar sideordnet i Frelserens Befaling. At oprette og drive kristelige Skoler til disse Børns Undervisning er derfor Menighedens Pligt. Til denne Opgaves Løsning staar Kirkesamfundet den enkelte Menighed bi ved Oprettelsen af høiere, kristelige Læreanstalter. Det vil sige, ikke blot kristelige i Ordets almindelige Betydning; men skal de svare til Hensigten for vor Kirke som et lutherst Kirkesamfund, saa maa de ogsaa staa paa et konfessionelt Standpunkt og kunne hævde vor Tro og Bekjendelse paa Skriftens Grund. Det er kun saadanne Skoler, som tilfulde kan tjene vor Kirke i Opdragelsen af Præster og Lærere for vore Menigheder og til Bevarelsen af vore unge for vor Kirke. Under vore eiendommelige Forholde i dette Land faar dette en særegen Betydning. Det er en Livssag for den kristne Menighed at have saadanne Anstalter. Over dem maa vi derfor have den største Aarvaagenhed og

Digitized by Google

Omhu. Gaar det dem vel, saa kommer der en Velsignelsens Strøm over det hele Samfund; men gaar det dem ilde, saa lammes det hele Legeme. At Hauges Synode har Syn paa dette vidner bedst det Arbeide, som den har udført.

Menighederne trænger Høiskolerne og disse trænger Menighederne.

C. J. Eastvold.

Red Wing Seminarium og Jewell Lutheran College.

Synoden har gjort megen Anstrængelse og Opofrelse for at opbygge disse to Skoler, og den anstrænger sig endnu fremdeles for at tilveiebringe de nødvendige financielle Midler til deres Ophold og Drift. Men det er ikke alene Skolebygninger og Lærerpersonale vi trænger. Af kun disse to bliver der ingen Skole. „Alle gode Ting er tre", siger et Ordsprog, og det samme gjælder ogsaa her. Ved Siden af disse to ovennævnte Ting trænger vi ogsaa Studenter.

Ifølge Sekretærens Oplysning har Synoden et Sjeleantal af 37,653. Af disse er 4,908 Skolebørn, hvorfor det neppe vilde være overdrevent at sige, at der ogsaa er henved 3,000 unge Mænd og Kvinder, som er i Høiskolealderen. Af disse havde begge Skoler tilsammen sidste Aar kun 222. Nu er det ikke Tilfældet, at de unge i Hauges Synode ikke føler Trang til høiere Uddannelse, men Aarsagen, hvorfor saa faa frekventerer vore Skoler, er enten at Folk kjender for lidet til dem eller at man endnu ikke har faaet Øine op for Betydningen af at give sine Børn deres høiere Uddannelse ved kristelige Læreanstalter eller kanske begge Dele.

Gud satte Hyrdestaven i Mose Haand til Tegn og Undere, og mange var de Undere, som Moses udførte med denne Stav. I Krigen mod Amalek blev Mose Arme udmattede, saa de ikke kunde holde Staven oppe, og da tabte Israel, men saa snart som Staven blev opløftet igjen, vandt de. Moses satte sig da paa en Sten, og Aaron og Hur holdt hans Arme opløftede, og Israel seirede. Gud har givet os en kraftig Stav i vore Skoler og givet dem et stort Arbeide at udføre, men skal denne Stav holdes opløftet, da maa ogsaa de Arme, som holder dem, understøttes; thi ellers blir de udmattede og synker ned i Skjødet.

Nu er det ikke alene ved Pengemidler, at denne Understøttelse kan ske, men ogsaa derved, at man taler et godt Ord for Skolerne og sender sine unge did for at søge sin Uddannelse istedet for at søge andetsteds hen. Om en kort Tid haaber Synoden at kunne tilbyde sine unge en fuldstændig College Uddannelse, men skal det Haab realiseres, saa maa ogsaa vore Præster og vort Folk gjøre mere for at flere Studenter gaar ud og ind ad vore Døre.

Tag denne Sag under alvorlig Overveielse, I kjære ældre Brødre og Søstre, naar I tænker paa at sende eders Børn paa Skole, og send dem enten til Red Wing eller til Jewell. Paa hvilket af disse Steder, de kommer, vil kristelig Indflydelse, Omsorg og Omhu omslutte dem. Og I, kjære unge, førend I bestemmer eder for at gaa paa nogen Skole, undersøg hvad eders egne Skoler har at tilbyde eder, og raadfør eder med de ældre og eders Præster.

I, Præster, glem ikke at lægge et godt Ord ind for vore Skoler, naar eders unge vil reise til høiere Skoler. Læg eders Indflydelse paa vore Skolers Side.

Tilslut en kjærlig Hilsen til alle baade kjendte og ukjendte.

Eders for vore Skolers Fremme
Gustav M. Bruce.

Kurset for Diakonisser.

Skolen ved Diakonessehjemmet i Minneapolis begynder Mandag 14de October.

Alle som tænker at begynde ved Diakonissehjemmet ihøst, burde søge om Optagelse snareste muligt. En Prøvetid af 3 Maaneder ved Hjemmet maa gaa forud for Optagelsen i Undervisningen. Troende unge Kvinder med Lyst og Kald til Herrens Gjerning burde prøve sig. Send Ansøgningerne til Be-

Digitized by Google

styrelsens Formand Prof. J. L. Nydahl, Augsburg Seminary, Minneapolis, eller til Bestyrerinden, Søster Lena Nilsen.

J. Tolleffen, Rektor.

* * *

Til dem, som ønsker at blive Diakonisser.

Der er mange troende unge Kvinder i Menighederne, som har hørt om Diakonissegjerningen og tillige følt Kald til at tjene Herren i de syge og fattige og aandeligt lidende. Disse unge Kvinder bliver paa den bedste Maade uddannet og sat ind i denne Gjerning gjennem Diakonissehuset, som baade giver et 3aarigt Kursus i Bibelkundskab og Sygepleierfag og desuden giver Anledning til praktisk Øvelse i de forskjellige Gjøremaal. Efter Uddannelsen og Prøvelsen indvies de dertil skikkede til Diakonisser, og Diakonissehjemmet er deres Hjem, hvorfra de gaar ud til Virksomheden her i Landet eller blandt Hedningerne. Til Hjemmet kommer de tilbage for at hvile eller naar de bytter Virkefelt, eller naar de bliver gamle og svage.

Herfra faar de aandelig Opmuntring og Tilskyndelse i sin Gjerning. Hjemmet sørger for Diakonisserne paa alle Maader saalangt det er muligt.

De som har tænkt paa at begynde ihøst ved Diakonissehjemmet i Minneapolis, burde sende ind sin Ansøgning til Prof. J. L. Nydahl, Augsburg Seminarium, snareste muligt, for at man kan faa noget Udbytte af Skolegangen det første Aar. Der er en liden Prøvetid som gaar forud før man begynder ved Skolen. Det som kræves af den som søger om Optagelse, er at de giver en egenhændig skreven Oversigt over sin Livsførelse og især forklarer, hvorledes de er kommen i Samfund med sin Frelser. Saa vedlægges Attest fra Præsten og en Læge.

Der behøves mange nye Søstre ved Diakonissehjemmet nu, da det nye Hospital snart skal bygges, og Kravene udenfra bliver større. Der maa nu gjøres Rum for alle, som vil ansøge om Optagelse. Det vilde være godt om Presterne vilde lede i sine Menigheder efter Diakonissemner, saavel som Præste- og Missionæremner. Vi maa være med at drive ud de troende unge som Arbeidere i Herrens store Høst. Vi glæder os over den Interesse som Presterne har begyndt at tage i Diakonissegjerningen. Flere har skrevet om Medlemmer af deres Menigheder, som de troede havde faaet Kald fra Gud til Gjerningen. Der behøves Opmuntring, da der er saa mange som staar i Veien for dem, som vil blive Diakonisser, især Slægt og Venner. Forældre skulde ikke være sene til at opmuntre sine kjære Døtre til at gjøre noget særskilt for Herrens store Sag.

Det er Frivilligheds, Opofrelsens og Selvfornegtelsens Aand, som Guds Folk maa bede meget om i denne Tid, da alt synes at værdsættes efter den Pengeværdi, som der er i det. Evighedsværdier og Lønnen i de retfærdiges Opstandelse synes mange at tabe af syne.

Maa Herren lade en Vækkelse komme over Guds Folk, saa de kan fornyes til mere Arbeide og til større Opofrelser for Guds Sag. J. Tolleffen.

Fra Horace, N. D.

Søndag den 30te Juni sidstleden var for Fron og Hemnes Menigheder, Cass Co., N. Dak., en Dag af særskilt Betydning. Det var en af de Dage, hvis Tildragelse præger sig saa dybt ind i Sjelen, at man husker den saa vel og tager den med sig i Erindringen som noget af ens personlige Oplevelser.

Disse Menigheder har siden Pastor Arnestad sluttede sin Virksomhed der, ikke havt fast Betjening. Frons Menighed har det sidste Aar midlertidig været betjent af Past. Malkewick, Galesburg, N. Dak., medens at Hemnes Menighed har kun havt tilfældige Besøg af forskjellige Brødre. Forleden Høst kaldte disse Menigheder Past. J. H. Johanson, Greenbush, Minn. Past. J. antog Kaldet og holdt sin Indtrædelse den ovennævnte Søndag med Bistand af Past. Malkewick.

Veiret var smukt og en stor Forsamling mødte op Søndags Morgen i Frons Menig-

Digitized by Google

hed for at velkomme sine nye Præstefolk. Efter at Gudstjenesten var aabnet med Sang og Bøn, holdt Past. Malkewick en kort Tale, hvori han i Tilknytning til Heb. 13, 17 mindede Præst og Menighed om deres gjensidige Pligter og Privilegier. Past. Johanson prædikede over Dagens Evangelium Matt. 16, 13—19: „Hvem sige Menneskene mig, Menneskens Søn, at være?"

Eftermiddagen Kl. 4 samledes man i Hemnes Menighed. Past. Malkewick var ogsaa der med og med en kort Tale fremstillede Præst og Menighed for hverandre.

Det var belærende og kraftige Vidnesbyrd som Broderen fremla for Menighederne paa denne Dag. Disse Prædikener skulle ligesom give Menighederne en Forstaaelse af, hvad Slags Forkyndelse de kan vente sig af sin nye Præst. Og det kom klart frem, at det er Korsets Evangelium, som vil blive dem forkyndt, den hele Sandhed om Synd og Naade. Maa Herren i sin Naade faa rigelig velsigne Præstefolk og Menighedsfolk i deres Samarbeide til Synderes Frelse og Guds Børns Opbyggelse i en sand Tro og Kierlighed, Gud til Ære og Pris!

Saa en hjertelig Tak til Vennerne i og omkring Horace for bevist Venlighed imod mig og mine under mine Besøg iblandt eder! "Kom Jesus Kristus ihu!"

C. J. M.

Afskedsfest.

Søndag 4de Aug. holdt Hoff Menighed i Sacred Heart, Minn. Past. S. J. Brekkes Kald, Afskedsfest for Missionær Th. Himle og Hustru.

Tilstede ved Anledningen var Stedets Præst, ogsaa Past. K. C. Holter fra Minneapolis og J. J. Rendahl fra Fergus Falls, Minn. samt endel Lægfolk fra Nabo-Countierne.

Missionæren prædikede paa Formiddag og lagde den store Forsamling, som var fremmødt, varmt og indtrængende paa Hjerte Frelserens Missionsbefaling: Gaar hen og gjører alle Folk til Disiple osv. Ved Gudstjenestens Afslutning blev der optaget Offer til Kinamissionen, der beløb sig til $91.37.

Paa Eftermiddag holdt Missionær Himle og Hustru interessante Missionsforedrag. Og tiltrods for at Veiret var noget ugunstig var der dog en stor Forsamling, skjønt mange blev hindret af Regnet.

Om Aftenen samledes man til den egentlige Afskedsstund, hvor der vekslede med Sang af en Kvartet og korte Taler af Præsterne og Missionærerne. Enhver tilstedeværende følte vist, og mange udtalte, at det var en af Gud velsignet Dag med Strømme af Naade.

Vi føler Trang til at sige Menigheden hjertelig Tak for Indbydelsen til Afskedsfest for de kjere udreisende Missionærer, ligesaa Stedets Præst for Gjæstfriheden han viste os.

Menighedens Kvindeforening havde med megen Omtanke for Bevertningen til Middags valgt Byens Park, hvor de havde dækket Bord, som Abraham fordum, under skyggefulde Træer. Vi paaskjønnede det paa vort Vis ved at lade Retterne smage os ret vel. Modtag for samme vor hjertelige Tak!

Det skrider nu frem mod den Tid, da Missionær Th. Himle med Familie, samt Dr. R. Anderson fra Dell Rapids, S. Dak. skal forlade os igjen for at gaa ud til Kina. De agter at reise fra Minneapolis den 27de Aug. og fra Seattle, Wash. den 3die Sept.

Vort Samfunds Folk har lært at elske disse Venner den Tid de har været blandt os, og vor Mission har i vore Missionærer havt varme Talsmænd, der baade har givet os mere Kjendskab til det Folk, blandt hvilket de missionerer og tillige vakt øget Missionssans her hjemme.

Maa nu Missionens Herre, under hvis Fane de staar, være følbart med dem under Reisen tilbage til Kina, saavelsom under det baade tunge og tillige herlige Missionsarbeide derborte.

Vore Ønsker og Bønner ledsager eder Venner. Saa Farvel da! Og hjertelig Tak for de mange velsignede Samvær.

R.

Digitized by Google

Fra Chicago.

Søndag 4de August holdt Pastor J. A. Quello sin Afskedsprediken i Imanuels Menighed, Chicago. Paa Formiddagen prædikede han over Dagens Tekst, og lagde da særlig Vægt paa Spørgsmaalet: vil ogsaa I gaa bort. Han bad de troende om at følge Jesus, hvad det end maatte koste, og de som ikke havde fundet ham endnu, at slutte sig til den sande Disipelhær, nu mens Frelseren er at finde. Han opmuntrede ogsaa Menighedens Medlemmer til at staa fast ved Menigheden, og bevise hvad de duede til nu, da de rimeligvis bliver uden fast Betjening for en længere Tid. Om Aftenen prædikede Pastor Quello paa engelsk over Ap. Gj. 20. 32. Som Afskedsord vilde han sige, at han overgiver os til Gud og hans Naades Ord. Han turde ikke overgive os til sin Eftermand eller noget andet Menneske, da vi ser hvor foranderligt alt er her i Verden, men Gud alene er mægtig til at opholde og bevare os igjennem alle Fristelser og Farer. Mange af de tilstedeværende aflagde Vidnesbyrd om sin Frelser, deriblandt flere som havde faaet Fred med Gud den Tid Pastor Quello har virket her som Præst. Alle udtrykte sin Sorg over Skilsmissen, og ønskede Guds Velsignelse over ham i hans fremtidige Kald. Der var meget Folk tilstede ved begge Møder, og det var en Alvorsdag for os som længe vil mindes.

Hvor tungt maa det ikke være at tænke paa en evig Adskillelse. Her falder det ofte tungt at skilles, om det er bare for en Tid. tilmed naar vi har et sikkert Haab om et saligt Møde hisset. Naar vi ser tilbage paa de vel fem Aar som Pastor Quello har virket iblandt os, saa vil Spørgsmaalet komme: nytter det noget at arbeide i Herrens Vingaard her, saa kan der til Guds Pris svares ja. Nogle ved vi forvist staar for Lammets Trone idag, som har fundet sin Frelser i vor Midte i de senere Aar, og hvor mange det er, som forresten har gjennemgaaet en sand Omvendelse kan vi nok ikke sige, da der vel er de som har Gudfrygtigheds Skin men fornegte dens Kraft. Men Gud ske Lov, vi finder nogle her og nogle der, fra Ungdommen til Alderdommens graa Haar, som vi ved er overgangne fra Mørket til Lyset. Financielt har Menigheden taget tunge Løft i de senere Aar.

Pastor Quello agter at tage sig en Hvile nu, da han langtfra er frisk, og vor Bøn til Gud er, at han vil give ham Styrke til Legemet og velsigne ham og hans Familie, saa at de kan fortsætte i Herrens Tjeneste og tilsidst faa en tro Tjeners Løn.

Naar dette skrives har vi ikke faaet Løfte paa nogen fast Præst enda, men vi beder Gud, at han vil sende os en Mand til at optage Arbeidet her, da dette visselig er et stort og vigtigt Arbeidsfeldt. Ja Ondskaben er stor og Vildfarelserne er mange, men Guds Arm er ikke forkortet, han kan gjøre Under iblandt os.

A.

Lidt fra Luther Leaguemødet i Cambridge, Iowa.

Da det kanske vil interessere „Budbærerens" Læsere at høre lidt fra vort Luther Leaguemøde, saa skal jeg forsøge at give en kort Beretning om samme.

Som før oplyst blev den sjette aarlige Konvention af Iowa Central Luther League afholdt i Cambridge, Iowa, Pastor Axel Shefvelands Kald den 17de og 18de Juli.

Den første Session holdtes paa Onsdags Formiddag, da Stedets Præst paa Menighedens Vegne bød Delegaterne og de besøgende velkomne i deres Midte. Paa samme Tid mindede han dem ogsaa om at virke kraftigt, medens de var iblandt dem, at det kunde være til Opmuntring for dem som bor paa Stedet. Mr. O. K. Olson fra Des Moines takkede paa de besøgendes Vegne for Indbydelsen og ønskede at Samværet maatte blive os alle til Velsignelse.

Onsdags Eftermiddag blev to religiøse Emner indledet til Diskusion. Det ene af disse var "Arise therefore and be doing and God be with you", 1 Krøn. 22: 16 indledet af O. K. Olson; det andet var "Practical

Digitized by Google

Mission Work'' indledet af Mr. Austin L. Stowell fra Des Moines. Under den Diskution som fulgte Indledningen blev det fremholdt, at vi som „Luther Leagues" skulde virke da vi har et stort Arbeide at udføre i Kirkens Tjeneste. Denne „Luther League" er en Forening inden den lutherske Kirke og det er enhvers Pligt at arbeide for Kirkens Vel og fremme Guds Sag paa Jorden.

Om Aftenen prædikede Pastor H. C. Holm fra Kanawha, Ia., over Matth. 5: 14 16 og fremholdt Jesus som Verdens Lys. Vi skulde ogsaa være et Lys i Verden, og maatte saa være dersom vi var troende Guds Børn. Thi hvor Kristus bor i Hjertet der er et Lys som ikke kan skjules. En Stad bygget paa et Bjerg kan ikke skjules ei heller kan en kristen skjule for Verden, at Guds Kjærlighed bor i ham.

Torsdags Formiddag Klokken halv ti samledes man til en halv Times Bønnemøde ledet af Pastor Simon Hanson fra Slater, hvorefter der blev holdt Forretningsmøde. Efter at have hørt de forskjellige Rapporter blev følgende Embedsmænd valgte for kommende Aar.

Prof. N. J. Løhre, Jewell, Iowa Formand.
Magnus Johnson, " " Viceform.
Miss Inez Hauge, Badger, " Rec. Sec'y.
Martin Cleveland, Eagle Grove, Iowa Cor. Sec'y.
Miss Nellie Mason, Cambridge, Ia. Treas.

Som Medlemmer af Executivkomiteen ved Siden af Formanden og Sekretæren blev valgt Pastor J. N. Sandven, Roland, Ia., Pastor Axel Shefveland, Huxley, Ia., og Pastor G. A. Søvde Thor, Ia.

Fem Delegater blev valgte til den 4de aarlige Konvention af „Luther League af Iowa" som bliver afholdt engang i Høst. Disse blev valgte: Pastorerne J. N. Sandven, O. Shefveland, C. H. Hjortholm og Miss Stella Eastvold af Jewell, og Miss Marie Reinertson af Kelly.

Efter Forretningerne blev Emnet "Amusements, their uses and abuses" indledet af Pastor Wm. Williams fra Des Moines og dette Emne blev diskuteret paa Eftermiddagsmødet. Torsdags Aften, som var den sidste Session af Mødet talte Pastor L. Harrisville fra Chicago over Jak. 1: 22—25. Han fremholdt at det var tre Ting nødvendige i vort Arbeide som „Luther Leagues" nemlig: 1. En levende Tro til Gud. 2. Bøn. 3. Kjærlighed til Gud og Næsten. Det var en meget kraftig Prædiken, og jeg skulde ønske at en Del af den kunde gjengives her i „Budbæreren" men det kan ikke gjøres for Rummets Skyld. Dette Møde havde en god Delegation og det var glædeligt at se den Interesse og Aand som blev lagt for Dagen ved dette Møde især blandt de unge.

Denne Forening er en Organisation iblandt Ungdommen inden den lutherske Kirke og ikke udenfor Kirken, og det er dens Formaal at arbeide isammen med Præst og Menighed at fremme Guds Rige og især at faa de unge interesseret for denne Sag. For at dette Maal kan naaes maa vi have de ældres Understøttelse. Det har været Klage iblandt de ældre, at denne Bevægelse ikke gaar i den rette Aand, men dette er en Feil; thi vi vil gjøre alt i den sande Guds Aand og derfor burde alle være med.

Dersom der er nogen, som tror den er ikke drevet ret og derfor ikke vil være med, saa er det netop en Aarsag, hvorfor du burde være med og hjælpe til at den kan komme paa rette Spor.

Jeg for min Del tror at denne Bevægelse er til stor Velsignelse og at vi burde være virksomme og gjøre alt vi kan for at fremme dette Arbeide, thi derved fremmer vi en god Sag. At arbeide for Jesus er det herligste og mest lønnende Arbeide paa Jorden, og det gjælder, at vi vaagner op til mere ihærdigt at arbeide for Guds Riges Udbredelse paa Jorden, thi det er Guds Vilje, at vi skal gjøre det.

Maa Gud velsigne os og vort Arbeide at alt maa gjøres til hans Navns Forherligelse og til Guds Ære.

Med venlig Hilsen
Magnus Johnson,
Jewell, Iowa.
July 29, 1907.

Digitized by Google

Reiseberetning.

Efter Anmodning af Pastor O. H. Elstad om at besøge hans Kald og være der et par Ugers Sted, medens han var ude paa en Reise forlod jeg mit Hjem den 20de Juni 1907. Min Søn Erik skydset mig til Rushford, hvor jeg tog Trainet over La Crosse og kom lykkelig til Portage City samme Aften. Maatte der tage Hotel til næste Dag. Den 21de kom jeg til Morrisonville og tog ind til J. K. Hamre, skrev nogle Ord hjem og besøgte der Past. Elstad, men da han den Dag agtede sig ud paa Reise med hele sin Familie, saa blev det kun nogle faa Ord jeg fik tale med ham. Jeg gjorde den Dag nogle Husbesøg men stanfede Natten over hos J. Hamre. Den 22de gik jeg over til L. Mydland og stanfede der den Dag. Den 23de var tillyst Gudstjeneste paa Springprairie paa Formiddag og jeg gik dertil og traf der nogle af mine bekjendte i Kirken der. Gud gav os en velsignet Stund ved sit Ords Betragtning. Jeg læste en Del af Rom. 8, 18—23 og talte nogle Ord derover om de troendes Kors og om Korsets Gavn og Nytte. Gik hjem med Mydland til Middag, og derfra til en syg Mrs. S. J. Rendal, som har lagt syg i flere Uger. Det var mig kjert at træffe denne gamle, som jeg kjendte fra mine Barneaar i Norge, og tale med hende om det ene nødvendige. Hun er nu Enke for 2den Gang og har maattet døie mange Prøver og Sorger af mange Slags i de 80 Aar som Gud har forundt hende at leve i denne Verden. Hun var meget rørt og bevæget, og jeg haaber Gud som er Enkers Forsørger vil hjælpe hende, og lade hendes Sygdom og Lidelse drive hende til den store Læge, som ved at tale et Ord itide med en træt Sjel. Efter at have talt med Mrs. S. J. Rendahl et par Timer gik jeg tilbage til Mydland og han skydset mig over til Morrisonville igjen, hvor der var tillyst Opbyggelse til Kl. 8 Aften. Der var ikke saa faa samlet, og vi fik ogsaa der en opbyggelig Stund under Sang, Bøn og Guds Ords Betragtning. Jeg fik Herberge hos J. K. Hamre ogsaa den Aften. Den 24de gik jeg til den syge Hermund Lidahl, talte med ham, og læste et Guds Ord og holdt Bøn, han syntes være i Nød baade legemlig og aandelig, maa Gud hjælpe ham! Efter at have gjort nogle Husbesøg i Morrisonville gik jeg med E. A. Johnson til hans Hjem; der stanfet vi et par Timer ved Middagstid. Gik derpaa videre østover til Bristol, og tog ind til J. J. Tjugum, hvor jeg fik standse den Aften. Den 25de gjorde jeg et par Husbesøg til A. Grindeteig og S. S. Meland, hvor jeg stanfede en Stund paa hvert af disse Steder, gik saa tilbage til Tjugum, hvor jeg og stanfede over den Aften.

Den 26de gik jeg tilbage til Morrisonville, hvor der var tillyst Bønnemøde om Aftenen, der samledes nogle faa, og vi fik have en meget hyggelig Andagtsstund. Jeg gik hjem med J. Hamre og stanfede der Natten over.

Den 27de gik jeg til De Forest og traf der S. O. Farnæs som skydset mig vest til Norway Grove, jeg fik her gjøre nogen Husbesøg og hilse paa nogle af mine bekjendte, deriblandt en gammel Enke efter afdøde Lars Fosse, hun bor i Huset med sin døve Søn, som og er gift med en døv Kvinde. At det maa være ensomt for Mrs. Fosse at bo hos en slig Familie kan enhver tænke sig, men hun sad der omringet af en Masse gode Bøger som hun læser, og hun er vist af de Slags Enker som har sat sit Haab til Gud og bliver ved i Bøn og Paakaldelse til Gud Nat og Dag, og det er vist dette Slags Enker som Apostelen omtaler man skulde hædre, (1 Tim. 5, 3—b) og lette under Byrden med dem, som er bøiet under mange Savn og tunge Sorger. Jeg besøgte og H. J. Hamrum og han var saa venlig at skydse mig over til Ole Farnæs's Hjem, men O. Farnæs traf jeg ikke hjemme, da han var reist til Canada, men jeg fik stanse Natten over i deres Hjem. Den 28de skydset Josef O. Farnæs mig over til De Forest og jeg gjorde der flere Husbesøg; deriblandt besøgte jeg og den syge Anthon Nielson men han var saa syg, at han intet kunde tale. Nu har jeg hørt at han skal være død, jeg besøgte ogsaa Pastor Aasgaard, og han skydset mig over

Digitized by Google

til R. J. Husebø, hvor jeg stansede den Aften. Den 29de gik jeg over til Morrisonville, og derfra til L. Lewison, hvor jeg fik Herberge den Aften. Den 30te gik jeg ifølge med L. Lewison over til Lodi, hvor der var tillyst Gudstjeneste Formiddag i Kirken. Der var samlet mange Folk, og Gud gav os der en velsignet Stund ved Betragtning af Dagens Evangelium Luk. 5, 1—11. Gik derpaa hjem med N. Barsnæs og stanset der et par Timer. Gik derpaa tilbage til Morrisonville ifølge med L. Lewison, vi fik der have en Opbyggelse om Aftenen under Sang, Bøn og Guds Ords Betragtning. O, hvor jeg føler mig skyldig at takke Gud for denne Naadedag! Og Gud ved, om det ikke var sidste Gang jeg fik Anledning paa disse Steder at hilse de forsamlede med et Guds Ord. Jeg siger Gud Tak, samt takker jeg alle som jeg paa denne Reise fik tale med om det ene nødvendige! Herren velsigne os alle. Den 1ste Juli tog jeg paa Hjemvei og kom lykkelig hjem den 2den Juli, hvor jeg fandt alle mine friske og alt hjemme vel bevaret. Herren være priset for sin Væretægt over mig baade paa denne og mine mange øvrige Reiser! Han gjøre min sidste Reise saa lykkelig, at jeg maa faa samles i det rette Hjem med alle mine i Faderhuset med de mange Værelser som Jesus har beredt for alle sine!

Hermed en hjertelig Hilsen til alle „Budbæreren" Læsere. Deres til Forbøn trængende A. E. Boyum.

Fra Voss.*)

For nylig blev det i „Sambaandet" meddelt, at der har været og fremdeles er Vækkelse paa Voss.

Ja, Gud ske Lov, det er saa. En velsignet Vinter og Vaar har det været.

Før Jul havde vi Emissærerne H. Sandvold og G. Knutsen som Udsendinger fra Sønds., Hard. og Voss Fællesforening, samt Emissær Andr. Nielsen som Udsending fra Kinaforbundet. Efter Jul har Emissær A. Madsen som Udsending fra det v. Forbund virket her helt til Begyndelsen af Juli. Et par andre Emissærer, Isak Olsen og O. Svelland har ogsaa været her paa et kortere Besøg.

Det har været arbeidet alvorlig og ihærdig af Emissærerne og Bygdens egne Folk har hjulpet til saa godt, man har kunnet. Man har været samlet i Opbyggelser, Vidnemøder og Bønnemøder. Og saa har ogsaa Sangen faaet sin Plads. Det er enige Hjerter, som i Enfoldighed og Inderlighed har trængt sig frem for Naadens Trone med Bøn om Velsignelse og Liv for Syndere.

Allerede før Jul kunde man mærke at Herren var nær med sin Aand. Emissærerne talte om, at der var Tegn til en forestaaende Vækkelse, og enkelte kom da til at se sin Synd og begynde at søge efter Frelsen.

Men egentlig er det efter Jul, at Vækkelsen er brudt igjennem. Stille men alvorlig og kraftig og kommen fra Hjertets inderste. Det er underligt at tænke tilbage. Folk mødte godt frem; men Forsamlingerne blev større og større. Folk som sjelden var i saadanne Møder, kom nu og vilde høre. Det store Bedehuset Nain var omtrent fuldt som oftest. Og paa Møderne omkring i Bygden har der ligeledes været meget Folk.

Man lyttede opmærksom til Vidnesbyrdene om Frelsen i Kristus, og Sangen om Guds Kjerlighed og Naade hørtes med Glæde. Det egentlige Møde var tilende, og der blev takket for Samværet; men saa blev der tilføiet, at de, som gjerne vilde snakke med hverandre om sin Sjels Frelse, vilde være saa venlig at stanse. Og flere og flere vilde være med paa dette. Saa havde man ganske store Forsamlinger siddende igjen, og man fik disse velsignede Eftermøder, som ingen vil glemme af dem, der var med.

Ældre og yngre stansed igjen. Der var ikke Tvil om, at Kaldet havde naaet dem. De sad der saa tunge om Hjertet, Synden trykked, og de hørte med Begjærlighed efter

*) Denne Beretning stod i „Sambaandet" ifjor Sommer og er af en Broder i Chicago indsendt just nu til Optagelse i „Budbæreren". Og saadanne Stykker er jo omtrent lige gode, om de er et Aar gamle. Red.

Digitized by Google

ethvert Raadens og Trøstens Ord. Men Raadens Gud, som vækked Sorgen hos dem, kom ogsaa med Lys og Liv. Snart havde man en broget Forsamling, enkelte var komne saa langt, at de fik tro Syndernes Forladelse og var derfor glade og tilfredse, andre kunde netop være grebne af sin egen Samvittighedsdom over deres Liv og med Taarer i Øinene klaged over sin ulykkelige Tilstand og de ældre kristne, som forstod denne Bevægelsesrod og Kilde—jeg havde nær sagt, de lo af Glæde over at faa opleve en saadan Besøgelsestid af Herren.

I disse Eftermøder har man saa sunget sammen, samlet med hverandre, og tilsidst har saa hele Forsamlingen bøiet sine Knæ, og gamle og unge har takket Herren for Raaden og Hjælpen og bedt om, at han fremdeles maa drage Syndere til sig. Slig har det gaat omtrent helt fra Jul og fremover mod Sommeren. Og der er en ganske stor Flok—helst Ungdom—som nu kan glæde sig over Guds Raade i Kristo. Saa er der den store Ting at mærke, at de, som er begyndt, viser sig—ialfald til denne Tid—at holde ud, og vi faar haabe og bede om, at de maa gjøre det fremdeles.

Under dette Arbeide har det været saa kjært at lægge Mærke til den Enighed og Ro, som der har været. Ingen Forstyrrelser over Arbeidet og Møderne.

En Ting maa jeg faa nævne. Naar der paa et Sted er kommen Vækkelse, da er det saa aldeles nødvendigt, at Emissærerne faar arbeide i Ro og uhindret, saalænge det viser sig at være til Velsignelse. Havde man ikke været saa imødekommende med os i denne Henseende, saa havde vi neppe kunnet glæde os i en saadan Frugt, som vi nu faar se. Vi er derfor inderlig taknemmelige for, at vi har faat Emissærerne i saa lang Tid.

A. G. Kløve.

Anthon Nelson og Hustru kaldet hjem.

Atter har Herren kaldet bort to af vore gamle kristne. De var af den ægte Type. For dem var Kristendommen mere end Bekjendelse, den var Kraft. Kraft til at leve for Gud midt iblandt ugudelige. Om dem kunde det isandhed siges: „Salige er de fredsommelige; thi de skal kaldes Guds Børn.

Dødsbudskabet kom først til Mrs. Nelson den 12te Mai, og hun blev begraven paa Springprairie Kirkegaard den 14de.

Alle forstod at det vilde ikke blive længe førend vi ogsaa skulde faa følge Anthon til Graven.

Den 10de Juli saa fik ogsaa han sovne ind i Troen paa sin Frelser.

Begravelsen foregik den 13de Juli med kort Opbyggelse i Huset og siden i Hauges Kirke paa Spring Prairie. Pastor S. Stenby fra Clear Lake Ja., forrettede med Bistand af J. J. Lee fra Rio. Anthon Nelson og Hustru var med i Hauges Menighed i Springprairie indtil Splittelsen da han gik med Ellingianerne.

Vi takker Herren fordi de levede iblandt os. Herren give os mange Lys, mange Fredens Hjem, mange Børnehjem. Fred være med deres Støv, velsignet være deres Minde. Fem Børn lever og begræder Tabet af disse troende Forældre.

L.

FUNERAL SERVICES....
VIVIAN STEENERSON.

DELIVERED BY REV. A. J. KROGSTAD, CROOKSTON, JULY 27th, '07.

Our deceased friend, Vivian E. Steenerson, was born in this house where he died the ninth day of November 1885. He reached the age of 21 years 8 months and 16 days. He was a good boy; and many blessed memories remain in the minds of mamma and papa from his childhood. He had a good old pious grandfather who wrote him many a letter when Vivian was a little boy, which he often read; and which I had to read for him after he got sick. It is about three weeks since he said, "If I die, I know I will meet grandpa in heaven."

Although grown up to manhood, intelligent and quick to learn, well developed for his age, he was still like a child; and because of his childish disposition, he made friends

Digitized by Google

wherever he got acquainted. Vivian was a home boy—devoted to mamma and papa and afraid to hurt their feelings. And few parents have been so at tachedto their child as they were.

Vivian graduated from the Crookston High School in the spring of 1904. Went in the Fall to the State University; but was not strong and came home after Christmas. In the Fall of 1905 he went back to school and commenced to study Law. Few boys have left home and gone to school with the bright prospects for the future that our Vivian had. He was intelligent and quick to learn; had a loving father and mother with means and who were able to and had the intention to do everything for their dear one; and father and mother looked forward to the day when they would see their dear son in active business life and throwing "beams of sunshine" arounid them. How often papa and his dear Vivian in the quiet hours were talking together and laying plans for the future; and now all the plans have gone to nothing.

I know i cannot feel and sympathize with our dear bereaved in their sad hour of bereavement, as God in His mercy has spared me from drinking such a bitter cup. God had also planned for Vivian.—"For My thoughts are not your thoughts; neither are your ways my ways, said the Lord. For as the heavens are higher than the earth so are My ways and My thoughts higher than your thoughts." God also had plans for our Vivian; and His plans are always best, although they come contrary to our plans. Vivian was compelled to leave his school in February on account of poor health; and it was certainly a sad hour when the physician informed the parents that their dearest on earth had got the dreaded disease Consumption which so suddenly ended the promise of a splendid career.

Everything that could be done was performed to check the dreaded disease and to restore health; but all in vain—he became weaker and weaker until the end. But Vivian is not dead; he is living. "He that believeth in me, though he were dead; yet he shall live", said Jesus. And I know he believed in Jesus.

While he stayed at Pine City and at the Hospital in St. Paul, he commenced to read his Bible. Paul's Epistle to the Romans, the eight chapter, seems to have drawn his attention. In his little pocket Bible he marked a few verses and also copied a few verses and sent home. Since he came home we have spent many blessed hours together. At first we did not speak very much about religion. I tried to have him open the conversation and he did. He was seeking peace and assurance of salvation; but he said, he had no peace and no assurance and did not know how he could be saved. It was the last day of June, one evening, we had read the word of God and prayed together. The next day when I came to see him, he said, "I was studying and studying how I could be saved—it was impossible for me to find it out, and that evening you were here, I simply said to Jesus, 'I cannot study it out—I have to give it up; now you must tell me.' And, said he, the burden fell off my shoulder and you do not know how happy I was right away." Once he asked me if I thought it was right with him. "I cannot feel that I am the biggest sinner; but I know, said he, that I committed so many sins that I have to be saved by Grace only." After his assurance of forgiveness for sins, he was not afraid to die.

It was only one thing that kept him from not being willing to die and that was for papa's and mamma's sake. "It will be so lonesome for them", he said. "When I pray to God now, he said, I do not know how to pray—whether I shall ask Him to make me well again or let me die." And he asked me what to do; and I told him to leave it to Him to decide.

"I think I could do some good if I got well again now, he said. I wish I could talk to my young friends about the salvation of their soul. I wont have any stars in my crown in heaven, will I, he said, when I have not won one soul for Jesus." I told him that when he gets the crown, he will be satisfied without a star. "I wish though, he said, that I could get courage to speak to my young friends about their souls."

Vivian was very patient and never complained when he was sick. He did not seem to realize that his end was so near. The evening he died, he said, "I am happy." His last words were, "Do not worry for me, mamma." At 2:05 Thursday morning the end came—blessed be his memory.

Now may God bless you in your bereavement, father and mother, and may all three meet in heaven to sing the praises of God through all eternity.

Som Æbler af Guld med Billedverk af Sølv er et Ord, talt i rette Tid.

Sal. Ordsp.

Digitized by Google

Jeg länges.

Jeg længes, ja længes til Himmelens Ro,
Til Jesus, min Frelser, for hos ham at bo.
Til alle de kjere, som før er gaa't hjem,
Hvor saligt at mødes i Himlen igjen.

Hvor saligt det bliver at mødes hos Gud,
Der skue vor Frelser og være hans Brud.
Og evigt der synge den herlige Sang
Om Jesus, vor Frelser, det kjere Guds Lam.

O tænk, hvilket Møde, naar vi kommer frem
Og hører den Jubel af velkommen hjem.
Da glemmes let Sorgen, da jubler vor Aand,
Naar vi modtar Kronen af Frelserens Haand.

Naar Sangen den bruser lig Vandenes Lyd,
Og vi med de frelste der jubler af Fryd,
Da glemmes let Sorgen, da jubler vor Aand,
Med Palmen i Haand, og med Klædningen hvid.

Min Ven, har du Lyst til at komme did op
Og bo hos din Frelser i Himmelens Slot?
Da fly nu fra Synden, om du vil dit Gavn,
Se Jesus dig elsker, løb hen i hans Favn.

O. O. Rolfsen.

En Missionær i Indien fandt paa sine Reiser i en kristelig Forsamling en meget fattig klædt Kvinde. Han spurgte hende om Grunden til hendes Fattigdom. „Herre", svarede hun, „jeg er en fattig Kone og har kun denne eneste Klædning."

„Har du da altid været saa fattig?" spurgte Missionæren videre.

„Aa nei", sagde hun, „jeg havde baade Penge og Kostbarheder, men for et Aars Tid siden kom Røverne og tog fra mig alt, hvad jeg eiede. De sagde, at hvis jeg vilde vende tilbage til Hedenskabet, vilde de give mig det altsammen tilbage."

„Men", sagde Missionæren prøvende, „hvorfor fulgte du ikke dette Raad? Nu er du jo en fattig Kristenkvinde."

„O Herre," svarede Konen, „jeg vil heller være en fattig Kristenkvinde, end en rig Hedningkvinde. Nu kan jeg sige om min røvede Eiendom: „Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet."

Kinamissionen.

Tilbage til Fancheng.

Af Rønning.

Kjere Holter! Sidst jeg skrev var jeg i en liden Baad paa Hanfloden.

Uveiret lagde sig.

Saa fik vi flere Dages ypperlig Sønden-vind. Heiste Seil og for op igjennem Floden med en rasende Fart. Kom frem til Fancheng paa kun lidt over 10 Dage. Almindeligt tager det 20 Dage og undertiden over 30.

Men en hurtig Reise er ikke altid den bedste Reise.

Medvind er meget behagelig; men det er som oftest i det behagelige, vi glemmer vore Pligter og ved ikke Ordet af, før vi kuldseiler og plasker hjælpeløs i Vandet. At blive kastet i Vandet en varm Sommerdag vilde for mig, som er en god Svømmer, kun være en forfriskende Forandring, men saa Indholdet af en kogende Risgryde ud over sig var mere end min Kok Mr. Tang havde ventet.

Kapteinen havde nok taget sig en Lur. Da kom en Kastevind, Baaden væltede over til den ene Siden. Lampen tullede overende, Glasset i hundre Knas og Oljen salvede mit lille Madforraad, som stod tæt ved.

Tang holdt just paa med at koge Ris til Middag. Han glemte Gryden og samlede efter Lampen. Saa tumlede Baaden over til den anden Side, og Gryden fulgte med Bevægelsen.

Tang, der laa paa Gulvet satte i at storskrige. Forskrækket for jeg op af min Bænk. Der ligger Kokken med begge Fødderne i Veiret. Men det var ikke Enden paa Historien. Just som Gryden forlod Ovnen styrtede den ogsaa overende, saa Ilden og Asken gnistrede over Gutten.

I en Fart fik jeg rive Klæderne af ham. Her kom det vel med, at Lampeoljen var heldig at faa fat i. Et gammelt godt Raad.

Tang fik flere store Blærer, saa han græd og hinkede i flere Dage; men inden vi kom hjem, var han omtrent bra og omtalte

Digitized by Google

sin Risgrydehistorie som en Verdensbegivenhed fra sin mærkværdige første Reise til Hankow.

Ved Ankomsten til Fancheng fik vi en hæderlig Modtagelse ved Stranden af vore Naboer, de kristne nærved og Skolegutterne i Høiskolen.

Da vi reiste ned var det en stor Skare som fulgte Nilius og Chester. Gutterne har mange Venner i Fancheng. Disse havde skudt sammen og forærede hver af Gutterne en meget pen Brystplade af Sølv. Et vakkert Minde fra Missionsmarken. Det var flere som græd, da de sagde dem Farvel.

Trygstads med Børnene og Anna Lee mødte med Baad nedenfor Byen.

Det var kjert at komme hjem igjen til mine smaa. „But what is a home without a mother".

Men lad mig denne Gang ikke gaa irette med Gud.

Maa jeg faa Kraft til at bære min egen Byrde og gaa stille med Sorgen. Hvad mig selv angaar, forsøger jeg at holde Modet oppe; men, naar jeg ser paa de smaa moderløse og tænker paa, hvad de har mistet, da holder mit Hjerte paa at briste.

Jeg fandt dem alle i bedste Velgaaende.

Gud og gode Mennesker er saa usigelig snille mod mig og mine. Især er jeg taknemmelig for Gud styrede det saa, at vi blev tilsammen med de saa elskelige og tjenstvillige Trygstads.

Sidst jeg skrev tænkte jeg paa at fortælle lidt mere om det store velsignelsesrige Missionsmøde i Shanghai; men nu er det gaaet saa længe hen, og jeg har det saa travelt, at jeg ingen Tid har til Skrivning. Skal forsøge naar jeg kommer paa Fjeldet.

Med stor Sorg ser jeg paa, at meget af det lovende Arbeide bliver forsømt. Vi er nu altfor faa. Arbeidet gaar os over Hovedet. Enhver af os havde mere end nok at gjøre før og saa næsten med engang blive vi 7—8 Arbeidere mindre herude paa Marken.

Kjære, glem ikke at bede flittigt og alvorlig for os og Gjerningen. Fremforalt send ud Arbeidere før det bliver forsent.

Især har Broder Landahl ganske været overlæsset med Arbeide. Med stor Kraft og Frimodighed har han kjæmpagtigt holdt ud, men nu tror jeg at han holder paa at give op.

Mrs. Landahl har ogsaa taget sin Del.

I den senere Tid har hun været meget svag.

Mrs. Trygstad er heller ikke sterk. Det ser ikke saa lyst ud just nu før den varme og vanskelige Tid begynder.

Jeg har ikke mere at miste, derfor er jeg selv frimodig som aldrig før.

At faa give sig selv og sine som et helt Offer paa Missionens Alter er en stor Naade thi den som mister sit Liv for Kristi Skyld skal faa hundrede Fold igjen—og et evigt Liv.

I Høiskolen gaar det meget godt. Vi trænger en Skolebygning. Haaber Aarsmødet gjorde et kraftigt Tag for Skolen.

Naar den varmeste Tid er over, har vi tænkt at begynde en Evangelistskole. Det er nu et høist paakrævet Foretagende.

Maa Guds Ild og Aand faa komme over os i et langt større Maal end nogen Gang før.

For Børnenes Skyld har jeg været bestemt paa at reist hjem til Høsten; men naar jeg tænker paa Arbeidet som just nu bør gjøres, bliver det meget tungt at rive sig løs—saa muligens vi bliver til Vaaren.

Fra mange af Vennerne hjemme har jeg faaet opmuntrende og deltagende Breve, der har gjort mig meget godt.

Burde ha skrevet til hver enkelt og takket, men endnu har jeg ikke formaaet. Haaber I undskylder. Saa snart jeg vil til at skrive rives op de ømme Saar, saa jeg grædende maa lægge Pennen fra mig og bliver siddende der og gruble.

Din til Forbøn og Hjælp trængende ringe Broder H. R. Rønning.

* * *

Fra Landahl.

Taipingtien den 16de Mai 1907.

Vi er just færdige med vort Vaarmøde i Taiping. Vi var samlede omkring Guds Ord i tre Dage.

Evangelist Pen skulde begynde Mødet Fredag med Preken, men han var træt og bedrøvet paa Grund af Tyveri i hans Hjem

Digitized by Google

Natten forud, saa det faldt i min Lod at fylde Vakancen, og det er ingen Byrde at vidne for Kristus og Hedningen om de store Ting, som Vorherre har gjort og frembeles gjør for os.

„Men der Hedningerne hørte det, blev de glade og prisede Herrens Ord, og de troede, saa mange, som var bestikkede til det evige Liv".

Det er hvad vi arbeider for, og det er hvad vi beder om. For det Maal er det, at Menigheden hjemme beder, arbeider og sender ud Vidner til Kina.

Vi strøver frem! Maalet er stort!

Folket kommer nu for at høre Guds Ord som aldrig før. Og det er ikke bare de faa kristne vi har og søgende, men uvidende Hedninger og mange af dem kommer lange Veie. De kommer og lytter opmærksomt til Vidnesbyrdene. Og Gud være evig tak! det kommer nu mange til vore Møder, med Bøn i Hjerte om Velsignelse. De bøier sig stille og ber, naar de kommer ind i Kapelet, og naar de har Anledning til at ta det med Vidnesbyrd og Bøn, saa gjør de det.

Disse Oplevelser i Arbeidet er det som letter og formilder en Missionærs Kampe og Sorger herude. Disse er Aron og Hur, som bærer Moses Hænder oppe. Men det er ogsaa sandt, at det er ingen Sag at være Missionær saalænge man ingen Menighed har at vogte og bære Ansvar for.

Paa Lørdag samtalte vi om Aandens Sendelse.

At døbes med Aanden, vokse ved Aanden, bevares ved Aanden, og seire ved Aanden.

Det var især en velsignet Dag for de troende. De udenomstaaende kan ikke følge med i disse Ting. Det er, som man siger her, de staar udenfor Døren. Men vi lader ikke dem gaa tomhændet bort, vi har særskilte Vidnesbyrd for dem. Det, som de kan forstaa, som er til Gavn for dem paa det Sjelsstade, som de er.

Det er saare vanskeligt at kjende Pulsen paa en blandet Forsamling i Kina. Her har vi varme troende, sløve kristne, oprigtige søgende, hyklende søgende, Embedssøgende, Bindingssøgende, bodfærdige Hedninger, ubodfærdige Hedninger, ruinerede Hedninger og fritænkende Hedninger.

Og det er om at gjøre at faa et Ord til hver af dem. Til alle skal vi vidne.

Søndagen var Kapellet fyldt til Trængsel hele Dagen, men det var mange, som ikke kunde komme ind. Vi satte Krakker udenfor Døre og Vinduer, men alligevel, saa var det mange som maatte staa. Det er især haardt for Kvinderne, da mange af dem endnu har bundne Fødder.

Kl. 7—8 havde vi Bønnemøde.

Dagen begyndte paa de grønne Græsgange og ved de stille rindende Vande. Aa, det er noget forfriskende ved Bønnestunden!

Kl. 9½ begyndte vi Gudstjenesten med en Sang, som brød løs lig en vældig Storm. En femtiende Del af den store Forsamling kunde ikke synge en ret Tone, men de sang alligevel.

Vi er lig de gamle Haugianere i det, at vi har inderlig Trang til at synge. Det kan være smaat med Begavelsen kan hænde, men vi tror ikke at Vorherre tar saa stort Hensyn til det dannede ved Udførelsen, som til Hjertets Oprigtighed.

Og dog, Gud hjælp vore mange kristne til at lære at synge vakkert, thi det er saameget mere behageligt for dem, som har Øre for Musik.

Efter Gudstjenesten hvilede vi en Stund og fortsatte siden med Daab.

Det var en underlig Dag for Menigheden i Taipingtien.

Nogen af de ældre søgende fra Vestfjeldene og fra Nordsletten blev døbt med her denne Gang, da jeg umulig kan faa Tid at komme til disse Udstationer ivaar.

De søgende fra Miaotan og Chukiapah vil bli døbte ved sine respektive Udstationer. Og mange faar vente til Høsten, da her er flere end jeg nu kan ta Vare paa.

Vi indlemmede 36 voksne og 10 Børn i Guds Menighed den Dag.

Det er en stor Seier for Guds Rige, men vi ber ydmygt: Herre bevar dem du i dit Samfund!

Af de døbte er 10 Lærere, nogen vil ofre sig i Missionens Tjeneste, men de øvrige

Digitized by Google

er Lærere i Kinesernes Skoler, hvor de ogsaa vil faa Anledning til at vidne om den levende Gud.

Paa Eftermiddag havde vi Nadverguds-tjeneste. Jeg havde det især for dem, som blir forhindrede fra at være med ved sidste Maaltid.

Om Aftenen havde vi flere korte Vidnesbyrd for at styrke hverandre om at leve for Jesus, arbeide for Jesus og dø med Jesus. For disse var der en stor Samlingsdag iventе hinsides.

Det var en anstrengende Dag, men hvad gjør det? Disse er Festdage for os. Og det er saa sandt Guds Rige bestaar ikke i Mad og Drikke. Det har vi erfaret i disse Dage. Det er Kraft, Fred og Glæde i Gud.

C. W. L.

* * *

Fra Miss Lee.

Tszho Mai 27, 1907.

Pastor C. C. Holter,

Kjere Broder i Herren! Gud er god mod os.

Efter noget over to Maaneders Opholdi Fancheng er jeg nu paa Hjemveien til Tszho, havde haabet at naa frem paa en Dag, men da det er sterk Modvind kommer jeg nok ikke hjem før i Morgen Middag.

Fredag den 24de Mai kom Miss Hodnefield og Rønning tilbage fra Shanghai, de havde reist fra Hankow til Fancheng paa 10½ Dag hvilket var usædvanlig fort.

Nu da Miss Hodnefield var hjemkommet og selv overtog sit Arbeide var det for mig at skynde mig hjem for om muligt at hjælpe til med Arbeidet, thi som I vel ved har nu Landahls tre Stationer at varetage.

Ja Herrens Veie er underlige og ofte uforstaaelig for os; naar vi tænker tilbage et Aar, da var her langt anderledes, da var vi 13 Arbeidere paa Marken, nu kun 8, og bare 4 igjen af de ældre Arbeiderne. Vi yngre hjælper til, hvad vi kan men endnu har vi hverken Sprog eller Erfaring nok til helt at forestaa et selvstændigt Arbeide, saa det tyngste maa nok hvile paa de ældre Arbeidere. Altsaa i Aarets Løb har 5 af vore Medarbeidere maattet reise hjem til Amerika, og en har efter endt Arbeidsdag faaet gaa ind til Sabbatshvilen. Det har nok hændt undertiden i det forbigangne Aar, at vi har været modløse og sukket under Byrden, spørgende: Herre hvorfor lader du dette ske, da vi syntes at de alle behøvedes saa vel for Arbeidet her, men Herrens Tanker og Veie er høiere end vores, og han som er Kjerlighedens Ophav kan aldrig gjøre noget galt, alle Herrens Veie er idel Miskundhed og alt vil tjene tilgode, om vi ikke kan se det nu, det er i de tunge Stunder vi erfarer, at han er den han selv i sit Ord har sagt at han er.

Arbeidet gaar sin almindelige Gang fremad om ikke saa fort som vi ønsker, og selv om vi er faa og ikke kan række saa meget rundt blandt Folket som ønskeligt var, saa staar det til os at gjøre, hvad vi kan, vidende at Arbeidets Herre selv skal sørge for dets Fremgang.

Vi har det Haab til Gud og Vennerne hjemme, at til Høsten sendes ud flere varmhjertede Arbeidere, der kan komme os til Hjælp.

Hjemkommen finder jeg at Landahls ikke er rigtig bra, som nok kommer af Overanstrengelse; det blir ofte saa, at en holder paa saalænge som det er mulig, ofte driver Roden dertil. Haaber dog, at Landahls kommer over det ved at tage det med Ro nogle Dage. Hjertelig hilset. Eders i Herren

Anna Lee.

* * *

Fra Rönning til Himle.

Fancheng Juni 25de 1907.

Kjere Broder Himle!

Har nu i hele Dag skrevet Breve. Saa kom jeg paa dit Brev af Febr. 23de. Det har jeg vist besvaret eller hvad? Det var et saa godt og deltagende Brev, at du bør altsaa have Tak for det.

Naar du faar dette, saa er I vel snart færdige at drage afsted. Ja, du kan tro vi venter. Venter som aldrig før, derfor dobbelt kjerkomne og velkomne. Haaber du faar mange med. Saa er jeg med mine 5 smaa alene ved Stationen. Mrs. Trygstad daarlig. Maatte reise til Hsie-liang. Nu har Br. Trygstad ogsaa været der nogle

Digitized by Google

Dage. I næste Uge—til den 4de drager vi alle op. Landahls været daarlige. Lidt bedre igjen. Kilens kom i forrige Uge. Alt vel. Børnene er friske og hilser.

Din H. N. Rønning.

For længe siden skrev Evangeliſt Ma et Brev til dig og bad mig sende dig. Brevet kom bort. Herom Dagen fandt jeg det igjen. Sender det nu til dig, saa du kan sige Ma, at du fik hans Brev lige til Amerika.

Har havt et godt Aar, udmærket. Nu et deiligt Regn. Gud er god.

Gid Hedningerne kjendte hans Kjerlighed i Jesus Kristus! Din H. N. R.

* * *

Hilsen fra Dr. Hotvedt.

Seattle, Wash., Aug. 5, '07.

Kjere Br. Himle,

Guds Fred!

Har juſt været ombord „Aki Maru". Baaden er liden. Det er nok væsentlig en Lastebaad. Forresten tror jeg nok det blir O. K. Der blir nok ikke mange Passagerer 16—18 sagde de.

Løhre, Mrs. Løhre, Prof. Okkelberg, og Miss Hagen er alle her. Alt vel saalangt. Farvel. Vi træffes i Fancheng.

Broderligst

J. M. J. Hotvedt.

Uventet Anerkjendelse.

For nogen Tid siden blev der i „Budbæreren" omtalt, at en ung Præst i London, Past. R. J. Campbell, aabenlyst fornegtede den kristelige Sandhed.

Tidsskriftet „The Bible Student and Teacher" for Juli Maaned gjør opmærksom paa, at Pastoren har faaet Anerkjendelse fra et ganske uventet Hold. Pastor Campbell udbreder sine Meninger ved Tale og Skrift og kalder dem „Ny Theologi". Han har kastet overbord alle Kristendommens Grundsandheder og erstatter Tabet med Stof hentet fra sin indre Bevidsthed saavelsom fra andre ligesaa upaalidelige Kilder saasom „Christian Science" og pantheistisk Filosofi. Hans „Ny Theologi" er ret og slet det gamle Fritænkeri i lidt poleret Form. Dette fremkommer tydeligt ved en Sammenligning, som Hr. Robert Blatchford har gjort i sit gudsfornegtende Tidsskrift „The Clarion", som udgives i London. Han sammenligner Pastor Campbells Udtalelser i „Ny Theologi" med sine egne Paastaaende i „Gud og min Næste". Følgende er Sammenligningen: „Hr. Campbell er en kristelig Præst og jeg er en gudsfornegtende Redaktør; og Forskjellen paa hans Religion og min er ikke Diskussion værd. „Ny Theologi" (Hr. Campbells Bog) er „Gud og min Næste (Hr. Blatchfords egen Bog) med en finere Pedal paa. Den er Thomas Paine i hvid Sløife.

„Hr. Campbell synes at tro paa Sjelens Udødelighed. Jeg udtaler ingen Mening derom.

„Hr. Campbell kalder Naturen Gud. Jeg kalder Naturen Natur.

„Hr. Campbell tror, at vi bør have nogen Slags overnaturlig Religion og at vi bør omgaaes Kristus. Jeg foretrækker en Menneskehedens Religion uden Afguderi.

„Hr. Campbell anser Jesus at være den mest fuldkomne Mand, som har levet. Jeg tror, der har været mange ligesaa gode Mænd og enkelte bedre. Men foruden disse Forskjelligheder tør jeg vove at forstaa, at der er ingenting Mr. Campbell tror som jeg benegter og ingenting jeg tror som benegtes af ham. Bortseet fra disse Forskjelligheder er jeg saameget af en kristen som Pastor R. J. Campbell, og Pastoren R. J. Campbell er fuldt saameget af en Fritænker som Redaktøren for „The Clarion."

„Hr. Campbell fornegter Læren om Faldet og Forsoningen. Han fornegter Kristi Guddom, Jomfrufødselen og Opstandelsen. Han fornegter Bibelens Inspiration og Ufeilbarhed, og forkaster al Tanke paa evig Straf og Helvede. Jeg ogsaa.

„Hr. Campbell forkaster den orthodokse Theori om Synd og siger, at Selviskhed er Synd og at Uselviskhed er Moral og Salighed. Jeg ligesaa.

„Hr. Campbell møder mig mere end behøves, naar det gjælder Determinisme, og

Digitized by Google

naar han faar helt mestret Sagen, tror jeg han vil komme helt over.

„Disse er dristige Paastande og muligens vil Hr. Campbell mene, at jeg har gaaet forvidt; dog er Beviset let. Man behøver blot at sammenligne hans „Ny Theologi" med mine fritænkerske Bøger."

Det synes næsten som om Dr. Joseph Parker (Pastor Campbells Forløber som Præst i City Temple, London) skulde have anet, hvad der vilde komme, thi da han stod ved Høiden af sin Virksomhed, udtalte han disse profetiske Ord i City Temple:

„Det Hus, hvori vi nu er samlet, kan engang komme til at ligne et Opholdssted for vilde Dyr. Her har vi havt vore Anledninger at møde Gud, at læse det hellige Ord, og som en Hær beleirer en Fæstning at beleire det blodbestænkende Alter. Og dog kan det ske engang, at en Mand vil fremstaa, der vil negte den Herre, som kjøbte ham, og prædikede et Evangelium foruden Frelser—Saligheb foruden Korset. Da skriv Ichabod (se 1 Sam. 4, 21-22) over Stedets Indgang og lad det være til en Erindring om utilgiveligt Forræderi imod Guds Trone."

A. M. Mannes.

Fra Mødet i North Branch, Neb.

Et Kredsmøde af S. Dak. Kreds af Hauges Synode blev afholdt i North Branch Menighed af Pastor Westbys Kald i Nebraska den 17de til 19de Juli 1907. Mødet aabnedes af undertegnede med Luk. 14, 18—20. Der blev mindet om de mange Undskyldninger for ikke at komme til Kongesønnens Bryllups Nadvere.

Stedets Præst hilsede alle velkommen til Mødet med Ønske om Herrens Velsignelse, samt talte om Bevæggrunden, hvorfor vi gaar til Møderne, at vi først beder om Velsignelse, og om at faa blive til Velsignelse.

Pastor Nervig indledede Samtalen over Rom. 5, 6—11, at Kristus døde for ugudelige. Aarsagen var Synden, og Kjerligheden var Bevæggrunden. Syndens Magt og Følgen af samme blev fremholdt, men at Guds Magt er større, og Jesu Kristi Blod er Renselse for al Synd. Samtalen var belærende og opbyggelig og dreiede sig om Guds Kjerlighed, og Jesus som Frelser for den hele Menneskeslægt. Ja Synden blev fremholdt som Synd og Naade som Naade. Guds og Jesu Kristi Kjerlighed maa virke i Hjertet ved Ordet og den Helligaand og naar han faar komme i Hjertet saa bliver det snart som Apostelen udtrykker sig: „Nye Skabninger i Kristus Jesus." Offer til Kredsen blev $39. Det var ikke mange fremmende men de som var, deltog flittigt i Samtalen. Vi havde nogle Bønnemøder om Morgenen som var velsignede, og en liden Afskedsfest og mange Vidnesbyrd blev aflagt. Blandt andet blev vi mindet tilslut af Past. L. L. Nervig om Indbydelsen og det var godt. Vi er saa glemsomme her i Nebraska og Rapporten som Tjeneren kom med til Husbonden lød slig: Det er gjort som du befol, men der er endnu Rum. Tak for Samværet. Paa Mødets Vegne Deres

Sven Johansen.

Fra Arbeidsmarken.

Den 7de Aug. sendte Dr. Telleen en Hilsen til „Budbæreren". Han var da i San Francisco, og just færdig til at drage længere nordover. Vi haaber senere at faa høre mere fra ham.

Dr. Hotvedt talte i St. Paul Søndag den 28de Juli. Menigheden i St. Paul har en lang Tid været uden fast Præst, og glæder sig ved slige Besøg. Søndag den 1ste Sept. vil Past. Johansen tiltræde og Menigheden er meget glad over, at Ventetiden er saa nær ude.

Opiumshuler lukkes. Canton, China den 9de August. I Overensstemmelse med det nylig udstedte keiserlige Edikt blev alle Opiumshuler i Canton lukkede idag uden nogensomhelst Optøier. Der var idel Glæde i Byen. Gaderne var festlig smykkede, og flere Processioner med Musik i Spidsen gik gjennem Hovedgaderne.

Den 10de Aug. modtog vi i en Post fem Breve fra Missionær Landahl. Brevene vil efterhvert komme i „Budbæreren". Vi vil paa egne og Missionsvennernes Vegne sige Broder Landahl og Hustru tusind Tak for de mange gode Breve og Reiseskildringer, som de Tid efter anden sender os.

Digitized by Google

Vi haaber, de fremdeles faar Tid og Kraft til at fortsætte ogsaa med dette Arbeide.

Kjere Redaktør. Har havt den Glæde at besøge Slægt og Venner i Past. Okerlunds Kald. Fik Anledning til at være tilstede ved fem smaa Samtalemøder og ved hver af disse gaves mig Anledning at fremlægge Kinas Nød for Folket. Det vistes, at de var villige til at række en hjælpende Haand i de Midler, de offrede for Sagen. I Pastor Knutsons Kald modtog jeg $238.26. Og i Pastor Okerlunds Kald $106.04. Maa Herren velsigne dem som gav og dem som skal modtage Gaven. Ida Groseth.

Søndag den 4de August afsluttede Stud. J. A. Hanson af Red Wing Seminar en fire Maaneders Religionsskole som har været holdt i Meldahls Menighed, Yankton Co., S. D., Pastor Nervigs Kald. Slutningsfesten var vellykket. Programmet bestod fornemmelig i Sange og Recitationer af Børnene, en Tale af Pastoren, samt nogle Sange af Menighedens Oktet. Broder Hanson reiste Dagen efterpaa nemlig den 5te, til Slater, Iowa, hvor han skulde besøge sin Broder, Pastor S. E. Hanson, hvorfra han reiser hjem til sin Mor.

E. O. M.

Past. L. C. Jacobson, Viroqua, Wis., skriver 27de Juli: Sidste Søndag (21de Juli) var her Storm og svært Regn. Jernbaneforbindelsen har været afskaaret til idag (altsaa hele Ugen). Stor Skade berettes fra rundt omkring, dels af Storm og dels af Regn.

Den 4de Juli havde de en hyggelig Fest hos O. F. Fortney. Studenterne Jothen og Mundahl, som har været Skolelærere dernede, hjalp til med Festen. Der optoges Offer til Børnehjemmet. Jothen var ved den Tid færdig i dette Kald og reiste derfra til Pastor Westphal i Peterson, Minn.

Den 8de August hørte vi fra Past. Tryg stad i Velva, N. Dak., at hans Hustru havde maattet underkaste sig en alvorlig Operation, og var efter Behandlingen og Omstændighederne nokaa bra. Samtidig med dette ligger der to Husmødre fra Hauges Menighed, Kenyon, Minn., paa det svenske Hospital i Minneapolis, nemlig Mrs. N. Dyrdal og Mrs. O. Hauglum. Den første har havt tre Operationer og den anden to. Begge er i god Bedring og ventes snart hjem. Dette som Hilsen til de syges mange Slægtninge og Venner, saa de kan faa høre, at de syge er paa Bedrings Vei.

Mandag den 1ste Aug. havde Langford Menighed en fornøielig Aften sammen med sin nye Præst, Pastor Stenerson, idet hele Menigheden havde samlet sig og i Flok og Følge stevnede mod Præstens Hjem. Kvinderne bragte frem sine velfyldte Madkurve, hvormed de dækkede op et rigtig Festmaaltid udenfor i det grønne. Lægmand Nævramoen var ogsaa med i Følget og blev derfor valgt til at tolke Menighedens Hensigt med sit Komme. Efter Maaltidet opvartedes med en Sang af de unge og tilslut en Tale af Pastor Stenerson. En velfyldt Pengepung blev overrakt Præstefamilien som en Erindring om Mødet og alle gik fornøiet hjem glade over at have været med at knytte et Venskabsbaand mellem Præst og Menighed. Andre Menigheder gaa hen og gjør ligedan.

En Deltager.

Student J. Arnesen har i Sommer virket med at holde norsk Religionsskole og deltaget i Opbyggelsesarbeidet i Hauges Mgd. ved Kenyon. Søndag den 11te August var rigtig en Festdag. Paa Formiddag var der Gudstjeneste og paa Eftermiddag Skolefest. Der var rigtig mange Folk samlet. Ved Skolefesten var det helst de ca. 40 Skolebørn, som førte Ordet baade i Sang og Tale, og de gjorde sine Sager udmærket. Som Afveksling sang ogsaa et Kor og et par Damer et par Gange hver. Præst og Lærer holdt en kort Tale hver. En Kollekt blev optaget til Læreren som en liden Paaskjønnelse for hans Ekstraarbeide baade blandt store og smaa. Kirken var pent dekoreret, saa alt tog sig festligt ud. Tilslut fik alle Skolebørnene, Sangerne og andre, som havde deltaget i Programet, en Dish Ice Cream og Cake. Dagen og Festen var tilende.

Ifølge Bekjendtgjørelse afholdt Mayville Kreds af Hauges Synode et kristeligt Samtalemøde i Hvidesø Mgd. ved Edinburg, N. Dak., Pastor Okerlunds Kald den 9de til 11te Juli sidstleden. Past. Malkewick aabnede Mødet med Prediken knyttet til 2 Kor. 5, 17—21. Pastor Langehaug indledede det opstillede Samtaleemne Aab. 2, 1—7. Følgende af Kredsens Præster og Lægbrødre var nærværende og deltog i Mødet: Langehaug, Knutson, Okerlund, Malkewick, Finseth, Oberg, Monson og flere. Det var ogsaa til fælles Glæde, at Miss Ida Groseth kom til Mødet og medbragte Hilsen fra Vennerne i Kina. Uagtet at der samtidig afholdtes Samtalemøde i Nabopræstens Mgd., et par Mil borte—sandsynligvis et Udtryk for Foreningstankens Realisation, saa var Mødet godt besøgt. Samtalen var livlig og Vidnesbyrdene om Synd og Naade lød baade klart og kraftigt. Der holdtes Opbyggelsesmøde om Aftenen paa tre-fire forskjellige Steder. Velsignelse føltes og erfores paa ethvert Sted, Guds Navn til Pris og Ære ved Jesus Kristus! Offer optoges til Kredsens Kasse, hvorved indkom $25.40. Tak for hyggeligt Samvær.

O. J. M.

Fem og tyve Aars Fest. Trefoldighed Menigheds Kvindeforening, Rosville, Traill Co., N. Dak., feirede sin 25 Aars Fest Fredag den 12te Juli. Af de Kvinder som først begyndte Fore-

Digitized by Google

ningen, var følgende nærværende: Mrs. Høiland Formand, Mrs. Chr. Monson, Sekr., Mrs. Sando, Mrs. Rockney, Mrs. Knutson, Mrs. Eittreim, Mrs. Wibstad—nu fra Fosston, Minn. Et andet af de ældste Medlemmer er Mrs. O. C. Koppang, som var hindret fra at være tilstede. Kandidat, nu Pastor Hatlestad, Jackson, Minn., var tilstede ved det første Møde. To af de første Medlemmer, nemlig Mrs. H. Larson og Mrs. J. Anderson, er døde for en Del Aar tilbage. Gjennem disse Aar har denne Forenings samlede Indtægter naaet op til noget nær $3,000.00, hvilket Beløb er fordelt mellem ydre og indre Missionen. Br. Kjelsberg ledede i Bøn og Past. Malkewick holdt Festtalen knyttet til Hebr. 13, 8: „Jesus Kristus er igaar og idag den samme, ja til evig Tid." Gamle Mrs. Høiland afsluttede med Bøn. Da Mrs. Wibstad, i hvis Hjem det første Møde blev afholdt, var tilstede, saa havde Vennerne ved denne Anledning tænkt at berede hende en behagelig Overraskelse, idet de overrakte hende en Sum Penge til Forsikring om varigt Venskab. Det er ikke Smaating det, som aarlig ydes af Samfundets Kvindeforeninger til Guds Riges Sag.—Men saa har Jesus gjort alt for os! M.

Guds Riges Sag i Verden har sagtens mange Hindringer og mange Modstandere. Blandt det meget, som strattes imod, er vel ikke de religiøse Sværmere den mindste Hinder. Der er Storsværmere og Smaasværmere, som intet andet gaar ud paa end at mistænkeliggjøre alt, som har Navn af organiseret Menighedsarbeide og al kristelig Bekjendelse. Og om der er en Del slige aandelige Brag og forstyrrede baade i Hoved og Hjerte, som gjerne vil være „Ledere", saa skulde man tro, de ikke kunde faa mange Tilhængere, men jovist faar de. Og de stifter Religionsflag og Religionsbeite fort væk, men Flokken følger dem. Ikke alle har kunnet drive sit Spil saa vidt som Dowie og Voliva, men de er en Aren af samme Bæv ogsaa de, som driver i det smaa med sit Nedrivelsesarbeide i de lutherske Menigheder paa mange Steder.—Fra Zion City høres følgende: „Zion City er dømt. Dens Skjæbne er nu afgjort", sagde Voliva. „Silkeindustrien var den Nøgle, som kunde greie Situationen, og den er nu forspundet. Hvilkensomhelst Mand med lidt Vet i Skallen kan forudse Faldet. Jeg skal ikke længe dvæle i Ydelæggelsens Vei. Over 3,000 af de 4,800 Mennesker, som nu er i Zion City, vil gaa med mig og danne en ny Kolonі. Jeg kan skaffe Midler tilveie til at føre dem did, og jeg vil starte mit Samfund gjeldfrit. Det vil blive baseret paa Jordbrug, da det koster for meget at bygge saa mange Fabriker."

Hjelmervik-Sando. Past. John E. Hjelmervik, Osseo, Wis., og Miss Olga Sando, Rosville, Traill Co., N. Dak., blev ægteviet i Trefoldigheds Menigheds Kirke, Rosville, Onsdag Eftm. den 31te Juli sidstleden. Kirken var for Anledningen smukt dekoreret med Blomster. Vielsen forrettedes af Past. Malkewick. Cirka et hundrede og femti Gjester var nærværende og deltog med Brudeparret i deres Ønske og Bøn om Herrens Velsignelse og et langt og lykkeligt Samliv i Herrens Tjeneste. Bryllуppet feiredes i Brudens Moders Hjem, og gamle Mrs. Sandos Gjestfrihed kom os alle tilgode.—Aftenen tilbragtes med Sang og Tale af Pastorerne Borgen, Skogerbø, Stud. theol. L. Gunderson og undertegnede. Det var en hyggelig Stund! Bruden er opvokset i Menigheden, har en stor Flok af Slægt og Venner. Hun har paa forskjellige Maader deltaget i og udvist Interesse for Arbeidet blandt Menighedens unge, og har flere Aars Erfaring som Lærerinde. Har tilbragt sine Barne- og Ungdomsdage i et kristeligt haugiansk Hjem og er selv kjendt som en sand kristen, saa at i hende vil Pastoren faa en Hustru, som troligen vil staa ham bi i det ofte tunge og ansvarsfulde Arbeide, som de nu med Fortrøstning til Guds naadige Bistand har optaget. Slægt og Venners bedste Ønsker ledsager dem i deres Arbeide. Maa det lykkes til Guds Ære og Pris!

O. J. M.

De første norsk-lutherske Prester i Amerika. Efter Past. J. A. Bergh i „Lutheran." 1. Den første Præst blandt norsk-lutherske kristne i Amerika var Elling Eielsen. Han kom til Amerika i 1839 og virkede først som Lægpredikant; men blev den 3die Oktober 1843 ordineret til Præst af Pastor L. A. Hoffman i Chicago.

2. Den næste, som optog Arbeidet blandt norske Lutheranere, var Claus L. Clausen. Paa Opfordring fra Muskegon, Wis., kom Clausen til Amerika i 1843 og blev ordineret til Præst den 18de Oktober s. A. af Pastor Krause, en tyst luthersk Præst i Nærheden af Milwaukee. Clausen var født i Danmark, men hele hans kirkelige Arbeide blev udført blandt og for Nordmænd, saa at han alligevel maa regnes for norsk Præst, paa samme Maade, som vor Konsul i Beirut er amerikansk Konsul, uagtet han er født i Norge.

3. Den tredie norsk-lutherske Præst i Amerika var J. W. Dietrichsen. Han blev ordineret i Norge og kom hid tillands 1844. Dietrichson virkede her nogle Aar og reiste saa tilbage til Norge igjen.

4. Den fjerde Præst blandt Nordmænd i dette Land var Hans A. Stub. Stub var ogsaa ordineret i Norge og kom til Amerika 1848 paa Kald fra Menigheden i Muskegon, der blev vakant, da dens første Præst, Pastor Clausen, i 1846 modtog Kald fra Luther Valley, Rock County, Wis.

Digitized by Google

Bekjendtgjörelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15.00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Om Gud vil, begynder Undervisningen ved Jewell Lutheran College Tirsdag den 10de September 1907. Det er ønskeligt, at alle, som agter at frekventere Skolen, kommer til Skolens Aabning.

Skolen har følgende Kursus eller Afdelinger: Akademisk, Normal og Parochial, hver paa fire Aar; et Handels Kursus paa to Aar. For Optagelse i disse Afdelingers første Klasse maa man kunne fremlægge Bevis for at have gjennemgaaet Almueskolen saa langt som gjennem eight grade.

For dem, som ikke har den fornødne Uddannelse for Optagelsen i første Klasse af de før nævnte Kursus, gives der et forberedende Kursus paa et Aar. Dette Kursus udgjør en Gjennemgaaelse af de Fag, som gives i Almueskolens eight grade.

Skolens Musikafdeling er nu vel udstyret og byder udmærket Anledning til Uddannelse i baade Sang og Musik. I denne Afdeling gives der Undervisning i Sang,—voice culture saavel som Korsang; Piano, Reed Organ med Pedaler, Pibeorgel, Violin, Guitar, Mandolin osv.

Alle, som ønsker Optagelse ved Skolen, bør melde sig snarest mulig til undertegnede. Send alle Ansøgninger til min Adresse i Jewell, Ia. Det er ønskeligt, at enhver Ansøgning fra saadanne, som for undertegnede er ubekjendt, ledsages af Ansøgning fra en Præst eller anden kjendt Person.

For Skolens Katalog, som giver fuld Oplysning om Kursus, Bekvemmelighed og Omkostning, skriv til Magnus Johnson, Jewell, Ia., og han vil sende en med første Post.

For nærmere Oplysninger skriv til undertegnede, addresseret til Jewell, og saasnart Brevet kommer mig ihænde skal jeg søge at give de forønskede Svar. N. J. Løhre, Bestyrer.

Shasta Springs, Cal., July 30, '07.

Aarsmødet for Red Wing Kreds afholdes om Gud vil, i Jmanuels Menighed, Aspelund, Goodhue Co., Minnesota, Pastor C. C. Holters Kald

Digitized by Google

fra 24de til 26de September 1907. Samtaleemnet Ap. Gj. 3. 1, 8 indledes af Past. L. C. Jacobson. Pastor M. J. Westphal holder Aabningsprediken. Mødet begynder Kl. 10 Formiddag. Besøgende kommer til Kenyon, Wanamingo og Zumbrota, hvor Skyds møder Dagen før Mødet. Gud velsigne Mødet!

M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Vi kan gjøre opmærksom paa, at C. M. & St. P. R. R. gaar i øst og vest og at Wanamingo er nærmest til Mødestedet. C Great Western gaar i nord og syd baade gjennem Kenyon og Zumbrota. Tilreisende bedes sende undertegnede et Card om, naar og hvor de kommer, saa kan vi bedre ordne med Skyds.

C. C. Holter.

Midtre Iowa Indremissionsforening har ifølge Indbydelse fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Pastor C. J. Eastvolds Kald, et Samtalemøde der den 18de til 20de Sept. 1907.

Samtaleemne: 1 Pet. 2, 1—9.

Skyds vil møde i Jewell og Randall Dagen før Mødet. Kom mange. Gud velsigne Mødet.

Paa Foreningens Vegne
N. Berve,
K. O. Roe.

Syd Dakota Kreds af Hauges Synode afholder sit Aarsmøde i Sions Mgd., Yankton Co., S. D., Pastor L. L. Nervigs Kald, fra 24de til 26de Sept. 1907. Samtaleemnet er Ap. Gj. 3, 19. Skyds møder de tilreisende i Volin Dagen før Mødets Begyndelse. Da dette er Kredsens Aarsmøde bør Kredsens Præster være tilstede. Ligeledes bør Menighederne være vel repræsenterede.

G. O. Vik,
A. M. Mannes.

Kvitteringer.

Professorløn: Ved O Forbord fra Bethlehems Mgd., Past. Oppedahls Kald: T Tollefson 4, O R Haaland 2, Ole Aarrestad 3, O Forbord, R M Aarrestad hver 1, Mrs. L L Jaachs 50c..... 11.50
For kvitteret for 1007 85
1019.35

J. L. Lasfeson.

Professorløn: Ved Pastor Thomas Hanson fra Veder Lee, Franklin, Minn..... 3.00
H H Knudsvig, Burton, N. Dak..... 5.00

J. L. Lasfeson pr. M. E. Hanson.

Til Kirken i Madison, Wis.: Fra Frankes og Ebenezer Mgdr., Pastor J S Olsons Kald..... 138.80
Mt. Vernon, S. Dak., Pastor Norbecks Kald..... 54.00
Zions, Franckes, Meldals og Imanuels Mgdr., Pastor Nervigs og Olbergs Kald..... 202.10
Imanuels og Romsdals Mgdr., Pastor A M Mannes Kald, S. Dak..... 20.00
Tusind Tak for Gaverne og en venlig Hilsen til alle Giverne.
Broderligst
N. U. Evjenth, 1319 Williamson St., Madison, Wis.

Kvittering for Søndagsskolekapel i Milwaukee, Wis.: Pastor O Andresen 1, B J Andresen 1, T P Abrahamsen 75c, Seward Anderson 1, Nels Anvik 1, A J Agrimson 3, P S Anderson 2, Lars Anonsen 1, Ole Anderson 1, A Anderson 2, John Berg 1, Andrew Bratland 50c, S Bratland 25c, Nazareth Mgd., Armstrong, ukjendt 38c, O P Brewjel 1, A T Brof 50c, John Christian 2, Rev. Edw. Tuea 1, A A Enge 50c, Rev. G J Gastvold 1.50, G M Evend 1, A Eike 1, C Ensberg 1, H Egersen 1, Eger Bell 75c, J Josium 1, Hans Forbeth 50c, L Klokkedeit 50c, H A Gaard 1, Rev. G G Gjerstad 1, G R Grove 50c, C M Grove 50c, Hans Gudal 1, Ida Groseth 1, L Gunderson 1, H R Grothe 1, Sarah Gunderson 50c, Alma Gunderson 15c, Knut Gunderson 1, Prof. M G Hanson 2, Rev. J G Hatlestad 1, Rev. G G Holter 1, T Hegland 1, T Hegland 1, Andrew Haane 10c, A J Hovland 1, Anna Hill 5, Ole Hanson 1, B G Hanson 1, H Hilbal 1.50, Aurin Holm 1, H A Hanson 2, G Hauling 1, R E Heggen 1, Sarah Heggen 1, Nelline Heggen 50c, Carl Heggen 1, Louis Hegren 50c, Silve Heggen 50c, A Haugland 1, G J Carlson 5, G R Carlson 25c, Sam Carlson 25c, W A Carlson 25c, Clara Carlson 25c, Belle Carlson 25c, R S & S G Carlson 25c, Mrs. Carrie Carlson 1, Rev. G Johnson 3, T R Jacobs 1, Mrs. M Johnson 50c, S L Jakobson 1, J J Johnson 1, O J Johnson 1, J Jakobsen 50c, L Jakobsen 1, J S Knudsen 2, S R Knudsen 1, J A Knudsen 1, Edw. Kvam 50c, O J Kleseta 3, Gulbra Knutsen 5, R T Knudsen 1, Peter Knudsen 3, Thos Knudtson 1, Kristian Logan 1, Dr. J. J Lobe 2, J H Larsen 50c, C R Lacken 1, H Lundee 1, R R Lien 1, S Leland 2, C C Lien 1, P S Lee 1, A A Melum 1, Olaus Male 4, C M Mortinsen 1, L C Milag 1, Ellis. Milang 25c, A Madsen 2, Nels Monsen 1, Emma Matre 1, H C Nelsen 1, C C Nordmarken 1, Richard Nelson 2, R Roibn 50c, O J Nelsen 1, Carl. C Olson 1, C Ostrem 1, Ed. Osmundson 1, Carl Ostrem 25c, Mrs. Olson 1, C J Olsen 5, Nels Pederson 1, H J Prescott 50c, Martin Pederson 1, A Pederson 2, Jake Pederson 1, Petha Pederson 15c, P R Pederson 25c, L Larson 50, Past. J Rendahl 1, C L Rasmussen 50c, N ls Rusfel 1, F A Ostrem 1, Ben Borwick 1, G R gubaug 1, H Roalkvam 1, C C Revsel 1, Jens Revsel 5, Emma Revsel 75c, C C Schlanbusch 1, O R Stogesbee 50c, L M Sagen 1, Martha Sheldahl 50c, Pastor Sandven 1.50, O C Stole 50c, C Simonsen 50c, L Schlanbusch 50c, C C Schlanbusch 1, P A Solheim 1, Erik Sheldahl 50c, O M Anensen 1, O S Melhusen 50c, S Sjurseth 1, Mrs. O H Seversen 50c, Lars Shaw 50c, C H Sakse 1, C C Shaw 1, T Sundee 1, Lars Sundee 50c, Thor 50c, Rev. Svein Strand 50c. Sørensen 35c, State Bank, Jewell, Ia 25c, Rev. J Tollessen 1, L Tweedt 1, Rev. J C Thompson 1, C R Thompson 25c, J J Severson 10c, Rev. J M Wick 3, C H Worland 1, C S Wika 1, Mrs. L L Wicks 1, Mrs. S C Westre 1, Louis Westre 1, E A Westre 1, Benj. Munsen 1, Aarnt Valen 1.50, Andrew Valen 1, Spredte Bidrag 1.55, J J Oklund 1, H Ostrem 1. Indsamlet ved Nels Carlson. Siger alle Giverne hjertelig Tak paa Menighedens og det Nabolags Vegne, hvor Lokalet vil blive opført.

N.B. Fra Rose Grove Mgd., ved Pastor C J Gastvold..... 17.00
Ubenævnt, ved Pastor Heidal..... 4.00
Fra Creston Mgd., Creston, Ill., til Kirkens Gjeld..... 27.35

Nels J. Huseby, Kasserer.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis: A T & S R Rand. Mpls. Gas Light Co..... 100.00
Even Olson, Mpls..... 10.00
Johnson Smith Co., Mpls..... 10.00

Digitized by Google

O G Johnson, Mpls	3.00
Ed. Mobeck, Hatton, N. Dak	1.00
Margit Brevig, Wazata, Minn	1.00
L L England, Thompson, Ja	50.00
Samlet ved Mrs. L A Peterson, Farmington, Minn	1.00
A L Aaserud, Mt. Horeb, Wis	10.00
Boar Mgb.s Kvf., Hatton, N. D., ved Mrs. H S Quanbeck	15.00
John Bjorkhus, Mpls	10.00
Christ E Haugen, Mpls	2.00
Erick O Hanson, Mpls	2.00
Collection Box ved Diakonissehjemmet	36.00
Land sold in Shawano Co., Wis	100.00
C A Berg, Mpls	25.00
A Holt Mpls	5.00
O R Buset, Mpls	2.00
A Dragseth, Redfield, S. D	2.00
P E Olson, Mpls	5.00
Dr. Jacob Hvoslef, Mpls	15.00
Delvis givet og delvis indsamlet af Capt. J W Hvoslef, New York	1000.00
Chas. Lundien, Peshtigo, Wis	1.00
Albin Holm, do	1 00
Tom Peterson, do	2.00
Ubenævnt, do	25
Mrs. Ole Anderson, Osonta, Wis	50
Mrs. Laxfors, do	1.00
Geo. Laxfors, do	50
Nils Gundersen, Calumet, Mich	5.00
C B Hendricksen, do	5.00
Rev. M Rufsvold, do	5.00
Mons Kraft, do	1.00
Chas. Kraft, do	1.00
Peder Faksvaag, do	2.00
Mrs. Emma Olson, do	10.00
Ubenævnt, do	50
J H Strom, Hancock, Mich	1.00
C J Borgen, do	1.00
J Magnusen, do	15
Lena Kumara, do	25
Carl Anderson, do	2.00
Ubenævnt, do	30
Israel Israelsen, do	5.00
Ingebrigt Limansen, do	1.00
Mrs. Amali Bakke, do	25
Anna Enoksen, do	25
Caroline Johnson, do	1.00
M Israelsen, do	50
M J Brown, do	25
Mrs. O Nelsen, do	25
Thor Levin, do	1.00
Ubenævnt, do	2.00
Isak Olson, do	1.00
Paul Hendricksen, do	50
J Walmar, Haughton, Mich	1.00
Gunder Binge, Ishpeming, Mich	1.00
Mrs. N Thompson, do	1.00
Mrs. Anna Ivald, do	50
Ingeborg Syrstad, do	25
Millie Fosvik, do	25
Anna Jacobson, do	50
Martin Devold, do	50
Peder Havseth, do	1.00
Josephine og Ingeborg Havseth, hver 1. do	2.00
Mrs. J E Solem, do	1.00
John C Evjen, do	1.00
Mrs. J O Evjen, Ishpeming, Mich	1.00
Marto Evjen, do	1.00
Anna Silsbak, do	50
Mrs. E C Pederson, do	50
H R Wing, Cavron, Ill	5.00
Enok Olson, do	3.00
Peter Nelsen, do	2.00
O Nelsen, do	1.00
Martin Nelsen, do	2.00
Albert Hermanson, do	1.00
A Wordin, do	1 00
Mrs. A Stall, do	1.50
Mrs. Gurine Dahle, do	5.00
Julius Jacobson, Stonington, Mich	2.00
Arthur Nystrom, do	1.00
Ubenævnt, do	1.00
Kollekt i Stonington, Mich	1.79
Ubenævnte, Escanaba, Mich	1.50
Mrs. Ole Karlerud, do	50
Casvir Olson, do	5.00
Alfred Knutson, do	50
Emil Andersen, do	1.00
Chas. Sivertsen, do	1.00
T R Johnson, Doylestown, Wis	5.00
Ed. Road, Blanchardville, Wis	10.00
Christian Staum, Argyle, Wis	5.00
T Gunhus, New Glarus, Wis	3.00
John Paulson, Argyle, Wis	5.00
Christ Jorneby, New Glarus, Wis	5.00
Gulek Rear, Argyle, Wis	5.00
Anton Nybroaten, do	5.00
Mrs. Randi Framstad, do	5.00
Anton Leinde, Blanchardville, Wis	5.00
Anders Groner, do	5.00
W K Moe, do	3.00
C O Eidsmoe, do	5.00
H G Stensvold, Stoughton, Wis	1.00
Christ Nelsen, Cavron, Ill	2.00
Mrs. R Jensen, Stoughton, Wis	1.00
G D Nelsen, do	2.00
John Nelsen, Cavron, Ill	1.00
Ole Moe, Argyle, Wis	1.00
L Mohn, do	50
Mrs. Loberg, Blanchardville, Wis	25
Jacob Paulsen, Argyle, Wis	1.00
John Framstad, do	2.00
A O Haug, do	1.00
Olaf Michaelsen, do	1.00
Ubenævnt, do	1.00
E A Ericksen, do	1.00
M Nelsen, Marinette, Wis	1.00
S S Bue, Deerfield, Wis	1.00
Gerina Holman, do	2.00
Peder Madsen, Morrisonville, Wis	2.00
Chas. Espe, do	1.50
Lewis Petersen, Rio, Wis	5.00
Mrs. J H Hanson, do	5.00
J H Loven, do	5.00
H H Halvorsen, do	1.00
Ubenævnt, Rio, Wis	46
Mrs. Susanna Wiegen, Columbus, Wis	1.00
Ubenævnt, do	25
J L Dien, Bonduell, Wis	1.00
Tollef Petersen, do	2.00
Mrs. Knut Olson, Stoughton, Wis	1.00
A Norman, do	2.00
Ubenævnt, do	4.00
Kollekt i Blanchardville, Wis	2.75
J A Skinnigrud, do	1.0
Thom J Wall, Blanchardville, Wis	50
J E Larson, do	50
Laura Retrum, do	2.00
Anna Wal, do	1.00
Mrs Anna Mellum, do	1.00
Oline H Berg, do	1.00
Lars O Danielson, do	1.00
H O Dalen, do	1.00
E H Berg, do	1.00
John Wall, do	50

(Fortsættes).

E. P. Harbo, Kasserer.

Digitized by Google

Sommerskolen i Red Wing.

Til dem som agter sig til Sommerskolen Aug. 27—Sept. 6 kan oplyses, at alt er arrangeret for at modtage saa mange som kommer baade Præster og Lægfolk. Og vi haaber Lægfolket vil føle, at de er hjertelig velkommen. En Boardingclub blir sat igang og Omkostningerne fordelt ligeligt pr. Dag. Seminariets Dormitorier er os af Synoden overladte til fri Benyttelse—men enhver maa selv tage med sig de nødvendige „Blankets, sheets, pillowcases & towels."

Saa haaber vi da paa et talrigt Fremmøde baade fra Frikirken og Hauges Synode.

Paa Komiteens Vegne
J. A. Quello, Sek.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Adresseforandring:
Rev. B. K. Barstad,
Route 4 Dawson, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augu t Klagstad,
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til m give Oplysninger angaaende Ptiser og Betalingsvilkaar, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønster, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAOLIS, MINN.

Rev J A Berge. 06

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faber", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudbetalt $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Det nye Bud; 2. Bækkelseskristendom eller Opdragelseskristendom; 3. Skolesagen; 4. Red Wing Seminarium og Jewell Lutheran College; 5. Kurset for Diakonisser; 6. Til dem, som ønsker at blive Diakonisser; 7. Fra Horace, N. D.; 8. Afskedsfest; 9. Fra Chicago; 10. Lidt fra Luther Leaguemødet i Cambridge, Iowa; 11. Reiseberetning; 12. Fra Voss; Anthon Nelson og Hustru kaldet hjem; 13. Funeral Services—Vivian Steenerson; 14. Jeg længes; 15 Kinamissionen; 16. Uventet Anerkjendelse; 17. Fra Mødet i North Branch, Neb.; 18. Fra Arbeidsmarken; 19. Bekjendtgjørelser; 20. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 35 | Lørdag den 31te August 1907 | 39te Aarg.

Salig eller forskudt.

Luk. 13, 22—30.
(M. G. H.)

Vort Afsnit begynder med Berettelsen om, at Jesus gik gjennem Steder og Byer og lærte og tog Veien til Jerusalem. I det næst forangaaende har han talt Lignelsen om Sennepskornet og Surdeigen. Paa et andet Sted har han talt om Hvedekornet og sagt, at, hvis det ikke falder i Jorden og dør, bliver det alene, nemlig uden Frugt; men naar det bliver lagt i Jorden og dør, bliver det netop derved Ophavet til en rig og frugtbar Høst.

Under disse Billeder fremstiller den Herre Jesus sig selv og sit Rige. Naar han, som ovenfor berettet, gik gjennem Steder og Byer og lærte, idet han tog Veien til Jerusalem, udsaaede han Guds Riges Sennepskorn, nedlagde han i Menneskehjerterne Evangeliets alt gjennemtrængende Surdeig, Gudskraften til Saliggjørelse for hver den, som tror,— og stævnede mod det Maal, hvor Hvedekornet, han selv, skulde falde i Jorden og dø. I Kap. 9, 51 siger Lukas: „Men det begav sig, da de Dage fuldkommedes, at han skulde optages, da vendte han stadig sit Ansigt til at vandre til Jerusalem." I Kap. 10, 38 siger han: „Men det begav sig, da de vandrede, gik han ind i en By; men en Kvinde, som hedte Martha, annammede ham i sit Hus." Hos Joh. Kap. 12, 12 læser vi: Den følgende Dag, da den store Mængde, som var kommen til Høitiden, hørte, at Jesus kom til Jerusalem, o. s. v. Og i det 24de Vers i dette Kap. hos Joh. udtaler Jesus disse mærkelige Ord om Hvedekornet som Svar paa nogle Grækeres Ønske at se ham.

Underveis paa denne Jesu Reise indtræffer den Begivenhed, der danner Foranledningen til Jesu Udtalelser af de alvorlige og kraftige Sandheder, som vort Afsnit indeholder, nemlig: „Men en sagde til ham: Herre! mon de ere faa, som blive salige?" Vers 23.

Det er ganske sandsynligt, at Spørgeren har hørt Jesu gribende Omvendelsesprediken, Luk. 13, 1—5, at han har hørt hans Lignelse om Figentræet, Vers 6—9; at han har været Vidne til Helbredelsen af den besatte Kvinde i Capernaum, Vers 10—17; at han har hørt Lignelserne om Sennepskornet og Surdeigen, Vers 18—21. Spørgsmaalet hidrører saaledes muligens fra den Virkning, Jesu Prediken har øvet paa ham, idet han deraf maatte forstaa, at de maa være faa, som blive salige. Spørgsmaalet kan ogsaa være et spidsfindigt fristende eller nysgjerrigt og saaledes ikke være et Udtryk for noget virkeligt Begjær efter Frelse og Salighed hos den spørgende selv.

Saaledes er det desværre med mange Mennesker; de ere tilbøielige til at fremsætte spidsfindige Spørgsmaal i Religionssager, istedenfor i Sandhed at søge sin egen Sjels Frelse og Salighed. Mange bekymrer sig

Digitized by Google

mere om, hvorvidt der er mange, som bliver salige, end om de selv bliver salige. De vil saa gjerne disputere og drøfte Salighedsspørgsmaalet, men de har ingen Lyst til at praktisere det.

For den som vil blive salig er det af Vigtighed at kjende de Fordringer og Betingelser, som Herren stiller til dem, som skal blive salige; det er ogsaa af Vigtighed at kjende disse Menneskers sande Beskaffenhed og Kjendemærkerne paa dem;—men det er aldeles ikke af nogen synderlig Vigtighed at kjende deres Antal. Naar derfor Spørgsmaalet faar personlig Betydning for den enkelte, befatter man sig heller ikke med saadanne uvedkommende Ting, men søger at faa det besvaret for sin egen Del, som Stokmesteren i Filippi: „Og han førte dem ud og sagde: Herre, hvad bør mig at gjøre, for at jeg kan vorde salig?" Ap. Gjer. 16, 30. At dette forholder sig saaledes viser da ogsaa Jesus klart i sit Svar paa vort Sted. Han svarer ikke direkte den spørgende, hvilket han sikkerlig vilde gjort, hvis det havde været et personligt Hjertespørgsmaal, men han vender sig advarende til Folket, sigende:

„Stræber alvorligt at gaa ind igjennem den snævre Port".

Jesu Tale er billedlig og betegner baade de Vanskeligheder, Indgangen til Guds Rige byder, saavelsom det Alvor der maa til hos dem, som vil gaa ind der. Indgangen stilles i Billedet, ikke ved en vid, men en trang Port. Jesus lærer at Døren, Porten til Guds Rige er trang og man maa stræbe alvorligt for at gaa ind igjennem den.

Men, vil nogen spørge: Er ikke Indgangen til Guds Rige og Saligheden vid og altid aaben? Jo, i en Forstand er den det. „Saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, paa det, at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv". Joh. 3, 16. Jesus har aabnet Indgangen og er selv Døren, Porten. Alle, som i sand Bod og Tro kommer til Gud formedelst ham, gaar ind. Porten er ved Troen paa Jesus vid nok for Østen og Vesten, Norden og Sønden, for alle Nationer, Slegter, Folk og Tungemaal. Guds Kjerlighed og Frelsesvillie er almindelig. Jesu Frelsergjerning, dens Hensigt og Maal er almindeligt. Der er ikke Personsansеelse hos Gud. Apostelen Paulus siger: Thi Gud har indesluttet alle under Ulydighed, for at han kunde forbarme sig over alle", Rom. 11, 32. Og fremdeles: „Han, som ikke sparede sin egen Søn, men gav ham hen for os alle. Rom. 8, 32. Jesus har aabnet Adgangen og banet Veien, saa intet behøver længere at hindre os Indgangen i Guds Rige. Herom vidner Paulus og siger: „Han som blev given hen for vore Overtrædelser og opreist for vor Retfærdiggjørelse." Rom. 4, 25.

Jesu Frelsergjerning er en fuldkommen Gjerning;—intet mere kræves og intet mere behøves til den faldne Slægts og de fortabte Synderes Frelse. Til Vidnesbyrd herom udraaber Jesus paa Korsets Træ: „Det er fuldbragt", Joh. 19, 30.

Til Delagtighed i denne tilveiebragte og fuldkomne Frelse indbyder Herren Syndere gjennem og ved Evangeliet. Jesus siger: „Om nogen tørster, han komme til mig og drikke!" Joh. 7, 37. Og: „kommer hid til mig, alle, som arbeide og ere besværede, og jeg vil give Eder Hvile!" Math. 11, 28. Indbydelsen er lige saa almindelig og fri som selve Frelsen. Ingen er udelukket fra Guds Kjerlighed og Indbydelsen til Guds Rige: „Og Aanden og Bruden sige kom! Og hvo, der hører, sige: Kom! Og hvo, der tørster, komme, og hvo, der vil, tage Livsens Vand uforskyldt!" Aab. 22, 17.

Porten er aaben; den er ikke trang fra Guds Side og Frelsens Mulighed tilveiebragt ved Jesus Kristus. Den er vid nok for alle, for den største blandt Synderе. „Det er en troværdig Tale og aldeles værd at annammes, at Kristus Jesus er kommen til Verden for at gjøre Syndere salige, blandt hvilke jeg er den største," 1 Tim. 1, 15.

Porten er saaledes vid nok for den hele Verden; Gud har aabnet den for alle, indbyder alle til at gaa ind igjennem den og vil,

Digitized by Google

at de skal gaa ind! Og dog fremstiller Jesus her Indgangen til sit Rige under Billedet af en trang Port, gjennem hvilken det er vanskeligt at komme. Gjennemgangen kræver en alvorlig Bestræbelse. Ved en anden Anledning siger den Herre Jesus: Den Port er snæver, og den Vei er trang, som fører hen til Livet, og de er faa, som finde den." Math. 7, 14. Her siger han: „Stræber alvorlig at gaa ind igjennem den snævre Port! Thi mange, siger jeg eder, skulle søge at komme ind og skulle ikke kunne."

Hvor alvorlig og indtrængende lyder Formaningen og Opfordringen til at gaa ind igjennem den snævre Port. Intet er vigtigere og nødvendigere for noget Menneske end netop at gaa ind igjennem denne Port. Menneskets hele Interesse, Energi og Kraft bør derfor samle sig i en alvorlig Stræben herpaa. Komme igjennem denne Port eller blive udenfor den, derpaa beror Menneskets evige Ve eller Vel.

Advarende lyder Jesu Ord: „Mange skal søge at komme ind og skulle ikke kunne." Tænk de mange, som ikke søger, de mange, som ikke bekymrer sig om denne Sag, men lever letsindigt, tankløse og ligegyldige. At disse ikke kommer ind i Guds Rige er klart. Men her siger Jesus, at mange skulle søge at komme ind og skulle ikke kunne. Hvor disse Ord nok kan være skikkede til at gjøre os bekymrede. Tænk, ogsaa mange, som har sat Guds Rige som sit Maal og søger at komme ind der, skal ikke kunne. Mange skal ikke alene søge men ogsaa mene at komme ind, mene at blive salige, men skal dog gaa fortabt. Er det muligt? Og hvorledes kan dette ske, da dog Herren har sagt, at de, som søge ham, skal finde ham? Hos Profeten Jeremias siger Herren: „Og I skulle søge mig, og I skulle finde mig, naar I søge mig af hele eders Hjerte. Jeg vil lade mig finde af eder, siger Herren". Jer. 29, 13. 14. Sagen er nemlig den, at de skal søge at komme ind paa en anden Maade end den, som Gud har sat i sin Frelsesorden. Men udenfor denne Orden og paa nogen anden Maade kan en ikke komme ind. Der er kun en Port, en Dør. Gjennem denne maa man gaa. Der gives ingen anden Indgang til Guds Rige, til Saligheden. „Jeg er Døren; dersom nogen gaar ind igjennem mig, han skal blive salig, og han skal gaa ind og gaa ud og finde Føde." Joh. 10, 9. Der er kun et Sandheds Lys til Saligheden. Den, som ikke lader sig oplyse og veilede ved dette bliver i Mørket. „Jeg er Verdens Lys; hvo som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livsens Lys." Joh. 8, 12. Der er kun en Vei til evigt Liv og Saligheden. Den, som ikke vil følge den, opnaar aldrig Saligheden. „Jeg er Veien og Sandheden og Livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig". Joh. 14, 6.

Heller ikke skal de kunne, naar deres Besøgelses Tid er omme. Herom siger Jesus i vort Afsnit: „Naar Husbonden er staaet op og har tillukket Døren, og I begynde at staa udenfor og banke paa Døren og sige: Herre, Herre, luk op for os!—da skal han svare og sige til dem: Jeg kjender Eder ikke, hvorfra I ere." Vers 25.

Ingen er ved nogen vilkaarlig Guds Raadslutning eller Bestemmelse forkastet eller udelukket fra Saligheden. Porten staar aaben for alle. Apostelen Paulus siger, at Gud vil, at alle Mennester skulle blive salige og komme til Sandheds Erkjendelse. Thi der er en Gud og en Midler mellem Gud og Menneskene, det Menneske Kristus Jesus, som gav sig selv til en Gjenløsnings Betaling for alle, et Vidnesbyrd i sine Tider. 1 Tim. 2, 4—6. Men Menneskene kan ved sit Forhold til Gud og hans Frelsesorden udelukke sig selv fra Guds Raade og Saligheden. Flere Steder i Guds Ord taler tydeligt herom, saaledes: „Men Paulus og Barnabas talte frimodig og sagde: Det var fornødent, at Guds Ord først skulde tales for Eder; men efterdi I forskyde det og ikke agte Eder selv værdige til det evige Liv, se, saa vende vi os til Hedningerne" Ap. Gjer. 13, 46. „Og dersom nogen ikke vil annamme Eder og ei høre Eders Ord, da gaar ud af det Hus eller den Stad og afryster Støvet af Eders Fødder! Sandelig siger jeg Eder: Det skal gaa Sodomiternes

Digitized by Google

og Gomorriternes Land taaleligere paa Dommens Dag end den Stad." Math. 10, 14. 15, m. fl. (Fortsættes.)

FROM A FORMER JEWELL COLLEGE STUDENT.

At this time of the year many of the young people are preparing for school. The choice of school should be a matter of greater importance than it often is. It is not enough only to consider the thoroughness of the course and several other things in that line, but also the spirit ruling the school.

As I have had the privilege of attending our school at Jewell, Iowa, namely Jewell Lutheran College, I wish to state a few words concerning our school there. A large number of young people living at a distance from Jewell College are unacquainted with the work carried on there.

I shall not regret that I fought to overcome the obstacles in my way in order to go to Jewell. More than anything else my aim in going there was to seek spiritual aid and encouragement, and I was in no wise disappointed. Our teachers did not only take pains to do their best in giving instruction in the secular branches but were also concerned about the spiritual welfare of the students placed under their charge. We girls, however, had a greater advantage than the boys, being that the girls have a dormitory. In the evenings we gathered in groups and had our private prayer meeting besides the times our preceptress, Miss Nelson, gathered us to read the Bible and to pray with us. She has been doing a glorious work. At certain times in the week joint prayer meetings were held in the main building where both the young men and women together with the teachers could meet for prayer and meditation upon the Word of God. Often our president was found in his office with some student praying with them and admonishing them to seek the Lord.

So many say: "I do not intend to take up religion anyway (perhaps the Commercial Course) so it don't matter very much where I go". It does matter, my dear friends, you can not stay at a school for some time, even if you are of a stable character, but you will be susceptible to it's influence. I have also attended some other schools so I have learned to discern the difference.

God has given us schools in our church—both Jewell Coll. and Red Wing Sem. where a true Christian spirit prevails, and why not go there, if in any way possible, even if you have to travel a few hundred miles. One's education may be as good as it will, if it lacks the true foundation, Jesus Christ, it is very shallow.

Let us pray for our schools, for our teachers there, their work is not valued the way it ought to be. While at school we should conduct ourselves so as not to give them any disappointments. We should bear in mind that we are representing our congregations and the homes we come from, and again upon leaving school and going out among the people the school is greatly judged by its students.

May God continue to bless our schools that they may be as beacon lights sending forth men and women filled with the love of Christ who will dedicate their lives unto the Master's service at home and abroad.

May He also bless our teachers that they with new zeal and energy may enter into the next year's work. A.

Fra Duluth.

(Indsendt ved E. H.)

Den fjerde Juli oprandt skjøn og herlig. Det var en Solskinsdag, dog ikke saa varm, at det var generende.

Luther Ungdomsforening af Bethesda Menighed havde forud fattet den Beslutning at tilbringe Dagen ved Fon Du Lac, en af vore smukkeste Udflugtssteder, og med Kast. Austad i Spidsen drog de afsted med Damperen „Newsboy". Lykke og Tilfredshed straalede fra alle Ansigter ved Tanke paa, at de kunde tilbringe denne Dag i Stilhed, befriet fra Byens usædelige Støi og Larm,—lidet anende, hvad der skulde møde dem paa deres Tur, og hvorledes deres Glæde og Lykke skulde forvandles til Sorg og Smerte, førend Dagen var tilende.

Ankomne til Bestemmelsesstedet opsøgte enhver for sig og sine den bekvemmeste Plads, hvor man kunde ude i det frie nyde sine medbragte Forfriskninger.

Efter at have nydt allehaande gode Ting, skulde man paa forskjellige Maader fornøie sig. En af Følget, Halbart Grinden, indbød nogle til en Tur ude paa Floden, og idet de roede ud paa den stride St. Louis Elven, støde Baaden pludselig paa en Sandbank. Halbart steg ud af Baaden for

Digitized by Google

at frigjøre den, og idet Baaden glider af, stiger han selv ned i et af de mange dybe Hul, for hvilke denne Elv er vel bekjendt, og trods svømmedygtig droges han tilbunds i Paasyn, ikke alene af de stakkels hjælpeløse i Baaden, men af de mange paa Strandbredden.

Ingen Pen formaar at skildre Fortvivlelsen, der opstod.

Redningsforsøg iværksattes øieblikkelig, men forgjæves.

Medens Kvinder og Børn pakkede sammen og tog det første Tog tilbage til Byen, fortsatte Mændene med at søge efter den forulykkede, indtil Mørket faldt paa, ligeledes forgjæves. Den næste Morgen gjenoptoges Arbeidet, og ved Middagstider fandtes Liget.

Under stor Deltagelse fandt Begravelsen Sted fra Bethesda Kirke Søndagen den 6te Juli. Kirken, der var draperet for Anledningen, var fyldt til Trængsel og rummede ikke paa langt nær alle dem, der havde indfundet sig for at vise sin Deltagelse og Sympathi.

Pastor Austad holdt ved Anledningen en meget gribende Tale.

Om Aftenen samledes Ungdommen i Kirken til regulert Møde, ved hvilken Anledning Foreningens Viseformand, L. M. Hanson holdt følgende Tale:

Deltagende Forsamling!

Jeg behøver ikke at bestræbe mig for at vække Deltagelse, thi den er altfor synligt lagt for Dagen, og det burde den gjøre ved en Anledning som denne, naar vi ledsager til Graven en ung Mand, der er født, døbt og konfirmeret i vor Midte, som har gaaet over fra Ungdommen til Manddommen, kjendt, elsket og agtet af alle.

Vi er jo ikke saa mange, dog er vi en mindre iaften, end vi var sidste Gang, vi var samlede her i Kirken til Ungdomsfest. Vi skuer med Vemod ned paa den tomme Plads, og synes se ham, der blev den første af Luther Ungdomsforening, som fik Bud om at komme hjem.

Gud alene ved, hvem skal blive den næste.

Da denne Forening har valgt mig som en af dens Embedsmænd, vil jeg som saadan iaften, medens Sorgens Flor pryder vor lille Kirke og minder os om Handlingen, der fandt Sted her idag, faa Lov til i al Skrøbelighed at sige nogle Ord og aandeligt talt lægge en Mindekrans fra Luther Ungdomsforening paa vor bortgangne Vens Baare.

Stille, stille, Hjertet græder,
Stille, stille, Hjertet leder
Efter ham, som var det kjer,
Finder ham ei mer hernede,
Finder kun i Dødningklæde
Hyllet ind det kolde Ler.

Ja, han gik bort, han, som var sin Faders Haab og sin Moders Glæde, sine Søskendes inderlig elskede Broder, sine Venners trofaste Ven, et Medlem af denne Ungdomsforening. Halbart Grinden gik bort, og Støvhytten, han efterlod, er nu ogsaa skjult for os og idag gjemt i den sorteste Jord.

Ude fra Hjemmet, sammen med kristelige Venner for paa en kristelig Maade at feire vor Nationaldag, fik han, som vi sang i vor Søndagsskole idag:

One day a message came to me,
It bade me quickly come.

O, det er noget uendeligt tungt, saaledes brat at berøves alt Syn af, alt ydre føleligt Samliv med den, man længe har set og elsket, med den, man har optaget i sit Hjerteliv paa Jorden, og den maatte være død hos os den Menneskenatur, Gud har givet os, den ædle Følelse, han har indplantet i os, og som hans enbaarne i Kjødet bar saa stærk i sit indre, den maatte være uddød hos os. og en unaturlig Guds Skabnings fornegtende Haarhed traadt istedet, dersom vi ikke fandt det saa, dersom vort Hjerte ingen Graad havde, naar et ædelt og elsket Menneskebillede segner og synker i Dødens Favn, dersom ikke denne Død var os en Fiende, vort inderste Væsen imod.

Det Smil, hvormed den bortgangne altid mødte os, er bortveget og har givet Plads for den tunge, den brændende Taare; thi han er borttaget fra det hele jordiske Liv, og han har ingen Fremtid her, og hans Støv er idag nedsænket i den Grav, der gjemmer

Digitized by Google

hans Søskendes, og vi staar her med Kummer og Vemod, og vi deler en Faders og Moders dybe Smerte, vi dele Sorgen og Savnet i det Hjem, fra hvilket vi have fulgt den kjære Yngling til hans sidste Hvilested, og Døden og Dødens Jammer og Dødens Ødelæggelse staar os for Øie! O maatte vi kun ret betragte den, ret opfatte den! Maatte vi se den Haand, der bærer alt dette! som smerter, trykker og knuger saa saare! Maatte vi se det Hjerte, hvis Tanker deri aabenbare sig, det Hjerte der elsker os med en evig Kjerlighed og mener os det saa usigelig vel, det Hjerte, der gjennem Døden vil føre til Livet, gjennem Nedbrydelse af alt til Opreisning af alt!

Maatte vi nedlægge al vor Vilje, al vor Længsel i dette Hjerte og forstaa, hvad der skal gaa under og dø, og hvad der skal evig leve!

Han, om hvis Haand og hvis Hjerte jeg her har talt, han hvis Haand og hvis Hjerte jeg ønsker, evig, evig at kunne prise med alle mine Kræfter, han siger: „Mine Tanker er ikke eders Tanker, og eders Veie er ikke mine Veie!" Ak, hvor sandt, hvor sandt!

Vore Veie, vore Tanker er ikke hans: Nei, Gud være lovet! det er de ikke.

Hvad er vore Tanker?

Jordiske, vildfarende, daarlige, udsprungne af en kortsynet, indskrænket Forstand, af et egenkjerligt Hjerte, og af en Aand, der ikke ved, hvad der tjener til dens Fred.

O, hvorledes tror I det vilde se ud, hvis vore Tanker og Veie var Herrens! Vi kunne mene og tro, at det vilde være saa godt, ja at det vilde være saa deiligt, om vi kunde lægge vore Tanker ind i Guds Hjerte og raade i Himmelen og paa Jorden! Men det vilde være saare, saare ilde, og den Jammer som nu er, den er liden mod den, som da vilde strømme ind og overvælde vor hele Tilværelse! O, det er godt, at vore Tanker ikke er Herrens. Men hans Tanker, hans Veie er ikke vore! O! det er ilde, ubeskriveligt tungt og sørgeligt. Ja, Ak og Ve, at de ikke er det, at vi ei tilegne os dem, ei vælge dem, ei elske dem, ei hvile i dem.

Ve os, at vi ville have Tanker og Veie for os selv, Tanker og Veie som ikke er Herrens! Ve os, at vi ville andet end han vil! Ak kun i hans Villie, i hans Veie, i hans Tanker er det dog, vi kunne finde Lys i Mørket, finde Hvile for vore Sjele, finde Kraft i vor Skrøbelighed, Kraft til at bære Livet med alt, hvad det tilhører, med dets Nød og dets Død, medens vi bæres af ham! Det er sandt, ofte er hans Veie og Tanker i det enkelte dunkle for os, og vi kunne ikke randsage hans Raad, ikke udgranske Dybet i hans Aand, og mangt et Hvorfor maa vi lade ubesvaret, som vi idag hørte fra denne Prædikestol.

Men det vide vi, kunde eller burde i det mindste vide, og det er, at alle hans Veie er Miskundhed og Sandhed for dem, som elske ham og holde hans Pagt, og at alle hans Tanker er den evige Kjerligheds og Visdoms Tanker, og hvad have vi mere behov!

Hvor skulle vi finde bedre Hvile, finde dybere Glæde, end i Naaden og Sandheden, end i Kjerligheden og Visdommen, den fuldkomne, den ufeilbare!—O, maatte vi da kun tro, tro paa den Aabenbarelse af sine Veie og Tanker, som Gud har givet os, givet os i ham, der er død, og se han lever! givet os i Kristo Jesu! Maatte vi tro paa den elskelige fuld af Naade og Sandhed, da skulde vi se Guds Herlighed, se den midt i Ødelæggelsen, midt i Nedbrydelsen og Fordærvelsen, se den midt i Dødens Mulm og Gravens Nat, se den ogsaa i denne Grav, som vi idag har staaet ved, i dette Dødsmulm, hvori vi nu staa, i denne smerterige Nat, hvis Skygger har indhyllet os!

Venner! vi er forløste ved Jesu Blod, og vor Bestemmelse er et evigt Liv—dertil gaar Veien ved Herrens Haand gjennem Døden, over Ruinerne af jordiske Forhaabninger og Forventninger.

Glæd dig du Luther Ungdomsforening! Visselig har Guds Engle henbaaret den blide Sjel i Frelserens Favn!

Lad kun Taaresløret indhylle dig, o Fader, o Moder, o Søskende og Venner alle! fordi Døden har nedbrudt et kjært Billede, fordi vi ei mere paa Jorden skulle se hans

Digitized by Google

Ansigt, høre hans Ord, gribe hans Haand, tale i Venlighed med ham, fordi han aldrig mere skal gaa ind og ud i sin Faders Hus til Hygge for Fader og Moder og dem, han i Livet stod nær! Men lader os se gjennem Sløret med kristelig Tro, med kristeligt Haab; da skal det bitre blandes med sødt og Trøsten skal gjæste os, den Trøst af Gud, og Glæden skal undfanges midt i Bedrøvelsen; da skal vi ei alene græde over Døden i Livet, men fryde os med stille, salig Fryd over Livet i Døden; thi, ikke sandt, det tro vi jo forvist, at vor Ven fandt sin Frelser, at han som favnede ham i Daaben, ogsaa favnede ham i Døden. Nu, saa staar da Jesu Ord straalende for vort Øie: „Jeg er Opstandelsen og Livet; hvo, som tror paa mig, om han end dør, skal han dog leve." Lader os holde fast ved disse Ord: hvilket Lys opgaar da ikke for os! Han lever; vi er endnu i Døden, men han er udfriet derfra.

„Han døde her, men lever der,
Hvor Livet ei har Ende,
Hvor uden Brøst, med Engle Røst
Guds Pris han skal bekjende."

Han er endnu vor Broder, et med os i Jesu Kristo, kun paa et bedre Sted end vi, og det skal glæde os!

Til et Liv, langt bedre, lysere og lykkeligere end det jordiske er ogsaa Halbart indgangen, og vi bede Gud nedlægge denne Trøst i hans Faders og Moders Hjerter, i alle deres Hjerter, der elskede ham paa Jorden! og saa med Øiet fæstet paa den evige Kjerlighed, fremad, og beredt til at dø, beredt ved Herrens Haand!

Derom gjelder det.

Halbarts Søskende, I, som idag stod ved eders kjere Broders Grav, han tilraaber eder, o, bliver hos ham, til hvem I er døbte. Vandrer i Sandhed og i Kjerlighed. Vorder eders Faders og Moders Glæde. Gaar frem som i Alder saa i Velbehag for Gud og Mennesker. Mindes mig og mindes den Time, da I skulle kaldes til mig.

Unge Venner og jevnaldrende af den bortgangne, I, som have vist ham den sidste Kjerlighedsgjerning, og idag baaret ham til hans Grav! Bevarer kjerligt hans Minde og bevarer Mindet om denne Dag. Gaar atter ud til Livets Gjerning! gaar frem i Ungdoms Kraft, i Ungdoms Haab og Freidighed; men glemmer ikke: Alt Kjød er Græs og al dets Herlighed som Græssets Blomster. Værer beredte til at dø, beredte midt i Ungdommens Vaar, midt i eders Alders Styrke, beredt ikke ved daarlig Tillid og Tro paa egen Kraft, Fornuft og Dyd, men ved Barnehjertets Tro paa Guds og Marias Søn, paa ham, som maa favne os alle, hvis vi ikke for evig skulle nedsynke og gaa under i Dødens mørke Flod.

Farvel da, farvel du kjere. Du var en ædel Guds Skabning. Farvel i Families og Venners, i Menighedens, i Ungdomsforeningens, i Søndagsskolens Navn Farvel.

Ak, maatte mange af os, maatte vi alle, som idag var samlede ved din Grav, paa Opstandelsens Morgen samles med dig til Fryd og Lovsang.

Stille, stille, Hjertet græder
Stille, stille, Hjertet leder
Efter ham, som var det kjer,
Finder ham ei mer hernede,
Finder ham i evig Glæde
Blandt Guds fromme Englehær.

Kredsmøde.

Efter Bestemmelse samledes Turtle Mountain Kreds af Hauges Synode til Kredsmøde i Bethel Mgd. i Wells Co., Pastor Hovlands Kald den 17de Juli. Ved Mødets Begyndelse var af fremmede Præster kun Formanden kommen. Sessionstiden bestemtes saaledes: Kl. 10 ½ Times Bønnemøde, Samtale til Kl. 12. Begynder igjen Kl. ½2 fortsættes til Kl. 4 og Møde hver Aften Kl. 8.

Da Sekretæren ikke lod sig se, valgtes undertegnede til midlertidig Sekretær og Tom Overland til Viceformand. Pastor Svingen aabnede Mødet med Prediken knyttet til 2 Tim. 2, 19. Han mindte os om, hvorledes Herren kjendte sine og Kjendetegnene hvorpaa nemlig Bønnen, Lovsangen, Gjerningerne, Vandringen og Klædningen, og lagde os alvorlig paa Hjerte Betydningen

Digitized by Google

af at kjende Herren, og at vi som kristne, naar vi nævne Kristi Navn, ikke vanærer det med vor Vandel, men afstaar fra Uretfærdighed. Pastor Strand var nu kommen, og han indledede det opstillede Samtaleemne Aab. 3, 14—22.—Syntes, at denne Menighed var langt borte, dybest falden. Men dog, stort, at Gud vil vandre iblandt Menighederne.

Jeg ved dine Gjerninger, ja, der er intet skjult for ham, som har Øine som Ildslue. Ikke kold, der var Gjerningerne. Ikke varm, Gud saa ingen Nidkjerhed for Sjeles Frelse. Gud vil ikke have noget delt Hjerte, men hele Menneskет eller intet. Gud vil udspy os af sin Mund, naar vi er i en slig Tilstand. Derfor raader han os at komme og faa igjen det tabte, Klæderne, Kristi Retfærdighed, og Øiensalve, den Helligaand.

Gud hader Synden men elsker Synderen, som bliver ren kun i Jesu Blod. Tugtelserne er mange Slags og er en stor Naade fra Gud. Dersom Omvendelse følger paa Tugtelserne, saa er Herrens Hensigt naaet. Han staar for Døren og banker, lykkelig den, som lader Jesus ind, der blir Festmaaltid —Nadverd. Den, som agter paa hans Ord, skal seire og faa sidde med ham paa Faderens Trone. Gid vi maatte høre, hvad han siger til os i disse Breve. Vi venter nu ikke flere Himmelbreve, vi har et, og vi gjør vel i at agte paa det vi har. Maatte Gud med sin Naade faa oplyse os, saa vi kunde komme mere ind i Ordet, det er hans Vilje, det ske for Jesu Skyld!

Lidt af Samtalen:

At læse Guds Ord bør alle gjøre. Dette Brev kan ikke læses for ofte. Og vi bør prøve os, om vi er i Troen idag. Det hjælper ikke, hvad vi var for længe siden, men hvad vi er idag. Denne Menigheds Engel havde været en troende; thi havde han ikke det været, saa havde ikke Gud kaldt ham til at være Leder for Menighederne.

Frygtelig Tilstand at komme ind i at tro sig rig og at have Overflod og dog fattes alt. Det kan ikke skjules for Gud; thi han siger: jeg ved dine Gjerninger. Det er en sørgelig Tilstand at være lunken, at paaberaabe sig at være en kristen og ikke er det. Det er haardt at vinde dem for Gud.

Jeg ved dine Gjerninger, det er stort at Gud gir Agt paa os, thi hvis ikke, saa vilde vi gaa os vild. Han gir os Anledning til at forstaa, at han vil rette paa os, naar vi gaar vild. Han raader os til at komme og kjøbe Guld lutret i Ilden og faa alt, hvad vi behøver, saa at vi kan blive tækkelige i hans Øine.

Samtalen var livlig og det følтes, at Guds Aand var nær og arbeidede kraftig paa Hjerterne. Den sidste Aften forlængedes Mødet til Midnat og der blev Knæfald i Forsamlingen. Vi faar tro, at der blev nogen vakte under dette Møde. Maatte de ogsaa blive ved og blive tro indtil Enden. Isandhed var det et velsignet Møde.

Der var ikke mange tilreisende. Af Præster var kun Svingen, Strand og Stedets Præst Hovland tilstede, samt Pastor Pederson af Frikirken var der de 2 sidste Dage og tog kraftig Del i Samtalen.

Offer optoges til Kredsens Kasse. Det beløb sig til lidt over $30.00.

S. S. Erfjord.

Moodys sidste Ord.

„Kostbar i Herrens Øine er hans helliges Død" (Sal. 116, 15.)

Efter en Slags Dvale vaagnede Moody, og de fire sidste Timer af sit Liv var han straalende glad over Udsigten frem for sig. Idet han aabnede sine Øine, sagde han: „Jeg har været indenfor Portene og seet de elskede, som er gaaede forud—(her nævnte han sine Børnebørns Navne)—jeg har seet Irene."

„Dette er min Kroningsdag. Dette er Behagelighed; det er ligesom Henrykkelse. Hvis dette er Døden, da er den deilig!" Og hans Aasyn lyste, idet han nævnte dem, som han saa.

Atter sagde han: „Er dette Døden, da er den ei at frygte; der er intet slemt ved den, den er liflig."

Og han sagde atter: „Dette er ikke Døden, det er Saligheden; der er ingen Død. I maa ikke kalde mig tilbage.—Jorden viger tilbage,—Himlen aabner sig,—Gud kalder ad mig!"

Og en af det sidste Aarhundredes største Opvækkelsespredikanter i Jesu Kristi Tro og Kjerlighed havde forladt Jorden for bestandig. („Fv.")

Digitized by Google

Vækkelse og dens Udvikling.

Vor Tid er bevægelig og tillige betænkelig. Den er fremfusende baade i det jordiske og i det religiøse. Der studeres og granskes og det ustandseligt for at gjøre nye Opdagelser, nye Kunster for at gjøre Fremskridt paa det lavere Omraade, og det lykkes, det gaar fremover. Men der gjøres ogsaa megen Granskning for at gjøre Fremskridt paa det høiere Omraade som er Sjelens Frelse, og nogen Fremgang sker ogsaa der, men ogsaa megen Forvirring som gjør Skade for Guds Riges Sag. Der raabes her er Kristus og der er Kristus. Den ene siger kom til os, vi har Sandhedens rene Lære. En anden siger: Kom til os; thi her er Aand, Liv og Varme med sand Kristendom; thi vi har Aandens Visdom som veileder os i al Sandhed, og saaledes i det mangfoldige. Men Bibelen er klar nok for den som bruger den ret.

Men da faar vi være enfoldige, ikke kloge over det, som skrevet staar, men have smaa Tanker om os selv, men det har vi ondt for at have. Men Bibelen siger, at alt som er født af en Kvinde er under Forbandelsen, og hvad, som er født af Kjød er Kjød og kan ikke se Guds Rige. Og vi er døde i Synder og Overtrædelser, Efeser 2. 1. Altsaa maa vi blive levendegjort før vi kan gjøre levende Gjerninger og født af Gud om vi skal se Guds Rige. Men saa siger Bibelen, at Daaben er Gjenfødelsens og Fornyelsens Bad, som sker ved den Helligaand, Titus 3, 5. Saamange som er døbte til Kristus har iført sig Kristus. Galater 3, 27. Kristus elskede Menigheden og hengav sig selv for at hellige den idet han rensede denved Vandbadet i Ordet. Ef. 5, 26. Altsaa er de døbte levendegjort og gienfødte hvad enten vor Forstand kan fatte og forstaa det eller ikke saa er det Sandheden alligevel. Men vor Forstand skal tages tilfange under Guds Ords Lydighed; thi salig er den, som ikke ser men dog tror, Joh. 20, 29. Atter: kan du tro skal du se Guds Herlighed.

Men Daaben er ikke en Urenheds Aflæggelse paa Kjødet men en god Samvittigheds Pagt med Gud ved Jesu Kristi Opstandelse. 1 Peter 3, 21. Ligesom Arken frelste Noa, saa frelser Daaben os nu. Altsaa renser ikke Daaben os fra Syndens Ondskab, som bor i vort Kjød, men er det Middel som Gud har givet os fortabte Syndere, og ved Ordet og Naadens Midler skjænker Gud os den saliggjørende Naade, som Kristus har forhvervet os ved sin Lidelse, Død og Opstandelse. Saa mange som tror Guds Ord og Forjættelser og ved disse Midler følger Faderens Dragelse ved den Hellig Aand, i dem skabes et nyt Hjerte en ny frivillig Aand, som skal herske over Kjødet, saa det ikke faar gjøre hvad det vil Gal. 5, 17. Men naar vi er døbte medens vi er smaa Børn, saa begynder Livet, men det er dunkelt for vor Bevidsthed, saa maa vi belæres og opvækkes til at se og forstaa, hvad vi har faaet i Daaben. Og ikke det alene, vi trænger Vækkelse til at faa se om vi staar i det rette Forhold til Daabspagten som er at forsage Djævelen og alle hans Gjerninger og det ugudelige Væsen og leve i Kristi Samfund formedelst Troen. Denne Vækkelse trænger vi alle; men det er Forskjel paa denne Vækkelse og den bortkomne Søns Vækkelse, thi han havde sagt Gud Farvel i sit Hjerte. Han var atter død i Synder og Overtrædelser. Han maatte levendegjøres, og det gjorde Faderen ved sin Dragelse ved den Hellig Aand, saa at han kom til sig selv, han fik se og føle de mange og store Synder han havde gjort imod sin Fader. Han var nu i en bundløs Gjæld og slet intet havde at betale med. Dette førte ham ned i en syndig Jammers Følelse og nu kom Sjelen til at raabe ifra Afgrund og til Afgrund, han følte Syndens Afgrund i sig selv, men saa kun igjennem en tyk Sky et lidet Glimt ind i Naadens Afgrund; men nu gjaldt det Liv eller Død, og det blev med han som med de fire spedalske Mænd, som sad ved Indgangen ved Samarias Port, og de sagde den ene til den anden: Hvorfor sidde vi her til vi dør. Gaar vi ind i Staden saa er Hungeren i Staden og vi dør der, og bliver vi siddende her saa dør vi ogsaa, kom lader os gaa over til Syrernes Leir. Lader de os leve saa le-

Digitized by Google

ver vi, og dræbe de os, saa dør vi. Og de stod op i Aftenskumringen og gik ind i Leiren, men da var det ingen Mand der, thi Herren havde ført alle Fiender bort fra Leiren, men der var nok af Levnetsmidler til de forskremte Flygtninger som var mistvilende om Livet. 2 Kon. 7 Kap.

Noget lignende var det meo den forlorne Søn, da han begyndte sit Tilbagetog til Faderhuset, Syndefølelsen stod ham i Veien som en brølende Løve, som livsfarlig, men at blive hvor han nu var, det var for ham den visse Død og Helvede for evigt. Og denne Nød drev ham til at gjøre Tilbagetog med et sitterende Hjerte og skjælvende Knæ, men Bevidstheden om Faderhusets Velstand opholdt Livsnærven i ham.

Nu er det nogle af os, som har erfaret den forlorne Søns Omvendelse men ikke alle Guds Børn har. Og det er heller ikke dette, som er det afgjørende Kjendemærke men Tro og Kjerlighed er Mærket. Men salige er de fattige i Aanden, thi Himmeriges Rige er deres.

Nu vi som har gaaet den samme Vei som hin Søn og har modtaget Faderkysset og Ring paa Fingeren vi bliver glade over den lyksalige Forandring som er foregaaet med os, og vi føler en brændende Nidkjerhed for Guds Riges Sag. Og det er godt blot det er en ydmyg og fattig Aand, som er Anføreren. Men vi er alle ufuldkomne paa Visdom og Forstand og ikke mindst i Ungdomsaarene. Og vi er i stor Mangel paa den rette Indsigt i den saliggjørende Orden, og Mangelen er større end vi selv tror. Vi trænger Vækkelse og Omvendelse om ikke den gjenfødende Omvendelse som er Omvendelse ifra Vantro og til Tro. Vi er saa tilbøielige til at være lovisse og gjøre nogle af vore Foretagsomheder til Synd som ikke er Synd undtagen for dem, som gjør dem til Synd. Disse bør betragte Rom. 14. 1 Kor. 10, Kol. 2. Derfor trænger vi Undervisning. Vi trænger kirkelig Vækkelse og Hjertets Udvidelsens Vækkelse skriver Provst Jensen, og dette er en betydelig Sandhed. Men det er beklageligt at der er en Del Folk som ikke har Sands for de sidste omtalte. Men bliver vi staaende ved den første Fornyelse og ikke skrider frem i en dybere og dybere Erkjendelse af vor Udueligheb, saa føres vi op i høiere Tanker om os selv end tilbørligt er. Thi der er mange skjæve Opfattelser, som klæber ved os. Saa vi trænger Oplysning, Belærelse og Forandring. Men Selvgodhed hænger ved os, som Sølen ved Soen. Den tror sig til at være baade de unge og de gamles Læremestere. Selv trænger de ikke Belærelse. De har Visdoms Aand i sig selv, de tror de har annammet Kraften fra det høie, og det er nok. Og dem, som ikke er dem lig i et og alt, de er ikke Guds Børn. Disse virker unyttig Strid og Partier. De tror sig til at bedømme hvor mange troende der er i enhver Forsamling. Og de vil samle disse sine troende ud ifra dem, som de ikke erkjender for troende. Ja nogle saadanne Folk var der baade i Israel og i Apostlernes Menigheder. Men Herren har forbeholdt sig selv at være Dommer, thi vi Mennesker er uduelige. Herren siger de kunde opluge Hveden med Klinten; lader dem vokse sammen til Høsten. I Es. 65, 5 taler Herren om disse selvgode kristne. De sagde: hold dig for dig selv, kom ikke os nær; thi vi er hellige for dig. Disse er en Røg i min Næse, en Ild som brænder den hele Dag. Herren har ikke Velbehag i selvgode Folk, men de ydmyge giver han Naade. Saa er der nogle kristelig sindet, som staar udenom al Menigheds Forbindelse om disse skriver Waldenstrøm og siger: de er aandelige Tramps. O hvor nødvendigt det er at forarbeide vor Saliggjørelse med Frygt og Bæven. Jeg vil nu sitere lidt af Pontoppidan: Gjører intet af Trætte eller forfængelig Ære Fil. 2, 3. Det er en saare vigtig Formaning Apostelen giver alle Guds Børn nemlig at de skal agte hverandre i Ydmyghed høiere end sig selv. Der var i Apostlenes Menigheder adskillig Tvedragt og Uenighed, derfor irettesætter han dem og formaner dem til Ydmyghed som er de sande Guds Børns Kjendemærke. Har Gud givet os aandelige Naadegaver da skal de bruges til andres Opbyggelse. Men nu kan vor Næste aldrig opbygges af vore Gaver uden Hjertens Ydmyghed kommer dertil; uden denne Dyd bliver alle andre Gaver visselig til Skade og Forargelse. Det staar, at vi

Digitized by Google

skal lade Lyset skinne for alle Mennesker og det kan ikke ske uden ved Ydmyghed. Men da Mose Ansigt skinnede i Glans saa at Folket ikke taalte at se det, men han vidste det ikke selv. Saa bliver det med os, naar Ydmyghedens Aand faar være den styrende. Hvor nu Hjertet er udtømt fra Indbildning om sig selv udviser det sig i en ærbødig og kjærlighedsfuld Omgang med Næsten. Men er man fuld af sig selv og sit eget da er der intet Rum for Næstens Agtelse, da holder Selvgodheden og Egenkjærligheden Døren tillukt, men bliver man udtømt ifra høie Tanker om sig selv, saa gjælder andres noget.

Et sekterist Begreb ytrede sig i Disiplene og især hos de nyvakte og omvendte. De gjør et temmeligt sekterist Begreb om Kristi Rige og hans Efterfølgeres Art. De vil at alle skal være som de ligesom støbte i deres Form. De tror knapt, at nogen er ret omvendt til Gud uden at han holder sig til dem. Dette af Pontoppidan.

En Haugianer.

Til Udgiverne, Redaktören og Läserne af skandinavisk-amerikanske Blade.

Mens der i de sidste Aar har været gjort Fremskridt i at undertrykke bedragerske Avertissementer, saa blomstrer desværre endnu dette Onde i mange skandinavisk amerikanske Blade, og det i sine groveste og værste Former. Paa Grund af dette sørgelige Faktum finder den skandinavisk-amerikanske Lægeforening i Chicago sig forpligtet til endnu engang offentlig at udtale sine Medlemmers Anerkjendelse af de Blade, som holder sine Spalter fra bedragerske medicinske Avertissementer, og samvittighedsfuldt efter bedste Evne bestræber sig for at formindske de slemme Følger af Humbug og Kvaksalveri i enhver Form.

Foreningen benytter ogsaa denne Anledning til igjen at oplyse Publikum om det Faktum, at averterede Mediciner ikke besidder de vidunderlige gode Egenskaber, som de gjør Fordring paa. Svig og Bedrag er deres specielle Egenskaber og Hovedaarsagen til, at de vinder Indpas blandt Folk. Mange af de videst averterede Patentmediciner er befundne at indeholde Alkohol og andre Stoffe, som gjør Folk til sine Slaver, tiltrods for, at dette er benægtet.

Vi vil imidlertid denne Gang med særlig Eftertryk rette en alvorlig Advarsel til Forældre og Venner af Ungdom og Uskyld mod det saakaldte „Avertisement for Mænd", og det af følgende Grunde: Hovedhensigten med dette Avertisement, som er det forfeste af alle Bedragerier, er ikke at helbrede Sygdom, men at fremkalde og vedligeholde en Tilstand af sygelig Frygt, der ofte er jevngod med virkelig Sygdom, for systematisk og ubarmhjertig at presse Penge ud af Folk.

Disse ulykkelige og beklagelsesværdige Ofre kjender vi Læger altfor vel, fordi vi saa hyppig møder dem. Blade, som indeholder Avertisementer, der kommer ind under Klassen: „For Mænd", skulde udelukkes fra Hjemmet og hindres fra at besmitte vor Ungdom, og dette skulde gjøres ligesaa samvittighedsfuldt, som om de bragte smitsomme Sygdomme med sig.

Som nævnt, findes Avertisementer af dette Slags fortiden i mange skandinavisk-amerikanske Blade, hvis Udgivere imod sin egen Samvittigheds Vidnesbyrd derved med Vidende og Vilje hjælper til at ødelægge menneskelig Helbred for at fremme en Trafik, som er saa lav og nedværdigende, at hvordan man end ser paa Sagen, saa er det at være med i den jevngodt med Tabet af sine Medmenneskers Agtelse og gode Omdømme. Krigen mod de skadelige medicinske Avertisementer maa fortsættes med usvækket og voksende Kraft. Idet den skandinavisk-amerikanske Lægeforening tilfulde erkjender Lægernes særlige Ansvar i denne Sag, opfordrer den sine Medlemmer som Individer til at overveie det vigtige Spørgsmaal, hvorledes enhver inden sin Kreds kan yde den mest virksomme Tjeneste i denne Sag. Og som et organiseret Selskab vil Foreningen have en staaende Komite for „bedragerske medicinske Avertisementer", hvis Pligt det skal være at samle og udbrede Stof til Underretning og Oplysning for

Digitized by Google

Publikum, at samarbeide og raadslaa med andre og at bruge alle lovlige og passende Midler som staar til dens Raadighed, for at sætte en Stopper for den Humbug og det Kvaksalveri, som Folket lider under.

Den skandinavisk-amerikanske Lægeforening i Chicago, L. Hectoen,
Anders Frick,
G. A. Torrison,
Komite.

En Trip til kjendte Steder.

Mandags Morgen den 8de Juli fik jeg Telegram fra J. Johnson, Perley, Minn. at hans Datter Hanna var meget syg og ønskede se mig før hun døde. Jeg tog første Træn, men naar jeg kom frem var alt Hanna død.

Jeg tænkte og tænkte hvorfor ikke dette vort fælles Ønske skulde blive opfyldt. Saa kom det for mig, at Jesus traadte Persekutet alene, og bedst er det, han faar være alene at meddele af denne sin Frelse til den enkelte.

Det er alvorligt at sætte sig ned ved en døende. Men Herren gjør ikke Feil. Han er den rette Sjelesørger og det fik Hanna erfare. Straks før hun døde sagde hun: Mama Jesus er min Hyrde. Paa dette betraadte hun Dødsfloden. Jeg er sikker paa, det bar. Hanna var en af mine Konfirmanter, og jeg er saa glad, at jeg har en af dem i Himmelen. Hanna var syg det meste af sin Tid og klagede ofte, at hun saa lidet kunde gjøre for Jesus. Blev jeg frisk sagde hun, skulde jeg ofre mig helt for ham. Gud trøste og hjelpe dem som staar tilbage at alle maa faa samles i Himmelen.

Jeg reiste Fredag til Ada, stansede over Søndag og predikede tre Gange i den Kirke, som jeg i 14 Aar har talt Guds Ord i. Det er rart at komme tilbage paa saadanne Steder og iblandt et Folk, som det synes umuligt at leve foruden. Mange rare Minder drages frem baade lyse og mørke. Gud være Tak for alt.

Mandags Morgen reiste jeg til Crookston og hilste paa min Broder. Havde Opbyggelse paa Kvelden. Det er hyggeligt at se de kirkelige Forholde bedre sig og de er Gud ske Tak synlige i Crookston.

Tirsdags Morgen kom jeg til Grand Forks. Reiste samme Dag ud paa Landet til Kongsvinger Mgh. Var med paa en Kvindeforening og havde et par Opbyggelser. O, hvor det var rart at faa se disse kjere igjen. Kongsvinger er en sjelden snil Mgh. Gud velsigne dem. Kom tilbage til Grand Forks, fik være paa en Kvindeforening og hilste paa mange af de kjere og kjendte, fik se flere af de unge.

Grand Forks har en sjelden Ungdomsflok, man skal lede længe før man finder dens Lige. Gud velsigne Pastor Mona, at hans Arbeide maa lykkes til mange Sjeles Frelse. Min Tid var ude og jeg maatte reise hjem, kom vel hjem og alt vel i Hjemmet. Tak, Gud, for din uudsigelige Naade. O hvor det er godt at faa komme hjem. „Det fins ei Sted paa Jorden saa skjønt som du mit Hjem."

Surprise Parti.

Min Hustru har i mange Aar været syg og meget plaget af Gigt. Mange Raad har hun søgt, men alt forgjeves. Mange her har reist og taget varme Bad i „Hot Springs" og mange er kommet tilbage friske og har anbefalt det som det bedste. Og vi har selv troet, at en saadan Reise vilde være god, men paa Grund af, at det er saa kostbart har det aldrig kunnet blive noget af. Folket her har lagt en uendelig stor Omsorg for Dagen, som vi aldrig kan fuldtakke dem for. En Aften, medens jeg var borte fik min Hustru Bud om at komme til Kirken; naar hun kom der var Kirken fuld med Folk. Hun havde ikke den mindste Anelse om, hvad det var. Om en Stund kom Krist Johnson frem og tolkede Hensigten med Mødet og overrakte min Hustru en Pengesum paa $237.00. Da jeg ikke var tilstede, saa lad mig nu faa sige enhver Deltager mit hjerteligste Tak, og mit Ønske er, at han som har sagt, at ikke et Bæger koldt Vand givet i hans Navn skal være ubelønnet vil rigelig betale enhver igjen.

J. Krogstad.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Landabl.

Sidst jeg skrev fortalte jeg lidt om Mødet i Taipingtien.

Under Mødet bad vi spesielt om Regn, og det fik vi paa Mandag Morgen. Det blir en himmelsk Velsignelse over den tørre Mark.

I Regn og Søle reiste vi Mandag til Miaotan, hvor Møde med Daab var bestemt.

Vi blev forsinkede et par Timer, men Kineserne begyndte selv ved almindelig Tid, og havde et velsignet Møde, fortalte man os siden.

Jeg var gla i det, thi det er en sørgelig Tilstand, naar man blir saa afhængig af Præsten, at det er umulig at faa istand Gudstjeneste foruden ham. Kan de ikke præke, saa kan de be. Og Hjertetrangen udfører Sangen.

Mange af vore kristne har stor Frimodighed og Lyst til at vidne.

Jeg har ofte sagt dem, at det var mer om at gjøre for Jesus at lære sine Disiple at bede, end det, at lære dem at præke.

Kunde vi bare faa en bedende Menighed, saa vilde vi nok faa en vidnende Menighed. Derfor er det vor Bøn: Herre lær os at bede.

Det blev Glæde i Leiren da vi kom. De kristne og søgende var samlede og ønskede os Fred og velkommen.

For to Aar siden døbte vi 25 i Miaotan, og idag lægger vi 23 til dette Tal. Det er overflødigt at fortælle eder om, at det er opmuntrende for os, naar vi faar samle ind til det aandelige Tempel, men blandet med Glæden er det Engstelse.

Kristus sa ikke bare: gaa ud i al Verden og døber, og dermed Punktum, men han sa: Gaar derfor hen og gjører alle Folk til Disiple, idet i døbe dem og lære dem at holde alt det.—

Vi tar et stort Ansvar paa os, naar vi døber Folk. Og denne Byrde føles temmelig tung stundom. Paa samme Tid skal vi aldrig glemme, at det er en Guds Gjerning, og han er mægtig at bevare dem paa Fristelsens Dag.

Tirsdag reiste vi tilbage til Taipingtien igjen. Og det blev rigtig en Apothekerdag. Det var rig Anledning til at udsaa den gode Sæd.

Onsdag Formiddag fulgte vi en ældre kristen til sit sidste Hvilested. Hedningerne strømmede sammen for at se en kristen Begravelse, og mange fulgte med fra Sørgehuset til Graven, for at faa se og høre altsammen. Og de udtalte, at det var enkelt og vakkert. Og især betonede de, at det var billigt, og det er naturligvis det, som spiller den største Rolle for Hedningerne.

Mr. Uang, 52 Aar gammel, og 3 Aar kristen, efterlader Hustru og to Sønner,

De er alle kristne, saa midt i den dybe Sorg og Savn lyser Haabet, som formilder Sorgen.

Gamle Chev, som har skjænket Menigheden denne vakre Gravplads, var ogsaa med. Han er straalende blid paa sine gamle Dage, og hvid som Sne. Han er nu i Barneaarene igjen.

Han sa, min Tid kommer straks, da I skal følge mig for sidste Gang. Det var han som sa: Jeg synger en Salme og Satan flyr.

Paa Eftermiddag reiste vi udpaa Landet for at besøge en syg. Hendes Mand er kristen og hun ønskede at bli døbt. Vi havde en Bønnestund omkring den syge, og siden modtog hun Daaben.

Hun har en ulægelig Sygdom og har lidt forfærdelig, men alt har tjent til at gjøre hende færdig for den sidste store Reise, hvor ogsaa Lidelserne har Ende. C. W. L.

* * *

Fra Miss Bodnefield.

Juni 2den 1907.

Kan hænde jeg burde ikke være saa taus men lade høre fra mig.

Jeg er netop kommet ind fra Klassen som jeg har. 10 Kvinder kommer hver Dag for at studere. Da her er nu lidt Stansning

Digitized by Google

i Arbeidet, saa gives der Anledning til at samle Lærerinderne samt Bibelkvinderne.

Jeg skulde ønske du kunde se med hvilken Interesse de fortæller om, hvad de har læst.

Det giver dem ogsaa Anledning at blive kjendt med hverandre. Dermed falder bort megen Avindsyge og Strid, som saa gjerne vil snige sig ind blandt de kinesiske Arbeidere.

Dersom nu Gud saar velsigne disse Kvinder, saa har vi nu en hel Skare af dem som staar færdig at gaa ud for at lære sine Søstre om Gud. 2 af Bibelskolens Kvinder har allerede begyndt Pigeskoler paa Landet. Haaber snart at faa aabne 3 mere.

Vennerne hjemme skal have tusind Tak for hvad de har gjort for Bibelskolen.

Mrs. Landahl har nu sluttet den 2aarige Klasse. At hun har gjort et godt Arbeide viser sig ved den Begeistring, Kvinderne lægger for Dagen.

Mrs. Rønning, vor kjere Søster, fik hvile fra sit Arbeide. Frugten af hendes Arbeide skal vi nu faa at høste. For Bibelskolen arbeidede hun med hele sin Sjel. For denne Gren af Arbeidet kjæmpede hun til det sidste. Hendes Bønner er hørte. En troendes Bøn formaar meget, naar den er alvorlig.

O, hvor jeg savner hende. Alle disse Aar har vi saaet arbeidet isammen, og nu ei faa se hende gaa omkring som før er saa tungt og trist. Men paa sine sidste Dage blev hun jo saa glad at faa reise. Hun er blot gaaet et Steg foran, snart skal vi alle samles deroppe. Tænk hvilken Glæde!

Vi er nu alle nogenlunde friske.

Kun disse faa Ord. Jeg skal komme igjen snart om jeg dermed kan gjøre noget godt.

Olive.

* * *

En Reise til Peking.

(Af C. W. Landahl.)

Jeg fortalte lidt om „en Reise til Peking" ved den sidste skand. Konf. og medens jeg har det i frisk Erindring, saa vil jeg nedskrive en Del af det, og tilføie noget om vor Tilbagereise via Singyangcheo og vort Missionsfelt øst af Hsinye.

Jeg nedskriver dette paa Opfordring. Det kommer jo altid noget sent, og sandt at sige—baade med Hensyn til Tid og Stof, saa er det det bedste jeg kan gjøre.

Vor Tid er optaget med det direkte Missionsarbeide. Det er vor Forretning. Og deri er hele vort Hjerte.

Vi reiste ikke for at reise til Peking, thi vor Tid er kostbar og dertil har vi altfor meget at gjøre, men for at reise gjennem vort Missionsfelt, forat faa et Overblik over det, se lidt af andre Missioners Felt og Arbeide, og muligens være Past. Edvins, Augustana Synodens Representant i Kina, behjælpelig med at vælge et passende Udgangspunkt for deres Mission.

Vi er alle sandfærdige i vore Beretninger, men vi er ikke alle retfærdige. Man er altid udsat for to Yderligheder, naar man skal skrive eller fortælle noget om Kina.

Det er en lys Side ogsaa i Kina, skjønt den mørke for det meste tar Overhaand.

Det er næsten kjedelig at reise i Kina thi det gaar da saa sørgelig sent.

Her regner man det for en bra Dagsreise, da man har tilbagelagt 30 Mil paa Dagen. Men vi haaber at faa se hurtigere Befordringsmiddel i nær Fremtid.

Pastorerne Rønning og Edvins begyndte den første Dags Strabatser paa Hesteryg. Mr. Lee og jeg følger efter i en Muleselkjærre.

Stakkels Dyr, som maa trække, og de Mennesker som maa sidde paa et saadant Kjøretøi. Jeg blev med engang overbevist om, at vi vilde faa ryslende Oplevelser og saare Minder fra Reisen i Honan. Men vi glæder os alligevel over det vi har og haaber paa bedre Tider, som alle nøisomme Folk gjør.

En kristen har ingen Grund til at klage, thi det bittre vi møder her i Verden er intet at regne mod den Naade og Velsignelse, som Gud skjænker os.

Og mange er de Herrens Vidner, som i denne Provins reiser saadan fra By til By

Digitized by Google

og deler ud Livets Brød. De lider ofte ondt, men har vi hørt dem klage?

Da vi kom frem til Hsinye, 120 Li fra Fancheng, en stiv Dagsreise, saa leiede vi en Kjærre til og delte siden Smerterne med hverandre.

I Hsinye traf vi alle undtagen Himles, og da vi ikke havde med Nøglerne til Stationen, saa fik vi ta tiltakke med at sove paa Bræder lagt paa Krakker.

Først spiste vi et tarveligt Maaltid, som vi selv ønskede det, saa havde vi kinesisk Andagt, siden korsfæstede vi Adam paa haarde Senge.

At den anden Dag paa Reisen skulde bli en Mindedag, som en hel Menneskealder ikke kan slide ud af Hukommelsen, det anede ingen af os.

Dagen begyndte klar og fin, og vi begyndte den med Gudstjeneste i Hsinye. Vi var reist ud for at prædke Guds Ord.

Vi spaar, men Gud raar.

Veien foran er ukjendt for os, men Gud ved det. Og det er nok.

Da vi paa Eftermiddagen kom frem til en liden Landsby, Yentier, blev vi overfaldt af en stor Hob skrigende Hedninger. De havde Teater. Det er en Fornøielse, som Kineserne er gla i. Og da Hoben fik se os begyndte Fornøielsen for Alvor. Ja, den blev lidt for alvorlig.

Det gik til Marven paa mig, da jeg fik høre deres uhyggelige Krigsraab, og endnu mere, da soltørrede Jordklumper knustes mod Kjærren, Dyrene og os. Det kom Slag i Slag, saa det fortnede for Øinene. Og omkring os sprang de, som vilde, hujede og kastede af Hjertens Lyst.

R. og E. kom uskadt udaf det, thi de kjørte først. Men Læ og ieg, som kom efter fik nogen stygge Skrammer. Vor Kolportør blev ilde mishandlet. Da han forsøgte at tale Folket tilrette for de løs paa ham og slog ham, saa Blodet dryppede nedover Haarpisken.

Men vi var alle færdige at tilgive dem, thi de vide ikke hvad de gjøre. De har ikke kjæmpet mod os, men mod Herren.

Det var en herlig Hvile, hin Eftermiddag, at faa komme ind til de norske Venner ved Missionsstationen i Tengcheo. Gud signe dem for hvad de gjorde den Gang for os.

Oprevne og trætte, som vi var, forsøgte alligevel at opmuntre og trøste de kristne i Byen. Vi har et lovende Arbeide i Honan.

De kristne var meget bedrøvede over, at deres Brødre efter Kjødet skulde ha mishandlet „et retfærdigt Folk" saa ilde.

Men var det noget? Hvad er vi? Guds og Menneskesønnen, det retfærdige Menneske tog de og korsfæstede. Det er et bittert Fiendskab mellem Mørket og Lyset. De hader Lyset, thi deres Gjerninger er onde. Og paa deres Gjerninger kjende vi dem.

Den tredie Dagsreise bringer os næsten frem til Nanyang. Vi tilbragte Natten i et lidet Hus ved Veien. Det var kun et Rum, og der blev vi stuvet sammen med Soldater og Opiumsrøgere. Det var uhyggeligt. Mit Legeme var saart efter Overfaldet. Naar den længe ventende Sol oprandt, var vi paa Reise igjen.

Saadanne Reiser tager haardt paa nyankomne Missionærer. Broder E. følte det nok, men sa ingenting.

Saadan bør det være, vore smaa Lidelser bør ikke bringe Solformørkelse blandt vore Omgivelser. Det er Synd, men vi skal derimod gjøre Livet lyst for hverandre.

I Nanyang traf vi Missionærerne i sin „Faders Forretning". De er Rydningsmænd og oparbeider ny Jord. Hos dem havde vi nogen velsignede Timer.

Nanyang er en vældig By. Landet er rigt og tæt bebygget.

Det N. Luth. Forbund har nu en kraftig Mission igang. Men saa har de ogsaa et stort Felt at fare over. Flere Millioner Hedninger sidder heromkring i Dødens Nat og sukker efter noget, som kan gi Hjertet Fred. Men denne Mission har en stor Skare bedende Mænd og Kvinder hjemme i Norge, der med Forbøn løfter og bærer med. Og Herren skal bønhøre. Han skal velsigne ifølge sine Forjættelser.

Honansletten, som den kaldes, er baade stor og flad. Store Strækninger er endnu uden Evangeliets Forkyndelse. „Og hvorle-

Digitized by Google

des skulde de tro paa den, om hvem de ikke har hørt". Men hvorledes skulde de høre, uden der er nogen som prediker.

Sagen er den, vi skal ikke forsøge at komme bort fra det heller, vi staar i stor Gjeld til Hedningerne! Vi skylder dem det, vor egen Samvittighed siger os, at vi skylder dem Evangeliet.

Millioner med Jesu Blod dyrt kjøbte sidder og venter paa, at vi skal bringe Frelsens Lys.

Det er et Suk, som gaar igjennem denne store Nation.

Naar man færdes Dag efter Dag over disse rigt befolkede Sletter, saa gaar der ømme Følelser gjennem en, og man siger med Jesus: „Markerne staar hvide til Høsten, men hvor er Høstfolkene?"

„Bare vi, bare vi havde Kjerlighed nok".

Vilde vi ikke da bede og arbeide, som hver Time var den sidste af vort Liv?

Mandarinen i Nanyang anbefalte den store „officielle Vei" til Hsuchev, da Veien mod øst var meget usikker paa Grund af Oprørerne i tilstødende Distrikt. Han vilde sende Eskort med for at være sikker paa, at intet ondt skulde hænde os under Veien, og da især i hans Jurisdiktion. Bevæbnede Soldater blev vore trofaste Reisefæller, og vi gjengjældte deres Tjeneste med god Tale og Drikkepenge.

Dagen efter at vi forlod Nanyang, den femte Dag paa Reisen, tog vi ind til Middag i en liden Landsby. Ikke før var vi kommet ind i Gaarden bag det saakaldte Hotel, før 20 bevæbnede Soldater kom stormende ind gjennem Porten og slog den til efter sig.

Hvad betyder det? spurgte vi hverandre, og med det samme saar vi se en Mandarin hoppe ned fra sin Vogn. Da han fik se Udlændingen skriger han ud: Nu har jeg grebet eders store Fiende! Han, som er Leder for Oprøret i Pihsien, har jeg her.

Idetsamme kryber den lænkebundne Mand ned fra en anden Kjærre og tusler ind i nærmeste Rum for at faa sig en Røg. Han er en stor Troldkarl, men sidder nu fast.

Hans Hustru og Søn var ogsaa bragt med som Fanger.

Stakkels forblindede Hedninger! De er Syndens Trælle.

Den, som leger længe nok med Synden, vil faa nok af den.

Gud kan ikke andet, han maa straffe det onde, men han belønner det gode.

Veien mellem Nanyang og Hsuchev er stenig og ugjevn. Vi befandt os for det meste paa Sletterne, men af og til i Dalføre og i Lier omkring smaa Fjelde. Jo nærmere vi kom Jernbanen, jo større blev Karavanen.

I Hsiang Hsien traf vi 2 Kinaindland Missionærer, Past. Joyce og Dr. Guinness. Her har de en stor og vakker Eiendom. Men det er ikke alt. De har et stort og velsignelsesbærende Arbeide her i Byen og Omegn.

Br. Joyce er en haard og veirbidt Mand, med sterk Vilje og stort Hjerte. Han har vel omtrent saa mange Hedninger i sit Missionsdistrikt, hvor han er alene mandlig Missionær, som det er Indbyggere i Staten Minnesota.

Heroppe var Oprørerne i 1900 haarde med de kristne, Arbeidet led Nederlag og Stationen ramponeredes.

Dr. Guinness er en fin Mand. Han skrev ikke det udenpaa, at han nedstammede fra engelske Storfolk. Men at han levede og vandrede med Gud, det kunde man godt kjende. Dr. G. er fra Kaifungfu, Honan.

Af disse to Mænd fik Br. Edvins Løfte paa Hsuchev, en Station ved Jernbanen, som Udgangspunkt. Derfra kan de arbeide mod øst og mod vest.

Edvins blev sjelegla og vi glædede os med ham. Og hensynsfuldt havde Brødrene handlet mod E. Det var stort! De var Mænd med store Hjerter! Det var gudfrygtige Mænds Handling.

Men saadan er det, den som er stor i Handling mod andre, den vil altid finde et stort Rum aabent for sig, saadanne Ting opbevares i Himmelen og nedskrives med Guds Finger.

Underhandlingerne afsluttedes med Tak til Gud og Bøn om fremtidig Velsignelse i Arbeidet.

Mere.

Digitized by Google

En Broder og en Söster vandrer hjem.

(Indsendt)

„Kostbar i Herrens Øine er hans frommes Død" Sal. 116. 15. Det har atter behaget Herren at kalde hjem til sin Herlighed en Søn og en Datter af Mr. & Mrs. Jacob J. Mortvedt af Hauges Menigheden, Past. G. O. Viks Kald.

For omkring et par Aar siden paadrog Sønnen sig en slem Forkjølelse, som han ikke kunde blive kvit, og det blev snart klart, at Lungerne var betænkelig angreben, og hans Doktor raadede ham øieblikkelig at søge hen til et Sted med mildere Klimat. Søsteren havde allerede nu ikke været vel for omkring et Aarstid. Forældrene besluttede saa at flytte med sine Børn ialfald for en Tid til Denver, Colorado. Sønnen syntes straks at finde nogen Lindring og styrkedes lidt; Datteren derimod ikke, hun blev omtrent med det samme. Efter et Aars Opholt kom saa Forældrene tilbage med sin Datter, hvorimod Sønnen blev igjen, da man tænkte, at det muligens kunde være Hjælp for ham. Der viste sig imidlertid udover Vinteren foruroligende Tegn, der tydede paa, at hans Bedring ikke vilde blive af Varighed. Ud paa Vaaren bliver han pludselig alvorlig syg. En Broder og en Søster reiste øieblikkelig til Denver for at pleie ham. Men hans Afsked var snart forhaanden, idet han allerede den 7de April sovnede ind. Han havde i den senere Tid søgt Herren inderlig, og som vi sikkert faar haabe fundet Fred ved Jesus Kristus. Han døde med frimodig Bekjendelse af Haab om Herlighed hos Gud paa sine Læber. Han førtes hjem og blev begraven under stor Deltagelse den 11te April.

Datteren var paa den Tid meget svag; men ogsaa hun havde fundet Jesus og længedes inderlig efter at faa gaa ind til Guds Folks Hvile, og det blev heller ikke længe for hende at vente, thi allerede den 22de Mai fik ogsaa hun Hjemlov, og den 25de Mai var vi atter en Skare forsamlet at ledsage Støvet til sit sidste Hvilested.

James Alfred Mortvedt var født den 11te Aug. 1883. Anna Marie Mortvedt var født den 14de Marts 1881. Disse to Søskende var lovende Ungdommer til Glæde og Opmuntring for Forældre og Søskende og meget afholdte i sin Omgivelse. Men hvor underlig handler ikke Herren, og hvor staar vi ikke spørgende ligeoverfor Guds Tanker og Gjerninger. Imidlertid har vi Svaret i hans Ord: „Mine Tanker er ikke eders Tanker, og eders Veie er ikke mine Veie, siger Herren," Es. 55, 8, og: „Jeg ved de Tanker, jeg tænker over eder, siger Herren, Fredstanker og ikke til Ulykke, at give eder Fremtid og Haab." Jer. 29, 11.

Savnet føles dybt, en stor Plads er tom, dog hvor saligt at faa have det Haab, at de fylder en Plads i det store Faderhjem heroventil. De sande kristne har Haab om et velsignet evigt Gjensyn.

Hvor er den troende lykkelig, som kan have et saa vist, et saa trøsteligt Haab. Lad alting være mørkt nu, det vil snart blive lyst; lad alt være Prøvelser, det vil snart blive Fryd, og hvad gjør det da, om der end om Aftenen, ja Natten igjennem sker Graad, naar Morgenen bringer Frydeskrig? Ps. 30, 6.

Hilsen og Tak.

Da Anledningen ikke gaves mig at være tilstede ved Slutningen af Mødet i Beauty Valley Menighed, N. Dak. vil jeg igjennem „Budb.", om den vil oplade sine Spalter, sige de Brødre og Søstre som var tilstede der saa hjertelig Tak for Samværet. Mon vi ikke skal haabe, at der kunde blive et Frø tilbage i den enkeltes Hjerte, som i sin Tid kunde bryde ud i herlig Vekst. Jeg kommer herved til at mindes, hvorledes det gik til i Apostlernes Dage, da Peder talte til Folket. Tænk der staar, det gik dem som et Sting igjennem Hjertet, og de sagde til Peder og de andre Apostler „I Mænd Brødre, hvad skulde vi gjøre". Her maa have været Frelsestrang, og det var jo dette vi saa alvorlig og inderlig blev mindet om ogsaa paa dette Møde, om at bøie vore stive Knæ i Ydmyghed

Digitized by Google

for Herren i Erkjendelsen af vor egen Elendighed og Skyldighed for Guds Dom, saalænge vi er i vor naturlige Tilstand, saa Herren herigjennem kunde faa meddele os sin Naade. Maatte vi alle lære at kjøbe den beleilige Tid. Der er gjerne flere iblandt os, som har gjort den Erfaring, at det ikke er den bedste Tid at søge Herren, naar Sygdom og Dødens kolde Haand krysser om Hjertet. Nei lad os heller tage til Hjerte, hvad der et Sted staar i Guds Ord: den, som er karsk, han skal love Herren.

Saa er Vennerne i Beauty Valley Menighed saa hjertelig takket for al Imødekommenhed og Opofrelse. Gud lønne eder rigelig igjen, og da især med al aandelig og himmelsk Velsignelse. Maa Guds Aands Tugt, Trøst, og naadige Ledsagelse faa være enhver af hans troende Børn tildel, saa vi ved vore Dages Ende kunde opnaa den Sabbatshvile som er tilovers for Guds Folk. Det give os Gud af sin Naade for Jesu Kristi Skyld.

Kjestine Solberg,
Ray, Williams Co., N. Dak.

Kredsinddelingen.

Af Trustee Boardets Formand er jeg bedet om at give nogle forklarende Bemærkninger.

I Aarsberetningen for 1906 Pag. 153 findes følgende Beslutninger:

„Nord Dakota Kreds deles i tre Dele, som følger:

I. 1) At Pastor J. Johansons, A. Krogstads, G. Westerlunds, E. A. Mostues, L. P. Kringles og G. C. Gjerstads Kald danner en Kreds. 2) Denne Kreds kaldes Ada Kreds.

II. 1) At en Grænselinje gaar i Syd og Nord ved Devils Lake. 2) At den østre Del kaldes Grand Forks Kreds. 3) At den vestre Del kaldes Turtle Mountain Kreds.

III. At Pastorerne Arnstad, Trygstad, Berger, Nesvig og Klevelands Kald selv vælger, hvor de helst vil tilhøre o. s. v."

Pag. 100 Par. 8 (Referat for 1907) viser, at Navnet Mayville Kreds er antaget istedetfor Grand Forks Kreds.

Af dette fremgaar der altsaa, at der ikke længere er nogen N. Dak. Kreds, hvilket Nominationskomiteen for 1906 og 1907 har stadfæstet. Referat 1906 Pag. 117 og 118. Referat 1907 Pag. 97 og 98.

Men Referat 1907 Pag. 154 viser, at Pastorerne L. T. Kringle, M. Njust, O. P. Svingen og C. Winther har glemt at tage det tilbørlige Hensyn til disse Forandringer. Sekretæren beklager, at han ikke heller blev opmærksom paa denne Forsømmelse før Trustee Boardets Formand udpeget den.

Referat 1907 Pag. 158 ser det ud som at Pastor A. Aune gjør Krav paa at danne en Kreds for sig selv. Sekretæren søgte at rette paa dette ved at sætte hans Kald der, hvor han troet det hørte hjemme, nemlig ved Begyndelsen af Listen for Turtle Mountain Kreds. (Mærk den Alphabetiske Orden.) Hvorledes Navnet Bottineau alligevel kom med, ved han ikke.

Jewell, Ja., den 20de Aug. 1907.

N. J. Løhre, Sekr.

Fra Arbeidsmarken.

Prof. Okkelberg fra Jewell, Ja., er efter sin Tilbagekomst fra Vestkysten paa et kort Besøg til sit Forældrehjem i Goodhue Co., Minn.

Miss Thora Stenersen af St. Johns Menighed i Sioux City har besluttet at optage Diakonissegjerningen. Hun er allerede nu i Diakonissehjemmet i Minneapolis og trives godt. Gud vil velsigne alle, som vier sit Liv i hans Tjeneste.

Fra Sioux City, Ja., skrives: Mr. A. Stueland har netop afsluttet to Maaneders Skole i St. Johns Menighed i Sioux City. Miss Johanna Graning har været Hjælpelærer. Skolen var vel besøgt og vi venter Velsignelse af den Gjerning iblandt Børnene.

Past. J. N. Walstead har antaget Kald fra Immanuels Menighed i Chicago. I de Menigheder, Walstead betjener i Otter Tail Co., Minn., er der seks Maaneders Opsigelsestid, men han agter at flytte før, om han faar nogen til at optage Arbeidet der han er før den Tid.

Professorer og Lærere rusker sig til et nyt Skoleaar som snart begynder. Hvorledes gjør I, unge Folk, rusker I eder for at reise enten til Red Wing eller Jewell? Nei, hvilken herlig Anled-

Digitized by Google

ning mange af eder har til at faa en god kristelig Skoleuddannelse, om I bare forstod det og vilde benytte eder af den. Vor Ungdomstid er Læreaar, som snart er lagt tilbage.

Den 17de Aug. skrev Past. Svingen nogle Ord og berettede, at han har været sygelig en længere Tid og at han den 12te Aug. maatte tilsengs. Doktoren siger, det er Lungebetændelse han lider af. Svingen har været angreben af den Sygdom flere Gange før. Det sidste i det korte Brev er det bedste, naar det hedder: „Jeg har det godt med Gud. Jeg eier Haab om Herlighed hos ham".

Kvindeforeningen i St. Pauli Mgd. i Minneapolis strøver med at faa Kirken „indfencet". De vil faa opsat et pent og godt Jernstakit til et Kostende af omtrent to hundrede Dollars. Dene Ide er ikke saa daarlig. Det er gjerne slige Væsener som ikke vil ind i Kirken, som vil fortrædige den paa Udsiden, men naar der blir et godt „Fence" omkring den, saa faar de holde sig fra Ydersiden ogsaa.

Da Past. J. C. Hjelmervik forleden kom hjem til Osseo, Wis., fra sin Bryllupsreise mødte Menighedsfolket op paa Stationen for at byde de nye Prestefolk velkommen. Samme Aften holdt to af Menighederne Reception for dem i Kirkens Basement. Der var ca. 200 Gjester tilstede. Student Olaf Hanson holdt Tale og overrakte paa de forsamledes Vegne Prestefolkene en betydelig Sum Penge som Velkomstgave.

Missionær Himle prædikede i Imanuels Kirke, St. Paul, Søndag den 18de Aug. Mrs. Himle var ogsaa med og talte nogle Ord tilslut. Søndag den 25de Aug. talte disse Missionærer i St. Pauli Kirke i Minneapolis. Dette blev da de sidste Møder disse kjere Venner var tilstede ved, før sin Afreise til Kina. Søndag 1ste Sept. vilde de tilbringe i Seattle, derfra haaber vi at faa en Hilsen fra dem.

Maa nu Herren ledsage dem over „de store Vande" og føre dem vel frem til sin Arbeidsmark i Kina og give dem en lang og lykkelig Arbeidsdag og ret mange Kornbaand med ind i den evige Lade tilslut!

Prof. Løhre og Hustru samt Prof. Ottelberg og Miss Hagen har i Ferien foretaget en Tur til Vestkysten og er nu nylig komne velbeholdne tilbage. Disse Venner havde ordnet det saa, at de i Seattle traf sammen med vore nylig udreiste Kinamissionærer Dr. Hotvedt og Prof. Stokstad. Løhre og Ottelberg var de sidste ved Amerikas Kyst, som sagde de bortdragende Brødre Farvel. Det var efter en Bønnestund ved Midnatstid i Skibets Lahyt, hvor Missionærerne skulle tilbringe de næste 3 a 4 Uger dette Farvel og Tak for Samvær og glædeligt Gjensyn lød, og Professorerne drog østover Amerikas Bidder og Missionærerne vestover det store, store Verdenshav. Løhre vil give en Beretning om denne Afskedsstund her i Bladet.

Fra Belva, N. Dak., skrives den 20de Aug.: Søndag den 18de August havde vi Søndagsskolefest i Belvas Park. Fem Menigheder var repræsenteret: Nordprairie, Sydprairie, Norwich, Ruso og Belva.

Past. Melom fra Norwich prædikede over Dagens Ev. Han fremholdt en hel Sandhed og lagde os alvorligt paa Hjerte, hvor nødvendigt det er at faa sine Øine opladte, idet man kommer til den store Læge Jesus. Middag spiste vi i Parken. Det var en Lyst at se den store Forsamling sprede sig i Klynger her og der bortgjennem Skoven, hvor ivrige de dog var i at faa sig Mad. Bare man ogsaa vilde tage til sig af Livets Brød med saa stor Iver, aa, hvor det skulde bli herligt at uddele af Herrens Gaver.

Kl. 2½ samledes vi igjen for at høre Tale og Sang. Stud. E. J. Listrud holdt en kort Tale paa engelsk om Søndagsskolens Nødvendighed. Derpaa havde vi Børnenes Program. Hr. Nordmarken og Stedets Præst talte nogle Ord tilslut. Der optoges Offer til Børnehjemmet i Beresford, som beløb sig $12. Vi havde en velsignet Dag. Om Aftenen havde vi den Glæde at lytte til et Ungdomsforedrag af Advokat N. T. Moen fra Ada. Tak for Samværet alle sammen. A.

Bekjendtgjörelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Digitized by Google

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15.00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge Speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Om Gud vil, begynder Undervisningen ved Jewell Lutheran College Tirsdag den 10de September 1907. Det er ønskeligt, at alle, som agter at frekventere Skolen, kommer til Skolens Aabning.

Skolen har følgende Kursus eller Afdelinger: Akademisk, Normal og Parochial, hver paa fire Aar; et Handels Kursus paa to Aar. For Optagelse i disse Afdelingers første Klasse maa man kunne fremlægge Bevis for at have gjennemgaaet Almueskolen saa langt som gjennem eight grade.

For dem, som ikke har den fornødne Uddannelse for Optagelsen i første Klasse af de før nævnte Kursus, gives der et forberedende Kursus paa et Aar. Dette Kursus udgjør en Gjennemgaaelse af de Fag, som gives i Almueskolens eight grade.

Skolens Musikafdeling er nu vel udstyret og byder udmærket Anledning til Uddannelse i baade Sang og Musik. I denne Afdeling gives der Undervisning i Sang,—voice culture saavel som Korsang; Piano, Reed Organ med Pedaler, Piboorgel, Violin, Guitar, Mandolin osv.

Alle, som ønsker Optagelse ved Skolen, bør melde sig snareste mulig til undertegnede. Send alle Ansøgninger til min Adresse i Jewell, Ia. Det er ønskeligt, at enhver Ansøgning fra saadanne, som for undertegnede er ubekjendt, ledsages af Ansøgning fra en Præst eller anden kjendt Person.

For Skolens Katalog, som giver fuld Oplysning om Kursus, Bekvemmelighed og Omkostning, skriv til Magnus Johnson, Jewell, Ia., og han vil sende en med første Post.

For nærmere Oplysninger skriv til undertegnede, addresseret til Jewell, og saasnart Brevet kommer mig ihænde skal jeg søge at give de forønskede Svar. N. J. Løhre, Bestyrer.

Aarsmødet for Red Wing Kreds afholdes om Gud vil, i Emanuels Menighed, Aspelund, Goodhue Co., Minnesota, Pastor C. C. Holters Kald fra 24de til 26de September 1907. Samtaleemnet Ap. Gj. 3. 1, 8 indledes af Past. L. C. Jacobson. Pastor M. J. Westphal holder Aabningsprediken. Mødet begynder Kl. 10 Formiddag. Besøgende kommer til Kenyon, Wanamingo og Zumbrota, hvor Skyds møder Dagen før Mødet. Gud velsigne Mødet! M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Vi kan gjøre opmærksom paa, at C. M. & St. P. R. R. gaar i øst og vest og at Wanamingo er nærmest til Mødestedet. C. Great Western gaar i nord og syd baade gjennem Kenyon og Zumbrota. Tilreisende bedes sende undertegnede et Card om, naar og hvor de kommer, saa kan vi bedre ordne med Skyds. C. C. Holter.

Midtre Iowa Indremissionsforening har ifølge Indbydelse fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Pastor C. J. Eastvolds Kald, et Samtalemøde der den 18de til 20de Sept. 1907.

Samtaleemne: 1 Pet. 2, 1—9.

Skyds vil møde i Jewell og Randall Dagen før Mødet. Kom mange. Gud velsigne Mødet.

Paa Foreningens Vegne
N. Berve,
K. O. Roe.

Digitized by Google

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde, denne Høst, vil være af den Godhed, snareste mulig, at indsende sin Begjering derom til undertegnede.

Broderligt

A. O. Oppegaard.

Syd Dakota Kreds af Hauges Synode afholder sit Aarsmøde i Sions Mgd., Yankton Co., S. D., Pastor L. L. Nervigs Kald, fra 24de til 26de Sept. 1907. Samtaleemnet er Ap. Gj. 3, 19. Skyds møder de tilreisende i Volin Dagen før Mødets Begyndelse. Da dette er Kredsens Aarsmøde bør Kredsens Prester være tilstede. Ligeledes bør Menighederne være vel repræsenterede.

G. O. Bik,

A. M. Mannes.

Om Gud vil, alholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Nazaret Menighed, Pastor Edw. Dueas Kald, Armstrong, Iowa, den 17—19 September. Samtaleemne Esa. 40, 1—11. Toget kommer fra Vest Kl. 10.45 Formiddag og fra Øst Kl. 4 Eftermiddag.

Kom saa mange som kan, Prester og Lægfolk, med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olson, Form.

P. P. Wolden, Sek.

Chicago Kreds af H. S. holder sit Aarsmøde i Primrose, Wis., Sept. 24—26. Samtaleemne: 1 Pet. 4, 7—14.

Kjere Prestebrødre! kom hver eneste en i Kredsen og lad hver Menighed i Kredsen ogsaa være repræsenteret ifølge Beslutning paa sidste Aarsmøde; thi der er mange Ting af Vigtighed, som skal forhandles. Glem nu ikke at bede specielt for Mødet. Skyds vil møde i Mt. Horeb og Bellville Dagen forud. Kjere, kom, saa vi kan være fuldtallig den første Dag. H. A. Hansen, Form.

J. J. Lee, Sekr.

Oplysning.

Missionsfesten i Bonnet Prairie er forandret fra den 1ste til den 8de Sept. Kom saa mange som kan til Festen. Formand Eastvold taler.

J. J. Lee.

Naar et Medlem af en Menighed viser sig at være en Hykler, skriger Kirkens Modstandere op: „Der kan man se, hvad Slags Folk de kristne er;" men de tager Feil. Det er bare en af deres egne, som har sneget sig ind i en kristen Menighed.

—Amerika.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Mrs. Martin Holter, Minneapolis	5.00
Bed Pastor L C Jacobson fra Mrs. Abelee Haugen, West Br. Mgd	50
	5.50
Professorlon: West Br. Mgd.s Kvf.	5.00
Johanna Lermo, West Br. Mgd	3.00
	8.00

J. L. Lassefon.

Indremissionen: Bed Pastor T T Carlson Offer optaget under Mødet paa Pretty Hill, Alta, Canada	30.30
Bed Pastor M L Dahle fra Beth. Mgd. af hans Kald	5.00
Pastor J H Johanson, Horace, N. D., personlig	5.00
Bed Pastor J M Wick fra Blom Prairie Kvf., Toronto, S. Dak.	23.15
Bed Pastor J S Halvorson fra Thorsten Larson, Willmar, Minn.	5.00
Bed Pastor T J Oppedahl fra en ubenævnt	12.00
Bed Pastor C J Eastvold fra John Teig, Jewell Ja.	5.00
Bed Mrs. D M Hanson fra Bethel Mgd.s Kvf., Pastor G C Gjerstads Kald	11.73
Bed Pastor Edward Duea fra Cornelius Pedersen, Armstrong, Ia.	2.00
Bed Mrs. John Johnson fra Norway Kvf., Humboldt Co., Iowa	25.00
Bed Pastor G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Ia.	15.00
Bed Johanna Nelson fra Hemnæs Kvf., Hickson Co., N. D.	13.00
	152.18

H. H. Elstad.

Kinamissionen: Bed Mrs. P S Anderson, Estherville, Ia., Mrs. P S Anderson 5. Hilda, Chester og Elwein Anderson hver 1	8.00
Mrs. Pastor O Andresen, Red Wing, Minn.	2.00
Bed Pastor B K Barstad, Lac qui Parle Mgd.s Kvf. 100. H Robertson 25, J H Boraas 25, J J Brekke (Grafton, N. D.) 25, Mrs. Ole O Holtan 5, Mrs. Gurine Melhus 5, Mrs. H Johnson 1, Albert H Kleven 5, Ole O Skoterud 5, Past. B K Barstad 9	205.00
Bed Pastor A H Berger fra Petter Love, Ft. Ransom Mgd., N. Dak.	10.00
Bed Pastor A A Dahl fra Hans Tveit, Taylor, Wis.	5.00
Bed Pastor Edw. Duea fra Miss Hilda Kittelson, Elmore, Minn.	4.00
Bed Pastor A E Distad, Immanuels Mgd., Eagle Grove, Ia., Offer til Reiseudgifter for de udreisende Missionærer	16.15
Bed Pastor C J Eastvold, Offere: Tabitha Mgd., Hamilton Co., Ia. 41.90, Bethesda Mgd., Jewell, Ia. 58.76, Zion Mgd., Hamilton Co., Ia. 29.85, John Teig, Jewell, Ia. 5	135.51
Fra Lewis Gerald, Oldham, S. Dak.	5.00
Bed Ida Groseth fra Pastor T J Knutsons Kald, Grafton, N. Dak.: Bor Frelsers Mgd. 180.26, Mr. & Mrs. A L Torblaa 10, Nordre Tref. Mgd. 46. Til kinesiske Bibler af følgende: Hilda Hanson, Clara Hanson, Ruth Bigness, Olga Bigness hver 25c, Alma Aas 15c, Meranda Goodrie, Willard Goodrie, Edwin Crane, Nora Crane, Emil Brekke, Lawrence Graving hver 10c, Blanche Knutson 25c	238.26
Bed Ida Groseth fra Pastor N Okerlunds Kald, Hvidess Mgd. 5, Hvidess Mgd. under Kredsmødet 17, St. Pauli Mgd. Offer 103.61, Mrs. P Lee af St. Pauli Mgd. for en Bude 4, Stephanus Mgd.s Kvf. 46.70, Stephanus Mgd. Offer 68.30, Silvesta Mgd.s Pigef. ved Mrs. Hegeland 7.17, Silvesta Mgd. Offer 82.48, Anna Sophia og Karoline Flugekvam 5.60, Silvesta Mgd.s Kvf. 9.90, St. Petri Mgd. Offer 55.30, Mrs. Lauris Rygaards Døtre til kinesiske Bibler 1	406.06

Digitized by Google

Fra Mr. & Mrs. G Gulbrandson, Irene, S. Dak. 5.00
Bed Pastor J S Halvorsen fra Thorsten Larson, Willmar, Minn. 5.00
Bed Mrs. D M Hanson fra Bethel Mgd.s Kvf. af Pastor Gjerstads Kald. 11.73
Fra Levi Johnson, Berry, Wis. 5.00
Bed O O Laathe fra Nazareth Mgd. af Pastor Heidals Kald. 33.67
Fra Mrs. S Larson, Mt. Vernon, S. Dak. 2.00
Bed Pastor A O Mortvedt pr. S Knutson fra Plattville Mgd.s Kvf., Ill. 60.00
Bed Pastor T J Oppedahl fra en Missionsven 13, P S Thorson, Dawson, Minn. 5. 18.00
Bed Mrs. C Overson fra Bethania Mgd.s Kvf., Pastor J S Halvorsons Kald. 30.00
Bed Ole Solberg fra Samuel Peterson, Aneta, N. Dak. 2.00
Fra Gust Torgerson, Duluth, Minn. 5.50
Fra Anton Benaas, Baqual, N. Dak. 2.00
Bed Pastor J M Wick fra Blom Prairie Mgd.s Kvf., Toronto, S. D. 23.15
Bed A Wigdahl fra St. Peters Mgd., Vermillion, S. D., Pastor G O Biks Kald. 18.00
Bed Mrs. B J Hanson fra Hauges Mgd.s Kvf., Berry, Wis. 12.25 fra Mrs. B J Hanson 3.25. 15.50
E K Anderson, Seattle, Wash. 1.00
Hans P Dahl, Marysville, Wash. 5.00
En Missionsven A. L., Maddock, N. D. 5.00
Bed Pastor H A Hanson fra Tref. Mgd., Chicago, Offer 54.90
Bed Mrs. John Johnson fra Norway Mgd.s Kvf., Pastor Distads Kald. 25.00
Bed Pastor T J Svande, Deerfield, Wis. fra Mrs. J Volneberg 2, Mrs. Ingeborg Johnson 1, Mrs. L Reque 1, Miss Gerina Holman 1.50, Ubenævnt 2. do. 50c. 8.00
Fra en Missionsven i Fergus Falls, Minn. 5.00
Bed Pastor B K Barstad fra Lac qui Parle Mgd.s Ungdomsf., Udbytte af en 4de Julifest 31.20. Ole J Hovum 5, M Hovum 2. 38.20
Fra en Søster i Herren K. B., Antony, Minn. 5.00
Bed B Hanson fra Petri Mgd., Radcliffe, Ia., Pastor Heidals Kald. 43.55
Bed Pastor S S Westby fra O Juelson, Petersburg, Neb. 5.00
Bed Past. G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Ia. 30.00

1497.18

Til Hospital i Kina: Bed Pastor J J Ekse fra Singsaas Mgd., Offer ved en Skolefest. 21.30

Børnehjem i Kina: Bed Peter J Wibstad fra Immanuels Mgd.s Skolefest, Queen, Minn. 3.25

Fattige i Kina: Bed Pastor J J Ekse fra Mrs. Ingeborg K. Furness, Hendricks, Minn. 4.30
Bed Pastor J Krogstad fra afdøde Hanna Johnson, Minnewaukon, N. Dak. 8.00

12.30

Til Jødemissionen: Bed Pastor G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Ia. 8.86
Bed Peter Moen fra Nord Prairie Kvf. af Throndhjems Mgd., Yankton Co., S. Dak., Pastor Nervigs Kald. 34.50

43.36

Santalmissionen: Bed Pastor G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Ia. 10.00
Bed Pastor L J Odland fra Bethania Mgd.s Kvf., Frost, Minn. til en ælbste. 25.00

35.00

Madagaskarmissionen: Bed Past. G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Ia. 5.00

J. J. Rendahl, Kas.

Til S. Dak. Kreds Indremission: Offer i North Branch Mgd., under Kredsmødet i Pastor S Westbys Kald, Neb. 22.05

Ole Stene.

Til Missionær Hotvedt: Carl Scott 2, Olive Scott 50c, B B Nicholson 1, L K Bru 50c, Hans Nilson 50c, Ole Scott 2, J G Scott 5, B Erickson 1.50, Wille Olson 1, Charley Olson 50c. 14.50

Hjertelig Tak! Mrs. Hotvedt.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis, Minn.: Gabriel Lee, Blanchardville, Wis. 1.00
K Moen, Blanchardville, Wis. 5.00
A A Lien, Mt. Horeb, Wis. 5.00
Agnes Davis, Argyle, Wis. 5.00
Helena Johnson, do. 10.00
Louisa Johnson, do. 5.00
Helena Rossing, do. 10.00
L C Olson, do. 5.00
Clara Knutsad, do. 5.00
Mr. & Mrs. Johnson, do. 2.00
Anton Erickson, do. 1.25
Lars Johnson, do. 2.00
Peder Larson, do. 1.00
O A Bergit, do. 1.00
Olaf Wahler, do. 1.00
R O Nelsen, do. 1.00
A Moe, do. 1.00
Ubenævnt, do. 75
Sophia Johnson, do. 5.00
Nellie Johnson, do. 5.00
Katie Thompson, do. 5.00
Emma Johnson, do. 2.50
O J Wahler, do. 50
Olaf Paulsen do. 1.00
Chas. B Johnsen, do. 1.00
Hanna L Tenni, do. 1.00
Martin Holden, Wis. 2.00
H O June, do. 5.00
Deere & Weber Co., do. 25.00
Jensen Lumber Co., do. 5.00
E A Petersen, do. 4.00
Mrs. B B Holt, Ellsworth, Ia. 10.00
Hans Larsen, Calumet, Mich. 10.00
Jonas Hetland, Austin, Minn. 5.00
Zions Kvf., Espelee, Minn., ved Margit Lien. 5.00
Clara A Johnson, Argyle, Wis. 1.00
Christian Johnsen, do. 50
Knut Kleven, Mt. Horeb, Wis. 1.00
Mrs. O E Swensen, do. 50
Ubenævnte, do. 85
Mrs. Ole Benson, do. 50
H O Skuldt, do. 1.00
Kollekt, do. 1.21
C O Danielsen, do. 5.00
G K Bowers, do. 5.00
Halvor Reis, do. 5.00
Andrew Ranum, do. 5.00
John Whalen, do. 1.00
Ole B Hustad, do. 1.00
K L Kuldt, do. 5.00
M E Meland, do. 50
Levi Johnson, do. 1.00
B T Hansen, do. 1.00
Syver Haaden, do. 50
Mrs. Levi Johnsen, do. 1.00
James Johnsen, Wyocena, Wis. 5.00
J A Johnsen, Rio, Wis. 2.00
C O Eidsmoe, Blanchardville, Wis. 1.00
Michael Lien, do. 2.00
C T Christiansen, do. 1.00
Ole Lyngdahl, do. 1.00
Ole Hansen, Tronhjem, Minn. 5.00
A Lindstrom, Mendora, Wis. 3.00
Rev. Christensen, La Crosse, Wis. 5.00
H S Andersen, Stonwood, Wash. 1.00
O M Andersen, Kandiyohi, Minn. 5.00
T Foranger, Hoffman, Minn. 5.00
Anton Moe, Jackson, Minn. 5.00
Michael Johnsen, Windom, Minn. 10.00
Nels Trygseth, Dawson, Minn. 5.00
P C Peterson, Willmar, Minn. 5.00
Siver Svensen, Dawson, Minn. 5.00
A O Borgan, Willmar, Minn. 10.00

(Fortsættes).

C. P. Harbo, Kasserer.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Geizer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Waldorg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skattiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Forandret Adresse.

Rev. J. A. Johansen
955 Burr Str., St. Paul, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland kpryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog
haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forstiringer 1.40

Storstilet.

No. 1 I sterkt presset Skindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augut Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Bik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun.
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Salig eller forstudt; 2. From a Former Jewell College Student; 3. Fra Duluth; 4. Kredsmøde; 5. Moodys sidste Ord; 6. Bækkelse og dens Udvikling; 7. Til Udgiverne, Redaktøren og Læserne af skandinavisk-amerikanske Blade; 8. En Trip til kjendte Steder; 9. Kinamissionen; 10. En Broder og Søster vandrer hjem; 11. Hilsen og Tak; 12. Kredsindbelingen; 13. Fra Arbeidsmarken; 14. Bekjendtgjørelser; 15. Kvitteringer.

Rev J A Berrk

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 36 | Lørdag den 8de September 1907. | 39te Aarg.

Hvor har du din Skat?

Mennesket har nu faat denne Verden til sit Opholdssted en liden Stund. Men Mennesket gjorde det snart af med sin Lykke paa denne Klode. Ulydigheden mod Gud og Nysgjærrigheden efter det, som Herren havde sagt de ikke kunde faa noget af, var saapas Majestætsforbrydelse, at de og alle deres Efterkommere har faat lide derfor, og selv Jorden blev forbandet for denne Menneskets Overtrædelses Skyld. Siden den Tid har ikke Verden været noget herligt Opholdssted for Mennesket. Verden bær siden med rette Navn som—: Orken, Udlændigheds Land, Taaredal, Jammerdal, Dødens Dal. Der ligger meget i dette: Synden kom ind i Verden formedelst et Menneske, og Døden formedelst Synden og saaledes trængte Døden igjennem til alle Mennesker fordi de syndede alle. Her er Grunden til al den Ulykke, Sygdom, Fattigdom, Taarer, Jammer, Nød og Død, som findes paa Jorden. Og dette Elende har alle Mennesker Del i. Der fødes ikke en Del hellige og rene Mennesker iblandt de mange urene og vanhellige. De er alle afvegne. Der er ingen, som gjør godt end ikke en. Alle fattes den Ros de skulle have for Gud. Mennesket er af Jorden jordisk. Det er af Verden og er som Verden. Og det naturlige Menneske ser ikke efter noget høiere og bedre end det, som Verden byder.

At Mennesket vil have og eie nogen Skatte er ganske naturligt, men som naturligt og verdsligt Menneske tænker det da kun paa naturlige og verdslige Skatte. Det er Guldet og Sølvet som har mest at betyde i det naturlige Menneskes Betragtning. Det er Guld, Guld, Guld Dagen lang og hele Levetiden igjennem. Saaledes bliver der Verdenstrælle og Mamonsdyrkere. I disse Skatte har de sit Hjerte. Disse Skatte elsker, dyrker og forlader de sig paa. Og disse Skatte faar det verdslige Menneske aldrig nok af. Den rigeste er ligesaa begjerlig efter at skrabe sammen mere, som den fattigste er efter at faa lidt til en Kage til sit næste tarvelige Maaltid. Og naar den gjerrige dør, saa er det med den haardeste Hjertekrampe af, at han maa forlade sine forgjængelige Skatte, men affted maa han, og „kan ikke kjøbe en Time igjen." Ja saaledes gaar det med den, som haver samlet sig Skatte i Verden og ikke er rig i Gud. At samle af dette forkrænkelige Gods har mange havt nokſaa god Lykke til, men at kunne bevare dem er langt vanskeligere. Ret som disse Skatte er tilstede saa er de borte igjen, og man ved ikke hvor de er blevet af. Eller ogsaa har Eieren forladt dem, og de sprædes paa hundrede Hænder eller for alle Vinde, som det heder. Disse Skattes værste Fiender er: Møl, Rust, Tyv og Ild. Og at bevare mod disse Fiender er ingen let Sag, men Mennesket stræver med det Nat og Dag. Man graver Kjeldere, bygger Jernskabe, Sikkerhedshvelvinger og meget andet for at kunne bevare sine

Digitized by Google

kjere Skatte, men enda tager de Flugten. Ak, hvor lidet dog den vantroende eier og hvor usikkert det er det lille han mener at have. Og i dette Stykke kan eller vil ikke Mennesket tage hverken Advarsel eller Lærdom af sine Forgjængere. Slægter har elsket Verden og de Ting som er i Verden, har trøstet sig ved det, stolet paa det, har saa at sige levet kun for det, som hører Verden til, men er døde og har fortabt sin Sjel, men andre fortsætter i samme Spor og ender paa samme Maade. Men mener ikke saadanne Mennesker, at de er kloge, at de ser, at de ved mere end nogen anden? Jo, de forstaar sig paa Tingene, mener de. De tror de har Lys, stort Lys, men dette er Bedrag. Derfor er indbildt Lys det tykkeste Mørke. Det kan neppe tænkes noget værre Bedrag end at være blind og dog mene sig at se. Herom siger Jesus: Derfor dersom det Lys som er i dig er Mørke, hvor stort blir da ikke Mørket. Vil du, som læser dette være saa snil for din egen Sjels Skyld at tænke paa dette i Forbindelse med dig selv. Sæt, at det skulde være du, som er saadan selvbedragen. Det kunde let være, at du er en af dem, som mener at du ser, men i Virkeligheden tumler i Mørke. Mange Verdenstrælle har hørt de kraftigste Predikener mod Gjerrighed, men fortsætter at være gjerrige. Mange har hørt om den rige Mands Tilstand og at han tilsidst „opløftede sine Øine i Helvede", men de fortsætter at ligne ham paa en Prik. Mange har hørt om den aandelige Blindhed, hvor forfærdelig den er, men de rører ikke Tunge, Fod eller Haand for at faa sine egne Øine opladte. Nu gjelder Spørgsmaalet dig, gjør du saa? Skal vi tale hen i Veiret, og skal vi spørge forgjeves, eller vil du lytte og svare. Kjere Sjel, hvor har du din Skat, har du den i Himlen eller paa Jorden? Du skal i alle Fald faa have dette Spørgsmaal med dig og ikke saa let bli kvit det.

Men der er vel et andet Slags Mennesker og andre Skatte end dem vi hidtil hovedsagelig har nævnt. Ja Gud være Lov der er. Her er ogsaa Guds Børn i Verden, om hvem Jesus sagde: De er ikke af Verden ligesom jeg ikke er af Verden. Deres Syn, Hørsel, Tanker, Betragtninger, Længsler, Attraa, Vandel og Arbeide er helt anderledes end Verdens Børns. De betragter sig som Husholdere over Guds Gaver her i Verden og komme ihu, at de skal engang gjøre Regnskab derfor. De bruger denne Verden, men bestræber sig paa ikke at misbruge den. De ser ogsaa det ubestandige i alt det nærværende, og har derfor sørget for at faa Ret til varige Eiendele. De har samlet sig Skatte i Himmelen, hvor hverken Møl eller Rust fortære eiheller Tyve gjennembryde eller stjæle. Himmelen er deres Sikkerhedshvælving, og ingen Røver, end ikke den „gamle Drage" kan sprænge den. Der er Skatterne i godt Forvar.

Men hvad er det du har i Himmelen du Guds Barn? Ja, hvad har du? Jo der har du først og fremst din Jesus, som har kjøbt dig fra Jorden med sit Blod. Om du ikke havde mere deroppe, saa var det vist nok. Tænk Lammet, hvad vil det dog bli herligt at se Lammet, det Guds Lam, som bar al Verdens Synd! Men du har mere i Himmelen; thi der er „Den store hvide Flok vi se, som tusind Bjerge fuld af Sne." Der ser du kanske din Faders Ansigt blandt disse, der ser du kanske din Moders Ansigt blandt disse, der ser du kanske dit elskede Barns Ansigt blandt disse. Ved Tanken paa og Talen om dette, disse Skatte som er der, er det som det vil tykne i Halsen og Øiet dimmes eller vædes, og Længselen stiger endnu mere: „O var jeg dog over og mine med."

Kjere Guds Barn tænk ofte paa, hvad du har i Himmelen, glæd dig derved, og lad ikke andre være i Uvidenhed om, hvad du har i Vente, naar du skal forlade denne Verden.

Lad os tænke paa Himlen, naar Tiden blir lang, paa den Glæde os venter hos Gud. Thi der hvor din Skat er, der vil og dit Hjerte være, og det er ret, hvad dig angaar, du, som er et Guds Barn.

For disse Skatte og Retten til dem takker og priser vi Gud vor Fader nu og i al Evighed. Amen.

Digitized by Google

Salig eller forskudt.

Luk. 13, 22—30.
(M. G. H.)

(Slutning.)

Naar Husbonden er staaet op og tillukket Døren, siger Jesus.

Gud har sin Tid, som paa samme Tid ogsaa er Menneskets Tid; dets Naadetid, dets Besøgelsestid, som det ikke forgjæves maa lade gaa sig forbi; thi den Tid kan komme da man ifølge Guds retfærdige Dom ikke kan gjøre, hvad man vil, fordi man tilforn ikke har villet gjøre, hvad man ved Guds Naade kunde gjort. Det er Forhærdelsens Dom og Straf. „Men formaner Eder selv hver Dag, saalænge det heder idag, forat ikke nogen af Eder skal forhærdes ved Syndens Bedrag." Hebr. 3, 13.

Jesus foreholdt Jøderne deres Udelukkelse fra Guds Rige, fordi de forsømte Naadekaldets Tid. Med en forgjæves Bøn skal de banke paa Døren, som er bleven tillukket. Der kommer en Tid, naar Herren ikke svarer, selv om man raaber paa ham; en Tid, han ikke findes, selv om man søger ham. „Da skulle de paakalde mig, men jeg skal ikke svare; de skulle søge mig, men ikke finde mig." Ordspr. 1, 28 Og de skulle raabe til mig, men jeg vil ikke høre paa dem." Jer. 11, 11. Sml. de daarlige Jomfruer: „Men da de gik bort for at kjøbe, kom Brudgommen, og de, som vare beredte, gik ind med ham til Brylluppet, og Døren blev lukket. Men siden kom ogsaa de andre Jomfruer og sagde: Herre, Herre, luk op for os! Men han svarede og sagde: Sandelig siger jeg Eder: Jeg kjender Eder ikke! Matth. 25, 10—12.

I og ved Jesus Kristus har Gud stillet os en aaben Dør til sit Rige og ved Evangeliet indbyder han os at gaa ind ved Troen paa Jesus, priset være hans hellige Navn! Men der kommer en Tid, naar Døren skal være tillukket for de Gjæster, som blev kaldede til Troen, men som dog udeblev. Denne Tid indtræder nemlig da for hver enkelt Sjel, som for den hele Verden, naar den af Gud bestemte Naadetid udløber; naar den Herre Jesus har reist sig fra sin ypperstepreſtelige Throne og indtaget Dommersædet for at dømme levende og døde. Denne Tid er nær for Døren. „Thi der er endnu kun en saare liden Stund, saa kommer han, som skal komme, og han skal ikke tøve." Hebr. 10, 37. „Se, han kommer med Skyerne, og hvert Øie skal se ham, ogsaa de, som have gjennemstunget ham, og alle Jordens Slægter skulle hyle for ham. Ja, Amen." Han, som vidner disse Ting, siger: Ja, jeg kommer snart." Aab. 1, 7, 22, 20.

Den, som ved Herrens Komme ikke er gaaet ind, „bliver staaende udenfor."

Det er skrækkeligt at blive staaende udenfor Døren og banke forgjæves paa. Det er desværre gaaet saa ilde med mange.

Jøderne stolede paa, at de vare Abrahams Efterkommere; at de havde Loven og Profeterne, Gudstjenesten og iagttog den udvortes Gudsdyrkelse. Men Jesus siger dem at alt andet intet hjælper dem til Salighed, naar de ikke har gaaet ind igjennem den trange Port. De vil finde sig sørgelig bedragen paa det sidste. „Der skal være Graad og Tænders Gnidsel, naar I saar se Abraham og Isak og Jakob og alle Profeter i Guds Rige, men Eder udstødte udenfor." Vers. 30.

Den døde Kristenhed stoler paa sit Kristennavn, sin Gudsdyrkelse og kristelige Øvelser. Det vil gaa dem ligedan som Jøderne. Herren vil sige til alle, som ikke har gaaet ind igjennem den trange Port: „Jeg kjender eder ikke, hvorfra I ere." Herren kjendes ikke ved noget, der ikke er hans eget Værk, skabt i Kristus Jesus til gode Gjerninger. Ef. 2, 4—10. De skulle begynde, siger Jesus, at sige til ham: „Vi aade og drak for dine Øine, og du lærte paa vore Gader." Men han forkaster alle deres Gjerninger og deres Gudstjeneste og hele udvortes Gudsdyrkelse, hvormed de mente at være ham til Velbehag og han kalder dem Overtrædere, saadanne, som beflitte sig paa Uretfærdighed, netop fordi de ikke ville gaa ind igjennem den trange Port, men paa en anden

Digitized by Google

Maade, ved sine egne Gjerninger søge at komme ind i Guds Rige. „Der skal være Graad og Tænders Gnidsel."

Tunge, alvorlige,—frygtelige ere Herrens Ord. Der skal være Graad og Tænders Gnidsel for Israel, Herrens udvalgte Pagtes Folk, der som saadant især var kaldet til at trænge ind gjennem den trange Port, men som dog ikke tog dette Kald til Hjerte og gik ikke Omvendelsens og Troens Vei ind i Guds Rige.

Der skal være Graad og Tænders Gnidsel for alle dem, som i Naadens Tid gjenstridigt modsatte sig Guds kaldende og frelsende Naade.

„Naar I faar se Abraham og Isak og Jakob og alle Profeter i Guds Rige, men Eder udstødte udenfor." Det fremgaar af disse Ord, at de fortabte skal se de frelste i Saligheden og at deres Kval og Pine netop ved dette Syn skal end yderligere forøges. I Lignelsen om den rige Mand siger Jesus: „Og da han opløftede sine Øine i Helvede, da han var i Pine, saa han Abraham langt borte og Lazarus i hans Skjød", Luk. 16, 23.

I de ovenfor udtalte Ord bgr Jesus i det menneskelige Sprogs mest kraftige Udtryk skildret deres Jammer og Elendighed, som i den tilkommende Verden har udelukket sig selv fra Guds Rige. Maa enhver naadeløs Sjel tage Herrens Ord ved Profeten til Hjerte: „Søger Herren, medens han findes, kalder paa ham den Stund, han er nær. Den ugudelige forlade sin Vei og den Uretfærdige sine Tanker og omvende sig til Herren, saa skal han forbarme sig over ham, og til vor Gud thi han skal mangfoldig forlade." Es. 55. 6, 7. Herrens Ord til Israel fordum gjelder os alle fremdeles: „Saa siger Herren, din Gjenløser, Israels Hellige: Jeg er Herren, din Gud, som lærer dig at gjøre, hvad der er dig til Baade, som fører dig paa den Vei du skal gaa.

Gid du vilde agte paa mine Bud! Da skulde din Fred vorde som en Flod, og din Retfærdighed som Havets Bølger; da skulde din Sæd vorde som Sand, og dit Livs Afkom som Sandkorn; dens Navn skulde ikke udryddes og ikke udslettes for mit Aasyn." Es. 48, 17—19.

Det er tungt at være udenom Guds Rige allerede her i Tiden. „Der er ingen Fred, siger Herren, for de ugudelige." Es. 48, 22.

Frygtelig er den blotte Tanke paa de fortabtes Jammer i Evigheden. „Da skal han ogsaa sige til dem ved den venstre Side: Gaar bort fra mig, I forbandede, i den evige Ild, som er beredt Djævelen og hans Engle! Og de skulle gaa hen, disse til evig Pine." Math. 25, 41, 46. „Men Rigets Børn skulle kastes ud i det yderste Mørke; der skal være Graad og Tænders Gnidsel." Math. 8, 12. „Og de skulle kaste dem i Ildovnen; der skal være Graad og Tænders Gnidsel." Math. 13, 42. Maa Gud i Naade faa vække enhver sovende Synder op af Syndens Søvn! Brorson synger: „Hvordan gaar man dog og drømmer udi saadan vigtig Sag, Og i Sikkerhed forsømmer Naadens dyrebare Dag! Det er Tid at sandse vel, og at sørge for din Sjel; Det er Tid at forekomme Herrens store Vredes Domme."

„Og de skulle komme fra Østen og Vesten og fra Norden og Sønden og sidde tilbords i Guds Rige." Vers 29.

Disse Ord er en Profeti om Hedningernes Annammelse af Evangeliet og deres Omvendelse til Troen paa Jesus, Verdens Frelser. Herren samler ind til sit Rige og der er dem, som gaa ind. I Guds Rige skal der ikke blive tomt selv om der er mange, som ikke vil gaa ind. Hos Math. 8, 11 siger Jesus, at „mange skulle komme fra Østen og Vesten og sidde tilbords med Abraham og Isak og Jakob i Himmeriges Rige." Guds Rige opbygges og skrider fremad mod sin Fuldendelse i Herlighed. For hver den, som ikke vil blive udenfor, gjælder det at gaa ind medens Herren kalder. Den hellige Skrift beretter os om mange, som har fulgt Herrens Kald og gaaet ind igjennem den trange Port; mange som ved Guds Naades Kraft har brudt med Syndens Væsen, givet Afsked paa sig selv og alt eget og taget sin Tilflugt til Guds uforskyldte Naade i Kristus

Digitized by Google

og faaet Kraft til Seier over Synden og Helliggjørelse og Bestandighed indtil Enden. Retfærdiggjort ved Troen faar man Fred med Gud. Rom. 5, 1. „Salig er den, hvis Overtrædelse er forladt, hvis Synd er skjult. Saligt er det Menneske, som Herren ikke tilregner Misgjerning, og i hvis Aand der ikke er Svig." Ps. 32, 1, 2.

I Jesu Saar og Vunder hviler den benaadede Sjel og har i Kristi stedfortrædende Forsoning en uudtømmelig Freds og Glædes og Saligheds Kilde. En Sanger siger: Jeg er frelst paa Blodets Regning og har af Naade et freidigt Mod." „Den Grund hvorpaa jeg bygger er Kristus og hans Blod som han for Verden flyde lod." Apostelen Paulus siger om Jesus: „Thi han er vor Fred." Ef. 2, 14. Og: „I ere jo alle Guds Børn ved Troen paa Kristus Jesus." Gal. 3, 26. Mange af disse Guds Børn er naaede frem til den fuldkomne Salighed i Herligheden hos Gud. „Derefter saa jeg, og se, en stor Skare, som ingen kunde tælle, af alle Slægter og Stammer og Folk og Tungemaal, som stode for Thronen og for Lammet, iførte lange hvide Klæder og med Palmegrene i sine Hænder, og som raabte med høi Røst og sagde: Saliggjørelsen tilhører vor Gud, ham, som sidder paa Tronen, og Lammet." Aab. 7, 9, 10. „Og han sagde til mig: Dette er dem, som ere komne ud af den store Trængsel og have tvættet sine lange Kjortler og gjort dem hvide i Lammets Blod. Derfor ere de for Guds Trone og tjene ham Dag og Nat i hans Tempel, og han, som sidder paa Tronen, skal bo over dem. De skulle ikke hungre mere, eiheller tørste mere; Solen skal eiheller falde paa dem, eiheller nogen Hede. Thi Lammet, som er i Tronens Midte, skal vogte dem og lede dem til Livsens Vandkilder, og Gud skal aftørre hver Taare af deres Øine." Aab. 7, 14—17.

Kjere Læser! Salig eller forskudt, enten eller; her gives intet tredie. Hvad ønsker du? Vælg idag! Vil du blive salig, saa hør og adlyd Jesu Ord: „Stræber alvorlig at gaa ind igjennem den snævre Port."

„Træng i Guds Arme ind, Og fat din Jesu Hjerte, Det koste i dit Sind I hvad det vil for Smerte; Til Kronen gaar man ei Udi sin gode Mag, Træng ind, nu er der Vei, Nu hedder det: i Dag!

Ak, evig Evighed! Den maatte nok betænkes, Hvor de fordømte ned i Vredens Sø skal sænkes, Hvor der er godt hos Gud! O, kom da, Hjerte, tag Mod Naadens søde Bud I Dag, i Dag, i Dag!"

TO WHAT COLLEGE SHALL I SEND MY SON?

At this season many anxious parents are wrestling with the question: To what college shall I send my Son? By all means, to a Christian college; if possible, to a college of his own Church.

We commend for consideration the following paragraphs by President Haas, as helpful in making the decision.

The question: Where shall I send my boy? is now appealing to many parents, who have in mind the giving of a higher education to their sons. The answer to this question is given by many institutions: Send him to our school. We have a large number of students; we have an excellent faculty; we have fine equipment; our students come from families of standing; the students with us are enthusiastic because we have successful athletics; we offer you scholarships. And thus the inducements are held out, the great newspapers are filled with the most glowing descriptions in the coming educational numbers, and education is being peddled out and crieth in the streets to the American youth through the voice of paid agents, who run up their own and run down the other institutions. Verily this is the quack methods in advertising education

But the sensible parent ought to decide on principle. He ought to ask: Which is the best place for body, mind and soul. The decision should not be left to the boy or the boy alone, who is taken in by the glamor and often misses the reality. It is a sad condition of affairs when fathers and mothers permit their sons to go to a certain college, simply because some of the companions of the boy go there. Another mistake is to rely altogether on the advice of a teacher, who frequently as an alumnus of a certain college seeks to advance its interests. Many High school principals are graduates of the great universities, and, therefore, naturally to the great universities they direct their students. Besides, it is of great credit to a school to

Digitized by Google

have many graduates in a university. The private preparatory schools also mostly send to the leading universities, because this adds prestige to their name. Consequently the advise of many teachers is not upon principle but upon preference. The usual indifferent attitude of many parents, that it makes no difference where a boy goes, as all schools are good, is an abandonment of all principle, especially in regard to the matter of good. Christian influence and sound teaching on the highest subjects of the soul.

Some parents decide for the cheapest schools. Now this is no merit in itself. But when we compare the average cost of the smaller Christian college with other institutions, the cost of the Christian college is very moderate. That the considerations of cost often are great with people of moderate means must be admitted, and that frequently a school near by draws students, whose parents would like to send them elsewhere, especially to the college of their own church, must also be granted. But ought not parents ask themselves whether in this highest question of a good education for life, they should bring sacrifices? Might not in many cases, with help of scholarships and through work engaged in by the students in their vacation, parents be enabled to send their sons where they of right should be? Is this matter given the paramount position which it deserves, and are other things willingly put aside for the giving to a son what is more valuable than all money, namely a good education?

The first question in choosing a school should be what is its moral and Christian influence, what are the characters and views of its teachers? Here it is with all their excellencies we must criticise the great universities as the ripe place for the unripe student fresh from the secondary school of preparation. The Universities must choose their professors mainly for their great intellectual ability, and while character is not disregarded, Christian conviction certainly plays no part in the choice. And so it happens, that we know of actual cases where doubts are aroused in mind not ready for them, that belief in God, creation, miracles, and other Christian truths are either denied or tacitly assumed to be no longer held by educated men. In some institutions there are scientific professors who enliven their dry discussions with stories of a questionable nature. And even where there is no direct denial by the teaching staff of many universities, what is the general atmosphere? The principles of teaching are natural and evolutionary. The student body is largely negative. The number of students in Christian associations is comparatively small, and generally only the strong in conviction seek them.

Now can Christian parents subject their sons to such influences? They do not do it knowingly, but in fact it is done ignorantly wherever young men are sent directly without the intermediate training of the Christian college to the university. Some parents now lament the result. Their sons have lost faith. Others have become so liberalized, as they say, that they have no sympathy with the Church of the Reformation. If you believe that your son has a soul, if you believe and are convinced of the confession of your church, are you consistent in sending your boy to another than your own church college?

The Young Lutheran.

Lidt om Gudstjeneſtens Ordning.

Da det har været mit Privilegium at reiſe lidt rundt i vort Samfund, ſaa har jeg mærket, at næſten hver Præſt befølger ſin egen Orden for Gudstjeneſtens Program. Nu, det er vel ikke beſkedent af den ſom ſaadan reiſer rundt at finde Feil ved den Orden, ſom han finder her og der. Jeg haaber, at ingen vil opfatte det, jeg her ſiger, ſom nogen perſonlig Kritik. Kunde jeg formaa at lede Tanken hen mod Antagelſen af en fælles Ordning, da er Henſigten naaet, med at jeg nu nedſkriver de Tanker, ſom jeg i mange Aar har havt.

Det er min Forſtaaelſe af Gudstjeneſten, at den ſkal være til den hele Menigheds Opbyggelſe. Den ſkal være til en aandelig Velſignelſe for baade ſtore og ſmaa. Tænk, hvad ubodelig Skade det paafører Menigheden, naar Gudstjeneſten bliver ſlig, at Børn og Ungdom maa lokkes og trues til at være med! Under den Slags Diſiplin opdæres de ikke til at elſke Guds Hus. Tvertimod! De lærer at hade det. Fordi at Børn og Ungdom ofte føler ſig ſtødt bort fra Kirken, er det at Søndagsſkolen bliver for dem deres eneſte Kirkegang. Naar de er færdig med den er de og færdig med hele Stellet. Der klages ofte over, at den opvoksende Ungdom bliver borte fra Kirken. Men, hvor er Skylden? Den er vel ikke ſaa let at lægge tilrette.

Digitized by Google

Herom kunde skrives meget som burde siges. Men meget af det som kunde siges er vel bedre usagt. I denne Forbindelse vil jeg faa sagt kun nogle af de Ting, som staar i Sammenhæng med Gudstjenestens Ordning. Men det maa siges at rette paa disse Ting er ikke bare en Tillempelse for Børn. Det er af almen Interesse og vil være til Velsignelse for den hele Menighed.

Det er vel ikke enhver Predikants Gave at kunne prædike slig, at det bliver fængslende for Børn. Ingen bør vel heller sætte dette som sit Maal. Men en Ting som vil være af stor Nytte for Børn og som vil være til Fordel for baade Talere og Tilhørere i Almindelighed kan vi jo alle gjøre. Dette er at begynde i rette Tid og at afslutte i rette Tid. Da jeg for over ti Aar siden begyndte at tale Guds Ord spurgte jeg en ældre Lægpredikant om, hvor lang Prædikenen burde være. Jeg fik til Svar: „En halv Time er vel kort; tre Kvarter er passende; en Time kan gaa an, men hvad der er over, det er af den onde." Dette kan vel høres lidt fælt ud, men er enda ikke saa værst. Lange Prædikener er trættende for Tilhørerne, som alle, hver paa sit Vis, har slidt haardt gjennem Ugens Løb. Det skal mere end almindelige Gaver til at kunde holde Opmærksomheden, naar Naturens Krav begynder at gjøre sig gjældende. Under lange Prædikener,—vi forudsætter, at de er gode,—faar man velsignede Indtryk, som man gjerne vilde bevare. Men saa udtrættes Aanden, som ikke hver Dag er vant til at være anspendt i Tænkning. Og under denne Naturens Sløvhed kommer den onde Fiende og snapper det velsignede gode bort. Derfor bliver „det som er over, det er af den onde", idet der gives den onde Anledning at stjæle det bort. Er det haardt for den ældre at bevare Velsignelse under lange Prædikener, saa er det ikke mindre saa for den unge; ja for Børn bliver det uudholdeligt. Derfor er det vel og at Børn og, tør jeg sige det,—saamange gamle Folk dubber i Kirken under lange Prædikener. Hvorofte brydes ikke Guds Ords Braad just af Kjedsommelighedens Følelse! Er det ikke bedre at Tilhørerne gaar fra Guds Hus med den Følelse, at Prædikenen var vel kort, end med den Følelse, at den var saa kjedsommelig lang? Den førstnævnte Følelse hjælper til at bevare Indtrykket; den sidstnævnte tjener til at tage Velsignelsen bort. Det er leit, at de unge og Børn maa lokkes til Guds Hus just fordi, at Prædikenen er for lang. Dette til alvorlig Overveielse for mig selv og andre Gudsordsforkyndere. Jeg tager Kappen paa, thi den passer, og passer den dig, saa er du hjertelig velkommen til at gjøre dig Brug af den.

Dernæst maa jeg bemærke lidt om Tillysningerne. Som Regel finder jeg at de gjøres efter Slutningssangen. Dog der er dem som har forandret den Ordning; de vil ikke antage den førstnævnte. En lang Liste af Tillysninger, som maa erindres, hjelper til at vaske bort den Velsignelse som Vidnesbyrdet har efterladt sig. For at raade Bod paa denne Tingenes daarlige Tilstand har mange grebet til den fortvivlede Udvei at holde en Formaningstale tilslut. Denne Formaningstale tilslut er en Tilstaaelse af at man erkjender, at Tillysningerne har ledet Tanken bort fra Guds Ord. Og med Talen vil man lede den didhen igjen. Hvorfor tage Tanken fra Guds Ord for atter at lede den did? Ofte bliver denne Formaningstale en Gjentagelse af Tankerne i Prædikenen: men den kan jo ikke igjen slaa den saa fast som selve Prædikenen. Og ofte bliver den noget nyt som hjelper til at lede Tanken længere bort fra Prædikenens Indhold. I begge Tilfælder bliver det Formaningstalen som giver det Indtryk, hvormed Tilhørerne gaar fra Guds Hus. Er det ikke bedre at Forsamlingen faar bryde op og at Tilhørerne faar gaa hver sin Vei med det Indtryk som Prædikenen har bragt? Hovedmomentet i vor Gudstjeneste er jo Guds Ords Forkyndelse, og dette sker jo i Prædikenen. Lad det være Hovedsagen og lad dens Indtryk gaa uforstyrret med gjennem Ugen.

Til Overveielse tager jeg mig den Frihed at give Udkast til Ordning for Gudstjenesten.

Indgangssalme.

Bøn af en Lægmand.

Digitized by Google

Høimessesalme.

Tillysninger.

Kollekt, Epistel og Troesbekjendelse. Troesbekjendelsen læses høit af Præst og Menighed.

Sang af Kor. Hvor intet Kor er synger Forsamlingen.

Prædiken af omtrent tre Kvarters Længde. Afsluttes med den almindelige Kirkebøn.

Kort Slutningssalme af Forsamlingen staaende. Velsignelsen lyses.

Ifald Offer optages bør det finde Sted just efter Prædikenen; thi Offringen er en Handling som Prædikenen bør forberede. Ligeledes Sakramenternes Forvaltning. Skal noget særdeles siges om Offeret bør det siges naar Tillysningerne gjøres.

Jewell, Ja. Aug. 23 '07.

N. J. Løhre.

Afskedsfest for Dr. Andersen.

Søndag den 18de August holdtes Afskedsfest for Dr. Robert A. Andersen i Størdahls Mgh., Dell Rapids, S. D., hvor han er baade født og opdragen. Af Præster tilstede ved Festen var Pastorerne A. O. Mortvedt, G. O. Bik og A. M. Mannes.

Søndags Formiddag holdtes Gudstjeneste i Kirken i Byen, hvor Pastor Mortvedt prædikede. Mange var mødt frem fra Byen og Omegn for atter en Gang at faa se og høre deres forhenværende Præst.

Om Eftermiddagen samledes man i Kirken ude paa Landet, hvor Pastor Bik talte i Tilknytning til Rom. 12, 12, og Dr. Andersen behandlede Spørgsmaalet, „Hvorfor driver vi Hedningemissionen?" Han nævnte flere Grunde, men fremholdt at den største Grund var Jesu Befaling om at gaa ud i al Verden og gjøre Folk til hans Disciple ved Daab og Undervisning, Matt. 28, 19.

Om Aftenen samledes man i St. Peters Kirken i Byen, da den er mere rummelig end Menighedens egen Kirke. Her talte Pastor Mannes paa engelsk i Tilknytning til Gal. 1, 16. „Da raadførte jeg mig ikke med Kjød og Blod." Derefter talte Dr. Andersen, ogsaa paa engelsk, over Nødvendigheden af at udsende Lægemissionærer og den store Gjerning de ved Guds Naade kunde udrette paa Missionsmarken. Korte Taler blev ogsaa holdte af Pastorerne Moe af den Forenede Kirke, som var tilstede ved Aftensmødet, Mortvedt og Bik. Derpaa fulgte nogle Slutningsbemærkninger af Stedets Præst, hvorpaa han sang en Sang tilegnet Dr. Andersen, og det hyggelige Møde hævedes ved Lysning af Velsignelsen.

Ved Eftermiddags Mødet optoges Offer til Kinamissionen, der beløb sig til $42. 41, og om Aftenen en Kollekt der beløb sig til $9.05.

Maa Herren velsigne denne vor Broder, samt de øvrige, som i Høst har draget og drager til Kina, ja alle vore Arbeidere derude!

G. M. Bruce.

En Kineser om Rusdrikke.

En Kineser, som i flere Aar har været Gesandt i Europa har skrevet i et kinesisk Blad om Munchen:

„Jeg har seet Mennesker her, der saa ud som Tønder. De har store fremspringende Maver og slaskede nedhængende Kinder. Man kan træffe dem i Snesevis foran Ølkneiperne hvor de sidder og ser dumme og trætte ud. De minder om et Filtreringsapparat. Jeg er nu ganske klar over, hvorledes denne modbydelige Gift kan føre til alle mulige Udskeielser, ja selv til Mord. Og dog har jeg ikke truffet et eneste Menneske, som afholdt sig derfra. De drikker alle Øl.

Men den hvide Mand, der kommer til os som en Ven, bør vi frygte endnu mere end Japanerne, der kommer som Fiende. Europæerne bringer os en Gift, der tilsyneladende er uskadelig; men som alligevel indeholder tilstrækkelig Gift til at gjøre vore Sønner og Døttre til Idioter, Forbrydere, Sindssvage og Forarmede.

Digitized by Google

Fra Norge.

I mit Brev til „Budbæreren" af 1ste Juni d. A. nævnte jeg, at Kirkestatsraaden den Gang intet havde foretaget i Anl. af den bedrøvelige Konowsag, som har vakt Opsigt og Forargelse inden vide Kredse i vor Kirke. I disse Dage har Kirkeministeriet fundet sig endelig foranlediget til at fremlægge Klagen for Pastor Konow gjennem Bergens Biskop og indtrængende henstiller til ham at søge Afsked fra det Embede, som han med sin nye Lære umuligt kan betjene paa en for Embedet og Menigheden tilfredsstillende Maade. Hr. Statsraaden giver i denne sin Henvendelse til Bergens Biskop sin fulde Tilslutning til, hvad Biskopen har udtalt i sin Klage om Konows Lære som fuldstændig afvigende saavel fra den hell. Skrift som fra Kirkens Bekjendelser og derfor i bestemt Modsætning til den Ed, det hellige Løfte Pastoren har aflagt ved Overtagelsen af det geistlige Embede, og at han derfor er en uværdig og uretmæssig Indehaver af Embedet, til Menighedens Nedbrydelse, ei til dens Opbyggelse. Denne Henvendelse fra Statsraad og Biskop har imidlertid kun bevirket, at Pastor Konow svarer med at negte at tage Afsked og begrunder denne sin Negtelse med et Forsvar for sit Lærestandpunkt, som er eiendommeligt for den moderne Theologi og søger sin Berettigelse i en ensidig og falsk Betoning af de reformatoriske Principer om Samvittigheden og den frie, personlige Overbevisnings Frihed. Naar Luther paa Rigsdagen i Worms udtalte for Fyrster og Prælater det store Ord: „Imod sin Samvittighed er det hverken sikkert eller raadeligt at handle; her staar jeg, jeg kan ikke andet—Gud hjælpe mig, Amen!" saa talte Luther kun om den Samvittighed, som er „fangen i Guds Ord", og hvis Overbevisning støtter sig til den hellige Skrifts Vidnesbyrd og ikke til Fornuftslutninger, som aabenbart strider imod den kr. Tro. Men hertil kommer jo ogsaa et andet Hensyn, som for en samvittighedsfuld og ærlig Mand skulde være afgjørende, nemlig hans Stilling til den Kirke, som har antaget ham som sin Tjener, og særlig den Menighed, hvis Sjelesørger han er sat til at være. Ingen Magt i Verden vil negte eller berøve Hr. Konow hans Ret til at følge sin Overbevisning og have sine personlige Meninger, med Ansvar for Herren alene, men da maa han selvfølgelig forlade det Embede, som stiller bestemte Krav til sine Tjenere, naar han kommer i Modsætning til disse, og udtræde af den Kirke, hvis Grundsandheder han aabenbart fornegter. Dette er ganske simple Sandheder og Slutninger, men Hr. Konow bøier sig ikke for disse, men erklærer at ville trodse saavel Kirken og Menigheden som deres Styrelse. Man spørger, hvad Kirkestyrelsen nu vil gjøre efter dette, og man føler mere end nogensinde, hvor nedværdigende dog vor Kirkes Stilling under Statens kvælende Favnetag er bleven. Man har ved Indførelsen af Jurydomstole i Norge berøvet den norske Kirke en af dens faa Rettigheder, at dømme i sine egne Anliggender, og henlagt alle geistlige Sager fra de gamle Provsteretsdomstole til den rent verdslige Retsmyndighed, til en Lægmandsret af Jurister og muligens Disentere—Methodister, Katholiker eller Fritænkere—som skal dømme i den lutherske Kirkes allerhelligste Anliggender og dybeste Interesser. Man kan sandelig under saadanne Forholde ikke fortænke Kirkestatsraaden, om han koier sig for at lade denne Konowsag komme ind under den verdslige Rets Afgjørelse. Men i hvert Fald er dog nu opnaaet, at Kirken gjennem sin Repræsentation har taget bestemt Afstand saavel fra hans Meninger som hans Embedsstilling, og at han selv bærer det hele og fulde Ansvar for sin Handlemaade, som er en Forargelse for den Kirke og Menighed, hvis Lem han kun af Navnet er. Det er forøvrigt mærkeligt, med hvilken suveræn Ringeagt disse Herrer moderne Theologer betragter Menigheden, som kun synes at være til for at skaffe dem et Levebrød. Man læse kun „Norsk Kirkeblad"s forskjellige Artikler om denne Materie.

Saa bedrøvelig som denne Sag er, saa har selv ogsaa den imidlertid sin Lysside. Stillingen er ved denne Konows og Prof. Ordings Blottelse af den moderne Theologis

Digitized by Google

Resultater bleven klar og grei, saa man nu ved, hvad man har at gjøre med, og enhver sandhedskjærlig Mand og Kvinde maa nu erkjende, at Striden ikke længere gjælder Personerne Odland eller Ording, men vor lutherske Kirkes Grundvold og Grundsandheder, saadanne, med hvilke dens opbyggende og frelsende Gjerning staar eller falder. Tillige har denne Afklædning af den moderne Theologis Flitterstas aabnet Øinene paa mange tvivlende baade blandt Læg og Lærd og bragt mange særlig af de yngre Præster, som fandt sig tiltalt af enkelte Sider ved den moderne Theologi, tilbage til en bestemt og afgjort Modsætning mod den. Med alle de mange smukke kristeligt og bibelsk klingende Talemaader havde man tidligere ikke kunnet tro, at det stod saa ilde til, som en Heuch og en Odland forkyndte.

En af, om ikke vor Kirkes, saa dog vort Folks mest fremragende Mænd, Prof. Dr. Sofus Bugge, er i disse Dage vandret bort. Forsaavidt kom jo ikke dette Dødsfald uventet, som han var en gammel Mand, født i 1833, men han efterlader sig dog en tom Plads ved vort Universitet, som vanskelig lader sig udfylde. Han havde lige siden 1864 været Professor i sammenlignende indoeuropæiske Sprogvidenskab og Oldnorsk og var vistnok en af sin Tids mest fremragende Lærere saavel i den klassiske som i den oldnordiske og oldgermaniske Filologi. Men, hvad der for os har ikke mindst Interesse, han var dertil en sjelden elskværdig og, menneskelig talt, ren Personlighed. Han blev begravet paa Skolens Bekostning fra Trefoldighedskirken under megen Deltagelse. Stiftsprovst Gustav Jensen, som forrettede ved hans Baare, fremhævede blandt andet som et betegnende Træk ved den afdødes Personlighed, at der i hans Hus ikke taaltes, at der taltes ondt om noget Menneske.

I de sidste Dage af Juni Maaned, fra d. 27—30 Juni, afholdtes i Hovedstaden det norske Missionselskabs Generalforsamling under, som altid, stor Deltagelse fra det hele Land. Generalforsamlingen aabnedes med Gudstjeneste i Trefoldighedskirken, hvorved Biskop Brun fra Hamar prædikede over Hebr. 10, 35: Kaster derfor ikke eders Frimodighed bort, som har en stor Belønning. Biskopen dvælede i sin Prædiken særlig ved den Grundvold, som er lagt af Jesus Kristus, og som ingen menneskelig Magt skal kunne rokke. Med det faste Greb om Frelserens Kors og Korsets Evangelium kan vi bevare vor Frimodighed trods alle Tidens Storme, baade under vor store Gjerning paa Missionsmarken og under de Kampe, som nu føres i Hjemmets Menighed. Prædikenen roses i „N. Miss.tidende", hvorfra disse kortfattede Meddelelser er hentet—jeg var nemlig desværre hindret fra at være tilstede ved Generalforsamlingen—som et kraftigt Vidnesbyrd, der med udelt Opmærksomhed paahørtes af den store Forsamling, som fyldte den rummelige Kirke til første Plads.—Det konstituerende Møde afholdtes samme Dags Efterm. i Kalmeyergadens store Forsamlingshus, hvor ogsaa alle Mødets Forhandlinger holdtes. Mødets Dirigent var fhv. Kirkestatsraad Provst Chr. Knudsen fra Drammen og Vicedirigent Biskop Brun og Lægmanden Nils Roer fra Rygge. Mødets Forhandlinger sluttede sig i det hele til det fra Hovedbestyrelsen, som vanligt, indsendte Circulære, og det første Spørgsmaal, som saaledes kom under Behandling, var Spørgsmaalet om Begrændsningen af de Deputeredes Antal. Derved at ogsaa nu Kvinderne har opnaaet Stemmeret og Valgbarhed, frygtede man nemlig for, at de Deputeredes Antal skulde blive altfor stort og derved Generalforsamlingerne „uhaandterlige", hvorfor Hovedbestyrelsen havde bragt i Forslag at begrænde Foreningernes Ret, som nu var ubegrændset, til kun at lade sig repræsentere ved 1 Deputent. Dog skulde større Foreninger udenfor den Kreds, hvor Mødet holdtes, kunne sende 2. Paa Mødet viste sig imidlertid overveiende Stemning for at beholde den Ordning, man havde, og Hovedbestyrelsen trak derfor sit Forslag tilbage.—En Sag af noget større Betydning var Spørgsmaalet, om Missionsskolens Elever skulde som hidtil have sin Uddannelse helt frit eller med noget

Digitized by Google

Bidrag fra disses Side. Da man befrygtede, at Hovedbestyrelsens Forslag i denne Sag (at „Eleverne skulde holde sig selv med Klæder, bestride sine Feriereiser og tilfældige Udgifter", en nokſaa rimelig Fordring forresten) kunde hindre ubemidlede, men velskikkede unge Mænd fra at søge Skolen, fremkom Selskabets Sekretær med et nyt Forslag, hvortil ogsaa Hovedbestyrelsen sluttede sig, og hvorved bestemtes, at, hvis en forøvrigt velskikket Aspirant eller Elev ikke magter at bestride nævnte Udgifter, „kan Hovedbestyrelsen beslutte, at Selskabet dertil yder ham den fornødne Støtte". Dette blev Generalforsamlingens Beslutning i Sagen.—Spørgsmaalet om Missionsskolens Fortsættelse foranledigede ingen Diskusion, ligesom alle fandt det ønskede Krav paa Forkundskaber rimeligt under nuværende Forholde.—Nogen Udvidelse af Missionen i Zulu og paa Madagaskar er nu for Tiden ei tilraadelig, medens derimod Udsigterne for Missionen i Kina nu var saa lovende, at alle forhaandenværende disponible Kræfter til Udvidelse maatte forbeholdes denne Missionsmark.—Mødet afsluttedes med Gudstjeneste i Hovedstadens forskjellige Kirker og indkom ved Ofring for Anledningen henimod 3000 Kroner. Næste Generalforsamling (1910) besluttedes afholdt i Kristiansand.—Hermed faar jeg denne Gang slutte mit maaske altfor lange Brev og sende Red. min broderlige, hjertelige Hilsen.

Nes Præstegaard 2. 8. '07.

A. Weenaas.

Samtalemøde.

Paa Indbydelse paa Bethlehems Menighed, Pretty Hill, Alta, Canada, afholdtes der Samtalemøde fra 11te—13de Juli. Mødet aabnedes med Prediken af Past. Andersen, hvorefter Stedets Præst T. T. Carlsen ønskede Forsamlingen velkommen.

Følgende Præster var tilstede og deltog i Samtalen: Carlsen, Andersen, Hansen, Moe, og Frøjen af Frikirken. Ved Siden af disse var der lidet af Lægfolk som deltog. De savnes meget heroppe. Samtaleemnet var 2 Kor. 5, 18—21.

Pastor Moe indledede og dvælede særlig ved 1 Budskabet, 2 Sendebudene, 3 Forsoningen og Opreisningen.

Budskabet er nu usattelig stort, om den Forligelse som fra Guds Side er sket med os Mennesker. I det Gud var i Kristo og forligte Verden med sig selv. Jesus tog Tjenerskikkelsen paa sig, opfyldte alle Lovens Krav, er nu Lovens Ende til Retfærdighed for hver som omvender sig og tror paa ham.

Synden var det som gjorde Skilsmisse imellem os og Gud. Kristi Offerblod for Synden har nu sonet Gud, saa at han elsker Syndere i Kristo, men hader endnu Syndernes Ubøjfærdighed og Vantro, borte i Djevelens Tjeneste, hvor de intet Gavn har af det store og herlige Budskab som er Evangeliet.

Sendebudenes Gjerning er stor. Stort at staa i Kristi Sted og bede Folkene om at lade sig forlige med Gud, saasom nu Gud er forligt med os.

Men det er ogsaa ansvarsfuldt. Alt Guds Raad til Salighed, Lov og Evangelium maa forkyndes, alt efter Menneskenes Sindstilstand.

En fast Betingelse for at kunne gjøre det i fuld Troskab er, som Jesus siger, Joh. 15, 7. Dersom I bliver i mig og mine Ord blive i eder, da beder om hvadsomhelst I ville, og det skal vederfares eder. Dersom Bønnen i Lønkammeret slappes, og den rette Omsorg for Sjelenes Frelse forsvinder saa meget, at den Røst: „Skaan dig selv" faar Magt til at borttage Sverdets Od, og en Aron og Hur i Menigheden forsømmer at støtte under Armene paa en Moses i de langvarige Kampe for Sjeles Frelse og Seier over Fienderne, da vil nok Amalekiterne komme nær og slaa de trætte og længst tilbagestaaende paa Veien.

Vidnesbyrdet om Synd og Naade har altid mødt mere eller mindre Modstand. Helst da naar en varm Omsorg har fulgt det,

Digitized by Google

og den klare Sandhed er blevet forkyndt baade efter det gamle som i den nye Testamente. Det heder at Nebukadnesar dræbte Profeten Esaias ved at sage ham i Stykker. Johannes den Døber straffede Synden, saa at hans Hoved tilsidst blev afhugget og baaret frem i et Danselag. Hauge maatte udstaa et langt Fængselsliv i Ensomhed og de fratog ham alt Guds Ord. Paa sand Bekjendelse og et kristeligt Liv følger Kors og Trængsel. Mennesket vil ikke høre om Synd, Retfærdighed og Dom, saasom Guds Ord lærer os, men helst høre om—Bliv god og gjør godt saa som de reformerte Kirker mest fremholder.

Intet Under at Ungdommen helst vil gaa did, hvor Hjertets Ubodfærdighed og Vantro skaanes, god Moral og ingen gammel Adam at korsfæste i Troens Kraft—altsaa en kristen uden Kors.

Storheden og Grundlaget for al Vidnegjerning til Frelse er da Forsoningen og Forligelsen ja saa stor at intet Menneske her paa Jord kan fatte det, men dog kan noget deraf erfares. Thi det skete alt fra Guds Side, der vi vare hans Fiender. Dog glædeligt at faa fremholde den Sandhed for en bedrøvet Synder og efter Guds Naade lengtende Sjel. Men endda større for den, som er af Loven knust og dødet, saa at den har opgivet alt Haab om at kunne hjælpe sig selv, ikke engang at faa tro sig selv værdig til at komme.

Da som saadan at faa i Troen tilegne sig det som Evangeliet indeholder sig til Liv, Trøst og Fred med Gud i en god Samvittighed. Da blir man ydmyg og da jubler man over, at jeg den største af Syndere er nu Barmhjertighed vederfaret.

Ak hvor mange er det ikke som i sin Søgen efter Gud forsøger paa at tækkes Gud uden kun igjennem Jesu Offerblod. Saa som det var stort den første Gang at komme til denne rensende Kilde, saa ikke mindre i den daglige Helliggjørelse under Livets forskjellige Fristelser, Forsyndelser, Saar og Skrammer, at faa se og tilegne sig, hvad Johannes siger i sit 1 Brev 2, 1—2. Mine Børn dette skriver jeg eder til, paa det I ikke skulle synde, og dersom nogen synder have vi en Talsmand hos Faderen, Jesum Kristum den retfærdige, og han er en Forsoning for vore Synder, dog ikke alene for vore, men ogsaa for den ganske Verdens. Ligesaa i Ebræer 7, 24—25. Men denne haver et uforgjængeligt Prestedømme, fordi han bliver til evig Tid, hvorfor han og kan fuldkommeligen gjøre dem salige som komme til Gud formedelst ham, efterdi han lever altid til at træde frem for dem.

I Sandhed Evangeliet er stort for en fattig Synder at faa tilegne sig, baade som en Ordets Forkynder og en Ordets Modtager, thi alle er skrøbelige.

Men saa som det lød paa Skabelsens Dag: Se alt er gjort saare godt, saa ogsaa nu i Kristo alt er gjort saare godt. Den som tror, anses i Kristo som en der aldrig har syndet. Dette maa da være saare godt? Gud er da helt tilfreds med det han selv har gjort og sagt.

Maa da nu mange tage Guds Ord til Hjerte, omvende sig og tro Evangeliet, Blive salig her, tro indtil Døden, saa skal nok Sabbatshvilen afsløre det som her var dunkelt baade i Ordet og Føremaaden med Guds Børn hernede.

Samtalen var baade opbyggende og belærende. Alvoret af at blive forligt nu med Gud ved at modtage Forligelsens Gave som er Jesus, blev lagt os alle paa Hjerte; thi at være forligt med Gud i Kristo og enda ikke ikke modtage den store Gave, men foragte og spotte den Gjerning som Guds Aand nu vil udføre i en Synder dette er forfærdeligt. Thi og vor Gud er en fortærende Ild.

Det følles og taltes saa, at nu skulde Mødet bare varet længere, da det nu var kommet paa god Glid i Samtalen.

Gamle Pastor B. Andersen var endnu aandsfrisk og talte flere Gange, trods han var i sit 85de Aar, men Hørelsen har svigtet ham meget.

Professor M. G. Hanson blev hindret fra at komme til Mødet, men han ventes her engang i August ligesaa Ida Grøseth.

L. O. Skotvold, Sek.

Digitized by Google

Kredsmöde.

Ada Kreds afholdt sit Aarsmøde i Swan Lake Mgh., Pastor Walstads Kald fra 25de til 27de Juni.

Tilstede ved Mødet var Pastorerne Simonson, Skogerbo, U. D. Johnson, A. J. Krogstad, O. H. Haugen, Stedets Præst Walstad, og Rendahl, samt Emissær Nordmarken. Pastorerne Haugen og Skogerbo ordineredes ved sidste Aarsmøde, og vi ønsker dem paa Kredsens Vegne hjertelig velkommen iblandt os.

Om det hele Møde kan siges, at Sandheden lød alvorligt og indtrængende. Aabningspredikenen af Pastor Simonson over Aab. 2, 1—7 var vækkende og selvprøvende. Den satte Hjerterne i den rette Agtpaagivenhed paa det Ord Mgh. havde valgt for Samtalen, Rom. 8, 1—14.

Da Indlederen var forhindret fra at komme den første Dag af Mødet fik man Anledning at lægge Emnet tilrette enhver for sig som bedst man kunde. Et par Punkter blev opstillet som i det væsentlige udtrykte Hovedtanken i Skriftafsnittet.

I. Frigjørelsen i Kristus fra Syndens Skyld og Straf. (Synden, Døden, Dommen.)

II. Frugten af Frigjørelsen i Kristus: Forsagelsen af Synden, Satan, Verden, Kjødet (Frigjørelsen fra Syndens Magt og Herredømme.)

Mødet var vel besøgt og Ordet havde synbar Virkning især paa de unges Hjerter. Maatte bare ikke Hjertejordbunden være Stengrund; det vokser snart op der, men naar Solen gaar op bliver det forbrændt og visner. I det Tilfælde mangler det Dybde og faar derfor ikke fæste Rod. Jesus siger om en Del Mennesker, at de, naar de hører Ordet, straks annammer det med Glæde, og de have ikke Rod i sig, men bliver ved til en Tid; naar siden Trængsel eller Forfølgelse kommer for Ordets Skyld forarges de straks. Vi haaber og ønsker, at det udsaaede Ord under Mødet faldt for manges Vedkommende i dyb, ren og god Hjertejord, saa det bærer Frugt i sin Tid, da skal der ogsaa følge salig Høstglæde.

Paa Mødets sidste Dag nød man Nadveren med hverandre, og mange Gjæster lod sig indbyde. Maa de ogsaa alle sammen faa være med i den store Skare, hvorom det hedder: Salige er de, som er kaldte til Lammets Brylluvs Nadvere.

Et Offer til Kredskassen blev optaget under Mødet, der beløb sig til $35.55.

Saa bliver dette Hovedsagen for os alle: Er vi i frigjorte i Kristus fra Synden, Døden, Dommen? Er vi, da er der ingen Fordømmelse for os. Og—viser Frugten sig: Lever vi i Kristus som Seierherrer over Synden, Satan, Verden, Kjødet? Gjør vi, da skal vi leve. Her er et enten—eller; enten frigjorte, frelste! eller bundne, dømte!

Sagen er værd Umagen at finde ud, hvor du hører hjemme baade du, som var paa Mødet, og du som har Anledning til selv at læse disse Pauli Ord hjemme.

J. J. Rendahl, Sekr.

Til „Budbæreren."

Du kjere lille Blad, som har saa indholdsrigt Navn, vi vil sende disse Linjer, at troende Brødre og Søstre kan glæde sig med os. Vi har havt Feststunder i Frankes Menighed. Ifølge Indbydelse havde Syd Dakota Indremissionsforening Møde hos os. Det begyndte den 11te Juli. Ikke saa faa Venner kom, og kraftige Vidnesbyrd lød til os. Herren sendte os en af sine Vidner fra en af de østlige Stater, og som han selv havde drukket af den levende Kilde, kunde han med Overbevisningens Varme tale om vor Frelsers forbarmende Kjerlighed til Syndere. Herren velsignede og bønhørte de Sukke, som før og under Mødet opsteg til ham, og nogle vendte tilbage til Faderhuset. Herren kjender deres Tal. Vi glæder os med Frygt og Bæven; thi Verden ligger i det onde, og Satans Magt og List er stor, men det er vort Haab og Glæde, at vor Stedfortræder, Løven af Juda, har slaget sig igjennem for os, og vi skal mere end seire ved ham som os elskede. Han ældes ei af Aar og svækkes ikke i Kraft. Og nu, kjere Brødre og Søstre i Herren, lad os flittig omringe Naadestolen i Lønkammeret, søge Kraft hos vor Hyrde og Frelser Jesus for os selv og Broderskabet, at ingen sig lader fra Kronen forhindre, men til Herrens Ære vandre vort Kald værdigt. Og du, kjere Sjel, som indtil nu har staaet Naadens Kald imod, hvorlænge vil du trætte Herrens Langmodighed? Vaagn, før det blir forsent; thi der kommer en Dag for den gjenstridige Naadesforagter, da det lyder fra Herren: „Ve den, min Aand har forladt." Idag lyder Budskabet fra Herren, der hengav sin Søn den enbaarne til et Skyldoffer for dig og mig, at vi skulde faa fri Adgang til Lammets Brylluvsfest. Kom, der er endnu Rum. Mrs. P. S.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Kvindebevægelse i Kina.

Den store Reformbevægelse, som for Tiden finder Sted i det kineſiſke Rige, og ſom efter Sigende kan glæde ſig ved kraftig Støtte af Enkekeiſerinde Tſu-Hai, tidligere den bitreſte Fiende af alt Nyt, er heller ikke paa Kvindelivets Omraade bleven uden dybtgribende Indflydelſe. Den tidligere kineſiſke Geſandt i Paris Yu Kengs Døtre foregaar ſine Landsmandinder med et godt Eksempel. Der er allerede oprettet Skoler efter Europæiſk Mønſter for unge Piger af Mandarinfamilierne, ja Enkekeiſerinden har af ſine egne Midler oprettet et ſærligt Inſtitut for Døtrene af Hoffets Dignitærer.

Tidligere levede den kineſiſke Kvinde i den dybeſte Uvidenhed. Som Datter i Huſet eller ſom Husfrue førte hun en monoton Tilværelſe hvori ingenſomhelſt aandelig Beſkjæftigelſe gjorde Afbræk. Tilhørte hun den velſtaaende Klaſſe, adſkilte hun ſig kun ved ſin Virkſomhed fra Kvinderne af Folket. Nu er imidlertid Kvindernes Stilling bleven fuldſtændig forandret. Man ſer allerede unge Kineſerinder, der beſøger japanſke Univerſiteter for at afſlutte ſine Studier Side om Side med kineſiſke Studenter. I de ſtore kineſiſke Byer trykkes talrige Tidsſkrifter for Kvinder. I Shanghai udkom for en Tid ſiden et „Eſſay over Kvindens Sjel.“ Endog et Emne, ſom „En kineſiſk Kvindes Ret til at vælge ſig en Ægtefælle“ blev nylig behandlet i en Bog. En Kineſerinde, der ſtuderer i Tokio, ſkriver for Tiden paa et Værk om „Ruſſiſke Kvinders Heroisme“, det vil ſige en Hiſtorie om de Kvinder der har deltaget i Anarkiſtbevægelſen.

Endelig har Enkekeiſerinden, der allerede ved et Edikt fra 1902 havde fraraadet Indſnevringen af Fødderne ſom Følge af det kraftige Felttog, de europæiſke Miſſionærer førte derimod, nu fuldſtændig forbudt denne barbariſke Skik. Der havde allerede dannet ſig Selſkaber, hvis Medlemmer havde forpligtet ſig til ikke at lade ſine Døtres Fødder mishandle ſamt at forbyde ſine Sønner at ægte Kvinder med indſnørede Fødder.

Netop Kvindebevægelſen er et betydningsfuldt Tegn paa den ſociale Omvæltning, ſom i vore Dage foregaar i Kina.

Endnu for ti Aar ſiden vilde ingen have kunnet ane, at der ſaa ſnart vilde finde en fuldſtændig Forandring Sted i Sæder og Skikke i det himmelſke Rige.

* * *

En Reiſe til Peking.

(Af C. W. Landahl.)

(Fortſættelſe.)

Dermed fik de Venner af Auguſtana Synoden, ſom arbeider for Kineſernes Frelſe, et ſtort og prægtigt Miſſionsfelt.

Maa Herren ved dem faa ſende ud mange nidkjære og aandsfyldte Ungdommer med Livſens Brød til dette forſmægtende Folk.

Da vi kom frem til Hſucheo var en Gren af vor Miſſionsreiſe fuldendt. Og vi var glade og priſede Gud, ſom gjorde alle Ting vel for os.

Vi havde da tilbagelagt over 200 Mil.

I Hſucheo har Broder Joyce et lovende Arbeide igang, vi tog ind til de troende. Vi bærer med os det Kjendetegn, at vi er gla i Guds Børn. Og det gjør ingen Forſkjel, hvadenten de er hvide eller gule.

Det er en aandelig Hvile at faa bytte Tanker med dem, ſom lever i Samfund med Gud.

Hſucheo er en ſtor og folkerig By. Fra den høie og velbyggede Stadsmur kan man ſe udover til alle Hold, den ene ſtore Landsby indtil den anden, og man ſpør: Hvad forſlaar en Miſſionærs Arbeide blandt ſaamange?

Udenfor Stadsmuren er bygget en moderne Jernbaneſtation. Vi er nu ved Hankowpekingbanen.

Jernbanen i Kina bringer Opſtandelſe blandt Folket. Mange fattige faar Arbeide, Forretningen blir bedre og Farmprodukterne ſtiger i Pris, og Folket vaagner op af Søvne og vil følge med Tiden.

Nu rører Kina paa ſig, det kommer ſent,

Digitized by Google

men det vaagner, og nu er den gyldne Tid at bringe dem Sandheden.

Tider og Aarhundreder har gaaet forbi, og man har ikke bemøiet sig med at spørge om Tiden i Kina. Men i det sidste har man begyndt at forskaffe sig Klokker og følge Tiden.

Gud ske Lov for Jernbanerne, ved Hjælp af dem skal vi lettere og hurtigere iprede Evangeliets Lys.

Dog, de ugudelige Udlændinge, disse Lasternes Trælle, som farer Verden over og averterer Synden, de er en stor Hindring for Kristendommen.

Disse og Navnkristne vil bli den største Hindring for Guds Riges Fremgang i Fremtiden.

Det var bedre at saadanne havde en Mølleſten om sin Hals. Da vilde de ikke fordærve de enfoldige med Syndens Gift.

Aa, her er en Kamp paa Liv og Død mellem Sandhed og Løgn!

Maa de, som midt i denne Vrimmel skal staa paa Zions Mure og lede Sjele ind ad Porterne til det nye Jerusalem, til hver Tid være fyldte med den Helligaands Kraft.

Vi kom til Hsuchеo om Eftermiddag og reiste derfra igjen næste Dags Morgen.

Tænk, nu var vi allerede ved Jernbanen. Nu vilde det ikke ta lang Stund, og heller ikke koste stort at gjøre et kort Besøg til Kinas Hovedsted. Det var næsten uimodstaaligt. Og det er svært lidt Besvær ogsaa, at se Peking, og det kristelige Arbeide, som der udføres.

Vor gule Bror gik ind i Byen forat veksle nogen Sølvstykker til Dollars. Det forstaar sig! nu var vi komne paa Kanter i Verden, hvor Civilisation bryder frem med Ild og Damp. Der bruger man Sølvmynt. Det er ikke saa, hvor vi lever og arbeider thi der veier man ud Sølvet (Sølvpenge).

Det koster at være stor, derfor valgte vi at gaa med tredie Klasse.

Skulde det være ydmygende for Hedningemissionærer at reise sammen med Kinas fattige Klasse, og vi er jo saa vant til deres Fattigdom og Urenlighed, at det vilde næsten bli unaturlig at komme bort fra det—som om vi ikke længer var i vor Forretning.

Ak, om de bare vidste, at de har en rig Far i Himmelen! Her gaar de aandelig fattige og stoler paa de stumme Afguder for Hjælp, fordi de ikke kjender den sande Gud og den han udsendte, Verdens Frelser.

Men tilbage til Manden, som gik i Byen. Han kom ikke tilbage. Toget kom. Vi saa paa Klokken. Tiden for Togets Afgang var straks op, men Manden var ikke at se, og Situationen blir meget spendende.

Til vor Trøst fortæller Konduktøren os, at han vilde vente en Stund. Men han var af de gule Brødre, som altid er villig at gjøre en Tjeneste.

Et saadant Øieblik gir en Alvorstanker. Hvor forfærdelig maa det ikke være, at staa uforberedt naar Dødsengelen kalder? Lad os huske paa det, at den Konduktør venter ikke paa nogen.

Aa! siger R., der kommer han. Og Manden kom springende med Pengene i Haanden i sidste Øieblik.

Vi fik os Billetter i en Fart, thi Kineserne var færdige at hjælpe til, og ind for vore Reiseeffekter gjennem Vinduerne, men selv gik vi gjennem Døren.

Endog vore Sengklæder maatte vi ta med os til Hovedstaden. Det er noget, som hører til Livets Nødvendighed herude og især for dem som vil bevare sig ren fra Kinas utallige Mængde.

Saa bar det afsted med Ildhesten forspændt, først over frugtbare Hvedefelt, hvor Hveden stod høi og fin og bøiede sig ved Lufttrykket af det forbigaaende Hurtigtog. Men udpaa Dagen kom vi henimod den gule Flod; der er Landet som en stor Sandørken.

Jernbanen er godt bygget, men det mest storslagne og kolossale er den store Jernbro over „Kinas Sorg", saa kalder man den gule Flod herude. Svære Jernpillere er sænket ned i Dybet, som bærer Broen oppe, og der staar den, som et Under for Kinas Millioner. Den vidner om et nyt Kina.

Her er endnu nok af konservative Hedninger, stolte af Tomhed og fulde af Overtro, som spaar, at Dragen vil komme til at rive den ned, naar den med Vaarflommen farer tilhavs. Men den staar nok.

Digitized by Google

Gud ske Lov for den aandelige Bro, som Kristus har lagt over Verdens Sorg. Men saalænge Hedningerne ikke kjender den, forbliver de i sin Sorg. Dragen forsøger rigtignok at rive den ned for os, men den staar, thi den er grundet paa Pillere, som er sænket ned i Guds evige Almagts og Kjerligheds Dyb. Naar Himmel og Jord forgaar, saa staar den lige urokkelig. Den er og blir et Under.

I Chang teh fu standsede Toget over Natten. Passagererne faar gaa af og søge sig Natlogi, saa bedst de kan. Billeterne kjøbes kun for en Dagsreise ad Gangen. Kineserne overtræder ikke Naturens Lov, naar det blir Tale om at sove. De tror paa, at de som sove, sove om Natten.

De har endnu ikke tabt sine Nerver, som mange andre Nationer. De tager alle Ting med overlegen Sindighed.

Da Toget standsede ved Stationen blev vi Vidne til noget, som man ikke vilde tilladt i Amerika. Langs med det otte Vognes lange Tog vælter Reiseeffekterne ud gjennem Vinduerne, saa Støvet stod som en Sky omkring os. Det var en Huj og en Skrig, saa man kunde ikke høre sin egen Stemme. Bag Stationen var der opført nogen smaa Huse, hvor man herbergede Passagerne for rimelig Betaling.

Hovedsagen er nu at komme frem i Verden, og ikke Maaden, hvorpaa man kommer der, fer det ud til.

Her er en Kamp for Tilværelsen. De sterke kommer sig frem paa de svages Bekostning.

Baade her i Byen og i de mindre Byer omkring arbeider den Con. Presbyt. Mission. Missionærerne maatte forlade sit Arbeide i 1900 og fly for Fienden. De blir mishandlet i Nangang, flere haardt saaret, og led forfærdelig, indtil de kom ind til Hupeh, hvor de mødte Velvilje og fik Hjælp og Eskort.

Arbeidet er nu mere lovende end nogensinde før.

Vi stansede 15 Minutter i Baotinfu, Chili. Denne By er nu vel kjendt af de fleste, som har fulgt med Missionsnyhederne fra 1900. Her led Green Familien og flere med dem grusomt under Boxeroprøret.

Her sad Herrens Vidner indespærrede i et mørk, urent Fængsel, fuldt af Utøi og Sygdommer i den varme Aarstid, efter at de var jaget fra Sted til Sted, plaget, mishandlet og forfulgt, tabte alt de eiede, led Hunger og blev ofte negtet at læske sig med rent Vand.

De var komne med Frelse, men blev miskjendt. Det var for dem en Ære at lide.

Men Historien er forlang, og tillige er den fortalt før, saa jeg vil bare tilføie, at Greens gik af med Seier, men de Mandariner, som saa uforskammet havde behandlet Missionærerne fik en brat Ende.

Baotinfu er en stor og livlig Forretningsby og vil bli et stort Jernbanecenter, Kinas Minneapolis.

Klokken halv otte Aften den tredie Mai, dampede vi ind gjennem den store Hvælving i Pekings Stadsmure. At dette Aristokratiske Kina skulde tillade at anlægge Jernbanestation indenfor Stadens Mure, det maa vel ansees som et sikkert Tegn paa Fremskridt og mer, at en ny Tid er nær.

Vi kom med Hurtigtogets Fart farende lige ind i denne store Nations Hjerte. Da gik det forunderlige tunge Følelser gjennem en.

Herindenfor lever Enkekeiserinden, hun, som har saa meget retfærdigt Blod paa sin Samvittighed.

At her i Nationens Hjerte, hvorfra Sandheds og Retfærds Pulsaare skulde gaa ud med Næring og Liv til det hele Legeme, at her skal være et bundløst Mørke af Mord, Hor, Had, Avind, Troløshed, Misundelse og mere saadant.

Kina lider af en svær Hjertefeil. Derfor er det, som det nu er.

Ikke at forundre sig over da, at her er Oprør og Nød. Og hvad bekymrer man sig igrunden over i Peking om de fattiges tunge Kaar og den lidendes Ynk fra Ende til Ende af Landet.

Naar man stiger af Toget i en stor By, hvor man er aldeles fremmed, da faar man ikke Tid til at tænke igjennem dens Historie, men ta vare paa sine Sager og grave sig afsted. Det andre faar komme efterhvert.

(Fortsættes.)

Digitized by Google

Det nye Peking.

Kina synes i de seneste Aar for Alvor at ville slaa ind paa nye Baner. Hvorvidt det vil blive til Held for den hvide Race, maa Fremtiden vise, men et er sikkert og vist, man begynder nu rundt omkring med stor Interesse at følge, hvad der foregaar i det „himmelske Rige".

Efter „Hamb. Nachr." meddeler vi her lidt af, hvad Forfatteren F. A. MacKenzie fortæller om det Indtryk, som Hovedstaden i det kolossale Rige, det moderne Peking, nu gjør paa Udlændingen. I de sidste Aaringer er nemlig denne By blevet en hel anden.

Endnu for faa Aar siden var et Ophold i Pekin alt andet end fristende. Reisen hertil fra Takuforterne var langvarig og anstrængende. Hotellerne var grufulde, Folket stillede sig meget uvenlig over Udlændingen, Overfald hørte til de daglige Begivenheder, og Gaderne befandt sig i en Tilstand, der trodser hver Beskrivelse. Naar det regnede, blev man, selv i Hovedgaderne, bogstavelig talt stikkende i Dynd og Søle.

Nu naar man Peking uden videre Vanskelighed med Jernbanetog, hvis Waggoner er udstyrede med al moderne Komfort og Luxus, og lige tæt ved Banegaarden ligger et første Klasses Hotel. Hovedgaderne er blevne godt brolagt og er lette at færdes paa, det hæslige Tiggeri er forsvundet, og Folk er høflige og imødekommende. Og tiltrods for de hyppige Storme og den frygtelige Sommerhede er Klimaet i alt væsentligt sundt og behageligt.

Det moderne Peking skriver sig fra Tiden efter, at den sidste Boxeropstand var blevet kuet. Lige straks efter at der var indtraadt Ro, begyndte alle mulige „Globetrotters" at indfinde sig, andre reisende fulgte deres Eksempel, mange Udlændinge tog fast Bopæl i Peking, og Fremmedkvarteret er efterhaanden blevet en hel moderne By. Men alligevel er der nok tilbage af det gamle til at glæde Udlændingens Øine. Paa Gaderne ser man endnu mange interessante Billeder af ægte Kineserliv. En Flok tungt belæssede Kameler, der kommer fra Mongoliets Høiland, drager forbi; den følges af en munter Brudeskare med Musik og Faner. I et af Kvartererne ser man de utilslørede Mandschukvinder spanke glade omkring, i et andet ser man næsten ingen Kvinder udenfor Husene, idet de er forblevne trofaste mod de gamle Skikke, der byder Kvinden at blive i Hjemmet. De ældgamle berømte Bymure af næsten utrolig Tykkelse, de mange Udkigshuller, der er anbragte i Dørene, over hvilke der er malet et Øie—et Symbol paa Vagtsomheden—og de høie Taarne, alt fortæller samtidig om en Nation, der endnu er meget mistroisk, og som stadig holder sig i Forsvarsstilling.

Peking er delt i fire Dele: Tatarbyen, Kineserbyen, „den forbudte By, der omfatter Keiserslottene, samt Gesandtskabs-Kvarteret, Tatarbyen er en Haveby, der har de velhavende Embedsmænd sine Villaer, som de smykker med Træer og Blomster. I det kinesiske Forretningskvarter kan europæiske Forretningsmænd faa mange gode Ideer til Maaden at udstille sine Varer paa. Gaderne er her fyldte af store Menneskemasser. Hvert Butiksvindu fortæller tydelig om Indehaverens Lyst til at forbunkle Naboen. Udsøgt Træskjæringsarbeide i rig Forgyldning eller smykket med vidunderlige Vaaben, alle mulige Slags symbolske Figurer, Reklamesøiler i alle mulige Farver og paa tyve Fods Høide staar midt paa Gaden udenfor Butiken for at lokke Kjøbere og skuelystne.

Boxeropstanden har efterladt sig Spor allevegne. Paa Husenes Ydermure gaber stundom store Huller. Keiserens herlige hvide Marmorpaladser er blevne udplyndrede og lagte i Grus af de fremmede Soldater, og det berømte Lamatempel er ligeledes i en jammerlig Tilstand.

Gesandtskabskvarteret er nu fuldstændig forvandlet. Efter den store Beleiring har Magterne været betænkte paa at forebygge en Gjentagelse. En stor Del af den af Kina betalte Skadeserstatning har man anvendt til at reise prægtige Bygninger til Gesandterne og Barakker til Soldaterne. Tyskland har anlagt en formelig liden Fæstning med Volde, Grave og Skyts, Stater som Holland har reist hele Paladser, hvorimod Eng-

Digitized by Google

land har beholdt det gamle kineſiſke Palads, ſom det ſaa længe har indehavt. Forøvrigt ſynes ogſaa Miſſionerne at være blevne ſmittede af Pragtlyſten. Den ſtore katholſke Domkirke, ſom Kineſerne maatte bygge ſom Skadeserſtatning, maa være enhver loyal Mandſchurer en ſtadig Kilde til Sorg. Et amerikanſk Miſſionsſelſkab har ved egne Midler reiſt et Hoſpital og et Aſyl, der driſtigt kan rivaliſere med Geſandtſkabsbygningerne.

Marconiſtationens ſlanke Maſt i den italienſke Geſandtſkabsbygning, alle de forſkjellige Nationers Uniformer, der breder ſig paa Gaderne, de omhyggelig bevogtede Døre i Embedskvarteret, alt taler manende om en endnu uſikker, af mørk Taage ſkjult Fremtid.

Ogſaa om Stillingen paa Madagaskar.

Det har viſt for mange ſtaaet ſom en Gaade, at den franſke Socialiſt, ſom nu er Guvernør paa Madagaskar, kan ville lægge alle mulige Hindringer iveien for Miſſionens Skoler, uagtet Staten ſelv paa de fleſte Steder ingen Skoler har, ſom Børnene kan henviſes til. Ønſker da Frankrige, ſom gjør Krav paa at gjælde for en Civiliſationens Forkjæmper, ſlet ikke, at de ſtakkels Børn i dets Koloni ſkal faa lære noget?

Det ſynes jo utroligt; men det er nok alligevel ſaa. Man ønſker at kunne benytte de indfødte bare ſom Arbeidstræller for Franſkmænd (Koloniſter) og behandle dem ſom ſaadanne. Men det tror man vil falde ſtedſe vanſkeligere, jo mere Oplysning de faar. Derfor er det bedſt at holde dem i Uvidenhed. Denne Tanke er ikke ukjendt i Europa heller. I Enevældets og Deſpotiets værſte Dage var man ſaa livræd for, at Folket („den gemene Mand") ſkulde faa nogen Oplysning, af Frygt for, at det da ſkulde falde vanſkeligere at tyraniſere dem. Men at det ſamme ſkal gjentage ſig i vor Tid, og det under den franſke Republiks Styre, er tilvisſe en ſkrigende Anakronisme (noget, ſom ſtaar i afgjort Strid med Tidsforholdene.)

At imidlertid ſaa er Tilfældet, har vi nu faaet klar Beſked om fra ſelveſte den franſke Generalguvernør Hr. Agagneur.

Det franſke Blad („Le Tsmoignage") (No. 4 for 1907) fortæller nemlig følgende:

En franſk Proteſtant havde et Møde med ham og beklagede ſig over, at han hindrede Miſſionens Skoler uden dog ſelv at have nogen offentlige Skoler at ſætte i deres Sted; fremdeles, at han ikke var upartiſk, idet han behandlede Katholikernes Skoler med mere Henſynsfuldhed end Proteſtanternes, og det uagtet de offentlige Eksaminer havde viſt, at de ſidſte kunde opvise bedre Reſultater.

Hertil ſvarede Hr. Agagneur ifølge det franſke Blad følgende:

„Jeg erkjender Eders gode Reſultater og Eders høitſtræbende Maal. I løfter denne Races moraliſke Nivaa. Men netop dette er deres Feil. Jeg kjender Katholikerne, og jeg frygter ikke dem. Men jeg kjender ogſaa Eder, og jeg frygter Eder. I emancipererer de indfødte (gjør dem for uafhængige), I gjør Mennesker af dem. Men vi har ikke Brug for Borgere, men for arbeidende Hænder.

Dette behøver ingen Forklaring. Det taler for ſig ſelv. Det er vel ikke ofte, en franſk Embedsmand ſaa ugeneret taler et ſaa tydeligt Sprog!

Forſaavidt er vi taknemmelige for det!

Det meldes os forreſten, at enkelte franſke Embedsmænd ude i Diſtrikterne ikke tager det ſaa nøie med Gjennemførelſen af Generalguvernørens Ordre til Skolernes Ruin. Det ſynes næſten, ſom de mener, at ſaa urimelige Beſtemmelſer neppe vil blive af ſaa lang Varighed, at det lønner Umagen at anſtrenge ſig for at gjennemføre dem!

Udgiveren af en ſtor daglig Avis i Japan, ikke ſelv en kriſten, giver Kriſtendommen følgende Skudsmaal: „Se udover hele Japan. Idag har mere end 40,000,000 en høiere Moralitet, end de har havt nogenſinde. Vore Begreber om Hengivenhed og Lydighed er høiere end før, og vi undres paa Aarſagen til dette ſtore moraliſke Fremſkridt. Vi kan ikke finde den i noget andet end i Jeſu Religion.

Digitized by Google

Midnatstanker.

Det er forunderligt, hvorledes Tanken, naar man i den tause Midnatstime ligger vaagen, kan stemme ens Sind til Alvor og Eftertanke, og vel gjør den, som saaledes lader den ædle rene Tanke faa trænge ind i Sjelen med sin forunderligt overbevisende Magt, som saa vel kan retlede en paa Livets Vei.

En Nat medens jeg saaledes laa inddysset i Naturens kvægende Mørke, trængte det Spørgsmaal uvilkaarlig ind over mig med et Alvor, som aldrig før: Hvad er Livet? Er det værdt at leve? Læser, lad os gaa tilbage til vor spæde Barndom, da vi paa Mors Fang eller i Søskend- og Kammeratlaget nød den hyggelige Tid af vort Liv. Lad os tænke over den Tid nøie, og saa lægge Mærke til den Forandring, som er foregaaet med os siden hin Tid. Hvor lyder ikke Mors Sang endnu tydeligt og klart i vore Øren. Læg Merke til den bløde Klang der ligger i hendes Stemme. Hvor ofte hører vi ikke hendes kjerlig Formaninger, om at elske Jesus, og holde os nær til ham som har frelst os med sin Død, saa skulde det gaa os godt igjennem hele vort Liv. Dette er de deiligste og bedste Minder fra vor Barndom, og Tanken derpaa lokker ofte Taarerne frem, baade hos Yngling en og den graahaarede Olding, og ofte bliver vi fristet at sige med Sangeren: „Aa Mor, lad mig lægge mit Hoved endnu engang til dit Bryst". Men: „Denne Tid svandt hurtig hen, kommer aldrig mer igjen". Barnet vokste til. Den barnlige Uskyldighed og Leg blev mere og mere ombyttet med Verdens Daarskab og verdslige Fornøielser. De ærlige smaa Barnøine blev lidt efter lidt fordunklede af Syndens Gift, som man uden mindste Anstrængelse, til hver Dag, kan faa indsuge. Vor Barndoms Gud var glemt. Mors Formaninger og Bønner blev lagt tilside endskjønt de aldrig kunde glemmes. Det lille uskyldige Barn var blit til en ugudelig Yngling eller en graahærdet og forstokket Synder. Og som en fredløs Sjel springer man hovedkuls ned i den evige Fortabelse, hvor den mindste Tanke paa Forandring er umulig. Hvad er Livet for en saadan? Er det værdt at leve? Hertil svares: Livet er en Feiltagelse. Det var bedre om det Menneske aldrig var født.

Unge Ven, som blomstrer i din Ungdoms Friskhed og Glæde, tænk mere paa Livet og Betydningen der ligger i „at leve". Sky Verdens Tillokkelser og Fornøielser, og lad Tanken paa: „Hvad skal jeg gjøre for at jeg kan blive salig", blive den raadende i vore Hjerter. Vid, at den Sæd som saaes i Ungdommen, den modnes til Høsten, og bitre er de Minder, som et udsvævende Liv i Ungdommen sætter, det har mange faat erfare. Livet er kort, lad os benytte den Tid, vi lever, vel, saa skal vi paa vort sidste Livs sidste Aften faa høste en evig Herlighed hjemme hos vor Frelser. Da er Livet værdt at leve.

A. T.

Fra Arbeidsmarken.

Victor Menighed ved Mt. Vernon, S. Dak., har udstedt Kald til Past. R. U. Evjenth i Madison, Wis.

Past. O. J. Lundly havde nylig Kald fra Menighederne ved Oakes, Ruthland, Clement og Kulm, N. Dak. men afslog.

Lige efter Synodemød[illegible] fik Past. Mortvedt i Newark, Ill., sin Løn forhøiet med et hundrede Dollars.

Past. Mortvedt fra Newark, Ill., har vel en Uges Tid besøgt sit forrige Kald ved Dell Rapids S. D. og Omegn.

De Menigheder, som Past. Walstad flytter i Ottertail Co., Minn., har udstedt Kald til Past. Lerohl, men naar dette skrives vides ikke om han antager Kaldet.

Missionær Past. O. R. Wold har med Missionsbestyrelsens Tilladelse antaget det til ham af Skoledirektionen stillede Kald som theologist Lærer ved Red Wing Seminar for det kommende Aar.

Student Arthur Lawrence fra Jewell Luth. College har nylig afsluttet en to Maaneders Skole i Newark Mgd. Op til 40 Børn har besøgt Skolen. En Skolefest blev afholdt Søndag den 25de August.

Digitized by Google

Kvindeforeningen, „Missionens hjælpende Haand" i St. Pauli Mgd., Minneapolis arbeider for Bibelskolen i Kina. Nylig afsendte den et hundrede Dollars til denne Anstalt paa Missionsmarken.

En af Missionær Himles Smaagutter havde det Uheld at brække sin ene Arm nogle Dage før de skulde draget afsted til Kina. De maatte af den Grund udsætte sin Reise en Stund. Om en Uges Tid kan de maaske faa slippe afsted.

Prof. Quello har i nogle Uger umiddelbart før Sommerskolen reist adskilligt helst i Madison Kreds og virket for Jewell College. Han fandt Interessen for Skolen nokaa god, og har det Haab, at der vil komme mange Studenter til Jewell fra de forskjellige Menigheder, hvor han har reist.

Dorkas kaldes en uafhængig Kvindeforening i Dalton, Minn. Den har sat sig som Opgave at støtte et eller andet Børnehjem. Det sidste Aar sendte den sine Bidrag til Hjemmet i Beresford. Til Foreningens Møder samles ganske mange fra de forskjellige Menigheder der paa Stedet, og Past. Walstad har almindelig været med at lede Møderne.

Vi fik nok ikke Rum til alt, som baade vi og andre havde ønsket at se i Skolenumret. Vi laber derfor nogle Stykker om samme Sag komme nu og da eftersom Anledning gives. Og det tør være ligesaa tjenligt om Skolesagen bliver nævnt i flere Numre. Især vil vi stadigt pege paa vore egne kristelige lutherske Skoler, som de vor skolesøgende Ungdom bør gaa til.

Søndag den 25de August prædikede Missionær Himle paa Formiddag i St. Pauli Mgh., Minneapolis. Kirken var pyntet med Palmer og Blomster og pakfuld af Folk. Om Aftenen talte Missionær Wold og Mrs. Himle paa samme Sted. Mandag Aften den 26de var der Fest i Kirkens Basement hvor der lød Taler og Sang og tilslut overraktes de kjære Himles en Gave paa $44.

Ved Sommerskolen i Red Wing var der de første Dage mellem 40 og 45 Præster tilstede. Det falder ikke for alle at være tilstede fra Begyndelsen af eller hele Tiden. Der kommer nogen nu og da hver Dag, og andre maa reise igjen før Skolen er slut. Meget godt har været forhandlet allerede paa de tre første Dage. Noget fra dette Møde kommer vi til at optage her i Bladet.

Søndag den 28de Juli prædikede Past. Oppegaard i St. Pauli Mgd. Minneapolis og Offer til Kinamissionen optoges, stort 45 Dollars. Samme Dags Aften talte Dr. Hotvedt og begge Gange var der mange Folk tilstede. Den følgende Torsdag havde Kinamissionsforeningen sit regulære Møde. Andre Venner var ogsaa tilstede. Dr. Hotvedt som jo er Medlem af Menigheden i Minneapolis og som var tilstede ved Mødet blev overrakt en Gave paa $48.

Der er adskillig Spørgsmaal efter „Budbæreren" fra forskjellige Hold. Enkelte har bedt om store Pakker af Prøvenumre, især gjelder dette Skolenummeret. Dette er glædeligt, og vi skal nok gjøre vort bedste forat imødekomme slige Krav. Med det samme vil vi tage Anledning til atter at minde „Budbærerens" og Samfundets Venner om at hjælpe til at faa vort Blad kjendt og udbredt der, hvor det endnu ikke findes. Det er mærkværdigt hvormeget der kunde gjøres ogsaa i denne Sag, naar nogen tog sig af den.

Den trettende Søndag efter Trefoldighed blev Past. Gustav. M. Bruce af Past. A. O. Mortvedt fra Newark, Ill. indført i sit Kald ved Dell Rapids, Highland og Sherman S. D. I Stjørdahls Mgd. holdtes Indførelsesgudstjeneste paa Formiddag, i Highland Mgd. Kl. halv fire Eftermiddag og i Salems Mgd., Sherman om Aftenen. Paa sidstnævnte Sted holdtes Gudstjeneste i det engelske Sprog. Det var nokaa højtidelige og alvorlige Stunder baade for Præst og Menigheder. Maa Herren faa give dem et langt og velsignet Samvirke.

Past. T. T. Carlson fra Canada skriver: Vi lever nokaa bra heroppe i Nordøn. Mrs. Carlson har været syg en Tid, men er nu bedre. Det havde nær kostet hende Livet, idet hun ved at tage sine Medisiner tog feil. Hun tog en hel Teske med Forgift. Doktoren sagde det var nok til at dræbe tre Mennesker. Jeg havde brugt en Flaske med Forgift Dagen før, og hun tog Flasken uden at se nøiere, heldte i og drak, men sandsfe Feiltagelsen straks. Ved Guds og øieblikkelig menneskelig Hjælp gik det over al Forventning. Priset være Gud. Det vilde været forfærdeligt at ende sine Dage paa den Maade og frygteligt for os, som var efter.

Victor Menighed Mt. Vernon, Syd Dakota har i mange Aar været velsignet med Sandhedsvidner, som med Alvor har fremholdt baade Livet og Døden, Velsignelsen og Forbandelsen. Nu i det senere kommer Frugter af deres Arbeide mere tilsyne end nogensinde før. Her er nu en velsignet Tid, thi Turtelduens Røst er blevet hørt i vort Land. Flere nu i det senere har, som vi tror, med Alvor vent sig til Herren, og giver Haab om Bestandighed. Det er mest ældre Personer som i længere Tid har været overbevist om Sandheden, som nu i Følelsen af sin Usalighed har fattet den afgjørende Beslutning om at gaa tilbage til Faderhuset. Underligt er det at det er saadanne, som man mindst har ventet. Vi er nu glade og faar glæde os tilfælles med dem, som før har arbeidet.

G. Norbeck.

Digitized by Google

Bekjendtgjörelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15.00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Om Gud vil, begynder Undervisningen ved Jewell Lutheran College Tirsdag den 10de September 1907. Det er ønskeligt, at alle, som agter at frekventere Skolen, kommer til Skolens Aabning.

Skolen har følgende Kursus eller Afdelinger: Akademisk, Normal og Parochial, hver paa fire Aar; et Handels Kursus paa to Aar. For Optagelse i disse Afdelingers første Klasse maa man kunne fremlægge Bevis for at have gjennemgaaet Almueskolen saa langt som gjennem eight grade.

For dem, som ikke har den fornødne Uddannelse for Optagelsen i første Klasse af de før nævnte Kursus, gives der et forberedende Kursus paa et Aar. Dette Kursus udgjør en Gjennemgaaelse af de Fag, som gives i Almueskolens eight grade.

Skolens Musikafdeling er nu vel udstyret og byder udmærket Anledning til Uddannelse i baade Sang og Musik. I denne Afdeling gives der Undervisning i Sang,—voice culture saavel som Korsang; Piano, Reed Organ med Pedaler, Pibeorgel, Violin, Guitar, Mandolin osv.

Alle, som ønsker Optagelse ved Skolen, bør melde sig snarest mulig til undertegnede. Send alle Ansøgninger til min Adresse i Jewell, Ja. Det er ønskeligt, at enhver Ansøgning fra saadanne, som for undertegnede er ubekjendt, ledsages af Ansøgning fra en Præst eller anden kjendt Person.

For Skolens Katalog, som giver fuld Oplysning om Kursus, Bekvemmelighed og Omkostning, skriv til Magnus Johnson, Jewell, Ja., og han vil sende en med første Post.

For nærmere Oplysninger skriv til undertegnede, addresseret til Jewell, og saasnart Brevet kommer mig ihænde skal jeg søge at give de forønskede Svar. N. J. Løhre, Bestyrer.

Direktionsmøde.

Skoledirektionen indkaldes til Møde ved Skoleaarets Begyndelse i Jewell, Ja. Direktionen mø-

Digitized by Google

der i Bestyrerens Kontor Tirsdag den 10de Sept. Kl. 1 Eftermiddag. A. O. Mortvedt, Sekr.

Aarsmødet for Red Wing Kreds afholdes om Gud vil, i Immanuels Menighed, Aspelund, Goodhue Co., Minnesota, Pastor C. C. Holters Kald fra 24de til 26de September 1907. Samtaleemnet Ap. Gj. 3. 1, 8 indledes af Past. L. C. Jacobson. Pastor M. J. Westphal holder Aabningsprediken. Mødet begynder Kl. 10 Formiddag. Besøgende kommer til Kenyon, Wanamingo og Zumbrota, hvor Skyds møder Dagen før Mødet. Gud velsigne Mødet! M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Vi kan gjøre opmærksom paa, at C. M. & St. P. R. R. gaar i øst og vest og at Wanamingo er nærmest til Mødestedet. C. Great Western gaar i nord og syd baade gjennem Kenyon og Zumbrota. Tilreisende bedes sende undertegnede et Card om, naar og hvor de kommer, saa kan vi bedre ordne med Skyds. C. C. Holter.

Midtre Iowa Indremissionsforening har ifølge Indbydelse fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Pastor C. J. Eastvolds Kald, et Samtalemøde der den 18de til 20de Sept. 1907.

Samtaleemne: 1 Pet. 2, 1—9.

Skyds vil møde i Jewell og Randall Dagen før Mødet. Kom mange. Gud velsigne Mødet.

Paa Foreningens Vegne
N. Berve,
K. O. Roe.

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde, denne Høst, vil være af den Godhed, snareste mulig, at indsende sin Begjering derom til undertegnede.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Syd Dakota Kreds af Hauges Synode afholder sit Aarsmøde i Sions Mgd., Yankton Co., S. D., Pastor L. L. Nervigs Kald, fra 24de til 26de Sept. 1907. Samtaleemnet er Ap. Gj. 3, 19. Skyds møder de tilreisende i Volin Dagen før Mødets Begyndelse. Da dette er Kredsens Aarsmøde bør Kredsens Prester være tilstede. Ligeledes bør Menigheberne være vel repræsenterede.

G. O. Vik,
A. M. Mannes.

Ifølge Indbydelse har Midtre Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Bethania Mgd., Mc Callsburg, Iowa, Pastor J. R. Sandvens Kald, den 15de til 17de Sept. 1907. Mødet begynder med Prædiken Kl. 10 Formiddag. Samtaleemnet blir Mat. 21, 28—32. Kom mange. Bed om Herrens Velsignelse!

Paa Foreningens Vegne
N. Berve.
K. O. Roe.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Nazaret Menighed, Pastor Edw. Dueas Kald, Armstrong, Iowa, den 17—19 September. Samtaleemne Esa. 40, 1—11. Toget kommer fra Vest Kl. 10.45 Formiddag og fra Øst Kl. 4 Eftermiddag.

Kom saa mange som kan, Prester og Lægfolk, med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Chicago Kreds af H. S. holder sit Aarsmøde i Primrose, Wis., Sept. 24—26. Samtaleemne: 1 Pet. 4, 7—14.

Kjære Prestebrødre! kom hver eneste en i Kredsen og lad hver Menighed i Kredsen ogsaa være repræsenteret ifølge Beslutning paa sidste Aarsmøde; thi der er mange Ting af Vigtighed, som skal forhandles. Glem nu ikke at bede specielt for Mødet. Skyds vil møde i Mt. Horeb og Bellville Dagen forud. Kjære, kom, saa vi kan være fuldtallig den første Dag. H. A. Hansen, Form.
J. J. Lee, Sekr.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor J. J. Rendahls Kald, Ottertail Co., Minn., den 8de og 9de September.

Pastor U. D. Johnsons Kald, Ottertail og Clay Co., Minn., den 10de til og med den 15de September.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Professorløn: Mrs. Christ Olson. Cooperstown.
N. Dak. 1.00
J. L. Jasleson pr. M. C. Hanson.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis: Jacob Johnson, Bayfield, Wis. 10.00
J C Halland, Willmar, Minn 5.00
Martin Nelson, Madison, Minn 5.00
John Stromstad, Ft. Ransom, Minn. 5.00
Gust Erickson, Calumet, Mich. 2.00
Isak Isaksen, do 2.00
O O Bakken, Spicer, Minn. 10.00
L O Mydland, Morrisonville, Wis. 5.00
Ole J Schie, Albee, S. Dak. 2.00

Digitized by Google

Extra Møde Kvf. i Pastor Petersens Mgd., Chippewa Falls, Wis. 17.50
C C Koll, Doylestown, Wis. 10.00
J R Johnson, do. 5.00
H C Omboldt, Sacred Heart, Minn. 10.00
Peder Nelsen, Ft. Ransom, N. D. 5.00
J H Aspirv, Bacoca, Minn. 5.00
H C Sathun, Minn. 25.00
H A Stallerud, Madison, Minn. 5.00
Edward Erickson, Spicer, Minn. 5.00
C A Lien, Blanchardville, Wis. 5.00
Anton Lien, do. 5.00
Andrew A Randall, Columbus, Wis. 5.00
S M Thompson, Ft. Ransom, N. Dak. 5.00
S E Johnson, do. 10.00
S O Lenda, Mt. Horeb, Wis. 5.00
E P Idsvaag, Binford, N. Dak. 10.00
Mrs. T O Eggen, Chippewa Falls, Wis. 5.00
Dr. M J Jensen, Mpls. 50.00
Anna Carlson, Beshtigo, Wis. 1.00
Mrs. O Olson, do. 1.00
Mrs. Hans Anderson, do. 2.00
Paasteoffer, Portfield Mgd., Portfield, Wis. 7.15
Pastor T T Boe, Morris, N. Dak. 5.00
K J Lufteland, Rekin, N. D. 5.00
P A Kron, Cyrus, Minn. 20.00
Knudt Benden, Mt. Horeb, Wis. 5.00
Emil Enger, Argyle, Wis. 5.00
Rev. og Mrs. O H Sletten, Blanchardville, Wis. 6.00
Mrs. J Strandnes, Glenwood, Minn. 2.00
Iver A Hain, Mpls. 25.00
Hans J Hanson, Audubon, Minn. 2.00
Prof. J H Blegen, Mpls. 25.00
Anna Brekke, Kirkhoven, Minn. 1.00
Lisa Blegen, Northwood, N. D. 10.00
A G Blegen, do. 5.00
H A Hanson, Brainerd, Minn. 5.00
Mrs. Aletha Anderson, Mpls. 2.00
Julius Holm, Mpls. 5.00
Dr. Oscar Owre, Mpls. 5.00
Gurine Bunes, Mpls. 2.00
Thorvald Andresen, Mpls. 2.00
Capt. J R Johnson, Excelsior, Minn. 10.00
Dr. Boeckmann, St. Paul, Minn. 10.00
B Knudson, Everest, Kan. 75.00
Til løbende Udgifter: Samlet ved Ole O R Lerg, Portland, N. Dak. 2.00
Samlet ved Mrs. J B Moe, Paulsbo, Wash. 20.00
Pastor L O Torvik, Morris, Minn. 1.00
Offer ved Frikirkens Aarsmøde i Fargo, N. D. 175.54
John Alstad, Lawton, N. D. 2.00
C Berg, Holmes, Ja. 5.00
Folden Mgd.s Kvf., Rockstad, Minn., ved Ole Hevle. 3.40
Ole Hevle, Rockstad, Minn. 3.60
Samlet ved Mrs. L A Peterson, Farmington, Minn. 50
Samlet ved Mrs. E Lordalen, Lowry, Minn. 50
Samlet ved Mrs. Mathie Ritan, Cumberland, Wis. 7.25
Agnes Rodegaard, Ross, Minn. 25
Amund Ofsmoe, Grand Forks, N. D. 25.00
Halvor Sandvig, Lyle, Minn. 5.00
Mrs. E Arntsen, Wegdahl, Minn. 75
Samlet ved Mrs. M Nels, Cyrus, Minn. 2.75
Offer ved den Ev. luth. Kirkes Aarsmøde i Sacred Heart, Minn. 39.47
Offer ved Hauges Synodes Aarsmøde i Roland, Ja. 106.02
Samlet ved Mrs. C J Ormbrud, Crookston, Minn. 5.00
Magnus Anderson, Hazel, S. D. 1.00
Mrs. Gunhild Hotvedt, Mpls. 1.00
Zions Kvf., Everest, Kan., ved Pastor O C Dahlager. 10.00
St. Johns Mgd.s Kvf., Willmar, Minn., ved Pastor M B Michaelsen 10.00
Aarsbidrag: Pastor L O Torvik, Morris, Minn. 1.00
Erick O Hanson, Mpls. 1.00
Henrik Benson, Granite Falls, Minn. 1.00
John J Severtson, Cambridge, Ja. 1.00
Pastor A L Weik, Mpls. 1.00
Pastor O H Kirkbak, Mound City, S. D. 1.00
Mrs. Aletha Andersen, Mpls. 1.00
Til Fripatienter: Samlet ved Mrs. S G Haga, Bergen, N. D. 5.00
Samlet ved Mrs. E Lordalen, Lowry, Minn. 6.50
Samlet ved Mrs. Johanna Eliason, Bridgeport, Minn. 3.55
Kongsbinger Kvf., Donnell, Minn. ved Mrs. Martin Erickson 26.65
Samlet ved Mrs. M Nels, Cyrus, Minn. 3.00
Elling Carlsen, Lake Park, Minn. 1.00
Samlet ved Mrs. Ole Hanson, Finley, N. Dak. 8.00
Til løbende Udgifter: Mrs. Marit Thompson, Dalton, Minn. 1.00
Til Byggefondet: Mrs. C Sarbeson, St. Paul, Minn. 5.00
B T Benson, Paynesville, Minn. 5.00
Hans P Jensen, Griswold, N. D. 5.00
Anton Millve, Binford, N. D. 10.00
Samlet i Stoughton Wagon Co. Shops 11.50
E Tweton, Stoughton, Wis. 5.00
Christ Molstad, do. 2.00
Martin Nelsen, do. 2.00
Peder Olsen, Ellendale, Minn. 5.00
Ubenævnt, Walnut E., Minn. 10.00
Mrs. O Otternes, Rio, Wis. 50.00
Ole O Twedt, Litchville, N. D. 10.00
E Emelson, New London, Minn. 5.00
Halvor Wensjonsen, Calumet, Mich. 5.00
Carl Petersen, Lamoure, N. D. 5.00
Aron Berg, Northfield, Minn. 10.00
Albert Johnsen, do. 5.00
Albert Syrdi, Farmington, Minn. 1.00
Ole Syrdi, do. 1.00
C O Hulberg, Lakeville, Minn. 5.00
Nels Fredricksen, do. 1.00
Geo. Halvorson, Farmington, Minn. 1.00
Julius Olson, Northfield, Minn. 1.00
Ivar Andersen, Farmington, Minn. 1.00
Ubenævnt, do. 1.00
Ole B S Syrdi, do. 1.00
Carl Thorsen, do. 2.00
Mrs. Thorsen, do. 1.00
O E Sorum, do. 50
Mrs. K S Johnsen, Lakeville, Minn. 2.00
Ole Sommervold, do. 1.00
Joe Fredricksen, do. 1.00
Mrs. Julius Olsen, do. 50
A C Olsen, Farmington, Minn. 10.00
Henry J Hylla, Kasson, Minn. 5.00
G J Anonby, do. 6.00
Mrs. J J Lien, do. 1.00
S Ericksen, do. 1.00
Mrs. Steen Olsen, Farmington, Minn. 2.00

E. P. Harbo, Kasserer.

Kvittering for Bidrag til Kapel i Milwaukee: Fra Pastor A O Mortvedts Kald ved Pastor Nels Carlson, Ole Pederson, Mrs. Osmund, Newark, Mrs. O Hanson Mrs. R Schofield, Mrs. Hanson, Seward, Ill., Dan Erickson, Mrs. Ch. Gunderson, Elias & George Knudsen, Sam Knudsen, Andrew Knudsen, Mrs. J Benson, Wesley Olson, Menelva Nels, Bertie Pederson, Stud. A Lawrence, Thom Biland, Andrew Tweedt, Carl Kittelson, Mrs. J Platt, Nels Jæger hver 1, Mrs. Charley Kittelsen, J L Bamford, Pederson & Hanson, Mrs. O R Biland, Mrs. H Falkenberg, Mr. Huss hver 50c, Sven Knutson, Minooka, 10, Ole Knudson, M S Fries, Nels S Nelsen, Hans Olson, C Thompson, T Kittelson, Mrs. M Falkenberg, Lewis Christian hver 2, Mrs. J Dell 75c, Theodor Falkenberg, Milfred Olson, Mr. Dierson, P Knudson hver 25c, S S Myrebøe, James Wilkenson hver 5, „Willing Workers Society 1.75 62.50
McCallsburg Mgd., Ja. 8.50

Digitized by Google

Mrs. K Pederson, James Thompson, Sundee Bros., Albert Anderson hver 2 ..... 8.00

Siger alle Giverne hjertelig Tak paa Menighedens Vegne

Nels J. Huseby, Kas.

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun,

Dr. H. Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,

Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augu t Klagstad,

Marinette, Wis

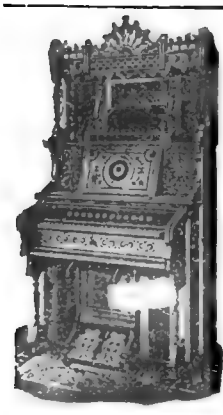

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til m give Oplysninger angaaende Ptiser og Betalingsvilkaar, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Rangland,

THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,

318—320 Nicollet Ave.

MINNEAOLIS, MINN.

Adresseforandring.

Rev. O. Andresen,

9th St. Red Wing, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,

Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Hvor har du din Skat? 2. Salig eller forskudt; 3. To what college shall I send my son? 4. Lidt om Gudstjenestens Ordning; 5. Afskedsfest for Dr. Andersen; 6. En Kineser om Rusdrikke; 7. Fra Norge; 8. Samtalemøde, 9. Kredsmøde; 10. Til „Budbæreren"; 11. Kinamissionen; 12. Ogsaa om Stillingen paa Madagaskar: 13. Midnatstanker; 14. Fra Arbeidsmarken; 15. Bekjendtgjørelser; 16. Kvitteringer.

Rev J A Bergh

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 37 | Lørdag den 14de September 1907 | 39te Aarg.

Men hvor er de ni?

Luk. 17, 17.

Det forudsættes at den, som skal hjelpes er i Nød. Ingen anden trænger Hjelp end den, som er i Nød, og ingen anden søger Hjælp end den som er i Nød. Det er Nøden som lærer Folk at bede. Er Mennesket sin Nød bevidst, saa blir det ogsaa i Almindelighed Nødraab. Men er man i Nød og ikke engang selv forstaar det, da er man sandelig ilde faren. En som er saa syg, at han har tabt sin Bevidsthed, kjender ikke sin Nød, han kan til og med indbilde sig, at han er frisk som nogen, han vil staa op og gjerne gjøre baade dette og hint, som friske Folk har haardt med at udføre. I aandelig Forstand er der mange slige, som er af Synden febersyge, de fantaserer og indbilder sig at det staar noksaa bra til med sig og naar de har det paa denne Maade, saa er det ikke at undres paa, at de ikke kjender, at de er i Nød eiheller raaber om Hjælp. Det er da ogsaa en overmaade sørgelig Tilstand at gaa sovende, drømmende eller bevidstløs om sin virkelige Tilstand igjennem Verden og saadan møde op for sin evige Dommer. Vidste alle de naadeløse Mennesker, som er i Verden idag, hvad som skal møde dem ved Livets Ende, der skulde blive et Nødraab og et Jammerskrig om Redning og Frelse, hvis Mage man aldrig har hørt.

Men er det Hjelp at faa for de nødlidende? Ja se hvorledes det gik med de ti spedalske. De var i Nød, i stor Nød, og de kjendte sin Nød, og de bad i sin Nød om Hjelp, og de bad til den rette Hjelper, og de fik Hjelp. Gid alle som er i Nød i Verden vilde tage Lærdom af de ti nødlidende og gaa til den, som har et opladt Øre for og medlidende Hjerte med alle, som lider ilde. Vi kjender intet Tilfælde, hvor en trængende har søgt den Herre Jesus og har maattet gaa uhjulpen bort. Med alle de Beviser, som haves paa Herrens Miskundhed, Forbarmelse og frelsende Kjerlighed, burde ret mange flere end som Tilfældet er have lært at tage sin Tilflugt til ham for at blive hjulpen baade legemlig og aandelig.

Nu vel, de ti blev alle hjulpne, men hvor blev der af den Taknemmelighed, som her kunde ventes de vilde vise sin Velgjører? Nei med Taknemmeligheden staar det daarligt til i Verden. Mange faar Hjelp, men saa yderst faa siger Tak.

Alle bliver hjulpne, men de fleste gaar i Utaknemmelighed sin Vei. Derfor dette Spørgsmaal: Men hvor er de ni? Hvor det maa have smertet Jesu Hjerte at se, at saa mange gaar bort uden at takke og tilbede sin Velgjører og Frelser. Men dette faar han være Vidne til hos de allerfleste endnu den Dag idag. Det er dybt at beklage, at der skal være saa liden Taknemmelighed paa Jorden. Hvad har dog Mennesket, som det ikke har faat af Gud? Og har Mennesket fortjent noget af, hvad det har? Intet. Og hvorledes er det med vor Værdighed? Vi har ingen. Alt, hvad vi har og er, er og har vi

Digitized by Google

af Naade. Gud handler ikke med os efter vore Gjerninger, men lader Naade træde istedet for Ret. Burde vi ikke skamme os og klage mindre og takke mere.

Men var der ingen Tak at faa for Frelseren, da han havde udført den store Helbredelsesgjerning paa de ti spedalske? Jo, den ene vendte tilbage for at give Gud Ære, og dette var en Samaritan. Det lægges ligesom saadan Vegt paa, at denne var en Samaritan. Jøderne vilde nemlig ikke holde disse for rette Brødre. I Jødernes Betragtning var de nogen daarlige Mennesker. Men er det ikke til alle Tider saa, at Herren faar mere Tak fra dem, af hvem der efter menneskelig Mening kunde ventes mindre. Herren vinder snarere nogen blandt det lavere liggende Lag blandt Menneskene end blandt det saakaldte høiere. Han finder Venner og taknemmelige Tilbedere snarere blandt Samaritanerne end blandt de selvgode og stolte Jøder. I Guds Betragtning kommer man ikke langt med egen Dyd og Pralen af egen Retfærdighed. De fattige fylder han med gode Gaver, men de rige afviser han tomhændet. Og den Slags Handlemaade maa vel alle erkjende er retfærdig.

Hin Samaritan, som gav Gud Ære, handlede klogt mod sig selv og ret mod Gud. Det er Menneskets Lykke og Salighed at underkaste sig Guds Vilje, Orden og Handlemaade i alle Ting, da er man tryg, ellers ikke.

Lær nu heraf, du Guds Barn, at du skal ære og takke Gud her, saa skal du ogsaa faa være med og ære, takke og tilbede ham i al Evighed. Thi det, vi begynder med her og fortsætter med indtil Døden, det faar vi fortsætte med i Evighed.

Om Väkkelse.

Indledningsforedrag holdt under Sommerskolen i Red Wing af Pastor T. J. Oppedahl.

I Luk. 15, 17 læser vi: „Der han kom til sig selv." Disse velkjendte Ord vil jeg saa Lov at benytte som Udgangspunkt i Tilknytning til det Emne, jeg skulde tale over, nemlig Vækkelse.

Menneskets ethiske Forhold til Gud efter Faldet karakteriseres i Skriften dels med Tilstanden Søvn og dels med Tilstanden Død. Disse beslegtede Udtryk kan i visse Tilfælde betegne noget hver for sig; men i mange Tilfælde udtrykker de et og det samme, da Søvn og Død har saamange Ligheds punkter.

Ved Faldet løsrev Mennesket sig fra Gud, hvorpaa fulgte den tredobbelte Død. At være forenet med Gud, er at have Livet, det evige Liv. At være adskilt fra Gud, er at være i Døden, hvilket i sin dybeste Grund betyder Menneskets med Legeme og Sjel evige Adskillelse fra Gud, et Forhold der ogsaa kan udtrykkes med Helvede. Skal nogen virkelig Forening komme istand mellem disse adskilte Parter, da maa det have som sin første og sidste Grund Guds Kjerlighed og Kristi Forsoning; men den er ogsaa betinget af, at Mennesket vækkes til grundig Bevidsthed om sit Frafalds kvantitative og kvalitative Realitet. Hvad er det saa at blive vakt? Det betyder intet mindre end det at blive sig klart bevidst sit virkelige Gudsforhold og de deraf følgende nødvendige Konsekvenser. Skal man fly fra nogen Fare, skal man søge Hjælp i nogen Nød etc, da forudsættes det, at man ser Faren, at man mærker Nøden. Saa er det i de legemlige Forholde, saa ogsaa i de aandelige. Tænker vi os de mange Mennesker, der ikke blot er indifferente i de Ting, der gjælder deres aandelige og evige Vel, men ogsaa forsætlig forsøger ad de forskjellige Slags Veie at udslette al Gudsbevidsthed baade fra sine egne og andres Hjerter og spørger vi saa: Hvorledes kan et Menneske naa den Klimax af Forhærdelse, at det bogstaveligt detronerer Gud og graver sin egen Grav?

Saa kunde her peges paa mange Ting, men maa vi ikke søge den væsentlige Aarsag i det Jesus nævner: „De ved ikke hvad de gjør"? Dette var Dommen, Jesus fældte over sine ulykkelige Bødler, og dette kan tillæmpes paa alle vantro Mennesker, hvadenten deres gudfiendske Forhold ytrer sig paa en mere

Digitized by Google

fin eller mere grel og grov Maade. Vi kan ogsaa her mindes disse Jesu Ord: „Naar det Lys, som er i dig, er Mørke, hvor stort bliver da ikke Mørket"? Saaledes bliver det indlysende, at et ret, et sandt Gudsforhold forudsætter Vækkelse. Det maa med uundgaaelig Nødvendighed være det indledende Moment til Omvendelsen, uden hvilken ingen, heder det, kan komme ind i Himmerigets Rige. Som det naturlige Livs Fødsel har Undfangelsen til sin Forudsætning, saa har det kristelige Livs Tilblivelse i Menneskets Vækkelse til sin Forudsætning. Ogsaa det, som maatte staa i sin Daabsnaade, trænger i en vis Grad Vækkelse. Den ved Daaben meddelte Livsfunke maa vaagne til et Liv i Bevidsthed, saa at man frit vælger Gud som Gjenstand for sit Hjertes alt og gaar saaledes over fra at være i en Tilstand af Passivitet til en Tilstand af Aktivitet. Som de første Mennesker blev stillet paa Valgets Standpunkt, blev givet Valget mellem paa den ene Side Gud og hans Rige, og paa den anden Side Djevelen og hans Rige, saa maa ogsaa disse i frit Valg og med klar Bevidsthed ind i den Kamp, der skal resultere i et enten—eller.

Men vil alle ha Vækkelse? Anser alle Kirkefolk det som en nødvendig Faktor i vort kirkelige Arbeide? Spores der et energisk og kraftigt Arbeide for det Øiemed langs hele Linjen inden vore Menigheder og vore Samfund? Det synes tvertimod i mange Tilfælde at være et Skillepunkt. Her gjøres meget uadtil, og der er ligesom en paagaaende Kappestrid om at erobre Marker og vinde Proselyter, og man kan ligesom høre Raabet: „Stor er de Efesiers Diana"! Men naar der er Tale om Vækkelse og aandeligt Liv, da er der mange, som tager fornem Afstand og siger med den forhærdede Kain: „Er jeg min Broders Vogter"? Det gaar en ligesom saa koldt nedover Ryggen, naar man mærker, at netop disse, som særlig skulde være Vogtere paa Sions Mure, og som netop skulde lede an i Vækkelsesarbeidet, de tjener hellere som Brandmandskab forat slukke den Ild, Gud vilde saa tændt. Hvor det opfyldes ogsaa i vor Tid disse Jesu Ord: „I gaa ikke derind; og dem, som ville gaa ind, tillader I ikke at gaa". Math. 23, 13. Andre stiller sig anderledes. De synes at ha Øie for Kirkens Brøst; de sukker og deklamerer Klagesange over den megen Død i Menighederne, og de ønsker og beder, at der maa blive Vækkelse osv. Naar da Guds Ild begynder at brænde, naar der høres Raslen af de døde Ben, naar Turteldueus Kurren og Vaarsangstoner lyder rundtomkring, da begynder disse samme Mennesker gjerne at mumle paa den gamle drøvtyggede Farisæervise: „Svermeri," Methodisme," „Overspendthed" etc. Disse Mennesker (uden at vide det) staa i Aandsslægtskab med den hjemmeværende Søn, vi læse om i Evangeliet. Mange vil ha Vækkelse, men efter sit eget Mønster. Alt som ikke kan passe ind i deres dogmatiske Trangtrøie, det duer ikke, det er af det onde, det maa kasseres. Hvad vilde man tænke om en Skrædder, der vilde lave Klæder for alle efter samme Maal? Eller en Skomager, der vilde lave Sko til alle efter samme Læst? Eller en Doktor, der vilde behandle alleslags Sygdomme efter samme Kurmethode. Vilde man ikke sige om alle disse: „De magter sin Opgave daarligt; de maa være i en Tilstand af Abnormitet og passer ikke paa et Værksted eller Laboratorium, men paa et Galehus." Naar saaledes et normalt Menneske kan have det rette Greb paa sit Arbeide, skulde vi da vente os mindre af Gud? Saaledes skulde vi glæde os i ethvert Livstegn, var det end nokaa ufuldkomment, og ikke heltud dømme efter vore meget begrænsede Begreber. Vi som kalder os Lutheranere, vi skulde stadigt ha det i Erindring, at den lutherske Kirke netop er Resultatet af en saa gjennemgribende Vækkelse, at den ikke har noget Sidestykke siden den apostoliske Kirkes Tid. Luther selv blev saa grundigt vakt, at han var Fortvivlelsen nær, og den Ild, der antændte hans Sjel, brændte sig ind i andre, og saa gik det som en Stormbølge udover næsten hele Europa, og Paven med hele sit Brandmandskab magtede ikke at slukke denne Ild. „Den Aske man ei nedgrave kan, den fyker rundt alle Lande," sang Luther, og det har vi faaet sande.

Digitized by Google

Mange vil være Lutheranere theoretisk, men ikke i Praksis. Saaledes høres ofte denne Paastand: „Vi trænger ingen Vækkelse. Det hører kun til den sygelige Pietisme. Vi skal opdrage Folk til kristne" osv. Dette lyder nokſaa fornuftigt, og det var vel, om vi alle kunde være rigtigt professionelle Opdragere. Men kan det være konsekvent at tale om Opdragelse, før Barnet er født? Daab og kristelig Opdragelse maa nødvendigvis staa i uadskillelig Vekselvirkningsforhold til hinanden, men dersom Forudsætningen (det aandelige Liv) fattes, hvad er det da som skal opdrages? Er det den gamle Adam, som skal opdrages til kristen? Dette lyder som en kold Spot. En saadan Opdragelse er ikke alene stridende mod Guds Ord og den personlige Erfaring, men det hører med til det absolut umulige. Thi det heder: „Kjød og Blod skal ikke arve Guds Rige." Udtrykket „Kjød" i denne Forbindelse betegner den adamitiske Natur med alle bedragelige Lyster. Om den heder det videre: „Korsfæster det gamle Menneske" etc. Kan det da være konsekvent at forsøge paa at opdrage det som skal korsfæstes og ikke kan arve Guds Rige? „Onkel Sam" har i dette sit kolossale Rige mange eiendommelige Subjekter, og han har meget Stræv med mange af dem; dog synes det baade rimeligt og muligt og virkeligt, socialt og nationalt, at faa smelte ihob denne brogede Mangfoldighed af Nationaliteter og gjøre dem til Borgere af sit Rige. Dertil kræves der et nyt Livsprincip, der ikke er identisk med den gamle Livsretning. Det var ikke de Instrukser, Jesus gav sine Disiple, at de skulde gaa hen og udenvidere opdrage den gudløse Hob til kristne. De skulde prædike Omvendelse og Syndernes Forladelse for alle Folk, heb det. Dette var da og maa ogsaa nu være det grundlæggende Arbeide. Man kan med kunstige Midler faa udstoppe en Fugl, saa den kan give Skin af Virkelighed; men med den bedste Efterligning er og bliver den kun en Efterlignig af det virkelige. Saaledes kan man ogsaa med kirkelig Opdragelse gjøre en Skinhelgen af den gamle Adam, men desuagtet bliver han kun en udstoppet Skalk, der hverken er skikket for eller har noget Arvebrev paa Guds Rige. En radikal, en hele Personlivet omfattende Omvæltning er uundgaaelig nødvendig, og det har Vækkelsé til Forudsætning. Vækkelsen maa først og fremst tage Sigte paa det indvortes ved Mennesket, Personlivet i sit hele Omfang. Paavirkes blot den ene Side af Sjelslivet, naaes ikke Hensigten, Gudsforholdet kan forandre Gestalt, men i sit Væsen bliver det det samme. Her er ikke Tale om den saakaldte intellektuelle, moralske, esthetiske, eller kontemplative Vækkelse, men en kristelig, der skal resultere i et for Tid og Evighed frugtbringende Troesfamfund med Gud. Alsidig maa Vækkelsen være, om den ikke skal ende i en Fiaska. Lægger man ensidig Vægt paa at vække Erkjendelsesevnen, oplyse Forstanden, foredrages kun det objektive, Guds Kjerlighed, Kristi Forsoning, Guds Trofasthed osv. og udelades Menneskets Pligter mod Gud, saa Ansvarsfølelsen ikke vækkes, vil det kun lede til blind Authoritetstro og Farisæisme. Og omvendt, betoner man ensidigt det subjektive paa Bekostning af det objektive, lader man ganske udaf Betragtning sund Lære, Bekjendelsen, kirkelig Orden etc., saa blot Følelsen eller ogsaa Viljelivet helst vækkes, vil det lede til falsk Aandelighed, enten død Moralisme eller usund Pietisme. Al kristelig Vækkelse, der ikke har den sunde Lærdoms Form til Grundlag, er ikke tilforladelig. Den kan skyde hurtig Vekst som Jonas Kikajon, og mange kan synge sit „The Deum" og Halleluja til den, men naar den skal staa sin Prøve i det dagligdagse, praktiske, virkelige Liv, viser det sig, at det ikke har Kraft til at holde Stand mod „alle Helvedes Porte". Og saa synger det hen ligsaa fort som det kom. Saadanne stærkt farvede Følelseretninger er nokſaa almindelige i vor Tid, og de har næsten alle det Særpræg, at de fører bort fra den sande Aabenbaring, fra Bekjendelsen, fra Sakramenterne, kirkelig Disiplin, kristelig Nøkternhed osv. Vor Tid er ogsaa saa svanger med Opløsningstendenser paa næsten alle Omraader, at man behøver nu bare at opstille sig som Talsmand for nye Reformplaner, saa faar man straks Til-

Digitized by Google

hængere. Har man bare noget nyt at byde paa, kan man bare kildre Sanserne, prædike som Drene klør, saa kommer Følelsen i Brand, saa bliver Mængden begeistret, og den kan naa den Klimax, at man tykkes man har Visioner, har Aabenbarelser af det nyeste nyt, taler med Tunger, og svæver baade i den tredie og i den syvende Himmel. Men det vil efterhaanden vise sig, at det som vil løsrive sig fra Guds Ord og de af ham bestemte Veie og Frelsesmidler, det har ingen Levekraft og vil falde bort af sig selv.

Det bliver saaledes indlysende, at hele Sjelelivet, maa blive grebet, om Vækkelsen skal afsætte noget virkeligt, noget stabilt, noget varigt Resultat. Det ligger da nær at spørge, hvad det er, der alene kan formidle en saadan Vækkelse. Da kan vi ikke stærkt nok betone, at det maa være Guds Gjerning fra først til sidst. Alle Forsøg fra Menneskers Side uden Guds Kraft vil ha samme Virkning som hin Gehesis Eksperiment: Han lagde Elisas Stav paa Drengens Ansigt, men med al sin Møie kunde han dog ikke bringe Livet tilbage. Saaledes ogsaa vi. Vi kan med vor bedste Vilje og med vore bedste Eksperimenter søge at paavirke vor Næste til Frelse, men vi magter ikke Opgaven, og vi skal maatte sande Jesu Ord: „Kjødet gavner intet; det er Aanden som levendegjør". Vi mindes ogsaa Apostelens Ord: „Det staar ikke til den som vil, eiheller til den som løber, men til Gud som gjør Barmhjertighed". Dog, Gud kommer ikke ned i egen Person for dette Øiemed. Han sender heller ikke sine Engle som Repræsentanter i den Forstand, deres Virksomhed er af en anden Art, og vi skal ikke vente saadanne ekstraordinære Aabenbarelser af noget Slags i vort kirkelige Arbeide. Thi ellers kan det gaa os som Vismanden siger: „Den som agter paa Skyerne, saar ikke". Det er ved sin Menighed paa Jorden Gud vil faa frem det dette Arbeide. I Aandens Kraft og ved de Midler og Kræfter den raader over, skal den vække de døde Masser, angribe Satans Befæstninger, tænde Aandens Ild, som Gud vil have tændt i Verden. Og Midlet er først og fremst Ordet. Det er en Kraft til Salighed for hver den som tror, heder det. Ordet maa forkyndes slig, at det har vækkende Kraft. Her er saa altformeget af det, som jeg vilde kalde for Lallesangspredikener. Man hefter sig saameget ved det foredragsmæssige, det forudfuldendte, det objektive, at man kommer helt bort fra det praktiske, og saa gaar det som en Kvinde sagde om en vis Predikant: „Kanhende han talte sandt, men han traf ikke mit Hjerte." „Guds Ord er i ethvert Tilfælde lige virkekraftigt og er ikke afhængigt af nogen Person" siges der. Denne Paastand er baade absurd og letsindig. Vel er det sandt, at Ordet er en Kraft i sig selv, at det i sit Væsen hverken kan svækkes eller forbedres ved noget Menneskes subjektive Forhold. Men det er ligesaa sandt, at en forkjert Anvendelse af Ordet kan umuliggjøre den tilsigtede Virkning.

Lad os pege paa et par Eksempler. En Øks kan ha en skarp Eg og et solid Skaft, men blir den ikke brugt paa ret Maade, fælder den intet Træ. En Rifle kan være af bedste Slags, men tages der ikke ret Sigte, fælder den ingen Bamse. Et musikalsk Instrument kan være af fineste og bedste Fabrikat, men spilles der ikke ret paa Strengen, eller slaaes der ikke ret paa Tangenterne, bliver dog alt virkningsløst. Saaledes mener jeg maa Ordet gjøres ret Brug af saavel i den mere private som i den offentlige Forkyndelse. Loven maa forkyndes som Lov, Evangeliet som Evangelium. Basunen maa faa en tydelig Lyd, ellers bereder ingen sig til Krig.

Der skulde ogsaa holdes særskilte Møder for specielt at bede om Vækkelse. Det er det Bruden i Høisangen beder om, naar det heder: „Kom, Nordenvind, kom Søndenvind, og blæs gjennem min Have" etc. Vilde alle kristne bede denne Bøn i Aandens Enhed og med Troens fulde Forvisning, vilde man saaledes med forenede Hjerter gjøre Stormløb paa Naadens Port, skulde nok Gud ogsaa nu svare med Ild som paa Elisas Tid, og vi skulde faa mange velsignede Pinsedage.

Det som ogsaa kan tjene til at formidle Vækkelse, er det private Vidnesbyrd. Der er for lidet af det. De forskjellige Naade-

Digitized by Google

gaver i Menigheden skulde fremelskes og sættes i Virksomhed. Være sig læg eller lærd, Mand eller Kvinde, ung eller gammel, alle skulde føle Ansvaret og Trangen til at være Kristi Vidner. Det skulde med Kraft og Tyngde lægges indover Samvittighederne, at Gud ikke er tilfreds med saadanne lade, dovne kristne, der bare vil modtage og nyde godt, men ikke vil røre en Finger for at redde andre. Man klager, klynker og tygger Drøv paa det, at der er Død og Stagnation i Menighederne. Men hvad gjør man saa? Man griber ikke i sin egen Barm, man tager ingen Skyld paa sig selv, heller ikke vil man selv gjøre noget. Dertil har man ingen Trang, eller man er for feig, eller man siger man er for uskikket, eller man har det for travelt med sin Farm, sine Okser, sin Forretning og lignende. Den gamle Adam finder altid et Smuthul nogetsteds, naar det gjelder at unddrage sig fra sine Pligter, og saa velter man hele Byrden over paa andre og mumler paa den gamle Vise: „Hvad kommer det mig ved, se du dertil." Med saadanne indifferente Bagstrævere i sin Midte gaar det gjerne saa, at Presten faar trække hele Læsset. Skal nu denne Person maatte være Alfa og Omega i dette Arbeide, da faar han vist—om han er Præst efter Guds Hjerte—ofte sukke med hin Filosof:

„Hvad er dog Livet i Verden,
Naar Aanden paa Krykker skal gaa?
Hvad er dog Menneskets Færden,
Naar Tanken i Stampe skal staa."

I Nødstider griber man da gjerne ogsaa til det Middel, at man kalder hid en professionel Revivalist for at holde en Række Vækkelsesmøder. I Tillid til Gud, til hans Ord og Forjettelser vil man ikke selv tage fat. Den eller hin berømte Person skal gjøre det. Naar han kommer, tænker man, han med den udprægede Forstand, med den yndige Stemme, med det fintskaarne Ansigt, med det vældige Sprog, med den ypperlige Veltalenhed, med den fine Takt og det rette Greb paa Tingen, han skal nok faa det til,—da skal der blive Greier, mener man. Dette er et Skjævsyn blandt vort Folk, tykkes mig. Forstaa mig ikke derhen, at jeg heltud er imod, at man ogsaa gjør sig Brug af ekstraordinære Kræfter. Men at man blindthen udelukkende stoler paa og lader Menighedens aandelige Gehalt være afhængig af denne eller hins specielle Gaver, det er topmaalt Galskab. En saadan Propaganda vil som Regel ikke afsætte de bedste Frugter. Ofte er det saa, at de, som paa denne Maade paavirkes, omvendes mere til den bestemte Person end til Gud. Naar da denne bestemte Person er borte, saa er Begeistringen borte, og saa falder man tilbage igjen og stamper i samme Søle. Dette kan da ogsaa lede til, at de Lokalkræfter, som har arbeidet mest energisk, taget de tungeste Tag, kjæmpet, grædt, bedet og længtet efter, at der maatte komme Strømme af Naade, de kommer i Miskredit for sin store Mangel paa Takt og Dygtighed i enhver Henseende, da de ikke kan præstere noget saa storslagent. Dette kan da lede til, at der danner sig Partier og „Boss"regimente i Menigheden, og saa sidder man som nogle smaa Næsjekonger og karer Gløder hver til sin Gryde. Saaledes bliver Sindene delt, Enhed bliver til Uenighed, Spaltning og Forargelse af forskjellige Slags. Under saadanne forkvaklede Omstændigheder maa man ikke vente nogen Aandens Velsignelse. Naar hine Disiple var samdrægtig tilsammen, fik de Aandens Udgydelse. Saaledes ogsaa nu. Naar alle Særsyn, al unødig Partiskhed, al Antipathi, al Menneskedyrkelse, alt saadant kjødeligt Skrammel lægges paa Brændofferalteret, og alle Hjerter smelter ligesom sammen i det ene store Brændpunkt: i Aandens Enhed at bede om Strømme af Naade, da kan vi vente at faa det, Gud har lovet.

Menigheden som Menighed bør altsaa lede an i Vækkelsesarbeidet. Lokalkræfterne maa ikke stilles i Skygge, men fremelskes og opmuntres. Vil man kalde til sig Hjælpekræfter fra andre Hold, er ikke det at laste—forudsat, at de er bekjendelsestro. En saadan Vekselvirkning kan lede til gjensidig Velsignelse. Men Arbeidet maa ikke faa noget individuelt Særpræg. Menigheden maa forbeholde sig Retten til Ledelse og Opsyn. Da faar Guds Aand være den store „Revivalist", og da bliver det „Revival" tilgavns.

Digitized by Google

Da bliver det ikke med nogle Taarer, lidt Synds-bekjendelse, nogle Vidnesbyrd, nogle Forsætter, nogle Knæfald, Henrykkelser, Hallelujaraab, Tralalasange osv., men da bliver der virkelig Syndenød, virkelig Bodskamp, virkelig Naadetrang, en hel Syndsafslæggelse og en hel Hjertets Hengivelse til Gud. Da omvendes man ikke til denne eller hin Methode eller Bekjendelse eller til et Menneske, men til Gud, og bliver en sand Kristi Efterfølger. Og da varer det ikke bare nogle Øieblikke eller nogle Dage, og da er man gudfrygtig ikke bare i store Lag under Harpeklang og Jubelsang, men ogsaa da, naar det gjelder at aflægge de gamle Syndevaner, korsfæste Kjødet, og paa ethvert Sted og under alle Omskiftelser at leve helt for Jesus.

Maa Guds Aand faa komme saaledes over vort Folk, saa skal der blive velsignede Tider!

Til „Budbäreren" fra M. O. Wee.

Missionshotellet, Bergen, den 19de Aug '07.

Det blev en Stansning—baade med at reise omkring for os herhjemme, og med vor Skrivning. Først paa Grund af Tidninger, som vi fik fra Aarsmødet, dernæst, paa Grund af Sygdom. Vor lille Ruth blev alvorlig syg, saa vi en Tid frygtede for, at vi muligens skulde maatte se hende forlade os. Dog, Gud være tak, hun er nu til god Forbedring.

Synoden beviste mig en stor Ære og Tillid ved at vælge mig til Lærer i Theologi efter vor kjære afdøde Prof. Bergsland, noget jeg ikke nokisom kan udtrykke den Tak jeg skylder for, og noget jeg altid vil bevare i taknemmelig Erindring. Men,—ja lad mig sige det,—det voldte os begge alvorlig Bekymring!

Gud hjælpe os til at gjøre hans Vilje!

Albert Lunde er fortiden her i Bergen. Jeg var naturligvis meget interesseret i at faa høre denne saa meget omskrevne Mand. Jeg blev skuffet. Hvorfor?—Ja, det kunde jo ogsaa være min egen Skyld.—Men, sandt at sige: Der var noget frastødende ved hans Optræden. Noget overlegent. Noget, der syntes for mig iallefald at bære sterkt Præg af megen Selvtillid. (Giv jeg er feiltagen.) Hans Skriftforklaring var ikke alene yderst mangelfuld, men endog feilagtig. Saaledes talte han over: „Saamange som drives af Guds Aand, disse er Guds Børn", og siger om denne Aandens „Drift", at den fører for det første til Kristi Kors, altsaa driver til Kristus, og ved dette Punkt, holdt han sig for det meste den Gang. Enhver kan dog se, at dette Ord er rettet til dem, der er bleven Guds Børn. En anden Gang talte han over Ordsp. 11, 30 V. og lægger al Vægt paa: „Fange Sjele", medens Teksten klarlig lægger Vægten paa: „Den, der er vis". Det at fange Sjele, kommer som en Frugt af at være i Besiddelse af den sande Visdom.

Forresten gik Talen meget ud paa at fortælle, hvad som havde tildraget sig under Talerens egen Virksomhed.

Men Lunde er fremdeles meget populær. Han stiller sig helt sammen med Hope og Lavik i Spørgsmaalet om Nadverforeninger. Omendskjønt jeg ikke blev synderlig opbygget ved at høre ham, er jeg dog forvisset om, at han har været og er til Velsignelse for mange, selv om hans Stjerne muligens har dalet noget.

Arne Garborg har som bekjendt nylig skrevet en Bog, Jesus, Messias kaldet. Det vakte, som ventelig var, stor Opsigt derhjemme. Garborg var jo kjendt som afgjort Fritænker. Naar saa denne Mand skriver en Bog om Jesus, da skabte det en Bevægelse i kirkelige—men især i de ukirkelige Kredse. Bogen var en Overraskelse. Det viste sig, at Garborg var naaet frem til Tro paa en Gud, og det den Gud, der taler igjennem Bibelen, den „Fader", som „Jesus" aabenbarer. Det var jo ikke lidet. Men endnu mer: Bibelen var blevet værdifuld for ham! „Ein kann segjæ kva ein vil: me er enno ikje ferduge med Bibelen".—Ja, han var kommen til at regne sig som en Slags Jesu Disipel: „etter ymis Leiting i Aust og Vest lyt eg tilstaa, at so vidt som eg kann sjaa er Jesu

Digitized by Google

Livslære den einaste som—i alle Tilfælle—gjev Innhald, „Mening" i Live vaardt". (Den burtkomne Messias S. 1).—Se, det var ikke lidet, men det var ogsaa alt! Overraskende var det at se, hvor overfladisk han kunde læse, og hvor uvorrent han kunde behandle og omgaaes Skriftens Ord.

Der kom en Mængde Modskrifter,—Foredrag, udgivet i Pamfletform. De to vigtigste er et fra Klavenæs i Kristiania og et fra „Bondegutten fra Thime, Præsten Peter Hogneſtad. Det sidste er skrevet paa „Maalet", Garborgs eget sædvanlige Udtryksmiddel, og meget pent fremført. Garborg selv tog det meget vel op og svarer venlig i sin saar udkomme: „Den burtkomne Messias". Hogneſtad er helt bekjendelsestro paa den ubeskaarne Bibels Grund. Han tager Afstand fra Garborg og imødegaar hans rationalitiske Paastande om det „sande Messiasbillede". Hogneſtad indrømmer, at Tanken om et „evigt Helvede" er dunkelt for ham, men er ikke villig at slaa af paa noget Punkt i Kirkens gamle Tro. Han søger at vise Garborg, hvorledes dennes forudfattede Mening og tendensiøse Forsken i Skriften har gjort ham blind for den hellige Sandheds sande Sammenhæng. Søger at vise at alt Mennesket kan faa istand om Jesus, hans Liv og Lære, som ikke er øst ud af Skriften, ikke med rette kan kaldes Sandhed om Jesus, eller være et „Billede" af Jesus, Messias, men reduceres til: „Meininger um Jesus". Dette lille Skrift: „Meininger um Jesus" burde være at faa i vor Boghandel, og mange, især Præsterne burde læse det. Past. Tho. Klavenæs's: Jesus Messias er, som alt andet fra det Hold skrevet i populær, moderne Form. Det har saaledes den Betydning, at de „moderne" særlig læser det. K. ta'r bestemt Afstand fra det Messiasbillede Garborg maler. Bare et Menneske, det er forlidet. At Jesu eneste Mission skulde være at lære Menneskene at kjende Faderen, og at kjende Lovens sande Krav: Elsk Gud og Næsten,—og saa bære det, som stod igjen for os, at gjøre dette,—fører ikke til Maalet!

„Fraa Timbremannsstova yver Golgata til Gudestolen i Himmelen, det er det største Eventyr, som er uppkome i Mannheimen" (Garborgs Ord)—gaar for vidt.

K. skriver meget, som er godt og sandt i denne lille Pamflet, men ved at læse det igjennem, kom jeg uvilkaarlig til at mindes hint Spørgsmaal fra Ormen Langes Agterdæk! Hvoraf kommer det, at, skjønt der hugges baade ofte og drabelig, Virkningen er saa liden? Svaret lød: Sværdets Eg er blevet sløvt. Lad mig faa citere nogle Linjer fra Skriftets Slutning: „Dermed er ikke givet, at alt det Evangelierne fortæller om Jesus er historisk korrekt. Fordi om det Helhedsbillede de giver er korrekt, kan der godt være Unøiagtigheder og Sagndannelser her og der i Enkelthederne.— — —Det kan ogsaa vanskelig være korrekt, naar der fortælles, at Jesus gjentagne Gange sagde med ligefremme Ord til sine Disiple, at han skulde korsfæstes og dø og opstaa paa den tredie Dag.— — —Jesus har formodentlig udtalt Anelser om, at han kom til at dø Korsdøden, og Haab om at Faderen vilde frelse ham. Dette har Overleveringen formet i Ord, som de senere Begivenheder lagde den i Munden. —Her hører du Læser, hvad en af de bedste „Moderne" byder paa. M. O. Wee.

En bekjendt Præst fortæller om en Kirke, der døde af Forbedringer (Improvements). Det var en smuk Kirke med ypperlig Beliggenhed, tilhørende et ledende Kirkesamfund. Den havde en god Forhistorie; men saa kom Tiden, da der syntes at skulde saa mange „Improvements" til. Det første Skridt var at anskaffe en „ny Theologi" Predikant. Det næste var at engagere en Kvartet af uddannede Sangere, af hvilke ingen var kristne. Næst blev Ugebønnemødet forandret til en ugentlig Diskussionsklub. Videre indstilledes Bønnen fra Talerstolen. Den „nye Theologi" Pastor sagde, at Herren kjendte, hvad Folket trængte, bedre end han kunde sige ham det i Bøn. Forsamlingen svandt ind, Medlemsantallet ligeledes, indtil der kun var nogle faa igjen. Saa blev den smukke Kirke solgt ved Auktion, og hermed var denne Menigheds Saga ude.

Digitized by Google

En Afskedsstund.

(Ved N. J. Løhre.)

Da jeg sammen med de andre af mit Reisefølge havde den Glæde at ledsage Doktor Hotvedt og Professor Stokstad ombord paa det Skib med hvilket de udseilet til Kina, saa være det mig tilladt at skrive nogle Ord om vort Samvær paa Vestkysten. Dog, jeg vilde helst ikke skrive noget, da jeg er ræd for, at jeg kan blive lidt formeget sentimental. Men saalænge som vi er Mennesker i Verden, saa kan vi vel og være det i Tilstaaelse; vi maa vel alle erkjende, at ingen af os er aldeles ukjendt med Sentimentalitet især i en Afskedsstund.

Forvisset om, at mange sande Missionsvenner vil interessere sig i at høre lidt om vore Missionærers Afseiling, vil jeg da alligevel skrive lidt, og jeg ved, at den velvillige Læser vil holde mig det tilgode, om jeg er Sandheden tro ogsaa i det som for os alle er ganske naturligt.

Torsdag den 1ste August forlod jeg Portland, Oregon, hvor Professor Miss Okkelberg og Hagen samt min Hustru forblev medens jeg reiste til Spokane, Washington. Paa Forhaand havde jeg arrangeret at møde Prof. Stokstad der, og naar jeg kom til Spokane var han allerede ankommen. Det var kjert for os begge at mødes, og vi glædet os meget ved Tanken paa et kort Samvær. Ved Stationen var ogsaa fremmødt min gode Ven fra Minneapolis, Hr. J. Klesstad. I deres Hjem fandt vi det sædvanlige hjertelige Velkommen. For over to Aar af den Tid jeg var Præst i Minneapolis fik jeg være som Søn i deres Hjem og nød saaledes sammen med dem meget godt baade til Sjel og Legem. Vort korte Samvær var sandelig kjert. I sand Selvopofrelse mindet Klesstads mig om, hvor kjert det vilde være for Broder Lerohl at faa et Besøg af os. Samme Dags Eftermiddag afreiste Stokstad og jeg til Moscow, Idaho, hvor vi fik glæde os i et kort men velsignet Samvær med Lerohls. Vi, som lever her i østen og som næsten dagligdags faar omgaaes med Brødre har ofte lidt vanskeligt for at kunne sætte os ind i, hvad det vil sige at leve afsides i et Hjørne som for sig selv. Det vilde have en velsignet Indflydelse paa Indremissions Interessen, om flere kunde se, hvorledes vore Indremissions Arbeidere har det. (Just idag fik jeg Brev fra en Broder som oplyser mig om, at hans Løn beløber sig til 75 cent om Dagen.) Sandelig, der skal Selvopofrelse til for dem, som arbeider i Indremissionen!

Dagen efter vor Ankomst til Moscow reiste vi atter til Spokane. Da vi vidste at Hotvedt skulde reise gjennem Spokane paa elleve Toget om Aftenen telegraferede vi til ham „in care" af Tog Konduktøren. Hotvedt fik Telegrammet og steg af i Spokane. I den korte Tid vi var der fik vi hilse paa mange Kjendinge fra Minneapolis, uagtet vi maatte reise fra Spokane næste Morgen Kl. 7.45. Efter en behagelig Reise over Dal og Fjeld og Li ankom vi til Seattle Klokken 9 om Aftenen og indlogerede os i Palace Hotel.

Neste Morgen, den 5te August mødte vi Miss Hagen, Okkelberg og min Hustru, som ifølge Arrangement var ankommen fra Portland.

Efter Frokost begyndte vi at se til de Ting som maatte ordnes før Afreisen. Vi fandt strakst ud at Baaden afseilet Klokken 4 næste Morgen. Vi havde altid gjort Regning paa, at den skulde afseile lidt efter Middagstid den 6te August. Nu blev det Hastværk med paa en Dag at faa ordnet det som vi havde gjort Regning paa at gjøre i to Dage. Dog med Okkelbergs og min Hjelp blev de færdig i saapas god betids at vi alle, min Hustru og Miss Hagen indefattet, fik Tid til at gaa ombord i Skibet paa høilys Dag.

Skibet som tilhører den Japanesiske Linje „Nippon Yusen Kaisah" er et „twin screw" Fartøi af omtrent halv Størrelse sammenlignet med de almindelige Fartøi bygget for Passager Trafik. Dette Skib er nærmest et Fragtskib udstyret med Kahytter i den midtre Del af Fartøiet. Hele Mandskabet, undtagen den øverst befalende, er Japanesere. Ombord paa Skibet var kun meldt yderst faa første Klasses Passagere, saa vore Udsendinge ikke har nogen Menneskemasse at bevæge sig

Digitized by Google

mellem. For en kort Tid er dette mere fordelagtigt; men paa en lang Reise bliver det ensformige end kjedeligere, naar der kun er faa.

Det maa siges at første Klasses Bekvemmeligheder er meget gode. Kahytterne er vel store nok for den som ikke har for mange Fordringer. De er renslige og vel udstyrede. Salonen (Parlor) og Spisesalen er liden og lav men elegant udstyret. Som allerede nævnt bestod ikke Skibsladningen hovedsagelig af Folk, men for denne Gangs Skyld fornemmelig af Mel og Melkekjør. Jeg kunde ikke frigjøre mig fra at tænke: Nei, hvor lystigt denne lille Snekke vil rulle og vride sig, naar Bølgerne begynder at dysse den. Hvor vil ikke Kreaturernes Brølen og Jammer blande sig med Havets ensformige Drøn. Hvilken en uhyggelig Vuggesang for en Haandfuld Passagere at lytte til i hele tredive Dage!

Paa mit Spørgsmaal om hvem det var, som havde besluttet at de skulde reise med denne Linje fik jeg den Oplysning, at det havde de selv valgt. Og hvorfor det da? spurgte jeg. Jo fordi Billetten koster lidt mindre. Personlig synes jeg, at det er Opofrelse nok fra vore Missionæreres Side, naar de forlader Hus og Hjem, Slegt og Venner, Hustru og Børn, om ikke dertil skal føies og den Opofrelse at Reisen over Havet maa ske med et mindre Fragtskib istedet for med et større Passager Skib. Men naar de selv har valgt Ruten, saa faar vi vel ikke sige noget mere derimod, men kun lære at sætte Pris paa den Selvopofrelse som de villigen gjør for Missionskassens Besparelse. Men det er jo et alvorligt Spørgsmaal for os, om at en saadan Besparelse er af slig Betydning, at vi med rette kan give vort Samtykke til den. Det er mit Haab, at vore Udsendinge ikke faar nogen ubehagelig Reise. Jeg ved Gud vil bevare dem og føre dem vel og lykkelig til deres Bestemmelsessted. Og sikkerligen slipper vi at høre nogen Klage fra dem. Derom kan vi være forvisset.

Lidt før Klokken seks forlod vi Skibet og reiste tilbage til Byen hvor vi havde vort Afskedsmaaltid i Hotel Sanders. Ved t. Tiden maatte de afreisende sige Farvel til Miss Hagen og min Hustru, som forblev i deres Logis medens Okkelberg og jeg ledsaget dem til Skibet. Medens vi sad i Missionærernes Kahytte kom Pastor C. J. Hinderlie og Hr. L. T. Wirstad for at sige Farvel. Efter en kort Visit gik de.

Nu var Afskedsstunden virkelig kommen. Det er den tunge tause Stund, naar man føler at saa meget er usagt af det som burde være sagt, og alligevel faar man sig ikke til at sige noget af det som er forsømt. Her i den lille Kahytte, som er vore Udsendingers Hjem for de neste fire Uger, sad vi fire med Hovedet fuldt af Tanker og Hjertet fuldt af Følelser—Følelser som truet med at bane sig Vei gjennem Taarens Lettelses Kilde. Den eneste Udvei som Tanken vilde finde var at ty til Bibel og Bøn. Efter at jeg havde læst den 107 Salme knælede vi i Fællesskab og nedbad over hverandre Herrens Beskyttelse og Velsignelse, medens den stille Vemodstaare uvilkaarligt banet sig Vei ned over Kind.

Gid Missionsvennerne kunde have været nærværende ved dette Bønnemøde! Gid I havde hørt vore Udsendingers Bønner! Sandelig, det vilde have haft en velsignet Indflydelse paa vor Missionskasse.

Der er Stokstad som i to Aar trolig har staaet os bi i vort Skolearbeide. Gjennem Glæder og Sorger har vi lært at elske hverandre. Det var igrunden trist for Okkelberg og mig at tænke paa, at vi det kommende Skoleaar ikke skulde have Stokstad med os. Thi vi tre har gjennem vort Samvirke altid været som en Sjel. Vi har havt det godt sammen i Jewell. Det kan hvemsomhelst der har været der bevidne. Men ifølge Kristi Sind syntes Stokstad at det var for godt for ham i Jewell, og længtedes ud i en Virksomhed, hvor han kunde ofre noget for sin Herre og Frelser. Hans Arbeide ved vor Skole har sat varige Mærker, der blev han selv velsignet og der blev han til en Velsignelse for andre. Jeg tør og forsikre, at hans Virke ved vor Skole i Kina ikke kan blive uden Velsignelse, thi det som sker af Tro og Kjerlighed kan ikke blive uden Velsignelse. Det er et Offer for vor Skole at give slip paa

Digitized by Google

ham, og det var et Offer for ham at forlade vor Skole. Men han gik med Glæde did hvor Herren kaldte ham. Aldrig skal jeg glemme den Dag da han for første Gang kom til mig og fortalte, at han havde et indre Missionskald. Hvor ængstelig var han ikke for at det muligens kunde skrive sig fra uedle Motiver! Han overlod Afgjørelsen til mig og sagde: „Siger du, at jeg ikke skal gaa saa bliver jeg her." Hvor gjerne vilde jeg ikke have sagt: bliv du her, thi vi behøver dig. Men saa kom jeg til at tænke, at jeg fik engang Kald fra vor Kinamissionsbestyrelse og fandt at jeg maatte afslaa det. Og saa randt mig strakst den Tanke i Sinde: Naar du den Gang ikke kunde gaa, saa vil nu Herren have Stokstad til at fylde den Plads som Bestyrelsen tiltænkte dig. Derfor kunde jeg ikke fraraade, men heller søge at lede Tanken didhen som antydet. Vi er glad over, at vi nu har to af dem som har været Lærere ved vor Skole som vore egne Missionærer. Maa Gud altid opholde en sand Missionsaand ved vor Skole her i Jewell. Stokstad var med og fik Missionstanken virkeliggjort som en Gren af vort Skolearbeide, ja ogsaa i Menighedens Ungdomsflok er den virkeliggjort i Form af en Missionsforening som opholder egen Arbeider i Kina. Maa Gud velsigne ham i hans Virke. Jeg vil her faa citere et enkelt Udtryk fra hans Bøn der i Kahytten; „Lord, give us trials, adversities and persecution, yes anything that will make us more useful in Thy service".

Der er Hotvedt som nu stod i Begreb med at lægge det store Verdenshav mellem sig og sin Familie. Tænk, at forlade Moder, Hustru og Børn og reise saa langt for at være skilt fra dem saa længe! Er det at undres over at Tanken: mon jeg faar se dem mere i denne Verden? banet sig Vei til hans Sjel, og fandt Udtryk i hans Bøn? Kan du, kjære Læser, sætte dig ind i hans Stilling? Personlig blev jeg ikke forundret, naar han sagde til mig: „Hvad jeg før har ofret synes for mig som intet. Men dette at forlade Hustru og Børn under disse Omstændigheder er det tyngste og største Offer som jeg har gjort i Herrens Navn. Det er som Hjertet knuses under Tanken paa det som er en Mulighed." Dog, til Herrens Pris skal siges, at Hotvedt var glad over at faa gaa. Ja han kunde ikke finde Fred i at vente indtil de andre Udsendinge blev færdige. Han følte, at han ikke kunde være borte længere fra Missionsarbeidet. Kristi Kjerlighed og Kjerligheden til Hedningerne tvang ham til at gaa. Maa jeg faa sige i denne Forbindelse: Tænk, hvor det vil glæde og opmuntre Hotvedt om Missionsvennerne nu tager et alvorligt Tag og ser til at Hospitalet kan fuldføres og udstyres. Tænk, hvor meget mere Hotvedt har kunnet gjort, om han for længe siden har havt et Hospital! Ved at holde Midlerne til Hospital tilbage har vi lagt store Hindringer i Veien for vor Læge Virksomhed. Snart kommer Doktor Andersen ogsaa ud. Da har vi to dygtige Læger derude. Men hvad kan de gjøre, naar de ikke har de fornødne Bekvemmeligheder. Et godt Hospital, naar det drives under dygtig Ledelse, og det har vi, Gud ske Lov, er en uhyre stor Hjelp til at vinde Hedningerne, og det vil ogsaa slaa af sig lidt. Lad os derfor nu haste med at faa det fuldfærdigt.

Ja, jeg havde næsten glemt, at det var om et Bønnemøde, jeg holdt paa at skrive. Efter at jeg havde bedet, bad Prof. Okkelberg, saa Hotvedt og tilslut Stokstad. Vi afsluttede med fælles Fader Vor og Afsyngelsen af Salmen:

Blest be the tie that binds
Our hearts in Christian love;
The fellowship of kindred minds
Is like to that above.

Before our Father's throne
We pour our ardent pray'rs;
Our fears, our hopes, our aims are one,
Our Comforts and our cares.

We share our mutual woes
Our mutual burdens bear;
And often for each other flows
The sympathizing tears.

When we asunder part
It gives us inward pain;
But we shall still be joined in heart,
And hope to meet again.

Digitized by Google

Det var næsten Midnat. Nølende, dog med sikkert Haab om Gjensyn raktes Haanden til Farvel. Taaren randt, men alligevel følte vi os saa inderlig glad i Gud, og i sikker Tillid til, at han vilde lede hver af os, skiltes vi med det, som for den kristne er noget rent eiendommeligt—ingen anden kan erfare det—, en dyb Glæde vædet med Taarens Dug. Okkelberg og jeg begav os tilbage til vort Logis, og Stokstad og Hotvedt forblev i sin Kahyt.

Sees vi ei mer hernede
Under dette Stjernetag,
I den lyse Helgenkjæde
Mødes vi paa Herrens Dag.

Naar til Afsked Taarer rinde,
Syng det ud med liflig Klang:
„Herrens Venner ingensinde
Mødes skal for sidste Gang."

Jewell, Ja., 21de Aug. '07.

Til „Budbärerens" Läsere.

Paa Synodemødet i Roland, Iowa isommer blev det besluttet af „Hauges Synode" at indsamle Penge for at reise en Mindestøtte paa vor kjære afdøde Prof. H. H. Bergslands Gravhøi i Red Wing, Minn.

En Komite blev da nedsat, der skulde forestaa Indsamlingen. Allerede under Aarsmødet paabegyndtes denne Indsamling, men det var kun en Begyndelse.

Vil derfor herved paa det venligste minde Vennerne ude i Samfundet om at ihukomme dette Gjøremaal. Samt fra andre Venner, der ikke tilhører „Hauges Synode," vil Gaver med Glæde og Tak modtages.

Er vis om, at Vennerne er enige deri, at afdøde med Rette gjorde Fyldest for en saapas Ihukommelse, at hans Gravhøi blir prydet med en Støtte til Ære for udvist Tro, dygtigt og velsignelsesrigt Arbeide saavel for Synoden som Kirken i det hele, og det vilde være meget kjært, om vi kunde faa sætte et vakkert Mærke paa hans Grav, og jeg er sikker paa, at der vil komme Penge nok ogsaa, bare alle er med.

Hvad som kunde være bedst i Menighederne, enten at optage Offer efter en Gudstjeneste, eller at nogen f. Eks. Præsten lod en Liste cirkulere blandt sine Menighedsfolk, eller ogsaa, at enhver, der har Hjerte for Sagen sender Pengene selv, vil jeg overlade til Giverne at afgjøre. Saa være da Sagen paa det varmeste anbefalet. Haaber at mange og store Gaver vil komme ind, og det snart.

Gaverne sendes enten til:
Prof. H. H. Elstad
Red Wing, Minn.
eller Pastor C. G. Eidnes,
Grand Marais, Minn.

Kvittering for Gaverne vil i sin Tid komme i „Budbæreren".

Paa Komiteens Vegne
C. G. Eidnes.

Var det Dig?

Der var en, som saa sin faldne Broder ligge i sit Blod, men som gik ham stolt forbi.

Var det dig?

Der var en som afslørede sin Ven fortrolige Meddelelser, og som derefter røbede dem for andre.

Var det dig?

Der var en, som under Broderlighedens Maske drev Bagtalelsens hemmelige Mulvarparbeide og berøvede derved sin Broder Medmenneskers Tillid.

Var det dig?

Der var en, som gjorde Arons og Hurs Gjerning og holdt Moses' synkende Hænder oppe.

Var det dig?

Der var en, som i Stilhed strøede Solskin rundt sig paa Medmenneskers Vei.

Var det dig?

Tænk efter! Var det dig?

Mrs. Isabella Bird Bishop, hvis Ry som reisende og hvis Interesse for Missionen har gjort hendes Navn kjendt i alle religiøse Kredse, har til Biskopen i Calcutta gjort det Tilbud at gaa som Missionær til Indien. Dette Skridt er mærkeligt, da hun ikke længer er ung og ikke synes at være synderlig legemlig sterk. Men der er vist ingen Tvil om, at hun med sin Erfaring kan blive til stor Nytte paa Missionsmarken.

Digitized by Google

Kinamissionen.

En Reise til Peking.

(Af C. W. Landahl.)

(Fortsættelse.)

De første, som tog sig af os var Toldbetjenterne, men da de fik rede paa, at vi var Misjonærer, saa fik vi gaa forbi.

Er det ikke en Ære at gaa gjennem Verden under Jesu Banner? Faar Folk rede paa, at du er virkelig Misjonær, saa tror man dig, hvor du kommer.

Saa kjørte vi stolt afsted paa en Mulekjærre med Sengklæder og alt vi havde til—ikke til Byens fine Hotel, men til en meget tarvelig kinesisk Restaurant. Varmt og kvalmt var det derinde, Opiumsrøgerne havde just ligget og puffet over sine Piber før vi kom ind—og ikke et Vindu der kunde aabnes. Vi kigede ind i flere Rum, men det var lige ilde.

Luft maa vi ha! Luft maa vi ha! Vi kan umulig leve her foruden frisk Luft! Og med et farer R. afsted bort til et Vindu, og river Hul paa den ene Papirrude efter den anden—mod at betale for Papiret naturligvis, saa fik vi aande frit. Men usundt var det, mørkt var det, og skiddent var det. Men vi er ikke kommet til Peking for at kritisere, men for at samle os Gavn.

Lad os se paa Livet fra Solsiden!

Vil man leve billigt i Kinas Hovedstad, saa gjør man som vi, men det føltes ikke svært stort for gamle Adam, da en Søn af Generalen i Hupeh kom for at besøge os. Vi maatte ta imod ham i vort lille mørke Soveværelse.

Men vi er os selv. Det tarvelige Hus skader ikke vor Karakter og det skal vi aldrig glemme, hvor vi er, og hvem vi møder, at vi er den høiestes Guds Tjenere.

Jesus havde Logi i Stalden, han var fattig. Han blev kaldt Nasæræer.

Navnet skjæmmer ingen.

Men vær altid paa din Post. Det gjør ingenting om Verden kalder dig en fattig kristen, men det skader, at man kalder dig en slurvet kristen.

Det var deilig at faa varm Nationaldrik. Det sikreste er at faa den, Teen kogende. Men den tørre Ris og det grønne Græs smagte ikke i Aften. Aarsagen var ikke den, at vi vokste os store paa det, efterat vi kom til Hovedstaden, men vi var trætte.

Saa holdt vi Bøn og gik til Hvile paa en Tegelstensseng. Vi sovnede ind saa sødt skjønt Sengen var stenhaard, og Larm og Skrig fra Folk og Dyr i de mørke trange Gader.

Udpaa Natten satte Br. Læ sig op og sukkede tungt et par tre Gange. Han søgte at forsvare sig selv mod disse Aander, som var saa bidende og ufordragelige for de fremmede.

Den første Dag i Peking kom straalende fin. Det var vor Lykke, og derfor takkede vi Gud.

Min Beretning om Peking blir nogen saa Træk fra dette til hint.

Peking er en stor By. Den største i Kina, den er beliggende paa en stor Sandslette, omkring 100 Mil fra Havet. Den mangler saaledes mange af de Fordele, som Shanghai og flere af Kinas Havnebyer har.

Fremskridts Land anlægger sine Hovedsteder ved Fjorder, for at ha lidt Kommunikation, men Kina gjør det modsatte. De putter Hovedstaden bort i en Udkant af Verden, hvor det næsten er umulig at komme til den. Men det er jo hvad de ønsker. De vil være for sig selv. Derfor byggede de den lange Mur i nord.

Udpaa Dagen kom der mørke Støvskyer over Byen. Det var trist!

Kinas Hovedstad har i Aartusinderne været forflyttet mellem Peking, Pienliang, Sian og Nanking. Peking har været Hovedstad for flere Dynastier. Den har henimod to Millioner Indbyggere.

Stadsmuren er lig alle andre Stadsmurer, men noget høiere og bedre. Og det er saa rimelig, thi det keiserlige Hof lever her.

Byen deles i to med en svær Mur. Den nordre Del er Tartarbyen og den sydre er Kineserbyen.

En Spadsertur paa denne Mur er en

Digitized by Google

rigtig Fornøielse, da man her er over Folkevrimmelen og har de bedste Udsigter over Byen.

I vakkert Veir kan man her møde Ministre og Konsuler, Missionærer og Kjøbmænd, Inginiører og Soldater, Verdensrejsende og Skribenter, Mænd og Kvinder fra de fremragende Nationer under Himmelen, og enhver lægger der ned sin Dom over den stolte Stads Udsigter.

Taarnene over Porterne til Tartarbyen kneiser høit og vidner om, at der er Smag i den kinesiske Arkitektur og da især det, som staar over Indgangen til det keiserlige Palads. Men der er der ingen Adgang for Udlændingerne.

Kineserne synes de er liberale mod Udlændingen. En høi Embedsmand sa engang til en udenlandsk Diplomat: I Udlændinge nyder meget større Rettigheder i Kina end vi selv. Ingen kinesisk Dame er tilladt at spadsere paa Stadens Mur, men eders Damer gaar med eder, hvor I gaar.

Det fornemste i Peking er den forbudne By, eller den hellige Stad, som den ogsaa kaldes. Muren omkring er opført af Teglsten, malet mørkrød, er omkring 12 Fod høi, og 2 Mil lang. Byen er aflang, og har 3 svære Buedøre mod Syd. Tagene er tækkede med gul Teglsten, den keiserlige Farve, Altanerne og Søilerne er af hvid Marmor.

Herindenfor er det keiserlige Palads, hvor den himmelske Søn lever med sine mange Keiserinder. Her sværmer det af Kammersvende, som ofte spiller den største Rolle i det kinesiske Hof. Her er et keiserligt Tempel og en vakker Park, her er en stor Hal, hvor man har Billeder af Landets Keisere og hellige Mænd, og det keiserlige „Bibliotek", samt det keiserlige Skatkammer.

Omkring den hellige Stad er den keiserlige By, hvor Prinserne har sit Palads. Her har man en artificiel Sjø, Parker, Templer og Governmentsbygninger med mere.

Omkring den keiserlige By er Tartarbyen, den nordre Halvdel af Peking, hvor Manchurerne lever.

Det kan medrette siges om Kinas Keiser, at han staar sine egne nærmest. Det er en Mængde, som lever paa Staten, som fattige af Kommunen.

Og dette taaler Kineserne? Nei de knurrer, men hvor skal de hen?

I den sydre Del af Tartarbyen har de udenlandske Nationer sine Legationsbygninger. I 1900 blev en Mængde Huse brændt og ødelagt, og nu rydder man Tomterne, opfører moderne Bygninger og anlægger brede, fine Gader.

Her er store Skoler, Hospitaler og Kirker. Her er et national College og et stort medicinsk College.

Den lyse Dag holder paa at oprinde for dem, som sidder i Mørket.

Den katholske Mission har en stor Virksomhed i Peking.

Mod nord er et svært Lamatempel med tibitansk Præsteskab. De er ortodokse Buddister, bør man merke sig. Og det er værdt at se.

Andre Seværdigheder er en muhamedansk Moske, Keiser Kongsis store Hal, hvor han for snart 300 Aar siden udlagde Klassikerne for de videbegjerlige Literater, Konfusius Tempel, Observatorium, et par høie Taarn, Offeraltere, Sommerpalads og meget mere, som vidner om gammel Kultur.

En vakker skovbevokset Aas hæver sig over Byen i vest. Der er opført nogen vakre Taarn, Pagodaer og Templer. Det maa være Pekings Paradis. Men, som Stillingen herude er nu, saa faar nok ikke Keiser Kuangsu noget godt af det, thi han maa holde sig inden Paladsets Mure, da Landet er overfyldt af Snigmordere, fattige Mand! Det er Synd om ham.

I den sydre Halvdel af Peking er Kinabyen. Her drives en livlig Forretning, thi det kan Kineserne.

Ogsaa her er der store Omvæltninger siden 1900. Da tænkte Regjeringen at jage de udenlandske Magter i Havet, ved Hjælp af Troldom og Hekser, men saa fandt de ud, at det vilde ikke lade sig gjøre, og det keiserlige Hof løb da for Livet over Fjeld og Dal til Sian.

Da var det, at Udlændingerne gjorde Hovedstaden et fælles Besøg. Deres varme

Digitized by Google

Salut sprængte i Filler den uindtagelige Stadsport, jagede Fienderne paa Flugt, og frelste de udenlandske Diplomater, Missionærer, Kjøbmænd og indfødte kristne, som var beleirede i den britiske Legation og i den katholske Kathedral. Da kom man med Hevn i Hjerte og Mod i Barm, og talede i Retfærdighedens og Menneskekjerlighedens Interesser. Da kom man for at gjøre op med Kina. Da var det, at den tyske Admiral satte sig paa Kinas tomme Throne.

Da var det, at Kina, som Nation, fik Øinene aabnede og Overtroens Forhæng revet istykker, naar de fik se Boxerne falde for den allierede Arme som Græs for Ljaaen, Landets ligeste Tropper faldt eller flyede for Livet og Hovedstaden indtaget. Da erkjendte de, at de var Barn, skjønt de er den ældste Nation i Verden, og at Visdom og Magt ikke beror paa Alder.

Det blev en alvorlig Leg for Kina, men Enkekeiserinden erkjendte sin Feil, hun havde bare forregnet sig, kom tilbage til Peking igjen, og Nationerne næsten tilbad hende, hyldede hende som aldrig før. Saa gav hun de udenlandske Ministres Hustruer store Gaver, saa var de gode Venner og det forfærdelige Saar var ligesom lægt med en Gang.

Men det var bare diplomatisk Hykleri. Det har været, det er fremdeles og vil altid bli en Kamp paa Liv og Død mellem den hvide og den gule Race. Og kan ikke Evangeliet mægle mellem os, saa er det ingen anden Magt i Verden, som kan gjøre det.

Fred paa Jorden hørte vi fra Himmelen hin Nat. Til den Ende sendte Herren Vidnerne ud med Fredens Evangelium. Og jeg faar virkelig tro, at Herren havde det Maal, da han i 1907 tillod Martyrernes Blod at flyde i Kina. Det var, som om han vilde ofre ved Aarhundredets Begyndelse og hellige denne Tid i Særdeleshed for Missionen.

Taler ikke de mange retfærdiges Blod fra Jorden og vidner ikke deres Sjele „under Alteret" i Himmelen?

Det betyder noget. Gud har Mistkundhed med denne Nation. Vi kan se, at her er en Vending til det bedre ikke alene i Hovedstaden, men udover det hele Land.

De keiserlige Edikter vidner om det men det største Vidnesbyrd er Evangeliets store Seire, men her er ogsaa mange andre Vidnesbyrd, Gud ske Lov!

Vi ser i Aanden Kinas ledende Mænd og Kvinder bøie Knæ for Kongernes Konge og Keisernes Keiser, Retfærdighedens Sol er opgaaet med Lægedom og den lange Nat er vegen bort. Og fra Hovedstaden gaar der ud Lys og Sandhed fra Ende til Ende af dette mægtige Rige. Det er et nyt Folk, med meget Lys, med nye Gjerninger.

Men lad os endnu en Stund dvæle ved det gamle Peking.

Mod øst er Solens Alter, mod vest er Maanens Alter, mod nord er Jordens Alter og mod syd er Himmelens Alter. Man tilbeder Skabningen, men ikke Skaberen.

Den første Dag i Storbyen maatte vi naturligvis, som gode amerikanske Borgere gjøre et Besøg til vor Legation. Det vilde jo være kjert at faa hilse paa vor Minister.

Men det var ikke Hovedsagen. Jeg skulde faa Oplysninger angaaende mit Reisepas. Det bør man ikke reise foruden i Kina, men jeg havde reist 2000 Li foruden. Men denne Gang brød Røden Loven. I Hsucheo spurgte Mandarinen mig om Reisepas, men jeg havde ikke faat mit fra Konsulen, svarede jeg ham, og la frem nogen fine Ord, Brødrene H. og E. la frem sine Reisepas og Manden blev solblid.

I Legationen gjør man imidlertid ikke meget Væsen af os. Selv syntes vi, at det var stort at have været indom den amerikanske Legations Mure. Og nogen vældige Bygninger, og vakre med, har vi der.

(Fortsættes.)

* * *

Szho, Mai 7, 1907.

Kjære Wolds!

Ping-an.

Nei nu er det længe siden jeg skrev, ikke af Bilje, men det er Omstændighederne som har hindret.

Rønning er blevet saa gammel

Digitized by Google

i dette sidste halve Aar. Dagen efter Mrs. Rønnings Død kom der Brev til hende fra Mrs. Wold og Mrs. Himle, det var saa trist at se R. tage og aabne hendes Post, som hun altid var saa glad i.

Jeg forlod Fancheng Søndags Morgen da det var Tid til snart at gaa til Konf. i Laohokeo, og jeg maatte hjem og ordne lidt. Landahls kom efter paa Mandag.

Tirsdags Aften reiste vi til Taipingtien og der kom Matsons og Andris, og paa Onsdag var vi en hel Karavan 5 Stole og 5 Heste.

Mange Folk paa Konf. endog Edvinds var der, det var en rigtig god Konf. Hele den norske Mission var tilstede med Undtagelse af Fru Stevold og Frk. Holm.

Hele den svenske Mission var der ogsaa med Undtagelse af Miss Johnson og Miss Hagstrøm.

Fra vor Mission var Landahl, Mrs. Trygstad, Miss Nelson og jeg, men efter to Dages Ophold kom Trygstad, Rønning, Nelius og Chester.

Alt var fredeligt og godt saalænge vi var der, men efterpaa havde der været en svær Opstøi, da de havde en extra Kamp angaaende Christensen, han har nu opsagt sin Mission. Idag gik han stille forbi, han skulde nu til Hankow til Konsulen mest for at sverte sine Medarbeidere. Gud bevare vor Mission for noget sligt. Alle som standsede en Dag deroppe efter Konf. misted det gode de havde faaet.

Den 26 Feb. kom vi hjem fra Konf. og den 29 bar det til Taipingtien, hvor vi havde et velsignet Møde med en Masse Folk. Jeg gik hjem paa Mandag, Landahls kom Tirsdag.

Bibelskolen har nu blevet flyttet hid. Kvinderne kom igaar og har begyndt idag. Chin S. S. er Lærer for dem. Kvow Ss er vor Sproglærer. Hsiao S. har været meget syg, ja Døden nær, nu nogle Dage lidt bedre, har faaet Medisin fra Hotvedt idag.

Uan S S. forlader os nu. Han skal til Fancheng og studere og saa haaber han paa at faa en høiere Grad. En Mand med Grad fra Kontse keo skal tage hans Plads. Partner Lu har gaaet hjem, da han selv fandt for godt at slutte. Le Chaopie har taget hans Plads. Yongtsefu bor i det kinesiske Kjøkkenet og holder Kao mo Chin og Kvan med Mad, de er de eneste som spiser her.

Kvinderne spiser alle i Barnehjemmet og med Rummet nede for Skolelokalet. Fire sover i et lidet Rum ovenpaa i Barnehjemmet og seks i Yangtsefus Hus. Har kun gifte Mænd nede paa Stationen. Uen tatsefu, Yangtsefu og Li ta ko ja han sover ikke heroppe heller. Ohaotsefu gik selv for Nytaar og glade var vi.

Pu S S har reist til Shimen, Lee til Nio shu, Wu til U-kia eo. Har havt adskillig Spetakkel med Chang shu tang, om han ikke folker sig, maa han ud, vi vil endnu forsøge ham lidt.

Her maa nok blive en Oprensking i Menigheden.

Skolegut Shur har ikke været paa Skole i hele Vinter, vi kan intet gjøre, han har en slig daarlig Fader, Katolik tror jeg, de andre Skolegutterne gjør det vist bra.

Ja, en blir modløs, naar en ser paa a't Arbeidet og faar saa lidet gjort. Her behøves Jorden at pløies vel, dersom den skal bære Frugt, men hvor faa Tid til at gjøre noget solid Arbeide?

Nei nu blir det virkelig, at Hotvedts gaar hjem. Tænker at forlade Fancheng den 20de ds. Miss Hodnefield skal gaa til Konf. i Shanghai, og da skal jeg være i hendes Skole, saa det blir ikke megen Tid hjemme i Vinter heller. Miss H. trænger en Forandring meget vel, det er nødvendigt for hende at komme ud lidt.

Mrs. L. har været meget bra i den senere Tid, men nu er hun svagere, dog intet at tale om. Pigerne i Børnehjemmet er meget snille.

Hjertelig være I alle hilset fra eders til Forbøn trængende Søster

Anna Lee.

Digitized by Google

Fra Missionsemisæren.

Vi har nylig modtaget Brev fra vor Missionsemisær og ser deraf, at han trods det tunge Slag, som rammet ham og hans i Sommer, dog med Guds Hjælp orker holde Modet oppe og rusler rundt i sin vigtige Gjerning. Ogsaa disse Venner faar vist nu erfare: „Som dine Dage er, skal din Styrke ogsaa være.“ Og var det ikke for Guds naadige Bistand, „de evige Arme“, som holder under, saa maatte jo det stakkels Menneske gaa tilgrunde i Prøvelsens Tider. Men i Forjettelserne, i Jesus selv, har vi en Grund at bygge paa, som staar trygt i alle Storme.

Vi vil ikke forkorte eller beskjære Broder Oppegaards Brev, men lader det trykke just, som det var skrevet. Det lyder saaledes:

Madison, Minn., den 2den Sept. 1907.

Kjere Broder i Herren,

Pastor C. C. Holter:—

Guds Naade og Fred!

Det er vel rimeligt, at man venter at høre lidt fra mig gjennem „Budbæreren“. Men siden den 4de Juli har jeg været saa nedstemt, at jeg ikke har havt Mod, hverken at offentliggjøre min Reiserute eller at skrive noget om mine Reiser. Dog, om du finder det tjenligt, kan du offentliggjøre dette Brev, eller, om du hellere vil, gjøre et Uddrag af samme for „Budbæreren“.

Først vil jeg faa frembære min og min Families hjertelige Tak til alle Venner for den hjertelige Sympati baade i Skrift og Tale til Trøst og Opmuntring, som vi har modtaget. Det er godt til enhver Tid men mest i Sorgens og Smertens Tider at erfare, at man har trofaste Venner. Hjertelig Tak, allesammen. Hidindtil har Herren hjulpet.

Allerede den 9de Juli sagde jeg Farvel til mine kjere og optog min Reiserute i Syd Dakota. Besøgte Pastorerne A. Haugtands, P. S. Stenersons og John Meloms Kald. Baade Præster og Menighedsfolk var særdeles opofrende og gjorde alt, som kunde gjøres, for at opmuntre mig. Gud velsigne dem alle.

De lagde ogsaa en særdeles Gavmildhed for Dagen til begge vore Missioner. Dette gjorde ogsaa sit til at give mig Mod i den tunge Tid til fortsat Arbeide.

Kom hjem fra Syd Dakota den 23de Juli og drog ud igjen den 27de. Mit første Bestemmelsessted var Pastor M. Norstads Menighed, Minneapolis. De har besluttet at optage to Missionsoffere, et til Kinamissionen og et til Indremissionen. Denne Gang blev Offer optaget til den ydre Mission, og jeg skal faa komme igjen senere og tale Indremissionssagen og faa Offer til den Mission. Vennerne i St. Pauli Menighed er offervillige og tager villig Del i alle Samfundets Gjøremaal.

Derfra reiste jeg til Pastor Claus Morgans Kald, Mora, Minn., Men paa Grund af et voldigt Regnveir fik jeg lidet udrettet. Pastor Morgan, som tilhører Frikirken, lovede at gjøre hvad han kan for vor Kinamission.

Dernæst laa Veien til Pastor Theo. J. Austads Kald, Duluth og annekterede Menigheder. Pastor Austad arbeider haardt og paa de fleste Steder er der gode Fremtidsudsigter i hans Kald. I Normana Menighed er Udsigterne mindre lyse. Den ligger afsides, saa det er besværligt baade for Præst og Menighed. De er faa, saa det falder nokſaa tungt for dem. Der synes heller ikke at være den almindelige Interesse, som trænges, naar man skal bygge og opholde en liden Menighed. Det er virkelig at beklage, at der skal være saadanne af vore norske Folk, der er opdragne i den kristelige Religion, som ikke vil slutte sig til Menigheden, naar der er Anledning dertil.

Vennerne i Floodwood lagde stor Interesse for Dagen, saa det var rigtig opmuntrende at være iblandt dem.

Jeg havde ogsaa tænkt at besøge Pastor Eidnes's Kald, men da Pastor M. J. Westphal var der Ugen i Forveien, fandt jeg det mindre paakrævet.

I Brainerd var jeg i tre Dage. Menigheden der har en Tid været uden fast præstelig Betjening og det er meget at beklage. Der er meget Arbeide nedlagt og det er ilde, at vi ikke har en Mand at sætte paa dette Sted.

Digitized by Google

En Mand, som kan prædike i begge Sprog, samle saavel de unge som de gamle, kunde der blive til stor Velsignelse.

Fra Brainerd reiste jeg til Pastor S. C. Simonsons Kald, Eagle Bend, Minn. og annekterede Menigheder.

Pastor Simonson har en vidtstrakt Arbeidsmark og benytter Tiden vel. Jeg besøgte alle hans fem Menigheder. De var ogsaa villige til at være med og støtte vort Missionsarbeide, baade for Indremissionen og Kinamissionen. Isærdeleshed maa jeg nævne „Ruth Pigeforening", Eagle Bend, der gav mig $55.00 til Kinamissionen. De havde ogsaa en Del til Frikirkens Madagaskarmission. Næste Gang haaber jeg „Ruth" vil erindre sin trængende Søster i vor Indremission.

Hermed faar det være nok for denne Gang. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kom du ogsaa.

Hvor det maa smerte Jesus din Ven,
Andre blir frelste, men du staar igjen,
Andre sig sænker i Blodskilden nu
Og blir benaadet, men ikke du.

Kor: Oppe i Himmelen Glæden blir stor,
Der de udvalgte jubler i Kor,
Kom, der er Rum, o Synder, vend om,
Lad ei din Plads i Himlen staa tom.

Syndre gjenfødes, salig hver Sjel,
Du er den samme Slave og Træl,
Syndre nu vælger den levende Vei,
Aanden dig kalder, du svarer Nei.

Kor: Oppe i Himmelen osv.

Ordet nu lyder, Sjele gjør Bod,
Herren dig kalder, o staa ei imod,
Kom nu til Jesus, det er min Bøn,
Stakkels forlorne Datter og Søn.

Kor: Oppe i Himmelen osv.

Mrs. Petra Johnson,
Moorhead, Minn.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Reitan var i Slutningen af August paa en Tur til Grand Marais og andre Steder nordenfor Lake Superior. Han reiste da for Minnesota Total Afholdsselskab.

Et libet Brev fra Past. Svingen af 28de Aug. beretter han, at han var oppe igjen efter at have ligget en Tid i Lungebetændelse for femte Gang. Til dette tilføier han følgende to Sætninger: „Dette er skeet af Herren og er underligt for mine Øine. Under Sygdommen laa jeg som en Misdæder paa Klippen Kristus".

Sommerskolen, som holdtes ved Red Wing Seminar, sluttede Torsdag Eftermiddag den 5te September. Det var særdeles lærerigt og interessant at faa deltage i denne Skole. Der holdtes mange gode Foredrag og belærende Diskutioner over vigtige kirkelige, kristelige og videnskabelige Emner. Nogle faa af Foredragene vil blive optagne i „Budbæreren".

Den Tid, Prof. Løhre havde tænkt at faa arbeide lidt i Indremissionen paa sin Tur til Vestkysten, blev han syg af Blodforgiftning, saa det blev ikke stort, han fik gjøre, men maatte holde sig ganske rolig en Tid. Alt i alt holdt han ikke saa faa Opbyggelser paa Reisen alligevel, saaledes prædikede han tre Søndage itræk i Santa Rosa og de havde det meget hyggeligt sammen med Vennerne der. Det lader til, at Professoren til al Lykke kom vel over Sygdommen.

Kirken i Tofte, Past. Eidnes Kald, er nu saapas færdig, at de kan samles i den til Gudstjeneste. Menigheden i Grand Marais samme Kald holder ogsaa paa at reparere og forbedre sin Kirke og Kirkelot. De maler Kirken udvendig, vil faa indsat Prædikestol, Alter og Altertavle. Fra Søndag den 11te til den 15de Aug. var Red Wing Kredsformand dernord og indførte Past. Eidnes i hans tre Menigheder. Vennerne er meget taknemmelige og glade over at have faaet fast Præst, og Arbeidet tegner til at gaa godt.

Som bekjendt har Dr. Telleen og Hustru i Sommer foretaget en lang Rundtur over den sydlige Rute til California og saa nordover lige til Vancouver og saa østover den nordligste Rute og ankom til Red Wing den 30te Aug. Det havde gaat dem godt paa Reisen. De havde standset paa mange Steder og besøgt Venner og kjendte, saa de var i det heletaget vel fornøiet med Reisen. Lørdag den 31te reiste Mrs. Telleen til deres Hjem i Illinois og Doktoren blev igjen i Red Wing for at deltage i den sidste Uge af Sommerskolen og saa optage Arbeidet igjen ved Seminariet, naar det aabnes den 17de Sept.

Digitized by Google

En skriver og siger blandt andet: „Jeg tror, det var meget bedre om Vennerne som ønsker at skrive i „Budbæreren" fremsatte sine Tanker i Prosa og ikke i Poesi. Tror ikke De det samme?" Hertil kan svares, at vi for en Tid siden sagde, at det var langt bedre om Folk flest skrev hvad de havde at sige i „tørre Prosa end i Digt". Og ikke har vi forandret Mening om den Sag endnu efter at have faaet flere skrøbelige Digte og Sange. Det er nemlig ikke hver Mand givet at være Poet. Men lad nu ikke dette hindre dem, som Gud har givet poetiske Gaver, fra at dyrke denne deilige Evne.

Det er med underlige Følelser vi forlader Vennerne og Søndagsskolen i Sioux City, hvor vi har tilbragt over 20 Aar, og hvor vi har havt det saa hyggeligt og nydt saa meget godt baade timeligt og aandeligt. Vi har flere Gange blevet overrasket af Vennerne og Søndagsskolen, hvor de har medbragt store Gaver. Igaaraftes var vi igjen Gjenstand for Vennernes Overraskelse. Maa nu Herren faa velsigne og belønne dem for alt det gode, de har bevist os under den Tid, vi har tilbagelagt i Sioux City. Og maa nu hans Aand og Naade frembeles følge og lede os, hvor vi skal gaa, saa vi kunde blive velsignet og saa være til Velsignelse.

K. D.

Søndag den 28de Juli blev Past. Aune med Hustru overrasket af „Zions Menighed" straks efter Gudstjenesten. Istedetfor at vende hjem reiste Folkene til Præstegaarden og tog Huset i Besiddelse som det heder, og naar Præst og Hustru kom, blev de modtaget med et „Velkommen og vær saa god at komme ind" (i sit eget Hus). Kvinderne havde heller ikke denne Gang glemt Kaffe og Mad, men opvartede Forsamlingen rigeligen af sine Retter. Efter Middag samledes alle ind i Huset og Olaf Morris overrakte Præstefolkene en Pengegave fra Zions Menighed med dertil passende Bemærkninger. Past. Aune takkede for Gaven, og fremholdt hvorfor han var her iblandt os, nemlig for at forkynde „Guds Ord" til Menneskers Frelse. Han havde ofte tænkt paa, hvor mange han skulde faa med sig ind i den evige Hvile.

Tilslut havde vi Opbyggelse og alle skiltes glade over et godt Samvær.

J.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15 00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Digitized by Google

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Jewell Lutheran College.

Om Gud vil, begynder Undervisningen ved Jewell Lutheran College Tirsdag den 10de September 1907. Det er ønskeligt, at alle, som agter at frekventere Skolen, kommer til Skolens Aabning.

Skolen har følgende Kursus eller Afdelinger: Akademisk, Normal og Parochial, hver paa fire Aar; et Handels Kursus paa to Aar. For Optagelse i disse Afdelingers første Klasse maa man kunne fremlægge Bevis for at have gjennemgaaet Almueskolen saa langt som gjennem eight grade.

For dem, som ikke har den fornødne Uddannelse for Optagelsen i første Klasse af de før nævnte Kursus, gives der et forberedende Kursus paa et Aar. Dette Kursus udgjør en Gjennemgaaelse af de Fag, som gives i Almueskolens eight grade.

Skolens Musikafdeling er nu vel udstyret og byder udmærket Anledning til Uddannelse i baade Sang og Musik. I denne Afdeling gives der Undervisning i Sang,—voice culture saavel som Korsang; Piano, Reed Organ med Pedaler, Pibeorgel, Violin, Guitar, Mandolin osv.

Alle, som ønsker Optagelse ved Skolen, bør melde sig snarest mulig til undertegnede. Send alle Ansøgninger til min Adresse i Jewell, Ia. Det er ønskeligt, at enhver Ansøgning fra saadanne, som for undertegnede er ubekjendt, ledsages af Ansøgning fra en Præst eller anden kjendt Person.

For Skolens Katalog, som giver fuld Oplysning om Kursus, Bekvemmelighed og Omkostning, skriv til Magnus Johnson, Jewell, Ia., og han vil sende en med første Post.

For nærmere Oplysninger skriv til undertegnede, addresseret til Jewell, og saasnart Brevet kommer mig ihænde skal jeg søge at give de forønskede Svar. N. J. Løhre, Bestyrer.

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde denne Høst, vil være af den Godhed, snarest mulig, at indsende sin Begjering derom til undertegnede.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Aarsmødet for Red Wing Kreds afholdes om Gud vil, i Immanuels Menighed, Aspelund, Goodhue Co., Minnesota, Pastor C. C. Holters Kald fra 24de til 26de September 1907. Samtaleemnet Ap. Gj. 3. 1, 8 indledes af Past. L. C. Jacobson. Pastor M. J. Westphal holder Aabningsprediken. Mødet begynder Kl. 10 Formiddag. Besøgende kommer til Kenyon, Wanamingo og Zumbrota, hvor Skyds møder Dagen før Mødet. Gud velsigne Mødet!

M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Vi kan gjøre opmærksom paa, at C. M. & St. P. R. R. gaar i øst og vest og at Wanamingo er nærmest til Mødestedet. C. Great Western gaar i nord og syd baade gjennem Kenyon og Zumbrota. Tilreisende bedes sende undertegnede et Card om, naar og hvor de kommer, saa kan vi bedre ordne med Skyds. C. C. Holter.

Midtre Iowa Indremissionsforening har ifølge Indbydelse fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Pastor C. J. Eastvolds Kald, et Samtalemøde der den 18de til 20de Sept. 1907.

Samtaleemne: 1 Pet. 2, 1—9.

Skyds vil møde i Jewell og Randall Dagen før Mødet. Kom mange. Gud velsigne Mødet.

Paa Foreningens Vegne
N. Berve.
K. O. Roe.

Syd Dakota Kreds af Hauges Synode afholder sit Aarsmøde i Sions Mgd., Yankton Co., S. D., Pastor L. L. Nervigs Kald, fra 24de til 26de Sept. 1907. Samtaleemnet er Ap. Gj. 3, 19. Skyds møder de tilreisende i Volin Dagen før Mødets Begyndelse. Da dette er Kredsens Aarsmøde bør Kredsens Præster være tilstede. Ligeledes bør Menigheberne være vel repræsenterede.

G. O. Bik,
A. M. Mannes.

Ifølge Indbydelse har Midtre Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Bethania Mgd., Mc Callsburg, Iowa, Pastor J. N. Sandvens Kald, den 15de til 17de Sept. 1907. Mødet begynder med Prediken Kl. 10 Formiddag. Samtaleemnet blir Mat. 21, 28—32. Kom mange. Bed om Herrens Velsignelse!

Paa Foreningens Vegne
N. Berve.
K. O. Roe.

Chicago Kreds af H. S. holder sit Aarsmøde i Primrose, Wis., Sept. 24—26. Samtaleemne: 1 Pet. 4, 7—14.

Kjære Præstebrødre! kom hver eneste en i Kredsen og lad hver Menighed i Kredsen ogsaa være repræsenteret ifølge Beslutning paa sidste Aarsmøde; thi der er mange Ting af Vigtighed, som skal forhandles. Glem nu ikke at bede specielt for Mødet. Skyds vil møde i Mt. Horeb og Bellville Dagen forud. Kjære, kom, saa vi kan være fuldtallig den første Dag. H. A. Hansen, Form.
J. J. Lee, Sekr.

Om Gud vil, alholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Nazaret Menighed, Pastor Edw. Dueas Kald, Armstrong,

Digitized by Google

Jowa, den 17—19 September. Samtaleemne Esa. 40, 1—11. Toget kommer fra Vest Kl. 10.45 Formiddag og fra Øst Kl. 4 Eftermiddag.

Kom saa mange som kan, Prester og Lægfolk, med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olson, Form.
P. P. Wolden, Sek.

Paa Indbydelse fra Pastor Tous Kald i Brule Co., S. Dak. vil S. D. fælles Indremissionsforening afholde Møde i Bijou Hills Mgd., fra 17—20 Okt. 1907. Samtaleemne: Aabenbaringens 3die Kapitel. Alle som kommer med R. R. vil Dagen før bli afhentede af Venner i Byen Pakwana. Kom mange og hjælp os med at faa den rette Udlæggelse af dette righoldige Taleemne. Paa Foreningens Vegne J. J. Dakland,
O. O. Berlo.

Aarsmøde.

Ifølge Indbydelse ifra Bethlehem Menighed, Pastor Holmans Kald, og Lincoln Mgd., Pastor Hansens Kald, Slater Jowa, afholder Story City Jødemissionsforening sit 13de Aarsmøde paa nævnte Sted, den 17, 18 og 19 September. Mødet begynder Tirsdags Aften Kl. ½8 med Prediken af Pastor Thor T. Heimarck. Samtaleemnet er Esekiels 37 indledes af Pastor J. Breidablik.

Alle lutherske kristne er venligst indbudne til Mødet. Kom mange, og lad os bede Herren om et velsignet Møde. Alle Foreningens Medlemmer anmodes om at komme, og vi vil ogsaa bede alle Prester som kan affe Tid dertil, at overvære Mødet.

Paa Foreningens Vegne
A. O. Severeide, Formand.
John T. Heggen, Sekretær.

Pastor A O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor U. D. Johnsons Kald, Ottertail og Clay Co., Minn., den 10de til og med den 15de September.

Crookston, Minn., Past. A. J. Krogstads Kald, den 16de September.

Erskine, Polk Co., Minn., den 17de September.

Mc Intosh, Polk Co., Minn., den 18de September.

Queen, Polk Co., Minn., den 19de og 20de September.

Winsor, Clearwater Co., Minn., den 21de og 22de September.

Fosston, Polk Co., Minn., den 24de og 25de September.

Past. M. L. Dahles Kald, Thief River Falls og Omegn, og Past. O. H. Haugens Kald, Brunkeberg, Red Lake Co., Minn., den 26de September til og med den 3die Oktober.

Past. A. E. Skogerbøs Kald, Greenbush, Roseau Co., Minn., den 4de til og med den 7de Oktober.

Bil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt
A. O. Oppegaard.

Tak!

Den fælles Sommerskole for Præster i den lutherske Frikirke og Hauges Synode afholdt i Red Wing, Minn., fra 27de Aug. til 5te September udtaler herved sin Tak til Hauges Synodes Board of Trustees for Afbenyttelsen af Red Wing Seminariums Bygninger under det netop afsluttede Kursus.

Paa Sommerskolens Vegne
M. B. Michaelson.
S. C. Simonson.
Red Wing, Minn., 6te September 1907.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Bed Pastor O Andresen fra Hauges Mgd., Cambridge, Wis., Pastor Spandes Kald. Kontant: Ole O Amble 25, Mrs. M Johnson 5, J Volneberg 10, Mrs. J Kenseth 5, S M Severson 25, tilf. 70.00.

Notes: Ole O Amble 25, Mrs. J Siverson 20, Mrs. Christianson 5, B L Siverson 25, Mrs. O Bogge 5, C K Nordlie 25, Mrs. Martha Knudson 10, tilf. 115.00..... 185.00

Bed do. fra Hauges Mgd., Deerfield, Wis., Pastor Spandes Kald. Kontant: Mrs. Ingeborg Monson 5, A Monson 5, M Mikkelson 5, B B Aas 1, John Simonson 10, Mrs. Elen Himle 1, Martin Severson 25, Nels Holmen 10, Pastor T J Spande 15, Nels Jenson 10, A Dykesten 50c, tilf. 87.50.

Notes: Bennie Aas 3, Andrew A Briction 50, Ole Simonson 25, S S Bue 25, Erick Waldeman 5, Sjur Holmen 20, Pastor T J Spande 10, Gerine Holmen 5, O S Huseboe 25, tilf. 168.00..... 255.50

Bed do. fra Mt. Horeb, Wis. Kontant: Mrs. Betsy Peters 5, Mrs. K Hageseth 5, Mrs. O E Svenson 1, Mrs. A Hanson 1, B M Lewis 5, John Hustad 10, Mrs. M Lewis 50c, tilf. 27.50.

Notes: Ole Nelson 5,..... 32.50

Bed do. Hauges, Primrose, Dane Co., Wis. Kontant: C Danielson 50, O O Hanna 25, M Peters 20, H M Samson 25, Mrs. B Bowers 10, A O Broten 10, A Sanglie 10, K B Skuldt 25, Mrs. Julia Durst 25, A Hustad 10, Oliver Danielson 10, Talmer Danielson 5, John Wal-

Digitized by Google

len 25, A Anderson 5, K E Hustad 5, S B Skuldt 5, Andrew Ranum 10, Mrs. C Engen 3, Ole B Erickson 20, Geo. Bowers 25, O Holmen 5, tilf. 328.00.
Notes: M O Tollefson 50, Mrs. B Bowers 15, Andrew Ranum 15, Albert E Anderson 25, K E Hustad 10, K B Skuldt 25, E E Sonsteby 5, Mrs. Julia Aller 3, A E Hustad 5, S B Judd 25, tilf. 178.00 ..... 506.00

Bed do. fra Hauges Mgd., Perry, Wis. Kontant: Anton Aaserud 25, M E Meland 20, B T Hanson 20, S Haadem 10, N K Ranum 3, G Ranum 2, O M Peterson 20, S A Sanderson 60, Carl Sanderson 5, A Bøhle 10, Ole Throndson 5, Levi Johnson 15, Albert Johnson 1, tilf. 196.00.
Notes: H K Glæden 10, Mrs. O Homme 10, B A Hanson 5, A Bohle 15, tilf. 40 ..... 236.00

Bed do. fra Lodi Mgd., Pastor Elstads Kald. Kontant: Arent Anderson 25, Nels Thompson 5, A Johnson 5, John Reppen 50c, Levi Dahl 5, N H Nelson 5, Susie Johnson 2, C A Thompson 5, Chas. Thompson 3, O B Loff 5, Ole Heggestad 40, E J Barsnes 5, Ole Anderson 5, tilf. 110.50.
Notes: O A Dahl 5, H A Olson 5, Mrs. M Dahl 25, Thom H Peterson 5, Geo. Georgeson 5, Hans Nelson 50, Hattie T Nelson 5, Mrs. Kari Anderson 5, N Quam 10, L J Thompson 5, L A Thompson 25, John L Quam 10, Nels Barsnes 20, Mary O Anderson 5, Anna N Nelson 5, tilf. 185.00 ..... 295 50

Bed do. fra Morrisonville Mgd., Pastor Elstads Kald. Kontant: N A Narveson 1.50, Mrs. C Dahle 5, Esther Johnson 10, tilf. 16.50
Notes: J K Hamre 25, O H Elstad 15, Chas. Esve 5, P Madson 2, L Lewison 10, tilf. 57.00 ..... 73.50

Bed do. fra Spring Prairie Mgd., Pastor Elstads Kald. Kontant: A Rendal 5, Lewis Anton 25, G Rørstad 1, Ed. Hamre 5, tilf. 36.
Notes. Thom N Boyum 25, E E Tjugum 25, A Enerson 20, L O Mydland 50, E A Johnson 25, A O Hamre 5, M E Meland 5, E E Meland 5, Mrs. E Meland 5, tilf. 165. 201.00

Bed do. fra Bonnet Prairie Mgd., Rio, Wis., Pastor Lees Kald. Kontant, Pastor J J Lee 50, John N Johnson 5, Mrs. O Tweten 10, Mrs. B Wood 5, Mrs. Ole Otternes 50, Mrs. Geo. B Jurgeson 5, John H Hanson 5, Mrs. John Hanson 10, Mrs. N Johnson 5, Ole Simonson 5, James Johnson 5, Mrs. Aaste Wilson 2, tilf. 157.
Notes. T R Johnson 5, C O Koll 20, E H Loven 20, Mrs. M B Heltne 5, Mrs. O Tweten 15, Martin Tweten 20, C B Johnson 10, Lewis Peterson 25, J H Loven 25, Mrs. Ole Otternes 50, Mathias Tollefson 100, A H Loven 25, John Tjugum 5, Mrs. Johanne Halvorson 100, tilf. 425.00 ..... 582.00

2367.00
For kvitteret for 3429.62
5796.62

J. L. Lassesen pr. O. Andresen.

Indremisionen: Bed Pastor B K Barstad fra Peder S Thorson, Madison, Minn. 3.00
Emil Johnson, Red Wing, Minn 1.00
Bed Pastor J S Halvorson fra Nannestad Mgd.s Kvf., Norway Lake, Minn. 15.00
Bed Mrs. Marie Thorvig fra Green Lake Kvf., Pastor J S Halvorsons Kald 25.00
Bed Pastor L M Dahle fra Beth. Mgd., Thief River Falls, Minn 13.00
Bed Pastor A J Evenson, Eureka, Kansas, halvt Offer i St. Pauls Mgd. 5.18, halvt Offer i Fall River Mgd. 2.68, halvt Offer i Otter Creek Mgd. 2.50 ..... 10.36
Bed Pastor Andrew Reis halvt Offer i Bethesda n. luth. Mgd., Racine, Wis. 9.40
Bed Pastor C G Eidnes Offer i Boars Mgd., Tofte, Minn. 10.45, Mrs. Elling Olson, Maple Hill 8.80 ..... 19.25
Bed Pastor L C Jacobson fra West Prairie Mgd.s Kvf. 20, Mrs. Johanna Sermo, West Prairie Mgd. 3, Mrs. Gilbert Bolstad samme Mgd. 1, Zion Mgd.s Kvf. 6. Solfest Dregne, Readstown, Wis. 5 ..... 35.00
Bed Pastor A H Berger Konf.offer i Stiklestad Mgd., Ft. Ransom, N. D. 26.60, Iver Jacobson, Rome, N. D. 5 ..... 31.60
Bed Emil Johnson fra Trout Brook Sunday School 2.50
Bed Past. M Norstad fra Mrs. M C Holter, Mpls., Minn. 1.00
Bed Past. C G Eidnes. Mrs. E Olson, Maple Hill, Minn. 3, Missionsf. i Grand Marais, Minn. 40.76, Offer i Zions Mgd., Hovland, Minn. 7.65 ..... 51.41
Bed Past. A O Oppegaard: Floodwood Skand. luth. Mgd. N A Bolstad, Floodwood, Minn 4.00
Halvt Offer i Bethesta Mgd., Duluth, Minn 10.00
Normana Mgd., Rea, Minn 12.00
Mrs. Rønning, do 2.85
Offer i Brainerd, Minn 1.00
A Gilbertson, Brainerd, Minn 4.10
Eagle Valley Kvf., Eagle Bend, Minn 2.50
Halvt Offer i Eagle Valley Mgd., Eagle Bend, Minn 5.00
Halvt Offer i Bethel Mgd., Todd Co., Minn. 12.85
Halvt Offer i Immanuels Mgd., Wadena, Minn 6.75
Bed S Anstin fra Wisner Mgd.s Kvf., Wisner, Nebr 4.00
Bed Pastor H Moe fra Hjelmeland Mgd., Alberta 15.00
7.65

360.35
For kvitteret for 1718 85
2079.20

H. H. Elstad

Kinamisionen: Fra Hoff Mgd., Pastor S J Brekkes Kald. Sacred Heart, Minn., Offer ved Afskedsfesten for Pastor Himle og Hustru 9.37
N B Sampson, Lynd, Minn. 5.00
Miss Gjertrud Thon, Fergus Falls, Minn. 5.00
Bed S Anstin fra Kvf. i Wisner, Nebr 10.00
Bed Pastor B K Barstad fra Skolebørnene i Vardaar Parle Mgd 10.00
Bed G Braud fra E Hanson, Hauges Mgd., Chicago, Ill. 1.00
Bed Pastor D T Borgen Offer fra Stavanger Mgd., Barton, N. D. 41 15
Bed do. fra Gudmund Knudsvig 5. En Missionsven 5. En do. 3 ..... 13.00
Bed Pastor G M Bruce, Offer efter Missionsforedrag af Ida Groseth under Samtalemødet i Melhus Mgd., S. D. 21 00
Bed Miss Josephine Johnson pr. Pastor G M Bruce indsamlet fra Skolebørnene i Bethlehems Mgd., Turner Co., S. Dak. 5.00
Bed Pastor Bruce, Offer ved en Børnefest i Bethlehems Mgd., S. D. 13.50
Bed do. Balance af Offer ved Afskedsfesten for Dr. Robert Anderson, Stordahls Mgd., Dell Rapids, S. D. 20.21
Bed Past. C J Eastvold fra Andrew Madison, Jewell, Ia. 5.00
Mrs. G L Graven, Santa Rosa, Cal. 5.00
Bed Pastor S O Heidal, Offer Bethania Mgd., Hamilton Co., Ia. 34.63, Bethania Mgd.s Kvf. 10 ..... 44.63
Bed Pastor J S Halvorson fra Nannestad Kvf., Norw. Lake, Minn 25.00
Bed Pastor S E Hanson fra en Missionsven, Cambridge, Ia. 40. fragaar for Forsendelse 3c 39.97
Fra Pastor Th. Himle, Overskud Husleiegodtgjørelse, tredjedels Maaned 5.25
Bed Ole Hanson fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Pastor Eastvolds Kald, Hamilton Co., Ia. Offer 27.80
Bed Pastor K L Kleveland fra Nels Carlson, Guelp, N. D. 5.00
O Meium, Jackson, Minn 5.00
Bed Miss Johanna Nelson fra Hemnæs Mgd.s Kvf., Hickson, N. Dak. 13.00
Bed Pastor Andrew Reis fra Bethesda Mgd., Racine, Wis., Offer 9.40

Digitized by Google

Edw. Nelson, Chicago, Ill. 10.00
Bed J H Ree, Jackson, Minn., fra Mrs. H J Ree 6, Mrs. Sigri Huseby 1, J H Ree 5 12.00
Bed Pastor T J Svande fra Kvf. i Cambridge, Wis. 10.80
Bed Mrs. Marie Thorvig fra Green Lake Kvf., Pastor J S Halvorsons Kald, Svicer, Minn 25.00
Bed Past. J N Walstad fra M L Salvevold Ashby, Minn. 5.00
Bed Pastor J M Wick fra S Watne, Ihlen, Minn. 10, Mrs. S Ensberg, Toronto, S. D. 5 15.00
Bed Pastor A J Evenson, Eureka, Kan., halvt Offer St. Pauls Mgd. 5.18, halvt do. Fall River Mgd 2.68, halvt do. Otter Creek Mgd. 2.50 10.36
Bed Pastor L C Jacobson, Biroqua, Wis. fra West Prairie Mgd. 15, Johanne Lermo 2, Mrs. Gilbert Bolstad 1, Mrs. Uni Grinde 50c 18.50
Bed Pastor G M Bruce fra Mrs. Agathe Berg, Salems Mgd., Sherman, S. Dak. 40.00
Emil Johnson, Red Wing, Minn 60
566.84

Til Hospital i Kina: Bed Miss Josephine Larson fra Israels Mgd.s Sangkor, Artesian, S. Dak. 20.00

Børnehjem i Kina: Bed Mrs. Kristoffa Helland, Litchville, N. D., samlet blandt Skolebørnene, Myrthie Pederson, Clara Hellesvik, Anna Hellesvik, Mabel Hanson, Alma Olson, Ruth Olson, Lester Ness, Alfred M Olson, Alvin M Olson hver 25c, Alma Christenson 20c, May Christenson, Milford Christenson, Arthur Hanson, Mabel Hanson, Paul Hanson, Paul Billing hver 15c, Ruth Hanson, Ole Belling, Clarence Nilson, Kjerstina Kjos, Clara Olson, Marius Olson hver 10c, Emma Belling, Gerthie Hanson, Edie Hanson, Selma Miller, Carl Stixrud, Johannes Olson, Ingeborg Olson, Henrietha Olson hver 5c, Mrs. Helland 65c 5.00
Bed Pastor G M Bruce, Halvdelen af Indtægten ved en 4de Julifest i Melhus Mgd., Turner Co., S. D. 21, Halvdelen af Offeret under Samtalemødet i Melhus Mgd. 14.25. 35.25
40.25

Til Miss Hodnefjelds Skole: Bed Pastor G M Bruce fra Mr. & Mrs. A C Berg, Sherman, S. Dak. til Minde om deres lille afdøde Søn Curtis Le Roy 11.00

Personlige Gaver til Missionær Rønning og Børn: Bed Pastor L L Nervig fra Mrs. Malena Pederson, Meldahl Mgd. til Rønning 5.00
Bed do. fra Miss Johanna Snoen, do. til Rønning 5.00
Mrs. Edw. Halvorson, Fosston, Minn. til Rønnings Børn 1.00
Emil Johnson, Red Wing, Minn., til do. 1.00
Bed Past. T J Oyvedahl fra Mrs. Berke, Dawson, Minn. til Rønnings Børn. 1.00
Bed Pastor A J Evenson fra Mrs. O E Ladd, Eureka, Kan. til Rønnings Børn 10.00
Beatrice Ruslie, Bang Mgd., Otter Tail Co., Minn. til Rønnings Børn. 1.00
24.00

Madagaskarmissionen: Bed Past. L C Jacobson fra West Prairie Mgd.s Kvf., Biroqua, Wis. 5.00
J. J. Rendahl, Kas.

Til Bethesda Børnehjem: Olaus Rendum, Beresford, S. Dak. 10.00
Bed Miss Ida Groseth fra Mrs. A Løvaasen, Bark River, N. Dak. 5.00
Bed Pastor G M Bruce fra Melhus Mgd., halvt Offer under Mødet 14.25. 4de Julifest 21. 35.25
Bed Pastor P S Stenerson, Offer fra Langfords Mgd., S. Dak. 19.03
A J Agrimson, Arendahl, Minn. 5.00
Mrs. Siri Gulleksen, Sioux Falls, S. D. 5.00
Bed Pastor J M Wick fra Blom Prairie Kvf. 20.00
Mrs. Susan Emerson, Greenfield, S. D. 20.00
Mads Anderson, Vermillion, S. D. 5.00
Bed Pastor O H Elstad fra A Anderson, Lodi, Wis. 25.00
E K Anderson, Seattle, Wash 1.00
Bed Pastor G O Paulsrud fra Riverside Kvf., Randall, Iowa 10.00
Bed Pastor J J Ekse fra Singsaas Vigef. 10, Mrs. Ingeborg Rottum 1 11.00
Bed Miss Clara Sogge fra Skolefest i Holmes, Ja., Pastor Distads Kald 29.50
Bed O Tomling fra Bethesda Mgd.s Søndagsskole, Duluth, Minn. 1.34
Bed Past. Langehaug fra Mrs. K E Sund, Blabon, N. D. 1.00
Bed Pastor S O Heidal fra T B Olson, Hamilton Co., Ja. 5.00
Bed Pastor J S Halvorson fra Nannestad Mgd.s Kvf., Norway Lake, Minn. 8.42
Bed Pastor J M Wick fra S S Watne, Ihlen, Minn. 5.00
Bed H Westley fra en Skolefest i Ebenezer Mgd., Coopers-town, N. D. 10.30
Bed Past. C J Eastvold fra Andrew Madson, Jewell, Ja. 5.00
Bed Pastor A H Trygstad fra Skolefest i Belva, N. D. 12.10
Bed Past. J J Lee fra Skolefest, Bonnette Prairie, Wis. 17.76
Bed Pastor L C Jacobson fra Zions Mgd.s Kvf. 6, Alma Larson 25c, Johanna Lermo 2, Franklin Mgd. Kollekt 4de Juli 12 20.25
Bed John M Hall fra Tabitha Kvf., Pastor C J Eastvolds Kald 15.00
Bed Eddie Erickson fra Norman Mgd.s Mandsf., Flaming, Minn. 5.00
Bed Pastor A Haugland fra Skolefest i Good Hope Mgd. 8.80, Miss Anna Heggestad 5 13.80
Bed Mrs. O P Engen fra Ovdahl Kvf., Volin, S. Dak. 31.90
G. O. Bik.

Oversigt over Missionsbuens Regnskaber for 1906—07.

Indkommet i Kontingent til Juni '07			58.00
" i Gaver	"	"	134.83
" specielt til Bibelskolen	"	"	32.10
" " til Hospitalet	"	"	5.00
" " til enkelte Pers.	"	"	10.00
			239.93
Udbetalt til enkelte Personer		10.00	
Til Trykning		6.77	
Til Exchange		1.72	
Til Bibelskolen i Kina		123.32	
Til Hospitalet ved Red Wing Sem.		95.97	
		237.78	
Bal. i Kassen 3 Juni 1907			2.15

Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Til Kirkelotten i Madison: Rev. Nervigs Kald 141.10
Tusind Tak for Gaverne.
R. U. Evjenth.

Adresseforandring.

Rev. J. A. Quello,
Beresford, S. Dak.

Rev. Th. Himle,
Hsinye via Hankow, China.

Dr. R. A. Anderson,
Fancheng via Hankow, China.

Prof. O. R. Wold,
Red Wing, Minn.

Digitized by Google

Rev J A Bergh

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med fort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Bogen er nu færdig. Den er 100 Sider og koster heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Lær mig, Herre, din Vei En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augu t Klagstad
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til m give Oplysninger angaaende Ptiser og Betalingsvilkaar, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Rangland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAOLIS, MINN.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassøn Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudbetalt $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Men hvor er de ni? 2. Om Bækkelse; 3. Til „Budbæreren" fra M. O. Wee; 4. En Afskedsstund; 5. Til „Budbærerens" Læsere; 6. Var det Dig? 7. Kinamissionen; 8. Fra Missionsemisæren; 9. Kom du ogsaa; 10. Fra Arbeidsmarken; 11. Bekjendtgjørelser; 12. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 38 | Lørdag den 21de September 1907. | 39te Aarg.

Jeg er Herren, din Læge.

Og Jesus kom ind i Peters Hus og saa, at hans Hustrus Moder laa og havde Feber, og han rørte ved hendes Haand, og Feberen forlod hende, og hun stod op og tjente dem. Men da det var blevet Aften førte de mange besatte til ham, og han udbrev Aanderne med et Ord og helbredede alle dem, som havde ondt, forat det skulde fuldkommes, som er talt ved Profeten Esaias, der siger: Han tog vore Skrøbeligheder og bar vore Sygdomme.
Math. 8, 14—17.

At Synd og Sygdom hører sammen, og at derfor Frelse og Lægedom hører sammen, var aabenbaret for Israel fra Begyndelsen, og de fik erfare det ofte og paa mange Maader i Ørkenvandringens Dage, da de ved Moses fik saamange grundlæggende Aabenbarelser af Synd og Naade.

Men som Solens Lys er mangfoldigt stærkere ved Middagstid end i Morgendæmringen, saa lyser ogsaa Guds Sandhed saa mangfoldigt klarere i Jesus Kristus end nogensinde tilforn. Og hin Dag i Kapernaum, da Peters Svigermoder blev helbredet, og mange besatte og alle, som havde ondt, blev hjulpne af Herren, da skinnede og straalede Naaden med al dens lægende Virkning som klar Sol for Folket, og det erkjendtes af dem, om hvem Esaias havde spaaet: Han tog vore Skrøbeligheder og bar vore Sygdomme.

Herren er din Læge, fordi han er din Frelser fra Synden. Fordi der hos ham paa Forsoningens urokkelige Grund er Forløsning, nemlig Syndernes Forladelse, derfor er der ogsaa hos ham den fuldkomne Lægedom, Befrielse fra Sygdom og Skrøbelighed, Lidelse og alt ondt. Det hviler alt paa Forsoningens faste Grund; fordi „Straffen laa paa ham", derfor har Jesus Magt til at sige til den værkbrudne: Søn, vær frimodig, dine Synder er dig forladte; og derfor kan han ogsaa ligesaa mægtigt og kraftigt sige til ham: Staa op, tag din Seng og gaa!

Dette er just saa sandt nu som det var i Jesu Kjøds Dage. Alle, som har troet paa ham, blir hjulpne fra Synd og Sygdom. —Nei, ikke alle, siger nogen, thi mange troende ligger dog syge længe.—Aa ja, de gjør det; men Jesus staar ved deres Sygeleie og siger: Denne Sygdom er ikke til Døden, men til Guds Ære, for at Guds Søn skal blive forherliget ved den.

Dog, vi skal ikke her i vort Missionsblad tale om dette, hvorfor Guds Børn maa lide meget baade af Sygdom og mangt andet, før de i de dødes Opstandelse opnaar den evige Lægedom. Det vilde blive altfor langt, og en Aargang af vort Blad vilde ikke give os Rum nok til at sige endog noget lidet om alt det, som hører til den rette Erkjendelse af de troendes Lidelser. Der er en anden Side af Sagen, som det her gjelder om; det er Spørgsmaalet om, hvorledes Herren gaar frem i sin lægende og frelsende Gjerning.

Thi her viser det sig, at han har Brug for sine Børns og Disiples Tjeneste, og det

Digitized by Google

gjælder for os om at gaa ind i Tjeneſten med al vor Evne og Gave, vor Sjels og Legems Kræfter, forat Herrens Frelſe skal naa til alle Mennesker saa vide, som Jorden strækker sig.

Det er klart afmalet i vor Tekst, hvorledes det har sig med Herrens Husholdning i dette Stykke. Jesus er Lægen og han øver sin helbredende Gjerning, hvor han finder en syg, som virkelig henvender sig til ham i Tro og Tillid. Og de, som er blevne helbredede, blir hans Tjenere til at gjøre hans Frelse kjendt for alle som trænger den, at de kan faa Tiltro til Lægen og komme for at blive hjulpne.

Dette er hans Maade. Se bare, hvorledes det gik for sig i Kapernaum, hin Vækkelsens og Frelsens og Naadens Dag! En gammel syg Kone blev helbredet af Jesus, Hun stod op og tjente ham. Rygtet derom kom straks ud i den lille By, og der blev Bevægelse, ja en vældig Vækkelse, som satte mange Mennesker i Virksomhed og bragte mange syge til at længes efter Lægedom. Mange Kræfter rørtes og mange Hænder tog fat, besatte blev førte til Jesus, syge blev baarne til ham, svage og skrøbelige kom vaklende og haltende, blinde blev ledede ved Haanden til ham; Huset hvor han var, blev udpeget for de spedalske, og mens Folket traadte tilside, gik disse „urene" til sin Frelser.

Hvad synes du? Var det ikke en vidunderlig Dag, og var det ikke en merkelig Gjerning, Herren udførte ved en gammel syg Kvinde.

Men se, saadan er jo hans Vei. Saadan var den dengang, og saadan er den endnu den Dag idag. Herren har Frelse og Lægedom for alle, som vil blive frelste, og han bruger ogsaa nu sine frelste til Redskaber i sin Tjeneste, forat de skal gjøre hans Frelse kjendt og ved hans eget Ord lede Sjelene hen til ham, at de kan blive helbredet.

Derfor reiser der sig to Spørgsmaal for os: Har vi erfaret Frelsen? og: Er vi traadt ind i Tjeneſten? Begge Spørgsmaal er lige alvorlige og vigtige; og det er ogsaa af den største Betydning, at vi sætter dem frem for os selv og besvarer dem i den rette Orden.

Der er mange, som gjerne vil være store Redskaber og udføre meget i Herrens Tjeneste, men de vil ikke frelses af Naade; dertil er de for sterke. Og omvendt, mange vil frelses af Naaden, men Arbeidet og Tjeneſten vil de ikke indlade sig paa; dertil er de saa altfor svage og uskikkede.

Men se Herrens Vei og Maade! Han helbreder Peters Svigermoder, og hun staar straks op og tjener. Det er enfoldigt nok. Du skal jo hverken skaffe Kraft eller Evne; det skaffer Jesus, som giver Livet; men du skal bruge den Evne, du faar, naar du har faaet den; ikke før. Herren vil jo frelse først, saa vil han, at du skal bekjende hans Navn og gjøre hans Frelse kjendt indtil Jordens Ender.

Derfor er Herrens Menighed af saa stor Betydning i hans Husholdning. Begynder du ikke at skimte dens Kald og Opgave, naar du ser Frelseren med Liv og Lægedom paa den ene Side og paa den anden Side en Verden fuld af Død og Nød; og Menigheden —Kristi Legeme—med hans Ord og Aand, Jesu troende, staar der imellem de to for at udrette denne Tjeneste at gjøre Jesus og hans Frelse kjendt for Syndere. Hvilken Stilling og hvilket Ansvar!

Sjel, er du frelst? Sjel, er du med i Arbeidet? Tag Spørgsmaalene i deres rette Orden og svar paa dem i Oprigtighed. Thi af disse to Spørgsmaal afhænger din egen og kanske mange andres Frelse.

Og naar du har faaet Sagen klar for dit eget Vedkommende, saa tænk paa Hedningeverdenen med al dens Nød og Sygdom! Tænk paa Hedningernes Lidelser i den nærværende Tid, tænk paa deres Skjæbne i Evigheden! Og spørg saa Herren og spørg dig selv, om ikke du er skyldig at gjøre noget for alle disse, som er saa syge og ikke kjender Lægen.

Her er noget at virke for, her er noget at tjene din Næste med. Kan du gaa fra dette med Ligegyldighed, kan du, naar du selv er frelst, lade de andre være uden Hjælp og Frelse? Nei, du kan ikke, dersom Guds

Digitized by Google

Aand faar raade i dit Hjerte og i dit Liv. Nei, du kan ikke, dersom Guds Kjerlighed er udøst i dit Hjerte ved den Helligaand, som er dig given.

Nu ser du vel hvorfor Tro og Kjerlighed hører sammen? Nu ser du vel, at, naar Jesus giver Kraften, saa har du ingen Undskyldning, hvis du ikke træder ind i Tjenesten? Liv og Arbeide, Tro og Bekjendelse hører sammen. Og sandelig, om alle de, som virkelig tror paa Jesus og hans Naade, ogsaa vilde virke med hans Sind og Kjerlighed, saa skulde det blive en Dag paa Jorden som hin Dag i Kapernaum, da alle de, som har ondt, skulde faa høre om ham, som kan hjælpe, og de skulde komme til ham og erfare, at endnu er hans Navn Jesus, og endnu er han

Herren, som er din Læge.

(„Gasseren")

Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet.

Foredrag ved Sommerskolen i Red Wing.

(Af Past. J. N. Sandven.)

Vort Emne forudsætter med Rette, at Bekjendelsen har Betydning i Menighedsarbeidet. Gjennem Programskommiteens Sekretær har jeg forvisset mig om, at Bekjendelse her mener Fællesbekjendelse eller Symbol, der overhovedet betegner et Mærke, et Kjendetegn, især et forud vedtaget Tegn, hvorpaa noget kjendes og saaledes da navnlig ogsaa et Krigsløsen.

Ifølge Ordstillingen i vort Emne skulde vi nærmest ledes i Tanke paa et bestemt Bekjendelses Ord, som for Eks. den apostolske Bekjendelse og da nærmest paa dens Betydning som Daabsbekjendelse.

Imidlertid er det min Forstaaelse af Emnet, at det omfatter alle de i vore Synoder vedtagne lutherske Bekjendelsesskrifter og vil derfor betragte vort Emne som saadan seet.

Spørgsmaalet vil altsaa stille sig slig: Hvilken Betydning i Menighedsarbeidet har de af vore Menigheder antagne Bekjendelsesskrifter? Disse Bekjendelsesskrifter falder i to Klasser nemlig de tre fra den kirkelige Oldtid, som vi delvis ialfald har tilfælles med de andre kristne Kirkeafdelinger, dernæst de, som blev til i det sekstende Aarhundrede eller Reformationstiden og som er særegne for den evangelisk-lutherske Kirkeafdeling.

I Erkjendelsen af, at vi i Bibelen, det gamle og nye Testamente, har Guds Ord, den ufeilbare Regel for Tro, Lære og Liv, har man spurgt, om det ikke var bedre, at vi ingen Bekjendelsesskrifter havde og saaledes ikke havde de af Mennesker sammensatte Regler, der saa let vil blive sat istedetfor Bibelen og føre til, at man tager Menneskeord istedetfor Guds Ord? Særlig ogsaa, om det ikke specielt for vor Tid og under vore Forholde var bedre at forlade disse gamle Formler og om man endelig maa have noget, da at faa noget tidsmæssigt?

Ikke alene dem, der holder Bibelen for Guds Ord, har spurgt saa, men ogsaa saadanne, der vel i Bibelen finder den ufeilbare Regel for Tro, Lære og Liv, har ogsaa spurgt saa, og saa forskjellig deres Hensigt med disse Spørgsmaal kan være, saa er det dog sikkert, at om det skulde blive gjort, som de ønsker, vilde det visseligen blive langt værre end det nu er, saa fortvivlet som det for Tiden ser ud at være.

Saa sandt det er, at Bibelen er Guds ufeilbare Ord og at dette burde være os nok, og saa aandelig den Tanke er, at vi ved at have Bekjendelsen kan være udsat for at sætte Guds Ord tilside, saa tør vi dog ingenlunde gaa med paa at forkaste Bekjendelsen eller endog at forandre den i de Ting, som angaar Frelsessandhederne—Forholdet mellem Gud og Mennesket. Men det er vist: Bekjendelsen skal ikke være en Domstol, hvor Guds Ord skal indankes og prøves; ei heller skal Bekjendelsen sættes ved Siden af Guds Ord; ei heller betragtes som en fortsat Guds Aabenbaring. Nei, Guds Ord, Bibelen, er og skal forblive at være den høieste Autoritet, hvorpaa enhver Bekjendelse skal prøves. Men hermed er det ogsaa indlysende, at Bekjendelsen ikke kan forandres for at blive mere tidsmæssig, saasandt den er grundlagt

Digitized by Google

paa Sandheden, som den er aabenbaret i de profetiske og apostoliske Skrifter; thi disse Skrifter er uforanderlige som Gud selv.

Naar der raabes paa Forkastelse af Bekjendelsen fra deres Side, der selv ikke tror, at Bibelen er Guds Ord, endskjønt de indrømmer, at der i Bibelen findes Guds Ord, saa er Tanken den, at de vil forkaste det gamle paa Guds Ord grundlagte og saa efterat de have indanket Bibelen for Fornuftens Domstol og prøvet, hvormeget der er af Gud i den eller ei, eller hvormeget der er i Bibelen, der passer med Fornuften eller ei, saa vil de give os sine Regler og disse skal da være vor Rettesnor for Tro, Lære og Liv uden at raadspørge Gud enten det bærer til Himmel eller Helvede.

Disse vil altsaa ikke, at vi skal være uden Bekjendelse, Regel og Rettesnor, men Troen paa Bibelen og dens Ufeilbarhed er dem iveien og saa blir ogsaa Bekjendelsen, der er grundlagt paa denne Sandhed, dem iveien, derfor bort med begge Dele, saa de kan faa Tankefrihed og selv sidde paa Domstolen med Fornuften som Dommer.

Førend vi nærmere kan gaa ind paa at eftervise Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet, maa vi søge at klargjøre, hvad Bekjendelsen er.

Desangaaende kan det neppe siges noget bedre end det vi finder i Indledningen til Konkordiebogen, hvorfor det hidsættes. „At bekjende er i Almindelighed at tilkjendegive eller aabenbare, hvad der lever eller rører sig i Hjertedybet. Al kristelig Bekjendelse er derfor væsentlig Troesbekjendelse; thi den Magt, som raader og regjerer i den kristnes Hjerte, er den kristelige Tro, den levende Erkjendelse af Naaden og Sandheden i Kristo Jesu. Det er en inderlig og naturlig Trang for den kristne saaledes at bekjende sin Tro, til Guds Navns Ære og Pris at kundgjøre for sine Medmennesker, hvad der ved Guds Naade lever og rører sig i hans Hjerte. Han kan ikke andet. Har Gud i Naade bekjendt sig til ham som til sit Barn i Kristo, saa maa ogsaa han bekjende sig til Gud som til sin Fader i Kristo. „Har han fundet Barmhjertighed hos Gud, saa vil han ogsaa gjerne forkynde hans Dyder, som kaldte ham fra Mørket til sit underfulde Lys". (1 Pet. 2, 9—10). Søger han i alt Herrens Ære og Sjelenes Frelse, saa vil han ogsaa „altid være rede til med Sagtmodighed og Ærefrygt at forsvare sig for enhver, som begjærer Regnskab af ham for det Haab, som er i ham" (Pet. 3: 15). Og hvad der saaledes for den kristne er en Hjertetrang, en naturlig Livsytring, det er for hans Herre og Gud en Velbehagelighed, som vi se af den herlige Forjættelse vor Here Jesus har knyttet til en saadan Bekjendelse: „Hvosomhelst der vil bekjende mig for Menneskene, den vil jeg bekjende for min Fader, som er i Himlene, Math. 10: 32. Er den kristelige Bekjendelse saaledes overhovedet det, hvori den kristelige Tro aabenbarer sig og giver sig et Udtryk i det ydre Liv, saa maa og vil den ogsaa omfatte den kristnes i dets hele Omfang. Den kristne maa og vil bekjende sin Tro baade i Ord og i Gjerning. I Ord: thi ogsaa om ham gjælder det, at „Munden taler af Hjertets Overflødighed" (Math. 12: 34); han tror, derfor taler han (2 Kor. 4: 13): hvad han „med Hjertet tror til Retfærdighed", det maa og vil han ogsaa „med Munden bekjende til Saliggjørelse" (Rom. 10: 10). Men ogsaa i Gjerning; thi „med Munden at bekjende, at man kjender Gud," og saa paa samme Tid „fornegte ham med sine Gjerninger, det er ingen kristelig Bekjendelse (Tit. 1: 16). Saaledes kan da hele den troendes Liv i Verden siges at være en „kristelig Bekjendelse." Imidlertid bruges dette Udtryk dog ogsaa og det hyppigst i en anden, mere indskrænket Betydning, nemlig om det „Lovoffer", den troende bringer Gud som en Frugt af Læber, der bekjende hans Navn" (Ebr. 13: 15), om det Vidnesbyrd, som han med sin Mund eller i Ord aflægger om, hvad han i Troen har erkjendt og i sit Hjerte annammet af Guds i Kristo aabenbarede Naade og Sandhed. Det er den kristelige Bekjendelse i denne Betydning af Ordet, Bekjendelsen, forsaavidt den fremtræder i Skikkelse af et Bekjendelsens Ord, som vi her nærmest have for Øie.

Digitized by Google

Et Ords Værd beror væsentlig paa dets Sandhed, og hertil hører da ikke blot, at det udsiger, hvad den talende virkelig mener, men ligesaavel ogsaa, at det, han saaledes i sit Hjerte mener og med sin Mund udtaler, stemmer overens med den omtalte Sags virkelige Sammenhæng. Dette gjælder nu ogsaa om den kristelige Bekjendelse og dens Sandhed og Værd som saadan. Det er ikke nok, at den troende i den ikke udtaler andet end, hvad han i sit Hjerte virkelig tror og mener om Gud. Hvad han saaledes tror og bekjender, det maa ogsaa i sig selv være Sandhed, og dette er det kun da, naar det stemmer overens med, hvad Gud selv i sit Ord har aabenbaret om sig selv. Den kristelige Bekjendelse staar saaledes i en væsentlig, inderlig og uopløselig Sammenhæng med Guds Ord. Det kristelige Bekjendelsesord er efter sit Væsen en Gjenlyd eller Gjenklang af det guddommelige Aabenbaringsord, det troende Hjertes Svar paa den Guds Tiltale, som har lydt til det gjennem Guds Ord. Hvad der er en Sandhed til Salighed, har Gud kundgjort os i sit Ord, forat vi til vor Sjels Frelse skulle annamme og bevare det i troende Hjerter, og hvad den kristne saaledes i Hjertets Tro har tilegnet sig af den i Guds Ords aabenbarede Sandhed, det kundgjør og aabenbarer han saa igjen til Guds Ære og Pris i Mundens Bekjendelse. Er Guds Ord Verdens Lys, saa er Hjertets Tro Speilet, hvori dette Lys kaster sine Straaler, og Mundens Bekjendelse det Gjenskin, Speilet giver af det saaledes modtagne Lys. En Bekjendelse, som ikke er fremgaaen af den kristelige Tro og i og med denne grundet paa Guds Ord; en Bekjendelse, som ikke er en tro Gjengivelse af den i dette Ord aabenbarede Sandhed til Salighed, er ingen kristelig Bekjendelse. En saadan Gjenlyd af Guds Ord er den kristelige Bekjendelse, fordi den ligesaavel som den Tro, som i den kundgjør sig, er en Frugt af det samme Ords Virkning paa Hjertet. Det er Ordet selv, som gjennem Hjertets Tro fremkalder og frembringer Mundens Bekjendelse. Uden Guds Ord altsaa ingen kristelig Bekjendelse. Men paa den anden Side kan heller ikke Guds Ord være ganske uden kristelig Bekjendelse.

Vel er det saa, at det staar i Menneskets Magt at lukke sit Hjerte for Ordet, saa det hverken kommer til nogen Tro eller nogen Troesbekjendelse. Men hvor mange end de kunne være, hos hvem Ordet saaledes ikke faar udrette sin Gjerning, ganske uden Frugt kan det dog ikke blive. Herren har lovet (Es. 55. 11), at hans Ord, som udgaar af hans Mund, skal ikke vende tomt tilbage til ham, af hvis Mund det udgik, er da først og fremst dets Gjenlyd i Troens Bekjendelse som „en Frugt af Læber, der bekjende hans Navn". Derfor har ogsaa Guds Ord i Verden aldrig været uden en tilsvarende Troesbekjendelse; saalænge det Gudsord har lydt i Verden: „I Begyndelsen skabte Gud Himmelen og Jorden", saalænge har der ogsaa altid været en og anden, som af Hjertet svarede: Jeg tror paa Gud Fader, almægtige, Himmelens og Jordens Skaber, om denne Troesbekjendelse end ikke altid var formuleret netop i disse Ord.

Den kristelige Bekjendelse er imidlertid ikke blot Frugt af og Udtrykket for den enkelte kristnes Tro paa Guds Ord. Dette Ord er ikke blot et Ord for de enkelte, bestemt til at gjøre dem enkeltvis salige ved Troen paa Kristus. Det er ogsaa bestemt til paa samme Tid som det saaledes drager de enkelte til Kristus, tillige at samle af deres Adspredelse i Verden til et Aandens og Troens Samfund i Kristo og paa ham, som den levende Hovedsten opbygge dem som levende Stene til et aandeligt Hus, et helligt Præsteskab, som skal frembære aandelige Offere, velbehagelige for Gud ved Jesum Kristum (1 Pet. 2: 5).

Saalænge der har været kristne i Verden, har der derfor ogsaa været en Herrens Menighed, en Kirke, som er de helliges Samfund, de i Sandhed troendes Forsamling (Augsb. Konf. Art. 7, 8). Samfundet af alle dem, som i Aandens Kraft ved Guds Ord er forenede i den ene Tro paa Jesum Kristum, og saalænge Herren har havt sig et saadant „helligt Eiendomsfolk", et saadant „kongeligt Præsteskab" i Verden, har dette

Digitized by Google

ogsaa bevist sig som saadant ved i Ord og Gjerning at „forkynde hans Dyder“ (1 Pet. 2: 9). Ligsom det overhovedet er Troen væsentligt at kundgjøre sig i Bekjendelse, saaledes ligger det ogsaa i Kirkens Væsen som Troessamfund, at den maa give sin fælles Tro Udtryk i en fælles Bekjendelse og dermed altsaa ogsaa selv i det ydre Liv fremtræde som et Samfund af kristelige Troesbekjendere, et Samfund af saadanne, som samle sig om en for dem alle fælles Troesbekjendelse, fordi de alle i den finde sin kristelige Tro udtalt. Trang til saaledes at bekjende sin Tro maa Kirken nærmest føle ligeoverfor dem, som er udenfor (Kol. 4: 5; 1 Thes. 4: 12); ligesom den enkelte kristne maa og vil ogsaa den, i alt søgende Herrens Ære og Sjelenes Frelse, „altid være rede til med Sagtmodighed og Ærefrygt at forsvare sig for enhver, som begjærer Regnskab af ham for det Haab, som er i ham.“ Men ogsaa for „dem som er inde“ (1 Kor. 5: 12), for Kirkens egne Lemmer, har den kirkelige Bekjendelse sin store Betydning. Den er overhovedet Kirkens Særkjende, det Mærke, hvorpaa den kjendes som saadan, og hvorved den kan skilles fra alt, hvad der staar udenfor den og ikke hører den til, men dermed er den da ogsaa det fælles Løsen, hvorpaa alle de, som høre den til, kjende hverandre, det Banner, hvorom de alle endrægtig samle sig til fælles Kamp mod Sandhedens Fiender. Den kirkelige Bekjendelse er et Middel, hvorved baade de, som endnu staar udenfor Kirkens Samfund, kunne blive dragne ind i det, og de, som allerede staa i det, kunne blive bevarede og befæstede i det, indtil de alle naa frem til den fulde Troens og Erkjendelsens Enhed (Ef. 4, 13). Just ved at bekjende sin Tro bliver Kirken, hvad den er kaldet til at være, Verdens Lys, Staden paa Bjerget, som ikke kan skjules, Sandhedens Pille og Grundvold (Matth. 5, 14; 1 Tim. 3: 15).

Eftersom Kirken skrider fremad i Sandhedens Erkjendelse og kommer til klarere Bevidsthed om sin Tro, og især eftersom indtrængende Vildfarelser true med at „volde Splid og Forargelse“ (Rom. 16: 17) og forstyrre Troens Enhed i Kirken, maa denne ogsaa føle Trang til at give sin Troesbekjendelse en ret fast og bestemt Form, hvori den paa den ene Side kan udtale dens Tro med en Klarhed og Bestemthed, som udelukker al Misforstaaelse af dens virkelige Mening og afværge enhver Sammenblanding af Sandhed og Løgn; og paa den anden Side tillige bevare den og den erkjendte Sandhed uforfalsket gjennem Tidernes Løb. I Kirkens Trang hertil ligger Grunden til den historiske Kjendsgjerning, at den ikke har ladet det blive ved overhovedet at bekjende sin Tro, men ogsaa nedlagt denne sin Troesbekjendelse i kirkelige Symboler og Bekjendelsesskrifter eller symbolske Bøger.“ S. S.

Betænke vi de mange vildfarende Røster, der lyder i vor Tid baade i vort lutherske Zion som enda værre fra den reformerte Leir og hvilke Farer vi derved er udsatte for, da er det klart, at Fastholden paa Bekjendelsen har umaadelig Betydning for Arbeidet i Menigheden.

Al kristelig Undervisning bør planlægges ifølge Bekjendelsen ligefra Begyndelsen med hvert eneste Barn og fortsætte igjennem Religionsskolen, Konfirmationsundervisningen, i Bibelklassen, Ungdomsforeningen og Prediken, saa man befæstet i Bekjendelsen paa Guds Ord kan i Guds Aands Lys og Kraft staa væbnet mod al indbrydende Storme af Vildfarelse, der truer med at ødelægge vor Kirke.

Det mærkes især at alt, som er fornuftstridigt, lægges der an planmæssigt at omstyrte, saasom Kristi Guddom, Daabens Virkning hos det lille Barn osv. Ingen mene her, at de, som heltud fornægter disse i Guds Ord saa klart fremsatte og i vor Bekjendelse saa enkelt fremholdte Sandheder, er de farligste. Nei, de som endnu vil gaa med paa disse Sandheder men forklare dem, saa de skal rime sig med Fornuften, disse er langt farligere. Og, giver man her efter, giver man her omend aldrig saalidet efter, vil man finde sig som et Skib paa et stormfuldt Hav uden Ror.

Den Lærer eller Præst, som ikke her ved sig at staa paa Guds Ords og Bekjendelsens

Digitized by Google

Grund og endnu æder den lutherske Kirkes Brød er en gruelig Hykler og burde omvende sig eller som en ærlig Mand kaste Masken og aabent træde ud; thi enhver omend aldrig saa liden Afvigelse er saamegen Sjelegift og vil have gruelig Skade for Menighedsarbeidet tilfølge. Har man først begyndt at give efter i en liden Ting, kan man ikke vide hvor det standser; thi her æder det om sig som dødt Kjød.

Der er dem, baade af Præster og Lægmænd, som mener, at man maa undgaa at være saa stræng paa Bekjendelsen af den Grund, at man maa være saalangt komne i vor Tid, at man er bleven mere tolerant end man var i vore Fædres Tid her i Amerika. Er man nu det, saa maa man slutte med at være saa nøie om alt og alle er saa heltud bekjendelsestro; slutte med at kritisere, taale alt og tage alle Ting i den bedste Mening; thi alene paa denne Maade vil man komme til en bedre Forstaaelse og en fredeligere Omgang, mener man. Ja, om vi naaet Maalet—Forening paa den Maade, saa var det at vente, at alle Guds Børn, hvad Lidsstilling de end havde, vilde være med paa det. Men at blive saa fordragelig med hinanden for Freds Skyld, at vi ikke skulde være nøie paa om det stemmet med Sandheden i vor Bibel og i vor Bekjendelse, vilde uden Tvivl føre det didhen, at man intet Haab turde gjøre sig om en Gud velbehagelig Forening, som dog alle sande Guds Børn ønsker og beder om. (Forts.)

Missionsläsning.

Kaerabani, via Jamtara, 8de Mai 1907.

Kjere Missionsvenner!

Nu er vi midt i den hede Tid, den for os Europæere mest besværlige Tid af Aaret. Og da vi paa Grund af den brændende Sol og den hede Vestenvind kun kan gaa ud Morgen og Aften til de nærmeste Landsbyer, saa har vi bedre Tid til Læsning og Brevskrivning end ellers. Saa vil jeg ogsaa gjennem „Den Lutherske Missionær" skrive lidt til eder, kjere Missionsvenner, og fortælle eder lidt om, hvordan vi har det og hvorledes det gaar med Arbeidet her.

Vi er, Gud ske Lov, friske, og med Undtagelse af et par Ugers Sygdom, som Pederson havde her i Vinter, har nydt god Helbred den hele Tid siden vi kom herud, og derfor føler vi at vi har stor Grund til at takke Herren som giver os Kræfter til hver Dag efterson vi trænger dem, og som bevarer os fra Sygdom og de mange Farer, som vi her er omgivet af.

Jeg skal nævne kun etpar af dem i Forbigaaende, saa vil I forstaa, hvad jeg mener.

En Aften forrige Uge, medens vi sad og spiste til Aftens, blev en af vore Folk var en stor og meget giftig Slange, som laa paa en af Bjelkerne under Straataget af vort Hus. Han raabte paa Hjelp, og med en lang Stang fik de den ned og dræbt. Den var isandhed ikke nogen hyggelig Gjest.

Den næste Morgen, netop før Pederson skulde ride ud med de ældste i deres daglige Besøg ude i Landsbyerne, fik han Øie paa en Slange, som laa bag en Blomsterpotte udenfor vor Dør. Det var en Kobra, en af de farligste Slanger her i Indien. Han holdt sin Stok ud mod den og den hug til flere Gange, men tilsidst fik den et Slag over Nakken, som gjorde det af med den.

Sidste Mandag Nat blev vi vækket op af Søvnen ved at høre Stemmer udenfor vor Dør. Pederson stod op og spurgte hvad der var paafærde, og fik da høre at en af Mændene her paa Stationen var blevet stukket af en Skorpion og led svære Smerter. Han fik Medicin og var bra igjen den næste Dag.

Saa I ser at vi her i dette Land er omgivne af Farer, som vi ikke kjendte noget til hjemme; men vi har set saa mange Bevis paa, at vor himmelske Fader holder sin beskyttende Haand over os, at vi føler os lige tryg som vi gjorde da vi var hjemme.

Hvor godt det dog er at tro og være fuldt forvisset om at vi har en Gud som hører Bønner og som er baade mægtig og villig til at bevare sine, hvor de end færdes.

Og vi ved at der opsendes mange Bønner for os, baade af Vennerne hjemme, som elsker denne Mission, og af vore kristne Santhaler her.

Igaaraftes havde vi Bønnemøde i Kir-

Digitized by Google

ken, som vi har hver Søndag Aften, og jeg skulde ønske, at I kunde have været tilstede og hørt de barnlige og enfoldige Bønner, som blev opsendte til Gud af baade Mænd og Kvinder. Det vilde have gjort eders Hjerter godt, om I havde forstaaet deres Sprog og hørt hvor inderligt de bad ogsaa for eder, at Herren maatte velsigne eder og lønne eder for eders Kjerlighed og Opofrelse for dem.

Santhalerne har en klar Forstaaelse af, at Bøn hører med til et Kristenliv. Derfor er det det første de nyomvendte lærer, at bede til Gud. Og hvor skrøbeligt det end ofte kan være med deres Vandel som kristne, saa glemmer de dog ikke at bede baade Morgen og Aften, at Herren maa bevare dem fra at synde og give dem Kraft til at kjæmpe imod Satan, eller Marang Buro, som de kalder ham, og til at vandre som det sømmer sig Guds Børn.

Jeg skal fortælle eder lidt om en af vore nyomvendte, en ung Hindukvinde ved Navn Hilia. Hun var meget ulykkelig i sit Hjem og blev ofte slaaet og mishandlet af sin Mand. Ja hun bærer endnu Merker og Ar paa sin Ryg efter de Stokkeslag, hun har faaet.

Saa blev hun tilslut jaget bort og forbudt nogensinde at komme tilbage, eller at se sine to smaa Børn igjen.

Hun kom da hid til sin Broder, som er ældste her, og han tog sig af hende. Kort efter kom hun og bad om at blive undervist og døbt.

Hun har været meget flittig at komme til vore Bibeltimer og andre Sammenkomster hele Tiden, siden hun kom hid. Men hun har ikke let for at lære og glemmer meget hurtigt, det hun har lært.

En Dag i forrige Uge, da hun kom med sin Abc-Bog for at læse sin Lekse, og ogsaa for at lære sit Stykke i Katekismen udenad til den ugentlige Overhøring i Bibelklassen, saa sagde jeg til hende: „Nu Hilia, hvordan er det! Har du lært at bede til Gud med dine egne Ord ogsaa nu. Du har jo været saa flittig at komme til Bønnemøderne og Aftenandagten her, og din Broder har jo hver Morgen og Aften Andagt i sit Hjem."

Men hun rystede paa Hovedet og sagde: „Jeg beder med naar de andre beder, men naar jeg skal prøve alene, saa kan jeg ikke huske hvordan de bad. Jeg kan kun Fadervor, og saa har jeg jo snart lært Guds Bud og Troens Artikler, men at bede saadan som de andre gjør, det kan jeg ikke."

„Men", sagde jeg, „har du ikke noget specielt som ligger dig paa Hjerte at bede Gud om? Beder du ikke for din Mand og dine Børn?"

Da strømmede Taarerne ned over hendes Kinder og hun udbrød: „Aa jo, jo! Der gaar ikke en Dag hen uden at jeg raaber til Gud for dem. Det er det første jeg gjør naar jeg staar op om Morgenen, og ofte faar jeg ikke sove om Natten naar jeg tænker paa Børnene: Den mindste var kun et Aar gammel. Da græder jeg af Længsel efter dem, og saa tænker jeg paa Gud Fader, som har frelst mig og gjort mig til sit Barn, og saa siger jeg til mig selv: Han har frelst saa mange andre, han er ogsaa istand til at frelse min Mand og gjøre ham til sit Barn. Og saa beder jeg: O kjere Gud Fader, forbarm dig over min Mand og mine stakkels smaa Børn; vend hans Hjerte bort fra at tilbede Afguderne og ofre til dem og gjør hans haarde Hjerte blødt og drag ham til dig, saa at han ikke skal maatte gaa til Helvede og pines for evigt og drage Børnene med sig. Men vær naadig og barmhjertig og frels dem, og lad os faa komme hjem til dig i Himmelen for Jesu Skyld. Amen."

Saadan beder jeg naar jeg er alene og ingen hører mig, og meget mere. O, jeg fattes ikke Ord, naar jeg beder for dem jeg elsker, men jeg kunde jo ikke bede slig paa et Bønnemøde, ser du."

Og hun er nok ikke den eneste som føler, at det som ligger en mest paa Hjerte, kan kun komme frem i Lønkammeret, naar en er alene med sin Gud.

Kun da kan en rigtig faa aabne sit Hjerte og klage sin Nød for ham som kjender os saa vel, meget bedre end vi gjør selv, og som ogsaa ved meget bedre end vi gjør, hvad vi behøver.

Der er flere af de andre Kvinder her, som jeg gjerne vilde skrive lidt om, men mit Brev blir for langt nu, saa det faar være til en anden Gang. Skal snart skrive igjen.

Emma Pederson.
I „Den L. Missionær."

Digitized by Google

Til „Budbäreren" fra M. O. Wee.

Pastor Carl Konow fra Bergen er bleven en meget kjendt Mand. Han repræsenterer den yderste Fløi af de „moderne." Som bekjendt holdt han sidste Vinter et par Foredrag i Logens Festsal her i Byen, hvor han negter næsten hvertenefte væsentligt Punkt i den kristne Tro. Saaledes navnlig Jomfrufødselen, Jesu Guddom, Jesu Stedfortrædelse eller Forsoningen, Jesu legemlige Opstandelse o.s.v. Det vakte, som ventelig var, Forfærdelse. Sine Foredrag lod Konow trykke og udgive i Pamfletform. En Række Modforedrag og Modskrifter paafulgte. Det bedste jeg har seet deraf er et Foredrag af Past. Meyer, Bergen, holdt ogsaa i L. F. den 22de Febr. sidstleden over Themaet: Er Kirkens Kristendomsopfatning forældet? Samt et af Past. Gjesdahl, Bergen, holdt sammesteds den 1ste Marts over: Forsoningen. Disse to Foredrag er udkommet i en liden Bog, og maa betegnes, som meget værdifulde Indlæg. Meyers Foredrag især var for mig en Fryd at læse. Han er her isandhed baade grundig og grei. Et Foredrag af Christopher Bruun holdt i „Norske Presters Broderkreds", ogsaa udkommet paa Tryk, er et andet godt Ord i Sagen. Man venter da ogsaa noget fra den Kant, og blir ikke skuffet. Saa et fra Thv. Klavenæs. Ja, han ta'r bestemt Afstand fra Konow (og dermed ogsaa fra Prof. Ording, som i det væsentlige har stillet sig ved Siden af Konow) og siger, at han tror urokkelig paa for Eks. Jesu legemlige Opstandelse fra de døde. „Er Jesus virkelig opstanden" er Themaet for hans Foredrag. Ja, uden Tvil. Og Beviset? Oplevelsen. Det erfares. „Der maa ske et Møde. Et Møde mellem den opstandne Frelser og det inderste og dybeste i dig. Hvad er det inderste og dybeste i dig. Det inderste og dybeste i dig er en usigelig Trang, en uendelig Higen, en umættelig Hunger, en usluttelig Tørst." Dette er sandt og vist. Men det historiske Bevis? Jo, det maa tages med, og har adskillig Betydning, men Bibelens Vidnesbyrd derom er dog ikke No. 1. Angaaende de „Modernes" Paafund, at det var Jesu Aand, som opstod, ikke hans Legeme, derom siger Klavenæs meget godt og træffende: „Vi ved slet intet om, at Jesu Aand viste sig for Disiplene efter Døden. Disiplene selv fortæller os intet derom. Nogen Theologer i Nutiden, som selv ikke tror paa Jesu Opstandelse, søger paa denne Maade at forklare, hvordan Disiplene kom til at tro det."

Mange beklager denne Konows Optræden. For mig stiller det sig slig, at det alligevel var godt, ja, en Herrens Styrelse. Thi nu kommer endelig for fuldt Alvor i Dagen, hvor den nye Retning egentlig stiler hen, og aldrig har de kristne saaledes vaagnet af Dvalen, og saaledes følt det utaalelige i de statskirkelige Forholde, som just nu. Nu først for Alvor drages Linjerne mellem gammelt og nyt. Nu tages Standpunkt for Alvor. Og var det ikke godt, ja nødvendigt? Men saa kommer noget til, som vækker Bedrøvelse: De kristne splittes! Nu, da det gjelder, som aldrig før at staa sammen, nu deles man i hver sin Flok, under hver sit Særmærke! Aa, det synes være ondt. Dog, Gud raader! Det, som mest „skiller mellem Brødre", er Spørgsmaalet om private Nadverdforeninger. Hvad er det for noget? Det er, at Lægfolk tillades at uddele Nadveren, og det, udenfor Kirken, i Hjemmene her og der. For at bruge Biskop Thorkildsens Ord derom: At alle bekjendende kristne vil bruge sin bibelske Ret ved i Jesu Navn at bænke sig sammen om Nadverdsbordet og dele den hellige Mad og Drikke mellem sig, som et Søskendlag uden Præst, uden Kirkehus og uden Alterring. (Th.s Foredrag mod Hope S. 1).

Og nu er Bruddet kommet: Man taler ikke længer om, at saa og saa bør det være, slig og slig beder man om at faa det! Skridtet er taget. Private Nadverdforeninger er blevet en Virkelighed. Referat herom i sidste No. af „Sambaandet" er af saadan Interesse, at jeg sender det herved ordlydende.

„I to Eftermiddagsmøder behandledes dette Spørgsmaal. Det var ikke Realiteten, man længere drøftede, men hvad der nu bur-

Digitized by Google

de gjøres. Fra Kirkestyrelsens Side saa det ikke ud til, at der vilde bli gjort noget. Men nu var Nøden og den kirkelige Situation slig, at man kunde ikke vente længer.

Efter Forslag af en Komite bestaaende af Hope, Lavik, Solem, K. Rettedal og Daasvand vedtoges mod 4 Stemmer følgende:

„Mødet finder, at den kirkelige Situation for nærværende er saaledes, at man anser Tiden at være kommet til at opmuntre alle troende, der har Syn og Tro derfor, til sammen med os nu at begynde at praktisere Nadvernydelse udenfor Kirkehuset." Denne Resolution blev vedtat med 30 mod 4 Stemmer.

Til Veiledning for Nadvernydelse udenfor Kirkehuset udtaler Broderringen følgende:

1. Inden hver Kreds, hvor troende Venner er enige om at nyde Nadveren, vælger disse mindst 3 Mænd, der har gode Vidnesbyrd om Liv og Lære. Disse har Ansvaret for, at Nadverforvaltningen foregaar med Sømmelighed og Orden, at uværdige holdes borte og at de troende saa ofte der er Trang til det, samles om Nadverbordet. Endvidere har de at paase, at der inden deres Midte, som samles om Nadveren, holdes Brodertugt efter Guds Ord.

2. Nadverhandlingen:

Nadvergjesterne indtar sine Pladse. En Salme afsynges, en eller flere Brødre leder i Bøn, og den ledende Broder holder en kort Tale over et Guds Ord. Saa afsynges et eller flere Salmevers, hvorefter den ledende Broder vender sig til Nadvergjesterne og siger: Kjereste Kristi Venner! Naar vi modtar Nadveren, bør vi lægge os paa Hjertet, hvad Jesus siger: „Dette er mit Legeme, som gives for eder." „Dette er mit Blod som udgydes for eder til Syndernes Forladelse." Derfor skal vi tro, at Jesus Kristus er selv tilstede med sit Legeme og Blod i Sakramentet, som Ordet lyder, og gir os sit Legeme og Blod til Stadfæstelse paa alle vore Synders Forladelse. Saa skal vi ogsaa tilsammen takke den almægtige Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, for saa stor en Gave og elske hverandre af et rent Hjerte og med hele den hellige Menighed have Trøst og Glæde i den Herre Kristus. Dertil give os Gud Fader sin Naade ved den samme Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Vor Herre Jesus Kristus i den Nat da han blev forraadt, tog han Brødet, takkede og brød det, gav sine Disiple og sagde: Tag dette hen og æd det; dette er mit Legeme, som gives for eder; gjør dette til min Ihukommelse. Derefter tog han Kalken efter Aftensmaaltidet, takkede, gav dem og sagde: Drik alle deraf, denne er det nye Testamentes Kalk i mit Blod, som udgydes for eder til Syndernes Forladelse. Gjør dette saa ofte som I det drikke til min Ihukommelse! Derpaa omsendes Brødet under Udtalelsen af følgende Ord:

Dette er Jesu Legeme!

Og Kalken under Udtalelsen af følgende Ord:

Dette er Jesu Blod!

Efter Nadvernydelsen holdes Takkebøn af en eller flere af Nadvergjesterne.

Handlingen afsluttes med Fadervor, Velsignelsen og Afsyngelsen af en Salme.

Anmerkning.

1. Nadvergjesterne sidder samlet om et Bord, og kun hvor Omstændigheder ikke tillader det, at alle kan sidde omkring Bordet, blir de øvrige siddende paa sine Pladse.

2. Brødet og Vinen sendes fra Mand til Mand, efter at den ledende Broder har læst Indstiftelsesordene. Under Omsendelsen siger hver enkelt af Nadvergjesterne, idet han sender Brødet og Vinen til sin Sidemand: „Dette er Jesu Legeme." „Dette er Jesu Blod."

3. Der bør bruges virkelig Brød og Vin.

Brødet bør helst brydes af den ledende Broder i Nadvergjesternes Paasyn.

***

Mødet i Volden afsluttedes Onsdagsformiddag. Det var en gribende Stund.

Om Eftermiddagen reiste, paa faa Undtagelser nær, Mødets Deltagere til Aalesund. To Brødre, som var reist foran, havde laget alle Ting tilrette.

Gjennem to store Værelser og ind i det tredie var Bordet dækket og Lamperne tænd-

Digitized by Google

te. Der satte vi os da tilbords og nød Herrens Nadvær, idet vi gik frem, som ovenstaaende Veiledning viser. Efterpaa takkede vi Herren og vore Hjerter var fulde af Glæde og Fred. Saa sad vi endnu en Stund og samtalte om Jesus, som vi nu i Nadveren havde modtaget. Da vi reiste os fra Bordet gav vi hverandre Haanden og sang:

Kom lad os kjerlig vandre,
og lægge Haand i Haand,
og holde af hverandre
i dette Trængsels Land!
Som Børn vi være maa,
paa Veien ikke stride,
Guds Engle ved vor Side,
som vore Brødre gaa.

Ja det var en uforglemmelig Stund. Gud bevare da enhver af os tro indtil Enden!"

Det er ikke bare Nadveren dette gjelder. Nei, der synes stiles mod et vist Maal: Indremissionen skal bli Statskirkens Arvtager. For at citere fra Joh.s Solem—en Leder inden Indremissionen:—„Det er en kjendsgjerning nemlig at vi, i vor indremission her i landet vel i bibelsk forstand har den egentlige „kirke".— —Paa et kirkeligt lægmandsmøte, som var holdt her i Aalesund i 1893 blev det med styrke og klarhet fremholdt og erkjendt, at vore indremissionsforeninger var mere menigheter i bibelsk forstand end statskirken. Men det blev likesaa bestemt fremholdt, at hadde indremiss. paatat sig at utøve kaldsretten, kirketugten, og menighetens opbyggelse med Guds ords forkyndelse, saa maa den ogsaa paata sig resten, f. eks. daap og nadverd. Og dette er det, som nu holder paa at komme bl. a. gjennem arbeidet for „nadverens frigjørelse". Det er jo noget sent. Vi nordmænd er, som regel sene i vendingen. Men vi kommer—om ikke saa braat." (Joh.s Solem i „Lægmandstidende" for 17de Aug. sidstl.).

Men nu er man uenig her igjen. Solem o. m. fl. vil **Kirkens Adskillelse fra Staten**. Hope derimod vil Statskirkens Bestaaen, medens Indremissionen i alt væsentligt skal fylde en „Frikirkes" Plads. —**Der gryr en Dag for det norske Kristenfolk; men dens Skikkelse er i sandhed ukjendt endnu.**

M. O. Wee.

Hvorledes Præsterne bör agtes af Menighederne og hvorledes de bör agte sig selv.

I Indberetningen fra Bestyreren for den forenede Kirkes Præsteskole Dr. Bøckman heder det blandt andet:

„Det er ikke ligegyldigt, hvordan Præsterne agtes af Menighederne, ei heller hvordan de agter sig selv. De er Menighedens ordinære Tjenere, hvoraf dens Liv og Virke i væsentlig Grad afhænger. Som Præsten betragter sin Gjerning, arbeider han. Og som Menigheden agter ham, modtager den ham. Og derefter blir menneskelig talt Menighedens Tilstand. Har det den Betydning, hvordan Præsteembedet betragtes, er det ikke at undres over, at de Magter, der hader Guds Menighed, søger at forkvakle Begreberne om det. Kirkens Historie har sørgelige Ting at fortælle i saa Maade. Det var ikke blot i Apostlernes Dage, at et falsk Begreb om Embedet blev lagt som en Snubleſten for Menighedens og dens Tjeners Fod, men den er atter og atter kastet ind paa Veien. Den ligger der ogsaa i vor Tid, og den er lagt der med Omtanke. Den er lagt der i Pagt med Tidens Aand, saa sindrig, at den saa langt fra ser ud som en Anstødssten, at den meget mere ser ud, som hørte den saa naturlig til Veien, at denne led af en betydelig Mangel, om denne Sten var borte. Høit bærer vor Tid Frihedsmerket. Ned med Autoriteten er dets Inskription. Saa meget sandt der er i denne Frihedsbevægelse, værdt at give Agt paa ogsaa for Guds Menighed og dens Tjener, saa meget ondt er der ogsaa her at vogte sig for. Eller er det ikke hørt, er det ikke seet, at Menighedens Tjener ikke respekterer den Kirke, hvis Tjener han er? At han ikke engang respekterer det Løfte, han har givet sin Menighed om at forkynde dens Tro? Frihed vil han have til at forkynde, hvad der behager ham, trods den Kirke, hvis Tjener han er. Og hvad maa ikke han, som troner i Himmelen, døie af den, der tjener i hans Hus paa Jorden? Herren har talt men Tjeneren hører

Digitized by Google

ikke og gjør ikke derefter. Hvor Guds Ord ikke passer til hans Tjeners Tanke og Følelse, der skal det vige. Enten lægger man det til ubrugelige Oldsager, eller man vender og vrider det, indtil man finder sit eget Paafund i det istedetfor Herrens evige Sandhed. „Den kristelige Personligheds Suverænitet", „Menneskets aandelige Selvstændighed", kan ikke længere, som man siger, bøie sig for en fixeret Skriftaabenbaring, der autoritetsmæssig stænger Tanke og Følelse og Vilje indenfor bestemte Grænser.

Vor Tid er Naturalismens Tid. Naturen først, Naturen sidst.. Hvem vil ikke medgive, at der er meget sandt i denne Agtelse for Naturen. Megen Unatur har gjort sig bred i Menneskelivet, ogsaa i Kirken og hos dens Tjenere. Men saa brav det er, at dette viger for det, som naturligt er, saa ondt og fordærvende er det, at Naturalisternes Aand skal faa Magt i Kirken og over dens Tjenere. Thi Naturens Kræfter, de være saa sterke de monne være, saa gode indenfor sin Mark de monne være, de udretter ei det, der gjælder for Gud paa Himlenes Riges Ager. Her er det dog sandt: „Ikke ved Magt og ikke ved Kraft, men ved min Aand," siger Herren.—Menighed og Præst gjør vel i at prøve, hvad Tiden byder og ikke lade sig bedaare. Vi mangler ei Prøvesten. Herren taler utvetydigt om, hvordan hans Tjener skal agtes. „Saaledes agte man os som Kristi Tjenere og Husholdere over Guds Hemmeligheder". Dette er Herrens Ord i denne Sag Saa er da ikke Præsten Herre og Husbond, saa han kan gjøre, hvad han vil. Men han er Tjener, intet andet end Tjener og Husholder. Jesus Kristus, den levende Gud, er hans Herre. Saa maa han indrette alt sit Arbeide og hele sin Færd efter hans Vilje. Saa maa han anvende sine Kræfter til Jesu Gjerning, at frelse Sjelene fra Synden til evigt Liv, ikke til hvad han selv kunde have Lyst til. Som den, der er Husholder over Guds Hemmeligheder, har han ikke Ret til, og langtfra Kald til, at byde Guds Menighed sine egne Tanker eller sine Medmenneskers Tanker, hvor dybe, sterke eller skjønne de kan være. Han er sat til at bære frem Guds Tanker, Guds Hemmeligheder, det, som ikke er opkommet i noget Menneskes Hjerte, som intet Menneske kan vide uden Guds Aabenbaring. Og denne har han i den hellige Skrift. Her gjælder ikke nogen kristelig Personligheds Suverænitet, nogen Menneskets aandelige Selvstændighed, men kun lydig Underkastelse under Gud og hans Ord. Saa bør Menigheden agte sin Præst, og saa bør Præsten agte sig selv."

Papa ved ikke Veien.

Borgermesteren fortalte om, hvorledes han blev vakt ved sin eneste Søns Død.

Just før det kjere Barn døde, saa det op og sagde: „Op, op!"

Faderen mente, at hans Søn vilde op paa Loftet, og sagde: „Ja, Willie, Papa vil bære dig op paa Loftet."

„Nei", sagde han, „høiere, høiere; Papa ved ikke Veien; lad Mama komme."

Nu saa han, at Sønnen holdt paa at dø, og traadte tilside, medens Moderen tog ham i sine Arme og bad med ham.

Dette var mere end Faderen kunde udholde. Han kunde ikke bede med sit døende Barn. „Papa ved ikke Veien" skar ham i Hjertet, og han fik ikke Ro, før han fandt Frelse.

Fader, Moder, kan du bede med dit Barn—kan du „løfte det høiere op, eller ved du ikke Veien?

En gammel Enke, som af Taknemmelighed over, at hun var bleven optagen i Menigheden, forærede 20 Rupier (40 Kr.) til Kirkebygningen i Madras, Østindien, gav senere hen 30 Rupier (60 Kr.) til samme Øiemed og bad i sin Enfoldighed, om ikke Missionæren kunde lade hende faa en liden Plads i den nye Kirke, som de nu opførte; thi hun ønskede, ligesom den fromme Anna, Phanuels Datter, ikke mere at vige fra Guds Tempel.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Hanfloden, Mai 25, 1907.

Mrs. Rev. O. R. Wold:—

Kiere Søster i Herren!

Gud er vor Tilflugt.

Efter at have tilbragt næsten ti Uger i Fancheng er jeg nu paa Hjemtur. Miss Hodnefield og Rønning kom tilbage paa Fredag. De havde kun været ti og en halv Dag fra Hankow, det var rigtig godt gjort.

Er glad jeg kom saa nogenlunde godt ud af det med Skolearbeidet med Miss Hodnefield. En faar nok se, der er meget at lære om en nogen Gang skal kunne arbeide bra blandt Folket. For min Del maa jeg sige, at jeg endnu kun famler mig frem dog min Bøn til Gud er: dan mig til et Ærens Kar for dig.

Ja det er en tom Plads i Fancheng efter Mrs. Rønning, vi føler det alle meget tungt, og tænk saa for Broder Rønning, dog Gud være Lov Børnene er friskere end nogen Gang før. De tre mindste har vokset saa du vilde næsten ikke kjende dem igjen. Alma er allerrede til stor Hjælp for de smaa.

Trygstads er meget snille. Mrs. Trygstad gjør meget for de smaa, saa det gaar efter Omstændighederne meget bra, saa om Trygstads er villige til at hjælpe lidt fremdeles, er der Mulighed for, at Broder Rønning kunde blive stansende endnu en Stund herude, ja kanske til I kommer, men hvis han med saa stor Familie skal begynde at leve paa samme Løn som en ugift Person blir han nok nødt til at reise snart, jeg tror dog at Wold og andre forstandige Folk hjemme kan faa istand en varig Ordning i vor Mission i saa Maade der kan være rimelige, thi et Hushold koster mere uden en Mor.

Det er dog at haabe, at vi faa som er igjen maa kunne standse indtil der kommer flere, haaber dog at et Aar fra Høsten kommer I tilbage om Gud vil.

Ja nu bærer det vel snart østover med eder. Haaber I faar indtage Aarsmødet og at det blir et velsignet Møde, det vil nok blive kjert for dig Mrs. Wold og komme mere blandt vort eget Kirkefolk, maa Gud rigelig faa velsigne eder begge hvor I færdes, saa at Missionsinteressen stadig maa vokse. Haaber naar du kommer østover at du kan have Hjælp, det er for meget for dig. Nei bare jeg kunde sende dig en god Tjener i Posten, saa skulde han komme affsted imorgen.

Utim-pao er død. Havde kommet hjem fra Kontschco til et Menighedsmøde og saa havde han nogle Affærer angaaende sine Børns Giftermaal og tog en Tur til Fancheng. Hjemkommen igjen blev han hastig syg og døde om nogle Dage. Dette skede nu da jeg var i Fancheng.

Pigerne er meget snille siger Landahls, haaber de altid vil blive slig. Mrs. Uen og de andre her gjør det godt paa Bibelskolen siger Mrs. L.

Nu naar jeg kommer hjem, reiser Landahls til Paukong, det siges at Arbeidet gaar bra der men I kan godt forstaa, at vi nu fortiden ikke kan faa varetage Arbeidet som vi skulde, dog vi faar gjøre hvad vi kan og faar vi overlade alt til Arbeidets Herre, han vil selv sørge for sin Sag.

Hils Wold mange Tak for hans Formaning til mig om at hvile. Da jeg fik hans Brev var jeg meget træt, men begyndte den næste Dag at hvile til Middag og siden den Tid har jeg følt godt, ja Gud være Lov er altid frisk,

Lev inderlig vel. Vær med Familie hjertelig hilset din i Herren

Anna Lee.

* * *

En Reise til Peking.

(Af C. W. Landahl.)

(Fortsættelse.)

Vi traf to dygtige Medborgere, en Sekretær, og Tolken, som har været Missionær i mange Aar, og jeg haaber at han er det endnu.

Vi fik en Del Oplysninger om hvorledes det nu stod til i Verden, thi i en lang Tid og da især under Reisen i Kinas Indland havde vi ligesom været i det mørke.

Ministeren traf vi ikke, vi bad heller ikke om at faa se ham. Men Sekretæren ønskede

Digitized by Google

at høre fra de Kanter, hvor vi havde reist. Det er da ikke saa lidet, at man blir spurgt betydningsfulde Spørgsmaal og faa gi store Mænd værdifulde Oplysninger. Det synes gamle Adam om.

Man fortalte os om Pekings Seværdigheder. Men hos Kuang Hsu fik vi ikke Audients. Det skulde ha været overmaade interessant at se det kinesiske Hof, som voldte os saa meget Bryderi og Lidelser i 1900.

Ved han, Keiserinden, ikke om, at vi er i Byen? Forstod han rigtig vort Ærinde til Kina, da tror jeg oprigtig, at han vilde indbyde os til Middag, eller gi os Anledning til at fortælle om Evangeliets Fremgang i nordre Hupeh.

Det er Tider i en Missionærs Liv, da han ligesom kan forstaa Disiplenes Spørgsmaal: Skal vi kalde Ild fra Himmelen forat fortære dem?

Men nei, ikke saa. Beder for dem som gjører eder Skade.

Paladset saa vi paa Udsiden. Indsiden taaler neppe Dagens Lys. Siden Ondskaben tiltog paa Jorden, har det kinesiske Hof været et Ulvebo, og yderst faa retfærdige Mænd og Kvinder har siddet paa Kinas Trone. Dog har vi ogsaa i Kinas Krønike nogen Lysglimt, men paa Grund af Overtro, som kommer af at man ikke kjender den sande Gud, saa har man raadført sig med Djevelen og onde Aander, og gjort det som har været ondt mod Gud og Mennesker.

Men vi haaber, at Tiden nu er forhaanden, da Kinas Keiser vil raadføre sig med den levende Gud og styre Folket efter det Lys og den Aand som Herren giver. Kina for Jesus, det er vort Maal.

Fra den amerikanske Légation gik vi for at se det store Himmelalter, hvor Keiseren tilbeder en Gang om Aaret.

Paa Veien did gik vi igjennem smale, krogede, ujevne og fæle Gader, akurat, som Gaderne er i de fleste Byer i Kina. Og man fik det Indtryk, at her lever den fattige Klasse, men det er heller intet nyt i Kina, thi her ligger den fattige Lazarus ved Rigmandens Dør. Ja, lige op til Paladsets Vægge bor Fattigmænd i faldefærdige Huse i Nød og Elendighed.

Efter mange Kroger og Bøininger kom vi frem til en stor rød Port, Vagten møder os med engang og paa Spørgsmaal om vi fik Lov til at gaa ind, forat se Alteret, rækker han frem Haanden og forlanger Drikkepenge.

Da vi kom gjennem Porten laa en fin Slette foran os, med et gammelt Slot tilhøire, og midt frem kneiser Himmelalteret høit over Cederskoven. Det var imponerende vakkert?

I det gamle Slot havde vi den Fornøielse at sidde i Keiserens Stol, hvor han selv hviler, naar han er herude for at tilbede.

Søilerne, Rækverket og Trapperne af hvid Marmor, var mere storslaget end selve Bygningen og Keiserens Stol.

Mellem Alteret og den vrimlende larmende By er en vakker Cederskov, hvis tætte Krone gir en deilig Skygge over de besøgende den varme Sommerdag.

Himmelalteret er noget af det mest storslagne jeg nogensinde har seet. Det er bygget paa en Høi, og man gaar op og frem flere Marmortrapper, før man kommer frem til selve Alteret.

I kinesisk Betragtning er dette det helligste Sted under Himmelen og alene Landets Keiser kan her tilbede. Her træder han frem for Nationen og ofrer og tilbeder en Gang hver Vaar.

Bygningen i sig selv er majestætisk. Det er noget høitidelig og rent deroppe. Dr. Legge sa: Dette er et helligt Sted. Det kan jo ha en Grund i Navnet og den hvide Marmorgrund, hvorpaa det er bygget, men meget ogsaa af den skjønne Arkitektur og kolossale Høide.

Den er bygget tolvkantet og staar paa tvære Søiler omkring tre Fod i Diameter. Om jeg ikke tager Feil, saa var det 24 ialt. I Væggene er udskaarne Gitterdøre som kan aabnes, Farven er blaa med indlagte Drager af Guld. Tverbjelkene og Bindingsverket svarer til Søilerne.

Fra Udsiden ser det ud, som om det var tre Hvælvinger, den ene over den anden, den ene mindre end den anden, med en stor guldforgyldt Kugle midt paa den øverste.

Inden dette Tempels Vægger finder man

Digitized by Google

ingen Afgud, men rundelig af friſk Luft, ſom ſuſende farer gjennem de tynde Gittervægge og taler om en levende Gud, ſom ſtaar bag Naturen, den ſom Hedningerne famler efter, men ſom de ikke kjende.

Saalangt har man kommet med Fornuften. Man tilbeder Himmelen og lidt mere, næſten den Aand, ſom mætter alt ſom lever og oppeholder Verden. Det mangler ikke ſaa meget. Aa, hvorfor er det ikke aabenbaret for dem! Naturen er ikke Gud. De ſer ikke Gud i Naturen, de kjender ikke den kjere Gud, algode Fader, ſom møder dem overalt i Skabningen. Men de ſtrækker ſig ſaa langt, ſom deres naturlige formørkede Hjerte forſtaar og her ſtanſer de, og tilbeder og blir fortrolige med at dette er det rette.

Vi ſer op og omkring os. Bygningen er ſtorſlagen. Den ſtaar der ſom et Vidne om ſin Arketektur, gammel Kultur og Civiliſation, men endnu mere, at Hedningerne ſtrækker ſig i ſin Tilbeden til de høieſte de kjender, til den gamle Herre Himmel, hvorfor de her har reiſt et ſtort Alter.

Men nei! Ikke ſaa! Ikke her, og dog der, thi Gud er her, vi føler det, om de bare kjendte ham.

Det vælter en Strøm af Følelſer indover os, Vemod, Spørgsmaal og Syndserkjendelſe.—Har vi gjort, hvad vi kan for at bringe dem den frelſende Sandhed?

Vi gik ud og omkring Alteret og erkjendte, at det var fortræffelig i Konſtruktion og ſmagfuld Arkitektur, men hvad er det mod det Tempel, ſom vi kjender og den Aand ſom taler til vore Hjerter? Tak Gud for Livets Ord, for Lyſet og Sandheden i Jeſus.

Vi gjorde en kort Viſit til Lamatemplet i Tartarbyen. Om det kunde man ſige: Se hvilke Bygninger! Det tibitanſke Preſteſkab, ſom tjener ved Ofringen, ventede forgjæves paa at vi ſkulde lægge mex. $ paa Alteret fremfor Guden.

Det er mange tankeløſe Udlændinge, ſom gjør det, de gjør det ikke for at ofre til Guderne, men lægger det der ſom Drikkepenge til Preſterne.

Vi tænkte da vi gik ind, her maa vel være Fromheden ſelv, men følte da vi gik ud, at vi havde beſøgt Tiggere næſten Røvere.

Hvad vilde man tænke i Waſhington om man kom dinglende i lange Baner med levende ſkrigende Svin paa Bæreſtænger, hængende i Benene? Man vilde neppe taale at ſe Folk fare i Gaderne bærende paa Knipper af levende Høns hængende i Benene (helſt efter et Ben) efter en Snor fra Bæreſtangen. Saadant Dyrplageri møder man i Kinas Hovedſtad, men ingen paataler det.

Konfuſius Tempel er indhegnet med en høi Stenmur. Han er Kinas ſtore Lærer og Filoſof og enhver reſpektabel Kineſer ſer op til ham ſom et ſtort Eksempel.

Kina havde ikke været hvad det er idag, om ikke Herren havde ſendt dem Konfuſius. Hans Lys var maaſke mat og Reflektionen mindre ægte. Men et moralſk Lys har hans Filoſofi været for Kineſerne i fem og tyve Aarhundreder, og hvad har det ikke været for Japaneſerne og andre Stammer i Øſten?

Han har aldrig anbefalet Afgudstilbedelſe, men at ære og ihukomme de afdøde Fædre. Nu er ogſaa det overgaaet til Afgudstilbedelſe og vil bli Kriſtendommens ſtørſte Hindring.

Forholdet mellem Fader og Søn, Mand og Huſtru, Ven og Ven, Regent og Raadgiver oſv. er udredet meſterligt af ham. Og iſær er hans Forklaring til det fjerde Bud næſten fuldkommen. Det nemlig, at hædre Fader og Moder.

Den ſom kjender hans Filoſofi og hvad han har været for ſit Folk, kan ikke andet end beundre ham og takke Gud. Et Kulturhedningefolk har mange Fordele fremfor uciviliſerede Hedninger. Men Konfuſianiſterne er ikke mer, hvad de var. De har nok Idealet, men mangler nærmere Oprigtighed.

Konfuſius var ikke netop aandelig, ſom mange andre. Hans Maal var at ſkabe „den fuldkomne Mand" i Tiden. Evighedsſpørgsmaal vilde han ikke gaa ind paa, ſaalænge han havde ſaa mange af Livets Gaader uløſte.

Det var ſaa dødſtille i de ſtore Bygninger og i Haverne omkring, at man ſyntes Stilheden talede til os.

Her findes intet Afgudsbillede, nei ikke

Digitized by Google

engang af Konfusius. Men derimod en Mængde Stentavler med klassiske Indskriptioner af den hellige Mand. Her og der staar en Fædretavle ellers er alt saa enkelt og tarveligt.

Det var som E. sagde: „Her synes at vidne om Enkelthed, Stilhed, Tomhed og en vemodig Venten! Det er som om Stilheden raabede og ventede Svar paa en uhørt Stemme, som om Tomheden strakte sig og favnede en ukjendt Skat, og selve Dødsstilheden ventede paa sin egen Ende.

Er dette det bedste Kineserne har, saa har de endnu ikke det bedste.

Cedertræerne i Haven vidner om et gammelt Kina. De er over 500 Aar og omkring fem Ft. i Diameter. Skildpadderne, som er næsten en Mands Høide, er udhugget i Graasten, bærer svære Monumenter med klassisk Indskrift. De er Symbol paa langt mageligt Liv, og der har de staaet, med Veien til Lykke indskrevet paa Stentavler, for de forbigaaende Generationer. Der staar: vil du opnaa at bli fuldkommen, saa lev et moralsk sædeligt Liv og gjør gode Gjerninger, da skal du og dine Efterkommere blive lykkelig.

Konfusius har været et moralsk Lys for Kineserne i Aarhundreder, men paa Grund af Hedningernes Hjertes Haardhed og Forvendthed, saa vil han nu blive en Hindring for h a m, som kommer i Herrens Navn.

Men ogsaa denne Ting overlader vi til ham, som leder Folkenes Hjerter som Vandbække.

Vi fik ogsaa Anledning til at se Kangsis gamle Skolebygning, hvor han predikede Klassikerne for visdomssøgende Literater for snart 300 Aar siden. Jeg syntes at det var ligesom en Følelse af Ære at staa paa det Katheter, hvorfra Kinas bedste og maaske viseste Keiser talede til Landets lærde.

Han sad paa Kinas Throne i 60 Aar, udgav en Ordbog, som bruges fremdeles over hele Landet, og skrev et helligt Edikt, som indeholder god Morallære og har en stor Udbredelse, og han fik vestenlandske Astronomer til Kina. De var Katholiker og saaledes fik de Indpas blandt den høiere Klasse for sin Propaganda.

Vi var som snarest op i Klokketaarnet. Det er et Mesterverk i Høide, men meget forfaldet, da det er henimod 500 Aar.

Klokken, som har reguleret Tidens Gang i Staden næsten 600 Aar, er 15 Ft. høi, omkring 11 Ft. i Diameter, 9 Tommer tyk, og veier over 50 Ton.

Her er mange Seværdigheder i Kinas Hovedstad, som endnu er lukkede lig en Bog, for Udlændingen. Og hvad bryr det aristokratiske og konservative Kina om, at besøgende forlader deres Hovedstad misfornøiede over at de ikke kunde faa se, det som er værdt at se.

Det som jeg ikke kan gaa forbi i min Fortælling er det største af alt, som igrunden er værdt at se og tale om og det er Evangeliets Seiersgang i Hovedstaden. Jorden har været tiltrampet og det har været haardt at bryde Marken, men nu er virkelig aandelig Vaartid kommen for Kina. Her predikes, her undervises, her helbredes syge, her gjøres gode Gjerninger. Og Herren udgydte sin Aand over unge og gamle.

Saa har vi været en Snartur til Kinas Hovedstad. Og det kunde være meget at skrive om, men hvem faar Tid.

Vi fik det Indtryk, at Hedenskabets Mørke ruger endnu tungt over den høiere Klasse. De, som er Nationens Ledere og Lys famler endnu i Mørket! Og i dem har Satan sin sterkeste Forskansning.

Og sande Ord udtaler en japanesisk Stadsmand, naar han siger, at det er nødvendigt for Kineserne som Folk og som stor Nation i Verden, at de blir bragt under Evangeliets Indflydelse.

Man er bange, at denne store Nation skal blive verdensdominerende engang, og at de da vil bli farlige for deres smaa Naboer. Men blir de kristne, saa er den Sorg overflødig, og nu arbeider Herren kraftig med sin Aand og ved sit Ord. Mørket maa vige for det opgaaende Lys. Og der hvor Lyset oprinder, der sker radikale Forandringer i Hjerte, i Hjem og i Stad. Det er som om alle Ting blir nye.

Og det er ingenting i Verden lig Kristendommen! Gudsfrygt er nyttig til alle Ting. (Fortsættes.)

Digitized by Google

Den theologiske Student.

„Aflægger Deres Broder nogensinde et Vidnesbyrd om Jesus, naar han er hjemme i sine Ferier?"

„Min Broder er en Gentleman, Hr. Pastor, han tror ikke paa disse Møder og denne Gadeprediken, som nu er i Mode. Hvis Haandværkere og simple Folk kunne prædike, hvad Gavn var det saa at studere aarevis ved Universitetet?"

Saaledes afsluttedes temmelig brat en Samtale, som førtes i en Præstegaard paa Landet mellem den gamle Præsts Datter, der styrede Huset for ham, da han var Enkemand og en fremmed Præst, som skulde besørge Gudstjenesten for Faderen næste Dag.

Broderen, den eneste Søn, studerede Theologi ved Universitetet, og hans Fader og Søster nærede de største Forventninger til hans Fremtid.

Om det var Studenten eller Søsteren, den fremmede Præst nærmest havde for Øie med sit Spørgsmaal, faar staa hen; men paa den unge Dame undlod det i hvert Fald ikke at gjøre Indtryk. Næste Dag stillede han sig i Aanden i „Dalen med de døde Ben", da han prædikede, og Trompeten gav en klar Lyd.

Da han næste Morgen gjorde sig i Stand til at reise, kom Præstens Datter ind i Dagligstuen med et Brev i Haanden, som lige var kommen med Morgenposten. Hun blussede og var ophidset. „Dette er fra min Broder Jakob", sagde hun. „Jeg kan ikke forstaa det. Han skriver, at der har været nogle Møder ved Universitetet for Studenter, og at han er bleven omvendt."

„Gud være lovet for det", udbrød den fremmede Præst.

„Og det er endda ikke det værste", vedblev den unge Pige ophidset. „Han kommer her paa Søndag igien sammen med nogle andre Studenter og vil prædike paa Fælleden."

Næste Lørdag Eftermiddag viste Jakob sig i Landsbypræstegaarden, den samme rødmussede Yngling, fuld af Liv og Kraft som sædvanlig, men med et nyt Lys i Øiet. Som han traadte over Træskelen raabte han: „Halleluja, hvilken Frelser!" Han vidste nok, det stod paa Krig, og han vilde have Æren af at møde først paa Valpladsen.

Ved Thebordet fortalte han den hele Historie om sin Omvendelse og sluttede med at sige: „Og nu, Nelly, bring mig noget Klister og en Pensel, og jeg vil klistre Plakater op i Byen om Mødet i Morgen; det er derfor, jeg er kommen saa tidlig." Dette var formeget for Søsterens Værdighed; hun afslog det rentud. Men Jakob hjelp sig selv og viste sig snart efter med det fornødne. „Skammer du dig ikke!" udbrød Nelly. „Nei", svarede han; „nu skammer jeg mig ikke mere ved Jesus, der har gjort saa meget for mig", og afsted var han.

Søndagen kom og det var en mindeværdig Dag. Mange i Landsbyen hørte for første Gang Evangeliet i dets Enfoldighed og Friskhed. Syndere bleve frelste, og iblandt de første, der faldt for Aandens blanke Sværd, var Nelly, Præstens Datter. Og hun blev en hel anden Nelly, der lærte at bære Forsmædelse for Jesu Skyld.—Folkekal.

Gud elsker dig.

For nogen Tid siden reiste to Herrer sammen. Da de skulde skilles sagde den ene til den anden: „Læser du aldrig din Bibel?" „Jo", svarede denne „men jeg har ingen Nytte deraf; thi jeg føler, at jeg ikke elsker Gud." „Det gjorde ikke jeg heller", svarede den anden „men ved at læse min Bibel blev jeg overtydet om, at Gud elskede mig. Og han elsker ogsaa dig."

Dette var noget, som den anden aldrig havde tænkt paa; han blev greben af dette Vink. Fra nu af begyndte han at læse Bibelen, som om han aldrig havde læst den før. Hun erfarede paa sit Hjerte den dyrebare Sandhed, at Gud elskede ham, og Forstaaelsen af denne Kjerlighed førte ham til Herren. Han blev en alvorlig kristen. „Deri bestaar Kjerligheden, ikke at vi har elsket Gud, men at han elsket os og har udsendt sin Søn til en Forsoning for vore Synder."

Digitized by Google

Fra St. Paul, Minn.

Søndag den 8de September var en Høitidsdag for Immanuels og Vestre Immanuels Menigheder i St. Paul, Minn. idet Pastor Ivar A. Johanson den Dag blev indsat som Præst for nævnte Menigheder. Formiddag var begge Menigheder samlet i Immanuels Kirke paa fjortende og Canada Str., hvor Indsættelses Gudstjeneste holdtes for begge Menigheder. Prof. M. G. Hanson udførte Indsættelsen og lagde Præst og Menigheder et Guds Ord paa Hjerte, som passede fortræffelig for Anledningen. Pastor Johanson holdt sin Introdelsesprediken over Joh. 1, 37—40. „Hvad søge I? Kommer og se." Til dette Spørgsmaal og Svar blev Vidnesbyrdet knyttet. Med Alvor blev det fremholdt at den, som skal faa nogen Velsignelse af Guds Ord maa virkeligt søge noget i Ordet, søge noget hos Herren.

Paa den anden Side blev det lagt Vægt paa, at Forkyndelsen bør være en Indbydelse til at komme og se. Komme og se Jesus, se, hvad han har gjort for Syndere til deres Frelse. Ved Guds Naade vilde Taleren være en saadan indbydende Røst for disse Menigheder, at de maa komme og se Jesus og hvad han har gjort for Syndere. Til denne Ende udbad han sig Menighedens Forbønner og Samarbeide. Megen Vægt lagdes paa Samarbeide. Hvis Menigheden havde tænkt, at han skulde arbeide for dem vilde han helst reise igjen med det samme; han var ikke kommen for at arbeide for dem, men med dem.

Eftermiddag samledes begge Menigheder i Østre Immanuels Menighed. Prof. Hanson talte først over Joh. 4, 34—36 og mindte Præst og Menighed om det rette Sindelag som Forudsætning og Betingelse for et velsignet og frugtbringende Virke i Guds Rige.

Efter Gudstjenesten samledes man i Kirkens Basement, hvor Kvinderne havde sørget for Beværtning for den hele Forsamling.

Efter Beværtningen samledes man atter oppe i Kirken, hvor først H. Grove paa Immanuels Menigheds Vegne bød Præstefolkene velkommen i Tilknytning til et Guds Ord.

Efter en Sang af Koret bød O. H. Dace paa Østre Immanuels Menigheds Vegne Præstefolkene velkommen, ligeledes i Tilknytning til et Guds Ord—Lærer Mitthassel og Prof. Hanson afsluttede.

Kirkerne vare fyldte for Anledningen ved alle Møderne. Det var en hyggelig Dag og Menighederne føler sig opmuntrede og taknemmelig til Gud, fordi de har faaet en Sjelesørger.

Maa nu den naadige Gud velsigne Præst og Menighed og lade deres Samvirke vel lykkes til Guds Ære, Sjeles Frelse og Guds Riges Udbredelse!

HARRY BAKKE IS NO MORE.

One of the saddest events that has occurred in this vicinity was the death of Harry Bakke, son of A. A. Bakke, our Postmaster and one of the most respected citizens. Harry was an exemplary young man and the news of his death cast a gloom over the entire village. As related in these columns some three weeks ago he was stricken with typhoid fever, and was removed to the hospital at Russell, where all that human hands could do was done to administer to his wants and if possible to relieve his sufferings, but to no avail. He passed away Monday, August 26, at 1:45. The body was at once brought home and prepared for burial. The funeral was held in the hall at Eckman, Rev. Dewey of the Presbyterian church here preaching the funeral sermon at 4 P. M. August 26. Interment took place immediately after in the cemetery one mile and a half south of Eckman.

The deceased was born in San Francisco, Dec. 6, 1889. His parents afterward moved to Estelline, S. D. where his mother was buried, after which Harry lived with his grandparents until last Fall, when he came to Eckman to live with his parents again. He was confirmed in the faith of the Lutheran church in November 1904, and lived an earnest faithful christian life.

His life and character were attested by a large concourse of mourning friends who attended his funeral as a last token of respect to a noble and worthy life.

Digitized by Google

Atter et hastigt Dødsfald.

„Jeg gaar til Døden hvor jeg gaar", siger en Sanger. Hvor ofte glemmes ikke det, at „et lidet Aandefang kan ende al min Gang, at jeg i Evigheden staar, Jeg gaar til Døden hvor jeg gaar."

Dette blev vi alvorligt mindet om igjen, da Mrs. John O. Renhahl, af Ostrander Menighed, ved Slagtilfælde døde Lørdagen den 29de Juni, 1907.

Fredags Eftermiddag den 28de Juni gik hun bort imellem Æbletræerne i Haven, og der faldt hun om og blev liggende indtil hendes Datter Julia kom og fandt hende straks efter. Tungt var det at finde sin kjere Moder hjelpeløs—uden Talens Brug mere. Omtrent bevistløs laa hun indtil Døden indtraadte. O! Maatte vi alle bruge vor Tunge til Guds Pris mens den kan røre sig!

Mrs. John O. Rendahl, Datter af John Feten og Hustru Lussie Feten, var født den 15de Februar 1851 i Balestrands Prestegjeld, Sogn, Norge. Blev døbt og konfirmeret sammesteds.

Den 8de Juni 1875 ingik hun i den hellige Ægtestand med John O. Rendahl af samme Bygd. Aaret efter, 1976, reiste de til Amerika. De bosatte sig ved Ostrander, Fillmore County, Minn. Her paa deres pene „Farm", hvor Husene ligger i en Skovlund ved Siden af en Bæk havde de levet lykkelig sammen i 31 Aar, da Døden løste Baandet.

I deres 32 aarige Ægteskab har Gud givet dem 10 Børn. Tre ere døde og syv lever (3 Sønner og 4 Døtre). Hendes Forældre, samt to Søstre og en Bror lever i Norge, og to Brødre og en Søster i Amerika.

Mrs. John Rendahl opnaaet en Alder af 56 Aar, 4½ Maaned. Blev begraven den 3die Juli under ualmindelig stor Deltagelse. Alle hendes Børn (3 kom helt langt fra N. Dak.) var tilstede ved Begravelsen. Hendes ældste Datters yngste Barn blev døbt i Kirken over Bedstemors Ligbaare. Mrs. Rendahl var en stille og beskeden Kvinde. Det var hyggeligt at komme ind i hendes Hjem. Taalmodig syntes hun at bære alt; thi Sygdom var hun prøvet i, og det saa ud som om Trængselen havde virket Taalmodighed; men Taalmodighed Haab. Hun læste flittig af Guds Ord og vi haaber, at hun ogsaa gav dets Virkning Rum i Hjertet. Budb. var hende kjer, saa baade hun og hendes Mand fulgte nøie med ogsaa paa det kirkelige Omraade. Da hendes Mand paa Grund af Sygdom svækkedes paa Synet, var hun hans Øie, naar det gjalt Læsning. Hun havde megen Omhu for sin svage Mand, især syntes det aandelige at ligge hende mest paa Hjertet i det senere. Derfor kunde det nok med Rette siges af ham, (da vi stod ved hendes Dødsleie, og saa paa hende ligge der bevistløs): „Hun var en snil Kone." Om Aftenen, naar han paa Grund af Svaghed var gaaet tidligt tilsengs saa spurgte hun naar hun kom: „Har du bedt til Jesus nu?" Maatte dette ikke glemmes af nogen! For sine Børn havde hun i Sandhed en Mors Omhu. Maa hendes Formaninger ikke glemmes!

Vi savner hende, baade i Kvindeforeningen og Menighedens Forsamling. Hun var en flittig Deltager i Menigheds Arbeide. Gud være Tak for det! Mest savnes hun af sin Mand og Børn i det Hjem hun levede og virkede for.

Efter Afsyngelsen af 630 i Landstads læstes Hebræernes 4de Kap.—og især 14de og 15de Vers blev dvælet ved i Huset.

I Kirken blev sjunget 691 i Landstads og saa taltes over 1 Sam. 20, 3, de Ord: „Der er kun et Skridt mellem mig og Døden", og Davids 4ende Salme, hvor især de sørgende efterladte henvistes til ham som „er vor Tilflugt og vor Styrke, som Hjelp i Trængsler funden saare stor" osv.

Maatte vi „i al vor Nød og Modgang, lære at paakalde Guds Navn, bede, love og takke!" „Gud lade os alle mødes glad, og ingen af vore savne. Det unde os Gud for Kristi Blod, Vi maatte i Himlen havne!"

H. J. Berg.

Ostrander, Minn., 26de Aug. '07.

Digitized by Google

Fra Arbeidsmarken.

Den 26de September iaar er det 40 Aar siden Missionærerne Skrefsrud og Børresen begyndte sit velsignelsesrige Arbeide iblandt Santalerne. Santalmenighederne tæller nu 14,000 Sjele. Det sidste Aar blev 742 ved Daab lagt til Menigheden.

Past. O. Andresen er for nærværende i Pastorerne Lunds, Oppedals og Barstads Kald og samler Penge til Gjeldens Afbetaling. Det gaar forholdsvis bra med Arbeidet, men der skal ogsaa meget til. Der var stor Gjeld efter Byggearbeidet og Underballancer i andre Kasser, men med enigt Samarbeide vil denne Byrde kunne løftes af.

Søndag den 8de September holdtes Missionsfest i Bonnet Prairie Mgd., Wis., Past. Lees Kald. Formand Eastvold var tilstede og talte paa Formiddag paa norsk og paa Eftermiddag paa engelsk. Offer til Missionen beløb sig i alt til $104.55 der deltes saaledes: Til Indremissionen $50 til Kinamissionen $39.55 til Reiseudgifter $15. Festen var vellykket, og maner andre Menigheder til at gaa hen og gjøre ligesaa.

Den første protestantiske Kirke i Alaska var lutherst. Den eneste protestantiske Kirke i Bethelem, hvor David og Davids kongelige Søn var født, er lutherst. Den første Bog, som var oversat til de amerikanske Indianeres Sprog, var Luthers Lille Katekisme. Den første Oversættelse af Bibelen til noget Sprog i Indien, var Ziegenbalgs, 1718. Den første Bibel, som blev trykt her i Landet, var Luthers tyske Oversættelse, trykt i Philadelphia i 1743.

Fra Santalistan. Fru Blume skriver om Fru Børresens Arbeide blandt Santalistans Kvinder: „Med al Respekt for Børresen og Skrefsrud, er det min fulde Overbevisning, at Santalmissionen uden denne Kvinde ikke havde været, hvad den nu er. I et Arbeide, hvor der er langt til Maalet, og hvor Smaatingene har saa overordentlig stor Betydning, hvor der Dag efter Dag maa gjøres det samme og atter det samme, bare Smaating og dog saa betydningsfulde, hvor man maa vente Aar og Dag paa Frugt og dog ikke blive utaalmodig, der viser sig Fru Børresens Begavelse. Allermest træder den frem i Pigeskolen, som er overladt til hendes specielle Omsorg." Fru Børresen, som jo nu er 75 Aar gammel, var for nylig syg og sengeliggende af Influenza, men de sidste Efterretninger gaar dog ud paa, at hun atter er oppe og fortsætter sin Gjerning. Blandt Santalmissionens Venner herster der nogen Bekymring for, hvem der skal kunne optage Gjerningen efter Fru Børresen, thi for menneskelige Øine at se er der ingen, som kan. („Bym.")

Der er nu under Opførelse Præstebolig paa Wallace i Pastor J. F. Meloms Kald. Huset er omtrent halvfærdigt medens Stalden er færdig og malt. Dette var et meget betimeligt Skridt af Menighederne i dette Kald. Der burde være Præstebolig i alle Kald. Naar en Student eller Præst tilflytter et Kald saa er han lovet en vis Løn og undertiden lidt Offer, hvilket da saa omtrent strækker til for Mad og Klæder, men til Livsophold trænges Hus ogsaa. Som Regel saa er Præster fattige,—maaske han har lidt at lægge i Hus og maaske ikke og tør da gjerne være, at der findes nogen barmhjertig Samaritan blandt Menighedsfolket af hvem han kan faa laane lidt Penge til rimelig Rente for at bygge sig et tarveligt Hjem at bo i, medens han betjener Menighederne, og naar han saa reiser maa han sælge til stort Tab.—Ja Kjøretøi, Heste, Sæler og Buggier koster jo ogsaa flere hundrede Dollars at begynde med og senere vedligeholdes, saa altfor mange Præster er stillet i en nokſaa kummerlig Stilling paa Grund af de Ting som hører Livsophold til,—ved Siden af Bekymringer som følger Præstens Embede. En hensigtsmæssig og bekvemt beliggende Præstebolig, som Menighedernes Eiendom er en stor Hjælp og Opmuntring for den tjenende Præst saavelsom en Anbefaling for det Kald han skal tjene.

Som før bekjendtgjort samledes Frankes Menighed i Charles Mix Co., S. D. Pastor J. S. Olsons Kald, til Samtalemøde den 11te til 13de Juli. Ganske mange besøgende kom, og vi kan sige, at Herren var nær. Mødet aabnedes med Andagt af J. Brageſtad, derefter erklærede Formanden J. J. Oakland Mødet aabent til Forhandling. Stedets Præst J. S. Olsen bød alle velkommen med Sal. 133. 2. Samtaleemnet var Joh. 8, 31—36, altsaa om Frigjørelsen i Kristus indledet af Pastor Evjenth fra Madison, Wis. Det var baade lærerigt og selvprøvende. Han fremholdt især om Paulus, hvorledes han, efter at han erkjendte Sandheden, fik Kraft fra Herren til at leve som hans Barn og vinde Sjele for Himmelen. Vi saar, Gud ske Lov, sige, vi havde et velsignet Møde. Vi samledes i Kirken hver Aften til og med den 16de Juli fra Kl. 8 til Midnat, hvor Pastor Evjenth ledede Møderne og der var Formaning, Bøn og Sang, og mange især af de unge begyndte at søge Gud, saa vi har stor Aarsag at love og takke Herren. Maa vi, som har begyndt at søge Gud blive mere og mere vort Kald tro og altid søge Renselse i Jesu Blod og agte paa Mindelserne af Gud den Helligaand. Det er godt og det er nødvendigt at komme tilsammen og minde hverandre om disse Ting. Saa Tak, Brødre og Søstre, for Besøget, og kom igjen. Offer blev optaget til Foreningen stort $22.65. Maa Gud saa velsigne os nu, saa at ikke Sjelefienden faar forføre nogen af os; thi Hindringer er mange, gjør Modstand

Digitized by Google

min Sjel. Stort er det at han, som har begyndt sin Gjerning, har ogsaa lovet at være med sine til Dagenes Ende. Halvor Olsen.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier her, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15.00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde denne Høst, vil være af den Godhed, snarest mulig, at indsende sin Begjering derom til undertegnede.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Aarsmødet for Red Wing Kreds afholdes om Gud vil, i Immanuels Menighed, Aspelund, Goodhue Co., Minnesota, Pastor C. C. Holters Kald fra 24de til 26de September 1907. Samtaleemnet Ap. Gj. 3. 1, 8 indledes af Past. L. C. Jacobson. Pastor M. J. Westphal holder Aabningsprediken. Mødet begynder Kl. 10 Formiddag. Besøgende kommer til Kenyon, Wanamingo og Zumbrota, hvor Skyds møder Dagen før Mødet. Gud velsigne Mødet!

M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Vi kan gjøre opmærksom paa, at C. M. & St. P. R. R. gaar i øst og vest og at Wanamingo er nærmest til Mødestedet. C. Great Western gaar i nord og syd baade gjennem Kenyon og Zumbrota. Tilreisende bedes sende undertegnede et Card om, naar og hvor de kommer, saa kan vi bedre ordne med Skyds.

C. C. Holter.

Syd Dakota Kreds af Hauges Synode afholder sit Aarsmøde i Sions Mgd., Yankton Co., S. D., Pastor L. L. Nervigs Kald, fra 24de til 26de Sept. 1907. Samtaleemnet er Ap. Gj. 3, 19. Skyds møder de tilreisende i Volin Dagen før Mødets Begyndelse. Da dette er Kredsens Aarsmøde bør Kredsens Præster være tilstede. Ligeledes bør Menighederne være vel repræsenterede.

O. O. Bit,
A. M. Mannes.

Digitized by Google

Chicago Kreds af H. S. holder sit Aarsmøde i Primrose, Wis., Sept. 24—26. Samtaleemne: 1 Pet. 4, 7—14.

Kjere Prestebrødre! kom hver eneste en i Kredsen og lad hver Menighed i Kredsen ogsaa være repræsenteret ifølge Beslutning paa sidste Aarsmøde; thi der er mange Ting af Vigtighed, som skal forhandles. Glem nu ikke at bede specielt for Mødet. Skyds vil møde i Mt. Horeb og Bellville Dagen forud. Kjere, kom, saa vi kan være fuldtallig den første Dag. H. A. Hansen, Form.
J. J. Lee, Sekr.

Om Gud vil, bliver et Missionsmøde afholdt i Ebenezer Mgd., Douglas Co., S. Dak. Rev. J. S. Olsens Kald, 17de til 20de Oktober. Mødet begynder med Prædiken Kl. 10 Form. den 17de.

Samtaleemne: Rom. 8, 1—11. Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet i Corsica, S. D.

Hjertelig velkomne alle som kan komme.
Paa Menighedens Vegne
Charley Johnson, Sek.

Om Gud vil og vi lever afholdes et kristeligt Samtalemøde i Størdals Mgd. ved Blackfalds, Alta, Past. H. Moes Kald. Mødet begynder Fredag den 18de Okt. Thema: Ez. 35. Gud velsigne Mødet. T. T. Carlson.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholder, om Gud vil, ifølge Indbydelse sit Aarsmøde i Lincoln Mgd.s Kirke, Slater, Iowa, Pastor Simon E. Hansons Kald 22de—24de Okt. førstk. Mødet begynder den 22de med Prædiken Form, Kl. 10:30. Samtaleemnet er Filipenserne 3, 1—11. Kom i Herrens Navn ret mange med Bøn om rig Velsignelse. J. N. Sandven,
S. E. Hanson.

THE LUTHER LEAGUE of Iowa will hold its Fourth Annual Convention in the Ullensvang Lutheran Church, Thor, Iowa, Rev. G. A. Sovde, pastor, Sept. 24, 25 and 26, 1907. The opening session will be held Tuesday evening when Rev. Gustav Stearns, of Milwaukee, will deliver the opening sermon. The motto of the convention is, "Faith and Life", and the two following days will be devoted to the consideration of different phases of this topic. At the Wednesday evening session Prof. J. L. Neve, D.D., of the Western Theological Seminary, Atchison, Kansas, will address the convention on, "The Relation of Surrounding Denominations to our Lutheran Church." The two last sessions on Thursday will be largely in charge of Rev. L. M. Kuhns, the General Secretary of the Luther League of America. In the afternoon he will conduct a question box and the various difficulties encountered in Luther League work will be given consideration by one who has made this branch of church work a special study. In the evening he will give the closing address of the convention. These are only a few of the good things that will be served. Music will be furnished by Lutheran church choirs from Thor, Badger and Eagle Grove. We are sure that the young people and all others who are interested in the young people's work in our church will find it a pleasure to attend this convention. We desire the hearty co-operation of all sincere Christians and an interest in their prayers that the work of the Luther League may be blessed and become a blessing. Delegates should be selected at once and all who expect to attend whether as delegates or visitors should report to Mrs. Inger Olson, Thor, Iowa, so that arrangements can be made for their entertainment. Societies desiring to apply for admission at this convention should confer with the secretary and secure proper blanks.

Fraternally yours,
The Executive Committee,
O. J. VILAND, Sec.
Slater, Iowa, Sept. 7, 1907.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Winsor, Clearwater Co., Minn, den 21de og 22de September.

Pastor P. Steens Kald, Fosston, Minn., den 23de September.

Fosston, Polk Co., Minn., den 24de og 25de September.

Past. M. L. Dahles Kald, Thief River Falls og Omegn, og Past. O. H. Haugens Kald, Brunkeberg. Red Lake Co., Minn., den 26de September til og med den 3die Oktober.

Past. A. E. Skogerbøs Kald, Greenbush, Roseau Co., Minn., den 4de til og med den 7de Oktober.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt
A. O. Oppegaard.

Forandret Adresse.
Rev. A. M. Mannes,
603 Capital Str., Yankton, S. Dak.

Digitized by Google

Kvitteringer.

Til Bethesda Børnehjem: Fra Mrs. R Mydland, De Forest, Wis. 2 Par Strømper; fra en ubenævnt, Irene, S. Dak. 1 Quilt, 5 Yds. Calico; fra Mrs. Ed. Quelland, Alden, Ja. 15 Yds. Calico, 2 Par Strømper, 2 Sneller Traad. 1 Dusin Knapper; Mrs. Ed. Fjetland, Williams, Ja. 8 Yds. Calico, 2 Par Strømper; Mrs. Jens Nelson, Beresford, S. D., en Del brugte Klæder; Mrs. S O Stensland, Beresford, S. D. en Del canned Frugt; ved Gina Ensberg, Toronto, S. Dak. fra Toronto Pigef. 2 Quilts; Fra Mrs. H Jacobson, Esmond, S. Dak. 16 Yds. Dress Goods, 3 Dresses, 3 Aprons; ved Melvin M Oppegaard, Madison, Minn. fra Mrs. O G Dales Søndagsskoleklasse 29 Skjorter; Mrs. C C Halvorson 5 Haandklæder, 1 Kjole. G. G. Walen.

Ved Miss Ida Groseth fra en ubenævnt fra California	1.00
Fra Mrs. John Larson, S. Dak.	1.00
Fra J A Nilson, Lake Preston, S. Dak.	1.00
Fra T L Torgeson, Beresford, S. D.	6 00
Fra Bernt O Westre, Ireton, Iowa	2.00
Fra Mr. & Mrs. Sam Larson, Centerville, S. D.	2.00
	13.00

G. O. Vik pr. G. G. Walen.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis: Til Byggefondet: Fred Paulsen, Minneapolis	5.00
Mrs. Stenseng, Rushford, Minn.	10.00
Marie Lokken, Windom, Minn.	1.00
Mr. Sand, Cumberland, Wis.	1.00
Collection Bor ved Diakonissehjemmet	11.00
L Oscar Anderson, Minneapolis	25.00
Samlet ved A R Hovland, Cottonwood, Minn.	3.00
Samlet ved Mrs. P O Berg, Craik, Sask., Can.	11.15
Oluf Anderson, Duluth, Minn.	5.00
Mrs. Sarah Rosendale, Stoughton, Wis.	2.00
M A Munson, Badger, Ja.	1.00
Bethesda Missionsf., St. Anthony Falls, Mpls.	12.00
Boar Mgd.s Kvf., Maynard, Minn.	10.00
Mrs. B Brastad, Stoughton, Wis.	5.00
Mrs. Ingrid Thorad, Ft. Ransom, N. Dak.	1.00
Bethesda Kvf., Carmel, Minn.	15.00
Sjur Holman, Deerfield, Wis.	5.00
E M Sondreaal, Hatton, N. D.	25.00
N H Berg, Hatton, N. Dak.	25.00
N E Berg, Northwood, N. D.	15.00
Anne Paulsen, do.	1,00
Albert Peterson, Northfield, Minn.	1.00
L W Steen, Farmington, Minn.	2.00
Mrs. Karl Knutsen, Lakeville, Minn.	1.00
B E Fostram, Farmington, Minn.	2.00
Edwart Elstad, Webster, Minn.	5.00
Martin Christiansen, do.	5.00
Mrs. L Christiansen, do.	5.00
Ole Moen, Lakeville, Minn.	1.00
Lewis Antinson, Webster, Minn.	2.00
Mrs. L Erickson, do.	1.00
John Kopaasen, do.	2.00
T Brekke, Hoffman, Minn.	5.00
John Norum, Calumet, Mich.	2.00
Mrs. Johanne Halvorson, Rio, Wis.	5.00
S Grinkelsrud, Madison, Minn.	5.00
Iver Anderson, Montevideo, Minn.	10.00
Mrs. Gustafsen, Hanley Falls, Minn.	10.00
Pastor M M Midthun, New London, Minn.	5.00
Paul Sivertsen, Calumet, Mich.	5.00
Tolf Tvedt, Jessie, N. D.	10.00
A Walstad, Escanaba, Mich.	5.00
Frank Anderson, Pesthtigo, Wis.	2.00
Mrs. P Benson, Oconto, Wis.	1.00
Peder Stuberg, Brenden, Minn.	20.00
Elling Carlsen, Lake Park, Minn.	10.00
Mrs. Ingeborg Larsen, Viroqua, Wis.	50
Mrs. P Johnson, Lowry, Minn.	4.50
Mrs. B Carlson, do.	50
Bill Thompson, Stoughton, Wis.	5.00
S O Nordgaard, Hatton, N. D.	10.00
Roak Swensen, Boyd, Minn.	1.00
Mrs. R Swensen, do.	1.00
Andrew Anderson, Clarkfield, Minn.	1.00
John Elstad, do.	1.00
Ole Jorgensen, Montevideo, Minn.	5.00
Ole J Dybdal, do.	50.00
E M Jacobsen, Granite Falls, Minn.	5.00
M A Jacobson, do.	3.00
Mrs. Anna Nylander, Tioga, N. D.	1.00
Mrs. Olga Olsen, do.	2.00
O K Westerdahl, Stoughton, Wis.	8.00
H A Tingseth, Cyrus, Minn.	10.00
Isak Rein, Griswold, N. D.	10.00
August Erickson, Spicer, Minn.	5.00
Fra Benner i Fosston, Minn.	12.65
Løbende Udgifter: Testamentarisk Gave af Melchior O Troseth, Kenyon, Minn. ved Louise M Berg.	10.00
Samlet ved Karen B Olson, Big Lake, Minn.	1.85
Ebenezer Mgd.s Kvf., Carpio, N. D., ved Past. O T Olsen	5.00
Samlet ved Mrs. A Bigestad, Benson, Minn.	19.00
Halvor Johnson, Coleman, Wis.	1.00
M A Munson, Badger, Ja.	1.00
Samlet ved Mrs. Guri Ericksen, Hatton, N. D.	3.50
Samlet ved Esther Jackson, Mpls.	7.20
Mrs. Andrew Larsen, Superior, Wis.	1.00
Theodora, Park River, N. D.	2.00
Til Fripatienter: T Antinson, Olaf's, Minn.	1.00
Samlet ved Karen B Olson, Big Lake, Minn.	30
Bear Creeks Kvf., Griswold, N. D., ved Mrs. Seriane Jenson	15.00
Redaros Kvf., Lidgerwood, N. D., ved Mrs. M A Knudsen	5.00
Aarsbidrag: Anton Carlson, Superior, Wis.	1.00
Thom Jackson, do.	1.00
Dr. Aivelund, Mpls.	1.00
Pastor H S Quanbeck, Hatton, N. D.	1.00
Dr. P A Aurness, Mpls.	10.00
Andrew Knutsen, Brandon, Minn.	1.00
M Watland, Audubon, Minn.	1.00
Til Byggefondet: Martin Olsen, Olaf's, Minn.	5.00
Ved Prof. Oftedal, fra en Ven af Augsburg	25.00
Løbende Udgifter: Ubenævnt, Viborg, S. D.	2.00

E. P. Harbo, Kasserer.

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med fort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Digitized by Google

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koste heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.—Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind.....1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind.....1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind.....1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 7. I Morocco, mygt Bind og Guldsnit 90c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer 1.40

Storstilet.

No. 1 I sterkt presset Skindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Shirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augu t Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskasen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Jeg er Herren, din Læge; 2. Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet; 3. Missionslæsning; 4. Til „Budbæreren" fra M. O. Wee; 4. Hvorledes Presterne bør agtes af Menighederne og hvorledes de bør agte sig selv; 5. Papa ved ikke Veien; 6. Kinamissionen; 7. Den theologiske Student; 8. Gud elsker dig; 9. Fra St. Paul, Minn.; 10. Harry Bakke is no more; 11. Atter et hastigt Dødsfald; 12. Fra Arbeidsmarken; 12. Bekjendtgjørelser; 13. Kvitteringer.

Rev J A Bergh

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 34 | Lørdag den 28de September 1907. | 39te Aarg.

Guds Rige.

Rom. 14, 17.

Det Guds Rige, som vi her hører om, er Naadens Rige paa Jorden, Guds Kirke eller Menighed, Vorherres Barneflok.

Dette Rige er ikke Mad og Drikke, siger Paulus.

Det vilde da ogsaa være sørgeligt, om saa var!

Men Guds Barneflok behøver dog baade Mad og Drikke, saalænge de lever her i Udlændigheden.

En Sanger siger:

„De er vel ellers af Adam som andre og bærer den jordiskes Billede med, de vaagner og sover, arbeider og vandrer og lider saavelsom de andre Fortræd. I jordiske Skikke, i Mad og i Drikke, man ser dem ei noget særdeles at gjøre."

En kunde imidlertid tro, at det maatte være nødvendigt af Apostelen at gjøre de kristne i Rom opmærksomme paa dette. De kristne maatte jo selvsagt kunne forstaa det, at Kristi Rige kunde ikke bestaa i Mad og Drikke.

Sagen var imidlertid den, at der i Rom, som vel paa de fleste Steder, var svage og mere stærke kristne.

De sidste vilde ikke gi Slip paa sin Frihed, men æde og drikke hvad som helst; de skrøbelige i Troen tog Forargelse heraf, og det blev Kiv, Strid og Splid; Evangeliet blev bespottet, Guds Gjerning nedbrødes for Mads Skyld. Saa mente Paulus: I stel-ler eder som Børn, kives om Bagateller, opfører eder mod hverandre, som om Guds Rige skulde bestaa af Mad og Drikke, som om disse Ting var Hovedsagen i Guds Rige.

Paulus derimod mener, at dette er Biting, idet han siger i Hebr. 8, 8:

Mad gjør os ikke behagelige for Gud; thi hverken blir vi bedre, om vi æder, eller ringere om vi ikke æder.

Ordene kan anvendes paa alt, som er underordnet—uvæsentligt i Guds Rige.

For Gud gjør det et, enten en klæder sig i simple eller pene Klæder: spiser fin eller simpel Mad; beder knælende, siddende eller staaende; drikker Vand eller Vin, taler Guds Ord i et tarveligt Hus eller i et pragtfuldt. Døberens Kappe var simpel, Frelserens et Kunstplag. I slige Ting bestaar altsaa ikke Guds Rige, men det bestaar i Retfærdighed, Fred og Glæde. En kristen eier 2 Slags Retfærdighed.

1. Kristi Retfærdighed, som tilregnes alle, som tror. Den troende kan synge: „Det er ei nogen Drøm og Tant, naar jeg mig deri glæder; thi det er baade vist og sandt, mig Jesu Uskyld klæder. Min Dom, min Død, min Synd saa leed, den lod han sig tilegne, men mig igjen Retfærdighed lod han ved sig tilregne." Landsl. 441, 8.

„En evig Retfærdighed du os fortjente, da Pinen og Døden dit Hjerte omspændte, der har jeg de Klær, som smykker mig ud, at prange for Tronen som deiligste Brud", Landsl. 534, 6.

Den, som eier denne Retfærdighed, er i

Digitized by Google

Guds Rige – er en sand kristen—og forstaar sig paa virkelig Kristendom.

At eie denne Retfærdighed er en af Kristendommens Hemmeligheder. I denne Retfærdighed har de kristne sin Styrke.

2. Gjerningsretfærdigheden, som ogsaa hører til Guds Rige, men er ikke Guds Rige.

Gjerningsretfærdigheden har Brøst—er ufuldkommen, Kristi eller Troens Retfærdighed, som den ogsaa kaldes, fordi den modtages ved Tro, er Fuldkommenheden selv.

Gjerningsretfærdigheden ledsages ofte af Suk og Taarer, Kristi af Fred og Glæde.

Gjerningsretfærdigheden foraarsager ofte Modløshed, men Kristi Retfærdighed Frimodighed.

Fred.

„Retfærdiggjorte ved Troen, har vi Fred."

Uden Tro er det umulig at behage Gud.

Ved Troen paa Jesus vinder en Guds fulde Velbehag—kommer i det rette Forhold til Gud.

Naar Underarmen er af Led, værker det, fordi Underarmen staar ikke i det rette Forhold til Overarmen. Naar den saa gaar i Led igjen, er Forholdet rigtigt, og Smerten ophører.

Den vantroende staar ikke i det rette Forhold til sin Gud, og derfor føles Smerte, Uro, Angst osv.

Ved Troen paa Jesus blir det gode Forhold igjen oprettet, Haanden gaar i Led, jeg vinder Guds Velbehag og Visheden om dette er Hjertets Fred,—Samvittighedsfred.

Denne Fred er afhængig af Troen. Troen er foranderlig – Freden ligesaa. Megen Tro—megen Fred, liden Tro—liden Fred, ingen Tro—ingen Fred.

I Guds Hjerte er imidlertid ingen Forandring.

Hans Fredsforhold til os er jævnt—stadigt.

Saa længe vi er i ham, er vi ogsaa Gud tækkelige og velbehagelige (se Vers 18 i ovenanførte Kapitel).

Der blir Fred ogsaa i en anden Forstand.

Den vantroende staar igrunden paa Krigsfod med Gud; ved Troen paa Jesus nedlægger han sine Vaaben, slutter Forlig, blir hans Ven, Barn og Arving.

Og endelig: den troende blir fredsommelig i sin Omgang med andre.

En slig fredsommelig var Abraham, da han sa til Lot: „Lad det ikke være Trætte mellem mine Hyrder og dine Hyrder eller mellem mig og dig, vi er jo Brødre, og for at sikre sig Fred, saar Lot vælge sig Havnegang, hvor han vil, endda Lot ingen Ret har, da jo Abraham havde faat hele Landet.

Det sidste, Guds Rige bestaar i, er Glæde. Glæden som Følge af Retfærdighed og Fred. Vi læser om Kammersvenden i Apostl. Gjern. 8, 39: „Han drog sin Vei og var glad," som Følge af Troen.

I Apostl. Gj. 16. 34 læser vi, at Fangevogteren blev glad med hele sit Hus, fordi han troede paa Gud.

Den troende har god Grund til Glæde, fordi han af levende Erfaring kan si: Herren har gjort store Ting mod os, og derfor er vi glade.

Som døde gjorde han os levende. Fra Fiender til Venner.

Fra at sukke under Syndens Byrde til Sjelen ved af ingen Byrde. Fra Modløshed og Forsagthed til—har et frit og freidigt Mod. Fra tærende Uvished til salig Visshed. Fra vaklende, ustadige, af Mængden afhængige til faste, bestemte. Fra hungrige til mætte, fra syge til friske, fra nøgne til klædte, fra dødsdømte til de der har fundet Naade hos Gud.

H. D. i „Lægmandsk."

Fra Samtalemødet i Madison, Wis.

Samtalemøde afholdtes i Hauges Synodes Kirke i Madison, Wis., fra 14de til 18de August, hvor flere Prester af Kredsen var tilstede.

Samtaleemnet var Mark. 4, 21—25, der indlededes af Pastor Skarpness fra Chicago. Indholdet var omtrent som følger:

Digitized by Google

Lyset, dettes Egenskaber og absolute Nødvendighed for Mennesket baade legemlig og aandelig. Uden Lyset vilde Verden været redningsløst fortabt.

Pastor Hansen fra Chicago var allerede kommet om Tirsdags Eftermiddag, og samme Aften holdt han en gribende Tale over Jesu Kjerlighed til Syndere, hvor varm, hvor inderlig og hvor indholdsrig den var. Naar Mennesket gav op alt, saa holdt Jesus enda fast.

Onsdags Eftermiddag organiseredes Mødet ved, at Pastor Evjenth valgtes til Mødets Leder og Mr. O. J. Holtan til dets Sekretær. Pastor Hansen fra Chicago aabnede med Bøn hvorefter Pastor Skarpnes talte over Emnet. Som fremhævende Punkter var følgende: Lysets rette Brug. Jesus er Sjelens Lys; Lyset maa komme ind i Hjertet. Jesus lyser til Dom og Naade osv.

Da Pastor Andresen fra Red Wing var kommet gaves Ordet til ham. Indholdet af hans Tale var, at Mennesket i sin naturlige Tilstand befinder sig i Mørket. Det er alene Jesus, som er det sande Lys; der kan adspredе Mørket. Mennesket udvikler sig enten til godt eller ondt. Lyset skal skinne i Hjemmet og i Menigheden osv.

Derefter talte Pastor Hansen nogle varme Ord over: Jesus er her, hvorefter Pastor Spande sluttet med Bøn.

Den 15de August, Mødets anden Dag, havde Kvindeforeningen sit Møde, hvortil Mødets Deltagere indsandt sig. Past. Elstad, Lodi, indledede Søndagsskolespørgsmaalet, hvori han fremholdt følgende Punkter: Lyset og dets Brug. I. Det er kommet, det er godt, og det bedste Gud har givet. II. Dets rette Brug, og at det kommer paa sin Plads: Det aabenbarer og driver Mørket ud, og det bringer Liv og Velsignelse. III. Dets urette Brug, (Misbrug) og det faar ikke sin Plads: og man skjuler alt stygt og fordømmeligt, og han gaar i Mørket til Undergang.

Flere deltog nu i Samtalen, saasom Holtan, Pastor J. J. Lee fra Rio osv. Omtrent 60 Kvinder var tilstede foruden en hel Del andre.

Om Aftenen predikede Past. Næs, efterat Pastor Spande aabnede Mødet med Bøn. Pastor J. J. Lee talte derpaa om, at Lysets Komme og rette Brug var det eneste Middel til at modstaa Mørket og det raadne i Menneskesamfundet. Hansen fra Stoughton talte om Lyset i Hjemmet og Menigheden, hvorefter Mødet afsluttedes med Sang og Bøn af Brødrene Svensen og Solberg. Derpaa lystes Velsignelsen over Forsamlingen.

Den 16de aabnedes med Bøn og Tale af Pastor Spande. Lyset, hvad det er, Lysets Brug og Misbrug var Indholdet. Derpaa talte Stud. Hjortaas om, hvad de kristne bør være; Lysets rette Plads er Hjertet. Man maa søge at blive befæstet i Lyset, og da vil Lyset bringe Fred og forøges fra Dag til Dag. Mødet afsluttedes med Bøn og Sang.

Om Aftenen aabnedes Mødet ved Sang og Bøn af Brødrene Løv og Svensen. Prof. Hansen fra Red Wing talte derpaa over Ap. Gj. 24, 24—25 og betonede særlig: Gak bort denne Gang osv. Indholdet af Talen, var: Det er godt at Folk blir forfærdet, naar Sandheden tales. Derpaa talte Pastor J. J. Lee om Lyset. Pastor Næs talte et Ord til Afsked, hvorefter Mødet sluttedes med Bøn af Broder Solberg osv. Afslutningsfesten holdtes om Søndagen; men da jeg den Dag talte i Rio i Pastor Lees Kald, saa kan jeg ikke skrive derom.

Hele Mødet var præget af en varm Kjerlighed til Jesus og Synderen, og man følte uvilkaarlig, at man var Gjenstand for Guds pleiende og søgende Kjerlighed. Et saadant Arbeide kan ikke blive uden Frugt, og det vidste sig ogsaa her, idet flere Søndagsaften bøiede sig i Bøn til Herren og bad om Forbøn.

Den egentlige Frugt vil først vise sig paa den store Dag, naar vi skal mødes med Gud. Herren velsigne ethvert Arbeide til Sjeles Frelse.

O. J. Holtan Sek.

Digitized by Google

Professorlønnen

Nu er atter vore Skoler begyndt sin Virksomhed. Mange unge fra fjern og nær er komne eller vil komme. Lærerne glæder sig over at faa optage Arbeidet og hjælpe de unge frem ogsaa dette Aar. Men saa kommer med en Gang Spørgsmaalet: Hvordan vil det gaa med Lærerlønnen dette Aar? Ikke mindst gjør dette Spørgsmaal sig gjældende for Kassereren. Vi erindrer os, at Kassen var i ca. $8000 Gjæld fra sidste Aar, og nu, naar Skolerne begynder, skal der med engang udbetales maanedlige Lønninger til Lærerne. Ved Siden heraf er der adskilligt Udlæg for Reparationer osv. gjennem Sommeren, saa Bygningerne og Rummene og alt er i Orden til Skolens Begyndelse. Dette kræver Penge. Og at udbetale af en tom Kasse er ingen let Sag.

Vi har allerede maattet begynde at laane til Skolekassen, og for disse Penge maa vi betale Renter.

Nu haaber vi, at det vil gaa bedre iaar, naar den nye Indsamling kommer igang. Men det er at befrygte, at det gaar iaar som før, at man lidet eller intet gjør før henimod Jul eller til Vinteren, og da maa vi laane os frem til den Tid. Det var særlig Hensigten med disse Linjer at faa bede enhver Menighed om at sende i alle Fald en Del af Professorlønnen snareste muligt.

Det er mange Kvindeforeninger og enkelte Personer, som ogsaa iaar vil give mere eller mindre til denne Sag. For en Del af disse er det ligesaa beleiligt nu som siden, lad os derfor faa eders Gave snareste muligt. Underret os saa med det samme, hvilken Menighed og Prestekald I tilhører.

Nu kan det vel være en Del Menigheder, som synes, at den Sum, de er ilignet, er stor i Forhold til, hvad man før har ydet, men dersom man samler sig om det og gjør, hvad man kan gaar det nok. Særlig maa nu Presterne og de, som har Interesse for Sagen, sætte sig i Spidsen og faa Indsamlingen igang. Naar vi saa har forsøgt dette Aar, saa gaar det lettere næste Aar.

I, som har Interesse for Sagen, skriv i „Budbæreren" herom til Opmuntring og Hjælp for eder selv og Sagen. Med broderlig Hilsen

J. L. Lassesson, Kasserer.

Indførelse.

Søndags Morgen den 15de Sept. oprandt lidt truende for de mange, der havde glædet sig til denne Høitidsdag i Romsdals Menighed, Beresford, S. Dak., thi da skulde deres nye Præst, Pastor J. A. Quello, indsættes i sit nye Virkefelt. Det trued lidt med Regn, og da vi ikke har havt noget Regn paa lang Tid, frygted vi for, det kunde blive altfor restrikerligt at tage ud, men de, som dristed sig til at gaa, syntes vist at de havde Reisen betalt.

Rev. G. O. Vik, der er Kredsens Formand, var anmodet om at indsætte den nye Herrens Tjener som Sjelesørger for denne Menighed. 1 Tess. 5, 12, 13 blev valgt som en Formaning til Menigheden, medens 2 Tim. 2, 1—15 blev rettet til den nye Herrens Tjener. Mange dyrebare Formaninger blev lagt os paa Hjerte, og som vi vil haabe ikke vil blive glemt i de kommende Dage, da Præst og Menighed skal staa hinanden bi i det store Aarbeide for Guds Riges Sag. Opgaven er overmaade stor og herlig, og faar Gud ret raade med Hjerterne, skal det nok lykkes.

Den nye Præst valgte som Tekst for Dagen Joh. 11, 19 flg, Beretningen om Jesu Møde med Martha og Maria, da de havde sendt Bud efter ham, da deres Broder Lasarus var død. Der blev især lagt Vægt paa Vækkelse og Vækkelsesarbeidet. Guds Ords Sæd har været udsaaet iblandt os i lang Tid, og det kunde være at vente, at Frugterne burde vise sig mere end Tilfældet er mange Gange. At gjengive noget nærmere af Prediken eller den øvrige Del af denne Festlighed, er ikke Tanken med disse faa Linjer, kun at vi i Sandhed glæder os over at have faaet Pastor Quello iblandt os, som vi haaber vil blive et Redskab til megen Velsignelse her omkring. Det var ganske

Digitized by Google

tungt at maatte skilles med vor forrige Sjelesørger, Pastor G. O. Mona, der havde været her længe nok til ret at blive elsket og agtet af Menigheden, men saa kom Skilsmissen, og vi stod med Følelsen af, at vi havde lidt et uerstatteligt Tab, men Herrens Veie er ikke vore Veie, derfor vil vi sige: Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet. Tilslut blev af Mrs. Quello sjunget en stemningsfuld Sang. Nei hvor det er deiligt at faa bruge ogsaa denne Gave til Guds Ære, og hvor saa Sangen mangengang formaar at røre Hjertestrengene, baade hos Guds Børn som ogsaa hos den bortkomne Søn og Datter, der sidder fængslet af Synden. Tilslut blev af Pastor Vik yttret noget om de dusty Roads, og at det vilde blive lidt for langt at gaa tilfods ud til Menigheden, derfor blev overrakt den nye Præst en Gave, men ingen af os uindviede saa eller vidste, hvad den sorte Tingest indeholdt, tænkte kanske det var en tyve eller femogtyve Dollars i den, men senere paa Dagen fik vi titte ind i denne sorte Tingest, og jeg vilde næsten ikke tro mig selv, men der laa virkelig 8 af første Klasse Guldstykker, en af anden Klasse og en af tredie Klasse; nu kan enhver regne til $175. Dette giver Udsigt til, at Præsten ikke behøver at gaa tilfods længe. En venlig Hilsen fra en Broder i Herren. Broder og Søster, kjæmp for Kronen. W.

Illinois Luther Ligas 13de Aarsmøde.

Illinois Luther Liga afholdt sit 13de Aarsmøde i Pontoppidan norsk lutherske Menighed i Ford Co., nær Paxton, Pastor J. Lønnes Kald, den 27de til og med den 29de August. Der var over 160 Delegater og besøgende tilstede.

Mødet begyndte Tirsdag Morgen Kl. 10 med Aabningsprediken af Pastor L Harrisville fra Chicago. Han talte med en Del af Joh. 15 som Tekst over nogle væsentlige Betingelser for et velsignet og vellykket Luther League Arbeide. Disse Betingelser var: 1 En levende Tro, som modtager Jesus som personlig Frelser. 2 Bønnen. Bønnens Omgang med Gud, en flittig Bøn for Guds Sag. 3 Kjerlighed, Kristi Kjerlighed. Flere gode Taler og Foredrag blev holdt ved dette Møde. Af Talerne kan nævnes: Pastor Lønne, C. T. A. Anderson, Ligaens Formand, Prof. G. H. Gerberding, D. D. fra Chicago, Prof. Isaac M. Anderson, Lærer ved Augustana College, Rock Island og Pastor C. K. Solberg. Fra vort Samfund kan foruden Pastor L. Harrisville ogsaa nævnes Raymond O. Hanson fra Trefoldigheds norsk lutherske Menighed, Chicago. Han oplæste en skreven Afhandling over Emnet: „Arbeid!—Hvad, hvor og hvorfor?" Nogle af de fremholdte Punkter var følgende: Luther Ligaen har vundet en anerkjendt Stilling i det kirkelige Arbeide og det er vor hellige Pligt at værne om dens Stilling som en nyttig og kraftig Virksomhed under Kirkens Ledelse og Opsyn. Dette Arbeide blandt Ungdommen bør støttes og opmuntres af alle. Men skal denne Virksomhed svare til sin ædle og vigtige Opgave, maa der i Foreningen lægges Vægt paa en levende Tro, et sundt kristeligt Liv og Tjenstvillighed og Troskab i Arbeidet hos de enkelte Medlemmer. Luther Ligaen er en Træningsskole i Kirken for den unge. Lad vor kristelige Bekjendelse bevise sin Ægthed i lydig og ydmyg Tieneste. At gjøre noget for Herren, er mere værd end at blot tale meget om ham. Tro, levende Tro, maa vise sig i Gjerning, i Livet. Tro styrkes idet den øves og udvikles ved Arbeide. En ret Arbeidslyst og Iver opnaaes ikke ved Tvang og Løfter, men ved at sætte sig høie Idealer og udbede sig Kraft fra Gud til at tjene ham. At tjene Gud er vor rimelige Pligt og store Privilegium; vi bør tjene ham med Glæde og Lyst. Vi trænger saart en almindelig Opvækkelse til Erkjendelsen af vor herlige Opave og vort store Ansvar som kristne. Vi bør arbeide i og udenom vor Liga og vor Menighed. De ung. maa være med i Arbeidet for Indre- og Ydremissionen og Barmhjertighedsanstalter, være med at opdrive Midler, skaffe Arbeidere og støtte

Digitized by Google

efter Evne og Leilighed. Vi bør arbeide blandt vort eget Folk, særlig virke blandt Masserne og paavirke den enkelte. Mere personligt Arbeide kræves, for at kunne gjøre noget for den enkelte. Aldrig før har der været stillet Krav og Muligheder og lysere Udsigter til Guds Kirke end nu. De unge skal bevares i sin Kristentro og for Kirken i denne vantro, bedaarende og forførende Tid, og tusinder skal reddes fra Lasten og føres tilbage fra et gudløst Liv til Kristus og hans Kirke. Store Opgaver, tunge Ansvar og mange Pligter. Her maa ogsaa Kirkens unge, kraftige, energiske Sønner og Døtre være med i virksomt og tro Arbeide. Vi tør ikke overlade Arbeide og Ansvar til de ældre i Kirken. Det er formeget for dem. Og vi maa ikke gaa Flip af Velsignelsen, som Arbeidet i Herrens Vingaard bærer med sig. Vor Ungdom trænger at opbygges i sin Kristentro paa Gudsords Grund, de trænger at lære at kjende sin Bibel og sin Kirkes Bekjendelse bedre. Livets mange Sysler og Gjøremaal kræver som aldrig før vore unges Tid og Omtanke; men lad ogsaa vor himmelske Faders Forretning i hans Rige paa Jord faa de unges Tid, Interesse og Tanker mer og mer.

Et Forsøg som lykkedes.

Den Tanke opkom, at der burde gjøres et Forsøg paa at faa istand et fælles Ungdomsmøde mellem Ungdomsforeningerne i Trondhjems og Kristiania Menigheder af Frikirken og Solør Menighed af Hauges Synode. Pastor E. M. Hanson er Præst for de to førstnævnte og K. C. Holter for den sidste.

Mødet blev bestemt i Solør Menigheds Kirke til Søndag den 15de September, og at man da tog Middagsmad med og anvendte hele Dagen til dette Møde.

Dagen oprandt med gunstigt Veir. Fra alle Trakter og ad alle Veie kom der denne Gang Folk til Kirken, som blev fyldt til Trængsel.

Paa Formiddag var der almindelig Gudstjeneste med Prediken af Pastor Hanson. Han tog Davids anden Salme til Tekst. Det var en indholdsrig, god og alvorlig Prediken.

Efter Formiddagsgudstjenesten holdt man Middag. En Del foretrak at holde til i Kirken, men de fleste slog sig ned i Grupper ude i det grønne. Der var en Mylder af Folk, unge og gamle, Børn og Fædre. Nogle store Regndraaber kom farende, just som man havde begyndt sine Maaltider, men hvad gjorde en saadan liden Ubehagelighed paa en slig Dag, da alle er unge og har bestemt sig til at have det hyggeligt! Paraplyer for op som Paddehatte, en Del griber baade Borddugen og Retterne og farer afsted, er knapt komne ind i Kirken, før Solen titter frem, som om den vilde sige: Nu blev I godt narret. Ogsaa en saadan Ubehagelighed blir til Moro paa en slig Dag.

Klokken to paa Eftermiddag begyndte det egentlige Ungdomsmøde. Det viste sig nu at være vanskelig at finde Rum for alle, som vilde ind i Kirken.

Noget ordnet Program havde man ikke; thi Tiden havde været for kort. En travl Aarstid var det ogsaa. Men her i dette Tilfælde viste det sig ogsaa, at naar mange, som ellers hver for sig er svage og veike, er tilsammen, bliver de en Magt. Her var Materialer nok til et godt og velordnet Program, uagtet det ikke var ordnet paa Forhaand.

Sangkorene fra Trondhjems og Kristiania Menigheder saavel som en Kvartet fra Kristiania og et Fælleskor bestaaende af begge nævnte Kor sang mellem Taler, Oplæsninger og Deklamationer en hel Del deilige Sange. Alt gik til paa en meget sømmelig og opbyggelig Maade. Klokken fire brød Forsamlingen op. Det kunde føles, sees og høres, at alle var særdeles vel tilfreds med at have tilbragt Dagen paa en saadan Maade.

Det synes at være et fælles Ønske at fortsætte disse Møder, og da især nu, siden dette første Møde fik et saa heldigt Udfald. Næste Gang vil Mødet blive holdt i en af de andre Menigheder, antagelig først i Kristiania Menighed.

Digitized by Google

Fra J. J. Oakland.

Centerville, S. Dak. Sept. 14de 1907.

Nogle Ord til „Budbæreren" som jeg har haft den Fornøielse som faa i og udenom H. S. at læse i et Tidsrum af henimod 38 Aar, tilmed holder jeg og, naar jeg kan, læser jeg omtrent alle andre norsk lutherske Kirkeblade i Amerika og et fra Norge. Ja, men det var den Prediken af Pastor Oppedal nu i No. 37 af „Budb"., som vakte min Interesse, og vilde jeg at alle Bladets Læsere maatte ta det op igjen, sammenligne os og vore Menighedsforhold med Hensyn til Naadegavernes rette og urette Brug, og da i en grundig Selvprøvelse se, om ikke Manden træffer Sømmet paa rette Sted for mig og dig, som tror og har i mange Aar været med og vidnet for andre. Mon vi ikke har Grund til at sige, naar vi læser det hele igjennem, aa jo saa er det. Men lad os nu ikke bli skyldig i dette Bagstræveri, som Manden snakker om, ikke lade Presten stampe ned det hele, som her omtales, og saaledes snakke om, at fik vi den eller hin storslagne Vækkelsespredikant iblandt os. Jo, da skulde her bli Liv i os ogsaa osv. Lad os Venner, begynde der vi sluttede, og der Gud begyndte med os som John Bunyan siger, gribe i vor egen Barm, finde i levende Erkjendelse, at jeg er Manden. Det er en Virkning af Guds Aand og Guds Ord ogsaa det rette Skridt paa Visdommens Vei. Saa lad alle disse Halleluja og Dingel-dangelsange om Aand og Liv komme og fare for det de er. Da vil vi synge paa den gamle Vise: Jeg arme Synder træde maa osv, samt mit Haab og Trøst og al Tillid, staar til Gud med stor Trygge osv. Ja, Gud Helligaand i Tro og vær vor Frelsermand alene, er eller bør ikke komme ud af Mode. Ja vi trænger Vækkelse af al Lunkenhed og Dvale. Vi som tror og ved, vi blev vakt til Anger over vore Synder, blev ledet i vor Syndenød hen til Synderes Ven. Aa du, kommer du ihu den Iver og den Inderlighed om vi fik smage, da vi med Hjertet begr ete at tro? Holder vi paa nu som før og i er os i at tro? Ja, da bliver vi omvendte til Gud, ikke til Presten eller nogen anden. Aa, Venner lad os være om Menighedens Ret, som der staar i samme Prediken, lad os øve os i at fremelske Naadegaverne, saa at vi agter i Ydmyghed hinanden høiere end os selv, ikke trodse hinanden ei heller bære Avind mod hinanden, ikke reise rundt og tale ilde om hinanden, ikke vokse op i Herskesyge, Pengevinding og Stormansgalenskab, Verdenspræster eller Lægmænd. Lade hinandens af Gud betroede Naadegaver komme til sin Ret i Huset, i Menigheden og i Samfundet. Arbeide imod det største Onde Synden i os og iblandt os med ydmyge Bønner og Begjæringer for os og vort Folk.

Saa vil Guds Rige komme, hans Vilje ske her paa Jorden, som i Himlen. Dette er mit Ønske for mig og alle mine.

Eders gamle Ven
J. J. Oakland.

Daddel over Præsten.

(Fra engelsk ved O. S.)

(Indsendt ved O. O. R.)

Om en vilde fremstille sig for Djevelen og spørge den store Fiende af alt godt, paa hvad Maade hans onde Hensigter bedst kunde fremmes, kan vi med Rimelighed antage, at Djevelen vilde svare en saadan: „Vær Medlem af den bedste Menighed, som vil optage dig, og se saa at give Skin af og føre et saa godt moralsk Liv som muligt. Dadle saa Præsten saa ofte og saa meget som dine Naboer vil taale det. Rynk saa paa Næsen og lad haant om Præsten og hans Prediken, hver Gang du kommer ud af Kirken.

Fortæl enhver som vil høre paa, hvor liden Føde for din Sjel du finder i Præstens Predikener. Er du kvik og kan vise god Opførsel, saa gjør Nar af Præstens Opførsel. I hvert Fald, find noget at dadle. Kritiser hans Predikeners Form og Udførsel. Udtal Tvivl om, hvorvidt han fører ren Lære. Sig, han mangler Aandelighed og hellig Iver. Sig, at han har bare det samme op og op igjen. Beton især, at han mangler Originalitet og selvstændig Tænkning.

Forresten gjør det lidet til Sagen, hvor-

Digitized by Google

ledes og hvori du finder Feil, naar du kun finder Feil. Det vil altid være muligt for dig paa en eller anden Maade at give det, du siger, Skin af at være begrundet.

Se kun til, at du gjør noget, som vil trække Tilhørernes Opmærksomhed bort ifra Predikenens Sandhedsindhold, og som hos Tilhørerne kan udslette det gode Indtryk af paa Herrens Dag at samles i Herrens Hus. Vil du blot gjøre dette saa vil du være mig en mere virksom Tjener end om du var „Saloon-keeper" eller en aabenbar Fritænker, eller en Tyv eller en Morder.

Disse sidste angriber nemlig Kirken og Kirkens Goder udenfra, medens du kan være mig en Medhjælper inden selve den Hjord, som jeg hader.

Imidlertid kan det være ganske ligegyldigt, hvormeget du giver til kirkelige Diemed og hvor virksom du er i Menigheden; thi en eneste Søndags Bestræbelser for at ødelægge Prestens Indflydelse, vil paa dine Omgivelser tilintetgjøre en hel Maaned af Søndager, hvori du maatte have virket i modsat Retning.

Et saadant Svar omtrent kan vi tænke os Djevelen vilde give sin Tjener, der søgte hans Raad paa dette Punkt og som Regel er det den mindst intelligente, der er mest færdig til at finde Feil ved Presten, og sædvanlig er det de som staar paa et lavt aandeligt Standpunkt, som er ude af Stand til at have nogen Nytte af de almindelige Predikener af en almindelig begavet Præst. Den som har et aabent Sind og er fyldt med Kristi Aand, vil finde Styrke og se Glimt af vigtige Sandheder endogsaa i Predikener, der staar tilbage i Kraft og Klarhed i Tankegang og Fuldkommenhed i Stil, hvor en mindre god Tilhører ikke vilde se det. En begavet og oplyst kristelig Mand ved, at paa Grund af den Forskjellighed, der er er hos Tilhørerne, med Hensyn til de forskjellige Tilstande, hvori de befinder sig, og deres forskjellige Smag, saa vilde det, som især kunde tiltale ham i en Prediken, være mindre skikket til at imødekomme mangen andens Tarv og være for disse mange andre smagløst; medens det derimod, som han selv ikke synes om, ved han kan netop være skikket for andre og tiltale andre, der have et ligesaa berettiget Krav paa Præsten, som han selv.

Kun en meget indskrænket Mand vil holde frem sin egen Mening om en Prediken, som den ene rette Maalestok. Og kun en ukjærlig Aand kan tillade sig at dadle Præsten, om hans Predikener ikke kommer op til det ene rette store Mønster. De, som er indskrænkede paa Forstanden og ukjærlige i Aanden kan man kjende paa de Bemærkninger om Præsten, som de Uge efter Uge gjør.

I en Menighed udrettes vel neppe paa nogen Maade mere ondt end netop ved at have for Skik at dadle Præsten. Og det sker ofte af dem, som ellers gjælder for gode kristne. Mangt et godt Indtryk, Tilhøreren tog med sig fra Predikenen, bliver fordærvet hos ham, førend han naar hjem fra Kirken endog, ved en eller anden Kirkegjængers Dadel og Spot over Præsten.

Den, som gjør sig skyldig i denne Synd, gjør mere for at modarbeide Sandheden, end han, om han ellers bestræbte sig derpaa, hele sit Liv igjennem vilde kunne gjøre for at fremme Sandhedens Sag.

Han, som har hjulpet hidindtil,
Han hjelper nok herefter.
Han altid kun det bedste vil,
Og han har Almagts-Kræfter,
Og han saa grundig alting ved,
At selv til Bunds i Kjerlighed
Ser klart hans Forsyns-Øie!

Han sidder her oventil, der anser Betlerne med de samme Øine, som han skuer paa Kongerne med, og tør dog endog være saa dristig, at han ikke agter Kongerne, men anser en Betler. 1 Sam. 16, 7.

Digitized by Google

Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet.

Foredrag ved Sommerskolen i Red Wing.
(Af Past. J. N. Sandven.)

(Slutning.)

Det tør vel ikke nægtes, at der er gruelig Fristelse under vore frikirkelige Forholde og under Paavirkning fra den reformerte Kirke at blive lammet af kjødelig Feighed her og som ofte har resulteret i, at man blev tugtløs for Vindings Skyld. Dette kan komme tilsyne baade Mand og Mand imellem inden Menigheden, saavel som mellem de forskjellige Samfund. Sandhedens Salt i Bibelen og Bekjendelse frygtes anvendt for den kjære Freds Skyld. Paulus Formaning til Thimoteus at holde fast ved den rette Form af de sunde Ord trænges saare vel i vor Tid.

Mange vil undskylde sig med, at de elsker sine Medmennesker saameget, at de ikke vil saare dem og derfor hellere tie, taale og haabe; men den Kjerlighed, som ikke har Sandhedens Salt i sig, fortjener vistnok ikke det skjønne Navn Kjerlighed. Det er ialfald ikke en hellig Kjerlighed; thi den hellige Kjerlighed er retfærdig. Gud vil, at vi som kristne skal være Sandheden tro i Kjerlighed og paa den Maade være alt for alle, for at vinde nogle og om mulig alle.

En Ting, der har ledet mange Præster og Lægfolk til ikke at være saa stiv paa Bekjendelsen, er det skjønne og herlige i den Tanke hos Gud aabenbaret os ved Jesus Guds enbaarne Søn vor Herre og Frelser, at alle troende maa være et, som Faderen og Sønnen er et. Denne Tanke, der er Sandhed i Kristo Jesu, er da ikke Aarsag til Vildfarelse, men det arme Menneske, der saa let lader sig paavirke af Sammenblanding af Sandhed og Løgn, har faaet det didhen, at naar noget er aandeligt, saa er det ligegodt hvorfra det kommer og hvem det er som bringer det, og det er Aarsag i Vildledelsen. Ja, der er dem, der i sin Stræben efter at faa aandelig Begeistring, ofte glemmer Guds Formaning: Prøver alt og beholder det gode; og prøver Aanderne om de er af Gud. Da vi uden Tvivl leve allerede i den Tid, da "de udvalgte skulle forføres om det var mulig", saa gjælder det her i Menigheden og under Arbeidet der at holde fast paa Bekjendelsen, der siger: „Ved Ordet og Sakramenterne som Midler meddeles den Helligaand." Nei, ikke al Aandelighed er af Gud; ikke al aandelig Begeistring fører til Maalet —Sjelenes Frelse. Enhver aandelig Bevægelse eller Excitement, som ikke kommer af Guds Aands Virkning ved Forkyndelse, Hørelse og Læsning af Guds Ord, fører ikke til varig Velsignelse, Omvendelse og Tro paa den Herre Jesus Kristus; „thi Troen kommer af Hørelsen, men Hørelsen sker ved Guds Ord."

For nogle Aar siden havde jeg Besøg af en af disse aandelige, der ikke alene var aandelig selv, men havde ogsaa efter hans Mening den Evne at bedømme Aanden. Noget af det første der vakte min Opmærksomhed var den flotte Maade, hvorpaa han fordømte alt og alle som ikke faldt i hans Smag, som om han tillige skulde have faaet den Evne at fordømme andre. Det traf sig slig, at jeg kjendte hans Præst og vidste, at han var en, der havde Syn paa Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet. Præsten var imidlertid altfor stiv paa Bekjendelsen mente Manden, og at det maa være som jeg siger det er aldeles sikkert;, thi jeg kjender det paa min Aand, sagde han. Dette, at han kjendte det paa sin Aand, blev under hans forholdsvis lange Tale saa ofte gjentaget, at jeg begyndte at undre mig over, hvad Manden mente med „min Aand". Naar han sluttet sit Foredrag fandt jeg mig beføiet at spørge, hvad han mente med, at han kjendte det paa sin Aand. Jo sagde han, jeg har Guds Aand og derfor kjender jeg det. Jeg gjorde Manden opmærksom paa, at Guds Aands Vidnesbyrd maatte stemme overens i vort Hjerte og i Bibelen og for at finde ud, om det var Guds Aand, som havde givet ham den Overbevisning, som han havde, saa maatte vi gaa til Bibelen for at se, om Gud der viser os Sagen saadan. Det tog da heller ikke længe før baade han og jeg var blit overbevidst om, at Guds Aand i Bibelen var stik modsat den Aand hos ham, hvorom han nogle Minuter

Digitized by Google

før havde sagt, at han var sikker paa han havde ret; thi han kjendte det paa sin Aand. Efter saaledes at have paa Guds Ords Prøvesten fundet ud, at „min Aand", som han kaldte den, ikke var af Gud, fandt jeg mig forpligtet til at fortælle, hvad Aand det var som drev ham, noget jeg haaber blev ham til Velsignelse den Gang.

Der er andre som har imod Bekjendelsens Anvendelse i Menighedsarbeidet og som ikke kan tro, at den har saa stor Betydning der, fordi denne systematiske Fremstilling af de guddommelige Sandheder samlet i visse bestemte Udtryk og Paragrafer fører saa let til Formvæsen i Menighedsarbeidet og til Formvæsen hos de enkelte Individer af Menigheden. Visselig maa vi indrømme, at en vidtløftig, stift formet med mange Seremonier belagt Gudstjeneste medfører større Fare for Formvæsen end en mere enkel, fri, ligetil og ukunstlet Gudstjeneste. Men hvad kan ikke føre til Formvæsen om ikke Guds Aand faar være den raadende? Men ingen tænke, at Guds Aand virker planløst! Nei, den evige Visdom virker systematisk og har intet at gjøre med Forvirring; thi Gud er Ordenens og ikke Forvirringens Gud.

Man har sagt i vor Tid især, at Guds Aand skaber sine egne Former for sit Virke. Ja, det skal være vist den det gjør, men disse Former er ingen andre end de Gud har brugt i sit Arbeide til Synderes Frelse fra første Dag af. Forholdene, hvorunder de forskjellige Folkeslag og de enkelte Individer af samme har levet, har været forskjellige; Udvikling og Dannelse har været forskjellig; Fiendernes Planer og Angreb forat fordærve og ødelægge har været forskjellige; men Menneskenaturen har været den samme fra Faldets Dag af; Guds Frelsesplan igjennem Jesus har været den samme siden hint Løfte om Kvindens Sæd blev givet, ja, fra Evighed af, er det nu, og vil blive til Dagenes Ende; Naademidlerne er de samme, ingen flere og ingen færre idag end de har været; Lov og Evangelium er det samme og har den samme Virkning endnu hvor det bliver annammet i Tro.

Tag for Eksempel Læren om Retfærdiggjørelsen ved Troen alene. Den var den samme paa Profeten Habakuks Tid, som naar Profeten Paulus levede, og det var akkurat det samme som Luther og hans Medarbeidere troet, lærte og systematisk formede og som er overgivet os i den augsburgske Konfession og som vil trodse alle Storme ifra Helvedes Hær.

Nei, Fremskridt her er ikke at forkaste Bekjendelsen, hverken den ældre eller den yngre, som vore Menigheder og Synoder har antaget; thi de er grundlagte paa den uforanderlige, guddommelige Sandhed til Salighed i vor Bibel; men det er Fremskridt, at denne Sandhed lagt tilrette og systematisk formet, som vi har den i vore Bekjendelsesskrifter, bliver indprentet i Barnesjelen saa tidlig som mulig, bliver gjentaget for den opvoksende Ungdom saa ofte som mulig saalænge et Menneske lever. At den troende Menighed lever i den og om mulig beder den ind i de andres Hjerter idet den anraaber Guds Helligaand om at levendegjøre disse Guddoms Sandheder i ethvert Hjerte, saa alle kunde naa til Troens Enhed i Guds Søns Erkjendelse. Fremskridt er her, at man faar saameget af den guddommelige Sandhed ind i Erkjendelsen og fremforalt ind i Hjerterne som mulig paa en saa enkel og ligetil Maade som det lader sig gjøre, og her har vi især Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet; thi hvor ellers finder vi saameget af Bibelens Sandhed i saa faa Ord som i den apostoliske, nicænske og den athanasianske Bekjendelse, den Augsburgske Konfession og og Luthers lille Katekisme?

Som lutherske kristne har vi som Medlemmer af vore Menigheder tilstemt vore Menighedsordninger, der allesammen saavidt jeg ved bekjender Bibelen at være den eneste ufeilbare Regel og Rettesnor for Tro, Lære og Liv, og sætter Bekjendelsen paa den rette Plads, naar den om den bekjender, at den tror de tre ældre Symboler, den Augsburgske Konfession og Luthers lille Katekisme at være en ret Fremstilling af de guddommelige Sandheder; thi det er de og det er den Plads de bør have. At dette blir klargjort i Menighedsarbeidet er af allerhøieste Betydning især i vor Tid.

Digitized by Google

Som Præster har vi ikke alene som almindelige Menighedslemmer tilstemt og antaget Bekjendelsen, men som Ordets offentlige Forkyndere paa vor Ordinationsdag høitydelig lovet baade for Gud og hans Menighed paa Jord at ville forvalte det os betroede Embede ifølge Guds Ord og Bekjendelsen. Den som her egenmægtig ifølge Indfald eller ifølge Paavirkning af anderledes tænkende river sig løs fra sit Løfte og saaledes viser sig troløs mod Gud og Menighedens Gavn mindes til Ydmygelse Herrens Formaning: „Betal Herren dine Løfter."

Der er dem i vor Tid i den lutherske Kirke, der paa Lærens Omraade finder det fortrangt at blive staaende ved, hvad de saaledes har lovet og som mener det er Aandstyrani, naar man altid skal holdes til Bekjendelsen. At den som tænker saa er paa Afvei er ganske vist og at den som fører en saadan Undskyldning for sin Løsrivelse fra Bekjendelsen heltud har en feilagtig Erkjendelse af Frihed er lige klart; thi hvad er Frihed andet end at leve i Sandheden? Hvad er Sandheden uden Guds Aabenbaring—Bibelen? Og hvor har vi denne Sandhed mer enkelt fremstillet og saa omfattende som i vor Bekjendelse? Hvor finder vi Friheden saadan som hos Gud? Og hvor finder vi Guds Frihed herligere fremstillet end i Sønnens Sendelse og at han i Evigheden sætter sig selv Grenser, som han i Tiden ikke vil overskride? Hos hvilket Menneske finder vi Friheden større end hos den af Jesus Kristus frigjorte Apostel Paulus, der kunde udbryde: „Jeg har Frihed til alt, men ikke alt er mig nyttig." naar han for de svage Brødres Skyld ikke vilde smage Kjød evindelig om han ved at æde det skulde forarge nogen?

Naar da vi som lutherske kristne har sluttet os sammen i Menigheder og Samfund paa Guds Ord og som Symbol har antaget den apostolske, nicænske og athanasianske Bekjendelse, den augsburgske Konfession og Luthers lille Katekisme, da har ifandhed hver sand kristen den Frihed, som han ønsker at have; være sig den enfoldigste og mest ulærde som den lærdeste og mest udviklede som fandtes i den ganske Verden.

Vi maa med Grund beklage, at saa mange forsømmer at gjøre sig bekjendt med den herlige Skat, vi har i vore Bekjendelsesskrifter og om der kunde raades Bod paa Skaden heraf og alle vore Folk vilde læse og under Bøn til Gud overveie Bekjendelsen i Guds Ords Lys, da skulde det komme tilsyne, at Bekjendelsen har umaadelig Betydning i Menighedsarbeidet.

Lad os saa tilslut tage for os et praktisk Eksempel, som vi delvis ialfald kjender til allesammen. Vi ved, at den kristelige Lægmandsvirksomhed har været til meget stor Velsignelse baade i Norge og her. Mange af disse alvorlige, ligefremme Mænd fører et forunderligt klart Vidnesbyrd, saa bibilsk og saa bekjendelsestro, at det maa glæde alle sandhedselskende. Hvorfra har de det? At mange af de senere især er dannede Mænd, med ikke liden Skolegang og har tilegnet sig adskillig Kundskab ved eget Studium og Læsning af mange gode Skrifter paa det opbyggelige Omraade, er klart nok; men ogsaa dem, der er i Besiddelse af et ganske ringe Forraad af Kundskab udenfor sin Bibel og Salmebog samt Barnelærdomsbøger, ogsaa saadanne giver os at høre et Vidnesbyrd, der er saa bekjendelsestro, saa enkelt og klart angaaende Frelsens Vei til Salighed, at det rent ud kan forbause en. Saaledes blev Biskop Heuch forundret herover, da han hørte paa Lægmandsvidnesbyrdene i Bedehuset i Kristiansand. Der fortælles saaledes, at en ung Præst, der kom til Biskoppen for at søge Lys i sin egen Sjelesag blev spurgt om han havde hørt den Lægmand, som da holdt Opbyggelser paa Bedehuset og han dertil svarte Nei, at Biskoppen sagde: Aa De maa gaa og høre ham, det vil gjøre Dem godt. Jeg har hørt ham flere Gange og lært meget af ham. At disse Lægmænd ikke har studeret systematisk Theologi, saa de derved er komne til Bekjendelses Klarhed, maa vel for de flestes vedkommende antages. Hvorfra har de det saa? Jo, de allerfleste har det derfra, at Arbeidet i Menigheden—Kristendomsundervisningen i Katekisme og Forklaring, der blev dem indprentet som Børn, var planmæssigt anlagt ifølge Bekjendelsen. Naar

Digitized by Google

saa Guds Aand før eller senere fik levendegjøre disse Sandheder i deres Hjerter og de ledet af denne Guds Aand bar Vidnesbyrdet om Synd og Naade i Lov og Evangelium for sine Medmennesker, saa var det som selvsagt, at de var bibel- og bekjendelsestro.

Det er det samme vi trænger idag og den samme Frugt det vil bære. Vi siger derfor med Rette: Bekjendelsens Betydning er stor i Menighedsarbeidet.

Til Budbäreren fra M. O. Wee.

Jeg maa skynde mig med at komme med en Berigtigelse til min sidste Skrivelse.

Jeg nævnte at Skridtet nu var taget: Private Nadverdforening var bleven en Virkelighed. Jeg er, siden det var skrevet, blevet gjort opmerksom paa, at private Nadverdforeninger har eksisteret her i Landet før. Men det har været i snævrere Kredse og derfor vakt forholdsvis liden Opsigt. I Sverige har denne Praksis været kjendt ved kongelig Resolution i længere Tid, fortælles her

Men hvad Vestlandets Indremission betræffer, og overhovedet inden kiendte Kredse blandt det vestlandske Kristenfolk, da er det altsaa sandt: Det første Skridt er taget. Og det har vakt Opsigt, som venteligt var. Det var, ifølge Udtalelser, ogsaa beregnet. Hvem staar nu da ansvarlig? Ikke endnu Indremissionen som saadan, hverken „Forbundet", der strækker sig fra Ranasos til Kristiansand, ei heller de forskjellige Foreninger, der tilhører „Forbundet." Ikke heller kan „Kinamissions Forbundet" som saadant endnu gjøres ansvarligr. Men det er de fleste af de ledende Mænd inden begge de nævnte „Forbund".

Hvad vil Følgen blive? Strid og Splittelse. De kristne paa den ene Side og Vantroen paa den anden? Da var det isandhed ikke saa farligt. Nei, men Broder mod Broder,—det frygtes iallefald.

Den „Nød" Br. Hope o. a trykkes saa af paa Grund af, at ogsaa uværdige gaar til Herrens Bord, saa at de af den Grund maa holde sig borte, har aldeles ikke den samme Betydning for alle Kristne. At det skal være det ene bibelske at sidde rundt et Bord i et privat Hus istedet for at knæle ved Alteret i Herrens Hus (eller i Menighedens Forsamlingshus) det er meget langt fra alle Kristnes Syn. Og at det er saa, vil muligens bedst vise sig nu i nærmeste Fremtid.

Bergens Indremission udfolder isandhed en baade udstrakt og velsignet Virksomhed. Aarsberetningen for 1906, er Foreningens 43de, udviser, at 10 Emissærer har været i Virksomhed, dertil 2 Søstre udelukkende blandt de Syge. Forat citere lidt: „Indremissions Fattigpleie har været i Virksomhed ogsaa dette Aar, og mange har faaet Hjelp og Støtte gjennem den.

Søsterringen fortsætter ogsaa sit Arbeide som tidligere og til megen Velsignelse. — — — Som sædvanlig har Arbeidet været fortsat med Opbyggelsesmøder, Ungdomsmøder, Ungdomsfester og andre Fester, Samtalemøder, Bønnemøder, Vidnemøder, Friluftsmøder, Medlemsmøder osv. En Gang om Ugen er Arbeiderne samlede med Formanden til Ordning af Arbeidet for kommende Uge og til Bøn. Forholdet mellem Bestyrelsen og Arbeiderne, som mellem Arbeiderne indbyrdes har været broderligt og forstaaelsesfuldt til gjensidig Velsignelse. Indremissionens Søndagsskole fortsætter ufortrødent den velsignede Søndagsskolegjerning osv.

Regnskabet udviser:

Indtægt	Kr. 9078.15
Udgifter	8573.90
Balance	404.24
Indtægt fra Søndagsskolen	1600.66
Balance i denne Kasse	230.11

„Redningsarbeidet i Hollændergaden":

Indtægt	Kr. 1393.93
Udgift	1326.71

„Fattigpleien":

Indtægt	Kr. 990.02
Udgift	989.43

„Driftsregnskab for Forsamlingshuset Bethlehem":

Indtægt	Kr. 7720.35
Udgift	7720.35

Denne Eiendom skal være værd 80—

Digitized by Google

100 tusind Kroner med en Gjæld af 16000 Kr. Desuden eies Halvdelen af „Missionshuset", værd ca 100,000 Kroner og uden Gjæld.

Hertil kommer „Indre Sømandsmission (Særlig paa Fiskeværene):

Indtægt Kr. 27979.07
Balance i Kassen 1529.35

„Endelig Børnehjemmet i Sandvigen" (2 Hjem med 45 Børn):

Indtægt Kr. 12490.44, hvilket alt var forbrugt gjennem Aarets Løb.

M. O. Wee.

Du hedder Johannes.

(Tilegnet J. J. B.)

Tone: Naar Solen gaar til Hvile.

En raabende Røst i Orken
Lig Manden ved Jordans Flod,
Et kvægende Regn i Tørken,
Ja, slig for mit Blik du stod.
Vel var du lidt uforskammet,
Naar Sværdet du svang med Fynd,
Men pegte dog straks paa Lammet,
Som bærer al Verdens Synd.

Du skaanet ei Døgnets Guder,
Som Mængden sig stiller op,
Du syet ei Sovepuder
Til Brug for den dovne Krop.
Ei vilde du Henstand give
Og slog ei en Tøddel af,
Og dog lod du Kravet blive:
„Kast Gjelden i Naadens Hav".

Og svang du end Lovens Svøbe
Lig Mojes paa forbums Vis,
Og lod du ei nogen kjøbe
Sig Himlen til Underpris,
Og vilde du aldrig vente
Men fordret paa Flækken alt,
Et altid du fik i Mente:
„Al Gjelden er fuldt betalt".

Trods Rygter i lange Baner
Lad siges med velraad Hu:
Er nogen en Lutheraner,
Da er det i Sandhed du!
Saa bliv du kun ved at vække!
Dertil har dig Gud bestemt,
Samt Afguder ned at — — Brække,
To Fag, som er næsten glemt!

29 Aug. 1907. S.

Kinamissionen.

Farvel.

Saa vil vi nu sige hverandre Farvel,
Og ønske: Guds Fred over eder!
Guds Fred med os alle om Morgen og Kveld,
Saa mange som hjertelig beder,
At Kristus Guds Søn
Maa være vor Løn,
Naar vi skal af Verden udvandre!

Gud være Tak, saa er Tiden kommen, at vi kan sige Amerika og Vennerne her Farvel og begive os til Kina og Arbeidet blandt vore Venner, som venter os der.

Paagrund af uforudseede Omstændigheder blev jo vort Ophold her noget længere, end vi havde tænkt; men, som vi er forvisset om, at Herren har sin Haand ogsaa i det, tviler vi ingenlunde paa, at det hører til Husholdningen og er et Led i Herrens Opdragergjerning, der skal tjene baade os og andre til bedste.

Vor ældste Søn, Edwin, maa bli igjen og fortsætte paa Skolen i Red Wing. Sven er nu i Faribault, hvor vi faar tro han har det godt. Men saaledes at bryde op Familien føles nokſaa saart for Fars og Mors Hjerte. Imidlertid glæder vi os i Herren og takker Gud for vi værdiges at lide lidt og forsage lidt for ham, som forsagede saa meget og led saa meget for os. Maa den gode Helligaand forøge os Kjerligheden, uden hvilke de største Opofrelser endog er tomme og unyttige.

Det har været særdeles opmuntrende at erfare den stigende Interesse og kjerlige Omsorg Vennerne lægger for Dagen for Missionen, baade indre og ydre. Maa Herren fremdeles faa fortsætte og fuldende sin gode Gjerning i Hjerte og Hjem.

Saa tilslut hjertelig Tak kjere Venner for den Kjerlighed og Omhu I har vist os personlig. Tak for hver en Gave og alt det gode, vi nød i eders Hjem.

Tak for de Stunder vi var sammen om Guds Ord til fælles Opbyggelse, Veiledning

Digitized by Google

og Trøst. Tak for hver en Støtte og Opmuntring i Misfionens store og hellige Sag. Og saa skal vi ikke glemme hvad vi lovet; Komme hverandre ihu i Bønnen.

Under Guds Velsignelse skal det ikke være forgjæves.

Derfor sige vi:

O hjelp os Gud Fader, o hjelp os Guds Søn,
Saa glade vort Løb vi fuldende!
Gud Helligaand, himmelske Trøster i Løn,
Lad Kjerligheds Luerne brænde,
At vi kan med Lyst, og Mod i vort Bryst
Saa kjæmpe, at Kronen vi vinde.

Farvel, farvel.

Eders ringe Medarbeider i Herren

Th. Himle.

* * *

Fra Himle.

Ombord G. N. R. R. 1500 Mil v. fra Mpls., Sept. 16, 1907.

Kjere Br. Wold m. Familie:

Gud ske Tak, alt og alle vel saa langt. Sne og koldt i Fjeldene, men her mildt og pent. Dr. Anderson hilser. Hils Vennerne.

Himle.

* * *

Fra Trygstad.

Fancheng, June 26, 1907.

Kjere Br. Oppegaard.—

Guds Fred.

Hjertelig Tak for godt Brev. Hvor det opmuntrer os her midt inde i Hedenskabet at faa høre fra dem, som driver „Skuta" hjemme. Det ligesom blir mere Vind i Seilene ogsaa her, naar vi hører, at alt gaar saa bra derover. Ja, Gud velsigne og styrke eder, som har staaet længst i Kampen. Skal det ikke smage godt at faa indgaa til Sabbatshvilen og faa bære Kronen efter endt Arbeide.

Herude gaar Arbeidet saa jevnt. Det er en herlig Tid for Arbeide. Saa megen Uro og Engstelse, som vi maatte udstaa ifjor, saa fredeligt og stille har vi haft det iaar. Ja, Gud har gjort store Ting iblandt os og derfor ere vi glade. Mange er ogsaa dette Aar blevet indlemmet i Menigheden herude. Hvor han vel maa arge sig den arrige Fiende, ved saadan at tabe Slag efter Slag. Ja, vi gaar frem fra Seier til Seier og Guds Kraft fuldkommes i vor Skrøbelighed.

Jeg har iaar forsøgt at reise rundt lidt paa Feltet, og tildels talt lidt til og med Folket, men jeg fattes desværre Udtryk for mine Tanker. Dog vil vi ved Guds Naade forsøge at aagre med de Pund, vor Herre giver os og daglig skjærpe vore Vaaben mod Fienden. Hans Hær er stor og vi er faa, men vi frygte ei, thi med os gaar den Mand, som ham kan true. Ja han er med og hvor vi ellers vilde gyse tilbage, gaar vi nu med Frimodighed og Glæde.

I Høiskolen har vi ogsaa forsøgt at gjøre lidt til hver Dag. Har i Vinter havt to Klasser i Engelsk og de har gjort Fremskridt. Gutterne læser, staver, skriver, og har ogsaa lidt Øvelse i Grammatik, ved Siden af fine kinesiske Fag. Har mange kjække Gutter der nu. Haaber en Del vil blive Evangelister, andre Lærere. To skal blive Assistenter i Hospitalarbeidet. De fleste er med i Bøn og Bekjendelse. Gid Vennerne hjemme kunde se og høre, hvad Herren gjør her.

Maa Gud faa lede os i sin Visdom og gjøre det som kan fremme hans Sag og tjene til Sjeles Frelse.

Det tar nu til at bli varmt. De fleste er flyttet tilfjelds. Rønning og jeg er endnu ved Stationen her og Frøken Hodnefield holder paa med en Klasse Bibelkvinder. Haaber vore kjere Missionærer derhjemme maa snart gjenvinde sin Helbred og komme tilbage til Arbeidet, som venter saa saart paa dem.

Ja, nu er det sent saa jeg faar slutte med en hjertelig Hilsen til dig selv og Vennerne hjemme fra min Hustru og din ringe Broder.

G. M. Trygstad.

*

En Reise til Peking.

(Af C. W. Landahl.)

(Slutning.)

Herren straffer Kina med Hunger og Pest, og den kristne Mission vil nu i Gjerning kunne vise Hedningerne Indholdet af Evangeliet og denne Kjerlighed er en Magnet, der peger Folkene op til Gud.

Digitized by Google

Man mætter de hungrige, klæder de nøgne og helbreder de syge. Hvad gjøres mere Vidnesbyrd behov for Evangeliets Ægthed? Det er et uegennyttigt Arbeide til det yderste. Og hvad mer er: Blinde se, halte gaa, spedalske renses og døve høre, døde staa op, og Evangeliet predikes for fattige. At dette er den levende Guds Gjerning, det kan ikke Hedningerne bortforklare med al sin døde Videnskab.

At den aandelige Vaarsol har begyndt at varme og velsigne Jordbunden og forberede den til at modtage den gode Sæd og bære Sandheds Frugter, det kan ingen med god Samvittighed negte. Vi kan jo ta paa Beviserne. Og det glæder ethvert Guds Barn, at saadan er Tilfælde. Brudgommens Ven glæder sig.

De tørster nu lig Japaneserne efter vesterlandsk Dannelse, og de forstaar at Dannelse uden Kristendom, eller i det mindste noget af Kristendommens Præg vil bli omtrent det samme tomme Filosofisystem som de har havt fra Arilds Tid, og det har ikke Livskraft i sig til at løfte Nation og forædle Folket og bringe den paa lige Fod med de kristne Nationer i øst og vest.

Det er vistnok saa, at man tager efter Japan, men Japaneserne er meget forskjellige fra de andre Hedningefolk omkring os. Kristendommen er respekteret i Japan, og troende Mænd indehar høie Tillidsposter i Samfundet.

Jeg har ikke hørt at man sender Studenter til Tyrkiet, Indien og Afrika, for at faa dem uddannet til Lærere ved Statens Skoler, eller Embedsmænd i Landets Tjeneste.

Men jeg holdt paa at glemme at komme fra Peking.

Vi vil aldrig glemme hin Morgen, ved Daggry, vel en Time før Togets Afgangstid, da vi kom ned til Jernbanestationen for at kjøbe Billet, hvorledes vi blev hedensk behandlede i den støiende Trængsel. Vi fik dog Billet tilsidst, men ingen Plads ombord.

Vi gjorde som et gammelt Ordsprog siger som ventelig ogsaa var: Den fuldkomne Mand gaar tilside for Daaren, og vi gik beskedent ombord i en aaben Lastevogn. Men ogsaa der var det stor Trængsel.

Vi kom ikke i dette Uføre fordi vi var Udlændinge, men simpelthen fordi alle vilde trænge sig frem med en Gang. Og ingen var villig at vente, ja man tar Anledning af andres Beskedenhed.

Hvor mange er det ikke i Verden, som bygger sig op paa andres Ruiner?

Vi vender Peking Ryggen og drar sydover. I Peking syntes man, at det var saa rent komisk, at vi var klædt i kinesisk Dragt, at man lo ad os lige i Ansigtet. Herover følte vi noget fornærmede og ønskede os tilbage til vor kjære Missionsmark, hvor man forstaar os og sætter Pris paa vor Forsagelse. Jeg saa skrapt paa nogen Narringer, men da blev de skamfulde og slog Øinene ned.

Vi forsøger at komme ned blandt Folket for om mulig at række deres Hjerter med det velsignede Guds Ord.

Omkring to Dagsreiser med Toget fra Peking kommer vi til den forenede Kirkes Missionsfelt. Det strækker sig udover paa begge Sider af Banen, og stort og folkerigt. Det grændser mod vort Felt i Vest. Det vil bli en naturlig Forening paa Missionsmarken med Hensyn til Arbeidsfelt, men det er vel ikke Hovedsagen kanhænde.

I Sinyang cheo fik vi en hæderlig Modtagelse af Nilsons, den f. K. Udsending. Der har man en prægtig Station, med moderne Kirke og Skolelokal. Arbeidet er lovende, saa det ud for. Hos dem fik vi aandelig Opvartning, og det smagte for den trætte Pilegrim.

Markerne staar og venter paa flere Sandhedsvidner fra Hjemmet!

Vi gjorde en Afstikker til Ki Kungshan, et høit sundt Sommeropholdssted, hvortil Udlændingen søger hen i den varmeste Tid. Stedet har Fremtid, og især, da man har aabnet en udenlandsk Skole. Børnene faar komme bort fra de hedenske Omgivelser i Byerne og leve i den friske Luft og frie Natur.

Paa Hjemveien besøgte vi Dr. Behrents i Keo'shan. Han var just igang med at opføre et moderne, meget hensigtsmæssigt Hospital. Doktoren er en haardfør kraftig Mand

Digitized by Google

paa sit bedste, og han sparede hverken Muskler eller Aand.

De fleste Missionærer slider sig ud før Tiden. Banebrydningen i Kina tar haardt paa en. Nerverne vil gi op. Har man sterk Hilse gaar det, men svigter den, saa er det paa Tid for Alvor at ta Rev i Seilene.

Fra Ke'o Shan reiser vi over Fjeldene til Peiyang. I disse Fjelde var det at Oprørerne holdt til, men Gud vaager over sine, derfor var det ingen der forsøgte at overfalde os.

Vi overnattede i en liden Landsby blandt Syndere og Veifarende. Efterat vi havde snakket en Stund med Folket, fik vi noget tillivs af hvad den fattige Familie havde, men hvad vi især trang var Hvile. Vi la os ned paa det ujevne Jordgulv og tænkte paa ham, som ikke havde det han kunde hvile sit Hoved paa. Den som bare kunde bli fyldt af den Kjerlighed, som er saa uegennyttig; saa sovnede vi ind.

Næste Morgen kunde vi takke Gud, som havde bevaret os fra Ondskabens aandelige Hær, fra onde Mennesker, og fra giftige Slanger og Skorpioner.

Vi fik se, hvor frygtelig det saa ud i og omkring Huset, hvor vi havde tilbragt Natten. Jordvægger og Straatag og en gammel Filledør, det var det hele Hus. Morads og Straadynger omkring, og inden det trange, mørke Herberge var en Del brukne Kar og nogen faldefærdige Møbler og ikke at snakke om Rotter i lange Baner og Vægdyr, samt en Mængde mindre farlige Fiender, baade sorte og hvide.

Er det ikke et Under, at vi kan bli bevared for Sygdom? Næsten alle Slags smitsomme Sygdomme under Solen har man her.

Solens velsignede Lys faar aldrig komme ind i deres Huse, og de har ingen Ventilation. Her spytter tæringssyge paa Gulvet, og her kaster man Materie fra Skab og Saar paa Gulvet. Det vrimler af Bakteria i de kinesiske Huse.

Og blandt disse farlige Dyr tilbringer vi Natten paa Gulvet!

I Regn og Uføre sled vi os frem til Peiyang. Og der lever vi samme Historien over igjen. Det gik især haardt paa Broder R. og Gradmanden. De maatte op midt paa Natten forat sope væk en Del af disse paatrængende og meget ufordragelige Dyr. Stakkels Missionær, ofte sidder han bleg og træt og ønsker sig en ren god Seng, men alligevel er han ikke grætten. Du kan møde ham hvorsomhelst, og han vil hilse dig Guds Fred! Og straale af Glæde over, at han er agtet værdig til at forkynde Herrens Ord for et Hedningefolk som trænger det saa saare.

Vi reiste fra Peiyang til Tangsien paa en Dag, men da det er en stiv Dagsreise og daarlige Veie paa denne Tid af Aaret, saa maatte vi fare og tumle i Mørket til langt ud paa Natten.

Tanghsien er jo en By, hvor H. S. M. har i Tanke at optage Arbeide. Den ligger høit og fint paa en vakker Slette ved Tangfloden. Hedningerne er venlige og synes os velkomne. Endog Mandarinen var ble-blid og indbød os til Aftens. Vi smagte paa alle Retterne, som hans mange Tjenere bragte os, takkede, gav dem nogen Drikkepenge, og sendte vore Visitkort med Tak til den store Mand for hans Venlighed mod os.

Men Katholikerne er ikke glad i at vi optar Arbeide her. De hader Lyset, thi deres Gjerninger er onde. For nogen Dage siden holdt de rent paa at ta Livet af vor Evangelist fra Gohtau, som var kommen ind i Byen for at møde os. Man hang han op i Haarpisken og skamslog Manden aldeles.

Herfra kan man gaa med Baad til Fancheng, men nu er Vandet lavt, saa vi foretrækker at fortsætte over Land.

Vi fik et meget godt Indtryk af Folket i og omkring Tangsien. Landet er tæt befolket, og da det er Sletland vil det bli let at arbeide.

Heromkring har Kina Inlandmission arbeidet til stor Velsignelse ved indfødte Kolportører.

I Gothan standsed vi til Middag den 14 Mai. Byen ligger 20 Mil sydvest af Tanghsien og er en Udstation under Hsinye. Her har Katholikerne forfulgt Protestanterne. Men ogsaa denne Sag har to Sider.

Digitized by Google

Vi søgte at trøste og opmuntre dem, som bekjendte sig til Kristendommen og takkede Gud for Lidelser, da Trængsler er en Velsignelse for Guds Folk.

Aa her er Landsby til Landsby med Tusinder, som venter paa, at vi skal bringe dem Frelsens Ord. Her er gudsøgende og hvorfor skulde vi ikke bringe dem til Gud?

Samme Dags Aften kom vi frem til Hsinye. Da prised vi Gud, som saa vel havde ført os paa denne lange Reise. Og vi ved, at det Ord som vi udsaar, skal ikke vende tomt tilbage.

Den 15de kom vi frem til Fangcheng, og den 17de kom jeg hjem til Taipingtien. Vi fandt alle vore i bedste Velgaaende. Vi havde nu tilbragt tre Uger paa Reise.

Dette er et Rundskue over Reisen. Det er mange interessante Træk, som jeg burde ha taget med, men Tiden tillader det ikke. Hvad jeg ønsker at ha fremhævet i denne lille Reiseberetning er det:

Høsten er stor og Dagen er kort:
Det er ei Stund at hvile.
Se dog, mod Evighedens Port
Tusinder Hedninger ile.

Nøden er stor i Hedningeland,
Broderhaand burde vi række.

For at de maa faa Livet i Guds Søn og ha Overflod.

Kan vi arbeide for noget større, noget herligere end dette, at bringe Hedningerne Kundskab om sin Frelses Gud og føre dem tilbage til Gud?

Gud bruger os som Redskaber i sin hellige Gjerning. Tak Gud, fordi vi fik være med!

C. W. Landahl.

En Daare siger i sit Hjerte: „Der er ingen Gud!"—Gud siger i sit Hjerte: „Der er mange Daarer!"

„Budbärerens" Afdelinger.

Som „Budbæreren" nu er ordnet har den Rum for det almindelige Læsestof, som hører et Kirkeorgan til saasom: korte Prædikener, kristelige Afhandlinger, Referater fra Møder, Breve og saadant. som angaar Samfundets Skoler, Missioner, Børnehjem osv. Foruden dette er der en særskilt Afdeling for Kinamissionen, som, om vi ikke husker Feil, er bestemt af Samfundet. Og saa er der en Afdeling eller Spalte for kirkeligt nyt, eller som det kaldes „fra Arbeidsmarken."

Hvorvidt Redaktøren uden Samfundets eller i det mindste Trykkeribestyrelsens Paalæg har Ret til at oprette flere saakaldte Afdelinger i Bladet, ved vi ikke. I det mindste har ikke nærværende Redaktør set sig istand til at gjøre mere end det den Herre han tjener har paalagt ham. Men naar Synoden finder det tjenligt, at „Budbæreren" skal have flere særskilte Afdelinger end de, som nu er, saasom en engelsk, en for Ungdommen, en for Børn, og kanske endnu flere, saa vil vi nok rette os derefter paa en eller anden Maade.

Imidlertid tror ikke vi, at det er heldigt, at et Samfunds Kirkeorgan bliver op og afdelt paa den Maade. Det svarer neppe til Hensigten at et saadant Blad skal være baade Børneblad, Ungdomsblad, engelsk Blad, Missionsblad osv. under særskilte Afdelinger. Men alle gode Stykker, som hører under disse eller andre „Headings" vil faa Plads i Bladet, som det nu er, efter hvert som de kommer og saavidt der gives Rum. Naar vi har nogen gode engelske Stykker, saa tager vi dem, uden at have nogen særskilt Afdeling for engelsk. Har eller faar vi Stykker der særskilt egner sig som Læsning for Børn og Ungdom, saa faar de altid Plads i Bladet om ikke netop i en dertil bestemt Afdeling.

Disse korte Bemærkninger kommer frem grundet paa at 1 Person har spurgt efter engelsk Spalte i „Budb." og 1 Person har spurgt efter „De unges Spalte."

Digitized by Google

Vort Folk kan nu tænke paa dette en Tid og finder da de, som har lidt Rede baade paa Redigeringen og Trykning af et saapas stort Blad, at det baade kan gjøres lige billigt og at det bør gjøres, saa kan der fattes Bestemmelse om Forandringer og Afdelinger ved et Synodemøde, saa blir det mest tilfredsstillende for alle Parter, som har noget med Sagen at gjøre.

Regler for Søndagsskolen.

(Indsendt ved B.)

Søndagsskolens Formaal er at oplære Børnene i den sande kristelige Barnelærdom, saa at de maa vedblive i Kristus, ligesom de ved Daaben er indpodede i ham.

Til at udføre denne Gjerning bruger Skolen Luthers lille Katekismus, Forklaringen og Bibelhistorien.

Skolens Gradering.

1. Med Børn fra 6 til 8 Aar gjennemgaaes A B Cen. Desuden meddeles dem mundtlig Undervisning i Bibelhistorie, som fortælles dem i Historiens Rækkefølge. Der anskaffes om muligt Billeder over hele Bibelen, og Bibelhistoriem fortælles af en Lærer til hele A B C Klasfen.

2. I Tiden fra 8 til 10 Aar lærer Børnene Katekismens 5 Parter, en Bordbøn før og en efter Maaltidet samt Morgen og Aftenbønnen udenad. Det lærte forklares og illustreres særlig med bibelske Eksempler. Alle Børn i en Klasse har samme Lekse. Om nogen af Børnene ikke lærer sin Lekse fortsættes alligevel med ny Lekse. Desuden læses indenad i Bibelhistorie.

3. Naar Børnene er 10 Aar, begynder de at lære Forklaringen udenad, de lærer desuden Bibelhistorien saa, at de kan forklare Indholdet. Ved 14 Aars Alderen skulde de saaledes have lært baade Forklaringen og Bibelhistorien. Alle Børn i en Klasse har samme Lekse.

Lærerens og Lærerindens Pligter.

1. Det er enhver Lærers og Lærerindes Pligt at være i sin Klasse, naar Skolen begynder, og være der, indtil den slutter.

2. Lærerne og Lærerinderne maa have alle sine Elevers Navne og Adresser nedskrevne i Klasfebogen og hver Søndag merke, hvilke er tilstede og hvilke fraværende.

3. De maa hver Søndag nedtegne paa Konvolutten, hvor mange Penge der kommer ind i deres Klasse.

4. De skal paase, at de Børn, som de har i sin Klasse, sidder stille. Hvis nogen af Børnene er ulydige og trods gjentagne Formaninger vedbliver at forstyrre Klassen eller paa anden Maade opføre sig uartigt, bør Læreren søge Raad hos Bestyreren.

5. Hvis en Lærer eller Lærerinde nødes at være borte fra Skolen en Søndag, skal det være hans (hendes) Pligt om muligt at skaffe en i sit Sted. Er det ikke muligt, bør han (hun) betids underrette Skolens Bestyrer om, at han (hun) ikke kan være tilstede. I det Tilfælde, at en Lærer eller Lærerinde ikke kan komme til Skole, skal han (hun) sende sin Klasfebog.

6. Hvis et Barn bliver borte fra Klassen paa to hinanden følgende Søndage, skal enten Læren selv gaa til Barnets Hjem og søge at finde ud, hvorfor Barnet ikke har mødt, eller udfylde et Kort som leveres til Bestyreren, der igjen leverer det til Søndagsskolekomiteen forat denne kan undersøge hvad Aarsagen er til Barnets Bortebliven. Komiteen reporterer til Bestyreren.

7. Det er alle Læreres og Lærerinders Pligt saa ofte som muligt at deltage i Lærermøderne.

Søndagsskolens Bestyrelse.

Søndagsskolens Bestyrelse skal bestaa af: Bestyrer, Vicebestyrer, Sekretær, Hjelpesekretær og Kasserer.

Bestyreren og Vicebestyreren vælges af Menigheden, de øvrige Medlemmer af Bestyrelsen vælges af Søndagsskolens Lærere og Lærerinder.

Bestyrerens Pligter.

1. Bestyrerens Pligter er (efter at han selv først har modtaget Jesus som sin Frelser vil lede andre til ham):

a) at aabne Skolen med Sang, Skriftlæsning og Bøn.

b) have Opsyn over hele Skolen, se til

Digitized by Google

at saavel Lærere og Lærerinder som Børn holder sig Skolens Regler efterrettelig, samt ordne og lede alle andre Ting i Skolen.

c) klassificere Børnene og anvise Lærerne sine Klasser.

d) slutter Skolen med Bøn og Sang.

2. Vicebestyrerens Pligter er: i Bestyrerens Forfald at overtage dennes Pligter og desuden at være Bestyreren behjelpelig i Skolens Arbeide.

3. Sekretærens Pligter er:

a) at føre Bog over Søndagsskolens Arbeide, indsamle Kollekten og tælle den, og hver Søndag tælle Lærere og Børn.

b) indkjøbe og sælge Bøger samt føre Regnskab over Boghandelen.

c) forskaffe og uddele Søndagsskolebladene.

d ved Aarets Udgang fremlægge Indberetning for det forløbne Aar.

e) udføre andre Ting, som Skolen maatte paalægge ham.

4. Hjelpesekretærens Pligt er at bistaa Sekretæren i hans Arbeide.

5. Kassererens Pligter er at modtage Kollekten, opbevare Søndagsskolens Penge, betale Søndagsskolens Udgifter, føre Regnskab over Skolens Indtægter og Udgifter samt fremlægge aarlige Regnskab til Søndagsskolen, som gjennem Bestyreren rapporteres til Menigheden.

Fra Arbeidsmarken.

Dr. Hotvedt og Prof. Stokstad. I privat Brev affendt fra Yokohama, Japan, skriver Dr. Hotvedt, at Reisen saa langt har været heldig og behagelig. Bevertningen ombord havde været god, og Missionærerne var vel fornøiet med at have gaaet med det Skib de gjorde.

Past. O. H. Haugen forstaar vi er kommen i Virksomhed der langt nord i Red Lake Co., Minn. Han har ogsaa, som et andet Styrke her i Bladet vil vise, faaet sig en „Medhjælp", og to er jo bedre end en. Vi lykønsker ham og haaber snart at faa en Beretning ogsaa fra denne Arbeider om Guds Riges Kamp og Seier paa det Strøg, hvor han kommer.

Fra Madagaskar kommer den Efterretning, at vore Missionærer i Konferensmøde har udtalt som sin Overbevisning, at det bedste for „Den forenede Kirke" under nærværende Forhold vil være at overdrage sin Mission paa Madagaskar til de fransk Protestanter. I Tilfælde dette ikke fandtes tilraadeligt, var man for, at alle Missionærer skulde bli hjemkaldt undtagen en, som maatte lades tilbage forat holde Eiendommen.

Buggy, ikke Trillebør eller Bærestol. Ved den Forenede Kirkes Aarsmøde i Northfield kom der paa Tale, at de burde sende sin Missionslæge Dr. Behrens i Kina en Buggy. Til dette Øiemed blev optaget en Kollekt stor $165.00 Buggyen er kjøbt og er nu paa Vei til Kina.

Da skal de gule Folk komme til at glo, naar Doktoren kommer kjørende i Buggy, men om en Tid vil de selv heller kjøre i Buggy end i sine primitive Befordringsmidler.

Undervisningen ved Jewell Luth. College tog sin Begyndelse Tirsdag den 10de Sept. Allerede ved første Morgen Andagt var over 50 fremmødt. Studenter Antallet ved første Uges Udgang steg til 102, og endnu er ikke paa langt nær alle, som har ansøgt om Optagelse ankomne.

Skoledirektionen havde Møde i Jewell Luth. Colleges Læseværelse Tirsdag Eftermiddag den 10de Sept.

Ligningskomiteen for Iowa Kreds bestaaende af O. Schefveland, R. Saby fra Radcliffe Ia. nu assisterende Lærer ved Minnesota Universitet og N. J. Løhre mødte i Bestyrerens Kontor ved J. L. C. Onsdag den 12te Sept.

Hist og her bortover hører vi om, at Venner af Præstefamilierne har aflagt „uventet Besøg" i Præstegaarden. Den 2den Sept. om Aftenen traf et saadant Besøg paa Past. og Mrs. Melands i Red Wing. Det var da Præstefolkenes 20-aarige Bryllupsdag, og mange af deres Venner vilde i den Anledning have en liden Feststund sammen med dem. De besøgende bragte med sig værdifulde Gaver som Erindring om Dagen. Taler holdtes af Prof. M. G. Hanson, Past. Quello og andre. Deilig Sang og Bevertning hørte med til Programmet som almindeligt ved slige Sammenkomster. Og saa tilslut et „leve længe" og hjertelig Tak for godt Samvær.

Pennsylvania Synoden, som er forbundet med General Council, er den ældste af dette Lands lutherske Synoder, og gaar derfor gjerne under Navnet „Modersynoden". Den holdt sit 160de Aarsmøde i Reading Pa. sidste Mai. Synoden tæller nu 390 Præster, 776 Menigheder og 143,669 konfirmerede Medlemmer. Paa Mødets anden Dag var der en skarp Forhandling om Ordination af de udeksaminerede theologiske Kandidater. Man havde tidligere ogsaa ordineret dem som endnu ikke havde Kald fra en bestemt Menig-

Digitized by Google

hed. Det samme vilde Flertallet i Synoden ogsaa denne Gang gjøre; men det kom dog ikke til nogen Beslutning. Sagen skal atter behandles i et overordentlig Møde, som skal holdes i Philadelphia efter Jul.

I Chicago er der 36 tysk lutherske Menigheder der staar i Forbindelse med Missouri Synoden. Disse betjenes af 41 Præster. Sjeleantallet i disse Menigheder er 56,846, hvoraf 36,391 er kommunicerende Medlemmer og 6,415 stemmeberettigede. Der er 46 Menighedsskoler inden disse Menigheder, 107 Lærere, 12 Lærerinder, 8351 Skolebørn. Tre engelske Menigheder tilhører den engelske Missourisynode og 2 engelske Menigheder staa i Forbindelse med den tyske Missourisynode. En Præst der betjener en polsk Menighed og en der betjener en Menighed af døvstumme samt Bymissionæren i Chicago staar i Forbindelse med Missourisynoden. Følgende ministerielle Forretninger udførtes sidste Aar af Missourisynodens Præster i Chicago: 2,871 døbte, 1,948 konfirmerede, 945 Par ægteviede, 1,241 Begravelser. Tallet paa Altergjester var 67, 691.

Formand Eastvold saaes ved Sommerskolen i Red Wing den sidste Dag af dette Stevne. Derfra drog han østover. Den 9de Sept. var han tilstede ved Mr. og Mrs. John Halvorsons Sølvbryllup i Immanuels Mgd. i Milwaukee. Det var en hel Begivenhed baade for Sølvbrudeparret og de andre Venner i denne Menighed og Storby. Ved Anledningen talte baade Formanden og Stedets Præst Past. Carlson. Halvorson selv takkede Gjesterne for det hyggelige Samvær.

Hvor Formanden havde standset mellem Red Wing og Milwaukee har vi ikke faaet Tag i, men næst efter Milwaukee skulde han indtræffe i Grand Rapids, Mich. En Mand i hans Stilling har naturligvis mange Reiser at gjøre og mange og mangeartede Møder at overvære og deltage i. Han kan kanske mere end nogen anden faa høre og se, hvorledes „Sorgen og Glæden vandre tilhobe".

Den 5te August blev Past. O. H. Haugen viet til Miss Tilda Gurine Flom, næstyngste Datter af Mr. og Mrs. T. H. Flom, af Stefanus Menighed, fyd fra Milton, N. D.

Vielsen udførtes af Past. N. Økerlund til hvis Kald nævnte Mghd. tilhører og hvor Bruden er opvokset. Kirken var smagfuldt dekoreret med Blomster og Baand for Anledningen. Omtrent 300 Gjester var nærværende og deltog med Brudeparet i deres Bøn og Ønske om Herrens Velsignelse og et langt og lykkeligt Samliv. Efter Vielsen samledes Gjesterne i Brudens Hjem, hvor en meget hyggelig Eftermiddag tilbragtes og hvor Mr. og Mrs. Floms Gjestfrihed kom alle tilgode. Og de mange herlige Retter, som var tillavede af villige og kjerlige Hænder, lod Gjesterne sig smage og gladeligen modtage. Bruden er som nævnt opvokset i Stefanus Mgd., hvor hendes Forældre og 11 Søskende tilhører, og hvor hun var ivrig interesseret i Menighedens Vel og da især i Ungdomsforeningen samt en flittig Arbeiderske i Kvindeforeningen. Som hun selv har erfaret, hvor godt det er at tilhøre Jesus, er hun varm for Sjeles Frelse saa Pastoren vil i hende faa en Hustru, som trolig vil staa ham bi i hans ansvarsfulde og ofte tunge Gjerning, som de nu med Bøn til Gud om hans Bistand og Fortrøstning til hans Naade har optaget. Slægt og Venners bedste Ønsker ledsager dem i deres Arbeide ude paa Indremissionsmarken, hvor Pastor Haugen er ansat som Præst i Red Lake Co., Minn. Og maa Herren faa storligen velsigne deres Arbeide. X.

Red Wing Seminary.

Ifølge forudgaaende Bekjendtgjørelse begyndte Undervisningen i den theologiske Afdeling den 17de September. Kun en Del af hver af de tre Aars Klasser var ankomne til Begyndelsen. Taler holdtes af Bestyreren og Prof. O. R. Wold. Dr. Telleen kunde desværre ikke være tilstede paa Grund af Sygdom. Samme Dag som Skolen aabnedes maatte han tage ind paa St. Johns Hospital, hvor han har holdt til i nogle Dage. Han er imidlertid atter saapas, at han har forladt Hospitalet, og vi haaber snart vil være istand til at optage sin Virksomhed ved Skolen. Af nye Elever i Theologklassen er E. Knutson fra Jewell, Ja., og O. S. Barud fra Madison, Minn., ankomne. Flere ventes.

Bekjendtgjørelser.

Red Wing Seminar.

Undervisningen ved Red Wing Sem. begynder, om Gud vil, i den theologiske Afdeling den 17de September førstkommende og i den forberedende Afdeling den 1ste Oktober førstkommende. Ansøgning om Optagelse i den theologiske Afdeling maa inden første September indsendes til undertegnede. Ansøgningen maa ledsages af en kortfattet Oversigt over vedkommendes Livsførelse, en Redegjørelse for hans Forhold til Herren, og de Grunde, der bevæger ham til at optage det theologiske Studium, samt Attester fra kristelige Mænd, som kjender Ansøgeren.

Det fordres nemlig som Betingelse for Optagelse i denne Afdeling, at man a) har gode, paalidelige Vidnesbyrd om levende og alvorlig Kristendom og ubetinget antager den lutherske Kirkes Lære.

b) I Regelen har gjennemgaaet det forberedende Kursus eller har dertil svarende Kundskaber.

Theologiske Studenter, som tilhører Hauges Synode, har Undervisning og Logis frit.

De, som ønsker Optagelse i den forberedende

Digitized by Google

Afdeling eller agter at fortsætte sine Studier der, bør melde sig til undertegnede inden 15de Sept.

Nye Ansøgninger maa være ledsaget af Attester fra en Præst eller en anden kjendt Mand.

Til Optagelse i den forberedende Afdeling fordres: a) At man besidder en vel forberedt Konfirmants Kundskaber.

b) Fører en moralsk Vandel og ubetinget underkaster sig Skolens Regel og Disiplin.

c) I Regelen ikke er under 14 Aars Alderen.

Undervisningen betales i Forskud med $10.00 samt $1.00 for Library Fee og $1.00 pr. Uge for Værelse, Lys og Varme. De, som optager det specielle Forretningskursus betaler $15 00 for Undervisning foruden $1.00 Library Fee, og den nævnte Pris for Værelse, Lys og Varme fra 2den Oktober til Jul.

Anden Termin fra Nytaar til Udgangen af April betales med $15.00 for Undervisning og $20.00 i Forretningskursuset samt $1.00 pr. Uge or Værelse, Lys og Varme.

Library Fee, for Lys og Varme betales ogsaa af de theologiske Studenter.

Prisen for Værelse, Lys og Varme er en Del billigere paa øverste Etage i den gamle Bygning. Enkeltværelser koster $1.25 pr. Uge.

Theologiske Studenter, som benytter Enkeltværelser vil ifølge Direktionens Bestemmelse betale $1.00 pr. Uge. Saalænge der er Rum ved Skolen maa Studenterne bo i Bygningerne. Undtagelse herfra gjøres kun ifølge speciel Tilladelse.

En Indemnity Fee af $2.00 betales af dem, som bor i Bygningerne. Disse Penge tilbagebetales naar man forlader Skolen, hvis man har alt i den Orden det var naar man flyttet ind.

I Skolens Boardingclub faaes Kost til billig Pris.

En Sygeforening er oprettet ved Skolen. Studenter kan blive Medlemmer af denne ved at betale 15c pr. Maaned og faar i Tilfælde af Sygdom, Læge, Medicine og Pleie til en Sum af $20. Medlemsforbindelsen er gjeldende for hele Skoleaaret.

Alle Ansøgninger om Optagelse, Ordning af Rum osv. sendes til undertegnede, Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.

Skolens Katalog og andre Oplysninger gives paa Forlangende ved at henvende sig til Undertegnede under ovenstaaende Adresse.

En kort Fremstilling af Skolens Historie og Virksomhed siden dens Begyndelse indtil for nogle Aar siden sendes portofrit for 10c ved at tilskrive C. Lillethun, Red Wing, Minn.

M. G. Hanson, Bestyrer.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholder, om Gud vil, ifølge Indbydelse sit Aarsmøde i Lincoln Mgd.s Kirke, Slater, Iowa, Pastor Simon E. Hansons Kald 22de—24de Okt. først. Mødet begynder den 22de med Prediken Form, Kl. 10:30. Samtaleemnet er Filipenserne 3, 1—11. Kom i Herrens Navn ret mange med Bøn om rig Velsignelse.

J. N. Sandven,
S. E. Hanson.

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde denne Høst, vil være af den Godhed, snarest mulig, at indsende sin Begjering derom til undertegnede.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Eidsvold Mgd., Pierce Co., Wis., Pastor O. S. Melands Kald, ønsker et Kredsmøde afholdt hos sig den 8—10 Nov., altsaa Fredag, Lørdag og Søndag. Paa Søndag Kirkeindvielse. Presterne vil behage ordne sig saa, at de kan være over Søndag. Mødet begynder den første Dag med Prediken Kl. 10 Form. Samtaleemne Sal. 1. Skyds møder i Red Wing Dagen før Mødet. Bethlehems Mgd. af samme Kald ønsker et Samtalemøde Mandag og Tirsdag. Altsaa den 11te og 12te Nov. Forsøg, Brødre, at være med ogsaa paa det Møde. Herren lade det lykkes.

M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Om Gud vil og vi leve afholdes et kristeligt Samtalemøde i Støbdals Mgd. ved Blackfalds, Alta, Past. H. Moes Kald. Mødet begynder Fredag den 18de Okt. Thema: Ef. 35. Gud velsigne Mødet.

T. T. Carlson.

Om Gud vil, bliver et Missionsmøde afholdt i Ebenezer Mgd., Douglas Co., S. Dak. Rev. J. S. Olsens Kald, 17de til 20de Oktober. Mødet begynder med Prediken Kl. 10 Form. den 17de.

Samtaleemne: Rom 8, 1—11. Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet i Corsica, S. D.

Hjertelig velkomne alle som kan komme.

Paa Menighedens Vegne
Charley Johnson, Sek.

Om Gud vil afholder Ada Kreds et „Predikantmøde" i Rothsay, Minn., Past. U. D. Johnsons Kald fra 8—10 Oktober. Flere vigtige Emner angaaende Guds Riges Fremme vil blive behandlede. Vi ønsker at se alle Kredsens Præster og Lægprædikanter om mulig hid til Mødet.

Paa Foreningens Vegne
U. D. Johnson.
J. J. Rendahl.

Ifølge Indbydelse afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Palestina Menighed, Pastor T. C. Thompsons Kald, den 15—17 Oktober. Samtaleemne Joh. 15, 18. Mødet begynder Kl. 2 den 15de. Skyds møder i Huntington og Dolliver paa Formiddag den 15. De besøgende som kommer fra Øst, fra Bricelyn eller

Digitized by Google

Forest City paa Rock Island Banen kommer til Gruver Dagen før Mødet den 14de Kl. 4.30 hvor Skyds vil være tilstede. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

B. B Olson.
P. P. Wolden.

Ifølge Indbydelse har midtre Iowa Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Stavanger Mgd. Garden City, Iowa, Pastor S. O. Heidals Kald den 16de til 18de Oktober 1907. Samtaleemnet vil senere blive bekjendtgjort.

I Norway Mgh., 4 Mil vest fra Eagle Grove, Pastor A. E. Distads Kald, den 20—22 Oktober 1907. Samtaleemne Esaias 12. Mødet begynder med Prediken Formiddag. Pastor O. R. Sletten indleder Samtalen. Skyds vil møde i Eagle Grove Lørdag Eftermiddag og Mandags Morgen. Dette blir Foreningens Aarsmøde. Saa mange som kan opfordres at møde frem.

Paa Foreningens Vegne
N. Berve.
K O. Roe.

Pastor A O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Past. M. L. Dahles Kald, Thief River Falls og Omegn, og Past. O. H. Haugens Kald, Brunkeberg, Red Lake Co., Minn., den 26de September til og med den 3die Oktober.

Past. A. E. Skogerbøs Kald, Greenbush, Roseau Co., Minn., den 4de til og med den 7de Oktober.

Thief River Falls, Minn., Tirsdag Aften den 8de Oktober.

Kongsvinger Menighed, Polk Co., Minn., den 9de og 10de Oktober.

Grand Forks, N. Dak, Torsdag Aften den 10de Oktober.

Cumings, N. Dak, den 11te Oktober.

Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. Dak. den 13de Oktober.

Zions Menighed, Reynolds, N. Dak. den 13de Oktober.

Grand Forks, N. D., Mandag Aften den 14de Oktober.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Professorløn Bed Pastor J M Wick fra S S Batne, Ihlen, Minn 2.00
Edward Halvorson, Fosston, Minn. 1.0
Bed S Anfind fra Kvf. i Wisner, Nebr 10.0
Bed Pastor Westby fra Charley Bengtson 1.00
Mrs. H E Sether, Wilder, Minn 2.0
Bed Pastor A A Dahl fra Martha Johnson, Blair, Wis. 1, Nels Kogslien, Pigeon Falls, Wis. 1 ..... 2.00
18.00
Før kvitteret for 1027.35
1045.35

J. L. Lasleson.

Professorløn: Fra Lysters n. ev. luth. Mgd., Hannaford, N. D.: Past. M Rjust 3. Andrew Fortney 2. Christ Furaas. Jens Furaas. Carl Berg. Louis Kvisle hver 1. ..... 9.00

J. L. Lasleson pr. M. G. Hanson

Til Iowa Kreds: Bed G Jergenson, Bethlehems Mgd., Holman, Ja. 6.15.—Bed T K Jacobs Offer i Cats 3.80. i Strand ved do. 13.06.—Bed Pastor Odland fra Betania Kvf 10.00.—Bed Pastor Simon Hanson Offer i Hurley, Ja. 14.68 Bed Pastor Berg fra Bethania Mgd., Leroy, Minn. 7.60.—Fed Karolusson Gave til Kredsen: Hans Christ 3. Ole Knudsvig 2. Elling Hugaas 1. Offer i Stavanger Mgd. 16.34.—Bed Mrs. A A Enge fra Salems Mgd.s Kvf., Roland, Ja. 11.00.—Bed Søren Skeie Offer i Betania Mgd., Heidals Kald 14.90.—Offer Bethels Mgd., Storm City 16 30.—Bed Pastor Eastvold fra Zions Mgd. 8 00.—Bed Pastor Simon Hanson Offer optaget Slater, Ja. Mar. 7, 13 16.—Bed E P Tvedal Offer i Stavanger Mgd., Heidals Kald 13 50.—Bed Pastor T K Jacobs, Strand Ja., Offer 6 15.—Bed John Janson fra Norwan Mgd., Humboldt Co., Ja. 11.71.—Bed Ole Hanson fra Clear Lake & Elsworth Mgd. 15.21.—Bed Ole Rasmussen fra nordre Kvf i Zion Mgd., Sandvens Kald 5 00.—Bed O Danielson fra Haugs Mgd s Kvf., Canoe, Ja. 19 90.—Bed Pastor Odland fra Betania Mgd. Frost, Ja. 10 00.—Bed Pastor Paulsrud fra Elims Mgd., Randall, Ja., 18.65.

Alle siges hjertelig Tak for Gaverne.

Paa Kredsens Vegne
C. L Karolusson, Kas

Missionær Himles „Astrakhan fur coat" til Salg for halv Pris. I god stand. Skriv til Rev. O. R. Wold.
R. 4 Box 1, Red Wing, Minn.

Missionslitteratur! se her!

Missionsproblemer set fra den praktiske Side, diskuteret af Missionærer paa Marken. Interessante og lærerige!

Referat fra Fælleskonferenserne afholdt i Fancheng og Laoho-kou 1905 og 1906. Kan faaes ved at tilskrive Hauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn. Pris 15 Cents pr. Stykket.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c fleksible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Geizer

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vælbige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koste heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademist Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til m give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser
Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Guds Rige; 2. Fra Samtalemødet i Madison, Wis.; 3 Professorlønnen; 4. Indførelse; 5. Illinois Luther Ligaens 13de Aarsmøde; 6. Et Forsøg som lykkedes; 7. Fra J. J. Oakland; 7. Dabdel over Presten; 8. Bekjendelsens 9. Betydning i Menighedsarbeidet; 10. Til „Budbæreren" fra M. O. Wee; 11. Du hedder Johannes; 12. Kinamissionen; 13. „Budbærerens" Ildelinger; 14. Regler for Søndagsskolen; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Bekjendtgjørelser; 17. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 40 | Lørdag den 5te Oktober 1907. | 39te Aarg.

De salige.

Sal. 32, 1—2.

(Af K. Rettedal i „Lægmandsk.")

Naar vi skal tale om de salige, saa er det naturligt for mange af os at tænke paa Himlens Indvaanere, den triumferende Skare, som lever og bevæger sig i den fuldkomne Salighed.

Det er muligt, at ingen af os tviler paa, at disse er salige; men nu tænker vi paa de salige paa Jorden. Her findes Mennesker, som ikke liker slig Tale: Salig paa Jorden. Udtryk som disse: „Jeg er salig paa Blodets Regning", eller „salig jeg er gjennem Tro, frelst blot af Naade ved Guds Søn", er for dem meningsløs, ja mildest talt utilbørlig Tale.

Om nogen i denne Forsamling nærer slige Tanker vil jeg opfordre dig til at give Agt paa Ordene i vort Emne: „Salig er" osv. Og la saa Guds Ord faa være øverste Autoritet og faa staa over dine Meninger.— Hvem var vel Skaren, Johannes saa i Himlen? Det var dem, som havde tvættet sine Kjortler.

Den, som ikke gjør Alvor af sin Saligheds sag paa Jorden og blir salig her, blir det aldrig i Evighed.

Vi vil samle vore Tanker om følgende tre Hovedpunkter:

1. Menneskets Livsbehov eller Livstrang.
2. Usaligheds Aarsag.
3. Hvad Salighed er, hvordan den opnaaes og hvordan den bevares.

Med Menneskelivets Trang tænker jeg særlig paa de Behov eller den Livsstilling, vore medfødte Sjelsorganer gjør Krav paa.

Alt levende har sine Livsbehov.

Planter, Dyr, Mennesker, hver Skabning har sin Trang efter sine Organer, som maa tilfredsstilles, om de skal kunne leve. Der undersøges, undervises og forsøges for at finde den bedste Maade at stelle Dyr og Planter paa, saa at de maa trives og befinde sig vel.

Lad mig bare nævne noget saa kjendt som dette, at Fuglens Organer trænger Luften og Fiskens Organer Vandet. Deres Organer er dannet for den bestemte Atmosfære, eller det bestemte Element. Et Brud paa dette Forhold vil ha Døden tilfølge.

Ligeledes vil Grenen visne om den rives af Stammen, og Blomsten dø om den skjæres af Planten. Forbindelsen er Betingelsen for Liv, Adskillelse er Aarsag til Død.

Et Menneskes dybeste Livsbehov er Gud.

Et Menneske uden Gud, skilt fra den levende Gud, det er en Stængsel for Livstrangen, et Brud paa Livsloven med Døden tilfølge. Det er, som en Gren, skilt fra Stammen, det visner og dør ligefuldt, om end ikke lige snart, paa Ærbarhedens Vei som paa Lastens Vei.

O, skrækkelige Stilling at være skilt fra Gud! Vi er skabte slig, at vi maa være sammen med Gud og finder aldrig Hvile og

Digitized by Google

Fred andetsteds end i Gud. Dette, at være løsrevet fra Gud er Menneskets største Ulykke i Tiden. Og naar den Brist, som i Tiden føltes saa bitter, er blevet udviklet ved stadig Modstand mod Guds Helligaand, til det „befæstede Svælg" hvor ingen Forbindelsesmulighed er tilbage, da er og Haabløshedens pinefulde Kval umulig at forme i menneskelige Ord.

Dette er den usaliges Stilling, ligesaavist som Usalighedens Aarsag er Synd. Synden kom ind i Verden og dermed Fiendskabet.

Paulus kalder det Gjærdets Skillevæg. Ef. 2, 14. Og i Es. 58, 2 staar der ligefrem: "Eders Misgjerninger har gjort Skilsmisse mellem eder og eders Gud." Synden mellem dig og Gud er din forfærdeligste Ulykke, dyre Sjel! Om denne Stilling siger David: „Min Livssaft svandt hen som ved Sommerens Tørke".

Som den varmeste Sommersol gjør Jorden tør og bringer saftfulde Træer til at skrumpe ind, saa Kvistene visner og Bladene gulner og falder af, slig følte David det, da Synden stængte mellem ham og Gud.

Og denne Tilstand er ikke ukjendt for os Mennesker nu tildags heller. I stærkere og svagere Grad har enhver Erfaring for dette, og der findes og bruges mange Ting forat tilfredsstille dette Sjelens Begjær, denne Sjelens Hunger og Tørst. Vi skal ikke forsøge at regne op slige Ting, som blir brugt til Sjeleføde; men det gaar dem i alle Tilfælder som en Mand, jeg har hørt om og kjender noget til, han er lidt af en Raring, han fandt paa at han vilde leve af Græs.

Saa spiste han Græs og mente at han kunde leve af Græs ligesaavelsom Dyrene. Men dette Eksperiment havde saa nær kostet ham Livet. Hvorfor? Simpelthen fordi han mangler Organer for slig Føde. Hans Fordøielsesorganer greiet ikke Græsset i dets Naturtilstand, derfor holdt han paa at dræbe sig selv.

O, hvor mange, som forsøger at tilfredsstille sin Sjel med aandelig ødelæggende Ting og gaar ulykkelige.

Skal vi blive salig, maa vi faa de Ting, vi trænger. Vi maa faa tilfredsstillet Sjelens Behov og Trang.

Hvad er Salighed?

Skal jeg svare med et Ord paa dette Spørgsmaal, da vil jeg sige: *Det er Menneskeaanden i Harmoni med sig selv og med Gud.*

Men vi kan ogsaa sige, at det er en Syndernes Forladelse; „thi hvor Syndernes Forladelse er, der er Liv og Salighed". Det er at have Skillevæggen nedbrudt og have uhindret Syn ind i Guds forsonende Faderhjerte. Salighed er Hjertets Hvile i Gud. Salighed det er at være i Samfund med Gud og faa Hjertetrangen tilfredsstillet, saa en er i Harmoni med sin Sjels Begjer.

Hvordan opnaaes dette?

David viser os Veien at opnaa Salighed. Han siger: „Jeg bekjendte min Synd for dig og skjulte ikke min Brøde", V. 5.

Ufrelste og frafaldne Sjel, her er Nøglen til dit Hjerte. Skal Skillevæggen komme bort, saa maa *du* ville have den bort. Og Vilje maa bevises i Handling derved, at du bekjender din Synd for Gud. Dernæst at modtage Syndernes Forladelse, at tro at den bekjendte Synd er tilgit og udslettet af Gud for Jesu Skyld. Det er ligesom David finder Guds tilgivende Naade som et Hav for sit Hjertes Dør, og *saasnart han aabned Døren, da strømmede Forladelsesnaade ind.*

Jeg bekjendte, og du borttog min Syndeskyld.

Dette er Bibelens korte, klare Saliggjørelsesorden. Vil du bli frelst, saa maa du opgi din Synd, overgi den til Gud. Vil du faa Kvittering, saa kom med din Regning, og Kristi Fortjeneste vil dække din Skyld. Bekjendt Synd er forladt Synd. „Dersom vi bekjender vore Synder, er han *trofast og retfærdig*, saa han forlader os Synderne og renser os fra al Uretfærdighed. (Johs. 1. 9).

Du som venter paa en solbar Fornemmelse til Svar paa din Syndsbekjendelse, aa, om du dog vilde tro Guds Ord, saa fik du siden det, du forventer. Det er værd at mærke, at David siger: „Du borttog min

Digitized by Google

Syndesfyld." Ikke Syndefølelse, ikke heller Syndeminder, men Syndesfyld.

Naar vi taler om Bekjendelse af Synden, saa er det ikke hver enkelt Synd, som er gjort, her menes; thi hvem husker alt det onde en har gjort. Det her menes, er først og fremst Erkjendelse og Bekjendelse af Hjertefordærvelsen og Afvigelsen fra Guds Viljes Vei med den forlorne Søn: „Far jeg har syndet". Dernæst Bekjendelse af de enkelte Synder, som ligger paa Samvittigheden og som Guds Aand erindrer om.

Nu lyder Ordet ogsaa visselig til dig, som er kjendt her, du har gaaet denne Vei. Du ved intet med dig selv, intet som du holder skjult for Gud. Og alligevel ikke salig.

Du ligger fangen i Vantroens Garn. Har du bekjendt din Vantroens Synd for Herren? Kanske det er denne Synd som stænger Naaden ude hos dig.

Det er ved Tro, vi sættes i Forbindelse med Gud. Hvad hjælper Naadens Hav, naar der er en brudt Ledning eller tilstængt Løb til dit Hjerte.

Alt som stænger er Synd. Al Synd maa under Dommen for at kunne beseires. Synden forladt, Brøden gjort god. Overtrædelserne tilregnet ham, som blev regnet blandt Overtrædere. O, det er saligt at være benaadet ja retfærdiggjort og arveberettiget som Barn med den enbaarne.

Hvordan bevares det salige Samfundsliv? Det skal ikke nægtes at mange har Ledningen i Orden, men er dog saa aandelig fortørket i sit Aandsliv.

Hvad er Aarsagen?

De er muligens flere. Jeg vil nævne en med en Fortælling jeg har hørt engang. I et Hus, hvor de havde Vandledning indlagt og til en Tid rigeligt Vand, der begyndte det at minke af lidt efter hvert og tilslut blev det næsten tørt i Kranen. De maatte grave Ledningen op og undersøge, om der var Hul nogen Steds; men Rørene var hele. Stængselen var inde i Røret. De fandt en „Haletusse", som antagelig var kommet igjennem Silen i Røret ganske liden. Den havde saa vokset større efterhvert indtil den stængte til Vandrøret.

Salig er den i hvis Aand der ikke er Svig.

Vogt dig for de smaa „Haletusser".

Undersøg dit Liv idag.

Kjæler du for og opfostrer nogen Synd? Dyre Sjel, tænk dig om! Pengegjerrigheden. Tæller og beregner du Indtægter, Renter og Udgifter saa snart du faar en liden Tid? Vogt dig!

Ærgjærrighed. Du vil og maa være bedste Predikant, varmeste i Bøn, bære Vidnesbyrd om flittigste Arbeider, største Yder til Mission og Velgjørenhed. Saa gaar du misfornøiet fordi om der ikke tages Hensyn til dig, bruger dig til Leder osv. Vogt dig!

Sladdersygdommen. O, hvormanges Liv den har kvælt, den Slangen. Vogt dig! Sæt noget for din Munds Døre!

Partisygen. Bekjendelsespartier, Reformpartier, Missionspartiskhed. O, hvor dette kan udhule Livet og kanske det sidstnævnte bringer en mest til at tørke ind. Kristne, lad os være paa Vagt.

Forfængeligheden. Den forkrøbler manges Liv. Tænk om det blev saa om at gjøre at tage sig ud for Mennesker. Tænk om der brugtes saa megen Tid paa Knæ, som der af mange bruges i Toiletværelset. Et urent Tankeliv og aandelig Dovenskab følges som Regel. Og der var vist Aarsagerne til Davids Fald. Han kom fra Leiet ved Aftenstid, og det endog mens hele Folket laa ude i Krig. Og det rene i hans Tanker udviklede under Lediggangen.

Lev ikke i Uvirksomhed, fordøm Dovenskaben hos dig selv. Banlys de stygge Tanker, et hurtigt afgjort nei til dem.

En Tanke som i Sjelen kom
Og som man lidt lod raade,
Har saa tidt gjort Sjelen tom
Paa Guds søde Raade.

Den salige er Seierherre over Synden ved Naadens Magt. Den nøgne Sjel skal ikke rokkes af Vandskyllene. Han hviler paa Klippen.

Her er det tillidsfulde. Du er mit

Digitized by Google

Skjul, du bevarer mig for Trængsel; med Frelses Jubel omgir du mig.

Du! Du! Du! Dette er Omkvædet hos dem, som har opgivet sig selv og lever i Kristus „Du har grebet min høire Haand, du leder mig ved dit Raad, derefter optar du mig i Herlighed. Ps. 73, 23—24.

Dette er de saliges Lod og Livsstilling. Og dette er noget af det vi maa ta i Agt, om vi skal bevares i Salighed.

Saa skynd dig til Jesus enten du er en David eller en Nathanael, en Synderinde eller en Nikodemus.

Hvi vil du længere dvæle borte fra Livet i Gud,
Verden bedrager dit Hjerte, kom og bliv Frelserens Brud.

Amen!

Hvor er vi?

Vækkelseskristendom eller Opdragelseskristendom hed det nys i „Budb.", det fik ogsaa mig til at tænke. Er ikke Guds Ord Aand og Liv? Vil ikke Ordet ret lært opdrage Folk ret, til sande Kirkefolk? Et Blik paa vor Kirkes Historie vil hjælpe os til at give Svar paa dette Spørgsmaal. For at kunne bedømme nærværende Foreteelser er det godt at laane Lys fra Historien. De store Grundtræk i Historien gjentager sig selv. Der er intet nyt under Solen, siger Vismanden.

Den Guds Mand Luther kjæmped haardt og længe for at kunne give os en aaben Bibel. Den herlige Skat, som han formaaed at drage frem var, at Mennesket retfærdiggjøres ved Tro. Den fremstilled han ogsaa underfuld klar og deilig. Folk glædet sig ved den. Den bekymrede og trætte Sjel fandt Fred og Hvile ved Troen. Med Seiersjubel drog man i Felten mod Mørkets Hære.

Saa skulde man til at bringe Indholdet af den ny erkjendte Sandhed i videnskabelig Form. Melanchton begyndte Arbeidet og gjennem det 17de Aarh. fremsatte den lutherske Kirke en meget prægtig Dogmatik. Men under Udviklingen af dette Læresystem blev de egentlige livgivende Frelsessandheder stillet mere i Baggrunden. Det blev mere om at gjøre at faa Folket opdraget til at forstaa Sandheden end at faa erfare dens Virkning. Samfundet som Individet kan kun leve paa det klare Guds Ord; ikke paa theologiske Læresætninger. Følgen blev en ydre Kirkelighed uden Kristendommens indre Kraft, saa allerede Johan Arndt, død 1621, maa klage, at Kristus har mange Tilhængere men faa Efterfølgere.

Det er let at forstaa, hvorfor Udviklingen gik i den Retning. Der var Kamp for Sandhedens rene Lære baade tilhøire og tilvenstre, mod Katholik og Reformert. Og under alt og altid finder vi Naturmenneskets Trægbed til at give Sandheden Indgang i sit Hjerte. Man har saa let for at slaa sig til Ro med ydre Former.

Der var ikke mange, som havde Luthers Seerblik, derfor seiled man just paa de Skjær, han havde raabt Varsko for. Det blev Stagnation istedet for Udvikling og Fremgang.

Dette er Ting, som de fleste ved om. Det Lys, som nys brandt saa klart, blev fordunklet. Det var mørkt i den lutherske Kirke. Lyset var dog ikke rent borte. Vi har nævnt Arndt og saa husker vi H. Muller, C. Scriver o. f., de havde klart Lys; men de magtet ikke at sprenge Mørket. De var ikke forstaaet af sin Samtid; men haardt dømte af den Kirke de tjente.

Det var imidlertid forundt Filip Spener og August Francke at bringe klart Lys frem igjen. Det var den pietistiske Bevægelse.

Hvad var det nu disse Mænd bekjæmped? Ikke Rettroenhed. Tvertimod, de stod paa bibelsk og luth. Grund. Men død Orthodoxi vilde de tillivs; her mødte de Modstand og Misforstaaelse. Det de stred for har været samlet væsentlig under 3 Hovedpunkter.

1. Gjenfødelse. De orthodoxe holdt for at enhver døbt er gjenfødt, og at hvor dette aandelige Liv ved en ret Opdragelse

Digitized by Google

har faat Næring og Pleie, der vil findes et normalt Kristenliv. Hvor saadan Næring og Pleie har været forsømt, der vil trænges Opvækkelse.

Pietisterne lærte, at vel er Daaben gjenfødende, og at det er muligt at bevares i Daabsnaaden.—Herpaa er Spener selv et Eksempel;—men endog her er Opvækkelse nødvendig, da det bevidste Menneske skal treffe sit Valg. Den Opvækkelse, som den frafaldne, det ligegyldige Verdensmenneske trænger, er identisk med Gjenfødelse. At den levende Tro, som faaes ved Gjenfødelsen, vækkes i en syndig Jammers Følelse, og skal føre Mennesket til Bevisthed i sit Kristenliv.

2. Om Retfærdiggjørelse og Helliggjørelse lærte Pietisterne som de orthodoxe, at Mennesket retfærdiggjøres ved Troen; men sa de: „Det er kun den levende Tro, som retfærdiggjør." Og denne Tro maa vise Ægthed i sand Helliggjørelse. Med indtrængende Alvor anbefaler Spener: Fælles Bibellæsning, Lægfolkets Deltagelse i det kirkelige Arbeide og Kristentroens Bevis ved et Liv i Kjerlighed og gode Gjerninger. Derfor har nogen sagt: „Luther reformerte Læren, Spener reformerte Livet.

3. Om Kirken. Hvor Naademidlerne forvaltes ret af ret indsatte Præster, der er Kirken, lærte de orthodoxe. Pietisterne stillede sig imod dette og sa, at det er sande troende Mennesker, som udgjør Kirken, og denne har Naademidlerne. Dette om ret indsatte Præster havde de orthodoxe faat til slig, at det var mere om at gjøre for en Ordets Forkynder, at han var ordineret ret, end at han var en sand kristen. Derfor holdt Pietisterne fast paa, at Præster i det nye Testamente „gjøres ikke, men fødes, vies ikke, men skabes."

Disse orthodoxe Anskuelser er vel for det meste Gjengangere fra den katholske Kirke. De var begravede engang i Reformationens Dage, men er ikke borte endnu.

Det var især under Franckes Ledelse at Pietismen greb om sig. Fra Universitetet i Halle strømmede Skarer af ildfulde Ordets Forkyndere, saa Bevægelsen rak ogsaa til Skandinavien. Senere fattedes der Ledere og Bevægelsen kom ind paa skjeve Spor. Den sande pietistiske Aand havde dog sin Talsmand. Vort Hjerte fryder sig bare vi nævner Navne som Kingo, Brorson og Pontoppidan, og i deres Spor fulgte Hauge.

Hvad var det som var særs med disse Pietister eller Læsere? Det var vel det, at de havde faat Smag for Guds Ord, saa de likte at samles om det ikke bare i Kirken, men ogsaa i Husene. Var det ikke det Spener begyndte med? Var det ikke slig Hauge gjorde? Derfor disse ugentlige Bønne- og Opbyggelsesmøder.—De saa paa Presten ikke som en Midler mellem Gud og Mennesket; men la heller Vægt paa det aandelige Præstedømme. At den som er kaldt af Gud er ret kaldt til at vidne for sine Medmennesker og ingen maa hindre en saadan. De saa vel at her var Anledning for Svermeri, som de og var beskyldte for; men de voved dog ikke at gjøre det anderledes, eller sætte andre Skranker.

Som de, der elskede Guds Ord, virkede de for Opdragelse, at opdrage og belære med Guds Ord. Men de ivred mest for Vækkelse. Vistnok er Ordet Aand og Liv; men skal det virke Liv, saa maa det bevidste Menneske give Ordet Rum i sit Hjerte. Det maa vælge Livet.

Hvor er nu vi? Hvad er vort Standpunkt? Enhver vil kunne forstaa, at det er ikke let for et Samfund at „bevare den første Kjerlighed." Samfund som Individ maa kjæmpe for at bevares i Sandheden. Vi har de samme Fiender at bekjæmpe nu, som de havde i Tiden efter Reformationen. Her er Katholicisme, eller lad os sige død Rettroenhed, paa den ene Side. De har Opdragelseskristendom. Paa den anden Side er de reformerte, der er der mere Vækkelseskristendom. Fra begge disse Hold bør vi lære noget. Men vi maa holde Øinene aabne saa vi ved, hvor det bær hen.

Hvad er da vor Opgave? Det er vi vist enige om, at bygge Guds Kirke. Det er om Midler og Maade, hvorpaa dette skal naaes, at Meningerne deler sig. Alt efter ens kirkelige Syn.

Nogle ser med Længsels Blikke henimod

Digitized by Google

en Folkekirke; ved at komme ind der vil vi letteſt kunne løſe vor Opgave, mener de.

Andre, ſom ſer paa den aandelige Sløvheds Tilſtand, vor Kirke er kommen ind i, friſtes til at gaa til den anden Side, henimod reformerte Methoder for at faa Vækkelſe. Hvor ſtod de gamle Haugianere?

Nylig paa et af vore Møder var der en ældre Kvinde tilſtede, ſom havde tilhørt vor Synode for 30 Aar tilbage men ſiden været i et andet Samfund. Efter Mødet ſpurgtes hun, om hun kjendte Haugianerne igjen. „Jo, da I begyndte at gaa paa Knæ at bede til Gud her ikveld, kjendte jeg eder igjen", ſa hun.

Det er vor Sorg, at „Kjerligheden er blit kold hos mange." Lad os derfor komme ihu, hvorledes vi har annammet og hørt, bevare det og vende om. Herren kommer ſnart ſom en Tyv over den ſovende Kirke. Maa Herren velſigne og bevare Hauges Synode!

T. J. S.

Til „Budbäreren" fra M. O. Wee.

Vi er fremdeles i Bergen. Har dog nu det Haab, at „Fangenſkabet" ſnart vil ophøre, da vor lille Ruth er i god Bedring.

Saa traf det ſig ſlig, at den ſtore Aand inden Tonekunſtens Verden, Edvard Grieg pludſelig kaldtes bort ved Døden her i Byen den 4de September ſidſtl. Begravelſen foregik fra Kunſtmuſeet den 11te paa Statens Bekoſtning. Det var en ſtorartet Affære. Krandſe og Blomſter næſten uden Ende.

Den Krands, der udmærkede ſig fremfor alle andre, var Keiſer Wilhelms. At noget ſaa vakkert i den Retning kan frembringes her paa Jord, virker virkelig overraſkende.

Kirken ſkylder Ed. Grieg en vedvarende Tak for Udſættelſen af den verdensberømte Melodi til Brorſons Svaneſang: „Den ſtore hvide Flok vi ſe." Den blev ogſaa ſunget ved hans Baare.

Forrige Aar modtog Grieg Doktorgraden fra Oxford Univerſitet, England.

Som jeg forſtaar, ſkal hele den betydelige Formue Grieg efterlader ſig, i ſin Tid anvendes til Støtte for Muſiklivet i Bergen. Liget blev krematoret. I Krematoriet forrettede Paſtor Konow. Dette, paa denne Tid og under nuværende Omſtændigheder, viſer nokſaa klart, hvordan de ſtore ſtiller ſig til den bekjendte „Konowſag". Sognepreſt Grimnæs har frataget Konow (der kun er Kapellan) Retten til at forrette Daab, Nadverd, læſe med Konfirmanter oſv. Saa overdrager Staten, Bergens Komune, ſaavelſom afdødes nærmeſte ham, netop ham, Kirkens Andel i de Sørgehøitideligheder, der havde national Betydning.

Da jeg tror at det vil intereſſere „Budb." Læſere at faa ſe Paſtor Konows Tale ved denne Anledning i ſin Helhed, ſender jeg den ordret, taget fra Annonce-Tidende for 10nde Sept. d. A. (Se nedenſtaaende.)

M. O. Wee.

* * *

Som meddelt igaar forrettede Paſtor Konow i Kapellet paa Mellendal. Paſtorens Tale lød ſaaledes:

Sig altid Gud og Faderen Tak for alle Ting, ſiger Skriften. Bedre kan vi heller ikke hædre den afdøde Meſter end ved at ſige Livets Gud Tak for alt, hvad han gjennem ham har givet os. Vi takker den afdøde Meſter ſelv, fordi han viſte den faktiſke, mandige Gudstro, at han aldrig gav tabt, men troede faſt paa det Væld af Toner, ſom var i ham. For ogſaa det er praktiſk Gudstro at ſtole paa de Kræfter, Gud har givet os. Det gjorde den afdøde. Det er et Træk i hans Billede. Derfor ſkaaned han heller ikke ſig ſelv, men hengav ſig af al ſin Magt til ſin Opgave og ſtandſed ikke før alt, hvad der var i ham, havde fundet ſit Udtryk og ſin fuldendte Form. Os alle har han dermed viſt hvad der er et Menneſkes Pligt og et Menneſkes Lykke. Men naar et Menneſke aabenbarer den Kraft, ſom er i ham, er det Gud ſelv, ſom ſkal æres. Det er fra ham, Livets Kræfter kommer, og det er ham, ſom giver Mod og Styrke til at bruge dem.

Den afdøde Meſter har malet for os i Toner hele vort Folks og vort Lands Eien-

Digitized by Google

dommelighed, det syre og det vilde og det sørgmodige, som gjerne altid gjemmer sig bagom. Folkets Sjel higer efter Lyset, higer opad, men maa ofte leve afstængt og kuet. Deraf den dybe, sorgfulde Underklang, som klinger gjennem saa mange af dets Melodier. Alt dette har den afdøde draget frem og gjort os klart. Samtidig har han sunget for os om Ungdommens Glæde og Jubel. Han har i sin Musik aabenbaret os den i dens Renhed og Lykke. Men, naar han har gjort det, hvem er det da, som i Virkeligheden staar bagom og taler til os? Det er Gud selv. Det er Gud som gav den afdøde Mester hans store, herlige Gaver. Det er Gud, som gjennem ham har villet vise os et Billede i Musikens Sprog af Livets Rigdom og lade os høre de Toner af Længsel efter det høiere, som klynger dybt igjennem det.

Vi siger, vi har mistet den afdøde. Men det har vi jo ikke. Da hans Legeme mat og træt sank tilsammen, var hans Gjerning gjort, hans Arbeide afsluttet. I hans Værker havde hans Sjel allerede paa Forhaand ligesom skilt sig ud for at leve videre iblandt os, uafhængig af Døden. Naar saadant sker og sker saa tilnærmelsesvis fuldt og helt som her, da siger vi, et Menneskes Liv og Død er Harmoni. Livet fik udfolde sig. Lidets Frugt fik løsne sig fra Stammen. Naar saa den gamle Stamme selv synker sammen, da er det Livets egen jordisk talt fuldendte harmoniske gudgivne Ordning. Vi siger bare Tak, Tak til den afdøde og Tak til Gud for al den Glæde og Opløftelse, som saa ofte og saa rigt gjennem ham er blevet os tildel.

Den afdøde er nu gaaet ind gjennem Dødens Port, den som venter os alle. Her er vi ved det Sted, hvor al udvortes Forskjel mellem Menneske svinder. Her er den menneskelig største og menneskelig mindste lige. Her staar vi foran den hellige Gud selv som spørger efter, hvad der bor i Hjertet og kræver samme Troskab af den udvortes mindste, som af den udvortes største. Her er vi ogsaa ved det Sted, hvor der for alle tilsidst kun blir et tilbage: Bøn til ham som baade er Sandhed, Kjerlighed og Trofasthedens Gud. Til ham overgiver vi vore døde. Gud hjælpe os at gjøre det baade med Tak og med stille dyb Tillid i Jesu Navn.

Opraab til Menigheder ne i Hauges Synode.

Da jeg nu er paa Missionsmarken og iagttager Stillingen, finder jeg, at her er et stort Arbeide at udføre for Hauges Synode.

Vore Landsmænd, ja vore egne Samfunds Børn, er spredt udover disse store Strækninger, og i de større og mindre Byer, strævende med Nybyggerlivet. De fleste af dem har lidet af timelige Midler, men øiner, i Fremtiden, bedre Tider i den Retning.

Hvad de mest trænger, er mere kirkeligt Arbeide og mere Anledning til at samles om Guds Ord.

Børnene faar liden eller ingen Undervisning i vor kjere lutherske Børnelærdom.

De syge og døende faar, i mange Tilfælder, ligge paa Smertens Leie uden den nødvendige Sjelepleie.

Mange er de, som var vant til at gaa med Far og Mor op til Herrens Hus, men nu faar liden eller ingen prestelig Betjening. Missionspresten har for mange Steder at fare over, maa næsten altid være paa Farten og faar saaledes alt forliden Tid til at gjøre et solid Arbeide. Dette gjør sit til, at Verdsligheden tiltager, den kristelige Sands sløves, Missionspresten bliver modløs og fristes til at opgive Arbeidet. Der trænges flere Arbeidere.

Det, som for en stor Del hindrer Arbeidet paa vore Indremissionsmarker, er Mangel paa Forsamlingshuse, især i Byerne. Jeg vil nævne et Eksempel: I Thief River Falls, Minn., har vi en Missionspræst, men intet Hus, hvor de kan samles om Naademidlerne.

Der er organiseret en liden Menighed i Byen, som sikkerlig vil faa Tilslutning, dersom den snart faar sig et Forsamlingshus. Da kan den faa samle Børnene til Søndagsskole, samles i Ugen til Opbyggelses- og

Digitized by Google

Bønnemøder og Folket vil da vide hvor Menigheden samles til Gudstjeneste.

Som det nu er kan Præsten have bestemt Møde, men maa vige Pladsen for andre, som vil bruge Huset til verdslige Fornøielser.

Dette blev Tilfælde den Dag jeg kom til Thief River Falls. Vi fik da Lov at komme til et Hotel og holde Møde, men der var mange som ikke fik vide Forandringen og gik til „Operahuset", hvor Menigheden pleiede at have sine Møder, men som den Aften var optagen af en Teatertrop.

Hvad Virkning saadant vil have paa Folket kan man let tænke sig.

Menigheden har kjøbt Kirkelot og holder paa at indsamle Penge til at betale den.

Vil nu Menighederne i Synoden komme dem til Hjælp saa de kan faa sig et Forsamlingshus? Venner! kom dem til Hjælp og tag Del i Sjelevindearbeidet, og de vil takke eder derfor.

Men mit Opraab gjælder ikke blot denne Menighed og dette Strøg. Der er en skrigende Trang til Arbeidere over alt paa vort Missionsfelt i Nordvesten. Dertil kommer at de fleste af vore Missionspræster er i smaa Kaar, nogle af dem er i Gjæld fra Skoledagene og om Missionsbestyrelsen skal til rette Tid udbetale dem deres tarvelige Løn, maa den gaa til Banken og laane. En Del af det, som samles i Menigheder til Missionen, maa gaa til Banken som Rente og dette burde undgaaes.

Kjære Venner, tag et kraftigt Tag for vor Indremission. Send eders Bidrag til Kassereren. Hjælp til at betale den Gjæld, som Indremissionen er i og sæt Bestyrelsen istand til at udbetale Lønningerne, efterhvert som de er forfaldne og I vil høste Velsignelse.

„Bringer hele Tienden ind i Forraadshuset, forat der maa være Føde i mit Hus, og prøver mig dog derved, siger Herren, Hærskarernes Gud, om jeg ikke vil oplade Himmelens Sluser for eder og udtømme Velsignelser over eder mere end nok." Mal. 3, 10.

Lad os haste paa med Indhøstningen, Naadetiden er snart forbi for enhver af os; derfor gjælder det at være med i Arbeidet medens det er Dag.

Vær med at samle de adspredte af vort Folk, saa vil de snart hjælpe sig selv og blive en kraftig Støtte i alle Synodens Gjøremaal.

Eders ringe Tjener

A. O. Oppegaard.

Fra Evighedens Synspunkt.

Hvorfor skulde vi lade os binde af, hvad Mennesker tænker og gjør? Hvorfor skal vi bry os om Menneskers Omdømme? Frelsen og Fordømmelsen er Virkeligheder. Kristus er en Virkelighed. Evigheden er en Virkelighed. Og vi selv skal snart være inde i Evigheden. Tiden findes da ikke mere for os. I Evighedens Lys skal vi da se tilbage paa, hvad vi gjorde i Tiden. Hvad skal vi da tænke om baade det ene og det andet? Skal vi da vel forstaa, hvorfor vi her var saa ræddе for at tale med den og den Mand eller Kvinde om Frelsen? Skal vi vel da forstaa, hvorfor vi her bluedes for at gjøre hvad vi vidste var vor Pligt overfor nogen som kanske var en Bespotter? Hvor lav og skammelig skal ikke da vor Feighed synes os!

Lad os nu maale vore Handlinger efter Evighedens Maalestok! Lad os se paa det nærværende i Evighedens Lys! Den nuværende Stund er endnu vor. Lad os bruge den ret!—James Gilmour.

Digitized by Google

En Sang.

(Indsendt ved E. E. B.)

Kom kjære Venner, som Jesus kjender.
Lader os takke Herren vor Gud.
Han har os givet, evige Livet,
Gjort os til Jesu Brud.
Aldrig han os her forlader;
Men os trolig følger hjem,
Alt, som trykker af Sorg og Trængsler,
Tager han fra os hjem.

Bær ikke bange, du er ei Fange;
Løst haver Herren Jesus dig gjort.
Selv om du venter, sukker og længter,
Husk blot, at Tiden den er kort.
Snart er du hjemme, græder ei mer,
Snart du faar evigt Jesus se,
Da faar du være tryg fra al Fare,
Hjemme hos Gud i Fred.

Synden jeg kjender, hvor jeg mig vender,
Derfor jeg tænker mangen en Gang:
Kan jeg faa Naade, det er en Gaade,
Som jeg ei løse kan,
Kan jeg bli salig saa som jeg er,
Vil Gud mig anta og have mig kjer,
Det er et Under, som alle Stunder
Er mig ufattelig.

Men du skal huske, Gud er uden Lige,
Ligner hverken dig eller mig,
Alt hvad han siger, aldrig han sviger,
Det kan du hvile paa.
Gud at udgrunde, det kan vi ei;
Men ubi Kristus antar han mig.
Det var af Naade, og paa den Maade
Blev jeg saa lykkelig.

Nu er jeg vorden, lyklig paa Jorden.
Jesus er min, og det er mig nok.
Han er jo saaret, Synden har baaret.
Graven han helligede.
Nu er han faren hjem til sin Gud.
Snart vil han komme og hente sin Brud.
Takket og lovet, glad ubi Haabet
Gaar det mod Hjemmets Havn.

Hvor mange Mennesker dør daglig?

„Deutsche Rundschau fur Geografie und Statistik" indeholder følgende interessante Notis: Paa hele Jorden lever ca. 1500 Millioner Mennesker. Man regner, at 30 Aar er en Generations gjennemsnitlige Livsvarighed. Altsaa dør i Løbet af 30 Aar 1500 Millioner Mennesker, hvert Aar dør 50 Millioner, hver Dag 137,000, hver Time 5700, hvert Minut 95 og i 2 Sekunder dør 3 Mennesker.

Tonen i Hjemmet.

Alt beror paa Tonen i Hjemmet—skriver Fru Emma Gad i det danske „Kvindernes Blad"—, paa den bygges den indre Glæde, det venlige Hensyn, det gode Humør, kort sagt, alt hvad man mindes, naar Barndomshjemmet er langt borte, og man tænker: Hvor der var godt at være!

Men det er utroligt, hvor mange Brist der er i denne Hjemmets Harmoni og indre Rigdom, til og med der, hvor Foden træder paa bløde Tæpper og Øiet møder lyse Farver.

Hvor ofte vises ikke Elskværdighed mod fremmede der, hvor der kun høres Misfornøielse og Knur, naar Familien er for sig selv! Og det selv der, hvor man maa forudsætte, at der gives gjensidig Hengivenhed indenfor dets Døre! Tvertimod! Det er som oftest Mangel paa god Tone i Hjemmet og en Trang til uden Fare for ubehagelige Følger at kunne give sit daarlige Lune frit Løb. Tænk t. Eks. hvor ofte et lidet Barn for en eller anden Ubetydeligheds Skyld faar de strengeste Irretesættelser kun fordi man i samme Øieblik har modtaget en ubehagelig Efterretning, som intet har med Barnet at gjøre! Og man maa ikke tro, at Barnet ikke føler og ved, at den skjændende ligeoverfor fremmede vilde lægge Baand paa sig, og at Barnet ikke mærker, hvorledes et Uveir pludselig gaar over til Solskin kun fordi en uventet Gjest meldes.

Af disse smaa Korn, tankeløst udsaaet, er det netop den Kritik spirer frem, som mere end noget andet forværrer et i Forveien vanskeligt Forhold i Livet: Samlivet i Hjemmet mellem de ulige Slægtled.

I gamle Dage var denne Vanskelighed ikke saa stor, thi Forældrene sad den Gang inde med hele Myndigheden og med Ansvaret for Barnets Fremtid. Børnene var dengang et Appendix til Forældrene, men i Nutidens Opdragelse er gjennemgribende Omvæltning af denne Opfatning skeet, saa Forældrene snarere kan siges at være et nødvendigt Appendix til Børnene, som nu gjør sig gjældende paa alle Maader—helt ifra den

Digitized by Google

tidligſte Ungdom med den nye vigtige Opfatning at hver er ſin egen Lykkes Smed.

Naturligvis er Barnets Meninger afvigende fra Forældrenes, og der fordres baade Takt og Taalmodighed fra de unges ſaavel ſom fra de ældres Side, for at faa Samlivet i Hjemmet ſaa harmoniſkt, at det kan danne Grundlaget for en aldrigſvigtende god Tone i Hjemmet. Og lykkes det ikke, vil uundgaaeligt de unge ſøge ſine Glæder udenfor Hjemmet. Ingen Opofrelſer hjælper, derſom de ikke finder ſig vel i Hjemmet.

Der findes vel intet Forhold ſom giver dybere og rigere Udbytte end Venſkab mellem Forældre og voksne Børn. Men, ſom al anden Lykke, maa dette Venſkab opbygges Sten for Sten i det daglige Liv.

Forældre, ſom vil have tillidsfulde og fuldt fortrolige Venner i ſine Børn, maa vinde denne Fortrolighed mens Børnene endnu er ſmaa. Mens de vokſer op maa Forældrene dele deres ſmaa Sorger og Glæder, lede deres Intereſſer og lære dem at forſtaa, at de har ſine bedſte Venner i Forældrene og at Hjemmet er deres bedſte Tilflugtsſted.

Kan Forældrene ikke det, ſkal de i ſin Tid erfare, at de ikke er med blandt Børnenes Venner.

At lide denne Skuffelſe er tuſinde Forældres Lod og det kun fordi de ikke, mens det var Tid, forſtod at ſtemme Tonen i Hjemmet ſaa, at den gik til Hjertet. Det gaar med det, ſom med alt andet, man høſter det man ſaaede.

Fra Santaliſtan.

Den 26de September var det firti Aar, ſiden Miſſionærerne Skrefsrud og Børreſen begyndte ſit velſignelſesrige Arbeide iblandt Santalerne. Før den Tid havde de reiſt igjennem Landet og ſøgt efter et Sted, ſom kunde være paſſende for en Miſſionsſtation. De havde fundet det og kjøbt det og paa ovennævnte Dato om Morgenen ſamlede de nogle løſe Stene ſammen og kaldte det Ebenezer. Ved diſſe Stene knælede de og bad Herren, ſom havde ført dem hid, at han vilde være med dem og aabne Santalernes Hjerter for Evangeliet.

Firti Aar er nu henrundne ſiden hin Morgen. Det har været Aar rige paa Forandringer, rige paa Trængſler og Savn, men ogſaa rige paa Velſignelſer.

Paa forunderlig Vis havde Herren ført diſſe to Mænd ſammen, og paa ligeſaa forunderlig Maade ledede han dem hid til dette arme, underkuede og i navnløs Elendighed nedſunkne Folk.

Det er maaſke de fleſte af Læſerne bekjendt, at de begge kom hidud til Indien, udſendte af det Goznerſke Miſſionsſelſkab i Tyſkland. Skrefsrud kom ud i 1863 og Børreſen i 1865.

Hjemmefra var diſſe to Mænd enige om at ſtaa ſammen og arbeide for Hedningeſjeles Frelſe. Men Lederen for Selſkabet derude, en Paſt. Batch, ſatte ſig beſtemt imod, at diſſe to ſkulde faa være ſammen, da han mente, at det var farligt at lade to „danſkſindede" Mænd være paa et Sted. Det var nemlig under den danſk-tyſke Krig. Der blev altſaa Brud mellem dem, og Skrefsrud og Børreſen reſignerede ſom Goznerſelſkabets Miſſionærer.

Det var viſelig tunge Dage for diſſe to Mænd og deres Familier. Alene og uden Midler ſtod de nu i et fremmed Land. Men Herren havde ſine Tanker med dem. Gjennem og ved diſſe Trængſler førte han dem til Santalerne.

Her ſtod de da hin Morgen alene og med tomme Hænder blandt dette Hedningefolk. De havde intet Selſkab bag ſig eller nogen Vennekreds, ſom havde lovet at ſtaa dem bi og ſtøtte dem i deres Arbeide. De ſaa kun den ſkrigende Nød omkring ſig og vidſte, at Herren havde ſendt dem til dette Folk forat bringe dem Livets Ord. De havde Tro til Gud. De var vis paa, at han paa en eller anden Maade vilde aabne en Udvei for dem, ſaa de kunde faa de nødvendige Midler til at drive Arbeidet.

Og den, ſom tror paa Herren, ſkal ingenlunde blive tilſkamme. Det har Herren ſelv lovet, og at det er ſandt, det har ogſaa viſt ſig i diſſe to Mænds Liv og Gjerning.

Digitized by Google

Efterhvert som Hjælp og Støtte behøvedes, opreiste Herren Venner i Hjemlandene, som var villige og glade ved at faa være med og støtte Arbeidet med sine Gaver. Medarbeidere kom ogsaa, eftersom de behøvedes. Alt er skeet af Herren, og det er underligt for vore Øine.

Ja, isandhed, store Forandringer har foregaaet her paa disse 40 Aar! Af de to, som hin Morgen knælede ved den lille Stenhob paa Ebenezer, har en allerede faaet gaa hjem til Hvilen og Lønnen. Missionær Børresen døde den 23de Sept. 1901. Skrefsrud er endnu paa sin Post. Disse firti Aar har nok sat sine Mærker paa ham og svækket hans kjæmpestærke Legeme, men vi haaber dog, at Herren endnu i mange Aar vil spare ham, at han med sin rige Begavelse og mangeaarige Erfaring fremdeles maa staa som Leder for dette Arbeide.

Den største Forandring er dog skeet med Santalerne. Som Folk er de forandret. Før underkuede og undertrykte af de andre Kaster og Folkeslag, nu hævet til en værdig Stilling iblandt dem.

Om Herrens Seir over Folk er det ikke saa godt at sige meget. Vi forstaar kun stykkevis og kan derfor kun dømme stykkevis. Santalmenighederne tæller nu over 14,000 Sjele. Læg saa dertil den Skare, som gjennem alle disse Aar har faaet gaa hjem til Gud, frimodig bekjendende sin Tro, og vi vil kunne danne os et Billede af en ganske stor Skare af Santaler blandt dem, som er løste ud af den store Trængsel og har faaet sine Kjortler gjort hvide i Lammets Blod.

Det sidste Aar blev ved Daab indlemmet i Santalmenighederne 742 Sjele.

Det meste af Arbeidet med Forkyndelsen af Evangeliet til Hedningerne udføres af ældste eller Evangelister. Disse gaar daglig ud to og to sammen til Landsbyernes Gader, til Veiene og Agrene, kortsagt overalt, hvor de finder Folk, gaar de til dem og taler til dem om Guds evige Kjerlighed, aabenbaret os ved Jesus Kristus.

Alle disse ældste underholdes af Venner af Santalmissionen i de forskjellige lutherske Kirkesamfund i Amerika. Det koster nemlig blot $25 pr. Aar at underholde en ældste her paa denne Missionsmark.

Fra den ringe Begyndelse for 40 Aar siden er Santalmissionen nu en af de største og mest blomstrende Missioner i Indien.

Hermed den hjerteligste Hilsen til „Decorah-Posten" og dens mange Læsere rundt om i de tusind Hjem. Kom Santalerne og Santalmissionen ihu!

Eders M. A. Pederson,
Karebani P. O., via Jamtara,
Bengal, India.
1 Aug. 1907. („Dec. Post.")

MUCH TO THE POINT.

After giving as reasons why not more of our gifted young men enter the ministry: 1. Worldliness; 2. the love of the „almighty dollar" 3. the lack of faith in the old Gospel; 4. the preaching of so much new gospel; 5. the pittance of salaries paid to most Preachers, and so forth, it may be well for fathers and mothers to read the following from the „Christian Observer":

„The story is told of a home away inland from which all of the sons as they grew up went away to sea and became sailors. It seemed strange to every one acquainted with the fact that boys reared far away from the water should take to the sea. But eventually an observing man visited that home and he noticed that all of the pictures on the walls were ocean scenes. Growing up with these scenes always before them their lives were influenced thereby. Now, to apply this story to the question that is giving the Church so much concern, let us ask what kind of home pictures do we exhibit to our children. Is the pastor revered and respected as in the past? Are his sermons and life highly commended and favorably spoken of in the family? Is the ministry of the Gospel regarded as the highest of all callings? On the contrary, is it not too often the case that our children hear disparaging criticisms of the preacher and his preaching and work? In this age of strenuous commercialism do we not too often show that we consider other occupations as 'better paying' than the ministry? I very much fear that the home pictures, by which our childrens lives are being influenced, are not altogether such as are calculated to inspire the young mind with a longing for a place in the greatest of all works."

This goes to the heart of the matter. It

Digitized by Google

is very much to the point. There are few parents who, like the mother of our martyred McKinley, would rather see their sons in pulpits than in presidential chairs.

Luth. Herald.

Lidt mere om Gudstjenestens Ordning.

Hvad Prof. Løhre nævner om de mere eller mindre fra hinanden afvigende gudstjenstlige Skikke blandt os i Menighederne er noget, som flere af os har seet paa og tænkt over. Men vi har jo ikke faaet nogen bestemt Regel at gaa efter, hverken fra Skolen eller andet Hold men har gjerne faaet nogle Vink fra nogen af vore ældre Præstebrødre til at begynde med. I det hele og store saa har den lutherske Kirke mange forskjellige Slags Skikke og Former for sine Gudstjenester. De Norsk-Danske, Svenske, Tyske og Engelsk talende er alle mere og mindre afvigende fra hverandre og sig mellem. Imidlertid er der blot et eneste Mærke paa den lutherske Kirke over hele Verden: „Luthers lille Katekismus og den uforandrede Augsburgske Konfession og ikke ydre Ceremonier." Tør dog hænde for os, at Løhres Anvisning var ikke at forkaste, at nævne den slig: Indgangssalme, Bøn, Høimesse, Salme, Kollekt og Epistel, Salme før Prædikenen, afsluttes med Kirkebøn, dog sidstnævnte udelades ved længere Gudstjenester til Eks. Konfirmation, Nadvergang, hvis der er Nadvergang, kommer Skriftetale efter Prædiken og efter Daab.

De passende vanlige Salmer bruges ved Kommunion, Daab og Konfirmation. sluttes med Bøn og Velsignelsen fra Alteret. Almindelige Opbyggelsesmøder benyttes den apostoliske Velsignelse. Bekjendtgjørelser tillyses til slut. Dersom der er Kor synges tilslut straks før man gaar ud. Moody siger blandt andet om Korsang før Prædikenen, at straks før han skulde op at prædike kommer et Kor og synger og synger slig at hans Tanker rives i Stykker og han havde da den største Møie at samle Sind og Tanke paa det Stof som forelaa til Betragtning. Hvad Moody erfarede i Storbyens Kirker kjender vi ogsaa lidt til. Men lad os synge til Eks. O Hellig Aand kom til os ned etc. eller i Engelsk "Rock of Ages" etc. eller af lignende Indhold. Dette er Sager, som sætter Sind og Tanke i den rette Ligevegt baade hos Taler og Tilhører. Det om Korsang før Prædiken gjelder ogsaa de mange Bekjendtgjørelser midt i Opbyggelsesmødet. Lad andre udtale sig i denne Sag.

R.

Bibelhistorien

trænger ogsaa lidt Rettelse i enkelte Ting. Længst ude i Bogen, hvor der er indtaget „Lidt af Kirkens Historie". Til Eks. om Statistiken, som er adskillig gammel og saaledes ikke ganske korrekt. Det Britiske Bibelselskab har ladet Bibelen oversætte i omkring 200 Tungemaal, vilde ifølge den sidste Statistik vare nærmere Sandheden,—300 Tungemaal. Bibelen er nu oversat paa omkring 250 Tungemaal etc. vilde være mere korrekt omkring 400 Tungemaal og Dialekter. Der bor paa Jorden over 1200 Millioner,—burde være omtrent 1500 Millioner Mennesker. Nu de ier, de seculære Forfattere i sine Bøger og Tidsskrifter angir disse Tal op til Dato ganske nøiagtig, og da mange af vore unge læser adskilligt og tillige i Public-Skolen gives det vel ogsaa op til Dato, forsaavidt man rækker i Historien noget der, saa burde vi som Kirkeafdelinger følge med saapas i disse Sager at vi vare historisk sandfærdige og ikke lade Sligt staa der den ene Mands Alder efter den anden upaagtet, men rette det saa ofte som en ny Udgave eller Oplag af Bogen bringes frem for vort Kirkefolk. Det tør være mange Anledninger nok alligevel at kaste Tvil paa Fakta ind i de unges Sind, om de ikke skal faa et i den religiøse Undervisning og et andet fra andre Hold. Der nævnes ogsaa noget om Det Norske Missionsselskabs Virke paa Madagaskar etc. Mon ikke ogsaa den Norsk-Amerikanske Missionsvirksomhed i Kina med lige saa stor Ret burde faa en liden Plads i vor Bibelhistorie, da den nu godt taaler Sammenligning med den paa Madagaskar. Bibelhistorien er egentlig,

Digitized by Google

hvor al Missionshistorie burde komme ind, ikke i Forklaringen, thi den er et dogmatisk Værk, anlagt for Børn, og særlig den Missionsmark som for vore Interesser ligger nærmest egner sig bedst at undervise vore Unge om.

Af de Udgaver af Bibelhistorien, som nu bruges iblandt os er Frikirkens at foretrække, men ogsaa den saavelsom de andre Udgaver burde rette og forbedre Bogen i de her ovenfor paapegede Henseender. Alt partikulæritisk og Smaahensyn vil med Fordel stryges ud, hvor det forekommer især nu da man venskabeligt stræber henimod ydre Forening imellem flere Afdelinger af den norsk lutherske Kirke. N.

Guds Aand—Forfængelighed.

Følgende lille Beretning fortælles om nyligt afdøde Sam Jones. Jones var engang indbudt at holde Møder i Talmadges Kirke i Brooklyn. Han præsenterede sig for Talmadge, men denne syntes Jones havde saa stygge Klæder, saa han ikke med Ære kunde træde frem i hans fashionable Kirke. Talmadge tog derfor Jones ned i Byen og kjøbte ham nye Sko, nye Klæder, en ny Silkehat, og en fin Stok. Da Jones skulde prædike den første Gang, saa gik han op paa en Stol, saa Folket kunde se ham fra Top til Taa. „Disse fine Sko har Talmadge givet mig, denne deilige Hat har jeg faaet af ham, og disse fine Klæder fik jeg ogsaa af Talmadge", og idet han vender sig til Talmadge, siger han: „Om du var saa fuld af Guds Aand, som du er fuld af Forfængelighed, saa vilde du kunne omvende hele New York paa en kort Tid", og dermed tog Jones Farvel.

Lad dette være sandt eller ikke sandt, en Ting er sikkert, om ikke Gud faar fylde sine Vidner med sin Aand, saa er det til ingen Nytte at vinde Sjele for Jesus, om de er aldrig saa veltalende, Kirken aldrig saa fin, Klæderne efter nyeste Mode, Gud kan ikke bruge en Mand eller en Kvinde fuld af Egengodhed og Forfængelighed.

Kinamissionen.

Fra Trygstad.

Fancheng, July 29, 1907.

Kjere Missionsvenner:—

Guds rige Naade og Fred i Jesus!

„Store Ting har Herren gjort imod os, derfor ere vi glade."

Ja, nu har Posten bragt os gode glædelige Nyheder fra vort kjere Samfunds Aarsmøde. Det synes atter at lysne for vort Missionsarbeide. Nye kommer ud og de gamle gjenvinder sin Helbred. Sent og tidlig har vi tryglet Gud om, at han ogsaa vilde sende os vor Skolemand dette Aar; nu har han hørt vore Bønner og vi priser og takker ham.

Vi er nu alle paa At-sie-chang. I Aar er vi alle taalig friske. Vi har det godt. Det er godt for Legeme og Sjel saadan at komme sig bort fra Byens Tummel og Støi. Særlig da for dem, som har været herude en længere Tid, og ikke behøver at tænke paa Sprogstudiet.

Søndag Form. har vi udenlandsk Gudstjeneste. En Gang norsk og en Gang svensk. Igaar talte Broder Rønning. Han fremstillede da særlig de kommende Ting: Himmelen, de evige Boliger. Ja, det er Hvile for Sjel og Sind at hæve sig over det jordiske og ligesom Disiplene hin Gang faa se lidt af det hinsidige. Vi er udsatte for at blive for jordiskfindede. Paa den anden Side var det ogsaa paapegt at vi vil ofte aandeliggjøre Himmelen formeget. Jesus taler jo selv om, at i min Faders Hus er der mange Værelser. Der er jo Gader af Guld, Livsens Flod og Træer som regelmæssig bær sin Frugt. Det er jo ogsaa en salig Tanke, at vi der skal gjenkjende hverandre og Ufuldkommenheden blive forvandlet til Fuldkommenhed. Hvor er nu denne Himmel, er jo et Spørgsmaal, som beskjæftiger ikke saa faa. Hvortil har Gud skabt de mange Planeter og Solsystemer. Der er Himle og Himlenes Himle. Maa vi og vore kjere samt dem, som vi her arbeider blandt, der gjenfindes. Hvor det skal blive en Glæde og Fryd ufattelig.

Digitized by Google

Paa Eftermiddag har vi Møde for Kineserne i Missionens Kapel. Landahl talte for dem igaar, og fremlagde klart Livets og Dødens Vei. Gjennem Ugens Løb samles vi til Bønnemøde, literært Møde samt Kormøde.

I Kina har vi det sidste Aar havt et særdeles fredeligt og velsignet Aar i vort Arbeide. Helt underligt naar vi betænker, at vi bor midt inde i et Hedningeland. Vor gode gamle Gud staar jo ved Roret og fører frem gjennem Storm og stille. Hist skimter vi den lune fredfulde Havn. Snart er vi der.

Det glæder os meget, at I kjere Venner omfatter Missionen saa varmt. Ja, hvad vilde vi vel sige om en Farmer, som har 160 Acres med godt Land, men kun dyrkede det Halve eller en Fjerdedel og lod det andet vokse over med Ukrudt. Det vil ikke lønne sig siger du. Lad os da ogsaa nu lægge lidt mere ind i Udsæden og Forarbeidelsen af vort store Felt og Herrens Løfte er at som man saar skal man høste. Med det Maal vi maaler ud til andre skal vi maales igjen. Saa ud en Bushel Hvede og du venter tyve igjen. Saa ud tyve og hvad er vel Fordelen? Gud velsigne eder og giv os alle at nyde en rig Indhøstning af vort Udlæg i Arbeide.

Saa en hjertelig Hilsen til alle Vennerne hjemme, som er med os i Bøn og Offer.

Eders til Forbøn trængende
G. M. Trygstad.

* * *

Fra Anna Lee.

Tszho, Inli 9, 1907.

Gud er god.

Gud være Lov, alt er nogenlunde vel. For min Del føler jeg bedre end nogengang; thi Varmen plager mig mindre iaar, blir mere vant til Klimatet. Landahls er ikke rigtig friske, det er bedrøveligt, dog vi haaber, at naar de har havt Sommerferie, at de vil blive bra igjen. Arbeidet har været for tungt, Ansvaret for stort, men Omstændighederne har været slig, at det ikke kunde være anderledes, dog vi haaber snart paa mere Hjælp, som virkelig trænges.

Vore øvrige Venner er nu paa Sheliang men Tszho ligger saa høit at her er næsten ligesaa svalt, og saa ønsker vi at være hjemme saa længe som muligt for Barnehjemmet. Ja om det ikke var, fordi at det er godt at komme sammen med sine Medarbeidere og for Konferensen, tror jeg vi skulde standset hjemme, om vi alle saar forblive nogenlunde friske. For over en Uge siden kom Bud fra Rønning om, at vi absolut skulde komme til Fjeldet. Han siger, vi er nu saa faa igjen, at vi maa gjøre, hvad vi kan for at bevare Helbreden, saa vi kan fortsætte i Arbeidet.

Ja vi har ikke noget større Ønske end at faa være friske og arbeide herude; vi har slet ingen Hjemlængsel, det kan jeg sige for min Del. At vende tilbage til Amerika eller noget andet Land vilde være en tung Lod, nei at leve og arbeide her, hvor Gud og Missionen har kaldet os, det er vor Lyst; tænk hvor Tiden gaar! snart 3 Aar siden jeg kom til Kina. Hvor Tiden gaar fort, hvor Gud og Missionens Venner har været gode mod mig, ja det er sandt, han giver langt mer end vi bede og forstaa.

Det sidste Aar har været fældet mange bitre Taarer, og Savn og Sorg har vi erfaret, det skal føles paa nyt, naar vi kommer tilfjelds, dog alt skal tjene til gode, og bringe os nærmere Gud.

Ja Venner bed meget for os. Vi hører om Vækkelse mange Steder, maa det snart komme til os; thi det er Guds Gjerning. Vi kan bringe dem Kundskab om Gud, men det er alt vi kan, men den magter ikke at forandre Hjertet; det er Aandens Gjerning.

Ja saa lidt om Barnehjemmet. Vi har en Flok af rigtig kjække Piger; skulde ønske I kunde se dem og høre dem synge. Mrs. Wold har synget meget med dem, og saa har Mrs. L. Jeg har desværre ikke den Gave. Meget snille er de nu, og flinke baade i Skolearbeidet og Huset, og saa synes de at være meget alvorlige i sin Kristendom, beder meget godt til Gud med egne Ord; en føler det, naar de beder, at de har en kristens Erfaring. De siger: naar vi blir store, vil vi forsøge at betale den Naade, som er os bevidst ved at arbeide for Guds Riges Fremme, ja maa deres gode Forsætter blive til en Virkelighed; men der er godt Haab for

Digitized by Google

dem, som har et kristeligt Grundlag: Først maa Kundskaben til; thi hvorledes kan de tro paa den, om hvem de ikke have hørt.

En hjertelig Hilsen fra eders til Forbøn trængende Søster

Anna Lee.

* * *

Brev fra Gob Yen Lung.

Den Herres Jesu Kristi Naade og Fred tilønskes eder alle i Hauges Synode, som tror paa Frelseren.

Disipelen er født i Hupeh, Hsian-yang-hsien i en liden Landsby, som kaldes Goh-kiauan. Er oprindelig Jordbruger.

Jeg hørte endel Evangelium i Taipingtien, da man der reparerede Missionsstation, men forstod da ikke stort af det,—thi jeg var dum.

Saa kom en Tid, at jeg gik Brudgommen imøde. Hedningerne omkring spottede, men mit Hjerte blev stille.

Jeg reiste til Nordkina, hvor jeg fik Anledning til at høre mere af den glade Lyd, og Troen styrkedes i mit Hjerte.

Efter Ankomsten hjem igjen tænkte jeg alvorlig over, hvorledes jeg kunde komme ind i Kirken, og spurgte mange om dens Skikke og Eksempel.

Men i 1900 kom Forfølgelserne, saaledes kom jeg da ikke til noget bestemt.

I 1901 vokste der Bylder over hele mit Legeme og der blev igjen Ufred i Sjelen. Jeg raabte og bad da til Gud om at gjøre mig sund igjen. Tak for Aandens Hjelp og Bistand.

Pastor ——— formanede mig og jeg bestemte i mit Hjerte for Gud. Siden har jeg hørt Guds Ord og holdt hans Bud.

Min Hustru var ond og rev Bibelen i Stykker for mig. Det forarged mig ikke, men stadfæstede Troen i mig. Da brugte jeg passende Ord til at formane hende.

I 1902 modtog jeg Daaben med Guds Naade, Frelserens Forsonings Kraft og Aandens bevægende Hjelp og fortsatte at være flittig Kirkegjænger og bad uden at glemme.

Men min Hustrus Hjerte var haardt og uhørende fremdeles.

Den Tid fik Pastor ——— os til at sende vor yngste Søn til Missionsskolen i Taipingtien og Moderen maatte da afsted for at se til ham af og til. Derved fik hun Anledning til at høre Evangeliet og se og tale med Mrs. ———.

Da hun siden engang kom til et Søndagsmøde blev hun opfordret til at bede, men fik da ikke frem en Sætning.

Paa Veien hjem den Dag, da hun gik over Flodlandet ved Floden, kom Strømbølgerne fra en vældig Regn, og væltede frem paa begge Sider af Floden, saa hun blev staaende i Vandet med Fare for sit Liv. Vandet bølgede, strømmede og hvirvlede omkring hende, da kom hun i et Øieblik til at raabe paa Gud—hun bad til ham. Og Gud ske Lov for et Menneske, der kom springende ned en Bakke mod Floden. Han bar hende over. Guds Naade!

Siden bad hun uafladeligt om Aftenen.

En Tid derefter blev vor Søn meget syg. Ni tiendedel af ti var sikker Død og neppe en tiendedel var Haab om Liv. Jeg var ude paa Reise men hans Moder var alene hjemme. Da var det Sorg uden Grændser. Men atter kom hun ihu at bede Gud om Hjelp, og Sønnen blev karsk igjen. Siden den Gang har hun ikke glemt Bønnen, Gud være Lov!

Takket være den treenige, som har frelst os. Hun er ogsaa en Kristen. Blev døbt sidste Vaar.

Nu har vi Tilbedelse i vort Hjem. Vi ber om Guds Velsignelse over hele Synoden. At Guds Rige maa gaa frem i Verden ved Synderes Omvendelse, Dag for Dag.

Mine Ord er faa. Venlig Hilsen til Vogtere og Menigheder. Hils Skolebørnene hos eder.

Go yen lung hilser.

Denne Mand som har skrevet er en from kristen og dygtig Medarbeider. For nærværende er han Kolportør i Honan. Det var han som fik de fleste Slag ifjor, da vi blev overfaldt paa en Missionsreise i Honan.

Lad os be om tusinde, som er villige til at forsage sig selv og leve Kristus.

Jeg husker ikke, hvem det er, som under-

Digitized by Google

holder Mr. Goh, derfor sender jeg det—denne lille Hilsen—gjennem „Budb.", da vedkommende der vil faa se det.

Saalangt er vi alle taalig vel. Med venlig Hilsen til alle.

C. W. L.

* * *

Vældige Bevægelser i Kina.

Næsten uhørt siden Apostlernes Dage.

Blandt Kinas Oldtidsfolk, d. s. k. Miaostammerne i sydvestre Kina, har i det forløbne Aar paagaat en underbar Vækkelse. Missionsvirksomheden blandt disse Stammer er dog alligevel ikke gammel. I Aaret 1900 fandtes blandt dem kun et Tital af kristne. Det lille de vidste af den frelsende Sandhed, fortalte de imidlertid til sine Landsmænd, og saa vaagnede hos baade den ene og den anden en dyb Hunger efter at faa lære at kjende mere om den Gud, som de hørte om elskede ogsaa det foragtede Miaofolket.

Af Kineserne er nemlig Oldstammerne meget daarlig anset. Saaledes f. Eks. faar ikke noget af dette Folk ta ind paa et kinesisk Værtshus eller øve Samfærsel med de øvrige Kinesere. Nu ser det ud til, som havde Herrens Ord, at de sidste skal bli de første, gaat i Opfyldelse paa dem.

En Missionær i Provinsen Kuciehow blev en Dag i det forløbne Aar opsøgt af nogle blandt Miaofolket samt indbudt at besøge deres By. Han fulgte med og snart samledes hele Byens Befolkning omkring ham. Hvor forundret blev han ikke, naar han fandt, at de alle kunde læse op Herrens Bøn og de ti Bud, samt at de havde ganske god Kundskab om de evangeliske Beretninger. Det var af sine egne Landsmænd de havde faat lære dette.

Dagen efter blev Missionæren indbudt til at komme til Byens Torv. Der brændte en stor Ild, og i denne kastede de indfødte frivilligt sine Afguder. Fra denne By gik Indbyggerne ud til de forskjellige Kanter, at for Slægtninger og Venner at forkynde det glade Budskab, som de selv havde faat Del i. Og overalt blev Forkyndelsen modtat med Glæde. Men de vilde høre mere. Og saa kom i flere Maaneder Grupper paa 20—30 fra forskjellige Byer til Missionsstationen. Ved en Anledning var endog optil 300 samlet. Mange af dem havde saa lang Vei at gaa, gjennem de mest besværlige Bjergstrækninger, at deres Fødder var aldeles forrevne og fulde af Saar.

Hos de i den samme Provins boende Kinesere vakte denne Rørelse blandt Oldfolket stærke Mistanker. Man frygtede at de og Missionærerne stod i noget hemmeligt Komplot, og at en Reisning kunde ventes. Mandarinen fik høre om dette, og Hedninger, som de var, lod de udfærdige Proklamationer til Kineserne, hvori de søgte forklare, hvad Betydning denne Rørelse havde, samt formante dem at la Miaostammerne være i Fred. Disse havde fuld Rettighed at overgaa til Kristendommen.

Paa en af Hovedstæderne har Oldfolket paa egen Bekostning opført et Missionslokale og Skarer i Tusindtal har samlet sig for at høre Guds Ord. De, som i sine Hjerter har modtat Kristus, har gaat ud to og to til afsidesliggende Byer for at forkynde Evangelium. Og for rigtig at faa Nytte af deres Besøg har Indbyggerne i Byen siddet oppe til og med om Nætterne utrættelig i at høre.

Ved et Møde, hvor en Evangelist talte om Betydningen af Jesu Korsdød, blev hans Tilhørere saa grebne, at de begyndte at græde; over hele Salen hørte man Suk og Bønneraab.

En Missionær havde ved et Besøg i en By bekjendtgjort Møde til Kl. 6 følgende Morgen, og til dette Møde samledes 800 Deltagere. Et saadant Bønnemøde havde han aldrig været med om. Mennesker, som for kun 2 Aar tilbage tilbad Djevelen og var dybt sunkne i Synd og Last, som aldrig havde hørt Jesu Navn nævne, sang nu af fuldt Hjerte hans Lov.

Ved et større Møde blev ikke mindre end 1162 Personer døbte og det efterat have gjennemgaaet en grundig Prøve. Det gik for sig saaledes, at 36 Mænd, udvalgte af de kristne i forskjellige Byer, gjorde Tjeneste som „de ældstes Raad". En efter en af Daabskandidaterne blev prøvet af dis-

Digitized by Google

se. Nærmere 3000 Mennesker skal ha været Øienvidne til denne mærkelige Daabsakt. Ikke mindre gribende var den Stund, da de nydøbte siden samledes for at nyde Nadverd. Den vældigt brusende Sang paamindte, skriver en Missionær, om Røsten af stærke Tordendrøn. Ja, Englene maatte med Forundring ha hørt paa denne Sang.

I Sandhed kan vi si: „Stort er Herrens Værk, vel værd at beundres."

„Lægmandst".

Fra et Møde i Beauty Valley Menighed.

Følgende er et kort Referat af Mødet i Beauty Valley Menighed Pastor A. Aunes Kald 18de til og med 21de Juli, afholdt af Nordvestens e. l. Indremissionsforening.

Da Formanden ikke var tilstede fungerede Viseformanden S. Absalonson i hans Sted; til Sekretær for Mødet valgtes undertegnede. Mødet begyndte Kl. 10½ med Bønnemøde til 11. Derefter Prediken af Broder G. Normarken ifra Fergus Falls, Minn. over Jeremias 8, 18—22. Han mindte om, hvor kort vort Liv er og hvor gjerne og villig Gud er til at annamme Syndere og at det haster, for snart kan Regnskabsdagen komme, da alle maa bøie Knæ for Herren, men da er det forsent for dem, som er for stive i Knæerne her i Tiden at raabe om Naade og Syndernes Forladelse. Da faar enhver efter hvad han gjort, enten godt eller ondt.

Sessionstiden blev bestemt ifra Kl. 10 til 12 og fra 1 til 4. Som Samtaleemne for Mødet var bestemt Esaias 45, 22—25, som blev indledet af Broder S. Petterson; særlig Vægt blev lagt paa at alle maa vende sig til Herren og vorde frelste og at Jesus brænder af Kjerlighed til alle og han vil frelse alle som vil, men Grunden at der er saamange ufrelste er, at de ikke vil lade sig frelse, men de vil frelse sig selv med sine gode Gjerninger, men Jesus vil frelse alle for sin egen Skyld og han vil frelse Syndere af alle Slags. Vi fik ogsaa her erfare, at Gud med sin Aand var tilstede og at det er godt her paa Ørkenvandringen at Brødre faar komme sammen og faa annamme Jesus i hans Ord. Guds Børn blev mindet om at holde fast i Redningsplanken Jesus, han som aldrig synker eller svigter hverken i Storm eller Stille, og den som ikke endnu har lært ham at kjende, at komme snart, førend det bliver forsent. Ja kom alle og kom snart, for snart kan det lyde: Bestik dit Hus; thi du skal dø. Den, som da har Jesus til sin Ven og kan faa gaa Døden imøde med det Haab at faa se ham som for os led og saaret for alle vore mange Synder med sit hellige Blod.

Foreningen var repræsenteret med 4 af sin Bestyrelse nemlig: S. Absalonson, S. Petterson, Ludvig Krislock og undertegnede. Af andre fremmede kan nævnes G. Normarken, A. Noraberg, D. K. Ekrum med flere; alle tog Del i Samtalen. Søndag den 21de prædikede G. Nordmarken derefter fik vi nyde Herrens Legem og Blod i Nadværen. Efter Middag samledes vi til en Afstedsfest hvor baade Mænd og Kvinder tog Del; maa Herren faa velsigne sine med mere Kraft til at holde Sandheden frem til Synderes Frelse, baade her og der ude hvor vi fik træffes sammen med Troesføstende.

Tilslut vil jeg faa sige Tak for Samværet baade til Præst og Menighed. Det var rart at faa træffe igjen Pastor Aune. Han er en nidkjer Ordets Tjener, men han har altfor meget at gjøre. Ja hjertelig Tak for Samværet, saa om vi ikke mødes mere her, lad os bestemme os til at mødes hvor vi aldrig mere skal skilles. Det give Gud for Jesu Skyld.

M. P. Krislock,
Velva, N. Dak.

Enkens Søns glädelige Nyhed til sin Mor.

Sept. 5, 1898.

Kjere Moder.

Nu vil jeg igjen skrive til dig, og jeg tror at det Brev jeg nu skriver vil gjøre dig gladere end noget jeg har nogensinde sendt

Digitized by Google

dig. Jeg er omvendt! Det er nu nogle Dage siden jeg blev saa aldeles optagen i Jesus og i hele mit Liv har jeg aldrig følt saa glad og lykkelig som jeg har gjort i disse Dage. Jeg trode aldrig før, at nogen kunde vide sikkert at han var omvendt, men nu erfarer jeg hvilken Sten en klynger til, naar en kaster sit Anker i Kristus.

Før gik jeg og sagde med mig selv, kan det virkelig være saa, at jeg ikke har Vilje nok til at holde mig fra at synde? Og saa gjorde jeg Forsøg efter Forsøg efter at holde mig fra Synden men forgjæves. Tilsidst kom jeg til at se at jeg duede til intet. Og saa bad jeg til Jesus Bøn efter Bøn men jeg syntes ikke at faa Hjælp. Tilsidst trode jeg, uagtet jeg hadede Synden, saa var der ingen Magt som kunde hjælpe mig. Jeg trode Kristendom var bare en Indbildning som Folk tvang sig selv til at tro. Men nu gav jeg aldeles op. Jeg kunde intet gjøre af mig selv, og nu begyndte jeg at tænke, dersom der er nogen Ting som findes som kan frelse mig nu, saa er det Jesus. Og dersom han ikke frelser mig, saa er jeg fortabt. Og saa talte Søster J. til mig, og du og Mrs T. skrev saa inderlig om Jesus, og en anden som var her medens M. var i Chicago talte saa opmuntrende til mig og fortalte mig saa greit hvorledes hun havde det. Og da bad jeg af mit dybeste syndefulde Hjerte, at Jesus maatte frelse mig ellers var det forbi med mig. Og jeg viste ikke af før jeg fik den Helligaands Gave og jeg følte som om jeg kunde skrige af Glæde og Kjerlighed til Jesus, og nu ved jeg ikke hvorledes jeg begyndte at takke Gud for den uskatterlige Naade jeg har faaet.

Og nu har jeg alt i Jesus og han er alting for mig. Jeg er bleven ren i Lammets Blod og min Syndebyrde har han taget bort.

Og nu synger jeg af Hjertet: „Far, Verden, farvel. Jeg kjedes nu længer at være din Træl." Og nu har jeg det som jeg før ikke havde Lyst til, ja rigtig Lyst til alt hvad hører Jesus til.—Saadan Kjerlighed til de kristne, Lyst til at høre og læse om Jesus, som jeg aldrig før havde; og allerhøiest en ubegribelig Kjerlighed til min Jesus.

En Kjerlighed som ingen kan vide uden dem som er sandelig omvendte til Gud. Jeg ved du vil være ligesaa glad som jeg selv er, at høre dette.

Fortæl Mrs. T. dette. Ja vis hende Brevet saa hun kan se hvor lykkelig jeg er og tak hende fra mig for den Omtanke hun havde for mig da hun bad S. J. tale til mig, og for hendes kjerlige Formaninger til mig i sit Brev. Jeg vil altid elske hende for det. Og du Mama, kan jeg takke dig nogensinde nok for, hvad du har gjort? Men jeg ved du har Løn nok at vide at jeg er frelst. O hvilken Magt Bønnen har! S. J. og P. P., Mrs. T. og Mrs. H. alle har bedet for mig. Jeg vidste ikke at Mrs H. havde skrevet til P. P. om mig men da jeg fortalte ham jeg var omvendt sagde han, at mange havde bedet for mig. Han havde netop faaet et Brev hvori Mrs. H. sagde, at hun havde bedet saa inderlig for mig. Tak hende Mama. P. P. talte aldrig til mig om Gud men i sine Bønner ved jeg han bad for mig, som han selv ogsaa siger.

Men nu maa jeg slutte. Hils alle fra mig og glem ikke at bede for mig; thi jeg ved jeg formaar intet uden i Jesus.

Din sjeleglade Søn
Martin Stade

P. S. Fortæl P. dette. Han vilde kan hænde faa Hjælp af dette.

Han som skrev dette Brev var kun 18 Aar gammel den Tid han skrev dette. Han er nu for nogle Aar siden gaaen ind til Sabatshvilen som er tilbage for Guds Folk.

Da jeg i et Besøg hos hans Moder fik læse dette Brev gjorde det mit Hjerte godt at denne Yngling ikke kunde finde Tilfredshed eller Lykke for sin Sjel i det at han var opvoksen i en gammel norsk lutherst Menighed eller at hans Moder var et Guds Barn.

Men da han som en fortabt Synder fik Naade til at tro Ordet om Syndernes Forladelse og at dette var for ham, da blev han lykkelig.

Efter at have igjennemlæst dette Brev saa bad jeg hans Moder om at faa Lov at sende det ind til Optagelse i vort Samfundsblad. Og det er mit Ønske og Haab til

Digitized by Google

Gud at nogen enten ældre eller yngre kunde finde noget her som kunde blive til Evigheds Nytte. Det kommer nokſaa klart frem her, at det er en Ting at blive vakt og komme til Erkjendelſe men lykkelig bliver man ikke førend man faar tro ſig frelſt paa Blodets Regning.

Da man nu lever i en Tid af alſkens Lærdoms Veir og Vind, ſaa faar man høre ſnart paa et Sted den, ſom vil være enKriſten maa reiſe ſig op, paa et andet Sted der maa man bøie Knæ. oſv.

Det er mit Ønſke at denne Fortælling kunde ræſke nogen og tilbagedrive denne falſke og farlige Tanke, at der ligeſom ſkulde være en lettere og behageligere Vei for de Unge end den ſom Guds Ord anviſer, ſom er trang men Enden paa den er evig Saligheb i Himmelen hos Jeſus.

En venlig Hilſen til Bladets Læſere

Peder P. Vinje.

Fra Arbeidsmarken.

Søndag Aften den 22de Sept. prediked Paſt. Winther af Frikirken i Hauges Kirke i Kenyon. Hans Tekſt var om „Den gode Hyrde."

Fru Sverdrup, Enken efter afdøde Prof. Sverdrup i Minneapolis afreiſte den 23de Sept. til Norge. Hun tænker at være borte et Aars Tid.

Paſt. A. E. Boyum drog fra Kredsmødet i Aſpelund paa en Tur nedover til ſøndre Minneſota og nordre Jowa. Som bekjendt gjør han ofte ſlige Reiſer, naar Helſe og Veirligt tillader det og ſamler Folk om Guds Ord.

Mandag Aften den 23de Sept. prediked Paſt. Laſſeſen i Hauges Kirke i Kenyon. Hans Tekſt var: „Se jeg ſtaar for Døren og banker." Paſt A. A. Dahl talte tilſlut om at have Møde og Opgjør med Gud. Ved dette Aftenmøde var ogſaa Paſt. Boyum og flere fremmede tilſtede. De var nemlig alle paa Vei til Kredsmødet i Aſpelund.

Referatet fra „Miſſionsbuens" Aarsmøde i Roland Ja. er juſt nu kommet til „Budbæreren." Der er mange nokſaa intereſſante Afhandlinger og andet ſom uden Tvil vil læſes med Glæde. Og vi tror vi maa optage det meſte af det efter hvert ſom der kan gives Rum i Bladet. Det tager kanſke nogen Tid før i alle Fald alt kan komme, men Stoffet er af den Beſkaffenhed, at det er lige godt om det blir lidt gammelt. Altſaa ſkal vi ſnart faa høre fra flere af de arbeidende Søſtre i Samfundet.

Styg Udaad. Paſt. Breidablik blev Torsdag Aften den 19de Sept. overfaldt af tre Røvere i Moorhead, Minn., og frarøvet mellem 50 og 60 Dollars, et par Beſler og Uhr og Kjæde af Guld. Han blev derpaa ſparket og ſlaaet, til han blev liggende bevidſtløs paa Gaden. Da han kom til ſig ſelv, blev hans Nødraab hørt, og han blev hjulpen til et Hotel, hvor han fik Pleie. Heldigvis ſkal hans Saar ikke være farlige. Bladene ſiger, at den ene af Ugjerningsmændene ſkal være funden og arreſteret.

Paſtor F. B. Meyer, den fremragende engelſke Baptiſtpredikant, tidligere Preſident for Baptiſtunionen, ſagde i et Foredrag ved Northfield: „Neddypning eller Beſprængelſe gjør intet til Sagen. Det er Hjertet det kommer an paa i Daaben, ikke det formelle Udtryk." En ſaadan Ytring maa have forbauſet dem i Baptiſtkirken, ſom holder paa lukket Kommunion, bemerker „Northweſtern Chr. Advocate." Meyers Standpunkt er naturligvis korrekt.

„Den Kr. Talsm."

Emisſær O. M. Anderſon fra Minneapolis afſlagde Menigheden i Grantsburg, Wis., et kjert Beſøg i Tiden fra den 12te til den 16de Sept. Fredag den 13de havde Menigheden en Miſſionsfeſt. Anderſon talte da ved den Anledning over Ordene: Er jeg min Broders Vogter? 1 Moſ. 4, 9. Søndag Formiddag talte han i Hauges Kirke, Kl. 3:30 i St. Olaf Kirke og om Aftenen i den ſvenſke Auguſtana Kirke. Hans Vidnesbyrd om Synd og Naade var indtrængende og alvorligt. Maatte det ogſaa blive nogen Sjel til Velſignelſe. Guds Ord kan ikke vende tomt tilbage. J. D.

Ved Red Wing Kreds Aarsmøde i Aſpelund, Minn., blev beſluttet, at enhver Menighed i Kredſen anmodes om at optage et Offer en Gang i Høſt til Børnehjemmet i Beresford. Nu er det at haabe, at det ikke bliver bare med denne Beſlutning, men at Menighederne gjør det. Hjemmet er nemlig i Trang for Midler, dels paa Grund af et par Tuſind Dollars Underballance ſiden før og dels paa Grund af at det længe paakrævede Skolehus nu endelig er under Opførelſe og dertil har man faat kun det halve af, hvad der vil til for at faa Huſet iſtand. Men hvis alle Kredſe i Samfundet tog en ſlig Beſlutning ſom ovenfor nævnt og den blev gjennemført i alle Menigheder, ſaa blev Skolehuſet ſnart færdigt og andet nødvendigt i Orden til Vinteren. Lad det ſke!

Den private Preſteſkole. Stavanger den 10de September. Iſølge ſikkert Forlydende i „Veſtlandet" iaften vil det ikke vare længe, før den private Preſteſkole træder i Virkſomhed. Der er gode Udſigter til, at Indtægterne vil indløbe i tilſtrækkelig Mængde. Der er ſtor Begeiſtring for

Digitized by Google

Sagen blandt Kirkefolket. Adskillige har tegnet aarlige Bidrag op til 1,000 Kr. Om kort Tid udstedes Opraab, undertegnet af Biskoper, Præster og Lægmænd. Det nye Fakultet er foreløbig beregnet paa at have kun 3 Professorer, hvoraf to er sikret, nemlig Professor Odland i nytestamentlig og Præsten Hognestad i gammeltestamentlig Exegese. Angaaende Professoratet i systematisk Theologi har der været gjort indtrængende Henstillinger til Missionssekretær Dahle om at overtage Stillingen. Men denne har bestemt vægret sig, da han er for stærkt bundet til Missionsvirksomheden.

Ved Kredsmødet i Aspelund var følgende 15 Præster tilstede: A. Boyum, M. J Westphal, A. A. Dahl, J. Dahle, C. Eidnes, Jacobson, Lassesen, M. G. Hanson, Reitan, Hjelmervik, C. C. Holter, Norstad, Meland, O. Andresen, samt Rislov af Frikirken. Fem theologiske Studenter fra Red Wing Sem. og Lægbrødrene O. M. Andersen og L. Paulson fra Minneapolis, S. Erikson og G. Anonby fra Kasson, Minn. overvar ogsaa Mødet.

Det hører næsten til Sjeldenhederne, at der kommer sammen en 20 og 25 Præster og Predikanter til et Kredsmøde. Der er nu for Tiden saamange Kredsmøder og andre Møder at det kan træffe, at der kommer saa faa, at det skorter paa Kræfter til at holde Møde i flere Dage. Men denne Gang var det ikke saa. Det var ogsaa det beiligste Veir, saa det var alt vel og bra, undtagen at mange af dem, som ellers vilde have været ved Mødet maatte holde sig rundt de mange surrende Tærskemaskiner i Nabolaget. Dog var der bra Forsamlinger især de to sidste Dage af Mødet. For manges Vedkommende skorter det nok ogsaa paa Interesse for slige Møder. Vi vil senere fra Kredsens Sekretær faa Referat fra Mødet her i Bladet.

Om Missionær Bodbings Besøg i Danmark skriver Sognepræst Chr. Sørensen i et dansk Blad „Anekset" bl. a. følgende:

„Upaatvilelig har Santhalmissionen vundet ved hans Nærværelse. Paa en egen stilfærdig, men netop derfor saa velgjørende overbevisende Maade fortæller han om Herrens Gjerning derover.—Negtes kan det ikke, at der hos mange har været en Del Kritik fremme overfor Santhalmissionen, noget maaske fremkaldt ved Misforstaaelser. Derfor var det saa velgjørende at høre Missionær Bodding tale saa ædruelig om Sagen. Paa den ene Side ikke lægge Skjul paa, hvor store Brøst der fandtes blandt de kristne Santhaler, paa den anden Side, støttet paa mange Aars Selvsyn, hævde det saa klart og bestemt, at Herren har sit Folk derover, et Folk, bundet før af Hedenskabets værste Laster, men nu bundet af Jesus og derfor gjort fri. Derfor kom det ogsaa saa vægtigt og overbevisende, da Bodding ved Mødet i St. Jakobskirken til Slutning udtalte sig omtrent saaledes: „Jeg ved, at mange har været tilbøielige til at „ryste paa Hovedet" ad Santhallandets Kristendom men det tør jeg vidne, at trods alle Skrøbeligheder gjør Herren sin Gjerning blandt Santhalerne, saa pas paa, at det ikke bliver Herrens Gjerning, I kommer til at ryste paa Hovedet ad."

Som en af dem, der til Tider ikke har været frit for, naar vi hørte om de store Ting, der blev gjort derover, og om de blomstrende Menigheder, at „ryste lidt paa Hovedet", gjorde disse Boddings Ord, støttet som de var af hans forudgaaende ædruelige Skildring af Forholdene og præget af hans veberheftige Personlighed, et stærkt Indtryk paa mig, som vistnok paa de fleste af hans Tilhørere. Og jeg kan ikke andet end her sige til alle, der mulig har staaet som jeg: Lad os ikke mere „ryste paa Hovedet", naar vi hører om Gjerningen derover. Lad os heller bøie vore Hoveder og sige Herren Tak for hans Gjerning i Santhallandet og bøie vore Knæ med Bøn om, at han fremdeles vil være med den og velsigne den."

Jewell Lutheran College.

Klokken 8 Morgen den 10de September aabnedes dette Skoleaar ved Jewell College. Ved Andagten var fremmødt 69 Studenter, dobbelt saa mange som ved Skolens Aabning ifjor.

Pastor A. O. Mortvedt ledet i Skriftlæsning og Bøn. Skolens Bestyrer holdt en kort Velkomsttale til Studenterne og introducerede til dem Medlemmerne af Skolens Fakultet. Ved Andagten talte ved Siden af Pastor Mortvedt ogsaa Pastorerne Lassesen og Sandven. Efter Andagten paabegyndtes Indskrivningen af Studenter. Alle Fakultetets Medlemmer tog Del i dette Arbeide og endnu blev man ikke færdig med det før langt over Middag. Det var isandhed opmuntrende at se saa mange ved Skolen den første Dag. Sandelig her er Sædejord nok, bare vi havde Kjerlighed nok. Maa Gud give os den!

Om Eftermiddagen den 10de Sept. havde undertegnede et nokså vanskeligt Hverv. Thi det er ikke saa greit at være paa to Steder paa samme Tid. Naturligvis det gik ikke, tiltrods han forsøgte at være med paa Direktionsmøde og ved sit Kontorarbeide. Det var nok lidt leit; men det faar ikke hjælpe. Vi er saa glad over, at hele Direktionen var her, og vi glæder os ved Tanken om, at de i Fremtiden vil holde et Møde her hvert Aar. Vi glæder os ogsaa over, at Forældre ledsager sine Børn hid til Skolen. Vi siger Tak til alle som besøger os, og ikke mindst til dem, som selv følger sine Børn hid. Vi skal ved Guds Naade, saalangt det staar til os, søge at gjøre det bedste vi kan for alle vi har her, men vi føler en særskilt Opmuntring ved at faa blive kjendt ogsaa med Forældrene.

Arbeidet ved Skolen har begyndt godt. Ved første Uges Udgang havde vi 81 indskrevet. Lørdagsaften holdtes en Velkomstfest for nye Studenter. Denne Fest var foranstaltet og bekostet af de

Digitized by Google

unge Mænds og de unge Kvinders kristelige Foreninger. Den var beregnet paa at gjøre Studenterne bekjendt med hverandre og at hjælpe til at fordrive Ensomhedsfølelsen. Begge Hensigter opnaaedes man, og med Glæde kunde man til Slutning synge: „Velsignet er det Baand som binder".

Saa er da Skolearbeidet dette Aar paabegyndt. Maa Gud lede os i dette betydningsfulde Virke! Naar disse Linjer skrives, er Studenterantallet forøget til ca. 125, mange flere ventes før Udgangen af denne Uge. Ebers for de unges Vel

N. J. Løhre.

Bekjendtgjørelser.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholder, om Gud vil, ifølge Indbydelse sit Aarsmøde i Lincoln Mgd.s Kirke, Slater, Iowa, Pastor Simon E. Hansons Kald 22de—24de Okt. førstk. Mødet begynder den 22de med Prediken Form, Kl. 10:30. Samtaleemnet er Filipenserne 3, 1—11. Kom i Herrens Navn ret mange med Bøn om rig Velsignelse.

J. N. Sandven,
S. E. Hanson.

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde denne Høst, vil være af den Godhed, snarest mulig, at indsende sin Begjering derom til undertegnede.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Eidsvold Mgd., Pierce Co., Wis., Pastor O. S. Melands Kald, ønsker et Kredsmøde afholdt hos sig den 8—10 Nov., altsaa Fredag, Lørdag og Søndag. Paa Søndag Kirkeindvielse. Presterne vil behage ordne sig saa, at de kan være over Søndag. Mødet begynder den første Dag med Prediken Kl. 10 Form. Samtaleemne Sal. 1. Skyds møder i Red Wing Dagen før Mødet. Bethlehems Mgd. af samme Kald ønsker et Samtalemøde Mandag og Tirsdag. Altsaa den 11te og 12te Nov. Forsøg, Brødre, at være med ogsaa paa det Møde. Herren lade det lykkes.

M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Om Gud vil, bliver et Missionsmøde afholdt i Ebenezer Mgd., Douglas Co., S. Dak. Rev. J. S. Olsens Kald, 17de til 20de Oktober. Mødet begynder med Prediken Kl. 10 Form. den 17de.

Samtaleemne: Rom. 8, 1—11. Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet i Corsica, S. D.

Hjertelig velkomne alle som kan komme.

Paa Menighedens Vegne
Charley Johnson, Sek.

Om Gud vil afholder Ada Kreds et „Predikantmøde" i Rothsay, Minn., Past. U. D. Johnsons Kald fra 8—10 Oktober. Flere vigtige Emner angaaende Guds Riges Fremme vil blive behandlede. Vi ønsker at se alle Kredsens Præster og Lægprædikanter om mulig hid til Mødet.

Paa Foreningens Vegne
U. D. Johnson.
J. J. Rendahl.

Om Gud vil og vi lever afholdes et kristeligt Samtalemøde i Størdals Mgd. ved Blackfalds, Alta, Past. H. Moes Kald. Mødet begynder Fredag den 18de Okt. Thema: Ef. 35. Gud velsigne Mødet.

T. T. Carlson.

Ada Kreds holder, om Gud vil og vi lever, sit Aarsmøde i Eagle Bend, Pastor Simonsons Kald, den 12—15de Nov. Samtaleemne: Joh. 6, 22—40. Gud velsigne Mødet!

G. E. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Chicago Kreds af H. S. afholder, om Gud vil, Møde i Vor Frelsers Mgd.s Kirke den 17—20de Okt. Samtaleemnet er Ef. 5, 6—14. Kom, Lægfolk og Præster, med Bøn om Strømme af Naade. Besøgende vil være saa venlig at underrette Hr. H. S. Hanson, Stoughton, Wis., om sit Komme. Besøgende gaar via Ch. M. & St. Paul R. R. til Stoughton.

J. J. Skarpness, Form.
J. J. Lee, Sekr.

Turtle Mountain Kreds af H. S. afholder sit Aarsmøde i Imanuels Menighed, Benson Co., N. D., Pastor J. Krogstads Kald, fra 7de til og med den 10de Nov, 1907. Samtaleemnet: Luk. 8, 4—16. Skyds vil møde de tilreisende i Minnewauken, Maddock og Leeds Dagen før Mødet. Da dette er Kredsens Aarsmøde, bør Kredsens Præster være tilstede. Ligeledes bør Menighederne være vel repræsenterede.

O. P. Svingen.
O. L. Ness.

Central Minn. Indremissionsforening afholder et Samtalemøde i Nordland Menighed, Pastor Nordbergs Kald, fra 11—13de Okt. Mødet begynder med Prediken Kl. 10:30 den 11te. Samtaleemne: den 3die Bøn. Har anmodet Rev. S. J. Brekke om at indlede og Rev. A. J. Bige om at holde Aabningsprediken. Skyds møder i New London og Paynesville den 10de. Kom mange og bed om Velsignelse.

O. M. Anderson, Form.

Det 17de Aarsmøde for „The Norwegian Luth. Deaconess Institute" afholdes Torsdag den 10de Oktober i Trinity Lutheran Church, 20th Ave. & 9th Str. S., Minneapolis, Minn. Mødet begynder med Prediken. Alle stemmeberettigede Medlemmer anmodes om at være tilstede.

J. L. Nydahl, Form.
H. A. Urseth, Sekr.

Digitized by Google

Ifølge Indbydelse afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Palestina Menighed, Pastor T. E. Thompsons Kald, den 15—17 Oktober. Samtaleemne Joh. 15, 1—8. Mødet begynder Kl. 2 den 15de. Skyds møder i Huntington og Dolliver paa Formiddag den 15. De besøgende som kommer fra Øst, fra Bricelyn eller Forest City paa Rock Island Banen kommer til Gruver Dagen før Mødet den 14de Kl. 4.30 hvor Skyds vil være tilstede. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

K. B Olson.
P. P. Wolden.

Ifølge Indbydelse har midtre Iowa Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Stavanger Mgd. Garden City, Iowa, Pastor S. O. Heidals Kald den 16de til 18de Oktober 1907. Samtaleemnet vil senere blive bekjendtgjort.

I Norway Mgh., 4 Mil vest fra Eagle Grove, Pastor A. E. Distads Kald, den 20—22 Oktober 1907. Samtaleemne Esaias 12. Mødet begynder med Prediken Formiddag. Pastor O. R. Sletten indleder Samtalen. Skyds vil møde i Eagle Grove Lørdag Eftermiddag og Mandags Morgen. Dette blir Foreningens Aarsmøde. Saa mange som kan opfordres at møde frem.

Paa Foreningens Vegne
N. Berve.
K. O. Roe.

Zionsforeningens 29de Aarsmøde holdes i Clermont Kirke, Clermont, Iowa, Past. E. T. Bursetts Kald, 22de og 23de Oktober. Mødet begynder den 22de Kl. 10. Samtaleemne Luk. 2, 29—32 indledes af Past. J. Tanner. Jødemissionsprediken vil blive holdt af Prof. J. H. Vlegen og Offer vil blive optaget til Jødemissionen.

Centralkomiteen sammenkaldes til samme Tid og Sted. R. J. Ry. er den eneste Bane som gaar til Clermont. Man kan ogsaa reise med C. M. & St. P. Ry. til Postville, Ja., hvor Skyds vil møde den 21de. Tilreisende bedes underrette Past. Bursett, Clermont, Iowa, om sit Komme.

Minneapolis, Minn. 26de Sept. 1907.

Jakob Tanner.
Zionsforeningens Formand.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Past. A. E. Skogerbøs Kald, Greenbush, Roseau Co., Minn., den 4de til og med den 7de Oktober.

Thief River Falls, Minn., Tirsdag Aften den 8de Oktober.

Kongsvinger Menighed, Polk Co., Minn., den 9de og 10de Oktober.

Grand Forks, N. Dak., Torsdag Aften den 10de Oktober.

Cumings, N. Dak., den 11te Oktober.

Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. Dak. den 13de Oktober.

Zions Menighed, Reynolds, N. Dak. den 13de Oktober.

Grand Forks, N. D., Mandag Aften den 14de Oktober.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde.

Broderligt
A. O. Oppegaard

Kvitteringer.

Til Professorløn: Martin Lee. Alvelund, Minn. 1.00
J. L. Lasleson pr. M. E. Hansen

Indremissionen: Følgende blev af mig indsendt til Trykkeriet den 23de Mai dette Aar. Men Brevet blev borte i Posten og først nu er jeg bleven opmærksom paa, at denne Kvittering ikke er kommet i Budb. Beløbet er dog regnet med i den Totalsum, som er opført i senere Kvitteringer.

Bed Pastor Jacobson fra Bernille Strandenes, Franklin Mgd. 2, en ubenævnt, samme Mgd. 10, Zions Mgd.s Ungdomsf. 10	22.00
Fra J G Anonby, Søndre Zumbro Mgd.	10.00
	32.00

J. L. Lasleson.

Indremissionen: Bed T Lillethun og af ham kvitteret for i Budb. No. 25 og 28	11.10
Bed A S Anderson fra Tref. Mgd.s Luther League, Chicago, Ill.	15.00
Bed Pastor J J Lee en Del af Indtægten ved en Missionsfest i Bonnet Prairie Mgd., Wis.	50.00
Bed Mrs. Louis Henry fra Hauges Kvf., Mc Gregor, Ja.	7.05
Bed Pastor T J Oppedahl fra Israels Mgd.s Kvf. af hans Kald	10.00
	93.15
Før kvitteret for	2019.20
	2112.35

O. O. Elstad.

Kinamissionen: Bed Pastor A O Berger fra Iver Jacobson, Rome, N. D.	5.00
Bed Pastor D T Borgen fra Zions Mgd., Reynolds, N. D. Offer	17.00
Bed Pastor Chr. O Brohaugh, Kjedebreve fra 27de Juni til 16 Sept.	5.25
Kjedebrevene kvitteret for i Budb. No. 20, modtoges ogsaa gjennem Pastor Chr. O. Brohaugh.	
Bed Pastor Chr. O Brohaugh fra Tom Lystig, Barron, Wis.	2.00
Ole Bak, Frene, S. Dak.	5.00
Bed Pastor T T Carlson pr. Pastor Brohaugh fra Ole Rognes, Camrose, Alta, Can.	5.00
Bed J B Draxton fra Jevnakers Kvf., Borup, Minn., Pastor G C Gjerstads Kald	62.00
Bed P J Danielson indsamlet i Stanwood, Wash., fra	

Digitized by Google

følgende: P J Danielson 25, R J Hinseth 5, Mrs. A Hotvedt 1.85, T K Hagen 1, Hans O Olson 1, R G Eggen 1, P J Reis 1, E O Fos 1, Mrs. E O Fos 1, Mrs. R G Eggen, P G Johnson, A Hotvedt hver 50c, Sina Danielson 40c, Krist Lindbak 25c..... 40.00

Bed Ida Groseth fra Pastor T T Carlsons Kald, Nazareth Mgd., Bawlf, Alta, Can. 20.60, Bethlehem Mgd., Pretty Hill 19.35, Camrose 12.05, Norden Mgd., Bardo 76, Norden Mgd.s Søndagsskolebørn til Bibler 4.35, Skandia Mgd. 19.83..... 152.20

Bed Ida Groseth fra Past. H Moes Kald, Alvelund Mgd., Blackfalds, Alta., Can. 4.50, Big Mgd., Bentley, Alta Can. 5.05..... 9.55

Bed Ida Groseth fra Pastor R Okerlunds Kald, Hvidess Mgd., Walsh Co., N. D., Offer 25, Hvidess Mgd.s Pigef. 75, Miss Alma Hagen, St. Petri Mgd. 5..... 105.00

Fra Peter Erickson, pr. Pastor Brohaugh, Saron Hill, Sask., Can..... 10.00

Bed Ida Groseth fra Pastor K T Strands Kald, Dr Creek Mgd., Rolette, N. D. 40.38, St. Johannes Mgd., Rolette, N. D. 8.80, Westlands Mgd., Rolette, N. D. 12.70 61.88

Bed Ida Groseth fra Pastor O P Svingens Kald, Nordlands Mgd., Bottineau, N. D. 48.86, Bethesda Mgd., Bottineau, N. D. 19.00..... 67.86

Bed Pastor C J Eastvold fra Zions Mgd.s Ungdomsf., Hamilton Co., Ia..... 25.00

Bed Prof. M G Hanson fra Mrs. Grevstad, Duluth, Minn. 1.00

Bed Past. A Haugland fra Anders Olson, Clark, S. Dak.. 10.00

Bed Past. Theo. J Lund, Madison, Minn., fra ubenævnte 15. O Finstad 5..... 20.00

Emil Johnson, Red Wing, Minn..... 1.00

Bed Mrs. H O Loken fra North Branch Kvf., Pastor Westbys Kald, Petersburg, Neb..... 15.00

Fra Mr. & Mrs. O S Larson, pr. Pastor Brohaugh, Mt. Vernon, S. Dak. for halvt Aars Søndagsæg..... 10.00

Bed Halvor Jenson pr. Past. Brohaugh fra Tabitha Kvf., Wittenberg, Wis..... 10.00

Bed L E Lovseth pr. Past. Brohaugh samlet i Ebenezer Mgd., Douglas Co., S. Dak., ved en 4de Julifest..... 16.00

Bed Past. J J Lee, en Del af Offeret ved Missionsfesten i Bonnet Pr. Mgd., Wis..... 39.55

Bed Past. J S Lasseson fra Kasson Kvf., Kasson, Minn.. 20.00

Fra „C. R.", Grinnell, Ia., pr. Pastor Brohaugh..... 10.00

Bed Pastor T J Oppedahl fra Israels Mgd., Past. Oppedahls Kald..... 10.00

Bed do. fra do..... 11.50

Bed Past. A O Oppegaard: Offer i St. Pauli Mgd., Minneapolis 55.95, Offer i Muskegon, Mich. ved Dr. Hotvedt 21.65, Offer i Comfort Mgd., Kanabec Co., Minn. 4.08, M Anderson, Mora, Minn. 1, Mrs. P A Mathison, Toronto, S. Dak. (Søndagsæg) 15, Solveig Morgan, Mora, Minn. 1, Floodwood Skandinavisk luth. Mgd., St. Louis Co., Minn. 3.75, R A Bolstad, Floodwood, Minn. 10, halvt Offer i Bethesda Mgd., Duluth, Minn. 11.75, Bethesda Mgd.s engelske Søndagsskole, Duluth, Minn. 1.50, A Gilbertson, Brainerd, Minn. 2.50, [illegible] Kvf., Eagle Bend, Minn. 10, Ruth Pige[illegible] Minn. 55, halvt Offer i Eagle Valley Mgd., 12.95, halvt Offer i Bethel Mgd., Todd Co. [illegible] halvt Offer i Immanuels Mgd., Wadena, Minn. [illegible] 216.90

Bed Past. O O Paulsrud fra Nathanael Mgd., Wahpeton, N. D. 31.90, Mrs. U Boe, Randall, Ia. 1..... 32.90

Bed Past. C C Gjerstad fra Mrs. T R Strand, Ada, Minn. 5.00

Bed Pastor O P Svingen fra en ubenævnt, Bottineau, N. Dak..... 15.00

G A Sundberg, Brookings, S. Dak. pr. Past. Brohaugh 6.00

Bed Torjus Tallesson fra Stavanger Mgd.s Kvf., Clermont, Ia..... 5.00

Bed Past. O M O Wee fra Mrs. Carl Teig, Lakefield, Minn 2.50

Bed Past. O O Bil, Beresford, S. Dak fra Mr. & Mrs. John Sommervold 10, Mrs. Susan Emerson til Dampbaad i Kina 1..... 11.00

Fra en ubenævnt, Cummings, N. D..... 3.00

Bed Past. C C Holter fra A Dahle, Kenyon, Minn..... 1.00

Bed Past. T K Jacobs fra Gudmund Hendrickson, Strand, Iowa..... 5.00

Bed C Lillethun og af ham kvitteret for i Budb. No. 25 7.50, Budb. No. 29, 5..... 12.50

1047.99

Før kvitteret før 5561.06

6609.05

Til Hospital i Kina: Bed Pastor O O Paulsrud fra Mr. & Mrs. H Egertson, Wallingford, Ia..... 2.00

Emil Johnson, Red Wing, Minn..... 1.00

Bed A S Anderson fra Tref. Mgd.s Luther League, Chicago, Ill..... 15.00

Bed Ida Groseth fra Pastor L Langehaug, Sharon, N. D. 5.00

Bed Mary Biger fra Zions Mgd.s Pigef., Fergus Falls, Minn..... 25.00

Bed Pastor A O Oppegaard fra Mrs. S S Boe, Langford, S. Dak..... 5.00

53.00

Før kvitteret for 161.75

214.75

Børnehjem i Kina: Bed O E Hegg, halvt Offer fra Mayville Mgd., Mayville, N. D..... 10.0

Før kvitteret før 60.66

70.66

Underhold af Evangelister og Børn: Bed Past. A O Oppegaard: Fra nogle Kvinder i Roland og Omegn, Ia., til Løn for Mrs. „Uei" 17. Fra Thora Clauson, Spicer, Minn. til Underhold for „Kung-Yufuh" 5. Fra Gustav Rundquist, Dell Rapids, S. D., til Underhold for en Skolegut 10. Fra Even J Lee, Cecil, N. D. til Løn for Assistant „T'sie" 25. Fra Peder P Gunderson, Appleton, Minn., til Underhold for „Chi-Teh-ua" 15..... 72.00

Bed Mrs. H O Loken fra North Branch Kvf., Past. Westbys Kald, til Underhold af et Pigebarn (Navn ukjendt) 15.00

Bed Ida Groseth fra Mrs. L Thompson, Adams, N. D., til Miss Hodnefields Kostskole..... 1.00

88.00

Før kvitteret for 838.17

926.17

Hungersnødlidende i Kina. Bed Pastor J. S Halvorson, pr. Past. Brohaugh fra Long Lake Mgd., Spicer, Minn. 13.70, fra A M Thompson, Spicer, 1..... 14.70

Før kvitteret for 178 63

193.33

Personlige Gaver til Missionær Rønning og hans Børn: Bed S Anfin fra Kvf. i Wisner, Neb..... 5.00

Ole Carlson, Erskine, Minn..... 2.00

Bed Ida Groseth fra Andrew Gjevre, Hvidess Mgd., Edinburg, N. D..... 10.00

Emil Johnson, Red Wing, Minn..... 1.00

Bed Past. O J Lundby fra Mrs. E Ole, Ft. Randall, S. D. 2.00

Fra N. N. i Tref. Mgd., Chicago, Ill..... 15.00

Fra en ubenævnt ved Beresford, S. D..... 5.00

40.00

Før kvitteret før 36.00

76.00

Til Jødemissionen: Bed C Lillethun og af ham kvitteret for i Budb. No. 23..... 2.00

Før kvitteret for 61.36

63.36

Madagaskarmissionen: Bed Past. S C Simonson fra „Ruth" Pigef., Eagle Bend Minn..... 25.00

Før kvitteret for 15.00

40.00

J. J. Mendahl, Kas.

Digitized by Google

Rev J A Bergh

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koste heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Missionsliteratur! se her!

Missionsproblemer set fra den praktiske Side, diskuteret af Missionærer paa Marken. Interessante og lærerige!

Referat fra Fælleskonferenserne afholdt i Fancheng og Laoho-keo 1905 og 1906. Kan faaes ved at tilskrive Hauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn. Pris 15 Cents pr. Stykket.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augu t Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen-til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives [illegible] norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Blade[illegible] med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forsk[illegible] Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.
[illegible] indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.
[illegible]or C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indkommende Bladets Indhold sendes til ham.

[illegible]amission at the Post Office at Red Wing, Macobson, [illegible] second class matter.

[illegible]ndhold: 1. De salige; 2. Hvor er vi? 3. Til „Budbæreren" fra M. O. Wee; 4. Opraab til Menighederne i Hauges Synode; 5. En Sang; 6. Tonen i Hjemmet; 7. Fra Santalistan; 8. „Much to the Point"; 9. Lidt mere om Gudstjenestens Ordning; 10. Bibelhistorien; 11. Guds Aand — Forfængelighed; 12. Fra et Møde i Beauty Valley Mgd.; 13. Enkens Søns glædelige Nyhed til sin Mor: 14. Kinamissionen; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Bekjendtgjørelser; 17. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 41 › Lørdag den 12te Oktober 1907. ‹ 39te Aarg.

Hvem er den største?

Math. 18, 1—7.

(Af M. G. H.)

Hvem er den største i Himmeriges Rige? Hvo, der fornedrer sig selv som dette Barn, han er den største i Himmeriges Rige.

Saaledes lyder Disiplenes Spørgsmaal og Jesu Svar i vor Tekst.

Disiplenes Spørgsmaal er et Udslag af deres kjødelige Sind og begrundet i deres materialistiske Opfattelse af Kristi Rige.

De troet vistnok paa Jesus og erkjendte i ham den forjættede Messias. De haabede ogsaa, at han var den, som skulde gjenoprette Riget igjen for Israel, at han var Israels Konge og Frelser, ja den, som skulde komme til Verden; men deres messianske Syn og Erkjendelse var endnu hildet i jødisk Vildfarelse. Riget for Israel var for dem den gjenoprettede jødiske Stat, Theokratiet, vistnok i en ny og anden Skikkelse, men ikke Gudsriget som et Guds Samfund, F r e d o g G l æ d e i d e n H e l l i g a a n d. Guds Rigets Væsen var endnu skjult for dem. De tænkte sig derfor dette Rige som et Rige i Lighed med de jordiske Riger og ventede sig som Medlemmer af dette rige Fordele og Glæder i Overensstemmelse med denne deres Opfatning.

Af Beretningen hos Markus 9, 33—37 ser vi, at Disiplene diskuterede Spørgsmaalet, hvem der skulde være den største i Guds Rige. Lukas siger at denne Tanke kom ind i dem og at Jesus saa den. Ifølge vor Tekst gik Disiplene til Jesus og spurgte ham, hvem der skulde blive den største. De mener nemlig, hvem iblandt dem der skulde blive den største i det Rige, som deres Mester skulde oprette.

Disiplene havde endnu ikke fattet, at i Guds og Kristi Rige og Verdens Rige herster helt forskjellige Ordener. De forstode endnu ikke Nødvendigheden af Kristi Fornedrelse og Korsdød. Fornedrelsen og Korsdøden var anstødelig for deres kjødelige Fornuft. De formaaede ikke at forene de to store Modsætninger: Fornedrelsen og Misdæderdøden og Kongeværdigheden, Kongemagten og Gjenoprettelsen af Riget; først efterat de havde oplevet Langfredags Bitterhed og seet Paaskedags Sol, klarnedes deres Erkjendelse heraf.

Jesus tager dem for sig og giver dem Undervisning, som siden bliver dem til stor Veiledning. Det er den samme, han gjentager ved Nadverbordet, Luk. 22, 26. Det er en ganske ny Grundsætning, et nyt Livsprincip, den Herre Jesus herved indfører: D e t s t o r e i G u d s R i g e e r i k k e a t v æ r e H e r r e m e n T j e n e r. Den, som er liden nok til at tjene alle, er stor. Aldrig har Verdens Visdom og det store i Verden faaet et haardere Slag end denne Lære.

I Verden og Verdensriget søger alle sit eget, de vil alle komme sig op og blive store, men i Guds Rige skal man kappes i Kjærlighed og Tjenester.

Barnesindet skal karakterisere Gudsri-

Digitized by Google

gets Medlemmer. „Hvo, som fornedrer sig selv som dette Barn, han er den største i Himmeriges Rige". Barnesindets Uegennyttighed Ydmyghed og Enfoldighed i lydig Hengivenhed under Guds Vilje udgjør den sande Storhed i Guds Rige. Ikke egen Ære, men Guds Ære skal være alles Stræben i dette Rige.

Motivet og Hensigten er derfor ogsaa det afgjørende for al Virksomhed i Guds Rige. For ret eftertrykkelig at fæste denne Sandhed i Disiplenes Hukommelse og Hjerte, tog han et lidet Barn og stillede det midt iblandt dem, tog det i Favn og sagde til dem: „Hvo, som annammer et saadant Barn i mit Navn, annammer mig".

Det er ikke de store Bedrifter det spørges efter i Guds Rige. Det kan være tilsyneladende ganske smaa, rent hverdagslige Gjøremaal, som intet nævneværdigt Ry har blandt Mennesker, men, som dog gjøres „i Jesu Navn" og de er store i Guds Øine, store for Gud. Guds Riges store Gjerninger. Jesus siger her til sine Disiple, at hvo, som annammer et saadant Barn i hans Navn, annammer ham. Noget større end at annamme Jesus gives ikke i Guds Rige.

Her har vi ogsaa et Vink om at Virksomheden i Guds Rige ligger os nærmere og mere i det smaa end vi ofte er tilbøielige til at mene. Det ligger saa nær at tænke sig Gudsrigets Virke som noget i det store, det rent ekstraordinære, medens Gud har lagt det for os i de rent almindelige Livsforhold, i de Omgivelser vi bor og blandt og for de Mennesker, vi omgaaes.

Barmhjertighedsvirksomheden for og blandt de fattige, syge og hjælpeløse, blandt og for de forældreløse og hjemløse smaa, er en stor Gjerning, en stor Mission. Først og fornemlig er Disiplene, Guds Menighed henvist i sin Virksomhed til de smaa. Jesus spørger Simon Peter: Elsker du mig? Peter svarer: Ja, Herre! du ved, at jeg elsker dig. Jesus siger til ham: „Røgt mine Lam!" Joh. 21, 15. Og i vor Tekst nævner han intet andet Gjøremaal som Svar paa Spørgsmaalet, hvem der er den største i Himmeriges Rige, end dette at annamme et saadant Barn i hans Navn. Baade Peter og Disiplene henvises til de smaa. At røgte hans Lam og at annamme de smaa Børn i hans Navn er stort; thi det er Guds Vilje, Jesu Befaling og Annammelsen af Herren selv.

Det første paa Kirkens Program skal efter Herrens Ord i vor Tekst være at varetage de smaa, Børnene. De smaa og unges Undervisning og Opdragelse er det grundlæggende i al Guds Riges Virksomhed. Det kristelige Hjem og Opdragelse der, Undervisningen, Religionsskolen og Søndagsskolen i Menigheden er Guds Riges Arnesteder. Den Far og Mor, som øver en kristelig Børneopdragelse er store og udfører en stor Gjerning for Guds Rige. Den Menighed, som flittig sørger for de smaa med kristelig Undervisning udfører en stor og vigtig Del af Guds Riges Opbyggelse. De, som i Menigheden særlig er sysselsatte med Undervisningen af Børn og Ungdom, Menighedens Søndagsskolelærere, til Eks, de har en stor og vigtig Plads i Guds Rige og hvor den ret drives, skal den heller ikke være forgjæves, men bære sine rige Frugter til Velsignelse baade for Arbeiderne og for Guds Rige. Luther siger, at hvis Kirken atter skal hjælpes paafode, maa man begynde med Børnene.

Her er desværre en stor Forsømmelse paa dette Omraade, en Forsømmelse, som drager Ansvarets tunge Følger over baade dem, som forsømmer og de, som forsømmes. Herren taler advarende i vor Tekst om at forarge en af disse smaa, som tror paa ham.

Forargelsen kan gives ved ugudeligt Liv og slet Eksempel eller ved at forsømme den kristelige Opdragerpligt, eller ogsaa ved begge Dele. Der venter en skrækkelig Dommedag for mange Forældre, af hvis Haand Gud vil kræve deres Børns Blod. Tænk, hvilken Dag, naar Herren vil spørge dem: Hvor er de Børn, som jeg skjænkede eder? Hvad skal de Forældre svare, som forsømte sin største og helligste Pligt, at opdrage sine Børn i Tugt og Herrens Formaning? Ikke mindre bliver Dommedagen for den utro Kirke, de forsømmelige Menigheder, som af

Digitized by Google

ren Ligegyldighed, Verdslighed og Gjerrighed har forsømt sin helligste Kristenpligt ligeoverfor Jesu Lam.

Jesus bruger et Billede fra hin Tids Straffemethoder for at betegne saa kraftigt og eftertrykkeligt som muligt den skrækkelige Straf, som skal ramme den, som forarger en af disse smaa. Det var bedre siger han, at der var hængt en Mølleste om hans Hals, og han var sænket i Havets Dyb. Den legemlige Død, hvor grufuld den end maatte være, er, siger Jesus, at foretrække for den Straf, som den skal lide, som forarger en af disse smaa.

Maa Jesu Ord faa vække os op, baade Forældre og Menigheder, til at erkjende vor store Opgave og vort tunge Ansvar for dem, Gud har betroet os og den Opgave, vi bør løse i Hjem og Menighed. Faar vi Øinene op herfor, skal vi faa noget andet at gjøre end at diskutere om hvem, der skal være den største. Jesus siger, Joh. 4, 35: „Opløfter eders Øine og ser Markerne, at de allerede er hvide til Høsten."

Red Wing Seminary.

Undervisningen i de to berørende Afdelinger begyndt den 1ste Okt Man samledes i Skolens Kapel Kl. 9 Form. Professor O. R. Wold ledede i Skriftlæsning og Bøn. Dr. Telleen talte i Tilknytning til Kol. 4, 5—6. Han dvælede særlig ved følgende Punkter:

1. **Walk worthy of your high calling, bearing that most beautiful name in the world: Christians.**
2. **Trust one another with courtesy and respect.**
3. **Be modest, pure and clean.**
4. **Avoid whatever may induce impure thoughts, or words, or deeds.**
5. **Ward the purity of one another, and avoid thinking or speaking ill of any one, remembering that: There is so much bad in the best of us, and so much good in the worst of us, that it does not behove any of us to speak ill of the rest of us.**
6. **Keep temperate, sober, chaste.**

Pastor O. Andresen talte om den Betydning, vore kristelige Skoler har, og mindede om, hvorledes ogsaa vort Samfunds Folk omfatter Red Wing Seminary og venter sig meget godt derfra, hvorfor det ogsaa vil have meget at sige, at Skolen og dens Virke kan have Fremgang. Ikke alene Lærerne men ogsaa enhver, som kommer hid som Elev, bør derfor søge efter bedste Evne og paa bedste Maade at bidrage til denne Fremgang.

Bestyreren bød alle velkommen. Han mindede om, at al Gjerning bør og maa gjøres i Jesu Navn, om den skal blive til Velsignelse, og at al Gjerning, som gjøres i det, sikkerlig skal velsignes.

Om Aftenen Kl. 7:30 samledes man i Skolens Kapel til den egentlige Aabningsfest.

Ganske mange Studenter var ankomne, og trods Veiret var mindre gunstigt, var flere fra Byen og Menigheden tilstede.

Pastor C. C. Holter holdt den egentlige Aabningstale. Nedenfor meddeles et kort Uddrag af samme:

> Jeg har været ung og er bleven gammel, men haver ikke seet den retfærdige forladt eller hans Sæd søge efter Brød. Sal. 37, 25.

Kong Davids Jagttagelser gik ud paa, at han som Regel ikke havde set den ved Troen retfærdiggjorte at blive forladt eller skulde behøve at bede sit Brød. Ikke heller hans Sæd eller Efterslægt skal komme i nødlidende Omstændigheder.

Er en selv retfærdiggjort og vandrer paa Sandheds og Retfærdigheds Vei, saa har han Guds Forjættelser paa, at det skal blive tilstrækkeligt, om end ikke altid overflødigt, til Livsophold baade for sig selv og sine.

For at de kristne ikke skal henfalde til unødvendige Sorger og Bekymringer for timeligt Ophold henviser Frelseren selv til Spurvene under Himlen og Lilierne paa Marken.

Guds Velsignelse skal efter Herrens Ord hvile over den retfærdige Slægt indtil tusinde Led.

Paa den anden Side vil Guds Mishag og Straf hvile over de uretfærdige indtil tredie og fjerde Led.

Lad os tage slige Tanker med os baade

Digitized by Google

ved Begyndelsen og Forsættelsen af vor Skolegang saavel som i alt vort Livs Virke.

Livet er en Skolegang. Ingen er for gammel til at lære. Og den Lærdom, som man faar i Livets Skolegang er vel den mest alsidige og grundige. Ved vore Skoler skal saa at sige lægges en Grundvold, gjøres en behøvelig og nyttig Begyndelse for videre Uddannelse og Virksomhed Livet igjennem.

Lykkelige er de unge nutildags som har saa herlige Anledninger til at frekventere gode, vel indrettede og kristelige Skoler.

Lærdom er ikke som timeligt Gods arvelig. Nei, Kundskaben maa enhver for sig selv arbeide for, arbeide haardt for, og arbeide med Flid for, men da kan den ogsaa faaes ved Læreres Hjælp og Veiledning. Ogsaa paa dette Omraade maa det være og lyde: Fremad, fremad og da naar man noget Maal, hvor Herren vil bruge en i et eller flere af Livets mange Gjøremaal.

Vil man have Billede af en Arbeidsmand, saa se Skogarbeideren for Eks., naar han i Aftenskumringen kommer hjem med Øksen paa Armen overdrysset af Sne. Alt det øvrige ham tilhørende kan man da tænke sig til.

Ogsaa paa andre Omraader finder vi „Arbeidsmanden" næsten ligedan i travl Virksomhed bærende sine Mærker paa, at han har været ude og i det noksaa haardt og længe.

Ogsaa denne vor Skole, som nu har været drevet mellem 25 a 30 Aar har havt sine Arbeidsmænd og flere af dem er her tilstede ved dette Skoleaars Begyndelse. De har, som det hedder, staaet „Last og Braft" med Skolen i mange Aar, og nu er flere af dem overdrysset af Sne.

Men enten man arbeider i Skov og Mark eller som Lærer eller Præst, saa er alt ærligt og godt Arbeide en Lykke, en Velsignelse.

Der er vel Livsstillinger, som er mere lønnende, hvad Sølv og Guld angaar end at være Lærer, Misjonær eller Præst, men lad ikke dette afskrække nogen fra at tjene i disse Stillinger. Vor Lykke bestaar ikke i hvor rige vi kan blive, men i hvor lykkelige vi kan blive selv og hvor lykkelige vi kan gjøre andre.

Ikke heller skal vi indbilde os, at vor Lykke bestaar i hvor store vi kan blive og hvor meget stort vi kan gjøre i Verden. Men det er Lykke og mest lønnende at være flittige og tro i det smaa og deraf vil tilsidst de største Resultater være afhængige. „Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget, gaa ind til din Herres Glæde." Gud velsigne Red Wing Seminar!

Professor O. R. Wold talte i det engelske Sprog. Hans Thema var: „Chinese Education".

I et meget interessant Foredrag skildrede han de kinesiske Undervisningsforholde og sammenlignede disse med vore Forholde.

Bestyreren talte tilslut i Tilknytning til følgende Skriftsteder: Daniel 9, 22: „Nu er jeg udgangen til at undervise dig med Forstand", og: „Og Samuel sagde: Tal; thi din Tjener hører." 1 Sam. 3, 10.

Det blev fremholdt, at det var Herren, som ogsaa her havde aabnet de unge Mænd ved Skolen Anledning til at erhverve sig Kundskaber, og at det var Herrens Hensigt og Vilje under deres Ophold her at „undervise dem med Forstand". Det gjaldt derfor, at de, som Samuel, under sit Ophold ved Skolen og i deres Arbeide kunde sige: „Tal; thi din Tjener hører".—Hvis dette blev Tilfældet, vilde deres Studium blive frugtbringende og til Velsignelse baade for dem selv og deres Medmennesker. Han mindede endelig om at gjøre al Gjerning som for Guds Ansigt under Bevidstheden om den personlige Pligt og Ansvar.

Næste Dag optoges det regelmæssige Arbeide i alle Klasser. „First enrollment" viser et Elevantal paa 83 og mange flere er anmeldte og Ansøgninger indløber fremdeles daglig. Saa er da Skoleaaret atter begyndt ogsaa dette Aar. Mange Hjem og Hjerter er knyttede til Skolen ved de kjere unge, som fra de mange Hjem er komne hid. De mange kjække og haabefulde Sønner, som nu er samlede her, er saa mange Snore og Baand knyttede mellem vor Skole og vort Samfund fra alle Kanter. Kjerlige Tanker, gode Ønsker og sikkerlig mange store Forhaabninger fra alle disse Hjem og Steder samler sig dag-

Digitized by Google

lig om Skolen. Bedst af alt, mange inderlige Bønner opsendes til Naadens Gud baade for Lærere og Elever om Velsignelse og rig Frugt af Gjerningen. Gud give da rig Naade og Velsignelse over Skolen for Jesu Skyld!

Om at knæle i Bøn.

(Af S. W. Brown.)
Indsendt ved A. O. Hjelle.

Den brugende og mest passende Stilling man bør iagttage under Bøn er den knælende. Den viser dyb Ærbødighed og skulde derfor iagttages, naar vi fremstiller os for Gud.

Det har været en ubehagelig Ting, at man i de kristne Kirker altid har afveget Skikken at knæle under offentlig Bøn.

Det har været en almindelig Praksis i Methodistkirken siden Wesleys Dage.

Vi har Regler og Eksempler i Overflødighed paa at knæle og bøie os ned under Bønnen. Men efter at have granskет nøie, maa vi tilstaa, at vi ikke kan finde en eneste Tøddel eller Prik hverken af Regel eller Eksempel i hele Skriften, der bekræfter den staaende Stilling. Om vi tager Feil i vor Anskuelse angaaende denne Sag, vil da ikke nogen af den staaende Orden rette vor Theologi. Inden vi tager den knælende eller nedbøiende Stilling for den skriftmæssige og eneste skriftmæssige saa langt, som regelmæssig fortsat Bøn angaar, saa lad os fra Bibelen udhente nogle Beviser for at stadfæste dette.

Abrahams Tjener „bøiede sig til Jorden og tilbad" 1 Mos. 24, 52. Ved den anden Lovgivning „skyndte Moses sig og bukkede sig til Jorden og tilbad" 2 Mos. 31, 8. Om Israels Børn læser vi, at de medens de var i Ægypten ved to Leiligheder bøiede sig og tilbad, 2 Mos. 4, 31; 12, 27. Da Israel havde syndet, faldt Moses og Aron paa deres Ansigter og bad for Folket 4 Mos. 16, 22. Medens Salomon holdt Templets Indvielsesbøn knælede han for al Israels Forsamling. Da Elias bad om Regn, bøiede han sig mod Jorden og satte sit Ansigt ned mellem sine Knæ. Under Guds Straffedom over Israel faldt David og de ældste ned paa deres Ansigt og David bad for Israel 1 Krøn. 21, 16 Da Salomon var bleven Konge, lovede al Forsamlingen Herren og bøiede sig ned for ham 1 Krøn. 29, 20. Ved Templets Renselse under Ezekias „knælede de, Kongen og alle de som fandtes hos ham" 2 Krøn. 29, 29.

I Fastetiden „bøiede Josofat sig med Ansigtet ned mod Jorden, og Juda og Jerusalems Indbyggere faldt ned for Herren og tilbad" 2 Krøn. 20, 18.

Ved Templets Indvielse „bøiede alle Israels Børn sig med deres Ansigt og tilbad og prisede Herren" 2 Krøn. 7, 3. Esra siger idet han bekjender sit Folks Misgjerning: „Jeg knælede paa mine Knæ og udbredte mine Hænder til Herren min Gud" Esra 9, 5. Medens Esra oplæste Guds Lov for Folket, „lovede han Herren og alt Folket bøiede sig for Herren med Ansigtet til Jorden og tilbad" Neh. 8, 6. I sin Bedrøvelse stod Job op, sønderrev sin Kappe og faldt ned paa Jorden og tilbad, Job 1, 20.

Da Daniel fik vide, at Forbudet var skriftligt forfattet gik han op i sit Hus og knælede paa sine Knæ og bad tre Gange om Dagen Dan. 6, 11. Profeten Mika spørger: Hvor ned skal jeg forekomme Herren og bøie mig ned for den høie Gud? Mika 6, 6. Da Stefanus blev stenet faldt han paa sine Knæ og raabte med høi Røst: „Herre, tilregn dem ikke denne Synd!" Ap. Gj. 7, 60. Da Paulus opreiste Dorkas faldt han paa Knæ og bad. Ap. Gj. 9, 40. Efter at Paulus havde taget Afsked med de ældste i Efesus, faldt han paa sine Knæ og bad med dem alle, Ap. Gj. 20, 36.

Igjen, han og hans Venner faldt ned paa Strandbredden og bad, Ap. Gj. 21, 5. Paulus siger: „Jeg bøier mine Knæ for min Herres Jesu Kristi Fader " Og igjen „hvert Knæ skal bøies" Fil. 2, 10. Vor Herre og Frelser og vort Eksempel knælede ned og bad, da han var i Gethsemane. Luk. 22, 41.

Markus siger, han faldt paa Jorden. Mathæus siger, han faldt paa sit Ansigt. Begge disse Evangelister stemmer overens med Lukas, naar vi tænker os, at Frelseren

Digitized by Google

først bøiede sig paa sine Knæ og derpaa bøiede sit Ansigt til Jorden. Dette var Stillingen som Elias indtog paa Karmels Bjerg og sandsynligvis mange andre, om hvilke der siges, at de bøiede deres Ansigt til Jorden. De der tilbad Frelseren, medens han var paa Jorden enten i Sandhed eller spottende, knælede ned for ham. Og idet vi skuer op til Himlen, finder vi Englene og de forløste falde ned for Thronen og tilbede Gud, Aab. 4, 10; 7, 11. Efter at have gjennemlæst hele denne Række af Skriftsteder vil vi undersøge, hvad der kan udfindes som understøtter Retmæssigheden i at indtage en staaende Stilling under Bønnen. Math. 10, 25 maatte anføres, men vi svarer, at om Disiplene den Gang under Bønnen stod opreist paa deres Fødder indtog de sandsynligvis denne Stilling efter de overmodige Farisæere, som i sin Stolthed „stod og bad". Jøderne havde paa den Tid afveget fra mange af deres Fædres gode Skikke. Og Disiplene kan maaske have fulgt deres daarlige Eksempel; men Kristus lærte dem snart noget bedre.

Tolderen bad staaende, men stod med Ansigtet bøiet mod Jorden, Luk. 18, 13. Og vi læser, at „Salomon stod foran Alteret", men to Gange forklares der, at han stod knælende paa sine Knæ. 1 Mos. 18, 22 kan anføres; men dette var snarere en Samtale mellem Abraham og Herren end en regelmæssig Bøn. Igjen 1 Sam. 1, 26 er anført, men det er ganske klart, at Hanna ikke indtog den brugelige Stilling, af hvilken Grund Eli troede, hun var drukken. Ligesom Knælen i Bøn er den skriftmæssige, saa er den ogsaa den mest eiendommelige og udtryksfulde Stilling. Den udtrykker vor Ydmyghed, Ærbødighed og Underdanighed. Hr. Adams Clarke siger: „At nedbøie os til Jorden er den høieste Ærbødighedshandling, ved hvilken Guds Storhed er anerkjendt." Og i Sandhed det falder mest naturligt for os, naar vi nærmer os Universets store Regent, at indtage den ydmyge bedendes Stilling og bøie os for hans Trone. „Kom, lad os tilbede og nedbøie os, lad os bøie Knæ for Herrens Ansigt, som os gjorde", Sal. 59, 6.

* * *

Vi saa længe paa ovenstaaende Artikel og undredes paa, om det kunde være af nogen fær Interesse at trykke den. Imidlertid tænkte vi, den kunde vel heller ikke gjøre nogen Skade, og saa lod vi den optage. Det maa vel anses for uvæsentligt, hvilken Legemsstilling man indtager under Bønnen. Vi har forresten set Folk baade liggende, siddende, staaende paa Knæ og staaende opreist under Bønnen, men aldrig har vi gjort noget Spørgsmaal eller tænkt større over, hvad som er den retteste Stilling under Bønnen. Men ofte har vi tænkt paa, mon hvilken Stilling staar den bedendes Hjerte i til Gud?

Ved Sygesengen til Eks. har vi brugt baade at sidde, staa paa Knæ og staa opreist, alt efter som den syges Tilstand, med Hørselen til Eks., og Rummet har givet Anledning til. Andre, antager vi, maa indrette sig nogenlunde paa samme Maade efter Omstændighederne.

I større Bønnemøder har vi set nogle paa Knæ, andre siddende og andre staaende. Ved Kvindeforeningsmøder bruger en Del at falde paa Knæ, andre sidder, naar de holder Bøn.

Ved Gudstjenesterne er det nok det almindelige, og vistnok det mest passende, at især Mændene staar, baade naar de taler og naar de beder. I Lønkamret faar vist enhver gjøre, som han finder forgodt med Hensyn til Stilling; thi der er det bare en Synder og en Frelser, som skal være tilstede, og de blir nok enige om Legemsstillingen, bare Synderens Hjerte har den rette „Stilling" til Frelseren.

Ja sligt har vi set og erfaret det blandt lutherske kristne, det vil da sige i de Kredse, hvor vi har været m d og er bedst kjendt, saa det er ikke kun de reformerte, som indtager en knælende Stilling under Bønnen.

Maatte ikke altfor mange glemme ganske at bede, men „tale enfoldig med Gud i sit Hjerte, klage sin Nød for ham og med alvorlig Længsel søge noget hos ham".

Digitized by Google

Det tusenaarige Rige.

„Det tusenaarige Rige her paa Jorden kommer snart, og inden den Tid skal alle være omvendte til Gud". Saaledes taler en hel Del reformerte i vor Tid, og de spaar derfor, at en uhyre Massеomvendelse af alle Mennesker paa Jorden foreståar. Herom skrev forhenværende lutherſk Præst i Philadelphia, Pastor J. A. Seiss, D. D.:

„Der er intet i Verdens Historie hidtil og især intet i den nuværende Tingenes Tilstand, som begunstiger Nutidens Kiliaster (de, som lærer et tusenaarigt Rige eller Millenium) i deres Lære eller faar os til at tro, at det er sandsynligt, at Kirken i den nye Pagt nogensinde ved menneskelig Virksomhed eller Forbedring vil foraarsage en almindelig Omvendelse af alle med „Retfærdighed og Fred" overalt, saaledes, som de siger, at det maa ske, før Jesus kommer. Da aldrig nogen Prediken af Evangeliet eller nogen evangeliſt Anstrengelse, selv det helligste og virkningsfuldeste i alle Aarhundreder har formaaet at omvende hele Befolkningen i nogen By eller Del af Jorden, da vilde det være Daarskab at vente, at man nu ved disse samme Midler skulde kunne udrette for-hele Jorden, hvad aldrig har lykkedes for en Del deraf, hvor liden Del, man tænker paa. Hvorsomhelst Evangeliet er kommet, har det vundet endel Folk for Herren, som skal bo hos ham i evig Glans, mens Majoriteten alleſteder har staaet udenfor. Og hvor kan vi vente, at det nogensinde vil blive anderledes i den nuværende Tid?

Naar vi ser paa den Tilstand, hvori Verden er efter 2000 Aar af evangeliſt Forkyndelse, saa ser vi forgjeves efter faste Beviser for, at nok et par tusen Aar af samme Forkyndelse vil bringe Verden nærmere et Millennium (før Kristus kommer), end Kristenheden er idag. Nogle holder sine Hænder op i Skræk ved Tanken paa, at Kristenheden, som den nu eksisterer, skal være med alle sine Afdelinger, mod hinanden stridende Parter, Jalusier og Kampe. De kan ikke tro, at den katolske og protestantiske Kirke, hver med mange forskjellige Retninger, for ikke at tale om alle de kjætterske navnkristne Dogmreligioner, som er en Vanære for Kristennavnet, skal vedvare til Verdens Ende. Men dette er netop det, som har udviklet sig i disse 2000 Aar af Evangeliets Prediken, og det, som har været, skal blive, medmindre omvæltende Forandringer finder Sted ved en større Krafts overordentlige Indgriben som for Eksempel Jesu Gjenkomst for at dømme levende og døde. Det er ialfald en Absurditet at mene, at det moderne Sektvæsen, Hykleri, Vantro, Feiltro og Ophøielsen af den menneskelige Godhed, som ikke bryder sig om „Læren", skal kunne omvende Verden til Sandhed og ret Gudsfrygt".

(Efter „Luth.")

Modernavnet.

Der findes mange forskjellige Ordsprog om en Moder. „Er Moderen aldrig saa arm, hun gjør dog Barnet varm."

„Hvem der ikke vil følge Moderen, maa følge Fangevogteren."

„Heller miste en rig Fader end en fattig Moder."

„Hvad der gaar Moderen til Hjertet, gaar kun Faderen til Knæet."

I Indien siger man: „Min Moder er altid min, enten jeg er rig eller fattig."

Russerne siger: „Moderens Bøn henter Barnet op fra Havets Bund."

Letterne siger: „Moderhaand er blød, ogsaa naar den slaar."

Næsten alle Folkeslag kjender Ordsproget: „En Moder kan bedre ernære syv Børn, end syv Børn kan ernære en Moder."

En Moders Liv betegner Italienerne med Ordsproget: „Moder vil sige Martyr."

Om Tabet af en Moder siger Ordsproget: „Uden Moder er Børnene som Bier uden Dronning."

Digitized by Google

To Slags Tungemaalsgaver.

At Gud har to Slags Tungemaalsgaver er klart fremsat i Bibelen, og dog er der maaske ikke mange i vore Dage, der ret har denne Kjendsgjerning klart for sig. Vi gjengive her efter et amerikansk Blad begge disse Gaver og saavel Forskjellen mellem dem som Sammenligningspunkterne, saa Læseren skal forstaa, at dette at tale med Tunger langtfra altid er et Bevis paa Guds Velbehag over Udøveren.

Den første Tungetale berettes i Mosebog, særlig det 11te Kapitel, og den anden beskrives i Ap. Gj., mest i det 2det Kapitel. Disse to Kapitler bør nøie studeres sammen. Først Sammenligningspunkterne: „Og Herren sagde: Se, de er et Folk". 1 Mos. 11, 6. „De var alle endrægtig". Ap. Gj. 2, 1.

„De fandt en Dal i Sinears Land og bosatte sig der". 1 Mos. 11, 2. „Endrægtig sammen". Ap. Gj. 2, 1.—„Lad os bygge os en Stad og et Taarn, hvis Top naar op til Himlen". 1 Mos. 11, 4.

„Denne Jesus, som er optagen fra eder til Himlen, skal komme igjen paa samme Maade, som I har set ham fare til Himlen". Ap. Gj. 1, 11r

„Da steg Herren ned for at se Staden og Taarnet, som Menneskenes Børn havde begyndt at bygge". 1 Mos. 11, 5.

„Og der kom pludselig en Lyd fra Himmelen som af et fremfarende, vældigt Veir, og den opfyldte hele det Hus, hvor de sad. Og der viste sig for dem skilte Tunger som af Ild, og de satte sig paa enhver af dem, og de blev alle opfyldte af den Helligaand og begyndte at tale med andre Tungemaal, efterson Aanden gav dem at tale". Ap. Gj. 2, 2—4.

„Lader os stige ned og forvirre deres Tungemaal. Derfor kaldte man dens Navn Babel; thi der forvirrede Herren hele Jordens Tungemaal". 1 Mos. 11, 7—9.

„Da nu denne Lyd hørtes, kom Mængden sammen og blev forvirret". Ap. Gj. 2, 6.

„Thi derfra adspredte Herren dem over hele Jordens Overflade". 1 Mos. 11, 9.

„Og de blev alle adspredte, og de adspredte gik da omkring og forkyndte Evangeliets Ord". Ap. Gj. 8, 1—4.

Disse Sammenligningspunkter er saa tydelige, at det vilde være meget let for en Person, som ikke har et klart aandeligt Syn, at modtage Mosebogens Gave at bekjende at have modtaget Gaven, der omtales i Ap. Gj. Enhver tænke for sig, om det ikke har skeet i nogen Grad under den for Tiden paagaaende „Tungebevægelse" rundt i vort Land.

Vi vil derfor gaa lidt videre ind i Studiet af disse to forunderlige Kapitler for at se Forskjelligheberne baade mellem de to Gaver og Omstændigheberne.

Sikkert er det, at Herren i begge Tilfælde kom ned, men i det første Tilfælde kom han for at se og forbande, medens han paa Pinsedagen blev seet i Tungerne og velsignede. I Mosebogen var det Menneskenes Børn (1 Mos. 11, 5), men i Apostlernes Gj. var det Guds Børn.

Resultatet af Tungemaalsgaven i 1 Mosebog var, at ingen forstod, hvad de andre sagde, hvorimod det i det andet Tilfælde heder: „Vi hører dem tale om Guds store Gjerninger i vore Tungemaal".

Er ikke Guds Gaver givet for at hjælpe Menneskene? Pinsedagens Under skede, for at de ærlige Sjele som var samlet i Jerusalem af forskjellige Nationer, skulde være istand til at høre om Guds underfulde Gjerninger; men den babelske Gave kom for at splitte en hel Del frafaldne ad og sende dem bort, for at de skulde gjøre saa liden Skade som muligt.

Hvem har forstaaet et Ord af, hvad vore Dages „Tungetalere" bringer frem?

„Evangelisten".

Den, som erhverver sig Forstand, elsker sin Sjæl; den, som bevarer Indsigt, skal finde Godt. Sal. Ordspr.

Digitized by Google

ONLY WAIT.

Oft there comes a gentle whisper o'er me stealing,
When my trials and my burdens seem too great;
Like the sweet-voiced bells of evening, softly pealing,
It is saying to my spirit, "Only wait."

When I cannot understand my Father's leading,
And His dealing seems to me but cruel fate,
Still I hear that gentle whisper ever pleading,
"God is working, God is faithful—only wait."

When the promise seems to linger, long delaying,
And I tremble lest, perhaps, it come too late,
Still I hear that sweet-voiced whisper ever saying,
"Though it tarry, it is coming—only wait."

O, how little soon will seem our hardest sorrow,
And how trifling is our present brief estate:
Could we only see the light of heaven's tomorrow,
O, how easy it would be for us to wait.

I have chosen my eternal portion younder,
I am pressing hard to reach yon heavenly gate,
And though oft along the way I weep and wonder,
Still I hear that cheering whisper, "Only wait."

JOSHUA TAPPMEYER in "The Presbyt."

Fra en af vore Studenter.

Ja nu er Høsten kommen og Skolearbeidet snart skal tages op igjen. Det glæder mig meget at faa samles med Kammeraterne ved Red Wing Sem. og faa hilse hverandre med et „Velkommen til Skolen." Ja Gud er god imod os, som lader os faa komme derop paa Haugen for at faa mere „Lys og Sandhed." Nu er det mit inderlige Ønske til Gud om, at vi alle kunde komme med Hjertet fuldt af Liv og Varme, og med brændende Bøn til Gud om Vækkelse blandt os i det kommende Skoleaar. Naar jeg kaster Blikket tilbage paa den deilige Sommertid som nu snart er faren hen, da maa jeg paa den ene Side udbryde med David i den 103 Salme, naar han siger: „Min Sjæl lov Herren og alt hvad i mig er love hans hellige Navn; men paa den anden Side, saa maa jeg slaa mine Øine ned i Skamfuldhed ved Tanken paa alt det gode jeg har undladt at gjøre, og for de mange Velgjerninger Herren har bevidst mig, som jeg har glemt at takke for.

Det har aldrig været saa stort for mig at være et Guds Barn, som i den sidste Sommer. Jeg har faaet erfare en Smule af, at et Guds Barn er ikke retfærdiggjort ved Følelsen, men ved Troen paa Jesus Kristus, som gav sig selv hen til en Gjenløsningsbetaling for alle. Min Hjertens faste Overbevisning er den, at de største Kampe bliver beseiret paa Knæ i vort Lønkammer, og der vil Gud aabenbare sig selv saa herligt og skjøn, og der gaar Retfærdighedens Sol op med Lægedom under sine Vinger. Mat. 4; 2. Ja blot vi kunde sætte alt vort Haab til ham som har sagt; „Bjerge kunne vel vige og Høiene rokkes, men min Miskundhed skal ikke vige fra dig, og min Fredspagt skal ikke rokkes siger Herren din Forbarmer, Es. 54, 10. Jeg tror vi kunde blive sparet for mangt og meget, dersom vi var mere lydig og gaa naar Herren kalder os. Derfor lader os nu naar vi samles, blive brændende i Bønnen, varm i Kjerlighed og stærk i Aanden. Lader os slutte en Broderring omkring dem som kommer maaske for første Gang iblandt os, om kanske netop har begyndt paa Selvfornægtelsens Vei. Maatte vort Liv og Bekjendelse bære saftfulde Frugter Gud til Velbehag, og hverandre til Gavn og Glæde. Sig ikke, som saa: „Jeg kan ikke gjøre noget, fordi jeg har for smaa Gaver. Nei tænk bare en liden Skrue som mangler til en Cylinder kan gjøre, at Lokomotivet maa staa stille. Lag os bruge den himmelske Telefon, og ringe flittig op til Herren; og naar Herren ringer op til os lader os da høre godt efter, naar han siger: „Gaa glad og fort hver Gang du gjør et Erinde for mig." En Ting til vil jeg ogsaa nævne som kunde være af Vigtighed at lægges poa Hjertet, og det er: Lad os frembære vore Lærere paa Bønnens Arme, at

Digitized by Google

Gud maatte give dem Taalmodighed og Troskab i deres Gjerning. Maa da Gud give os et velsignet Skoleaar med Lys, Kraft og Mod ihukommende de Ord: „Og alt hvad de gjør skal de have Lykke til."

Olaf Hansen.

25 Aars Jubiläum for Bethania Menigheds Kvindeforening

afholdt i Twin Valley, Minn. Aug. 11, '07.
(Ved W.)

Det var Høitidsdag i Twin Valley den 11te Aug.

Det er ikke saa ofte, at Kvinderne faar en Dag til Fest.

Som oftest gjør de sin Gjerning stille og fordringsløst, men derfor er den ikke uden Betydning, heller ikke er det altid saa, at den ikke sættes Pris paa. Men det er med Kvindernes Gjerning som med nogle andre af de bedste Ting i Verden, man blir saa vant til dem, at man synes næsten, som det skal saa være.

I de 25 Aar, som Bethania Menigheds Kvindeforening har virket, har den prøvet baade det ene og det andet, baade behageligt og ubehageligt, baade Sorger og Glæder, men den har været velsignet af Gud, og den har været og virket til rig Velsignelse for andre.

Mangen trængende Student ved Red Wing Seminar har faaet Hjælp fra Bethania Menigheds Kvindeforening.

Paa Madagaskar, i Indien og Kina har Midler fra denne Forening været benyttet til Evangeliets Udbredelse blandt Hedningerne.

Ikke mindst har den, som skriver dette, Grund til med Taknemmelighed at mindes, hvilken Opmuntring og Støtte, han har nydt, fordi at særskilt denne Kvindeforening har kommet ham ihu og støttet Arbeidet i Tszho, Kina.

Der har været mangen en hyggelig Stund iblandt de nu gamle troende i Twin Valley. Mangen Gang var det som en Forsmag paa Himmelen, naar Slægten og Bønnekredsen var samlet til Bøn og Sang.

Disse opbyggelige Timer glemmes aldrig, og Erindringen om dem vil altid være velsignet.

Af Predikanter, som var med i de første Dage, bør især nævnes gamle Pastor P. Anderson og Lægmændene Mikkel Anderson, Chr. og Hans Hanson og Studenterne senere Pastorerne G. C. Gjerstad, L. L. Nervig og O. K. Weium

Af de gamle, som var med fra Begyndelsen, kan særlig nævnes: P. O. Herreid og Hustru, P. B. Olson og Hustru, Nels Wold og Hustru.

P. O. Herreid er ikke ukjendt for mange. I flere Aar har han været Redaktør for Lægmandsbladet „Vidnesbyrd fra Broderkredsen". Altid varmt interesseret for Lægmandsvirksomheden har han været med siden den første organiserede Virksomhed blev paabegyndt i Amerika og har paa mange Maader tjent i Foreningerne med sin Pen og Stemme. P. O. Herreid har altid givet rundeligt til alle Samfundets Gjøremaal, og altid har han været rede til at hjælpe alle trængende Troesfæller, naar disse har bedt om Hjælp. Den Agtelse, som disse to gamle Hædersfolk nu nyder, har de vel fortjent, og vi kan kun ønske, at Gud maa forunde dem en lys og blid Aftenstid og en salig Indgang til Livet.

P. B. Olsen og Hustru er et andet Hæderspar, som har nydt og nyder stor Agtelse iblandt Naboerne og i Menigheden. Olsens oprigtige, enfoldige og barnlige Kristentro har været et Mønster for mange, og hans pletfrie Vandel har sat ham overmaade høit som en Type af en kristen. Hans Hustru, en mere end almindelig begavet Kone, blev vakt som ung og har siden trofast staaet ved sin Mands Side. Hun har været en stor Støtte i Menigheden; thi begavet, belæst og sund i sit Kristensyn har hun været en, der har hjulpet mange baade unge og gamle til et klarere Syn og mere Befæstelse i Kristentroen.

Nils Wold og Cecelie Wold. Begge to er nu døde. Mrs. Wold døde den 15de Feb. 1905, og Mr. Wold døde den 6te Oktbr. 1906. Far var stille og tog ingen Del i de offentlige Sammenkomster uden som Tilhører. Han støttede dog Menigheden og delt

Digitized by Google

de andres Syn paa den kristelige Virksomhed, men han manglede Frimodighed til at tale eller bede offentlig. Hjemme bad han dog ofte især i de sidste par Aartier, og vi har det Haab, at han døde lykkelig i Troen paa sin Frelser. Mrs. Wold, som sin Søster Mrs. P. B. Olsen, var vakt, førend hun kom til Amerika for mere end femti Aar siden. Hun var som sin Søster Mrs. Olsen meget frimodig, og de to stod altid sammen og hjalp hverandre baade i timelige og aandelige Ting. Nu da hun er død, ser vi først, hvad hendes Liv har været. Det er helt forbausende at se, hvilket dybt Indtryk en svag Kvinde kan sætte paa sine Omgivelser, naar Livet er, som det bør være. Nu er hun mere for sine Børn, end han var, medens hun levede, Sæden begynder at spire, og hendes Bønner begynder at blive bønhørte.

Fred med deres Støv! Velsignet være deres Minde!

Flere andre burde ogsaa ha været nævnt, saasom Erik Erikson, i mange Aar Skolelærer i Menigheden og en trofast Støtte; Peder Waaler, med fra Begyndelsen og nu atter tilbage og tilhører sin første Menighed; Mrs. Hans Pederson, hvis flinke og flittige Hænder har fra Førstningen af hjulpet til i Menigheden og Kvindeforeningen,—og andre.

Søndag Formiddag talte Pastor Gjerstad, Stedets Præst, inderligt og varmt og mindede i velvalgte Ord om de svundne 25 Aar og nogle af de Forandringer, som havde fundet Sted, og oplæste medfølgende lille Historie over Menighed og Kvindeforening.

Om Eftermiddagen talte Pastor og Mrs. Wold, begge iførte kinesiske Dragter, om Kina og Forholdene paa Missionsmarken. Hvorefter Offer og Subskription, som beløb sig til ca. $418.00 optoges til Kinamissionen I Forhold til Menighedens Størrelse og Evne til at give, er dette uden Tvivl et af de yngste Tag taget i vort Samfund paa lang Tid og var Kronen paa et hæderligt Virke i de svundne 25 Aar.

Gud velsigne alle, som virker til hans Riges Fremme paa Jorden, og især dem, som har baaret Dagens Byrde og Hede!

Nogle historiske Oplysninger om Bethania Menighed og Kvindeforening i Twin Valley, Minn. 1882—1907.

Vinteren 1877 og '78 kom Mickel Andersen og Hans Hansen fra Waseca, Minn. til Nicolet Co., samme Stat og virkede med Guds Ords Forkyndelse. Flere blev vakte. Blandt disse var: P. O. Herreid og Hustru, Bernt Pedersen og Hustru og Ole Kaupang.

Følgende Høst indbød disse nyvakte med de ældre troende dersteds til et Lægmandsmøde i Menigheden. Af kjendte Lægmænd som overvar dette Møde kan nævnes Thomas Eidom, Arne Kirkelie, Ordfører, Andreas Langum, Lars By og Berg.

Trangen til mere og friere Lægmandsvirksomhed blev nu vakt, og en Begyndelse til fast organiseret Virksomhed blev gjort samme Høst i St. Peter, Minn., idet at en Forening stiftedes med Arne Kirkelie som Formand og P. O. Herreid som Sekretær, som skulde se til at faa ligesindede interesseret og Lægmandsvirksomhed sat igang.

Dette er saa vidt vides det første Forsøg paa organiseret Lægmandsvirksomhed i dette Land og det er værd at bemærkes, at den første Forenings første Formand var et Medlem af den norske Synode.

Det blev snart for trangt for de troende i Synode Menigheden i Nicolet Co. og disse begyndte derfor at tale om at flytte til et Sted, hvor de kunde ha Frihed til at tjene Herren ifølge deres eget Syn og Samvittighed.

Talen blev til Virkelighed i 1880 da Nils Wold, Peder Bergan Olsen, Peder Olsen Herreid, Ole Indahl, Peder Olsen og Christoffer Olsen solgte ud i Nicolet og Sibly Co.s og reiste til den dengang saa lovpriste Red River Dal og bosatte sig i Nærheden af den senere anlagte lille By Twin Valley.

I seks Uger var man paa Reise med ni tækkede Vogne og en hel liden Karavane af Kreatur og Faar.

Søndagene laa de altid stille.

Hver Morgen førend de begyndte paa Dagsreisen holdtes Andagt og om Aftenerne tændtes gjerne en Ild og om denne samledes de ældre, naar Børnene var sovnede, passia-

Digitized by Google

rede, talte og sang. Reisen var ikke uden sine Besværligheder.

Underveis blev P. O. Herreids Børn syge i Diphtheria og i Fergus Falls døde deres to-aars gamle Datter Bella og blev begraven paa Byens Gravgaard dersteds. Past. Iversen af Konferentsen forrettede.

I Grant Co., Minn., overtoges de af en orkanagtig Storm. Man satte da Vognene i en Række den ene efter den anden imod Uveiret, medens Mændene samledes og med blottede Hoveder bad Gud om Beskyttelse.

Mærkelig nok, den sorte Sky steg op og gik høit over Vognene. Man hørte Susen af den forfærdelige Storm, men hverken Regn eller Vinden naaede Følget. Senere mødte man i flere Dage Folk som kom med Vogne uden Tækker, da disse var bortblæste af Stormen, og blev raadet til at vende om, thi hele R. R.dalen stod under Vand. Man fortsatte dog Reisen og slog endelig Leir den 2den Juli i syd vestre Hjørne af Landet, som senere blev Nils Wolds første Farm.

Menighedens Dannelse.

Man fandt sig snart Hjem langs den vakre Elv, Wild Rice, og det, som havde været Aarsagen til Udvandringen, blev ikke glemt.

Samme Høst skrev P. O. Herreid til Past. B. Anderson som da levede syv Mil i vest fra Crookston og indbød ham til at aflægge disse Nykommere et Besøg.

Past. Anderson modtog Indbydelsen og ved sit andet Besøg bragte han Hauges Synodes Konstitution, som ud paa Vinteren blev tilstemt og en Menighed organiseret.

Past. Anderson talte for, at Menigheden skulde kaldes Bethania. Inderligt og varmt lagde han de tilstedeværende paa Hjerte dette Navns hellige Minder, og bad, at som det første Bethania, hvor Søskendflokken boede, og hos hvem Jesus altid var en velkommen Gjest og hvor han altid var glad i at komme, maatte blive et sandt Forbillede for den nydannede Menighed.

Menighedens Medlemmer var: P. O. Herreid, B. P. Olsen, Nils Wold, Andreas Pedersen (svensk), John Olsen (svensk).

Senere optoges: Hans Pedersen, J. F. Heiberg, Carl Stenseth, Carl Haakensen, Gunder Neresen, John Fjelby, Ole Indahl, Erik Eriksen.

Menighedens Betjening.

Past. B. Anderson betjente indtil Sommeren 1884, da Kald udstedtes til Stud. G. C. Gjerstad. Gjerstad modtog Kald udstedt til ham fra Mayville, N. D., og anbefalede da Stud. O. K. Weium i sit Sted. Weium blev kaldt og han modtog Kaldet og betjente indtil Sommeren 1890, da han gik ind i den da nys dannede forenede Kirke.

Paa Grund af, at han gik ind i den f. K. resignerede han fra Menigheden i Twin Valley, (altsaa Bethania Mgd.), i den Tanke, at Menigheden vilde ha gaaet over til den f. K. og kaldt ham som Præst igjen.

Heri blev han dog skuffet og Past. J. Krogstad betjente indtil Sommeren 1898, da Past. J. B. A. Dale overtog Betjeningen af den forenede Kirkes Kald i Twin Valley og Omegn og samtidig overtog Betjeningen af Bethania Menighed.

Past. Dale virkede indtil 1904 da Menighedens nuværende Præst, Pastor G. C. Gjerstad overtog Kaldet, hvoraf Bethania Menighed er en Del.

Foruden præstelig Betjening har Menigheden nydt godt af Vidnesbyrd fra en Skare af Lægmænd, der i Aarenes Løb har aflagt varme og alvorlige Vidnesbyrd om Synd og Naade.

Kvindeforeningen.

Ud paa Vinteren 1881 tog Wold, Herreid og Olsen, Ahlgren og Heiraas Brødrene Land inde i Skoven inden for Christian Molstad. Wolds Hjem i Skoven blev kaldt „Midway house", Herreids „Frydenlund", Olsens „Ensomhed", Ahlgrens „Fæstet" og Heiraases „Broderheim".

Det var paa P. B. Olsens Fødselsdag den 6te Januar 1882 i deres Skovhytte „Ensomhed", medens Slægt og Venner eiter gammel Skik var samlet for at feire Olsens Geburtsdag og mindes Helligtrekongersfesten at Menighedens Kvindeforening blev dannet og det gik saaledes til: Mrs. P. B. Olsen havde en Missionshøne som havde indbragt $1.25 for Æg solgt. Disse Penge fremlag

Digitized by Google

de hun og man enedes da om at danne en Forening til Oparbeidelsen af Sager som senere skulde sælges ved Auktion og Pengene blev brugte til at gjøre det første Indkjøb for.

Af dem som var tilstede ved Foreningens Stiftelse kan nævnes: Olsens, Herreids, Wolds og Eriksens. Erik Eriksen var Menighedens Skolelærer og var meget varmt interesseret i Hedningemissionen.

Foreningen trivedes, nye Medlemmer gik ind, Varerne blev godt betalte og mange Penge kom ind som har været benyttet delvis hjemme til Kirken og delvis til Skolen i Red Wing, Madagaskar og Kinamissionen.

Evighedsstraffen.

En Præst holdt en Søndag en Prediken om den yderste Dom. Dagen efter besluttede nogle letsindige unge Mænd, at en af dem skulde gaa til Præsten og forsøge at komme i Ordveksel med ham Han gik og begyndte Samtalen med at sige: „Hr. Pastor, jeg tror, at der raader en Uenighed mellem Dem og mig, og jeg tænkte, at jeg maaske kunde faa den Sag opgjort idag."

„Nu", sagde den gamle ærværdige Præst, „hvad gjælder da denne Uenighed?"

„Jo", svarede Ynglingen, „De siger, at de ugudeliges Pine skal vare evig; men det tror ikke jeg."

„Aha", svarede Præsten, „hvis dette er alt, saa bør ikke det være en Sag, som staar uopgjort mellem Dem og mig. Dersom De vil slaa op Math. 25, 46, vil De finde, at Meningsforskjellen er ikke mellem Dem og mig, men mellem Dem og vor Herre Jesus Kristus, og jeg vil raade Dem til straks at faa Sagen opgjort med ham."

Kanske det vil være et sandt Udtryk for den Følelse mange havde, hvad en Kvinde sagde, naar hun saa udover Forsamlingen udenfor Kirken: „Det er saa rart at se udover denne deilige Ungdomsskare, og det vilde være gjilt, naar alle kom i Himlen." K.

* * *

Ovenstaaende Linjer er Slutningen paa Stykket: „Et Forsøg som lykkedes", der stod i No. 39, Side 918. Paa en eller anden Maade blev det i Ombrækningen skilt fra selve Stykket.

Kinamissionen.

Fra Mrs. Trygstad.

Fancheng, July 31 '07.

Kjere Broder Oppegaard! Fred!

Det kunde vel ikke være formeget om jeg lod høre fra mig en Gang imellem.

Tak for Hilsningerne. Det glæder os at høre, at De kan faa være frisk og rask og faa ofre Deres Tid for Missionen derhjemme. Det trænges skal Guds Sag faa Fremgang herude.

De vil høre, hvordan jeg trives. Jeg trives godt. Vilde ikke reise hjem for nogen Pris. Kunde aldrig tænkt mig, da jeg var hjemme, at Kina skulde blive saa kjer. Bare jeg kunde faa lært mere af Sproget, saa jeg kunde blive til nogen Nytte for Arbeidet. Men det tager megen Tid. Det har været mange Hindringer. Klimatet har ogsaa forsøgt at prøve min Helbred. Haaber, naar jeg bliver klimatiseret at faa mere Styrke og Udholdenhed.

Vi er alle bra friske paa Fjeldet iaar. Saadan Modsætning til, hvad det var sidste Sommer.

Har just modtaget Nyhederne fra Aarsmødet. Det var storartet, at saa mange kommer ud til Høsten. Gud være Lov og Tak. Han har hørt vore Bønner. Efter al den Trængsel som har været det sidste Aar er det dobbelt kjert. Gud give, at Arbeidet nu maa faa gaa fremad i den kommende Vinter. Maa alle de Kinesere, som kommer i saadanne Masser til Møderne og hører, ogsaa maa blive Ordets Gjørere. Først gjelder det for os at være tro. Gud skal give Veksten.

Bedste Hilsener til alle Missionens Venner. Eders for Kina

Christine Trygstad.

* * *

Fra Mrs. Botvedt.

Chicago, Ill., Sept. 19 1907.

Kjere Broder Oppegaard!

Saa er jeg da her ved Hospitalet. Det er den forenede Kirkes Diakonisse Hospital jeg er paa. Jeg begyndte at gaa nedad igjen

Digitized by Google

derfor reiste jeg snareſt muligt. Doktoren har nu undersøgt mig og er enig med Hotvedt, at jeg bør have en Operation. Det er en mindre Operation og intet at frygte. Jeg haaber med Guds Hjælp det vil gjøre meget til, at jeg kan gjenvinde min fuldkomne Helbred. Jeg maa vente nogle Uger. Imidlertid har jeg en Veninde her i Byen som har tilbudt at give mig „massage, electric salt baths" o.s.v. Det vil hjælpe mig at vinde Kræfter før Operationen. Jeg sætter min Lid til Gud som har ledet alt saa vel og givet denne Anledning, da jeg selv ingen Penge eller Midler havde til noget. De er alle meget snille mod mig her. Lørdag gaar jeg til min Veninde.

Kjere Broder, du skal se Herren vil endnu gjøre store Ting for mig. Jeg skulde saa gierne ville være til nogen Nytte endnu i Verden. Jeg er glad og frimodig.

Børnene er alle i Muskegon hos Moder.

En kjerlig Hilsen fra din ringe Søster

Laura Hotvedt.

* * *

Fra Himle.

Kjere Pastor Holter!

Naade og Fred ved Jesum Kristum.

Som du allerede ved, kom vi lykkelig og vel hid til Seattle Mandag Aften den 16de ds. Vi tog ind paa Lincoln Hotel, men fandt straks ud, at der var ikke Stedet for andre end dem, som havde velfyldt Pengebog. Det første vi fik høre Tirsdag var at Shawmut ikke gaar før den 27de. Resten af Dagen gik med til at finde et Sted at bo, hvor Prisen var nogenlunde rimelig. Forresten er ingenting billig her, Husleie, Kost, Vask, Transport—alt er dyrt. Men saa er ogsaa Arbeidslønnen høi. Dette er første Gang jeg er i Seattle. Havde aldrig tænkt Seattle var en saa stor By. Nu siden Forstaden Ballard blev lagt til, hamler den stærkt op med Minneapolis i Folkemængde. Den tæller nu 241,550 Indbyggere. I 1890 havde den kun 42,837. Folketalet næsten 6doblet paa disse Aar. Byen har 112 Kirker og omtrent tre Gange saamange Salooner desværre. Hvad Synd og Elendighed angaar kan den fuldt op maale sig med hvilkensomhelst Storby. Røverier, Mord og Selvmord synes at høre til Dagens Orden.

Men til Guds Pris skal det siges, at Lyset skinner ogsaa paa dette Sted. Her er ikke faa kristne, og de udfolder en rig Virksomhed. For Tiden holder Methodisterne en Række Vækkelsesmøder.

Iblandt vore kjere norske Folk af den forenede Kirke og Frikirken har vi nydt meget godt baade til Legem og Sjel, siden vi kom hid. I Past. Hinderakers Kirke har baade Dr. Anderson og jeg talt lidt. I Frikirken talte vi forleden Søndag baade Form. og Aften. Et Offer paa $31.15 blev optaget der. Maa Herren rigelig velsigne de kjere Venner for den Kjerlighed de lagde for Dagen baade for os og Missionen. Prof. Laurhammer fra Everett betjener Frikirkens Menighed nu, medens dens Præst, Past. Borrevik er paa Ferietur til Norge. Paa Indbydelse af Prof. Laurhammer gaar jeg, om Gud vil, til Everett for at tale der i Morgenaften. Paa Torsdagaften skal vi sammen med Missionær Thorp af d. s. Kirke ha Møde i Past. Hinderakers Kirke igien.

Vi er alle friske og har nydt meget godt blandt Vennerne her. Herren lønne dem. Vi stanser nu til Fredag den 27de, da Baaden skal gaa, hos en snil Familie, Christ Iverson.

Seattle, 24de Sept. 1907.

Broderligst

Th. Himle.

E S. Den Kasse med Klæder til Rønnings Børn var i god Behold her. D. S.

* * *

Fra Miss Grøsetb.

Edinburg, N. Dak. Sept. 24, 07.

Kjere Redaktør!

Har været en Snartur til Canada. Paa Reisen did titted jeg ind hos Past. K. Strand i hvis Hjem min Fader saa ofte bar været Gjæst. Talte Kinamissionens Sag paa tre Steder. Tog derfra til „Turtle Mountain" hvor jeg fik Anledning til at se Svingens „Alderdoms Hytte" og nyde deres Gjæstfrihed. Fortsatte derfra Reisen til Camrose, Alberta. Da jeg naaede frem til de kjere

Digitized by Google

Carlsons fandt jeg baade Husets Mor og Bedstemor paa Sygeleiet.

Jeg holdt syv Møder i dette Kald. Var tilstede ved en Kvindeforening, et „Ice Cream Social" og en Missionsfest, samt gjorde flere Husbesøg. Modtog $152.20 til Kinamissionen. Paa Hjemveien stansede jeg af hos Past. og Mrs. Moe. Fik kun Tid til at tale i to af deres Menigheder. Der var flere Steder i begge Kald jeg ikke fik Anledning at besøge. Paa Grund af, at jeg havde „return ticket", saa maatte Reisen fortsættes hjemover. Paa alle Steder blev jeg mødt med den største Velvilje. Maa han som bor i det høie, der aldrig lader nogen kjerlig Handling gaa ubelønnet, selv velsigne og belønne eder for al Opmuntring og Hygge jeg nød hos eder. Tak da skal I ha. Jeg vil længe mindes eder.

Alberta er meget naturskjøn og Klimatet styrkende. Her er en stor og prægtig Missionsmark. Maa Arbeiderne snart faa flere Kræfter til at hjelpe sig. Lad os bede for dette Felt, at Herren vil drive did Arbeidere i sin Høst.

Ida Grøseth.

* * *

Fra Evangelist Li.

Vedlagte Brev er fra Evangelist Li til Vennerne, som underholder ham, men er ogsaa tiltænkt Missionsvennerne i Almindelighed. Nu for Øieblikket kan jeg ikke huske hvem det er, som underholder ham, hvorfor jeg sender det direkte til „Budb." Venlig Hilsen til alle. Vi er alle vel.

C. W. L.

Til de kjere Venner, som er varmhjertede i Guds og Jesu Tjeneste, den samme Naadens Gud være med eder alle, bevare eder alle og hjælpe eder alle til at modtage et fuldt Maal af Naade, Barmhjertighed, Kjerlighed og Fred.

Jeg en liden Bror, er fattig paa jordisk Rigdom. Tjenede mit Levebrød ved at holde Skole.

I 1897 paa Vaaren kom Lærer—til Taipingtien for at aabne Missionsstation. Vi fik høre at man havde kjøbt Eiendom ved Østgaden, men vi vidste ikke hvad Slags Forretning man tænkte at aabne eller hvad man vilde gjøre.

Den Tid holdt jeg Skole i et Tempel i samme Gade, men levede ved Enden af Gaden øst.

Den nye Lærer holdt paa at ha Tilsyn med Arbeidsfolkene, som hjalp ham med at reparere Stationen, og jeg maatte gaa forbi dem hver Gang jeg gik til og fra Skolen. Tilsidst stødte vi sammen og kom i Samtale. Da spurgte jeg: Hvad Forretning tænker I at drive, siden I har kjøbt Hus? Læreren svarede mig da: vi er ikke kommet hid for at drive Forretning, men vi er komne for at aabne Missionsstation og forkynde Lykkens Lyd, Guds frelsende store Lære.

Dette var paa Vaaren. Paa Høsten holdt Læreren paa med at predike. Jeg var just kommen ind for at høre ham udlægge den hellige Bog. Men den Tid var vi alle rædde at gaa ind, da vi troede, at det var skadeligt. Men saa begyndte jeg at tænke mig om. Var det galt, det som Udlændinge for med, hvorfor vilde da Kinas Keiser tillade dem at komme og Mandarinerne tillade dem at kjøbe Land og i deres Navn holde det til evige Tider.

Andre hindrede mig fra at gaa til Møderne og min Hustru var haardt imod at jeg skulde ha noget med Udlændingene at gjøre. Men alt dette kunde ikke hindre mig, thi jeg vilde høre mere af den hellige Bog.

(For Aar tilbage havde han kjøbt Dele af Bibelen, men blev da forfulgt og maatte gi det op. Det var ogsaa den Gang hans Hustru, som stod ieien.)

Det var ikke en Søndag uden at jeg var tilstede ved Tilbedelsen. Der gik op, som et stort Lys i mit Hjerte, hvorefter jeg fik se mine Synder. Straks saa jeg Forskjel paa Gud og Afguder. Jeg kastede det falske og onde og greb Sandheden.

Udpaa Høsten, den 2den Dag, den 11te Maaned afsluttede jeg Skolen for Hedningerne. Da gik jeg over og talede med Lærer —vi enedes da om, at jeg skulde begynde en Dagskole for Missionen i Byen efter Nytaar.

Den Tid brugte alle heromkring Røgelse, Lys, Piper m. m. til at tilbede Aander og

Digitized by Google

Afguder ved Udgangen af det gamle Aar og Begyndelsen af det nye. Min Hustru havde stor Tro paa det.

Nytaarsaften havde hun Maden færdig og satte den frem for mig, og da jeg spiste foruden at gjenta de hedenske Ceremonier blev hun ond og sa: du har endnu ikke tilbedet Guderne og ofret og du spiser? Du gaar imod Dødens Ulykke. Men baade min Aand og mine Kræfter synes jeg tiltog for hver Dag.

Min Søn var med i Skolen og studerede Bibelhistorie og Forklaring. Siden blev ogsaa min Hustru troende, og hver Gang Klokken ringed til Samling, gik vi ind i Kapelet for at tilbede.

28 Børn blev optaget i Skolen første Termin.

Fra først forstod jeg kun lidt af Læren, men det kom efterhvert. Det var mange Vanskeligheder den Tid. Men Herren aabnede min Mund, saa jeg fik Frimodighed til at aflægge Vidnesbyrd. Siden deltog jeg stadig i Møderne og hjalp til, saa langt jeg kunde. Vi havde Møder hver Dag Kl. 10. Jeg ved at Guds Rige er nær, derfor formaner vi Folk til at omvende sig og tro Evangelium.

I 1900 begyndte Boxeroprøret. Udlændingene maatte forlade sine Stationer og fly, Hedningerne spottede! Der var Rygter i Omløb, at Oprørerne var nær indpaa Byen for at ødelægge og man søgte at faa mig til at fly. Da var vi tre, som holdt sammen og vi negtede at forlade, hvad det saa siden vilde koste. Vi bandt om os med Sandhed og Retfærdighed til at værge vore Hjerter. Og med Fredens Evangelium stod vi faste, vi var villige til at kjæmpe, Tro og Dyd var vort Skjold, og saadan stod vi mod de ondes Ildpile.

Den frelsende Naade var Kronen paa vore Hoveder. Og vi haabede fast paa himmelsk Hjem og evig Lykke. Vi var aarvaagne og brugte Bønnen til Livsværge.

Vi bad da for Præster, Evangelister, troende Mænd og Kvinder, store og smaa, at den rette Aand igjen maatte aabne en Frelsesvei i Kina, bruge overnaturlige Magter til at knuse Sandhedens Modstandere.

Men forøvrigt er det, som Jesus siger: Salige er I, naar man spotter og forfølger eder og tale allehaande ondt mod eder for min Skyld.

Glæder og fryder eder! thi eders Løn skal være stor i Himmelen; thi saa have de forfulgt Profeterne, som have været før eder.

Trods Forfølgelse og Modstand og onde Rygter, saa gik Guds Rige frem her alligevel.

Paa Høsten kom Lærer— tilbage. Da blev gamle Cheo og jeg døbt. Men da Stillingen fremdeles var usikker, reiste Lærerne til Kysten igjen.

Imidlertid saa var vi andægtige i Bøn og Arbeide og forkyndte Guds Ord. Den paafølgende Høst blev 12 døbte. Den tredje Gang vi havde Daab var paa Pinsedag, da 20 blev døbt.

Saa kom den Tid, da vi begyndte at aabne Skole i Chukupoh. Lærer— sendte mig derhen for at holde Skole og prædike Guds Ord. Jeg er enfoldig og magtesløs, Gud støtter mig ved sin store Kraft. Da Lærer— reiste hjem for at hvile overtog Lærer W. Arbeidet i og omkring Taipingtien.

Den Dag, da vor Frelser blev født, i 1903 døbte han 8 og Evangeliet havde Fremgang blandt os.

Den neste Vaar blev jeg sendt til Miaotan forat hjelpe til at lægge Grundvold til Menighed der. Om Dagen læste jeg med Børnene og om Kvældene talte jeg Guds Ord til de voksne. I 1905 blev 25 døbte der. Det samme Aar forlod Evangeliet Li Chukupah denne Verden. Og jeg blev sendt tilbage til mit gamle Arbeide igjen.

Nu er Læren grundfæstet iblandt os. Og vi forstaar at Guds frelsende Gjerning er det ene store, som vi maa arbeide for. Visselig, vi kan ikke være lade, men forkynde og udbrede Sandheden blandt store og smaa.

For vel et Aar siden blev 4 døbt her, og sidste Pinsedag 21. Her i Byen har Menigheden sin egen Eiendom. Den koster 355,000 Cash. Det er en stor Glæde for os alle. Og med et Hjerte og en Tanke forfremmer vi Herrens Menighed. Vi vil ære vor Frelser gjennem Verdens Tider. Amen.

Li-Shao Chang Jesu Disipel hilser.

Efter vestenlandsk Tidsregning den 5te Maaned 26te Dag. Og den kinesiske 4de Maaned 15de Dag.

Digitized by Google

Fancheng, August 16de 1907.

Kjere Missionsvenner.

Fred i Lammets Blod!

Da jeg veд, at der er mange af „Budbærerens" Læsere hjemme, der ønsker at høre ifra mig, saa vil jeg sende nogle Ord, dog jeg føler, at jeg ikke har saa meget at skrive om. Jeg har ikke været saa længe her, og alt er ligesom nyt for mig, og jeg føler mig fremmed. Gud være Tak og Lov og Pris, han er den samme gode Gud her i Kina som hjemme. Jeg er frisk og trives godt. Saa vil jeg takke dere kjere Venner, som har kommet mig usle ringe ihu med Gaver, hjertelig Tak. Maatte Gud rigeligen belønne eder igjen. Ja Gud velsigner en glad Giver. Hvad I gjør for en af hans mindste smaa, det gjør I for mig siger Jesus. O hvor det er godt at tænke paa, at der er saa mange hjemme, som kommer mig ihu for Naadetronen. Jeg kan føle det, og især naar jeg tænker paa Torsdag Aften, da er det Bønnemøde hjemme i Roland, og da veд jeg, at dere beder for mig, omendskjønt jeg ikke er der med Legemet, saa er jeg der i Aanden. Ja tak kjere Venner, at dere kommer os ihu baade med Bønner og Gaver. Jeg holder paa med Sproget, lidt nu og da.

Det har været meget varmt en Tid saa det har ikke blevet saa meget. Jeg ser det er bedst at være forsigtig, skal man beholde sin Helbred herude i Kina. Gud være Lov vi har alle været friske store og smaa hidindtil. Vi er alle endnu paa Fjeldet, reiser til Fancheng i September tænker jeg. En venlig Hilsen til alle kjere Venner og Søskende.

Eders Anna Nilsen.

Den unge Jøde og Nytestamentet.

En ung Jøde, som studerede Lægekunsten, gik en Dag gjennem de forskjellige Værelser i et Hospital, ledsagende Lægen, der skulde besøge de derværende syge. Da kom de ogsaa til en Seng, hvori laa en fattig Kone, der øiensynlig var Døden meget nær. Den døende Kone spurgte Lægen, om det ikke forekom ham, at hun var meget syg og nær Døden. Men Lægen svaret kort, at det saa bra ud, og gik straks videre. Dette smertede den unge Jøde; han vendte tilbage til den døende og sagde venlig til hende: „Min gode Kone, jeg holder det for min Pligt at sige Dem, at De ikke har mange Timer at leve i."

„O Herre", svaret hun, „jeg frygter ikke for at dø; jeg veд, paa hvem jeg tror!"

Den jødiske Student var meget forbauset over et saadant Svar og en saadan Rolighed i Dødsstunden. Han spurgte hende, om han endnu kunde gjøre noget for hende. Hun svaret: „Jeg kunde nok ønske at se min Søn endnu en Gang, at han kunde forelæse mig noget. Men han er saa langt borte, at mit Ønske ikke mere kan opfyldes."

„Nu", svaret den unge Jøde, „jeg kan jo gjerne læse for Dem. Har De en Bog?"

„Javel", sa den døende; „vil De blot stikke Haanden under min Hovedpude, saa til De finde en."

Han trak Bogen frem, og se! det var et Nytestamente, som den unge Jøde endnu ikke kjendte noget til. Nu hørte den døende kristen af en endnu vantroende og med Evangeliet ganske ubekjendt Jødes Mund for sidste Gang den guddommelige Sandheds Ord. Han forlæste hende blandt andet Frelserens Ord: „Kommer hid til mig alle I, som arbeider og er besværede, jeg vil give eder Hvile".

Den unge Forelæser blev stærkt greben af disse Troens og Trøstens Ord; han saa tillige, at den døende nød denne Fred og Trøst og følte derhos, at han ingen Fred havde i sit indre. Dette drev ham nu til at læse og granske denne Bog, som han for første Gang havde faaet i sin Haand, og som han nu fik af den døende til en Erindring. Han overbeviistes om, at Kristendommen er sand, og blev—en kristen.

Skeptikeren og den italienske Pige.

En Frugtsælgerske—en Pige paa 14 Aar—sad en Dag bag sit net arrangerede Frugtbord optaget med at læse i Bibelen. Hun

Digitized by Google

lagde ikke Mærke til, at en Herre nærmede sig. og blev overrasket ved hans Spørgsmaal: „Hvad er det, du læser, som interesserer dig saa?"

Hun svarede undselig: „Guds Ord, min Herre!"

„Hvem har fortalt dig, at Bibelen er „Guds Ord"?" spurgte han.

„Gud har selv fortalt mig det", svarede hun med barnlig Uskyldighed.

„Gud har fortalt dig det! umuligt! hvorledes har han fortalt dig det? Du har aldrig set ham, heller ikke talt med ham. Hvorledes kunde han da fortælle dig, at Bibelen er hans Ord?"

I nogle Sekunder syntes Pigen at være i Forlegenhed og blev taus. Manden, som var en vantro og fandt Fornøielse i at undergrave Folks Tro paa Skriften, følte sig forvisset om, at han havde bragt den unge Pige ud af Fatning.

Hun gjenvandt imidlertid snart sin Aandsnærværelse, og hendes skarpe Vid kom hende til Hjælp. Der var et Glimt i hendes mørke Øine, da hun spurgte: „Hvem har fortalt Dem, Herre, at der er en Sol deroppe paa den blaa Himmel over os?"

„Hvem der har fortalt mig det?" sagde Manden, idet han smilte foragtelig, da han troede, at Pigen forsøgte at skjule sin Uvidenhed under et Spørgsmaal, som ikke var paa sin Plads. „Hvem der har fortalt mig det? Ingen. Det behøver ikke at blive mig fortalt. Solen fortæller dette om sig selv. Den varmer mig, og jeg elsker dens Lys. Det er Tale god nok."

„Min Herre!" udraabte Pigen med inderligt Alvor, idet hun stod foran ham med sammenfoldede Hænder. „De har beskrevet det rigtigt, baade med Hensyn til Bibelen og Solen. Det er den Maade, hvorpaa Gud siger mig, at det er hans Bog. Jeg læser den, og den varmer mit Hjerte og giver mig Lys. Jeg elsker dens Lys, og ingen uden Gud kan give et saadant Lys og Varme gjennem en Bog. Den maa være hans. Jeg ønsker ingen anden Forklaring, dette er Forklaring god nok, min Herre. Ligesaa sikkert, som Solen er paa Himmelen, ligesaa sikkert straaler og skinner Gud gjennem sin Bog."

Skeptikeren var slaaet af Marken. Den unge Frugtsælgerskes varme Tro forvirrede ham. Han kunde let bringe Tvil ind i de Hjerter, som kun har givet et Forstandens Bifald til den Sandhed, at Bibelen er Guds Ord. Men Pigens Hjertes Erfaring med Hensyn til Guds Ords Magt, var et Vidnesbyrd, som han ikke kunde rokke.

Magneter.

Der er to nystende Kjendsgjerninger, som altid paany vil drage Menneskeslegten som med en magnetisk Magt hen til Evangeliet. Disse to Kjendsgjerninger, som enhver har for Øie, heder Synd og Død! Døden og den skrigende Trang til Livet i ethvert Menneskebryst, til det evige Liv, vil stedse igjen drive Mennesket til Religionen. Hvad siger jeg—til Religionen—? Nei, jeg siger endog til Korset paa Golgatha, fordi der aldrig gaves eller vil gives noget andet Sted, hvor man faar Visshed om det evige Liv, end dette. Den anden Kjendsgjerning er Synden. Om ogsaa de kundskabsrige og videnskabelige Herrer beviser tusinde Gange, at der gives ingen Synd, ingen Skyld, at Mennesket maa være saadan som det er, og maa handle saaledes, som det handler,—om ogsaa de lader sine Grunde marschere op i sluttede Bataljoner, saa talløse som Sandet paa Havets Bred, saa vil dog den store Armee sprædes som Avner for Samvittighedens majestætiske Røst, som trænger ind gjennem Selvbedragets Skal og fordømmer dig—for det umiddelbare Skrig efter Forsoning og Forløsning, som stedse paany hæver sig i hvert Menneskebryst og bryder frem med en Vælde, som ikke kan dæmpes af nogen Magt i Verden.

Og sluttelig vil dog dette Spørgsmaal kun komme til Ro ved det Kors, som hæver sig paa Golgathas Høi, og høit hævet over hele Menneskehedens Hjerteve forkynder Guds Raade stille og høitidelig som med

Digitized by Google

himmelske Klokker, der drager den forlorne Søn, som vender hjem i hellig Bedrøvelse, til Faderhuset.

Fra Arbeidsmarken.

Pastor Nerwick har været daarlig til Helsen en Stund.

J. O. Berghs og Ed. Dueas Kald har i det senere været adskillig aandelig Bevægelse, og Herren har besøgt Folket paa de Steder.

Pastor O. O. Risvold maatte Onsdag forrige Uge undergaa en Operation ved Hospitalet i Rochester, Minn. Han haaber om et par Uger at kunne faa gaa hjem.

Kredsmødet i Sions Mgd. S. D. Kreds var godt besøgt og det var i det heletaget et godt Møde. Af fremmede Præster tilstede var Eastvold, Ekerlund, Theo. Hanson og Duea, og flere Lægpredikanter samt 11 af Kredsens Præster. Offeret blev vel $74.

I Slutningen af September færdedes Missionsemissæren Pastor Oppegaard paa Indre missionsmarkerne i Vesten. Han havde været i og omkring Thief River Falls og andre Steder. Han siger blandt andet: „Her er Arbeidsmark og Arbeide nok, bare vi havde Kjerlighed nok."

En Hilsen fra Broder Svingen: „Bottineau, N. D., 1ste Okt. 1907. Kjere Br. Holter! Guds Fred. Peder, min ældste Søn, har Blindtarmbetændelse og maa under Operation. Jeg lider meget af Gigt. Det er saavidt jeg kan komme rundt i Menighederne og gjøre det mest nødvendige. Bed for os!"

Chicago Kreds af Hauges Synode afholdt sit Aarsmøde i Primrose, Wis., fra 24de til 26de Sept. Følgende Præster var tilstede: Spande, Næs, Risvold, Skarpnes, Evjenth, Elstad, Carlson og Lee samt O. H. Sletten af Frikirken. Af Skolelærere var O. J. Holtan fra Madison og Johnson fra Argyle tilstede. Blandt andet besluttede Kredsen at oprette en Redningsmission i Chicago.

Pastor Jakob Tanner, der har været Præst for den Forenede Kirkes Menighed i Brooklyn, N. Y., er nu kommen til Minneapolis for at optage Arbeidet for Fairview Hospital og har taget Bolig i 1804 16th Ave. S. Pastor Tanner drev i New York ogsaa en udstrakt Missionsvirksomhed, og det var fornemmelig ved hans Bestræbelser at Bethesda-Missionen blev oprettet i Slumstrøget. Det er muligt at Pastor Tanner ogsaa bliver det nye Hospitals Pastor.

Swen Himle blev den 22de Sept. bragt ind paa Hospitalet. Han led af gastric obstruction.

Mrs. J. M. Hotvedt er kommen til den forenede Kirkes Diakonissehospital i Chicago for at søge Lægehjælp.

Miss Ida Grøseth skrev den 23de Aug: „Jeg bliver stærkere til hver Dag. Klimatet her oppe synes at gjøre mig udmærket godt.

Pastor Th. Himle med Familie og Dr. Robert Anderson maatte vente en Uge i Seattle, da Dampskibet Shamuth, som de reiste med, var forsinket.

Pastor C. W. Landahl skriver: „Mrs. Landahl er just færdig med Bibelskolen. Det var ligesom en deilig Baarduftning at faa have saa mange troende heroppe paa Haugen."

Pastor H. N. Rønning skrev den 6te Aug.: „Det var gjilt, at Anderson og Stokstad kommer ud i Høst. Haaber, at Himles ogsaa kommer. Vi er nu her paa Fjeldet. Ved Guds Naade er vi alle i bedste Velgaaende. Børnene har ikke været syge en Dag i Sommer. Gud er meget god mod mig og mine." Den 15de Aug. skrev han: „Jeg har ikke været rigtig bra nogle Dage. Var nede i Byen og blev baarlig forrige Uge. Ellers alt vel. Gud er god mod os. Om et par Uge flytter vi ned."

A. O. C.

Østre Immanuels Menighed i St. Paul har sat igang en Indsamling for at betale sin Kirkegjeld. De tænker at naa Maalet, saa de kan brænde sin Mortgage en Gang i November.

Det forekommer os, at flere Menigheder burde gjøre ligedan, og mange kunde om de bare vilde. En Gjeld bliver aldrig lettere at betale, naar den blir gammel, men større og tyngre for hver Dag som gaar forbi. Menighederne bereder sig selv en stor Lettelse og Fest ved at betale sin Kirkegjeld.

Formand Eastvold var Søndag 22de Sept. hen og indsatte Past. Mannes i hans nye Kald i Yankton og Volin S. D. Paa samme Tur stansede han ogsaa over Kredsmødet i Sions Menighed, tog Del i Samtalen og prædikede en Aften i Trondhjems Menighed og en Aften i Salems Menighed. Af Offeret ved Kredsmødet fik han lidt til Hjelp for sine Reiseudgifter da der mulgens er nokſaa tyndt med Understøttelse til Formandens Reiseudgifter paa de forskjellige Steder, grundet i at saa mange er af den Mening, at han reiser for Synoden og har tilstrækkelig.

Søndagen den 29de Sept. afholdtes en vellykket Missionsfest i Bethania Mgd. Past. Bergs

Digitized by Google

Kald. Missionær O. R. Wold prædikede paa Formiddag og holdt Missionsforedrag samme Dags Eftermiddag der. Vi havde en velsignet Dag. Pent Veir, Kirken fyldt til Trængsel af opmærksomme Tilhørere og Guds Ord lød til os i Aands og Krafts Bevisning. Offer optoges til vor Kinamission. Det beløb sig til $35.00

Søndag den 1ste Sept. havde vi ogsaa et velsignet Besøg af Past. J. H. Johanson fra Horace, N. Dak. Han prædikede baade i Østrander og Bethlehems Menighed for store Forsamlinger. Gud være lovet for alt! Vi siger Brødrene hjertelig Tak for Besøget. B.

Fra Lac qui Parle Mgd. skrives: Fra 15de til 26de Sept. havde vi et kjært Besøg af Pastor J. Tollefson, som reiser for Diakonissehjemmet i Minneapolis. Uagtet baade Personen og Sagen var hidtil nokſaa fremmed for de fleste, fik han dog et samlet Beløb paa over $350.00. Pastor Barstad, som rigtig kan benytte sig af fremmede Kræfter, tilbyste straks Opbyggelser for Pastor Tollefson, saa vi fik Anledning til at være sammen med ham i begge Kirkerne, paa en Kvindeforening og ved fem Aftenopbyggelser, hvoraf de tre i Barstads eget Hjem. Vi beklagede, at det traf paa en saa travl Tid. Det surret nemlig af Tærskemaskiner rundt omkring os, saa det for manges Vedkommende var umuligt at komme ud, hvor gjerne de end vilde; men for os, som fik være med, var det umistelige Stunder, idet vi følte Guds Aands Virkning inderover vore Hjerter. Lad mig kun faa Lov til at sige til de kjære Brødre og Søstre i Herren, for hvem Pastor J. Tollefson maatte være fremmed: Glæd eder, naar I hører, han kommer! selv om det hedder for at samle Penge. Benyt bare Anledningen vel til Samtaler og Opbyggelser med ham, og I vil maaske faa erfare, at han tager med sig mindre end han giver igjen—ikke af sit eget, men af, hvad Guds Aand og Kraft formaar gjennem Ordets Vidnesbyrd. Korr.

Bekjendtgjørelser.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholder, om Gud vil, ifølge Indbydelse sit Aarsmøde i Lincoln Mgd.s Kirke, Slater, Iowa, Pastor Simon E. Hansons Kald 22de—24de Okt. førstk. Mødet begynder den 22de med Prædiken Form, Kl. 10:30. Samtaleemnet er Filipenserne 3, 1—11. Kom i Herrens Navn ret mange med Bøn om rig Velsignelse. J. N. Sandven,
S. E. Hanson.

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde denne Høst, vil være af den Godhed, snarest mulig, at indsende sin Begjering derom til undertegnede.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Eidsvold Mgd., Pierce Co., Wis., Pastor O. S. Melands Kald, ønsker et Kredsmøde afholdt hos sig den 8—10 Nov., altsaa Fredag, Lørdag og Søndag. Paa Søndag Kirkeindvielse. Præsterne vil behage ordne sig saa, at de kan være over Søndag. Mødet begynder den første Dag med Prædiken Kl. 10 Form. Samtaleemne Sal. 1. Skyds møder i Red Wing Dagen før Mødet. Bethlehems Mgd. af samme Kald ønsker et Samtalemøde Mandag og Tirsdag. Altsaa den 11te og 12te Nov. Forsøg, Brødre, at være med ogsaa paa det Møde. Herren lade det lykkes.

M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Om Gud vil og vi lever afholdes et kristeligt Samtalemøde i Størdals Mgd. ved Blackfalds, Alta, Past. H. Moes Kald. Mødet begynder Fredag den 18de Okt. Thema: Ef. 35. Gud velsigne Mødet. T. T. Carlson.

Ada Kreds holder, om Gud vil og vi lever, sit Aarsmøde i Eagle Bend, Pastor Simonsons Kald, den 12—15de Nov. Samtaleemne: Joh. 6, 22—40. Gud velsigne Mødet!

Toget, G. N., kommer til Eagle Bend fra nord Kl. 11:20 Form. og fra syd Kl. 3:40 Eftерm. Besøgende til Mødet modtages paa Stationen.

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Chicago Kreds af H. S. afholder, om Gud vil, Møde i Vor Frelsers Mgd.s Kirke den 17—20de Okt. Samtaleemnet er Ef. 5, 6—14. Kom, Lægfolk og Præster, med Bøn om Strømme af Naade. Besøgende vil være saa venlig at underrette Hr. H. L. Hanson, Stoughton, Wis., om sit Komme. Besøgende gaar via Ch. M. & St. Paul R. R. til Stoughton.

J. J. Skarpness, Form.
J. J. Lee, Sekr.

Turtle Mountain Kreds af H. S. afholder sit Aarsmøde i Immanuels Menighed, Benson Co., N. D., Pastor J. Krogstads Kald, fra 7de til og med den 10de Nov, 1907. Samtaleemnet: Luk. 8, 4—16. Skyds vil møde de tilreisende i Minnewaukon, Maddock og Leeds Dagen før Mødet. Da dette er Kredsens Aarsmøde, bør Kredsens Præster være tilstede. Ligeledes bør Menighederne være vel repræsenterede. O. P. Svingen.
O. L. Ness.

Ada Kreds holder, om Gud vil, Møde i Moland Mgd. Greenbush—Pastor Skogerboes Kald den 29—31 Okt. Samtaleemne: 1 Pet. 2, 4—10.

Digitized by Google

Mødet aabnes med Prediken den 29de Kl. 10 Form. De besøgende modtages paa Stationen i Greenbush Mandag den 28de. Toget dertil gaar ud fra Crookston via Thief River Falls Kl. 9.15 Form. Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Hauges Synodes Syd Dakota Kreds afholder et Kredsmøde i Størdahls Menighed, Dell Rapids, Past. G. M. Bruce Kald, 22de—24de Okt. 1907. Samtaleemnet blir Joh. 11, 25—26. Tilreisende blir mødt i Dell Rapids. Kom med Bøn om et velsignet Møde.

G. O. Vik.
A. M. Mannes.

Størdals Mgd., Galesburg, N. Dak., undertegnedes Kald, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde, som om Gud vil, agtes afholdt den 18de til og med 20de November førstkommende. Tema for Samtalen: Gal. 2, 15—21. Vær velkommen til Mødet!

O. J. Malkewick.

Paa Indbydelse fra Menigheden i Inwood Iowa, Pastor O. A. Bergers Kald, skal Foreningerne S. Daks. og Nordvestlige Iowas have et Fællesmøde den 23—24 Oktober 1907. Samtaleemnet er Aab. 3, 20—22. Kom mange til dette Møde med Bøn om Velsignelse. Alle er venligst indbudne. Paa Foreningens Vegne

J. J. Oakland.

Trefoldigheds Mgd., Traill Co., N. Dak., Pastor Malkewicks Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens Aarsmøde i Rosville den 14de til og med den 17de November førstkommende. Tema for Samtalen: Rom. 10, 1—13. De, som kommer til Mødet franord, gaar af Toget i Mayville hvor Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet. De, som kommer igjennem Casselton fra syd, løser der Billet til Rosville. Vennerne ønsker mange besøgende, kom og bed om Velsignelse fra Herren over Mødets Forhandlinger.

L. Langehaug Form.
O. J. Malkewick Sekr.

Ill. Indremissionsforening holder sit første Aarsmøde i Fredoms Kirke, Past. Hagens Kald, den 15—17 Oktober. Past. Lonne indleder. Emisær Rasmussen eller en af Presterne Harrisville eller Mortvedt begynder med Prediken Aftenen den 14de. Underret Knut Fosse, R. 29 Ottawa, Ill. Kom mange med Bøn om Herrens Velsignelse.

Paa Foreningens Vegne
S. S. Myrebøe.
Th. Bærland.

Om Gud vil, bliver et Missionsmøde afholdt i Ebenezer Mgd., Douglas Co., S. Dak. Rev. J. S. Olsens Kald, 17de til 20de Oktober. Mødet begynder med Prediken Kl. 10 Form. den 17de.

Samtaleemne: Rom. 8, 1—11. Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet i Corsica, S. D.

Hjertelig velkomne alle som kan komme.

Paa Menighedens Vegne
Charley Johnson, Sek.

Ifølge Indbydelse afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Palestina Menighed, Pastor T. C. Thompsons Kald, den 15—17 Oktober. Samtaleemne Joh. 15, 1—8. Mødet begynder Kl. 2 den 15de. Skyds møder i Huntington og Dolliver paa Formiddag den 15. De besøgende som kommer fra Øst, fra Bricelyn eller Forest City paa Rock Island Banen kommer til Gruver Dagen før Mødet den 14de Kl. 4.30 hvor Skyds vil være tilstede. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

B. B Olson.
P. P. Wolden.

Ifølge Indbydelse har midtre Iowa Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Stavanger Mgd. Garden City, Iowa, Pastor S. O. Heidals Kald den 16de til 18de Oktober 1907. Samtaleemnet vil senere blive bekjendtgjort.

I Norway Mgh., 4 Mil vest fra Eagle Grove, Pastor A. E. Distads Kald, den 20—22 Oktober 1907. Samtaleemne Esaias 12. Mødet begynder med Prediken Formiddag. Pastor O. R. Sletten indleder Samtalen. Skyds vil møde i Eagle Grove Lørdag Eftermiddag og Mandags Morgen. Dette blir Foreningens Aarsmøde. Saa mange som kan opfordres at møde frem.

Paa Foreningens Vegne
N. Berve.
K. O. Roe.

Zionsforeningens 29de Aarsmøde holdes i Clermont Kirke, Clermont, Iowa, Past. E. T. Bursetts Kald, 22de og 23de Oktober. Mødet begynder den 22de Kl. 10. Samtaleemne Luk. 2, 29—32 indledes af Past. J. Tanner. Jødemissionsprediken vil blive holdt af Prof. J. H. Blegen og Offer vil blive optaget til Jødemissionen.

Centralkomiteen sammenkaldes til samme Tid og Sted. R. J. Ry. er den eneste Bane som gaar til Clermont. Man kan ogsaa reise med C. M. & St. P. Ry. til Postville, Ia., hvor Skyds vil møde den 21de. Tilreisende bedes underrette Past. Bursett, Clermont, Iowa, om sit Komme.

Minneapolis, Minn. 26de Sept. 1907.

Jakob Tanner.
Zionsforeningens Formand.

Digitized by Google

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. Dak. den 13de Oktober.

Zions Menighed, Reynolds, N. Dak. den 13de Oktober.

Grand Forks, N. D., Mandag Aften den 14de Oktober.

Pastor Carl Winthers Kald, Williams Co., N. Dak., den 16de til og med den 20de Oktober.

Pastor A. Aunes Kald, Ward Co., N. Dak., den 21de til og med den 25de Oktober.

Pastor J. G. Aschims Kald, Berthold, N. Dak., den 27de og 29de Oktober.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremisjonen og Kinamisjonen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Bed Pastor Westby fra B Simonson, Newman Grove, Neb 10.00
Bed Pastor Mortvedt fra Emels E Adams, Newark, Ill. 10.00
20.00

Til Professorløn: Bed Pastor Elstad fra P Matson, Morrisonville, Wis. 1.50
Bed Pastor J S Olson fra Frankes Mgd., Olsons Kald .. 30.00
31.50
Før kvitteret for 1045.33
1076.83

J. L. Lasleson.

Til Synodekassen: Bed Pastor O Andresen fra Nels Mgd., Pastor Lunds Kald, Madison, Minn., Kontant: J C Unlin 10, C B Seter 5, Ole A Stemsrud 10, K S Nordgaarden 25, Julia Peterson 3, Josef Oppegaard 2, C C Halvorson 10, O R Fundingsland 5, C P Dybdahl 10, C L Strøm 25, Nels Fundingsland 2.50, Mrs. J R Swan 20, P Lillejord 10, Carl Hegna 3.40, Hans Skallerud 5, S S Berke 5, Mrs. H A Larson 5, Lars L Sjølseth 10, Thom Thobias 4, M E Jacobson 10, Chr. Halvorson 15, Hans L Halvorson 10, Ole J Skjei 25, J F Jacobson 10, Anna Bennett 1, C J Blom 5, Mrs. A O Wold 5, Mrs. Geo. T Olum 5, Ben Lien 5, B O Biger 5, O G Dale 25, Anfin S Randall 50, tilf. 340.90.
Notes: Anfin S Randall 50, J C Unlin 15, Carl Martinson 25, Paul Dunnom 25, Mrs. Maria H Nelson 5, M L Halvorson 10, Joseph Oppegaard 3, M G Dunuom 25, Berge Olson 5, O J Hanson 25, Andrew Jakson 10, Roal R Lee 5, Paul Nelson 10, John Skolen 15, S H Grinkelsrud 15, R H Nelson 15, Ole O Hovstad 10, John J Skjeie 20, A L Skjølseth 25, A P Bogen 3, S S Nordahl 5, R L Nordahl 10, A H Anderson 20, M H Harrison 5, E J Sundby 15, L F Jacobson 5, A H Stemsrud 5, Isak Anderson 3, Mrs. Sofie Nelson 10, A Anthony 25, Anna Isakson 5, Viktor Olson 10, Herman Hendrickson 10, A T Hovdestad 10, Pastor Lund 20, Lena Elstad 2, B O Biger 5, H H Anderson 20, tilf. 501.00 ..... 841.90

Bed do. fra Riverside Mgd., Pastor Oppedahls Kald, Dawson, Minn. Kontant: O S Berke 25, Perry O Peterson 5, Hans Lunder 10, C K Steenson 15, K K Mahlum 25, Ole Nels 2, A Furulie 5, John Olson 10, T S Thorson 25, Serine Larson 50c, N G Helgeson 25, P O Skotterud 5, J B Thornby 25, H J Hanson 10, Aad Anderson 25, Mrs. Randi Holtan 2, Ed. Svenson 1, H C Strand 5, P P Nels 2, O Baala 5, C O Holtan 10, O Anderson 50c, A O Watterud 65c, Sofie Retrum 2, tilf. 240.65.
Notes: Pastor Oppedahl 25, E T Thoen 10, Nils Trygeseth 25, J Linseth 15, P Peterson Jr. 50, P T Bergeland 3, J A Erickson 5, Erick Huseby 10, Ole S Hauge 5, A Emerson 20, John Olson 10, A B Peterson 25, Ed. Danielson 10, Ole E Skotterud 5, L E Sigmundstad 5, G Helgeson 25, J J Hovland 10, A J Olson 5, N C Skotterud 15, E O Skotterud 50, Julius O Skotterud 25, Lars J Stratmoen 25, E C Rund 10, J K Eliason 10, Svan Anderson 3, H S Bergon 5, Mollie Sundby 5, Mrs. Anne Sundby 20, Mrs. Anna T Erickson 5, Mrs. N Danielson 5, Christoffer Hanson 15, Lars Male 5, Ole O Jordahl 25, Hans Johnson 25, O R Pederson 50, tilf. 531.00. ..... 771.65

Gulbrand Pederson, Pastor Barstads Kald, Kontant 1[illegible]
J S Stoland, Pastor Barstads Kald, Note ..... 5.
S Stoland, Pastor Barstads Kald, Note 5. 20.00
Martin Nelson, Pastor Boes Kald, Kontant .. 10.00
Pastor Th. Himle, Kontant. 20.00
Mrs. Lisabeth Snesrud, Webster, Minn 5.00
1668.55
Før kvitteret for 5796.62
7465.17

(Kunde ikke denne Gang besøge Pastor Barstads Kald paagrund af en anden Indsamling.)

J. L. Lasleson pr. O. Andresen.

Norske Landskaber og Nationalbilleder

Af disse Billeder har vi et større Opleg og mange forskjellige Sorter, hvoraf kan nævnes følgende: Juleaften; Julemorgen; Aften ved Tjernet; Bratlandsdalen Ryfylke; Vøringfoss; Nordfjord; Lofotøsien; Paa Ski; Sjøfinner ved Holsefjord; Lappeleir; Fra Opkjørselen til Holmenkollen; Fra Nordland, Kjosen ved Ulsfjord; Svolvær; Buarbræen; Raftlind; Fra Hardanger; Torghatten; Fra Nærøfjorden; Fra Nærødalen; Hestmands; Svartisen; Geiranger; Dizermulen, Lofoten, med mange flere.

Tillige haves Postalcards med Billeder paa den ene Side, meget passende at sende som en liden Erindring til Venner og bekjendte.

Kortene koster 10 Cents pr. Stykke. I Dusinvis sorteret $1.00 portofrit.

Disse Billeder er ikke almindelige Billeder men virkelig Pragtbilleder i mange forskjellige Farver og med forgyldte Kanter.

Send Ordres til C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Rev J A Burgh (W)

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med fort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Missionsliteratur! se her!

Missionsproblemer set fra den praktiske Side, diskuteret af Missionærer paa Marken. Interessante og lærerige!

Referat fra Fælleskonferenserne afholdt i Fancheng og Laoho-kou 1905 og 1906. Kan faaes ved at tilskrive Hauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn. Pris 15 Cents pr. Stykket.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augut Klagstad,
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til m give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Rangland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassefson, Kassor. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Bik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Hvem er den største? 2. Red Wing Seminary; 3 Om at knæle i Bøn; 4. Det Tusindaarige Rige; 5. Mobernavnet; 6. To Slags Tungemaalsgaver; 7. Only wait. 8; Fra en af vore Studenter; 9. 25 Aars Jubilæum for Bethania Menigheds Kvindeforening; 10. Evighedsstraffen; 11. Kinamissionen; 12. Den unge Jøde og Nytestamentet; 13. Skeptikeren og den italienske Pige; 14. Magneter; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Bekjendtgjørelser; 17. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 42 | Lørdag den 19de Oktober 1907. | 39te Aarg.

Markerne er hvide til Høsten.

Siger I ikke, at der endnu er fire Maaneder, saa kommer Høsten? Se, jeg siger eder: Opløft eders Øine og se Markerne, de er alt hvide til Høsten! Den, som høster, faar Løn, og samler Frugt til evigt Liv, for at baade den, som saar, og den som høster, kan glæde sig sammen: thi her er det et sandt Ord, at en saar og en anden høster. Jeg har udsendt eder for at høste det, som I ikke har arbeidet med; andre har havt Arbeidet, og I er komne ind i deres Arbeide. Joh. 4, 35—38.

Jesus saa allerede i Aanden, hvad Frugt der kom af hans Samtale med Kvinden fra Sikar. Byfolket var allerede paa Veien ud til ham, og endnu samme Dag skulde Frugten vise sig, og mange Samaritanere tro paa ham.

Men han saa meget længere, han saa, at fra denne Tid af skulde Indhøstningen begynde; thi Tidens Fylde var kommet, og overalt, hvor det glade Budskab blev forkyndt, skulde det ogsaa blive modtaget af nogle som en Livsens Lugt til Liv. Han saa Markerne saa vide som hele Verden strække sig udover til alle Kanter og modnes efterhaanden til Høsten. Det var bare Spørgsmaal om Høstfolk nok til at tage vare paa Grøden. Det var en glædelig Tid, han forudsaa, om det end var en anstrængende Tid. Og han vidste, at Udbyttet blev stort, overmaade stort, bare Arbeidet blev udført med Troskab.

Derfor ligger det ham saa overmaade meget paa Hjerte at faa opmuntret og opglødet sine Disiple til at se Stillingen, som han saa den, og blive saa ivrige for Indhøstningen, som han selv var.

Det er ikke altid saa let at se, at Missionsmarken er hvid til Høsten. Med det naturlige Øie og den kjødelige Forstand gaar det ikke. For det naturlige Sind ser Hedningemarkerne ud ikke bare som de sorte Agre om Vaaren, nei som Agre overgroede med det værste Ugræs og stiveste Torne. Det ser saa langt ud til Høsten, som om der aldrig var pløiet og ikke udstrøet et eneste Frø.

Men Jesus ser dybere og længere. Han, som har biet i Aarhundreder og Aartusinder, for at „Tidens Fylde" skulde oprinde, da Høsten kunde begynde ved Menneskesjeles Frelse, han ved det ogsaa, at han er ikke kommet fortidlig, han er sendt til Verden i rette Tid, saa han kan sige: Se, nu er en velbehagelig Tid, se, nu er Frelsens Dag!

Derfor vil han ogsaa give sine Disiple samme Syn paa Sagen og siger til dem: „Se, jeg siger eder: Opløft eders Øine og se Markerne, de er alle hvide til Høsten"! Han vil give dem Troens Syn og Kjærlighedens Iver og Haabets Frimodighed, saa de vove sig ikast med det store Høstarbeide, som foreligger. Det ser ud, som om det er et fjernt Haab eller endog et aldeles forgjæves Arbeide, derfor bruger han saa indtrængende Ord for at faa dem til at se ret og tage fat med Kraft: Se, jeg siger eder: opløft eders Øine og se! Han ved, at de har den Tanke, at det er længe til Høsten, derfor sætter han

Digitized by Google

sin bestemte Forsikring om det modsatte frem saa kraftigt som muligt, og han tvinger dem næsten til at løfte sit Blik og se længere end bare til sine egne Fødder, saa de kan faa Troens Øie og Haabets Klarsyn og Kjærlighedens Forvisning om, at Sjelene kan og skal frelses nu—nu straks, idag.

Og han opflammer deres Iver ved at pege paa Lønnen, som følger Arbeidet, Frugten, som opnaaes til evigt Liv, og Glæden, som skal blive baade hans og deres. Han selv er den, som har arbeidet og saaet. Ja han er endog selv Hvedekornet, som kastes i Jorden og dør. Men i Høstens Tid er Smerten glemt, og Glæden raader alene, naar den, som saa tungt har saaet, staar blandt de jublende Høstfolk, som kommer med de tusinde og atter tusinde Neg, og Laderne fyldes af den gyldne Grøde.

Jesu første Disiple var ikke Mesteren ulydige. Naar han vinkede til dem at komme i Arbeidet, naar han aandede paa dem og gav dem Rigets Aand, saa gik de med Alvor og Bestemhed frem i hans Arbeide og se, hvor stor en Indhøstning der blev med en Gang! I Jerusalem og Judæa, i Samaria og ud gjennem de hedenske Lande samledes der frelste Sjele ind i Menigheden, og Jesu Navn forherligedes.

Allerede længe siden er disse første Høstfolk indgaaet til Hvile og har faaet Del i sin Herres Glæde. Nu „glæder de sig sammen, baade den, som saaede, og de, som høstede".

Men endda er ikke Høsten afsluttet, endda er der Rum for os til at være med og blive baade Herrens Grøde og Herrens Medarbeidere. Han vil, vi skal være frelste selv og virke for andres Frelse. Han siger endda til os:

„Se, jeg siger eder: opløft eders Øine og se Markerne, de er alt hvide til Høsten"!

Han vil opflamme os til samme glade Forvisning og samme hjertelige Iver som de første kristne. Hvorfor skulde vi være sløvere, end de var? Og Markerne, skulde ikke de være modne nu?

Jo visselig, fra alle Lande lyder Nødraabet: Kom over og hjælp os! Kom over og hjælp os!

Vi hører det fra de store Riger og fra de smaa Øer. Det lyder fra Kinas Millioner, det lyder fra de vilde Hedninger paa Madagaskar. Og fra Herren lyder Kaldet: Jeg har udsendt eder for at høste det, som I ikke har arbeidet med.

Venner, hvorfor skal vi staa tilbage i Arbeidet og ikke drive det med Lyst og Kraft? Dersom vi ikke er med i Høstarbeidet, mon vi da faar være med i Glæden? Skal Jesus og hans tro Arbeidere glæde sig uden os?

Maatte der dog blive bedre med os, saa vi kunde være med i Arbeidet og faa Lønnen og Frugten og Glæden med vor Frelser til evig Tid!

Mangensteds paa Missionsmarken viser det sig sandt, at der er en, som saar, og en anden, som høster. I Aaret 1874 kom en Missionær til en liden Ø udenfor Kinas Kyst og begyndte der at predike Evangeliet for en Skare Mennesker, som samlede sig om ham. Da blev han pludselig afbrudt af en af Tilhørerne, som raabte: „Denne Lære kjender vi". Forundret spurgte Missionæren, hvorledes det kunde være muligt, da der, saavidt han vidste, ikke havde været nogen Missionær paa Øen før. Men da fik han Rede paa, at for omtrent 40 Aar siden havde Missionær Meadows paa en Reise langs Kysten været indom Øen som snarest og uddelt nogle kristelige Smaaskrifter. En Kineser havde gjemt dem omhyggeligt, og da han døde, havde han betroet dem til sin Søn med Formaning til at læse dem flittigt; kanske Gud engang vilde sende dem en Lærer, som bedre kunde undervise dem om Sagen. Med Glæde modtog de nu bedre Undervisning af Missionæren, og snart bekjendte seksti Personer sin Tro paa Jesus. De danner nu en blomstrende Menighed.

„Gasseren".

„Jeg er uskyldig i denne retfærdiges Blod!"

Nei, Pilatus, du kan ikke to dine Hænder ren af hans Blod, men du kan blive tvætren i hans Blod.

Digitized by Google

Red Wing Seminary.

Prof. M. G. Hanson talte ved Morgenandagten Mandag den 7de Oktober. Han talte over Ordspr. 9, 9—12. Følgende er Uddrag af Talen:

Tekst: Giv den vise, og han skal blive end visere; undervis den retfærdige, og han skal gaa frem i Lærdom. Herrens Frygt er Visdoms Begyndelse, og Kundskab om den Hellige er Forstand. Thi ved mig skulle dine Dage vorde mange, og Leveaar skulle tillægges dig. Er du vis, saa er du vis til dit eget Gavn, og er du en Spotter, skal du alene bære det.

Dette Kapitel fremstiller en dobbelt Indbydelse: Visdommens, paa den ene Side, og Daarskabens paa den anden Side.

Begge lader Indbydelsen udgaa til saadanne som mangler det, som de indbydende udgiver sig for at være i Besiddelse af og istand at meddele dem, som følger Indbydelsen.

Visdommen tilbyder Visdom. Daarskaben giver sig Udseende af at tilbyde det samme, idet den udgiver sig for at være Visdom. Fremstillingen skildrer under disse Benævnelser paa den ene Side: Guds og Sandhedens Virksomhed for at føre Menneskene til Sandhedserkjendelse, en frelsende Tro og Salighed—og paa den anden Side: Satans og Løgnens Forsøg paa at forføre og ødelægge dem baade for Tid og Evighed.—

Vor Tekst skildrer atter nærmere bestemt det Slags Mennesker, der har Forudsætninger og Betingelser for at høre og følge Visdommens, Guds og Sandhedens Indbydelse.

Disse betegnes som „vise" og „retfærdige".—Disse Benævnelser betegner egentlig vedkommendes Tilstand.

Med Visdom tænkes her ikke saa meget paa den intellektuelle som paa den moralske Tilstand Visdom i Skriftens Sprogbrug er ikke saa meget Forstandens som meget mer Hjertets Sag. Den skarpe Forstand, den klare Intellekt og den store Naturbegavelse, skjønt Gaver fra Gud, er ikke Visdom. Et Menneske kan trods alt dette fare vild og blive en Daare.

Visdom er den Hjertets og Sindets Tilstand, der erkjender at den udenom Gud og hans Sandheds Lys er i Mørke og Ulykke—og derfor søger Guds Kundskab og lader sig af Gud ved hans Aand undervise og lede til Sandhedens Erkjendelse.

Retfærdig i den her nævnte Betydning er den, som i sit Forhold til Gud og under alle Livets Forholde retter sig efter den Undervisning og Veiledning, som han i Sandhedens Aabenbaring har faaet fra Gud.

„Giv den vise, og han skal blive end visere", siger vor Tekst.

Den, som erkjender sin Mangel og Trang, som ved *saa meget*, at han *intet ved*, *har* altsaa Forudsætning og Betingelse for at modtage Visdommens Gave. Saaledes er det paa alle Omraader. Den, som mangler denne Forudsætning er umodtagelig for alt, som hedder Undervisning og Veiledning. Der gives ikke umuligere Mennesker end saadanne, som ere hildede i Selvindbildskhed og Uvidenhed; som mener, at de ved og forstaar, skjøndt de intet hverken ved eller forstaar. Saaledes ogsaa paa det aandelige Omraade. Farisæerne sagde til Jesus: „Er ogsaa vi blinde?"—Jesus svarede: „Dersom I var blinde, havde I ikke Synd; men nu sige I: vi se, derfor *bliver* eders Synd."

Den, som erkjender sin Uvidenhed, lader sig undervise. Den, som erkjender sin aandelige Uvidenhed. lader sig undervise af Gud. *Denne er vis.*

„Giv den vise"—Saadanne skal faa Visdom fra Gud og Resultatet er, at de bliver end visere; lærer mere at kjende sig selv i Guds Ords Lys, som Syndere; lærer at kjende Gud og hans frelsende Naade; bliver stedse visere til Salighed og lærer mere og mere, hvad Guds gode, fuldkomne og velbehagelige Vilje er.

„Undervis den retfærdige, og han skal gaa frem i Lærdom."—Den, som retter sig efter Sandhedens Aabenbaring, kommer ved den stedse tiltagende og voksende Sandhedserkjendelse mere og mere i Overensstemmelse med denne Sandhed og *gjør* Guds Vilje; *han gaar frem i Lærdom.*

„Herrens Frygt er Visdoms Begyndelse og Kundskab om den hellige er Forstand."

Digitized by Google

Herrens Frygt—og Guds Kundskab—er den sande Visdom og den rette Forstand. Alt andet er Daarskab,—thi det er alene denne, som skjænker den sande Lykke for Tid og Evighed.

Vor Tekst siger, at dette er Forjættelsen og Følgen af at søge og modtage Visdommen. „Thi ved mig skulle dine Dage vorde mange, og Leveaar skulle tillægges dig." Allerede her i Tiden har Gudsfrygten Forjættelse om Velsignelse og Salighed for Evigheden. „Gudsfrygt er nyttig for alle Ting, den har Forjættelse for det Liv, som nu er og for det tilkommende."

Maa vi da alle søge og modtage denne Visdom. Maa vi under vort Arbeide her ved Skolen fremfor alt lade dette være vor Hovedsag, saa skal vi blive velsignede og vorde vore Medmennesker til Velsignelse!

Onsdag Aften den 2den Oktober var Studenterne samlede til det første Bønnemøde dette Skoleaar. Prof. Hanson ledede Mødet. Rigtig mange deltog i Bøn baade af de ældre og de nye Elever. Student A. Stueland blev valgt til at lede de næste to Møder.

Flere er ankomne den forløbne Uge, saa Antallet nu er vokset til 102.

Arbeidet er begyndt godt og alle ser med Haab fremover til et godt og velsignet Skoleaar. Forleden Søndag Eftermiddag Kl. 4.30 var mange af Studenterne samlet i Skolens Kapel til et Bønne- og Vidnemøde og havde en velsignet Stund.

De literære Foreninger er organiserede og færdige til at optage det regelmæssige Arbeide.

Lørdags Aften den 5te Oktober var man samlet til det første religiøse Samtalemøde. Man samtalte over Matth. 11, 28. 29.

Dr. Telleen er endnu ikke rigtig rask efter Sygdommen, men er dog saapas, at han kan udføre sit Arbeide ved Skolen. Vi haaber, at han snart maa blive ganske rask igjen.

Prof. Wold er allerede kommen helt ind i Arbeidet og det gaar rigtig godt.

Hr. Ludvig Johnson fra St. Paul, Minn., og Hr. Eiftenson fra Sherman, S. Dak., har besøgt Skolen. De bragte hver en Søn til Skolen.

Hr. Duea fra Roland, Ja., Student ved Skolen for en 25 Aar siden, har ogsaa besøgt os.

Pastor Edw. Duea saa indom til os paa Fredag. Korr.

Fra Chicago Kreds Aarsmøde.

Chicago Kreds af Hauges Synode afholdt sit Aarsmøde i Primrose, Wis., den 24de til 26de Sept.

Mødet aabnedes med Prediken af Past. O. H. Elstad over 2 Kor. 5, 16. Thema: Ethvert Guds Barns Opgave i Verden er at vinde Sjele for Himmelen.

Sessionstiden bestemtes saaledes: Formiddag Kl. 10 til 12, og Efterm 1.30 til 3.30 og Prediken Kl. 8 Aften.

Onsdags Formiddag holdtes Forretningsmøde.

Pastor Andrew O Reis fra Racine indledede derpaa Samtaleemnet: 1 Petr 4: 7—14. Han opstillede som Ledetraad for Samtalen følgende Thema: Tilstanden i en levende Menighed.

1 Den er ventende V 7.
2 Den er sindig og ædru til Bønner V 7.
3. Dens Lemmer har inderlig Kjerlighed til hverandre V 8—9
4 Den bruger alle Naadegaver. 10—11.
5. Den glæder sig over Lidelsen V 14—17

Følgende Beslutninger antages ved dette Møde:

I Emissærvirksomheden:

a Vi kalder Lærer O J. Holtan fra Madison, Wis, som Kredsens Emissær paa 4 Maaneder med en Løn af $40 per Maaned og sine Reiseudgifter

b Kalder Theo Seversen paa 2 Maaneder med samme Løn og isaafald han ikke kan antage det saa kaldes Jacob Eastvold med samme Løn.

c Kredsen opfordrer Menighederne og enkelte til en ivrigere fri Lægmandsvirksomhed, samt at Menighederne bidrager mere til Kredsens Indremissionskasse.

Digitized by Google

II Med Hensyn til Kreds Organ (Blad), Formandens Løn og en fastere Ordning af Kredsen anbefales den Sag til nærmere Overvejelse.

III. Kredsen bevilger $200 til Bethesda Menighed i Grand Rapids, og $50 til Virksomheden i Kenosha.

Paa Indbydelse fra Vor Frelsers Menighed i Stoughton besluttede næste Kredsmøde afholdt der den 17—20 Oktober

Følgende Embedsmænd valgtes: Vice Formand: Rev. O. H. Elstad, Sekr: J. J. Lee, Kasserer Th. Spande, Deerfield, Wis. Medlemmer paa Bestyrelsen gjenvalgtes Mork fra Lee, Ill. og Hr. Pedersen fra Chicago.

Pastor Skarpness talte Hedningemissions Sagen („Rescue Mission") Han skildrede levende den store Trang som der er for just en saadan Gjerning.

Det besluttedes at tilsætte en Komite af 3 til at forberede den Sag til næste Kredsmøde. Skarpness, Hr. Pedersen og J. J. Lee valgtes.

Efter den Beredvilighed at dømme som man mødtes med ved Mødet, saa er det en Sag som vilde omsluttes ved Kjerlighed og Offervillighed. Af Kassererens Rapport, som fandtes at være i Orden, fremgik det at vi har havt en Indtægt af $306.75
og Udgift af 163.53
Altsaa en Balance i Kassen———— 143. 22.

Nu maa ikke nogen tænke, at vi har saa meget i Kassen. at den ikke behøver mere. Nei nu maa vi komme den ihu libecalt. Vi havde bare 2 Maaneders Virksomhed forrige Aar.

Mødet afsluttedes med korte Vidnesbyrd fra de besøgende. Alle skiltes med Følelsen af, at vi havde atter havt et velsignet Møde i Primrose. J. J. Lee, Sek.

Referat af Missionsduens 7de Aarsmøde

holdt i Roland, Iowa, 7de June, 1907.

Den første Session under Aarsmødet i Roland afholdtes i Salems Kirke, Fredag Formiddag, Klokken ni, 7de Juni, 1907. Mange af Foreningens Medlemmer var tilstede, men Formanden, Sekretær og Kassereren var desværre alle fraværende.

Mødet aabnedes ved Skriftlæsning og Bøn af Mrs. Th. Himle, hvorpaa Mrs. C. J. Eastvold valgtes til midlertidig Formand og undertegnede til midlertidig Sekretær.

Sekretærens Indberetning oplæstes af Mrs. N. J. Løhre. Den findes vedføiet dette Referat som Bilag No. 1.

Pastor A. O. Mortvedt oplæste Kassererens Raport, se Bilag No. 2.

Mrs. M. G. Hanson gav en kort Beretning om Hospitalet ved Red Wing Seminar. Da Foreningen før har besluttet at samle Midler for Udstyr af Hospitalet, valgtes Mrs. M. G. Hanson og Mrs. E. O. Ringstad til at forestaa Indkjøb af det nødvendige Udstyr.

De følgende valgtes til de respektive Embeder: Mrs. C. C. Holter Formand,
Mrs. N. J. Løhre Vise Formand,
Mrs. L. J. Odland Sekretær,
Mrs. A. O. Mortvedt Kasserer.

Da der ikke er mer Arbeide end en Sekretær kan godt varetage, og da de tvende Poster tjener kun til at vanskeliggjøre Arbeidet, saa besluttedes at Foreningens „Corresponding Secretary" Post ophæves.

Mødet afsluttedes ved at læse Fader Vor sammen.

2den Session.

En stor Forsamling af Mænd og Kvinder var fremmødt i Kirken for at overvære denne Session.

Følgende Program udførtes.

Skriftlæsning og Bøn.

Moderen som Afholdsarbeider. Mrs. C. J. Eastvold.

Vor Bibelskole i Kina. Ida Grøseth.

Literaturen:—Dens Indflydelse paa de unges Sind. Mrs. C. C. Holter.

Sang ved en Barnekvartet bestaaende af Christine Eek, Inga Thompson, Rose Lee og Mrs. Løhre.

Sacrifices and Advantages of a Missionary's Life. Mrs. Th. Himle.

3die Session.

(Referat ved Mrs. C. J. Eastvold).

Mandag Eftermiddag den 10de Jun

Digitized by Google

samledes Missionsduens Medlemmer til en Underholdning hos Mrs. J. N. Sandven. Ved dette Møde samtaltes der om flere nyttige Ting. Følgende optoges som Medlemmer af Foreningen: Mrs. J. Brekke, Mrs. S. S. Westby, Mrs. S. S. Olson.

En Komite til at forfatte Resolutioner i Anledning af Mrs. H. N. Rønnings Død valgtes. Den bestod af Mrs. C. J. Eastvold og Mrs. G. M. Bruce.

4de Session.

(Referat ved Mrs. C. J. Eastvold.)

Tirsdag den 11te Juni aabnedes Mødet ved Afsyngelsen af Salme 719 i Landstads Salmebog, hvorpaa Ida Grøseth ledet i Skriftlæsning og Bøn.

Mrs. M. O. Wees Afhandling om „Arbeid før Natten kommer" oplæstes af Mrs. C. J. Eastvold.

Mrs. T. Himle holdt en interessant og belærende Tale om Missionærerne og Missionsstationernes Beliggenheder i Kina.

Ida Grøseth talte om Mrs. Rønning som Ven og Medarbeider, baade her hjemme og paa Missionsmarken.

Theresa Peterson fra Chicaga læste et udmærket Stykke om Missionsfæltet i Soudan, Africa.

Følgende Beslutning fattedes:

Missionsduen udtaler sin hjertelige Tak til Mrs. T. Himle og Ida Grøseth for deres Deltagelse i dette Møde og for den Opmuntring som de bragte.

Vedføiede Resolution antoges.

1.

Missionsduen erkjender med Sorg, at vi ved Mrs. Rønnings Død har mistet en af vore mest interesserede og flittige Medarbeidere og Grundlæggere for Missionsduen, dog takker vi Gud for det herlige Arbeide som han i Naade lod hende udføre her hjemme og paa Missionsmarken.

2.

Missionsduen udtaler ligeledes sin dybeste Medfølelse og inderligste Deltagelse med den efterladte Ægtefælle og hans moderløse smaa, og beder Gud styrke og velsigne dem.

Sekretærens Indberetning.

„Saa skal mit Ord være, som skal ud gaa af min Mund. Det skal ikke komme tomt igjen til mig, men det skal gjøre det mig behager, og hvad jeg sender det til skal lykkes for det." Es. 55, 11.

Kjære Søstre!

Medlemmer af „Missions Duen", vor Gud lever endnu og hans Arm er ikke forkortet, han er lige stærk nu som da Profeten talte disse Ord.

Naar vi skuer tilbage over Aarets Løb, og naar vi vender Blikket fremover og tænker paa, hvad som skulde gjøres naar vi mindes Vigtigheden af alt Arbeide, som skal støtte den hellige Missions Gjerning, naar vi ser hvor lidet vi formaar, og bliver mismodig og nær ved forsagt, hvor godt da at tænke paa, at vi har en saadan stærk Gud. Og naar det er hans Ord som udsaaes, skal og kan det ikke vende tomt tilbage. Vi som en Søskendflok, som Herren har betroet denne lille Gren af Arbeidet i hans Vingaard, lad os i hans Kraft være vort Kald og vort Navn værdig og takke ham fordi vi faar Lov at være med.

Ordningen i vor Forening har ikke hidindtil været saadan, at Sekretæren kan have nogen „statistical" Rapport at indsende. Og det blev besluttet paa vort sidste Aarsmøde at Kontingenter etc som kommer ind til M. D. sendes direkt til Kassereren og at det ikke bliver overført i Sek. Bogen, hvilket er ganske rigtig, men hvad skal saa Sekretæren rapportere? Nogle opmuntrende Ord kan dog ikke være ud af Veien.

Vi hører ifra begge Grene af vort Arbeide. Bibelskolen i Kina og Hospital Reparations Arbeide i Red Wing, at Arbeidet har gaaet fremover, men siden der bliver vel fuldstændige Rapporter indsendt ifra begge disse Gjøremaal er det ikke værd at oplyse noget angaaende disse Ting her.

Gud være lovet for den Interesse, som Medlemmerne saa vel som Kvindeforeninger og andre Venner har lagt for Dagen, ved at støtte Missions Duens Foretagende med at yde Bidrag saa vel som venlige Ord. Ja og ikke mindst for de Bønner, som er opsendt

Digitized by Google

til Naadens Trone for dens Lykke og Fremgang. Husk paa kjere Søstre at „alt hvad to af eder paa Jorden bliver enige at bede om, det skal gives dem."

Saa stort Tab som vor Bibelskole har lidt i Mrs. Rønings Bortgang kan ikke andet end stemme vore Hjerter til Vemod og Sorg. Dog Gud er den som styrer alt og han ved det bedst. Og er det ikke saa at mangen en Helt i Guds Kirke paa Jord har udrettet mere ved sin Død end ved hele sit Livs ihærdige og tro Tjeneste? Hedningerne som har været i hendes Omgivelse, maa nok med os udbryde: Velsignet være hendes Minde!

Tænk, nu er der alt Elever ifra Bibelskolen, som er ude med Evangeliets herlige Budskab. Lad os frembære disse paa Bønnens Arme.

Fristelser og Farer er nok ikke mindre i Hedningelande end her.

Er det ikke saa, at vi staar ofte selv til Skamme ligeoverfor disse som Herren vinder ude iblandt raa uoplyste Hedninger? Hvad skulde vel ikke en 80 Medlemmer af denne Forening ikke udrette dersom Herren fik bruge os som han vilde? I Hjemmet, i Søndagsskolen, i Kvindeforeningen og andre Grene af Arbeidet i Menigheden.

6 nye Medlemmer blev optaget paa vort sidste Aarsmøde.

Nu da til Lykke med eders Møde. Herren faa lede eders Hjerter som Vandbække. Vort Motto være, „Alt for Jesus."

Med en søsterlig Hilsen til eder alle,

Mrs. L. J. Odland.

* * *

Literatur: Dens Indflydelse paa de unges Sind.
(Ved Mrs. C. C. Holter.)

Det har ofte været diskuteret hvilken er den største Magt Pressen eller Sværdet, eller om man vil: Pennen eller Sværdet. Heraf kan forstaaes, at begge disse Redskaber er omtrent lige i sin Virkning. Her er det ikke Meningen at tale om Sværdets Magt, Skade eller Gavn, men det er Meningen at nævne lidt om Pressen, som Aar om andet udsender en næsten fabelagtig Masse Literatur. Og udaf dette vidtrækkende Emne kun holde os til: Literaturens Indflydelse paa de unges Sind.

De unge, som vi har dem iblandt os idag er de Emner, hvoraf Fremtidens levende Mænd og Kvinder skal staa frem baade i Hjemmet, Menigheden, Missionen og Staten. Nu skulde altsaa disse paavirkes, læres og uddannes til at fylde disse vigtige Stillinger med Ære og sine Medmennesker til Nytte og Gavn. Ogsaa paa dette Omraade gjelder det: Som man saar, vil man høste. Fremtidsmennesket vil for det meste blive som det var tilvant og undervist i sin Ungdom.

Det er derfor af største Vigtighed, at Børn og Ungdom faar sin Udvikling og Uddannelse efter rene og gode Principer og paa et godt Grundlag. Og saadanne Principer og et saadant Grundlag har vi i den sande Kristendom, og kun der. Det skulde derfor være Forældres og Læreres største Omtanke og vigtigste Bestræbelse at indplante i de unges Sind og Hjerte Respekt for og Kjærlighed til Kristendommen, ja til Gud. Hvilket Ansvar der hviler paa de foresatte i denne Henseende!

Især i vor Tid er der intet som er mere og stadigere forhaande til de unges Paavirkning, ja ogsaa de ældres for det, end Literatur. Man kan næsten sige, Verden er fuld af Literatur. Den er forhaanden hvorsomhelst Foden, Haanden eller Øiet vender sig. Naar nu al Literatur var god, saa var der intet mere at sige herom, men det sørgelige er at det meste af den er daarlig, skadelig, forførisk og ond i høieste Grad. Og naar det er som nu, at der skal læses sent og tidlig og det Stof man læser er ødelæggende for Karakter, Sind og Hjerte, saa kan en let tænke sig til Følgerne.

Menneskenaturen er ond og kræver som Fornøielse og Næring det som er ondt. Dette ved mange onde Mennesker at benytte sig af for at tjene Penge paa. Her kan de faa en glimrende Affætning for sine onde Varer, daarlig Literatur. Forresten gjælder denne Fremgangsmaade ogsaa for andre Varer fra Syndens Marked. For Penge solgte Judas sin Frelser og for Penge sælger mange den

Digitized by Google

Dag idag baade sin egen og om de faar det til andres Sjæle. For Penge trykkes og udsendes i Læsevis med Blade og Bøger indeholdende den Gift, som i alle Fald i aandelig, ofte ogsaa i legemlig Forstand gjør Skarer af unge Folk til Brag, ja dræber dem. Verden er oversaaet med Bøger, som bærer saadan Gift i sig. Sælgere er der nok af og Kjøbere finder de desværre ogsaa nok af. Og saa har vi den Brimmel af Aviser, Dagblade og andre som er meget virksomme i at bringe sine Læsere megen slibrig Læsning, en hel Del letsindige og stygge Billeder og de mange raadne Avertissementer, som Medicinhandlere og Kvaksalvere opvarter med for at tjene Penge paa godtroende Menneskers Ruin. O hvor meget skadeligt der er i Aviserne! Den Gift de bær dryppер stadigt i de unges Hjerter indtil Maalet er naaet. De er ødelagte. Ved daarlig Læsning er mange blevet Gudsbespottere, Fritænkere, Løgnere, Tyve, Røvere, Mordere, utugtige, og hvad ondt Mennesket har Tilbøielighed til. Slig Virksomhed og saadant Liv skader Hjemmet, skader Menigheden og hindrer Missionen i Verden. Her burde blive et kraftigere Værk mod daarlig Literatur i alle Kirkeblade og fra Predikestolene. Og der burde holdes vaagent Øie med at saadan Literatur ikke kommer ind i vore Hjem og om nogen har faaet Indpas, at den straks blev udkastet. Et kraftigt Udryddelsesarbeide burde begyndes og fortsættes indtil hvert Hjem og om mulig hver Menighed kunde sige, at de er fri dette Ukrud.

Naar det onde er bortskaffet da først blir der Rum for det gode saaledes ogsaa her. Bort med daarlig Literatur, saa der kan blive Rum for den gode, og glem saa endelig ikke at bringe den ind! Skaffer ikke de ældre Ungdommen god Literatur, saa vil de unge selv skaffe sig daarlig.

Vi er nu heller ikke hjælpeløse med Hensyn til god Literatur. Vi har og kan faa en Mængde gode Bøger om vi vil, og her findes rene, moralske Blade om vi vil have dem. Og de Kirkeblade og Missionsblade som de forskjellige Samfund udgiver, burde det være selvskrevet at Samfundenes Medlemmer holder. Og saa har vi gode, rigtig underholdende og gode Ungdomsblade. Disse burde findes i hvert Hjem, hvor der er Børn og unge. Men i denne Henseende staar der endnu meget tilbage. Der findes Hjem, hvor der ikke findes et religiøst Blad af nogen Art hverken for gamle eller unge. Men en mistænkelig Avis eller to har vel de fleste.

Mange Forældre har som en Slags Modbydelighed mod religiøse Bøger og Blade og Børn og unge opdragne under saadanne Forholde, ved vi maa blive ligedan. Ganske mange regner ogsaa altformeget paa de faa Center, som det koster at holde et godt Blad eller kjøbe en god Bog. Dette burde de ikke gjøre. Det burde dog være klart for alle at det er det nødvendigste af alt i Verden at sørge for vore Børn og unge, medens de er rundt os, og søge saameget som muligt at virke paa dem til deres bedste baade for Tid og Evighed. Den Tid kommer saa snart, at vi ikke kan om vi ville aldrig saa gjerne. Derfor lad os ogsaa i denne Sag arbeide medens det er Dag.

(Mere.)

De skarpe Kanter. Vor kristelige Karakter er endnu ikke fuldendt. Der er skarpe Kanter og knudrede Steder paa os, som skal blive afhugget. Vi er ikke bleven lutret nok endnu. Gud, som vil dygtiggjøre os for de helliges Arvedel i Lyset, danner os med sin egen ømme Haand; dersom det gjør ondt at faa de skarpe Kanter afhugget og de knudrede Steder udjævnt, da kan vi dog glæde os ved, at det bliver gjort saa lemfældigt som mulig; det bliver gjort for, at vi skal blive skikket til at indtage vor Plads i Guds himmelske Tempel. Vore Trængsler og Modgange er ofte ikke andet end for at afhugge de skarpe Kanter og for at fuldende vor Karakter, saa at vi kan blive skikket for Himmelen. Lad os derfor ikke forsage under vore Trængsler.

Digitized by Google

THE MINISTER'S SALARY*).

There is nobody we expect as much of as our minister; there is none as poorly paid as he. In the early pioneer days when the Norwegians began to immigrate into America to find homes for themselves, they missed the benefits and blessings offered by the Church; but this was destined to change. Men, who had spent years in preparation for their calling, left their homes and friends abroad to share the hardships of pioneer life with the early immigrants, and to minister to their spiritual wants. Neither glory nor money induced them to come, but simply the crying need for their services among their countrymen in a strange land. And many a pathetic story could be written of the grand self-sacrifices and necessary sufferings those noble and sturdy men endured in those early days from no other motive, and for no other purpose, than to serve their God and their fellow men. The people they served were poor, and while the minister's salary in those days was very small, and out of all proportion to the services he rendered, still it was no easy matter for the people to raise even this above their actual living expenses; but they did it. And who dares say that our people would have been as blessed to-day had they not, from the early beginning of pioneer life and ever since, been guided by the Church? It meant a hard struggle to them at times to build and maintain churches and schools, but it was a struggle which brought greater results than any other. The investment was a good one.

Since those early days our Norwegian-Americans have gone forward with most gigantic strides. To-day most of them can be classed among the well-to-do, while great numbers swell the ranks of the wealthy, some of them even representing the millionaires of our country. Thousands upon thousands of acres of rich agricultural land is theirs; miles upon miles of valuable timber land is owned by them; they own and operate mines and factories which turn out, yearly, thousands of dollars in dividends; in the mercantile world they are among the most thrifty; in the various trades and professions they are among the most successful. Churches, schools, hospitals, and other charity institutions are conducted by our countrymen, to their great credit and lasting honor. As citizens they have attained a place unsurpassed by any other immigrants. In fact, the Norwegians in this country may well be proud of their attainments and achievements as American citizens.

But there is one factor within their national unity which they have apparently neglected in their pursuit of wealth and success, and that factor is the minister. His salary has not kept pace with the advancement of his countrymen. While he stayed by them, and shared their fortunes, in their days of poverty, now, when they are flourishing and independent, he is left to get along the best he can. And still, when were his services better needed than they are to-day? True, his salary is higher now than it was in those early days before the present prosperity commenced to dawn, but it is not in proportion to the difference in the financial circumstances of the people now and then; it is not commensurate with the demands of the times; it is not "value received" for services rendered. It was a matter of necessity for the minister to work for little or nothing in those early days, but at the present time, when prosperity and abundance have so liberally befriended our people, not necessity but sheer negligence must be held accountable for the small salary on which the minister is expected to live and provide for those dependent upon him.

A young man, after a course of study of from six to ten years—so many years representing hard work and no income—with an expenditure of many hundred dollars, receives a call as minister with a promise of from $400 to $800 in salary per year. And what are the financial demands upon him? In the first place, we expect of him that he shall be a man of education. This means that he must have pursued a thorough course of study. In all probability he enters upon his ministry in debt on his educational course, and that debt must be paid out of his salary, perhaps with interest. To continue his education, and thus broaden himself, that he may be able to serve his charge acceptably, he must purchase books and subscribe for periodicals. Nothing but money will be taken in exchange for them. We expect our minister to be dressed in a manner corresponding to the dignity of his profession. This means clothes of a better grade than those of the ordinary laborer; and money is the only commodity which will be accepted in exhange for clothes. The minister naturally desires to establish a home.

*) Denne Artikel om „The Ministers Salary" er af en Ven indsendt til Optagelse i „Budb." Og det er interessant at se, hvad en Doktor siger om dette Emne. Det er da ogsaa en meget pent skrevet Artikel og kun den enkle Sandhed om Sagen. Vi lader den derfor gaa ind i sin Helhed og i det Sprog, den er forfattet. Red.

Digitized by Google

This means all the expenditures incidet to the maintenance of a home and the rearing of a family; and in the commercial world money is the only acceptable medium of exchange. Moreover, the minister must be the first to give towards every charitable purpose; his home must be a public place where any and all of the members of his charge may come and even feast; he must represent his congregations at the various meetings, defraying his own expenses; he must keep a team and accessories to enable him to get around to the different homes, and to travel from one congregation to the other. We, furthermore, expect him to devote all his time and energy to his work as a minister which, of course, cuts off all other means of earning an income. We, finally, expect him to meet all these demands in a first class manner on a paltry yearly income of from $100 to $800.

The common, ordinary, unskilled laborer, who has spent no time in preparation for his work, and upon whom rest no such extravagant demands, earns proportionately a bigger yearly income than our ministers, and without any of the minister's responsibilities. Living expenses have advanced all along the line until to-day the cost of living is several per cent. higher than it was some years age; but has the minister's salary kept pace with the increase? Even railroad fare, which was recently reduced one cent a mile for the benefit of a prosperous public, was advanced half a cent per mile for the ministers; and most of their traveling is done in the interest of their congregations. Will the various congregations throughout our Lutheran church take this into consideration at their next annual meeting?

Wage earners, teachers, professors, statesmen, and men in the different vocations of life have received a material increase in wages and salaries within recent days, and in a great many instances with fewer working hours and a decrease of responsibility; but has the minister been remembered in this benevolent work? Has his salary been increased? Have his working hours been shorteeed? Have his responsibilities been reduced? Quite the reverse! His salary is just the same to-day as it was years ago; his working hours have been increased, and responsibilities are constantly added to his lot.

Are we, as men and Christians, justified in allowing this state of affairs to continue any longer? Some will no doubt, insinuate that the inuer call, not pecuniary considerations, should be the determining factor with a minister; but a minister is, after all, only a human being who must have the necessary means wherewithal to meet his requirements and obligations as a man, a minister, a husband, a father, and a citizen. He also has a conscience which tells him that it is his duty to provide for his family. With all due regard for the inner call, he nevertheless stands face to face with these wurds of Paul: "But if any provide not for his own, and specially for those of his own house, he hath denied the faith, and is worse than an infidel." But how can he do this if those whom he serves do not supply the means?

The minister should receive a salary commensurate with his education and responsibilities. He should receive an income large enough to enable him to devote all his time and energies to his work without being forced to worry as to how to make both ends meet. He should receive sufficient compensation for his services to make it possible for him to educate and keep his children at school. He should be paid an annual salary w ich would enable him to do all this and lay a little aside every year that he could have to fall back on when some time, by reason of poor health or old age, he might be forced to lay down his work. "The labofer is worthy of his hire."

Any wonder, under present circumstances that ministers becsme discouraged and break down physically when the demands upon them are of the greatest and their means among the rmallest? Any woneer, that so few young men enter the ministry to-day? Any wonder, that the Church may some day lose its dignity and authority? Any wonder, if posterity will look in vain for its benign and blessed influence?

Fhe mir ister's salary is a timely subject, and a question which merits serious consideration. One of the most necessary iustitutions we have is the church, and if we shall hope to retain it we must show ourselves equal to the occasion. This means, among other things, that we must pay our ministers and missionaries salaries which will, not niggardly but amply, meet their requirements.

E. O. Gjere in Luth. Herald.

Jødemissionen i sydøst Europa.

Af de 10—12 Millioner Jøder, som den Dag idag findes i Verden, bor omtrent Halvdelen i et bredt Bælte mellem det sorte Hav og Østersøen, væsentlig blandt græsk-ortodoks og romerkatolske Omgivelser, fri-

Digitized by Google

ver „Vestlandsposten". Med sit eiendommelige jødiske Familie- og Menighedsliv, som de har bevaret temmelig uforandret fra sit Hjemland af, har Jøderne alligevel maattet forlade sin Helligdom, Templet, og dermed opgive de blodige Ofringer. De er jo heller ikke længere noget Hyrdefolk, hvem Slagtning af Bukken og Kalven kunde ligge nær. Deres Religioner nu er en Ordets Religion, deres Gudstjeneste bestaar i Skriftlæsning, Bønner og Lovsange, de er alle som en læse- og skrivedygtige. De har ingen Præsteſtand længere, men et „Folk af Teologer" som de er, har de en Rabbinerstand, der sætter sin Ære og Lykke i jødisk Lærdom.

I social Henseende er der overmaade stor Forskjel mellem endel Rigmænd med mer eller mindre verdenskjendte Navne og det brede Lag af Smaafolk, og ikke mindre Forskjel mellem vest Europas Reformjøder og de gammeltroende Masser i Østen og navnlig Sydøsten. Vistnok siger Max Nordan, at der er Jødenød overalt, i Vesten moralsk, idet Jøderne blir sat udenfor det gode Selskab, i Østen derimod bogstavelig Nød i timelig Henseende, idet Jøderne er blevet baade økonomisk ruineret og i massevis ihjelslaaet af de „kristne" i Østerrige og Rusland. Men Vesteuropas Jøder bor blandt oplyste, tildels evangeliske Folkeslag. I Rusland mod Polen, i Galicien, Ungarn og Rumænien ser Jøderne i de kristnes Ceremonier, Billedtilbedelse og Helgendyrkelse ikke andet end Hedenskab. Og ingensteds er Forholdet mellem Jøder og kristne saa nært, at Jøderne umiddelbart lærer sand Kristendom at kjende. De skyr Kirke og Kors, de afskyr kristelige Skrifter og det nye Testamente som forførerske Bøger, de er fra gammel Tid opdraget til at forbande Kristus—den hængte, der i deres Øine er den værste frafaldne fra Israels Gud og den egentlige Kilde til Jødernes Elendighed. Dertil kommer Race had og Brødnid og national Mistro mellem Jøder og Europæere.

Skal derfor Jøderne faa et Begreb om, hvad Kristendommen er, eller endog faa Del i Frelsen ved Kristus i hine østlige Lande, hvor Kirkerne er uvirksomme og Kristenlivet dødt, saa maa der udsendes særskilte Missionærer til dem. Og det behøves vel ikke tilføies, at dette maa være Mænd, der med Kjerlighed kan sætte sig ind i Jødernes Tankegang og gaa ind i Folkets Kaar og Forhold, særlig forberedte og udrustede Missionærer. De fleste evangeliske Kirkesamfund i Europa, ja endog i Amerika, har fundet det at være en Pligt og en Opgave for dem ogsaa at bidrage sit til Jødernes Oplysning om Kristendommen og at prøve, hvad de magter til at række dem en frelsende Haand.

Flere engelske Selskaber, som det kirkelige Londonerselskab, Dissenternes Britiske og den skotske Frikirke har en Række af Jødemissionsstationer i sydøst Europa saasom i Wien, Petersburg, Budapest, Bukarest og Konstantinopel, samt paa flere Steder i Rusland og i Orienten. De virker dels ved direkte Evangelieforkyndelse i Foredragsmøder eller personlig Samtale paa Gader og Torver, dels og ikke uvæsentlig ved Skoler og Barnehjem og desuden, som i Budapest og Konstantinopel, ved Lægemission med Sygehus eller Polyklinik.

Den tyske Jødemission har navnlig siden Professor Franz Delitzsch's Dage ogsaa vendt sig mod Sydøsten. Delitzsch, der, skjønt døbt som Barn, først i Studieaarene i Leipzig kom til Liv i Gud bevarede fra samme Stund af og til han langt oppe i Syttiaarsalderen i 1890 lukkede sine Øine i Døden en levende Kjerlighed til Israel. Som Professor i det gamle Testamente agtede han, den kristne lærde, der regnedes blandt de ypperste Teologer, hvis Fortolkninger studeredes af Alverden, det som sit største og egentlige Livsværk, at han fik oversat det nye Testamente til Jødernes „hellige" hebraiske Sprog. Efter mange Aars forgjæves Speiden efter Emner blandt Studenterne til Jødemissionærer, grundede han 1886, efter at have faaet den ildfulde Wilhelm Faber og den lærde Gustaf Dalman til Medarbeidere, et Jødemissionsseminar til Uddannelse af Missionærer i Leipzig. Vist en Snes unge Teologer, delvis ogsaa jødiske Proselyter, har der faaet Uddannelse og Forkundskaber til sin vanskelige Gjerning.

Digitized by Google

Den saksiske Jødemission og Berliner" missionen, der sammen med Skandinaverne og flere, har støttet Seminariet, har ogsaa sendt sine Mænd, navnlig til Galicien, Bukowina, Rumænien.

Den danske Mission har nedlagt et yperligt evangeliſk Arbeide blandt de forsømte tyskevangeliske Menigheder i Galicien for derigjennem paa anden Haand at naa Jøderne, navnlig med „Anskuelsesøvelser": De kristnes Liv et Evangelium for Jøderne. To svenske Missionærer har virket, en i Sydrusland og en i Budapest i Ungarn.

Den norske Mission, der i 50 Aar samlede Midler til nærsagt de fleste udenlandske Missioner, har siden 1890 optaget Arbeidet ved egne Mænd. Og nu sidder den norske Udsending til Jøderne, Pastor Gisle Johnson, (en Broderson af Professoren og Fætter af Johannes Johnson paa Madagaskar) i en rumænsk By, Galatz ved Donauen vel halvandet hundrede Kilometer fra dens Udløb i det sorte Hav) med en 175 jødiske Børn omkring sig hver Dag, lærer dem at kjende Jesus saadan som han virkelig var og er,—al jødisk Bagtale tiltrods. Desuden har han under kjerlig Kristenpleie og Opdragelse 16—17 jødiske Børn, hvis timelige og aandelige Velfærd deres Forældre har lagt i hans Hænder.

Galatz er en Havneby, der har seet det norske Flag vaie fra mange Seil- og Dampskibe, et Sted, hvor der vrimler af utallige Nationer, som er lokket did af Handelen og hvor Jøderne udgjør en betydelig Del af Befolkningen. Oppe paa Høiden ovenom Byen har den norske Mission blandt Jøderne sin første vundne Fodbred Jord: To voksne og en Barnegrav paa den evangeliske Kirkegaard. I disse 16 forløbne Aar siden den første ringe og tunge Begyndelse har Evangeliet gjennem de norske Israelsvenner 3 Udsendinge naaet mangfoldige jødiske Øren og Hjerter; og store Skarer jødiske Mødre oplærer allerede og vil udover Aarene oplære sine Børn til Ærefrygt for de kristnes Frelser, der var en Jøde, en af deres. Og der skal nok være dem, der giver ham sit Hjerte.

Fransk Styre paa Madagaskar.

I „Kristeligt Dagblad" har Fru Johanne Blauenfeldt efter „Norsk Missionstidende" meddelt hvorledes den franske Radikalisme bærer sig ad paa Madagaskar. Her udstedte Guvernøren i Slutningen af 1906 følgende Forordning:

1. Paa hele Øen forbydes Husandagter, ved hvilke andre end Familiens Medlemmer er tilstede. Selv ikke den, der tilfældig er Gjest i Hjemmet, har Lov at deltage i Andagten.

2. Opførelse af alle Slags Lokaler til Brug ved Gudstjenester forbydes.

3. Missionsarbeide paa hedensk Omraade forbydes.

4. Kristelige Ungdomsforeninger forbydes. Efter denne Bestemmelse har man ikke en Gang Lov til sammen med en Ven at læse i Guds Ord. Overtræder man dette Forbud, resikerer man mindst 14 Dages Fængsel paa Vand og Brød.

„Norsk Missionstidende" meddeler, at en høitstaaende fransk Statsmand i Februar 1907 udtalte sig saaledes:

„Nu er Frankrigs Reformationstid kommet. Englands og Tysklands i det 15de Aarhundrede var kun en halv. Frankriges vil blive en hel; thi den vil hverken have en Pave i Rom eller en Kristus."

En norsk Missionær skriver: „Saaledes som Sagerne nu staar, kan man med matematisk Sikkerhed sige, at vor Skolevirksomhed vil være en Saga blot. I samme Provins og under samme Administration finder man et Distrikt, i hvilket en Underembedsmand organiserer en formelig Forfølgelse mod Missionen og Kristendommen uden at hans Foresatte hindrer ham deri. Af Lærerne er nogle bortjagede, andre gjort til Lastbærere. Præsterne har man sat til Veiarbeidere, Skolerne har man lukket og jaget Børnene bort, unge Mennesker har man sat i Fængsel. Det er dem forbudt at besøge Gudstjenesterne og at omgaaes med de „meget mistænkelige" Missionærer; kun enkelte Steder er Opbyggelsesmøder tilladt. Men det er Evangelisterne forbudt at lade synge i Husene. Og i samme Provins lades i et andet Distrikt Missionsvirksomheden endnu fri. Men det kan ophøre i næste Uge."

Digitized by Google

Kinamissionen.

Fra Rönning.

Hsie-liang
Fancheng Aug. 19de, 1907.

Kjere Broder Holter!

Igaar var jeg nede i Byen. Det var overmaade varmt. Den varmeste Dag jeg har været i Fancheng. Heldigvis var jeg oppe og ude saa tidlig, at jeg kom ned før Kl. 8. Folket var ogsaa tidlig ude, saa vi begyndte Gudstjenesten Kl. 9.

En vakker Forsamling var fremmødt. Det var en velsignet Stund. Først talte Evangelist Chang. Et kraftigt Vidnesbyrd. Hvor det er opmuntrende og styrkende at høre Evangeliet saa inderligt forkyndt af Kinas egne Sønner.

Har vi saaet med Taarer mangen Gang, saa begynder vi nu at høste med Frydeskrig. Paa saa faa Aar maa vi ikke vente formeget. Alt er endnu mere i den spæde Begyndelse. Alt trænger stadig Pleie og Tilsyn. De nyomvendte er Børn i Kristendom og maa behandles som saadanne. Her gjælder det at være baade Tugtemester og Fader paa samme Tid. Ingen uden den, som selv har været med at grundlægge og opbygge en Guds Menighed paa Missionsmarken ved, hvor vanskeligt det er, og hvor megen Ængstelse og Besvær den opriatige Sjel har i Lønndom at udkjæmpe med sin Gud. Taalmodig venter Bonden paa den modne Frugt og med Glæde nyder Førstegrøden af sine Hænders Arbeide.

En saadan Glæde og Taknemmelighed greb min Sjel og sætte den i Høitidsstemning ved Gudstjenesten igaar Formiddag. Det var ikke bestemt, at jeg skulde komme ned, saa de selv ordnede med Mødet.

Student She opgav Salmerne og ledede Sangen. Mr. She har en meget god kraftig Stemme, saa Sangen gik meget godt.

Mr. Hsiao bad en enfoldig inderlig Bøn til Gud. Under Sang og Bøn er alt saa stille og andægtigt som i nogen Kirke hjemme.

Saa talte Chang over Jesus græder over Jerusalem. Fængslende holdt han Forsamlingen og skildrede med levende Farver først Stillingen paa Jesu Tid og saa stævnede han sine Tilhørere indfor den Frelser som idag staar iblandt os og med grædende Deltagelse vil modtage enhver Synder som vil komme til ham.

Jerusalems Forstyrrelse ved den romerske Hær havde Hr. Chang studeret vel op. Det var en Fornøielse at høre ham. Han mindede om, at Herrens Løfter og Forjættelser er Ja og Amen. Gud er taalmodig; men hans Dom kommer, og kommer saadan, at ingen kan undfly. Lad os derfor idag opgjøre vort Regnskab med Gud. Begynde med os og saa henvende os til andre.

Faar vi Spot og Haan, saa varer det kun en kort Tid. Snart vender Herren op og ned paa de jordiske Forholde. Venner, jeg stævner eder alle indfor Guds Ansigt og spørger eders Samvittighed. Snart skal en forlade Verden, det kan hænde idag—hvad kan vi tage med af dette jordiske? Tomhændt frem for Gud! Hvad har du da at skjule dine Synder med? Jeg raader til at vi idag kjender vor Besøgelsestid og annammer Frelsen i Jesus Kristus, og saa arve et evigt Liv.

I den Retning og Aand talte vor indfødte Evangelist. Han taler altid godt; men igaar var han meget velsignet.

Da Chang sluttede var der Bøn, Taksigelser og Lovsang i min Sjel, saa jeg ikke formaaede at sige meget—og det var da heller ikke nødvendigt.

Jeg udtalte kun det Ønske, at Gud maatte faa velsigne og bevare det Indtryk og Undervisning som vi alt havde faaet, saa at hver eneste en i Forsamlingen nu vilde bøie sig for den nærværende Gud og ikke gaa ud af Kirken før vi allesammen havde bekjendt vore Synder og bedet Gud om Forladelse og Kraft til et nyt helligt Liv.

Efter Bøn og Sang frembar jeg Hilsener fra vore hjemmeværende Missionærer. Først fra mine egne Gutter. Her er mange som med Deltagelse kommer de møderløse ihu.

Digitized by Google

En Hilsen fra Hotvedt og de som kommer med ham. En Doktor og Prof. En Opmuntring til Begeistring. Hilsning fra Himles. De er kjendte kjere og velkomne. Hilsen fra Mrs. Hotvedt, Wolds og Miss Grøseth, at de alle blev bedre saa snart de kom hjem—gjorde mange glade Ansigter.

Det er underligt at lægge Mærke til, hvorledes Vennerne herude er bundne til Missionærerne. Muligens det er dem som beder mere for os end for sig selv, men det skal vi tilgive dem; thi det tror jeg Gud gjør. De mener det saa vel. Slig var det ogsaa paa Paulus Tid. Der var de som var villige at rive Øinene ud for ham. Den Missionær som har faaet saadan Tillid—kan gjøre meget for disse sine aandelige Børn. Kun den Sjelesørger kan forstaa dem, bære over med dem, og lede dem hen til Kristus, saa de lidt efter lidt kommer til at bygge alene paa Klippen.

Ingen af os syntes at føle den trykkende Hede; thi alle syntes at være glade og Gud taknemlig for et særdeles godt Møde.

Mange bad mig at hilse til Vennerne hjemme.

Maa nu denne Hilsen fra vore Hedningekristne i Fancheng faa gaa fra Hjerte til Hjerte og bringe megen Glæde. Fred og Taknemmelighed hos de mange, som saa flittigt og trofast i mange Aar har staaet os bi i vort haarde Arbeide herude.

Gud alene ved, hvem det er, og hvor meget som er gjort i skjult Opofrelse og Kjærlighed. Han som ser i Løndom vil i sin Tid rigeligen belønne den enkelte Missionær og den enkelte Missionsven derhjemme.

Fra Kirken gik jeg til Graven nedbøiet i Sorg, Savn og i taknemmelige Følelser fik jeg atter græde ud. De brændende Solstraaler trang mig bort fra det kjere Støvets Hvilested.

Der blev en heftig, bitter Kamp i mit indre. En uforstaaelig, en barmhjertig Gud. Men denne onde Prediken kan jeg nu udenad. Det bedste er nok at gaa af Veien. Holdt paa at besvime i Heden. Mod Almagten nytter ingen Trods. For Livet maatte jeg fly—til Hjemmets Skygger.

Om Aftenen reiste jeg atter op til mine kjere smaa. De stod og ventede. Børnene er ualmindelig friske og kjække. Gud er god. Lov Pris!

Din H. R. Rønning.

* * *

Kinas Ungdom.

Sinhua, den 10—3—07.

Kina er et gammelt Land. Som Statssamfund eksisterer det samtidig med det gamle Ægypten og Babylonein og er altsaa de ældste eksisterende Statssamfund i Verden. Det har ogsaa tidligere været de gamles Land. De gamle raaded med uindskrænket Myndighed over de unge, som fra den spædeste Barndom havde at pugge de gamle vises tørre Lærdomme om Underdanighed og Lydighed, at kue alle selvstændige Tendenser, ordne sig efter de gamles Skik og Mening ved Valg af Livsstilling, ved Valg af Ægtefælle, i Sorg og Glæde,—kort at bli gammel uden nogensinde at ha været ung.

Nu holder Kina paa at bli de unges Land. „Den nye Lærdom" fra de nye Skoler gjennemtrænger hele det store Statssamfund og river ned aartusindgamle Fordomme og forandrer aartusindgamle Skikke. I denne Proces viser det sig ogsaa, at Ungdommen i Kina endnu er ung og frisk og handledygtig.

Forleden Kveld sad jeg paa en Høi her sammen med flere ypperlige Representanter for Kinas Ungdom, som nu hjælper mig med at grunde Guds Kirke her i Sinhua. Vi saa udover det sollyse Landskab og den skinnende Elv, snakked og lo og blev enige om, at den lille Menighed, som nu holder paa at dannes her i Sinhua, rigtig er en Ungdomsforening. Af mine 4 Medhjælpere er de 3 under 22, og den fjerde lidt over 30: selv er jeg ikke 30 endda, og af de 20, som har bedt om Daab, inden det første Aars Virksomhed er tilende,—Aarsdagen for Stationens Aabning er 11te Marts—, er over Halvparten under 25. Den mest fremtrædende af disse Unggutter er Liang Tu-seng. Han gik som Smaagut ind i en Missionsskole i Siangtan, hvor han lærte

Digitized by Google

engelsk og moderne Fag. Saa kom han til Sjangsja og blev, skjønt kun 17 Aar gammel, Lærer ved tre Skoler, og tjente meget godt. Da han var en Slægtning af Gotteberg Evangelist, kom han ofte i vort Kapel og samtalte da ofte med mig paa engelsk om vanskelige theologiske Spørgsmaal, som det ondes Oprindelse, Guds Kjerlighed og Menneskenes Sjel o. l. Han overgav sig til Kristus og blev døbt af Gotteberg Vaaren 1905. Saa blev han anmodet om at grunde en Lærerskole, og den 18-aarige Gut gav sig ivrig ifærd med dette vanskelige Arbeide. Smaat var det om Penge, og smaat var det om Hjælp. Hans Medarbeidere var upaalidelige og kristendomsfiendtlige. Gutten holdt paa at arbeide sig ihjel, fik ikke Tid til at komme i Kirke; og vi frygtet for, at han skulde miste baade sine Penge, sin Helse og sin Kristendom.

Men Skolen blev bygget, to Kuld Elever blev udeksamineret, og da saa hele Foretagendet var sikret,—trak unge Liang sig tilbage og reiste over Siangtan den lange, tungvindte Vei til Sinhua for at besøge sin norske Ven, som han vidste bodde alene paa en Udpost oppe mellem Fjeldene.

Her er han min Gjest, studerer alle mine engelske Bøger og snakker Theologi og Filosofi med mig, saa jeg faar Brug for alt, hvad jeg har lært,—og mere til. Det store ved denne unge 19 aarige Gut er, at han, som har aldeles glimrende Evner, noget Formue, ypperlige Kundskaber, og som i Sjangsja tjente en $100.00 pr. Maaned, nu hjælper mig i denne Afkrog med at prædke for uvidende Landsfolk og at undervise i en liden Gutteskole, uden nogen Godtgjørelse.

Han er virkelig grebet af Kristi Herlighed og har erklæret, at han vil søge at faa studere ivo, for saa med Tiden at kunne gjøre et grundigt Arbeide for Kristi Kirke. Derfor har han paa en Maade flygtet fra de mange Venner og de mange Gjøremaal i Sjangsja.—Det var ganske eiendommeligt at se ham sidde her og samtale med den gamle Forstander for Konfuciustemplet og Literaterne om Lærdom og Studium. Den gamle Konfucianer, hulkindet og udtæret af Opiumsrøgning og kraftesløs af et uvirksomt, stillesiddende Liv, talte om de gamle Vises Lære om de to Elementer, det mandlige og kvindelige, hvoraf alt var fremstaaet, og om Nødvendigheden af at kjende disse gamle vises Betragtninger.

Liang, som ser ud omtrent som en mørkhaaret norsk Gut paa en 12—13 Aar, snakked den gamle Konfucianer aldeles overende, idet han fremholdt, at Lærdommen skulde gjøre os stærke og dygtige til at gjøre en Livskamp n u. Det hjalp lidet at vide, at Konfucius havde sagt mange og store Ord og været en mærkelig Mand, dersom vi selv laa i Dødvandet og ingenting evned og ingenting vidste om, hvad der nu gik for sig i Verden. Slige Ord fra en Gut til en Olding vilde for en 10—12 Aar siden have været en ren Formastelse. Nu havde den gamle intet at sige, han havde jo selv en Søn, som studerte i Japan, og han havde sat sine to Sønnesønner i vor kristne Skole!

Luther Li har jeg før talt om. Her vil jeg blot atter nævne, at denne 18-Aaring har været Midlet til at bringe en stor og indflydelsesrig Familie paa en 20—30 Medlemmer ind under Kristendommens Paavirkning.—Da han og hans Bror Sjinsiy som 14—15 Aars Gutter først begyndte at tale om at gaa ind i moderne Skoler, klipped Piften og haante Familieafguderne, talte nogle gamle Onkler om at lade de to Gutter drukne i en Dam, en Straf, som tidligere hyppig udførtes paa altfor livlige Gutter af Familieraadet. Men den nye Aand havde allerede saa megen Magt, at dette blev forhindret, og Gutterne tilegned sig den nye Lærdom, og nu kommer de samme gamle Onkler hyppig til Missionskapellet og lytter ærbødigt til, hvad deres unge Nevø har at sige; thi de ærer ham som sin Families bedste Hoved og første Mand.

Idag var vort lille Kapel, tidligere en Madbutik, fuldstoppet af Folk, og de to Gutter Luther og Liang talte til dem i henved 2 Timer. Ude paa Gaden stod der ogsaa flere Rækker af Folk og lytted saa stille, saa stille, for at ikke e t Ord skulde gaa tabt. De to Gutter er smaa og tynde som 12—13-aarin-

Digitized by Google

ger hjemme, saa det var eiendommeligt at se dem og høre dem. De talte over Joh. 6, 52—65, hvoraf de havde uddraget Teksten Livet „Sheng-men". De talte om disse Hedningers glædløse, haabløse Liv og deres Dødsfrygt og gav dem saa et Udsyn til Faderhjemmet hist oppe, „hvor Gud selv skal aftørre hver Taare af vore Øine". Aldrig har jeg saa levende følt Guds Aands Virksomhed og set et saa levende Billede paa Jesu Ord: „Det er Aanden, som levendegjør!"

Disse to Gutter var jo født Hedninger, de havde indsuget Giften af et hedensk Samfunds Luft, havde kun kjendt Kristus en 2—3 Aar, og alligevel talte de „med brændende Tunger" om Jesus og dybt og klart og uden stort af det lærde Apparat, som belærte Kinesere stadig skal pryde sine Foredrag med. Dette sidste har slaat mig saa meget mere, som begge til at begynde med var fuldt saa interesserte for den nye Lærdom som for Kristendommen; men nu er Kristus absolut Nr. 1 for dem.

Saa har vi Liu An-ja. Han gik først i en Mandarinskole i Jiang, men blev jaget af denne, fordi han kom i vort Missionskapel, og truet med Død og alle Plager af sine Slægtninge, men endsøg det ikke. Tvertimod fik han snart bragt sin Mor, Søster og yngre Bror ind under Evangeliets Paavirkning. Imidlertid var han en urolig Sjel og gik ind i en Underofficersskole i Sjangsja. Her søgte han om Søndagene ogsaa stadig til vort Missionskapel og begjærede at døbes af Gotteberg. Men han maatte døie mange vonde Ord baade af Kamerater og foresatte, fordi han om Søndagene gik i Missionskapellet istedetfor at følge dem til deres Opiumshuler og Bordeller! Han var svært trist og følte sig ensom og forladt. „Jeg kunde nok ogsaa faa være i Fred og have det noksaa hyggeligt, om jeg vilde være som de andre", sa han, „men den Fred og Lykke bryr jeg mig svært lidet om!" Da ogsaa hans Haab om at komme op i Officersafdelingen mislykkedes, søgte han Tilladelse til at trække sig tilbage uden at fuldføre Kurset, hvad der ved formaaende Venners Mellemkomst indvilgedes ham.— Saa gik han ifjor Høst ind i Hertzbergs Skole i Jiang, men tog saa uvittig fat paa Studierne, at han paadrog sig en farlig Sygdom. Da han vel var kommet sig af denne, fik han høre, at hans Far havde slaat Haanden af hans Mor og hele Familien, „fordi vi havde ædt fremmed Lære", saa de, som hørte til „de bedre" i Samfundet, nu var nærsagt Tiggere. An-ja fik nu høre mange haarde Ord fra Slægt og Venner, og da han var nervøs og overanstrængt, blev han pirrelig. Han havde da et par Sammenstød med nogle Menighedslemmer, og en saarede ham dybt ved at tale haanlig om hans „fattigfornemme" Familie.

Gutten blev nu rasende og brugte grov Mund, saa at han maatte forlade Skolen. Han tænkte nu paa at gaa i Militærtjeneste, saa meget mere som Hunantropperne just da havde at kjæmpe med Oprørerne i Østprovinsen, og Gutten gjerne vilde af med Livet, som var blevet ham en Byrde. Men Fru Hertzberg, som vidste, at der var meget prægtigt Stof til en Karakter i Gutten, sendte ham hid til Sinhua, da hun vidste, jeg trængte en Hjælpelærer i Skolen, og An-ja og jeg er gamle Venner.

Nu er han da her, og jeg ser til min Glæde, at de mange Kampe han har maattet gjennemgaa, blot har hærdet ham og gjort ham end mere urokkelig i sit Forsæt at høre Herren til. Mens Liang og Luther er fine, spæde, næsten overkulti verte Skabninger, er An-ja en staut og kraftig Knøs, som har gaat i Militærtjenestens Skole. Han er ikke saa skarp og begavet som de to førnævnte; men han har en bestemt Karakter, som er blevet prøvet vel saa meget som de andre to Gutters.

Det er noget særdeles velgjørende og forfriskende at have disse Unggutter om sig. Det bevarer ens Personlighed fra at tørke hen og stivne, som den vilde gjøre her blandt lutter raa og uudviklede Hedninger. Men Gud, som ikke lader nogen af sine smaa Tjenere i Stikken, han gir mig netop de Medarbeidere, han saa jeg behøvede.

Digitized by Google

Jeg kunde ogsaa tale om Li Tsjuen-sji, som Kristendommen har gjort til en energisk og dygtig Predikant og en dygtig Student af kinesisk Sprog og Literatur. Han, som før var Kok og neppe kunde skrive og ikke læste rart, han skriver og læser nu udmærket godt det vanskelige kinesiske Sprog,—vanskeligt ogsaa for Landets egne Børn,—og er en fuldendt Gentleman.

Men jeg faar slutte. Jeg ser for hver Dag ogsaa her i Kina, hvor sandt det er, hvad siges om vor Frelser: „Saalænge Solen skinner, skal hans Navn skyde friske Skud, og man skal velsigne sig ved ham; alle Hedninger skal prise ham salig".

Andreas Fleischer.

Efter „Norsk Missionst."

Afskedshilsen

til Missionær Th. Himle i Anledning af hans Afreise til Kina.

Mel: „Kirken den er et gammelt Hus."

Da du nu atter paa Reise staar
Hen til de hedenske Lande,
Følge dig Gud, ihvor du end gaar
Over de brusende Vande!—
Være han selv dit Skjold, din Løn,
Han som engang ved Jakobs Brønd
Frembød de levende Vande!

Høsten er stor—og stor din Gud,
Som dig til Gjerningen kalder;
Salig er du, som tror paa hans Bud
Gaar hvorend Livslodden falder;
Hvad dig end møder paa din Vei,
Gud er den samme, han svigter ei
Op til den graanende Alder.

Styrke dig Gud til mægtig Daad
Her i den stridende Kirke!
Lede han dig ved milde Raad
Fremad i Kristi-Troens Virke!
Bruge han dig til Redskab sit
Lyset at sprede, bredt og vidt,
Der hvor man Afguder dyrke!

Tak kjære Broder for vort Samvær
Vester, hvor Kveldsolen daler!
Kjert var dit Ophold iblandt os her.
Engang i Himmelens Sale
Skal vi tilsammen faa evig bo,
Udi Beskuels', vi som i Tro
Vandre i Jorderigs Dale.

Signe Gud Herren den Ordets Sæd,
Som her iblandt os du saa'de!
At den maa spire med Liv og Fred,
Læsket af Livsfyrstens Naade,
At du engang med Frydeleg
Kommer hjembærende dine Neg
Fredlyst for evig fra Vaade.

Signe og Herren din Hustru kjer,
Børnene eders tillige,
At I ret lykkelig leve maa her
Til I staa frelst i Guds Rige!
Om vi ei mødes mer paa Jord,
Maatte vi træffes i Himlens Høi-Kor,
Der hvor ei Glæden skal vige!

Fremme o Gud den store Sag:
Kina for Jesus at vinde!
Styrte dets Mure med Knag og Brag,
At de fortabte derinde
Maatte forløses fra Løgnens Magt,
Slutte med Kristus en evig Pagt,
Himmel og Salighed finde!

Olaf Mathison.

Lidt mere om Mindestøtte paa Bergslands Gravhøi.

Bellingham, Wash. 16de Sept. 1907.

Kjere Broder Eidnes!

Naade og Fred!

Da jeg idag saa i „Budbæreren" nogle Ord angaaende den af Hauges Synode vedtagne Beslutning om at reise en Mindestøtte paa afdøde Prof. Bergslands Grav, vil jeg med det samme sende dig fem Dollars ($5.00). Der er vel neppe nogen af os, som endnu har lært tilfulde, hvad Prof. Bergsland var for Kirken og det Arbeide den driver. Gud være Lov for, hvad han gav os i dette Sandhedens Vidne! Og naar Græsset er visnet paa hans Gravhøi, og den døde selv er glemt, saa kan vi være forvisset om, at hans Arbeide bærer Frugter til Synderes

Digitized by Google

Frelse og Guds Navns Forherligelse. Thi mangen Student fik Kjerlighed til Sandheden ved at høre paa Bergslands Forelæsninger, og fik derfor ogsaa en brændende Længsel efter at faa lære disse herlige Sandheder til andre. Saaledes vil med Guds Hjælp Prof. Bergslands velsignelsesrige Arbeide fortsætte og bære Frugter indtil Dagenes Ende.

Gud forunde os alle Naade til, at vi kan være paa vor Post og være tro i det mindste som vor afdøde Broder var.

Om vi saa blir miskjendt af mange, det har lidet og intet at betyde, Sandheden skal seire, saa sandt som der er en almægtig Gud til.

Din ringe Bror i Herren,

J. Torval Norby.

* * *

Beder Redaktøren godhedsfuld optage i „Budb." ovenstaaende Brev, da det muligens kunde bidrage til at vække Interessen blandt „Budbærerens" Læsere for den af „Hauges Synode" vedtagne Beslutning at reise en Støtte paa vor kjere afdøde Prof. Bergslands Gravhøi.

Paa Komiteens Vegne

C. G. Eidnes.

Redningsmission i Chicago.

Hvad har jeg med dig at gjøre, Jesus, du den høieste Guds Søn"? Mark. 5, 7. Saaledes talte den Mand ved Gadarenerne som var besat af Legioner Djevle. Og slig tale disse som er under Satans Tyrani endnu idag. Naar disse blir befriet bede de Jesus om at faa være hos ham.

Ved Tanken paa de mange som er i Satans og Syndens Magt var det at Hauges Synode paa sit sidste Aarsmøde besluttet at opmuntre Chicago Kreds til at forberede og begynde en Redningsmission i Chicago.

Paa Kredsens Aarsmøde afholdt i Primrose, Wis Sept. 24—26, blev det besluttet at tage Skridt til Arbeidets Begyndelse. Kredsen valgte en Bestyrelse til at forberede og begynde Arbeidet. Past. J. J. Lee, Mr. K. Pettersen og Pastor J. J. Skarpness valgtes.

At dette Arbeide er saare paakrævet, det ved enhver som kjender Stillingen i Chicago. Her svermer en Mængde unge Mænd og Kvinder—ja ældre for den Del—som siger med hin besatte: „Hvad har jeg med dig at gjøre, Jesus, du den høieste Guds Søn"? De skyr baade Jesus og hans Kirke paa Jord. De synes aldeles at være under Satans Magt og Herredømme, og han ved at holde dem borte fra at høre Guds Ord og komme ind under Evangeliets mægtige Kraft. Og trods disse lever i et kristen Land, saa er de omtrent uden kristelig Indflydelse.

Skal vi naa dem, saa maa vi gjøre som Jesus med den af Legioner Djevle besatte Mand. Naar andre var ræd ham, da gik Jesus til ham og drev de onde Aander ud. Vi maa gaa med Jesus til dem. Der er mange saadanne forlorne Sønner og Døtre, som drives afsted paa Syndens og Lastens Vei til timelig og evig Undergang.

Paa mange Steder i de store Byer er det snart slig, at man kan naa flere med Guds Ord ved at stille sig ved et 5 Cents Teater eller et andet Forlystelsessted, end man kan gjøre i Kirkerne. Skulde vi da ikke søge disse arme Sjele? Har vi efterkommet Jesu Befaling, naar han siger: „Gaa ud paa Veiene og ved Gjærderne—paa Stadens Gader og Stræder—og nød dem at komme ind, for at mit Hus kan blive fuldt". Skal vi følge Jesu Eksempel, saa faar vi gaa til de mest forkomne. Han søgte de største Syndere.

Nu er det tre Ting vi særlig behøver for at faa Arbeidet igang—at det kan blive til Herrens Ære og til mange Sjeles Frelse:—

Det første vi trænger er Guds Børns inderlige Bønner for Arbeidet. At Herren maa lade det lykkes til mange Sjeles Frelse.

Det andet vi trænger er Arbeidere. Ogsaa dem maa vi udbede os af Gud. Der er stor Opofrelse og megen Forsagelse i dette Arbeide.

Det tredie vi trænger er, at Folk vil give dygtig. Jo mere vi faar, desto bedre og kraftigere kan vi drive Arbeidet.

Enhver forstaar at dette er helt ud et Barmhjertighedsarbeide til at begynde med,

Digitized by Google

og Spørgsmaalet er hvormeget du vil gjøre for Sjeles Frelse.

Vi maa have et Lokal - og enten vi skal bygge eller leie, saa koster det Penge. Og de som skal arbeide trænger at leve, og derfor maa de have sin Løn.

Skal Arbeidet lykkes, saa maa vi som helt Samfund slutte os om det. Om nogen rig vilde give os et tusind Dollars saa vi kunde begynde straks. Gjør det og se hvad Løn Gud vil give dig det første Aar!

Paa Mødet i Primrose fik vi omtrent $60 paa en Middagsstund. Lad os faa mange varme Hjerter og store Gaver for Sagen, saa skal Herren krone den med Sjeles Frelse. Lad nu enhver give hvad Gud gir dig i Sind og gjør det snart før Satan faar prute af noget Og jo før vi faar Midler nok, desto før kan vi faa begynde Arbeidet. Sagen er Herrens, men den er ogsaa min og din. Han vil have den fremmet ved os. Her kan dine Midler gjøre tusinde Gange mere godt end om du sætter dem i Banken. Sjeles Redning og Frelse viser sig at være stor „Procent" i Evigheden hos Gud.

Send Pengene enten til Pastor J. J Lee, Stoughton, Wis. eller til undertegnede.

Din for Sagens Vel
J. J. Skarpness
919 N. Central Park Ave.,
Chicago, Ill.

Fra Arbeidsmarken.

Past. T. J. Oppedahl har nylig giort en Tur til Montana Han giver her i Bladet en kort Beretning om denne sin Reise og lader nogle kraftige Opmuntringsord falde til bedste for den indre Mission.

Fra Grand Marais, Pastor Eidnes Kald, skrives: Vi har nu begyndt baade norsk og engelsk Søndagsskole her i vor Menighed, og mange besøger den. Som Menigheder og som et lutherst Kirkesamfund har vi meget Arbeide at udføre og ikke mindst her paa „North Shore". „Høsten er stor, og Dagen er kort. Det er ei Tid nu at hvile."

Siden Pastor Eidnes kom til Grand Marais i Sommer for at virke som Præst, har Beboerne der allerede to Gange beredt ham Overraskelse. Den første Gang bragte de ham en Pengegave. Den anden Gang. paa hans Geburtsdag den 3die Oktober, bragte de ham en combined book case and writing desk, Begge Gange havdes ogsaa „Refreshments" med, og forøvrigt tilbragte man Tiden med Taler og Sang og havde det noksaa koseligt.

Illinois Indremissionsforening afholdt et Samtalemøde i Hauges Menighed, Søndag den 22de September og et lignende i Vor Frelsers Menighed, Sandwich, Illinois, Søndag den 6te Okt. Begge disse Møder var vel besøgte. Mange velsignede Vidnesbyrd blev oplagte og Guds Ord viste sin Kraft paa Hjerterne. Især var Mødet i Sandwich velsignet og Syndere kom i Nød, saa de begyndte at spørge: „Hvad skal jeg gjøre for at blive salig?"

Past. Theo. Hanson skriver den 8de Okt. fra Beresford, S. Dak. og beretter, at han har reist en Del i Iowa og den sidste Maaneds Tid i S. Dak. og har faat være med paa mange Møder, saa vil han faa sende en Hilsen tilbage til de mange Venner han har truffet og takke for hyggeligt Samvær. „Det er rigtig godt at faa komme rundt og bli opvarmet, og se noget af Herrens store Gjerninger, især det, at han faar vække Sjele til aandeligt Liv og styrke sine svage, fattige Børn."

Past. K. L. Kleveland holdt Afskedsprediken og Konfirmation i Nordlands Menighed, Rutland, N. Dak. den 29de Sept. Den 6te Okt. holdt han Afskedsprediken i Grue Mgd. paa Formiddagen og i Norway Mgd. paa Eftermiddagen. Den 13de Oktober Afskedsprediken i Ponoma Valley Menighed, Kulm, N. Dakota. De af Broder Kleveland konfirmerede i Nordlands Menighed overraskede ham med en Pengegave, og Afskedsoffer fik han i alle Menigheder. Den 15de Oktober drager Pastoren med alt sit til Osfian, Ja. hvor han har antaget Kald fra de af Pastor Stenerson fraflyttede Menigheder.

Newark Menighed, Newark, Ill. holdt den 10de Oktober sin aarlige Missionsfest. Pastor Mjaanes fra Chicago talte paa Formiddag over Rom. 5, 5, og Pastor Harrisville, ogsaa fra Chicago, talte om Eftermiddagen og Kvelden. Offer optoges til Missionen. Det beløb sig til $49.13. Kvinderne serverede Middag og Kveldsmad, som beløb sig til mellem $35 og $40. Dette gaar ogsaa til Missionen. Pigeforeningen havde med det samme sit Udsalg, og dette indbragte $49.80. Det var en deilig og hyggelig Dag og alvorlige Vidnesbyrd blev aflagte. Guds Ord skal ikke komme tomt tilbage, men virke det hvortil Herren har udsendt det.

Hauges Menighed, Norway, Ill. Past. Mortvedts Kald afholdt den 2den Okt. en Missionsfest. Past. T. Sigmond talte paa Formiddag og Past. J. J. Skarpness om Eftermiddagen, begge fra Chicago. Offer optoges til Missionen, og det

Digitized by Google

beløb sig til $71.31. Det var et nokſaa bra Miſſionsoffer fra en ſaa liden Menighed. Pigeforeningen havde ſamtidig Udſalg af ſine forarbeidede Varer. Det indbragte $77.70. De er ogſaa pene, ſaa det maa ſiges at være nokſaa opmuntrende. De unge kan gjøre meget, naar de bare vil. Maatte Herren ogſaa faa vinde Hjerterne for ſig ſelv, ſaa alt hvad de gjør i Ord og Handling maatte være til hans Navns Ære.

I Story City, Ia., har i mange Aar eksisteret en lokal Jødemisſionsforening. Den har været udholdende og ivrig i ſit Arbeide og visſelig udrettet meget godt baade til ſin egen indbyrdes Opbyggelſe og blandt andre i ſit Nabolag, men iſær for den Gren af Miſſionen, ſom den hovedſagelig virker for. Foreningen holder regelmæssige Maanedsmøder og ſaa et Aarsmøde. Møderne holdes vekſelvis i den forenede og Hauges Synodes Kirker i og omkring Story City. Foreningens Sekretær har indſendt til Optagelſe i „Budb." Formandens Indberetning til Aarsmødet, ſom denne Forening afholdt i Slater, Ia. fra 17de til 19de Sept. ſidſtleden. Indberetningen vil blive optaget, og vil viſt ogſaa blive læſt med Intereſſe.

Efter et Blad fra Story City, Iowa, ſer vi, at Søndag den 29de Sept. havde man Opbyggelſe (antagelig Lægmandsopbyggelſe) i Bethel Menighedś Kirke af vort Samfund. En af Menighedens ældſte ſagde: „De Onkel (Torbjørn Skien), vær ſaa ſnil at begynde med Bøn." Den gamle ſvarede Ja og reiſte ſig, men fik ikke frem et Ord og ſank tilbage ved Siden af vor bekjendte Ven C. L. Carolusſen og var — død. „Budb.s" Redaktør har i ſin Tid været Skiens og hans mange Slægtninges Sjeleſørger; og et Aar ſidſte Sommer, den 4de Juli, da var vi paa Beſøg i Jewell, Iowa, og ſamme Dag om Aftenen ſkulde de gamle Skiens feire Guldbryllup, og det var da ligeſom ſelvſagt, at vi ſkulde være med ved den Feſt. Det var ſidſte Samvær vi har havt med denne gamle Ven. Det var ligeſom ſaa gribende at læſe Beretningen om denne Hændelſe i Bethel Kirke. Men den gamle døde da paa et godt Sted og i en ſærdeles god Beſtilling. Tænk, dø i ſin „Faders Hus" og i ſin „Faders Forretning". Et par Vers, ſom fulgte Beretningen, vedføies her:

Se hvor ſit Bytte Døden kræver,
Og uden Skaanſel fælder ned
Snart en, ſom ude i Velſtand lever,
Snart en i Trang og Ulykſelhed.
Det vidner om „alt Kjød er Hø",
Som ſnarlig falmer og maa dø.

Fra denne Livets Prøveſtand
Hen til vort rette Fædreland
Er det dog godt at flytte,
Fra Verden fuld af Synd og Sorg
Og hen til Himlens Frydeborg.
O, ønſk ham dog til Lykke
Med ſligt et herligt Bytte!

Den norſke Pionerforening holdt forleden Uge ſit aarlige Stevne i Minneapolis. Der var mange Talere og mangeſlags Taler over forſkjellige Emner, helſt angaaende Pionerlivet. Onsdag Aften den 2den Oktober holdt de gamle Gubber en Banket, hvor der atter holdtes mange Taler. Den, ſom da talte meſt direkte om kirkelige Pionerer var Prof. E. Kr. Johnſon. „Minneapolis Tidende" giver herom følgende: „Den næſte Taler var Prof. E. Kr. Johnſon fra den Forenede Kirkes Seminar. Han talte for „Vore kirkelige Pionerer" og mindede om, hvad Kirkens Mænd havde udført af Rydningsarbeide paa ſit Omraade. Medens endel af vore Pionerer dannede Grundlaget for den materiale Velſtand, var der andre, ſom ſørgede for deres Sjeleplei. Taleren flettede en ſmuk Mindekrans før nogle af de Mænd, der havde ſat ſine Mærker inden Kirken. Først vilde han da nævne Elling Eielſen. Han var en Pioneer, og vi ſkylder at tage Hatten af for ham. Dernæſt nævnte han Herman Amberg Preus, der i 35 Aar var den norſke Synodes Formand, Paſt. P. J. Muus, Provſt Weenaas, Formand Gjermund Høyme, hvis Hjertelag var for en ſamlet Kirke, Prof. Georg Sverdrup og andre. Dette var en Kreds af gjæve Mænd, hvis Arbeide fortjente at mindes."

William Booth, General og øverſte Leder for Frelſesarmeen er atter paa en Tur i Amerika. Han er ſlet ikke nogen Ungdom; thi han ſkal have fyldt ſine otte og otteti Aar, men er i uafbrudt Virkſomhed og taler med Liv og Kraft, ſaa det er forbauſende.

Lidt af, hvad han ſagde ved et ſtort Møde i Chicago er følgende: „Nogle Mennesker begynder at nære Frygt for, at jeg begynder at blive gammel", ſagde Generalen, „og er bange for Armeens Skjæbne, naar jeg dør. Hvorledes vil det gaa med Frelſesarmeen, naar han er død?" ſpørger de. Mit Svar er:

„Frygt ikke, mine Venner! Generalen er ikke død endnu. Han er faſt beſtemt paa at leve længſt muligt.

„Men ſelv om han i denne Kveld ſkulde blive kaldt bort og ſtillet for den almægtiges Trone, ſaa vilde den Telegrafgniſt, ſom bragte Dødsbudſkabet ud over Verden ogſaa føre et andet med ſig. Det vilde lyde nogenlunde ſom følger: 'Generalen er død; Generalen'."

Armeens Vækſt.

Videre talte Generalen om Frelſesarmeens ſtore Vækſt. „I det korte Tidsrum af 42 Aar", ſagde han, „har vi bygget op en mægtig Organiſation, ſom vil blive et af Verdens Undere. Vi arbeider og kjæmper i to og tredive Sprog. Vi har over 7000 forſkjellige Organiſationer, 15,000 Officerer, ſom vier hele ſin Tid til Arbeidet; otti Aviſer med en ſamlet Cirkulation af 50,000,000 om Aaret og 20,000 Muſikanter.

Folk har for Vane at le af vor Muſik, men lad

Digitized by Google

mig sige eder, at den er blevet godkjendt af ingen mindre end Bernhard Shaw, I en Kritik i London sagde han, at Frelsesarmeens Musikkorps bedre end nogen anden i den hele Verden forstod at tolke den religiøse Musik.

Rigdommens Forbandelse.

„Hele Verden synes at være pengegal", sagde Generalen videre. „Det værste Slaveri som findes, findes i denne Form. Og de største Syndere er dem, som har offret sin Sjel til Pengenes Gud. Skjøger er ikke værre end de." Med Hensyn til den herskende Korruption i de amerikanske Byer erklærede Generalen, at man ikke kunde vente det bedre, naar disse Byer blev Samlingsstedet for al Verdens Kjæltringer og Slyngler. Han mente dog, at mange af Europas Byer var værre end Chicago. Berlin er den værste af alle, trode han.

Bekjendtgjörelser.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholder, om Gud vil, ifølge Indbydelse sit Aarsmøde i Lincoln Mgd.s Kirke, Slater, Iowa, Pastor Simon E. Hansons Kald 22de—24de Okt. førstk. Mødet begynder den 22de med Prediken Form, Kl. 10:30. Samtaleemnet er Filipenserne 3, 1—11. Kom i Herrens Navn ret mange med Bøn om rig Velsignelse.

J. N. Sandven,
S. E. Hanson.

Eidsvold Mgd., Pierce Co., Wis., Pastor O. S. Melands Kald, ønsker et Kredsmøde afholdt hos sig den 8—10 Nov., altsaa Fredag, Lørdag og Søndag. Paa Søndag Kirkeindvielse. Præsterne vil behage ordne sig saa, at de kan være over Søndag. Mødet begynder den første Dag med Prediken Kl. 10 Form. Samtaleemne Sal. 1. Skyds møder i Red Wing Dagen før Mødet. Bethlehems Mgd. af samme Kald ønsker et Samtalemøde Mandag og Tirsdag. Altsaa den 11te og 12te Nov. Forsøg, Brødre, at være med ogsaa paa det Møde. Herren lade det lykkes.

M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Ada Kreds holder, om Gud vil og vi leve, sit Aarsmøde i Eagle Bend, Pastor Simonsons Kald, den 12—15de Nov. Samtaleemne: Joh. 6, 22—40. Gud velsigne Mødet!

Toget, G. N., kommer til Eagle Bend fra nord Kl. 11:20 Form. og fra syd Kl. 3:40 Eferm. Besøgende til Mødet modtages paa Stationen.

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Turtle Mountain Kreds af H. S. afholder sit Aarsmøde i Immanuels Menighed, Benson Co., N. D., Pastor J. Krogstads Kald, fra 7de til og med den 10de Nov, 1907. Samtaleemnet: Luk. 8, 4—16. Skyds vil møde de tilreisende i Minnewaukon, Maddock og Leeds Dagen før Mødet. Da dette er Kredsens Aarsmøde, bør Kredsens Præster være tilstede. Ligeledes bør Menighederne være vel repræsenterede.

O. P. Svingen.
O. L. Ness.

Ada Kreds holder, om Gud vil, Møde i Moland Mgd. Greenbush—Pastor Skogerboes Kald den 29—31 Okt. Samtaleemne: 1 Pet. 2, 4—10. Mødet aabnes med Prediken den 29de Kl. 10 Form. De besøgende modtages paa Stationen i Greenbush Mandag den 28de. Toget dertil gaar ud fra Crookston via Thief River Falls Kl. 9.15 Form. Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Hauges Synodes Syd Dakota Kreds afholder et Kredsmøde i Strdahls Menighed, Dell Rapids, Past. G. M. Bruce Kald, 22de—24de Okt. 1907. Samtaleemnet blir Joh. 11, 25—26. Tilreisende blir mødt i Dell Rapids. Kom med Bøn om et velsignet Møde.

G. O. Bik.
A. M. Mannes.

Strdals Mgd., Galesburg, N. Dak., undertegnedes Kald, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde, som om Gud vil, agtes afholdt den 18de til og med 20de November førstkommende. Tema for Samtalen: Gal. 2, 15—21. Vær velkommen til Mødet!

O. J. Malkewick.

Ada Kreds holder, om Gud vil, Møde i Bethlehems og Zions Menigheder, Pastor M. L. Dahles Kald, 22—25de Nov. Samtaleemne: Luk. 15, 11—25. Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Besøgende tager Soobanen til Viking, hvor Skyds vil møde frem. Toget kommer til Viking fra øst hver Morgen Kl. 7:25 og fra vest hver Aften Kl. 8.

M. L. Dahle.

Paa Indbydelse fra Langford Menighed, Langford, S. Dak., Pastor P. S. Stenersons Kald, holder Madison Kreds sit Aars.møde dersteds fra 17de Nov. og følgende Dage, som man maatte bestemme. Mødet begynder altsaa Søndag den 17de Nov. med Kirkeindvielse, og det er at haabe, at alle Kredsens Præster vil komme til Mødet. Samtaleemnet bliver: 2 Mos. 13, 21—22. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade.

Paa Kredsens Vegne T. J. Oppedahl.

Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Buxton den 26—28de November førstkommende. Menigheden ønsker mange besøgende og de er velkommen til Mødet.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sekr.

Digitized by Google

Mayville Menighed, Mayville, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Mayville den 3—5te December førstkommende. Kom mange og kom med Bøn om at være til Velsignelse. L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewik, Sekr.

Paa Indbydelse fra Menigheden i Inwood Iowa, Pastor O. A. Bergers Kald, skal Foreningerne S. Daks. og Nordvestlige Iowas have et Fællesmøde den 23—24 Oktober 1907. Samtaleemnet er Aab. 3, 20—22. Kom mange til dette Møde med Bøn om Velsignelse. Alle er venligst indbudne. Paa Foreningens Vegne
J. J. Oakland.

Trefoldigheds Mgd., Traill Co., N. Dak., Pastor Malkewicks Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens Aarsmøde i Rosville den 14de til og med den 17de November førstkommende. Tema for Samtalen: Rom. 10, 1—13 De, som kommer til Mødet franord, gaar af Toget i Mayville hvor Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet. De, som kommer igjennem Casselton fra syd, løser der Billet til Rosville. Vennerne ønsker mange besøgende, kom og bed om Velsignelse fra Herren over Mødets Forhandlinger.
L. Langehaug Form.
O. J. Malkewick Sekr.

Zionsforeningens 29de Aarsmøde holdes i Clermont Kirke, Clermont, Iowa, Past. E. T. Bursetts Kald, 22de og 23de Oktober. Mødet begynder den 22de Kl. 10. Samtaleemne Luk. 2, 29—32 indledes af Past. J. Tanner. Jødemissionsprediken vil blive holdt af Prof. J. H. Blegen og Offer vil blive optaget til Jødemissionen.

Centralkomiteen sammenkaldes til samme Tid og Sted. R. J. Ry. er den eneste Bane som gaar til Clermont. Man kan ogsaa reise med C. M. & St. P. Ry. til Postville, Ia., hvor Skyds vil møde den 21de. Tilreisende bedes underrette Past. Bursett, Clermont, Iowa, om sit Komme.
Minneapolis, Minn. 26de Sept. 1907.
Jakob Tanner.
Zionsforeningens Formand.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor Carl Winthers Kald, Williams Co., N. Dak., den 16de til og med den 20de Oktober.

Pastor A. Aunes Kald, Ward Co., N. Dak., den 21de til og med den 25de Oktober.

Pastor J. G. Aschims Kald, Berthold, N. Dak., den 27de og 29de Oktober.

Pastor A. H. Meloms Kald, N. Dak., den 30te og 31te Oktober.

Pastor A. H. Trygstads Kald 1ste, 2den og 3die November.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt
A. O. Oppegaard

Ifølge Synodens Bestemmelse skal der hvert Aar holdes et Høstmøde for Kinamissionen.

De Menigheder, som ønsker et saadant Møde denne Høst, vil være af den Godhed, snarest mulig, at indsende sin Begjering derom til undertegnede.
Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til S. Dak. Kreds Indremission: Offer under Kredsens Aarsmøde afholdt i Sions Mgd. Hankton Co., Pastor Nervigs Kald 74.70
Ole Stene.

Til Redningsmissionen i Chicago: Ole B Hustad, Primrose, Wis. 2 00
Fra Hauges Mgd., Norway, Ill., Pastor Mortredts Kald: Ole Albertson 50c, Peder Kalheim 5. En ubenævnt, R Gaard, J O T Larson, J C Sebby, Malinda Olson hver 1. ..... 10 50
12.50
Hjertelig Tak til Giverne.
J. J. Skarpness.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis: Til Byggefondet: Hartvig Rasmussen, Minneapolis. 25.00
Ole Sahl, Kenyon, Minn. 5.00
M P Monsen, Minneapolis 2.00
Anderson, Moe & Albinson, Mpls 5.00
Mrs. M Steenerson, Mpls 5.00
Sister Ingeborg Peterson, Mpls 10.00
Bertine Nervedt, Forest City, Ia. 2.00
Løbende Udgifter: Brøns Frikirke Kvl., Montevideo, Minn., ved Mrs. O Jacobson 5.00
Samlet ved Mrs. O Schulberg, Mpls 2.00
Samlet ved Pastor S M Stendy, Clear Lake, Ia 4.75
Samlet ved do. do. do 17.45
Aarsbidrag: Mrs. A C Olson, Farmington, Minn. 1.00
Mrs. C C Johnson, Amery, Wis. 1.00
Ole A Hain, Mpls 10.00
E. B. Harbo, Kasserer.

Adresseforandring.

Rev. K. L. Kleveland,
Ossian, Iowa.

Rev. P. S. Stenerson,
Pierpont, S. Dak.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider. Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents. Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koste heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til

C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Missionsliteratur! se her!

Missionsproblemer set fra den praktiske Side, diskuteret af Missionærer paa Marken. Interessante og lærerige!

Referat fra Fælleskonferenserne afholdt i Fancheng og Laoho-kou 1905 og 1906. Kan faaes ved at tilskrive Hauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn. Pris 15 Cents pr. Stykket.

Missionær Himles „Astrakhan fur coat" til Salg for halv Pris. I god stand. Skriv til Rev. O. R. Wold.
R. 4 Box 1, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augut Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Ibsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassør. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. E. O. Bik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norske evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark 6 Kr.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Markerne er hvide til Høsten; 2. Red Wing Seminary; 3. Fra Chicago Kreds Aarsmøde; 4. Referat fra „Missionsduens" sjuende Aarsmøde; 5. The Ministers Salary; 6. Jødemissionen i sydøst Europa; 7. Fransk Styre paa Madagaskar; 8. Kinamissionen. 9. Afskedshilsen; 10. Lidt mere om Mindestøtte paa Bergslands Gravhøi; 11. Redningsmission i Chicago; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Bekjendtgjørelser; 14. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 43 | Lørdag den 19de Oktober 1907. | 39te Aarg.

Frem med Lyset.

Herren har vist baade Ret og Grund til at spørge, om Lyset bringes ind for at det skal sættes under Skjeppen eller under Bænken. Der er jo saa mange, som bær sig saaledes ad i religiøs og kristelig Forstand.

I naturlig Henseende ved jo enhver, hvad Lyset er til, og hvor nyttigt og godt det er.

Hvad Gavn gjorde vel Lyset i et mørkt Rum, hvis man sætter det under en Skjeppe? Ligedan er det, naar man har en ret Bekjendelse og ren Lære i Bøgerne og i sine Kirkeordninger, men viser ikke at have havt nogen oplysende Virkning paa Hjerterne. Ja da har man jo disse gode Ting, men hvad godt har man af dem? Saaledes kunne vel ogsaa de, som sidder i et mørkt Rum, trøste sig ved, at de har et meget godt Lys under Skjeppen.

For nogen Tid siden læste vi om, at nogen kloge Verdensbørn (Verdens Børn er jo saa kloge) havde opfundet en ny og morsom Maade at have det paa i sit Danselag. De slukkede Lysene og saa skulde det være „Maaneskindans". Se, hvor gjerne Vantroens Børn vil have det mørkt; de elsker Mørket mere end Lyset, siger Jesus, og hvorfor? Fordi deres Gjerninger er onde.

Men nu var det det, vi tænkte, at der blandt mange af dem, som ellers gaar under Navnet kristne og er Kirkemedlemmer, opføres megen „Maaneskindans."

Vergjerrighedens Gudinde maa jo dyrkes selv af dem, som man kunde vente bedre af. Guldkalven kommer atter og atter ind i Guds Folks Leir og danses maa der.

Drikkedjevelen med sit Gab saa stort, at han kan sluge Familier, Folk og Nationer, maa jo have sin fulde Tribut af altfor mange Kirkefolk

Slig Folkeskade og Samfundstæring udvikler sig og trives i kirkeligt Maaneskin, men ikke i Kristendommens Solskin.

Derfor frem med Lyset. Lader saa eders Lys skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gjerninger og ære eders Fader, som er i Himmelen.

Det Lys, som den troende har, er fra selve Retfærdighedens Sol, Kristus. Det baade lyser og varmer og gjør frugtbar paa gode Gjerninger. De behøver heller ikke at skamme sig for sit Lys eller for at te sig med sine Gjerninger i Lyset.

At være „kristelig" er ikke, som de vantroende haanligt bemærker, noget simpelt. Nei, er man kristelig, kan man være tryg, selv naar man skal vandre i Dødsskyggens Dal. Og hvem vilde ikke i den sidste mørke Stund være glad, om de kunde faa en Straale af det Lys, som de før med Flid har holdt under Skjeppen!

Dersom nogen har Øren at høre med, han høre.

Digitized by Google

Red Wing Seminary.

Mr. og Mrs. Ole Knudsvig fra Ossian, Ja. saa inden Seminariet den 16de Okt. og besøgte sin Søn Oscar, som studerer her.

Mr. Draxten fra Borup, Minn. ledsagede sin Søn til Seminariet forleden Uge. I hans Følge kom ogsaa en Søn af Hr. Hamre fra Twin Valley, Minn. Broder Draxten talte ved Bønnemødet Onsdags Aften. Han mindede om Apostelens Ord: „At leve er mig Kristus og at dø en Vinding."

Hr. Hans Jervel, Jurist og Journalist fra Kristiania, Norge, holdt Tirsdags Aften et illustreret Foredrag i Skolens Kapel. En stor Forsamling paahørte Foredraget.

Student Jothen predikede i Etter, Minn. Søndag den 13de Okt.

Student A. Gaard blev Onsdags Aften valgt til at lede de to næste Bønnemøder.

N. W. S. Missionsforening mødte Lørdag 19de Okt. Kl. 7 Aften for at organisere for indeværende Skoleaar. Resultatet var følgende. Form. for Missionsforeningen, A. Gaard; Sekr., L. Gunderson; Kas., M. Hall; Program Komite, H. N. Bakke, A. M. Knutson og J. M. Johnson; Komite der skal forestaa Opbyggelser ved Hospitalerne: John A. Johnson og T. Alvestad; Komite til at forestaa Opbyggelser ved Fattiggaarden og Fængslet: M. T. Berntson og Ole Mundahl; Formand for de to følgende Samtalemøder, A. Stueland; Korrespondent for „Budbæreren", A. Solheim.

Ved Samtalemødet Lørdags Aften samtaltes over Math. 11, 29—30. Følgende er kort Uddrag af Samtalen:

I det foregaaende Vers taler Jesus til Folket og indbyder dem til at komme til ham. Han vidste at Folket som et hele, og et hvert Individ i Særdeleshed, trælled under de Love og Anordninger, som de skriftkloge og Præsterne havde paalagt dem. Han vidste ogsaa at de ikke kunde forhverve sig Retfærdighed endog ved de mest fortvilede Anstrængelser for at holde disse Bud. Mark. 7, 7. Derfor indbyder han enhver ærlig stræbsom Arbeider til at slutte med sin Lovtrældom og komme og modtage af ham den Hvile, som han ikke kan finde i sit Stræv; en Hvile som man alene kan finde hos ham som er Syndernes bedste Ven.

Men han opfordrer dem ogsaa til at tage op sit Kors og følge ham efter; ikke et saadant Kors som de skriftkloge foreskrev; nej, dette var af en anden Natur. Dette Aag eller Kors saa nok ud for Forsamlingen—og ser nok saa ud idag for Verdens Børn—som om det skulde være svært tungt og besværligt. Men Jesus opfordrer dem til at tage det op, saa skal de finde at det er ikke saa tungt, som det ser ud til. Dersom vi da fatter den Beslutning, at vi vil tage Jesu Kors op og følge ham efter, saa har vi hans eget Ord paa, at det skal ikke blive saa tungt, som det ser ud til i Begyndelsen; det være sig nu af hvad Art det end er.

Fredag Morgen den 18de ds. havde vi Besøg af Dr. Sant fra Philadelphia, Redaktør for „The Lutheran". Han talte ved Morgen Andagten. Hans Thema var: "The Conception of a Christian Education".

Dr. J. Telleen talte i Kapellet Mandags Morgen den 14de over Math. 17, 14—20. Følgende er et kort Uddrag af Talen:

Jesus kaldte til sig de tolv og gav dem Magt over de urene Aander. Denne Magt gav Jesus ogsaa de sytti. Jesus kunde give dem denne Magt. Han siger: „Jeg saa Satan falde fra Himmelen som et Lyn." Disiplene triumferede som en Frugt af Jesu Seier. „Jeg giver eder Magt over al Fiendens Hær." Hvor er det nu blevet af denne overnaturlige Magt? Er vor Herres Forlening blot en Skygge? Har han taget tilbage det, han gav? Nej! Men de ni Disciple ere jo beseirede? En besat Dreng sætter dem alle tilskamme. Drengen ligger der i sin Marter og Kval og Disiplene kan ikke hjelpe ham. Faderens Smerte og Forbønner nytter ikke. De skriftkloge og Farisæerne, den Tids Kritikere, haaner baade den himmelske Mester og de jordiske Disiple. De „vidste at det skulde mislykkes", og ved sin indvortes Modstand bidrager de dertil. Folkehoben trænger ind paa Disiplene, som

Digitized by Google

de staar der i sin Afmagt. Var det at undres paa, at de, naar de senere bleve alene med Jesus vilde faa Rede paa, hvorledes de kunde lide et saadant Nederlag? Og de fik et Svar, som de ikke havde ventet. Det sidste Sted, man ønsker at undersøge for at finde Aarsagen til lidte Nederlag er sit eget Hjerte. Feilen ligger meget i dit eget Hjerte, der ligger den. Dette er den rette Forstaaelse. Dette viser Jesu Svar klart og tydeligt. De greb ikke med Troens Kraft Guds Kraft. Det mislykkedes for dem, thi de havde ikke været forvisset om at det skulde lykkes. De havde troet, at de troede paa Guds Kraft i dem. De havde svævet i en Slags Forventning. De forbauses over, at det havde mislykkedes for dem og spørger: Hvorfor kunde ikke vi uddrive den? Jesus siger til dem, at de ikke havde nogen virkelig Tro paa ham eller hans Gave. hans Kraft i deres Skrøbelighed eller Uformuenhed. Saa uformærked indsniger Vantroen sig hos os, naar vi mener at handle i Tro.

Jesu Svar viser endvidere, hvorledes den kraftige, seirende Tro kan erholdes, nemlig ved Bøn og Faste. Sammenlign nu alt dette og du har Nøglen til al Fremgang i alt vort Virke i Herren.

Tekstens Indhold paaviser den bestandige Kraft, som altid vinder nye Seire i Jesu Navn og Kraft. Den Seier, som vinder er vor Tro. Den hemmelige Fare, som vi ikke aner, er Vantroen. For den er vi altid udsat og blotstillet. Vi har et kraftigt Middel til at bevare vor Tro ren og kraftig. Jeg har ikke valgt denne Tekst ved Begyndelsen af Skoleaaret for hermed at ville sige, at vi er overvundne. Nei! Gud være lovet! Vi har seiret. Vi har vundet. Vi har vokset til. Men vi har vokset sagte. Her er Rum for Vekst. Vi har mødt og truffet paa mere end en ond Aand, som vi burde have uddrevet. Vi har vistnok havt saa megen Fremgang, at vi har kunnet vise, at vi eier Guds Kraft; men vi har ogsaa lidt saavas Nederlag, at det har vist sig, at vi er i Behov af disse Gaver fra Gud.

I.

Vi har bestandigt Kraft og Magt.

Disiplene tænkte maaske og sagde, at de, medens Jesus var borte, havde tabt den dem skjænkede Kraft og Magt. Og kristne end i Dag tænker: „Jeg føler ikke Herrens Nærværelse, derfor er jeg saa svag. Jeg maa nu bie og bede. Desuden er ogsaa den de første kristne skjænkede Kraft nu veget fra Nutidens kristne, og heraf kommer vor Kraftløshed." Men var de første kristne noget forud for Nutidens kristne? Hvad havde de, som vi ikke har? Hvor meget hos dem falder ikke sammen med meget hos os? Vi har den samme Herre og det samme Evangelium. Alt, hvad der behøves for at være Jesu Vidner, eier vi. Kirken i vor Tid eier Seieren, som overvinder Verden,—vor Tro. Vi har det samme uforanderlige Evangelium, den samme Helligheb, den samme Frelser, som evigt er den samme.

Guds Evangelium forældes ikke.

Det er afpasset for alle Mennesker og alle Tiders Behov. Det forandres ikke, ligesom ogsaa Menneskets Salighedsbehov altid er det samme. Alle behøver altid og allesteder den samme Gud, behøver at bade i det samme Guds Kjerligheds Sollys. Mennesket har altid med sig Samvittigheden. Den maa renses ved Jesu Blodsbestænkelse. Ethvert Menneske har et Hjerte, dette behøver at elskes og at elske. Enhver har en Forstand, som trænger Guds Lys, Guds Kundskab. „Gud, du har skabt os til og for dig selv, og vi finder først da Hvile, naar vi hviler i dig", siger Augustin. „Mennesket lever ikke alene af Brød, men af hvert Ord, som udgaar gjennem Guds Mund." Hvor meget, meget menneskeligt kommer vel ikke til at blæse bort? Men det, som er af Gud, skal evigt bestaa. „Græsset visner, Høet tørres hen, men vor Guds Ord bliver evindeligt."

„Aanden skal blive hos eder". Dette forjetter Jesus. Og han er Kraftens Aand. Denne Kraft omskiftes ikke. „Jeg vil bede Faderen, og han skal sende eder en anden Talsmand, og han skal blive hos eder evindelig." Han er hos os. Han virker og giver

Digitized by Google

Liv. „Guds Bæk er fuld af Vand". Læs Johan Arndts sande Kristendom, 2den Bogs første Kap. over Es. 12, 2: „I skulle drage Vand med Glæde af Salighedens Kilder". Israel drak fordum under Ørkenvandringen af den Klippe, som fulgte dem, og Klippen var Kristus. Saaledes gaar nu det aandelige Israel og drikker af Kristusklippen.

Herren er den samme igaar og idag og indtil evig Tid.

„Jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende". Vi ser og tror Jesu byrebare verdensomfattende Forsoning. Nu er Jesus opstanden, himmelfaren og sidder ved Faderens høire Haand og beder for os. Alt dette bør styrke os i Bevidstheden om, at vi besidder Kraft nok til at gjenvinde Verden for Gud. Vort Budskab er Jesu fuldbragte Forløsningsverk. Alle andre og alt andet forældes, men ikke Jesus og hans Forsoningsverk. „Kristus skal være til Folks Banner, og paa ham skulle Hedningerne haabe." I Budskabet ligger Udødelighedens Kraft og Livets usvigelige Haab. En levende Frelser, som virker i og gjennem os, stadfæstende Ordet med efterfølgende Tegn, er Kraftens Kilde. Først naar han bliver magtesløs, bliver vi svage. Det umaadelige Maal af Kristi Gaves Fylde er os givet. Han, den evige, bestemmer Tidsmaalet for den evige Naade. Herren tager aldrig tilbage det, som han giver. „Kilden tømmes aldrig." Trods Millioner i Tusinder af Aar har drukket af den, er den dog lige fuld og rig.

Astronomer stemmer i med Bibelens Ord, at Solen skal formørkes, men ikke saa med Retfærdighedens Sol med Salighed under sine Vinger. Her ligger da Aarsagen til den altid vedvarende Kraft: Et blivende Ord, en Aand, Guds Aand bestandigt nærværende hos os, en Frelser, som ei forandres.

(Fortsættes.)

Himmel og Jord er for smaa til at være en værdig Bolig for Gud; men i det Menneske, der holder hans Ord, vil han bo. (Luther.)

Kredsmøde.

Paa Indbydelse fra Immanuels Menighed af Past. C. C Holters Kald, samledes Red Wing Kreds til sit 13de Aarsmøde i Menighedens Kirke ved Aspelund, Minn. den 24de—26de Sept. 1907.

Mødet aabnedes med Prediken af Past. M J. Westphal over 1 Kor. 3: 21—23, hvorefter Stedets Præst bød de tilreisende velkommen i Jesu Navn

Formanden, Past. M J. Westphal, erklærede derpaa Mødet aabnet og Bestemmelser angaaende Sessionstiden blev fattet. Eftermiddagsmødet aabnedes med Andagt af Past. C. Eidnes. Derpaa gik man over til at afgjøre Kredsens Forretningsanliggender I. Formanden læste sin Indberetning. Han mindede i Tilknytning til Jak. 5: 7 om den kristnes Taalmodighed og Trostab, som er nødvendig for den, som skal staa i Guds Riges Arbeide.

Det Arbeide, som havde været udført i det Aar, som nu ligger bag, er ikke og kan ikke være forgjæves, naar det er gjort i Herren.

Flere Indberetninger havde bragt Besked om Guds Ords Magt paa Synderes Hjerter til Vækkelse og aandeligt Liv. Dette skulde anspore os til ydmyg Tak til Herren. To Kredsmøder havde været holdt i det forløbne Aar. Et i Størdahls Menighed af Past C. C. Holters Kald fra 5te—7de Sept. Et i Trempealeau Valley Menighed af Past. A. A. Dahls Kald, fra 21de—24de Nov.

Flere private Møder havde været holdt. Saaledes i Past. J. L Lassesons Kald, Past. A. A. Dahls Kald, Past. Hjelmerviks Kald og Past. M. J. Westphals Kald.

Opsigelser.

Past. Chr. O. Brohaugh har opsagt sit Kald i St. Paul. Past. O. H. Elstad forflyttede sit Kald ved Osseo, Wis i Begyndelsen af Januar.

Installation.

Past. Th. Austad blev af Prof. M G. Hanson indført i Bethesda Menighed i Duluth, sidstleden Vaar. Past. Hjelmervik

Digitized by Google

indført i de vakante Menigheder efter Past. Elstad af Elstad selv i Juni. Past. C Eidnes indførtes i sine Menigheder i Cook Co., Minn. i Aug. af Past. M. J Westphal. Past. Johanson indførtes i Menighederne i St. Paul Søndag den 1st Sept af Prof. M. G. Hanson.

Kirkeindvielse blev udført af Synodens Formand i Trempealeau Valley Menighed forleden Høst

Past. A. E. Boyum har ogsaa dette Aar reist og virket med Guds Ord, baade i og udenom Kredsen. Han vil gierne gjøre det naar han er frisk og stærk nok.

Af de, som i dette Aar har forladt Arbeidsmarken i Red Wing Kreds, maa især nævnes Prof. H. H. Bergsland. Han er for stedse borte fra os. Velsignet være hans Minde!

II. Sekretærens Rapport.

Sekretæren læste sin Rapport og af den fremgaar det, at der i Aarets Løb har været virket en Tid af 30 Uger af forskjellige Lægbrødre inden Red Wing Kreds.

I Past. O. H. Elstads Kald 6 Uger.
I Past. A. A. Dahls Kald 11 Uger.
I Past J. L. Lassesons Kald 6 Uger.
I Past. C. C. Holters Kald 3 Uger.
I Past. M. J. Westphals Kald 4 Uger.

III Valg af Bestyrelse.

Viceformand, Past. A. E. Boyum
Sekretær, Undertegnede
Kasserer Past. L. C. Jacobson
To Medlemmer i Bestyrelsen, Past. B. Reitan og Hr. G. Anonby.

IV. Kassererens Rapport.

Indtægter i Aarets Løb.

Balance fra forrige Aar	$87.76
Offer ved Kredsmøde i Stordahls Menighed den 7de Sept.	$33.95
Balance af et Offer i Trempealeau Valley Menighed af Past. A. A Dahls Kald den 28de Nov.	$33.66
Tilsammen	$155.37

Udgifter

Reiseudgifter til Mødet i Stordahls Menighed	$16.01
Betalt til Samfundets Indremissionskasse den 13de Dec.	$50.00
Reiseudgifter for Past. M. J. Westphal den 2den Aug.	$25.00
Laant til Samfundets Indremissionskasse	$25.0
Løn til Emissær E. O. Hopland	$7.35
Tilsammen	$123.36

Balance i Kassen den 26de Sept. 1907 $32.01

V. Et Forslag, at de $25.00 som var laant til Samfundets Indremissions Kasse ikke kræves tilbage, blev antaget.

VI. En Rapport fra Bestyrelsen blev behandlet.

1. At Kredsen har 4—8 Maaneders Emissærvirksomhed i det kommende Aar.
2. Til Kredsemissærer kaldes Hr. E. O. Bergh og Hr. E. O. Hopland
3. At Emissærerne lønnes med $25.00 pr. Maaned og frie Reiseudgifter.
4. At det overlades til Bestyrelsen at anvise Virkefelt og supplere, i Tilfælde, at nogen af de kaldte Emissærer ikke kan tjene.
5. At man opmuntrer Kredsens Præster og Menigheder til at indbyde til Kredsmøder og at der optages Offer til Kredsens Kasse.

VII. En Skrivelse fra Board af Trustees for Børnehjemmet i Beresford, om at erindre sig Børnehjemmet, som nu er i Trang for Midler til at kunne fuldføre det paabegyndte Byggarbeide, blev oplæst af Kredsens Formand. Et Forslag om at opmuntre Menigheder og Kvindeforeninger inden Samfundet at optage Offer til Børnehjemmet blev antaget. Det opstillede Samtaleemne, Ap. G. 3: 1—8 indlededes af Past. L. C. Jacobson, der opstillede følgende Punkter til Ledetraad for Samtalen:

I. Synden.
a) Hvad den er, en Tilstand.
b) Hvorledes den aabenbarer sig, mod Gud og mod Næsten.
c) Dens Følge.
II. Naaden.
a) Hvad den er.
b) Hvorledes den er bleven formidlet.
c) Resultatet eller Følgen af Naaden.

Digitized by Google

Af Samtalen hidsættes følgende:

Det er Lukas som skriver denne Beretning. Grundtanken i det, som han skriver er, Jesus som Frelser for hele Verden. Dette var Maalet for hans Komme til Verden og med dette Maal for Øie, er det, at han ogsaa udvælger de 12, der skuld staa ham bi i denne store Opgave. Disse vare fra først af svage og skrøbelige. De troede sig selv stærke og mægtige saalænge Jesus var hos dem, men da han blev tagen fra dem og de stod alene igjen midt i en Verden, der jublede over, at de havde korsfæstet Jesus af Nazaret, der blev de sin Svaghed bevist. Midt under alt dette er de dog lydig og gaar i Herrens Navn. De benyttede sig af den staaende Orden. De lod ikke Anledningerne gaa sig forbi. Pintsedagen med sine herlige Begivenheder havde ikke forringet deres Pligt i den enkelte Sjel. Bønnetimerne i Herrens Tempel var ikke af mindre Betydning for dem nu end før.

Det var ikke til den store Forsamling Peter og Johannes prædikede denne Gang. Det var kun til denne enkelte, som sad der ved Tempeldøren i sin hjælpeløse Tilstand. En som var baaren hid af sine Medmennesker. Ikke i den Hensigt at høre Guds Ord; men at bede om Almisse. Han havde ikke Erkjendelse af nogen dybere Trang, end hvad Guld og Sølv kunde tilfredsstille. Dette havde ikke en Peter og Johannes; men de havde den frelsende Sandhed, Livets Ord, den helbredende Kraft baade for Krop og Sjel.

Denne dobbelte Nød aabenbarer sig paa mange Omraader. Drankerens Nød f. Eks. den er ikke begrenset til ham selv; men gaar udover Familie, Stad, Land og Folk. Men var der ingen anden Nød end kun den ydre, da var den enda ikke uhjælpelig. Med Døden ender al timelig Nød; men den aandelige Nød dør man ikke bort ifra.

Forat vi kan komme til Bevidsthed om vor aandelige Nød, lader Herren os komme i den timelige. Men Hjælpen har Forudsætninger. Der var barmhjertige Mennesker der havde bragt denne syge op til Templet. Det var heller ikke den første Gang. Nei, efter 40 Aar var der Hjælp for denne ved Tempeldøren. Han fik mere end han havde ventet. Mere end han nogensinde i 40 Aar havde bedet om. Det vakte Bevidsthed hos ham, at han trængte til noget mere end kun Guld og Sølv. Man kan nok kaste Brag paa Guds Hus, Herrens Menighed og Menighedens Arbeide. Men skal man blive frelst, saa maa man komme did hen og faa den.

Om vi med Peter og Johannes maa sige: Guld og Sølv har vi ikke, saa er det dog ikke dette, som kan afhjælpe den Nød, som det i Synden døde Menneske er i.

Det maa blive det samme frelsende Ord, som lød til hin ved Tempeldøren. Men han vil have dig, som har erfaret dette Ords livgivende Kraft paa din Sjel, at bringe det ud til dem som endnu er i Nød. Ikke at skamme os for Jesu Kristi Evangelium. Den halte ved Tempeldøren skammede sig ikke at aabenbare, at han var bleven helbredet. Han heiste rent Flag. Selv at bekjende sig for en kristen og dog se paa at Verden tumler Hals over Hoved til evig Undergang og ikke vidne om Frelsen i Jesus Kristus af Nazaret, taler baarligt om ens Kristendom. Her fattes ikke paa offentlig Prædiken; men paa det private Arbeide og Samtale under fire Øine.

Vi er ikke kaldte til at gaa ud og helbrede, men vidne om Jesus. Peter og Johannes er her for os et Ideal i sit Arbeide, i sin Tro, i sin Tillid til Frelsen i Jesus Kristus af Nazaret.

Past. O. Andresen holdt ved Begyndelsen af den sidste Session en Missionsprædiken knyttet til 1 Tim. 2: 3—7. Efter Prædiken blev et Offer optaget til Kredsens Kasse, der beløb sig til $39.70.

Mødet var meget godt besøgt baade af Præster og Lægfolk, saa det var i Sandhed et velsignet Møde.

Maatte Gud faa velsigne den Sæd, som saa rigelig blev udsaaet, til mange Sjeles Frelse.

J. J. Dahle Sek.

Digitized by Google

Et Besøg paa Missionsmarken.

(Af M. J. Westphal.)

For nogle Aar siden, da der paa Aarsmødet var Tale om at faa Arbeidere ud paa Missionsmarken, blev det sagt, at Præster i de gamle Menigheder skulde reise ud en Tid og lade Missionspræsterne arbeide i Menighederne: de ældre Menigheder. En slig Forandring, tror jeg, vilde gjøre godt. Vi ældre trænger at sætte os ind i Indremissionsforholdene. Det kunde man faa Anledning til, og Missionspræsterne kunde tolke Sagen for Menighederne, hvorved de vilde faa lidt bedre Forstaaelse af og mere Interesse for Missionspræsterne og Missionsmarken. Jeg havde længe en Længsel efter at komme ud paa Bidderne, ud paa Missionsmarken, som jeg ikke var ganske ukjendt med fra flere Aar tilbage. Af flere Grunde glædede jeg mig, da der efter gjentagne Begjæringer og flere Opmuntringer endelig gaves mig Anledning at komme fra og reise ud. Turen gjaldt først Missionsmarken, hvor Pastor Eidnes har Kald, i Cook Co., Minn. Han skulde indsættes i sine Menigheder 11te Søndag efter Trefoldighed og flg. Dage. Distancen fra Duluth til Grand Marais er ca. 110 Mil som maa gjøres med Dampskib. Og det er en meget behagelig Reise langs den skovklædte Kyst af Lake Superior. Klokken omtrent 10 Aften lagde „America" til ved Bryggen i Grand Marais. Det tog ca. 8 Timers Seiling. Det hører til Sjeldenheden der nord at faa Besøg af fremmede Præster. Man havde glædet sig til Besøget og det var Høitidsdage for Præsten og hans Menigheder, naar de gjensidig modtog hverandre. Maa Herren velsigne Samarbeidet. Pastor Eidnes har et anstrængende Kald. Tofte Menighed ligger 25 Mil syd fra Grand Marais og Hovland Menighed omtrent ligelangt nord. Til begge Steder reiser han med Baad ved Nattetider, og Tiden for Baadens Ankomst er ofte usikker. Han maa saaledes gaa og vente i timevis og det i den kolde Nat. Søvn faar han iblandt lidet eller intet af. Man er da i daarlig Aands og Legems Tilstand til at predike og udføre andre Forretninger den næste Dag. Ogsaa er Reiseudgifterne store: omtrent $20 pr. Maaned. Vi forsøgte at faa „half Fare" for ham og blev lovet det. Haaber det er blit saa, som da er en betydelig Hjælp. Om Vinteren maa han reise Landeveien med Postkjøreren". Veiene er ikke gode langs Kysten i Skoven. Det tager Kræfter og Mod at holde paa deroppe. Pekuniær Støtte og Opmuntringer af Menighederne og andre trænges. Foruden de tre Menigheder søger Præsten at hjælpe med Betjening andre Steder inde i Skovene og efter Kysten. Dersom Past. Eidnes kan holde ud deroppe nogle Aar, saa tror vi, han vil gjøre godt Arbeide. Der er Udsigt til at faa to Kirker indviet til Sommeren. Da maa Præsterne, som faar Indbydelse, se at komme. Det vil gjøre godt. Folkene er gjæstfrie. Flere af dem har koselige Hjem. Det er Fiskeri de driver mest med for Ophold. Ja, Fisk skal du faa mætte dig med, naar du kommer der. Bare kom!

Paa Turen besøgte jeg Pastor Austad i Duluth og predikede nogle Gange i Bethesda Menighed. Havde ikke Anledning at besøge Aneksmenighederne. Den, som skal være Præst i en større By og tjene andre Menigheder paa Landet, har mere end nok at gjøre.

Min næste Reise gjaldt Adams Co., N. Dak., som blev delt sidste Sommer. Fra Duluth reiste jeg til Fargo, og derfra vest paa Northern Pacific Banen. Dickenson er 560 Mil vest fra St. Paul. Jeg tog af i Gladstone og reiste „med Stage" den flg. Dag, 17de Aug., til Hettinger, som er ca. 64 Mil syd. Om Aftenen fik jeg Leilighedsskyds til Andrew Thompson, som bor omtrent 6 Mil udenom Byen. Hettinger er County Seat for Adams Co. C. M.&St. P. R. R. har lagt sin nye Bane til Kysten igjennem denne By, og man havde det travelt med at bygge „Stores" for alleslags Forretninger. Tog skulde ankomme 24de Okt., da Bylotter skulde sælges. Der var flere Forretningsfolk og County Embedsmænd af vort norske Folk. Nord, syd, øst og vest fra Hettinger bor norske Folk. Der er ikke faa faa af Hauges Synodes Menig-

Digitized by Google

hedsfolk. Af mit Kald er der ca. 40 Sjele. Landomraadet er efter mit Skjøn meget vakkert og godt. Om Gud giver Vekst saa vil der om faa Aar blive en af de vakreste norske Setlementer. Alle Homesteads, som er brugelig for Farming er optaget. Der er dog Anledning at faa kjøbt Retten af en og anden, ligesom der nok er at faa kjøbt „proved up" Land og Railroad Land er der ogsaa at faa kjøbt. Om nogen er interesseret saa kan jeg henvise til min Ven og Menighedsmedlem Sven C. Thompson, Peterson, Minn. som handler med Land og er vel kjendt derude.

I kirkelig Henseende er Folket delte. Alle norsk lutherske Samfund er repræsenterede. Man har organiseret en Frimenighed, en Kvindeforening og en Søndagsskole. Ved en Kirkefest, som jeg var indbudt til, var der samlet ca. 300 Mennesker, næsten alle norske. Ved Anledningen talte flere af Countiets Embedsmænd. Man havde faaet et stort Telt at samles i. Der indkom for Middag og „Refreshments" ca. 70 Dollars, som skulde være Begyndelse til Kirkehus. Det var en Høitidsdag og Glædesdag for Folket, og det var rent storartet det første Aar paa „Fronteeren". Jeg var derude et par Uger og havde flere Gudstjenester — paa Søndagene i Teltet og Ørkedagene i Jordhusene. Det var i Høstens Dage, og man havde det travelt med at høste, hvad man havde saaet paa „sod." I Parantes kan det siges, at Grøden, som blev moden, var af god Kvalitet, om end den var sent saaet.

Man samledes ganske flittig om Aftenen til Opbyggelserne. Gid vort Folk kan faa en Mand med Visdom og Dygtighed til at betjene sig med Naademidlerne. En saadan, som Folket har Tillid til og Agtelse for, vil være istand at lede og ordne det kirkelige Arbeide som det bedst vil tjene Folket og Kirken. Ja, jeg tror virkelig, efter hvad jeg har iagttaget at det trænges af Kirkens dygtigste og friskeste Mænd med Mod og Lyst at arbeide netop paa Missionsmarken. Hvem er saa villig at sige: „Her er jeg, send mig!?" Men det koster Penge. Missionskassen trænger Penge, mange Penge. Jeg ved ikke om jeg her tør sige hvormegen Underbalance Indremissions Kassen er i. Den trænger kraftig Støtte. Kjere Folk giv mere til den Indremission og giv det snart. Det er vore egne Menigheds Folk, vore Sønner og Døtre, vor Kirkes Børn, som behøver at vi sender de Goder som vi har rigelig, men som mange sætter for liden Pris paa. Jeg er taknemmelig til Gud og Mennesker at jeg fik besøge Missionsmarken. Lad os bede og arbeide for denne Sag.

Hvad Moder har sagt.

En Søndag havde jeg som sædvanlig prediket paa Asylet for de mange stakkels sindssyge Mennesker, som kunde fatte lidet af hvad jeg sagde. Da jeg var ved at gaa, kom en Mand hen til mig og hviskede: „Jeg kan ogsaa bede."

Det forbausede mig. Han var nemlig fuldstændig sindssyg og kjendte ikke sit eget Navn eller sin Alder—intet kunde han huske. Derfor spurgte jeg tvilende: „Hvad kan De bede?"

„Hvad Moder har sagt", svarede han helt stolt.

„Hvad har da Moder sagt?"

Da foldede han sine Hænder og begyndte —det var, som det aandløse og stirrende Udtryk i hans Ansigt svandt:

O, Jesus, du min Glæde,
Du dine Vinger brede
Og sænke om mig ned"—

Han sagde Verset til Enden uden Feil: saa vendte det gamle Udtryk tilbage i Ansigtet, og han var det samme sløve Menneske som før. Han havde glemt alt—kun et havde han holdt fast i Erindringen: Hvad Moder havde sagt.

Ved I, Mødre, hvad Magt der ligger i eders Ord? Hvad er det da for Ord, eders Børn faar at høre af eder? „Hvad Moder har sagt" lægger sig dybere ind i Barnets Sjel, end hun selv aner. Hvad er det, de „har sagt"? Er det et Ord om Jesus, de Barns Frelser og bedste Ven, eller — —?

Digitized by Google

Referat af Missionsduens 7de Aarsmøde

holdt i Roland, Iowa, 7de June, 1907.

WORK FOR THE NIGHT IS COMING.

(By Mrs. M. O. Wee.)

"I must work the work of Him that sent me, while it is day; the night cometh, when no man can work."—St. John 9, 4.

Work for the night is coming,
Work through the morning hours;
Work, while the dew is sparkling,
Work, 'mid springing flowers;
Work, when the day grows brighter,
Work, in the glowing sun;
Work, for the night is coming,
When mans work is done.

Work, for the night is coming,
Work through the sunny noon,
Fill brightest hours with labor,
Rest comes sure and soon.
Give every flying minute
Something to keep in store,
Work, for the night is coming,
When man works no more.

Work, for the night is coming,
Under the sunset skies;
While their bright tints are glowing,
Work, for daylight flies.
Work, till the last beam fadeth,
Fadeth to shine no more;
Work, while the night is dark'ning,
When man's work is o'er.

(Annie L. Walker—1860.)

Work,—there is work for us all to do, work at home and work outside of the home. How often, when we see all the need, that we cannot reach, do we not wish that we had many lives instead of one! As Christ's followers, we must take Him as our great example. He was never idle, and His diciples must not be. He himself inspires our souls to see the work that lies before us to do. J. H. Thom says, "Every unconsumated good feeling, every unfulfilled purpose that His Spirit has prompted, shall one day charge us as faithless and recreant before."

We must work cheerfully, with dilligence and perseverance, patiently with loving kindness, keeping the sunshine of a living faith in our hearts. This is difficult at times, but "His is the work, and He new strength will lend."

Discouragement and despondency will often threaten when our work seems fruitless and we grow weary—but, however weary we may be, the promises of God will, like the stars at night, never cease to shine, cheer and strengthen. We must never "give up" but work and endure, to the very last.

The Alps stood between Napoleon and Italy, which he desired to conquor. He scaled the mountains and descended upon his prey. His startling descent more than half conquered the country. His greatest barrier proved a sure means of victory.

But we cannot all be "great" in the worldly sense of the word. We cannot all be commanders-in-chief, for some must fill the ranks. We cannot all be captains for some must be shipmates. We cannot all be teachers, for some must be scholars. We cannot all go to foreign lands to win souls for Christ, for some must stay at home. We cannot all be leaders in the church, we cannot all be prominent—but we can all work; we can all do good no matter how strong or weak we are, no matter what may be our station in life. No service is low which brings peace or happiness to any soul.

Have we ever stopped to think how great a part of Christ's life was spent in merely doing kind things?—Simply in making people happy? God has put the happiness of those about us into our hands. How much we can do to brighten our homes—to cheer and comfort our dear ones within the family circle! How happy we are in doing this, and how we must strive to let no cloud, no unkind word or look enter that shrine of shrines, the home. A truly happy home is indeed a reflection from heaven, and only then is the home truly happy, when the love of God is the ruling spirit and each one strives to make the other happy.

But our work must not end at home. The home is first but we must have a wider field. We may not possess large sums of money to give away, but we can all give something, and we can all do good to someone outside the home, every day. Just a kindly look or word or handclasp will mean more to a weary, discouraged friend, than any amount of gold. "Work for the night is coming." Let us all try to keep our eyes and ears open, whereever we go. We will always find something to do,—and let us not pass by the minor tasks. It is not pleasant to pluck weeds and tares but it is just as necessary as the seed-sowing itself. Let us give a great deal of love. The more love we give, the more shall our soul be filled with this precious gift. It is true we often receive bitter reward for well doing, but let not that discourage us. It

Digitized by Google

is only momentary, only apparently so, for the reward comes surely, if we only do whatever we endeavor to do, in the name of Jesus.

"Cast thy bread out upon the waters and thou shalt find it after many days." Let us not work for rewards sake. Let us do good because we love to do it, and be Christ's true followers. Loves secret is to be always doing things for God, never minding that they are such very little ones. To feel much for others, helps us to forget our own trials and to restrain our selfish desires. How little time we find for self-indulgence when we remember how very short our lives are and when we look back upon the part of our lives already spent, how many wasted moments we see. When the night comes and our work is over, these wasted moments will be our agony.

As Pastors' wives, we have ample opportunity to see much of the need and suffering about us, and by the help of God may be able to cheer many a weary wanderer. Yet how we feel that we are able to do such a small per cent of the kind things we wish to!—But the Lord has said that "thy strength is made perfect in weakness."—2 Cor.. 12, 9.. Often, too, we are so apt to think we labor alone.. Marrianne Farningham has so beautifully said:

"I am working alone and no one heeds!"
Who says so, does not know
There are clear eyes watching on every side,
And whereever our feet may go,
We are "compassed about with so great a crowd,"
That if we could only see,
We never could think that our life is small,
Or that we may unnoticed be!

We seem to suffer and bear alone lifes burden and all its care;
And the sighs and prayers of the heavy heart
Vanish into the air;
But we do not suffer or work alone,
And after a victory won,
Who knows how happy the hosts may be
Who wispers a soft "Well done!"

This happy thought should spur us on to more energetic work for our Master.. We make many a blunder but we must take that, too, to the Friend above and He will show us the way. The day goes by so quickly, and we must keep unceasingly on, spreading the sunshine—taking the rest to Christ. So soon comes the night. May it then be said of us: "She hath done what she could." (Mark 14, 8..)

"O blessed, faithful children of the King,
To whom the Saviour's shield of faith is given,
Full many a golden sheaf your arm will bring,
When all the reapers gather home in heaven!"

* * *

Moderen som Afholdsarbeider.

(Ved Mrs. C. J. Eastvold.)

Til Missionsduen!

Kjære Søstre!

Guds Naade og Fred tilønskes eder og os alle i Jesu Navn.

Emnet som er mig givet at sige lidt om fandt jeg først nogle Dage siden opstillet i „Budbæreren", og var nokaa overrasket ved at se dette. Imidlertid var der ikke Tid da til at raade Bod paa Skaden og faa nogen anden i mit Sted, og hellere end at lade være at noget skulde blive gjort, bestemte jeg mig straks til, at jeg vilde ialfald vise min Interesse for Missions Duens Bestræbelser til at virke med den gode Sag som er begyndt. Emnet er:

Moderen som Afholdsarbeider.

Jeg vil faa Lov at citere nogle Bibelvers som vist kan anvendes paa dette Emne. De lyder saa: 5te Mosebog 6, 6—9: Disse Ord som jeg byder dig idag skulle være paa dit Hjerte, og du skal indskjærpe dine Børn dem, og du skal tale om dem, naar du sidder i dit Hus, og naar du gaar paa Veien, og naar du lægger dig, og naar du staar op. Og du skal binde dem til et Tegn paa din Haand, og de skulle være til en Tankerem mellem dine Øine. Og du skal skrive dem paa Dørtærskelen af dit Hus og i dine Porte.

Ordsprog 22, 6. Undervis de unge om den Vei, han skal vandre. Ogsaa naar han bliver gammel skal han ikke vige fra den. Joel 1, 3: Herrens Ord, derom skulle I fortælle eders Børn, og eders Børn sine Børn, og deres Børn en anden Slegt.

Vi lærer her, at der skal en Opdragelse til, og kun ved Ord og Eksempel kan dette ske. Men vi vil faa Lov at spørge: er Bar-

Digitized by Google

net afhængig af Opdragelsen alene? Vi tror ikke saa. Men forud for Barnet maa vi søge for at finde mange af de Aarsager og Tilbøieligheder som det bærer i sin Natur. Altsaa en Arv har de faat først og nærmest ifra sine Forældre men ogsaa ifra de forbigaaende Slegter. Derfor straffer Synden sig selv idet Børnene bliver hjemsøgte indtil tredie og fjerde Led og vi skjælver ved Tanken paa, at en drikfældig Fader bliver Skyld i at Børnene i saa mange Led ofte bliver hans Lige.

En Dr. Holme har sagt: Og vi tror medrette, alle Ting kan bli gjort, enten han er Lærer eller Læge, dersom han er kaldt itide, ingen Tvil, men denne Tid maatte da have været et eller to hundrede Aar før Barnets Fødsel.

En Moder ved en Moders Konference sagde: „Jeg troede lidet paa Læren om den arvelige Synd indtil jeg havde Børn selv, nu er jeg kommet paa Troen om total Fordærvelse („depravity.")

Menneskets Tilstand efter Adams Fald er blottet for Retfærdighed, og hans hele Natur er fordærvet. Dette er kaldt Arvesynd, tilsammen med al gjorlig Synd. Dette er Barnets Arv. Herre hvem har syndet, denne Mand eller hans Forældre spurgtes fordum, de Mennesker trode paa Arvesynden. Emerson siger:

„Man is physically as well as metaphysically, a thing of shreds and patches, borrowed unequally, from good and bad ancestors, and a misfit from the start."

Vi skjønner at den arvelige Karakter er af stor Betydning. Dette er uden Tvil Aarsagen hvorfor vor Frelser nedstammet ifra en Slegt, hvor igjen og igjen kommer tilsyne Karaktertræk som passer hans Stamfædre. Lad os antage og tro at dette er en virkelig Sandhed. Men hvilken opmærksom Moder har ikke seet hvorledes hendes lille Barn meget snart viser Tegn til Vaner som Følge af den Indflydelse det har været Gjenstand for. Salomon siger: Ris og Straf giver Visdom, men en Dreng, som overlades til sig selv, beskjæmmer sin Moder: Tugt din Søn saa skal han skaffe dig Rolighed og give Vellyster for din Sjel.

Daarlighed er bunden til en unges Hjerte, Tugtens Ris skal drive den langt fra ham. Tugt din Søn medens der er Forhaabning. Altsaa er den naturlige Tilbøielighed af stor Betydning, saa er Værdien af den rette Indflydelse af Vaner og Omgivelser, ifra Vuggen opigjennem ikke mindre, men kanske mere. Vi har Ret til at ligne et Barns Hjerte med en Vokstavle som med Aarene vil blive haard som Marmor. Det er altsaa modtageligt for alle Slags Indflydelser ifra Begyndelsen. Og vi holder for, at ifra den spæde Barndom begynder Moderens Pligt og Magt til at udfolde Barnets Karakter til Ædrueligheд med Hensyn til stærke Drikke, saavelsom alle andre Dyder. Moderen af idag har altsaa til sin Opgave at nedrive og udrydde ved sin Indflydelse syndige Tilbøieligheder saavelsom at opbygge gode og ædle Karakterer.

Om hvorledes en Moder bedst kan befordre sit Barns Udvikling i det gode, har der vist været sagt og skrevet meget, men at udføre det er en anden Sag. Vi mener, at den Moder som selv har været Gjenstand for kristelig Opdragelse og den bedste Indflydelse, kan tilnærmelsesvis selv blive et Middel dertil. Hendes Tanker maa være gode og ædle, dette sker ikke i et nu, men efter at have som der staar i Mosebog 6te Kap. 6 Vers: Undervis den unge i den Vei, han skal vandre, altsaa have lært og blit indprentet selv. Vistnok kan et Menneske komme til Omvendelse ved Guds Naade, uden at have været under god Indflydelse og blive en ret Moder, men det er sikkert at hun ikke vil bli, hvad hun kunde have været under bedre Opdragelse ifra Barndommen, og der vil bli meget mere Kamp for hende.

Eksempel og Ord er da det Middel som en Moder maa gjøre sig Brug af. Hendes Ideal maa være sand Gudsfrygt, for uden Guds Hjelp er alle Mennesker uden Kraft til at modstaa Synden og være en Leder til det gode, som saadan kan hun da være et Eksempel paa Ædruelighed selv, og uden Skrømt advare imod Drukkenskaben med Bestemthed.

Da kan der være Tale om at fremelske

Digitized by Google

Ærlighed, Selvagtelse og Afsky for alt uædelt i Ord eller Handling. En Moder maa søge at holde sig som sit Barns Veileder baade i Sorger og Glæder, at det intime Forhold ikke skal bli borte, maa hun altid søge at beholde dets Tillid ved at give det sin kjerlige Opmærksomhed, Hjelp og Undervisning. Som det vokser til er det fremdeles Moderens Pligt at vaage over hvad Selskab det kan komme i, og den Literatur det faar fat i. Da at indprente Betydningen af at være med gode Børn og sky som Pesten slemme Børn, og som det kommer mere til Ungdomsalderen endnu advare ifra daarligt Selskab, ja gjøre alt muligt for at faa godt Selskab for Børnene. Dette kan ske paa mange Maader. Det er sundt og godt, ja absolut nødvendigt for baade Sjel og Legem at have godt Selskab, især da i Ungdomstiden, ellers kan Sindet bli melankolsk og Energien sløvet. En af de bedste Faktorer, som vi har til vor Raadighed, er kristelige Skoler og kristelige Foreninger i Menigheden og ved Skolen ved at give dem en Plads der vil Lysten modarbeides til baade at nyde berusende Drik og til at komme i Berørelse med dem, som bruger stærk Drik. Ved at give Ungdommen Anledning til at komme i disse Skoler og Foreninger øver hun den samme Indflydelse. Fremdeles maa hun bruge enhver Anledning at prise i Barnets Paahør de gode og ædrue Mennesker og altid holde frem Drikkelasten som noget afskyeligt og daarligt. Aldrig give Aarsag til at tænke at vi holdt med i mindste Mon den fordærvelige Drikkelast. Undgaa al berusende Drik og som en Moder sagde paa det sidste Missionsmøde jeg var med: Da vore Sønner vokste op lod vi af at have Sirupsl formedelst Frygten for at skabe Trang efter stærk Drik.

Tag aldrig imod Vin eller Brændevin eller hvad det nu kaldes hverken i Bryllupper eller Gjestebud, da det Eksempel er af stor Betydning. Men om nu den kjere Søn skulde alligevel komme bort i denne Synd, ja blive saa at sige Offer for den, skal ikke den gudfrygtige Moder tabe Troen paa Gud og hans Løfte, og har hun giort det bedste under Bøn til Gud for at bevare sit Barn ifra denne skrækkelige Last saa skal hun give Agt paa dem under lignende Forhold som har faaet sine Børn tilbage ligesom ifra Dødens Gab. Kanhænde de ikke faar være Vidne til det i sin Levetid.

Men den tidlige Sæd har dog ikke gaaet tabt og Moders Bønner og Taarer volder stadig Uro og omsider maa de give op og vende om. Vi har saadanne Eksempler rundt om os. Gud være lovet!

* * *

Indlægt og Udgift for 1906 og 1907.

Indkommet i Kontingenter til 3die Juni 1907		58.00
" i Gaver " " " "		134 83
Specielt til Bibelskolen i Kina		32.10
" " Hospitalet i Red Wing		5.00
" " enkelte Personer		10.00
		239.93

Udbetalt.

23 Juni '06.	Printed Post Cards	6.77
	Incidentals, exchange, etc	1.32
8 Aug. '06.	Prof. H. H. Bergsland, Hospital	20.00
31 Jan. '07.	Prof. M. H. Hanson, "	25.00
8 Feb. '07.	Pastor Chr. O. Brobaugh, Skolen	50.00
13 Aug. '06.	" " " "	36.00
"	" " " Mrs. Landahl	5.00
"	" " " Miss Hodnefield	5.00
30 Apr. '07.	" " " Bibelskolen	16.82
30 Mai '07.	Pastor Lasleson, Hospital	11.25
22 Apr. '07.	Prof. Hanson "	29.72
28 Mai '07.	Pastor Brobaugh, Bibelskolen	20.50
	Exchange on four Checks	40
		237.78
Balance i Kassen 3 Juni 1907		2.15

Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Lidt Missionsnyt.

Der klages saa ofte over, at man faar høre saa lidet om den indre Mission. Klagen kan vel sommetider være berettiget. Dog ikke altid. De, som arbeider ude paa Udkanterne, har ikke altid noget saa opmuntrende at meddele, og saa lader han det hellere være. Thi skal man være Sandheden tro i Kjerlighed, som det heder, da maa man pege paa Forholdene saaledes som de virkelig er; men da bliver det ikke altid Lyspunkter man kan referere til, men snarere det modsatte. Havde Indremissionen faaet den Hævd iblandt os, som den nødvendigvis fortjener, da havde det antageligt været noget mere at meddele. Men denne Gren af vort Arbeide har—tykkes mig—sommetider faaet en sted-

Digitized by Google

moderlig Behandling. Dette er ikke sagt forat føre nogen Anke over nogen. Heller ikke vil jeg blive forstaaet derhen, at jeg synes vi har til Eks. gjort formeget for Kinamissionen og andre Diemed. Langt derifra. Men jeg mener, at havde vi været mere opmærksomme paa Kravene og den store Nød ude paa Vidderne herhjemme, havde vi gjort meget mere for vor Indremission. Medens vi ofrer Tusinder og atter Tusinder for vor Kinamission, maa vor Indremission nøie sig med Smulerne, bliver stadigt Smalhans, gaar paa Krykker, og maa drage paa en stor Gjeld Aar om andet. Tænk, ofre saameget paa fremmede og saa glemme sine egne! Vi er lig Skomageren, der laver Sko til andres Børn, medens hans egne gaar barbent, eller som Skrædderen, der laver Klæder til andre, medens hans egne gaar omkring i Filler, eller som Bageren, der forsyner andre med tilstrækkeligt Brød, medens hans egen Familie sulter og lider Nød. Dette er jo bagvendte Forholde, og der skal ikke saamegen Filosofi til forat kunne forstaa, at skal vi fortsætte i saadanne Spor—lade Indremissionskassen være tom og slæbe paa en stor Underbalance, samt ogsaa lade Samfundets Gjeld iøvrigt forøges hvert Aar osv. medens man samtidigt ofrer ca. 16,000 eller 18,000 hvert Aar paa fremmede, da kan Hauges Synode snart skrive sin Saga. „Dette gaar ikke dette", sa Manden naar han vilde skyde Bamsen men havde ingen Ladning i sin Bøsse. Gid jeg kunde faa skrige denne Sandhed slig ind i Ørene paa vort Samfunds Folk, at de maatte faa Vaagenætter og Hjertepine og frugtbringende Drømmesyner, saa tænker jeg nok, at dette forsømte vanrøgtede Barn vilde faa en forskjellig Behandling. „Men hvadslags Missionsnyhed er da dette?" synes jeg høre nogen sige. Naja dette var nu bare en Indledning til det som egentlig skulde fortælles.

Undertegnede har netop været paa en Reise til Montana. Ikke saa faa af vort norske Folk har bosat sig deroppe i og omkring Farmington i nævnte Stat. Der har de taget sig homestead, ryddet sig Land, bygget sig Hiem, og Gud har rigelig velsignet deres Bestræbelser. De sidder saaledes i gode Kaar ikke saa faa af dem. Landet der, naar det faar nok af Vand, egner sig godt for forskjellig Slags Avling og den forfriskende Fjeldluft fra the Rocky Mountains, som de der nyder i saa rigt Maal, gjør det til et fortrinligt Sted at bo. Men de mangler det vigtigste: Kirkelig Betjening. Selv er de endnu ikke mange nok og mægtige nok til alene at lønne en saadan Virksomhed. Derfor trænger de baade moralsk og financiel Støtte. De har ogsaa gjentagne Gange søgt at faa Arbeidere fra vort Samfund, men af en eller anden Grund er de blevet upaaagtet. Medens man baade har sendt Arbeidere og tillige ofret hundreder af Dollars paa et saa fjerntliggende Sted som California, har man her ikke rørt saameget som en Finger. Og dog er ogsaa disse (flere af dem) vort eget Samfunds Folk. De har dog endnu ikke ganske tabt Taalmodigheden, men venter fremdeles med Længsel paa, at vort Samfund skal sende dem en Hyrde efter Guds Hjerte, der kunde samle dem om Guds Ord og Sakramenter.

Jeg stanset deroppe noget over to Uger. Havde flere Gudstjenester der baade i Ugedagene saavel som de to Søndage, jeg var der. Den sidste Søndag havde vi Konfirmation. Fem unge Sjele bekjendte da sin Kristentro og gjentog sit Daabsløfte. Det lod til at være en Alvorsdag baade for unge og gamle. Hjerter sukkede, Taarer flød, det var et Spændingens Øieblik, naar disse unge i knælende Stilling høilydt lovede at ville forsage alt ondt, stride den gode Strid og altid følge Jesus efter. Maa de altid faa blive sin Herre tro! Maa de altid findes blandt Herrens Flok her i den stridende Kirke og tilsidst i den triumferende Kirke!

Den nævnte Søndags Eftermiddag havde vi et lidet Bønnemøde og saa Altergang. Om Aftenen havde vi engelsk Gudstjeneste, hvor der var en meget broget Forsamling, Norske, Amerikanere, Hollændere og Spillopmagere, for hvem Guds Hus og en Faareflald er et og det samme. Ja, herpaa Jorden bliver Forsamlingen ofte broget. Klinten og Hveden vokser tilsammen; men

Digitized by Google

snart kommer Gud med sin Kasteskovl og skal gjennemrense sin Lo, da skal de for Alvor skilles de, som ikke er af samme Sind. Da bliver det kun et Folk, kun en Hjord, kun en Hyrde.

Der viste sig ogsaa megen kirkelig Interesse blandt vort norske Folk deroppe. Det var nu paa den travleste Aarstid, og dog kom de Dag efter Dag til Gudstjenesterne. Ungdommer, der gaar paa Høiskole i Schoto, lagde sine Bøger tilside, kjørte 9 Mile forat komme til Møderne. Gid alle Ungdommer vilde gjøre dem det efter. Hvor det inspirerer, hvor det løfter Sindet, hvor det styrker Modet, naar man saaledes faar se de unge interessere sig for det ene fornødne. Til eder unge, jeg lærte at kjende deroppe, vil jeg herved faa hilse med dette: Mange Tak for Opmuntringen I gav. Bliv ved at drage alvorlig Omsorg for eders evige Vel, og lad ikke nogen Magt faa rokke eder i dette Forsæt, denne Kamp, dette største Aandens Arbeide.

Vi fik ogsaa organiseret en Menighed deroppe. Den fik Navnet: Farmington Norsk Ev. Luth. Menighed. Den tilstemte enstemmigt Hauges Synodes Konstitution, samt ogsaa besluttede at begjere Optagelse i vort Samfund. De har Tillid til vort Samfund og har Tro for, at det skal vedblive at eksistere. De er ikke saa svagtroende paa dette Punkt som en Del andre synes være. Det er at haabe, at vi i en nær Fremtid kan faa ansat en Arbeider dersteds. De ønsker udelukkende Betjening fra vort Samfund. Der var nok en Kvinde der nogetsteds som havde sagt: „Gud bevare mig fra Haugianerne." Men de beder nok ikke alle den Bøn, de har ikke alle den Mening. Eksempelvis kan nævnes, at to unge Mænd har reist den lange Vei forat frekventere vore Skoler. Den ene studerer fremdeles ved vort College i Jewell. Den anden har gradueret fra den forberedende Afdeling ved vor Skole i Red Wing. Dette kan da være nok til Oplysning denne Gang. Haaber at vi ved Guds Naade kan faa strække vore Snore ud til Frelse ogsaa for dem i Montana, der beder saa venligt sit: „Kom over og hjelp os!"

Kjerlig Hilsen til Vennerne i Montana og alle „Budbærerens" Læsere fra eders forbundne T. J. Oppedahl.

Kinamissionen.

Fra Dimle.

Ombord i Shawmut 28de Sept. 1907.

Kjere Past. C. C. Holter!

Jaften kom vi ombord i Dampskibet Shawmut, der nu for en Tid skal være vort Hjem.

Flere af Vennerne her i Seattle ledsaget os ombord. De Dage, vi har ventet paa vor Baad her, har vi havt flere Møder og nydt meget godt baade til Legem og Sjel blandt de kjere Seattle Folk. Saa for den Sags Skyld kunde vi gjerne ha været længer, men her er ikke vort blivende Sted, og vi længes fremad til vort Arbeide og vore Venner i det fjerne Østen. Kl. er 11 Aften, og det er saa vidt vi er kommet i Orden og har faaet vore smaa i Køi. Baaden er ikke liden men Kahytterne er nokaa trange. Pastor Hinderlie af d. f. Kirke som var med os ombord, siger at Bekvemmeligheden var bedre paa den japanesiske Baad, Aki Maru, som Dr. Hotvedt og Prof. Stockstad gik med. Men jeg haaber vi vil greie os nokaa bra her ogsaa.

Under vort Ophold her har vi talt en 4—5 Gange, og desforuden gjorde jeg paa Prof. Laurhammers Anmodning en Tur til Everett, hvor jeg forleden Onsdags Aften talte i Frikirken der.

Jeg havde aldrig forestillet mig Seattle slig. Rigtig en Storby. Nu siden Forstaden Ballard blev indlemmet i Seattle tæller den ikke mindre end 241,550 Mennesker med sine 112 Kirker, 35 Skolediſtrikter, 525 Hoteller og Logihuse, 140 Banker, 325 Saloner desværre Søndagslukningen og de svære Skildt med følgende Inskription, som r kan se paa flere Steder i Byen, vidner om at det bedre Element blandt Befolkningen har optaget Kampen mod Drikketrafikken. Inskriptionen lyder saa:

„Does the Saloon pay?

Seattle has 325 licensed saloons. Seattle spends every Day in Saloons $33,000, worse than wasted. Seattle spends every year $9,000,000, costs unknown of crime, poverty ruined homes, debased characters.

Who gets any benefit?"

Digitized by Google

Nu holder man netop paa at søge efter to Mordere, der i Fyld dræbte en stakkers Kvinde, hvis Lig nylig fandtes i en Kufert skyllet op paa en Sandbank ude i Puget Sund.

Seattle maa nærmest kaldes en malerisk By. Naar man kommer ind i Puget Sund tager den sig vakkert ud i sine Terasser oppover Bakkerne rundt Havbugten med det 14,526 Fod høie Fjeld Rinier i Baggrunden. Kommer man saa over det første Høidedrag har man to vakre Indsøer foran sig omkranset af Villaer oppover.

Men nu er det Midnat, og vi maa lægge sammen. De sidste Dage har vi boet hos Mr. Chr. Iverson og havt det rigtig hyggelig og godt. Desforuden har vi ogsaa besøgt C. P. Jacobson, Erikson, Wold og Nilsen og nydt godt hos dem. Nilsen er vel kjendt hos Hauges Folk i Minneapolis, da han for flere Aar tilbage boede der. Vi havde en ret hyggelig Stund hos disse Venner idag.

Vi faar Selskab med d. f. Kirkes Udsendinger Past. Thorp med Hustru og Miss Hesfel. De gir alle Indtryk af at kunne gjøre godt Arbeide paa Marken.

Dr. Anderson er frisk og kjæk og er os til megen Hygge og Hjælp paa Reisen.

Vær da hje telig hilset i Herren

Deres T h. H i m l e.

* * *

Fra Anna Lee.

Tszho, June 30, 1907.

Kjere Wolds!

Gud er god. Ja nu paa Søndag, netop som vi har kommet fra Møde, maa jeg sende eder en Hilsning.

Landahls er ikke hjemme. De har taget en Tur til Hai Shan, og muligens til Laoho-keo om ikke Lagerquists er flyttet op. L. led af svær Tandpine.

Ja nu har vi havt et svært Bryllup her paa Stationen. Landahls har giftet bort sin Søn (Børnene kalder ham Broder). Ja, et meget lykkeligt Par er de nu for Tiden, haaber det altid vil vare. Jeg for min Del har gode Forhaabninger om dem begge. Gutten ser bra ud, tror han virkelig har angret sin Vildfarelse. Han har bedet og modtaget Tilgivelse af alle som han havde fornærmet med sin Flugt. Fremtiden vil vise, hvad han duer til, de bor her endnu men vil reise til Taipingtien, naar vi gaar til Fjeldet.

Har ingen Lyst paa Fjeldet iaar, naar jeg tænker paa alle Forandringer som har skeet i vor Mission siden den 12 Juni 1906, da føles det, som en ikke har Lyst til at se nogen, men kun være for sig selv og grunde paa hvad Livet er.

Jeg har det saa godt sammen med Barnehjems Børnene. De blir kjerere des mere en faar være sammen med dem. Deres Erkjendelse af virkelig Kristendom synes at vokse mer end der kunde være at vente, og jeg tror bestemt, at naar de blir voksne skal de blive til Velsignelse. Som I vel kan skjønne, har vi ikke i den forgangne Vinter havt megen Tid til deres Undervisning, saa nu efter jeg kom tilbage fra Fancheng har de bedet mig om, at jeg vilde forsøge at undervise dem i Religion, thi siger de, naar vi blir større og skal være med i Arbeidet, er vi bange vort Grundlag blir for tyndt, derfor ønsker vi at faa en dybere Forstaaelse af Evangeliets Sandheder. Nu om Dagen bruger jeg Eftermiddagen med Børnene i Regning og Religion. Vi tænker at blive færdige med Regnebogen denne Uge. Efter jeg kom hjem, holdt vi paa med Syning for næsten en hel Maaned. Vi havde Skræddere fra Fancheng men Mrs. L. var syg i Sengen meget af Tiden, men det ene er vel ligesaa nødvendigt som det andet. Jeg tager det nu ikke længere saa nøie med, hvorledes det ser ud i Huset, det betaler sig ikke, lad det gaa.

Landahls har været ganske skrøbelige begge to, nu er de bedre dog ikke rigtig bra. Mrs. L. spiser naturligvis ingen Ting. Naar jeg var i Fancheng og Landahl i Hunan, siger Mrs. L., at de kjøbte Sager for 100 Cash i Ugen.

Her har været adskillige Brydninger i Arbeidet. I Shemen har det været adskilligt. En af de kristne, en ung Farmer, vilde gaa ind til Katolikerne paa Grund af en Sag, fik 60 af deres med sig og tog en Kvinde og fulgte hende, siden fik han sin Slægt paa sig. De stjal al hans Grøde og huggede

Digitized by Google

ned hans Bambuskov. Katolikpresten turde ikke tage ham op, da han var døbt kristen, han har nu kommet tilbage. Katolikerne er paa ham, de siger, han har lovet dem 50,000 Cash. Li No. 4 har spillet bort 2,000,000 Cash, flygtet og hentet hjem igjen. Faderen bandt ham fast og banket ham, og da han havde faaet en god Del Bank sprang Moderen efter Peo. S. S. som maatte gaa i Forbøn, han er nu hjemme som en Fange. Det er nu klart, at Chao S. S. fra Chao kia uan i flere Aar har levet med den unge Kvinde, den, som var paa Tale før I reiste. Vi vil forsøge at faa hende forflyttet til Fancheng, til sin Mand, som der driver Snedkerforretning. Vi ønsker at gjøre alt muligt, før vi støder dem ud.

Chu ta ku har netop kommet ned fra Paukong. Arbeidet gaar bra deroppe. Nu vil Uen ta tsi poo og hans Hustru gaa med op og bo der en Maaned eller saa. Har iaar bygget Hus, faaet et meget pent Hus kun et lidet Stykke fra det forrige. Huset tilhører den Mand, som trakterte saadant svært Maaltid paa os i Paukong den Gang lille Margaret var med. Der kommer mange baade Mænd og Kvinder til Møderne. Her har blevet kastet ind flere Breve med Beskyldninger om Li, som var i Shemen. Li No. 4 tilstod eller rettere sagde paa Menighedsmødet her, at de ofte havde spillet sammen. Ja slig er det, snart ser en det lyse og snart det mørke og slige Brydninger vil komme, men under alt saa faar vi tro, at det gaar fremad om ikke altid i Nummer saa i Erkjendelse, som virkelig er af mere Betydning.

Ut'im paos ældste Datter er ogsaa død, mange har dødt i det sidste, en gammel Uang i Shemen og Sang, de var begge døbte.

Jeg har siden Nov. gaaet ned 10 Pund i Vægt, saa om det vedvarer, vil jeg blive omtrent som I andre, naar I kommer tilbage. Jeg er aldeles frisk og føler Varmen mindre end før.

De fleste har nu reist paa Fjeldet. Vi kommer antagelig til at reise ned engang i Juli, haaber vi kan standse hjemme til efter den 20de.

Ja nu er I vel i Minnesota. Maa eders Ophold ogsaa der blive til Velsignelse. Vi venter nu efter at høre fra Aarsmødet, om hvem kommer ud i Høst.

Lev vel baade store og smaa, hjertelig hilset fra Kineserne og mig og Landahls Smaapiger. Eders i Herren

Anna Lee.

* * *

Fra Miss Bodneffeld.

Fancheng, Aug. 23 1907.

Kjere Pastor Holter! Guds Fred.

Da jeg i længere Tid har tænkt at skrive til Dem, maa jeg nu lade det blive til Gjerning.

Flere af os staar nu færdig for at reise ned til Byen for atter at optage det Arbeide som venter os.

Sommerens Varme har nu givet Plads for det milde Høstveir. Idet vi tænker tilbage paa denne Sommer tilbragt her, har vi meget at takke Gud for, at han saa naadig har sparet alle i vor Mission fra Sygdom. Baade de store og de smaa har kunnet glæde sig sammen derover.

I det hele har vi havt en meget hyggelig Sommer.

At faa være saa mange sammen af Missionærer fra forskjellige Hold, har jo sine store Fordele. Guds Ord har lydt iblandt os baade fra store og smaa, paa Bønnemøder, literære Møder og i Predikener.

Og hvad som oplyser det hele er den gode Forstaaelse som herster. Vi kan ikke spille Djevelen noget større Puds end netop dette at holde os tilsammen, ei heller kan vi glæde vor himmelske Fader mer end det, „at vi elsker hverandre."

Det glæder os at høre at saa mange kommer ud i Høst. Det skal blive gjildt at træffe dem. Da vi har været saa faa, glæder vi os desmere over at faa forsterke Arbeidernes Antal. Maa vor kjere Fader give dem mange Arbeidsdage i Kina og siden tage mange hjem af de Kinesere som de maatte vinde for Gud.

Det glæder os meget at høre fra Mrs. Hotvedt, at hun bliver sterkere for hver Dag. Vi glæder os i Haabet over, at ogsaa hun kan snart komme tilbage. Ja Gud er jo

Digitized by Google

god imod os, om til sine Tider han lader Skyerne overdække Himlen, saa at Solen aldeles skjules, saa trækker han dem atter tilbage og Solen kommer atter frem. Jeg savner vor kjere Søster Hannah, dog synes hun mig saa lykkelig deroppe hos Gud. Snart vil ogsaa min Reise være tilende. Tænk, en kristens Haab, hvor uendelig stort, dette at faa komme hjem til Gud.

Jeg fik den Glæde at overvære den store Missionærs Konferens i Shanghai. Miss Lee skal have al Ære og Tak for, at hun forlod sit Arbeide og kom til Fancheng for at overtage mit Arbeide.

Det er bra at faa komme ud nu og da, komme bort mere fra sig selv og sine Omgivelser, lære, at der er flere Steder end netop det lille Hjørne, hvor du arbeider, se andre Arbeidere og lære om deres Virke.

Det var et underligt Syn at se en saa stor Skare af Missionærer fra alle Kanter af dette store Land. Alle var samlet, drevet af den samme Aand at faa høre om Guds Gjerning i Kina.

Da vi nu har forpligtet os til at skrive en Gang i Maaneden til Bladet, skal jeg forsøge næste Gang at skrive lidt om Mødet dernede.

Saa vær hjertelig hilset fra os alle. Hils Missionærerne om de træffer dem. Vi glæder os over, at Miss Groseth er saa vel igjen, ogsaa Wolds.

Deres medstridende
Olive Hodnefield.

Tanker og Paamindelser.
(Af Theo. Hanson.)

Vide I ikke, at vi, saamange som ere døbte til Kristum Jesum, ere døbte til hans Død? Rom. 6, 3.

Det ligefremme Indhold af dette Vers synes at være Død, og dette er (rigtig forstaaet) akkurat sandt. Men hvad menes der da med denne Død? Der staar jo, at Kristus kom for at bringe Liv og Uforkrænkelighed for Lyset, og Liv er jo det modsatte af Død. Javist, men der staar ogsaa, at hvo som er død er retfærdiggjort fra Synden, Rom. 6, 7. Ja, men døde Kristus da? Javist, han ikke alene døde den naturlige Død, idet at Legem og Sjel skiltes ad (hvilket ogsaa er en Følge af Synden) men han døde ogsaa bort fra Samfundet med sin Fader. Derfor disse forfærdelige Ord: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig? hvilket er den evige Døds Forsmag. Men her standser nok vore smaa Tanker og begynder at „svimle", og det var vist godt for os som er saa flinke til at kalde os „lutherske kristne" om vi standset en Stund og spurgte os selv: Hvad lærer Bibelen og den lutherske Kirke med Hensyn til Kristi Død? Bibelen lærer, at Kristus døde for alle, dermed er denne Sag slaaet fast, og det vil nytte til lidet at reflektere over Sidespørgsmaalet (Udvælgelsen) som ikke kommer denne Sag ved. Han smagte Døden for alle og det Døden i hele sin Udstrækning saaledes, som den kom over Slægten ved Synden og trængte gjennem til alle fordi de syndede alle.

Men der er vist tusinder af lutherske kristne, som ikke ved, hvad Døden er. Jo da, siger en hel Del, vi har da seet saamange Mennesker dø, at vi ved det. Ja det er sandt nok, det er en Part af Døden det, som vi ser, naar Sjel og Legem skilles; men der er i tusindvis af friske frodige Folk med røde Roser paa Kinden og der synes at være Liv i hver Tomme af dem, men de er desværre døde. De er ved Synden, som de elsker og tjener, løsrevne fra Gud. Det var Synden som dræbte Jesus, Slægtens Synd. Han døde til bestemt Tid for ugudelige Rom. 5, 6. Der er et Rum i det menneskelige Hjerte der ikke kan fyldes med noget andet end Gud. Men Mennesket er ved Synden som gjør det baade „blind og dum" bleven forvendt—og saa prøver de at mætte sin Sjel med den Mask, som Svinene æder. Thi uden Gud er der ingen som kan give dem noget tilfredsstillende. Da de lysende Aander i Himlens høie Bo vilde mætte sig med noget andet end Gud (de vilde vist sidde lidt høiere ved Bordet end der Gud havde sat dem) da blev de ulykkelige og den største Trøst de nu har er at rebelle mod Gud. Død er altsaa at være

Digitized by Google

skilt fra Gud—evig at være skilt fra Gud er evig Død. Men nu er det Synden, som gjør Skilsmisse mellem Mennesket og Gud. Al Synd gjør Mennesket ulykkelig—og Synden bringer Døden med sig. Man kan tage hvilken Synd, man vil, liden eller stor, som Verden kalder den, Synden tilfredsstiller ikke Hjertet. Jeg taler her om Synd, fordi Døden er i dens Følge.

Tag det Barn som aldrig har sagt en Usandhed, det er lykkeligt, men første Gang det lyver, er Lykken borte. Jeg har ofte undret mig over Verden, at den tilsyneladende kan være saa lykkelig tiltrods for, at den er i Døden og gaar mod Dødens Svælg hvereneste Time. Jeg læste et Stykke i en af Østens Blade her for en Stund siden, at man havde fundet op en ny Maade at komme behagelig ud af Verden paa, det var nemlig en elektrisk Stol, som var saaledes indrettet, at naar man satte sig i den begyndte der at dufte den deiligste Aroma og man kom ind i en saa behagelig søvnlignende Tilstand, at man ikke for nogen Pris vilde blive forstyrret. Men naar man saa var kommen rigtig ind i denne behagelige Følelse, saa fik man pludselig en hel Del af elektriske Stød rundt Hjertet og saa vandrede de i denne behagelige „Følelse" ind i den anden Verden. Ja, ja du Verden, du er bleven klog—ikke fuldt saa klog som Gud da; thi der er et Slags „Aroma" bagom Døden, men den bringer ingen „behagelig Følelse". Men hvorom alting er, en Ting er sikkert og det er, at Djevelen den gamle Fiende af Gud og hans Skabning Mennesket har nu i Tidens sidste Aften fundet op en elektrisk Stol, som skal hjælpe Mennesket til at glemme Døden. Og han har faaet den nærværende Verden ind i en saadan „behagelig Følelse", saa at den er mere fuld af søde Drømme end nogengang før. Ja, han har sat Verden og det meste af dens saakaldte Kristenhed i denne Stol nu, desaarsag denne „behagelige Følelse".—Og du Guds Barn sidder du i denne „Stol", saa for Guds Skyld, som kjøbte dig til Gud med sit Blod—saa for din egen Sjels Skyld lad dig dog advare.—Skrig om Hjælp til Himlens Gud, at han maa løfte dig ud af denne „Stol" før de elektriske Stød kommer. Men tilbage til Døden. „Vide I ikke, at vi, saa mange, som ere døbte til Kristus Jesus, ere døbte til hans Død?" Hvad er det da for en Daab, som her er Tale om? Simpelthen vor Daab i Faderens, Sønnens og den Helliggaands Navn. Denne vor Daab betyder, at vi skal dø med Kristus. Kristus døde for vore Synder og vi skal dø med ham bort fra Synden. Den, som lyver, som bander, som forfordeler sin Broder, den, som drikker sig fuld, Fraadseren, Horkarlen, den gjerrige, den blødagtige—med et Ord alle som ikke lader sig drive af Guds Aand til at gaa den trange Sti, tage Korset op og følge Jesus—alle disse. hvor stor Tro de end have og indbilder sig at have, de kan aldrig bli salige; thi de dør ikke med Jesus, de kan ikke sige: „Vi ved, at vort gamle Menneske er korsfæstet med ham." Nei, det er netop det gamle Menneske, som hos disse frodige, friske, stærke Folk trives saa inderlig godt hernede; thi noget nyt Menneske ved disse Syndeslaver intet om. De var ogsaa døbte til Kristus engang, men de har ingen Rede paa det, som Paulus her taler om, at være døbt til Kristi Død. Der er et andet Sted hos Paulus, som taler om samme Ting, Kol. 3, 3. I er døde og eders Liv er skjult med Kristus i Gud. Det vil sige Kolosenserne og med dem alle Guds Børn er i Kraft af sin Daab gjort dygtige til at dø med Jesus bort fra Verdens Børnelærdom; thi dør man ikke med Jesus her, saa skal man aldrig leve med ham hisset. „Er du skjøndt. døbt og vil fra Troens Gjerning vige, da naar du aldrig til det søde Himmerige". Den som endnu kan glæde sig i nogen af de Synder der dræbte Kristus, han er fremdeles en Morder og Gjengjeldelsen vil komme over ham tilsidst tiltrods for sin Daab. Døden i Adam er faktisk løftet af Slægten ved Kristi Død. Han døde for alle paa det, at de som leve skulde ikke fremdeles leve sig selv, men ham som er død og opstanden for dem.

(Fortsættes.)

Digitized by Google

Fra Arbeidsmarken.

De Menigheder, som Pastor Kleveland fraflyttet i N. Dak., har udstedt Kald til Past. A. A. Dahl i Taylor, Wis. Dahl ventedes fornylig at gjøre en Tur derud, men hvilken Bestemmelse han tager med Hensyn til Kaldet vides endnu ikke. Menighederne faar midlertidig Betjening af Nabopresterne saasom Nesvig, Nesheim og Johanson.

I Peterson Menighed af Pastor Westphals Kald gaar det godt med Indsamlingen til Professorløn. Efter den Ligning, som er gjort, er der mere end dobbelt paa den Menighed af hvad de før har brugt at give, men de naar Maalet, og Pengene sendes allerede nu til Kassereren.

Tænk, om alle Menigheder gjorde ligedan og gjorde det nu, hvilken Lettelse og Binding det vilde være paa mange Maader.

En rosværdig Klasse. Den Klasse som graduerte fra St. Olaf College i 1905, kan opvise en enestaaende Rekord: Sytten studerer Teologi ved Samfundets Præsteskole, en er Missionær i Kina; en er Lærer ved St. Olaf; en er ansat ved Samfundets Forlagsforretning i Forbindelse med det nye engelske Blad. Og den enogtyvende, som ikke direkte arbeider i Kirkens Tjeneste, gav sidste Aar $400 til kirkelige Gjøremaal. „Luth."

Søndag den 13de Oktober var en stor Festdag ved Luther College, Decorah, Ia. Det nye Dormitory blev da indviet. Den egentlige Indvielsestale holdtes af Dr. H. G. Stub. Ellers holdtes der i Dagens Løb Taler af flere af Synodens ledende Mænd.

Synoden har nu nogen store, prægtige Bygninger ved Luther College, ligesom den har kostbare og moderne Skolebygninger paa flere andre Steder, der vidner om meget Arbeide og store Pengegaver.

„Lutheraneren" har i No. 42 paa en meget eftertrykkelig Maade givet tilkjende, at den ikke ønsker flere Beretninger om „Surprise Parties". Disse Beretninger er ifra mange Sider seet saare uheldige som Læsestof, og hele Trafikken med disse „Parties" er uheldig, mener Bladet. Blandt andet hedder det: „Ofte har det ogsaa hendt, at, hvor der har været Strid i en Menighed, har det Parti, som har holdt med Præsten, faat istand den ene Overraskelse (paa Præsten) efter den anden og saa udbasuneret dette paa en saadan Maade, at Alverden maatte tro, at der herskede den allerskjønneste Harmoni mellem Præst og Menighed."

Her kommer fremdeles Indsendelser til „Budb." uden Navn paa Forfatter eller Indsender. Na, vær snil og send dit Navn med, naar du sender noget til Bladet. Vi skal ikke offentliggjøre Navnet, hvis du ikke vil. Og saa indsendes her Sange, som findes i baade en og flere af de mange og meget udbredte smaa Sangbøger. Sangene kan være baade pene og gode, men det er ligesom ikke passende at trykke dem her i Bladet, naar de er saa godt kjendte og tilgjængelige paa anden Maade.

Ellers siger vi hjertelig Tak for alt godt Stof til Bladet og ønsker og beder om mere.

Efterlysning. En Del Mennesker har ikke været at se i Guds Hus paa Herrens Dag paa lang Tid. Deres Venner og Slægtninge er meget ængstelige over, at noget ondt kan have tilstødt dem. Og at ikke mere sees i „sin Faders Forretning" er jo meget betænkeligt. Og saa gaar der saa mange Fortællinger om, hvor de har været at se i det senere. Saa har de været set ved et „basketparty", saa ved et Søndagsboldspil, saa i et Danselag, ja det paastaaes endog at de mandige af dem flere Gange har sværmet med mange andre i en Skjænkestue. Om nogen kan give nogensomhelst Oplysning om disse stakkels Mennesker, og hvad der bør og kan gjøres for at faa dem tilbage bid, de hører hjemme, saa vil dette Blad staa til Tjeneste for saadan Oplysning. Sagen er af største Vigtighed og taaler ingen Sendrægtighed.

Følgeværdige Eksempler. I Anledning Indsamlingen til Professorløn skriver en af vore Præster, idet han sender det halve af, hvad en af hans Menigheder har ilignet. „Vi har ikke Menighedsmøde før udpaa Høsten, og jeg synes det gaar ikke an at udsætte med Professorlønnen til den Tid hvorfor jeg herved paa egen Haand sender det halve af, hvad N. N. Menighed var ilignet. Jeg haaber, jeg faar det igjen, naar Menigheden har Møde, samt at vi da kan sende ogsaa det resterende."

En anden Præst skriver, idet han sender $50 fra en af sine Menigheder: „Det er saa travl Tid just nu, at vi ikke ser os istand til at foretage nogen Indsamling, hvorfor Menigheden besluttede at laane $50 og sende nu. Resten skal vi forsøge at sende senere."

Dette maa vi kalde følgeværdige Eksempler. Det viser, at der, hvor der er Interesse for Sagen blir der ogsaa Midler, og det i rette Tid. I disse to Tilfælde er det Præsterne, som har sat sig i Spidsen for Sagen. Lad nu alle Præster gjøre det samme, saa vil Professorlønnen komme baade tidlig og rigelig. Disse to Indsendelser er de eneste, vi har faaet hidtil paa den nye Indsamling. L.

Et merkeligt religiøst Samfund er i de senere Tider opstaaet i Persien, Bahaisterne's, som har sit Navn efter Religionsstifteren Baha Ullah, „den persiske Messias", der fremstod med sin Lære i 1868 og efter haarde Forfølgelser

Digitized by Google

døde i tyrkisk Fængsel 1892. Bahaismen, der har havt sine Masser af Martyrer og stadig vinder større Udbredelse, er i sit Indhold nær beslegtet med Kristendommen, dens Tilhængere er ogsaa kaldt Persiens Kvækere. I en Artikel i „Review of Reviews" gjengaves fornylig en Samtale med en fremtrædende Representant for denne nye Religion, hvori han nævner som store Religionsstiftere: Krishna, Buddha, Zoroaster, Moses, Jesus, Muhammed, og saa Bahah Ullah som den sidste i Rækken og den, der i sin Forkyndelse samler alt, hvad der til nu er aabenbaret, og fremstiller det men ny Friskhed. I Pagt med Kristendommen og den humane Aand paa dens høieste og aller moderneste Udviklingstrin hævder Bahaismen følgende Hovedpunkter: 1. Guds Enhed. 2. Broderskab mellem Mennesk.ne. 3. Kvindens Jevnbyrdighed med Manden. 4. Sandhedsmomentet i enhver Religion. 5. At Arbeide er Gudsdyrkelse, og at alle sande troende derfor maa arbeide. 6. At det er Uret at tage Penge for at forkynde Sandheden. 7. At alle Stridigheder mellem Nationerne skal bilægges ved international Voldgift. 8. At det er alle sande troendes Pligt saa hurtig som muligt at enes om at antage et Sprog, som skal være fælles for alle, og hvis dette er umuligt, maa de lave et til eget Brug.—Særlig er det jo egnet til at vække Forbauselse, at Punkt 3, 7 og 8 paa et saa tidligt Tidspunkt som i 70-Aarene har fundet Talsmænd og Tilhængere saa langt borte fra Vestens Kultur. „F. K. og K."

Efter Decorah Posten anføres følgende:

„Prof. Dr. Laur. Larsen kunde den 23de September iaar feire sit femtiaars Jubilæum som Præst. Om to Aar bliver det femti Aar, siden han blev valgt til Professor i den norske Synode. I 1861 blev han Bestyrer for Luther College, som da begyndte sin Virksomhed i Half Way Creek Præstegaard med to Lærere og fem Elever. Det følgende Aar blev Skolen flyttet til Decorah. Fra 1861 indtil 1902 har Dr. Laur. Larsen virket som Bestyrer af Luther College og underviser endnu i i Hebraisk. Det var derfor meget passende, at da den nye Logisbygning ved Luther College blev indviet sidste Søndag, blev den kaldt Laur. Larsen Hall efter Prof. Dr. Laur. Larsen, hvis Navn saaledes snart i femti Aar har været knyttet til Luther College."

Et Besøg til Menigheden i Armstrong, Ja. Der skulde være Samtalemøde i Armstrong. Jeg skulde ogsaa faa være med. Min Ven, Pastor Duea, havde indbudt mig, og nu var jeg kommen for at blive velsignet. Ved blev jeg ikke skuffet; ikke heller de andre som havde det samme Haab. Vi erfor snart, at der var noget i Gjere paa det Sted. Et Lys holdt paa at opgaa. Over disse Folk som havde sidder i Mørke begyndte det at lyse. Somme havde seet dette herlige Lys, andre skulde faa se det. Det var underligt for vore Øine, men endnu underligere for vore Hjerter, thi Aanden kom meget nær.

Som sagt mørkt havde det været. Naar Pastor Duea først kom der for to og et halvt Aar siden var det ikke meget opmuntrende. Da var Interessen for Guds Ord liden, men for Drik, Kortspil og Verdens Forlystelser var Interessen stor. Nu derimod er Guds Ord blevet dyrebart. Om endskjønt den lille Menighed er meget spredt, saa kommer man dog flere Mil til Aftenbønnemøderne og fylder Husene til Trængsel. Syndere har kommet i Nød, Bodstaarer har rundet; og hvad mere, Syndebyrden har faldt af, og Sjæle har fundet Fred i Troen paa den Herre Jesus. For et Aar siden var der kun nogle faa Familier hvori der var bedende Sjele, men nu er der ganske mange. Det maa derfor i Sandhed siges at over denne Menighed er der opgaaet et herligt Lys.

Det forundrede mig derfor ikke, at de omfattede sin Sjælesørger med den inderligste Kjærlighed og at Tanken paa Muligheden af at miste ham gjorde dem mismodig. L. J. S.

Bekjendtgjörelser.

Eidsvold Mgd., Pierce Co., Wis., Pastor O. S. Melands Kald, ønsker et Kredsmøde afholdt hos sig den 8—10 Nov., altsaa Fredag, Lørdag og Søndag. Paa Søndag Kirkeindvielse. Præsterne vil behage ordne sig saa, at de kan være over Søndag. Mødet begynder den første Dag med Prædiken Kl. 10 Form. Samtaleemne Sal. 1. Skyds møder i Red Wing Dagen før Mødet. Bethlehems Mgd. af samme Kald ønsker et Samtalemøde Mandag og Tirsdag. Altsaa den 11te og 12te Nov. Forsøg, Brødre, at være med ogsaa paa det Møde. Herren lade det lykkes.

De, der benytter Burlingtonbanen, tager af i Bay City, hvor Skyds vil møde dem. De, der kommer med Milwaukeebanen, tager af i Red Wing. Dersom man paa Forhaand vil skrive til Pastor O. S. Meland i Red Wing, vil han sørge for, at Skyds afhenter de besøgende.

M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Ada Kreds holder, om Gud vil og vi lever, sit Aarsmøde i Eagle Bend, Pastor Simonsons Kald, den 12—15de Nov. Samtaleemne: Joh. 6. 22—40. Gud velsigne Mødet!

Toget, G. N., kommer til Eagle Bend fra nord Kl. 11:20 Form. og fra syd Kl. 3:40 Eftерm. Besøgende til Mødet modtages paa Stationen.

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Turtle Mountain Kreds af H. S. afholder sit Aarsmøde i Emanuels Menighed, Benson Co.

Digitized by Google

N. D., Pastor J. Krogstads Kald, fra 7de til og med den 10de Nov, 1907. Samtaleemnet: Luk. 8, 4—16. Skyds vil møde de tilreisende i Minnewaukon, Maddock og Leeds Dagen før Mødet. Da dette er Kredsens Aarsmøde, bør Kredsens Præster være tilstede. Ligeledes bør Menighederne være vel repræsenterede. O. P. Svingen.
O. L. Næs.

Ada Kreds holder, om Gud vil, Møde i Moland Mgd. Greenbush—Pastor Skogerboes Kald den 29—31 Okt. Samtaleemne: 1 Pet. 2, 4—10. Mødet aabnes med Prediken den 29de Kl. 10 Form. De besøgende modtages paa Stationen i Greenbush Mandag den 28de. Toget dertil gaar ud fra Crookston via Thief River Falls Kl. 9.15 Form. Gud velsigne Mødet!
G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Paa Indbydelse fra Langford Menighed, Langford, S. Dak., Pastor P. S. Stenersons Kald, holder Madison Kreds sit Aarsmøde dersteds fra 17de Nov. og følgende Dage, som man maatte bestemme. Mødet begynder altsaa Søndag den 17de Nov. med Kirkeindvielse, og det er at haabe, at alle Kredsens Præster vil komme til Mødet. Samtaleemnet bliver: 2 Mos. 13, 21—22. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade.
Paa Kredsens Vegne L. J. Oppedahl.

Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Buxton den 26—28de November førstkommende. Menigheden ønsker mange besøgende og de er velkommen til Mødet.
L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sekr.

Mayville Menighed, Mayville, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Mayville den 3—5te December førstkommende. Kom mange og kom med Bøn om at være til Velsignelse. L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewik, Sekr.

Trefoldigheds Mgd., Traill Co., N. Dak., Pastor Malkewicks Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens Aarsmøde i Rosville den 14de til og med den 17de November førstkommende. Tema for Samtalen: Rom. 10, 1—13. De, som kommer til Mødet franord, gaar af Toget i Mayville hvor Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet. De, som kommer igjennem Casselton fra syd, løser der Billet til Rosville. Vennerne ønsker mange besøgende, kom og bed om Velsignelse fra Herren over Mødets Forhandlinger.
L. Langehaug Form.
O. J. Malkewick Sekr.

Stjørdals Mgd., Galesburg, N. Dak., undertegnedes Kald, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde, som om Gud vil, agtes afholdt den 18de til og med 20de November førstkommende. Tema for Samtalen: Gal. 2, 15—21. Vær velkommen til Mødet!
O. J. Malkewick.

Ada Kreds holder, om Gud vil, Møde i Bethlehems og Zions Menigheder, Pastor M. L. Dahles Kald, 22—25de Nov. Samtaleemne: Luk. 15, 11—25. Gud velsigne Mødet!
G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Besøgende tager Soobanen til Viking, hvor Skyds vil møde frem. Toget kommer til Viking fra øst hver Morgen Kl. 7:25 og fra vest hver Aften Kl. 8. M. L. Dahle.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Sanborn ev. luth. Menighed, Pastor L. O. Wigdahls Kald, Sanborn, O'Brien Co., Iowa, den 12te til 13de November. Samtaleemne: Hebr. 2, 1—4. Besøgende kommer paa Milw. St. Paul R. R. fra øst og vest. Alle er velkomne. B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Om Gud vil, afholdes et Samtalemøde i Vor Frelsers og Den n. e. l. Menigheder, undertegnedes Kald, Muskegon, Mich., fra den 19de til den 22de Nov. To Dages Møde i hver Menighed. Mødet begynder i Den n. e. l. Kirke den 19de Kl. 2 Efterm. Samtaleemner: Luk. 11, 5—13 og Hebr. 4, 1—11. Chr. S. Bang.

Ifølge Indbydelse afholder Nordvestens e. l. Indremissionsforening Samtalemøde i Lesje Menighed, Past. O. T. Nelsons Kald, fra 7 til og med 10de Nov. Skyds vil møde i Souris og Landa, N. Dak. Kom mange til Mødet med Bøn om Velsignelse. Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen.
B. O. Klokstad.

Anmeldelse.

Ved disse Tider har vist mange skaffet sig eller i det mindste seet Martin Ulvestads store Bog: „Nordmændene i Amerika, deres Historie og Rekord." Nordmanden har i denne Bog et godt Middel, hvorved han kan følge med de norske og det norske som han bør og skal, bare han „tager og læser." Det lovede Dobbelt-Kort over „Det udflyttede Norge" er nu ogsaa færdigt og kan fæstes til sidste Perm af Bogen. Dette Kart vil i betydelig Mon forøge Værkets Værdi og Nytte. For videre Oplysning henvender man sig til History Book Co., Riverside Station, Minneapolis, Minn.
C. C Holter.

Digitized by Google

Kvitteringer.

Til Professorløn: Lars Thompson, Red Wing, Minn. 3.00
J. L. Lasseson pr. M. G. Hanson.

Indremissionen: Bed Pastor C C Holter fra en ubenævnt ved Kenyon, Minn. 25.00
Bed Pastor S S Westby fra Dorkas Syforening af North Branch Mgd., Neb. 20.00
Bed Mrs. Thomas Weland fra Hauges n. luth. Mgd.s Kvf., Holmes, Ja. 5.85
Bed Pastor M J Westphal fra Red Wing Kreds Missionskasse. 25.00
Bed Pastor A O Mortvedt fra Hauges Mgd.s Kvf., Norway, Ill. 30.00
Bed Pastor S S Westby fra H Jacobson, Newman Grove, Neb. 6 50
Bed Past. M L Dahle fra Beth. Mgd., Thief River Falls, Minn. 15.00
Bed Pastor T K Jacobs Offer ved Strand, Ja. 13.20. Gudmund Hendrickson 5. 18.20
Albert Anderson, Red Wing Sem., Red Wing, Minn. 5.00
Bed Pastor A O Mortvedt fra Newark Mgd.s Kvf., Newark, Ill. 60.00
Bed Pastor H J Berg fra Bethania Mgd.s Kvf. af hans Kald. 15.0

225.55
Før kvitteret for 2112.35
2337.90
H. H. Elstad.

Til Synodekassen: Lars Thompson, Red Wing, Minn. 2.0
J. L. Lasseson, pr. C. Lillethun.

Til Bethesda Børnehjem: Lars Thompson, Red Wing, Minn. 5.00
G. O. Bik pr. C. Lillethun.

Kinamissionen: Aug. Lekman, Dalton, Minn. 1.30
Lars Thompson, Red Wing, Minn. 5.00
J. J. Rendahl, pr. C. Lillethun.

Til Bethesda Børnehjem: Anton Evenson, Beresford, S. Dak. 10.00
Mrs. A Evenson & Mrs. Magda Hammer, Beresford, S. D. 5.00
Bed Mrs. Sivertson fra Kvf. i Wisner, Neb. 10.00
Bed O E Hegg fra Mayville Mgd., N. D., halvt Offer. 10.00
Bed Pastor Theo. Lund fra afdøde Ole H Sather. 150.00
Bed do. fra den vestre Kvf. af Nes Mgd. 30.00
Bed Ole Nilson fra Clear Lake & Ellsworth Mgd.s Søndagsskole. 9.00
Bed Otilda Sanders, Piano Recital, Mt. Horeb, Wis. 7.00
Bed N L Enger fra Ragnhild Maria Olson, Minneapolis Minn., testamentarisk Gave. 72.50
Bed Pastor A O Mortvedt, Barnefest i Newark Mgd. 15.43
Bed do., Barnefest i Plattville Mgd. 17.65 33.08
Bed Mrs. H O Løken fra North Branch Kvf., Pastor Westbys Kald. 15.00
Bed Pastor J L Lasseson fra Kasson Kvf., Kasson, Minn. 5.00
Fra Thos. C Cleveland, Omaha, Neb. 1.00
Bed Mrs. J O Hatling, Dorcas Society, Dalton, Minn. 20.80
Bed Minnie Davidson, Orphans Home Society, Hoff Mgd., Sacred Heart, Minn. 30.00
Fra Ole C Gorseth, Pastor Nervigs Kald. 5.00
Bed Pastor Duea fra Mrs. O J Johnson, Armstrong, Ja. 2.00
Bed Mrs. H Robertson samlet i Lac qui Parle Mgd. 7.25
Fra Annie O Johnson, Hendricks, Minn. 2.15
Bed Pastor M L Nesvig fra Skandia Mgd. 14.70, ham selv 50c. 15.20
Bed Past. S S Westby, Dorcas Syforening, North Branch 15.00
Bed B B Fjerstad fra Søndre Zumbro Mgd., Kasson, Minn 18.36
Bed A R Skogerbo fra Ovdahls Mgd.s Søndagsskole, Greenbush, Minn. 5.75
A L Aaserud, Mt. Horeb, Wis. 2.00
Bed Past. Mannes fra Tref. Mgd.s Kvf., Yankton, S. D. 14.50
Fra Mrs. Hannah Stoen, Pastor Nervigs Kald. 2.00
T L Torgeson, Beresford, S. D. 21.00
Ida Emang, Kendrick, Idaho. 1 00
Bed O C Laathe, Nazareth Mgd., Radcliffe, Ja. 18.38

Penge indkommet til Udvidelse af Kirken i Beresford, S. D.: „En Barneven" fra Jackson, Minn. 1.00
Mr. & Mrs. Anders Wigdahl, Greenfield, S. D. 2.00
Bed Pastor Paulsrud fra Elims & Bethels Mgd.s Søndagsskole. 16.60
Bed Pastor J S Olson fra Frankes Mgd. 7.05
Bed do. fra Ebenezer Mgd. 6.10
Bed do. fra Stavanger Mgd. 4.50
G. O. Bik, Kas.

Til Redningsmissionen i Chicago: Bor Frelsers Mgd., Stoughton, Wis., Pastor Lees Kald:
Mrs. Thore Olson. 10.00
En ubenævnt. 2 00
A B Johnson. 1.00
Clara Lunning, Radcliffe, Ja. 3.60
16.60
Før kvitteret for 12 50
29.10
J. J. Skarpness.

Til Søndagsskolekapel i Milwaukee: Bed Pastor Mortvedt fra S S Severson. 5.00
Bed do. fra Mrs. Belle Williams. 1 00
Bed C J Carlson fra F Stenerson. 2 00
Bed do. fra Mrs. Martha Thompson. 1.00
Bed do. fra John Stenerson. 50
Takker hjertelig paa Mgd.s Vegne
Nels Huseby, Kas.

Rettelse: Naar der i No. 41 meddeltes, at „Pastor Nervick har været daarlig til Hilsen en Tid", da var dette en Feil. Det var Pastor Norbeck, som en Korrespondent til Bladet vilde fortælle om, at han i det senere ikke havde været rigtig frisk.

I No. 42, Side 1004, 2den Spalte, 12 og 13de Linje fra neden staar: „Generalen er død, Generalen", hvilket skulde være: „Generalen er død; Generalen lever."

„Budbæreren" vil herefter koste til Canada $1.50 istedetfor som hidtil $1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb". sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ærbødigst
C. Lillethun.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor J. G. Aschims Kald, Berthold, N. Dak., den 27de og 29de Oktober.

Pastor A. H. Meloms Kald, N. Dak., den 30te og 31te Oktober.

Pastor A. H. Trygstads Kald 1ste, 2den og 3dje November.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Æsker paa 100 Stykker 25 Cents.
I Æsker paa 250 Stykker 50 Cents.
I Æsker paa 500 Stykker 80 Cents.
I Æsker paa 1000 Stykker $1.50.

Send Ordres til
C. Lillethun.
Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augu t Klagstad,
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til m give Oplysninger angaaende Ptiser og Betalingsvilkaar, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Rangland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson, Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Frem med Lyset; 2. Red Wing Seminary; 3. Kredsmøde; 4. Et Besøg paa Missionsmarken; 5. Referat fra „Missionsduens" syvende Aarsmøde; 6. Lidt Missionsnyt; 7. Kinamissionen; 8. Tanker og Paamindelser; 9. Fra Arbeidsmarken; 10. Bekjendtgjørelser; 11. Kvitteringer.

Rev. J. A. Bergh 06

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 44 | Lørdag den 2den November 1907. | 39te Aarg

Allehelgensdag.

(Af Gustav Aagaard).

Aftensangsgudstjenesten er endt og Kirken tom.—Der sidder bare en igjen, men han ser ud at ville bli siddende, ligetil Konserten skal begynde.

Han har anbragt sig oppe i et Hjørne under det ene Galleri og holder sit Hode ind til Kirkevæggen. Man har ikke lagt Mærke til ham, ellers havde han nok maatte gaa med de andre, da Billetterne jo skal fremvises ved Indgangsdøren af dem, der ønsker at overvære Konserten.

Det er en gammel, hvidhaaret Mand med store, glanssløse Øine.—Han er b l i n d.

Det er Allehelgensdag, og det var en god, en meget god Præken vi fik iaften. En Præken om d e s a l i g e d ø d e.

Den gamle Mand har hørt godt efter, og slugt hvert Ord.

Han havde hørt i den Grad efter, at han endnu ikke var kommet rigtig tilbage til de levendes Land.

De salige døde, ja.

Aa, hvor mange, hvor mange af dem! Hvor mange, som h a n havde kjendt, og som ventede paa ham!

Og hvor lykkelige derinde i Lyset!

Gud ved, han skulde gjerne reise efter.

* * *

Ventetiden faldt langt for dem, der stod i Snefoget udenfor Kirkedørene og længtede efter, at de skulde aabnes, men da de blev aabnet, syntes det ikke at ha været nogen Stund for den gamle blinde.

Han sad, som han havde siddet, og rørte sig ikke. Han hørte Trinene af de mange hundrede, som strømmede ind og fyldte Kirken, han følte Trykket af den, der blev hans Sidemand, og saaledes vidste han, at han var paa Jorden endda, men——

Aa, de salige døde!——

Da brusede Orgelet i.

Det er et Præludium, som synes at ryste alle Kirkens Vægge og løfte dens Tag.

Og den blinde smiler Han kjender sin Organist. Den Mand maatte vel kunne faa de døde til at vaagne, slig, som han kan sætte i med fuld Værk, naar han vil.

Men saa kan han ogsaa lokke Toner frem, som ingen anden. Toner saa usigelig deilige og bløde af det vældige Instrument, han spiller paa.

Snart er det Storm og Uveir, og snart igjen en stille, sagte Susen, en dæmpet Graad.

Akkurat som Livet selv.

Og indimellem Stormsuset og Graaden er der Reminiscencer af de kjere, gamle Søndagssalmer, med Tak til Gud for Frelse og Fred i Kristus Jesus, med Hvile for de jagende Tanker og det trætte, urolige Hjerte.

„Kirken, den er et gammelt Hus,
Staar, om end Taarnene falde.
Taarne fuld mange sank i Grus,
Klokker end kime og kalde,
Kalde paa gammel og paa ung,
Mest dog paa Sjelen træt og tung,
Syg for den evige Hvile".—

Digitized by Google

Ja, rigtig, ja.

Gud velsigne alle de gamle Kirkebygninger, for———lad dem end ældes og hælde mod Jorden som alt andet, der er af Jord, de har gjort en stor Gjerning i Verden, og de taler jo dog alle med Spiret og Klokkeklangen og med Sangen og med altsammen, om det Hus, der ikke er gjort med Hænder.

Men nu graater det igjen deroppe i Orgelet.

„Aa, Herre Gud, at dog alles Liv, alles Liv, skal være saa fuldt af Taarer! Ak, Herre Gud, hvorfor, hvorfor?"

Den gamle, blinde Mand sagde disse Ord høit, og hans Sidemand—hvem det nu end var—sagde: „tys"!

Men der var ogsaa en anden, som saade „tys": og sagde det i saa kjerlig en Tone og med saa kjendt en Røst, at den blinde uvilkaarligt rettede sine brustne Øine mod den Kant, hvorfra Lyden kom.

„Nei, er det dig, Mor!"

„Ja, det er mig, Barnet mit. Spørg ikke, men vent".

„Men hvordan kommer du her?"

„Spørg ikke, men vent. Og se dig om!"

Og den gamle, trætte Mand saa sig om, og se—Kirken var fuld af kjendte Ansigter.

Han blev ræd, skjønt han jo vidste, at hver eneste en af alle disse hørte hjemme i en anden Verden, og han sagde ingen Ting—bare sad og saa paa dem og hørte som fra det fjerne den Musik, der tonede gjennem Rummet.

Orgelet graat ikke mer.

Det var Sang. Men om Mennesker eller Englerøster—hvem kunde sige det?

Ja, vel ja—kjere, han var jo til Konsert. Og det var Griegs Udsættelse af „Den store hvide Flok", som blev sunget.

Naturligvis—det var Menneskets, var det, men noget saa gribende, saa løftende op fra Jorden———

„Den store, hvide Flok, vi se,
Som tusend Bjerge fuld af Sne".

Og Tonerne er som stærke Vinger, der bærer saa let og blødt og trygt.

Der er Flokken.

En liden Flok indenfor den store—store—.

Der er Mor.

Og saa underligt gik det til, at skjønt den blinde var en meget gammel Mand, havde han den mest levende Fornemmelse af at være Barn igjen, da han saa det kjere Ansigt med det lyse Smil.

Og Far var der. Og der var nogen Brødre og Søstre, og Venner—og der var Svoger Harald, Høvedsmanden fra Kapernaum, som den blinde altid havde kaldt ham, for hans stærke, freidige Tros Skyld—og der—ja der er Emmy!

Og Emmy glider nærmere.

Helt hen til ham.

Og hun lægger Haanden paa det graa Hode og stryger kjærtegnende hen over det, akkurat som i gamle Dage, da hun endnu var hans søde, lille Kone.

Slig kom hun bestandig, ja, bestandig. Aldrig kom han træt hjem, uden at hun jo mødte ham paa denne kjerlige Maade, med Solskin over Ansigtet, og med den samme, sagte Strygning over Hodet, som om hun derved vilde—og det lykkedes jo ogsaa for hende—stryge alle hans Sorger og al hans Træthed bort.

„Sandt er det i saamangen Nød
Tidt Taarestrøm fra Kinden flød——"

De bølger frem og tilbage. Musikken er som Havet, og alle disse Skikkelser stiger og synker med Bølgegangen.

„Min Gud har dem
Straks de kom hjem,
Aftørret paa sit Skjød!"

Amen.

Og det er lille Alf!

Raa—slig saa du ud. Ja, var det ikke det, han vidste!

„Jeg fik jo aldrig se dit Ansigt, mens du var paa Jorden", mumlede den gamle Mand, „og du var her saa kort, saa altfor kort, syntes det mig, men alligevel—jeg kjendte dig øieblikkelig, Barn. Aa, kom, lad mig kysse dig!"

Han strakte Armene ud for at favne den lille, men de faldt hurtigt og tungt ned igjen.

Var der nogen som greb i ham og holdt

Digitized by Google

ham tilbage, eller hvad var det, som feiled ham? Det kjendtes som Bly baade i Krop og Lemmer.

Men der er—aa, Gud ske Lov, der er Emmy igjen.

Og nu blir det godt. Hun stryger ham med saa blød en Haand, og der—der er de allesammen—.

Og de tar ham og løfter ham—og Havet bruser i store Bølger, og Sangen nedenfra mødes med Sangen ovenfra—.

„Pris være dig evindelig,
Vor Gud og Lammet sagt!"

Konserten er endt, og Kirken er tom, men dennegang sidder der ingen blind, gammel Mand og venter under Galleriet:

Aa, de salige døde!

„Folkekalender".

Red Wing Seminary.

(Fortsættelse af Dr. Telleens Tale.)

II.

Betingelsen for denne Kraftes, denne Magts Udøvelse—Troen.

Nagr vi raader over en saadan Kraft, som kan knuse Klipper og flytte Bjerge, hvorledes kan vi da overvindes? Disiplene spurgte og Jesus svarede: De havde tabt sit Tag paa Mesterens Kraft. Derfor havde de ogsaa tabt den kristelige, helligede Selvtillid De havde med andre Ord glemt, at alt var af Gud og derfor i Selvtillid begyndte at synde, som Pilatus, naar han saa paa stormigt Hav.

Disiplenes Troestillid og Fortrøstning paa Herren var borte, dermed ogsaa Troen paa, at de kunde udrive den onde Aand. Eller ogsaa havde de glemt, at Kraften var Guds, og har begyndt at ville udøve den som sin egen og derfor mislykkedes. Jesus viser dem, at de alene er ansvarlige. Hverken i Himlen eller paa Jorden eller i Helvede ligger Aarsagen til vort Nederlag, nei, alene i os. Gud vil ikke binde sit Verk, Djevelen kan ikke — og paa Jorden er Guds Ord en Kraft til Salighed, og større er han, som er med os, end den, som er med Verden. Det er bittert og dog haabefuldt, at Aarsagen til Nederlaget ligger hos os.

Og hvad hos os bør da bære Skylden? Mon ikke Herren vil mane til Selvprøvelse, at vi skal randsage os selv med Hensyn til vor Tro? Intet lykkes uden Tro. Men for den svageste i Troen skal det lykkes. Hvorsomhelst Kristus, Verdens Frelser, predikes i Aands og Krafts Bevisning, der uddrives Djevelen. Det, som egentlig gjør os sterke i Herren og hans Vældes Kraft, er Troen, som griber Gud og hans Forjættelser, hvilke er Ja og Amen i Kristus Jesus. Den Kraft, som Gud har aabenbaret i sin Kirke, har været i Overensstemmelse med Kirkens Tro paa Gud. Jesus sagde: „Om du kan tro." Den Tillid og Fortrøstning til Guds Kraft vinder Seier. Dersom vi ved vor Vantro begrændser den hellige i Israel, udslukker vi Aanden. Vi læser, at da Jesus var paa Jorden hændte det, at han nogle Gange ingen kraftige Gjerninger kunde gjøre for deres Vantros Skyld. Vi modtager det gode fra Gud i Forhold til Maalet af vor Tro. Paa den ene Side er Guds Fyldes umaadelige Hav og paa den anden Side vor Svaghed. Troen aabner Sluserne for Guds Naadestrømme, og i Forhold til det Maal, som er aabent, strømmer det ind. Guds Gaves Maal er uden Maade. Og for hver Gang vi fyldes, udvides vi og kan rumme mer og mer af Guds Kraft i os. Vor Kraft griber, modtager Guds Kraft, og saaledes formaar vi alle Ting ved ham, som gjør os mægtige. Vær tro, altsaa saaledes i at gribe Guds Kraft, det er at styrkes i Aanden.

Se, hvorledes denne samme Tro har en naturlig Virkning paa os, og det til at udrive de onde Aander. Et troende Menneske, et Menneske fuld af Tro, er udholdende, har et stort Maal; Selviskheden er fordreven formedelst Kjerligheden, og den dorske Ligegyldighed har veget Pladsen for den levende Energi. Et saadant Menneske planlægger med Visdom, bliver øm og dragende, djærv til at bestraffe, rig paa Raad og beredt til at være alt for alle for at vinde dem for Kristus. I et saadant Guds Menneske dør Forsagtheden; thi Troen er Sjelens Liv. Legemet

Digitized by Google

maa saares til Døden, men Aanden jubler. Uren Kjerlighed, falsk Ærgjerrighed forjages fra den Sjel, hos hvem Troens Lampe lyser klar, som en Herrens Lue. Det jordiske har ikke synderlig dragende Magt for den, som har hørt Tonerne af den himmelske Musik. Jordens Glitter synes fattigt for den, som i Aanden har set den himmelske Stads Herlighed. Hvad har vel ikke mange gjort for Jesus? Men hos dem alle har der været Hengivenhed til og for Jesus, en levende Tro paa Frelseren. Troen i sig selv er sterk og fatter den almægtige Gud. Og hvilken Magt udøver ikke Troen over dem, som ser den? Vor Overbevisning virker mer end alle vore Argumenter. I en medtroendes Troesbevisning er mere Magnetisme, mere Kraft end mange aner; den er snart sagt uimodstaaelig.

„Vil du se mine Taarer, saa vis mig dine."

„Vil du naa mit Hjerte, saaræk mig dit."

„Vil du, at jeg skal tro, saa vis mig din Tro af dine Gjerninger".

Pilene maa være udmærkede, Buen sterk, Armen kraftig, men hvis Pilen ikke afskydes træffikkert, er alt forgjæves. Beving dine Pile med Tro, ellers vil baade ren Lære og logiske Argumenter være forfængelige. Intet Menneske tror, ingen Dæmon adlyder en Handling, hvorpaa den, som udøver den, ikke selv tillidsfuldt tror. Om Kristi Navn udtaltes uden Troestillid, svarer den onde Aand: „Jesus kjender jeg vel, men hvem er du?" Lader os give Agt paa Bestraffelsen i vor Tekst, som Jesus giver i Kjerlighedens Strenghed. Alt, hvad vi foretager os, er kraftesløst uden Tro. Men i Troen formaar vi alle Ting formedelst Jesus, som gjør os sterke. Det, som bestemmer Seier eller Nederlag i vor Livsgjerning er vor Tro.

III.

Vor Tro trues stadigt af indsnigende Vantro.

Uden Tvivl var Disiplene uvidende om den Vantro, som havde gjort dem afmægtige. De troede, at de eiede Styrke i sin af Gud givne Kraft og ventede uden Tvivl, at det skulde lykkes dem i deres Foretagende. Men Herren, som saa til Hjertet, saa, at der satte des dem den sande Troestillid. Jesu Ord er en Advarsel til os alle. Vor Tro kan være inhul. Tærende Tvivl kan have udsuget Livskraften og vi ved det ikke. Vi kan søge at gjøre Guds Gjerning, som Rosenius siger, og vente Frugt og mene, at vi er tro Husholdere i Evangeli Tjeneste, men vort Virke kan dog være et tomt Veir. Samson troede sig sterk ogsaa efter, at hans Haar var klippet, men Kraften var borte, og hans Øine blev udstukne; thi Herrens Aand var vegen fra ham.

Maa vi tage os ivare, at vor Gjerning for Herren ikke bliver mekanisk og taber den sande Troes Afhængighed af Herren. Men paa den anden Side er det sandt, at alt Virke i og for Herren styrker vort indvortes Menneske og tillige Troen. Men skal dette fortfarende ske, gjælder det, at vi ikke taber vort Fodfæste paa Klippen, som er Kristus. Det gaar let at blive saa optagen med mange Ting, at vi glemmer det ene nødvendige — det er Troen. Troeslyset slukkes, hvis vi lyser os selv med vor egen Tillids Talglampe.

Maa vi aldrig glemme, at vi er intet, og at det er Kristus i os og Kristus gjennem og ved os, som er alt i alle.

Denne Troens Fiende virker paa mange Maader i vor Tid.

Rundt omkring er Kirker, Menigheder, som kjæmper sig frem med kollossale Indtægter og Udgifter. Men kan man efter dette bedømme Menighedernes Liv? Hvormeget af alt dette kommer han, som har Kastestovlen i sin Haand og som selv skal gjennemrense sin Loe, til at betragte som ren Hvede? Vil ikke meget af det befindes at være Avner for Ilden? Og denne Ild er ikke et Paafund af os. Læs hvad Guds Ord siger til Eks. i Es. sidste Kap. og Math. 25de Kap. Vi bør erindre, at vor Virksomhed kan blive en Fiende, der truer vort skjulte Liv i Gud. Vi bør erindre, at enhver Gjerning, som efter vor Mening er en Gjerning for Herren, men som ei flyder af en levende Tro, er afmægtig og kan ikke gavne andre, ja skader os.

Digitized by Google

Hvormegen Virksomhed er ikke til Død istedetfor til Liv? Vi giver andre Brød, men vi sulter vore egne Sjele. Maa Gud holde os vaagne, at vi ikke sovner ind i Selvbedrag!

Den kjølige og døsige Troesluft, som omgav Disiplene, frøs Kjerligheden, og Troen svigtede. Den svage Tro svandt bort blandt saa megen Troesforagt. Hvormeget er vi ikke afhængige af den os omgivende Opinion?

Luften var mættet med bespottende Vantro, som omgav Disiplene og bragte deres Tro til at vakle. De formaaede ikke at bære Trykket af den Bevidsthed, at ingen i hele Hoben troede paa deres Magt til at kunne hjælpe. Deres Tro svandt hen for de skriftkloges Bespottelse og de omstaaendes Mistillid. Vi er alle enten medvidende eller uvidende modtagelige for og afhængige af Indtryk fra vore Omgivelser. Og er vi ikke ogsaa idag i Fare for at tabe vort Fodfæste paa Kristus som vor og hele Verdens Frelser? Vi lever jo netop i en Atmosfære af Vaklen og Tvivl, hvor Kristus forkastes og foragtes.

Dersom vi holder os til Kristus, Gud Sønnen, tror paa et evigt Liv, saa haanes vi af de liberale Tænkere og har stødt an imod den almindelige Opinion. Strømfaren i hvilken vor Tids lærde glider ind og fare frem ligeoverfor personlig Kristendom antager forskjellig Skikkelse. Den enes Fornuft kan lede til Rationalisme, men maaske 99 af 100 fornegter og ved ikke hvorfor. De har tabt sin Barndomstro og ved ikke, hvorledes det er gaaet til. Vantroen smitter og fryser og lig Isbjerget kjøler omkring sig. Vi staar alle i Fare, men hvis vi holder os til Herren skal han holde ng til os. I Kjerlighed spørger han: „Ville ogsaa I gaa bort?" Lader os svare, idet vi beder Herren holde os enda fastere: „Herre, til hvem skulle vi gaa hen? Du har det evige Livets Ord, og vi have troet og erkjendt, at du er udgangen fra Gud."

Vaklen, Tvivl, Lammelse truer at gjøre Kristi Kirkes Lemmer ørkesløse. Læber, som fordum frimodigt talte Troens Tungemaal og derfor ogsaa uddrev onde Aander, stammer nu en halvt troet Sandhed. Hjerter, som før vare fulde med kristelig Tro, Kjerlighed, Haab og Medlidenhed, er blevne tomme, tørre og kolde. Denne isnende Vind, kjølende og dræbende blæser over os og hele Kristenheden idag. Og enhver, som af denne bliver frostbidt, dør og skader saaledes Kristi Sæd og Plantning saavel i os som iblandt os og omkring os. Kraftens Stav er afbrudt eller kraftesløs, som Gehesis, og vi faar som Svar paa Spørgsmaalet: „Hvorfor kunde ikke vi uddrive ham?" „For eders Vantros Skyld".

IV.

Vi kan bevare vor Tro alene ved uafladelig Gudhengivenhed og Selvfornægtelse, streng Spægning.

Herren fremholder Betingelserne for vor Tro og vor Kraft. „Dette Slags farer ikke ud uden ved Bøn og Faste." Den Opdragelse, som ammer Troen, er aandelig og sædelig. Intellektuel Opdragelse er forudsat. Det første Vilkaar for en frisk energisk Tro er Gudhengivenhed. Verdens uafladelige Sliden nøder og nøder paa Troen, idet Verdens Dragelse alt mere vil føre os bort fra Kristus. Ja, som Rosenius siger: „Selve Arbeidet for Kristus kan drage os bort fra Kristus." Derfor maa vi atter og atter opfriskes af og ved Livets Kilde. Sker ikke dette, kan vi ikke løfte os over Jordens Febersumpe til de lune, himmelske Høider, hvor Gud bor og i stille Hvile i Gud, som Thomas A. Kempis siger, atter fylde vore tomme Kar og vore Troeslamper med ferst Olie, at den rygende Tande atter kan flamme op i klar Troeslue.

Den flittige Martha er Søster til den stilfærdige Maria ved Jesu Fødder. Handlingens Apostel, Petrus, er intim Ven af Kjerlighedens Apostel, Johannes Skal vor Gjerning og Virke have blivende Værd, maa den forynges ved Omgangen med Gud, ligesom Moses paa Bjerget. Inderlig og sand Omgang med Gud maa ledsages af, ja, frembringe som Frugt, et helligt Arbeide, et ivrigt Virke for Jesus.

Jesus har sat os Eksemplet. Efter Da-

Digitized by Google

gens Møie, saavel som længe før Dag, gik han op paa Bjerget og bad. Hvilens Kilder findes paa de høie Bjerge. Den, som vil virke for Gud, maa leve i Gud. Det var naar Jesus kom ned fra Forklarelsens Bjerg, han uddrev den onde Aand, hvorom her er berettet, og som Disiplene ikke kunde uddrive. „Dette Slags farer ikke ud uden ved Bøn og Faste."

Det andet Vilkaar er Selvfornægtelse, streng Spægning. Ved Faste tøiles og undertrykkes Kjødets Lyster. Samtidigt styrkes Aanden og det indvortes Menneske. Det lavere hos os maa undertrykkes. Det er alene, naar dette sker, Troen styrkes hos os. Haand og Fod maa afhugges og Øiet udrives, hvis vi vil indgaa i Guds Rige. Poeten synger om dem, som skaaner de syndige Begjæringers Lemmer:

„Begjærlighedens Brand
Tager Overhaand,
Og blir tilslut
En Ild, som aldrig slukkes."

Jesus anbefaler den Selvfornegtelse, som Paulus kalder „Gudfrygtigheds Øvelse." Vi maa bortskjære Vandskuddene, hvis vi skal bære Frugt i rigt Maal. Selvbeherskelse og Selvbegrændsning er absolut nødvendig om Troen skal styrkes og det nye Liv være troesfrisk. Uden dette gives intet dueligt Arbeide eller Virksomhed. Det er ingen let Sag at uddrive Djævle. Den, som pleier Kjødet kan det ikke Den Fakkel, som skal lyse for andre, maa fortære sig selv. „Dette Slags fører ikke ud uden ved Bøn og Faste."

Kjære Brødre! Dette er alvorlige Ord. De bestraffer os. Hvor tom og fattig synes vel ikke vor Tjeneste og Virksomhed at være? Hvor mageligt vort Liv? Hvor kold vor Gudsdyrkelse? Hvor feig vor Tro? Men Herren være lovet! Vi ere frelste af Naade og hviler paa den faste Klippe. Intet andet duer at hvile paa. Alt andet er Sand. Vor Trøst og vor Ros er alene i det Navn, som er over alle Navn, Navnet Jesus. Lader os bøie os for Herren og bekjende i Bod og Tro: Herre vi have været svage, trods vi kunde gaaet i din Kraft. Tilgiv os, vi bede. Og lad nu gaa i Opfyldelse dette dit Ord: „Men Disiplene gik ud og prædikede allesteds og Herren virkede med dem og stadfæstede Ordet med efterfølgende Tegn." Ja: „Jeg formaar alting i Jesus Kristus, som gjør mig sterk." Amen i Jesu Navn. Amen.

Fra Jewell College.

Arbeidet her ved Skolen er nu kommet i noksaa god Gang. Eleverne og Lærerne bliver efter hvert lidt kjendte med hverandre og de Fag, som synes saa umedgjørlige, begynder man at tage fat paa med Mod og Haab. Vi hører heller ikke ofte det Forsagtheds Udraab: „O gid jeg var hjemme!"— Det er Menneskehjertets Udtryk for Savnet af Venner. Snart fyldes dette Hjerte med Kjerlighed til nye Venner og ofte erfares Sandheden af Udtrykket, „Dei bedste Vennir tidl eg længt fra Heimen fann.

Gud har ogsaa dette Aar allerede rigeligen velsignet os med sin Nærværelse. En hel Skare af Gutter og Piger har begyndt at raabe til Gud om Frelse og mange har faaet synge af hele sit Hjerte.

Nogle staar dog endnu paa Afstand, som for at undgaa den Frelser, som har elsket dem, men der kommer en nu og da. Vi beder om en helt ud kristen Studenterflok. Jesus kalder saa ømt og kjerligt paa alle, og naar en lytter og vender om for at modtage Indbydelsen, er der ogsaa Glæde her paa Jorden.

Jesus indbyder ogsaa os som tror paa ham til mere at trænge os ind i Helligdommen ved Bøn og Granskning af Guds Ord.

Lad os holde urygelig fast ved Bekjendelsen af vort Haab. Ikke ophøre med at bekjende for hverandre det Haab, som er i os; thi han er trofast som gav Løftet; og lad os give Agt paa hverandre, saa vi opgløder hverandre til Kjerlighed og gode Gjerninger, og ikke forlade vor egen Forsamling, det vil sige Gudstjenesten, Bønnemødet, eller Opbyggelsesmødet, hvor vi burde være tilstede hver Gang. Apostlerne var alle endrægtige sammen før Pintsefesten, og vil vi have Pintse i vore Kirker og Skoler, saa lad

Digitized by Google

os ei heller forlade Forsamlingerne, „som nogle have for Skik, men formaner hverandre, og det saa meget mere, som vi ser Dagen nærmer sig." Heb. 10: 19—31.

Korr.

Hvorledes Ludvig Harms fik de mange Penge ind.

Faa Mænd har faaet Naade til at gjøre saa meget for Herrens Sag hjemme og da navnlig ude som Præsten Harms i Hermannsburg paa Lyneborg Hede.

Hedningemissionen kom tidlig til at ligge hans Hjerte nær, og han var utrættelig i at fortælle om den baade i Prediken, ved Møder og paa Husbesøg. Hans varme Ord om Hedningernes Nød og det eneste Middel derimod, nemlig Kristi Evangelium, tændte mange Hjerter, og man kom af sig selv til ham med Gaver til denne Sag.

Han havde samme Grundsætning som siden Hudson Taylor og China Indlands Mission, ikke at bede Mennesker om Gaver, men tiltigge sig det nødvendige fra Herren.

Han kunde ikke engang lynes om Indsamlinger og Bøsser ved Møder; de fandtes aldrig ved hans Missionsmøder. Deltagerne pleiede at gaa til ham selv og aflevere deres Gaver. Og det blev ikke Smaasummer. Ved Aarsmødet i 1855 modtog han 1066 Thaler (1 Thaler er 3 Reichsmark ca. 2 Kr. 70 Øre), i 1857 var det 1906 Thaler, og 1858 indkom 2888.

Heller ikke kunde han faa sig til i Missionsbladet at bekjendtgjøre de enkelte Gaver med Navns Nævnelse. Derimod takkede han Gud paa sine Knæ for hver eneste Gave, han modtog. Ogsaa Giverne kunde han takke hjerteligt.

Ofte omtalte han ligeledes i sit Missionsblad Gaver, som forekom ham særlig vigtige.

Saaledes fortæller han et Sted om en Haandværkssvend, som havde faaet Natteskvarter i et privat Hjem og der kom til at læse Missionsbladet; det greb ham saadan, at han gav sine sidste 7 Pfenning til Missionen.

En anden Gang fortæller han om en Natvægter, som saa inderlig gjerne vilde gjøre lidt for den Herre Jesus og hans Sag derude. Nu var det Skik i hans By, Vægteren Nytaarsnat sang aandelige Sange ved Folks Huse. Det gjorde vor Vægter ogsaa, og 2den Nytaarsdag gik han omkring med en Bøsse og bad Folk om at lægge den Gave, de havde betænkt til ham, i Bøssen. Samtidig fik han saa Leilighed til at tale med mange om deres Kristenpligt. Gud lagde sin Velsignelse til, og han kunde indsende betydelige Summer.

Efter at have fortalt dette spørger Harms: „Hvor er det skeet og hvem har gjort det? Det er skeet i vort Land, og ikke en, men seks Vægtere har gjort det. Hvad hedder de? Det kan du spørge Herren om paa den yderste Dag; han har skrevet deres Navne op. Jeg siger dig dem ikke; thi jeg vil ikke berøve dem deres Velsignelse. Det kunde imidlertid hænde, at den ene eller den anden af dem selv læste dette. I saa Fald siger jeg til ham: ti stille og forraad det ikke, at du maa blive bevaret i Ydmyghed."

Hvad selve Landsbyen Hermannsburg ydede, var og er den Dag idag forbløffende.

Det viser, hvad Herren kan udvide vore Hjerter til.

En Gang spurgte en bekymret Mand ham, om Hermannsburgerne dog ikke blev aldeles forarmede paa den Maade. Harms svarede smilende: „Vi har her i Sognet slet ingen Tiggere; de, som tigger, kommer andet Steds fra. I det forgangne Aar har det været Dyrtid; men vi har slet ikke havt Behov at træffe særlige Foranstaltninger; vi har alle faaet vort daglige Brød. Tilmed er der til Bibelselskabet og andre gode Øiemed indkommet mellem 400 og 500 Thaler."

Særlig ved Juletid var det Skik, at Folk kom med deres Missionsgaver. I Julen 1857 bragte man ham 1846 Thaler. Den Gang talte Hermannsburg 2500 Indbyggere. Selv om der var en Del med fra Nabosognene, bliver det dog altid en forunderlig stor Offervillighed.

Ingensinde var Harms saa glad, som naar Børn bragte ham deres Gaver. Han holdt meget af Børn og kunde fortælle om dem i sit

Digitized by Google

Missionsblad, saa baade store og smaa glædede sig.

Mest bekjendt er maaske nok Historien om lille Marie. Den bliver for lang at meddele i denne Sammenhæng.

Engang havde han Besøg af nogle Børn; som sædvanlig fortalte han dem om Hedningerne og om Missionen. Da spurgte en lille Fyr paa syv Aar, om de ikke ogsaa kunde give noget til Hedningerne. „Jo", svarede Harms, naar I engang har et par Øre, saa kan I godt komme med dem." Dette hændte 2den Juledag. Nogle Dage efter kom Drengen løbende meget forpustet; triumferende rakte han Præsten sin Sparebøsse: „Det er alle de Penge, jeg har faaet i Faddergaver; nu skal de stakkels Hedninger have dem."

Harms takkede Drengen hjertelig, bad Gud om at velsigne ham for hans Kjærlighed og bragte saa Sparebøssen hjem til hans Forældre, uden at Drengen vidste derom. De havde nemlig givet Drengen Bøssen at lege med, men de vidste ikke noget af, at han havde bragt den til Harms.

Kort Tid efter kom Forældrene igien med Bøssen og bekjendte, at de var bleven skamfuld ved det, som Drengen havde giort; de havde nu bedet Gud om Tilgivelse for deres tidligere Utroskab og havde selv lagt fire Gange saa meget til, som der var i Drengens Bøsse. Siden var de tro Missionsvenner. Men Drengen tog Herren til sig kort efter.

Nogle Børn havde af deres Fader faaet hver et Bistade. Indtægten af disse bragte de regelmæssig ved Juletid til Harms. Et af disse Børn blev siden selv Missionær.

Til andre Tider kunde hverken Harms eller andre alvorlige Missionsvenner bare sig for hjertelig Latter. Saaledes fortalte han engang ved et Missionsmøde følgende;

„I Morges modtog jeg denne Tavle. Som I ser, er der bunden to smaa Stumper Griffel ved og saa en lang Griffel med broget Papir. Paa Tavlen staar: Til Karl i Itembeni. Kjære Karl, vi sender dig hermed en Tavle med Grifler, for at du ogsaa kan lære at skrive. Her kan alle Folk skrive. Jeg raader dig til, at du skal se at blive Præst. Naar du begynder at skrive, saa tag først de smaa Stumper og siden den lange brogede Griffel."

I Aaret 1857 skulde Missionsskibet Kondace, som han havde faaet bygget, afseile til Afrika med Missionærer. Da var det et helt Vogntog fra Hermannsburg, som bragte hele Udstyret og alt, hvad der skulde til baade paa Reisen og i Afrika, til den nærmeste Jernbanestation Unterluss. Der var saa rigeligt af alt, at man maatte undres, hvor det kom fra. Om det saa var et Par Møllestene, saa fandtes de der.

I 1861 var der bleven givet saa meget Sølvtøi, at der for det kunde anskaffes fire fuldstændige Sæt Altertøi, som ialt kostede 400 Thaler, og endda blev der 100 Thaler tilovers til en anden Gang. Ved en anden Leilighed skjænkede en Ubekjendt et helt Apothek til Afrika uden at vide, at en Missionær netop havde bedt om et saadant.

(Efter „Dansk Missionsblad".

„Det er ikke saa vanskeligt at være tilfreds med det, vi har," sagde Tante med et Suk. „Det er at være tilfreds med det, vi ikke har, som falder saa tungt". „Jeg er ikke saa ganske sikker paa det", svarede Onkel. „Naar vi begynder at se paa det, som vore Naboer har og ikke har, saa holder vi os altid just til de Ting, som vi liker. De lever i et stort, pent Hus, siger vi, mens vi bare har et tarveligt Hjem. De har fuldt op af Penge, mens vi maa tælle hver en Cent. De har det mageligt, mens vi maa arbeide haardt. Det falder os aldrig ind at sige: „De havde Nervefeber, mens vi slap. De har en udsvævende Søn, mens vi har Glæde af vore Børn. Usikre Fødder gaar ind igjennem deres prægtige Dør, mens det bare er trætte Fødder, som om Aftenen kommer hjem til os." Du ser, at naar vi vil gaa irette med Gud angaaende alle de Ting, som han ikke har givet os, saa er det bare retfærdig at regne alle Slags Ting med."

Digitized by Google

Præsteuddannelse en Menighedssag.*)

(E. Sverdrup.)

———

At det er Alvorstider for den norske Kirke, kan ikke skjules. Alt sterkere trænger Spørgsmaalet om vor Kirkes Fremtid sig ind paa alle deres Hjerter, som har den kjer, og mange er de Tanker, som rører sig hos dem, som agter paa Tidernes Tegn. Skal Korsfanen, som Slegt efter Slegt har gaaet foran vort Folk paa dets Veie, sænkes? Skal Lyset fra Kristi aabne Grav, fra Opstandelsens Morgen slukkes? Skal Koriet rives ned, Graven lukkes til, den gamle Tro paa Jesus Kristus, Guds enbaarne Søn, given hen for vore Synder og opreist til vor Retfærdiggjørelse, lægges bort som en smuk Drøm og „det store Mørke" glide ind over Land og Folk?

Tiderne giver Grund til at spørge saa. Naar en af Kirkens Præster kan aabent bryde med Kirkens Tro paa Jesus Kristus som Faderens evige enbaarne Søn, som vor korsfæstede og opstandne Frelser og Forsoner, uden at Kirkens Styrelse til denne Tid har rørt en Finger i den Anledning, og naar den Professor, der skal veilede de vordende Præster i Troeslære, uforbeholdent giver ham sin Tilslutning, kan det ikke undre, om der spredes Uro og Bekymring i Sindene.

Men hvad der sker, det skal dog ikke kun drive Kirkens Venner og alle dem, som elsker gammel Kristentro, til daadløs og uvirksom Klage. Nei, det skal mane dem til at ruste sig til Kamp og Arbeide for Slegtens Arvegud, det Guds Ord, som „er vort Arvegods og skal vor Afkoms være". Og til Arbeidet og Kampen vil vi gaa i Tro til den Kirkens Herre, som lever og regjerer evindelig, og som ogsaa har i sin Haand at vende til det gode de onde Tider, som nu truer den norske Kirke. Og til det gode vilde det vendes da, naar vore Menigheder istedetfor at lytte til samfundsopløsende Røster og at opløse sig i Partier, der sønderriver Herrens Kirke, vilde vaagne til at se, at de har fælles Goder til at staa Vagt om, fælles Arv at værne, fælles Tro at vogte og fælles Opgaver at arbeide til. Mange Ting, som i rolige Tiders Søvnagtighed har været glemte, kan i Kampens og Farens Dage melde sig paany som et Krav og en Livsbetingelse, der ikke kan oversees. Et saadant Krav og en saadan Betingelse for et sundt og sundt Kirkeliv er dette, at Præsteuddannelsen blir en Menighedssag. At den ikke før er blevet det, det hevner sig nu. At den i Fremtiden maa blive det, vil vi haabe at se som en af Frugterne af de nuværende Tiders Pinagtighed.

Vi tager vistnok ikke feil i at mene, at frem af de vanskelige Tider er Kravet paa en privat Præsteskole, en Præsteuddannelse ved Menigheden selv, kommet til at lyde alt sterkere og sterkere. De fl ste ser vistnok i en saadan privat Præsteuddannelse kun en Nødhjælp i Tider, da den Præsteuddannelse, som alene sker ved Statens Hjælp, ikke er tilstrækkelig betryggende for Menighedens Tro og Liv. Og af dem, som ser Sagen saaledes, menes det derfor ogsaa, at om de Tider kommer, da Præsteuddannelsen ved Staten igjen udføres til Menighedens Tilfredshed, saa kan denne paany lægge Aarene ind, lukke sin Præsteskole og atter lade Præsteuddannelsen glide helt og udelt over i Statens Haand.

Det er sandt, at Tilstanden i vor Kirke kalder sterkt paa en privat Præsteskole paa Troens og Bekjendelsens Grund. Og visselig maa man glæde sig, om vore Menighe der vil vise den vaagne Sans, som maa til for at gjøre Kravet til Virkelighed. Men skulde saa ikke med det samme Øinene aabnes til at se, at hvad det gjelder, det er ikke kun en øieblikkelig Nødhjælp, men at hvad der maa ske, det er meget mere dette, at den hele Præsteuddannelse fra at være en Statssag maa blive en Menighedssag. Præsteuddannelsen er en Sag, som hører Menigheden til. Den sker for Menigheden. At den ogsaa bør ske ved Menigheden, det er noget, som Tiden nu burde gjøre alle troende Mennesker klart. For Menigheden at lægge Uddannelsen af sine Præster alene i Statens Haand er at give fra sig en af sine første Livsfunktioner.

———

*) Ogsaa dette Vidnesbyrd fra Norge vil vi lade komme „Budb." Læsere for Øie. Maatte Sandheden seire under den paagaaende Kamp i den norske Kirke. Red.

Digitized by Google

At tro, at Presteuddannelsen kun kan ske fyldestgjørende ved Statens Hjælp, er at holde Kjød for sin Arm.

Lad os dog engang gjøre fuldt Alvor af den Tro, at Kristi Kirke paa Jord er istand til ved de Midler og Kræfter, som dens Herre udruster den med, og ved de Gaver, han giver den, at leve sit eget selvstændige Liv! Har ikke Herren selv lovet at være med sine alle Dage indtil Verdens Ende? Skulde vi saa ikke være forvisset om, at naar det gjelder en saadan Sag som den, at Menigheden selv i klar Bevidsthed om sit Kald og sin Pligt optager den Gjerning at sørge for deres Uddannelse, som skal betroes Tjenestens Gjerning i dens Midte, saa vil ogsaa Herren, som den tjener, gjøre dens Udrustning saaledes, at den ikke skal blive tilskamme! Dette er ikke i nogen Maade at ville sænke Maalet for Presteuddannelsen. Det er noget, der i slige Gjæringens Tider som uu allermindst kan ske. Men det er at forlade sig paa, at Herren, som til alle Tider vil sørge for sin Menighed og til alle Tider være med den og opholde den, ogsaa vil drage Omsorg for, at der tilføres den saadanne Aandens Kræfter, at den kan hævde den Plads, han har anvist den som Verdens Lys og Jordens Salt. Til Herrens Løfter og ikke til Statens Skatkammere er det, at Menigheden skal se hen for at hente Styrke. Paa Evangeliets Grund kan Menigheden leve helt sit eget Liv. Derfor v lde stort være skeet i den norske Kirke den Dag, den turde sige: Fra nu af venter vi ikke vore Presters Uddannelse af Staten, vi ser denne Sag som en Opgave, der er givet os af Herren, og som vi vil optage og føre igjennem i Tillid til ham. Den Dag den norske Kirke tør tale saa—og det er dette Sprog vi vil haabe, at Tiderne maa nøde den til at tale—den Dag viser den, at den er begyndt at føre myndig Tale og at b.ive sin Opgave voksen.

Og er det ikke just dette at blive sin Opgave som et selvstændigt Aandens Samfund i Herrens Kraft voksen, som Kirken nu mere end nogenfinde trænger! Man ser neppe Feil i Tidernes Tegn, naar man mener, at Statskirkernes Dage snart er talte. Vi ser det af, hvad der rører sig ude i de store Samfund, og om Udviklingen hos os skal fortsætte i det Spor, hvori den er begyndt, vil det neppe være længe, før vi staar overfor Spørgsmaalet om Statens og Kirkens Adskillelse ogsaa hos os. Skulde det derfor ikke være paa Tide, at Kirken ruster sig overfor en Mulighed om denne, at den forbereder sig til at kunne staa paa egne Ben og leve helt sit eget Liv? Jo bedre Kirken vil være forberedt til at gaa sine egne Veie, med desto større Tryghed kan den se Fremtiden imøde. Ogsaa fra denne Side seet turde det have sin store Betydning, at Kirken ved at gjøre Presteuddannelsen til en Menighedssag, ruster sig til, hvad kommende Tider kan bringe, at de ikke skal komme uforvarende over den.

Saa skulde heller ikke denne Opgave stille uløselige Krav til Menighedernes Offervillighed. Tænker vi paa, hvad der aarlig ydes til de forskjellige Missioner, saa blir de Summer, som kræves til at danne en Presteskole, forsvindende. Og dersom Kravet paa en Presteuddannelse ved Menigheden selv for Alvor blir reist, da kan den Maade, hvorpaa dette imødekommes, blive en Prøvesten paa, hvad Menigheden er villig til at yde og ofre for sin Tro og sit Liv som selvstændigt Samfund.

Og endnu et. Meget og ædelt Arbeide har været nedlagt i Kampen for den norske Kirkes Frigjørelse og Selvstændiggjørelse og mange af dens bedste Mænd er gaaede i Graven uden at se Frugt af sit Arbeide. Dersom Norges kristne nu paa dette enkelte Punkt, Presteuddannelsen som en Menighedssag, vilde vaagne til bevidst og enig Handling, vilde det være et Varsel om, at Kræfterne kunde samles til større Løft for Kirkens Frihed.

Meget vilde det have at sige, om Norges kristne, saa mange som samles paa den gamle Troesgrund, her kunde enes til et Virke for fælles Maal. Den indbyrdes Samfundsfølelse og Ansvarsfølelse vilde styrkes derved. Saa turde det vel ogsaa ske, at man som Lærere for de vordende Præster kunde faa Mænd, som med sit Virke stod i

Digitized by Google

levende Forbindelse og Vekselsvirkning med den Menighed, som de tjente, og som ikke kun lod høre fra sig fra Videnskabens Høider langt borte i Hovedstaden. Præsteuddannelsen som en Menighedssag kunde saaledes blive et Skridt frem mod Virkeliggjørelsen af det store Maal: Den ene Aand i det ene Legeme.

(„Folkebl." for 10de Juli '07.)

Story City Jødemissionsforenings 13de Aarsmøde.

Ifølge Beslutning af Story City Jødemissionsforenings 13de Aarsmøde, som afholdtes i Slater, Ja. Sept. 17—18 og 19 sidstleden, er det vi beder om de vil optage Formandens Indberetning i deres ærede Blad. Paa Foreningens Vegne

T. J. Heggen, Sek.

Formandens Indberetning:

Ærede Forsamling!

Et Aar er atter tilbagelagt siden vi sidst var samlet i en lignende Anledning og naar vi nu kalder tilbage i Erindringen hvad vi har igjennemgaaet i det forløbne Aar, saa vil vi finde baade lyse og mørke Minder. Men vi har dog Gud være lovet saaet Lov at ende ogsaa dette vort Arbeidsaar. Naar vi nu staar ved Afslutningen og skal fremlægge vort Regnskab, saa er det med Bøn til Gud at han vil udslette alle Feiltrin, som jeg har gjort i det tilbagelagte Aar; og om der skulde være noget som han kunde faa sig som sit, at han da vil velsigne det for sit Navns Skyld. Thi ikke os, ikke os Herre, men dit Navn give du Ære.

Vi har ogsaa dette Aar den Glæde at kunne fortsætte vort Arbeide for denne Missionsgjerning uforstyrret, ja endog glædet os over at Interessen i Arbeidet for Israels Frelse synes at stige alt mere og mere, saa jeg kom til at tænke: mon det er længe endnu til Israels Sommer skal oprinde. Der synes at være adskillige Tegn som tyder derpaa, at Israels Samlingsdag ikke er saa langt borte. Saa det ser ud som om de døde Ben i Dalen allerede begynder at bevæge sig. Brødre og Søstre lad os vaagne op og se efter, om der ikke allerede er flere Tegn fremstaaede for vore Øine, som viser os at Høstens Tid staar for Døren. Jeg kom herved til at tænke paa hvad der staar i Matth. 16. 3, hvor Herren spørger os, kunne I ikke bedømme Tidernes Tegn! Lad os et lidet Øieblik stanse og se om ikke vi kunde finde nogle af dem. Thi foruden de mange fremstaaende Tidstegn i vore Dage, som enhver maa forbauses over, hvad som er paafærde, er det ogsaa et stort Tegn som mange maaske ikke have spurgt endnu, dette nemlig at Herren synes nu at have begyndt at opfylde sin gamle Pagt til sit Eiendomsfolk Israel, om deres endelige Samling til deres Fædreland; thi Herren siger udtrykkelig, Lukas 21, 24: Og du skal falde for Sværdets Eg og føres fangne til alle Hedninger; dette ved vi skeede bogstavelig i Jerusalems Forstyrrelse. Jerusalem skal nedtrædes af Hedningerne indtil Hedningernes Tider fuldkommes. Naar vi læser Beretningerne, saa finder vi, at det Land, som i Aarhundreder har ligget som under Guds Forbandelse, det Land som fordum flød med Melk og Honning er forbrændt af Solen, iturevet og øde, det begynder nu igjen at faa sit fordums herlige Klimat, sin tidlig og sildige Regn og sin Frugtbarhed, og Landet befolkes, idet Jøderne begynder at strømme ind i Hobetal for at tage Landet i Besiddelse og dyrke det. Det synes som om Herren nu allerede er begyndt at opfylde sit Løfte til sit Eiendomsfolk om at give Regn i sin Tid saa Jorden kan bære rigelig Frugt. Thi saaledes som det nu er har det ikke været paa Aarhundreder, Frugttræerne bærer nu overordentlig skjønne Frugter og Veiret er lisligt saa Kornet bærer mangefold. Nye Kilder er opdagede og gamle er paanyt aabnede og mange Ting er bragte for Dagen, som har været tillukkede Aarhundreder og mange andre Ting, som paa en forbausende Maade viser os at store Ting er igjære, som viser at den almægtige og sandfærdige Gud har i Tanke at opfylde sit Løfte, idet at en stor Mængde Jøder indvandrer til det hellige Land hvert eneste Aar. Er ikke dette mærkelige Tegn, som sees for vore Øine og som bebuder, at alle Profetier skal snart opfyldes som handler om Israels Forsamling til si-

Digitized by Google

Fædreland. Der er endnu et Tegn til som Herren formaner os til at give Agt paa, nemlig Krig og Rygte om Krig og Evangeliet skal predikes for alle Folkeslag. Er det ikke saa Venner, at det er ligesom hele Verden skjælver af Krig og Krigsrygter den ene Ende af Kloden til den anden, lige fra Østens urgamle Palmelunde til Nordens Isregioner. Enhver Nation ruster sig med al sin Kraft og Energi i at overgaa hinanden i at fabrikere de mest moderne Krigsvaaben. Ja Venner store Ting ligger for os, det kan vi klart se, at noget stort og alvorlig vil indtræde om ikke ret længe. Alle I som er satte som Vægtere paa Zions Mure, hvad sige I, hvor langt lider Natten. Endnu en Ting til: naar vi betragter den store Iver for Evangeliets Forkyndelse, saa vi ser at der udrettes mere i faa Aar end før i Aarhundreder. De store mærkelige religiøse og kristelige Spørgsmaal som har grebet Folkene nu i de sidste Aar, synes det som om de sidste store Begivenheder nærmer sig med raske Skridt og at Herren har begyndt at ruste sine Hærskarer til Lammets store Bryllup. Ja salige er de som er Kongens Venner i denne Tid. Herren hjælpe dertil, thi alt siger os, at et evigt Rige venter os, maatte vi blot være vaagne og have Olje paa Lampen naar han kommer.

Arbeidet i det forløbne har gaaet som almindeligt; der har i dette Aar været afholdt 12 regulære Møder, 5 i Bethels og 4 i Immanuels Kirke i Story City, et i St. Pauli Menighed Vest fra Story, et i McCallsburg og et i Salems Menighed, Roland. Paa hvert af disse Møder der har været optaget Offer til Jødemissionen. Alle Møder har været taaligt godt besøgte baade fra nær og fjærn, Guds Ord har ogsaa lydt baade kraftigt og indtrængende til os baade fra Læg og Lærd. Det er en stor Glæde for os at erfare den store Imødekommenhed fra vore kjere Presters Side, idet de har glædet os med sin Nærværelse ved voreMøder og ligeledes for al Imødekommenhed og Støtte i vort Arbeide. Herren give at den Sæd, som har været udsaaet, maatte bære rigelig Frugt for Evighedens store Høst. Derom vil vi bede i Jesu Navn og at han vil give os Kraft til at fortsætte vort Arbeide og holde ud, saa skal det nok ske at Baaden skal komme fuldlastet tillands. Thi vi læser hos Profeten Mika 2, 12; Samle, ja samle vil jeg dig Jakob saa mange du er, sanke sammen vil jeg hvad der er tilovers af Israel osv. Lad os da, vi som staar i Herrens Forgaarde den kristne Kirke paa Jord sige med Salmisten: Hvor elskelige er dine Boliger Herre Hærskarernes Gud. Men uden Gud i Verden er jeg lig en Spurv og en Svale der ingen Rede har, men i Guds Kirke er der Ly, Glæde og Hvile. Jo mere vi saar smage af disse Huses Herligheder desmere længes vi derefter, indtil vi kommer fra. Forgaarden ind i selve Bryllupssalen, fra den stridende Kirke paa Jord til den triumferende i Himmelen. Min Sjel vansmægter af Længsel efter Herrens Forgaarde, min fattige Sjel, den forskræmte smaa Fugl har fundet Hus og sit rette Rede nemlig dine Altere Herre Zebaot. Det er et sødt og yndigt Billede dette: „Spurven har fundet sig et Hus og Svalen et Rede", hvor den kan lægge sine Unger, nemlig dine Altere Herre Zebaot, min Konge og min Gud. Jeg og alle Guds Venner er tagne i Hus af Herskarernes Herre og vi bor der saalænge som Udlændigheden varer. Maa da Taaredalen blive en Kildegang og tidlig Regn holder dem i Velsignelse. Om vi end længe grædende skal strø Sæden, saa kommer der dog en saameget herligere Glædeshøst. Herre giv os denne Naade. Herre Gud Zebaot vend Øret til, o Jakobs Gud, thi en Dag i dine Forgaarde er bedre end ellers tusinde. Jeg vil hellere staa ved Dørtærskelen i min Guds Hus end bo i de ugudeliges Pauluner.

Førind jeg slutter denne min Beretning saa vil jeg paa det hjerteligste takke alle for deres store Offervillighed, som man har lagt for Dagen baade i de respektive Menigheder og private Personer, som baade i Ord og Handling har støttet vort Arbeide, thi uden eders Bistand saa vilde vort ringe Arbeide været frugtesløst. Herren velsigne eder alle for sit Navns Skyld. Derpaa vil jeg takke alle Foreningens Medlemmer for trofast Samarbeide i dette Aar. Maatte nu Herren

Digitized by Google

hjælpe os, naar vi i dette Aar igjen skal gaa ud og bryde Livets Brød med hverandre blive til endnu større Velsignelse end nogensinde før. Lad det være vor Bøn i Jesu Navn.

A. O. Severeide.

Almindelig Efterlysning.

Paa Begjær af den himmelske Fader, Søn og den Helligaand oplyses følgende:

For en længere Tid siden bortkom der fra Guds Menighed et af den himmelske Konges Børn ved Navn „Guds elskede", og ved sin Bortgang var hun klædt i hvid skinnende Silke, med en gylden Krone paa sit Hoved. Paa sin Haand havde hun en skjøn Guldring med en skjøn glimrende „Ædelsten" paa hvilken stod skrevet: „Hadende Synden, elskende Jesus."—Smaa skjønne Øine, ofte flydende i Taarer. En mild og venlig Stemme iblandt de gudeligsindede men døvstum iblandt verdsligsindede og syndeelskende Mennesker. Et gyldent Belte, paa hvilket der stod skrevet: „Kristus lever i mig". Nye Sko paa Fødderne, paa hvilke der stod skrevet: „Guds Ord er min Rettesnor." Et skjønt Læderbelte om sin Lænd paa hvilket er skrevet: „Guds Sandhed styrer mig!" Et glimrende Pantser paa sit Bryst, hvorpaa der stod: „Jeg formaar alt i Kristus, som giør mig stærk". En Mængde stærke Stridsmænd omkring hende, alle rustede til Strid for at værge og beskytte hende fra alle Farer. Deres Valgsprog har været, er og forbliver, saalænge det heder idag: Menneskenes Frelse vor Glæde." Underretning er hjemkommet, at „Guds elskede" er blevet bortlokket af Forræderen „Kjerlighed ttl Verden" paa Forfængelighedens Marked og derifra begivet sig paa Vei nedover til Babel i Selskab med tre Røvere og der lidt en forskrækkelig Plyndring, saa at hele hendes Vaabensrustning, som hun var klædt i, nu er bortrøvet ifra hende, og disse Røveres Navne er Dienslyst, Kjødslyst og Hovmod, hvilket har frataget hende hele hendes Pragt; og ovenikjøbet er hun af en liderlig Tyran blevet kastet overende, slagen og ilde saaret. Hendes Savn i Faderhuset er stort. O hvilken bedrøvelig Dag, da „Verdens Kjerlighed" lokked hende med sig paa Forfængelighedens Marked; thi da kom Retfærdigheden og udstrøg hendes Navn af Livsens Bog, Livvagten, som omgav hende, begyndte bitterligt at græde, og de nødedes til at overgive hende. Den kjere himmelske Fader sørger meget over, at hun er borte. Han er hver Dag ude og venter paa hende. Hendes Plads i Faderhuset er tom, hvorpaa der staar skrevet „Bortkommet". Det allerværste er, at man ikke er sikker paa, hvilken Tid Zions Vægter ringer tilsammen til den evige Sabatshvile; thi da aabnes Porten til det nye Jerusalem, og i et Øieblik indtages alle Guds Børn og Jesu Venner; siden lukkes Porten for aldrig mere at aabnes i Evighed. Skulde „Guds Elskede" ikke komme hjem før, saa bliver hun i Evighed borte.

Det aandelige Præsteskab anmodes herved i Hjerteligheд om at betænke det, som af Kjerlighed paaligger dem; at Nat og Dag søge, spørge og efterspeide, hvor denne Sjel opholder sig. Hun kiendes nok igjen, naar hun træffes; thi naar Forførerne havde plyndret hende, saa kastede de et Slør over hende paa hvilket staar skrevet: „uden Vaagen og uden Bøn, Synden er min Lyst", og om hun træffes, opfordres Zions Vægtere ufortøvet at føre hende tilbage til Faderhuset, koste hvad Møie og Besvær det koste vil; den, som ynkes over hendes Nød og giør, hvad han kan for hendes Vel, han skal rigeligen erstattes i det tilkommende Liv. Der skal han faa nyde evig Glæde og skinne som Solen i sin Faders Rige i al Evighed,—udtalt og ønsket ifra det høie Himmelens Slot i alle Verdens Tider af den treenige Gud Fader, Søn og Helligaand.

Indsendt ved Josefine Lura,
Thief River Falls, Minn.

At finde Feil hos sin Næste er ingen Kunst, men det falder vanskeligere at hjælpe ham til at aflægge den.

Digitized by Google

Den rige Yngling.

——

— —Jesus Kristus er den rige Yngling. O, kunde jeg male ham for eders Øine! Han er Himlens Kongesøn, og hans Herlighed er fra Evighed. Hans Rigdom er hans Faders Kjerlighed og den Helligaands Enhed. Ved ham blev Verdener skabt, Millioner af Engle elsker og ærer ham. Men hvor forunderligt, —trods al den Rigdom bar hans Hjerte paa en tung Sorg. Et fattedes ham endnu! Og det, som fattedes ham, det var Menneskene, de fortabte Syndere, dem droges hans Længsel imod, dem sukkede hans Sjel efter. Alle dem ha: han elsket fra Evighed af. Og saa ved I, hvorledes det gik til. „I kjender jo vor Herres Jesu Kristi Naade, at han for eders Skyld blev fattig, der han var rig, paa det, at I ved hans Fattigdom skulde blive rige“ (2 Kor. 8, 9).

Ja, han blev fattig; han havde ikke et Sted at helde sit Hoved til, skjønt Ræven dog har Hule og de vilde Duer deres Rede; han blev fattig; hans Fader og Gud forlod ham; Døden gjør et Menneske saa fattigt, saa fattigt, og Døden maatte han lide;—og saa blev vi rige, rige paa hans Faders Kjerlighed, rige paa Kræfter til at seire over Synd og Død, rige som Arvinger til hans Herlighed i evig Ungdom.

Sig, hvad fattes ham endnu? Der fattes ham endnu nogle Syndere, som han kjøbte saa dyrt med sit Blod, men som endnu vandrer paa de vilde Veie ned mod Fortabelsens Afgrund og ikke vil høre den gode Hyrdes kaldende Røst.

Er det dig han endnu venter paa, vend da om idag og bed ham saa inderlig om Tilgivelse, fordi du har behandlet ham saa ligegyldigt og hensynsløst og syndet mod Himlen og din Fader!

Og I, som selv blev fundet og blev rige ved hans Fattigdom, gjør nu eders Frelser rig, idet I deler eders Rigdom med de vildfarne Syndere og bringer dem ind for Frelserens Fødder!

Thi saa længe der er en Synder, et Menneske, der ikke har villet omvende sig fra sin Synd og Vantro, saa fattes der endnu den rige Yngling et i hans himmelske Lykke.

(„D. L. Missionær.“)

Menneskefrygt.

——

Menneskefrygtens dødelige Snare
Tusinde Sjele har bragt ud i Nød,
Sløve og utro, Menneskeskarer
Forsmægter og kvæles i Afgrundens Glød.

Kor: Vil du tage dit Kors for at følge
Guds Lam,
Og Sandheden forsvare, ihvor du
frem?
Om du frygter for Mennesker, du
bringes til Fald,
Sau bestem nu idag, hvem du tjene skal.

Mange frygtagtigen Sandheden dølger,
De skulde vidnet men har ikke Mod;
Synderen dør, men Ansvaret følger
Hver Sjel, som er skyldig i Synderens Blod.

Kor: Vil du tage osv.

Vaklende Sjele, sønderriv Vandet,
O, fat dog Mod, alle svigtende Knæ
Optag dit Kors og bedrøv ei Aanden,
Halvhjertet Taushed faar Hyklernes Løn.

Kor: Vil du tage osv.

Arme Pilatus af Menneskefrygten
Dømte Guds Søn mod Samvittigheds Røst,
Saul paadrog sig Jehovahs Tugten
Og døde med Sværd i sit kvalfulde Bryst.

Kor. Vil du tage osv.

Og selv Herodes, som vil blive æret,
Ender sit Liv i den kvalfulde Død;
Petrus for Tjenestekvinden forfærdes;
Fornægter sin Jesus og kom ud i Nød.

Kor: Vil du tage osv.

Digitized by Google

Jeg vil tage mit Kors for at følge Guds Lam;
Og Sandheden forsvare, ihvor jeg gaar frem.
Jeg ei frygter for Mennesker men stoler paa Gud
Det er saligt og herligt at lyde hans Bud.

Kor: Vil du tage osv.

Fiendeskarer flyate som Avner,
Naar Gud sig reiser til Zions Forsvar;
Ingen kan hindre Jehovavognen,
Naar salig Profeten til Himmelen for.

Kor: Jeg vil tage.

En Ungdom.

Mit og dit.

En gammel Lærer har inddelt Menneskene i følgende 4 Slags:

Det første Slags siger: „Hvad der er mit, er mit, og hvad der er dit, er ogsaa mit."

Det andet Slags siger: „Hvad der er mit, er mit, og hvad der er dit, er dit."

Det tredie Slags siger: „Hvad der er mit, er dit, forudsat at det, der er dit, ogsaa er mit."

Det fjerde Slags siger: „Hvad der er mit, er dit."

Til det første Slags hører alle Tyve og Kjeltringer; til det andet alle de der holde af at skjøtte sig selv, og som ikke ville komme andre for nær;—til det tredie de, der gotte sig ved gjensidigt Venskab og Tjenstvillighed;—til det fjerde de, der ville ofre noget for Næsten uden at tænke paa nogensomhest Gjengjæld.

Til hvilket Slags Menneske hører du?

O, Herre, min Gud, du mig give
Bestandighed i mit Haab!
Lad intet i Verden mig rive
Fra Naaden, jeg fik i min Daab!
Lad Troen i Vekst tiltage
Og vokse sig stor og stærk,
Indtil jeg af Verden skal drage,—
Da krone du Naadens Verk.

Kinamissionen.

Fra Anna Lee.

Seiliang, Juli 21, 1907.

Kjere Broder og Søster Wold!

Som Dagene er saa skal Styrken være.

Vi ankom hertil den 18de, saa vi har netop kommet i Orden. Tænk, vi er nu ikke flere end hele Missionen kan spise ved et kinesisk Bord (8). Det føles saa tomt og forunderlig, man kunde næsten tro, vi var paa et andet Sted.

Gud være Lov, vi er nu nogenlunde friske alle sammen baade smaa og store i vor Mission. For min Del har jeg ikke følt saa vel siden jeg kom til Kina, let og frisk som en Fisk, før har jeg følt tung og træt, men det gjør jeg ikke nu.

Den svenske Mission har været meget besøgt af Dysenteri. Sjøquists lille Gut døde deraf, og flere har faaet den. Johnson har været meget daarlig, nu ligger Miss Norberg meget syg deraf, dog idag bedre. Matsons Børn har havt den, Mrs. Matson og Mrs. Sjøquist har ogsaa havt lidt deraf.

Andres staar det bra til med, de skal nok hjem til Vinteren efter Nytaar, da Andre har resigneret fra Missionen. Det er tungt, at det blir slig, men hvad kan vel gjøres, kan Folk ikke leve i Fred med hverandre, da er det bedre at skilles.

Vi synes det er haardt, naar vi blir prøvet med Sygdom og Død i vor Mission, men det er at sige Naade mod, hvad vore Nabomissioner har prøvet i Uforligthed med hverandre. Maa Gud faa bevare os slig, at vi blir sparet for disse Ting; vi har Betingelse for Velsignelse, naar vi staar sammen. Gud hjælp os til altid at gjøre det.

Nei, I maa snart komme tilbage, det gaar ikke an andet. Landahls var meget trætte, naar de kom til Fjeldet, men jeg tror de begge vil blive bedre. Mrs. L. synes atter at fatte Mod og faa ny Lyst til at leve. Børnene er friske alle sammen. Jeg spiser

Digitized by Google

hos Landahls isommer. Miss Hodnefield og Nilson har eget Husholdning. Miss H. har været rigtig frisk siden hun kom fra Shanghai, ja saa frisk, at det var umulig at være paa Fjeldet, og saa ned til Byen 3 a 4 Dage og saa kom hun tilbage syg, men det er intet nyt naturligvis.

Tror, det blir hyggeligt paa Fjeldet i Sommer; alle Kilens er meget hyggelige Folk. Ja, vi trænger at komme sammen og samle aandelig Styrke. Gud være Lov, det syntes i det sidste før vi reiste hjemmefra at blive mer Alvor og flere af de kristne begyndte at faa bedre Vidnesbyrd. I ved, at en Dag synes det lyse komme frem og en anden det mørke, dog tror jeg, her snart vil komme en Tid, naar Folket rundt saar en dybere Erkjendelse af Sandheden. Ja vi hungrer alle efter at se og høre dem bede Tolderbønnen i Stedet for at bede bort i Veir og Vind.

Ja nu venter vi paa at faa høre fra Aarsmødet, det skal være af Interesse, at se om Missionen, haaber den faar sin Del.

Lev inderlig vel, hilses fra Landahls, hjertelig hilset. Eders i Herren

Anna Lee.

* * *

Seiliang, Aug. 29, 1907.

Pastor C. C. Holter,

Kjære Broder i Herren!

Tragter efter det som er oventil, ikke efter det som er paa Jorden.

Ja idag har vi Afskedsmøde her paa Seiliang med Nadverdsnydelse. Det er godt før vi skilles tilsammen at nyde Kristi Legeme og Blod.

Afskeden har noget vemodsfuldt med sig og Tanken gaar tilbage paa Foraarets Erfaring, og man spørger sig selv, næste Aar, naar Missionsvennerne samles her paa Seiliang, mon jeg skal faa være med? Det kunde jo ikke være noget bedre for ens egen Del end at flytte hjem og faa modtage Sabbatshvilen, men naar vi ser denne myldrende Skare af Hedninger, som endnu ikke kjender ham fra hvem de er udsprungne, da raaber vi: Giv os en lang og virksom Arbeidstid, ja at mange kunde faa modtage den Frelse, som er beredt for alle Folk.

Mange er de Bønner, som opstiger for Hedningemissionen nu, naar der rundt i de forskjellige Lande gaar saa mange aandelige Vækkelser. Det har været mig til stor Velsignelse at modtage Breve fra Vennefloken i Norge, ja fra dem, som en har kjendt fra Barndommen af, at de nu under denne aandelige Vækkelse som paagaar, har som en af sine stadige Bønneemner Kina for Golgatha, hvor det giver Mod, naar en atter og atter bliver mindet om, at mange er de, som staar med os i Kampen, ja som løfter os paa Bønnens Arme op til Gud, og naar vi da udaf Guds Ord ser de mange og store Løfter om Bønhørelse, samt kommer ihu, hvorledes Herren indtil idag har opfyldt vore Begjæringer, da fyldes Hjertet med Tak og Pris til ham, som har gjort alt saa vel for os, og vi maa som Tolderen slaa os for vort Bryst og sige: Gud vær mig arme Synder naadig, der nogen Gang kan sidde ned i Mismod og tvile paa dine Løfter. Naar vi ser paa os selv hvad vi er, og hvad vi kan, er det ikke underlig, at vi blir mismodige, men naar vi saar se ud fra os selv og fæste Øiet paa Kristus, da faar vi Mod til at leve og til at arbeide: thi hans Aag er gavnligt og hans Byrde let.

Her blev et udmærket godt Aar og det vil nok have sin Indflydelse for vort Missionsarbeide. Vi venter paa et velsignet Arbeide. Vi er meget taknemmelige baade til Gud og Vennerne for, at vi nu skal faa flere Arbeidere.

Det er nu allerede saa svalt, at alle begynder at gjøre sig færdig at reise hjem enhver til sit Arbeide.

Hjertelig være I og alle Missionsvenner hilset.

Eders i Herren

Anna Lee.

* * *

Har du intet at sige, saa ti heller stille end at give din Tunge Beskjæftigelse med at laste andre.

Digitized by Google

Fra Rönning.

Fancheng, Sept. 18de 1907.

Kjere Br. Holter!

Det er alt sent paa Kvelden; men jeg maa forsøge at skrive lidt til dig, før jeg gaar til Hvile. Har nu havt det travelt med at hvidvaske og male Huset og komme i Ordning efter Nedflytningen fra Hsie-liang. For mig falder nu alle Ting mere besværligt. Jeg har mistet meget. Men lad mig denne Gang bære min Sorg og Smerter for mig selv. Imorgen maa jeg en Tur ud til Udstationerne og bliver borte nogle Dage Om et par Uger tænker jeg paa at begynde en liden Evangelistskole. Høiskolen er atter i fuld Gang efter Sommerferien. Skolen gaar meget bra iaar. Men, hvordan gaar det med at samle Penge til Grund og Bygning for Høiskolen? Det er en af Missionens vigtigste Gjerninger for nærværende. Med Tak til Gud glæder vi os over, at vi nu endelig skal faa en Lærer for Skolen, en Mand, der udelukkende kan ofre sig for dette Arbeide Maa Gud faa velsigne og bruge ham i rigt Maal. Der bør bedes, skrives og arbeides meget for denne Sag. Men jeg formaar saa lidet. Jeg føler Lyst til at være med i alt Arbeidet—men jeg orker ikke at overkomme alt. Er saa inderlig glad for, vi nu faar flere Kræfter i Marken.

Sidste Vaar anmodede Bestyrelsen mig at blive fremdeles herude—om det var muligt. Det var mig kun en stor Glæde at faa være lidt til Hjælp nu da det trængtes mest. Endnu skal jeg forsøge til næste Aar. Da bliver det 7 Aar. Det er nok. Jeg tør ikke være længer. Jeg har stort Ansvar for mine mange smaa.

Jeg har just skrevet lidt til Formand Oppegaard og omtalt min Stilling og mit Ønske. Kan jeg nu faa holde ud og arbeide en 7—8 Maaneder, saa er det alt jeg drister mig til. Da maa jeg faa fuldstændig Ro og Hvile for en længere Tid, om det er muligt. Tror nok, at Synoden vil indse det og unde mig en Fristund efter Stormene. Som du ved, var det paa Tale, at jeg skulde blive Broder Heibals Eftermand Hannah levede den Gang, Vennerne sendte Kaldet. Det var en Opmuntring for hende. Vi havde enda Haab og Fremtids Planer. Saa kom Forandringen. Den tog mig ned. Forholdene herude gjorde, jeg maatte være længere end tænkt. Da indsaa jeg klart, at jeg ikke turde love at optage Præstegjerningen med det samme, jeg kom hjem.

Du ved, vi tænkte paa at gaa til Canada for det første. Nu er jeg kommet paa den Tanke igjen. Min Søster Hildeborg, som har været i Amerika før, reiser til Vaaren til Canada. Tænker at faa hende til at holde Hus. Muligens 2 andre af mine Søskende kommer over. Da vil vi atter faa et Hjem og have Børnene tilsammen endnu en Tid. Ja det var sandt. Du maa ha mange mange Tak for Brev og hjertelig Tak for, at du vil faa Søstrene i Menighederne til at gjøre lidt Klæder for mine stakkels smaa. Gud lønne dig og dem. Havde nok helst ønsket, det havde været anderledes,—men Gud skal nok hjælpe os igjennem til vi atter samles hjem i de evige Boliger

Broderligst din hengivne
H. N. Rønning.

* * *

Pastor Th. Himle med Familie, samt Dr. Robert A Anderson, seilede fra Seattle den 29de Sept.

Swen Himle er bedre og er tilbage i sin egen Afdeling.

„The Chinese Recorder" fortæller sine Læsere, at vor Mission i Kina har kun 9 Lærere, 12 Stationer, 262 Skolebørn og 130 kristne. Hvorfra det har faaet denne Opgave er ikke godt at vide.

Lige misvisende er „Educational Directory" for 1905. I den har H. S. 2 Missionsstationer i Kina.

A. O. O.

Dersom Menneskene strøede ligesaa mange Blomster paa deres kieres Livsvei, som de taarner op paa deres Ligkiste, hvor lykkelige vilde de da ikke gjøre dem, og hvormange bitre Bebreidelser kunde der da ikke spares efter deres Bortgang!

Digitized by Google

Tanker og Paamindelser.

(Slutning.)

Ja, Kristi Død og Opstandelse gaar saa langt, at den tvinger alle til at opstaa. Men ve da alle dem, der er nødt til at opstaa med den gamle adamitiske Sjel, som har glædet sig i Synden. Stakkels dem, hvor skal de nu hen, de er nu hjemløse, og derfor maa de bort fra Gud, han var aldrig noget for dem alligevel, og hos ham kunne de ikke bo i Lysets og Livets Land. Der vilde de slet ikke trives og derfor maa de bort til Dødens Svælg. O lad dig dog advare, du Syndens Barn paa Jord. Saavidt vi kan se, var der allerede dengang dem, som tog Naaden forgjeves. Og nu, ja der er snart sagt ikke den til, om de vælter sig i Synden som Soen i Skarnet, medmindre de trøster sig ved, at Naaden i Kristo den dækker over alt. De synes at være (som Apostelen siger) to Gange døde og oprykte med Rod. Jeg har hørt Mennesker, mange af dem, paa mine Vandringer rundt som siger: Ja, det ved vi nok, Gud staar med aabne Arme han, om vi blot vil komme tilbage, og saa kan de vælte sig i Synden, men Gud skal være færdig, det er de saa sikre paa, de korsfæster og myrder aandelig talt den Herre Jesus hele Dagen igjennem med sine Synder, men det er ikke saa nøie med den Ting. Det er et Guds Under, at han ikke slaar dem ned med et Slag. Da man i vor Tid igjen begynder at preke mere og mere om Daaben, saa lad ogsaa mig faa preke lidt om den. Nei om Forladelse, det er ikke mig, det er Paulus, se her: Vide I ikke, at vi, saamange som er døbte til Kristum Jesum, er døbte til hans Død, Rom. 6, 3. Og her er det efterfølgende Vers 4 af Kap. 6. Vi er altsaa begravne med ham ved Daaben til Døden, paadet at ligesom Kristus er opreist fra de døde formedelst Faderens Herlighed, saa skulle ogsaa vi vandre i et nyt Levnet. Besynderlige Udtryk! Begravne med ham. Den, som tiltrods for disse Bibelens stærke Ord: „Døbte til hans Død", „begravne med ham ved Daaben til Døden" alligevel kan deltage i Verdens Letsindighed og føie sine Lyster, de har ingen Forstand paa, hvad Kristi Død betyder. Vi bruger sommetider dette Udtryk: Han er levende begraven, iblandt er dette bogstavelig sandt, men dette Udtryk bruges ogsaa i en anden Betydning. Der var nogen lidt siden, som spurgte en agtværdig jødisk Familie, hvorledes det stod til med deres Søn, en haabefuld ung Mand. Faderen svarede, han er baade død og begraven (Sønnen var nemlig blevet en levende Kristen) og dette var for dem den største Skam, derfor dette Udtryk. Altsaa at være døbt er at være død og begravet med Kristo; thi da har man mistet og mister hver Dag sit Liv. Da er man ikke længer sin egen Herre, men som Luther saa vakkert har det i Forklaringen af den anden Artikel „paa det jeg skulde være hans egen som en synderlig Ting".—At leve Kristi Liv, det er, hvad Daaben forpligter os til, og giver os Kraft og Styrke til, naar vi stedse vaager og beder, og dette er intet Slaveliv, men den høieste Lykke. Det maa jo kaldes Lykke at ville det samme som Gud vil, selv om min egen Vilje maa dø. Den døbte, døde og begravne Paulus, han siger jo dog: Jeg agter alt for Skarn og Skade mod Ypperligheden af Kristi Person ved hvem Verden er mig korsfæstet og jeg Verden. Paulus havde intet andet at rose sig af end Jesu Kristi Kors. Men leves der i Almindelighed et saadant Liv midt inde i de vi kalde kristne Menigheder, eller Kristi Legeme, hvilket jo er det samme? Hvorledes ser den ud denne Kristi Menighed eller dette Kristi Legeme? Holder det paa at gaa i Forraadnelse? I vor Tid især, da Lægevidenskaben har taget et Opsving som aldrig før, saa haster man med at tage ud det onde Øie, at det ikke ogsaa skal smitte det andet, saa at man bliver stok blind. Jeg mødte igaar borte i Gaden en Mand, som drog sig afsted paa Stumperne, hans Ben var amputeret ovenfor Knæerne. Jeg forstod at Livet var kjert—og at dette var gjort for at frelse det. Og Paulus som just holder paa at preke for os nu, han siger i en anden Forbindelse, men som aldeles passer indenfor den Ramme, hvor vi bevæger os: „Afskjærer dog de onde fra eder selv." Hvorfor? for at ikke dette døde Lem skulde sætte

Digitized by Google

Koldbrand i hele Legemet. Derhen tyder ogsaa Jesu Tale, endskjøndt det er til den enkelte kristne saa er dog Paralellen der. Dersom dit Øie forarger dig da riv det ud og kast det fra dig. Det er dig bedre at gaa enøiet ind til Livet, end at have to Øine og kastes i den evige Ild, hvor deres Orm aldrig dør og deres Ild aldrig slukkes." Slige Kneb som Annanias og Saffira bedrev blev dengang straffet med Døden. Men den Synd, som de bedrev, var ikke noget andet end som hundreder af vore Dags kristne (gjerrige Mammons Trælle for hvem denne Verden er alt) kun vilde kalde „kristelig Forsigtighed." Vil jeg af Daaben bramme og af min Jesu Død, o hvor maa jeg mig skamme om jeg, som er gjenfød, ei kaster Boldt og Baand paa Synden, naar den fødes, at den maa daglig dødes ved Herrens kraftig Aand.

Det bringer mange underlige Tanker ind i Sjelen at se alt dette Sammensurium i det vi kalde „kristne Menigheder". Der findes snart sagt ikke Herrens Tugt mere. Fraadseren og Drankeren, Løgneren—den gjerrige, ja snart alle som bare vil komme, de kommer op til Nadværbordet. Der knæler disse Lastens Trælle sammen med Guds fattige Børn, som dog omend i Skrøbelighed forsøger at vandre Jesu Evangelium værdig, og som dog under alt har Himlen til sit Maal. De drikker alle disse (for endnu engang at bruge Pauli Ord) af Kalken til at være en Aand. O Gud, hvad skal der blive af dette Babel tilslut? Om man kunde græde Blod og græde og bede Nat og Dag! Der var en som græd og bad og svedet Blod. Dersom ikke han kan finde Raad, da er der nok desværre ingen anden som kan. „Giften i Tidens Veir og Vind truer at røve os Livet." Og nu et Ord tilsidst med Hensyn til Kristi Død. Han døde for os. Han døde den naturlige Død, idet Sjel og Legeme skiltes ad. Han smagte Helvedes og den evige Døds Kvaler for Slægten for alle, og derfor maa alle opstaa. Og derfor heder det om den sidste Folketælling: Og om nogen ikke fandtes skrevet i Livsens Bog blev han „kastet", mærk dig Udtrykket min Ven, se her er Magten. „Han skal frelse de fattiges Sjele, men knuse Voldsmanden" Sal. 72, 4. Kastet i Ildsøen, hvilket er den anden Død. Aab. 20, 14. 15. Den første Død, Døden i Adam, er som før sagt løftet af Slægten ved Kristi Død. Han døde for alle. Der staar, at Døden og Helvede blev kastet i Ildsøen og at dette var den anden Død. Vi læse i 1 Kor. 15, 25. 26: „Thi ham (Jesus) bør det at regjere indtil han har lagt alle Fiender under sine Fødder. Den sidste Fiende som tilintetgjøres er Døden." Hvad er det for en Død Paulus her taler om. Den Død, som kom ved Synden, og her kan vi ikke kun blive staaende ved Adams Fald, thi som før nævnt, der var Væsener som ved Synden havde skilt sig fra Gud før Menneskets Fald. Disse Væsener har ogsaa siden de faldt fra Gud faret omkring snart sagt alle mulige Steder. De er i Døden og er døde—men paa Jorden farer de omkring som „brølende Løver", men vi finde dem ogsaa i Himlen. Michael stred med dem der. Den Magt som denne Aandehær har er frygtelig. Jesus kalder Anføreren denne Verdens Fyrste. Naturligvis du kiere Guds Barn, du ved, at deres frygtelige Magt her den ligger i Synden hos Mennesket. Tag Synden bort fra Jorden og Satan var med engang husvild her. Nu der kommer en Dag, da alle skal opstaa og ingen Død og Begravelse mer skal finde Sted, og det Dødens Rige, hvori Satan og alle ugudelige fandt sig saavel tilfreds i, det skal tilintetgjøres 1 Kor. 15, 26. Men som det ikke lykkedes for Jesus at faa skilt disse Mennesker fra Synden her i Naadens Tid og som vi har seet, Synden bringer Død med sig, og vi saa, at dø, det var at være skilt fra Gud. Vi saa ogsaa, at al Synd gjør Mennesket ulykkelig, at den som saar i Kjød saa sikkert maa høste Fordærvelse deraf. Ja det ser vi saa klart allerede i dette Liv. Nu da, da en hel Del af Slægten elskede og vilde elske Mørket mere end Lyset og som før sagt, det lykkedes ikke Jesus at faa dem skilt fra Synden. Han havde smagt Døden for der s Synd ogsaa, det var ikke Synden som saadan, der kunde fordømme dem; „thi Kristus døde til bestemt Tid for ugudelige", for alle ugudelige. Stakkels dem, Jesus kunde ikke faa skille Dran-

Digitized by Google

keren fra sit Glas, ikke Løgneren fra sin Løgn, ikke Sladreren fra sit Sladder, ikke den forfængelige fra sin Pragt, ikke den gierrige fra sit Pengeskrin o.s.v. Dette Dødens Rige, som før sagt, der hvor Satan og alle disse trivedes saa vel, disse Slangens „Livsdage" til at „saare Menneskets Hæl", det blir nu alt ved Kristi Død tilintetgjort. Det vil sige, Kristi Død og Opstandelse er Aarsagen til den nye Menneskeslægt, til den nye Himmel, til den nye Jord, til den sukkende Skabnings Frigjørelse, til den nye Sang, til det andet Paradis o.s.v., og da blir dette Dødens Rige ødelagt eller som Paulus har det i 1 Kor. 15, 25. 26. Ham bør det at regjere indtil han har lagt alle Fiender under sine Fødder. Den sidste Fiende som tilintetgjøres er Døden. Nu kan Satan og alle som elsket og tjente Synden ikke længere fare rundt. Selv Helvede er nu for godt til dem. Eller lad os bruge Bibelens Ord: „Og Døden og Helvede blev kastet i Ildsøen, hvilket er den anden Død." Aab. 20, 14. Djevelen og dette hans store Følge, de var saa store og brede her, at de kaldte Jorden efter sit Navn, „dette er mit, alt det dit Øie kan se over der er mit" o.s.v. De trampet den retfærdige under sine Fødder, gjorde Rummet trangt for dem, men nu kommer Gjengjeldelsen, nu blir Rummet trangt for dem. De maa nu pakke sammen og tage Døden og Helvede med sig langt, langt bort fra Guds Ansigt.

Læser, det har kostet meget at skrive ned disse Linjer, kanske mere end nogen tror. Ak Gud, at ikke altfor mange af vort kjære norske Folk skulde blive nødt til at raabe til Bjergene og Høiene om Skjul. Ja, og alle de andre Folk da—ja og de hundreder af Millioner Kinesere da, der hvor Gud har ladet os som Samfund faa gjøre et saa storartet Arbeide. Gud være Tak for alt. Hver Gang jeg ser paa Billedet af vore 4 hjemgangne Missionskvinder, som jeg fik fat paa paa Aarsmødet, da maa jeg takke Gud. Syng høit du Guds Barn, som strøver og arbeider for Missionen hjemme og ude i Kina. Disse Kvinder har ikke levet forgjeves. Nei og atter nei. De vil tale til Kineserne for Aar som kommer om, hvordan de kristne lever og hvorledes de kan dø.

Og nu Ven, der du bor og bygger rundt om i vort Samfund, du kan vel synes at mange Ting kunde være gjort anderledes, og at vor Gjeld ikke havde behøvet at se slig ud som du hørte paa sidste Aarsmøde. Ja, naar jeg ser tilbage paa mit Liv, saa ser jeg, at der var saamange Ting, som kunde været gjort saa langt anderledes, men jeg kan ikke slutte at leve nu for det. Det eneste for mig er, at jeg kunde leve viseligere i de kommende Dage. Gud skal jo først og fremst have Tak for alt. Naar vi tænker over, hvad vi som Samfund havde og kunde bære 15 a 20 Aar siden og hvad vi ved Guds Naade bærer idag, da har vi vist meget at takke Gud for. Lad mig faa Lov at sige til vort Samfund, som Jesus sagde til Martha: Tro, saa skal du se Guds Herlighed. Aa lad mig faa Lov at sige til eder alle, liden og stor, vær snil og gjør, hvad I kan. I, som har gjort meget, bliv ikke træt. I, som har gjort mindre, men som har Evne til at gjøre mere, gjør det snart Ven, og Gud vil „fylde Melet i Karet" igjen. —Det er en liden Stund, saa er vort Dagverk tilende. Lad os alle sætte ind en fuld Dag for Jesus. Hermed en hjertelig Hilsen til alle „Budbæreren"s Læsere.

Theo. Hanson.

Fra Arbeidsmarken.

De af Past. S. O. Heidal hidtil betjente Menigheder ved Radcliffe, Ia. har udstedt Kald til Past. J. M. Wick i Toronto, S. D. Om Wick kommer til at antage Kaldet vides endnu ikke.

Rev. R. U. Evjenth har antaget Kald fra Viktor Menighed, Vernon, S. D., og har resigneret fru Trefoldigheds Menighed i Madison, Wis. Rev. A. J. Krogstad, Crookston, Minn., er kaldt som hans Eftermand.

A. J Krogstad har modtaget Kald fra Menigheder i Michigan. Ligeledes har han modtaget Kald fra Trefoldigheds Menighed i Madison, Wis. Enten n kommer

Digitized by Google

til at antage noget af disse Kald, eller forbliver i Crookston, er ikke afgjort.

I St. Pauli Menighed i Minneapolis, Past. Norstads Kald holdtes forleden Aften Menighedsmøde. Der optoges 26 nye Medlemmer i Menigheden. Man vilde straks gaa tilværks og samle de $113, som denne Menighed var ilignet til Professorløn dette Aar.

Past. B. K. Barstad med Hustru blev nylig af sin Menighed overrasket med en Vennegave af omtrent $140. De ønsket nemlig at yde sine kjære Prestefolk en liden Hjelp til at sætte sig istand med „Furcoats" for Vinteren. Mrs. Barstad modtog nylig før $20 som Forære fra Pigeforeningen.

Pastor og Mrs. Wee fik nogle prøvefulde Uger i Bergen idet deres Barn laa sygt i næsten to Maaneder. Den sidste Skrivelse fra dem var afsendt den 10de Okt. og kom her den 25de. Vi lader Wees Brev trykke her i Bladet og deraf vil sees, at Barnet er bedre og at Familien er paa Vei til Kristiania. Vi haaber i en nær Fremtid at faa høre fra dem fra Norges Hovedstad.

Hr. K. J. Caspersen, som det sidste Aar har virket i Ada Kreds, og i Sommer betjent Winsor Kaldet, afslutter sin Virksomhed der Søndagen den 25de Oktober. Efter at have været paa Kredsmødet i Greenbush, reiser han til Red Wing Seminarium forat studere. Broder Caspersen er meget afholdt af Folkene, hvor han har arbeidet, og de vil savne ham naar han reiser fra dem.

Sognepræst Klovstad i Loddingen har udtalt sig enig med Pastor Konow i Bergen. Ligeledes negter han, at der er Gjenfødelse i Daaben og at vi ikke faar Jesu Legeme og Blod i Nadveren. Vi spaar, at vor Regjering lader ham i Fred. I „Morgenbladet rettede han for nylig et Angreb paa Lægpredikanterne, disse „omstreifende Fanatikere", som han kaldte dem.

„Hjemlandsposten."

Alle rettænkende Mennesker maa glæde sig over alle Tegn paa Fremgang i Guds Riges Gjerning og over at Syndere vender sig i Sandhed til Gud og søger Frelse. Fra en Korrespondent i St. Paul vil vi faa høre og se, at det tegner godt med Broder Johansens Virksomhed i denne store By. Vi siger derfor: Lykke til! Og Gud velsigne vor nye Medarbeider, saa han maa faa baade Noten og Baaden fuld!

Pastorerne J. F. Adriansen og J. O. Seleen har nylig besøgt St. Peters Menighed, Moscow, Idaho. De stansed nogle Dage. Flere Møder holdtes baade i Byen og paa Landet og disse Brødre afla kraftige Vidnesbyrd om Synd og Naade. Vi siger hjertelig Tak for Besøget.

Past. Adriansen stansede nogle Dage i Selbu Menighed ved La Crosse, Wash. og prædikede flere Gange. Denne Menighed har kaldt ham til sin Præst, men om han antar Kaldet vides endnu ikke. J. K. L.

Pastor Ivar A. Johansen er nu i fuld Virksomhed blandt vort Samfunds to Menigheder i St. Paul og udøver en velsignet Virksomhed. Der er i St. Paul tusinder af norske Folk, der staar udenfor al kirkelig Forbindelse og Pastor Johanson er utrættelig efter at opsøge disse og faa dem til Herrens Hus og det synes at lykkes. Menighedens Forsamling forøges stadig, saa at Kirkerne allerede nu er fyldte og tegner til snart at bli for smaa. Omkring femti har begjæret Optagelse i Menighederne og flere forventes at slutte sig til.

Pastor Johansens Forkyndelse slaar an ogsaa i St. Paul. Folket kommer til Kirkerne, lytter til og kommer igjen. Forkyndelsen er den gamle og dog altid ny. Basunen giver en tydelig Lyd.

„Kom og se" var hans første Tekst i St. Paul, som og siden har været Tonearten i alle hans Prædikener. Intet Under derfor at Menighederne ere glade og taknemmelige.

En Velkomstfest — Takkefest — blev arrangeret i Østre Kirke forleden. Paa Grund af Trængselen maatte Kirken saavelsom Basementet tages i Brug. Her fik man sammen en hyggelig Kveld med Forfriskninger baade legemlig og aandelig. Præsten blev overrasket med en liden Pakke fyldt med Sølv

Digitized by Google

og Guld. Koret sang nogle af sine deilige Sange. Menighederne følte ved denne Anledning Trang til at sige Præstefolkene: „I gjorde vel at I kom." Alle ved at Kaldet til St Paul ikke blev antaget for timelig Vindings Skyld, og Menighederne paaskjønner det og er Pastor Johansen taknemmelig for at han havde Mod nok til at gaa til St Paul.

Maa Gud fremdeles velsigne Pastor Johansens Stræv og give ham en lang og frugtbringende Arbeidsdag. Korr.

Bekjendtgjörelser.

Medlemmerne af Indremissionsbestyrelsen indkaldes herved til Møde i Red Wing, Minn., Torsdag den 7de Nov. Kl. 2 Eftermiddag.

M. G. Hanson. Formand.
H. H. Elstad, Sekretær.

Kinamissionens Høstmøde.

Om Gud vil, bliver Kinamissionens Høstmøde afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Hamilton Co., Iowa, Pastor E. J. Eastvolds Kald, den 10de, 11te og 12te December førstkommende.

A. O. Oppegaard, Form.
G. E. Gjerstad, Sekr.

Eidsvold Mgd., Pierce Co., Wis., Pastor O. S. Melands Kald, ønsker et Kredsmøde afholdt hos sig den 8—10 Nov., altsaa Fredag, Lørdag og Søndag. Paa Søndag Kirkeindvielse. Presterne vil behage ordne sig saa, at de kan være over Søndag. Mødet begynder den første Dag med Prediken Kl. 10 Form. Samtaleemne Sal. 1. Skyds møder i Red Wing Dagen før Mødet. Bethlehems Mgd. af samme Kald ønsker et Samtalemøde Mandag og Tirsdag. Altsaa den 11te og 12te Nov. Forsøg, Brødre, at være med ogsaa paa det Møde. Herren lade det lykkes.

De, der benytter Burlingtonbanen, tager af i Bay City, hvor Skyds vil møde dem. De, der kommer med Milwaukeebanen, tager af i Red Wing. Dersom man paa Forhaand vil skrive til Pastor O. S. Meland i Red Wing, vil han sørge for, at Skyds afhenter de besøgende. M. J. Westphal.
A. A. Dahl.

Ada Kreds holder, om Gud vil og vi leve, sit Aarsmøde i Eagle Bend, Pastor Simonsons Kald, den 12—15de Nov. Samtaleemne: Joh. 6, 22—40. Gud velsigne Mødet!

Toget, G. N., kommer til Eagle Bend fra nord Kl. 11:20 Form. og fra syd Kl. 3:40 Eftерm. Besøgende til Mødet modtages paa Stationen.

G. E. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Turtle Mountain Kreds af H. S. afholder sit Aarsmøde i Emanuels Menighed, Benson Co., N. D., Pastor J. Krogstads Kald, fra 7de til og med den 10de Nov, 1907. Samtaleemnet: Luk. 8, 4—16. Skyds vil møde de tilreisende i Minnewaukon, Maddock og Leeds Dagen før Mødet. Da dette er Kredsens Aarsmøde, bør Kredsens Præster være tilstede. Ligeledes bør Menighederne være vel representerede. O. P. Svingen.
O. L. Nes.

Paa Indbydelse fra Langford Menighed, Langford, S. Dak., Pastor P. S. Stenersons Kald, holder Madison Kreds sit Aarsmøde derstеds fra 17de Nov. og følgende Dage, som man maatte bestemme. Mødet begynder altsaa Søndag den 17de Nov. med Kirkeindvielse, og det er at haabe, at alle Kredsens Præster vil komme til Mødet. Samtaleemnet bliver: 2 Mos. 13, 21—22. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade.

Paa Kredsens Vegne L. J. Oppedahl.

Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Buxton den 26—28de November førstkommende. Menigheden ønsker mange besøgende og de er velkommen til Mødet.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sekr.

Mayville Menighed, Mayville, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Mayville den 3—5te December førstkommende. Kom mange og kom med Bøn om at være til Velsignelse. L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewik, Sekr.

Trefoldigheds Mgd., Traill Co., N. Dak., Pastor Malkewicks Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens Aarsmøde i Rosville den 14de til og med den 17de November førstkommende. Tema for Samtalen: Rom. 10, 1—13 De, som kommer til Mødet franord, gaar af Toget i Mayville hvor Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet. De, som kommer igjennem Casselton fra syd, løser deres Billet til Rosville. Vennerne ønsker mange besøgende, kom og bed om Velsignelse fra Herren over Mødets Forhandlinger.

L. Langehaug Form.
O. J. Malkewick Sekr.

Stjørdals Mgd., Galesburg, N. Dak., undertegnedes Kald, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde, som om Gud vil, agtes afholdt den 18de til og med 20de November førstkommende. Tema for Samtalen: Gal. 2, 15—21. Vær velkommen til Mødet!

O. J. Malkewick.

Ada Kreds holder, om Gud vil, Møde i Bethlehems og Zions Menigheder, Pastor M. L. Dahles

Digitized by Google

Kald, 22—25de Nov. Samtaleemne: Luk. 15, 11—25. Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Besøgende tager Soobanen til Viking, hvor Skyds vil møde frem. Toget kommer til Viking fra øst hver Morgen Kl. 7:25 og fra vest hver Aften Kl. 8. M. L. Dahle.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Sanborn ev. luth. Menighed, Pastor L. O. Wigdahls Kald, Sanborn, O'Brien Co., Iowa, den 12te til 13de November. Samtaleemne: Hebr. 2, 1—4. Besøgende kommer paa Milw. St. Paul R. R. fra øst og vest. Alle er velkomne. B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Om Gud vil, afholdes et Samtalemøde i Vor Frelsers og Den n. e. l. Menigheder, undertegnedes Kald, Muskegon, Mich., fra den 19de til den 22de Nov. To Dages Møde i hver Menighed. Mødet begynder i Den n. e. l. Kirke den 19de Kl. 2 Eftерm. Samtaleemner: Luk. 11, 5—13 og Hebr. 4, 1—11. Chr. S. Bang.

Ifølge Indbydelse afholder Nordvestens e. l. Indremissionsforening Samtalemøde i Lesje Menighed, Past. O. T. Nelsons Kald, fra 7 til og med 10de Nov. Skyds vil møde i Souris og Landa, N. Dak. Kom mange til Mødet med Bøn om Velsignelse. Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen.
B. O. Klokstad.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor A. H. Trygstads Kald 1ste til og med den 4de November.

Pastor O. P. Svingens Kald, Bottineau, N. Dak., den 6te til og med den 10de November.

Pastor K. T. Strands Kald, Rolette, N. Dak., den 12te, 13de og 14de November.

Pastor O. F. Johnsons Kald, Canbo, N. Dak., den 16de og 17de November.

Pastor N. Okerlunds Kald, Edinburgh, N. Dak., den 18de til og med den 22de November.

Pastor T. J. Knutsons Kald, Grafton, N. Dak., den 24de November.

Kongsvinger Mgd., Polk Co., Minn., Pastor G. O. Monas Kald, den 26de November.

Mayville Mgd., Mayville, N. Dak., Pastor D. T. Borgens Kald, den 27de November.

Pastor O. J. Malkewicks Kald, Traill Co., N. Dak., den 28de og 29de November.

Pastor J. H. Johansons Kald, Horace, N. Dak., den 1ste December.

Pastor A. H. Bergers Kald, Fort Ransom, N. Dak., den 3die, 4de og 5te December.

Pastor M. L. Nesvigs Kald, Litchville, N. Dak., den 6te, 7de og 8de December.

Pastor K. L. Klevelands forrige Kald, Oakes og Omegn, N. Dak., den 10de til og med den 13de December.

Søndre Friborg Mgd. og Friborg Mgd., Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 15de December.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Bed Pastor Mortvedt fra Mrs. S H Osman, Newark, Ill.	100.00
Bed do. fra Ole Everson, Plattville, Ill.	10 00
Bed Pastor Eastvold fra Mrs. G T Borgen, Rose Grove, Iowa	5.00
Bed Past. Westby fra J S Johnson, Stanton, Nebr.	10.00
Bed do. fra Lauritz Jacobson, Stanton, Neb.	4.00
	129.00
Før kvitteret for	7487.17
	7609.17
Til Professorløn: Reier Thompson, Beach, N. D.	2.00
Bed Pastor J M Wick fra Blom Prairie Mgd., Wicks Kald	50.00
Bed J J Lee fra Vernon & Hayfield Kvf., Lasleſons Kald	10.00
Bed Pastor J J Dahle fra Tabitha Mgd., Dahles Kald: Pastor & Mrs. J J Dahle 2, Paul Olson, Ole Paulson, E O Walseth, B Pederson, J C Anderson, G M Johnson, O Aistad, M Gisvold, E A Blanding hver 1, Martin Dahle, Farbahl, Svenson, L Olson, Arthur Olson, Ole Benson, Mrs. Fosſum, Miſs Laura Pederson hver 50c, Othniel Dahle, David Dahle, Edvin Johnson, Mrs. Aistad hver 25c, John Aistad 10c, Jens Aistad, Lea Aistad, Ingeborg Aistad hver 5c	16.25
Ed. Eliason, Gig Harbor, Wash.	5.00
	83.25
Før kvitteret for	1076.83
Kvitteret ved Lillethun	2.00
	1162.08

J. L. Lasleſon.

Til Chicago Kreds Indremission: Balanſe af Offer ved Kredsens Aarsmøde i Primrose	16.35
Fra Hauges Mgd.s Kvf., Norway, Ill., ved Pastor Mortvedt	15.00
Fra Hauges Mgd.s Kvf., Newark, Ill., ved Pastor Mortvedt	20.00
Balance af Offer ved Kredsmøde i Stoughton, Wis.	20.81
	72.16

T. J. Svande, Kas.

Rettelſe: I „Budb." No. 42, Side 989, 2den Spalte, 8de Linje fra neden ſtaar Børnekvartet, det ſkal være: Damekvartet.

Digitized by Google

Forandret Adresse.

Rev. J. J. Lee,
Stoughton, Wis.

Rev. Edw. S. Hovland,
Maddock, N. Dak.

Rettelse.

I Ombrækningen af forrige Uges No. glemte vi at forandre Bladets baade No. og Dtoa. Det skulde have været No. 43 og Datoen skulde været 26de Oktober. Vil vore Læsere være snil at forandre dette, saa man ikke senere blir forvirret ved at finde to Blade med samme No. og Dato.

Rev J A Bergh 06

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Æsker paa 100 Stykker 25 Cents.
I Æsker paa 250 Stykker 50 Cents.
I Æsker paa 500 Stykker 80 Cents.
I Æsker paa 1000 Stykker $1.50.

Send Ordres til
C. Lillethun.
Red Wing, Minn.

„Budbæreren" vil herefter koste til Canada $1.25 istedetfor som hidtil $1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb". sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ærbødigst
C. Lillethun.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augut Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjemmets Minder", 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 1 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold: 1. Allehelgensdag; 2. Red Wing Seminary; 3. Jewell College; 4. Hvorledes Ludvig Harms fik de mange Penge ind; 5. Presteudbannelse en Menighedssag; 6. Story City Indremissionsforenings 13de Aarsmøde; 7. Almindelig Efterlysning; 8. Den rige Yngling; 9. Menneskefrygt; 10. Kinamissionen; 11. Tanker og Paamindelser; 12. Fra Arbeidsmarken; 13. Bekjendtgjørelser; 14. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 45 Lørdag den 16de November 1907. 39te Aarg

Mester, du talte vel.

Baade Farisæere og Sadduscæere kunde bære Had i sit Hjerte til den Herre Jesus, saa længe de ikke nøiere havde undersøgt hverken ham eller hans Lære.

De falske Domme og falske Beskyldninger bliver helst udslynget af saadanne, som ikke kjender hverken Personen eller Sagen. Ofte mener man at have rigtig en Bussemand i denne eller hin, som man rygtevis har hørt noget om, men aldrig kjendt paa nærmere Hold. Træffer man saa til at høre og se en saadan, saa maa man forandre sin Mening.

Det træffer ofte, at naar Frelseren havde talt saa siger man: „Mester, du talte vel", eller: „Som denne har ingen talt", eller: „Og de gav ham alle Berømmelse".

Det vilde da være meget klogere, at man ventede med sine Domme indtil man fik høre og se den Person og Sag man vil dømme om.

I nærværende Tilfælde er det Sadduscerne som ikke troede paa de dødes Opstandelse og paa et evigt Liv, som nok skal gjøre det af med Jesu Lære om den Sag; thi her har været syv Brødre af hvilke den første tog en Hustru til ægte og døde, saa tog den anden hende og døde, og saaledes alle syv. Nu altsaa, hvis Hustru skal hun være i Opstandelsen? Kan du Jesus svare paa dette? Her staar du fast. Men Jesus svarede og sagde: Denne Verdens Børn tage tilægte og bortgiftes, just som de gjorde i Noa Dage, mener han, men de, som agtes værdige til at faa Del i hin Verden i Opstandelsen fra de døde, tage hverken tilægte eller bortgiftes; thi de kunne ikke mere dø; thi de er Englelige og er Guds Børn, idet de er Opstandelsens Børn.

Her er det, som det jo i alle saadanne Tilfælde vil være, det naturlige Menneske saa paa Sagen kjødeligt, men Jesus aandeligt. Mennesket holdt sig til det jordiske, Jesus til det himmelske.

Det hedder derfor med rette, at det naturlige Menneske fatter ikke de Ting, som hører Guds Aand til; thi det er ham en Daarlighed og han kan ikke kjende dem; thi de bedømmes aandelig.

Det er da i Sandhed en stor Naade og Velgjerning fra Gud, at disse ufuldkomne jordiske Forholde ikke skal fortsætte i Himmelen. At blive som Englene er saare meget bedre. Da skal vi bære Guds Billede fuldkommen. Og hvem kan modsige en saadan Lære. Selv de skriftkloge vidste derfor ingen anden Udvei end at sige: Mester, du talte vel. Men om de nu omvendte sig er et andet Spørgsmaal. Hvor ofte hører vi ikke: „dette var en god Prediken". Eller: „Ja her kom Sandheden frem". Men er alle saadanne Bifaldsfolk blevet gode, er de blevne af og i Sandheden?

Digitized by Google

Præsten som Forkynder.

Foredrag ved Sommerskolen i Red Wing af Pastor T. J. Oppedahl.

I Tilknytning til vort Tema: Præsten som Forkynder, vil jeg faa hidsætte følgende Ord af Profeten Esaias: „Hvor deilige paa Bjergene er deres Fødder, som bringer godt Budskab, som forkynder Fred, som bebuder godt, som forkynder Frelse, som siger til Zion: Din Gud er Konge."

Det er ikke noget nyt Emne vi her har for os. Det har baade skriftligt og mundtligt faaet en baade alsidig og grundig Behandling. Naar vi nu igjen skal streife ind paa dette Omraade, kunde man let fortabe sig i Tautologi, tygge Drøv paa hvad andre har præsteret. Dog er det at haabe, at et Emne der har et saadant Omfang og en saa vidtrækkende Betydning, endnu ikke er udtømt.

Til Præstens Kald knytter der sig mange og mangeslags Krav. Men hans specielle Opgave er at vie sine Evner og Kræfter til Forkyndelsen af de guddommelige Sandheder. Han skal ikke være Pave, Kommandant, Kavaller, Landagent eller Spasmager o. l., men Forkynder af Herrens Dyder. Dette skal han være ikke bare teoretisk, men ogsaa praktisk. Han skal passe paa sine Concepter ikke bare i det offentlige men ogsaa i det dagligdagse Liv. Er der mange Øren der merker, hvorledes en prediker, er der ogsaa mange Øine der merker, hvorledes en lever. Den praktiske Dogmatik og den praktiske Etik maa ligesom løbe ihop og danne et sammenhængende hele, ellers kan de blive uden den tilsigtede Virkning.

I nytestamentlig Betragtning hviler jo den Pligt paa alle kristne at forkynde Herrens Dyder, at være Jesu Vidner, Verdens Lys, Jordens Salt osv.; men i mere omfattende Forstand er det Præstens Kald, da han dertil har faaet en særskilt baade subjektiv og objektiv Udkaarelse.

Dette er da et helligt Kald. Thi det er Guds Kald. Men Kaldet, Embedet for saadant helliger ikke Personen, Personen maa helliges for Kaldet. Dette forudsætter ikke blot ekstraordinære Kvalifikationer, intellektuel Udvikling, Karakterdannelse, specielle Forberedelse osv., men først og fremst Selvoplevelsens individuelle Erfaring. Dette: „Jeg ved paa hvem jeg tror," „Kristi Kjærlighed tvinger mig," „ve mig, om jeg ikke prediker", maa være det grundbestemmende for en Forkynder. I modsat Fald leger man kun Komedie med hellige Ting, forestiller hvad der ikke er ens eget.

Kaldet er ufatteligt stort, ikke blot fordi det er guddommeligt, men fordi det har et saa ophøiet Maal. Det tilsigter intet mindre end Menneskets evige Frelse. Denne Frelse der har sin Grund i Guds Kjærlighed, og som har faaet sit sterkeste Udtryk i Kristi Forsoning er betinget af baade Troen, som troes, og Troen, som tror. Tro forudsætter Kundskab, Kundskab Forkyndelse, Forkyndelse en Forkynder. Denne Forkyndelse er saaledes absolut paakrævet. Hvor skulde ellers Mennesket saaledes faa det tilforladelige Kjendskab til Gud saavelsom til sig selv? Hvilken anden Magt end Evangeliet kunde kaste Lys ind i Verdens Nat, beseire Ondskabens Magter, skabe Liv af døde, forene det som er adskilt og adle Mennesket for sin høie Bestemmelse? Alle Forsøg paa at civilisere, kultivere og forædle Mennesket uden Evangeliet vil strande paa den Kjendsgjerning: „Loven var kraftesløs formedelst Kjødet." Flere af de hedenske Filosofer—ædle Mænd endel af dem—har forsøgt hver paa sin Vis at løfte sit Folk til et høiere Kulturtrin, til renere Seder; men dette tiltrods har dog Hedenskabet beholdt sit sterke og fatale Greb paa Gemytterne og skabt en Sedernes Tilstand, der trodser al Beskrivelse. Men naar det selvsamme Folk er kommet ind under Sandhedens Indflydelse har det efterhaanden resulteret i en saa

Digitized by Google

haandgribelig Omvæltning, at det har gaaet bogstaveligt i Opfyldelse, hvad der staar hos Profeten: „De skal omsmede sine Sverd til Hakker og sine Spyd til Vingaardsknive.“ Da den berømte Darwin engang besøgte en af Sydhavsøerne, pegte han paa et Kirkespir og talte haant om Kristendommen. Da reiste en af Høvdingerne sig og sagde: „Havde du kommet hid, da vi endnu var vilde Menneskeædere, havde vi slaaet dig levende og spist dig op. Dette at du kan komme helskindet herfra, har du at takke Evangeliet for.“

Dette var en Logik, som selv Darwin ikke mægtede at bortforklare. Vi siger med Eftertryk: Var det ikke for Sandhedens Forkyndelse, vilde alle Nationer om føie Tid synke ned i baade legemlig og moralsk Korruption i Lighed med Sodoma og Gomora. Det er den fortsatte Forkyndelse af Evangeliet, Gud vil gaa seirende frem i Verden og lægge Nationerne tilbedende for sine Fødder. Saadan vil han grunde og befæste sit Naaderige paa Jorden. Heraf kan vi da ogsaa forstaa, at det at være en saadan Forkynder er forbundet med et uberegneligt Ansvar. Hvem har ikke her Grund til at sukke: „Hvo er hertil dygtig?“ Det kunde ligge fristende nær at gjøre som hin Krysostomus, løbe fra det hele og gaa i Kloster.

Hvorledes maa da en Predikant være rustet? Han maa have ret Kjendskab til Gud. Han maa kjende Gud ikke blot fra Historiens Side, heller ikke blot fra Rettroenhedens Side—det er blot Autoritetstro—men ud fra Selvoplevelsens personlige Erfaring maa han være sig levende bevidst, at han staar i Naadepagt med Gud, er Guds Sendebud i Kraft af den „sønlige Udkaarelse“. Mangler han dette Kjendskab, da kan han nok som en Telefon eller Fonograf tjene som et Slags Snakketøi, men Vidnesbyrdet vil mangle den nødvendige Aandens Glød, Inspiration og Begeistring. Thi det hedder: „Aanden levendegjør, Kjødet gavner intet.“ Han bør ogsaa have et grundigt Kjendskab til de hellige Skrifter. Som Prestinden i Delfi satte sit Liv ind paa at udgranske og tolke Gudernes Vilje, saa maa ogsaa Guds Præster med hele sit Aandsliv bevæge sig i de hellige Orakler, Guds aabenbarede Ord. At man er godt indviet i andre Videnskaber er godt og tjenligt, men sørgeligt fattigt vilde vort Vidnesbyrd være, om vi ikke kunde begrunde det med dette: „Der staar skrevet!“ Det var Luthers store Fortrin, at han havde ved oratio, mediatio, tentatio, (Bøn, Betragtning, Anfegtning) levet sig slig ind i Guds Ord, at han uforfærdet kunde blotte baade Pavernes, Konciliernes og Humanisternes Vildfarelser ved dette sit: „Der staar skrevet“. Dette var og er et uovervindeligt Gibraltar, mod hvilket alle Fienders Pile maa prelle af. Vi kan derfor ikke stærkt nok betone Paulus's Formaning til Timoteus: „Bliv hart ved Læsningen!“ At man til Stof for sin Forkyndelse gjør sig Brug af Kommentarer og andre Kilder, er ikke netop at laste, men den som saaledes stadig skal kjøre med andres Heste, benytte sig af laante Sager, hans Vidnesbyrd vil blive mere eller mindre haltende, og det vil gaa som det gaar med laante Krykker. Det som skal give Kraft og vinde Respekt for Vidnesbyrdet, er ikke netop det, at vi refererer til denne eller hin Doktor i Teologi eller Doktor i Filosofi, at saa og saa har den og den sagt, men at vi kan ligesom sætte Fingeren paa Bibelen og sige: „Saa har Gud sagt.“

Der kræves ogsaa, at en Forkynder har grundigt Kjendskab til sig selv. Den, som kjender sit eget personlige selv, den kjender ogsaa andre. Thi af Eksemplet kjender man ogsaa Arten. Dette er almindelig Logik. Den, som bedst kjender sit eget personlige, individuelle Jegs Eiendommelighed, den kan ogsaa bedst tale til andres indre Menneske. Skal en Predikant faa den ønskelige Attest: „Han forstaar at træffe det ømme Punkt“, da maa man kjende sit eget ømme Punkt. Er der saavel fysiologiske som psykologiske Delingslinjer hos os, saa er der ogsaa mange

Digitized by Google

Lighedspunkter, og den som saaledes bedst øver Kritik over sig selv, kan ogsaa bedst korrigere andre. Mangler man totalt denne — jeg kalder den—praktisk psykologisk Kundskab, da er man som en Soldat, der fægter i Veiret, eller som en Jæger, der skyder uden Maal. Lad mig i denne Forbindelse endnu nævne kun en Ting: Man maa kjende sin Samtid. Skal man kunne predike tidsmæssigt, skal man kunne gjøre en praktisk Anvendelse af Sandheden, maa man have et praktisk Kjendskab til sin Samtids Farer, Fristelser, Kampe, Aandsretninger osv. I god Mening bør derfor en Predikant holde Skridt med sin Tid, studere Tidernes Tegn, som en dygtig Astronom ud fra sit Observatorium studerer Planeternes Gang og Elementernes mangeartede Bevægelser og varsle om kommende Storme, saa Folk kan tage Forholdsregler og undgaa Faren, saa bør ogsaa en Forkynder ikke mindst give Agt paa sin Tid. Der foregaar altid snartsagt paa alle Omraader en fremadskridende Udvikling. Med Udviklingen følger altid noget baade godt og ondt. Denne Vekselvirkning mellem gode og onde Magter, der kjæmper om Herredømmet i Verden, har ikke mindst Indflydelse paa vort kristelige og kirkelige Liv. Saaledes maa Kirken—og da ikke mindst dens ledende Repræsentanter—optræde baade offensivt og defensivt. Men skal der komme noget forønsket Resultat ud af en saadan paa Livet løsgaaende Kamp, maa man have et saadant Kjendskab, at man kan besejre Fienden med hans egne Vaaben. Israeliterne maatte engang lade Filisterne smede de Vaaben, hvormed de skulde bekrige de selvsamme Fiender. Saaledes ogsaa vi. Kjender vi en Smule til vor Samtids mod Kirken reagerende Aandsmagter, kan vi bekrige dem med deres egne Vaaben, d. v. s. i Lyset af Guds Ord blotte Vildfarelsen i dens sande Virkelighed. At predike tidsmæssigt betyder saaledes ikke det at tale Tidens Børn til Behag, efter som Ørene maatte klø, men tvertimod at pege bestemt paa de mange Afveie og vise ret Vei. Naturligt reiser sig da det Spørgsmaal: H v a d skal der predikes? Gaar vi da ud fra den Grundsætning at Forkyndelsens ene store Hensigt alene maa være Menneskets Frelse ved Troen paa Kristus, da er det selvsagt, at Sandheden og kun Sandheden i Kraft af Guds Aabenbaring maa forkyndes. „Se til, at du gjør alt, som det var vist dig paa Bjerget", var det sagt til Moses. „Du skal ikke gaa hverken til høire eller til venstre, men grunde paa min Lov", lød det til Josva. „Jeg har forkyndt eder alt Guds Raad", hedder det hos Apostelen. „Hvad vi har set, hvad vi har hørt, hvad vi med vore Hænder har følt paa, det Livets Ord, det forkynder vi eder", hedder det hos en anden Apostel. Som Sendebud i Kristi Sted maa vort Budskab ikke være egne Fraser eller vor Fornufts tomme Diktat, men Guds Tanker, Guds Vilje, Guds Veie er det, vi skal pege paa. Skulde en Ambassadør, der bringer Budskab fra en Konge eller Potentat, efter egne Indfald forandre noget i Budskabet og saaledes ikke handle helt ud ifølge de givne Forskrifter, vilde det medføre Dødsstraf. Saaledes er det ikke mindre Majestætsforbrydelse at undlade at forkynde alt Guds Raad til Salighed. Skal Mennesket bli sig klart bevidst sit virkelige Gudsforhold, maa Guds Vilje i Lov og Evangelium med Kraft lægges ind paa Samvittighederne.

Alsidigt maa Sandheden forkyndes. Prediker man ensidigt Loven, Guds Krav til Syndere, da forøger man Antallet af Lovtrælle og Farisæere. Og omvendt, prediker man ensidigt et ubetinget Evangelium, den frie Naade i Kristus, da vil det resultere i, at det forøger Antallet af Antinomister, Lovforkastere der nok skal kunne misbruge en saadan Frihed til en Anledning for Kjødet, og saaledes gjøre Kristus til Syndens Tjener.

Fuldtonende og klarttonende maa Forkyndelsen være. Her kan da det Spørgsmaal være paa sin Plads. Skal der predikes dogmatisk? Her kunde svares baade nei og ja. Dersom man med dogmatisk Forkyndelse sigter til en videnskabelig, systematisk Udredning af de guddommelige Sandheder, da maa der svares nei. Thi det som blir sagt paa en saadan Maade, kan Mængden hverken forstaa eller assimilere. Det at pre-

Digitized by Google

dike til Gallerierne, give Folk Stene istedenfor Brød. Men om der sigtes til de til Salighed hørende nødvendige Troeslærdomme, da maa der svares ja, der maa predikes dogmatisk. Ret forstaaet betyder Dogmatik intet andet end et sammenhængende Hele af den subjektive og objektive Kristentro, baseret paa de bibelske Grundsandheder. I Betragtning af denne Forstaaelse af Dogmatiken kan det ikke nok betones: Her maa intet tages fra, og intet lægges til. Og jo mere der ytrer sig Tendenser til at ville afsvække eller afslumpe de objektive Sandheder, desto mere er det paakrævet at predike dogmatisk. Et Milligram Sandhed er bedre end et Kilogram Blanding af halv Sandhed og hel Løgn. Er det nødvendigt at varsle mod ensidig Objektivisme og død Orthodoksisme, er det ikke mindre paakrævet at værne sig mod at tage Afstand fra den omsiggribende Indifferentisme og falske Unionisme, der vil reducere alle sande Troesdogmer til et forsvindende intet og under falsk Skin af Sandhed og Retfærdighed opstake en Salighedsvei, der ikke er af Gud.

Der maa predikes konfessionelt. Saasandt som vi erkjender, at vor Kirkes Bekjendelse er et sandt og ubedrageligt Udtryk for Gudslæren, da kræves det, at Forkyndelsen baade formelt og principielt er identisk med denne Bekjendelse. Tankefrihed maa taales, men ikke paa Sandhedens Bekostning. Ingen bør have Ret til at gjøre Menigheden til Prøveklud for sine egne Særmeninger, teologisk Lapsikus eller filosofisk Kram.

Det som da særlig maa faa Plads i Forkyndelsen, er „Gudmenneskет", Kristus. Hans stedfortrædende Forsoning—Blodteologien, som man har vndet at kalde den—maa være den røde Traad i Forkyndelsen. Det er Dogmatiken i Dogmatiken, Evangeliet i Evangeliet. Det alene har gjenfødende, levendegjørende Kraft. Udelader man disse allervigtigste Sandhedsmomenter, forkynder man Kristus som et menneskeligt Geni, en Sandhedslærer, et stort Ideal etc., da prediker man ikke den bibelske Kristus, men et af Fornuften opdigtet Vrængebillede. Da faar ikke Jesus blive og være Verdens Frelser, Mennesket oplæres da til at være sin egen Frelser. Thi skal man komme i det rette Forhold til Gud ved at følge et vist Ideal, da maa man selvfølgelig blive sin egen Frelser, og dermed 'ogsaa sin egen Gud, og bør tilbede sig selv. Men dette bliver da ikke Kristendom, ikke engang sund Moral, men en forfinet Form af Polytheisme, Flerguderi. „Gud" heder det, „vil tilbedes i Aand og Sandhed", d. e. i og ved Kristus, der har forligt Verden med Gud, ikke ved sit geniale Eksempel, men ved sin Død og Blodsudgydelse. Forkyndelsen maa ikke byde de forsmægtende Sjele Stene istedenfor Brød, ikke en Slange istedenfor Fisk, ikke en Skorpion istedenfor Egg, ikke Luft istedenfor Vand, ikke Hypotheser, men Virkelighed, ikke et tomt Bæger, men „Frelsens Kalk", det levende Vand, Kristus Jesus.

Hvorledes bør saa Sandheden forkyndes? Det maa ske, som det heder, „med Aands og Krafts Bevisning". At man har en Smule Kjendskab til Retorikens Regler og ved at gjøre sig Brug af det, er ikke netop at laste. Men at man kan tale ifølge Aandens Drift og Begeistringens hellige Ild er Hovedsagen. At være veltalende betyder ikke netop det, at man har yndig Stemme, at man kan gestikulere vakkert, at man kan magte Sproget og lægge sine Tanker i fine, symmetriske Folder etc. Med alt dette kan man dog være en lydende Malm og en klingende Bjelde. I dybeste Forstand er kun den veltalende, som faar Naade af Gud til at overtale Folk til at blive kristne. Thi dette er jo—som før hentydet til—Forkyndelsens egentlige og væsentlige Maal. Men hertil kræves der megen Bøn og Meditation. Som Elias nedbad Ild fra Himmelen over sit Offer, saa maa vi flittig bede om Aandens Ild. I Dage og Nætter var Moses alene med Herren oppe paa Bjerget, før han forkyndte Folket Guds Lov.

Saaledes er det ikke mindre paakrævet, at den, som skal være en Forkynder af den nye Pagts Orden, ofte har Lønkammermøde med Gud. Skal vi uden Feighed og med megen Frimodighed kunne tale Sandheden til Mennesker, maa vi tale meget med Gud.

Digitized by Google

Vil vi, at andre skal føle Vegten og Tyngden af den Sandhed, vi skal bringe, maa vi selv føle det samme, og det sker ikke mindst ved denne nære Berøring med Gud i Bøn. Er det nødvendigt for alle kristne „at bede uden Afladelse", er det ikke mindst nødvendigt for en Præst. Bønnen paa Prædikestolen kan gierne være kort. Men Bøn i den stille Vraa blir vist ikke for lang, naar Trangen dikterer den. Vi kan naturligvis ikke opstille bestemte Regler. Men jeg siger: Lad os ofte ligge paa Knæ for Gud. Lad os staa i en stadig og inderlig Bønnerapport med Gud. Derved skal Ilden, som de gamle har havt, ogsaa brænde sig mere og mere ind i vore Sjæle.

Men alvorlig Meditation er ogsaa paakrævet. Skal man kunne prædike tekstuelt, maa man ikke bare kjende Tekstens ydre og indre Analogi men dens Aand. Vi bør bearbeide Teksten slig, at vi ikke bare kommer godt ind i Teksten, men at Teksten kommer ind i os, saa den ikke blot blir studeret, men ogsaa assimileret, kommer os—saa at sige—ind i Blodet. Da kan vi som Edderkoppen spinde Forkyndelsen udaf netop det som er blevet ens eget Liv. Det kan derfor ikke nok betones dette: Se til at faa Magt over dig. Da kommer Guds Aand og Menneskets Aand til at staa i en saadan Vekselvirkning, at Gud kan faa fremmet noget godt baade udaf Mediet, Subjektet og Predikatet. Er det ikke som Regel tjenligt, at man Ord til andet skriver sin Prædiken og saaledes binder sig til et Manuskript, er det end mindre tjenligt og uforsvarligt at prædike ekstemporært, uden grundig og alvorlig Forberedelse. Det er et dristigt og farligt Eksperiment. Og de som uden grundig Meditation mener at kunne naarsomhelst og hvorsomhelst træde op som Forkyndere af de dyrebareste Sandheder, de kan nok som den tomme Tønde ramle meget og gjøre Larm, men de vilde neppe faa Doktorgraden i Teologi. De vilde snarere blive kreeret til Dr. i Opblæsthed og Tautologi. Er ens Tid saa optaget, at man ikke kan i ethvert Tilfælde have den nødvendige Meditation, da er man undskyldt, da tager Gud Viljen i Gjerningens Sted, da kan man med rette gjøre sig Brug af hint Ord af Jesus til Disiplene: „Frygter ikke for, hvad I skal tale; thi det skal bli givet eder i den samme Time. Men har man Tid og ikke vil gjøre sig ret Brug af den, da har man denne Guds Dom over sig: Forbandet er den Mand som gjør sin Gjerning med Ladhed!

(Fortsættes.)

En kort men kraftig Prædiken.

En Præst holdt ved en Leilighed en Velgjørenhedsprædiken. Det var en meget veltalende Prædiken, men den var alt for lang, og Følgen var, at mange af Tilhørerne blev trætte, og at der kom mindre i Bøssen, end man havde ventet.

Nogen Tid efter bad man ham at prædike ved lignende Ojemed i en anden Kirke, men de lokale Myndigheder, som havde hørt Tale om det mindre heldige Resultat ved den foregaaende Leilighed, lod et Vink falde om at det vist var bedst med en ikke alt for lang Prædiken. Præsten trak paa Smilebaandet og lovede, at han ikke skulde trætte Tilhørerne.

Da han var kommen op paa Prædikestolen, kastede han Blikket ud over den opmærksomt ventende Menighed, der var spændt paa at høre, hvad den berømte Præst havde at sige dem. Han fremsagde Teksten:

„Den som giver til de fattige, laaner Herren!"

—Nu, mine Venner, begyndte han, nu har De hørt Laanevilkaarene. Er De fornøiet med Sikkerheden, saa frem med Pengene!

Derpaa gik han ned af Prædikestolen uden at sige et Ord mere.

Bøssen blev fuld.

Digitized by Google

Nye Abonnenter.

Nu maa vi virkelig til at opmuntre til Subskription paa „Budbæreren" igjen. Det er ingen Umulighed at faa nye Abonnenter bare der gjøres et Forsøg. Redskriveren af disse Ord har ved at forsøge lidt faat mange nye Abonnenter i et af de ældste Settlementer og Menigheder iblandt os. Kanske andre kunde være ligesaa heldige om de forsøgte. Sommetider faar vi nogen uden at forsøge ogsaa.

Engang traf vi en Ven paa en Jernbanestation. Han spurgte om vi modtager Subskription paa „Budbæreren." Ja, naturligvis. Han leverede sin Dollar og vi reiste hver vor Vei. En Maaneds Tid senere træffes vi igjen i en anden By. Han kastede atter op en Dollar og sagde: For denne send „Budbæreren" til min Broder i N. N. Nu kan du gjøre ligedan. Har du ikke Bladet saa subskriber baade for dig selv og kanske for din Broder eller Søster eller Moder. Ja, send Bladet til nogen her eller i Norge, som du ved ikke har det, og du gjør en god Gjerning med lidet Udlæg. Se hvilken stor Bog „Budbæreren" udgjør paa et Aar.

Vi har ikke faat den Gave et kunne skryde af, hvad vi selv gjør, men nu har vi en Mængde gode Ord om „Budbæreren", men de blir nok liggende her i Skuffen. Alt vi har Mod til at sige om Bladet er: „Tag og læs".

Hvem vil hjælpe

en af Arbeide og Sorg nedbrudt Missionær, der sidder igjen med syv moderløse Børn?

Pastor H. N. Rønning maa til Vaaren 1908 komme hjem med sin moderløse Børneflok. Han er nedbrudt paa Sjel og Legeme, trænger Stilhed og Hvile, om han skal blive istand til at fortsætte den Gjerning, som han af Gud er kaldet til. Men det er ikke saa greit at komme hjem med saa mange smaa. Slægtninger og Venner kan nok for en Tid tage imod dem, men de er formange til at reise paa Besøg; Børnene maa have et Hjem.

Nu har han tænkt sig Sagen slig: Hans Søster og hendes Mand reiser til Canada til Vaaren. Der har Rønning et Stykke Land. Nu vil han forsøge at faa bygget sig et lidet Hus paa Landet, tage Børnene did og faa sin Søster til at holde Hus og tage sig af Børnene. Han venter ogsaa en ældre Søster skal komme over og hjælpe ham. Paa denne Maade kan Børnene faa sig et Hjem paa Landet hos sine egne.

Pastor T. T. Carlson og Hr. Th. Rorem har lovet at faa Huset bygget, dersom han kan skaffe dem Penge dertil. De vil begynde i Høst, saa Huset kan være færdig til han kommer.

Nu har Rønning ingen Penge, Missionskassen er tom, saa den kan ikke hjælpe hverken med Laan eller Forskud, derfor henvender jeg mig til Missionsvennerne og spørger: Hvem vil komme Rønning og hans smaa til Hjælp, enten med Gaver eller Laan. Snar Hjælp er dobbel Hjælp.

Større og mindre Summer kan sendes til mig og jeg vil paa Rønnings Vegne give Kvittering eller Note for samme.

Hermed være Sagen eder anbefalet til kjerlig Deltagelse.

A. O. Oppegaard
Madison, Minn.

Saaledes kan det ikke blive ved at gaa!

En Samtale mellem Hr. A. og hans Kone.

„Nei, Kone, saaledes kan det ikke blive ved at gaa", sagde Hr. A. til sin Ægtefælle, da de fulgtes ad ud af Kirken.

„Hvad kan ikke blive ved at gaa, kjære Mand?"

„Nu, disse evindelige Gaver; neppe har man puttet Portemonæen i Lommen, før man maa have den frem igjen. Den ene Gang efter den anden maa man punge ud. For et par Uger siden var det til Indremission, saa kom Magdalenehjemmet, Børnehjemmet, Sjømandsmissionen og nu idag Indsamling til Hedningemissionen, paa Søndag kommer vel Diakonissestiftelsen eller noget andet, jeg kan umulig huske det alt-

Digitized by Google

sammen—for slet ikke at tale om Bidragene til vore egne fattige".

„Men kjere Mand, vi har jo endnu intet givet i Aar til Hedningemissionen. Du mener da vel ikke, at vi slet ikke skulle være med der!"

„Ved den sidste Missionsuge gav jeg et ordentligt Bidrag, og det var min Mening, at jeg intet mere vilde give i Aar. Man bør da ogsaa tænke paa sine gamle Dage".

„Men Mand dog", afbrød Fruen ham med et straffende Blik.

„Hvad mener du med dit „men"?

„At du burde vælge dine Ord noget forsigtigere; ifjor gav vi maaske 15 Kr. bort til al vor Herres Gjerning, mens vi lagde 100 Kr. tilside til vore gamle Dage".

„Hvad kommer det den Sag ved, at jeg er mere sparsommelig end de fleste andre. Skal alle andre da have mere af Profitten end jeg selv, som selv har slidt surt nok for mine Penge?"

„Spørg dig hellere selv, om du ikke har større Forpligtelser, naar Gud har givet dig mere end andre"!

„Du tager altid Parti imod mig, Kone. Jeg giver da mere til kirkelige Øiemed end saa mangen anden, f. Eks. din Onkel, som dog har langt mere end jeg".

„Det beviser ikke, at du har gjort din Pligt. Vi er ikke ansvarlige overfor andre Mennesker; hver staar og falder for sin Herre. Vi maa dog forbarme os over de stakkels Hedninger, thi efter Guds Ord er vi deres Skyldnere. Og alle de andre tusinder af elendige Mennesker i vort Land maa vi da heller ikke koldt gaa forbi"!

Fru A. blev stadig varmere. Hun kunde klare sig lige saa godt som en Præst og maaske bedre; thi hendes Mand, som var gaaet saa ærgerlig ud af Kirken, blev stadig blidere stemt og havde allerede inden de naaede Hjemmet lovet et Bidrag paa 5 Kroner til Missionen. Hans Kone var endnu ikke tilfreds, hun mente, at det dobbelte slet ikke var for meget for dem

Manden rystede paa Hovedet og sagde, at der var dog „en Grænse for al Ting„!

„For al Ting, kjere Mand? Da vel ikke for Jesu Ord: Gaa ud i al Verden o.s.v".

„Da du nu anfører dette Sted, kjere Kone, saa vil jeg dog sige dig, at jeg synes, der er større Trang til at gjøre noget for Folk her hjemme end for Hedningerne".

„Det ved jeg ikke. Men hvorfor ikke give til begge Dele. Det er jo bare Selvbedrag, naar man taler om, at der er større Trang et andet Sted og saa slet ikke giver noget. Giv 10 Kr. til Hedningerne.

„Nei, nu forlanger du for meget. Jeg forstaar ikke, hvordan du kommer i Tanker om saadan noget".

„Jeg skal sige dig, hvorledes mine Øine er blevne opladte. Under Moders sidste Sygdom beklagede hun sig ofte over, at hun havde gjort saa lidt for vor Herre og navnlig pinte det hende, at hun havde ofret saa lidt for ham. Nu ved du lige saa godt som jeg, at Moder havde givet mere bort af sine smaa Indtægter end vi af vore store. Jeg skammede mig, og lovede mig selv, at jeg vilde give saa meget, jeg formaaede. Det var Dagen før Moders Død, og jeg har længe ventet en Leilighed til at tale med dig derom, thi den Tanke, at vi gjør altfor lidt, piner mig. Vi har, hvad vi behøver, og om vi sparede sammen til vort Barn, saa har Gud jo taget ham, og der er ingen Grund til Undskyldninger".

Fru A. brast i Graad, ogsaa Hr. A. slog Øinene ned og blev stille. De tænkte begge paa deres eneste Barn, som var død for nogle Maaneder siden.

Efter et Ophold begyndte Fru A. igjen: „Siden Moders Død har jeg ivrig sparet lidt af mine Ugepenge. Det vil jeg give til Missionen, hvis du intet har derimod".

„Nei, jeg har ikke. Hvor meget er det?

„5 Kr."

„Godt, Kone, giv du dine 5, saa vil jeg give 10. Men nu nok herom"—siger Hr. A. for at afværge hendes Tak—„vi skal snart have Middagsmad".

Saaledes endte denne Samtale, og vi haaber, at Mand og Kone er blevne enige om regelmæssig og rigelig at give ikke blot til Missionen men ogsaa til alle de andre Kjerlighedsgjerninger, hvilke de kunne være med til. F. G. og R.

Digitized by Google

Red Wing Seminary.

For Søndagsskolearbeidet ved Statens Training school har flere af Studenterne tilbudt sin Tjeneste ogsaa for dette Aar.

For Søndagsskolen i Gutteafdelingen er følgende Bestyrelse valgt: M. Hall, Superintendent; A. R. Knudson, Vicesuperintendent; E. Knudson, Sekretær. J. R. Thompson og T. G. Sandeno er Lærere.

For Søndagsskolen i Pigeafdelingen er H. R. Bakke og A. M. Knudson Lærere.

Seminariet har for nærværende 130 Studenter.

Missionsforeningen havde sit ugentlige Samtalemøde Lørdag den 19de Okt. Kl. 7 Aften. Mødet aabnedes med Sang af Forsamlingen, samt Skriftlæsning og Bøn af Formanden. Derefter læste Formanden Emnet for Samtalen, som findes hos Lukas 11, 23, og knyttede nogle faa Bemærkninger til samme, hvorefter der var fri Anledning for hvemsomhelst til at vidne.

Følgende er et kort Uddrag af Samtalen: Jesus havde nu allerede vandret en lang Stund omkring i Judeland og prediket, helbredet syge, opvakt døde og gjort mange forskjellige Undergjerninger. Derved bevíste han, at han var den af Gud lovede Verdens Frelser. En Del antog ham ogsaa som saadan, medens andre satte sig aabenbart imod og atter andre stod ligegyldige og saa paa, hældende snart til den ene Side og snart til den anden. Det var da naturligt, at Jesus skulde nøde til disse isærdeleshed, saavel som til alle ialmindelighed, naar han udtaler denne tungt ufravigelige Sandhed.

Der var nok store Masser af Folk som fulgte ham fra Sted til Sted for at se hans mange Undere, men naar der blev Spørgsmaal om at tage et Standpunkt, saa ser vi, hvordan det gaar; de fleste forlader ham, ja, mere end det, de som engang hylder ham som en stor Profet eller endog som Konge kunde en anden Gang være med og kaste Sten paa ham; og selv om man ikke kastede Sten paa ham, saa hjalp man ham nu lidet med at gaa efter ham og skrige og hyle, som man almindelig gjør under et Opløb. Nu griber Jesus Leiligheden og fortæller den rene Sandhed.

Dette var naturligvis en skarp Prøvesten for hele Forsamlingen; det viser at man er ikke Jesu Disipel ved simpelthen at følge efter ham og se hans store Undere og modtage af hans Goder og saa lade Resten gaa som det vil. Jesu rette Disiple viste det nokſaa tydeligt; thi det første de gjorde efter selv at have annammet ham som sin Frelser, var at gaa og fortælle denne store Nyhed til sine nærmeste, som da ogsaa kom og ofte fik de samme Syn paa ham.

Vi ved alle, at det var af umaadelig stor Betydning for Jøderne paa Jesu Tid hvilke Standpunkt de tog imod ham, og de bærer Følgerne af samme endog idag. Men var det af Vigtighed for dem, saa maa det nu være det end mere for os, vor Slægt for hvilken Evangeliets Lys skinner klarere end nogen Gang tilforn. Og er det en betydningsfuld Sandhed for vor Samtid, saa maa den være det end mere for os, som tilbringer saa meget af vor Tid her ved Skolen, hvor vi har saa rig Anledning til at betragte Guds Ord baade ved dets Læsning og ved at lytte til de mange belærende og opmuntrende Prædikener og Taler baade af vore Professorer og andre. Vi har ogsaa her rig Anledning til at vise vor Loyalitet mod Jesus ved at samle sorgbetyngede Syndere til ham. Og vi maa huske, at af dem som har faaet meget, kræves meget. Maatte da Gud ofte faa Anledning til at stille denne Prøvesten op for os, saa at vi ikke skulde være uvidende om, hvem vi i Virkeligheden tjener.

Dr. J. Telleen talte Mandags Morgen den 21de Oktober. Hans Tekst var: Mark. 7, 31—37. Hans Thema var: Tjenestens Form eller Mønster. (The Pattern of Service.)—Følgende er nogle Træk og Uddrag af Talen:

Kraftens Hemmelighed, eller Kraften som saadan, er til ingen Nytte, hvis den ikke bruges til Anvendelse i Praksis. Virksomhedens Aand er Kristi Aand, hvorfor vi slutter, at det at være en kristen er at være en Arbeider. Og en Kristi Efterfølger bør være

Digitized by Google

en Arbeider: bør altid arbeide, fordi Kristus arbeidede og vort Liv er saa kort.

1. Betingelserne. Her er en stor Trang til dette Arbeide, især for os selv. Virksomhed styrker. Aktivitet skjænker Styrke. Dette er et Faktum i fysisk Henseende, hvilket ogsaa med Fordel kan anvendes i aandelig Henseende. Jo større Tjeneste, jo større Virksomhed jo større Belønning, hvilket vi kan se af Lignelsen om Talenterne.

Men ingen kan være en sand Arbeider uden, at han identificerer sig med Arbeidet, d. v. s. bliver ligesom et med selve Arbeidet.

Hvad selve Arbeidet, Virksomheden, angaar, kan vi sige at alt Arbeide, af hvilket som helst Slags, bør være et Arbeide for Herren. Herrens Tjeneste kan og skal ikke være forgjæves.

Johannes, Døberens, Liv synes at være saa kort og hans Arbeide ufuldført; men hans Dage vare vel anvendte. Et kort Liv i stadig, flittig og tro Virksomhed, er bedre end et langt ørkesløst Liv.

Jesu Liv var ogsaa meget kort og synes at ende paa en endnu mere tragisk Maade end Forløberens,—og dog ved vi, at han seirede endog i og ved sin Død.

Det er den fuldkomne Helligelse for og Hengivelse til Arbeidet som har Betydning og ikke Længden af Tid.

Jesus viste ved sit himmelvendte Blik sin fuldkomne Hengivelse til og i sin Gjerning. Hans Eksempel bør vi følge. Hvis vi, lig ham, vender vort Blik til Himlen, naar vi begynder vor Gjerning, skal den ikke mislykkes.

Jesus saa ikke op til Himlen for at oprette sit Forhold til Gud, men for at styrke dette; thi han stod altid i et nært Forhold til sin himmelske Fader. Hvis vi ser hen til Mennesker, kommer vi paa Skam; ikke saa, naar vi ser hen til Gud. Vor Aand skulde altid være henvendt til Gud, som virker i os baade at ville og udrette efter hans velbehagelige Vilje.

Af alle kristelige Pligter er neppe nogen mere forsømt end netop den, vi kalder Meditation, at samle hele Sindets Betragtning til en Fokus paa og en Hvilen i Gud.

Imidlertid finder vi, at alle store Arbeidere, som har været nyttige Herrens Tjenere, flittig har granskет og fordybet sig i Guds Ord. I Virkeligheden er det kun disse, som kan sanke fornøden Styrke og Mod til at udrette noget for Gud.

2. Jesus sukker og græder over de Onder, han borttager. Han vidste, at han kunde borttage den og at han skulde gjøre det, og dog græder han. Et sandt Udtryk for hans Medlidenhed. Enhver sand Guds Tjener maa være medlidende. Jo mere Medlidenhed, jo bedre og større Resultat af Arbeidet.

I vor Tid er her en skrækkelig Mangel paa Medlidenhed, hvilket er en frygtelig Tilstand især for kristne. Lad Medlidenheden saa sit Udtryk i det Godes Virke for Medmenneskers Vel og til Guds Ære!—Mangel paa Medlidenhed har sin Rod i selvisk Hovmod, som maa overvindes ved Guds Naade. Uden at vi i Medlidenhed kommer ned til den lidende Menneskehed og omfatter den, kan vi intet udrette til at løfte og hjælpe den.

3. Den, som elsker Menneskeheden, er den eneste, som kan lære dem Tjenestens Lektie. Den lægende Kraft, Villigheden til og Bevidstheden om Tjenestens, Virksomhedens Nødvendighed, lyser over alt frem hos Jesus og „af hans Fylde have vi alle faaet Naade over Naade" Joh. 1, 13. Naar Jesus havde udført sit Arbeide, sin Tjeneste, sagde han: „Det er fuldbragt". Dette kan ogsaa snart siges om os, men hvad gjør det, hvis vi blot har været tro Herrens Tjenere? Hvad vi ere er for en stor Del afhængigt af, hvad vi gjør —og, hvad vi gjør, er atter afhængigt af, hvad vi modtager og, hvad vi modtager er atter afhængigt af, hvor dyb og inderlig, oprigtig og sand vor Omgang med Gud er.

Professor Hanson talte Mandags Morgen den 28de Oktober. Han talte over Mark. 4, 24—25. „Og han sagde til dem: Agter paa hvad I høre! Med hvad Maal I maale skal eder maales, og eder, som høre, skal der gives end mere. Thi hvo der har, ham skal der gives, og hvo der ikke har, ham skal endog det, han har, fratages."

Følgende er en kort Gjengivelse af Talen:

Digitized by Google

„Agter paa, hvad I høre!" Denne Formaning hænger nøie sammen med, hvad der er sagt i det forangaaende Vers: „Dersom nogen har Øren at høre med, han høre!"

Disse Ord opfordrer til en rigtig Forstaaelse og Benyttelse af, hvad der er sagt, særligt i Vers 21 og 22 om Lyset. „Agter paa, hvad I høre!" Aldrig har denne Advarsel og Formaning været nødvendigere end netop nu. Menneskene i Almindelighed mener nemlig, at de har Frihed til at leve, hvor som helst, at følge hvilken Lærer som helst, især hvis han er veltalende, at læse hvilken Bog som helst, hvis den blot har faaet Ry, at diskutere hvilken Theori som helst, hvis den blot er paa Mode, skjøndt de ere sig vel bevidste, at de hverken ere oprigtige Sandhedssøgere eller kvalificerede til at optage Kampen mod dens Angribere. I hvilken Hensigt læser og hører de saa? For Fornøielsen eller for at kunne spille den velunderrettede? Det er derfor ikke at undres paa, at disse, som saaledes leger med skarpe Vaaben saarer sig selv og bliver enten helt korrupte eller aabenbare vantro.

Hensynsløst at udsætte og blotstille vor Intellekt for ondt og det ondes Indflydelse, er at maale, uddele til Gud, med et uretfærdigt Maal ligesaavist som om vi med Vilje styrter os ind i andre Fristelser, da han har budet os at vogte os selv saavel for Aandens som for Kjødets Besmittelse.—Det gjelder saaledes at give Agt paa, hvad vi hører, forat vi ikke formedelst Ligegyldighed skulde komme til at udsætte os for Fare og skadelig Indflydelse, der kan have sine Følger for vort hele Liv, ja—ogsaa for Evigheden.

Og her er meget at høre i vor Tid. Vi staar ligeoverfor en Mangfoldighed af Tale og Skrift, hvor Tanker, Ideer, Synsmaader og Retninger repræsenteres. Ikke alle disse ere sunde, gode og forædlende, nei, tvertimod; de ere, mange af dem meget skadelige. Letteſt paavirkes Menneskets Intellekt og Hjerte gjennem og ved det, som det hører i Tale og Skrift. Hvor man hører er man Gjenstand for Indflydelse. Denne øver sin Virkning med ubønhørlig Sikkerhed. Ond og skadelig Indflydelse sætter sine Præg og bringer sine Følger. Tankelivet fyldes, gjennemtrænges og ledes ind i den og denne Indflydelses bestemte Retning. En Gang besmittet i denne Betydning, er det ikke let at blive renset. Den Besmittelse, vi paadrager vort Legeme udvortes, kan vi ofte med Vand og Sæbe; men ikke saa med Sindets og Hjertets Besmittelse.

Vi bør derfor give nøie Agt paa, hvad vi høre, at vi kan udvælge det gode og forkaste det onde.

Men det gjelder ikke blot at give Agt paa, hvad vi høre, for at kunne udvælge; men det gjelder ogsaa at give Agt paa, hvorledes vi hører, for at vi kan faa en rigtig Forstaaelse af det hørte—og, at vi kan gjøre os den rette Benyttelse af det.

Ligeoverfor Herrens Ord og de guddommelige Sandheder indeholder Formaningen dette Moment; thi ligeoverfor Herrens Ord behøver vi ikke at være paa Post for at gjøre Udvalg. Det er altsammen godt; det over alt den rette, gode og forædlende Indflydelse. Men det gjelder at give Agt paa det, saa vi lærer at forstaa det og ret at benytte det. Det er netop dette Herren ønsker ved Profeten: „Gid du vilde agte paa mine Bud!"—Til denne Agtpaagivenhed knytter han Forjættelsen: „Da skulde din Fred vorde som Floden og din Retfærdighed som Havets Bølger."

Det er den samme Forjættelse, Herren her giver os: „Med hvad Maal I maale, skal eder maales, og eder, som høre, skal der gives end mere."

Vistnok er Tanken her nærmest paa det Maal, vi maale, tilmaale, give igjen til andre den af os vundne Indsigt—og, at vi, jo mere vi meddele andre af det, vi have faaet af Herren, desto mere skal vi faa igjen; jo ivrigere vi ere for at anvende, hvad der er aabenbaret os, desto rigere skulle Gaver igjen tilflyde os;—men dette forudsætter ogsaa, at vi i Forhold til vort Maal af Agtpaagivenhed, Flid og Granskeu, samt Troskab ligeoverfor det hørte Guds Ord, skal faa et stedse større Maal af Guds Kundskab, aandelig Indsigt, Lys og Troeskraft.

Digitized by Google

Dette udtaler Herren tydeligt i det 25de Vers: „Thi hvo—"

Her siger Herren, at ethvert Fremskridt, enhver Tilegnelse, enhver Opnaaelse—borger for flere. Hvilken Betydning den kristelige Fremgang dog har! Den er svanger med Guds Forjættelser.

Den Lov, som Herren her opstiller, er jo ogsaa gjeldende paa andre Omraader. Vi har ikke mindst Anledning at mærke os dette her ved Skolen. Flid, Arbeide og Fremgang er Forudsætning og Betingelse for stedse større Fremgang, ja, en sikker Borgen for samme.

Denne Lov, siger Jesus, gjelder her—, naar vi hører hans Ord. Den, som ikke giver Agt paa, hvad han hører; den, som altsaa, som Følge heraf, ikke faar den rette Forstaaelse af Guds Ord og ikke lærer at benytte sig ret af det samme,—gaar tilbage i Forstand og Erkjendelse, stagnerer,—taber det man har.

En frygtelig Dom. Tænk, fratages det, man har: Selve Guds Ord, Besøgelsens Tid med de rige Anledninger—den Oplysnings Indsigt, Udvikling og Velsignelse, som nu med Guds Ordet og disse Anledninger er hans Eiendom!

Den, som ikke har—som ikke vil give Agt paa, hvad han hører, skal altsaa hjemfalde denne skrækkelige Dom og Straf. Ja—Gud lader sig ikke spotte, hvad et Menneske saar, skal det ogsaa høste. Skriften siger, at det er forfærdeligt at falde i den levende Guds Hænder. Og sandes skal dette for hver den, som ogsaa i denne Henseende skal høste af sin Udsæd.

Kjere unge Venner! I har gylden Anledning. I har Ungdomstid, som er Læreaar; I har et rigt Udvalg at høre; men fremfor alt har I Guds Ord, det velsignede Lys, som Herren har tændt til at lyse os gjennem denne mørke Verden til Himlens Lys. Maa I da efter Jesu Formaning i vor Tekst give Agt paa, hvad I høre, saa Forjættelsen maa opfyldes for eder og Velsignelsen komme over eder!

Tag Advarselen til Hjerte, at ikke Trudselen og Dommen skal ramme eder!

Amen.

Fra Indremissionsmarken.

Da det nu er en lang Tid, siden jeg lod høre fra mig gjennem „Budbæreren" Spalter, saa vil jeg forsøge igjen at komme med en liden Hilsen fra os her oppe i det høie Nord. Jeg tænkte just ikke at have skrevet nu, men da jeg for et par Dage siden fik et Brev fra en kjer Ven, som sagde, at det var længe siden, de havde set noget fra mig i „Budbæreren", og at de ønskede, jeg vilde komme igjen med nogle Ord, saa vil jeg forsøge det.

Vi rusler som Folk flest. Arbeider alt vi orker og lidt atpaa undertiden, saa vi bliver ofte meget træt. Det er dog godt at vide, at der er en Sabbatshvile tilbage for Guds Folk. „O var jeg der, o stod jeg Brud alt for din Trone, kjere Gud, og bar paa mine Palmer".

Forleden Søndag havde vi Konfirmation i Skandia og Betlehems Menigheder. 9 unge gjentog sit Daabsløfte. Der var en stor Forsamling tilstede og fulgte med Forhandlingen med spendt Opmærksomhed. Gud give, at de, som lovede det høitidelige Løfte at forsage og tro, maatte ogsaa faa Naade til at holde samme. Et Offer blev ved Anledningen optaget til Indremissionen, som beløb sig til $29.00. Det syntes vi var godt gjort forat være ude i Nybyggermenighederne. Imorgen tænker jeg at reise til Blackfalds for at overvære et kristeligt Samtalemøde i en af Past. H. Moes Menigheder. Gud give vi kunde faa et velsignet Møde. Vi er saa faa Deltagere her i vore Møder, at det er undertiden, vi gruer over, hvorledes vi kan komme igjennem, men med Guds Hjælp har vi saa vidt sledet os igjennen hidtil. Vi er nu bare fire Præster her af vort Samfund og Lægmandskræfterne er meget faatallige, saa det skulde være godt, om vi med Tiden kunde faa noget mere Hjælp fra det Hold. Det vilde gjøre mange godt at komme her ud og se Nybyggerne. De er alle gjestfrie Folk, og jeg er sikker paa man vilde faa det bedste Huset havde at byde, dersom de kom her ud med det gode Budskab om Synd og Naade; thi man er meget glad i Besøg. I Sommer havde vi et saa-

Digitized by Google

dant kjert Besøg, idet Missionærinde Ida Grøseth var saa venlig at besøge os og tale Kinamissionssagen for Folket. Hun talte den Sag i fem af mine Menigheder og et Sted, hvor jeg har Predikeplads. Altsaa besøgte hun seks Steder af mit Virkefelt. Der var endnu tre Steder igjen. som hun ikke kunde naa paa Grund af, at Tiden ikke tillod det. Folket blev meget glad i hende, og jeg udtaler Folkets og mit Hjertes Mening, naar jeg gjennem disse Linjer sender et hjerteligt Tak til hende for Besøget. Jeg tror heller ikke Missionen led nogen Skade i financiel Henseende; thi efter Omstændighederne ofrede de, hvad vi maa kalde et Offer. Her er ingen Overflod blandt Folket, men de er meget offervillige, saa jeg har ikke seet dem bedre noget Sted jeg har været. Jeg trives meget godt blandt dem, og jeg har ogsaa faaet tro og se Beviser paa, at de sætter Pris paa mit Arbeide, og da er det saa meget lettere at arbeide, end naar man skal gaa med Følelsen af, at man var lige saa glad eller gladere, om man var tusinder af Mil borte. O hvor det tærer paa Kræfterne.

Vi burde havt en Mand til her. Jeg har skrevet om det til Missionsbestyrelsen flere Gange, men endnu uden Resultat. Nu fik jeg for nogle Dage siden Brev fra Missionsbestyrelsens Formand, og han siger de er godt saa bundne. da de er i en saadan Underbalance i Kassen, at det er umuligt at betale dem de allerede har i Marken, end sige sende flere ud. Ja det er nokſaa bedrøveligt, at saa skal være. Det er nokſaa vanskelig for Indremissionsarbeiderne, som ikke har noget andet at leve af, end det de er lovet i Løn, naar de ikke faar den i rette Tid. Jeg ved, der er dem af vore Arbeidere, som endnu ikke har faaet sin Løn for det udløbne Aar, og nu er vi jo snart til Ende med et til. De som nu sidder i de rige Menigheder, og har i Overflod af alt, baade aandelige og timelige Goder, tænk paa disse af deres egne Landsmænd, som sidder ude i Nybygget og stræver haardt for Tilværelsen, fordi det er saa meget som skal til forat rydde sig et Hjem i Vildmarken. Ja de ved det nok selv, for de fleste har prøvet det, og de ved nok de havde ikke meget tilovers for at opholde Guds Ord iblandt sig. Nu er de bedre stillet, og det er forholdsvis let for eder at være med og række disse Nybyggere paa Missionsmarken en hjælpende Haand, at sende noget til Indremissionskassereren, saa vi kunde faa flere Arbeidere ud i Marken, og flere kunde høre Guds Ord. Saaledes som det nu er, saa bliver det saa længe mellem at Præsten kommer rundt, at det gode Indtryk man faar af Guds Ord engang, er udvasket af Tidens Kav og Strev til man næste Gang faar høre det. Ja her er meget Arbeide og Gud give her var flere Arbeidere. Jeg er som tænkelig kan være meget interesseret i Arbeidet her rundt, og det har voldt mig ikke liden Sorg og Bekymring, at vi ikke har flere Arbeidere her. Havde jeg havt Pennens Magt saa skulde jeg sendt et Raab gjennem „Budbæreren", som skulde have rystet de gavmilde og de som har at meddele; thi de andre kan man jo aldrig stake op. Det er dem, som har Hjerte for Sagen, som hører Nødraabet og gjør noget. Og jeg er sikker paa at kunde man faa raabe Sagen ind i Hjertet paa alle de gavmilde Mænd og Kvinder, som findes i H. S. saa skulde snart Indremissionskassen blive i god Stand, og flere Arbeidere sendes ud med det glade Budskab paa Nybyggersletterne. Men da jeg ikke har Pennens Magt i min Haand, saa faar jeg alligevel gjøre det bedste jeg kan og bare sige: Kiere kom Indremisſionen ihu baade med Gaver og Bønner, saa flere og flere af vore brave stræbsomme Landsmænd kunde faa Evangeliets Virksomhed iblandt sig. Gud lad det ske for Jesu vor Frelsers Skyld.

Eders for Sagen ringe men interesserede
Thos. T. Carlson.

Zionsforeningens Aarsmøde 1907.

Zionsforeningen for Israel afholdt sit 29de Aarsmøde i Clermont Menigheds Kirke, Clermont, Ja., Pastor Bursetts Kald, den 22de og 23de Okt.

Digitized by Google

Mødet aabnedes Tirsdag Formiddag den 22de Okt. med Skriftlæsning og Bøn af Pastor L. Lund.

Efterat Tiden for Sessionerne var bestemt og en Fuldmagtskomite udnævnt, oplæste Zionsforeningens Formand, Pastor Jacob Tanner sin Indberetning, hvoraf følgende Uddrag anføres:

Zionsforeningen har fortiden kun to Missionærer, Pastor Meyersohn i Rusland og Pastor Heimann i Chicago, og med saa begrænset Arbeidskraft kan der ikke ventes at være mange iøinefaldende Begivenheder at melde om i Aarets Løb fra en saa overordentlig vanskelig Arbeidsmark.

All Kirkearbeide i Rusland, og ikke mindst det evangeliske Jødemissionsarbeide, lider selvfølgelig under Trykket af de oprevne Forholde. Jødeforfølgelser hører til Dagens Orden og de Voldshandlinger, som er øvet mod Jøderne i de sidste Aar, trodser enhver Beskrivelse. Paa sin Side søger mange Jøder at tage sit Mon igjen ved at slutte sig til Revolutionens Hær. At Missionsarbeidet under disse Forhold lider store Afbræk figer sig selv. Ikke destomindre beretter Meyersohn om flere, som søger efter Sandheden, og om et par Omvendelser. Lad os ikke glemme at takke Gud for, at Sæden bærer Frugt selv under saa fortvilede Forholde.

Missionær Heimann i Chicago har i det sidste Aar havde 16 jødiske Mænd i Undervisning, og en Del af disse vil forhaabentlig lade sig døbe og bekjende den Herre Jesus.

Sidste Aarsmøde bemyndigede Centralkomiteen at kjøbe en Eiendom i Chicago til Lokale for vor Mission. Det vidste sig da, at den paatænkte Eiendom ikke længere kunde faaes, og Centralkomiteen holdt derfor Møde i Minneapolis den 20de Juni for at overveie hvad videre kunde gjøres. Da det stilledes i Udsigt at en anden Eiendom, som laa beleilig til, kunde faaes, besluttede Komiten at kjøbe den. Imidlertid er der kommet nye Vanskeligheder, og der er endnu ikke kjøbt nogen Eiendom. Centralkomiteen har i Aarets Løb bekostet Trykningen af en af Missionær Heimann forfattet Traktat paa Jargon. Siden Mai er uddelt ca. 600 Ekspl. af denne Traktat.

Zionsforeningens Emissær, Past. J. J. Breidablik, resignerte den 19de Febr. iaar. Paa sit Møde i Juni henstillede Centralkomiteen til Pastor Breidablik at fortsætte sit Arbeide, naar han havde faaet den nødvendige Hvile. I Brev af 10de Okt. har han imidlertid underrettet Centralkomiteen om, at han ikke ser sig istand til at fortsætte. Hans Helbred har været mindre god, og det skammelige Overfald han nylig var udsat for i Moorhead, Minn. har gjort Stillingen værre Det er med oprigtig Beklagelse, at vi ser Pastor Breidablik slutte dette Arbeide han i 4 Aar har udført med saa megen Iherdighed, Dygtighed og Selvopofrelse.

Kassereren, Pastor L. Lund, oplæste Status af Missionsregnskaberne: Indtægterne for Aaret havde været $6213.93 og Udgifterne $4362.66, Kassebeholdning $1851.27. Dertil kommer en tidligere Kassebeholdning af $9,000.39, hvoraf det meste er indsamlet til Kjøb af en Missionsstation i Chicago.

En Indberretning fra Missionær Heimann blev oplæst af Sekretæren. Denne Indberetning vil senere blive offentliggiort.

Paa Forslag af Fuldmagtskomiteen optoges følgende som stemmeberettigede Medlemmer af Mødet: E. E. Rear og Henry Skorshaug fra Clermont Mgh., K. H Grothe og O. K. Olson fra Marion Mgh., A. L. Pederson og P. T. Pederson fra Norwan Mgh., Lars H. Kleppe og John A. Walvatne fra Stavauger Mgh. Desuden Pastor J. T. Bursett og Pastor. N. Arvesen. De tilstedeværende Medlemmer af Centralkomiteen var selvskrevne stemmeberttigede; ligesaa Missionær Heimann, Delegat fra en Lokalforening i Chicago, og E. L Severeide Telegat fra Story City Jødemissionsforening.

Allerede den første Formiddag paabegyndtes Behandlingen af det foreliggende opbyggelige Samtaleemne, Luk. 2, 29—32.

Pastor Tanner indledede Samtalen ved et længere Foredrag og opstillede en Del Punkter, der samlede sig om denne Hovedtanke: Jesus Kristus en Herlighed for sit

Digitized by Google

Folk Israel. Samtalen blev fortsat hele den første Dag og delvis den anden Dag og blev paahørt med ganske megen Opmærksomhed og Interesse af en talrig Menighedsforsamling. Missionær Heimanns Meddelelser om Forholdene blandt Jøderne, samt om Oplevelser under Missionsarbeidet bidrog særlig til at vække Interesse og Alvor.

Foruden Centralkomiteens Medlemmer deltog ogsaa Pastor Bursett og Pastor Arvesen i Samtalen. Ved Begyndelsen af Formiddagssessionen den anden Dag afgjordes de nødvendige Forretningssager.

Til Medlemmer af Centralkomiteen for tre Aar gjenvalgtes, Pastor T. H. Dahl, A. O. Severeide og Prof. J. H. Blegen. Ligesaa gjenvalgtes de gamle Embedsmænd.

Foruden de faste Lønninger blev der bevilget Missionær Meyersohn $300.00 for kommende Aar for Opretholdelse af Bibel-Depoet i Minsk og $125.00 til Proselytunderstøttelse.

Fremdeles blev der bevilget Missionær Heimann $150.00 til Proselytunderstøttelse og Udbredelse af Missionsskrifter m. m.

Aarsmødet besluttede at give Centralkomiteen Fuldmagt til at kjøbe Missionsstationen i Chicago.

Spørgsmaalet om Ansættelse af ny Emissær besluttedes udsat indtil videre.

Det blev paalagt Centralkomiteen at sørge for regelmæssig at indsende Jødemissionslæsning til vore Kirkeblade, og Centralkomiteen har anmodet Pastor Tanner at overtage dette Arbeide.

Paa Indstilling af Centralkomiteen besluttede Aarsmødet at anmode Missionær Heimann om at holde et Jødemissionsforedrag ved de af vore Skoler, som er villige til at modtage ham, og at hans Reiseudgifter bestrides af Zionsforeningens Kasse.

Ved Begyndelsen af den sidste Session holdtes Jødemissionsgudstjeneste med Prediken af Prof. J. H. Blegen og en kort Tale af Pastor Tanner. Offer optoges til Jødemissionen, stort $136.75

Efter Gudstjenesten holdtes korte Taler af flere indtil Sessionens Slutning. Stedets Præst takkede de tilreisende for Besøget, og Formanden talte et Afskedsord tilslut. Derpaa sang man Afskedssalmen: „Saa vil vi nu sige hverandre Farvel" og skiltes, som vi haaber, med fornyet Forsæt om at deltage med Bøn, Arbeide og Gaver i Bestræbelsen for Israels Omvendelse og Frelse.

J. H. Blegen, Sekretær.

Vore Ord.

Der er intet som Mennesker i Almindelighed tillægger mindre Betydning end Ord. Hvad er vel et Ord? Et Aandedrag, der dannes om til en Lyd; ud gaar det i Luften og bæres bort af Vinden; og saa er det forbi. Men Jesus havde en anden Mening; han mente ikke, det var forbi. Nei tvertimod, et Ord, som en Gang er udtalt og formet ifølge Menneskets Vilje, er nu bleven en selvstændig Magt, som vi har tabt Herredømmet over; det farer nu afsted gjennem Tid og Rum og virker enten godt eller ondt. Paa den sidste Dag skal vi møde det igjen. „Menneskene skulle gjøre Regnskab paa Dommens Dag for hvert utilbørligt Ord, som de have talt". Ved denne høitidelige Opgjørelse ville vore Ord have en ganske overordentlig Betydning, „thi af dine Ord skal du kjendes retfærdig, og af dine Ord skal du fordømmes. Mennesкene er i Almindelighed aldeles forvisset om, at Tungen er deres egen, og at de kan styre den til at sige, hvad de vil, enten godt eller ondt. Kristus mente noget helt andet. Ordene retter sig efter dens Sindelag, som udtaler dem. Dersom den, der taler er god, saa er de gode, men dersom han er ond, blive de undgaaelig onde; thi dersom han end synes, at han har fuldstændig Herredømme over dem, saa kan han dog ikke forandre deres Karakter, uden han først selv bliver forandret. „Af Hjertets Overflødighed taler Munden".

—Bymissionæren.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Ekstrakonferense i Kina.

Hauges Synodes Missionærer i Kina samledes til Ekstrakonference paa Hsieliang den 19de Aug. 1907.

Efter Afsyngelsen af Salmen No. 3 i Landstads Salmebog aabnede Formanden Mødet med Skriftlæsning og Bøn om Guds Velsignelse over Arbeidet og Arbeiderne.

Landahl valgtes til pt. Sekretær. Først blev Bibelskolen behandlet. Besluttet at Bibelskolen fortsætter i Tszho. Mrs. Landahl blev valgt til Bestyrerinde. Til Komite valgtes Miss Hodnefield, Miss Lee og Mrs. Trygstad. Besluttet at vi udarbeider Budgetforslag for kommende Aar.

C. W. Landahl pt. Sekr.

Fancheng, Hupeh, China Sept. 12 1907.

Følgende Budgetforslag for 1908 er bestemt hjemsendt:

Fancheng Stationen	Tls. 2200.00.
Høiskolen	1000.00
Guttebørnehjemmet	1000.00
Taipingtien Stationen	1650.00
Tszho Stationen	1650.00
Pigebørnehjemmet	1000.00
Bibelskolen	450.00
Miss Hodnefields Skole	800.00
Hsinye Stationen	1650 00
Hospitalarbeide	1500.00
Paakommende Tilfælder	2000.00
Sheliang	100.00
	Tls. 15000.00
Missionærernes Løn	6350.00

Kjere Venner!

Vi beder at Synodens Bestemmelser maa efterkommes, saa vi faar disse Penge ind Kvartalsvis, da det er meget bedre for Regnskaberne. Venligst

G. M. Trygstad, Kass.

Hvorledes skal vi, til rette Tid, faa de paakrævede Midler til Kinamissionens Drift? Dette Spørgsmaal har besværet mig en hel Del i den seneree Tid. Bekymringen bliver ikke mindre efter hvert, som jeg modtager Breve fra vore Missionærer, der staar i Arbeidet i et Hedningeland.

Vil Vennerne komme os til Hjelp i rette Tid, eller skal vi blive nødt til at laane.

Synoden har fattet Bestemmelser, vil den sætte os istand til at efterkomme Bestemmelsen? Vi har ingen Myndighed til at laane Penge uden Synoden giver os den.

Dette har den ikke gjort, saa vidt jeg kan erindre. Rønning skriver:

„Lad Kassereren faa efterkomme Synodens Bestemmelse og sende ud, hvad som er bevilget—i Forskud—hvert Kvartal. Hvert Aar sender vi et Budgetforslag. Antager I det, saa ved I selv, hvormeget der skal sendes ud 4 Gange hvert Aar."

Ifølge det ovenfor hjemsendte Budgetforslag kræves udsendt hvert Kvartal, i Forskud, ca. $4500.00 til Missionens Drift.

Det er mit Haab, at naar Kinamissionens Venner faar vide Stillingen, saa vil de skynde sig at sende Bidrag ind til Kassereren saa vore Venner i Kina kan faa det som de tilkommer i rette Tid. Broderligt

A. O. Oppegaard.

* * *

Fra Miss Gröseth.

Edinburg, N. D. Okt. 16 '07.

Kjere Redaktør!

Har igjen havt Anledning til at besøge forskjellige Steder her i Nordvesten.

Var først hos Past. Byberg. Tvods Aarveien der var meget skadet af Frost og begge hans Menigheder havde det travelt med Kirkebygning fik jeg dog $53.13 til Missionen. Gik derfra til Grand Forks, modtog der $35.94 til samme Øiemed. Reiste saa Okt. 4de til Pastor Malkewicks Kald. Stansede indom paa Veien did i Mayville hvor jeg modtog $12.57 til Missionen. Var tre Dage i Malkewicks Kald. Endskjønt det var travel Tid saa var Folket flink til at samles. Modtog $136.40 til Missionen. Reiste derfra til Past. Langehaug. Det var en ubeleilig Tid til at samles for Farmerne. Træskemaskinerne surrede paa alle Hold. Dog var Folket meget offervillige, modtog

Digitized by Google

$292.38 til Kinamissionen. Mandagen Okt. 14 indbød Sam Peterson os til en Missionsfest, hvor vi tilbragte en hyggelig Dag. Hjertelig Tak til eder alle for eders Offervillighed. Tak ogsaa for al Hygge og Opmuntring jeg blev Gjenstand for hos eder.

Eders for Kineserne
Ida Grøseth.

Fra Arbeidsmarken.

Pastor J. A. Johansen i St. Paul blev fornylig overrasket af sit Menighedsfolk med en Gave paa $106.

Kredsmødet i Dell Rapids, S. Dak. var godt besøgt og et meget velsignet Møde. 8 Præster og mange andre Vidner var der ved Mødet. Flere af Præsterne var tilstede en Del af Tiden blot.

De Menigheder i Ottertail Co. Minn. som Past. Walstad har fraflyttet har stillet Kald til Past. J. K. Lerohl i Hay, Wash. Han har antaget Kaldet og tænker at tiltræde engang i December.

Søndag 27de Okt. holdtes Konfirmation i Trondhjems Kirke, Pastor Nervigs Kald. 15 unge aflagde den gode Bekjendelse for en stor Forsamling. Ved samme Anledning optoges Offer til Børnehjemmet i Beresford.

Den 24de Okt. reiste Past. C. Winther med sin Hustru der er ganske sygelig til Rochester, Minn. for at søge Lægehjælp. Maa Herren staa disse Venner bi i Prøvelsens Dage og give dem at erfare: „Som Dagene er skal Styrken være."

Søndag den 20de Oktober blev elleve unge Damer konfirmeret i Immannels Menighed ved Aspelund, Minn. Offer optoges til Børnehjemmet i Beresford der beløb sig til $24.55.

Søndag 27de Okt. var der Gudstjeneste med Konfirmation i Størdal Menighed v:d Roscoe, Goodhue Co., Minn. Syv unge gjentog sit Daabsløfte. Offer til Børnehjemmet i Beresford optoges, stort $22.90.

Fra Ray, N. Dak. skrives: Vi har netop havt et kjært Besøg herude af Missionsemisær Past. Oppegaard. Det var baade styrkende og belærende at faa sidde og lytte til denne ærværdige gamle Pioner i Hauges Synode. Og han er da ogsaa særlig skikket til denne store Gjerning, da han er varmt interesseret baade for den indre og ydre Mission. Maa Gud forunde ham megen Styrke i dette besværlige og tunge Arbeide. C. W.

Den 9de Okt. blev Pastor Edw. Duea gift med Josephine Brohaugh, en Datter af Mrs. Julia Brohaugh af Esdaile, Wis. Past. O. S. Meland udførte Vielsen. De nygifte flytter ihøst til Centerville, S. Dak. hvor Pastoren har antaget Kald. „Budbæreren gratulerer.

Denne Nyhed blev lidt gammel grundet paa at vi har ventet, at nogen, som var med vilde have indsendt noget om Begivenheden, men vi har ventet forgjæves.

Midtre Iowa Indremissionsforening afholdt Møde i Pastor Sandvens Menighed i McCallsburg, Ia. fra 15de til 17de Sept. Der var fremmødt mange fra Nabomenighederne. Mødets Sekretær K. O. Roe nævner en Del som deltog i Samtalen og med Bøn og Vidnesbyrd paa anden Maade, saasom: Emisær Stueland, Pastor Sandven, Student Skromme, Ole Rasmussen, T. Birkestrand og O. Shefveland.

Samtaleemnet var Math. 21, 28, 33 hvilket indlededes af Student Skromme. Et Offer blev optaget stort $15.93.

Som vi har forstaaet det, skal den forenede Kirkes Missionsblad efter førstkommende Nytaar slaaes sammen med „Lutheraneren" til et Blad. Ja hvorfor ikke staa sammen og enkeltgjøre istedenfor at dele, opstykke, mangfoldiggjøre, som i de fleste Tilfælde intet andet betyder end besværliggjøre. Men paa samme Tid, som disse to Blade skal gjøres til et, saa skal den forenede Kirke begynde at udgive et engelsk Blad med Navnet: „The United Lutheran". Men dette

Digitized by Google

Blad kan jo for dette store Samfund og i denne Tid og under nærværende Forholde være paakrævet.

En Komite paa 100 Præster og Lægmænd i New York har i Sommerens Løb drevet en Teltmission i den store By. Hvorsomhelst der fandtes en tom Lot, offentlige Pladse, ja endog paa Trapperne til City Hall har disse Møder været holdte. Til denne Missions Drift har der i Sommer været ydet $30,000 af de Menigheder hvortil disse Arbeidere hører. Det har nemlig ikke været brugeligt at optage Kollekter ved Møderne. Missionen har baaret gode Frugter i flere Henseender og har været anbefalet baade af styrende Mænd i Byen og andre. Det er de protestantiske Samfund som i Fællesskab har drevet dette Arbeide.

Pastor A. E. Boyum har i „Skandinaven" for 23de Oktober: „Ogsaa et Vidnesbyrd" om Elling Eielsen. Af de Venner, som nu lever har vel faa om nogen havt bedre Kjendskab til Eielson end Boyum, og han har da heller ikke hverken hørt eller set noget til at gamle Eielson nogengang var hverken fuld eller laa i andre Laster. Og vi kan næsten ikke tro, at de som har sagt saadant selv tror, hvad de siger. Men det var nu denne ulykkelige Bog, som Pastor Biørn skrev, som voldte denne Diskution over de hensmuldrende Ben af den ærværdige gamle. Hvorfor saa mange fik saadant Had til denne Banebryder paa det religiøse og kirkelige Omraade, var vist helst fordi han ikke „prædikede Sirup" for Folk, som Spurgeon siger, men lod baade Lov og Evangelium lyde i sin fulde Kraft og Klarhed. Eielson trode det var nødvendigt, at den Hob af vantroende Folk som altid findes kom til Vækkelse og Omvendelse, og derfor talte han ofte om den Sag og derfor, den onde Omtale. Men han er hverken det første eller sidste Vidne, som har faat den Slags Tak. Men saa har slige Sandhedsvidner heller ikke paadraget sig Bibelens „Ve" for at alle Mennesker taler vel om dem.

I „Norsk Missionstidende" for September findes følgende om udreisende Missionærer:

„Pastor Rødseth med Familie befinder sig paa Tilbagereise til Zulu.

Missionspræst Naastad og Hustru er nylig afreiste til Østkysten. Med dem fulgte ogsaa to nye kvindelige Arbeidere, nemlig en Lærerinde (Andrea Olstad) og en Sygeplejerske (Sanitetssøster Pedersen.)

Missionspræst Erlandsen og Diakonisse Juliane Berg skal afreise fra Marseille 10de September. De skal til Madagaskars Indland. Erlandsen lader for det første sin Familie blive tilbage i Hjemmet.

Den 12te September afreiser Pastor Fleischers Forlovede, Frk. Petra Ulsaker (Datter af Provst Ulsaker i Vikedal) fra Hamburg med Norddeutsche Lloyds Damper til Kina. Omtrent samtidig afreiser ogsaa en Lærerinde til vor Kinamission, nemlig Frk. Aagot Lie. Men hun reiser Landeveien med Jernbane gjennem Rusland og Sibirien, da hun lider meget af Søsyge, og det koster omtrent det samme begge Veie. Begge faar udmærket Reisefølge med en Del engelske Missionsfolk, som de kjender paa Forhaand."

Antagelig saavidt som Evangeliet er prædiket i det engelske Sprog er vel Navnet Moody kjendt. Denne mærkværdige Evangelist døde for nogle Aar siden. Den, som nærmest skulle fortsætte der Moody slap, var Dr. R. A. Torrey. Denne Mand er nu langt paa Vei til at blive ligesaa mærkbar som sin Forgjænger. Torrey blev ikke mange Aar fast ved Moodys Institution og Virksomhed i Chicago alene, men dog som det heder ud paa Missionsmarken, men hans Missionsmark har da været anselig stor; thi det har været den hele vide Verden. Han har reist Jorden rundt og prædiket i alle Land. Nu er han tilbage til Chicago. Han holder Møder i et Telt der rummer 12000 Mennesker. En Mængde endog af høierestaaende Mænd i forskjellige Bestillinger er meget interesseret i Bevægelsen. Opgaven

Digitized by Google

er „at gjøre Chicago til et ubekvemt Opholdssted for Djevelen og hans Børn."

At faa Djevelen ganske ud af Chicago kan vel blive et sent om ikke ganske umuligt Arbeide selv for de store Evangelister, men det er vist, at disse sammen med den Skare tro Arbeidere, som findes i Chicago, kan de indskrænke Djevelens Besiddelser og fratage ham meget af hans Rov, og isaamaade, Lykke til. Gud velsigne Gjerningen.

Bekjendtgjørelser.

Kinamissionens Høstmøde.

Om Gud vil, bliver Kinamissionens Høstmøde afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Hamilton Co., Iowa, Pastor C. J. Eastvolds Kald, den 10de, 11te og 12te December førstkommende.

A. O. Oppegaard, Form.
G. C. Gjerstad, Sekr.

Ada Kreds holder, om Gud vil og vi lever, sit Aarsmøde i Eagle Bend, Pastor Simonsons Kald, den 12—15de Nov. Samtaleemne: Joh. 6, 22—40. Gud velsigne Mødet!

Toget, G. N., kommer til Eagle Bend fra nord Kl. 11:20 Form. og fra syd Kl. 3:40 Efterm. Besøgende til Mødet modtages paa Stationen.

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Paa Indbydelse fra Langford Menighed, Langford, S. Dak., Pastor P. S. Stenersons Kald, holder Madison Kreds sit Aarsmøde dersteds fra 17de Nov. og følgende Dage, som man maatte bestemme. Mødet begynder altsaa Søndag den 17de Nov. med Kirkeindvielse, og det er at haabe, at alle Kredsens Prester vil komme til Mødet. Samtaleemnet bliver: 2 Mos. 13, 21—22. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade.

Paa Kredsens Vegne T. J. Oppedahl.

Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Buxton den 26—28de November førstkommende. Menigheden ønsker mange besøgende og de er velkommen til Mødet.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sekr.

Mayville Menighed, Mayville, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Mayville den 3—5te December førstkommende. Kom mange og kom med Bøn om at være til Velsignelse. L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewik, Sekr.

Trefoldigheds Mgd., Traill Co., N. Dak., Pastor Malkewicks Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde Kredsens Aarsmøde i Rosville den 14de til og med den 17de November førstkommende. Tema for Samtalen: Rom. 10, 1—13. De, som kommer til Mødet franord, gaar af Toget i Mayville hvor Skyds vil møde de besøgende Dagen før Mødet. De, som kommer igjennem Casselton fra syd, løser der Billet til Rosville. Vennerne ønsker mange besøgende, kom og bed om Velsignelse fra Herren over Mødets Forhandlinger.

L. Langehaug Form.
O. J. Malkewick Sekr.

Støndals Mgd., Galesburg, N. Dak., undertegnedes Kald, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde, som om Gud vil, agtes afholdt den 18de til og med 20de November førstkommende. Tema for Samtalen: Gal. 2, 15—21. Vær velkommen til Mødet!

O. J. Malkewick.

Ada Kreds holder, om Gud vil, Møde i Bethlehems og Zions Menigheder, Pastor M. L. Dahles Kald, 22—25de Nov. Samtaleemne: Luk. 15, 11—25. Gud velsigne Mødet!

G. C. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Besøgende tager Soobanen til Viking, hvor Skyds vil møde frem. Toget kommer til Viking fra øst hver Morgen Kl. 7:25 og fra vest hver Aften Kl. 8. M. L. Dahle.

Paa Indbydelse fra Pastor Paulson af Frikirken og fra Pastor Drage af den Forenede Kirkes Menigheder i Vining, afholder Otter Tail Indremissionsforening et Møde den 26—28 November Mødet holdes i den forenede Kirke der i Byen Vining. Samtaleemnet er Lukas 18, 35—43. Alle er hjertelig velkomne til Mødet.

Paa Foreningens Vegne
G. O. Nordmarken.

Curran Valley Menighed, Pastor A. A. Dahls Kald, ønsker et Kredsmøde fra 3—5te December 1907. Samtaleemne: Joh. 10, 11—18. Det er Kredsens Missionsmøde. De, som kommer fra nord og øst, gaar til Merrilan, derfra til Taylor, og de fra syd og vest gaar til La Crosse eller Winona og derfra til Taylor. Fra La Crosse afgaar Tog Kl. 8 Form. og fra Winona Kl. 9 Form. og Kl. 5 Efterm. Skyds møder i Taylor Dagen før Mødet. Gud give et godt Møde.

M. J. Westphal.
J. J. Dahle.

Om Gud vil, afholder nordlige Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde i Sanborn ev. luth. Menighed, Pastor L. O. Wigdahls Kald, Sanborn, O'Brien Co., Iowa, den 12te til 13de November. Samtaleemne: Hebr. 2, 1—4. Besø-

Digitized by Google

gende kommer paa Milw. St. Paul R. R. fra øst og vest. Alle er velkomne. B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Om Gud vil, afholdes et Samtalemøde i Vor Frelsers og Den n. e. l. Menigheder, undertegnedes Kald, Muskegon, Mich., fra den 19de til den 22de Nov. To Dages Møde i hver Menighed. Mødet begynder i Den n. e. l. Kirke den 19de Kl. 2 Eftерm. Samtaleemner: Luk. 11, 5—13 og Hebr. 4, 1—11. Chr. S. Bang.

Om Gud vil, afholdes et kristeligt Samtalemøde i Sarons Menighed ved Audubon, Minn., Pastor H. H. Knudsvigs Kald den 19—21de Nov. Thema: 2 Thessal. 2, 1—12. Skyds vil møde de tilreisende Dagen før Mødets Begyndelse i Audubon. Kom mange og kom med Bøn om Velsignelse. R. Rødhammer,
K. Rosum,
P. D. Kristopherson,

Paa Indbydelse af Wanamingo Menighed, Pastor S. Risløvs Kald, afholder Østre Minnesota Indremissionsforening et Samtalemøde den 19—21de Nov. førstkommende. Samtaleemnet vil blive Lignelsen om den store Nadverd, Luk. 14, 15—24. Kom, Brødre og Søstre, med Bøn om Herrens Velsignelse. Besøgende gaar med C. M. & St. P. Ry. til Wanamingo.
O. H. Dace, Form.
L. J. Paulson, Sekr.

Central Minnesota Indremissionsforening afholder Møder paa følgende Steder:

Hos John Torgerson, Terrace, Pope Co., Minn., fra 11—12te Nov. Samtaleemne: Jer. 29, 11—13. Indledes af Emissær Løvold fra Kristiania, Norge. Mødet begynder den 11te Kl. 11.

I Pastor Ytrehus Kald, Hoffman, Minn., fra 13—15de Nov. Mødet begynder Kl. 10:30 Form. den 13de med Prædiken af Emissær Emanuel Løvold. Samtaleemne: Math. 21, 18—22. Kom mange, kom med Bøn. Paa Foreningens Vegne
O. M. Anderson,
J. Strandeness.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøde paa følgende Steder:

I Jevnager Menighed, Pastor G. C. Gjerstads Kald, Borup, Minn., fra 19—21de Nov. Samtaleemne Ef. 12.

Skandia Menighed, Pastor M L Nesvigs Kald, Litchville, N Dak., fra 23—25de Nov. Samtaleemne bestemmes ved Mødet.

Trefoldigheds Menighed, Pastor G C Gjerstads Kald, Ada, Minn., fra 27—29de Nov. Samtaleemne: Pet. 2, 1—10.
J. J. Eastvold, Form.
B. B. Nornes, Sekr.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor O. P. Svingens Kald, Bottineau, N. Dak., den 6te til og med den 10de November.

Pastor K. T. Strands Kald, Rolette, N. Dak., den 12te, 13de og 14de November.

Pastor O. F. Johnsons Kald, Cando, N. Dak., den 16de og 17de November.

Pastor N. Okerlunds Kald, Edinburgh, N. Dak., den 18de til og med den 22de November.

Pastor T. J. Knutsons Kald, Grafton, N. Dak., den 24de November.

Kongsvinger Mgd., Polk Co., Minn., Pastor G. O. Monas Kald, den 26de November.

Mayville Mgd., Mayville, N. Dak., Pastor T. T. Borgens Kald, den 27de November.

Pastor O. J. Malkewicks Kald, Traill Co., N. Dak., den 28de og 29de November.

Pastor J. H. Johansons Kald, Horace, N. Dak. den 1ste December.

Pastor A. H. Bergers Kald, Fort Ransom, N. Dak., den 3die, 4de og 5te December.

Pastor M. L. Nesvigs Kald, Litchville, N. Dak. den 6te, 7de og 8de December.

Pastor K. L. Klevelands forrige Kald, Oakes og Omegn, N. Dak., den 10de til og med den 13de December.

Søndre Friborg Mgd. og Friborg Mgd., Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 15de December.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt
A. O. Oppegaard.

„Budbäreren" sendes frit fra 1ste Novbr. til næste Nytaar til alle nye Abonnenter, der sender os $1.00 i Forskud for 1908. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud, ligesom vi venligst vil bede alle vore gamle Abonnenter om at faa Bladet mere udbredt. Det burde findes i ethvert Hjem.

Alle Ordres og Penge for Bladet sendes til C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Digitized by Google

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Fra Gilbert Knudson, Jewell, Iowa 100.00
Før kvitteret for 7609.17
7709.17

Til Professorløn: Ved Pastor Westvhal fra Peterson Mgd., Westvhals Kald: Pastor Westvhal, L O Olnes, John O Ensberg, Olaus Ensberg, N J Amlie, M H Nepstad, Edw. Agrimson, G P Haslerud, E Halvorson, E A Hjelle, S E Thompson, Nels E Stege, A P Haslerud hver 5, O A Moen 3 ..... 68.00
Ved Pastor G O Vik fra Hauges Mgd., Viks Kald: J J Mortvedt, Ariel Mortvedt hver 3, Ole Kristofferson, Eilert Olson, Nels Okland, Sam Pederson hver 2, Mrs. Nels Okland 1 ..... 15.00
83.00
Før kvitteret for ved Prof. Hanson 22.00
Før kvitteret for 1162.08
1267.08

J. L. Lasseson.

Kinamissionen: Ved Mrs. Oscar Austin, Kongsvinger Mgd.s Kvf., Northland, Minn. 4.20
Ved Pastor H J Berg fra Bethania Mgd., Mower Co., Minn., en Del af et Offer ved en Missionsfest 25.00
Fra Rasmus Bak, Irene S. Dak., Udbyttet af en Acre Havre 12.90
Fra Ole Bak, Irene, S. D. 10.00
Ved Past. S O Heidal fra T B Olson, Radcliffe, Ja. 5.00
Ved Mrs. Thomas Weland vr. Prof. H H Elstad fra Hauges n. luth. Mgd.s Kvf., Holmes, Ja. 5.85
Ved O M Johnson fra Lincoln Mgd.s Pigef., Hurley, Story Co., Iowa 41.15
Ved Pastor E E Holter fra en ubenævnt, Kenyon, Minn. 25.00
Ved Pastor S S Westby fra Dorcas Syforening af North Branch Mgd., Boone Co., Nebr. 20.00
Ved Pastor A O Mortvedt fra Hauges Mgd.s Kvf., Norway, Ill. 15.00
Ved Pastor A M Mannes fra Tref. Mgd.s Kvf., Yankton, S. Dak. 14.50
Ved Pastor S E Simonson fra Reynold Mgd., Todd Co., Minn. 4.76
Ved Pastor S S Westby fra H Jacobson, Newman Grove, Nebr. 5.00
Mr. & Mrs. E A Hjelle, Whalan, Minn. 3.00
Ved Pastor H J Berg fra Bethania Mgd.s Kvf., Ostrander, Minn. 15.00
Ved Pastor B K Barstad fra Mrs. Chr. A Bolstad, Dawson, Minn. 10.00
Ved Pastor J K Lerohl fra St. Peters Mgd., Moscow, Idaho, halvt Konf.offer 10.05
Ved Pastor Andrew Nels, Racine, Wis., fra Bethesda Mgd.s Kvf. 13.25; Ubenævnt 5; Offer fra Søndagsskolen 4.20; fra følgende Søndagsskolebørn i Bethesda Mgd.: Clifford Nalied 15c, Edna Peterson 50c, Agnes Wolf 19c, Amanda Anderson 25c, Alma Larson 85c, Magda Ellefson 24c, Harald Ellefson 4c, Johnny Ellefson 11c, Freddy Nilson 4c, Chester Nilson 21c, Esther Horne 15c, Lula Anderson 24c, Andrew Jacobson 22c, Florence Nalied 26c, Olaf Andreson 22c, Arthur Andreson 50c, Oliva Andreson 31c, Thoralf Nilson 50c, Kolbjørn Nilson 11c, Arne Ellefson 13c, Jerome Erikson 50c, Carrie Peterson 49c, Asta Anderson 24c, Nellie Nelson 50c, for Forsendelse fragaar 14c 29.26
Ved Pastor A O Mortvedt fra Newark Mgd.s Kvf., Newark, Ill. 15.00
Ved Pastor Mortvedt fra Mr. & Mrs. P Svenson, Hauges Mgd., Norway Ill. for Søndagsæg 10.00
Ved Pastor A A Dahl fra Julius Johnson, Taylor, Wis. 5.00
Fra Ed. Eliason, Gig Harbor, Wash. 5.00
Fra Emil Johnson, Red Wing, Minn. 1.15
Ved John O Fosse fra Stavanger Mgd.s Kvf., Pastor Heidals Kald, Garden City, Ja. 50.00
Ved Miss Ida Groseth fra Pastor Bybergs Kald: Mgd. 5 Mil nordøst fra Edmore, N. D. 32.13; Mgd. 8 Mil sydvest fra Adams, N. D. 16 ..... 48.13
Ved do. fra Pastor Okerlunds Kald: P Almen af St. Petri Mgd. 5, Alfred Lindell do. 5, St. Pauli Mgd. 5 . 15.00
Ved do. fra Pastor Monas Kald: Tref. Mgd., Grand Forks, N. D. 30.64; O Fjeld, do. 5; Børn i Kongsvinger Mgd. 30c 35.94
Ved do. fra Pastor Borgens Kald: Mayville Mgd., Mayville, N. D. 12.57
Ved do. fra Pastor Malkewicks Kald: Tref. Mgd. 41.65, Mr. & Mrs. Paul Grinde, do. do. 10; Mrs. N O Sando do. do. 10; Nels Larson do. do. 10; Benjamin og Simon Grinde do. do. 3; Albert Knutson do. do. pr. Pastor Malkewick 5; Mrs. E Monson do. do en Quilt til Mrs. „Chang-fang-lin"; Stordal Mgd. 56.77 ..... 136.42
Ved do. fra Pastor Langehaugs Kald: St. Peters Mgd. 36; Ved Mødet i Miss Sunds Hotel, Blabon, N. D. 14, Bethania Mgd. 11.37, Trondenes Mgd., 119, Norway Mgd. 64.53, Sam Petersons Missionsfest i Norway Mgd. 34.47 ..... 279.37
Fra O J Rendebahl, Mayville, N. D. 10.00
Ved Pastor J S Halvorson fra Mrs. K Stenseth, Norway Lake, Minn. til Landahls Kirke 2.00
Fra Martha Gunderson, Normood Park, Ill. 3.00
Fra Mrs. J F Aagaard, McIntosh, Minn. 5.00
Ved Prof. H H Elstad fra Albert Anderson, N. W. S., Red Wing, Minn. 10 0
Ved Pastor J E Hjelmervik fra J J Aasgaard af Osseo Mgd., Osseo, Wis. 10.00
909.25
Før kvitteret før 6609.05
7518.30

Til Hospital i Kina: Ved Pastor A O Utheim fra Lac qui Parle Mgd.s søndre Pigef., Lac qui Parle, Minn. 15.00
Fra Mrs. P F Peterson, Santa Rosa, Cal. 5.00
Fra Ole Bak, Irene, S. Dak. 4.30
Ved Pastor A A Dahl fra Ole Fornes, Taylor, Wis. 10.00
Fra Mrs. O S Wallen, Portland, N. Dak. 5.00
Ved John O Fosse fra Stavanger Mgd.s Kvf., Pastor Heidals Kald, Garden City, Iowa 25.00
Ved Miss Ida Groseth fra Pastor Langehaugs Kald: Sam Peterson, Norway Mgd. 10, Oscar Peterson 1, Louis Peterson 41c, Martin Peterson 60c, Mrs. Anna Hilstad do. do. 1 ..... 13.01
O J Rendebahl, Mayville, N. D. 10.00
87.31
Før kvitteret for 214.75
302.06

Børnehjemi Kina: Ved Pastor J L Lasseson fra Mrs. A O Haarstad, Dexter, Minn. 5.00
Ved Prof. M G Hanson fra Lars Nesvig, Red Wing Sem. Red Wing, Minn. 2.00
Ved Marianne Nelson fra Smaapigefor. „Helping Hands" Pastor Rendahls Kald, Fergus Falls, Minn. 10.00
O J Rendebahl, Mayville, N. Dak. 5.00
22.00
Før kvitteret for 70.66
92.66

Personlige Gaver til Missionær Rønning og Børn: Ved Mrs. K Lewis fra Lake Preston Kvf., Lake Preston, S. Dak. 15.00
Ved Mrs. Pastor T J Knutson fra Mrs. Majena Bigness, Grafton, N. Dak. 9.50
Ved Pastor Theo. J Lund fra Mrs. A O Wold, Madison, Minn. 2.00
Ved Past. J S Halvorson fra Bethania Mgd. 16.72; Mrs. K Stenseth, Norway Lake 1 ..... 17.72

Digitized by Google

Bed Miss Ida Grosetb fra Pastor J B Byberg, Edmore, N. D. 5.00
Til Miss Anna Lee, Kina: Bed Pastor Theo. J Lund fra A O Wold, Madison, Minn. 3.00
Bed do. do. fra do. do. til Uddeling iblandt troende indfødte Lærere i Kina (af Anna Lee) 20.00
Til Mrs. Dr. J M J Hotvedt: Emil Johnson, Red Wing, Minn 1.00

73.22
Før kvitteret for 76.00

149.22

Til Jødemissionen: Bed Pastor A O Mortvedt fra Hauges Mgd.s Kvf., Norway, Ill. 5.00
Bed Pastor G O Paulsrud Offer fra Elims Mgd., Randall, Ja. 30.00
Bed Pastor A O Mortvedt fra Newark Mgd.s Kvf., Newark, Ill. 16.60
Bed John O Fosse fra Stavanger Mgd.s Kvf., Pastor Heidals Kald, Garden City, Ja. 25.00

85.60
Før kvitteret for 63.36

148.96

Santalmissionen: Bed John O Fosse fra Stavanger Mgd.s Kvf., Pastor Heidals Kald, Garden City, Iowa 25.00
Før kvitteret før 99.50

124.50

J. J. Rendahl, Kas.

Til Bethesda Børnehjem: Fra The Ladies Aid Society, Wisner, Neb. 3 Skirts, 2 Par Strømper, 1 Par Banter.—Et stort Billede af Kristus i Ramme, Giver ukjendt.—Bed Hans Hanson, Kilbourn, Wis., en Del brugte Klæder.—Bed O Thompson fra A L Grant, Dell Rapids, S. Dak., en Del Klæder.—Bed Pastor G O Vik fra Ole C Gorseth, Irene, S. Dak. 3 Skjørt, 1 Skjorte, 1 Blusie.—Mrs. K Thompson, Beach, N. D. 2 Par Strømper.—Bed Mrs. L J Odland, Frost, Minn.: Mrs. L Almlie 4 og en halv Yds. Gingham, 6 Yds. Fleecelined Tøi; Mrs. D Grønfur 10 Yds. Outingflannel; Mrs. B O Legreid 10 Yds. Outingflaanel; Miss Anna Berge 5 Yds. Outingflannel; Mrs. P Mundahl 7 Yds. Gingham, 3 Yds. Calico; Mrs. L Tostdahl, 7 Yds. fleecelined Tøi; Mrs. T Silrum 4 Yds. uldent Tøi; Mrs. John Almlie 6 Yds. Gingham, 6 Yds. Suiting; John Almlie 2 Par nye Sko; Nels Gifte 1 Par nye Sko; Mrs. J J Underdahl 5 Yds. fleecelined Tøi. 6 Yds. Percale; Mrs. O Boldahl 5 Yds. Percale; Mrs. John Rendahl 4 Gutteskjorter, Mrs. H Lenneson 2 Par Uldstrømper, 4 Yds. Gingham og en Del brugte Klæder; Mrs. L Erdahl 6 Yds. Percale, 24 Handkerchiefs og Souvenir Cards; En ubenævnt 18 Yds. Calico, 2 Nøster Uldgarn, 1 Suit Underklæder; Mrs. Thos. Rosdahl 6 og en halv Yds. Outingflannel; Agnes & Ida Nelson 4 Undershirts; Mrs. H Gestie 2 Suits Underklæder og en Boy's Tie; Mrs. L Tananger 12 Yds. Comfort Calico, 5 Yds. Percale, 6 Yds. Outingflannel, en Del brugte Klæder og et Ny Testamente; Mrs. L J Odland 2 Par Strømper og en Del brugte Barneklæder; Orva Odland 1 Undertøjskjort og en Dukke; Cora Odland 1 Undertøjskjort og en Dukke; Mrs. H Melby 4 Yds. Dress Goods, 2 Yds. Toweling, 4 Yds. Cottonflannel, 6 Yds. Muslin, 3 og en halv Yds. Lace og nogle Traadsnelder; Mrs. O Legvold 10 Yds. Outingflannel; Mrs. K O Nelson 10 Yds. Outingflannel; Mrs. J S Mondal 3 Yds. Percale; Marie Legvold 4 Yds. Muslin, 7 Yds. Calico; Anna Legvold uldent Kjoletøi.—Bed Mrs. H Odson, Ellsworth, Ja.: Mrs. H Odson 6 Dishtowels, 3 Yds. Calico, 1 Jacket og en Del brugte Klæder; Miss Annie H Odson 12 Tablets, 12 Lead Pencils, 6 Slate Pencils, 1 Doll; Mrs. Anders Svegen, Beresford, S. D. 12 Yds. Calico, 10 Yds. Gingham, 6 Towels; Mrs. Johanna Olson 1 Par Hovedpuder, 2 Yds. Lærred, 3 Yds. Lace.—Bed Miss Kristi Kirkvold, Hendricks, Minn. fra to ubenævnte 2 Par Strømper, 3 Skjørt, 1 Lue, 1 Krave; Mrs. J J Ruttum, Hendricks, Minn. 1 Par Strømper, 2 Par Banter, 2 Towels.—Mrs. Christian Johnson, Canby, Minn. 1 Quilt.

G. G. Walen.

Til Bethesda Børnehjem: Bed Mrs. L J Odland, Frost, Minn., fra Andrew Meland 5.00
Miss Amanda Skaden 1.00
Mrs. Samuel Erdahl 1.00
Miss Anna Erdahl 50
Mrs. Martin Erdahl 50
Mrs. L Tananger 10.00
H Thompson, Radcliffe, Iowa 10.00
Mrs. Sofie Hartwick, Dell Rapids, S. D. 5.00
Bed Mr. Ryg fra J Sempson, Roseni Mgd., Beresford. 1.00
Bed samme fra Mr. & Mrs. Mundal, Frost, Minn. 1.25

35.25

G. O. Vik pr. G. G. Walen.

Vil nu igjen minde de mange Venner af Barnehjemmet om, at Julehøitiden stunder til, og Børnene begynder saa smaat at tænke, mon der er nogen som kommer os ihu ogsaa i Aar med Bresanger til Børnehjemmet. Ja, vil bare minde om dette saa ved vi, at vi vil faa. En neve i Iowa sagde til mig i Sommer, jeg var dernede, bare skriv lidt om det næste Aar ogsaa, saa skal du faa. Ja, Tak Venner for, hvad dere har gjort, og naar vi gjør det gode, da lader os ikke blive trætte, thi vi skal ogsaa høste i sin Tid. Hvad I har gjort for en af disse smaa, det har I gjort for mig, siger Jesus. Vi er alle raste til Dato, stort at takke Herren for. Haaber nu at Skolehuset bliver færdigt, saa vi kan begynde Skolen den 4de Nov. Venligst hilser fra eders ringe Broder i Herren G. G. Walen.

Til Kirken i Madison, Wis.: Fra Pastor Gjerstads Kald, Minn 122.90
Pastor Knudson, Grafton, N. Dak. 55.50
Pastor A J Krogstad, Crookston, Minn. 7.00
Pastor Ofterlund, Edinburg, N. Dak. 34.00
Pastor Rendahl, Fergus Falls 7.00
Pastor Mouas Kald, Grand Forks 40.50
Pastor Walstad, Dalton, Minn 69.25
Primrose, Wis. paa Kredsmødet 10.75
A S Rondal, Madison, Minn 3.00

Dette er modtaget i Konkant. Tak til alle, som har givet.
Paa Menighedens Vegne
N. U. Evjenth, 1319 Williamson St., Madison, Wis.

Rettelse: I sidste No. Side 1035, 1ste Spalte, 15de Linje fra neden staar: synde, som Pilatus, skulde være: synke, som Peder.

Nordmændene i Amerika, deres Historie og Rekord.

Vi ønsker Agenter for Martin Ulvestads nye Bog, som er nævnt ovenfor, og som der har været skrevet saa meget om i Bladene. Skriv til os efter Agentbetingelser. Vi sælger ogsaa hans Lærebog „Selvhjælp i Engelsk", Pris $1.00, og hans „Engelsk-Norsk Ordbog med fuldstændig Udtalebetegnelse", Pris $2.50. History Book Co., 2001 6th Str. South, Minneapolis, Minn.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Geizer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Waldborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsen. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

„Budbæreren" vil herefter koste til Canada $1.25 istedetfor som hidtil $1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb". sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ærbødigst
C. Lillethun.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Æsker paa 100 Stykker 25 Cents.
I Æsker paa 250 Stykker 50 Cents.
I Æsker paa 500 Stykker 80 Cents.
I Æsker paa 1000 Stykker $1.50.

Send Ordres til
C. Lillethun.
Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c fleksible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augut Klagstad,
Marinette, Wis

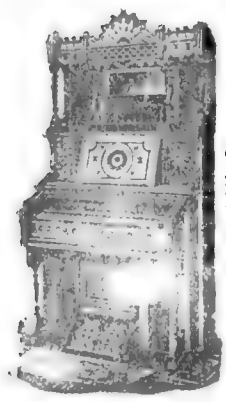

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til m give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Rev J A Bergh 06

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder". 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjemmets Minder", 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassøn. Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun.
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Mester, du talte vel; 2. Præsten som Forkynder; 3. Nye Abonnenter; 4. Hvem vil hjælpe; 5. Saaledes kan det ikke blive ved at gaa; 6. Red Wing Seminary; 7. Fra Indremissionsmarken; 8. Zionsforeningens Aarsmøde 1907; 9. Vore Ord; 10. Kinamissionen; 11 Fra Arbeidsmarken; 12. Bekjendtgjørelser; 13. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 46 | Lørdag den 16de November 1907. | 39te Aarg

Vaager.

Vaager derfor! Thi I vide ikke, i hvilken Time eders Herre kommer. Mat. 24, 42.

Det er i saa mangfoldige Tilfælde, at der trænges Forsigtighed, der trænges at vaage og være paa sin Post ellers kunde det gaa galt. Det nytter jo ikke at alle paa et Skib lægger sig til at sove med en Gang, nogen maa altid vaage ellers kunde man seile paa andre Skibe, paa Isbjerge, paa Klipper og Skjer eller paa anden Maade komme i Ulykke.

Er man i Krig, saa maa man jo være paa Vagt for at kunne tage Forholdsregler mod Fienden, ellers kunde man snart blive overrumplet og nedhuggen. Er man sat til Vægter i en Stad, maa man ikke sovne paa sin Post; thi hvem skulde da varsle om Ildebrand eller anden Ulykke. Er man sat til at bevogte kostbare Skatte, bør man holde sig vaagen ellers kunde Tyven reise med dem. Skal man pleie en syg, maa man ogsaa vaage, ellers kunde Patienten ikke faa sin Medisin i rette Tid eller han kunde i Vildelse staa op og maaske løbe ud og det kunde øieblikkelig have Døden til Følge. Men hvorfor nævne saa mange Eksemsler af denne Art. Alle ved jo det er nødvendigt at vaage i slige Tilfælde.

Lad os nu se paa, hvad den Herre Jesus mener med sin Formaning til at vaage: Det forudsættes at snart sagt alle Mennesker i civiliserede og kristne Lande ved, hvem Jesus er. Selv de, som ikke kan kaldes „sterktroende" har maattet give ham det Skudsmaal, at han er en stor Profet og at han var „mægtig i Ord og Gjerning". For de troende ved vi han er ikke alene en god Mand, en stor Profet, men Guds Søn og Verdens Frelser, og at han er Veien til Salighed for alle troende Sjele. Nu hvad lægger Jesus i Ordet „vaager"? Jo, siger han, I vide ikke i hvilken Time eders Herre kommer, og da skal der blive Sager. Da skal Regnskabsbøgerne frem og oplades. Da skal det efterses, hvad enhver har gjort og hvad de har fortjent. Da skal de faa efterfom deres Gjerninger har været enten onde eller gode. Da skal der høstes efterfom der i Tiden er saaet. Hvo, som da har saaet efter Kjødet skal høste Fordærvelse af Kjødet, men hvo som har saaet i Aanden skal høste det evige Liv af Aanden.

Men vaager ikke Folk og venter paa Herrens Komme? Ikke braat alle. Herren siger det jo selv, at ligesom det var i Noa Dage saa skal og Menneskens Søns Tilkommelse være. Thi ligesom det var i de Dage før Syndfloden, de aade og drak, toge tilægte og gav tilægte, indtil den Dag, da Noa gik ind i Arken, og de agtede det ikke, indtil Syndfloden kom og tog dem alle bort, saaledes skal Menneskens Søns Tilkommelse være. Hvad brydde de sig om Noa og hans Profetier, hvad brydde de sig om at der skulde blive Vand over hele Jorden. Sligt er jo baade unaturligt og meningsløst. Vi er

Digitized by Google

et frit Folk, vi fortsætter, som vi er vandt. Lad denne Pietisten Noa fortsætte med sine gudelige Grublerier indtil han gaar tullet, vi ved sandelig at gjøre os bedre Nytte af Livet. Vi æder og drikker og turer Bryllup og nyder Livet vi. Dette er Tanken og Tonen blandt denne Verdens Børn til alle Tider. Men udebliver Straffen eller udebliver Herren. Nei naar Syndemaalet er fuldt er Straffen ogsaa der. Naar Herrens Time er slagen, at han vil aabenbare sig, er han øieblikkelig for Døren. Hvad nytter Verdens Indvendinger, Pruten eller Modsigelser mod Herren. Han kommer naar Mennesket mindst venter det. Men hvad usædvanligt vil saa ske, naar Herren kommer? Det blev nu ganske usædvanligt for dem, som ikke var i Arken, da Syndfloden kom. Det blev ganske usædanligt for dem, som havde leget med Synden i Sodoma, da det begyndte at regne Ild og Svovel over dem. Det blir usædvanligt naar Herren kommer og to skal være paa Ageren, den ene skal tages og den anden skal lades tilbage. To Kvinder skal male paa Kværnen, den ene skal tages og den anden skal lades tilbage. Da blir det slut med al Leg og med Spotten over det, som er helligt.

Men at formane den som sover til at vaage nytter jo ikke. Det er da heller ikke Herrens Mening; thi denne Formaning er rettet til dem, som er hans Disiple.

De sovende maa først vækkes, saa kan de siden formanes til at vaage.

De vakte trænger denne Formaning; thi hvo som staar se til at han ikke falder. Du som holder dig vaagen kan gierne være glad og synge og sige:

Naar Figentræet skyder Blad, jeg er saa glad,
Da bliver her snart Sommer;
Naar Himmerigets Blomster gro,
Det er min Tro, Guds Rige snarlig kommer!
Hans Brud jeg er, hans Ring jeg bær,
Har Lampen tændt, og Hjertet vendt
Til ham al Verdens Dommer.
Saa kom Herre Jesus, kom snart.

Missionen er Tidens store Tegn.

(Af E. F. Eckhoff.

Figentræet, Israels Børns Slægt, som vandrer om i alle Kristenhedens Lande som „den evige Jøde," det Træ, som har været fortørret 1800 Aar er sat os som et Tegn. I dette Træ, som Herren havde forbandet, begynder der at komme Vædske og der springer Blade ud. Læs Bladet for Israel, saa skal du faa se det!

Men Israel som Folk omvender sig ikke, førend Hedningernes Fylde, det fulde i Guds Raad fastsatte Tal, som traadte istedet for det frafaldne Israel, er gaaet ind i Guds Rige, det siger Apostelen Paulus i det 11te Kap. af Romerbrevet. Og Herren selv siger, at dette Evangelium skal predikes i den ganske Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk, da skal Enden komme! Ikke til Omvendelse for alle Folkestammer paa Jorden skal Evangeliet predikes, dersom Herren havde sagt det, kunde vi længe faa vente, men til et Vidnesbyrd. Ogsaa Hedningefolkene skal faa høre det frelsende Evangelium, førend han kommer, thi den store Skare af alle Hedninger og Stammer, som den hellige Seer Johannes ser for Tronen og Lammet iført den hvide Præstedragt med Palmegrene, Seirens Tegn i sin Haand, er bleven frelst ved at høre dette Evangelium og tvetter sine lange Kjortler og gjør dem hvide i Lammets Blod.

Dersom du vil vide, hvad Verdensklokken er slagen, saa maa du læse Missionstidenden. Og vil du vide, hvilken Time Kirkens Uhr viser nu i Nattevagterne, saa maa du ogsaa se efter, hvordan det staar til i Kristenheden med det kristelige Liv, thi Dommen skal begynde fra Guds Hus. Ogsaa i vort Land (Norge) predikes nu Fritænkeri og dyrisk Usædelighed, og Socialisterne vil omstyrte al lovlig Orden! Er man nu midt i den saakaldte Kristenhed saameget bedre end man var i Noas Dage, Dagene før Syndfloden, da de aad og drak, toge tilægte og gav tilægte, indtil den Dag, da Noa gik ind i Arken, og de agtede det ikke, brød sig ikke det mindste om Noas Prediken, selv

Digitized by Google

Tømmermændene, som tømrede paa Arken og vidste hvad Herren havde truet med, agtede det ikke, men de tænkte vel, at den gamle Noa med sin Præk gik i Barndommen, indtil Syndfloden kom og tog dem alle bort. Da vilde de nok ind i Arken, men Gud havde lukket igjen og stængt, og da lukker ingen op igjen. De maatte se den frelsende Ark flyde stille og roligt hen over de voksende Vande. Og Fortvivlelsen kom over dem, Fortvivlelsens Vanvid!

Saaledes vil det nok gaa med Verdens Børn i vore Dage ogsaa. Thi er det ikke saa nutildags ogsaa, at man bare tænker paa at leve herligen og i Glæde hver Dag. Kjender du ikke Nutidens Materialister, de, som bare tænker paa at skrabe Penge sammen, og nyde Livet i fulde Drag, æde og drikke, more sig, gifte sig, deltage i alle Slags Forlystelser, letsindige Skuespil og Baller, Drikkelag og alle finere og raffinerede Sorter Vellyst? Naar saa Døden kommer, da er vistnok Fornøielsen tilende; men netop fordi alt er tilende med Døden, som de mener, vil det være en Overraskelse for dem, som for den rige Mand at vaagne i Helvede. End større vil Forfærdelsen blive, naar Guds Dom overfalder dem i levende Live, og de begynder at sige til Bjergene og Klipperne: Falder over os og skjuler os for hans Aasyn, som sidder paa Tronen og for Lammets Vrede! Aab. 6, 16.

* * *

Ovenstaaende er et lidet Vidnesbyrd af den bekjendte, nidkjære norske Præst Eckhoff om, hvorledes han saa Tilstanden paa sin Tid og om hvorledes han vidnede for sin Samtids Folk. Ogsaa denne Herrens Tjener har været med at saa den gode Sæd, og det haabes at Frugten skal blive mangefold paa Jesu Kristi Aabenbarelses Dag. Men samtidig og senere nedigjennem Tiden har ogsaa Fienden været i stadig Virksomhed og saaet Klinte. Hvorledes er det ikke nu i den By (Bergen), hvor Eckhoff længe virkede. Han taler i ovenstaaende om, hvorledes Klintefrøet, Synden ter sig, men saa grovmundet spottende kanske ikke Sandhedsfienden optraadte paa Eckhoffs Tid, som den har gjort i de senere Aar. Dog ogsaa i denne Tid er der, Gud være lovet, mange som giver Basunen en tydelig Lyd og som bringer „Fiendens Hære til at vige."

Maa der aldrig hverken i Norge eller andetsteds mangle rette levende Vægtere paa Sions Mure, som kan raabe et Varsko til den bedragne Folkemasse, og opmuntre Guds Folk til at vaage og bede, samt altid minde om, at Herren kommer snart.

Præsten som Forkynder.

Foredrag ved Sommerskolen i Red Wing af Pastor T. J. Oppedahl.

(Slutning.)

Videre skal bemærkes: Man bør optræde med en Værdighed, der sømmer sig et saadant Kald. Ikke saa at forstaa, at man som en Politimajor skal stramme sig op til en stiv, pedantisk, mekanisk Holdning, sætte op et surt, mørkt Ansigt, og anstille sig som om man enten selv var under Dødsdom eller skulde forkynde en tragisk Dødsdom over Forsamlingen. En saadan paatagen Holdning imponerer ikke et Gran, vinder ikke ædelt Opmærksomhed. Den vækker heller Anstød og Indignation. Det som sigtes til med værdig Optræden, er det, at man kommer ihu, at man staar for Gud, at man er hans Sendebud, at det er hans og kun hans Budskab, vi skal bringe, at det er dyrekjøbte Sjele Forkyndelsen gjelder. Med helligt Alvor bør Sandheden forkyndes. Som en dygtig Advokat sætter al sin Evne og Kraft ind paa at overtale Dommeren at dømme i Favør for sin Sag, saa skulde ogsaa vi sætte al vor Evne og al vor Kraft ind paa at overtale Folk til at blive frelste, tage imod Kristus. Vi skal tale ikke for at tale, men for at kunne gjøre et kraftigt Indtryk. Hvorledes skal man da kunne gjøre Indtryk? Man maa tage bestemt Sigte med sin Forkyndelse. Den Jæger fanger ikke Vildt, som sigter galt. Den Soldat er ubrugelig, der enten af Feighed eller af Udygtighed sægter i Veiret. Man bør prædike ikke saameget teoretisk som

Digitized by Google

praktisk, ikke tale saameget om Grader i Omvendelsen, Grader i Troen, Grader i Helliggjørelsen, Grader i Herliggjørelsen osv., men lade det være en direkte, en personlig Appel til Samvittigheden: Du maa omvendes, du maa blive troende, du maa blive hellig, du har syndet, og du maa have et Opgjør med Gud nu, ellers har du kun Fortabelse at vente. Det strækker heller ikke til, at man peger paa de ydre Forholde, holder en dundrende Tordentale over de grove Laster til Eks. Man maa se til at træffe netop det ømme Punkt, Hjertet, Erkjendelsen, og ikke mindst Viljelivet i Mennesket. Thi det, som er det allervigtigste, er ikke, hvad man gjør eller ikke gjør, men hvad man virkelig er indfor Gud. Derfor bør man være personlig, pointeret, ind paa Livet gaaende med sit Vidnesbyrd. Jeg mener ikke, at man skal være personlig i den Forstand, at man ligesom ubarmhjertig bearbeider en enkelt Person i Forsamlingen; men Sandheden bør sættes frem slig, at den enkelte blir truffet, nødes til at sige til sig selv: „Du er Manden", og gaar bort misfornøiet baade med sig selv og Predikanten. Og dette skulde vel ikke anfægte en Predikant, det er et godt Tegn. Det, som netop skulde anfægte os, er Frygten for, at vort Vidnesbyrd er saa magert og kraftesløst, at det ingen Virkning gjør. Der er dem, som har til Vane paa en fin Maade at faa udæske Folks Mening om sin Prediken. Træffer de da en, der har Mod nok til at pege paa en eller anden Feil, saa føler man sig saaret og indigneret og ønsker, at man aldrig havde spurgt. Eller træffer man en, der smigrer og flatterer, saa er man saa tilfreds, og saa slikker den gamle Adam sig saa godt om Munden. Predikanter, der saaledes beiler til Folks Gunst, øver ikke den tilbørlige Kritik over sig selv, og de vil neppe bli noget andet end Kvaksalvere, Kalkstrygere og Jomfrutalere, der i Virkeligheden hverken saarer eller læger, tugter eller trøster. Eksempelvis kan de klassificeres med en Restauratør, der for Indtægtens Skyld opvarter Folk med Kage, Lemonade, Chokolade, „Icecream" og hvad de ellers maatte behage. En saadan Opvartning taales ikke i Guds Husholdning. Her er ikke Spørgsmaal om, hvad Folk vil have, men hvad de trænger. Til en Afveksling kan det her være paa sin Plads at minde om, hvorledes Aleksander den store behandlede en af sine Hofpræster. Efter at have besluttet at ville afskedige ham, gav han ham følgende Attest:

„Om dig er jeg nødt til at tænke et enten eller. Enten er du et uvidende Kreatur, der intet magter at forstaa, eller er du en ugudelig Hykler og feig Usling, der et Præst ikke for din Konges Skyld, men for Brødets Skyld. Thi jeg har mange Lyder og mange slemme Vaner, disse har du aldrig peget paa, men altid har du smigret mig og kun talt om mine Dyder, hvorfor jeg anser dig for ubrugelig, og vi maa skille Lag."

En maa ogsaa være sig selv i Forkyndelsen, ikke anstille sig anderledes end man er. Lære af andre det kan og maa man; et Ideal kan man vel ogsaa have; men man maa ikke bogstavelig forsøge at personificere Idealet slig, at det blir Jakobs Røst, men Esaus Hænder: Alt paataget, alt efterabet, alt affekteret, er simpelthen foragteligt. Her kan ogsaa nævnes alle unaturlige Gebærder, saasom at forsøge at se bedrøvet ud, lade som man er grebet og synlig bevæget, uafladelig fægte med Armene, som om man jagede efter Fluer, bearbeide Predikestolen med Knytnæven, eller arbeide med Fødderne, som stod man i en Trædemølle, bruge sin Stemme slig, at den snart faar en hvistende og hvinende, snart en jamrende, klynkende og skrigende Lyd, som var man i Havsnød osv. Paa den Maade kan man nok paavirke en Dels Følelser og faa det svagere Kjøn til at græde; men Virkningen vil ikke have det forønskede Resultat. Man skal være sig selv, være naturlig i sin Optræden. Det alene kan give det rette Indtryk. Havde David leget Saul, gaaet i hans Rustning, efterlignet hans Krigskunst, da havde han ikke fældt Kjæmpen Men fordi han i Guds Navn og paa den Maade, der var hans egen, gik i Kampen, derfor seirede han. Her menes ikke, at en Predikant hverken kan eller skal være som en kold, livløs Stenfigur. At man er begeistret, inspireret, virkelig grebet af Sandhe-

Digitized by Google

den og Øieblikkets Alvor, er godt og tjenligt. Det som sigtes til er, at man maa vænne sig til en saadan Moderation, at ikke Opmærksomheden koncentrerer sig om den eiendommelige Person, saa Ordet blir uden Virkning.

Der bør ogsaa lægges Vind paa at tale ukunstlet, simpelt og enkelt. Man bør ikke bruge et plat, et radbrækket Sprog, men Udtrykkene skulde være saa simple, saa nøgne, saa hverdagslige, at man kan blive godt forstaaet, ikke bare af voksne, men ogsaa af Børn. Dette er at tale populært. Talen burde komme i en slig Form altsaa, at der ikke skulde trænges nogen Ordbog for at kunne fatte Meningen. Der skulde bruges korte Udtryk og korte Sætninger. Der bruges ofte for mange Ord og for mange Adjektiver og Bisætninger i Forkundelsen. [illegible] det kr[illegible] [illegible] af det, der [illegible] [illegible] [illegible]

ord, sin Ven eller endog sine egne Slægtninger, og bringe dem i ufortjent Trængsel bare for nogle lumpne Skillinger? Jesus taler ogsaa særdeles imod Pengegjærrighed. Hos Math. 19, 21 opfordrer han saaledes den rige Yndling til at opgive al sin jordiske Eiendom til de fattige, for at han bedre skulde kunne rette alle sine Tanker mod den bedre Skat, som var tilsideſat i Himmelen. Og i samme Kapitels 23 Vers siger han: „Sandelig siger jeg eder, at en rig kommer vanskelig ind i Himmelen". Dette siger naturligvis ikke, at alle rige er udeladt af Himmelen; thi Jesus kom denne Tanke i Forkjøbet, idet han siger: at det er de som forlade sig paa sin Rigdom, som vanskelig skal komme ind i Guds Rige Mark. 10, 24. Men det vigtigste er dog at lægge Mærke til at ikke bare de som har store Eiendomme falder for denne Lov, men endog de som næsten intet har, staar i Fare for at forgribe sig paa dette Omraade; thi vi maa huske at Gud tager Tanken i Gjerningens Sted.

Der kan ogsaa være andre Ting, for Eksempel Venner, som kunde drage vore Hjerter fra Jesus. Lad os derfor være svært forsigtige i Valget af dem.

Fremdeles er der ogsaa dem, som sætter alt paa Spil for at vinde Ære. Med dem gaar det som oftest saa at til høiere de kommer paa Ærens Stige, til mere ufølsom blir de for sin Næste, saa at de gjerne tramper dem under Fødder, og sætter alt, endog sit evige Liv, paa Spil for at erhverve sig jordisk Ære

Der kan ogsaa være andre Ting, som vil fængsle vor Opmærksomhed, saa at vi taber Evigheds Kronen af Syne; men vi skal her kun sige i Korthed at alt det, som optager vore Tanker og Begjæringer, saa at vor Opmærksomhed ledes bort fra Jesus, er jordiske Skatte.

Imod disse er det at Jesus advarer, idet at han forudsiger deres Skjæbne, som vi alle har været Vidne til; de skal fortæres af Møl og Rust. Paa den anden Side opfordrer han os til at søge de himmelske Skatte, idet at han trøster os med at de hverken skal fortæres ei heller skal Tyve kunne komme ind der og stjæle dem fra os. Djevelen og Verden forsøger nok at tage dem fra os, men Jesus har vist sig at være deres Herre. Det er derfor Djevelens snedige Anslag at faa os til at opgive den himmelske Skat ved at tilbyde os de jordiske og gjøre dem saa tiltrækkende som muligt. Men naar vi stadig holder os nær til Jesus, skal de jordiske Skatte mere og mere tabe sin Tiltrækning for os. Som af Naturen er vi svært villige til at samle jordiske Skatte; men Jesus siger: „Søger først Guds Rige og dets Retfærdighed, saa skal alle andre Ting tillægges eder". Jordisk Gods forgaar snart, men Jesu Fred og Salighed svigter aldrig.

Vore Møder er godt besøgte, og stor Nytte og Velsignelse kan spores.

Mr. L. Skromme blev valgt til at lede de to følgende Møder.

Pastor C. C. Holter, Hr. Johan Elstad, Franklin, Minn. og Hr. Kristian Peterson fra Chicago, Ill besøgte Seminariet forleden Uge.

Fredags Morgen den 8de Nov. ledede Pastor C. C. Holter Andagten og holdt en kort Tale for Skolen.

Pastor J. J. Dahle og Hr. Sæther fra Grantsburg, Wis. besøgte Seminariet paa Tilbagereisen fra Mødet i Esdaile, Wis.

Pastor Dahle deltog i Andagten sidste Mandag. Hr. Holtan fra Madison, Wis. saa ogsaa indom Seminariet forleden Uge paa Veien til Mødet i Wis.

Her er 134 Studenter.

En Uge ved Jewell College.

Det kan være baade interessant og opmuntrende at vide mere nøiagtig, hvorledes det kirkelige Arbeide drives i forskjellige Dele af vort Samfund. Det har ofte gjort os godt at komme paa Steder, hvor andre staar i Spidsen for Arbeidet og faa se, hvorledes det gaar der. Vi har da noget hvormed vi kan sammenligne vort eget Arbeide. Vi faar ofte Vink, som kan hjælpe os personlig og tillige det lille Hjørne, hvori Gud har sat os.

Digitized by Google

Som det var med Israels Børn saa er det ofte med os. Gud har givet os alle et større Virkefelt end vi har Tro og Lydighed nok til at ivaretage. Vi trænger saaledes til al den Opmuntring og Tilskyndelse vi kan faa. Det vilde ogsaa være godt, om nogen kunde ved disse Oplysninger fatte den Beslutning at sende sine Ungdomme til vore egne Skoler. Den, som tror at vore Statsskoler eller Businefs Colleges ere lige saa gode som vore kirkelige Skoler kan faa Anledning til at sammenligne dem. Ved Siden af hvad her nævnes behøver vore Graduenter ikke at staa tilbage for dem, som gaar ud fra de Skoler, der ikke befatte sig med det kristelige Arbeide.

Tirsdag, som er vor første Arbeidsdag i Ugen, sluttes med et fælles Bønnemøde fra Klokken 6:45 til omtrent 7:15. En af Skolens Fakultet leder dette Møde. Størstedelen af Studenterne møder regelmæssigt. Sidste Møde var omtrent 100 tilstede. De unge Kvinders kristelige Forening møder hver Torsdagskveld i Skolens Kapel til Bibellæsning og Bøn. De Unge Mænds Forening møder ogsaa i sit Lokale samme Aften. De følger dette Aar Kristus i Propheſi, Liv og Gjenkomst. Sidste Uge var Themaet „Paaskelammet." Flere Studenter har ved disse Møder faat Kraft til aabent at bekjende sin Trang til Frelse med Begjær om Forbøn.

Lørdagsaften mødes vi igjen til Bibel Studie. „Synd og Naade har været Themaet for disse Møder, og de ledes af Medlemmer af Fakultetet. Det sidste Thema var „Anger og Omvendelse."

Naar dette Møde er over samles Missionsklassen. „The Uplift of China" er Bogen som nu studeres. Miss Theresa Peterson, som er valgt som Missionær til Kina, leder en af disse Klasser. Den indre Mission faar ogsaa sin Del af Skoleaaret.

Søndagsmorgen Klokken 9:30 mødes vi i Kirken til Søndagsskole. Her var samlede 168 af forskjellige Aldere. Disse var inddelte i 14 Klasser, og fem af disse var Bibelklasser. I den første af disse var fornemmelig gamle Folk, endog saa gamle, at Haaret var graat, Benene svage og Ryggen krumbøiet af mange Byrder. I den sidste Klasse var Ungdomme, som nylig havde givet Gud sit Trohedsløfte. I de andre 9 Klasser var Børn under Konfirmationsalderen.

Vi nævner disse Enkeltheder ved Søndagsskolen, fordi det gjør saa hjertelig godt at se baade unge og gamle samlede om Søndagsmorgen for at samtale om Guds Ord.

Efter Søndagsskolen følger den almindelige Gudstjeneste.

Klokken 4:15 samles de unge Kvinders Forening i Skolens Kapel og Gutterne i sit Klasseværelse, som om Thorsdags Aften som før nævnt. Mange af Byens Ungdom er ogsaa med ved disse Møder. Studenterne leder selv disse Møder. Lærerne er dog i Almindelighed ogsaa med.

Anden hver Søndags Aften gives istedenfor den regulære Gudstjeneste et Luther League Program, hvor ved Siden af Sang, Deklamationer, Læsning osv. en Tid benyttes til Bibellæsning og Samtale over visse Afsnit eller Emner. Ved de sidste to Møder behandledes Forsoningen.

Nogen vil maaske føle som om at holde paa slig Uge efter Uge vil være nok til at dræbe al Interesse for det kirkelige. Nei,— men desmer Hensyn der tages til Menneskenes Travelthed med sine jordiske Sysler, og der er altid nok af dem ved en Skole, og des mere Sammenkomsterne indskrænkes paa Grund deraf, des mere Interesse faar man til disse og des bedre kan ogsaa de faa religiøse Samlinger undværes. Den bedste Maade at faa Liv i de kristelige Sammenkomster er at møde saa ofte som det gaar an den Tid paa Aaret da Folk ikke har det travelt og siden ikke give Afkald paa et eneste Møde, hverken i Vaaraanen, Slaatten eller Træskingen.

Korr.

S y n d! Du tror det er Synd at stjæle en Hest eller et Guldur, men tror du ikke det er Synd at vride sig fra at betale en retmæssig Subskription eller Gjeld?

Digitized by Google

Taksigelsesdagen og Diakonissehjemmet.

Over Høst pleier flere af Hjemmets Venner at sende Smør, Høns, Kalkuner og andre gode Sager til denne store Husholdning. De vil gjerne glæde de syge og Diakonisserne, som arbeider saa haardt baade Dag og Nat for de syges Vel, med lidt ekstra godt.

Saa husker Vennerne paa at Hjemmet maa tage imod mange fattige syge, som intet har at betale for sig. Det er meget over de tusinde Dollars, som Hjemmet aarlig giver bort i Fripleie og fri Doktorbehandling til fattige.

Saadanne Gaver til Husholdning har været til stor Hjælp for Hjemmets Finanser og en Opmuntring for Arbeiderne, da de derifra see en tydelig Omtanke fra Menighedsfolkets Side. Det var bedst om nogen i hver Menighedsforening satte sig i Spidsen for at samle ind Smør og ligesaa Æg og sende det i en Kasse til Hjemmet. Poteter og Rodfrugt kan sendes i Sække. Æbler og preserverede Sager kommer vel med. Disse store Husholdninger for de mange syge, Søstrene og Tjenerne bruger meget for Aaret, og naar alt skal kjøbes, bliver det store Summer, hvor sparsommeligt man end steller med det. Det skal siges om Bestyrerinden, Lina Nilsen, at hun forstaar at spare og paa samme Tid gjøre det godt og huggeligt for alle i Hjemmet.

Taksigelsesdagen nærmer sig, og mange som Gud har velsignet med en god Grøde, vil gjerne takke Herren ogsaa i Gjerning ved at dele med dem som trænger eller staar og strever haardt i Herrens Gjerning. Diakonissehjemmet behøver stor Støtte i denne Tid.

Det er en stor Kamp nu forat udvide Gjerningen, saa den kunde blive til stor Velsignelse for vort Folk.

Alle Gaver in natura sendes til Søster Lina Nilsen 1417 E. 23. Str., Minneapolis, Minn. Herren velsigne alle, som saa kjerlig har støttet Gjerningen. Eders i Herren J. Tollefsen.

Fra Madison, Wis.

Nov. 1st 1907.

Hr. Redaktør!

Guds Fred. Da det er en længere Tid siden dere hørte noget fra os her i Madison, saa tænkte jeg muligens, at dere kunde saa tænke, at vi alle havde sovnet ind. Men Gud være Tak, ved hans Naade er vi fremdeles Stridsmænd. Vi lever efter Omstændighederne særdeles vel, takket være Gud for det. Som I ved skal vor Pastor forlade os, og vi maa i Sandhed sige, at han har ved Guds Naade gjort, hvad der stod i hans Magt, og maa Gud saa rigelig velsigne baade ham og hans nye Menighed med mange som skal lægges til det Tal som skal prise Gud for Frelsen i Lammets Blod. Ja Venner her mødes og skilles vi, men det skal blive vært, naar vi skal mødes for aldrig mer at skilles og faa skue Jesus som han er. Ja Gud hjælpe os, at vi ikke bar borte paa Veien. O Venner det er alvorligt, skal man komme ind i Himmelen, saa maa man vaage og bede.

Vi havde en liden Afskedsfest for vor kjære Pastor, og han blev overrasket med en liden Pengegave til Opmuntring for tro Tjeneste. Pastorerne Elstad og Spande var ogsaa tilstede ved Anledningen. Vi har nu kaldt ny Præst, nemlig Pastor A. J. Krogstad og modtog Brev idag, at han har lagt Sagen for Gud, og hans Styre er, at han antog Kaldet i den treenige Guds Navn. Maa ogsaa Gud faa rigelig velsigne ham med mange Sjeles Frelse. Brødre og Søstre bed for eders Søstermenighed. Kom os ihu i eders Bønner for Naadens Trone. Hjælp os i at bede ham som hører Bønner at Sjele maa blive frelste i tusind Tal ogsaa her paa dette Sted. Med en venlig og kjerlig Hilsen til alle Guds Børn og Bladets Læsere forbliver jeg eders i Kristo Jesus.

William R. Swenson.

Du er velstaaende, rig paa Guld og Guds, men er du ikke ængstelig for, at du kan miste disse Skatte? Der er nogen Skatte, som Tyven ikke kan stjæle eller Ilden brænde, er du ogsaa Eier af dem?

Digitized by Google

Smuler fra Nordvesten.

Nogle Ord om Ensidighed.

Blandt de mange Skrøbeligheder, som mer eller mindre endnu findes hos sande kristne, er ogsaa den, at de er udsat for at blive ensidige. Aarsagerne dertil kan være forskjellige. De kan være kommet til at se en Sag fornemmelig fra en Side, og saa har de faaet en Slags Forkjerlighed for Sagen, seet fra den ene Side, og derfor har de ikke fundet det nødvendigt at forsøge at se Sagen ogsaa fra en anden Side, eller det kan være en mangelfuld Kundskab om Sagen eller Tingen i sin Helhed. Men hvis de nu i Synderlighed bliver gjort opmærksom paa det farlige i Ensidigheden, og de da ikke vil erkjende sin Feiltagelse, saa kan det gaa over til Egensindighed, og da bliver den farlig for vedkommendes aandelige Liv. Ensidigheden er i Almindelighed hverken Løgn eller virkelig forsætlig Vildfarelse, men Sagen er, at det er ikke den hele Sandhed, og derfor kan den blive farlig nok, hvis det er alvorlige Ting det gjælder.

Naar vi ser et Fotografi af et Hus, som er taget fra en Side, saa kan vi ikke deraf faa fuld Forstaaelse af, hvordan Huset i det hele ser ud, men faar vi nu et andet Fotografi, som er taget fra den anden Side af Huset, og vi da holder disse tilsammen, saa kan vi faa en alsidig Forstaaelse af, hvorledes Huset i det hele ser ud.

Alt synes at være kommen i Bevægelse i vor Tid, baade ondt og godt. Det er næsten umuligt at indtage en neutral Stilling. Der er saa mange stærke Strømninger, at enhver er omtrent nødt til at følge med til en af Siderne. Aldrig har der været en saa almindelig religiøs Virksomhed som nu, men ikke er al denne religiøse Virksomhed sund, bibelsk. Der blander sig ind meget menneskeligt usundt. Deriblandt er Ensidigheden en Ting. Læren om Omvendelsen er meget vigtig, og dersom nu Ensidigheden gjør sig gjældende heri, saa staar vi i Fare for, at vor Kristendom bliver mer eller mindre vildfarende eller sygelig, og det kan da ogsaa hænde, at den bliver helt ud falsk. Det er en Kjendsgjerning, at der læres forskjelligt om Omvendelsen blandt os. Nogle lærer, at nogen Synderkjendelse er ikke nødvendig, omvend dig og tro, at du er frelst først, saa kommer Synderkjendelsen siden. Det er jo Ensidighed. Der er ogsaa lidt Sandhed i denne Lære, thi naar vi først virkelig har faaet tro, at vore Synder er forladt, saa begynder vi at ville leve for Herren, og da finder vi snart ud, at den gamle Adam nok ikke er rent død, Rom. 7, 19, og saa sandt som vi bliver ved med Alvor at ville vandre som Lysets Børn, saa er det sandt, at vi kommer til en grundigere Synderkjendelse efter at vi er bleven troende. Men Løgn er det, at nogen kan komme til Troen uden nogen Synderkjendelse. Se følgende Steder, Rom. 3, 19, Kap. 7, 7; Gal. 3, 24; Matth. 9, 12, 13.

En anden Ensidighed i Læren om Omvendelsen lyder omtrent saaledes: „Et Menneske kan aldrig befinde sig i en Tilstand, som den vi betegner med Ordet bodfærdig. Det Ord har de aldeles ikke Brug for; thi, siger de, naar et Menneske er vakt og begynder at ville afstaa fra Synden og at bede til Gud, saa er han jo omvendt; thi, naar han beder, saa forudsætter jo det, at han tror paa Gud. I dette er der ogsaa en Del Sandhed. Det er jo sandt, at et saadant Menneske i en vis Forstand er omvendt, og at han i en vis Forstand tror paa Gud. Men Sagen er, at man nok i en vis Forstand kan være omvendt, men det er ikke altid det samme som at være gjenfødt. Joh. 3, 3: 1 Pet. 1, 3. 23. Og at de tror paa Gud, ja det er vist ikke mange af Kirkefolket iallefald uden at de har en Slags Tro paa Gud, men det er jo ikke noget sikkert Bevis for, at de er sande troende; thi Djevelen tror ogsaa i en vis Forstand paa Gud, Luk. 2, 19. Og det, at de beder, er jo heller ikke noget sikkert Bevis for, at de er af dem, som er overgangne fra Døden til Livet. Matth. 7, 31: Jak. 4, 3. Enhver der har læst sin Bibel, ved jo i det gamle og nye Testamente tales om mange, som bad og bad meget, men som dog slet ikke var sande kristne eller troende.

Endnu en anden Ensidighed er det, at

Digitized by Google

de ikke vil vide af en Kristendom, som ogsaa ytrer sig i Følelser. Deres Lære om Omvendelsen bestaar fornemmelig i at tilegne sig en grei og sand ren Lære og saa at vandre nogenlunde moralskt. Ved denne rene Lære skal de da efter opdrages til sande kristne. Noget sligt som Syndesorg eller Bedrøvelse efter Gud som virker Omvendelse til Salighed, 2 Kor, 7, 10, det vil de ikke vide af. Vækkelse, det er noget mystisk Sværmeri. Det er for meget subjektivt. Nei, bare det objektive, siger de. Det er helst saadanne, som gjør Krav paa at være lærde, som lære sligt. Men de maa nu være lærde eller ulærde, saa er dog en slig Lære en farlig Ensidighed.

Saavidt som jeg kjender Kirkehistorien, saa har jeg aldrig hørt om saa omfattende religiøse Bevægelser blandt Folk, som i vor Tid. Det er jo meget glædeligt, og vi ved, at der ogsaa er Glæde i Himlen, naar en Synder kommer til Omvendelse, Luk. 15, 10. Men disse lærde, orthodokse, objektive Folk, de er ræd for Vækkelser, de holder sig altid paa Afstand fra sligt. Og dog findes der ogsaa lidt Sandhed i deres Lære; thi det er sandt, at naar der opkommer nogen større Vækkelse, da er og Satan færdig til at gjøre, hvad han kan, forat fordærve Guds Gjerning; og saa hænder det nok undertiden at han faar forført nogen af de vakte og ført dem bort i Sværmeri. Naar der har været nogen større Vækkelse paa et Sted, saa faar vi ofte høre, at mange af de vakte er gaaet tilbage. Desværre, det hænder nok tildels, men jeg tror, at de fleste af dem, som saa snart falder tilbage aldrig har været ret vakte. Det er sandt, at der i mange af disse Vækkelsesmøder gaar det meget overfladisk til, helst blandt Amerikanerne; thi, naar de ved en begeistret Tale har paavirket Følelsen og da spørger, om de vil blive frelst, saa kan de bare række op Haanden, saa skal de bede for dem, og saa er de omvendte. Derfor kan de godt rapportere, at saa og saa mange blev omvendt den og den Tid. Sligt er ikke bare ensidigt, men rent ud Sværmeri. Jeg tror ikke, at nogen nøgtern Lutheraner vil være med at spille slig aandelig Komedie.

For en Tid siden optog „Budb." nogle Brudstykker af en længere Skrivelse af J. B. som stod i det lille Blad „Vidnesbyrd fra Broderkredsen". Straks derefter kommer en A. J. med en temmelig skarp Kritik over J. B.s Skrivelse.

Jeg tror, at begge disse Mænd mener det nokaa oprigtigt, men de er kanske lidt ensidig begge to; thi var de ikke det, saa maatte de være enige,. thi det er jo den samme Sag, som de begge vil arbeide for, nemlig Sjeles Frelse. J. B. bruger nok nogle stærke Udtryk, det er sandt, han kunde vel have sagt sin Mening paa en lidt finere Maade. Det er vel heller ikke frit for, uden at han har ladet sig henrive lidt for langt af Følelsen og Begeistringen. Thi naar han siger, at vi Lutheranere af Sløvhed eller aandelig Dovenskab har forsømt at se efter, om der er Fisk i Garnet, da passer dog ikke dette paa alle Lutheranere. A. J. citerer J. B.s Ord, at vi Lutheranere har forsømt at se efter, om der er Fisk i Garnet, og saa siger han: „Af denne Talemaade synes det at fremgaa, at Indsenderen mener, at Lutheranerne har mistet Velsignelsen ved at overlade Frugten — Fangsten — til Gud". Noget sligt har jo ikke J. B. sagt. Jeg tror, at J. B. er enig med A. J. i det, at et Menneskes Omvendelse er helt igjennem en Guds Gjerning, som han udretter ved sit levende Ord og Aand. Men alligevel er det jo paa den Maade han frelser Sjele, at han udsender dem, som han selv har dygtiggjort til Arbeidet, og det har jo sin store Betydning, hvorledes disse forholder sig.

Jeg tror ikke, at det er nok bare at prædike for en Forsamling. Det har kanske ligesaa stor Betydning at tale personligt med alle, som man paa rimelig Maade kan faa tale med. Men det at henvende sig direkte, personligt til en Synder, det falder os meget mer besværligt end at tale til en Forsamling, det vil sige for dem, som er vant til at tale i Forsamlinger. Vi har længe hørt og set, at Methodister og næsten alle Slags Sekter bruger at tale med de enkelte, spørge dem, hvorledes de har det med Gud osv. Dette skulde nu ikke være lutherst. Men er det ik-

Digitized by Google

ke lutherſk alt, ſom er bibelſk? Naar det hedder, at Paulus forlængede Talen indtil Midnat, ja lige indtil Dagningen, Ap. Gj. 20, 7. 12; det er ikke rimeligt, at Paulus holdt paa at predike hele Natten, men ſikkert var det meſt perſonlige Samtaler. Men lad ſaa være, at det er Sekterne, ſom meſt praktiſerer paa den Maade, ſaa kan det nok hænde, at det er et og andet hos Sekterne ogſaa, ſom vi gjorde vel i at efterligne. Mon det var noget galt, om vi forſøgte at praktiſere lidt ſlig, ſom Frelſesarmeen gjør med Henſyn til at opſøge de meſt forkomne? At hjælpe dem tilrette baade i timelig og aandelig Henſeende? Jo, Gud ſke Lov, Lutheranerne har ogſaa begyndt tildels en lignende Virkſomhed.

Det hænder ofte, at en kan være meget paavirket af Guds Ord og Aand, men ingen har endnu mærket noget ſærligt af dem. De gaar der med overbevisningen om, at det ikke er ret med deres Forhold til Gud; de ønſker at faa tale med nogen erfaren kriſten om ſin Tilſtand, men de faar ikke Frimodighed til at aabenbare ſig for nogen; de venter paa, at nogen af de troende ſkal tale til dem, men nei! de troende gaar dem forbi. Er ikke ſligt ſørgeligt? Paulus vil, at vi ſkal give Agt paa alt, ſom er godt, Filip. 4, 8.

Det kan vel hænde, at mange vil ſynes, at diſſe Ting, ſom jeg her har paapeget, er ſaa ſmaa og ubetydelige, at det var ikke værd at nævne. Men læg Mærke til, hvad Hiſtorien lærer os. De ſaakaldte apoſtoliſke Fædre—man regner tre af dem: Klemens Romans, Ignatius og Polykarp. Det vil føre mig forvidt her at opregne de Vildfarelſer, ſom allerede diſſe lærte. Men det beſtod i, at der blev rokket ved de centrale Punkter i den kriſtelige apoſtoliſke Lære, nemlig Læren om Retfærdiggjørelſen af Troen alene, og for det andet Læren om en ſæregen Preſteſtand og deraf følgende Hierarki. Ud fra diſſe to Vildfarelſer har den katholſke Kirke med alle ſine Vildfarelſer udviklet ſig, og dette er den Dag idag Aarſagen til, at den kan vedblive at eksiſtere. Det ſaa jo fra Begyndelſen nokſaa uſkadeligt ud, de var kun lidt enſidige. Den berømte Auguſtin, ſom med ſaa ſtor Dygtighed ſtred imod Pelagius's Vildfarelſe, var heller ikke iſtand til at beholde Balancen, men blev enſidig. thi han gik altfor vidt til den modſatte Side. Trods den ſtore Mands Alvor og Dygtighed, ſaa er det alligevel han, ſom førſt for Alvor aabent forſvarede den farlige Lære, ſom de kalder Prædeſtination, det er Læren om Forudbeſtemmelſen, det er, at Gud har beſtemt nogle faa blandt Menneſkene til Saligheb, og alle de andre har han beſtemt til at gaa fortabt. En forſærdelig Lære! Det var den ſtore Mands Enſidighed. Alle Vildfarelſer ſer i Begyndelſen ganſke uſkyldige ud, men Frøet, ſom er udſaaet, det vokſer. Paulus ſiger jo, at en liden Surdeig ſyrer hele Deigen, Gal. 5, 9.

Maa Gud i Naade bevare os fra al Vildfarelſe og Enſidighed!

S. Petterſon.

En Miſſionsbetragtning.

„Gud, vor Frelſer, vil, at alle Mennesker ſkulle blive ſalige og komme til Sandhedens Erkjendelſe.“ 1 Tim. 2; 3, 4.

Afſnittet ud af hvilket vor Tekſt er taget handler egentlig om, at der bør „gjøres ydmyge Begjæringer, Bønner, Forbønner, Takſigelſer for alle Mennesker“, og at „dette er godt og behageligt for Gud, vor Frelſer, ſom vil, at alle Mennesker ſkulle blive ſalige og komme til Sandhedens Erkjendelſe.“ Vor Tekſt udgjør derfor Brændpunktet i hele Afſnittet, nemlig: Guds Frelſervilje til Menneſkeheden og den Del hans troende Folk har i Udbredelſen af denne Frelſervilje.

At faa indarbeidet Kriſti Evangelium i Hjerterne er ikke et Øieblikksverk. Verdens Erobring for Kriſtus er ikke gjort i en Haandevending; men da vor Tekſt klarligen viſer, at det er Guds Vilje, ſaa bør alle hans troende ogſaa ville det ſamme. Dette Arbeide kræver derfor en dybt grundet udholdende Drivkraft.

Guds Riges Sag er derfor ikke en blot Stemningens Sag; thi hvad ſom er bygget derpaa har ikke Varighed i ſig; og da Guds Riges Sag haver Udholdenhed, ſaa

Digitized by Google

henvender ikke Guds Ord sig til Menneskers Stemnings kortvarige Fyrværkeri. Det peger paa Hjertets Hengivelse til Gud først, og saaledes aabner Hjertet for hengivende Kjerlighed til vore Medmennesker. Det er derfor klart, at Gud ikke har ment, at ugudelige Mennesker skal missionere. De maa først selv vindes for Kristus og saa missionere. Vi ser saaledes, at det ikke er Guds Vilje at oparbeide et blot Følerі hos Folk for Hedningerne, ved at omtale den legemlige Nød hos dem og omtale dem som de „kjere" Hedninger; thi enhver ved, at Hedninger ikke er svært elskværdig, da de ofte bestjæler, plager og endog myrder dem, som er sendt til dem med Frelsens Budskab. Den Missionsiver, som er grundet paa bare Stemning, vil derfor ikke kunne udholde den Slags Modstand. Stemning er altsaa ikke en tilstrækkelig Drivkraft for Missionens Drift.

Pligtfølelsen er mere udholdende end Stemning; men heller ikke den er tilstrækkelig, thi Pligtfølelsen kan paavirke Viljen i betydelig Grad; men den eier ikke Viljen helt, og derfor blir der heller ikke nogen virkelig Hengivelse hos dem som kun har Pligtfølelsens Drift. Og hvis der findes en Ting paa Jorden, som kræver Viljens Hengivelse, saa er det Arbeidet for dem som ikke elsker os.

Ifølge Guds Ord er Kjerligheden en Viljens Sag. Jesus siger hos Joh. 14, 15: „Dersom I elsker mig, da holder mine Bud, og Apostelen Johannes siger i 1 Joh. 5, 3: „Dette er Kjerligheden til Gud, at vi holde hans Bud." At være besjælet af den Kjerlighed, som kunde sige om sine Mordere: „Fader forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gjør", er den eneste tilstrækkelige Drivkraft for Missionens Drift; thi den er efter sit Væsen udholdende. „Kjerligheden taaler alt", siger Paulus. Hvis der er nogen anden Drivkraft i vor Missionsiver, end Kristi Kjerlighed, saa vil den vise sig omtrent som naar man flytter Viserne paa et ramponeret Uhr. Uhret maa ha et indre drivende Uhrværk. Da først bevæger Viserne sig paa rette Maade. Saaledes maa det være med Drivkraften til Missionsarbeide. Den maa ha sit Sæde i Menneskets inderste Væsen. Dersom der apeleres til noget andet end Kjerligheden til Jesus, saa opelskes denne i vor Tid saa herskende Retning, at ugudelige Mennesker skal komme sammen til verdslige Fornøielser, til Indtægt for Missionen. Lad derfor Vægterbasunen faa en tydelig Lyd og skille mellem Kristendom og forfinet Ugudelighed; thi ellers blir det som i Noahs Dage, en Sammenblanding der kulminerer i almen Ugudelighed, som igjen vil nedkalde Guds forfærdelige Dom over os.

Det som kan skabe denne hengivende Viljekjerlighedens Drivkraft er at følge Apostelens Fingerpeg i vor Tekst: „Gud vor Frelser vil, at alle Mennesker skulle blive salige og komme til Sandhedens Erkjendelse." I disse Ord har Paulus fremstillet for os Guds Frelserkjerligheds Dimentioner. Lad os derfor først se et lidet paa:

I. Guds Frelserkjerlighed til Menneskeheden.

I Efeserbrevets tredie Kapitel har Paulus udmaalt for os denne Guds Frelserkjerligheds Dimentioner. Den har Bredde, Længde, Dybde og Høide, siger han. Det samme siger ogsaa vor Tekst: „Gud vor Frelser vil, at alle Mennesker skulle blive salige." Dette viser os, at alle, baade Hedninger og Jøder, staar fuldstændig i det samme Forhold til Guds Frelses Raadslutning, som de gjenfødte kristne, thi de kristne er enten omvendte Jøder eller Hedninger.. De er saaledes ikke noget Stedbarn i Guds store Familie. Se derfor Guds Kjerlighed i dens første Dimention:

1. Bredden.

Men fordi om den er en bred Kjerlighed, saa er den dog ikke grund. Den flyder lige dyb som bred. Vor Kjerlighed derimod er ofte som en Strøm, der nok kan flyde dyb og mægtig saalænge den holdes indenfor trange Bredder; men naar den skal udvides blir den sagte, magtesløs og grund. Kristi Kjerlighed er dyb endskjøndt den er bred og den forminskes ikke om den fordeles blandt mange. Det ufattelige i Kristi Kjerlighed er, at omendskjøndt alle er indbefattet i hans Kjerlighed, saa er dog hans hele Kjerlighed Modtagerens Eiendom. Hele hans Kjerlig-

Digitized by Google

heds Rigdom tilhører Individet, just saaledes, som Solens hele Varme og Lys tilhører alle, som vil komme did hvor dens Varme og Lys kan naa dem. Det at hans Kjerlighed er individuel, det er ogsaa Grunden til, at den er universal.

Jeg og du maa ligeom almindeliggjøre vor Kjerlighed, naar den skal strække sig udenom vor egen Familie og vore intime Venner, men det er jo Bevis paa Svaghed. Vi trænger derfor „at fyldes til al Guds Fylde", som Paulus siger i Efeserbrevet. Endog de mest Gud hengivne Hedningemissionærer synes elske Hedningen fremfor Folk i de saakaldte kristne Lande. Et Bevis for at endog de mest Gud hengivne er svært begrænset i sin Kjerlighed. Naar vi skal til at strække os ud til de længst bortliggende Medmennesker, da vil disse saa let komme bort for os som Individer; de har saa let for at bli bare en Abstraktion for vor Bevidsthed; men det ved vi, at ingen kan virkelig elske en Abstraktion.

Hvor uendelig meget større er ikke Guds Kjerlighed gjennem Jesus Kristus! Han enkeltgjør sin almindelige Kjerlighed, elsker enkelte og derfor elsker alle. Naar det siges i vor Tekst, at Gud vil at alle skal bli salig, saa gjælder det for os at enkeltgjøre denne brede alt omfattende guddommelige Kjerlighed og i Troens glade Enfoldighed gribe dette: „Han elskede mig og hengav sig selv for mig." Denne Kjerlighed kan trænge sig ind i den mest sammenskrumpne og fortørkede Menneskesjel.

Vi har Lov til at sige: „Han elsker alle; derfor elsker han mig": men naar dette er blevet vor Eiendom, da venter han, at vi skal erkjende denne Sandhed ogsaa slig: „Han elsker mig; derfor elsker han alle". Heri har vi vor Missionsdrifts rette Kilde. Førend et Menneske er kommet didhen, kan der ikke være Tale om nogen sand Missionsdrift. Hvis der ikke findes nogen sand Missionstrang hos en bekjendende kristen, saa er det meget tvilsomt om det samme Menneske har faaet Øinene op for den Sandhed, at Jesus elsker det; thi et Menneske som er gaaet over fra Mørket til Lyset, fra Satans Magt til Gud, kan umulig faa nogen anden Forstaaelse end den, at den Kjerlighed, som nedlod sig til at frelse mig, kan umulig gaa nogen Menneskesjel forbi. Naar han saa kommer ihu, at det var gjennem Mennesker Gud fik draget ham til sig, saa kan han umulig faa nogen anden Forstaaelse end, at ogsaa han skal være et Led i den Kjæde, som Gud bruger som Redskab for at drage de øvrige forvildede Sønner og Døtre til sig.

Hvad er saa Bredden af Guds Frelserkjerlighed gjennem Jesus Kristus? Den er bred som Menneskeheden og dog er den smal nok til at naa en Menneskesjel som mig. Det er den ene Dimention af Guds Frelserkjerlighed. Saa kommer vi til:

2. Længden.

Gud, vor Frelser vil, at alle Mennesker skulle blive salige". Naar vi tænker paa Kristi Kjerligheds Længde, saa maa vi ikke tænke paa ham som et eksemplarisk Menneske, selv i al sin Ophøiethed; thi paa den Maade vil vi ikke kunne maale denne Kjerligheds Længde. Vi maa i Troen løftes til den fulde Høide af den kristelige Erkjendelse om Jesu Person og Natur; at I ham bodde hele Guddommens Fylde legemlig; at alle Folk i alle Tider naaes af hans Kjerlighed. Den rækker fra den Evighed da Gud besluttede at skabe Mennesket og nedigjennem alle Evigheder. Den er en evig Kjerlighed; thi „Gud er Kjerlighed", siger Johannes. „Priser Herren; thi hans Miskundhed varer evindelig".

Der er ogsaa en anden Vei at maale denne Kjerlighed paa. Paa Peters Spørgsmaal om hvor ofte han skulde tilgive sin Næste, svarede han: „Ikke syv Gange; men syv Gange sytti Gange". Det er et Udtryk for Ubegrænsethed. Og den Lov han gav for Disiplene, det er den Lov, som binder ham selv. Hvor lang er altsaa denne Kjerlighed? Hvor lang et Menneskes sorte Syndeliste er, saasandt det vil omvende sig, saa rækker hans Kjerlighed længere. Noget mindre end evig Kjerlighed vilde for længe siden været udtømt ved vor Synd. Guds Frelserkjerlighed er altsaa evig og naar derfor den længst bortkomne. Men endnu har vi to Dimentioner igjen:

Digitized by Google

3. Dybden og Høiden.

Dybe og Høide har samme Maal. Det er kun Maal fra forskjellig Hold. For at maale den ene begynder man ved Toppen og maaler nedover; for den anden, fra Bunden opover. Toppen maa vel bli Guds Herligheds Troue; men Bunden hvor er den? Hvor lanat er det fra Guds Herligheds Trone til Betlehems Krybbe, til Golgata Kors, til Graven? Ja det er Dybden af Guds Frelsekjerlighed. Hvor langt er det fra Jesu Herlighed i Faderens Skjød til Tjenerskikkelsen, Begrænsetheden, Sorgen, Smerten, Forkastelsen, Døden? Det er Maalet paa Kristi Kjerligheds Dybde.

Guds Frelserkjerligheds Dybde kan maales paa et andet Vis. Vor Syndighed er stor, vor Hjælpeløshed stor; men nedenom disse gaar hans Kjerlighed. Den er dybere end al Synd og Sorg; en Kjerlighed som ikke falder tilbage for nogen Fornedrelse, en Kjerlighed, som ikke afskyr nogen optænkelig Syndesøle, med et bortvendende Blik for den, som vil lade sig frelse. Hans Kjerlighed strækker sig ned til den dybest faldne. Hvor dybt en Menneskesjel er sjunken i Syndens afskylige Afgrund, saa er dog Jesu evige Frelsernavn end dybere ned, for at løfte den op, som vil op.

Det fortælles, at naar en Kulgrubegravs Aabning tilstoppes ved en Explosion, saa vil endog de mest modige vægre sig for at gaa ned i dette forgiftede Mørke, for at forsøge at redde de ulykkelige dernede, indtil man har faaet istand en Udluftning. Men den elskende Jesus gaar ned, ned i det tykkeste Syndens Mørke, ned i den mest forgiftede aandelige Luft, og rækker ud en hjælpende Haand til den nederste af disse Syndens Slaver. Denne Kjerlighed omfatter altsaa baade grove og finere Syndere. Det er jo forresten bare for menneskelig Bevidsthed der findes fine Syndere, og derfor siger Gud: „Vender eder til mig og vorder frelste, alle Jordens Ender."

Maaden hvorpaa vi kan maale Dybden af denne Kjerlighed er at begynde ved Tronen og gaa ned til Korset og Syndepølen. For at maale Høiden begynder vi ved Korset og Syndepølen og gaar op til Tronen. At Guds Søn blev Menneske, det er Guds Kjerligheds Dybde. At han vil frelse os faldne Mennesker, det er Guds Kjerligheds Høide.

Hvis det nu er saa, at Guds Frelserkjerlighed i alle Retninger gaar længere end al optænkelig Synd, hvorledes hænger det sammen med Jesu eget Ord om Synden mod den Helligaand? Rækker hans Kjerlighed længere end den ogsaa? Ja, det gjør den. Det forstaar vi deraf, at Jesus græd over Jerusalems Indbyggere, for hvis Øine det var skjult, det som tjente til deres Fred. Det viser hvor magtesløs endog Jesu Kjerlighed er ligeoverfor dem som ikke vil lade sig frelse. Det gaar altsaa an at forhærde sit Hjerte i den Grad, at Hjertet lukker sig for Frelse for evigt, trods Jesu brændende Kjerlighed. Det er ikke bare dem som ikke vil omvende sig, som gaar glip af Frelsen. Det kan ske endog for dem, som engang er blit omvendt, hvis de tilsnører sit Hjerte for den Offervilligheed for Guds Sag, som han kræver af sine Folk. Vi maa derfor lægge os grundigt paa Hjerte:

(Fortsættes.)

Sparsomhed og Velgjørenhed. Den bekjendte August Herman Francke reiste med sin Ven Ehlers rundt for at samle Penge til Waisenhuset i Halle. De kom da ogsaa til en By i Holland og blev bedt om at se ind til en rig Kjøbmand. De kom did i Skumringen og blev begge forbauset over, at der ikke var tændt Lys i Huset.

Selv da Kjøbmanden kom ind, og de talte sammen; var der fremdeles mørkt. Ved Afskeden kom der Lys, og Kjøbmanden tog frem to store Pengeanvisning, som han forærede til Waisenhuset. Francke gjorde store Øine og takkede overrasket. „Jeg havde ikke ventet at faa saa stor en Gave i dette Hus, hvor der herskter saa stor Sparsomhed," sagde Francke. „Jo, netop derfor, den som ikke sparer i det smaa og unødvendige, kan aldrig gjøre noget godt i det store."

Digitized by Google

Kinamissionen.

Opiumsrögere helbredet.

I Provinsen Fu-kjov i Kina ligger en Landsby ved Navn A-jong med henved 1000 Indbyggere. Der havde længe været en liden kristen Menighed i Byen; men det gik kun smaat fremad.

Beboerne var i høi Grad hengivne til Opiumsrøgning, og da Prisen paa Opium har steget med 400 Procent, stod det meget slet til i økonomisk Henseende. Markerne og Husene blev solgt for at skaffe den ødelæggende Gift, og hele Byen var lige paa Undergangens Rand.

Da ryktedes det, at inde i Byen Futjov var der en fremmed Mand, en god Mand, som helbredede Folk, der led af Opiumsrøgningens Last. 4 Mænd som var hengivne dertil, brød op og søgte Helbredelse derinde.

Den fremmede Mand var Dr. Wilkinson af Kirkemissionsselskabet i England.

Kuren lykkedes; de blev alle 4 helbredet. En af dem, hvis Kone ogsaa var Opiumsrøger, gjemte daglig nogle af de Piller, han fik af Lægemissionæren. Ved dem helbredede han ogsaa sin Hustru, da han kom hjem.

Det vakte jo Opsigt i A-jong, ja endog i høi Grad.

Landsbyens Fædre og ledende Mænd henvendte sig gjennem de Kristne til Dr. Wilkinson og bad han komme ud til Landsbyen for at mange flere kunde faa Gavn af Kuren og blive hjulpne ud af deres Elendighed.

Doktoren gik ind paa at komme, naar alle Opiumsrøgere i Landsbyen vilde komme til Behandling og rette sig efter hans Anvisninger, naar alle Opiumspiber etc. blev udleveret osv. Byens Fædre gik ind paa de stillede Betingelser og der blev udbetalt Dr. Wilkinson 50 Dollars (mekſikanske) til Udgifterne.

Sammen med Missionslægen kom ogsaa en Missionær, Pastor White, som tillige med flere indfødte Medhjelpere skulde besørge det aandelige Arbeide med Ordets Forkyndelse og Sjelesorg.

I Byen fandtes 5 ældste og desuden 7 Forstandere. Disse sidste paatog sig at holde Orden paa Hospitalet mens Behandlingen stod paa.

Den største Ahnehal (Forfædre-Hal) i Byen blev indrettet til Hospital. Det var en stor Bygning, hvor en vis Familie eller Stamme pleiede at holde sine Fester, og hvor der var Mindetavler for deres Fædre.

Her samledes saa den 2 Marts 1906 80 opiumsrøgende Mænd; en for en kom de ind med deres „Seng" og øvrige Fornødenheder og fik anvist deres Plads. Hele Byens Befolkning var paa Benene, og det tog Tid, inden man fik alt ordnet.

Endelig var man færdig. De ældste sad paa Ærespladsen i Bygningen. Der blev bedet, og saa blev der for første Gang udleveret Medicin.

Udenfor Huset var der opslaaet et Dokument, undertegnet af de ældste. Det var en Advarsel til alle Opiumssælgere om ikke nogensinde at sælge Opium i Byen, da man ellers vilde jævne deres Huse med Jorden.

Samtidig indgik man til Mandarinen i Lieng-Kong med et Andragende om, at han vilde forbyde for bestandig al Salg af Opium i Byen. Dette Andragende blev bevilget.

Omtrent 30 af Patienterne var meget fattige; men Beboerne samlede ind til deres Underhold i de tre Uger, Kuren skulde vare. Mange lavede selv deres Mad paa Stedet, andre fik den bragt hjemme fra. Det var ofte rørende at se Børn bringe deres Fader Mad; de smaa forstod øiensynlig godt, hvad det vilde sige, at deres Fader blev helbredet for sin Last.

Foruden disse 80 Mænd var der 9 Kvinder, som blev behandlet i et privat Hus under en kvindelig Missionærs Tilsyn.

Mændene var i en Alder fra 20 til omkring 70. En gammel Mand paa 65 havde røgt Opium i 35 Aar. Han blev helbredet; men hele hans Konstitution var saa nedbrudt, at han døde ikke længe efter—som man haabede i Herren.

Digitized by Google

Det var interessant at se Aarsagen hvorfor de enkelte var komne til at røge Opium. 18 sagde, at de havde begyndt med det, af Nysgjerrighed eller for sin Fornøielse; men alle de andre var komne ind paa det under Sygdom.

Det var frygteligt at se paa disse Mænd i de første to Uger. Taarerne strømmede ned ad deres Kinder, Smerter, Opkastning og alle mulige Lidelser, medens Trangen til Opium pinte dem næsten lige til den sidste Dag. Særlig var der en Mand. Hans Kammerater sagde, at det var femte Gang, han havde forsøgt at blive helbredet.

Det var jo et vanskeligt og vigtigt Foretagende, og der blev bedet meget for det. Lige fra først af var Guds Haand og Velsignelse saa kjendelig med.

Dr. Wilkinson havde en overmaade anstrængende Tid. Atter og atter var der de største Vanskeligheder, og Djevelen viste, at han nødig vilde slippe sit Bytte.

Lige indtil den anden Marts havde det været Regnveir. Paa den Dag blev Veiret smukt, og saaledes blev det ved i de tre Uger, Kuren varede. Da begyndte det igjen at regne. Det var ogsaa en stor Naade fra Gud. I den store Bygning vilde det have været meget vanskeligt at have de mange Mænd, hvis Veiret havde været raat og koldt. Hedningerne bemærkede atter og atter, at Gud havde beredt det deilige Veir, og at han derved viste, at han vilde til at velsigne Byen.

Missionærerne og de indfødte Medhjelpere skiftedes til at prædike for dem. Det var Kristus og ham korsfæstet, som blev forkyndt. Den Prædiken havde en vidunderlig Magt over Hjerterne. Det var lige meget, hvor ofte der blev talt om dette; det var den eneste Magt, som kunde drage dem.

I den øvrige Tid gik Missionsarbeiderne fra Seng til Seng og havde velsignet Leilighed til at faa tale med de enkelte.

Talerne blev holdte midt i Bygningen, der hvor Sengene var tættest. I Begyndelsen kom der ikke mange fra Udkanterne hen til Stedet; men senere hen var der Trængsel omkring den, som talte. Ogsaa de ældste og Forstanderne lyttede opmærksomt. En af disse sidste sagde en Aften til Missionæren i alle de andres Paahør: „Jeg ved ikke meget; men jeg ved, at Jesus elsker mig."

Der var særlig en gammel Mand, en indfødt Doktor. Han var i Begyndelsen meget indesluttet, og de var bange for, at han skulde volde Bryderi; derfor blev der bedt meget særlig for ham. Hans Seng var noget afsides og kunde ikke sees fra Bordet, hvor Prædikanten stod.

Den 9de Aften, mens Præsten atter talte om den korsfæstede Frelsers Magt, kom den gamle Doktor midt under Talen op til Bordet, hvor han blev staaende til Talen og Bønnen var forbi; saa takkede han Præsten og gik stille tilbage til sin Plads. Omtrent en Uge efter anmodede han om, at man vilde bede for ham; og før de 3 Uger var forbi, erklærede han, at nu vilde han tilbede Gud. Siden har han regelmæssig søgt Kirken.

Den 22de Marts, den sidste Dag, talte man indgaaende med hver enkelt af Patienterne for om muligt at blive klar over, hvordan de nu stod til Kristendommen.

Saavidt man kunde dømme, var der 43, som havde besluttet at blive kristne og var bedende Mennesker; men Halvdelen af dem var endnu uklare. Om 10 af de andre var man i Uvished. De øvrige kunde man ikke skjønne, det var Alvor med, skjønt ogsaa de forsikrede, at de nu vilde tjene Gud.

Den samme Aften blev der holdt et Afskedsmøde, hvor ogsaa alle de ældste og Forstanderne var tilstede. Der blev holdt flere korte Taler; ogsaa de to ældste talte. Tilsidst sluttede Missionæren med Bøn.

Dagen efter var hele Byen samlet for at tage Afsked med Missionærerne, som modtog mange Hædersbevisninger.

5 Uger senere kom Pastor White uventet en Søndag til Ajong. Til sin Glæde fandt han, at næsten alle de, som var bleven helbredede, søgte Kirken og var bleven indskrevet som Daabskandidater. Ogsaa Forstandere og ældste kom.

Ogsaa siden efter er det gaaet godt. De

Digitized by Google

kristne har maattet leie et større Hus for at skaffe Plads til alle, som kommer at høre.

Endnu er kun en eneste vendt tilbage til Opiumslasten, og han er flygtet fra Byen.

„Norsk Missionst."

* * *

En Oplysning fra Rønning.

Fancheng, Sept. 18de 1907.

Ærede Redaktør!

Tillad mig gjennem deres ærede Blad at faa gjøre en liden Oplysning.

„Af Skade bliver man klog", siger „Lutheranerens" Redaktør i et Juli Nummer. Han tabte sin Vædsæk paa Union Depot, Minneapolis.—Slig gik det for mig, da jeg var i Shanghai i Vaar. Paa Dampskibsbryggen blev en kinesisk Kuffert mig fratiaalen. Staden følte jeg med engang; men Klogskaben venter jeg endnu paa.

I Kufferten var ogsaa en hel Pakke med udbetalte Breve. Forat jeg kunde faa dem igjen. Derfor maatte jeg saa mange Penge, som jeg for Vinter sendte til mig, forlange dem tilbage paa Grund af Svar fra mig.

Nu at jeg kunne faa Oplysning, da beder jeg Vennerne vil undskylde mig og ikke skrive, medmindre det var noget af Vigtighed, som ønskes Svar paa.

Brodertroskt H. M. Rønning.

Om Lægemissionærer.

Der er for Tiden stor Trang for Missionærer i alle Lande; men ikke mindst er dette Tilfældet med Lægemissionen. Det har ofte været paapeget og ofte været bevist ved utallige Eksempler, at ingen Klasse af Missionærer har saa let for at bane sig Vei til saavel et Land som til de enkeltes Hjerter som just den, der kan naa Sjelen gjennem Helbredelse af Legemet. Legemlig Hjælp har ofte vist sig at være Udgangsdøren til den af Fordomme og Mistænksomhed lukkede Sjel.

Dette Princip blev ogsaa befulgt af Frelseren i sin Omgang med Menneskene i sit Kjøds Dage. Han gik omkring og gjorde vel og helbredede mange; og denne Helbredelse gav ofte Anledning til, at han kunde faa undervise den helbredte om Veien til Salighed og Sjelens Trang og Helbredelse. Menneskenaturen er idag den samme som den var den Gang.

I en nylig udkommen Statistik finder vi følgende Tal, der vil tale for sig selv i denne Henseende:

Afrika har 135,000,000 Indbyggere og 75 Lægemissionærer.

Kina har 350,000,000 Indbyggere og 241 Lægemissionærer.

Japan har 42,000,000 Indbyggere og 15 Lægemissionærer.

Tyrkiet har 22,000,000 Indbyggere og 38 Lægemissionærer.

Persien har 9,000,000 Indbyggere og 11 Lægemissionærer.

Burma har 7,500,000 Indbyggere og 9 Lægemissionærer.

Alene i Indien findes 60,000 Landsbyer, 153,000 Templer, 251,000 Idoler og 330,000 Præster.

Alle missionære Missionshospitaler Verden rummer 100,000 Patienter og kan i alle 2,500,000 hver Aaret.

Tale ikke-dette er et daglig Spørg til dem, som maatte bede sig for Lægemissionen om at gaa ud til de fortrængte. Hjemme blandt os, hvor den syge saa let kan tilkalde Presten, er det vel ikke saa ofte muligt eller paakrævet for Doktoren at gjøre sin Lægevirksomhed til en direkte Anledning for at vie sit Liv helt i Herrens Tjeneste.

I denne Forbindelse kunde det passe at nævne, at en florerende Lægemission findes i Tiberias ved den galilæiske Sjø, Palæstina. Den oprettedes i 1884 af Dr. Torrance. Dens Beliggenhed paa dette historiske Sted, hvor den „store Læge" gik omkring og helbredte alle, har gjort den vidt berømt. Baade Jøder og Arabere søger flittigt dertil.

„Folkeb."

Du har betalt baade dit Land og dit Løsøre, men er du dermed gjeldfri? Har du betalt din Del til den hungrige, tørstige, syge og fængslede Jesus?

Digitized by Google

Fra et Samtalemøde i Winnipeg, Canada.

Paa Indbydelse af den norsk lutherske Missionsforening i Winnipeg, Canada, samledes en Del Præster og Lægbrødre til et Samtalemøde den 4de, 5te og 6te Oktober. Mødet aabnedes med Prædiken over Aabenbaringen 3, 20—22 af Chr. Hansen. Til Formand valgtes Pastor Knutson fra Grafton, og til Sekretær undertegnede. Past. Mona af Grand Forks indledede Emnet over Luk. 14, 15—24.

Jesus siger, at en gjorde en stor Nadvere, stor fordi at han er stor, der tilberedte den og indbyder, og stort er, hvad bydes paa, og den tilbyder store Syndere at komme og nyde den.

Nadveren bestaar af Naade, Syndernes Forladelse, Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand.

Og da Nadveren er stor, koster den meget. Den blev beredt paa Golgatha. Gud er den, der indbyder ved sine Tjenere, som han sender ud i Verden, som skal sige, at alle Ting er beredte, kommer.

De som skal gaa ud med Indbydelsen maa selv ha kommet og smagt disse Retter og ingen anden; thi hvorledes kunde man fortælle Folk om hvor godt det er at komme, og hvad man faar i Nadveren og hvordan den smager uden selv at ha smagt den. Thi ingen anden kan føle saa for sine Medmennesker; thi Kristi Kjerlighed driver disse ud for at bede andre at komme; thi der behøves Taalmodighed og Udholdenhed i denne Gjerning, man finder snart at Folket ikke er saa villige at komme. De har Undskyldninger. Nogle har saa megen Ager, at de har ikke Tid, de er optagen baade sent og tidlig dermed, saa Sjelesagen faar staa hen, det er ikke saa magtpaaliggende med den. Andre har andre Ting som hindrer, saasom Spekulation med Bygning og planlægge: hvordan man paa bedste Maade skal slaa sig frem i denne Verden. Og andre har taget sig en Hustru og derfor kan de ikke komme! Tjeneren kom tilbage og fortalte hvordan de undskyldte sig.

Herren sender ham ud igjen, gjør endnu et Forsøg, gaa ud til andre med Indbydelsen; thi jeg maa ha mit Hus fuldt. Tjenerne gaar ud og samler ind af onde og gode saa Huset blev fuldt af dem, som sad tilbords. Da kom Kongen for at bese Gjesterne og saa da en, som ikke havde iført sig Bryllupsklædningen og siger til ham: Ven, hvorledes er du kommen hid ind og ikke haver iført dig Bryllupsklædningen, men han taug. Og han siger til Tjenerne: binder Hænder og Fødder paa ham og kaster ham ud i det yderste Mørke, hvor der er Graad og Tænders Gnidsel, thi mange ere kaldede men faa udvalgte.

Med Hensyn paa dette var der aflagt mange alvorlige Formaninger for det første til at adlyde Kaldet og Indbydelsen; thi ved at opsætte sin Omvendelse paadrager man sig Guds Vrede og faar Del med dem, som ikke skal smage hans Nadvere.

Paa Lørdagsaften havde Foreningen en Fest, hvor et Program blev udført med flere Taler og Sange, Violin og Piano Solos. Det var en ganske hyggelig Aften og man skiltes med Følelsen af Tilfredshed. Søndag, som var den sidste Dag af Mødet, samledes man paa Formiddag til Gudstjeneste. Pastor Mona prædikede over „Et fattes dig". Han fremholdt af dette, at den som fattes dette ene fattes alt, som er nødvendigt til Salighed, for det andet, et er fornødent, og at søge dette ene var alt, der behøves; thi Maria havde valgt dette ene, og Jesus siger, at hun har valgt den gode Del, som ikke skal tages fra hende; for det tredie, et gjør jeg, glemmende det, som er bagved, og jagende efter det, som er foran, iler jeg mod Maalet!

Det var en alvorlig Stund om Guds Ord. Mange var forsamlet.

Om Eftermiddagen havdes en Afskedsfest. Flere Taler og Sange paahørtes. Det var en opbyggelig Stund. Maa Herrens rige Velsignelse faa hvile over Sjelene til Vækkelse og Liv for de mange, som fik være sammen disse Dage.

Om Aftenen samledes man igjen Kl. 8. Pastor Knutson prædikede og lagde Folket alvorlig paa Hjerte at søge Herren, mens her

Digitized by Google

er Tid og mens der endnu er Rum. Og saa var ogsaa dette Samvær tilende. Farvel maa siges, om det ofte er tungt at skilles. Vi fik tro, at for fleres Vedkommende var Følelsen den, at „her er godt at være, her vil vi gjøre Boliger". Det er godt at være, hvor Jesus er og lyser sin Fred!

Saa tilslut en kjer Hilsen og Tak for godt Samvær. Maa Guds rige Naade og Velsignelse hvile over eder og os, indtil vi mødes hjemme hos Herren.

Eders ringe Broder

Chr. Hanson.

624 2 Ave., Grand Forks, N. D.

Fra Arbeidsmarken.

Past. A. J. Krogstad fra Crookston har modtaget det ham tilstedte Kald fra Trefoldigheds Menighed i Madison, Wis.

Du J. J. Oakland som i dit sidste Brev sagde, du var paa Vei til Vestkysten, lad os herved faa ønske dig Lykke paa Reisen og velkommen tilbage. Du spørger om vi ønsker nogle „Stubber fra Reisen." Ja vist gjør vi saa.

Ved den forenede Kirkes Seminar er der 69 Studenter. Prof. E. Kr. Johnson er Bestyrer i Prof. Bøckmans Fraværr. Seminariet begyndte indeværende Skoleaar den 18de Sept. Den Dag var det 50 Aar siden Prof. Schmidt var ordineret til Præst. Der holdtes da mange Taler baade i Anledning Skolens Aabning og Jubilarens Ære. Professoren selv talte om „svundne Tider".

St. Olaf College har nu været drevet i 33 Aar. Det første Skoleaar 1874—1875 var der 50 Elever. Saa tog det 10 Aar før Elevantalet steg til over 100. I 1887—1888 var det nemlig 135 Elever ved Skolen. Siden holdt Eleveantalet sig mellem 100 og 200 i omtrent 12 Aar. Siden steg Antallet fort; thi i 1900 og 1901 var der 308 Studenter ved Skolen. Det 33te Aar, 1906—1907 var der 476 Elever.

At feile er menneskeligt, siger man. Trykfeil er ogsaa menneskelige. Om man prøver at være aldrig saa forsigtig, saa blir der iblandt baade komiske, vildledende og iblandt næsten forargelige Trykfeil. Naar Læserne ser noget, som forstyrrer god Mening og ret Forstaaelse, saa vil de være snil og skrive det paa Trykfeilenes Regning. I „Budb." No. 45 under „for Arbeidsmarken" blev det „unge Damer" istedet for „Ungdommer."

"Where there is a will there is a way," saa tænker de vel ogsaa i Norge. Man hører jo ofte „Det fattige Norge." Men der findes nok nogle Skillinger til noget af hvert ogsaa der, endog til at oprette en ny Præsteskole med; thi hedder det:

„Godseier Kammerherre Løvenskjold, Fossum, har tegnet 5000 Kroner til Menighedsfakultetet, 1000 om Aaret i 5 Aar. Dette er den tredie i Rækken af Enkeltmænd, som har tegnet 5000 Kroner."

Past. Peder Dreyer, som en Række af Aar var Præst her i Amerika vendte for et Aars Tid siden tilbage til Norge. Dreyer er kjendt som en sand Missionsven og har altid ved Siden af Præstegjerningen syslet med at tale, skrive og paa anden Maade virke for Missionen. Sidste Vaar blev han ansat som Fællessekretær for Bergens Missionsforening og Bergens Kredsstyre af det norske Missionsselskab, og i denne Virksomhed befinder vist Dreyer sig i sit rette Element.

Det ser ud som det er meget vanskeligt, ja næsten umuligt at faa en uværdig Præst til at træde af i den norske Statskirke. Man har forsøgt paa mange Maader med den bekjendte Konow i Bergen, men han vedbliver at prædike i alle Fald. Nu har en Præstekonference forfattet en Resolution, hvorved der med 150 Stemmer mod 18 forlanges, at denne Præst afsættes. Om dette Skridt fører nærmere mod Maalet end de, som før har været taget i denne Sags Anledning, er endnu ubekjendt.

Tre Søstende i en sjelden høi Alder. Mange har kjendt Osmund K. Tysdal ved Lee, Ill. Han døde den 15de Aug. sidstleden lidt over et hundrede Aar gammel.

Digitized by Google

Han blev begraven den 18de. Past. K. Eittreim forrettede ved Begravelsen. En Broder af afdøde bor i Black Hills. Han er 98 Aar og endnu noksaa rørig. Saa har de en Søster ved Badger, Iowa, som er 102 Aar. Hun er ligeledes paa Fødderne og ganske aandsfrisk.

Den afdøde gamle har det Vidnesbyrd, at han var en sund, levende kristen, og døde glad i Troen paa sin Frelser.

Santhalmissionen har nu været drevet 40 Aar. Vi giver her en kortfattet Statistik over denne Mission efter „Santhalmissionæren".

Skrefsrud oplyser følgende:

„For nærværende er vi her 6 europæiske Mænd og 5 Kvinder."

„Vore indfødte Medarbeidere paa hele Missionsfeltet tæller for nærværende 182 Mænd og 71 Kvinder. Vi har kun 4 indfødte Præster, en for paa det gamle Missionsmark, to i Nalgaghat-distrikt og en i Dinajpur-distrikt."

„Vor Missionsmark er blevet betydelig forøget i de sidste Aar, nemlig i Dinajpur-distriktet, hvor vore indfødte Brødre har arbeidet med Held blandt Santhalerne siden 1900, og vesterfor vor gamle Missionsmark, hvor vi for to Aar siden fikrede os 700 Kvadratmil ved at kjøbe afdøde Mr. Hegerts Mission."

„Ved Slutningen af de 20 første Aar af vor Missionsvirksomhed havde vi 12 Missionsstationer; nu har vi 20 paa vor gamle Mark, 5 paa vor nye vestlige Mark og 5 i Dinajpur- og Malda-Distrikterne, ialt 30 Stationer foruden flere Predikecentrer, og endelig 35 Landsbyer i vor Kristenkoloni i Assam."

„Ved Slutningen af de første 20 Aar var Antallet af de døbte i vor Mission 4,536, medens Antallet nu har naaet 14,338, en Forøgelse af 9,802."

„For 20 Aar siden blev Missionens Eiendom efter en overfladisk Beregning værdsat til Rs. 250,000. Siden har vi forøget den — — — saa at Missionens faste Eiendom kan værdsættes til mindst 450,000 Rupees."

Daabsstatistiken for det sidstforløbne Aar udviser, at der blev døbt 463 Hedninger og 279 Børn af kristne Forældre, tilsammen 742.

Bekjendtgjørelser.

Jewell Lutheran College.

Vinter Terminen begynder den 3die December. De som agter at komme til Skolen bedes underrette Bestyreren R. J. Løhre. Kataloger sendes til den som begjærer dem. Denne Termin varer 15 Uger og giver enhver Ungdom Anledning til paa en gavnlig Maade at benytte Vintertiden.

Minamissionens Høstmøde.

Om Gud vil, bliver Minamissionens Høstmøde avholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Hamilton Co., Iowa, Pastor C. J. Eastvolds Kald, den 10de, 11te og 12te December førstkommende.

N. C. Ødegaard, Form.
H. C. Hjerstad, Sekr.

Paa opfordring fra Vang Menighed, Vang, Pastor Bergs Kald, vil undertegnede Kredsens Missionær holde Kredsens Aarsmøde derstedes fra 17de Nov. og følgende 3 Dage, som man maatte bestemme herfor Egnens Skyld paa Søndag den 17de Nov med Altergang, og det er at haabe, at alle Kredsens Brødre vil komme til Mødet. Samtaleemnet bliver: 2 Mos. 13, 21—22. Kom mange og kom med Bøn om Strømme af Naade.

Paa Kredsens Vegne L. J. Oppedahl.

Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Buxton den 26—28de November førstkommende. Menigheden ønsker mange besøgende og de er velkommen til Mødet.

Samtaleemnet er Joh. 12, 20—28

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sekr.

Mayville Menighed, Mayville, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Mayville den 3—5te December førstkommende. Kom mange og kom med Bøn om at være til Velsignelse.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewik, Sekr.

Stjørdals Mgd., Galesburg, N. Dak., undertegnedes Kald, indbyder herved til et kristeligt Samtalemøde, som om Gud vil, agtes afholdt den 18de til og med 20de November førstkommende. Tema for Samtalen: Gal. 2, 15—21. Vær velkommen til Mødet!

O. J. Malkewick.

Digitized by Google

Aba Kreds holder, om Gud vil, Møde i Bethlehems og Zions Menigheder, Pastor M. L. Dahles Kald, 22—25de Nov. Samtaleemne: Luk. 15, 11—25. Gud velsigne Mødet!

G. T. Gjerstad.
J. J. Rendahl.

Besøgende tager Soobanen til Viking, hvor Skyds vil møde frem. Toget kommer til Viking fra øst hver Morgen Kl. 7:25 og fra vest hver Aften Kl. 8. M. L. Dahle.

Belva Ev. Luth. Mgd. indbyder herved Turtle Mountain Kreds til et Samtalemøde fra Nov. 26 til og med 28. Samtaleemnet er Matt. 25, 1—13. Belva er paa Soobanen og alle besøgende kommer direkte bid. Kom mange med Bøn om Strømme af Naade.

J. Krogstad.
A. H. Trygstad.

Paa Indbydelse fra Pastor Paulson af Frikirken og fra Pastor Drage af den Forenede Kirkes Menigheder i Bining, afholder Otter Tail Indremissionsforening et Møde den 26—28 November Mødet holdes i den forenede Kirke der i Byen Bining. Samtaleemnet er Lukas 18, 35—43. Alle er hjertelig velkomne til Mødet.

Paa Foreningens Vegne
G. O. Nordmarken.

Curran Valley Menighed, Pastor A. A. Dahls Kald, ønsker et Kredsmøde fra 3—5te December 1907. Samtaleemne: Joh. 10, 11—18. Det er Kredsens Missionsmøde. De, som kommer fra nord og øst, gaar til Merrilan, derfra til Taylor, og de fra syd og vest gaar til La Crosse eller Winona og derfra til Taylor. Fra La Crosse afgaar Tog Kl. 8 Form. og fra Winona Kl. 9 Form. og Kl. 5 Efterm. Skyds møder i Taylor Dagen før Mødet. Gud give et godt Møde.

M. J. Westphal.
J. J. Dahle.

Om Gud vil, afholdes et Samtalemøde i Vor Frelsers og Den n. e. l. Menigheder, undertegnedes Kald, Muskegon, Mich., fra den 19de til den 22de Nov. To Dages Møde i hver Menighed. Mødet begynder i Den n. e. l. Kirke den 19de Kl. 2 Efterm. Samtaleemner Luk. 11, 5—13 og Hebr 4, 1—11. Chr. S. Bang.

Om Gud vil, afholdes et kristeligt Samtalemøde i Sarons Menighed ved Audubon, Minn., Pastor H. H. Knudsvigs Kald den 19—21de Nov. Thema: 2 Thessal. 2, 1—12. Skyds vil møde de tilreisende Dagen før Mødets Begyndelse i Audubon. Kom mange og kom med Bøn om Velsignelse.

R. Rødhammer,
K. Rosum,
P. D. Kristopherson

Ifølge Indbydelse fra Menigheden i Rake, Iowa, Pastor P. B. Trelstads Kald, afholder Nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening et Samtalemøde sammesteds den 10—12 December. Samtaleemne 1 Pet. 2, 4 og 5. Toget fra vest kommer bid Kl. lidt før 12 og fra øst Kl. 3 Eftermiddag. Kirken er i Byen. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Paa Indbydelse af Wanamingo Menighed, Pastor S. Rislovs Kald, afholder Østre Minnesota Indremissionsforening et Samtalemøde den 19—21de Nov. førstkommende. Samtaleemnet vil blive Lignelsen om den store Nadverd, Luk. 14, 15—24. Kom, Brødre og Søstre, med Bøn om Herrens Velsignelse. Besøgende gaar med C. M. & St. P. Ry. til Wanamingo.

O. H. Dace, Form.
L. J. Paulson, Sekr.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøde paa følgende Steder:

I Jevnager Menighed, Pastor G. T. Gjerstads Kald, Borup, Minn., fra 19—21de Nov. Samtaleemne Ef. 12.

Skandia Menighed, Pastor M L Nesvigs Kald, Litchville, N Dak., fra 23—25de Nov. Samtaleemne bestemmes ved Mødet.

Trefoldigheds Menighed, Pastor G T Gjerstads Kald, Aba, Minn., fra 27—29de Nov. Samtaleemne: Pet. 2, 1—10.

J. J. Eastvold, Form.
B. B. Nornes, Sekr.

LUTHER LEAGUE DISTRICT CONVENTION.

Immanuel Lutheran Church, Beresford, S. D. invites to a district convention Nov. 28 and 29. A reception for delegates and visitors on Wednesday evening the 27th. A cordial invitation is extended to all Luther Leagues.

J. A. Quello, Pastor.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor O. F. Johnsons Kald, Cando, N. Dak., den 16de og 17de November.

Pastor N. Okerlunds Kald, Edinburgh, N. Dak., den 18de til og med den 22de November.

Pastor T. J. Knutsons Kald, Grafton, N. Dak., den 24de November.

Kongsvinger Mgd., Polk Co., Minn., Pastor G. O. Monas Kald, den 26de November.

Mayville Mgd., Mayville, N. Dak., Pastor D. T. Borgens Kald, den 27de November.

Pastor O. J. Malkewicks Kald, Traill Co., N. Dak., den 28de og 29de November.

Digitized by Google

Pastor J. H. Johansons Kald, Horace, N. Dak. den 1ste December.

Pastor A. H. Bergers Kald, Fort Ransom, N. Dak., den 3die, 4de og 5te December.

Pastor M. L. Nesvigs Kald, Litchville, N. Dak. den 6te, 7de og 8de December.

Pastor K. L. Klevelands forrige Kald, Oakes og Omegn, N. Dak., den 10de til og med den 13de December.

Søndre Friborg Mgd. og Friborg Mgd., Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 15de December.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Sions Mgd. ved Ihlen, Pipestone Co., Minn., Pastor J. M. Wicks Kald, indbyder til et Samtalemøde den 3—5 Dec. førstkommende. Tema: Lukas 14, 15—24. Vær velkommen! Great Northern gaar gjennem Byen. Tilreisende vil blive mødt paa Stationen. Paa Menighedens Vegne

W. W. Osness.

Kvitteringer.

Til Professorløn: Johan Elstad, Franklin, Minn. 5.00
Mathea Elstad, Franklin, Minn. 4.00

J. L. Lasseson pr. M. G. Hanson.

Til Synodekassen: Ved Pastor O Andresen fra Singsaas Mgd., Pastor Ekses Kald. Hendricks, Minn., Kontant: Ole B Lovre 5. Chr. Johnson 5. Lizzie Johnson 5 c. A Rønning 5. Peder Kjelden 6. Ole Nordbykken 2. P L Forseth 5. Kristine Moen 65c. L J Moen 25. P J Bogen 15. P E Sverdahl 5. Berit Thorson 1. Theodor og Lars Thorson 2. P Nels 1. Ole O Mennes 5. Sam Overlie 2. E J Rappe 5. Even Anderson 10. Ove P Rock 5. N P Winsnes 1. P N Winsnes 3. A H Anderson 2. John Rognes 2. Ole Rognes Jr. 1. Hendrikka Godsien 1. Andrew O Sætring 10. Gina Forseth 1. A A Herem 5. Jens D Hanson 5. A O Morseth 15. Arne Larson 2. S Erikson 5. Ole Kvernmo 5. Jens Hanson 20. Carl Hanson 1. Johan Shuros 5. Lars Kvernmoe 10 Haldor Kvernmoe 5. P Hagen 10. J Nesheim 5. M J Engelstad 10. Mrs. M J Engelstad 5. Erik Moe 5. Edvin Moe 1. Elmer Engelstad 1. Nels Engelstad 10. Lars Friestad 10. Knut Rasmussen 30. J J Ruttum 10. Ole Froseth 5. J A Rognes 5. O O Solem 5. H H Løkken 10. P Solem 2. E Rognes 1. E Trosien 5. Christie Kirkvold 1. Maria Kirkvold 1. P H Kirkvold 7. Berthe Ruttum 50c. Gina Ruttum 50c. John Ruttum 1. Johan Hieu 10. Ole P Fjeseth 10. P O Fjeseth 5. Mrs. Ole Bogen 5. Ole Trosien 5. Hans Digre 25. Nels P Trosien 50. Elef Sandro 15. Peder Digre 5. P Rognes 10. A J Rognes 15. Gilbert Rognes 50c. Lars E Sverdal 10. Mrs. A J Rognes 1. John E Ruttum 1. Julius E Ruttum 1. Even Ruttum 10. Ole Westgaard 10. J C Lunde 5. Ingebrigt Singsaas 2. Mrs. Guri Trosien 5. John Haglund 5. John Blomberg 5. K B Guldbro 10. K K Rasmussen 5. Hans Langsien 3. Hans P Moen 10. John J Ruttum 10. C R Trosien 25. Peder Kvernmoe 10. John Knutson 10. John Udseth 5. A Knutson 5. Ole O Resseth 5. Mrs. T Ruttum 5. John Rue 5. Thobias Sand 1. Ole J Rognes 5. John Rognes 2. Petra Digre 3. Ole Hindbjørgen 5. Elef Lovre 2. Pastor J J Ekse 50. tilf. 731.65.
Notes: John M Wold 5. Peder J Kjelden 5. S J Moen 5. P J Bogen 5. J P Nes 10. Sam Hanson 5. O B Lovre 5. Mrs. P Knutson 10. Jens D Hanson 20. Arne Larson 10. J Nesheim 5. A O Rønning 10. Elef Sandro 10. P Digre 20. O S Solem 25. K B Guldbro 5. Elef B Løkkesmoe 10. Mrs. Ingri Løkkesmoe 5. B H Melby 10. tilf. 180.00 ..... 911.65

Trefoldighed Mgd., Pastor Ekses Kald. Kontant: A Berger 5. H E Walstrom 5. Annie Skovly 1. Mrs. J Olson 5. Ole J Bordahl 5. tilf. 21.
Notes: M S Johnson 5. Carl J Salte 5. tilf. 10 ..... 31.00

942 65
Før kvitteret for 7709.17

8651 82

J. L. Lasseson pr. O. Andresen.

Til Redningsmissionen i Chicago: Ole Evenson, Sandwich, Ill 10 00
Chr. O Nels, Hauges Mgd., Norway, Ill 5.00

15.00
Før kvitteret for 29 10

44.10

J. J. Skarpness.

Modtaget ved Pastor P K Barstad fra Lac qui Parle Mgd. til Kirke i Thief River Falls, Minn. 14.81. Med Taksigelse Modtagelsen af ovennævnte Gave. Paa Mgd.s Vegne

M. L. Dahle.

Adresseforandring:

Rev. R. U. Evjenth,
Mt. Vernon, S. Dak.

Rettelse: I forrige No. Side 1073, 1ste Spalte, 9de Linje fra neden staar: unge Damer, skal være: Ungdommer.

„Budbäreren" sendes frit

fra 1ste Novbr. til næste Nytaar til alle nye Abonnenter, der sender os $1.00 i Forskud for 1908. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud, ligesom vi venligst vil bede alle vore gamle Abonnenter om at faa Bladet mere udbredt. Det burde findes i ethvert Hjem.

Alle Ordres og Penge for Bladet sendes til C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the . uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

„Budbæreren" vil herefter koste til Canada $1.25 istedetfor som hidtil $1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb". sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ærbødigst
C. Lillethun.

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med fort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Æsker paa 100 Stykker 25 Cents.
I Æsker paa 250 Stykker 50 Cents.
I Æsker paa 500 Stykker 80 Cents.
I Æsker paa 1000 Stykker $1.50.

Send Ordres til
C. Lillethun.
Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augut Klagstad,
Marinette, Wis

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjemmets Minder", 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog; „Hjertelig Lyksønsning" 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassøn Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Bik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudbetalt $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Vaager; 2. Missionen er Tidens store Tegn; 3. Presten som Forkynder; 4. Red Wing Seminary; 5. En Ugе ved Jewell College; 6. Taksigelsesdagen og Diakonissehjemmet; 7. Fra Madison, Wis. 8. Smuler fra Nordvesten; 9. En Missionsbetragtning; 10. Kinamissionen; 11. Om Lægemissionærer; 12. Fra et Samtalemøde; 13. Fra Arbeidsmarken; 14. Bekjendtgjørelser; 15. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 47 | Lørdag den 23de November 1907 | 39te Aarg

Prædiken

holdt ved Konfirmationen i Randall, Ja., 20 Oktober 1907.
(Ved G. O. P.)

Kom Jesus Kristus ihu. 2 Tim. 2, 8.

At komme ihu her menes ikke det samme som at ha en Ting i Tanken nu og da; men at bevare i sit Hjerte saa man ikke taber det.

At komme Jesus Kristus ihu: Bevare ham i sit Hjerte, er Livets største Nødvendighed! Kom derfor Jesus Kristus ihu.

Kom ham ihu, at han er Guds Søn; thi Ordet blev Kjød og boede iblandt os. Han holdt det ei for et Rov at være Gud lig; men tog paa sig vort Kjød og Blod. Han kom ned paa Jord forat løfte dig op til Himlen.

Kom ihu, at han er Guds Kjerlighed til dig. Hvad større Bevis kræver du paa, at du er elsket af Gud? Kom ham ihu, at han blev fattig for at gjøre dig rig; rig i Gud, evigt rig. Du har staaet ved mangen Baare. Du har seet, hvor meget du og jeg vil faa med os paa den sidste Reise. O, hvilken Fattigdom! Men netop da er det, at den troende er blit rigtig rig, og hvorfor? Jo, fordi han er blit en Himlens Arving og det formedelst Jesu Fattigdom. Her kan man udbryde: O herlige Fattigdom, som kunde bringe slig Rigdom!

Kom ham ihu, at hele hans Liv paa Jord var et Smertens Liv. Han gik tungt, forat du kunde gaa let. Han traadte paa Tidsler, at du og jeg kunde faa træde paa Roser! Han gik med bøiet Hoved, forat du kunde faa opløfte dit Hoved. Han græd, forat du kunde faa smile.

Kom Jesus Kristus ihu, at han led Døden for dig. Han bed i Dødens Æble, forat du kunde faa bide i Livets Æble. Han tømte Dødens bitre Skaal for dig, den Skaal, som du skulde ha drukket og aldrig kommet tilbunds i! Der, hvor Jesus fandt Døden, fandt du Livet, der, hvor Jesus fandt Smerten, fandt du Lægedom. Kom ham ihu, at han gik i Graven for dig forat borttage dens Fælhed. Du har seet Graven smykket med hvidt og eviggrønt. Alt dette kan være skjønt nok; men havde ikke Jesus været i Graven, saa havde den været det mørkeste Sted paa Jord! Nei, Gud være lovet, midt i Gravens mørke Gjemme har Jesus plantet Haabets Lys. Han sprængte Gravens Fængsel og viste sig som Dødens og Gravens Herre. Han satte Seierspalmen paa sit Verk ved Opstandelsen. Nu kan vi raabe ud i den vide Verden: Du grumme Død, som alle frygter, som har dannet Bække af Taarevand, nu er du beseiret. Han har banet Vei ud af vor Grav; thi han er selv Veien. Døden skal ei holde dig. Jesus vandt, du skal vinde. Nu lyder det: Salige er de døde, som dø i Herren.

Vi har set mange lægges paa den sorte eller hvide Baare. Vi har følt, hvorledes vore Nerver har været rystet til Fingerspidserne ved Synet paa de efterladte, da vi saa, hvorledes deres Sjele vred sig som en pisket Orm ved det sidste Afskedsblik paa sine af-

Digitized by Google

døde! Hvilken Trøst, hvilken Balsom paa det blødende Hjerte, naar man kan træde til og sige: Den afdøde kom Jesus Kristus ihu, nu sover han, han er ikke død, nei han lever og lever vel. Intet Under, at Peter udbryder: „Til hvem skulle vi gaa uden til dig."

Kom Jesus Kristus ihu som den himmelfarne. Se ham iført Pragtens Skrud. Hør ham sige: Du skal bli mig lig i Herlighed. Du skal faa se ham, være med ham; thi han gik hen for at berede dig Sted. Ak, om Sjelens Arme kunde omslutte denne Kjærlighed ret. Intet Under, at Guds Folk har sjunget: „Ak var jeg hjemme og mine med."

Men kom ogsaa Jesus Kristus ihu som den, der skal engang komme igjen! Hvad er da hans Ærinde? Jo, dømme levende og døde. Dig og mig. Da kan du ikke holde dig borte fra Jesus. Da kan du ikke lukke dine Øren for ham. Da kan du ei sige: Hvad har jeg med dig at gjøre? Da lyder det: Jo, det er just med mig, du har at gjøre. Ingen anden. Jeg er dertil kommet, forat handle med dig personligt. Staa nu op, se Dommernes Dommer ind i Øinene, naar han oplæser dit evige Verdikt. Gaar det dig imod da, saa findes der ingen høiere Domstol at appellere til. Jeg vil ikke forfølge denne Tanke længere. Du faar reflektere selv. Men jeg vil sige: Tag ogsaa dette sidste Afsnit med, da du idag mindes om at komme Jesus Kristus ihu.

Nu, min Tilhører, kom ogsaa ihu, at du ved Daaben blev delagtiggjort i den Herre Jesus Kristus. Kom ogsaa ihu, at du gaves Anledning til paa nyt, ved din Konfirmation, at stadfæste dit Troskabsløfte til din Frelser. Nu da, har du kommet ham ihu siden? Hvad har du gjort for ham?

Ak, siger Gudsbarnet, jeg har gjort saa lidet for min Frelser. En Ting tør jeg sige, jeg elsker ham. Ja elsker du ham, da har du allerede gjort det største, du kan gjøre. Bliv ved!

Men jeg synes at høre et andet Svar fra nogle i denne Forsamling, en Lyd som vækker Vemod og Sorg. Skal jeg nævne det? Vi lytter. Hvad hører vi? Jo, der er en ung, der er en gammel. Vi ber dem sige frem. Her kommer det vemodige: „Jeg har glemt Jesus! Glemt Jesus! Er det muligt? „Jo, det er slig med mig". Tænk at ha glemt Jesus, som har været malet for dig fra Barnsben, indtil idag. Du har husket paa saa mange Ting; men glemt Jesus!

Lad mig da sige dig en Ting, som jeg vil, du skal tage med dig herifra idag: Jesus har ikke glemt dig. Har han ikke, siger du, nei det har han ikke. En Moder kan glemme sit Barn; men Jesus kan ikke glemme dig. Han har tegnet dig i begge sine Hænder. Kom. Se. Vær ikke længer vantro, men troende.

Saa et Ord til eder, I mine kjære Konfirmanter. Vi har forsøgt at føre eder nærmere ind i den kjære Jesu Samfund. Jeg siger, forsøgt. Nu er det vort Ønske, at de maa altid komme Jesus Kristus ihu. Dette vil da blive et Værn for eder mod alle Farer. Og glemmer I Jesus, saa haaber jeg, at ikke alt for megen Skyld skal falde tilbage paa mig. Vi tør nu sige til eder: Veien vide I.

Gud hjælpe os som ældre at komme Jesu Kristus ihu for disse kjære unge, saavel som for os selv. Amen.

Red Wing Seminary.

Prof. Wolds Tale ved Missionsmødet den 2den Nov. 1907.

Bibelen i Kina.

I 1625 fandt man i Singan, Shensi, Kina, en stor Sten, der giver os det første Vidnesbyrd om den hellige Skrifts Oversættelse paa kinesisk.

Denne fortæller, at nestorianske kristne forlod Nesibis, Persien, og naaede Kinas Hovedstad Aar 635.

Den første Udsending hedte Alopun. Han bragte med sig de „hellige Bøger og Billeder og foreviste dem i Hovedstaden".

Han blev fremstillet for Keiseren og hans „hellige Bøger blev oversat for det keiserlige Bibliotek".

Den siger fremdeles, at de kristne Udsendinger lagde stor Vægt paa at faa Skrifterne oversat paa kinesisk.

Digitized by Google

Der er ogsaa uden Tvivl en Hentydning til det gamle Testament i disse Ord: „Udsagnet i den gamle Lov, given af de 24 Vismænd, gik i Opfyldelse ved Messias Komme". Hentydningen til det nye Testamente er, om noget endnu klarere i følgende: „Naar Messias opfor til sin oprindelige Værdighed efterlod han sig 27 Bøger. Dette er Tallet paa de nye testamentlige Skrifter antaget af Nestorianerne og senere af hele den kristne Kirke.

I et Uddrag af et keiserligt Edikt, citeret paa dette Monument, lovprises Kristendommen. Dette synes at vise, at Keiseren maatte ha havt Anledning til selv at læse Skriften i sit eget Sprog. I Keiser Taitsungs (død 780) Annaler er sagt: „Skriften er oversat og Templer bygget"

Paa denne Tid bragte en kinesisk reisende, Hsien Tsang, Buddhisternes Skrifter fra Indien og disse oversattes til kinesisk.

Saa meget synes derfor sikkert, at i det mindste det nye Testamente var oversat, men Vanskeligheden med at afskrive et saa stort Mss. gjorde, at Skriften ikke blev udbredt. Ved den Tid da Trykkekunsten blev almindelig var den nestorianske Form af Kristendommen alt i Aftagende.

I det niende Aarhundrede besøgte en arabisk reisende, Ibu Wahab, Singan.

Dette er hvad han siger om en Audiens hos den kinesiske Keiser, der havde vist ham nogle Billeder: „Jeg gjenkjendte Profeternes Billeder og idet at jeg fremmumlede Bønner til dem bevægedes mine Læber. Keiseren der ikke vidste at jeg kjendte til Profeterne spurgte mig, ved Hjælp af Tolken, hvorfor jeg bevæget mine Læber, hvortil jeg svarede: Jeg bad til Profeterne. Keiseren spurgte mig, hvorledes jeg igjenkjendte dem. Jeg svarede: formedelst deres særegne Karaktertræk, saaledes er dette Noah i Arken som blev frelst med sin Familie naar den høieste Gud sendte Vand ned, og opfyldte hele Jorden og udsletted alt levende, kun Noah og de med ham i Arken blev frelst".

Keiseren lo ved at høre mine Ord og sagde: „Du har gjættet rigtig i at gjenkjende dette for Noah. Men med Hensyn til at Vandet opfyldte hele Jorden, saa tror vi ikke derpaa, thi Floden naaede hverken vort Land eller Indien."

Araberen turde ikke modsige Keiseren og fortsatte derfor: „Der er Moses med sin Stav, og Israels Børn".

Keiseren svarede: „Det er sandt, men Moses optraadte paa en meget liden Scene og Folket var ikke venlig imod ham".

Jeg fortsatte: „Der er Jesus paa et Asen omgiven af sine Apostle." Keiseren svarede: „Han var frem paa Scenen kun en kort Tid. Hans Virksomhed vared ikke mere end 30 Maaneder".

Ovenstaaende synes at vise, at Kinas Keiser, paa den Tid, havde ikke lidet Kjendskab til Guds Ord.

Den næste der taler om Bibelen i Kina er Johan de Plano Carpini, som i Aar 1245 gjorde en Reise til Kina udsendt af Paven, Innocent IV til den mongolske Herster, Kublai Khan.

Han siger: „Kitaianerne, Kineserne er Hedninger, med en egen Slags Skrift, og det er sagt, at de har baade det gamle og nye Testamente. De har Biografier af sine Forfædre, har Eremitter og Huse byggede i Form af Kirker hvor de tilbad i fordums Tider. De siges ogsaa at have flere Helgener. De tilbeder en Gud; de ærer den Herre Jesus Kristus; de tror paa et Liv efter dette men har ingen Daab; de agter vore hellige Skrifter, respekterer de kristne, og giver megen Almisse; de synes ogsaa at være et nogenlunde ædelt og høfligt Folk".

I 1253 udsendte Louis den IX af Frankrige en Franciskanermunk, Rubruk, til Tartarernes Khan. Rubruk siger:

„Nestorianerne i Kina ved intet; thi de gjentager sin Messe paa syrisk og deres hellige Bøger er paa samme Sprog som de ikke forstaar. De gjør som Munkene hos os, synger hvad de ikke forstaar, og er saaledes blevet aldeles fordærvede". Ved første Øiekast kunde det synes som om denne Udtalelse modsiger de foregaaende, men dette svinder dog naar vi erindrer at Nestorianerne pleiede at benytte det syriske Sprog, og der er ingen Grund til at tro, at dette blev aflagt fordi om Skriften var oversat til kinesisk.

Digitized by Google

I sin interessante Reisebeskrivelse fortæller Marco Polo, at de fire Evangelier var kjendte og æret af Kublai Khan. Dette kan dog referere til den syriske Oversættelse.

I 1725 fandt man et syrisk Manuskript i en Muhamedans Besiddelse. Dette er det eneste man har igjen af den engang florerende Kirke i Kina. Skrifttegnene i dette er skrevet paa samme Maade som Indskriften paa det nestorianske Monument fundet i Singan. Ved Undersøgelse viste det sig at indeholde det gamle Testamente begyndende med det 25de Kap. af Profeten Esaias med Undtagelse af Profeten Ezekiel. Ved Siden heraf havde den Salmerne, Fortællingen om Bel og Dragen, to Sange af Moses, Sangen af de to Mænd i den gloende Ovn og et Udvalg af Kirkesange.

I et Verk skrevet i 1853 er den Mening udtalt, at man muligens vil finde Landsbyer og Slægter af nestorianske kristne. Det eneste, som man har fundet, der kunde pege hen paa denne Mulighed, er et Brev skrevet af Past. J. Goddard fra Ningpoo. Han skriver: „For nogle Dage kom en pent klædt Mand ind i vort Kapel og lyttede med spendt Opmerksomhed til Predikenen. Han havde Kundskab om Moses, Jesus og Maria. Han var ikke Katolik, heller ikke Muhamedaner. Han havde heller aldrig set vore Skrifter, men fortalte, at det havde gaaet i Tradition i hans Slægt, men kjendte ikke til i hvor mange Slægtled, heller ikke, hvorfra det oprindeligt kom fra. Han var fra en af de vestlige Provinser og sagde, at i hans Hjembygd var der ca. 30 Familier, som tilhørte samme Religion.

Man har dog ikke senere stødt paa noget, der kan tyde didhen, at der nu findes Nestorianere i Kina, og Sandsynligheden derfor synes liden; thi Missionærerne har nu trængt ganske vel ind i Kina og har undersøgt nøksaa nøie de religiøse Foreteelser.

John de Monte Corvinos Oversættelse.

Corvino var en franciskansk Munk sendt af Pave Nikolas den IV til Kublai Khan i Cambalu. Han skriver under Dato af Jan. 8 1305: „Jeg har nøie lært det tartarske Sprog og er vel kjendt med deres Literatur. Jeg har nu oversat hele det nye Testamente og Davids Salmer og har faaet det hele skrevet i deres peneste Stil, jeg læser, skriver og prediker Vidnesbyrdet om Kristus frit og aabent." Vi kjender intet nøiere til Resultatet af Corvinos Virksomhed, men et Brev fra Pave Benedikt den XII 30 Aar senere, skrevet til nogle Tartarkristne om, at det var nødvendigt at tro paa det gamle og nye Testamentes Inspiration, thi det var en vigtig Dats i den katolske Troesbekjendelse, synes at vise, at han havde havt nogen Fremgang. Intet Eksemplar af denne Oversættelse foreligger, derimod er en Oversættelse til mongolisk af de dygtige Missionærer Swan og Stallybrass endnu brugt af den græske Kirkes Mission blandt Mongolerne, saavelsom af de protestantiske Missionærer i Nord Kina.

Matheo Ricci ankom til Kina i 1579. Han var Jesuit — tilbageholdt endel af den kristne Tro, levede som en Afgudspræst og søgte paa den Maade at faa Kristendommen indført i Landet. Selv var han for optaget af andet Arbeide til at foretage nogen Oversættelse af Bibelen, men han fik oversat enkelte Dele, og til dette føiedes Illustrationer i Træsnit, som er blandt de skjønneste i kinesisk Kunst.

I 1636 oversatte Emmanuel Diaz, en portugisisk Missionær, Evangelierne for Søn- og Helligdagene i Aaret med udførlige Afhandlinger over hvert Afsnit. Dette var skrevet i simpelt og enkelt Sprog og er nylig udkommet i nyt Oplag.

I det 17de Aarhundrede skrev Yang Kuang-Shin, en høitstaaende kinesisk Embedsmand, en Brochure og udgav den i 1660 imod Kristendommen og bestyldte Ricci for at have holdt tilbage en Del af sin Lære og for at have citeret Bibelen og de hellige Skrifter for at formilde den og faa den antaget af Folket.

De la Chaise skrev til Kong Louis den XIV om Betydningen af at faa Skriften oversat til kinesisk. Omtrent samtidig forærede Fader Couplet Paven et Kopi af Bibelen paa kinesisk, men Missionærerne fortsatte dog at læse sine Messer paa Latin, thi de

Digitized by Google

troede ikke, Folket var modne til at modtage Bibelen i deres eget Sprog.

I 1696 besøgte Dr. J. F. Gemelli Careri, en Italiener, Kina og skriver, at de udenlandske Missionærer har ved at oversætte Guds Lov, Bibelen og Tomases Skrifter gjort meget til at nedbryde Kinesernes Selvtillid.

Morrison fandt ved Ankomsten til Kina en Oversættelse af det nye Testemente, og Mr. Wylie fik i Peking hos nogle Katoliker Nys om et meget omfangsrigt Manuskript, som havde været nedgravet i Mongoliet et-steds paa Grund af Forfølgelse.

I 1739 fik Mr. Hodgson af det Ost Indiske Handelsselskab fat paa et Manuskript, som sendtes til det britiske Museum.

Der er ogsaa en Oversættelse i Biblioteket i Propaganda i Rom. Oversætteren er en J. Basset, men man ved intet om, naar det var oversat eller hvem denne Basset er.

Den første Protestant, som forsøgte at oversætte Bibelen til kinesisk, var en engelsk Præst W. Moseley af Daventry i Northhamptonshire, England.

I Haab om at faa lidt Hjælp henvendte han sig til det Ostindiske Handelsselskab, men her fik han den Besked, at det kinesiske var ikke skikket til, at noget kunde oversættes til det.

Rev. Moseley tabte dog ikke Modet, men studerede kinesisk med det Maal for Øie selv at oversætte Skriften. Medens han holdt paa hermed havde han den Glæde at opdage i det britiske Museum et Manuskript paa kinesisk, som indeholdt en Harmoni af de fire Evangelier, Apostlernes Gjerninger og Pauli Brevene med Undtagelsen af Brevet til Hebræerne.

Mosely udgav da en Brochure over „The Importance and Practicability of Translating and Printing the Holy Scriptures in the Chinese Language and of Circulating them in that vast Empire".

Erkebiskoppen af Canterbury anbefalede Foretagendet for „The Society for the Promotion of Christian Knowledge", men efter fire Aars Forhandlinger blev det besluttet at nedlægge Sagen.

Det næste Forsøg blev gjort i Anglo-Hindoo College af Fort Williams, Calcutta, i 1800.

Professor Lassar, en Armenianer, født og opvokset i Macao, var den første Protestant, som førte Oversættelsen frem til et heldigt Resultat.

Mathæus Evangelium blev trykt i 1807, og det hele Nytestamente udkom i 1813. Dette ved Hjælp af og under Dr. Marshmans direkte Opsyn. Den hele Bibel udkom i 1822 og er den første kjendte Oversættelse og skyldes Baptisternes Mission i Serampore, hvor Dr. Marshman anvendte 16 Aar af sit Liv for at fuldføre Arbeidet.

I 1807 ankom Dr. Morrison til Kina. Han havde med sig fra det britiske Museum det før nævnte Evangelieharmoni, som lagdes til Basis for hans Oversættelse. Det nye Testamente udkom i 1813, hvilken Tid Dr. Milne kom Morrison til Hjælp. De fuldførte Oversættelsen i 1819, men den kom ikke ud før i 1823, da den blev udgiven i 21 Bind.

Denne Oversættelse skyldes nærmest „The British and Foreign Bible Society", der fra først til sidst betalte mere end $50,-000 00 for at faa Verket trykt og udbredt.

Den næste nye Oversættelse blev udført af Doktorerne Medhurst, Gutzloff og Bridgeman. Morrisons Søn John gav dem ogsaa al den Hjælp, hans Tid tillod.

Det nye Testamente udkom i 1832 og det gamle i 1840. De Mænd, som udførte Arbeidet med denne Oversættelse, var Medhurst og Gutzloff.

Disse Oversættelser var ganske ufuldkomne og mangelfulde, som venteligt kunde være. Et Møde blev derfor afholdt i 1843, og Spørgsmaalet om en Revision blev drøftet. En Plan blev antaget, hvorefter alle Missionærer, som var dertil skikket, skulde være med i dette Arbeide. Det første Møde afholdtes i 1847, og af dem, som var tilstede og deltog, kan nævnes følgende: Biskop Boone, A. E. M., Dr. Medhurst, L. M. S., Past. W. Lowrie, A. P. M., Past. J. Stronach, L. M. S., og Dr. Bridgeman, A. B. F. M. Past. Lowrie druknede straks

Digitized by Google

efter, og Dr. Milne blev derfor valgt til at tage hans Plads.

Komiteen var repræsentativ, men af forskjellige Grunde blev Arbeidet udført af Medhurst, Stronach og Milne, og om den bærer Navnet af „Delegates Version", saa er dette for saa vidt ikke ret, thi Arbeidet skyldes Medlemmerne af det ene Selskab, nemlig „London Mission".

Det nye Testamente udkom i 1850 og det gamle Testamente nogle Aar senere. Samtidig med denne Udgave kom en af Bridgeman og Culbertson, der ikke kunde arbeide sammen med de andre Medlemmer af den valgte Komite.

Foruden disse Oversættelser er en af en Biskop af den russiske græske Kirke i Peking, en af Past. J. S. Gordon, C. M. S., Past. J. Edkins, L. M. S., Past. Dr. Schreschewsky, A. E. C., Past. Dr. Martin, P. B. M., og Past. Dr. Blodget, A. B F. M., der som Komite oversatte Bibelen til Peking Mandarin, en af Dr. Griffith John af Hankow 1886, og en af Dr. Medhurst til Nanking Mandarinen. Ved Siden af disse, der alle er i Rigssproget, eller Mandarin, kommer flere Oversættelser til de forskjellige Dialekter saasom Hakka, Ning-po, Shanghai osv.

Ved Missionskonferensen afholdt i Shanghai i 1890 kom Spørgsmaalet om Bibeloversættelserne op igjen, og en Komite blev valgt til at foretage en ny Revision. Denne Komite, der tæller de dygtigste Sprogmænd af den nu store Missionærstyrke i China, har nu udgivet det nye Testamente og arbeider paa det gamle. Denne Oversættelse vil nok vinde almindelig Anerkjendelse, og den fortjener det.

Resultatet af konservativ Granskning af Grundteksterne i de sidste fem seks Aartier har her fundet Plads, og hvad Sprog t angaar, vil det gaa længe hen, før man vil blive istand til at forbedre det.

Nu har vi altsaa en Bibel, men hvem vil være med at sprede den?

Naar vi til sine Tider, især ved kinesiske Festligheder, kunde sidde ud paa Bakken i Tszho og se ud over de tusinder af Lys og Lyater, der var ophængt til Afgudernes Ære eller paa Grund af Overtro, da kom Spørgsmaalet: Mon Evangeliet nogengang skal seire paa disse Tragter? Jo, vi er overbevist om, at det skal seire, men det kræver, at vi har Syn for Vigtigheden af at Guds Ord bliver prediket, og at Skriften bliver spredt iblandt Folket. Det har altid staaet for mig som noget stort at faa tale til unge Folk, og især til Studenter. I har „Kraft i Arm og Mod i Barm" og brug eders Kræfter der, hvor det kan blive til mest Gavn for Slægten. Vælg ikke de letteste Steder i Livet, men lad det være eders Maal at gjøre, hvad Gud vil have eder til, og altid at kunne sige med Profeten, naar Herren spørger, hvem skal sendes: „Herre, her er jeg, send mig."

* * *

Dr. Telleen prædikede i Kapellet Mandag 4 November. Han læste som Tekst Esaias 12 og i Tilknytning til denne udfoldede han sine Betragtninger, som vi her skal give en „Summary" af.

Israel, paa sin Vandring i Ørkenen, manglede Vand, og paa Guds Befaling gav Moses dem at drikke af en Klippe til stor Bestyrkelse af deres Tro paa Herrens Forsyn. Naar Jesus i Tidens Fylde kom saa var han en Opfyldelse af Profetierne. Der kunde han ogsaa byde den kananæiske Kvinde tilligemed alle andre Syndere levende Vand, af hvilket man kan drikke for aldrig i Evighed mere at tørste.

Vi skal derfor idag særlig dvæle ved „Frelsens Kilder". Frelsens Kilder indeslutter i sig Frigjørelse fra alt ondt, og Guds Fylde udvælder fra dem. Frelsens Kilder er ikke lig en Reservoir, som indeholder kun hvad der har været bragt ind i den før, men Gud er selv Kilden af Saliggjørelse og Oprindelsen af alt Liv. Derfor skal hver den, som lærer ham at kjende, erfare Betydningen af de Ord: „Om nogen tørster, han komme til mig og drikke." Joh. 7, 37. Ja hele Menneskeslægten tørster efter Fred og Retfærdighed; og der er ingen, som kan tilfredsstille uden Jesus. Dersom den fik Øinene op for denne Sandhed, da skulde der blive mindre Søgen efter Glæde i Verden og mere Tragten efter at tjene Gud.

Digitized by Google

Men hvorledes skal vi øse Vand af Frelsens Kilder, er et meget almindeligt Spørgsmaal fra den søgende Menneskesjel. Frelsens Kilder er rindende for hver Mands Dør, og har fuldt op af vederkvægende Drik for alle. Det er ikke et Spørgsmaal af Visdom og Kundskab menneskeligt talt ved hvilke vi skal drage Vand fra disse Kilder, Luk. 10, 21; thi de ere tilgjængelige for fattig som rig, for den simpleste saavelsom for den mest anseede, selv om man maa drikke knælende.

At øse Vand i aandelig Henseende betyder at bede. Gud siger: „Begjer af mig, saa vil jeg give dig." Og Jesus siger: „Salige ere de, som tørste efter Retfærdighed." Hver og en kan da faa af denne Drik for intet ved at give sig selv til Gud som en trøstig, hungrende Synder. Ps. 81, 11.

Men dette er en personlig Sag. Hos hver og en maa der være en Længsel som den David taler om i sin 119de Salme, 81 V. Lad denne Længsel komme til sin Ret, og du skal erfare den Tilfredsstillelse, som alene Gud kan give.

De som vil øse af Frelsens Kilder, skal ogsaa blive delagtig i Fred og Glæde fra Gud; men da maa vi lytte til Guds Røst. Det er umuligt at modtage Frelsens fulde Evangelium uden at blive glad og lykkelig. Men hvorfor er saa faa kristne glade? Hvor glad vilde du ikke blive, om du arvede en stor Eiendom? Og dog er et evigt Liv langt mere værd end alle Jordens Eiendomme.

Hvor glade bør da ikke Guds Børn være! Vi gaar tilsengs, staar op igjen, bevæger os omkring i vore daglige Gjøremaal, og overalt kan vi have Gud med os.

At øse af Frelsens Kilder indbefatter Lydighed. Og det at være lydig mod Gud bliver ikke besværligt for hans Børn; tvert imod, det er en Fornøielse. Lydighed i hvilkensomhelst Art gjør vedkommende glad; saa ogsaa Lydighed mod Gud.

Alle Jordens Kilder vil tørkes for os og vi maa forlade dem, hvad end deres Navn eller Karakter maatte være. Men Frelsens Kilder skal rinde lige frisk i al Evighed. Idag er vi unge og friske, og maaske istand til at erhverve os baade Visdom og Rigdom; men har vi ikke fundet denne ene Kilde, saa nytter det os lidet. Vi kan da gjerne paa vort Dødsleie byde Millioner af Dollars for en Time af forlænget Tid, det hjelper dog intet. Men er vi blevne delagtige i Kristus, den levende Kilde, da skal der af vort Liv udgaa levende Vandstrømme, og vi skal drage levende Vand i al Evighed. Maatte Gud opreise mange, der i Tro og Tillid vilde gaa ud og indbyde den døende Menneskeslægt til at komme og drikke af „Frelsens Kilder."

Afholdsforeningen.

En albeles ny men tilsyneladende særdeles nyttig Forening har dannet sig her ved Skolen, foraarsaget af Mr. W. A. Rice af Fergus Falls, Minn. Den gaar under Navn af "The Students Prohibition Association". Formaalet skal nok være at give et kort Kursus i saadanne Fag, som kan interessere og mere dygtiggjøre Afholdssagens Venner til at optage Kampen mod dette store ødelæggende Uhyre „Drikketrafikken."

Som Embedsmænd for Foreningen var valgt: Formand, H. N. Bakke; Vice Form. O. H. Olson; Sekretær, H. E. Jørgenson; Kasserer, A. M. Knutson.

Literærforeningen.

Vor Literærforening glædede os Mandag den 4 November med et extra Program i Anledning af Reformationsdagen.

E. B. Johnson og B. Shay gav en Duet, hvorefter man lyttede til en „Essay" om Tilstanden i Middelalderen af R. M. Hall, samt en anden om Aarsagerne af Reformationen af H. E. Jørgenson. Saa var det en Sang af „The Seminary Octette", en Oration om Luther af Ernest Knutson, samt en om Melancthon af A. R. Thompson. Derefter var det igjen en Sang, denne Gang af Seminariets „Glee Club", en „Essay" om Følgerne af Reformationen af T. L. Alvestad og endelig en Oration om Gustav Adolph af H. N. Bakke.

Program Komiteen havde ogsaa været heldig nok til at sikre sig Assistance af „The R. W. S. Band", som aabnede og sluttede Programmet med et par vellykkede Musik-Nummere.

Det hele var en meget interessant og be-

Digitized by Google

lærende Underholdning, vel værd at spandere et par Timers Tid paa.

Indremissionen.

Hauges Synodes Indremissionsstyrelse holdt Møde i Red Wing, Minn. den 7de Nov. Blandt de Sager, som behandledes, var det især Spørgsmaalet om hvorledes man kunde faa Kassens Indtægter og Udgifter til at balancere, som drøftedes.

Forrige Aar var Kassens Indtægter $8150.00, saa det Aar klarede den sine Udgifter omtrent; men som man vil se af Aarsberetningerne, er der en Gjæld fra tidligere Aar paa mellem 4 og 5 tusinde, og med de Bevilgninger, som blev gjort ved sidste Aarsmøde beløber Kassens Udgifter for dette Aar sig til omtrent $8800.00. Nu er over 6 Maaneder af Regnskabsaaret forbi; men som man vil se af Kvitteringerne i „Budb." er ikke en trediedel af denne Sum indkommet endnu. Bestyrelsen ser derfor ingen anden Udvei end at forsøge at formindske Udgifterne, hvor det paa nogen Maade lod sig gjøre. Den behandlede derfor de forskjellige Felter enkeltvis og slog af her og der fra 1ste Jan. 1908 at regne. Resultatet blev, at vi fik Totalssummerne nedsat med $1000.00

Der forelaa flere Ansøgninger om Bevilgninger, og sterke Opfordringer fra flere af vort Samfunds Præster opfæstes om at optage Arbeidet paa flere nye Felter, men som Stillingen er, fandt Bestyrelsen, at den intet kunde gjøre nu.

Nogle af de tidligere gjorte Bevilgninger er blevne større end af Bestyrelsen paaregnet, og dette er for en Del Skyld i, at man er gaaet i Gjæld. Naar vi har optaget Arbeidet paa et nyt Felt, har Bestyrelsen kaldt Missionspræsten og garanteret ham en vis Løn. Forstaaelsen har været, at hvad Folket i Kaldet betalte til Præsteløn skulde fratrækkes. Men i flere Tilfælde, har disse lidet eller intet gjort, og Følgen er, at Byrden for Missionskassen er blevet større, end vi havde gjort Regning paa. Og at faa dette rettet i de enkelte Tilfælde tager iblandt Tid. Bestyrelsen vil imidlertid gjøre sit bedste.

Vi har det Haab, at vort Folk ogsaa iaar vil komme denne Mission ihu, saa vi kan holde Arbeidet gaaende og betale vor Gjæld. Indremissionsarbeidet er absolut nødvendigt, saadan som Forholdene er i dette Land, og skal vort Samfund have Fremgang og løse sin Opgave, saa maa det drives med Kraft. Men kommer ikke Midler, blir det nødvendigt for Bestyrelsen at indskrænke det endnu mere, da vi ikke vil eller kan drive det saa længere, at Kassen kommer i Gjæld Aar for Aar.

H. H. Elstad, Sekr.

Herren nær.

Præstefruen var ene hjemme med Børn og Tjenestepige, da Præsten var paa Reise. Den troende Tjenestepige pleiede at læse en Salme, inden hun gik i Seng om Aftenen, saaledes ogsaa Aftenen før det foregik, hvorom nu skal fortælles. Hun havde læst Salmen „Herren er nær", og derefter ladet Bogen ligge opslaaet paa Kjøkkenbordet. Næste Dag Kl. 5 om Morgenen hørte Præstefruen Gadedøren blive lukket. Skyndsomt ilede hun ned ad Trappen, da hun frygtede for, at det var Tyve, og hendes Frygt var vel begrundet. Paa Kjøkkenbordet fandt hun en Kobberkjedel, flere Sølvskeer og en stor Bunke Vasketøi pakket sammen parat til videre Befordring, men ved nærmere Eftersyn vidste det sig, at intet manglede. Tyven var bleven forhindret i Udøvelsen af sin Forbrydelse paa en mærkelig Maade. Under Forberedelserne til Tyveriet var han kommen til at kaste et Blik i den opslaaede Salmebog paa det Ord: „Herren er nær", hvilket havde gjort et saadant Indtryk paa ham, at han tog sin Blyant og skrev oven over Salmen: „Jesus, hav Tak"! Uden at medtage det mindste forlod han skyndsomt Huset, efterladende sin Blyant paa Bordet ved Siden af Salmebogen.

Vel det Menneske og det Barn, som i Fristelsens Stund, advaret af Samvittighedens Stemme, modstaar Fristelsen og derved mere end seirer ved ham, som os elskede

Digitized by Google

En Missionsbetragtning

(Slutning.)

II. Gudsfolkets Del i dens Udbredelse.

Den anden Del af var Tekst indskjærper den Sandhed, naar den siger: „Gud, vor Frelser vil, at alle Mennesker skulle komme til Sandhedens Erkjendelse." Udbredelsen af denne Kjerlighed er de troendes Arbeide; thi Teksten siger, at det er vor Frelsers Vilje", som udføres ved Missionsarbeide, og da ingen anden end den troende kan kalde Jesus sin Frelser, saa maa her menes de levende i Kristus. Det er kun den elskende som kjender Guds Kjerlighed og de er derfor ogsaa de eneste som kan udbrede den. Vor Del i Udbredelsen er for det.

1. Bønnen.

Bønnen er vistnok ikke direkte nævnt i vor Tekst, men vel indirekte Den er ligesom sat ind i Bønnens Ramme og da Missionsarbeide og Bøn altid gaar Haand i Haand, saa bør den tages med i Betragtningen, naar vi omhandler den Del Guds Folk har i Udbredelsen af Kundskaben om Guds Frelserkjerlighed.

Paulus formaner til Bøn for alle Folk; men han sender ikke til Timoteus nogen Opskrift over Bønnens Form, som vi har Grund til at tro han vilde ha giort, dersom han havde ment, at Herrens Tjener skulde være bundet til at bede paa den Maade. Han formaner saaledes i Almindelighed, idet han peger paa Grundretningen i Bønnen.

Hvem kan opfordres til at bede for Missionen? Det kan naturligvis ikke bli andre end gjenfødte kristne. Jeg siger gjenfødte kristne nu for Tiden. Det er meningsløst, ja ligefrem bespotteligt at opfordre nogen anden til Bøn for Missionen, end virkelig troende. Det er ofte sagt, at „om du ikke kan give til Missionen, saa kan du dog bede for den", som om det var en Ting alle kunde gjøre. Nei bede for Missionen kan nok ikke alle. Det er nok faa, som i Virkelighed kan det. og det er maaske langt færre end jeg har nogen Anelse om. Virkelig bede kan du og jeg kun for den Sag, som Annammelsen af Kristi Kjerlighed i vore Hjerter har lagt nær ind til os. Det er nu engang en afgjort Sag, at man ikke kan sanke Druer af Torne eller Figen af Tidsler. Men da Teksten taler om at alle skulle komme til Sandhedens Erkjendelse, saa kan her ikke menes Bøn bare for den Missionsdrift, som nu forefindes; men ogsaa for at Missionsvirksomheden skulde mægtig forøges. „Beder derfor Høstens Herre, at han uddriver Arbeidere i sin Høst". Høsten er stor, men Arbeiderne er faa, siger Jesus

Naar Paulus og Barnabas udsendtes af Menigheden i Antiochia for at forkynde Hedningerne deres Del i Frelsen i Jesus, saa staar der skrevet derom, at Mgh. fastede og bad og lagde Hænderne paa Saulus og Barnabas og lod dem drage ud paa sin Missionsreise. Heraf ser vi, at Missionærer bør ha en bedende Mgh. bag sig. Det er det jo ogsaa Missionærerne indstændigt atter og atter opmuntrer os til. Missionærerne synes at stole mere paa Bønnens Kraft end vi gjør her hjemme. Det er ligesom saa mange andre Ting at stole paa her hjemme, ser det ud for, saaat Bønnen ikke faar den Plads den skulde ha. Det er jo forresten ikke saa meget at undres paa heller, naar man mærker sig Livsbevægelserne i Menighederne. En Ting er sikkert, at Paulus trodde paa Bønnens Magt og derfor skriver han hjem til de troende: „Beder for os, at Gud maa oplade for os Ordets Dør til at forkynde Kristi Hemmelighed".

Men dersom der skal være nogen Mening i vor Missionsbøn, saa maa vi ikke forglemme:

2. Arbeidet.

Gjøres der meget for Missionen nu for Tiden? Hvilket Spørgsmaal! Har vi ikke den ene Madfest efter den anden, hvor Missionen neppe tænkes paa af Størstedelen, til Indtægt for Missionen? Har vi ikke Basarer og Sager udsat paa Lotteri, tvert imod Landets Lov endog, til Indtægt for Missionen? Har ikke Ungdommen paa mange Steder sine „Basket Parties" og „Necktie Parties", hvor de kan more sig paa

Digitized by Google

ægte Verdens Vis, til Indtægt for Missionen?

Nei det var ikke det jeg spurgte om. Jeg spurgte om der gjøres meget for Missionen? Det kan godt hænde, at nogen endnu ikke er klar over, hvad Spørgsmaalet gjælder. Jeg mener: Arbeides der for Missionen til hver Dag? Til hver Dag? spørges der med Forundring. Jo jeg mener om du arbeider for Missionen i det daglige Liv, i det daglige Arbeide, saaat du vier en Del af Frugten af det daglige Arbeide, i en systematisk frivillig kristelig Aand, til Missionens Drift. Hvad fornoget nyt er det du kommer med? siger maaske nogen. Det var da rart at der skulde gjøres Indvendinger mod noget nyt nu. Vor Tid ynder jo egentlig Fremskridt; men naar en frisk offervillig Tro skal bryde sig igjennem den gamle nedarvede Slendrian, som Warneck siger, da blir altid saadant stemplet som noget nyt af navnkristne. Nei Venner, det at arbeide for Missionen i vort daglige Arbeide er ikke noget nyt. Det er det gamle bibelske Princip: „Bringer hele Tienden ind i Forraadskammeret", siger Gud allerede i det gamle Testamentes Tid. Det er Missionsarbeide her er Tale om. Der er en stor Forskjel paa Forlystelse for Missionen og Arbeide for Missionen. Det er kun i Guds Skole man lærer at arbeide for Missionen, og har man lært det, saa har man ogsaa lært at bringe:

3. Gaven.

Naar her bruges Singularformen, „Gaven", saa tænkes ikke nærmest paa en enkelt Gave ved et Missionsmøde; men den aarlige, systematiske Gave, som kommer fra Arbeide for Missionen i vort daglige Stræv. Den Tankegang Paulus har fremstillet er: Gud vil, derfor bør du ville og dersom du vil, saa bed og dersom du beder, da arbeid og giv.

Det er ikke saa vanskeligt at faa Hjælp i store legemlige Ulykkestilfælder; thi dertil rækker den naturlige menneskelige Barmhjertighed; men naar det gjælder Afhjælpelsen af aandelig Nød, da er det Evighedsmennesker man kan gjøre Regning paa, siger Warneck. Upaalidelige Mennesker er overalt, ogsaa i Missionen, kun en Hindring, siger den samme Forfatter.

Hvorledes skal Hedningen komme til Sandhedens Erkjendelse uden at nogen vil gaa ud til dem, og hvorledes skal nogen kunne sendes uden at der ydes Midler dertil? Det er Paulus Fremstilling af Missionsarbeide. Dersom du har faaet se Guds Kjerlighed til dig gjennem Jesus Kristus, saa har du faaet Hjerte for Missionen og da beder du for den, og hvis du beder for den, saa baade arbeider du for den og giver til den. Men dersom du giver kun en 25c. eller en 50c. af din Overflod, naar nogen særskilt opmuntrer dig dertil, saa lad mig sige dig, at Missionsgjerningen ligger dig aldeles ikke paa Hjerte. Vel, jeg skal give Enkens Skjerv, siger du. Jesus la Mærke ogsaa til den, selv om den var liden. Ja Enkens Skjerv ja. Det var en stor Gave det; thi hun gav alt hun havde. Enkens Skjerv blir nok ikke en 25c. eller en 50c. ofret af sin Overflod. Men den som har i Sandhed lidet og derfor giver lidet, den Gave glemmes ikke af Gud, vær forvisset om det.

Skal jeg sige, at det er vor Pligt at yde til Missionen? Nei lad mig hellere sige det som er sandere. Det er vort Privilegium at yde til Missionen ifølge det Gud har velsignet os med. Dersom vi læser Guds Ord med Andagt, Eftertanke og et villigt Forsæt at ville leve derefter, som vor Børnelærdom, saa prægtigt siger, saa skal vi komme til at se Sagen saaledes.

Peder G. Arnstad.

Referat fra Aarsmødet i Syd Dakota Kreds.

Syd Dakota Kreds havde sit Aarsmøde i Zions Menighed, Yankton Co., S. D., Past. L. L. Nervigs Kald, 24—26 Sept. 1907. Past. E. Johnson prædikede ved Mødets Aabning og lagde følgende Skriftord til Grund for Vidnesbyrd: Joh. 1, 12—13; 13, 35; 1 Joh. 4, 16. Stedets Præst

Digitized by Google

bød de tilreisende velkommen idet han af Guds Ord sagde: I gjorde vel at I kom.

Ved Eftermiddagssessionens Begyndelse foretoges Valg af Bestyrelse. Følgende blev valgte: til Viceformand, J. A. Quello; Sek., A. M. Mannes, Kas., Ole Stene. A. Hommmersand og Ole Solem blev valgt som de øvrige Medlemmer af Bestyrelsen. Formanden udnævnte J. A. Quello, O. Mork og K. Dahle som Revisionskomite for følgende Aar.

Mødet fattet følgende Beslutninger angaaende Emissærvirksomheden i Kredsen for dette Aar:

1. Bestyrelsen bestemmer Emissærens Løn.

2. Rasmus Ryg virker otte Uger i Pastorerne Johnsons, Westbys og Lundlys Kald.

3. A. Hommersand virker otte Uger i Pastorerne Olbergs, Nervigs, Mannes og Olsons Kald.

4. C. Skillingstad virker seks Uger i Pastorerne Viks og Quellos Kald og Melhus, Bethlehem ved Hooker og Ash Creek Menigheder.

5. Ole Larson virker fire Uger i Pastorerne Bergs og Evensons Kald og Israels Menigheder ved Artesian.

6. J. P. Langbak virker fire Uger i Pastorerne Bruces og Ejenths Kald.

7. Pastor G. Norbeck kaldes at virke i Kredsen. Dette Kald skal gjelde for hele Aaret.

8. Dersom den Præst, Victor Menighed har udstedt Kald til, ogsaa blir kaldt af H. S. Indremissionsbestyrelse og understøttet med $100, mod at han anvender Halvdelen af sin Tid i Indremissionens Tjeneste, saa understøtter Kredsen denne Virksomhed for et Aar med $100.

9. Der afsees en Time af Mødets Tid til at samtale om Lægmandsvirksomheden.

Pastor S. S. Westby indledede Samtaleemnet Ap. Gj. 3, 19. Tekstens Grundtanke: „Saa fat da et andet Sind og vend om", blev mest betonet under Mødet. Baade Lægfolk og Præster talte alvorlig og indtrængende om Nødvendigheden af at vende om til Herren, forat vi kan faa Delagtighed i Vederkvægelsens Tider. Mødet var vel besøgt særlig af Præster. Der var femten Præster tilstede, hvoraf elleve tilhører Kredsen. De fremmede var Formand Eastvold, Pastorerne N. Okerluud, Th. Hanson og Edw. Duea.

A. M. Mannes, Sek.

Tak for Besøget.

Nu har vi havt den store Glæde at have vor kjære Udsending til Kina Miss Ida Groseth iblandt os. Vi ventede længe paa, at hun skulde komme, og glade blev vi, naar hun kom. Vi havde herlige Dage og Stunder den korte Tid, hun var her. Det var meget interessant og rørende at høre hende skildre Nøden blandt Kineserne. Især var det meget rørende at høre om, hvor storligen de trængte et Hospital, og hvor de indfødte havde tryglet hende om at faa med sig om ikke mere end en Kvinde til, som kunde komme og vidne om Verdens store Lys, Jesus, for dem. Vi fik høre, der var dem, som stod færdig at gaa ud men blev vist tilbage, fordi der ikke var noget at sende dem for. O hvor ondt det gjorde.

Naar skal Kristenheden vaagne til at se det store Ansvar, som hviler paa dem ligeoverfor Hedningerne?

Min kjære Ven, du, som læser disse Linjer, har du gjort alt du kan for Kinesernes Frelse? Har du gjort noget for dem? Aa nei, om Gud kunde faa vække de rige rigtig op af Søvne, der skulde bli Midler nok til at sende en, ja mange, ud for at sætte Lyset paa Stagen.

Sig mig du, som læser dette, hvad gjør du for Jesus i denne Sag?

Bed og arbeid og giv.

Tak, kjære Søster Groseth, fordi du kom. Maa Gud gi dig megen Naade og Kraft, at du fremdeles kan bli til megen Naade og Velsignelse og til et stort Lys, mens du er hjemme iblandt os. Maa du faa bli rigtig sterk til a, gaa ud igjen for at samle ind mange Neg for Herren.

Digitized by Google

Hjertelig Tak for, at du kom. Du gjorde vel, at du kom.

Eders for Guds Riges Seier
A. H. Trygstad.

Hilsen fra Oakland.

Centerville, S. Dak., Nov. 4de 1907.

Nogle Ord som en broderlig Hilsen fra Broderkredsen i denne Del af S. Dak., hvor ikke saa faa af os kaver med noget som kaldes med dette, som af mange synes være saa aldeles overflødigt, Lægmandsvirksomhed, idet vi paa Opfordring her og der har Møder. Syndere beder sammen, taler over et Guds Ord, opmuntrer Naadegaverne, som her og der synes være tilsidesatte af saa mange og af sig selv. Ja, det er ofte byrebare Stunder, vi faar ha sammen, saa det høres, som om vi var allesammen originale Hauges Venner, der elsker det retskafne Væsen i Kristo, som prøve paa at leve i Aanden og gaa frem i Aanden, saa vi ikke har Lyst til forfængelig Ære, eiheller trodse hinanden, heller ikke bære Avind til hinanden, men øve os i at agte hinanden høiere end os selv i sand Ydmyghed, ikke denne falske Ydmyghed, eller Prestetilbedelse, eiheller andre Folks Tilbedelse, men med Ærefrygt og i Retsindighed omgaaes alle Mennesker. Ja, dette er ligesom Motto for vor norsk lutherske fælles Indremissionsforening, som blev organiseret i Trondhjems Kirke, Yankton Co., S. Dak., i Juni 1888. Den har nu snart i 20 Aar ruslet iblandt Folk uanset Samfundsafdelinger. Nu i Oktober fik vi ha to Møder med dette Formaal, og sandt at sige, Herren var kjendbart iblandt os, saa der sporedes Alvorsfølelse, Bodstaarer hos en Del, og somme syntes det gik for vidt med Bøn, Sang og Formaningstaler, thi vort Tema var det sidste Brev i 3die Kapitel i Aabenbaringen, om de lunkne o· om disse, som sige sig at have Overflod paa allehaande Goder og dog ikke ved, at de er jammerlige, fattige og nøgne, samt at Jesus staar for Døren og banker.

O, maatte vort Folk, som har lært sin Børnelære, slippe ham ind, aa, da skal der bli Gjestebud, læs Lukas 15 om den forlorne Søn, og at vi som kalder os gamle kristne maatte fornyes, saa vi ikke lever paa den havte Naade.

Alle Venner hilses med Salmen 23.

Jeg er nu paa Vei til Vestkysten.

Deres Ven J. J. Oakland.

Gud stor, vi smaa.

Hvor mange Millioner Væsener opholder Gud ikke og giver dem Føde; han giver dem Livet og tager det igjen. Der er saa mange af dem, som lever og aander, af dem, som har været, og af dem, som skal komme, at mine Tanker ikke kan følge dem. Det kan ikke mere udtrykkes ved Tal, og vort jordiske Sprog er for fattigt dertil. Jeg staar foran et stort Vidunder og forbauses, og jeg gribes af en alvorlig Ængstelse for den vældige Verdensstorhed, som trykker mig ned.

O, min Gud og Skaber, lad ogsaa mig finde min lille Plads blandt alle dine Skabninger, den være nok saa liden og beskeden, en liden Plads, hvor jeg kan staa opreist og føle mig i dit Lys i glad Bevidsthed om min Tilværelse, en liden Plet, hvor jeg kan bo sikkert under din Beskyttelse, uden at jeg behøver at frygte noget Uveir, der kunde feie mig bort som et Blad i Stormen og slynge mig ud i Bølgernes skiftende og rivende Hvirvel, der bruser omkring mig, og lad mig ikke ledes vild under denne Tilbliven og Forsvinden omkring mig. Hvor mange der end er, var der end Milliarder, ikke et eneste kan gaa tabt for dig. Det er kun Skikkelserne, der ændres; ikke et eneste Væsen kan tages bort fra din Haand.

Og skulde Stormen alligevel bortføre mig til en fremmed, fjern Ørken,—du er jo ogsaa der, det er jo ogsaa dig, der har skabt Ørkenen. Du er overalt, overalt finder jeg dig. Fra Tilværelsens Mangfoldighed og Forvirrethed skuer mit Øie dig min Gud, og naar jeg ængstes for at tabe mig selv i den trykkende Mangfoldighed, siger jeg til mig selv, at jeg er din, jeg kan ikke forgaa, naar jeg er i din Haand.

Digitized by Google

Er jeg end nok saa liden og ubetydelig, et forsvindende Intet i Verdensaltet—for dig er jeg dog noget, jeg er en af dig kjøbt Menneskesjel, som du har bestemt til noget stort og skjønt. Min Lod være nok saa beskeden, det er dog en guddommelig Lod og derfor vigtig og ophøiet. Jeg er ikke længer bange for min egen Ubetydelighed. Jeg haaber paa dig; min Sjel udvider sig, higer og længes. Tvilen blir til Vished, Forsagtheden til Tillid, Kjerligheden til Gjenkjerlighed. O, min Gud, min Fader! Led mig gjennem Livet og gjennem Døden til et nyt og saligt Liv i dig! („Vægteren").

Kort og godt.

Lange Besøg, lange Bønner og lange Taler gavner i Regelen ingen, men trætter derimod mange. Vær derfor kort! Tiden er knap, Livet kort, undlad derfor alle „Forord". Der er ingen, der bryder sig om, hvorfor du tager Ordet, eller griber Pennen, derfor til Sagen! Lær at sammentrænge og udskyde. Had alle Krogveie. Gaa lige til Sagen. Spring Indledninger over, og vogt dig for alle Sidespring — og hold saa endelig op, naar du ikke har mere at sige. Anvend aldrig to Sætninger, naar du kan hjælpe dig med en, eller ti Ord, hvor to kan være nok. Naar du beder til Gud, begjer da det, du ønsker, uden alle Omsvøb. Træt ikke andre ved at trække dine Bønner i Langdrag. Gjør dig aldrig Umage for at bede vakkert. Bed til Gud, som et Barn beder til sin Fader. („Sandhedsbudet.")

Af Evighed du elskte mig,
Du mig og draget har til dig,
Før noget godt jeg gjorde.
Ak, lad din dyre Kjerlighed,
O fromme Hyrde blive ved,
Og al min Bistand vorde.
Gid at udi min arme Sjel
Din Kjerlighed maa blive!
Gid den maa være al min Del,
Min Skat og Seir i Live!
Borttag alt det fra mig, o Gud,
Som vil vort Samfund ende,
Og som forhindre vil din Brud
Af Kjerlighed at brænde.

Kinamissionen.

Hilsen fra Himle.

I Brev fra Broder Himle skrevet ombord paa „Shawmut" den 14de Okt. meddeles, at de var just da 3450 Mil fra Seattle. De havde da 800 Mil igjen til Yokohama. Senere hedder det, at de ankom vel bevaret til Yokohama den 17de Okt.

Med det samme de drog ud paa Havet, var baade Himle selv og Thorstein lidt utilpas, men det gik snart over, og siden havde de alle været rigtig bra. Dr. Anderson var hele Tiden frisk og rask og til megen Hjælp for de andre.

Den forenede Kirkes Missionærer Pastor Thorpe og Hustru samt Miss Hasle, som er i samme Reiseselskab, var ogsaa alle vel, da dette skreves. Ved Reisens Begyndelse var især Mrs. Thorpe ganske syg. Det tog noget paa Thorpe selv ogsaa.

Nu haaber vi, alle disse Venner er vel fremme til sine Bestemmelsessteder.

Altsaa saalangt vi har hørt, har Reisen og alt gaaet godt og lykkes vel, derfor vil vi alle sige Gud og Faderen Tak i Jesu Navn.

* * *

Fra Trygstad.

Fancheng, Hupeh, Sept. 12, '07.

Kjere Broder Holter, Guds Fred!

En Tur til Heihan.

Onsdag den 21de Aug. begav vi os meget tidlig paa Vei til Fancheng. Det var vor Tanke om alt gik vel at faa drage videre den Dag, men her i Kina staar ikke Toget færdig og venter dig, men du faar pent smøre dig med Taalmodighed og vente, en Time, en Dag, ja, stundom to. Saadan faar man til Trods for Travelhed lære sig til at vente, vente.—

Kom ikke afsted den Dag, men allerede den næste Morgen var vi paa Benene, da det endnu er meget varme Dage og bedst er det at faa reise i det skjønne Maaneskin, og afsted bærer det i Bærestol og paa Hesteryggen.

Havde deiligt Veir og ved Middagsti-

Digitized by Google

den kom vi frem til Br. Landahls Station, Taipingtien. Her nød vi af disse gjestfrie Folks gode Ting samt fik nogle Timers Hvile.

Men hvor er Landahl? Jo, han har det travelt, thi nu har han været paa Fjeldet en Tid og her er saa meget som venter paa ham. Han faar altsaa se til at holde den kjære Ven, Søvnen, borte og arbeide.

Ja Missionærens Liv er nok ikke som Præsten; thi her skal man være Sjelesørger, Raadgiver, Dommer, m. m. Disse stakkels Folk trænger vor Hjelp, baade aandelig, legemlig og timelig. En faar desværre erfare at de venter mest af det sidstnævnte. Stakkels Folk, de tror det gode Evangelium, vi bringer dem, skal fritage dem for den Skyld og Straf som deres forrige, daarlige Liv har paaført dem. Blir de saa negtet Hjælp i Rettergangssager, som naturligvis vi maa gjøre, ja saa er det forbi med det gode Venskab og e smukke Talemaader, indtil videre. Gud maa faa gjøre dem til Syndere ved at aabenbare dem Hjertets Fordærvelse. Gud ske Lov, her er Kinesere, som uforfærdet staar frem og prediker Bod og Omvendelse. Vi længes og beder efter Strømme af Naade der kan bløde op for Sæden og give en rig Vækst og megen Frugt.

Om Aftenen bær det atter afsted i Maanelyset, over en Flod, men snart kommer vi til en mindre hvor Færgebaaden er paa den anden Side. Vi raaber og raaber og endelig faar vi Svar. Men hvor det tager Tid. Mon vi skal saadan maatte vente, naar vi endelig kommer til den sidste Flod.

Endelig er vi ogsaa over her og er snart fremme ved Miao-tan, en af Landahls Udstationer. Her maa Stolbærerne faa sig lidt Mad og Hvile, og vi kjøbte ogsaa nogle kinesiske „Momos," „Biscuits," som smagte godt. Atter „omen tso a", og afsted bar det gjennem det prægtigste Landskab en kan tænke sig. Det bær nu ind i Fjeldene. Paa den ene Side rinder en stor Elv med et Fossefald her og der. Omkring os Kjæmpetræer; Gran, Furu, Ek, Slyngplanter med mere. Medens vi saadan rider frem i Nattens Stilhed med Maanens blide Straaler tittende frem mellem Træerne stemmes Sindet til Andagt. Hvor kan en andet end mindes Paradis.—Ak du arrige Satan som saadan har ført Fordærvelsen over den hele Menneskeslægt. Faldet hvor stort, men priset være Gud, Seiren er vunden; Gjenopreisning tilveiebragt. Atter kan vi løfte Øiet op til en forsonet Gud og Fader. Det lyder „Frelse" for den faldne Menneskeslegt.

Om Morgenen kommer vi trætte og sultne frem til Sen-kia-kang, en af „China Inland" Missionsstationer. Her mødte vi kristne, som glæded sig ved at faa tjene os og vi fik spise godt og hvile og sove lidt.

Nu har Folk det meget travelt. Risavlingen er meget god, og store og smaa er ude og hjelper med Indhøstningen. Vi maa bytte Bærere, men hvor skal vi faa Folk i denne Travelhed. Jo, Stedets Mandarin har hørt, at vi er her og han kommer selv for at se til os. Han faar Folk og afsted bær det igjen. Vi maa snart efterlade vore Heste efterdi Fjeldveien er saa steil, at Dyrene ikke kommer frem. Saa faar vi gaa de øvrige 35 Li det meste af Veien i Mørket, da det allerede er sent. Ja, her faar en ikke være kjælen. Frem maa vi; brat er det og meget mørkt, da Maanen ikke er kommen frem, men vi er ved Mod og syngende gaar det fremad, opad.

Næsten fremme mødes vi af Vennerne paa Fjeldet, som har hørt, at vi kommer og her faar vi en hæderlig Modtagelse Fru Sama har forberedt et prægtigt Aftensmaaltid, som smager sultne Mennesker godt, og vi glemmer alle Reisens Strabadser iblandt de kjære Brødre og Søstre.

Men hvor er nu Tandlægen, som vi skulde træffe? Jo, i Saohoko over hundrede Li borte og kommer ikke igjen paa nogle Dage. En Skuffelse? Ja men til vor Fordel. Nu faar vi da Tid at se os om og besøge de kjære Venner.

Heishan er et meget vakkert Fjeld over fire Tusen Fod høit. Opover Fjeldets Sider vokser Gran, Ek, Furuskog. Luften er let, frisk og kjølig. Her har flere Missioner valgt sit Sommeropholdssted, nemlig: Det norske Missionsforbund, Brødremissionen

Digitized by Google

og China Inland Mission. De har allerede faaet op mange hyggelige Stuer omtrent et tusen Fod nedenfor Fjeldets Tinde. Her risler flere klare Kilder ud af Fjeldet, her synger „Gjøken", som i gamle Norge og alt minder om „Vort gamle Norge med Klippeborge." Her har de forberedt et rigtig godt Badested og kan saaledes rigtig nyde Guds rigt udstyrede Natur.

Broder Landahl holder nu ogsaa paa at bygge sig en vakker Sommerbolig her. Det er her mere borte fra Larmen og Arbeidet og bedre Hvile for de svage.

Vi fik ogsaa under dette Ophold erfare hvor godt og hvor lisligt det er, at Brødre ogsaa bor sammen og drog bort med Tak til Gud og Vennerne for Samværet.

Saa er vi atter hjemme og midt oppe i Arbeidet. Djevelen haster med at fordærve men vi maa desto mere haste med at bringe ud Frelsens og Livets Evangelium. Vi takker eder Venner fordi I er med i Bønner og Gaver. Lader os ikke blive trætte. Her maa vi ofte saa med Graad, men snart skal vi gaa hjem bærende vore Neg med Frydesang.

Havde idag Brev fra Hotvedt og Stokstad. De er nu paa Veien opover Floden. Om en Uges Tid haaber vi de er her med os. Gud være Tak og Lov, som uddriver Arbeidere i sin Høst.

Saa en hjertelig Hilsen til alle Missionens Venner. Vi mødes for Naadetronen hver Dag. Maa vi bringe Gud velbehagelige Ofre.

Eders til Forbøn trængende
G. M. Trygstad.

* * *

Brudstykker af Missionær Ida Grøseths Foredrag holdt paa Aarsmødet af Turtle Mountain Kreds. Nov. 7, '07.

Kjere Brødre og Søstre, det er isandhed en stor Glæde for mig at kunne faa tale den største af alle Sager for eder.

Kina er et stort Land, et meget folkerigt Land, et grundfæstet Land. Andre Lande har gaaet under, mens Kina har staaet sig til idag.

Gud elsker dette Folk. Hudfarven gjør intet for ham. Han elsker alle.

Kineserne er et saare talrigt Folk. Tænk, en Nation paa 400,000,000 Hedninger! De udgjør en Fjerdedel af Jordens Befolkning. Hvert fjerde Menneske, som fødes, giftes, dør, er en Kineser.

Det blir alvorligt, naar vi begynder at betragte dem.

Gud har tænkt paa dette Folk.

Lig Jeriko, der var omringet af Mure, saaledes har ogsaa Kina været indestængt.

Kina fik længe være i Ro for Protestanterne.

Katholikerne var der først og gjorde stor Indhøstning, medens Protestanterne var hjemme og tænkte bare paa sig selv. Mad og Drikke, det legemlige Behov, var alt de tænkte paa hjemme, medens Millioner gik ind i Evigheden uden at vide noget om Jesus Verdens Frelser.

Dr. Morrison var den første til at optage Arbeidet, og da han efter megen Kamp for Tilværelsen nedlagde Vandringsstaven, var der tre Kinesere til at fortsætte Arbeidet. Det saa haabløst ud, men der var en Grundvold lagt, hvorpaa Arbeidet fortsættes.

I 1840 var et Mindeaar i Kinas Historie. Da var det, at England tvang det stakkels Kina med Sværd at aabne sine Døre for Opiumen. Opiumskrigen bragte Kina en af de største Forbandelser, et kristent Land kunde paaføre et andet. Hvilket et Regnskab at opgjøre for dette Land, naar den store Dag oprinder.

Fem Steder blev dette Aar aabnet for Europæerne, og sammen med Opiumen kom Missionærer.

Presbyterianerne arbeidede i 16 Aar, før de fik se nogen Frugt, Methodisterne i 12.

Vi har arbeidet i 16 Aar og har 600 omvendte Hedningekristne. De var standhaftige og takkede Gud, burde ikke vi takke Gud desmere for den store Frugt, han har givet os!

I 1858 atter en uretfærdig Krig, men nu blev Kina aabnet for Evangeliet. Nu blev der Bønneraab til Gud om flere og flere Arbeidere.

Taylor var Aarsag i at hundreder ja tusinder af Arbeidere kom ud til Kina.

Digitized by Google

I 1880 vaagnede de skandinaviske Lande og Skandinaverne overalt for Alvor, og Missionærer blev nu sendt for at optage Arbeidet.

Fra 1894—95 har vi den japan-kinesiske Krig og Kina grundig ydmyget. Nu blev det Medbør. Nu blir det om at gjøre at faa lære det udenlandske. Alle mulige Veie blir brugt for at skaffe det nye ind. Men Reaktionen kom. Dette kan tillægges Europæerne. Da de begyndte at se Rørelsen i Kina, begyndte de udenlandske Lande straks at diskutere, hvorledes de bedst kunde opdele Kina. Dette læste Kineserne, diskuterte, og Følgerne blev den frygtelige Reaktion, der kostede 134 protestantiske Missionærer Livet ved Siden af hundreder af indfødte kristne, der beseglede sin Tro paa Jesus med sit Liv. Men alt tjente til det gode; thi efter Boxeroprøret har vi ikke kunnet skaffe Bøger eller Arbeidere nok, og ikke paa langt nær faaet gjort, hvad vi kunde have gjort, om vi havde havt de nødvendige Midler.

Kristenheden har aldrig havt saa stor Opgave at løse, siden Apostlernes Tid, som just nu.

Arbeidere trænges! Midler trænges! Hvilket Ansvar der hviler paa Kristenheden!

Kan vi sætte os ind i, hvad det vil sige for Kineserne, naar det gaar op for dem, at alt, de har troet paa, er et intet! Det er en Kaos i Menneskets Liv, som ikke kan beskrives! Tænk, alt ramler over, og man har intet at holde sig til! Saaledes blir det for hundreder, tusinder, ja Millioner af stakkels Hedningesjele, som ikke kjender til Evangeliets søde Budskab.

Gud har givet os 3½ Million at aflægge Regnskab for, og hvad har vi til dette store Folkehav? Vi er bare som en Draabe i Havet! Vi har ikke Midler til Hospital, som vi saa saare trænger. Hundreder dør, ja tusinder, som vi kunde række og hjælpe baade til Sjel og Legeme, om vi havde Midler til at gjøre færdig det paabegyndte Hospital. Dispenseri burde vi have og ligeledes Høiskoler, men vi har ikke Midler. Broder og Søster, har du gjort alt, du kan, for Kinas Frelse?

Kan du staa frem for Gud og sige: Jeg har offret alt jeg kan?

Hvad skal vi svare, naar vi kommer ind for Gud og skal aflægge Regnskab for vor Forvaltning?

Venner, hvad skal jeg svare, naar jeg kommer ud, og de spør mig: Hvorfor bragte du ikke flere ud med dig, at vi kunde faa høre Frelsens Budskab og bli lykkelige? Skal jeg svare: De riges Hjerter er for trange, de har det saa godt og har saa nok selv, at de glemmer eder? Nei, Brødre og Søstre, lad Herren faa sin Del af Guldet og Sølvet; thi det hører ham til. I er kun Laantagere. Kast eders Brød paa Vandet, det skal komme tilbage til eder igjen.

I skal faa mangedobbelt igjen. Herren er rig. Samler eder Skatte i Himlen, hvor hverken Møl eller Rust fordærver, og hvor Tyve ikke bryder ind og stjæler.

Her er sikker „Investment": Vor Herres Bank gaar aldrig fallit Bare sæt dine Penge ind og prøv ham, saa skal du finde, han er en sikker Bankor

Gud velsigne eder, Brødre og Søstre.

Kom over og hjælp os med eders Midler, eller kom selv.

Nedtegnet af A. H. Trygstad.

Karl den tolvte drak stundom, ligesom de fleste Konger gjør. Engang da han var fuld, viste han ikke den Ærbødighed, som han skulde, mod sin Moder; men han var meget uhøflig.

Hans Moder tog sig saa nær deraf, at hun Dagen efter ikke vilde spise ved Bordet. Kongen spurgte hvorfor, og man fortalte ham det. Da gik han straks ind til Dronningen og sagde: „Jeg har hørt, at jeg igaar har fornærmet dig, og jeg kommer nu og beder om Forladelse. Jeg var drukken, men for at jeg ikke oftere skal blive drukken og fornærme dig, drikker jeg dette Glas Vin med det Løfte, at det skal være det sidste i mit Liv." Der fortælles, at Kongen fra den Dag aldrig drak mer Vin.

Det gaar an at slutte.

Digitized by Google

Samvittighedsfondet.

De Forenede Stater har meget, som er rart, meget storartet, mange Penge, og mange forskjellige Slags Fond. Men den underligste Pengesamling eller Fond maa vel være Samvittighedsfondet. Dette Fond bestaar af Penge, som er af unavngivne Personer indsendt til dette Lands Skatkammer. Aarsagen til denne Handling er, at de paa en eller anden Maade har bedraget „Onkel Sam", og saa har de siden faaet urolig og ond Samvittighed herover, og for at fri sig for Samvittighedsnag har de tilsidst maattet betale tilbage, hvad de med Uret har tilvendt sig. Disse Penge kommer fra Folk i alle Stater og næsten alle Land. Det mindste Tilskud til dette Fond skal være 2 Cents, altsaa et Frimerke, og det største $9.000. I Aarenes Løb er Fondet vokset til $394,050.

Sig saa at der ikke er en Gud og at han har indskrevet denne sin Lov i Menneskets Hjerte fra Skabelsen af.

Men sæt at alle som paa uret Maade har havt sine Fingre borti fremmed Gods ved Toldsvig, Skattesvig, Postsvig eller paa anden Maade skulde faa rigtig brændende Samvittighedsnag derover, blive rigtig sakæussindet, ja da skulde Samvittighedsfondet forøges, saa det skulde blive vanskeligt at finde Rum for det. Sakæus vilde ikke alene give tilbage, hvad han maatte have tilvendt sig med Uret, men han vilde erstatte det firdobbelt. Det ser ud som han vilde betale Summen med compound Interest. Og hvad burde ikke Mennesket gjøre for at faa en ren Samvittighed og klar Sag mellem sig og sin Gud?

Samvittigheden er ikke at spøge med, naar den begynder at gjøre Allarm. Det berettes om en Præst Warnack i Chicago, at han ganske nylig sendte Rock Island Jernbanekompani en Dollar i et Brev, hvori han skrev, at han i 1893 reiste med Kompaniets Linje fra Smith Center til Kensigton, Kan., fjorten Mil, og Billetprisen var 45 Cents, men Konduktøren glemte at indkassere Pengene. For sin Samvittighedsskyld kunde Præsten ikke gjøre andet end sende Pengene, inklusive Renter, meddeler han.

Nu medens vi alligevel er inde paa dette Kapitel vil vi med det samme venligst anmode alle som læser dette til nøie at lytte til sin egen Samvittigheds Stemme, hvad den har at sige om alle de Handlinger som er foretaget i det tilbagelagte Liv. Døv ikke Samvittigheden; thi snart lyder Domsbasunen.

Skolen ved Diakonissehjemmet.

Skolen begyndte sin Virksomhed den 22de Oktober med 14 Elever. Kursuset er 3aarigt og følgelig er Eleverne delte i 3 Klasser. Efter at Prøveløstrene er færdig med Skolen gaar der gjerne et par Aar hen før de indvies til Diakonisser.

Ogsaa iaar har vi været saa heldige at faa meget gode Lærerkræfter for Skolen. Den theologiske og medicinske Undervisning gives gratis af dem som deltager i den. De norske og engelske Fag betales der noget for. Følgende Lærere underviser ved Skolen en Gang i Ugen. Pastor P. Winther gjennemgaar Profeten Jerimias med 1ste og 2den Aarsklasser paa norsk.

Pastor M. Norstad har engelsk Forklaring med alle tre Klasser.

Pastor G. Oftedal gjennemgaar Romerbrevet med alle tre Klasser paa norsk.

Prof. H. A. Urseth har Indledning til de bibelske Bøger med alle tre Klasser.

Prof. J. L. Rydal har Kirkehistorie og Missionshistorie paa norsk med 2den og 3die Aars Klasser.

Bestyrerinden, Søster Lina Nilsen, har praktisk Sygepleie med 1ste Aars Klassen.

Mrs. Prof. Rydal underviser i Sang.

Dr. Charles F. Disen, Prof. ved Hamlin Universitets medicinske Afdeling, underviser i Fysiologi og Anatomi.

Kandidat Theol L. Lillehei har de norske litterære Fag og Student Theol. Halvorsen de engelske. Begge underviser 5 Timer i Ugen hver.

Ved Siden af den bibelske, medicinske og litterære Undervisning maa Prøveløstrene og Eleverne deltage i Sygepleien og Husholdningens mange Gjøremaal. Der gjø-

Digitized by Google

res alt muligt for at give Diakonisserne en god Uddannelse og Forberedelse til sin store og vanskelige Gjerning. En Diakonisse maa være halv Præst, halv Læge for at hun kan forstaa at pleie baade Legeme og Sjel hos dem, hun skal tage sig af.

Da Diakonissehjemmet i en nær Fremtid vil faa et stort og i alle Maader modernt Hospital, vil der gjøres alt muligt for at skaffe Rum til alle, som søger om Optagelse som Diakonisser. Vi behøver mange Søstre for det nye Hospital, som vi haaber skal være færdigt om et Aar. De, som søger om Optagelse, sender en egenhændig skreven Oversigt over sin Livsførelse og vedlægger Attest fra en lutherst Præst om kristelig Vandel og fra en Læge om en god Helbred. Alle Ansøgninger kan sendes til Bestyrerinden Søster Lina Nilsen, 1417 E. 23 Str., Minneapolis, Minn. Vi venter at Herren skal sende mange troende unge Kvinder til Diakonissehjemmet for at ofre sig for det kristelige Barmhjertighedsarbeide baade herhjemme og ude paa Missionsmarken. Lad os bede Høstens Herre om mange Arbeidere ogsaa i denne Gjerning. J. Tollefsen.

Diakonissehjemmets nye Hospital.

Det er en stor Glæde for alle, som er interesseret i at faa et nyt Hospital ved Diakonissehjemmet i Minneapolis, at dette Hospital nu er paabegyndt. Basementet er nu næsten færdigt. Det er saa langt man vil gaa i høst. Resten af Bygningen skal fuldføres til Sommeren. At se de store Grundmure hæve sig i Høiden fra Dag til Dag er en stor Opmuntring for Diakonisserne som i Aarevis har bedet om at Diakonissehjemmet maatte faa et nyt og tidsmæssigt Hospital. Det er ligesom hver Sten, som lægges tilrette i Muren, er et Svar paa Bøn.

Hospitalet skal efter den forandrede Plan være en 3 Etages Bygning med et høit Basement. Det skal være fuldstændig brandfrit og indrettet modernt i alle Henseender, og med Rum til 80 Patienter. Omkring 1,100 syge kan aarlig blive pleiet i denne Bygning. Der vil ikke hengaa mange Aar førend Tusinder af syge har nydt godt af denne Gjerning baade til Legeme og Sjel. Og saa den Hær af unge, troende Kvinder, som her skal uddannes til det kristelige Barmhjertighedsarbeide i Kirken herhjemme og blandt Hedningerne. Det kristelige Hospitalarbeide er et af de vigtigste Gjøremaal i Guds Rige paa Jorden. Det er en Fortsættelse af den Jesu Gjerning, at han gik omkring og gjorde vel.

Mange af Vennerne har sagt: „Begynd bare, vi skal nok hjælpe til," og „bare det bliver noget af saa skal nok vi gjøre vort."

Nu er Arbeidet begyndt; men det skal meget til at fuldføre det. Det er nu en beleilig Tid at opmuntre Foretagendet med at sende rigelig med Gaver til Byggefondet. Femti tusinde Dollars skal samles. Over $20,000 er nu sikret. Over $30,000 behøves endnu.

Hvis alle Venner i Frikirken, Hauges Synode, Eielsens Samfund og Brodersamfundet vilde tage et enigt Tag og sende fra 5 til 100 Dollars hver saa vilde det nødvendige snart komme. Men alle maa tage i. Der er mange gamle rige Folk, som her kunde finde en herlig Plads for sine Midler, som de ikke selv behøver. Der er flere, som kunde give et tusinde Dollars og mere. Vil du, kjære Læser, gjøre dit for at Hospitalet kan fuldføres til Sommeren? I maa ikke vente paa at jeg eller nogen anden skal komme og bede eder personlig om en Gave. Glæd os med at I af egen Drift sender en Gave til denne store og vigtige Gjerning. I kjender vel til Nøden som vi nu er i. Snar Hjælp er dobbelt Hjælp. Herren give stor Naade til frivillig Deltagelse i dette Foretagende. Bed med os at dette maa lykkes og blive til Guds Ære og manges Frelse. Alle Gaver sendes til Pastor E. P. Harbo, 915, 16 Ave. N., Minneapolis, Minn.

En hjertelig Tak til alle, som allerede har hjulpet os og har vist Imødekommenhed og hjulpet mig i mit Indsamlingsarbeide for Hospitalet. Herren vil selv gjengjælde eder.

Eders i Herren

J. Tollefsen.

Digitized by Google

Fra Arbeidsmarken.

Past. H. P. Hanson fra Denver, Col. har antaget Kald fra Menigheden i Joliet, Ill. og tænker at tiltræde Søndag 24de Nov.

En Del af de norsk luth. Menigheder her i Landet begynder nu at blive noget ærværdige hvad Alder angaar. Menigheden i Leland, Ill. skal den 18de Nov. holde Fest i Anledning af at det da er 60 Aar siden den blev organiseret af Past. O. Andrewson.

Den 1, 2, 3 og 4 Nov. havde vi Besøg af Pastor Oppegaard, paa samme Tid, som vi havde Besøg af vor kjere Missionær Ida Groseth fra 3die til 5te. Det er ikke rigtigt helbigt, at to Udsendinge kommer paa samme Tid. Det burde kunne ordnes slig, at man ikke støder sammen, da det skader istedetfor gavner Sagen. Tak for Besøget. Det gjør godt at faa Besøg af fremmede. L.

Søndag den 20de Okt. var der Konfirmation i Langfords Mgh., Past. Stenersons Kald, hvor 10 Børn blev konfirmeret. Det var en Høitidsstund.

Søndag den 3de Nov. holdtes Konfirmation i Pierpont Mgd. samme Kald, hvor 12 unge igjentog sit Daabsløfte. 2 blev konfirmerede i det engelske Sprog. Det var ogsaa en velsignet Stund for mange. Maatte Herren faa bevare dem ifra det onde i Verden. Disse unge faa vel som alle faar erfare, at de lever i en Verden, der ligger i det onde, men Jesus har indbefattet ogsaa dem i Joh. 17, 15: „Bevar dem fra det onde."

Den 15de Okt. blev Pastor Stenerson overrasket af Menigheden i Pierpont. Ole Sletten blev paalagt at fortælle, hvorfor de kom, nemlig at byde sine Præstefolk velkommen til Pierpont, og overrakte dem en Pengepung med $102.60. Kvinderne bragte frem sine Madkurve, og en Del af de unge sang. Vi fornam, at der raader et godt Forhold imellem Præst og Mgd. Maatte Samarbeidet blive til stor Velsignelse for mange. N.

Nogen i Chicago gjør opmærksom paa, at det er Bladene, som har gjort Dr. Torreys Telt saa stort, at det kan rumme 12,000 Mennesker. Det virkelige Telt skal have Plads for lidt mindre end det halve af dette Antal, siges der. Men at de har gode og velsignede Møder skal være ganske sandt, hedder det. Enten det da er 6 eller 12 tusinde tilstede, saa er det anselige Forsamlinger. Det er noget at kaste Evangeliets Garn i, maatte de faa det fuldt og faa „Fisken" ind paa fast Grund.

Som nok mange har merket, har det her i Bladet været berettet, at Pastor Edw. Duea havde opsagt sit Kald i Armstrong, Iowa, og antaget Kald fra Menigheden ved Centerville, S. Dak. Men naar det skulde blive Alvor af med Flytningen, saa viste det sig ikke at være saa ganske ligetil. Der har det sidste Aar været en nokså stor aandelig Vækkelse i Dueas Kald ved Armstrong, og nu midt under denne Bevægelse og dette Aandens Besøg for Præst og Menigheder at skilles var ikke saa let. Det hele har nu resulteret i, at Duea sendte Kaldet fra Menigheden i S. Dak. tilbage og vil indtil videre forblive i Armstrong.

Det var for lidt siden berettet, at Pastor Risvold var i Rochester, Minn., og søgte Lægehjælp og at der var Haab om, at han vilde blive bra om kort Tid. Nu er vi imidlertid underrettet om, at det skal være alt andet end bra med hans Helbred. Det er ganske vemodigt, at den ene Medarbeider efter den anden skal bukke under for Sygdom og Død i sin bedste Alder og Arbeidskraft. Men her gjelder det at bede i Sandhed og Tro: „Ske din Vilje."

Herren trøste og styrke den syge Broder og hans kjere, som staar rundt ham og lider og strider med ham i Sygdommens og Trængselens Dage!

Adelsten Berge anbefaler i varme Ord M. T. Paulsen som en meget god Afholdsarbeider. Han siger: „M. T. Paulsen har udfoldet en velsignet Virksomhed. Han er ikke af de, der larmer, men han gjør et gribende Indtryk med sin hjertelige Tale. Ikke er der noget Domsbasuneri ved hans Tale, men at Kjerligheden er den drivende Magt, kan man vel forstaa. Jeg maa tilstaa, at af de mange Afholdstalere jeg har hørt, har neppe nogen gjort mere og alvorligere Indtryk paa mig end Paulsen".

Paulsen har i det senere virket i det nordlige Iowa. Nu vil han fortsætte i La Crosse og andre Steder i Wisconsin.

De forskjellige Foreninger i Chicago baade kirkelige og andre, som arbeider for at Saloonerne skal lukkes om Søndagene, har henstillet til Chicagos 1,300 Præster at tage dette og andre Spørgsmaal vedrørende Drikketrafikken med i sine Prædikener Søndag den 24de November.

I denne Forbindelse kan her gjøres opmerksom paa, hvad som staar øverst paa Side 129 i Referatet fra Hauges Synodes sidste Aarsmøde:

„Begjer fra W. C. T. U. om, at man paa 4de Søndag i November vilde især tage til Behandling i Prædikenen Afholdsspørgsmaalet. Begjæret indvilgedes og Sekretæren paalagdes at underrette W. C. T. U. om denne Resolution".

Maa nu ikke dette blive en „død Bogstav" kun.

Forandret Adresse:
Rev. H. P. Hanson,
113 Kammeron Str.,
Joliet, Ill.

Digitized by Google

Bekjendtgjørelser.

Jewell Lutheran College

Vinter Terminen begynder den 3die December. De som agter at komme til Skolen bedes underrette Bestyreren N. J. Løhre. Kataloger sendes til den som begjærer dem. Denne Termin varer 15 Uger og giver enhver Ungdom Anledning til paa en gavnlig Maade at benytte Vintertiden.

Bestyrelsesmøde.

Medlemmerne af Kinamissionsbestyrelsen anmodes om at møde i Past. K. C. Holters Kontor, 416, 8th Ave. S., Minneapolis, Minn., Tirsdag den 17de December Kl. 2 Eftermiddag.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kinamissionens Høstmøde.

Om Gud vil, bliver Kinamissionens Høstmøde afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Hamilton Co., Iowa, Pastor C. J. Eastvolds Kald, den 10de, 11te og 12te December førstkommende.

Samtaleemne: Es. 42, 1—9. Har anmodet Past. G. O. Paulsrud om at indlede. Past. G. M. Bruce er anmodet om at holde Aabningsprædiken.

A. O. Oppegaard, Form.
G. C. Gjerstad, Sekr.

Ny Stavanger Menighed, Buxton, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Buxton den 26—28de November førstkommende. Menigheden ønsker mange besøgende og de er velkommen til Mødet.

Samtaleemnet er Joh. 12, 20—28.

L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewick, Sekr.

Mayville Menighed, Mayville, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Mayville den 3—5te December førstkommende. Kom mange og kom med Bøn om at være til Velsignelse. L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewik, Sekr.

Belva Ev. Luth. Mgd. indbyder herved Turtle Mountain Kreds til et Samtalemøde fra Nov. 26 til og med 28. Samtaleemnet er Matt. 25, 1—13. Belva er paa Soobanen og alle besøgende kommer direkte did. Kom mange med Bøn om Strømme af Naade.

J. Krogstad.
A. H. Trygstad.

Sions Mgd. ved Ihlen, Pipestone Co., Minn., Pastor J. M. Wicks Kald, indbyder til et Samtalemøde den 3—5 Dec. førstkommende. Tema: Lukas 14, 15—24. Bær velkommen! Great Northern gaar gjennem Byen. Tilreisende vil blive mødt paa Stationen. Paa Menighedens Vegne

W. W. Osness.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde i Elmore Ja., Past. L. Odlands Kald 3, 4 og 5 Dec. førstkommende. Mødet begynder den første Dag Kl. 10.30 Form. med Prediken. Samtaleemnet er Joh. 3: 16—18. Kom mange i Herrens Navn.

J. N. Sandven.

Paa Indbydelse fra Pastor Paulson af Frikirken og fra Pastor Drage af den Forenede Kirkes Menigheder i Bining, afholder Otter Tail Indremissionsforening et Møde den 26—28 November. Mødet holdes i den forenede Kirke der i Byen Bining. Samtaleemnet er Lukas 18, 35—43. Alle er hjertelig velkomne til Mødet.

Paa Foreningens Vegne
G. O. Nordmarken.

Curran Valley Menighed, Pastor A. A. Dahls Kald, ønsker et Kredsmøde fra 3—5te December 1907. Samtaleemne: Joh. 10, 11—18. Det er Kredsens Missionsmøde. De, som kommer fra nord og øst, gaar til Merrilan, derfra til Taylor, og de fra syd og vest gaar til La Crosse eller Winona og derfra til Taylor. Fra La Crosse afgaar Tog Kl. 8 Form. og fra Winona Kl. 9 Form. og Kl. 5 Efterm. Skyds møder i Taylor Dagen før Mødet. Gud give et godt Møde.

M. J. Westphal.
J. J. Dahle.

Indremissionsforeningerne holder, om Gud vil, sit aarlige Fællesmøde i Immanuels Kirken, Hjørnet af Canada og 14de Gade, St. Paul, Minn., Past. J. A. Johansens Kald, den 3—5 Dec. Samtaleemne: Math. 25, 1—13. Alle Tilreisende vil melde sig til Rev. J. A. Johansen 955 Burr Str., St. Paul eller til O. H. Dace, 662 Rondo Str. Gud velsigne Mødet!

J. J. Dakland.
G. O. Nordmarken.
G. C. Gjerstad.

Paa Indbydelse af Wanamingo Menighed, Pastor S. Risløvs Kald, afholder Østre Minnesota Indremissionsforening et Samtalemøde den 19—21de Nov. førstkommende. Samtaleemnet vil blive Lignelsen om den store Nadverd, Luk. 14, 15—24. Kom, Brødre og Søstre, med Bøn om Herrens Velsignelse. Besøgende gaar med C. M. & St. P. Ry. til Wanamingo.

O. H. Dace, Form.
L. J. Paulson, Sekr.

Ifølge Indbydelse fra Menigheden i Nake, Iowa, Pastor P. B. Trelstads Kald, afholder Nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening

Digitized by Google

et Samtalemøde sammesteds den 10—12 December. Samtaleemne 1 Pet. 2, 4 og 5. Toget fra vest kommer did Kl. lidt før 12 og fra øst Kl. 3 Eftermiddag. Kirken er i Byen. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olsen.
P. P. Wolden.

Nordvestens ev. luth. Indremissionsforening vil ifølge Indbydelse afholde Samtalemøde i Bethel Menighed ved Manfred Wells County N. Dak., Past. Hovlands Kald fra og med den 21de til og med den 24de Nov.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen.
B. O. Klokstad.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøde paa følgende Steder:

Skandia Menighed, Pastor M L Nesvigs Kald, Litchville, N Dak., fra 23—25de Nov. Samtaleemne bestemmes ved Mødet.

Trefoldigheds Menighed, Pastor G C Gjerstads Kald, Ada, Minn., fra 27—29de Nov. Samtaleemne: Pet. 2, 1—10.

J. J. Eastvold, Form.
B. B. Nornes, Sekr.

LUTHER LEAGUE DISTRICT CONVENTION.

Immanuel Lutheran Church, Beresford, S. D. invites to a district convention Nov. 28 and 29. A reception for delegates and visitors on Wednesday evening the 27th. A cordial invitation is extended to all Luther Leagues.

J. A. Quello, Pastor.

Pastor A O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor T. J. Knutsons Kald, Grafton, N. Dak., den 24de November.

Kongsvinger Mgd., Polk Co., Minn., Pastor G. O. Monas Kald, den 26de November.

Mayville Mgd., Mayville, N. Dak., Pastor D. T. Borgens Kald, den 27de November.

Pastor O. J. Malkewicks Kald, Traill Co., N. Dak., den 28de og 29de November.

Pastor J. H. Johansons Kald, Horace, N. Dak. den 1ste December.

Pastor A. H. Bergers Kald, Fort Ransom, N. Dak., den 3die, 4de og 5te December.

Pastor M. L. Nesvigs Kald, Litchville, N. Dak. den 6te, 7de og 8de December.

Pastor K. L. Klevelands forrige Kald, Oakes og Omegn, N. Dak., den 10de til og med den 13de December.

Søndre Friborg Mgd. og Friborg Mgd., Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 15de December.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Professorløn: Fra Hoff Mgd., Sacred Heart, Minn., Pastor S J Brekkes Kald 37.70

J. L. Lasleson pr. M. G. Hanson.

Til Synodekassen: Bed Pastor O Andresen fra Blom Prairie Mgd., Pastor J M Wicks Kald, Toronto, S. D., Kontant: O N Quickstad 5. Mrs. A Rud 5. S Ensberg 20. A O Strand 2. C R Spande 5. P A Mathison 15. Mrs. C E Quickstad 7. O Ensberg 5. Elmer Evenson 3. Mrs. E Ensberg 1. Nels E Quickstad 35. Ole Rasmussen 15. Ed. Evenson 50. Iver Rymerson 10. Henry Thompson 10. Christ Rasmussen 50. O G Tuve 5. S Thompson 5. P O Trosten 10. Peter Sørenson 5. G Erikson 20. Ole Jacobson 10. H P Mortenson 2. E G Nelson 50c. C L Christofferson 1. C S Bræke 5. Mrs. E E Quickstad 7. P E Lee 2. John Grimli 5. tilf. 315.50.
Notes: T D Tolrud 25. Mrs. A Rud 5. S Ensberg 20. C R Spande 15. P A Mathison 20. Oscar Ensberg 5. S M Thompson 5. O M Hatlestad 5. John Evenson 5. Mrs. P Mundahl 10. Knud Johnson 5. O C Lunde 5. Pastor J M Wick 25. tilf. 150.00 ..... 465.50

Blom Prairie Frimgd., Pastor Wicks Kald: Kontant: Christ Anderson 8. C H Ramsnke 5. L J Kvam 2. M H Kasberg 5. John Rode 5. Elias R Olson 10. S G Svensrud 5. P Gilbertson 5. G Anderson 5. K Oliverson 5. tilf. 55.00.
Notes: John Molstad 5. H P Liemohn 25. G Lovre 2. K Oliverson 5. tilf. 37.00 ..... 92.00

Efteline n. luth. Mgd., Pastor Wicks Kald. Kontant: M A Monson 2. T Terley 1.50. A Horten 3. Mrs. Ella E Enstenes 1. L T Erickson 1. P Haug 1. T G Hatlestad 10. J P Fjerestad 10. M G Anderson 1. G M Thompson 5. A G Nelson 5. C P Fjerestad 10. H Halvorson 5. J A Paulson 2. Markus Terley 5. tilf. 62.50.
Notes: Gust Spande 5. Chas. Thompson 5. Mrs. E O Rice 5. G M Thompson 20. S E Allick 5. J A Wattnem 3. tilf. 43 00 ..... 105.50

663.00
Før kvitteret for 8651.82

9314 82

J. L. Lasleson pr. O. Andresen.

Indremissionen: Bed Pastor C J Eastvold Offer i Tabita Mgd., Rose Grove, Ja. 53.16
Bed Pastor J L Lasleson fra en ubenævnt i Zions Mgd. af hans Kald 5.00
Bed Pastor S S Westby fra C H Knudson, Newman Grove, Nebr. 5.00
Bed John O Fosse fra Stavanger Mgd.s Kvf., Garden City, Ja. 25. en ubenævnt 5 ..... 30.00
Mrs. A Ellertson, Jackson, Minn., Udbyttet af Æg lagt paa Søndag 2 50

Digitized by Google

Ed. Eliason, Gig Harbor, Wash	10.00
Martha Gunderson, Norwood Park, Ill.	3.00
Bed Past. H Moe Offer ved Kredsmødet i Alvelund Mgd., vest fra Balckfalds, Canada	20.70
Bed Pastor J J Ekse en Del af Konf offer i Singsaas Mgd. 25.76, en ubenævnt Mand og Hustru i Singsaas Mgd. hver 5	35.76
Bed H C Sether halvt Konf.offer i Hauges Mgd., Jackson, Minn.	16.86
Bed Past. C J Eastvold Offer i Bethesta Mgd., Jewell, Ia.	61.19
Bed Pastor J S Olson halvt Offer ved Mødet i Ebenezer Mgd. af hans Kald	13.35
Bed Pastor K L Kleveland Konf.offer i Stavanger Mgd. Osfian, Ia	32.25
Bed K Pettersen fra Hauges Søndagsskole, Chicago, Ill.	30.00
Bed J H Elstad, Franklin, Minn., J H Elstad, Mrs. Mathea Elstad hver 4	8 00
Bed Pastor J L Lasleson fra G Bongum af Søndre Zumbro Mgd., Minn.	5.00
Bed Pastor A O Mortvedt fra Hauges Mgds. Pigef., Norway, Ill.	15.00
Mr. & Mrs. O J Solem, Volin, S. D.	5.00
Bed Pastor L J Odland vr. Pastor Lasleson fra Ole Legvold af Bethania Mgd., Frost, Minn	5.00
Bed Pastor O H Elstad fra Lodi Mgds Kvf., Lodi, Wis. 11.81, Mrs. Mydland, DeForest, Wis. 2	13.81
Bed Pastor S J Brekke halvt Konf.offer i Hoff Mgd., Sacred Heart, Minn.	12.90
Bed Pastor L L Nervig fra Mrs. Retsel, af Meldahls Mgd., S. D.	7.00
Mr. & Mrs. H Frickson, Fairfax, Minn., Indtægt af Æg lagte paa Søndag	9 0
	399.48
Før kvitteret før	2387.90
	2787.38

H. H. Elstad.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis: Til Byggefondet: Chippewa Mgd.s Kvf., Brandon, Minn. 10.00
John Antonson, Alexandria, Minn 5.00
Sophie Hanson, do 1.00
Mrs. Quello, do 25
Otto Hanson, Waseca, Minn 100.00
Cedar Lake Kvf., Dorris, Minn 4.11
O Dahle, do 89
J K Johnson, Lonsdale, Minn 5 00
Lars Skjelseth, Cooverstown, N. D 5.00
L R Monson, Ellendale, Minn. 5.00
Trondhjems Mgd.s Pigef., Lonedale, Minn 12 00
Lars O Olnes, Peterson, Minn 5.00
Mrs. L P Brevig, Sacred Heart, Minn 10.00
Ungdomsf., Comstock, Minn 15.00
C E Larson, Dalton, Minn 3.00
Rev. B K Barstad, Madison, Minn 5.00
Ole Walde, Kasson, Minn 5.00
B Eidem, do 2.00
A J Larson, do 5.00
Gullick Larson, do 5.00
A S Berge, do 2.00
Nils R Lee, Hayfield, Minn 2.00
John J Lee, do 5.00
Bendik Nefs, do. 5.00
J O Baar, Skyberg, Minn 5.00
A P Kenseth, do 5.00
Mrs. Karen Næseth, do 5.00
August Anonby, Kenyon, Minn 5.00
P P Hegseth, Skyberg, Minn 2.00
Sjur Næseth, do 1.00
T G Buer, do 2.00
Jens Anonby, do 3.00
Ole J Bigoren, Hayfield, Minn 2.00
Knut Gunderson, Kasson, Minn 2.00
P J Kyllo, Kenyon, Minn 10.00
Anna Jenson, do 50
Christine Jensen, do 1.00
O Sletten, do 1.00
Caroline Jenson, do 50
Nils Dyrdal, do 5.00
George Lee, do 50
R P Langemoe, West Concord, Minn 5.00
E H Emmerson, do 5.00
Strandemoe Bros., Kenyon, Minn 5.00
Ole Gunhus do 5.00
Ole J Morhus, do 5.00
Mrs. P H Odegaard, do 5.00
Mrs. T Gunderson, do 5.00
A K Hendrickson, Sauk Centre, Minn 1.00
John Fofs, do 50
Gust Erickson, do 1.00
P R Berg, do 1.50
A Brynelsen, do 5.00
Michael Hendrickson, do 1.00
Sam Erickson, do 1.00
Ubenævnt, do 50
Sara Pederson, Osakis, Minn 50
Maran Berg, do 5.00
Mr. & Mrs. John Ingvaldsen, do 4.00
J J Skordalsvold, do 1 00
Jorgen Anderson, do 2.00
Everein Anderson, do 2.00
Lewis Rees, Sauk Centre, Minn 2.00
Ole Tronefs, do 1 00
S H Haugen, Kenyon, Minn 1 00
Mrs. S Markusen, do 75
P H Hasdahl, do 1.00
K O Sahl, Kenyon, Minn 2.00
Mrs. Guri Osterbo, do 1.00
Andrew H Dahle, do 1.00
Mrs. L Benson, do 3.00
Jertrud Ellingson, do 1 00
Henry Sathren, do 1 00
O P Haugium, do 2.0
Gilbert Olson, Osakis, Minn 5.00
S L Sanderson, do 1.00
Mrs. Maren Anderson, Alexandria Minn 25
Peder Hanson, do 5.00
Comstock Mgd.s Kvf., Cumberland, Wis., ved Rev. Skaulen 10.00
Sven Heskin, Portland, N. D 20.00
Olaf H Refs Mpls 5.00
Tom Torberson, Farmington, Minn. 5.00
B Overson, Spicer, Minn 2.00
Tosten Tostenson, Underwood, Minn 3.00
C A Tollefson, Fergus Falls, Minn 2.00
J A Hatteberg, Barton, Ill. 10.00
Sivert Anderson, do 10.00
Thom Pederson, do 5.00
Sarah Utne, Dalton, Minn 2.00
Ole Kovaasen, Webste., Minn 5.00
L A Rosing, Argyle, Wis 10.00
T Anfinson, Osakis, Minn 5.00
Ludvig Hanson, Brandon, Minn 25.00
Oslo Loge No. 2 Sønner af Norge, ved Dr. Hvoslef, Mpls. 100.00
Fred Johnson, Lake Crystal, Minn 10.00
A Bjork, Ashby, Minn 25.00
Mrs. O Swenson, Fergus Falls, Minn 5.00
A Berg, Dalton, Minn 2.00
M Kopperud, Farmington, Minn 3.00
E M Sivertson, Mpls. 10.00
Aarsbidrag: M Watland, Audubon, Minn 1.00
Rev. og Mrs. J Tollefson, Mpls. 2.00
Prof. H A Urseth, Mpls 1.00
Rev. C P Harbo, Mpls 1.00
Rev. M Norstad, Mpls 1.00
Fred Paulson, Mpls 1.00
Hartvig Rasmussen, Mpls 1.00
Til løbende Udgifter: M Watland, Audubon, 20.00
Anna Torgerson, Lodi, Wisc 2.00
A H Gulrud, Spicer, Minn 5.00
Ubenævnt, Litchville, N. D 4.00
Til Fripatienter: J J Alfson, Revere, Minn 10.00

C. P. Harbo, Kasserer.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Adresse.

Rev. O. J. Holtan,
87 North Ave.,
Grand Rapids, Mich.

„Budbäreren" sendes frit

fra 1ste Novbr. til næste Nytaar til alle nye Abonnenter, der sender os $1.00 i Forskud for 1908. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud, ligesom vi venligst vil bede alle vore gamle Abonnenter om at faa Bladet mere udbredt. Det burde findes i ethvert Hjem.

Alle Ordres og Penge for Bladet sendes til C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Rev. J A Bergh 06

„Budbæreren" vil herefter koste til Canada $1.25 istedetfor som hidtil $1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb". sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ærbødigst
C. Lillethun.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

Augut Klagstad
Marinette, Wis

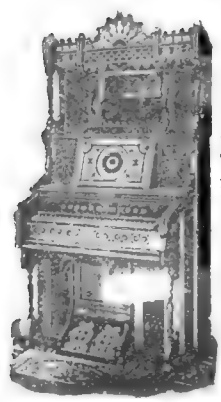

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til m give Oplysninger angaaende Ptiser og Betalingsvilkaar, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Raugland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder". 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjemmets Minder", 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Altertavler i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser

Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Bik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun.
Drawer H Red Wing. Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter. Kenyon. Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Prediken; 2. Red Wing Seminary; 3. Indremissionen; 4. En Missionsbetragtning; 5. Referat fra Aarsmødet i Syd Dakota Kreds; 6. Tak for Besøget; 7. Hilsen fra Oakland; 8. Gud stor, vi smaa; 9. Kinamissionen 10. Samvittighedsfondet; 11. Skolen ved Diakonissehjemmet; 12. Diakonissehjemmets nye Hospital; 13. Fra Arbeidsmarken 14. Bekjendtgjørelser; 15. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 48 · Lørdag den 30te November 1907 · 39te Aarg

Advent

Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn! Hosanna i det Høieste! Mat. 21, 9.

Bladet vendes. Et Kirkeaar er atter lagt tilbage. Vi er saa meget nærmere vor Udgang af denne Verden. Vi har et Aar til at gjøre Regenskab for. Vi har visselig mange Synder at bede om Forladelse for, og megen uforskyldt Naade at takke for. Dersom Herren vilde agte paa Overtrædelser, hvo kunde da bestaa. Og hvo kan omtale alle Herrens Velgjerninger.

Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn.

Hvem er han?

Det er Sions Konge, den Herre Krist. Eller Kongen i Naadens Rige.

Det er den, som blev lovet Slægten straks efter Syndefaldet. Den, som Profeterne paa saa mange Steder omtaler. Den paa hvem det gamle Testamentes troende ventede med Hjertens Længsel. Aarhundreder, ja Aartusinder gik hen, før han blev „aabenbaret i Kjød", og Skarer af Herrens hellige maatte forlade Gudsriget paa Jord uden at faa se Herrens Dag, men de „saa den i Aanden og frydede sig". Om disse kan det ogsaa siges: „salige er de som ikke have seet og dog troet".

Hvorledes kommer denne Konge? Ikke med Bram og Brask, Glimmer og Stas. Siger til Sions Datter: Se din Konge kommer til dig sagtmodig. Se ham, og hør om ham, hvorledes han aabenbarede sig i den stille Julenat. Se hans stille og uskyldige Omgang som Barn og Yngling. Se det taalmodige Guds Lam, som „bærer Verdens Synd". „Han skjendte ikke igjen, naar han blev overskjendt, og truede ikke der han led, men overgav det til ham, som dømmer retfærdig". Slig træder denne Konge ind i Verden. Hvilken Modsætning til denne Verdens Konger!

Hvad vil nu denne Konge!

Han vil grundlægge, bygge og befæste et Rige, som ikke skal være af denne Verden. Og i dette Rige vil han samle ind af alle Folk og Slægter og Tungemaal. Og at komme ind i dette Rige og blive der er det samme som at blive frelst. Altsaa han vil frelse sit Folk fra deres Synder. Er det saa ikke i en god Hensigt han kommer? Og naar han kommer paa denne Maade og i slig Hensigt, saa tager vel alle vel imod ham? Ak nei. Endog de fleste foragter ham. Jordens Konger reise sig, og Fyrsterne raadslaa sammen mod Herren og mod hans salvede: Lader os sønderrive deres Baand og kaste deres Reb af os! Saa advarer Herren dem og siger: Og nu, I Konger, handler viselig! Lader eder advare, I Jordens Dommere! Tjener Herren med Frygt og jubler med Bæven! Hylder Sønnen, for at han ikke skal vredes og I gaa tilgrunde paa Veien! Thi snart kunde hans Vrede optændes. Sal. 2.

Men Sions Datter tager imod sin Kon-

Digitized by Google

ge paa ret Maade. Thi hedder det: Men de fleste af Folket bredte sin Klæder paa Veien, men andre huggede Grene af Træerne og strøede dem paa Veien. Og saa sang de: Hosanna, Davids Søn! Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn!

Det er i Sandhed deiligt at være en Indbygger i vor sagtmodige Konges Naaderige. Hvor lykkelig og glad den kan være, som faar tro om sig selv, at han hører dette Rige til. Ja den har Udsigter baade for det Liv, som nu er og for det tilkommende. Det kan forundre en i dybeste Grund, hvorledes og hvorfor nogen kan foragte en saadan Konge, et sligt Rige og de Fremtids Herligheder og Skatte, som Guds Folk har ivente.

Hvorledes er Regjeringsmaaden i Jesu Kongerige? Den er efter Kjerlighedens Lov fra Begyndelse til Ende.

Af Kjerlighed til den faldne Slægt bestemte Gud sig til at „give sin Søn den elskelige". Af Kjerlighed kom Sønnen herned. Guddommelig Kjerlighed prydet Sønnens hele Liv, Lære og Omgang. Kjerlighed er hans Riges Grundlov. Det kan tydelig forstaaes den Dag idag at Gud er Kjerlighed og alle hans Handlinger ligedan. Han gjør ikke med os efter vore Synder og gjengjælder os ikke efter vore Misgjerninger. Thi saa høi, som Himmelen er over Jorden, er hans Miskundhed mægtig over dem, som frygte ham. Saalangt, som Østen er fra Vesten, lader han vore Misgjerninger være langt fra os. Som en Fader forbarmer sig over Børn, forbarmer Herren sig over dem, som frygte ham. Sal. 103, 10. 13.

Atter siger vi: Hvor deiligt det er at tilhøre et saadant Rige, hvor der regjæres efter Kjerlighedens Principer. Der er ikke Sværd og Blod, men Naade, Naade.

End dette Riges Varighed eller Bestaaen. Ja isaamaade kan ogsaa Indbyggerne være trygge. Kongen er evig og Riget ligeoan. Det er ikke noget forgjængeligt ved det, som hører Gud til. Din Trone, o Gud staar fast evindelig og altid; et Retfærdigheds Spir er dit Riges Spir. Sal. 45, 7.

Salige Kundskab! Vi ved, at Gud er Konge, og at han er en sagtmodig og naadig Konge. Og at hans Forhold til os arme Syndere er et Naadens og Kjerlighedens Forhold. Vi ved at denne vor Konge har et Naadens Rige her i Verden, som tilslut skal udvikle sig til et Ærens og Herlighedens Rige i Himmelen. Vi ved, at vi som har faaet vore Synders Forladelse ved Troen paa denne Konge, er de lykkeligste Mennesker. Ulykkelige er de, som ikke har denne Kundskab. Lad nu Guds Riges Indbyggere i dette nye Kirkeaar være dobbelt flittige til at bringe det frelsende Evangelium til dem, som sidde i Vantroens og Dødens mørke Nat.

Om nu Adventsbudskabet lyder paa at denne vor Konge er sagtmodig og kjerlig, saa maa ingen derfor slaa sig til Ro og mene at det ikke er saa nøie med hvorledes de lever og hvad de gjør; man maa ogsaa erindre at han er en retfærdig Konge, som ikke taaler nogen lad eller uretfærdig Tjener. Maatte vi alle bøie os for ham nu, ære, elske, hylde og tjene ham nu, saa skal vi ogsaa faa møde ham jublende, naar han aabenbares i sin Herlighed

Saligt, hvor han drager ind,
Saligt er det Folk og Rige,
Der skal Sorgen fly af Sind,
Der skal Synd og Død bortvige,
Der skal Kjerligheden bo,
Der skal Fredens Palme gro.

Et rent Hjerte.

Voltaire forsøgte engang i en Kreds af Venner paa staaende Fod at omsætte den 51te Salme i Rim. Det lykkedes ham ogsaa indtil han kom til det 12te Vers: „Skab i mig et rent Hjerte." Da var det pludselig, som hans Haand negtede sin Tjeneste; denne Haand, som før havde nedskrevet saa mange Gudsbespottelser og saa mange urene Tanker, kunde ikke nedtegne d e n n e Bodssalmes Bøn. Voltaire stirrede paa Papiret, Pennen faldt ham ud af Haanden, og han sank tilbage i Stolen. Senere kunde han aldrig omtale denne Hændelse uden at forraade en indre Bevægelse. (Ved K. R.)

Digitized by Google

Den sande og den falske Ild.

Det er godt at have et varmt Hjerte, at være brændende i Aanden og kjende Ilden fra Himlen. Dette er Frugterne af den Helligaand, Ilden fra Himlen.

Men der er en anden Ild, en mørk, brændende, fortærende Ild, som er nede fra Afgrunden. Overalt, hvor Guds Aand udgydes, er Fienden i Arbeide med at kaste sin Ild paa Jorden for at narre Mennesker.

Lad os derfor se lidt nærmere paa den sande og den falske Ild, at vi maa være paa Vagt over Satans Rænker.

Den sande Ild har sin Arne i Hjertet. Den smelter Hjerter, udvider det i Deltagelse, giver det at begjære en Ting fremfor alle: Kjerlighed er i alle dens Flammer.

Den falske Ild løber op i Hovedet og har sit Sæde i Fantasien. Den er rastløs og heftig; den udkaster Planer og bygger Luftkasteller; den fremholder Sandheden ensidigt; den lægger overdreven Vægt paa det uvæsentlige og forsømmer det ene fornødne. Og i samme Forhold som Hovedet saaledes blir hedt, blir Hjertet koldt. Den religiøse Fanatiker har et hedt Hoved og et koldt Hjerte. Den sande hellige har et varmt Hjerte og et roligt, ligevægtigt Sind.

Den sande Ild gjør Aanden i Mennesket meget øm og kjerlig. Det kjendes i Stemmens Klang, i Ansigtets Udtryk og i Sjelens inderlige Trang til at befordre alles Vel. Den falske Ild gjør Mennesket haard og stridssyg. Stemmen faar den skarpe Klang og Øiet kolde, kritiske Skin; man blir fremtrædende og regjerende, paastaaelig og trættende. Man vil altid tænde Stridsfaklen og have Vandet til at koge, og man ser ned paa den sande kristens stille og sagtmodige Aand. Man foretrækker at varme sig ved en Vulkans vilde, farlige Krater fremfor ved Hjemmets rolige Arne.

Den sande Ild fra Gud trænger dybt ned i den indre Natur og fordyber det indre Samliv medGud; den oplyser Sjælens skjulte Kamre, antænder det stadige i Bønnens Røgoffer og vender Sindet mere og mere bort fra de udvortes Ting og samler det i det skjulte Liv i Gud.

Den falske Ild flammer, oser og ryger. Den gjør sig bemerket. Den bruger store Foranstaltninger; den lægger megen Vegt paa det udvortes; den raaber høit, gestikulerer og gjør meget andet, som vender sig til Sanserne.

Den sande Ild bruger ogsaa sine Foranstaltninger; men den overdriver dem ikke og maaler ikke sin Helighed efter dem; den foreskriver dem ikke for andre og fordømmer ikke andre, som mangler dem. Den guddommelige Ild søger fremfor alt at være fuldkommen oprigtig og ægte, fuldkommen enfoldig og besked en, og foretrækker at skjule sig ligesom Gud i dyb Ydmyghed fremfor at stille sig selv tilskue.

Den sande Ild søger altid efter Gud og giver ham Ære. Den ophøier den personlige Gud i hans tredobbelte Aabenbaring. Den falske Ild tager selv Ære og priser Gaven istedetfor Giveren. Gud er en nidkjer Gud og vil ikke dele sin Ære med en anden eller med en Ting eller en Velsignelse. Der er megen religiøs Afgudsdyrkelse i Verden. Vi taler om at Hedningerne dyrker Afguder, og at de romerskkatholske dyrker Helgener, Billeder og Sakramenter, og at mange Protestanter dyrker deres Lærefader eller deres Kirkesystem. Men der er en endnu finere Afgudsdyrkelse, naar man løsriver Velsignelsen fra Velsigneren og gjør en Afgud af sine Erfaringer og Metoder og forkynder saadanne istedetfor at forkynde den levende og alene tilbedelsesværdige Gud.

Den sande oplyste hellige lader intet som helst i Universet, end ikke den Helligaands Gaver, komme mellem sig og Gud. Dette er let nok sagt; men det er tusinde Gange vanskeligere at lære det inde i Sjelens Dybder. Naar man taler saa meget om sine indre Oplevelser, sit Lys, sine Røster og lignende, da sætter man en Ting istedetfor den guddommelige Person, og der er noget af den falske Ild deri.

Den sande Ild fra Guds Nærværelse i Sjelen er altid henvendt paa Sjeles Omvendelse og Frelse, paa at udvide Naadens Rige,

Digitized by Google

paa at lede de troende dybere ind i Kristi Fylde. Den falske Ild søger efter at vinde Tilhængere. Den bygger sig selv op ved at rive andre ned. Den lader de ufrelste i Ro men omsværmer de troende for at forvende dem. De er ikke istand til at frelse Syndere, og derfor øder de deres Kraft paa at forvende Guds Folk.

Det er bevægede Tider, vi lever i. Der kastes Ild paa Jorden baade ovenfra og nedenfra. Prøv Aanderne, om de er af Gud. (Fredsbudet.)

Red Wing Seminary.

Professor Hanson talte Mandags Morgen den 4de Nov. Han tog til Tekst Ps. 8 og dvælede især ved Vers 5. Indledningsvis gjorde han opmerksom paa, at Psalmen, at dømme fra dens indledende Del, giver Indtryk af at være forfattet under Nattens Timer, idet Psalmisten har betragtet Stjernehærens Mangfoldighed, som den tindret og lyste paa det umaadelige Himmelhvælv og og Maanen, som den i sin reflekterende Herlighed og sølvklare Glans skred fremover paa sin Bane.

Det blev fremholdt, at ingen Videnskab var bedre skikket til at vække og fremkalde ophøiede Stemninger og Følelser end netop denne Videnskab, som er kjendt under Navnet Astronomi. Det synes umuligt at kunne studere den skabte Natur, Himmel, Jord og Hav, Naturlovene, Himmellegemerne i deres satte og bestemte Baner, det store og forunderlige Univers, uden at maatte samle sine Tanker og Betragtninger om den store, vise, gode og almægtige Skaber og Opholder af alt dette. Det blev gjort opmerksom paa, at Salmisten fra sin Betragtning om Himmelen, Stjernerne og Maanen steg ned til Jorden med sine Betragtninger og blev staaende ved den ypperste af alle Skabninger Mennesket og spørger:

Hvad er et Menneske?

Talen gik ud paa at besvare dette Spørgsmaal under følgende Hovedpunkter:

1. Hvad er Mennesket ifølge sit Væsen og sin Natur som Skabning betragtet?

Paa dette blev svaret med at paavise i korte Træk dets fysiologiske og anatomiske Bygning og Sammensætning, de legemlige Organers Bestemmelse og Virksomhed, der alt vidner om, at Mennesket, som Skriften siger, er forunderlig dannet. Blot fra denne Side seet er det Guds Mesterværk.

Dernæst blev den menneskelige Aands Evne, Udvikling og Bedrifter fremhævet, hvad denne har frembragt og frembringer paa alle Omraader, som Bevis for, at Mennesket er noget langt mere end de øvrige Skabninger, at den menneskelige Forstand er noget andet end den lavere Skabnings Instinkt.

2. Mennesket er et moralsk Væsen, som staar Gud ansvarlig for sit Forhold og sine Handlinger. Det kan kjende sin Pligt, overveie, dømme, sammenligne og frit handle. Dette dets Ansvar staar i Forhold til de af Gud hos det nedlagte Naturlove og den guddommelige Aabenbaring.

3. Mennesket er et udødeligt Væsen, hvis nærværende Tilværelse her paa Jorden blot er en Forberedelse for en tilkommende og evig. Dets Ansvar har endeligt Hensyn netop til dets tilkommende Tilværelse baade hvad Straf og Belønning angaar. Selv de hedenske Filosofer har anet og draget den Slutning, at Mennesket maa have en tilkommende og evig Tilværelse; men Guds Ord lærer os dette klart. Og det er denne tilkommende Tilværelse og dets Bestemmelse til Samfund med Gud, som giver det dets høie og sande Værd.

Derfor er det saa vigtigt, at vi lærer at kjende os selv og vor høie Bestemmelse, og at vi, medens vi lever her, kan forberedes for denne vor tilkommende Tilværelse i Evigheden. Vi bør med Alvor spørge: Hvad er jeg? Hvad er Guds Bestemmelse med mig? Hvad er hans Fordringer til mig?

Det er overmaade vigtigt, at vi lever i Guds Samfund, gjør hans Vilje og lader os lede ved hans Ord og Aand. At vi lever med Evigheden for Øie og med Sangeren tænker og siger:

Digitized by Google

„Jeg vil dog ei paa Verden bygge,
Om Lykken end vil med mig staa,
Men alt som Dagen sig mon rygge,
Vil jeg min Sjel alt minde paa,
At Glasset rinder, Tiden gaar,
Og Evigheden forestaar!"

* * *

Smaapluk fra vort Samtalemøde Lørdag Aften den 9de Nov.

Samtalen var indledet af Formanden og dreiede sig om 2 Tim. 2, 15.

Dette er en Formaning til Timoteus og derfor til alle andre i hans Stilling, saavel som til ethvert troende Guds Barn; da vi jo alle er fødte af Gud til at være Vidner om Guds store Gjerninger.

Det gjælder for den som skal prøves at han maa være istand til at bestaa i Prøven, af hvad Sort den end er. Som kristne saa staar vi altid under Prøven. Gud er ikke ligegyldig med hvordan vi lever, naar vi udstaar en endelig Prøve; han holder os under en stadig Prøve. Derfor er det af stor Vigtighed, at vi altid tænker paa at Jesus ved vore Tanker, Ord, Begjæringer og Gjerninger.

Timoteus skulde ikke skamme sig; for at vi skulle kunne fremstille os slig for vor Herre, at vi ikke behøver at skamme os, saa maa vi have efterkommet hans Befalinger. For Gud er der imidlertid ingen anden Retfærdighed gyldig end den af Jesus erhvervede; men selv om vi tilegner os denne, er det Guds Vilje, at vi skulde efterkomme hans Befalinger og gjøre vor Skyldighed.

Dette er dog umuligt, dersom vi ikke blir kjendt med Guds Ord. Timoteus skulde studere og granske Guds Ord og prøve alle Ting efter dette. Den største Fare som Timoteus var og kanske alle Ordets Tjenere er udsatte for var vel den at forholde noget af Sandheden; derfor bør man nøie studere Guds Ord. Men naar man da er sikker paa, at det man har at sige er i Overensstemmelse med samme Ord, da bør man ikke være bange for aabent at tale Sandheden, enten den føles haard eller ikke.

Men dette er dog vel at sætte Maalet for høit. Hvem skal vel nogen Gang komme saa langt her paa Jorden, at han ikke skal behøve at skamme sig? Det gjælder jo ikke bare i det ydre at være ulastelig for Gud; thi han kjender jo Hjertets mest skjulte Tanker; og naar vi skal undersøge vort Hjerte, da finder vi nok meget at skamme os over. Dog har vi Guds Ord paa at ved at tro paa Jesus, kan vi komme saa langt at Gud igjennem ham ser paa os, som om vi aldrig havde syndet. Derfor blir dette en Opfordring til os om altid at fremstille os i Kristus og ikke i vor egen Retfærdighed.

Det er nok en faktisk Sandhed, at ingen er saa udsat for Fristelsen til at søge menneskelig Ære, som en offentlig Taler. Men hvis vi altid skal sætte vor Ære og Berømmelse høiest, da maa Gud ofte blive ladt ude For at tale Guds Ord maa man, som sagt, studere Gud. Denne Studie maa naturligvis begynde saa snart som man omvender sig, og vedvare saa længe man lever. Men at studere Gud betyder ikke at studere om Gud. Vi skal studere Gud igjennem hans Ord. Derved skal vi erfare den Kraft, som vi saa saare trænger for at udrette noget i Guds Rige paa Jord.

Lad os ogsaa her bemærke, at det er ingen Hjælp i at tale slige Ting til en ugudelig; thi han kan ikke forstaa hvad det betyder. Derfor maa vi under alt dette huske, at det første og mest nødvendige er at give vort Hjerte og Sind til Gud.

* * *

Lørdag Aften den 16de Nov. var Studenterne samlet for at samtale om Guds Ord.

Man knyttet sine Bemerkninger til Math. 27, 26, og følgende Tanker vil udgjøre Hovedindholdet.

Der er mange Tanker som dukker op, naar vi skal til at studere dette saa vigtige Spørgsmaal. Siden Jesus er den omtvistede Person her, skal vi først spørge, hvad tror du det betød for Jesus, Kongernes Konge og Herrernes Herre, at blive dømt af en Hedning? Han, som var et med Gud, hvem Faderen havde overgivet Magten over alt

Digitized by Google

Kjød, lod sig fornedre, saa at han lader en Hedning afgjøre sin Skjæbne.

Men ogsaa for Pilatus havde det en stor Betydning. Han havde faaet Magt over Jesu Liv. Han følte, at dette var en uskyldig Person, som her stod foran ham, men hvad skulde han gjøre? Skulde han lade ham løs og derved aabenlyst stille sig paa Jesu Side, saa havde han Folkets og kanske ogsaa Keiserens Ugunst. Hvem skulde han adlyde, Folket eller sin egen Overbevisning?

Paa den anden Side stod ogsaa Folket her ligeover for et stort Valg. Gud styret det ogsaa saa vist, at der skulde blive et Valg ogsaa for dem. Ogsaa de havde at vælge mellem Jesus og menneskeligt Venskab, mellem Menneskeslægtens bedste Ven og dens værste Fiende.

Men dersom dette Spørgsmaal havde været noget som tilhørte Fortiden, og som ingen Betydning havde for Nutiden, se da vilde det jo være Daarskab at spendere Tid og Tanker paa et saadant Emne. Dette er imidlertid ikke Tilfældet; thi dette samme Spørgsmaal blir reist igjen og igjen. Det er et Spørgsmaal som du og jeg maa besvare hver Dag. Og Jesus kan ikke udelades af noget afgjørende Spørgsmaal; vi kan ikke komme forbi ham uden at afgjøre vort Standpunkt imod ham. Vi blir nødt til at bestemme os om hvad vi vil gjøre med ham. Jøderne gjorde et Feilgreb, naar de korsfæstede Jesus; han kom igjen stærkere end nogensinde, og Straffedommen var forfærdelig. Om du har fornegtet Kristus til idag saa kommer han igjen; men vær forsigtig, at han ikke snart kommer med Straffedom.

Dette er et meget personligt Spørgsmaal vedrørende hver en, som læser det. Og en Følelse af Skyldighed maa uden Tvivl være merkbar, naar Gud gjennem sit Ord spørger: „Hvad vil du gjøre med Jesus?" Jesus vil borttage al din Synd, dersom du vil lade hans store Værk blive udført i dit Hjerte. Modtag ham som din personlige Frelser fra Synd, Død og Satans Rige, og du skal ved ham modtage den Fred, som overgaar al Forstand.

Mr. Martin Hall var valgt til Leder for de to følgende Møder.

Pastor O. O. Bergh fra Volga, S. Dak. besøgte Seminariet og overvar flere Klassetimer Fredag den 22de November.

Fra M. O. Wee.

Ombord paa „Dronningen" paa Vei til Kristiania.

Jeg tænkte at sende just en liden Hilsen „hjem".

I syv lange Uger sad vi ved Sygesengen. Trist!—aa nei,—det var jo noget „vor himmelske Fader" saa nødvendigt for os, og derfor bør vi være tilfreds. Men, lad mig faa Lov at tilstaa: Det falder langsomt for mig at lære den himmelske Kunst at være tilfreds paa „Skyers og Mulms Dag!" Jeg burde været et Stykke paa Vei iallefald, og dog—kun Barn endnu.

Før vi forlod Bergen, tog jeg en Snartur op til Voss. Det traf til at blive en isollys, stille Dag. Vossebanen maa siges at være et Mesterstykke i Retning af Ingeniørarbeide. Tænk 48 Tunneller paa en Strækning af omtr. 10 norske Mil. Nu er Banen: Bergen—Kristiania omtrent. færdig. Paa denne Strækning er en Tunnel, der i Længde staar som No. 3 i Verden. Det er Gravhalsen Tunnel, et Stykke op fra „Vangen", over 5000 Fod.

For at faa saa god Udsigt over Bygden, som muligt, strævede jeg mig op til Hjelle. Aa nei, for et „Utsyn!"—Der ligger Bordalen til høire, med Himle øverst op.—Er det sandt, som jeg engang hørte en Predikant forklare, at jo høiere op, desto nærmere Himlen, da har Folk fra Himle, i denne Henseende, et Previlegium fremfor de fleste af vor Jords Beboere. En ældre Kvinde, Martha Himle, bad mig hilse Thostein, (Missionær Himle) saa meget. Jeg udfører herved Hvervet.—Saa har vi „Vangen" der langt nede, med Bærstrand og Vossestrand nordover saalangt Øiet naar. Mægtige Fjelde, bagenfor og over paa anden Si-

Digitized by Google

de, medens dybt nede, lidt tilvenstre, ligger Vandet og dirrer, som „Øiet blankt af Graad"; ovenover ligger „Hvælvingen", azzurblaa, blød, skjærmende over den store Stilhed. Jeg kjendte mig som i Helligdommen. Og Gud var nær! Aa, hvor Herren dog har ligesom ødslet med Herligheder paa vort Fædrelands Natur. Gid det var mere forstaaet, og mere Ære bragt ham derfor!

Konowsagen sætter fremdeles Sindene i Spænding herhjemme. Først kom Kirkeministerens Opfordring til Past. K. om at resignere. Dette negtedes. Saa kom Tiladelse fra Ministeriet og Biskopen til ham at faa fortsætte med at prædike, men ikke forvalte Sakramenterne. Nu ser jeg, at Sagen skal ind for Domstolene. Endel Medlemmer af Sandvikens Menighed har taget Sagen op. Haaber dog, at Sandheden tilslut maa komme frem i denne saa alvorlige Sag. Forbausende er det at finde saa mange „af Folket" endog stille sig ved Fornegterens Side. En Sognepræst Kløvstad har offentlig erklæret sig enig med Konow. Næsten alle ledende Aviser staar paa hans Side!

* * *

Saa de „Private Nadverdforeninger." Jeg befrygtede „Splittelse blandt Brødre"; det er skeet. Hoslagte Udklip fra „Hjemlandsposten" vil maaske være af Interesse:—

En Protest og Advarsel.

Nedenstaaende er sendt os fra Aalesunds Indremission:

Som bekjendt har endel Indremissionsvenner, med det vestlandske Indremissionsforb.s Organ „Sambaandet" i Spidsen optaget som et Slags nyt Program i Indremissionen Arbeidet for Statskirkens Opløsning, Sakramenternes Adskillelse fra Kirken og Gudstjenesten o.s.v.

Nylig har den vestlandske Broderring besluttet at begynde at forvalte Nadveren omkring i private Huse og opmuntre Folk dertil i Strid med gjeldende Lov og uden at oppebie Kirkestyrelsens Svar paa et Andragende desangaaende.

Da det tildels har faaet Udseende af, at omtrent hele Kristenfolket paa vore Kanter er enigt heri og—da vi frygter for, at dette Arbeide kan faa skjæbnesvangre Følger for Guds Riges Sag iblandt os, føler vi det som vor Pligt at udtale, at vi ikke kan slutte os til forannævnte Anskuelser, ligesom vi med Sikkerhed kan sige, at langtfra alle Indremissionsvenner paa vore Kanter og paa Vestlandet i det hele er enige heri.

Det er tvertimod saa, at en stor Del—visselig den største Del af det kristelige Lægfolk paa Vestlandet—(Østlandet vil vi ikke tale om her)—ikke kan dele det Syn, som i den senere Tid saa sterkt er kommet tilorde i „Sambaandet" og delvis tillige i Brochurer om disse Ting.

En nærmere Motivering af vort Standpunkt vil her føre for vidt.

Navnlig er der mange, som nærer de alvorligste Betænkeligheder ved at optage disse Ting i Indremissionsarbeidet.

Indremissionens Opgave har man altid tidligere ment var at forkynde Fredens Evangelium til Frelse for Syndere, ræcke syge og døende dette Livets Ord, lindre timelig Nød osv.,—altsaa en Fredens Gjerning. Dette er Stridsspørgsmaal. Om disse vil der blive Rivninger.

Indremissionen skulde tjene til at samle Guds Folk. Hvor det trænges at staa samlet ikke mindst i vore Dage! Dette vil ikke samle, men sprede og splitte.

Der er en ny og fremmed Retning, man vil arbeide ind i vor Indremission ved dette. Vi kan ikke være med at støtte den, ligesom vi ønsker i broderlig Kjerlighed at advare andre derimod.

Vi tror, dette er en farlig Brandfakkel, som vil fordærve Indremissionsarbeidet.

Brødre og Søstre! Lad os holde os til de gamle prøvede Stier ogsaa i dette Arbeide.

Lad os alvorligt stræbe efter det, som kan tjene til Fred og indbyrdes Opbyggelse, Rom. 14, 15.

Og lad os alvorligt betænke Ansvaret ved at rive Broderfamfundet i Stykker!

Digitized by Google

Aalesunds Indremissionsbestyrelse i Aug. 1907.

M. Syltevik,	Fr. Høeg,
Henr. Th. Hansen,	M. Aanning,
E. Rasmussen,	H. J. Gjørtz,
S. E. Slyngstad,	H. O. Monsen.

Fra Bedstefader.

Den ærværdige gamle Stridsmand i Herrens Hær der oppe i Bardo, Alta, Canada, undskylder, at vi denne Gang kalder ham Bedstefader. Vi kan gjerne bøie os i Ærbødighed for en, som til en saa sjelden høi Alder har tjent med Troskab og Flid i Guds Rige. Endnu er de kristelige Vidnesbyrd, som kommer fra den Kant, lige friske og gjennemglødet af Omsorg for Sjeles Frelse. Og at Vidnesbyrdene er tro baade mod Bibelen og Bekjendelsen er især i disse Tider stort og meget at takke Gud for. De rette Sions Vægtere er ikke formange, lad derfor dem, som er, faa give Basunen en tydelig Lyd, at Folk maa vaagne og berede sig til Strid; thi Fienden sover ikke. Maa de lade sin Røst høre baade itide og utide, saalænge de skal „staa Vagt". Snart er det „Vagtskifte", og da skal den tro Vægter faa gaa til Hvile.

Fra Broder Anderson har vi modtaget et par Digt, som vil komme i „Budb" Af hans medfølgende Brev giver vi vore Læsere følgende:

„Det glæder mig at se og høre om Vækkelser paa forskjellige Steder, Overgange fra Mørket til Lyset; det er stort og glædeligt. Men Herrens Fremgangsmaade med at bringe en Synder fra den sikre Syndestand over og ind i Naadestanden, er ofte ikke saa lidet forskjellige. Gud handler med Visdom, som passer bedst for hver enkelt. Med nogle gaar det saa langsomt og stille baade i Syndserkjendelsen og Naadeserkjendelsen, saa andre vil tvivle, om de virkelig er vakt, saa der er skeet nogen Overgang. Her maa Livet aflægge Vidnesbyrd, Træet skal kjendes paa Frugten. Andre derimod føres som gjennem et Fossefald ned i Dybet og paa en ret alvorlig Maade kjender sin fordømte Tilstand, med faa Ord, de raaber af det dybe om Frelse (og det maa ske med alle). Efter kortere eller længere Tid faar de tro Naaden og blive saa opløftede i søde Følelser og liflige Fornemmelser, som om de var ude af Verden. Vistnok en stor Naade. Men det koster ikke at være kristen i denne Tid, da man blot faar nyde uden at stride. Adam knurrer ikke nu, men saa fornegtes han heller ikke. Derfor maa Tiden komme, da Følelses Liv og Kristendom maa ombyttes med Troens Kristendom og Liv; da skal Prøven staa om Troskab mod Gud og den annammede Naade, og da har ikke saa faa stanset i sit himmelske Løb. Det er altsaa disse især af de kjere nyomvendte, jeg vil erindre og paaminde med mine simple Digt. Kunde de være til Tjeneste for nogen saa tilhører den kjere Gud og Frelser ene og alene Æren derfor i Tid og i Evighed. Amen. Hilsen i Herren fra gamle, strøbelige og til Forbøn trængende B. Anderson.

Meddelelse fra Foreningskomiteerne.

De af den norske Synode, Hauges Synode og den forenede Kirke nedsatte Komiteer mødte i Minneapolis til fortsatte Forhandlinge 12te—15de Nov.

Ved sidst afholdte Møde var det besluttet, at „Omvendelsen" skulde optages ved dette Møde.

Da man ikke blev færdig paa de 4 Dage, der stod til Mødets Raadighed, besluttedes det at fortsætte disse Forhandlinger ved et Møde, der vil blive afholdt 7de—10de April næste Aar.

Forhandlingerne har været afholdt paa samme rolige og fredelige Maade som de tidligere Møder.

Maatte Herren velsigne dette for vor Kirke saa vigtige Arbeide.

Minneapolis, Minn. 16de Nov. 1907.

E. Kr. Johnson,
O. E. Brandt,
C. J. Eastvold.

Digitized by Google

Missionsläsning.

En Tur paa Missionsmarken.

Missionen paa de hawaiiske Øer.

I 1808, 30 Aar efter Opdagelsen af de hawaiiske Øer, blev en Gut bragt til de Forenede Stater af en Skibsfører fra New Haven.

Hans Navn var Obookiah, og han var af sin Onkel, en hedensk Præst, opdraget til Afgudstjeneste. Paa Østsiden af Kealakekua-Bugten, ligeoverfor det Sted, hvor Kaptein Cook blev dræbt, kan man endnu se en Kokospalme, som hæver sig over Ruinerne af et lidet hedensk Tempel. Dette Træ er plantet af Obookiah, før han endnu havde hørt noget om Jesus.

Han var en opvakt Gut, og ikke længe efter hans Ankomst saa Mr. Edwin W. Dwight, idet han gik forbi Colleges Bygningerne, ham sidde paa Trappen og græde, fordi de Lærdomsskatte, der saa frit var aabne for andre, var lukket for ham. Dwight følte Medynk med Gutten; han blev hans Lærer og blev Redskab til hans Omvendelse. Aaret efter skrev Samuel J. Mills, den nyere Missions Fader her i Amerika, til Gordon Hall, fra New Haven, og foreslog Oprettelsen af en Skole til Uddannelse af Hedningemissionærer. Skolen blev oprettet 8 Aar senere i Cornwall, Conn.; Mr. Dwight blev den første Lærer, og 5 af de 10 første Elever var fra Hawaii. Obookiah, som ogsaa var optagen ved Skolen, døde imidlertid 1818 i en Alder af 26 Aar. Dette synes at være et haardt Slag for Missionsarbeidet blandt hans Landsmænd. Men en Beretning om hans Liv og Død, som blev offentliggjort, benyttede Gud som Middel til at vække en større Interesse for Gjerningen. Hiram Bingham, en Student fra Andover, tilbød sig at gaa som Missionær til de hawaiiske Øer og fandt i Asa Thurston, en Klassekammerat, en værdig Medarbeider. Den 15de Oktober 1819 blev disse to ordinerede til Missionærer, og den 23de Oktober reiste de med sine Hustruer og 13 andre fra Boston.

Efter mere end 5 Maaneders Reise naaede de den 31te Mars 1820 Hawaiis Kyst.

De havde ventet en lang, haard Kamp med Hedenskabet, dets Menneskeofringer, dets blodige Afgudsdyrkelse og dybt rodfæstede Fordomme. Men Gud havde beredt Veien for dem.

Kun to Maaneder før var Kong Kamehameha I død, og han havde forbudt Menneskeofre under sin Sygdom og i Forbindelse med sin Begravelse. Derfor ofrede Folket 300 Hunde i Stedet. Dette første Slag mod Folkets afgudiske Skikke var altsaa bibragt af en erklæret Afgudsdyrker! Hans Søn, Liholiho, fulgte ham, men skulde føre Regieringen sammen med Kongens Enke, Kaahumanu, saalænge hun levede. Kongemoderen, Keopuolani, saa fremmede overtræde Tabu-Systemets strænge Love uden at blive straffet, ja endog indfødte i beruset Tilstand uden videre foragte dem, uden at Gudernes Vrede rammede Overtræderne. Hun blev derved overbevist om, at hendes Frygt var uden Grund, og vovede derfor at bryde de strænge Regler og spise sammen med sin Søn.

Et saadant Eksempel fandt naturligvis Efterfølgere. Andre Høvdinger og tilsidst Kongen gav efter, og nu begyndte en ubarmhjertig Tilsidesættelse af disse tyranniske Kasteforbud. De saa, at Guderne ikke straffede deres Krænkelse af hellige Love og drog naturligvis deraf den Slutning, at deres Guder kun var noget, som deres egen Overtro havde skabt. Saaledes blev Høvdingerne i Virkeligheden Anførere i Oprøret mod den nationale Religion, idet de befalede Tabu-Systemet tilsidesat, Afgudsbillederne brændt og Templerne ødelagt. Ja, selve Ypperstepræsten nedlagde sit Embede og „satte først Fakkelen hen til denne hawaiiske Bygning af en afgudisk Tro". Til ham sluttede sig mange af det lavere Præsteskab, saa at allerede før Missionærernes Ankomst Afgudsdyrkelsen var afskaffet ved Lov og hedenske Templer lagt i Aske. Kanske for første Gang i Menneskeslegtens Historie havde Afgudsdyrkelsen selv nedrevet sine Altere og en Nation bleven uden Religion. Desuden havde Gud i den Borgerkrig, som fulgte efter denne den nationale Religions Tilintet-

Digitized by Google

gjørelse, givet Kongen Seier og saaledes ligesom vedkjendt sig den nye Orden.

De nylig ankomne Missionærer fandt altsaa den gamle Religion afskaffet. Men der var intet Ønske om nogen ny Tro. Kongen gjorde Indvendinger imod at opgive Flerkoneriet og var bange for en amerikansk Missions Virkning paa de politiske Forholde. Den gamle Ypperstepræst begunstigede derimod Missionærerne, og Kongemoderen raadede til at taale dem. Paa Grund heraf fik de derfor efter 12 Dages Forløb kongelig Tilladelse til at opholde sig paa Øerne et Aar og gik iland den 12te April 1820.

En Del af dem gik til Kailau og en Del til Honolulu. Mr. og Mrs. Thurston og Dr. og Mrs. Holman boede en Tid i en liden Hytte med Straatag, som Kongen havde anvist dem. Den var mindre end 4 Fod høi, havde hverken Gulv eller Loft, hverken Vinduer eller Indbo og laa midt i en larmende og skidden Landsby. Ogsaa de, som kom til Honolulu, fandt sig blottet for alle Bekvemmeligheder. Men da de ved Herrens Styrelse blev adspredt rundt blandt Folket, gik de uden Frygt og blev bevaret fra alt ondt.

Kongen, hans Broder og hans Hustruer samt andre fremragende Personer blev deres Elever. Efter to Aars Forløb fik man Brug for Bogtrykkerpressen for at bringe Sproget i Tryk. Da det hawaiiske Sprog kun har 12 Bogstaver—7 Konsonanter og 5 Vokaler—og ethvert Bogstav kun har e n Lyd og hver Stavelse ender paa en Vokal, var det let for de indfødte at lære at læse og skrive, og en stor Del af dem gjorde hurtige Fremskridt. Derved blev ogsaa Grunvolden lagt til Oversættelser af Bibelen i Landets Sprog.

Der var flere fremmede paa Øerne, som var uvenlig stemt mod Missionen. Disse søgte at indbilde Folket, at Missionærerne kun var politiske Speidere, og at deres Nærværelse var en Fornærmelse mod den engelske Konge, der udøvede et Slags Protectorat over Øerne. De fortalte ogsaa, at Missionærerne paa Selskabs-Øerne havde plyndret Folket og gjort dem til Slaver. Disse Beskyldninger blev troet og Kongen var færdig til at vise Missionærerne bort. Men da kom i 1822 et engelsk Skib ind til en af Havnene. Det havde ombord to Høvdinger fra Selskabs-Øerne, der var paa Veien til Markesas-Øerne som Missionærer, og desuden en Deputation af Englændere, som paa en Missionsreise havde besøgt Øerne. Og hvem kunde vel bedre fortælle, hvad Missionen havde udrettet paa Selskabs-Øerne end disse to Høvdinger. Og hvem kunde bedre skildre den engelske Regjerings Følelse, end disse Mænd, som kom fra England? Saaledes blev da de falske Beskyldninger gjendrevne og Missionens Fiender blottede.

Imidlertid gjorde den afdøde Konges Enke en Tur rundt paa Øerne for at opsøge og ødelægge Afgudsbilleder; Salmer blev skrevne i Landets Sprog; i 1823 lærte 24 Høvdinger, Mænd og Kvinder at læse og skrive, og Missionærernes Antal blev forøget. Samme Aar døde Keopuolani, den første omvendte og døbte. I denne Datter af en kongelig Slægt, en Konges Hustru og to andre Kongers Moder, begyndte den hawaiiske Kirke synlig at eksistere. Hun forbød de almindelige hedenske Vederstyggeligheder ved sin Død, og fra den Dag af skriver sig deres stadige Forfald. I det samme mindeværdige Aar gjorde Kong Liholiho med sin Hustru og to Høvdinger et Besøg til Amerika og England. I det sidste Land blev hele Selskabet angrebet af Mæslinger, og Kongen og Dronningen døde. Liholiho havde allerede, før han forlod Hjemmet, bekjendt sin Tro paa Kristendommen, deltaget i den offentlige Gudstjeneste og opfordret sit Folk til at gjøre det samme. Ved hans Død blev hans Faders Yndlingshustru Regent, og hun gav Evangeliet og de kristne Skoler en kraftig Understøttelse.

Og saa kom dertil et alvorligt Slag mod Hedenskabet, idet en Kvinde, ved Navn Kapiolani, brød det Tabu, som var lagt paa Vulkanen Kilaueas Krater, hvor den store Gudinde Pele sagdes at bo, og derved viste Folket det grundløse i deres Overtro.

Denne Kapiolani var af kongelig Slegt og gift med en af Rigets mest anseede

Digitized by Google

Mænd. Da Missionærerne i 1820 første Gang saa hende, sad hun paa en Sten og salvede sit Legeme med Olje. Dengang var hun en overtroisk og Sanseligheden hengiven Kvinde, som havde to Mænd. I 1825 var hun endnu ikke døbt, da Missionærerne var meget forsigtige, skjønt hun gierne hørte Evangeliet og elskede det af Hjertet, havde opgivet sit Dobbeltægteskab, og ved sin anstændige Klædedragt og sit renligt og vel indrettede Husvæsen havde bevist, at Kristendommen ogsaa havde begyndt at udøve sin civiliserende Indflydelse paa hende. „Naar jeg hører predike om Kristus" sagde hun allerede dengang, „gaar min Aand ud til ham, og naar jeg hører om Himmelen, gaar min Aand til Himmelen. Den gaar og kommer og gaar igjen og saa fremdeles". En anden Gang sagde hun: „Jeg har to Sjele, en god og en ond. Den ene siger, at Gud er meget god; den elsker Gud og beder til ham og elsker Jesus og elsker Predikenen og Samtalen om guddommelige Ting. Den anden siger, det nytter ikke at bede til Gud, at gaa i Kirke og helligholde Søndagen".

Nu, denne dengang endnu ikke døbte Kvinde,—om hvem Missionærerne da hun i 1841 døde, erklærede, at hun havde været den mest afgjorte og dannede Kristenkvinde paa Hawaii,—besluttede ved en kjæk Handling at bortskaffe den overtroiske Frygt for Pele. Hendes hele Omgivelse, ogsaa hendes Ægtefælle, modsatte sig den dristige Plan; men Kapiolani svarede: Omkomme jeg, saa kan I tro paa Pele; men hvis ikke, maa I omvende eder til Evangeliet", og begav sig paa Veien.

Da hun kom til Ildbjergets Fod, traadte en af Peles Prestinder truende i Veien for hende og stillede hende den sikre Død i Udsigt, hvis hun uden Sonoffer vovede at betræde det hellige Bjerg. „Hvem er du?" spurgte Kapiolani. „En, i hvem Gudinden bor", lød Svaret. „Saa er du vis og kan lære mig; kom, sæt dig hen til mig". Med disse Ord bød Kapiolani hende nogle Forfriskninger; men Prestinden erklærede: „Jeg er din Gud, jeg vil ikke nyde noget". Derhos holdt hun i sin Haand et Stykke Tapa, en Slags Tøi, lavet af Bast, og sagde: „Det er Gudinden Peles Palapala (Skrift)". „Saa læs det da for os". Efter lang Vægring holdt Kvinden Tøistykket for Ansigtet og mumlede en Strøm af uforstaaelige Lyd, idet hun sagde, at dette var Gudernes Sprog. Da hun var færdig, tog Kapiolani en af de netop trykte Bøger frem og sagde: „Jeg har ogsaa en Palapala ligesaa god som du. Nu vil jeg læse for dig et Budskab fra den sande Gud, som ogsaa du skal kunne forstaa". Da hun havde læst og tillige forklaret det læste, bøiede Prestinden Hovedet og erklærede, at Gudinden havde forladt hende.

Opmuntret ved denne første Seier og ved en Missionærs Komme, som havde hørt om hendes Foretagende og vilde ledsage hende, steg Kapiolani, fulgt af en Skare indfødte, nu op paa Bjerget og ilede lige hen til Kraterets Rand. Her vendte hun sig til sit Følge og sagde i en rolig, alvorlig Tone: „Jehova er min Gud. Han er det, som har antændt disse Flammer. Jeg frygter ikke for Pele. Hvis Peles Vrede gjør mig noget ondt, saa kan I frygte for hendes Magt. Men hvis jeg er under Jehovas Beskyttelse, paa hvem jeg stoler, og han bevarer mig, idet jeg bryder Peles Tabu, saa har I at frygte Jehova, Hærskarernes Herre, og at tjene ham alene. Alle Hawaiis Guder er forfængelige og intet".

Derpaa gjød hun Vand i den bølgende, glødende Masse og lod sin Lovsang til den levende Gud blande sig med de fra Krateret udstødte Dampes Brusen og Hvislen.

Med taknemmeligt Hjerte vendte den kjække Kvinde uskadt tilbage fra den frygtede Gudebolig. Det gamle Trældomsbaand var brudt. Vistnok kunde vel ogsaa senere nu og da en af Peles Prestinder true Folket med Gudindens Vrede, fordi det antog Kristendommen. Men disse Trudsler virkede ikke mere. Kapiolanis Gang til Kilauea havde fordrevet Frygten fra Hawaiiernes Hjerter og derved væsentlig lettet Evangeliets Indgang. Daggryet begyndte at vise sig paa Hawaii.

Fra nu af gik det fremad med raske Skridt. Paa flere af Øerne blev der samti-

Digitized by Google

dig en Vækkelse, som forbausede Missionærerne. I Kawaihae paa Hawaii samledes saaledes i 1826 10,000 for at høre Evangeliet. Skoler var oprettet i hvert Distrikt paa Øerne med 400 Lærere og 25,000 Elever, mest voksne.

I 1839 blev hele Bibelen givet Folket i dets eget Sprog, og Udbredelsen af den hellige Skrift fremmede naturligvis Evangelisationsverket i høi Grad. Tre Aar senere var Antallet af dem, som bekjendte Kristus, steget til 19,210—næsten 16 Gange større end 5 Aar før. Fra 1838 til 1841 blev der fra to Distrikter, hvis hele Befolkning ikke var mere end 14,000, optaget i Kirken 8,000.

I Aaret 1860 skrev en retslærd fra Boston, ved Navn D a n a, som tilhørte den engelsk-episkopale Kirke, i „New York Tribune" om Missionsarbeidet paa Hawaii saaledes:

„Det er ikke noget ringe, at „American Board's" Missionærer i mindre end 40 Aar ar lært dette Folk at læse, skrive, regne og sy. De har givet det et Alfabet, en Grammatik, en Litteratur, oversat Bibelen, saavelsom forskjellige opbyggelige, belærende og underholdende Skrifter i deres Sprog og bragt det dertil, at Antallet af dem, som kan læse og skrive, og forholdsvis større end i Ny-England. De indfødte, hvem de ved sin Ankomst fandt som halvnøgne vilde, der levede i Brændingen og i Sandet, ernærede sig af raa Fisk, var hengivne til Sanselighed og trykket af despotiske Høvdinger—kan de nu se anstændig klædt, levende i ordentligt Ægteskab og flittigere benyttende Gudstjenesten end Massen af Folket i Hjemmet.

De mest fremragende Kanaka deltager i Ledelsen af de offentlige Forretninger i det konstitutionelle Monarki, under hvilket de lever; de har Sæde paa Dommerbænken og i den lovgivende Forsamling, eller de beklæder Stillinger som Lokalembedsmænd."

Efterat han derpaa har givet en Skildring af Missionærernes Arbeide særlig fra dets civilisatoriske Side, opregnet de forskjellige Dannelsesanstalter, som de har kaldt tillive, og taget dem i Forsvar mod de uretfærdige Angreb, som de har været udsatte for, fortsætter han:

„Ganske vist har Missionærerne havt Indflydelse paa Kongerigets Lovgivning, og det er en Lykke, at de har havt det. Paavirkning fra en eller anden Side var Betingelsen for de indfødtes Udvikling. Havde ikke Missionærerne faaet Overmagten blandt de fremmede Kjøbmænd og Haandverkere, saa vilde en Haandfuld fremmede have udpresset og ødelagt alt. Som Sagerne nu staar, har jeg intetsteds i Verden fundet saa strenge og dog saa fornuftige og godt gjennemførte Forordninger med Hensyn til Udsvævelser. Regjeringen og de bedste Borgere staar som en god Genius mellem Folket og dets Beleirere Hær. Hvad endelig det indre af Øen angaar, saa kan en reisende med Penge gjennemvandre de vildeste Egne uden nogen Ledsager. Da jeg netop kom fra Californiens Bjerge, var jeg forsynet med det der saa nødvendige Belte og alt som hænger derved; men jeg saa snart, at saadanne Forsvarsmidler var noget uhørt paa Hawaii. Derimod fandt jeg ikke en Hytte uden Bibel og Sangbog og Husandagt, og Bordbøn er saa almindelig som i New-England for 100 Aar siden".

I 1863 anfaa „American Board" sin Mission for endt og overgav indtil 1870 sine 56 Menigheder til „Hawaiis evangeliske Forening", som skulde føre Arbeidet paa Øerne videre og ligeledes drive Mission paa Marquesas-Øerne og i Mekronesien, dog saaledes, at en amerikansk Missionær skulde staa i Spidsen. Dette skjæbnesvangre Misgreb stillede de indfødte Præster Opgaver, som de endnu ikke var voksne, skadede ikke alene den ind e Udvikling, men reducerede ogsaa Antallet af Menighedslemmer, som nu er sunket ned til 15,000 En stor Del blev lokket over til den romersk-katolske Mission, som havde trængt sig ind, en mindre Del blev vunden for den anglikanske Mission. Ogsaa Menighedernes sædelige Tilstand er lidet tilfredsstillende; dog synes der i den senere Tid at være Tegn til Forbedring.

Blandt de indvandrede Japanesere og Kinesere missioneres der ikke uden Frugt baade af Hawaiis ev. Forening og af Anglikanerne og af japanesiske Predikanter.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Hvorledes kan Missionsinteressen vækkes og vedligeholdes hjemme?

(Af C. W. Landahl.)

Den samlede Konferents er enig om, at Spørgsmaalet er af allerstørste Betydning. Med os staar den hele Guds Menighed: Og vi staar paa Bibelens Grund; thi hvorledes skulde Hedningerne komme til Troen paa den Herre Jesus og bli salige, hvis ingen sendte ud Missionærer til at forkynde dem det frelsende Evangelium.

Vi ved af Historien, at den rette Løsning af dette Spørgsmaal bragte Evangeliets glade Budskab med Fred til vore Nationer i Norden.

Gud skal ha evig Tak derfor! Og vi bærer de hellige Mænd og Kvinder i kjær Erindring, som for vore Fædre ofrede Liv og Blod.

Ja, vi takker Gud med Taarer, fordi han saa i Mørkundhed ned til vort Folk. Han kunde jo den Gang ha styret Evangeliets Redningsbaad mod det fjerne Østen og ladet vore Nationer sidde i Hedenskabets Bælmørke. Og derfor kristen Sjel i Hus og Hytte, tak din kjære Gud!

Den vantro Verden hader den kristne Mission. De er aabenbart Sandhedens Modstandere og slegter paa sin Far. Man kan ofte høre dem sige: Lad Hedningerne faa være i Fred og tilbede sine Afguder. Det er noget godt i alle Religioner. I blind Uretfærdighed beskylder man den kristne Mission for at være Fredsforstyrrere i Verden. Og man kaster med Glæde Smuds paa dens Budbærere.

En Mængde gode Kirkefolk endog er uklare over dette Spørgsmaal. Man staar og snur og vender paa det og ved ikke rigtigt hvad man skal gjøre med det. Sagen i og for sig er god nok, synes man, men den er forbundet med store Pengeudlæg. Og saa er her jo nok af Hedninger iblandt os i Kristenheden; thi den som ikke sørger for sine egne er endog værre end Tyrk og Hedning.

Ja, paa mange Steder faar man det svært travelt med at gjøre noget for de døbte Hedninger, naar det blir Tale om at sende Missionærer til dem, som sukker efter Sandhedens Lys.

Ja man kan endog møde oplyste og bra Kirkefolk, som forsøger at forsvare sin onde Samvittighed med: Vorherre er jo ikke afhængig af sin skrøbelige Skabning. Han har nok en Maade, hvorpaa han retfærdiggjør sig ligeoverfor de Hedninger, som lever og dør foruden at høre om ham. Der argumenteres, som om Evangeliet bare var til for at frelse Folk fra Helvedes evige Pine. Man tænker ikke over, at Gudsfrygt er nyttig til alle Ting, som bringer Mennesket en bundløs Velsignelse først i Tiden og siden i Evigheden.

Hedningerne er ikke gjenløst med Guld, men med Jesu dyre Blod.

Kjød og Blod gir os liden Opmuntring til at opta Hedningemissionen. Man fortæller os, at et saadant Arbeide er forbundet med mange Vanskeligheder—svære Pengeudlæg, store Forsagelser, haardt Klima og Fare for Liv m. m.

Skulde Hedningerne vente til disse Folk sendte dem Evangeliet, saa blev de siddende til Dommedag i Mørket uden et Glimt af Naadens Sol.

Nei godt Folk, noget andet maa her til!

Det er de troende, Guds Børn, Herrens kjæmpende Hær, Kraften i Verden, som ved Guds Naade baade vil og kan løse dette Spørgsmaal.

Lad os sige dette i Ydmyghed paa det Gud kan faa Ære ved os. Det er han, som virker i os baade at ville og at gjøre.

Og det er til denne Guds Menighed den syge Verden raaber: „Kom over og hjælp os.“—„Vi ønsker at se Jesus.“ Vi længes efter noget høiere, noget, der kan stille vore Hjerters dybe Længsler. „Et Suk igjennem Verden gaar.“

Og det er til denne Guds Menighed vor dyre Frelser siger: „I er mine Vidner til alle disse Ting.“ „I har annammet det for intet, giver det for intet.“ Gaar hen og gjør er alle Folk til mine Disiple.“

Digitized by Google

Og det er til denne Guds Menighed den store Hedningeapostel gir Opmuntringen: „Naar I gjør det gode, da trættes ikke, thi I skulle høste i sin Tid, saafremt I ikke trættes."

Herren gir med engang Missionsbefalingen og Missionsvelsignelsen. Han bestemte engang for alle Arbeidsfeltet og Arbeidstiden. Og nu fordrer han af sin Menighed, at den gaar og gjør det.

Med denne store Opgave følger et stort Ansvar. Men Jesus være evig Lov, som ogsaa har givet os Løfte om at være med sine alle Dage i dette Arbeide, thi paa Grund af vor egen Svaghed og den Modstand vi møder udenfra blir vi ofte trætte og saar med Graad.

Det smerter forfærdelig, naar en uegennyttig ofrer sig for andres Vel og man igjen faar Utak og Skade til Løn. Og det maatte vel været i saadan Stemning Jesus var, da han vemodig klager: Jeg vilde samle eder, men I vilde ikke!

Jesus føler med os, naar Verden møder vor Kjerlighed med Haan. Vi har hans Sympati.

Det burde være en let Sag for os at opdrive en kraftig Mission, da vi har guddommelig Støtte. Det er jo ifølge Guds Vilje.

Det burde være en let Sag enten selv at gaa eller være med og sende andre, naar vi ser paa alle Goder og Velsignelser som Evangeliet har bragt os.

Ja, jeg siger, det burde være en let Sag især for os, som ikke aldeles er kommet over Egenretfærdigheden; thi Jesus siger: Du gode og tro Tjener, du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget, gaa ind til din Herres Glæde. Vi faar det igjen med Rente.

At tjene Gud er vor Pligt. Og naar vi faar gjort alt det han har befalet os, saa er vi alligevel unyttige Tjenere.

At tjene Gud gir vort Hjerte Tilfredshed. Det gir os en salig Hvile. „Jeg elsker at gjøre din Vilje, min Gud!"

Det nye Liv med Jesus maa bære Troens Frugt. Vi tjener ham, fordi vi elsker ham.

Børn maa ofte lokkes til at gjøre Kjerlighedstjenester. Men naar de faar erfare, at det er Glæde for sig selv at gjøre andre godt, saa vil de siden søge efter Anledning til at gjøre godt.

Det er mange kristne, som endnu ikke har lært dette. Og derfor handler de lig Forældrene i Henrik Wergelands „Julenatten." De stængte sit eget Barn ude i den kolde Vinternat, da de stængte Døren til for Jøden.

Ved at være ukjerlig mod andre blir man ubarmhjertig mod sig selv.

Det er en stor Fare for Guds Folk i vor Tid. Man graver sig ned i Mammon og lukker Guds Velsignelse ude fra sig og sine.

Just idet man samler for sine graver man Sorgens Grav for dem.

Aa om man kunde tale med Basunrøst og advare Folk for Verdens Kjerlighed. Man graver sig ned i Verden og glemmer at samle Skatte for Evigheden.

Kan vi være ulydige mod ham, som var lydig til Døden for os? Aanei! „Hvad han byder eder, det gjør."

„Guldet og Sølvet Herrens er, du er ei mer end Laantager."

Er det ikke en kjer Pligt at tjene Gud og arbeide for at andre kan komme til Gud?

Til sin Gjerning udvælger Herren sit eget Folk, Mænd og Kvinder efter sit eget Hjerte.

Efter at Herren havde ledet den første kristne Menigheds Opmerksomhed paa den hedenske Folkeverden og virket Missionsinteressen hos dem, saa tar de fat paa dette Arbeide for Alvor

„Men da de holdt Gudstjeneste og fastede, sagde den Helligaand: Udtager mig dog Barnabas og Saulus til den Gjerning, til hvilken jeg har kaldet dem.

„Da fastede de og bad og lagde Hænderne paa dem og lod dem gaa."

Gud begyndte sin egen Hedningemission. Ja, den var jo begyndt ved Jesus, og ved Aanden udsendte han de to første Apostle „langt borte til Hedningerne."

Og Hedningerne annammede Ordet de hørte, thi Herren aabnede for dem Troens Dør.

Digitized by Google

Naar Modermenigheden fik høre at deres Arbeide bar rige Frugter, saa blev de glade og lovede Gud. Det blev smaat for en Del Jødekristne, da samledeHedningekristne Gaver og sendte med Apostlerne op til Jerusalem til de hellige der. Og med Gaverne fulgte deres Forbønner.

Saadan ser vi, at Modermenigheden den Tid ganske straks fik Glæde og Velsignelse af sin Hedningemission.

Det er ingenlunde som mange mener, at den indre Mission eller andre kristelige Foretagender hjemme taber noget ved at den ydre Mission omfattes med større Interesse. Nei, tvertimod! Er det ikke nok Midler i Verden?

Og de som gir mest til den ydre Mission gir kanhænde mest til det kristelige Arbeide hjemme.

Ja, man tar Feil, naar man paastaar, at Hedningemissionen æder op noget for de fattige, som bygger og lever i Kirkens Skygge hjemme.

Vi spør: Hvorledes kan Guds Menighed vækkes til fuld Erkjendelse af sin store Opgave at sende den saliggjørende Sandhed til dem, som sidder i Vankundighedens Mørke?

At svare paa det med Ord er jo en let Sag, men en anden Ting blir det at besvare det i Handling.

Aanden, som varmede Apostlernes Hjerter for Hedningemissionen, „han er ligedan idag."

Uden Aand blir der intet Liv. Det maa bli en Guds Gjerning i vore Hjerter.

Guds Menighed maa bli bedugget med himmelsk Kjerlighed.

Kristi Kjerlighed driver mig, sa den store Hedningeapostel.

Hjerterne maa gjennemglødes af denne guddommelige Kjerlighed.

Og som det staar:

„Op da med Hjerte, Mund og Haand!
Intet vi her burde spare:
Hjertet lad fyldes af den Aand,
Som faldt paa Vidnernes Skare!
Munden fortælle alle Mand:
Nøden er stor i Hedningeland,
Broderhaand burde vi række!"

Egoisten maa falde bort og det nye Menneske, dannet af den Herre Jesus træder frem.

Da siger man med Paulus: „Jeg skammes ikke ved Kristi Evangelium; thi det er en Guds Kraft til Saliggjørelse for hver den, som tror." Da blir man, som han, alles Skyldner. Da ser man paa Menneskets Værd udfra Guds evige Kjerlighed. Da blir ikke Missionsfeltet for stort fra Jerusalem til Rom for en Arbeider. Da blir det Fart i hver Nerve for Jesus og Verdens Vel.

Paa Kristi Kjerlighed hviler Missionen. Det var paa Jesu Befaling, at Disiplene skulde gaa ud i al Verden med Evangeliet. Og det var, fordi at Jesu frelsende Kjerlighed til den faldne Menneskeslegt skulde bli bekjendt til Jordens Ender, blødgjøre Syndernes Hjerter og føre dem tilbage til Gud.

Oprindelig var det godt og fuld Harmoni i Verden. Da var Mennesket hos Gud, og man behøvede ikke at missionere.

Men saa kom Synden i Verden og bortførte Mennesket fra Gud.

Og med Fangenskabet i Synden fulgte Vankundighedens og Overtroens Mørke.

Da var det alene Kristi Kjerlighed, som kunde bryde Syndens Vælde, løfte Verden fra dens Ruiner, gjenvinde det tabte Paradis og føre Mennesket tilbage til Gud.

Men Synden ophørte ikke at eksistere. Og dens Irlys vildleder dyrekjøbte Sjele fremdeles, derfor er det, at Jesus nu gjennem sin Menighed, Missionen spreder Sandhedens Lys, hvorved Syndere kan finde Veien til sin Frelses Gud.

Guds Husholdning grunder sig paa Kjerlighed. Og derfor maa de, som skal sende og de, som skal gaa være drevne af Jesu Kjerlighed og fyldte med Guds Aand.

Men hvorledes faar en denne Kjerlighed? Jo, jeg fik se, at Gud elskede mig, da jeg endog hadede ham, at Jesus gav sit Liv for mig, den retfærdige døde for den uretfærdige. Det greb om mit Hjerte og prædikede for min Samvittighed.

Da raabte jeg til min Gud i Nøden,
Han frelste mig og Mørkets Lænker
braft.

Digitized by Google

Da drog han mig ind til sig og glemte af Kjerlighed, at jeg var en Synder, og han varmede mig med sin evige Kjerlighed. Jeg blev benaadet og en Straale af hans Billede trængte ind i mit Hjerte, og med engang vaagnede der Missionslængsel.

Kunde jeg lade være at elske ham igjen? Nei, jeg maa binde Kranse om Jesu Kors og med Liv og Sjel søge at vinde andre for ham.

Kjerlighed drev Jesus til sin Mission. Kristi Kjerlighed drev Paulus til at ofre sig for Missionen.

Den samme gamle Kjerlighed burde være nok for Guds Menighed idag til at vække og vedligeholde en sund og livlig Interesse for Missionen.

Men hvoraf kommer det saa, at man saa ofte maa tigge Folk om Midler til at drive Missionen med?

At gi til Missionen er en Del af vor Gudsdyrkelse. Og det burde være ligesaa magtpaaliggende for os at gi til den ydre Mission, for at sprede Evangeliets Vellugt blandt Hedningerne, som det er at bygge vore egne Kirker, Skoler, Hospitaler, Børnehjem m. m. hjemme.

Aarsagen til denne forfærdelige Kulde man møder inden Kirken paa mange Steder, maa rimeligvis komme deraf, at man mangler Jesu Kjerlighed.

Der hvor man mangler Grundbetingelsen, der kan det ikke være Tale om ret Missionsinteresse. Og selv om en Slags Begeistring kunde vækkes for Missionen, saa vil den ikke kunne vedligeholdes.

Man har nok eksperimenteret med det, men til lidet Gavn for Sagen.

Lad mig betone, at vore Hjerter først maa være ret for Gud, saa følger vore Gjerninger med.

Til Vorherre bør man gi det man faar tro er ret, efterat man faar overveiet det indfor Gud i sit Hjerte.

Vorherre er ikke en Tigger, som vi kan kaste til lidet eller meget efter eget Behag. Den Synd begaaes daglig desværre af baade troende og vantro.

Skulde Vorherre fordre mindre af den nye Pagts Folk end af det gamle? De gav ham Tiende.

Det er sandt, vi er ikke under Loven, men under Naaden. Men ingen har Ret til at bruge Guds Naade til Skalkheds Skjul.

Gav de Tiende, hvad burde ikke vi da gi ham? I det mindste saameget. Ja, dobbelt!

Det er ikke raadelig at handle mod sin Samvittighed, men gi Gud det Guds er!

Havde Kirken fortsat i den apostoliske Missionsiver, da havde al Verden hørt om Frelseren for længe siden. Og dersom Kirken idag gjorde, hvad den kunde, saa vilde Hedningerne faa høre om Jesus i denne Generation.

Hvad kan man ikke gjøre, naar man bare vil?

Til Borgerkrigen i Amerika gav man sig selv med sit Gods.

En rig Kristianiakjøbmand lovede hele sin Formue til Norges Forsvar sidste Sommer.

Hvorledes var ikke den amerikanske Ungdom villige til at ofre sig for sit Land og hævde dets Ære i den spansk-amerikanske Krig? Intet Offer var da for stort. De var villige til at dø.

Er vi villige til at ofre, ja endog dø for Guds Rige, dets Udbredelse og Ære?

I det tilbagelagte Aarhundrede er der opbrugt 125 Millioner, omkring 200 Skibe og 400 Menneskeliv er sat i et Foretagende, der endnu ikke har havt noget tilfredsstillende Resultat. „Og hvad gavner det den usalige Verden, om man fandt Nordpolen?"

Om dette havde været brugt i Missionens Tjeneste! Hvilken Velsignelse vilde det ikke ha været for Nationerne!

Aa, var en levende interesseret i Missionen. da vilde vi ikke behøve Lokkemidler til at samle Missionsbedrag med.

Det er smukt at samle Missionsæg, føde Missionsgriser, sætte tilside Agerstykker for Herren, danne Foreninger, holde Fester, Auktioner og Bazarer, samle Bidrag ved Kjædebrev, ta op Subskriptioner, paa Sygesengen love Gaver, skrive Testamenter m. m.

(Fortsættes.)

Digitized by Google

Fra Himle.

Shanghai, 24de Okt. 1907.

Kjere Br. C. C. Holter!

Guds Naade og Fred.

Kun denne lille Hilsen til dig og øvrige Venner, at vi lykkelig og vel igaar Formiddag steg iland i Shanghai. I Kobe, Japan, blev vi overført til Dampskibet „Yarra" of „The French Mail", der bragte os de 763 Mil, vi havde igjen, hid. Vi tog ind hos de kjere Rydbergs, som ventet os. Her laa der kjere Breve og Telegram fra Vennerne i Fancheng. Til vor Glæde er alt vel deroppe.

Past. Dæhlen er her for at møde den F. K. Udsendinger. Jeg hører, at Pastor Thorp blir stationeret i Hankow. Den Kasse du sendte med mig til Rønning og den „Safe", jeg kjøbte i Seattle for Missionen, maa gaa igjennem Toldvæsenet. For at gjøre endel Opkjøb baade for os selv og Vennerne maa vi stanse her nogle Dage. Skal se at sende et par Ord ogsaa fra Hankow.

Hjertelig Hilsen. Th. Himle.

Jøderne

har fundet et Fristed i Amerika Og hid kommer de i tusindvis hvert Aar og slaar sig ned i Storbyerne. Det ser dog ud til, at hvad de her vinder materielt, taber de religiøst. Størsteparten af den jødiske Ungdom har ingen Forbindelse med Synagogen. Af New Yorks 700,000 Jøder staar de 600,000 udenfor enhver Forbindelse med Synagogen. De lever altsaa uden nogen religiøs Paavirkning. Men at baade de religiøse og de irreligiøse paavirkes af de eiendommelige amerikanske Forhold, er der mange Beviser paa. Markskrigeriet er saaledes lært til Fuldkommenhed.

Et par Eksempler vil vise det.

I en Musikbal i New York bekjendtgjorde en ung jødisk Taler sit Møde næste Aften paa følgende Maade:

„Imorgen Aften skal dere faa se vor Fader Abraham foretage en „Cake-walk" med vor Moder Sara.

Dere skal faa høre David, Israels liflige Sanger, synge en „Rag-time" Sang.

Aaron, Ypperstepresten, vil balancere paa stram Line.

Anna og hendes syv Martyrsønner vil optræde i en „Vaudeville".

Følgende er en ordret Oversættelse af en Bekjendtgjørelse, som sidste Vinter uddeltes i tusindvis i Gaderne i New Yorks Ghetto:

Ekstra! Ekstra!

Uhyre Massemøde

Den Syvende Adav

Onsdag 6:30 P. M.

En saa stor Sammenkomst har aldrig fundet Sted i New York før.

Vor hellige Rabbi Moses.

Fred være med ham!

Mesteren, Vidunderet, Rabbien, Byens Fader,

Rabbi Rifkind

vil holde en Prediken, hvis Mage aldrig har været hørt og som vil glæde hele New York.

Alle er velkomne.

I Synagogen tilhørende The United Brethren, People of Curland,

195 Eldridge Str.

Forsøm ikke Anledningen."

Paa Foden af Bekjendtgjørelsen er tilføiet følgende Notice:

„Den store Rabbi Rifkind er den flinkeste Omskjærer i New York. Saaret læges i tyve Timer. Han er ogsaa Raadgiver i Lovspørgsmaal, gir Skilsmisse, udfører Vielse osv. Hans Bopæl er 11 Eldridge Str.

Undertegnet Komiteen."

Kirken maa skynde sig, skal den holde Trop med de nedrivende Magter inden Jødefolket i dette Land.

Somme, der bærer Luthers Stempel paa sin Kristendom, taler ikke saa lidet inod og forfølger aandelige Vækkelser. Men hvorledes var det, var ikke Luther selv en Vækkelsespredikant af første Klasse og opstod der ikke aandelige Vækkelser, hvor han virkede?

Digitized by Google

Kom til Mødet!

Hvilket Møde? Indremissionsmødet, som holdes i Immanuels og Østre Immanuels Menigheder i St. Paul, Minn. 3die til 5te Dec. Vennerne i disse Menigheder og andre beder indstændig om, at mange af Guds Folk maa indfinde sig til dette Møde. De har stærk Følelse af, at det Arbeide, de staar i, er baade stort og tungt, og at de trænger Brødre til at løfte med sig baade i Bøn og i Fællesarbeide. Du vil blive godt modtaget, faa frit Ophold og finde mange Brødre paa Veien til Faders Hus med de mange Boliger og med hvem du kan takkende og bedende synge Evangeliet om Jesus og forkynde hans Dyder, som kaldte dig fra Mørket til sit underfulde Lys. Kom i Herrens Navn! Kom med Bøn om rig Naade over Mødet!

G. C. Gjerstad.

Fra Arbeidsmarken.

Past. A. A. Dahl har afslaaet det Kald, som han for en Tid siden fik fra Past. Klevelands forrige Menigheder i N. Dak.

Ved Menighedsmøderne i østre og vestre Immanuels Menigheder, St. Paul, den 18de og 19de November optoges ialt 73 Sjele.

Past. J. M. Wick fra Toronto, S. Dak. predikede Søndag den 10de Nov. i Nazareth og Trefoldigheds Kirke ved Radcliffe, Ia.

Broder H. A. Hanson fra Grafton, N. Dak., som udover Høsten har virket med Guds Ords Prediken paa forskjellige Steder i Wis., har sidst været i Madison en Uges Tid og Folket der har været flittige til at samles til Møderne.

Søndag den 3die Nov. predikede Past. A. A. Dahl fra Taylor, Wis. i Past. Okerlunds Kirke i Fairdale, N. Dak. Fra 5te til 8de Nov. besøgte han Slægt og Venner ved Battle Lake, Minn. og predikede ogsaa der nogle Gange.

Mærk dette! Om nogen har Indsendelser for „Budb." som særlig egner sig til at læses i Julen, eller som Nytaarsbetragtninger, vil de være snil og indsende saadant om muligt inden den 15de December. Mindre Stykker kan man kanske faa ind om de kommer lidt senere.

Fra Bellingham, Wash., berettes, at Pastor J. Torval Norbys Moder i Port Townsend, Wash. som i omtrent 2½ Aar har lidt af Lammelse, døde den 15de og blev begraven under stor Deltagelse den 17de Nov. Past. Norby, som er den afdødes yngste Søn, forrettede Jordfæstelsen.

Kredsformanden i Chicago Kreds Past. Skarpnes har det travelt med at indføre nye Præster i forskjellige Menigheder nu paa Høstparten. Følgende Steder, som vi ved om, faar nye Præster ved disse Tider: Stoughton, Wis. Joliet, Ill., Immanuels Mgh., Chicago og Grand Rapids, Mich.

Hauges Synodes Kirkeraad holdt Møde i Minneapolis Tirsdag den 12te Nov. for at fatte Bestemmelse angaaende to Kandidater som havde Menighedskald og begjærede Ordination. Som en anden Beretning her i Bladet vil vise blev begges Begjær indvilget og Ordinationen udført i St. Paul den 14de.

Kvindeforeningen i Vor Frelser Menighed i Stoughton, Wis. holdt sit Aarsmøde den 20de Nov. og det viste sig, at den i Aarets Løb havde samlet den vakre Sum af omtrent $600.00. Indsenderen af denne Nyhed tilføier: Hvad kunde vore Menigheder og Missionærer gjøre uden Kvindeforeningerne?

Den 13de ds. kom Mrs. Mons O. Wee med deres lille Pige tilbage fra Norge. De gjorde Reisen fra Kristiania til Chicago paa 13 Dage. Norgesturen synes at have gjort Mrs. Wee godt. Lille Ruth er over al Forventning bra efter den lange Sygdom sidste Sommer. Past. Wee studerer nu ved Universitetet i Kjøbenhavn, Danmark.

Digitized by Google

Centralkomiteen for Zionsforeningen holdt Møde i Minneapolis Fredag Aften den 15de Nov. Tilstede var: Formand Dr. Dahl, Dr. Abrahamson, Prof. Blegen, Past. L. Lund, J. N. Sandven, C. C. Holter og Hr. Severeide. Nu som altid i denne Bestyrelse førtes Forhandlingerne i broderlig Enighed. Det som ogsaa denne Gang var det vigtigste Forhandlingsemne var angaaende Kjøb af Eiendom til Missionsstation i Chicago.

Godt Møde. Vort Møde i Eagle Bend var et godt Møde. Det følтes godt og sterkt, at vi der havde Møde med Gud. Han traadte os saa nær gjennem sit Ord. Det var guddommelig Aabenbaring, som forkyndtes os. Et ufeilbart Ord, som Sjelen kan hvile trygt paa baade i Livet og Døden. Det gamle men altid nye Ord om Synd og Naade lød baade klart og kraftigt. Et Aandens Vidnesbyrd, som baade skar og læget. Saa Guds Børn kom rigtig i Brudestemning. Det var godt at være iblandt Brødrene i Eagle Bend. Det Indtryk, vi fik første Gang vi var der, blev kun forstærket. Igjen Tak for det gode Samvær. Herren bevare og end mere styrke den Fredens og Kjærlighedens Aand, som raader iblandt eder! Med de hjerteligste Hilsener! Eders i Naaden og i Arbeidet

G. C. Gjerstad.

Det tegner godt med Professorlønnen. Det begynder at komme ind nu ikke saa lidet sammenlignet med forrige Aar paa denne Tid. Og det glædeligste er, at de fleste, som sender ind, beretter, at det gaar godt med Indsamlingen. Folk viser sig villige til at yde, hvad Ligningskomiteen har ilignet dem. Ja, fra en Del kommer der endog det dobbelte af, hvad de er ilignet. Ikke blot Menigheder, som tilhører Samfundet, tager sin Del, men ogsaa Frimenigheder, som betjenes af vort Samfunds Præster. Dette er som det skal være, og bør tjene som et opmuntrende Eksempel for de andre, som endnu ikke har gjort noget for dette Aar. Det viser, at det gaar nok, naar man bare samler sig om Sagen med Velvilje og Samhold. Tak skal I ha for, hvad I allerede har gjort, maa nu den gode Sag fortsætte, saa vil vi faa den Glæde at komme gjældfri i denne Kasse til Aarsmødet næste Aar. Dette til Opmuntring. L.

Det følтes sidste Vaar, da vi maatte sige Farvel til vor kjære Præst, Past. J. H. Johanson, hans Minde vil længe være iblandt os. Vi har dog meget at takke baade Gud og vor Missionsbestyrelse for, idet at de sendte os en at fylde Pladsen, som ikke lader sig skræmme af Kaldets Besværligheder men lægger sig ind i Arbeidet med Liv og Varme. Som en Smule Paaskjønnelse af samme har 3 af hans Menigheder givet ham en liden Surprise i hans enlige Bolig i Greenbush, hvor vi næsten fyldte hans Hus, og skjønt Præstefruen var usynlig saa fattedes ikke paa Opvartning som besørgedes af Byens Kvinder. Derefter talte Past. Skogerbø paa engelsk, og fremholdt det som skaber Lykke og Glæde. Han fik den Aften 45 Daler, og straks efter fra en Menighed som ikke kunde møde op paa samme Tid 23 Daler, en liden Opmuntring i Arbeidet. Maa Herren velsigne hans Virke iblandt os sit Navn til Ære og Sjeles Frelse. J. M.

Indremissionsbestyrelsen holdt Møde i Red Wing Torsdag den 7de Nov. for at overveie hvad der kunde gjøres for de mange Steder hvorfra der stadig lyder Opraab om Hjelp fra Indremissionsbestyrelsen. Snart er der Bøn om at faa en Mand ansat her eller der og snart eller oftest er der Bøn om Pengebidrag. Bestyrelsen fandt to Ting som ikke var saa behagelige. Først at den ikke for nærværende havde nogen Mand at sende ud og for det andet at Kassen var tom, ja tom. Nei dette var ikke alt. Kassen er i flere tusind Dollars Underbalance. Kan nogen sige, hvad en Bestyrelse skal tage sig fore under saadanne Forholde? Nødraabene er lige stærke og bliver flere og flere. Det eneste, som for Øieblikket kunde gjøres, var at se over Listen og saa betydelig beskjære Understøttelsessummen paa mange Steder. Hvorledes det da gaar med Virksomheden faar Fremtiden vise. Som

Digitized by Google

det var og er gaar det ikke med en slig Kassemangel.

Missionsarbeide er saare nødvendigt ikke alene i Hedningeland men ogsaa i kristne Lande. Her er desværre meget Hedenskab ogsaa i Amerika. I de store Byer ser det vel mørkest ud i saa Henseende. Især er det sørgeligt med Børneopdragelsen. Den kristelige Undervisning for de smaa er for tusinders Vedkommende ganske forsømt. De voksne er paa saadanne Steder omtrent utilgjængelige for al religiøs Paavirkning; men blandt de smaa kunde der gjøres adskilligt, naar de kristne havde Øie for den Sag og havde Arbeidere og Midler at drive Arbeidet med —Pastor N. Carlson i Milwaukee har begyndt en Søndagsskolemission paa en Udkant og et forsømt Sted i denne store By, men saa mangler der blandt andet især Husrum, og hans lille Menighed inde i Byen har mere end nok med at holde sit eget Arbeide gaaende. For at faa op et lidet Kapel paa det nye Sted har han søgt at samle lidt udenom. I den Anledning har han i Høst besøgt følgende Præstekald: Oppedahls, Barstads, Lunds, Brekkes, Halvorsons, K. C. Holters, C. C. Holters og skulde ogsaa til Westphals og maaske andre Steder, om han kan række det. Han har samlet adskilligt, for hvilket han er meget taknemmelig, men mere trænges.

Bekjendtgjørelser.

Jewell Lutheran College

Vinter Terminen begynder den 3die December. De som agter at komme til Skolen bedes underrette Bestyreren N. J. Løhre. Kataloger sendes til den som begjærer dem. Denne Termin varer 15 Uger og giver enhver Ungdom Anledning til paa en gavnlig Maade at benytte Vintertiden.

Bestyrelsesmøde.

Medlemmerne af Kinamissionsbestyrelsen anmodes om at møde i Past. K. C. Holters Kontor, 416, 8th Ave. S., Minneapolis, Minn., Tirsdag den 17de December Kl. 2 Eftermiddag.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Kinamissionens Høstmøde.

Om Gud vil, bliver Kinamissionens Høstmøde afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Hamilton Co., Iowa, Pastor C. J. Eastvolds Kald, den 10de, 11te og 12te December førstkommende.

Samtaleemne: Es. 42, 1—9. Har anmodet Past. G. O. Paulsrud om at indlede. Past. G. M. Bruce er anmodet om at holde Aabningsprædiken.

A. O. Oppegaard, Form.
G. C. Gjerstad, Sekr.

Mayville Menighed, Mayville, N. Dak., Pastor Borgens Kald, indbyder herved Mayville Kreds til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Mayville den 3—5te December førstkommende. Kom mange og kom med Bøn om at være til Velsignelse. L. Langehaug, Form.
O. J. Malkewit, Sekr.

Sions Mgd. ved Ihlen, Pipestone Co., Minn., Pastor J. M. Wicks Kald, indbyder til et Samtalemøde den 3—5 Dec. førstkommende. Tema: Lukas 14, 15—24. Vær velkommen! Great Northern gaar gjennem Byen. Tilreisende vil blive mødt paa Stationen. Paa Menighedens Vegne
W. W. Osness.

Iowa Kreds af Hauges Synode afholder, om Gud vil, et kristeligt Samtalemøde i Elmore Ja., Past. L Odlands Kald 3, 4 og 5 Dec. førstkommende. Mødet begynder den første Dag Kl. 10.30 Form. med Prædiken. Samtaleemnet er Joh. 3: 16—18. Kom mange i Herrens Navn.
J. N. Sandven.

Curran Valley Menighed, Pastor A. A. Dahls Kald, ønsker et Kredsmøde fra 3—5te December 1907. Samtaleemne: Joh. 10, 11—18. Det er Kredsens Missionsmøde. De, som kommer fra nord og øst, gaar til Merrilan, derfra til Taylor, og de fra syd og vest gaar til La Crosse eller Winona og derfra til Taylor. Fra La Crosse afgaar Tog Kl. 8 Form. og fra Winona Kl. 9 Form. og Kl. 5 Efterm. Styds møder i Taylor Dagen før Mødet. Gud give et godt Møde.
M. J. Westphal.
J. J. Dahle.

Indremissionsforeningerne holder, om Gud vil, sit aarlige Fællesmøde i Immanuels Kirken, Hjørnet af Canada og 14de Gade, St. Paul, Minn., Past. J. A. Johansens Kald, den 3—5 Dec. Samtaleemne: Math. 25, 1—13. Alle Tilreisende vil melde sig til Rev. J. A. Johansen 955 Burr Str., St. Paul eller til O. H. Dace, 662 Rondo Str. Gud velsigne Mødet!
J. J. Dakland.
G. D. Nordmarken.
G. C. Gjerstad.

Digitized by Google

Ifølge Indbydelse fra Menigheden i Rake, Iowa, Pastor P. B. Trelstads Kald, afholder Nordlige Iowa ev. luth. Indremissionsforening et Samtalemøde sammesteds den 10—12 December. Samtaleemne 1 Pet. 2, 4 og 5. Toget fra vest kommer bid Kl. lidt før 12 og fra øst Kl. 3 Eftermiddag. Kirken er i Byen. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Paa Indbydelse fra Zions Mgd., Hamilton Co., Iowa, Pastor C. J. Eastvolds Kald afholder Midtre Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde der den 17de til 19de December 1907.

Samtaleemne: Matth. 7, 13—14.

Styds vil møde de fremmede i Jewell og Kamrar Dagen før Mødet. Kom mange og kom med Bøn om Velsignelse. Paa Foreningens Vegne

N. Berve,
K. O. Roe.

Ifølge Indbydelse vil Nordvestens ev. luth. Indremissionsforening afholde Samtalemøde i Turtle Mountain Mgd., Pastor K. O. Ravsholts Kald, fra og med den 12te til og med den 15de Dec. Samtaleemne: Es. 55, 1—7. Pastor Thomeson indleder. Styds vil møde i Carbury om Aftenen den 11te og Morgenen den 12te.

Paa Foreningens Vegne

S. G. Haugen
B. O. Klokstad.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor J. H. Johansons Kald, Horace, N. Dak., den 1ste December.

Pastor A. H. Bergers Kald, Fort Ransom, N. Dak., den 3die, 4de og 5te December.

Pastor M. L. Nesvigs Kald, Litchville, N. Dak. den 6te, 7de og 8de December.

Pastor K. L. Klevelands forrige Kald, Oakes og Omegn, N. Dak., den 10de til og med den 13de December.

Søndre Friborg Mgd. og Friborg Mgd., Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 15de December.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Ved Pastor O Andresen fra Eidsvolds Mgd., Pastor Melands Kald: Gulbrand Johnson 20, Oliana Guldbrandson 5, Mrs. A Paulson 2. 27.00
Note: Carl Jackson, Ness Mgd., Madison, Minn.....? 15.00
42.00
Før kvitteret for 9314.82
9356.82
J. L. Lassesen pr. O. Andresen.

Til Synodekassen: G A Sundberg, Brookings, S. D., (J. L. C.) 1. Skolekassen 1 ..... 2.00
Jack Peterson, Creston, Ill..... 5.00
S Storland, Dawson, Minn..... 5.00
12.00
Før kvitteret for 9356.82
6368.82

Til Professorløn: Ved Abraham Bold fra Stavanger Mgd. Brule, S. D..... 19.25
Ved John M Larson fra Meldahls Mgd., Pastor Nervigs Kald 60.00
Fra Pastor Oppegaard og Familie..... 5.00
G A Sundberg, Brookings, S. D..... 3.00
Ved Pastor Brekke fra Boar Mgd., Brekkes Kald, 16.53, Boar Mgd.s Kvf. 5, Boar Mgd.s Ungdomsf. 5..... 26.53
Ved K L Flisram fra Bonesteel Mgd., Lundbys Kald..... 16.00
Ved O Mork fra Emmanuels Mgd., Beresford, S. D..... 25.30
Ved Pastor U D Johnson fra Søndre Friborg Mgd.: P Mobrotten 4, John Sether 3, H C Sethre, O Ugstad, T P Hegseth hver 2, John J Sether, J Stistad, T C Bigen hver 1..... 16.00
Ved Pastor Langehaug fra Trøndenes Mgd., Langehaugs Kald..... 40.00
Ved Pastor Nervig fra Trondhjems Mgd., Nervigs Kald, samlet ved Hans Hanson 48.25, samlet ved Ole C Gorseth 31.50 ..... 79.75
Ved Chr. Hanson fra Tref Mgd., Grand Forks, Pastor Monas Kald: T J Hagen 3, Jørgen Iverson, G O Bondelie, J Bjorgo, H Reitan, O Paulson, K Lysing, S Paulson, A W Brekke, H Pederson, J A Hauglum, K H Johnson hver 2, L Johnson, Pastor G O Mona hver 1.50, R Kamplien, F Langkjer, O W Fjeld, Otto Gottberg, O Stavig, Iver Anderson, J Aanenson, Ralf Reitan, K J Anderson, R Johnson, K Hosto, O G Olson, Ole Olson, G A Steen, Chr. Hanson hver 1..... 43.00
Ved Ed. Rasmusen fra Norway Mgd., Oakes, N. D.: Ed. Rasmusen, A M Anderson, Nels Johnson, Klaus Storvig, A Oldernes hver 2, Peter Nelson, Alex Swanson, Erick Ronning, Fred Sletvold, Enok Rocheck, Iver Olson, Klein & Sutman, Soren Lindseth, J Ugelstad hver 1, Mrs. Rasmusen, Torie Swanson, Trine Swanson, Randa Swanson, Peder A Swanson, John Anderson hver 50c, Marie Swanson 20c, Alfred Swanson 10c..... 22.30
356.13
Før kvitteret for 1267.08
1623.21
J. L. Lassesen.

Professorløn: C Aune, Hawley, Minn..... 5.00
J. L. Lassesen pr. M. G. Hanson.

Til Bethesda Børnehjem: Fra Reier Thompson, Beach, N. D..... 2.00
Ved Pastor A O Mortvedt fra G Overland 5, Hauges Mgd.s Kvf., Norway, Ill. 20..... 25.00
Mrs. S C Molberget, Santa Rosa, Cal..... 5.00
Ved B S Hill fra Bethel Mgd., Storm City, Ia 21 45
Ved Pastor A O Mortvedt, Newark Mgd.s Kvf., Newark Ill..... 30.00
Ved L Schlanbusch fra Salem Mgd., Roland, Ia..... 40.67
Ved G G Walen, Hauges Mgd., Jackson, Minn..... 20 91

Digitized by Google

Fra Mr. & Mrs. Peder Rambraut, Burke, S. D..... 2.50
Bed Mrs. H Meidell fra Immanuels Mgd., Beresford, S. Dak..... 7.00
Bed G G Walen fra Mrs. Anton Evenson & Mrs. Magda Hammer, Arsh Creek, Beresford, S. D..... 5.00
Bed O Tomling fra norske Søndagsskole i Duluth, Minn. 1.92
Bed S S Myreboe, Den n. I Kvf., ved Blattville, Ill..... 16.25
Fra Mrs. Torkel Nilson, Brooking, S. Dak..... 1.00
Bed Pastor J K Lerohl fra St. Peters Mgd., Moscow, Idaho, halvt Konf.offer..... 10.05
Bed Pastor B K Barstad fra Lac qui Parle Mgd., trediedels Konf.offer..... 14.81
Bed Pastor H J Berg fra Bethania Mgd.s Kvf., Ostrander, Minn..... 19.00
Mr. & Mrs. Ole Solem, Bolin, S. Dak..... 10.00
Mr. & Mrs. C A Hjelle af Pastor Westvhals Kald..... 3.00
Bed Pastor C J Eastvold fra Mrs. Ed. Guelland, Rose Grove, Ja..... 10.00
Bed Pastor S O Heidal fra Thore Driftland, Hamilton Co., Ja..... 5.00
Bed do. fra Nazareth Mgd.s Kvf., Hamilton Co., Ja..... 5.65
Bed Pastor G O Paulsrud fra Elims Mgd., Konf.offer... 40.95
Fra Sever Warberg, Maddock, N. Dak., solgt Æbler 5.35, Gina & Arthur Warberg hver 50c, Mabel, Hilda, Nellie & Joseph Warberg hver 25c, Arnhild Windheim 75c..... 8.10
Bed Pastor L J Odland fra Ole Legvold, Frost, Minn..... 5.00
Bed Pastor M J Westvhal Offer i Arendahls Mgd. 44.50, ved do. fra Peterson Mgd. 17.60, ved do. fra John Agrimson 2.50 ..... 64.60
Mr. & Mrs. Sundberg, Brookings, S. Dak..... 5.00
Bed Mrs. M S Moe fra Nordlands Kvf., Rutland, N. D. 2.25
Bed Pastor L L Nervig fra Rasmus Olson 5. fra S C Pederson 10. fra Trondhjems Mgd. Konf.offer 45.53..... 60.53
Bed Pastor C C Holter Offer i Immanuels Mgd., Aspelund Minn. 24.45. ved do. Offer i Strødals Mgd., Roscoe Center 22.90, ved do. Offer i Hauges Mgd., Kenyon, Minn. 17.60, ved do. fra Mrs. A Thompson, Hader, 5... 70.05
Bed Pastor J C Hjelmervik, Offer i Evangers Mgd. 16.65, ved do. fra Mrs. Thom Eide, Mondovi, Wis., for Søndagsæg 8..... 24.65
Bed Past P S Stenerson, Konf.offer fra Pierpont, S. D. 20.65
Bed Pastor J R Sandven fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Norway, Ja..... 5.00
Bed Pastor A O Mortvedt fra Hauges Mgd.s Pigef., Norway, Ill..... 25.0
Bed Mils Anna Heggestad fra Skolebørnene i Lodi Mgd., Lodi Wis..... 2.60
Bed Pastor O H Eistad fra Lodi Mgd.s Kvf., Lodi, Wis... 11.81
Bed Mrs. C Rolfson fra Missionsvenner i Wisner, Neb. 5.00
Bed Mrs. M S Moe fra Mrs. F Ohman, Rutland, N. D. 50
Bed S S Erfjord fra Bethels Mgd.s Kvf., Pastor Hovlands Kald..... 20.75
Bed O Tomling fra Bethesda Mgd.s Kvf., Duluth, Minn. 5.00
Fra Mrs. P Hendrickson, Blabon, N. Dak..... 3.9
Bed Past. H J Berg fra Bethania Mgd., Ostrander, Minn. 8.45
Bed Pastor J A Quello fra Romdals Mgd 55.31

G. O. Bik. Kas.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Æsker paa 100 Stykker 25 Cents.
I Æsker paa 250 Stykker 50 Cents.
I Æsker paa 500 Stykker 80 Cents.
I Æsker paa 1000 Stykker $1.50.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med fort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger.

Lommeformat:
I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1 00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1 40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1 50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind. ...1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind.....2.00

Bare Salmerne:
No. 5. I almindeligt Skindbind.....50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind.....1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forstringer 1.40

Storstilet.
No. 1 I sterkt presset Skindb. med Futeral 1 40
No. 2 " " " med Beslag 1 65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2.00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Shirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit.....80c

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the . uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Geiser.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and stud'ng, although it must be re.. critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House ubkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Adresseforandring:
Rev. J. N. Walstad,
165 Coblenz Str., Chicago, Ill.

„Budbäreren" sendes frit

fra 1ste Novbr. til næste Nytaar til alle nye Abonnenter, der sender os $1.00 i Forskud for 1908. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud, ligesom vi venligst vi bede alle vore gamle Abonnenter om al faa Bladet mere udbredt. Det burde findes i ethvert Hjem.

Alle Ordres og Penge for Bladet sendes til C. Lillethun, Red Wing, Minn.

„Budbæreren" vil herefter koste til Canada $1.25 istederfor som hidtil $1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb". sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ærbødigst
C. Lillethun.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koste heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof Bergsland pryder Bogen.— Enhver Prest og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad
Marinette, Wis.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder". 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjemmets Minder", 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; „Idag vil jeg prise Herren!" Et Bibelsprog til hver Dag i Ugen; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lasseson, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Advent; 2. Et rent Hjerte; 3 Den sande og den falske Ild; 4. Red Wing Seminary; 5. Fra M. O. Wee; 6. Fra Bedstefader; 7. Meddelelse fra Foreningskomiteerne; 8. Missionslæsning; 9. Kinamissionen; 10. Jøderne; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Bekjendtgjørelser; 13. Kvitteringer.

Rev J A Bergh 09

Digitized by Google

Vandbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 49 | Lørdag den 7de December 1907 | 39te Aar.

Dommedagstegn—Sommertegn.

> Ser Figentræet og alle Træer! naar de allerede springe ud, og I se det, da vide I af eder selv, at Sommeren er nær. Luk. 21, 29. 30.

Der var en Faldets Dag. Der var en Opreisningens Dag. Det hedte, nu er alt fuldbragt. Der blir en Dommens Dag. Dommens Dag er ikke endnu, men den kommer ligesaa sikkert som de andre Dage, som Herren har forudsagt skal komme. Ingen Dag eller Omstændighed, som Herren har forudsagt skal indtræffe, er udeblevet. I Forbindelse med Beretningen om, at en Regnskabsdag foreståar siger han: Himmelen og Jorden skulle forgaa, men mine Ord skulle ingenlunde forgaa. Altsaa Dagen kommer nok om den ikke allerede er kommen. Der skal da ogsaa blive Opgjør baade for onde og gode Handlinger.

Naar Herren har noget usædvanligt fore i Forbindelse med Menneskeslægten, lader han ofte ogsaa Naturkræfterne komme i ualmindelig Bevægelse. Da den gamle Slægt havde naaet sine Synders fulde Maal, lod Herren det regne og atter regne, der blev en Vandflom, hvis Mage ikke har været hverken før eller siden og som ifølge Guds Ord heller ikke skal blive mere. De ugudelige Syndere druknede da alle.

Da det store Skyldoffer var bragt for Slægtens Synd, lød det fra den døende Frelsers Læber: Alt er fuldbragt! Især denne Gang maatte Elementerne, Naturen tage i med og ligesom sanktionere, hvad Høvedsmanden baade tænkte og udtalte: Sandelig dette Menneske var Guds Søn! Mar. 12, 39. Se, Forhænget i Templet splittedes i to Stykker fra det øverste til det nederste, og Jorden skjalv, og Klipperne revnede, og Gravene aabnedes og mange af de helliges Legemer opstod, Mat. 27, 51. 52. Disse Tildragelser var vist skrækkelige for Jesu Fiender.

Meget almindelig har Herren ved Undere og Tegn ligesom villet give sit Sandhedsvidnesbyrd Eftertryk, naar han aabenbarer sig enten det er til Frelse eller til Dom.

Saaledes vil det ogsaa blive paa den sidste den store Dag; thi hedder det: Og der skal ske Tegn i Sol og Maane og Stjerner, og paa Jorden skulle Folkene ængstes i Fortvivlelse, medens Havet og Bølgerne bruse, medens Menneskene forsmægte af Frygt og af Forventning om de Ting, som skulle komme over Jorderige; thi Himmelens Kræfter skulle røres. Disse skrækkelige Uroligheder, dette usædvanlige Oprør, som skal gaa forud for Herrens Gjenkomst, ved vi kan finde Sted baade paa det rent naturlige Omraade, som paa Noa Tid og ved Jesu Død, saavelsom i Folkehavet, i Menneskevrimlen.

De Tegn, som skal gaa forud for Dommens Dag er vel for en Del gaaet i Opfyldelse, noget holder for nærværende paa at gaa i Opfyldelse og det, som er tilbage vil opfyldes, og da er ikke Herren langt borte.

Digitized by Google

Da høres snart Overengelens Basun. Da sees Jesus i Skyen i stor Magt og Herlighed. Da skal de vantroende blegne og skjelve. Da faar de „Troen i Hænderne". Men da er det forsent. Da finder de grundigt ud, at de har bedraget sig selv.

Men dette som er saa skrækkeligt for de ugudelige, hvad er det for de gudfrygtige? Et Tegn paa Sommer. Alle Herrens Mirakler, Undere og Tegn har intet andet været end Tegn paa Sommer for de troende. Det bebuder en god Tid, en Tilværelse i Salighed. Ser Figentræet og alle Træer, naar de allerede springe ud, og I se det, da vide I af eder selv at Sommeren er nær. „Knoppen paa Træet er Tegnet til Sommer, nu skal du møde din Herre og Gud". Nu kan de vide at Guds Rige er nær. Nu er Udlændighedens Vintertid slut. Nu er al Kamp og Trængsel forbi. Nu skal det blive Sol og Sommer uden Ende i de retfærdiges evige Boliger.

Men det skal de kristne mærke sig, at det gaar an at lægge sig til at sove; thi medens Mennesket sov kom hans Fiende og saaede Klinte blandt Hveden, og medens Husbonden sover kan Tyven bryde ind i hans Hus. Af denne Grund kommer Herren med disse vægtige Slutningsord: Men vogter eder selv at ikke eders Hjerter besværes med Fraadseri og Drukkenskab og med Sorg for Næring, og hin Dag komme uforvarende over eder; thi som en Snare skal den komme over alle dem, som bo paa den hele Jordens Kreds. Derfor vaager til enhver Tid og beder, at I maa agtes værdige til at undfly alle disse Ting, som skulle ske, og blive bestaaende for Menneskens Søn.

Der er en Port og en Vei, som bær til Fordærvelse og Død, og mange gaar paa den Vei. Nu ved Folk vel om denne Port og Vei og hvor sørgeligt det ender med dem, som færdes paa denne Vei, men saa fort som Fortropperne er styrtet i Fordærvelsen, fyldes der i med frivillige Bagtropper, og det gaar stedse fremad, fremad mod — Fordærvelsen.

Fra Norge.

Da den norske Præsteforening netop har afsluttet sin Generalforsamling, som i disse Dage, fra 29de Okt. til 1ste Nov., har været afholdt i Hovedstaden, vil jeg atter sende „Budbæreren" nogle Linjer fra Fædrelandets Kirke.

Præsteforeningens Generalforsamling, som afholdes hvertandet Aar i en af Landets Stiftsstæder, var denne Gang imødeseet med mere end almindelig Interesse paa Grund af den Krise, hvori vor Kirke allerede nu er kommet igjennem Præsten Karl Konows aabenbare Angreb paa og Fornegtelse af ikke alene den luth. Bekjendelse, men af de kristelige Grundsandheder i det hele, som Kirken som saadan har tilfælles.

Mødet aabnedes den 29de Okt. om Eftermiddagen i Universitetets Festsal, og efter endel indledende Forhandlinger begyndte man den følgende Dag med Behandlingen af det Spørgsmaal, som egentlig var Mødets Hovedsag, nemlig Spørgsmaalet om „Vor Kirkes Bekjendelse og dens Betydning for vor Tid". Indledningsforedraget blev holdt af Sognepræst Tandberg, Kristiania, og var, som man kunde vente det, grundigt og indgaaende, paa Guds Ords og vor gode Bekjendelses faste Grund. Det gav en skarp Belysning af Kirkens Vanskeligheder herhjemme, særlig gjennem den moderne Theologi, der fra Universitetets theol. Lærerstole trænger sig frem til vore Menigheder og vor Geistlighed og søger at nedbryde, ved sin Nyrationalisme, hvad der gjennem trofast Arbeide er opbygget. Som et betegnende Træk af Tidsaanden nævnte Indlederen Udtalelser af Universitetets nye Rektor Prof. Brøgger i Aarets Immatrikuleringstaler til de nye Studenter, hvori Rektoren tillader sig i den fremskridende Videnskabs Navn at betegne Kristendommen som Overtro, den guddommelige Aabenbaring som Myther og Sagn og de kristne som Efterlig-

Digitized by Google

gere, der ikke følger med sin Tid og den fremskridende Videnskabs nye Lys. Prof. Brøgge er vistnok en af vor Tids mest fremragende Geologer og isaahenseende en Pryd for vort Universitet, men tillige i den Grad smittet af den moderne Tidsaand, at han synes at benytte enhver Anledning til at give Troen og Aabenbaringen et Spark. Dette har vistnok ogsaa forledet Professoren til at overse, at han som Universitetets Rektor i sin Tale til den akademiske Ungdom repræsenterer det Samfund, hvori Kirken og Kristendommen dog endnu er en væsentlig Faktor, og som han derfor skylder at tage Hensyn til. Han maatte betænke, hvilken Forargelse og tillige Ængstelse hos de stakkels Forældre, som sender sine Sønner og Døtre til Universitetet, en saadan aaben Fornegtelse af den kristelige Tro maatte fremkalde. Men det synes, som den nye Rektor endnu ikke har forstaaet eller villet forstaa dette, saasom han fandt sig foranlediget af Sognepræst Tandbergs Udtalelser til den følgende Dag at møde op i Forsamlingen og nedlægge en Protest mod Sognepræstens Tale. Tandberg har allerede offentlig paavist dennes Berettigelse, og antagelig udvikler sig af denne Episode en skarp og uhyggelig Avisfeide. Jeg har tilladt mig saa udførlig at dvæle ved dette, som det er saa overmaade betegnende for den Tid, hvori vi nu lever herhjemme, og fordi det vistnok er første Gang i det norske Universitets Historie, at noget saadant har begivet sig. — Den paa Foredraget følgende Diskussion optog en længere Tid af Mødet, og fik derved det theol. Fakultets Professorer Anledning til endbedre at klargjøre sit negative Standpunkt ligeoverfor Skriften, Bekjendelsen og den luth. Kirke. Det er særlig betegnende, hvad den unge Prof. Lyder Brun udtalte, at Skriften ligesom Bekjendelsen er en Guds Gave, men som nu „prøves", antagelig af Tidens Theologer. Tænk, den hellige Skrift „prøves" af Prof. Lyder Brun! Jo, jo, vi er ikke Smaafolk længere herhjemme. — Sognepræst Tandberg afsluttede sit Foredrag med et Forslag til Resolution saalydende: „Den norske Præsteforenings Generalforsamling udtaler sin Tilslutning til vor Kirkes Bekjendelse og finder under Henblik til de nuværende kirkelige Forhold at burde hævde, at de Præster, hvis Anskuelser staar i aabenbar Strid med grundlæggende Sandheder i vor Kirkes Bekjendelse, er uskikket til at være Præster i vor Folkekirke". Dette Forslag blev tilstemt af 137 Præster, medens et Modforslag af Prof. Michelet fik 18 Stemmer. Som Deltagere i Generalforsamlingen var anmeldt 175 Præster. Som man vil se, var Tilslutningen til den nye, moderne Retning endnu liden, men den arbeider sig frem, særlig blandt den yngre Geistlighed, som jo efterhaanden mere og mere rekrutteres af de moderne Professorers Disiple.

Generalforsamlingens Møde afsluttedes med 2 udmærkede, indholdsrige Foredrag, det ene, af Hamars nye Biskop, som tillige er Præsteforeningens Formand, Chr. Brun, handlede om „Luthers Lære om Nadveren", og det andet af Pastor B. Støylen, vor nye og dygtige Førstelærer ved det prakt. theol. Seminarium, om Sjelesorgen. — Som man vil se, er endnu ikke den nye Theologi bleven Herre i vor Kirke, men en alvorlig Tid og Krise forestaar ganske vist.

Et meget betegnende Træk isaahenseende er den theologiske Studenterforenings Forhold i denne for vor Kirke saa kritiske Tid. Denne Forening, hvis egentlige Navn er „den theol. Studenterforening paa Universitetet", er stiftet allerede i Femtiaarene og udgaaet fra en Kreds alvorlige unge Mænd, hvis Midtpunkt var Mænd som den senere Biskop Laache, en Paul Wettergreen, Andr. Høyer, Chr. Høy-Muller o. a. Denne Forening viser sig nu i Sandhed van-

Digitized by Google

slægtet fra sine Fædre. Samtidig med Præstemødet havde den, antagelig som en Demonstration, indbudt Mænd som Bjørnstjerne Bjørnson, Karl Konow og Arne Garborg til at holde Foredrag. Onsdag samme Uge holdt den „store Digter" sit Foredrag om „Religionsundervisningen i vore Skoler", og Fredag i samme Uge holdt Pastor Konow sit Foredrag om den moderne Præst, saadan som Tiden kræver ham. Garborg kommer vel siden. Det fortælles af dem, som staar Foreningen nær, at den skal være omtrent helt gjennemsyret af Tidens nye Retning. Det lover godt for vor Kirkes Fremtid! Stakkels forvildede og vildledede Ungdom!

Konowsagen er nu rykket frem til en mere bestemt Afgjørelse, idet en Kreds inden Sandvikens Menighed, Bergen (hvor Konow er Præst), har bestemt sig til ad Rettens Vei at faa denne vantroende Præst fjernet fra sin Stilling. Saavel af sin Biskop som af Kirkedepartementet er han tilholdt at tage Afsked, udenat han finder sig bøjet til dertil at tage noget Hensyn. Han og hans Venner, som viser selv saa liden Respekt for Aandsfriheden ligeoverfor sine kirkelige Modstandere, beraaber sig selvfølgelig paa denne. Den negative Kritik, som neppe kjender nogen positiv Sandhed, skal raade, den positive Tro med sit Sandhedsindhold af Skrift og Bekjendelse skal væk. Frihed for Loke, Lænker for Thor! Menigheden, den lutherske Menighed, som lever i Ordet og Troen, skal lænkebindes til at lade sig betjene af en Mand, som aabenbart fornegter den kristne Tro! Men det gaar ikke herhjemme endnu. Dertil er Kristendommens og Evangeliets Magt endnu for stærk. Man kan finde det nedslaaende, at Kirken skal trænge den verdslige Magt for at faa haandhævet sine Rettigheder, men Statskirken medfører ogsaa denne Ulempe. Kirken er bundet ogsaa til Statens Retsorden og kan ikke skaffe sig Ret paa nogen anden Maade. Det hører med til dens dybe Fornedrelse. Dersom Statens Retsorden nu viser sig ikke at kunne skaffe vore Menigheder deres ubetingede Ret, bliver der selvfølgelig for Alvor Spørgsmaal om Kirkens Adskillelse fra Staten, et Spørgsmaal, som dog har sine store Vanskeligheder. Især vil vistnok disse vise sig med Hensyn til vor Folkeskole, som da antagelig maatte blive bekjendelsesløs, en religionsløs Folkeskole, Fritænkernes og Kristendomsfornegternes allerkjæreste Tanke. Man maa nemlig her komme ihu, at der vil være en himmelvid Forskjel paa den religionsløse Folkeskole over hos eder, som alene er fremgaaet af Nødsforholdet ved de mange Denominationers Blanding om hverandre, og en saadan, der i Lighed med den franske religionsløse Folkeskole er et Barn af Tidens Kristendomsfornegtelse og Vantro. Den franske Folkeskole har afkristnet store Masser af det franske Folk, som reiser sig ikke blot mod den katholske, forvanskede Tro, men mod Kristendommen selv som stridende mod Tidens fremskredne Oplysning og Videnskab.

Et Lyspunkt i Dunkelheden herhjemme maa jeg dog nævne, inden jeg slutter mit Brev, og det er Udsigten til, at den paatænkte private Præsteskole eller, som man kalder det, „det theol. Menighedsfakultet" vil fra kommende Aar af blive til Virkelighed. Samlingen af de fornødne Midler er gaaet udmærket, og ialfald 3 dygtige Theologer er nævnt som vordende Lærere, nemlig Dr. Odland, antagelig i nytestam. Theologi og, ialfald foreløbig, Dogmatik, Pastor Hognestad i gmlteſtm. Theologi og Sognepræst E. Sverdrup (Rennesø) i Kirkehistorie og dermed beslegtede Fag. Ved dette Foretagende, som vi haaber vil lykkes til Velsignelse for vor betrængte Kirke, har det norske Kirkefolk dog vist, at man virkelig vil noget, ikke blot snakke, men tillige handle. Lader Herren dette faa Fremgang og Tilslutning, som vi sikkert haaber, har vor Kirke efter min Overbevisning, og jeg tør maaske ogsaa tilføie en Sm-

Digitized by Google

le Erfaring, fundet det virksomste Middel til at nedbryde Modstanden mod Kirkens Tro og den opbyggende, frelsende Gjerning. Især hvis man tillige anvender nogen Kontrol ved Optagelsen og tillige forstaar at omgaaes de unge Mænd, saaat man vinder deres Tiltro og Kjærlighed. Præsteskolen vil da tillige vorde en Præsteopdragelsesanstalt for vor Kirke, saadan som vor Kirke ikke mindst nu trænger den. Man trænger faste, urokkelige, lutherske Sandhedsvidner, som kan trodse Tidsaandens vældige Kræfter og staa fast paa det lutherske Zions Mure, ei blot til Forsvar, men ogsaa til Angreb paa Kirkens Fiender.

Hermed en hjertelig broderlig Hilsen til Brødrene! A. Weenaas.

Nes Præstegaard 5te Nov. 1907.

Atter en stor Gave.

Det kan ikke andet end glæde ens Hjerte, naar man træffer Folk, som har Syn for og Villighed til at støtte Guds Riges Sag ogsaa i det ydre. Som oftest velsigner Gud saadanne Mennesker ogsaa i det timelige, saa de kan være med at bære den tungeste Ende; thi det staar, „at Gud elsker en glad Giver". Dersom man mere forstod, hvilken Velsignelse det er at faa være med i Guds Riges Sag ogsaa i det ydre, vilde nok Midlerne i mange Tilfælde flyde rigeligere, end de gjør. Man har en forkjert Forstaaelse af de timelige Midlers Værdi. Mange sætter Værdien i at samle, og jo mere man samler, des mere Værdi tror man, man har. For saadanne Mennesker blir de timelige Midler en Forbandelse; thi de blir deres Gud. Andre sætter Værdien i at faa gjøre saa meget godt, de kan med sine Midler ved at „give og meddele". Disse Mennesker hører vistnok ikke til de saakaldte „rige" i denne Verden. thi de lægger ikke Dollars til Dollars eller Farm til Farm for dermed at samle om sig selv en Formue og blive velstaaende. Nei, de spreder til alle Kanter, saa deres Midler kan blive benyttet paa de forskjellige Steder og til de forskjellige Gjøremaal i Guds Rige paa Jorden. Saadanne Mennesker kalder Herren „rige", idet han siger, at de er rige paa gode Gjerninger. Den Formue, som kun bestaar i Penge eller fast Eiendom, kan neppe kaldes Rigdom, thi det er kun døde Ting, og dersom de ikke kan omsættes i noget bedre, er de værdiløse. Den derimod, som er rig paa gode Gjerninger, har en Rigdom, som hverken Møl eller Rust kan fordærve, og som Tyvehaand ikke kan rane. Disse Mennesker er selv lykkelige, og dertil gjør de andre lykkelige. De er en Velsignelse ikke blot saalænge de lever, men ogsaa efter sin Død.

Lars K. Bolstad ved Dexter, Minn. var en af disse, der altid var rede til at gjøre, hvad han kunde for Guds Riges Sag baade i Menighed og Samfund. Baade han og hans Hustru døde et Aar forleden Vinter siden, og vi fik tro, de begge fik fare i Fred. Gamle Bolstad talte ofte om, hvor slemt det var, at Guds Riges Sag skulde lide paa Grund af Pengemangel. Ved Siden af at tage sin store Andel i Menighedens Udgifter, støttede han ethvert af Samfundets Gjøremaal. Men særlig syntes Missionen og Børnehjemmet at ligge ham paa Hjertet. Han talte ofte om, at der burde ydes mere til disse Øiemed. Til mig som hans Sjelesørger og til sin Familie udtalte han det Ønske at give et Stykke Land til vort Samfunds Virksomhed—særlig til Børnehjemmet og Kinamissionen. Vi glædede os alle herover og opmuntrede ham dertil. Men noget egentlig Testamente kom han ikke til at gjøre. Da han var død, og Boet var gaaet gjennem Skifteretten, enedes Børnene om at efterkomme sin Faders Vilje, og saa har de nu givet vort Samfund Deed paa de 80 Acres Land, som han vilde give til ligelig Fordeling mellem vort Samfunds Kinamission og Bethesda Børnehjem ved Beresford, S. D. Dette Land er beliggende i Todd Co., Minn.

Det maa siges at være smilt gjort baade af den afdøde saavelsom af Børnene, der—istedenfor at bestride sin Faders sidste Vilje, hvilket de her med Lethed kunde have gjort—

Digitized by Google

efterkom den og derved skjænker vort Samfund denne værdifulde Gave. Vi vil herved faa Lov til at sige dem alle hjertelig Tak for Gaven og for det gode Eksempel, de har sat for andre.

Der er vistnok flere, som kunde testamentere større eller mindre Summer til vort Samfunds forskjellige Gjøremaal. Dette vilde være en stor Hjælp for Samfundet og den Sag, man dermed støttede. Dermed vilde man ogsaa sikre sig, at Midlerne blev benyttet til Guds Riges Fremme, og det, man har levet for, kan fortsættes, ogsaa efterat man er død. Men det bør gjøres straks. Jeg kjendte en Mand, som talte om at testamentere sin Eiendom til vort Samfund, men saa fik han Slag og døde pludselig, og vort Samfund gik Glip af ca. $40,000. Præster og andre, som ved om saadanne, der kunde og burde betænke vort Samfund med sit Testamente, burde komme saadanne til Hjælp og Opmuntring og Raad om fornødent, saa Sagen kunde udføres baade efter vedkommendes Ønske og efter Lovens Bogstav. Da er begge Parter sikret. Det er jo ingen Fare ved at give et saadant Testamente, hvad Tid som helst, da man jo kan forandre det eller tage det helt tilbage, hvad Tid man ønsker, da det jo ikke træder ikraft før efter ens Død. Kun maa man se til, at det er skrevet i Overensstemmelse med Statens Love, saa det i paakommende Tilfælde er gyldigt. I saadanne Sager bør man henvende sig til en kompetent Sagfører.

Under Bestemmelsen af saadanne testamentariske Gaver vilde man gjøre vel i, om man overlod ialfald en Del af den testamenterede Gave til fri Afbenyttelse for Samfundet til det, som Samfundet selv maatte anse for mest nødvendigt. Det er jo ikke saagodt for den enkelte at kunne sætte sig ind i Samfundets Stilling og Trang. Alle Gjøremaal inden Samfundet er en Del af Guds Riges Sag blandt os, derfor er man med at fremme Guds Rige, om man overlader til Samfundet selv at bestemme, til hvilket specielt Øiemed Gaverne skal benyttes.

Dette til Overveielse.

Maa Gud give os mere Syn paa og Hjertelag for hans Sag blandt os, saa ikke Guds Gjerning skal lide for vor Sneversynthed og Tranghjertethed Skyld.

J. L. Lassesen.

Præsteordination.

Torsdag Aften den 14de November holdtes Præsteordination i vestre Immanuels Kirke i St. Paul.

Kandidaterne var Ole J. Holtan fra Madison, Wis. og Berge Olson fra Madison, Minn.

Den høitidelige Handling udførtes paa sædvanlig Maade ledet af Samfundets Formand Past. C. J. Eastvold med Bistand af følgende Præster: J. N. Sandven, M. G. Hanson, A. O. Mortvedt, J. A. Johansen, M. Norstad, K. C. Holter og C. C. Holter.

Herren være lovet, som fremdeles udsender Arbeidere i sin Høst. Maa disse to Brødre rigelig velsignes paa de Steder og i den Tid Overhyrden vil bruge dem i sin Tjeneste. Give Gud at Sjelefangsten maa lykkes vel!

Disse nye Medarbeideres Biografier medfølger og lyder saaledes:

Holtans Biografi.

Ole Johnson Holtan er født i Sande Præstegjeld, Telemarken, den 12te Juli 1855 af Forældrene John Sigurdson og Hustru Guro Halvorsd. Holtan.

Hans Fader døde, da han var 1½ Aar gammel.

Hans Moder var en kristelig Kvinde, der tidlig lærte ham at omgaaes Gud, og hver Aften lærte ham at folde sine Hænder og bede sin Aftenbøn.

Han konfirmeredes i 14 Aars Alderen af Sognepræst til Sande, Pastor Mynster, hvorefter han sendtes til Lærer Chr. Hansen i Ulefos, hvor han opholdt sig et Aar. Chr. Hansen var en alvorlig kristen og gjorde dybt Indtryk paa ham.

Omkring 21 Aars Alderen kom han til Omvendelse, og Trangen opstod hos ham at kunne faa arbeide i Guds Rige til Sjeles Frelse.

Han gik ved den Tid til Seminariet for

Digitized by Google

Nedre Telemarken, Skiens og Ramle Provstier.

Han optoges ved samme i 1872 og uddimmiteredes 1875.

Samme Aar overtog han en Lærerpost paa Modum, hvor han forblev til 1896, da han reiste til Amerika.

Fra den Tid har han arbeidet i Skolens Tjeneste under Pastorerne: S. Gundersen, H. Halvorsen, A. H. Eikjarud og J. A. Thorsen.

Hos den sidstnævnte afsluttede han sit Arbeide den 2den Juli 1907. Han har modtaget Kald fra Bethesda n. luth. Menighed i Grand Rapids, Mich., hvorfor han har ansøgt Hauges Synode om Ordination til det hellige Predikeembede.

Han beder om alle troendes og Medbrødres Forbøn. Ole J. Holtan.

* * *

Olsons Biografi.

Jeg, Berge Olson, er født den 16de Juni, 1867 paa Halsnøen, Fjeldbergs Præstegjeld, Søndhordland, Norge, af Forældrene Ole Helgeson og Kari Nilsdatter. Blev straks ved den hellige Daab optagen i Samfund med den treenige Gud som Arving til det evige Liv. Som Barn fik jeg Undervisning i den kristelige Børnelærdom, og lærte saaledes Frelsens Sandheder at kjende, men utro mod min Frelser brød jeg tidlig min Pagt med ham og fik Lyst til Synden og for vild; men min Pagtes Gud forlod mig ikke, han søgte mig op. Allerede i 7 Aarsalderen kunde jeg tydelig mærke Faderens Dragelse til Sønnen; men Synden og Satan fik Overhaand, og jeg kom længere og længere bort ifra Gud; 19 Aar gammel forlod jeg mit Barndomshjem og kom til dette Land i 1886 bosatte jeg mig hos min Søster i Lyon Co, Minnesota. Den gode Hyrde søgte atter efter det bortkomne Faar. Mange gode Forsætter blev gjort, men ingen hel og fuld Overgivelse til Herren; var dog bevaret fra udvortes Laster, men Hjertet var ikke retfærdigt for Gud. Saaledes gik en lang Tid hen. Endelig kom den Tid, da Herren blev ogsaa mig for stærk. I hans Ord kom jeg til Kundskab om min Nød, Synden blev levende og jeg døde. I hans Ord fandt jeg ved Troen paa Kristus Forladelse for alle mine Synder. Retfærdiggjort af Naade følte jeg straks Trang til at vidne om min Frelser, og Hjertet blev styrket ved Naaden. Har siden paa Brødres Opfordring og efter Evne og Leilighed talt Guds Ord til Opbyggelse. Herren havde dog vakt en dybere Trang, nemlig at indtræde som Arbeider i hans Vingaard. I Samraad med min Gud, og Brødres Opmuntring besluttet jeg at begjere Optagelse ved Red Wing Seminariums theologiske Afdeling, og mit Begjer indvilgedes. Under Studiet der Vinteren 1907 modtog jeg Kald fra Bethania Menighed, Clear Water Co., og Emmanuels Menighed, Polk Co., Minn. som deres Præst og Sjelesørger, hvorfor jeg herved fremstiller mig og begjærer Ordination til det hellige Predikeembede, om Brødrene dertil finder mig skikket. Deres i Herren forbundne

Berge Olson.

Fra Chicago.

Vi have ikke her en blivende Stad.

Om vi ofte glemme denne Sandhed, saa minder Herren os om, at her paa Jorden er Guds Børn fremmede og Udlændinger.

Uanseet hvor meget vi trænges her for Guds Rige og vore Medmenneskers Vel, saa viser Gud os, at Himlen er det rette Hjem for hans Børn. Derfor kalder han snart en Lærer, en Præst eller en anden Tjener hjem fra Vingaardsarbeidet her. Ofte synes det os som er tilbage, at Herren kalder dem til Hvilen, som vi mest behøvede iblandt os. Det har vort Samfund følt det sidste Aar— og det samme har vi følt ogsaa her i Hauges Menighed i Chicago, idet Herren den 11te Nov. kaldte en af vore trofaste Arbeidere, Kristian Larson, hjem til Sabbatshvilen hos sig.

K. Larson var født den 24de Aug. 1856 i Lister og kom 16 Aar gammel til Stavanger og 12 Aar senere her til Chicago. Den 9de Juli 1895 blev han ægteviet til Andrea Kvinlaug.

Digitized by Google

Han var en af Stifterne af Hauges Menighed—og har til sin Død været en trofast Arbeider i samme. Broder Larson er dybt savnet i Menigheden. Den kjære Hustru og de tre smaa Sønner føler dog dybest Tabet af en trofast Ægtefælle og en kjær Fader.

Stille og beskeden som hans Liv havde været, saa kom ogsaa Dødens Budskab næsten uformærket. Men for den som lever i Kristus er Døden altid en Vinding. Og seierrig ved Kristi Naade fik han gaa ind til Herligheden hos Gud.

Begravelsen foregik fra Hauges Kirke den 14de Nov. under stor Deltagelse baade fra Menigheden og Venner fra Trefoldigheds Menighed.

Stedets Præst talte over Fil. 1, 23: „Jeg trænges fra begge Sider, idet jeg har Lyst til at vandre herfra og være med Kristus, thi dette er saare meget bedre."

Saa er det med den, som er villig at lide og kjæmpe for Herrens Sag paa Jorden. Man holder intet for godt for hans Ære som kjøbte os med sit Blod. Men selv under de bedste Forholde her, saa længes dog et Guds Barn til i uforstyrret Ro at være med Kristus i hans Herlighed og Glæde. Ja det er stort—overmaade stort at høre Herren til og faa indtage Herligheden hjemme hos Gud.

„Herrens Venner ingensinde sees skal for sidste Gang." Vi mødes igjen i Himlen for evigt at prise vor Frelser.

J. J. S.

Nu har Vandringsstaven faldet
Fra hans trætte Haand tilslut,
Han til Salighed er kaldet,
Striden her er nu afbrudt.

Han kan ikke synge længer
Med os i vort lille Kor,
Men nu synger han blandt Engler
I en salig Skare stor.

Og til dem som er tilbage
Vil den Herre Gud se til,
Han vil hjælpe alle Dage,
Han har lovet og han vil.

Han har vandret bort og Savnet
Falder om os som en Nat.
Men vi ved, hvor han har havnet
Og nu skuer han sin Skat.

Derfor takker vi af Hjerte
Gud, som i sin Kjerlighed
Tog ham bort fra Synd og Smerte
Til et evigt Hvilested.

Og vi eier ogsaa Haabet,
At vi mødes skal igjen.
Kunde vi som han naa Maalet
Skal vi sees i Himmelen.

J. L. R.

* * *

Søndag den 24de Nov. Formiddag blev Past. J. R. Walstad indsat i Immanuels Menighed i Chicago af Kredsens Formand.

Efter at Formanden havde talt et Ord til Menighed og Præst, holdt Past. Walstad sin Indtrædelsesprediken med Matt. 11, 25—30 som Text.

Mandags Aften havde Menigheden Modtagelsesfest for sine Præstefolk. Da Past. og Mrs. Walstad kom til Kirken var mange Folk samlet, Bordene var deilig prydet og vel fyldte af alleslags gode Retter. Alle syntes at være glad over, at de havde faaet Præst og Sjelesørger igjen. Og jeg tror, at Præstefolkene blev rigtig glade for den hyggelige Modtagelse: Velkomstord—og en Velkomstgave paa omtrent $90.00 som paa Menighedens Vegne blev overrakt den nye Præst af Past. J. J. Skarpness.

Past. Walstad takkede hjertelig for Modtagelsen og Gaven og ønskede at maatte faa blive Menigheden til megen Velsignelse.

Stud. Peder Wee, som har hjulpet Menigheden med Betjening medens de har været præsteløs, talte tilslut paa engelsk. Koret sang flere Sange. Efter at have taget til os af de gode Retter og samtalt en Stund, gik vi hjem glade og velsignet. Maa Gud velsigne Præst og Menighed rigelig!

Samme Søndags Aften blev Past. H. P Hanson indsat i norsk ev. luth. Menighed i Joliet, Ill. af Kredsens Formand.

Vennerne i Joliet var glad over at have faaet Præst iblandt sig igjen, efter at have været uden Præst omtrent et Aar. Kirken var omtrent fyldt med andægtige Tilhørere. Saa det synes at være Fremtid for den Menighed. Past. Harrisville og Hustru var ogsaa tilstede. Han talte og Mrs. H. sang. Gud velsigne Virket der! S.

Digitized by Google

Til „Budbäreren".

(M. O. Wee).

Kristiania den 2den Nov. 1907.

Kjære Past. Holter:—

Naade og Fred! Jeg sidder nu her alene. Det er saa stilt og tomt i Værelset. Jeg synes jeg bør sende lidt for „Budb." igjen, men Tankerne vil helst ud, hvor Hustru og Barn, nu paa Hjemreisen, vugges af Nordsøens Vover.

Nu har jeg faaet fornemme lidt af, hvad det maa betyde for Far og Mor at sidde igjen i opreven Rede og græde, mens Barn efter Barn drager ud,—reiser langt bort!

Det var et Offer, størst for min Hustrus Vedkommende; men hun vilde bringe det, saaat ikke vore Planer skulde maatte helt ødelægges. Hun reiste altsaa hjem, og jeg reiser Torsdag, om Gud vil, til Kjøbenhavn.

Det var jo Tanken, at vi alle skulde standset til Vaaren. Men saa gik Synoden hen og kaldte mig til Professor, og det skulj eg saa svie for. Og jeg syntes, jeg kunde ikke hjælpe for, at saa skede. Den som dog kunde sige Gud og Faderen Tak for „a l l e Ting"!

Vi kom altsaa til at standse i Kristiania i noget over 3 Uger. Og vort Ophold her blev baade meget hyggeligt og interessant. Vi har faaet stifte Bekjendskab med en hel Flok af „Ungdomsarbeidere". For Eks: Missionærerne Aas, Smidt og Thorvik fra Madagaskar, samt deres Familier. Den sidste tilhører den f. Kirke. Fremdeles Dr. Berents fra Kina, Prof. og Mrs. Bøckman fra St. Paul, Mrs. G. Sverdrup fra Mpls. osv Det har været en eneste Række af Møder, Foredrag og Festligheder. Skal begynde med at berette om „De norske Presters Landsforenings 4de Generalkonferents" afholdt her i Byen fra 30te Okt. til 1ste Nov. sidstl. Foreningen tæller omtrent 500 Medl., hvoraf omtr. 200 mødte.

Der holdtes Foredrag over: 1. „Vor Kirkes Bekjendelse og dens Betydning for vor Tid", indl. af Sognepræst Tandberg. 2. „Forandring i Konfirmationsordningen" af Provst Brochman: 3. "Samvittighedens Forhold til de 10 Bud", af Sognepræst Olaf Holm. 4. „Absolutionens Forbindelse med Nadveren", af Sognepræst Meyer, (Bergen) 5. „Læren om Nadveren", af Biskop Brun. 6. Pastoralforedrag af Overlærer Stoylen. Dertil holdtes et Foredrag af Prof. Taranger af kirkeretslig Art. Disse Foredrag, saavelsom Diskusionen, som paafulgte, var naturligvis af Interesse, dog i mer og mindre Grad. Jeg skal indskrænke mig til nærmere at omtale et: Det af Tandberg.—Undskyld et Ord sagt i Parenthes: Den Opfatning er ikke sjelden, at man i Norge er saa overlegne i Begavelse og Aandsdygtighed. Naar vi saa tar en Tur hjem, forbauses vi virkelig over saa sjelden at træffe en Begavelse. Det vilde efter min ringe Opfatning gjøre Præsterne i Hjemlandet godt, om de foretog en Studiereise til Amerika. De vilde ha mere at lære, end de selv tror.—Pastor Tandberg er en Begavelse. Hans Foredrag var et vel fremført, kraftigt, træffende Indlæg. Det æsked til Kamp de to Retninger, og Kampen brød løs med en Gang. Her er et sammentrængt Referat af dette Foredrag taget fra „Aftenposten":

„Vor Kirkes Bekjendelse og dens Betydning over vor Tid."

Kirken er af Kristus kaldet til at levendegjøre Evangeliet i Verden. Kristi Livsfylde skal indføres i Menneskeslegten, Kirken maa underkaste sig den historiske Udvikling. I den Helligaand har Kirken den usynlige Reformator, som altid fremhjælper Selvfornyelsen. Der vil altid være reformatoriske Bevægelser i Kirken; den mægtigste fandt Sted i det 16de Aarhundrede. Reformationen indeholder i sig mangfoldige Spirer til Nydannelse paa Troslivets Omraade. Vor Kirke har i den overgivet os, hvad den har gjennemlevet af Evangeliets Herlighed. Dette fremhæves mod dem, som siger at Bekjendelsen er et Led i Læreudvikling. Men Luthers Reformation har sit Udspring fra Samvittigheden og som i Guds Naade i Kristus finder Frelse for Samvittighedens Nød. Bekjendelsen er derfor ikke en Samling af

Digitized by Google

Læreskrifter, men et Udtryk for et frelst Menneskes Lykke i Frelsen i Gud. Det er Kirkens Samvittighed, som der har fundet Udtryk, gyldigt for alle Tider. Den er ikke et Værk af Inspiration, men heller ikke et bare menneskeligt Værk. Gud selv drev Luther frem. Gud nødte ham gjennem hans Sjelenød. Det er Ringeagt for Guds egen Gjerning, naar man nutildags siger, at Reformationen bare er Menneskeværk. Renningen er Menneskeværk. Islettet er Guds hellige Tanker. Tal. skjelnede mellem Bekjendelsens Grundtype og dens Formler. I de kirkelige Bekjendelser erkjender vi en kirkelig Grundanskuelse; mens Formlerne er mer eller mindre præget af sin Oprindelsestids teologiske Anskuelse. Som troende kristne er vi paa en eiendommelig Maade forbundne med Kirken.

Her om nogetsteds bør være en sønlig Ærbødighed. Jo høiere vi skatter Kirken, jo mer i ydmyg Tak ser os førte af Kirken, desto mer vil vi ære dens Bekjendelse. Allerede i Ordet er der en hellig Klang. Naar et Menneske bekjender, oplader det, hvad der bor inderst i dets Hjerte. Derfor vil vi ligeoverfor et bekjendende Menneske staa med Ærbødighed. Naar det nu ikke bare er et enkelt Menneske, men de mange, en hel Kirke, da skylder vi Bekjendelsen ikke bare Ærbødighed, men den bliver et nyt Udgangspunkt for den kirkelige Udvikling. Dette bliver desto klarere, naar vi gjør os Rede for, hvad der er Bekjendelsens store, væsentlige Indhold, nemlig: „Jeg tror Syndernes Forladelse". Bekjendelsen har et ydmygende Ord til Menneskene under alle Forhold. Den vender sin Odd mod hvert Menneskes Samvittighed, og med sit Ord om Guds Naade har den tilfredsstillet Menneskets dybe Trang. Den er en Bekjendelse for alle Tider. Thi Synd og Naade har Menneskene aldrig Ret til at benegte. Vi forvalter en Arv til Menneskenes Velsignelse. Men derfor har vi ogsaa som lutherske kristne at være bekjendende kristne. Heller ikke skal vi rolig finde os i, at man vil rane fra den dens Kraft og Kjerne. Staa paa Vagt for vor Bekjendelse! Hævd Troens og Bekjendelsens Ret!

Tiden stiller her stort Krav til vor Kirke.

Den kirkelige Situation frembyder store Vanskeligheder. Vi vil vist komme til at opleve alvorlige Brydninger paa det kirkelige Omraade. Vi bør se Sagen lige i Øinene. Hvilke er de fiendtlige Magter? Først den religiøse Ligegladhed. Nogen dybere Forstaaelse findes der paa mange Hold ikke af Kristendommen. Man kan se det i det offentlige Liv. I Pressen faar den saaledes liden Plads. Dernæst den klart bevidste Vantro. Fritænkeri er vidt udbredt blandt vort Folk og fremtræder desto stærkere, naar Kirken vil hævde sin Ret. Hvem vil negte, at den moderne Kultur har bidraget til at undergrave Kirkens Tro! Mellem Kristendommen og den atheistiske Humanitet vil der blive en voldsom Kamp. Man kan her nævne Universitetets nyvalgte Rektors, man kan gjerne sige, Programtale, holdt 2den September iaar. Tal. nævnte bl. a., hvad der fremkom fra Rektoren angaaende Dr. Ordings Udnævnelse til Professor og hans Udtalelser om Bibelen.

Rektoren erklærer Kirken uden videre dømt af Videnskaben. Disse Ord faar Vegt derved, at de fremkommer den 2den September. Det er betegnende, at den Tale gaar upaatalt hen. For 30 Aar siden havde Rektorens Ord mødt stor Modstand.

Fra Høiderne trænger Vantroen ned til de lavere Lag. Kan Kirken stille en enig og stærk Modstand mod Vantroen? Nei. Indenfor Kirkens Mure er der Famlen.

Vor Tids theologiske Videnskabs Særpræg er, at der sættes Spørgsmaalstegn ved nærsagt alt. Men Uklarhed og Famlen gjør Kirken svag. At der maa granskes, er for den troende Menighed ikke urovækkende; det modsatte vilde være det; der maa i et Kirkesamfund være Rum for Opfatning. Men der er Grundsandheder, som ikke kan fornegtes, uden at fornegte Kirkens, Kristenhedens Grund. Dr. Ordings og Pastor Konows Udtalelser vidner herom. Den nyere Retnings Eiendommelighed er den subjektive Opløsning af det, som er objektivt fast. Forholdene er alvorlige. Det trænges, at man

Digitized by Google

samler sig til Bærn om Herrens Sag. Er der noget, som kan samle de troende, maa det være den Bekjendelse, som gjennem Aarhundreder har staaet. Lader Kirken sin Bekjendelse fare, gaar det saa, at dens Aandsliv dør. Der er lidet Vidnemod i vor Kristentro. Give Gud, at der bliver mere af Sandhedens Vidnemod her hos os. Vi kalder til Kamp mod Halvtro og Vantro. Man mødes med den Indvending, at man skal være tolerant. Lad os vogte os for saadan Tolerance, der er Udtryk for Ligegyldighed! Der er en religiøs Indifferentisme, som mener, at enhver bliver salig i sin Tro. Men den troende kan ikke vise denne Tolerance uden straks fra en troende at blive en vantro. Sneversind siger man. Men det er Kristi eget Evangelium, som tvinger os. Tænk om Jesus havde sagt:—ikke jeg er Veien, men en af Veiene! Tænk om vi, istedetfor at sige: Dette er Guds Aabenbaring, sagde: Efter min Mening er dette saa at forstaa—tror man da, at man blev beskyldt for Sneversyn? Nei, da var man frisindet. Vi siger: Gaa ikke paa Akkord! Kirken er en Forsamling af troende, som har Sandheden som sin Grund.

Den bekjendende Menighed har Ret til at kræve af Presten, at han ikke staar negtende, hvor han har Pligt til at staa troende. Kirkens Præster maa lære efter Kirkens Tro. Man tænke sig, at en Menighed skulde staa ligegyldig overfor Spørgsmaalet om Præstens Bekjendelsestroskab. Den opgav sig da selv.

I Konowsagen har man benyttet sig af Udtrykket, at der skal vises Aandsfriheb ligeoverfor Konow. Ja, lad ham personlig have den Tro han vil; men er han berettiget til at staa som Kirkens Præst?

Man skal være varsom med at stemple noget som Vranglære. Men mod Anskuelser, der under Kristendommens Skin fornægter Kristendommens Væsen, maa der bestemt optrædes.

Tal. vilde fastslaa, at Kirken umulig kan finde sig i, at dens Tjenere er Vantroens Forkyndere.

Man vilde maaske møde med den Indvending, at der altsaa ikke skal ske Fremskridt i Kirken. Det var slet ikke Talerens Mening. Bekjendelsen var vid nok til at rumme nye Anskuelser inden sine Skranker. Kun det, som er en Lemlæstelse, træder man op mod. De Anskuelser, som nu optræder, er jo i Virkeligheden saadant, som for flere Aarhundreder siden er dømt af Kirken.

Tilbage til Kristus! Dybere ind i vort eget Indre! Jo bedre vi lærer at forstaa os selv, desto bedre vil vi forstaa Ordet om Guds Naade i Kristus.

Naar vi har set Videnskabens Uklarhed, spørger vi efter et Ord om Kjerlighed—efter ham, som raaber: Kom hid til mig alle, som arbeider og er besværede; jeg vil give eder Hvile.

Det en god Time lange Foredrag, der paahørtes med spændt Opmærksomhed, afsluttedes med Bøn og Salmesang.

* * *

Foredraget blev øieblikkelig imødegaaet og angrebet, især af Professorerne. Saaledes kom Rektor Brøgger med en heftig Protest mod det Angreb, der var rettet mod hans Festtale, holdt ved Universitetets Aabning ihøst. Da denne Protest ogsaa udkom i alle Hovedstadens Dagsaviser, foranledigedes herved et „Svar" fra Tandbergs Side. Sidstnævnte citerer nu de Punkter i Rektorens Tale, der særlig ankedes over, og som laa til Grund for Angrebet. Baade Citat og de paafølgende Bemærkninger følger her:—

Jeg skal af Rektorens trykte Tale anføre, hvad jeg under mit Foredrag særlig havde for Øie, da jeg talte om det antikristelige Indhold.

Side 13 (Separataftryk af „Aftenposten„) heder det: „Det sidste Aarhundrede har fortsat med at omstyrte den gamle Overtro, at Mennesket og vor lille bitte Jord skulde være Centrum i Tilværelsen. Allerede de geografiske og ethnografiske Opdagelser, som lidt efter lidt har lært os at kjende hele vor Jord og den hele Menneskehed, men endnu mere den moderne Anthropologi har kastet nyt Lys ogsaa over Menneskeheden selv. Udviklingslæren har vist os hele den orga-

Digitized by Google

niske Naturs Sammenhæng; den samme Lære har, støttet til Palæonthogiens, Geologiens, Anthropologiens og den præhistoriske Arkæologis Resultater, bevist, at ogsaa Menneskeslegten selv kun er yngste Led i denne den organiske Naturs Udviklingsrække, og har godtgjort, at Mennesket fra en usælig Begyndelse har udviklet sig til det Trin, det nu indtager. Menneskehedens Historie, der endnu for mindre end 100 Aar siden som den ældste da kjendte Kilde holdt sig til Bibelens Sagn og Mythen, er gjennem Ægyptologiens og Assyriologiens Resultater ført adskillige Aartusinder bagud—endog bagenfor Bibelens mythiske Verdensskabelse for 6000 Aar siden; og den sammenlignende Religionsvidenskab har forlængst bevist, at de moderne ariske Kultursamfunds ethiske og religiøse Forestillinger for en væsentlig Del har sine Rødder i Moralbud og Religioner udviklede hos Folkeslag, meget ældre end Jøderne, Folkeslag, som vi for 100 Aar siden end ikke kjendte af Navn".

Paa Side 22 omtaler Hr. Rektoren, at der til Hedningemissionen indkommer overmaade store Gaver i vort Land og saa fortsætter han: „Hvis det gjelder et Valg mellem, hvad der for et lidet kapitalsterkt Folk som vort kan ansees mest berettiget at anvende overflødige Midler paa, enten Fremme af Videnskaben og vor høiere Kultur, eller Hedningemissionen, da er der hos mig ingen Tvivl om, at Videnskaben burde have Fortrinet".

Hr. Rektoren finder ingen af disse Udtalelser „stridende mod Kristendommens Aand og Væsen." Jeg for min Del har en anden Opfatning af „Kristendommens Aand og Væsen" end Hr. Rektoren. Og jeg er vis paa, at der er tusinder rundt om i vort Land, som deler min Opfatning—ikke mindst blandt dem, som søger at trænge dybest ind i „Kristendommens Aand og Væsen."

Jeg tror at være fuldt i min Ret, naar jeg siger: „Hvad Rektoren lagde den Ungdom, der i kommende Dage skal lede vort Folks aandelige Udvikling, paa Hjerte skulde mindst af alt tjene til at give den Respekt for Kirkens Tro."

Lad os f. Eks. fæste Opmærksomheden ved dette: Naar det troende Kristenfolk omkring i vore Menigheder i trofast Arbeide samler Penge til Udbredelse af Kristi Evangelium i Hedningeverdenen, det Evangelium, hvori den kristne Kirke altid vil se Menneskeslegtens høieste aandelige Velsignelse, da siger Professoren: „Der er ingen Tvivl om, at Videnskaben burde have Fortrinet "

Eller lad os tænke paa dette: Naar den kristne Kirke siger: Vore ethiske og religiøse Forestillinger har sine Rødder i en guddommelig Sandheds Aabenbaring, baaren frem gjennem Kristus, da siger Professoren: Vore ethiske og religiøse Forestillinger „har for en væsentlig Del sine Rødder i Moralbud og Religioner udviklede hos Folkeslag, meget ældre end Jøderne.".

Naar Hr. Rektoren saaledes stiller Videnskabens nyeste Erkjendelser op mod det, som den kristne Tro til alle Tider har holdt fast ved, da er det berettiget, naar jeg siger: Hos Rektoren møder vi den kjendte Paastand, at de kristne er Efterliggere, der er agterudseilede af Videnskaben. Den Mening kan jeg ogsaa fra Rektorens Standpunkt saa godt forstaa og finde rimelig.

Derimod kan jeg aldeles ikke forstaa, hvorledes Hr. Rektoren kan ville gjøre gjeldende, at de Anskuelser, han i sin Tale giver Udtryk for, er i Overensstemmelse med den kristne Kirkes Tro. Det er kun et slaaende Vidnesbyrd om, hvor liden Forstaaelse der i mange Kredse i vort Folk er af, hvad Kristendom i Aand og Sandhed er. Man gjør Krav paa Kristendommens Navn for det, som er Kristendomsfornegtelse.

Til Slutning kun et!

Hr. Rektoren taler varmt og skjønt om „den Velsignelse, som i og for sig vil følge af den stadig øgede Oplysning, den stadig stigende ethiske Udvikling, der som en naturlig Følge af et rigt videnskabeligt Liv vilde kunne i stadig videre og videre Kredse gjennemtrænge og forædle vor Kultur. Lys over Landet, det er det, vi vil!"

Men han nævner i sin Tale til den unge Slegt, der er samlet om ham; ikke med et Ord det Lys, der straaler ud over Menneskesleg-

Digitized by Google

ten gjennem ham der siger: „Jeg er Verdens Lys." Han har ikke et Ord om „den ethiske Udvikling", som Ungdommen vil kunne vinde gjennem et sandt og sundt Kristenliv.

Dasaa Taushed kan være talende.

* * *

Diskusionen optog 3 Sessioner af Mødet

Ved Afslutningen vedtoges, med 137 Stemmer mod 18, følgende Resolution: „Den norske Presteforenings Generalforsamling udtaler sin Tilslutning til vor Kirkes Bekjendelse og finder under Henblik til de nærværende kirkelige Forholde at burde hævde, at de Præster, hvis Anskuelser staar i aabenbar Strid med grundlæggende Sandheder i vor Kirkes Bekjendelse, er uskikkede til at være Præster i vor Folkekirke".—Forresten var der idskilligt som forekom under Mødet, der ikke netop var saa synderligt rosværdigt. Jeg tror det vilde være Synd at beskylde Flerheden af Præster og Lærere her for „Pietisme". Jeg kan ikke undlade at nævne en Episode, der er noksaa illustrerende: Aftenen før Mødets Begyndelse, gik ifølge „Aftenposten" „Flerheden af Mødets Deltagere, med Biskop Brun i Spidsen" til Nationaltheatret, paa Indbydelse altsaa. Mon det ikke havde været fuldt saa stemmende med Situationens Alvor, om man havde benyttet Aftenen til fælles Bøn?

Aa Venner, hvor meget bedre den kirkelige Situation er hos os, og hvor meget vi netop som Frikirke i Amerika har at takke Gud for! Medens der er meget, vi kunde ønske anderledes hos os, lad os være opmærksomme paa de store Fordele vi har.

Blandt de mange fremmede Præster og Missionærer, som var tilstede ved Mødet, kan nævnes Prof. Bøckman fra St. Paul. Men, skjønt han endog er Graduent fra Universitetet her, blev han dog ikke engang „officielt" indbudt til Sæde i Forsamlingen,—end sige til at tale. Mødet afsluttedes med Fest i Akersgadens Missionshus. Her gik det særdeles gemytligt til. Bordtaler holdtes over en lav Sko, med et Ord: Jeg, og flere med mig, følte mig som en Udlænding i Toget. Venligst hilset

M. O. Wee.

Smuler fra Jowa Kreds.

Her i Jowa Kreds er der bare Velstand, hvad det timelige angaar; saa synes ialfald Ligningskomiteen; den har ilægget os næsten tusind Dollars mere i Skoleskat end nogen anden Kreds. „Jau, me saja Tak, Kirka ska me intje; me ska jæra, ka me kan".

Her har været en meget travel Tid nu med Samtalemøder. Kredsen har havt sit Aarsmøde i Slater, Past. S. Hansons Kald. Dette Møde var godt besøgt, og mange alvorlige Vidnesbyrd blev aflagt. Flere private Møder har været afholdt. Desforuden saa har Lægmandsforeningen drevet paa med flere Møder, saa man skal slippe at sige, at Sandheden er dyr her omkring. Maatte nu al denne Virksomhed faa bære Gud sine Frugter.

Et godt Tegn kan vi se, og det er, at Folk er særdeles flinke til at komme baade til Gudstjenesterne og Møderne. Saa vi tør haabe, at Gud skaber sig Børn iblandt os, selv om det ikke er saa store Flokke ad Gangen.

Vi, baade Læg og Lærd, forsøger at gaa frem i vort Opbyggelsesarbeide, som de „gamle" gjorde. Predike Lov og Evangelium. Vi har da den Tro, at Guds Aand er nær og levendegjør denne Sandhed.

Disse moderne Maader som synes at faa Indpas paa saa mange Steder, har vi ingen Trang havt til endnu. Vi har ingen Tro til Menneskeaand, men vi har Tro til Guds Aand. Vi gjør Forskjel paa Entusiasme og Guds Aands Rørelse i Hjertet Det sidste staar medens det andet falder. Naar der skal bygges for Evighed, da bør der bygges solid, ellers duer det ikke. Vi er glad i ethvert Livstegn, som er skabt af Gud.

Præsternes Virksomhed er vidtstrakt og kræver baade Mod og Styrke. Dog de forsøger at komme saa langt som Evnerne rækker. Et stort Gode er det, at Folk sætter

Digitized by Google

Pris paa deres Arbeide og staar dem bi paa mange Maader.

Et par nye Præster er flyttet ind i Kredsen, nemlig, Pastorerne Distad og Kleveland. Saa vidt vi kjender til saa arbeider disse Brødre med Troskab og til Menighedernes Tilfredsstillelse.

Med Hensyn til Præsternes Løn saa er den nokſaa god, dog, der er kjendte Tilfælder, hvor Præsterne neppe kan leve paa sin Løn. Dette til Overveielse for rette Vedkommende. Præsteboliger begynder at blive mere og mere almindelig. Dette har mange Fordele med sig baade for Menigheder og Præster. Det er at ønske, at den Dag snart vil komme, da alle Kald faar sin Præstebolig. Dette ogsaa til Overveielse.

Pastor Heidal har for længe siden opsagt sit Kald i og omkring Radcliffe. Han har dog lovet at betjene Kaldet indtil de faar en i hans Sted, hvis det ikke tar forlænge. Heidal vil for nærværende nedlægge sin Virksomhed og flytte ud paa et lidet Landstykke, indenfor sit nærværende Kald. Det er Sygdom i Familien som gjør, at han maa tage dette Skridt. Vi haaber, at han snart vil bli istand til at optage Præstegjerningen igjen; thi Broder Heidal har faaet for store Gaver til at lægges bort.

Her i Kredsen har vi ogsaa den Glæde at kunne arbeide i nokſaa god Forstaaelse med de andre lutherske Samfund. Ja, vi lever jo i et gammelt Strøg, hvad den norske Befolkning angaar, og man har vel holdt paa at stanges saalænge, at Hornene er faldt af. Lykke paa Reisen. Haaber, de ikke grov ud igjen. Hvorfor skal vi kneise mod hverandre ved Kirkedøren, da vi ellers kan have Forretning med hverandre, gifte sig med hverandre og gaa isammen med hverandre i det daglige Liv? Mere siden. Kor.

Elsk din Næste, du Kristensjel,
Træd ham ikke med jernsko'd Hæl.
Ligger han end i Støvet!
Alt som lever er underlagt
Kjærlighedens Gjenskabermagt,
Bliver den bare prøvet

Kinamissionen.

Dr. Robert Anderson skriver den 18de Oktober fra Yokohama: „Lykkelig og vel naaet frem til Yokohama. De første ni Dage af Reisen var det Uveir hele Tiden. Den sidste Uge pent. Er nu paa Vei til Kobe. Haaber at være i Shanghai den 24de Oktober."

Kjære Venner! Lader os takke Gud for at vore Venner er kommen vel over det oprørte Hav.

Himle skriver: „Det var vist ikke nogen som syntes at Adjektivet „stille" passet paa det oprørte Hav."

Naar dette læses holder vel Doktoren paa med „Boka" og Himles med at komme sig i Orden for at optage sit velsignelsesrige Arbeide paa sine Stationer. A. O. O.

* * *

Hvorledes kan Missionsinteressen vækkes og vedligeholdes hjemme?

(Af C. W. Landahl.)

(Fortsættelse.)

Men er nu dette den allerbedste Maade at arbeide paa?

Den som tror, at Gud elsker en glad Giver, som rigelig belønner i sin Tid, venter aldrig paa specielle Anledninger. Den Sjel forsager, lever tarvelig, paa det han kan ofre bestomere til Herrens Ære og Næstens Gavn. Den Sjel arbeider stadig og sindig uden ydre Tvang eller Paavirkning. Den Sjel taber ikke Dollaren, naar han lader den rulle hen paa Guds Alter, men han ved, at den Gud, som opbevarer de troendes Taarer paa en Flaske, vil gjemme de troendes Gaver i sin Skatkiste.

Det er mange, Gud ske Lov, som gir Herren Tiende ogsaa i vor Tid. De blir atter og atter styrkede i den Tro, at det er saa Gud vil ha det.

Jeg mødte flere af vore Præster og andre Venner hjemme, som fortalte mig, at de gav en Tiende til Herren. Og de er de lykkeligste Folk i Verden, alt hvad de gjør faar de Lykke til.

Digitized by Google

Herren kan nok lægge til og ta ifra Velsignelse efter Behag.

Det er greit nok, skal vi bli velsignet af Gud, saa maa vi gjøre hans Vilje. Og hvad har vi at bringe ham uden dette: „Af dit eget har vi givet dig."

Vor første Pligt er at staa i det rette Gudsforhold og ved Bøn og Guds Ords Betragtning hente Kraft til helligt Liv.

Dernæst skal vi gjøre godt mod alle, men mest mod Troens egne. Vi skal strø Glæde og Lys paa vor Vei til Evigheden. Vi skal tvætte hverandres Fødder.

Endvidere har vi at opsøge de udenomstaaende, paa Veiskjellene og paa Gadehjørnerne, de nær ved og langt borte i det fjerne Hedningeland, til alle skal vi strække vore hjelpende Hænder. Ja især til dem, som ikke kjender Gud og den han udsendte, Jesus Kristus.

„Helliger eder! Imorgen skal Herren gjøre vidunderlige Ting iblandt eder. Tager Pagtens Ark og gaar frem foran Folket."

Herren fordrer os ud til Kamp. Han anbetror os at være Ledere i sin Hær. Og hvem vover at svigte dette Kommandoord?

Først helliger eder, siger han, og siden, gaar foran Folket med Pagtens Ark. Gaar først.

Ja, Gud gi os Naade til at gaa først med et værdigt Eksempel.

Han tilgive os vore Synder! Her er mange tvesindede inden det aandelige Præsteskab. Her er meget af guddommelig Røst, men lidet med kjerlige Hænder.

Gud vil, at vi skal hellige os, iføres Sandhedens Kraft, være rette Vægtere i Zion, som kjender Tidens Tegn, staar ham nær med aabne Øren og Hjerter for det høieste Kommandoord, og skikkede til ret Tid til at raabe fremad og rykke frem med Herrens Hær.

Da vil Seiren være vor og Æren være Guds. Som de fire Mænd ved Samarias Port: „Vi gjør ikke ret; denne Dag er et godt Budskabs Dag og dersom en tier og venter til Morgenen gryr, saa falder der Skyld paa os, saa lader os gaa ind og melde det."

Høsten er stor og Dagen kort:
Det er ei Stund at hvile.
Se dog mod Evighedens Port,
Tusinder Hedninger ile.
Kristus vort Liv de kjender ei,
Haabløse gaar de da sin Vei
Ind udi Dødningeriget."

Herren spør: „Hvo vil gaa for os?" Ja, hvem vil kjæmpe for ham? Daniel var tapper og Paulus ligesaa. Er jeg, er du? Aa gid vi alle vilde svare oprigtig med Sangeren:

„Herre min Gud, hvor du er mild,
Tag du af Laanet, hvad du vil,
Selv er du Rigdommens Kilde."

Vi er enige i, at Kirken ikke er saa gjennemtrængt af Kjerlighed til Gud og Omsorg for Hedningernes Vel, som den burde. Og dette har vi allerede erkjendt. Spørgsmaalet er: „Hvorledes kan Missionsinteressen vækkes og vedligeholdes hjemme?"

Jeg har nævnt en bibelsk Maade at arbeide paa, nemlig at ofre Herren Tiende. Men endnu er ikke alle færdige til at gaa med paa den. Man synes det er vel meget. En har at afbetale paa Eiendom og en anden vil først spare op lidt, siden skal de gi til Missionen.

Aa, vi er nærsynte! Vi er at beklage! Gud gi, at vi maa faa se lig David! „Jeg bor i et Hus af Cedertræ, medens Guds Ark bor imellem Telttæpper."

Men Kirken blir ikke bedre med at vi staar og beklager. Vi faar heller gjøre noget for, at det kan bli bedre.

Vi ber endrægtig om, at Guds Menighed nu maa blomstre og Jorden vorde fuld af Herrens Frygt. Aa, vi ber at Afgudstilbederne maa vorde den høieste Guds Tilbedere. Vi ber om, at Sandhed og Retfærdighed maa triumfere i Verden.

Lad os gaa i Rækkerne og arbeide sammen med Vidneskaren for dette Maal. Naar alle vore Kræfter lægges sammen blir det en vældig Magt. En Magt, som endog Helvede bæver for.

Men vi er endnu forholdsvis faa. Vi maa faa flere med i Arbeidet. Og hvor skal vi begynde?

Digitized by Google

For at gaa i Orden, saa tror jeg vi begynder med Menighedens Børn. Vi maa faa de unge færdige til at ta op Kampen, naar de ældre falder fra. De unge er Fremtidens Haab.

Derfor lad os lægge Hedningernes Nød frem for det bøielige Barnehjerte. Faar vi vundet Barnet for Jesus og hans Gjerning, saa har vi en dyb Grundvold for Misjonen.

Katolikerne siger: Lad os faa beholde Barnet til det er 10—12 Aar, siden staar det fast paa vor Side.

Barnet paa Fars Knæ og Mors Favn bør faa lære at be for Hedningerne. De bør faa høre om de mange ulykkelige Hedningebørn, som ikke faar høre om sin Frelser. De bør tidlig faa lære at lægge tilside Gaver til Misjonen. Lad de smaa faa ha sin Misjonsbøsse, hvor de stikker ind sine Penge. Det vil gavne baade Barnet og Misjonen.

Det er skadelig for Børn, at de faar kjøbe op sine Penge i Sukkertøi og overflødige Legesager. Vi har ingensomhelst Ret til at slurve væk et Øre af Guds Gaver.

De bør faa lære at betragte det som en Pligt og en herlig Anledning at faa ofre til Gud. Det er godt, at Ansvarsfølelsen vækkes hos dem. Faar Barnet lære, at d t er saligt og Gud velbehageligt at gi, saa har det allerede faaet en velsignet Arv med sig ud i Livet.

Vor Tid er fuld af Ligegyldighed om de høie og hellige Ting. Gud bevare vor opvoksende Ungdom! Lad os be for dem og gi dem noget at bestille. Derved hegner vi om den spæde Plante.

De mæhriske Brødre er oplært fra Barnsben af i den Tro, at deres Kirke eksisterer hovedsagelig for det Endemaal at bringe Evangeliet til den syndige Verden, og hver Disipel maa hjelpe til med dette Arbeide, hvor ubetydelig han eller hun end er. Og hvad er Resultatet? De sender en af hver to og nitti til den ydre Misjon, medens den øvrige protestantiske Kirke gir en af hver flere Tusind. De sender fem ydre Misjonærer for hver Præst hjemme. Den protestantiske Kirke i Almindelighed sender en Misjonær for hver syv og sytti Præster hjemme.

Sammenlignet med den blir den protestantiske Misjon en Leg. De sætter det som sin Livsopgave.

Mange af Misjonærerne nedigjennem Tiden har i Barndommen hørt om Hedningernes Nød og lovet, at naar de blir store, skal de bli Misjonærer.

Meget er vundet, naar Barnehjertet er vundet.

Det Barn, som forstaar Hedningernes Nød vil bedre forstaa, hvor godt de har det, som vokser op under Kirkens Velsignelse.

Det er mange Maader, hvorpaa de unge kan samle Bidrag til Misjonen.

Se at faa dem ind i Arbeidet. Hvad er skjønnere end en bedende og arbeidende Ungdomsflok? Og vi istemmer med Sangeren:

„Ungdomsskare, du hvis klare
Aasyn straaler Glæden ud.
Du som vundet har og fundet
Freden med din Frelses Gud!
Pris ham, tjen ham, vaag og bed
Prøv at faa de andre med!"

Det er ikke værdt at holde lange og fromme Taler til Ungdommen om at be for Hedningerne og ofre til Misjonen og saa aldrig gjøre noget Det er at drive Gjøn med en hellig Sag og spotte sig selv, thi de forstaar meget vel, at man holder paa med Bedrag under Gudfrygtighedens Skin.

Ja, jeg har selv hørt det.

Læg god Misjonsliteratur i Hænderne paa de unge. Især Ungdomsblade bør være Misjonens kraftigste Talsmænd. Det vil varme som Vaarsol. Ja, man gjør den opvoksende Ungdom en evig Barmhjertighed, naar man forskaffer dem god Literatur. Og Misjonen er en rig Kilde til det, som bør ta Pladsen for alt dette 5te Læsestof, som de nu drikker i sig til dødelig Skade.

Bort med Barnabas og gi dem Kristus! Og er ikke vor kjere Bibel Misjonsliteraturens Kilde?

Aa, om Verden bare vilde høre paa os! For Sagens Skyld, for Ungdommens Velfærds Skyld gi dem frist inspirerende Misjonsliteratur. „Herren har dem behov."

(Fortsættes.)

Digitized by Google

Fra Rönning.

Fancheng Okt. 8de 1907.

Kjere Broder Holter!

Imorgen agter jeg at begynde med den omtalte Evangelistskole eller Lærerskole. Da faar jeg det saa travelt, at det bliver liden Tid for Brevskrivning. Vil derfor forsøge at skrive nogle Ord iaften.

Skolen skal holdes i det samme Lokale, som vi havde for Kvindernes Bibelskole. Det er tæt ind til Stationen. Altsaa meget hændigt. Et stort udmærket godt Hus for dette Brug. Gud være Lov og Pris, fordi han aabner Dørene for os.

Hvem kunde tænkt eller haabet for 14 Aar siden, at Evangeliet skulde faaet saadan Fremgang og Magt, at en Evangelistskole skulde blive aabnet i dette Hædershus, som da var for helligt til at blive vanæret af en Missionsstation ved Siden af.

Har gjort et Udvalg af de Lærere og Medarbeidere, som kan være mest skikket til at beredes for den vanskelige, men vigtige Gjerning, at være Evangelist. Flere af dem har jo hjulpet til at predike i længere Tid; men ogsaa disse trænger at faa mere Undervisning og Befæstelse i Guds Ord.

Ved Siden af en høiere Undervisning er det dog det mest vigtige at faa Hjerterne opvarmet og Interesse for Sjeles Frelse forøget, saa at disse Brødre kan faa føle Ansvaret saa tungt og alvorligt, at de dreven af den Helligaand selv vil tage fat paa Missionsarbeidet med Liv og Kraft.

De Fag som vi tænker at begynde med er lidt Exegese, Bibeloversigt, Kirkehistorie, Geografi, Dogmatik, Katketik og praktiske Øvelser. Hver Dag begyndes og afsluttes med Bønnemøde.

Jeg føler mig svært svag og ustikket til denne Gjerning; men paa samme Tid føler jeg en brændende Lyst og Længsel at være med paa dette Arbeide. Det vil nok tage haardt paa mit svage Hoved; men mit Haab er til Gud, at han denne Gang vil give mig ekstra Kræfter baade til Sjel og Legeme.

Begynder med 12—13 Elever. Muligens Landahl sender ogsaa nogle ned og selv river sig løs en Tid for at hjælpe til.

Snart mere. Broderlig Hilsen

Din H. R. Rønning.

Fra Mrs. M. O. Wee.

Kjere Past. Holter!

Ruth og jeg er nu paa Veien hjemover. Der var saa mange foruroligende Tidninger hjemmefra, og endelig besluttede vi at det var bedst at jeg skulle ta Ruth og reise hjem. Hun er bra nu, men taalte ikke Klimatet derover. Jeg derimod føler stærk og frisk. Det var godt at faa hvile en Stund fra det daglige Stræv.

Vi standsed 3½ Uge i Kristiania. Wee tog 4 (og somme Dage 5) Forelæsninger ved Universitetet hver Dag. Tirsdag Nov. 5 reiste han til Kjøbenhavn, hvor han agter at blive en Tid, og saa maaske reise videre til Skotland. Han kan nu faa bruge al sin Tid til Studium. Prof. Bøckman studerer ligeledes en kort Tid ved Universitetet i Kristiania og reiser videre til Kjøbenhavn.

Vi havde et meget hyggeligt Ophold i i Kristiania. En Aften var vi paa 7 Aars Festen for en stor Ungdomsforening, der ledes af Past. Eckman. Mødet sendte ved Reisning en Hilsen til Ungdommen i Amerika.

En Aften var vi paa Missionsfest i et af Bedehusene der. Her traf vi sammen med mange kjere Venner fra før,—Missionær Aas med Hustru, Missionær Torvik med Hustru fra Madagaskar og Dr. Behrentz fra Kina. Der var mange flere Missionærer fra Madagaskar tilstede men jeg glemmer saa snart Navne. Her traf vi ogsaa Mrs. Prof. Sverdrup.

Mange Minder vil nu ogsaa binde mig til Norges Land. Har nu ogsaa en Flok kjere Venner der. Det var kjert at faa være sammen med Wees Forældre. De blir gamle nu og luder mod Graven—dog, Døden kjender ingen Alder. Vi som er yngre kan snart bli kaldet bort først. Jeg er saa glad fordi at jeg har baade Forældre og Svigerforældre som daglig beder for mig—for os. Vennerne ved Wees Hjemsted tilstelte en meget hyggelig Afskedsfest for os. Der afveksledes med Taler og Sang og saa serveredes Kager og Kaffe. Stedets Præst, Past. Grinlund med Frue var ogsaa tilstede. Vi havde

Digitized by Google

flere hyggelige Stunder sammen med dem. Vennerne forærede mig et halvt Dusin Sølvskeer, som vil bli en kjer Erindring fra de Folk som min Mand har vokset op sammen med. Det er aldeles henrivende naturskjønt i Etne. Ja, Norges Natur er isandhed storartet.

Vi nærmer os nu New York og saa drager det fort hjemover. Vi forlod Kristiania Nov. 1ste Aften. Det er tungt, endog for en kort Tid at skilles med dem man elsker, det har jeg faaet erfare, men der er mange Ting i Livet som ikke dreier sig just efter vore Ønsker. Hvor stort dog at vide os omringet af Guds Omhu og Kjerlighed, hvor i Verden vi vandrer. En hjertelig Hilsen til alle Venner. Eders

Mrs. M. O. Wee.

Fra Madison Kreds.

Madison Kreds af H. S. holdt sit Aarsmøde i Langford Menighed, Langford, S. D., Pastor Stenersons Kald fra 17de til 19de Nov. 1907.

Mødet begyndte med Kirkeindvielse, hvorunder Pastor L. Nervig, Menighedens gamle Præst, holdt Intimationstalen og Kredsens Formand, Pastor T. J. Oppedahl, prædikede. Følgende Præster deltog: J. J. Ekse, O. Andresen, J. Halvorson, J. Melom, A. Haugland, Theo. J. Lund, S. J. Brekke, P. S. Stenerson, A. M. Danielson og undertegnede. Til Kredsens Kasse optoges et Offer, der beløb sig til $54.00.

Samtaleemnet, 2 Mosеb. 13, 21—22, indlededes af Pastor Ekse, hvorefter fulgte en livlig Samtale om Guds Folks Vandring. Gud kalder Syndere ud fra Syndens Ægypten. Sit Folk leder han frem ved Dag og Nat Lykkelig er den, som lader sig føre af ham. Om en liden Stund er Maalet naaet. Gud er trofast!

Følgende Valg blev foretaget: Past. J. J. Ekse, Viceformand; undertegnede, Sekretær; Pastor S. J. Brekke, Kasserer; Hr. Peder Pederson, Dawson, Minn., 4de Medlem af Bestyrelsen

Kassererens Rapport blev oplæst og antaget.

Aarsmødet antog følgende Forslag:

1) At Kredsen udtaler sin Tak til Gud for hans Velsignelse under Arbeidet i det forbigangne Aar, og særskilt anerkjender vi med Glæde og Tak til Gud den Vækkelse, som paa sine Steder har grebet om sig inden Kredsen.

2) At det overlades til de enkelte Menigheder inden Kredsen at ordne med sin Lægmandsvirksomhed efter eget Ønske.

3) At Kredsens Aarsmøde opmuntrer Præster og Menigheder inden Kredsen til flittig at benytte Naadegaverne inden sin egen Midte, samt indbyde andre anerkjendte Brødre, som kunde virke med Guds Ord til fælles Opbyggelse og Sjeles Frelse.

4) At grundet paa Oplysninger angaaende Pastor Danielsons trykkende Stilling, gives der ham en Hjælp af $50.00 af Kredsens Kasse.

5) At Kredsens Præster holder et Pastoralmøde en Gang i førstkommende Juli Maaned paa den Tid og det Sted som Formanden og Sekretæren maatte bestemme, samt at disse to Mænd ogsaa fungerer som Programskomite for samme Møde.

6.) At Kredsens Aarsmøde opmuntrer alle Menigheder inden Kredsen til snareste muligt at optage et Offer til vort Børnehjem i Beresford, S. D.

B. K. Barstad, Sek.

Fra Arbeidsmarken.

Tabitha Menighed, Grantsburg, Wis. havde den Glæde, den 21de Nov., at faa gjøre med sit Gjældsbrev paa sin Kirkeeiendom, som Luther gjorde den 10de Dec. 1520 med den pavelige Banbulle. Det blev brændt! J. D.

Det heder jo: „Glæder eder med de glade." Baade Præstefolk, J. J. Dahle med Familie, og Menighed i Grantsburg, Wis., havde en Glædesdag den 25de Nov. Hele Menigheden reiste i Besøg til Præsten og der tilbragte de en glad Stund sammen,

Digitized by Google

og naar de reiste hjem, efterlod de hos Præstefolkene en anseelig Sum Penge og andre værdifulde Gaver.

Et Brev fra Past. Wee skrevet i Kjøbenhavn den 13de Nov. kom os ihænde den 25de. Det var jo som et Ilbud. Et Brev, som han havde skrevet i Kristiania den 4de Nov., fik vi først den 26de. Det ligner mere paa: „Vi skal komme om ikke saa braat." Vi har nu flere Breve fra Wee og alle vil komme i „Budb." efter hvert som de kommer og saa fort der gives Rum.

Mrs. M. O. Wee skrev et Brev den 9de Nov. ombord paa „United States", og saa skrev hun et fra sit Hjem i Jackson den 27de og begge disse Breve kom os ihænde den 29de i samme Post. Det hun skrev paa Reisen hjem var tiltænkt „Budbs" Læsere, og de vil finde det paa et andet Sted i dette No. Vi ser altsaa, at Mrs. Wee og lille Ruth er lykkelig og vel bevaret komne hjem. Her er visselig mange, som glæder sig med dem over vel overstaaet Reise og hilser dem hjertelig velkommen tilbage.

Pastor O. A. Bergh døde hos sin Søn Edward i Solør Menighed Torsdag Morgen forrige Uge Kl. 1.35. De jordiske Levninger blev lagt til Hvile paa Søndre Zumbro Menigheds Gravplads i Olmsted Co. forleden Onsdag. Gamle Broder Bergh var ved sin Død omkring 86 Aar, om vi ikke erindrer feil, og havde i omtrent de 10 sidste Aar været sengeliggende. Hans Død kom næsten uventet, som han i det senere havde følt sig noget stærkere end vanligt. Om hans Død og Begravelse vil „Budbæreren" vistnok give en udførligere Beretning senere.

C. L.

Vil man tænke over dette, naar man sender Professorløn. De fleste, som nu sender Professorløn, sender kun den samlede Sum fra de enkelte Menigheder uden at angive Navnene paa de enkelte, som har givet. Dette letter Kassererens Arbeide betydeligt, da han slipper at kopiere alle disse Navne. Naar den enkelte Menigheds Kasserer har disse Navne, saa er det jo alt som trænges, for at Menigheden kan vide, hvem som har ydet. Samfundet behøver ikke at vide dette. Alt, hvad Samfundet vil vide, er, hvormeget hver Menighed bidrager. Naar vi faar vide det, er det nok.

L.

Missionærerne Past. og Mrs. Fossum i Urmia har havt den tunge Sorg ved Døden at maatte skilles med sit eneste og høit elskede Barn Alfie Kristine lidt over fire Aar gammel. Hun døde den 3die og blev begraven den 4de Oktober. Paa en noget affidesliggende men særdeles pen Gravplads, hvor den lille blev sænket ned er før begravet 38 amerikanske Mænd, Kvinder og Børn samt en tysk luth. Præst og en tysk Kvinde.

Mrs. Fossum er ogsaa syg og man havde ønsket at faa hende hjem til Amerika i Høst, men hun er for svag til at tage ud paa Reise nu mod Vinteren, og maa derfor vente til Vaaren. Om hun lever og blir sterk nok til det, saa kommer hun da.

Vi vil dennegang glæde „Budb's" Læsere med en Artikel fra Weenaas. Past. Wee har rigtignok en Skrivelse, som kom før og som delvis handler om samme Sag, nemlig den norske Præsteforenings Generalforsamling i Kristiania. Vi har ikke Raad til at miste nogen af disse Brødres Beretninger fra Norge og derfor optager vi paa det nærmeste alt fra deres Haand, selv om de for en Gangs Skyld for en Del behandler samme Emne. Med det samme vil vi hilse disse Brødre paa hin Side Havet og sige mange Tak for Indsendelserne til „Budb." Tak ogsaa for det gamle Aar. En glædelig Jul tilønskes eder! Indsendelser fra eder vil ogsaa i Fremtiden modtages med Tak.

Samtalemøde ved Galesburg. Ifølge Bekjendtgjørelse blev et kristeligt Samtalemøde afholdt i Stordal Mgd., Galesburg, N. Dak., Past. Malkewicks Kald, den 18de til og med den 20de November. Følgende fremmede Præster og Lægbrødre var nærværende og deltog i Mødets Forhandlinger: J. H. Johanson, D. T. Borgen, M. L. Nesvig, Chr. Hansen, H. Nevramoen, Ju-

Digitized by Google

berg, O. Deanen, A. Anderson, B. Kleveland med flere.

Past. Johansen begyndte med Prediken over Hebr. 10, 19—24. Past. Nesvig indledede Samtalen over Gal 2, 15—21. Gud gav os et godt og velsignelsesrigt Møde; Ære være hans Navn! Offer optoges hvorved indkom $20. 05. Hjertelig Tak for Besøget! O. J. M.

Vi liker at meddele en Nyhed som nedenstaaende for Sagens Skyld, men skulde den være formeget feilagtig vil Harrisville eller nogen anden minde om det. Efter Decorah Posten" lyder den saaledes:

„Et Mesterstykke. Pastor L. Harrisville af Hauges Synode, Præst for St. Paul engelsk-luth. Menighed i Chicago, har udført, eller er ialfald paa god Vei til at faa fuldført et Mesterstykke, som der vist ikke findes mange Sidestykker til. Mesterstykket bestaar i Bygningen af en $75,000 Kirke og Præstegaard med et kontant Udlæg af blot $5000. Kirken er allerede over halvveis færdig, og Pastoren har ingen Tvil om, at det vil lykkes ham at fuldføre den uden ekstra kontant Udlæg.

Han har ikke forsøgt at faa Folk til at subskribere og tegne sig for Bidrag til et Byggefond. Det System er for gammeldags og for udtærsket, og det vilde desuden kanske taget ham Resten af hans Liv at faa et saadant Beløb tegnet paa den Vis.

Pastor Harrisville har fulgt en langt mere tidsmæssig og praktisk Plan; istedenfor at søge Bidrag i Form af Penge, har han søgt Bidrag i Form af Byggematerialer af alle Slags; og han har faaet dem, skjønt det vistnok har kostet ham selv overmaade meget Arbeide. Sid n han begyndte paa Arbeidet i September forrige Aar, har han modtaget 72 Carloads med Materialer, varierende fra Sand, Cement og knust Sten til Tapeter, Vinduesglas og Spiger. Bidrag i Form af Arbeidshjælp har væsentlig været ydet af Mændene og Gutterne i hans egen Menighed, der har arbeidet paa Kirkebygningen næsten hver eneste Aften, siden den paabegyndtes."

Bekjendtgjørelser.

Kinamisfionens Høstmøde.

Om Gud vil, bliver Kinamisfionens Høstmøde afholdt i Tabitha Menighed, Rose Grove, Hamilton Co., Iowa, Pastor C. J. Eastvolds Kald, den 10de, 11te og 12te December førstkommende.

Samtaleemne: Es. 42, 1—9. Har anmodet Past. G. O. Paulsrud om at indlede. Past. G. M. Bruce er anmodet om at holde Aabningsprediken.

A. O. Oppegaard, Form.
G. C. Gjerstad, Sekr.

Bestyrelsesmøde.

Medlemmerne af Kinamisfionsbestyrelsen anmodes om at møde i Past. K. C. Holters Kontor, 416, 8th Ave. S., Minneapolis, Minn., Tirsdag den 17de December Kl. 2 Eftermiddag.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Om Gud vil, afholdes et Samtalemøde i Clarkfield, Minn., 10de og 11te Dec. Samtaleemnet er 1 Pet. 4, 7—19, der indledes af Pastor B. K. Barstad. Vennerne i Clarkfield ønsker mange besøgende. Kom med Bøn om Strømme af Naade.

Theo. J. Lund.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes i den engelske lutherske Mgd.s Kirke i Pontiac, Ill., den 15—17 Dec. Kirkeindvielse Søndag, saa Kredsens Præster af H. S. vil se at ordne det saa, at de staaer over Søndag. Kom Brødre, læg og lærd med Bøn om Herrens rige Velsignelse. De besøgende Præster vil være snil at underrette Pastor Skarpness, 919 N. Central Park Ave., Chicago, Ill.

J. J. Skarpness,
J. J. Lee.

Ifølge Indbydelse fra Menigheden i Rake, Iowa, Pastor P. P. Trelstads Kald, afholder Nordlige Iowa ev. luth. Indremisfionsforening et Samtalemøde sammesteds den 10—12 December. Samtaleemne 1 Pet. 2, 4 og 5. Toget fra vest kommer bid Kl. lidt før 12 og fra øst Kl. 3 Eftermiddag. Kirken er i Byen. Kom mange med Bøn om et velsignet Møde.

B. B. Olson.
P. P. Wolden.

Paa Indbydelse fra Zions Mgd., Hamilton Co., Iowa, Pastor C. J. Eastvolds Kald afholder Midtre Iowa Indremisfionsforening et Samtalemøde der den 17de til 19de December 1907.

Samtaleemne: Math. 7, 13—14.

Skyds vil møde de fremmede i Jewell og Kamrar Dagen før Mødet. Kom mange og kom med Bøn om Velsignelse. Paa Foreningens Vegne

R. Berve,
K. O. Roe.

Digitized by Google

Ifølge Indbydelse vil Nordvestens ev. luth. Indremissionsforening afholde Samtalemøde i Turtle Mountain Mgd., Pastor K. O. Ravsholt Kald, fra og med den 12te til og med den 15de Dec. Samtaleemne: Es. 55, 1—7. Pastor Thomeson indleder. Skyds vil møde i Carbury om Aftenen den 11te og Morgenen den 12te.

Paa Foreningens Vegne
S. G. Haugen
B. O. Klokstad.

There will be Dedication of our Church here on the 15th day of Dec. and the meeting will continue the 2 following days. All interested in the English work and can come are invited to be present. Stopping places will be provided for ministers and others who send notice of their coming either to Rev. Risvold or to R. Aarvig, 1220 N. Main St., Pontiac, Ill. This is a new English speaking church composed of different nationalities in a neat little city of 7000 inhabitants with a good prospect for the future and we hope that all able English speaking Pastors in the district and others will make it a point to be present. Subject for the discussion: Matth. 28, 18—20.

Yours in Christ
R. AARVIG, Pontiac, Ill.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Prestekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Pastor M. L. Nesvigs Kald, Litchville, N. Dak. den 6te, 7de og 8de December.

Pastor K. L. Klevelands forrige Kald, Oakes og Omegn, N. Dak., den 10de til og med den 13de December.

Søndre Friborg Mgd. og Friborg Mgd., Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 15de December.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

Adressefor andring:

Rev. J. K. Lerohl,
Dalton, Minn.

Rev. Berge Olson,
Winsor, Minn.

Boganmeldelse.

Paa Hauges Synodes Forlag er nylig udkommet Bogts Bibelhistorie med 53 vakre bibelske Billeder, af hvilke flere er nye. Det almindelige Kart over Jødeland og Læsestykkerne er omtrent de samme som i andre Lærebøger af dette Slags. Bogen er paa 144 Sider, klar Stil, godt Papir, pent og godt indbunden og er saaledes alt i alt særlig skikket som Lærebog for Børn baade før og under Konfirmationsforberedelsen. Forældre gjorde vel mod sine Børn, om de lod dem faa denne Bog. De ville ved at benytte en saadan Bog faa mere Læselyst og varigere Indtryk af det læste ved at se paa og tale om de mange Billeder, som saa klart forestiller de forskjellige Begivenheder som omhandles. Bogen koster 45 Cents og faaes i Hauges Synodes Boghandel i Red Wing.

C. C. Holter.

Kvitteringer.

Til Professorlon: Bed Nels A Stien fra Hemnes Mgd.. Pastor J H Johansons Kald: T A Johanson 2.50. Johan C Estenson 2. Nels A Stien 1.50. Ole Estenson 1. J A Johanson. J J Gilbertson. en ubenævnt. Peder C Pederson. Nels Meland. Nels R Meland hver 50c. Samuel Gilbertson 75c	10.75
Bed R A Udsten fra Zions Mgd., Ihlen. Pastor Wicks Kald	13.00
Bed Pastor Nervig fra Trondhjems Mgd.. Nervigs Kald	45.50
Bed O Tomling fra Betesda Mgd.s Kvf.. (Gave til Betesda Mgd..) Pastor Austads Kald. Duluth. Minn.	10.00
Bed Pastor Edw. Johnson fra St. Johns Mgd.. Johnsons Kald	65 00
Bed Carl D Hillesland fra Norway Mgd.. Langehaugs Kald	35.00
Bed L M Sagen fra Melhus Mgd.. Bruces Kald	30.00
Bed Pastor G O Vik fra St. Peters Mgd.s Kvf.. Greenfield. S. Dak.	25.00
Bed Pastor Lasleson fra Zions Mgd.s Kvf.. Laslesons Kald. en Gave til Zions Mgd. til dens tilgnede Professorlon	10.00
Bed Past. Langehaug fra Bethania Mgd.. Langehaugs Kald	25.00
Fra Pastor L Langehaug personlig	5.00
	274.25
Før kvitteret for	1623.21
Kvitteret for ved Prof. Hanson	46.70
	1944.16

J. L. Lasleson.

Til Missionsbuen: Mrs. O Andresen. Red Wing. Minn.. Kont	1.00
Mrs. Christine Gunderson. Sandwich. Ill.. Gave	1.00
Mrs. J S Halvorson. Spicer. Minn.. Kont	1.00
Mrs. R. J. Løhre. Jewell. Ja.. Kont	1.00
Mrs. H E Sæther. Wilder. Minn.. Kont	1.00
Mrs. James Thompson. Jewell. Ja.. Gave	1.00
Mrs. H J Berg. Ostrander Minn.. Kont	1.00
Mrs. O H Elstad. Morrisonville. Wis.. Gave 1. Kont. 1	2.00
Miss Ida Groseth. Centerville. Kont	1.00
Mrs. A O Mortvedt. Newark. Ill.. Kont	1.00
Mrs. J J Else. Hendricks. Minn.. Kont	2.00

Digitized by Google

Til Bibelskolen ved Miss Ida Groseth fra Norwick Mgd., Norwick, N. D. 5.75
Ved do. Greenville, N. D. 2.37
Med hjertelig Tak
Mrs. A. O. Mortvedt, Kas.

Til S. Dak. Kreds Indremission: Under Kredsmødet i Størdahls Mgd., Dell Rapids, Pastor S M Bruces Kald 20.58
Ole Stene.

„Budbäreren" sendes frit

fra 1ste Novbr. til næste Nytaar til alle nye Abonnenter, der sender os $1.00 i Forskud for 1908. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud, ligesom vi venligst vi bede alle vore gamle Abonnenter om a faa Bladet mere udbredt. Det burde findes i ethvert Hjem.

Alle Ordres og Penge for Bladet sendes til C. Lillethun, Red Wing, Minn.

„Budbæreren" vil herefter koste til Canada $1.25 istedetfor som hidtil $1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb". sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ærbødigst
C. Lillethun.

Dägteren

427 Salmer og Sange i Guldsnit og mygt Skindbind 80 cents. En ualmindelig vakker Lommebog. 13 Tusend er solgt af denne vakre Bog I denne Maaned sættes Navn i Guld paa Permen frit. De som vil sende til Norge, maa ordre straks, skal Bogen komme frem til Jul. Send Ordres til

Rev. Chr. O. Brohaugh,
298 Williams Str., St. Paul, Minn.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med fort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog
haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker	60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit	70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit	1 00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind	1 40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind	1 50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind	1 75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind	2 00

Bare Salmerne:

No. 5.	I almindeligt Skindbind	50c
No. 6.	I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk	60c
	I im. Morocco med sprængt Snit	70c
No. 8.	I ægte Morocco, Pragtbind	1.25
No. 9.	I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forstringer	1.40

Storstilet.

No. 1	I stærkt presset Skindb. med Futeral	1.40
No. 2	" " " med Beslag	1.65
No. 3	" " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral	2.00
No. 4	Do. Do. med Beslag	2.25
No. 5	I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral	3.00
No. 6	Do. Do. med Beslag	3.25
	Alle 3 Tekstrækker særskilt, Shirtingsbind	50c
	Do. i Morocco og Guldsnit	80c

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H. Red Wing, Minn.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl. Sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vei! En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the . uther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Geizer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Folkekalender for 1908

er nu færdig. Den er paa 80 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Præster, Professorer og Missionærer i Hauges Synode. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Præster og alle andre, som interesserer sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snareste muligt.

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Æsker paa 100 Stykker 25 Cents.
I Æsker paa 250 Stykker 50 Cents.
I Æsker paa 500 Stykker 80 Cents.
I Æsker paa 1000 Stykker $1.50.

Send Ordres til
C. Lillethun.
Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad.
Marinette, Wis.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser
Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til m give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og vran skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Naugland,
The North Western Music House,
318—320 Nicollet Ave.
Minneapolis, Minn.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Faber", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjemmets Minder", 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed". 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Herren er vor Tilflugt", Ps. 121; „Hilsen fra Amerika", 3 Vers; „Hilsen fra Moder", 3 Vers; „Glædelig Jul! Godt Nytaar!" 4 Vers; "Blessed Christmas and Happy New Year", 4 Vers; "Best Wishes", 3 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassefon, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forudbetalt $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Dommedagstegn—Sommertegn; 2. Fra Norge; 3. Atter en stor Gave; 4 Præsteordination; 5. Fra Chicago; 6. Til „Budbæreren"; 7. Smuler fra Iowa Kreds; 8. Kinamissionen; 9. Fra Mrs. M. O. Wee; 10. Fra Madison Kreds; 11. Fra Arbeidsmarken; 12. Bekjendtgjørelser; 13. Kvitteringer.

Rev J A Berge 06

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 50 | Lørdag den 14de December 1907 | 39te Aar.

Den banede Vei.

Af T. de Witt Talmage.

„Og der skal være Bane og Vei, og den skal kaldes den hellige Vei, ingen uren skal gaa paa den; men den hører dem til; ingen vejfarende, end ikke Daaren skal fare vild. Der skal ingen Løve være, og intet rivende Dyr skal komme op paa den, de skal ikke findes der; men gjenløste skulle vandre der. Og Herrens forløste skulle vende tilbage og komme til Zion med Frydesang, og evig Glæde er der over deres Hoved; Fryd og Glæde skulle de naa, og Sorg og Suk skulle fly". Es. 8—10.

Der er mange, som ønsker at finde den rette Vei. Man kan ofte se en Person stanse ved en Korsvei, og du kan af Udtrykket i hans Ansigt se, at han ønsker at spørge dig om, hvor han skal finde den rette. Og jeg ved fuldt vel, at her er mange, som ved, at der findes tusinder urette Veie, men kun en ret Vei.

Her er en Vei, som aabner sig for den søgende Sjel; men jeg har ikke megen Tiltro til den. Paa den er der en Mængde Porte, ved hvilke man maa betale store Afgifter, næsten for hvert Skridt maa man betale med Taarer, betale med Knæfald. Paa den Vei betaler man sig frem med sine egne Gjerninger. Men da alt dette er saa uligt, hvad jeg har hørt om „den nye levende Vei" tror ikke jeg, at den kan være den rette. Her er en anden Vei. Paa begge Sider hæver der sig Forlystelsessteder, og man indbydes til at komme ind, æde, drikke og være glade. Men af deres Udseende at dømme, som staar udenfor Dørene, anser jeg det for givet, at det ikke kan være den rette Vei.—Her er endnu en anden Vei. Den er behagelig og vel brolagt. Hestehovene slaar muntert derimod, og de, som rider, iler raskt fremad, indtil de uformodet finder, at Veien slutter ved en Afgrund. De forsøger at stanse; de strammer Tøilerne for at holde den fyrige Ganger tilbage; men det er for sent. Ned i Dybet styrter baade Mand og Hest.

Vi vil dog se, om ikke vi kan finde en anden Slags Vei.

Veien i vor Tekst er, for det første Kongens Vei. I Dagvognen reiser du over St. Bernhardspasset i Alperne, og Mil efter Mil findes der ikke saa meget som en Sten, der lægger sig foran Hjulene. Du kjører over Broer, der bringer dig til at bæve; du kjører gjennem Tuneller og langs svimlende Afgrunde, og du lærer maaske for første Gang at forstaa, hvorledes en Vei, der er bygget og underholdt ved kongelig Myndighed, bliver respekteret af alle. Nuvel, min Herre og Konge besluttede at bygge en Vei fra Jorden til Himmelen. Den skulde hvælve sig over alle Dyb af menneskelig Usselhed; den skulde sprænges igjennem alle Bjerge af jordiske Besværligheder; den skulde være vid og bred nok til at rumme Jordens Millioner! Den skulde sprænges ud af Evighedens Klippe, den skulde sammenbindes med Korsets Blod, den skulde strækkes opad under Englenes Jubelsang og Djevelens Forbandelser.

Digitized by Google

Kongen sendte sin Søn at bygge den. Hoved, Haand og Hjerte ofrede han til Værket: og da Veien var færdig, løftede han over den sin gjennemborede Haand og sagde: „Det er fuldbragt"!

Og da det er Kongens Vei, er den vel bygget. Jordiske Broer, storslagent hvælvede, har styrtet sammen og begravet de reisende i Dybet. Men Kristus, Kongen, byggede ikke en saadan. Hans Værk er vel gjort—herligt gjort!

Denne Vei er endvidere en hellig Vei. Mange Veie her paa Jorden bliver fulde af Smuds, fordi de ikke holdes rene, men min Tekst siger, at ingen uren skal vandre paa den Vei, som jeg taler om. Der er paa begge Sider Plads til at kaste af vore Synder. Ja, om du endnu bærer paa dine Synder, er det et Bevis for, at du ikke er indkommet paa Veien; thi dersom du gaar paa den hellige Vei, vil du stedse rense dig i det Vand, som flyder fra den evige Klippe, og om du lever i den Tanke, at du skal kunne faa med dine Lyster og din Verdslighed og alligevel naa det rette Maal, saa er du skrækkelig bedragen.

Denne Vei er tillige en enkel Vei. Den, som vandrer paa den, endog Daaren, skal ikke fare vild. Hvor indskrænket et Menneske end kan være, saa kan han finde denne Vei, blot han ved det nye Testamentes Sandheder søger at komme ind paa Veien; men den, som søger at komme ind ved filosofiske Spekulationer skal aldeles ikke komme ind.

Efterat Bibelen har vist os Veien til Himlen, vil det da være klogt af mig at opholde eder med en lærd Undersøgelse om den menneskelige Viljes Beskaffenhed, eller hvorvidt Forsoningen er begrænset eller ubegrænset? Nei. Der er Veien. Gaa den. Den kan ikke være enklere. „Det er en troværdig Tale og aldeles værd at annammes, at Jesus Kristus kom til Verden for at gjøre Syndere salige". Og dermed menes dig, og dermed menes mig. Et lidet Barn kan fatte dette, ligesaa godt som jeg kan fatte det. Om du frelses, er det ikke som Filosof, men som et lidet Barn, og om du ikke faar Barnets Sind, vil du aldrig naa til det salige Land.

Denne Vei til Himlen er en tryg Vei. Hvor ofte hænder det ikke, at reisende i varme Lande overfaldes af vilde Dyr. De anede ingen Fare, men pludselig rasede en Løve frem og huggede sine Klør i den reisendes Legeme og søndersled ham. Men min Tekst siger, at „der skal ingen Løve være". Saa snart du er bleven et Guds Barn, er du fuldkommen tryg. Du er i Kristi Hænder. Du kan snuble og falde; men du kan ikke gaa fortabt, dersom du er paa denne Vei. Du bevares ved Guds Kraft formedelst Troen til Salighed. Den haardeste Prøve, paa hvilken man kan sætte en kristen, er at dræbe ham; men igjennem Døden gaar han ind i Herligheden. Legemet er ligesom de gamle Sko, som han kaster fra sig, forinden han tager paa sig Lysets Sandaler. Hans Sjel kan ingen skade. Ingen Ild kan fortære den. Ingen Stormflod kan tilintetgjøre den. Ingen Djevle fange den. Hans Sjel er tryg. Hans Navn er vel bevaret. Alting er vel bevaret, saalænge som han holder sig til Kristus.

„Herrens Engel leirer sig trindt omkring dem, som ham frygter". „Herren bevarer sine helliges Fødder".

Denne Vei er en liflig Vei. „Alle Ting tjener dem tilgode, som elsker Gud." Dette er et Fribrev, udfærdiget, undertegnet og beseglet af Verdens Regent.

O, hvilken naadefuld Vei det er! Livets Træ paa begge Sider af Veien, bydende Skygge og deilige Frugter til den trætte Pilgrim. Jeg gaar fremad paa Veien, og jeg møder en Harpespiller, og jeg siger:

„Hvad er dit Navn"?

Og han vender sine Blikke opad, og hans Haand griber i de gyldne Strenge, og gjennem Luften toner disse Ord til mig: „Herren er mit Lys og min Frelse, for hvem skal jeg frygte? Herren er mit Livs Kraft, for hvem skal jeg ræddes"?

Jeg gaar lidt videre fremad paa samme Vei og møder en Himlens Budbringer med en Basun i Haanden og jeg siger: „Har du ingen Musik for en træt Pilegrim"? Og

Digitized by Google

han tørrer sine Læber, drager et dybt Aandedræt og sætter Basunen for sin Mund, og jeg hører som en Gjenlyd dette Løfte: „De skulle ikke hungre mere, eiheller tørste mere, Solen skal eiheller falde paa dem, eiheller nogen Hede. Thi Lammet som er i Tronens Midte, skal vogte dem og lede dem til levende Vandkilder; og Gud skal aftørre hver Taare af deres Øine". Og jeg gaar længere frem, og jeg møder en Jomfru i Israel. Hun har ingen Harpe; hun har Cymbaler! De ser ud, som om de har været bestænkede med Havskum; og jeg siger: „Har du ingen Sang for en træt Pilegrim"? Og lig Lyden af de seirendes Jubel klapper Cymbalerne, naar Mirjam begynder: „Synger for Herren; thi han har vundet en herlig Seier. Hefte og Ryttere har han styrtet i Havet". Og siden ser jeg en hvidklædt Skare. Og jeg spørger: „Hvo er disse? De skjønneste og herligste i hele Himlen, hvo er de"? Og Svaret lyder: „Disse er de, som er komne ud af den store Trængsel, som har toet sine Klæder og gjort dem hvide i Lammets Blod".

Og hvad er Maalet for denne Vandring? Min Tekst svarer: „Herrens forløste skal komme til Zion". Zion var Kongens Palads. Den var en uindtagelig Borg. Og saa er ogsaa Himlen. Ingen Kugle rækker saa langt, at den naar did. Jordiske Fæstninger er faldne. Gibralter indtoges. Babylon faldt. Men Zions Mure skal ikke falde hverken for nogen jordisk eller satanisk Magt; thi Herren, den almægtige Gud, forsvarer den. Og Kongens Vei leder lige ind i Zion.

Hvilken Salighed! Der skal mit sidste Saar læges, min sidste Smerte forvandles til Fryd. Herrens forløste skal komme til Zion og alle Harpespillerne skal gribe sine Instrumenter, og gjennem hele Himlen skal bare et Navn lovprises af den hvidklædte Skares Frydesang og Martyrernes Halleluja—Jesus, Jesus alene!

Efter „Evangelisten".

Lad ikke den onde narre dig med, at du er syg næsten hver Søndag, naar du er frisk baade Lørdag og Mandag.

Red Wing Seminary.

En meget hyggelig Aften tilbragte Studenterne her tilsammen med Lærerpersonalet den 5te Desember.

Der har nemlig længe været ytret den Tanke iblandt Studenterne, at man burde faa istand en Slags festlig Tilstelning og vise Fakultetet sin Anerkjendelse for deres opofrende Arbeide. Denne Tanke blev nu ogsaa engang udført i Handling, idet at Kommiteer blev valgte til at ordne med Tilstelninger og Indbydelser, og Torsdag Aften den 5te Desember havde Red Wing Sem. Fakultet den Fornøielse, for første Gang i Skolens Historie, at efterkomme en Indbydelse fra Studenterflokken til en „Reception".

Man samledes i Kapellet Kl. 8, hvor Gjesterne blev budne velkommen af Hr. H. Jørgenson som Studenternes Representant; og man lyttede til et vellykket Progam, bestaaende af nydelig, opløftende Musik. Derefter gik hele Forsamlingen til Skolens „Boarding Hall", hvor Forfriskninger var serveret.

Siden blev Tiden benyttet til korte Taler af J. K. Grondahl, Redaktør af „The Red Wing Republican", Professorerne Hanson, Telleen og Ringstad, samt Pastor Breidablik. Alle undtagen Dr. Telleen er Graduenter fra Seminariet og kunde saaledes fortælle mange fornøielige Historier fra sine Skoledage paa „Haugen", dertil kom ogsaa at de alle nu er erfarne Mænd og kunde give mange nyttige Vink og Raad, saa Underholdningen blev interessant paa samme Tid som den var let og fornøielig. Det hele havde en opløftende Virkning baade paa Gjæster og Værter, og man skiltes alle med en Følelse af, at man havde havt en særdeles hyggelig Stund tilsammen.

Samtalemødet paa Lørdag Aften den 7de Dec. aabnedes med Sang af Forsamlingen samt Skriftlæsning og Bøn af Formanden. Derpaa indledede Hr.— i Samtale over Jeremias 29: 13, hvoraf vi gjengiver følgende Tanker. Pilatus spurgte Jesus straks før at han dømte han til Døden: „Hvad er Sandhed?" Dette Spørgsmaal har

Digitized by Google

baade før og siden beskjæftiget alle Jordens vise. Det har været drøftet og diskuteret i Kirkeforsamlinger, i Rigsforsamlinger, af høi og lav, lærd og ulærd, rig og fattig. Det har været det mest brændende Spørgsmaal for Fritænkeren saavel som for den gudfrygtige, et Spørgsmaal, som maa besvares, om vi skal blive lykkelig.

Ogsaa for os har forhaabentlig dette Spørgsmaal reist sig mere eller mindre tydeligt, og det er blevet til et dagligt Emne for vore Betragtninger. Men Svaret har Jesus selv givet i Joh. 14, 6: „Jeg er Veien, Sandheden og Livet". Dersom vi finder Jesus, saa har vi Sandheden.

Jesus blev ogsaa en anden Gang spurgt: „Bliver mange frelste?" Han svarer: „Stræber alvorlig at gaa ind igjennem den snevre Port; thi mange skulle søge at komme ind og skulle ikke kunne".

Det er vel omtrent det samme, hvad vi foretager os i Livet og hvad Kald vi har, dersom vi skal gjøre noget Fremskridt saa maa vi tage i med alle vore Evner; og al vor Stræben maa gaa i Retning af dette Maal. Men er dette Tilfældet i det jordiske, saa er det meget mere saa i det aandelige; vi maa søge Gud af hele vort Hjerte, dersom vi skal have noget Haab om at finde ham og tilbringe en lykkelig Evighed med ham. Vi har mange og tydelige Beviser herpaa af den hellige Skrift. Den rige Yngling var nok en søgende Sjel, men naar han fandt hvormeget det vilde koste ham at blive et Guds Barn, saa gav han det op. Demas, en af Pauli Venner og Disiple, søgte nok Herren til en Tid, men fandt ham ikke og fik den nærværende Verden kjer. Jakob søgte Herren den Nat da han var i den største Frygt for at møde sin Broder, og fordi han søgte ham af hele sit Hjerte, saa fandt han ham og blev velsignet. Kort sagt, Bibelen saavel som Kirkehistorien viser at enhver, som har søgt Gud af sit hele Hjerte, har fundet ham og er blevne velsignet

Men hvorfor skal vi da ogsaa søge Gud? Er det fordi at han skal tage Vare paa os her og give os alle Ting, som vi trænger til dagligt Ophold? Nei. Er det fordi at vi skal faa gaa hjem til Himlen og gaa paa Gader af Guld og faa nyde al den Glæde, som man har der? Nei. Det er fordi vi skal faa se Jesus, han som dyrt kjøbte os til denne Herlighed. Fremdeles skal vi faa erfare en salig Fred dersom vi søger og finder Herren, en Fred som ei Verden kan give, en Fred, som blir ved til det sidste, thi Guds Rige er ikke Kjød og Blod, men Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand.

Der er nok af dem som forsøger at søge Gud saa smaat, ligesom for at se hvordan det vil gaa; og det kan ogsaa ofte hænde, at saadanne virkelig tror at de er paa ret Vei, men Guds Ord siger: Du skal elske Herren din Gud af dit ganske Hjerte osv. og atter: søger først Guds Rige og dets Retfærdighed, saa skal alle andre Ting tillægges eder.

Mr. J. Tollefson var valgt til at lede de to følgende Møder.

Fra M. O. Wee.

Kristiania, 4de Nov. 1907.

Bjørnson—Konow—Garborg, de to første har talt, den sidste skal tale i „Theol. Studenters Forening."

Det var den 30te Okt. sidstl. Jeg gik med mit Adgangskort i Lommen til Universitetet forat faa se og høre den „store Aand", Bjørnson.—Der kommer han med det hvide, stride Haar, det store Hoved, det overmodige, næsten trodsige Blik.—Stormende Hyldest. Saa begynder han at læse fra Aleksander Kjellands „Gieft." Han skulde efterligne en gammel troskyldig Præst, som katekiserede med sine Konfirmanter. Aa, hvor Studenterne lo!

Saa begynder han at tale. „Kundskabsskoler og Religionsskoler" var Themaet. „Hvorfor skal de smaa hos Præsten og paa Skolen stoppes med Katekisme og Forklaring" udraabte Taleren? Jo, det kom fra det, at den lutherske Kirke havde skilt sig fra „Moderkirken", og saa havde de hele Tiden maattet stræve med „Forklaringer".

„Den Religionsundervisning, som nu drives, er den rene Humbug. For Eks. det-

Digitized by Google

te med Budene. Hvad kjendte vore smaa til, hvad de egentlig tænktes paa med „fremmede Guder", saa som, Baal, Molok o.s.v. For saa at forklare dette, havde man fundet paa at sige, at det kan betyde saadant som Penge, Gods o.s.v.—Sludder, Humbug! Med Fader og Moder i det 4de Bud skal menes Konge, Øvrighed!

Saalænge Religionsundervisningen bestaar i Lekselæsning blir bare Børnene kjed af det hele."

Taleren vilde anbefale det franske System: Fortællingsbøger, indeholdende gode, moralske, interessante Fortællinger fra det daglige Liv.

„Hvad er det vi vil? Vi vil ha' Religion ud af Kundskabsskolerne, og saa Oprettelse af Menighedsskoler for Religionsundervisningen, med virkelig kristne Lærere, helst Lærerinder, til at undervise. Ønsker ikke jeg for Eks. Religionen overflødiggjort? Jo, vistnok! Men jeg er formeget af en Psykolog til ikke at erkjende, at Religionen har været en stor, herlig Kraft i det norske Folks Aandsliv, og vil vedblive at være det gjennem lange Tider." Saa stilledes en indtrængende Opfordring til Studenterne, at de vilde gjøre alt der stod i deres Magt til at faa Religionen ud af Kundskabsskolerne. Talen modtoges med stormende Tilslutning og Bjørnson takkedes ved Reisning.

Idet B.s Vogn kjørte bort fra Universitetet, tog Studenterne Huerne af og skreg Hurra saa det rungede udover „Karl Johan".

Den 1ste Nov. Kl. 9 Aften var det Konow. Jeg skal for Sikkerheds Skyld lade „Aftenposten" referere hans Tale, uagtet han satte det meget mere paa Spidsen, end Referatet gjør Indtryk af.

Pastor Carl Konow talte igaaraftes i Theologisk Forening om „Hvad vor Tid kræver af sine Præster."

Vor Tid—udtalte Pastoren—stiller et dobbelt Krav til sine Præster. Først maa vi Præster kjende vor Tid og de Spørgsmaal, som er oppe i den. Dernæst maa vi kjende det, vi skal give vor Tid, Evangeliet om Jesus Kristus. Jesus Kristus lærer vi at kjende kun ved Erfaring og ved Studium. Men de to Ting maa vi nøie sammenholde. Vi norske Præster har ikke hidtil tilstrækkelig lagt os dette paa Hjertet. Men vor Tid vil kræve det af os i større og større Grad. Vi maa nøie studere Kilderne; thi de alene kan give os Sandheden. Under vort Studium vil mange Tvivl komme op og søge at hindre os. Men det er Guds Vilje, at disse skal komme. Den, som altid vil staa os nær i vor Kamp, er Guds Søn. Han er en evig virkende Kraft. Det er særlig paa to Maader, han kommer os tilhjælp. Han viser os den ideale Vei. Tidlig eller sent maa vi alle træffe et Valg med Hensyn hertil. Det kan hos mange ske rent ubevidst. Kun den ideale Vei fører til Faderen. Dernæst stiller Jesus sig selv op som Eksempel. Det er den anden Maade, han kommer os tilhjælp paa.

I Livets Vanskeligheder vil han træde støttende til. Ofte kan vi komme til at vakle, ja følge det urette. Vi er alle ufuldkomne. Ingen er helt kristen. Det ufuldkomne følger os overalt. Derfor trænger vi alle til Kristus—hans Kraft og Nærværelse maa følge os. Vi maa angre og bede om Hjælp. Jesus Kristus lærer os Kjerlighed,—ethvert af hans Ord er jo Kjerlighed. Naar vi læser dem, tørster vi efter Sandhed; thi de er Sandhed. Alle hans Ord vil virkeliggjøres, hvert et. Den historiske Kristus er vor Frelser og intet afbleget Idealbillede. Fordi han staar over alt og alle, forstaaes han af alle Tider. Hver Tid har sin Opfatning af ham. Men Jesus er uafhængig af alle vore Forklaringer. Vi kan ikke helt fatte ham. Han træder hver og en nær. Den, som oprigtig søger ham, bliver aldrig tilskamme.

Det andet, som vor Tid kræver af sine Præster, er Kjendskab til den, til de Mennesker, som nu leve. Her er et Omraade, som er blevet sørgelig forsømt af vor Kirke. Hvad hjælper det, om vi kjender Jesus Kristus aldrig saa godt, naar vi ikke kan gjøre ham forstaaelig for vore Tilhørere? Nei, ud og studer, se! Men se selv! Andre kan ikke lære dig stort af det Liv, som det virkelig leves. Se skarpt, men se med Kjerlighed. Den, der ikke ser med Kjerlighed, faar aldrig Øie paa Sandheden, og han dømmer uretfærdig.

Digitized by Google

Der har været altfor mange kjerlighedsløse Domme. Først naar vi kjender Verden, kan vi bringe den vor Gave. Men vi maa ogsaa lære at kjende andre Tider. Der er nemlig Sammenhæng i alt. Vor Tid kan ikke forklares ud fra sig selv. Hver Tid har sine Udtryk og iklæder alt sin Dragt; medens Livet altid veksler. Vi er kommet saa langt, at vi ikke betegner vor Frelser med et Enten-Eller. Han er overalt.

Kristendommen er en evig Sandhed.

Skal altsaa vore Præster opfylde de Krav, som stilles, maa de lytte til Tidens Krav. De maa leve Tidens Kulturliv med. Der maa blive et Samliv mellem Kristendom og Kultur. Sondres Kristendommen ud fra Kulturen, svigter Præsterne sin Pligt. Tjen Herren med Glæde, frit, uden Frygt, af alle Evner! Ellers beskjæmmer vi hans Navn Al Menneskefrygt er vammel.

* * *

Aa nei, aa nei, hvor Studenterne takkede, og hvor de klappede. Ja, han syntes neppe mangle Venner iblandt de vordende Præster, den Mand, der endog negter Kristi Opstandelse fra de døde.

Garborg skal tale næste Uge, saa han faar jeg altsaa ikke høre.

Om her holdes Bønnemøder blandt Studenterne?

Jo, borte i „Incognito Gade No. 12" skal der af og til holdes Bønnemøder i „U. M. K. F." altsaa (Unge Mænds Kristelige Forening). Men det er helt en privat Sag. Derimod holdes ugentlige Dansøvelser (Nationaldanse) i Universitetets Gymnastiksal.— Jeg synes jeg ser troende Læsere, som studser ved, hvad jeg her siger, og undres, om det ikke kanske er Overdrivelse. Nei desværre, det er kun altfor sandt! I Universitetets store Forhal staar Bekjendtgjørelsen opslaaet med stor og tydelig Skrift.

Skal kanske næste Gang, om Gud vil, nævne lidt om Professorerne og Undervisningen ved Universitetet.

En hjertelig Hilsen til „Budbæreren"s Læsere, særlig kjendte og kjere.

M. O. Wee.

Fra Kredsmøddt i Stoughton, Wis

Chicago Kreds af H. S. afholdt Møde i Vor Frelsers Kirke, Stonghton, Wis., den 17—20 Oktober.

H. A. Hansen fra Grafton, N. Dak., holdt Aabningsprediken over Luk. 18, 35 flg.

Sessionstiden bestemtes og det besluttedes at sende ind Referat til „Budb".

Det opstillede Guds Ord Ef. 5, 3—21 blev derpaa oplæst og nogle indledende Bemærkninger af undertegnede, da Pastor Elstad som skulde have indledet blev hindret fra at komme.

Her er nogle af de Tanker som var fremholdt under Mødet.

Vort Afsnit er som alt et dyrebart Guds Ord.

Gud taler meget om, hvorledes vi skulle vandre og gjentager atter og atter at vi skulle vandre som hans dyrekjøbte.

Det Guds Barnet trænger er ikke alene at holde sig fra at synde, men skal tage afgjort Standpunkt mod Synden. Der kræves en paagaaende Kamp imod det onde.

Guds Barnets Stilling bør være som det siges i V. 11. „Hav intet at gjøre med Mørkets ufrugtbare Gjerninger, men revs dem heller"!

Ak hvor mange er det ikke, som stiller sig saaledes ligeoverfor det onde saa man ved ikke enten de er med eller imod det. Man skal ikke alene holde sig borte ifra det men træde revsende op mod det. Men den Revselse bør ske i Kristi Sindelag tvungent frem af Kristi Kjerlighed og Omsorg for vedkommendes Sjeles evige Vel, saa at Kristus kan lyse frem.

Naar man er sin Aandsstilling bevidst, saa er det at man vil „vandre varlig" ikke som uvise men som vise og prøve, hvad som er velbehageligt for Herren, den ophøiede Frelser. Da bliver det ikke Spørgsmaalet om at sy Puder for sig selv, men da bliver Spørgsmaalet: Herre hvad er din Vilje. Og da vil man ogsaa vaage over Anledningerne, saa man kjøber den „beleilige Tid" til at faa lade Lyset skinne for sine Medmennesker som er døde i Overtrædelser og Synder.

Digitized by Google

Og at vi som Menigheder og kristne maatte have Profetens Sind da han siger: „Gid mit Hoved var fuldt af Vand og mine Øine en Taarekilde, at jeg Nat og Dag kunde begræde mit Folks ihjelslagne". Ja som Jesu Sind var, da han betragtede Jerusalem og brast i Graad over Staden og sagde: „Hvor ofte vilde jeg forsamlet dine Børn ligervis som en Høne forsamler sine Kyllinger under sine Vinger! Og I vilde ikke." Mat. 23, 27. Vi kan gjerne tage det ind over os ikke alene de grove ugudelige men som kristne, at vi ikke ser, hvor forfærdelig Synden er.

Lad det blive mer Alvor i vort Kirkearbeide for at faa redde Syndere; thi en pen oplyst Navnkristen er l i g e s a a v e l f o r t a b t som en der er faldt lavere end et Kreatur. Som Kirkefolk sover man ofte; thi ellers vilde man ikke tillade disse Syndens Huler at eksistere paa mange Steder, som man gjør. Lad det være vor Iver og vort Maal at gjøre vort yderste for at faa redde baade vor egen og andres Sjele.

Fredags Morgen talede Pastor H. A. Hansen fra Chicago, over Johannes 4. 28flg.

Tiden er kort og Markerne er hvide til Høsten. Det timelige skulde ikke sættes først, men at frelse Sjele maa man sætte som No. 1.

Det er mange som siger at de har mere Tid end Penge, men om man ikke har en Dollar i Banken, saa har man mere Penge end Tid. Tiden er kort for de ugudelige og den er kort for Guds Børn.

Apostelen taler om Guds Børns Helliggjørelse her. Han er ikke saa enfoldig at han prediker Helliggjørelse til uomvendte; thi det vilde være Sjeleforgift.

Det er ikke for os at trøste den ubodfærdige. Helliggjørelsens Vei er saa underlig at Fornuften forstaar sig ikke paa den. Der er mange som ikke har Brug for et helt Guds Ord og da bliver det som man vilde ro med en Aare. Nei lad os ikke være ræd for at stemple Synd som Synd. Det synes nu være rart, at det skulde være nødvendigt at skrive saaledes til en kristen Menighed. Men det er et meget praktisk Guds Ord, og det er paa Tide, at vi bliver Ordets Gjørere og ikke dets Hørere alene hvormed vi bedrage os selv.

Det gaar an at gaa til Helvede fra Prækestolen og det gaar an at gaa til Helvede fra Kirkebænken.

Det er farligt at lefle med Synden, ja farligere end at lege med Ild.

Der er mange som har en ubestemt Tanke om, at de skal nu omvende sig engang, men det bliver aldrig noget Alvor af med deres Omvendelse. Vil du i Ubodfærdighed gaa den Jesus imøde, hvis Hjerte var sønderrevet for din Skyld og saa maatte høre de forfærdelige Ord af hans Mund: „Gaa bort fra mig I forbandede i den evige Ild, som er beredt Djevelen og hans Engle? Nei staa op fra de døde og lad Jesus faa lyse for dig nu medens det hedder i d a g.

Hvor saligt det dog er at være et Guds Barn. Omend Stormene reise sig og Bølgerne bruse, saa midt under det leder Herren dem paa de grønne Enge og hen til de stille rindende Vande.

Samtalen dreiede sig mest om Guds Børns Fremgang i det gode.

Der var en Masse af gode Tanker, som vilde have gjort godt, om de havde blet nedskrevet, men Referatet er allerede for langt.

Søndag Morgen predikede Past. Spande over 2 Mosеb. 32 6 flg. og Kl. 3 talte Missionær Wold over: Hvorledes skal en ung bevare sin Sti ren.

Om Aftenen havde vi Slutningsfest. Da talte H. A. Hansen fra Grafton, Missionær Wold og undertegnede.

Vi skiltes med Følelsen af, at det er godt at Brødre bo sammen.

Saa har Hauges Synode for første Gang havt Møde i denne meget norske By, Stoughton. Herren velsigne Udsædet af sit Ord. J. J. L e e, Sekr.

Opbyggelsesmøde.

Paa Indbydelse fra Ebenezer Menighed. Douglas Co., Pastor J. S. Olsens Kald, mødte Vennerne sammen til et Opbyggelsesmøde Torsdag, den 17de Oktober 1907. Man sled sig endelig løs fra sine jordiske Sysler og Madstrævet, som er nokſaa haardt

Digitized by Google

at komme fra i Høstens Dage, og mødtes i den lille vakre Kirke paa Formiddag, hvor de fleste af Menighedens Folk og fremmede var samlet til Bøn til Gud om, at han maatte velsigne og være tilstede ifølge sin Forjættelse i dette Møde. Man fortsatte med Bøn til Middag første Dag.

Eftermiddagsmødet aabnedes ved, at Pastor Olsen bød de fremmede velkommen med Ap. Gjer. 10, 33: nu er vi tilstede for Guds Aasyn.

Pastor Norbek valgtes til Formand og undertegnede til at skrive med Paalæg om at sende en kort Beretning til „Budb." hvilket herved efterkommes.

Samtaleemnet var Rom. 8: 1, 2: Saa er her da ingen Fordømmelse for den, som er i Kristus Jesus, som ikke vandre efter Kjødet men efter Aanden. Ordet gaves frit til alle lutherske kristne og ikke saa faa af baade Mænd og Kvinder benyttede Anledningen til at vidne af Erfaring, hvad det vil sige at være under Lovens Dom og staa paa Lovens Grund, og om Opholdet paa Egenretfærdigheds Sletter, og hvordan man kommer der til at trælle under eget Arbeide, fremmed fra Livets Aands Lov, Livet i Kristus, Frigjørelsen fra Dødens Lov, det salige Samfund med Kristus, Befrielsen fra Fordømmelsen ved at se hen til ham, som døde i vort Sted paa det vi skulle have Livet. O underfulde Kjerlighed.

Mødet afsluttedes Lørdag Kl. 4. Offer optoges, stort $26.76, som blev delt lige mellem Samfundets indre og ydre Mission.

Man mødtes igjen om Aftenen med korte Vidnesbyrd; Bønner og Sang og Beslutninger af flere under Taarer om at sige Synden Farvel og følge Jesus. En nødvendig og salig Beslutning for alle, som vil blive reddet fra den evige Fortabelse. Derfor skynd dig, skynd dig og tag, tag Guds Rige idag, se det venter, det venter paa dig.

Kjert hilset
J. P. Langback.

O m d u og din Nabo skulde veie alle eders Dyder og Lyder, saa kanske du ikke blev et Gran bedre end ham.

Atter en Anstalt indviet.

Søndag Eftermiddag den 1ste Dec. blev den skandinaviske kristelige unge Kvinders Forenings Dormitory i Sioux City, Iowa, indviet. Taler blev holdt af Miss Marie Høines, Pastor G. O. Sporrong og undertegnede, som ogsaa udførte Indvielsen. Det er denne Forenings Opgave at skaffe et midlertidigt eller fast kristeligt Hjem til de mange skandinaviske unge Kvinder, som allerede er i Byen, og som fremdeles kommer hid. I dette Dormitory kan man faa Værelse og Kost til meget rimelig Pris, samt finde gode og kristelige Omgivelser. Endvidere staar man fremmede bi med Raad og Veiledning til at faa Beskjæftigelse. Vi haaber, at unge Kvinder, som agter sig til Sioux City enten for at gaa paa Skole eller at søge Arbeide, vil benytte sig af denne nye Anstalt, hvor de bliver mødt med Velvilje og Kjerlighed, og hvor ingen Opofrelse spares for at gjøre det triveligt og godt i enhver Henseende.

Dette Hjem er ikke for unge Kvinder af noget enkelt Samfund, men et fælles Arbeide, som indbefatter baade norske, svenske og danske. Foreningens President er Miss Marie Høines, som er norsk, men forøvrigt tilhører den svenske Augustana Menighed i Omaha, Neb., hvor hun har en lignende Anstalt. Miss Lena Haarberg, Foreningens Sekretær her i Sioux City, tilhører St. Johns lutherske Menighed, og Board of Trustees bestaar af svenske og norske Damer tilhørende forskjellige Menigheder.

De unge Kvinder, som tænker sig til Sioux City, gjør vel i at skrive paa Forhaand til,

The Scandanavian Y. W. C. Ass.,
1112—14de St., Sioux City, Iowa.

Naar man saa kommer frem, kan man gaa fra hvilkensomhelst Jernbanestation til 4th St., hvor man tager en Court St. Sporvogn og gaar saa til 14 St. saa er man lige ved Døren af de unge Kvinders Dormetory.

E. Johnson.

Digitized by Google

En liden Erindring til nyomvendte.

Jeg vil trolove mig med dig til evig Tid, og jeg vil trolove mig med dig i Retfærdighed og i Ret og i Miskundhed og i Barmhjertighed, og jeg vil trolove mig med dig i Trofasthed, og du skal kjende Herren. Hos. 2, 19, 20. Ezek. 16, 8.

Store Ting har Herren gjort imod os, vi bleve glade. Sal. 126, 3.

Mel. O Sjel, som har kjendt og erfaret Guds Kald.

Jeg glædes at høre om Pintsebesøg,
Saa Syndere vaagner og raabe
Af Hjertet om Frelse i Bodsangers Nød,
Og Gud gir dem Tro paa sin Naade
Og Sinai Torden den stilnede af,
Da Herren de nyfødte Fredskysset gav,
Nu skal ny Forlovelse feires.

De pleies med Melk og med Honning saa sød
Som indlukt i Guds Barnekammer,
De ere som hævet høit over al Nød
Og Verdens bedaarende Skrammel,
De ere som Børn paa en øm Moders Skjød,
Hvor ingen tør komme med saarende Stød,
Se det er Forlovelsens Dage.

O, tak for Guds Undervœrk, som nu er skeet
Med eder, som I har erfaret,
Om Synd og Fortabthed, om Frelse og Fred,
Som eder nu er aabenbaret,
I skulle først smage, at Herren er god,
Som Draaber af evig Lyksaligheds Flod
I disse Trolovelsens Dage.

Men har første Draaberne saadan en Kraft,
Hvad tænker I Fylden maa være,
Naar Guds Børn har nedlagt Udlændigheds Dragt,
Ei mer syndbesmittede ere,
Naar Lammets det evige Bryllup skal staa,
Og Bruden, den Skare med Kronerne paa,
Lovsynger sin Brudgom den kjere?

I Nylivets Morgen de spares for Strid,
Gud holder Fienden i Tømme,
Den følbare Naadesol skinner saa blid,
De lever i Paradis Drømme.

Thi de skal forsikres: „Guds Børn er vi vist".
Og det maa fastholdes, naar Satan med List
Til Vantroens Synder vil friste.

Ja, hidtil har Barna følt lifligt og godt
Af Melken med Honning og Druer,
Men i Barnekammer med Sødheder blot
Opdrages ei Stridsmænd som duer;
Derfor maa de vœnnes til haardere Mad,
De faar ei altid uden Kamp være glad,
Som først i Trolovelsens Dage.

I Kjødet vi bærer den onde Natur (Rom. 7, 18),
Vi har et bedrageligt Hjerte (Jer. 17, 9),
Saa bare Sødføden den blev ingen Kur,
Men Jesus Korsveien os lærte (Math. 16, 24).
At optage Korset og følge Guds Lam,
Kun dette kan tvinge vor Adam i Ban,
Som ellers forvolder os Skade.

At nu din Omvendelse vel er begyndt
Derfore tak Herren af Hjerte!
Men stol ikke derpaa,—thi det er fortyndt,
Saa følg nu, hvad Jesus os lærte:
„Vær tro indtil Døden, da Kronen du faar" (Aab. 2, 10),
Men ikke paa Roserne den Veien gaar,
Som man i Begyndelsen følte.

Nu gjelder det Troskab af Hjerte og Sind
Med Frygt for de mindste Smaasynder,
Smaaræve, som lurer, de kommer let ind
Igjennem Utroskabs Aabninger.
O vaager, thi just denne Fare er stor,
O læg det paa Hjerte, du Søster og Bror!
Thi her gjelder Troskab mod Naaden.

Saa vist som du lever, din Prøve skal staa
Som fordum i Paradis Have.
Thi Satan med Verden og Kjødets Attraa
Vil Synders Tilladelse lave.
Her gjelder det ret, at du kommer ihu
Den Naade, som du har annammet af Gud;
O byt den ei bort for al Verden! (Math. 16, 26.)

B. A.

Digitized by Google

Griber os Rævene, de smaa Ræve, som fordærve Vingaardene! Vore Vingaarde staa jo i Blomst. (Høis. 2, 15)

Mel. O Sjel som har kjendt og erfaret Guds.

Utroskab mod Naaden; den farlige Synd,
Har skadet saa mange—saa mange,
Som en Gang oprigtig og ret var begyndt
Den nye Livsveien at vandre.
Til Frafald vist mange Slags Fristelser er,
Men Hovedaarsagen—ak den er især:
De glemte at vaage og bede. (Matt. 26, 41)

En Vaagen, som er ei forenet med Bøn,
Og Bønnen foruden at vaage
Er Skin uden Kraft, og hvad bliver dens Løn?
Ak den, at man mister Guds Naade.
O, vaager og beder, som Jesus har sagt,
Glem aldrig hans dyre Forlovelses Pagt
Og hvad der paa Golgatha skede!

Da faar du en Helligheds Frygt for al Synd,
Og hader de smaa som de store;
Da skal ei Fienden faa gjøre dig blind
Og paa din Bekostning sig more. (Dom. 16. 21)
Nei, da vil du vaage og bede som sagt,
Da kan du ei glemme Trolovelsens Pagt
Og hvad paa Golgata skede.

At vaage det er at staa rustet paa Vagt
Mod Djevelen, Kjødet og Verden,
Thi denne samsvorne treenige Magt
Har røvet saa mange paa Færden
Som frugtløse bleve i Nylivets Løb,
Begyndte i Aanden og endte—i Kjød (Gal. 3, 3),
Og saa maa de evig dø—Døden.

Lots Hustru og Judas, ja Demas tilmed
Er rystende Varsler for alle,
Og mange desværre har fulgt deres Fjed
Og ere iblandt de frafaldne.
Vel den, som erkjender sin egen Afmagt
Og aarvaagen strider ved Herrens Kraft,
I ham kan vi Seieren vinde. (Fil. 4, 13)

O du, som har smaget, at Herren er god,
Ret store Ting mod dig han gjorde (Sal. 126, 3)
Og derfor saa glad, men tab ikke dit Mod,
Naar Fienden hos dig vil borde;
Naar Adam begynder sin knurrende Sang:
„Ak skaan dig for Veien saa knubret og trang",
Vogt dig for den Satans Raadgiver.
(Matt. (6, 23)

Naar Fristelser kommer af mangeslags Art,
Saa svar altid: Saa staar der skrevet (Math. 4, 4.)
Hold fast ved Guds Ord, kun da er du forvart.
Hold fast det du har, og er blevet
Af Naade, og glem ei Trolovelsens Kaar:
„Vær tro indtil Døden, da Kronen du faar",
Saa lev nu for Jesus alene!

B. A.

* * *

Men da han kom til sig selv, sagde han: Jeg vil staa op og gaa til min Fader osv. (Luk. 15, 17. 18).

Samme Mel.

De som ret erkjendte sin Utroskabs Synd
Er angerfuld komne tilbage,
Og i Faderhjertet paany skuer ind
At han dem vil kjerlig modtage,
O, hvor de er glad,—men med Taarer paa Kind,
Thi første Barneglæden den kommer ei ind
Som Følgen af saarende Minder.

Skjønt Utroskabs Synd efterlader en Sky,
Som skygger for noget, de savner,
Saa er de dog frelst af Guds Naade paany,
Dem Faderen kjerlig omfavner,
Nu er de ydmyget og fattig i Aand,
Nu vover de intet paa Egenkrafts Haand
De frygter og vandrer som vise. (Efes. 5, 15)

Saa gaar det med nogle, og Gud være Lov,
Som atter frafaldne modtager!
Og er du blandt disse, som har det behov,
Saa dvæl ei, men gaa til din Fader,
Et sønderknust Hjerte er ham til Behag,

Digitized by Google

Og han vil ved Aanden dig lede hver Dag
Til Lammets Blods Lægedoms Kilde.
(Sak. 13, 1)
B. A.

En Præst holdt en Søndag en Prædiken om den yderste Dom. Dagen efter besluttede nogle letsindige unge Mænd, at en af dem skulde gaa til Præsten og forsøge at komme i Ordsveksel med ham. Han gik og begyndte Samtalen med at sige: „Pastor, jeg tror, at der raader en Uenighed mellem Dem og mig og jeg tænkte, at jeg maaske kunde faa den Sag opgjort idag".

„Nu", sagde den gamle Præst, „hvad gjælder da denne Uenighed"?

„Jo", svarede Ynglingen, „De siger, at de ugudeliges pine skal vare evig; men det tror jeg ikke".

„Aha", svarede Præsten, „hvis dette er alt, saa bør det ikke være en Sag, som staar uopgjort mellem Dem og mig. Dersom De vil slaa op Matth. 25, 46, vil De finde, at Meningsforskjellen er ikke mellem Dem og mig, men mellem Dem og vor Herre Jesus Kristus, og jeg vil raade Dem til straks at faa Sagen opgjort med ham".

Luther siger: „Fordi Kristus lever i mig, (med hvilken min Samvittighed er et Stykke), saa maa tillige med ham være i mig hans Naade, Retfærdighed, det evige Liv og Salighed, og derimod maa Loven, Synden og Døden vige bort. Med Christo bliver du saaledes forbunden og forenet, at der af dig og ham bliver ligesom een Person, som aldeles ikke lader sig adskille den ene fra den anden, men du hænger formedelst Troen bestandig fast ved Kristum, og med al Glæde og Frimodighed kan udsige: jeg er Kristus, ikke personlig; men Kristi Retfærdighed, Seier, Liv og alt hvad han har, det er mit eget; og Kristus siger igjen: jeg er denne arme Synder, det er: alle hans Synder og Død ere mine Synder og Død." O, salige Forandring og Omskiftelse! Udenfor Kristo er der ei et eneste Øieblik Fred; men er jeg i Kristo, ja eet Legeme med ham, hvo kan da skade mig! O Herre, gjør, at jeg bestandig maa leve i dig ved Troen, som i mit Element, du som er Guds Søn, som og haver elsket mig, og givet dig hen for mig; derfor kan jeg aldrig overgives til Døden og Helvede.

Deilige Sne!

Rens mig fra Synd med Isop,
Saa jeg bliver ren,
Tvæt mig,
Saa jeg blir hvidere end Sne!
Sal. 51, 9.

En mørk Lørdag Morgen ved Midvinterstid i Begyndelsen af den mærkværdige Krig, der endte med Negerslaveriets og Menneskehandelens Afskaffelse i de nordamerikanske Sydstater, døde en ung Kvinde paa et af Handelsstanden i Cincinnati oprettet Hospital. Hun var kun to og tyve Aar og havde i tidligere Dage vakt almindelig Beundring ved sin Skjønhed; men allerede for længe siden havde Synden skrevet det rædselsfulde Ord paa hendes deilige Pande: „Hun er falden!" Engang havde hun været agtværdige Forældres Stolthed. Hendes første Feiltrin var kun en Gjentagelse af den gamle, sørgelige Historie, som desværre kan fortælles om Tusinder. Ved sine fortrinlige, omhyggelig uddannede Aandsgaver og sit indtagende Væsen kunde hun have været bleven en Stjerne af første Rang i sit Fædrelands bedste Kredse; men just da Døren hertil aabnedes for hende fra hendes sorgløse Barndom, gik hun feil af Veien og ødelagde sit gode Navn og Rygte; og efter en i Skjændsel og Synd bortkastet Ungdom maatte hun tilsidst dø et sønderknust Udskuds sørgelige Død.

Blandt hendes Efterladenskaber fandt man et Blad, hvorpaa hun—uden Tvivl i sin sidste Levetid—havde skrevet et lille Digt med Overskrift „Deilige Sne" („Beautiful Snow"), der straks vakte en der i Byen boende Bladudgivers Beundring og Forbauselse; og allerede Søndag Morgen, altsaa Dagen efter den stakkels Piges Død, fremtraadte denne hendes vidunderlig deilige, dybe, aandfulde og ægte kristelige Bodssalme for første Gang paa Tryk i det af ham udgivne Blad; og siden den Tid har hendes Landsmænd med Rette betragtet den som en af deres Literaturs ædleste Frembringelser. Der fortælles, at da en af Nordamerikas Digtere netop paa hendes Begravelsesdag fik Øie paa dette Digt, blev han saa hjertegreben ved dets Læsning, at han straks gik hen i Hospitalets

Digitized by Google

Ligstue og ledsagede hendes jordiske Levninger til det sidste Hvilested.

———

Hil dig, du skjønne, du deilige Sne,
Fyldende Luften, saa langt jeg kan se,
Myldrende ned paa hvert Tag trindt i Staden,
Ned over Folk, som jeg møder paa Gaden!
Dandende flyr du forsløien affted,
Vil med din Spøg ei gjøre Fortræd,
Kysser den skjønne paa Mund og paa Kind
Flagrende bort med den flygtigste Vind.
Blændende hvid fløi fra Himlen du hid,
Ren som en Engel, som Kjerlighed blid.

Rastløs du flagrer, dog trættes du ei,
Gi'r dig i Kast med enhver paa din Vei,
Hvirvler dig rundt som i jublende Dans,
Ret som du rent var fra Samling og Sans,
Flokkes i Klynger og spredes med Il,
Hilses af Menneskets gladeste Smil;
Hundene selv med Gjøen og Spring
Snappe dit Fnug, mens det svæver omkring;
Staden er vakt, den har travlt som til Fest,
Travlt med at møde sin kjerkomne Gjest.

Frem haster Mængden i jublende Gang,
Hilse hverandre med Tilraab og Sang;
Glimrende Kaner, mens Klokkespil klinger,
Farer forbi som paa Lynstraalens Vinger,
Knaldende, susende gaar det affted!
—Høibaarne Sne! sank fra Himlen du ned
Kun for at trampes med Hov og med Fod,
Blandes med Gadeskarn, Kulrøg og Sod,
Stampes til Dynd i den sølede By?—
Ak, var det dertil, du sank fra din Sky?

Ren var jeg som den deilige Sne,
Ak, men som den til al Helvedes Spe
Faldt jeg fra Himlen, blev trampet til Dynd!
Haanet, bespyttet i Skjændsel og Synd!
Tiggende, bandende, vanked' jeg om,
Solgte min Sjel til hver Kjøber, der kom;
Angst for at dø har med Synd jeg kjøbt Føde,
Hadet de levende, frygtet de døde!—
Faldt jeg saa dybt, du al Miskundheds Gud,
Jeg, der som Sneen var skyldfri og prud?
Jeg, der var smuk som Guds Sne før mit Fald,
Øine saa klare som Bjergets Krystal,
Hjertet saa rent som det pureste Guld.
Smigret, beundret, uskyldig som huld!
—Fa'er og Moder og Søskende alle,
Gud og mig selv har tabt ved at falde!
Ak, selv den usleste Tigger i Staden
Gaar af min Vei, hvor han ser mig paa Gaden,
Angst for hver Trævl og hver Traad i min Dragt,
Jeg, der var ren som Guds Sne i sin Pragt!

Sært, om just nu denne Sne myldrer ned
Over en Synder, som Vei sig ei ved!
Sært, om nu Natten med Frost og med Sne
Isner min Hjerne og dulmer min Ve,
Gjør, at jeg venneløs dør her i Løn,
Glemt og forladt for elendig til Bøn,
Ak, og for svag til et Suk, som kan høres
Her, hvor der jubles og knaldes og kjøres!
Sært, om just nu i min Jammer og Ve
Gud gav en Ligseng mig her i sin Sne!

Fredløs, besudlet paa Skjænselens Vei,
Synder, fortvivl i din Usselhed ei!
Sjel, som har syndet! Med Redning for dig
Kristus er kommen, dybt bøier han sig
Ned for at reise til Glæden og Livet
Dig, for hvis Frelse sit Liv han har givet.
Stønnende, blødende, martret han døde
Hist paa Forbandelsens Træ for din Brøde.
O, for hans Naadesrøst oplad dit Øre!
„Naade for mig? Vil mit Suk han og høre"?
Ja, i den Strøm, som for Syndere flød,
Tvæt mig nu, Herre, for hvad jeg forbrød:
Da jeg skal blive, trods Jammer og Spe,
Hvidere selv end den deilige Sne!

———

Hvad tænkte du? Hvad sagde du? Hvad gjorde du? Overvei dette vel, saa skal du se, at andre Folk blir ganske retskafne Mennesker.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Hvorledes kan Missionsinteressen vækkes og vedligeholdes hjemme?

(Af C. W. Landahl.)

(Fortsættelse.)

Den Leder, der lukker ude Missionen fra Børnefester, Ungdomsmøder, Luther Leagues osv., afleder en himmelsk Strøms Velsignelse fra sit Arbeide.

Hvorledes kan den vente Guds Velsignelse, som arbeider med en halv Sandhed?

Vi ønsker at høre kraftige Indlæg for den ydre Mission fra vore Prædikestole. Og det ikke alene ved Hverdagsmøderne, men ved vore Højmessegudstjenester, thi Missionen er Menighedens Arbeide og staar Side om Side med dens Selvopbyggelsesarbeide hjemme.

Hvem vil ikke lytte til en Vens Afskedsord i Dødsstunden. Jo, vi vil anstrenge os til det yderste, lægge Øret til de hviskende Læber og lytte. Og var det et Ønske eller en Bøn Vedkommende betror os, da vilde vi anstrenge os til det yderste for at opfylde det. Guds Menighed er betroet Jesu sidste Vilje. Hvad vil den gjøre med hans Afskedsord: Gaar ud i al Verden og gjører alle Folk til mine Disciple. Det er en Befaling fra vor himmelfarende Frelsers Læber. Han har anbetroet denne Opgave til sine Venner.

Vi maa opfylde Befalingen, vi skylder Jesus det, vi skylder Hedningerne det, vi skylder os selv det.

Guds Ords Forkyndere bør fremholde Nødvendigheden af at arbeide for Missionen. Det er en Pligt og et Privilegium.

Enhver Menighed bør fordre det af sin Præst, at han i Foredrag gir dem en Oversigt over Missionen, og da især for det Missionsfelt, hvor vedkommende Menighed arbeider.

Enhver Taler som er varm for Hedningernes Vel, kan bringe stort Resultat for Missionen.

Opmuntre Folk til at ofre. Gaa først, det gjør godt at ofre.

Den Mission, som for en Del Aar tilbage strævede haardt med at samle $2,000 til Hedningerne kan nu med Glæde og Tak til Missionens Herre samle $20,000.00

Taleren bør ikke klemme løs paa Pengepungen. Det virker ofte daarligt. Nei, tal Kristi Kjerlighed, Kirkens Pligt og Hedningernes Nød. Da vil man vække varig Interesse og Folk vil ofre til Missionen.

Fra Talerstolen træffer man alle Slags Folk. Og ofte træffer man dem, som ikke har havt en fuld kristelig Opdragelse. Jeg mener, at den mangler en fuld kristelig Opdragelse, som bare har lært at ta imod, men aldrig at gi ifra sig af Guds Gaver.

Saadannne skjævvoksne Sjele, selv om de ellers kan være Guds Børn og staa i Menigheden, bør rammes af Guds Ords Sandhedshammer: „Den som ikke samler med mig adspreder." „Jeg var hungrig og du gav mig intet at æde." Og en ubarmhjertig Dom skal gaa over alle dem, som ikke øve Barmhjertighed.

Disse Tanker, hvis de blir fremsatte i det rette Lys og Tone vil vække Evighedsalvor og Missionsinteresse. Og det er ofte Præstens Skyld, at det er liden Interesse for Missionen i Menigheden. Enhver god Sag maa kjæmpes for skal den fremmes. Og denne Sag maa tales med Kraft, skal den faa Fremgang.

Men er Lederne uklare med Hensyn til Jesu sidste Vilje, saa er deres Tilhørere ligesaa. Og vi kan her medrette bruge Mesterens Ord: Dersom dit Lys, som er i dig, er Mørke, hvor stort bliver da Mørket?

I Norge sender man ud Emissærer, som tolker Hedningernes Nød for Folket. De opnaar tre Ting. De opbygger Menigheden med Guds Ord. De vækker Syndere til Liv i Gud. De samler Bidrag til Missionen og styrker Interessen.

I Amerika har man virket til stor Velsignelse ved Missionssuperintendenten, der reiser omkring og taler Sagen.

Det er godt og nødvendigt, at en ofrer sig helt for denne saa store Sag.

Om jeg bare vovede at komme frem med et Forslag. Det er det, at vi opmuntrer vo-

Digitized by Google

re respektive Missioner hjemme, at de sender en Repræsentant til den store Missionskonferents i Shanghai i 1907. Vedkommende vilde siden reise hjem og tale Sagen med Varme og Begeistring.

De troende Kvinder har gjort meget for Hedningerne. Gud signe dem! Jeg skulde ha Lyst til her at fortælle lidt om den norske Kvindeforenings første Historie hvorledes Nøden fra Hedningeland gik dem til Hjerte og hvorledes man begyndte at arbeide. Da var man ikke for stor til at ta Spinderokken paa Ryggen, Karderne under Armen og Strikketøiet i Haanden og samles til Bøn og Arbeide, men Tiden tillader mig ikke at fortælle herom.

De kloge spottet og gjorde Nar af dem. Men jeg spør: Har du seet, at Gud har velsignet deres Hænders Virke, de har bragt Glæde i Millioner Hjerter og Hjem.

Kvinderne kan gjøre endnu mer. Og Gud ske Lov for de Mænd, som hjelper og opmuntrer sin arbeidende Halvdel, da gaar det let at arbeide.

Men hvad skal man sige om den Mand, som blir grætten, hver Gang Hustruen gaar til Kvindeforeningen? Lad os be, at Gud omvender de Slags Mænd.

Blandt de kristne, hvor man ikke har Tro for at arbeide ved Foreninger, kan man godt lægge tilside for Herren gjennem Ugen og bringe ham det som Takoffer paa Søndagen.

Man kan ikke være en sand og lykkelig kristen og ikke være levende interesseret i hvad Jesus sagde og gjorde og hvad han vil, at vi skal sige og gjøre.

Næst at være salig er den største Naade at fortæres i vor Guds Tjeneste. Ja, lad mig sige, det er en Gren af Saligheden.

Ved enhver kristelig Skole—ukristelig eller antikristelig Skole har ingen Ret at eksistere—bør man ha en Missionsforening, hvor de studerende kunde varmes op for denne Gren af Arbeidet i Herrens Vingaard.

Ved de Skoler, hvor Teologi studeres, vil Studenterne faa adskillige Missionstanker i Undervisningen. De støder paa Bibelsteder, hvor den samvittighedsfulde Lærer maa ligesom stanse og gi Foredrag om Jesus og den ydre Mission og Kirkens Ansvar. Ja man vil bli underviist om, hvorledes der skal predikes om Missionen og arbeides for den. Men endog ved disse Skoler er en Missionsforening ikke overflødig, thi der stilles Studenternes Pligt til Gud og Hedningernes Nød i særegen Grad fremfor dem til Besvarelse. Og man kommer ikke saa let ifra det. Man maa svare Herren paa Kaldet.

Nogen svarer med engang:

„Herre, her er jeg, send mig."

„Skulde jeg sidde her, da saamange begjærer at faa høre om Synderes Ven." Og de lægger sig selv i Missionsofferet.

Andre svarer: Jeg burde nok gaa, men min forlovede vil ikke, saa er jeg vist ustikket—alle kan jo ikke gaa heller.

Det er sandt, at den, som skal være Missionær, burde være det bedste Menneske i Verden, og saa begavet og lærd som Paulus; thi han er betroet den største Gjerning i Verden.

Men hvis man var kaldet af Gud til at forkynde Evangeliet for Hedningerne og ikke gik, da vilde man udsætte sig for en svær Samvittighed hele sin Levetid og maaske derefter.

Ve mig om jeg ikke gjør det.

Det har været sagt af de gamle: Der staar mangen paa Predikestolen, som burde ha staaet ved Huggestabben og omvendt. Det findes nok dem, som har kommet herud til Kina, som burde ha været hjemme. Man kunde ha arbeidet til større Velsignelse der.

En tredie Klasse har ikke meget tilovers for den ydre Mission. De er af dem, som altid vil begynde fra Jerusalem, og det er ret, vi bør begynde med vort eget Hjerte, Hjem og Nabolag, men Jesus har sagt, at vi skal fortsætte til Jordens Ende.

Sæt at Jesu Disiple havde holdt paa i Jerusalem indtil alle i Byen havde været omvendt. De havde da aldrig kommet udenfor Jerusalems Mure. Men det tar ikke længe at predike „til et Vidnesbyrd for alle."

Jeg vilde derfor spørge de troende Studenter: Er du sikker paa, at du ikke er kaldet af Gud til Hedningerne? Og er du skraa-

Digitized by Google

sikker paa, at Gud har kaldet dig til at arbeide i hans Menighed hjemme? Det er værdt lidt Eftertanke og Bøn.

Er du ikke kaldet til at gaa til Hedningerne, saa arbeid hvor du er og samle Perler for Jesu Krone, men glem ikke Hedningerne.

Du er glad i din Jesus? Du glæder dig til hans Komme, glem ikke, at vi maa gjøre fra os vort Arbeide først, saa kommer han i Herlighed og rykker os op. Men først skal Evangeliet predikes til et Vidnesbyrd for alle Folk.

Det er forsent at arbeide, naar Jesus kommer til Doms. Da er Tiden til at hvile for Herrens Tjenere.

I Missionsforeningerne har mangen livsfrisk Ungdom blit truffet af Sandheden, fyldt med Aanden og siden draget ud til Hedningerne med Livets Brød. En vel ledet Missionsforening ved en Skole er en Velsignelse, først for Skolen og siden for Missionen.

Ved disse Foreninger bør der holdes kraftige Missionsforedrag af Mænd og Kvinder, som er varme for Sagen. Den burde staa i Forbindelse med Arbeidet paa Missionsmarken, og de bør ta for sig Evangeliets Seiersgang nedigjennem Tiden. Da vil de faa velsignede Missionstimer. Der bør læses Biografier af Missionærer, som har slidt sig ud i Evangeliets Tjeneste.

Det løfter og drager.

I Skolens Bibliotek bør Studenterne ha Adgang til den bedste Literatur om Missionen.

Man bør ha særskilte Bønnetimer for de forskjellige Grene af Arbeidet paa Marken, saa som Bøn for de troende og søgende, Bøn for Skolegjerningen, Bøn for Hospitalvirksomheden.

Ja alle troende i Verden bør ha særskilte Dage osv., da man især kunde ofre sine Tanker, Følelser, Bønner og Gaver til Herren.

De gamle havde Taksigelse for Guds Velgjerninger og sang:

„Medens vi dig takker her,
Vil vi for dit Aasyn tænke
Paa de mange Hjerter der
Under Dødens tunge Lænke,
Bede du vil Lys dem sende,
At de maa sin Frelser kjende."

Ved de fleste Skoler kan man ikke ta med Missionen som et Fag i Undervisningen, Tiden er knap og saa har man formeget andet, som maa pleies.

Man vilde ingen Tid tabe ved at ta Missionen med, men tvertimod høste Guds Velsignelse.

Det er dog en Kjendsgjerning, at Missionen ikke alene har været forsømt, men endog foragtet inden Kirken. Den har jo ikke hørt til blandt de videnskabelige Fag. Og saa har man skyvet den over paa de troende og deres Udsendinge til Hedningerne.

Derfor skal det ikke forundre os, at det er aandelig Sygdom ved de fleste Skoler, hvor man behandler Kjernen af Evangeliet paa denne Maade. Og denne Aand er gaaet fra Lærer til Præst og siden til Folket og hindrer Evangeliet og gjort ubodelig Skade.

Lad os be Gud om, at han bøier Folkenes Hjerter, saa at de aabner sine Skoler for Missionen. At der fra nu af blir Arnesteder, hvor levende Missionsinteresse vækkes og vedligeholdes.

Studenterbevægelsen har gjort meget. Pris ske Gud! Men mere maa her gjøres. Enhedsaand trænger vi i vor Tid. Hvilken Magt vilde ikke Guds Rige bli i Verden, om vi stod sammen?

Sæt at hele den kristne Kirke bestemte Bønnetimer, da alle gjenfødte med et levende Haab i Kristus Jesus mødte sammen indfor Guds Trone og bad for et vist Arbeide? Det vilde bli en uimodstaaelig Kraft.

Var ikke Disiplene endrægtig sammen til Bøn før den mindeværdige Pinsefest?

Vi er ikke lige; nogle gaar mere med Arbeide, Naadegaverne er forskjellige, men Gud gi os den samme Aand!

I Staten har man udenlandske og indenlandske Gjøremaal, men det arbeider i Harmoni. Vi har det i Kirken med. Vi har Indremission og vi har Ydremission. Og det maa arbeide i Harmoni.

Har man ikke Penge i Staten til at fremme en vis Sag med, saa tar man op

Digitized by Google

Statslaan. Frem skal de. Deri er de ofte kloge.

Jeg mener ikke, at vi skal ta op Missionslaan. Det er unødvendigt, hvis vi alle arbeider i Enighed.

Man kunde raabe og græde, naar man tænker paa den uoverskuelige Pengeflod, som tømmes for denne Verdens Baias til Slegtens Ruin og Vanære for Vorherre.

Ogsaa vi Guds Folk har en stor Skyld paa os. Vi har Overflod i Mad, Drikke, Klæder, Hjem m. m., og alt det vi bruger op til unødvendige Ting.

Hvor tarvelig levede vor store Mester?

Det er ikke at tale om Verden. Store Gud, se i Naade til vor Klode!

I de Forenede Stater bruger man særlig op til unødvendige, syndige og skadelige Ting omkring $2,952,000,000. Medens man kun bruger $250,000,000 til kirkeligt Arbeide hjemme og $7,000,000 til den ydre Mission.

Fik Vorherre saameget til Missionen, som man ofrer paa Verdensalteret for Egoisten og Satan, saa vilde det ingen Sag være ret at evangelisere den hedenske Verden i denne Generation. Mænd og Kvinder staar færdige at gaa, men man mangler Midler.

Kan vi tænke os den almægtige evig rige Gud mangler Midler til at fremme sin Gjerning med?

De kraftige Vækkelser det sidste Aar har gjort meget til at forøge Vidneskaren og Indtægterne for Vorherre. Tusinder nyvakte Sjele er sat ibrand for Herrens Sag. Og Gud ske Lov! Det er nu flere, som ber og flere som gir.

Men alle Tings Ende nærmer sig, og endnu er det to Trediedele af Jordens Befolkning, som aldrig har hørt om ham,

„Som os elsker saa høit,
At paa Korset han ofrede sig."

Da lad os be om Aandens Vaarsol der kan berede Verdens Ager ude og hjemme til en frugtbar Høst.

Kjerligheden er opfindsom.
Her er Sædejord nok,
Her er Sommersol nok.
Bare vi, bare vi havde Kjerlighed nok.

Kan du ikke gi en Tiende, saa gi det du kan. Men gi og gi nu. Gi saa du kan ha Glæde af det i Tiden ogsaa. Ofre saa du føler det. Da blir det først Offer. Lad det ta indpaa. Det gjør godt!

Det er ikke ret at banke Penge udaf Folk til Herrens Bygning.

Først naar man faar git rundhaandet til Guds Sag vil man føle godt om Hjertet og takke Gud for Anledningen.

Det man gir af Overflod er ikke Offer.

Glem ikke Bønnen. Den er en stor Faktor i Verdensevangelisationen. Den er det halve af Arbeidet.

Gamle Hudson Taylor gik altid direkte til Gud. Han vilde nødig vende sig til Skabningen saalænge Døren stod aaben for ham til Gud.

Han bad om Missionærer og Midler af Vorherre og fik det. Og C. J. M. vokste op til at bli den største Mission i Kina.

Gud har lagt store Løfter til Bønnen.

Og om vi bare kunde tro. Da vilde vi prøve ham, som har lovet at aabne for os Himmelens Sluser. Lad os bare tro paa Gud. Lad os ta vor Fornuft tilfange. Ja det maa vi næsten gjøre, naar vi ser disse store Oceandampere bryde frem i Storm og sterk Sjø. Vi spør, men hvorfra har det denne sin store Kraft?

Fik vi bare Tro for at prøve Gud. Hans Kraft udtømmes aldrig. Og vi arbeider forgjæves, om ikke han bygger Huset.

Godt redigerede Blade og Tidsskrifter om Missionen vil som intet andet fremme Sagen. Det er Herrens Budbærere, som vandrer blandt fattig og rig og tolker Hedningernes Nød.

Og skulde ikke Vorherre ha største Retten paa Pressen?

Verdens Børn er kloge i sin Slegt. Og de bruger Pressen til at fremme sin Sag. De skriver kraftige Artikler, averterer, anbefaler, sender ud Proklamationer m. m., saa det kunde bevæge Bjerge.

(Fortsættes.)

Digitized by Google

Fra Rönning.

Fancheng Okt. 14, 1907.

Kjere Broder Holter!

Jaften maa jeg atter sende dig et par Ord. Jeg er saa inderlig glad og Gud taknemmelig, at mit Hjertes Bæger holder paa paa at flyde over. Medens jeg er i Stemning maa jeg faa meddele dig og Vennerne noget af min Glæde og Begeistring.

Som ofteſt maa en Missionær kjæmpe haardt med Forsagthed, Mørke og Mismod. Saa Sæden med Taarer. Nogle maa offre og give op det, som koster mere end Taarer. Mange maa selv give sit Liv. Hvedekornet maa dø, før det kan bære sin Frugt.

Men Seiren og Glæden skal komme. Herrens Løfte er, at baade de, som saar, og de, som høster, skal faa glæde sig tilsammen og engang med Frydeskrig bære sine Neg. Hernede blir det nok kun i Smaadraaber; men naar vi endelig er der, da skal vel Jublen begynde. Det gjælder kun til enhver Tid at holde ud med Frimodighed, prædike Ordet itide og utide, forvisset om, at naar vi planter og vander i Enfoldighed og Oprigtighed, da skal Gud selv give Vekst i sin Tid.

Jeg er juſt kommet ind fra Evangeliſtklassen. Gud er nærværende og velsigner os, saa det er en Lyst at være sammen med disse kjere Brødre. Landahl har ogsaa sendt ned nogle fra Tsz Ho og Taipingtien, saa det er over 20 allerede, og vi venter flere, det bliver ca. 40 ialt.

Landahl kommer ikke til at bygge Kirke iaar, saa han har lovet at komme ned en Tid og hjælpe mig. Maa nu Gud rigtig faa bruge os. Dette er vel en sjelden herlig Anledning! Ved at se og være sammen med alle disse Brødre bliver jeg ofte rørt og greben af Taknemmelighed og Glæde over, at Gud alt paa disse faa Aar har velsignet os saa rigeligen, at vi har en saadan liden Hær af Vidner at forberede og udsende. Faar vi fortsætte, som vi har begyndt, da lover det godt. Gud være Lov og Pris!

Men nu maa jeg være forsigtig. Har 6 Timer hver Dag i Skolen ved Siden af det andet Arbeide. Derfor undskyld i Haſt. Men jeg maatte sende dig og Vennerne disse Linjer, medens jeg er saa opløftet og glad.

H. N. Rønning.

Fra Stoughton, Wis.

Søndag den 10de Nov. blev Paſt. J. J. Lee indsat til Præst og Sjeleſørger for Vor Frelsers Menighed i Stoughton, Wis. af Kredsens Formand.

Det var en Høitids- og Alvorsdag baade for Præst og Menighed. Det er isandhed stort, at Herren har betroet os sit frelsende og levendegjørende Ord. Uden det var Kristus skjult og Mennesket haabløs fortabt.

Faa sætter Pris paa hvilken Velsignelse Gud giver en Menighed ved at sende den en ved Guds Naade levendegjort og af Guds Kjerlighed brændende Sjeleſørger.

En uomvendt Præst er en Straf til Døden for mange af sin Menighed. En troende Præst er Herrens eget Sendebud med Frelse og Fred fra den gode Hyrde selv. De er isandhed i Kristi Sted og bede i hans Sted Syndere at forlige sig med Gud.

Baade Menighedens og Præstens Pligter blev skildret efter Guds Ord. Og det følтes som begge Parter sad med Bøn til Gud om Kraft til at være sine Pligter tro. Ja vi trænger Naade fra Herren for at være slig at Herrens Gjerning kan fremmes ved os.

Vor Frelsers Menighed er glad, at den har faaet Paſt. Lee iblandt sig—og det har den Grund til at være. Ved Guds Naade vil han trolig søge deres Vel for Tid og Evighed.

Onsdags Aften den 6te ds. fik Paſt. Lee med Familie en hjertelig Modtagelse af Menigheden. Et godt Program var ordnet for Anledningen, saa Børn, Ungdom og de ældre deltog. Emiſær Hanſon fra Grafton, N. D. talte Guds Ord og paa Menighedens Vegne bad Præſtefolkene hjertelig velkommen og overrakte Præſten en Gave paa rundt $73.00.

Præſten takkede for den hjertelige Modtagelse og ønskede at maatte faa være for dem, hvad Gud havde sendt ham til.

Digitized by Google

I sin Indtrædelsesprediken Søndag gav Past. Lee ikke noget overflødigt Program. Heller ikke en Række af Løfter og Forskrifter; men anbefalede sig til Menigheden med Apostelen Paulus store og vægtige Opgave: At prædike Kristus og ham korsfæstet. Med andre Ord—Synd og Naade. 1 Kor. 2, 1—5.

Det er Kristus med al hans Naade, Kraft og Velsignelse Menigheden trænger og vil have.

Gud velsigne Præst og Menighed i fælles Virke for Sjeles Frelse og Opbyggelse paa Troens Grundvold Kristus!

J. S.

Fra Mødet i Greenbush.

Ada Kreds afholdt Møde i Molands Menighed, Greenbush, Pastor Skogerbøs Kald, den 29—31te Okt. Samtaleemnet var 1 Pet. 2, 4—10. Mødet aabnedes med Prædiken af Pastor Simonson fra Eagle Bend over Luk. 4, 18. 19. Han skildrede med Varme Jesu ømme og kjærlige Hjertelag for syge og fattige Sjele. Derefter bød Skogerbø velkommen med Kornelius's Ord til Peder: I gjorde vel, at I kom. De besøgende Præster var Pastor Simonson fra Eagle Bend, Dahle fra Thief River og Haugen fra Brunkeberg. Hverken Formand eller Sekretær kom. Pastor Skogerbø blev valgt til Formand og undertegnede til Sekretær. Pastor M. L. Dahle indledede og det kan siges, at han fik opmærksomme Tilhørere medens han grundigen skildrede det aandelige Murearbeide.

Simonson prædikede paa engelsk den første Aften over Luk. 14, 16—24. Næste Aften talte Pastor Haugen over 2 Kon. 7 om Vantro og Simonson igjen paa engelsk om den forlorne Søn Luk. 15. Den sidste Dag havde vi Simonson kun Formiddag, thi han reiste da hjem, men saa kom Pastor Sundahl af Frikirken. Om Aftenen den sidste Dag af Mødet talte Dahle over den 13de Salme. Tiltrods for Skuffelser, hvad tilreisende angik, saa fik vi dog erfare, at Herren ogsaa her indfriede sit Løfte om at være midt iblandt, hvor vi er forsamlede i hans Navn. Ja han gjør Hjertebesøg, banker paa, gid det ikke maatte være forgjeves. Maatte Hjertedøren aabnes, saa Herlighedens Konge kunde drage ind.

John Michaelson.

Fra to Møder.

Efter Bestemmelse afholdt Syd Dakota fælles Indremisfionsforening Møde paa følgende Steder: Brule Co., S. Dak., Bidjou Menighed, Pastor Taus Kald den 17—18—19 Oktober 1907.

Efter Skriftslæsning, Bøn og Sang ønskedes Vennerne velkommen til Mødet. Samtaleemnet var Aab. 3. Talerne dvælede især ved de 3 Sendebreve. Det var til megen Opbyggelse og Selvprøvelse, ja isandhed et velsignet Møde. Gud virkede med sin Aand paa dem, som hørte Ordet. Folket var flinke til at møde op. Vennerne derude er meget spredte. Det var en Glæde at faa tale med dem om Jesus og hans Vilje med Syndere, og de var glade i vort Møde og bad os komme igjen. Ja Brødre som har lært at kjende Jesus som deres Frelser, reis ud paa Frontierne og hjelp at bryde dette Livsens Brød til vore Landsmænd som sidder der og sjelden faar noget.

Pastorerne Straſs, Arnesen og Taus var tilstede. Tak for Besøget. Offer optoges ved dette Møde stort $15.65.

Et andet Møde afholdtes i Inwood, Iowa., Pastor O. A. Berges Kald 23, 24, og 25de Nov. Man samledes om Aftenen den 22de i Kirken til Bønnemøde og der var en stor Skare der bad om Velsignelse over Mødet. Den 23de om Formiddagen samledes Folket i denne vakre Kirke. Og Gud hørte vore Bønner, saa det er sandt, at det er godt at komme til Herrens Hus og høre hans Røst. Pastor Tellie fra Canton prædikede. Det var velsignet at faa høre Herrens Ord. Baade Prædikanten og Tilhørerne

Digitized by Google

blev meget bevæget. Gud være Tak for den store Naade.

Det Guds Ord som var valgt til Samtaleemne var Joh. Aab. 3, 20—22. som indlededes af Pastor Rummedal. Talerne dvælede især ved dette at lukke Døren op for Jesus, og Hindringerne for ikke at lukke op for ham. Det vilde blive forlangt at følge disse Tanker. Men et er vist, at var der nogen som aabnede Døren for ham saa er jeg sikker paa at der blev Glæde i samme Sjele. Dette var et velsignet og meget godt Møde, og en Mængde besøgende baade fra Hauges og den Forenede Kirke. Af Præster var der tilstede under dette Møde følgende: Rummedal, Tetlie, Solem og Stedets Præst O. A. Berge, samt mange Lægmænd. Tak for Samværet Brødre og Søstre, vi fik sande disse Ord, at det er godt at Brødre bo sammen. Offer til Foreningen stort $43.70.

J. J. Dakland. Form.
O. O. Berlo Sek.

Til Oplysning.

Det oplyses herved, at Past. Mons O. Wee har afslaaet det til ham af Hauges Synodes Aarsmøde tilstillede Kald som theologisk Lærer ved Red Wing Seminar.

Paa Skoledirektionens Vegne
A. O. Mortvedt.

Rettelse: I No. 49, 18de Linje fra neden staar: „Ungdomsarbeidere", hvilket skulde være: „Vingaardsarbeidere." I sidste Linje af samme Stykke Side 1165, staar „Toget" hvilket skal være „Laget".

A: Hvorledes liker du den nye Præst?
B: Han lader til at blive temmelig streng.
A: Men er det ikke Sandhed, hvad han prediker?
B: Jo—men vi har ikke været vandt med sligt her.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Oppegaard blir noget træt af sine mange og lange Reiser, og det er da ikke at undres over. Han glæder sig over, at det er snart Jul; thi da tænker han at faa hvile en Stund. Han beklager, at han ikke finder den Interesse for den indre Mission, som der burde være.

Hjemkomne Missionærer. Fra Madagaskar er i Somerens Løb følgende hjemkomne:

Pastor Rosaas og Hustru, Pastor Aas og Hustru, Pastor Joh. Smith med Familie, Bogtrykker Jørgenson med Familie, Fru Thorbjørnson med et Par Børn og Fru Sigveland, der medbragte et Par af Jensinius's Børn og lille Einar Flygel.

Hauges Minde Menighed, Crookston, Minn., har kaldt Pastor Johnson fra Cando, N. D. til Pastor A. J. Krogstads Eftermand. Pastor Johnson har antaget Kaldet og vil flytte til Crookston de sidste Dage af Januar, saa Arbeidet bliver fortsat der uden videre Afbrydelse. Maa Gud faa velsigne Broder Johnsons Arbeide i Crookston til mange Sjeles Frelse.

Pastor O. F. Johnson fra Cando, N. D. prædikede Søndag den 24de Nov. i Hauges Kirke, Crookston, paa norsk Formiddag og engelsk om Aftenen. Det var kraftige Vidnesbyrd, som tog Tag i Hjerterne. Pastor A. J. Krogstad holdt den første Konfirmation i Hill River Lake Menighed ved McIntosh Søndagen den 24de November. Tolv unge aflagde den Bekjendelse, at de vilde forsage Synden og tro paa Gud. Det var ogsaa en sjelden Konfirmationsklasse. Gud velsigne dem alle.

Ved Past. Berghs Begravelse den 4de Dec. var følgende Præster tilstede: J. L. Lasseson C. J. Eastvold, C. C. Holter, N. G. Peterson, J. Bergh og O. O. Bergh. De to sidstnævnte er den afdødes Sønner. Sønnen Edward og Datteren Mrs Snesrud samt en hel Skare andre

Digitized by Google

Venner var ogsaa med. Ved Afreisen fra Edwards Hjem hvor Faderen døde var ogsaa Past. K. C. Holter tilstede. En udførlig Beretning om den gamle Præsts Liv, Død og Begravelse vil om kort Tid komme i „Budbæreren".

Fra Hendricks, Idaho. Ja nu er vi komne saa langt og Herren har hjulpet saa vel over Fjelde og Dale. Vi har besøgt mange, snakket med Folk om Dommedag, om at være vaagne osv. Gamle Broder Lien er for sin Alder rask, men hans gamle Kone er svag. De prøver at leve for vor Herre. 200 Mil op Nord fra Spokane fandt vi nogle norske Familier, som ikke havde været i norsk Opbyggelse paa 4 Aar. Disse var glade i os.

Det var den første norske Gudstjeneste i det Settlement. Venner vi kan sige Markerne er hvide og Arbeiderne faa. En broderlig Hilsen ifra J. J. O. og T. Fosfum.

Bekjendtgjørelser.

Bestyrelsesmøde.

Medlemmerne af Kinamissionsbestyrelsen anmodes om at møde i Past. K. C. Holters Kontor, 416, 8th Ave. S., Minneapolis, Minn., Tirsdag den 17de December Kl. 2 Eftermiddag.

Broderligt
A. O. Oppegaard.

Et kristeligt Samtalemøde afholdes i den engelske lutherske Mgd.s Kirke i Pontiac, Ill., den 15—17 Dec. Kirkeindvielse Søndag, saa Kredsens Præster af H. S. vil se at ordne det saa, at de standser over Søndag. Kom Brødre, læg og lærd med Bøn om Herrens rige Velsignelse. De besøgende Præster vil være snil at underrette Pastor Skarpnes, 919 N. Central Park Ave., Chicago, Ill.

J. J. Skarpnes,
J. J. Lee.

Paa Indbydelse fra Zions Mgd., Hamilton Co., Iowa, Pastor C. J. Eastvolds Kald afholder Midtre Iowa Indremissionsforening et Samtalemøde der den 17de til 19de December 1907.

Samtaleemne: Math. 7, 13—14.

Skyds vil møde de fremmede i Jewell og Kamrar Dagen før Mødet. Kom mange og kom med Bøn om Velsignelse. Paa Foreningens Vegne

N. Berve,
K. O. Roe.

There will be Dedication of our Church here on the 15th day of Dec. and the meeting will continue the 2 following days. All interested in the English work and can come are invited to be present. Stopping places will be provided for ministers and others who send notice of their coming either to Rev. Risvold or to R. Aarvig, 1220 N. Main St., Pontiac, Ill. This is a new English speaking church composed of different nationalities in a neat little city of 7000 inhabitants with a good prospect for the future and we hope that all able English speaking Pastors in the district and others will make it a point to be present. Subject for the discussion: Matth. 28, 18—20.

Yours in Christ
R. Aarvig, Pontiac, Ill.

Pastor A. O. Oppegaards Reiserute.

Om Gud vil, er det min Bestemmelse at besøge de følgende nævnte Præstekald paa den Tid, som nævnt i denne Bekjendtgjørelse:

Søndre Friborg Mgd. og Friborg Mgd., Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 15de December.

Vil paa ethvert Sted, jeg besøger, venligst bede om Offer og personlige Gaver, der deles ligeligt mellem Indremissionen og Kinamissionen om ikke Giverne anderledes bestemmer.

Gaver fra Kvindeforeninger, Pigeforeninger, Ungdomsforeninger, Mandsforeninger og enkelte Personer, til hvilkensomhelst af Synodens Gjøremaal, modtages med Taknemmelighed.

Subskription og Betaling for „Budbæreren", „Børnevennen" og "THE LITTLE MESSENGER" modtages med Glæde. Broderligt

A. O. Oppegaard.

„Budbæreren" vil herefter koste til Canada $1.25 istedetfor som hidtil $1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb". sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ærbødigst
C. Lilleihun.

Digitized by Google

Kvitteringer.

Indremissionen: Bed Pastor G M Bruce pr. Past. Lasseson fra Mrs. Agathe Berg, Sherman, S. Dak..... 10.00
Bed S S Erfjord fra Bethel Mgd.s Kvf., Harvey, N. D. 41.50
Bed Hans C Anderson fra Tref. Mgd., Oldham, S. D..... 25.00
O J Bratsberg, La Crosse, Wash..... 3.00
Bed Past. C J Eastvold Offer fra Clear Lake & Ellsworth Mgd., Hamilton Co., Ja..... 40.80
Bed Past. J N Sandven to trediedels Konf.offer i Zions Mgd., Hardin Co., Ja..... 25.13
Bed O Tomling fra Bethesda Mgd.s Kvf., Duluth, Minn. 5.0
Bed N L Enger fra St. Pauli Mgd., Minneapolis, Minn. 30.30
Bed Pastor T T Carlson Konf.offer fra Scandia og Bethlehems Mgd.r, Pretty Hill, Alta, Canada..... 29.00
Bed Pastor O O Bergh, Offer i Ellsborough Mgd., Murry Co., Minn..... 18 84
John H Eneboe, Pierpont, S. D..... 12.00
Bed Pastor T T Bøe fra Richard Wold, Marietta, Minn. 5 00
Bed Pastor G O Vik fra St. Peter Mgd.s Kvf., Greenfield, S. D..... 20.00
Bed Miss Ida Groseth fra O J Rødne, Edinburg, N. D. (efter Løfte halv Cents per Bushel af Halvparten af hans Hvedeavling)..... 4.59
Bed Mrs. C O Sanderson fra Creston n. ev. luth. Mgd.s Kvf., Creston, Ill..... 60.00
Bed T O Mebust fra Recaboth Missionsf., Grant Co., S. Dak..... 10.00
Bed Pastor J J Else fra Miss Marie Kirkvold, Hendricks, Minn..... 2.00
Bed Mrs. Omon Endresen fra Clear Lake & Ellsworth vestre Kvf., Stanhope, Ja..... 10.00
Inger Hvidding, Fargo, N. D..... 5.00
Bed Past. G O Paulsrud fra Elims Mgd., Randall, Ja. 30.20
Bed Mrs. Rev. Thomas Hanson, Franklin, Minn., Mrs. Hanson 1.10, Inga, Mabel, Ernest og Joseph Hanson hver 25c..... 2.10
Bed Pastor D T Borgen fra Ny Stavanger Mgd.s Kvf., Burton, N. D. 46.95, Mrs. P Asheim, Burton, N. D. 1, 47.95
Bed Pastor L C Jacobson Offer i Franklin Mgd., Wis. 17.50, Mrs. Andrew Sherry, Viroqua, Wis. 10, John Dragne af Franklin Mgd. 5..... 32.50
G J Anonby, Kasson, Minn..... 15.00
Bed S O Hauge fra Lincoln Mgd.s Vigef., Slater, Ja... 33.54
Bed Past. A J Krogstad Konf.offer i Hill River Lake Mgd., McIntosh, Minn. 15.30, T Larson af Bethania Mgd., Crookston, Minn. 2..... 17.30
O S Haugen, Zumbrota, Minn..... 5.00
Bed Mrs. J J Wold fra Rindal Mgd.s Kvf., Underwood, Minn..... 11.00
Bed Past. O H Elstad Offer i Lodi Mgd., Lodi, Wis. 39.35, Offer Spring Prairie Mgd., Wis. 18..... 47.35
Bed L L Rutlin halvt Offer i Bor Frelsers Mgd., Stoughton, Wis. 27.65, Mrs. Lina Gjestson 4.50..... 32.15
Bed L Schlanbusch fra Mr. & Mrs. T Sande, Roland, Ja. 2.50
Bed L C Loveseth fra Ebeneser Mgd.s Kvf., Douglas Co., S. Dak..... 10.00
Bed Pastor G O Mona fra en ubenævnt i Tref. Mgd., Grand Forks, N. D..... 5.00
Bed Pastor B K Barstad Offer Takkedagen i Lac qui Parle Mgd., Minn..... 81.10

729.76
Før kvitteret for 2737 38

3467.14

H. H. Elstad.

Kinamissionen: Bed Pastor Edw. Duea fra en ubenævnt ved Swea City, Ja..... 5.00
Bed Pastor J J Else en Del af et Konf.offer i Singsaas Mgd..... 25.76
John H Eneboe, Pierpont, S. Dak..... 12.00
Bed S S Erfjord fra Bethel Mgd.s Kvf., Wells Co., N. D., Pastor Hovlands Kald..... 20.75
Bed S A Iswig fra Zions Mgd.s Kvf., Jewell, Ja., Pastor Eastvolds Kald..... 20.00
Bed Pastor G O Mona fra Kongsvinger Mgd.s Kvf., Polk Co., Minn..... 14.80
Bed J A Mannerud, Kent, Wash., fra ham selv 3, Helma Mannerud 50c..... 3.50
Bed Pastor J S Olson fra Ebenezer Mgd., S. Dak., halvt Offer..... 13.35
Bed Miss Ida Groseth fra Pastor O T Nelsons Kald, N. Dak.: Vinje Mgd. 17.46; Fish Lake Mgd. 7.78; Lesje Mgd. 36.98..... 61.22
Bed do. fra Pastor O P Svingens Kald: Nordlands Mgd. 21.90; Mangers Mgd. 38.86; Bethesda Mgd. 56.35; Hans Haugen af Bethesta Mgd., Souris, N. D. 5..... 122.10
Bed do fra Pastor A H Melom's Kald, Norwich, N. D.: Miss Ira Haslerud 1; Spring Cooley, pr. Past. Melom 13.10; Dist. No. 5 S. W. fra Deering 6.60; Norwich Mgd. 17.81..... 38.51
Bed do. fra Pastor A H Trygstads Kald, Belva, N. D.: Nord Prairie Mgd. 19.81; Ruso Mgd. 3; South Prairie Mgd. 6; Belva Mgd. 5.25..... 34.06
Fra Mr. & Mrs. O J Solem, Volin, S. Dak..... 5.00
Bed H C Sether fra Hauges Mgd., Jackson Co., Minn., Pastor M O Wees Kald, halvt Konf.offer..... 16.86
Bed Past. S S Westby fra J Brandt, Newman Grove, Nebr..... 1.00
Bed Pastor G O Vik fra Mr. & Mrs. Peder Rambraut, Burke, S. Dak..... 2.50
Bed Eddie Erickson fra Norman Mgd.s Mandsf., Fleming, Minn..... 14.00
Fra T. A., Hadley, Minn..... 1 00
Bed Prof. H H Elstad fra Mrs. Retsel, Meldahls Mgd. af Pastor Nervigs Kald, Volin, S. Dak..... 7.00
Bed Pastor J J Else fra Syd Lake Hendricks Søndagsskole af Singsaas Mgd., Offer 16.90; Marie P Kirkevold 2..... 18.90
Fra Mr. & Mrs. John Hanson af Melhus Mgd., Pastor Bruces Kald, Davis, S. D..... 20.00
Bed Pastor S O Heidal fra Radcliffe Kvf., Radcliffe, Ja. 30.80; Nazareths Kvf. 15..... 45.80
Fra Gusta Grimsrud, Minneapolis, Minn..... 5.00
Bed Pastor L J Odland fra Ole Legvold af Bethania Mgd., Frost, Minn..... 5.00
Bed Pastor J N Sandven fra Bethlehems Mgd.s Kvf., Roland, Ja. 20; Mrs. Rebecca Johnson 1; Mrs. Johannes Hodnefield 1; Miss Gurina Hodnefield 1..... 23.00
Fra Mr. & Mrs. G A Sundberg, Brookings, S. Dak..... 4.00
Bed Mrs. C O Sanderson fra den norsk ev. luth. Mgd.s Kvf., ved Creston, Ill., Pastor K O Eittreims Kald..... 40.00
Bed Miss Ida Groseth fra Pastor J Krogstads Kald Minnewaukon, N. D.: Immanuels Mgd. 74.26; Immanuels Mgd.s Kvf. 19; St. Petri Mgd. 48.99; Stony Lake Mgd. 8.15; Salems Mgd. 45.85..... 196.25
Bed do. fra O F Johnsons Kald, Cando, N. D.: Cando Skandinaviske Mgd..... 19.05
Bed do. fra Pastor B Hegboes Kald, Bisbee, N. D..... 26.60
Bed Mrs. Osmon Endreson fra Clear Lake & Ellsworth vestre Kvf., Pastor Eastvolds Kald, Ja. 9.00

831.01
Før kvitteret for 7518.30

8349.31

Til Hospital i Kina: Bed Pastor A H Trygstad fra Mrs. Otto Myhr, Norwich, N. D., Udbyttet af en „Quilt" 8.25; ved en Auktion i Nordprairie Mgd. for „lunch" 6.60; Mrs. Gilbertson, Belva, N. D 1..... 15.85
Inger Hvidding, Fargo, N. Dak..... 5.00
Bed Pastor L J Odland fra Miss Hilda Kittelson, Elmore, Minn..... 1.00
Bed Miss Ida Groseth fra Pastor J Krogstads Kald, N. D.: Peter Solum 10; Mrs. P Solum 5, Emma Aaker 1, Ubenævnt 5, Lars Laakstad 5, John Avelsgaard, Maza, N. D. 5..... 31 00

Digitized by Google

Mr. & Mrs. G A Sundberg, Brookings, S. Dak.	2.00
Bed Pastor L J Odland fra Maria Legvold, Bethania Mgd., Frost. Minn. 5. Ole Legvold af samme Mgd. 2...	7.00
Gusta Grimsrud, Minneapolis, Minn.	5.00
Fra Mr. & Mrs John Hanson, Melhus Mgd., Pastor Bruces Kald, Davis, S. D.	30.00
Bed Jørgen Watterud fra Bethania Kvf., Esmond, N. D.	24.78
	121.63
Før kvitteret for	302 06
	423.69
Børnehjem i Kina: Bed Pastor L J Odland fra Ole Legvold, Bethania Mgd., Frost, Minn.	3.00
Bed do. fra Miss Hilda Kittelson, Elmore, Minn	1.00
Fra Mr. & Mrs. John Hanson, Melhus Mgd., Pastor Bruces Kald, Davis, S. Dak.	10.00
Bed Kalma Sogge fra Hauges Mgd.s Søndagsskole, Jackson Co., Minn., Pastor M O Wees Kald.	6.70
Bed Jørgen Watterud fra Bethania Kvf., Esmond, N. D.	24.77
	45.47
Før kvitteret før	92 66
	138.13
Fattige i Kina Bed Pastor S O Heidal fra A H Anderson, Nazareth Mgd., Hamilton Co., Ja.	2.00
Før kvitteret før	193.33
	195.33
Til Høiskolen i Fancheng: Fra Mr. & Mrs. Pastor J R Sandven, Roland, Ja.	5 00
Personlige Gaver til Missionær Rønning: Bed Pastor S O Heidal fra Nazareth Mgd.s Kvf., Hamilton Co., Ja.	5.00
Bed Pastor L J Odland, halvt Konf.offer i Silo Mgd., Elmore, Minn., Julegave til Rønnings Børn	8.00
Bed Pastor L Langehaug fra A H Dronen, Sharon, N. D.	10.00
Bed Prof. H H Elstad fra G Gulbrandson, Volin, S. Dak.	1.00
	21 00
Før kvitteret for	149 22
	173.22
Til Jødemissionen: Bed Pastor J J Ekse fra B H Kirkvold, Singsaas Mgd., S. D.	1.00
Fra Anna Torgerson, Lodi, Nebr.	2.(0
Bed Mrs. C O Sanderson fra Den norsk ev. luth. Mgd.s Kvf. ved Creston, Ill., Pastor K O Eittreims Kald.	17.50
	20 50
Før kvitteret for	148.96
	169.46

J. J. Rendahl, Kasf.

Til Ada Kredskasse: Aug. 7de '07, ved Pastor U D Johnson, Søndre Friborg Mgd.	25.70
Nov. 27, '07, ved Pastor M L Dahle Zion og Beth. Mgd.r	14.00

N. T. Moen,

Til Chicago Kreds Indremission: Fra N. Ev. Luth. Mgd.s Kvf., Creston, Ill., Eittreims Kald, ved Mrs. Sanderson.	40.0

T. J. Svanbe, Kas.

„Budbäreren" sendes frit

fra 1ste Novbr. til næste Nytaar til alle nye Abonnenter, der sender os $1.00 i Forskud for 1908. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud, ligesom vi venlig st vi bede alle vore gamle Abonnenter om a faa Bladet mere udbredt. Det burde findes i ethvert Hjem.

Alle Ordres og Penge for Bladet sendes til C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Vägteren

427 Salmer og Sange i Guldsnit og mygt Skindbind 80 cents. En ualmindelig vakker Lommebog. 13 Tusend er solgt af denne vakre Bog. I denne Maaned sættes Navn i Guld paa Permen frit. De som vil sende til Norge, maa ordre straks, skal Bogen komme frem til Jul. Send Ordres til

Rev. Chr. O. Brohaugh,
298 Williams Str., St. Paul, Minn.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Julen er kommen. No. 1, 2, 3, 4, 5, 6. Sange og Recitationer til Brug ved Søndagsskolens Julefest. 5 Cents.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for eders Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

Festskriftet

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Æsker paa 100 Stykker 25 Cents.
I Æsker paa 250 Stykker 50 Cents.
I Æsker paa 500 Stykker 80 Cents.
I Æsker paa 1000 Stykker $1.50.

Ordres indsendes til

C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.
Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,
Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vældige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.
Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelsson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H.
Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skatkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents
Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

Folkekalender for 1908

er nu færdig. Den er paa 80 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Præster, Professorer og Missionærer i Hauges Synode. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Præster og alle andre, som interesserer sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snarest muligt.

C. Lillethun,
Red Wing, Minn

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med fort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider og koste heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til
C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Rev J A Bergh

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad.
Marinette, Wis

Alterbilleder i præmiebelønnet garantere Udførelse. Bedste Betingelser Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.
Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjemmets Minder", 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed", 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Herren er vor Tilflugt", Ps. 121; „Hilsen fra Amerika", 3 Vers; „Hilsen fra Moder", 3 Vers; „Glædelig Jul! Godt Nytaar!" 4 Vers; "Blessed Christmas and Happy New Year", 4 Vers; "Best Wishes", 3 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til
C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til
C. Lillethun.
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den banede Vei; 2. Red Wing Seminary; 3. Fra M. O. Wee; 4. Fra Kredsmødet i Stoughton Wis; 5. Opbyggelsesmøde; 6. Atter en Anstalt indviet; 7. En liden Erindring til nyomvendte; 8. Deilige Sne! 9. Kinamissionen; 10. Fra Stoughton, Wis.; 11. Fra Mødet i Greenbush; 12. Fra to Møder; 13. Fra Arbeidsmarken; 14. Bekjendtgjørelser; 15. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 51 } Lørdag den 21de December 1907 { 39te Aar.

Julemorgen.

Se, hvilken Pragt
Naturen klædt i sin Juledragt
Saa skjær, saa hvid!
Stjernernes Myriadehær
Mer klare, funklende aldrig er
End ved Juletid,
Thi en af dem
Først viste Veien til Barnets Hjem.

Hør Klokkeklangen
Og Salmesangen,
Se Juleglæden i Barneblik!
Aa, hvor de tindrende blanke Øine,
Sælsomt Tankerne ved at høine!
De straaler, som om de Gjenskin fik
Fra Himlens klareste, største Stjerne,
Som blinker lysende i det fjerne.

Og Englehære,
Skjønt usеet, endnu til Jorden bære
Sit Glædesbud.—
De tørrer Taarer fra blege Kind,
De hvisker Trøst i de syge Sind
Jager Sorgen ud— — —
Ja, vær velsignet du Julefest,
Du Hjemmets kjereste, bedste Gjest!

Første Juledag.

Og Engelen sagde til dem: Frygter ikke! Thi se, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal vederfares alt Folket; thi eder er idag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids Stad. Luk. 2, 10. 11.

Vor Herres Jesu Kristi Naade, Faderens Kjerlighed og den Helligaands Samfund, samt en glædelig Jul tilønskes eder alle!

Nu er det Jul igjen. Det er Guds Folks største Glædesfest. Nu har man baade Ret og Lov til at være glad. Med inderlig Længsel og Venten ser man denne Høitid imøde. Man maa uvilkaarlig tænke paa den store Julegave. Den største og bedste af alle Gaver, som den fattige og fortabte Slægt har faat. I denne Gave har vi faat det nyttigste, bedste, ja eneste, som virkelig kunde skaffe os sand og varig Glæde. At dette er saa, grunder sig i, at den vise og gode Gud selv harudseet denne sin egen Søn til en Gave. Noget mindre vilde ikke due, og noget mere behøvedes ikke. Gud aabenbaret i Kjød var det som vilde til, og det fik vi. Denne Begivenhed kaldes et

U n d e r.

Et stort Under, eller det største Under maa det kaldes, at Gud handler saaledes mod den faldne, gjenstridige og opsætsige Menneskeslægt. Underligt er det, at Gud kan have en saa ubegrenset Kjerlighed til Syndere. Underligt er det, at han kan og

Digitized by Google

vil tage netop denne Gave, sin egen enbaarne Søn og give Verden. Underlig er ogsaa Maaden, hvorpaa denne Offergave bringes til Offerstedet. Men der Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født af en Kvinde, født under Loven, forat han skulde frikjøbe dem, som vare under Loven, forat vi skulle faa den sønlige Udkaarelse. Gal. 4, 4. 5. Det er forresten ikke bare et Under, Gud har gjort, alt som han saa at sige har lagt sin Haand paa for at faa istand er en eneste sammenhængende Kjæde af Undere. Den mindste Solstraale og den lille Dugdraabe, den mindste Blomst og Busk paa Marken, den lille Fugl paa sin lette Vinge, alle smaa Kryb i Hav og paa Land, de kjæmpestore Dyr af alle Slags, Solen og Maanen og Stjernernes Vrimmel alt, alt er store Under. Hvo kan nævne, tælle eller udforske dem alle? Men det Under, som vedrører Mennesket mest og som vi vil forundre os mest paa i Tiden, og som vi vil beundre i Evigheden er og bliver dette: Thi saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Søn, den enbaarne, forat hver den, som tror paa ham ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. Joh. 3, 16. Det er da heller ikke alene Gaven, Forsoningen, Gjenløsningen som er et saadant Under for os, men tænk Opholdelsen, at han opholder os i Ordet og Troen indtil vi dø, det er ogsaa et Under. Derfor synger man:

Vor store Gud gjør store Under,
Med Glæde ser vi det hver Dag;
Han tager bort de falske Grunde,
Som mange hvile paa i Mag;
Han sønderriver Satans Garn,
Han frelse vil hvert faldent Barn.

Det har da ogsaa været erkjendt af de kristne, at det er et stort Under, at det kan blive bevaret i Naaden indtil Enden. Ja det bliver et Under om vi arme Syndere engang skal komme ind i Himmelens Herlighed. Maatte Gud hjælpe os saa ingen skulle „synes at blive tilbage".

Men vi gaar tilbage til vor store Julegave og da heder det: Thi et Barn er os født, en Søn er os given, Fyrstendømmet er paa hans Skulder, og man kalder hans Navn Under, Raadgiver, vældig Gud, evig Fader, Fredsfyrste. Es. 9, 6.

Dette er Begivenheder, som burde vække Opsigt blandt Menneskene, og det gjør det ogsaa blandt dem, som ved hvad det vil sige „fortabt og fordømt til den evige Død". Disse er da baade glade og taknemmelige for at der er banet „Udgange fra Døden". Dette blev gjort ved at der i Tidens Fylde blev født os en Frelser, som er den Herre Kristus i Davids Stad. Men hvorledes tager Mennesket det, naar Herren foranstalter en saadan Frelses Maade og Vei? Mennesket har i sig selv mere og mindre Bevidsthed om Overtrædelse og Synd, derfor kan de ikke hjælpe for andet end at føle Skræk for den de har syndet imod, og da gjælder det enten at skjule sig eller fly, eller i det mindste opstaar der

Banghed.

Vi hørte Lyden af dig i Haven og frygtede, 1 Mosеb. 3, 10.

Siden denne sørgelige Begivenhed med Adam og Eva er ogsaa Banghed en Del af den Arv, som Slægten har faat, og som den ikke saa let kan blive kvit. Guds Røst eller Lyd har forfærdet mange siden den Tid. Især er det forfærdeligt at være vantroende, naar Herren taler. Da gaar det som „gjennem Marv og Ben". Da blegner den frække og gjenstridige Synder. Da gientager det sig, hvad Israeliterne fornam, naar de sagde: Og alt Folket fornam Tordenen og Flammerne og Basunens Lyd og Bjerget i Røg; og da Folket fornam det, bævede de og stod langt borte. Og de sagde til Moses: Tal du med os, og vi vil høre; men lad ikke Gud tale med os, forat vi ikke skulle dø! 2den Mosеb. 20. 18. 19. Saaledes svier det, naar Gud driver Lovens skarpe Sverd ind i Synderens Samvittighed. Thi Guds Ord er levende og kraftigt og skarpere end noget tveegget Sverd og trænger igjennem, indtil det adskiller baade Ledemod og Marv, og dømmer over Hjertets Tanker og Raad. Ebr. 4, 12. Men naar nu Loven faar ængste og drive Mennesket til at søge Kristus", da heder det: Men I ere komne til Zions

Digitized by Google

Bjerg og den levende Guds Stad, til det himmelske Jerusalem og til Englenes mange tusinde, til de førstefødtes Forsamling og Menighed, som er opskrevne i Himmelen, og til Gud, alles Dommer, og til de fuldkomne retfærdiges Aander og til den nye Pakts Midler, Jesus, og til Bestænkelsens Blod, som taler bedre end Abel. Ebr. 12, 22. 24.

Men er man færdig med al Banghed, naar man er bleven et Guds Barn? Lad os se, hvad Juleevangeliet har at sige herom, da Lovopfylderen kom. Og der var Hyrder i den samme Egn, som vare ude paa Marken og holdt Nattevagt over sin Hjord. Og se, Herrens Engel stod for dem, og Herrens Klarhed skinnede om dem, og de frygtede saare. Hyrderne var nok gudfrygtige Mænd, men frygtede gjorde de. Tiden, Stedet, Begivenheden og alt var formeget overraskende til, at de kunde andet end blive bange og frygte. Men hvilket Guds Barn er ikke iblandt kommen i Banghed, om de ikke har faat Besøg paa den Maade, som Hyrderne fik.

Tidt laa jeg udi Bangheds Bom
Og frygted for Guds strenge Dom,
Som Verden skulde ramme.
Da bævede min Sjel og Krop,
Jeg tænkte, jeg ei kommer op
Men ned til Helveds Flamme.

Hyrderne kom imidlertid snart over Overraskelsen; thi de troede det Ord, som Herren havde ladet dem vide, derfor gik de nu hastig til Bethlehem for at faa se det, som Englene havde talt til dem om. De troede Ordet og blev ikke skuffet. Det er eiendommeligt for den kristne at elske, haabe og tro. At disse herlige Dyder antastes af Fienden, saa en kommer i Anfægtning, det er nok saa, men man skal ikke altid eller længe være i Mørke eller lide af Banghed, men til en salig Forandring faa nyde den største

Glæde.

Ved denne Tanke og dette Udtryk sættes vi lige ind i Julebudskabets allerdeiligste Indhold. Se, jeg forkynder eder en stor Glæde, eder er idag en Frelser født. I denne Englehilsen ligger der saa meget, at vor Evne er forliden og vor Livstid for kort til, at vi skulde kunde omtale alt, som staar i Forbindelse med et saa sødt og saligt Evangelium. Ved dette Ord lyser der op i det mørke Hjerte og i den mørke Verden. Nu siger Gud for anden Gang „bliv Lys", og det bliver lyst. Og Gud saa, at Lyset var godt, 1 Mosеb. 1, 4. Gid at ogsaa alle Mennesker fik se, at Lyset er godt.

Det Lys, som omstraalede Hyrderne, var som en Dagsrand, der bebudede noget meget mere. Ved dette Lys og det Ord, som de saa og hørte, gik de, og de fandt Jesus. Kunne ikke vi gjøre ligedan? Visselig. Og vi have det profetiske Ord mere stadfæstet, og I gjøre vel i at give Agt derpaa som paa et Lys, der skinner paa et mørkt Sted, indtil Dagen frembryder og Morgenstjernen oprinder i eders Hjerter, 2 Pet. 1, 19. Herom siger Herren selv: Jeg, Jesus, har udsendt min Engel for at vidne disse Ting for eder i Menighederne; jeg er Davids Rod og Slægt, den skinnende Morgenstjerne, Aab. 22, 16.

Saa kommer, nyder uden Frygt
Den Frugt, I har med Taarer søgt;
Hans Kjerlighed ei visner hen,
Hver Morgen er den ny igjen.
Halleluja lad klinge da al Verden om,
Her vokser Sjelens Lægedom.

Ja du Bethlehem med din Stald og Krybbe, hvor du er blevet et kjert Sted at betragte for den efter Fred, Glæde og Frelse længtende Sjel!

Bethlehem som jo betyder Brødhus har glædet mangen aandelig fattig Synder. I dette Hus er lagt frem for den hungrige og døende Verden „det Livsens Brød". Dette er det Brød, som er kommet ned fra Himmelen, for at man skal æde af det og ikke dø. Jeg er det levende Brød, som er kommet ned af Himmelen; om nogen æder af de te Brød, han skal leve til evig Tid; og det Brød, jeg vil give, er mit Kjød, som jeg vil give for Verdens Liv. Joh. 6, 48. 51. Men hvem forstaar sig paa dette uden den, som lider Mangel? For den mætte har vel ikke Brødet saadan overmaade stor Betyd-

Digitized by Google

ning. Men lad ham blive rigtig hungrig, da faar Brødet et andet Værd. Men da han havde fortæret alt, blev der en svar Hunger i det samme Land, og han begyndte at lide Mangel, Luk. 15, 14, men da han kom til sig selv, sagde han: Hvor mange Daglønnere hos min Fader have overflødigt Brød, men jeg omkommer af Hunger, V. 17. I denne Beretning har vi jo en Synders Livshistorie kort og klart berettet. Her ser vi ham i hans Velmagts Dage, naar han ikke trænger nogen til, men lever flot paa sin Arv. Her ser vi ham, naar han har sat overstyr alt, og Syndeglæden tager Slut, naar han før Alvor begynder at „lide Mangel". Da skulde det være godt at faa noget at bide i selv om han skulde tage det sammen med Svinene. Nei hvilken Nød! Men gjennem Nød lærer man at bede. Den rare Tanke paa Faderhuset, Brødhuset kommer op i hans Hjerte, og saa former Bekjendelsen sig i hans syge Sjel: Fader! Jeg har syndet mod Himmelen og for dig og er ikke længere værd at kaldes din Søn. V. 21. Nu skal der blive Møde mellem en stor Synder, en uartig Søn og en kjerlig Fader, og det heder videre: Denne min Søn var død og er bleven levende igien og var fortabt og er funden. Og de begyndte at være glade. V. 24.

Se jeg forkynder eder en stor Glæde, eder er idag en Frelser født. Denne Glæde skal vederfares alt Folket, saa den længst bortkomne og dybest sjunkne her har samme Anledning til Frelse, som nogen anden. Hør du forlorne Søn og Datter, hvad du kan faa om du vender tilbage til din Gud og Frelser. Hvorfor vil du omkomme i din Elendighed. Hvorfor vil du dø i dine Synder? Drik da ikke længere af Verdens Vellystbæger. Du kan vel paa Verdens Vis faa et Glædesrus over dig, men aldrig blir dit Hjerte tilfredsstillet og ret glad ved at du tumler dig i disse verdslige Fornøielser og Glæder. „Kalken er deilig, som Vellyst vil skjenke, men den er blandet med giftigste Vø".

Den sande Juleglæde bestaar i noget langt andet end det som Verdens Børn sværmer for. Og den, som har erfaret hvad det er at lide Mangel, som ved hvad det er at være fortabt og som har fundet „Gud aabenbaret i Kjød" som sin Frelser, han har tabt Lysten paa Verdens Juleglæde, han siger:

Den Lyst, som Verden kan byde,
Ei glæder den kristne mer;
I al denne ydre Glimmer,
Forfængelighed kun han ser;
Men byd ham et stille Samvær
Med en af Guds ringe smaa,
Se, det er de lifligste Stunder,
Han kan her paa Jorden faa.

Altsaa det glædelige Budskab om Frelse ved Jesu Komme til Verden lægges som Plaster paa det over Synden bedrøvede Hjerte og det blir vel med det. Men dette er ikke alt. Julebudskabet bringer mere, det bringer

Fred.

Fred paa Jorden, lød det i Englesangen.

Vort Hjerte er færdigt til baade at bløde og græde, naar vi tænker paa, hvorledes Synden har ødelagt vor Lykke. Det er ikke bare i en Henseende eller paa et Punkt vi har lidt Skade ved Faldet, men alt, alt godt blev os frarøvet. Ufreden, hvor den har ædt sig ind i alle vore Forholde og Forbindelser. Ufred mellem Slægtninge, Ufred mellem Venner, Ufred i Familierne, Ufred i Menighederne, Ufred i Rigerne! Det mørkner af Ufredsskyer. Luften gjenlyder af Krigsrygter. Evas Tagelyst og Kains Morderfind gaar Slægten i Blodet. Man kan ikke holde sig hver til sit og lade andre være i Fred. Alle Ting tilladelige og forbudte skal der smages paa.. Nødvendigt eller ikke nødvendigt alt skal der strides om. Hvor Verden dog er blevet en Tumleplads, en Slagmark.

Som det er i det store og almindelige, saa er det ofte i det enkelte Menneskehjerte. Det bruser, det stormer og larmer derinde. Her kommer det saare vel med at det toges med i den første Julepræditen: Fred paa Jorden. Thi han er vor Fred, han, som gjorde et af begge og nedbrød Adskillelsens Mellemvæg, Fiendskabet, da han ved sit Kjød afskaffede Budenes Lov med dens Befalinger, for at han i sig selv kunde skabe de

Digitized by Google

to til et nyt Menneske, idet han gjorde Fred, og forlige dem begge til et Legeme med Gud ved Korset, da han paa det slog Fiendskabet ihjel. Og han kom og forkyndte i Evangeliet Fred for eder, som var langt borte, og for dem, som var nær. Thi ved ham have vi begge Adgang i en Aand til Faderen. Saa er I da ikke mere fremmede og Udlændinge, men de helliges Medborgere og Guds Husfolk, opbyggede paa Apostlernes og Profeternes Grundvold, idet Jesus Kristus selv er Hovedhjørnestenen, i hvem den hele Bygning bliver opbygget og vokser til et helligt Tempel i Herren, i hvem I blive medopbyggede til en Guds Bolig i Aanden. Ef. 2, 14. 22.

Beflitter eder paa at bevare Aandens Enhed i Fredens Baand. Ef. 4, 3.

Jager efter Fred med alle og efter Helliggjørelse, uden hvilken ingen skal se Herren, Heb. 12, 14. Men Retfærdigheds Frugt saaes i Fred for dem, som holde Fred. Jak. 3, 18.

Det blir formeget at nævne alle de Steder, som handler om Fred. Der er ikke mange af de vigtigste Ord i Skriften, som gjentages saa ofte, som Ordet Fred.

Naar Menneskehjertet er rigtig oprørt, angst og bange, og man synes, det vil gaa under, som Disiplene syntes paa det oprørte Hav, da er der vist intet, som er saa saligt, saa vederkvægende og trøstefuldt, som naar Guds Fred sænkes ned i Sjelen. I dette lille Ord ligger den sikreste Tryghed og sødeste Hvile. Aldrig kan heller en bekængstet Sjel være ret glad og tilfreds, før han har faat modtage den Fred, som „overgaar al Forstand", og den er sænket ned i hans Hjerte.

Som det er med den enkelte, saa er det i Familien, i Menigheden og i Landet. Er der først indtraadt Ufred, Sorger, Bekymringer, Brydninger og Strid, saa er det Fred, som mangler, og Fred, som alene kan gjøre Skaden god. Og denne Balsom for syge Hjerter, for sygt Kirkelegeme og sygt Statssamfund har vi i vort Juleevangelium, i Fredsfyrsten den Herre Jesus Kristus. Selv Navnet, han bær, betyder, at han skal forsøde den bitreste Smerte.

Fred til Bod for bittert Savn
Gav os Gud i Jesu Navn,
Fred os kjøbte med sit Blod,
Fred os Jesus efterlod,
Kristendom er i en Sum
Fredens Evangelium.

Fred er Kirkens Velkomstord
Og Farvel paa denne Jord.
I vor Daab det til os lød,
Skal gjenlyde i vor Død:
Fred med eder, Herrens Fred,
Nu og i al Evighed!

Englene var glade, naar de kunde faa flyve affted med denne Frelseserklæring til Jorden. De sang da: Ære være Gud i det høieste og Fred paa Jorden og i Menneskene en Velbehagelighed.

Det, som i Sandhed skal behage Herren, maa han selv faa istand. Det, som andre har gjort, er ham kun til Mishag. Gud saa alt det, han havde gjort, og se, det var altsammen saare godt. Men saa gjorde ogsaa Djevelen og Mennesket noget, og det var saare ondt. Ved Djevelens Avind og Menneskets frie Viljes Misbrug er Synden og alt ondt kommet ind i Verden. Naar disse onde Magter havde drevet sit Spil, var der sandelig ikke meget igjen, som kunde behage Gud. Men da ved den gode Gud Vei og Maade at gjøre den store Skade god paa. Han siger straks: Kvindens Sæd skal knuse Slangens Hoved. Og der Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født af en Kvinde. Her er ingen anden med, hverken at planlægge eller udføre dette Frelsesverk. Det gjør Gud alene, og han gjør ogsaa dette „saare godt".

Der var intet at have Velbehag i hos den faldne Slægt men meget mere var alt afskyeligt. Men det, som ikke var, skal blive. Og nu er det blevet saa vel forberedt og saa godt udført, at Englene kan synge: Og i Menneskene en Velbehagelighed. Vil nu Synderen møde op og lade sig forlige med Gud, saa vil han anse ham i Jesus, som om han aldrig havde syndet.

Hvor lykkelig Verden vilde blive, om den kunde bringes til at tro dette. Men den

Digitized by Google

gaar under Lovens Dom og Forbandelse, fordi den ikke vil tro Ordet om Frelse ved Jesus Kristus. Og for at døve Samvittighedens Røst finder den paa alle Slags syndige og kjødelige Forlystelser og Glæder, som kun forøger den nagende Samvittigheds Uro og Pine. De lægger Synd til Synd, og Dommen og Straffen bliver saameget haardere og værre.

Men lad det da være sagt, og hør det, du over Synden bedrøvede Sjel, at ved Frelserens Komme til Verden er der gjort Forligelse mellem dig og din Gud. Hvorfor da gaa der nedstemt, sukkende, klagende, fuld af Forfærdelse og Frygt. Lad det være dig sagt, at Gud elsker dig, ja elsker dig med en evig Kjerlighed. Det er ogsaa om dig Englene synger: Og i Menneskene en Velbehagelighed.

Ogsaa i denne Julehøitid vil Jesus finde frem til den fattiges Hytte saavel som til Fyrstens Pallads. Vær derfor ved godt Mod, du, i dine tarvelige Kaar. Kom ihu, at han blev født i en Stald, svøbt i Klude, lagt i en Krybbe. Han vil med sin Fattigdom gjøre dig rig. Du fattige Arbeidsmand, som kanske ikke kan sætte et rigt Julebord, Jesus har gjerne noget ganske ekstra for dig i denne Høitid. Tænk paa Hyrderne paa Betlehems Marker. Hvor jeg under dig, „som strævet og har det tungt", at du maatte faa rigtig Julebesøg af Herren iaar! Ja, Besøg har du faat og faar vist igjen, men modtag det, og gjør, som Hyrderne gjorde: Gaa og se den Ting, som Herren har ladet dig vide.

Han vil heller ikke glemme dig, som er syg. Du synes vel, det falder tungt at faa have „glædelig Jul". Men har du i din Trængsel lært at søge hen til den, som har Velbehag i dig, saa er din Sygdom ikke til Døden. Du, som staar i Samfund med Livsfyrsten den Herre Jesus, hør: Naar Hytten falder, saa faar du Kronen, og dermed er alt Elende endt.

Har du ikke før, saa tænk nu i denne Julehøitid over, hvilket Under det virkelig er, at Gud elskede dig saa høit, at han gav dig sin Søn til Frelser. Lad dig nu ikke hverken lokke eller skræmme bort fra din Frelser. Han er ikke kommen for at dømme, men for at frelse dig og alle.

Er du glad i Jesus? Har du søgt og fundet Syndernes Forladelse ved Troen paa ham, som gav sig selv til en Gjenløsnings Betaling for dine Synder?

Er du i Besiddelse af den Fred, som Verden ikke kan give eller tage? Eksisterer der et Velbehageligheds Forhold mellem dig og din Gud? Se at komme paa det rene med disse Ting nu i denne naadefulde Festtid!

Hermed vil vi hilse ind i hvert Hus, hvert Hjem, hver Hytte, hver Borg, hvert sørgende Hjerte, hver Mission, hver Menighed og Kirke et: Glædelig Jul i Jesu Navn. Amen.

Giv Tak til Jul.

Aarets største Høitidsfest
Staar for Døren, luk den ind,
Lad den bli en Glædens Gjæst
I vort Hjerte, Sjel og Sind.
Lad os glædes med de glade
Over Fredens store Bud.
Lad os aabne Hjertets Blade,
Skrive der vor Tak til Gud.

Han jo sendte os sin Søn
I sin store Miskundhed.
Korsets Død blev Sønnens Løn,
Vor blev evig Salighed.
Lad da Hjertets Strenge tone,
Naar vi ber vort Fadervor,
Thi vi fandt jo Livets Krone;
Vi har stort at takke for.

O Jesus Krist, du kjære!
Hvad jeg end her skal bære,
Tænk dog paa mig til sidst!
Hvad jeg end her skal friste,
Lad mig dog aldrig miste
Din gyldne Æreskrone hist!

Digitized by Google

Glädelig Jul.

Ja det er glædeligt Budskab for de lykkelige; men mangen en sorgbetynget vil ikke høre noget om det. Ser du det store Hus derover paa den anden Side? Hvor den flagrende Kaminild hemmelighedsfuldt oplyser de herlige Billeder paa Væggene! Nu pynter de Juletræet og tager frem mange Foræringer til de lykkelige Børn!

I det lille Hus ligeoverfor sidder Else med sin Yndling paa Fanget. „For dig er der ingen Julehøitid, mit søde Barn", hvisker hun sagte og med Taarer i Øinene. Hun kan ikke længer sidde ved det smale Vindu og ikke længer se tversover Gaden i al den Herlighed og Jubel. Hun tænder sin lille Lampe og bringer sin Hjertenstrøst, som hun kalder Barnet, til Sengs og sidder hensunken i Tanker.

Forrige Jul var hun den lykkeligste Ægtefælle og Moder. Den lille Hans var født paa den hellige Juleaften, og Walter hendes kjære Mand, vidste dengang ikke, hvorledes han skulde stelle for hende og hvad han skulde forære hende for at glæde hende og for at vise hende sin varme Kjerlighed. Nu er hun Enke. Dette lille Ord, hvilken umaadelig Sorg skjuler det ikke! Walter og hun var saa lykkelige! „For lykkelige"!— sukker hun. „Kun en Reise til, dyrebare Else, saa vil jeg ikke længer være Styrmand, men sige Søen Farvel for bestandigt". Og de sagde hinanden Farvel. O, hvor Tiden sneg sig langsomt hen for det ventende Hjerte! Men da hun troede at kunne vente ham tilbage, kom det hjertesønderrivende Budskab: „Bark „Olga" strandet; alle ombord værende omkom".

Med disse Ord var hele hendes Lykke knust. Vel havde hun endnu sin lille Gut; men hvor ensom var hun ikke nu, og hvilken Hær af Bekymringer og fortvivlede Tanker trængte ikke ind paa hende! I hele sit Liv havde hun ikke grædt saa meget, som i de sidste Maaneder. Og grædende sidder hun idag igjen i det øde Kammer paa den hellige Juleaften.

Det tidlige Tusmørke er blevet til Nat og Stjernerne lyser over Jorden. Hun ser endnu engang over til det festlig oplyste Hus med de lykkelige Mennesker; for dem er Livet saa lyst, for hende saa mørkt uden hans støttende Arm. Havde hun idetmindste faaet trykke hans Øine til! Hans fortvivlede Raab om Hjælp, hvor ingen Hjælp var mulig, lyder bestandig for hendes Øre. Stakkels Else!— —

„Det er dette Hus, Herre! Gud være lovet, at De endnu er i Live! Der brænder endnu Lys i Værelset. Tror De, De finder Veien"?—

Hør, det banker! Med skjælvende Haand griber hun Lampen. Hvem kan det være? Hun gaar hen for at aabne Døren, men i det flagrende Lys er det umuligt at se noget. Dog, en mandig Skikkelse træder ud af Mørket. Hvad er det, som gjør at hun neppe tør drage Aande? O, den kvalfulde Uvished!

„Else"!

„Med et Glædesskrig synker hun i hans Arme.

„Glædelig Jul ogsaa for dig, Else"! Og lille Hans fik sit Juletræ, og den lille Stue lyste i himmelsk Klarhed. Lykkelige Menneskers Kjerlighed og Hjerternes inderlige Tak til Gud var denne Julefests skjønne Julegave efter en saadan Adskillelsens Kval.

Red Wing Seminary.

I.

Dr. Telleen talte i Kapellet Mandag den 9de ds. Han læste det 48de Kap. af 1ste Mosebog og knyttede sine Betragtninger dertil. Josef staar afbildet i Historien som en meget mærkværdig Karakter, hvis Opførsel havde saa store og rige Følger for sit Folk. Og for sin Lydighed imod Gud var han meget velsignet. Vi finder hvor han vendte sig til sin Gud, naar han var fristet, og hele hans Liv var et i nær Forening med hans Gud. Paa denne Maade blev han selv rigelig velsignet, og han blev til en Velsignelse for andre.

Derfor skal vi idag tale lidt om Velsignelse. Med Hensyn til Velsignelse skal vi berøre fire Punkter. Den første er: Nedar-

Digitized by Google

vet Velsignelse. Vi ser, hvor ofte der er hentydet hertil i Bibelen. Dette er nok desværre ofte ikke taget saa meget Hensyn til som det burde. Man læser Gang paa Gang om, at Patriarkerne og andre gudfrygtige Mænd fra Bibelens Historie velsigned sine Børn før sin Død, paa samme Tid som vi af Guds egne Udtalelser ser, at han velsigned Israel for dets Fædres Skyld. Historien viser faktisk, at alle store Mænd, som virkelig har formaaet at gjøre noget af Nytte og Betydning for Menneskeslægten, næst Gud direkte kan spore sin Lykke tilbage til sine Forældre. Men ogsaa Gud maa ihukommes for han har istandsat Forældrene til at gjøre det. Det er troesstyrkende at blive mindet om vor Fædrene Velsignelse.

Der er ogsaa her Tale om at vandre med Gud; men dette betyder Lydighed. Vi maa følge hans Forskrifter. Velsignelsen er betinget af Lydighed; men ogsaa Lydigheden maa vi faa af Gud. Han vil, at vi skal stole paa ham, og han vil give os mere, end vi kan forstaa at forlange. Naar vi stoler paa Gud, blir han efter sine Løfter ansvarlig for vor Velfærd og Velsignelse og vi kan ikke overlade dette i bedre Hænder.

2. Personlig Velsignelse: Jakob taler her om, at Gud havde været hans Hyrde, og som Hyrde havde han ledet ham hele hans Liv og overøst ham med personlige Velsignelser. Det samme taler David om Sal. 23. Dette var ofte en Trøst for Jakob, saavel som for David at tilbagekalde Mindet om de Velsignelser som Gud havde udøst over dem. Og naar Vantroens Mørke truer med at tilintetgjøre vore Forhaabninger, saa skal Ihukommelsen af forrige Velsignelser fordrive de mørke Tanker og give os nyt Haab.

3. Forløsende Velsignelse: Han taler frembeles om „den Engel, som forløste mig." Det var Paktens Engel eller Jesus, som staar frem for at forsvare os imod vore Fiender. Han havde staaet frem til Forsvar for Abraham, Isak og Jakob og isærdeleshed tales der om, at han stod op for Josva. Vi gjør adskillige Misgreb og Forseelser i Løbet af vort Liv, men dersom vi stoler paa Gud og er oprigtig i vore Begjeringer til ham, saa er han trosast og vil ingenlunde støde os bort.

Denne Engel er ogsaa kaldt „den beskyttende Engel." Han skal holde alle Forargelser borte fra os. Dette var Tilfældet i det gamle Testamentes Tid og ogsaa omtalt i det nye. Ja mere end det, Englebeskyttelse er noget som hører med til vor Tid ogsaa.

4. Fremtidige Velsignelser: At Guds Velsignelser er fremtidige, er en Hovedbetingelse for vor Eksistense. Men netop her er det ofte, at vor Tro til Gud svigter. Her faldt Abraham, Isak og Jakob. Naar de saa til Fremtiden, saa svigted deres Tillid, og de forsøgte selv at hjælpe Gud. Da maatte Gud straffe dem, men fordi de tog Straffedommen til Hjerte, saa tilgav han dem og minded dem om sin evige Kjerlighed. Lad da os, som har saadanne tydelige Eksempler, stole paa Gud ogsaa med Hensyn til Fremtiden. Og som vi nu staar ved Indtrædelsen af en anden Julehøitid, lad os se bort ifra os selv og med Tillid aabne vore Hjerter for Gud, saa skal Velsignelserne blive rige for os, og vi skal blive til Velsignelse for andre.

Samtalemøde og Kirkeindvielse.

Efter forudgaaende Bekjendtgjørelse samledes Red Wing Kreds til et Samtalemøde i Eidsvolds Menighed af Pastor O. S. Melands Kald den 8de—9de Nov.

Pastor A. E. Boyum holdt Aabningsprediken knyttet til 1 Tess. 5, 1—11. Stedets Præst hilste Forsamlingen velkommen med Salmistens Ord: Hvor elskelige er dine Boliger, Herre, Hærskarernes Gud! Han mindede om, hvad det var, som gjorde Helligdommen saa elskelig for Salmisten og ønskede, at vi alle maatte faa det samme Syn og Erkjendelse af Herrens Hus.

Kredsens Formand Past. M. J. Westphal takkede paa de fremmedes Vegne for Velkomsthilsen og Indbydelse til Møde.

Det opstillede Samtaleemne, Davids første Salme indlededes af Past. M. J. Westphal. Indledningen hidsættes i sin Helhed:

Digitized by Google

Indledning til Salmen I ved Kredsmødet i Esdaile Mgd., Wis. Nov. 8—9, 1907.

Det har været sagt om Salmernes Bog eller Salteret, at den er et Uddrag, et Summa Sumariorum af det gamle og nye Testamente. Den indeholder Lærdomme om Kristus og hans Evangelium, om Gud og hans hellige Lov. Luther kalder Salteret for „En liden Bibel," „En kort Bibel." For Guds Folk er den den Del af det G. T. som de hyppigst læser. Den ganske Skrift er indblæst af Gud og nyttig til Lærdom, men Salmerne er eiendommelige til at bringe aandeligt Liv, Kraft og Varme i Sjelen.

Saadan er det og saadan har det været. David kaldes Israels lifligste Sanger. Man sang gierne hans Salmer i Judea. Med hvilken Meter man sang dem, ved vi ikke. Den var maaske forskiellig fra vor, men naar man i vor Tid har sat Musik til Salmerne, saa slaar De an som ingen anden. Lad os skaffe os dem, lære at synge dem til Guds Ære og hans Menigheds Opbyggelse.

Vor Herre Jesus Kristus udlagde for sine Disiple de evangeliske Salmer om ham og aabnede deres Forstand til at forstaa Skrifterne.

Præster og Lærere og alle gode Mennesker bør flittig bruge Salmernes Bog. Den er en Kilde, som udvælder til et evigt Liv, og af hvilken de kan drage Vand med Glæde. David var en Mand efter Guds Hjerte, og naar mange finder i Salmerne og Lovsangene og Salteret Udtryk for sine egne Hjerters Tilstand og Stemninger, saa har de Grund til at tro, at de er gjenfødte Guds Børn og at ogsaa de er efter Guds Hjerte.

Hvem der har samlet Salteret er uafgjort. Nogle mene, at det er Ezra, men med god Grund har man sat vor Salme først; thi Bogen, idet den lærer os, at dersom Sjelens dybe Savn skal tilfredsstilles, dersom Sjelen skal finde Hvile, dersom Mennesket skal blive lykkeligt, fuldt lykkeligt, da maa han være et retfærdigt, gudeligt og saligt Menneske. Den første Salme underviser os om godt og ondt, den sætter for os Livets og Dødens Vei, Velsignelsen og Forbandelsen, forat vi kan vælge den rette Vei, der fører til Salighed, og afstaa fra den onde Vei, der fører til timelig Nød og evig Fordærvelse. De gudeliges og de ugudeliges Tilstand, de, som tjener Gud, og de som ikke tjener ham er saa klart fremsat i denne Salme, at enhver kan se hvem han er, og hvor han hører henne, kan se paa hvilken Vei han vandrer og Veiens Ende.

Salmisten begynder med at beskrive et ugudeligt Menneske.

Herren kiender sine. Vi skal kiende dem paa deres Gjerninger, at de afstaar fra al Uretfærdighed. Et gudeligt Menneske, forat han kan afstaa fra det onde, vil ikke have Kammeratskab med ugudelige. Naar vi ser den, som har aflagt den gode Bekiendelse holder til med ugudelige Syndere og Spottere, da frygter vi at han ikke er, hvad han bekiender sig at være. Lad den konfirmerede Ungdom og andre lægge sig det paa Hjerte.

Onde Mennesker er der allevegne. Salmisten betegner dem under tre Navne: Ugudelige, Syndere og Spottere. Ingen naar til Høiden af Ondskab med en Gang. Der er en Udvikling, en Vekst, i det onde, som i det gode. I Samtalen kan man nærmere dvæle ved det. Med Bedrøvelse iagttager den kristne saadanne Mennesker. Ligesom den retfærdige Loth plagedes i sin retfærdige Sjel Dag og Nat over sin Samtids Ugudelighed, saadan gaar det de fromme den Dag idag. Han hader deres onde Gjerninger og Ord og kan ikke være familiær med dem. Han er ikke i deres ugudelige Raad, om end de er nokaa kloge og vittige. „Han staar ikke paa Synderes Vei, og sidder ikke i Spotteres Sæde." Forat han kan modstaa og vinde over det onde og gjøre det gode, saa lader han sig lære og lede af Guds Ord. Han har sin Lyst i Herrens Lov og grunder paa den Dag og Nat.

Med „Herrens Lov" forstaaes al Guds Aabenbaring. At grunde paa Herrens Lov, at studere det, ikke blot læse det, forat se de store og underfulde Ting og erfare Salvelsen og Kraften af Guds Ord paa sit eget Hjerte.

Digitized by Google

Dette skal gjøres Dag og Nat. Naar jeg vaagner, saa er jeg endnu hos dig, siges der i en Salme. Morgen, Middag og Aften skal vi omgaaes Herren.

Hvordan er det med Husandagten, og med at være ene med Herren? Han maa være med i det daglige Arbeide og Forretning. Gud velsigner det Menneske, som afstaar fra det onde og gjør det gode, og den Velsignelse gjør et Menneske lykkeligt glad og salig. Helligbed og Retfærdighed er ikke blot Veien til Saligbed, men det gjør et Menneske saligt at han øver sig deri. Om ikke der var Saligbed ivente efter dette Liv, saa er man alt salig her, thi salig er den som grunder paa Herrens Lov. Salig er det Menneske hvis Overtrædelse er forladt osv.

Et gudeligt Menneskes Saligbed er ogsaa beskreven i den Velsignelse han er i Verden. „Han skal være som et Træ der er plantet ved Vandbække som giver sin Frugt i sin Tid osv. At grunde paa Herrens Lov Dag og Nat bringer aandelig Saft og Kraft til Mennesket, og derfor er han som et Træ plantet ved Vandbække. Desmere vi grunder paa Guds Ord jo bedre skikket er vi til en god Gjerning. Men et Træ som bærer god Frugt og megen Frugt er ikke bleven et sligt Træ ved et Tilfælde. Det er plantet. Gud har plantet sine Børn." „Jeg har sat eder, forat I skal bære Frugt", siger Jesus. Vi ere fødte af Gud. Joh. 1, 13.

I Esaias Bog kaldes Israel for „Herrens Plantning." 61, 3. „Som giver sin Frugt i sin Tid." Den gudelige undlader ingen Anledning at gjøre godt baade mod Troens egne og mod alle, forat Herren kan forherliges derved. „Alt hvad han gjør, skal han have Lykke til. Ja, ofte overgaar det hvad han kunde vente og haabe.

De Ugudelige.

I Versene 4—6 beskriver Salmisten de ugudelige. „Ikke saa de ugudelige." De er altsaa Modsætningen til de gudelige, retfærdige, salige. Den ugudelige finder vi i ugudeliges Raad, paa Synderes Vei, i Spotteres Sæde. De har ikke Lyst i Herrens Lov og grunder ikke derpaa og bærer ikke god Frugt. De opfylder Jorden til ingen Nytte. Naar den retfærdige er som et frugtbart Træ, saa er disse som Avner, den Vinden henveirer. Hvad veier de? Hvad er de værd?

Hvormeget de hovmoder sig og synes selv at være noget, have Verd—for Gud er de mindre end intet. Naar han kommer med sin Kasteskovl i Dommen og gjennemrenser sin Lo, da skal Avnerne udrenses og opbrændes med uudslukkelig Ild. Men Hveden skal han samle i sin Lade. „De skulle ikke blive bestaaende i Dommen", saa klare skal Vidnesbyrdene være mod dem, saa retfærdig og upartisk skal Dommen falde.

„Syndere skal ikke bestaa i de retferdiges Menighed." Thi Bruden, Lammets Hustru er smykket for sin Brudgom, og intet vanhelligt eller urent skal komme i den hellige Stad, det nye Jerusalem. De ugudelige foragtede og spottede de retferdige her i Verden, derfor kan de ikke have Selskab med dem hisset, men skal for evigt være adskillet fra dem. Paa den Dag skal man især faa se Forskjellen mellem den retferdige og ugudelige, mellem den som tjener Herren og den som ikke tjener ham. Mal. 3, 18. „Thi Herren kjender de retferdiges Veie; men de ugudeliges Vei gaar tilgrunde" Den Vei de ugudelige har valgt at gaa paa kan ikke andet end gaa tilgrunde, lede til Forderbelse. Herren kjender de retferdiges Vei, deres Sorger og Glæder, deres Kamp og Trengsel, deres Sjels Lidelse og hellige Attraa. Lad det være vor Trøst. Maa Betragtningen, Samtalen over denne deilige Salme virke hos os sand Frygt for den ugudeliges Vei, og vække Længsel efter de retferdiges Vei og styrke os at vandre paa den!

Paa Søndag havde Menigheden den Glæde at faa sin nye Kirke indviet.

Pastor M. J. Westphal holdt Intimationstalen knyttet til Mark. 9, 5. Synodens Formand Past. C. J. Eastvold predikede over Dagens Evangelium, Luk. 20, 27—40, og indviede Kirken.

Foruden disse var følgende Prester tilstede og deltog: Stedets Præst Past. O. S. Meland, Past. A. E. Boyum, Prof. M. G. Hanson, Past. O. Andresen og undertegnede.

Digitized by Google

Et Offer blev optaget der beløb sig til $53.00.

Paa Efterm. var man samlet til Nadvergudstjeneste. Past. M. J. Westphal holdt Skriftetale knyttet til Es. 43, 1.

Søndag Aften var der engelsk Gudstjeneste. Past. M. J. Westphal og Past. C. J. Eastvold talte begge paa engelsk. Mr. Holtan fra Grand Rapids, Mich., som var tilstede under Mødet, tog ogsaa Del.

Miss Hannah Halvorson fra Red Wing sang flere Solver, der bidrog meget til Mødets Hygge og aandelige Stemning. Ligeledes sang Koret nogle Sange.

Mødet var vel besøgt. Foruden de førnævnte Præster var der flere Lægbrødre, som tog Del i Samtalen, saa det var isandhed et velsignet Møde. Vi haaber, at mange fik erfare Sandheden af Salmistens Ord, som vi blev hilset med ved Mødets Aabning:

„Hvor elskelige er dine Boliger, Herre, Hærskarernes Gud!"

J. J. Dahle, Sekr.

* * *

Mødet i Bethlehems Menighed 11te og 12te Nov. begyndte med Prediken af Pastor Andresen over Jesu Ord: „Kommer hid til mig alle, som arbeide og er besværede, og jeg vil give eder Hvile", Matth. 11, 28. Det var et deiligt Vidnesbyrd, og det forekom os, at Frelserens Opraab i disse Ord og denne Prediken var særlig skikket at begynde to Dages Samtale med. Emnet for Samtalen var Kol. 5, 6—8 og blev indledet af Formanden Pastor Eastvold. Han opstillede til Ledetraad:

Den kristnes Vandring.

1. Den faar sin Tilblivelse ved Troens Annammelse af Jesus Kristus som Herren.

2. Vandringen fortsættes ved bestandig Tilegnelse af Jesus som den kristnes Liv.

3. Derpaa følger Forkastelsen af al Lære og Liv, som ikke kan forenes med Livet med Gud i Kristi Tro.

Alle tilstedeværende Præster og Lægmænd deltog i Samtalen, der var lærerig og salvelsesfuld. Mødet var godt besøgt af Menighedsfolk fra begge Menigheder og andre. Om Aftenen prædikede Pastor Johanson fra St. Paul over Joh. 4, 29.

Et Offer blev optaget for Mr. Holtan til Hjælp for hans Reiseudgifter.

Tilstede ved Mødet var foruden Stedets Præst Pastor Meland, Eastvold, Boyum, Andresen, Johanson og undertegnede samt Holtan den første Dag.

Folkene i Esdaile og Bethlehems Menigheder er gjæstfrie og venlige Folk, der søgte at opvarte sine Gjæster paa det bedste. Vi blev særlig opmærksom paa Ungdommen i Esdaile Menighed, der viste Interesse ved at være med paa Møderne, ligesom de havde taget aktiv Del i at faa istand Menighedens nye Kirke. Det bør de unge gjøre og fremforalt bør de give sit Hjerte til Herren.

M. J. Westphal, Sek. p.t.

Fra M. O. Wee.

Kjøbenhavn, Nov. 13, 1907.

Kjære Past. Holter; Naade og Fred!

Ja, nu er jeg altsaa kommet hid til Kjøbenhavn. Jeg havde en Forstaaelse af, at dersom man nu i vore Dage vil høre Forelæsninger i Theologi paa helt gammel og positiv Grund, saa faar man henvende sig hid, hvad Europa betræffer.

Før jeg forlod Norge, maatte jeg naturligvis op til Eidsvold.

Den ligger nokaa vakkert til den gamle historiske Bygning paa østre Side af „Andelven", der jevnt og ustanselig som Tiden glider forbi.

„Behag at tage Hatten af idet de træder ind i Rigssalen!" Jo da, det var, som det sig bør og bør, men forresten nokaa overflødigt for mit Vedkommende, thi jeg gik med Hatten i Haanden hele Tiden indenfor disse berømte Vægge. Her var det jo, at det nyere Norges „Magna Charta" fødtes. Under dette Tag var det, medens vrede Øine udenfra, Nød og Fattigdom indenfra, stirrede dem imøde, at de gamle Hædersmænd, med Tillid til Gud og Retfærdighedens Evne til at seire, samt en brændende Kjerlighed til Fædrelandet, i Ring gav hinanden Haanden, og frem brustе det fra enige Hjerter: „Enige

Digitized by Google

og tro til Dovre falder!" Og den Grundlov, som fødtes her hint Aar, som ikke glemmes, saalænge „Nordmand raader i Norrig", har blit værnet om og ubrødeligt holdt i Hævd, med Undtagelse af § 2, nu i nyeste Tid. Den § nemlig, der bestemmer, at den lutherske Kirke med sine Bekjendelsesskrifter skal være Landets Kirke. Den er brudt, og synes at overtrædes mer og mer. Men det er lidet i Aand med Eidsvoldsmændene at tænke ringe om Religion og Kirke. Thi, blandt de fremragende fra denne Sagahal —hvis Billeder pryder Væggen overalt, husker jeg iallefald ingen, der ikke stod i nøieste Forbindelse baade med Religion og Kirke, ja netop herudfra hentede sin Kraft og Udholdenhed, der saa saare trængtes i hine Prøvens Dage. Religiøs Slaphed og Ligegyldighed har altid betegnet et Folk i Forfald, og det vil gjentage sig indtil Dagenes Ende.

Der laa en sur Taage over Bygden den Dag jeg var deroppe. Dette, i Forbindelse med at Kornet endda overalt stod paa Stør, (det var 3die Nov.) meget af det begyndt at raadne, gjorde helst et trist Indtryk.

Men just som jeg kom ned til Eidsvold Station, sprat Solstraalerne igjennem,— Mjøsen laa blank og stille, som en diger dirrende Dugdraabe—aa, det er dog vakkert i Norge! Gid Gudsfrygt, Guds Naades Solskin, mere fik pryde Folk og Land!

Men nu til Universitetet.

Det var den 2den Sept. 1811, at „Det Kongelige Frederiks Universitet" blev en Realitet. Længe havde Kravet gjort sig gjældende fra Norge. Ja, allerede saa tidlig som 1661, ved det sidste, saakaldte „Stændermøde." Men saa var det saa nogenlunde stille et Aarhundrede. Da var det „Selskabet for Norges Vel" i 1771 opsatte en Prisbelønning for den bedste Afhandling over: Universitetet for Norge. Prisen tilkjendtes, som bekjendt Nicolai Wergeland. Den Mand der dog bidrog allermest til at det blev Alvor i Sagen, var vel kanske Grev Herman Wedel Jarlsberg. Og der blev Jubel i Norge, som ventelig var.

Sommeren 1813 aabnedes saa, med tilbørlige Høitideligheder, den for Landets Udvikling saa betydningsfulde Anstalt. I Juni og Juli holdtes den første Eksamen artium med 17 Demittender. Disse startede den 2den Okt. s. A. „Det norske Studentersamfund", der siden har øvet saa stor Indflydelse, særlig til Udfoldelse af Landets nu saa righoldige Literatur.

Der begyndtes med 6 Lærere. I en meget beskeden Gaard, hvor Posthuset nu staar, havde man sit første Lokale. Efter to Gange at ha flyttet, fik man endelig den noksaa vakre Beliggenhed med Front til Karl Johans Gade, hvor Universitetet nu altsaa er.

Det har gaaet fremad, ikke bare med Bygningerne; thi de er mange nu. Nei, det er blit en stor Institution i enhver Henseende. Der er saaledes nu 65 Professorer fordelt paa 5 Fakulteter, 5 Docenter, 3 Lektorer og 12 Stipendiater. Altsaa ialt 85, der holder Forelæsninger. Der er ialt ca. 1700 Studenter. (Tallene er fra forrige Aars Statistik.)

Budgetaaret 1905—06 udviser en Udgiftspost stor: 816,600 Kroner, altsaa næsten $221,000. Og ikke har Universitetet været uden Lærere af høi Rang. Vi minder bare om Navne som Abel, Storm, Filologen Bugge, Gisle Johnson og Caspari. Disse, m. fl., var Mænd, hvis Navne er kjendte udover vide Kredse, og vil vedblive at være det.

Men, de har vandret bort alle disse. Vistnok er der frembeles Mænd knyttet til U.. der uden Tvil er dygtige i sine Fag, og erkjendes for at være det; men Navnene klinger nu mindre kjendt.

Jeg behøver ikke nærmere berøre Striden mellem gammel og ny Retning indenfor Universitetets theologiske Fakultet og Resultatet af samme saalangt. Bare nævne lidt om det Indtryk jeg fik ved at være tilstede og høre Forelæsninger de 3 Uger jeg var i Kristiania.

Prof. Michelet forelæser det Gamle Testamente. Det skulde være Exegese, men bestod nærmest i Øvelser i det hebraiske Sprog. Det kunde i Høiden kaldes kursorisk Gjennemgaaelse. Kildeforingen var absolut gjennemført. „Dette

Digitized by Google

har vi fra Jahvisten, dette fra Elohisten osv." Naar Joseph for Eks. sa': De andre kan drage hjem til gamle Far med Kornet, jeg beholder Benjamin som Slave, saa var det Fortællerens Mening at sige, at Joseph virkelig mente det slig. Det var ikke bare for at prøve Brødrene osv. osv. Jeg blev lei af at høre paa ham, og sluttede med at gaa til hans Klasser. Der var ogsaa meget faa Studenter der.

Prof. Brun er dygtig. Efter min Mening er han den dygtigste i det theologiske Fakultet. Yderst grei som Forelæser, og aldeles hjemme i Græsken. Han forelæste Joh. Evangelium, og 1 Time ugentlig: Gjennemgaaelse af Ap. Gjerninger.

Skal fortsætte i næste Brev. Med venlig Hilsen M. O. Wee.

Adresse: Missionshotellet,
Løngangsstræde, Copenhagen,
Danmark.

Herren kommer.

En liden Advents Hilsen til vort kjære Folk, unge, gamle, Kirken eller Menigheden med hver enkelt, og Ordets Vidner i Spidsen.—Det haster til Dagens Ende.

B. A.

Til de unge.

Som: Jesu din søde Forening at smage.

Ungdom, o gid du til Hjertet vil tage
Visdommens Raad i Guds hellige Bog:
Tænk paa din Skaber i Ungdommens Dage,
Gjør det, o gjør det! kun da er du klog,
Det dyrebare Guds Ord er os givet
Til Ledestjerne som viser os Vei
Over fra Synden og Døden til Livet,
Jesus dig kalder—sig ham ikke nei.

For Hjertedøren staar Jesus og banker,
Kjærlig han raaber: Luk op, o, luk op!
O, hvor han ynkes saalænge du vanker
Sorgløs blandt Verdens forføriske Flok,
Nu i din Ungdom vil Herren dig have,
Giv ham dit Hjerte, o, gjør det idag!
Kom nu og modtag Guds Herligheds Gave
Frelsen i Jesus,—din største Livs Sag.

Hvor er det deiligste Skue i Verden?
Der hvor de unge vil leve for Gud,
Der de lovsynger sin Jesus paa Jorden
Som har dem løst fra Fortabelsen ud,
Der hvor de ædru og kristelig vandre,
Adlyde Aandens Veiledning og Tugt,
Da er de Lys og Eksempel for andre,
I Menigheden den skjønneste Duft.

Hvor de er flittig aarvaagne i Bønnen,
Og hvor de daglig gjør Brug af Guds Ord
Og der hvor Børnene, Datter og Sønnen
Ærer, adlyder sin Fader og Mor,
Flittig og tro i sin Gjerning og Virken
Som tænker altid: „Vi tjener kun Gud".
Da er de unge just Blomsten i Kirken
Som bærer Frugt naar de gamle gaar ud.

* * *

Til de gamle.

Hører I ældre og gamle tillige:
Hvori bestaar eders Haab, eders Trøst?
Sørgelig er det naar unge er slige
At de ei agter Guds kaldende Røst,
Fælere er det naar gamle er sløve
Følesløs, døde som var de forstent,
O gid de nu vilde Jesu Røst høre:
„Kom gamle Synder"!—snart er det forsent..

* * *

Kirken.

Staden paa Bjerget og Lyset paa Stagen,
Salt imod Tidens Forraadnelses Lugt
Skal Kirken være og lægge for Dagen,
Gud da velsigner dens Virken med Frugt,
Fanger skal løses og lunkne oppvarmes,
Mange vildfarende hentes igjen.
Hjemme og ude Hedninger omarmes,
Høre om Synderes Frelser og Ven.

Frisk beran.

Israel gik omkring Jerichos Mure
Præsterne foran med Basuners Støb,
Intet det nyttet mod Herrens Hær knurre,
Israel skreg og Basunerne lød,
De adlød Josva som Gud ham befalte
Deri laa Kraften saa Murene faldt,
Kirke,—du er og den stridende kaldte,
For dig er det til Eksempel fortalt.

B. A.

Digitized by Google

Kinamissionen.

Hvorledes kan Missionsinteressen vækkes og vedligeholdes hjemme?

(Af C. W. Landahl.)

(Slutning.)

Missionen har været og er Banebryder for kristelig Civilisation.

De allerbedst oplyste Nationer foruden Evangeliets Lys er Bælmørke, hvor Overtroen og Uretfærdigheden ruger.

Vor Tid kræver Literatur. Man læser meget. Og selv om man ikke er interesseret i Missionen, saa læser man alligevel med Begeistring for Eksempel om Guds vældige Gjerning blandt Menneskeæderne paa Sydhavsøerne, blandt de vilde i Afrika, blandt det interessante Kulturfolk i Kina, blandt Indiens Millioner osv.

Saadan Literatur varmer Hjertet for Missionen.

Hvem kan læse om David Livingstones store Opofrelse for Afrikanernes Vel og ikke bli varm om Hjertet?

Hvem kan læse om Dr. Patons Menneskekjerlighed, hvorledes han levede et blomstrende Liv for Kannibalernes timelige og evige Vel og ikke bli begeistret. En nobel Daad! Et Eksempel, der drager som en kraftig Magnet til helligt Liv og Virksomhed.

Hvem læser om Morrisons uegennyttige Arbeide i Kina og ikke faar et kraftigt Stød til at forsøge at gjøre godt for andre?

Ja, hvem kan læse om Hudson Taylor i Kina, Dr. McKay paa Formosa, James Hepburn i Japan, Gilmore i Mongoliet, Mr. og Mrs. Judson i Burmah, William Carey i Indien, Børresen og Skrefsrud blandt Santalerne, Moffat blandt de vilde i Afrika, MacKay i Uganda, Borchgrevink paa Madagaskar og mange flere Mænd og Kvinder af levende kristne, en stor Skare af Martyrer og ikke føler sig greben om Hjertet og draget til større Opofrelse for Guds Ære og Slegtens Vel?

Derfor Broder, Søster, du som kan skrive, skriv og fortæl Folk om Herrens mægtige Gjerning. Det er at kaste Brød paa Vandet.

Er da Guds Rige afhængigt af os? Det skal seire! Om vi tier, saa skal Stenene raabe. Men det er vor Pligt at hjælpe til paa det at Guds Kundskab kan dække Jorden.

Jesus gjorde godt hver Dag. Han tabte ikke en for det gode, nei, ikke en Anledning.

Og den som er vaagen for sin Sjels Anliggende vil ogsaa tænke paa sin Næstes Vel.

Den Sjel, som klynger sig tæt op til Jesus i stille Gudhengivenhed faar altid Tid og Anledning til at række en kjer Haand til sine usalige Medmennesker. Den som har mest af Jesu Kjerlighed i sit Hjerte har ogsaa mest Kjerlighed til sin Næste.

Er Missionen værd noget, saa er den værd at arbeide. Ja alle mulige Anstrengelser. Derfor lad Kirkens Mænd og Kvinder tale Sagen med al den Varme og Aand, som de kan nedbede fra Himmelen.

Jeg har lagt Merke til en Del Advokater, hvorledes de forbereder sig, studerer grundigt Argumenterne for og imod, og siden taler de Sagen i Retten med en Kraft og Alvor, som om hele deres Livslykke var afhængig af Seier i denne ene Sag. Ja, det vil forundre os, at de anstrenger sig af alle Kræfter, naar det gjælder at forsvare et Menneskes Liv.

Her findes ikke større Sag i Verden end Missionen. Guds Menighed er udsendt for at redde dem, som hentedes til Døden, løfte Hedningefolk og føre dem ud af Satans Vold.

For denne Sag er det værdt at ofre alt!

Blir en god Sag kjendt, saa faar den Hyldest. Som for Eksempel de Forenede Staters Universiteter. De faar det ene store Testament efter det andet af Mænd og Kvinder, som elsker Lærdom.

En Afgudspræst blev udsendt heromkring for at samle Penge til et større Tempel. Men for at opnaa det bedste Resultat maatte han tale Sagen og vække Folks Sympati. Han skar af sin Haand og balsameret den og bar den med paa et Fad, fæstede en Krog om Skulderbenet og stak en Spiger gjennem Kinderne.

Digitized by Google

Denne Mand samlede Penge for sin Mission.

Hvem af os er villige til at lide saameget for Sandhed, som denne for Løgn?

Vi ønsker ikke at vække Øieblikksbevægelse for Hedningemissionen, men med en stadig stigende Interesse.

Det er med dette Arbeide, som med alt Herren gjør. Faar han først fat i vore Hjerter og blir Eneherskér derinde, saa fuldfører han sin Gjerning til sin egen Forherligelse.

Og saa tilslut nogle Bemerkninger angaaende, hvorledes vi, som er Menighedens Udsendinger og lige op i Arbeidet kan hjælpe til at vække og vedligeholde Missionsinteressen hjemme.

Det er klart, at Missionærerne maa hjelpe til.

De staar som et Led mellem Modermenigheden hjemme og Arbeidet herude. Og det gjør meget hvorledes de taler Sagen.

De arbeider for at bringe Hedningerne Kundskab om Gud, siden fortæller de Vennerne hjemme om Arbeidets Gang herude.

En gjensidig god Forstaaelie mellem Vennerne hjemme og Arbeiderne herude binder sammen som en Kabel, hvorigjennem Velsignelsens Opmuntringer strømmer frem og tilbage. En Traad gaar direkte over Havet med Missionsefterretninger og den anden via Guds Trone hvor Bønner og Forbønner sendes.

Hjemvandrende Missionærer, efter en fornøden Hvile, bør reise omkring og tale Missionens Sag—i Lys og Mørke herude.

Missionærerne bør sende korte og kraftige Beretninger om Arbeidet til Bladene med ikke altfor langt Mellemrum. De taler tusinde Hjem. Lad dem faa se Missionæren i Arbeide.

Det er bevist, at Privatbrev har været til stor Velsignelse.

Det er klart, at glimrende Seire i Arbeidet herude vil glæde de arbeidende og bedende Missionsvenner. Men er det Modgang i Arbeidet, saa lad Vennerne faa høre om det. Det vil række de rette Venner til Forbøn og Sympati.

Det er mange større Missionærer, som ikke har faaet se stor Frugt af sit Arbeide.

Og det eksisterer ikke et Hedningefolk i Verden, som er saa gjennem naturgode, at Arbeidet blandt dem ikke skulde møde Vanskeligheder.

Missionærerne maa undgaa alt, som volder Splid og Strid blandt os; det vil ha sørgelige Følger baade her og hjemme. Gud bevar os! Lad os be ham om Naade til at agte hinanden høit og selv gaa ned og tjene andre.

Beslutningerne fra vor Konferents bør være opmuntrende. Konferentsen bør sende Vennerne en Resolution om Herrens Velsignelse i Arbeidet gjennem Aaret, fortælle om Fremgangen og Udsigterne og minde om Forbøn.

Oversæt Taler og Breve fra de indfødte kristne og send Vennerne.

Fortæl Vennerne om de indfødtes Arbeide for Herren.

Kunde vi faa nogen selvunderholdende Menigheder, saa vilde det virke velgjørende paa Vennerne. Man kunde da ta op nyt Arbeide og udvide sine Pæle.

Vort Arbeide forekommer mig som et Anlæg af en Frugthave. Jorden oparbeides, saa planter man Træer. Nogle skyder kraftige Skud, saa kommer flere til og Gartneren har en hel Klynge af frugtbærende Træer. Da nyder han Glæde af Frugterne og fortsætter fremdeles med sin Gjerning i Tillid til den Gud, som gir Vekst.

Det gir os Mod i vor Barm, naar vi erfarer, at Herren velsigner vore Hænders Gjerning.

Dette er Missionens Aarhundrede. Hele Verden ligger aaben for Evangeliet. Ypperlige Kommunikationer binder Folkene sammen som aldrig før. Og det skal tjene, som Guds Engle, til med Lethed og hurtig bringe omkring Kristi Evangelium.

Men nu skal vi heller ikke glemme, at Vestens Synder og Gudsfornegtelse ogsaa spredes med Fart.

Derfor, lad nu Kirken vaagne. Den har her en speciel Anledning. Fremad i Herrens Navn!

Og lad os som en samlet Hær be Gud.

Digitized by Google

om stor Raade og Frimodighed at raabe til Vennerne hjemme om flere Arbeidere og mere Midler. De vil ikke lade os gaa tomhændet bort. Og til den skandinaviske studerende Ungdom med Bøn om snar Hjælp.

Tiden herefter er kort. Vi ser dets Tegn. Det onde paa den ene Side og de store religiøse Bevægelser paa den anden Side bebuder, at en Omvæltning staar for Døren.

Herren har nu Brug for Ungdommens Mod og Fyrrighed og Manddommens Erfaring og Visdom.

Og er du varm for Herrens Sag?
Skulde du da staa tilbage?
Snart kommer Dommens store Dag;
Hvordan vil det dig behage?
Tænk om du skulde møde frem.
For at anklages haardt af dem,
Som du ei her vilde hjelpe.

Brødre og Søstre, lad os be Gud om Salvelsens Aand, om mere Kjerlighed; om mere helligt Alvor, om mere Tro og Gudstillid, om større Kraft, Frimodighed og Udholdenhed i Arbeidet i onde og gode Dage.

Den ene falder fra efter den anden. Vi har Ret til at be Gud fylde Rækkerne og forøge sin kjæmpende Hær.

Frem skal Herrens Sag og „velsignet være han, som kommer i Herrens Navn!"

„Med os er Gud og vi med ham,
Og Seiren os tilhører."

Maa vi faa Naade til, hver i sit Hjørne at være tro og fortsætte i dette Redningsarbeide. Han krone det med rig Velsignelse til sit Navns Forherligelse og Hedningernes Frelse.

Alle saarede i Herrens Krig faar fuld Pension.

Salige er de, som kjæmper for Sandhed, thi de skal krones med evig Ære og regjere med vor Frelser i Evighed.

* * *

Ting Hua tang hilser Pastor O. O. Bergh.

Ærede Past. Bergh!

Vi har nu opnaaet eders Kjerlighed og Guds Naade, som er aabenbaret midt iblandt os her.

Tak til Landahl, som har lært os Veien.

Jeg er omvendt og udsendt for at predike den sande Lære i Nan shea kiao.

Her er nu 17 Mænd og Kvinder, som er døbte; over 20 Lærlinge og 20 Skolebørn.

Vore Møder er altid godt besøgte, især af dem, som kommer for at tilbede.

Baade er jeg og mit Hus vel, saa vel som alle Venner her.

Vi læser vor Bibel, synger Salmer og tilbeder Morgen og Kveld. Vi søger oprigtig at tilbede og saaledes gjengjælde Gud for hans Naade mod os. Vilde gjerne faa sende en liden Hilsen til Pastoren. Det er nu den varme Aarstid. Guds Fred hvile over eder, hjælpe og velsigne eder til at udføre Herrens Virke med Kraft. I gjør en god Gjerning og bærer saaledes gode Frugter, som Frelseren selv vil høste.

Vi ønsker mange opnaa Frelsen.

Bring vor Fredshilsen til Mrs. Bergh. Ja til alle af eders Hus.

Eders ringe
Ting Hua tang.

Evangelist Ting er i Missionær Landahls Tjeneste og Pastor O. O. Bergh betaler $30.00 aarlig til hans Løn.

A. O. O.

Kristus har lovet at drage os alle til sig selv. Joh. 12, 32. Han elsker og drager os ogsaa stedse. Føler du det ikke, da er det din egen Skyld; derfor bed stedse, at du maa føle hans hemmelige og ømme Kjerligheds Dragelser, følge samme og blive brændende i Aanden. Denne stedsevarende Bøn er høist nødvendig; thi du er altid skrøbelig og elendig, og uden at holde ved i Bønnen med Alvorlighed, faar vi ikke ret meget. Derfor er den bestandige og uafladelige Bøn ei nogen haard Befaling, men en stor Frihed og Velgjerning; ja det er ligesom Gud vilde sige: du arme Barn, du er altid fattig og elendig, men bed kun stedse uden Afladelse, da vil jeg igjen uden Afladelse staa dig bi, hjelpe og drage dig til mig.

(Bogatzky.)

Digitized by Google

Fra Himle.

Hankow 5te Nov. 1907.

Kjere Broder Holter!

Guds Fred.

Ved Guds Bistand er vi nu komne saalangt. Sjy-da-ju og Wang Saotse er komne herned for at være os behjelpelig op Floden. Det var kjert at møde disse vore kjere Venner igjen. Vi kom til Hankow den 3die, har alt leiet Baad, gjort endel Indkjøb for vore Missionærer og i Morgen, om Gud vil, faa Sagerne ombord. Haaber vi blir ferdige, saa vi kan gaa ombord paa Flodbaaden i Morgen Aften, og saa letter vi Anker saasnart alt er i behørig Orden.

Forandring af Mad og Klimat har gjort at Smaagutterne har været lidt upasselig, men vi haaber det vil ordne sig.

Dr. Anderson er frisk og venlig og behjelpelig som altid.

Kun denne lille Hilsen til dig og øvrige Venner fra os.

Med Broderhilsen Th. Himle.

* * *

Fra Mrs Hotvedt.

Muskegon, Mich,,
Dec. 9, 1907.

Kjere Pastor Holter!

Jeg har nylig modtaget Brev fra Mrs. Landahl, som jeg tænker kunde være af almindelig Interesse. Vil derfor sende det til „Budbæreren."

Som De ser, er jeg nu hjemme igjen. Gud være lovet. Jeg var i Chicago over 10 Uger, og kom hjem Onsdag før Taksigelses Dagen.

Jeg skulde ladet Vennerne høre fra mig før, men det har været haardt for mig at skrive—ja er det ogsaa nu. Jeg er svag og nervøs, men haaber at komme til Kræfter lidt efter hvert. Jeg kan ikke gjøre noget Arbeide nu; men jeg er dog glad jeg kan være oppe lidt og gaa ud en Tur til hver Dag.

Børnene er friske, og det er en Glæde for mig at være, hvor jeg kan have dem omkring mig. Hidindtil har Herren hjulpet. Han vil ogsaa være med os gjennem Vinteren og se til, at Byrden ikke blir tyngere end den kan bæres.

Jeg havde Brev fra Hotvedt nylig, hvori han siger, at han nu holder paa med Byggearbeidet. Han havde været hindret en Del i det første paa Grund af meget Regnveir.

En kjerlig Julehilsen til alle Missionsvenner fra eders til Forbøn trængende Søster. Laura Hotvedt.

Til Missionsvennerne.

Julen kommer, og dermed kommer ogsaa de fleste af Studenterne ved vore Skoler hjem for der at tilbringe Ferien.

I denne Forbindelse vil jeg faa Lov til at bede om eders Opmærksomhed. Som nogle af eder vil erindre, blev der straks før Aarsmødet i Roland organiseret en Missionsforening her ved Jewell College. Denne Forening bestaar af Skolens Lærere, Elever, som nu er ved Skolen, og de, som har været her før, samt andre interesserede, som vil slutte sig til Foreningen. Tilstede ved Foreningens Dannelse var Missionærerne Hotvedt, Grøseth og Stokstad, samt Dr. Telleen og flere af vort Samfunds Prester.

Dens Formaal er at arbeide for at vække Missionssands især iblandt de unge, som Foreningens Medlemmer maatte komme i Berøring med. Det er Foreningens egentlige Formaal. Just for Tiden har den sat sig som Biformaal at samle Midler til Ekvippering af vort Hospital i Fancheng, Kina. Foreningen søger at faa Gaver til dette Foretagende fra andre Kilder end de, som flyder ind til den almindelige Missionskasse. Vi vil ikke søge at drage bort fra den, men vi vil som Forening søge at opelske andre Kilder. Foreningens Kasserer er Edward Knudsen, Jewell, Ia., Kasserer for State Bank of Jewell. Kassereren oplyser mig om, at der nu er $240 i Kassen. Disse Penge, som han har modtaget, vil han snart kvittere for i „Budbæreren".

Det er Foreningens Haab at naa mindst et tusind Dollars til den 1ste Februar, og da

Digitized by Google

vil alle disse Penge blive overført til Missionen og dermed vil vi faa et meget vel udstyret Hospital i Kina.

Naar nu vore Studenter i Julefeiren kommer rundt for at arbeide for denne Sag, saa vil jeg kun faa sige, at den i Herrens Navn er anbefalet til eders Velvilje. Jeg ved der er ingen som har gjort saa meget for Missionen, at han ikke kan gjøre mere.

N. J. Løhre.

Fra Arbeidsmarken.

Past. Lerohl med Familie ankom lykkelig og vel bevaret den 5te Dec. fra Idaho til sit nye Kald ved Dalton, Minn.

Med Arbeidet i Fancheng gaar det godt. Der vil finde igien mange snille Venner der. Din Sproglærer Lee er en af de bedste. Han skal stationeres i Lang-kin.

Landahl har nu gaaet til Fancheng for at hjælpe Rønning med Skolen nogle Dage. Der er tredive Evangelister i Skolen. Mrs. Landahl er nu nokaa bra. Alle er nogenlunde friske. Lela.

Den 3die Nov. holdtes Konfirmation i Stavanger Mgh. 8 Konfirmanter hvoraf 6 Gutter og 2 Piger igientog sit Daabsløfte. De besvarede Spørgsmaalene med Frimodighed. Disse unge har gjennem Sommerens Løb været undervist af K. Osterhus, son har gjort sin største Flid. Herren lønne ham derfor. Maa Gud saa bevare disse unge i sin Daabspagt; thi her er mange Faldgruber i denne syndefulde Verden.

K.

Indførelse. Søndag den 8de Dec. blev Pastor J. K. Lerohl fra Moscow Idaho, indsat i to Menigheder af sit Kald i Otter Tail Co. Minn., nemlig i Ten Mile Lake paa Formiddag og i Swan Lake paa Eftermiddag ved Past. J. J. Rendahl. Det var en høitidelig Dag baade for Præst og Menigheder. Fra Prædikestolen lød Vidnesbyrdet om Herrens Gjenkomst alvorligt og inderligt ved den netop indsatte Herrens Tjener. Det var et Ord til Vækkelse og Formaning til de sikre om at berede sig og et Ord til Trøst og salig Forventning om Forløsning for Guds Børn. Maa Herren velsigne baade Præst og Menigheder i deres Samarbeide, saa de i Fællesskab kan faa glæde sig over mange Synderes Frelse og Bestandighed i Troen indtil Enden. Korr.

Det er kanske paa sin Plads at gi en liden Underretning om det store Foretagende Stavanger Mgh., Osfian, Iowa, har udført dette Aar. Den har kjøbt 9 Acre Land beliggende 3 fjerdedels Mil fra Kirken, samt opført en bekvemmelig Præstebolig. Dette koster Penger og Arbeide, men med Ihærdighed i Foretagendet er nu Præstegaarden omtrent færdig, ialfald Huset istand og taget i Brug af Præstefolkene. Her er nokaa mange Medlemmer i denne Mgh., men ikke saa mange Riggubber, som man skulde tro og regne ifølge Menighedens Alder, saa de fleste er saa at sige amerikanske Husmænd. Men naar Viljen er, saa kan meget gjøres ogsaa i en saadan Sag. Og det maa siges at være godt gjort, at det meste er betalt. Vi befinder os vel paa dette nye Felt, og finder ikke saa faa Brødre og Søstre i Herren, men her findes ogsaa dem, som vistnok sover trygt. Gud give de maa vaagne før det bliver forsent.

K. L. Kleveland.

Taksgelsesdagen var en stor Høitidsdag for Østre Immanuels Mgh. i St. Paul. Da brændte Menigheden Mortgagen, som den har haft paa Kirken sin i mange Aar, til Byrde for Menigheden og udenomstaaende Folk som ikke formedelst Kirkegjælden har vovet at slutte sig til. Saa denne Gjæld har været baade en Byrde og til Skræmsel. Men til stor Glæde blev dette Gjældsbevis brændt sidstleden Taksigelsesdag. Prof. M. G. Hansen, Menighedens første Præst holdt Festtalen. Varmt og vakkert talte han om

Digitized by Google

Guds Menighed. To af Menighedens ældste Medlemmer, H. B. Larsen og O. H. Oase talte om gamle Minder. Menighedens blandede Kor, samt Mandskoret sang mange og vakre Sange. Immanuels Kirken er ikke bare ud af Gjæld, men den er opmalet, opvarmist Stoler, nye Stoler for Sangkoret, og nye Gulvtæpper, saa den er i Sandhed en sød Kirke.

Kirken var aldeles overfyldt. Past. Johanson talte tilslut. Efter at Festen i Kirken var over samledes man i Basementet for „Refreshments." Derefter Auktion paa de Sager som Kvindeforeningen havde oparbeidet i Aarets Løb. Kor.

Kongsvinger Menighed af Past Monas Kald har nylig havt et par Dages Besøg af Missionærinde Ida Grøseth. Flere Brødre fra Grand Forks kom ud i Landsmenigheden og de havde velsignede Stunder sammen om Guds Ord. Herren har rigeligen velsignet Søsterens Virke i Nordvesten. Hun taler ganske lidet om Penge, men mere om Synd og Naade, og dog viser det sig, at hun samler vakre Summer til Missionen. Over alt er de glade i hendes Besøg og klager kun over, at hun ikke kan standse længer paa hvert Sted.

En skriver: Efter Møderne samtaler de troende omtrent saaledes: „Jeg har nu faat se mange Ting, som maa rettes paa og blive anderledes." „Jeg har aldrig været saa tugtet siden jeg blev en kristen." Dette synes vi er gode Tegn; thi de kristne skal ikke vokse ifra den optugtende Naade. Faar vi Tugtelse, da handler Gud med os, som med Børn; thi hvo er den Søn, som Faderen ikke revser. Den ægte Søn bliver i Huset, medens Tjenestekvindens Søn stødes ud.

Lidt fra Vestkysten. Vestkystens norsk lutherske Indremissionsforening har netop afholdt sit Møde i Immanuels Menighed, Wollochet, Wash. Mødet var besøgt af fire Præster og ikke saa faa Lægbrødre, som aflagde et varmt og hjertegribende Vidnesbyrd om Synd og Naade. Denne Forening er endnu i sin Barndom; den er kun to Aar gammel. Hidindtil har den havt en ringe Tilslutning, og det kommer vel muligens deraf, at den er ikke vel anseet her paa Kysten. Dens Formaal er, at den med Guds Ord vil arbeide for Sjeles Frelse iblandt sine Medbrødre, som har slaaet sig ned her og der efter Kysten og ind i Skovene. Det trænges derfor saare vel, at nogen som er dreven af Kristi Kjerlighed, opsøger disse Folk, der dels holder paa at omkomme af Synd og Elendighed og dels sukker spørgende efter Lys og Hjælp, med Guds Ord, som er mægtigt til at gjøre deres Sjele salige. Her trænges det, at de troende forener sig til et enigt Virke for Synderes Omvendelse, thi den aandelige Nød er stor. For hvert Aar forøges stærkt den norske Indflytterbefolkning herude. Her og der findes ikke saa faa af vort Samfundsfolk, som er kommet fra Østens Menigheder og som i Lys af dette milde Klimat har bygget sig et Hjem. Ogsaa her føler de en inderlig Trang til Guds Ord og Sakramenter og at have en Ordets Tjener af sine egne iblandt sig. Men endnu har de ikke magtet at opholde en Mand selv, og derfor har de henvendt sig til sine Troesbrødre om Hjælp; men deres Begjæring har været holdt for døve Øren. Det ser ud til, at man er saa optagen i andres Sjeles Frelse, saa man glemmer sine egnes Sjeles Frelse og Salighed.

J. F. Adrianſen.

Den Søndagsskolemission Milwaukee, Wis., som Pastor Carlson arbeider for og som vi forleden nævnte her i Bladet, var begyndt allerede under Pastor Edw. Johnsons Virksomhed i Milwaukee. For nærværende forestaar A. Johanneson Arbeidet med denne Skole eller Mission. Vi er nylig gjort opmærksom paa dette og bedt om at gjøre disse Bemærkninger som en Rettelse til, hvad som før har været sagt i denne Forbindelse.

Disse Smaanyheder under „Fra Arbeidsmarken" er vel baade lidt interessan-

Digitized by Google

te og kan have sit Værd, men de er ikke saa gode at faa fat paa, det er næsten som at fange Fugle med „bare Næven". Det skulde være særdeles kjert, om Vennerne paa de forskjellige Steder vilde sende ind saadanne Nyheder og saa prøve at skrive saapas greit og tydeligt baade hvad Indhold og Haandskrift angaar, at der ikke kunde være nogen Tvil om, hvad der menes. Korte, klare og gode Nyheder er Dyden.

Ærede Redaktør.— Fra Okt. 20de til 28de besøgte jeg Past. O. T. Nelsons og Past. O. P. Svingens Kald. Fik til Kinamissionen $61.22 i førstnævnte og $122.10 i sidstnævnte Kald. Stansede i Past. A. Meloms og Past. Trygstads Kald fra Okt. 28de til Nov. 6te. Disse Menigheder havde paa samme Tid et Besøg af Past. Oppegaard. Fik dog $46.73 i Meloms Kald og $33.96 i Trygstads Kald. Reiste derfra til Past. J. Krogstads og Edw. Hovlands Menigheder. Modtog $227.25 i førstnævnte og $191.46 i sidstnævnte Kald. Hilsede paa Rev. O. F. Johnson i Cando. Havde kun Tid at tale i en af hans Menigheder. Fik der $19.00. Var ogsaa i Past. Hagboes Mgh. i Bisbie. De gav $26.60 til vor Mission. Tusin Tak for de timelige og aandelige Gaver vi nød under Samværet Maa Helligheds Kraft fra Jesus mere dygtiggjøre os for Tjenesten.

Nov. 26de bød jeg mine kjere Okerlunds Farvel. Besøgte Møderne i Buxton og Mayville, Past. Borgens Kald. Disse to Mgh. gav Missionen $110.22. I Kongsvinger Mgd. Past. Monas Kald skjænkede de Missionen $46.38. Stansede i Ada og aflagde Past. Gjerstad et Besøg. Hans Mgd. der gav $62.92 til Kinamissionen. Kom vel hjem 7de Dec. Er fremdeles i bedste Velgaaende. Tak, kjere Venner, for Samværet. Lad os stræve efter Helligheds.

Vor kjere Broder Past. Rydberg fra Sjømanshjemmet i Shanghai var ombord paa et Skib imellem Hankow og Shanghai, som brændte. Det var alt at han fik redde Livet.

Miss Lee fortæller, at hun og Miss Hodnefield havde besøgt Chutiaopah. Det var nokaa mange Folk samlet. Guds Ord spirer i manges Hjerter.

Ida Grøseth.

Kvitteringer.

Professorløn: Bed Charles Larson fra Israels Mgd., Artesian, S. Dak. 30.80

Fra Kongsvinger Mgd., Polk Co., Minn.: H H Oberg 1.50. Ole J Engen, M R Thompson hver 1. A O Engen, H B Hendrickson, J M Hendrickson hver 50c 5.00

Fra Lysters n. ev. luth. Mgd., Cooperstown, N. D. 10.00

Fra Zions Mgd., Marshall Co., Minn.: Henry Samuelson, Nels P Amundson, Hans G Johanson hver 1. M A Fostrup, C S Samuelson, H C Hanson, Thomas O Eide, C T Amundson, A E Engen hver 50c, Martin Forsberg 25c 6.25

J. L. Lasleson pr. M. G. Hanson.

Til Professorløn: Bed Past. A O Mortvedt fra Hauges Menighed, Pastor Mortvedts Kald: Hauges Mgd.s Kvf. 5, J O Sebby 3, Kristoffer Nels, Osmund Nels, Efraim Svenson, Kristine Wicks hver 2, R Gaard, Peter Svenson, J O T Larson hver 1.50, Peter Kallem, Andrew Sebly, John Sebby, John Larson, A Gaard, Peter Engles, Malinda Olson, Celia Sebly, Martha Wicks, Joseph Fruland, S Ugland, D Svenson, Bartel Hagen, Oscar Wicks, John Thompson, John A Thompson, John Nelson, Ole Michalson, John H Johnson, H Hanson, Nels Fruland, Porter Fruland, Lewis Fruland, Helmick Halvorson hver 1. Mrs. Aasa Dueland, Amos Fruland, Weaver Ingles, Maria Nelson, Theoda Nelson, Elias Krone, Martha Olson, Menelda Nels, Benjamin Wicks, Bardinus Sebly, Gerhard Sebly, Arthur Nels, Oscar Sebly, Francis Sebly, Arthur Sebly, Frecinius Nels hver 50c 52.50

Bed do. fra Vor Frelsers Mgd., samme Kald, Ole Evenson, Conrad Tobiason hver 2, Ole Osland, Thor Thorson, Andrew Jackson, Chr. Gunderson, Andrew Jenson, Jacob Floen, Ludvig Larson, Sam Svenson hver 1, Oscar Carlson 75c, Chr. Horve, Knut Knudtson, Calder Peterson, Kristine Gunderson, Andrew Thorson, Tillie Nelson, Carrie Nelson, Maria Aline, Mrs. M Torgerson, Elmer Johnson hver 50c 17.75

Bed Pastor Laslesons fra Søndre Jumbro Mgd., Laslesons Kald: Gullik Larson, G J Anonby hver 7, John J Lee 6, J L Laslesen, Ole Molde hver 5, Henry Kyllo 4, A J Larson, A S Berge B B Fjerstad, B E Nese, Gjert J Lee, John T Evjen hver 3, Jacob Emmerson, O J Bigøren, Lars J Trefald, Andr. J Snesrud hver 2.50, Knut S Boyum, Peder Anderson, S K Boyum, B J Fjerstad, B A Eidem, O B Evjen, J N Sørum, Nels J Lee, H H Evje, G L Bongum, S Erickson hver 2, Knut Gunderson, Nels N Lee J J Wolseth hver 1, Mrs. S Berge, Halvor Johnson hver 1.25, L O Stenstad, Peder S Berge, E K Sandvik, C L Nøse, Th. O Moland, Ole Litvedt, J T Evjen, C O Molde, B O Molde, A E Næse, Mrs. B C Fjerstad, Mrs. J J Lien, A O Furland hver 1. O T Nese, Susen O Holo, J T Nese, Lewis L Jacobson, Sivert L Jacobson, A B Eidem, Ole O Holo hver 75c, Emil Evjen, B T Larson, O B Larson, Carl S Boyum, Stina Larson, Mrs. J O Bigøren, Charly Johnson, S O Furland, Adolf Anderson, Thea Bange, Britha Bange, Jenstine Berge, A O Boyum, E S Boyum, Susane Boyum, Otillie Anonby, Julia Anonby, J B Eidem, Bertha Neseth, Hanna Neseth, B B Eidem, J T Neseth, O K Gunderson, Mrs. Ole Dahle, Minnie C

Digitized by Google

Fjerstad, 2 Dalsver hver 50c, 2 O Lasseson, Emma Lasseson, Anna Lasseson, Alfred Lasseson, Julia Stenstad, Mrs. 2 Anderson, Mrs. W Brewer, Josie Sørum, Bennie Wolseth, Tilda Evjen, Cora Evjen, Otillie Wolseth, Alma Svardahl hver 25c 125.50

Bed Pastor T T Bøe fra Necoboth Mgd., Bøes Kald 43.70, Zoar Mgd., samme Kald 19, Rome Mgd., samme Kald, 9.50 ..... 72.20

Bed Pastor 2 C Jacobson fra Nels Anderson, Biroqua, Wis. 50c, Ingeborg Anderson, John Skarstad begge fra Biroqua, Wis. hver 50c, Jacob Aberg, West Prairie Mgd. 5 ..... 7.50

Bed Chris. Simonson fra Shell Creek Mgd., Westbys Kald 70.00

Bed Pastor O Andresen fra C Knudson, Pierpont, S. D. 5.00

Bed Ole Oyland fra Bethlehems Mgd., Santa Rosa, Cal., P T Peterson 5, J O Skaane, O J Skaane, Ole Oyland J H Farnlof, Mrs. G L Graven, en ubenævnt hver 2, L Johnson, J H Norby, Mathias Bakke hver 1.50, J L Lomte, Iver Albertson, Nick Skaane, J Frøines, T Gunderson, John Berwin, P P Langlien, Syver Molberget hver 1, Anna Olstad 50c 30.00

Bed Pastor J S Olson fra Ebenezer Mgd, Olsons Kald 24.50

Bed Pastor J Krogstad fra St. Peters Mgd., Krogstads Kald 26.00

Bed Pastor Lasseson fra Søndre Zumbro Mgd., Lassesons Kald 24.00

453.95

For kvitteret for 1944.16

2398.11

J. L. Lasseson.

Bidrag til Diakonissehjemmet i Minneapolis: Til Byggefondet: Ole Bjorke, Mpls. 5.00

John Ingvaldsen, Osakis, Minn. 5.00

O H Elstad, Morrisonville, Wis 10.00

O K Hobe, Mpls 10.00

J O Lerdal, Cyrus, Minn 5.00

Peder Anderson, Kasson, Minn 5.00

Ludvig Arctander, Mpls 10.00

Ole Moe, Maple Plain, Minn 5.00

Mrs. Rev. Barstad, Dawson, Minn 5.00

Miss Hovland, Bagley, Minn 2.00

John L Norum, Laurium, Mich 2.00

Ole A Kjelland, Hastings, Minn 2.00

Albert Forstad, Ft. Ransom, N. D 5.00

Mr. & Mrs. A N Bortnem, Audubon, Minn 5.00

Marie Minge, Dalton, Minn 1.00

Samlet ved J H Elstad, Franklin, Minn 2.00

H A Stram, Brandon, Minn 2.50

J A Winberg, do 1.00

P J Berg, do 1.00

John Linnord, do 3.00

John Torkelson, do 5.00

Nels Hovland, do 1.00

Lewis Samuelson, Osakis, Minn 1.00

Michael Olson, do 4.00

Mrs. Kari Anderson, do 1.00

John Bechos, Ashby, Minn 1.00

J M Clausen, do 5.00

K Clausen, do 5.00

Nels Johnson Hoftred, do 5.00

Halvor Thompson, do 5.00

Ole Torgerson, Ashby, Minn 5.00

O O Wold, Battle Lake, Minn 5.00

H Thorson, Do 5.00

Martin Danielson, Dalton, Minn 50

Joseph C Nelson, do 1.00

Mrs. P Rossing, do 1.00

Carl Nelson, do 1.00

A A Reed, do 1.00

Mrs. N Hase, do 1.00

Mabel Hase, do 50

Sigurd Horn, do 1.00

Helland Bothun, do 1.00

B A Overgaard, do 1.00

Ubenævnt, do 25

Th. Hanson, Brandon, Minn 10.00

Mrs. Mina Huseby, do 10.00

John Thompson, do 5.00

Mrs. Johanne Solvig, do 5.00

Ole Binkjor, Garfield, Minn 5.00

Cornelius Aasnes, Fergus Falls, Minn 5.00

Mrs. Bye, do 50

Sam Christenson, Wahpeton, N. D 5.00

Harald Thew, Fergus Falls, Minn 5.00

N Baardson, Audubon, Minn 10.00

N O Nygaard, Dalton, Minn 5.00

John S Torgerson, do 4.00

Jens Torgerson, do 10.00

Mrs. Marit Thompson, do 5.00

Lars J Clausen, do 5.00

C W Johnson, Cyrus, Minn 20.00

Bennie Benson, Mpls 5.00

Hans Pederson, Kenyon, Minn 5.00

O M Strate, Farmington, Minn 5.00

Aarsbidrag: Rev. M O Wee, Jackson, Minn 1.00

Mrs. H Arntsen, Wegdahl, Minn 1.00

Mrs. S N Tollefson, Mpls 1.00

Rev. J Mattson, Madelia, Minn 1.00

N S Gunnes, Abercrombie, N. D 1.00

A H Stevens, Hatton, N. D 1.00

Lars Hamren, Henning, Minn 1.00

Jonas Hetland, Austin, Minn 1.00

Anton Glende, Battle Lake, Minn 1.00

Mrs. A Berg, do 1.00

C C Lund, Neenah, Wis 1.00

Bjørn Olson, St. Paul, Minn 1.00

J Strandnes, Glenwood, Minn 1.00

Rev. S Romsdahl, Fargo, N. Dak 1.00

Dr. Jacob Hvoslef, Mpls 1.00

Rev. og Mrs. Halvorson, Colfax, Wis 2.00

Anna Pederson, Hanley Falls, Minn 1.00

Peder Kleven, Carver, Minn 2.00

Rev. A A Brunsvold, Leeds, N. D 1.00

Chr. Gilland, Harmony, Minn 1.00

Dr. G L Hagen, Mpls 1.00

Til løbende Udgifter: Mrs. Dora Nelson, Rochester, Minn 1.00

St. Petri Mgd.s Kvf., Boyd, Minn., ved Erik Walseth 10.00

Søndre Kvf. af Running Valley, Colfax, Wis., ved Rev. N Halvorson 10.00

Lake Hendricks, Hendricks, Minn., ved Chr. Rambo 10.00

And. Eide, Mpls 5.00

Rev. J U Pederson, Mpls 1.00

Christ Clausen, Spicer, Minn 1.00

Til Privatlenter: Mr & Mrs. A N Bortnem, Audubon, Minn 1.00

Samlet ved Mrs. Ole O Birkestrand, Lismore, Minn 5.00

P N Christenson, St. Paul, Minn 1.00

Mrs. B P Moller, do 1.00

A N Anderson, do 1.00

E. B. Harbo, Kasserer.

„Børnenes Harpe" med Musik

er nu udkommet i nyt Oplag. Prisen er 60c i Shirtingsbind og 75c flexible Bind og Guldsnit Bogen burde bruges i enhver Søndagsskole.

Send Ordres til

C. Lillethun.

Red Wing, Minn.

Digitized by Google

Dägteren

427 Salmer og Sange i Guldsnit og mygt Skindbind 80 cents. En ualmindelig vakker Lommebog. 13 Tusend er solgt af denne vakre Bog. I denne Maaned sættes Navn i Guld paa Permen frit. De som vil sende til Norge, maa ordre straks, skal Bogen komme frem til Jul. Send Ordres til

Rev. Chr. O. Brohaugh,
298 Williams Str., St. Paul, Minn.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl. Sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vei! En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

Julen er kommen. No. 1, 2, 3, 4, 5, 6. Sange og Recitationer til Brug ved Søndagsskolens Julefest. 5 Cents.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

CHRISTMAS CHEER

for boys and girls. Denne Bog er paa engelsk og er ogsaa paa 64 Sider med følgende Fortællinger: If [the Christ-child came; Love-star; Little Sammy's dream; How the mountain was clad; The singing Lady; Star-Eye; A Christmas Joy; Colonel Kit; Christmas. Bogen har mange Billeder. Prisen er 25c. Kjøb disse Bøger til Jule- og Nytaarsgaver for ebers Børn! De vil læses med Glæde af de smaa.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og fa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Æsker paa 100 Stykker 25 Cents.
I Æsker paa 250 Stykker 50 Cents.
I Æsker paa 500 Stykker 80 Cents.
I Æsker paa 1000 Stykker $1.50.

Ordres indsendes til
C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Landstads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker	60c
do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit	70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit	1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind	1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind	1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind	1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind	2.00

Bare Salmerne:

No. 5.	I almindeligt Skindbind	50c
No. 6.	I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk	60c
I im. Morocco med sprængt Snit		70c
No. 8.	I ægte Morocco, Pragtbind	1 25
No. 9.	I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forstringer	1 40

Storskilet.

No. 1	I sterkt vresset Skindb med Futeral	1 40
No. 2	" " " med Beslag	1 65
No. 3	" " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral	2 00
No. 4	Do Do med Beslag	2 25
No 5	I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral	3 00
No. 6	Do. Do. med Beslag	3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt. Skiftingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit 80c

Send Ordres til
C. Lillethun.
Drawer H. Red Wing, Minn.

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider

Digitized by Google

History of the Great Reformation

in the times of

LUTHER AND CALVIN.

Comprising Germany, Switzerland, France, England and Italy.

BY J. H. MERLE D'AUBIGNE, D. D.

Pres. of the Theological School of Geneva.

Illustrated with many Views, together w th the Luther Memorials.

Scenes from the life of Martin Luther, in fifty pictures of the most memorable events in his remarkable career.

From Designs by Gustave Konig. With descriptive Sketches by Heinrich Gelzer.

1096 Pages nicely bound in one Volume.....$2.50

Hauges Synod Book Dept.,

Drawer H, Red Wing, Minn.

WHAT SOME OF OUR LEADING PROFESSORS SAY ABOUT THIS BOOK.

Merle D'Aubignes Reformationshistorie er allerede gammel, men vedbliver at beholde sit Værd som en gribende og folkelig Fremstilling af den vælbige, aandelige Frihedskamp, som af gudvakte Mænd førtes mod det romerske Pavevælde i det 16de Aarhundrede. Den vil virke velgjørende paa alle sandhedselskende Læsere.

Georg Sverdrup,
Bestyrer Augsb. Sem.

Minneapolis, Minn. Dec. 1904.

Reformationen, Herrens største Gjerning for sin Kirke efter dens Grundlæggelse, bør enhver kristen og fremfor alt en Lutheraner kjende. Merle D'Aubignes Reformationshistorie er almindelig anseet som en af de værdifuldeste Bøger om den.

M. O. Bøckman,
Bestyrer af Den Forenede Kirkes n. l. Seminar.

Although D'Aubigne belonged to the Reformed Church and has not succeeded in all respects in being fair to the Lutheran Church in his History of the Reformation, I regard this history as a very valuble work. It is written in a popular, vivid, and interesting style and is well worth buying and studying, although it must be read critically.

—E. Hove,
President Luther Seminary
Hamlin, Minn.

Harpelegeren med Guitarskole.

Harpelegeren, 10 Sange med Musik og let udførligt Guitarakkompagnement og Praktisk Guitarskole til Brug ved Selvstudium i Guitarspil, i et Bind, stort Format og smukt indbunden i Shirtingsbind med forgyldt Titel paa Siden $1.00. Denne Bog er den eneste i sit Slags i det norske Sprog. Begge Bøger udgjør tilsammen 122 store Sider Bogen anbefalet af Fru Walborg Hovind Stub, Prof. Sven Oftedal, Pastor L. M. Bjørn m. fl. Tekstbogen koster bare 25 Cents. Musik og Akkompagnement arrangeret af Kristian Nelson. Guitarskolen er ogsaa udarbeidet af ham.

Send Ordres til C. Lillethun, Drawer H. Red Wing, Minn

Ny Bog.

JOHN GOSZNER'S TREASURY containing Bible meditations for each day in the year with devotional songs to the furtherance of family prayer and piety.

Dette er en ved Augsburg Publ. House udkommet engelsk Udgave af Johan Goßners Skattkiste. Denne Bog er af vort norske Kirke- og Kristenfolk saa vel kjendt og elsket, at nogen Anbefaling Bogen er neppe paakrævet. Vi glæder os kun over, at Augsburg Publ. House har vist den Foretagsomhed at udgive denne Bog paa engelsk. De yngre iblandt os vil være glade ved at faa fat i den.

Bogen er paa 400 Sider med klar Tryk og i Shirtingsbind og koster portofrit tilsendt 75 Cents Bestillinger sendes til

Hauges Synod Book Dept.
Red Wing, Minn

Digitized by Google

og koste heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Folkekalender for 1908

er nu færdig. Den er paa 80 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Præster, Professorer og Missionærer i Hauges Synode. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Præster og alle andre, som interesserer sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snarest muligt.

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

„Budbäreren" sendes frit

fra 1ste Novbr. til næste Nytaar til alle nye Abonnenter, der sender os $1.00 i Forskud for 1908. Vi haaber, at ret mange vil benytte sig af dette Tilbud, ligesom vi venligst vil bede alle vore gamle Abonnenter om at faa Bladet mere udbredt. Det burde findes i ethvert Hjem.

Alle Ordres og Penge for Bladet sendes til C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Altermalerier.

Akademisk Arbeide til laveste Priser. Tyve Aars Erfaring. Bedste Anbefalinger. Send for illustreret Katalog.

August Klagstad,
Marinette, Wis

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Rangland,
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder", 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjemmets Minder", 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed". 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Herren er vor Tilflugt", Ps. 121; „Hilsen fra Amerika", 3 Vers; „Hilsen fra Moder", 3 Vers; „Glædelig Jul! Godt Nytaar!" 4 Vers; "Blessed Christmas and Happy New Year", 4 Vers; "Best Wishes", 3 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser. Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Ibsø, Story City, Iowa.

Bedeserindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesen, Kasson Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbäreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon, Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Julemorgen; 2. Første Juledag; 3; Giv Tak til Jul; 4. Glædelig Jul; 5; Samtalemøde og Kirkeindvielse; 6. Fra M. O. Wee; 7. Herren kommer; 8. Kinamissionen; 9. Til Missionsvennerne; 10. Fra Arbeidsmarken; 11. Kvitteringer.

Digitized by Google

Budbæreren

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2, 2.

No. 52 · Lørdag den 28de December 1907 · 39te Aar.

Den største Lykke.

Kan der være større Ære
End at være Jesu Brud?
Kan der større Glæde være,
End at have Fred med Gud?
Være løst fra Satans Baand,
Lades føres af Guds Aand.
Ligge op til Jesu Hjerte,
Han kan læge al vor Smerte.

O hvor stort det er at sige
For en fattig Jesu Brud:
Jeg er Arving til Guds Rige,
Al min Glæde er i Gud.
Jeg min Rigdom har i ham,
Det korsfæstede Guds Lam,
Som Gud Fader til os sendte
Snart sin Brud han hjem vil hente.

Om du Verden kunde eie
Al dens Glæde, Pragt saa skjøn,
Vilde det dog Lidet veie,
Imod Frelsen i Guds Søn.
Verden og dens Lyst forgaar,
Kun ved Jesus vi bestaar,
Naar vi skal i Dommen møde,
Ham, som for os alle døde.

Manden: Nei, nu er det rigtig længe, siden jeg saa Præsten.

Præsten: Ja, da er det et Vidnesbyrd om, at det er rigtig længe siden De var tilstede der, hvor Præsten er at se.

En haard Tale.

(Evang. Joh. 6, 52—65).

Er det virkelig „en haard Tale", det, som Jesus siger os i denne Tekst. Der var endog „mange af hans Disiple", som fandt, at det var saa. Og snart bliver den dem saa haard, at „mange af hans Disiple drog sig tilbage og gik ikke længer omkring med ham".

Jeg skulde være tilbøielig til at tro, at de fleste Bibellæsere i vore Dage finder, at Jesu Ord i Joh. 6 er noget af det bedste og mest evangeliske, han har talt.

Hvem har saa Ret?

Jeg vil ønske dig, at du maa have kjendt dig enig i begge disse saa forskjellige Synsmaader.

Ikke vil jeg ønske dig, at du finder hans Tale saa haard, at du trækker dig tilbage og ikke vil være hans Disipel. Det er at vælge Døden istedetfor Livet.

Men heller ikke vil jeg ønske, at du kun fryder dig ved hans Tales Lifligbed uden at kjende noget til dens Haardhed. Det turde være det samme som at indbilde sig at have valgt Livet og dog vedblive at være i Døden.

Hans Tale er haard. Den siger dig, at „Kjødet gavner intet", at al din egen Magt og Evne og Gjerning ikke duer. Og den siger dig, at „dersom du ikke æder Menneskesønnens Kjød og drikker hans Blod", dersom du ikke i Troen flyr hen til Jesu sonende Død og tager den til dig som din eneste

Digitized by Google

Trøst og Frelse, da har du ikke Livet i dig". Alt dit eget forkastes; det er altsammen Døden. Alene han og hans er Liv og giver Liv.

Dette er Talens Haardhed. Bøi dig under den og bliv til intet i dig selv!

Men hør saa hans Tales Liflighed! Han byder sig frem til dig som „det Brød, der er kommet ned fra Himlen; ikke saaledes som Fædrene aad og døde: den, som æder dette Brød, skal leve evindelig". Hør dette, du i dig selv tilintetgjorte Menneske! Her er evigt Liv for dig! „Fædrene aad og døde"; selv de som aad „Himmelbrødet" i Ørkenen, fik ikke evigt Liv ved det; hvor meget mindre de, som har søgt at mætte sig med jordisk Mad, selv de ædleste og bedste! Nei, man dør kun, æder og dør. Men—her er evigt Liv! Jesus blev „Livsens Brød" for Sjele ved at „give sit Kjød for Verdens Liv". Nu har du kun „at æde hans Kjød og drikke hans Blod". Det gjør du, naar du i Troen „tager til dig", tager ind i dig som Mad, hans sonende Død—og stadig nærer dig af ham i Ordet og i Nadveren. Glem ikke denne sidste! Og han, som der giver sig allerrigest hen til os, glemmer ikke dig, men skal „opreise dig paa den yderste Dag".

Velsignede Frelser, hvis „haarde Tale" er saa usigelig liflig! Drag op alle til dig, Mæt os alle med dig, daglig, evig! Amen.

—O. St. J. i „Mskv."

No. 52.

Her er No. 52 af „Budbæreren" 39te Aargang. Ogsaa i dette Aar har Bladets Holdere faat 52 Besøg. Hvert Nummer udgjør 24 Sider. Det blir en ganske anselig Bog, 1248 tospaltede Sider, stort Format.

Det gaar næsten ikke an at klage paa Prisen heller paa en saadan Bog. Man kunde næsten synes de par hundrede Sider Kinamissionslæsning, som denne Aargang har indeholdt, burde være værd en Dollar og aa har man da de øvrige et tusind Sider otpaa. Ja, ikke saa at forstaa, at vi har hørt nogen har klaget hverken paa Prisen eller noget andet i dette Aar, men vi nævner disse Ting mere som en Opmuntring til at holde Bladet og at faa det mere og mere udbredt. „Budbæreren" burde nu findes i hvert Hjem i Hauges Synode og langt udenom.

Da vi gjorde istand for No. 1 dette Aar var det nok med adskillig Bekymring for, hvorledes det vilde gaa at række No. 52; thi Arbeidet kunde jo vokse en over Hovedet, især om en ikke skulde faat være arbeidsdygtig hver Dag; men nu gaar det vel an at sige ogsaa i denne Forbindelse: „Hidindtil Herren har hjulpet saa vel". Med liden Hvile og slet ingen „Vacation" kan en jo række over adskilligt. Og vi skylder at takke mere end klage over at man faar og kan være med at indlægge nogle Vidnesbyrd for Ret og Sandhed baade i Tale og Skrift, medens det er Dag. Hvilen kommer i sin Tid.

I No. 1 bad vi om Hjælp til dette Arbeide i Form af Velvilje og Overbærenhed, og om at man vilde være flittig til at indsende godt Læsestof, og dette har vi faat, og derfor siger vi nu hjertelig Tak. For det nye Aar haaber vi paa ligesaa meget og kanske endnu mere Assistance fra baade gamle og nye Venner, som vil vort fælles Vel. Hermed er det sidste Blad af Bogen for 1907 udskrevet. Hav saa mange Tak for det gamle Aar, og om Gud vil mødes vi igjen i No. 1. 1908.

Redaktøren.

Red Wing Seminary

II.

Brudstykker af vort Samtalemøde Lørdag 14de ds. Mødet aabnedes med Sang af Forsamlingen, samt Skriftlæsning og Bøn af Formanden. Derefter indledede Mr. H. Jørgenson i Samtalen over Rom. 8, 1. Dette er egentlig den Slutning som Paulus kommer til efter den foregaaende Diskution angaaende Loven. I det syvende Kapitel taler han om Guds Lov i Forhold

Digitized by Google

til Mennesket. Saa længe som vi gjør Synd og glæder os i den, saa er vi under Loven og er aldeles hjelpeløse. naar det gjælder at komme løs. Kristus alene kan gjøre os fri fra Syndens og Lovens Herredømme, og dersom vi overgiver os til ham, saa skal han føre os ind under Naadens Lov. For disse, som saaledes har ladet sig overføre fra Syndens til Naadens Rige, fra at tjene Djævelen til at blive indpodet i Kristus og gjøre hans Vilje, for disse er ingen Fordømmelse mere.

Fordømmelsen er den uundgaaelige Følge af Synden. Ikke udelukkende, som en Del vil faa det til, de afskyeligste og mest rædselsfulde Straffedomme, udtænkte og iværksatte af en rasende sint Gud, som bestemt og uden mindste Hensyn udfører sine Planer. Dersom vi ser paa Fordømmelsen i denne sidste Betydning, da vil det falde naturligt for os at være bange for Gud og kanske endog hade ham; men dersom vi vil erkjende at den er en aldeles nødvendig Følge af Synden, da maa vi ogsaa uden Tvivl erkjende at vi er selv Skyld deri, og det vil falde os lettere at gaa til Gud og gjøre op vor Sag med ham.

Denne Fordømmelse vedrører ikke dem som er i Kristus Jesus. Her vil Apostelen ligesom mere pege paa Frelseren end paa den frelste. Det er bare igjennem og ved Jesus at vi kommer i det rette Forhold til Gud. Og hvis vi da er i Kristus, saa følger det af sig selv, at vi slutter med at følge Verdens og vore egne Veie; vi begynder at vandre, ikke efter Kjødet, men efter Aanden.

Dette Vers har nok ofte og burde altid være Aarsag til stor Glæde hos den søgende Sjel. I Stedet for at være for evigt udelukket fra Gud, saa har vi nu faaet Løfte om et evigt Liv i hans Nærværelse, hvor vi skal nyde hans rige Naade og Velsignelse frit.

Den Omstændighed, at Apostelen her taler om at bare de skal deltage i disse Velsignelser, som er i Kristus Jesus, tilkjendegiver, at dersom der er nogen som ikke er i Jesu Samfund, for ham gjælder Forjættelsen ikke; han er fremdeles under Loven. Af Naturen staar ethvert Menneske under Loven og den som staar der er og blir en Synder for Gud. Vi fødes i Synd og vort naturlige Liv gaar hele Tiden i en Retning som fører bort fra Gud. Gud kan ikke findes ved Studium; mange har forsøgt det og feilet. Vi kan ikke bringe os selv ind i Kristendommen; den maa bringe os ind i sig selv.

Dersom vi er under Loven bliver vi ikke salig. Du kan prøve at holde Loven og ellers alt, som din Samvittighed dikterer, du vil enda ikke blive tilfreds, dersom du ikke har fundet Gud som din eneste Trøster og Hjelper i al Nød.

Men hvordan skal jeg finde Gud, siger du. Dette Spørgsmaal stiller sig ofte op for os ved forskjellige Anledninger og paa forskjellige Maader. Men som oftest blir det bortvist og bortforklaret, saa at Gud maa staa udenfor. Hvis du derimod tog dig det til Hjerte og forsøgte af hele dit Hjerte at finde Gud, saa skal han lade sig finde og selv forklare dig, hvad som nu synes dunkelt. Naar du er forskrækket for Døden og Dommen, saa husk at det er Guds Røst som kalder dig og vil ha fat paa din Sjel. Opgiv alt og lyd hans Røst, saa skal du blive lykkelig for Tid og Evighed.

* * *

Professor O. R. Wold talte i Kapellet Mandag Morgen den 16de December. Hans Tekst var Luk 17, 18, hvoraf følgende er et kort Uddrag.

Det synes ofte som om Naturen udgjør i Kvalitet hvad den mangler i Kvantitet. Denne Sandhed gjælder ikke blot hvad vi kalder Naturens Rige med de forskjellige Afdelinger af Dyr og Planter; men den strækker sig ogsaa ind i Menneskelivet. Men paa Grund af Syndens Komme og Herredømme i Verden, er Menneskets Egenskaber blevne forvendte, saa at dets Dømmekraft ikke altid er at lide paa.

Der er en Del Mennesker som opnaar at blive kaldt store, og dog viser Bibelen os, at det er ikke de som vi kalder store som virkelig er det; det kommer mere an paa deres Forhold til Gud end til os. Hvad vi kalder stort er saaledes ofte lidet; og omvendt.

Digitized by Google

Naar vi siger at en Mand er stor, saa mener vi ikke at han har en stor Form; men vi har visse Fordringer til Mennesket, og en, som i mere eller mindre Grad naar op til dette Maal, vil blive kaldt stor eller liden.

Iblandt disse ti Mænd, som Jesus helbredede, var der ni som havde glemt sin Velgjører, en som husket ham; ni utaknemmelige, en taknemmelig. Lad os se paa denne ene.

Forudsætningen for at han gik tilbage var at han var helbredet. Men, ulig hine ni, har han uden Tvivl været en tænkende Mand, som, efter at have erfaret Resultatet af sin Bøn og sin Fremstillen for Presten, øieblikkelig vendte Tanken tilbage til Aarsagen.

Vi finder at der er urimelig faa som tænker. Endog iblandt dem som skulle være de ledende, finder vi en Masse som ikke tænker ud over sine egne Forretninger. Dog er der en liden Del som synes at lægge sig efter at udgranske forskjellige Naturegenskaber eller Sider af Menneskelivet. Som Eksempler paa de første kunde nævnes Fulton, Franklin, Edison, Livingstone osv. Deres Genier har uden Tvivl været indplantet af Gud, og det var ved hans Hjælp de var indsatte til at aabne Verdener af nye forunderlige Ting. Deres Udholdenhed og store Iver hvormed de forfølger sit Maal er en dem særegen given Gave, for at de skal være Menneskeslægten til Nytte. Naar man lærer de haarreisende Skildringer af, hvad disse Mænd maatte gjennemgaa, saa forundrer det os at de ikke opgav det hele og, ligesom Størsteparten, leved Livet paa den letteste mulige Maade. Man læser for Eksempel om disse som Gang paa Gang forsøger at trænge ind i de forfærdelige øde Isregioner for at søge efter nye Opdagelser i Nord, hvordan de ofte maa forlade sine bedste Kammerater, som døende strækker sine Arme ud i Bøn om at de dog maa blive taget med. Og man skulde tænke, at en saadan Oplevelse maatte være nok; men ved næste Leilighed er deres Iver for mere Kundskab stærkere end Ihukommelsen af deres forbigangne Strabadser.

Dog, det som er sandt paa dette Omraade, er ogsaa sandt paa det aandelige. Naar man bliver omvendt, saa tænker en Del dybere end andre. Dette ser vi paa Missionsmarken; Missionærarbeiderne forlader sine kjære Hjem ofte efterladende sine kjæreste Venner for at gaa ud til dem, som ikke har saadan Anledning til at komme til Kundskab om Gud. Og af dem som forbliver i sine Hjem finder vi mange, som, drevne af en uforklarlig Ild, Varme og alt igjennemtrængende hellig Nidkjærhed, vover at hæve sin Røst imod Synden og alt ondt i deres Virkekreds, selv om de, som en Savonarola, en Huss, en Luther eller en Hans N. Hauge maa møde de sværeste Modsigelser, ja, endog med sit Liv bøde for sin Frimodighed. Saadanne Mænd staar ligesom Milepæle i Historien; de har været Redskaber i Guds Haand hvorved han Gang paa Gang har renset sin Kirke og igjen opvakt de sovende.

Denne, som kom tilbage til Jesus, var en Tænker. Og han saa Aarsagen til den Virkning han mærkede. Men Jesus krævede det af alle, at de skulde have tænkt tilbage; han havde ventet alle tilbage, men hans Forventninger blev skuffet for de manges Vedkommende. Jesus har ogsaa store Forventninger til os, til mig og dig,—skal han blive skuffet?

Denne Mand, som her tænkte, tænkte ret. idet at hans Tanke førte ham tilbage til Gud. Kun da er vort Maal ret, naar det fører os til ham. Det er Gud som giver Stødet, Tanken er der allerede, men benytter vi den ikke ret, saa fører den os bort i Fordærvelse. Lad os da spørge os selv:—Er jeg en af disse ni, eller er jeg denne ene? Og om du skulde være en saadan som denne ene, maatte Gud give dig Naade til at tænke slig, at Tanken maatte føre dig tilbage til Gud.

* * *

Vor „Students Prohibition Asjociation" er allerede i fuld Gang med sit Arbeide. Den teller nu sex og tyve Medlemmer og har gode Udsigter til videre at forhøie Antallet. Den 22de Nov. leverede den sit første Program, som bestod i en Diskution af „Liquor

Digitized by Google

a Social Problem" som Hovedthema. Dette var inddelt i fem Underafdelinger som var diskuteret af O. E. Mydland, Oscar H. Olson, A. M. Knutson, J. J. Jacobson og L. J. Skromme. „The Seminary Octette" ydede ogsaa til at gjøre Stemningen indtrykfuld ved at synge „Throw Out the Life Line Across the Dark Wave". Derefter skiltes man, tagende med sig Indtrykket af at Drikketrafiken og „Saloonen" er et onde som maa udryddes af vort Land.

Thorsdag Aften den 19de ds. gav den igjen et Program, denne Gang i Kapellet for en stor Forsamling. Programmet bestod af fem „Orations" givne af Oscar H. Olson, A. M. Knutson, J. J. Jacobson, L. J. Skromme og H. E. Jørgenson samt Sange af „The Seminary Glee Club", „The Seminary Octette"; „The Prohibition Quartette", to Numre af Banden og et Par Violin Soloer af Prof. G. A. Hausner.

Dette Program skulde ogsaa gjælde for Slutningsprogram for Skolen, saa nu er Gutterne reiste hver til sit Hjem, og øde og tomt er det paa Haugen. Herved ønskes da alle Bladets Læsere en glædelig Jul og et godt og velsignet Nytaar fra Red Wing Seminary.

138 Studenter første Termin.

Aarsmøde i Ada Kreds

Ada Kreds af H. S. holdt sit Aarsmøde i Eagle Valley Mgh., Eagle Bend Minn. Past. S. C. Simonsons Kald, fra 12te til 15de Nov. 1907.

Kredsens Prester var flinke til at møde frem. Vi kan nævne Kredsformand G. C. Gjerstad, H. H. Knudsvig, M. L. Dahle, A. N. Skogerboe, O. H. Haugen, S. C. Simonson og J. J. Rendahl, samt Emissærerne G. O. Nordmarken, K. Bagne og L. Hinsvik som Deltagere i Mødet. Guds Aand var følbar tilstede i Ordet som vi lyttede til, og Æren og Takken derfor tilkommer alene Gud.

Emissær Nordmarken holdt Aabningsprediken, hvorefter Stedets Præst, S. C. Simonson bød de forsamlede et hjertelig Velkommen med Ønske om at de, som Profeten fordum, maatte høre Herrens Røst og føle Guds Aand som en sagte Susen igjennem Forsamlingen.

Det opstillede Emne, Joh. 6, 22—40 indlededes af Past. Rendahl, hvorpaa der fulgte en belærende og opbyggelig Samtale om Jesus som Livsens Brød.

Da dette var Kredsens Aarsmøde blev der foretaget en Del Valg, af hvilke en Del hidsættes:

1. Pastor S. C. Simonson valgtes til Kredsens Viceformand, J. J. Rendahl til Sekretær, og Advokat N. T. Moen, Ada, Minn., til Kasserer.

2. To Medlemmer, der sammen med Kredsbestyrelsen udgjør Kredsens Missionsbestyrelse, valgtes, nemlig Hr. Nels Aas, Pelican Rapids, Minn., og Hr. O. G. Molden, Fergus Falls, Minn.

3. Kredsen bestemte 8 Maaneders Emissærvirksomhed igjennem Aaret.

Følgende Emissærer valgtes: G. O. Nordmarken, Fergus Falls, Minn., for en Tid af to Maaneder: 1 Maaned i Past. Knutsvigs Kald, 3 Uger i Past. Simonsons Kald og 1 Uge i Twin Valley af Past. Gjerstads Kald.

Nel Aas, Pelican Rapids, Minn. for 2 Maaneder: 3 Uger i Past. Gjerstads Kald, og 5 Uger i Pastorerne M. L. Dahles og Haugens Kald.

Edward Halvorson, Fosston, Minn.. for 1 Maaned Past. J. K. Lerohls og Rendahls Kald.

J. B. Draxton, Borup, Minn. for 2 Maaneder: 1 Maaned i Past. Skogerboes Kald og 1 Maaned i Past. U. D. Johnsons Kald.

4. Det overlodes til Missionsbestyrelsen at ansætte Emissær for den resterende Maaned saavelsom at fylde Vakancer der, hvor nogen af de valgte Emissærer ikke kunde tjene.

5. Følgende Resolution fattedes og tilstemtes af Aarsmødet:

Da to af Brødrene, Pastorerne J. H. Johanson og J. N. Walstad har traadt ud

Digitized by Google

af vor Kreds i det forgangne Aar og tilflyttet andre Kredse, være det herved besluttet:

Først at vi takker Gud for det trofaste Arbeide, som de ved hans Naade har nedlagt iblandt os.

Dernæst at vi ønsker Guds rige Velsignelse over dem og deres Virke paa deres nye Arbeidsmark.

Og da to andre Brødre, Pastorerne O. H. Haugen og A. N. Skogerboe er tilflyttet Kredsen under samme Tidsrum, være det ligeledes besluttet:

Først at vi herved byder disse Brødre velkommen iblandt os.

Dernæst at vi beder, at Herren ved sin Aand vil give dem rig Frugt af deres Arbeide.

Mødet var vel besøgt af Folk omkring i Past. Simonsons Kald saavelsom af andre, og man lagde for Dagen en rosverdig Interesse for Kredsen og dens Virksomhed. Foruden at der optoges Offer til Præsternes Reisudgifter, havde Eagle Valley Mgds. Kvindeforening arrangeret for Middag og Auction den ene Dag af Mødet og bestemte at en trediedel af Indtægterne deraf skulde gaa til Kredsens Missionsvirksomhed.

Maa Gud rigelig velsigne dem og erstatte dem baade i legemlig og aandelig Henseende for al den Kjerlighed og Velvilje de viste os under Mødet. Hjertelig Tak, Præst og Menighed for alt!

J. J. Rendahl, Sek.

Indremissionen

Har du læst Prof. H. H. Elstads Indberetning i „Budbæreren" No. 47? Hvis ikke, saa vær snil og tag det frem og overvei Sagen.

Det er vist ikke klart nok for Synodens Medlemmer, at Indremissionen er den vigtigste Gren af vort kirkelige Arbeide, ialfald ikke for dem, som har timelige Midler i Overflod, og som tillige beder „komme dit Rige". Thi fik de se klart, hvad Guds Vilje er, saa maatte de gjøre, som mange rige gjorde den Gang Jesus sad ligeoverfor Tempelkisten. Om dem heder det, „og mange rige lagde meget deri." Vi som er fattige bør tænke paa, hvad Jesus sagde om den fattige Enke, at hun lagde mere end alle som lagde i Kisten. Om vi nu alle, baade rige og fattige fik se klart, at Jesus har sat sig ligeoverfor Tempelkisten, og at han lægger Mærke til, hvad vi giver, saa er jeg sikker paa, at Indremissionsbestyrelsen maatte til at sige, det er i Overflod. Gud giv os Visdom til at anvende de rige Gaver ret og vore kjere Landsmænd i Nybygget ville faa glæde sig i at faa mere, istedetfor mindre Betjening med Ord og Sakrament. Pengegjerrighed er en Rod til alt ondt og udelukker sine Slaver fra den evige Salighed.

O. H.

En Julehilsen.

En Hilsen til alle Troessøsken i Særdeleshed, og til alle Venner i Almindelighed, som jeg har besøgt paa mine Missionsreiser, og som ellers kjender mig. Guds Naade og Fred være eder alle tilønsket i vor kjere Frelsers Jesu Navn. Amen.

Efter min to Maaneders Reise i Staterne Iowa, Nebraska og S. Dak. er jeg nu vel og lykkelig kommen hjem til min kjere Moder og Søstre, med Hilsen og alt vel, dog ganske træt, for at hvile en liden Tid. Jeg har ikke Tid til at skrive nogen Reiseberetning, men bare i Korthed atter sige alle mine kjere Venner hjertelig Tak for alt godt som jeg, som ukjendt dog kjendt fik nyde sammen med eder i legemlig Henseende. Og saa vil vi ikke glemme at takke den kjere treenige Gud for alle de salige Stunder han gav os under Ordets Læsning og Betragtning, samt Alterens Sakramentets Nydelse, til det aandelige Livs Bestyrkelse paa Vandringen fremad, opad og hjemad til vort himmelske Hjem.

Vi forsøgte ikke bare at vække det menneskelige Sind til Taarer, men vi forsøgte at tale baade Loven og Evangeliet saa direkte til Hjertet, som Gud gav Naade til. I den Hensigt at Loven maatte virke Syndserkjendelse, saa der maatte blive Bedrøvelse

Digitized by Google

efter Gud som virker Omvendelse til Salighed som ikke fortrydes. „Loven er given ved Moses. Naaden og Sandheden er vorden ved Jesus Kristus".

Gud hjælpe eder, Brødre og Søstre i Herren, at blive bestandige i Ordet og i Troen indtil Døden. Gud velsigne ogsaa eder I naadesøgende og sande bodfærdige Sjele, til baade at tro paa Kristus og komme til Kristus vor Herre! Gjør som vi lærer i den tredie Artikel, saa kommer du enkelte paa rette Maade ved Guds Aands Hjælp og Naade til den sande Tro og Liv i Gud. Gud vække ogsaa de sovende mens Naadens Tid er. Tilsidst ønskes eder en glædelig Jul med Barnet Jesus.

Eders forb. i Herren R. A. J. Ryg
Frost, Minn., Dec. 18de, 1907.

Den, som er tro i lidet—

Det var i Aaret 1840. Den Missionær, som arbeider paa Rarotonga blandt Ny Hebriderne, sidder ved sine Bøger i Studerkammeret. Det banker paa Døren. „Kom ind!" raaber han.

Bleg og bange kommer han ind, en liden Gut paa 10 Aar. Det var vanskelig for ham at banke paa Døren, og nu staar han der og kan intet faa frem.

Missionæren har længe kjendt den sorte Krøltop. Hans Fader hører til Menigheden, og han selv—Akatangi heder han—har allerede som Barn modtaget den hellige Daab. Men hidtil har han ikke dristet sig til alene at besøge den hvide Lærer.

Missionæren lægger opmuntrende Haanden paa hans Skulder og spørger venlig: „Hvad vil du, min Gut?"

Sagte hvisker han paa Rarotongas skjønne, melodiske Sprog: „Jeg vil ogsaa gierne gjøre noget for Guds Hus."

Missionæren føler sig rørt; han ser med et varmt Blik ind i hans store, smukke, kulsorte Øine og spørger ham, hvad han tror, han kunde gjøre for Guds Hus.

„Jeg kunde nok ringe med Klokken", svarer Gutten raskt. Paa den Tid fandtes der ingen rigtige Klokker paa Øen, men kun en Slags Haandtromme af Træ. Den hang mellem to Stolper, og saa slog man dem med en liden Egeknippel. Saaledes kunde man frembringe en klar og skarp Tone, som kunde høres en halv Times Vei væk og mere. Med denne „Klokke" kaldtes Folk til Kirke om Søndagen og om Hverdagen til Skolen. Den Ringertjeneste er det, Akatangi nu vil have for ogsaa at gjøre noget for Guds Hus. Missionæren svarer gjerne ja, og saa kommer Akatangi hver Morgen tro og punktlig og slaar paa Trætrommen, medens hans sorte Øine straaler af Glæde. Han blir ved i flere Aar, og aldrig streiker han eller kommer forsent.

To Aar efter aabnede Missionæren en høiere Skole, hvor de flittige og mest begavede Gutter kan lære noget mere end i den almindelige Skole. Aftenen efter den Dag, da Missionæren har udtaget dem, som skulde være med, staar Akatangi endnu en Gang i Døren til Studerværelset, denne Gang med et meget bedrøvet Blik.

„Mit Hjerte har grædt hele Dagen. Du var idag i Skolen og udtog Takao og Natu Natsili til din Anstalt! Jeg stod hele Tiden og saa paa dig og ventede paa ogsaa at faa høre mit Navn; men det blev ikke nævnt. Da begyndte mit Hjerte at græde, og siden har det grædt hele Dagen."

„Men min kjere Gut, man kan jo ikke undvære dig hjemme. Du er jo den ældste Gut, og din Mor er død."

„Men jeg ved, at Far alligevel tillod det."

„Men Roerne paa Marken? Din stakkels Far kan vel ikke alene overkomme alting selv."

„Ja, Roerne— — —, men det gjør ingenting. Jeg kan staa før op, saa jeg faar Tid til at hjælpe Far."

„Paa en Gang Ringer, Roearbeider og Elev paa Anstalten—det blir vel dog for meget, Akatangi?"

„Nei, det gaar. Lad mig faa Lov, lad mig faa Lov!"

„Ja, du skal faa Lov, og Gud velsigne dig."

Nu findes der ingen paa hele Øen gla-

Digitized by Google

dere end Akatangi; han slaar sin Tromme i Takt, han passer sin Faders Roer og er en af de bedste Elever paa Skolen. Snart er han 15 Aar.

Endnu engang staar han i Missionærens Dør med noget paa Hjertet. Det kniber at faa det frem:

„Jeg har faaet en liden Tanke, som jeg gjerne vilde sige dig.— — — Jeg vilde saa gjerne blive en Guds Mand."

„Ja saa, kalder du det en liden Tanke? Hvad mener du dermed?"

„Jeg vilde gjerne", svarede Ynglingen alvorlig, jeg vilde saa gjerne gaa til Herrens Bord og helt og holdent overgive mig til Gud."

Nu forstaar hans Ven ham, og nogle Maaneder efter staar Akatangi med salig Glæde i Hjertet i den lille Konfirmandskreds ved Alteret. Snart er han færdig med sit Kursus paa Skolen, og en Aften kommer han hen til Missionæren og siger: „Nu vilde jeg gjerne takke dig for alt."

Og hans sorte Øine ser varmt og trofast paa ham. Missionæren er ogsaa rigtig indtaget i Yndlingen; han taler længe venlig med ham, tager ham siden hjertelig i Haanden og ønsker ham Godnat. Men Akatangi gaar endnu ikke. Sky og uvis blir han staaende nede ved Døren, „Jeg har noget at bede om", pressede det sig endelig frem

„Sig det bare lige ud"!

„Der findes endnu saa mange Øer og saa mange Hedninger, som ikke kjender Jesus— — —og—".

Han kan ikke faa mere frem. Det, som han beder om, er saa stort, at det vil sidde fast i Halsen.

„Jeg vilde saa gjerne fortælle Hedningerne om Frelseren".

Missionæren føler sig underlig rørt; det stille Ønske, han saa længe havde næret, var nu pludselig opfyldt, og snart traadte Akatangi ind paa det lille Seminarium for indfødte Lærere.

Flere Aar efter kom der et Brev til Rarotongas Missionær; det var et Raab om Hjælp fra en anden Ø. „Findes der nogen som kan sendes? Hjælp Eromangas Folk"!

Eromanga er ogsaa kjendt under Navnet „Morderøen". Tre Missionærer efter hverandre drog did, fulde af Forbarmelse med de vilde Hedninger. Men Menneskeædernes Raseri flammede op i vild Lue; Missionærernes Arbeide blev pludselig afbrudt, og de vilde myrdede paa grufom Vis disse, som vilde hjælpe dem og gjøre vel imod dem. Nu er Morderøen opgivet. Hvem vil gaa til en saa blodig Arbeidsmark.

Hurtig bredte Rygtet sig paa Øen om Brevet, og inden Aftenen kom, stod Akatangi, Ringeren, for sin Lærer: „Send mig, send mig!" beder han.

„Betænk dig vel! Er ikke dit unge Liv dig for kjært; vil du virkelig vove det?"

„Jeg gjør det gjerne. For Jesus vi jeg ogsaa gjerne dø."

I Mars 1852 lander Missionsskibet paa Rarotonga—en kort Overfart—og Akatangi betræder Moderøen Eromanga, hvor han fik Lov til at være et Herrens Sendebud.

„Bym."

Tak.

Rice Lake, Wis. Dec. 16de '07.

Hr. Redaktør!

Jeg vil herved gjennem „Budbæreren" faa Lov til at takke de Præster og Menigheder af de forskjellige Kirkesamfund som gjennem Aarets Løb har staaet mig bi i Afholdsarbeidet, idet at de har aabnet sine Kirker for mine Møder og videre ved at møde talrigt frem. Det er mig en Glæde at mærke hvilken Fremgang Afholdssagen har gjort i de sidste Aar blandt vort Folk. Og det er mit Ønske, at den Tid ikke er fjærn, da enhver som bærer Kristennavnet maatte staa op til Kamp imod Drikketrafiken.

Tak da Venner for al den Hjælp og Venlighed I gjennem Aarets Løb har bevist mig, og slutter da saa dette Aars Arbeide med Bøn til Gud om, at han lægger sin Velsignelse til det samme, og at ønske eder alle en glædelig Jul og et af Herren velsignet Nyt Aar. Deres for alt godt

Andrew S. Sather.

Digitized by Google

Fra Fjord og Fjäre.

(Af M. B. Landstad.)

Fra Fjord og Fære,
Fra Fjeld og dyben Dal
Et: Ære være!
Idag gjenlyde skal.
Fra Kirketaarne
I Fryds Basuner stød
For Guds enbaarne,
Som er idag os fød:
Vi var forlorne,
Nu er vi frelst af Nød!

Til Kirken samle
Sig fra hver Gaard og Grend
De unge, gamle
Af Kvinder og af Mænd.
Vi ønsker eder
Saa glad en Julefest,
Guds Riges Glæder,
Guds Fred i Jesu bedst,
Hos hver, som græder,
Vor Herre selv vær' Gjæst!

Guds store Under!
Vi have Engle hyst,
Krist hos os blunder,
Guds Fred paa Jord er lyst!
Ja, lad kun høres
Guds Børns Halleluja,
Lad Strengen røres
For Krist i Davids Stad!
Nu skal vi føres
Med ham i Himlen glad.

I Krybben smiler
Guds-Barnets Raadeskin
Ad hver som iler
Med Hyrder til ham ind;
De ham oplede,
Og have Sjelen fuld
Af Bøn at bede,
Af Myrrha og af Guld,
De gaar med Glæde,
Gud er dem hiertens huld.

Hav Tak, som træder
Til Armods Hytter ned!
Hav Tak, som glæder
Os med sin søde Fred!
Kom ind, o Kriste,
Tend Lys i hver Mands Gaard,
Lad Isen briste,
Giv Varme snart og Vaar,
Lad ingen miste
Hvad godt din Fødsel spaar!

Herude Kulde
Er nu og dyben Sne,
Guds Himle fulde
Af Stjerner dog at se;
For os optændes
En deilig Raadesol,
Guds Aasyn vendes
Til os fra Himlens Stol,
Naar alting endes,
Vi der skal holde Jul.

Julevelsignelse.

En Juleaften sad 2 gamle kristeligsindede Ægtefolk i deres fattige Hytte. De havde intet at spise og intet at brænde. Dog sagde Manden til Konen: „Ræk os Salmebogen hid, at vi kunne synge og holde Julefest med hverandre, thi Barnet Jesus vil i denne Aften gjenfødes i vore Hjerter". Konen tog Bogen i Haanden; de satte sig ret nær til hverandre og begyndte med rystende Stemme at synge:

I denne søde Juletid
Tør man sig ret fornøie etc.

Men Konen udbrød i Taarer:: „Jeg synger det vel, men jeg maa dog bitterlig græde; thi jeg tænker paa vores arme forlorne Søn At vi gamle og fattige Mennesker sidder her uden Varme og uden Juleaftens Maaltid, det gjør mig ingen Sorg; men det piner mit Hjerte, at vi have et Barn, som vandrer forladt omkring i Verden uden at kjende sin Frelser, skilt fra Gud og hans Naade. Du erindrer dig, det er aften just 3 Aar siden han gik fra os og, lokket og forblindet af Mørkets Magter, styrtede sig selv ind i den vilde Verdenstummel".

Digitized by Google

„Vær ved godt Mod"!—sagde Manden. „Herren har jo sine Engle paa alle Steder. Han samler det adskilte med megen Barmhjertighed og gjør al Skade god igjen. Han heder jo en Frelser".

„Men vil han ogsaa"—vedblev hun—„sam e vort arme Barns sønderrevne Hjerte igjen og helbrede det igjen ved sin Naades Olje, som vi saa ofte under Taarer har bedet"?

„Du har bedet til Herren"—svarede han—hvorfor tviler du da? Han heder jo en L æ g e. Hedder det ikke: Os er idag en Frelser født. Dette Ord: Os—Os—mener du det staar der forgjæves og har ingen Betydning? Lader os sætte al vor Tillid til dette ene Ord, og med trøstigt Mod synge videre".

Og de begyndte at synge: I denne søde Juletid osv.

Men Konen sagde atter med kvalt Stemme: „Det var vort eneste Barn. Vi have lidt meget for hans Skyld".

„Ei"!—afbrød han hende, „den Herre Jesus har lidt større Smerte for ham end du og jeg. Han vil søge det arme fortabte Faar, indtil han finder det. Han hedder jo en H y r d e. Tro det kun, ak! tro det kun, saa sker det. Stille—kommer der nogen? Se dog ud af Vinduet"!

Konen tog Ordet: „Hvem skulde vel komme? Landeveien er paa denne Tid øde. Enhver sidder i sit Hus. Vare vi dog i vor Faders Hus og havde herovenfor en lille Plads allernederst!—Jeg kan ikke sige dig, hvor jeg længes efter at se vor Frelsers milde Aasyn. Men rigtignok ønsked jeg først at se mit Barn, det vil sige som et Guds Barn".

„Lad dit Ønske blive Tro"—bad han—„og nedlæg det for Jesu Fødder. Han vil ophæve det Fiendskab, som Synden har sat imellem vore Hjerter og vort Barns Hjerte. Han hedder jo en F r e d s f y r s t e. Kom, vi ville nedknæle for Herren, vi ville nedfalde for Jesu Krybbe og bede, at vi snart maa se hans venlige Aasyn.—Mod vort Barn gjøre han efter sin Barmhjertighed, hvad ham velbehager!

Og de nedbøiede sig og bade i deres Hjerter og forsøgte at istemme Julesangen, men de vare ikke istand dertil formedelst deres Sinds store Bevægelse.

Da hørte man Fodtrin udenfor, og en mandlig Stemme sang derude i den klare Vinternat:

I denne søde Juletid
Vil jeg mig ret fornøie osv.

Og førend de gamle endnu ret kunde befinde sig, knælede Sønnen ved dem og græd ved deres Side; thi Herren var bleven gienfødt i hans Hjerte, og havde samlet hvad Synden havde adskilt.

Julehilsen.

„Se jeg forkynder eder en stor Glæde: eder er idag en Frelser født". Arme Synder, det er for dig han er født, det er dig Engelen forkynder en stor Glæde, du som gaar med sorgfuldt Hjerte, du har kanske levet mange Aar i Synden, nu er du kommet i vanskelige Omstændigheder i Livet, du er ulykkelig, dine Venner har forladt dig, du staar ene, du ser ingen Trøst i Livet, paa Døden tør du ikke tænke; du ser en fortørnet Gud, dine Synder som høie Bjerge mellem dig og Gud, du mindes en Tid, da du var lykkelig, da du var hjemme hos Far og Mor, du kunde kanske glæde dig i, at Jesus var født, men nu er din Lykke spildt for Tid og Evighed. Men kjere Ven, det er just til dig det lyder denne Julehøitid. „Dig er idag en Frelser født". Du kan finde ham just der du staar og gaar, der du ligger i din Seng, der du sidder i din fattige Hytte i Armod og Sorgens Hjem, ligesaavist som de fattige Hyrder paa Betlehems Marker om du vil som disse tro, hvad Engelen siger, du kan tilbede ham just idag. I Ordet finder du ham, han er visselig nær hos alle som lider ondt, staar for Hjertedøren og vil saa inderlig gjerne meddele dig Lys og Trøst. Jeg

Digitized by Google

synes at høre saa mange sige: Det blir vist ingen Jul for os dette Aar. Vi har intet at stelle til, ikke engang Klæder, saa vi kan komme i Kirke og høre Guds Ord. Ja det er visselig tungt i slige Kaar, men lad mig sige dig, du kan holde Jul bedre end mange rige i sin Stas, bare du vil gaa i Aanden til Betlehems Krybbe og beskue dette fattige Barn, som ikke engang eier det Hø, han ligger paa. Skulde undres om Marie og Josef ikke følte det tungt, at de intet bedre Leie havde at byde Himlens Konge. Men er nu ikke dette en stor Trøst for dem, som er fattige, at Jesus steg ned i laveste og tungeste menneskelige Kaar; thi var han kommen til et Kongeslot og holdt sig til de store i Verden, saa havde aldrig ieg turdet nærme mig ham. Nu kan den usleste Tigger trygt gaa til ham og den rige og mægtige kan gaa ned paa Tiggerens Plads, og saa kan alle bli frelst. Du rige og lærde, du kan faa komme til Jesus, det ser vi af de vise fra Østen, (de var vist baade rige og lærde disse) bare du vil være lydig som disse og følge Stjernen, som viser Veien til ham. Ordet er Stjernen, som lyser dig frem. Du kan ofre ham Guld, Røgelse og Myrrha ogsaa idag. Du kan hjælpe hans fattige og trængende med Penge, med Husly, med Trøst og Raad, du kan bekjende ham iblandt Verden, lede vildfarne til ham, hjælpe dem, som staar haltende, og hjælpe den undertrykte til sin Ret osv. Sligt behager ham endnu idag og er den Røgelse, vi kan bringe ham. Kort sagt: Give os selv hen til at tjene med vore Sjels og Legems Evner ham, som hengav sig selv for os. Kjere Venner, lad os denne Jul samle vort Sind og Tanker om Betlehemskrybben og se den nyfødte Konge. Vist er han fattig men bringer en ubeskrivelig Rigdom som ingen formaar at skatte tilfulde paa denne Side Graven. Vi hører ofte dette Udtryk: Det er haardt at være Menneske, og jeg har selv sagt det. Men hvordan havde det blevet at være Menneske, om ikke Jesus havde kommet til vor Jord? Hvilken stor og rig Trøst det er for min Sjel, det formaar jeg nok aldrig at beskrive, hvilken lys Glans det kaster over al menneskelig Elendighed, at Jesus er gaaet foran i saa dyb Fornedrelse, som nogen i Tiden kan komme og derved banet Vei for os til Livets Land. O, gid at alle vilde komme og tage imod; du groveste Synder, her er Naade for dig. Du Dranker, du Horkarl, du Tyv og Bedrager, her er Naade for dig, om du vil forlade Synden, tage mod Naaden. O du, som er træt af Verdens Svinemast, kom til et dækket Bord! Og alle fredløse, stakkels Syndere, komme til dette Barn just denne Jul, næste Jul kan du være i Graven. Gid jeg kunde tage hvert Menneske ved Haanden og lede dem til Jesus, men lad dig dog overtale. Hermed ønskes en glædelig Jul til store og smaa, fattig og rig, læg og lærd. Maatte Julelyset bli tændt i hvert Hjem og Hjerte!

Mrs. H. A. Hanson,
Grafton, N. D.

Fra M. O. Wee.

Fortsættelse fra sidste Brev.

Overgangstheologen hos Brun kom paa langt nær ikke saaledes frem i Theologsalen —saalænge jeg var der ialfefald,—som ellers i Skrift og Tale.

Saaledes i Behandlingen af „Logos" i Joh. Evangeliums Prologi fremstillede han 4 forskjellige Forklaringsmaader og lod saa Studenterne selv vælge den, der forekom dem den sandsynligste. Anderledes med Prof. Brandrud. Hans Fag er Kirkehistorie. Aldrig har jeg saa overvældende følt, hvilket grundlæggende Fag Kirkehistorie dog er i det theologiske Studium, som ved at høre paa Brandrud. Han har noget friskt og livligt over sine Forelæsninger og øver en umaadelig stor Indflydelse paa Studenterne. Salen var aldeles pakket fuld naar han forelæste. (Saa ogsaa naar Brun forelæste.) Naar saa den der forelæser er ensidig—og dertil radikal, som Tilfældet er med Brandrud, da kan man skjønne, hvor det bærer hen.

Digitized by Google

Ja, han er radikal saa det forslaar! Han forelæste Oldkirkens Historie, og 1 Time ugentlig i Pietismen og Rationalismen. Ogsaa han forelæste om „Logoslæren“: (Læren om „Ordet“, som bruges især i Joh. Ev. som beteg. for Jesus).

Men hos ham var der kun en Forklaring: Den kom fra Hedenskabet. Hele Forestillingen om „Logos“ (Ordets) Præeksistento (Forudtilværelse fra Evighed) var hedensk i sin Oprindelse. Og saa udviklede han „Lærens“, „Dogmernes“ Udvikling ud fra dette Synspunkt. Altid var det noget menneskeligt, der frembragte de forskjellige bestemte Symboler. Kirkepolitikken spiller i Almindelighed den fornemste Rolle.

Efter at Brandrud havde forelæst en Dag sa' en af Studenterne til mig: „Der er ingen Raad, vi maa bli Rationalister vi, allesammen“, og saa lo han saa godt. Ja vist, det kunde jeg saa godt forstaa. Lad mig faa nævne her: Kirkehist. bør faa en større Plads i vort theologiske System ved vor Skole. Der er liden Mening i at læse Dogmehistorie, eller endog Dogmatik, førend endnu Studenter for Eks. har læst Oldkirkens Historie, ja, Reformationen med.—

Prof. Ording er Videnskabsmand. Han er Filosof. Naar det har været sagt, at han ikke kan forelæse, da er det neppe rigtigt. Hans Standpunkt som Lærer er allerede kjendt hos os. Med et Ord: Han forklarer alt ud fra Rimelighedens, eller kanske rettere Tænkelighedens Synspunkt, Han forkaster Jomfru Fødselen, Kristi legemlige Opstandelse, (det gjør ikke Brun);— fremdeles Jesu stedfortrædende Straflidelse. o.s.v. Saa har vi Prof. Ihlen, der søger at hævde den gamle Tro saa meget som muligt. Dog, aldeles ikke helt. Saaledes hylder ogsaa han Kildesondringen for Eks. Ja, der findes for nærværende ingen theol. Lærer i Europa, af noget Navn, som altsaa forelæser det gml. Test. og som ikke hylder denne Hypothese, fortalte Ihlen mig. Og jeg finder, at det er Tilfældet ogsaa her i Kjøbenhavn.

Man er saa nogenlunde enige om, at Ihlen i videnskabelig Dygtighed staar paa Høide med Ording, men han er ikke saa dygtig til at forelæse. Dette, i Forbindelse med, at han hører nærmest til den gamle Retning gjør, at der kun er faa Studenter, som hører ham. Der var aldrig over 10 i hans Klasse mens jeg var der.

Jeg var forresten meget interesseret i at høre Ihlen. Han førte sine videnskabelige Argumenter med megen Dygtighed, særlig da han behandlede Skabelsesberetningen. Her indtog han et noget særegent Standpunkt. Han forkastede Periodehypothesen, (at de 6 Dage skal betyde 6, tildels nokjaa lange Perioder), som Prof. Peterson fremholdt med saadan Kraft. Men han forkastede ogsaa den Opfatning, at Skabelsesberetn. lærer 6 Dage, hver paa 24 Timer. Hans Synspunkt er det saakaldte „religiøse“, modsat det „videnskabelige“, at Beretningen altsaa ikke mener at gi os nogensomhelst videnskabelig Beretning om alle Tings Ophav, saaledes heller ingen Tidsangivelse; men vil give Slægten det religiøse Svar paa, hvorfra alt er. At Gud skabte af "en ubekvem Materie“, saa som den gamle lutherske Dogmatik lærte, kritiserede han skarpt. Først skabte Gud Materien, og saa gjøre den ubekvem for sit Formaal, det var at tale nedsættende om Guds Visdom, mildelst talt. Guds Skaben bestod egentlig i. at fra intet—der blev noget. Siden vilde han lade Videnskaben faa Lov at grave og tale saameget den bare kunde. Dette noget kunde godt kaldes „Urtaagen“. Den var, som skabt af Gud, en bekvem Materie for sin Bestemmelse. Saa fulgte altsaa den lange Dannelsesproces, som Geologien nu strøver med at klargjøre i sine Enkeltheder.

Saa hørte jeg en Docent Olaf Moe.

Digitized by Google

Men det var enten „Øvelser i nyteſt. Græſk“, eller ogſaa over Themaet: „Punkter i den paulinſke Theologi“, han forelæſte,—ſaa der er ikke ſtort at bemærke af Intereſſe fra ham. Prof. Odland forelæſte ogſaa ved Univerſitetet 2 Timer ugentlig over Kollosſerbrevet. Men der var kun faa Studenter tilſtede. Men fra Nytaar af ſkal det ſaakaldte „Menighedsfakultet“ træde i Virkſomhed. De nødvendige Pengemidler var nu ſikret. Lidt mere vanſkeligt var det med Lærerkræfter.—Jeg nævnte fra Aarsmødet i Ulvik, at Indremisſionens Venner der ikke helt kunde ſtøtte dette Foretagende. Spaltning blandt de kriſtne angaaende denne nye Preſteſkole er der fremdeles. Og hvorfor? Fordi der er nogle, der vil ha det beſtemte Krav gjort gjeldende ved Optagelſe af theologiſke Studenter, at de ſkal være ſande kriſtne. Med andre Ord: De ſkal være kommet til bevidſt Troesliv i Samfundet med Gud. Men dette Krav er ikke gjort gjeldende i den nye Skoles Ordningsparagrafer. Den overveiende Del vil ikke ha Kravet der.—En af de nye Lærere er Peder Hogneſtad, en Kriſtianiapreſt, der taler udelukkende paa „Maalet“.

Han talte en Aften i „U. M. K. F.“ og jeg gik at høre ham. Han talte over: „Ska me æra dei gamle eller dei unge?“—Jeg ſkulde virkelig ønſket, at „Budb.“s Læſere havde faaet høre den Tale. Elendigere har jeg ſjelden hørt! Ja, det er ſandt. Nei, hvad de kan præſtere, diſſe Statskirkepreſter! Mener de ikke, at han kom med et bittert Udfald imod dem, ſom reiſer til Amerika! „Denne Sygdom“, udraaber Preſten, „at, efterat de gamle har født de unge til de er ſelvhjulpen, ſaa ærer diſſe unge de gamle paa den Maade, at de reiſer til Amerika. Og det var da ogſaa den Maade de ærede det gamle Fædreland paa.„ (Dette var Fredag Aften og Lørdag reiſte der 1300 til Amerika fra Kriſtiania). Forreſten ſiges om denne Hogneſtad, at han ſkal være en dygtig Mand.

Men nu har jeg en Fornemmelſe af, at jeg bør ikke lægge mere Beſlag paa „Budb.“ Spalterum med diſſe mine Skriblerier. Skal derfor nu hermed afſlutte. Lad os kaſte et Blik tilbage til „Fædrelandet“ før vi ſkilles. Det er rart med det: Vi har faaet vort Hjem, vor Arbedsmark, vort Land et andet Steds nu. Og vi takker Gud for, hvad han har givet os i Amerika. Men der er noget tilbage hos os endnu ſom gjør, at vi iallefald forſtaar hin Norges Nattergal, naar han længſelsfuld, ſandſynligvis en Maaneſkinskveld nede i Italien, ſtemmer i:

„Hvor i Verden du gaar, om i ſyd, om i veſt,
Det er dog ei din hjemlige Strand;
Thi det Fjeld, ſom du ſaa i din Barndom er bedſt,
Jeg er ſtolt af mit Fædreneland.“

Og naar det fremdeles lyder:

„Du vil ſavne det Sted, hvor din Moder har grædt,
Hvor, ſom Barn du i Skovene ſang;
Til den Jord, hvor din Fader til Hvile er ſtedt,
Vil du længes at hvile engang“,

—da glindſer en Taare i Øiet.

Hermed en hjertelig Hilſen til Redaktøren og til Bladets Læſere.

Mons O. Wee.

I den tyſke Preſt Flattichs Menighed var en Mand, ſom Aar ud og Aar ind kom i Kirken, uden at bedre ſit daarlige Liv. Flattich forærede ham et par tykſaalede Støvler, idet han ſagde: „De har intet lært af Predikenen, og jeg vil derfor holde Dem ſkadesløs ved at erſtatte Dem de Skoſaaler, De ved Deres Kirkegang ſaaledes uden Nytte har ſlidt ud.“

Digitized by Google

Hør, Herre

O store Gud se naadig ned
Til dine Børn svage.
Og hjelp dem til at holde ved
I alle Levedage.
At tro paa dig og gaa den Vei,
Som du saa gierne viser,
Ved Aanden som Veiviser.

O hjelp dem mer at tro paa ham,
Som borttog al vor Brøde.
Den Herre Kristi, det blodig Lam,
Som for os alle døde.
O giv dem Fred og Kjerlighed,
At enig de maa virke
Med Troskab i din Kirke.

O kjere Gud hjelp ogsaa dem,
Som udi Synden sværve.
O frels dem, giv at de igjen
I dig maa finde Glæde.
Hør du hver Mor, paa denne Jord,
Som sukker, ber, for sine.
Ja Herre, hør du dine.

O. O. R.

Hjemmets Liljer.

I Hjemmets Hegn, i Ly for Livets Storme,
De vokser frem og kjender intet Savn;
For dem er Sorgen endnu kun et Navn,
Og ei de aner hine Angstens Orme.
O fred om dem! Lad Barnesjelen finde
I Hjemmets Sol et Lys, som ei vil svinde,
Naar de, som vi, maa ud i Livets Storme.

E. H.

Kinamissionen.

Fra Landabi.

Tjzho, Sept. 24de 1907.

Kjere Formand Oppegaard,

Guds Fred!

Den 8de Maanedsfest kom med deiligt Veir og det var velsignet, thi her har regnet forfærdelig i det sidste og vi har været ængstelige for Oversvømmelse. Floden er stor, men overstiger endnu ikke sine Bredder.

Gud er god mod Hedningerne, uagtet de er forvendt i sine Tanker. De tilbad den klare Fuldmaane og brændte Røgelse.

Det meste af Indhøstningen er nu gjort og derfor har man Hviledag, spiser Flesk, røger, drikker, spiller o.s.v. Man driver fra det ene onde til det andet.

Denne hedenske Fest indtraf paa Søndag iaar, og da vi havde den Glæde at faa Besøg af Formanden, blev det Høitid for Menigheden.

Han kom op til Taipingtien paa Fredag. Ridende kunde man slaa sig frem i den dybe Søle. Man lir ondt paa saadanne Ture i Kina. Men vi har en stor Fest ivente. Da skal vi faa Hvile!

Værre er det for de fattige Hedninger, som vi daglig færdes iblandt. De har det tungt nu, og ingen Udsigter for noget bedre.

Paa Lørdag gik vi omkring i Byen for at se os om efter et passende Sted for vor nye Kirke. At finde Grund er forholdsvis en let Sag, men at kjøbe for rimelig Pris, det er meget vanskeligt, da Byggetomterne er dyre, og at putte Herrens Hus borti en Afkrog, vil vi ikke gjøre.

Der er en liden Grund indtil Missionsstationen, men baade er den lav, trang og altfor nær Floden. Det vilde ikke være hensigtsmæssigt at bygge der.

Digitized by Google

Som nogen af de kristne sa: Vi bygger Kirke for os og Efterslægten. Den skal staa gjennem Tiderne.

Og da Floden gradvis graver sig ind i Landet, saa blir det et Spørgsmaal, om man ikke, naar der i en nær Fremtid blir Tale om at opføre ny Stationsbygning i Taipingtien, bør bygge længer fra Floden mod øst. Derfor burde vi kjøbe saapas stor Lot med en Gang, at vi faar Rum for Kirke og Skolelokale og Stationsbygning. Det sidste staar til Fremtiden at løse. Hvis det imidlertid viser sig, at Floden ingen Skade gjør i Byen i Fremtiden, saa har vi Grund nok til at bygge paa, men hvis Strømmen skyller Lot efter Lot med sig, som den har gjort de sidste Aar, saa gjør vi klogest i at bygge Stationsbygningen længer mod øst. Da vilde Kirken og Station bli opført paa en Lot. Det vilde ogsaa være Fordel for Arbeidet.

Forøvrigt er det nu saa mange Ting som maa gjøres, at vi har ikke Penge til at opføre Stationsbygning for, hvorfor det faar staa hen, og vi faar fremdeles bo i det gamle kinesiske Hus.

Saalangt har Herren velsignet os og sparet os fra Sygdom. Det er klart, et gammelt kinesisk Hus er ikke saa sundt som et høit, luftigt, lyst udenlandsk bygget Hus. Men vi faar føie os efter Omstændighederne.

Vi saa især paa et Stykke Land ved Østgaden. Det er høit og vakkert. Der er nogen Grave, men man har lovet at flytte dem. Det er vel en halv Acre.

Man har endnu ikke sagt nogen bestemt Pris.

Nu holder man paa med at brænde Sten til Kirken.

Vi har anbefalet vor Sag i Herrens Haand. Han kan bøie Folkenes Hjerter som Vandbække.

Paa Lørdags Eftermiddag havde vi Besøg af Stedets militære Mandarin. De kristne kom for at hilse og snakke lidt ogsaa.

De er glad i Udlændingerne og det er et godt Tegn. Thi derpaa kjende vi, at vi er Guds Børn, om vi elske hverandre.

Paa Søndag havde vi en velsignet Formiddagsgudstjeneste. Formanden talte over: „En Ting ved jeg." Evangelist Pen talte nogle Ord tilslut.

Ja, gid at tusinder heromkring kunde sige: Jeg var blind, men ser nu.

Vi takker Gud for dem, som kan sige det. Det er et Vidnesbyrd for Evangeliets Ægthed.

Søndags Eftermiddag reiste vi til Tszho.

Det føles saa velsignet, da nogen kommer og hjælper os med at løfte dette store Arbeide.

Smaapigerne i Børnehjemmet var saa hjerteglade over at faa indbyde Formanden til Middag. Saa spiste vi Middag paa ægte kinesisk Vis. Den smagte godt, thi vi havde et langt Møde i Taipingtien, vented over en Time paa Baad og reiste til Tszho mellem Frokost og Middag. Paa Eftermiddag havde vi Møde i Kapelet ved Stationen og samtalte med de kristne.

Paa Mandag Morgen maatte Br. Rønning hjem igjen. Bed for os og Arbeidet.

Venlig Hilsen fra os alle.

Landahl.

* * *

Tszho 9de Okt. 1907.

Vi havde den Glæde forleden at faa Besøg af Dr. Hotvedt og Prof. Stokstad.

De bragte med Liv og Aandsfriskhed fra Amerika og naturligvis varme Hilsener fra Venner ved Aarsmødet i Roland og ellers fra Venner, som de havde mødt paa sine Reiser derborte.

Det gjør en fattig, enlig Missionær saa ubeskrivelig godt at faa aandelig Forfriskning fra Modermenigheden.

Dr. Hotvedt frembragte Hilsener til de indfødte fra Missionsvennerne samt de hjemmeværende Missionærer. Han sa, at man hjemme tænkte meget paa de troende og Arbeidet herude.

Digitized by Google

Missionærernes Venner er ogsaa de indfødtes Venner.

Denne Kjerlighed gaar over alle Grænser synes Kineserne, og det gjør den da ogsaa. Den rækker over store Hav.

Guds Kjerlighed rækker fra Himmelen til den dybest sjunkne Hedning paa Jorden.

Disse Hemmeligheder læres kun gjennem Evangeliet.

At elske Slegt og Naboer, det kan Hedningerne fatte, men at elske alle forstaar kun den, som har faat Jesu Natur.

Kineserne er glad i Udlændingernes Vidnesbyrd. De ser op til os som Fædre.

Gud gi Brødrene Stokstad og Anderson megen Taalmodighed og god Hilse, saa at de snart maa kunne lære Sproget og vidne om de store Ting for Kineserne. Den store Læge trænger vi for at stelle med vor Tunge, om vi skal bli istand til frit at proklamere Frelsen i Kristus i det kinesiske Sprog.

Men de har alle Betingelser, Gud velsigne dem.

Det er stort, at saadanne Ungdommer er villige til at opoffre sine Kræfter for sine Medmenneskers Vel. Og størst er det, at de gjør det med Glæde.

Den store Samlingsdag kommer snart, da de skal faa det igjen med Rente.

Maatte vi alle saadan gaa op i Guds Kjerlighed, at vi er villige til at hellige alt vi er og har til hans Gjerning.

Alt andet er Skarn, men at tjene Herren er vor Ære.

Vi er alle vel og arbeider.

C. W. L.

* * *

Fra Stokstad.

Fancheng, Kina.
Oct. 16, 1907.

Rev. A. O. Oppegaard,
Madison, Minn.

Kjære Broder i Herren: Hjertelig Tak for modtaget Brev. Herude er det dobbelt kjært at faa høre fra Vennerne.

Det er beklageligt med lille Carl Himle. Dog haaber jeg at han inden denne Tid er bra igjen. Det blev nok Skuffelse her, da vi fik høre at Himles og Anderson var blevne forsinkede.

Hotvedt og jeg kom til Shanghai den 3die Sept. og til Hankow den 10de. Da det var om at gjøre for ham at komme frem saa snart som muligt for at faa begynde Bygningen af Hospitalet bestemte vi os paa at reise overland istedetfor Flodveien op til Fancheng. Vi tog saa Jernbanen til Kuiang Cheve som er 470 Li fra Fancheng. Derifra tog vi Bærestole saa langt som til Tsao Yang. Men saa var vi saa uheldig at det regnet næsten hele Tiden, og for da at undgaa at ligge oppe maatte vi gaa tilfods største Delen af Veien. Den 5te Dag naaed vi dog did; og der tog vi ind i Brodersamfundets Mission og hviled os lidt. Om Morgenen den 6te Dag drog vi afsted Klokken halv 5 for om muligt at naa frem til Fancheng om Dagen, en Afstand paa 140 Li. Og da vi nu havde faaet os Muldyr kunde vi komme os lidt hurtigere frem og Klokken halv ti om Aften gik vi ind igjennem Porten paa vor Missionsstation; og da, kan I tro, der blev Røreise; de ventet os ikke før paa to eller tre Uger. Kineserne havde gjort saa store Forberedelser for med Fyrverkeri og Bannere og Æresparaplyer at møde Hotvedt ved hans Hjemkomst, og nu fik de ikke Anledning paa den Maade at hilse ham velkommen. Men om de i den Henseende var skuffede, saa var de dog saa meget mere glade over at nu var „Hong shen sin", som man kalder ham, tilbage igjen. Det var Lørdag den 21de vi kom frem. Jeg var i bedste Velgaaende; men Reisens Besværligheder havde været for meget for Hotvedt, og den sidste halve Dag af Reisen var han ganske syg. I Særdeleshed var det meget haardt for ham de sidste 15 Li af hvilke vi maatte gaa tilfods største Delen, og han stønned næsten ved hvert Skridt. Dog efter nogle Dage var han bra igjen.

Her paa Stationen er det hyggeligt paa alle Maader. Først det inderlige Forhold som raader blandt Missionærerne, og det maa vi takke Gud for. Og saa er alt saa be-

Digitized by Google

kvemt og indbydende indrettet, baade ude og inde, og det er ogsaa en stor Velsignelse.

Baaden som vi sendte vore Sager paa op ifra Hankow, er endnu ikke kommet skjønt dette er den 32te Dag siden den skulde reise fra Hankow. Saa havde vi gaaet den vei havde det blevet en lang Reise.

Vær da paa det hjerteligste hilset fra eders forbundne Broder

Christian Stokstad.

Fra Arbeidsmarken.

Følgende Lægbrødre er af Mayville Kreds kaldt til at virke som Emissærer gjennem det kommende Aar: Chr. Hansen, S. Peterson, Jens Hauglum, John Oberg, H. Nevramoen og O. J. Jystad. M.

Mayville Kreds af Hauges Synode afholdt et kristeligt Samtalemøde i Ny Stavanger Mgh., Buxton, N. Dak., Past. Borgens Kald den 26de til og med den 28de November. Mødet begyndte med Prediken af Past. Langehaug: Tekst Sal. 32, 1—2. Stedets Præst ønskede Vennerne velkommen til Mødet med Kornelius's Ord: Nu ere vi da alle tilstede for Guds Aasyn for at høre alt, hvad der er dig befalet af Gud." Det stillede Samtaleemne Joh. 12, 26—28 indlededes af Past. Mona. I Samtalen deltog foruden de ovenfor nævnte: Nesvig, Malkewick, Grønningen, Christ. Hansen, John Oberg, Ivor Finseth, O. J. Jystad, samt Missionær Miss Ida Grøseth med flere.

Offer blev optaget til Kredsen hvorved indkom $34.15 og til Kinamissionen hvorved indkom $64.90. Mødet var godt besøgt. Alvorlige og indtrængende Vidnesbyrd blev aflagde. Herren lod os faa erfare, at ogsaa han var nær Ja, han velsignede os i rigt Maal. Ære være hans Navn! M.

I alle Breve og Beretninger som vi nu faar fra Kina er det bare gode Tidender. Baade de som sidst reiste ud og de, som var der før er bra med Helsen og Arbeidet drives med Kraft og gaar godt. Hospitalbygningen skulde snart faa Tag, det sidste vi hørte. Med Evangelistskolen gaar det udmærket. Vore Arbeidere ordentlig jubler over denne Gren af Arbeidet. „Teologklassen" derude bestaar allerede af over 40 Studenter. Fra Chr. Stokstad har vi faat en lang Reiseberetning for „Budbæreren." Den vil komme saasnart vi faar Rum for den. Foruden denne Beretning har vi mange Breve og Hilsener fra Kina som kommer i Bladet efter hvert som der gives Spalterum. At det gaar vel med vore Missionærer og deres Arbeide vil i megen Mon forøge vor Juleglæde her hjemme. Og naar vi nu saa at sige lægger sammen for det gamle Aar ogsaa hvad Kinamissionsarbeidet angaar, saa er det med Tak til Gud og Glæde over at „Hidindtil har Herren hjulpet saa vel." Og den samme gode Fader som hjalp igaar vil ogsaa hjælpe imorgen.

Mayville Kreds af Hauges Synode afholdt et kristeligt Samtalemøde i Mayville Mgd., Past. Borgens Kald den 3die til og med 5te December. Past. Johansen begyndte med Prediken over Ap. Gjer, 13, 26—39. Past. Økerlund indledede Samtalen over Emnet Luk. 19, 1—10. Følgende Brødre var nærværende og deltog i Samtalen foruden de ovennævnte: T. J. Knutson, Malkewick, Sveen, A. Dronen, Ole Dronen, H. Solberg, Ole Solberg, G. Nystrøm, Evenson, A. E. Bjørge, og Missionær Miss Ida Grøseth, som gjennem Sommeren har gjæstet Vennerne i N. Dak. og med sine originale og kraftige Indlæg for Guds Riges Sag har vundet mange Venner for Missionen og været os til megen Opmuntring og Velsignelse. Ligeledes var Senator Løbek tilstede ved Mødet.

Offer optoges til Kinamissionen: $45.10 og til Kredsen.

Mødet var godt besøgt og især om Aftenerne, da var der fuldt Hus.

Gud har givet os særdeles gode Møder i Høst, og dette var kanske et af de bedste vi har havt. Priset være hans Navn!

M.

Digitized by Google

Kredsmøderne i Bethlehems og Zions Menigheder nær Viking, Marshall Co., Minn. holdtes fra 22de til 25de Nov.

Der var mange af Herrens Vidner fremmødt. Saaledes havde vi ved Siden af Præsterne den Glæde at faa være sammen med Lægbrødrene Jens Hauglum fra Grand Forks, J. Oberg fra Grafton og Mickaelson fra Badger. Past. A. N. Skogerboe indledede Luk. 15, 11—24. Det var Faderens Kjerligheds Smerte over og Søgen efter tabte Sønner og Døtre, samt Glæden over at gjenfinde nogen af dem, som var Emnet i begge Menigheder. Og saa faldt der indimellem sande og alvorlige Ord om de tabtes Skuffelse, Nød og Elendighed foraarsaget ved Bortgangen fra Faderhjemmet; men ogsaa Ord om hvor godt det er at faa komme tilbage til den Fader, som saa nødig vilde se sit Barn gaa fra ham. Dette var oplevede og derfor velkjendte Skildringer for mange af os. Det var godt at faa høre over igien, hvorledes Faderen staar og ser ud over Markerne og Veiene efter de tabte, og hvorledes han iler den hjemvendende i møde, fører han hjem og indsætter ham igjen som Barn i sit salige Samfund.

Det var velsignede Møder vi havde baade med vor Herre og med Menighederne og vi kan ikke undlade at spørge os selv: Mon der ikke var nogen tabt, som blev gjenfunden under disse Møder? Vi ønsker Menighederne og ikke mindst vor kjere Fader i Himmelen den Glæde for alt det gode vi nød tilsammen. R.

Bekjendtgjørelser.

Shell Creek Mgd., Newman Grove, Nebr., indbyder herved til et religiøst Samtalemøde fra 21de til 24de Jan. '08. Det valgte Skriftsted for Samtalen er Aab. 3, 20—22 Vi venter et godt Møde. Kom med Bøn. Paa Menighedens Vegne.

S. S. Westby.

Vor Frelsers Mgd., Grafton, N. Dak., Pastor Knutsons Kald indbyder herved Mayville Kreds af Hauges Synode til, om Gud vil, at afholde et kristeligt Samtalemøde i Grafton den 8de til og med 10de Januar. Mødet begynder Kl. ½11 Form. med Prediken. Samtaleemne Matth. 13, 1—23. Man kan tage Great Northern eller Northern Pacific R. R. til Grafton.

Kom mange og kom med Bøn om Guds Aands Nærværelse ved Mødet.

L. Langehaug,
O. J. Malkewick.

Om Gud vil afholdes et kristeligt Samtalemøde i Ellsborough Mgd., Murray Co., Minn.,, Søndag den 29de Dec. til og med den 1ste Jan. førstk. Thema: Ap. Gj. 19—23. Skyds vil møde besøgende i Balaton, Ruthon og Lake Wilson Lørdag før Mødet. Kom mange med ydmyg og troende Bøn om Vederkvægelsens Tider over os.

O. O. Bergh.

Estelline luth. Mgd. indbyder Madison Kreds til et Samtalemøde den 14—16 Jan. 1908. Samtaleemnet bliver Joh. 7, 37—39. De tilreisende tages af enten i Toronto, S. Dak., eller Estelline, S. Dak. Det ønskes, at ret mange maa komme til Mødet og komme med Bøn om Herrens rige Velsignelse, saa Syndere maatte vaagne og Guds Folk styrkes i Kampen.

Paa Kredsens Vegne T. J. Oppedahl.

Ifølge Indbydelse afholder Red Riverdalens Indremissionsforening Samtalemøder paa følgende Steder:

I Twin Valley, Pastor G. T. Gjerstads Kald, fra 8—11 Jan. Samtaleemne Aab. 3, 14—22.

I St. Pauli Mgd., Pastor H. A Gaardsmoes Kald, Gary, Minn., fra 13—19 Jan. Samtaleemne Joh. 1, 29 34.

Gjesterne vil paa begge Steder blive modtaget paa Stationen Aften og Morgen før Mødet. Gud velsigne Møderne.

J. J. Eastvold.
B B. Kornes.

Kvitteringer.

Til Synodekassen: Ved Pastor O Andresen fra Pastor Stenersons Kald. Pierpont, S. D., Langford Mgd. Kontant: Nels Olson 5. T Erickson 5. L J Enger 5, Ole S Olson 1. B Osnes 15. Otto Lindberg 5. Ole B Olson 10. B Nelson 5. C J Osnes 10. Alfred Osnes 1. M Nelson 1. John Paulson 3. J Broget 50c. S S Boe 10. J S Boe 5. A Gullickson 5. Joh.s Osnes 1 John Osnes 10. C Gullickson 1. J C Oswood 5. Mrs. Anna Dahl 10. Torres Olson 5. Knut Hanson 1. M Gjerde 2. L Nelson 2. A Stokke 5. P H Gilbert 10. Knut Rust 5. tilf. 143.50
Notes: Osmond Olson 5. J P Holland 10. G Gullickson 10, Torris Olson 5, Sivert Olson 5. tilf. 35.00..... .... 178.50
Salems Mgd. Kontant: Elias T Akre 5. John Eneboe 10. Joseph Hanson 5. M G Nygaard 50. tilf. 70 00
Notes: Elias T Akre 25. John Eneboe 40. Andrew Hanson 25. L J Nygaard 100. Simon Pettersen 5. tilf. 195.00..... 265 00

Digitized by Google

Bethlehem Mgd. Kontant: C Knudson 50. Lars Overos 5. Grindheims Bros. & Wake 50. Hildahl & Loe 10. A S Lockrem 5. Mrs. Ronshaugen 50c. J G Moe 15. O J Sletten 50. Mrs. Gunhild Raffelson 1. Hans S Belle 25. Oscar Beldon 10. tilf. 221.50.
Notes: H Anderson 5. Mrs. Mary H Johnson 25. Andr. Torgerson 25. Hans Johnson 50. tilf. 105.00..... 326.50
James Mgd. Kontant: C O Peterson 10. Henry Peterson 5. C E Prestgaard 2. tilf. 17.00.
Notes: A C Johnson 25. Nels Holum 50. tilf. 75.00..... 92.00

862.00
Før kvitteret før 9368 82

10.230 82

J. L. Lasseson pr. O. Andresen.

Vägteren

427 Salmer og Sange i Guldsnit og mygt Skindbind 80 cents. En ualmindelig vakker Lommebog. 13 Tusend er solgt af denne vakre Bog I denne Maaned sættes Navn i Guld paa Permen frit. De som vil sende til Norge, maa ordre straks, skal Bogen komme frem til Jul. Send Ordres til

Rev. Chr. O. Brohaugh,
298 Williams Str., St. Paul, Minn.

„Naar Jesus kommer ind i Huset", af Pastor Kildahl. Sendes portofrit for 60c.

Lær mig, Herre, din Vei! En Konfirmationsbog. Dette er en anden ny Bog paa 67 Sider, smukt indbunden, som sendes for 25c.

Julebud.

Julebog for Barn. No. 5. Dette er en meget pen Julebog med vakkre Fortællinger og prægtige Billeder. Bogen er paa 64 Sider og koster 25c.

Festskriftet.

Denne Bog er paa 128 Sider med udmerkede Billeder af Skolens Bygninger, H. M. Sande, Past. O. Hanson, Andrew Ellingson og sa alle Bestyrere ved Skolen ligefra dens Aabning samt en Gruppe af Skolens Direktører. Jalt er der 22 vakre Billeder. Festskriftet er smukt udstyret og trykt paa godt Papir. Det koster 50c heftet, 75c indb., og sælges til Indtægt for Skolen. Til Præster og Agenter gives almindelig Rabat.

Alterbrød

haves altid paa Lager i vor Boghandel til følgende Priser, portofrit tilsendt:

I Æsker paa 100 Stykker 25 Cents.
I Æsker paa 250 Stykker 50 Cents.
I Æsker paa 500 Stykker 80 Cents.
I Æsker paa 1000 Stykker $1.50.

Ordres indsendes til
C. Lillethun, Red Wing, Minn.

Landkads Salmebog

haves for Salg i følgende Indbindinger:

Lommeformat.

I almindeligt Skindbind med de 3 Tekstrækker 60c
Do. med forgyldt Kors og Kalk samt sprængt Snit 70c
Im. Morocco med Kors og Kalk samt sprængt Snit 1.00
I Morocco og Guldsnit, mygt Bind..... 1.40
I Morocco og Guldsnit Pragtbind..... 1.50
I Kalveskind og Guldsnit, mygt Bind. ... 1.75
I Kalveskind og Guldsnit, Pragtbind..... 2.00

Bare Salmerne:

No. 5. I almindeligt Skindbind..... 50c
No. 6. I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk 60c
I im. Morocco med sprængt Snit 70c
No. 8. I ægte Morocco, Pragtbind..... 1.25
No. 9. I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer 1.40

Storstilet.

No. 1 I sterkt presset Skindb. med Futeral 1.40
No. 2 " " " med Beslag 1.65
No. 3 " " " med Kors og Kalk og Guldsnit og Futeral 2 00
No. 4 Do. Do. med Beslag 2.25
No. 5 I ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg, med Guldsnit og Futeral 3.00
No. 6 Do. Do. med Beslag 3.25

Alle 3 Tekstrækker særskilt, Skirtingsbind 50c
Do. i Morocco og Guldsnit..... 80c

Send Ordres til
C. Lillethun.
Drawer B. Red Wing, Minn.

Vogts Bibelhistorie med Billeder.

Denne Bog er nu færdig. Bogen er revideret efter den nye Bibeloversættelse, er trykt med stor, klar Stil paa godt Papir og har 53 Billeder samt et Kart. Bogen er paa 144 Sider og er indbundet i Silk Cloth med sort Titel paa forgyldt Grund paa Siden. Prisen er 45 Cents sendt portofrit. I Partier almindelig Rabat.

Ordres indsendes til
C. Lillethun,
Dr. H. Red Wing, Minn.

Ny Bog.

Den historiske Udvikling af Lærebegrebet om Forsoningen. I 3 Foredrag. Af H. H. Bergsland, Prof.

Denne Bog er paa 100 Sider

Digitized by Google

og koste heftet i godt og stærkt Omslag 35c Et meget vakkert Billede af Prof. Bergsland pryder Bogen.— Enhver Præst og ellers enhver anden, der ønsker et klart Indblik i det vigtige Spørgsmaal, som Bogen behandler, gjør vel i at forskaffe sig dette Prof. Bergslands sidste Arbeide.

Send Ordres til

C. Lillethun,
Red Wing, Minn.

Folkekalender for 1908

er nu færdig. Den er paa 80 Sider og giver foruden meget godt Læsestof en fuldstændig Kalender og Adresse paa alle Præster, Professorer og Missionærer i Hauges Synode. Bogen koster i Omslag 10 cents med 25 procent Rabat til Forhandlere.

Præster og alle andre, som interesserer sig for Udbredelsen af denne billige Bog, anmodes om at sende sine Ordres til undertegnede snareste muligt.

C. Lillethun,
Red Wing, Minn

„Budbæreren" vil herefter koste til Canada $1.25 istedetfor som hidtil $1.00. Dette grunder sig paa, at Postdepartementet i Canada kræver, at alle Blade fra United States skal betales med 1 Cent for hver 4 ounces. Dersom derfor vore Læsere i Canada ønsker at faa „Budb". sendt sig til hver Uge, vil vi i Porto have at betale 1 Cent hver Uge, eller 52 Cents om Aaret. Vore Abonnenter i Canada vil, naar de indsender Kontingenten for Bladet venligst erindre dette.

Ærbødigst

C. Lillethun.

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde.

Oplys, naar De skriver, hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Karl Naugland.
THE NORTH WESTERN MUSIC HOUSE,
318—320 Nicollet Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.

Hilsen paa Silkebaand.

Vi har i vor Boglade følgende Hilsener trykt paa pene Silkebaand:

„Julehilsen" 4 Vers; „Et godt og velsignet Nytaar, 3 Vers; "New Year Greetings", 3 Vers; „Hilsen til Fader", 4 Vers; „Hilsen til Moder", 3 Vers; „Hilsen til Broder". 3 Vers; „Hilsen til Søster", 3 Vers; „Hjemmets Minder", 5 Vers; „Uden Kors ingen Krone", 4 Bibelsprog; "To my child" 4 Vers; "Birthday Greeting", 2 Vers; "Greeting to Sister", 5 Vers; "A Greeting to Brother" 4 Vers; "Blessed are they who have not seen and yet have believed". 4 Vers; „Herren er nær" 4 Bibelsprog; „Hjertelig Lykønskning" 4 Vers; „Herren er vor Tilflugt", Ps. 12c; „Hilsen fra Amerika", 3 Vers; „Hilsen fra Moder", 3 Vers; „Glædelig Jul! Godt Nytaar!" 4 Vers; "Blessed Christmas and Happy New Year", 4 Vers; "Best Wishes", 3 Vers.

Baandene koster 15c eller 2 for 25c.

"Wedding Congratulations", 3 Vers. (Disse er 20c Stykket.)

Send Ordres til

C. Lillethun,
Drawer H Red Wing, Minn.

Alterbilleder i præmiebelønnet garanteret Udførelse. Bedste Betingelser

Righoldig Motivsamling sendes paa Forlangende.

Adresse: Adolf Idsø, Story City, Iowa.

Bedeerindret.

Naar vore Menigheder indsender Penge til Synodens Kasser vil man erindre følgende:

Penge til Professorløn og Synodekassen (heri indbefatet Skolekassen, Fondskassen og Jewell Luth. College) sendes til Rev. J. L. Lassesøn, Kassøn Minn.

Penge til Kinamissionen og andre Hedningemissioner sendes til Rev. J. J. Rendahl, 226 Vernon Ave., E. Fergus Falls, Minn.

Penge til Indremissionen sendes til Prof. H. H. Elstad, Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. G. O. Vik, Route 3, Beresford, S. D.

„Budbæreren"

udgives af Hauges norsk evangelisk lutherske Synode i Amerika. Bladet udkommer med et 24 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis $1.00 om Aaret. Til Norge o. Danmark $1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. Lillethun.
Drawer H Red Wing. Minn.

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Kenyon. Minn. Indsendelser og alt vedkommende Bladets Indhold sendes til ham.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second class matter.

Indhold. 1. Den største Lykke; 2. En haard Tale; 3. No. 52; 4. Red Wing Seminary; 5. Aarsmøde i Aba Kreds; 6. Indremissionen; 7. En Julehilsen; 8. Den, som er tro i lidet—; 9. Fra Fjord og Fjære; 10. Julevelsignelse; 11. Julehilsen; 12. Fra M. O. Wee; 13. Hør, Herre; 14. Kinamissionen; 15. Fra Arbeidsmarken; 16. Bekjendtgjørelser; 17. Kvitteringer.

Digitized by Google

Indholdsregister.

Side.

A Letter ... 491
Aandens Veir i Peterson ... 124
Aarsmøde for Madison Kreds ... 9
Aarsmødet i Ada Kreds ... 1229
Advarsel ... 217, 497
Advent ... 1129
Affsted ... 151, 587
Affstedsfest ... 798
Affstedsfest for Tr. Anderson ... 848
Affstedshilsen (Sang) ... 1001
Allehelgensdag ... 1033
Alminbelig Efterlysning ... 1045
Alvorlige Spørgsmaal (Sang) ... 243
Angaaende vore Gutter ... 420
Anthon Nelson og Hustru kaldet hjem ... 803
Arbeidet blandt de unge før Konfirmationen ... 106
Atter en Anstalt indviet ... 1184
Atter en Pioneer gaaet bort ... 641
Atter en stor Gave ... 1157
At trække Garnet iland og se efter Fisk ... 486
Barmhjertighedsarbeide ... 698
Barnets Omgivelser ... 179
Bekjendelsens Betydning i Menighedsarbeidet ... 891
Bibelen ... 298
Bibelhistorien ... 948
Bibel og Videnskab ... 321
Brev ... 269, 340, 347, 653
Brev fra Missionær Meyersohn ... 31
Brev fra Pastor Wee ... 679
„Budbæreren" ... 4, 5
„Budbæreren"s Afdelinger ... 929
By whom should the lambs of Christ be fed 563
Bærer hverandres Byrder ... 173
Bønnen i Jesu Navn ... 400
Conscience Money ... 488
Daarlige Avertissementer ... 511, 589, 655
Dabbel over Præsten ... 919
De gamle gaar bort ... 247
De norsk lutherske Synodemøder ... 633
De salige ... 937
De store vakler ogsaa ... 245
De to Riger ... 25
Deilige Sne! ... 1187
Den banede Vei ... 1177
Den barratske Bevægelse ... 507
Den engelske Conference i Sioux City, Ia ... 6
Den faste Beslutning ... 707
Den gjenfundne Datter ... 56
Den grætne Jonas ... 487
Den opstandnes Fredshilsen ... 313
Den retfærdige skal grønnes som Palmen ... 505
Den rige Yngling ... 1046
Den sande og den falske Ild ... 1131
Den, som er tro i lidet — ... 1231
Den største Lykke ... 1225
Den tyges Trøst ... 41
Den theologiske Student ... 905
Den unge Jøde og Nytestamentet ... 977
Dertil ere I kaldte ... 482
Det brænder i Syd Dakota ... 390
Det liflige Ord „Fred" ... 227
Det nye Bud ... 793
Det rette Missionsfund ... 370
Det tusenaarige Rige ... 967
Diakonissehjemmets nye Hospital ... 282, 389, 1122
Dommedagstegn—Sommertegn ... 1154
Drevet bort ... 615
Drik selv og giv andre med dig ... 385
Du hedder Johannes (Digt) ... 925
Død—Liv ... 48
Dødsfald ... 234, 497
En Affstedsstund ... 873
En betimelig og vigtig Paamindelse ... 222
En Broder og en Søster vandret hjem ... 833
En Feil i Bibelen ... 90
En Foreningstanke ... 229
En Fritænkers Prædiken ... 231
En gammel Skolebygning ... 341
En haard Tale ... 1225
En Hilsen fra Broder Haavig ... 587
En Juleaften ... 11
En Julehilsen ... 1230
En kort men kraftig Prædiken ... 1062
En liden Erindring til nyomvendte ... 1185
En Missionsbetragtning ... 1091
En Reiseberetning ... 209
En rig, der gik gjennem Naalesiet ... 324
En Sang ... 345, 369, 483, 745, 945
En Skrivelse ... 114
En sørgelig Nyhed ... 678
En Trip til fjendte Steder ... 828
En uforgjængelig Arv ... 589
En Uge ved Jewell College ... 1086
En virkelig Fare ... 268
Endnu lidt fra sidste Graduationsfest ... 648
Enkens Søns glædelige Nyhed til sin Mor ... 953
Ensomme Stunder (Digt) ... 498
Er de aandelige Vækkelser farlige ... 484
Et Besøg paa Missionsmarken ... 1015
Et Blik paa Omgivelserne ... 441
Et Brev ... 389
Et Digt ... 436
Et Fattiglems Begravelse ... 565
Et Forsøg som lykkedes ... 918
Et kort Besøg hos Pastor O. A. Bergh ... 524
Et lidet Minde ... 680
Et lidet Mindeblad om Prof. Bergsland ... 174
Et lidet Vidnesbyrd fra vore Skolebestyrere ... 777
Et Ord til Overveielse ... 132
Et Opraab ... 19
Et Raab til Herren ... 228
Et Vennebrev ... 67
Fald og Opreisning ... 577
Fem og tyve Aars Jubilæum for Beth. Mgd. Kvf. 970
Forfærdes ikke ... 361

Digitized by Google

Forladt (Digt) 683
Fra Alsen, N. D. 392
Fra Arbeidsmarken 20, 44, 67, 91, 116, 139, 162, 187
210, 235, 278, 283, 305, 331, 355, 380, 402, 428,
450, 475, 498, 521, 547, 572, 595, 618, 642, 666,
690, 715, 740, 763, 810, 834, 859, 882, 908, 931,
955, 979, 1003, 1027, 1052, 1073, 1099, 1123, 1146,
1170, 1195 1218, 1241
Fra Bedstefader 1136
Fra Børnehjemmet 115
Fra Chicago 176, 203, 799, 1159
Fra Chicago Kreds Aarsmøde 988
Fra Duluth 820
Fra Emissær H. A. Hanson 441
Fra en af vore Studenter 969
Fra et Møde i Beauty Valley Menighed 953
Fra et Samtalemøde 1098
Fra Evighedens Synspunkt 944
Fra Fjord og Fjære (Sang) 1233
Fra Frost, Minn 139
Fra Grand Forks, N. Dak 713
Fra Horace, N. Dak 797
Fra Hverdagslivet 42
Fra Indremissionsmarken 1068
Fra Jewell Lutheran College 234, 293, 1038
Fra J. J. Oakland 919
Fra Kredsmøderne i Queen og Winsor, Minn 700
Fra Kredsmødet i Madison, Wis 125
Fra Litchville, N. Dak 80
Fra Madagaskar 732
Fra Madison Kreds 1170
Fra Madison, Wis 200, 1088
Fra Mc Gregor, Iowa 535
Fra Meyersohn 248
Fra Missionsemissæren 881
Fra Missionsmødet i Thief River Falls 246
Fra Mrs. M. O. Wee 1169
Fra Mødet i Greenbush 1194
Fra Mødet i North Branch, Nebr 810
Fra Mødet i Powers Lake, N. Dak 77
Fra Mødet ved Strand, Iowa 535
Fra Norge 582, 636, 849, 1154
Fra Pastor M. O. Wee 702, 1134, 1180, 1211, 1235
Fra Racine, Wis 680
Fra Radcliffe, Iowa 589
Fra Ray, N. Dak 330
Fra Samtalemødet i Madison, Wis 914
Fra Samtalemødet ved Perley 701
Fra St. Paul, Minn 906
Fra Story City, Iowa 752
Fra Stoughton, Wis 751, 1193
Fra Synodemødet 558, 580, 605
Fra Thief River Falls, Minn 510
Fra to Møder 1194
Fra Training Skolen 415
Fra Vesten 511
Fra Vofs 802
Frem med Lyset 1009
Fristelsen 265
From a former Jewell College student 820
Frygt ikke men bekjend Jesus 493
Fire forunderlige Ting 617
Funeral Services—Vivian Steenerson 8 3
Født under Loven 241
Først Arbeide saa Hvile (Sang) 648
Første Juledag 1201
„Gipsy" Smith i Chicago 223
Giv Tak til Jul (Sang) 1206
Gjenfødelsen 481
Glædelig Jul 1207
Glæden i Herren 74
Gode Nyheder fra Taylor, Wis 320
Gode Raad til vore Kirk tjenere 412
Gud er god 132
Gud stor, vi smaa 1116
Guds Kirke bedrøver Aanden 651
Guds Rige 913
Haardnakkethedens Straf 519
Hav Ærefrygt for Guds Hus 354
Harry Bakke is no more 906
Helligbold Hvile agen 57
Helvede eller Dødsriget 17
Herre spar dig selv! Vig bag mig, Sa an 145
Herren kommer (Sang) 1213
Herrens Disipeli der 110
Herrens Verk 27
Hilsen fra Oakland 1116
Hilsen og Tak 833
Hilsen til Be hel Me igbed, Story City, Ia 340
Home, sweet Home 41
Humbuggens Lid 96
Hun kunde ikke lyve 684
Hvad er den kristelig Kirke 32
Hvad for Midler har Gud givet os til at vække
Liv af døde 393
Hvad Gud saa 121
Hvem er den stærkeste? 961
Hvem vil hjælpe? 1063
Hvilken Betydn ng har det for Præstens Gjerning
at han er omvendt og gjenfødt 489
Hvor er vi? 940
Hvor gaar du hen? 133
Hvor har du din Skat? 841
Hvor tungt Menneskenes Forblindelse hviler paa
Jesu ømme og kjerlige Hjerte 721
Hvordan gaar det med Gjeldens Afbetaling? 367
Hvorfor jeg gaar i Kirke ogsaa naar det regner 487
Hvorledes en Tviler blev en troende 684
Hvorledes Ludvig Harms fik de mange Penge 1039
Hvorledes man bliver en kristen 84
Hvorledes Præsterne bør agtes af Menighederne
og hvorledes de bør agte sig selv 899
Hvorledes skal der predikes 609
Hør, Herre (Sang) 1238
Hører du? (Sang) 673
I Anledning Student Seims Død (Digt) 156
I hans Fodspor 3

Digitized by Google

I hvilket Tilfælde bør en Præst negte at forrette ved Begravelse 657
I Kirken 219
I Skilsmissens Stund 437
Ilden fortsætter i Syd Dakota 727
Illinois Luther Ligas 13de Aarsmøde 917
Indførelse 916
Indiens Kvinder 58
Indledningsforedrag over Esaias 518
Indremissionen 79, 105, 281, 673, 1112, 1230
Ingen Persons Anseelse hos Gud 51
Ingen Underskrift 762
Jeg er Herren, din Læge 889
Jeg længes (Sang) 805
Jesu Fredshilsen 363
Jesu Fristelse 81
Jesus er Døren 337
Jesus Kristus er igaar og idag den samme 225
Johannes Wold 537
John Seim 113
John 3, 16 135
Jubelfest 689
Julehilsen 1234
Julemorgen (Sang) 120
Julen i Diakonissehjemmet .....
Julevelsignelse 123
Jødefolket og dets Land 65
Jødemissionen i sydøst Europa 99
Jøderne 114
Jøderne i Amerika 177
Kamp og Seier (Sang) 81
Kom du ogsaa 882
Kors og Krone 527
Kort Tale ved en Præsts Brudevielse 57
Konfirmationen i Norge 243
Kinamissionen 18, 37, 62, 85, 112, 136, 159, 183, 205, 232, 253, 278, 301, 326, 351, 375, 400, 424, 446, 468, 495, 544, 566, 591, 617, 638, 661, 685, 709, 734, 758, 805, 829, 854, 877, 901, 925, 949, 973, 997, 1021, 1072, 1095, 1117, 1141, 1166, 1189, 1214, 1238
Kirkeindvielse 159
Kirkeindvielse og Samtalemøde i Sharon 747
Kjærlighed 29
Kjærlighed er Lovens Fylde 198
Kjøbmand John Wanamaker 822
Klippe, du, som brast for mig 564
Klokketoner 43
Kredsinddelingen 834
Kredsmøde 10, 52, 319, 391, 413, 414, 753, 755, 823, 853, 1012
Kredsmøde og Kirkeindvielse i Jewell, Ja 201
Kristenkrattens Kilde 463
Kurdistans Apostel 350
Kurset for Diakonissær 796
Kvindeforeninger 474
Lawrence Selmer Oppegaard 724
Lidt fra Crookston 416
Lidt fra Luther League Mødet i Cambridge, Iowa 499
Lidt mere om Mindestøtte paa Bergslands Grav 1001
Lidt Missionssange 1020
Lidt om Bønnen 109
Lidt om det første kirkelige Arbeide blandt norskerne i Amerika 473
Lidt om Gudstjenestens Ordning 846, 948
Lidt om Indremissionen 274
Lidt om Kirkesangen 462
Ligning af Professorløn paa hver Kreds 726
Livet en Tjeneste 73
Lovens Forhold til Mennesket 745
Luk. 4, 30 (Digt) 121
Lykke 375
Magneter 978
Markerne er hvide til Høsten 985
Martha og Maria 298
Meddelelse fra Foreningskomiteens Møder 330
Men hvor er de ni? 865
Menneskefrygt (Sang) 1046
Mester, du talte vel 1056
Midnatstanker 959
Min Kirke og jeg 322
Misbrugt Frihed 97
Missionen er Tidens store Tegn 1082
Missionslæsning 895, 1137
Missionsmøde 60
Missionær Paton 436
Moder (Vers) 235, 509
Modernavnet 967
Modløshed 152
Moralsk Mod i Hverdagslivet 616
Mrs. Anna Slapgaard død 360
Mrs. Margrethe Olnes død 653
Mrs. Margrethe Stien død 536
Much to the Point 947
Møde med Jesus i Ordet 316
Naar Vækkelsen kommer 341
No. 52 1226
Nogle Ord fra „Gipsy Smith" 427
Nogle Ord om Indremissionsmarken i Alberta 678
Nogle Ord til „Budbæreren" 296
Nogle Reiseminder 417
Nogle Tanker om Bønnen 737
Nogle Vers 505
Nye Abonnenter 1063
Ny Præst i Samfundet 607
Nytaar 1
Nærmere om den nye Skolelov paa Madagaskar 348
Ofret er bragt 677
Ogsaa et Brev 299
Ogsaa om Stillingen paa Madagaskar 858
Ole G Tveten død 152
Om at forfatte Sange 248
Om at knæle i Bøn 965
Om Bibelens Udbredelse 44
Om Brugen af Kirkehuse 418
Om Lægemissionærer 1097
Om Vækkelse 865

Digitized by Google

Only Wait (Poem) 969
O. V. Rogues 155
Opbyggelsesmøde 1183
Opraab til Dønværingerne i Amerika 533
Opraab til Menighederne i Hauges Synode 943
Opstandelsen 289
Over 85 Aar gammel Predikant 221
Paaskebetragtning 282, 315
Passionsprediken 169
Pastor J. St. Munch om Rusdrikken og Afholdssagen 274
Pastor Klaveness 419
Pastor Olai Anderson 153
Pinsefesten 457
Prediken 697, 1105
Presten som Forkynder 1058
Prestens Søn 612
Presteordination 1158
Presteuddannelse en Menighedssag 1041
Prof. H. H. Bergsland 98
Prof. Sverdrup gaaet til Hvile 458
Professorlønnen 916
Professorlønskassen 186
Profeten Daniels Person og Liv 372
Redningsmissionen i Chicago 1002
Red Wing Seminar 18, 570, 963, 987, 1010, 1035, 1065, 1085, 1106, 1132, 1179, 1207 1226
Red Wing Seminarium (med Billede) 775
Red Wing Seminarium og Jewell Lutheran Col. 796
Red Wing Seminary i Sorg 77
Referat 300
Referat af Missionsduens 7de Aarsmøde .. 989, 1017
Referat af Samtalemødet i Melhus Mgd., S. D. 750
Referat fra Aarsmødet i Syd Dakota Kreds 1114
Regler for Søndagsskolen 930
Reiseberetning 737, 801
Reiseerindringer 291
Religion er Kjerlighed 129
Resolutioner 150, 200, 331
Ret Maal og Vegt 51
Saaledes kan det ikke blive ved at gaa 1063
Salig eller forskudt 817
Salmen 23 273
Saloonvertens Arbeide 93
Samtalemøde 54, 114, 345, 851
Samtalemøde i Grafton, N. Dak 738
Samtalemøde i Oakes 9
Samtalemøde i Preston 641
Samtalemøde og Kirkeindvielse 1208
Samtalemøde og 4de Julifest 756
Samvittighedsfondet 1121
Sang 177, 321, 409, 666
Skeptikeren og den italienske Pige 977
Skikker eder ikke lige med denne Verden 244
Skolen ved Diakonissehjemmet 1121
Skolesagen 795
Skyer 130
Slig ser han Tilstanden 438
Slutningsfesten ved Jewell Luth. College 593
Smuler fra Nordvesten 396, 1089
Smuler fra Iowa Kreds 1165
Spørgsmaal 270, 305, 386
Spørgsmaal og Svar 440
Statens Luther League Møde 538
Story City Indremissionsforenings 13de Aarsm. 1043
Svar 440
Svar til Mrs. C. J. W 388
Tak for Besøget 1115
Taksigelsesdagen og Diakonissehjemmet 1068
Taler holdt ved Prof. Bergslands Begravelse ... 146
Tanker fra Samtalemødet i Dawson, Minn 220
Tanker i Sagen blandt et „kongeligt Præsteskab" 271
Tanker og Paamindelser 1025
Tankeudveksling 230
The Minister's Salary 993
The nongoing Church 757
Tiden og Evigheden (Sang) 427
Tidens Tegn blandt Jødefolket 82
Til „Budbæreren" 34, 66, 659, 665, 853, 1161
Til „Budbæreren" fra M. O. Wee 871, 897, 924, 942
Til „Budbæreren"s Læsere 876
Til Eftertanke (Sang) 225
Til en Bror i Nød (Vers) 185
Til Kamp (Sang) 553
Til mine Konfirmanter (Sang) 543
Til Missionsvennerne 1217
Til Udgiverne, Redaktørerne og Læserne 827
Tonen i Hjemmet 945
To Slags Tungemaalsgaver 968
To Søstres Bortgang 35
To what College shall I send my Son 845
Troens Kamp i Prøvelsen (Sang) 297
Tro og Videnskab 55
Troskab mod Overbevisning 561
Trøst 30
Turtle Mountain Kreds Missionsmøde 367
Udvidelse af Kirken i Beresford 762
Ungdomsforeninger 437
Ungdomsminder (Digt) 122
Uventet Anerkjendelse 809
Vaager 1081
Vaardigt 417
Vandret bort 426
Venlig Skrivelse 108
Venskab 652
Vi ønsker at høre om den Herre, som kan frelse 276
Vi ønsker at se Jesus 217
Vore Ord 1071
Vore Skolers Opgave (med Billeder) 769
Vækkelse i Ægypten 61
Vækkelse og dens Udvikling 825
Vækkelse og Opdragelse 516
Vækkelsen i en Mands eget Liv 161
Vækkelsen paa Madagaskar 494
Vækkelseskristendom eller Opdragelseskristendom .. 794
Vær beredt (Sang) 609
Vær tro 131
What will you do with Jesus 187
Ydmyghed 707
Zigeuner Smith og hans Arbeide 179
Zionsforeningens Aarsmøde 1069, 1907

Rev J. A. Bergh (W)

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google